॥ ते वाङ्मयु म्हणिजे ॥

श्री ज्ञानेश्वरी
शब्द ओवी सूची

संकल्पना
आदेश वसंत अत्रे

संकलन
पद्माकर विठ्ठल कुलकर्णी

॥ तो वाङ्मयज्ञ म्हणिजे ॥

श्री ज्ञानेश्वरी

शब्द ओवी सूची

अंतरंगात

सुमारे एक लाख सात हजार शब्द

प्रत्येक शब्दासमोर संबंधित संपूर्ण ओवी

सर्व शब्द अ ते ज्ञ या वर्णमालेनुसार

प्रत्येक ओवीसमोर अध्याय, श्लोक आणि ओवी नमूद करणारा अनुक्रमांक
(जसे "आता विश्वात्मकें देवे। येणे वाग्यज्ञे तोषावे। तोषोनि मज द्यावे। पसायदान हें।।"
ज्ञा. १८।७८।१७९३)

ज्ञानेश्वरीतील कोणताही शब्द किती वेळा, कुठे आणि कोणत्या संदर्भात आला आहे
हे त्वरित समजण्याची सोय

अद्वैत पब्लिकेशन्स्

८/५, आनंद पार्क सोसायटी, शंकरशेठ रोड. पुणे ४११ ०३७. फोनः ०२०-२६४५७९६६
www.advaitgroup.com
publications@advaitgroup.com

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे ॥

श्री ज्ञानेश्वरी शब्द-ओवी सूची

संकल्पना
आदेश वसंत अत्रे

संकलन
पद्माकर विठ्ठल कुलकर्णी

॥ श्री ज्ञानेशो भगवान विष्णुः ॥

॥ अर्पणपत्रिका ॥

भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंविया(शब्द!)फुलें मोकळीं ।

अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां ॥ज्ञाने.११.५५.७०८॥

श्री ज्ञानेश्वर माउली कृपेनें श्रद्धाळू भाविकाच्या भूमिकेतून स्वांतसुखाय

संपूर्ण झालेलीं ही रचना त्यांच्याच पावन चरणीं शरणपूर्वक सादर समर्पण !!!

॥ श्री ज्ञानेशो भगवान विष्णुः ॥

॥ मनोगत ॥

श्री ज्ञानेश्वर माउलींना श्री विष्णुचा अवतार मानतात. त्यामुळेच संकेत असा आहे की, श्रीमत् भगवत् गीता रणांगणावर कथन केली असल्याने त्यावेळी जे सांगता आले नाही त्यामुळें देवाचे जे गुह्य असे अभिप्राय आणि मनोगत होते ते माउलींनी ज्ञानेश्वरीत प्रगट केले आहेत. आणि तेराव्या अध्यायात माउली हीच गोष्ट निर्देशित करतात की,

तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं ॥ज्ञाने.१३.११.८५५॥

तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें ॥ज्ञाने.१३.११.८५६॥

हे देवाचे मनोगत आणि गुह्य अभिप्राय निवेदन करण्यासाठी माउलींनी लहानांपासून जाणकारांपर्यंत सर्वांनाच सहज कळणाऱ्या ओवी या छंदाची निवड केली आहे. हे सुद्धा माउली ठामपणे सांगतात की,

तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं ॥ज्ञाने.१८.७८.१७४२॥

तद्वतच, ज्ञानेश्वरी नुसती ऐकूनही समाधी लागते व ती ऐकण्याचे व्यसनच लागते हे आश्वासित करताना माउली पुन्हा प्रबंध हाच शब्द उपयोजितात की,

तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी ॥ज्ञाने.१८.७८.१७४४॥

सबब, माउली आपल्या या गीतार्थाला प्रबंध आणि धर्मकिर्तन मानतात व त्यासाठी ओवीबद्ध रचना करतात. ओवी ही अर्थातच शब्दांची एक लगड किंवा सर असते. आता

शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें ॥ज्ञाने.१८.७८.१७६७॥

असे माउली पराकोटीच्या विनीत भावाने म्हणत असले तरीही शब्दाचे सामर्थ्य आणि व्याप्ती सुस्पष्ट करताना अतिशय सुयोग्य दृष्टांत देत माउली पुढील दोन सुरम्य ओव्यांत सांगतात की,

जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी ॥ज्ञाने.४.४२.२१५॥

नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें ॥ज्ञाने.४.४२.२१६॥

सद्गुरू निवृत्तीनाथांकडे ज्ञानेश्वरीचे अखेरीस पसायदान मागताना

आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९३॥

अशी प्रार्थना करतात. आता, हा वाग्यज्ञ शब्दांनीच सिद्ध होतो. हे सुद्धा माउली

एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु ॥ज्ञाने.४.२८.१४२॥

अशा सिद्धांतरूपातच स्पष्ट करतात.

शब्दांचे मूळ अक्षरे ठरतात (कारण अक्षरांपासूनच शब्द बनतो) आणि माउलींनी अक्षरमहती सुद्धा पुढील नमुन्यादाखल दिलेल्या ओव्यांतून गायिली आहे.

ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें ॥ज्ञाने.११.९.१७८॥

साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें ॥ज्ञाने.१५.२०.५७६॥

म्हणजे माउलींची अक्षरे सुद्धा आत्म्याला प्रकट करणारे मंत्र आहेत. तसेच ही अक्षरें ब्रह्मसाम्राज्याला प्रकाशित करणाऱ्या ज्ञानरूपी ज्योतीच आहेत.

तात्पर्य अशा रितीने माउलींनी बावन्न वर्णरूपी मंत्रातून

अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी ॥ज्ञाने.१८.१५.३७३॥

अमृतालाही पैजेने जिंकणाऱ्या अक्षरांची निवड करीत,

माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन ॥ज्ञाने.६.१४॥

आकाशाचा गुण असणाऱ्या शब्दांच्या सहाय्याने,

शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे ॥ज्ञाने.१५.१०-११.३७९॥

विश्वरूपाला अर्पण केलेल्या ओव्यांच्या माध्यमातून,

भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंविया फुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां ॥ज्ञाने.११.५५.७०८॥

स्वत:चे श्वासोच्छश्वास सुद्धा

म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्‌वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे ॥ज्ञाने.१८.७८.१७३४॥

प्रबंधच ठरणाऱ्या अशा ग्रंथाची रचना कशी केली असेल या उत्कंठतेतून आम्हा माउलीभक्तांच्या या संपादित ग्रंथाचा/प्रकल्पाचा/उपक्रमाचा उदय झाला आहे.

यासाठी, वर निर्देश केल्यानुसार, मराठी वर्णमालानुक्रमाने ॐ ते ज्ञ या अक्षरक्रमानुसार व गीतेच्या अध्यायक्रमाने आणि नंतर श्लोकानुसार व ओवीनुसार सर्व शब्द वेगळे केले गेले.
त्यांची संख्या १०६९२८+९११२(११६०४०) (ज्ञाने.+गीता) भरली. उदाहरणार्थ, ॐ (१.१), आराणुकेचेनि (६.११.१६४), चंडवातेही (८.११.१०१), राजहंसापुढे (१४.११.२०७), विश्वसृजनयोग्यता (१७.२३.३३८), सर्वसुखी (१८.७८.१८०९),इत्यादि.

या शब्दसूचीच्या मदतीने एखादा विशिष्ट शब्द एखाद्या विवक्षित ओवीत आहे हे समजून घेता येणार आहे. परंतु ती ओवी पोथीतून शोधण्याचे प्रयासही नकोत व ती ओवीच समोर आली तर काय बहार होईल या ओढीने या एक लाख सात हजार शब्दांच्यापुढे, प्रत्येक शब्दापुढे ती विशिष्ट ओवी निर्देशित करण्याचा आगळावेगळा प्रकल्प उदयास आला. श्रीमत् भगवत् गीता व श्री ज्ञानेश्वरी ग्रंथप्रेमींसाठीं शब्दांवरुन श्लोक व ओव्या सांपडणें सोपे व सुलभ जावें व त्यायोगें श्लोकांतील व ओव्यांतील शब्दार्थ/भावार्थ समजणें व अनुभवणें सोपे जावें हा ह्या उपक्रमाचा मुख्य उद्देश आहे; कारण एकाच विषयावरचें सर्व श्लोक व ओव्या एकाच ठिकाणीं उपलब्ध झाल्यामुळें त्या विषयाचें आकलन बऱ्यापैकी सहजपणें होईल. हेच कार्य मग संगणकाच्या मदतीने सीडी स्वरूपात आणण्याचेही ठरविले गेले. ही शब्द ओवी सूची कशी आहे ते पुढील उदाहरणाने स्पष्ट होईल.

आत्मा हा शब्द एकुण ५२ वेळां आला आहे (८३०१-८२४९=५२ व ८३२२-८०६०=२६२प्रत्ययांहसह)त्यांतील कांही ओव्या खालीलप्रमाणें

८२५३. आत्मा ॥ आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं ॥ज्ञाने.१०.२०.२१५॥

८२५८. आत्मा ॥ हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा ॥ज्ञाने.१३.२७.१०६५॥

८२७४. आत्मा ॥ साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें ।।ज्ञाने.१५.२०.५७६।।

८२७६. आत्मा ॥ तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे ।।ज्ञाने.१६.२२.४४३।।

आणि

सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा ।।ज्ञाने.१८.७८.१७६८।।

असा आम्हां माउलीभक्तांचा विश्वास सार्थ ठरवीत हा प्रकल्प पूर्णत्वास जात आहे.

हा प्रकल्प खूप किचकट, कष्टप्रद आणि कसोटी पाहणार होता हे निश्चित. परंतु

करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि ।।ज्ञाने.१२.१०.११८।।

या न्यायाने माउलींनीच तो संकल्प सिद्धीस नेला आहे, ही आम्हा माउलीभक्तांची ठाम धारणा आहे. तथापि, हे कार्य एका-दोघांचे खात्रीने नाही. तेव्हां, प्रथमत: दांडेकर प्रतीची मूळ संहिता संगणकावर उतरविण्याचे काम करणाऱ्या सौ.वर्षा रामकृष्ण बेटावदकर यांचे आम्ही ऋणी आहोत. त्यानंतर, संगणकावर शब्दसूची व शब्द-ओवी सूचीचे कामी तांत्रिक अंगाने मार्गदर्शन करून कु.चंद्रबाला विजय जोशी या कन्यकेने बहुमोल मदत केली. तिच्या या माउलींच्या सेवेनेही आम्ही उपकृत आहोत. त्याचप्रमाणे, लाखांवर शब्दांच्या पुढे विशिष्ट ओव्या संगणकावर कमीत कमी वेळात आणण्याचे महत्कार्य करणारे श्री.समीर कुसूरकर यांचेही अनमोल सहकार्य लाभलेले आहे. आम्ही त्यांच्या ऋणांत राहणेच पसंत करतो. तद्वतच, दांडेकर प्रतीची प्रथमावृत्ती उपलब्ध करून दिल्याबद्दल संतसाहित्याचे अभ्यासक श्री.रा.शं. नगरकर यांचेही आम्ही अत्यंत कृतज्ञ आहोत.

हे कार्य माउलींचे आहे व ते माउलींनीच पूर्णत्वास नेले आहे. तथापि, या प्रकल्पात काही चूका, काही उणीवा, काही कमतरता वा काही न्यून असेल तर अर्थातच ते आमचे आहे. शेवटी

किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण ।।ज्ञाने.१८.७८.१७९२।।

हीच आमची भावना आणि प्रार्थना आहे.

गीता-ज्ञानेश्वरीची ही शब्द सूची आणि शब्द ओवी/श्लोक सूची ज्ञानेश्वरीच्या प्रेमींना, वाचकांना, भक्तांना, अभ्यासकांना तसेच किर्तनकार आणि प्रवचनकार या सर्वांना संदर्भग्रंथ म्हणून उपयुक्त आणि मार्गदर्शक होईल अशी आशा आहे.
ज्ञानेश्वरीचा अभ्यास सुरू करताना प्रथमत: मनश्चक्षुसमोर तीन स्वप्नें तरंगरुपानें प्रफुल्लीत झाली. त्यातलें पहिलें म्हणजे ज्ञानेश्वरी वाचताना कोणाच्याही मध्यस्थीशिवाय प्रत्यक्ष श्री ज्ञानेश्वर माउली ज्ञानेश्वरी सांगत आहेत व आपण जाणिवेच्या कानांनी ऐकत आहोत हा भाव मनीं धरावा.दुसरे म्हणजे संपूर्ण ज्ञानेश्वरी ही जणूं कांहीं एका मोठ्या अतिविशाल (Landscape) पण संवेदनात्मक दृष्टीत सामावणाऱ्या सश्रद्ध अंत:करणरुपीं कागदावर लिहिली असून आपण एकाच वेळीं पाहिजे त्या एकमेकांशी संबंधित सर्व ओव्या सहजगत्या बघू शकतो हा भाव.आणि तिसरे म्हणजे ज्ञानेश्वरीतील शब्दांचें अर्थ/भावार्थ आपण त्यांना (कीं जे शब्द प्रत्यक्षत: आपल्याच त्याकाळच्या मातृभाषेंत/मायबोलींत आहेत,) सांप्रतच्या काळांत ओढून आणून आधुनिक भाषेंत न सांगता, आपण स्वत:च मनोभावानें श्री ज्ञानेश्वर माउलींच्या काळांत जावून तो अर्थ/भावार्थ त्यांच्याच मुखांतून समजावून घ्यावा हा भाव. किंबहुना आपण स्वत:च मनोभावानें (जाणिवेच्या मनानें) त्या ज्ञानेश्वरी निर्मितीच्या काळांत गेल्यामुळें, आपल्याला त्या शब्दांचें अर्थ/भावार्थ न समजण्याचा प्रश्नच येणार नाही. ज्ञानेश्वरीतील शब्दांचे भावार्थ हे श्रद्धायुक्त अंत:करणासाठी स्वसंवेद्य व फक्त स्वसंवेद्यच आहेत. आतापर्यंत प्रकाशित झालेल्या विविध सार्थ ज्ञानेश्वरी व शब्दकोशांत शब्दांच्या अर्थाबद्दल एकमताऐवजी विवादच फार आहेत. आमची अशी श्रद्धा व अनुभव आहे की
माउलींना शरण जाऊन त्यांनाच विनंति केल्यास ते प्रत्येकाच्या श्रद्धा व योग्यतेप्रमाणे उचित अर्थ साधकाच्या मतिमध्ये प्रकाशित करतात,जसें

देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी ।।ज्ञाने.१.२।।

किंवा अशा प्रकारे प्रसंगाचीं व घटनांची मालिका रचतात, की जेणेकरून साधकाला योग्य त्या शब्दार्थाची/भावार्थाची प्राप्ती होते,जसें

ळळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे ।।ज्ञाने.१०.१०.१३४।।

तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें ।।ज्ञाने.१०.१०.१३५।।

तसेंच,

अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी ।।ज्ञाने.९.२७।।

आणि

आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती ।।ज्ञाने.१७.२७.४१०।।

ह्या ओव्यांतूनहि तोंच भावार्थ प्रकट होतो.
ह्या उपक्रमामुळे वरील तिन्ही स्वप्नदृष्ये बहुतांशी साकार झाल्याचा आनंद मिळत आहे. ज्ञानेश्वरी समजून अनुभवण्यासाठी ज्ञानेश्वरीरूपी महासागरात ज्ञानेश्वरांच्याच कृपेने उतरावे लागते, म्हणजे मग ज्ञानेश्वरी हा जीवनग्रंथ (जगण्याचा ग्रंथ) आहे हे समजते आणि आपण खऱ्या अर्थाने ग्रंथोपजीवी झाल्यावर मग दृष्टादृष्टांवरील विजय आपल्यापासून कितीसा दूर राहील ? जसें

आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी ।।ज्ञाने.१८.७८.१८००।।

किंबहुना त्या जय/पराजयाचा वेगळा विचार करण्याची देखील आवश्यकता राहणार नाही, इतके आपण माउलीमय होऊयात.

''महापुरूषांची शक्ती त्यांच्या शब्दांतून संक्रमित होत असते. त्यांचे शब्द हे सामान्य शब्द नसून माणसाच्या जीवनात अमूलाग्र बदल घडवून आणण्याची (शक्तीपाताची) शक्ती त्या शब्दांमध्ये असते.''जसें

एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज ।।ज्ञाने.१८.७८.१७६३।।

हे मनोगत तुकाराम शिष्या बहेणाबाई यांनी रचलेल्या ज्ञानेश्वरीच्या आरतीने पूर्ण करीत आहोत.

॥ श्री ज्ञानदेवीची आरती ॥

जय माय ज्ञानदेवी । शब्द रूप जान्हवी । प्राशिता तोय तुझे । सुख होतसे जीवी ॥१॥

अनर्घ्यसार रत्ने । सिंधु मथुनी गीता । काढिली भूषणासी । वैराग्य भाग्यवंता ॥२॥

अमृत सार ओवी । शुद्ध सेविता जीवी । जीवची ब्रह्म होती । अर्थ ऐकता तेही ॥३॥

नव्हती अक्षरें ही । निज निर्गुण भुजा । बहेणी क्षेम देती । अर्थ ऐकता वोजा ॥४॥

पद्माकर विठ्ठल कुलकर्णी (०२०-२६४५७९६६)
आदेश वसंत अत्रे (०२०-२५८९६५८१)
पुणे ३०/०६/२००७

॥ श्री ज्ञानेश्वरी == अनुक्रमणिका ॥

(अध्यायवार शब्दसंख्या)

अध्याय	श्लोक	शब्द	ओवी	शब्द
०१	०४७	०५७०	०२७५	००३१०१
०२	०७२	०९६२	०३७५	००४५१५
०३	०४३	०५५०	०२७६	००३२२६
०४	०४२	०५१७	०२२५	००२७५०
०५	०२९	०३५६	०१८०	००२२३६
०६	०४७	०५८४	०४९७	००६०३६
०७	०३०	०४०८	०२१०	००२६२७
०८	०२८	०३८१	०२७१	००३४९९
०९	०३४	०४४८	०५३५	००७०६९
१०	०४२	०५६१	०३३५	००४३१५
११	०५५	०८७३	०७०८	००९०८५
१२	०२०	०२४७	०२४७	००२६५८
१३	०३४	०४१३	११६९	०१२७८१
१४	०२७	०३२८	०४१५	००४५०५
१५	०२०	०२९०	०५९९	००७०४४
१६	०२४	०२८९	०४७३	००५३९०
१७	०२८	०३४४	०४३३	००५०२३
१८	०७८	०९९१	१८१०	०२१०६८
एकुण	७००	९११२	९०३३	१०६९२८

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

॥ श्रीमत् भगवत् गीता ॥

श्रीगणेशाय नमः। श्री गोपाल कृष्णाय नमः। ॐ श्री परमात्मने नमः।

ॐ पार्थाय प्रतिबोधिताम् भगवता नारायणेन स्वयम्-। व्यासेन ग्रथिताम् पुराणमुनिना मध्येमहाभारतम् ॥

अद्वैतामृतवर्षिणीम् भगवतीम् अष्टादशाध्यायिनीम्-। अम्ब त्वाम् अनुसन्दधामि भगवद्गीते भवद्वेषिणीम् ॥१॥

नमोऽस्तु ते व्यास विशालबुद्धे फुल्लारविन्दायतपत्रनेत्र। येन त्वया भारततैलपूर्णः प्रज्वालितो ज्ञानमयः प्रदीपः ॥२॥

प्रपन्नपारिजाताय तोत्त्रवेत्रैकपाणये। ज्ञानमुद्राय कृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥३॥

सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दनः। पार्थो वत्सः सुधीर्भोक्ता दुग्धम् गीतामृत् महत् ॥४॥

वसुदेवसुतम् देवम् कंसचाणूरमर्दनम्। देवकीपरमानन्दम् कृष्णम् वन्दे जगद्गुरुम् ॥५॥

भीष्मद्रोणतटा जयद्रथजला गान्धारनीलोत्पला। शल्यग्राहवती कृपेण वहनी कर्णेन वेलाकुला ॥

अश्वत्थामविकर्णघोरमकरा दुर्योधनावर्तिनी। सोत्तीर्णा खलु पाण्डवै रणनदी कैवर्तकः केशवः ॥६॥

पाराशर्यवचःसरोजम् अमलम् गीतार्थगन्धोत्कटम्-। नानाख्यानककेसरम् हरिकथासम्बोधनाबोधितम् ॥

लोके सज्जनषट्पदैरहरहः पेपीयमानम् मुदा। भूयाद्भारतपङ्कजम् कलिमलप्रध्वंसि नः श्रेयसे ॥७॥

मूकम् करोति वाचालम् पङ्गुम् लङ्घयते गिरिम्। यत्कृपा तमहम् वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥८॥

यम् ब्रह्मा वरुणेन्द्ररुद्रमरुतः स्तुवन्ति दिव्यैः स्तवैः-। वेदैः साङ्गपदक्रोपनिषदैर्गायन्ति यम् सामगाः ॥

ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यन्ति यम् योगिनो-। यस्यान्तम् न विदुः सुरासुरगणा देवाय तस्मै नमः ॥९॥

॥ पसायदान ॥

आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९३॥
जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९४॥
दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९५॥
वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९६॥
चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९७॥
चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९८॥
किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित ॥ज्ञाने.१८.७८.१७९९॥
आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी ॥ज्ञाने.१८.७८.१८००॥
येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला ॥ज्ञाने.१८.७८.१८०१॥

॥ श्रीनिळोबाकृत ॥✻✻✻॥ श्री ज्ञानेश्वरमहाराजाची आरती ॥

होतां कृपा तुमची पशु बोले वेद । निर्जिव चाले भिंती महिमा अगाध ॥
भगवद्गीताटीका ज्ञानेश्वरी शुद्ध । करूनि भाविक लोकां केला निजबोध ॥१॥
जयदेव जयदेव जय ज्ञानसिंधु । नामस्मरणें तुमच्या तुटे भवबंधु ॥धृ॥
चौदाशें वरूषांचे तप्तीतिरवासी । येऊनि चांगदेव लागति चरणांसी ॥
करूनी कृपा देवें अनुग्रहिलें त्यासी । देउनि आत्मज्ञान केलें सहवासी ॥२॥
समाधिसमयीं सकळ समुदायि । घेउनि सुरवर आले श्रीपंढरिराय ॥
दारी आजानवृक्ष सुवर्णपिंपळ असुमाय । जाणुनि महिमा निळा चरणातळीं राहे ॥३॥

॥ अनुक्रमणिका (अक्षरवार शब्दसंख्या) ॥ (संक्षिप्त)

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१	अ	००००० १	०१६८७५	०१६८७५
२	क	०१६८७६	००७८२५	
३	ख	०२४७०१	०००३६६	
४	ग	०२५०६७	००२४५९	
५	घ	०२७५२६	०००९२४	०११५७४
६	च	०२८४५०	००१४९४	
७	छ	०२९९४४	००००३२	
८	ज	०२९९७६	००८८१०	
९	झ	०३८७८६	०००२६२	०१०५९८
१०	ट	०३९०४८	००००६४	
११	ठ	०३९११२	०००६७८	
१२	ड	०३९७९०	०००२४९	
१३	ढ	०४००३९	००००३९	००१०३०
१४	त	०४००७८	०११०४३	
१५	थ	०५११२१	०००२५०	
१६	द	०५१३७१	००३९११	
१७	ध	०५५२८२	०००९७०	
१८	न	०५६२५२	००६११०	०२२२८४
१९	प	०६२३६२	००७६०४	
२०	फ	०६९९६६	०००५९४	
२१	ब	०७०५६०	००२४३६	

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

२२	भ	०७२९९६	००१९७२	
२३	म	०७४९६८	००७७२८	०२०३३४
२४	य	०८२६९६	००२१४१	
२५	र	०८४८३७	००१४७५	
२६	ल	०८६३१२	००१३१६	
२७	व	०८७६२८	००५३९५	०१०३२७
२८	श	०९३०२३	००१०४३	
२९	श्र	०९४०६६	०००४३३	
३०	ष	०९४४९९	००००१५	
३१	स	०९४५१४	००७३१२	००८८०३
३२	ह	१०१८२६	००४३७९	
३३	क्ष	१०६२०५	०००२२३	
३४	ज्ञ	१०६४२८	०००५०१	००५१०३
एकुण	३४	१०६९२८	१०६९२८	१०६९२८

॥ अनुक्रमणिका (अक्षरवार शब्दसंख्या) ॥ (विस्तारित)

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१	ॐ	१	८	
२	अ	९	४७८८	
३	आ	४७९७	६६९२	
४	इ	११४८९	६३३	
५	ई	१२१२२	६०	
६	उ	१२१८२	१६९९	
७	ऊ	१३८८१	४८	
८	ऋ	१३९२९	३६	
९	ए	१३९६५	१४५५	
१०	ऐ	१५४२०	१३८८	
११	ओ	१६८०८	४०	
१२	औ	१६८४८	२८	
	अ			१६८७५

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१३	क	१६८७६	२३२०	
१४	का	१९१९६	२५९९	
१५	कि	२१७९५	३०८	
१६	की	२२१०३	६८३	
१७	कु	२२७८६	२२८	
१८	कू	२३०१४	१४	
१९	कृ	२३०२८	२१४	
२०	के	२३२४२	६५१	
२१	कै	२३८९३	२६८	
२२	को	२४१६१	३७३	
२३	कौ	२४५३४	५२	
२४	क्र	२४५८६	१८	
२५	क्रा	२४६०४	२	
२६	क्रि	२४६०६	६६	
२७	क्री	२४६७२	२	
२८	क्रु	२४६७४	१	
२९	क्रू	२४६७५	१	
३०	क्रो	२४६७६	१८	
३१	क्ले	२४६९४	७	
	क			७८२५

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३२	ख	२४७०१	८९	
३३	खा	२४७९०	११७	
३४	खि	२४९०७	१०	
३५	खी	२४९१७	१	
३६	खु	२४९१८	३६	
३७	खू	२४९५४	५	
३८	खे	२४९५९	६४	
३९	खै	२५०२३	२	
४०	खो	२५०२५	३८	
४१	ख्या	२५०६३	४	
	ख			३६६

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
४२	ग	२५०६७	४६८	
४३	गा	२५५३५	७७३	
४४	गि	२६३०८	१०३	
४५	गी	२६४११	१३१	
४६	गु	२६५४२	४१८	
४७	गू	२६९६०	१४	
४८	गृ	२६९७४	१०	
४९	गे	२६९८४	१५८	
५०	गो	२७१४२	२६८	
५१	गौ	२७४१०	१७	
५२	ग्र	२७४२७	५३	
५३	ग्रा	२७४८०	३३	
५४	ग्री	२७५१३	१०	
५५	ग्ला	२७५२३	३	
	ग			२४५९

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
५६	घ	२७५२६	३१८	
५७	घा	२७८४४	२२२	
५८	घु	२८०६६	९	
५९	घू	२८०७५	१	
६०	घृ	२८०७६	९	
६१	घे	२८०८५	३०६	
६२	घो	२८३९१	३४	
६३	घ्या	२८४२५	११	
६४	घ्रा	२८४३६	१४	
	घ			९२४

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
६५	च	२८४५०	४५४	
६६	चा	२८९०४	३०२	
६७	चि	२९२०६	३२०	
६८	ची	२९५२६	१	
६९	चु	२९५२७	७३	
७०	चू	२९६००	४	
७१	चे	२९६०४	९१	
७२	चै	२९६९५	४७	
७३	चो	२९७४२	१५८	
७४	चौ	२९९००	४४	
				१४९४

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
७५	छ	२९९४४	१६	
७६	छा	२९९६०	१२	
७७	छे	२९९७२	४	
				३२

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
७८	ज	२९९७६	१७६२	
७९	जा	३१७३७	१६८४	
८०	जि	३३४२२	४५५	
८१	जी	३३८७७	५८२	
८२	जु	३४४५९	३४	
८३	जू	३४४९३	२	
८४	जे	३४४९५	२२५३	
८५	जै	३६७४८	१२६४	
८६	जो	३८०१२	७४३	
८७	ज्या	३८७५५	६	
८८	ज्यो	३८७६१	७	
८९	ज्व	३८७६८	६	
९०	ज्वा	३८७७४	१२	
				८८१०

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
९१	झ	३८७८६	८८	
९२	झा	३८८७४	१०७	
९३	झि	३८९८१	३	
९४	झी	३८९८४	१	
९५	झु	३८९८५	३७	
९६	झे	३९०२२	२	
९७	झो	३९०२४	२४	
				२६२

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
९८	ट	३९०४८	१८	
९९	टा	३९०६६	१८	
१००	टि	३९०८४	७	
१०१	टी	३९०९१	३	
१०२	टे	३९०९४	१८	
				६४

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१०३	ठ	३९११२	२१	
१०४	ठा	३९१३३	४८२	
१०५	ठि	३९६१५	३	
१०६	ठी	३९६१८	६	
१०७	ठे	३९६२४	१६५	
१०८	ठो	३९७८९	१	
				६७८

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१०९	ड	३९७९०	१४	
११०	डा	३९८०४	३२	
१११	डि	३९८३६	८	
११२	डु	३९८४४	५	
११३	डो	३९८४९	१८९	
११४	डौ	४००३८	१	
				२४९

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
११५	ढ	४००३९	११	
११६	ढा	४००५०	१०	
११७	ढि	४००६०	९	
११८	ढी	४००६९	१	
११९	ढे	४००७०	५	
१२०	ढो	४००७५	३	
				३९

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१२१	त	४००७८	२८३९	
१२२	ता	४२९१७	१६०	
१२३	ति	४३०७७	४७६	
१२४	ती	४३५५३	५६	
१२५	तु	४३६०९	७०६	
१२६	तू	४४३१५	३४८	
१२७	तृ	४४६६३	५८	
१२८	ते	४४७२१	३१७७	
१२९	तै	४७८९८	१५५६	
१३०	तो	४९४५४	१३२५	
१३१	त्य	५०७७९	४९	
१३२	त्या	५०८२८	७५	
१३३	त्र	५०९०३	४	
१३४	त्रा	५०९०७	२४	
१३५	त्रि	५०९३१	१५३	
१३६	त्रे	५१०८४	१	
१३७	त्रै	५१०८५	२२	
१३८	त्र्य	५११०७	२	
१३९	त्व	५११०९	११	
१४०	त्वा	५११२०	१	
				११०४३

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१४१	थ	५११२१	२३	
१४२	था	५११४४	५२	
१४३	थि	५११९६	१८	
१४४	थु	५१२१४	३	
१४५	थे	५१२१७	१२	
१४६	थो	५१२२९	१४२	
				२५०

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१४७	द	५१३७१	२२१	
१४८	दा	५१५९२	३४४	
१४९	दि	५१९३६	५४२	
१५०	दी	५२४७८	११४	
१५१	दु	५२५९२	३३८	
१५२	दू	५२९३०	२९	
१५३	दृ	५२९५९	८३	
१५४	दे	५३०४२	१६५३	
१५५	दै	५४६९५	९५	
१५६	दो	५४७९०	२८४	
१५७	दौ	५५०७४	१	
१५८	द्या	५५०७५	२१	
१५९	द्यु	५५०९६	१	
१६०	द्यो	५५०९७	२	
१६१	द्र	५५०९९	३८	
१६२	द्रा	५५१३७	६	
१६३	द्रु	५५१४३	१४	
१६४	द्रो	५५१५७	१०	

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१६५	द्रौ	५५१६७	२	
१६६	द्व(द्व्य सह)	५५१६९	१६	
१६७	द्वा	५५१८५	२६	
१६८	द्वि	५५२११	२१	
१६९	द्वे	५५२३२	१६	
१७०	द्वै	५५२४८	३४	
				३९११

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१७१	ध	५५२८२	५३१	
१७२	धा	५५८१३	१९६	
१७३	धि	५६००९	२०	
१७४	धी	५६०२९	१५	
१७५	धु	५६०४४	३९	
१७६	धू	५६०८३	२२	
१७७	धृ	५६१०५	३३	
१७८	धे	५६१३८	१२	
१७९	धै	५६१५०	२२	
१८०	धो	५६१७२	१०	
१८१	धौ	५६१८२	१	
१८२	ध्या	५६१८३	४६	
१८३	ध्ये	५६२२९	३	
१८४	ध्रु	५६२३२	९	
१८५	ध्व	५६२४१	११	
				९७०

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
१८६	न	५६२५२	१९४५	
१८७	ना	५८१९७	१७१७	
१८८	नि	५९९१४	१५५०	
१८९	नी	६१४६४	५७	
१९०	नु	६१५२१	१०१	
१९१	नू	६१६२२	३	
१९२	नृ	६१६२५	१०	
१९३	ने	६१६३५	४६३	
१९४	नै	६२०९८	३४	
१९५	नो	६२१३२	१९०	
१९६	न्य	६२३२२	१	
१९७	न्या	६२३२३	३१	
१९८	न्यू	६२३५४	३	
१९९	न्हा	६२३५७	५	
				६११०

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२००	प	६२३६२	२४३०	
२०१	पा	६४७९२	२१६६	
२०२	पि	६६९५८	१३७	
२०३	पी	६७०९५	२२	
२०४	पु	६७११७	६६८	
२०५	पू	६७७८५	१२०	
२०६	पृ	६७९०५	५०	
२०७	पे	६७९५५	५८	
२०८	पै	६८०१३	४४६	
२०९	पो	६८४५९	१२७	
२१०	पौ	६८५८६	१०	
२११	प्या	६८५९६	२	
२१२	प्र	६८५९८	९८६	
२१३	प्रा	६९५८४	२३७	
२१४	प्रि	६९८२१	३९	
२१५	प्री	६९८६०	२१	
२१६	प्रे	६९८८१	६६	
२१७	प्रौ	६९९४७	१८	
२१८	प्ल	६९९६५	१	
				७६०४

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२१९	फ	६९९६६	२२१	
२२०	फा	७०१८७	९४	
२२१	फि	७०२८१	५१	
२२२	फु	७०३३२	१४०	
२२३	फू	७०४७२	८	
२२४	फे	७०४८०	५८	
२२५	फो	७०५३८	२२	
				५९४

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२२६	ब	७०५६०	४७७	
२२७	बा	७१०३७	४११	
२२८	बि	७१४४८	९२	
२२९	बी	७१५४०	७३	
२३०	बु	७१६१३	३२४	
२३१	बृ	७१९३७	४	
२३२	बे	७१९४१	११	
२३३	बै	७१९५२	१०३	
२३४	बो	७२०५५	७१५	
२३५	बौ	७२७७०	१	
२३६	ब्र	७२७७१	२०३	
२३७	ब्रा	७२९७४	२२	
				२४३६

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२३८	भ	७२९९६	६७१	

२३९	भा	७३६६७	३२८	
२४०	भि	७३९९५	४९	
२४१	भी	७४०४४	२७	
२४२	भु	७४०७१	९६	
२४३	भू	७४१६७	२४४	
२४४	भृ	७४४११	३	
२४५	भे	७४४१४	२०३	
२४६	भै	७४६१७	२	
२४७	भो	७४६१९	२५४	
२४८	भौ	७४८७३	२	
२४९	भ्या	७४८७५	४	
२५०	भ्र	७४८७९	४५	
२५१	भ्रा	७४९२४	३८	
२५२	भ्रू	७४९६२	६	
				११७२

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२५३	म	७४९६८	२२२०	
२५४	मा	७७१८८	१७२०	
२५५	मि	७८९०८	३२०	
२५६	मी	७९२२८	७७४	
२५७	मु	८०००२	२६०	
२५८	मू	८०२६२	१७५	
२५९	मृ	८०४३७	९६	
२६०	मे	८०५३३	१६७	
२६१	मै	८०७००	२६	
२६२	मो	८०७२६	३४८	
२६३	मौ	८१०७४	२०	
२६४	म्या	८१०९४	३१	
२६५	म्ले	८११२५	२	
२६६	म्ह	८११२७	१५६२	
२६७	म्हा	८२६८९	४	
२६८	म्है	८२६९३	३	
	म			७७२८

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२६९	य	८२६९६	३३५	
२७०	या	८३०३१	५६०	
२७१	यि	८३५९१	४	
२७२	यु	८३५९५	४१	
२७३	यू	८३६३६	१	
२७४	ये	८३६३७	९८०	
२७५	यो	८४६१७	२१९	
२७६	यौ	८४८३६	१	
	य			२१४१

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२७७	र	८४८३७	४१६	
२७८	रा	८५२५३	४९८	
२७९	रि	८५७५१	१७८	
२८०	री	८५९२९	१२	
२८१	रु	८५९४१	९०	
२८२	रू	८६०३१	१७७	
२८३	रे	८६२०८	२०	
२८४	रो	८६२२८	७९	
२८५	रौ	८६३०७	३	
२८६	ऱ्ह	८६३१०	१	
२८७	ऱ्हा	८६३११	१	
	र			१४७५

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२८८	ल	८६३१२	२४७	
२८९	ला	८६५५९	५५५	
२९०	लि	८७११४	४१	
२९१	ली	८७१५५	१३	
२९२	लु	८७१६८	१२	
२९३	ले	८७१८०	१२४	
२९४	लो	८७३०४	३१०	
२९५	लौ	८७६१४	१२	
२९६	ल्या	८७६२६	२	
	ल			१३१६

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
२९७	व	८७६२८	९०९	
२९८	वा	८८५३७	१२०१	
२९९	वि	८९७३८	१६७५	
३००	वी	९१४१३	८९	
३०१	वृ	९१५०२	९२	
३०२	वे	९१५१४	५६१	
३०३	वै	९२१५५	१३२	
३०४	वो	९२२८७	३७४	
३०५	वौ	९२६६१	१	
३०६	व्य	९२६६२	१०२	
३०७	व्या	९२७६४	२०६	
३०८	व्यु	९२९७०	४	
३०९	व्यू	९२९७४	१	
३१०	व्यो	९२९७५	२०	
३११	व्र	९२९९५	१४	
३१२	व्हा	९३००९	१४	
	व			५३९५

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३१३	श	१३०२३	३६०	
३१४	शा	१३३८३	२१४	
३१५	शि	१३५९७	१५२	
३१६	शी	१३७४९	२६	
३१७	शु	१३७७५	८३	
३१८	शू	१३८५८	३६	
३१९	शृ	१३८९४	१९	
३२०	शे	१३९१३	७४	
३२१	शै	१३९८७	६	
३२२	शो	१३९९३	६२	
३२३	शौ	१४०५५	९	
३२४	श्या	१४०६४	२	
	श			१०४३

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३२५	श्र	१४०६६	९६	
३२६	श्रा	१४१६२	७	
३२७	श्रि	१४१६९	५	
३२८	श्री	१४१७४	१८२	
३२९	श्रु	१४३५६	३६	
३३०	श्रे	१४३९२	५	
३३१	श्रो	१४३९७	३५	
३३२	श्रौ	१४४३२	२	
३३३	श्ला	१४४३४	९	
३३४	श्ले	१४४४३	१	
३३५	श्लो	१४४४४	३३	
३३६	श्व	१४४७७	५	
३३७	श्वा	१४४८२	१६	
३३८	श्वे	१४४९८	१	
	श्र			४३३

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३३९	ष	१४४९९	१३	
३४०	षो	१४५१२	२	
				१५

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३४१	स	९४५१४	२८८७	
३४२	सा	९७४०१	१७८७	
३४३	सि	९९१८८	१६५	
३४४	सी	९९३५३	७	
३४५	सु	९९३६०	७०१	
३४६	सू	१०००६१	२०६	
३४७	सृ	१००२६७	६६	
३४८	से	१००३३२	१४८	
३४९	सै	१००४८१	५५	
३५०	सो	१००५३६	२३४	
३५१	सौ	१००७७०	३७	
३५२	स्क	१००८०७	१	
३५३	स्त	१००८०८	३०	
३५४	स्तु	१००८३८	२०	
३५५	स्तो	१००८५८	६	
३५६	स्त्र	१००८६४	६	
३५७	स्त्रि	१००८७०	१७	
३५८	स्त्री	१००८८७	२३	

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३५९	स्त्रु	१००९१०	२	
३६०	स्त्रो	१००९१२	१	
३६१	स्थ	१००९१३	७	
३६२	स्था	१००९२०	२१	
३६३	स्थि	१००९४१	६७	
३६४	स्थू	१०१००८	१७	
३६५	स्थै	१०१०२५	६	
३६६	स्न	१०१०३१	१	
३६७	स्ना	१०१०३२	४	
३६८	स्नि	१०१०३६	३	
३६९	स्ने	१०१०३९	४१	
३७०	स्प	१०१०८०	२७	
३७१	स्पृ	१०११०७	४	
३७२	स्फ	१०१११	४	
३७३	स्फी	१०१११५	२	
३७४	स्फु	१०१११७	१६	
३७५	स्फू	१०११३३	८	
३७६	स्म	१०११४१	३१	

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३७७	स्मृ	१०११७२	१०	
३७८	स्व	१०११८२	५३४	
३७९	स्वा	१०१७१६	८२	
३८०	स्वी	१०१७९८	१२	
३८१	स्वे	१०१८१०	११	
३८२	स्वै	१०१८२१	५	
	स			७३१२

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३८३	ह	१०१८२६	२१६	
३८४	हा	१०२०४२	८२०	
३८५	हि	१०२८६२	१०८	
३८६	ही	१०२९७०	२५	
३८७	हु	१०२९९५	१९	
३८८	हृ	१०३०१४	९७	
३८९	हे	१०३१११	१६७१	
३९०	हो	१०४७८२	१४२३	
	ह			४३७९

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३९१	क्ष	१०६२०५	७७	
३९२	क्षा	१०६२८२	१६	
३९३	क्षि	१०६२९८	३	
३९४	क्षी	१०६३०१	३७	
३९५	क्षु	१०६३३८	१२	
३९६	क्षे	१०६३५०	६०	
३९७	क्षो	१०६४१०	१८	
	क्ष			२२३

॥ तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द/ओवी सूची ॥

भाग	अक्षर	शब्द क्रमांक	शब्दसंख्या	एकुण
३९८	ज्ञ	१०६४२८	२	
३९९	ज्ञा	१०६४३०	४५७	
४००	ज्ञे	१०६८८७	४२	
	ज्ञ			५०१
एकुण	४००	१०६९२८		१०६९२८

।। तो वाग्यज्ञु म्हणिजे == श्री ज्ञानेश्वरी == शब्द-ओवी सूची ।।

१. ॐ	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
२. ॐ	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
३. ॐकाराचिये	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
४. ॐकाराचिये	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
५. ॐकारु	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
६. ॐकारु	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
७. ॐतत्सत्	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
८. ॐतत्सदाकारु	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
९. अंकसळा	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
१०. अंकावरी	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
११. अंकित	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
१२. अंकित	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
१३. अंकिला	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
१४. अंकीं	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
१५. अंकीं	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
१६. अंकीं	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
१७. अंकु	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहे । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
१८. अंकुर	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
१९. अंकुर	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
२०. अंकुर	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
२१. अंकुर	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
२२. अंकुर	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
२३. अंकुर	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
२४. अंकुरदशे	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
२५. अंकुरद्वारें	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
२६. अंकुरलीं	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
२७. अंकुरा-	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०

२८. अंकुरिजती	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
२९. अंकुरीं	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
३०. अंकुरीं	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
३१. अंकुरु	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
३२. अंकुरु	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
३३. अंकुरु	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
३४. अंकुरें	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
३५. अंकुरेंशीं	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
३६. अंकुशु	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
३७. अंकें	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
३८. अंग	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धे करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
३९. अंग	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
४०. अंग	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
४१. अंग	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
४२. अंग	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
४३. अंग	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
४४. अंग	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
४५. अंग	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
४६. अंग	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
४७. अंगच्छाया	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
४८. अंगणीं	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
४९. अंगत्वचेचे	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
५०. अंगना	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
५१. अंगना	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
५२. अंगनाअंगीं	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
५३. अंगप्रकाशें	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
५४. अंगप्रभेचा	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७

५५. अंगप्रभेचिये	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
५६. अंगप्रभेची	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
५७. अंगप्रभेचेनि	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
५८. अंगप्रांतीं	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
५९. अंगप्रांतीं	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
६०. अंगभोगांकडे	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
६१. अंगलगें	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
६२. अंगलगें	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७
६३. अंगलगें	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
६४. अंगलीना	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
६५. अंगवरीं	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
६६. अंगवरी	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
६७. अंगवसां	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
६८. अंगवसे	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
६९. अंगवातें	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
७०. अंगसंगें	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
७१. अंगहीन	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
७२. अंगहीन	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
७३. अंगा	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
७४. अंगा	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
७५. अंगा	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
७६. अंगा	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
७७. अंगाचियाचि	गजबजा सांडिलिया । वसवी वनस्थळिया । अंगाचियाचि मांदिया । एकलेया	ज्ञाने.१८.५२.१०२२
७८. अंगाचेनि	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
७९. अंगानिळें	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
८०. अंगारकणीं	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
८१. अंगावरी	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१

८२. अंगीं	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
८३. अंगीं	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
८४. अंगीं	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
८५. अंगीं	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
८६. अंगीं	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
८७. अंगीं	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
८८. अंगीं	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
८९. अंगीं	ऐसी वैराग्याची अंगीं । बाणूनियां वज्रांगी । राजयोगतुरंगीं । आरूढला	ज्ञाने.१८.५२.१०४७
९०. अंगीं	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
९१. अंगीं	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
९२. अंगींचिया	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
९३. अंगींचें	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
९४. अंगीकभाव	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
९५. अंगीकारिजे	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
९६. अंगीकारिला	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
९७. अंगीकारिलें	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
९८. अंगीकारीं	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
९९. अंगीकारी	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
१००. अंगीकारी	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
१०१. अंगीकारु	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
१०२. अंगुळ	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
१०३. अंगुळी	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
१०४. अंगुळें	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५
१०५. अंगुळें	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
१०६. अंगें	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
१०७. अंगें	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
१०८. अंगें	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५

१०९. अंगें	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
११०. अंगें	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
१११. अंगें	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
११२. अंगें	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
११३. अंगें	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
११४. अंगेचि	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
११५. अंगेष्टी	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
११६. अंघ्रियुगुलीं	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
११७. अंजन	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
११८. अंजन	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
११९. अंजन	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
१२०. अंजन	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
१२१. अंजन	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
१२२. अंजन	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
१२३. अंजनाचल	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णे एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
१२४. अंजळीं	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
१२५. अंजुळी	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मार्गांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
१२६. अंजुळी	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
१२७. अंजुळी	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
१२८. अंजुळी	ऐक्यभावाची अंजुळी । सर्वेंद्रियकुड्मुळीं । भरूनियां पुष्पांजुळी । अर्घ्यु देवों	ज्ञाने.१५.२
१२९. अंत	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
१३०. अंत:करण	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
१३१. अंत:करण	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
१३२. अंत:करण	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
१३३. अंत:करण	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंत:करण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
१३४. अंत:करण	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
१३५. अंत:करण	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८

१३६. अंतःकरण	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
१३७. अंतःकरण	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६
१३८. अंतःकरण	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
१३९. अंतःकरण	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
१४०. अंतःकरण	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
१४१. अंतःकरण	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
१४२. अंतःकरण	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
१४३. अंतःकरण	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
१४४. अंतःकरण	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
१४५. अंतःकरण	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
१४६. अंतःकरण	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
१४७. अंतःकरण	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
१४८. अंतःकरण	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
१४९. अंतःकरण-	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
१५०. अंतःकरणकुहरीं	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
१५१. अंतःकरणनिग्रहो	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
१५२. अंतःकरणभरितु	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
१५३. अंतःकरणाचें	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
१५४. अंतःकरणीं	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
१५५. अंतःकरणीं	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
१५६. अंतःकरणीं	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
१५७. अंतःकरणीं	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
१५८. अंतःकरणीं	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
१५९. अंतःकरणीं	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
१६०. अंतःकरणीं	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
१६१. अंतःकरणीं	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
१६२. अंतःकरणीं	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५

१६३. अंतःकरणीं	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
१६४. अंतःकरणीं	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
१६५. अंतःकरणीं	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
१६६. अंतःकरणीं	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
१६७. अंतःकरणीं	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
१६८. अंतःकरणींचें	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
१६९. अंतःकरणींचें	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
१७०. अंतःकरणें	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
१७१. अंतःकरणें	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
१७२. अंतःकरणें	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
१७३. अंतःकरणें	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंत:करणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९
१७४. अंतःकरणें	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
१७५. अंतःकरणें	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
१७६. अंतःकरणें	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
१७७. अंतःकरणें	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
१७८. अंतःकरणें	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
१७९. अंतःकरणें	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
१८०. अंतःकरणें	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
१८१. अंतःकरणें	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
१८२. अंतःकरणें	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
१८३. अंतःकरणें	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंत:करणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
१८४. अंतःकरणें	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
१८५. अंतःकरणें	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
१८६. अंतकाळीं	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
१८७. अंतकु	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०
१८८. अंतकु	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
१८९. अंतगती	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८

१९०. अंतर	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
१९१. अंतर	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
१९२. अंतर	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
१९३. अंतर	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
१९४. अंतर	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
१९५. अंतर	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
१९६. अंतर	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
१९७. अंतर	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
१९८. अंतरंगचि	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
१९९. अंतरंगीं	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
२००. अंतरंगु	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
२०१. अंतरंगु	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
२०२. अंतरचि	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
२०३. अंतरबाह्य	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
२०४. अंतरला	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
२०५. अंतरा	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२
२०६. अंतरा	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
२०७. अंतरा	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
२०८. अंतरात्मयाही	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
२०९. अंतराय	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
२१०. अंतराय	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
२११. अंतरायो	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
२१२. अंतराळ	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
२१३. अंतराळ	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
२१४. अंतराळ	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
२१५. अंतराळ	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
२१६. अंतराळा	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९

२१७. अंतराळा-	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
२१८. अंतराळां	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
२१९. अंतराळीं	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
२२०. अंतराळीं	का उदयाचळकुळीं । झळकतां अंशुमाळी । तिमिरें अंतराळीं । हारपती	ज्ञाने.१८.७१.१५३२
२२१. अंतराळे	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
२२२. अंतरिक्षीं	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
२२३. अंतरीं	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
२२४. अंतरीं	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
२२५. अंतरीं	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
२२६. अंतरीं	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
२२७. अंतरीं	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
२२८. अंतरीं	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
२२९. अंतरीं	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि नि:शेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
२३०. अंतरीं	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
२३१. अंतरीं	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
२३२. अंतरीं	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
२३३. अंतरीं	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
२३४. अंतरीं	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
२३५. अंतरीं	किंबहुना यापरी । श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं । भोगी आतां अवधारीं । बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२
२३६. अंतरीं	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
२३७. अंतरीं	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
२३८. अंतरीं	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
२३९. अंतरीं	ऐसैसियापरी । ज्ञानाचिया भरोवरी । करूनियां अंतरीं । निरुते होत	ज्ञाने.१३.३४.११३३
२४०. अंतरीं	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
२४१. अंतरीं	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
२४२. अंतरीं	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
२४३. अंतरीं	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्‌वृत्तीचां सहस्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९

२४४. अंतरींचा	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
२४५. अंतरींचें	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
२४६. अंतरीहूनि	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
२४७. अंतरु	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
२४८. अंतरु	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
२४९. अंतरें	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
२५०. अंतरें	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
२५१. अंतरें	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
२५२. अंतरें	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
२५३. अंतरेल	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
२५४. अंतर्ज्योतीचें	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
२५५. अंतवंत	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
२५६. अंतवंतचि	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
२५७. अंतीं	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
२५८. अंतीं	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
२५९. अंतीं	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
२६०. अंतीं	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
२६१. अंतीं	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
२६२. अंतीं	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
२६३. अंतीं	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
२६४. अंतीं	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
२६५. अंतीं	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
२६६. अंतीं	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
२६७. अंतीं	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
२६८. अंतीं	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
२६९. अंतीं	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
२७०. अंतींचिया	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७

२७१. अंतु	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
२७२. अंतु	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
२७३. अंतु	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
२७४. अंतु	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
२७५. अंतु	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
२७६. अंतु	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
२७७. अंतु	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
२७८. अंतु	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
२७९. अंतुरीगुणें	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
२८०. अंतौरिया	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
२८१. अंतौरियां	अंतौरियां कुमरें । सांडोनियां भांडारें । शस्त्राग्रीं जिव्हारें । आरोपुनी	ज्ञाने.१.३२-३३.२२०
२८२. अंतौरी	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
२८३. अंत्यचि	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
२८४. अंत्यजघृष्टीं	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
२८५. अंत्यजु	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
२८६. अंत्यजु	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
२८७. अंत्यजु	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
२८८. अंत्यादि	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
२८९. अंत्यादि	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
२९०. अंत्याहि	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
२९१. अंत्यु	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वे फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
२९२. अंध	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
२९३. अंधकाराचिया	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
२९४. अंधकाराची	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
२९५. अंधकारीं	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
२९६. अंधकारु	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
२९७. अंधकारु	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्ये चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९

२९८. अंधकारें	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
२९९. अंधकारें	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
३००. अंधकूप	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
३०१. अंधकूपगता	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
३०२. अंधपण	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
३०३. अंधळेपणाचे	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
३०४. अंधार	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
३०५. अंधारीं	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
३०६. अंधारीं	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
३०७. अंधारु	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
३०८. अंधारु	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
३०९. अंधारुचि	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
३१०. अंधारुचि	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
३११. अंधारें	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
३१२. अंधारें	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
३१३. अंधारें	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
३१४. अंधारेया	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
३१५. अंधालागीं	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
३१६. अंधासरिसा	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
३१७. अंधु	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
३१८. अंधु	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
३१९. अंधु	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
३२०. अंबर	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
३२१. अंबर	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
३२२. अंबर	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
३२३. अंबर	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
३२४. अंबर	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७

३२५. अंबरा	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
३२६. अंबरा	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
३२७. अंबरा	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
३२८. अंबरा	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
३२९. अंबरासी	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
३३०. अंबरीं	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
३३१. अंबरीं	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
३३२. अंबरीं	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
३३३. अंबरीं	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
३३४. अंबरीं	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
३३५. अंबिका	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
३३६. अंबिका	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
३३७. अंबु	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
३३८. अंबे	म्हणोनि अंबे श्रीमंते । निजजनकल्पलते । आज्ञापीं मातें । ग्रंथनिरूपणीं	ज्ञाने.१२.१०
३३९. अंभ	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
३४०. अंवसीं	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
३४१. अंवसे	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
३४२. अंवसे	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
३४३. अंवसे	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
३४४. अंवसे	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
३४५. अंवसे	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
३४६. अंवसेचां	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
३४७. अंवसेचिये	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
३४८. अंश	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
३४९. अंश	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
३५०. अंशा	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
३५१. अंशांश	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४

३५२. अंशिकें	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
३५३. अंशीं	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
३५४. अंशीं	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
३५५. अंशीं	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्मे ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
३५६. अंशु	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
३५७. अंशु	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
३५८. अंशु	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
३५९. अंशु	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
३६०. अंशुमाळी	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
३६१. अंशुमाळी	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
३६२. अंशुमाळी	का उदयाचळकुळीं । झळकतां अंशुमाळी । तिमिरें अंतराळीं । हारपती	ज्ञाने.१८.७१.१५३२
३६३. अंशें	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
३६४. अंशें	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
३६५. अउमकारेंसीं	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
३६६. अकरण	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
३६७. अकरणा	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
३६८. अकरणाचेनि	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
३६९. अकरणींच	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
३७०. अकरणीय	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
३७१. अकरणीय	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे नि:संदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
३७२. अकरणीय	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
३७३. अकरा	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
३७४. अकरा	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
३७५. अकरा	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
३७६. अकरा	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
३७७. अकरा	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
३७८. अकरावा	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३

३७९. अकरावा	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
३८०. अकरावें	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
३८१. अकर्तयाचां	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
३८२. अकर्तयातें	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
३८३. अकर्तयासि	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
३८४. अकर्ता	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
३८५. अकर्ता	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
३८६. अकर्ता	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
३८७. अकर्ता	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
३८८. अकर्ता	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
३८९. अकर्ता	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
३९०. अकर्तृत्व	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
३९१. अकर्तेपणा	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
३९२. अकर्मा	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
३९३. अकर्मांचीं	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
३९४. अकर्मीं	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
३९५. अकल्पनाख्यकल्पतरो	जयजय देव श्रीगुरो । अकल्पनाख्यकल्पतरो । स्वसंविद्द्रुमबीजप्रो- । हणावनी	ज्ञाने.१८.१०
३९६. अकार	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
३९७. अकारण	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
३९८. अकारण	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
३९९. अकारण	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
४००. अकारु	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
४०१. अकार्यी	तिये कर्मीं अकार्यी । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
४०२. अकाळीं	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
४०३. अकाळींचीं	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
४०४. अकाळींचें	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
४०५. अकाळु	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५

४०६. अकाळु	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
४०७. अकुळस्त्री	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
४०८. अकुळाची	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
४०९. अकुळाचें	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
४१०. अकृत्य	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
४११. अकृत्य	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
४१२. अकृत्यपणाचें	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९
४१३. अकृत्रिम	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
४१४. अक्रमाचें	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
४१५. अक्रियताचि	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
४१६. अक्रियत्व	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
४१७. अक्रियासि	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
४१८. अक्रियु	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
४१९. अक्रियु	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
४२०. अक्रूरा	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
४२१. अक्रोधत्व	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
४२२. अक्षत	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
४२३. अक्षमु	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
४२४. अक्षमें	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
४२५. अक्षमें	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
४२६. अक्षमें	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
४२७. अक्षयो	जाणे अजु मी अजरु । अक्षयो मी अक्षरु । अपूर्व मी अपारु । आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
४२८. अक्षय्यत्व	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
४२९. अक्षर	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
४३०. अक्षर	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
४३१. अक्षर	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
४३२. अक्षर	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२

४३३. अक्षर	म्हणोनि वेदविद नर। म्हणती जयातें अक्षर। जें प्रकृतीसी पर। परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
४३४. अक्षर	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे। तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे। जयापरौता पैसु न देखिजे। या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
४३५. अक्षर	अशेषांही वाचा-। आंतु नडनाच सत्याचा। तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा। वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
४३६. अक्षर	देवा तूं अक्षर। औटाविये मात्रेसि पर। श्रुति जयाचें घर। गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
४३७. अक्षर	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा। अक्षर तूं सदाशिवा। तूंचि संतासंत देवा। तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
४३८. अक्षर	तें अक्षर जी अव्यक्त। निर्देशदेशरहित। सोहंभावें उपासित। ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
४३९. अक्षर	ऐसें जीवकार्यकारण। जया मायासंगुचि लक्षण। अक्षर पुरुषु जाण। चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
४४०. अक्षरा	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं। जे अक्षरा एकाची वदंती। ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं। गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
४४१. अक्षरा	आणि येकेकाही अक्षरा। वेगळवेगळा वीरा। विनियोगु नागरा। बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
४४२. अक्षरां	सहजें तरी अवधारा। वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा। तरी दोंदें पेलती अक्षरां। प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
४४३. अक्षरां	तरि तैसें नोहे अवधारा। कारण आहे विस्तारा। एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां। तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
४४४. अक्षरांआंतु	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु। तो मी म्हणे गोविंदु। अक्षरांआंतु विशदु। अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
४४५. अक्षरांचा	परि तैसें हें नोहेचि देवा। देखिला अक्षरांचा मेळावा। आणि विस्मयाचिया जीवा। विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
४४६. अक्षरांचियाचि	बुद्धीचिया जिभा। बोलाचा न चाखतां गाभा। अक्षरांचियाचि भांबा। इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
४४७. अक्षरांची	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां। नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता। परि ते वाचाचि केली कल्पलता। विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
४४८. अक्षरांचे	ना तरी चतुराननाचिये वाचे। आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे। म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें। देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
४४९. अक्षरांचे	करीतुरंगसमाजें। सेना नाम निफजे। कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे। अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
४५०. अक्षरांचेनि	मग चमत्कारला म्हणे। इयें जळींचीं मा तारांगणें। कैसा झकविलों असलगपणें। अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
४५१. अक्षरांतें	पूर्णचंद्राचिया कोडी। वक्तृत्वा घापे कुरोंडी। तैसी आणी गोडी। अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
४५२. अक्षरांसी	वक्तृत्व गोडपणें। अमृतातें पारु म्हणे। रस होती वोळगणें। अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
४५३. अक्षराआंतील	तया अक्षराआंतील भावो। पाववीन मी तुमचा ठावो। आइका म्हणे ज्ञानदेवो। निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
४५४. अक्षराचा	जयासी कां बीजभावो। वेदांतीं केला ऐसा आवो। तो तया पुरुषा ठावो। अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
४५५. अक्षराचा	आतां मूर्खाचिये जिभे। अक्षराचा आंबुखा सुभे। आणि तो ब्रह्मसभे। न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
४५६. अक्षराचें	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें। चंद्रपण उरे अंवसे। रूप जाणावें तैसें। अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
४५७. अक्षराचें	हें असो अधोशाखा। या संसाररूपा रुखा। मूळ तें पुरुषा। अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
४५८. अक्षरासी	आणि येर तेही पांडवा। जे आरूढोनि सोहंभावा। झोंबती निरवयवा। अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
४५९. अक्षरासी	एवं जीवचैतन्य आघवें। हें क्षर पुरुष जाणावें। आतां रूप करूं बरवें। अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१

४६०. अक्षरांसी	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
४६१. अक्षरीं	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
४६२. अक्षरीं	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
४६३. अक्षरु	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
४६४. अक्षरु	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
४६५. अक्षरु	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
४६६. अक्षरु	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
४६७. अक्षरु	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
४६८. अक्षरु	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
४६९. अक्षरु	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
४७०. अक्षरु	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
४७१. अक्षरु	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
४७२. अक्षरु	जाणे अजु मी अजरु । अक्षयो मी अक्षरु । अपूर्व मी अपारु । आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
४७३. अक्षरें	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
४७४. अक्षरें	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
४७५. अक्षरें	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
४७६. अक्षरें	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
४७७. अक्षरें	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
४७८. अक्षरें	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
४७९. अक्षरें	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
४८०. अक्षरें	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
४८१. अक्षरें	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
४८२. अक्षरें	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
४८३. अक्षरें	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
४८४. अक्षरें	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहे तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
४८५. अक्षरें	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
४८६. अक्षरें	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९

४८७. अक्षरें	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
४८८. अक्षरें	तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४२
४८९. अक्षरें	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
४९०. अक्षोभता	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
४९१. अक्षोभें	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
४९२. अक्षौहिणी	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
४९३. अक्षौहिणी	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
४९४. अक्षौहिणी	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
४९५. अक्षौहिणी	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
४९६. अखंड	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
४९७. अखंड	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
४९८. अखंड	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
४९९. अखंड	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
५००. अखंड	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
५०१. अखंड	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
५०२. अखंड	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
५०३. अखंड	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्मे सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
५०४. अखंड	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
५०५. अखंड	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
५०६. अखंड	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
५०७. अखंड	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
५०८. अखंड	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
५०९. अखंड	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
५१०. अखंड	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
५११. अखंड	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
५१२. अखंड	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
५१३. अखंड	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१

५१४. अखंड	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
५१५. अखंड	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
५१६. अखंड	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
५१७. अखंड	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
५१८. अखंड	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
५१९. अखंड	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
५२०. अखंड	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
५२१. अखंड	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
५२२. अखंडचि	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
५२३. अखंडित	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
५२४. अखंडित	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
५२५. अखंडित	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
५२६. अखंडित	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
५२७. अखंडित	देखें असतेनि देहधर्में । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्में । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
५२८. अखंडित	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
५२९. अखंडित	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
५३०. अखंडित	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
५३१. अखंडित	जया भजता भजन भजावें । हे भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
५३२. अखंडित	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
५३३. अखंडित	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
५३४. अखंडित	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
५३५. अखंडितचि	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
५३६. अखंडिता	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
५३७. अखंडिता	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
५३८. अखंडितें	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
५३९. अखंडीं	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
५४०. अखंडु	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९

५४१. अखंडे	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
५४२. अखंडें	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
५४३. अखंडें	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
५४४. अखरें	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
५४५. अखाडा	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
५४६. अखाद्यांचां	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
५४७. अखाद्याचेनि	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
५४८. अगण्य	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
५४९. अगण्य	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
५५०. अगत्य	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
५५१. अगरु	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
५५२. अगर्वता	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
५५३. अगर्वता	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
५५४. अगस्ति	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
५५५. अगस्तीगवसणी	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
५५६. अगस्तीचि	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
५५७. अगस्त्याचेनि	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
५५८. अगा	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
५५९. अगा	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
५६०. अगा	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
५६१. अगा	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
५६२. अगा	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
५६३. अगा	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
५६४. अगा	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
५६५. अगा	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
५६६. अगा	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
५६७. अगा	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३

५६८. अगा	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
५६९. अगा	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
५७०. अगा	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
५७१. अगा	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
५७२. अगा	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
५७३. अगा	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
५७४. अगा	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रुही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
५७५. अगा	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदुःखीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
५७६. अगा	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
५७७. अगा	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
५७८. अगा	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
५७९. अगा	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
५८०. अगा	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
५८१. अगा	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
५८२. अगा	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
५८३. अगा	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
५८४. अगा	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
५८५. अगा	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
५८६. अगा	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
५८७. अगा	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
५८८. अगा	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
५८९. अगा	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
५९०. अगा	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
५९१. अगा	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
५९२. अगा	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
५९३. अगा	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
५९४. अगा	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७

५९५. अगा	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
५९६. अगा	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
५९७. अगा	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
५९८. अगा	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
५९९. अगा	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
६००. अगा	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
६०१. अगा	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
६०२. अगा	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्वबसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
६०३. अगा	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
६०४. अगा	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
६०५. अगा	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
६०६. अगा	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
६०७. अगा	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मी जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०
६०८. अगा	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
६०९. अगा	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
६१०. अगा	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
६११. अगा	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
६१२. अगा	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
६१३. अगा	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
६१४. अगा	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
६१५. अगा	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
६१६. अगा	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
६१७. अगा	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
६१८. अगा	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
६१९. अगा	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
६२०. अगा	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
६२१. अगा	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६

६२२. अगा	अगा सुखदु:खाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
६२३. अगा	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
६२४. अगा	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
६२५. अगा	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
६२६. अगा	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
६२७. अगा	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
६२८. अगा	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
६२९. अगा	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
६३०. अगा	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
६३१. अगा	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
६३२. अगा	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
६३३. अगा	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
६३४. अगा	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
६३५. अगा	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
६३६. अगा	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
६३७. अगा	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
६३८. अगा	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
६३९. अगा	अगा स्वर्गीची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
६४०. अगा	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
६४१. अगा	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
६४२. अगा	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
६४३. अगा	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
६४४. अगा	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
६४५. अगा	अगा स्वर्गीचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
६४६. अगा	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
६४७. अगा	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
६४८. अगा	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९

६४९. अगा	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
६५०. अगा	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
६५१. अगा	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
६५२. अगा	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
६५३. अगा	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
६५४. अगा	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
६५५. अगाध	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
६५६. अगाध	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
६५७. अगाध	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
६५८. अगाध	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
६५९. अगाध	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
६६०. अगाध	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
६६१. अगाध	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
६६२. अगाध	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
६६३. अगाध	जो धर्मकीर्तिधवळु । अगाध दातृत्वें सरळु । अतुलबळें प्रबळु । बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
६६४. अगाध	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
६६५. अगाध	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
६६६. अगाध	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
६६७. अगाधपण	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
६६८. अगाधा	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
६६९. अगाधें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
६७०. अगाधें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
६७१. अगाधें	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
६७२. अगाधें	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
६७३. अगोचर	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
६७४. अगोत्रा	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
६७५. अगोत्रु	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९

६७६. अग्नि	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
६७७. अग्नि	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
६७८. अग्नि	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
६७९. अग्नि	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
६८०. अग्नि	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
६८१. अग्नि	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
६८२. अग्नि	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
६८३. अग्नि	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
६८४. अग्नि	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
६८५. अग्नि	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
६८६. अग्नि	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
६८७. अग्नि	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
६८८. अग्नि	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
६८९. अग्नि	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
६९०. अग्नि	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
६९१. अग्नि	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
६९२. अग्नि	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
६९३. अग्नि	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
६९४. अग्नि	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडी । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
६९५. अग्नि	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
६९६. अग्नि	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
६९७. अग्नि	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
६९८. अग्नि	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
६९९. अग्नि	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
७००. अग्निइंद्रसूर्यसोमाये	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
७०१. अग्निकुंडीं	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
७०२. अग्निचि	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२

७०३. अग्निज्योतींचा	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
७०४. अग्नितापें	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
७०५. अग्निदाहो	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
७०६. अग्निपण	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
७०७. अग्निपरिस	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
७०८. अग्निप्रवेशु	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
७०९. अग्निप्रवेशु	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
७१०. अग्निप्रवेशें	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
७११. अग्निमाजीं	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
७१२. अग्निमुखीं	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
७१३. अग्निमुखें	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८
७१४. अग्निमुखें	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
७१५. अग्निसंगती	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्यें अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
७१६. अग्निसंगें	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
७१७. अग्निसेवा	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
७१८. अग्निस्थानौनि	आकळलेनि योगें । मध्यमामध्यमार्गें । अग्निस्थानौनि निगे । ब्रह्मरंध्रा	ज्ञाने.८.१०.९४
७१९. अग्निहोत्रादि	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
७२०. अग्नी	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
७२१. अग्नी	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
७२२. अग्नीचा	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
७२३. अग्नीचा	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
७२४. अग्नीचें	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
७२५. अग्नीचें	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
७२६. अग्नीचें	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
७२७. अग्नीचें	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
७२८. अग्नीमाजीं	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
७२९. अग्नीमाजीं	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९

७३०. अग्नीविण	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
७३१. अग्नीसि	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
७३२. अग्नीसी	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
७३३. अग्नीस्तव	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
७३४. अग्नेयास्त्र	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
७३५. अग्रहार	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
७३६. अग्रहार	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
७३७. अग्रहार	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
७३८. अग्रहारें	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
७३९. अग्रीं	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
७४०. अग्रवनें	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
७४१. अघडती	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
७४२. अघवाचि	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
७४३. अघवे	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
७४४. अघीं	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
७४५. अघोरीं	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
७४६. अचक्षु	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
७४७. अचक्षूचां	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
७४८. अचक्षूचे	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
७४९. अचक्षूसी	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
७५०. अचक्षूसी	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
७५१. अचरणा	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
७५२. अचरणाचे	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
७५३. अचरणु	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
७५४. अचर्चाचें	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
७५५. अचर्चातें	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
७५६. अचर्चातें	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८

७५७. अचळ	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
७५८. अचळ	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
७५९. अचळ	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
७६०. अचळु	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
७६१. अचळु	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
७६२. अचळु	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
७६३. अचळु	अचळु मी अच्युतु । अनंतु मी अद्वैतु । आद्यु मी अव्यक्तु । व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
७६४. अचाट	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
७६५. अचाट	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
७६६. अचाट	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
७६७. अचाट	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
७६८. अचाट	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
७६९. अचाटु	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
७७०. अचाटें	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
७७१. अचाटें	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
७७२. अचापल्य	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्मे । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
७७३. अचिंतां	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
७७४. अचिंत्य	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
७७५. अचिंत्यचित्तचिंतामणी	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
७७६. अचुंबित	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
७७७. अचुंबित	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
७७८. अचुंबित	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
७७९. अचुंबिता	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
७८०. अचुंबितु	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
७८१. अचुक	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
७८२. अचुक	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
७८३. अचुकें	तरी महायागप्रमुखें । कर्मे निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६

७८४. अचेत	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
७८५. अच्युत	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
७८६. अच्युत	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
७८७. अच्युत	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
७८८. अच्युतु	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
७८९. अच्युतु	अचळु मी अच्युतु । अनंतु मी अद्वैतु । आद्यु मी अव्यक्तु । व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
७९०. अच्युतेसीं	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२
७९१. अजंगमाची	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
७९२. अजगराची	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
७९३. अजत्व	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
७९४. अजत्व	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
७९५. अजत्वें	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
७९६. अजन्मा	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
७९७. अजरु	जाणे अजु मी अजरु । अक्षयो मी अक्षरु । अपूर्व मी अपारु । आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
७९८. अजा	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
७९९. अजा	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
८००. अजाचें	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
८०१. अजातपक्षांचेनि	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
८०२. अजातपक्षिया	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
८०३. अजातशत्रु	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
८०४. अजाती	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
८०५. अजामिळा	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
८०६. अजामेकां	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
८०७. अजु	जाणे अजु मी अजरु । अक्षयो मी अक्षरु । अपूर्व मी अपारु । आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
८०८. अजुही	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
८०९. अजेचे	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
८१०. अज्ञान	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३

८११. अज्ञान	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
८१२. अज्ञान	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
८१३. अज्ञान	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
८१४. अज्ञान	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
८१५. अज्ञान	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
८१६. अज्ञान	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
८१७. अज्ञान	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
८१८. अज्ञान	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
८१९. अज्ञान	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
८२०. अज्ञान	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
८२१. अज्ञान	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
८२२. अज्ञान	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
८२३. अज्ञान	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
८२४. अज्ञान	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
८२५. अज्ञान	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
८२६. अज्ञान	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
८२७. अज्ञान	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
८२८. अज्ञान	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
८२९. अज्ञान	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
८३०. अज्ञान	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
८३१. अज्ञान	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
८३२. अज्ञान	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
८३३. अज्ञान	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
८३४. अज्ञान	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
८३५. अज्ञान	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
८३६. अज्ञान	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
८३७. अज्ञान	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९

८३८. अज्ञान	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
८३९. अज्ञान	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
८४०. अज्ञान	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
८४१. अज्ञान	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
८४२. अज्ञान	येणेंचि सत्कर्मे । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
८४३. अज्ञान	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
८४४. अज्ञान	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
८४५. अज्ञान	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
८४६. अज्ञान	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
८४७. अज्ञान	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
८४८. अज्ञान	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
८४९. अज्ञान	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
८५०. अज्ञान	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
८५१. अज्ञान	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
८५२. अज्ञान-	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
८५३. अज्ञानघन	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
८५४. अज्ञानघनसुषुप्ती	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
८५५. अज्ञानचि	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
८५६. अज्ञानचि	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
८५७. अज्ञानचि	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
८५८. अज्ञानचि	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
८५९. अज्ञानचिन्हें	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
८६०. अज्ञानजात	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
८६१. अज्ञानतत्त्वीं	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
८६२. अज्ञानत्व	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
८६३. अज्ञानत्वें	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
८६४. अज्ञानदशे	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८

८६५. अज्ञानदृष्टिकल्पितें	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
८६६. अज्ञानदेशींचा	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
८६७. अज्ञानपंकीं	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
८६८. अज्ञानपण	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
८६९. अज्ञानप्रमादादिकीं	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
८७०. अज्ञानफळेंचि	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
८७१. अज्ञानभागु	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
८७२. अज्ञानमूळ	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
८७३. अज्ञानमूळा	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
८७४. अज्ञानवर्ग	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
८७५. अज्ञानवशें	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
८७६. अज्ञानविभागा	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
८७७. अज्ञानवेलीं	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
८७८. अज्ञानसुषुप्ती	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
८७९. अज्ञाना	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
८८०. अज्ञाना	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
८८१. अज्ञाना	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
८८२. अज्ञाना	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
८८३. अज्ञाना	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
८८४. अज्ञानां	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
८८५. अज्ञानांगीकारें	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
८८६. अज्ञानांध	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
८८७. अज्ञानांधु	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
८८८. अज्ञानाचा	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
८८९. अज्ञानाचा	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
८९०. अज्ञानाचा	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
८९१. अज्ञानाचां	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९

८९२. अज्ञानाचां	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
८९३. अज्ञानाचिया	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
८९४. अज्ञानाचिया	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
८९५. अज्ञानाचिये	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
८९६. अज्ञानाची	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
८९७. अज्ञानाची	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
८९८. अज्ञानाची	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
८९९. अज्ञानाची	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
९००. अज्ञानाचे	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
९०१. अज्ञानाचे	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
९०२. अज्ञानाचें	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
९०३. अज्ञानाचें	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
९०४. अज्ञानाचें	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
९०५. अज्ञानाचें	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
९०६. अज्ञानाचें	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
९०७. अज्ञानाचें	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
९०८. अज्ञानाचें	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
९०९. अज्ञानातें	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
९१०. अज्ञानापाठीं	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
९११. अज्ञानावांचूनि	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
९१२. अज्ञानासाठीं	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
९१३. अज्ञानासारिखें	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
९१४. अज्ञानासि	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
९१५. अज्ञानासी	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
९१६. अज्ञानासी	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
९१७. अज्ञानासी	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
९१८. अज्ञानासी	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०

९१९. अज्ञानास्तव	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
९२०. अज्ञानाही	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
९२१. अज्ञानीं	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
९२२. अज्ञानु	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
९२३. अज्ञानें	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
९२४. अज्ञानें	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
९२५. अज्ञानें	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
९२६. अझुनि	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
९२७. अझुनि	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
९२८. अझुनिवरी	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
९२९. अझुनिवरी	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
९३०. अझुनी	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
९३१. अझुनी	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
९३२. अझुनी	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
९३३. अझुनी	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
९३४. अझुनी	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करिताति अझुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
९३५. अझुनी	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
९३६. अटक	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
९३७. अटकु	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
९३८. अटकु	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
९३९. अटवियेमाजीं	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
९४०. अटवीं	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
९४१. अटुवें	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
९४२. अठरा	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९
९४३. अठरा	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
९४४. अठरांचे	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
९४५. अठरावा	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३

९४६. अठरावा	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
९४७. अठरावा	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
९४८. अठरावा	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
९४९. अठावो	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
९५०. अडदरु	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
९५१. अडदरु	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
९५२. अडदरु	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
९५३. अडपैजेना	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
९५४. अडव	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
९५५. अडवीं	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
९५६. अडवींचा	तरी आंगें कर्मे ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
९५७. अडवे	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
९५८. अडे	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
९५९. अढंच	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
९६०. अढळ	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
९६१. अढळ	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
९६२. अढळ	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
९६३. अढळ	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
९६४. अढळ	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
९६५. अढळ	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
९६६. अढळ	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
९६७. अढळ	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
९६८. अढळु	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
९६९. अढळु	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
९७०. अणगटीं	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
९७१. अणगटीं	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
९७२. अणिमादिक	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७

९७३. अणिमादिकी	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
९७४. अणिया	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
९७५. अणियाची	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
९७६. अणु	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
९७७. अणुआरु	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
९७८. अणुमानिया	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
९७९. अणुही	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
९८०. अति	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७
९८१. अति	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
९८२. अति	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
९८३. अति	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
९८४. अति	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
९८५. अति	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
९८६. अति	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
९८७. अति	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
९८८. अति	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
९८९. अति	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
९९०. अति	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
९९१. अति	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
९९२. अति	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
९९३. अति	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
९९४. अति	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
९९५. अति	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
९९६. अति	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
९९७. अति	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
९९८. अति	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
९९९. अति	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मीही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९

१०००. अति	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
१००१. अति	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
१००२. अति	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
१००३. अति	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
१००४. अति	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
१००५. अति	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
१००६. अतिकरें	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
१००७. अतिकर्कशी	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
१००८. अतिकार्श्य	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
१००९. अतिकृतकंदर्पसर्पदर्प	जयजय देवैकरूप । अतिकृतकंदर्पसर्पदर्प । भक्तभावभुवनदीप । तापापह	ज्ञाने.१८.८
१०१०. अतिक्रमणें	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
१०११. अतिक्रमु	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
१०१२. अतिगाढा	व्याकरणीं चोखडा । तर्की अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
१०१३. अतित्रासें	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
१०१४. अतिथि	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
१०१५. अतिथी	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
१०१६. अतिथी	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
१०१७. अतिथीचा	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
१०१८. अतिदारुण	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
१०१९. अतिदासु	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
१०२०. अतिनिपुण	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
१०२१. अतिप्रसंगु	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
१०२२. अतिप्रसंगें	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
१०२३. अतिप्राज्ञु	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
१०२४. अतिप्रीती	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
१०२५. अतिबद्धें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
१०२६. अतिभिंगुळवाणेंपण	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६

१०२७. अतिमात्रु	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
१०२८. अतिमित्रें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
१०२९. अतिमृदु	स्पर्शे अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
१०३०. अतिरसीं	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
१०३१. अतिरसु	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
१०३२. अतिरसें	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
१०३३. अतिलावण्यसाकारें	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
१०३४. अतिविक्राळें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
१०३५. अतिवृद्धा-	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
१०३६. अतिशय	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
१०३७. अतिशयें	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
१०३८. अतिशयो	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
१०३९. अतिशयो	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
१०४०. अतिशयो	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
१०४१. अतिशो	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
१०४२. अतिसांकडें	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
१०४३. अतिसुरसें	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
१०४४. अतिसूक्ष्म	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
१०४५. अतिसो	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
१०४६. अतिसो	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
१०४७. अतिसो	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
१०४८. अतिसो	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
१०४९. अतिसो	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
१०५०. अतिसो	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
१०५१. अतिसो	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
१०५२. अतिसो	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
१०५३. अतिस्नेहें	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२

१०५४. अतींद्रिय	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
१०५५. अतींद्रिय	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
१०५६. अतींद्रिय	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
१०५७. अतीत	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
१०५८. अतीत	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
१०५९. अतीतलीं	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
१०६०. अतीता	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
१०६१. अतीतु	हा गुणत्रयरहितु । व्यक्तीसी अतीतु । अनादि अविकृतु । सर्वरूप	ज्ञाने.२.२५.१५०
१०६२. अतीतु	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
१०६३. अतुर्बळु	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
१०६४. अतुलबळें	जो धर्मकीर्तिधवळु । अगाध दातृत्वें सरळु । अतुलबळें प्रबळु । बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
१०६५. अत्यंत	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
१०६६. अत्यंत	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दुःखें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
१०६७. अत्यंत	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
१०६८. अत्यागी	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
१०६९. अत्यादरु	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
१०७०. अथवा	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
१०७१. अथवा	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
१०७२. अथवा	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
१०७३. अथवा	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
१०७४. अथवा	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
१०७५. अथवा	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
१०७६. अथवा	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
१०७७. अथवा	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
१०७८. अथवा	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
१०७९. अथवा	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
१०८०. अथवा	अथवा ज्ञानाग्निहोत्री । जे परब्रह्मण्य श्रोत्री । महासुखक्षेत्रीं । आदिवंत	ज्ञाने.६.४२-४३.४४९

१०८१. अथवा	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
१०८२. अथवा	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
१०८३. अथवा	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
१०८४. अथवा	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
१०८५. अथवा	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
१०८६. अथवा	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
१०८७. अथवा	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
१०८८. अथवा	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
१०८९. अथवा	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
१०९०. अथवा	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
१०९१. अथवा	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
१०९२. अथवा	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
१०९३. अथवा	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
१०९४. अथवा	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
१०९५. अथवा	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
१०९६. अथवा	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
१०९७. अथवा	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
१०९८. अथवा	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
१०९९. अथवा	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
११००. अथवा	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
११०१. अथवा	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
११०२. अथवा	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
११०३. अथवा	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
११०४. अथवा	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
११०५. अथवा	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
११०६. अथवा	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
११०७. अथवा	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५

११०८. अथवा	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
११०९. अथवा	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
१११०. अथवा	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षी अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
११११. अथवा	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
१११२. अथवा	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
१११३. अथवा	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
१११४. अथवा	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
१११५. अथवा	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
१११६. अथवा	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
१११७. अथवा	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
१११८. अथवा	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
१११९. अथवा	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
११२०. अथवा	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
११२१. अथवा	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
११२२. अथवा	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
११२३. अथवा	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
११२४. अथवा	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
११२५. अथवा	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
११२६. अथवा	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
११२७. अथवा	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदुःखभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
११२८. अथवा	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
११२९. अथवा	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
११३०. अथवा	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
११३१. अथवा	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
११३२. अथवा	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
११३३. अथवा	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
११३४. अथवा	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९

११३५. अथवा	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
११३६. अथवा	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
११३७. अथवा	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
११३८. अथवा	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
११३९. अथवा	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
११४०. अथवा	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
११४१. अथवा	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
११४२. अथवा	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
११४३. अथवा	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
११४४. अथवा	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
११४५. अथवा	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
११४६. अथवा	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
११४७. अथवा	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
११४८. अथवा	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
११४९. अथवा	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
११५०. अथवा	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
११५१. अथवा	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
११५२. अथवा	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
११५३. अथवा	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
११५४. अथवा	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
११५५. अथवा	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
११५६. अथवा	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
११५७. अथवा	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
११५८. अथवा	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
११५९. अथांव	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
११६०. अथावीं	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
११६१. अथावीं	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०

११६२. अथावीं	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
११६३. अथावीं	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
११६४. अथावो	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
११६५. अदंभपण	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
११६६. अदंभाचिया	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
११६७. अदंभित्व	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
११६८. अदळपण	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
११६९. अदानवी	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
११७०. अदृश्य	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
११७१. अदृष्ट	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
११७२. अदृष्ट	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
११७३. अदृष्ट	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
११७४. अदृष्टाचें	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
११७५. अदृष्टें	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
११७६. अद्भुत	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
११७७. अद्भुत	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
११७८. अद्भुत	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
११७९. अद्भुत	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
११८०. अद्भुत	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
११८१. अद्भुत	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
११८२. अद्भुत	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
११८३. अद्भुत	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
११८४. अद्भुतपण	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
११८५. अद्भुतरसाचां	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
११८६. अद्भुतु	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
११८७. अद्भुतु	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
११८८. अद्भुतें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१

११८९. अद्भुतें	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
११९०. अद्यापि	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
११९१. अद्रोहत्व	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
११९२. अद्वय	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
११९३. अद्वय	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
११९४. अद्वय	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
११९५. अद्वयत्वें	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
११९६. अद्वयपण	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
११९७. अद्वयपणा	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
११९८. अद्वयबोधपाटणीं	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
११९९. अद्वयभक्ती	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
१२००. अद्वया	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
१२०१. अद्वया	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
१२०२. अद्वया-	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
१२०३. अद्वयाचें	हे अद्वयाचें दुसरें । हे निःसंगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
१२०४. अद्वयानंदपरिसें	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
१२०५. अद्वयानंदवैभव	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
१२०६. अद्वयानंदा	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
१२०७. अद्वयानंदाची	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
१२०८. अद्वयाब्जिनीविकाशु	मावळवीत विश्वाभासु । नवल उदयला चंडांशु । अद्वयाब्जिनीविकाशु । वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१
१२०९. अद्वयासीं	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
१२१०. अद्वितीय	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
१२११. अद्वितीय	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
१२१२. अद्वितीय	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
१२१३. अद्वितीय	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
१२१४. अद्वितीय	जयजय देव अद्वितीय । परिणतोपरमैकप्रिय । निजजनजित भजनीय । मायागम्य	ज्ञाने.१८.९
१२१५. अद्वितीय	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४

१२१६. अद्वितीया	गंभीर तूं श्रीरामा । नानाभूतैकसमा । सकळगुणीं अप्रतिमा । अद्वितीया	ज्ञाने.११.४३.५६३
१२१७. अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
१२१८. अद्वैत	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
१२१९. अद्वैत	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
१२२०. अद्वैत	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
१२२१. अद्वैतत्त्वें	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
१२२२. अद्वैतदिवसें	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
१२२३. अद्वैतदिवसें	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
१२२४. अद्वैतप्रभेचेनि	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
१२२५. अद्वैतबोधु	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
१२२६. अद्वैता	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
१२२७. अद्वैतावरीही	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
१२२८. अद्वैतासि	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
१२२९. अद्वैतीं	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
१२३०. अद्वैतीं	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
१२३१. अद्वैतीं	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
१२३२. अद्वैतु	अचळु मी अच्युतु । अनंतु मी अद्वैतु । आद्यु मी अव्यक्तु । व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
१२३३. अद्वैतें	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
१२३४. अद्वैतें	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
१२३५. अध	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
१२३६. अध	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
१२३७. अध	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७
१२३८. अधपलीं	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
१२३९. अधम	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
१२४०. अधम	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
१२४१. अधम	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
१२४२. अधमां	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२

१२४३. अधमां	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
१२४४. अधमांचिये	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
१२४५. अधमाचिया	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
१२४६. अधमीं	उत्तम अधमीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
१२४७. अधमु	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
१२४८. अधमें	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्में । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
१२४९. अधमोत्तम	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
१२५०. अधमोत्तम	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
१२५१. अधमोत्तम	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
१२५२. अधमोत्तम	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
१२५३. अधमोत्तमा	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
१२५४. अधर्माकडे	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
१२५५. अधर्माचां	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
१२५६. अधर्माची	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
१२५७. अधर्मु	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
१२५८. अधर्मु	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
१२५९. अधर्मुचि	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
१२६०. अधिक	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
१२६१. अधिक	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
१२६२. अधिक	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
१२६३. अधिक	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
१२६४. अधिक	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
१२६५. अधिक	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
१२६६. अधिक	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
१२६७. अधिक	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
१२६८. अधिक	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
१२६९. अधिक	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०

१२७०. अधिक	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
१२७१. अधिकचि	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
१२७२. अधिकचि	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
१२७३. अधिकता	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
१२७४. अधिकरण	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
१२७५. अधिकरूनि	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
१२७६. अधिकाचि	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
१२७७. अधिकाधिक	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
१२७८. अधिकाधिक	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
१२७९. अधिकाधिक	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
१२८०. अधिकाधिक	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
१२८१. अधिकाधिक	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
१२८२. अधिकाधिक	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
१२८३. अधिकाधिक	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
१२८४. अधिकाधिकें	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
१२८५. अधिकारपर्यालोचें	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
१२८६. अधिकारप्रसंगीं	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
१२८७. अधिकारप्रसंगु	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
१२८८. अधिकारबगें	तरी सत्कर्मे चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
१२८९. अधिकाराचे	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
१२९०. अधिकाराचें	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
१२९१. अधिकारासी	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
१२९२. अधिकारिया	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
१२९३. अधिकारिया	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
१२९४. अधिकारिया	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
१२९५. अधिकारिये	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
१२९६. अधिकारिये	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७

१२९७. अधिकारिये	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
१२९८. अधिकारी	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
१२९९. अधिकारु	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
१३००. अधिकारें	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
१३०१. अधिकारें	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
१३०२. अधिकु	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
१३०३. अधिकु	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
१३०४. अधिकु	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
१३०५. अधिकुही	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
१३०६. अधिकें	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
१३०७. अधिकें	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
१३०८. अधिकें	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
१३०९. अधिकें	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
१३१०. अधिकें	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
१३११. अधिकें	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
१३१२. अधिकें	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
१३१३. अधिकें	ऐसेनि कर्मैं पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
१३१४. अधिकेंवर	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
१३१५. अधिदैव	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
१३१६. अधिदैव	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
१३१७. अधिदैव	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
१३१८. अधिदैवातें	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
१३१९. अधिदैवाधिभूत	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
१३२०. अधिभूत	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
१३२१. अधिभूत	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
१३२२. अधिभूत	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
१३२३. अधिभूतादि	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०

१३२४. अधिभूताधिदैवां	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
१३२५. अधियज्ञ	देवा अधियज्ञ तो काइ । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
१३२६. अधियज्ञ	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
१३२७. अधियज्ञु	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
१३२८. अधियज्ञु	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
१३२९. अधियज्ञु	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
१३३०. अधियज्ञु	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
१३३१. अधिवासु	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
१३३२. अधिष्ठाता	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
१३३३. अधिष्ठात्रियां	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
१३३४. अधिष्ठात्री	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
१३३५. अधिष्ठात्री	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
१३३६. अधिष्ठान	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
१३३७. अधिष्ठान	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
१३३८. अधिष्ठान	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
१३३९. अधिष्ठान	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
१३४०. अधिष्ठान	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
१३४१. अधिष्ठानभाखा	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
१३४२. अधिष्ठानसंगती	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८
१३४३. अधिष्ठिजे	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
१३४४. अधिष्ठिला	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
१३४५. अधिष्ठिला	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
१३४६. अधिष्ठिलिया	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
१३४७. अधिष्ठिली	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
१३४८. अधिष्ठिली	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
१३४९. अधिष्ठिली	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
१३५०. अधिष्ठिलें	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७

१३५१. अधिष्ठिलेनि	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
१३५२. अधिष्ठी	अहो सद्‌गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
१३५३. अधिष्ठी	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
१३५४. अधिष्ठीं	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
१३५५. अधिष्ठीं	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
१३५६. अधिष्ठीं	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
१३५७. अधिष्ठील	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
१३५८. अधिष्ठूनि	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
१३५९. अधिष्ठूनि	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
१३६०. अधीं	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
१३६१. अधीं	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
१३६२. अधीं	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
१३६३. अधीं	तिया ऊर्ध्वी ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णीचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
१३६४. अधीं	तेथवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
१३६५. अधीं	पार्था ऊर्ध्वीचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
१३६६. अधीं	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वी अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
१३६७. अधींचां	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
१३६८. अधींचि	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अधींचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
१३६९. अधींचि	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
१३७०. अधींचिया	एऱ्हवीं ऊर्ध्वीचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
१३७१. अधींचीं	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
१३७२. अधींचें	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वीचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
१३७३. अधींही	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
१३७४. अधीन	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
१३७५. अधीन	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
१३७६. अधीन	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
१३७७. अधीना	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७

१३७८. अधीना	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
१३७९. अधीनी	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
१३८०. अधीनीं	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
१३८१. अधृति	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
१३८२. अधैर्याचे	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
१३८३. अधोक्षजा	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
१३८४. अधोगती	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
१३८५. अधोगतीची	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
१३८६. अधोदेशु	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
१३८७. अधोद्वार	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
१३८८. अधोद्वारीं	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
१३८९. अधोमुख	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
१३९०. अधोमुख	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
१३९१. अधोमुख	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
१३९२. अधोमुख	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
१३९३. अधोमुखपण	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
१३९४. अधोमुखु	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
१३९५. अधोमुखें	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
१३९६. अधोरंध्राचेनि	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
१३९७. अधोर्ध्व	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
१३९८. अधोर्ध्व	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
१३९९. अधोर्ध्व	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
१४००. अधोर्ध्व	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
१४०१. अधोर्ध्वशाखु	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
१४०२. अधोर्ध्वींचां	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वींचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
१४०३. अधोशाखा	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
१४०४. अधोशाखा	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९

१४०५. अधोशाखांची	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
१४०६. अधोशाखिया	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
१४०७. अध्यक्ष	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
१४०८. अध्यक्षु	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
१४०९. अध्ययन	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
१४१०. अध्ययनें	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
१४११. अध्यात्म	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
१४१२. अध्यात्म	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
१४१३. अध्यात्म	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
१४१४. अध्यात्मज्ञान	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
१४१५. अध्यात्मज्ञानाचां	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
१४१६. अध्यात्मज्ञानाचां	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
१४१७. अध्यात्मज्ञानीं	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
१४१८. अध्यात्मज्ञानीं	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
१४१९. अध्यात्मज्ञानीं	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
१४२०. अध्यात्मज्ञानेंविण	तैसें शास्त्रजात जाण । आघवेंचि अप्रमाण । अध्यात्मज्ञानेंविण । एकलेनी	ज्ञाने.१३.११.८३८
१४२१. अध्यात्मलाभ	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
१४२२. अध्यात्मविद्या	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
१४२३. अध्यात्मशास्त्रांसीं	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
१४२४. अध्यात्मशास्त्रीं	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
१४२५. अध्यात्मा	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
१४२६. अध्यात्माचें	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
१४२७. अध्यात्मादि	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
१४२८. अध्याय	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
१४२९. अध्याय	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
१४३०. अध्याय	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
१४३१. अध्याय	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३

१४३२. अध्याय	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
१४३३. अध्याय	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
१४३४. अध्याय	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
१४३५. अध्याय	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
१४३६. अध्याय	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
१४३७. अध्याय	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
१४३८. अध्यायभेदें	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
१४३९. अध्याया	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
१४४०. अध्यायां	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
१४४१. अध्यायांत	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
१४४२. अध्यायाचां	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
१४४३. अध्यायातें	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
१४४४. अध्यायासी	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
१४४५. अध्यायीं	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
१४४६. अध्यायीं	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
१४४७. अध्यायीं	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
१४४८. अध्यायीं	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
१४४९. अध्यायें	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
१४५०. अध्यायो	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
१४५१. अध्यायो	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
१४५२. अध्यावो	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
१४५३. अध्यावो	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
१४५४. अध्यावो	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
१४५५. अध्यावो	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
१४५६. अध्यावो	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
१४५७. अध्यावो	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
१४५८. अध्यावो	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५

१४५९. अध्यावो	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
१४६०. अध्यावो	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
१४६१. अध्वरा	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
१४६२. अनंगु	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
१४६३. अनंगुही	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
१४६४. अनंत	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
१४६५. अनंत	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
१४६६. अनंत	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
१४६७. अनंत	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
१४६८. अनंत	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
१४६९. अनंत	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
१४७०. अनंतबळसंभ्रमा	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
१४७१. अनंतभुजा	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
१४७२. अनंतरूपा	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
१४७३. अनंतरूपें	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
१४७४. अनंतरूपें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
१४७५. अनंतविजयो	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
१४७६. अनंता	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
१४७७. अनंता	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
१४७८. अनंता	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
१४७९. अनंता	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
१४८०. अनंता	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
१४८१. अनंता	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
१४८२. अनंता	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
१४८३. अनंता	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
१४८४. अनंता	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
१४८५. अनंता	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९

१४८६. अनंता	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
१४८७. अनंता	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
१४८८. अनंता	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
१४८९. अनंता	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
१४९०. अनंता	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
१४९१. अनंता	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
१४९२. अनंतानंदु	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
१४९३. अनंतु	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
१४९४. अनंतु	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
१४९५. अनंतु	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
१४९६. अनंतु	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
१४९७. अनंतु	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
१४९८. अनंतु	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
१४९९. अनंतु	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
१५००. अनंतु	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
१५०१. अनंतु	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
१५०२. अनंतु	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
१५०३. अनंतु	अचळु मी अच्युतु । अनंतु मी अद्वैतु । आद्यु मी अव्यक्तु । व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
१५०४. अनंतु	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
१५०५. अनंतें	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
१५०६. अनंतें	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
१५०७. अनंतें	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
१५०८. अनंतें	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
१५०९. अनंतें	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
१५१०. अनंतें	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
१५११. अनंतें	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
१५१२. अनंतें	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५

१५१३. अनकळित	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
१५१४. अनकळित	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
१५१५. अनकळित	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
१५१६. अनकळित	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
१५१७. अनधिकारी	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
१५१८. अनन्य	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
१५१९. अनन्य	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
१५२०. अनन्य	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
१५२१. अनन्य	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
१५२२. अनन्य	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
१५२३. अनन्य	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
१५२४. अनन्यगतिकें	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
१५२५. अनन्यगती	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
१५२६. अनन्यगती	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
१५२७. अनन्यगती	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
१५२८. अनन्यगतीकमळा-	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
१५२९. अनन्यगतीची	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
१५३०. अनन्यगतीचें	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
१५३१. अनन्यगतीचें	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
१५३२. अनन्यजीवना	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
१५३३. अनन्यपणें	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
१५३४. अनन्ययोगें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
१५३५. अनन्यशरणा	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
१५३६. अनन्यसिद्धा	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
१५३७. अनन्याचा	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
१५३८. अनन्यु	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
१५३९. अनन्यु	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३

१५४०. अनन्यु	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
१५४१. अनन्यें	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
१५४२. अनन्योदकें	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
१५४३. अनपायिनी	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
१५४४. अनपेक्षिताही	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
१५४५. अनर्घ्य	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
१५४६. अनर्घ्य	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
१५४७. अनर्थ	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
१५४८. अनर्थाचा	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
१५४९. अनर्थाचे	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
१५५०. अनळु	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
१५५१. अनळु	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
१५५२. अनवच्छिन्न	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
१५५३. अनवरत	वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
१५५४. अनवसरू	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
१५५५. अनवसरु	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
१५५६. अनवसरु	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
१५५७. अनवसरें	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
१५५८. अनवसरें	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
१५५९. अनव्रत	जयजय शुद्धे । उदारे प्रसिद्धे । अनव्रत आनंदे । वर्षतिये	ज्ञाने.१२.१
१५६०. अनहिता	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
१५६१. अनाकारु	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
१५६२. अनाक्रोश	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
१५६३. अनाचारी	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
१५६४. अनात्मवर्गनीर	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
१५६५. अनाथा	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
१५६६. अनाथांचा	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७

१५६७. अनाथांचें	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
१५६८. अनादि	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
१५६९. अनादि	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
१५७०. अनादि	हा गुणत्रयरहितु । व्यक्तीसी अतीतु । अनादि अविकृतु । सर्वरूप	ज्ञाने.२.२५.१५०
१५७१. अनादि	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
१५७२. अनादि	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
१५७३. अनादि	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
१५७४. अनादि	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
१५७५. अनादि	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
१५७६. अनादि	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
१५७७. अनादि	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
१५७८. अनादि	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
१५७९. अनादि	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
१५८०. अनादि	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
१५८१. अनादि	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणें	ज्ञाने.१३.४.३५
१५८२. अनादि	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
१५८३. अनादि	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
१५८४. अनादि	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
१५८५. अनादि	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
१५८६. अनादि	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
१५८७. अनादि	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
१५८८. अनादि	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
१५८९. अनादि	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
१५९०. अनादि	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
१५९१. अनादि	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
१५९२. अनादि	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
१५९३. अनादि	ईश्य मी ईश्वरु । अनादि मी अमरु । अभय मी आधारु । आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५

१५९४. अनादि	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३
१५९५. अनादित्व	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
१५९६. अनादिपण	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
१५९७. अनादिपणें	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
१५९८. अनादिभूमिके	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
१५९९. अनादिमायाप्रभावें	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
१६००. अनादिसिद्ध	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
१६०१. अनादिसिद्ध	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
१६०२. अनादिसिद्ध	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
१६०३. अनादिसिद्ध	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
१६०४. अनादिसिद्ध	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
१६०५. अनादिसिद्ध	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
१६०६. अनादिसिद्ध	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
१६०७. अनादिसिद्धा	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
१६०८. अनादिसिद्धें	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
१६०९. अनादी	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
१६१०. अनादी	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
१६११. अनाम	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
१६१२. अनामा	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
१६१३. अनामाचें	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
१६१४. अनाम्या	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
१६१५. अनायासु	ऐसेनि प्रकृतिनाशु । जालया कर्मसंन्यासु । निफजेल अनायासु । सकारणु	ज्ञाने.१८.५७.१२६५
१६१६. अनायासें	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
१६१७. अनायासें	हे ब्रह्मस्थिति निःसीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
१६१८. अनायासें	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
१६१९. अनायासें	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
१६२०. अनायासें	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७

१६२१. अनायासें	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
१६२२. अनायासें	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
१६२३. अनायासें	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
१६२४. अनायासें	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
१६२५. अनायासें	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
१६२६. अनारिसा	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
१६२७. अनारिसी	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
१६२८. अनारिसीं	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८
१६२९. अनारिसे	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
१६३०. अनारिसे	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
१६३१. अनारिसें	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
१६३२. अनारिसें	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
१६३३. अनारिसें	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
१६३४. अनारिसें	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
१६३५. अनारिसें	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
१६३६. अनारिसें	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
१६३७. अनारिसें	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
१६३८. अनारिसें	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
१६३९. अनारिसें	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
१६४०. अनारिसें	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
१६४१. अनारिसें	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
१६४२. अनारिसें	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
१६४३. अनारिसें	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
१६४४. अनारिसें	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
१६४५. अनारिसें	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
१६४६. अनारिसें	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
१६४७. अनारिसें	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८

१६४८. अनारिसेपण	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
१६४९. अनारिसेपणें	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
१६५०. अनार्त	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
१६५१. अनार्ताची	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
१६५२. अनार्तासी	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
१६५३. अनावडी	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
१६५४. अनावर	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
१६५५. अनावर	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
१६५६. अनावरणा	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
१६५७. अनावरा	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
१६५८. अनावरातें	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
१६५९. अनावरु	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
१६६०. अनावरें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
१६६१. अनावरें	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
१६६२. अनावृत	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
१६६३. अनासक्ति	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
१६६४. अनासक्तु	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
१६६५. अनाहताचा	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
१६६६. अनाहताचां	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
१६६७. अनाहताची	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
१६६८. अनाहताचेनि	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
१६६९. अनिंदकु	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
१६७०. अनिंदारत्नांचा	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
१६७१. अनित्य	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
१६७२. अनित्यता	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
१६७३. अनित्यतेची	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
१६७४. अनित्यत्व	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०

१६७५. अनित्यभावाचां	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
१६७६. अनित्याचां	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
१६७७. अनियतासि	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
१६७८. अनियम	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
१६७९. अनियम	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
१६८०. अनिरूप	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
१६८१. अनिर्वाच्य	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
१६८२. अनिर्वाच्य	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
१६८३. अनिर्वाच्य	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
१६८४. अनिर्वाच्य	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
१६८५. अनिर्वाच्य	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
१६८६. अनिर्वाच्यगुणी	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
१६८७. अनिलसंगें	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
१६८८. अनिळें	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
१६८९. अनिळें	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
१६९०. अनिवार	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
१६९१. अनिवार	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
१६९२. अनिवार	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
१६९३. अनिवारु	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
१६९४. अनिवारु	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
१६९५. अनिवारु	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
१६९६. अनिष्ट	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
१६९७. अनिष्ट	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
१६९८. अनिष्ट	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
१६९९. अनिष्टा	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
१७००. अनिष्टा	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
१७०१. अनिष्टाचि	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९

१७०२. अनुकरे	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
१७०३. अनुकरे	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
१७०४. अनुकरो	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
१७०५. अनुकार	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
१७०६. अनुकारें	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
१७०७. अनुकारें	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
१७०८. अनुक्रम	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
१७०९. अनुक्रमाधारें	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
१७१०. अनुग्रहा	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
१७११. अनुग्रहाचें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
१७१२. अनुग्रहीतु	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
१७१३. अनुग्रहो	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
१७१४. अनुग्रहो	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
१७१५. अनुग्रहोगणेशु	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
१७१६. अनुघडी	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
१७१७. अनुघडु	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
१७१८. अनुघडु	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
१७१९. अनुघडु	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
१७२०. अनुचित	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
१७२१. अनुचित	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
१७२२. अनुचित	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
१७२३. अनुचित	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
१७२४. अनुचिता	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
१७२५. अनुचिता	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
१७२६. अनुच्छिष्टें	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
१७२७. अनुजायिनी	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
१७२८. अनुज्ञा	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५

१७२९. अनुतापतीर्थीं	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
१७३०. अनुतापी	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
१७३१. अनुपयोगी	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
१७३२. अनुपरोध	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
१७३३. अनुभव	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
१७३४. अनुभव	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
१७३५. अनुभव	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
१७३६. अनुभव	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
१७३७. अनुभव	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
१७३८. अनुभवचि	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
१७३९. अनुभवसुखचि	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
१७४०. अनुभवा	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
१७४१. अनुभवा	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
१७४२. अनुभवा	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
१७४३. अनुभवाचा	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
१७४४. अनुभवाचां	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
१७४५. अनुभवाचिजोगें	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
१७४६. अनुभवाचिया	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
१७४७. अनुभवाचिये	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
१७४८. अनुभवाची	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
१७४९. अनुभवाचेनि	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
१७५०. अनुभवावी	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७
१७५१. अनुभवावी	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
१७५२. अनुभविजे	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
१७५३. अनुभविजे	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६
१७५४. अनुभवितां	हे ब्रह्मस्थिति नि:सीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
१७५५. अनुभवितां	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२

१७५६. अनुभवियांचा	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
१७५७. अनुभविलिया	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
१७५८. अनुभविलें	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
१७५९. अनुभवी	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
१७६०. अनुभवी	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्मे । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
१७६१. अनुभवीं	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
१७६२. अनुभवींचें	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
१७६३. अनुभवु	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
१७६४. अनुभवु	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
१७६५. अनुभवें	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
१७६६. अनुभवें	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
१७६७. अनुभवें	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
१७६८. अनुभवें	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
१७६९. अनुभवें	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
१७७०. अनुभवें	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
१७७१. अनुभवें	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
१७७२. अनुभवें	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
१७७३. अनुभवें	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
१७७४. अनुभवे	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
१७७५. अनुभूतिपणें	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
१७७६. अनुभूतिही	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
१७७७. अनुभूती	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
१७७८. अनुमानाचेनि	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
१७७९. अनुमानाचेनि	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
१७८०. अनुमानासि	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
१७८१. अनुमानिती	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
१७८२. अनुमानी	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५

१७८३. अनुमानु	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
१७८४. अनुराग	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
१७८५. अनुरागा	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
१७८६. अनुरागाचा	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
१७८७. अनुरागु	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
१७८८. अनुरागु	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५
१७८९. अनुरागु	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
१७९०. अनुरागु	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
१७९१. अनुरागें	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
१७९२. अनुरूप	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
१७९३. अनुरूपपणें	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
१७९४. अनुलेपु	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
१७९५. अनुवादती	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
१७९६. अनुवादला	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
१७९७. अनुवादला	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
१७९८. अनुवादलों	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
१७९९. अनुवादलों	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
१८००. अनुवादावें	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
१८०१. अनुवादु	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
१८०२. अनुवादु	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
१८०३. अनुवादे	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
१८०४. अनुवृत्तिपंथें	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
१८०५. अनुष्टुभादि	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करिताति अज्ञुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
१८०६. अनुष्टुभें	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
१८०७. अनुष्ठा	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
१८०८. अनुष्ठान	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
१८०९. अनुष्ठाना	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२

१८१०. अनुष्ठानाचें	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
१८११. अनुष्ठानीं	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
१८१२. अनुष्ठानें	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
१८१३. अनुष्ठावया	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
१८१४. अनुष्ठावा	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
१८१५. अनुष्ठावींचि	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
१८१६. अनुष्ठावें	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८
१८१७. अनुष्ठिजे	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
१८१८. अनुष्ठिजे	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
१८१९. अनुष्ठिजे	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
१८२०. अनुष्ठितां	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
१८२१. अनुष्ठितां	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
१८२२. अनुष्ठितां	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
१८२३. अनुष्ठितां	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
१८२४. अनुष्ठिती	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
१८२५. अनुष्ठिती	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
१८२६. अनुष्ठिती	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
१८२७. अनुष्ठिती	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
१८२८. अनुष्ठिला	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
१८२९. अनुष्ठिला	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
१८३०. अनुष्ठिली	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
१८३१. अनुष्ठिसी	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
१८३२. अनुष्ठी	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
१८३३. अनुष्ठीं	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
१८३४. अनुष्ठूनि	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
१८३५. अनुष्ठेय	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
१८३६. अनुसंगाचा	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०

१८३७. अनुसंधानें	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें नि:शेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
१८३८. अनुसरत	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
१८३९. अनुसरलिया	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
१८४०. अनुसरलिया	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
१८४१. अनुसरले	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
१८४२. अनुसरले	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
१८४३. अनुसरले	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
१८४४. अनुसरले	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
१८४५. अनुसरले	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
१८४६. अनुसरे	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
१८४७. अनुसरे	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
१८४८. अनुसरे	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
१८४९. अनुसरे	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
१८५०. अनुसरे	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
१८५१. अनुसरे	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
१८५२. अनुसरेल	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
१८५३. अनुसरेल	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
१८५४. अनुसरोनि	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
१८५५. अनुसरोनि	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
१८५६. अनुसरोनी	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
१८५७. अनुसारा	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
१८५८. अनुस्यूत	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
१८५९. अनुस्यूती	स्वेदजप्रभृती । वेगळाल्या भूतीं । जयाचिये अनुस्यूती । खोमणें नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१६
१८६०. अनुस्यूती	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
१८६१. अनुस्यूतु	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
१८६२. अनेक	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
१८६३. अनेक	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८

१८६४. अनेक	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
१८६५. अनेक	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
१८६६. अनेक	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
१८६७. अनेक	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
१८६८. अनेक	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
१८६९. अनेक	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
१८७०. अनेक	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
१८७१. अनेकता	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
१८७२. अनेकता	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
१८७३. अनेकत्व	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
१८७४. अनेकत्व	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
१८७५. अनेकत्वाचा	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
१८७६. अनेकधा	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
१८७७. अनेकधा	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
१८७८. अनेकपणें	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
१८७९. अनेकपणें	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
१८८०. अनेका	खांदियांपासूनि अनेका । पसरलिया शाखोपशाखा । शाखांस्तव देखा । पल्लवपानें	ज्ञाने.१०.६.९९
१८८१. अनेका	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
१८८२. अनेका	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
१८८३. अनेकां	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
१८८४. अनेकां-	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्त्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
१८८५. अनेकी	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५
१८८६. अनेकीं	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
१८८७. अनेकीं	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
१८८८. अनेकीं	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
१८८९. अनेकीं	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
१८९०. अनेकु	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८

१८९१. अनेकें	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
१८९२. अनेकें	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
१८९३. अनेकें	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
१८९४. अनेकें	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
१८९५. अनेकें	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
१८९६. अनेग	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
१८९७. अनेग	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । झुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
१८९८. अनेग	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
१८९९. अनेग	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
१९००. अनेगा	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
१९०१. अनेगीं	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
१९०२. अनेगी	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
१९०३. अनेगीं	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
१९०४. अनेगें	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
१९०५. अनेगें	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
१९०६. अनेगें	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
१९०७. अनोळख	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
१९०८. अनोळख	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
१९०९. अनोळख	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
१९१०. अनोळखपण	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
१९११. अनोळखी	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
१९१२. अन्न	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
१९१३. अन्न	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
१९१४. अन्न	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
१९१५. अन्न	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
१९१६. अन्न	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
१९१७. अन्न	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०

१९१८. अन्न	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
१९१९. अन्न	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
१९२०. अन्न	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
१९२१. अन्न	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
१९२२. अन्न	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
१९२३. अन्न	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
१९२४. अन्न	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
१९२५. अन्नकणाचा	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
१९२६. अन्नचि	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
१९२७. अन्नजाता	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
१९२८. अन्नत्यागें	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
१९२९. अन्नद्वारा	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
१९३०. अन्नपानीं	माजिरां अन्नपानीं । प्रमदांचां आलिंगनीं । मी होईन त्रिभुवनीं । आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२
१९३१. अन्नमिषें	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
१९३२. अन्नरसु	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
१९३३. अन्ना	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
१९३४. अन्ना	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
१९३५. अन्ना	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
१९३६. अन्नातें	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
१९३७. अन्नाधारें	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
१९३८. अन्नासाठीं	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
१९३९. अन्नास्तव	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
१९४०. अन्नीं	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
१९४१. अन्नें	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
१९४२. अन्नें	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
१९४३. अन्नें	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
१९४४. अन्यकारणकाचि	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७

१९४५. अन्यत्र	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
१९४६. अन्यत्वें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
१९४७. अन्यथा	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
१९४८. अन्यथा	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
१९४९. अन्यथा	ऐसेनि कर्मे पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
१९५०. अन्यथा	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
१९५१. अन्यथा	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
१९५२. अन्यथा	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
१९५३. अन्यथाज्ञान	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
१९५४. अन्यथाज्ञानीं	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
१९५५. अन्यथाज्ञानें	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
१९५६. अन्यथात्वें	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
१९५७. अन्यथादृष्टि	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
१९५८. अन्यथामतिनिद्रेतें	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
१९५९. अन्यायाचें	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
१९६०. अन्यायीं	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
१९६१. अन्यायीं	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
१९६२. अन्यायो	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
१९६३. अन्यावो	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
१९६४. अन्यावो	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
१९६५. अन्योपदेशाचेनि	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
१९६६. अन्वयाचेनि	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
१९६७. अन्वयो	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
१९६८. अपकारियां	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
१९६९. अपकारु	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
१९७०. अपकीर्ति	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
१९७१. अपकीर्ति	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६

१९७२. अपत्य	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
१९७३. अपत्य	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
१९७४. अपत्य	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
१९७५. अपत्य	याकारणें मी पिता । महद्ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
१९७६. अपत्या	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
१९७७. अपत्या	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
१९७८. अपत्या	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
१९७९. अपत्या	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
१९८०. अपत्यांतें	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
१९८१. अपत्यें	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
१९८२. अपथ्यशीळा	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
१९८३. अपथ्यशीळातें	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
१९८४. अपथ्याचें	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
१९८५. अपभ्रंशु	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
१९८६. अपभ्रंशु	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
१९८७. अपभ्रंशु	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
१९८८. अपमानिला	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
१९८९. अपमानें	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
१९९०. अपयशी	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
१९९१. अपरवडी	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
१९९२. अपरवडी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
१९९३. अपराजितु	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्नु नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
१९९४. अपराध	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
१९९५. अपराध-	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
१९९६. अपराधां	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
१९९७. अपराधांची	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
१९९८. अपराधांसी	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०

१९९९. अपराधिया	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
२०००. अपराधु	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
२००१. अपराधु	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
२००२. अपराधु	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
२००३. अपरांअपार	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
२००४. अपरिग्रही	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
२००५. अपरितोखें	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
२००६. अपरिमिता	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
२००७. अपरिमितु	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
२००८. अपरिमितु	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
२००९. अपरिहर	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
२०१०. अपरु	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
२०११. अपवर्गाची	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
२०१२. अपवर्गी	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
२०१३. अपवर्गीचिये	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
२०१४. अपवाडु	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
२०१५. अपवित्र	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
२०१६. अपांपती	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
२०१७. अपाडा	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
२०१८. अपाडु	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
२०१९. अपाडु	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
२०२०. अपाडु	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
२०२१. अपाडु	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
२०२२. अपाडु	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
२०२३. अपाडु	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
२०२४. अपाडु	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
२०२५. अपाडें	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३

२०२६. अपाडें	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
२०२७. अपाडें	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
२०२८. अपाडें	तरी ऊर्ध्वाहीकडे । शाखांचे मांदोडे । दिसताति अपाडें । सासिन्नले	ज्ञाने.१५.६०
२०२९. अपाडें	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
२०३०. अपाडें	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
२०३१. अपाडें	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
२०३२. अपाणिया	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
२०३३. अपात्रींही	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
२०३४. अपानधातूंची	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
२०३५. अपानरंध्रद्वया-	अपानरंध्रद्वया- । माझारीं धनंजया । पार्ष्णी पिडूनियां । कांवरुमूळ	ज्ञाने.१८.५२.१०३६
२०३६. अपाना	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
२०३७. अपानाग्नीचां	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
२०३८. अपानाचेनि	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
२०३९. अपानींचिया	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
२०४०. अपानु	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
२०४१. अपानु	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
२०४२. अपानु	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
२०४३. अपानु	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
२०४४. अपाय	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
२०४५. अपाययंत्रें	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
२०४६. अपाया	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
२०४७. अपार	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
२०४८. अपार	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
२०४९. अपार	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
२०५०. अपार	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
२०५१. अपार	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
२०५२. अपार	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१

२०५३. अपार	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
२०५४. अपार	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
२०५५. अपार	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
२०५६. अपार	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
२०५७. अपार	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
२०५८. अपार	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
२०५९. अपार	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
२०६०. अपार	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
२०६१. अपार	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
२०६२. अपार	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
२०६३. अपार	पाठीं नेणों किती येर । स्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
२०६४. अपारपण	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
२०६५. अपारपण	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९
२०६६. अपारपणें	हा महद्ब्रह्मगोसावी । ब्रह्मगोललाघवी । अपारपणें मवी । प्रपंचातें	ज्ञाने.१३.२२.१०२६
२०६७. अपारा	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
२०६८. अपारा	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
२०६९. अपारा	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
२०७०. अपारा	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालार्गीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
२०७१. अपारांतरीं	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
२०७२. अपाराचें	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
२०७३. अपाराचें	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
२०७४. अपारातें	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
२०७५. अपारु	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
२०७६. अपारु	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
२०७७. अपारु	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
२०७८. अपारु	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
२०७९. अपारु	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०

२०८०. अपारु	जाणे अजु मी अजरु । अक्षयो मी अक्षरु । अपूर्व मी अपारु । आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
२०८१. अपारुचि	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
२०८२. अपारें	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
२०८३. अपारें	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०
२०८४. अपारें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
२०८५. अपारें	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
२०८६. अपारें	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
२०८७. अपारें	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
२०८८. अपारें	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
२०८९. अपारें	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
२०९०. अपारें	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
२०९१. अपारें	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
२०९२. अपावृत	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
२०९३. अपावो	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
२०९४. अपावो	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
२०९५. अपावो	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
२०९६. अपावो	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
२०९७. अपावो	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
२०९८. अपावो	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
२०९९. अपुरा	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
२१००. अपुरा	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
२१०१. अपुरे	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
२१०२. अपुरें	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
२१०३. अपुष्पीं	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
२१०४. अपूर्णमनोरथा	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
२१०५. अपूर्णु	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
२१०६. अपूर्व	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१

२१०७. अपूर्व	जाणे अजु मी अजरु । अक्षयो मी अक्षरु । अपूर्व मी अपारु । आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
२१०८. अपेक्षणीय	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
२१०९. अपेक्षा	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
२११०. अपेक्षिजे	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
२१११. अपेक्षिजे	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
२११२. अपेक्षिजे	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
२११३. अपेक्षिजे	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
२११४. अपेक्षित	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
२११५. अपेक्षित	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
२११६. अपेक्षित	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
२११७. अपेक्षित	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
२११८. अपेक्षित	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
२११९. अपेक्षिजे	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
२१२०. अपेक्षी	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
२१२१. अपेक्षीना	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
२१२२. अपेक्षे	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
२१२३. अपेक्षेचा	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
२१२४. अपेय	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
२१२५. अपेया	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
२१२६. अपेयांचां	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
२१२७. अपेयाचेनि	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
२१२८. अपेश	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
२१२९. अपैशून्याचें	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
२१३०. अपैसया	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
२१३१. अपैसया	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
२१३२. अपैसया	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
२१३३. अपैसया	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६

२१३४. अपैसा	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
२१३५. अपैसा	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
२१३६. अपैसाचि	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
२१३७. अपैसी	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
२१३८. अपैसी	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
२१३९. अपैसीं	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
२१४०. अपैसें	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
२१४१. अपैसें	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
२१४२. अप्रकाशु	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
२१४३. अप्रतिमपरमवीर्या	नमो संसारतमसूर्या । अप्रतिमपरमवीर्या । तरुणतरतूर्या- । लालनलीला	ज्ञाने.१०.२
२१४४. अप्रतिमल्ल	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
२१४५. अप्रतिमा	गंभीर तूं श्रीरामा । नानाभूतैकसमा । सकळगुणीं अप्रतिमा । अद्वितीया	ज्ञाने.११.४३.५६३
२१४६. अप्रमाण	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
२१४७. अप्रमाण	तैसें शास्त्रजात जाण । आघवेंचि अप्रमाण । अध्यात्मज्ञानेंविण । एकलेनी	ज्ञाने.१३.११.८३८
२१४८. अप्रमादें	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८
२१४९. अप्रमेया	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
२१५०. अप्रवृत्तींचे	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
२१५१. अप्रवृत्तीचा	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
२१५२. अप्रवृत्तीचा	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
२१५३. अप्रवृत्तीचीं	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
२१५४. अप्रवृत्तीचे	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
२१५५. अप्रसंगामाजीं	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
२१५६. अप्रसंगु	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
२१५७. अप्रसंगु	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
२१५८. अप्रांतमती	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
२१५९. अप्रांतें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
२१६०. अप्राप्त	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३

२१६१. अप्राप्तासि	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
२१६२. अप्राप्तासी	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
२१६३. अप्राप्तीही	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
२१६४. अप्राप्य	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
२१६५. अप्राप्य	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
२१६६. अप्रासंगिक	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
२१६७. अप्रिय	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
२१६८. अप्रियासवें	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
२१६९. अप्रौढबाळकीं	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
२१७०. अफाटा	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
२१७१. अफाटीं	ऐसैसां अफाटीं कर्मी । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
२१७२. अफाटु	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
२१७३. अफाटु	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
२१७४. अफाटु	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
२१७५. अबंधा	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
२१७६. अबळातें	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
२१७७. अबोट	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
२१७८. अबोधनाशासवें	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
२१७९. अबोधाचिये	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
२१८०. अबोधु	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
२१८१. अबोधु	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
२१८२. अबोधुमात्र	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
२१८३. अबोला	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
२१८४. अब्जिनी	विकासें रवीतें उपजवी । द्युती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
२१८५. अभंग	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
२१८६. अभंग	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
२१८७. अभंगबळ	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५

२१८८. अभंगीं	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
२१८९. अभंगु	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
२१९०. अभक्तांतें	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
२१९१. अभय	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
२१९२. अभय	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
२१९३. अभय	ईश्य मी ईश्वरु । अनादि मी अमरु । अभय मी आधारु। आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
२१९४. अभयहस्तु	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
२१९५. अभरंवसा	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
२१९६. अभावा-	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
२१९७. अभावो	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
२१९८. अभिचार	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
२१९९. अभिचारकीं	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
२२००. अभिचारा-	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
२२०१. अभिचारावेगळें	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
२२०२. अभिचारिकीं	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
२२०३. अभिचारु	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
२२०४. अभिज्ञु	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
२२०५. अभिधानीं	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
२२०६. अभिनव	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
२२०७. अभिनव	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
२२०८. अभिनव	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
२२०९. अभिनव	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
२२१०. अभिनवेल	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
२२११. अभिन्न	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
२२१२. अभिन्न	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
२२१३. अभिन्न	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
२२१४. अभिन्न	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६

२२१५. अभिन्न	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
२२१६. अभिन्नचि	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
२२१७. अभिन्ना	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
२२१८. अभिन्ना	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
२२१९. अभिन्ना	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
२२२०. अभिन्ना	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
२२२१. अभिन्नु	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
२२२२. अभिन्नु	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
२२२३. अभिप्राय	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
२२२४. अभिप्राय	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
२२२५. अभिप्राय	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
२२२६. अभिप्राय	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
२२२७. अभिप्राय	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
२२२८. अभिप्राया	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
२२२९. अभिप्राया	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
२२३०. अभिप्रायाचा	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
२२३१. अभिप्रायातें	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
२२३२. अभिप्रायें	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
२२३३. अभिप्रावो	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
२२३४. अभिप्रावो	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
२२३५. अभिप्रावो	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
२२३६. अभिप्रावो	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
२२३७. अभिप्रावो	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
२२३८. अभिप्रावो	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
२२३९. अभिप्रावो	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
२२४०. अभिप्रावो	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
२२४१. अभिप्रावो	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४

२२४२. अभिप्रावो	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
२२४३. अभिप्रावो	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
२२४४. अभिप्रावो	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
२२४५. अभिप्रावो	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
२२४६. अभिप्रावो	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
२२४७. अभिप्रावो	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
२२४८. अभिप्रावो	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
२२४९. अभिप्रावो	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
२२५०. अभिप्रावो	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
२२५१. अभिप्रावो	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
२२५२. अभिप्रावो	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
२२५३. अभिप्रेत	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
२२५४. अभिभविजे	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
२२५५. अभिभवी	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
२२५६. अभिभूत	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
२२५७. अभिमन्यु	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
२२५८. अभिमानमदें	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
२२५९. अभिमानियां	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
२२६०. अभिमानी	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
२२६१. अभिमानु	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
२२६२. अभिमानु	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
२२६३. अभिमानु	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
२२६४. अभिमानु	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
२२६५. अभिमानु	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
२२६६. अभिमानु	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
२२६७. अभिमानु	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
२२६८. अभिमानु	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१

२२६९. अभिलषित	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
२२७०. अभिलाखाचें	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
२२७१. अभिलाखी	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
२२७२. अभिलाखु	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
२२७३. अभिलाखें	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
२२७४. अभिलाषणें	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
२२७५. अभिलाषभारें	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
२२७६. अभिलाषा	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
२२७७. अभिलाषा	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
२२७८. अभिलाषाचिया	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
२२७९. अभिलाषाची	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
२२८०. अभिलाषाचें	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
२२८१. अभिलाषीं	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
२२८२. अभिलाषु	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
२२८३. अभिलाषु	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
२२८४. अभिलाषें	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
२२८५. अभिलाषें	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
२२८६. अभिवंदिला	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
२२८७. अभिव्यक्ति	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
२२८८. अभिव्यक्ती	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
२२८९. अभिशापु	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
२२९०. अभिषेकिले	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु । विषयविध्वंसैकवीरु । तिये पदीं का सर्वेश्वरु । अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
२२९१. अभेदबोधु	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
२२९२. अभेदा	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
२२९३. अभेदा	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
२२९४. अभेदा	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
२२९५. अभेदीं	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९

२२९६. अभेदु	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
२२९७. अभेदु	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
२२९८. अभेदें	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
२२९९. अभेदें	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
२३००. अभेदें	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
२३०१. अभेदें	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
२३०२. अभोक्ता	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
२३०३. अभोक्ता	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
२३०४. अभोळां	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
२३०५. अभ्यंतर	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
२३०६. अभ्यंतरिलियेकडे	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
२३०७. अभ्यंतरें	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
२३०८. अभ्यर्चितां	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
२३०९. अभ्यासयोगु	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
२३१०. अभ्यासयोगें	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
२३११. अभ्यासाचां	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
२३१२. अभ्यासाचां	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
२३१३. अभ्यासाचिया	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
२३१४. अभ्यासाचिये	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
२३१५. अभ्यासाची	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
२३१६. अभ्यासाची	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
२३१७. अभ्यासाचे	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
२३१८. अभ्यासाचेनि	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
२३१९. अभ्यासाचेनि	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
२३२०. अभ्यासावें	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
२३२१. अभ्यासासि	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
२३२२. अभ्यासाही	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४

२३२३. अभ्यासाहूनि	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
२३२४. अभ्यासिजेल	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
२३२५. अभ्यासिला	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
२३२६. अभ्यासिलियाचें	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
२३२७. अभ्यासिले	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
२३२८. अभ्यासिलें	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
२३२९. अभ्यासिलें	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
२३३०. अभ्यासिलें	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
२३३१. अभ्यासिलेनि	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
२३३२. अभ्यासीं	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
२३३३. अभ्यासीं	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
२३३४. अभ्यासीं	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
२३३५. अभ्यासीं	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
२३३६. अभ्यासीं	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
२३३७. अभ्यासीन	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
२३३८. अभ्यासु	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
२३३९. अभ्यासु	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
२३४०. अभ्यासु	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
२३४१. अभ्यासु	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
२३४२. अभ्यासु	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
२३४३. अभ्यासुचि	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
२३४४. अभ्यासुचि	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
२३४५. अभ्यासूं	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
२३४६. अभ्यासूं	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
२३४७. अभ्यासूनि	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
२३४८. अभ्यासें	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
२३४९. अभ्यासें	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२

२३५०. अभ्यासें	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
२३५१. अभ्यासें	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दु:ख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
२३५२. अभ्यासेंसि	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
२३५३. अभ्युदयो	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
२३५४. अभ्र	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
२३५५. अभ्र	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
२३५६. अभ्र	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
२३५७. अभ्र	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
२३५८. अभ्र	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
२३५९. अभ्र	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
२३६०. अभ्र	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
२३६१. अभ्र	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
२३६२. अभ्रचि	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
२३६३. अभ्रच्छायाचि	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
२३६४. अभ्रच्छायेचिया	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
२३६५. अभ्रपटळ	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
२३६६. अभ्रपटळ	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
२३६७. अभ्रागमु	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
२३६८. अभ्राचा	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
२३६९. अभ्राचा	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
२३७०. अभ्रातें	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
२३७१. अभ्रापैलीकडे	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
२३७२. अभ्रासवें	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
२३७३. अभ्रें	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
२३७४. अभ्रें	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
२३७५. अभ्रें	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
२३७६. अभ्रें	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९

२३७७. अभ्रें	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
२३७८. अमंगळ	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
२३७९. अमंगळा	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
२३८०. अमंगळा	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
२३८१. अमंगळाची	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
२३८२. अमंत्रिया	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
२३८३. अमनमनीं	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
२३८४. अमनस्काचें	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
२३८५. अमर	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
२३८६. अमर	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
२३८७. अमर	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
२३८८. अमर	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
२३८९. अमर	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
२३९०. अमरत्व	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
२३९१. अमरत्वा	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
२३९२. अमरपण	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
२३९३. अमरपण	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
२३९४. अमरपुरें	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
२३९५. अमरा	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
२३९६. अमरावती	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
२३९७. अमरावतीये	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
२३९८. अमरीं	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
२३९९. अमरु	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
२४००. अमरु	ईश्य मी ईश्वरु । अनादि मी अमरु । अभय मी आधारु । आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
२४०१. अमरेंद्राचें	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
२४०२. अमर्त्यभावा	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
२४०३. अमानित्व	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१

२४०४. अमानित्व	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
२४०५. अमानित्वादि	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९
२४०६. अमानित्वादि	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
२४०७. अमानित्वादिकीं	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
२४०८. अमानुषा	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
२४०९. अमान्यु	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
२४१०. अमितविक्रमा	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
२४११. अमुका	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
२४१२. अमुका	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
२४१३. अमुकें	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
२४१४. अमुकेयाचेंचि	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
२४१५. अमूर्त	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
२४१६. अमूर्तचि	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
२४१७. अमूर्तपण	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
२४१८. अमूर्तमूर्ति	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
२४१९. अमूर्ताचा	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
२४२०. अमूर्ताची	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
२४२१. अमूर्ताची	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
२४२२. अमूर्ताचे	ऐसे तनुत्यागेंवीण । अमूर्ताचे गुण । दिसती संपूर्ण । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.८-९.३९
२४२३. अमूर्तीं	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
२४२४. अमूर्तु	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
२४२५. अमूर्तुही	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
२४२६. अमूर्ते	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्ते । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
२४२७. अमृत	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
२४२८. अमृत	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
२४२९. अमृत	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
२४३०. अमृत	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१

२४३१. अमृत	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
२४३२. अमृत	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
२४३३. अमृत	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
२४३४. अमृत	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
२४३५. अमृत	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
२४३६. अमृत	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
२४३७. अमृतकण	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
२४३८. अमृतकुंभ	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
२४३९. अमृतकुहां	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
२४४०. अमृतचि	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
२४४१. अमृतधारा	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
२४४२. अमृतपणाचा	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
२४४३. अमृतपाना	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
२४४४. अमृतमंथना-	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२
२४४५. अमृतरसास्वादनीं	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
२४४६. अमृतलहरी	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
२४४७. अमृतलेशालागीं	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
२४४८. अमृतसरिता	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
२४४९. अमृतसिंधु	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
२४५०. अमृतसिंधु	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
२४५१. अमृतसिंधूतें	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
२४५२. अमृतसिद्धि	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
२४५३. अमृतसिद्धी	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
२४५४. अमृतही	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
२४५५. अमृतही	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
२४५६. अमृतही	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
२४५७. अमृतही	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८

२४५८. अमृतही	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
२४५९. अमृता	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
२४६०. अमृतांशु	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
२४६१. अमृताआंत	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
२४६२. अमृताचा	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
२४६३. अमृताचा	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
२४६४. अमृताचा	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
२४६५. अमृताचा	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
२४६६. अमृताचा	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
२४६७. अमृताचा	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
२४६८. अमृताचा	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
२४६९. अमृताचा	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
२४७०. अमृताचा	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
२४७१. अमृताचा	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
२४७२. अमृताचा	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
२४७३. अमृताचा	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
२४७४. अमृताचां	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
२४७५. अमृताचां	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
२४७६. अमृताचिया	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
२४७७. अमृताचिसारिखी	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
२४७८. अमृताची	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
२४७९. अमृताची	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
२४८०. अमृताची	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
२४८१. अमृताची	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
२४८२. अमृताची	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
२४८३. अमृताची	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
२४८४. अमृताची	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९

२४८५. अमृताचीं	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
२४८६. अमृताचे	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
२४८७. अमृताचें	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
२४८८. अमृताचें	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
२४८९. अमृताचें	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्यालु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
२४९०. अमृताचेनि	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
२४९१. अमृतातें	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
२४९२. अमृतातें	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
२४९३. अमृतातें	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
२४९४. अमृतातें	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
२४९५. अमृतातेंही	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
२४९६. अमृतामाजीं	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
२४९७. अमृतासम	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
२४९८. अमृतासि	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
२४९९. अमृतासी	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
२५००. अमृताही	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
२५०१. अमृताहूनि	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
२५०२. अमृताहूनि	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
२५०३. अमृतीं	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
२५०४. अमृतींही	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
२५०५. अमृतें	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्मे दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
२५०६. अमृतें	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
२५०७. अमृतें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
२५०८. अमृतें	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
२५०९. अमृतें	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
२५१०. अमृतें	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
२५११. अमृतें	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१

२५१२. अमृतें	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
२५१३. अमृतें	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
२५१४. अमृतें	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
२५१५. अमृतेंवीण	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
२५१६. अमेध्योदकाचा	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
२५१७. अमेया	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
२५१८. अमोघ	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
२५१९. अमोडी	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
२५२०. अयुक्तपण	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दुःखाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
२५२१. अयोग्यता	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
२५२२. अयोग्यही	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
२५२३. अरडीदरडी	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
२५२४. अरसिकांही	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
२५२५. अरि	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
२५२६. अरिमित्रीं	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
२५२७. अरुण	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
२५२८. अरुणाचा	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
२५२९. अरुणातें	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
२५३०. अरुणें	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
२५३१. अरुणोदयासारिखीं	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
२५३२. अरुता	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
२५३३. अरुवारें	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
२५३४. अरूपपणें	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
२५३५. अरूपा	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
२५३६. अरूपाचें	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
२५३७. अरूपु	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
२५३८. अरे	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८

२५३९. अरोचक	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
२५४०. अरोचकु	तेवींच आंगें कर्मी । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मी । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
२५४१. अर्कमंडळा	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
२५४२. अर्का	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
२५४३. अर्कापुढें	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
२५४४. अर्कु	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
२५४५. अर्कु	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
२५४६. अर्कु	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
२५४७. अर्कें	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
२५४८. अर्कें	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
२५४९. अर्घ्यादिक	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
२५५०. अर्घ्यु	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
२५५१. अर्घ्यु	ऐक्यभावाची अंजुळी । सर्वेंद्रियकुड्मुळीं । भरूनियां पुष्पांजुळी । अर्घ्यु देवों	ज्ञाने.१५.२
२५५२. अर्चिजती	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
२५५३. अर्चितसें	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
२५५४. अर्चिरा	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
२५५५. अर्चिरा	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
२५५६. अर्चिरा	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
२५५७. अर्ची	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
२५५८. अर्जवावीं	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
२५५९. अर्जिजे	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
२५६०. अर्जुन	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
२५६१. अर्जुन	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
२५६२. अर्जुन	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
२५६३. अर्जुन	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
२५६४. अर्जुन	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
२५६५. अर्जुन	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०

२५६६. अर्जुन	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
२५६७. अर्जुन	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
२५६८. अर्जुन	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
२५६९. अर्जुन	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
२५७०. अर्जुन	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
२५७१. अर्जुन	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
२५७२. अर्जुन	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
२५७३. अर्जुन	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
२५७४. अर्जुन	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
२५७५. अर्जुन	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
२५७६. अर्जुन	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
२५७७. अर्जुन	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
२५७८. अर्जुन	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
२५७९. अर्जुन	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
२५८०. अर्जुन	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
२५८१. अर्जुन	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
२५८२. अर्जुन	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
२५८३. अर्जुन	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
२५८४. अर्जुन	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
२५८५. अर्जुन	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
२५८६. अर्जुन	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
२५८७. अर्जुन	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
२५८८. अर्जुन	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
२५८९. अर्जुन	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
२५९०. अर्जुन	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
२५९१. अर्जुन	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
२५९२. अर्जुन	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९

२५९३. अर्जुन	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
२५९४. अर्जुन	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
२५९५. अर्जुन	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
२५९६. अर्जुन	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
२५९७. अर्जुन	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सवेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
२५९८. अर्जुन	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
२५९९. अर्जुन	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
२६००. अर्जुन	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
२६०१. अर्जुन	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
२६०२. अर्जुन	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
२६०३. अर्जुन	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
२६०४. अर्जुन	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
२६०५. अर्जुन	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
२६०६. अर्जुन	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
२६०७. अर्जुन	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
२६०८. अर्जुन	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
२६०९. अर्जुन	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
२६१०. अर्जुन	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
२६११. अर्जुन	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
२६१२. अर्जुन	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
२६१३. अर्जुन	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
२६१४. अर्जुन	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
२६१५. अर्जुन	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
२६१६. अर्जुनगुणें	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
२६१७. अर्जुनचि	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
२६१८. अर्जुनत्वें	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
२६१९. अर्जुनदेवा	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६

२६२०. अर्जुनपण	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
२६२१. अर्जुनपण	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
२६२२. अर्जुनमोहें	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
२६२३. अर्जुनव्याजें	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
२६२४. अर्जुनश्रवणाचिये	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७
२६२५. अर्जुना	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
२६२६. अर्जुना	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
२६२७. अर्जुना	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
२६२८. अर्जुना	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
२६२९. अर्जुना	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
२६३०. अर्जुना	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
२६३१. अर्जुना	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
२६३२. अर्जुना	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
२६३३. अर्जुना	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
२६३४. अर्जुना	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । नि:सीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
२६३५. अर्जुना	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
२६३६. अर्जुना	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
२६३७. अर्जुना	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
२६३८. अर्जुना	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
२६३९. अर्जुना	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
२६४०. अर्जुना	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
२६४१. अर्जुना	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
२६४२. अर्जुना	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
२६४३. अर्जुना	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
२६४४. अर्जुना	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्में	ज्ञाने.२.४८.२६७
२६४५. अर्जुना	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
२६४६. अर्जुना	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६

२६४७. अर्जुना	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
२६४८. अर्जुना	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
२६४९. अर्जुना	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
२६५०. अर्जुना	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
२६५१. अर्जुना	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
२६५२. अर्जुना	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
२६५३. अर्जुना	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
२६५४. अर्जुना	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
२६५५. अर्जुना	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
२६५६. अर्जुना	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
२६५७. अर्जुना	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
२६५८. अर्जुना	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
२६५९. अर्जुना	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
२६६०. अर्जुना	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
२६६१. अर्जुना	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
२६६२. अर्जुना	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
२६६३. अर्जुना	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
२६६४. अर्जुना	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
२६६५. अर्जुना	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
२६६६. अर्जुना	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
२६६७. अर्जुना	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
२६६८. अर्जुना	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
२६६९. अर्जुना	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
२६७०. अर्जुना	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
२६७१. अर्जुना	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
२६७२. अर्जुना	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
२६७३. अर्जुना	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६

२६७४. अर्जुना	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्में करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
२६७५. अर्जुना	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
२६७६. अर्जुना	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
२६७७. अर्जुना	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
२६७८. अर्जुना	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
२६७९. अर्जुना	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
२६८०. अर्जुना	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
२६८१. अर्जुना	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
२६८२. अर्जुना	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेताति गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
२६८३. अर्जुना	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
२६८४. अर्जुना	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
२६८५. अर्जुना	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
२६८६. अर्जुना	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
२६८७. अर्जुना	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
२६८८. अर्जुना	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
२६८९. अर्जुना	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
२६९०. अर्जुना	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
२६९१. अर्जुना	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
२६९२. अर्जुना	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
२६९३. अर्जुना	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
२६९४. अर्जुना	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
२६९५. अर्जुना	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
२६९६. अर्जुना	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
२६९७. अर्जुना	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
२६९८. अर्जुना	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
२६९९. अर्जुना	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
२७००. अर्जुना	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१

२७०१. अर्जुना	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
२७०२. अर्जुना	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
२७०३. अर्जुना	मग शम दम दोन्ही । सुख दु:ख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
२७०४. अर्जुना	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
२७०५. अर्जुना	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
२७०६. अर्जुना	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
२७०७. अर्जुना	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
२७०८. अर्जुना	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
२७०९. अर्जुनु	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
२७१०. अर्जुनु	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
२७११. अर्जुना	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
२७१२. अर्जुना	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
२७१३. अर्जुनु	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
२७१४. अर्जुना	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
२७१५. अर्जुना	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
२७१६. अर्जुना	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
२७१७. अर्जुना	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
२७१८. अर्जुना	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
२७१९. अर्जुना	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्मे	ज्ञाने.१२.६.७८
२७२०. अर्जुना	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
२७२१. अर्जुना	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
२७२२. अर्जुना	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
२७२३. अर्जुना	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
२७२४. अर्जुना	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
२७२५. अर्जुना	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
२७२६. अर्जुना	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
२७२७. अर्जुना	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९

२७२८. अर्जुना	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
२७२९. अर्जुना	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
२७३०. अर्जुना	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
२७३१. अर्जुना	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
२७३२. अर्जुना	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
२७३३. अर्जुना	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
२७३४. अर्जुना	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
२७३५. अर्जुना	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
२७३६. अर्जुना	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
२७३७. अर्जुना	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
२७३८. अर्जुना	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
२७३९. अर्जुना	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदु:खाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
२७४०. अर्जुना	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१
२७४१. अर्जुना	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
२७४२. अर्जुना	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
२७४३. अर्जुना	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
२७४४. अर्जुना	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
२७४५. अर्जुना	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
२७४६. अर्जुना	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
२७४७. अर्जुना	अर्जुना यापरी । मिथ्यादृष्टीचां घरीं । युगानवृत्तीचीं करी । चोज पाउलें	ज्ञाने.१४.३.११३
२७४८. अर्जुना	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
२७४९. अर्जुना	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
२७५०. अर्जुना	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
२७५१. अर्जुना	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
२७५२. अर्जुना	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
२७५३. अर्जुना	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
२७५४. अर्जुना	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७

२७५५. अर्जुना	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
२७५६. अर्जुना	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
२७५७. अर्जुना	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
२७५८. अर्जुना	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
२७५९. अर्जुना	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
२७६०. अर्जुना	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
२७६१. अर्जुना	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
२७६२. अर्जुना	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
२७६३. अर्जुना	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
२७६४. अर्जुना	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
२७६५. अर्जुना	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थें । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
२७६६. अर्जुना	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
२७६७. अर्जुना	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
२७६८. अर्जुना	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
२७६९. अर्जुना	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
२७७०. अर्जुना	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
२७७१. अर्जुना	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
२७७२. अर्जुना	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
२७७३. अर्जुना	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
२७७४. अर्जुना	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
२७७५. अर्जुना	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
२७७६. अर्जुना	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
२७७७. अर्जुना	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
२७७८. अर्जुना	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
२७७९. अर्जुना	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
२७८०. अर्जुना	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
२७८१. अर्जुना	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०

२७८२. अर्जुना	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
२७८३. अर्जुना	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
२७८४. अर्जुना	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
२७८५. अर्जुना	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
२७८६. अर्जुना	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
२७८७. अर्जुना	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२
२७८८. अर्जुना	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
२७८९. अर्जुनाआधीं	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
२७९०. अर्जुनाकारें	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
२७९१. अर्जुनाकृती	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
२७९२. अर्जुनाचळु	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
२७९३. अर्जुनाचा	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्नु नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
२७९४. अर्जुनाचा	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
२७९५. अर्जुनाचां	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
२७९६. अर्जुनाचिया	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
२७९७. अर्जुनाचिया	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
२७९८. अर्जुनाचिया	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
२७९९. अर्जुनाचिया	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
२८००. अर्जुनाचिया	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
२८०१. अर्जुनाचिये	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
२८०२. अर्जुनाचिये	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
२८०३. अर्जुनाचे	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
२८०४. अर्जुनाचेनि	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
२८०५. अर्जुनाचेनि	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
२८०६. अर्जुनाचेनि	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
२८०७. अर्जुनातें	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
२८०८. अर्जुनातें	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१

२८०९. अर्जुनातें	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
२८१०. अर्जुनातें	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
२८११. अर्जुनातें	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
२८१२. अर्जुनातें	तो आइक निर्दोखु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । म्हणे आदिपुरुखु । अर्जुनातें	ज्ञाने.१३.१९.९५८
२८१३. अर्जुनातें	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
२८१४. अर्जुनातें	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
२८१५. अर्जुनातें	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
२८१६. अर्जुनाप्रति	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
२८१७. अर्जुनायेसणें	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
२८१८. अर्जुनालागीं	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
२८१९. अर्जुनालागीं	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
२८२०. अर्जुनासी	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
२८२१. अर्जुनासी	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
२८२२. अर्जुनीं	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
२८२३. अर्जुनीं	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
२८२४. अर्जुनींचि	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
२८२५. अर्जुनु	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
२८२६. अर्जुनु	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
२८२७. अर्जुनु	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
२८२८. अर्जुनु	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
२८२९. अर्जुनु	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
२८३०. अर्जुनु	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
२८३१. अर्जुनु	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
२८३२. अर्जुनु	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
२८३३. अर्जुनु	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
२८३४. अर्जुनु	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
२८३५. अर्जुनुचि	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८

२८३६. अर्जुनुचि	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
२८३७. अर्जुनें	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
२८३८. अर्जुनें	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
२८३९. अर्जुनें	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
२८४०. अर्जुनें	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
२८४१. अर्जुनें	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
२८४२. अर्जुनें	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
२८४३. अर्जुनें	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
२८४४. अर्जुनें	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
२८४५. अर्जुनें	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
२८४६. अर्जुनें	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
२८४७. अर्जुनें	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
२८४८. अर्जुनें	तंव नानावर्णे कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
२८४९. अर्जुनें	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
२८५०. अर्जुनें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
२८५१. अर्जुनें	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
२८५२. अर्जुनें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
२८५३. अर्जुनें	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
२८५४. अर्जुनें	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
२८५५. अर्जुनें	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
२८५६. अर्जुनें	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
२८५७. अर्जुनेंशीं	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
२८५८. अर्जुनेसी	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
२८५९. अर्जुनेसीं	ध्वजस्तंभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१
२८६०. अर्जुनेंसी	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
२८६१. अर्जुनेंसी	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
२८६२. अर्जुनेंसीं	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३

२८६३. अर्जे	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
२८६४. अर्णव	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
२८६५. अर्थ	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
२८६६. अर्थ	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
२८६७. अर्थ	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
२८६८. अर्थ	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
२८६९. अर्थ	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
२८७०. अर्थ	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
२८७१. अर्थजात	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
२८७२. अर्थजाता	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
२८७३. अर्थज्ञाचि	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
२८७४. अर्थज्ञानाचां	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
२८७५. अर्थध्वनि	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
२८७६. अर्थना	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
२८७७. अर्थभरित	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
२८७८. अर्थभेदु	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
२८७९. अर्थवादु	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
२८८०. अर्थशोभा	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
२८८१. अर्थसिद्धि	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
२८८२. अर्था	याकारणें पार्था । होआवी कर्मीं आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
२८८३. अर्था	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
२८८४. अर्था	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
२८८५. अर्था	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
२८८६. अर्था	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
२८८७. अर्था-	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
२८८८. अर्थाची	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
२८८९. अर्थाचेनि	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णें । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३

२८९०. अर्थातें	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
२८९१. अर्थातें	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
२८९२. अर्थानुष्ठानें	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
२८९३. अर्थाभिधाना	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
२८९४. अर्थार्थी	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
२८९५. अर्थार्थी	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
२८९६. अर्थास्तव	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
२८९७. अर्थिकु	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७
२८९८. अर्थी	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८
२८९९. अर्थीं	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
२९००. अर्थी	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
२९०१. अर्थीं	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
२९०२. अर्थी	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
२९०३. अर्थु	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
२९०४. अर्थु	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
२९०५. अर्थु	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
२९०६. अर्थु	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
२९०७. अर्थे	कानीं लागतां महुर । अर्थे विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
२९०८. अर्थे	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थे कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
२९०९. अर्थे	आणि शास्त्रें अर्थे देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
२९१०. अर्थे	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्कान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थे पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
२९११. अर्थे	नव्हे अर्थे रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
२९१२. अर्थे	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
२९१३. अर्थे	शास्त्र वाच्यें अर्थे फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
२९१४. अर्थे	जे हे श्रवणें पाठें अर्थे । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
२९१५. अर्ध	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
२९१६. अर्धधणीं	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०

२९१७. अर्धनारीनटेश्वर-	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
२९१८. अर्धनारीनटेश्वरीं	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
२९१९. अर्धबिंबीं	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
२९२०. अर्धवेरी	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
२९२१. अर्धा	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
२९२२. अर्धार्धें	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
२९२३. अर्धें	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
२९२४. अर्धोदकीं	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
२९२५. अर्धोन्मीलित	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
२९२६. अर्धोन्मीलित	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
२९२७. अर्ध्या	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
२९२८. अर्ध्यादिक	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
२९२९. अपांपती	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
२९३०. अर्पण	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
२९३१. अर्पत	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
२९३२. अर्पावयाचेनि	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
२९३३. अर्पावीं	तरी उचितें कर्में आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
२९३४. अर्पावे	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
२९३५. अर्पावें	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
२९३६. अर्पिजे	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
२९३७. अर्पिजे	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
२९३८. अर्पिजे	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
२९३९. अर्पितां	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
२९४०. अर्पितां	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्में मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
२९४१. अर्पिती	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
२९४२. अर्पिती	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
२९४३. अर्पितु	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९

२९४४. अर्पिलया	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
२९४५. अर्पिलीं	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
२९४६. अर्पिलीं	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
२९४७. अर्पिलीं	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुळीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
२९४८. अर्पिलीं	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
२९४९. अर्पिलें	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
२९५०. अर्पिसी	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
२९५१. अर्पी	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
२९५२. अर्पी	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
२९५३. अर्पूनि	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
२९५४. अर्पे	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
२९५५. अर्यमा	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
२९५६. अर्वाचीना	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
२९५७. अलंकार	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
२९५८. अलंकारदशे	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
२९५९. अलंकारपणें	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
२९६०. अलंकारितु	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
२९६१. अलंकारीं	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
२९६२. अलंकारु	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
२९६३. अलक्षपणें	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
२९६४. अलग	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
२९६५. अलांछन	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
२९६६. अलाभु	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
२९६७. अलाभें	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
२९६८. अलिउळें	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
२९६९. अलिप्तपणें	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
२९७०. अली	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६

२९७१. अलीकरवीं	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
२९७२. अलोकिक	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
२९७३. अलोट	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
२९७४. अलोलुप्त्वदशा	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
२९७५. अलौकिक	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
२९७६. अलौकिक	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
२९७७. अलौकिक	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
२९७८. अलौकिक	आतां आणीकही एक । लक्षण अलौकिक । सांगेन आइक । धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
२९७९. अलौकिक	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
२९८०. अलौकिक	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
२९८१. अलौकिक	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
२९८२. अलौकिक	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
२९८३. अलौकिकही	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
२९८४. अलौकिकु	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
२९८५. अलौकिकु	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
२९८६. अलौकिकु	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
२९८७. अलौकिकु	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
२९८८. अलौकिकें	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
२९८९. अल्प	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
२९९०. अल्प	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
२९९१. अल्प	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
२९९२. अल्पकु	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
२९९३. अल्पचि	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
२९९४. अल्पचि	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
२९९५. अल्पायु	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
२९९६. अल्पीं	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
२९९७. अल्पोदकींचा	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०

२९९८. अल्पोदकींचा	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
२९९९. अळंकरणें	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
३०००. अळंकार	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
३००१. अळंकार	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
३००२. अळंकार	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
३००३. अळंकार	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
३००४. अळंकार-	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
३००५. अळंकारले	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
३००६. अळंकारलें	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
३००७. अळंकाराचीही	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
३००८. अळंकारातें	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
३००९. अळंकारिजे	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
३०१०. अळंकारिलें	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
३०११. अळंकारिलें	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
३०१२. अळंकारिलें	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
३०१३. अळंकारीं	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
३०१४. अळंकारीं	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
३०१५. अळंकारु	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
३०१६. अळंकारु	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
३०१७. अळंकृत	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
३०१८. अळंकृतु	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
३०१९. अळंकृतें	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
३०२०. अळुमाळ	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
३०२१. अळुमाळ	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
३०२२. अळुमाळ	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
३०२३. अळुमाळसें	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
३०२४. अळुमाळु	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५

३०२५. अळुमाळु	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
३०२६. अळुमाळु	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
३०२७. अळुमाळु	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
३०२८. अळुमाळु	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
३०२९. अळुमाळु	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
३०३०. अळुमाळु	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
३०३१. अळुमाळें	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
३०३२. अवंचकु	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
३०३३. अवंतिला	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
३०३४. अवंतिलें	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
३०३५. अवंतिलें	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
३०३६. अवंतु	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
३०३७. अवंतूनि	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
३०३८. अवकळा	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
३०३९. अवकळा	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
३०४०. अवकळा	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
३०४१. अवकाळीं	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
३०४२. अवकाळु	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
३०४३. अवकाश	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
३०४४. अवकाश	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
३०४५. अवकाशचि	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
३०४६. अवकाशा	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
३०४७. अवकाशा	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
३०४८. अवकाशाचा	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
३०४९. अवकाशीं	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
३०५०. अवकाशीं	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
३०५१. अवकाशीं	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१

३०५२. अवकाशु	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
३०५३. अवकाशु	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
३०५४. अवकाशु	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
३०५५. अवकाशु	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षीं अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
३०५६. अवकाशु	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
३०५७. अवकाशु	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
३०५८. अवकाशु	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
३०५९. अवकाशु	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
३०६०. अवकाशु	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
३०६१. अवकाशु	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८
३०६२. अवकाशु	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
३०६३. अवकाशु	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
३०६४. अवकाशु	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
३०६५. अवकाशुचि	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
३०६६. अवकाशें	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
३०६७. अवखळा	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
३०६८. अवगणिया	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
३०६९. अवगणियेचें	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
३०७०. अवगमलिया	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
३०७१. अवगमलें	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
३०७२. अवगमितां	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
३०७३. अवगळला	तरी आंगें कर्मे ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
३०७४. अवगळी	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
३०७५. अवगळे	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
३०७६. अवगाळे	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
३०७७. अवगुण	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
३०७८. अवगुणु	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१

३०७९. अवगे	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
३०८०. अवघड	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
३०८१. अवघड	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
३०८२. अवघडा	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
३०८३. अवघडे	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
३०८४. अवघडें	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
३०८५. अवघा	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
३०८६. अवघाचि	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
३०८७. अवघाचि	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
३०८८. अवघिया	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
३०८९. अवघींचि	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
३०९०. अवघें	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
३०९१. अवघें	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
३०९२. अवघें	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
३०९३. अवघें	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
३०९४. अवघेंचि	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
३०९५. अवघेंचि	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
३०९६. अवघेंचि	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
३०९७. अवघेंचि	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
३०९८. अवघेंचि	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
३०९९. अवघेयाचा	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
३१००. अवचटें	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
३१०१. अवचटें	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
३१०२. अवचटें	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
३१०३. अवचटें	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
३१०४. अवचटें	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
३१०५. अवचटें	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाधेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१

३१०६. अवचटें	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
३१०७. अवचटें	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
३१०८. अवचटें	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
३१०९. अवचटें	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
३११०. अवचटें	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
३१११. अवचटें	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
३११२. अवचटें	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
३११३. अवचटें	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
३११४. अवचटें	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
३११५. अवचटें	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
३११६. अवचित	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७
३११७. अवचितपणें	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
३११८. अवचितयावरी	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
३११९. अवचिता	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
३१२०. अवचितां	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
३१२१. अवचितां	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
३१२२. अवचितां	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
३१२३. अवचितिया	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
३१२४. अवचितीं	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
३१२५. अवचितीं	महाकल्पापरौती । कव घालूनि अवचितीं । सत्यलोकभद्रजाती । आंगीं वाजे	ज्ञाने.१३.४.६१
३१२६. अवचितें	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
३१२७. अवचितें	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
३१२८. अवचितें	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
३१२९. अवज्ञा	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
३१३०. अवज्ञा	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
३१३१. अवज्ञा	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
३१३२. अवज्ञाचि	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३

३१३३. अवज्ञाचि	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
३१३४. अवतरण	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
३१३५. अवतरण	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
३१३६. अवतरण	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
३१३७. अवतरणें	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
३१३८. अवतरणें	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४
३१३९. अवतरत	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
३१४०. अवतरली	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
३१४१. अवतरलें	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
३१४२. अवतरविती	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
३१४३. अवतरविते	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
३१४४. अवतरे	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
३१४५. अवतरे	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
३१४६. अवतरे	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
३१४७. अवतरे	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
३१४८. अवतरे	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
३१४९. अवतरे	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
३१५०. अवतरे	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
३१५१. अवतरे	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
३१५२. अवतरे	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
३१५३. अवतरे	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
३१५४. अवतरें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
३१५५. अवतरें	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
३१५६. अवतरें	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
३१५७. अवतरो	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
३१५८. अवतरो	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
३१५९. अवतार	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११

३१६०. अवतार	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
३१६१. अवतार	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
३१६२. अवतार	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
३१६३. अवदसाचि	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
३१६४. अवदसे	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
३१६५. अवधान	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
३१६६. अवधान	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
३१६७. अवधान	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
३१६८. अवधान	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
३१६९. अवधान	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
३१७०. अवधान	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
३१७१. अवधान	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
३१७२. अवधान	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
३१७३. अवधान	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
३१७४. अवधान	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
३१७५. अवधान	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
३१७६. अवधान	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
३१७७. अवधान	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
३१७८. अवधान	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
३१७९. अवधान	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
३१८०. अवधान	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
३१८१. अवधान	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
३१८२. अवधान	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
३१८३. अवधान	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
३१८४. अवधान	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
३१८५. अवधान	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
३१८६. अवधान	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८

३१८७. अवधान	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
३१८८. अवधान	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
३१८९. अवधान	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
३१९०. अवधान	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
३१९१. अवधान	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
३१९२. अवधान	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
३१९३. अवधान	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
३१९४. अवधानचि	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
३१९५. अवधानही	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
३१९६. अवधानाचा	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
३१९७. अवधानाचा	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
३१९८. अवधानाचा	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
३१९९. अवधानाचा	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
३२००. अवधानाचिया	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
३२०१. अवधानाची	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मार्गांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
३२०२. अवधानाची	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०
३२०३. अवधानाची	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
३२०४. अवधानाची	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
३२०५. अवधानाचें	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
३२०६. अवधानाचेंचि	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
३२०७. अवधानाचेनि	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
३२०८. अवधानाचेनि	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
३२०९. अवधानामृतें	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
३२१०. अवधानीं	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
३२११. अवधानें	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
३२१२. अवधानें	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
३२१३. अवधारा	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८

३२१४. अवधारा	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
३२१५. अवधारा	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
३२१६. अवधारा	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
३२१७. अवधारा	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
३२१८. अवधारा	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
३२१९. अवधारा	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
३२२०. अवधारा	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
३२२१. अवधारा	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
३२२२. अवधारा	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
३२२३. अवधारा	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
३२२४. अवधारा	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
३२२५. अवधारा	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९
३२२६. अवधारा	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
३२२७. अवधारा	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
३२२८. अवधारा	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
३२२९. अवधारां	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
३२३०. अवधारां	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
३२३१. अवधारिजे	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
३२३२. अवधारिजो	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२
३२३३. अवधारिजो	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
३२३४. अवधारिजो	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
३२३५. अवधारिजो	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
३२३६. अवधारिजो	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणें तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
३२३७. अवधारिजो	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
३२३८. अवधारिजो	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
३२३९. अवधारिजो	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
३२४०. अवधारिजो	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२

३२४१. अवधारिलें	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
३२४२. अवधारिलें	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
३२४३. अवधारिलें	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
३२४४. अवधारिलें	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
३२४५. अवधारिलें	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
३२४६. अवधारीं	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
३२४७. अवधारीं	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
३२४८. अवधारीं	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
३२४९. अवधारीं	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
३२५०. अवधारीं	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
३२५१. अवधारीं	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
३२५२. अवधारीं	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
३२५३. अवधारीं	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
३२५४. अवधारीं	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
३२५५. अवधारीं	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
३२५६. अवधारीं	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
३२५७. अवधारीं	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
३२५८. अवधारीं	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
३२५९. अवधारीं	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
३२६०. अवधारीं	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
३२६१. अवधारीं	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
३२६२. अवधारीं	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
३२६३. अवधारीं	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
३२६४. अवधारीं	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
३२६५. अवधारीं	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
३२६६. अवधारीं	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
३२६७. अवधारीं	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८

३२६८. अवधारीं	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
३२६९. अवधारीं	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
३२७०. अवधारीं	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
३२७१. अवधारीं	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
३२७२. अवधारीं	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
३२७३. अवधारीं	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
३२७४. अवधारीं	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
३२७५. अवधारीं	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
३२७६. अवधारीं	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
३२७७. अवधारीं	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
३२७८. अवधारीं	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
३२७९. अवधारीं	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
३२८०. अवधारीं	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
३२८१. अवधारीं	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
३२८२. अवधारीं	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
३२८३. अवधारीं	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
३२८४. अवधारीं	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
३२८५. अवधारीं	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
३२८६. अवधारीं	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
३२८७. अवधारीं	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
३२८८. अवधारीं	नामाचिया सहस्त्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
३२८९. अवधारीं	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५
३२९०. अवधारीं	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
३२९१. अवधारीं	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
३२९२. अवधारीं	आतां ययावरी । गुरुभक्तीची परी । सांगों गा अवधारीं । चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
३२९३. अवधारीं	किंबहुना यापरी । श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं । भोगी आतां अवधारीं । बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२
३२९४. अवधारीं	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६

३२९५. अवधारीं	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
३२९६. अवधारीं	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
३२९७. अवधारीं	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
३२९८. अवधारीं	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
३२९९. अवधारीं	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
३३००. अवधारीं	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
३३०१. अवधारीं	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
३३०२. अवधारीं	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
३३०३. अवधारीं	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
३३०४. अवधारीं	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
३३०५. अवधारीं	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
३३०६. अवधारीं	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
३३०७. अवधारीं	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
३३०८. अवधारीं	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
३३०९. अवधारीं	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
३३१०. अवधारीं	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
३३११. अवधारीं	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
३३१२. अवधारीं	आतां ययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
३३१३. अवधारीं	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
३३१४. अवधारीं	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
३३१५. अवधारीं	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
३३१६. अवधारीं	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
३३१७. अवधारीं	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
३३१८. अवधारीं	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
३३१९. अवधारीं	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
३३२०. अवधारीं	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
३३२१. अवधारीं	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७

३३२२. अवधारीं	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
३३२३. अवधारीं	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
३३२४. अवधारीं	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७
३३२५. अवधारीं	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
३३२६. अवधारीं	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
३३२७. अवधारीं	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
३३२८. अवधारीं	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
३३२९. अवधारीं	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
३३३०. अवधारीं	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
३३३१. अवधारीजो	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
३३३२. अवधारू	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
३३३३. अवधि	तैसी दुर्लभ जे सद्बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
३३३४. अवधि	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
३३३५. अवधि	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
३३३६. अवधि	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
३३३७. अवधि	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
३३३८. अवधी	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
३३३९. अवधी	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
३३४०. अवधी	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
३३४१. अवनी	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
३३४२. अवभृथ	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्त्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
३३४३. अवभृथीं	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
३३४४. अवयव	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
३३४५. अवयव	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
३३४६. अवयव	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
३३४७. अवयव	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
३३४८. अवयव	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६

३३४९. अवयव	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
३३५०. अवयव	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
३३५१. अवयव	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
३३५२. अवयव	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
३३५३. अवयव	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
३३५४. अवयव	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
३३५५. अवयवकांतीची	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
३३५६. अवयवचि	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
३३५७. अवयवसंधीं	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
३३५८. अवयवां	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
३३५९. अवयवां	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
३३६०. अवयवाचिये	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
३३६१. अवयविया	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
३३६२. अवयवीं	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
३३६३. अवयवें	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
३३६४. अवर	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
३३६५. अवर्षण	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
३३६६. अवलाहो	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
३३६७. अवलीळा	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
३३६८. अवलीळा	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
३३६९. अवलीळा	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
३३७०. अवलीळा	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
३३७१. अवलीळाचि	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
३३७२. अवलोकनाची	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
३३७३. अवलोकनें	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
३३७४. अवलोकिलिया	जी अवलोकिलिया मातें । उन्मेषसागरीं भरितें । वोसंडेल स्फूर्तीतें । रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
३३७५. अवलोकिलें	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४

३३७६. अवलोकिलें	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणे गीतार्थेसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
३३७७. अवलोकिलें	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
३३७८. अवलोकीं	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्त्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
३३७९. अवलोकीं	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
३३८०. अवलोकीं	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
३३८१. अवलोकीं	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५
३३८२. अवलोकीं	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
३३८३. अवलोकीं	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
३३८४. अवलोकीं	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
३३८५. अवलोकु	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
३३८६. अवलोकु	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
३३८७. अवलोकूनि	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
३३८८. अवलोकें	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
३३८९. अवश्य	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
३३९०. अवश्य	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
३३९१. अवष्टंभहीन	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
३३९२. अवष्टंभु	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
३३९३. अवष्टंभु	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
३३९४. अवसरा	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
३३९५. अवसराआधीन	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
३३९६. अवसरी	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
३३९७. अवसरी	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
३३९८. अवसरी	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
३३९९. अवसरी	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
३४००. अवसरी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
३४०१. अवसरीं	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
३४०२. अवसरीं	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२

३४०३. अवसरीं	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
३४०४. अवसरीं	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
३४०५. अवसरीं	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
३४०६. अवसरीं	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
३४०७. अवसरीं	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
३४०८. अवसरीं	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
३४०९. अवसरीं	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
३४१०. अवसरीं	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
३४११. अवसरीं	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
३४१२. अवसरीं	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
३४१३. अवसरीं	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
३४१४. अवसरीं	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
३४१५. अवसरीं	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
३४१६. अवसरीं	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
३४१७. अवसरीं	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
३४१८. अवसरीं	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दुःखी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
३४१९. अवसरीं	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
३४२०. अवसरीं	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
३४२१. अवसरीं	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
३४२२. अवसरीं	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
३४२३. अवसरीं	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
३४२४. अवसरीं	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
३४२५. अवसरीं	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
३४२६. अवसरीं	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
३४२७. अवसरीं	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
३४२८. अवसरींचा	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
३४२९. अवसरींचें	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४

३४३०. अवसरु	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
३४३१. अवसरु	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
३४३२. अवसरु	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
३४३३. अवसरु	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
३४३४. अवसरु	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
३४३५. अवसरु	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
३४३६. अवसरें	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
३४३७. अवसरें	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावतें होती	ज्ञाने.३.३.४४
३४३८. अवसरें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
३४३९. अवसरें	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
३४४०. अवसरें	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
३४४१. अवसरें	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
३४४२. अवसरें	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
३४४३. अवसरें	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
३४४४. अवसरें	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
३४४५. अवसरें	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
३४४६. अवसरें	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
३४४७. अवसरें	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
३४४८. अवसरें	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
३४४९. अवसरें	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
३४५०. अवसरें	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
३४५१. अवसरें	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
३४५२. अवसरें	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
३४५३. अवसरेंकरूनि	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
३४५४. अवसरोचित	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
३४५५. अवसरोचित	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
३४५६. अवसांत	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९

३४५७. अवसांत	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
३४५८. अवसांत	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
३४५९. अवसांत	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
३४६०. अवसांत	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
३४६१. अवसांत	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
३४६२. अवसान	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
३४६३. अवस्था	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
३४६४. अवस्था	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
३४६५. अवस्था	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
३४६६. अवस्था	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दुःख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
३४६७. अवस्था	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
३४६८. अवस्था	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
३४६९. अवस्था	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
३४७०. अवस्था	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
३४७१. अवस्थांची	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
३४७२. अवस्थांचेनि	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
३४७३. अवस्थांतरीं	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
३४७४. अवस्थाचिया	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
३४७५. अवस्थात्रय	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
३४७६. अवस्थात्रया	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
३४७७. अवस्थात्रयें	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
३४७८. अवस्थाभेदप्रमदीं	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
३४७९. अवांतर	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
३४८०. अवांतरु	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
३४८१. अवाच्य	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
३४८२. अविकार	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
३४८३. अविकार	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४

३४८४. अविकारातें	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
३४८५. अविकृतु	हा गुणत्रयरहितु । व्यक्तीसी अतीतु । अनादि अविकृतु । सर्वरूप	ज्ञाने.२.२५.१५०
३४८६. अविक्रिया	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैंचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
३४८७. अविक्रिये	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
३४८८. अविचारणीय	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
३४८९. अविचारित	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०
३४९०. अविद्या	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
३४९१. अविद्या	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
३४९२. अविद्या	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
३४९३. अविद्या	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
३४९४. अविद्या	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
३४९५. अविद्या	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
३४९६. अविद्या	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
३४९७. अविद्या	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
३४९८. अविद्या	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
३४९९. अविद्या	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
३५००. अविद्याजात	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
३५०१. अविद्याजात	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदु:ख	ज्ञाने.५.२२.१२६
३५०२. अविद्याजात	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१
३५०३. अविद्यातिमिररोखें	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
३५०४. अविद्यानाशु	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
३५०५. अविद्यार्णवीं	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
३५०६. अविद्यावर्गाचिये	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
३५०७. अविद्याविनाशाचीं	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
३५०८. अविद्ये	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
३५०९. अविद्ये	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
३५१०. अविद्येचा	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२

३५११. अविद्येचां	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
३५१२. अविद्येचिया	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
३५१३. अविद्येचिया	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
३५१४. अविद्येचिया	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
३५१५. अविद्येचिये	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
३५१६. अविद्येची	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
३५१७. अविद्येचें	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
३५१८. अविद्येचेनि	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
३५१९. अविद्येसवें	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
३५२०. अविद्येसीं	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
३५२१. अविद्येसीचि	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
३५२२. अविधी	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
३५२३. अविनाश	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
३५२४. अविनाश	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
३५२५. अविनाश	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
३५२६. अविनाश	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
३५२७. अविनाशचि	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
३५२८. अविनाशभावें	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
३५२९. अविनाशभावें	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
३५३०. अविनाशातें	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
३५३१. अविनाशु	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
३५३२. अविरजी	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
३५३३. अविवेककुमारत्वा	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
३५३४. अविवेकमहामंत्र	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
३५३५. अविवेकाची	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
३५३६. अविवेकाचेनि	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
३५३७. अविवेकाचेनि	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३

३५३८. अविवेकियांचिये	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
३५३९. अविवेकिये	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
३५४०. अविवेकी	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
३५४१. अविवेकु	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
३५४२. अविवेकुही	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
३५४३. अविवेकुही	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
३५४४. अविसाळां	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
३५४५. अविसाळें	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
३५४६. अविसाळें	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
३५४७. अवीट	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
३५४८. अवृष्टीचेनि	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
३५४९. अवेव	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
३५५०. अवेव	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
३५५१. अवेव	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
३५५२. अवेवां	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
३५५३. अवेवां	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
३५५४. अवेवांतें	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
३५५५. अवेवामाजीं	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
३५५६. अवेवु	व्योमवायुवशें । वाढलेनि गर्भरसें । मणिजु उससे । अवेवु तो	ज्ञाने.१४.३.९९
३५५७. अव्दैतीं	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
३५५८. अव्यंग	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
३५५९. अव्यंग	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
३५६०. अव्यंग	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
३५६१. अव्यंगवाणें	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
३५६२. अव्यंगवाणें	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
३५६३. अव्यंगवाणें	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
३५६४. अव्यंगवाणेया	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१

३५६५. अव्यंगु	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
३५६६. अव्यक्त	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
३५६७. अव्यक्त	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
३५६८. अव्यक्त	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
३५६९. अव्यक्त	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
३५७०. अव्यक्त	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
३५७१. अव्यक्त	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
३५७२. अव्यक्त	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
३५७३. अव्यक्त	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
३५७४. अव्यक्त	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
३५७५. अव्यक्त	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
३५७६. अव्यक्त	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
३५७७. अव्यक्त	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
३५७८. अव्यक्त	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
३५७९. अव्यक्त	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
३५८०. अव्यक्तपणही	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
३५८१. अव्यक्तपणें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
३५८२. अव्यक्तवादमतीं	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
३५८३. अव्यक्तां	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
३५८४. अव्यक्ताची	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
३५८५. अव्यक्ताची	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
३५८६. अव्यक्ताची	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
३५८७. अव्यक्ताचें	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
३५८८. अव्यक्तामाजीं	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
३५८९. अव्यक्तासि	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
३५९०. अव्यक्तीं	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
३५९१. अव्यक्तीं	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४

३५९२. अव्यक्तीं	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
३५९३. अव्यक्तीं	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०
३५९४. अव्यक्तीं	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
३५९५. अव्यक्तु	अचळु मी अच्युतु । अनंतु मी अद्वैतु । आद्यु मी अव्यक्तु । व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
३५९६. अव्यत्यया	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
३५९७. अव्यभिचार	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
३५९८. अव्यभिचारा	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
३५९९. अव्यभिचारें	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
३६००. अव्यय	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
३६०१. अव्ययत्व	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
३६०२. अव्ययत्वाचा	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
३६०३. अव्ययपणें	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
३६०४. अव्ययु	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
३६०५. अव्ययो	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
३६०६. अव्ययो	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
३६०७. अव्ययो	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
३६०८. अव्ययो	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
३६०९. अव्ययो	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
३६१०. अव्यवहारी	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
३६११. अव्यवहारु	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
३६१२. अव्याहतु	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
३६१३. अव्हां	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
३६१४. अव्हांटलिया	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
३६१५. अव्हांटा	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
३६१६. अव्हांटा	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
३६१७. अव्हांटा	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
३६१८. अव्हांटा	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१

३६१९. अव्हांटा	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
३६२०. अव्हांटा	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
३६२१. अव्हांटा	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
३६२२. अव्हांटा	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
३६२३. अव्हांटे	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
३६२४. अव्हांटे	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
३६२५. अव्हासवा	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
३६२६. अव्हेरिजे	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
३६२७. अव्हेरिजे	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
३६२८. अव्हेरिलें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
३६२९. अव्हेरी	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
३६३०. अव्हेरीं	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
३६३१. अव्हेरीं	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
३६३२. अव्हेरीं	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
३६३३. अव्हेरु	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
३६३४. अव्हेरु	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
३६३५. अव्हेरु	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
३६३६. अव्हेरु	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
३६३७. अव्हेरुनी	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
३६३८. अव्हेरू	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
३६३९. अव्हेरू	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
३६४०. अव्हेरूं	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
३६४१. अव्हेरूनि	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
३६४२. अव्हेरूनियां	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
३६४३. अव्हेरें	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
३६४४. अव्हेरें	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
३६४५. अशक्तपणें	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००

३६४६. अशन	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
३६४७. अशन	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
३६४८. अशब्दु	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
३६४९. अशस्त्रें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
३६५०. अशांता	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
३६५१. अशुचि	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
३६५२. अशुद्ध	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
३६५३. अशुभ	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
३६५४. अशुभ	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
३६५५. अशुभालागीं	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
३६५६. अशेख	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
३६५७. अशेख	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
३६५८. अशेख	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
३६५९. अशेख	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
३६६०. अशेख	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
३६६१. अशेख	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्ते जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
३६६२. अशेख	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
३६६३. अशेख	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
३६६४. अशेखा	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
३६६५. अशेखा	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
३६६६. अशेखा	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
३६६७. अशेखा	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
३६६८. अशेखा-	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
३६६९. अशेखां	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
३६७०. अशेखां	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
३६७१. अशेखीं	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
३६७२. अशेखु	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१

३६७३. अशेखें	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
३६७४. अशेखें	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्में अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
३६७५. अशेखें	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
३६७६. अशेखें	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्में अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
३६७७. अशेखें	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
३६७८. अशेखें	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
३६७९. अशेष	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
३६८०. अशेष	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी निःशेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
३६८१. अशेष	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
३६८२. अशेष	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
३६८३. अशेष	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
३६८४. अशेष	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ निःशेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
३६८५. अशेष	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
३६८६. अशेषही	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
३६८७. अशेषही	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
३६८८. अशेषही	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
३६८९. अशेषही	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
३६९०. अशेषही	येणेंचि सत्कर्में । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
३६९१. अशेषही	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
३६९२. अशेषा	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
३६९३. अशेषा	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
३६९४. अशेषा	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
३६९५. अशेषां	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
३६९६. अशेषांचें	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
३६९७. अशेषांही	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
३६९८. अशेषांही	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
३६९९. अशेषांही	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७

३७००. अशेषांही	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
३७०१. अशेषांही	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
३७०२. अशेषाही	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८
३७०३. अशेषाहि	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
३७०४. अशेषाही	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४
३७०५. अशेषीं	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मी अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
३७०६. अशेषींही	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
३७०७. अशेषें	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
३७०८. अशेषेंही	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
३७०९. अशेषेंही	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
३७१०. अशोकाचे	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
३७११. अशोकु	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
३७१२. अशौच्या	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
३७१३. अश्रवणा	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
३७१४. अश्रवणाचे	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
३७१५. अश्रवणु	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
३७१६. अश्रु	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
३७१७. अश्रुपात	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
३७१८. अश्रोत्रु	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
३७१९. अश्वत्था	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
३७२०. अश्वत्थामा	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
३७२१. अश्वत्थु	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
३७२२. अश्वत्थु	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
३७२३. अश्वत्थु	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
३७२४. अश्वत्थु	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
३७२५. अश्वत्थु	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
३७२६. अश्वत्थु	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७

३७२७. अश्वमेध	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्टींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
३७२८. अश्वमेध	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
३७२९. अश्वमेधादिक	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
३७३०. अश्वमेधु	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
३७३१. अश्ववाहकु	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णू	ज्ञाने.१.१४.१४०
३७३२. अश्विनौदेव	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
३७३३. अश्विनौदेवां	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
३७३४. अष्टदळ	आनंदामोदबहळ । सात्त्विकाचें मुकुळ । तें उमललें अष्टदळ । ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
३७३५. अष्टधा	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
३७३६. अष्टधा	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
३७३७. अष्टधा	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
३७३८. अष्टधा	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भार्गीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
३७३९. अष्टमाध्यायीं	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
३७४०. अष्टांग	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
३७४१. अष्टांगसामग्रीचे	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
३७४२. अष्टांगादिसंकटीं	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
३७४३. अष्टांगे	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
३७४४. अष्टादश	अष्टादश पुराणें । तींचि मणिभूषणें । पदपद्धती खेवणें । प्रमेयरत्नांचीं	ज्ञाने.१.५
३७४५. अष्टादशा	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
३७४६. अष्टादशु	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
३७४७. अष्टादशु	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
३७४८. अष्टादशु	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
३७४९. अष्टाध्यायीं	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
३७५०. अष्टौ	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
३७५१. अस	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
३७५२. अस	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
३७५३. असंख्य	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०

३७५४. असंख्याके	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
३७५५. असंख्यात	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
३७५६. असंगडी	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
३७५७. असंगडें	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
३७५८. असंगा	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
३७५९. असंगा	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
३७६०. असंगु	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
३७६१. असंतचि	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
३७६२. असंतपण	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
३७६३. असंतीं	असंतीं दुःख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
३७६४. असंतुष्टीचिया	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
३७६५. असंतें	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्में कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
३७६६. असंतोष	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
३७६७. असंबद्ध	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
३७६८. असंभाड	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दुःखें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
३७६९. असंभाव्य	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
३७७०. असंभाव्य	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
३७७१. असंमोह	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
३७७२. असंवरें	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
३७७३. असका	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
३७७४. असकें	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
३७७५. असकें	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजातांचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
३७७६. असणें	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
३७७७. असणें	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
३७७८. असणें	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
३७७९. असणें	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
३७८०. असणें	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९

३७८१. असणें	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
३७८२. असणें	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गीचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
३७८३. असणें	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
३७८४. असणें	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
३७८५. असणें	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
३७८६. असणें	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
३७८७. असणें	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
३७८८. असणें	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
३७८९. असणेंही	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
३७९०. असणेंही	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
३७९१. असत	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
३७९२. असत	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
३७९३. असत	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
३७९४. असतचि	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
३७९५. असतचि	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
३७९६. असतचि	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
३७९७. असतपण	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
३७९८. असतपणें	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
३७९९. असतया	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
३८००. असता	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
३८०१. असता	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
३८०२. असता	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
३८०३. असता	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
३८०४. असता	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
३८०५. असता	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
३८०६. असतां	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
३८०७. असतां	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मींचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९

३८०८. असतां	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
३८०९. असतां	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
३८१०. असतां	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
३८११. असतां	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
३८१२. असतां	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
३८१३. असतां	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
३८१४. असतां	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
३८१५. असतां	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
३८१६. असतां	आर्तिआशापडिभरें । वयव्याधीगजरें । उजू असतां पाठिमोरें । नव्हे चित्त	ज्ञाने.१३.७.४९३
३८१७. असतां	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
३८१८. असतां	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
३८१९. असतां	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
३८२०. असतां	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
३८२१. असतां	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
३८२२. असतां	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
३८२३. असतां	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
३८२४. असतांचि	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
३८२५. असताचें	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
३८२६. असतिये	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
३८२७. असतिये	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
३८२८. असती	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
३८२९. असती	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
३८३०. असती	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
३८३१. असती	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
३८३२. असती	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
३८३३. असती	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
३८३४. असती	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९

३८३५. असती	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
३८३६. असती	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
३८३७. असती	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
३८३८. असती	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
३८३९. असती	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
३८४०. असती	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
३८४१. असती	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
३८४२. असती	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
३८४३. असती	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
३८४४. असती	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
३८४५. असती	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
३८४६. असती	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
३८४७. असती	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
३८४८. असती	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
३८४९. असती	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
३८५०. असती	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
३८५१. असती	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
३८५२. असती	तेथ क्षुधादुःखें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
३८५३. असती	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
३८५४. असती	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
३८५५. असती	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
३८५६. असतीं	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
३८५७. असतीच	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
३८५८. असतीच	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
३८५९. असतु	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
३८६०. असतु	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
३८६१. असतु	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४

३८६२. असतु	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
३८६३. असतुचि	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
३८६४. असतुचि	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
३८६५. असतुचि	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
३८६६. असतुचि	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
३८६७. असतुचि	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
३८६८. असतुचि	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
३८६९. असते	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
३८७०. असते	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
३८७१. असतें	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
३८७२. असतें	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
३८७३. असतें	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
३८७४. असतें	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
३८७५. असतें	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
३८७६. असतेनि	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
३८७७. असतेनि	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
३८७८. असतेनि	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
३८७९. असतेपण	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
३८८०. असतेपण	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
३८८१. असतेंपण	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
३८८२. असत्य	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
३८८३. असत्	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
३८८४. असमसहास	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
३८८५. असमाई	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
३८८६. असलगपणें	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
३८८७. असलगु	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
३८८८. असलगु	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४

३८८९. असलगु	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
३८९०. असलगें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
३८९१. असललें	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
३८९२. असलेपणें	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
३८९३. अससी	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२
३८९४. असह्या	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
३८९५. असा	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
३८९६. असा	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
३८९७. असां	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
३८९८. असांगडें	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
३८९९. असाधारण	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मीं निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
३९००. असाधारण	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
३९०१. असाधारण	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
३९०२. असाधारण	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
३९०३. असाधारण	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
३९०४. असाधारण	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
३९०५. असाधारण	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
३९०६. असाधारणें	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७
३९०७. असाधारणें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
३९०८. असाधारणें	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
३९०९. असाधारणें	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
३९१०. असाधुकर्मा	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
३९११. असाधुत्त्वाचिया	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
३९१२. असाध्य	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
३९१३. असार	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
३९१४. असार	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
३९१५. असारता	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३

३९१६. असारे	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
३९१७. असारें	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
३९१८. असावा	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
३९१९. असावें	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
३९२०. असावें	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षीं	ज्ञाने.९.३३.४९०
३९२१. असावें	शीत वेढावें । उष्ण पांघुरावें । वृष्टीचिया असावें । घराआंतु	ज्ञाने.१२.५.६५
३९२२. असिका	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
३९२३. असिकें	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
३९२४. असिकें	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
३९२५. असिकें	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
३९२६. असिजे	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
३९२७. असिजे	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
३९२८. असिजे	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
३९२९. असिजे	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
३९३०. असिजे	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
३९३१. असिजे	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
३९३२. असिजे	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
३९३३. असिजे	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
३९३४. असिजे	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
३९३५. असिजे	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
३९३६. असितादेवलाचेनही	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
३९३७. असिपत्रतरुवर	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
३९३८. असिलेपण	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
३९३९. असिवार	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
३९४०. असुर	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
३९४१. असुर	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
३९४२. असुरवाडीं	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९

३९४३. असुरां	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
३९४४. असुरां	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
३९४५. असुरां	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
३९४६. असुरांचा	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
३९४७. असे	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
३९४८. असे	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
३९४९. असे	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
३९५०. असे	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
३९५१. असे	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
३९५२. असे	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
३९५३. असे	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
३९५४. असे	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
३९५५. असे	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
३९५६. असे	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
३९५७. असे	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
३९५८. असे	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
३९५९. असे	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
३९६०. असे	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
३९६१. असे	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
३९६२. असे	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
३९६३. असे	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
३९६४. असे	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
३९६५. असे	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
३९६६. असे	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
३९६७. असे	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
३९६८. असे	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२
३९६९. असे	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६

३९७०. असे	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
३९७१. असे	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
३९७२. असे	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
३९७३. असे	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
३९७४. असे	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
३९७५. असे	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
३९७६. असे	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
३९७७. असे	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
३९७८. असे	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
३९७९. असे	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
३९८०. असे	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
३९८१. असे	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
३९८२. असे	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
३९८३. असे	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
३९८४. असे	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
३९८५. असे	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
३९८६. असे	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
३९८७. असे	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
३९८८. असे	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
३९८९. असे	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
३९९०. असे	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
३९९१. असे	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
३९९२. असे	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
३९९३. असे	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
३९९४. असे	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
३९९५. असे	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
३९९६. असे	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७

३९९७. असे	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
३९९८. असे	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
३९९९. असे	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
४०००. असे	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मांसि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
४००१. असे	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
४००२. असे	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
४००३. असे	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
४००४. असे	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
४००५. असे	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
४००६. असे	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
४००७. असे	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
४००८. असे	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
४००९. असे	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
४०१०. असे	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
४०११. असे	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
४०१२. असे	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
४०१३. असे	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
४०१४. असे	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
४०१५. असे	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
४०१६. असे	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
४०१७. असे	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
४०१८. असे	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
४०१९. असे	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
४०२०. असे	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
४०२१. असे	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
४०२२. असे	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
४०२३. असे	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२

४०२४. असे	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
४०२५. असे	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
४०२६. असे	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
४०२७. असे	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
४०२८. असे	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
४०२९. असे	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
४०३०. असे	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
४०३१. असे	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
४०३२. असे	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
४०३३. असे	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
४०३४. असे	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
४०३५. असे	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दु:ख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
४०३६. असे	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
४०३७. असे	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
४०३८. असे	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
४०३९. असे	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
४०४०. असे	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
४०४१. असे	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
४०४२. असे	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
४०४३. असे	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
४०४४. असे	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
४०४५. असे	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
४०४६. असे	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
४०४७. असे	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
४०४८. असे	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
४०४९. असे	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
४०५०. असे	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२

४०५१. असे	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
४०५२. असे	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
४०५३. असे	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
४०५४. असे	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
४०५५. असे	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
४०५६. असे	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
४०५७. असे	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
४०५८. असे	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
४०५९. असे	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
४०६०. असे	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
४०६१. असे	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
४०६२. असे	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
४०६३. असे	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
४०६४. असे	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
४०६५. असे	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
४०६६. असे	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
४०६७. असे	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
४०६८. असे	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
४०६९. असे	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
४०७०. असे	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
४०७१. असे	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
४०७२. असे	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
४०७३. असे	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
४०७४. असे	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
४०७५. असे	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
४०७६. असे	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
४०७७. असे	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१

४०७८. असे	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
४०७९. असे	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
४०८०. असे	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
४०८१. असे	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
४०८२. असे	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
४०८३. असे	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
४०८४. असे	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
४०८५. असे	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
४०८६. असे	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
४०८७. असे	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
४०८८. असे	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
४०८९. असे	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
४०९०. असे	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
४०९१. असे	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
४०९२. असे	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
४०९३. असे	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
४०९४. असे	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
४०९५. असे	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
४०९६. असे	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
४०९७. असे	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
४०९८. असे	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
४०९९. असे	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
४१००. असे	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
४१०१. असे	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
४१०२. असे	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
४१०३. असे	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
४१०४. असे	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३

४१०५. असे	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
४१०६. असे	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
४१०७. असे	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
४१०८. असे	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
४१०९. असे	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
४११०. असे	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
४१११. असे	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
४११२. असे	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
४११३. असे	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
४११४. असे	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
४११५. असे	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
४११६. असे	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
४११७. असे	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
४११८. असे	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
४११९. असे	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
४१२०. असे	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
४१२१. असे	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
४१२२. असे	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
४१२३. असे	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
४१२४. असे	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
४१२५. असे	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
४१२६. असे	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
४१२७. असे	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
४१२८. असे	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
४१२९. असे	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
४१३०. असे	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
४१३१. असे	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५

४१३२. असे	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
४१३३. असे	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
४१३४. असे	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
४१३५. असे	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
४१३६. असे	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
४१३७. असे	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
४१३८. असे	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
४१३९. असे	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
४१४०. असे	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
४१४१. असे	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
४१४२. असे	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
४१४३. असे	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
४१४४. असे	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
४१४५. असे	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
४१४६. असे	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
४१४७. असे	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
४१४८. असे	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
४१४९. असे	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
४१५०. असे	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
४१५१. असे	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
४१५२. असे	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
४१५३. असे	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
४१५४. असे	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
४१५५. असे	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
४१५६. असे	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
४१५७. असे	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
४१५८. असे	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५

४१५९. असे	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
४१६०. असे	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
४१६१. असे	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
४१६२. असे	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
४१६३. असे	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
४१६४. असे	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
४१६५. असे	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
४१६६. असे	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
४१६७. असे	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
४१६८. असे	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
४१६९. असे	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
४१७०. असे	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
४१७१. असे	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
४१७२. असे	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
४१७३. असे	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
४१७४. असे	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
४१७५. असे	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
४१७६. असे	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
४१७७. असे	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
४१७८. असे	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
४१७९. असे	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
४१८०. असे	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
४१८१. असे	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
४१८२. असे	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
४१८३. असे	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
४१८४. असे	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
४१८५. असे	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२

४१८६. असे	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
४१८७. असे	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
४१८८. असे	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
४१८९. असे	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
४१९०. असे	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
४१९१. असे	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
४१९२. असे	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
४१९३. असे	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
४१९४. असे	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
४१९५. असे	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
४१९६. असे	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
४१९७. असे	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
४१९८. असे	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
४१९९. असे	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
४२००. असे	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
४२०१. असे	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
४२०२. असे	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
४२०३. असे	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३
४२०४. असे	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
४२०५. असे	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
४२०६. असे	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
४२०७. असे	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
४२०८. असे	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
४२०९. असे	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
४२१०. असे	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
४२११. असे	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
४२१२. असे	हे अद्वयाचें दुसरें । हे नि:संगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६

४२१३. असे	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
४२१४. असे	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्में सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
४२१५. असे	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
४२१६. असे	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
४२१७. असे	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
४२१८. असे	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
४२१९. असे	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
४२२०. असे	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
४२२१. असे	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
४२२२. असे	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
४२२३. असे	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
४२२४. असे	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
४२२५. असे	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
४२२६. असे	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
४२२७. असे	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
४२२८. असे	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
४२२९. असे	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
४२३०. असे	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
४२३१. असे	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
४२३२. असे	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
४२३३. असे	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
४२३४. असे	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
४२३५. असे	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
४२३६. असे	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्मांचा । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
४२३७. असे	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
४२३८. असे	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
४२३९. असे	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२

४२४०. असे	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
४२४१. असे	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
४२४२. असे	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
४२४३. असे	सत्कर्मे सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
४२४४. असे	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
४२४५. असे	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
४२४६. असे	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
४२४७. असे	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
४२४८. असे	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
४२४९. असे	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
४२५०. असे	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
४२५१. असे	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
४२५२. असे	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
४२५३. असे	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
४२५४. असे	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
४२५५. असे	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
४२५६. असे	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
४२५७. असे	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
४२५८. असे	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
४२५९. असे	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
४२६०. असे	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
४२६१. असे	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
४२६२. असे	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
४२६३. असे	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
४२६४. असे	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
४२६५. असे	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
४२६६. असे	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें ।ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९

४२६७. असे	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
४२६८. असे	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
४२६९. असे	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
४२७०. असे	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
४२७१. असे	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
४२७२. असे	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
४२७३. असे	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
४२७४. असे	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
४२७५. असे	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
४२७६. असे	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
४२७७. असे	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
४२७८. असे	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
४२७९. असे	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
४२८०. असे	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
४२८१. असे	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
४२८२. असे	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
४२८३. असे	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
४२८४. असे	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
४२८५. असे	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
४२८६. असे	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
४२८७. असे	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
४२८८. असे	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
४२८९. असे	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
४२९०. असे	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
४२९१. असे	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
४२९२. असे	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
४२९३. असे	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९

४२९४. असे	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
४२९५. असे	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
४२९६. असे	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
४२९७. असे	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
४२९८. असे	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
४२९९. असे	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
४३००. असे	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
४३०१. असे	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
४३०२. असे	आतां ययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
४३०३. असे	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
४३०४. असे	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
४३०५. असे	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
४३०६. असे	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
४३०७. असे	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
४३०८. असे	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
४३०९. असे	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
४३१०. असे	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
४३११. असे	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
४३१२. असे	ए्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
४३१३. असे	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
४३१४. असे	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
४३१५. असे	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
४३१६. असे	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
४३१७. असे	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
४३१८. असे	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
४३१९. असे	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
४३२०. असे	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२

४३२१. असे	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
४३२२. असे	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
४३२३. असे	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
४३२४. असे	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
४३२५. असे	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
४३२६. असे	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्मे तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
४३२७. असे	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
४३२८. असे	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
४३२९. असे	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
४३३०. असे	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
४३३१. असे	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
४३३२. असे	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
४३३३. असे	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
४३३४. असे	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
४३३५. असे	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
४३३६. असे	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
४३३७. असे	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
४३३८. असे	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
४३३९. असे	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
४३४०. असे	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
४३४१. असे	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
४३४२. असे	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
४३४३. असे	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
४३४४. असे	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
४३४५. असे	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
४३४६. असे	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
४३४७. असे	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२

४३४८. असे	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
४३४९. असे	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
४३५०. असे	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
४३५१. असे	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
४३५२. असे	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
४३५३. असे	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
४३५४. असे	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
४३५५. असे	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
४३५६. असे	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
४३५७. असे	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
४३५८. असे	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
४३५९. असे	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
४३६०. असे	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
४३६१. असे	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
४३६२. असे	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
४३६३. असे	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
४३६४. असे	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्वृत्तीचां सहस्त्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
४३६५. असे	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
४३६६. असे	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
४३६७. असे	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
४३६८. असे	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
४३६९. असे	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
४३७०. असे	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
४३७१. असे	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
४३७२. असे	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
४३७३. असे	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
४३७४. असे	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४

४३७५. असे	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
४३७६. असे	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
४३७७. असे	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
४३७८. असे	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
४३७९. असे	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
४३८०. असे	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
४३८१. असे	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
४३८२. असे	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
४३८३. असे	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
४३८४. असे	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
४३८५. असे	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
४३८६. असे	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
४३८७. असे	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
४३८८. असे	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३
४३८९. असें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
४३९०. असें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
४३९१. असें	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
४३९२. असें	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
४३९३. असें	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
४३९४. असें	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
४३९५. असें	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
४३९६. असें	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
४३९७. असें	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
४३९८. असें	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
४३९९. असें	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
४४००. असें	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
४४०१. असें	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६

४४०२. असें	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
४४०३. असें	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
४४०४. असें	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
४४०५. असें	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
४४०६. असें	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
४४०७. असें	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
४४०८. असें	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४
४४०९. असें	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
४४१०. असें	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
४४११. असें	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
४४१२. असें	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
४४१३. असें	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
४४१४. असें	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
४४१५. असें	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
४४१६. असें	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
४४१७. असें	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
४४१८. असें	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
४४१९. असें	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
४४२०. असेल	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
४४२१. असेल	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
४४२२. असेल	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
४४२३. असो	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
४४२४. असो	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
४४२५. असो	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
४४२६. असो	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
४४२७. असो	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
४४२८. असो	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०

४४२९. असो	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
४४३०. असो	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजे । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
४४३१. असो	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
४४३२. असो	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
४४३३. असो	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
४४३४. असो	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
४४३५. असो	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
४४३६. असो	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
४४३७. असो	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
४४३८. असो	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
४४३९. असो	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
४४४०. असो	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
४४४१. असो	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
४४४२. असो	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
४४४३. असो	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
४४४४. असो	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
४४४५. असो	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
४४४६. असो	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
४४४७. असो	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
४४४८. असो	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
४४४९. असो	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
४४५०. असो	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
४४५१. असो	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
४४५२. असो	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
४४५३. असो	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
४४५४. असो	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
४४५५. असो	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४

४४५६. असो	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
४४५७. असो	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
४४५८. असो	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
४४५९. असो	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
४४६०. असो	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
४४६१. असो	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
४४६२. असो	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
४४६३. असो	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
४४६४. असो	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
४४६५. असो	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
४४६६. असो	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
४४६७. असो	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
४४६८. असो	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
४४६९. असो	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
४४७०. असो	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
४४७१. असो	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
४४७२. असो	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
४४७३. असो	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
४४७४. असो	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
४४७५. असो	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
४४७६. असो	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
४४७७. असो	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
४४७८. असो	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
४४७९. असो	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
४४८०. असो	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
४४८१. असो	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
४४८२. असो	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५

४४८३. असो	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
४४८४. असो	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
४४८५. असो	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
४४८६. असो	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
४४८७. असो	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंतःकरणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
४४८८. असो	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
४४८९. असो	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
४४९०. असो	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
४४९१. असो	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
४४९२. असो	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
४४९३. असो	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
४४९४. असो	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
४४९५. असो	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
४४९६. असो	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
४४९७. असो	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
४४९८. असो	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
४४९९. असो	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
४५००. असो	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
४५०१. असो	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
४५०२. असो	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
४५०३. असो	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
४५०४. असो	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
४५०५. असो	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
४५०६. असो	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
४५०७. असो	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
४५०८. असो	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
४५०९. असो	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७

४५१०. असो	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
४५११. असो	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
४५१२. असो	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
४५१३. असो	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
४५१४. असो	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
४५१५. असो	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
४५१६. असो	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
४५१७. असो	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
४५१८. असो	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
४५१९. असो	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
४५२०. असो	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
४५२१. असो	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
४५२२. असो	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
४५२३. असो	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
४५२४. असो	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
४५२५. असो	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
४५२६. असो	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
४५२७. असो	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
४५२८. असो	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
४५२९. असो	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
४५३०. असो	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
४५३१. असो	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
४५३२. असो	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
४५३३. असो	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
४५३४. असो	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
४५३५. असो	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
४५३६. असो	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७

४५३७. असो	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
४५३८. असो	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
४५३९. असो	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
४५४०. असो	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
४५४१. असो	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
४५४२. असो	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
४५४३. असो	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
४५४४. असो	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
४५४५. असो	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
४५४६. असो	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
४५४७. असो	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
४५४८. असो	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
४५४९. असो	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
४५५०. असो	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
४५५१. असो	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
४५५२. असो	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
४५५३. असो	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
४५५४. असो	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
४५५५. असो	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
४५५६. असो	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
४५५७. असो	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
४५५८. असो	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
४५५९. असो	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
४५६०. असो	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
४५६१. असो	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
४५६२. असो	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
४५६३. असो	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७

४५६४. असो	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
४५६५. असो	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
४५६६. असो	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
४५६७. असो	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
४५६८. असो	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
४५६९. असो	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
४५७०. असो	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
४५७१. असो	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
४५७२. असो	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
४५७३. असो	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
४५७४. असो	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
४५७५. असो	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
४५७६. असो	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
४५७७. असो	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
४५७८. असो	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
४५७९. असो	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
४५८०. असो	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
४५८१. असो	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
४५८२. असो	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
४५८३. असो	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
४५८४. असो	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
४५८५. असो	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
४५८६. असो	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
४५८७. असो	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
४५८८. असो	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
४५८९. असो	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
४५९०. असो	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१

४५९१. असो	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
४५९२. असो	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
४५९३. असो	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
४५९४. असो	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
४५९५. असो	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
४५९६. असों	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
४५९७. असों	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
४५९८. असों	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
४५९९. असों	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
४६००. असों	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
४६०१. असों	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
४६०२. असों	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
४६०३. असोतु	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
४६०४. असोतु	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
४६०५. असोनि	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
४६०६. असोनि	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०
४६०७. असोनि	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
४६०८. असोनि	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
४६०९. असोनि	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
४६१०. असोनी	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
४६११. असोस	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
४६१२. असोस	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
४६१३. असोस	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
४६१४. असोसें	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
४६१५. असोसें	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
४६१६. असोसें	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
४६१७. असोसें	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३

४६१८. असौरभ्य	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
४६१९. अस्करूं	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
४६२०. अस्तमानाचें	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
४६२१. अस्तमानीं	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
४६२२. अस्तमानीं	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
४६२३. अस्तमानीं	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
४६२४. अस्तमानीं	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
४६२५. अस्तवलें	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
४६२६. अस्तवेना	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
४६२७. अस्तालागीं	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दु:ख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
४६२८. अस्ताव्यस्त	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
४६२९. अस्तु	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
४६३०. अस्तुगिरीचां	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
४६३१. अस्तूसीं	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
४६३२. अस्त्रजात	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
४६३३. अस्थिगत	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
४६३४. अस्थींचे	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
४६३५. अहं	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
४६३६. अहं	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
४६३७. अहं	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
४६३८. अहं	येणेंचि सत्कर्में । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
४६३९. अहं	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
४६४०. अहंकर्तृत्वाचा	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
४६४१. अहंकार	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
४६४२. अहंकार	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
४६४३. अहंकार	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
४६४४. अहंकार	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८

४६४५. अहंकारतनूंसीं	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
४६४६. अहंकारनिद्रा	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
४६४७. अहंकाररज्जू	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
४६४८. अहंकारलोपीं	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
४६४९. अहंकारा	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
४६५०. अहंकारा	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
४६५१. अहंकाराचा	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
४६५२. अहंकाराचा	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
४६५३. अहंकाराचा	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
४६५४. अहंकाराच्या	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
४६५५. अहंकाराचिया	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
४६५६. अहंकाराचिये	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
४६५७. अहंकाराची	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
४६५८. अहंकाराची	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
४६५९. अहंकाराची	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
४६६०. अहंकाराचे	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
४६६१. अहंकाराचेनि	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
४६६२. अहंकारातें	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
४६६३. अहंकाराधिरूढ	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
४६६४. अहंकारासि	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
४६६५. अहंकारासी	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
४६६६. अहंकारु	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
४६६७. अहंकारु	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
४६६८. अहंकारु	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
४६६९. अहंकारु	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
४६७०. अहंकारु	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
४६७१. अहंकारु	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३

४६७२. अहंकारु	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
४६७३. अहंकारु	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
४६७४. अहंकारु	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
४६७५. अहंकारु	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
४६७६. अहंकारु	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
४६७७. अहंकारु	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
४६७८. अहंकारु	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
४६७९. अहंकारें	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
४६८०. अहंकारें	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
४६८१. अहंकारें	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
४६८२. अहंकारेंसीं	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
४६८३. अहंकारेंसीं	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
४६८४. अहंकृतिभावो	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्में	ज्ञाने.१८.१७.४२२
४६८५. अहंकृती	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
४६८६. अहंकृती	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
४६८७. अहंकृती	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
४६८८. अहंता	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
४६८९. अहंता	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
४६९०. अहंता	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
४६९१. अहंता	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
४६९२. अहंता	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
४६९३. अहंतादिभावां	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
४६९४. अहंते	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
४६९५. अहंते	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
४६९६. अहंते	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
४६९७. अहंतेचें	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
४६९८. अहंतेतें	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०

४६९९. अहंनामाचेनि	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
४७००. अहंबुद्धी	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
४७०१. अहंबुद्धीवीण	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
४७०२. अहंभाव	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
४७०३. अहंभाव	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
४७०४. अहंभावाचिया	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
४७०५. अहंभावाची	योगिये तोहि करिती । परी कर्में तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
४७०६. अहंभावाचें	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
४७०७. अहंभावाचें	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
४७०८. अहंभावादिक	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
४७०९. अहंभाविये	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
४७१०. अहंभावें	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
४७११. अहंभावेंसीं	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
४७१२. अहंभावो	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
४७१३. अहंममता	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
४७१४. अहंममताभ्रांती	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
४७१५. अहंममतेचियां	इंद्रियग्रामींचां राजबिदीं । अहंममतेचियां जल्पवादीं । विकारांतरांची मांदी । मेळविताती	ज्ञाने.७.१५-१६.१०६
४७१६. अहंममतेचिये	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
४७१७. अहंसमाधीचेनि	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दुःखी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
४७१८. अहर्निशीं	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
४७१९. अहर्निशीं	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
४७२०. अहर्निशीं	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
४७२१. अहर्निशीं	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
४७२२. अहस्तु	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
४७२३. अहा	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
४७२४. अहा	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
४७२५. अहा	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०

४७२६. अहा	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
४७२७. अहा	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
४७२८. अहा	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
४७२९. अहा	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
४७३०. अहा	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
४७३१. अहा	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
४७३२. अहाळबाहळीं	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
४७३३. अहाळलीं	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
४७३४. अहासी	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
४७३५. अहिंसा	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
४७३६. अहिंसा	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
४७३७. अहिंसा	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
४७३८. अहिंसा	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
४७३९. अहिंसा	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
४७४०. अहिंसा	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
४७४१. अहिंसा	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
४७४२. अहिंसा	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
४७४३. अहिंसे	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
४७४४. अहिंसे	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
४७४५. अहिंसेचा	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
४७४६. अहिंसेची	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
४७४७. अहिंसेची	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
४७४८. अहिंसेची	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
४७४९. अहिंसेचें	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
४७५०. अहिंसेचें	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
४७५१. अहिंसेतें	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
४७५२. अहितभागीं	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३

४७५३. अहितापासूनि	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
४७५४. अहितीं	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
४७५५. अहेतुकें	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
४७५६. अहेरावारीं	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
४७५७. अहेव	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
४७५८. अहेवपणें	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
४७५९. अहो	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
४७६०. अहो	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
४७६१. अहो	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
४७६२. अहो	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
४७६३. अहो	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
४७६४. अहो	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
४७६५. अहो	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
४७६६. अहो	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
४७६७. अहो	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
४७६८. अहो	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
४७६९. अहो	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
४७७०. अहो	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
४७७१. अहो	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
४७७२. अहो	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
४७७३. अहो	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
४७७४. अहो	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
४७७५. अहो	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
४७७६. अहो	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
४७७७. अहो	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्टी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
४७७८. अहो	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
४७७९. अहो	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०

४७८०. अहो	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
४७८१. अहो	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
४७८२. अहो	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
४७८३. अहो	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
४७८४. अहोराती	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८
४७८५. अहोरात्र	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गीचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
४७८६. अहोरात्र	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
४७८७. अहोरात्र	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
४७८८. अहोरात्रत्यागें	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
४७८९. अहोरात्रविद	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
४७९०. अहोरात्रांचा	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
४७९१. अहोरात्रांची	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४
४७९२. अहोरात्रांची	शरीरींची वाढी । अहोरात्रांची जोडी । विषयसुखप्रौढी । साचचि मानी	ज्ञाने.१३.११.७४३
४७९३. अहोरात्रामाजीं	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
४७९४. अहोरात्रींची	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
४७९५. अहोरात्रींही	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
४७९६. अहोरात्रें	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
४७९७. आंकडे	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
४७९८. आंख	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
४७९९. आंखेंलेखें	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
४८००. आंग	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
४८०१. आंग	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
४८०२. आंग	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
४८०३. आंग	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
४८०४. आंग	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
४८०५. आंग	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
४८०६. आंग	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३

४८०७. आंग	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
४८०८. आंग	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
४८०९. आंग	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
४८१०. आंग	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
४८११. आंग	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
४८१२. आंग	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । जुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
४८१३. आंग	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
४८१४. आंग	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
४८१५. आंग	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
४८१६. आंग	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
४८१७. आंग	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
४८१८. आंग	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
४८१९. आंग	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
४८२०. आंग	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
४८२१. आंग	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
४८२२. आंग	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
४८२३. आंग	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
४८२४. आंग	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
४८२५. आंग	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
४८२६. आंग	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
४८२७. आंग	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
४८२८. आंग	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
४८२९. आंग	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
४८३०. आंग	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्ती दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
४८३१. आंग	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
४८३२. आंग	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
४८३३. आंग	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६

४८३४. आंग	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
४८३५. आंग	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
४८३६. आंग	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
४८३७. आंग	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
४८३८. आंग	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
४८३९. आंग	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
४८४०. आंग	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
४८४१. आंग	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
४८४२. आंग	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
४८४३. आंग	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
४८४४. आंग	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
४८४५. आंग	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
४८४६. आंग	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदातें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
४८४७. आंग	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
४८४८. आंगचि	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
४८४९. आंगचि	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
४८५०. आंगचि	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
४८५१. आंगचि	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
४८५२. आंगण	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
४८५३. आंगण	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
४८५४. आंगणीं	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
४८५५. आंगणीं	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
४८५६. आंगणें	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
४८५७. आंगणें	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
४८५८. आंगदट	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
४८५९. आंगधुणें	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
४८६०. आंगभरें	येऱ्हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८

४८६१. आंगभारें	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
४८६२. आंगभारें	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
४८६३. आंगभारें	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
४८६४. आंगमेळें	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
४८६५. आंगलगें	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
४८६६. आंगलगें	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
४८६७. आंगवठा	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
४८६८. आंगवठा	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
४८६९. आंगवठा	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
४८७०. आंगवण	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
४८७१. आंगवणें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
४८७२. आंगवणें	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
४८७३. आंगवणें	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
४८७४. आंगवत	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
४८७५. आंगवला	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
४८७६. आंगवळा	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
४८७७. आंगवसें	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
४८७८. आंगवसें	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
४८७९. आंगविताति	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगवितातिं निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
४८८०. आंगविलें	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
४८८१. आंगवे	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
४८८२. आंगवे	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
४८८३. आंगवे	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
४८८४. आंगही	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
४८८५. आंगा	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
४८८६. आंगा	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
४८८७. आंगा	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५

४८८८. आंगा	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
४८८९. आंगा	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
४८९०. आंगा	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
४८९१. आंगा	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
४८९२. आंगा	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
४८९३. आंगा	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
४८९४. आंगा	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
४८९५. आंगा	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
४८९६. आंगा	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
४८९७. आंगा	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
४८९८. आंगा	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
४८९९. आंगा	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
४९००. आंगा	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
४९०१. आंगा	आणि जन्ममृत्युदुःखें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
४९०२. आंगा	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
४९०३. आंगा	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
४९०४. आंगा	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
४९०५. आंगा	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
४९०६. आंगा	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
४९०७. आंगा	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
४९०८. आंगा	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
४९०९. आंगा	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
४९१०. आंगा	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
४९११. आंगा	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
४९१२. आंगा	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
४९१३. आंगाकडे	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
४९१४. आंगाचा	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४

४९१५. आंगाचा	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
४९१६. आंगाचिपासीं	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
४९१७. आंगाचिया	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
४९१८. आंगाचिवरी	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
४९१९. आंगाची	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
४९२०. आंगाचें	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
४९२१. आंगाचेनि	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
४९२२. आंगाजवळिके	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
४९२३. आंगातें	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
४९२४. आंगातें	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
४९२५. आंगाथिला	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
४९२६. आंगावरिलीं	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
४९२७. आंगावरी	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
४९२८. आंगिक	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
४९२९. आंगिक	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
४९३०. आंगिक	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
४९३१. आंगिका	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
४९३२. आंगिकें	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
४९३३. आंगिकें	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
४९३४. आंगिकें	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
४९३५. आंगिकें	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
४९३६. आंगिकें	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
४९३७. आंगिकें	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
४९३८. आंगी	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
४९३९. आंगी	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दुःख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
४९४०. आंगी	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
४९४१. आंगी	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५

४९४२. आंगीं	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
४९४३. आंगीं	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
४९४४. आंगीं	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
४९४५. आंगीं	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
४९४६. आंगीं	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
४९४७. आंगीं	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
४९४८. आंगीं	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
४९४९. आंगीं	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
४९५०. आंगीं	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
४९५१. आंगीं	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
४९५२. आंगीं	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
४९५३. आंगीं	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
४९५४. आंगीं	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
४९५५. आंगीं	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
४९५६. आंगीं	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
४९५७. आंगीं	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
४९५८. आंगीं	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
४९५९. आंगीं	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
४९६०. आंगीं	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
४९६१. आंगीं	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
४९६२. आंगीं	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
४९६३. आंगीं	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
४९६४. आंगीं	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
४९६५. आंगीं	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
४९६६. आंगीं	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
४९६७. आंगीं	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
४९६८. आंगीं	महाकल्पापरौती । कव घालूनि अवचितीं । सत्यलोकभद्रजाती । आंगीं वाजे	ज्ञाने.१३.४.६१

४९६९. आंगीं	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७
४९७०. आंगीं	नाना भजनमार्गीं । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
४९७१. आंगीं	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
४९७२. आंगीं	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
४९७३. आंगीं	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
४९७४. आंगीं	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
४९७५. आंगीं	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
४९७६. आंगीं	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
४९७७. आंगीं	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
४९७८. आंगीं	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
४९७९. आंगीं	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
४९८०. आंगीं	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
४९८१. आंगीं	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
४९८२. आंगीं	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
४९८३. आंगीं	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
४९८४. आंगीं	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
४९८५. आंगीं	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
४९८६. आंगीं	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
४९८७. आंगीं	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
४९८८. आंगीं	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
४९८९. आंगीं	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
४९९०. आंगीं	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्वंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
४९९१. आंगीं	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
४९९२. आंगीं	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
४९९३. आंगीं	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
४९९४. आंगीं	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
४९९५. आंगीं	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९

४९९६. आंगीं	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
४९९७. आंगीं	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
४९९८. आंगीं	तरी महायागप्रमुखें । कर्में निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
४९९९. आंगीं	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
५०००. आंगीं	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
५००१. आंगीं	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
५००२. आंगीं	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
५००३. आंगीं	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
५००४. आंगीं	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
५००५. आंगीं	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
५००६. आंगीं	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
५००७. आंगीं	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
५००८. आंगीं	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
५००९. आंगीं	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
५०१०. आंगीं	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
५०११. आंगीं	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
५०१२. आंगीं	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
५०१३. आंगीं	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
५०१४. आंगीं	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
५०१५. आंगीं	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
५०१६. आंगींचा	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
५०१७. आंगींची	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
५०१८. आंगींची	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
५०१९. आंगींचें	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
५०२०. आंगीआंतु	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
५०२१. आंगीक	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
५०२२. आंगु	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६

५०२३. आंगें	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
५०२४. आंगें	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
५०२५. आंगें	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
५०२६. आंगें	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
५०२७. आंगें	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
५०२८. आंगें	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
५०२९. आंगें	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
५०३०. आंगें	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
५०३१. आंगें	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
५०३२. आंगें	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
५०३३. आंगें	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
५०३४. आंगें	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
५०३५. आंगें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
५०३६. आंगें	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
५०३७. आंगें	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
५०३८. आंगें	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
५०३९. आंगें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
५०४०. आंगें	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
५०४१. आंगें	तरी आंगें कर्मे ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
५०४२. आंगें	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
५०४३. आंगें	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
५०४४. आंगें	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
५०४५. आंगें	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
५०४६. आंगें	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
५०४७. आंगें	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
५०४८. आंगें	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
५०४९. आंगें	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०

५०५०. आंगें	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
५०५१. आंगें	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
५०५२. आंगें	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
५०५३. आंगें	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
५०५४. आंगें	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
५०५५. आंगें	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
५०५६. आंगें	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
५०५७. आंगें	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
५०५८. आंगें	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
५०५९. आंगें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
५०६०. आंगें	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
५०६१. आंगें	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
५०६२. आंगें	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
५०६३. आंगें	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
५०६४. आंगें	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
५०६५. आंगेंचि	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
५०६६. आंगेंचि	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
५०६७. आंगेंचि	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
५०६८. आंगेंचि	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
५०६९. आंगेंचि	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
५०७०. आंगेंसीं	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
५०७१. आंगेचि	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
५०७२. आंगेंशीं	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
५०७३. आंगोपचार	देवांगणमिरवणियां । आंगोपचार पुरवणियां । करावया म्हणियां । शोभती हात	ज्ञाने.१७.१४.२०३
५०७४. आंगोळिया	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
५०७५. आंगोळियां	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांग्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
५०७६. आंघोळीचें	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९

५०७७. आंठी	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
५०७८. आंठोळी	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
५०७९. आंत	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
५०८०. आंत	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
५०८१. आंत	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
५०८२. आंत	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
५०८३. आंत	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
५०८४. आंत	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
५०८५. आंत	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
५०८६. आंत	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
५०८७. आंत	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
५०८८. आंत	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चै:श्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
५०८९. आंत	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
५०९०. आंत	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
५०९१. आंत	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
५०९२. आंत	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
५०९३. आंत	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
५०९४. आंत	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
५०९५. आंत	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
५०९६. आंत	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
५०९७. आंत	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
५०९८. आंत	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
५०९९. आंतबाहेर	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
५१००. आंतबाहेरि	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
५१०१. आंतबाहेरी	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
५१०२. आंतरें	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
५१०३. आंतली	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८

५१०४. आंतलीकडे	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
५१०५. आंतलें	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
५१०६. आंतलेपणें	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
५१०७. आंतील	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
५१०८. आंतील	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
५१०९. आंतु	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
५११०. आंतु	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
५१११. आंतु	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
५११२. आंतु	आंतु मीनलेनि मनोधर्मे । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
५११३. आंतु	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
५११४. आंतु	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
५११५. आंतु	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
५११६. आंतु	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
५११७. आंतु	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
५११८. आंतु	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
५११९. आंतु	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
५१२०. आंतु	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
५१२१. आंतु	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
५१२२. आंतु	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
५१२३. आंतु	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
५१२४. आंतु	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
५१२५. आंतु	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५
५१२६. आंतु	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थीचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
५१२७. आंतु	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
५१२८. आंतु	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
५१२९. आंतु	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
५१३०. आंतु	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९

५१३१. आंतु	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
५१३२. आंतु	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
५१३३. आंतु	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
५१३४. आंतु	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
५१३५. आंतु	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
५१३६. आंतु	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
५१३७. आंतु	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
५१३८. आंतु	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
५१३९. आंतुचां	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
५१४०. आंतुचि	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
५१४१. आंतुडला	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
५१४२. आंतुडलें	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
५१४३. आंतुडलों	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
५१४४. आंतुबाहेरी	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
५१४५. आंतुबाहेरी	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
५१४६. आंतुबाहेरीं	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
५१४७. आंतुल	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
५१४८. आंतुल	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
५१४९. आंतुल	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
५१५०. आंतुल	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
५१५१. आंतुला	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
५१५२. आंतुला	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
५१५३. आंतुला	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
५१५४. आंतुला	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
५१५५. आंतुला	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
५१५६. आंतुलां	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
५१५७. आंतुलिया	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३

५१५८. आंतुलिया	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
५१५९. आंतुलिया	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकलिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
५१६०. आंतुलियेकडे	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
५१६१. आंतुली	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
५१६२. आंतुलीकडे	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
५१६३. आंतुलीकडे	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
५१६४. आंतुलीकडे	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
५१६५. आंतुलीकडे	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
५१६६. आंतुलें	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
५१६७. आंतुलें	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
५१६८. आंतुलेहीकडे	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
५१६९. आंतुवट	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
५१७०. आंतुवट	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
५१७१. आंतुवट	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
५१७२. आंतुवट	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
५१७३. आंतुवट	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
५१७४. आंतुही	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५१७५. आंतुही	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
५१७६. आंतोनि	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
५१७७. आंतौतें	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
५१७८. आंतौनि	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्मा निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
५१७९. आंथरितु	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
५१८०. आंथरुणातळवटीं	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
५१८१. आंथरुणीं	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
५१८२. आंथुरणें	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०
५१८३. आंदोळत	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
५१८४. आंदोळती	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१

५१८५. आंदोळलिया	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
५१८६. आंदोळित	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
५१८७. आंदोळे	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
५१८८. आंदोळे	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९
५१८९. आंदोळे	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
५१९०. आंधळा	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५१९१. आंधळा	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
५१९२. आंधळा	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
५१९३. आंधळिया	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
५१९४. आंधळिया	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
५१९५. आंधळिया	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
५१९६. आंधळिया	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
५१९७. आंधळी	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
५१९८. आंधळे	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
५१९९. आंधळे	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
५२००. आंधळें	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
५२०१. आंधळें	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
५२०२. आंधळें	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
५२०३. आंधळें	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
५२०४. आंधळें	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
५२०५. आंधळे	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
५२०६. आंधळें	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
५२०७. आंधळें	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
५२०८. आंधळें	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
५२०९. आंधळेनि	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
५२१०. आंधळेपणें	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
५२११. आंधळेया	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६

५२१२. आंधळ्या	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
५२१३. आंधळ्यांचां	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
५२१४. आंधारा	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
५२१५. आंधारां	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
५२१६. आंधारां	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
५२१७. आंधाराचा	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
५२१८. आंधाराचें	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
५२१९. आंधाराचेनि	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
५२२०. आंधारालागीं	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
५२२१. आंधारीं	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
५२२२. आंधारीं	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
५२२३. आंधारीं	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
५२२४. आंधारीं	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
५२२५. आंधारीं	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
५२२६. आंधारु	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
५२२७. आंधारु	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
५२२८. आंधारु	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
५२२९. आंधारु	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टृता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
५२३०. आंधारें	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
५२३१. आंधारें	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
५२३२. आंधारें	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
५२३३. आंधारें	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
५२३४. आंधारें	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
५२३५. आंधारें	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
५२३६. आंधारें	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
५२३७. आंधारें	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
५२३८. आंधारें	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२

५२३९. आंधारें	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
५२४०. आंधारें	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
५२४१. आंधारें	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
५२४२. आंधारें	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
५२४३. आंधारें	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
५२४४. आंधारें	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
५२४५. आंधारें	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
५२४६. आंधारें	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
५२४७. आंधारेनि	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
५२४८. आंध्य	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
५२४९. आंबट	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
५२५०. आंबुखा	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
५२५१. आंबुखा	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
५२५२. आंबुखा	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
५२५३. आंबुखिलीं	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
५२५४. आंबुखूनि	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
५२५५. आंबुखें	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९
५२५६. आंबुथितां	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
५२५७. आंबुथिला	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
५२५८. आंबुथे	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
५२५९. आंबुलिये	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
५२६०. आंबुली	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
५२६१. आंबुली	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
५२६२. आंवळा	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
५२६३. आंवळा	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
५२६४. आंविसा	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
५२६५. आंसुवांचेनि	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०

५२६६. आइक	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
५२६७. आइक	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
५२६८. आइक	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
५२६९. आइक	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
५२७०. आइक	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
५२७१. आइक	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
५२७२. आइक	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
५२७३. आइक	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
५२७४. आइक	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
५२७५. आइक	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
५२७६. आइक	आतां आणीकही एक । लक्षण अलौकिक । सांगेन आइक । धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
५२७७. आइक	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
५२७८. आइक	तो आइक निर्दोखु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । म्हणे आदिपुरुखु । अर्जुनातें	ज्ञाने.१३.१९.९५८
५२७९. आइक	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
५२८०. आइक	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
५२८१. आइक	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
५२८२. आइक	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
५२८३. आइक	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
५२८४. आइक	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
५२८५. आइक	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
५२८६. आइक	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
५२८७. आइक	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
५२८८. आइक	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
५२८९. आइक	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
५२९०. आइक	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
५२९१. आइक	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
५२९२. आइक	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०

५२९३. आइक	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
५२९४. आइकतखेवीं	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
५२९५. आइकतां	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
५२९६. आइकतां	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
५२९७. आइकतां	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महो भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
५२९८. आइकतां	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
५२९९. आइकती	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
५३००. आइकतु	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
५३०१. आइकतें	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
५३०२. आइकवणें	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
५३०३. आइका	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
५३०४. आइका	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
५३०५. आइका	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
५३०६. आइका	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
५३०७. आइका	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
५३०८. आइका	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
५३०९. आइका	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
५३१०. आइका	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
५३११. आइका	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
५३१२. आइका	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
५३१३. आइका	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
५३१४. आइका	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
५३१५. आइका	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
५३१६. आइका	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
५३१७. आइका	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
५३१८. आइका	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
५३१९. आइका	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९

५३२०. आइका	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
५३२१. आइका	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
५३२२. आइका	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
५३२३. आइकावें	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
५३२४. आइकां	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
५३२५. आइकां	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
५३२६. आइकिजती	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
५३२७. आइकिजे	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
५३२८. आइकिजे	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
५३२९. आइकिजे	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
५३३०. आइकिजे	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
५३३१. आइकिलयां	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
५३३२. आइकिलें	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
५३३३. आइकिलें	हें आइकिलें कीं भूतभावना । त्रिभुवनगजपंचानना । सकलदेवदेवतार्चना । जगन्नायका	ज्ञाने.१०.१५.१८१
५३३४. आइके	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
५३३५. आइके	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
५३३६. आइके	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
५३३७. आइके	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
५३३८. आइके	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
५३३९. आइके	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
५३४०. आइके	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
५३४१. आइके	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
५३४२. आइकें	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
५३४३. आइकें	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
५३४४. आइकें	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
५३४५. आइकें	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
५३४६. आइकें	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५

५३४७. आइकें	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
५३४८. आइकें	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
५३४९. आइकें	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
५३५०. आइकें	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
५३५१. आइकें	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
५३५२. आइकें	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
५३५३. आइकें	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
५३५४. आइकें	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
५३५५. आइकें	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
५३५६. आइकें	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
५३५७. आइकें	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
५३५८. आइकें	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
५३५९. आइकें	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
५३६०. आइकें	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
५३६१. आइकें	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
५३६२. आइकें	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
५३६३. आइकें	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
५३६४. आइकें	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
५३६५. आइकें	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
५३६६. आइकें	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
५३६७. आइकें	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
५३६८. आइकें	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
५३६९. आइकें	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
५३७०. आइकें	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
५३७१. आइकें	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
५३७२. आइकें	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
५३७३. आइकें	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७

५३७४. आइकें	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
५३७५. आइकें	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
५३७६. आइकें	आइकें गा आर्तबंधू । निरंतरकारुण्यसिंधू । विशदविद्यावधू- । वल्लभा जी	ज्ञाने.१४.३
५३७७. आइकें	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
५३७८. आइकें	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
५३७९. आइकें	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
५३८०. आइकोनि	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
५३८१. आइकोनि	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
५३८२. आइकोनि	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
५३८३. आइकोनि	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
५३८४. आइकोनि	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
५३८५. आइकोनि	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
५३८६. आइकोनि	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
५३८७. आइकोनिचि	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
५३८८. आइकोनियां	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
५३८९. आइकोनियां	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
५३९०. आइता	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
५३९१. आइता	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
५३९२. आइती	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
५३९३. आइतें	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
५३९४. आइतें	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
५३९५. आइतें	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
५३९६. आइतें	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
५३९७. आइतें	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
५३९८. आइतें	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
५३९९. आइतें	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
५४००. आइतेंचि	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१

५४०१. आइतेपणें	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
५४०२. आइसीहुनि	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
५४०३. आई	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
५४०४. आईक	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
५४०५. आईक	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
५४०६. आईक	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
५४०७. आईक	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
५४०८. आईक	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
५४०९. आईक	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
५४१०. आईक	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
५४११. आईक	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०
५४१२. आईक	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
५४१३. आईक	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
५४१४. आईक	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
५४१५. आईक	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
५४१६. आईक	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
५४१७. आईकें	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
५४१८. आउतांचिया	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
५४१९. आउतीं	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
५४२०. आकंठें	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
५४२१. आकर्णनीं	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
५४२२. आकर्णनीं	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
५४२३. आकर्णा	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
५४२४. आकर्णा	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
५४२५. आकर्णिजे	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
५४२६. आकर्णिजे	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
५४२७. आकर्णितां	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२

५४२८. आकर्णिली	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
५४२९. आकर्णीं	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
५४३०. आकर्णीं	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
५४३१. आकर्षलें	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
५४३२. आकळता	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्या उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
५४३३. आकळती	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
५४३४. आकळलें	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
५४३५. आकळलेनि	आकळलेनि योगें । मध्यमामध्यमार्गें । अग्निस्थानौनि निगे । ब्रह्मरंध्रा	ज्ञाने.८.१०.९४
५४३६. आकळावा	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
५४३७. आकळिजे	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
५४३८. आकळिजे	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदु:खीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
५४३९. आकळितां	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
५४४०. आकळिती	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
५४४१. आकळिती	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
५४४२. आकळितें	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
५४४३. आकळिया	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
५४४४. आकळिला	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
५४४५. आकळिला	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
५४४६. आकळिला	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
५४४७. आकळिलें	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
५४४८. आकळिलें	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
५४४९. आकळी	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
५४५०. आकळीं	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
५४५१. आकळुनी	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
५४५२. आकळूं	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
५४५३. आकळूनि	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
५४५४. आकळे	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११

५४५५. आकळे	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
५४५६. आकळेना	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५
५४५७. आकांक्षिती	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
५४५८. आकांक्षी	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
५४५९. आकांक्षेचीं	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
५४६०. आकांतु	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
५४६१. आकार	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
५४६२. आकार	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
५४६३. आकारगजु	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
५४६४. आकारचित्रें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
५४६५. आकारजात	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
५४६६. आकारजाताचें	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
५४६७. आकारलोपासरिसें	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
५४६८. आकारलोपीं	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
५४६९. आकारलोपें	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
५४७०. आकारशून्या	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
५४७१. आकारसमुद्र	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
५४७२. आकारा	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
५४७३. आकारा	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
५४७४. आकारा	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
५४७५. आकारा	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
५४७६. आकाराचा	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
५४७७. आकाराची	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
५४७८. आकाराचें	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
५४७९. आकाराचें	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
५४८०. आकाराचेनि	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
५४८१. आकारातें	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०

५४८२. आकारावीण	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
५४८३. आकारावेळीं	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
५४८४. आकारासीच	नामरूपसंबंधु । जातिक्रियाभेदु । हा आकारासीच प्रवादु । वस्तूसि नाहीं	ज्ञाने.१३.१४.९०४
५४८५. आकारीं	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
५४८६. आकारीं	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
५४८७. आकारु	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
५४८८. आकारु	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
५४८९. आकारु	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
५४९०. आकारु	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
५४९१. आकारु	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
५४९२. आकारु	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
५४९३. आकारु	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
५४९४. आकारु	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
५४९५. आकारु	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
५४९६. आकारु	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
५४९७. आकारु	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
५४९८. आकारु	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
५४९९. आकारु	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
५५००. आकारु	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
५५०१. आकारु	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
५५०२. आकारुचि	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
५५०३. आकारे	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
५५०४. आकारें	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
५५०५. आकारें	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
५५०६. आकारें	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
५५०७. आकारें	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
५५०८. आकारें	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१

५५०९. आकारें	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
५५१०. आकाश	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
५५११. आकाश	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
५५१२. आकाश	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
५५१३. आकाश	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
५५१४. आकाश	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
५५१५. आकाश	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
५५१६. आकाश	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
५५१७. आकाश	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
५५१८. आकाश	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
५५१९. आकाश	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
५५२०. आकाश	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
५५२१. आकाश	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
५५२२. आकाश	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
५५२३. आकाश	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
५५२४. आकाश	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
५५२५. आकाश	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
५५२६. आकाश	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
५५२७. आकाश	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
५५२८. आकाश	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
५५२९. आकाश	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
५५३०. आकाश	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
५५३१. आकाश	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
५५३२. आकाश	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
५५३३. आकाश	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
५५३४. आकाश	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्में सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
५५३५. आकाश	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९

५५३६. आकाश	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
५५३७. आकाश	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
५५३८. आकाश	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
५५३९. आकाश	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
५५४०. आकाश	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
५५४१. आकाश	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
५५४२. आकाश	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
५५४३. आकाश	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
५५४४. आकाश	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
५५४५. आकाश	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
५५४६. आकाश	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
५५४७. आकाश	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
५५४८. आकाश	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
५५४९. आकाश	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
५५५०. आकाश	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
५५५१. आकाश	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
५५५२. आकाश	आणि आकाश जें नव्हें । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
५५५३. आकाश	आणि आकाश जें नव्हें । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
५५५४. आकाश	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
५५५५. आकाश	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
५५५६. आकाश	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
५५५७. आकाश	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
५५५८. आकाश	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
५५५९. आकाश	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
५५६०. आकाशगतु	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
५५६१. आकाशचि	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
५५६२. आकाशचि	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८

५५६३. आकाशचि	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
५५६४. आकाशचि	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
५५६५. आकाशध्वनी	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
५५६६. आकाशपतिता	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
५५६७. आकाशस्थिति	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
५५६८. आकाशहि	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
५५६९. आकाशही	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
५५७०. आकाशही	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
५५७१. आकाशही	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
५५७२. आकाशा	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
५५७३. आकाशा	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
५५७४. आकाशा	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
५५७५. आकाशा	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
५५७६. आकाशा	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्वाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
५५७७. आकाशा	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
५५७८. आकाशा	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
५५७९. आकाशा	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
५५८०. आकाशा	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
५५८१. आकाशा	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
५५८२. आकाशा	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
५५८३. आकाशा	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
५५८४. आकाशा	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
५५८५. आकाशा	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
५५८६. आकाशा	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
५५८७. आकाशा	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
५५८८. आकाशा	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
५५८९. आकाशा	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४

५५९०. आकाशाचा	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
५५९१. आकाशाचा	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
५५९२. आकाशाचां	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
५५९३. आकाशाचिये	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
५५९४. आकाशाचिये	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
५५९५. आकाशातें	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
५५९६. आकाशासि	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
५५९७. आकाशाही	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
५५९८. आकाशाहूनि	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
५५९९. आकाशीं	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
५६००. आकाशीं	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
५६०१. आकाशीं	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
५६०२. आकाशीं	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
५६०३. आकाशीं	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
५६०४. आकाशीं	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
५६०५. आकाशीं	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
५६०६. आकाशीं	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
५६०७. आकाशीं	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
५६०८. आकाशीं	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
५६०९. आकाशीं	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
५६१०. आकाशीं	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
५६११. आकाशीं	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
५६१२. आकाशीं	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
५६१३. आकाशीं	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
५६१४. आकाशीं	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
५६१५. आकाशीं	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
५६१६. आकाशीं	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६

५६१७. आकाशीं	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
५६१८. आकाशीं	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
५६१९. आकाशीं	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
५६२०. आकाशीं	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्में ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
५६२१. आकाशीं	अगा स्वर्गींची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
५६२२. आकाशीं	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
५६२३. आकाशीं	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
५६२४. आकाशीं	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
५६२५. आकाशीं	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
५६२६. आकाशींचा	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
५६२७. आकाशींचि	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
५६२८. आकाशु	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
५६२९. आकाशे	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
५६३०. आकाशें	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
५६३१. आकाशें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
५६३२. आकाशें	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
५६३३. आकाशें	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
५६३४. आकाशें	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
५६३५. आकाशें	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
५६३६. आकाशें	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
५६३७. आकाशें	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
५६३८. आकाशें	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
५६३९. आकाशें	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
५६४०. आकाशें	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
५६४१. आकाशें	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
५६४२. आकाशें	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
५६४३. आकुंचूनि	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७

५६४४. आकुंचे	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
५६४५. आकृती	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
५६४६. आकृतींही	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
५६४७. आक्रमिला	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दुःखें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
५६४८. आक्रोशबळें	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
५६४९. आक्रोशेंवीण	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
५६५०. आक्षेपाचें	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
५६५१. आक्षेपावा	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्र तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
५६५२. आक्षेपीं	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
५६५३. आक्षेपु	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
५६५४. आक्षेपें	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
५६५५. आक्षेपें	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
५६५६. आक्षोणी	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
५६५७. आक्षोणी	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
५६५८. आखरां	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
५६५९. आखरामाजि	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
५६६०. आखरु	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
५६६१. आखूनि	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
५६६२. आख्यानरूपें	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
५६६३. आगम	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
५६६४. आगम	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
५६६५. आगमु	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
५६६६. आगर	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
५६६७. आगरडीं	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
५६६८. आगरडे	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
५६६९. आगरडें	राजहंसापुढें । चांचूचें आगरडें । तोडी जेवीं झगडे । क्षीरनीराचे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०७
५६७०. आगरही	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५

५६७१. आगरामेरे	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
५६७२. आगरीं	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
५६७३. आगरु	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
५६७४. आगरु	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२
५६७५. आगरु	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
५६७६. आगरु	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
५६७७. आगरु	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
५६७८. आगरु	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
५६७९. आगळा	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
५६८०. आगळा	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
५६८१. आगळा	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
५६८२. आगळा	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
५६८३. आगळा	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
५६८४. आगळा	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्ये आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
५६८५. आगळा	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
५६८६. आगळाचि	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
५६८७. आगळिक	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
५६८८. आगळिका	ऐसा रजाचिया झुळुका । झडाडितां आगळिका । मनुष्यजातीशाखा । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१५५
५६८९. आगळिका	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
५६९०. आगळिकां	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
५६९१. आगळी	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
५६९२. आगळी	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
५६९३. आगळी	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
५६९४. आगळीक	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
५६९५. आगळीक	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
५६९६. आगळीक	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
५६९७. आगळें	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०

५६९८. आगळें	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
५६९९. आगळें	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
५७००. आगळें	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
५७०१. आगळें	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
५७०२. आगारी	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
५७०३. आगारी	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
५७०४. आगारें	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
५७०५. आगिटां	कोणी एकु सुभटा । विचाराचां आगिटां । आत्मानात्मकिटा । पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
५७०६. आगिठां	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
५७०७. आगिठां	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
५७०८. आगिठी	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
५७०९. आगिठी	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
५७१०. आगियाळें	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
५७११. आगिलु	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
५७१२. आगी	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
५७१३. आगी	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
५७१४. आगी	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
५७१५. आगी	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
५७१६. आगी	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
५७१७. आगी	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
५७१८. आगी	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
५७१९. आगी	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
५७२०. आगी	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
५७२१. आगी	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
५७२२. आगी	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
५७२३. आगी	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
५७२४. आगी	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६

५७२५. आगी	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
५७२६. आगी	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
५७२७. आगी	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
५७२८. आगी	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
५७२९. आगी	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
५७३०. आगी	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
५७३१. आगी	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
५७३२. आगी	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
५७३३. आगी	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
५७३४. आगी	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
५७३५. आगी	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
५७३६. आगी	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
५७३७. आगी	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
५७३८. आगी	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
५७३९. आगी	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
५७४०. आगी	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
५७४१. आगी	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
५७४२. आगी	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
५७४३. आगी	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
५७४४. आगी	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
५७४५. आगी	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
५७४६. आगी	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
५७४७. आगी-	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
५७४८. आगीं	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
५७४९. आगीं	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
५७५०. आगीं	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
५७५१. आगीं	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७

५७५२. आगीं	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
५७५३. आगीं	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
५७५४. आगीआंतूनि	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
५७५५. आगीचि	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
५७५६. आगीचें	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
५७५७. आगीचें	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
५७५८. आगीतें	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
५७५९. आगीतें	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
५७६०. आगीतें	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
५७६१. आगीमाजीं	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
५७६२. आगीमाजीं	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
५७६३. आगीमाजीं	तेतुलेनि गा वेगें । स्वर्गसंसारपांगें । आगींमाजी रिगे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१४.७.१७१
५७६४. आगीमाजीं	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
५७६५. आगीवीण	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
५७६६. आगीसि	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
५७६७. आगीसि	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
५७६८. आग्रहजळीं	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
५७६९. आग्रहा	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
५७७०. आग्रहांचिया	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
५७७१. आग्रहाचा	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
५७७२. आग्रहाचिये	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
५७७३. आग्रहो	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
५७७४. आग्रहो	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
५७७५. आग्रहोचि	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
५७७६. आग्रहोचि	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
५७७७. आघवयांचा	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
५७७८. आघवयांचि	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०

५७७९. आघवयांचेंचि	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
५७८०. आघवयांसी	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
५७८१. आघवयाचि	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
५७८२. आघवा	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
५७८३. आघवा	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
५७८४. आघवा	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
५७८५. आघवा	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
५७८६. आघवा	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
५७८७. आघवा	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
५७८८. आघवा	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
५७८९. आघवा	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
५७९०. आघवा	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
५७९१. आघवा	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
५७९२. आघवा	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
५७९३. आघवा	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
५७९४. आघवा	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
५७९५. आघवा	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
५७९६. आघवा	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
५७९७. आघवा	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
५७९८. आघवा	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
५७९९. आघवा	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
५८००. आघवा	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
५८०१. आघवा	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
५८०२. आघवा	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
५८०३. आघवा	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
५८०४. आघवा	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
५८०५. आघवा	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५

५८०६. आघवा	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
५८०७. आघवा	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
५८०८. आघवा	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
५८०९. आघवा	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
५८१०. आघवा	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
५८११. आघवा	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
५८१२. आघवा	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
५८१३. आघवा	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
५८१४. आघवा	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
५८१५. आघवा	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
५८१६. आघवा	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
५८१७. आघवा	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
५८१८. आघवा	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
५८१९. आघवा	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
५८२०. आघवा	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
५८२१. आघवा	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
५८२२. आघवा	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
५८२३. आघवा	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
५८२४. आघवा	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
५८२५. आघवा	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
५८२६. आघवा	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
५८२७. आघवा	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
५८२८. आघवां	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
५८२९. आघवां	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
५८३०. आघवां	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
५८३१. आघवां	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
५८३२. आघवां	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४

५८३३. आघवां	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
५८३४. आघवां	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
५८३५. आघवां	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
५८३६. आघवाचि	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
५८३७. आघवाचि	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
५८३८. आघवाचि	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
५८३९. आघवाचि	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
५८४०. आघवाचि	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
५८४१. आघवाचि	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
५८४२. आघवाचि	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
५८४३. आघवाचि	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
५८४४. आघवांचि	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
५८४५. आघवांचि	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
५८४६. आघवांचि	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
५८४७. आघवांचि	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
५८४८. आघवांचि	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
५८४९. आघवांचि	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
५८५०. आघवांचि	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
५८५१. आघवांचि	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
५८५२. आघवांचि	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
५८५३. आघवांचि	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
५८५४. आघवांचि	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
५८५५. आघवांचि	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
५८५६. आघवांचिकडूनि	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
५८५७. आघवाठायीं	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
५८५८. आघवाविषयीं	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
५८५९. आघविया	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५

५८६०. आघविया	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
५८६१. आघविया	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
५८६२. आघविया	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
५८६३. आघविया	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
५८६४. आघविया	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
५८६५. आघवियांचाचि	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
५८६६. आघवियांचि	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
५८६७. आघवियांचिआंतु	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
५८६८. आघवियाचा	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
५८६९. आघवियाचि	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
५८७०. आघवियाचि	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
५८७१. आघवियाचि	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
५८७२. आघवियाचि	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
५८७३. आघवियाचि	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
५८७४. आघवियाचि	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
५८७५. आघवियाचि	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
५८७६. आघविये	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
५८७७. आघवियेचि	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
५८७८. आघवियेचि	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
५८७९. आघवी	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
५८८०. आघवी	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
५८८१. आघवी	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
५८८२. आघवी	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
५८८३. आघवी	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
५८८४. आघवी	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
५८८५. आघवी	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
५८८६. आघवी	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७

५८८७. आघवी	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थे ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
५८८८. आघवी	म्हणोनि थोरपण पर्‍हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
५८८९. आघवी	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
५८९०. आघवी	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
५८९१. आघवी	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
५८९२. आघवी	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
५८९३. आघवी	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
५८९४. आघवी	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
५८९५. आघवी	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
५८९६. आघवी	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
५८९७. आघवी	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
५८९८. आघवी	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
५८९९. आघवी	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
५९००. आघवी	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
५९०१. आघवी	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
५९०२. आघवीं	तरी उचितें कर्मे आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
५९०३. आघवीं	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
५९०४. आघवीं	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
५९०५. आघवीं	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
५९०६. आघवीं	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
५९०७. आघवीं	मनबुद्ध्यादि आघवीं । जियेचेनि टवटवी । प्रकृतिवनमाधवी । सदांचि जे	ज्ञाने.१३.५-६.१३६
५९०८. आघवीं	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
५९०९. आघवींचि	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
५९१०. आघवींचि	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
५९११. आघवींचि	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
५९१२. आघवींचि	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
५९१३. आघवींचि	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३

५९१४. आघवींचि	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
५९१५. आघवीच	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
५९१६. आघवीचि	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
५९१७. आघवीचि	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
५९१८. आघवीचि	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
५९१९. आघवीचि	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५
५९२०. आघवीचि	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
५९२१. आघवीचि	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
५९२२. आघवीया	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
५९२३. आघवे	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
५९२४. आघवे	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
५९२५. आघवे	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
५९२६. आघवे	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
५९२७. आघवे	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
५९२८. आघवे	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
५९२९. आघवे	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
५९३०. आघवे	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
५९३१. आघवे	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
५९३२. आघवे	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
५९३३. आघवे	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
५९३४. आघवे	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
५९३५. आघवे	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
५९३६. आघवे	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
५९३७. आघवे	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
५९३८. आघवे	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
५९३९. आघवे	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
५९४०. आघवे	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७

५९४१. आघवे	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
५९४२. आघवें	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
५९४३. आघवें	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
५९४४. आघवें	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
५९४५. आघवें	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
५९४६. आघवें	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
५९४७. आघवें	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
५९४८. आघवें	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
५९४९. आघवें	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
५९५०. आघवें	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
५९५१. आघवें	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
५९५२. आघवें	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
५९५३. आघवें	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
५९५४. आघवें	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
५९५५. आघवें	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
५९५६. आघवें	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
५९५७. आघवें	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
५९५८. आघवें	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । निःसंगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
५९५९. आघवें	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
५९६०. आघवें	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
५९६१. आघवें	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
५९६२. आघवें	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
५९६३. आघवें	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
५९६४. आघवें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
५९६५. आघवें	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
५९६६. आघवें	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
५९६७. आघवें	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२

५९६८. आघवें	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
५९६९. आघवें	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
५९७०. आघवें	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
५९७१. आघवें	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
५९७२. आघवें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
५९७३. आघवें	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
५९७४. आघवें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
५९७५. आघवें	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
५९७६. आघवें	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
५९७७. आघवें	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
५९७८. आघवें	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
५९७९. आघवें	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
५९८०. आघवें	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
५९८१. आघवें	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
५९८२. आघवें	तेव्हां भूतें विषय करणें । हे वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
५९८३. आघवें	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
५९८४. आघवें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
५९८५. आघवें	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
५९८६. आघवें	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
५९८७. आघवें	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
५९८८. आघवें	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
५९८९. आघवें	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
५९९०. आघवें	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
५९९१. आघवें	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
५९९२. आघवें	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
५९९३. आघवें	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
५९९४. आघवें	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९

५९९५. आघवें	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
५९९६. आघवें	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
५९९७. आघवें	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
५९९८. आघवें	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
५९९९. आघवें	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
६०००. आघवें	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
६००१. आघवें	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
६००२. आघवें	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
६००३. आघवें	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
६००४. आघवें	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
६००५. आघवें	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
६००६. आघवें	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
६००७. आघवें	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
६००८. आघवें	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
६००९. आघवें	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
६०१०. आघवें	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
६०११. आघवें	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
६०१२. आघवें	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हे पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
६०१३. आघवें	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
६०१४. आघवें	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
६०१५. आघवें	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
६०१६. आघवें	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
६०१७. आघवें	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
६०१८. आघवें	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
६०१९. आघवें	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
६०२०. आघवें	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
६०२१. आघवें	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०

६०२२. आघवें	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
६०२३. आघवें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
६०२४. आघवें	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
६०२५. आघवें	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
६०२६. आघवें	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
६०२७. आघवें	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
६०२८. आघवें	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
६०२९. आघवें	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
६०३०. आघवें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
६०३१. आघवें	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
६०३२. आघवें	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
६०३३. आघवें	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
६०३४. आघवें	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
६०३५. आघवें	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
६०३६. आघवें	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
६०३७. आघवें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
६०३८. आघवें	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
६०३९. आघवें	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
६०४०. आघवें	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
६०४१. आघवें	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
६०४२. आघवें	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
६०४३. आघवें	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
६०४४. आघवें	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
६०४५. आघवें	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
६०४६. आघवें	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
६०४७. आघवें	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
६०४८. आघवें	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१

६०४९. आघवें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
६०५०. आघवें	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
६०५१. आघवें	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
६०५२. आघवें	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
६०५३. आघवें	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
६०५४. आघवें	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
६०५५. आघवें	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
६०५६. आघवें	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
६०५७. आघवें	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
६०५८. आघवें	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
६०५९. आघवें	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
६०६०. आघवें	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
६०६१. आघवें	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
६०६२. आघवें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
६०६३. आघवें	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
६०६४. आघवें	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
६०६५. आघवें	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
६०६६. आघवें	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
६०६७. आघवें	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
६०६८. आघवें	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
६०६९. आघवेंचि	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
६०७०. आघवेंचि	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
६०७१. आघवेंचि	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
६०७२. आघवेंचि	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
६०७३. आघवेंचि	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
६०७४. आघवेंचि	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
६०७५. आघवेंचि	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८

६०७६. आघवेंचि	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
६०७७. आघवेंचि	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
६०७८. आघवेंचि	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
६०७९. आघवेंचि	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
६०८०. आघवेंचि	तैसें शास्त्रजात जाण । आघवेंचि अप्रमाण । अध्यात्मज्ञानेंविण । एकलेनी	ज्ञाने.१३.११.८३८
६०८१. आघवेंचि	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
६०८२. आघवेंचि	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हे भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
६०८३. आघवेंचि	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
६०८४. आघवेंचि	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
६०८५. आघवेंचि	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
६०८६. आघवेंचि	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
६०८७. आघवेंचि	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
६०८८. आघवेंचि	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
६०८९. आघवेंचि	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
६०९०. आघवेंचि	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
६०९१. आघवेंचि	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
६०९२. आघवेंचि	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
६०९३. आघवेंचि	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
६०९४. आघवेंचि	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
६०९५. आघवेंचि	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
६०९६. आघवेंचि	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
६०९७. आघवेंचि	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
६०९८. आघवेंचि	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । थेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
६०९९. आघवेंपणें	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
६१००. आघवेंही	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
६१०१. आघवेचि	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
६१०२. आघवेचि	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८

६१०३. आघवेचि	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
६१०४. आघवेचि	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
६१०५. आघवेचि	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
६१०६. आघवेची	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
६१०७. आघवेनि	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
६१०८. आघवेनि	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
६१०९. आघवेया	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
६११०. आघवेया	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
६१११. आघवेया	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
६११२. आघवेयाचि	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
६११३. आघवेयां	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
६११४. आघवेयां	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
६११५. आघवेयां	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
६११६. आघवेयांचां	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
६११७. आघवेयांचे	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८
६११८. आघवेयांसि	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
६११९. आघाट	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
६१२०. आचर	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
६१२१. आचरण	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
६१२२. आचरण	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
६१२३. आचरण	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
६१२४. आचरणीं	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
६१२५. आचरणीं	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
६१२६. आचरणींही	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
६१२७. आचरणें	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
६१२८. आचरणें	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
६१२९. आचरत	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्में आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८

६१३०. आचरतां	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
६१३१. आचरतां	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
६१३२. आचरतां	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
६१३३. आचरतां	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
६१३४. आचरतां	वर्णाश्रमपोषकें । कर्में नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
६१३५. आचरतां	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
६१३६. आचरताती	दिठी सूनि जयातें । ब्रह्मचर्यादि व्रतें । मुनीश्वर तपातें । आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
६१३७. आचरती	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
६१३८. आचरती	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
६१३९. आचरतीं	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
६१४०. आचरतु	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
६१४१. आचरतेनि	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
६१४२. आचरतेनि	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
६१४३. आचरलें	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
६१४४. आचरावया	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
६१४५. आचरावा	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
६१४६. आचरावी	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
६१४७. आचरावें	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
६१४८. आचरावें	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
६१४९. आचरिजे	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
६१५०. आचरिजे	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
६१५१. आचरिजे	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
६१५२. आचरितां	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
६१५३. आचरितां	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
६१५४. आचरे	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
६१५५. आचरे	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
६१५६. आचरे	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८

६१५७. आचरे	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
६१५८. आचरे	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
६१५९. आचरे	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्तें । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
६१६०. आचरे	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
६१६१. आचरे	म्हणोनि सुखदुःखासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
६१६२. आचरे	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
६१६३. आचरे	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
६१६४. आचरे	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
६१६५. आचरें	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
६१६६. आचरेन	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
६१६७. आचरोनि	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
६१६८. आचरोनि	तरी उचितें कर्में आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
६१६९. आचरोनियां	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
६१७०. आचरोनी	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
६१७१. आचरौनि	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
६१७२. आचारगौरव	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
६१७३. आचारभंगाचीं	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
६१७४. आचारा	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
६१७५. आचाराची	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
६१७६. आचाराचें	आचाराचें मूळपीठ । वेदांची उतारपेठ । तैसें द्विजरत्न चोखट । पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४
६१७७. आचारादिक	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
६१७८. आचारीं	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
६१७९. आचारु	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
६१८०. आचारु	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
६१८१. आचारु	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
६१८२. आचारु	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
६१८३. आचारें	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१

६१८४. आचार्यपदवी	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
६१८५. आचार्या	जयजय आचार्या । समस्तसुरवर्या । प्रज्ञाप्रभातसूर्या । सुखोदया	ज्ञाने.१४.१
६१८६. आचार्यें	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
६१८७. आचार्योपास्ती	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०
६१८८. आच्छादिजे	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
६१८९. आच्छादिजे	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
६१९०. आजन्ममरणांतीं	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६
६१९१. आजि	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
६१९२. आजि	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
६१९३. आजि	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
६१९४. आजि	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
६१९५. आजि	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
६१९६. आजि	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
६१९७. आजि	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५
६१९८. आजि	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हे मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
६१९९. आजि	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
६२००. आजि	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
६२०१. आजि	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
६२०२. आजि	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
६२०३. आजि	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
६२०४. आजि	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
६२०५. आजि	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
६२०६. आजि	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
६२०७. आजि	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
६२०८. आजि	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
६२०९. आजि	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
६२१०. आजि	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१

६२११. आजि	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
६२१२. आजि	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
६२१३. आजि	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
६२१४. आजि	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
६२१५. आजि	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
६२१६. आजि	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
६२१७. आजि	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
६२१८. आजि	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
६२१९. आजि	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
६२२०. आजि	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
६२२१. आजि	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
६२२२. आजि	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
६२२३. आजि	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
६२२४. आजि	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
६२२५. आजि	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
६२२६. आजि	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
६२२७. आजि	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थें । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
६२२८. आजि	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
६२२९. आजि	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
६२३०. आजि	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
६२३१. आजि	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
६२३२. आजि	तरी सर्व कर्मैं आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
६२३३. आजि	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
६२३४. आजि	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
६२३५. आजि	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
६२३६. आजिचां	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
६२३७. आजिची	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५

६२३८. आजिचें	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
६२३९. आजिचें	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
६२४०. आजिचेंचि	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
६२४१. आजी	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
६२४२. आजी	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
६२४३. आजी	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णे । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
६२४४. आजी	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
६२४५. आजीचि	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
६२४६. आजीचि	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
६२४७. आजीचि	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
६२४८. आजेन	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
६२४९. आज्ञा	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
६२५०. आज्ञा	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
६२५१. आज्ञा	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
६२५२. आज्ञा	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
६२५३. आज्ञा	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
६२५४. आज्ञा	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
६२५५. आज्ञा	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
६२५६. आज्ञा	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
६२५७. आज्ञा	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
६२५८. आज्ञाचि	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
६२५९. आज्ञापक	वाचासिद्धी पावाल । आज्ञापक होआल । म्हणिये तुमतें मागतील । महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९
६२६०. आज्ञापिला	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
६२६१. आज्ञापीं	म्हणोनि अंबे श्रीमंते । निजजनकल्पलते । आज्ञापीं मातें । ग्रंथनिरूपणीं	ज्ञाने.१२.१०
६२६२. आज्ञावरी	कुंडलिनी जागवूनि । मध्यमा विकाशूनि । आधारादि भेदूनि । आज्ञावरी	ज्ञाने.१८.५२.१०३८
६२६३. आज्ञासिद्ध	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
६२६४. आज्ञे	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०

६२६५. आज्ञेचा	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
६२६६. आज्ञेनिजवासु	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
६२६७. आज्य	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
६२६८. आझुनिवरी	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
६२६९. आझुनी	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
६२७०. आझुनी	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
६२७१. आझूनि	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
६२७२. आटणिया	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
६२७३. आटणी	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
६२७४. आटणी	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
६२७५. आटणी	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
६२७६. आटणी	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
६२७७. आटणी	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
६२७८. आटणीये	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
६२७९. आटणें	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
६२८०. आटतिये	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
६२८१. आटतिये	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
६२८२. आटती	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
६२८३. आटती	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
६२८४. आटला	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
६२८५. आटलिया	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
६२८६. आटलिया	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
६२८७. आटली	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
६२८८. आटले	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
६२८९. आटलें	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
६२९०. आटलेपण	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
६२९१. आटावे	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८

६२९२. आटिजे	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
६२९३. आटिवा	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
६२९४. आटी	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
६२९५. आटी	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
६२९६. आटी	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
६२९७. आटी	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
६२९८. आटी	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
६२९९. आटीतसें	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८
६३००. आटु	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
६३०१. आटु	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
६३०२. आटु	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
६३०३. आटुनियां	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
६३०४. आटूं	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
६३०५. आटूनि	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
६३०६. आटूनि	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
६३०७. आटे	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
६३०८. आटे	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
६३०९. आटे	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
६३१०. आटे	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
६३११. आटे	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
६३१२. आटे	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
६३१३. आटे	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
६३१४. आटे	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
६३१५. आटे	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
६३१६. आटे	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
६३१७. आटे	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
६३१८. आटेजों	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८

६३१९. आटोनि	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
६३२०. आटोनि	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
६३२१. आटोनि	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
६३२२. आटोपली	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
६३२३. आटोपे	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
६३२४. आटोपे	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
६३२५. आटोपें	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
६३२६. आटोपें	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
६३२७. आटोपें	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
६३२८. आटोपें	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
६३२९. आटोपें	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
६३३०. आठ	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
६३३१. आठऊ	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
६३३२. आठरां	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
६३३३. आठव	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
६३३४. आठवण	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
६३३५. आठवण	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
६३३६. आठवण	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
६३३७. आठवणही	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
६३३८. आठवलें	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
६३३९. आठवलेंचि	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
६३४०. आठवा	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
६३४१. आठविजे	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
६३४२. आठवित	परि पडिलिया दु:खसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
६३४३. आठवितां	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
६३४४. आठवितां	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
६३४५. आठवितांही	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६

६३४६. आठवी	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
६३४७. आठवी	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
६३४८. आठवीं	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
६३४९. आठवीं	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
६३५०. आठवीं	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
६३५१. आठवु	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
६३५२. आठवु	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंतःकरण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
६३५३. आठवु	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
६३५४. आठवूनि	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
६३५५. आठवे	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
६३५६. आठवे	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
६३५७. आठवे	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
६३५८. आठवे	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
६३५९. आठवें	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
६३६०. आठवें	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
६३६१. आठवें	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
६३६२. आठवें	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
६३६३. आठवेना	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्तासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
६३६४. आठवो	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
६३६५. आठवो	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
६३६६. आठवों	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
६३६७. आठही	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
६३६८. आठही	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
६३६९. आठही	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
६३७०. आठही	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
६३७१. आठां	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
६३७२. आठां	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९

६३७३. आठां	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
६३७४. आठां	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
६३७५. आठां	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
६३७६. आठांची	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
६३७७. आठांही	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
६३७८. आठुळैजे	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
६३७९. आठें	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
६३८०. आठै	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
६३८१. आठै	महद्ब्रह्माउदरीं । प्राकृतीं आठै विकारीं । गर्भाची करी । पेलोवेली	ज्ञाने.१४.३.९०
६३८२. आठौ	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
६३८३. आड	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
६३८४. आड	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
६३८५. आड	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
६३८६. आड	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
६३८७. आड	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
६३८८. आड	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
६३८९. आड	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
६३९०. आड	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
६३९१. आड	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
६३९२. आड	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
६३९३. आड	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
६३९४. आड	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
६३९५. आड	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
६३९६. आड	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
६३९७. आड	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
६३९८. आड	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णींचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
६३९९. आड	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३

६४००. आड	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
६४०१. आड	आंगभारें सुटला थोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
६४०२. आड	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
६४०३. आड	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
६४०४. आड	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
६४०५. आड	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
६४०६. आड	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
६४०७. आड	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
६४०८. आडऊ	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
६४०९. आडकंठें	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
६४१०. आडकडा	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
६४११. आडकाठी	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
६४१२. आडखिळा	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
६४१३. आडचि	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
६४१४. आडणी	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
६४१५. आडनांव	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
६४१६. आडनांव	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
६४१७. आडनांव	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
६४१८. आडनांवही	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
६४१९. आडमुठीं	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
६४२०. आडरानें	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
६४२१. आडलेपणें	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
६४२२. आडळ	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
६४२३. आडळ	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
६४२४. आडळला	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
६४२५. आडळिजे	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
६४२६. आडळिजे	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४

६४२७. आडळिजे	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
६४२८. आडळु	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
६४२९. आडळु	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
६४३०. आडळु	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
६४३१. आडळु	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
६४३२. आडळें	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
६४३३. आडव	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
६४३४. आडव	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
६४३५. आडव	अगा स्वर्गीचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
६४३६. आडवंकी	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
६४३७. आडवंगी	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
६४३८. आडवंगी	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
६४३९. आडवस्त्र	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
६४४०. आडवाटीं	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
६४४१. आडवामाजीं	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादुःखाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
६४४२. आडवारा	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
६४४३. आडवारा	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
६४४४. आडवारेनहि	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
६४४५. आडवावया	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
६४४६. आडवीं	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
६४४७. आडवीं	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
६४४८. आडवीं	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
६४४९. आडवीं	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
६४५०. आडवीं	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
६४५१. आडवीत	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
६४५२. आडवे	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गीचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
६४५३. आडवे	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८

६४५४. आडवें	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
६४५५. आडवेनि	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
६४५६. आडवोहळा	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
६४५७. आडशाखा	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
६४५८. आडशाखानिकर	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
६४५९. आडसो	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
६४६०. आडसो	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
६४६१. आडिला	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
६४६२. आडी	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
६४६३. आडी	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
६४६४. आडे	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
६४६५. आडें	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
६४६६. आढ्यता	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
६४६७. आढ्यु	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
६४६८. आण	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
६४६९. आण	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
६४७०. आण	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
६४७१. आण	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
६४७२. आण	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
६४७३. आण	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
६४७४. आण	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
६४७५. आण	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
६४७६. आण	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
६४७७. आण	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
६४७८. आण	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
६४७९. आण	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
६४८०. आण	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३

६४८१. आणगटें	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
६४८२. आणती	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
६४८३. आणावया	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
६४८४. आणावया	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
६४८५. आणावा	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
६४८६. आणावी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
६४८७. आणावें	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
६४८८. आणावें	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
६४८९. आणि	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
६४९०. आणि	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
६४९१. आणि	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
६४९२. आणि	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
६४९३. आणि	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
६४९४. आणि	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
६४९५. आणि	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
६४९६. आणि	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
६४९७. आणि	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
६४९८. आणि	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
६४९९. आणि	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
६५००. आणि	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
६५०१. आणि	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
६५०२. आणि	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
६५०३. आणि	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
६५०४. आणि	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
६५०५. आणि	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
६५०६. आणि	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
६५०७. आणि	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९

६५०८. आणि	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
६५०९. आणि	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
६५१०. आणि	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
६५११. आणि	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
६५१२. आणि	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
६५१३. आणि	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दुःख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
६५१४. आणि	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
६५१५. आणि	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
६५१६. आणि	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदुःख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
६५१७. आणि	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
६५१८. आणि	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदुःखीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
६५१९. आणि	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदुःखें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
६५२०. आणि	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
६५२१. आणि	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
६५२२. आणि	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
६५२३. आणि	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
६५२४. आणि	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
६५२५. आणि	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
६५२६. आणि	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
६५२७. आणि	सुखीं संतोषा न यावें । दुःखीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
६५२८. आणि	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
६५२९. आणि	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
६५३०. आणि	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
६५३१. आणि	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
६५३२. आणि	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
६५३३. आणि	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
६५३४. आणि	नाना दुःखीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४

६५३५. आणि	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
६५३६. आणि	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
६५३७. आणि	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
६५३८. आणि	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
६५३९. आणि	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
६५४०. आणि	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
६५४१. आणि	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
६५४२. आणि	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
६५४३. आणि	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
६५४४. आणि	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
६५४५. आणि	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
६५४६. आणि	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
६५४७. आणि	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
६५४८. आणि	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
६५४९. आणि	तैशीं त्रिभुवनींचीं दु:खें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
६५५०. आणि	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
६५५१. आणि	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
६५५२. आणि	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
६५५३. आणि	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
६५५४. आणि	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
६५५५. आणि	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
६५५६. आणि	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
६५५७. आणि	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
६५५८. आणि	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
६५५९. आणि	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
६५६०. आणि	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
६५६१. आणि	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मींचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९

६५६२. आणि	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
६५६३. आणि	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
६५६४. आणि	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
६५६५. आणि	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
६५६६. आणि	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
६५६७. आणि	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
६५६८. आणि	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
६५६९. आणि	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
६५७०. आणि	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
६५७१. आणि	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
६५७२. आणि	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
६५७३. आणि	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
६५७४. आणि	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
६५७५. आणि	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदु:ख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
६५७६. आणि	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दु:ख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
६५७७. आणि	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
६५७८. आणि	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
६५७९. आणि	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
६५८०. आणि	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
६५८१. आणि	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
६५८२. आणि	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
६५८३. आणि	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
६५८४. आणि	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
६५८५. आणि	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
६५८६. आणि	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
६५८७. आणि	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
६५८८. आणि	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९

६५८९. आणि	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
६५९०. आणि	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
६५९१. आणि	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
६५९२. आणि	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
६५९३. आणि	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
६५९४. आणि	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
६५९५. आणि	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
६५९६. आणि	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
६५९७. आणि	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
६५९८. आणि	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
६५९९. आणि	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
६६००. आणि	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
६६०१. आणि	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
६६०२. आणि	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
६६०३. आणि	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
६६०४. आणि	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
६६०५. आणि	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
६६०६. आणि	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
६६०७. आणि	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
६६०८. आणि	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
६६०९. आणि	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
६६१०. आणि	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
६६११. आणि	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
६६१२. आणि	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणे तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
६६१३. आणि	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
६६१४. आणि	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
६६१५. आणि	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१

६६४३. आणि	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेंचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
६६४४. आणि	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
६६४५. आणि	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
६६४६. आणि	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
६६४७. आणि	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
६६४८. आणि	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
६६४९. आणि	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
६६५०. आणि	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
६६५१. आणि	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
६६५२. आणि	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
६६५३. आणि	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
६६५४. आणि	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
६६५५. आणि	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
६६५६. आणि	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
६६५७. आणि	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
६६५८. आणि	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
६६५९. आणि	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
६६६०. आणि	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
६६६१. आणि	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
६६६२. आणि	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
६६६३. आणि	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
६६६४. आणि	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
६६६५. आणि	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
६६६६. आणि	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
६६६७. आणि	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
६६६८. आणि	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
६६६९. आणि	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११

६६७०. आणि	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
६६७१. आणि	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
६६७२. आणि	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
६६७३. आणि	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
६६७४. आणि	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
६६७५. आणि	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
६६७६. आणि	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
६६७७. आणि	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
६६७८. आणि	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
६६७९. आणि	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
६६८०. आणि	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
६६८१. आणि	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
६६८२. आणि	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
६६८३. आणि	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
६६८४. आणि	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
६६८५. आणि	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
६६८६. आणि	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
६६८७. आणि	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
६६८८. आणि	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
६६८९. आणि	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
६६९०. आणि	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
६६९१. आणि	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६६९२. आणि	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
६६९३. आणि	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
६६९४. आणि	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
६६९५. आणि	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
६६९६. आणि	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८

६६९७. आणि	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
६६९८. आणि	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
६६९९. आणि	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
६७००. आणि	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
६७०१. आणि	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
६७०२. आणि	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
६७०३. आणि	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
६७०४. आणि	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
६७०५. आणि	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
६७०६. आणि	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
६७०७. आणि	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
६७०८. आणि	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
६७०९. आणि	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
६७१०. आणि	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
६७११. आणि	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
६७१२. आणि	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
६७१३. आणि	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
६७१४. आणि	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
६७१५. आणि	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
६७१६. आणि	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
६७१७. आणि	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
६७१८. आणि	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
६७१९. आणि	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
६७२०. आणि	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
६७२१. आणि	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
६७२२. आणि	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
६७२३. आणि	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७

६७२४. आणि	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
६७२५. आणि	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
६७२६. आणि	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
६७२७. आणि	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
६७२८. आणि	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
६७२९. आणि	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
६७३०. आणि	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
६७३१. आणि	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
६७३२. आणि	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
६७३३. आणि	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
६७३४. आणि	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
६७३५. आणि	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
६७३६. आणि	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
६७३७. आणि	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
६७३८. आणि	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
६७३९. आणि	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
६७४०. आणि	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
६७४१. आणि	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
६७४२. आणि	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
६७४३. आणि	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
६७४४. आणि	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
६७४५. आणि	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
६७४६. आणि	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
६७४७. आणि	महर्षीं आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
६७४८. आणि	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
६७४९. आणि	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
६७५०. आणि	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८

६७५१. आणि	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
६७५२. आणि	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
६७५३. आणि	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
६७५४. आणि	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
६७५५. आणि	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
६७५६. आणि	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
६७५७. आणि	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
६७५८. आणि	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
६७५९. आणि	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
६७६०. आणि	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
६७६१. आणि	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
६७६२. आणि	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
६७६३. आणि	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
६७६४. आणि	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
६७६५. आणि	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
६७६६. आणि	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
६७६७. आणि	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
६७६८. आणि	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
६७६९. आणि	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
६७७०. आणि	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
६७७१. आणि	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
६७७२. आणि	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
६७७३. आणि	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
६७७४. आणि	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
६७७५. आणि	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
६७७६. आणि	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
६७७७. आणि	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२

६७७८. आणि	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
६७७९. आणि	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
६७८०. आणि	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
६७८१. आणि	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
६७८२. आणि	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
६७८३. आणि	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
६७८४. आणि	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
६७८५. आणि	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
६७८६. आणि	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
६७८७. आणि	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
६७८८. आणि	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
६७८९. आणि	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेंही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
६७९०. आणि	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
६७९१. आणि	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
६७९२. आणि	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
६७९३. आणि	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
६७९४. आणि	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
६७९५. आणि	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
६७९६. आणि	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
६७९७. आणि	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
६७९८. आणि	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
६७९९. आणि	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
६८००. आणि	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
६८०१. आणि	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
६८०२. आणि	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
६८०३. आणि	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
६८०४. आणि	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५

६८०५. आणि	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
६८०६. आणि	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
६८०७. आणि	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
६८०८. आणि	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
६८०९. आणि	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
६८१०. आणि	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
६८११. आणि	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
६८१२. आणि	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
६८१३. आणि	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
६८१४. आणि	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
६८१५. आणि	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
६८१६. आणि	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
६८१७. आणि	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दुःखकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
६८१८. आणि	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
६८१९. आणि	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
६८२०. आणि	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
६८२१. आणि	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
६८२२. आणि	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
६८२३. आणि	आणि जे जे यांचेनि सावायें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
६८२४. आणि	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
६८२५. आणि	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
६८२६. आणि	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
६८२७. आणि	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
६८२८. आणि	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
६८२९. आणि	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
६८३०. आणि	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
६८३१. आणि	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६

६८३२. आणि	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
६८३३. आणि	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
६८३४. आणि	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
६८३५. आणि	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
६८३६. आणि	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
६८३७. आणि	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
६८३८. आणि	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
६८३९. आणि	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
६८४०. आणि	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
६८४१. आणि	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
६८४२. आणि	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
६८४३. आणि	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
६८४४. आणि	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
६८४५. आणि	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
६८४६. आणि	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
६८४७. आणि	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
६८४८. आणि	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
६८४९. आणि	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
६८५०. आणि	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
६८५१. आणि	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
६८५२. आणि	हां गा समुद्र अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
६८५३. आणि	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
६८५४. आणि	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
६८५५. आणि	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
६८५६. आणि	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
६८५७. आणि	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
६८५८. आणि	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१

६८५९. आणि	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
६८६०. आणि	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
६८६१. आणि	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
६८६२. आणि	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
६८६३. आणि	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
६८६४. आणि	तयां महेंद्रादि पदें । करिताति वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
६८६५. आणि	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । झुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
६८६६. आणि	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
६८६७. आणि	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
६८६८. आणि	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
६८६९. आणि	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
६८७०. आणि	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
६८७१. आणि	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
६८७२. आणि	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदुःख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
६८७३. आणि	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
६८७४. आणि	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
६८७५. आणि	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
६८७६. आणि	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
६८७७. आणि	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थींचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
६८७८. आणि	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
६८७९. आणि	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
६८८०. आणि	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
६८८१. आणि	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
६८८२. आणि	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
६८८३. आणि	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
६८८४. आणि	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
६८८५. आणि	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०

६८८६. आणि	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
६८८७. आणि	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
६८८८. आणि	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
६८८९. आणि	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
६८९०. आणि	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढ	ज्ञाने.१३.५-६.७७
६८९१. आणि	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
६८९२. आणि	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
६८९३. आणि	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
६८९४. आणि	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
६८९५. आणि	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
६८९६. आणि	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
६८९७. आणि	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
६८९८. आणि	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
६८९९. आणि	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि झुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
६९००. आणि	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
६९०१. आणि	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
६९०२. आणि	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
६९०३. आणि	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
६९०४. आणि	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
६९०५. आणि	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
६९०६. आणि	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्ता मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
६९०७. आणि	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
६९०८. आणि	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
६९०९. आणि	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
६९१०. आणि	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
६९११. आणि	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
६९१२. आणि	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३

६९१३. आणि	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
६९१४. आणि	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
६९१५. आणि	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
६९१६. आणि	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
६९१७. आणि	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
६९१८. आणि	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
६९१९. आणि	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
६९२०. आणि	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
६९२१. आणि	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
६९२२. आणि	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
६९२३. आणि	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
६९२४. आणि	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
६९२५. आणि	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
६९२६. आणि	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
६९२७. आणि	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
६९२८. आणि	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
६९२९. आणि	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
६९३०. आणि	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
६९३१. आणि	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
६९३२. आणि	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
६९३३. आणि	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
६९३४. आणि	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
६९३५. आणि	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
६९३६. आणि	आणि जन्ममृत्युदु:खें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
६९३७. आणि	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
६९३८. आणि	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
६९३९. आणि	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६

६९४०. आणि	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
६९४१. आणि	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
६९४२. आणि	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
६९४३. आणि	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००
६९४४. आणि	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
६९४५. आणि	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
६९४६. आणि	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
६९४७. आणि	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
६९४८. आणि	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
६९४९. आणि	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
६९५०. आणि	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
६९५१. आणि	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
६९५२. आणि	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
६९५३. आणि	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
६९५४. आणि	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
६९५५. आणि	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
६९५६. आणि	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
६९५७. आणि	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
६९५८. आणि	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
६९५९. आणि	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२
६९६०. आणि	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
६९६१. आणि	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
६९६२. आणि	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
६९६३. आणि	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
६९६४. आणि	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
६९६५. आणि	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
६९६६. आणि	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८

६९६७. आणि	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
६९६८. आणि	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
६९६९. आणि	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
६९७०. आणि	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
६९७१. आणि	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
६९७२. आणि	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
६९७३. आणि	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
६९७४. आणि	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
६९७५. आणि	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
६९७६. आणि	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
६९७७. आणि	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
६९७८. आणि	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
६९७९. आणि	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
६९८०. आणि	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
६९८१. आणि	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
६९८२. आणि	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
६९८३. आणि	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
६९८४. आणि	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
६९८५. आणि	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
६९८६. आणि	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
६९८७. आणि	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
६९८८. आणि	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
६९८९. आणि	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
६९९०. आणि	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
६९९१. आणि	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
६९९२. आणि	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
६९९३. आणि	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०

६९९४. आणि	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
६९९५. आणि	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
६९९६. आणि	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
६९९७. आणि	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
६९९८. आणि	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
६९९९. आणि	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
७०००. आणि	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
७००१. आणि	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
७००२. आणि	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
७००३. आणि	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
७००४. आणि	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
७००५. आणि	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
७००६. आणि	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
७००७. आणि	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
७००८. आणि	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
७००९. आणि	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
७०१०. आणि	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदुःखभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
७०११. आणि	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
७०१२. आणि	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
७०१३. आणि	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
७०१४. आणि	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
७०१५. आणि	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
७०१६. आणि	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
७०१७. आणि	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
७०१८. आणि	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
७०१९. आणि	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
७०२०. आणि	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१

७०२१. आणि	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
७०२२. आणि	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
७०२३. आणि	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
७०२४. आणि	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
७०२५. आणि	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
७०२६. आणि	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
७०२७. आणि	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
७०२८. आणि	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
७०२९. आणि	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
७०३०. आणि	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
७०३१. आणि	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
७०३२. आणि	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
७०३३. आणि	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
७०३४. आणि	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
७०३५. आणि	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
७०३६. आणि	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
७०३७. आणि	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
७०३८. आणि	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
७०३९. आणि	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
७०४०. आणि	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
७०४१. आणि	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असे येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
७०४२. आणि	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
७०४३. आणि	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
७०४४. आणि	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
७०४५. आणि	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
७०४६. आणि	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
७०४७. आणि	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९

७०४८. आणि	आणि अर्धीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
७०४९. आणि	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
७०५०. आणि	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
७०५१. आणि	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
७०५२. आणि	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
७०५३. आणि	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
७०५४. आणि	तैसेंचि इया शरीरा । कर्मे तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
७०५५. आणि	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
७०५६. आणि	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
७०५७. आणि	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
७०५८. आणि	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
७०५९. आणि	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
७०६०. आणि	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
७०६१. आणि	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
७०६२. आणि	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
७०६३. आणि	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
७०६४. आणि	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
७०६५. आणि	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
७०६६. आणि	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
७०६७. आणि	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
७०६८. आणि	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
७०६९. आणि	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
७०७०. आणि	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
७०७१. आणि	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
७०७२. आणि	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
७०७३. आणि	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
७०७४. आणि	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१

७०७५. आणि	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
७०७६. आणि	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
७०७७. आणि	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
७०७८. आणि	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
७०७९. आणि	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
७०८०. आणि	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
७०८१. आणि	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
७०८२. आणि	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
७०८३. आणि	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
७०८४. आणि	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आळु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
७०८५. आणि	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
७०८६. आणि	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
७०८७. आणि	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
७०८८. आणि	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
७०८९. आणि	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
७०९०. आणि	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
७०९१. आणि	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
७०९२. आणि	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
७०९३. आणि	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
७०९४. आणि	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
७०९५. आणि	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
७०९६. आणि	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
७०९७. आणि	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
७०९८. आणि	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
७०९९. आणि	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
७१००. आणि	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
७१०१. आणि	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०

७१०२. आणि	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
७१०३. आणि	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
७१०४. आणि	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
७१०५. आणि	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
७१०६. आणि	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
७१०७. आणि	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
७१०८. आणि	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
७१०९. आणि	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
७११०. आणि	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
७१११. आणि	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
७११२. आणि	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
७११३. आणि	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
७११४. आणि	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
७११५. आणि	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
७११६. आणि	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
७११७. आणि	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
७११८. आणि	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
७११९. आणि	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
७१२०. आणि	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
७१२१. आणि	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
७१२२. आणि	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
७१२३. आणि	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
७१२४. आणि	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
७१२५. आणि	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
७१२६. आणि	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
७१२७. आणि	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
७१२८. आणि	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८

७१२९. आणि	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
७१३०. आणि	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
७१३१. आणि	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
७१३२. आणि	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
७१३३. आणि	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
७१३४. आणि	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
७१३५. आणि	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
७१३६. आणि	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
७१३७. आणि	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
७१३८. आणि	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
७१३९. आणि	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
७१४०. आणि	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
७१४१. आणि	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
७१४२. आणि	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
७१४३. आणि	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
७१४४. आणि	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
७१४५. आणि	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
७१४६. आणि	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
७१४७. आणि	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
७१४८. आणि	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
७१४९. आणि	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
७१५०. आणि	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
७१५१. आणि	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
७१५२. आणि	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
७१५३. आणि	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
७१५४. आणि	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
७१५५. आणि	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०

७१५६. आणि	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
७१५७. आणि	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
७१५८. आणि	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
७१५९. आणि	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
७१६०. आणि	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
७१६१. आणि	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
७१६२. आणि	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
७१६३. आणि	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
७१६४. आणि	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
७१६५. आणि	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
७१६६. आणि	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
७१६७. आणि	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
७१६८. आणि	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
७१६९. आणि	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
७१७०. आणि	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
७१७१. आणि	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
७१७२. आणि	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिंचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
७१७३. आणि	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
७१७४. आणि	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
७१७५. आणि	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
७१७६. आणि	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
७१७७. आणि	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
७१७८. आणि	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
७१७९. आणि	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
७१८०. आणि	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
७१८१. आणि	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
७१८२. आणि	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३

७१८३. आणि	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
७१८४. आणि	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
७१८५. आणि	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
७१८६. आणि	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
७१८७. आणि	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
७१८८. आणि	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
७१८९. आणि	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
७१९०. आणि	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
७१९१. आणि	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
७१९२. आणि	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
७१९३. आणि	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
७१९४. आणि	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
७१९५. आणि	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
७१९६. आणि	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
७१९७. आणि	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
७१९८. आणि	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
७१९९. आणि	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
७२००. आणि	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
७२०१. आणि	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
७२०२. आणि	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
७२०३. आणि	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
७२०४. आणि	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
७२०५. आणि	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
७२०६. आणि	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
७२०७. आणि	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
७२०८. आणि	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
७२०९. आणि	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४

७२१०. आणि	आणि आत्मयाचिये आवडी। कर्मे करितां वरपडीं। देहसुखाचिये परवडी। येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
७२११. आणि	ऐसेनि जो कर्म करी। आणि कोणे एके अवसरीं। तें ठाके ऐसी परी। वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
७२१२. आणि	आणि आपण जालिये जोडी। उपखों नेदी कवडी। क्षणक्षणा कुरोंडी। जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
७२१३. आणि	आणि गोंवी गेलिया जवळी। झगटलिया अंग फाळी। फळे आंतु पोळी। बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
७२१४. आणि	आणि कर्मजात केलिया। फळ लाहे जरी धनंजया। तरी हरिखें जगा यया। वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
७२१५. आणि	पैं करणिया आणि जया। मेळु नाहीं धनंजया। तो पाहुनी पिसेया। कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
७२१६. आणि	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें। चरोनि राखे जो जियालें। बैलातळीं लागले। गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
७२१७. आणि	आणि मन जयाचें कलाली। राहाटी फुडी चोरिली। दिठी कीर ते वोली। पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
७२१८. आणि	आणि आणिकांचें निकें केलें। विरु होय जया आलें। जैसें अपेय पया मिनलें। लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
७२१९. आणि	तैसें पुढिलाचें बरवें। जयाचां भीतरीं पावे। आणि विरुद्धचि आघवें। हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
७२२०. आणि	आणि ऐहिकीं जियावें। जेणें परत्रा साच यावें। तें उचित कृत्य पावे। अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
७२२१. आणि	आणि कल्पांताचिया पारा। वेगळेंही जो वीरा। सूत्र धरी व्यापारा। साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
७२२२. आणि	हें करणीयाचिया कडे। जें ज्ञान आथी चोखडें। आणि अकरणीय हें फुडें। ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
७२२३. आणि	आणि बकांचां गांवीं। घेपे क्षीरनीर सकलवी। कां अहोरात्रींची गोंवी। आंधळे नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
७२२४. आणि	आणि राजा जिया वाटा जाये। ते चोरांसि आडव होये। कां राक्षसां दिवो पाहे। राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
७२२५. आणि	आणि होऊनियां शरीरी। स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं। नांदे जो पोटभरी। त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
७२२६. आणि	अहो प्राकृत आणि हीनु। तयाही कीं गुणत्वाचा मानु। परी न म्हणिजे पुण्यजनु। राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
७२२७. आणि	आणि देहधनाचिया आवडी। सदा भय तयातें न सांडी। विसंबूं न सके धोंडीं। काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
७२२८. आणि	आणि पदार्थजातीं स्नेहो। बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो। केला न शके पाप जावों। कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
७२२९. आणि	आणि असंतोष जीवेंसीं। धरूनि ठेला अहर्निशीं। म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं। विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
७२३०. आणि	आणि वयसा वित्तकामु। यांचा वाढवी संभ्रमु। म्हणौनि मदें आश्रमु। तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
७२३१. आणि	सूर्ये मार्गु गोचरु होये। आणि तो चालती कीर पाये। परी चालणें तें आहे। धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
७२३२. आणि	आणि विषयेंद्रियां। मेळु होतां धनंजया। जें सुख जाय थडिया। सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
७२३३. आणि	आणि अपेयाचेनि पानें। अखाद्याचेनि भोजनें। स्वैरस्त्रीसंनिधानें। होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
७२३४. आणि	आणि हे तंव त्रिपुटी। तिहीं गुणीं इहीं किरीटी। गुंफिली असे पटीं। तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
७२३५. आणि	आणि रज परी सात्त्विक। तेथ ठेविले वैश्य लोक। रजचि तमभेसक। तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
७२३६. आणि	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें। पिटूनि विधीचेनि दंडे। नेदिजे अधर्माकडे। कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५

७२३७. आणि	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्मांचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
७२३८. आणि	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
७२३९. आणि	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
७२४०. आणि	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
७२४१. आणि	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
७२४२. आणि	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
७२४३. आणि	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
७२४४. आणि	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
७२४५. आणि	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
७२४६. आणि	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
७२४७. आणि	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
७२४८. आणि	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
७२४९. आणि	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
७२५०. आणि	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
७२५१. आणि	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
७२५२. आणि	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
७२५३. आणि	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
७२५४. आणि	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुन्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
७२५५. आणि	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
७२५६. आणि	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
७२५७. आणि	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
७२५८. आणि	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
७२५९. आणि	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
७२६०. आणि	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
७२६१. आणि	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
७२६२. आणि	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
७२६३. आणि	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४

७२६४. आणि	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
७२६५. आणि	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
७२६६. आणि	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
७२६७. आणि	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
७२६८. आणि	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
७२६९. आणि	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
७२७०. आणि	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
७२७१. आणि	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
७२७२. आणि	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
७२७३. आणि	आणि आकाश जें नव्हे । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
७२७४. आणि	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
७२७५. आणि	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
७२७६. आणि	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
७२७७. आणि	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
७२७८. आणि	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
७२७९. आणि	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
७२८०. आणि	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
७२८१. आणि	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
७२८२. आणि	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
७२८३. आणि	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
७२८४. आणि	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
७२८५. आणि	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
७२८६. आणि	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
७२८७. आणि	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
७२८८. आणि	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
७२८९. आणि	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
७२९०. आणि	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४

७२९१. आणि	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
७२९२. आणि	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
७२९३. आणि	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
७२९४. आणि	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
७२९५. आणि	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
७२९६. आणि	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
७२९७. आणि	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
७२९८. आणि	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
७२९९. आणि	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
७३००. आणि	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
७३०१. आणि	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
७३०२. आणि	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
७३०३. आणि	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
७३०४. आणि	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
७३०५. आणि	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
७३०६. आणि	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
७३०७. आणि	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
७३०८. आणि	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
७३०९. आणि	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
७३१०. आणि	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
७३११. आणि	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
७३१२. आणि	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
७३१३. आणि	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
७३१४. आणि	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
७३१५. आणि	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
७३१६. आणि	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
७३१७. आणि	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१

७३१८. आणि	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळी । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
७३१९. आणि	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
७३२०. आणि	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
७३२१. आणि	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
७३२२. आणि	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
७३२३. आणि	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
७३२४. आणि	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
७३२५. आणि	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
७३२६. आणि	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००
७३२७. आणि	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
७३२८. आणिक	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
७३२९. आणिक	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
७३३०. आणिक	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
७३३१. आणिक	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
७३३२. आणिक	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
७३३३. आणिक	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
७३३४. आणिक	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
७३३५. आणिक	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
७३३६. आणिक	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
७३३७. आणिक	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेंचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
७३३८. आणिक	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
७३३९. आणिक	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
७३४०. आणिक	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
७३४१. आणिक	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
७३४२. आणिक	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
७३४३. आणिक	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
७३४४. आणिक	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१

७३४५. आणिक	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
७३४६. आणिक	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
७३४७. आणिक	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
७३४८. आणिक	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
७३४९. आणिक	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
७३५०. आणिक	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
७३५१. आणिक	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थिताति करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
७३५२. आणिक	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
७३५३. आणिक	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
७३५४. आणिक	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
७३५५. आणिक	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
७३५६. आणिक	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
७३५७. आणिक	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
७३५८. आणिक	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
७३५९. आणिक	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
७३६०. आणिक	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
७३६१. आणिक	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
७३६२. आणिक	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
७३६३. आणिक	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
७३६४. आणिक	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
७३६५. आणिक	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
७३६६. आणिक	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
७३६७. आणिकचि	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
७३६८. आणिकहि	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
७३६९. आणिकहि	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
७३७०. आणिकहि	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
७३७१. आणिकही	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३

७३७२. आणिकही	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
७३७३. आणिकही	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
७३७४. आणिकही	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
७३७५. आणिकही	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
७३७६. आणिकही	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
७३७७. आणिकही	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
७३७८. आणिकही	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
७३७९. आणिकही	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
७३८०. आणिकही	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
७३८१. आणिकही	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
७३८२. आणिकही	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
७३८३. आणिकही	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
७३८४. आणिकही	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
७३८५. आणिकही	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
७३८६. आणिकही	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
७३८७. आणिकही	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
७३८८. आणिकही	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
७३८९. आणिका	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
७३९०. आणिका	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
७३९१. आणिकाचियां	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
७३९२. आणिकातें	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
७३९३. आणिकांचा	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
७३९४. आणिकांचिये	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
७३९५. आणिकांचिये	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
७३९६. आणिकांचिये	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
७३९७. आणिकांचें	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
७३९८. आणिकांचें	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५

७३९९. आणिकांचेंही	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
७४००. आणिकांसी	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
७४०१. आणिकांहीं	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
७४०२. आणिकासारिखा	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
७४०३. आणिकाहि	याकारणें पार्था । होआवी कर्मी आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
७४०४. आणिकी	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
७४०५. आणिकीं	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
७४०६. आणिकीं	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
७४०७. आणिकीं	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
७४०८. आणिकीं	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
७४०९. आणिकीं	तैसा कर्मी शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
७४१०. आणिकीं	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
७४११. आणिकींही	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं । ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
७४१२. आणिकीकडे	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
७४१३. आणिकीकडे	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
७४१४. आणिकीतें	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
७४१५. आणिकीही	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
७४१६. आणिकु	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सर्वेचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
७४१७. आणिकु	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
७४१८. आणिकु	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
७४१९. आणिकु	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
७४२०. आणिके	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
७४२१. आणिकें	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
७४२२. आणिकें	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
७४२३. आणिकें	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
७४२४. आणिकें	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
७४२५. आणिकें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१

७४२६. आणिकें	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
७४२७. आणिकें	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
७४२८. आणिकें	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
७४२९. आणिकें	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
७४३०. आणिकेंही	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
७४३१. आणिखीचें	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
७४३२. आणिजती	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
७४३३. आणिजे	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
७४३४. आणिजे	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
७४३५. आणिजे	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
७४३६. आणिजे	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
७४३७. आणिजे	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
७४३८. आणिजे	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
७४३९. आणिजे	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
७४४०. आणिजे	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
७४४१. आणिजे	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
७४४२. आणिजेल	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
७४४३. आणिजेल	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
७४४४. आणित	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थीं । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
७४४५. आणित	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थीं । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
७४४६. आणित	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
७४४७. आणितासि	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
७४४८. आणितां	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
७४४९. आणिती	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
७४५०. आणिती	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
७४५१. आणिती	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
७४५२. आणिती	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७

७४५३. आणिती	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
७४५४. आणिया	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
७४५५. आणियांचें	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
७४५६. आणियाळे	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
७४५७. आणिला	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
७४५८. आणिला	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
७४५९. आणिला	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
७४६०. आणिला	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
७४६१. आणिला	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
७४६२. आणिली	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
७४६३. आणिली	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
७४६४. आणिलीं	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
७४६५. आणिले	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
७४६६. आणिले	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
७४६७. आणिलें	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
७४६८. आणिलें	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
७४६९. आणिलें	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
७४७०. आणिलें	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
७४७१. आणिलें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
७४७२. आणिलें	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
७४७३. आणिलें	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
७४७४. आणिलें	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
७४७५. आणिलें	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
७४७६. आणिलें	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
७४७७. आणिलेती	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
७४७८. आणिलों	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
७४७९. आणिलों	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५

७४८०. आणिसील	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
७४८१. आणी	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
७४८२. आणी	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
७४८३. आणी	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
७४८४. आणी	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
७४८५. आणी	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
७४८६. आणी	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
७४८७. आणी	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
७४८८. आणी	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
७४८९. आणी	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
७४९०. आणी	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
७४९१. आणी	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
७४९२. आणी	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
७४९३. आणी	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
७४९४. आणी	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
७४९५. आणी	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
७४९६. आणी	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंतःकरणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
७४९७. आणी	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
७४९८. आणी	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
७४९९. आणी	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
७५००. आणी	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
७५०१. आणी	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
७५०२. आणी	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
७५०३. आणी	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
७५०४. आणी	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
७५०५. आणी	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
७५०६. आणी	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६

७५०७. आणी	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
७५०८. आणीं	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
७५०९. आणीं	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
७५१०. आणीकही	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
७५११. आणीक	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
७५१२. आणीक	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
७५१३. आणीक	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
७५१४. आणीक	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
७५१५. आणीक	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
७५१६. आणीक	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
७५१७. आणीक	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
७५१८. आणीक	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
७५१९. आणीक	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
७५२०. आणीक	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
७५२१. आणीक	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
७५२२. आणीक	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं ।ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
७५२३. आणीक	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
७५२४. आणीक	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
७५२५. आणीकही	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मी निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
७५२६. आणीकही	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
७५२७. आणीकही	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
७५२८. आणीकही	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
७५२९. आणीकही	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
७५३०. आणीकही	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
७५३१. आणीकही	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
७५३२. आणीकही	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
७५३३. आणीकही	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२

७५३४. आणीकही	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
७५३५. आणीकही	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
७५३६. आणीकही	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
७५३७. आणीकही	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दुःख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
७५३८. आणीकही	आतां आणीकही एक । लक्षण अलौकिक । सांगेन आइक । धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
७५३९. आणीकही	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
७५४०. आणीकही	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
७५४१. आणीकही	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
७५४२. आणीकही	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सवेंचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
७५४३. आणीकही	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
७५४४. आणीकही	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
७५४५. आणीकही	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
७५४६. आणीकें	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
७५४७. आणीच	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
७५४८. आणीत	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणे । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
७५४९. आणीन	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
७५५०. आणील	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
७५५१. आणुनियां	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७
७५५२. आणूं	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सवेंचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
७५५३. आणूनि	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
७५५४. आणूनि	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणियें । आणूनि राखिले प्राणियें । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
७५५५. आणूनि	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
७५५६. आणूनि	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
७५५७. आणूनियां	सहस्त्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
७५५८. आणूनियां	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
७५५९. आणेचा	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
७५६०. आणोजें	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७

७५६१. आणोनि	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
७५६२. आतती	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
७५६३. आतप	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
७५६४. आतपुही	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
७५६५. आतला	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीही होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
७५६६. आतला	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
७५६७. आतला	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आळु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
७५६८. आतली	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
७५६९. आतलें	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
७५७०. आतलें	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
७५७१. आतलें	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
७५७२. आतळा	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
७५७३. आतळों	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
७५७४. आता	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
७५७५. आतां	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
७५७६. आतां	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
७५७७. आतां	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
७५७८. आतां	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
७५७९. आतां	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
७५८०. आतां	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
७५८१. आतां	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
७५८२. आतां	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
७५८३. आतां	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
७५८४. आतां	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
७५८५. आतां	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
७५८६. आतां	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
७५८७. आतां	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५

७५८८. आतां	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
७५८९. आतां	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
७५९०. आतां	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
७५९१. आतां	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
७५९२. आतां	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
७५९३. आतां	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
७५९४. आतां	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
७५९५. आतां	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
७५९६. आतां	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
७५९७. आतां	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
७५९८. आतां	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
७५९९. आतां	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
७६००. आतां	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
७६०१. आतां	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
७६०२. आतां	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
७६०३. आतां	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
७६०४. आतां	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
७६०५. आतां	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
७६०६. आतां	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
७६०७. आतां	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
७६०८. आतां	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
७६०९. आतां	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
७६१०. आतां	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
७६११. आतां	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
७६१२. आतां	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
७६१३. आतां	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
७६१४. आतां	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१

७६१५. आतां	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
७६१६. आतां	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
७६१७. आतां	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
७६१८. आतां	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
७६१९. आतां	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
७६२०. आतां	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
७६२१. आतां	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
७६२२. आतां	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
७६२३. आतां	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
७६२४. आतां	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
७६२५. आतां	आतां पार्था निःशंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
७६२६. आतां	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
७६२७. आतां	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
७६२८. आतां	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
७६२९. आतां	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
७६३०. आतां	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
७६३१. आतां	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
७६३२. आतां	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
७६३३. आतां	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
७६३४. आतां	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
७६३५. आतां	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
७६३६. आतां	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
७६३७. आतां	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
७६३८. आतां	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
७६३९. आतां	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
७६४०. आतां	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
७६४१. आतां	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२

७६४२. आतां	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
७६४३. आतां	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
७६४४. आतां	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
७६४५. आतां	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८
७६४६. आतां	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
७६४७. आतां	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
७६४८. आतां	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देईं	ज्ञाने.५.११.७०
७६४९. आतां	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
७६५०. आतां	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । निःसंगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
७६५१. आतां	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
७६५२. आतां	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
७६५३. आतां	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
७६५४. आतां	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंतःकरणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९
७६५५. आतां	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
७६५६. आतां	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
७६५७. आतां	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
७६५८. आतां	म्हणोनि तो भगवंतु । जो निःसंगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
७६५९. आतां	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
७६६०. आतां	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदुःखाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
७६६१. आतां	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
७६६२. आतां	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
७६६३. आतां	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
७६६४. आतां	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
७६६५. आतां	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
७६६६. आतां	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
७६६७. आतां	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
७६६८. आतां	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८

७६६९. आतां	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
७६७०. आतां	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
७६७१. आतां	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वार्यांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
७६७२. आतां	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
७६७३. आतां	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
७६७४. आतां	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
७६७५. आतां	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
७६७६. आतां	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
७६७७. आतां	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
७६७८. आतां	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
७६७९. आतां	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
७६८०. आतां	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
७६८१. आतां	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
७६८२. आतां	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
७६८३. आतां	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
७६८४. आतां	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
७६८५. आतां	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
७६८६. आतां	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
७६८७. आतां	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
७६८८. आतां	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
७६८९. आतां	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
७६९०. आतां	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
७६९१. आतां	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
७६९२. आतां	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
७६९३. आतां	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
७६९४. आतां	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
७६९५. आतां	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५

७६९६. आतां	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
७६९७. आतां	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
७६९८. आतां	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
७६९९. आतां	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
७७००. आतां	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
७७०१. आतां	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
७७०२. आतां	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
७७०३. आतां	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
७७०४. आतां	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
७७०५. आतां	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
७७०६. आतां	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
७७०७. आतां	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
७७०८. आतां	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
७७०९. आतां	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
७७१०. आतां	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
७७११. आतां	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
७७१२. आतां	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
७७१३. आतां	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
७७१४. आतां	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सिताति स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
७७१५. आतां	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
७७१६. आतां	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
७७१७. आतां	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
७७१८. आतां	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
७७१९. आतां	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
७७२०. आतां	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
७७२१. आतां	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
७७२२. आतां	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३

७७२३. आतां	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
७७२४. आतां	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
७७२५. आतां	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
७७२६. आतां	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
७७२७. आतां	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
७७२८. आतां	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
७७२९. आतां	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
७७३०. आतां	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
७७३१. आतां	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
७७३२. आतां	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
७७३३. आतां	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
७७३४. आतां	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
७७३५. आतां	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
७७३६. आतां	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
७७३७. आतां	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
७७३८. आतां	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
७७३९. आतां	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
७७४०. आतां	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
७७४१. आतां	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
७७४२. आतां	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
७७४३. आतां	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
७७४४. आतां	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
७७४५. आतां	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
७७४६. आतां	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
७७४७. आतां	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
७७४८. आतां	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
७७४९. आतां	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७

७७५०. आतां	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
७७५१. आतां	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
७७५२. आतां	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
७७५३. आतां	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
७७५४. आतां	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
७७५५. आतां	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
७७५६. आतां	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
७७५७. आतां	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
७७५८. आतां	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
७७५९. आतां	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
७७६०. आतां	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
७७६१. आतां	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
७७६२. आतां	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
७७६३. आतां	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
७७६४. आतां	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
७७६५. आतां	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
७७६६. आतां	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
७७६७. आतां	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
७७६८. आतां	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
७७६९. आतां	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
७७७०. आतां	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
७७७१. आतां	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
७७७२. आतां	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
७७७३. आतां	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
७७७४. आतां	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
७७७५. आतां	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
७७७६. आतां	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२

७७७७. आतां	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
७७७८. आतां	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
७७७९. आतां	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
७७८०. आतां	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
७७८१. आतां	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
७७८२. आतां	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
७७८३. आतां	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
७७८४. आतां	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
७७८५. आतां	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
७७८६. आतां	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
७७८७. आतां	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
७७८८. आतां	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
७७८९. आतां	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
७७९०. आतां	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
७७९१. आतां	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
७७९२. आतां	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
७७९३. आतां	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
७७९४. आतां	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
७७९५. आतां	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
७७९६. आतां	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
७७९७. आतां	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
७७९८. आतां	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होईं । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
७७९९. आतां	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
७८००. आतां	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
७८०१. आतां	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
७८०२. आतां	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
७८०३. आतां	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९

७८०४. आतां	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
७८०५. आतां	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
७८०६. आतां	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
७८०७. आतां	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
७८०८. आतां	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
७८०९. आतां	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
७८१०. आतां	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५
७८११. आतां	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
७८१२. आतां	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
७८१३. आतां	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
७८१४. आतां	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
७८१५. आतां	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
७८१६. आतां	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
७८१७. आतां	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
७८१८. आतां	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
७८१९. आतां	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
७८२०. आतां	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
७८२१. आतां	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
७८२२. आतां	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
७८२३. आतां	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
७८२४. आतां	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
७८२५. आतां	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
७८२६. आतां	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
७८२७. आतां	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
७८२८. आतां	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
७८२९. आतां	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
७८३०. आतां	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१

७८३१. आतां	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी। सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी। तेंचि ऐसें किरीटी। परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
७८३२. आतां	आतां असो हें वाग्जाळ। जाणें तें करतळ। सज्जनाचें शीळ। स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
७८३३. आतां	आतां मन तयाचें। सांगों म्हणों जरी साचें। तरी सांगितले कोणाचे। विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
७८३४. आतां	परि यावरील हें नव्हे। तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें। आतां अवधारिजो देवें। बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
७८३५. आतां	म्हणे उन्मेखसुलोचना। सावध होईं अर्जुना। करूं तुज ज्ञाना। वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
७८३६. आतां	तो पुरुषु पांडवा। ज्ञानाचा वोलावा। आतां परिस आर्जवा। रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
७८३७. आतां	आतांययावरी। गुरुभक्तीची परी। सांगों गा अवधारीं। चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
७८३८. आतां	किंबहुना यापरी। श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं। भोगी आतां अवधारीं। बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२
७८३९. आतां	परि तो बोलु उपसाहावा। आणि वोळगे अवसरु देयावा। आतां म्हणेन जी बरवा। ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
७८४०. आतां	ऐसिऐसियापरी। जन्माचा कांटाळा धरी। म्हणे आतां तें न करीं। जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
७८४१. आतां	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें। कां वळित धरिलें खगें। तेथ उपेक्षूनि जो रिगे। तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
७८४२. आतां	आतां आणीकही एक। लक्षण अलौकिक। सांगेन आइक। धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
७८४३. आतां	तैसें ज्ञानाचें बोलणें। आणि येणें रसाळपणें। आतां पुरे कोण म्हणे। आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
७८४४. आतां	तरी आतां ययावरी। प्रज्ञेचा माजु धरीं। पदें साच करीं। निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
७८४५. आतां	यावरी आतां तुम्हीं। आज्ञापिला स्वामी। वायां वाग् मी। वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
७८४६. आतां	आतां धनंजया महामती। अज्ञान ऐसी वदंती। तेंही सांगों व्यक्ती। लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
७८४७. आतां	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों। तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों। गुरुसेवका नांव पाहा हो। सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
७८४८. आतां	जाण तयाचां ठायीं। अज्ञानासि पारु नाहीं। आतां आणीकें कांहीं। चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
७८४९. आतां	वैरिया नीद आली। आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं। हें मानी तो सपिलीं। मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
७८५०. आतां	म्हणोनि आतां विशेषें। तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे। हें सांगावें आंखेंलेखें। न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
७८५१. आतां	आतां इयावरी। जे तो श्रीहरी। बोलिला तें करीं। कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
७८५२. आतां	तंव सर्वज्ञांचा रावो। म्हणे जाणोनि तयाचा भावो। परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो। सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
७८५३. आतां	तेंचि आतां अवधारीं। इयें नेत्रगोचरें आकारीं। तें ज्ञेय जियापरी। व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
७८५४. आतां	आणि आतां हें रोकडें। उपपत्तीचेंनि पवाडें। निरूपिलें उघडें। ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
७८५५. आतां	आतां चौठायीं न करूं। एकही म्हणोनि न सरूं। आत्मानात्मया धरूं। सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
७८५६. आतां	आतां पुरे हें बहुत। पैं सर्वार्थाचें मथित। सिद्धांतनवनीत। देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
७८५७. आतां	हा जी जाहलिये प्रतीती। घर बांधणें जें चित्तीं। तें आतां ना सुभद्रापती। इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०

७८५८. आतां	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
७८५९. आतां	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
७८६०. आतां	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
७८६१. आतां	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
७८६२. आतां	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
७८६३. आतां	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
७८६४. आतां	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
७८६५. आतां	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
७८६६. आतां	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
७८६७. आतां	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
७८६८. आतां	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
७८६९. आतां	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
७८७०. आतां	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडे	ज्ञाने.१४.४.१२९
७८७१. आतां	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
७८७२. आतां	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
७८७३. आतां	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
७८७४. आतां	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
७८७५. आतां	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
७८७६. आतां	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
७८७७. आतां	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
७८७८. आतां	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
७८७९. आतां	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
७८८०. आतां	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
७८८१. आतां	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
७८८२. आतां	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
७८८३. आतां	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
७८८४. आतां	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९

७८८५. आतां	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
७८८६. आतां	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
७८८७. आतां	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४
७८८८. आतां	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
७८८९. आतां	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
७८९०. आतां	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
७८९१. आतां	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
७८९२. आतां	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
७८९३. आतां	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
७८९४. आतां	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
७८९५. आतां	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
७८९६. आतां	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
७८९७. आतां	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
७८९८. आतां	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
७८९९. आतां	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
७९००. आतां	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
७९०१. आतां	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
७९०२. आतां	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
७९०३. आतां	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
७९०४. आतां	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
७९०५. आतां	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
७९०६. आतां	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
७९०७. आतां	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
७९०८. आतां	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
७९०९. आतां	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
७९१०. आतां	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
७९११. आतां	मावळवीत विश्वाभासु । नवल उदयला चंडांशु । अद्वयाब्जिनीविकाशु । वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१

७९१२. आतां	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
७९१३. आतां	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
७९१४. आतां	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
७९१५. आतां	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
७९१६. आतां	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
७९१७. आतां	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
७९१८. आतां	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
७९१९. आतां	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
७९२०. आतां	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
७९२१. आतां	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
७९२२. आतां	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
७९२३. आतां	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
७९२४. आतां	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
७९२५. आतां	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
७९२६. आतां	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
७९२७. आतां	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
७९२८. आतां	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
७९२९. आतां	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
७९३०. आतां	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
७९३१. आतां	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
७९३२. आतां	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
७९३३. आतां	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
७९३४. आतां	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
७९३५. आतां	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
७९३६. आतां	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
७९३७. आतां	आतां दुःखाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
७९३८. आतां	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४

७९३९. आतां	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
७९४०. आतां	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
७९४१. आतां	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
७९४२. आतां	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
७९४३. आतां	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
७९४४. आतां	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
७९४५. आतां	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
७९४६. आतां	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
७९४७. आतां	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
७९४८. आतां	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
७९४९. आतां	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
७९५०. आतां	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
७९५१. आतां	आतां ययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
७९५२. आतां	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
७९५३. आतां	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
७९५४. आतां	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
७९५५. आतां	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
७९५६. आतां	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
७९५७. आतां	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
७९५८. आतां	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
७९५९. आतां	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
७९६०. आतां	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
७९६१. आतां	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
७९६२. आतां	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
७९६३. आतां	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
७९६४. आतां	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
७९६५. आतां	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९

७९६६. आतां	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
७९६७. आतां	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
७९६८. आतां	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
७९६९. आतां	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
७९७०. आतां	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
७९७१. आतां	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
७९७२. आतां	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
७९७३. आतां	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
७९७४. आतां	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
७९७५. आतां	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
७९७६. आतां	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
७९७७. आतां	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
७९७८. आतां	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
७९७९. आतां	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
७९८०. आतां	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
७९८१. आतां	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
७९८२. आतां	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
७९८३. आतां	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
७९८४. आतां	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
७९८५. आतां	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
७९८६. आतां	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
७९८७. आतां	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
७९८८. आतां	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
७९८९. आतां	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
७९९०. आतां	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
७९९१. आतां	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
७९९२. आतां	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१

७९९३. आतां	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
७९९४. आतां	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
७९९५. आतां	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
७९९६. आतां	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
७९९७. आतां	आतां चंदनाचें बुड । सर्पी जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
७९९८. आतां	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
७९९९. आतां	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
८०००. आतां	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
८००१. आतां	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
८००२. आतां	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
८००३. आतां	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
८००४. आतां	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दुःस्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
८००५. आतां	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
८००६. आतां	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
८००७. आतां	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
८००८. आतां	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
८००९. आतां	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
८०१०. आतां	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
८०११. आतां	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
८०१२. आतां	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
८०१३. आतां	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
८०१४. आतां	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
८०१५. आतां	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
८०१६. आतां	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
८०१७. आतां	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
८०१८. आतां	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
८०१९. आतां	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७

८०२०. आतां	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
८०२१. आतां	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
८०२२. आतां	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
८०२३. आतां	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
८०२४. आतां	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
८०२५. आतां	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
८०२६. आतां	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
८०२७. आतां	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
८०२८. आतांचि	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
८०२९. आतांचि	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
८०३०. आतांचि	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
८०३१. आतांचि	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
८०३२. आतांचि	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
८०३३. आतांचि	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
८०३४. आतांचि	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
८०३५. आतांचि	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
८०३६. आतांचि	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
८०३७. आतांचि	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
८०३८. आतांचि	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
८०३९. आतांचें	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
८०४०. आतांचें	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
८०४१. आतांचें	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
८०४२. आतिथ्याचा	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
८०४३. आतुडलें	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
८०४४. आतुडलों	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
८०४५. आतुडविलें	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
८०४६. आतुडवीजे	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०

८०४७. आतुडे	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
८०४८. आतुडे	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
८०४९. आतुडे	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
८०५०. आतुडें	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
८०५१. आतुडेचिना	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
८०५२. आतुर	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दु:स्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
८०५३. आते	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
८०५४. आते	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
८०५५. आते	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
८०५६. आते	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
८०५७. आतें	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
८०५८. आतें	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
८०५९. आतो	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
८०६०. आतौटेपणें	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
८०६१. आत्मऋद्धी	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
८०६२. आत्मक्रिया	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
८०६३. आत्मघाता	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
८०६४. आत्मघातु	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६
८०६५. आत्मचर्चा	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
८०६६. आत्मचर्चा	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
८०६७. आत्मचर्चें	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चें चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
८०६८. आत्मचोरें	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
८०६९. आत्मच्छाया	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
८०७०. आत्मजा	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
८०७१. आत्मजा	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
८०७२. आत्मजिज्ञासु	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
८०७३. आत्मजु	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३

८०७४. आत्मजु	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
८०७५. आत्मजेचां	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
८०७६. आत्मज्ञान	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
८०७७. आत्मज्ञान	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
८०७८. आत्मज्ञान	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
८०७९. आत्मज्ञान	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
८०८०. आत्मज्ञान	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
८०८१. आत्मज्ञान	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
८०८२. आत्मज्ञान	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
८०८३. आत्मज्ञान	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
८०८४. आत्मज्ञानविखीं	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
८०८५. आत्मज्ञानसुदिनाचा	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
८०८६. आत्मज्ञानाचां	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
८०८७. आत्मज्ञानाचिया	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
८०८८. आत्मज्ञानाचे	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
८०८९. आत्मज्ञानाचें	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
८०९०. आत्मज्ञानाचें	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
८०९१. आत्मज्ञानाचेनि	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
८०९२. आत्मज्ञानीं	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
८०९३. आत्मज्ञानीं	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
८०९४. आत्मज्ञानीं	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
८०९५. आत्मज्ञानीं	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
८०९६. आत्मज्ञानें	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
८०९७. आत्मज्ञानें	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
८०९८. आत्मज्ञानें	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
८०९९. आत्मठेवा	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
८१००. आत्मतत्त्व	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४

८१०१. आत्मतत्त्व	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
८१०२. आत्मतत्त्वज्ञानीं	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
८१०३. आत्मतत्त्वा	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
८१०४. आत्मतुष्टीं	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
८१०५. आत्मतोषीं	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
८१०६. आत्मत्व	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
८१०७. आत्मत्वें	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
८१०८. आत्मत्वें	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
८१०९. आत्मत्वें	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
८११०. आत्मत्वें	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
८१११. आत्मदर्शन	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
८११२. आत्मदर्शनीं	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
८११३. आत्मध्यानाचिया	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
८११४. आत्मनाथाचिया	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
८११५. आत्मनाशा	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
८११६. आत्मनिर्धारु	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजें जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
८११७. आत्मनिवेदनतरांडें	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
८११८. आत्मनिवेदनातळींची	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
८११९. आत्मनिश्चयाची	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
८१२०. आत्मनिश्वास	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
८१२१. आत्मपणें	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
८१२२. आत्मपरपीडा	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
८१२३. आत्मपर्यालोचु	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
८१२४. आत्मप्रकाशमंदिरा-	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
८१२५. आत्मप्रकाशें	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
८१२६. आत्मप्रकाशें	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१
८१२७. आत्मप्रकृतीचां	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५

८१२८. आत्मप्रभा	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
८१२९. आत्मप्रभा	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
८१३०. आत्मप्रथा	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
८१३१. आत्मप्राप्तिफळ	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
८१३२. आत्मबिंबा	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
८१३३. आत्मबुद्धी	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७
८१३४. आत्मबुद्धि	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
८१३५. आत्मबुद्धि	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
८१३६. आत्मबुद्धि	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
८१३७. आत्मबुद्धीसि	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
८१३८. आत्मबोधप्रशस्ती	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
८१३९. आत्मबोधप्रसन्नता-	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
८१४०. आत्मबोधभरितु	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
८१४१. आत्मबोधयुक्तु	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
८१४२. आत्मबोधाचा	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
८१४३. आत्मबोधाचा	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
८१४४. आत्मबोधाचा	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
८१४५. आत्मबोधाचा	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
८१४६. आत्मबोधाचां	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
८१४७. आत्मबोधाचिया	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
८१४८. आत्मबोधाचिया	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एर्थीची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
८१४९. आत्मबोधाचियां	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
८१५०. आत्मबोधाचे	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
८१५१. आत्मबोधाचेनि	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
८१५२. आत्मबोधीं	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
८१५३. आत्मबोधीं	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
८१५४. आत्मबोधींचें	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९

८१५५. आत्मबोधु	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
८१५६. आत्मबोधें	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
८१५७. आत्मबोधें	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
८१५८. आत्मबोधें	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
८१५९. आत्मबोधें	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
८१६०. आत्मबोधें	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
८१६१. आत्मभुवना-	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । माजीं पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
८१६२. आत्मभुवनी	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
८१६३. आत्मभ्रांति	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
८१६४. आत्मभ्रांतीसाठीं	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
८१६५. आत्ममरण	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
८१६६. आत्मया	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
८१६७. आत्मया	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
८१६८. आत्मया	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
८१६९. आत्मया	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
८१७०. आत्मया	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
८१७१. आत्मया	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
८१७२. आत्मया	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
८१७३. आत्मया	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
८१७४. आत्मया	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
८१७५. आत्मया	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
८१७६. आत्मया	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
८१७७. आत्मया	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
८१७८. आत्मया	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
८१७९. आत्मया	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
८१८०. आत्मयाकडे	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
८१८१. आत्मयाचा	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१

८१८२. आत्मयाचां	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
८१८३. आत्मयाचां	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
८१८४. आत्मयाचां	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
८१८५. आत्मयाचिये	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्में करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
८१८६. आत्मयाचिये	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
८१८७. आत्मयाची	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
८१८८. आत्मयाची	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
८१८९. आत्मयाचें	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
८१९०. आत्मयाचेनि	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण । तैसें देहादिपंचकारण । होय आपणयां आपण । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
८१९१. आत्मयातें	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
८१९२. आत्मयातें	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
८१९३. आत्मयातें	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
८१९४. आत्मयायेवढीया	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
८१९५. आत्मयासी	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
८१९६. आत्मयोगें	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
८१९७. आत्मरसाचें	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
८१९८. आत्मरसेंचि	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
८१९९. आत्मराजाचिये	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
८२००. आत्मराजु	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
८२०१. आत्मराजें	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
८२०२. आत्मरूप	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
८२०३. आत्मरूप	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
८२०४. आत्मरूपा	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
८२०५. आत्मरूपीं	तरी उचितें कर्मे आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
८२०६. आत्मरूपीं	येणेंचि सत्कर्मे । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
८२०७. आत्मरूपीं	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
८२०८. आत्मलाभा	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६

८२०९. आत्मलाभाचें	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
८२१०. आत्मलाभाविखीं	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
८२११. आत्मलाभासारिखें	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
८२१२. आत्मलाभें	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
८२१३. आत्मलिंगातें	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
८२१४. आत्मविद	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
८२१५. आत्मविदविलासीं	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
८२१६. आत्मविदांचे	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
८२१७. आत्मविवेकीं	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
८२१८. आत्मविषयीं	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
८२१९. आत्मविषयीं	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
८२२०. आत्मसंगती	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
८२२१. आत्मसत्ते	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
८२२२. आत्मसत्ते	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
८२२३. आत्मसत्ते	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
८२२४. आत्मसमरसीं	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
८२२५. आत्मसाक्षात्कारीं	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
८२२६. आत्मसाक्षात्कारु	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
८२२७. आत्मसिद्धि	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
८२२८. आत्मसिद्धि	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
८२२९. आत्मसिद्धीचि	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
८२३०. आत्मसिद्धीचिया	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२
८२३१. आत्मसिद्धीची	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
८२३२. आत्मसुख	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
८२३३. आत्मसुख	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
८२३४. आत्मसुख	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
८२३५. आत्मसुख	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८

८२३६. आत्मसुख	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
८२३७. आत्मसुखाचिया	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
८२३८. आत्मसुखाचीं	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६
८२३९. आत्मस्तुति	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
८२४०. आत्मस्थिती	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
८२४१. आत्मस्थितीचा	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
८२४२. आत्मस्वरूपाजवळें	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
८२४३. आत्मस्वरूपीं	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
८२४४. आत्मस्वरूपीं	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
८२४५. आत्मस्वरूपीं	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्मे	ज्ञाने.१८.१६.३९४
८२४६. आत्महत्येसि	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
८२४७. आत्महवन	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
८२४८. आत्महित	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
८२४९. आत्महिता	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
८२५०. आत्मा	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
८२५१. आत्मा	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
८२५२. आत्मा	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
८२५३. आत्मा	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
८२५४. आत्मा	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
८२५५. आत्मा	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
८२५६. आत्मा	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
८२५७. आत्मा	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
८२५८. आत्मा	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
८२५९. आत्मा	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
८२६०. आत्मा	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
८२६१. आत्मा	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
८२६२. आत्मा	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४

८२६३. आत्मा	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
८२६४. आत्मा	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
८२६५. आत्मा	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
८२६६. आत्मा	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
८२६७. आत्मा	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
८२६८. आत्मा	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
८२६९. आत्मा	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
८२७०. आत्मा	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
८२७१. आत्मा	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
८२७२. आत्मा	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
८२७३. आत्मा	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
८२७४. आत्मा	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
८२७५. आत्मा	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
८२७६. आत्मा	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
८२७७. आत्मा	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
८२७८. आत्मा	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
८२७९. आत्मा	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
८२८०. आत्मा	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
८२८१. आत्मा	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
८२८२. आत्मा	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
८२८३. आत्मा	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्मे तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
८२८४. आत्मा	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
८२८५. आत्मा	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
८२८६. आत्मा	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
८२८७. आत्मा	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
८२८८. आत्मा	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
८२८९. आत्मा	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६

८२९०. आत्मा	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
८२९१. आत्मा	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
८२९२. आत्मा	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
८२९३. आत्मा	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
८२९४. आत्मा	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
८२९५. आत्मा	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
८२९६. आत्मा	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
८२९७. आत्मा	तेथ ब्रह्म आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
८२९८. आत्मा	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
८२९९. आत्मा	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
८३००. आत्मा	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
८३०१. आत्मा	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
८३०२. आत्माचि	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
८३०३. आत्मानंदें	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
८३०४. आत्मानात्मकिटा	कोणी एकु सुभटा । विचाराचां आगिटां । आत्मानात्मकिटा । पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
८३०५. आत्मानात्मया	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
८३०६. आत्मानात्मव्यवस्था-	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
८३०७. आत्मानुभवनरेंद्रा	नमो चतुरचित्तचकोरचंद्रा । आत्मानुभवनरेंद्रा । श्रुतिगुणसमुद्रा । मन्मथमन्मथा	ज्ञाने.१०.४
८३०८. आत्मानुभवराज्यसुखा	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
८३०९. आत्मानुभववाटे	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
८३१०. आत्माराम	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
८३११. आत्मारामु	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
८३१२. आत्मारामु	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
८३१३. आत्मारामु	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
८३१४. आत्मारामें	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१
८३१५. आत्मिक	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
८३१६. आत्मेन	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५

८३१७. आत्मेनि	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
८३१८. आत्मेनि	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
८३१९. आत्मेनि	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
८३२०. आत्मेनि	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
८३२१. आत्मेनिसीं	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
८३२२. आत्मेनिसीं	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
८३२३. आत्यंतिकु	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
८३२४. आत्यंतिकु	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
८३२५. आथर्वण	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मींही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९
८३२६. आथि	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
८३२७. आथि	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
८३२८. आथि	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
८३२९. आथि	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
८३३०. आथि	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
८३३१. आथि	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
८३३२. आथि	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
८३३३. आथि	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
८३३४. आथि	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि नि:शेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
८३३५. आथि	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
८३३६. आथि	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
८३३७. आथि	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदा फल	ज्ञाने.८.२.११
८३३८. आथि	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
८३३९. आथि	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
८३४०. आथि	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
८३४१. आथि	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
८३४२. आथि	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
८३४३. आथि	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११

८३४४. आथि	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
८३४५. आथि	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
८३४६. आथि	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
८३४७. आथि	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
८३४८. आथि	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
८३४९. आथि	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
८३५०. आथि	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
८३५१. आथि	हां गा समुद्र अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
८३५२. आथि	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
८३५३. आथि	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
८३५४. आथि	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
८३५५. आथि	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
८३५६. आथि	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
८३५७. आथि	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
८३५८. आथि	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
८३५९. आथि	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
८३६०. आथि	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
८३६१. आथि	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
८३६२. आथि	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
८३६३. आथि	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
८३६४. आथि	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
८३६५. आथिला	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
८३६६. आथिला	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
८३६७. आथिला	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
८३६८. आथिला	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
८३६९. आथिला	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
८३७०. आथिला	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९

८३७१. आथिला	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
८३७२. आथिला	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
८३७३. आथिला	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मार्गोही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
८३७४. आथिलिया	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
८३७५. आथिलिया	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
८३७६. आथिलिया	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
८३७७. आथिलीं	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
८३७८. आथिले	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
८३७९. आथिले	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
८३८०. आथिलेचि	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
८३८१. आथिलेनि	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
८३८२. आथिलेपण	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
८३८३. आथिलेपणें	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
८३८४. आथिलेपणें	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
८३८५. आथिलेपणें	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
८३८६. आथिलेपणें	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
८३८७. आथिलेपणें	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
८३८८. आथी	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
८३८९. आथी	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
८३९०. आथी	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
८३९१. आथी	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
८३९२. आथी	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
८३९३. आथी	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
८३९४. आथी	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
८३९५. आथी	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
८३९६. आथी	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
८३९७. आथी	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८

८३९८. आथी	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
८३९९. आथी	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
८४००. आथी	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
८४०१. आथी	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
८४०२. आथी	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
८४०३. आथी	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
८४०४. आथी	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
८४०५. आथी	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
८४०६. आथी	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
८४०७. आथी	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
८४०८. आथी	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
८४०९. आथी	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
८४१०. आथी	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
८४११. आथी	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
८४१२. आथी	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
८४१३. आथी	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
८४१४. आथी	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
८४१५. आथी	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
८४१६. आथी	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
८४१७. आथी	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
८४१८. आथी	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
८४१९. आथी	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
८४२०. आथी	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
८४२१. आथी	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
८४२२. आथी	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
८४२३. आथी	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
८४२४. आथी	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४

८४२५. आथी	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
८४२६. आथी	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
८४२७. आथी	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
८४२८. आथी	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
८४२९. आथी	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
८४३०. आथी	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
८४३१. आथी	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मींही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९
८४३२. आथी	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
८४३३. आथी	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
८४३४. आथी	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
८४३५. आथी	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
८४३६. आथी	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
८४३७. आथी	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
८४३८. आथी	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
८४३९. आथी	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
८४४०. आथी	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
८४४१. आथी	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अर्धींचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
८४४२. आथी	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
८४४३. आथी	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
८४४४. आथी	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
८४४५. आथी	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
८४४६. आथी	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आलु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
८४४७. आथी	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूपययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
८४४८. आथी	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
८४४९. आथी	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
८४५०. आथी	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
८४५१. आथी	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५

८४५२. आथी	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
८४५३. आथी	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
८४५४. आथी	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
८४५५. आथी	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
८४५६. आथी	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
८४५७. आथी	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
८४५८. आथी	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
८४५९. आथी	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
८४६०. आथी	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
८४६१. आथी	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
८४६२. आथी	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
८४६३. आथी	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
८४६४. आथी	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
८४६५. आथी	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
८४६६. आथी	आणि केलां कर्मी पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
८४६७. आथी	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
८४६८. आथी	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
८४६९. आथी	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
८४७०. आथी	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्में	ज्ञाने.१८.१७.४२२
८४७१. आथी	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
८४७२. आथी	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
८४७३. आथी	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
८४७४. आथी	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
८४७५. आथी	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
८४७६. आथी	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
८४७७. आथी	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
८४७८. आथी	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८

८४७९. आथी	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
८४८०. आथी	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
८४८१. आथी	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
८४८२. आथी	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
८४८३. आथी	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
८४८४. आथी	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
८४८५. आथी	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
८४८६. आथी	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
८४८७. आथी	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
८४८८. आथी	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
८४८९. आथी	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
८४९०. आदर	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
८४९१. आदरविली	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
८४९२. आदरा	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
८४९३. आदरा	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
८४९४. आदरिजेल	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
८४९५. आदरिजो	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
८४९६. आदरिती	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
८४९७. आदरिती	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
८४९८. आदरिती	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
८४९९. आदरिलीं	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
८५००. आदरिली	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
८५०१. आदरिलें	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
८५०२. आदरिलें	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
८५०३. आदरिलें	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
८५०४. आदरिलें	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
८५०५. आदरिलें	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४

८५०६. आदरिलें	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
८५०७. आदरिलें	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
८५०८. आदरिलें	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
८५०९. आदरिलें	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
८५१०. आदरिलें	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
८५११. आदरिलें	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
८५१२. आदरिलें	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
८५१३. आदरिलें	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
८५१४. आदरिलें	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
८५१५. आदरिलेंही	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
८५१६. आदरी	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
८५१७. आदरी	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
८५१८. आदरी	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
८५१९. आदरील	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
८५२०. आदरु	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
८५२१. आदरु	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
८५२२. आदरु	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
८५२३. आदरु	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
८५२४. आदरु	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
८५२५. आदरु	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
८५२६. आदरु	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
८५२७. आदरें	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
८५२८. आदरें	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
८५२९. आदरें	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
८५३०. आदरें	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
८५३१. आदरें	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
८५३२. आदरें	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३

८५३३. आदरें	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
८५३४. आदरें	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
८५३५. आदरें	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
८५३६. आदरें	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
८५३७. आदरें	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
८५३८. आदरें	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
८५३९. आदरें	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
८५४०. आदरें	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
८५४१. आदरें	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
८५४२. आदरें	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
८५४३. आदरेंशी	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
८५४४. आदरेसीं	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
८५४५. आदरेंसीं	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंतःकरणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९
८५४६. आदरेंसीं	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
८५४७. आदरेसीं	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
८५४८. आदळती	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
८५४९. आदळलिया	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंतःकरण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
८५५०. आदळु	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
८५५१. आदळे	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
८५५२. आदि	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
८५५३. आदि	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
८५५४. आदि	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
८५५५. आदि-	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
८५५६. आदि	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
८५५७. आदि	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
८५५८. आदि	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
८५५९. आदि	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१

८५६०. आदि	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
८५६१. आदि	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
८५६२. आदि	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
८५६३. आदि	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
८५६४. आदि	महर्षीं आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
८५६५. आदि	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
८५६६. आदि	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
८५६७. आदि	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
८५६८. आदि	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
८५६९. आदि	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
८५७०. आदि	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
८५७१. आदि	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
८५७२. आदि	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
८५७३. आदि	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
८५७४. आदि	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
८५७५. आदिअंतु	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
८५७६. आदिकरुनी	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
८५७७. आदिकरुनी	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
८५७८. आदिकरुनी	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
८५७९. आदिकरूनी	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
८५८०. आदिकरूनि	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
८५८१. आदिगुरु	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
८५८२. आदिगुरू	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
८५८३. आदिचेनि	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
८५८४. आदिजनक	वरुण तूं सोम । स्त्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
८५८५. आदित्यवारीं	नित्य नैमित्तिकें कर्मे सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
८५८६. आदित्यांआंतु	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१

८५८७. आदित्यांचिया	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
८५८८. आदित्यांचीं	तंव नानावर्णे कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
८५८९. आदित्याचीं	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
८५९०. आदिपुरुखीं	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
८५९१. आदिपुरुखु	तो आइक निर्दोखु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । म्हणे आदिपुरुखु । अर्जुनातें	ज्ञाने.१३.१९.९५८
८५९२. आदिपुरुष	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
८५९३. आदिपुरुषाची	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
८५९४. आदिपुरुषीं	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
८५९५. आदिपुरुषीं	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
८५९६. आदिप्रकृतीचें	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
८५९७. आदिबीज	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
८५९८. आदिमध्यनिदानीं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
८५९९. आदिमध्यांतरहिता	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
८६००. आदिमध्यांतरहितु	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
८६०१. आदिमध्यांतीं	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
८६०२. आदिलाची	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
८६०३. आदिलापासूनि	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
८६०४. आदिलापासोनि	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
८६०५. आदिवंत	अथवा ज्ञानाग्निहोत्री । जे परब्रह्मण्य श्रोत्री । महासुखक्षेत्रीं । आदिवंत	ज्ञाने.६.४२-४३.४४९
८६०६. आदिवंद्य	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
८६०७. आदिवर्णु	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
८६०८. आदिशून्य	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
८६०९. आदिशून्याचा	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
८६१०. आदिसंकल्प	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
८६११. आदिसंकल्पाची	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
८६१२. आदिसंकल्पु	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
८६१३. आदिस्थितिग्रासीं	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१

८६१४. आदी	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्त्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
८६१५. आदी	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
८६१६. आदी	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
८६१७. आदी	यावरी आदी । पांचवटेयाची बांधी । बांधली प्रभेदीं । पंचभूतिकीं	ज्ञाने.१३.४.४६
८६१८. आदी	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
८६१९. आदी	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
८६२०. आदी	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
८६२१. आदी	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
८६२२. आदी	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
८६२३. आदी	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
८६२४. आदी	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
८६२५. आदीं	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
८६२६. आदीं	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
८६२७. आदीं	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
८६२८. आदीं	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
८६२९. आदींचि	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
८६३०. आदीचा	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
८६३१. आदीचि	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
८६३२. आदीचि	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
८६३३. आदीचि	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
८६३४. आदीची	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
८६३५. आदील	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
८६३६. आदीवरी	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
८६३७. आदीसि	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
८६३८. आद्य	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
८६३९. आद्य	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
८६४०. आद्य	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८

८६४१. आद्य	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
८६४२. आद्य	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
८६४३. आद्यधर्मु	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
८६४४. आद्यंता	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
८६४५. आद्यंतीं	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
८६४६. आद्यंतीं	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
८६४७. आद्यंतीं	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
८६४८. आद्यंतु	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
८६४९. आद्यपुरुष	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
८६५०. आद्या	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
८६५१. आद्या	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
८६५२. आद्यु	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
८६५३. आद्यु	अचळु मी अच्युतु । अनंतु मी अद्वैतु । आद्यु मी अव्यक्तु । व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
८६५४. आधणीं	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
८६५५. आधणीं	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
८६५६. आधले	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
८६५७. आधा	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
८६५८. आधाडा	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
८६५९. आधाडां	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सर्वेचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
८६६०. आधातुरें	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
८६६१. आधाधिले	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
८६६२. आधार	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
८६६३. आधारद्रुमाचां	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
८६६४. आधारमुद्रा	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
८६६५. आधारशक्तीचां	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
८६६६. आधारादि	कुंडलिनी जागवूनि । मध्यमा विकाशूनि । आधारादि भेदूनि । आज्ञावरी	ज्ञाने.१८.५२.१०३८
८६६७. आधारावांचूनि	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११

८६६८. आधारीं	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
८६६९. आधारीं	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
८६७०. आधारीं	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
८६७१. आधारु	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
८६७२. आधारु	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
८६७३. आधारु	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
८६७४. आधारु	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
८६७५. आधारु	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
८६७६. आधारु	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
८६७७. आधारु	ईश्य मी ईश्वरु । अनादि मी अमरु । अभय मी आधारु। आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
८६७८. आधारें	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
८६७९. आधारें	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्मे तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८
८६८०. आधारें	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
८६८१. आधारें	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
८६८२. आधारें	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
८६८३. आधारें	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
८६८४. आधारें	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
८६८५. आधारें	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
८६८६. आधारें	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
८६८७. आधारें	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
८६८८. आधि	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
८६८९. आधि	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
८६९०. आधिये	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
८६९१. आधिलाचि	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
८६९२. आधिलीं	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
८६९३. आधिलीचि	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
८६९४. आधी	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७

८६९५. आधी	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
८६९६. आधी	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
८६९७. आधीं	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
८६९८. आधीं	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
८६९९. आधीं	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
८७००. आधीं	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
८७०१. आधीं	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
८७०२. आधीं	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
८७०३. आधीं	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
८७०४. आधीं	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मर्‍हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
८७०५. आधीं	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
८७०६. आधीं	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
८७०७. आधीं	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
८७०८. आधीं	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
८७०९. आधीं	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
८७१०. आधीं	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
८७११. आधीं	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
८७१२. आधीं	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
८७१३. आधीं	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेथवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
८७१४. आधीं	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
८७१५. आधीं	जे मुमुक्षुमार्गींची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
८७१६. आधीं	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
८७१७. आधीं	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
८७१८. आधीं	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
८७१९. आधीं	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
८७२०. आधीं	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
८७२१. आधीं	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५

८७२२. आधीं	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
८७२३. आधीं	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
८७२४. आधीं	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
८७२५. आधीं	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
८७२६. आधीं	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
८७२७. आधीं	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
८७२८. आधीं	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्में मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
८७२९. आधींच	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
८७३०. आधींच	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
८७३१. आधींच	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
८७३२. आधींच	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
८७३३. आधींच	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
८७३४. आधींच	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
८७३५. आधींच	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
८७३६. आधींचा	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
८७३७. आधींचि	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
८७३८. आधींचि	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
८७३९. आधींचि	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
८७४०. आधींचि	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
८७४१. आधींचि	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
८७४२. आधींचि	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
८७४३. आधींचि	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
८७४४. आधींचि	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
८७४५. आधींचि	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
८७४६. आधींचि	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
८७४७. आधींचि	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
८७४८. आधींचि	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५

८७४९. आधींचि	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
८७५०. आधींचि	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्मीं आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
८७५१. आधींचि	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
८७५२. आधींचि	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
८७५३. आधीच	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
८७५४. आधीन	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
८७५५. आधीन	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
८७५६. आधीन	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
८७५७. आधीनु	जो जन्मसहस्त्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
८७५८. आधें	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
८७५९. आधेय	ईश्य मी ईश्वरु । अनादि मी अमरु । अभय मी आधारु । आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
८७६०. आध्यात्मिक	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
८७६१. आध्यात्मिक	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
८७६२. आन	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
८७६३. आन	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
८७६४. आन	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
८७६५. आन	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
८७६६. आन	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
८७६७. आन	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
८७६८. आन	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
८७६९. आन	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
८७७०. आन	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
८७७१. आन	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
८७७२. आन	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
८७७३. आन	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
८७७४. आन	मग म्हणे हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
८७७५. आन	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३

८७७६. आन	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
८७७७. आन	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
८७७८. आन	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
८७७९. आन	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
८७८०. आन	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
८७८१. आन	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
८७८२. आन	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
८७८३. आन	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
८७८४. आन	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
८७८५. आन	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
८७८६. आन	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
८७८७. आन	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
८७८८. आन	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
८७८९. आन	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
८७९०. आन	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
८७९१. आन	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
८७९२. आन	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
८७९३. आन	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
८७९४. आन	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
८७९५. आन	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
८७९६. आन	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
८७९७. आन	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
८७९८. आन	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
८७९९. आन	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णें । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
८८००. आन	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
८८०१. आन	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
८८०२. आन	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२

८८०३. आन	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
८८०४. आन	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
८८०५. आन	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
८८०६. आन	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
८८०७. आन	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
८८०८. आन	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
८८०९. आन	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
८८१०. आन	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
८८११. आन	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
८८१२. आन	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दुःखावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
८८१३. आन	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
८८१४. आन	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
८८१५. आन	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
८८१६. आन	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
८८१७. आन	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
८८१८. आन	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
८८१९. आन	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
८८२०. आन	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहे । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
८८२१. आन	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
८८२२. आनंदकणुही	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
८८२३. आनंदकल्लोळांची	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
८८२४. आनंदघनु	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
८८२५. आनंदचंद्रींची	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
८८२६. आनंदचित्रींचें	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
८८२७. आनंदजळें	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
८८२८. आनंदभांडारा	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
८८२९. आनंदमय	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२

८८३०. आनंदरोप	इहीं संतोषवन खांडिलें। धैर्यदुर्ग पाडिले। आनंदरोप सांडिलें। उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
८८३१. आनंदलीसे	कीं गीता हे सप्तशती। मंत्रप्रतिपाद्य भगवती। मोहमहिषा मुक्ती। आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
८८३२. आनंदसंपदा	ययावरी तो पांडुकुमरु। जाहला आनंदसंपदा थोरु। आणि कृष्णचरणचतुरु। एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
८८३३. आनंदसमुद्रीं	जे परिणामा निघाले कोंभ। जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ। जे आनंदसमुद्रीं कुंभ। चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
८८३४. आनंदसरोवरींचीं	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें। तैसे जे हे तुझे डोळे। आपुलिया प्रसादाचीं राउळें। जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
८८३५. आनंदसाम्राज्यीं	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु। कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु। आनंदसाम्राज्यीं पाटु। बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
८८३६. आनंदाकारु	माजिरां अन्नपानीं। प्रमदांचां आलिंगनीं। मी होईन त्रिभुवनीं। आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२
८८३७. आनंदाचां	कां चैतन्यांचिये पोवळी-। माजीं आनंदाचां राउळीं। गुरुलिंगा ढाळी। ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
८८३८. आनंदाचिया	अहो अळुमाळ अवधान देयावें। येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें। बाप श्रवणेंद्रिया दैवें। घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
८८३९. आनंदाचिया	जयाचेनि उजाळें। उघडती बुद्धीचे डोळे। जीवु दोंदावरी लोळे। आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
८८४०. आनंदाचीं	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं। जैसी सौंदर्या राणीव जोडली। तैसीं मनोहरें देखिलीं। हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
८८४१. आनंदाचे	ते आनंदाचे अनुकार। सुखाचे अंकुर। कीं महाबोधें विहार। केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
८८४२. आनंदाचें	जें विश्वाचें मूळ। जें योगद्रुमाचें फळ। जें आनंदाचें केवळ। चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
८८४३. आनंदाचें	परी रायारंका पाड धरूं। नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं। एकसरें आनंदाचें आवारूं। होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
८८४४. आनंदाचें	तैसा वाग्विलास विस्तारूं। गीतार्थें विश्व भरूं। आनंदाचें आवारूं। मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
८८४५. आनंदाचेनि	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें। साभिप्राय अंत:करणें। आतां आदरेंसीं बोलणें। घडेल तया	ज्ञाने.६.९
८८४६. आनंदाचेनि	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे। वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे। पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें। आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
८८४७. आनंदामाजीं	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें। देवो बोलतां से नेघे। तंव आनंदामाजीं आंगें। विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
८८४८. आनंदामृताचें	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें। आनंदामृताचें भरितें। वोसंडत तें मागुतें। काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५
८८४९. आनंदामोदबहळ	आनंदामोदबहळ। सात्त्विकाचें मुकुळ। तें उमललें अष्टदळ। ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
८८५०. आनंदासीचि	जैसा परिमळ जाहला मरगजा। कां आनंदासीचि निघालिया भुजा। ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा। जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
८८५१. आनंदु	आनंदु ना निरानंदु। एकु ना विविधु। मोकळा ना बद्धु। आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
८८५२. आनंदु	जो नाइकिजतां नादु। जो असौरभ्य मकरंदु। जो आंगाथिला आनंदु। सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
८८५३. आनंदु	जो नादें ऐकिजता नादु। स्वादें चाखिजता स्वादु। जो भोगिजतसे आनंदु। आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
८८५४. आनंदु	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे। जंव जंव देहबुद्धि आटे। तंव तंव आनंदु दुणवटे। कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
८८५५. आनंदु	जाणे अजु मी अजरु। अक्षयो मी अक्षरु। अपूर्व मी अपारु। आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
८८५६. आनंदु	तेथ बुझिजे बोधु बोधें। आनंदु घेपे आनंदें। सुखवरी नुसधें। सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५

८८५७. आनंदे	जयजय शुद्धे । उदारे प्रसिद्धे । अनव्रत आनंदे । वर्षतिये	ज्ञाने.१२.१
८८५८. आनंदें	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
८८५९. आनंदें	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
८८६०. आनंदें	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणे जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
८८६१. आनंदें	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
८८६२. आनंदेंचि	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
८८६३. आनंदेसीं	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
८८६४. आनंदैककळा	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
८८६५. आनआन	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
८८६६. आनचि	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
८८६७. आनचि	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
८८६८. आनचि	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
८८६९. आना	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
८८७०. आना	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
८८७१. आना	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
८८७२. आना	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
८८७३. आना	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
८८७४. आना	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
८८७५. आनाचे	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
८८७६. आनान	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
८८७७. आनान	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
८८७८. आनान	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
८८७९. आनान	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
८८८०. आनान	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
८८८१. आनानी	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
८८८२. आनानी	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
८८८३. आनानी	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७

८८८४. आनानी	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
८८८५. आनानीं	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
८८८६. आनानीं	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
८८८७. आनानीं	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
८८८८. आनानें	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
८८८९. आनानें	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
८८९०. आनानें	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
८८९१. आनानें	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८
८८९२. आनासारिखें	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
८८९३. आनी	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
८८९४. आनी	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
८८९५. आनी	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
८८९६. आनी	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
८८९७. आनीं	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
८८९८. आनीं	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
८८९९. आनीं	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
८९००. आनु	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
८९०१. आनु	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
८९०२. आनु	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
८९०३. आनु	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
८९०४. आनु	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
८९०५. आनुही	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
८९०६. आनें	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
८९०७. आनें	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
८९०८. आनें	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
८९०९. आनें	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
८९१०. आनें	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६

८९११. आनें	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
८९१२. आनेंआन	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
८९१३. आनौती	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
८९१४. आप	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
८९१५. आप	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
८९१६. आप	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
८९१७. आप	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
८९१८. आप	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशिति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
८९१९. आप	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
८९२०. आप	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
८९२१. आप	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
८९२२. आप	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
८९२३. आपंगी	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
८९२४. आपजतां	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
८९२५. आपजे	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
८९२६. आपजे	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
८९२७. आपजे	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
८९२८. आपजेल	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
८९२९. आपण	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णूं	ज्ञाने.१.१४.१४०
८९३०. आपण	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
८९३१. आपण	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
८९३२. आपण	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
८९३३. आपण	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
८९३४. आपण	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
८९३५. आपण	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
८९३६. आपण	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
८९३७. आपण	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६

८९३८. आपण	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
८९३९. आपण	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
८९४०. आपण	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
८९४१. आपण	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
८९४२. आपण	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
८९४३. आपण	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
८९४४. आपण	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
८९४५. आपण	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
८९४६. आपण	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
८९४७. आपण	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
८९४८. आपण	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
८९४९. आपण	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
८९५०. आपण	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
८९५१. आपण	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
८९५२. आपण	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
८९५३. आपण	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
८९५४. आपण	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६
८९५५. आपण	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
८९५६. आपण	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
८९५७. आपण	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
८९५८. आपण	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
८९५९. आपण	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
८९६०. आपण	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
८९६१. आपण	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
८९६२. आपण	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
८९६३. आपण	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
८९६४. आपण	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४

८९६५. आपण	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
८९६६. आपण	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
८९६७. आपण	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
८९६८. आपण	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
८९६९. आपण	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
८९७०. आपण	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
८९७१. आपण	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
८९७२. आपण	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
८९७३. आपण	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
८९७४. आपण	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
८९७५. आपण	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
८९७६. आपण	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
८९७७. आपण	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
८९७८. आपण	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
८९७९. आपण	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
८९८०. आपण	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
८९८१. आपण	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
८९८२. आपण	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
८९८३. आपण	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
८९८४. आपण	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
८९८५. आपण	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
८९८६. आपण	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
८९८७. आपण	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
८९८८. आपण	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
८९८९. आपण	गुरुकृपास्नेहसलिलीं । आपण होय मासोळी । कोणे एके वेळीं । हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
८९९०. आपण	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । विये मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
८९९१. आपण	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९

८९९२. आपण	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
८९९३. आपण	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
८९९४. आपण	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
८९९५. आपण	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
८९९६. आपण	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
८९९७. आपण	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
८९९८. आपण	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
८९९९. आपण	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
९०००. आपण	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
९००१. आपण	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
९००२. आपण	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
९००३. आपण	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
९००४. आपण	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
९००५. आपण	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
९००६. आपण	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
९००७. आपण	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
९००८. आपण	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
९००९. आपण	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
९०१०. आपण	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
९०११. आपण	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
९०१२. आपण	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
९०१३. आपण	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
९०१४. आपण	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
९०१५. आपण	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
९०१६. आपण	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
९०१७. आपण	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
९०१८. आपण	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३

९०१९. आपण	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
९०२०. आपण	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण । तैसें देहादिपंचकारण । होय आपणयां आपण । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
९०२१. आपण	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
९०२२. आपण	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
९०२३. आपण	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
९०२४. आपण	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
९०२५. आपण	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
९०२६. आपण	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
९०२७. आपण	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
९०२८. आपण	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
९०२९. आपण	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
९०३०. आपण	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
९०३१. आपणचि	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
९०३२. आपणचि	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
९०३३. आपणचि	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
९०३४. आपणचि	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
९०३५. आपणचि	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
९०३६. आपणचि	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
९०३७. आपणचि	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
९०३८. आपणचि	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
९०३९. आपणचि	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
९०४०. आपणचि	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
९०४१. आपणचि	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
९०४२. आपणचि	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
९०४३. आपणचि	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
९०४४. आपणचि	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
९०४५. आपणचि	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०

९०४६. आपणचि	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
९०४७. आपणचि	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
९०४८. आपणचि	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
९०४९. आपणचि	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
९०५०. आपणचि	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
९०५१. आपणचि	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
९०५२. आपणचि	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
९०५३. आपणचि	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
९०५४. आपणचि	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
९०५५. आपणचि	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
९०५६. आपणचि	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
९०५७. आपणचि	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
९०५८. आपणचि	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
९०५९. आपणचि	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
९०६०. आपणचि	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्मे । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
९०६१. आपणचि	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
९०६२. आपणचि	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
९०६३. आपणचि	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दुःख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
९०६४. आपणचि	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
९०६५. आपणचि	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
९०६६. आपणचि	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
९०६७. आपणचि	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
९०६८. आपणचि	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
९०६९. आपणचि	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
९०७०. आपणचि	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
९०७१. आपणचि	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
९०७२. आपणचि	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०

९०७३. आपणचि	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
९०७४. आपणचि	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
९०७५. आपणचि	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
९०७६. आपणचि	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
९०७७. आपणचि	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
९०७८. आपणचि	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
९०७९. आपणचि	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
९०८०. आपणचि	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
९०८१. आपणचि	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
९०८२. आपणपया	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
९०८३. आपणपया	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
९०८४. आपणपयां	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
९०८५. आपणपयां	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
९०८६. आपणपयां	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
९०८७. आपणपयां	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
९०८८. आपणपयां	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
९०८९. आपणपयां	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
९०९०. आपणपयां	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
९०९१. आपणपयां	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
९०९२. आपणपयां	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
९०९३. आपणपयां	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
९०९४. आपणपयां	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
९०९५. आपणपयां	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
९०९६. आपणपयां	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
९०९७. आपणपयां	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
९०९८. आपणपयां	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
९०९९. आपणपयां	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६

९१००. आपणपयांसवें	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
९१०१. आपणपयाचां	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
९१०२. आपणपयातें	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
९१०३. आपणपयापरतें	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
९१०४. आपणपयासाठीं	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
९१०५. आपणपयासारिखें	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
९१०६. आपणपयाही	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
९१०७. आपणपां	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
९१०८. आपणपां	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
९१०९. आपणपां	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
९११०. आपणपां	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
९१११. आपणपां	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
९११२. आपणपां	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
९११३. आपणपां	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
९११४. आपणपां	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
९११५. आपणपां	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
९११६. आपणपां	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
९११७. आपणपां	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
९११८. आपणपां	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
९११९. आपणपां	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
९१२०. आपणपां	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
९१२१. आपणपांचि	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
९१२२. आपणपांचि	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
९१२३. आपणपांचि	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
९१२४. आपणपांचि	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
९१२५. आपणपांचि	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
९१२६. आपणपांचि	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५

९१२७. आपणपांचि	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
९१२८. आपणपांचि	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
९१२९. आपणपांचि	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
९१३०. आपणपांचि	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
९१३१. आपणपें	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
९१३२. आपणपें	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
९१३३. आपणपें	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदुःखीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
९१३४. आपणपें	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
९१३५. आपणपें	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
९१३६. आपणपें	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
९१३७. आपणपें	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
९१३८. आपणपें	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
९१३९. आपणपें	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
९१४०. आपणपें	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
९१४१. आपणपें	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
९१४२. आपणपें	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
९१४३. आपणपें	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
९१४४. आपणपें	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
९१४५. आपणपें	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
९१४६. आपणपें	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
९१४७. आपणपें	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
९१४८. आपणपें	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
९१४९. आपणपें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
९१५०. आपणपें	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
९१५१. आपणपें	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
९१५२. आपणपें	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
९१५३. आपणपें	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१

९१५४. आपणपें	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
९१५५. आपणपें	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
९१५६. आपणपें	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
९१५७. आपणपें	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
९१५८. आपणपें	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
९१५९. आपणपें	छत्तीसही वानीभेद । तोडोनियां निर्विवाद । निवडिती शुद्ध । आपणपें	ज्ञाने.१३.२४.१०३७
९१६०. आपणपें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
९१६१. आपणपें	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
९१६२. आपणपें	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
९१६३. आपणपें	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
९१६४. आपणपें	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
९१६५. आपणपें	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
९१६६. आपणपें	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
९१६७. आपणपें	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
९१६८. आपणपें	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
९१६९. आपणपें	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
९१७०. आपणपें	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
९१७१. आपणपें	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
९१७२. आपणपें	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
९१७३. आपणपें	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
९१७४. आपणपें	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
९१७५. आपणपें	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
९१७६. आपणपें	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
९१७७. आपणपें	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
९१७८. आपणपें	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
९१७९. आपणपें	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
९१८०. आपणपें	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०

९१८१. आपणपें	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
९१८२. आपणपें	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
९१८३. आपणपें	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
९१८४. आपणपें	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
९१८५. आपणपें	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
९१८६. आपणपें	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
९१८७. आपणपें	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळें । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
९१८८. आपणपें	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
९१८९. आपणपें	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
९१९०. आपणपें	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
९१९१. आपणपें	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
९१९२. आपणपें	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
९१९३. आपणपें	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
९१९४. आपणपेंचि	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
९१९५. आपणपेंचि	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
९१९६. आपणपेंचि	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
९१९७. आपणपेंचि	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूंनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
९१९८. आपणपेंचि	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
९१९९. आपणपेंचि	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
९२००. आपणपेंचि	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
९२०१. आपणपेंचि	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
९२०२. आपणपेंचि	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७
९२०३. आपणपेंचि	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
९२०४. आपणपेंचि	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
९२०५. आपणपेंया	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
९२०६. आपणपेनि	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१
९२०७. आपणपेंयालागीं	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१

९२०८. आपणपेंवांचुनि	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
९२०९. आपणपेंवांचूनि	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
९२१०. आपणपेंवीण	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
९२११. आपणपेंही	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
९२१२. आपणपेचि	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
९२१३. आपणपेनवीण	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
९२१४. आपणपेनि	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
९२१५. आपणपेया	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
९२१६. आपणपेया	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
९२१७. आपणपेया	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
९२१८. आपणपेया	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
९२१९. आपणपेयां	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
९२२०. आपणपेयां	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
९२२१. आपणपेयां	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
९२२२. आपणपेयां	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
९२२३. आपणपेयां	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
९२२४. आपणपेयां	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
९२२५. आपणपेयां	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
९२२६. आपणपेयां	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
९२२७. आपणपेयां	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
९२२८. आपणपेयां	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
९२२९. आपणया	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
९२३०. आपणया	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
९२३१. आपणया	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
९२३२. आपणया	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
९२३३. आपणया	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
९२३४. आपणया	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८

९२३५. आपणया	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
९२३६. आपणया	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
९२३७. आपणयां	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
९२३८. आपणयां	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
९२३९. आपणयां	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
९२४०. आपणयां	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
९२४१. आपणयां	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
९२४२. आपणयां	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
९२४३. आपणयां	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
९२४४. आपणयां	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण । तैसें देहादिपंचकारण । होय आपणयां आपण । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
९२४५. आपणयां	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
९२४६. आपणयां	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
९२४७. आपणयां-	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
९२४८. आपणयां-	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
९२४९. आपणयांचि	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
९२५०. आपणयाचि	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
९२५१. आपणयाचि	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
९२५२. आपणयातें	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
९२५३. आपणयातें	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
९२५४. आपणयातें	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
९२५५. आपणयातें	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
९२५६. आपणयातें	तेथ क्षुधादुःखें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
९२५७. आपणयातें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
९२५८. आपणयातें	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
९२५९. आपणयातें	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
९२६०. आपणयातें	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
९२६१. आपणयापरौता	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१

९२६२. आपणयामाजीं	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
९२६३. आपणयासकट	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
९२६४. आपणयासी	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
९२६५. आपणयाहूनि	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
९२६६. आपणही	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
९२६७. आपणा	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
९२६८. आपणाऐसें	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
९२६९. आपणिया	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
९२७०. आपणियांतें	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
९२७१. आपणेनवीण	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
९२७२. आपणेनसीं	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
९२७३. आपणेनीचि	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
९२७४. आपणेयातें	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
९२७५. आपत्ती	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
९२७६. आपत्य	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
९२७७. आपदागिधीं	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
९२७८. आपदीं	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
९२७९. आपदीं	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
९२८०. आपपर	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
९२८१. आपपरु	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
९२८२. आपपरु	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
९२८३. आपपरु	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
९२८४. आपपरु	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
९२८५. आपपृथ्वी	व्याधीतें दावी । सवेंचि हरवी । आपपृथ्वी कालवी । एकवाट	ज्ञाने.६.१४.२२०
९२८६. आपपृथ्वीउत्कटें	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
९२८७. आपला	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
९२८८. आपला	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७

९२८९. आपला	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
९२९०. आपला	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
९२९१. आपला	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
९२९२. आपला	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
९२९३. आपला	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
९२९४. आपला	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
९२९५. आपला	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
९२९६. आपलां	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
९२९७. आपलां	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
९२९८. आपलां	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
९२९९. आपलालां	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
९३००. आपलिया	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
९३०१. आपलिया	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
९३०२. आपलिया	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
९३०३. आपलिया	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
९३०४. आपलिया	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
९३०५. आपलिया	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
९३०६. आपलिया	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
९३०७. आपलिया	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
९३०८. आपलिया	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
९३०९. आपलिये	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
९३१०. आपली	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
९३११. आपली	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
९३१२. आपली	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
९३१३. आपली	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
९३१४. आपली	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
९३१५. आपली	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९

९३१६. आपली	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
९३१७. आपली	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
९३१८. आपली	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
९३१९. आपली	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
९३२०. आपली	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
९३२१. आपलीं	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
९३२२. आपलीच	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
९३२३. आपले	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
९३२४. आपलें	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
९३२५. आपलें	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
९३२६. आपलें	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
९३२७. आपलें	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
९३२८. आपलें	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें निःसीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
९३२९. आपलें	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
९३३०. आपलें	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
९३३१. आपलें	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
९३३२. आपलें	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
९३३३. आपलें	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
९३३४. आपलें	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
९३३५. आपलें	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
९३३६. आपलेंचि	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
९३३७. आपलेचि	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
९३३८. आपलेनि	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
९३३९. आपलेनि	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
९३४०. आपलेनि	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
९३४१. आपलेनि	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
९३४२. आपलेनि	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९

९३४३. आपलेनीचि	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
९३४४. आपसया	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दु:ख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
९३४५. आपसया	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
९३४६. आपसयेंचि	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
९३४७. आपा	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
९३४८. आपांपती	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
९३४९. आपांपरी	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
९३५०. आपातें	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
९३५१. आपातें	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
९३५२. आपाद	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
९३५३. आपादकंचुकित	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
९३५४. आपादन	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
९३५५. आपादिजे	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरि जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
९३५६. आपादिलें	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
९३५७. आपादी	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
९३५८. आपीं	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशिति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
९३५९. आपु	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
९३६०. आपु	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । नि:सीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
९३६१. आपु	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
९३६२. आपु	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
९३६३. आपु	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
९३६४. आपु	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
९३६५. आपु	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
९३६६. आपु	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
९३६७. आपु	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
९३६८. आपुलया	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
९३६९. आपुलया	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६

९३७०. आपुला	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
९३७१. आपुला	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
९३७२. आपुला	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
९३७३. आपुला	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
९३७४. आपुला	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
९३७५. आपुला	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
९३७६. आपुला	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
९३७७. आपुला	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
९३७८. आपुला	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
९३७९. आपुला	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
९३८०. आपुला	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
९३८१. आपुला	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
९३८२. आपुला	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
९३८३. आपुला	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
९३८४. आपुला	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
९३८५. आपुला	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
९३८६. आपुला	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
९३८७. आपुला	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
९३८८. आपुला	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
९३८९. आपुला	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
९३९०. आपुला	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
९३९१. आपुला	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
९३९२. आपुला	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
९३९३. आपुला	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
९३९४. आपुला	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
९३९५. आपुला	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
९३९६. आपुला	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२

९३९७. आपुलां	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
९३९८. आपुलां	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
९३९९. आपुलां	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
९४००. आपुलां	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
९४०१. आपुलां	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
९४०२. आपुलां	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
९४०३. आपुलां	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
९४०४. आपुलां	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
९४०५. आपुलां	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
९४०६. आपुलां	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
९४०७. आपुलां	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
९४०८. आपुलां	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
९४०९. आपुलां	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
९४१०. आपुलां	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
९४११. आपुलां	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
९४१२. आपुलां	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
९४१३. आपुलां	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
९४१४. आपुलां	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
९४१५. आपुलां	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
९४१६. आपुलां	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
९४१७. आपुलां	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
९४१८. आपुलां	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
९४१९. आपुलां	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
९४२०. आपुलां	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
९४२१. आपुलां	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
९४२२. आपुलाचि	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
९४२३. आपुलाचि	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५

९४२४. आपुलालां	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
९४२५. आपुलालां	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
९४२६. आपुलालां	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७
९४२७. आपुलालां	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
९४२८. आपुलालां	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
९४२९. आपुलालिया	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
९४३०. आपुलालिया	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
९४३१. आपुलालिया	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८
९४३२. आपुलालिया	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
९४३३. आपुलालिया	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
९४३४. आपुलालिया	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
९४३५. आपुलालिया	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
९४३६. आपुलालिया	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
९४३७. आपुलालियां	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
९४३८. आपुलालिये	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
९४३९. आपुलाली	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
९४४०. आपुलाले	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
९४४१. आपुलालेनि	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
९४४२. आपुलालेनि	गुण आपुलालेनि धर्में । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
९४४३. आपुलालेनि	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
९४४४. आपुलाल्या	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
९४४५. आपुलिया	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
९४४६. आपुलिया	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
९४४७. आपुलिया	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
९४४८. आपुलिया	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
९४४९. आपुलिया	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
९४५०. आपुलिया	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३

९४५१. आपुलिया	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
९४५२. आपुलिया	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
९४५३. आपुलिया	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
९४५४. आपुलिया	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
९४५५. आपुलिया	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
९४५६. आपुलिया	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
९४५७. आपुलिया	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
९४५८. आपुलिया	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
९४५९. आपुलिया	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
९४६०. आपुलिया	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
९४६१. आपुलिया	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
९४६२. आपुलिया	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
९४६३. आपुलिया	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
९४६४. आपुलिया	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
९४६५. आपुलिया	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
९४६६. आपुलिया	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
९४६७. आपुलिया	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८
९४६८. आपुलिया	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
९४६९. आपुलिया	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
९४७०. आपुलिया	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
९४७१. आपुलिया	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
९४७२. आपुलिया	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
९४७३. आपुलिया	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
९४७४. आपुलिया	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
९४७५. आपुलिया	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
९४७६. आपुलिया	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
९४७७. आपुलिया	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३

९४७८. आपुलिया	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
९४७९. आपुलिया	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
९४८०. आपुलिया	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
९४८१. आपुलिया	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
९४८२. आपुलिया	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
९४८३. आपुलिया	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
९४८४. आपुलिया	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
९४८५. आपुलिया	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
९४८६. आपुलिया	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
९४८७. आपुलिया	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
९४८८. आपुलिया	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
९४८९. आपुलिया	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
९४९०. आपुलिया	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
९४९१. आपुलिया	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
९४९२. आपुलिया	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
९४९३. आपुलिया	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
९४९४. आपुलिया	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
९४९५. आपुलिया	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
९४९६. आपुलिया	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
९४९७. आपुलियां	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
९४९८. आपुलियां	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
९४९९. आपुलियाऐसें	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
९५००. आपुलियाकडुनी	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
९५०१. आपुलियाचि	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
९५०२. आपुलियाचि	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
९५०३. आपुलियाची	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
९५०४. आपुलियातें	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४

९५०५. आपुलियापरी	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
९५०६. आपुलियापरी	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
९५०७. आपुलियासवेशा	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
९५०८. आपुलिये	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
९५०९. आपुलिये	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
९५१०. आपुलिये	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
९५११. आपुलिये	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
९५१२. आपुलिये	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
९५१३. आपुलिये	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
९५१४. आपुलिये	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
९५१५. आपुलिये	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
९५१६. आपुलिये	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
९५१७. आपुलिये	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
९५१८. आपुलिये	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
९५१९. आपुलिये	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
९५२०. आपुलिये	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
९५२१. आपुलिये	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धें । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
९५२२. आपुलिये	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
९५२३. आपुलियेचि	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
९५२४. आपुली	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
९५२५. आपुली	जो सकळकर्मी वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
९५२६. आपुली	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
९५२७. आपुली	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
९५२८. आपुली	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
९५२९. आपुली	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
९५३०. आपुली	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
९५३१. आपुली	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१

९५३२. आपुली	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
९५३३. आपुली	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
९५३४. आपुली	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
९५३५. आपुली	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
९५३६. आपुली	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
९५३७. आपुली	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
९५३८. आपुली	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
९५३९. आपुली	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
९५४०. आपुली	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
९५४१. आपुली	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुन्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
९५४२. आपुली	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
९५४३. आपुली	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
९५४४. आपुली	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
९५४५. आपुलीं	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
९५४६. आपुलीं	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
९५४७. आपुलीं	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
९५४८. आपुलीं	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
९५४९. आपुलीं	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
९५५०. आपुलीं	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
९५५१. आपुलीकडे	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
९५५२. आपुलीये	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
९५५३. आपुले	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
९५५४. आपुले	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
९५५५. आपुले	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
९५५६. आपुले	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
९५५७. आपुले	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
९५५८. आपुले	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०

९५५९. आपुले	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
९५६०. आपुले	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
९५६१. आपुले	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
९५६२. आपुले	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
९५६३. आपुलें	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
९५६४. आपुलें	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
९५६५. आपुलें	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
९५६६. आपुलें	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
९५६७. आपुलें	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
९५६८. आपुलें	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
९५६९. आपुलें	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
९५७०. आपुलें	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
९५७१. आपुलें	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
९५७२. आपुलें	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
९५७३. आपुलें	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
९५७४. आपुलें	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
९५७५. आपुलें	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
९५७६. आपुलें	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
९५७७. आपुलें	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
९५७८. आपुलें	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
९५७९. आपुलें	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
९५८०. आपुलें	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
९५८१. आपुलें	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
९५८२. आपुलें	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
९५८३. आपुलें	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
९५८४. आपुलें	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
९५८५. आपुलें	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६

९५८६. आपुलें	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
९५८७. आपुलें	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
९५८८. आपुलें	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
९५८९. आपुलें	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
९५९०. आपुलें	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
९५९१. आपुलें	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
९५९२. आपुलें	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
९५९३. आपुलें	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
९५९४. आपुलें	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
९५९५. आपुलें	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
९५९६. आपुलें	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
९५९७. आपुलें	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
९५९८. आपुलें	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
९५९९. आपुलें	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
९६००. आपुलें	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
९६०१. आपुलें	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
९६०२. आपुलें	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
९६०३. आपुलें	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
९६०४. आपुलें	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
९६०५. आपुलें	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
९६०६. आपुलें	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
९६०७. आपुलें	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
९६०८. आपुलें	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
९६०९. आपुलें	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
९६१०. आपुलें	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
९६११. आपुलें	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
९६१२. आपुलें	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३

९६१३. आपुलें	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
९६१४. आपुलें	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
९६१५. आपुलें	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
९६१६. आपुलें	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
९६१७. आपुलें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
९६१८. आपुलें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
९६१९. आपुलें	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
९६२०. आपुलें	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
९६२१. आपुलें	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
९६२२. आपुलें	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
९६२३. आपुलें	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
९६२४. आपुलें	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
९६२५. आपुलें	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
९६२६. आपुलें	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
९६२७. आपुलें	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
९६२८. आपुलें	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
९६२९. आपुलें	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
९६३०. आपुलेंचि	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
९६३१. आपुलेंपणें	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
९६३२. आपुलेनि	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
९६३३. आपुलेनि	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
९६३४. आपुलेनि	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
९६३५. आपुलेनि	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजे । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
९६३६. आपुलेनि	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
९६३७. आपुलेनि	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७
९६३८. आपुलेनि	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
९६३९. आपुलेनि	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रुही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९

९६४०. आपुलेनि	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
९६४१. आपुलेनि	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
९६४२. आपुलेनि	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
९६४३. आपुलेनि	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
९६४४. आपुलेनि	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
९६४५. आपुलेनि	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
९६४६. आपुलेनि	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णें । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
९६४७. आपुलेनि	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
९६४८. आपुलेनि	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
९६४९. आपुलेनि	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
९६५०. आपुलेनि	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
९६५१. आपुलेनि	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
९६५२. आपुलेनि	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
९६५३. आपुलेनि	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
९६५४. आपुलेनिचि	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
९६५५. आपुलेपणाचेनि	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
९६५६. आपुलेपणें	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
९६५७. आपुलेया	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
९६५८. आपुलेयाचा	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
९६५९. आपुल्याचेनि	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
९६६०. आपेआप	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
९६६१. आपेंआप	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
९६६२. आपेंआप	आंतु मीनलेनि मनोधर्में । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
९६६३. आपेंआप	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
९६६४. आपेंआप	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
९६६५. आपेंआप	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
९६६६. आपैता	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९

९६६७. आपैतिया	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
९६६८. आपैतीं	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
९६६९. आपैतीं	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
९६७०. आपैतें	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
९६७१. आपैतें	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
९६७२. आपैतें	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
९६७३. आपैतें	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
९६७४. आपैतें	देहनिर्वाहापुरतें । राहाटवी हातांपायांतें । किंबहुना आपैतें । सबाह्य केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०२९
९६७५. आपैतेपण	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
९६७६. आपैशी	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
९६७७. आपैशीं	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
९६७८. आपैसया	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
९६७९. आपैसया	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
९६८०. आपैसया	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
९६८१. आपैसया	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
९६८२. आपैसया	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
९६८३. आपैसा	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
९६८४. आपैसा	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
९६८५. आपैसा	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
९६८६. आपैसा	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
९६८७. आपैसा	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
९६८८. आपैसी	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
९६८९. आपैसी	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
९६९०. आपैसी	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
९६९१. आपैसी	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
९६९२. आपैसी	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
९६९३. आपैसी	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६

९६९४. आपैसी	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
९६९५. आपैसी	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
९६९६. आपैसी	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
९६९७. आपैसीं	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
९६९८. आपैसीं	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
९६९९. आपैसीं	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
९७००. आपैसे	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
९७०१. आपैसें	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
९७०२. आपैसें	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
९७०३. आपैसें	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
९७०४. आपैसें	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
९७०५. आपैसें	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
९७०६. आपैसें	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
९७०७. आपैसें	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
९७०८. आपैसें	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
९७०९. आपैसें	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
९७१०. आपैसें	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
९७११. आपैसें	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
९७१२. आपैसें	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
९७१३. आपैसें	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
९७१४. आपैसें	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
९७१५. आपैसें	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
९७१६. आपैसें	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
९७१७. आपैसें	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
९७१८. आपैसें	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
९७१९. आपैसें	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
९७२०. आपैसेंचि	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१

९७२१. आपैसेंचि	मग म्हणे हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
९७२२. आप्त	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
९७२३. आप्लविजे	जैसा नखाग्रीं व्यालु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
९७२४. आप्लविजे	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
९७२५. आप्लविजे	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
९७२६. आप्लविजे	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
९७२७. आप्लविती	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
९७२८. आफळिलेनि	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
९७२९. आफाविले	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
९७३०. आबालसुबोधें	तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४२
९७३१. आब्रह्म	जैसा नखाग्रीं व्यालु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
९७३२. आब्रह्म	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
९७३३. आब्रह्म	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
९७३४. आब्रह्म	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
९७३५. आब्रह्माचें	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
९७३६. आभरणीं	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
९७३७. आभार	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
९७३८. आभारु	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
९७३९. आभारु	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
९७४०. आभारु	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
९७४१. आभारु	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजे जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
९७४२. आभारुही	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
९७४३. आभारैला	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
९७४४. आभाळ	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
९७४५. आभाळ	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
९७४६. आभाळ	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
९७४७. आभाळ	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४

९७४८. आभाळचि	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
९७४९. आभाळा	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
९७५०. आभाळा	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
९७५१. आभाळा	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
९७५२. आभाळाची	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
९७५३. आभाळीं	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
९७५४. आभाळीं	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
९७५५. आभाळीं	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
९७५६. आभाळीं	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
९७५७. आभाळें	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
९७५८. आभाळें	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
९७५९. आभासतां	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
९७६०. आभासती	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
९७६१. आभासती	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
९७६२. आभासा-	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
९७६३. आभासा	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
९७६४. आभासासि	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
९७६५. आभासु	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
९७६६. आभासु	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
९७६७. आभासु	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
९७६८. आभासु	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
९७६९. आभासु	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
९७७०. आभासु	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
९७७१. आभासु	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
९७७२. आभासु	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
९७७३. आभासु	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
९७७४. आभासु	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२

९७७५. आभासे	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
९७७६. आभासे	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
९७७७. आभासे	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
९७७८. आभासे	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
९७७९. आभासे	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
९७८०. आभासे	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
९७८१. आभासे	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । मार्जी स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
९७८२. आभासे	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
९७८३. आभासे	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशे । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
९७८४. आभासे	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
९७८५. आभासें	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
९७८६. आभासोनि	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
९७८७. आभिजात्य	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
९७८८. आभिजात्य	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
९७८९. आमचा	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
९७९०. आमची	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
९७९१. आमचें	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
९७९२. आमचें	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
९७९३. आमचेनि	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
९७९४. आमतें	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
९७९५. आमिष	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
९७९६. आमिषकवळु	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
९७९७. आमिषकवळु	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
९७९८. आमिषा	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
९७९९. आमिषें	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
९८००. आमुचा	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
९८०१. आमुचा	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७

९८०२. आमुचा	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
९८०३. आमुचा	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
९८०४. आमुचा	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
९८०५. आमुचा	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
९८०६. आमुचा	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
९८०७. आमुचा	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
९८०८. आमुचां	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
९८०९. आमुचाचि	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
९८१०. आमुचिया	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
९८११. आमुचिया	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
९८१२. आमुचिया	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
९८१३. आमुचिया	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
९८१४. आमुचिया	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
९८१५. आमुचिया	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
९८१६. आमुचिया	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
९८१७. आमुचियाचि	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
९८१८. आमुचियाचि	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
९८१९. आमुचिये	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
९८२०. आमुची	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
९८२१. आमुची	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
९८२२. आमुची	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
९८२३. आमुची	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
९८२४. आमुचे	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
९८२५. आमुचे	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
९८२६. आमुचे	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
९८२७. आमुचे	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
९८२८. आमुचे	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०

९८२९. आमुचें	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
९८३०. आमुचें	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
९८३१. आमुचें	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
९८३२. आमुचें	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
९८३३. आमुचें	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
९८३४. आमुचें	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
९८३५. आमुचें	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
९८३६. आमुचेनि	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
९८३७. आमुतें	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
९८३८. आमुतें	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
९८३९. आमुतें	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
९८४०. आमुतें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
९८४१. आमुतें	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
९८४२. आमुतें	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
९८४३. आमुलया	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
९८४४. आमुला	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
९८४५. आमोदजळें	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
९८४६. आमोदाचें	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
९८४७. आमोदासी	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
९८४८. आमोदु	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
९८४९. आमोदु	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
९८५०. आमोदु	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
९८५१. आम्नायातें	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
९८५२. आम्ररसा	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
९८५३. आम्लीं	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
९८५४. आम्हां	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
९८५५. आम्हां	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४

९८५६. आम्हां	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
९८५७. आम्हां	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
९८५८. आम्हां	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
९८५९. आम्हां	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
९८६०. आम्हां	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
९८६१. आम्हां	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
९८६२. आम्हां	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
९८६३. आम्हां	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
९८६४. आम्हां	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
९८६५. आम्हां	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
९८६६. आम्हां	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
९८६७. आम्हां	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
९८६८. आम्हां	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
९८६९. आम्हां	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
९८७०. आम्हां	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
९८७१. आम्हां	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
९८७२. आम्हां	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
९८७३. आम्हां	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
९८७४. आम्हां	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
९८७५. आम्हां	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
९८७६. आम्हां	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
९८७७. आम्हां	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
९८७८. आम्हां	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
९८७९. आम्हां	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
९८८०. आम्हां	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
९८८१. आम्हां	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
९८८२. आम्हां	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०

९८८३. आम्हां	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
९८८४. आम्हां	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
९८८५. आम्हां	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
९८८६. आम्हां	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
९८८७. आम्हां	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
९८८८. आम्हां	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
९८८९. आम्हां	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
९८९०. आम्हां	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
९८९१. आम्हां	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
९८९२. आम्हां	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
९८९३. आम्हां	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
९८९४. आम्हां	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
९८९५. आम्हां	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
९८९६. आम्हां	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
९८९७. आम्हां	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
९८९८. आम्हां	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
९८९९. आम्हां	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
९९००. आम्हां	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
९९०१. आम्हां	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
९९०२. आम्हां	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
९९०३. आम्हां	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
९९०४. आम्हां	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
९९०५. आम्हां	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
९९०६. आम्हां	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
९९०७. आम्हां	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
९९०८. आम्हां	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
९९०९. आम्हां	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०

९९१०. आम्हां	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
९९११. आम्हांचि	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
९९१२. आम्हांजोगी	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
९९१३. आम्हांतुम्हांसी	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
९९१४. आम्हांतें	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदुःखी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
९९१५. आम्हांप्रति	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
९९१६. आम्हांलागी	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
९९१७. आम्हांवरी	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
९९१८. आम्हांवरी	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
९९१९. आम्हांसारिखियां	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
९९२०. आम्हांसि	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
९९२१. आम्हांसि	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
९९२२. आम्हांसिही	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
९९२३. आम्हांसी	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
९९२४. आम्हांसी	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
९९२५. आम्हांसी	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
९९२६. आम्हांसीं	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
९९२७. आम्हांसीचि	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
९९२८. आम्हांहि	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
९९२९. आम्हांही	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
९९३०. आम्ही	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
९९३१. आम्ही	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
९९३२. आम्ही	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
९९३३. आम्ही	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
९९३४. आम्ही	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
९९३५. आम्ही	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
९९३६. आम्ही	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६

९९३७. आम्ही	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
९९३८. आम्ही	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
९९३९. आम्ही	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
९९४०. आम्ही	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
९९४१. आम्ही	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
९९४२. आम्ही	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
९९४३. आम्ही	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
९९४४. आम्ही	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
९९४५. आम्ही	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
९९४६. आम्ही	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
९९४७. आम्ही	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
९९४८. आम्ही	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
९९४९. आम्ही	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
९९५०. आम्ही	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
९९५१. आम्ही	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
९९५२. आम्ही	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
९९५३. आम्ही	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
९९५४. आम्ही	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
९९५५. आम्ही	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
९९५६. आम्ही	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
९९५७. आम्ही	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
९९५८. आम्ही	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
९९५९. आम्ही	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
९९६०. आम्ही	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
९९६१. आम्ही	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
९९६२. आम्ही	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
९९६३. आम्ही	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१

९९६४. आम्ही	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
९९६५. आम्ही	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
९९६६. आम्ही	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
९९६७. आम्ही	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
९९६८. आम्ही	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
९९६९. आम्ही	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
९९७०. आम्ही	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
९९७१. आम्ही	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
९९७२. आम्ही	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
९९७३. आम्ही	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
९९७४. आम्ही	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
९९७५. आम्ही	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
९९७६. आम्ही	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
९९७७. आम्ही	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
९९७८. आम्ही	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
९९७९. आम्ही	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
९९८०. आम्ही	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
९९८१. आम्हीं	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
९९८२. आम्हीं	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
९९८३. आम्हीं	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
९९८४. आम्हीं	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
९९८५. आम्हीं	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
९९८६. आम्हीं	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
९९८७. आम्हीं	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
९९८८. आम्हीं	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
९९८९. आम्हीं	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
९९९०. आम्हीं	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२

९९९१. आम्हीं	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
९९९२. आम्हीं	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
९९९३. आम्हीं	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
९९९४. आम्हीं	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
९९९५. आम्हीं	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
९९९६. आम्हीं	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
९९९७. आम्हीं	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
९९९८. आम्हीं	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
९९९९. आम्हीं	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
१००००. आम्हीं	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
१०००१. आम्हीं	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
१०००२. आम्हीं	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
१०००३. आम्हीं	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
१०००४. आम्हीं	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
१०००५. आम्हीं	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
१०००६. आम्हीं	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
१०००७. आम्हीं	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
१०००८. आम्हीं	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
१०००९. आम्हीं	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
१००१०. आम्हीं	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
१००११. आम्हीं	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
१००१२. आम्हीं	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
१००१३. आम्हीं	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
१००१४. आम्हीं	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
१००१५. आम्हीं	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
१००१६. आम्हीं	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
१००१७. आम्हीं	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६

१००१८. आम्हीं	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
१००१९. आम्हीं	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
१००२०. आम्हीं	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
१००२१. आम्हीं	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
१००२२. आम्हीं	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
१००२३. आम्हीं	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
१००२४. आम्हीं	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
१००२५. आम्हीं	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
१००२६. आम्हीं	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
१००२७. आम्हीं	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
१००२८. आम्हीं	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
१००२९. आम्हीं	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
१००३०. आम्हीं	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
१००३१. आम्हीं	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
१००३२. आम्हीं	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
१००३३. आम्हीं	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
१००३४. आम्हीं	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
१००३५. आम्हीं	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
१००३६. आम्हीं	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
१००३७. आम्हीही	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
१००३८. आय	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
१००३९. आयका	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
१००४०. आयकिला	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
१००४१. आयके	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
१००४२. आयणी	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
१००४३. आयणी	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
१००४४. आयणी	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५

१००४५. आयणी	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
१००४६. आयणी	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
१००४७. आयणी	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
१००४८. आयणी	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
१००४९. आयणी	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
१००५०. आयणी	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
१००५१. आयणीचा	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
१००५२. आयणीतें	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
१००५३. आयणीमाजि	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
१००५४. आयतन	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
१००५५. आयतन	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
१००५६. आयतन	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
१००५७. आयतना	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
१००५८. आयता	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दुःख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
१००५९. आयता	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
१००६०. आयताही	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
१००६१. आयतिये	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
१००६२. आयती	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
१००६३. आयती	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
१००६४. आयती	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
१००६५. आयती	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
१००६६. आयती	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
१००६७. आयती	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
१००६८. आयती	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
१००६९. आयती	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
१००७०. आयती	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
१००७१. आयती	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२

१००७२. आयती	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
१००७३. आयती	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
१००७४. आयतें	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
१००७५. आयसें	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
१००७६. आया	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
१००७७. आया	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
१००७८. आया	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
१००७९. आया	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
१००८०. आया	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
१००८१. आयासु	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
१००८२. आयासु	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
१००८३. आयासु	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
१००८४. आयासु	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
१००८५. आयिकिजे	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
१००८६. आयिता	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
१००८७. आयितीसी	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
१००८८. आयितें	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
१००८९. आयितें	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
१००९०. आयितें	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
१००९१. आयितें	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
१००९२. आयितें	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
१००९३. आयुधें	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
१००९४. आयुर्वेदुही	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
१००९५. आयुष्य	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
१००९६. आयुष्य	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
१००९७. आयुष्य	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
१००९८. आयुष्य	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०

१००९९. आयुष्य	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
१०१००. आयुष्य	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
१०१०१. आयुष्य	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
१०१०२. आयुष्य	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
१०१०३. आयुष्य	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
१०१०४. आयुष्य	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
१०१०५. आयुष्य	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
१०१०६. आयुष्य	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
१०१०७. आयुष्य	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
१०१०८. आयुष्य	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
१०१०९. आयुष्य	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
१०११०. आयुष्यनदी	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
१०१११. आयुष्यपंथें	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४
१०११२. आयुष्यभानु	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
१०११३. आयुष्यवृद्धी	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
१०११४. आयुष्यवेरी	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
१०११५. आयुष्यवेळु	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
१०११६. आयुष्यहीना	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
१०११७. आयुष्या	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
१०११८. आयुष्या	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
१०११९. आयुष्याचा	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
१०१२०. आयुष्याचिये	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहें देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
१०१२१. आयुष्याचें	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
१०१२२. आयुष्याचें	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
१०१२३. आयुष्याचेनि	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दुःखावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
१०१२४. आयुष्यातें	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
१०१२५. आयुष्यें	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७

१०१२६. आयुष्यैंवीण	आयुष्यैंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
१०१२७. आयें	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
१०१२८. आयें	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
१०१२९. आर	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
१०१३०. आर	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
१०१३१. आरणी	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
१०१३२. आरंबळला	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
१०१३३. आरंभरंभेचा	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
१०१३४. आरंभावीं	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्मे आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
१०१३५. आरंभीं	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
१०१३६. आरंभीं	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
१०१३७. आरंभीं	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
१०१३८. आरंभींच	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
१०१३९. आरंभींच	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
१०१४०. आरंभु	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
१०१४१. आरंभु	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
१०१४२. आरंभु	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
१०१४३. आरडाते	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५
१०१४४. आरणीं	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
१०१४५. आरती	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
१०१४६. आरती	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
१०१४७. आरती	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
१०१४८. आरव	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
१०१४९. आरवसें	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
१०१५०. आरवीं	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
१०१५१. आरसा	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
१०१५२. आरसा	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९

१०१५३. आरसे	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
१०१५४. आरसेनवीण	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
१०१५५. आरसेनि	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
१०१५६. आरा	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
१०१५७. आराइले	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
१०१५८. आराणुका	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
१०१५९. आराणुका	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
१०१६०. आराणुकेचेनि	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
१०१६१. आराधन	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
१०१६२. आराधन	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
१०१६३. आराधन	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
१०१६४. आराधनायोग्य	ऐसें चराचरैकभाग्य । जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य । योगियांचें भोग्य । भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
१०१६५. आराधनें	योगादिकें साधनें । साकांक्ष आराधनें । मंत्रयंत्रविधानें । झणीं करा	ज्ञाने.३.१०.९०
१०१६६. आराधिती	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
१०१६७. आराधी	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
१०१६८. आराधी	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
१०१६९. आराधी	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
१०१७०. आराध्यलिंगा	नमो जगदखिलपालना । मंगळमणिनिधाना । स्वजनवनचंदना । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१०.३
१०१७१. आराध्यलिंगा	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
१०१७२. आराध्याचे	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
१०१७३. आराध्यु	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
१०१७४. आराध्यें	ऐसें तेणें वेदांतवेद्यें । सकळलोकआद्यें । बोलिलें आराध्यें । जगाचेनि	ज्ञाने.११.८.१६४
१०१७५. आराम	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
१०१७६. आराम	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
१०१७७. आरामींही	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
१०१७८. आरामु	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
१०१७९. आरामु	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५

१०१८०. आरायिलें	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
१०१८१. आरायेना	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
१०१८२. आरिसया	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
१०१८३. आरिसया	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
१०१८४. आरिसयालागीं	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
१०१८५. आरिसयासि	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
१०१८६. आरिसा	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
१०१८७. आरिसा	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
१०१८८. आरिसा	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
१०१८९. आरिसा	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
१०१९०. आरिसा	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
१०१९१. आरिसा	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
१०१९२. आरिसा	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
१०१९३. आरिसा	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
१०१९४. आरिसा	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
१०१९५. आरिसा	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
१०१९६. आरिसा	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
१०१९७. आरिसा	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
१०१९८. आरिसा	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
१०१९९. आरिसा	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
१०२००. आरिसा	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
१०२०१. आरिसां	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
१०२०२. आरिसां	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
१०२०३. आरिसां	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
१०२०४. आरिसां	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
१०२०५. आरिसां	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
१०२०६. आरिसाचिया	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७

१०२०७. आरिसांपाहतया	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
१०२०८. आरूढ	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
१०२०९. आरूढती	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
१०२१०. आरूढला	ऐसी वैराग्याची अंगीं । बाणूनियां वज्रांगी । राजयोगतुरंगीं । आरूढला	ज्ञाने.१८.५२.१०४७
१०२११. आरूढिजे	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
१०२१२. आरूढे	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
१०२१३. आरूढोनि	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
१०२१४. आरूढोनि	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
१०२१५. आरूढोनि	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
१०२१६. आरूढोनि	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
१०२१७. आरें	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वें फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
१०२१८. आरोगण	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
१०२१९. आरोगणें	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
१०२२०. आरोगणें	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
१०२२१. आरोगितां	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
१०२२२. आरोगितां	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
१०२२३. आरोगिती	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
१०२२४. आरोगिलेनि	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
१०२२५. आरोगूं	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
१०२२६. आरोगूं	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
१०२२७. आरोग्य	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
१०२२८. आरोग्याचे	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
१०२२९. आरोग्यु	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
१०२३०. आरोचकु	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
१०२३१. आरोपिजे	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
१०२३२. आरोपिती	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
१०२३३. आरोपी	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९

१०२३४. आरोपी	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्मैं	ज्ञाने.१८.१६.३९४
१०२३५. आरोपुनी	अंतौरियां कुमरें । सांडोनियां भांडारें । शस्त्राग्रीं जिव्हारें । आरोपुनी	ज्ञाने.१.३२-३३.२२०
१०२३६. आरोपे	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
१०२३७. आरोपे	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
१०२३८. आरोपे	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
१०२३९. आरोपे	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
१०२४०. आरोपे	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
१०२४१. आरोपें	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
१०२४२. आरोहण	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
१०२४३. आरौतें	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
१०२४४. आरौतें	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
१०२४५. आर्जव	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
१०२४६. आर्जव	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
१०२४७. आर्जव	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
१०२४८. आर्जवा	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
१०२४९. आर्जवाचा	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
१०२५०. आर्त	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
१०२५१. आर्तबंधू	आइकें गा आर्तबंधू । निरंतरकारुण्यसिंधू । विशदविद्यावधू- । वल्लभा जी	ज्ञाने.१४.३
१०२५२. आर्तभय	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
१०२५३. आर्ता	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
१०२५४. आर्ताचां	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
१०२५५. आर्ताचिया	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्ताचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
१०२५६. आर्ताचेनि	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
१०२५७. आर्तातें	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
१०२५८. आर्तातें	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
१०२५९. आर्ति	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
१०२६०. आर्ति	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५

१०२६१. आर्ति	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
१०२६२. आर्ति	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
१०२६३. आर्तिआशापडिभरें	आर्तिआशापडिभरें । वयव्याधीगजरें । उजू असतां पाठिमोरें । नव्हे चित्त	ज्ञाने.१३.७.४९३
१०२६४. आर्तिविशेषु	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
१०२६५. आर्तिसमुद्रौनि	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
१०२६६. आर्ती	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
१०२६७. आर्ती	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
१०२६८. आर्ती	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
१०२६९. आर्ती	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
१०२७०. आर्ती	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
१०२७१. आर्ती	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
१०२७२. आर्ती	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
१०२७३. आर्ती	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
१०२७४. आर्ती	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
१०२७५. आर्तीचजोगें	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
१०२७६. आर्तीचां	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
१०२७७. आर्तीचि	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
१०२७८. आर्तीचिये	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
१०२७९. आर्तीची	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
१०२८०. आर्तीची	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
१०२८१. आर्तीचे	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
१०२८२. आर्तीचें	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
१०२८३. आर्तीचेनि	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
१०२८४. आर्तीचेनि	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
१०२८५. आर्तीचेनि	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
१०२८६. आर्तीधणी	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
१०२८७. आर्तु	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९

१०२८८. आर्तु	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
१०२८९. आर्तु	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
१०२९०. आर्तु	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
१०२९१. आर्ते	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
१०२९२. आर्ते	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
१०२९३. आर्ते	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
१०२९४. आऱ्हां	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
१०२९५. आलस्य	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
१०२९६. आलस्याचें	सर्वेंद्रियां जाड्य । मनामाजीं मौढ्य । माल्हाती दाढर्य । आलस्याचें	ज्ञाने.१४.८.१७९
१०२९७. आलस्यावरी	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
१०२९८. आला	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
१०२९९. आला	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
१०३००. आला	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
१०३०१. आला	म्हणऊनि असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
१०३०२. आला	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
१०३०३. आला	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
१०३०४. आला	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
१०३०५. आला	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
१०३०६. आला	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
१०३०७. आला	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
१०३०८. आला	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
१०३०९. आला	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
१०३१०. आला	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
१०३११. आला	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सवेंचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
१०३१२. आला	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
१०३१३. आला	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
१०३१४. आला	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५

१०३१५. आला	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
१०३१६. आला	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
१०३१७. आला	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
१०३१८. आला	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
१०३१९. आला	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
१०३२०. आला	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
१०३२१. आला	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
१०३२२. आला	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
१०३२३. आला	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
१०३२४. आला	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
१०३२५. आला	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
१०३२६. आला	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
१०३२७. आला	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दुःखाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
१०३२८. आला	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
१०३२९. आला	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
१०३३०. आला	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
१०३३१. आला	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
१०३३२. आला	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
१०३३३. आला	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
१०३३४. आला	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
१०३३५. आला	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
१०३३६. आला	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
१०३३७. आला	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
१०३३८. आला	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
१०३३९. आला	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
१०३४०. आला	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
१०३४१. आला	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३

१०३४२. आला	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
१०३४३. आला	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
१०३४४. आला	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
१०३४५. आला	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
१०३४६. आला	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आळु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
१०३४७. आला	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
१०३४८. आला	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मार्गोही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
१०३४९. आला	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
१०३५०. आला	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
१०३५१. आला	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
१०३५२. आला	समर्थु आणि ऋणिया । मार्गों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
१०३५३. आला	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
१०३५४. आला	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
१०३५५. आला	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
१०३५६. आला	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
१०३५७. आला	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
१०३५८. आला	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
१०३५९. आला	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
१०३६०. आलागेला	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
१०३६१. आलाप	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
१०३६२. आलाप	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
१०३६३. आलापु	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
१०३६४. आलासि	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
१०३६५. आलासी	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
१०३६६. आलासी	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१०३६७. आलासे	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
१०३६८. आलासे	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४

१०३६९. आलिंगन	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
१०३७०. आलिंगन	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
१०३७१. आलिंगनमेळीं	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
१०३७२. आलिंगना	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
१०३७३. आलिंगना	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
१०३७४. आलिंगनीं	माजिरां अन्नपानीं । प्रमदांचां आलिंगनीं । मी होईन त्रिभुवनीं । आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२
१०३७५. आलिंगावयां	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
१०३७६. आलिंगावयालागुनी	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
१०३७७. आलिंगावासी	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
१०३७८. आलिंगावें	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
१०३७९. आलिंगिजे	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
१०३८०. आलिंगितोसि	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
१०३८१. आलिंगिला	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
१०३८२. आलिंगिला	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
१०३८३. आलिंगिली	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
१०३८४. आलिंगिली	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
१०३८५. आलिंगिलें	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
१०३८६. आलिंगिलें	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
१०३८७. आलिंगिलेनिवीण	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
१०३८८. आलिंगी	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
१०३८९. आलिंगी	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
१०३९०. आलिंगी	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
१०३९१. आलिंगूं	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
१०३९२. आलिंगूनि	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
१०३९३. आलिया	जयाचें सुखदुःखाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
१०३९४. आलिया	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
१०३९५. आलिया	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२

१०३९६. आलिया	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
१०३९७. आलिया	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
१०३९८. आलिया	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
१०३९९. आलिया	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
१०४००. आलिया	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
१०४०१. आलिया	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
१०४०२. आलिया	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
१०४०३. आलिया	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
१०४०४. आलिया	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
१०४०५. आलिया	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
१०४०६. आलिया	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
१०४०७. आलिया	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
१०४०८. आलिया	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
१०४०९. आलिया	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
१०४१०. आलिया	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
१०४११. आलिया	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
१०४१२. आलिया	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
१०४१३. आलिया	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
१०४१४. आलिया	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
१०४१५. आलिया	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
१०४१६. आलियाचें	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
१०४१७. आलियाही	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
१०४१८. आली	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
१०४१९. आली	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
१०४२०. आली	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
१०४२१. आली	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
१०४२२. आली	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१

१०४२३. आली	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
१०४२४. आली	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
१०४२५. आली	तैशी हृदयकमळवेर्‍हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
१०४२६. आली	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
१०४२७. आली	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
१०४२८. आली	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
१०४२९. आली	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
१०४३०. आली	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
१०४३१. आली	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
१०४३२. आली	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
१०४३३. आली	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
१०४३४. आली	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एर्‍हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
१०४३५. आली	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
१०४३६. आली	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
१०४३७. आली	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
१०४३८. आली	म्हणोनि यया वाखाणा-। पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
१०४३९. आली	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
१०४४०. आली	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
१०४४१. आली	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
१०४४२. आली	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
१०४४३. आली	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
१०४४४. आली	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
१०४४५. आली	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
१०४४६. आली	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
१०४४७. आली	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
१०४४८. आली	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
१०४४९. आली	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४

१०४५०. आली	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
१०४५१. आली	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
१०४५२. आली	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
१०४५३. आलीं	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
१०४५४. आलीं	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
१०४५५. आलीं	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
१०४५६. आलीं	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
१०४५७. आलीं	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्में अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
१०४५८. आलीं	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्मे सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
१०४५९. आलीं	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
१०४६०. आलीं	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
१०४६१. आलीं	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
१०४६२. आलीं	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्में	ज्ञाने.१८.५.१५९
१०४६३. आलीं	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
१०४६४. आलीं	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
१०४६५. आलीं	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
१०४६६. आले	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
१०४६७. आले	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
१०४६८. आले	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
१०४६९. आले	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
१०४७०. आले	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
१०४७१. आले	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
१०४७२. आले	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
१०४७३. आले	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
१०४७४. आले	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
१०४७५. आले	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
१०४७६. आले	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६

१०४७७. आले	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
१०४७८. आले	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
१०४७९. आले	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
१०४८०. आले	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
१०४८१. आले	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
१०४८२. आले	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
१०४८३. आले	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
१०४८४. आले	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
१०४८५. आले	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
१०४८६. आले	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
१०४८७. आले	आणि जे जे यांचेनि सावायें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
१०४८८. आले	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
१०४८९. आले	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
१०४९०. आले	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
१०४९१. आले	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
१०४९२. आले	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
१०४९३. आले	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
१०४९४. आलें	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
१०४९५. आलें	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
१०४९६. आलें	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
१०४९७. आलें	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
१०४९८. आलें	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
१०४९९. आलें	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
१०५००. आलें	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
१०५०१. आलें	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
१०५०२. आलें	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
१०५०३. आलें	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१

१०५०४. आलें	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
१०५०५. आलें	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
१०५०६. आलें	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
१०५०७. आलें	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
१०५०८. आलें	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
१०५०९. आलें	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
१०५१०. आलें	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
१०५११. आलें	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
१०५१२. आलें	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
१०५१३. आलें	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
१०५१४. आलें	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
१०५१५. आलें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
१०५१६. आलें	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
१०५१७. आलें	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
१०५१८. आलें	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
१०५१९. आलें	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
१०५२०. आलें	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
१०५२१. आलें	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
१०५२२. आलें	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
१०५२३. आलें	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
१०५२४. आलें	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
१०५२५. आलें	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
१०५२६. आलें	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
१०५२७. आलें	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
१०५२८. आलें	जी सहसत्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होतातिं एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
१०५२९. आलें	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दुःखकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
१०५३०. आलें	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५

१०५३१. आलें	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
१०५३२. आलें	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
१०५३३. आलें	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
१०५३४. आलें	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
१०५३५. आलें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
१०५३६. आलें	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
१०५३७. आलें	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
१०५३८. आलें	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
१०५३९. आलें	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
१०५४०. आलें	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
१०५४१. आलें	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
१०५४२. आलें	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
१०५४३. आलें	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
१०५४४. आलें	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
१०५४५. आलें	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
१०५४६. आलें	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
१०५४७. आलें	महाप्रळयसेजे । खेळौनि आलें निदिजे । विषमज्ञानें उमजे । कल्पोदयीं	ज्ञाने.१४.३.११२
१०५४८. आलें	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
१०५४९. आलें	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
१०५५०. आलें	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
१०५५१. आलें	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
१०५५२. आलें	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
१०५५३. आलें	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
१०५५४. आलें	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
१०५५५. आलें	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
१०५५६. आलें	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
१०५५७. आलें	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४

१०५५८. आलें	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
१०५५९. आलें	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
१०५६०. आलें	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
१०५६१. आलें	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
१०५६२. आलें	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
१०५६३. आलें	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
१०५६४. आलें	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
१०५६५. आलें	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
१०५६६. आलें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
१०५६७. आलें	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
१०५६८. आलें	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
१०५६९. आलें	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
१०५७०. आलें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
१०५७१. आलें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
१०५७२. आलें	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
१०५७३. आलें	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
१०५७४. आलें	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
१०५७५. आलेनि	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
१०५७६. आलेपणें	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
१०५७७. आलों	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
१०५७८. आलों	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
१०५७९. आलोकीं	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
१०५८०. आलोकु	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
१०५८१. आलोचु	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
१०५८२. आलोचु	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
१०५८३. आलोचूं	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
१०५८४. आलोट	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७

१०५८५. आलोट	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
१०५८६. आलोडावें	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
१०५८७. आलोडिलें	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
१०५८८. आल्या	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
१०५८९. आल्या	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
१०५९०. आळविजे	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
१०५९१. आळवितां	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
१०५९२. आळविला	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
१०५९३. आळविलें	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
१०५९४. आळविलें	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
१०५९५. आळविलेनि	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
१०५९६. आळशी	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
१०५९७. आळशी	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
१०५९८. आळसु	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
१०५९९. आळसु	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
१०६००. आळसु	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
१०६०१. आळसु	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
१०६०२. आळसें	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
१०६०३. आळामाळा	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीविताचें	ज्ञाने.१३.७.४४१
१०६०४. आळियाडें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
१०६०५. आळी	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
१०६०६. आळु	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
१०६०७. आळु	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आळु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
१०६०८. आळुकिया	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
१०६०९. आळुकीची	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
१०६१०. आळुकैलें	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
१०६११. आळुमाळ	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१

१०६१२. आळें	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
१०६१३. आवंतणें	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदु:खासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
१०६१४. आवगे	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
१०६१५. आवघिया	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
१०६१६. आवडतयाहि	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
१०६१७. आवडतयाही	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
१०६१८. आवडतसें	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
१०६१९. आवडतांविखीं	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
१०६२०. आवडतिये	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
१०६२१. आवडती	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
१०६२२. आवडती	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
१०६२३. आवडती	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
१०६२४. आवडतु	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
१०६२५. आवडतु	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
१०६२६. आवडतेंही	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
१०६२७. आवडलें	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
१०६२८. आवडलेपणें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
१०६२९. आवडी	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
१०६३०. आवडी	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
१०६३१. आवडी	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
१०६३२. आवडी	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
१०६३३. आवडी	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
१०६३४. आवडी	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
१०६३५. आवडी	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
१०६३६. आवडी	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
१०६३७. आवडी	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
१०६३८. आवडी	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०

१०६३९. आवडी	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
१०६४०. आवडी	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
१०६४१. आवडी	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
१०६४२. आवडी	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
१०६४३. आवडी	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
१०६४४. आवडी	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
१०६४५. आवडी	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
१०६४६. आवडी	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
१०६४७. आवडी	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
१०६४८. आवडी	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
१०६४९. आवडी	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
१०६५०. आवडी	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
१०६५१. आवडी	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
१०६५२. आवडी	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
१०६५३. आवडी	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्मे करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
१०६५४. आवडी	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
१०६५५. आवडी	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
१०६५६. आवडी	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
१०६५७. आवडी	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
१०६५८. आवडीचा	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
१०६५९. आवडीचा	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
१०६६०. आवडीचें	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९
१०६६१. आवडीचेनि	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
१०६६२. आवडीचेनि	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
१०६६३. आवडीचेनि	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
१०६६४. आवडे	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
१०६६५. आवडे	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६

१०६६६. आवडे	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
१०६६७. आवडे	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
१०६६८. आवडे	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
१०६६९. आवडे	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
१०६७०. आवडे	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
१०६७१. आवडे	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
१०६७२. आवडे	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
१०६७३. आवडे	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांतें । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
१०६७४. आवडे	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
१०६७५. आवडे	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
१०६७६. आवडे	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
१०६७७. आवडे	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
१०६७८. आवडे	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
१०६७९. आवडे	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
१०६८०. आवडे	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
१०६८१. आवडे	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
१०६८२. आवडे	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
१०६८३. आवडे	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
१०६८४. आवडे	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
१०६८५. आवडे	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
१०६८६. आवडे	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
१०६८७. आवडे	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
१०६८८. आवडे	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
१०६८९. आवडे	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
१०६९०. आवडे	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
१०६९१. आवडे	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
१०६९२. आवडे	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७

१०६९३. आवडे	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
१०६९४. आवडे	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
१०६९५. आवडे	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
१०६९६. आवडे	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
१०६९७. आवडे	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
१०६९८. आवडे	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
१०६९९. आवडे	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
१०७००. आवडे	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
१०७०१. आवडे	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
१०७०२. आवडे	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
१०७०३. आवडे	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
१०७०४. आवडे	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
१०७०५. आवडे	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
१०७०६. आवडे	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
१०७०७. आवडे	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
१०७०८. आवडे	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामार्जी	ज्ञाने.१५.३.२४४
१०७०९. आवडे	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
१०७१०. आवडे	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
१०७११. आवडे	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
१०७१२. आवडे	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
१०७१३. आवडे	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
१०७१४. आवडे	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
१०७१५. आवडे	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
१०७१६. आवडे	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
१०७१७. आवडे	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
१०७१८. आवडे	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
१०७१९. आवडे	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२

१०७२०. आवडे	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
१०७२१. आवडे	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
१०७२२. आवडे	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
१०७२३. आवडे	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
१०७२४. आवडें	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
१०७२५. आवडेन	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
१०७२६. आवडों	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
१०७२७. आवडों	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
१०७२८. आवडोनि	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
१०७२९. आवडोनि	चातुर्य लपवी । महत्त्व हारवी । पिसेपण मिरवी । आवडोनि	ज्ञाने.१३.७.१९१
१०७३०. आवडोनि	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
१०७३१. आवरती	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
१०७३२. आवरला	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
१०७३३. आवरला	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
१०७३४. आवरिजे	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
१०७३५. आवरिती	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्त्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
१०७३६. आवरिलें	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
१०७३७. आवरिलें	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
१०७३८. आवरी	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
१०७३९. आवरी	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
१०७४०. आवरी	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
१०७४१. आवरूनि	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
१०७४२. आवरूं	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
१०७४३. आवरे	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
१०७४४. आवरे	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
१०७४५. आवर्तणें	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
१०७४६. आवर्तवणें	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१

१०७४७. आवर्तीं	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्तीं दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
१०७४८. आवर्तीं	जे द्वेषाचां आवर्तीं दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
१०७४९. आवळी	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
१०७५०. आवश्यक	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
१०७५१. आवश्यक	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
१०७५२. आवश्यक	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
१०७५३. आवश्यक	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
१०७५४. आवश्यक	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
१०७५५. आवश्यकें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्में जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
१०७५६. आवश्यकें	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्में जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
१०७५७. आवस्थे	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
१०७५८. आवांका	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
१०७५९. आवांका	रुखाचा आवांका । जैसी बीजकणिका । जीवीं बांधे उदका । भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
१०७६०. आवांका	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
१०७६१. आवांका	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
१०७६२. आवांका	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
१०७६३. आवांका	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
१०७६४. आवांकुनियां	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
१०७६५. आवांके	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
१०७६६. आवार	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
१०७६७. आवारा	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
१०७६८. आवारी	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
१०७६९. आवारीं	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
१०७७०. आवारु	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
१०७७१. आवारु	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
१०७७२. आवारु	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
१०७७३. आवारू	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२

१०७७४. आवारूं	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
१०७७५. आवाळुवांवरी	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
१०७७६. आवाळुवें	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
१०७७७. आवाळुवें	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
१०७७८. आवाहनमंत्र	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
१०७७९. आविष्करला	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
१०७८०. आविष्करे	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
१०७८१. आविष्करे	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
१०७८२. आविष्करे	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
१०७८३. आविष्करे	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७
१०७८४. आविष्करोनी	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
१०७८५. आविष्कारें	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
१०७८६. आविसें	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
१०७८७. आवृत	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
१०७८८. आवृत्तिपुटीं	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
१०७८९. आवृत्ती	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
१०७९०. आवृत्तीसीं	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
१०७९१. आवेश	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
१०७९२. आवेशा	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
१०७९३. आवेशाचें	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
१०७९४. आवेशी	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
१०७९५. आवेशु	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
१०७९६. आवेशें	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
१०७९७. आवेशें	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेववििली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
१०७९८. आवेशें	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
१०७९९. आवो	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
१०८००. आवो	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९

१०८०१. आवो	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
१०८०२. आवो	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
१०८०३. आवो	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
१०८०४. आवो	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
१०८०५. आवो	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
१०८०६. आवो	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
१०८०७. आवो	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
१०८०८. आवो	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
१०८०९. आव्हांटलिया	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
१०८१०. आव्हांटा	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
१०८११. आव्हाते	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
१०८१२. आव्हानिती	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
१०८१३. आशंकेना	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
१०८१४. आशंकोनियां	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
१०८१५. आशा	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
१०८१६. आशा	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
१०८१७. आशा	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
१०८१८. आशा	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
१०८१९. आशा	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
१०८२०. आशा	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
१०८२१. आशा	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
१०८२२. आशा	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
१०८२३. आशा	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
१०८२४. आशा	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
१०८२५. आशा	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
१०८२६. आशा	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
१०८२७. आशा	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१

१०८२८. आशा	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
१०८२९. आशा	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
१०८३०. आशा	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
१०८३१. आशा	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
१०८३२. आशा	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
१०८३३. आशा	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
१०८३४. आशा	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
१०८३५. आशा	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्में	ज्ञाने.१८.६.१७३
१०८३६. आशा	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
१०८३७. आशा	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
१०८३८. आशा	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
१०८३९. आशा	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
१०८४०. आशा	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
१०८४१. आशातिमिरें	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
१०८४२. आशाधूमें	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
१०८४३. आशापाशरहितु	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
१०८४४. आशारसें	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
१०८४५. आशे	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
१०८४६. आशेचा	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
१०८४७. आशेचा	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
१०८४८. आशेचिया	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
१०८४९. आशेचिये	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
१०८५०. आशेची	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
१०८५१. आशेचे	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
१०८५२. आशेतें	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
१०८५३. आश्चर्य	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
१०८५४. आश्चर्य	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५

१०८५५. आश्चर्यचि	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
१०८५६. आश्चर्याचां	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
१०८५७. आश्चर्याचीं	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
१०८५८. आश्चर्यें	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
१०८५९. आश्चर्यें	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
१०८६०. आश्रऊनि	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
१०८६१. आश्रमधर्माचिया	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
१०८६२. आश्रमु	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
१०८६३. आश्रमु	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
१०८६४. आश्रयिलें	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
१०८६५. आश्रयी	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
१०८६६. आश्रयो	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
१०८६७. आश्रयो	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
१०८६८. आश्रयो	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
१०८६९. आश्रयो	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
१०८७०. आश्रयो	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
१०८७१. आश्रयो	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
१०८७२. आश्रयो	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
१०८७३. आश्रयो	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
१०८७४. आश्रयो	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
१०८७५. आश्रयो	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
१०८७६. आश्रावा	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
१०८७७. आश्रो	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
१०८७८. आश्रो	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
१०८७९. आश्रोचि	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
१०८८०. आश्वासिलें	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
१०८८१. आषाढअभ्रें	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५

१०८८२. आषाढमेघ	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
१०८८३. आषाढींचेनि	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
१०८८४. आस	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
१०८८५. आस	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
१०८८६. आस	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
१०८८७. आस	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
१०८८८. आस	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
१०८८९. आस	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
१०८९०. आस	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
१०८९१. आस	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्में आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
१०८९२. आस	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
१०८९३. आस	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
१०८९४. आसकडीं	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५
१०८९५. आसका	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्रु डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
१०८९६. आसकाचि	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
१०८९७. आसक्ती	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
१०८९८. आसक्ती	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०
१०८९९. आसडूनि	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
१०९००. आसतुटी	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
१०९०१. आसन	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
१०९०२. आसन	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
१०९०३. आसन	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
१०९०४. आसन	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
१०९०५. आसनमुद्रा	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
१०९०६. आसना	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
१०९०७. आसनाचा	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
१०९०८. आसनाचिया	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४

१०९०९. आसनाचिये	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
१०९१०. आसनाचेनि	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
१०९११. आसनालागोनि	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
१०९१२. आसनावरी	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फावे तंव राहिजे । मग तेणेंचि बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
१०९१३. आसनावरी	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
१०९१४. आसलग	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
१०९१५. आसुडत	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
१०९१६. आसुडी	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
१०९१७. आसुडे	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
१०९१८. आसुडैल	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
१०९१९. आसुर	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
१०९२०. आसुर	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
१०९२१. आसुर	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
१०९२२. आसुरवर्गु	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
१०९२३. आसुरा	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
१०९२४. आसुरां	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
१०९२५. आसुरां	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
१०९२६. आसुरां	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
१०९२७. आसुरांतें	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
१०९२८. आसुरिये	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
१०९२९. आसुरियेचे	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
१०९३०. आसुरियेहि	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
१०९३१. आसुरी	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
१०९३२. आसुरी	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
१०९३३. आसुरी	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
१०९३४. आसुरी	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
१०९३५. आसुरी	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६

१०९३६. आसुरी	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
१०९३७. आसुरी	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
१०९३८. आसुरी	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां यया । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
१०९३९. आसुरी	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
१०९४०. आसुरी	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
१०९४१. आसुरी	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
१०९४२. आसुरीं	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
१०९४३. आसुरीप्रकृतीपिसें	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
१०९४४. आसुरीया	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
१०९४५. आस्तवे	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
१०९४६. आस्तिकांचा	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
१०९४७. आस्तिकीं	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्में कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
१०९४८. आस्तिक्य	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
१०९४९. आस्तिक्य	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
१०९५०. आस्तिक्यबुद्धी	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
१०९५१. आस्तिक्यबुद्धि	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
१०९५२. आस्था	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
१०९५३. आस्था	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
१०९५४. आस्था	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
१०९५५. आस्था	याकारणें पार्था । होआवी कर्मीं आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
१०९५६. आस्था	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
१०९५७. आस्था	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
१०९५८. आस्था	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
१०९५९. आस्था	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
१०९६०. आस्था	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
१०९६१. आस्था	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
१०९६२. आस्था	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१

१०९६३. आस्था	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
१०९६४. आस्था	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
१०९६५. आस्था	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
१०९६६. आस्था	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
१०९६७. आस्था	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
१०९६८. आस्था	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
१०९६९. आस्था-	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
१०९७०. आस्थानीं	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानी । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
१०९७१. आस्थापत्रीं	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
१०९७२. आस्थाबुद्धि	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
१०९७३. आस्थाही	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
१०९७४. आस्थेचां	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
१०९७५. आस्थेचिया	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२
१०९७६. आस्थेचिया	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
१०९७७. आस्थेचिया	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
१०९७८. आस्थेचिये	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
१०९७९. आस्थेचीच	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
१०९८०. आस्थेचे	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
१०९८१. आस्पद	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
१०९८२. आस्फारिलीं	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०
१०९८३. आस्फुरित	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
१०९८४. आस्फुरिला	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
१०९८५. आस्फुरिला	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
१०९८६. आस्फुरिला	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
१०९८७. आस्फुरिला	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
१०९८८. आस्फुरिले	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
१०९८९. आस्फुरिले	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०

१०९९०. आस्वादिजे	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
१०९९१. आस्वादु	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
१०९९२. आहत	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
१०९९३. आहती	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
१०९९४. आहवनीयादि	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
१०९९५. आहा	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
१०९९६. आहाच	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
१०९९७. आहाच	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
१०९९८. आहाच	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
१०९९९. आहाच	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
११०००. आहाच	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
११००१. आहाच	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
११००२. आहाच	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
११००३. आहाच	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
११००४. आहाच	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
११००५. आहाच	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
११००६. आहाचवरि	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
११००७. आहाचवाणा	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
११००८. आहाचवाणें	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
११००९. आहाचवाहाच	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
११०१०. आहाचवाहाचें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
११०११. आहाणा	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
११०१२. आहाति	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
११०१३. आहाति	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्कान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
११०१४. आहाति	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
११०१५. आहाति	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
११०१६. आहाति	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७

११०१७. आहाति	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
११०१८. आहाति	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
११०१९. आहाति	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
११०२०. आहाति	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
११०२१. आहाति	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
११०२२. आहाति	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
११०२३. आहाति	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
११०२४. आहाति	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
११०२५. आहाति	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
११०२६. आहाति	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
११०२७. आहाती	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मी निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
११०२८. आहाती	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
११०२९. आहाती	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
११०३०. आहाती	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
११०३१. आहाती	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्मे । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
११०३२. आहाती	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
११०३३. आहाती	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
११०३४. आहाती	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
११०३५. आहाती	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८
११०३६. आहाती	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
११०३७. आहाती	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
११०३८. आहाती	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
११०३९. आहाती	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
११०४०. आहाती	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
११०४१. आहाती	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
११०४२. आहाती	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
११०४३. आहाती	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३

११०४४. आहाती	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
११०४५. आहाती	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
११०४६. आहाती	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
११०४७. आहाती	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
११०४८. आहाती	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
११०४९. आहाती	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
११०५०. आहाती	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
११०५१. आहाती	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
११०५२. आहाती	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
११०५३. आहाती	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
११०५४. आहाती	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
११०५५. आहाती	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
११०५६. आहाती	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
११०५७. आहाती	देवा तूं अक्षर । औटावियें मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
११०५८. आहाती	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
११०५९. आहाती	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
११०६०. आहाती	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४
११०६१. आहाती	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
११०६२. आहाती	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
११०६३. आहाती	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
११०६४. आहाती	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
११०६५. आहाती	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
११०६६. आहाती	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
११०६७. आहाती	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
११०६८. आहाती	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
११०६९. आहाती	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
११०७०. आहाती	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६

११०७१. आहाती	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
११०७२. आहाती	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
११०७३. आहाती	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
११०७४. आहाती	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
११०७५. आहाती	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४
११०७६. आहाती	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
११०७७. आहाती	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
११०७८. आहार	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
११०७९. आहार	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
११०८०. आहारनिद्रा	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
११०८१. आहारनिद्रेची	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
११०८२. आहारलक्षण	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
११०८३. आहारा	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
११०८४. आहारा	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
११०८५. आहाराचिया	आतां ययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
११०८६. आहाराचेन	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
११०८७. आहाराचेनि	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
११०८८. आहारातें	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
११०८९. आहारातें	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
११०९०. आहारावांचूनि	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
११०९१. आहारीं	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
११०९२. आहारीं	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
११०९३. आहारु	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
११०९४. आहारु	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
११०९५. आहारु	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
११०९६. आहारु	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
११०९७. आहारु	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३

११०९८. आहारु	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
११०९९. आहारु	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
१११००. आहारु	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दु:खें	ज्ञाने.१७.९.१५१
१११०१. आहारु	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
१११०२. आहाळणीं	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
१११०३. आहाळलीं	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
१११०४. आहाळी	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
१११०५. आहासि	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
१११०६. आहासि	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
१११०७. आहासि	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
१११०८. आहासि	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
१११०९. आहासि	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
१११९०. आहासि	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
११११९. आहासि	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१११९२. आहासि	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
१११९३. आहासि	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
१११९४. आहासि	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
१११९५. आहासि	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
१११९६. आहासि	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
१११९७. आहासि	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
१११९८. आहासी	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
१११९९. आहासी	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
१११२०. आहासी	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
१११२१. आहासी	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
१११२२. आहासी	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
१११२३. आहासी	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
१११२४. आहासी	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३

११२५. आहासी	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
११२६. आहासी	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
११२७. आहासी	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
११२८. आहासी	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
११२९. आहासी	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
११३०. आहासी	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
११३१. आहासी	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
११३२. आहासी	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
११३३. आहासी	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
११३४. आहासी	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
११३५. आहुती	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
११३६. आहुती	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्तीं । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
११३७. आहुती	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
११३८. आहे	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
११३९. आहे	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
११४०. आहे	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
११४१. आहे	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
११४२. आहे	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
११४३. आहे	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
११४४. आहे	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
११४५. आहे	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
११४६. आहे	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
११४७. आहे	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
११४८. आहे	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पें	ज्ञाने.२.८.७०
११४९. आहे	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
११५०. आहे	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
११५१. आहे	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४

१११५२. आहे	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
१११५३. आहे	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
१११५४. आहे	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
१११५५. आहे	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
१११५६. आहे	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
१११५७. आहे	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
१११५८. आहे	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
१११५९. आहे	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
१११६०. आहे	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
१११६१. आहे	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१११६२. आहे	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
१११६३. आहे	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
१११६४. आहे	योगिये तोहि करिती । परी कर्मे तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
१११६५. आहे	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
१११६६. आहे	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
१११६७. आहे	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
१११६८. आहे	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
१११६९. आहे	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
१११७०. आहे	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
१११७१. आहे	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
१११७२. आहे	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
१११७३. आहे	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
१११७४. आहे	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
१११७५. आहे	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
१११७६. आहे	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
१११७७. आहे	तैसी सद्‌गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
१११७८. आहे	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०

११९७९. आहे	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
१११८०. आहे	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
१११८१. आहे	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
१११८२. आहे	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
१११८३. आहे	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
१११८४. आहे	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
१११८५. आहे	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
१११८६. आहे	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
१११८७. आहे	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
१११८८. आहे	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
१११८९. आहे	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
१११९०. आहे	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
१११९१. आहे	ऐसें हितासि जें जें निर्के । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
१११९२. आहे	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
१११९३. आहे	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
१११९४. आहे	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
१११९५. आहे	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
१११९६. आहे	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
१११९७. आहे	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
१११९८. आहे	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
१११९९. आहे	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
११२००. आहे	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
११२०१. आहे	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
११२०२. आहे	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
११२०३. आहे	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
११२०४. आहे	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
११२०५. आहे	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१

११२०६. आहे	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
११२०७. आहे	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
११२०८. आहे	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
११२०९. आहे	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
११२१०. आहे	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
११२११. आहे	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
११२१२. आहे	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
११२१३. आहे	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
११२१४. आहे	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
११२१५. आहे	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
११२१६. आहे	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
११२१७. आहे	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
११२१८. आहे	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
११२१९. आहे	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
११२२०. आहे	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
११२२१. आहे	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
११२२२. आहे	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
११२२३. आहे	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
११२२४. आहे	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
११२२५. आहे	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
११२२६. आहे	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहे चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
११२२७. आहे	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
११२२८. आहे	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
११२२९. आहे	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
११२३०. आहे	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
११२३१. आहे	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
११२३२. आहे	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९

११२३३. आहे	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
११२३४. आहे	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
११२३५. आहे	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
११२३६. आहे	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
११२३७. आहे	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
११२३८. आहे	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
११२३९. आहे	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
११२४०. आहे	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
११२४१. आहे	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
११२४२. आहे	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
११२४३. आहे	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
११२४४. आहे	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
११२४५. आहे	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
११२४६. आहे	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
११२४७. आहे	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
११२४८. आहे	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
११२४९. आहे	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
११२५०. आहे	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
११२५१. आहे	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
११२५२. आहे	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
११२५३. आहे	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
११२५४. आहे	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
११२५५. आहे	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
११२५६. आहे	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
११२५७. आहे	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
११२५८. आहे	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
११२५९. आहे	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१

११२६०. आहे	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
११२६१. आहे	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
११२६२. आहे	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
११२६३. आहे	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
११२६४. आहे	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
११२६५. आहे	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
११२६६. आहे	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
११२६७. आहे	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
११२६८. आहे	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
११२६९. आहे	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
११२७०. आहे	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
११२७१. आहे	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
११२७२. आहे	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
११२७३. आहे	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
११२७४. आहे	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
११२७५. आहे	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
११२७६. आहे	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
११२७७. आहे	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
११२७८. आहे	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
११२७९. आहे	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
११२८०. आहे	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
११२८१. आहे	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
११२८२. आहे	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
११२८३. आहे	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
११२८४. आहे	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
११२८५. आहे	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
११२८६. आहे	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८

११२८७. आहे	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
११२८८. आहे	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
११२८९. आहे	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
११२९०. आहे	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
११२९१. आहे	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
११२९२. आहे	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
११२९३. आहे	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
११२९४. आहे	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदु:खासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
११२९५. आहे	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
११२९६. आहे	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
११२९७. आहे	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
११२९८. आहे	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
११२९९. आहे	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
११३००. आहे	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
११३०१. आहे	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
११३०२. आहे	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
११३०३. आहे	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
११३०४. आहे	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
११३०५. आहे	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
११३०६. आहे	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
११३०७. आहे	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
११३०८. आहे	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
११३०९. आहे	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
११३१०. आहे	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
११३११. आहे	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
११३१२. आहे	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
११३१३. आहे	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१

११३१४. आहे	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
११३१५. आहे	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
११३१६. आहे	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
११३१७. आहे	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
११३१८. आहे	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
११३१९. आहे	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
११३२०. आहे	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
११३२१. आहे	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
११३२२. आहे	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
११३२३. आहे	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
११३२४. आहे	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
११३२५. आहे	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
११३२६. आहे	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
११३२७. आहे	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
११३२८. आहे	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
११३२९. आहे	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
११३३०. आहे	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
११३३१. आहे	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
११३३२. आहे	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
११३३३. आहे	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
११३३४. आहे	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
११३३५. आहे	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
११३३६. आहे	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
११३३७. आहे	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
११३३८. आहे	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
११३३९. आहे	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
११३४०. आहे	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१

११३४१. आहे	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
११३४२. आहे	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
११३४३. आहे	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
११३४४. आहे	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
११३४५. आहे	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
११३४६. आहे	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
११३४७. आहे	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
११३४८. आहे	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
११३४९. आहे	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळे । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
११३५०. आहे	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
११३५१. आहे	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
११३५२. आहे	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
११३५३. आहे	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
११३५४. आहे	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
११३५५. आहे	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
११३५६. आहे	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
११३५७. आहे	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
११३५८. आहे	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
११३५९. आहे	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
११३६०. आहे	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
११३६१. आहे	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
११३६२. आहे	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
११३६३. आहे	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
११३६४. आहे	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
११३६५. आहे	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
११३६६. आहे	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
११३६७. आहे	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१

११३६८. आहे	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
११३६९. आहे	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
११३७०. आहे	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
११३७१. आहे	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
११३७२. आहे	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
११३७३. आहे	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
११३७४. आहे	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
११३७५. आहे	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
११३७६. आहे	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
११३७७. आहे	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
११३७८. आहे	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
११३७९. आहे	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
११३८०. आहे	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
११३८१. आहे	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
११३८२. आहे	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
११३८३. आहे	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
११३८४. आहे	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
११३८५. आहे	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
११३८६. आहे	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
११३८७. आहे	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
११३८८. आहे	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
११३८९. आहे	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
११३९०. आहे	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
११३९१. आहे	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
११३९२. आहे	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
११३९३. आहे	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
११३९४. आहे	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५

११३९५. आहे	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
११३९६. आहे	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
११३९७. आहे	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
११३९८. आहे	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
११३९९. आहे	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
११४००. आहे	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
११४०१. आहे	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
११४०२. आहे	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
११४०३. आहे	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
११४०४. आहे	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
११४०५. आहे	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
११४०६. आहे	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
११४०७. आहे	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
११४०८. आहे	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुन्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
११४०९. आहे	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
११४१०. आहे	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
११४११. आहे	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दुःखावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
११४१२. आहे	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
११४१३. आहे	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
११४१४. आहे	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
११४१५. आहे	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
११४१६. आहे	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
११४१७. आहे	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
११४१८. आहे	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
११४१९. आहे	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
११४२०. आहे	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
११४२१. आहे	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६

११४२२. आहे	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
११४२३. आहे	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
११४२४. आहे	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
११४२५. आहे	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
११४२६. आहे	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
११४२७. आहे	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
११४२८. आहे	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
११४२९. आहे	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
११४३०. आहे	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
११४३१. आहे	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
११४३२. आहे	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
११४३३. आहे	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
११४३४. आहे	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
११४३५. आहे	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
११४३६. आहे	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
११४३७. आहे	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
११४३८. आहे	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
११४३९. आहे	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
११४४०. आहे	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
११४४१. आहे	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
११४४२. आहे	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
११४४३. आहे	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
११४४४. आहे	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
११४४५. आहे	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
११४४६. आहे	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
११४४७. आहे	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
११४४८. आहे	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३

११४४९. आहे	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
११४५०. आहे	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्के । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
११४५१. आहे	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
११४५२. आहे	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । कैंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
११४५३. आहे	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
११४५४. आहे	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
११४५५. आहे	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
११४५६. आहें	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
११४५७. आहें	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
११४५८. आहें	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
११४५९. आहें	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
११४६०. आहें	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
११४६१. आहें	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
११४६२. आहें	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
११४६३. आहें	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
११४६४. आहें	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
११४६५. आहें	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
११४६६. आहें	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
११४६७. आहें	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
११४६८. आहें	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
११४६९. आहें	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
११४७०. आहें	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
११४७१. आहें	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
११४७२. आहें	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
११४७३. आहें	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
११४७४. आहें	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
११४७५. आहें	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४

११४७६. आहें	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
११४७७. आहेति	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघवियें	ज्ञाने.१०.३.८२
११४७८. आहेती	आतां याचिपरी जाण । चार्‍ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
११४७९. आहेनाहींचा	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
११४८०. आहेरा	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
११४८१. आहों	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जर्‍ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
११४८२. आहों	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
११४८३. आहों	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
११४८४. आहों	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
११४८५. आहों	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
११४८६. आहों	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
११४८७. आहों	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
११४८८. आहों	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
११४८९. इंगळांचां	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
११४९०. इंगळांची	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
११४९१. इंगळु	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
११४९२. इंगळु	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
११४९३. इंगुळु	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
११४९४. इंदीवरा	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
११४९५. इंद्र	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षें । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
११४९६. इंद्र	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
११४९७. इंद्रधनुष्य	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
११४९८. इंद्रधनुष्याचिये	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
११४९९. इंद्रनीळसुनीळें	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णें एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
११५००. इंद्रनीळा	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
११५०१. इंद्रपद	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
११५०२. इंद्रपणाची	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सर्वेचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८

११५०३. इंद्रभुवनातें	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
११५०४. इंद्रश्रीहि	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
११५०५. इंद्रसुखाहिसरिसे	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
११५०६. इंद्रही	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
११५०७. इंद्राचीचि	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
११५०८. इंद्रादिक	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
११५०९. इंद्रादिक	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
११५१०. इंद्रादिक	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
११५११. इंद्रादिकां	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
११५१२. इंद्रादिकांही	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
११५१३. इंद्रावणी	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दुःखें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
११५१४. इंद्रियकदंबु	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
११५१५. इंद्रियकर्माचिया	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
११५१६. इंद्रियग्रामावरी	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
११५१७. इंद्रियग्रामींचां	इंद्रियग्रामींचां राजबिदीं । अहंममतेचियां जल्पवादीं । विकारांतरांची मांदी । मेळविताती	ज्ञाने.७.१५-१६.१०६
११५१८. इंद्रियग्रामींचे	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
११५१९. इंद्रियग्रामु	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
११५२०. इंद्रियग्रामोनि	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२
११५२१. इंद्रियजात	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
११५२२. इंद्रियजाता	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
११५२३. इंद्रियदेशींचा	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
११५२४. इंद्रियद्रव्याचेनि	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
११५२५. इंद्रियद्रव्यीं	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
११५२६. इंद्रियद्वारां	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
११५२७. इंद्रियद्वारीं	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
११५२८. इंद्रियद्वारें	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
११५२९. इंद्रियपणें	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९

११५३०. इंद्रियप्रौढी	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
११५३१. इंद्रियप्रौढीमंडळा	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
११५३२. इंद्रियबैलांची	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
११५३३. इंद्रियभावां	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
११५३४. इंद्रियभेद	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
११५३५. इंद्रियमदा	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
११५३६. इंद्रियमार्गी	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
११५३७. इंद्रियरुचीसारखें	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
११५३८. इंद्रियानळीं	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्ती । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
११५३९. इंद्रियवर्गें	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
११५४०. इंद्रियवृत्ती	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८
११५४१. इंद्रियवृत्ती	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
११५४२. इंद्रियषट्पदा	वेद्योदकाचां सरोवरीं । फांकतां विषयकल्हारीं । इंद्रियषट्पदा चारी । जीवभंवरातें	ज्ञाने.१८.६१.१३०१
११५४३. इंद्रिया	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
११५४४. इंद्रिया	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
११५४५. इंद्रिया	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
११५४६. इंद्रिया	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
११५४७. इंद्रियां	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
११५४८. इंद्रियां	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
११५४९. इंद्रियां	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
११५५०. इंद्रियां	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
११५५१. इंद्रियां	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
११५५२. इंद्रियां	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
११५५३. इंद्रियां	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दु:ख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
११५५४. इंद्रियां	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
११५५५. इंद्रियां	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
११५५६. इंद्रियां	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५

११५५७. इंद्रियां	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
११५५८. इंद्रियां	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
११५५९. इंद्रियां	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
११५६०. इंद्रियां	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
११५६१. इंद्रियां	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
११५६२. इंद्रियां	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
११५६३. इंद्रियां	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
११५६४. इंद्रियां	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
११५६५. इंद्रियां	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
११५६६. इंद्रियां	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
११५६७. इंद्रियां	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
११५६८. इंद्रियां	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
११५६९. इंद्रियांआंतु	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
११५७०. इंद्रियांआधीन	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णातें पाविजे । आणि सुखदु:खीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
११५७१. इंद्रियांआधीनपण	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
११५७२. इंद्रियांकरवीं	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
११५७३. इंद्रियांचा	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
११५७४. इंद्रियांचा	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
११५७५. इंद्रियांचा	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
११५७६. इंद्रियांचा	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
११५७७. इंद्रियांचां	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
११५७८. इंद्रियांचां	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
११५७९. इंद्रियांचां	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
११५८०. इंद्रियांचां	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदु:खें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
११५८१. इंद्रियांचां	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
११५८२. इंद्रियांचिया	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
११५८३. इंद्रियांचिया	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२

११५८४. इंद्रियांचिया	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
११५८५. इंद्रियांचिया	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
११५८६. इंद्रियांचियां	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
११५८७. इंद्रियांची	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
११५८८. इंद्रियांची	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
११५८९. इंद्रियांची	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
११५९०. इंद्रियांची	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
११५९१. इंद्रियांचीं	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
११५९२. इंद्रियांचीं	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणें । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
११५९३. इंद्रियांचे	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
११५९४. इंद्रियांचे	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
११५९५. इंद्रियांचे	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
११५९६. इंद्रियांचें	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
११५९७. इंद्रियांचें	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
११५९८. इंद्रियांचें	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
११५९९. इंद्रियांचें	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
११६००. इंद्रियांचें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
११६०१. इंद्रियांचें	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
११६०२. इंद्रियांचें	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
११६०३. इंद्रियांचेनि	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
११६०४. इंद्रियांचेनि	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
११६०५. इंद्रियांचेनी	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
११६०६. इंद्रियांचेयाचि	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
११६०७. इंद्रियांतें	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
११६०८. इंद्रियांतें	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
११६०९. इंद्रियांतें	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
११६१०. इंद्रियांतें	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७

११६११. इंद्रियांतें	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
११६१२. इंद्रियांविषयांचिया	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
११६१३. इंद्रियांसी	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्मे इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
११६१४. इंद्रियाग्नीचां	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
११६१५. इंद्रियानळ	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
११६१६. इंद्रियापुढें	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
११६१७. इंद्रियार्था	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
११६१८. इंद्रियार्थीं	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
११६१९. इंद्रियार्थीं	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
११६२०. इंद्रियाविषयांचिये	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
११६२१. इंद्रियीं	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
११६२२. इंद्रियीं	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
११६२३. इंद्रियीं	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
११६२४. इंद्रियें	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
११६२५. इंद्रियें	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
११६२६. इंद्रियें	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
११६२७. इंद्रियें	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
११६२८. इंद्रियें	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
११६२९. इंद्रियें	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
११६३०. इंद्रियें	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दु:खें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
११६३१. इंद्रियें	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
११६३२. इंद्रियें	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
११६३३. इंद्रियें	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
११६३४. इंद्रियें	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
११६३५. इंद्रियें	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
११६३६. इंद्रियें	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
११६३७. इंद्रियें	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२

११६३८. इंद्रियें	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्रकरु	ज्ञाने.६.२०
११६३९. इंद्रियें	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
११६४०. इंद्रियें	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
११६४१. इंद्रियें	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
११६४२. इंद्रियें	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
११६४३. इंद्रियें	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
११६४४. इंद्रियें	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
११६४५. इंद्रियें	बुद्धीचिया जिभा । बोलाचा न चाखतां गाभा । अक्षरांचियाचि भांबा । इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
११६४६. इंद्रियें	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
११६४७. इंद्रियें	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
११६४८. इंद्रियें	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
११६४९. इंद्रियें	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
११६५०. इंद्रियें	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
११६५१. इंद्रियें	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
११६५२. इंद्रियें	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
११६५३. इंद्रियें	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
११६५४. इंद्रियें	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
११६५५. इंद्रियें	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
११६५६. इंद्रियें	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
११६५७. इंद्रियें	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
११६५८. इंद्रियें	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
११६५९. इंद्रियें	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
११६६०. इंद्रियें	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
११६६१. इंद्रियें	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
११६६२. इंद्रियें	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
११६६३. इंद्रियें	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
११६६४. इंद्रियें	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८

११६६५. इंद्रियें	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
११६६६. इंद्रियें	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
११६६७. इंद्रियें	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
११६६८. इंद्रियें	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
११६६९. इंद्रियें	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
११६७०. इंद्रियें	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दुःखावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
११६७१. इंद्रियें	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
११६७२. इंद्रियें	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
११६७३. इंद्रियें	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
११६७४. इंद्रियेंचि	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
११६७५. इंद्रियेंही	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
११६७६. इंद्रु	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
११६७७. इंद्रुही	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
११६७८. इंधन	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
११६७९. इंधन	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
११६८०. इंधन	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
११६८१. इंधन	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
११६८२. इंधन	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
११६८३. इंधन	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
११६८४. इंधनचि	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
११६८५. इंधनचि	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
११६८६. इंधना	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
११६८७. इंधनांशु	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
११६८८. इंधनाचेनि	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
११६८९. इंधनीं	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
११६९०. इंधनीं	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
११६९१. इंधनीं	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२

११६९२. इंधनें	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
११६९३. इंधनें	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
११६९४. इंधनें	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
११६९५. इक्षुदंडु	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
११६९६. इक्षुरसाचे	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
११६९७. इक्षुरसु	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
११६९८. इक्षुवृद्धी	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
११६९९. इक्ष्वाकुवा	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
११७००. इच्छा	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
११७०१. इच्छा	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
११७०२. इच्छा	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
११७०३. इच्छा	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दुःख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
११७०४. इच्छा	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
११७०५. इच्छा	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
११७०६. इच्छा	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
११७०७. इच्छा	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
११७०८. इच्छा	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
११७०९. इच्छावशें	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
११७१०. इच्छावशें	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
११७११. इच्छावशें	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
११७१२. इच्छावें	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
११७१३. इच्छिजे	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
११७१४. इच्छिजे	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
११७१५. इच्छिजे	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
११७१६. इच्छिलिया	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
११७१७. इच्छिलेंही	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
११७१८. इच्छेचे	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गीचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६

११७१९. इच्छेतें	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
११७२०. इच्छेसवें	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
११७२१. इटाळें	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
११७२२. इडा	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
११७२३. इतर	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
११७२४. इतरु	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
११७२५. इतरें	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
११७२६. इतिहासीं	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
११७२७. इतुकें	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
११७२८. इतुकेनि	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
११७२९. इतुलें	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
११७३०. इतुलेंचि	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
११७३१. इत्यर्थाचें	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
११७३२. इत्यर्थु	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
११७३३. इत्यादि	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
११७३४. इत्यादि	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
११७३५. इत्यादि	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
११७३६. इत्यादि	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
११७३७. इत्यादि	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
११७३८. इत्यादि	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
११७३९. इदंतेसि	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
११७४०. इप्सी	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
११७४१. इभ-	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
११७४२. इया	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
११७४३. इया	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
११७४४. इया	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
११७४५. इया	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२

११७४६. इया	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
११७४७. इया	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
११७४८. इया	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
११७४९. इया	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
११७५०. इया	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
११७५१. इया	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
११७५२. इया	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
११७५३. इया	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
११७५४. इया	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
११७५५. इया	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
११७५६. इया	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
११७५७. इया	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
११७५८. इया	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
११७५९. इया	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
११७६०. इया	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
११७६१. इया	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
११७६२. इया	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
११७६३. इया	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
११७६४. इया	नामाचिया सहस्त्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
११७६५. इया	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
११७६६. इया	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
११७६७. इया	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
११७६८. इया	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
११७६९. इया	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७
११७७०. इया	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
११७७१. इया	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
११७७२. इया	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३

११७७३. इया	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
११७७४. इया	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
११७७५. इया	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
११७७६. इया	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
११७७७. इया	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
११७७८. इया	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
११७७९. इया	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
११७८०. इया	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
११७८१. इया	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८
११७८२. इया	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
११७८३. इया	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
११७८४. इया	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
११७८५. इया	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
११७८६. इया	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
११७८७. इया	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
११७८८. इया	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
११७८९. इया	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
११७९०. इया	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
११७९१. इया	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
११७९२. इया	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
११७९३. इया	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
११७९४. इया	एऱ्हवीं ऊर्ध्वीचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अर्धीचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
११७९५. इया	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळीनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
११७९६. इया	तैसेंचि इया शरीरा । कर्में तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
११७९७. इया	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
११७९८. इया	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
११७९९. इया	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९

११८००. इया	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
११८०१. इया	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
११८०२. इया	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
११८०३. इया	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
११८०४. इया	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
११८०५. इया	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
११८०६. इया	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
११८०७. इया	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
११८०८. इया	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
११८०९. इया	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
११८१०. इया	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
११८११. इया	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
११८१२. इया	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
११८१३. इया	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
११८१४. इया	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
११८१५. इया	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
११८१६. इया	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
११८१७. इया	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
११८१८. इया	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
११८१९. इयां	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
११८२०. इयां	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
११८२१. इयां	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थी लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
११८२२. इयां	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
११८२३. इयां	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
११८२४. इयांवरी	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
११८२५. इयाचि	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
११८२६. इयाचि	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२

११८२७. इयाचि	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
११८२८. इयाचि	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
११८२९. इयापरी	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
११८३०. इयापरी	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
११८३१. इयापरी	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
११८३२. इयापरी	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
११८३३. इयापरी	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
११८३४. इयालागीं	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
११८३५. इयालागीं	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
११८३६. इयावरी	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
११८३७. इयावरी	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
११८३८. इयावरी	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
११८३९. इयाविषयींचा	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
११८४०. इये	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
११८४१. इये	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
११८४२. इये	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
११८४३. इये	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
११८४४. इये	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
११८४५. इये	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
११८४६. इये	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदु:ख	ज्ञाने.२.१३.११०
११८४७. इये	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
११८४८. इये	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
११८४९. इये	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
११८५०. इये	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
११८५१. इये	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
११८५२. इये	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
११८५३. इये	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६

११८५४. इये	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
११८५५. इये	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
११८५६. इये	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदु:ख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
११८५७. इये	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
११८५८. इये	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
११८५९. इये	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
११८६०. इये	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
११८६१. इये	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
११८६२. इये	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
११८६३. इये	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
११८६४. इये	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
११८६५. इये	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
११८६६. इये	देवा अधियज्ञ तो काइ । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
११८६७. इये	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
११८६८. इये	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
११८६९. इये	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
११८७०. इये	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
११८७१. इये	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
११८७२. इये	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
११८७३. इये	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
११८७४. इये	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
११८७५. इये	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
११८७६. इये	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
११८७७. इये	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
११८७८. इये	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली बोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
११८७९. इये	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
११८८०. इये	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१

११८८१. इये	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
११८८२. इये	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
११८८३. इये	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
११८८४. इये	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
११८८५. इये	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
११८८६. इये	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
११८८७. इये	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
११८८८. इये	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
११८८९. इये	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
११८९०. इये	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
११८९१. इये	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
११८९२. इये	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
११८९३. इये	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
११८९४. इये	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
११८९५. इये	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
११८९६. इये	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
११८९७. इये	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
११८९८. इये	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
११८९९. इये	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
११९००. इये	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
११९०१. इये	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
११९०२. इये	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
११९०३. इये	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
११९०४. इये	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९
११९०५. इये	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
११९०६. इये	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
११९०७. इये	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१

११९०८. इये	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
११९०९. इये	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
११९१०. इये	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
११९११. इये	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
११९१२. इये	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
११९१३. इये	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
११९१४. इये	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
११९१५. इये	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
११९१६. इये	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
११९१७. इये	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
११९१८. इये	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
११९१९. इये	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
११९२०. इये	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
११९२१. इये	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
११९२२. इये	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
११९२३. इये	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
११९२४. इये	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
११९२५. इये	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३
११९२६. इये	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
११९२७. इये	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
११९२८. इये	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
११९२९. इये	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
११९३०. इये	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
११९३१. इये	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
११९३२. इये	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
११९३३. इये	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
११९३४. इये	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२

११९३५. इये	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
११९३६. इये	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
११९३७. इयें	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
११९३८. इयें	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
११९३९. इयें	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
११९४०. इयें	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
११९४१. इयें	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदुःखाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
११९४२. इयें	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
११९४३. इयें	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
११९४४. इयें	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
११९४५. इयें	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
११९४६. इयें	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
११९४७. इयें	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
११९४८. इयें	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
११९४९. इयें	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
११९५०. इयें	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
११९५१. इयें	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
११९५२. इयें	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
११९५३. इयें	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
११९५४. इयें	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
११९५५. इयें	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
११९५६. इयें	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
११९५७. इयें	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
११९५८. इयें	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
११९५९. इयें	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
११९६०. इयें	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
११९६१. इयें	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४

११९६२. इयें	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
११९६३. इयें	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
११९६४. इयें	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
११९६५. इयें	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
११९६६. इयें	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
११९६७. इयें	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
११९६८. इयें	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
११९६९. इयें	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
११९७०. इयें	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
११९७१. इयें	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
११९७२. इयें	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
११९७३. इयें	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
११९७४. इयें	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
११९७५. इयें	आणि जन्ममृत्युदु:खें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
११९७६. इयें	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९
११९७७. इयें	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
११९७८. इयें	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
११९७९. इयें	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
११९८०. इयें	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
११९८१. इयें	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
११९८२. इयें	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८
११९८३. इयें	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
११९८४. इयें	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
११९८५. इयें	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
११९८६. इयें	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
११९८७. इयें	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
११९८८. इयें	शिष्टागमविधानें । विविधयागवितानें । इयें पानावरी पानें । पांजरती	ज्ञाने.१५.२.१८९

११९८९. इयें	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अर्धी । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
११९९०. इयें	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
११९९१. इयें	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
११९९२. इयें	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्में । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
११९९३. इयें	इयें श्लाघिजती जेणें बिर्के । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
११९९४. इयें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्में जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
११९९५. इयें	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
११९९६. इयें	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
११९९७. इयें	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
११९९८. इयें	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००
११९९९. इयेंचि	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११
१२०००. इयेंचि	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
१२००१. इयेचा	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
१२००२. इयेचा	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
१२००३. इयेचा	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
१२००४. इयेचांचि	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
१२००५. इयेचि	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
१२००६. इयेचि	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
१२००७. इयेचि	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणें	ज्ञाने.१३.४.३५
१२००८. इयेचि	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
१२००९. इयेचि	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
१२०१०. इयेचि	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
१२०११. इयेचिया	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
१२०१२. इयेचे	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
१२०१३. इयेचें	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
१२०१४. इयेचें	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
१२०१५. इयेचेनि	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८

१२०१६. इयेतें	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
१२०१७. इयेतें	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
१२०१८. इयेतें	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
१२०१९. इयेतें	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
१२०२०. इयेतें	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
१२०२१. इयेतें	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
१२०२२. इयेतेंचि	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
१२०२३. इयेविषयीं	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
१२०२४. इयेविषयीं	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
१२०२५. इयेविषयीं	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
१२०२६. इयेविषयीं	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
१२०२७. इयेविषयींचा	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
१२०२८. इयेविषयींचें	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
१२०२९. इयेविर्षी	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिर्षी । पुराणें इयेविर्षी । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
१२०३०. इयेविर्षी	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविर्षी अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
१२०३१. इयेसी	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
१२०३२. इयेस्तव	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
१२०३३. इष्ट	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
१२०३४. इष्ट	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
१२०३५. इष्टदा	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
१२०३६. इष्टमित्र	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
१२०३७. इष्टमित्र	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
१२०३८. इष्टयज्ञ	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
१२०३९. इष्टही	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
१२०४०. इष्टाची	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
१२०४१. इष्टानिष्ट	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००
१२०४२. इष्टानिष्ट	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०

१२०४३. इष्टानिष्टकरणी	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
१२०४४. इष्टानिष्टीं	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
१२०४५. इष्टानिष्टें	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
१२०४६. इष्टापूर्त	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
१२०४७. इष्टापूर्तें	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
१२०४८. इष्टापूर्तें	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्तें । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
१२०४९. इष्टीचां	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
१२०५०. इष्टु	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
१२०५१. इसाळु	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
१२०५२. इसाळे	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
१२०५३. इहभोगांचीं	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
१२०५४. इहीं	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
१२०५५. इहीं	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
१२०५६. इहीं	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
१२०५७. इहीं	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
१२०५८. इहीं	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
१२०५९. इहीं	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
१२०६०. इहीं	इहीं संतोषवन खांडिलें । धैर्यदुर्ग पाडिले । आनंदरोप सांडिलें । उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
१२०६१. इहीं	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
१२०६२. इहीं	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
१२०६३. इहीं	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
१२०६४. इहीं	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
१२०६५. इहीं	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
१२०६६. इहीं	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
१२०६७. इहीं	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
१२०६८. इहीं	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
१२०६९. इहीं	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७

१२०७०. इहीं	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
१२०७१. इहीं	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
१२०७२. इहीं	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
१२०७३. इहीं	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
१२०७४. इहीं	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
१२०७५. इहीं	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
१२०७६. इहीं	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
१२०७७. इहीं	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
१२०७८. इहीं	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
१२०७९. इहीं	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
१२०८०. इहीं	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
१२०८१. इहीं	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
१२०८२. इहीं	एवं निद्रालस्यप्रमादीं । तम इहीं त्रिविधीं । बांधे निरुपाधी । चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
१२०८३. इहीं	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
१२०८४. इहीं	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
१२०८५. इहीं	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
१२०८६. इहीं	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
१२०८७. इहीं	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
१२०८८. इहीं	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गीं । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
१२०८९. इहीं	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
१२०९०. इहीं	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
१२०९१. इहीं	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
१२०९२. इहीं	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
१२०९३. इहीं	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
१२०९४. इहीं	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
१२०९५. इहीं	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
१२०९६. इहीं	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९

१२०९७. इहीं	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
१२०९८. इहीं	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
१२०९९. इहीं	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
१२१००. इहीं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
१२१०१. इहीं	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
१२१०२. इहीं	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
१२१०३. इहीं	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
१२१०४. इहीं	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
१२१०५. इहीं	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
१२१०६. इहीं	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
१२१०७. इहीं	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
१२१०८. इहीं	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
१२१०९. इहीं	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
१२११०. इहीं	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
१२१११. इहीं	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्में चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
१२११२. इहीं	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
१२११३. इहीं	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
१२११४. इहीं	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
१२११५. इहींच	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
१२११६. इहींच	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
१२११७. इहींचि	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
१२११८. इहींचि	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
१२११९. इहींचि	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
१२१२०. इहींवीण	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
१२१२१. इहींसीं	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
१२१२२. ईप्सिता	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
१२१२३. ईप्सितातिं	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातिं स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२

१२१२४. ईशप्रसादें	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
१२१२५. ईशानें	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
१२१२६. ईशितव्येंवीण	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
१२१२७. ईशु	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
१२१२८. ईशु	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
१२१२९. ईशु	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
१२१३०. ईशु	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
१२१३१. ईशु	तेथ ब्रह्म आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
१२१३२. ईशु	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
१२१३३. ईशें	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
१२१३४. ईश्य	ईश्य मी ईश्वरु । अनादि मी अमरु । अभय मी आधारु । आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
१२१३५. ईश्वर	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
१२१३६. ईश्वरचि	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
१२१३७. ईश्वरतत्त्वींचि	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
१२१३८. ईश्वरनिर्णयो	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
१२१३९. ईश्वरनिष्ठांची	वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
१२१४०. ईश्वरप्राप्तीलागीं	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
१२१४१. ईश्वरबुद्धी	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
१२१४२. ईश्वरभावो	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
१२१४३. ईश्वररावो	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
१२१४४. ईश्वरवशें	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
१२१४५. ईश्वरसत्तायोगें	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
१२१४६. ईश्वरा	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
१२१४७. ईश्वरा	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
१२१४८. ईश्वराकडे	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
१२१४९. ईश्वराचिया	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
१२१५०. ईश्वराची	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७

१२१५१. ईश्वराचें	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
१२१५२. ईश्वराचें	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
१२१५३. ईश्वराचें	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
१२१५४. ईश्वराचेनि	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
१२१५५. ईश्वराचेनि	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
१२१५६. ईश्वरातें	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
१२१५७. ईश्वरातें	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
१२१५८. ईश्वरातें	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
१२१५९. ईश्वरादि	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
१२१६०. ईश्वरावांचुनि	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
१२१६१. ईश्वराही	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
१२१६२. ईश्वरीं	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
१२१६३. ईश्वरीं	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
१२१६४. ईश्वरीं	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
१२१६५. ईश्वरीं	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
१२१६६. ईश्वरीं	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
१२१६७. ईश्वरु	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
१२१६८. ईश्वरु	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
१२१६९. ईश्वरु	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
१२१७०. ईश्वरु	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
१२१७१. ईश्वरु	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
१२१७२. ईश्वरु	ईश्य मी ईश्वरु । अनादि मी अमरु । अभय मी आधारु । आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
१२१७३. ईश्वरु	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
१२१७४. ईश्वरु	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
१२१७५. ईश्वरु	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
१२१७६. ईश्वरुचि	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
१२१७७. ईश्वरुचि	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५

१२१७८. ईश्वरुही	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
१२१७९. ईश्वरेश्वराचां	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
१२१८०. ईश्वरोद्देशें	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
१२१८१. ईषत्	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
१२१८२. उंच	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
१२१८३. उंच	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
१२१८४. उंचवडें	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
१२१८५. उंचा	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
१२१८६. उंचानीचा	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
१२१८७. उंचावती	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
१२१८८. उंचावतेनि	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
१२१८९. उंचावलिया	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
१२१९०. उंचावे	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
१२१९१. उंचावे	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
१२१९२. उंचावे	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
१२१९३. उंचावे	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
१२१९४. उंचिया	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
१२१९५. उंचिये	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
१२१९६. उंची	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
१२१९७. उंचीं	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
१२१९८. उंचौनि	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
१२१९९. उंडी	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
१२२००. उंडी	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
१२२०१. उंडी	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
१२२०२. उंडी	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
१२२०३. उंडी	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
१२२०४. उंडी	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७

१२२०५. उंदिरु	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
१२२०६. उंदिरु	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्रु डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
१२२०७. उंबरा	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
१२२०८. उंबरे	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
१२२०९. उंसांचीं	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
१२२१०. उकडला	मातृकोदरकुहरीं । सूनि विष्ठेचां दाथरीं । जठरीं नवमासवरी । उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
१२२११. उकडविली	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
१२२१२. उकडिलें	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
१२२१३. उकडूनि	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
१२२१४. उकरडा	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
१२२१५. उकरडा	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
१२२१६. उकरडा	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
१२२१७. उकलतया	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
१२२१८. उकलतां	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
१२२१९. उकलतेनि	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५
१२२२०. उकलु	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
१२२२१. उकलु	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
१२२२२. उकलु	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
१२२२३. उकलूं	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदु:खाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
१२२२४. उकलूं	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
१२२२५. उकलूनी	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
१२२२६. उकळिया	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्हाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
१२२२७. उकार	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
१२२२८. उक्त	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
१२२२९. उक्त	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
१२२३०. उखरवे-	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
१२२३१. उखरा	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२

१२२३२. उखरीं	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
१२२३३. उखा	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
१२२३४. उखा	तरी श्वः म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
१२२३५. उखाचि	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
१२२३६. उखाचि	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
१२२३७. उखि	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
१२२३८. उखिता	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
१२२३९. उखिता	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
१२२४०. उखिती	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
१२२४१. उखितें	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
१२२४२. उखितें	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
१२२४३. उखितें	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
१२२४४. उखितें	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
१२२४५. उखिविखी	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
१२२४६. उखिविखी	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
१२२४७. उखिविखी	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
१२२४८. उखिविखी	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
१२२४९. उखिविखी	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
१२२५०. उखी	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
१२२५१. उखी	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
१२२५२. उगंडु	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
१२२५३. उगम	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
१२२५४. उगमीं	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
१२२५५. उगमींचि	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
१२२५६. उगला	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
१२२५७. उगला	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
१२२५८. उगला	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०

१२२५९. उगला	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
१२२६०. उगला	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
१२२६१. उगला	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
१२२६२. उगलिया	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
१२२६३. उगले	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
१२२६४. उगलें	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
१२२६५. उगळिती	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११
१२२६६. उगळिली	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
१२२६७. उगळी	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
१२२६८. उगवती	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
१२२६९. उगवे	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
१२२७०. उगवैल	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
१२२७१. उगा	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
१२२७२. उगा	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
१२२७३. उगा	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
१२२७४. उगा	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
१२२७५. उगा	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
१२२७६. उगा	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
१२२७७. उगा	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
१२२७८. उगाचि	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
१२२७९. उगाचि	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
१२२८०. उगाणा	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
१२२८१. उगाणा	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
१२२८२. उगाणा	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
१२२८३. उगाणा	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
१२२८४. उगाणा	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
१२२८५. उगाणा	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९

१२२८६. उगाणा	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
१२२८७. उगाणा	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
१२२८८. उगाणिती	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
१२२८९. उगाणिला	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
१२२९०. उगाणिलें	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
१२२९१. उगाणिलें	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
१२२९२. उगाणूनि	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
१२२९३. उगाणूनि	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
१२२९४. उगाणें	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
१२२९५. उगाळु	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
१२२९६. उगियाचि	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
१२२९७. उगी	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
१२२९८. उगीचि	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
१२२९९. उगे	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
१२३००. उगे	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
१२३०१. उगें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
१२३०२. उगें	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
१२३०३. उगें	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
१२३०४. उगें	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
१२३०५. उगें	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
१२३०६. उगेपणा	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
१२३०७. उगेपणाची	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
१२३०८. उगेपणीं	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
१२३०९. उगेलें	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
१२३१०. उग्रतेसीं	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
१२३११. उग्रपण	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
१२३१२. उग्रपण	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०

१२३१३. उग्रपणाची	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
१२३१४. उग्ररूपा	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
१२३१५. उघड	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
१२३१६. उघड	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
१२३१७. उघड	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
१२३१८. उघड	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
१२३१९. उघड	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
१२३२०. उघड	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
१२३२१. उघड	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
१२३२२. उघड	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
१२३२३. उघड	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
१२३२४. उघड	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
१२३२५. उघड	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
१२३२६. उघड	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
१२३२७. उघड	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
१२३२८. उघड	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
१२३२९. उघड	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
१२३३०. उघडती	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
१२३३१. उघडती	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
१२३३२. उघडलिया	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
१२३३३. उघडली	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
१२३३४. उघडली	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
१२३३५. उघडली	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
१२३३६. उघडलीं	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
१२३३७. उघडलीं	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
१२३३८. उघडले	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
१२३३९. उघडलें	तैसें गीतार्थांचे सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११

१२३४०. उघडलें	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
१२३४१. उघडवीं	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
१२३४२. उघडा	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
१२३४३. उघडा	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
१२३४४. उघडा	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
१२३४५. उघडा	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
१२३४६. उघडां	नाना भजनमार्गीं । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
१२३४७. उघडितु	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
१२३४८. उघडिया	यालागीं शतजर्जरी नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षीं	ज्ञाने.९.३३.४९०
१२३४९. उघडियाचि	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
१२३५०. उघडिली	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
१२३५१. उघडिलीं	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
१२३५२. उघडी	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
१२३५३. उघडी	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
१२३५४. उघडी	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
१२३५५. उघडी	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सवेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
१२३५६. उघडी	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
१२३५७. उघडी	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
१२३५८. उघडे	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
१२३५९. उघडे	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
१२३६०. उघडे	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
१२३६१. उघडे	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
१२३६२. उघडे	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
१२३६३. उघडे	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
१२३६४. उघडे	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
१२३६५. उघडे	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
१२३६६. उघडे	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२

१२३६७. उघडें	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
१२३६८. उघडें	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
१२३६९. उघडें	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
१२३७०. उघडें	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
१२३७१. उघडें	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
१२३७२. उघडें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
१२३७३. उघडें	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
१२३७४. उघडें	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
१२३७५. उघडें	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
१२३७६. उघडें	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
१२३७७. उघडेनि	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
१२३७८. उघडेल	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
१२३७९. उघडोनि	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
१२३८०. उघडोनियां	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
१२३८१. उचंबळत	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
१२३८२. उचंबळत	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
१२३८३. उचंबळत	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
१२३८४. उचंबळतु	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
१२३८५. उचंबळला	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
१२३८६. उचंबळलिया	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
१२३८७. उचंबळलेपणें	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
१२३८८. उचंबळे	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
१२३८९. उचंबळे	धाराधरकाळें । महानदी उचंबळे । तैसी बुद्धि पघळे । शास्त्रजातीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२११
१२३९०. उचंबळेना	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
१२३९१. उचलतां	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
१२३९२. उचलला	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
१२३९३. उचलले	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५

१२३९४. उचलले	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
१२३९५. उचललें	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
१२३९६. उचललेया	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
१२३९७. उचलिजे	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
१२३९८. उचलिजे	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
१२३९९. उचलितीना	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
१२४००. उचलिला	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
१२४०१. उचलिलें	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
१२४०२. उचलिलें	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
१२४०३. उचलिलें	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
१२४०४. उचलूनि	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
१२४०५. उचित	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
१२४०६. उचित	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
१२४०७. उचित	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
१२४०८. उचित	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
१२४०९. उचित	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
१२४१०. उचित	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
१२४११. उचित	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
१२४१२. उचित	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
१२४१३. उचित	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
१२४१४. उचित	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
१२४१५. उचित	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
१२४१६. उचित	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
१२४१७. उचित	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
१२४१८. उचित	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
१२४१९. उचित	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
१२४२०. उचित	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८

१२४२१. उचित	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
१२४२२. उचित	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
१२४२३. उचित	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
१२४२४. उचित	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
१२४२५. उचित	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
१२४२६. उचित	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
१२४२७. उचित	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
१२४२८. उचित	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
१२४२९. उचित	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
१२४३०. उचित	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
१२४३१. उचित	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
१२४३२. उचित	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
१२४३३. उचित	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
१२४३४. उचित	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
१२४३५. उचित	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
१२४३६. उचित	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
१२४३७. उचित	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
१२४३८. उचितदेवोद्देशें	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
१२४३९. उचिता	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
१२४४०. उचिता	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावतः । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
१२४४१. उचिता	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
१२४४२. उचिता	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
१२४४३. उचितां	माधुर्यीं मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
१२४४४. उचिताचा	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
१२४४५. उचितानुचित	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
१२४४६. उचितीं	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
१२४४७. उचितु	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९

१२४४८. उचितु	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्मे रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
१२४४९. उचितु	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
१२४५०. उचितु	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
१२४५१. उचितु	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
१२४५२. उचितें	तरी उचितें कर्मे आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
१२४५३. उचितें	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
१२४५४. उचितें	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
१२४५५. उच्चारफळ	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
१२४५६. उच्चारु	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
१२४५७. उच्चारु	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
१२४५८. उच्चारेंही	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
१२४५९. उच्चारैल	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
१२४६०. उच्चैःश्रवा	लोकपाळरांगेचे । राउत जिये पदींचे । उच्चैःश्रवा खांचे । खोलणिये	ज्ञाने.९.२०.३२६
१२४६१. उच्चैःश्रवा	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
१२४६२. उच्छिष्ट	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
१२४६३. उच्छृंखळु	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
१२४६४. उजगरा	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदुःखें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
१२४६५. उजगरा	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
१२४६६. उजगरा	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
१२४६७. उजरा	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
१२४६८. उजरिया	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
१२४६९. उजरिया	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
१२४७०. उजरिया	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
१२४७१. उजरी	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
१२४७२. उजरी	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
१२४७३. उजरी	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
१२४७४. उजरी	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७

१२४७५. उजरी	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
१२४७६. उजरी	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
१२४७७. उजरी	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
१२४७८. उजरी	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
१२४७९. उजरी	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
१२४८०. उजरी	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
१२४८१. उजरी	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
१२४८२. उजरी	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
१२४८३. उजरी	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
१२४८४. उजरी	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
१२४८५. उजळला	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
१२४८६. उजळलिया	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
१२४८७. उजळली	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
१२४८८. उजळलें	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
१२४८९. उजळिजे	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
१२४९०. उजळिता	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१
१२४९१. उजळिती	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
१२४९२. उजळी	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
१२४९३. उजळी	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
१२४९४. उजळीं	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
१२४९५. उजळीं	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
१२४९६. उजळूनि	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
१२४९७. उजळे	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
१२४९८. उजळे	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
१२४९९. उजळे	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
१२५००. उजळोनि	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
१२५०१. उजवण	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७

१२५०२. उजवली	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
१२५०३. उजवें	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
१२५०४. उजाळ	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
१२५०५. उजाळ	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
१२५०६. उजाळाचें	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
१२५०७. उजाळु	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
१२५०८. उजाळु	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थींचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
१२५०९. उजाळु	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
१२५१०. उजाळु	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
१२५११. उजाळु	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३
१२५१२. उजाळू	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
१२५१३. उजाळें	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
१२५१४. उजिडलेपणें	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
१२५१५. उजिती	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
१२५१६. उजितें	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
१२५१७. उजितें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
१२५१८. उजियेडु	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
१२५१९. उजियेडें	जयाचेनि उजियेडें । तारागण उबडें । महातेज सुरवाडें । जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
१२५२०. उजियेडें	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
१२५२१. उजिवडा	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
१२५२२. उजिवडें	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
१२५२३. उजिवडें	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
१२५२४. उजिवडें	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
१२५२५. उजुकारु	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
१२५२६. उजुकारें	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
१२५२७. उजू	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
१२५२८. उजू	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८

१२५२९. उजू	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
१२५३०. उजू	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
१२५३१. उजू	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
१२५३२. उजू	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
१२५३३. उजू	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
१२५३४. उजू	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
१२५३५. उजू	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
१२५३६. उजू	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
१२५३७. उजू	आर्तिआशापडिभरें । वयव्याधीगजरें । उजू असतां पाठिमोरें । नव्हे चित्त	ज्ञाने.१३.७.४९३
१२५३८. उजू	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
१२५३९. उजू	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
१२५४०. उजू	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
१२५४१. उजू	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
१२५४२. उजू	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
१२५४३. उजू	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
१२५४४. उजू	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
१२५४५. उजू	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
१२५४६. उजू	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
१२५४७. उजूचि	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
१२५४८. उजूचि	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
१२५४९. उजूचि	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
१२५५०. उज्जीवन	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
१२५५१. उज्जीवन	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
१२५५२. उटकलें	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
१२५५३. उटणें	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
१२५५४. उटणें	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
१२५५५. उटिजे	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२

१२५५६. उटिजे	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
१२५५७. उटिला	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
१२५५८. उटी	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
१२५५९. उटूनि	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
१२५६०. उटूनि	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
१२५६१. उटोनियां	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
१२५६२. उठणें	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
१२५६३. उठत	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
१२५६४. उठतसे	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
१२५६५. उठतिया	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
१२५६६. उठती	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
१२५६७. उठती	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
१२५६८. उठती	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
१२५६९. उठती	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
१२५७०. उठती	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
१२५७१. उठती	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
१२५७२. उठती	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८
१२५७३. उठती	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
१२५७४. उठती	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
१२५७५. उठती	तैसें एकमेकां सळे । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दुःखें	ज्ञाने.१७.९.१५१
१२५७६. उठती	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
१२५७७. उठलिया	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
१२५७८. उठलिया	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उर्भी	ज्ञाने.१८.३३.७३७
१२५७९. उठली	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
१२५८०. उठलीं	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
१२५८१. उठले	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
१२५८२. उठलेनि	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६

१२५८३. उठविजसीचि	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
१२५८४. उठवितचि	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
१२५८५. उठविला	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
१२५८६. उठविलीं	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
१२५८७. उठविलें	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
१२५८८. उठवी	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
१२५८९. उठवूनियां	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
१२५९०. उठाउठी	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
१२५९१. उठाउठी	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८
१२५९२. उठाउठीं	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
१२५९३. उठावती	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । जुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
१२५९४. उठावलिया	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
१२५९५. उठावलीं	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
१२५९६. उठावले	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
१२५९७. उठावलें	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
१२५९८. उठावा	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
१२५९९. उठावा	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
१२६००. उठिजे	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
१२६०१. उठितां	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
१२६०२. उठिती	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गीं धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
१२६०३. उठिला	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
१२६०४. उठिला	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
१२६०५. उठिला	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
१२६०६. उठिला	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
१२६०७. उठिला	प्रवृत्तिकर्णाचां चाळीं । उठिला मदगंधानिळीं । पूजीजसी नीलोत्पळीं । जीवभृंगाचां	ज्ञाने.१७.६
१२६०८. उठिला	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
१२६०९. उठिलासी	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६

१२६१०. उठिली	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
१२६११. उठिलें	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
१२६१२. उठिलें	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
१२६१३. उठिलेपणें	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
१२६१४. उठी	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
१२६१५. उठी	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
१२६१६. उठी	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
१२६१७. उठी	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
१२६१८. उठी	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
१२६१९. उठी	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
१२६२०. उठी	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
१२६२१. उठी	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
१२६२२. उठी	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
१२६२३. उठी	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
१२६२४. उठी	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
१२६२५. उठी	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
१२६२६. उठी	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
१२६२७. उठी	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
१२६२८. उठी	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
१२६२९. उठी	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
१२६३०. उठी	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
१२६३१. उठी	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
१२६३२. उठी	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
१२६३३. उठी	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
१२६३४. उठी	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
१२६३५. उठी	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
१२६३६. उठी	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५

१२६३७. उठी	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्मे चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
१२६३८. उठी	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
१२६३९. उठी	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
१२६४०. उठी	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
१२६४१. उठी	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
१२६४२. उठी	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
१२६४३. उठी	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
१२६४४. उठी	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
१२६४५. उठी	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
१२६४६. उठी	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
१२६४७. उठी	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
१२६४८. उठी	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
१२६४९. उठी	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
१२६५०. उठी	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
१२६५१. उठीं	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
१२६५२. उठीं	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
१२६५३. उठीं	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
१२६५४. उठीं	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होईं	ज्ञाने.११.३३.४६८
१२६५५. उठीं	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होईं	ज्ञाने.११.३३.४६८
१२६५६. उठीं	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
१२६५७. उठीं	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
१२६५८. उठूं	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
१२६५९. उठूं	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्मे जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
१२६६०. उठों	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
१२६६१. उठों	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
१२६६२. उठोनि	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
१२६६३. उठौनि	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१

१२६६४. उडतां	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
१२६६५. उडवा	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
१२६६६. उडवावीं	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
१२६६७. उडावें	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
१२६६८. उडी	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
१२६६९. उडी	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
१२६७०. उडी	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
१२६७१. उडी	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
१२६७२. उडे	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
१२६७३. उडे	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
१२६७४. उडे	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
१२६७५. उडैल	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
१२६७६. उडों	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
१२६७७. उड्डाणें	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
१२६७८. उणखुण	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
१२६७९. उणयापुरेयाचें	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
१२६८०. उणा	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
१२६८१. उणा	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
१२६८२. उणाचि	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
१२६८३. उणिया	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
१२६८४. उणिवेंसी	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
१२६८५. उणी	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
१२६८६. उणी	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
१२६८७. उणी	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
१२६८८. उणीं	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
१२६८९. उणीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
१२६९०. उणीव	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०

१२६९१. उणीव	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
१२६९२. उणीव	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
१२६९३. उणें	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
१२६९४. उणें	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
१२६९५. उणें	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
१२६९६. उणें	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
१२६९७. उणें	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
१२६९८. उणें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
१२६९९. उणें	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
१२७००. उणें	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
१२७०१. उणें	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
१२७०२. उणें	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
१२७०३. उणें	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । बोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
१२७०४. उणें	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
१२७०५. उणें	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
१२७०६. उणें	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
१२७०७. उणें	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
१२७०८. उणें	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
१२७०९. उणें	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
१२७१०. उणें	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
१२७११. उणें	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
१२७१२. उणें	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
१२७१३. उणें	तैसीं कर्मे क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
१२७१४. उणें	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
१२७१५. उणें	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
१२७१६. उणें	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
१२७१७. उणें	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६

१२७१८. उणें	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
१२७१९. उणेनि	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
१२७२०. उणेपण	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
१२७२१. उणेपण	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
१२७२२. उणेयापुरेया	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
१२७२३. उतटे	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
१२७२४. उतणें	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
१२७२५. उतत	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
१२७२६. उतताती	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
१२७२७. उतरंडी	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
१२७२८. उतरणें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
१२७२९. उतरत	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२
१२७३०. उतरला	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
१२७३१. उतरला	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
१२७३२. उतरली	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
१२७३३. उतरलीं	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१२७३४. उतरलें	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
१२७३५. उताराइया	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उताराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
१२७३६. उतराई	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
१२७३७. उतरिजे	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
१२७३८. उतरी	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
१२७३९. उतरे	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
१२७४०. उतरे	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
१२७४१. उतरे	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
१२७४२. उतरोनि	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
१२७४३. उतरोनि	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
१२७४४. उतरोनियां	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८

१२७४५. उतलें	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
१२७४६. उताणा	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
१२७४७. उतान्ही	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
१२७४८. उतान्ही	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
१२७४९. उतान्ही	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
१२७५०. उतारपेठ	आचाराचें मूळपीठ । वेदांची उतारपेठ । तैसें द्विजरत्न चोखट । पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४
१२७५१. उतारा	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
१२७५२. उताराचिये	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
१२७५३. उतावीळ	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
१२७५४. उते	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
१२७५५. उतोनि	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
१२७५६. उत्कंठा	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
१२७५७. उत्कंठा	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
१२७५८. उत्कंठा	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
१२७५९. उत्कंठा	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
१२७६०. उत्कंठानिर्भर	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
१२७६१. उत्कंठित	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
१२७६२. उत्कंठे	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
१२७६३. उत्कळित	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
१२७६४. उत्क्रांतमती	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
१२७६५. उत्तम	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
१२७६६. उत्तम	उत्तम अधर्मी संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
१२७६७. उत्तम	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
१२७६८. उत्तम	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१२७६९. उत्तम	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
१२७७०. उत्तम	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
१२७७१. उत्तम	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१

१२७७२. उत्तम	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
१२७७३. उत्तम	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
१२७७४. उत्तम	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
१२७७५. उत्तम	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
१२७७६. उत्तम	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
१२७७७. उत्तम	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
१२७७८. उत्तम	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
१२७७९. उत्तमत्व	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
१२७८०. उत्तमत्व	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
१२७८१. उत्तमपुरुष	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४
१२७८२. उत्तमपुरुषु	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
१२७८३. उत्तमपुरुषु	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
१२७८४. उत्तममध्यम	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
१२७८५. उत्तमा	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
१२७८६. उत्तमा	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
१२७८७. उत्तमांगें	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
१२७८८. उत्तमाचियासाठीं	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
१२७८९. उत्तमाचें	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
१२७९०. उत्तमातें	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
१२७९१. उत्तमाधम	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
१२७९२. उत्तमासि	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
१२७९३. उत्तमीं	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मीं । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
१२७९४. उत्तमु	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
१२७९५. उत्तमे	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
१२७९६. उत्तमें	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
१२७९७. उत्तमौजा	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९
१२७९८. उत्तर	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३

१२७९९. उत्तर	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
१२८००. उत्तरखंड	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
१२८०१. उत्तरभागें	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
१२८०२. उत्तरांसवें	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
१२८०३. उत्तराभिमुख	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
१२८०४. उत्तरायण	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
१२८०५. उत्तरायण	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
१२८०६. उत्तरु	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
१२८०७. उत्तरें	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
१२८०८. उत्तरोत्तरु	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
१२८०९. उत्तरोत्तरु	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
१२८१०. उत्तानचरणाचिया	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
१२८११. उत्तीर्ण	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
१२८१२. उत्तीर्णत्वालागीं	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
१२८१३. उत्तीर्णें	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
१२८१४. उत्पत्ति	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
१२८१५. उत्पत्ति	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
१२८१६. उत्पत्ति	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
१२८१७. उत्पत्तिप्रळयो	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
१२८१८. उत्पत्ती	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
१२८१९. उत्पाटी	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
१२८२०. उत्प्रेक्षे	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
१२८२१. उत्प्लवनासरिसां	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
१२८२२. उत्संखळ	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
१२८२३. उत्संगीं	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
१२८२४. उत्संगीं	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
१२८२५. उत्संगीं	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०

१२८२६. उत्सर्गु	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
१२८२७. उत्सावो	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
१२८२८. उत्साहाचेनि	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४
१२८२९. उत्साहें	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
१२८३०. उत्साहो	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
१२८३१. उत्साहो	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
१२८३२. उत्साहो	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
१२८३३. उत्सृंखळु	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
१२८३४. उथळु	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
१२८३५. उदंड	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
१२८३६. उदंड	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
१२८३७. उदंड	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
१२८३८. उदंड	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
१२८३९. उदंडी	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
१२८४०. उदंडें	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
१२८४१. उदक	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
१२८४२. उदक	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
१२८४३. उदक	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
१२८४४. उदक	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
१२८४५. उदक	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
१२८४६. उदक	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
१२८४७. उदक	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
१२८४८. उदक	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
१२८४९. उदक	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
१२८५०. उदक	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
१२८५१. उदक	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
१२८५२. उदक	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२

१२८५३. उदक	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
१२८५४. उदक	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दुःख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
१२८५५. उदक	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
१२८५६. उदक	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
१२८५७. उदक	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
१२८५८. उदक	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
१२८५९. उदक	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
१२८६०. उदकचि	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
१२८६१. उदकचि	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
१२८६२. उदकपणें	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
१२८६३. उदकमय	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
१२८६४. उदकलेशें	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
१२८६५. उदकही	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
१२८६६. उदका	रुखाचा आवांका । जैसी बीजकणिका । जीवीं बांधे उदका । भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
१२८६७. उदका	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
१२८६८. उदका	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
१२८६९. उदका-	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
१२८७०. उदकाचिया	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
१२८७१. उदकाचिये	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
१२८७२. उदकाचें	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
१२८७३. उदकाचेनि	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
१२८७४. उदकाचेनि	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
१२८७५. उदकाचेनि	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
१२८७६. उदकाजवळी	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
१२८७७. उदकातीत	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
१२८७८. उदकातें	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
१२८७९. उदकासी	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९

१२८८०. उदकीं	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
१२८८१. उदकीं	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
१२८८२. उदकीं	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
१२८८३. उदकीं	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
१२८८४. उदकीं	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
१२८८५. उदकीं	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
१२८८६. उदकीं	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
१२८८७. उदकीं	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३
१२८८८. उदकें	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
१२८८९. उदकें	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
१२८९०. उदकें	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
१२८९१. उदकें	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
१२८९२. उदकें	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशिति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
१२८९३. उदकें	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
१२८९४. उदकें	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
१२८९५. उदकें	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
१२८९६. उदकें	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
१२८९७. उदधि	तैसी दुर्लभ जे सद्‌बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
१२८९८. उदधी	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
१२८९९. उदधीं	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
१२९००. उदधीचें	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
१२९०१. उदय	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
१२९०२. उदयजत	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
१२९०३. उदयजतांचि	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
१२९०४. उदयजतांचि	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
१२९०५. उदयजतांचि	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
१२९०६. उदयजती	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८

१२९०७. उदयजती	मग शाखांचेनि आंगभारें। लवोनि गुंफती परस्परें। गुणक्षोभाचे वारे। उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
१२९०८. उदयला	जालें गगनचि पां वेलीये। कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें। नाना अवस्थात्रयें। उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
१२९०९. उदयला	ऐसा हा एकु। विश्वाकार विटंकु। उदयला जाण रुखु। ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
१२९१०. उदयला	शरदागमींचा वारा। जैसा केरु फेडी अंबरा। कां उदयला रवी आंधारा। घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
१२९११. उदयला	मावळवीत विश्वाभासु। नवल उदयला चंडांशु। अद्वयाब्जिनीविकाशु। वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१
१२९१२. उदयला	सर्व भूतांचां अंतरीं। हृदयमहाअंबरीं। चिद्वृत्तीचां सहस्त्रकरीं। उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
१२९१३. उदयलिया	कां उदयलिया भास्वतु। चंद्र जैसा खद्योतु। आम्हां श्रुती तुजआंतु। तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
१२९१४. उदयलिया	नाना अर्कापुढें अर्कु। उदयलिया आणिकु। कोण म्हणे प्रकाशकु। प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
१२९१५. उदयली	आजि आयुष्या उजवण जाहली। माझिया दैवा दशा उदयली। जे वाक्यकृपा लाधली। दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
१२९१६. उदयलीं	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं। उर्मीवीण आकाशीं। हारपती आपैशीं। उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
१२९१७. उदयलें	जे पृथ्वीतळींचे देव। जे तपोवतार सावयव। सकळ तीर्थांसि दैव। उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
१२९१८. उदयलें	आणि येतुलाही आरोगण। करितां भुके नाहीं उणेपण। कैसें दीपन असाधारण। उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
१२९१९. उदयलें	रूपसा उदयलें कुष्ट। संभाविता कुटीचें बोट। तया लाजा प्राणसंकट। होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
१२९२०. उदयलें	हा सात्त्विकु होय भोग्यु। तैं भोगावया आरोग्यु। शरीरासी भाग्यु। उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
१२९२१. उदयलेंसे	म्हणे सांगें प्रस्तुत। उदयलेंसे जें उत्कळित। तें कोणासि बा रे जैत। देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
१२९२२. उदयलेनि	उदयलेनि सुधाकरें। जैसा भरलाचि समुद्र भरे। तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें। उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
१२९२३. उदया	परी मर्यादेचा सागरु। हा तंवचि तया डगरु। जंव न देखे सुधाकरु। उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
१२९२४. उदया	किंबहुना आपुलें। जैं ज्ञान होय उदया आलें। तैं नक्षत्रातें पाहलें। गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
१२९२५. उदया	उदया येतां गभस्ती। नाना नक्षत्रव्यक्ती। हारवीजती दीप्ती। आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
१२९२६. उदयाचळकुळीं	का उदयाचळकुळीं। झळकतां अंशुमाळी। तिमिरें अंतराळीं। हारपती	ज्ञाने.१८.७१.१५३२
१२९२७. उदयाची	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं। उदयाची सूर्यें दिवाळी। कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं। काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
१२९२८. उदयिजतां	उदयिजतां बोधार्का। बुद्धीची डाल सात्त्विका। भरोनि त्र्यंबका। लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
१२९२९. उदयिला	उदयिला आकाशीं। रवीचि रवीतें प्रकाशी। हे नामव्यक्ती तैसी। ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
१२९३०. उदयीं	अगा प्रकाश आणि कडवसें। हें सूर्याचिस्तव जैसें। प्रकाश उदयीं दिसे। तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
१२९३१. उदयीं	तरी अर्जुना गा तें फुडें। सात्त्विक ज्ञान चोखडें। जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे। ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
१२९३२. उदयो	कां चंद्राचा उदयो जैसा। उपयोगा नवचे वायसा। मूर्खा विवेकु हा तैसा। रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
१२९३३. उदयो	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये। तरी मुदल वेदु मीचि आहें। आणि तो विधानातें जया विये। तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५

१२९३४. उदयो	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दु:ख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
१२९३५. उदयो	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
१२९३६. उदयो	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
१२९३७. उदयो	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
१२९३८. उदर	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
१२९३९. उदर	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
१२९४०. उदर	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
१२९४१. उदरकुहरीं	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
१२९४२. उदरा	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
१२९४३. उदरा	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
१२९४४. उदरा-	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
१२९४५. उदराचां	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
१२९४६. उदरामाजीं	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८
१२९४७. उदरीं	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
१२९४८. उदरीं	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
१२९४९. उदरींचा	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
१२९५०. उदरें	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
१२९५१. उदानु	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
१२९५२. उदार	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
१२९५३. उदार	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
१२९५४. उदार	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
१२९५५. उदार	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
१२९५६. उदार	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
१२९५७. उदार	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
१२९५८. उदार	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
१२९५९. उदार	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
१२९६०. उदार	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८

१२९६१. उदारपण	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
१२९६२. उदारु	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
१२९६३. उदारु	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
१२९६४. उदारे	जयजय शुद्धे । उदारे प्रसिद्धे । अनव्रत आनंदे । वर्षतिये	ज्ञाने.१२.१
१२९६५. उदारे	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
१२९६६. उदारे	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
१२९६७. उदारें	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
१२९६८. उदारें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
१२९६९. उदार्यधैर्यवृत्ती	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
१२९७०. उदाळे	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
१२९७१. उदावादा	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
१२९७२. उदावादा	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
१२९७३. उदास	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
१२९७४. उदास	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
१२९७५. उदास	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
१२९७६. उदास	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
१२९७७. उदास	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
१२९७८. उदासपण	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
१२९७९. उदासीन	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
१२९८०. उदासीन	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
१२९८१. उदासीना	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
१२९८२. उदासीनाचिया	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
१२९८३. उदासीनें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
१२९८४. उदासीनें	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
१२९८५. उदासु	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
१२९८६. उदासु	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
१२९८७. उदासु	तैसा वियोग जेणें दुःखें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९

१२९८८. उदासु	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
१२९८९. उदासु	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
१२९९०. उदासु	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
१२९९१. उदासु	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
१२९९२. उदासें	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
१२९९३. उदित	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
१२९९४. उदितायुधीं	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
१२९९५. उदितें	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
१२९९६. उदितें	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
१२९९७. उदितें	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
१२९९८. उदेला	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
१२९९९. उदेला	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
१३०००. उदेलिया	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
१३००१. उदेलिया	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
१३००२. उदेलें	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
१३००३. उदैजणें	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
१३००४. उदैजणें	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
१३००५. उदैजत	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
१३००६. उदैजतखेंवो	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
१३००७. उदैजे	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
१३००८. उदैजेना	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
१३००९. उदैजो	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
१३०१०. उदैला	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
१३०११. उदैला	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
१३०१२. उदैला	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
१३०१३. उदैला	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
१३०१४. उदैलाचि	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४

१३०१५. उदैलियां	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
१३०१६. उदो	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
१३०१७. उदो	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
१३०१८. उदो	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
१३०१९. उदो	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
१३०२०. उदो	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
१३०२१. उदो	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
१३०२२. उदोअस्ताचे	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
१३०२३. उदोअस्ताचेनि	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मीचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
१३०२४. उदोअस्तु	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
१३०२५. उदोअस्तु	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
१३०२६. उदोअस्तूचा	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
१३०२७. उद्गारें	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
१३०२८. उद्दीपावें	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
१३०२९. उद्दीपे	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
१३०३०. उद्दीपे	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
१३०३१. उद्दीपे	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
१३०३२. उद्दीपे	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
१३०३३. उद्देशा	परी स्वधर्मी वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
१३०३४. उद्देशासाठीं	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
१३०३५. उद्देशु	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
१३०३६. उद्देशु	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
१३०३७. उद्देशु	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
१३०३८. उद्देशु	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
१३०३९. उद्देशु	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
१३०४०. उद्देशें	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
१३०४१. उद्देशें	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८

१३०४२. उद्देशें	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
१३०४३. उद्देशें	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
१३०४४. उद्देशें	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
१३०४५. उद्धरी	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
१३०४६. उद्धरे	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
१३०४७. उद्बोधाचेंचि	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
१३०४८. उद्बोधे	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
१३०४९. उद्भिज	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
१३०५०. उद्भिज	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
१३०५१. उद्भिजु	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
१३०५२. उद्भिजें	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
१३०५३. उद्भट	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
१३०५४. उद्भटु	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
१३०५५. उद्यत	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
१३०५६. उद्यत	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
१३०५७. उद्यम	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
१३०५८. उद्यमजातां	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
१३०५९. उद्यमाचेनि	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
१३०६०. उद्यमातें	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
१३०६१. उद्यमीं	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
१३०६२. उद्यमीं	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
१३०६३. उद्यमु	सुखदुःखें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
१३०६४. उद्यमु	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
१३०६५. उद्यमें	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
१३०६६. उद्यमेंवीण	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण । तैसें देहादिपंचकारण । होय आपणयां आपण । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
१३०६७. उद्यान	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
१३०६८. उद्यान	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३

१३०६९. उद्यान	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
१३०७०. उद्यानामाजीं	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
१३०७१. उद्यानीं	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
१३०७२. उद्यानें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
१३०७३. उद्यानें	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
१३०७४. उद्यानें	संवादफळनिधानें । प्रमेयाचीं उद्यानें । लावीं म्हणे गहनें । निरंतर	ज्ञाने.१२.१३
१३०७५. उद्वस	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
१३०७६. उद्वेगला	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
१३०७७. उद्वेगु	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्तीं । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
१३०७८. उद्वेगु	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
१३०७९. उधऊं	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
१३०८०. उधळती	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
१३०८१. उधळौनि	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
१३०८२. उधवणीचें	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
१३०८३. उधवती	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
१३०८४. उधवला	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
१३०८५. उधवला	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
१३०८६. उधवलां	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिर्धीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
१३०८७. उधवली	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
१३०८८. उधवले	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
१३०८९. उधविती	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
१३०९०. उधाइला	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
१३०९१. उद्धत	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
१३०९२. उद्धरलों	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
१३०९३. उन्नति	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
१३०९४. उन्नती	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
१३०९५. उन्नती	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थीं । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२

१३०९६. उन्नती	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
१३०९७. उन्नती	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
१३०९८. उन्नती	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
१३०९९. उन्नती	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
१३१००. उन्नती	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
१३१०१. उन्नाहो	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
१३१०२. उन्निद्रितें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
१३१०३. उन्निद्रेयाचें	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
१३१०४. उन्मत्ता	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
१३१०५. उन्मत्तें	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
१३१०६. उन्मनियेचें	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
१३१०७. उन्मनी	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
१३१०८. उन्मनी	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
१३१०९. उन्मळे	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळे । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
१३११०. उन्मादती	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
१३१११. उन्मीलन	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
१३११२. उन्मूळणीं	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
१३११३. उन्मूळणीं	एवं आदि ना अंत स्थिति । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
१३११४. उन्मूळणें	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
१३११५. उन्मूळावया	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
१३११६. उन्मूळिला	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वलु गा	ज्ञाने.१५.५६
१३११७. उन्मूळी	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
१३११८. उन्मूळे	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
१३११९. उन्मेख	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
१३१२०. उन्मेख	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
१३१२१. उन्मेख	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
१३१२२. उन्मेखचांदिणें	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४

१३१२३. उन्मेखसुलोचना	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
१३१२४. उन्मेखसूर्यकांतफुणगे	जयाचेनि विवेककिरणसंगें । उन्मेखसूर्यकांतफुणगे । दीपले जाळिती दांगें । संसाराचीं	ज्ञाने.१६.८
१३१२५. उन्मेखें	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
१३१२६. उन्मेखें	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
१३१२७. उन्मेखें	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५
१३१२८. उन्मेष	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
१३१२९. उन्मेषनेत्रीं	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
१३१३०. उन्मेषलता	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
१३१३१. उन्मेषसागरीं	जी अवलोकिलिया मातें । उन्मेषसागरीं भरितें । वोसंडेल स्फूर्तीतें । रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
१३१३२. उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
१३१३३. उन्मेषाचा	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
१३१३४. उन्मेषाची	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
१३१३५. उन्मेषाचे	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेतातिं गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
१३१३६. उन्मेषासी	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
१३१३७. उन्मेषु	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
१३१३८. उन्मेषें	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
१३१३९. उन्ह	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
१३१४०. उन्ह	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
१३१४१. उन्हाचेनि	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
१३१४२. उन्हाळा	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
१३१४३. उन्हाळा	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
१३१४४. उन्हाळेनि	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
१३१४५. उन्हाळेया	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
१३१४६. उपकंठीं	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
१३१४७. उपकरणजात	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
१३१४८. उपकरणें	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
१३१४९. उपकरतीं	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६

१३१५०. उपकरसी	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
१३१५१. उपकरे	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
१३१५२. उपकार	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
१३१५३. उपकार	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
१३१५४. उपकारावें	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
१३१५५. उपकारु	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
१३१५६. उपकारु	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
१३१५७. उपकारु	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
१३१५८. उपकारु	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
१३१५९. उपकारु	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
१३१६०. उपकारु	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
१३१६१. उपकारु	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
१३१६२. उपकारु	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
१३१६३. उपकारें	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
१३१६४. उपकारेल	याकारणें पार्था । होआवी कर्मी आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
१३१६५. उपक्रम	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
१३१६६. उपक्रमा	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
१३१६७. उपक्रमा-	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
१३१६८. उपक्रमी	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
१३१६९. उपक्रमीं	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
१३१७०. उपक्रमीं	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
१३१७१. उपक्रमीं	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
१३१७२. उपक्रमु	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
१३१७३. उपखा	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
१३१७४. उपखे	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
१३१७५. उपखे	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
१३१७६. उपखे	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६

१३१७७. उपखों	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
१३१७८. उपचार	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
१३१७९. उपचारमिषें	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
१३१८०. उपचारसमृद्धि	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
१३१८१. उपचारांचा	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
१३१८२. उपचारीं	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
१३१८३. उपचारु	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
१३१८४. उपचारें	मग नानाहेतुप्रकारें । यथोचितें उपचारें । मानिलीं देवतांतरें । उपासिती	ज्ञाने.४.१२.७१
१३१८५. उपजणें	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
१३१८६. उपजत	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
१३१८७. उपजत	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
१३१८८. उपजत	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
१३१८९. उपजतखेंवो	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
१३१९०. उपजतखेंवों	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
१३१९१. उपजतसे	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
१३१९२. उपजतसे	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
१३१९३. उपजतां	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
१३१९४. उपजतांचि	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
१३१९५. उपजती	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
१३१९६. उपजती	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
१३१९७. उपजती	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
१३१९८. उपजतीचिना	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
१३१९९. उपजला	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
१३२००. उपजलासे	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
१३२०१. उपजलिया	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
१३२०२. उपजली	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
१३२०३. उपजलीं	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२

१३२०४. उपजलें	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
१३२०५. उपजलें	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
१३२०६. उपजलेंही	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
१३२०७. उपजलेचि	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
१३२०८. उपजविता	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
१३२०९. उपजवितां	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
१३२१०. उपजविलें	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
१३२११. उपजवी	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदु:ख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
१३२१२. उपजवी	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
१३२१३. उपजवी	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
१३२१४. उपजवी	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
१३२१५. उपजवोनी	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
१३२१६. उपजे	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
१३२१७. उपजे	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
१३२१८. उपजे	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
१३२१९. उपजे	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
१३२२०. उपजे	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
१३२२१. उपजे	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
१३२२२. उपजे	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
१३२२३. उपजे	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
१३२२४. उपजे	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
१३२२५. उपजे	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
१३२२६. उपजे	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
१३२२७. उपजे	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
१३२२८. उपजे	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
१३२२९. उपजे	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
१३२३०. उपजे	असंतीं दु:ख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६

१३२३१. उपजे	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
१३२३२. उपजे	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
१३२३३. उपजे	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
१३२३४. उपजे	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
१३२३५. उपजे	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे नि:संदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
१३२३६. उपजे	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
१३२३७. उपजेल	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
१३२३८. उपजेल	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
१३२३९. उपजों	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
१३२४०. उपजों	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
१३२४१. उपजों	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
१३२४२. उपजोंचि	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
१३२४३. उपडणें	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
१३२४४. उपडत	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
१३२४५. उपडती	उत्तम अधर्मीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
१३२४६. उपडविलें	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
१३२४७. उपडिला	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
१३२४८. उपडिलें	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
१३२४९. उपडुनियां	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
१३२५०. उपडूनियां	इहीं संतोषवन खांडिलें । धैर्यदुर्ग पाडिले । आनंदरोप सांडिलें । उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
१३२५१. उपडे	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
१३२५२. उपणितां	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
१३२५३. उपणिला	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
१३२५४. उपणिलिया	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
१३२५५. उपदेशा	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
१३२५६. उपदेशामाजिं	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
१३२५७. उपदेशासी	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२

१३२५८. उपदेशिला	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
१३२५९. उपदेशिली	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
१३२६०. उपदेशिली	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
१३२६१. उपदेशिली	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
१३२६२. उपदेशिलें	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
१३२६३. उपदेशु	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
१३२६४. उपदेशु	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
१३२६५. उपदेशु	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
१३२६६. उपदेशु	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
१३२६७. उपदेशु	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
१३२६८. उपद्रवउमाळें	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
१३२६९. उपद्रवां	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
१३२७०. उपद्रवांचे	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
१३२७१. उपद्रविजे	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
१३२७२. उपद्रवें	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
१३२७३. उपनला	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
१३२७४. उपनला	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
१३२७५. उपनला	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
१३२७६. उपनला	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
१३२७७. उपनला	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
१३२७८. उपनली	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
१३२७९. उपनलें	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
१३२८०. उपनलें	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
१३२८१. उपनिषद	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
१३२८२. उपनिषदर्थाची	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
१३२८३. उपनिषदां	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
१३२८४. उपनिषदां	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०

१३२८५. उपनिषदांकडे	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
१३२८६. उपनिषदांचें	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
१३२८७. उपनिषदादि	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
१३२८८. उपनिषदार्थनगरीं	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
१३२८९. उपनिषदें	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
१३२९०. उपनिषदें	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणे जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
१३२९१. उपपत्ति	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
१३२९२. उपपत्ति	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
१३२९३. उपपत्ति	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
१३२९४. उपपत्ति	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
१३२९५. उपपत्ती	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
१३२९६. उपपत्ती	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
१३२९७. उपपत्ती	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
१३२९८. उपपत्ती	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
१३२९९. उपपत्ती	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
१३३००. उपपत्ती	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
१३३०१. उपपत्ती	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
१३३०२. उपपत्ती	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
१३३०३. उपपत्ती	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गी । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
१३३०४. उपपत्ती	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
१३३०५. उपपत्तीं	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
१३३०६. उपपत्तीं	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
१३३०७. उपपत्तींसीं	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
१३३०८. उपपत्तीची	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
१३३०९. उपपत्तीचेंनि	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
१३३१०. उपपत्तीचेनि	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
१३३११. उपमन्यूचिया	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११

१३३१२. उपमन्यूचेनि	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
१३३१३. उपमन्यूपुढें	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
१३३१४. उपमर्दे	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
१३३१५. उपमा	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
१३३१६. उपमा	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
१३३१७. उपमा	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
१३३१८. उपमा	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
१३३१९. उपमा	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
१३३२०. उपमिजे	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
१३३२१. उपमूं	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
१३३२२. उपमे	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
१३३२३. उपमे	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
१३३२४. उपमेचा	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
१३३२५. उपमेसी	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
१३३२६. उपयोग	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
१३३२७. उपयोगा	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
१३३२८. उपयोगा	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
१३३२९. उपयोगु	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
१३३३०. उपयोगु	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
१३३३१. उपयोगेंसी	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
१३३३२. उपरता	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
१३३३३. उपरति	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
१३३३४. उपरति	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
१३३३५. उपरतीं	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९
१३३३६. उपरतीचां	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
१३३३७. उपरतें	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
१३३३८. उपरतें	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८

१३३३९. उपरमु	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
१३३४०. उपरि	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
१३३४१. उपरि	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
१३३४२. उपरि	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
१३३४३. उपरिशाखाही	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
१३३४४. उपरी	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
१३३४५. उपरी	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
१३३४६. उपरु	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
१३३४७. उपरें	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
१३३४८. उपरोधु	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
१३३४९. उपरोधु	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
१३३५०. उपरोधें	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
१३३५१. उपरोधें	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
१३३५२. उपलऊं	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
१३३५३. उपलक्षण	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
१३३५४. उपलभे	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
१३३५५. उपलवणी	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
१३३५६. उपलवला	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
१३३५७. उपलविजेल	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
१३३५८. उपलविली	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
१३३५९. उपलविली	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
१३३६०. उपलविली	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
१३३६१. उपलवूं	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
१३३६२. उपलाणें	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणें । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
१३३६३. उपवढ	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
१३३६४. उपवढलिया	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
१३३६५. उपवढे	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९

१३३६६. उपवास	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
१३३६७. उपवासी	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
१३३६८. उपवासीं	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
१३३६९. उपवासु	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
१३३७०. उपशमाची	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
१३३७१. उपशमी	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
१३३७२. उपशमुचि	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
१३३७३. उपशमें	तो उपशमें निहटिला । धैर्ये वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
१३३७४. उपसंहरला	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
१३३७५. उपसंहरूनि	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
१३३७६. उपसर्गु	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
१३३७७. उपसर्गु	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
१३३७८. उपसाहला	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
१३३७९. उपसाहावा	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
१३३८०. उपसाहावीं	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
१३३८१. उपसाहावें	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
१३३८२. उपसाहावें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
१३३८३. उपसाहावेंही	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
१३३८४. उपसाहिजो	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
१३३८५. उपसाहिजो	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
१३३८६. उपसाहिजो	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
१३३८७. उपसाहिलें	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
१३३८८. उपसाहें	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
१३३८९. उपसे	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्र डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
१३३९०. उपहति	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
१३३९१. उपहतु	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
१३३९२. उपहारु	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१

१३३९३. उपहासु	उरोधु वादुबळु । प्राणुपापढाळु । उपहासु चाळु । वर्मस्पर्शु	ज्ञाने.१३.७.२७०
१३३९४. उपहित	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
१३३९५. उपहिता	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
१३३९६. उपहितां	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
१३३९७. उपहिताही	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
१३३९८. उपांगा	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
१३३९९. उपाइलें	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
१३४००. उपाइलें	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
१३४०१. उपाइलें	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
१३४०२. उपाइलें	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
१३४०३. उपादान	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
१३४०४. उपाधि	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
१३४०५. उपाधि	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
१३४०६. उपाधि	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
१३४०७. उपाधि	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
१३४०८. उपाधि	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
१३४०९. उपाधि	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
१३४१०. उपाधि	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
१३४११. उपाधि	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
१३४१२. उपाधिकु	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
१३४१३. उपाधिनाशीं	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
१३४१४. उपाधिमाजीं	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
१३४१५. उपाधी	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
१३४१६. उपाधी	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
१३४१७. उपाधी	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
१३४१८. उपाधी	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
१३४१९. उपाधींचे	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२

१३४२०. उपाधीचा	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
१३४२१. उपाधीचा	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
१३४२२. उपाधीचि	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आळु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
१३४२३. उपाधीचेनि	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
१३४२४. उपाध्युपहिताकारें	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
१३४२५. उपाय	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
१३४२६. उपाय	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
१३४२७. उपाय	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
१३४२८. उपाय	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
१३४२९. उपाय	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
१३४३०. उपाय	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
१३४३१. उपायबळें	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
१३४३२. उपायस्थिती	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
१३४३३. उपायही	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्मे व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
१३४३४. उपाया	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
१३४३५. उपाया	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
१३४३६. उपायातें	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
१३४३७. उपायांची	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
१३४३८. उपायांची	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
१३४३९. उपायांमाजीं	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
१३४४०. उपायांसि	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
१३४४१. उपायिले	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
१३४४२. उपायीं	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
१३४४३. उपायीं	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
१३४४४. उपायीं	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
१३४४५. उपाये	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
१३४४६. उपाये	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदु:खासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३

१३४४७. उपाये	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
१३४४८. उपायें	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
१३४४९. उपायें	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
१३४५०. उपायें	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
१३४५१. उपायें	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
१३४५२. उपायें	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
१३४५३. उपायें	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मी	ज्ञाने.१६.२.१५१
१३४५४. उपायें	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
१३४५५. उपायें	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
१३४५६. उपायें	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
१३४५७. उपायेंविण	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
१३४५८. उपायो	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
१३४५९. उपायो	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
१३४६०. उपायो	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
१३४६१. उपायो	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
१३४६२. उपायो	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
१३४६३. उपार्जिलें	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
१३४६४. उपावो	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
१३४६५. उपावो	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
१३४६६. उपावो	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
१३४६७. उपावो	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
१३४६८. उपासन	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
१३४६९. उपासा	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
१३४७०. उपासिजे	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
१३४७१. उपासिजे	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
१३४७२. उपासित	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
१३४७३. उपासितां	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५

१३४७४. उपासितां	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
१३४७५. उपासिती	मग नानाहेतुप्रकारें । यथोचितें उपचारें । मानिलीं देवतांतरें । उपासिती	ज्ञाने.४.१२.७१
१३४७६. उपासिती	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
१३४७७. उपासिती	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
१३४७८. उपासिती	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
१३४७९. उपासिती	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
१३४८०. उपासिती	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
१३४८१. उपासिती	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमार्जी सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
१३४८२. उपासिती	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
१३४८३. उपासिला	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
१३४८४. उपासिलिया	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
१३४८५. उपासिलें	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तिर्येचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
१३४८६. उपासी	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
१३४८७. उपासी	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
१३४८८. उपासी	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
१३४८९. उपास्ति	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
१३४९०. उपास्ति	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
१३४९१. उपास्ती	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
१३४९२. उपास्ती	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्मा उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
१३४९३. उपास्तीची	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
१३४९४. उपास्तीचें	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
१३४९५. उपेक्षया	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
१३४९६. उपेक्षिला	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
१३४९७. उपेक्षी	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
१३४९८. उपेक्षूनि	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
१३४९९. उपेक्षेवरी	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
१३५००. उपेग	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७

१३५०१. उपेगा	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे। तरी औषधें कांहीं नोहे। एथ एकचि उपेगा जाये। परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
१३५०२. उपेगा	तो पातकांची राशी। जाण भार भूमीसी। जो कुकर्मे इंद्रियांसी। उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
१३५०३. उपेगा	ऐसें हळुवारपण जरी येईल। तरीच हें उपेगा जाईल। एरव्हीं आघवी गोठी होईल। मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
१३५०४. उपेगा	देवकीया उदरीं वाहिला। यशोदा सायासें पाळिला। कीं शेखीं उपेगा गेला। पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
१३५०५. उपेगा	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल। परि तें अनुभवें उपेगा जाईल। म्हणौनि तैसें एक लागेल। स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
१३५०६. उपेगा	तिये अवधान द्यावें गोठी। बोलिजेल नीट मऱ्हाटी। जैसी कानाचे आधीं दृष्टी। उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
१३५०७. उपेगा	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती। ते कवणा उपेगा जाती। तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती। ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
१३५०८. उपेगा	योगजाताचें जोडलें। तया एकासीचि उपेगा गेलें। किंबहुना जियालें। ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
१३५०९. उपेगा	जरी राजा घरासि ये। तरी बहुत उपेगा जाये। आणि कीर्तीही होये। श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
१३५१०. उपेगा	कोरडा ना वोला। उपेगा आथी गेला। तो वाढोनि मोडला। भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
१३५११. उपेगासी	कां लोकचेष्टीं वेगळाला। जो हा एकचि भानु उदैला। तो आनानी परी गेला। उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
१३५१२. उपेगु	तो काइसया नाम योगु। तयाचा कवण उपेगु। अथवा अधिकारप्रसंगु। कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
१३५१३. उपेगु	मग उघड करूनि पांडवा। जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा। तैं ययाचा उपेगु बरवा। देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
१३५१४. उपेगु	पार्था तियापरी। आत्मसंगती इये शरीरीं। सजीवत्वाचा करी। उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
१३५१५. उपेगु	कृतघ्ना उपेगु केला। कां चोरा व्यवहारु दिधला। निसुगु स्तविला। विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
१३५१६. उपेगें	आणि समुद्राचा मेघु। उपेगें तयाहूनि चांगु। तैसा पार्थी आजि लागु। आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
१३५१७. उपेणें	तैसेनि आइतेपणें। कवित्व जालें हें उपेणें। मनन निदिध्यास श्रवणें। जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
१३५१८. उपेयही	म्हणौनि उपेयही हातीं। जालया उपायस्थिती। देव प्रवर्तले तें पुढती। येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
१३५१९. उफगे	आणि फुंकें भाती फुगे। रेचिलियां सवेंचि उफगे। तैसा संयोगवियोगें। चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
१३५२०. उफराटा	सजनपणाचिया वाटा। तुजपुढें बैसें उफराटा। हा पाडु काय वैकुंठा। परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
१३५२१. उफराटीं	मग संयमाची धाटी। सूनि मुरडिलीं उफराटीं। इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं। हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
१३५२२. उफराटीं	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें। ऐसें सांगितलें मुकुंदें। ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें। तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
१३५२३. उफराटें	अहा कटा हें वोखटें। मृत्युलोकींचें उफराटें। एथ अर्जुना जरी अवचटें। जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
१३५२४. उबगणें	तेवींचि वन्हित्व आंगीं। आणि उबे उबगणें आगी। तो दीपु प्रभेलागीं। द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
१३५२५. उबगणें	आणि आंगा जीवाची संपत्ती। वेंचूनि बाळाची करी पाळती। परी जीवें उबगणें हे स्थिती। न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
१३५२६. उबगला	म्हणे जाणसी दातारा। मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा। उबगला आदीं एकाहारा। येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
१३५२७. उबगले	पैं भवस्वर्गा उबगले। मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले। पुढती न यों इया निगाले। पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७

१३५२८. उबगिजे	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
१३५२९. उबगिजेना	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
१३५३०. उबगिलों	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
१३५३१. उबगु	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
१३५३२. उबगु	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
१३५३३. उबडां	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
१३५३४. उबडें	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
१३५३५. उबडें	जयाचेनि उजियेडें । तारागण उबडें । महातेज सुरवाडें । जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
१३५३६. उबडें	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
१३५३७. उबा	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
१३५३८. उबारा	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
१३५३९. उबारा	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
१३५४०. उबारा	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
१३५४१. उबारा	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
१३५४२. उबारेन	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
१३५४३. उबे	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
१३५४४. उभऊनि	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५
१३५४५. उभऊनि	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
१३५४६. उभऊनियां	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
१३५४७. उभऊनी	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
१३५४८. उभजे	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
१३५४९. उभजे	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
१३५५०. उभजेही	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
१३५५१. उभड	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
१३५५२. उभड	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
१३५५३. उभडा	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सवेंचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
१३५५४. उभडु	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८

१३५५५. उभडें	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
१३५५६. उभय	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
१३५५७. उभय	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
१३५५८. उभयबंधीं	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
१३५५९. उभयतां	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
१३५६०. उभयतां	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
१३५६१. उभयभोगीं	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
१३५६२. उभययोगें	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
१३५६३. उभयसंगु	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
१३५६४. उभया	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
१३५६५. उभयां	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
१३५६६. उभयांचि	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
१३५६७. उभयांचि	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
१३५६८. उभयातीत	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
१३५६९. उभलें	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
१३५७०. उभळीचा	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
१३५७१. उभवावें	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
१३५७२. उभवितां	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
१३५७३. उभविती	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
१३५७४. उभविली	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
१३५७५. उभविली	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
१३५७६. उभवी	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
१३५७७. उभवीं	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
१३५७८. उभा	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
१३५७९. उभा	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
१३५८०. उभा	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
१३५८१. उभा	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४

१३५८२. उभा	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
१३५८३. उभा	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१३५८४. उभा	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
१३५८५. उभा	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
१३५८६. उभा	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
१३५८७. उभा	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
१३५८८. उभा	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
१३५८९. उभा	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
१३५९०. उभा	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
१३५९१. उभा	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
१३५९२. उभा	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
१३५९३. उभा	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
१३५९४. उभा	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
१३५९५. उभा	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
१३५९६. उभारणी	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
१३५९७. उभारणी	इहीं साही दोषीं संपूर्णी । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
१३५९८. उभारणी	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
१३५९९. उभारलेनि	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
१३६००. उभारा	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
१३६०१. उभारा	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
१३६०२. उभारावया	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
१३६०३. उभारिती	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
१३६०४. उभारिला	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
१३६०५. उभारिलें	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुर्जी सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
१३६०६. उभारी	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
१३६०७. उभारी	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
१३६०८. उभारी	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७

१३६०९. उभारी	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
१३६१०. उभारे	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
१३६११. उभिला	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
१३६१२. उभिली	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
१३६१३. उभिली	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
१३६१४. उभी	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
१३६१५. उभी	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
१३६१६. उभीं	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
१३६१७. उभे	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
१३६१८. उभे	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
१३६१९. उभे	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
१३६२०. उभे	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
१३६२१. उभें	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
१३६२२. उभें	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
१३६२३. उभें	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
१३६२४. उभें	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
१३६२५. उभें	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
१३६२६. उभें	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
१३६२७. उभें	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
१३६२८. उभें	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
१३६२९. उभें	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
१३६३०. उभें	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
१३६३१. उभें	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
१३६३२. उभें	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
१३६३३. उभें	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
१३६३४. उभें	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
१३६३५. उभेचि	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३

१३६३६. उभेपण	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
१३६३७. उमचला	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
१३६३८. उमचावया	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
१३६३९. उमचों	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
१३६४०. उमजु	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
१३६४१. उमजे	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
१३६४२. उमजे	महाप्रळयसेजे । खेळौनि आलें निदिजे । विषमज्ञानें उमजे । कल्पोदयीं	ज्ञाने.१४.३.११२
१३६४३. उमजे	प्रवृत्तिशास्त्र बुझे । यज्ञविद्या उमजे । किंबहुना सुझे । स्वर्गवरी	ज्ञाने.१४.६.१५६
१३६४४. उमटताहे	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
१३६४५. उमटती	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
१३६४६. उमटती	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
१३६४७. उमटला	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
१३६४८. उमटलिया	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
१३६४९. उमटले	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
१३६५०. उमटले	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
१३६५१. उमटले	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
१३६५२. उमटे	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
१३६५३. उमटे	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
१३६५४. उमटे	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
१३६५५. उमटे	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
१३६५६. उमटे	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
१३६५७. उमटे	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
१३६५८. उमटे	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
१३६५९. उमटे	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
१३६६०. उमटेल	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
१३६६१. उमटों	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
१३६६२. उमप	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०

१३६६३. उमप	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
१३६६४. उमप	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
१३६६५. उमप	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
१३६६६. उमप	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
१३६६७. उमपा	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
१३६६८. उमपा	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
१३६६९. उमपा	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
१३६७०. उमपीं	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
१३६७१. उमपें	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
१३६७२. उमरडोनि	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
१३६७३. उमरडोनि	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
१३६७४. उमललीं	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
१३६७५. उमललें	आनंदामोदबहळ । सात्त्विकाचें मुकुळ । तें उमललें अष्टदळ । ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
१३६७६. उमललें	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
१३६७७. उमळती	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
१३६७८. उमळती	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
१३६७९. उमळती	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
१३६८०. उमसिजेल	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
१३६८१. उमाणलें	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
१३६८२. उमाणा	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
१३६८३. उमाणितें	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
१३६८४. उमाणिली	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
१३६८५. उमाणी	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
१३६८६. उमाणे	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
१३६८७. उमाणें	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
१३६८८. उमाणें	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
१३६८९. उमाणों	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५

१३६९०. उमाळे	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
१३६९१. उमाळे	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
१३६९२. उमाळे	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
१३६९३. उमाळे	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
१३६९४. उमेठा	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
१३६९५. उरगा	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
१३६९६. उरगीं	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
१३६९७. उरणें	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
१३६९८. उरता	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
१३६९९. उरती	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
१३७००. उरला	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
१३७०१. उरला	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
१३७०२. उरला	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
१३७०३. उरली	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
१३७०४. उरलीं	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
१३७०५. उरलीं	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
१३७०६. उरले	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
१३७०७. उरलें	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
१३७०८. उरलें	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
१३७०९. उरलें	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
१३७१०. उरलें	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
१३७११. उरलें	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
१३७१२. उरलें	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
१३७१३. उरलें	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
१३७१४. उरलें	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
१३७१५. उरलें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
१३७१६. उरलें	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३

१३७१७. उरलें	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
१३७१८. उरलें	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
१३७१९. उरलें	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
१३७२०. उरलेंचि	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
१३७२१. उराउरी	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
१३७२२. उराउरी	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
१३७२३. उराउरी	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
१३७२४. उरावया	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
१३७२५. उरावया	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
१३७२६. उरावरी	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
१३७२७. उरावें	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
१३७२८. उरावें	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
१३७२९. उरिजे	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
१३७३०. उरिजे	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
१३७३१. उरिजे	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
१३७३२. उरी	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
१३७३३. उरीं	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
१३७३४. उरीं	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
१३७३५. उरीं	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
१३७३६. उरु	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
१३७३७. उरु	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०
१३७३८. उरे	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
१३७३९. उरे	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
१३७४०. उरे	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
१३७४१. उरे	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
१३७४२. उरे	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
१३७४३. उरे	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६

१३७४४. उरे	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
१३७४५. उरे	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१३७४६. उरे	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
१३७४७. उरे	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
१३७४८. उरे	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
१३७४९. उरे	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
१३७५०. उरे	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
१३७५१. उरे	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
१३७५२. उरे	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
१३७५३. उरे	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
१३७५४. उरे	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
१३७५५. उरे	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
१३७५६. उरे	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
१३७५७. उरे	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
१३७५८. उरे	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
१३७५९. उरे	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
१३७६०. उरे	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
१३७६१. उरे	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
१३७६२. उरे	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
१३७६३. उरे	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
१३७६४. उरे	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
१३७६५. उरे	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
१३७६६. उरे	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
१३७६७. उरे	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
१३७६८. उरे	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
१३७६९. उरे	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
१३७७०. उरे	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३

१३७७१. उरे	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
१३७७२. उरे	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
१३७७३. उरें	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
१३७७४. उरेचि	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
१३७७५. उरेचि	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
१३७७६. उरेचिना	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
१३७७७. उरेचिना	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
१३७७८. उरेचिना	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
१३७७९. उरेचिही	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
१३७८०. उरेल	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
१३७८१. उरेल	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
१३७८२. उरेल	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
१३७८३. उरेल	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
१३७८४. उरेल	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
१३७८५. उरों	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
१३७८६. उरों	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
१३७८७. उरों	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
१३७८८. उरों	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
१३७८९. उरों	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
१३७९०. उरों	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
१३७९१. उरों	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
१३७९२. उरों	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
१३७९३. उरों	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
१३७९४. उरों	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
१३७९५. उरों	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
१३७९६. उरोधु	उरोधु वादुबळु । प्राणुपापढाळु । उपहासु चाळु । वर्मस्पर्शु	ज्ञाने.१३.७.२७०
१३७९७. उरौनि	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०

१३७९८. उर्मी	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
१३७९९. उर्मी	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
१३८००. उर्मी	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
१३८०१. उर्मी	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
१३८०२. उर्मी	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
१३८०३. उर्मीवीण	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
१३८०४. उर्वशिया	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
१३८०५. उर्वशी	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
१३८०६. उर्वशी	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
१३८०७. उर्वशी	अगा स्वर्गींची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
१३८०८. उर्वी	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
१३८०९. उलंडला	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
१३८१०. उलंडलें	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
१३८११. उलंडिला	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
१३८१२. उलंडी	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
१३८१३. उलंडूनि	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
१३८१४. उलंडेल	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
१३८१५. उलटे	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
१३८१६. उलथूनि	तपोदुर्गें वोलांडित । ऋतुकोटि वोवांडित । उलथूनि सांडित । कर्मवल्ली	ज्ञाने.१३.५-६.१६४
१३८१७. उलथों	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
१३८१८. उलथोनि	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
१३८१९. उल्बाची	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
१३८२०. उल्लंघों	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
१३८२१. उल्लसितु	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
१३८२२. उल्लसे	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
१३८२३. उल्लाळे	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
१३८२४. उल्लासु	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७

१३८२५. उल्लासे	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
१३८२६. उल्लासें	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
१३८२७. उल्हाटशक्तीचेनि	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
१३८२८. उल्हासत	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
१३८२९. उल्हासत	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
१३८३०. उल्हासता	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
१३८३१. उल्हासु	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
१३८३२. उल्हासु	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
१३८३३. उल्हासे	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
१३८३४. उल्हासे	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
१३८३५. उल्हासें	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
१३८३६. उल्हासें	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
१३८३७. उळिग	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
१३८३८. उळिग	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
१३८३९. उळिगीं	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
१३८४०. उळिगें	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
१३८४१. उवाइला	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
१३८४२. उवाइला	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
१३८४३. उवाइला	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
१३८४४. उवाइला	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
१३८४५. उवाइला	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
१३८४६. उवाइली	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
१३८४७. उवाइलें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
१३८४८. उवाया	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
१३८४९. उवाया	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
१३८५०. उवायिला	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
१३८५१. उवायिला	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३

१३८५२. उवायें	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
१३८५३. उवायें	वयसेचेनि उवायें । संपत्तीचेनि सावायें । सेव्यासेव्य जाये । सरकटितु	ज्ञाने.१३.११.७७१
१३८५४. उवावो	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
१३८५५. उवावो	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
१३८५६. उवावो	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
१३८५७. उवावो	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
१३८५८. उवावो	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
१३८५९. उवेडा	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
१३८६०. उशनाचार्य	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
१३८६१. उशिटलें	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
१३८६२. उशिटें	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
१३८६३. उशी	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
१३८६४. उष्टें	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
१३८६५. उष्ण	शीत वेढावें । उष्ण पांघुरावें । वृष्टीचिया असावें । घराआंतु	ज्ञाने.१२.५.६५
१३८६६. उष्णता	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
१३८६७. उष्णता	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
१३८६८. उष्णोदका	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
१३८६९. उसंतु	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
१३८७०. उसंतु	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६
१३८७१. उसळत	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
१३८७२. उसळलें	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
१३८७३. उससांचिया	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
१३८७४. उससे	व्योमवायुवशें । वाढलेनि गर्भरसें । मणिजु उससे । अवेवु तो	ज्ञाने.१४.३.९९
१३८७५. उससे	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
१३८७६. उससे	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
१३८७७. उससौनि	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
१३८७८. उसासा	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५

१३८७९. उसिणा	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
१३८८०. उसीं	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
१३८८१. ऊंस	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
१३८८२. ऊंसा	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
१३८८३. ऊंसा	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
१३८८४. ऊंसाचें	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
१३८८५. ऊंसीं	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
१३८८६. ऊंसीं	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
१३८८७. ऊंसें	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
१३८८८. ऊर्ध्व	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
१३८८९. ऊर्ध्व	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
१३८९०. ऊर्ध्व	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
१३८९१. ऊर्ध्व	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
१३८९२. ऊर्ध्व	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
१३८९३. ऊर्ध्वमूळ	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
१३८९४. ऊर्ध्वमूळौनि	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
१३८९५. ऊर्ध्वशाखांचा	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
१३८९६. ऊर्ध्वाचीं	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
१३८९७. ऊर्ध्वीं	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
१३८९८. ऊर्ध्वीचे	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वीचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
१३८९९. ऊर्ध्व	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
१३९००. ऊर्ध्व	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
१३९०१. ऊर्ध्व	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
१३९०२. ऊर्ध्व	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
१३९०३. ऊर्ध्वता	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
१३९०४. ऊर्ध्वपंथें	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
१३९०५. ऊर्ध्वमुख	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१

१३९०६. ऊर्ध्वमुळासरिसें	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
१३९०७. ऊर्ध्वमूळ	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
१३९०८. ऊर्ध्वमूळ	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
१३९०९. ऊर्ध्वमूळांतीं	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
१३९१०. ऊर्ध्वमूळातें	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
१३९११. ऊर्ध्वमूळु	ऐसा हा एकु । विश्वाकार विटंकु । उदयला जाण रुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
१३९१२. ऊर्ध्वमूळु	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
१३९१३. ऊर्ध्वा	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
१३९१४. ऊर्ध्वाही	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
१३९१५. ऊर्ध्वाहीकडे	तरी ऊर्ध्वाहीकडे । शाखांचे मांदोडे । दिसताति अपाडें । सासिन्नले	ज्ञाने.१५.६०
१३९१६. ऊर्ध्वी	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आदुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
१३९१७. ऊर्ध्वी	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
१३९१८. ऊर्ध्वी	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णींचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
१३९१९. ऊर्ध्वी	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
१३९२०. ऊर्ध्वी	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
१३९२१. ऊर्ध्वीं	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
१३९२२. ऊर्ध्वींचें	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
१३९२३. ऊर्ध्वींचिया	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
१३९२४. ऊर्ध्वींचिया	मग ऊर्ध्वींचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
१३९२५. ऊर्ध्वींचें	एऱ्हवीं ऊर्ध्वींचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
१३९२६. ऊर्मी	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
१३९२७. ऊर्मीभरें	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
१३९२८. ऊहापोही	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
१३९२९. ऋग्यजु:सामु	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
१३९३०. ऋग्वेदादि	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
१३९३१. ऋचा	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजु:सामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
१३९३२. ऋण	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३

१३९३३. ऋणवैपण	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
१३९३४. ऋणिया	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
१३९३५. ऋणिया	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
१३९३६. ऋणिया	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
१३९३७. ऋतु	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
१३९३८. ऋतु	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
१३९३९. ऋतुकाळीं	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
१३९४०. ऋतुकोटि	तपोदुर्गें वोलांडित । ऋतुकोटि वोवांडित । उलथूनि सांडित । कर्मवल्ली	ज्ञाने.१३.५-६.१६४
१३९४१. ऋतुत्रय	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
१३९४२. ऋतुपतीचें	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
१३९४३. ऋतूं	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
१३९४४. ऋतूंमाजीं	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
१३९४५. ऋद्धि	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
१३९४६. ऋद्धि	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
१३९४७. ऋद्धि	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
१३९४८. ऋद्धि	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
१३९४९. ऋद्धिसिद्धि	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
१३९५०. ऋद्धिसिद्धि	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
१३९५१. ऋद्धिसिद्धी	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
१३९५२. ऋद्धिसिद्धीचा	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
१३९५३. ऋद्धिसिद्धींची	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
१३९५४. ऋद्धिसिद्धींचीं	तयां महेंद्रादि पदें । करिताति वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
१३९५५. ऋद्धिसिद्धीचेनि	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
१३९५६. ऋद्धी	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्ततासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
१३९५७. ऋद्धीची	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
१३९५८. ऋषि	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
१३९५९. ऋषिकुळें	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३

१३९६०. ऋषी	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
१३९६१. ऋषी	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
१३९६२. ऋषीं	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
१३९६३. ऋषीं	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
१३९६४. ऋषीश्वरीं	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
१३९६५. एक	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
१३९६६. एक	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
१३९६७. एक	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
१३९६८. एक	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
१३९६९. एक	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
१३९७०. एक	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
१३९७१. एक	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
१३९७२. एक	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
१३९७३. एक	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
१३९७४. एक	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
१३९७५. एक	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
१३९७६. एक	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
१३९७७. एक	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
१३९७८. एक	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
१३९७९. एक	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
१३९८०. एक	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
१३९८१. एक	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
१३९८२. एक	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
१३९८३. एक	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
१३९८४. एक	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
१३९८५. एक	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
१३९८६. एक	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३

१३९८७. एक	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
१३९८८. एक	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
१३९८९. एक	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
१३९९०. एक	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
१३९९१. एक	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
१३९९२. एक	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
१३९९३. एक	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
१३९९४. एक	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
१३९९५. एक	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
१३९९६. एक	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
१३९९७. एक	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
१३९९८. एक	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
१३९९९. एक	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
१४०००. एक	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
१४००१. एक	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
१४००२. एक	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
१४००३. एक	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
१४००४. एक	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१४००५. एक	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदु:ख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
१४००६. एक	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
१४००७. एक	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
१४००८. एक	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
१४००९. एक	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
१४०१०. एक	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
१४०११. एक	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि नि:शेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
१४०१२. एक	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
१४०१३. एक	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८

१४०१४. एक	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
१४०१५. एक	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
१४०१६. एक	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
१४०१७. एक	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
१४०१८. एक	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
१४०१९. एक	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
१४०२०. एक	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
१४०२१. एक	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
१४०२२. एक	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
१४०२३. एक	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
१४०२४. एक	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
१४०२५. एक	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
१४०२६. एक	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
१४०२७. एक	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
१४०२८. एक	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
१४०२९. एक	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
१४०३०. एक	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
१४०३१. एक	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
१४०३२. एक	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
१४०३३. एक	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
१४०३४. एक	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
१४०३५. एक	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
१४०३६. एक	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
१४०३७. एक	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
१४०३८. एक	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
१४०३९. एक	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
१४०४०. एक	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३

१४०४१. एक	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
१४०४२. एक	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
१४०४३. एक	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
१४०४४. एक	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
१४०४५. एक	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
१४०४६. एक	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
१४०४७. एक	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
१४०४८. एक	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
१४०४९. एक	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
१४०५०. एक	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
१४०५१. एक	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
१४०५२. एक	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
१४०५३. एक	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
१४०५४. एक	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
१४०५५. एक	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
१४०५६. एक	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
१४०५७. एक	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
१४०५८. एक	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
१४०५९. एक	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
१४०६०. एक	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
१४०६१. एक	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
१४०६२. एक	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
१४०६३. एक	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
१४०६४. एक	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
१४०६५. एक	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
१४०६६. एक	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
१४०६७. एक	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१

१४०६८. एक	जी आपणयातें तूंचि जाणसी। आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी। तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं। आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
१४०६९. एक	म्हणोनि मागां भाव जैसे। आपुले सांगितले तुवां उद्देशें। आतां विस्तारोनि तैसे। एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
१४०७०. एक	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु। जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु। तयाचाही मिठांशु। जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
१४०७१. एक	जैसें मेघां या तळीं वरी। एक आकाशचि आंत बाहेरी। आणि आकाशींचि जाले अवधारीं। असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
१४०७२. एक	अशेषांही वाचा-। आंतु नडनाच सत्याचा। तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा। वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
१४०७३. एक	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें। आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें। विजयलक्ष्मीये एक मोहरें। केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
१४०७४. एक	तेवीं माझे विभूतिविशेष। जरी जाणों पाहिजेती अशेष। तरी स्वरूप एक निर्दोष। जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
१४०७५. एक	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं। चोरूनि नेली माझी भगिनी। तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं। मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
१४०७६. एक	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें। उंच नीच भाव सांडावे। एक मीचि ऐसें मानावें। वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
१४०७७. एक	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं। तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं। तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं। आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
१४०७८. एक	आतां सामान्य विशेष। हें जाणणें एथ महादोष। कां जे मीचि एक अशेष। विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
१४०७९. एक	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी। येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं। जे भेदु एक आणि आम्हीं। सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
१४०८०. एक	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे। जयांचिये मुखासि कां काना मिळे। तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे। भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
१४०८१. एक	एक तूंवाचूनि कांहीं। विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं। कीं आमुचे कर्म पाहीं। जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
१४०८२. एक	मी जगीं एक अर्जुनु। ऐसा देहीं वाहें अभिमानु। आणि कौरवांतें इया स्वजनु। आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
१४०८३. एक	नाथिलें आपणपें एक मानिलें। आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें। थोर पिसें होतें लागलें। परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
१४०८४. एक	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा। भरंवसा कीर जाहला जीवा। परि आणीक एक हेवा। उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
१४०८५. एक	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी। तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं। योग्यता माझां आंगीं। असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
१४०८६. एक	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें। आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें। आतां देखें आघवें भरिलें। माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
१४०८७. एक	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती। जैं एक वेळ खादली होती माती। तैं कोपोनियां हातीं। यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
१४०८८. एक	तेथ एक विश्व एक आपण। ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण। तेंही आटोनि गेलें अंत:करण। विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
१४०८९. एक	तेथ एक विश्व एक आपण। ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण। तेंही आटोनि गेलें अंत:करण। विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
१४०९०. एक	परि या तुझिया रूपाआंतु। जी उणीव एक असें देखतु। जे आदि मध्य अंतु। तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
१४०९१. एक	हो कां जे महोदधी तूं देवा। जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा। कीं तूं वृक्षु एक बरवा। मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
१४०९२. एक	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं। जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी। तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं। काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
१४०९३. एक	आणिक एक साविया भयभीरु। सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु। तुज प्रार्थितताति करु। जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
१४०९४. एक	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे। एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे। हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे। वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५

१४०९५. एक	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
१४०९६. एक	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
१४०९७. एक	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
१४०९८. एक	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
१४०९९. एक	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
१४१००. एक	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
१४१०१. एक	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
१४१०२. एक	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
१४१०३. एक	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
१४१०४. एक	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
१४१०५. एक	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
१४१०६. एक	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गी । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
१४१०७. एक	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
१४१०८. एक	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
१४१०९. एक	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
१४११०. एक	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
१४१११. एक	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
१४११२. एक	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
१४११३. एक	नाना भजनमार्गीं । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
१४११४. एक	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
१४११५. एक	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
१४११६. एक	आतां आणीकही एक । लक्षण अलौकिक । सांगेन आइक । धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
१४११७. एक	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
१४११८. एक	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
१४११९. एक	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
१४१२०. एक	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
१४१२१. एक	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१

१४१२२. एक	जिणेयाचेनि विश्वासें। मृत्यु एक एथ असे। हें जयाचेनि मानसें। मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
१४१२३. एक	तरि वाघाचिये अडवे। चरोनि एक वेळ आला दैवें। तेणें विश्वासें पुढती धांवे। वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
१४१२४. एक	तैसेंनि अवचटें हें। एकदोनी वेळां लाहे। एथ रोग एक आहे। हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
१४१२५. एक	म्हातारपणीं जालें। माणिक एक विपायिलें। तयाचें कां जेतुलें। मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
१४१२६. एक	व्याकरणीं चोखडा। तर्की अतिगाढा। परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा। जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
१४१२७. एक	तैसें साचचि जें एक। तेथ कें व्याप्यव्यापक। परि बोलावया नावेक। करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
१४१२८. एक	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें। तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें। तैसें अद्वैत सांगावें बोलें। तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
१४१२९. एक	जें एक आंतुबाहेरी। जें एक जवळ दुरी। जें एकवांचूनि परी। दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
१४१३०. एक	जें एक आंतुबाहेरी। जें एक जवळ दुरी। जें एकवांचूनि परी। दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
१४१३१. एक	जैसें सरलियां लेख। आंख होती एक। तैसें साध्यसाधनादिक। ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
१४१३२. एक	एक क्षेत्र एक ज्ञान। एक ज्ञेय एक अज्ञान। हे भाग केले अवधान। जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१४१३३. एक	एक क्षेत्र एक ज्ञान। एक ज्ञेय एक अज्ञान। हे भाग केले अवधान। जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१४१३४. एक	एक क्षेत्र एक ज्ञान। एक ज्ञेय एक अज्ञान। हे भाग केले अवधान। जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१४१३५. एक	एक क्षेत्र एक ज्ञान। एक ज्ञेय एक अज्ञान। हे भाग केले अवधान। जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१४१३६. एक	आणि ऐसेनही पार्था। जरी हा अभिप्रावो तुज हाता। नये तरी हे व्यवस्था। एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
१४१३७. एक	आणिक पैं दैवबगें। चित्त देती सांख्ययोगें। एक ते अंगलगें। कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
१४१३८. एक	भूतें आघवींचि होती। एकाचीं एक आहाती। परी पैं भूतप्रतीतीं। वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
१४१३९. एक	एक निघे पूर्वेकडे। एक तें पश्चिमेकडे। तिये भेटीचेनि पाडें। संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
१४१४०. एक	एक निघे पूर्वेकडे। एक तें पश्चिमेकडे। तिये भेटीचेनि पाडें। संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
१४१४१. एक	आणिकही एक असे। जें विचारावेळे न दिसे। वार्ती पाहतां जैसें। आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
१४१४२. एक	ऐसें लेंकरूं एक। प्रसवली हे देख। जयाचें तिन्ही लोक। बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
१४१४३. एक	नाना स्वप्न जागृती। लोपूनि ये सुषुप्ति। तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती। तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
१४१४४. एक	पाहीं आणिकही एक दिसे। जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे। आंधारीं देखणें जैसें। डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
१४१४५. एक	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती। एक जाले गा जन्मव्रती। सर्वत्यागें चतुर्थी। भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
१४१४६. एक	रात्रि तैसें पाहलें। हें धारणा जेवीं एक जालें। आत्मारामु देहआतलें। द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
१४१४७. एक	येवढें एक सौभग। वळघे वाचेचें आंग। गुरुपदपद्मपराग। लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
१४१४८. एक	कां शत एक जन्मां। जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा। करी तोचि ब्रह्मा। आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१

१४१४९. एक	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
१४१५०. एक	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
१४१५१. एक	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
१४१५२. एक	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
१४१५३. एक	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
१४१५४. एक	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
१४१५५. एक	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
१४१५६. एक	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
१४१५७. एक	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
१४१५८. एक	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
१४१५९. एक	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
१४१६०. एक	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
१४१६१. एक	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
१४१६२. एक	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
१४१६३. एक	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
१४१६४. एक	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
१४१६५. एक	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
१४१६६. एक	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
१४१६७. एक	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
१४१६८. एक	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
१४१६९. एक	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
१४१७०. एक	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
१४१७१. एक	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
१४१७२. एक	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
१४१७३. एक	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
१४१७४. एक	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
१४१७५. एक	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७

१४१७६. एक	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
१४१७७. एक	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
१४१७८. एक	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
१४१७९. एक	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
१४१८०. एक	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
१४१८१. एक	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
१४१८२. एक	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
१४१८३. एक	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
१४१८४. एक	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेवितीययाची	ज्ञाने.१८.४५
१४१८५. एक	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
१४१८६. एक	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
१४१८७. एक	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
१४१८८. एक	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
१४१८९. एक	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
१४१९०. एक	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
१४१९१. एक	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
१४१९२. एक	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
१४१९३. एक	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
१४१९४. एक	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
१४१९५. एक	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
१४१९६. एक	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
१४१९७. एक	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
१४१९८. एक	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
१४१९९. एक	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
१४२००. एक	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
१४२०१. एक	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
१४२०२. एक	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२

१४२०३. एक	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
१४२०४. एक	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
१४२०५. एक	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
१४२०६. एक	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
१४२०७. एक	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
१४२०८. एक	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
१४२०९. एक	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
१४२१०. एक	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
१४२११. एक	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
१४२१२. एक	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
१४२१३. एक	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
१४२१४. एक	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
१४२१५. एक	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
१४२१६. एक	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
१४२१७. एक	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
१४२१८. एक	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
१४२१९. एक	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
१४२२०. एक	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
१४२२१. एक	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
१४२२२. एक	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
१४२२३. एक	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
१४२२४. एक	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
१४२२५. एकंदरें	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
१४२२६. एकंदरें	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
१४२२७. एकएकाऐसें	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
१४२२८. एकएकु	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
१४२२९. एकचि	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७

१४२३०. एकचि	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
१४२३१. एकचि	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
१४२३२. एकचि	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
१४२३३. एकचि	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
१४२३४. एकचि	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
१४२३५. एकचि	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
१४२३६. एकचि	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
१४२३७. एकचि	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
१४२३८. एकचि	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
१४२३९. एकचि	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
१४२४०. एकचि	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
१४२४१. एकचि	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
१४२४२. एकचि	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
१४२४३. एकचि	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
१४२४४. एकचि	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
१४२४५. एकचि	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
१४२४६. एकचि	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
१४२४७. एकचि	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
१४२४८. एकचि	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
१४२४९. एकचि	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
१४२५०. एकचि	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
१४२५१. एकचि	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
१४२५२. एकचि	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
१४२५३. एकचि	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
१४२५४. एकचि	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
१४२५५. एकचि	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
१४२५६. एकचि	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२

१४२५७. एकचि	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
१४२५८. एकचि	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
१४२५९. एकचि	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
१४२६०. एकचि	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
१४२६१. एकचि	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
१४२६२. एकचि	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
१४२६३. एकचि	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
१४२६४. एकचि	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
१४२६५. एकचि	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
१४२६६. एकचि	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
१४२६७. एकचि	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
१४२६८. एकचि	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
१४२६९. एकचि	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
१४२७०. एकचि	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
१४२७१. एकचि	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
१४२७२. एकचि	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
१४२७३. एकचि	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
१४२७४. एकचि	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
१४२७५. एकचि	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
१४२७६. एकचि	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
१४२७७. एकचि	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
१४२७८. एकचि	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
१४२७९. एकचि	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
१४२८०. एकचि	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
१४२८१. एकचित्तें	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
१४२८२. एकछत्र	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
१४२८३. एकटु	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८

१४२८४. एकतुके	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
१४२८५. एकत्र	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
१४२८६. एकत्व	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
१४२८७. एकत्वचि	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
१४२८८. एकत्वही	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
१४२८९. एकत्वें	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
१४२९०. एकत्वें	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
१४२९१. एकत्वें	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
१४२९२. एकदेशियें	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
१४२९३. एकदेशी	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
१४२९४. एकदेशी	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
१४२९५. एकदेशी	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
१४२९६. एकदेशी	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
१४२९७. एकदेशीया	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
१४२९८. एकदोनी	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
१४२९९. एकदोनी	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
१४३००. एकदोनी	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
१४३०१. एकदोन्ही	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
१४३०२. एकनिष्ठ	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
१४३०३. एकनिष्ठचि	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
१४३०४. एकनिष्ठता	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दु:ख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
१४३०५. एकनिष्ठतेचां	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
१४३०६. एकनिष्ठेचिया	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
१४३०७. एकनिष्ठेचें	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
१४३०८. एकपण	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
१४३०९. एकपण	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
१४३१०. एकपण	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५

१४३११. एकपण	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
१४३१२. एकपण	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
१४३१३. एकपणाही	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
१४३१४. एकपणें	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
१४३१५. एकपत्नीव्रतचि	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
१४३१६. एकपत्नीव्रतें	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
१४३१७. एकपांतीं	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०
१४३१८. एकबगीं	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
१४३१९. एकमुखें	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
१४३२०. एकमेकां	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
१४३२१. एकमेकां	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
१४३२२. एकमेकां	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
१४३२३. एकमेकां	तैसें एकमेकां सळे । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दु:खें	ज्ञाने.१७.९.१५१
१४३२४. एकमेकांचिया	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
१४३२५. एकमेकांचिये	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
१४३२६. एकमेकांतें	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
१४३२७. एकमेकांतें	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
१४३२८. एकरसाचें	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
१४३२९. एकरूपता	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
१४३३०. एकरूपा	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
१४३३१. एकला	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्रकरु	ज्ञाने.६.२०
१४३३२. एकला	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
१४३३३. एकला	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
१४३३४. एकला	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
१४३३५. एकला	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
१४३३६. एकला	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
१४३३७. एकला	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६

१४३३८. एकला	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
१४३३९. एकला	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदातें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
१४३४०. एकलाचि	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
१४३४१. एकलाचि	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
१४३४२. एकलाचि	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
१४३४३. एकलाधी	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
१४३४४. एकली	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
१४३४५. एकली	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
१४३४६. एकली	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
१४३४७. एकलें	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
१४३४८. एकलें	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
१४३४९. एकलें	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
१४३५०. एकलें	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
१४३५१. एकलें	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
१४३५२. एकलें	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
१४३५३. एकलें	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
१४३५४. एकलें	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
१४३५५. एकलेंचि	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
१४३५६. एकलेनि	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
१४३५७. एकलेनि	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
१४३५८. एकलेनि	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
१४३५९. एकलेनि	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
१४३६०. एकलेनि	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
१४३६१. एकलेनी	तैसें शास्त्रजात जाण । आघवेंचि अप्रमाण । अध्यात्मज्ञानेंविण । एकलेनी	ज्ञाने.१३.११.८३८
१४३६२. एकलेपणें	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
१४३६३. एकलेया	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
१४३६४. एकलेया	गजबजा सांडिलिया । वसवी वनस्थळिया । अंगाचियाचि मांदिया । एकलेया	ज्ञाने.१८.५२.१०२२

१४३६५. एकलेया	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
१४३६६. एकलौति	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
१४३६७. एकलौतिया	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
१४३६८. एकलौते	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
१४३६९. एकलौतें	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०
१४३७०. एकवंकी	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
१४३७१. एकवंकी	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
१४३७२. एकवंकीचा	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
१४३७३. एकवंकीचा	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
१४३७४. एकवंकें	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
१४३७५. एकवट	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
१४३७६. एकवट	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
१४३७७. एकवट	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
१४३७८. एकवट	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
१४३७९. एकवट	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
१४३८०. एकवटत	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
१४३८१. एकवटती	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
१४३८२. एकवटती	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
१४३८३. एकवटती	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
१४३८४. एकवटती	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
१४३८५. एकवटती	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
१४३८६. एकवटला	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
१४३८७. एकवटलिया	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
१४३८८. एकवटलिया	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
१४३८९. एकवटले	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
१४३९०. एकवटले	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
१४३९१. एकवटलें	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५

१४३९२. एकवटिती	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
१४३९३. एकवटिलें	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
१४३९४. एकवटीना	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
१४३९५. एकवटु	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
१४३९६. एकवटु	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
१४३९७. एकवटु	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
१४३९८. एकवटूनि	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
१४३९९. एकवटे	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
१४४००. एकवटे	वासना एकवटे । प्रवृत्ति वोहटे । मानस विटे । विषयांवरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१३
१४४०१. एकवटे	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
१४४०२. एकवटें	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
१४४०३. एकवटें	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
१४४०४. एकवद	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
१४४०५. एकवद	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७
१४४०६. एकवद	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
१४४०७. एकवळा	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
१४४०८. एकवळा	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
१४४०९. एकवांचूनि	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
१४४१०. एकवांचूनि	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
१४४११. एकवांचूनि	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
१४४१२. एकवांचूनि	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
१४४१३. एकवांचूनि	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
१४४१४. एकवांचूनि	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
१४४१५. एकवाक्यता	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
१४४१६. एकवाक्यतेचां	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
१४४१७. एकवाक्यतेची	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
१४४१८. एकवाट	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९

१४४१९. एकवाट	व्याधीतें दावी । सर्वेंचि हरवी । आपपृथ्वी कालवी । एकवाट	ज्ञाने.६.१४.२२०
१४४२०. एकवाट	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
१४४२१. एकवाट	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
१४४२२. एकवाट	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
१४४२३. एकवाट	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
१४४२४. एकवाट	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
१४४२५. एकवाटे	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
१४४२६. एकवाटें	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
१४४२७. एकवाटें	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
१४४२८. एकविसांही	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
१४४२९. एकवेळ	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
१४४३०. एकवेळ	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
१४४३१. एकवेळ	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
१४४३२. एकवेळां	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
१४४३३. एकवेळें	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
१४४३४. एकसरला	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
१४४३५. एकसरा	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
१४४३६. एकसरा	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
१४४३७. एकसरा	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
१४४३८. एकसरां	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
१४४३९. एकसरां	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
१४४४०. एकसरी	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
१४४४१. एकसरी	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
१४४४२. एकसरी	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
१४४४३. एकसरी	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
१४४४४. एकसरु	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
१४४४५. एकसरें	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५

१४४४६. एकसरें	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
१४४४७. एकसरें	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
१४४४८. एकसरें	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
१४४४९. एकसरें	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
१४४५०. एकसरें	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
१४४५१. एकसरें	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
१४४५२. एकसरें	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
१४४५३. एकसरें	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
१४४५४. एकसरें	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
१४४५५. एकसरें	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
१४४५६. एकसरें	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
१४४५७. एकसरें	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
१४४५८. एकसरें	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
१४४५९. एकसरेंचि	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
१४४६०. एकसारातें	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
१४४६१. एकसारिखा	तरी श्वः म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
१४४६२. एकसारिखें	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
१४४६३. एकहातें	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
१४४६४. एकही	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
१४४६५. एकही	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
१४४६६. एकही	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
१४४६७. एकही	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
१४४६८. एकही	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
१४४६९. एकही	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
१४४७०. एका	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
१४४७१. एका	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
१४४७२. एका	परी स्वधर्मीं वर्तें कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४

१४४७३. एका	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
१४४७४. एका	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
१४४७५. एका	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
१४४७६. एका	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
१४४७७. एका	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
१४४७८. एका	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
१४४७९. एका	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
१४४८०. एका	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
१४४८१. एका	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
१४४८२. एका	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
१४४८३. एका	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
१४४८४. एका	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
१४४८५. एका	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
१४४८६. एका	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
१४४८७. एका	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
१४४८८. एका	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
१४४८९. एका	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
१४४९०. एका	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
१४४९१. एका	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
१४४९२. एका	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
१४४९३. एका	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
१४४९४. एका	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
१४४९५. एका	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
१४४९६. एका	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
१४४९७. एका	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्रु डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
१४४९८. एका	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
१४४९९. एकां	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५

१४५००. एकां	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
१४५०१. एकां	याकारणें पार्था । होआवी कर्मी आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
१४५०२. एकां	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
१४५०३. एकां	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
१४५०४. एकां	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
१४५०५. एकां	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
१४५०६. एकां	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
१४५०७. एकां	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
१४५०८. एकांगुष्टींही	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्टींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
१४५०९. एकांतरा	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
१४५१०. एकांता	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
१४५११. एकांतावरी	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
१४५१२. एकांतीं	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
१४५१३. एकांतीं	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
१४५१४. एकांतीं	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
१४५१५. एकांतु	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
१४५१६. एकांतु	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
१४५१७. एकांते	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
१४५१८. एकांतें	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
१४५१९. एकांतें	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
१४५२०. एकाकियाची	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
१४५२१. एकाकी	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
१४५२२. एकाकी	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
१४५२३. एकाकी	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
१४५२४. एकाकी	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
१४५२५. एकाक्षर	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
१४५२६. एकाक्षरपणेंसीं	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०

१४५२७. एकाग्र	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६
१४५२८. एकाग्रचित्तें	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
१४५२९. एकाचा	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
१४५३०. एकाचा	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
१४५३१. एकाचां	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
१४५३२. एकाचि	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
१४५३३. एकाचि	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
१४५३४. एकाचि	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
१४५३५. एकाचि	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
१४५३६. एकाचि	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१४५३७. एकाचि	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
१४५३८. एकाचिया	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
१४५३९. एकाचिया	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
१४५४०. एकाचिये	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
१४५४१. एकाची	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
१४५४२. एकाचीं	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
१४५४३. एकाचे	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
१४५४४. एकाचे	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
१४५४५. एकाचे	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
१४५४६. एकाचे	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
१४५४७. एकाचेनि	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
१४५४८. एकातें	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
१४५४९. एकातें	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
१४५५०. एकातें	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
१४५५१. एकातें	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
१४५५२. एकातें	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
१४५५३. एकातें	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००

१४५५४. एकात्मता	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
१४५५५. एकादशीं	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
१४५५६. एकादशीचां	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
१४५५७. एकादियां	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीविताचें	ज्ञाने.१३.७.४४१
१४५५८. एकादियाकडे	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
१४५५९. एकादे	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
१४५६०. एकादें	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
१४५६१. एकाधें	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
१४५६२. एकाधें	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
१४५६३. एकाधें	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
१४५६४. एकाधेनि	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
१४५६५. एकाधेनि	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
१४५६६. एकाध्यायी	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
१४५६७. एकायतन	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
१४५६८. एकायतन	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
१४५६९. एकायतन	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
१४५७०. एकायतनु	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
१४५७१. एकार्णव	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
१४५७२. एकार्णवाचा	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
१४५७३. एकार्णवाचां	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
१४५७४. एकार्णवातेंही	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
१४५७५. एकार्थ	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
१४५७६. एकार्थत्व	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
१४५७७. एकालागीं	जो मजचि एकालागीं । कर्में वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
१४५७८. एकालागीं	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
१४५७९. एकावळीचा	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
१४५८०. एकावळीची	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०

१४५८१. एकासनीं	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
१४५८२. एकासाठीं	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
१४५८३. एकासाठीं	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
१४५८४. एकासारिखें	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
१४५८५. एकासि	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
१४५८६. एकासि	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
१४५८७. एकासीचि	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
१४५८८. एकास्तव	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
१४५८९. एकाहारा	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
१४५९०. एकाहारीं	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
१४५९१. एकिवेळें	जी सहस्त्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
१४५९२. एकिहेळां	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
१४५९३. एकिहेळां	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
१४५९४. एकिहेळां	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
१४५९५. एकिहेळां	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
१४५९६. एकिहेळां	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
१४५९७. एकिहेळां	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
१४५९८. एकी	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
१४५९९. एकी	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
१४६००. एकी	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मींही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
१४६०१. एकी	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
१४६०२. एकी	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
१४६०३. एकी	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
१४६०४. एकी	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
१४६०५. एकी	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
१४६०६. एकी	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
१४६०७. एकी	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८

१४६०८. एकी	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
१४६०९. एकी	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
१४६१०. एकी	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
१४६११. एकी	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
१४६१२. एकी	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०
१४६१३. एकी	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
१४६१४. एकी	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
१४६१५. एकी	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
१४६१६. एकी	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
१४६१७. एकी	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
१४६१८. एकी	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
१४६१९. एकी	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
१४६२०. एकी	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
१४६२१. एकी	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
१४६२२. एकी	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
१४६२३. एकी	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
१४६२४. एकी	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
१४६२५. एकी	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
१४६२६. एकी	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
१४६२७. एकी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
१४६२८. एकी	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
१४६२९. एकीं	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
१४६३०. एकीं	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
१४६३१. एकीं	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
१४६३२. एकीं	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
१४६३३. एकीं	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
१४६३४. एकीं	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९

१४६३५. एकीं	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
१४६३६. एकीं	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
१४६३७. एकीं	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
१४६३८. एकीं	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१४६३९. एकीं	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१४६४०. एकीं	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
१४६४१. एकीं	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
१४६४२. एकीं	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
१४६४३. एकीं	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
१४६४४. एकीं	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
१४६४५. एकीं	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
१४६४६. एकीं	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
१४६४७. एकीं	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
१४६४८. एकीं	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
१४६४९. एकीं	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
१४६५०. एकीं	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
१४६५१. एकीं	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
१४६५२. एकीं	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
१४६५३. एकीं	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
१४६५४. एकीं	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
१४६५५. एकीं	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
१४६५६. एकीकडे	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
१४६५७. एकीकडे	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
१४६५८. एकीकडे	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
१४६५९. एकीच	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
१४६६०. एकीचि	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
१४६६१. एकीचि	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७

१४६६२. एकीचि	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
१४६६३. एकीचींच	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घे वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
१४६६४. एकु	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
१४६६५. एकु	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
१४६६६. एकु	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
१४६६७. एकु	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
१४६६८. एकु	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
१४६६९. एकु	देखें असतेनि देहधर्में । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्में । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
१४६७०. एकु	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
१४६७१. एकु	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
१४६७२. एकु	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
१४६७३. एकु	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
१४६७४. एकु	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
१४६७५. एकु	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
१४६७६. एकु	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
१४६७७. एकु	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
१४६७८. एकु	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
१४६७९. एकु	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
१४६८०. एकु	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
१४६८१. एकु	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
१४६८२. एकु	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
१४६८३. एकु	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
१४६८४. एकु	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
१४६८५. एकु	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
१४६८६. एकु	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
१४६८७. एकु	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
१४६८८. एकु	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२

१४६८९. एकु	आणीकही एकु। विषयांचा दशकु। सुख दुःख द्वेषु। संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
१४६९०. एकु	म्हणेन तुमचा देवा। परिवारु जो आघवा। तेतुलें रूपें होआवा। मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
१४६९१. एकु	म्हणे मीचि एकु आथी। माझांचि घरीं संपत्ती। माझी आचरती रिती। कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
१४६९२. एकु	तया आडनांव पुरुषु। एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु। किंबहुना एकु। निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
१४६९३. एकु	अगा प्रकृतिपरौता। एकु आथी पंडुसुता। ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता। पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
१४६९४. एकु	ऐसा तया एकु। प्रकृतिपुरुषविवेकु। उपकारु अलौकिकु। करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
१४६९५. एकु	कोणी एकु सुभटा। विचाराचां आगिटां। आत्मानात्मकिटा। पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
१४६९६. एकु	आनंदु ना निरानंदु। एकु ना विविधु। मोकळा ना बद्धु। आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
१४६९७. एकु	हें आघवेंचि असो एकु। गगनौनि जैसा अर्कु। प्रगटवी लोकु। नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
१४६९८. एकु	तरि एकु मी अनेकीं। गोंविजे देहपाशकीं। त्रिगुणीं लुब्धकीं। कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
१४६९९. एकु	पैल खांब कां पुरुखु। ऐसा निश्चयो नाहीं एकु। परी काय नेणो आलोकु। दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
१४७००. एकु	आणीकही एकु पाहीं। आचारु तयाचां ठायीं। तरी व्यापारासि नाहीं। जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
१४७०१. एकु	तरी तया ज्ञानालागीं। कवणा पा योग्यता आंगीं। हें पाहतां जगीं। देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
१४७०२. एकु	ऐसा हा एकु। विश्वाकार विटंकु। उदयला जाण रुखु। ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
१४७०३. एकु	मग सत्त्वरजतमात्मकु। त्रिविध अहंकारु जो एकु। तो तिवणा अधोमुखु। डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
१४७०४. एकु	तो गा मी निरुपाधिकु। क्षराक्षरोत्तमु एकु। म्हणोनि म्हणे वेद लोकु। पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
१४७०५. एकु	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु। मीचि एकु स्वतःसिद्धु। जो आपणेनसीं भेदु। नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
१४७०६. एकु	आणि ईश्वराचिया खंती। नुसधियाचि करिती चांथी। हेंही नाहीं चित्तीं। निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
१४७०७. एकु	तरी एकु प्रियोत्तमु-। वांचोनि वाढों नेदी कामु। जैसा का मनोधर्मु। पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
१४७०८. एकु	जरी चंद्रीं जाला कलंकु। तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु। आहे दिठी डोळ्यां विवेकु। अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
१४७०९. एकु	कां घरा आंतुल एकु। दीपाचा तो अवलोकु। गवाक्षभेदें अनेकु। आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
१४७१०. एकु	चतुराश्रमवशें। एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे। कर्तया त्रैविध्य तैसें। कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
१४७११. एकु	कानावचनाचिये भेटी-। सरिसाचि पैं किरीटी। वस्तु होऊनि उठी। कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
१४७१२. एकु	मग द्वैताद्वैतातीत। मीचि आत्मा एकु निभ्रांत। हें जाणोनि जाणणें जेथ। अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
१४७१३. एकु	कां धाडलिया एका एकु। वाढे तो शून्य विशेखु। तैसा आहेनाहींचा शेखु। मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
१४७१४. एकु	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु। सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु। ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु। लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
१४७१५. एकु	ज्ञानियां कर्मठां तापसां। यया खुणेचिया माणुसां-। माजीं तो एकु गा जैसा। पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५

१४७१६. एकुचि	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
१४७१७. एकुचि	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
१४७१८. एकुचि	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
१४७१९. एकुचि	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
१४७२०. एकुचि	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
१४७२१. एकुलाणीचें	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
१४७२२. एकुही	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
१४७२३. एके	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
१४७२४. एके	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
१४७२५. एके	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
१४७२६. एके	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
१४७२७. एके	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
१४७२८. एके	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
१४७२९. एके	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
१४७३०. एके	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
१४७३१. एके	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
१४७३२. एके	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
१४७३३. एके	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
१४७३४. एके	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
१४७३५. एके	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
१४७३६. एके	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
१४७३७. एके	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
१४७३८. एके	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
१४७३९. एके	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
१४७४०. एके	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
१४७४१. एके	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
१४७४२. एके	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४

१४७४३. एके	गुरुकृपास्नेहसलिलीं । आपण होय मासोळी । कोणे एके वेळीं । हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
१४७४४. एके	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
१४७४५. एके	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
१४७४६. एके	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
१४७४७. एके	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
१४७४८. एके	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
१४७४९. एके	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
१४७५०. एके	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
१४७५१. एके	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
१४७५२. एके	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
१४७५३. एके	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दु:खें	ज्ञाने.१७.९.१५१
१४७५४. एके	तैसीं एके हातवटिया । कर्में केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
१४७५५. एके	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
१४७५६. एके	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
१४७५७. एकें	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
१४७५८. एकें	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
१४७५९. एकें	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
१४७६०. एकें	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
१४७६१. एकें	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
१४७६२. एकें	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
१४७६३. एकें	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
१४७६४. एकें	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
१४७६५. एकें	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
१४७६६. एकें	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
१४७६७. एकें	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
१४७६८. एकें	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
१४७६९. एकें	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८

१४७७०. एकें	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
१४७७१. एकें	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
१४७७२. एकें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
१४७७३. एकें	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
१४७७४. एकें	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
१४७७५. एकें	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
१४७७६. एकें	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
१४७७७. एकें	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
१४७७८. एकें	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
१४७७९. एकें	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
१४७८०. एकें	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
१४७८१. एकें	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
१४७८२. एकें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
१४७८३. एकें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
१४७८४. एकें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
१४७८५. एकें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
१४७८६. एकें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
१४७८७. एकें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
१४७८८. एकें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
१४७८९. एकें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
१४७९०. एकें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
१४७९१. एकें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
१४७९२. एकें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
१४७९३. एकें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
१४७९४. एकें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
१४७९५. एकें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
१४७९६. एकें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७

१४७९७. एकें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
१४७९८. एकें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
१४७९९. एकें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
१४८००. एकें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
१४८०१. एकें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
१४८०२. एकें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
१४८०३. एकें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
१४८०४. एकें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
१४८०५. एकें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
१४८०६. एकें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
१४८०७. एकें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
१४८०८. एकें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
१४८०९. एकें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
१४८१०. एकें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
१४८११. एकें	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
१४८१२. एकें	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
१४८१३. एकें	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णें एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
१४८१४. एकें	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णें एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
१४८१५. एकें	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णें एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
१४८१६. एकें	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णें एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
१४८१७. एकें	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
१४८१८. एकें	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
१४८१९. एकें	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
१४८२०. एकें	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
१४८२१. एकें	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णें रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
१४८२२. एकें	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णें रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
१४८२३. एकें	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७

१४८२४. एकें	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
१४८२५. एकें	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
१४८२६. एकें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
१४८२७. एकें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
१४८२८. एकें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
१४८२९. एकें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
१४८३०. एकें	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
१४८३१. एकें	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
१४८३२. एकें	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
१४८३३. एकें	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
१४८३४. एकें	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
१४८३५. एकें	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
१४८३६. एकें	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
१४८३७. एकें	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
१४८३८. एकें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
१४८३९. एकें	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
१४८४०. एकें	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असे येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
१४८४१. एकें	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
१४८४२. एकें	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
१४८४३. एकें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दु:खें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
१४८४४. एकें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दु:खें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
१४८४५. एकें	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
१४८४६. एकें	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मी	ज्ञाने.१६.२.१५१
१४८४७. एकें	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
१४८४८. एकें	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
१४८४९. एकें	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
१४८५०. एकें	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०

१४८५१. एकें	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
१४८५२. एकें	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
१४८५३. एकेंचि	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
१४८५४. एकेंचि	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
१४८५५. एकेंचि	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
१४८५६. एकेंचि	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
१४८५७. एकेंचि	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
१४८५८. एकेंचि	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
१४८५९. एकेंचि	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
१४८६०. एकेंचि	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
१४८६१. एकेंविण	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
१४८६२. एकेंही	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
१४८६३. एकेक	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
१४८६४. एकेक	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
१४८६५. एकेका	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
१४८६६. एकेकाचि	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
१४८६७. एकेकाचिये	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
१४८६८. एकेकाचेनि	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
१४८६९. एकेकातें	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
१४८७०. एकेकासवें	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
१४८७१. एकेकी	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
१४८७२. एकेकी	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्त्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
१४८७३. एकेकीं	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
१४८७४. एकेकीचां	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
१४८७५. एकेचि	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
१४८७६. एकेचि	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
१४८७७. एकेचि	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०

१४८७८. एकेचि	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
१४८७९. एकेचि	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
१४८८०. एकेचि	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
१४८८१. एकेचि	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
१४८८२. एकेचि	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
१४८८३. एकेचि	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
१४८८४. एकेचि	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
१४८८५. एकेचि	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
१४८८६. एकेचि	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
१४८८७. एकेचि	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
१४८८८. एकेपरी	याचि एकेपरी । रूपकाचिया कुसरी । सारीतसे वारी । संसाराची	ज्ञाने.१५.४२
१४८८९. एकैक	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
१४८९०. एकैक	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
१४८९१. एकैक	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
१४८९२. एकैक	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
१४८९३. एकैक	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
१४८९४. एकैक	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
१४८९५. एकैक	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
१४८९६. एकैक	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
१४८९७. एकैक	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
१४८९८. एकैक	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
१४८९९. एकैक	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
१४९००. एकैक	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
१४९०१. एकैक	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
१४९०२. एकैक	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
१४९०३. एकैका	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
१४९०४. एकैकाचिया	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०

१४९०५. एकैकाचे	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
१४९०६. एकैकाचेनि	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
१४९०७. एकैकें	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
१४९०८. एकोत्तरेयाचिया	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
१४९०९. एखादा	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
१४९१०. एखादिया	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
१४९११. एखादे	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
१४९१२. एणें	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
१४९१३. एतुला	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
१४९१४. एतुला	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
१४९१५. एतुलें	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
१४९१६. एतुलेंचि	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
१४९१७. एथ	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
१४९१८. एथ	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
१४९१९. एथ	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
१४९२०. एथ	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
१४९२१. एथ	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
१४९२२. एथ	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
१४९२३. एथ	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
१४९२४. एथ	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
१४९२५. एथ	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
१४९२६. एथ	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
१४९२७. एथ	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
१४९२८. एथ	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
१४९२९. एथ	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
१४९३०. एथ	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
१४९३१. एथ	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०

१४९३२. एथ	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
१४९३३. एथ	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
१४९३४. एथ	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
१४९३५. एथ	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
१४९३६. एथ	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
१४९३७. एथ	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
१४९३८. एथ	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
१४९३९. एथ	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
१४९४०. एथ	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
१४९४१. एथ	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
१४९४२. एथ	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
१४९४३. एथ	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
१४९४४. एथ	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
१४९४५. एथ	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
१४९४६. एथ	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
१४९४७. एथ	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
१४९४८. एथ	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
१४९४९. एथ	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
१४९५०. एथ	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
१४९५१. एथ	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
१४९५२. एथ	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
१४९५३. एथ	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
१४९५४. एथ	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
१४९५५. एथ	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
१४९५६. एथ	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
१४९५७. एथ	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
१४९५८. एथ	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१

१४९५९. एथ	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
१४९६०. एथ	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
१४९६१. एथ	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
१४९६२. एथ	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आर्धीचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
१४९६३. एथ	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
१४९६४. एथ	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
१४९६५. एथ	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
१४९६६. एथ	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
१४९६७. एथ	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
१४९६८. एथ	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
१४९६९. एथ	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
१४९७०. एथ	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
१४९७१. एथ	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
१४९७२. एथ	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
१४९७३. एथ	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
१४९७४. एथ	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
१४९७५. एथ	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
१४९७६. एथ	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
१४९७७. एथ	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
१४९७८. एथ	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
१४९७९. एथ	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
१४९८०. एथ	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
१४९८१. एथ	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
१४९८२. एथ	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
१४९८३. एथ	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
१४९८४. एथ	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
१४९८५. एथ	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८

१४९८६. एथ	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें। जेणें विश्वाकारु संभवे। तें सम्यक् आधीं जाणावें। लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
१४९८७. एथ	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु। तो सकर्मुचि कर्मरहितु। सगुण परि गुणातीतु। एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
१४९८८. एथ	एथ ज्ञान हें उत्तम होये। आणिकही एक तैसें कें आहे। जैसें चैतन्य कां नोहे। दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१४९८९. एथ	तैसा विषयसुखें रंजे। जो ज्ञानेसींचि माजे। तो संशयें अंगीकारिजे। एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
१४९९०. एथ	तैसा मनाचा मारु न करितां। आणि इंद्रियां दुःख न देतां। एथ मोक्षु असे आयता। श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
१४९९१. एथ	एथ चमत्कारु कायसा। गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा। आतां आपुलिया सवेसा। मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
१४९९२. एथ	एथ इंद्रियांचा पांगु। जया फिटला आहे चांगु। तयासीचि आथि लागु। परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
१४९९३. एथ	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता। ऐसें मानलें जरी चित्ता। तरी तोचि मी हें स्वभावता। आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
१४९९४. एथ	एक आपणपेचि पां जैसें। ते देखती विश्व तैसें। हें बोलणें कायसें। नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
१४९९५. एथ	एथ भेदु तरी कीं देखावा। जरी अहंभाव उरला होआवा। तो आधींचि नाहीं आघवा। आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
१४९९६. एथ	म्हणोनि असो हें आघवें। एथ न बोलणें काय बोलावें। ते खुणचि पावेल स्वभावें। आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
१४९९७. एथ	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा। तरी आम्हांसारिखियां अभोळां। एथ आहाति कांही परि काळा। तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
१४९९८. एथ	परी तें असो आतां आघवें। नलगे श्रोतयांतें कडसावें। जे एथ अधिकारिये स्वभावें। निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
१४९९९. एथ	तैसें जाहलें अनंता। ऐसें तरि मी न म्हणतां। जरी तयाचा न देखतां। अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
१५०००. एथ	म्हणऊनि एथ कांहीं। अनारिसें नाहीं। परी नावभरी चित्त देईं। बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
१५००१. एथ	तरी तैसी एथ कांहीं। सावियाचि केणी नाहीं। आणि योग्यांची काई। खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
१५००२. एथ	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला। कां निद्रेसी जीवें विकला। तो नाहीं एथ म्हणितला। अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
१५००३. एथ	तरि मी तंव सकळ देहीं। असे एथ विचारु नाहीं। आणि तैसेंचि माझां ठायीं। सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
१५००४. एथ	एथ विज्ञानें काय करावें। ऐसें घेसी जरी मनोभावें। तरी पैं आधीं जाणावें। तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
१५००५. एथ	अधिभूत तें कैसें। एथ अधिदैव तें कवण असे। हें उघड मी परियेसें। तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
१५००६. एथ	आतां इयेचि शरीरग्रामीं। जो शरीरभावातें उपशमी। तो अधियज्ञु एथ गा मी। पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
१५००७. एथ	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें। ज्योतिर्मय हें दुसरें। दिवस जाणें तिसरें। चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
१५००८. एथ	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु। तुवां देखिला कीं चांगु। आतां सांगें कांहीं एथ लागु। भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
१५००९. एथ	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें। तरी कवणीं कें उपासिला नोहें। एथ एकें जाणणेनवीण ठाये। अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
१५०१०. एथ	एथ जाणीव करी तोचि नेणे। आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें। आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे। तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
१५०११. एथ	अथवा यज्ञदानादि किरीटी। कां तपें हन जे हुटहुटी। ते तृणा एकासाठीं। न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
१५०१२. एथ	तोही आंथरुणातळवटीं दडे। येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे। एथ सनकादिक वेडे। पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१

१५०१३. एथ	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
१५०१४. एथ	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
१५०१५. एथ	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
१५०१६. एथ	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
१५०१७. एथ	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
१५०१८. एथ	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
१५०१९. एथ	अहा कटा हे वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
१५०२०. एथ	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
१५०२१. एथ	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
१५०२२. एथ	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
१५०२३. एथ	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
१५०२४. एथ	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
१५०२५. एथ	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
१५०२६. एथ	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
१५०२७. एथ	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
१५०२८. एथ	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
१५०२९. एथ	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
१५०३०. एथ	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
१५०३१. एथ	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
१५०३२. एथ	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
१५०३३. एथ	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
१५०३४. एथ	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
१५०३५. एथ	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
१५०३६. एथ	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
१५०३७. एथ	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
१५०३८. एथ	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
१५०३९. एथ	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१

१५०४०. एथ	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
१५०४१. एथ	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
१५०४२. एथ	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
१५०४३. एथ	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
१५०४४. एथ	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
१५०४५. एथ	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१५०४६. एथ	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
१५०४७. एथ	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
१५०४८. एथ	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
१५०४९. एथ	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
१५०५०. एथ	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
१५०५१. एथ	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
१५०५२. एथ	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
१५०५३. एथ	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
१५०५४. एथ	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
१५०५५. एथ	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
१५०५६. एथ	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
१५०५७. एथ	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
१५०५८. एथ	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
१५०५९. एथ	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
१५०६०. एथ	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
१५०६१. एथ	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
१५०६२. एथ	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
१५०६३. एथ	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
१५०६४. एथ	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
१५०६५. एथ	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
१५०६६. एथ	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७

१५०६७. एथ	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
१५०६८. एथ	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
१५०६९. एथ	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
१५०७०. एथ	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
१५०७१. एथ	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
१५०७२. एथ	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
१५०७३. एथ	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
१५०७४. एथ	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
१५०७५. एथ	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
१५०७६. एथ	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
१५०७७. एथ	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
१५०७८. एथ	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
१५०७९. एथ	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
१५०८०. एथ	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
१५०८१. एथ	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
१५०८२. एथ	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
१५०८३. एथ	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
१५०८४. एथ	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
१५०८५. एथ	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
१५०८६. एथ	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
१५०८७. एथ	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
१५०८८. एथ	काम्यकर्मी हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
१५०८९. एथ	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
१५०९०. एथ	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
१५०९१. एथ	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
१५०९२. एथ	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
१५०९३. एथ	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९

१५०९४. एथ	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
१५०९५. एथ	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
१५०९६. एथ	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
१५०९७. एथ	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
१५०९८. एथ	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
१५०९९. एथ	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
१५१००. एथ	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
१५१०१. एथ	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
१५१०२. एथ	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
१५१०३. एथ	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
१५१०४. एथ	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१५१०५. एथ	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
१५१०६. एथचीही	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
१५१०७. एथही	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
१५१०८. एथही	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
१५१०९. एथिंचें	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
१५११०. एथिंचे	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
१५१११. एथिंचें	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
१५११२. एथिंचें	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
१५११३. एथिंचें	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
१५११४. एथींची	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
१५११५. एथूनि	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
१५११६. एथूनि	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
१५११७. एथूनि	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
१५११८. एथूनि	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
१५११९. एथूनि	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
१५१२०. एथूनि	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३

१५१२१. एथूनि	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
१५१२२. एथें	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
१५१२३. एथें	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
१५१२४. एथें	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
१५१२५. एथें	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
१५१२६. एथें	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
१५१२७. एथें	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
१५१२८. एथें	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
१५१२९. एथें	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
१५१३०. एथें	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
१५१३१. एथें	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
१५१३२. एथें	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
१५१३३. एथें	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
१५१३४. एथें	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
१५१३५. एथें	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
१५१३६. एथें	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
१५१३७. एथें	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
१५१३८. एथें	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
१५१३९. एथें	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
१५१४०. एथें	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
१५१४१. एथेंचि	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
१५१४२. एथोनियां	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
१५१४३. एथोनियां	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
१५१४४. एया	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
१५१४५. एयां	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
१५१४६. एयाचा	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
१५१४७. एरी	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६

१५१४८. एरी	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
१५१४९. एरव्हीं	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
१५१५०. एऱ्हवी	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
१५१५१. एऱ्हवी	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
१५१५२. एऱ्हवीं	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
१५१५३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
१५१५४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
१५१५५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
१५१५६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
१५१५७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३
१५१५८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
१५१५९. एऱ्हवीं	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
१५१६०. एऱ्हवीं	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
१५१६१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
१५१६२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
१५१६३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
१५१६४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
१५१६५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
१५१६६. एऱ्हवीं	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
१५१६७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
१५१६८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
१५१६९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
१५१७०. एऱ्हवीं	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
१५१७१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
१५१७२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
१५१७३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
१५१७४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९

१५१७५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
१५१७६. एऱ्हवीं	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
१५१७७. एऱ्हवीं	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
१५१७८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
१५१७९. एऱ्हवीं	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
१५१८०. एऱ्हवीं	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
१५१८१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
१५१८२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
१५१८३. एऱ्हवीं	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
१५१८४. एऱ्हवीं	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
१५१८५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
१५१८६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
१५१८७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
१५१८८. एऱ्हवीं	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
१५१८९. एऱ्हवीं	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
१५१९०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
१५१९१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
१५१९२. एऱ्हवीं	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
१५१९३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
१५१९४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
१५१९५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
१५१९६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
१५१९७. एऱ्हवीं	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
१५१९८. एऱ्हवीं	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
१५१९९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
१५२००. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
१५२०१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२

१५२०२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
१५२०३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
१५२०४. एऱ्हवीं	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
१५२०५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
१५२०६. एऱ्हवीं	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
१५२०७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
१५२०८. एऱ्हवीं	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
१५२०९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहे चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
१५२१०. एऱ्हवीं	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
१५२११. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
१५२१२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
१५२१३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
१५२१४. एऱ्हवीं	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
१५२१५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
१५२१६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
१५२१७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
१५२१८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
१५२१९. एऱ्हवीं	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
१५२२०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
१५२२१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
१५२२२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
१५२२३. एऱ्हवीं	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
१५२२४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
१५२२५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
१५२२६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
१५२२७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
१५२२८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४

१५२२९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
१५२३०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
१५२३१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
१५२३२. एऱ्हवीं	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
१५२३३. एऱ्हवीं	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
१५२३४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
१५२३५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
१५२३६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
१५२३७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदुःखासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
१५२३८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
१५२३९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
१५२४०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
१५२४१. एऱ्हवीं	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
१५२४२. एऱ्हवीं	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
१५२४३. एऱ्हवीं	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदुःखासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
१५२४४. एऱ्हवीं	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
१५२४५. एऱ्हवीं	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
१५२४६. एऱ्हवीं	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
१५२४७. एऱ्हवीं	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
१५२४८. एऱ्हवीं	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
१५२४९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
१५२५०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
१५२५१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
१५२५२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
१५२५३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
१५२५४. एऱ्हवीं	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
१५२५५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५

१५२५६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
१५२५७. एऱ्हवीं	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
१५२५८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
१५२५९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
१५२६०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
१५२६१. एऱ्हवीं	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
१५२६२. एऱ्हवीं	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
१५२६३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
१५२६४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
१५२६५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
१५२६६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदुःख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
१५२६७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
१५२६८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
१५२६९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
१५२७०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं ऊर्ध्वींचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
१५२७१. एऱ्हवीं	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
१५२७२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
१५२७३. एऱ्हवीं	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
१५२७४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
१५२७५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
१५२७६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
१५२७७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
१५२७८. एऱ्हवीं	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
१५२७९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
१५२८०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
१५२८१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
१५२८२. एऱ्हवीं	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५

१५२८३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
१५२८४. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
१५२८५. एऱ्हवीं	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
१५२८६. एऱ्हवीं	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
१५२८७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
१५२८८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
१५२८९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
१५२९०. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
१५२९१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
१५२९२. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
१५२९३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
१५२९४. एऱ्हवीं	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
१५२९५. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
१५२९६. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
१५२९७. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
१५२९८. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
१५२९९. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
१५३००. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२
१५३०१. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
१५३०२. एऱ्हवीं	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
१५३०३. एऱ्हवीं	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
१५३०४. एवं	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
१५३०५. एवं	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
१५३०६. एवं	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
१५३०७. एवं	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
१५३०८. एवं	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
१५३०९. एवं	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८

१५३१०. एवं	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
१५३११. एवं	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
१५३१२. एवं	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
१५३१३. एवं	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
१५३१४. एवं	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
१५३१५. एवं	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती ।ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
१५३१६. एवं	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
१५३१७. एवं	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
१५३१८. एवं	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
१५३१९. एवं	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
१५३२०. एवं	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
१५३२१. एवं	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
१५३२२. एवं	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
१५३२३. एवं	एवं बाह्यमनोगत । गुरुसेवा समस्त । वेंटाळीन वस्तुजात । होऊनियां	ज्ञाने.१३.७.४२९
१५३२४. एवं	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
१५३२५. एवं	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
१५३२६. एवं	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९
१५३२७. एवं	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९
१५३२८. एवं	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
१५३२९. एवं	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
१५३३०. एवं	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
१५३३१. एवं	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
१५३३२. एवं	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
१५३३३. एवं	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
१५३३४. एवं	एवं निद्रालस्यप्रमादीं । तम इहीं त्रिविधीं । बांधे निरुपाधी । चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
१५३३५. एवं	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
१५३३६. एवं	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५

१५३३७. एवं	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
१५३३८. एवं	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
१५३३९. एवं	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
१५३४०. एवं	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
१५३४१. एवं	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
१५३४२. एवं	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
१५३४३. एवं	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
१५३४४. एवं	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
१५३४५. एवं	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
१५३४६. एवं	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
१५३४७. एवं	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
१५३४८. एवं	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
१५३४९. एवं	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
१५३५०. एवं	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
१५३५१. एवं	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
१५३५२. एवं	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
१५३५३. एवं	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
१५३५४. एवं	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
१५३५५. एवं	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
१५३५६. एवं	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
१५३५७. एवं	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
१५३५८. एवं	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
१५३५९. एवं	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
१५३६०. एवं	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
१५३६१. एवं	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
१५३६२. एवं	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
१५३६३. एवं	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३

१५३६४. एवं	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
१५३६५. एवं	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
१५३६६. एवं	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
१५३६७. एवं	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
१५३६८. एवं	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
१५३६९. एवं	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
१५३७०. एवं	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
१५३७१. एवं	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
१५३७२. एवं	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
१५३७३. एवं	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
१५३७४. एवं	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
१५३७५. एवं	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
१५३७६. एवं	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
१५३७७. एवं	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
१५३७८. एवं	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२
१५३७९. एवं	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
१५३८०. एवं	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
१५३८१. एवं	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
१५३८२. एवं	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
१५३८३. एवं	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
१५३८४. एवं	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्में	ज्ञाने.१८.४४.८८४
१५३८५. एवं	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
१५३८६. एवं	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
१५३८७. एवं	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
१५३८८. एवं	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
१५३८९. एवं	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
१५३९०. एवं	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्ये आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६

१५३९१. एवं	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
१५३९२. एवं	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
१५३९३. एवं	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
१५३९४. एवं	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
१५३९५. एवंगुणलक्षण	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
१५३९६. एवंरुप	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
१५३९७. एवंरूप	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
१५३९८. एवंरूपु	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
१५३९९. एवंविध	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
१५४००. एवंविध	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
१५४०१. एवंविध	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
१५४०२. एवंविधा	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
१५४०३. एवंविधा	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
१५४०४. एवढा	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
१५४०५. एवढा	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
१५४०६. एवढा	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
१५४०७. एवढियाही	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हे त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
१५४०८. एवढी	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
१५४०९. एवढी	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
१५४१०. एवढी	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
१५४११. एवढें	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
१५४१२. एवढें	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
१५४१३. एवढें	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
१५४१४. एवढें	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
१५४१५. एवढें	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
१५४१६. एवढें	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
१५४१७. एवढें	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९

१५४१८. एवमादिक	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
१५४१९. एहींचि	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
१५४२०. ऐक	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
१५४२१. ऐक	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
१५४२२. ऐक	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
१५४२३. ऐक	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
१५४२४. ऐक	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
१५४२५. ऐक	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
१५४२६. ऐक	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
१५४२७. ऐक	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
१५४२८. ऐक	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
१५४२९. ऐक	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
१५४३०. ऐक	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
१५४३१. ऐक	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
१५४३२. ऐक	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
१५४३३. ऐक	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
१५४३४. ऐकणें	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदुःख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
१५४३५. ऐकणेयाचि	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
१५४३६. ऐकतखेंवो	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
१५४३७. ऐकतया	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
१५४३८. ऐकतयाचें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
१५४३९. ऐकतां	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
१५४४०. ऐकतां	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
१५४४१. ऐकतां	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
१५४४२. ऐकतां	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
१५४४३. ऐकतांचि	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
१५४४४. ऐकतांचि	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९

१५४४५. ऐकती	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
१५४४६. ऐकतु	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
१५४४७. ऐकसी	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
१५४४८. ऐका	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
१५४४९. ऐका	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
१५४५०. ऐका	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
१५४५१. ऐका	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
१५४५२. ऐका	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
१५४५३. ऐका	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
१५४५४. ऐका	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८
१५४५५. ऐका	जे मुमुक्षुमार्गींची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
१५४५६. ऐका	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
१५४५७. ऐका	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
१५४५८. ऐका	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
१५४५९. ऐकावे	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
१५४६०. ऐकावें	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
१५४६१. ऐकावें	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
१५४६२. ऐकावें	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
१५४६३. ऐकिजत	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
१५४६४. ऐकिजता	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
१५४६५. ऐकिजे	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
१५४६६. ऐकिजे	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
१५४६७. ऐकिजे	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
१५४६८. ऐकिजे	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
१५४६९. ऐकिजे	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
१५४७०. ऐकिजेल	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
१५४७१. ऐकिजो	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३

१५४७२. ऐकिजो	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
१५४७३. ऐकिला	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
१५४७४. ऐकिलिया	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
१५४७५. ऐकिलियाही	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
१५४७६. ऐकिली	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
१५४७७. ऐकिलें	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
१५४७८. ऐकिलें	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
१५४७९. ऐकिलें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
१५४८०. ऐकिलें	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
१५४८१. ऐकिलें	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
१५४८२. ऐकीजो	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
१५४८३. ऐके	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
१५४८४. ऐके	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
१५४८५. ऐकें	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
१५४८६. ऐकें	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
१५४८७. ऐकें	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
१५४८८. ऐकें	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
१५४८९. ऐकें	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
१५४९०. ऐकें	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
१५४९१. ऐकें	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
१५४९२. ऐकें	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
१५४९३. ऐकें	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
१५४९४. ऐकें	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
१५४९५. ऐकें	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
१५४९६. ऐकें	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
१५४९७. ऐकें	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
१५४९८. ऐकें	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३

१५४९९. ऐकें	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
१५५००. ऐकें	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
१५५०१. ऐकें	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
१५५०२. ऐकें	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
१५५०३. ऐकें	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
१५५०४. ऐकें	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
१५५०५. ऐकें	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
१५५०६. ऐकें	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
१५५०७. ऐकें	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
१५५०८. ऐकें	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
१५५०९. ऐकें	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
१५५१०. ऐकें	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
१५५११. ऐकें	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
१५५१२. ऐकेल	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
१५५१३. ऐकों	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
१५५१४. ऐकों	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
१५५१५. ऐकोनि	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
१५५१६. ऐकोनि	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
१५५१७. ऐकोनि	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
१५५१८. ऐकोनि	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
१५५१९. ऐकोनि	अगा स्वर्गींची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
१५५२०. ऐकोनियां	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
१५५२१. ऐकोनी	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
१५५२२. ऐक्य	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
१५५२३. ऐक्य	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
१५५२४. ऐक्य	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
१५५२५. ऐक्य	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचि बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९

१५५२६. ऐक्य	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
१५५२७. ऐक्य	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
१५५२८. ऐक्य	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
१५५२९. ऐक्य	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
१५५३०. ऐक्य	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
१५५३१. ऐक्य	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
१५५३२. ऐक्यचि	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
१५५३३. ऐक्यता	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
१५५३४. ऐक्यता	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
१५५३५. ऐक्यतेजें	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
१५५३६. ऐक्यपणें	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
१५५३७. ऐक्यबोधाची	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
१५५३८. ऐक्यबोधें	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
१५५३९. ऐक्यभावाची	ऐक्यभावाची अंजुळी । सर्वेंद्रियकुड्मुळीं । भरूनियां पुष्पांजुळी । अर्घ्यु देवों	ज्ञाने.१५.२
१५५४०. ऐक्यभावाचेनि	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
१५५४१. ऐक्यभावें	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
१५५४२. ऐक्यभावें	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
१५५४३. ऐक्या	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
१५५४४. ऐक्याचळाची	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
१५५४५. ऐक्याचा	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
१५५४६. ऐक्याचां	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
१५५४७. ऐक्याचिया	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
१५५४८. ऐक्याचिये	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
१५५४९. ऐक्याचिये	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
१५५५०. ऐक्याची	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
१५५५१. ऐक्याची	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
१५५५२. ऐक्याचें	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५

१५५५३. ऐक्यातें	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
१५५५४. ऐक्यातें	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
१५५५५. ऐक्यासनीं	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
१५५५६. ऐक्यासि	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
१५५५७. ऐक्यासी	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
१५५५८. ऐरावतासारिखें	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
१५५५९. ऐरावतु	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
१५५६०. ऐल	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
१५५६१. ऐलथडिये	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
१५५६२. ऐलद्वारीं	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
१५५६३. ऐलपण	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
१५५६४. ऐलपणातें	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
१५५६५. ऐलाडी	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
१५५६६. ऐलीकडिलिये	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
१५५६७. ऐलीकडे	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
१५५६८. ऐलीकडे	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
१५५६९. ऐलीच	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
१५५७०. ऐलीच	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
१५५७१. ऐलीच	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
१५५७२. ऐलीचि	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
१५५७३. ऐशा	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
१५५७४. ऐशा	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
१५५७५. ऐशा	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
१५५७६. ऐशा	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
१५५७७. ऐशा	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
१५५७८. ऐशा	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
१५५७९. ऐशा	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९

१५५८०. ऐशिया	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
१५५८१. ऐशिया	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थींचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
१५५८२. ऐशिया	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
१५५८३. ऐशिया	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
१५५८४. ऐशिया	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
१५५८५. ऐशिया	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
१५५८६. ऐशियाचि	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
१५५८७. ऐशियाही	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
१५५८८. ऐशिये	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
१५५८९. ऐशी	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
१५५९०. ऐशी	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
१५५९१. ऐशी	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
१५५९२. ऐशी	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
१५५९३. ऐशी	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
१५५९४. ऐशी	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
१५५९५. ऐशी	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
१५५९६. ऐशी	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
१५५९७. ऐशी	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
१५५९८. ऐशीं	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
१५५९९. ऐशीं	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
१५६००. ऐश्वर्य	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ .	ज्ञाने.६.३७
१५६०१. ऐश्वर्य	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
१५६०२. ऐश्वर्य	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
१५६०३. ऐश्वर्य	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
१५६०४. ऐश्वर्य	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
१५६०५. ऐश्वर्य	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
१५६०६. ऐश्वर्यतेजें	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६

१५६०७. ऐश्वर्ययोगातें	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
१५६०८. ऐश्वर्ययोगु	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
१५६०९. ऐश्वर्ययोगु	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
१५६१०. ऐश्वर्ययोगु	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
१५६११. ऐसऐसिया	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
१५६१२. ऐसऐसेया	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
१५६१३. ऐसया	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
१५६१४. ऐसया	ऐसया अंत:करण । बाहा येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
१५६१५. ऐसयाही	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदु:खाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
१५६१६. ऐसा	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
१५६१७. ऐसा	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
१५६१८. ऐसा	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
१५६१९. ऐसा	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
१५६२०. ऐसा	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
१५६२१. ऐसा	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
१५६२२. ऐसा	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
१५६२३. ऐसा	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
१५६२४. ऐसा	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
१५६२५. ऐसा	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
१५६२६. ऐसा	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
१५६२७. ऐसा	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
१५६२८. ऐसा	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
१५६२९. ऐसा	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
१५६३०. ऐसा	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
१५६३१. ऐसा	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
१५६३२. ऐसा	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
१५६३३. ऐसा	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९

१५६३४. ऐसा	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
१५६३५. ऐसा	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
१५६३६. ऐसा	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
१५६३७. ऐसा	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
१५६३८. ऐसा	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
१५६३९. ऐसा	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
१५६४०. ऐसा	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
१५६४१. ऐसा	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
१५६४२. ऐसा	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
१५६४३. ऐसा	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
१५६४४. ऐसा	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
१५६४५. ऐसा	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
१५६४६. ऐसा	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
१५६४७. ऐसा	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
१५६४८. ऐसा	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
१५६४९. ऐसा	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
१५६५०. ऐसा	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
१५६५१. ऐसा	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंतःकरणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
१५६५२. ऐसा	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
१५६५३. ऐसा	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
१५६५४. ऐसा	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
१५६५५. ऐसा	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
१५६५६. ऐसा	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
१५६५७. ऐसा	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
१५६५८. ऐसा	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
१५६५९. ऐसा	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
१५६६०. ऐसा	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९

१५६६१. ऐसा	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
१५६६२. ऐसा	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
१५६६३. ऐसा	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
१५६६४. ऐसा	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
१५६६५. ऐसा	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
१५६६६. ऐसा	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
१५६६७. ऐसा	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
१५६६८. ऐसा	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
१५६६९. ऐसा	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
१५६७०. ऐसा	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
१५६७१. ऐसा	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
१५६७२. ऐसा	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
१५६७३. ऐसा	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
१५६७४. ऐसा	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
१५६७५. ऐसा	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
१५६७६. ऐसा	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
१५६७७. ऐसा	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
१५६७८. ऐसा	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
१५६७९. ऐसा	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
१५६८०. ऐसा	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
१५६८१. ऐसा	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
१५६८२. ऐसा	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
१५६८३. ऐसा	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
१५६८४. ऐसा	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
१५६८५. ऐसा	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
१५६८६. ऐसा	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
१५६८७. ऐसा	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५

१५६८८. ऐसा	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
१५६८९. ऐसा	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
१५६९०. ऐसा	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
१५६९१. ऐसा	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
१५६९२. ऐसा	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
१५६९३. ऐसा	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
१५६९४. ऐसा	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
१५६९५. ऐसा	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागे तयां देवो । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
१५६९६. ऐसा	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
१५६९७. ऐसा	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
१५६९८. ऐसा	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
१५६९९. ऐसा	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
१५७००. ऐसा	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
१५७०१. ऐसा	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
१५७०२. ऐसा	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
१५७०३. ऐसा	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
१५७०४. ऐसा	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
१५७०५. ऐसा	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
१५७०६. ऐसा	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
१५७०७. ऐसा	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
१५७०८. ऐसा	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
१५७०९. ऐसा	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
१५७१०. ऐसा	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
१५७११. ऐसा	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
१५७१२. ऐसा	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
१५७१३. ऐसा	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
१५७१४. ऐसा	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३

१५७१५. ऐसा	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
१५७१६. ऐसा	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
१५७१७. ऐसा	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
१५७१८. ऐसा	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
१५७१९. ऐसा	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
१५७२०. ऐसा	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
१५७२१. ऐसा	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
१५७२२. ऐसा	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
१५७२३. ऐसा	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
१५७२४. ऐसा	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१५७२५. ऐसा	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
१५७२६. ऐसा	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
१५७२७. ऐसा	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
१५७२८. ऐसा	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
१५७२९. ऐसा	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
१५७३०. ऐसा	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
१५७३१. ऐसा	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
१५७३२. ऐसा	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
१५७३३. ऐसा	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
१५७३४. ऐसा	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
१५७३५. ऐसा	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
१५७३६. ऐसा	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
१५७३७. ऐसा	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
१५७३८. ऐसा	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
१५७३९. ऐसा	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
१५७४०. ऐसा	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
१५७४१. ऐसा	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६

१५७४२. ऐसा	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
१५७४३. ऐसा	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
१५७४४. ऐसा	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
१५७४५. ऐसा	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९
१५७४६. ऐसा	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
१५७४७. ऐसा	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
१५७४८. ऐसा	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
१५७४९. ऐसा	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
१५७५०. ऐसा	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
१५७५१. ऐसा	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
१५७५२. ऐसा	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
१५७५३. ऐसा	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
१५७५४. ऐसा	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
१५७५५. ऐसा	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
१५७५६. ऐसा	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
१५७५७. ऐसा	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
१५७५८. ऐसा	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
१५७५९. ऐसा	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
१५७६०. ऐसा	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
१५७६१. ऐसा	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
१५७६२. ऐसा	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
१५७६३. ऐसा	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
१५७६४. ऐसा	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
१५७६५. ऐसा	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
१५७६६. ऐसा	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
१५७६७. ऐसा	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
१५७६८. ऐसा	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८

१५७६९. ऐसा	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
१५७७०. ऐसा	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
१५७७१. ऐसा	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
१५७७२. ऐसा	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
१५७७३. ऐसा	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
१५७७४. ऐसा	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
१५७७५. ऐसा	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
१५७७६. ऐसा	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
१५७७७. ऐसा	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
१५७७८. ऐसा	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
१५७७९. ऐसा	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
१५७८०. ऐसा	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
१५७८१. ऐसा	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
१५७८२. ऐसा	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
१५७८३. ऐसा	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
१५७८४. ऐसा	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
१५७८५. ऐसा	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
१५७८६. ऐसा	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
१५७८७. ऐसा	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
१५७८८. ऐसा	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
१५७८९. ऐसा	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
१५७९०. ऐसा	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
१५७९१. ऐसा	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
१५७९२. ऐसा	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
१५७९३. ऐसा	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
१५७९४. ऐसा	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
१५७९५. ऐसा	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३

१५७९६. ऐसा	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
१५७९७. ऐसा	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
१५७९८. ऐसा	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
१५७९९. ऐसा	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
१५८००. ऐसा	ऐसा हा एकु । विश्वाकार विटंकु । उदयला जाण रुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
१५८०१. ऐसा	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्परस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
१५८०२. ऐसा	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
१५८०३. ऐसा	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
१५८०४. ऐसा	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
१५८०५. ऐसा	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
१५८०६. ऐसा	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
१५८०७. ऐसा	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
१५८०८. ऐसा	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
१५८०९. ऐसा	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
१५८१०. ऐसा	ऐसा रजाचिया झुळुका । झडाडितां आगळिका । मनुष्यजातीशाखा । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१५५
१५८११. ऐसा	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
१५८१२. ऐसा	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
१५८१३. ऐसा	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
१५८१४. ऐसा	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
१५८१५. ऐसा	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
१५८१६. ऐसा	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
१५८१७. ऐसा	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
१५८१८. ऐसा	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
१५८१९. ऐसा	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
१५८२०. ऐसा	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
१५८२१. ऐसा	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
१५८२२. ऐसा	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८

१५८२३. ऐसा	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
१५८२४. ऐसा	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
१५८२५. ऐसा	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
१५८२६. ऐसा	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
१५८२७. ऐसा	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
१५८२८. ऐसा	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
१५८२९. ऐसा	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
१५८३०. ऐसा	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
१५८३१. ऐसा	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
१५८३२. ऐसा	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
१५८३३. ऐसा	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
१५८३४. ऐसा	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
१५८३५. ऐसा	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दुःखें	ज्ञाने.१७.९.१५१
१५८३६. ऐसा	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
१५८३७. ऐसा	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
१५८३८. ऐसा	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
१५८३९. ऐसा	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
१५८४०. ऐसा	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
१५८४१. ऐसा	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
१५८४२. ऐसा	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
१५८४३. ऐसा	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
१५८४४. ऐसा	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
१५८४५. ऐसा	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
१५८४६. ऐसा	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्मे वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
१५८४७. ऐसा	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
१५८४८. ऐसा	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
१५८४९. ऐसा	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१

१५८५०. ऐसा	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
१५८५१. ऐसा	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
१५८५२. ऐसा	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
१५८५३. ऐसा	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
१५८५४. ऐसा	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
१५८५५. ऐसा	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
१५८५६. ऐसा	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
१५८५७. ऐसा	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
१५८५८. ऐसा	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
१५८५९. ऐसा	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
१५८६०. ऐसा	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
१५८६१. ऐसा	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
१५८६२. ऐसा	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
१५८६३. ऐसा	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
१५८६४. ऐसा	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
१५८६५. ऐसा	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
१५८६६. ऐसा	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
१५८६७. ऐसा	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
१५८६८. ऐसा	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
१५८६९. ऐसा	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
१५८७०. ऐसा	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
१५८७१. ऐसा	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
१५८७२. ऐसा	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
१५८७३. ऐसा	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
१५८७४. ऐसा	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
१५८७५. ऐसा	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
१५८७६. ऐसा	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९

१५८७७. ऐसा	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
१५८७८. ऐसा	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
१५८७९. ऐसा	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
१५८८०. ऐसा	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
१५८८१. ऐसा	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
१५८८२. ऐसा	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
१५८८३. ऐसा	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
१५८८४. ऐसा	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
१५८८५. ऐसा	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
१५८८६. ऐसां	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
१५८८७. ऐसां	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
१५८८८. ऐसां	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
१५८८९. ऐसां	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
१५८९०. ऐसां	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
१५८९१. ऐसां	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
१५८९२. ऐसाचि	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
१५८९३. ऐसाचि	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
१५८९४. ऐसाचि	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
१५८९५. ऐसाचि	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
१५८९६. ऐसाचि	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
१५८९७. ऐसाचि	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
१५८९८. ऐसाही	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
१५८९९. ऐसाही	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
१५९००. ऐसाही	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
१५९०१. ऐसाही	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
१५९०२. ऐसाही	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
१५९०३. ऐसाही	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४

१५९०४. ऐसाही	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
१५९०५. ऐसिऐसियापरी	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
१५९०६. ऐसिया	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
१५९०७. ऐसिया	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
१५९०८. ऐसिया	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
१५९०९. ऐसिया	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
१५९१०. ऐसिया	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
१५९११. ऐसिया	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
१५९१२. ऐसिया	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
१५९१३. ऐसिया	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
१५९१४. ऐसिया	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्मे करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
१५९१५. ऐसिया	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
१५९१६. ऐसिया	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
१५९१७. ऐसिया	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
१५९१८. ऐसिया	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
१५९१९. ऐसिया	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
१५९२०. ऐसिया	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
१५९२१. ऐसिया	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
१५९२२. ऐसिया	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
१५९२३. ऐसिया	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
१५९२४. ऐसिया	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
१५९२५. ऐसिया	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
१५९२६. ऐसिया	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
१५९२७. ऐसिया	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
१५९२८. ऐसिया	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
१५९२९. ऐसिया	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
१५९३०. ऐसिया	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८

१५९३१. ऐसिया	अधमोत्तमा योनी। यासि ऐसिया मानीं। जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं। अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
१५९३२. ऐसिया	जे तूंचि तूं सर्वा यया। मा कोणा बोधु कोणा माया। ऐसिया आपेंआप लाघविया। नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
१५९३३. ऐसिया	संकल्पु एयाचा इष्टु। अहंकारु विनटु। ऐसिया होय तैं शेवटु। ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
१५९३४. ऐसिया	व्योमकुसुमाचा पांडवा। कवणें देंठ तोडावा। म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा। आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
१५९३५. ऐसिया	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना। धांवत भवस्वर्गाचिया राना। तया चैतन्या नाम अर्जुना। क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
१५९३६. ऐसिया	अर्जुना ऐसिया परी। परमात्मा शब्दवरी। सूचिजे गा अवधारीं। पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
१५९३७. ऐसिया	परी हें असो ऐसिया। मज पुरुषोत्तमातें धनंजया। जाणे जो पाहलेया। ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
१५९३८. ऐसिया	ऐसिया या दोनी। संपदा प्रसिद्धा जनीं। सांगितलिया चिन्हीं। वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
१५९३९. ऐसिया	ऐसिया वेदैकनिष्ठा। जालिया जरी सुभटा। तरी कें आहे अनिष्टा। भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
१५९४०. ऐसिया	ऐसिया जें सामग्रिया। दान निफजे वीरराया। तें सात्त्विक दानवरिया। सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
१५९४१. ऐसिया	परी हें असो ऐसिया। या यज्ञदानादि क्रिया। ओंकारें सावायिलिया। प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
१५९४२. ऐसिया	ऐसिया समयीं कर्कशे। भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें। आजि भाग्योदयो हा नसे। आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
१५९४३. ऐसिया	मग तया त्यागातें जगीं। संन्यासु ऐसिया भंगीं। बोलिजे अंतरंगीं। सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
१५९४४. ऐसिया	ऐसिया निगुती दोनी। त्याग संन्यास अनुष्ठानीं। पडले गा आत्मज्ञानीं। बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
१५९४५. ऐसिया	का मुद्रा समर्थाचिया। जो एकटु झोंबे राया। तो मी जिणता ऐसिया। गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
१५९४६. ऐसिया	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा। पुढती तेचि शक्ति पैं गा। उदानु ऐसिया लिंगा। पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
१५९४७. ऐसिया	ऐसिया इया राहटी। मग तेचि क्रिया पाठीं। समान ऐसी किरीटी। बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
१५९४८. ऐसिया	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा। ऐसिया बोधाचा माजिवटा। अनुभवाचा सुभटा। धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
१५९४९. ऐसिया	ज्ञान ऐसिया रूढी। वेदांतें जयाची प्रौढी। वानितां कीर्ति चोखडी। पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
१५९५०. ऐसिया	ऐसिया शतें सात श्लोकां। ते परी आगळा येकयेका। आतां कोण वेगळिका। वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
१५९५१. ऐसिया	वांचूनि पढे ना वाची। ना सेवाही जाणे स्वामीची। ऐसिया मज ग्रंथाची। योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
१५९५२. ऐसियांतें	ऐसियांतें कैसेनि मारूं। कवणावरी शस्त्र धरूं। निज हृदया करूं। घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
१५९५३. ऐसियांही	ऐसियांही सांकडां बोला। एक उपायो आहे भला। तो करितां जरी आंगवला। तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
१५९५४. ऐसियापरी	आतां ऐसियापरी बोधिसी। तरी निकें आम्हां करिसी। एथ ज्ञानाची आस कायसी। अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
१५९५५. ऐसियालागीं	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं। जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं। तैसा मातें अवधारीं। भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
१५९५६. ऐसियावरि	तरि भूतलें आठवे। कां बोलें कानु झांकवे। ऐसियावरि चेतवे। जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
१५९५७. ऐसियाहि	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा। तंव त्यागु न घडे कर्माचा। ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा। आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३

१५९५८. ऐसियाही	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
१५९५९. ऐसियाही	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
१५९६०. ऐसियाहीवरी	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
१५९६१. ऐसिये	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
१५९६२. ऐसिये	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
१५९६३. ऐसिये	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
१५९६४. ऐसिये	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
१५९६५. ऐसिये	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
१५९६६. ऐसिये	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
१५९६७. ऐसिये	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
१५९६८. ऐसियें	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७
१५९६९. ऐसी	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
१५९७०. ऐसी	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
१५९७१. ऐसी	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
१५९७२. ऐसी	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
१५९७३. ऐसी	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
१५९७४. ऐसी	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
१५९७५. ऐसी	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
१५९७६. ऐसी	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
१५९७७. ऐसी	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
१५९७८. ऐसी	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
१५९७९. ऐसी	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
१५९८०. ऐसी	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
१५९८१. ऐसी	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
१५९८२. ऐसी	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
१५९८३. ऐसी	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
१५९८४. ऐसी	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०

१५९८५. ऐसी	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
१५९८६. ऐसी	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
१५९८७. ऐसी	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
१५९८८. ऐसी	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
१५९८९. ऐसी	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
१५९९०. ऐसी	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
१५९९१. ऐसी	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
१५९९२. ऐसी	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
१५९९३. ऐसी	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
१५९९४. ऐसी	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
१५९९५. ऐसी	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
१५९९६. ऐसी	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
१५९९७. ऐसी	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
१५९९८. ऐसी	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
१५९९९. ऐसी	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
१६०००. ऐसी	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
१६००१. ऐसी	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
१६००२. ऐसी	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
१६००३. ऐसी	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
१६००४. ऐसी	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
१६००५. ऐसी	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
१६००६. ऐसी	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
१६००७. ऐसी	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
१६००८. ऐसी	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
१६००९. ऐसी	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
१६०१०. ऐसी	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
१६०११. ऐसी	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१

१६०१२. ऐसी	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
१६०१३. ऐसी	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
१६०१४. ऐसी	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
१६०१५. ऐसी	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
१६०१६. ऐसी	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
१६०१७. ऐसी	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
१६०१८. ऐसी	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
१६०१९. ऐसी	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
१६०२०. ऐसी	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
१६०२१. ऐसी	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
१६०२२. ऐसी	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
१६०२३. ऐसी	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
१६०२४. ऐसी	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
१६०२५. ऐसी	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
१६०२६. ऐसी	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
१६०२७. ऐसी	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
१६०२८. ऐसी	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
१६०२९. ऐसी	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
१६०३०. ऐसी	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
१६०३१. ऐसी	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
१६०३२. ऐसी	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
१६०३३. ऐसी	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
१६०३४. ऐसी	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
१६०३५. ऐसी	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
१६०३६. ऐसी	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
१६०३७. ऐसी	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
१६०३८. ऐसी	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८

१६०३९. ऐसी	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
१६०४०. ऐसी	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
१६०४१. ऐसी	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
१६०४२. ऐसी	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
१६०४३. ऐसी	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
१६०४४. ऐसी	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतांययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
१६०४५. ऐसी	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
१६०४६. ऐसी	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
१६०४७. ऐसी	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
१६०४८. ऐसी	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
१६०४९. ऐसी	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
१६०५०. ऐसी	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
१६०५१. ऐसी	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
१६०५२. ऐसी	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
१६०५३. ऐसी	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
१६०५४. ऐसी	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
१६०५५. ऐसी	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
१६०५६. ऐसी	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
१६०५७. ऐसी	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
१६०५८. ऐसी	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
१६०५९. ऐसी	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
१६०६०. ऐसी	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
१६०६१. ऐसी	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
१६०६२. ऐसी	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
१६०६३. ऐसी	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
१६०६४. ऐसी	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
१६०६५. ऐसी	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७

१६०६६. ऐसी	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
१६०६७. ऐसी	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
१६०६८. ऐसी	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
१६०६९. ऐसी	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
१६०७०. ऐसी	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
१६०७१. ऐसी	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आलु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
१६०७२. ऐसी	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
१६०७३. ऐसी	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
१६०७४. ऐसी	ए्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
१६०७५. ऐसी	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
१६०७६. ऐसी	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
१६०७७. ऐसी	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
१६०७८. ऐसी	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
१६०७९. ऐसी	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
१६०८०. ऐसी	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
१६०८१. ऐसी	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
१६०८२. ऐसी	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
१६०८३. ऐसी	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
१६०८४. ऐसी	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
१६०८५. ऐसी	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
१६०८६. ऐसी	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
१६०८७. ऐसी	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
१६०८८. ऐसी	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
१६०८९. ऐसी	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
१६०९०. ऐसी	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
१६०९१. ऐसी	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
१६०९२. ऐसी	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५

१६०९३. ऐसी	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
१६०९४. ऐसी	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
१६०९५. ऐसी	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
१६०९६. ऐसी	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
१६०९७. ऐसी	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
१६०९८. ऐसी	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
१६०९९. ऐसी	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
१६१००. ऐसी	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
१६१०१. ऐसी	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
१६१०२. ऐसी	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
१६१०३. ऐसी	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
१६१०४. ऐसी	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
१६१०५. ऐसी	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
१६१०६. ऐसी	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
१६१०७. ऐसी	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
१६१०८. ऐसी	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
१६१०९. ऐसी	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
१६११०. ऐसी	ऐसी वैराग्याची अंगीं । बाणूनियां वज्रांगी । राजयोगतुरंगीं । आरूढला	ज्ञाने.१८.५२.१०४७
१६१११. ऐसी	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
१६११२. ऐसी	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
१६११३. ऐसी	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
१६११४. ऐसी	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
१६११५. ऐसी	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
१६११६. ऐसी	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
१६११७. ऐसी	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
१६११८. ऐसी	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
१६११९. ऐसी	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७

१६१२०. ऐसीं	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
१६१२१. ऐसीं	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
१६१२२. ऐसीं	सुखदु:खादि वर्मे । कां शुभाशुभें कर्में । दोनी ऐसीं मनोधर्में । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
१६१२३. ऐसीं	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
१६१२४. ऐसीं	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
१६१२५. ऐसीं	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
१६१२६. ऐसीं	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णे रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
१६१२७. ऐसीं	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
१६१२८. ऐसीं	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
१६१२९. ऐसीं	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
१६१३०. ऐसीं	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
१६१३१. ऐसीं	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
१६१३२. ऐसीं	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
१६१३३. ऐसीं	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
१६१३४. ऐसीं	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
१६१३५. ऐसीं	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
१६१३६. ऐसीं	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
१६१३७. ऐसीं	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्में ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
१६१३८. ऐसीं	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
१६१३९. ऐसींचि	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
१६१४०. ऐसीच	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
१६१४१. ऐसीचि	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
१६१४२. ऐसीचि	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
१६१४३. ऐसीचि	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
१६१४४. ऐसीचि	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
१६१४५. ऐसीया	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
१६१४६. ऐसीही	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७

१६१४७. ऐसे	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
१६१४८. ऐसे	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
१६१४९. ऐसे	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
१६१५०. ऐसे	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
१६१५१. ऐसे	उत्तम अधमीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
१६१५२. ऐसे	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
१६१५३. ऐसे	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
१६१५४. ऐसे	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
१६१५५. ऐसे	ऐसे तनुत्यागेंवीण । अमूर्ताचे गुण । दिसती संपूर्ण । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.८-९.३९
१६१५६. ऐसे	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
१६१५७. ऐसे	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
१६१५८. ऐसे	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
१६१५९. ऐसे	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
१६१६०. ऐसे	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
१६१६१. ऐसे	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
१६१६२. ऐसे	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
१६१६३. ऐसे	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
१६१६४. ऐसे	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
१६१६५. ऐसे	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
१६१६६. ऐसे	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
१६१६७. ऐसे	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
१६१६८. ऐसे	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
१६१६९. ऐसे	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
१६१७०. ऐसे	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
१६१७१. ऐसे	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
१६१७२. ऐसे	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
१६१७३. ऐसे	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९

१६१७४. ऐसे	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
१६१७५. ऐसे	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
१६१७६. ऐसे	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
१६१७७. ऐसे	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
१६१७८. ऐसे	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
१६१७९. ऐसे	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
१६१८०. ऐसे	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
१६१८१. ऐसे	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
१६१८२. ऐसे	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
१६१८३. ऐसे	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
१६१८४. ऐसे	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
१६१८५. ऐसे	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
१६१८६. ऐसे	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
१६१८७. ऐसे	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
१६१८८. ऐसे	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
१६१८९. ऐसे	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
१६१९०. ऐसे	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
१६१९१. ऐसे	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
१६१९२. ऐसे	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
१६१९३. ऐसे	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
१६१९४. ऐसे	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
१६१९५. ऐसे	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
१६१९६. ऐसे	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
१६१९७. ऐसे	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
१६१९८. ऐसे	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
१६१९९. ऐसे	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
१६२००. ऐसे	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५

१६२०१. ऐसे	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
१६२०२. ऐसें	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
१६२०३. ऐसें	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
१६२०४. ऐसें	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
१६२०५. ऐसें	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
१६२०६. ऐसें	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
१६२०७. ऐसें	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
१६२०८. ऐसें	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
१६२०९. ऐसें	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
१६२१०. ऐसें	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
१६२११. ऐसें	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
१६२१२. ऐसें	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
१६२१३. ऐसें	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
१६२१४. ऐसें	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
१६२१५. ऐसें	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
१६२१६. ऐसें	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
१६२१७. ऐसें	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
१६२१८. ऐसें	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
१६२१९. ऐसें	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदु:ख	ज्ञाने.२.१३.११०
१६२२०. ऐसें	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
१६२२१. ऐसें	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
१६२२२. ऐसें	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
१६२२३. ऐसें	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
१६२२४. ऐसें	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
१६२२५. ऐसें	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
१६२२६. ऐसें	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
१६२२७. ऐसें	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६

१६२२८. ऐसें	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
१६२२९. ऐसें	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
१६२३०. ऐसें	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
१६२३१. ऐसें	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
१६२३२. ऐसें	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
१६२३३. ऐसें	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
१६२३४. ऐसें	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
१६२३५. ऐसें	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
१६२३६. ऐसें	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
१६२३७. ऐसें	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
१६२३८. ऐसें	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
१६२३९. ऐसें	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
१६२४०. ऐसें	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
१६२४१. ऐसें	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
१६२४२. ऐसें	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
१६२४३. ऐसें	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
१६२४४. ऐसें	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
१६२४५. ऐसें	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
१६२४६. ऐसें	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
१६२४७. ऐसें	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
१६२४८. ऐसें	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
१६२४९. ऐसें	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
१६२५०. ऐसें	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
१६२५१. ऐसें	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
१६२५२. ऐसें	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
१६२५३. ऐसें	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
१६२५४. ऐसें	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७

१६२५५. ऐसें	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सक्रुपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
१६२५६. ऐसें	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
१६२५७. ऐसें	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
१६२५८. ऐसें	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
१६२५९. ऐसें	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मी न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
१६२६०. ऐसें	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
१६२६१. ऐसें	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
१६२६२. ऐसें	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
१६२६३. ऐसें	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
१६२६४. ऐसें	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
१६२६५. ऐसें	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
१६२६६. ऐसें	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
१६२६७. ऐसें	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
१६२६८. ऐसें	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
१६२६९. ऐसें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
१६२७०. ऐसें	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
१६२७१. ऐसें	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
१६२७२. ऐसें	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
१६२७३. ऐसें	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
१६२७४. ऐसें	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
१६२७५. ऐसें	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
१६२७६. ऐसें	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
१६२७७. ऐसें	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
१६२७८. ऐसें	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
१६२७९. ऐसें	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
१६२८०. ऐसें	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
१६२८१. ऐसें	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५

१६२८२. ऐसें	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
१६२८३. ऐसें	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
१६२८४. ऐसें	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
१६२८५. ऐसें	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
१६२८६. ऐसें	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
१६२८७. ऐसें	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
१६२८८. ऐसें	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
१६२८९. ऐसें	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
१६२९०. ऐसें	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
१६२९१. ऐसें	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
१६२९२. ऐसें	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
१६२९३. ऐसें	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
१६२९४. ऐसें	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
१६२९५. ऐसें	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
१६२९६. ऐसें	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
१६२९७. ऐसें	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
१६२९८. ऐसें	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
१६२९९. ऐसें	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
१६३००. ऐसें	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
१६३०१. ऐसें	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
१६३०२. ऐसें	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
१६३०३. ऐसें	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
१६३०४. ऐसें	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
१६३०५. ऐसें	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
१६३०६. ऐसें	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
१६३०७. ऐसें	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
१६३०८. ऐसें	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६

१६३०९. ऐसें	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
१६३१०. ऐसें	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
१६३११. ऐसें	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
१६३१२. ऐसें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
१६३१३. ऐसें	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
१६३१४. ऐसें	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
१६३१५. ऐसें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
१६३१६. ऐसें	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
१६३१७. ऐसें	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
१६३१८. ऐसें	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
१६३१९. ऐसें	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
१६३२०. ऐसें	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
१६३२१. ऐसें	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
१६३२२. ऐसें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
१६३२३. ऐसें	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
१६३२४. ऐसें	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
१६३२५. ऐसें	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
१६३२६. ऐसें	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
१६३२७. ऐसें	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
१६३२८. ऐसें	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
१६३२९. ऐसें	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
१६३३०. ऐसें	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
१६३३१. ऐसें	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
१६३३२. ऐसें	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
१६३३३. ऐसें	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
१६३३४. ऐसें	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
१६३३५. ऐसें	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०

१६३३६. ऐसें	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
१६३३७. ऐसें	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
१६३३८. ऐसें	ऐसें चराचरैकभाग्य । जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य । योगियांचें भोग्य । भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
१६३३९. ऐसें	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
१६३४०. ऐसें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
१६३४१. ऐसें	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
१६३४२. ऐसें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
१६३४३. ऐसें	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
१६३४४. ऐसें	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
१६३४५. ऐसें	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
१६३४६. ऐसें	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
१६३४७. ऐसें	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
१६३४८. ऐसें	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
१६३४९. ऐसें	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
१६३५०. ऐसें	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
१६३५१. ऐसें	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
१६३५२. ऐसें	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
१६३५३. ऐसें	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
१६३५४. ऐसें	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
१६३५५. ऐसें	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
१६३५६. ऐसें	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
१६३५७. ऐसें	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
१६३५८. ऐसें	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
१६३५९. ऐसें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
१६३६०. ऐसें	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
१६३६१. ऐसें	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
१६३६२. ऐसें	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३

१६३६३. ऐसें	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
१६३६४. ऐसें	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
१६३६५. ऐसें	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
१६३६६. ऐसें	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
१६३६७. ऐसें	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
१६३६८. ऐसें	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
१६३६९. ऐसें	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
१६३७०. ऐसें	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
१६३७१. ऐसें	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
१६३७२. ऐसें	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१
१६३७३. ऐसें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
१६३७४. ऐसें	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
१६३७५. ऐसें	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
१६३७६. ऐसें	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
१६३७७. ऐसें	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
१६३७८. ऐसें	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
१६३७९. ऐसें	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
१६३८०. ऐसें	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दुःस्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
१६३८१. ऐसें	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
१६३८२. ऐसें	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
१६३८३. ऐसें	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
१६३८४. ऐसें	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्मे । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
१६३८५. ऐसें	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
१६३८६. ऐसें	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
१६३८७. ऐसें	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
१६३८८. ऐसें	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
१६३८९. ऐसें	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५

१६३९०. ऐसें	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
१६३९१. ऐसें	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
१६३९२. ऐसें	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
१६३९३. ऐसें	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
१६३९४. ऐसें	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
१६३९५. ऐसें	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
१६३९६. ऐसें	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
१६३९७. ऐसें	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
१६३९८. ऐसें	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
१६३९९. ऐसें	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णें । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
१६४००. ऐसें	ऐसें तेणें वेदांतवेद्यें । सकळलोकआद्यें । बोलिलें आराध्यें । जगाचेनि	ज्ञाने.११.८.१६४
१६४०१. ऐसें	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
१६४०२. ऐसें	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
१६४०३. ऐसें	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
१६४०४. ऐसें	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
१६४०५. ऐसें	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
१६४०६. ऐसें	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
१६४०७. ऐसें	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
१६४०८. ऐसें	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
१६४०९. ऐसें	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
१६४१०. ऐसें	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
१६४११. ऐसें	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
१६४१२. ऐसें	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
१६४१३. ऐसें	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
१६४१४. ऐसें	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
१६४१५. ऐसें	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
१६४१६. ऐसें	आणि जे जे यांचेनि सावायें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३

१६४१७. ऐसें	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
१६४१८. ऐसें	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणें तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
१६४१९. ऐसें	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
१६४२०. ऐसें	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
१६४२१. ऐसें	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
१६४२२. ऐसें	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
१६४२३. ऐसें	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
१६४२४. ऐसें	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
१६४२५. ऐसें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
१६४२६. ऐसें	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
१६४२७. ऐसें	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
१६४२८. ऐसें	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
१६४२९. ऐसें	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
१६४३०. ऐसें	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
१६४३१. ऐसें	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
१६४३२. ऐसें	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारसरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००
१६४३३. ऐसें	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
१६४३४. ऐसें	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
१६४३५. ऐसें	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
१६४३६. ऐसें	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
१६४३७. ऐसें	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
१६४३८. ऐसें	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
१६४३९. ऐसें	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
१६४४०. ऐसें	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
१६४४१. ऐसें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
१६४४२. ऐसें	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
१६४४३. ऐसें	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३

१६४४४. ऐसें	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
१६४४५. ऐसें	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९
१६४४६. ऐसें	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
१६४४७. ऐसें	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
१६४४८. ऐसें	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
१६४४९. ऐसें	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१६४५०. ऐसें	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
१६४५१. ऐसें	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
१६४५२. ऐसें	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
१६४५३. ऐसें	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४
१६४५४. ऐसें	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
१६४५५. ऐसें	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
१६४५६. ऐसें	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
१६४५७. ऐसें	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
१६४५८. ऐसें	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
१६४५९. ऐसें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
१६४६०. ऐसें	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
१६४६१. ऐसें	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
१६४६२. ऐसें	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
१६४६३. ऐसें	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्में । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
१६४६४. ऐसें	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
१६४६५. ऐसें	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
१६४६६. ऐसें	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
१६४६७. ऐसें	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
१६४६८. ऐसें	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
१६४६९. ऐसें	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
१६४७०. ऐसें	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०

१६४७१. ऐसें	ये-हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
१६४७२. ऐसें	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
१६४७३. ऐसें	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
१६४७४. ऐसें	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
१६४७५. ऐसें	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
१६४७६. ऐसें	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
१६४७७. ऐसें	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
१६४७८. ऐसें	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
१६४७९. ऐसें	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
१६४८०. ऐसें	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
१६४८१. ऐसें	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
१६४८२. ऐसें	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
१६४८३. ऐसें	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
१६४८४. ऐसें	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
१६४८५. ऐसें	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
१६४८६. ऐसें	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
१६४८७. ऐसें	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
१६४८८. ऐसें	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
१६४८९. ऐसें	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
१६४९०. ऐसें	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
१६४९१. ऐसें	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
१६४९२. ऐसें	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
१६४९३. ऐसें	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
१६४९४. ऐसें	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
१६४९५. ऐसें	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
१६४९६. ऐसें	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
१६४९७. ऐसें	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४

१६४९८. ऐसें	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
१६४९९. ऐसें	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
१६५००. ऐसें	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
१६५०१. ऐसें	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
१६५०२. ऐसें	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
१६५०३. ऐसें	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
१६५०४. ऐसें	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
१६५०५. ऐसें	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
१६५०६. ऐसें	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
१६५०७. ऐसें	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
१६५०८. ऐसें	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
१६५०९. ऐसें	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
१६५१०. ऐसें	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
१६५११. ऐसें	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
१६५१२. ऐसें	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
१६५१३. ऐसें	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
१६५१४. ऐसें	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
१६५१५. ऐसें	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
१६५१६. ऐसें	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
१६५१७. ऐसें	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
१६५१८. ऐसें	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
१६५१९. ऐसें	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
१६५२०. ऐसें	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
१६५२१. ऐसें	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
१६५२२. ऐसें	म्हणोनि सुखदुःखासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
१६५२३. ऐसें	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
१६५२४. ऐसें	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३

१६५२५. ऐसें	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
१६५२६. ऐसें	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
१६५२७. ऐसें	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
१६५२८. ऐसें	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
१६५२९. ऐसें	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
१६५३०. ऐसें	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
१६५३१. ऐसें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
१६५३२. ऐसें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
१६५३३. ऐसें	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
१६५३४. ऐसें	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
१६५३५. ऐसें	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
१६५३६. ऐसें	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
१६५३७. ऐसें	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ ।ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
१६५३८. ऐसें	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
१६५३९. ऐसें	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
१६५४०. ऐसें	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
१६५४१. ऐसें	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
१६५४२. ऐसें	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
१६५४३. ऐसें	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
१६५४४. ऐसें	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
१६५४५. ऐसें	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
१६५४६. ऐसें	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
१६५४७. ऐसें	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
१६५४८. ऐसें	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
१६५४९. ऐसें	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
१६५५०. ऐसें	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
१६५५१. ऐसें	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३

१६५५२. ऐसें	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
१६५५३. ऐसें	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
१६५५४. ऐसें	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
१६५५५. ऐसें	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
१६५५६. ऐसें	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
१६५५७. ऐसें	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
१६५५८. ऐसें	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
१६५५९. ऐसें	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
१६५६०. ऐसें	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
१६५६१. ऐसें	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
१६५६२. ऐसें	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
१६५६३. ऐसें	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
१६५६४. ऐसें	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
१६५६५. ऐसें	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
१६५६६. ऐसें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
१६५६७. ऐसें	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
१६५६८. ऐसें	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
१६५६९. ऐसें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
१६५७०. ऐसें	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
१६५७१. ऐसें	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
१६५७२. ऐसें	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
१६५७३. ऐसें	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
१६५७४. ऐसें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
१६५७५. ऐसें	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
१६५७६. ऐसें	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
१६५७७. ऐसें	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
१६५७८. ऐसें	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०

१६५७९. ऐसें	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
१६५८०. ऐसें	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
१६५८१. ऐसें	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
१६५८२. ऐसें	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
१६५८३. ऐसें	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
१६५८४. ऐसें	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
१६५८५. ऐसें	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
१६५८६. ऐसें	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
१६५८७. ऐसें	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
१६५८८. ऐसें	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
१६५८९. ऐसें	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
१६५९०. ऐसें	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
१६५९१. ऐसें	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
१६५९२. ऐसें	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
१६५९३. ऐसें	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
१६५९४. ऐसें	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
१६५९५. ऐसें	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
१६५९६. ऐसें	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
१६५९७. ऐसें	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
१६५९८. ऐसें	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
१६५९९. ऐसें	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
१६६००. ऐसें	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
१६६०१. ऐसें	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
१६६०२. ऐसें	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
१६६०३. ऐसें	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
१६६०४. ऐसें	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
१६६०५. ऐसें	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५

१६६०६. ऐसें	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
१६६०७. ऐसें	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
१६६०८. ऐसें	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
१६६०९. ऐसें	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
१६६१०. ऐसें	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
१६६११. ऐसें	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
१६६१२. ऐसें	ऐसें कलुषकरिकेसरी । त्रितापतिमिरतमारी । श्रीवीरवरनरहरी । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१७.२८.४२३
१६६१३. ऐसें	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
१६६१४. ऐसें	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
१६६१५. ऐसें	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
१६६१६. ऐसें	ऐसें म्हणोनि पार्थे । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
१६६१७. ऐसें	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
१६६१८. ऐसें	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
१६६१९. ऐसें	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
१६६२०. ऐसें	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
१६६२१. ऐसें	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
१६६२२. ऐसें	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
१६६२३. ऐसें	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
१६६२४. ऐसें	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
१६६२५. ऐसें	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
१६६२६. ऐसें	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
१६६२७. ऐसें	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
१६६२८. ऐसें	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
१६६२९. ऐसें	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
१६६३०. ऐसें	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
१६६३१. ऐसें	ना तें कर्तव्य जरी दुःखें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
१६६३२. ऐसें	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५

१६६३३. ऐसें	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
१६६३४. ऐसें	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
१६६३५. ऐसें	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
१६६३६. ऐसें	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
१६६३७. ऐसें	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
१६६३८. ऐसें	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
१६६३९. ऐसें	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
१६६४०. ऐसें	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
१६६४१. ऐसें	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
१६६४२. ऐसें	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
१६६४३. ऐसें	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
१६६४४. ऐसें	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
१६६४५. ऐसें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
१६६४६. ऐसें	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
१६६४७. ऐसें	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
१६६४८. ऐसें	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
१६६४९. ऐसें	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
१६६५०. ऐसें	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
१६६५१. ऐसें	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
१६६५२. ऐसें	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
१६६५३. ऐसें	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
१६६५४. ऐसें	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
१६६५५. ऐसें	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
१६६५६. ऐसें	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
१६६५७. ऐसें	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशे । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
१६६५८. ऐसें	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
१६६५९. ऐसें	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५

१६६६०. ऐसें	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
१६६६१. ऐसें	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
१६६६२. ऐसें	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
१६६६३. ऐसें	ऐसें सर्वरूपरूपसें । सर्वदृष्टिडोळसें । सर्वदेशनिवासें । बोलिलें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.६६.१४१७
१६६६४. ऐसें	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
१६६६५. ऐसें	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
१६६६६. ऐसें	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
१६६६७. ऐसें	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
१६६६८. ऐसें	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
१६६६९. ऐसें	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
१६६७०. ऐसें	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
१६६७१. ऐसें	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
१६६७२. ऐसें	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
१६६७३. ऐसें	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
१६६७४. ऐसें	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
१६६७५. ऐसें	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
१६६७६. ऐसें	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
१६६७७. ऐसें	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
१६६७८. ऐसें	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
१६६७९. ऐसें	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
१६६८०. ऐसें	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
१६६८१. ऐसें	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
१६६८२. ऐसें	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
१६६८३. ऐसें	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
१६६८४. ऐसें	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
१६६८५. ऐसेंचि	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
१६६८६. ऐसेंचि	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८

१६६८७. ऐसेंचि	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
१६६८८. ऐसेंचि	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
१६६८९. ऐसेंचि	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
१६६९०. ऐसेंचि	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
१६६९१. ऐसेंचि	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
१६६९२. ऐसेंही	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
१६६९३. ऐसेंही	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
१६६९४. ऐसेंही	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
१६६९५. ऐसेंही	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
१६६९६. ऐसेऐसिया	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
१६६९७. ऐसेचि	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
१६६९८. ऐसेचि	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
१६६९९. ऐसेचि	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
१६७००. ऐसेन	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगविताति निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
१६७०१. ऐसेनही	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
१६७०२. ऐसेनि	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
१६७०३. ऐसेनि	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
१६७०४. ऐसेनि	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
१६७०५. ऐसेनि	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
१६७०६. ऐसेनि	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
१६७०७. ऐसेनि	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
१६७०८. ऐसेनि	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
१६७०९. ऐसेनि	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
१६७१०. ऐसेनि	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
१६७११. ऐसेनि	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१६७१२. ऐसेनि	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
१६७१३. ऐसेनि	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३

१६७१४. ऐसेनि	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
१६७१५. ऐसेनि	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
१६७१६. ऐसेनि	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
१६७१७. ऐसेनि	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
१६७१८. ऐसेनि	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
१६७१९. ऐसेनि	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
१६७२०. ऐसेनि	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
१६७२१. ऐसेनि	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
१६७२२. ऐसेनि	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
१६७२३. ऐसेनि	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
१६७२४. ऐसेनि	ऐसेनि संतासंतें । कर्मे प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदु:ख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
१६७२५. ऐसेनि	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
१६७२६. ऐसेनि	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
१६७२७. ऐसेनि	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
१६७२८. ऐसेनि	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
१६७२९. ऐसेनि	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
१६७३०. ऐसेनि	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
१६७३१. ऐसेनि	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
१६७३२. ऐसेनि	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
१६७३३. ऐसेनि	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
१६७३४. ऐसेनि	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
१६७३५. ऐसेनि	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिति आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
१६७३६. ऐसेनि	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
१६७३७. ऐसेनि	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
१६७३८. ऐसेनि	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
१६७३९. ऐसेनि	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
१६७४०. ऐसेनि	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५

१६७४१. ऐसेनि	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आलु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
१६७४२. ऐसेनि	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
१६७४३. ऐसेनि	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
१६७४४. ऐसेनि	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
१६७४५. ऐसेनि	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
१६७४६. ऐसेनि	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
१६७४७. ऐसेनि	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
१६७४८. ऐसेनि	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
१६७४९. ऐसेनि	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
१६७५०. ऐसेनि	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्मे । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
१६७५१. ऐसेनि	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
१६७५२. ऐसेनि	ऐसेनि कर्में पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
१६७५३. ऐसेनि	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्में	ज्ञाने.१८.१७.४२२
१६७५४. ऐसेनि	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणें फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
१६७५५. ऐसेनि	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
१६७५६. ऐसेनि	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६
१६७५७. ऐसेनि	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
१६७५८. ऐसेनि	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
१६७५९. ऐसेनि	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
१६७६०. ऐसेनि	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
१६७६१. ऐसेनि	ऐसेनि प्रकृतिनाशु । जालया कर्मसंन्यासु । निफजेल अनायासु । सकारणु	ज्ञाने.१८.५७.१२६५
१६७६२. ऐसेनि	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
१६७६३. ऐसेनि	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
१६७६४. ऐसेनि	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
१६७६५. ऐसेनिहि	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
१६७६६. ऐसेनिहि	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
१६७६७. ऐसेनिही	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७

१६७६८. ऐसेया	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
१६७६९. ऐसेया	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
१६७७०. ऐसेया	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
१६७७१. ऐसेया	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
१६७७२. ऐसेया	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
१६७७३. ऐसेया	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
१६७७४. ऐसेया	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
१६७७५. ऐसेया	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
१६७७६. ऐसेयां	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
१६७७७. ऐसेयांतें	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
१६७७८. ऐसेसी	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
१६७७९. ऐसेसे	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । विये मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
१६७८०. ऐसेसे	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
१६७८१. ऐसेसें	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
१६७८२. ऐसेही	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
१६७८३. ऐसैसीं	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
१६७८४. ऐसैसा	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
१६७८५. ऐसैसा	ऐसैसा मिसकटा । संसाराचां चोहटां । गवादी घालीत चोखटा । मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
१६७८६. ऐसैसां	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
१६७८७. ऐसैसिया	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
१६७८८. ऐसैसिया	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
१६७८९. ऐसैसियापरी	ऐसैसियापरी । ज्ञानाचिया भरोवरी । करूनियां अंतरीं । निरुते होत	ज्ञाने.१३.३४.११३३
१६७९०. ऐसैसी	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
१६७९१. ऐसैसी	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
१६७९२. ऐसैसी	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
१६७९३. ऐसैसें	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
१६७९४. ऐसैसें	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९

१६७९५. ऐसैसें	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
१६७९६. ऐसैसें	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
१६७९७. ऐहिक	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
१६७९८. ऐहिक	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
१६७९९. ऐहिकपरत्रा	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
१६८००. ऐहिकही	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
१६८०१. ऐहिकही	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
१६८०२. ऐहिकीं	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
१६८०३. ऐहिकीं	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
१६८०४. ऐहिकींचे	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
१६८०५. ऐहिकीचें	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०
१६८०६. ऐहिकीचें	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
१६८०७. ऐहिकेंसी	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
१६८०८. ओ	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
१६८०९. ओ	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
१६८१०. ओंकार	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
१६८११. ओंकार	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
१६८१२. ओंकारु	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
१६८१३. ओंकारें	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
१६८१४. ओंकारें	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
१६८१५. ओंकारें	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
१६८१६. ओंविया	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
१६८१७. ओंवीं	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
१६८१८. ओंवीप्रबंधें	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
१६८१९. ओइचलेनि	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
१६८२०. ओखद	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
१६८२१. ओखदासि	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थें म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९

१६८२२. ओखदीं	आर्धीचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
१६८२३. ओघ	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
१६८२४. ओघ	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
१६८२५. ओघ	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
१६८२६. ओघाचेनि	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
१६८२७. ओघीं	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
१६८२८. ओघु	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
१६८२९. ओघें	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
१६८३०. ओझें	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आर्धीचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
१६८३१. ओझें	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
१६८३२. ओझें	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
१६८३३. ओझें	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
१६८३४. ओठ	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
१६८३५. ओतप्रोत	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
१६८३६. ओतलें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
१६८३७. ओलांडोनि	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
१६८३८. ओलांश	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
१६८३९. ओलावा	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
१६८४०. ओल्हावतेनि	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
१६८४१. ओळख	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
१६८४२. ओळख	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
१६८४३. ओळख	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
१६८४४. ओळखावे	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
१६८४५. ओळखीचिसरिसें	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
१६८४६. ओवाळणी	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
१६८४७. ओसंडिती	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
१६८४८. औट	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३

१६८४९. औट	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
१६८५०. औटहातपणें	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
१६८५१. औटाविये	देवा तूं अक्षर । औटाविये मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
१६८५२. औत्सुक्यांची	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
१६८५३. औदार्य	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
१६८५४. औदार्य	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
१६८५५. औदार्या	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
१६८५६. औदार्याचा	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
१६८५७. औदार्ये	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्ये आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
१६८५८. औदार्येंसीं	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
१६८५९. औद्धत्य	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
१६८६०. औपाधिका	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
१६८६१. औपाधिकां	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
१६८६२. औषध	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
१६८६३. औषध	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
१६८६४. औषध	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
१६८६५. औषध	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
१६८६६. औषधा	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
१६८६७. औषधाचिया	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
१६८६८. औषधाचेनि	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
१६८६९. औषधातें	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
१६८७०. औषधी	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
१६८७१. औषधी	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
१६८७२. औषधी	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
१६८७३. औषधीं	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
१६८७४. औषधीचें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
१६८७५. औषधें	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७

१६८७६. कंटाळा	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
१६८७७. कंटाळा	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
१६८७८. कंटाळा	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
१६८७९. कंठनाळ	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
१६८८०. कंठमुगुट	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
१६८८१. कंठीं	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
१६८८२. कंठीं	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
१६८८३. कंठीं	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
१६८८४. कंठीं	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
१६८८५. कंठीं	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
१६८८६. कंठीं	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
१६८८७. कंठु	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
१६८८८. कंद	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
१६८८९. कंदर्प	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
१६८९०. कंदर्पाचेनि	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
१६८९१. कंदर्पु	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
१६८९२. कंदर्पे	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
१६८९३. कंदावरी	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
१६८९४. कंदावरी	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
१६८९५. कंदु	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
१६८९६. कंदुकें	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
१६८९७. कंदौनि	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
१६८९८. कंपु	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
१६८९९. कंपु	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
१६९००. कंपु	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
१६९०१. कंपु	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
१६९०२. कंपु	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७

१६९०३. कंपु	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदातें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
१६९०४. कंपे	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
१६९०५. कंपें	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
१६९०६. कंसा	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
१६९०७. कंसाऐशीं	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
१६९०८. कंसें	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
१६९०९. ककारांत	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
१६९१०. ककारांतींची	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
१६९११. कटक	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
१६९१२. कटकटा	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
१६९१३. कटकटा	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
१६९१४. कटकटां	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
१६९१५. कटकें	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१६९१६. कटकें	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
१६९१७. कटकें	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
१६९१८. कटा	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
१६९१९. कटा	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
१६९२०. कटा	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
१६९२१. कटारें	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
१६९२२. कटारें	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
१६९२३. कटुदुधिया	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
१६९२४. कठिण	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
१६९२५. कठिण	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
१६९२६. कठिण	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
१६९२७. कठिणपण	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
१६९२८. कठिणु	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
१६९२९. कठीण	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५

१६९३०. कठोर	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
१६९३१. कड	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
१६९३२. कड	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
१६९३३. कडवटु	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
१६९३४. कडवसा	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
१६९३५. कडवसां	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
१६९३६. कडवसे	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
१६९३७. कडवसें	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
१६९३८. कडवसें	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
१६९३९. कडसणी	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
१६९४०. कडसणी	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
१६९४१. कडसणी	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
१६९४२. कडसणी	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
१६९४३. कडसणी	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
१६९४४. कडसणी	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
१६९४५. कडसणी	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
१६९४६. कडसणी	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
१६९४७. कडसले	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
१६९४८. कडसावें	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
१६९४९. कडसिलें	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
१६९५०. कडसी	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
१६९५१. कडा	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
१६९५२. कडा	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
१६९५३. कडा	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
१६९५४. कडां	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
१६९५५. कडाडां	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
१६९५६. कडाडीं	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४

१६९५७. कडाडीं	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
१६९५८. कडियाळी	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
१६९५९. कडियाळीं	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
१६९६०. कडिये	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
१६९६१. कडु	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
१६९६२. कडु	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
१६९६३. कडु	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
१६९६४. कडु	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
१६९६५. कडुवट	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
१६९६६. कडुवटपणा	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
१६९६७. कडुवटपणीं	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
१६९६८. कडुवाळें-	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
१६९६९. कडू	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
१६९७०. कडू	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
१६९७१. कडू	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
१६९७२. कडू	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
१६९७३. कडे	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
१६९७४. कडे	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
१६९७५. कडे	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
१६९७६. कडे	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
१६९७७. कडे	तैसीं कर्मे दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
१६९७८. कडे	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
१६९७९. कडेयातळवटीं	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
१६९८०. कडेलग	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
१६९८१. कढत	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
१६९८२. कण	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
१६९८३. कण	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५

१६९८४. कणवा	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
१६९८५. कणवा	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिणु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
१६९८६. कणवा	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
१६९८७. कणवा	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
१६९८८. कणवे	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
१६९८९. कणसें	कर्णेविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
१६९९०. कणसें	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
१६९९१. कणा	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
१६९९२. कणालागीं	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्र डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
१६९९३. कणिका	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
१६९९४. कणिकीतें	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
१६९९५. कणिया	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
१६९९६. कणिसा	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
१६९९७. कणिसाचा	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
१६९९८. कणिसौनि	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
१६९९९. कणु	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
१७०००. कणु	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
१७००१. कणु	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
१७००२. कणु	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
१७००३. कणु	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
१७००४. कर्णेविण	कर्णेविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
१७००५. कणेंसी	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
१७००६. कथन	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
१७००७. कथन	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
१७००८. कथा	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
१७००९. कथा	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
१७०१०. कथा	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७

१७०११. कथा	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
१७०१२. कथा	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
१७०१३. कथा	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
१७०१४. कथा	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
१७०१५. कथा	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
१७०१६. कथा	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
१७०१७. कथा	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
१७०१८. कथा	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
१७०१९. कथा	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
१७०२०. कथा	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
१७०२१. कथा	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
१७०२२. कथा	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
१७०२३. कथा	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
१७०२४. कथा	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
१७०२५. कथा	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
१७०२६. कथा	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
१७०२७. कथाचि	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
१७०२८. कथारूपें	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
१७०२९. कथालागु	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
१७०३०. कथित	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
१७०३१. कथितेनि	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
१७०३२. कथिलयादारभ्य	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
१७०३३. कथिला	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
१७०३४. कथिलाचें	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
१७०३५. कथिलीं	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
१७०३६. कथिले	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
१७०३७. कथिलें	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६

१७०३८. कथिलें	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
१७०३९. कथूं	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
१७०४०. कथे	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
१७०४१. कथेचा	जैसा पंचमालपु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
१७०४२. कथेची	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
१७०४३. कथेची	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
१७०४४. कथेचें	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदु:ख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
१७०४५. कथेसि	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
१७०४६. कदर्थले	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
१७०४७. कदर्थवित	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
१७०४८. कदर्थिजे	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
१७०४९. कदा	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
१७०५०. कदा	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
१७०५१. कदाचि	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
१७०५२. कनक	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
१७०५३. कनक	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
१७०५४. कनक	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
१७०५५. कनक	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
१७०५६. कनकचंपकाचा	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
१७०५७. कनकत्वदीक्षागुरू	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
१७०५८. कनकद्रुमाचां	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
१७०५९. कनका	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
१७०६०. कनकाचिया	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
१७०६१. कनकाचें	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
१७०६२. कनकीं	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
१७०६३. कनकीं	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
१७०६४. कनकें	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७

१७०६५. कनकेंसीं	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
१७०६६. कन्या	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
१७०६७. कपट-	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी मार्जी असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
१७०६८. कपटाचें	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
१७०६९. कपाटीं	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
१७०७०. कपाटीं	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
१७०७१. कपाटें	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
१७०७२. कपाळ	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
१७०७३. कपाळ	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
१७०७४. कपाळीं	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
१७०७५. कपाळीं	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
१७०७६. कपाळीं	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
१७०७७. कपिध्वजा	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
१७०७८. कपिध्वजा	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
१७०७९. कपिध्वजा	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
१७०८०. कपिध्वजा	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
१७०८१. कपिध्वजा	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
१७०८२. कपिध्वजा	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
१७०८३. कपिध्वजा	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
१७०८४. कपिध्वजा	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
१७०८५. कपिध्वजा	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
१७०८६. कपिल	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
१७०८७. कपिलवर्णें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
१७०८८. कपिलाचार्यु	ययां अशेषांही सिद्धां- । मार्जी कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
१७०८९. कपोल	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
१७०९०. कपोलें	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
१७०९१. कपोळें	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५

१७०९२. कफपित्तांचे	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
१७०९३. कफवात	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
१७०९४. कमलकंदा	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
१७०९५. कमलायतडोळसा	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
१७०९६. कमळ	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
१७०९७. कमळ	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
१७०९८. कमळ	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
१७०९९. कमळकळिका	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
१७१००. कमळकळिका	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मींचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
१७१०१. कमळकोशा	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
१७१०२. कमळगर्भाकारें	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
१७१०३. कमळजन्मा	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
१७१०४. कमळत्वा	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
१७१०५. कमळदळ	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
१७१०६. कमळदळां	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
१७१०७. कमळदळें	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
१७१०८. कमळदळें	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
१७१०९. कमळपरागु	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
१७११०. कमळवना	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
१७१११. कमळवनीं	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
१७११२. कमळवनें	तंव नानावर्णें कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
१७११३. कमळवनें	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
१७११४. कमळा	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
१७११५. कमळा	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
१७११६. कमळां	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
१७११७. कमळापती	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
१७११८. कमळावरी	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७

१७११९. कमळिणी	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
१७१२०. कमळीं	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
१७१२१. कमळीं	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
१७१२२. कमळें	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
१७१२३. कमळें	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
१७१२४. कमळें	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
१७१२५. कर	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
१७१२६. कर	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
१७१२७. कर	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
१७१२८. करंडी	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
१७१२९. करचरण	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
१७१३०. करचरणतळ	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
१७१३१. करचरणतळें	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
१७१३२. करचरणीं	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
१७१३३. करचरणीं	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
१७१३४. करण	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
१७१३५. करण	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
१७१३६. करण	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१७१३७. करणता	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
१७१३८. करणसामग्री	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
१७१३९. करणां	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
१७१४०. करणिया	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
१७१४१. करणी	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
१७१४२. करणी	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
१७१४३. करणी	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
१७१४४. करणीं	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
१७१४५. करणीं	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३

१७१४६. करणीं	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
१७१४७. करणीं	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
१७१४८. करणीं	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
१७१४९. करणीं	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
१७१५०. करणीय	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
१७१५१. करणीय	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
१७१५२. करणीयत्वें	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
१७१५३. करणीयाचिया	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
१७१५४. करणीयेचा	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
१७१५५. करणें	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
१७१५६. करणें	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
१७१५७. करणें	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
१७१५८. करणें	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
१७१५९. करणें	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
१७१६०. करणें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
१७१६१. करणें	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
१७१६२. करणें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
१७१६३. करणें	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
१७१६४. करणें	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
१७१६५. करणें	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
१७१६६. करणें	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
१७१६७. करणें	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
१७१६८. करणें	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
१७१६९. करणें	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
१७१७०. करणें	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
१७१७१. करणें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
१७१७२. करणें	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८

१७१७३. करणें	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
१७१७४. करणें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
१७१७५. करणें	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
१७१७६. करणें	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
१७१७७. करणें	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
१७१७८. करणें	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
१७१७९. करणें	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
१७१८०. करणें	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
१७१८१. करणें	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
१७१८२. करणें	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
१७१८३. करणें	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
१७१८४. करणें	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
१७१८५. करणें	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
१७१८६. करणें	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
१७१८७. करणें	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
१७१८८. करणें	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
१७१८९. करणें	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
१७१९०. करणें	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
१७१९१. करणें	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
१७१९२. करणें	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
१७१९३. करणें	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
१७१९४. करणें	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
१७१९५. करणें	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
१७१९६. करणें	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
१७१९७. करणें	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
१७१९८. करणें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
१७१९९. करणें	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७

१७२००. करणें	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
१७२०१. करणें	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
१७२०२. करणें	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
१७२०३. करणें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
१७२०४. करणें	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
१७२०५. करणें	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
१७२०६. करणें	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
१७२०७. करणें	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
१७२०८. करणें	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
१७२०९. करणें	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
१७२१०. करणें	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
१७२११. करणें	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
१७२१२. करणें	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
१७२१३. करणें	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
१७२१४. करणें	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
१७२१५. करणें	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
१७२१६. करणें	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
१७२१७. करणें	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
१७२१८. करणें	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
१७२१९. करणें	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
१७२२०. करणें	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
१७२२१. करणें	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
१७२२२. करणें	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
१७२२३. करणें	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
१७२२४. करणें	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
१७२२५. करणें	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
१७२२६. करणें	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५

१७२२७. करणें	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
१७२२८. करणें	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
१७२२९. करणें	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
१७२३०. करणें	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
१७२३१. करणें	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
१७२३२. करणें	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
१७२३३. करणें	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
१७२३४. करणें	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
१७२३५. करणें	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
१७२३६. करणें	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
१७२३७. करणें	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
१७२३८. करणें	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
१७२३९. करणें	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
१७२४०. करणें	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
१७२४१. करणें	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
१७२४२. करणेंचि	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
१७२४३. करणेंचि	कर्महीं करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
१७२४४. करणेयाआंतु	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
१७२४५. करणेयाचाचि	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
१७२४६. करणेयाचेनि	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
१७२४७. करणेंवरी	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
१७२४८. करतळ	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
१७२४९. करतळावरी	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
१७२५०. करतळीं	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३
१७२५१. करतळीं	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
१७२५२. करतळें	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
१७२५३. करतळें	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५

१७२५४. करतळें	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
१७२५५. करतळें	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
१७२५६. करपत	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
१७२५७. करपल्लवां	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
१७२५८. करपे	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
१७२५९. करपे	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
१७२६०. करपोनि	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
१७२६१. करबाडें	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
१७२६२. करविजती	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
१७२६३. करविजे	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
१७२६४. करविजे	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
१७२६५. करविजे	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
१७२६६. करवितां	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
१७२६७. करविती	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
१७२६८. करविती	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
१७२६९. करविलेनि	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
१७२७०. करविसी	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
१७२७१. करवी	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
१७२७२. करवी	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
१७२७३. करवी	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
१७२७४. करवी	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
१७२७५. करवी	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
१७२७६. करवी	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
१७२७७. करवी	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्घ्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
१७२७८. करवी	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
१७२७९. करवीं	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
१७२८०. करवीं	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११

१७२८१. करवीं	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
१७२८२. करवीं	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
१७२८३. करवीत	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
१७२८४. करवीलचि	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
१७२८५. करवे	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
१७२८६. करवे	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
१७२८७. करवे	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
१७२८८. करवे	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
१७२८९. करवेचिना	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
१७२९०. करवेल	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
१७२९१. करसंपुट	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
१७२९२. करसंपुट	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
१७२९३. करसंपुट	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
१७२९४. करसंपुट	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
१७२९५. करसंपुटपल्लवीं	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
१७२९६. करही	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
१७२९७. करा	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
१७२९८. करा	योगादिकें साधनें । साकांक्ष आराधनें । मंत्रयंत्रविधानें । झणीं करा	ज्ञाने.३.१०.९०
१७२९९. करा	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
१७३००. करा	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
१७३०१. करा	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
१७३०२. करा	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
१७३०३. करां	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
१७३०४. करां	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
१७३०५. करांग्रीं	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांग्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
१७३०६. करांडी	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
१७३०७. करांसि	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८

१७३०८. कराल	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
१७३०९. कराल	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
१७३१०. करावया	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
१७३११. करावया	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
१७३१२. करावया	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
१७३१३. करावया	तो धृतराष्ट्रराया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
१७३१४. करावया	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
१७३१५. करावया	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
१७३१६. करावया	देवांगणमिरवणियां । आंगोपचार पुरवणियां । करावया म्हणियां । शोभती हात	ज्ञाने.१७.१४.२०३
१७३१७. करावया	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
१७३१८. करावयाहि	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
१७३१९. करावा	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
१७३२०. करावा	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
१७३२१. करावा	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
१७३२२. करावा	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
१७३२३. करावा	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
१७३२४. करावा	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
१७३२५. करावा	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
१७३२६. करावा	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
१७३२७. करावा	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
१७३२८. करावा	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
१७३२९. करावा	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
१७३३०. करावा	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
१७३३१. करावा	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
१७३३२. कराविया	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
१७३३३. कराविया	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
१७३३४. करावी	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६

१७३३५. करावी	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
१७३३६. करावी	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
१७३३७. करावी	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
१७३३८. करावी	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
१७३३९. करावी	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
१७३४०. करावी	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
१७३४१. करावी	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
१७३४२. करावी	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
१७३४३. करावी	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
१७३४४. करावी	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
१७३४५. करावी	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
१७३४६. करावी	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
१७३४७. करावीं	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
१७३४८. करावीं	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
१७३४९. करावीं	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
१७३५०. करावीं	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्मे करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
१७३५१. करावे	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
१७३५२. करावे	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
१७३५३. करावे	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
१७३५४. करावेना	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
१७३५५. करावें	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
१७३५६. करावें	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
१७३५७. करावें	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
१७३५८. करावें	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
१७३५९. करावें	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
१७३६०. करावें	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
१७३६१. करावें	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७

१७३६२. करावें	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
१७३६३. करावें	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
१७३६४. करावें	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
१७३६५. करावें	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
१७३६६. करावें	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
१७३६७. करावें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
१७३६८. करावें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
१७३६९. करावें	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
१७३७०. करावें	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
१७३७१. करावें	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
१७३७२. करावें	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
१७३७३. करावें	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
१७३७४. करावें	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
१७३७५. करावें	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
१७३७६. करावें	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
१७३७७. करावें	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
१७३७८. करावें	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
१७३७९. करावें	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
१७३८०. करावें	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
१७३८१. करावें	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
१७३८२. करावें	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
१७३८३. करावें	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
१७३८४. करावें	कर्महीं करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
१७३८५. करावें	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
१७३८६. करावें	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
१७३८७. करावें	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
१७३८८. करावें	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२

१७३८९. करावेंचि	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
१७३९०. करिजे	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
१७३९१. करित	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
१७३९२. करित	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
१७३९३. करित	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
१७३९४. करित	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
१७३९५. करित	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
१७३९६. करित	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
१७३९७. करितचि	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
१७३९८. करितचि	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
१७३९९. करितया	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
१७४००. करितया	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
१७४०१. करितसे	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
१७४०२. करितसे	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
१७४०३. करितसें	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
१७४०४. करिता	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
१७४०५. करिता	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
१७४०६. करिता	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
१७४०७. करितां	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
१७४०८. करितां	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
१७४०९. करितां	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
१७४१०. करितां	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
१७४११. करितां	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
१७४१२. करितां	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
१७४१३. करितां	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
१७४१४. करितां	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
१७४१५. करितां	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दु:ख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४

१७४१६. करितां	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
१७४१७. करितां	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
१७४१८. करितां	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
१७४१९. करितां	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
१७४२०. करितां	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
१७४२१. करितां	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
१७४२२. करितां	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
१७४२३. करितां	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
१७४२४. करितां	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
१७४२५. करितां	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
१७४२६. करितां	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
१७४२७. करितां	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
१७४२८. करितां	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
१७४२९. करितां	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
१७४३०. करितां	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
१७४३१. करितां	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
१७४३२. करितां	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
१७४३३. करितां	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
१७४३४. करितां	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
१७४३५. करितां	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
१७४३६. करितां	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
१७४३७. करितां	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
१७४३८. करितां	तैसीं कर्मे करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
१७४३९. करितां	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
१७४४०. करितां	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
१७४४१. करितां	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
१७४४२. करितां	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२

१७४४३. करितां	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्मे करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
१७४४४. करितां	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
१७४४५. करितां	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
१७४४६. करितां	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
१७४४७. करितां	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
१७४४८. करितां	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
१७४४९. करितां	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
१७४५०. करितां	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
१७४५१. करितां	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
१७४५२. करितां	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
१७४५३. करितांचि	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
१७४५४. करितांविखीं	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
१७४५५. करितांही	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
१७४५६. करितांही	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
१७४५७. करितात	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
१७४५८. करिताति	तयां महेंद्रादि पदें । करिताति वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
१७४५९. करिताति	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करिताति अज्ञुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
१७४६०. करिती	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
१७४६१. करिती	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
१७४६२. करिती	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
१७४६३. करिती	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
१७४६४. करिती	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
१७४६५. करिती	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
१७४६६. करिती	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
१७४६७. करिती	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
१७४६८. करिती	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
१७४६९. करिती	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८

१७४७०. करिती	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
१७४७१. करिती	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
१७४७२. करिती	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
१७४७३. करिती	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
१७४७४. करिती	योगिये तोहि करिती । परी कर्में तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
१७४७५. करिती	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
१७४७६. करिती	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दु:ख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
१७४७७. करिती	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
१७४७८. करिती	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
१७४७९. करिती	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
१७४८०. करिती	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
१७४८१. करिती	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
१७४८२. करिती	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
१७४८३. करिती	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
१७४८४. करिती	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
१७४८५. करिती	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
१७४८६. करिती	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
१७४८७. करिती	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
१७४८८. करिती	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
१७४८९. करिती	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
१७४९०. करिती	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
१७४९१. करिती	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
१७४९२. करिती	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
१७४९३. करिती	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
१७४९४. करिती	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
१७४९५. करिती	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
१७४९६. करिती	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१

१७४९७. करिती	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्में अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
१७४९८. करिती	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्में	ज्ञाने.१२.६.७८
१७४९९. करिती	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
१७५००. करिती	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
१७५०१. करिती	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
१७५०२. करिती	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
१७५०३. करिती	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
१७५०४. करिती	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
१७५०५. करिती	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
१७५०६. करिती	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
१७५०७. करिती	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
१७५०८. करिती	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
१७५०९. करिती	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
१७५१०. करिती	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
१७५११. करिती	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
१७५१२. करिती	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
१७५१३. करिती	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
१७५१४. करिती	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
१७५१५. करिती	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
१७५१६. करिती	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
१७५१७. करिती	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दुःखाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
१७५१८. करिती	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
१७५१९. करिती	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
१७५२०. करिती	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
१७५२१. करिती	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
१७५२२. करिती	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
१७५२३. करिती	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३

१७५२४. करितीचि	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
१७५२५. करितु	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
१७५२६. करितु	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
१७५२७. करितु	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
१७५२८. करितु	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
१७५२९. करितु	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
१७५३०. करितु	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
१७५३१. करितु	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
१७५३२. करितु	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
१७५३३. करितुचि	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
१७५३४. करिते	इयें तत्त्वमेळांपकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
१७५३५. करितें	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
१७५३६. करितें	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
१७५३७. करितेनवीण	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
१७५३८. करितेनवीण	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
१७५३९. करितेनि	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
१७५४०. करितोसि	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
१७५४१. करितोसि	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
१७५४२. करिसी	तूं आर्धीचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
१७५४३. करिसी	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
१७५४४. करिसी	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
१७५४५. करिसी	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
१७५४६. करिसी	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
१७५४७. करिसी	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
१७५४८. करिसी	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
१७५४९. करिसी	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
१७५५०. करिसी	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१

१७५५१. करिसी	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६
१७५५२. करिसी	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
१७५५३. करिसी	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
१७५५४. करिसी	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
१७५५५. करिसी	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
१७५५६. करिसी	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
१७५५७. करी	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
१७५५८. करी	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
१७५५९. करी	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
१७५६०. करी	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
१७५६१. करी	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
१७५६२. करी	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
१७५६३. करी	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
१७५६४. करी	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
१७५६५. करी	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
१७५६६. करी	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
१७५६७. करी	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
१७५६८. करी	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
१७५६९. करी	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
१७५७०. करी	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
१७५७१. करी	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
१७५७२. करी	तो कर्में करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
१७५७३. करी	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
१७५७४. करी	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
१७५७५. करी	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
१७५७६. करी	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
१७५७७. करी	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५

१७५७८. करी	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
१७५७९. करी	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
१७५८०. करी	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
१७५८१. करी	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
१७५८२. करी	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
१७५८३. करी	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
१७५८४. करी	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
१७५८५. करी	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
१७५८६. करी	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
१७५८७. करी	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
१७५८८. करी	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
१७५८९. करी	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
१७५९०. करी	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
१७५९१. करी	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
१७५९२. करी	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
१७५९३. करी	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
१७५९४. करी	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
१७५९५. करी	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
१७५९६. करी	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
१७५९७. करी	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
१७५९८. करी	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
१७५९९. करी	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
१७६००. करी	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
१७६०१. करी	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
१७६०२. करी	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
१७६०३. करी	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
१७६०४. करी	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२

१७६०५. करी	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
१७६०६. करी	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
१७६०७. करी	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
१७६०८. करी	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
१७६०९. करी	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
१७६१०. करी	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
१७६११. करी	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
१७६१२. करी	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
१७६१३. करी	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
१७६१४. करी	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मी जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०
१७६१५. करी	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
१७६१६. करी	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
१७६१७. करी	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
१७६१८. करी	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
१७६१९. करी	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
१७६२०. करी	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
१७६२१. करी	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
१७६२२. करी	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
१७६२३. करी	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
१७६२४. करी	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
१७६२५. करी	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
१७६२६. करी	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
१७६२७. करी	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
१७६२८. करी	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
१७६२९. करी	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
१७६३०. करी	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीविताचें	ज्ञाने.१३.७.४४१
१७६३१. करी	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३

१७६३२. करी	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
१७६३३. करी	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
१७६३४. करी	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
१७६३५. करी	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
१७६३६. करी	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
१७६३७. करी	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
१७६३८. करी	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंत:करणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
१७६३९. करी	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
१७६४०. करी	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
१७६४१. करी	आलुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
१७६४२. करी	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
१७६४३. करी	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
१७६४४. करी	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
१७६४५. करी	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
१७६४६. करी	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
१७६४७. करी	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
१७६४८. करी	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
१७६४९. करी	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
१७६५०. करी	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
१७६५१. करी	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
१७६५२. करी	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
१७६५३. करी	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
१७६५४. करी	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
१७६५५. करी	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
१७६५६. करी	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
१७६५७. करी	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
१७६५८. करी	महद्ब्रह्माउदरीं । प्राकृतीं आठै विकारीं । गर्भाची करी । पेलोवेली	ज्ञाने.१४.३.९०

१७६५९. करी	अर्जुना यापरी । मिथ्यादृष्टीचां घरीं । युगानवृत्तीचीं करी । चोज पाउलें	ज्ञाने.१४.३.११३
१७६६०. करी	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
१७६६१. करी	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
१७६६२. करी	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
१७६६३. करी	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
१७६६४. करी	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
१७६६५. करी	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
१७६६६. करी	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
१७६६७. करी	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
१७६६८. करी	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
१७६६९. करी	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
१७६७०. करी	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
१७६७१. करी	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
१७६७२. करी	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
१७६७३. करी	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
१७६७४. करी	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
१७६७५. करी	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
१७६७६. करी	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
१७६७७. करी	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
१७६७८. करी	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
१७६७९. करी	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
१७६८०. करी	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
१७६८१. करी	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
१७६८२. करी	जैसा द्विज षट्कर्में करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
१७६८३. करी	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
१७६८४. करी	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
१७६८५. करी	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०

१७६८६. करी	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
१७६८७. करी	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
१७६८८. करी	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
१७६८९. करी	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
१७६९०. करी	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
१७६९१. करी	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
१७६९२. करी	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
१७६९३. करी	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
१७६९४. करी	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
१७६९५. करी	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
१७६९६. करी	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
१७६९७. करी	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
१७६९८. करी	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
१७६९९. करी	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
१७७००. करी	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
१७७०१. करी	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
१७७०२. करी	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
१७७०३. करी	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
१७७०४. करी	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
१७७०५. करी	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
१७७०६. करी	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
१७७०७. करी	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
१७७०८. करी	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
१७७०९. करी	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
१७७१०. करी	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
१७७११. करी	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
१७७१२. करी	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५

१७७१३. करी	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
१७७१४. करी	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
१७७१५. करी	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
१७७१६. करी	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
१७७१७. करी	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
१७७१८. करी	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
१७७१९. करी	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
१७७२०. करी	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
१७७२१. करी	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
१७७२२. करी	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
१७७२३. करी	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
१७७२४. करी	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
१७७२५. करी	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्यालु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
१७७२६. करी	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
१७७२७. करी	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
१७७२८. करी	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
१७७२९. करी	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
१७७३०. करी	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
१७७३१. करी	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
१७७३२. करी	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
१७७३३. करी	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
१७७३४. करी	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
१७७३५. करी	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
१७७३६. करी	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
१७७३७. करी	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
१७७३८. करी	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
१७७३९. करी	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१

१७७४०. करी	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
१७७४१. करी	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
१७७४२. करी	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
१७७४३. करी	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
१७७४४. करी	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
१७७४५. करी	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
१७७४६. करी	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
१७७४७. करी	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
१७७४८. करी	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
१७७४९. करी	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
१७७५०. करी	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
१७७५१. करी	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
१७७५२. करीं	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
१७७५३. करीं	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
१७७५४. करीं	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
१७७५५. करीं	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
१७७५६. करीं	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
१७७५७. करीं	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
१७७५८. करीं	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
१७७५९. करीं	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
१७७६०. करीं	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
१७७६१. करीं	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
१७७६२. करीं	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
१७७६३. करीं	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
१७७६४. करीं	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
१७७६५. करीं	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
१७७६६. करीं	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८

१७७६७. करीं	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
१७७६८. करीं	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
१७७६९. करीं	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
१७७७०. करीं	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
१७७७१. करीं	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
१७७७२. करीं	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
१७७७३. करीं	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
१७७७४. करीं	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
१७७७५. करीं	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
१७७७६. करीं	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
१७७७७. करीं	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
१७७७८. करीं	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
१७७७९. करीं	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
१७७८०. करीं	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
१७७८१. करीं	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
१७७८२. करीं	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
१७७८३. करीं	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
१७७८४. करीं	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
१७७८५. करीं	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
१७७८६. करीं	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
१७७८७. करीं	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
१७७८८. करीं	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
१७७८९. करीं	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
१७७९०. करीं	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
१७७९१. करीं	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
१७७९२. करीं	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
१७७९३. करीं	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०

१७७९४. करीं	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
१७७९५. करीं	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
१७७९६. करीं	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
१७७९७. करीं	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
१७७९८. करीं	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
१७७९९. करीं	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
१७८००. करीं	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
१७८०१. करीं	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
१७८०२. करीं	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
१७८०३. करीं	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
१७८०४. करीं	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
१७८०५. करीं	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
१७८०६. करीं	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
१७८०७. करीं	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
१७८०८. करीं	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
१७८०९. करीं	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
१७८१०. करीं	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
१७८११. करीं	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
१७८१२. करीं	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
१७८१३. करीचि	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
१७८१४. करीचि	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
१७८१५. करीचि	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
१७८१६. करीचिना	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
१७८१७. करीत	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
१७८१८. करीत	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
१७८१९. करीत	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
१७८२०. करीत	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७

१७८२१. करीत	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
१७८२२. करीत	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
१७८२३. करीत	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
१७८२४. करीतयाही	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
१७८२५. करीतसे	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
१७८२६. करीतसे	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
१७८२७. करीतसे	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
१७८२८. करीतसे	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
१७८२९. करीतसें	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
१७८३०. करीताहे	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
१७८३१. करीतुचि	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
१७८३२. करीतुरंगसमाजें	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
१७८३३. करीतेणेंसी	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
१७८३४. करीन	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
१७८३५. करीन	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
१७८३६. करीन	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
१७८३७. करीन	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
१७८३८. करीन	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
१७८३९. करीन	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
१७८४०. करीन	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
१७८४१. करीन	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
१७८४२. करीन	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
१७८४३. करीन	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
१७८४४. करीन	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
१७८४५. करीन	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
१७८४६. करीन	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
१७८४७. करील	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३

१७८४८. करील	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
१७८४९. करील	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
१७८५०. करील	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
१७८५१. करील	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
१७८५२. करील	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
१७८५३. करील	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
१७८५४. करील	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
१७८५५. करील	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
१७८५६. करील	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
१७८५७. करील	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
१७८५८. करु	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितातिं करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
१७८५९. करुणारसरसाळें	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारसरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००
१७८६०. करुन	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
१७८६१. करुनि	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
१७८६२. करुनियां	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
१७८६३. करुनी	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
१७८६४. करू	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
१७८६५. करू	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्में सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
१७८६६. करू	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
१७८६७. करू	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरू । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
१७८६८. करू	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
१७८६९. करूं	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
१७८७०. करूं	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
१७८७१. करूं	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
१७८७२. करूं	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
१७८७३. करूं	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
१७८७४. करूं	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००

१७८७५. करूं	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
१७८७६. करूं	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
१७८७७. करूं	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१७८७८. करूं	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
१७८७९. करूं	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
१७८८०. करूं	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
१७८८१. करूं	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
१७८८२. करूं	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
१७८८३. करूं	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
१७८८४. करूं	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
१७८८५. करूं	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
१७८८६. करूं	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारूं । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
१७८८७. करूं	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
१७८८८. करूं	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
१७८८९. करूं	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
१७८९०. करूं	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
१७८९१. करूं	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
१७८९२. करूं	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
१७८९३. करूं	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
१७८९४. करूं	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
१७८९५. करूं	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
१७८९६. करूं	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
१७८९७. करूं	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
१७८९८. करूं	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
१७८९९. करूं	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
१७९००. करूं	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
१७९०१. करूं	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७

१७९०२. करूं	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
१७९०३. करूं	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
१७९०४. करूं	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
१७९०५. करूं	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
१७९०६. करूं	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
१७९०७. करूं	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
१७९०८. करूं	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
१७९०९. करूं	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
१७९१०. करूं	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
१७९११. करूं	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
१७९१२. करूं	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
१७९१३. करूं	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
१७९१४. करूं	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
१७९१५. करूं	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
१७९१६. करूं	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
१७९१७. करूं	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
१७९१८. करूं	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
१७९१९. करूं	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
१७९२०. करूं	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
१७९२१. करूं	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
१७९२२. करूं	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
१७९२३. करूं	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
१७९२४. करूं	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
१७९२५. करूं	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
१७९२६. करूं	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
१७९२७. करूं	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
१७९२८. करूं	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०

१७९२९. करूं	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
१७९३०. करूं	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
१७९३१. करूं	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
१७९३२. करूं	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
१७९३३. करूं	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
१७९३४. करूं	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
१७९३५. करूं	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
१७९३६. करूं	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
१७९३७. करूं	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
१७९३८. करूं	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
१७९३९. करूं	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
१७९४०. करूंचि	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
१७९४१. करून	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
१७९४२. करूनि	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
१७९४३. करूनि	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
१७९४४. करूनि	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
१७९४५. करूनि	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
१७९४६. करूनि	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
१७९४७. करूनि	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
१७९४८. करूनि	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
१७९४९. करूनि	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
१७९५०. करूनि	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
१७९५१. करूनि	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
१७९५२. करूनि	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
१७९५३. करूनि	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
१७९५४. करूनि	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
१७९५५. करूनि	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६

१७९५६. करूनि	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
१७९५७. करूनि	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
१७९५८. करूनि	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
१७९५९. करूनि	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
१७९६०. करूनि	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
१७९६१. करूनि	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
१७९६२. करूनि	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
१७९६३. करूनि	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
१७९६४. करूनि	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
१७९६५. करूनि	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
१७९६६. करूनि	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
१७९६७. करूनि	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
१७९६८. करूनि	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
१७९६९. करूनि	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
१७९७०. करूनि	ळळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
१७९७१. करूनि	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
१७९७२. करूनि	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
१७९७३. करूनि	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
१७९७४. करूनि	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
१७९७५. करूनि	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
१७९७६. करूनि	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
१७९७७. करूनि	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
१७९७८. करूनि	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
१७९७९. करूनि	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
१७९८०. करूनि	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
१७९८१. करूनि	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
१७९८२. करूनि	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९

१७९८३. करूनि	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
१७९८४. करूनि	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
१७९८५. करूनि	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
१७९८६. करूनि	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
१७९८७. करूनि	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
१७९८८. करूनि	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
१७९८९. करूनि	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
१७९९०. करूनि	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
१७९९१. करूनि	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
१७९९२. करूनि	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
१७९९३. करूनि	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
१७९९४. करूनि	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
१७९९५. करूनि	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
१७९९६. करूनि	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
१७९९७. करूनि	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
१७९९८. करूनि	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
१७९९९. करूनि	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
१८०००. करूनि	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४
१८००१. करूनि	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
१८००२. करूनि	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
१८००३. करूनि	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
१८००४. करूनि	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
१८००५. करूनि	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मार्गांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
१८००६. करूनि	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
१८००७. करूनि	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
१८००८. करूनि	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
१८००९. करूनि	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८

१८०१०. करूनि	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
१८०११. करूनि	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
१८०१२. करूनि	मगययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
१८०१३. करूनि	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
१८०१४. करूनि	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७
१८०१५. करूनि	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
१८०१६. करूनि	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
१८०१७. करूनि	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
१८०१८. करूनि	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
१८०१९. करूनि	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
१८०२०. करूनि	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
१८०२१. करूनि	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
१८०२२. करूनि	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
१८०२३. करूनि	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
१८०२४. करूनि	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
१८०२५. करूनि	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
१८०२६. करूनि	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
१८०२७. करूनि	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
१८०२८. करूनियां	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
१८०२९. करूनियां	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
१८०३०. करूनियां	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
१८०३१. करूनियां	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
१८०३२. करूनियां	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
१८०३३. करूनियां	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
१८०३४. करूनियां	ऐसैसियापरी । ज्ञानाचिया भरोवरी । करूनियां अंतरीं । निरुते होत	ज्ञाने.१३.३४.११३३
१८०३५. करूनियां	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
१८०३६. करूनियां	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९

१८०३७. करूनियां	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
१८०३८. करूनियां	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
१८०३९. करूनियांहि	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
१८०४०. करूनी	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
१८०४१. करूनी	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
१८०४२. करूनी	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
१८०४३. करूनी	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
१८०४४. करूनी	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
१८०४५. करूनी	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
१८०४६. करूनी	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
१८०४७. करें	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
१८०४८. करें	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
१८०४९. करेयाचा	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
१८०५०. करेयाचां	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
१८०५१. करोतु	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
१८०५२. करोनि	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
१८०५३. करोनि	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
१८०५४. करोनि	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
१८०५५. करोनि	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
१८०५६. करोनि	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४
१८०५७. करोनि	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
१८०५८. करोनि	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
१८०५९. करोनियां	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
१८०६०. कर्कशे	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
१८०६१. कर्कशें	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
१८०६२. कर्ण	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
१८०६३. कर्णकुहरीं	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१

१८०६४. कर्णजपु	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
१८०६५. कर्णद्वारें	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
१८०६६. कर्णपुटीं	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
१८०६७. कर्णभूषणें	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
१८०६८. कर्णवीरु	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
१८०६९. कर्णावरी	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
१८०७०. कर्तया	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
१८०७१. कर्तया	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
१८०७२. कर्तयाचां	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
१८०७३. कर्तयाचिया	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
१८०७४. कर्तयाच्या	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
१८०७५. कर्तव्य	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
१८०७६. कर्तव्य	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
१८०७७. कर्तव्य	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
१८०७८. कर्तव्य	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
१८०७९. कर्तव्य	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
१८०८०. कर्तव्य	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
१८०८१. कर्तव्यतेलागीं	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
१८०८२. कर्तव्या	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
१८०८३. कर्तव्याचा	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
१८०८४. कर्ता	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
१८०८५. कर्ता	तैसीं शुभाशुभें कर्मे । जियें निफजती प्रकृतिधर्मे । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
१८०८६. कर्ता	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
१८०८७. कर्ता	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
१८०८८. कर्ता	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
१८०८९. कर्ता	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
१८०९०. कर्ता	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७

१८०९१. कर्ता	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
१८०९२. कर्ता	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
१८०९३. कर्ता	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
१८०९४. कर्ता	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
१८०९५. कर्ता	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
१८०९६. कर्ता	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
१८०९७. कर्ता	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
१८०९८. कर्ता	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
१८०९९. कर्ता	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
१८१००. कर्ता	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
१८१०१. कर्ता	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
१८१०२. कर्ता	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
१८१०३. कर्ता	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
१८१०४. कर्ता	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
१८१०५. कर्ता	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
१८१०६. कर्ता	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
१८१०७. कर्ता	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
१८१०८. कर्ता	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
१८१०९. कर्ता	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
१८११०. कर्ता	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
१८१११. कर्ता	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
१८११२. कर्ता	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
१८११३. कर्ता	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
१८११४. कर्ता	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१८११५. कर्ता	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
१८११६. कर्ता	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
१८११७. कर्ता	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७

१८११८. कर्ता	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
१८११९. कर्ता	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
१८१२०. कर्ता	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
१८१२१. कर्ता	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
१८१२२. कर्ता	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
१८१२३. कर्ता	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
१८१२४. कर्ता	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
१८१२५. कर्ता	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
१८१२६. कर्ता	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
१८१२७. कर्ताकर्मकर्मफळ	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
१८१२८. कर्तृत्व	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
१८१२९. कर्तृत्व	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
१८१३०. कर्तृत्व	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
१८१३१. कर्तृत्व	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
१८१३२. कर्तृत्वाचा	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
१८१३३. कर्तृत्वाचां	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
१८१३४. कर्तेपण	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
१८१३५. कर्तेपणाचा	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
१८१३६. कर्तेपणाचें	तरी महायागप्रमुखें । कर्मे निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
१८१३७. कर्तेपणाचेनि	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
१८१३८. कर्तेपणें	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
१८१३९. कर्तेपणें	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
१८१४०. कर्तेया	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
१८१४१. कर्दमी	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
१८१४२. कर्दळीचा	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
१८१४३. कर्पूर	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
१८१४४. कर्पूरकेळीचीं	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०

१८१४५. कर्पूरत्वें	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३
१८१४६. कर्पूराचा	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
१८१४७. कर्म	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
१८१४८. कर्म	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
१८१४९. कर्म	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
१८१५०. कर्म	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
१८१५१. कर्म	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
१८१५२. कर्म	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
१८१५३. कर्म	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
१८१५४. कर्म	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
१८१५५. कर्म	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
१८१५६. कर्म	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी निःशेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
१८१५७. कर्म	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
१८१५८. कर्म	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
१८१५९. कर्म	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
१८१६०. कर्म	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
१८१६१. कर्म	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
१८१६२. कर्म	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
१८१६३. कर्म	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
१८१६४. कर्म	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
१८१६५. कर्म	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
१८१६६. कर्म	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
१८१६७. कर्म	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
१८१६८. कर्म	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
१८१६९. कर्म	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
१८१७०. कर्म	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
१८१७१. कर्म	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५

१८१७२. कर्म	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
१८१७३. कर्म	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
१८१७४. कर्म	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
१८१७५. कर्म	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
१८१७६. कर्म	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
१८१७७. कर्म	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
१८१७८. कर्म	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
१८१७९. कर्म	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
१८१८०. कर्म	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
१८१८१. कर्म	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
१८१८२. कर्म	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
१८१८३. कर्म	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
१८१८४. कर्म	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
१८१८५. कर्म	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
१८१८६. कर्म	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
१८१८७. कर्म	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
१८१८८. कर्म	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
१८१८९. कर्म	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
१८१९०. कर्म	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
१८१९१. कर्म	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
१८१९२. कर्म	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
१८१९३. कर्म	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
१८१९४. कर्म	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
१८१९५. कर्म	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
१८१९६. कर्म	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
१८१९७. कर्म	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
१८१९८. कर्म	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५

१८१९९. कर्म	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
१८२००. कर्म	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
१८२०१. कर्म	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
१८२०२. कर्म	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
१८२०३. कर्म	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३
१८२०४. कर्म	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
१८२०५. कर्म	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
१८२०६. कर्म	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
१८२०७. कर्म	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
१८२०८. कर्म	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
१८२०९. कर्म	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
१८२१०. कर्म	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
१८२११. कर्म	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
१८२१२. कर्म	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
१८२१३. कर्म	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
१८२१४. कर्म	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
१८२१५. कर्म	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
१८२१६. कर्म	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
१८२१७. कर्म	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
१८२१८. कर्म	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
१८२१९. कर्म	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
१८२२०. कर्म	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
१८२२१. कर्म	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
१८२२२. कर्म	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
१८२२३. कर्म	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
१८२२४. कर्म	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
१८२२५. कर्म	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९

१८२२६. कर्म	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
१८२२७. कर्म	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
१८२२८. कर्म	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
१८२२९. कर्म	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
१८२३०. कर्म	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
१८२३१. कर्म	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
१८२३२. कर्म	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
१८२३३. कर्म	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
१८२३४. कर्म	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
१८२३५. कर्म	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
१८२३६. कर्म	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
१८२३७. कर्म	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
१८२३८. कर्म	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
१८२३९. कर्म	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
१८२४०. कर्म	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
१८२४१. कर्म	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
१८२४२. कर्म	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
१८२४३. कर्म	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
१८२४४. कर्म	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
१८२४५. कर्म	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
१८२४६. कर्म	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
१८२४७. कर्म	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
१८२४८. कर्म	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
१८२४९. कर्म	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
१८२५०. कर्म	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
१८२५१. कर्म	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
१८२५२. कर्म	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०

१८२५३. कर्म	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
१८२५४. कर्म	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
१८२५५. कर्म	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
१८२५६. कर्म	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
१८२५७. कर्म	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
१८२५८. कर्म	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
१८२५९. कर्म	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
१८२६०. कर्म	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
१८२६१. कर्म	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे नि:संदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
१८२६२. कर्म	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
१८२६३. कर्म	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
१८२६४. कर्म	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
१८२६५. कर्म	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
१८२६६. कर्म	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
१८२६७. कर्म	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
१८२६८. कर्म	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
१८२६९. कर्म	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
१८२७०. कर्म	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
१८२७१. कर्म	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
१८२७२. कर्म	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
१८२७३. कर्म	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
१८२७४. कर्म	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
१८२७५. कर्म	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
१८२७६. कर्म	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
१८२७७. कर्म	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
१८२७८. कर्म	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
१८२७९. कर्मकडा	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८

१८२८०. कर्मकर्ता	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
१८२८१. कर्मकर्ता	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
१८२८२. कर्मकलापु	तेवींचि परमात्मलिंगा । समर्पावयाजोगा । कर्मकलापु पैं गा । निपजावया	ज्ञाने.१८.२६.६३५
१८२८३. कर्मकांड	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
१८२८४. कर्मकांड	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
१८२८५. कर्मकांडीं	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
१८२८६. कर्मकारण	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
१८२८७. कर्मकारण	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
१८२८८. कर्मकारणें	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
१८२८९. कर्मकारु	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
१८२९०. कर्मकेरसुणी	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
१८२९१. कर्मक्षयाची	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
१८२९२. कर्मचि	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
१८२९३. कर्मचि	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
१८२९४. कर्मचि	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
१८२९५. कर्मचि	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
१८२९६. कर्मचि	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
१८२९७. कर्मचि	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
१८२९८. कर्मज	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
१८२९९. कर्मजडाचां	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
१८३००. कर्मजात	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
१८३०१. कर्मजात	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
१८३०२. कर्मजात	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
१८३०३. कर्मजात	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
१८३०४. कर्मजात	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
१८३०५. कर्मजात	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
१८३०६. कर्मजात	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९

१८३०७. कर्मजात	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
१८३०८. कर्मजात	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
१८३०९. कर्मजातां	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
१८३१०. कर्मजातांचि	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
१८३११. कर्मजातीं	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
१८३१२. कर्मजातें	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
१८३१३. कर्मठ	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
१८३१४. कर्मठत्व	ना प्रवर्तलेनि कर्मे । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
१८३१५. कर्मठां	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
१८३१६. कर्मठां	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
१८३१७. कर्मत्यागाचें	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
१८३१८. कर्मत्यागु	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
१८३१९. कर्मत्यागु	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
१८३२०. कर्मत्यागु	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
१८३२१. कर्मत्यागें	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
१८३२२. कर्मत्रया	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
१८३२३. कर्मद्वेषें	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
१८३२४. कर्मनिश्चयो	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
१८३२५. कर्मनिष्ठ	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
१८३२६. कर्मनिष्ठां	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
१८३२७. कर्मनिष्ठां	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
१८३२८. कर्मपथा	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
१८३२९. कर्मपथा	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
१८३३०. कर्मप्रवृत्ती	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
१८३३१. कर्मप्रवृत्तीचा	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
१८३३२. कर्मप्रवृत्तीहीलागीं	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
१८३३३. कर्मप्रासादा	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६

१८३३४. कर्मफलत्यागु	मग कर्मफलत्यागु । तो ध्यानापासोनि चांगु । त्यागाहूनि भोगु । शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
१८३३५. कर्मफळ	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
१८३३६. कर्मफळ	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
१८३३७. कर्मफळ	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
१८३३८. कर्मफळ	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
१८३३९. कर्मफळ	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
१८३४०. कर्मफळ	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
१८३४१. कर्मफळ	ऐसें त्रिविध यया भार्गी । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
१८३४२. कर्मफळत्यागातें	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
१८३४३. कर्मफळा	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
१८३४४. कर्मफळा	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
१८३४५. कर्मफळा	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
१८३४६. कर्मफळाचा	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
१८३४७. कर्मफळांशीं	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
१८३४८. कर्मफळीं	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
१८३४९. कर्मफळीं	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
१८३५०. कर्मफळीं	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
१८३५१. कर्मफळें	विधीतें पाळित । निषेधातें गाळित । मज देऊनि जाळित । कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
१८३५२. कर्मफळें	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
१८३५३. कर्मफळेंसीं	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
१८३५४. कर्मबंधा	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
१८३५५. कर्मबंधा	तो कर्में करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
१८३५६. कर्मबंधातें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
१८३५७. कर्मबंधीं	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
१८३५८. कर्मबंधु	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
१८३५९. कर्मबंधु	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
१८३६०. कर्मबंधु	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७

१८३६१. कर्मबंधें	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
१८३६२. कर्मबद्धता	तैसें कर्में कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
१८३६३. कर्मबाधेची	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
१८३६४. कर्मबाह्यांचा	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
१८३६५. कर्मभागु	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
१८३६६. कर्मभागें	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
१८३६७. कर्मभुवनें	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
१८३६८. कर्मभेदें	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
१८३६९. कर्मभेदें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
१८३७०. कर्मभ्रष्टां	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
१८३७१. कर्ममार्गश्रमा	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
१८३७२. कर्ममार्गीं	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दु:खाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
१८३७३. कर्ममिषें	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
१८३७४. कर्मयोगाचें	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
१८३७५. कर्मयोगीं	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
१८३७६. कर्मयोगु	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
१८३७७. कर्मयोगु	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
१८३७८. कर्मयोगें	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
१८३७९. कर्मरंध्रां	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
१८३८०. कर्मरहितु	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
१८३८१. कर्मरहितु	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
१८३८२. कर्मरूप	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
१८३८३. कर्मलतांचि	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
१८३८४. कर्मलेशा	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
१८३८५. कर्मवरिचिलेकडां	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
१८३८६. कर्मवल्ली	तपोदुर्गें वोलांडित । ऋतुकोटि वोवांडित । उलथूनि सांडित । कर्मवल्ली	ज्ञाने.१३.५-६.१६४
१८३८७. कर्मवशें	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७

१८३८८. कर्मवृद्धीसि	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
१८३८९. कर्मशेष	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
१८३९०. कर्मसंकल्पभावा	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
१८३९१. कर्मसंगीं	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
१८३९२. कर्मसंगु	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
१८३९३. कर्मसंगें	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
१८३९४. कर्मसंचयो	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१८३९५. कर्मसंन्यासु	ऐसेनि प्रकृतिनाशु । जालया कर्मसंन्यासु । निफजेल अनायासु । सकारणु	ज्ञाने.१८.५७.१२६५
१८३९६. कर्मसांडणें	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
१८३९७. कर्मसाक्षी	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
१८३९८. कर्मसाम्यदशा	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
१८३९९. कर्मसिद्ध	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
१८४००. कर्मसूत्र	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
१८४०१. कर्मही	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
१८४०२. कर्महीना	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
१८४०३. कर्मा	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
१८४०४. कर्मा	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
१८४०५. कर्मा	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
१८४०६. कर्मा	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
१८४०७. कर्मा	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
१८४०८. कर्मा	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
१८४०९. कर्मा	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
१८४१०. कर्मा	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
१८४११. कर्मा	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
१८४१२. कर्मा	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
१८४१३. कर्मा	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
१८४१४. कर्मा	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६

१८४१५. कर्मा	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
१८४१६. कर्मा	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
१८४१७. कर्मा	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
१८४१८. कर्मा	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
१८४१९. कर्मा	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
१८४२०. कर्मा	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
१८४२१. कर्मा	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
१८४२२. कर्मा	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
१८४२३. कर्मा	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
१८४२४. कर्मा	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
१८४२५. कर्मां	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मां समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
१८४२६. कर्मांचा	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
१८४२७. कर्मांचीं	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
१८४२८. कर्मांतें	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मांतें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
१८४२९. कर्माआदि	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
१८४३०. कर्माकर्म	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
१८४३१. कर्माकर्मविवंचना	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
१८४३२. कर्माकर्मांचीं	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदु:खांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
१८४३३. कर्माकर्माचिया	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
१८४३४. कर्माकर्माचिया	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
१८४३५. कर्माकर्माचे	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
१८४३६. कर्माकारा	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
१८४३७. कर्माकारें	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
१८४३८. कर्माचा	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
१८४३९. कर्माचा	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
१८४४०. कर्माचा	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
१८४४१. कर्माचा	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१

१८४४२. कर्माचा	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
१८४४३. कर्माचा	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
१८४४४. कर्माचा	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
१८४४५. कर्माचा	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
१८४४६. कर्माचा	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
१८४४७. कर्माचां	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
१८४४८. कर्माचां	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
१८४४९. कर्माचां	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
१८४५०. कर्माचां	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
१८४५१. कर्माचि	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
१८४५२. कर्माचिया	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
१८४५३. कर्माचिये	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
१८४५४. कर्माचिये	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
१८४५५. कर्माची	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
१८४५६. कर्माची	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
१८४५७. कर्माची	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
१८४५८. कर्माची	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
१८४५९. कर्माची	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
१८४६०. कर्माची	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
१८४६१. कर्माची	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
१८४६२. कर्माची	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
१८४६३. कर्माची	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
१८४६४. कर्माची	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
१८४६५. कर्माचे	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
१८४६६. कर्माचें	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
१८४६७. कर्माचें	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
१८४६८. कर्माचें	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३

१८४६९. कर्माचें	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
१८४७०. कर्माचें	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
१८४७१. कर्माचें	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
१८४७२. कर्माचें	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
१८४७३. कर्माचें	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
१८४७४. कर्माचें	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१८४७५. कर्माचें	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
१८४७६. कर्माचेनि	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
१८४७७. कर्मातिशयो	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
१८४७८. कर्मातीतु	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
१८४७९. कर्मातें	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
१८४८०. कर्मातें	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
१८४८१. कर्मातें	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
१८४८२. कर्मातें	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
१८४८३. कर्मातें	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
१८४८४. कर्मादिक	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
१८४८५. कर्मादिकीं	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
१८४८६. कर्मादिकें	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
१८४८७. कर्माधारें	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
१८४८८. कर्माधारें	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावतें होती	ज्ञाने.३.३.४४
१८४८९. कर्माधीनु	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
१८४९०. कर्माधीन	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
१८४९१. कर्मापासूनि	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
१८४९२. कर्माभिमानिया	आतांययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
१८४९३. कर्मामाजीं	तैसीं कर्में दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
१८४९४. कर्मामाजीं	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
१८४९५. कर्मामाजीं	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२

१८४९६. कर्मारंभ	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
१८४९७. कर्मारंभाची	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
१८४९८. कर्मारंभालागीं	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
१८४९९. कर्मारंभीं	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
१८५००. कर्मालागोनि	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
१८५०१. कर्मावांचूनि	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
१८५०२. कर्मावेगळें	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
१८५०३. कर्मासि	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
१८५०४. कर्मासि	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
१८५०५. कर्माहंकारु	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
१८५०६. कर्मीं	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मी । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
१८५०७. कर्मीं	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
१८५०८. कर्मीं	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
१८५०९. कर्मीं	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
१८५१०. कर्मीं	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
१८५११. कर्मीं	याकारणें पार्था । होआवी कर्मीं आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
१८५१२. कर्मीं	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
१८५१३. कर्मीं	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
१८५१४. कर्मीं	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
१८५१५. कर्मीं	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
१८५१६. कर्मीं	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
१८५१७. कर्मीं	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
१८५१८. कर्मीं	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
१८५१९. कर्मीं	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
१८५२०. कर्मीं	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
१८५२१. कर्मीं	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
१८५२२. कर्मीं	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४

१८५२३. कर्मीं	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
१८५२४. कर्मीं	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
१८५२५. कर्मीं	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
१८५२६. कर्मीं	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
१८५२७. कर्मीं	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
१८५२८. कर्मीं	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
१८५२९. कर्मीं	केले कर्मीं जें द्यावें । तें इणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
१८५३०. कर्मीं	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
१८५३१. कर्मीं	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
१८५३२. कर्मीं	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
१८५३३. कर्मीं	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
१८५३४. कर्मीं	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
१८५३५. कर्मीं	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
१८५३६. कर्मीं	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
१८५३७. कर्मीं	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३
१८५३८. कर्मीं	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
१८५३९. कर्मीं	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
१८५४०. कर्मीं	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
१८५४१. कर्मीं	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
१८५४२. कर्मीं	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
१८५४३. कर्मीं	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
१८५४४. कर्मीं	तिये कर्मीं अकार्यी । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
१८५४५. कर्मीं	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
१८५४६. कर्मीं	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
१८५४७. कर्मीं	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
१८५४८. कर्मीं	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
१८५४९. कर्मीं	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४

१८५५०. कर्मीचि	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मीचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
१८५५१. कर्मे	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
१८५५२. कर्मे	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
१८५५३. कर्मे	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
१८५५४. कर्मे	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
१८५५५. कर्मे	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
१८५५६. कर्मे	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
१८५५७. कर्मे	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
१८५५८. कर्मे	हा लोकु कर्मे बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
१८५५९. कर्मे	तैसीं शुभाशुभें कर्मे । जियें निफजती प्रकृतिधर्में । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
१८५६०. कर्मे	तरी उचितें कर्मे आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
१८५६१. कर्मे	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्मे तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८
१८५६२. कर्मे	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्मे केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
१८५६३. कर्मे	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्मे । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
१८५६४. कर्मे	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्मे अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
१८५६५. कर्मे	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्मे करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
१८५६६. कर्मे	तो कर्मे करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
१८५६७. कर्मे	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्मे करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
१८५६८. कर्मे	योगिये तोहि करिती । परी कर्मे तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
१८५६९. कर्मे	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
१८५७०. कर्मे	सुखदु:खादि वर्मे । कां शुभाशुभें कर्मे । दोनी ऐसीं मनोधर्में । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
१८५७१. कर्मे	तैसें शरीरें हन कर्मे । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
१८५७२. कर्मे	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्मे	ज्ञाने.९.८.१२३
१८५७३. कर्मे	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्मे तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
१८५७४. कर्मे	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्मे द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
१८५७५. कर्मे	अगा कर्मे जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
१८५७६. कर्मे	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्मे करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८

१८५७७. कर्मे	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्मे सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
१८५७८. कर्मे	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
१८५७९. कर्मे	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्मे अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
१८५८०. कर्मे	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्मे	ज्ञाने.१२.६.७८
१८५८१. कर्मे	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्मे सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
१८५८२. कर्मे	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्मे सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
१८५८३. कर्मे	बाहेरीं कर्मे क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
१८५८४. कर्मे	यालागीं बाहा विभागु । कर्मे धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
१८५८५. कर्मे	वर्णाश्रमपोषकें । कर्मे नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
१८५८६. कर्मे	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्मे तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
१८५८७. कर्मे	तरी आंगें कर्मे ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
१८५८८. कर्मे	नित्य नैमित्तिकें कर्मे सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
१८५८९. कर्मे	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्मे । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
१८५९०. कर्मे	ऐसेनि संतासंतें । कर्मे प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदु:ख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
१८५९१. कर्मे	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्मे सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
१८५९२. कर्मे	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्मे नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
१८५९३. कर्मे	ना प्रवर्तलेनि कर्मे । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
१८५९४. कर्मे	तैसेंचि इया शरीरा । कर्मे तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
१८५९५. कर्मे	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्मे । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
१८५९६. कर्मे	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्मे कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
१८५९७. कर्मे	तैसीं कर्मे दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
१८५९८. कर्मे	तैसीं कर्मे क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
१८५९९. कर्मे	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्मे जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
१८६००. कर्मे	तैसीं कर्मे हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
१८६०१. कर्मे	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्मे	ज्ञाने.१८.५.१५९
१८६०२. कर्मे	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्मे अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
१८६०३. कर्मे	तैसें कर्मे कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३

१८६०४. कर्मे	तैसीं एके हातवटिया । कर्मे केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
१८६०५. कर्मे	तरी महायागप्रमुखें । कर्मे निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
१८६०६. कर्मे	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्मे आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
१८६०७. कर्मे	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्मे	ज्ञाने.१८.६.१७३
१८६०८. कर्मे	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्मे करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
१८६०९. कर्मे	तैसा कर्माचा बाधु कर्मे । निस्तरिजे करितेनि वर्मे । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
१८६१०. कर्मे	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्मे वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
१८६११. कर्मे	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्मे चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
१८६१२. कर्मे	ऐसेनि कर्मे पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
१८६१३. कर्मे	तैसीं कर्मे करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
१८६१४. कर्मे	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्मे ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
१८६१५. कर्मे	प्रकृति करी कर्मे । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
१८६१६. कर्मे	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्मे तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
१८६१७. कर्मे	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्मे	ज्ञाने.१८.१६.३९४
१८६१८. कर्मे	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्मे	ज्ञाने.१८.१७.४२२
१८६१९. कर्मे	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्मे जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
१८६२०. कर्मे	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्मे करितां वरपडी । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
१८६२१. कर्मे	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
१८६२२. कर्मे	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्मे	ज्ञाने.१८.४४.८८४
१८६२३. कर्मे	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
१८६२४. कर्मे	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्मे मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
१८६२५. कर्मे	तरी सर्व कर्मे आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
१८६२६. कर्मेंचि	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
१८६२७. कर्मेंचि	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
१८६२८. कर्मेंचि	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
१८६२९. कर्मेंद्रियप्रवृत्ती	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
१८६३०. कर्मेंद्रियविकारें	तैसें प्रकृतिआधारें । कर्मेंद्रियविकारें । नैष्कर्म्युही व्यापारे । निरंतर	ज्ञाने.३.५.६२

१८६३१. कर्मेंद्रियां	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
१८६३२. कर्मेंद्रियांचे	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
१८६३३. कर्मेंद्रियें	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
१८६३४. कर्मेंद्रियें	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
१८६३५. कर्मेंद्रियें	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्में अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
१८६३६. कर्मेंद्रियें	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
१८६३७. कर्मेंद्रियें	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
१८६३८. कर्वत	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
१८६३९. कऱ्हेनि	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
१८६४०. कलंकु	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
१८६४१. कलत्र	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजे । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
१८६४२. कलत्र	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
१८६४३. कलत्र	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
१८६४४. कलरवें	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
१८६४५. कलशाचियासारिखें	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
१८६४६. कलशाध्यायो	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
१८६४७. कलशीचें	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
१८६४८. कलशु	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
१८६४९. कलशु	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
१८६५०. कलशें	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
१८६५१. कलशेंसीं	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
१८६५२. कला	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
१८६५३. कलातीत	जयजय देव सकळ । विगतविषयवत्सल । कलितकाळकौतूहल । कलातीत	ज्ञाने.१८.३
१८६५४. कलानिधि	जो भक्तजनवत्सलु । प्रेमजन प्रांजलु । सत्यसेतु सरळु । कलानिधि	ज्ञाने.१२.२०.२४३
१८६५५. कलाली	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
१८६५६. कलितकाळकौतूहल	जयजय देव सकळ । विगतविषयवत्सल । कलितकाळकौतूहल । कलातीत	ज्ञाने.१८.३
१८६५७. कलियुगांतीं	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९

१८६५८. कलुषकरिकेसरी	ऐसें कलुषकरिकेसरी । त्रितापतिमिरतमारी । श्रीवीरवरनरहरी । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१७.२८.४२३
१८६५९. कलेवरा	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
१८६६०. कल्प	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
१८६६१. कल्पकोडी	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
१८६६२. कल्पकोडीचां	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्मे	ज्ञाने.१८.१६.३९४
१८६६३. कल्पक्षयीं	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
१८६६४. कल्पतरुतळवटीं	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
१८६६५. कल्पतरू	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
१८६६६. कल्पतरूंची	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
१८६६७. कल्पतरूंचे	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
१८६६८. कल्पतरूचा	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
१८६६९. कल्पतरूची	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
१८६७०. कल्पतरूचे	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
१८६७१. कल्पतरूतें	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
१८६७२. कल्पतरूवरी	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
१८६७३. कल्पद्रुम	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
१८६७४. कल्पना	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
१८६७५. कल्पना	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
१८६७६. कल्पना	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
१८६७७. कल्पना	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
१८६७८. कल्पना	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
१८६७९. कल्पनाचि	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
१८६८०. कल्पनालोपें	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
१८६८१. कल्पनेची	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
१८६८२. कल्पनेचेनि	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
१८६८३. कल्पनेबाहेरी	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
१८६८४. कल्पनेवीण	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१

१८६८५. कल्पनेसवें	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
१८६८६. कल्पलता	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
१८६८७. कल्पवृक्ष	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
१८६८८. कल्पवृक्षु	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
१८६८९. कल्पांचिया	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
१८६९०. कल्पांचिया	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
१८६९१. कल्पांत	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
१८६९२. कल्पांतवरी	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
१८६९३. कल्पांतसमयीं	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
१८६९४. कल्पांताचिया	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
१८६९५. कल्पांताचिये	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
१८६९६. कल्पांतीं	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
१८६९७. कल्पांतीं	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
१८६९८. कल्पांतीं	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
१८६९९. कल्पांतीं	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
१८७००. कल्पांतीं	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
१८७०१. कल्पांतीं	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
१८७०२. कल्पांतीं	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
१८७०३. कल्पांतींचिया	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
१८७०४. कल्पांतींचिया	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
१८७०५. कल्पांतींचेनि	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असे येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
१८७०६. कल्पांतींही	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
१८७०७. कल्पांतींही	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
१८७०८. कल्पांतींही	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
१८७०९. कल्पांतींही	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
१८७१०. कल्पादि	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
१८७११. कल्पादीं	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५

१८७१२. कल्पादीं	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
१८७१३. कल्पादीचीं	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
१८७१४. कल्पादीलागोनी	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
१८७१५. कल्पावयाजोगें	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
१८७१६. कल्पावा	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
१८७१७. कल्पावें	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
१८७१८. कल्पावें	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
१८७१९. कल्पावें	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
१८७२०. कल्पिजे	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
१८७२१. कल्पिजे	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
१८७२२. कल्पित	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
१८७२३. कल्पिती	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
१८७२४. कल्पिती	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
१८७२५. कल्पितें	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
१८७२६. कल्पितें	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
१८७२७. कल्पिलें	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
१८७२८. कल्पिशी	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
१८७२९. कल्पिसील	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
१८७३०. कल्पी	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
१८७३१. कल्पी	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
१८७३२. कल्पी	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
१८७३३. कल्पूं	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
१८७३४. कल्पूं	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
१८७३५. कल्पूनि	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
१८७३६. कल्पूनि	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
१८७३७. कल्पूनी	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
१८७३८. कल्पोदयीं	महाप्रळयसेजे । खेळौनि आलें निदिजे । विषमज्ञानें उमजे । कल्पोदयीं	ज्ञाने.१४.३.११२

१८७३९. कल्मषांचा	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२
१८७४०. कल्मषाची	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
१८७४१. कल्मषातें	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
१८७४२. कल्मषें	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
१८७४३. कल्याणकाळु	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
१८७४४. कल्लोळ	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
१८७४५. कल्लोळ	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
१८७४६. कल्लोळ	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
१८७४७. कल्लोळ	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
१८७४८. कल्लोळ	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
१८७४९. कल्लोळ	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
१८७५०. कल्लोळ	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
१८७५१. कल्लोळ	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
१८७५२. कल्लोळपरंपरा	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
१८७५३. कल्लोळपाणियाचां	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
१८७५४. कल्लोळमाला	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
१८७५५. कल्लोळा	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
१८७५६. कल्लोळा	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
१८७५७. कल्लोळातें	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
१८७५८. कल्लोळीं	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
१८७५९. कल्लोळीं	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
१८७६०. कल्लोळीं	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
१८७६१. कल्लोळीं	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
१८७६२. कल्लोळीं	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
१८७६३. कल्लोळु	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
१८७६४. कल्लोळु	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
१८७६५. कल्लोळु	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८

१८७६६. कल्लोळु	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३
१८७६७. कल्लोळु	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
१८७६८. कल्लोळु	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
१८७६९. कल्लोळें	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
१८७७०. कल्हातांही	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
१८७७१. कळंकु	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
१८७७२. कळंकेंवीण	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
१८७७३. कळंभा	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
१८७७४. कळलें	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
१८७७५. कळलें	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
१८७७६. कळलें	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
१८७७७. कळवळलिये	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
१८७७८. कळवळा	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
१८७७९. कळवळिली	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
१८७८०. कळस	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
१८७८१. कळस	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
१८७८२. कळसापरतें	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
१८७८३. कळसु	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
१८७८४. कळसु	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
१८७८५. कळसु	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
१८७८६. कळसु	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकिं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
१८७८७. कळसु	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
१८७८८. कळसु	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
१८७८९. कळसु	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
१८७९०. कळसें	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
१८७९१. कळा	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
१८७९२. कळा	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७

१८७९३. कळा	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
१८७९४. कळा	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
१८७९५. कळा	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
१८७९६. कळा	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
१८७९७. कळांची	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
१८७९८. कळांतर	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
१८७९९. कळाचि	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
१८८००. कळावंतें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
१८८०१. कळाविदपण	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
१८८०२. कळावैषम्यें	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
१८८०३. कळासती	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
१८८०४. कळासला	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
१८८०५. कळासी	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
१८८०६. कळासु	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
१८८०७. कळासे	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
१८८०८. कळि	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
१८८०९. कळिकाळ	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
१८८१०. कळिकाळज्वरितादोषें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
१८८११. कळिकीं	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
१८८१२. कळिकेमाजीं	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
१८८१३. कळितयांमाजीं	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
१८८१४. कळितां	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
१८८१५. कळिती	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
१८८१६. कळितु	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
१८८१७. कळिले	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
१८८१८. कळिशील	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
१८८१९. कळीं	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४

१८८२०. कळीं	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
१८८२१. कळीं	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
१८८२२. कळीं	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
१८८२३. कळीं	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
१८८२४. कळे	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
१८८२५. कळे	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
१८८२६. कळे	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
१८८२७. कळे	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
१८८२८. कळे	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
१८८२९. कळे	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
१८८३०. कळे	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
१८८३१. कळे	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
१८८३२. कव	महाकल्पापरौती । कव घालूनि अवचितीं । सत्यलोकभद्रजाती । आंगीं वाजे	ज्ञाने.१३.४.६१
१८८३३. कवच	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
१८८३४. कवच	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
१८८३५. कवडसां	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
१८८३६. कवडा	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
१८८३७. कवडां	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
१८८३८. कवडाचि	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
१८८३९. कवडी	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
१८८४०. कवडी	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
१८८४१. कवडी	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
१८८४२. कवडे	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
१८८४३. कवड्या	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
१८८४४. कवण	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
१८८४५. कवण	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
१८८४६. कवण	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४

१८८४७. कवण	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
१८८४८. कवण	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
१८८४९. कवण	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
१८८५०. कवण	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
१८८५१. कवण	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
१८८५२. कवण	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
१८८५३. कवण	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
१८८५४. कवण	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
१८८५५. कवण	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
१८८५६. कवण	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
१८८५७. कवण	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
१८८५८. कवण	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
१८८५९. कवण	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
१८८६०. कवण	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
१८८६१. कवण	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
१८८६२. कवण	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
१८८६३. कवण	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
१८८६४. कवण	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंतःकरणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
१८८६५. कवण	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
१८८६६. कवण	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
१८८६७. कवण	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
१८८६८. कवण	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
१८८६९. कवण	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
१८८७०. कवण	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
१८८७१. कवण	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
१८८७२. कवण	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
१८८७३. कवण	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३

१८८७४. कवण	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
१८८७५. कवण	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
१८८७६. कवण	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
१८८७७. कवण	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
१८८७८. कवण	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
१८८७९. कवण	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
१८८८०. कवण	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
१८८८१. कवण	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
१८८८२. कवण	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
१८८८३. कवण	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
१८८८४. कवण	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
१८८८५. कवण	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
१८८८६. कवण	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
१८८८७. कवण	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
१८८८८. कवण	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
१८८८९. कवण	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
१८८९०. कवण	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
१८८९१. कवण	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
१८८९२. कवण	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
१८८९३. कवण	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
१८८९४. कवण	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
१८८९५. कवण	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
१८८९६. कवण	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
१८८९७. कवण	पैं विश्व घेऊनि गेला मागेंसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
१८८९८. कवण	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
१८८९९. कवण	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
१८९००. कवण	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३

१८९०१. कवण	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
१८९०२. कवणकवणी	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
१८९०३. कवणकवणीं	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
१८९०४. कवणा	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
१८९०५. कवणा	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
१८९०६. कवणा	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
१८९०७. कवणा	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
१८९०८. कवणा	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
१८९०९. कवणा	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
१८९१०. कवणा	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
१८९११. कवणा	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
१८९१२. कवणा	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
१८९१३. कवणा	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
१८९१४. कवणा	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
१८९१५. कवणा	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
१८९१६. कवणा	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
१८९१७. कवणा	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
१८९१८. कवणा	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
१८९१९. कवणा	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
१८९२०. कवणा	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
१८९२१. कवणा	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
१८९२२. कवणा	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
१८९२३. कवणाचा	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
१८९२४. कवणाचा	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
१८९२५. कवणाचा	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
१८९२६. कवणाचा	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
१८९२७. कवणाचा	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६

१८९२८. कवणाचां	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
१८९२९. कवणाचां	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
१८९३०. कवणाची	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
१८९३१. कवणाची	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
१८९३२. कवणाची	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
१८९३३. कवणाची	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
१८९३४. कवणाचीं	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
१८९३५. कवणाचें	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
१८९३६. कवणाजोगे	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
१८९३७. कवणातें	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
१८९३८. कवणातें	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
१८९३९. कवणातें	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थें म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
१८९४०. कवणातें	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
१८९४१. कवणातेंही	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
१८९४२. कवणालागीं	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
१८९४३. कवणावरी	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
१८९४४. कवणासि	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
१८९४५. कवणासि	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
१८९४६. कवणासि	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
१८९४७. कवणासि	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
१८९४८. कवणाही	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
१८९४९. कवणाही	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
१८९५०. कवणि	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
१८९५१. कवणिये	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
१८९५२. कवणिये	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१८९५३. कवणी	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
१८९५४. कवणी	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३

१८९५५. कवणी	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
१८९५६. कवणी	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
१८९५७. कवणीं	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
१८९५८. कवणीं	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
१८९५९. कवणीं	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
१८९६०. कवणीकडां	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
१८९६१. कवणीकडे	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
१८९६२. कवणु	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
१८९६३. कवणु	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
१८९६४. कवणु	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
१८९६५. कवणु	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
१८९६६. कवणु	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
१८९६७. कवणु	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
१८९६८. कवणु	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
१८९६९. कवणु	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
१८९७०. कवणु	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
१८९७१. कवणु	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
१८९७२. कवणु	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
१८९७३. कवणु	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
१८९७४. कवणु	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
१८९७५. कवणु	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
१८९७६. कवणे	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
१८९७७. कवणे	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
१८९७८. कवणे	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
१८९७९. कवणे	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
१८९८०. कवणे	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
१८९८१. कवणे	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४

१८९८२. कवणे	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१८९८३. कवणे	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
१८९८४. कवणे	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
१८९८५. कवणे	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
१८९८६. कवणे	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
१८९८७. कवणे	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
१८९८८. कवणेसीं	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
१८९८९. कवणें	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
१८९९०. कवणें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
१८९९१. कवणें	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
१८९९२. कवणें	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
१८९९३. कवणें	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
१८९९४. कवणें	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
१८९९५. कवणें	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
१८९९६. कवणें	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
१८९९७. कवणें	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
१८९९८. कवणें	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
१८९९९. कवणें	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
१९०००. कवणें	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
१९००१. कवणें	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
१९००२. कवणें	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
१९००३. कवणें	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
१९००४. कवणें	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
१९००५. कवणें	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
१९००६. कवणें	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
१९००७. कवणें	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
१९००८. कवणें	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३

१९००९. कवणें	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
१९०१०. कवणें	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
१९०११. कवणें	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
१९०१२. कवणें	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
१९०१३. कवणें	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
१९०१४. कवणें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
१९०१५. कवणें	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
१९०१६. कवणें	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
१९०१७. कवणें	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
१९०१८. कवणें	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
१९०१९. कवणें	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
१९०२०. कवणें	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
१९०२१. कवणें	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
१९०२२. कवणें	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
१९०२३. कवणें	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
१९०२४. कवणें	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
१९०२५. कवणें	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
१९०२६. कवणें	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
१९०२७. कवणें	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
१९०२८. कवणें	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
१९०२९. कवणेंसि	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
१९०३०. कवणेंसीं	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
१९०३१. कवणेकडा	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
१९०३२. कवणेकडे	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
१९०३३. कवणेकडे	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
१९०३४. कवणेकडे	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
१९०३५. कवणेकडेही	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५

१९०३६. कवणेपरी	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
१९०३७. कवणेपरी	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
१९०३८. कवणेपरी	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
१९०३९. कवणेपरी	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
१९०४०. कवणेविखीं	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
१९०४१. कवणेही	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
१९०४२. कवणेही	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
१९०४३. कवतिक	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
१९०४४. कवतिक	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
१९०४५. कवतिक	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
१९०४६. कवतिक	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
१९०४७. कवतिक	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
१९०४८. कवतिक	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
१९०४९. कवतिक	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
१९०५०. कवतिका-	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
१९०५१. कवतिकीं	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
१९०५२. कवतिकें	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
१९०५३. कवतिकें	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
१९०५४. कवतिकें	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
१९०५५. कवतिकें	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
१९०५६. कवतिकें	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
१९०५७. कवतिकें	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
१९०५८. कवतिकें	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
१९०५९. कवतिकें	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
१९०६०. कवतिकें	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
१९०६१. कवतिकें	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
१९०६२. कवतिकें	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३

१९०६३. कवतुकिणी	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
१९०६४. कवळ	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
१९०६५. कवळलें	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
१९०६६. कवळलें	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
१९०६७. कवळातें	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
१९०६८. कवळावें	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
१९०६९. कवळिजताती	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
१९०७०. कवळिजती	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्त्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
१९०७१. कवळितां	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
१९०७२. कवळितां	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
१९०७३. कवळितासि	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
१९०७४. कवळिती	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
१९०७५. कवळिया	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
१९०७६. कवळिये	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
१९०७७. कवळिला	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
१९०७८. कवळिलिया	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
१९०७९. कवळिलें	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
१९०८०. कवळिलों	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
१९०८१. कवळी	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
१९०८२. कवळी	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
१९०८३. कवळूं	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
१९०८४. कवळूनि	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
१९०८५. कवळूनि	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
१९०८६. कवळूनि	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
१९०८७. कवळूनि	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
१९०८८. कवळूनिया	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
१९०८९. कवळूनु	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५

१९०९०. कवळें	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
१९०९१. कवळें	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
१९०९२. कवळोनियां	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
१९०९३. कवाड	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
१९०९४. कवाड	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
१९०९५. कवाड	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
१९०९६. कवाड	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
१९०९७. कवाडा	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
१९०९८. कवाडें	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
१९०९९. कवाडें	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
१९१००. कवित्व	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
१९१०१. कवित्व	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
१९१०२. कवित्वीं	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
१९१०३. कविपोषका	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
१९१०४. कविमंत्रु	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
१९१०५. कवींठ	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
१९१०६. कवीश्वरांमाजीं	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
१९१०७. कव्हळ	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
१९१०८. कश्मलातें	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
१९१०९. कश्मलु	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
१९११०. कश्मळ	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
१९१११. कश्मळा	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
१९११२. कश्मळें	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
१९११३. कश्यपादि	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
१९११४. कश्यपादि	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
१९११५. कश्यपादि	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
१९११६. कष्ट	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४

१९११७. कष्टचि	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
१९११८. कष्टले	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
१९११९. कसमस	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
१९१२०. कसवटी	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
१९१२१. कसवटी	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
१९१२२. कसवटी	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
१९१२३. कसीं	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
१९१२४. कसीं	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
१९१२५. कसीं	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
१९१२६. कसु	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
१९१२७. कसु	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
१९१२८. कसु	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
१९१२९. कसु	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
१९१३०. कसु	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
१९१३१. कसें	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
१९१३२. कसें	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
१९१३३. कहाणी	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
१९१३४. कहाणी	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
१९१३५. कहाणी	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
१९१३६. कहाणी	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
१९१३७. कही	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
१९१३८. कहीं	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दु:ख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
१९१३९. कहीं	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
१९१४०. कहीं	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
१९१४१. कहीं	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
१९१४२. कहीं	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
१९१४३. कहीं	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३

११९४४. कहीं	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
११९४५. कहीं	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
११९४६. कहीं	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
११९४७. कहीं	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
११९४८. कहीं	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
११९४९. कहीं	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
११९५०. कहीं	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
११९५१. कहीं	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
११९५२. कहीं	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
११९५३. कहीं	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
११९५४. कहीं	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
११९५५. कहीं	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
११९५६. कहीं	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
११९५७. कहीं	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
११९५८. कहीं	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
११९५९. कहीं	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
११९६०. कहीं	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
११९६१. कहीं	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काइ । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
११९६२. कहीं	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
११९६३. कहीं	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
११९६४. कहीं	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
११९६५. कहीं	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
११९६६. कहीं	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
११९६७. कहीं	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
११९६८. कहीं	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
११९६९. कहीं	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
११९७०. कहीं	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९

१११७१. कहीं	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
१११७२. कहीं	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
१११७३. कहीं	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
१११७४. कहीं	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
१११७५. कहीं	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
१११७६. कहीं	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
१११७७. कहीं	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
१११७८. कहीं	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
१११७९. कहीं	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
१११८०. कहीं	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
१११८१. कहीं	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
१११८२. कहींच	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
१११८३. कहींच	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
१११८४. कहींच	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
१११८५. कहींच	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
१११८६. कहींच	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
१११८७. कहींच	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६
१११८८. कहींचि	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
१११८९. कहींचि	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
१११९०. कहींचि	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
१११९१. कहींचि	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
१११९२. कहींचि	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
१११९३. कहींचि	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
१११९४. कहींचि	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
१११९५. कहींचि	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
१११९६. का	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
१११९७. का	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८

१९१९८. का	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
१९१९९. का	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
१९२००. का	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
१९२०१. का	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
१९२०२. का	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
१९२०३. का	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
१९२०४. का	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
१९२०५. का	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
१९२०६. का	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
१९२०७. का	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
१९२०८. का	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
१९२०९. का	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
१९२१०. का	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
१९२११. का	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
१९२१२. का	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
१९२१३. का	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
१९२१४. का	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
१९२१५. का	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
१९२१६. का	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
१९२१७. का	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
१९२१८. का	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
१९२१९. का	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
१९२२०. का	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
१९२२१. का	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
१९२२२. का	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
१९२२३. का	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
१९२२४. का	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२

१९२२५. का	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
१९२२६. का	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
१९२२७. का	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
१९२२८. का	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
१९२२९. का	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
१९२३०. का	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
१९२३१. का	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
१९२३२. का	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
१९२३३. का	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
१९२३४. का	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
१९२३५. का	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
१९२३६. का	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
१९२३७. का	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
१९२३८. का	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
१९२३९. का	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
१९२४०. का	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
१९२४१. का	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
१९२४२. का	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
१९२४३. का	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
१९२४४. का	तरी सत्कर्मे चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
१९२४५. का	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
१९२४६. का	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
१९२४७. का	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
१९२४८. का	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
१९२४९. का	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
१९२५०. का	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
१९२५१. का	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४

१९२५२. का	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
१९२५३. का	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
१९२५४. का	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
१९२५५. का	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
१९२५६. का	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
१९२५७. का	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
१९२५८. का	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
१९२५९. का	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
१९२६०. का	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
१९२६१. का	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
१९२६२. का	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
१९२६३. का	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
१९२६४. का	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
१९२६५. का	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
१९२६६. का	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
१९२६७. का	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
१९२६८. का	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
१९२६९. का	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
१९२७०. का	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
१९२७१. का	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
१९२७२. का	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
१९२७३. का	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
१९२७४. का	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
१९२७५. का	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
१९२७६. का	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
१९२७७. का	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
१९२७८. का	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८

१९२७९. का	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
१९२८०. का	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
१९२८१. का	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
१९२८२. का	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
१९२८३. का	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
१९२८४. का	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
१९२८५. का	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
१९२८६. का	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
१९२८७. का	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
१९२८८. का	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
१९२८९. का	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
१९२९०. का	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
१९२९१. का	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
१९२९२. का	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
१९२९३. का	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
१९२९४. का	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
१९२९५. का	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
१९२९६. का	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
१९२९७. का	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
१९२९८. का	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
१९२९९. का	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
१९३००. का	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
१९३०१. का	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
१९३०२. का	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
१९३०३. का	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
१९३०४. का	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
१९३०५. का	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४

१९३०६. का	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
१९३०७. का	का उदयाचळकुळीं । झळकतां अंशुमाळी । तिमिरें अंतराळीं । हारपती	ज्ञाने.१८.७१.१५३२
१९३०८. का	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
१९३०९. का	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
१९३१०. का	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
१९३११. का	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
१९३१२. का	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
१९३१३. का	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७
१९३१४. का	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
१९३१५. का	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
१९३१६. का	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
१९३१७. का	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
१९३१८. का	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसनें । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
१९३१९. का	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु । विषयविध्वंसैकवीरु । तिये पदीं का सर्वेश्वरु । अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
१९३२०. का	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
१९३२१. कां	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
१९३२२. कां	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
१९३२३. कां	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
१९३२४. कां	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
१९३२५. कां	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
१९३२६. कां	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
१९३२७. कां	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
१९३२८. कां	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
१९३२९. कां	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
१९३३०. कां	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
१९३३१. कां	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
१९३३२. कां	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०

१९३३३. कां	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
१९३३४. कां	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
१९३३५. कां	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
१९३३६. कां	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
१९३३७. कां	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
१९३३८. कां	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दुःखें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
१९३३९. कां	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
१९३४०. कां	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
१९३४१. कां	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
१९३४२. कां	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
१९३४३. कां	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
१९३४४. कां	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
१९३४५. कां	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
१९३४६. कां	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
१९३४७. कां	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
१९३४८. कां	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
१९३४९. कां	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
१९३५०. कां	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
१९३५१. कां	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
१९३५२. कां	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
१९३५३. कां	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गी जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
१९३५४. कां	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
१९३५५. कां	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
१९३५६. कां	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
१९३५७. कां	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
१९३५८. कां	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
१९३५९. कां	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९

१९३६०. कां	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
१९३६१. कां	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
१९३६२. कां	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
१९३६३. कां	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
१९३६४. कां	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
१९३६५. कां	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
१९३६६. कां	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
१९३६७. कां	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी निःशेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
१९३६८. कां	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
१९३६९. कां	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
१९३७०. कां	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
१९३७१. कां	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
१९३७२. कां	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
१९३७३. कां	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
१९३७४. कां	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
१९३७५. कां	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
१९३७६. कां	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
१९३७७. कां	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
१९३७८. कां	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
१९३७९. कां	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
१९३८०. कां	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
१९३८१. कां	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
१९३८२. कां	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
१९३८३. कां	परी स्वधर्मीं वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
१९३८४. कां	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
१९३८५. कां	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
१९३८६. कां	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७

१९३८७. कां	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
१९३८८. कां	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
१९३८९. कां	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
१९३९०. कां	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
१९३९१. कां	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
१९३९२. कां	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
१९३९३. कां	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
१९३९४. कां	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
१९३९५. कां	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
१९३९६. कां	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
१९३९७. कां	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
१९३९८. कां	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
१९३९९. कां	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
१९४००. कां	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
१९४०१. कां	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
१९४०२. कां	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
१९४०३. कां	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
१९४०४. कां	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
१९४०५. कां	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
१९४०६. कां	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१९४०७. कां	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
१९४०८. कां	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
१९४०९. कां	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
१९४१०. कां	आर्धीचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
१९४११. कां	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
१९४१२. कां	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
१९४१३. कां	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२

१९४१४. कां	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
१९४१५. कां	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
१९४१६. कां	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
१९४१७. कां	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
१९४१८. कां	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
१९४१९. कां	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
१९४२०. कां	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
१९४२१. कां	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
१९४२२. कां	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
१९४२३. कां	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
१९४२४. कां	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
१९४२५. कां	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
१९४२६. कां	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
१९४२७. कां	तैसें गीतार्थाचें सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
१९४२८. कां	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
१९४२९. कां	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
१९४३०. कां	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
१९४३१. कां	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
१९४३२. कां	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
१९४३३. कां	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
१९४३४. कां	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
१९४३५. कां	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१९४३६. कां	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१९४३७. कां	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१९४३८. कां	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
१९४३९. कां	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
१९४४०. कां	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८

१९४४१. कां	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
१९४४२. कां	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
१९४४३. कां	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
१९४४४. कां	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
१९४४५. कां	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
१९४४६. कां	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
१९४४७. कां	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
१९४४८. कां	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
१९४४९. कां	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
१९४५०. कां	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
१९४५१. कां	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
१९४५२. कां	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
१९४५३. कां	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
१९४५४. कां	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
१९४५५. कां	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
१९४५६. कां	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
१९४५७. कां	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
१९४५८. कां	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
१९४५९. कां	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
१९४६०. कां	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
१९४६१. कां	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
१९४६२. कां	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
१९४६३. कां	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
१९४६४. कां	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
१९४६५. कां	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
१९४६६. कां	सुखदुःखादि वर्मे । कां शुभाशुभें कर्मे । दोनी ऐसीं मनोधर्मे । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
१९४६७. कां	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३

१९४६८. कां	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
१९४६९. कां	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
१९४७०. कां	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
१९४७१. कां	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
१९४७२. कां	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
१९४७३. कां	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यी जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
१९४७४. कां	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
१९४७५. कां	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
१९४७६. कां	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
१९४७७. कां	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
१९४७८. कां	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
१९४७९. कां	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
१९४८०. कां	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
१९४८१. कां	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
१९४८२. कां	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
१९४८३. कां	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
१९४८४. कां	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
१९४८५. कां	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
१९४८६. कां	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
१९४८७. कां	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
१९४८८. कां	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
१९४८९. कां	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
१९४९०. कां	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
१९४९१. कां	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
१९४९२. कां	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
१९४९३. कां	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
१९४९४. कां	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६

१९४९५. कां	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
१९४९६. कां	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
१९४९७. कां	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
१९४९८. कां	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
१९४९९. कां	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
१९५००. कां	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
१९५०१. कां	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
१९५०२. कां	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
१९५०३. कां	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
१९५०४. कां	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
१९५०५. कां	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
१९५०६. कां	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
१९५०७. कां	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
१९५०८. कां	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
१९५०९. कां	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
१९५१०. कां	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
१९५११. कां	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
१९५१२. कां	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
१९५१३. कां	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
१९५१४. कां	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
१९५१५. कां	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
१९५१६. कां	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
१९५१७. कां	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
१९५१८. कां	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
१९५१९. कां	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
१९५२०. कां	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
१९५२१. कां	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६

१९५२२. कां	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
१९५२३. कां	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
१९५२४. कां	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
१९५२५. कां	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
१९५२६. कां	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
१९५२७. कां	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
१९५२८. कां	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
१९५२९. कां	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
१९५३०. कां	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
१९५३१. कां	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
१९५३२. कां	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
१९५३३. कां	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
१९५३४. कां	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
१९५३५. कां	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
१९५३६. कां	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
१९५३७. कां	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
१९५३८. कां	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
१९५३९. कां	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
१९५४०. कां	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
१९५४१. कां	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
१९५४२. कां	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
१९५४३. कां	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
१९५४४. कां	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
१९५४५. कां	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
१९५४६. कां	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
१९५४७. कां	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
१९५४८. कां	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१

१९५४९. कां	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
१९५५०. कां	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
१९५५१. कां	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
१९५५२. कां	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
१९५५३. कां	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
१९५५४. कां	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
१९५५५. कां	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
१९५५६. कां	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
१९५५७. कां	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
१९५५८. कां	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
१९५५९. कां	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
१९५६०. कां	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
१९५६१. कां	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
१९५६२. कां	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
१९५६३. कां	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
१९५६४. कां	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
१९५६५. कां	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
१९५६६. कां	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
१९५६७. कां	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
१९५६८. कां	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
१९५६९. कां	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
१९५७०. कां	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१९५७१. कां	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
१९५७२. कां	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
१९५७३. कां	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
१९५७४. कां	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
१९५७५. कां	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९

१९५७६. कां	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
१९५७७. कां	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
१९५७८. कां	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
१९५७९. कां	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
१९५८०. कां	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
१९५८१. कां	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
१९५८२. कां	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
१९५८३. कां	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
१९५८४. कां	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
१९५८५. कां	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
१९५८६. कां	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
१९५८७. कां	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
१९५८८. कां	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
१९५८९. कां	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
१९५९०. कां	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
१९५९१. कां	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
१९५९२. कां	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
१९५९३. कां	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
१९५९४. कां	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
१९५९५. कां	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
१९५९६. कां	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
१९५९७. कां	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
१९५९८. कां	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
१९५९९. कां	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
१९६००. कां	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
१९६०१. कां	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
१९६०२. कां	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९

१९६०३. कां	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
१९६०४. कां	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
१९६०५. कां	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
१९६०६. कां	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
१९६०७. कां	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
१९६०८. कां	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
१९६०९. कां	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
१९६१०. कां	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
१९६११. कां	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
१९६१२. कां	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
१९६१३. कां	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
१९६१४. कां	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
१९६१५. कां	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
१९६१६. कां	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
१९६१७. कां	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
१९६१८. कां	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
१९६१९. कां	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
१९६२०. कां	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
१९६२१. कां	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
१९६२२. कां	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
१९६२३. कां	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
१९६२४. कां	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
१९६२५. कां	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
१९६२६. कां	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
१९६२७. कां	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
१९६२८. कां	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
१९६२९. कां	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७

१९६३०. कां	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
१९६३१. कां	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
१९६३२. कां	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
१९६३३. कां	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
१९६३४. कां	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
१९६३५. कां	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
१९६३६. कां	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
१९६३७. कां	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
१९६३८. कां	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
१९६३९. कां	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
१९६४०. कां	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
१९६४१. कां	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
१९६४२. कां	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
१९६४३. कां	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
१९६४४. कां	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
१९६४५. कां	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
१९६४६. कां	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
१९६४७. कां	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
१९६४८. कां	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
१९६४९. कां	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
१९६५०. कां	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
१९६५१. कां	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
१९६५२. कां	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
१९६५३. कां	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
१९६५४. कां	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
१९६५५. कां	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
१९६५६. कां	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२

१९६५७. कां	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
१९६५८. कां	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्में अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
१९६५९. कां	म्हणोनि दिवा पालवे । सर्वेचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
१९६६०. कां	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
१९६६१. कां	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
१९६६२. कां	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
१९६६३. कां	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
१९६६४. कां	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
१९६६५. कां	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्में सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
१९६६६. कां	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
१९६६७. कां	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
१९६६८. कां	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
१९६६९. कां	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
१९६७०. कां	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
१९६७१. कां	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
१९६७२. कां	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
१९६७३. कां	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
१९६७४. कां	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
१९६७५. कां	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
१९६७६. कां	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
१९६७७. कां	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
१९६७८. कां	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
१९६७९. कां	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
१९६८०. कां	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१९६८१. कां	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
१९६८२. कां	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
१९६८३. कां	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५

१९६८४. कां	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
१९६८५. कां	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
१९६८६. कां	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
१९६८७. कां	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
१९६८८. कां	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
१९६८९. कां	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
१९६९०. कां	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
१९६९१. कां	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
१९६९२. कां	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
१९६९३. कां	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
१९६९४. कां	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
१९६९५. कां	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
१९६९६. कां	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
१९६९७. कां	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
१९६९८. कां	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
१९६९९. कां	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
१९७००. कां	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
१९७०१. कां	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
१९७०२. कां	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
१९७०३. कां	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
१९७०४. कां	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७
१९७०५. कां	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
१९७०६. कां	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
१९७०७. कां	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
१९७०८. कां	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
१९७०९. कां	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
१९७१०. कां	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२

१९७११. कां	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
१९७१२. कां	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
१९७१३. कां	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
१९७१४. कां	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
१९७१५. कां	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
१९७१६. कां	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
१९७१७. कां	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
१९७१८. कां	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
१९७१९. कां	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
१९७२०. कां	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
१९७२१. कां	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
१९७२२. कां	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
१९७२३. कां	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
१९७२४. कां	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
१९७२५. कां	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
१९७२६. कां	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
१९७२७. कां	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
१९७२८. कां	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
१९७२९. कां	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
१९७३०. कां	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
१९७३१. कां	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
१९७३२. कां	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
१९७३३. कां	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
१९७३४. कां	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
१९७३५. कां	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
१९७३६. कां	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
१९७३७. कां	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१

१९७३८. कां	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
१९७३९. कां	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
१९७४०. कां	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
१९७४१. कां	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
१९७४२. कां	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
१९७४३. कां	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
१९७४४. कां	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
१९७४५. कां	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
१९७४६. कां	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
१९७४७. कां	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
१९७४८. कां	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
१९७४९. कां	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
१९७५०. कां	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
१९७५१. कां	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
१९७५२. कां	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
१९७५३. कां	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
१९७५४. कां	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
१९७५५. कां	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
१९७५६. कां	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
१९७५७. कां	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
१९७५८. कां	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
१९७५९. कां	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
१९७६०. कां	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
१९७६१. कां	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
१९७६२. कां	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
१९७६३. कां	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
१९७६४. कां	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७

१९७६५. कां	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
१९७६६. कां	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
१९७६७. कां	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
१९७६८. कां	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
१९७६९. कां	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
१९७७०. कां	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
१९७७१. कां	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
१९७७२. कां	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२
१९७७३. कां	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
१९७७४. कां	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्मे । निषिद्धें अधर्मे । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
१९७७५. कां	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
१९७७६. कां	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्टीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
१९७७७. कां	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
१९७७८. कां	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
१९७७९. कां	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
१९७८०. कां	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्मे सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
१९७८१. कां	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
१९७८२. कां	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
१९७८३. कां	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
१९७८४. कां	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
१९७८५. कां	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
१९७८६. कां	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
१९७८७. कां	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
१९७८८. कां	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
१९७८९. कां	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
१९७९०. कां	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
१९७९१. कां	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२

१९७९२. कां	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
१९७९३. कां	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
१९७९४. कां	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
१९७९५. कां	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
१९७९६. कां	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
१९७९७. कां	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
१९७९८. कां	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
१९७९९. कां	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
१९८००. कां	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
१९८०१. कां	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
१९८०२. कां	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
१९८०३. कां	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
१९८०४. कां	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६
१९८०५. कां	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
१९८०६. कां	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
१९८०७. कां	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
१९८०८. कां	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
१९८०९. कां	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
१९८१०. कां	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
१९८११. कां	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
१९८१२. कां	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
१९८१३. कां	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
१९८१४. कां	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
१९८१५. कां	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
१९८१६. कां	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
१९८१७. कां	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
१९८१८. कां	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०

१९८१९. कां	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
१९८२०. कां	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
१९८२१. कां	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
१९८२२. कां	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
१९८२३. कां	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
१९८२४. कां	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
१९८२५. कां	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
१९८२६. कां	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
१९८२७. कां	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
१९८२८. कां	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
१९८२९. कां	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
१९८३०. कां	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
१९८३१. कां	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
१९८३२. कां	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
१९८३३. कां	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
१९८३४. कां	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
१९८३५. कां	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
१९८३६. कां	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
१९८३७. कां	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
१९८३८. कां	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
१९८३९. कां	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
१९८४०. कां	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
१९८४१. कां	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
१९८४२. कां	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
१९८४३. कां	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
१९८४४. कां	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
१९८४५. कां	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१

१९८४६. कां	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
१९८४७. कां	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
१९८४८. कां	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
१९८४९. कां	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
१९८५०. कां	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
१९८५१. कां	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
१९८५२. कां	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
१९८५३. कां	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
१९८५४. कां	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
१९८५५. कां	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
१९८५६. कां	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
१९८५७. कां	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
१९८५८. कां	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
१९८५९. कां	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
१९८६०. कां	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
१९८६१. कां	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
१९८६२. कां	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
१९८६३. कां	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
१९८६४. कां	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
१९८६५. कां	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
१९८६६. कां	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
१९८६७. कां	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
१९८६८. कां	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
१९८६९. कां	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
१९८७०. कां	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
१९८७१. कां	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
१९८७२. कां	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५

१९८७३. कां	अगा सुखदु:खाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
१९८७४. कां	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
१९८७५. कां	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
१९८७६. कां	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
१९८७७. कां	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
१९८७८. कां	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
१९८७९. कां	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
१९८८०. कां	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
१९८८१. कां	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्त्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
१९८८२. कां	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
१९८८३. कां	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
१९८८४. कां	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
१९८८५. कां	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
१९८८६. कां	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
१९८८७. कां	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
१९८८८. कां	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
१९८८९. कां	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
१९८९०. कां	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
१९८९१. कां	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
१९८९२. कां	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
१९८९३. कां	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
१९८९४. कां	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
१९८९५. कां	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
१९८९६. कां	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
१९८९७. कां	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
१९८९८. कां	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
१९८९९. कां	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७

१९९००. कां	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
१९९०१. कां	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
१९९०२. कां	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
१९९०३. कां	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
१९९०४. कां	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
१९९०५. कां	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
१९९०६. कां	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
१९९०७. कां	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
१९९०८. कां	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
१९९०९. कां	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
१९९१०. कां	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
१९९११. कां	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
१९९१२. कां	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
१९९१३. कां	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
१९९१४. कां	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
१९९१५. कां	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
१९९१६. कां	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजे । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
१९९१७. कां	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
१९९१८. कां	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
१९९१९. कां	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
१९९२०. कां	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
१९९२१. कां	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
१९९२२. कां	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
१९९२३. कां	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
१९९२४. कां	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
१९९२५. कां	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
१९९२६. कां	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६

१९९२७. कां	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
१९९२८. कां	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
१९९२९. कां	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
१९९३०. कां	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
१९९३१. कां	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
१९९३२. कां	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
१९९३३. कां	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
१९९३४. कां	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
१९९३५. कां	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
१९९३६. कां	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
१९९३७. कां	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
१९९३८. कां	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
१९९३९. कां	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
१९९४०. कां	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
१९९४१. कां	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
१९९४२. कां	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
१९९४३. कां	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
१९९४४. कां	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
१९९४५. कां	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
१९९४६. कां	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
१९९४७. कां	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
१९९४८. कां	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
१९९४९. कां	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
१९९५०. कां	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
१९९५१. कां	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
१९९५२. कां	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
१९९५३. कां	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००

१९९५४. कां	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
१९९५५. कां	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
१९९५६. कां	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
१९९५७. कां	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
१९९५८. कां	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
१९९५९. कां	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
१९९६०. कां	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
१९९६१. कां	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
१९९६२. कां	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
१९९६३. कां	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
१९९६४. कां	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
१९९६५. कां	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
१९९६६. कां	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
१९९६७. कां	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
१९९६८. कां	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
१९९६९. कां	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
१९९७०. कां	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
१९९७१. कां	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
१९९७२. कां	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
१९९७३. कां	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
१९९७४. कां	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
१९९७५. कां	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
१९९७६. कां	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
१९९७७. कां	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
१९९७८. कां	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
१९९७९. कां	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्मे । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
१९९८०. कां	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०

१९९८१. कां	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७
१९९८२. कां	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
१९९८३. कां	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
१९९८४. कां	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
१९९८५. कां	आणि शास्त्रें अर्थे देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
१९९८६. कां	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
१९९८७. कां	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
१९९८८. कां	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
१९९८९. कां	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
१९९९०. कां	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
१९९९१. कां	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
१९९९२. कां	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
१९९९३. कां	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
१९९९४. कां	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
१९९९५. कां	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
१९९९६. कां	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
१९९९७. कां	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
१९९९८. कां	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
१९९९९. कां	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
२००००. कां	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
२०००१. कां	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
२०००२. कां	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
२०००३. कां	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
२०००४. कां	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
२०००५. कां	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
२०००६. कां	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
२०००७. कां	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४

२०००८. कां	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
२०००९. कां	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
२००१०. कां	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
२००११. कां	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
२००१२. कां	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
२००१३. कां	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
२००१४. कां	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
२००१५. कां	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
२००१६. कां	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
२००१७. कां	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
२००१८. कां	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
२००१९. कां	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
२००२०. कां	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
२००२१. कां	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
२००२२. कां	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
२००२३. कां	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
२००२४. कां	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
२००२५. कां	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
२००२६. कां	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
२००२७. कां	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
२००२८. कां	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
२००२९. कां	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
२००३०. कां	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
२००३१. कां	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
२००३२. कां	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
२००३३. कां	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
२००३४. कां	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४

२००३५. कां	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
२००३६. कां	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
२००३७. कां	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
२००३८. कां	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
२००३९. कां	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
२००४०. कां	तैसीं कर्मे क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
२००४१. कां	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
२००४२. कां	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
२००४३. कां	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
२००४४. कां	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
२००४५. कां	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
२००४६. कां	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
२००४७. कां	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
२००४८. कां	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
२००४९. कां	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
२००५०. कां	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
२००५१. कां	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
२००५२. कां	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
२००५३. कां	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
२००५४. कां	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
२००५५. कां	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
२००५६. कां	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
२००५७. कां	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
२००५८. कां	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
२००५९. कां	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
२००६०. कां	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
२००६१. कां	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०

२००६२. कां	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
२००६३. कां	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
२००६४. कां	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
२००६५. कां	तैसें शास्त्रसाह्येंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
२००६६. कां	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
२००६७. कां	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
२००६८. कां	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
२००६९. कां	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
२००७०. कां	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
२००७१. कां	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
२००७२. कां	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
२००७३. कां	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
२००७४. कां	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
२००७५. कां	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
२००७६. कां	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
२००७७. कां	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
२००७८. कां	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
२००७९. कां	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
२००८०. कां	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
२००८१. कां	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
२००८२. कां	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
२००८३. कां	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
२००८४. कां	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
२००८५. कां	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
२००८६. कां	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
२००८७. कां	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
२००८८. कां	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४

२००८९. कां	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
२००९०. कां	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
२००९१. कां	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
२००९२. कां	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
२००९३. कां	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
२००९४. कां	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
२००९५. कां	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
२००९६. कां	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
२००९७. कां	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
२००९८. कां	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
२००९९. कां	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
२०१००. कां	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
२०१०१. कां	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
२०१०२. कां	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
२०१०३. कां	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
२०१०४. कां	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
२०१०५. कां	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
२०१०६. कां	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
२०१०७. कां	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
२०१०८. कां	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
२०१०९. कां	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
२०११०. कां	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
२०१११. कां	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
२०११२. कां	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्रु डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
२०११३. कां	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
२०११४. कां	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
२०११५. कां	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४

२०११६. कां	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
२०११७. कां	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
२०११८. कां	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
२०११९. कां	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
२०१२०. कां	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
२०१२१. कां	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
२०१२२. कां	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
२०१२३. कां	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
२०१२४. कां	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
२०१२५. कां	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
२०१२६. कां	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
२०१२७. कां	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
२०१२८. कां	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
२०१२९. कां	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
२०१३०. कां	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
२०१३१. कां	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
२०१३२. कां	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
२०१३३. कां	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
२०१३४. कां	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
२०१३५. कां	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
२०१३६. कां	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
२०१३७. कां	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
२०१३८. कां	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
२०१३९. कां	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
२०१४०. कां	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
२०१४१. कां	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
२०१४२. कां	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९

२०१४३. कां	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
२०१४४. कां	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
२०१४५. कां	अगा स्वर्गीचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
२०१४६. कां	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
२०१४७. कां	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
२०१४८. कां	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
२०१४९. कां	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
२०१५०. कां	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
२०१५१. कां	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
२०१५२. कां	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
२०१५३. कां	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
२०१५४. कां	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
२०१५५. कां	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हे फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
२०१५६. कां	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
२०१५७. कां	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
२०१५८. कां	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
२०१५९. कां	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
२०१६०. कां	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
२०१६१. कां	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
२०१६२. कां	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
२०१६३. कां	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धीची विकणें । महर्धी वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
२०१६४. कां	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
२०१६५. कां	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
२०१६६. कां	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
२०१६७. कां	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
२०१६८. कां	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
२०१६९. कां	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२

२०१७०. कां	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
२०१७१. कां	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
२०१७२. कां	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
२०१७३. कां	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
२०१७४. कां	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
२०१७५. कां	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
२०१७६. कां	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
२०१७७. कां	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
२०१७८. कां	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
२०१७९. कां	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
२०१८०. कां	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
२०१८१. कां	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
२०१८२. कां	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
२०१८३. कां	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
२०१८४. कां	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
२०१८५. कां	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
२०१८६. कां	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
२०१८७. कां	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
२०१८८. कां	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
२०१८९. कां	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
२०१९०. कां	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
२०१९१. कां	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
२०१९२. कां	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
२०१९३. कां	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
२०१९४. कां	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
२०१९५. कां	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
२०१९६. कां	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९

२०१९७. कां	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
२०१९८. कां	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
२०१९९. कां	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
२०२००. कां	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
२०२०१. कां	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
२०२०२. कां	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
२०२०३. कां	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
२०२०४. कां	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
२०२०५. कां	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
२०२०६. कां	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
२०२०७. कां	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
२०२०८. कां	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
२०२०९. कां	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्‌गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
२०२१०. कां	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
२०२११. कां	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
२०२१२. कां	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
२०२१३. कां	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
२०२१४. कां	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
२०२१५. कां	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
२०२१६. कां	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
२०२१७. कां	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
२०२१८. कां	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
२०२१९. कां	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
२०२२०. कां	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
२०२२१. कां	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
२०२२२. कां	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
२०२२३. कां	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९

२०२२४. कां	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
२०२२५. कांकण	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
२०२२६. कांकणें	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
२०२२७. कांखे	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
२०२२८. कांचया	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
२०२२९. कांजी	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
२०२३०. कांजी	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
२०२३१. कांजी	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
२०२३२. कांजी	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
२०२३३. कांटसु	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
२०२३४. कांटा	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
२०२३५. कांटाळा	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
२०२३६. कांटाळा	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
२०२३७. कांटाळा	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
२०२३८. कांटाळा	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
२०२३९. कांटाळां	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
२०२४०. कांटाळे	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
२०२४१. कांटाळें	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
२०२४२. कांटाळें	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
२०२४३. कांटाळें	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
२०२४४. कांटाळें	म्हणोनि सुखदुःखासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
२०२४५. कांटाळें	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
२०२४६. कांटिया	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
२०२४७. कांटियेवरिलिया	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
२०२४८. कांटिवडें	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
२०२४९. कांटी	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
२०२५०. कांटी	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६

२०२५१. कांटी	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६
२०२५२. कांटी	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
२०२५३. कांटे	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
२०२५४. कांटे	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
२०२५५. कांटे	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
२०२५६. कांठी	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
२०२५७. कांठीं	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
२०२५८. कांठीं	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
२०२५९. कांडतां	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
२०२६०. कांडत्रयनिरूपणी	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
२०२६१. कांडत्रयात्मक	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
२०२६२. कांडत्रयात्मकु	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
२०२६३. कांडां	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
२०२६४. कांडितांही	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
२०२६५. कांडीं	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
२०२६६. कांडें	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
२०२६७. कांडें	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
२०२६८. कांडें	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
२०२६९. कांडें	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
२०२७०. कांडेंनकांडें	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
२०२७१. कांतले	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
२०२७२. कांतहीने	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
२०२७३. कांता	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
२०२७४. कांता	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
२०२७५. कांता	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
२०२७६. कांताचां	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
२०२७७. कांतापासीं	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१

२०२७८. कांति	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
२०२७९. कांती	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
२०२८०. कांती	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
२०२८१. कांतीं	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
२०२८२. कांतीसी	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
२०२८३. कांतु	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
२०२८४. कांतु	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
२०२८५. कांतु	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
२०२८६. कांतु	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
२०२८७. कांतु	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
२०२८८. कांतु	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
२०२८९. कांतेंसीं	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
२०२९०. कांतेचेनि	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
२०२९१. कांदे	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
२०२९२. कांदे	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
२०२९३. कांप	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
२०२९४. कांपणें	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९
२०२९५. कांपत	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
२०२९६. कांपत	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
२०२९७. कांपतया	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
२०२९८. कांपती	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
२०२९९. कांपवितु	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
२०३००. कांपिन्नलें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
२०३०१. कांपे	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
२०३०२. कांपे	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मींचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
२०३०३. कांपे	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
२०३०४. कांपे	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६

२०३०५. कांपे	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
२०३०६. कांपें	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
२०३०७. कांबळा	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
२०३०८. कांबी	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
२०३०९. कांबीवरी	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
२०३१०. कांवरुमूळ	अपानरंध्रद्वया- । माझारीं धनंजया । पार्ष्णी पिडूनियां । कांवरुमूळ	ज्ञाने.१८.५२.१०३६
२०३११. कांस	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
२०३१२. कासे	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
२०३१३. कासे	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
२०३१४. कांसे	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
२०३१५. कांसे	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
२०३१६. कांसे	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
२०३१७. कांही	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
२०३१८. कांही	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
२०३१९. कांही	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
२०३२०. कांही	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
२०३२१. कांही	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
२०३२२. कांहीं	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
२०३२३. कांहीच	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
२०३२४. कांहीचि	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
२०३२५. कांहीं	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
२०३२६. कांहीं	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
२०३२७. कांहीं	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
२०३२८. कांहीं	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
२०३२९. कांहीं	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
२०३३०. कांहीं	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
२०३३१. कांहीं	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७

२०३३२. कांहीं	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
२०३३३. कांहीं	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दुःख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
२०३३४. कांहीं	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
२०३३५. कांहीं	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
२०३३६. कांहीं	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
२०३३७. कांहीं	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
२०३३८. कांहीं	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
२०३३९. कांहीं	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
२०३४०. कांहीं	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
२०३४१. कांहीं	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
२०३४२. कांहीं	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
२०३४३. कांहीं	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
२०३४४. कांहीं	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
२०३४५. कांहीं	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
२०३४६. कांहीं	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
२०३४७. कांहीं	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
२०३४८. कांहीं	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
२०३४९. कांहीं	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
२०३५०. कांहीं	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
२०३५१. कांहीं	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
२०३५२. कांहीं	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
२०३५३. कांहीं	आतां पार्था निःशंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
२०३५४. कांहीं	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
२०३५५. कांहीं	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
२०३५६. कांहीं	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
२०३५७. कांहीं	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
२०३५८. कांहीं	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१

२०३५९. कांहीं	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
२०३६०. कांहीं	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
२०३६१. कांहीं	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
२०३६२. कांहीं	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
२०३६३. कांहीं	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
२०३६४. कांहीं	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
२०३६५. कांहीं	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
२०३६६. कांहीं	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
२०३६७. कांहीं	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
२०३६८. कांहीं	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
२०३६९. कांहीं	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
२०३७०. कांहीं	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
२०३७१. कांहीं	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
२०३७२. कांहीं	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
२०३७३. कांहीं	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
२०३७४. कांहीं	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
२०३७५. कांहीं	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
२०३७६. कांहीं	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
२०३७७. कांहीं	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
२०३७८. कांहीं	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
२०३७९. कांहीं	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
२०३८०. कांहीं	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
२०३८१. कांहीं	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
२०३८२. कांहीं	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
२०३८३. कांहीं	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
२०३८४. कांहीं	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
२०३८५. कांहीं	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०

२०३८६. कांहीं	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
२०३८७. कांहीं	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
२०३८८. कांहीं	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
२०३८९. कांहीं	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
२०३९०. कांहीं	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
२०३९१. कांहीं	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
२०३९२. कांहीं	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
२०३९३. कांहीं	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
२०३९४. कांहीं	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
२०३९५. कांहीं	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
२०३९६. कांहीं	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
२०३९७. कांहीं	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
२०३९८. कांहीं	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
२०३९९. कांहीं	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
२०४००. कांहीं	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
२०४०१. कांहीं	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
२०४०२. कांहीं	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
२०४०३. कांहीं	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
२०४०४. कांहीं	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
२०४०५. कांहीं	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
२०४०६. कांहीं	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
२०४०७. कांहीं	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
२०४०८. कांहीं	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
२०४०९. कांहीं	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
२०४१०. कांहीं	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
२०४११. कांहीं	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
२०४१२. कांहीं	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८

२०४१३. कांहीं	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
२०४१४. कांहीं	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
२०४१५. कांहीं	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
२०४१६. कांहीं	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
२०४१७. कांहीं	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
२०४१८. कांहीं	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
२०४१९. कांहीं	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
२०४२०. कांहीं	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
२०४२१. कांहीं	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
२०४२२. कांहीं	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
२०४२३. कांहीं	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
२०४२४. कांहीं	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
२०४२५. कांहीं	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
२०४२६. कांहीं	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
२०४२७. कांहीं	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
२०४२८. कांहीं	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
२०४२९. कांहीं	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
२०४३०. कांहीं	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
२०४३१. कांहीं	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
२०४३२. कांहीं	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
२०४३३. कांहीं	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
२०४३४. कांहीं	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
२०४३५. कांहीं	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
२०४३६. कांहीं	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
२०४३७. कांहीं	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
२०४३८. कांहीं	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
२०४३९. कांहीं	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३

२०४४०. कांहीं	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
२०४४१. कांहीं	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
२०४४२. कांहीं	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
२०४४३. कांहीं	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
२०४४४. कांहीं	वर्णाश्रमपोषकें । कर्मे नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
२०४४५. कांहीं	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
२०४४६. कांहीं	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
२०४४७. कांहीं	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
२०४४८. कांहीं	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
२०४४९. कांहीं	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
२०४५०. कांहीं	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
२०४५१. कांहीं	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
२०४५२. कांहीं	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
२०४५३. कांहीं	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
२०४५४. कांहीं	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
२०४५५. कांहीं	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
२०४५६. कांहीं	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
२०४५७. कांहीं	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
२०४५८. कांहीं	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
२०४५९. कांहीं	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
२०४६०. कांहीं	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्ज नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
२०४६१. कांहीं	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
२०४६२. कांहीं	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
२०४६३. कांहीं	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
२०४६४. कांहीं	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
२०४६५. कांहीं	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
२०४६६. कांहीं	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७

२०४६७. कांहीं	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
२०४६८. कांहीं	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
२०४६९. कांहीं	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
२०४७०. कांहीं	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिति आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
२०४७१. कांहीं	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
२०४७२. कांहीं	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
२०४७३. कांहीं	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
२०४७४. कांहीं	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
२०४७५. कांहीं	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
२०४७६. कांहीं	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
२०४७७. कांहीं	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
२०४७८. कांहीं	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
२०४७९. कांहीं	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णें । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
२०४८०. कांहीं	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
२०४८१. कांहीं	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
२०४८२. कांहीं	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
२०४८३. कांहीं	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
२०४८४. कांहीं	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
२०४८५. कांहीं	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
२०४८६. कांहीं	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
२०४८७. कांहीं	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
२०४८८. कांहीं	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
२०४८९. कांहीं	आपुलां परावां देहीं । दु:ख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
२०४९०. कांहीं	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
२०४९१. कांहीं	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
२०४९२. कांहीं	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
२०४९३. कांहीं	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५

२०४९४. कांहीं	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
२०४९५. कांहीं	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
२०४९६. कांहीं	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
२०४९७. कांहीं	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
२०४९८. कांहीं	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
२०४९९. कांहीं	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
२०५००. कांहीं	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
२०५०१. कांहीं	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
२०५०२. कांहीं	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
२०५०३. कांहीं	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
२०५०४. कांहीं	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
२०५०५. कांहीं	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
२०५०६. कांहीं	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
२०५०७. कांहीं	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
२०५०८. कांहीं	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
२०५०९. कांहीं	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
२०५१०. कांहीं	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
२०५११. कांहीं	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
२०५१२. कांहीं	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
२०५१३. कांहीं	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
२०५१४. कांहीं	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
२०५१५. कांहीं	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
२०५१६. कांहीं	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
२०५१७. कांहीं	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
२०५१८. कांहीं	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
२०५१९. कांहीं	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
२०५२०. कांहीं	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७

२०५२१. कांहीं	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
२०५२२. कांहीं	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
२०५२३. कांहीं	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
२०५२४. कांहीं	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
२०५२५. कांहीं	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
२०५२६. कांहीं	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
२०५२७. कांहीं	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
२०५२८. कांहीं	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
२०५२९. कांहीं	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
२०५३०. कांहीं	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
२०५३१. कांहीं	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
२०५३२. कांहीं	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
२०५३३. कांहीं	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
२०५३४. कांहीं	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
२०५३५. कांहीं	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
२०५३६. कांहीं	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
२०५३७. कांहींच	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
२०५३८. कांहींच	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
२०५३९. कांहींच	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
२०५४०. कांहींच	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
२०५४१. कांहींच	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
२०५४२. कांहींच	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
२०५४३. कांहींचि	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
२०५४४. कांहींचि	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
२०५४५. कांहींचि	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
२०५४६. कांहींचि	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
२०५४७. कांहींचि	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९

२०५४८. कांहींचि	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
२०५४९. कांहींचि	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
२०५५०. कांहींचि	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
२०५५१. कांहींचि	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
२०५५२. कांहींचि	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
२०५५३. कांहींचि	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदुःखाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
२०५५४. कांहींचि	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
२०५५५. कांहींचि	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
२०५५६. कांहींचि	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
२०५५७. कांहींचि	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
२०५५८. कांहींचि	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
२०५५९. कांहींचि	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
२०५६०. कांहींचि	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
२०५६१. काइ	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
२०५६२. काइ	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
२०५६३. काइ	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
२०५६४. काइ	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
२०५६५. काइ	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
२०५६६. काइ	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
२०५६७. काइ	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
२०५६८. काइ	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
२०५६९. काइ	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
२०५७०. काइ	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
२०५७१. काइ	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
२०५७२. काइ	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
२०५७३. काइ	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
२०५७४. काइ	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८

२०५७५. काइ	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
२०५७६. काइ	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
२०५७७. काइ	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
२०५७८. काइ	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
२०५७९. काइ	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
२०५८०. काइ	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
२०५८१. काइ	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
२०५८२. काइ	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
२०५८३. काइ	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
२०५८४. काइ	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
२०५८५. काइ	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
२०५८६. काइ	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
२०५८७. काइ	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
२०५८८. काइ	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
२०५८९. काइ	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
२०५९०. काइ	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
२०५९१. काइ	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
२०५९२. काइ	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
२०५९३. काइ	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
२०५९४. काइसया	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
२०५९५. काइसयावरी	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
२०५९६. काइसयासारिखा	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
२०५९७. काइसयासारिखीं	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
२०५९८. काइसा	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
२०५९९. काइसा	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
२०६००. काइसें	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
२०६०१. काइसेनिहि	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०

२०६०२. काइसेया	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
२०६०३. काई	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
२०६०४. काई	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
२०६०५. काई	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
२०६०६. काई	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
२०६०७. काई	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
२०६०८. काई	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
२०६०९. काई	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्टें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
२०६१०. काई	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
२०६११. काई	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
२०६१२. काई	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
२०६१३. काई	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
२०६१४. काई	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
२०६१५. काई	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
२०६१६. काई	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
२०६१७. काई	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
२०६१८. काई	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
२०६१९. काई	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
२०६२०. काई	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
२०६२१. काई	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
२०६२२. काई	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
२०६२३. काई	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
२०६२४. काई	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
२०६२५. काई	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
२०६२६. काई	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
२०६२७. काई	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
२०६२८. काई	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६

२०६२९. काई	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
२०६३०. काई	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
२०६३१. काई	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
२०६३२. काई	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
२०६३३. काई	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
२०६३४. काई	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
२०६३५. काई	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
२०६३६. काई	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
२०६३७. काई	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
२०६३८. काई	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
२०६३९. काई	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
२०६४०. काई	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
२०६४१. काई	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
२०६४२. काई	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
२०६४३. काई	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
२०६४४. काई	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
२०६४५. काई	मग म्हणे हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
२०६४६. काई	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
२०६४७. काई	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
२०६४८. काई	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
२०६४९. काई	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
२०६५०. काई	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
२०६५१. काई	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
२०६५२. काई	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
२०६५३. काई	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
२०६५४. काई	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
२०६५५. काई	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२

२०६५६. काई	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
२०६५७. काई	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
२०६५८. काई	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
२०६५९. काई	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
२०६६०. काई	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
२०६६१. काई	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
२०६६२. काई	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
२०६६३. काई	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
२०६६४. काई	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
२०६६५. काई	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
२०६६६. काई	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
२०६६७. काई	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
२०६६८. काई	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
२०६६९. काई	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
२०६७०. काई	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
२०६७१. काई	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
२०६७२. काई	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
२०६७३. काई	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
२०६७४. काई	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
२०६७५. काई	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
२०६७६. काई	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
२०६७७. काई	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
२०६७८. काई	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
२०६७९. काई	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
२०६८०. काई	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
२०६८१. काई	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
२०६८२. काई	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२

२०६८३. काई	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
२०६८४. काई	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
२०६८५. काई	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
२०६८६. काई	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
२०६८७. काई	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
२०६८८. काई	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
२०६८९. काई	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
२०६९०. काई	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
२०६९१. काई	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
२०६९२. काई	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
२०६९३. काई	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
२०६९४. काई	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
२०६९५. काई	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
२०६९६. काई	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
२०६९७. काई	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
२०६९८. काई	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
२०६९९. काई	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
२०७००. काई	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
२०७०१. काई	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
२०७०२. काई	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
२०७०३. काई	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
२०७०४. काउळा	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
२०७०५. काउळियांसीचि	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
२०७०६. काउळीं	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
२०७०७. काउळे	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
२०७०८. काकुळती	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
२०७०९. काकुळती	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९

२०७१०. काकुळती	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
२०७११. काकुळती	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
२०७१२. काकुळती	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
२०७१३. काकुळती	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
२०७१४. काकुळती	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
२०७१५. काकुळती	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
२०७१६. काखे	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
२०७१७. काखे	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
२०७१८. काखे	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
२०७१९. काखे	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
२०७२०. काखे	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
२०७२१. काचरी	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
२०७२२. काचें	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
२०७२३. काज	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
२०७२४. काज	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
२०७२५. काज	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
२०७२६. काज	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
२०७२७. काज	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
२०७२८. काज	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
२०७२९. काज	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
२०७३०. काज	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
२०७३१. काज	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
२०७३२. काज	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
२०७३३. काज	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
२०७३४. काज	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
२०७३५. काज	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
२०७३६. काज	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७

२०७३७. काज	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
२०७३८. काज	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
२०७३९. काज	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
२०७४०. काजळा	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
२०७४१. काजळाचे	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
२०७४२. काजळी	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
२०७४३. काजळी	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
२०७४४. काजळी	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
२०७४५. काजळी	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
२०७४६. काजळी	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
२०७४७. काजा	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
२०७४८. काजा	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
२०७४९. काजा	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
२०७५०. काजा	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
२०७५१. काजा	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
२०७५२. काजा	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
२०७५३. काजा	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
२०७५४. काजाचि	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
२०७५५. काजाचेनि	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
२०७५६. काजालागीं	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
२०७५७. काजालागीं	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
२०७५८. काजीं	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
२०७५९. काजीं	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
२०७६०. काजीं	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
२०७६१. काजीं	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
२०७६२. काजें	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
२०७६३. काजें	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२

२०७६४. काजेविण	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
२०७६५. काजेंविण	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
२०७६६. काजेंवीण	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
२०७६७. काजेंवीणही	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
२०७६८. काटलिया	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
२०७६९. काठि	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
२०७७०. काठिण्य	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
२०७७१. काठिण्याचा	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
२०७७२. काठी	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
२०७७३. काठी	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
२०७७४. काडी	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
२०७७५. काढणें	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
२०७७६. काढत	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
२०७७७. काढलेया	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
२०७७८. काढविली	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
२०७७९. काढावा	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
२०७८०. काढावें	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
२०७८१. काढिजे	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
२०७८२. काढिजे	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
२०७८३. काढित	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्तांचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
२०७८४. काढितची	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
२०७८५. काढितां	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
२०७८६. काढिती	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
२०७८७. काढिती	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
२०७८८. काढिला	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
२०७८९. काढिला	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
२०७९०. काढिला	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४

२०७९१. काढिलिया	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
२०७९२. काढिलिया	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
२०७९३. काढिलिया	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
२०७९४. काढिली	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
२०७९५. काढिली	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
२०७९६. काढिली	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
२०७९७. काढिलें	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
२०७९८. काढिलें	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
२०७९९. काढिलें	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
२०८००. काढिलें	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
२०८०१. काढिलें	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
२०८०२. काढिलें	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
२०८०३. काढिलें	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
२०८०४. काढिलें	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
२०८०५. काढिलों	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
२०८०६. काढिसी	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
२०८०७. काढी	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
२०८०८. काढी	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
२०८०९. काढी	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
२०८१०. काढी	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
२०८११. काढी	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
२०८१२. काढी	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
२०८१३. काढी	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
२०८१४. काढी	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
२०८१५. काढी	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
२०८१६. काढी	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
२०८१७. काढी	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२

२०८१८. काढी	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
२०८१९. काढीं	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
२०८२०. काढीची	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
२०८२१. काढीन	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
२०८२२. काढू	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
२०८२३. काढूं	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
२०८२४. काढूनि	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
२०८२५. काढूनि	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
२०८२६. काढूनि	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
२०८२७. काढूनि	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
२०८२८. काढूनि	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
२०८२९. काढूनि	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
२०८३०. काढूनि	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
२०८३१. काढूनि	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
२०८३२. काढूनि	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
२०८३३. काढूनियां	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६
२०८३४. काढूनियां	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें । आनंदामृताचें भरितें । वोसंडत तें मागुतें । काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५
२०८३५. काढे	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
२०८३६. काढे	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
२०८३७. काढे	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
२०८३८. काढेल	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
२०८३९. काणी	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
२०८४०. कातरी	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
२०८४१. कातिया	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
२०८४२. कान	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
२०८४३. कान	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
२०८४४. कान	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१

२०८४५. कान	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
२०८४६. कान	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
२०८४७. कान	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
२०८४८. कान	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
२०८४९. कान	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
२०८५०. कानचि	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
२०८५१. कानचि	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
२०८५२. कानडा	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
२०८५३. कानडें	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
२०८५४. कानडें	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
२०८५५. कानडें	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
२०८५६. कानडें	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
२०८५७. कानवडें	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
२०८५८. कानवडोनि	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७
२०८५९. कानवेरी	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
२०८६०. काना	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
२०८६१. काना	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
२०८६२. कानाकरवीं	तरी स्पर्शे सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
२०८६३. कानांचां	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
२०८६४. कानाचां	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
२०८६५. कानाचि	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
२०८६६. कानाचे	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
२०८६७. कानाचे	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
२०८६८. कानाचेनि	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
२०८६९. कानाचेया	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
२०८७०. कानातेंचि	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्माही भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
२०८७१. कानामनाचिये	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४

२०८७२. कानामनाची	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
२०८७३. कानावचनाचिये	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
२०८७४. कानावरी	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
२०८७५. कानी	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
२०८७६. कानी	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
२०८७७. कानीं	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
२०८७८. कानीं	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
२०८७९. कानीं	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
२०८८०. कानीं	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
२०८८१. कानीं	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
२०८८२. कानीं	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
२०८८३. कानीं	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
२०८८४. कानीं	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
२०८८५. कानीं	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
२०८८६. कानीं	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
२०८८७. कानीं	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
२०८८८. कानीं	कानीं लागतां महुर । अर्थें विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
२०८८९. कानीं	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
२०८९०. कानीं	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
२०८९१. कानीं	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
२०८९२. कानीं	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
२०८९३. कानीं	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
२०८९४. कानीं	नव्हे अर्थें रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
२०८९५. कानींचियेही	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
२०८९६. कानींही	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
२०८९७. कानु	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
२०८९८. कानें	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२

२०८९९. कानें	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
२०९००. कापड	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
२०९०१. कापडाचा	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
२०९०२. कापडाची	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
२०९०३. कापडाचें	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
२०९०४. कापडी	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
२०९०५. कापडी	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
२०९०६. कापतां	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३
२०९०७. कापसाचां	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
२०९०८. कापुर	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
२०९०९. कापुरा	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
२०९१०. कापुरा	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
२०९११. कापुरा	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
२०९१२. कापुरा-	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
२०९१३. कापुराचें	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
२०९१४. कापुराचें	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
२०९१५. कापुराचेनि	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
२०९१६. कापुरीं	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३
२०९१७. कापुरीं	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३
२०९१८. कापुरु	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
२०९१९. कापुरें	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
२०९२०. कापुरें	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
२०९२१. कापुसा	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
२०९२२. कापुसा	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
२०९२३. कापुसें	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
२०९२४. कापूर	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
२०९२५. कापूर	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२

२०९२६. काबाड	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
२०९२७. काम	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
२०९२८. काम	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
२०९२९. काम	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
२०९३०. काम	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
२०९३१. काम	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
२०९३२. काम	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
२०९३३. काम	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
२०९३४. काम	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
२०९३५. काम	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें नि:सीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
२०९३६. काम	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
२०९३७. काम	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
२०९३८. काम	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
२०९३९. काम	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
२०९४०. काम	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
२०९४१. काम	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
२०९४२. काम	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
२०९४३. काम	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
२०९४४. काम	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
२०९४५. कामऊनि	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
२०९४६. कामऊनियां	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
२०९४७. कामक्रोध	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
२०९४८. कामक्रोध	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
२०९४९. कामक्रोधलोभां	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
२०९५०. कामक्रोधलोभांची	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
२०९५१. कामक्रोधलोभेंसीं	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
२०९५२. कामक्रोधविहीन	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४

२०९५३. कामक्रोधांची	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
२०९५४. कामक्रोधांचे	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । जुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
२०९५५. कामक्रोधांहूनि	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
२०९५६. कामक्रोधीं	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
२०९५७. कामक्रोधु	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
२०९५८. कामचि	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
२०९५९. कामठां	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
२०९६०. कामठां	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
२०९६१. कामधेनु	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
२०९६२. कामधेनु	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
२०९६३. कामधेनु	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
२०९६४. कामधेनु	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
२०९६५. कामधेनुऐसी	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
२०९६६. कामधेनूंचीं	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
२०९६७. कामधेनूंचीं	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
२०९६८. कामधेनूचा	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
२०९६९. कामधेनूचे	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
२०९७०. कामधेनूचें	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
२०९७१. कामधेनूचें	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
२०९७२. कामधेनूतें	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
२०९७३. कामधेनूतें	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
२०९७४. कामधेनूसवें	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
२०९७५. कामना	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
२०९७६. कामना	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
२०९७७. कामना	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
२०९७८. कामनाचि	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
२०९७९. कामनाजात	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८

२०९८०. कामनामात्रें	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
२०९८१. कामनाशून्य	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
२०९८२. कामनाही	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
२०९८३. कामनेची	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
२०९८४. कामनेचेनि	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
२०९८५. कामनेतेंचि	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
२०९८६. कामरहितु	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्मे रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
२०९८७. कामलोभा	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
२०९८८. कामवावी	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
२०९८९. कामवीजती	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
२०९९०. कामा	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
२०९९१. कामा	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
२०९९२. कामा	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
२०९९३. कामा	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
२०९९४. कामा	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
२०९९५. कामा	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
२०९९६. कामाकारें	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
२०९९७. कामाचा	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
२०९९८. कामाचां	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
२०९९९. कामाचाचि	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
२१०००. कामाचिया	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
२१००१. कामाचिया	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
२१००२. कामाचिये	मग दुःखाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
२१००३. कामाची	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
२१००४. कामाची	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
२१००५. कामाचेनि	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
२१००६. कामादिकांचांचि	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५

२१००७. कामादिकीं	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
२१००८. कामादिदोषत्रिपुटी	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
२१००९. कामापरौता	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
२१०१०. कामारीं	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
२१०११. कामावांचूनि	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
२१०१२. कामावें	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
२१०१३. कामाही	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धगीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
२१०१४. कामिक	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
२१०१५. कामिजे	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
२१०१६. कामितयाचिया	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
२१०१७. कामितां	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
२१०१८. कामिती	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
२१०१९. कामिती	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
२१०२०. कामिनी	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
२१०२१. कामिनी	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
२१०२२. कामिनी	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
२१०२३. कामिनीकटाक्षु	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
२१०२४. कामिली	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
२१०२५. कामिले	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
२१०२६. कामीं	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
२१०२७. कामीं	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
२१०२८. कामीं	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
२१०२९. कामु	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
२१०३०. कामु	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
२१०३१. कामु	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
२१०३२. कामु	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
२१०३३. कामु	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९

२१०३४. कामु	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
२१०३५. कामु	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
२१०३६. कामु	कामु ऐेशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थीचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
२१०३७. कामु	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
२१०३८. कामु	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
२१०३९. कामु	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
२१०४०. कामु	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
२१०४१. कामु	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
२१०४२. कामु	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
२१०४३. कामु	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दुःखाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
२१०४४. कामु	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
२१०४५. कामु	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
२१०४६. कामु	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
२१०४७. कामु	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
२१०४८. कामुक	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
२१०४९. कामुक	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
२१०५०. कामुकु	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मी भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
२१०५१. कामुकु	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
२१०५२. कामें	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
२१०५३. कामें	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
२१०५४. कामें	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्मे । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
२१०५५. कामें	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्‌गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
२१०५६. कामें	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
२१०५७. कामें	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
२१०५८. कामेंविण	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
२१०५९. कामोर्मीचा	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
२१०६०. काम्य	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३

२१०६१. काम्य	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
२१०६२. काम्य	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
२१०६३. काम्य	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
२१०६४. काम्य	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
२१०६५. काम्यकर्म	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
२१०६६. काम्यकर्म	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
२१०६७. काम्यकर्माकडे	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
२१०६८. काम्यकर्मीं	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
२१०६९. काम्यकर्में	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
२१०७०. काम्यक्रियेचें	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
२१०७१. काम्यनिषिद्धाचां	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
२१०७२. काम्यनिषिद्धें	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८
२१०७३. काम्याचेनि	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
२१०७४. काम्यादिकें	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९
२१०७५. काम्यावांचूनि	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्तें । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
२१०७६. काय	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
२१०७७. काय	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
२१०७८. काय	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
२१०७९. काय	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
२१०८०. काय	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
२१०८१. काय	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
२१०८२. काय	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णूं	ज्ञाने.१.१४.१४०
२१०८३. काय	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
२१०८४. काय	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
२१०८५. काय	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
२१०८६. काय	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
२१०८७. काय	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५

२१०८८. काय	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
२१०८९. काय	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
२१०९०. काय	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
२१०९१. काय	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
२१०९२. काय	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
२१०९३. काय	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
२१०९४. काय	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
२१०९५. काय	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
२१०९६. काय	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
२१०९७. काय	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
२१०९८. काय	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
२१०९९. काय	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
२११००. काय	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
२११०१. काय	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
२११०२. काय	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
२११०३. काय	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
२११०४. काय	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
२११०५. काय	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
२११०६. काय	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
२११०७. काय	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
२११०८. काय	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
२११०९. काय	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
२१११०. काय	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
२११११. काय	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
२१११२. काय	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
२१११३. काय	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
२१११४. काय	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०

२१११५. काय	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
२१११६. काय	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
२१११७. काय	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
२१११८. काय	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
२१११९. काय	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
२१२०. काय	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
२११२१. काय	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
२११२२. काय	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
२११२३. काय	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
२११२४. काय	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
२११२५. काय	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
२११२६. काय	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
२११२७. काय	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
२११२८. काय	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
२११२९. काय	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
२११३०. काय	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
२११३१. काय	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
२११३२. काय	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
२११३३. काय	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
२११३४. काय	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
२११३५. काय	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
२११३६. काय	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
२११३७. काय	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
२११३८. काय	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
२११३९. काय	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
२११४०. काय	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
२११४१. काय	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६

२११४२. काय	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
२११४३. काय	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
२११४४. काय	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
२११४५. काय	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
२११४६. काय	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
२११४७. काय	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
२११४८. काय	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
२११४९. काय	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
२११५०. काय	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
२११५१. काय	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
२११५२. काय	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
२११५३. काय	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
२११५४. काय	जयाचें सुखदुःखाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
२११५५. काय	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
२११५६. काय	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
२११५७. काय	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
२११५८. काय	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
२११५९. काय	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
२११६०. काय	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
२११६१. काय	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
२११६२. काय	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
२११६३. काय	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
२११६४. काय	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
२११६५. काय	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
२११६६. काय	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
२११६७. काय	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
२११६८. काय	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९

२११६९. काय	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
२११७०. काय	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
२११७१. काय	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
२११७२. काय	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
२११७३. काय	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
२११७४. काय	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
२११७५. काय	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
२११७६. काय	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
२११७७. काय	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
२११७८. काय	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
२११७९. काय	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
२११८०. काय	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
२११८१. काय	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
२११८२. काय	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
२११८३. काय	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
२११८४. काय	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
२११८५. काय	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
२११८६. काय	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
२११८७. काय	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
२११८८. काय	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
२११८९. काय	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
२११९०. काय	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
२११९१. काय	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
२११९२. काय	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
२११९३. काय	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
२११९४. काय	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
२११९५. काय	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८

२११९६. काय	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
२११९७. काय	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
२११९८. काय	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
२११९९. काय	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
२१२००. काय	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
२१२०१. काय	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
२१२०२. काय	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
२१२०३. काय	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
२१२०४. काय	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
२१२०५. काय	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
२१२०६. काय	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
२१२०७. काय	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
२१२०८. काय	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
२१२०९. काय	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
२१२१०. काय	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
२१२११. काय	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
२१२१२. काय	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
२१२१३. काय	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
२१२१४. काय	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
२१२१५. काय	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
२१२१६. काय	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
२१२१७. काय	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थें म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
२१२१८. काय	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थें म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
२१२१९. काय	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
२१२२०. काय	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
२१२२१. काय	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
२१२२२. काय	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६

२१२२३. काय	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
२१२२४. काय	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
२१२२५. काय	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
२१२२६. काय	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
२१२२७. काय	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
२१२२८. काय	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
२१२२९. काय	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
२१२३०. काय	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
२१२३१. काय	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
२१२३२. काय	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
२१२३३. काय	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
२१२३४. काय	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
२१२३५. काय	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
२१२३६. काय	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
२१२३७. काय	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
२१२३८. काय	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
२१२३९. काय	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
२१२४०. काय	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
२१२४१. काय	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
२१२४२. काय	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंतःकरणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
२१२४३. काय	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
२१२४४. काय	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
२१२४५. काय	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
२१२४६. काय	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
२१२४७. काय	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
२१२४८. काय	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
२१२४९. काय	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०

२१२५०. काय	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
२१२५१. काय	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
२१२५२. काय	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
२१२५३. काय	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
२१२५४. काय	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
२१२५५. काय	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
२१२५६. काय	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
२१२५७. काय	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
२१२५८. काय	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
२१२५९. काय	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
२१२६०. काय	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
२१२६१. काय	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
२१२६२. काय	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
२१२६३. काय	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
२१२६४. काय	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
२१२६५. काय	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
२१२६६. काय	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
२१२६७. काय	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
२१२६८. काय	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
२१२६९. काय	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
२१२७०. काय	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
२१२७१. काय	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
२१२७२. काय	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
२१२७३. काय	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
२१२७४. काय	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
२१२७५. काय	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
२१२७६. काय	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८

२१२७७. काय	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
२१२७८. काय	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
२१२७९. काय	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
२१२८०. काय	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
२१२८१. काय	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
२१२८२. काय	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
२१२८३. काय	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
२१२८४. काय	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
२१२८५. काय	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
२१२८६. काय	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
२१२८७. काय	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
२१२८८. काय	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
२१२८९. काय	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
२१२९०. काय	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
२१२९१. काय	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
२१२९२. काय	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
२१२९३. काय	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
२१२९४. काय	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
२१२९५. काय	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
२१२९६. काय	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
२१२९७. काय	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
२१२९८. काय	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
२१२९९. काय	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
२१३००. काय	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
२१३०१. काय	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
२१३०२. काय	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
२१३०३. काय	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२

२१३०४. काय	ऐऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
२१३०५. काय	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
२१३०६. काय	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
२१३०७. काय	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
२१३०८. काय	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
२१३०९. काय	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
२१३१०. काय	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
२१३११. काय	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
२१३१२. काय	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
२१३१३. काय	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
२१३१४. काय	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
२१३१५. काय	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
२१३१६. काय	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
२१३१७. काय	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
२१३१८. काय	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
२१३१९. काय	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
२१३२०. काय	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
२१३२१. काय	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
२१३२२. काय	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
२१३२३. काय	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
२१३२४. काय	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
२१३२५. काय	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
२१३२६. काय	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
२१३२७. काय	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
२१३२८. काय	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
२१३२९. काय	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
२१३३०. काय	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२

२१३३१. काय	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
२१३३२. काय	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
२१३३३. काय	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
२१३३४. काय	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
२१३३५. काय	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
२१३३६. काय	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
२१३३७. काय	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
२१३३८. काय	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
२१३३९. काय	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
२१३४०. काय	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
२१३४१. काय	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
२१३४२. काय	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
२१३४३. काय	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
२१३४४. काय	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
२१३४५. काय	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
२१३४६. काय	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
२१३४७. काय	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
२१३४८. काय	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
२१३४९. काय	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
२१३५०. काय	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
२१३५१. काय	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
२१३५२. काय	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
२१३५३. काय	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
२१३५४. काय	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
२१३५५. काय	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
२१३५६. काय	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
२१३५७. काय	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१

२१३५८. काय	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
२१३५९. काय	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजाततें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
२१३६०. काय	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
२१३६१. काय	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
२१३६२. काय	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
२१३६३. काय	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
२१३६४. काय	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
२१३६५. काय	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
२१३६६. काय	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
२१३६७. काय	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
२१३६८. काय	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
२१३६९. काय	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
२१३७०. काय	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
२१३७१. काय	आणि आकाश जें नव्हे । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
२१३७२. काय	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
२१३७३. काय	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
२१३७४. काय	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
२१३७५. काय	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
२१३७६. काय	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
२१३७७. काय	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
२१३७८. काय	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
२१३७९. काय	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
२१३८०. काय	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
२१३८१. काय	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
२१३८२. काय	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
२१३८३. काय	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
२१३८४. काय	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५

२१३८५. काय	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
२१३८६. काय	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
२१३८७. काय	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
२१३८८. काय	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
२१३८९. काय	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
२१३९०. काय	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
२१३९१. कायशी	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
२१३९२. कायशीं	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
२१३९३. कायसया	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
२१३९४. कायसया	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
२१३९५. कायसयावरी	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
२१३९६. कायसा	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
२१३९७. कायसा	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
२१३९८. कायसा	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
२१३९९. कायसा	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
२१४००. कायसा	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
२१४०१. कायसा	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
२१४०२. कायसा	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
२१४०३. कायसी	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
२१४०४. कायसी	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
२१४०५. कायसी	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
२१४०६. कायसी	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
२१४०७. कायसी	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
२१४०८. कायसी	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
२१४०९. कायसी	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
२१४१०. कायसी	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
२१४११. कायसी	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६

२१४१२. कायसी	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
२१४१३. कायसी	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
२१४१४. कायसी	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूपययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
२१४१५. कायसी	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
२१४१६. कायसी	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
२१४१७. कायसीं	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
२१४१८. कायसें	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
२१४१९. कायसें	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
२१४२०. कायसें	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
२१४२१. कायसें	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
२१४२२. कायसें	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
२१४२३. कायसें	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
२१४२४. कायसें	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
२१४२५. कायसेनही	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
२१४२६. कायसेनही	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
२१४२७. कायसेनही	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
२१४२८. कायसेनि	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
२१४२९. कायसेनि	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
२१४३०. कायसेनिही	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
२१४३१. काया	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
२१४३२. काया	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
२१४३३. कायि	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
२१४३४. कायि	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
२१४३५. कायि	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
२१४३६. कायि	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
२१४३७. कायि	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
२१४३८. कायि	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९

२१४३९. कायि	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
२१४४०. कायि	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
२१४४१. कायि	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
२१४४२. कायि	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
२१४४३. कायि	ना प्रवर्तलेनि कर्मे । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
२१४४४. कायि	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
२१४४५. कायि	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
२१४४६. कायि	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
२१४४७. कायि	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
२१४४८. कायिएक	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
२१४४९. कायिक	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
२१४५०. कायिसया	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
२१४५१. कायिसया	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
२१४५२. कायिसया	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
२१४५३. कायिसयालागीं	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
२१४५४. कायिसयासारिखें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
२१४५५. कायिसयाहि	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
२१४५६. कायिसयाही	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
२१४५७. कायिसयाही	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
२१४५८. कायिसा	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
२१४५९. कायिसा	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
२१४६०. कायिसी	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
२१४६१. कायिसे	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
२१४६२. कायिसेनि	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
२१४६३. कायिसेनिहि	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
२१४६४. कायिसेनिही	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
२१४६५. कायिसेनिही	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१

२१४६६. कायी	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
२१४६७. कायी	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
२१४६८. कायी	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
२१४६९. कायी	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
२१४७०. कायी	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
२१४७१. कायी	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
२१४७२. कायी	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
२१४७३. कायी	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दुरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
२१४७४. कायी	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
२१४७५. कायी	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
२१४७६. कायी	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
२१४७७. कायी	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
२१४७८. कायी	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
२१४७९. कायी	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
२१४८०. कायी	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
२१४८१. कायी	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
२१४८२. कायी	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
२१४८३. कायी	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
२१४८४. कायी	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
२१४८५. कायी	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
२१४८६. कायी	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
२१४८७. कायी	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
२१४८८. कायी	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
२१४८९. कायी	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
२१४९०. कायी	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
२१४९१. कायी	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
२१४९२. कायी	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ

२१४९३. कायी	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
२१४९४. कायी	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
२१४९५. कायी	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
२१४९६. कायी	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
२१४९७. कायी	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
२१४९८. कायी	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
२१४९९. कायी	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
२१५००. कायी	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
२१५०१. कायी	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
२१५०२. कायी	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
२१५०३. काये	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
२१५०४. कायें	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
२१५०५. कायें	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
२१५०६. कायें	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
२१५०७. कारण	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
२१५०८. कारण	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
२१५०९. कारण	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
२१५१०. कारण	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
२१५११. कारण	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
२१५१२. कारण	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
२१५१३. कारण	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंत:करण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
२१५१४. कारण	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
२१५१५. कारण	हें असो कार्जेविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
२१५१६. कारण	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
२१५१७. कारण	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
२१५१८. कारण	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
२१५१९. कारण	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७

२१५२०. कारण	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
२१५२१. कारण	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
२१५२२. कारण	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरू काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
२१५२३. कारण	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
२१५२४. कारण	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
२१५२५. कारण	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
२१५२६. कारण	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
२१५२७. कारण	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
२१५२८. कारण	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
२१५२९. कारण	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
२१५३०. कारण	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
२१५३१. कारण	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
२१५३२. कारण	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
२१५३३. कारण	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
२१५३४. कारण	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
२१५३५. कारण	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
२१५३६. कारण	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
२१५३७. कारण	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
२१५३८. कारण	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
२१५३९. कारण	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
२१५४०. कारण	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
२१५४१. कारण	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
२१५४२. कारण	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
२१५४३. कारण	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
२१५४४. कारणपंचक	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
२१५४५. कारणही	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
२१५४६. कारणहेतुयोगें	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५

२१५४७. कारणा	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
२१५४८. कारणां	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
२१५४९. कारणाचां	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविति वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
२१५५०. कारणातें	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
२१५५१. कारणीं	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
२१५५२. कारणीं	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
२१५५३. कारणें	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
२१५५४. कारणें	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
२१५५५. कारणें	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
२१५५६. कारणें	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
२१५५७. कारणें	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
२१५५८. कारणें	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
२१५५९. कारणें	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
२१५६०. कारणें	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
२१५६१. कारणें	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
२१५६२. कारणें	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
२१५६३. कारणें	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
२१५६४. कारणें	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
२१५६५. कारणें	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
२१५६६. कारणें	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
२१५६७. कारणें	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
२१५६८. कारणें	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
२१५६९. कारणें	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
२१५७०. कारणें	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
२१५७१. कारणें	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
२१५७२. कारणें	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
२१५७३. कारणें	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१

२१५७४. कारुण्य	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
२१५७५. कारुण्य	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
२१५७६. कारुण्य	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
२१५७७. कारुण्यपूर्णे	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
२१५७८. कारुण्यबिंबें	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
२१५७९. कारुण्यरसाची	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
२१५८०. कारुण्यवेळेचां	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
२१५८१. कारुण्याची	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
२१५८२. कारुण्यामाजीं	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
२१५८३. कारुण्यासी	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
२१५८४. कारुण्यें	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
२१५८५. कार्य	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
२१५८६. कार्य	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
२१५८७. कार्य	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
२१५८८. कार्य	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
२१५८९. कार्य	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
२१५९०. कार्य	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
२१५९१. कार्य	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
२१५९२. कार्य	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
२१५९३. कार्य	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
२१५९४. कार्यकर्तृत्वकारणा	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
२१५९५. कार्यचि	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
२१५९६. कार्यजातीं	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
२१५९७. कार्यविशेखें	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
२१५९८. कार्यसिद्धि	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
२१५९९. कार्यसिद्धीचें	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
२१६००. कार्याकार्यविवेकी	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६

२१६०१. कार्याकार्यविवेकीं	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
२१६०२. कार्याकार्ये	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
२१६०३. कार्याचा	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
२१६०४. कार्यार्थु	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
२१६०५. कार्यार्थु	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
२१६०६. कार्यालागीं	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
२१६०७. कार्योद्देशां	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
२१६०८. कालकूट	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
२१६०९. कालचि	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
२१६१०. कालचेया	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
२१६११. कालयंत्रासि	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
२१६१२. कालवती	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
२१६१३. कालवी	व्याधीतें दावी । सर्वेचि हरवी । आपपृथ्वी कालवी । एकवाट	ज्ञाने.६.१४.२२०
२१६१४. कालवूनियां	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
२१६१५. कालवे	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
२१६१६. कालवे	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
२१६१७. कालाभुला	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
२१६१८. कालिंदीचें	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
२१६१९. काळ	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
२१६२०. काळ	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
२१६२१. काळ	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
२१६२२. काळ	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
२१६२३. काळकलनेचेनि	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
२१६२४. काळकुटा	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
२१६२५. काळकूट	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
२१६२६. काळकूट	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दुरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
२१६२७. काळकूट	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१

२१६२८. काळकूट	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
२१६२९. काळकूट	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
२१६३०. काळकूट	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
२१६३१. काळकूट	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
२१६३२. काळकूट	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
२१६३३. काळकूटकल्लोळीं	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
२१६३४. काळकूटाचें	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
२१६३५. काळकूटाचें	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
२१६३६. काळकूटें	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
२१६३७. काळकूटें	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
२१६३८. काळाचियाचि	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
२१६३९. काळजाळें	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
२१६४०. काळज्वरु	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
२१६४१. काळज्वरु	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
२१६४२. काळयाणा	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
२१६४३. काळरात्रीं	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
२१६४४. काळरात्रीचीं	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
२१६४५. काळरात्रीचेनि	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
२१६४६. काळवंडैजे	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
२१६४७. काळवखें	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
२१६४८. काळवशें	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
२१६४९. काळवसें	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
२१६५०. काळशुद्धी	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
२१६५१. काळशुद्धी	काळशुद्धी त्रिकाळीं । जीवदशाधूप जाळी । ज्ञानदीपें वोंवाळी । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.३८८
२१६५२. काळसर्पाचें	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
२१६५३. काळसर्पे	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
२१६५४. काळा	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६

२१६५५. काळा	पैं तुज अखंडिता काळा। तिन्ही आहाती जी वेळा। त्या तिन्ही परी सबळा। आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
२१६५६. काळा	तरी न मिळेचि तो देशु। नव्हेचि काळा अवकाशु। जो करवी शास्त्राभ्यासु। तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
२१६५७. काळांचा	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा। आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा। म्हणोनि गा इये मातुचा। विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
२१६५८. काळांची	सायंप्रातर्मध्यान्हा। या तिही काळांची गणना। नाहीं जेवीं तपना। तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
२१६५९. काळाग्निरुद्राचा	जयांचा कोप सुभटा। काळाग्निरुद्राचा वसौटा। जयांचां प्रसादीं फुकटा। जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
२१६६०. काळाग्निरुद्राचां	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु। होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु। तो तृतीयनयनाचा मढु। फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
२१६६१. काळाचा	जें काळाचा खिचउशिटा। जें आशेचा आंगवठा। जन्ममरणाचा वोलिंवटा। स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
२१६६२. काळाचां	तरी भोग्यजात जेतुलें। तें एका देहाचिया निकिया लागलें। आणि येथ देह तंव असे पडिलें। काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
२१६६३. काळाचियाही	जैं अमरावतीये आला धाडा। तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा। जो मी काळाचियाही तोंडा। वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
२१६६४. काळाची	आतां यावरी येतुलें घडे। जें तेंचि सुख आगळें वाढे। आणि काळाची दिठी न पडे। हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
२१६६५. काळाची	म्हणोनि काळाची सत्ता। हा बोलु निरुता। ऐसे वाद पांडुसुता। क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
२१६६६. काळाचेंही	जयांतें सांगावया वेद बोबडे। पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें। धातयाही परि न सांपडे। ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
२१६६७. काळातिक्रमें	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे। ते भूतशाखा जेथ गळे। तेथ कोडीवरी उमाळे। उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
२१६६८. काळातें	काय काळातें जिणोनि आला। कीं महावातु मागां सांडिला। आपुलिया बाहीं उतरला। सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
२१६६९. काळातें	तया काळातें नुलंघणें। देशशुद्धिही साधणें। कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें। क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
२१६७०. काळातें	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु। जेणें विश्वाभासु हा साचु। आज्ञेचा नटनाचु। काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
२१६७१. काळानळाचां	हें काळानळाचां कुंडीं। घातली लोणियाची उंडी। माशी पांखु पाखडी। तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
२१६७२. काळासिं	भूताकृतीचें नाणें। घडत भांगारें जेणें। काळासिं जूं खेळणें। जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
२१६७३. काळिमा	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं। उदयाची सूर्यें दिवाळी। कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं। काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
२१६७४. काळिमा	काळिमा सांडील कोळसा। वरी चोखी होईल वायसा। राक्षसही मांसा। विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
२१६७५. काळीं	तैसें दळ दुर्धर। नानाव्यूहीं परिकर। अवगमलें भयासुर। तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
२१६७६. काळीं	वायांचि व्याकुळ कायी। आपुला निजधर्मु पाहीं। जो आचरितां बाधु नाहीं। कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
२१६७७. काळीं	जे गुरुशिष्यांची गोठी। पदपिंडाची गांठी। तेथ स्थिर राहोनि नुठीं। कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
२१६७८. काळीं	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं। उदयाची सूर्यें दिवाळी। कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं। काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
२१६७९. काळीं	तो जितेंद्रियु सहजें। तोचि योगयुक्तु म्हणिजे। जेणें सानें थोर नेणिजे। कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
२१६८०. काळीं	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें। जें आकारीं इये खोंकरें। कोंदलें असत न खिरे। कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
२१६८१. काळीं	तें आंत बाहेरी आघवें। मीचि करूनि घालावें। मग सर्वीं काळीं स्वभावें। मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७

२१६८२. काळीं	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
२१६८३. काळीं	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
२१६८४. काळीं	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
२१६८५. काळीं	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
२१६८६. काळीं	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
२१६८७. काळीं	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
२१६८८. काळीं	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
२१६८९. काळीं	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
२१६९०. काळींचें	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
२१६९१. काळु	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
२१६९२. काळु	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
२१६९३. काळु	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
२१६९४. काळु	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
२१६९५. काळु	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
२१६९६. काळु	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
२१६९७. काळु	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
२१६९८. काळु	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
२१६९९. काळु	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
२१७००. काळु	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
२१७०१. काळु	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
२१७०२. काळु	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
२१७०३. काळुगेनि	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
२१७०४. काळें	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
२१७०५. काळें	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
२१७०६. काळें	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
२१७०७. काळें	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
२१७०८. काळें	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२

२१७०९. काळें	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
२१७१०. काळें	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
२१७११. काळें	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४
२१७१२. काळें	आणि शास्त्रें अर्थे देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
२१७१३. काळें	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
२१७१४. काळें	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
२१७१५. काळें	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
२१७१६. काळें	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
२१७१७. काळें	पैं देशें काळें पदार्थे । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
२१७१८. काळें	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
२१७१९. काळेगोरेपण	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
२१७२०. काळेपणें	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
२१७२१. कावडी	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
२१७२२. कावरुखें	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
२१७२३. कावरें	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
२१७२४. कावळिया	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
२१७२५. काव्यनाटका	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
२१७२६. काव्यनाटकीं	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
२१७२७. काव्यां	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
२१७२८. काव्यें	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
२१७२९. काशी	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
२१७३०. काशी	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
२१७३१. काशीपति	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
२१७३२. काशीश्वरु	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९
२१७३३. काश्मिरीं	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
२१७३४. काश्मीराचा	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
२१७३५. काश्मीराचे	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३

२१७३६. काश्मीरीं	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
२१७३७. काश्मीरें	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
२१७३८. काष्ठ	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
२१७३९. काष्ठ	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
२१७४०. काष्ठ	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
२१७४१. काष्ठ	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
२१७४२. काष्ठ	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
२१७४३. काष्ठ	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
२१७४४. काष्ठ	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
२१७४५. काष्ठचि	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
२१७४६. काष्ठजात	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
२१७४७. काष्ठत्यागें	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
२१७४८. काष्ठपण	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
२१७४९. काष्ठांचां	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
२१७५०. काष्ठांचिये	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
२१७५१. काष्ठाकारें	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
२१७५२. काष्ठाचां	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
२१७५३. काष्ठाचिया	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६
२१७५४. काष्ठापासोनी	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
२१७५५. काष्ठाहुनी	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
२१७५६. काष्ठीं	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
२१७५७. काष्ठीं	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
२१७५८. काष्ठीं	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
२१७५९. काष्ठीं	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
२१७६०. काष्ठीं	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
२१७६१. काष्ठींचा	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
२१७६२. काष्ठें	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३

२१७६३. काष्ठें	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
२१७६४. काष्ठें	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
२१७६५. काष्ठें	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
२१७६६. काष्ठें	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
२१७६७. काष्ठें	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
२१७६८. काष्ठेंही	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
२१७६९. काष्ठौनि	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६
२१७७०. कास	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
२१७७१. कास	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
२१७७२. कासया	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
२१७७३. कासया	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
२१७७४. कासया	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
२१७७५. कासया	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
२१७७६. कासया	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
२१७७७. कासयासारिखें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
२१७७८. कासवीचेनि	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
२१७७९. कासाविसी	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
२१७८०. कासे	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
२१७८१. कासे	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
२१७८२. काहळा	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
२१७८३. काहाणी	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
२१७८४. काहाणी	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
२१७८५. काहाणी	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
२१७८६. काहाणी	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
२१७८७. काहाणी	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
२१७८८. काह्मा	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्मा	ज्ञाने.११.२६.४०२
२१७८९. काह्मा	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्मा	ज्ञाने.११.३१.४४७

२१७९०. काह्या	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्या उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
२१७९१. काह्यां	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
२१७९२. काह्याचा	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
२१७९३. काह्याची	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
२१७९४. काह्याचेनि	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
२१७९५. किं	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
२१७९६. किंधर्म	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
२१७९७. किंधर्म	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
२१७९८. किंबहुना	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
२१७९९. किंबहुना	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
२१८००. किंबहुना	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
२१८०१. किंबहुना	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
२१८०२. किंबहुना	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
२१८०३. किंबहुना	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
२१८०४. किंबहुना	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
२१८०५. किंबहुना	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
२१८०६. किंबहुना	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
२१८०७. किंबहुना	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
२१८०८. किंबहुना	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
२१८०९. किंबहुना	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
२१८१०. किंबहुना	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
२१८११. किंबहुना	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
२१८१२. किंबहुना	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
२१८१३. किंबहुना	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
२१८१४. किंबहुना	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
२१८१५. किंबहुना	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
२१८१६. किंबहुना	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८

२१८१७. किंबहुना	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
२१८१८. किंबहुना	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
२१८१९. किंबहुना	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
२१८२०. किंबहुना	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
२१८२१. किंबहुना	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
२१८२२. किंबहुना	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
२१८२३. किंबहुना	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
२१८२४. किंबहुना	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
२१८२५. किंबहुना	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
२१८२६. किंबहुना	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
२१८२७. किंबहुना	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
२१८२८. किंबहुना	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
२१८२९. किंबहुना	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
२१८३०. किंबहुना	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
२१८३१. किंबहुना	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
२१८३२. किंबहुना	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
२१८३३. किंबहुना	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
२१८३४. किंबहुना	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
२१८३५. किंबहुना	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
२१८३६. किंबहुना	किंबहुना यापरी । श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं । भोगी आतां अवधारीं । बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२
२१८३७. किंबहुना	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
२१८३८. किंबहुना	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
२१८३९. किंबहुना	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
२१८४०. किंबहुना	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छी । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
२१८४१. किंबहुना	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
२१८४२. किंबहुना	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
२१८४३. किंबहुना	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६

२१८४४. किंबहुना	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
२१८४५. किंबहुना	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
२१८४६. किंबहुना	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
२१८४७. किंबहुना	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
२१८४८. किंबहुना	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
२१८४९. किंबहुना	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
२१८५०. किंबहुना	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
२१८५१. किंबहुना	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
२१८५२. किंबहुना	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
२१८५३. किंबहुना	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
२१८५४. किंबहुना	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
२१८५५. किंबहुना	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
२१८५६. किंबहुना	प्रवृत्तिशास्त्र बुझे । यज्ञविद्या उमजे । किंबहुना सुझे । स्वर्गवरी	ज्ञाने.१४.६.१५६
२१८५७. किंबहुना	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
२१८५८. किंबहुना	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
२१८५९. किंबहुना	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
२१८६०. किंबहुना	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
२१८६१. किंबहुना	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
२१८६२. किंबहुना	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
२१८६३. किंबहुना	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें नि:सीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
२१८६४. किंबहुना	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
२१८६५. किंबहुना	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
२१८६६. किंबहुना	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
२१८६७. किंबहुना	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
२१८६८. किंबहुना	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
२१८६९. किंबहुना	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
२१८७०. किंबहुना	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०

२१८७१. किंबहुना	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
२१८७२. किंबहुना	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थी । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
२१८७३. किंबहुना	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
२१८७४. किंबहुना	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
२१८७५. किंबहुना	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
२१८७६. किंबहुना	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
२१८७७. किंबहुना	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
२१८७८. किंबहुना	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
२१८७९. किंबहुना	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
२१८८०. किंबहुना	भूतमात्राचेनि नांवें । तृणही नासुडावें । किंबहुना सांडावे । छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
२१८८१. किंबहुना	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
२१८८२. किंबहुना	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
२१८८३. किंबहुना	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
२१८८४. किंबहुना	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
२१८८५. किंबहुना	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
२१८८६. किंबहुना	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
२१८८७. किंबहुना	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
२१८८८. किंबहुना	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
२१८८९. किंबहुना	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
२१८९०. किंबहुना	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
२१८९१. किंबहुना	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
२१८९२. किंबहुना	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धीची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
२१८९३. किंबहुना	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
२१८९४. किंबहुना	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
२१८९५. किंबहुना	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
२१८९६. किंबहुना	देहनिर्वाहापुरतें । राहाटवी हातांपायांतें । किंबहुना आपैतें । सबाह्य केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०२९
२१८९७. किंबहुना	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४

२१८९८. किंबहुना	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
२१८९९. किंबहुना	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
२१९००. किंबहुना	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
२१९०१. किंबहुना	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
२१९०२. किंबहुना	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
२१९०३. किंबहुना	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
२१९०४. किंबहुना	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
२१९०५. किंबहुना	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
२१९०६. किंबहुना	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
२१९०७. किंबहुना	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
२१९०८. किंलक्षणु	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
२१९०९. किंवा	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
२१९१०. किजत	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
२१९११. किजतसे	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
२१९१२. किजती	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
२१९१३. किजती	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
२१९१४. किजती	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
२१९१५. किजेचि	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
२१९१६. किजैल	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
२१९१७. किटा	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
२१९१८. किडाचा	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
२१९१९. किडाचियाही	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
२१९२०. किडाचिये	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
२१९२१. किडाळ	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
२१९२२. किडाळ	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८
२१९२३. किडाळ	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
२१९२४. किडाळ	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५

२१९२५. किडाळ	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
२१९२६. किडाळ	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
२१९२७. किडाळ	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
२१९२८. किडाळ	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
२१९२९. किडाळ	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
२१९३०. किडाळा	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
२१९३१. किडाळें	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
२१९३२. किडे	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
२१९३३. किती	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
२१९३४. किती	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
२१९३५. किती	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
२१९३६. किती	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
२१९३७. किती	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
२१९३८. किती	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
२१९३९. किती	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
२१९४०. किती	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
२१९४१. किती	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
२१९४२. किती	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
२१९४३. किती	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
२१९४४. किती	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
२१९४५. किती	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
२१९४६. किती	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
२१९४७. किती	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
२१९४८. किती	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
२१९४९. किती	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
२१९५०. किती	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
२१९५१. किती	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८

२१९५२. किती	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
२१९५३. किती	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
२१९५४. किती	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
२१९५५. किती	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
२१९५६. किती	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
२१९५७. किती	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
२१९५८. किती	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
२१९५९. कितीएक	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
२१९६०. कितीएकें	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
२१९६१. किन्नर	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
२१९६२. किरडूं	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
२१९६३. किरणांचा	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
२१९६४. किरणांचेनि	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
२१९६५. किरणाचें	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
२१९६६. किरणें	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
२१९६७. किरीटी	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
२१९६८. किरीटी	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
२१९६९. किरीटी	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
२१९७०. किरीटी	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
२१९७१. किरीटी	आर्धीचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
२१९७२. किरीटी	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
२१९७३. किरीटी	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
२१९७४. किरीटी	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
२१९७५. किरीटी	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
२१९७६. किरीटी	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
२१९७७. किरीटी	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
२१९७८. किरीटी	जो जन्मसहस्त्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६

२१९७९. किरीटी	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
२१९८०. किरीटी	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
२१९८१. किरीटी	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
२१९८२. किरीटी	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
२१९८३. किरीटी	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
२१९८४. किरीटी	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
२१९८५. किरीटी	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
२१९८६. किरीटी	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
२१९८७. किरीटी	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
२१९८८. किरीटी	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
२१९८९. किरीटी	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
२१९९०. किरीटी	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
२१९९१. किरीटी	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
२१९९२. किरीटी	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
२१९९३. किरीटी	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
२१९९४. किरीटी	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रुही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
२१९९५. किरीटी	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
२१९९६. किरीटी	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
२१९९७. किरीटी	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
२१९९८. किरीटी	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
२१९९९. किरीटी	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
२२०००. किरीटी	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
२२००१. किरीटी	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
२२००२. किरीटी	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
२२००३. किरीटी	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
२२००४. किरीटी	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
२२००५. किरीटी	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४

२२००६. किरीटी	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
२२००७. किरीटी	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
२२००८. किरीटी	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
२२००९. किरीटी	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
२२०१०. किरीटी	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
२२०११. किरीटी	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
२२०१२. किरीटी	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
२२०१३. किरीटी	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
२२०१४. किरीटी	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
२२०१५. किरीटी	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
२२०१६. किरीटी	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८
२२०१७. किरीटी	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
२२०१८. किरीटी	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
२२०१९. किरीटी	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
२२०२०. किरीटी	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
२२०२१. किरीटी	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
२२०२२. किरीटी	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
२२०२३. किरीटी	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
२२०२४. किरीटी	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
२२०२५. किरीटी	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
२२०२६. किरीटी	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
२२०२७. किरीटी	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
२२०२८. किरीटी	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
२२०२९. किरीटी	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
२२०३०. किरीटी	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
२२०३१. किरीटी	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
२२०३२. किरीटी	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९

२२०३३. किरीटी	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
२२०३४. किरीटी	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
२२०३५. किरीटी	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
२२०३६. किरीटी	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
२२०३७. किरीटी	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
२२०३८. किरीटी	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
२२०३९. किरीटी	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
२२०४०. किरीटी	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
२२०४१. किरीटी	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
२२०४२. किरीटी	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
२२०४३. किरीटी	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
२२०४४. किरीटी	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
२२०४५. किरीटी	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
२२०४६. किरीटी	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
२२०४७. किरीटी	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
२२०४८. किरीटी	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
२२०४९. किरीटी	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
२२०५०. किरीटी	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
२२०५१. किरीटी	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
२२०५२. किरीटी	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
२२०५३. किरीटी	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
२२०५४. किरीटी	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
२२०५५. किरीटी	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
२२०५६. किरीटी	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
२२०५७. किरीटी	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
२२०५८. किरीटी	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२
२२०५९. किरीटी	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३

२२०६०. किरीटी	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
२२०६१. किरीटी	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
२२०६२. किरीटी	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
२२०६३. किरीटी	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
२२०६४. किरीटी	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
२२०६५. किरीटी	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
२२०६६. किरीटी	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
२२०६७. किरीटी	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
२२०६८. किरीटी	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
२२०६९. किरीटी	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्में चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदुःखीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
२२०७०. किरीटी	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
२२०७१. किरीटी	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
२२०७२. किरीटी	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
२२०७३. किरीटी	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
२२०७४. किरीटी	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
२२०७५. किरीटी	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
२२०७६. किरीटी	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
२२०७७. किरीटी	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
२२०७८. किरीटी	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
२२०७९. किरीटी	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
२२०८०. किरीटी	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
२२०८१. किरीटी	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
२२०८२. किरीटी	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
२२०८३. किरीटी	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
२२०८४. किरीटी	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
२२०८५. किरीटी	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
२२०८६. किरीटी	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४

२२०८७. किरीटी	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
२२०८८. किरीटी	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
२२०८९. किरीटी	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
२२०९०. किरीटी	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
२२०९१. किरीटी	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
२२०९२. किरीटी	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
२२०९३. किरीटी	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
२२०९४. किरीटी	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
२२०९५. किरीटीचिया	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
२२०९६. किरीटीसि	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
२२०९७. किरीटीसि	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
२२०९८. किरीटीसी	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
२२०९९. किरीटीसी	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
२२१००. किरू	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
२२१०१. किळावो	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
२२१०२. किळेवरी	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
२२१०३. की	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
२२१०४. की	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
२२१०५. की	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भी । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
२२१०६. की	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
२२१०७. कीं	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
२२१०८. कीं	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
२२१०९. कीं	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
२२११०. कीं	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
२२१११. कीं	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
२२११२. कीं	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
२२११३. कीं	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९

२२११४. कीं	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्तासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
२२११५. कीं	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
२२११६. कीं	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
२२११७. कीं	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
२२११८. कीं	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दुरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
२२११९. कीं	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
२२१२०. कीं	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
२२१२१. कीं	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
२२१२२. कीं	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
२२१२३. कीं	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
२२१२४. कीं	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
२२१२५. कीं	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
२२१२६. कीं	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
२२१२७. कीं	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८
२२१२८. कीं	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
२२१२९. कीं	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
२२१३०. कीं	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
२२१३१. कीं	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
२२१३२. कीं	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
२२१३३. कीं	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
२२१३४. कीं	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
२२१३५. कीं	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
२२१३६. कीं	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
२२१३७. कीं	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
२२१३८. कीं	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
२२१३९. कीं	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
२२१४०. कीं	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७

२२१४१. कीं	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
२२१४२. कीं	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
२२१४३. कीं	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
२२१४४. कीं	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
२२१४५. कीं	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
२२१४६. कीं	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
२२१४७. कीं	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
२२१४८. कीं	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
२२१४९. कीं	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
२२१५०. कीं	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्टें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
२२१५१. कीं	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
२२१५२. कीं	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
२२१५३. कीं	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
२२१५४. कीं	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
२२१५५. कीं	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
२२१५६. कीं	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
२२१५७. कीं	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
२२१५८. कीं	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
२२१५९. कीं	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
२२१६०. कीं	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
२२१६१. कीं	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
२२१६२. कीं	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
२२१६३. कीं	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
२२१६४. कीं	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
२२१६५. कीं	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
२२१६६. कीं	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
२२१६७. कीं	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५

२२१६८. कीं	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
२२१६९. कीं	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
२२१७०. कीं	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
२२१७१. कीं	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
२२१७२. कीं	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
२२१७३. कीं	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
२२१७४. कीं	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
२२१७५. कीं	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
२२१७६. कीं	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
२२१७७. कीं	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
२२१७८. कीं	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
२२१७९. कीं	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
२२१८०. कीं	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
२२१८१. कीं	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
२२१८२. कीं	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
२२१८३. कीं	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
२२१८४. कीं	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
२२१८५. कीं	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
२२१८६. कीं	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
२२१८७. कीं	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
२२१८८. कीं	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
२२१८९. कीं	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
२२१९०. कीं	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
२२१९१. कीं	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सवेंचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
२२१९२. कीं	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
२२१९३. कीं	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
२२१९४. कीं	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१

२२१९५. कीं	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
२२१९६. कीं	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
२२१९७. कीं	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
२२१९८. कीं	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
२२१९९. कीं	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
२२२००. कीं	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
२२२०१. कीं	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
२२२०२. कीं	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
२२२०३. कीं	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
२२२०४. कीं	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२२२०५. कीं	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
२२२०६. कीं	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
२२२०७. कीं	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
२२२०८. कीं	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
२२२०९. कीं	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
२२२१०. कीं	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
२२२११. कीं	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
२२२१२. कीं	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
२२२१३. कीं	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
२२२१४. कीं	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
२२२१५. कीं	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
२२२१६. कीं	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
२२२१७. कीं	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
२२२१८. कीं	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
२२२१९. कीं	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
२२२२०. कीं	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
२२२२१. कीं	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२

२२२२२. कीं	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सिताति स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
२२२२३. कीं	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितात स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
२२२२४. कीं	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दु:ख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
२२२२५. कीं	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
२२२२६. कीं	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
२२२२७. कीं	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
२२२२८. कीं	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
२२२२९. कीं	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
२२२३०. कीं	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
२२२३१. कीं	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
२२२३२. कीं	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
२२२३३. कीं	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
२२२३४. कीं	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
२२२३५. कीं	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
२२२३६. कीं	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
२२२३७. कीं	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
२२२३८. कीं	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
२२२३९. कीं	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
२२२४०. कीं	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
२२२४१. कीं	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
२२२४२. कीं	जैसें सूर्ये सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
२२२४३. कीं	हें आइकिलें कीं भूतभावना । त्रिभुवनगजपंचानना । सकलदेवदेवतार्चना । जगन्नायका	ज्ञाने.१०.१५.१८१
२२२४४. कीं	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
२२२४५. कीं	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
२२२४६. कीं	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
२२२४७. कीं	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
२२२४८. कीं	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०

२२२४९. कीं	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
२२२५०. कीं	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
२२२५१. कीं	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
२२२५२. कीं	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
२२२५३. कीं	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
२२२५४. कीं	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
२२२५५. कीं	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
२२२५६. कीं	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
२२२५७. कीं	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
२२२५८. कीं	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
२२२५९. कीं	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
२२२६०. कीं	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
२२२६१. कीं	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
२२२६२. कीं	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
२२२६३. कीं	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
२२२६४. कीं	तंव नानावर्णे कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
२२२६५. कीं	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
२२२६६. कीं	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
२२२६७. कीं	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
२२२६८. कीं	जी सहसत्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
२२२६९. कीं	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
२२२७०. कीं	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
२२२७१. कीं	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
२२२७२. कीं	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
२२२७३. कीं	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
२२२७४. कीं	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
२२२७५. कीं	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१

२२२७६. कीं	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
२२२७७. कीं	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
२२२७८. कीं	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
२२२७९. कीं	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
२२२८०. कीं	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
२२२८१. कीं	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
२२२८२. कीं	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
२२२८३. कीं	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
२२२८४. कीं	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
२२२८५. कीं	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
२२२८६. कीं	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
२२२८७. कीं	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
२२२८८. कीं	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
२२२८९. कीं	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
२२२९०. कीं	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
२२२९१. कीं	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
२२२९२. कीं	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
२२२९३. कीं	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
२२२९४. कीं	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
२२२९५. कीं	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
२२२९६. कीं	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
२२२९७. कीं	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
२२२९८. कीं	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
२२२९९. कीं	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । जुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
२२३००. कीं	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
२२३०१. कीं	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
२२३०२. कीं	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२

२२३०३. कीं	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
२२३०४. कीं	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
२२३०५. कीं	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
२२३०६. कीं	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
२२३०७. कीं	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
२२३०८. कीं	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
२२३०९. कीं	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
२२३१०. कीं	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
२२३११. कीं	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
२२३१२. कीं	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
२२३१३. कीं	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
२२३१४. कीं	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
२२३१५. कीं	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
२२३१६. कीं	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
२२३१७. कीं	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
२२३१८. कीं	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
२२३१९. कीं	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
२२३२०. कीं	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
२२३२१. कीं	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
२२३२२. कीं	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
२२३२३. कीं	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
२२३२४. कीं	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
२२३२५. कीं	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
२२३२६. कीं	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
२२३२७. कीं	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
२२३२८. कीं	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदुःखाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
२२३२९. कीं	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९

२२३३०. कीं	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
२२३३१. कीं	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
२२३३२. कीं	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
२२३३३. कीं	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
२२३३४. कीं	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
२२३३५. कीं	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
२२३३६. कीं	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
२२३३७. कीं	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
२२३३८. कीं	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
२२३३९. कीं	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
२२३४०. कीं	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
२२३४१. कीं	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
२२३४२. कीं	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
२२३४३. कीं	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
२२३४४. कीं	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
२२३४५. कीं	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
२२३४६. कीं	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
२२३४७. कीं	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
२२३४८. कीं	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
२२३४९. कीं	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
२२३५०. कीं	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
२२३५१. कीं	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
२२३५२. कीं	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
२२३५३. कीं	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
२२३५४. कीं	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
२२३५५. कीं	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
२२३५६. कीं	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६

२२३५७. कीं	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
२२३५८. कीं	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
२२३५९. कीं	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
२२३६०. कीं	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
२२३६१. कीं	जैसा द्विज षट्कर्में करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
२२३६२. कीं	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
२२३६३. कीं	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
२२३६४. कीं	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
२२३६५. कीं	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
२२३६६. कीं	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
२२३६७. कीं	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
२२३६८. कीं	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
२२३६९. कीं	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
२२३७०. कीं	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
२२३७१. कीं	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
२२३७२. कीं	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
२२३७३. कीं	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थें कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
२२३७४. कीं	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
२२३७५. कीं	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
२२३७६. कीं	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
२२३७७. कीं	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
२२३७८. कीं	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
२२३७९. कीं	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
२२३८०. कीं	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
२२३८१. कीं	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
२२३८२. कीं	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
२२३८३. कीं	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११

२२३८४. कीं	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
२२३८५. कीं	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
२२३८६. कीं	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
२२३८७. कीं	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
२२३८८. कीं	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
२२३८९. कीं	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
२२३९०. कीं	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
२२३९१. कीं	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
२२३९२. कीं	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
२२३९३. कीं	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
२२३९४. कीं	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
२२३९५. कीं	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
२२३९६. कीं	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
२२३९७. कीं	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
२२३९८. कीं	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
२२३९९. कीं	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
२२४००. कीं	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणें । घेऊनि इंद्रियांचीं कोंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
२२४०१. कीं	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
२२४०२. कीं	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
२२४०३. कीं	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
२२४०४. कीं	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
२२४०५. कीं	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
२२४०६. कीं	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
२२४०७. कीं	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
२२४०८. कीं	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
२२४०९. कीं	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
२२४१०. कीं	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०

२२४११. कीं	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
२२४१२. कीं	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
२२४१३. कीं	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुन्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
२२४१४. कीं	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
२२४१५. कीं	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
२२४१६. कीं	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
२२४१७. कीं	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
२२४१८. कीं	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
२२४१९. कीं	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
२२४२०. कीं	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
२२४२१. कीं	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
२२४२२. कीं	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
२२४२३. कीं	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
२२४२४. कीं	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
२२४२५. कीं	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
२२४२६. कीं	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
२२४२७. कीं	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
२२४२८. कीं	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
२२४२९. कीं	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
२२४३०. कीं	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
२२४३१. कीं	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
२२४३२. कीं	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
२२४३३. कीं	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
२२४३४. कीं	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
२२४३५. कीं	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
२२४३६. कीं	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
२२४३७. कीं	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२

२२४३८. कीं	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
२२४३९. कीं	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
२२४४०. कीं	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
२२४४१. कीं	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
२२४४२. कीं	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
२२४४३. कीं	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
२२४४४. कीं	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
२२४४५. कीं	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
२२४४६. कीं	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
२२४४७. कीं	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
२२४४८. कीं	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
२२४४९. कीं	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
२२४५०. कीं	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
२२४५१. कीं	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
२२४५२. कीं	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
२२४५३. कीं	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
२२४५४. कीं	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
२२४५५. कीं	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
२२४५६. कीं	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
२२४५७. कीं	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
२२४५८. कीं	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
२२४५९. कीं	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
२२४६०. कीं	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
२२४६१. कीं	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
२२४६२. कीं	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
२२४६३. कीं	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
२२४६४. कीं	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३

२२४६५. कीं	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
२२४६६. कीं	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
२२४६७. कीं	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
२२४६८. कीं	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
२२४६९. कीं	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
२२४७०. कीजत	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
२२४७१. कीजती	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
२२४७२. कीजती	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
२२४७३. कीजती	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
२२४७४. कीजती	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
२२४७५. कीजती	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
२२४७६. कीजती	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
२२४७७. कीजती	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्मे कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
२२४७८. कीजती	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
२२४७९. कीजती	तैसीं कर्मे हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
२२४८०. कीजती	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्मे	ज्ञाने.१८.६.१७३
२२४८१. कीजतीना	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
२२४८२. कीजतु	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
२२४८३. कीजसी	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
२२४८४. कीजे	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
२२४८५. कीजे	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
२२४८६. कीजे	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
२२४८७. कीजे	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
२२४८८. कीजे	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
२२४८९. कीजे	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
२२४९०. कीजे	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
२२४९१. कीजे	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गे जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४

२२४९२. कीजे	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
२२४९३. कीजे	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
२२४९४. कीजे	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
२२४९५. कीजे	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
२२४९६. कीजे	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
२२४९७. कीजे	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
२२४९८. कीजे	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
२२४९९. कीजे	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
२२५००. कीजे	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
२२५०१. कीजे	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
२२५०२. कीजे	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
२२५०३. कीजे	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
२२५०४. कीजे	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
२२५०५. कीजे	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
२२५०६. कीजे	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
२२५०७. कीजे	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
२२५०८. कीजे	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
२२५०९. कीजे	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
२२५१०. कीजे	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
२२५११. कीजे	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
२२५१२. कीजे	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
२२५१३. कीजे	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
२२५१४. कीजे	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
२२५१५. कीजे	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
२२५१६. कीजे	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
२२५१७. कीजे	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
२२५१८. कीजे	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८

२२५१९. कीजे	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
२२५२०. कीजे	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
२२५२१. कीजे	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
२२५२२. कीजे	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
२२५२३. कीजे	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
२२५२४. कीजे	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
२२५२५. कीजे	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
२२५२६. कीजे	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
२२५२७. कीजे	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
२२५२८. कीजे	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
२२५२९. कीजे	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
२२५३०. कीजे	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
२२५३१. कीजे	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
२२५३२. कीजे	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
२२५३३. कीजे	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
२२५३४. कीजे	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
२२५३५. कीजे	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
२२५३६. कीजे	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४
२२५३७. कीजे	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
२२५३८. कीजे	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
२२५३९. कीजे	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्ता मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
२२५४०. कीजे	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
२२५४१. कीजे	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
२२५४२. कीजे	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
२२५४३. कीजे	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
२२५४४. कीजे	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
२२५४५. कीजे	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७

२२५४६. कीजे	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
२२५४७. कीजे	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
२२५४८. कीजे	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
२२५४९. कीजे	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
२२५५०. कीजे	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
२२५५१. कीजे	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
२२५५२. कीजे	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
२२५५३. कीजे	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
२२५५४. कीजे	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
२२५५५. कीजे	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
२२५५६. कीजे	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
२२५५७. कीजे	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
२२५५८. कीजे	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
२२५५९. कीजे	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मी	ज्ञाने.१६.२.१५१
२२५६०. कीजे	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
२२५६१. कीजे	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
२२५६२. कीजे	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
२२५६३. कीजे	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
२२५६४. कीजे	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
२२५६५. कीजे	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
२२५६६. कीजे	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
२२५६७. कीजे	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
२२५६८. कीजे	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
२२५६९. कीजे	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
२२५७०. कीजे	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
२२५७१. कीजे	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
२२५७२. कीजे	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९

२२५७३. कीजे	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
२२५७४. कीजे	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
२२५७५. कीजे	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
२२५७६. कीजे	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
२२५७७. कीजे	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
२२५७८. कीजे	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
२२५७९. कीजे	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्टींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
२२५८०. कीजे	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
२२५८१. कीजे	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
२२५८२. कीजे	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
२२५८३. कीजे	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
२२५८४. कीजे	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
२२५८५. कीजे	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
२२५८६. कीजे	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
२२५८७. कीजे	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
२२५८८. कीजे	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
२२५८९. कीजे	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
२२५९०. कीजे	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
२२५९१. कीजे	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
२२५९२. कीजे	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
२२५९३. कीजे	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
२२५९४. कीजे	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
२२५९५. कीजे	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
२२५९६. कीजे	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
२२५९७. कीजे	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
२२५९८. कीजे	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
२२५९९. कीजे	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१

२२६००. कीजे	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
२२६०१. कीजे	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
२२६०२. कीजे	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
२२६०३. कीजे	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
२२६०४. कीजे	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
२२६०५. कीजे	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
२२६०६. कीजे	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
२२६०७. कीजे	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
२२६०८. कीजे	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
२२६०९. कीजे	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
२२६१०. कीजे	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
२२६११. कीजे	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
२२६१२. कीजे	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
२२६१३. कीजे	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
२२६१४. कीजेचि	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
२२६१५. कीजेचि	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
२२६१६. कीजेचि	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
२२६१७. कीजेचि	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
२२६१८. कीजेचि	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
२२६१९. कीजेल	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
२२६२०. कीजेल	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
२२६२१. कीजेल	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
२२६२२. कीजेल	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
२२६२३. कीजेल	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
२२६२४. कीजेल	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
२२६२५. कीजेल	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
२२६२६. कीजेल	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२

२२६२७. कीजेल	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
२२६२८. कीजेल	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
२२६२९. कीजेल	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
२२६३०. कीजेल	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
२२६३१. कीजेल	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
२२६३२. कीजो	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
२२६३३. कीजो	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
२२६३४. कीजो	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
२२६३५. कीजो	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
२२६३६. कीजो	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
२२६३७. कीजो	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
२२६३८. कीजो	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
२२६३९. कीजो	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
२२६४०. कीजो	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
२२६४१. कीजो	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
२२६४२. कीट	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
२२६४३. कीड	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
२२६४४. कीड	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
२२६४५. कीड	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
२२६४६. कीड	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
२२६४७. कीडचि	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
२२६४८. कीडिया	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
२२६४९. कीडें	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
२२६५०. कीर	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
२२६५१. कीर	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
२२६५२. कीर	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
२२६५३. कीर	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०

२२६५४. कीर	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
२२६५५. कीर	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
२२६५६. कीर	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
२२६५७. कीर	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
२२६५८. कीर	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
२२६५९. कीर	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
२२६६०. कीर	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
२२६६१. कीर	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
२२६६२. कीर	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
२२६६३. कीर	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
२२६६४. कीर	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
२२६६५. कीर	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
२२६६६. कीर	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
२२६६७. कीर	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
२२६६८. कीर	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
२२६६९. कीर	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदुःखी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
२२६७०. कीर	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
२२६७१. कीर	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
२२६७२. कीर	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
२२६७३. कीर	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
२२६७४. कीर	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
२२६७५. कीर	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
२२६७६. कीर	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
२२६७७. कीर	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
२२६७८. कीर	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
२२६७९. कीर	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
२२६८०. कीर	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०

२२६८१. कीर	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
२२६८२. कीर	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
२२६८३. कीर	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
२२६८४. कीर	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
२२६८५. कीर	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
२२६८६. कीर	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
२२६८७. कीर	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
२२६८८. कीर	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
२२६८९. कीर	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
२२६९०. कीर	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
२२६९१. कीर	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
२२६९२. कीर	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
२२६९३. कीर	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणे प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
२२६९४. कीर	अहो देहो पार्थिव कीर जाये ।ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
२२६९५. कीर	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
२२६९६. कीर	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
२२६९७. कीर	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
२२६९८. कीर	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
२२६९९. कीर	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
२२७००. कीर	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
२२७०१. कीर	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
२२७०२. कीर	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
२२७०३. कीर	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
२२७०४. कीर	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
२२७०५. कीर	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
२२७०६. कीर	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
२२७०७. कीर	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३

२२७०८. कीर	गुणां कीर नातुडे। परी दुरूनि जैं पाहे कोडें। तैं गुणदोष सायिखडें। सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
२२७०९. कीर	जें पाताळींचेंही निधान। दावील कीर अंजन। परी होआवे लोचन। पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
२२७१०. कीर	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान। येथ कीर नाहीं आन। परी तेंचि थारे ऐसें मन। शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
२२७११. कीर	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें। निगदिलें कीर असे। परी अधींही असोसें। मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
२२७१२. कीर	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे। आणि समुद्रींही कीर न रिगे। तरी माजीं दिसे वाउगें। मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
२२७१३. कीर	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं। आणि साचही नोहे कहीं। परि लटिकेपणाची नवाई। पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
२२७१४. कीर	पैं आघवा मीचि असें। येथ नाहीं कीर अनारिसें। परी प्राणियांचिया उल्लासें। बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
२२७१५. कीर	जैसें निदेलिया जागिजे। तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें। परी एकत्वही देखों पाविजे। आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
२२७१६. कीर	तेवीं समूळ अविद्या खाये। तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये। तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे। आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
२२७१७. कीर	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा। तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा। उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा। ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
२२७१८. कीर	एवं इयेविषयीं कीर। जाणते बुझावले अपार। परी मुमुक्षु इतर। साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
२२७१९. कीर	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड। परी साचाचां पाखाळीं कीड। आगीचें करणें उघड। परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
२२७२०. कीर	तंवचि बळिया काळु। जंव न दिसें मी अतुर्बळु। सुखाचा कीर निखळु। रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
२२७२१. कीर	आणि दंभादि दोष साही। हे संपूर्ण जयांचां ठायीं। ते त्यजावे हें काई। म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
२२७२२. कीर	आणि परत्र तंव जाये। हें कीर तया आहे। परी ऐहिकही न लाहे। भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
२२७२३. कीर	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें। आंगें कीर चोखडें। परी प्राणियांचां पडे। विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
२२७२४. कीर	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें। खाकरोंही नेणती जीवें। परी शास्त्रज्ञांही शिवे। टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
२२७२५. कीर	सत्त्वाचिये कीर पाळती। कारण हाचि सुमती। दिवसाचिये उन्नती। भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
२२७२६. कीर	आतां यज्ञु कीर वीरेशा। तरी पैं याचिऐसा। परी श्राद्धालागीं जैसा। अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
२२७२७. कीर	सकल तीर्थांचिये धुरे। जियें कां मातापितरें। तयां सेवेसि कीर शरीरें। लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
२२७२८. कीर	तैसें राजस तप जें होये। तें फळीं कीर वांझ जाये। परी आचरणींही नोहे। निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
२२७२९. कीर	आलिया न घली बैसों। तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो। हा अप्रसंगु कीर असो। तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
२२७३०. कीर	हे कीर आवडतांविखीं। रीति सत्त्वीं आथी निकी। परी मोक्षेंसी एकी। मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
२२७३१. कीर	तें कीर अनाम अजाती। परी अविद्यावर्गाचिये राती-। माजीं वोळखावया श्रुती। खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
२२७३२. कीर	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें। जालें तेणेंही न सरे। जे करीतेणेंसी दुसरें। आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
२२७३३. कीर	तैसीं सिनानीं चारीं पदें। श्लोक श्लोकावच्छेदें। अध्यावो अध्यायभेदें। गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
२२७३४. कीर	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला। तो निश्चितु असे कीर जाहला। परी देवो राहे उगला। तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७

२२७३५. कीर	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
२२७३६. कीर	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
२२७३७. कीर	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
२२७३८. कीर	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
२२७३९. कीर	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
२२७४०. कीर	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
२२७४१. कीर	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
२२७४२. कीर	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
२२७४३. कीर	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
२२७४४. कीर	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
२२७४५. कीर	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
२२७४६. कीर	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
२२७४७. कीर	चौथा शूद्र जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
२२७४८. कीर	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
२२७४९. कीर	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
२२७५०. कीर	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
२२७५१. कीर	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
२२७५२. कीर	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
२२७५३. कीर	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
२२७५४. कीर	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
२२७५५. कीर	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
२२७५६. कीर	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
२२७५७. कीर	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
२२७५८. कीर	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
२२७५९. कीर	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
२२७६०. कीर	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
२२७६१. कीरु	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२

२२७६२. कीर्तनसुखें	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
२२७६३. कीर्तनाचेनि	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
२२७६४. कीर्ति	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
२२७६५. कीर्ति	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
२२७६६. कीर्ति	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
२२७६७. कीर्ति	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
२२७६८. कीर्ति	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
२२७६९. कीर्ति	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
२२७७०. कीर्ति	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
२२७७१. कीर्ति	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
२२७७२. कीर्तित	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
२२७७३. कीर्तिमुखत्व	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
२२७७४. कीर्तिविजयाचा	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
२२७७५. कीर्तिस्तंभ	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
२२७७६. कीर्ती	तैसी कीर्ती निःसीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
२२७७७. कीर्ती	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
२२७७८. कीर्ती	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
२२७७९. कीर्ती	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
२२७८०. कीर्तीचि	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
२२७८१. कीर्तीतें	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
२२७८२. कीर्तीविण	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
२२७८३. कीर्तीसी	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
२२७८४. कीर्तीसी	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
२२७८५. कीर्तीही	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
२२७८६. कुंकुमवर्णें	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
२२७८७. कुंकुमाचें	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
२२७८८. कुंकुमावरी	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९

२२७८९. कुंकुमें	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
२२७९०. कुंकुमें	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
२२७९१. कुंकुसेंदुर	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
२२७९२. कुंचा	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
२२७९३. कुंजरा	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
२२७९४. कुंजराचें	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
२२७९५. कुंजरी	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
२२७९६. कुंठवीं	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
२२७९७. कुंठे	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
२२७९८. कुंड	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
२२७९९. कुंडलिनिया	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१
२२८००. कुंडलिनियेचा	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
२२८०१. कुंडलिनी	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
२२८०२. कुंडलिनी	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
२२८०३. कुंडलिनी	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
२२८०४. कुंडलिनी	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
२२८०५. कुंडलिनी	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
२२८०६. कुंडलिनी	कुंडलिनी जागवूनि । मध्यमा विकाशूनि । आधारादि भेदूनि । आज्ञावरी	ज्ञाने.१८.५२.१०३८
२२८०७. कुंडलिनीये	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
२२८०८. कुंडली	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
२२८०९. कुंडा-	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
२२८१०. कुंडीं	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
२२८११. कुंडीं	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
२२८१२. कुंडीं	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
२२८१३. कुंडीं	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
२२८१४. कुंडीं	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
२२८१५. कुंडें	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९

२२८१६. कुंडें	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
२२८१७. कुंडें	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
२२८१८. कुंतिभोजु	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
२२८१९. कुंतीसुता	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
२२८२०. कुंतीसुता	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
२२८२१. कुंतीसुता	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
२२८२२. कुंथती	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
२२८२३. कुंथाकुंथी	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
२२८२४. कुंथों	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
२२८२५. कुंप	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
२२८२६. कुंपु	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
२२८२७. कुंभ	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
२२८२८. कुंभ	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
२२८२९. कुंभ	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
२२८३०. कुंभारें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
२२८३१. कुकर्मसंगें	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
२२८३२. कुकर्माचा	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
२२८३३. कुकर्माचा	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
२२८३४. कुकर्माचिया	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
२२८३५. कुकर्माचें	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
२२८३६. कुकर्मीं	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
२२८३७. कुकर्मीं	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
२२८३८. कुकर्में	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्में इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
२२८३९. कुचस्वेदु	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
२२८४०. कुचुंबैल	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७
२२८४१. कुटके	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
२२८४२. कुटिलालकमस्तका	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५

२२८४३. कुटी	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
२२८४४. कुटी	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
२२८४५. कुटी	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
२२८४६. कुटीचें	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
२२८४७. कुटुंब	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
२२८४८. कुटुंब	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
२२८४९. कुटुंबपणें	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
२२८५०. कुटुंबेंसीं	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
२२८५१. कुडा	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
२२८५२. कुडीं	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६
२२८५३. कुडें	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
२२८५४. कुडें	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
२२८५५. कुडें	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
२२८५६. कुडें	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
२२८५७. कुडें	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
२२८५८. कुडें	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
२२८५९. कुणबट	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
२२८६०. कुतर्कांचीं	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४
२२८६१. कुद्रव्यासी	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
२२८६२. कुबेरु	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
२२८६३. कुबेरु	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
२२८६४. कुबोलांचीं	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
२२८६५. कुबोलें	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
२२८६६. कुब्ज	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुऱ्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
२२८६७. कुब्जें	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
२२८६८. कुमनोरथां	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
२२८६९. कुमर	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२

२२८७०. कुमर	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
२२८७१. कुमरजन	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
२२८७२. कुमरांचिया	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
२२८७३. कुमरु	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
२२८७४. कुमरु	अहा सहस्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
२२८७५. कुमरु	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
२२८७६. कुमरु	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
२२८७७. कुमरें	अंतौरियां कुमरें । सांडोनियां भांडारें । शस्त्राग्रीं जिव्हारें । आरोपुनी	ज्ञाने.१.३२-३३.२२०
२२८७८. कुमारी	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
२२८७९. कुमारीसाठीं	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
२२८८०. कुमारीहातीं	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
२२८८१. कुमारु	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
२२८८२. कुमारेंचि	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
२२८८३. कुमुद	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
२२८८४. कुमुदचंद्रा	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
२२८८५. कुमुददळाचेनि	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
२२८८६. कुमुदांचकोरांचा	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
२२८८७. कुमुदिनी	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
२२८८८. कुमुदें	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
२२८८९. कुमुहूर्तीं	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
२२८९०. कुरवंडी	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
२२८९१. कुरवंडी	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
२२८९२. कुरवंडी	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
२२८९३. कुरवाळणें	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
२२८९४. कुरवाळी	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
२२८९५. कुरुक्षेत्र	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
२२८९६. कुरुक्षेत्र	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१

२२८९७. कुरुक्षेत्रींचा	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
२२८९८. कुरुक्षेत्रींची	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
२२८९९. कुरुठा	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
२२९००. कुरुठा	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
२२९०१. कुरुठा	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
२२९०२. कुरुठा	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
२२९०३. कुरुठा	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
२२९०४. कुरुनाथा	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
२२९०५. कुरुनायका	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
२२९०६. कुरुपे	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धगीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
२२९०७. कुरुराजा	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
२२९०८. कुरूप	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
२२९०९. कुरोंडी	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
२२९१०. कुरोंडी	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
२२९११. कुरोंडी	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
२२९१२. कुरोंडी	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
२२९१३. कुरोंडी	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
२२९१४. कुरोंडी	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
२२९१५. कुऱ्हाडी	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
२२९१६. कुऱ्हें	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुऱ्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
२२९१७. कुलक्रमु	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
२२९१८. कुलालमतीचे	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
२२९१९. कुलालाचें	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
२२९२०. कुळ	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
२२९२१. कुळ	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
२२९२२. कुळ	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
२२९२३. कुळ	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०

२२९२४. कुळ	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
२२९२५. कुळ	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
२२९२६. कुळ	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
२२९२७. कुळ	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
२२९२८. कुळ	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
२२९२९. कुळ	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
२२९३०. कुळ	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
२२९३१. कुळ	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
२२९३२. कुळकणी	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
२२९३३. कुळक्षयीं	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
२२९३४. कुळक्षयो	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
२२९३५. कुळघातकां	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
२२९३६. कुळचि	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
२२९३७. कुळजातिगौरव	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
२२९३८. कुळदिवा	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
२२९३९. कुळदेवता	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
२२९४०. कुळदैवतें	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
२२९४१. कुळधर्मु	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
२२९४२. कुळवधू	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
२२९४३. कुळवधू	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
२२९४४. कुळवाडी	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
२२९४५. कुळवाडी	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
२२९४६. कुळवाडी	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
२२९४७. कुळवाडी	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
२२९४८. कुळवाडी	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
२२९४९. कुळवाडी	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
२२९५०. कुळवाडी	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८

२२९५१. कुळवाडी	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
२२९५२. कुळवाडीकरु	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
२२९५३. कुळसंगती	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
२२९५४. कुळस्त्रियांसी	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
२२९५५. कुळहरणीं	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
२२९५६. कुळा	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
२२९५७. कुळाचळ	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
२२९५८. कुळाचा	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
२२९५९. कुळाचिया	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
२२९६०. कुळापासीं	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
२२९६१. कुळामाजी	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
२२९६२. कुळीं	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
२२९६३. कुळीं	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
२२९६४. कुळीं	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
२२९६५. कुळीं	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
२२९६६. कुळीं	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
२२९६७. कुळींचा	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
२२९६८. कुळींचिया	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
२२९६९. कुळें	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
२२९७०. कुळें	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
२२९७१. कुळें	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
२२९७२. कुळें	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
२२९७३. कुळें	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
२२९७४. कुळें	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
२२९७५. कुळेंसीं	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
२२९७६. कुवाडें	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
२२९७७. कुवाडें	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७

२२९७८. कुवाडें	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
२२९७९. कुवासा	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
२२९८०. कुवासा	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
२२९८१. कुवासा	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
२२९८२. कुव्यापारीं	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
२२९८३. कुशलाकुशलें	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
२२९८४. कुशांकुर	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
२२९८५. कुशी	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
२२९८६. कुशी	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
२२९८७. कुशी	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
२२९८८. कुशीं	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
२२९८९. कुष्ट	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
२२९९०. कुष्टिया	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
२२९९१. कुसरी	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
२२९९२. कुसरी	याचि एकेपरी । रूपकाचिया कुसरी । सारीतसे वारी । संसाराची	ज्ञाने.१५.४२
२२९९३. कुसरी	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
२२९९४. कुसरी	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
२२९९५. कुसळें	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
२२९९६. कुसुमाकरु	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
२२९९७. कुसुमें	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
२२९९८. कुसुमें	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
२२९९९. कुस्त्रिया	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
२३०००. कुहर	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
२३००१. कुहरें	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
२३००२. कुहा	ये-हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
२३००३. कुहा	तरी आंगें कर्में ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
२३००४. कुहां	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९

२३००५. कुहां	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
२३००६. कुहां	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
२३००७. कुहामाजीं	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
२३००८. कुहिजलें	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
२३००९. कुहिजेल	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०
२३०१०. कुहिला	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
२३०११. कुहिलें	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
२३०१२. कुहीटुळी	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
२३०१३. कुहेसीं	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
२३०१४. कूर्मीची	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
२३०१५. कूंजते	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
२३०१६. कूट	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
२३०१७. कूटस्थु	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
२३०१८. कूप	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
२३०१९. कूर्म	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
२३०२०. कूर्म	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
२३०२१. कूर्म	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
२३०२२. कूर्म	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
२३०२३. कूर्मी	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मी जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०
२३०२४. कूर्मीही	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
२३०२५. कूर्मीचिया	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
२३०२६. कूलीं	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
२३०२७. कूळ	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
२३०२८. कृकर	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
२३०२९. कृच्छ्रीं	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
२३०३०. कृतकर्माचां	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
२३०३१. कृतकार्या	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५

२३०३२. कृतकार्यु	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
२३०३३. कृतकृत्य	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
२३०३४. कृतकृत्य	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
२३०३५. कृतकृत्यता	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
२३०३६. कृतकृत्यता	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
२३०३७. कृतघ्ना	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
२३०३८. कृतघ्नौनि	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
२३०३९. कृतनिश्चय	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
२३०४०. कृतनिश्चयाचा	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
२३०४१. कृतनिश्चयाचिया	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
२३०४२. कृतनिश्चयाची	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
२३०४३. कृतनिश्चयाचें	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
२३०४४. कृतयुगाची	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
२३०४५. कृतांतमुख	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
२३०४६. कृतांताचां	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
२३०४७. कृतांताचिया	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
२३०४८. कृतांतादिक	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
२३०४९. कृतांतु	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
२३०५०. कृतांतु	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
२३०५१. कृतांतु	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
२३०५२. कृतांतु	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
२३०५३. कृतार्थ	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
२३०५४. कृतांतेंसी	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
२३०५५. कृत्तिकाआंतु	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
२३०५६. कृत्य	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
२३०५७. कृत्य	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
२३०५८. कृत्य	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०

२३०५९. कृत्यजात	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
२३०६०. कृत्यजातांचिया	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
२३०६१. कृत्यजाताचीं	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
२३०६२. कृत्यपणें	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
२३०६३. कृत्याकृत्य	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
२३०६४. कृत्याकृत्य	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
२३०६५. कृत्याकृत्य	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
२३०६६. कृत्याकृत्यविवेकीं	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
२३०६७. कृत्याकृत्यविसरा	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१
२३०६८. कृत्याकृत्यव्यवस्था	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
२३०६९. कृत्याकृत्यव्यापारा	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
२३०७०. कृत्याकृत्यशुद्धी	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
२३०७१. कृत्याकृत्यस्वादु	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
२३०७२. कृत्याकृत्यांचें	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
२३०७३. कृत्यें	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
२३०७४. कृपण	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
२३०७५. कृपणाचिये	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
२३०७६. कृपणु	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
२३०७७. कृपणु	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
२३०७८. कृपणु	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
२३०७९. कृपा	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
२३०८०. कृपा	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
२३०८१. कृपा	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
२३०८२. कृपा	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
२३०८३. कृपा	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
२३०८४. कृपा	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
२३०८५. कृपा	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९

२३०८६. कृपा	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
२३०८७. कृपा	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
२३०८८. कृपा	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
२३०८९. कृपा	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
२३०९०. कृपा	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
२३०९१. कृपा	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
२३०९२. कृपा	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
२३०९३. कृपा	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
२३०९४. कृपा	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
२३०९५. कृपा	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
२३०९६. कृपा	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
२३०९७. कृपा	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
२३०९८. कृपा	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
२३०९९. कृपाचार्य	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
२३१००. कृपादृष्टी	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
२३१०१. कृपादृष्टी	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
२३१०२. कृपादृष्टी	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेंसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
२३१०३. कृपादृष्टी	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
२३१०४. कृपानिधि	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
२३१०५. कृपानिधि	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
२३१०६. कृपानिधी	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
२३१०७. कृपानिधी	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
२३१०८. कृपानिधी	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
२३१०९. कृपानिधे	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
२३११०. कृपापीयूषसजळु	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
२३१११. कृपाप्रसादें	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
२३११२. कृपाफळीं	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०

२३११३. कृपाभांडवल	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्मजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
२३११४. कृपामंदानिळें	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७
२३११५. कृपामृतें	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
२३११६. कृपाळु	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
२३११७. कृपाळुचक्रवर्ती	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
२३११८. कृपाळुपण	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
२३११९. कृपाळुपणें	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
२३१२०. कृपाळुवा	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
२३१२१. कृपाळुवांचा	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
२३१२२. कृपाळू	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
२३१२३. कृपाळू	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
२३१२४. कृपाळूपण	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
२३१२५. कृपाळूपणें	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
२३१२६. कृपावंतु	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
२३१२७. कृपावंतु	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
२३१२८. कृपावंतु	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
२३१२९. कृपावशें	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
२३१३०. कृपासावायें	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
२३१३१. कृपासिंधु	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
२३१३२. कृपे	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
२३१३३. कृपे	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
२३१३४. कृपेंसि	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
२३१३५. कृपेचां	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
२३१३६. कृपेची	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
२३१३७. कृपेची	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली बोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
२३१३८. कृपेची	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
२३१३९. कृपेचें	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०

२३१४०. कृपेचेनि	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
२३१४१. कृपेचेनि	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
२३१४२. कृपेनें	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
२३१४३. कृपेशीं	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
२३१४४. कृमि	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
२३१४५. कृमिकीटक	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
२३१४६. कृमिदोषीं	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
२३१४७. कृमिही	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
२३१४८. कृमी	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
२३१४९. कृमी	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
२३१५०. कृमींचा	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
२३१५१. कृश	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
२३१५२. कृशु	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
२३१५३. कृशें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
२३१५४. कृषी	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
२३१५५. कृषीवळु	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
२३१५६. कृष्ण	आर्धींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
२३१५७. कृष्ण	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
२३१५८. कृष्ण	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
२३१५९. कृष्ण	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
२३१६०. कृष्ण	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
२३१६१. कृष्ण	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देई	ज्ञाने.५.११.७०
२३१६२. कृष्ण	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
२३१६३. कृष्ण	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
२३१६४. कृष्ण	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
२३१६५. कृष्ण	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
२३१६६. कृष्ण	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७

२३१६७. कृष्ण	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
२३१६८. कृष्ण	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
२३१६९. कृष्ण	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
२३१७०. कृष्ण	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
२३१७१. कृष्ण	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
२३१७२. कृष्ण	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
२३१७३. कृष्ण	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
२३१७४. कृष्ण	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
२३१७५. कृष्ण	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
२३१७६. कृष्ण	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
२३१७७. कृष्ण	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
२३१७८. कृष्ण	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
२३१७९. कृष्ण	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
२३१८०. कृष्ण	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
२३१८१. कृष्ण	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
२३१८२. कृष्णकृपा	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
२३१८३. कृष्णकृपे	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
२३१८४. कृष्णचरणचतुरु	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
२३१८५. कृष्णजी	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
२३१८६. कृष्णत्व	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
२३१८७. कृष्णदिवसें	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
२३१८८. कृष्णद्रुमाचीं	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७
२३१८९. कृष्णपक्षु	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
२३१९०. कृष्णपण	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
२३१९१. कृष्णमूर्तीची	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
२३१९२. कृष्णमूर्तीलागीं	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
२३१९३. कृष्णमेघाचिया	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४

२३१९४. कृष्णरूपडें	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
२३१९५. कृष्णरूपीं	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
२३१९६. कृष्णवाक्य	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
२३१९७. कृष्णवाक्यबीजा	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
२३१९८. कृष्णसुख	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
२३१९९. कृष्णसुखाचेंचि	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
२३२००. कृष्णस्नेहाचें	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
२३२०१. कृष्णहृदयासि	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
२३२०२. कृष्णा	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
२३२०३. कृष्णा	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
२३२०४. कृष्णा	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
२३२०५. कृष्णा	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
२३२०६. कृष्णा	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
२३२०७. कृष्णा	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
२३२०८. कृष्णा	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
२३२०९. कृष्णा	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
२३२१०. कृष्णा	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
२३२११. कृष्णा	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
२३२१२. कृष्णा	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
२३२१३. कृष्णा	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
२३२१४. कृष्णाआंगीं	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
२३२१५. कृष्णाकृती	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
२३२१६. कृष्णाकृतीचिये	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
२३२१७. कृष्णाचिया	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
२३२१८. कृष्णाचें	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
२३२१९. कृष्णाचेया	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंतःकरण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
२३२२०. कृष्णातें	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९

२३२२१. कृष्णातें	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
२३२२२. कृष्णातें	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
२३२२३. कृष्णादिक	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
२३२२४. कृष्णादिकीं	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
२३२२५. कृष्णार्जुन	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
२३२२६. कृष्णार्जुनवाचोक्तीं	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
२३२२७. कृष्णार्जुनसंगमीं	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
२३२२८. कृष्णार्जुनसंवादु	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
२३२२९. कृष्णार्जुनांचा	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
२३२३०. कृष्णार्जुनाचें	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
२३२३१. कृष्णार्जुनांचें	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
२३२३२. कृष्णार्जुनीं	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
२३२३३. कृष्णाही	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
२३२३४. कृष्णीं	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
२३२३५. कृष्णु	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
२३२३६. कृष्णें	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
२३२३७. कृष्णें	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
२३२३८. कृष्णें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
२३२३९. कृष्णें	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
२३२४०. कृष्णें	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
२३२४१. कृष्णें	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
२३२४२. कें	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
२३२४३. कें	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
२३२४४. कें	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
२३२४५. कें	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
२३२४६. कें	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
२३२४७. कें	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३

२३२४८. कें	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
२३२४९. कें	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
२३२५०. कें	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
२३२५१. कें	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
२३२५२. कें	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
२३२५३. कें	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
२३२५४. कें	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
२३२५५. कें	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
२३२५६. कें	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
२३२५७. कें	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
२३२५८. कें	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
२३२५९. कें	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
२३२६०. कें	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
२३२६१. कें	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
२३२६२. कें	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
२३२६३. कें	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
२३२६४. कें	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
२३२६५. कें	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
२३२६६. कें	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
२३२६७. कें	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
२३२६८. कें	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
२३२६९. कें	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
२३२७०. कें	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
२३२७१. कें	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
२३२७२. कें	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
२३२७३. कें	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
२३२७४. कें	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७

२३२७५. कें	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
२३२७६. कें	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
२३२७७. कें	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
२३२७८. कें	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
२३२७९. कें	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
२३२८०. कें	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
२३२८१. कें	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
२३२८२. कें	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
२३२८३. कें	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
२३२८४. कें	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
२३२८५. कें	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
२३२८६. कें	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
२३२८७. कें	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
२३२८८. कें	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
२३२८९. कें	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
२३२९०. कें	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
२३२९१. कें	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
२३२९२. कें	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
२३२९३. कें	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
२३२९४. कें	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
२३२९५. कें	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
२३२९६. कें	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
२३२९७. कें	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
२३२९८. कें	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
२३२९९. कें	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
२३३००. कें	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
२३३०१. के	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२

२३३०२. केंकाणें	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणें । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
२३३०३. केंवीं	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
२३३०४. केंवीं	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
२३३०५. केंवीं	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
२३३०६. केंवेळीं	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
२३३०७. केंही	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
२३३०८. केंही	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
२३३०९. केंही	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
२३३१०. केंहीं	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
२३३११. केंही	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
२३३१२. केंही	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
२३३१३. केंही	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
२३३१४. केंहीं	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
२३३१५. केउता	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
२३३१६. केउता	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
२३३१७. केउता	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
२३३१८. केउता	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
२३३१९. केउतिया	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
२३३२०. केउती	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
२३३२१. केउती	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
२३३२२. केउती	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
२३३२३. केउते	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
२३३२४. केउते	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
२३३२५. केउतें	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
२३३२६. केउतें	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
२३३२७. केउतें	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
२३३२८. केउतें	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४

२३३२९. केउतें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
२३३३०. केउतें	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
२३३३१. केणि	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
२३३३२. केणी	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
२३३३३. केणें	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
२३३३४. केणें	बाप दुःखाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
२३३३५. केतुकें	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
२३३३६. केतुकें	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
२३३३७. केतुकें	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
२३३३८. केतुकेनि	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
२३३३९. केतुला	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
२३३४०. केतुला	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
२३३४१. केतुला	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
२३३४२. केतुली	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
२३३४३. केतुलें	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
२३३४४. केतुलेनि	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
२३३४५. केतुलेनि	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
२३३४६. केतूचें	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
२३३४७. केधवां	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
२३३४८. केधवां	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
२३३४९. केधवां	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
२३३५०. केधवां	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
२३३५१. केयूरादिकीं	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
२३३५२. केर	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
२३३५३. केरु	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
२३३५४. केरु	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
२३३५५. केरु	अहा सहस्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९

२३३५६. केरु	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
२३३५७. केरु	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
२३३५८. केला	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
२३३५९. केला	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
२३३६०. केला	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
२३३६१. केला	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
२३३६२. केला	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
२३३६३. केला	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
२३३६४. केला	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
२३३६५. केला	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
२३३६६. केला	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
२३३६७. केला	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
२३३६८. केला	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
२३३६९. केला	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
२३३७०. केला	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
२३३७१. केला	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
२३३७२. केला	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
२३३७३. केला	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
२३३७४. केला	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
२३३७५. केला	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
२३३७६. केला	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
२३३७७. केला	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
२३३७८. केला	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
२३३७९. केला	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
२३३८०. केला	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
२३३८१. केला	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
२३३८२. केला	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३

२३३८३. केला	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
२३३८४. केला	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
२३३८५. केला	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
२३३८६. केला	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
२३३८७. केला	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
२३३८८. केला	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
२३३८९. केला	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
२३३९०. केला	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
२३३९१. केला	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
२३३९२. केला	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
२३३९३. केला	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
२३३९४. केला	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
२३३९५. केला	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
२३३९६. केला	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
२३३९७. केला	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
२३३९८. केला	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
२३३९९. केला	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
२३४००. केला	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
२३४०१. केला	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
२३४०२. केला	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
२३४०३. केला	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
२३४०४. केला	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
२३४०५. केला	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
२३४०६. केला	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
२३४०७. केला	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
२३४०८. केला	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
२३४०९. केला	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४

२३४१०. केला	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
२३४११. केला	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थें कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
२३४१२. केला	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
२३४१३. केला	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
२३४१४. केला	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
२३४१५. केला	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
२३४१६. केला	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
२३४१७. केला	ऐसें म्हणोनि पार्थें । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
२३४१८. केला	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
२३४१९. केला	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
२३४२०. केला	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
२३४२१. केला	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
२३४२२. केला	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
२३४२३. केला	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
२३४२४. केला	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
२३४२५. केला	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
२३४२६. केला	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
२३४२७. केला	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
२३४२८. केला	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
२३४२९. केला	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
२३४३०. केला	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
२३४३१. केला	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
२३४३२. केला	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
२३४३३. केला	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
२३४३४. केला	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
२३४३५. केला	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
२३४३६. केला	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१

२३४३७. केला	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
२३४३८. केला	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
२३४३९. केला	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
२३४४०. केला	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
२३४४१. केलां	आणि केलां कर्मी पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
२३४४२. केलासी	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
२३४४३. केलिप्रिय	जयजय देव निश्चळ । चलितचित्तपानतुंदिल । जगदुन्मीलनाविरल । केलिप्रिय	ज्ञाने.१८.६
२३४४४. केलिया	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
२३४४५. केलिया	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
२३४४६. केलिया	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
२३४४७. केलिया	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
२३४४८. केलिया	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
२३४४९. केलिया	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
२३४५०. केलिया	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
२३४५१. केलिया	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
२३४५२. केलिया	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
२३४५३. केलिया	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
२३४५४. केलिया	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
२३४५५. केलिया	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
२३४५६. केलिया	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
२३४५७. केलिया	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
२३४५८. केलियां	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
२३४५९. केलियाऐसी	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
२३४६०. केलियाची	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्मे द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
२३४६१. केलियाचें	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मी या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
२३४६२. केलियानुरूप	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
२३४६३. केलियाहि	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५

२३४६४. केलियाही	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
२३४६५. केलिये	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
२३४६६. केली	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
२३४६७. केली	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
२३४६८. केली	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
२३४६९. केली	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एर्थीची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
२३४७०. केली	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
२३४७१. केली	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
२३४७२. केली	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
२३४७३. केली	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
२३४७४. केली	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
२३४७५. केली	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
२३४७६. केली	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
२३४७७. केली	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
२३४७८. केली	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
२३४७९. केली	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
२३४८०. केली	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
२३४८१. केली	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
२३४८२. केली	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
२३४८३. केली	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
२३४८४. केली	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
२३४८५. केली	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
२३४८६. केली	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
२३४८७. केली	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
२३४८८. केली	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
२३४८९. केली	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
२३४९०. केली	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९

२३४९१. केली	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
२३४९२. केली	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
२३४९३. केली	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
२३४९४. केली	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
२३४९५. केली	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
२३४९६. केली	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
२३४९७. केली	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
२३४९८. केली	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
२३४९९. केली	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
२३५००. केली	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
२३५०१. केली	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
२३५०२. केली	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
२३५०३. केली	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
२३५०४. केली	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
२३५०५. केली	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
२३५०६. केली	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
२३५०७. केली	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
२३५०८. केली	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
२३५०९. केली	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
२३५१०. केली	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
२३५११. केली	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
२३५१२. केली	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
२३५१३. केली	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
२३५१४. केली	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
२३५१५. केली	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
२३५१६. केली	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
२३५१७. केली	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२

२३५१८. केली	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
२३५१९. केली	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
२३५२०. केली	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
२३५२१. केली	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
२३५२२. केली	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
२३५२३. केलीं	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्मे केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
२३५२४. केलीं	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
२३५२५. केलीं	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
२३५२६. केलीं	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
२३५२७. केलीं	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
२३५२८. केलीं	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
२३५२९. केलीं	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
२३५३०. केलीं	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
२३५३१. केलीं	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
२३५३२. केलीं	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
२३५३३. केलीं	तैसीं एके हातवटिया । कर्मे केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
२३५३४. केलीं	प्रकृति करी कर्मे । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
२३५३५. केलीं	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
२३५३६. केलीं	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
२३५३७. केलीं	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
२३५३८. केले	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
२३५३९. केले	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
२३५४०. केले	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
२३५४१. केले	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
२३५४२. केले	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
२३५४३. केले	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
२३५४४. केले	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२

२३५४५. केले	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
२३५४६. केले	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
२३५४७. केले	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
२३५४८. केले	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
२३५४९. केले	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
२३५५०. केले	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
२३५५१. केले	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
२३५५२. केले	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
२३५५३. केले	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
२३५५४. केले	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
२३५५५. केले	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
२३५५६. केले	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
२३५५७. केले	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
२३५५८. केले	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
२३५५९. केले	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
२३५६०. केले	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
२३५६१. केले	केले कर्मी जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
२३५६२. केले	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
२३५६३. केले	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
२३५६४. केले	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
२३५६५. केलें	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
२३५६६. केलें	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
२३५६७. केलें	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
२३५६८. केलें	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
२३५६९. केलें	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
२३५७०. केलें	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
२३५७१. केलें	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०

२३५७२. केलें	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
२३५७३. केलें	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
२३५७४. केलें	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
२३५७५. केलें	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
२३५७६. केलें	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
२३५७७. केलें	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
२३५७८. केलें	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
२३५७९. केलें	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
२३५८०. केलें	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
२३५८१. केलें	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
२३५८२. केलें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
२३५८३. केलें	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
२३५८४. केलें	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
२३५८५. केलें	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
२३५८६. केलें	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
२३५८७. केलें	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
२३५८८. केलें	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
२३५८९. केलें	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
२३५९०. केलें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
२३५९१. केलें	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
२३५९२. केलें	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावो । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
२३५९३. केलें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
२३५९४. केलें	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
२३५९५. केलें	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
२३५९६. केलें	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
२३५९७. केलें	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
२३५९८. केलें	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८

२३५९९. केलें	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
२३६००. केलें	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
२३६०१. केलें	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
२३६०२. केलें	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
२३६०३. केलें	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
२३६०४. केलें	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
२३६०५. केलें	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
२३६०६. केलें	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
२३६०७. केलें	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
२३६०८. केलें	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
२३६०९. केलें	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
२३६१०. केलें	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
२३६११. केलें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
२३६१२. केलें	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
२३६१३. केलें	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
२३६१४. केलें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
२३६१५. केलें	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
२३६१६. केलें	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
२३६१७. केलें	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
२३६१८. केलें	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
२३६१९. केलें	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
२३६२०. केलें	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
२३६२१. केलें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
२३६२२. केलें	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
२३६२३. केलें	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
२३६२४. केलें	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
२३६२५. केलें	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१

२३६२६. केलें	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
२३६२७. केलें	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
२३६२८. केलें	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४
२३६२९. केलें	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
२३६३०. केलें	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
२३६३१. केलें	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
२३६३२. केलें	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
२३६३३. केलें	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
२३६३४. केलें	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
२३६३५. केलें	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
२३६३६. केलें	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
२३६३७. केलें	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
२३६३८. केलें	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
२३६३९. केलें	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१
२३६४०. केलें	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
२३६४१. केलें	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
२३६४२. केलें	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
२३६४३. केलें	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
२३६४४. केलें	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
२३६४५. केलें	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
२३६४६. केलें	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
२३६४७. केलें	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
२३६४८. केलें	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
२३६४९. केलें	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
२३६५०. केलें	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
२३६५१. केलें	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
२३६५२. केलें	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८

२३६५३. केलें	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
२३६५४. केलें	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
२३६५५. केलें	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
२३६५६. केलें	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
२३६५७. केलें	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
२३६५८. केलें	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
२३६५९. केलें	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
२३६६०. केलें	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्में	ज्ञाने.१८.१६.३९४
२३६६१. केलें	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
२३६६२. केलें	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
२३६६३. केलें	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
२३६६४. केलें	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
२३६६५. केलें	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
२३६६६. केलें	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
२३६६७. केलें	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
२३६६८. केलें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
२३६६९. केलें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
२३६७०. केलें	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
२३६७१. केलें	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
२३६७२. केलें	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
२३६७३. केलें	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
२३६७४. केलें	देहनिर्वाहापुरतें । राहाटवी हातांपायांतें । किंबहुना आपैतें । सबाह्य केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०२९
२३६७५. केलें	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
२३६७६. केलें	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
२३६७७. केलें	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
२३६७८. केलें	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
२३६७९. केलें	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६

२३६८०. केलें	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
२३६८१. केलें	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
२३६८२. केलें	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
२३६८३. केलें	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
२३६८४. केलें	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
२३६८५. केलें	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
२३६८६. केलें	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
२३६८७. केलें	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
२३६८८. केलें	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
२३६८९. केलें	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
२३६९०. केलें	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
२३६९१. केलें	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
२३६९२. केलें	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५
२३६९३. केलेंनिसीं	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
२३६९४. केलेंपण	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
२३६९५. केलेंही	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
२३६९६. केलेनिवीण	जैसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
२३६९७. केलेया	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
२३६९८. केळवली	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
२३६९९. केळी	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
२३७००. केळी	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
२३७०१. केळी	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
२३७०२. केळीं	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
२३७०३. केळीची	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
२३७०४. केळीची	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
२३७०५. केळींचें	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
२३७०६. केळीतें	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५

२३७०७. केळें	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
२३७०८. केवढा	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
२३७०९. केवढा	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
२३७१०. केवढा	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
२३७११. केवढी	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
२३७१२. केवढे	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
२३७१३. केवढें	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
२३७१४. केवढें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
२३७१५. केवढें	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
२३७१६. केवढें	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
२३७१७. केवढें	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
२३७१८. केवढें	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
२३७१९. केवढें	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
२३७२०. केवळ	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
२३७२१. केवळ	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
२३७२२. केवळ	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
२३७२३. केवळ	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
२३७२४. केवळ	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
२३७२५. केवळ	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८
२३७२६. केवळ	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
२३७२७. केवळ	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
२३७२८. केवळ	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
२३७२९. केवळ	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
२३७३०. केवळ	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
२३७३१. केवळ	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
२३७३२. केवळ	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
२३७३३. केवळ	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७

२३७३४. केवळ	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
२३७३५. केवळ	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
२३७३६. केवळ	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
२३७३७. केवळ	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
२३७३८. केवळ	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
२३७३९. केवळ	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
२३७४०. केवळ	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
२३७४१. केवळ	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
२३७४२. केवळ	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
२३७४३. केवळ	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
२३७४४. केवळ	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
२३७४५. केवळ	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
२३७४६. केवळ	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
२३७४७. केवळ	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
२३७४८. केवळ	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
२३७४९. केवळ	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
२३७५०. केवळ	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
२३७५१. केवळ	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
२३७५२. केवळ	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
२३७५३. केवळ	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
२३७५४. केवळ	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
२३७५५. केवळ	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
२३७५६. केवळ	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहे देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
२३७५७. केवळ	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
२३७५८. केवळ	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दु:ख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
२३७५९. केवळ	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
२३७६०. केवळ	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००

२३७६१. केवळ	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
२३७६२. केवळ	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
२३७६३. केवळ	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
२३७६४. केवळ	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
२३७६५. केवळ	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
२३७६६. केवळ	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
२३७६७. केवळ	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
२३७६८. केवळ	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्में । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
२३७६९. केवळ	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
२३७७०. केवळ	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
२३७७१. केवळ	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
२३७७२. केवळ	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
२३७७३. केवळ	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
२३७७४. केवळ	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दुःखें	ज्ञाने.१७.९.१५१
२३७७५. केवळ	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
२३७७६. केवळ	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
२३७७७. केवळ	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
२३७७८. केवळ	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
२३७७९. केवळ	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
२३७८०. केवळ	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
२३७८१. केवळ	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
२३७८२. केवळ	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
२३७८३. केवळ	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
२३७८४. केवळ	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
२३७८५. केवळ	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
२३७८६. केवळ	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
२३७८७. केवळ	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४

२३७८८. केवळ	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ। दिठी सूनि केवळ। कीजे जैसें कां जळ। सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
२३७८९. केवळ	तें कर्ताकर्मकर्मफळ। ये त्रिपुटी येकी केवळ। वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ-। सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
२३७९०. केवळ	यालागीं हें सकळ। तिहीं गुणांचेंचि केवळ। घडलें आहे निखिळ। ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
२३७९१. केवळ	पैं जेव्हांही असे किडाळ। तेव्हांही सोनेंचि अढळ। परी तें गेलिया केवळ। उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
२३७९२. केवळ	या ज्ञानभक्ति सहज। भक्तु एकवटला मज। तो मीचि केवळ हें तुज। श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
२३७९३. केवळ	तैसा वेद्याचां विलयीं। केवळ वेदकु उरे पाहीं। तेणें जाणवे तयातेंही। हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
२३७९४. केवळ	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ। तेणें मोक्षोपादान फळ। या दोन्हीं केवळ। साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
२३७९५. केवळ	ना हें आपुलें जन्ममूळ। न विचारीतचि केवळ। न जुंझें ऐसें अढळ। व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
२३७९६. केवळा	हेंच मराठें परियेशीं। तरी बाळकाची चेष्टा जैशी। योगिये कर्मे करिती तैशीं। केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
२३७९७. केवळा	म्हणोनि केवळा पुरुषा। नाहीं होणें भोगणें देखा। येथ गुणसंगुचि अशेखा-। लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
२३७९८. केवळीं	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं। एकें नवजलदश्यामळीं। एकें चांपेगौरीं केवळीं। हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
२३७९९. केवळु	देखा विवेकवंतु सुविमळु। तोचि शुंडादंडु सरळु। जेथ परमानंदु केवळु। महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
२३८००. केवळु	देखें अग्नि विझोनि जाये। मग जे राखोंडी केवळु होये। तैं ते कापुसें गिंवसूं ये। जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
२३८०१. केवळु	ऐसा बोधुचि केवळु। जो होऊनि असे निष्कलु। त्याहीवरी भजनशीळु। माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
२३८०२. केवळु	आणि हाचि प्रकृतिगतु। सुखदुःखभोगीं हेतु। अथवा गुणातीतु। केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
२३८०३. केवळु	ऐसेनि हा सकळु। जगडंबरु निखिळु। श्रद्धेचाचि केवळु। वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
२३८०४. केवळे	विश्व आघवेंचि मावळे। आणि आत्मबोधु तरी नुजळे। तिये अज्ञानदशे केवळे। अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
२३८०५. केवळें	तैसीं नाना विकल्पजाळें। सांडूनि गेलिया सकळें। मन राहे कां केवळें। स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
२३८०६. केविं	हें मनींचि केविं धरिजे। आपण वज्राचेयां बोलिजे। वरी घडे तरी कीजे। भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
२३८०७. केविं	येथ जरी तूं तार्किका। ऐसी हन घेसी शंका। ना येवढी वस्तु हे लोकां। उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
२३८०८. केविं	एकोत्तरेयाचिया वाढी। जे जळतिये आगीं घालिती उडी। ते अनायासें स्वगोडी। सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
२३८०९. केविं	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे। तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे। हा शंकेचा ठाव कीर होये। परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
२३८१०. केविं	तरि करोनि रससोय बरवी। कानीं केविं भरावी। फुलें आणोनि बांधावीं। डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
२३८११. केविं	तरि करोनि रससोय बरवी। कानीं केविं भरावी। फुलें आणोनि बांधावीं। डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
२३८१२. केविं	ते मरणाऐलीचकडे। मज मिळोनि गेले फुडे। मग मरणीं आणिकीकडे। जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
२३८१३. केविं	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे। जेथ शंभूचेंही तप न पुरे। तेथ येर प्राकृत हेंदरें। केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
२३८१४. केविं	तेथ निववािता आणि सगळा। परिमळें चंद्राहूनि आगळा। तो चंदनु केविं अवलीळा। सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७

२३८१५. केविं	यालागीं शतजर्जरी नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
२३८१६. केविं	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
२३८१७. केविं	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
२३८१८. केविं	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
२३८१९. केविं	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
२३८२०. केवी	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
२३८२१. केवी	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
२३८२२. केवीं	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
२३८२३. केवीं	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
२३८२४. केवीं	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
२३८२५. केवीं	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
२३८२६. केवीं	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
२३८२७. केवीं	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
२३८२८. केवीं	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
२३८२९. केवीं	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
२३८३०. केवीं	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
२३८३१. केवीं	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
२३८३२. केवीं	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
२३८३३. केवीं	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
२३८३४. केवीं	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
२३८३५. केवीं	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
२३८३६. केवीं	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
२३८३७. केवीं	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
२३८३८. केवीं	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
२३८३९. केवीं	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्कान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
२३८४०. केवीं	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
२३८४१. केवीं	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३

२३८४२. केवीं	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
२३८४३. केवीं	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
२३८४४. केवीं	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
२३८४५. केवीं	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
२३८४६. केवीं	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
२३८४७. केवीं	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
२३८४८. केवीं	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
२३८४९. केवीं	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
२३८५०. केवीं	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
२३८५१. केवीं	तयां दुःखियां दुःखचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
२३८५२. केवीं	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
२३८५३. केवीं	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
२३८५४. केवीं	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहे चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२३८५५. केवीं	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
२३८५६. केवीं	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
२३८५७. केवीं	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
२३८५८. केवीं	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
२३८५९. केवीं	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
२३८६०. केवीं	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
२३८६१. केवीं	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
२३८६२. केवीं	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
२३८६३. केवीं	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
२३८६४. केवीं	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
२३८६५. केवीं	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
२३८६६. केवीं	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
२३८६७. केवीं	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
२३८६८. केवीं	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२

२३८६९. केवीं	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
२३८७०. केवीं	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
२३८७१. केवीं	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
२३८७२. केवीं	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
२३८७३. केवीं	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
२३८७४. केवीं	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
२३८७५. केवीं	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
२३८७६. केवीं	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
२३८७७. केवीं	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
२३८७८. केवीं	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
२३८७९. केव्हडा	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
२३८८०. केव्हां	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
२३८८१. केव्हां	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
२३८८२. केश	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
२३८८३. केशवरी	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
२३८८४. केशांचा	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
२३८८५. केशिहंता	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
२३८८६. केशीं	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
२३८८७. केशु	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
२३८८८. केसर	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७
२३८८९. केहीं	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
२३८९०. केहीं	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
२३८९१. केहीं	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
२३८९२. केहींचि	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
२३८९३. कैं	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
२३८९४. कैं	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
२३८९५. कैं	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८

२३८९६. कैं	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
२३८९७. कैं	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
२३८९८. कैं	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
२३८९९. कैं	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
२३९००. कैं	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
२३९०१. कैं	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
२३९०२. कैं	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
२३९०३. कैं	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१
२३९०४. कैंचा	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
२३९०५. कैंचा	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
२३९०६. कैंचा	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
२३९०७. कैंचा	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
२३९०८. कैंचा	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
२३९०९. कैंचा	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
२३९१०. कैंचा	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
२३९११. कैंचा	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
२३९१२. कैंचा	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
२३९१३. कैंची	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
२३९१४. कैंची	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
२३९१५. कैंची	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
२३९१६. कैंची	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
२३९१७. कैंची	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
२३९१८. कैंची	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
२३९१९. कैंची	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
२३९२०. कैंची	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
२३९२१. कैंची	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
२३९२२. कैंची	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६

२३९२३. कैंची	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
२३९२४. कैंची	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
२३९२५. कैंची	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
२३९२६. कैंचे	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
२३९२७. कैंचें	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
२३९२८. कैंचें	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
२३९२९. कैंचें	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
२३९३०. कैंचें	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
२३९३१. कैंपखें	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
२३९३२. कैंपक्ष	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
२३९३३. कैकटे	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
२३९३४. कैचा	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
२३९३५. कैचा	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
२३९३६. कैचा	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
२३९३७. कैचा	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
२३९३८. कैची	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
२३९३९. कैचीं	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
२३९४०. कैचे	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
२३९४१. कैचें	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
२३९४२. कैचें	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
२३९४३. कैचें	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
२३९४४. कैचें	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
२३९४५. कैचें	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
२३९४६. कैचें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
२३९४७. कैचें	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
२३९४८. कैचें	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
२३९४९. कैचें	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०

२३९५०. कैचें	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
२३९५१. कैचें	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
२३९५२. कैचें	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
२३९५३. कैचें	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
२३९५४. कैचें	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
२३९५५. कैलासवेरी	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
२३९५६. कैलासु	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
२३९५७. कैलासुही	जी सत्यलोकु तुजमार्जी आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
२३९५८. कैवल्य	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
२३९५९. कैवल्य	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
२३९६०. कैवल्य	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
२३९६१. कैवल्य	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
२३९६२. कैवल्य	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
२३९६३. कैवल्य	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
२३९६४. कैवल्यकामु	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
२३९६५. कैवल्यगुणनिधान	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
२३९६६. कैवल्यदानें	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
२३९६७. कैवल्यदेशींचे	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
२३९६८. कैवल्यपती	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
२३९६९. कैवल्यपती	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
२३९७०. कैवल्यपती	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
२३९७१. कैवल्यपती	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
२३९७२. कैवल्यमार्गीचा	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
२३९७३. कैवल्यरसें	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
२३९७४. कैवल्यसुखासाठीं	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
२३९७५. कैवल्यही	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
२३९७६. कैवल्याऐसें	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८

२३९७७. कैवल्याचा	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
२३९७८. कैवल्याचिया	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
२३९७९. कैवल्यातें	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
२३९८०. कैवल्यातें	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
२३९८१. कैवारें	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
२३९८२. कैवारें	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
२३९८३. कैशापरी	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
२३९८४. कैशी	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
२३९८५. कैशी	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
२३९८६. कैशी	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
२३९८७. कैशी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
२३९८८. कैसा	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
२३९८९. कैसा	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
२३९९०. कैसा	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
२३९९१. कैसा	परी स्वधर्मीं वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
२३९९२. कैसा	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
२३९९३. कैसा	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
२३९९४. कैसा	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
२३९९५. कैसा	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
२३९९६. कैसा	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
२३९९७. कैसा	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीही होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
२३९९८. कैसा	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
२३९९९. कैसा	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
२४०००. कैसा	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
२४००१. कैसा	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
२४००२. कैसा	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
२४००३. कैसा	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७

२४००४. कैसा	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
२४००५. कैसा	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
२४००६. कैसा	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
२४००७. कैसा	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
२४००८. कैसा	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
२४००९. कैसा	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
२४०१०. कैसा	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
२४०११. कैसा	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
२४०१२. कैसा	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
२४०१३. कैसा	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
२४०१४. कैसा	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
२४०१५. कैसा	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
२४०१६. कैसा	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
२४०१७. कैसा	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
२४०१८. कैसा	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
२४०१९. कैसा	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
२४०२०. कैसा	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
२४०२१. कैसा	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
२४०२२. कैसा	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
२४०२३. कैसा	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
२४०२४. कैसा	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
२४०२५. कैसा	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
२४०२६. कैसां	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
२४०२७. कैसिया	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
२४०२८. कैसिया	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
२४०२९. कैसिया	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
२४०३०. कैसी	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५

२४०३१. कैसी	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
२४०३२. कैसी	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
२४०३३. कैसी	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
२४०३४. कैसी	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
२४०३५. कैसी	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
२४०३६. कैसी	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
२४०३७. कैसी	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
२४०३८. कैसी	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
२४०३९. कैसी	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
२४०४०. कैसी	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
२४०४१. कैसी	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
२४०४२. कैसी	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
२४०४३. कैसी	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
२४०४४. कैसीं	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
२४०४५. कैसीं	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
२४०४६. कैसे	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
२४०४७. कैसे	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
२४०४८. कैसे	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
२४०४९. कैसे	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
२४०५०. कैसे	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
२४०५१. कैसे	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
२४०५२. कैसे	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
२४०५३. कैसे	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
२४०५४. कैसें	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
२४०५५. कैसें	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
२४०५६. कैसें	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
२४०५७. कैसें	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११

२४०५८. कैसें	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
२४०५९. कैसें	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
२४०६०. कैसें	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
२४०६१. कैसें	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
२४०६२. कैसें	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
२४०६३. कैसें	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
२४०६४. कैसें	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
२४०६५. कैसें	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
२४०६६. कैसें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
२४०६७. कैसें	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
२४०६८. कैसें	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
२४०६९. कैसें	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
२४०७०. कैसें	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
२४०७१. कैसें	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
२४०७२. कैसें	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
२४०७३. कैसें	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
२४०७४. कैसें	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
२४०७५. कैसें	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
२४०७६. कैसें	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
२४०७७. कैसें	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काइ । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
२४०७८. कैसें	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
२४०७९. कैसें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
२४०८०. कैसें	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
२४०८१. कैसें	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
२४०८२. कैसें	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
२४०८३. कैसें	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
२४०८४. कैसें	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४

२४०८५. कैसें	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
२४०८६. कैसें	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
२४०८७. कैसें	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
२४०८८. कैसें	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
२४०८९. कैसें	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
२४०९०. कैसें	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
२४०९१. कैसें	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
२४०९२. कैसें	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७
२४०९३. कैसें	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
२४०९४. कैसें	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
२४०९५. कैसें	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९
२४०९६. कैसें	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
२४०९७. कैसें	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
२४०९८. कैसें	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
२४०९९. कैसें	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
२४१००. कैसें	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
२४१०१. कैसें	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
२४१०२. कैसें	परप्राणघातें । मेळविती वित्तें । मिनलयां चित्तें । तोषणें कैसें	ज्ञाने.१६.१२.३४७
२४१०३. कैसें	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
२४१०४. कैसें	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
२४१०५. कैसें	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
२४१०६. कैसें	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
२४१०७. कैसें	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
२४१०८. कैसें	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
२४१०९. कैसें	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
२४११०. कैसें	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
२४१११. कैसें	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७

२४११२. कैसें	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
२४११३. कैसें	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
२४११४. कैसेंनि	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
२४११५. कैसेंही	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
२४११६. कैसेनि	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
२४११७. कैसेनि	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
२४११८. कैसेनि	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
२४११९. कैसेनि	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
२४१२०. कैसेनि	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
२४१२१. कैसेनि	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
२४१२२. कैसेनि	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
२४१२३. कैसेनि	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
२४१२४. कैसेनि	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
२४१२५. कैसेनि	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
२४१२६. कैसेनि	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
२४१२७. कैसेनि	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
२४१२८. कैसेनि	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
२४१२९. कैसेनि	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
२४१३०. कैसेनि	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
२४१३१. कैसेनि	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
२४१३२. कैसेनि	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
२४१३३. कैसेनि	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
२४१३४. कैसेनि	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
२४१३५. कैसेनि	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
२४१३६. कैसेनि	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
२४१३७. कैसेनि	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
२४१३८. कैसेनि	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३

२४१३९. कैसेनि	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
२४१४०. कैसेनि	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
२४१४१. कैसेनि	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
२४१४२. कैसेनि	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
२४१४३. कैसेनि	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
२४१४४. कैसेनि	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
२४१४५. कैसेनि	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
२४१४६. कैसेनि	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
२४१४७. कैसेनि	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
२४१४८. कैसेनि	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
२४१४९. कैसेनि	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
२४१५०. कैसेनि	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
२४१५१. कैसेनि	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दुःखें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
२४१५२. कैसेनि	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
२४१५३. कैसेनि	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
२४१५४. कैसेनि	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
२४१५५. कैसेनि	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
२४१५६. कैसेनि	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
२४१५७. कैसेनि	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
२४१५८. कैसेनि	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
२४१५९. कैसेनि	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
२४१६०. कैसेनि	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
२४१६१. कोंड	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
२४१६२. कोंडणी	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
२४१६३. कोंडला	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
२४१६४. कोंडलें	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
२४१६५. कोंडलेपणें	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६

२४१६६. कोंडा	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
२४१६७. कोंडा	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
२४१६८. कोंडा	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
२४१६९. कोंडा	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
२४१७०. कोंडा	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
२४१७१. कोंडिजती	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
२४१७२. कोंडिलीं	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
२४१७३. कोंडी	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
२४१७४. कोंडीं	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
२४१७५. कोंडे	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
२४१७६. कोंडेनि	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
२४१७७. कोंडेल	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
२४१७८. कोंडोनि	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
२४१७९. कोंड्याचा	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
२४१८०. कोंणें	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोंणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
२४१८१. कोंदला	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
२४१८२. कोंदला	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
२४१८३. कोंदला	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
२४१८४. कोंदली	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
२४१८५. कोंदली	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
२४१८६. कोंदलें	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
२४१८७. कोंदलें	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
२४१८८. कोंदलें	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
२४१८९. कोंदलें	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
२४१९०. कोंदलें	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
२४१९१. कोंदाकोंदी	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
२४१९२. कोंदाकोंदी	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णांचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६

२४१९३. कोंदाटलिया	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
२४१९४. कोंदाटें	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
२४१९५. कोंदाटें	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
२४१९६. कोंदे	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
२४१९७. कोंदे	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
२४१९८. कोंदोनि	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
२४१९९. कोंपटी	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
२४२००. कोंबारा	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
२४२०१. कोंभ	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
२४२०२. कोंभ	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
२४२०३. कोंभ	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
२४२०४. कोंभ	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
२४२०५. कोंभ	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
२४२०६. कोंभ	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
२४२०७. कोंभ	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
२४२०८. कोंभ	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
२४२०९. कोंभा	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
२४२१०. कोंभाची	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
२४२११. कोंभेला	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
२४२१२. कोंभेली	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
२४२१३. कोंभैजे	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्परस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
२४२१४. कोंभैलें	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
२४२१५. कोंभैलेनि	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
२४२१६. कोंराळें	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
२४२१७. कोंवळा	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
२४२१८. कोंवळिका	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्परस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
२४२१९. कोंवळिकेचा	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७

२४२२०. कोंवळिकेचेनि	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
२४२२१. कोंवळिये	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
२४२२२. कोंवळीक	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
२४२२३. कोंवळे	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
२४२२४. कोंवळें	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
२४२२५. कोंवळेपणें	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
२४२२६. कोकिल	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
२४२२७. कोकिळही	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
२४२२८. कोकिळाकलरवाचेनि	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
२४२२९. कोकिळु	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
२४२३०. कोकिळु	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
२४२३१. कोकीं	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
२४२३२. कोटिवरी	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
२४२३३. कोटी	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
२४२३४. कोटीवरील	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
२४२३५. कोठा	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
२४२३६. कोठारा	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
२४२३७. कोठारें	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
२४२३८. कोठूनि	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
२४२३९. कोठूनियां	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
२४२४०. कोठ्यामाजी	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
२४२४१. कोड	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
२४२४२. कोड	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
२४२४३. कोड	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
२४२४४. कोड	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
२४२४५. कोड	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
२४२४६. कोड	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७

२४२४७. कोडिवेळां	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
२४२४८. कोडिसवाणी	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
२४२४९. कोडिसवाणी	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
२४२५०. कोडिसवाणें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
२४२५१. कोडिही	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
२४२५२. कोडी	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
२४२५३. कोडी	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
२४२५४. कोडी	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
२४२५५. कोडी	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
२४२५६. कोडी	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
२४२५७. कोडी	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
२४२५८. कोडी	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
२४२५९. कोडी	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
२४२६०. कोडी	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
२४२६१. कोडी	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
२४२६२. कोडी	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
२४२६३. कोडी	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्ठींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
२४२६४. कोडीं	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
२४२६५. कोडीं	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
२४२६६. कोडीचि	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
२४२६७. कोडीची	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
२४२६८. कोडीवरी	जी सहसत्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
२४२६९. कोडीवरी	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
२४२७०. कोडीवरी	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
२४२७१. कोडें	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
२४२७२. कोडें	आर्धींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
२४२७३. कोडें	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४

२४२७४. कोडें	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
२४२७५. कोडें	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
२४२७६. कोडें	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
२४२७७. कोडें	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
२४२७८. कोडें	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
२४२७९. कोडें	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
२४२८०. कोडें	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
२४२८१. कोडें	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
२४२८२. कोडें	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
२४२८३. कोडें	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
२४२८४. कोडें	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
२४२८५. कोडें	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
२४२८६. कोडें	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
२४२८७. कोडें	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
२४२८८. कोडें	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
२४२८९. कोडेंही	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
२४२९०. कोढियाचें	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
२४२९१. कोढी	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
२४२९२. कोढी	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
२४२९३. कोण	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
२४२९४. कोण	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
२४२९५. कोण	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
२४२९६. कोण	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
२४२९७. कोण	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
२४२९८. कोण	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
२४२९९. कोण	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
२४३००. कोण	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०

२४३०१. कोण	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
२४३०२. कोण	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
२४३०३. कोण	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
२४३०४. कोण	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
२४३०५. कोण	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
२४३०६. कोण	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
२४३०७. कोण	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
२४३०८. कोण	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
२४३०९. कोण	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
२४३१०. कोण	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
२४३११. कोण	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
२४३१२. कोण	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
२४३१३. कोण	अथवा द्रुमा यया । अर्धी जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
२४३१४. कोण	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
२४३१५. कोण	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
२४३१६. कोण	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
२४३१७. कोण	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
२४३१८. कोण	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
२४३१९. कोण	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
२४३२०. कोण	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
२४३२१. कोण	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
२४३२२. कोण	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
२४३२३. कोण	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
२४३२४. कोण	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
२४३२५. कोण	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
२४३२६. कोण	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
२४३२७. कोण	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८

२४३२८. कोण	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
२४३२९. कोण	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
२४३३०. कोण	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
२४३३१. कोण	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
२४३३२. कोण	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
२४३३३. कोण	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
२४३३४. कोण	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
२४३३५. कोण	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
२४३३६. कोण	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७
२४३३७. कोण	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७
२४३३८. कोण	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
२४३३९. कोण	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
२४३४०. कोण	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
२४३४१. कोणकोणे	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
२४३४२. कोणा	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
२४३४३. कोणा	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
२४३४४. कोणा	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
२४३४५. कोणा	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
२४३४६. कोणा	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
२४३४७. कोणा	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
२४३४८. कोणा	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
२४३४९. कोणा	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
२४३५०. कोणा	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
२४३५१. कोणा	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७
२४३५२. कोणा	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
२४३५३. कोणा	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
२४३५४. कोणां	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९

२४३५५. कोणाचा	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
२४३५६. कोणाचिये	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
२४३५७. कोणाचीं	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
२४३५८. कोणाचे	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
२४३५९. कोणाचें	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
२४३६०. कोणाचें	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
२४३६१. कोणाचेनि	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
२४३६२. कोणातें	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
२४३६३. कोणातें	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
२४३६४. कोणातेंही	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
२४३६५. कोणातेंही	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
२४३६६. कोणातेंही	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
२४३६७. कोणासि	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
२४३६८. कोणासि	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
२४३६९. कोणासि	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
२४३७०. कोणाही	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
२४३७१. कोणाही	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
२४३७२. कोणाही	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
२४३७३. कोणाही	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
२४३७४. कोणाही	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
२४३७५. कोणी	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
२४३७६. कोणी	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
२४३७७. कोणी	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
२४३७८. कोणी	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
२४३७९. कोणी	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
२४३८०. कोणी	कोणी एकु सुभटा । विचाराचां आगिटां । आत्मानात्मकिटा । पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
२४३८१. कोणी	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४

२४३८२. कोणी	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
२४३८३. कोणी	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
२४३८४. कोणी	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
२४३८५. कोणी	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
२४३८६. कोणी	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
२४३८७. कोणी	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
२४३८८. कोणी	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
२४३८९. कोणी	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
२४३९०. कोणी	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
२४३९१. कोणी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
२४३९२. कोणीकडूनि	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
२४३९३. कोणीकडे	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
२४३९४. कोणीचि	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
२४३९५. कोणीही	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
२४३९६. कोणीही	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
२४३९७. कोणु	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
२४३९८. कोणे	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
२४३९९. कोणे	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
२४४००. कोणे	गुरुकृपास्नेहसलिलीं । आपण होय मासोळी । कोणे एके वेळीं । हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
२४४०१. कोणे	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
२४४०२. कोणे	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
२४४०३. कोणे	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
२४४०४. कोणे	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
२४४०५. कोणे	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
२४४०६. कोणे	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
२४४०७. कोणे	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
२४४०८. कोणे	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९

२४४०९. कोणें	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
२४४१०. कोणें	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
२४४११. कोणें	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
२४४१२. कोणें	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
२४४१३. कोणें	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
२४४१४. कोणें	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
२४४१५. कोणें	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
२४४१६. कोणें	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
२४४१७. कोणें	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
२४४१८. कोणें	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
२४४१९. कोणें	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
२४४२०. कोणें	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
२४४२१. कोणें	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
२४४२२. कोणें	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
२४४२३. कोणें	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
२४४२४. कोणें	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
२४४२५. कोणें	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
२४४२६. कोणें	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
२४४२७. कोणें	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
२४४२८. कोणें	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
२४४२९. कोणें	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
२४४३०. कोणें	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
२४४३१. कोणेएके	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
२४४३२. कोणेच	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
२४४३३. कोणेसीं	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
२४४३४. कोणेही	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
२४४३५. कोणेही	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५

२४४३६. कोणेही	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
२४४३७. कोणेही	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
२४४३८. कोण्हा	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
२४४३९. कोण्हासि	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
२४४४०. कोण्हासि	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
२४४४१. कोण्हासी	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
२४४४२. कोण्हासी	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
२४४४३. कोण्हाही	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
२४४४४. कोण्हाही	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
२४४४५. कोण्ही	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
२४४४६. कोण्ही	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
२४४४७. कोण्ही	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
२४४४८. कोण्ही	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
२४४४९. कोण्ही	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
२४४५०. कोण्ही	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
२४४५१. कोण्ही	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
२४४५२. कोण्ही	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
२४४५३. कोण्ही	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
२४४५४. कोण्ही	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
२४४५५. कोण्ही	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
२४४५६. कोण्ही	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
२४४५७. कोण्हीं	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
२४४५८. कोण्हीच	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
२४४५९. कोण्हीही	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
२४४६०. कोण्हेचि	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
२४४६१. कोत	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
२४४६२. कोता	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५

२४४६३. कोदंड	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
२४४६४. कोदंडपाणी	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
२४४६५. कोदंडपाणी	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
२४४६६. कोदंडपाणी	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
२४४६७. कोनकोंपरा	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
२४४६८. कोनीं	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
२४४६९. कोप	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
२४४७०. कोपट	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
२४४७१. कोपप्रसाद	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
२४४७२. कोपला	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
२४४७३. कोपा	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
२४४७४. कोपाल	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
२४४७५. कोपावें	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
२४४७६. कोपावें	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
२४४७७. कोपावें	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
२४४७८. कोपीं	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
२४४७९. कोपे	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
२४४८०. कोपे	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
२४४८१. कोपे	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
२४४८२. कोपें	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
२४४८३. कोपें	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
२४४८४. कोपें	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
२४४८५. कोपों	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
२४४८६. कोपों	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
२४४८७. कोपोनि	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
२४४८८. कोपोनि	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
२४४८९. कोपोनि	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९

२४४९०. कोपोनि	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
२४४९१. कोपोनियां	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
२४४९२. कोमलांकुरीं	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
२४४९३. कोमाइला	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
२४४९४. कोर	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
२४४९५. कोरडा	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
२४४९६. कोरडा	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
२४४९७. कोरडा	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
२४४९८. कोरडियेचि	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
२४४९९. कोरडी	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
२४५००. कोरडीं	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
२४५०१. कोरडीं	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
२४५०२. कोरडे	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
२४५०३. कोरडे	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
२४५०४. कोरडें	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
२४५०५. कोरडें	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
२४५०६. कोरडें	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
२४५०७. कोरडें	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
२४५०८. कोरान्न	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
२४५०९. कोरिवें	मग मध्यमामध्यविवरें । तेणें कोरिवें दादरें । ठाकिलें चवरें । ब्रह्मरंध्रीचें	ज्ञाने.१२.४.५५
२४५१०. कोरूं	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
२४५११. कोलकाठी	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
२४५१२. कोलती	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
२४५१३. कोलिताही	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
२४५१४. कोलौरिचे	येर चेष्टविते जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
२४५१५. कोल्हा	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
२४५१६. कोल्हा	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८

२४५१७. कोल्हा	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
२४५१८. कोल्हाटियांचा	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
२४५१९. कोल्हें	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
२४५२०. कोल्हेया	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
२४५२१. कोल्हेरीचे	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
२४५२२. कोळसयाचा	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
२४५२३. कोळसा	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
२४५२४. कोळसा	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
२४५२५. कोळसा	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
२४५२६. कोळियें	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
२४५२७. कोळिसे	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
२४५२८. कोळें	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
२४५२९. कोश	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
२४५३०. कोशकिटु	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
२४५३१. कोशकिडे	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
२४५३२. कोशकीटकाचिया	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
२४५३३. कोहंविकल्पांचें	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
२४५३४. कौतुक	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
२४५३५. कौतुक	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
२४५३६. कौतुक	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
२४५३७. कौतुक	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
२४५३८. कौतुक	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
२४५३९. कौतुकां	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
२४५४०. कौतुकीं	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
२४५४१. कौतुकीं	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
२४५४२. कौतुकें	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
२४५४३. कौतुकें	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दुःखें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०

२४५४४. कौतुकें	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
२४५४५. कौतुकें	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
२४५४६. कौतुकें	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्मे करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
२४५४७. कौतुकें	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
२४५४८. कौतुकें	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
२४५४९. कौतुकें	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
२४५५०. कौतुकें	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीं होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
२४५५१. कौतुकें	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
२४५५२. कौतुकें	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
२४५५३. कौतुकें	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
२४५५४. कौतुकें	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
२४५५५. कौतुकें	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
२४५५६. कौतुकें	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
२४५५७. कौतुकें	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
२४५५८. कौतुकें	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
२४५५९. कौतुकें	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
२४५६०. कौतुकें	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
२४५६१. कौतुकें	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
२४५६२. कौतुकें	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
२४५६३. कौतुकें	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महीं भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
२४५६४. कौतुकें	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
२४५६५. कौमारत्व	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
२४५६६. कौरव	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
२४५६७. कौरव	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दु:स्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
२४५६८. कौरव	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
२४५६९. कौरव	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
२४५७०. कौरवकुळचक्रवर्ती	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५

२४५७१. कौरवकुळींचे	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
२४५७२. कौरवदळीं	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
२४५७३. कौरवराया	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
२४५७४. कौरवां	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
२४५७५. कौरवां	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
२४५७६. कौरवां	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
२४५७७. कौरवांचा	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
२४५७८. कौरवांचिया	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२
२४५७९. कौरवांचिया	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
२४५८०. कौरवांतें	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
२४५८१. कौरवांतें	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
२४५८२. कौरवातें	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
२४५८३. कौरवेशा	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
२४५८४. कौस्तुभ	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
२४५८५. कौस्तुभाहूनि	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
२४५८६. क्रतु	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
२४५८७. क्रतुही	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
२४५८८. क्रमयोग	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
२४५८९. क्रमयोगप्रासादाचा	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
२४५९०. क्रमयोगबोधें	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
२४५९१. क्रमयोगा	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
२४५९२. क्रमयोगाची	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
२४५९३. क्रमयोगियां	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
२४५९४. क्रमयोगी	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
२४५९५. क्रमयोगी	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
२४५९६. क्रमयोगीं	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
२४५९७. क्रमाचें	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०

२४५९८. क्रमिला	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
२४५९९. क्रमी	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
२४६००. क्रमी	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
२४६०१. क्रमें	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
२४६०२. क्रमेंचि	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
२४६०३. क्रमोनि	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
२४६०४. क्रांतदर्शी	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
२४६०५. क्रांतें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दु:खें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
२४६०६. क्रिया	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
२४६०७. क्रिया	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
२४६०८. क्रिया	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
२४६०९. क्रिया	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
२४६१०. क्रिया	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
२४६११. क्रिया	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
२४६१२. क्रिया	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
२४६१३. क्रिया	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
२४६१४. क्रिया	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
२४६१५. क्रिया	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
२४६१६. क्रिया	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
२४६१७. क्रिया	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दु:खें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
२४६१८. क्रिया	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
२४६१९. क्रिया	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
२४६२०. क्रिया	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
२४६२१. क्रिया	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४
२४६२२. क्रिया	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
२४६२३. क्रिया	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
२४६२४. क्रिया	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७

२४६२५. क्रिया	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
२४६२६. क्रिया	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
२४६२७. क्रिया	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
२४६२८. क्रिया	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
२४६२९. क्रिया	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
२४६३०. क्रिया	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
२४६३१. क्रिया	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
२४६३२. क्रिया	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
२४६३३. क्रिया	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
२४६३४. क्रिया	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
२४६३५. क्रिया	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
२४६३६. क्रिया	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
२४६३७. क्रिया	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
२४६३८. क्रिया	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
२४६३९. क्रिया	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
२४६४०. क्रिया	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
२४६४१. क्रिया	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
२४६४२. क्रिया	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
२४६४३. क्रिया	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
२४६४४. क्रिया-	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
२४६४५. क्रियां	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
२४६४६. क्रियांचिये	तेतुलेनि गा वेगें । स्वर्गसंसारपांगें । आगींमाजी रिगे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१४.७.१७१
२४६४७. क्रियांचिये	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
२४६४८. क्रियांपासीं	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
२४६४९. क्रियाकलापु	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
२४६५०. क्रियाजात	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
२४६५१. क्रियाजात	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९

२४६५२. क्रियाजात	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
२४६५३. क्रियाजात	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
२४६५४. क्रियाजात	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
२४६५५. क्रियाजात	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण । तैसें देहादिपंचकारण । होय आपणयां आपण । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
२४६५६. क्रियाजात	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
२४६५७. क्रियाजात	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
२४६५८. क्रियाजात	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
२४६५९. क्रियाजातां	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
२४६६०. क्रियाजातातें	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
२४६६१. क्रियानिर्णयो	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
२४६६२. क्रियाफळ	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
२४६६३. क्रियावाणिज्य	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
२४६६४. क्रियाविधी	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
२४६६५. क्रियाविशेषें	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
२४६६६. क्रियाविशेषें	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
२४६६७. क्रियावीण	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
२४६६८. क्रियाशक्ति	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
२४६६९. क्रियाशक्ति	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
२४६७०. क्रियाशीळु	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
२४६७१. क्रियेचें	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
२४६७२. क्रीडामृगही	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
२४६७३. क्रीडे	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
२४६७४. क्रुद्धें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
२४६७५. क्रूरग्रहांची	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
२४६७६. क्रोध	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
२४६७७. क्रोधा	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
२४६७८. क्रोधाग्नि	मग वोसंडिलेनि दर्पे । कामाही पित्त कुरुपे । तया धर्गी सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४

२४६७९. क्रोधाचां	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिर्धी चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
२४६८०. क्रोधाचिया	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
२४६८१. क्रोधाचिये	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
२४६८२. क्रोधाचीही	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
२४६८३. क्रोधाचें	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
२४६८४. क्रोधानळा	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
२४६८५. क्रोधाही	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
२४६८६. क्रोधीं	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
२४६८७. क्रोधु	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
२४६८८. क्रोधु	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
२४६८९. क्रोधु	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
२४६९०. क्रोधु	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दुःखाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
२४६९१. क्रोधु	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
२४६९२. क्रोधें	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
२४६९३. क्रोधोर्मी	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
२४६९४. क्लेशकारें	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
२४६९५. क्लेशगांवींचा	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
२४६९६. क्लेशतरूची	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
२४६९७. क्लेशा	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
२४६९८. क्लेशा-	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्में वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
२४६९९. क्लेशाची	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
२४७००. क्लेशौनि	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढी । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
२४७०१. खंगु	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
२४७०२. खंड	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वींचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
२४७०३. खंडखंडा	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
२४७०४. खंडलें	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
२४७०५. खंडितु	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२

२४७०६. खंडे	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
२४७०७. खंति	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
२४७०८. खंती	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
२४७०९. खंती	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
२४७१०. खंती	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
२४७११. खंती	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
२४७१२. खंती	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
२४७१३. खंती	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
२४७१४. खंती	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
२४७१५. खगें	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
२४७१६. खचिलें	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
२४७१७. खटपटा	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
२४७१८. खटाटोपु	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
२४७१९. खडक	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
२४७२०. खडकावरी	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
२४७२१. खडकीं	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
२४७२२. खडकीं	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
२४७२३. खडकीं	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
२४७२४. खडकें	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
२४७२५. खडखडीत	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सवेंचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
२४७२६. खडबडोनि	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
२४७२७. खडळु	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
२४७२८. खडवाचि	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
२४७२९. खडाडता	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
२४७३०. खडाणे	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
२४७३१. खडु	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
२४७३२. खडुळें	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८

२४७३३. खडुळें	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
२४७३४. खड्ग	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
२४७३५. खड्गलता	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
२४७३६. खणविले	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
२४७३७. खणुवाळा	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
२४७३८. खणुवाळे	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
२४७३९. खणों	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
२४७४०. खता	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
२४७४१. खतीं	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
२४७४२. खतेलें	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
२४७४३. खदिरांगार	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
२४७४४. खदिरांगाराचे	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
२४७४५. खद्योत	अगा सहस्त्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
२४७४६. खद्योता	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
२४७४७. खद्योता	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
२४७४८. खद्योतु	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
२४७४९. खद्योतु	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
२४७५०. खपुष्प	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
२४७५१. खपुष्पाची	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
२४७५२. खरपुसु	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
२४७५३. खरपुसें	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
२४७५४. खरपें	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
२४७५५. खरमरा	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
२४७५६. खरा	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
२४७५७. खरा	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६
२४७५८. खरा	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
२४७५९. खरांटे	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२

२४७६०. खरी	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
२४७६१. खरी	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
२४७६२. खरु	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
२४७६३. खरें	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
२४७६४. खरें	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
२४७६५. खरें	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
२४७६६. खरें	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
२४७६७. खरें	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
२४७६८. खरें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
२४७६९. खरें	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
२४७७०. खऱ्याचेनि	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
२४७७१. खळाची	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
२४७७२. खळाळ	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
२४७७३. खळाळाचां	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
२४७७४. खळाळाचां	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
२४७७५. खळाळाची	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
२४७७६. खळाळीचिया	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
२४७७७. खळाळु	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
२४७७८. खळाळें	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
२४७७९. खळीं	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
२४७८०. खळें	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
२४७८१. खवणेयांचां	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
२४७८२. खवलें	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
२४७८३. खवळणें	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
२४७८४. खवळला	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
२४७८५. खवळले	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
२४७८६. खवळिली	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१

२४७८७. खवळे	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
२४७८८. खसखसां	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
२४७८९. खसासित	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
२४७९०. खांकरेजती	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
२४७९१. खांचती	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
२४७९२. खांची	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
२४७९३. खांचूं	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
२४७९४. खांचे	लोकपाळरांगेचे । राउत जिये पदींचे । उच्चैःश्रवा खांचे । खोलणिये	ज्ञाने.९.२०.३२६
२४७९५. खांचे	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
२४७९६. खांचे	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
२४७९७. खांचे	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
२४७९८. खांडणें	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
२४७९९. खांडावया	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
२४८००. खांडिजे	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
२४८०१. खांडिली	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
२४८०२. खांडिलें	इहीं संतोषवन खांडिलें । धैर्यदुर्ग पाडिले । आनंदरोप सांडिलें । उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
२४८०३. खांडीहूनि	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
२४८०४. खांडुनि	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
२४८०५. खांडुनियां	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
२४८०६. खांडें	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
२४८०७. खांडें	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
२४८०८. खांडें	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
२४८०९. खांडेनि	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
२४८१०. खांदिया	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अधींचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
२४८११. खांदिया	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
२४८१२. खांदियांचे	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
२४८१३. खांदियांपासूनि	खांदियांपासूनि अनेका । पसरलिया शाखोपशाखा । शाखांस्तव देखा । पल्लवपानें	ज्ञाने.१०.६.९९

२४८१४. खांदी	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णींचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
२४८१५. खांदीं	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
२४८१६. खांदु	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
२४८१७. खांदोखांदीं	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
२४८१८. खांब	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
२४८१९. खांब	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
२४८२०. खांबावरील	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
२४८२१. खांबे	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
२४८२२. खांबे	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
२४८२३. खाई	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
२४८२४. खाकरोंही	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
२४८२५. खाखातें	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
२४८२६. खाखातें	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
२४८२७. खागें	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
२४८२८. खागें	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
२४८२९. खागें	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
२४८३०. खागें	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
२४८३१. खागें	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
२४८३२. खाचे	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
२४८३३. खाजें	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
२४८३४. खाणी	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
२४८३५. खाणी	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
२४८३६. खाणी	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
२४८३७. खाणी	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
२४८३८. खाणी	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
२४८३९. खाणी	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
२४८४०. खाणी	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५

२४८४१. खाणी	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
२४८४२. खाणी	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
२४८४३. खाणी	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
२४८४४. खाणी	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
२४८४५. खाणी	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
२४८४६. खाणी	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
२४८४७. खाणी	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
२४८४८. खाणी	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
२४८४९. खाणी	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
२४८५०. खाणी	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
२४८५१. खाणें	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
२४८५२. खाणें	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
२४८५३. खाणोनि	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
२४८५४. खातखातांचि	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
२४८५५. खातवडे	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
२४८५६. खातां	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
२४८५७. खातां	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
२४८५८. खातां	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
२४८५९. खातां	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
२४८६०. खाती	तेथ क्षुधादु:खें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
२४८६१. खादलिया	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
२४८६२. खादली	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
२४८६३. खाद्याखाद्य	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
२४८६४. खाद्याखाद्य	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
२४८६५. खापरिया	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
२४८६६. खापरी	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
२४८६७. खापरीं	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९

२४८६८. खापरीं	नाचतया पुण्यगिरी । चिद्भैरवाचां खापरीं । मनपवनाची खीचपुरी । वाढूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०४०
२४८६९. खाय	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
२४८७०. खाय	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
२४८७१. खाय	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
२४८७२. खाय	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
२४८७३. खाय	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
२४८७४. खाय	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
२४८७५. खाय	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
२४८७६. खाय	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
२४८७७. खाये	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
२४८७८. खाये	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
२४८७९. खाये	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
२४८८०. खाये	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
२४८८१. खाये	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
२४८८२. खाये	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
२४८८३. खाये	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
२४८८४. खाये	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
२४८८५. खाये	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
२४८८६. खाये	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
२४८८७. खाये	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
२४८८८. खायें	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्रायें । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
२४८८९. खारट	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
२४८९०. खारु	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
२४८९१. खाल	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
२४८९२. खालविजे	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
२४८९३. खालविला	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
२४८९४. खालवी	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्घ्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३

२४८९५. खालवे	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
२४८९६. खाला	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
२४८९७. खालां	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
२४८९८. खालां	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
२४८९९. खालारा	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
२४९००. खालावती	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
२४९०१. खाली	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
२४९०२. खावया	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
२४९०३. खावी	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
२४९०४. खावें	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थें म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
२४९०५. खावें	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
२४९०६. खावें	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
२४९०७. खिचउशिटा	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
२४९०८. खिचटें	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
२४९०९. खिचटें	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
२४९१०. खिडकी	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
२४९११. खिरडला	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
२४९१२. खिरडे	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
२४९१३. खिरे	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
२४९१४. खिल्लारें	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
२४९१५. खिळिले	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
२४९१६. खिळूं	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
२४९१७. खीचपुरी	नाचतया पुण्यगिरी । चिद्भैरवाचां खापरीं । मनपवनाची खीचपुरी । वाढूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०४०
२४९१८. खुंटलिया	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
२४९१९. खुंटलें	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
२४९२०. खुंटलें	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
२४९२१. खुंटिली	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८

२४९२२. खुंटीं	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
२४९२३. खुंटे	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
२४९२४. खुंटे	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
२४९२५. खुंटे	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
२४९२६. खुंटे	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
२४९२७. खुंटे	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
२४९२८. खुजटा	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
२४९२९. खुजें	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
२४९३०. खुडके	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
२४९३१. खुडिजे	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
२४९३२. खुण	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
२४९३३. खुण	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
२४९३४. खुणचि	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
२४९३५. खुणा	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
२४९३६. खुणा	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
२४९३७. खुणे	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
२४९३८. खुणे	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
२४९३९. खुणेचिया	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
२४९४०. खुणेचें	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
२४९४१. खुणेचें	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
२४९४२. खुतला	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
२४९४३. खुपणें	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
२४९४४. खुपेल	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
२४९४५. खुपेल	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
२४९४६. खुरखोडी	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
२४९४७. खुरतोडी	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
२४९४८. खुरपें	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९

२४९४९. खुरीं	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
२४९५०. खुळा	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
२४९५१. खुळे	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
२४९५२. खुळें	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देतें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
२४९५३. खुण	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
२४९५४. खूण	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
२४९५५. खूण	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
२४९५६. खूण	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
२४९५७. खूण	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
२४९५८. खूण	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
२४९५९. खेंव	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
२४९६०. खेंव	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
२४९६१. खेंव	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
२४९६२. खेंव	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
२४९६३. खेंव	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
२४९६४. खेंव	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
२४९६५. खेंव	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
२४९६६. खेंव	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
२४९६७. खेंव	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
२४९६८. खेंव	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
२४९६९. खेंव	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
२४९७०. खेंव	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
२४९७१. खेवणें	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
२४९७२. खेंवा	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
२४९७३. खेंवासि	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
२४९७४. खेंवीं	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
२४९७५. खेचर	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६

२४९७६. खेचरां	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
२४९७७. खेचराचियाही	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
२४९७८. खेचरु	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
२४९७९. खेदु	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
२४९८०. खेदु	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
२४९८१. खेदु	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
२४९८२. खेदु	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
२४९८३. खेदें	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
२४९८४. खेळ	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
२४९८५. खेळणीं	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६
२४९८६. खेळणें	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
२४९८७. खेळणें	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
२४९८८. खेळणें	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
२४९८९. खेळणें	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
२४९९०. खेळणें	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
२४९९१. खेळत	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
२४९९२. खेळतां	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
२४९९३. खेळतां	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
२४९९४. खेळतां	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
२४९९५. खेळतां	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
२४९९६. खेळतां	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
२४९९७. खेळतां	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
२४९९८. खेळतांचि	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
२४९९९. खेळवी	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
२५०००. खेळवीतसे	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
२५००१. खेळा	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीविताचें	ज्ञाने.१३.७.४४१
२५००२. खेळावया	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०

२५००३. खेळावया	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
२५००४. खेळु	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
२५००५. खेळु	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
२५००६. खेळु	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
२५००७. खेळु	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
२५००८. खेळु	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
२५००९. खेळु	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
२५०१०. खेळे	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
२५०११. खेळे	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
२५०१२. खेळे	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
२५०१३. खेळे	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
२५०१४. खेळे	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
२५०१५. खेळें	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
२५०१६. खेळों	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
२५०१७. खेळौनि	महाप्रळयसेजे । खेळौनि आलें निदिजे । विषमज्ञानें उमजे । कल्पोदयीं	ज्ञाने.१४.३.११२
२५०१८. खेवणें	अष्टादश पुराणें । तींचि मणिभूषणें । पदपद्धती खेवणें । प्रमेयरत्नांचीं	ज्ञाने.१.५
२५०१९. खेवाचें	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
२५०२०. खेवामाजि	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
२५०२१. खेंवो	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
२५०२२. खेंवो	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
२५०२३. खैर	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
२५०२४. खैवंगीं	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७
२५०२५. खोंकरपणें	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
२५०२६. खोंकरें	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
२५०२७. खोंकरें	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
२५०२८. खोंचरा	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
२५०२९. खोंचे	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६

२५०३०. खोंपे	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
२५०३१. खोंविलें	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
२५०३२. खोटी	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
२५०३३. खोटी	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
२५०३४. खोटु	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
२५०३५. खोड	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
२५०३६. खोडा	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
२५०३७. खोडां	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
२५०३८. खोडां	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
२५०३९. खोडे	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
२५०४०. खोपेआंतु	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
२५०४१. खोमणें	स्वेदजप्रभृती । वेगळाल्या भूतीं । जयाचिये अनुस्यूती । खोमणें नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१६
२५०४२. खोमे	गुण आपुलालेनि धर्मे । देहींचे माघुत साउमे । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
२५०४३. खोल	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
२५०४४. खोलणिये	लोकपाळरांगेचे । राउत जिये पर्दीचे । उच्चै:श्रवा खांचे । खोलणिये	ज्ञाने.९.२०.३२६
२५०४५. खोलणें	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
२५०४६. खोलता	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
२५०४७. खोलवीजती	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
२५०४८. खोलावती	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
२५०४९. खोलिजतु	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
२५०५०. खोलिये	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
२५०५१. खोलीं	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
२५०५२. खोलु	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
२५०५३. खोलें	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
२५०५४. खोळी	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
२५०५५. खोळी	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
२५०५६. खोळे	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७

२५०५७. खोळे	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
२५०५८. खोळे	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
२५०५९. खोळे	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
२५०६०. खोळे	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
२५०६१. खोळे	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
२५०६२. खोळे	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
२५०६३. ख्याति	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
२५०६४. ख्याती	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
२५०६५. ख्याती	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
२५०६६. ख्याती	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
२५०६७. गंगा	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
२५०६८. गंगा	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
२५०६९. गंगा	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
२५०७०. गंगा	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
२५०७१. गंगा	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
२५०७२. गंगा	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
२५०७३. गंगा	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
२५०७४. गंगा	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
२५०७५. गंगा	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
२५०७६. गंगा	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
२५०७७. गंगा	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
२५०७८. गंगा	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
२५०७९. गंगा	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
२५०८०. गंगा	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
२५०८१. गंगा	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
२५०८२. गंगा	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
२५०८३. गंगा	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०

२५०८४. गंगा	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
२५०८५. गंगा	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
२५०८६. गंगा	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
२५०८७. गंगा	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
२५०८८. गंगा	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
२५०८९. गंगा	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
२५०९०. गंगा	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
२५०९१. गंगा	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
२५०९२. गंगाचि	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
२५०९३. गंगाचि	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
२५०९४. गंगाजळ	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
२५०९५. गंगाजळ	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
२५०९६. गंगाजळ	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
२५०९७. गंगाजळा	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
२५०९८. गंगाजळाचा	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
२५०९९. गंगादि	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
२५१००. गंगानंदनु	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
२५१०१. गंगापय	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
२५१०२. गंगायमुनाउदक	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
२५१०३. गंगारूप	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
२५१०४. गंगावती	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
२५१०५. गंगासुतु	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
२५१०६. गंगे	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
२५१०७. गंगे	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७
२५१०८. गंगे	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
२५१०९. गंगे	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
२५११०. गंगेचा	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९

२५१११. गंगेचा	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
२५११२. गंगेचां	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
२५११३. गंगेचिये	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
२५११४. गंगेची	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
२५११५. गंगेचें	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
२५११६. गंगेचें	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
२५११७. गंगेचें	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
२५११८. गंगेचें	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
२५११९. गंगेचेनि	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
२५१२०. गंगेचेनि	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
२५१२१. गंगेतेंचि	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
२५१२२. गंगेयमुनेचे	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
२५१२३. गंगेसि	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
२५१२४. गंगेसी	तैसी दुर्लभ जे सद्‌बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
२५१२५. गंगेसी	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
२५१२६. गंगोदक	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
२५१२७. गंडकी	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
२५१२८. गंध	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
२५१२९. गंध-	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
२५१३०. गंधकाळिक	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
२५१३१. गंधरूपें	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
२५१३२. गंधर्व	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
२५१३३. गंधर्वगान	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
२५१३४. गंधर्वदुर्ग	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
२५१३५. गंधर्वनगर	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
२५१३६. गंधर्वनगरींचे	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
२५१३७. गंधर्वनगरीची	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३

२५१३८. गंधर्वनगरीचे	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
२५१३९. गंधर्वभुवन	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
२५१४०. गंधर्वा	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
२५१४१. गंधर्वांसी	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
२५१४२. गंधर्वीं	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
२५१४३. गंधाक्षतांचा	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
२५१४४. गंधाचीं	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
२५१४५. गंधिकाळिक	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
२५१४६. गंधी	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
२५१४७. गंधी	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
२५१४८. गंधु	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
२५१४९. गंधु	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
२५१५०. गंधें	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
२५१५१. गंभीर	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
२५१५२. गंभीर	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
२५१५३. गंभीर	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
२५१५४. गंभीर	गंभीर तूं श्रीरामा । नानाभूतैकसमा । सकळगुणीं अप्रतिमा । अद्वितीया	ज्ञाने.११.४३.५६३
२५१५५. गंभीरपणें	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
२५१५६. गंभीरु	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
२५१५७. गंभीरें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
२५१५८. गंवसणी	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
२५१५९. गंवसणी	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
२५१६०. गंवसणी	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२५१६१. गंवसणी	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
२५१६२. गंवसणी	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
२५१६३. गंवसणी	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
२५१६४. गंवसिलाही	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५

२५१६५. गंहिरु	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
२५१६६. गंहिरु	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
२५१६७. गगन	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
२५१६८. गगन	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
२५१६९. गगन	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
२५१७०. गगन	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
२५१७१. गगन	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
२५१७२. गगन	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
२५१७३. गगन	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
२५१७४. गगन	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
२५१७५. गगन	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
२५१७६. गगन	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
२५१७७. गगन	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
२५१७८. गगन	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
२५१७९. गगन	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
२५१८०. गगन	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
२५१८१. गगन	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
२५१८२. गगन	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
२५१८३. गगन	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
२५१८४. गगन	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
२५१८५. गगन	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
२५१८६. गगन	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
२५१८७. गगन	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
२५१८८. गगन	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि झुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
२५१८९. गगन	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
२५१९०. गगन	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
२५१९१. गगन	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२

२५१९२. गगन	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
२५१९३. गगन	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
२५१९४. गगन	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
२५१९५. गगन	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
२५१९६. गगन	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
२५१९७. गगन	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
२५१९८. गगन	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
२५१९९. गगन	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
२५२००. गगन	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
२५२०१. गगन	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
२५२०२. गगन	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
२५२०३. गगन	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
२५२०४. गगन	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
२५२०५. गगन	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
२५२०६. गगनचि	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
२५२०७. गगनचि	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
२५२०८. गगनचि	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
२५२०९. गगनचि	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
२५२१०. गगनचि	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
२५२११. गगनभरी	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
२५२१२. गगनरंगणीं	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
२५२१३. गगनरंगीं	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
२५२१४. गगनही	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
२५२१५. गगना	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
२५२१६. गगना	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
२५२१७. गगना	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
२५२१८. गगना	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३

२५२१९. गगना	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
२५२२०. गगना	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
२५२२१. गगना	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
२५२२२. गगना	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
२५२२३. गगना	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
२५२२४. गगना	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
२५२२५. गगना	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
२५२२६. गगनाआंतु	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
२५२२७. गगनाऐसा	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
२५२२८. गगनाकरवीं	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
२५२२९. गगनाचा	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
२५२३०. गगनाचा	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
२५२३१. गगनाचिया	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
२५२३२. गगनाचियाचि	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
२५२३३. गगनाचिये	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
२५२३४. गगनाची	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
२५२३५. गगनाची	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
२५२३६. गगनाचे	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
२५२३७. गगनाचें	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
२५२३८. गगनाचेनि	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
२५२३९. गगनाचेनि	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
२५२४०. गगनाचेनि	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
२५२४१. गगनाचेनि	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
२५२४२. गगनामाजि	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
२५२४३. गगनामाजीं	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
२५२४४. गगनायेवढा	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
२५२४५. गगनावरी	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२

२५२४६. गगनावरी	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
२५२४७. गगनावीण	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
२५२४८. गगनावेगळा	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
२५२४९. गगनासकट	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
२५२५०. गगनासि	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहे चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२५२५१. गगनासीचि	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
२५२५२. गगनाहीसकट	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
२५२५३. गगनाहून	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
२५२५४. गगनाहूनि	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
२५२५५. गगनीं	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
२५२५६. गगनीं	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
२५२५७. गगनीं	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
२५२५८. गगनीं	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
२५२५९. गगनीं	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
२५२६०. गगनीं	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
२५२६१. गगनीं	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
२५२६२. गगनीं	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
२५२६३. गगनीं	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
२५२६४. गगनीं	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
२५२६५. गगनीं	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
२५२६६. गगनीं	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
२५२६७. गगनीं	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
२५२६८. गगनीं	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
२५२६९. गगनीं	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
२५२७०. गगनीं	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
२५२७१. गगनीं	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
२५२७२. गगनीं	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३

२५२७३. गगनीं	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
२५२७४. गगनीं	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
२५२७५. गगनीं	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
२५२७६. गगनीं	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
२५२७७. गगनींचा	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
२५२७८. गगनींचि	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
२५२७९. गगनींचि	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
२५२८०. गगनींचि	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
२५२८१. गगनींचि	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
२५२८२. गगनींचें	कां वार्षिये ढेंढे फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
२५२८३. गगनें	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
२५२८४. गगनें	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
२५२८५. गगनें	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
२५२८६. गगनें	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
२५२८७. गगनेंसीं	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
२५२८८. गगनौनि	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
२५२८९. गगनौळें	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
२५२९०. गचिये	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
२५२९१. गजघटा	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
२५२९२. गजघटांतें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणे मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
२५२९३. गजघटाआंतु	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२
२५२९४. गजदळें	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
२५२९५. गजपतिही	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
२५२९६. गजबज	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
२५२९७. गजबज	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
२५२९८. गजबज	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मी । किंबहुना थिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
२५२९९. गजबजला	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०

२५३००. गजबजा	गजबजा सांडिलिया । वसवी वनस्थळिया । अंगाचियाचि मांदिया । एकलेया	ज्ञाने.१८.५२.१०२२
२५३०१. गजबजे	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
२५३०२. गजबजे	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
२५३०३. गजबजे	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
२५३०४. गजबजेचें	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
२५३०५. गजबजों	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
२५३०६. गजबजोनि	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
२५३०७. गजर	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
२५३०८. गजांआंतु	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
२५३०९. गजु	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
२५३१०. गडद	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
२५३११. गडद	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
२५३१२. गडबडती	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
२५३१३. गणना	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
२५३१४. गणना	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
२५३१५. गणवती	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
२५३१६. गणाविया	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
२५३१७. गणिके	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
२५३१८. गणिजतु	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
२५३१९. गणिजे	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
२५३२०. गणिजे	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
२५३२१. गणिजे	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
२५३२२. गणित	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
२५३२३. गणितांही	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
२५३२४. गणिती	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
२५३२५. गणिती	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
२५३२६. गणी	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३

२५३२७. गणीं	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
२५३२८. गणीचि	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
२५३२९. गणीचिना	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
२५३३०. गणूं	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
२५३३१. गणूं	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
२५३३२. गणेश	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
२५३३३. गणेशाचाचि	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
२५३३४. गणेशु	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२
२५३३५. गणेशु	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
२५३३६. गताचें	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
२५३३७. गतायु	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
२५३३८. गतायुषी	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
२५३३९. गतायुषें	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
२५३४०. गतायुष्या	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
२५३४१. गति	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
२५३४२. गति	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
२५३४३. गति	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
२५३४४. गति	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
२५३४५. गति	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
२५३४६. गति	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
२५३४७. गति	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
२५३४८. गति	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
२५३४९. गति	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
२५३५०. गति	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
२५३५१. गति	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
२५३५२. गतिचि	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
२५३५३. गतिमंतां-	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१

२५३५४. गती	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
२५३५५. गती	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
२५३५६. गती	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
२५३५७. गती	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
२५३५८. गती	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
२५३५९. गती	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
२५३६०. गती	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
२५३६१. गती	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
२५३६२. गती	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
२५३६३. गती	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
२५३६४. गतींसी	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
२५३६५. गतीचे	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
२५३६६. गतीतें	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
२५३६७. गत्यंतर	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
२५३६८. गदळें	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
२५३६९. गदा	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
२५३७०. गदा	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
२५३७१. गभस्ती	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
२५३७२. गभस्ती	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
२५३७३. गभस्ती	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
२५३७४. गभस्ती	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
२५३७५. गभस्ती	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
२५३७६. गभस्ती	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
२५३७७. गभस्तीचा	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
२५३७८. गमत	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
२५३७९. गमती	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
२५३८०. गमती	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१

२५३८१. गमती	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
२५३८२. गमती	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
२५३८३. गमन	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
२५३८४. गमला	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
२५३८५. गमला	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
२५३८६. गमला	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
२५३८७. गमला	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
२५३८८. गमली	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
२५३८९. गमली	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
२५३९०. गमली	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
२५३९१. गमले	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
२५३९२. गमलें	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
२५३९३. गमावा	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
२५३९४. गमिजे	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
२५३९५. गमिजे	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
२५३९६. गमिजे	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
२५३९७. गमे	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
२५३९८. गमे	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
२५३९९. गमे	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
२५४००. गमे	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
२५४०१. गमे	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
२५४०२. गमे	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
२५४०३. गमे	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
२५४०४. गमे	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
२५४०५. गमे	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
२५४०६. गमे	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
२५४०७. गमे	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९

२५४०८. गमे	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
२५४०९. गमे	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
२५४१०. गमे	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
२५४११. गमे	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
२५४१२. गमे	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
२५४१३. गमे	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
२५४१४. गमे	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
२५४१५. गमे	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
२५४१६. गमें	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
२५४१७. गमें	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
२५४१८. गमेचि	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
२५४१९. गमेन	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
२५४२०. गमेल	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
२५४२१. गमों	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
२५४२२. गमोनि	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
२५४२३. गम्य	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
२५४२४. गरळ	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
२५४२५. गरळजाळीं	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
२५४२६. गरळज्वाळा	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
२५४२७. गरिमा	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
२५४२८. गरिमेतें	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
२५४२९. गरुड	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
२५४३०. गरुड	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
२५४३१. गरुड	तैसे सुखदुःखरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
२५४३२. गरुडही	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
२५४३३. गरुडाऐसे	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
२५४३४. गरुडाचिया	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३

२५४३५. गरुडाचिये	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
२५४३६. गरुडाचे	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
२५४३७. गरुडातें	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
२५४३८. गरुडासारिखीं	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
२५४३९. गरुवा	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
२५४४०. गर्जती	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
२५४४१. गर्जती	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
२५४४२. गर्जनेची	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
२५४४३. गर्जितें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
२५४४४. गर्जोनि	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
२५४४५. गर्ते	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
२५४४६. गर्तें	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
२५४४७. गर्भ	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
२५४४८. गर्भगोळा	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
२५४४९. गर्भगोळु	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
२५४५०. गर्भपत्रें	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
२५४५१. गर्भपुटें	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
२५४५२. गर्भमेदमुसें	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
२५४५३. गर्भरसें	व्योमवायुवशें । वाढलेनि गर्भरसें । मणिजु उससे । अवेवु तो	ज्ञाने.१४.३.९९
२५४५४. गर्भवासही	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
२५४५५. गर्भवासादि	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
२५४५६. गर्भवासीं	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
२५४५७. गर्भवासुसंगती	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदु:खें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
२५४५८. गर्भस्थासी	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
२५४५९. गर्भाची	महद्ब्रह्माउदरीं । प्राकृतीं आठै विकारीं । गर्भाची करी । पेलोवेली	ज्ञाने.१४.३.९०
२५४६०. गर्भिणी	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
२५४६१. गर्भी	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७

२५४६२. गर्भींची	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
२५४६३. गर्भु	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
२५४६४. गर्भु	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
२५४६५. गर्व	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
२५४६६. गर्व	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
२५४६७. गर्वतुष्टीगंडु	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
२५४६८. गर्वा	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
२५४६९. गर्वा	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
२५४७०. गर्वा	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
२५४७१. गर्वु	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
२५४७२. गर्वें	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
२५४७३. गर्वें	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वें फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
२५४७४. गर्वें	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
२५४७५. गर्वेंचि	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
२५४७६. गळ	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
२५४७७. गळती	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
२५४७८. गळती	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
२५४७९. गळस्तन	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
२५४८०. गळा	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
२५४८१. गळा	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
२५४८२. गळा	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
२५४८३. गळा	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
२५४८४. गळा	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
२५४८५. गळां	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
२५४८६. गळां	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
२५४८७. गळां	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
२५४८८. गळाले	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७

२५४८९. गळाला	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाला । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
२५४९०. गळाला	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाला । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
२५४९१. गळाळे	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेताति गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
२५४९२. गळीं	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
२५४९३. गळु	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
२५४९४. गळु	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
२५४९५. गळु	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
२५४९६. गळु	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
२५४९७. गळे	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
२५४९८. गळे	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
२५४९९. गळे	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
२५५००. गळे	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
२५५०१. गळे	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
२५५०२. गवखा-	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
२५५०३. गवसणी	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
२५५०४. गवसणी	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
२५५०५. गवसलें	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
२५५०६. गवसलें	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
२५५०७. गवसे	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
२५५०८. गवाक्षद्वारें	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
२५५०९. गवाक्षभेदें	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
२५५१०. गवादी	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
२५५११. गवादी	ऐसैसा मिसकटा । संसाराचां चोहटां । गवादी घालीत चोखटा । मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
२५५१२. गवादीसी	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
२५५१३. गव्हरिलें	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
२५५१४. गव्हरीं	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
२५५१५. गव्हारु	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१

२५५१६. गव्हारें	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
२५५१७. गव्हाळा	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
२५५१८. गहन	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
२५५१९. गहन	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
२५५२०. गहन	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
२५५२१. गहन	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
२५५२२. गहन	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
२५५२३. गहन	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
२५५२४. गहन	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
२५५२५. गहन	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
२५५२६. गहन	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
२५५२७. गहन	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
२५५२८. गहनें	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९
२५५२९. गहनें	संवादफळनिधानें । प्रमेयाचीं उद्यानें । लावीं म्हणे गहनें । निरंतर	ज्ञाने.१२.१३
२५५३०. गहनें	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
२५५३१. गहिंवरू	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
२५५३२. गहिंसपणें	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
२५५३३. गहिंसां-	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
२५५३४. गहिरें	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
२५५३५. गा	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
२५५३६. गा	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
२५५३७. गा	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
२५५३८. गा	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
२५५३९. गा	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
२५५४०. गा	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
२५५४१. गा	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
२५५४२. गा	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४

२५५४३. गा	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
२५५४४. गा	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
२५५४५. गा	तेही सकळ कर्मी वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
२५५४६. गा	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
२५५४७. गा	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
२५५४८. गा	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
२५५४९. गा	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
२५५५०. गा	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
२५५५१. गा	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
२५५५२. गा	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
२५५५३. गा	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
२५५५४. गा	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
२५५५५. गा	ए-हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
२५५५६. गा	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
२५५५७. गा	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
२५५५८. गा	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
२५५५९. गा	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
२५५६०. गा	त-ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
२५५६१. गा	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
२५५६२. गा	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
२५५६३. गा	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
२५५६४. गा	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
२५५६५. गा	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
२५५६६. गा	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
२५५६७. गा	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
२५५६८. गा	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
२५५६९. गा	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५

२५५७०. गा	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
२५५७१. गा	तैसें नामरूप तयाचें । एर्‍हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
२५५७२. गा	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
२५५७३. गा	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
२५५७४. गा	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
२५५७५. गा	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
२५५७६. गा	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
२५५७७. गा	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
२५५७८. गा	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंतःकरणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
२५५७९. गा	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
२५५८०. गा	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
२५५८१. गा	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
२५५८२. गा	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
२५५८३. गा	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
२५५८४. गा	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
२५५८५. गा	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
२५५८६. गा	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
२५५८७. गा	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
२५५८८. गा	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
२५५८९. गा	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
२५५९०. गा	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
२५५९१. गा	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
२५५९२. गा	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
२५५९३. गा	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
२५५९४. गा	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
२५५९५. गा	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
२५५९६. गा	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६

२५५९७. गा	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
२५५९८. गा	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
२५५९९. गा	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
२५६००. गा	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
२५६०१. गा	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
२५६०२. गा	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
२५६०३. गा	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
२५६०४. गा	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
२५६०५. गा	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
२५६०६. गा	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
२५६०७. गा	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
२५६०८. गा	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
२५६०९. गा	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
२५६१०. गा	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
२५६११. गा	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
२५६१२. गा	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
२५६१३. गा	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
२५६१४. गा	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
२५६१५. गा	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
२५६१६. गा	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
२५६१७. गा	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
२५६१८. गा	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
२५६१९. गा	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
२५६२०. गा	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
२५६२१. गा	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
२५६२२. गा	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
२५६२३. गा	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४

२५६२४. गा	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
२५६२५. गा	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
२५६२६. गा	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
२५६२७. गा	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
२५६२८. गा	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
२५६२९. गा	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
२५६३०. गा	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
२५६३१. गा	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
२५६३२. गा	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
२५६३३. गा	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
२५६३४. गा	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
२५६३५. गा	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
२५६३६. गा	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
२५६३७. गा	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
२५६३८. गा	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
२५६३९. गा	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
२५६४०. गा	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
२५६४१. गा	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
२५६४२. गा	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
२५६४३. गा	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
२५६४४. गा	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
२५६४५. गा	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
२५६४६. गा	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
२५६४७. गा	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
२५६४८. गा	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
२५६४९. गा	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
२५६५०. गा	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८

२५६५१. गा	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
२५६५२. गा	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
२५६५३. गा	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
२५६५४. गा	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
२५६५५. गा	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
२५६५६. गा	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
२५६५७. गा	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
२५६५८. गा	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
२५६५९. गा	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
२५६६०. गा	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
२५६६१. गा	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
२५६६२. गा	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
२५६६३. गा	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
२५६६४. गा	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
२५६६५. गा	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
२५६६६. गा	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
२५६६७. गा	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
२५६६८. गा	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
२५६६९. गा	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
२५६७०. गा	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
२५६७१. गा	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
२५६७२. गा	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदुःखासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
२५६७३. गा	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
२५६७४. गा	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
२५६७५. गा	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
२५६७६. गा	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
२५६७७. गा	आइ्नूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१

२५६७८. गा	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
२५६७९. गा	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
२५६८०. गा	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
२५६८१. गा	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षीं अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
२५६८२. गा	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
२५६८३. गा	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
२५६८४. गा	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
२५६८५. गा	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
२५६८६. गा	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
२५६८७. गा	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
२५६८८. गा	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
२५६८९. गा	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
२५६९०. गा	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
२५६९१. गा	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
२५६९२. गा	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
२५६९३. गा	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
२५६९४. गा	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
२५६९५. गा	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
२५६९६. गा	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
२५६९७. गा	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
२५६९८. गा	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
२५६९९. गा	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
२५७००. गा	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
२५७०१. गा	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
२५७०२. गा	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
२५७०३. गा	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
२५७०४. गा	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०

२५७०५. गा	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
२५७०६. गा	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
२५७०७. गा	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
२५७०८. गा	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
२५७०९. गा	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
२५७१०. गा	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
२५७११. गा	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
२५७१२. गा	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
२५७१३. गा	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
२५७१४. गा	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
२५७१५. गा	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
२५७१६. गा	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
२५७१७. गा	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
२५७१८. गा	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
२५७१९. गा	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८
२५७२०. गा	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
२५७२१. गा	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दुःखाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
२५७२२. गा	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
२५७२३. गा	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
२५७२४. गा	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
२५७२५. गा	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
२५७२६. गा	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
२५७२७. गा	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
२५७२८. गा	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
२५७२९. गा	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
२५७३०. गा	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
२५७३१. गा	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६

२५७३२. गा	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
२५७३३. गा	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
२५७३४. गा	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
२५७३५. गा	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
२५७३६. गा	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
२५७३७. गा	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
२५७३८. गा	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
२५७३९. गा	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
२५७४०. गा	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
२५७४१. गा	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
२५७४२. गा	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
२५७४३. गा	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
२५७४४. गा	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
२५७४५. गा	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
२५७४६. गा	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
२५७४७. गा	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
२५७४८. गा	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
२५७४९. गा	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
२५७५०. गा	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
२५७५१. गा	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
२५७५२. गा	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
२५७५३. गा	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
२५७५४. गा	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
२५७५५. गा	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
२५७५६. गा	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
२५७५७. गा	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
२५७५८. गा	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६

२५७५९. गा	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
२५७६०. गा	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
२५७६१. गा	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
२५७६२. गा	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
२५७६३. गा	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
२५७६४. गा	आतां ययावरी । गुरुभक्तीची परी । सांगों गा अवधारीं । चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
२५७६५. गा	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
२५७६६. गा	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
२५७६७. गा	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
२५७६८. गा	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
२५७६९. गा	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
२५७७०. गा	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
२५७७१. गा	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
२५७७२. गा	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
२५७७३. गा	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
२५७७४. गा	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
२५७७५. गा	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
२५७७६. गा	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
२५७७७. गा	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
२५७७८. गा	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
२५७७९. गा	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
२५७८०. गा	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
२५७८१. गा	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
२५७८२. गा	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
२५७८३. गा	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२
२५७८४. गा	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
२५७८५. गा	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७

२५७८६. गा	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
२५७८७. गा	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
२५७८८. गा	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
२५७८९. गा	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
२५७९०. गा	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
२५७९१. गा	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
२५७९२. गा	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
२५७९३. गा	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
२५७९४. गा	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
२५७९५. गा	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
२५७९६. गा	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
२५७९७. गा	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
२५७९८. गा	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
२५७९९. गा	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
२५८००. गा	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुलले । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
२५८०१. गा	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
२५८०२. गा	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
२५८०३. गा	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
२५८०४. गा	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्ते जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
२५८०५. गा	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
२५८०६. गा	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
२५८०७. गा	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
२५८०८. गा	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
२५८०९. गा	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
२५८१०. गा	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
२५८११. गा	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
२५८१२. गा	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२

२५८१३. गा	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
२५८१४. गा	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
२५८१५. गा	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
२५८१६. गा	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
२५८१७. गा	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
२५८१८. गा	ऐसेनि संतासंतें । कर्में प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदु:ख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
२५८१९. गा	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
२५८२०. गा	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
२५८२१. गा	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
२५८२२. गा	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
२५८२३. गा	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
२५८२४. गा	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
२५८२५. गा	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
२५८२६. गा	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
२५८२७. गा	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
२५८२८. गा	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
२५८२९. गा	आइकें गा आर्तबंधू । निरंतरकारुण्यसिंधू । विशदविद्यावधू- । वल्लभा जी	ज्ञाने.१४.३
२५८३०. गा	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
२५८३१. गा	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
२५८३२. गा	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
२५८३३. गा	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
२५८३४. गा	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
२५८३५. गा	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
२५८३६. गा	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
२५८३७. गा	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
२५८३८. गा	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
२५८३९. गा	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३

२५८४०. गा	अर्जुना गा जाण। ययां नाम गुण। आतां दाखऊं खूण। बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
२५८४१. गा	मग ज्ञानें चडफडी। जाणिवेचे खुरखोडी। स्वयंसुख हें धाडी। हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
२५८४२. गा	तैसें गा देहातीता। जालेया देहवंता। हों लागे पंडुसुता। बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
२५८४३. गा	हें रज याचि कारणें। जीवातें रंजऊं जाणे। हें अभिलाखाचें तरुणें। सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
२५८४४. गा	तेतुलेनि गा वेगें। स्वर्गसंसारपांगें। आगींमाजी रिगे। क्रियांचिये	ज्ञाने.१४.७.१७१
२५८४५. गा	पार्था तें गा तम। रचूनि ऐसें वर्म। चौखुरी देहात्म-। मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
२५८४६. गा	तयाचि गा परिपाठीं। सत्त्व तमातें पोटीं। घालूनि जेव्हां उठी। रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
२५८४७. गा	पैं रजतमविजयें। सत्त्व गा देहीं इये। वाढतां चिन्हें तियें। ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
२५८४८. गा	नाइकणें तें कानचि वाळी। न पहाणें तें दिठीचि गाळी। अवाच्य तें टाळी। जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
२५८४९. गा	मग गोमटेया तया। जावळी असे धनंजया। तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा। कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
२५८५०. गा	बैल तेथें करबाडें। हें न चुके गा फुडें। नेइजो कां वऱ्हाडें। समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
२५८५१. गा	राई राईपण बीजीं। सांठवूनियां अंग त्यजी। मग विरूढे तैं दुजी। गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
२५८५२. गा	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती। एक जाले गा जन्मव्रती। सर्वत्यागें चतुर्थी। भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
२५८५३. गा	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें। तें आपणपें गुणासारिखें। देखोनि कार्यविशेखें। अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
२५८५४. गा	किंबहुना पंडुसुता। ऐसा तो माझी सत्ता। पावे जैसी सरिता। सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
२५८५५. गा	पैं स्वरूपसमरसें। तयाही गा जालें तैसें। तेथ किंधर्म हें कैसें। नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
२५८५६. गा	येणें थोर बोधलेपणें। तयासि गा देहीं असणें। म्हणूनि तो मी म्हणें। गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
२५८५७. गा	येवढेया गा प्रतीती। तो देहा आलासे वस्ती। वाटे जातां गुंती-। माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
२५८५८. गा	स्वप्न कां गा जियापरी। जागतयातें न सिंतरी। गुणीं तैसा अवधारीं। न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
२५८५९. गा	परिस तयाचिया गा सत्ता। होती गुणक्रिया समस्ता। हें फुडें जाणे सविता। लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
२५८६०. गा	तेवीं आपणपांचि जया। वस्ती जाली गा धनंजया। तया देहीं आपसया। सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
२५८६१. गा	सर्वारंभा उटकलें। प्रवृत्तीचें तेथ मावळे। जळती गा कर्मफळें। ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
२५८६२. गा	याकारणें भेदातें। सांडूनि अभेदें चित्तें। आपणयासकट मातें। जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
२५८६३. गा	कां कुहेसीं आकाशा। तोंडीं सांदा नाहीं जैसा। तो परमरसु तैसा। एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
२५८६४. गा	किंबहुना ऐसी दशा। तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा। हें तो पावे जो ऐसा। मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
२५८६५. गा	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था। सायुज्य ऐसी व्यवस्था। याचि नांवें चौथा। पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
२५८६६. गा	हा ऊर्ध्वमूळ आहे। परी उन्मूळिला नोहे। येणेंचि हा होये। शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६

२५८६७. गा	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अधींचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
२५८६८. गा	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
२५८६९. गा	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
२५८७०. गा	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
२५८७१. गा	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
२५८७२. गा	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
२५८७३. गा	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
२५८७४. गा	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
२५८७५. गा	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
२५८७६. गा	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
२५८७७. गा	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
२५८७८. गा	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
२५८७९. गा	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
२५८८०. गा	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
२५८८१. गा	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
२५८८२. गा	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
२५८८३. गा	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
२५८८४. गा	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
२५८८५. गा	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
२५८८६. गा	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
२५८८७. गा	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
२५८८८. गा	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
२५८८९. गा	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
२५८९०. गा	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
२५८९१. गा	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
२५८९२. गा	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
२५८९३. गा	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६

२५८९४. गा	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
२५८९५. गा	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
२५८९६. गा	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
२५८९७. गा	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
२५८९८. गा	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
२५८९९. गा	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
२५९००. गा	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
२५९०१. गा	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
२५९०२. गा	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
२५९०३. गा	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
२५९०४. गा	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
२५९०५. गा	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
२५९०६. गा	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
२५९०७. गा	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
२५९०८. गा	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
२५९०९. गा	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
२५९१०. गा	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
२५९११. गा	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
२५९१२. गा	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
२५९१३. गा	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
२५९१४. गा	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
२५९१५. गा	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
२५९१६. गा	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
२५९१७. गा	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
२५९१८. गा	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
२५९१९. गा	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
२५९२०. गा	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१

२५९२१. गा	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
२५९२२. गा	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
२५९२३. गा	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
२५९२४. गा	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
२५९२५. गा	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
२५९२६. गा	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
२५९२७. गा	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
२५९२८. गा	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
२५९२९. गा	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
२५९३०. गा	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
२५९३१. गा	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
२५९३२. गा	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
२५९३३. गा	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
२५९३४. गा	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
२५९३५. गा	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
२५९३६. गा	तैसें दुःखिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
२५९३७. गा	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
२५९३८. गा	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
२५९३९. गा	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
२५९४०. गा	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
२५९४१. गा	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
२५९४२. गा	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
२५९४३. गा	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
२५९४४. गा	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
२५९४५. गा	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
२५९४६. गा	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
२५९४७. गा	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२

२५९४८. गा	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
२५९४९. गा	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
२५९५०. गा	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
२५९५१. गा	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
२५९५२. गा	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
२५९५३. गा	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
२५९५४. गा	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
२५९५५. गा	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
२५९५६. गा	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
२५९५७. गा	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
२५९५८. गा	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
२५९५९. गा	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
२५९६०. गा	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
२५९६१. गा	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
२५९६२. गा	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
२५९६३. गा	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
२५९६४. गा	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
२५९६५. गा	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
२५९६६. गा	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
२५९६७. गा	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
२५९६८. गा	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
२५९६९. गा	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
२५९७०. गा	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
२५९७१. गा	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
२५९७२. गा	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
२५९७३. गा	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
२५९७४. गा	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२

२५९७५. गा	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
२५९७६. गा	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
२५९७७. गा	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
२५९७८. गा	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
२५९७९. गा	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
२५९८०. गा	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
२५९८१. गा	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
२५९८२. गा	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
२५९८३. गा	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
२५९८४. गा	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
२५९८५. गा	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
२५९८६. गा	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
२५९८७. गा	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
२५९८८. गा	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
२५९८९. गा	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
२५९९०. गा	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
२५९९१. गा	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
२५९९२. गा	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
२५९९३. गा	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
२५९९४. गा	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
२५९९५. गा	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
२५९९६. गा	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
२५९९७. गा	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
२५९९८. गा	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
२५९९९. गा	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
२६०००. गा	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
२६००१. गा	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८

२६००२. गा	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
२६००३. गा	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
२६००४. गा	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
२६००५. गा	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
२६००६. गा	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
२६००७. गा	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
२६००८. गा	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
२६००९. गा	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
२६०१०. गा	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
२६०११. गा	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
२६०१२. गा	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
२६०१३. गा	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
२६०१४. गा	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
२६०१५. गा	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
२६०१६. गा	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
२६०१७. गा	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
२६०१८. गा	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
२६०१९. गा	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
२६०२०. गा	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
२६०२१. गा	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
२६०२२. गा	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
२६०२३. गा	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
२६०२४. गा	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
२६०२५. गा	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
२६०२६. गा	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
२६०२७. गा	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
२६०२८. गा	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मा समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५

२६०२९. गा	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती। पालटु पडे गा सुमती। डोळ्यांची शोभा रातीं। पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
२६०३०. गा	बाहिरि त्वचा श्रवण। चक्षु रसना घ्राण। हें पंचविध जाण। इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
२६०३१. गा	तैसें कर्तयाचिया क्रिया। व्यापलें जें धनंजया। तें कर्म गा बोलावया। आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
२६०३२. गा	तरी अर्जुना गा तें फुडें। सात्त्विक ज्ञान चोखडें। जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे। ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
२६०३३. गा	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता। न लगेचि दृश्यकथा। ते ज्ञान जाण सर्वथा। सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
२६०३४. गा	तरी पार्था परियेस। तें ज्ञान गा राजस। जे भेदाची कांस। धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
२६०३५. गा	जें गा ज्ञान ऐसें। गुणग्रहें तामसें। घेतलें भोंवे पिसें। होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
२६०३६. गा	म्हणौनि कर्म पैं गा। अनुसरे तिहीं भागां। मोहरें जालिया वोघा। पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
२६०३७. गा	ऐसेऐसिया हातवटिया। कर्म निफजे जें धनंजया। जाण सात्त्विक हें तया। गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
२६०३८. गा	तैसेनि साहंकारें। फळाभिलाषियें नरें। कीजे गा आदरें। जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
२६०३९. गा	तरी तें गा तामस कर्म। जें निंदेचें काळें धाम। निषेधाचें जन्म। साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
२६०४०. गा	ऐसी गुणत्रयभिन्ना। कर्माची गा अर्जुना। हे केली विवंचना। उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
२६०४१. गा	तेवींचि परमात्मलिंगा। समर्पावयाजोगा। कर्मकलापु पैं गा। निपजावया	ज्ञाने.१८.२६.६३५
२६०४२. गा	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा। संसारासि गा सुभटा। प्राणियां येतियां वाटा। तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
२६०४३. गा	ते गा बुद्धि चोखविषीं। जाण येथ राजसी। अक्षत टाकिली जैसी। मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
२६०४४. गा	ते गा धृती येथें। सात्त्विक हें निरुतें। आईक अर्जुनातें। श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
२६०४५. गा	ते गा धृती राजस। पार्था येथ परियेस। आतां आइक तामस। तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
२६०४६. गा	तिये गा धृती नांवें। तामसी येथ हें जाणावें। म्हणितलें तेणें देवें। जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
२६०४७. गा	ते हे गा तुजप्रति। सांगितली त्रिविध धृती। यया कर्मत्रया निष्पत्ति। जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
२६०४८. गा	तरी सुख तें गा किरीटी। दाविजेल तुज दिठी। जें आत्मयाचिये भेटी। जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
२६०४९. गा	तें गा सुख पार्था। तामस जाण सर्वथा। हें बहु न सांगोंचि जे कथा। असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
२६०५०. गा	तैसें न होनि गुणाचें। सृष्टीचिया रचना रचे। ऐसें नाहींच गा साचें। प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
२६०५१. गा	ऐसेसी गा पार्था। हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था। करूं आतां कर्मपथा। यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
२६०५२. गा	आणि रज परी सात्त्विक। तेथ ठेविले वैश्य लोक। रजचि तमभेसक। तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
२६०५३. गा	ऐसा बुद्धीचा उपरमु। तया नाम म्हणिपे शमु। तो गुण गा उपक्रमु। जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
२६०५४. गा	तो पैं गा शमा विरजा। दम गुण जेथ दुजा। आणि स्वधर्माचिया वोजा। जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
२६०५५. गा	ते गा क्षमा पांडवा। गुण जेथ पांचवा। स्वरांमाजीं सुहावा। पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१

२६०५६. गा	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
२६०५७. गा	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
२६०५८. गा	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
२६०५९. गा	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
२६०६०. गा	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
२६०६१. गा	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
२६०६२. गा	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
२६०६३. गा	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
२६०६४. गा	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
२६०६५. गा	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
२६०६६. गा	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
२६०६७. गा	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
२६०६८. गा	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
२६०६९. गा	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
२६०७०. गा	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
२६०७१. गा	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
२६०७२. गा	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
२६०७३. गा	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
२६०७४. गा	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
२६०७५. गा	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
२६०७६. गा	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
२६०७७. गा	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
२६०७८. गा	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
२६०७९. गा	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
२६०८०. गा	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
२६०८१. गा	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
२६०८२. गा	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२

२६०८३. गा	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
२६०८४. गा	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
२६०८५. गा	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
२६०८६. गा	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
२६०८७. गा	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
२६०८८. गा	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
२६०८९. गा	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
२६०९०. गा	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
२६०९१. गा	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
२६०९२. गा	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
२६०९३. गा	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
२६०९४. गा	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
२६०९५. गा	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
२६०९६. गा	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
२६०९७. गा	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
२६०९८. गा	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
२६०९९. गा	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
२६१००. गा	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
२६१०१. गा	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
२६१०२. गा	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
२६१०३. गां	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
२६१०४. गां	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
२६१०५. गां	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
२६१०६. गांग	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
२६१०७. गांग	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
२६१०८. गांग	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
२६१०९. गांगें	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७

२६११०. गांगें	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
२६१११. गांजिला	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
२६११२. गांठा	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
२६११३. गांठी	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
२६११४. गांठी	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
२६११५. गांठी	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
२६११६. गांठी	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
२६११७. गांठी	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
२६११८. गांठी	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
२६११९. गांठी	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
२६१२०. गांठी	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
२६१२१. गांठी	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
२६१२२. गांठी	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
२६१२३. गांठी	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
२६१२४. गांठी	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
२६१२५. गांठी	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
२६१२६. गांठी	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
२६१२७. गांठी	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
२६१२८. गांठीं	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
२६१२९. गांठीं	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
२६१३०. गांठीं	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
२६१३१. गांठीं	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
२६१३२. गांठीं	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
२६१३३. गांडिवाचा	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
२६१३४. गांभीर्य	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
२६१३५. गांव	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
२६१३६. गांव	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४

२६१३७. गांव	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
२६१३८. गांवढिया	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
२६१३९. गांवढे	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
२६१४०. गांवढे	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
२६१४१. गांवद्वारीं	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
२६१४२. गांवधनें	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
२६१४३. गांवरसें	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
२६१४४. गांवा	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
२६१४५. गांवा	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
२६१४६. गांवा	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
२६१४७. गांवा	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
२६१४८. गांवा	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
२६१४९. गांवा	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
२६१५०. गांवा	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
२६१५१. गांवा	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
२६१५२. गांवा	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
२६१५३. गांवा	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
२६१५४. गांवा	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
२६१५५. गांवा	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
२६१५६. गांवा	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
२६१५७. गांवा-	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
२६१५८. गांवाआंतु	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
२६१५९. गांवाई	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
२६१६०. गांवापुढें	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
२६१६१. गांवाबाहेरें	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
२६१६२. गांवीं	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
२६१६३. गांवीं	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५

२६१६४. गांवीं	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
२६१६५. गांवीं	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
२६१६६. गांवीं	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
२६१६७. गांवीं	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
२६१६८. गांवीं	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
२६१६९. गांवीं	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
२६१७०. गांवीं	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
२६१७१. गांवीं	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
२६१७२. गांवीं	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
२६१७३. गांवीं	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
२६१७४. गांवीं	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
२६१७५. गांवीं	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
२६१७६. गांवीं	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
२६१७७. गांवीं	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
२६१७८. गांवीं	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
२६१७९. गांवीं	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
२६१८०. गांवींचा	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
२६१८१. गांवींचा	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
२६१८२. गांवींचिया	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
२६१८३. गांवींचिया	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
२६१८४. गांवींचे	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
२६१८५. गांवींचे	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
२६१८६. गांवेंसीं	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
२६१८७. गांवो	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
२६१८८. गांवो	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
२६१८९. गांवो	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
२६१९०. गांवो	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६

२६१९१. गाइलें	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
२६१९२. गाई	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
२६१९३. गाईची	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
२६१९४. गाईतें	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
२६१९५. गाईपुढें	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
२६१९६. गाजत	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
२६१९७. गाजत	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
२६१९८. गाजत	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
२६१९९. गाजत	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
२६२००. गाजती	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
२६२०१. गाजती	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
२६२०२. गाजविताती	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
२६२०३. गाजा	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
२६२०४. गाजाबज्यही	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
२६२०५. गाजे	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
२६२०६. गाजे	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
२६२०७. गाजे	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
२६२०८. गाजे	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
२६२०९. गाजों	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
२६२१०. गाजोंचि	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
२६२११. गाजोनि	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
२६२१२. गाजोनि	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
२६२१३. गाजौनि	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
२६२१४. गाडा	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
२६२१५. गाडा	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
२६२१६. गाडुगां	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
२६२१७. गाडे-	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६

२६२१८. गाडोरा	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
२६२१९. गाडोरा	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
२६२२०. गाढलें	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
२६२२१. गाढव	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थी न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
२६२२२. गाढा	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
२६२२३. गाढा	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
२६२२४. गाढा	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
२६२२५. गाढा	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
२६२२६. गाढिका	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
२६२२७. गाढिका	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्परस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
२६२२८. गाढिलें	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
२६२२९. गाढी	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
२६२३०. गाढी	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
२६२३१. गाढीं	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
२६२३२. गाढीं	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
२६२३३. गाढीं	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
२६२३४. गाढे	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
२६२३५. गाढे	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
२६२३६. गाढे	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
२६२३७. गाढे	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
२६२३८. गाढें	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
२६२३९. गाढें	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
२६२४०. गाढें	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
२६२४१. गाढेपणें	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
२६२४२. गाणावाणा	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
२६२४३. गाणिवें	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
२६२४४. गाणिवेनें	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१

२६२४५. गाणीं	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
२६२४६. गाणीव	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
२६२४७. गातयाचेनि	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
२६२४८. गातां	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
२६२४९. गाती	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
२६२५०. गाती	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
२६२५१. गाती	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणैं	ज्ञाने.१३.४.३५
२६२५२. गाती	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
२६२५३. गात्रांचें	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
२६२५४. गात्रांते	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
२६२५५. गात्रांसी	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
२६२५६. गादलें	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
२६२५७. गादिजे	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
२६२५८. गादिजेना	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
२६२५९. गाभा	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
२६२६०. गाभा	बुद्धीचिया जिभा । बोलाचा न चाखतां गाभा । अक्षरांचियाचि भांबा । इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
२६२६१. गाभागोभा	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
२६२६२. गाभारा	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
२६२६३. गाभारां	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
२६२६४. गाभारां	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
२६२६५. गाभारां	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
२६२६६. गाभारां	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
२६२६७. गाभिणी	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
२६२६८. गाभिणेंही	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
२६२६९. गाभेवनें	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
२६२७०. गामिये	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
२६२७१. गाय	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५

२६२७२. गाय	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
२६२७३. गाय	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
२६२७४. गायचि	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
२६२७५. गायत्री	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
२६२७६. गायत्रीछंद	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
२६२७७. गायन	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
२६२७८. गाये	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
२६२७९. गाये	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
२६२८०. गार	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
२६२८१. गार	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
२६२८२. गारा	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
२६२८३. गारी	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
२६२८४. गारुडियाचा	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
२६२८५. गारुडियाचें	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
२६२८६. गारुडी	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
२६२८७. गारुडी	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
२६२८८. गाऱ्हाणें	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
२६२८९. गाळणें	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
२६२९०. गाळावा	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
२६२९१. गाळावें	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
२६२९२. गाळिजे	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
२६२९३. गाळित	विधीतें पाळित । निषेधातें गाळित । मज देऊनि जाळित । कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
२६२९४. गाळितया	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
२६२९५. गाळितया	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
२६२९६. गाळिलिया	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
२६२९७. गाळिले	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
२६२९८. गाळी	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९

२६२९९. गाळींव	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
२६३००. गाळूं	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
२६३०१. गाळूं	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
२६३०२. गाळूनि	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
२६३०३. गाळूनि	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
२६३०४. गावो	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
२६३०५. गावों	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
२६३०६. गावों	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
२६३०७. गासी	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
२६३०८. गिंवशीं	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
२६३०९. गिंवसवे	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
२६३१०. गिंवसावा	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
२६३११. गिंवसावा	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
२६३१२. गिंवसावे	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
२६३१३. गिंवसावें	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
२६३१४. गिंवसावें	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
२६३१५. गिंवसिजत	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
२६३१६. गिंवसित	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
२६३१७. गिंवसित	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
२६३१८. गिंवसित	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
२६३१९. गिंवसित	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
२६३२०. गिंवसितया	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्में	ज्ञाने.१८.५.१५९
२६३२१. गिंवसितां	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
२६३२२. गिंवसितां	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
२६३२३. गिंवसिती	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
२६३२४. गिंवसिला	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
२६३२५. गिंवसिली	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८

२६३२६. गिंवसिले	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
२६३२७. गिंवसिलें	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
२६३२८. गिंवसिलें	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
२६३२९. गिंवसी	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
२६३३०. गिंवसी	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
२६३३१. गिंवसी	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
२६३३२. गिंवसीत	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
२६३३३. गिंवसीत	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
२६३३४. गिंवसीत	देवा तूं अक्षर । औटाविये मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
२६३३५. गिंवसीत	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
२६३३६. गिंवसूं	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
२६३३७. गिंवसूनि	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
२६३३८. गिंवसूनि	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
२६३३९. गिंवसे	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
२६३४०. गिंवसोनि	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
२६३४१. गिंवसोनि	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
२६३४२. गिधीं	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
२६३४३. गिरबडुनी	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
२६३४४. गिरि	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
२६३४५. गिरिकंदर	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
२६३४६. गिरिकंदरें	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०
२६३४७. गिरिकपाटीं	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
२६३४८. गिरिदुर्ग	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
२६३४९. गिरिवरां	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
२६३५०. गिरिवरां	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
२६३५१. गिरिवरु	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दुःखें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
२६३५२. गिरिवरु	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११

२६३५३. गिरिवरें	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
२६३५४. गिरी	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
२६३५५. गिरीचिया	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
२६३५६. गिरीशें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
२६३५७. गिळणें	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
२६३५८. गिळवी	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
२६३५९. गिळावया	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगवितातिं निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
२६३६०. गिळाविया	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
२६३६१. गिळिजत	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
२६३६२. गिळिजती	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
२६३६३. गिळिजतु	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
२६३६४. गिळिजे	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दुरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
२६३६५. गिळिजे	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
२६३६६. गिळिजे	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
२६३६७. गिळिजे	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
२६३६८. गिळिजेचि	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
२६३६९. गिळित	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
२६३७०. गिळितयां	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
२६३७१. गिळितां	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
२६३७२. गिळितां	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
२६३७३. गिळितां	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्ये चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
२६३७४. गिळिताती	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
२६३७५. गिळितासि	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
२६३७६. गिळितु	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
२६३७७. गिळितुचि	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
२६३७८. गिळिला	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वे फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
२६३७९. गिळिली	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६

२६३८०. गिळिली	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
२६३८१. गिळिली	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
२६३८२. गिळिलीं	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
२६३८३. गिळिले	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
२६३८४. गिळिलें	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
२६३८५. गिळिलें	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
२६३८६. गिळी	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
२६३८७. गिळी	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
२६३८८. गिळी	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
२६३८९. गिळी	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
२६३९०. गिळी	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
२६३९१. गिळी	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
२६३९२. गिळी	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
२६३९३. गिळी	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
२६३९४. गिळी	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
२६३९५. गिळी	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
२६३९६. गिळूं	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
२६३९७. गिळून	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
२६३९८. गिळूनि	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
२६३९९. गिळूनि	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
२६४००. गिळूनि	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
२६४०१. गिळूनि	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
२६४०२. गिळूनि	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
२६४०३. गिळूनि	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
२६४०४. गिळे	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
२६४०५. गिळेल	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
२६४०६. गिळोनि	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४

२६४०७. गिळोनि	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
२६४०८. गिळोनि	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
२६४०९. गिळोनि	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
२६४१०. गिवसी	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
२६४११. गीत	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
२६४१२. गीत	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
२६४१३. गीतसुखचि	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
२६४१४. गीता	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
२६४१५. गीता	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
२६४१६. गीता	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
२६४१७. गीता	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
२६४१८. गीता	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
२६४१९. गीता	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
२६४२०. गीता	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
२६४२१. गीता	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
२६४२२. गीता	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
२६४२३. गीता	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
२६४२४. गीता	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
२६४२५. गीता	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
२६४२६. गीता	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
२६४२७. गीता	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
२६४२८. गीता	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
२६४२९. गीता	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
२६४३०. गीता	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
२६४३१. गीता	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
२६४३२. गीता	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
२६४३३. गीता	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७

२६४३४. गीता	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
२६४३५. गीता	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
२६४३६. गीता	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
२६४३७. गीता	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
२६४३८. गीता	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
२६४३९. गीता	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
२६४४०. गीता	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
२६४४१. गीता	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
२६४४२. गीता	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
२६४४३. गीता	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
२६४४४. गीता	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
२६४४५. गीता	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
२६४४६. गीता	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
२६४४७. गीता	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
२६४४८. गीता	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
२६४४९. गीता	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
२६४५०. गीता	जे हे श्रवणें पाठें अर्थे । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
२६४५१. गीता	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
२६४५२. गीता	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
२६४५३. गीता	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
२६४५४. गीता	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
२६४५५. गीता	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
२६४५६. गीतांगें	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
२६४५७. गीताकमळींचे	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
२६४५८. गीताकाशींचें	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
२६४५९. गीताख्य	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
२६४६०. गीताख्यु	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०

२६४६१. गीतागमु	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
२६४६२. गीताचा	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
२६४६३. गीताचि	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
२६४६४. गीताचि	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
२६४६५. गीतातत्त्व	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
२६४६६. गीतातत्त्व	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
२६४६७. गीतातें	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
२६४६८. गीतादर्शनाचा	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
२६४६९. गीतादिकीं	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
२६४७०. गीतानाम	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
२६४७१. गीतानिधान	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
२६४७२. गीतापणें	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
२६४७३. गीतापद्यरत्नांचीं	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
२६४७४. गीतापद्यरत्नीं	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
२६४७५. गीतापद्यें	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
२६४७६. गीतापाठकासि	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
२६४७७. गीतापुरा	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
२६४७८. गीताप्रासादा	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
२६४७९. गीताप्रासादु	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
२६४८०. गीताभाव	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
२६४८१. गीतामाउलिये	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
२६४८२. गीतामिखें	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
२६४८३. गीतारत्नप्रासादाचा	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
२६४८४. गीतारत्नेश्वरु	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
२६४८५. गीतारथींचे	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
२६४८६. गीतारूप	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
२६४८७. गीतार्णवींची	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११

२६४८८. गीतार्थ	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
२६४८९. गीतार्थ	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
२६४९०. गीतार्थग्रंथनमिसें	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
२६४९१. गीतार्थनिधान	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
२६४९२. गीतार्थसागरीं	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
२६४९३. गीतार्थांचे	तैसें गीतार्थांचे सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
२६४९४. गीतार्थाचा	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
२६४९५. गीतार्थाची	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
२६४९६. गीतार्थाची	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
२६४९७. गीतार्थाचे	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
२६४९८. गीतार्थाचें	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
२६४९९. गीतार्थाचें	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
२६५००. गीतार्थाचें	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
२६५०१. गीतार्थु	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
२६५०२. गीतार्थु	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
२६५०३. गीतार्थु	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
२६५०४. गीतार्थु	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
२६५०५. गीतार्थु	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
२६५०६. गीतार्थु	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
२६५०७. गीतार्थें	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
२६५०८. गीतार्थेंसीं	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेंसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
२६५०९. गीतावल्लीचें	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
२६५१०. गीताशास्त्र	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
२६५११. गीताशास्त्र	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
२६५१२. गीताशास्त्रनिर्मिता	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
२६५१३. गीताश्रवणअवसरीं	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
२६५१४. गीताश्रवणीं	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९

२६५१५. गीतासागरतरंग	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
२६५१६. गीताही	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
२६५१७. गीते	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
२६५१८. गीते	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
२६५१९. गीते	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
२६५२०. गीते	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
२६५२१. गीते	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
२६५२२. गीते	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५
२६५२३. गीतेचा	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
२६५२४. गीतेचा	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
२६५२५. गीतेचा	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
२६५२६. गीतेचां	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
२६५२७. गीतेचिया	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
२६५२८. गीतेचीं	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
२६५२९. गीतेचीं	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
२६५३०. गीतेचीं	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
२६५३१. गीतेचे	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
२६५३२. गीतेचें	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
२६५३३. गीतेचें	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
२६५३४. गीतेचें	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
२६५३५. गीतेचेनि	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
२६५३६. गीतेमाजि	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
२६५३७. गीतेमाजीं	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
२६५३८. गीतेवीणही	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवी । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
२६५३९. गीतेसीं	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंतःकरणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
२६५४०. गीतेसीं	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
२६५४१. गीतेसीं	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३

२६५४२. गुंजहीभरी	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
२६५४३. गुंजांचें	आणि आकाश जें नव्हे । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
२६५४४. गुंडलिया	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
२६५४५. गुंडा	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
२६५४६. गुंडां	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
२६५४७. गुंडाळलीं	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
२६५४८. गुंडाळा	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
२६५४९. गुंडाळा	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
२६५५०. गुंडाळी	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
२६५५१. गुंडूनि	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
२६५५२. गुंडूनि	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
२६५५३. गुंडे	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
२६५५४. गुंडे	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
२६५५५. गुंडे	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
२६५५६. गुंडेया	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
२६५५७. गुंतला	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
२६५५८. गुंतली	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
२६५५९. गुंतली	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
२६५६०. गुंतली	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
२६५६१. गुंतले	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
२६५६२. गुंतले	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
२६५६३. गुंतलें	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
२६५६४. गुंतलें	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
२६५६५. गुंतलें	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
२६५६६. गुंतलें	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
२६५६७. गुंतलें	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
२६५६८. गुंतलों	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३

२६५६९. गुंति	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
२६५७०. गुंती-	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
२६५७१. गुंथलें	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
२६५७२. गुंथिलीं	तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४२
२६५७३. गुंफती	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
२६५७४. गुंफसि	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
२६५७५. गुंफिरा	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
२६५७६. गुंफिरें	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
२६५७७. गुंफिली	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
२६५७८. गुंफिलीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
२६५७९. गुंफे	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
२६५८०. गुंफे	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
२६५८१. गुंफे	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
२६५८२. गुंफोनि	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
२६५८३. गुगुळु	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
२६५८४. गुगुळु	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
२६५८५. गुज	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
२६५८६. गुज	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
२६५८७. गुज	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
२६५८८. गुज	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
२६५८९. गुज	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
२६५९०. गुज	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
२६५९१. गुज	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
२६५९२. गुडघा	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
२६५९३. गुढला	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
२६५९४. गुढले	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
२६५९५. गुढलें	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६

२६५९६. गुढिया	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
२६५९७. गुढी	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
२६५९८. गुढी	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
२६५९९. गुढी	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
२६६००. गुढी	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
२६६०१. गुढें	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
२६६०२. गुण	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णू	ज्ञाने.१.१४.१४०
२६६०३. गुण	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
२६६०४. गुण	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
२६६०५. गुण	ऐसे तनुत्यागेंवीण । अमूर्ताचे गुण । दिसती संपूर्ण । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.८-९.३९
२६६०६. गुण	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
२६६०७. गुण	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
२६६०८. गुण	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
२६६०९. गुण	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
२६६१०. गुण	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
२६६११. गुण	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
२६६१२. गुण	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
२६६१३. गुण	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
२६६१४. गुण	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
२६६१५. गुण	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
२६६१६. गुण	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
२६६१७. गुण	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
२६६१८. गुण	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
२६६१९. गुण	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
२६६२०. गुण	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
२६६२१. गुण	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
२६६२२. गुण	गुण आपुलालेनि धर्में । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५

२६६२३. गुण	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे ।ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
२६६२४. गुण	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
२६६२५. गुण	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
२६६२६. गुण	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
२६६२७. गुण	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
२६६२८. गुण	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
२६६२९. गुण	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
२६६३०. गुण	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११
२६६३१. गुण	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
२६६३२. गुण	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्याळु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
२६६३३. गुण	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
२६६३४. गुण	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
२६६३५. गुण	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
२६६३६. गुण	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
२६६३७. गुण	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
२६६३८. गुण	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
२६६३९. गुण	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
२६६४०. गुण	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
२६६४१. गुण	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
२६६४२. गुण	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
२६६४३. गुण	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
२६६४४. गुण	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
२६६४५. गुण	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
२६६४६. गुण	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
२६६४७. गुण	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
२६६४८. गुण	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
२६६४९. गुण	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९

२६६५०. गुण	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
२६६५१. गुण-	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
२६६५२. गुणइंद्रियां-	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
२६६५३. गुणकर्मसंगीं	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
२६६५४. गुणकर्मीं	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
२६६५५. गुणकर्मे	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्मे वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
२६६५६. गुणकुसुमांची	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
२६६५७. गुणक्रिया	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
२६६५८. गुणक्षोभाचे	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
२६६५९. गुणग्रहें	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
२६६६०. गुणघनाचेनि	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
२६६६१. गुणचि	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
२६६६२. गुणचि	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
२६६६३. गुणजात	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
२६६६४. गुणज्योती	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
२६६६५. गुणता	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
२६६६६. गुणतीर्थांची	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
२६६६७. गुणत्रय	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
२६६६८. गुणत्रयभिन्ना	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
२६६६९. गुणत्रयरहितु	हा गुणत्रयरहितु । व्यक्तीसी अतीतु । अनादि अविकृतु । सर्वरूप	ज्ञाने.२.२५.१५०
२६६७०. गुणत्रयवशें	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
२६६७१. गुणत्रयसंगें	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
२६६७२. गुणत्रयाचां	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
२६६७३. गुणत्रयातें	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
२६६७४. गुणत्रयातें	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
२६६७५. गुणत्रयादि	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
२६६७६. गुणत्वाचा	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०

२६६७७. गुणदोष	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
२६६७८. गुणदोष-	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
२६६७९. गुणनाम	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
२६६८०. गुणनिधी	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
२६६८१. गुणभिन्न	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
२६६८२. गुणभेदचरित्र	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
२६६८३. गुणभेदीं	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
२६६८४. गुणभेदु	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
२६६८५. गुणभोगु	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
२६६८६. गुणमयी	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
२६६८७. गुणरत्न	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
२६६८८. गुणरत्न	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
२६६८९. गुणराशी	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
२६६९०. गुणलावण्य	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
२६६९१. गुणवर्य	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ .	ज्ञाने.६.३७
२६६९२. गुणविवंचना	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
२६६९३. गुणविशेखीं	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
२६६९४. गुणवृत्तिभेद	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
२६६९५. गुणशब्दु	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
२६६९६. गुणसंगमें	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
२६६९७. गुणसंगातें	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
२६६९८. गुणसंगुचि	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
२६६९९. गुणसंगें	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
२६७००. गुणसंभ्रमें	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
२६७०१. गुणसमुद्रें	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
२६७०२. गुणस्वर्गा	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
२६७०३. गुणा	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५

२६७०४. गुणा	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
२६७०५. गुणा	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
२६७०६. गुणां	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
२६७०७. गुणां	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
२६७०८. गुणां	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
२६७०९. गुणां	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
२६७१०. गुणां	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
२६७११. गुणांचा	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
२६७१२. गुणांचा	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
२६७१३. गुणांचा	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
२६७१४. गुणांचिये	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
२६७१५. गुणांची	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
२६७१६. गुणांचीं	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
२६७१७. गुणांचीं	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
२६७१८. गुणांचेंचि	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
२६७१९. गुणांचेनि	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
२६७२०. गुणांतें	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
२६७२१. गुणांतें	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
२६७२२. गुणांमाजीं	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
२६७२३. गुणांसि	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
२६७२४. गुणागुण	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
२६७२५. गुणागुणकार्य	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
२६७२६. गुणागुणिया	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
२६७२७. गुणागुणीं	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
२६७२८. गुणाग्रीं	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
२६७२९. गुणाचा	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
२६७३०. गुणाचा	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५

२६७३१. गुणाचा	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
२६७३२. गुणाचिये	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
२६७३३. गुणाचे	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
२६७३४. गुणाचें	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
२६७३५. गुणाचें	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
२६७३६. गुणाचें	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
२६७३७. गुणाचेनि	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
२६७३८. गुणाचेनि	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्में तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८
२६७३९. गुणाचेनि	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
२६७४०. गुणाजोगें	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
२६७४१. गुणातीत	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
२६७४२. गुणातीत	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
२६७४३. गुणातीतता	गुण आपुलालेनि धर्में । देहींचे माघुत साउमे । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
२६७४४. गुणातीतत्त्व	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
२६७४५. गुणातीतासि	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
२६७४६. गुणातीतीं	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
२६७४७. गुणातीतु	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
२६७४८. गुणातीतु	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदुःखभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
२६७४९. गुणातीतु	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
२६७५०. गुणातीतु	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
२६७५१. गुणातें	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
२६७५२. गुणातें	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
२६७५३. गुणातें	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
२६७५४. गुणात्मक	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
२६७५५. गुणाधारें	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
२६७५६. गुणाधीन	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
२६७५७. गुणाधीन	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४

२६७५८. गुणानुवादु	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
२६७५९. गुणापरौतें	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
२६७६०. गुणाभासीं	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
२६७६१. गुणासारिखी	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
२६७६२. गुणासारिखें	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
२६७६३. गुणास्तव	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
२६७६४. गुणिया	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
२६७६५. गुणियासि	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
२६७६६. गुणीं	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
२६७६७. गुणीं	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
२६७६८. गुणीं	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
२६७६९. गुणीं	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
२६७७०. गुणीं	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
२६७७१. गुणीं	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
२६७७२. गुणीं	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
२६७७३. गुणीं	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
२६७७४. गुणीं	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
२६७७५. गुणीं	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
२६७७६. गुणीं	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
२६७७७. गुणीं	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
२६७७८. गुणीं	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
२६७७९. गुणीं	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
२६७८०. गुणीं	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
२६७८१. गुणीं	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
२६७८२. गुणीं	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
२६७८३. गुणीं	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
२६७८४. गुणीं	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२

२६७८५. गुणीं	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
२६७८६. गुणीं	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
२६७८७. गुणीं	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
२६७८८. गुणीं	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
२६७८९. गुणीं	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
२६७९०. गुणीं	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
२६७९१. गुणीं	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्में चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
२६७९२. गुणीं	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
२६७९३. गुणीं	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
२६७९४. गुणीं	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
२६७९५. गुणींचि	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
२६७९६. गुणु	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
२६७९७. गुणु	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
२६७९८. गुणें	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
२६७९९. गुणें	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
२६८००. गुणें	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदुःखासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
२६८०१. गुणें	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
२६८०२. गुणें	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
२६८०३. गुणें	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
२६८०४. गुणें	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
२६८०५. गुणेंद्रियधोकटी	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
२६८०६. गुणेंद्रु	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
२६८०७. गुणेंवीण	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
२६८०८. गुणेंशीं	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
२६८०९. गुतकुलिया	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
२६८१०. गुदगुलिया	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
२६८११. गुदमेंढ्राआंतौतीं	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५

२६८१२. गुप्त	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
२६८१३. गुप्त	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
२६८१४. गुप्त	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
२६८१५. गुप्तु	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
२६८१६. गुरु	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
२६८१७. गुरु	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
२६८१८. गुरु	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
२६८१९. गुरु	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
२६८२०. गुरु	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
२६८२१. गुरु	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
२६८२२. गुरु	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
२६८२३. गुरु	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
२६८२४. गुरु	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
२६८२५. गुरु	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेंसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
२६८२६. गुरु	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
२६८२७. गुरु	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
२६८२८. गुरु	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
२६८२९. गुरु	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
२६८३०. गुरु	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
२६८३१. गुरु	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
२६८३२. गुरु	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
२६८३३. गुरु	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
२६८३४. गुरु	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
२६८३५. गुरु	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
२६८३६. गुरु	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
२६८३७. गुरु	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
२६८३८. गुरु	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५

२६८३९. गुरु	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
२६८४०. गुरु	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
२६८४१. गुरु	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
२६८४२. गुरु	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
२६८४३. गुरु	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
२६८४४. गुरु	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
२६८४५. गुरु	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
२६८४६. गुरु	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
२६८४७. गुरु	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
२६८४८. गुरु	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
२६८४९. गुरुआज्ञेचा	आर्धीच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
२६८५०. गुरुकुळीं	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
२६८५१. गुरुकुळीं	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
२६८५२. गुरुकुळींचेनि	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
२६८५३. गुरुकुळें	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
२६८५४. गुरुकुळें	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
२६८५५. गुरुकृपा	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
२६८५६. गुरुकृपा	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
२६८५७. गुरुकृपा	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
२६८५८. गुरुकृपा	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
२६८५९. गुरुकृपाउखा	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
२६८६०. गुरुकृपादृष्टी	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
२६८६१. गुरुकृपामृततुषारें	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें । गुरुकृपामृततुषारें । सासिन्नलेनि बोधें वोसरे । द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
२६८६२. गुरुकृपामृताचे	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । वियें मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
२६८६३. गुरुकृपास्नेहसलिलीं	गुरुकृपास्नेहसलिलीं । आपण होय मासोळी । कोणे एके वेळीं । हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
२६८६४. गुरुकृपे	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
२६८६५. गुरुकृपेचां	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१

२६८६६. गुरुकृपेचें	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
२६८६७. गुरुकृपेचेनि	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
२६८६८. गुरुकृपेसवें	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
२६८६९. गुरुक्रमें	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
२६८७०. गुरुगम्य	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
२६८७१. गुरुगम्य	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
२६८७२. गुरुगृह	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
२६८७३. गुरुगृहीं	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
२६८७४. गुरुगौरव	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
२६८७५. गुरुग्रामींचें	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
२६८७६. गुरुचरण	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
२६८७७. गुरुचरणसेवा	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
२६८७८. गुरुचरणीं	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
२६८७९. गुरूचें	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
२६८८०. गुरुतल्पगाचा	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
२६८८१. गुरुत्वा	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
२६८८२. गुरुत्वाची	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
२६८८३. गुरुत्वासीं	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
२६८८४. गुरुत्वें	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
२६८८५. गुरुत्वें	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
२६८८६. गुरुदास्यें	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
२६८८७. गुरुदेवांचां	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
२६८८८. गुरुनाथें	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
२६८८९. गुरुनामाचे	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
२६८९०. गुरुपदपद्मपराग	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
२६८९१. गुरुपरिचर्या	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
२६८९२. गुरुपुत्र	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३

२६८९३. गुरुपूजेपरौता	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
२६८९४. गुरुप्रेमें	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
२६८९५. गुरुबंधुमातुळ	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
२६८९६. गुरुबंधुसौजन्यें	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
२६८९७. गुरुभक्तांचें	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
२६८९८. गुरुभक्तिहीना	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
२६८९९. गुरुभक्ती	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
२६९००. गुरुभक्ती	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
२६९०१. गुरुभक्ती	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
२६९०२. गुरुभक्ती	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
२६९०३. गुरुभक्तीचा	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
२६९०४. गुरुभक्तीची	आतां ययावरी । गुरुभक्तीची परी । सांगों गा अवधारीं । चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
२६९०५. गुरुमार्गा	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
२६९०६. गुरुमुखींचें	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
२६९०७. गुरुमुखें	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
२६९०८. गुरुमूर्तिप्रेमें	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्में । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
२६९०९. गुरुराजें	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
२६९१०. गुरुलिंग	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
२६९११. गुरुलिंगा	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
२६९१२. गुरुवतीचा	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
२६९१३. गुरुवर्णनीं	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
२६९१४. गुरुवाक्यश्रवणाचि	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
२६९१५. गुरुवाक्यहुताशीं	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
२६९१६. गुरुवाक्यावांचूनि	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
२६९१७. गुरुवाक्याचेनि	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
२६९१८. गुरुवाक्यें	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
२६९१९. गुरुवाक्यें	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४

२६९२०. गुरुवाक्यें	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
२६९२१. गुरुवी	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
२६९२२. गुरुशिष्यसंबंधु	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
२६९२३. गुरुशिष्यसत्पथा	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
२६९२४. गुरुशिष्यां	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
२६९२५. गुरुशिष्यांचां	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
२६९२६. गुरुशिष्यांची	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
२६९२७. गुरुसंप्रदायधर्म	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
२६९२८. गुरुसेवका	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
२६९२९. गुरुसेवकां	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
२६९३०. गुरुसेवा	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
२६९३१. गुरुसेवा	एवं बाह्यमनोगत । गुरुसेवा समस्त । वेंटाळीन वस्तुजात । होऊनियां	ज्ञाने.१३.७.४२९
२६९३२. गुरुसेवाव्यसनें	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
२६९३३. गुरुसेवे	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
२६९३४. गुरुसेवेविखीं	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
२६९३५. गुरुस्नेहाचिये	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
२६९३६. गुरुही	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
२६९३७. गुरू	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
२६९३८. गुरूं	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
२६९३९. गुरूं	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
२६९४०. गुरूंनींच	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूंनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
२६९४१. गुरूकृपा	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
२६९४२. गुरूचा	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
२६९४३. गुरूचिया	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
२६९४४. गुरूचें	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
२६९४५. गुरूचें	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
२६९४६. गुरूतें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४

२६९४७. गुरूतें	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
२६९४८. गुरूतें	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
२६९४९. गुरूपदिष्टा	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
२६९५०. गुरूसींचि	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
२६९५१. गुर्विणी	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
२६९५२. गुल्फद्वय	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
२६९५३. गुळ	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
२६९५४. गुळळां	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
२६९५५. गुळाची	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
२६९५६. गुळें	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थी न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
२६९५७. गुह्य	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
२६९५८. गुह्य	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
२६९५९. गुह्यांचा	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
२६९६०. गूढ	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
२६९६१. गूढ	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
२६९६२. गूढ	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
२६९६३. गूढ	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
२६९६४. गूढ	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
२६९६५. गूढपण	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
२६९६६. गूढां-	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
२६९६७. गूढु	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
२६९६८. गूढु	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
२६९६९. गूढु	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
२६९७०. गूढु	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
२६९७१. गूढें	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
२६९७२. गूळ	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
२६९७३. गूळा	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३

२६९७४. गृह	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
२६९७५. गृहदेवता	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
२६९७६. गृहदेह	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
२६९७७. गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
२६९७८. गृहसंगोपन	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
२६९७९. गृहस्थाश्रमाचें	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्यासवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
२६९८०. गृहादिक	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
२६९८१. गृहिणी	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
२६९८२. गृहीं	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
२६९८३. गृहींचे	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
२६९८४. गेलया	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
२६९८५. गेलया	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
२६९८६. गेलया	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
२६९८७. गेला	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
२६९८८. गेला	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
२६९८९. गेला	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
२६९९०. गेला	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
२६९९१. गेला	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्में इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
२६९९२. गेला	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
२६९९३. गेला	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
२६९९४. गेला	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
२६९९५. गेला	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
२६९९६. गेला	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
२६९९७. गेला	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
२६९९८. गेला	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
२६९९९. गेला	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
२७०००. गेला	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५

२७००१. गेला	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
२७००२. गेला	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
२७००३. गेला	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
२७००४. गेला	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
२७००५. गेला	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
२७००६. गेला	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
२७००७. गेला	अहा सहस्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
२७००८. गेला	अहा सहस्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
२७००९. गेला	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
२७०१०. गेला	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
२७०११. गेला	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
२७०१२. गेला	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
२७०१३. गेला	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
२७०१४. गेला	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
२७०१५. गेला	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
२७०१६. गेला	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
२७०१७. गेला	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
२७०१८. गेला	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
२७०१९. गेला	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
२७०२०. गेला	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
२७०२१. गेला	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
२७०२२. गेला	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
२७०२३. गेला	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
२७०२४. गेला	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
२७०२५. गेला	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
२७०२६. गेला	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
२७०२७. गेला	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८

२७०२८. गेलाचि	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
२७०२९. गेलिया	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
२७०३०. गेलिया	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
२७०३१. गेलिया	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्मांचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
२७०३२. गेलिया	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
२७०३३. गेलिया	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
२७०३४. गेलिया	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
२७०३५. गेलिया	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
२७०३६. गेलिया	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
२७०३७. गेलिया	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
२७०३८. गेलिया	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
२७०३९. गेलिया	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
२७०४०. गेलिया	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
२७०४१. गेलिया	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
२७०४२. गेलिया	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
२७०४३. गेलिया	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
२७०४४. गेलिया	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
२७०४५. गेलिया	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
२७०४६. गेलिया	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
२७०४७. गेलिया	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
२७०४८. गेलिया	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
२७०४९. गेलिया	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
२७०५०. गेलिया	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
२७०५१. गेलिया	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
२७०५२. गेलियाची	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
२७०५३. गेलियाची	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
२७०५४. गेलियावीण	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४

२७०५५. गेलियाही	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
२७०५६. गेली	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
२७०५७. गेली	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
२७०५८. गेली	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
२७०५९. गेली	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
२७०६०. गेली	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
२७०६१. गेली	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
२७०६२. गेली	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
२७०६३. गेली	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
२७०६४. गेली	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
२७०६५. गेली	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
२७०६६. गेली	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
२७०६७. गेली	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
२७०६८. गेली	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
२७०६९. गेलीं	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
२७०७०. गेलीं	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
२७०७१. गेलीं	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
२७०७२. गेलीं	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
२७०७३. गेलीं	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
२७०७४. गेलीं	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
२७०७५. गेले	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
२७०७६. गेले	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
२७०७७. गेले	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
२७०७८. गेले	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
२७०७९. गेले	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
२७०८०. गेले	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
२७०८१. गेले	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३

२७०८२. गेले	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
२७०८३. गेले	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
२७०८४. गेले	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
२७०८५. गेले	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
२७०८६. गेले	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
२७०८७. गेले	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
२७०८८. गेले	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
२७०८९. गेले	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
२७०९०. गेले	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
२७०९१. गेले	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
२७०९२. गेले	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
२७०९३. गेले	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
२७०९४. गेलें	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
२७०९५. गेलें	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
२७०९६. गेलें	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
२७०९७. गेलें	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
२७०९८. गेलें	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
२७०९९. गेलें	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
२७१००. गेलें	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
२७१०१. गेलें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
२७१०२. गेलें	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
२७१०३. गेलें	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
२७१०४. गेलें	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
२७१०५. गेलें	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
२७१०६. गेलें	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
२७१०७. गेलें	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
२७१०८. गेलें	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६

२७१०९. गेलें	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
२७११०. गेलें	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
२७१११. गेलें	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
२७११२. गेलें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
२७११३. गेलें	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
२७११४. गेलें	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
२७११५. गेलें	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
२७११६. गेलें	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
२७११७. गेलें	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
२७११८. गेलें	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दुःख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
२७११९. गेलें	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
२७१२०. गेलें	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
२७१२१. गेलें	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
२७१२२. गेलें	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
२७१२३. गेलें	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
२७१२४. गेलें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
२७१२५. गेलें	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
२७१२६. गेलें	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
२७१२७. गेलें	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
२७१२८. गेलें	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
२७१२९. गेलें	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
२७१३०. गेलें	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
२७१३१. गेलें	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
२७१३२. गेलें	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
२७१३३. गेलें	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
२७१३४. गेलें	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
२७१३५. गेलें	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७

२७१३६. गेलें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
२७१३७. गेलें	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
२७१३८. गेलेंचि	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदु:खासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
२७१३९. गेलों	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
२७१४०. गेलों	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
२७१४१. गेल्या	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
२७१४२. गोंदळी	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
२७१४३. गोंधळुक	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
२७१४४. गोंवारी	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
२७१४५. गोंविजे	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
२७१४६. गोंविती	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
२७१४७. गोंविले	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
२७१४८. गोंवी	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
२७१४९. गोंवी	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
२७१५०. गोंवी	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
२७१५१. गोकुळ	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरिंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
२७१५२. गोकुळीं	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
२७१५३. गोकुळींचिया	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
२७१५४. गोक्षीर	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
२७१५५. गोखा	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
२७१५६. गोग्रहणाचेनि	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
२७१५७. गोचर	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
२७१५८. गोचर	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
२७१५९. गोचर	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१
२७१६०. गोचर	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
२७१६१. गोचर	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
२७१६२. गोचर	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६

२७१६३. गोचर	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
२७१६४. गोचर	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
२७१६५. गोचरा	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
२७१६६. गोचरा	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
२७१६७. गोचरा	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
२७१६८. गोचरु	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
२७१६९. गोचरु	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
२७१७०. गोचरु	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
२७१७१. गोचरु	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
२७१७२. गोचरु	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
२७१७३. गोचरु	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
२७१७४. गोचरु	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
२७१७५. गोचरु	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
२७१७६. गोचरु	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
२७१७७. गोचरु	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
२७१७८. गोचरु	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
२७१७९. गोचरु	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
२७१८०. गोचरु	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
२७१८१. गोचरु	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
२७१८२. गोचरु	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
२७१८३. गोचरु	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
२७१८४. गोचरु	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
२७१८५. गोचरें	अगा सुखदु:खाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
२७१८६. गोचिड	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
२७१८७. गोचिड	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
२७१८८. गोठी	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
२७१८९. गोठी	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०

२७१९०. गोठी	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
२७१९१. गोठी	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
२७१९२. गोठी	वांचूनि मूर्खांची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
२७१९३. गोठी	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
२७१९४. गोठी	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
२७१९५. गोठी	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
२७१९६. गोठी	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
२७१९७. गोठी	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
२७१९८. गोठी	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
२७१९९. गोठी	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
२७२००. गोठी	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
२७२०१. गोठी	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
२७२०२. गोठी	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
२७२०३. गोठी	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
२७२०४. गोठी	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
२७२०५. गोठी	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
२७२०६. गोठी	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
२७२०७. गोठी	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
२७२०८. गोठी	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
२७२०९. गोठी	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
२७२१०. गोठी	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
२७२११. गोठी	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
२७२१२. गोठी	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
२७२१३. गोठी	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
२७२१४. गोठी	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
२७२१५. गोठी	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
२७२१६. गोठी	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८

२७२१७. गोठी	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
२७२१८. गोठी	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
२७२१९. गोठी	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
२७२२०. गोठी	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
२७२२१. गोठी	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
२७२२२. गोठी	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
२७२२३. गोठी	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
२७२२४. गोठी	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
२७२२५. गोठी	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
२७२२६. गोठी	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
२७२२७. गोठी	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
२७२२८. गोठी	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
२७२२९. गोठी	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
२७२३०. गोठी	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
२७२३१. गोठी	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
२७२३२. गोठी	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
२७२३३. गोठी	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
२७२३४. गोठी	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
२७२३५. गोठी	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
२७२३६. गोठी	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
२७२३७. गोठी	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
२७२३८. गोठी	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
२७२३९. गोठी	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
२७२४०. गोठी	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
२७२४१. गोठीं	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
२७२४२. गोठीचि	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
२७२४३. गोठीचि	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७

२७२४४. गोठीचि	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
२७२४५. गोठीमाजीं	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
२७२४६. गोड	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
२७२४७. गोड	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
२७२४८. गोड	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
२७२४९. गोड	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
२७२५०. गोड	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
२७२५१. गोड	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
२७२५२. गोड	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
२७२५३. गोड	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
२७२५४. गोड	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
२७२५५. गोड	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
२७२५६. गोड	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
२७२५७. गोड	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
२७२५८. गोड	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
२७२५९. गोड	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
२७२६०. गोड	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
२७२६१. गोड	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
२७२६२. गोडपणें	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
२७२६३. गोडसे	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्वें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
२७२६४. गोडिया	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
२७२६५. गोडिया	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
२७२६६. गोडिये	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
२७२६७. गोडियेची	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
२७२६८. गोडियेचे	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
२७२६९. गोडिरें	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
२७२७०. गोडिसेपणें	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६

२७२७१. गोडी	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
२७२७२. गोडी	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
२७२७३. गोडी	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
२७२७४. गोडी	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
२७२७५. गोडी	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
२७२७६. गोडी	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
२७२७७. गोडी	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
२७२७८. गोडी	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
२७२७९. गोडी	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
२७२८०. गोडी	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
२७२८१. गोडी	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
२७२८२. गोडी	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
२७२८३. गोडी	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
२७२८४. गोडी	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
२७२८५. गोडी	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
२७२८६. गोडी	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
२७२८७. गोडी	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
२७२८८. गोडीचिया	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
२७२८९. गोडीसी	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
२७२९०. गोडीही	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
२७२९१. गोडु	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
२७२९२. गोडु	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
२७२९३. गोडू	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
२७२९४. गोडें	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
२७२९५. गोडें	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
२७२९६. गोडें	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
२७२९७. गोडें	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०

२७२९८. गोत	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
२७२९९. गोतांबील	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
२७३००. गोत्र	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
२७३०१. गोत्र	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
२७३०२. गोत्र	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
२७३०३. गोत्र	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
२७३०४. गोत्र	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
२७३०५. गोत्र	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
२७३०६. गोत्रकुटुंबा	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
२७३०७. गोत्रगुरु	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
२७३०८. गोत्रगुरु	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
२७३०९. गोत्रचि	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
२७३१०. गोत्रज	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
२७३११. गोत्रजांचा	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
२७३१२. गोत्रवर्गु	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
२७३१३. गोत्रांचींच	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
२७३१४. गोत्रींची	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
२७३१५. गोत्रेशीं	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
२७३१६. गोधनें	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
२७३१७. गोधनें	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धीची विकणें । महर्घी वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
२७३१८. गोपाळा	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
२७३१९. गोपाळु	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूलु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
२७३२०. गोपींसि	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
२७३२१. गोप्य	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
२७३२२. गोप्य	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
२७३२३. गोप्याचेंही	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
२७३२४. गोप्यु	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९

२७३२५. गोफणें	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
२७३२६. गोमटा	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
२७३२७. गोमटा	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
२७३२८. गोमटिया	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
२७३२९. गोमटी	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
२७३३०. गोमटी	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
२७३३१. गोमटी	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
२७३३२. गोमटीं	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
२७३३३. गोमटे	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
२७३३४. गोमटे	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
२७३३५. गोमटें	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
२७३३६. गोमटें	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
२७३३७. गोमटें	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
२७३३८. गोमटें	जो मजचि एकालागीं । कर्में वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
२७३३९. गोमटें	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
२७३४०. गोमटें	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
२७३४१. गोमटें	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
२७३४२. गोमटें	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
२७३४३. गोमटें	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
२७३४४. गोमटें	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
२७३४५. गोमटें	अगा स्वर्गींचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
२७३४६. गोमटें	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
२७३४७. गोमटें	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
२७३४८. गोमटें	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
२७३४९. गोमटें	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
२७३५०. गोमटेंचि	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
२७३५१. गोमटेंचि	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०

२७३५२. गोमटेया	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
२७३५३. गोरी	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
२७३५४. गोरीचिया	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
२७३५५. गोरीचें	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
२७३५६. गोरुवें	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
२७३५७. गोरें	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
२७३५८. गोरें	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
२७३५९. गोरेपण	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
२७३६०. गोरेया	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
२७३६१. गोळकांचे	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
२७३६२. गोविंद	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
२७३६३. गोविंदा	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
२७३६४. गोविंदा	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
२७३६५. गोविंदा	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
२७३६६. गोविंदु	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
२७३६७. गोविंदु	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
२७३६८. गोवींचि	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
२७३६९. गोष्टि	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
२७३७०. गोष्टि	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
२७३७१. गोष्टी	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
२७३७२. गोष्टी	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
२७३७३. गोष्टी	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
२७३७४. गोष्टी	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
२७३७५. गोष्टी	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
२७३७६. गोष्टी	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
२७३७७. गोष्टी	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
२७३७८. गोष्टी	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९

२७३७९. गोष्टी	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
२७३८०. गोष्टी	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
२७३८१. गोष्टी	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
२७३८२. गोष्टी	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
२७३८३. गोष्टीची	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
२७३८४. गोष्टीतें	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
२७३८५. गोसांविया	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
२७३८६. गोसांवी	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
२७३८७. गोसांवीण	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
२७३८८. गोसाविणी	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
२७३८९. गोसाविया	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
२७३९०. गोसाविया	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
२७३९१. गोसाविया	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
२७३९२. गोसावी	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
२७३९३. गोसावी	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
२७३९४. गोसावी	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
२७३९५. गोसावी	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
२७३९६. गोसावी	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
२७३९७. गोसावी	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
२७३९८. गोसावी	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
२७३९९. गोसावी	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
२७४००. गोसावी	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
२७४०१. गोसावी	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
२७४०२. गोसावी	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
२७४०३. गोसावी	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
२७४०४. गोसावी	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
२७४०५. गोसावी	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३

२७४०६. गोसावीं	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
२७४०७. गोसावीपण	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
२७४०८. गोसावीपणें	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
२७४०९. गोसी	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
२७४१०. गौण	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
२७४११. गौतमाचेनि	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
२७४१२. गौतमासीचि	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
२७४१३. गौतमु	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
२७४१४. गौप्यधन	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
२७४१५. गौप्यही	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
२७४१६. गौप्याचीही	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
२७४१७. गौर	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
२७४१८. गौरव	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
२७४१९. गौरव	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
२७४२०. गौरव	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
२७४२१. गौरव	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
२७४२२. गौरव	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
२७४२३. गौरवामाजीं	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
२७४२४. गौरवु	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
२७४२५. गौरवुचि	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
२७४२६. गौल्य	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
२७४२७. ग्रंथ	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
२७४२८. ग्रंथ	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
२७४२९. ग्रंथगर्भीचें	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
२७४३०. ग्रंथनिरूपणीं	म्हणोनि अंबे श्रीमंते । निजजनकल्पलते । आज्ञापीं मातें । ग्रंथनिरूपणीं	ज्ञाने.१२.१०
२७४३१. ग्रंथपुण्यसंपत्ती	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
२७४३२. ग्रंथरूप	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१

२७४३३. ग्रंथलों	यालागीं मी गुणदोष- । विर्षी क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
२७४३४. ग्रंथविस्तारीं	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
२७४३५. ग्रंथसागरु	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
२७४३६. ग्रंथसिद्धीचा	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
२७४३७. ग्रंथा	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
२७४३८. ग्रंथा	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
२७४३९. ग्रंथा	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
२७४४०. ग्रंथाचा	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
२७४४१. ग्रंथाचां	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
२७४४२. ग्रंथाची	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
२७४४३. ग्रंथाची	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
२७४४४. ग्रंथाचें	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
२७४४५. ग्रंथाचें	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
२७४४६. ग्रंथाचें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
२७४४७. ग्रंथाचेनि	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
२७४४८. ग्रंथाधारें	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
२७४४९. ग्रंथार्थदीपु	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
२७४५०. ग्रंथार्थासी	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
२७४५१. ग्रंथार्थुचि	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
२७४५२. ग्रंथीं	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
२७४५३. ग्रंथीं	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
२७४५४. ग्रंथीं	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
२७४५५. ग्रंथीं	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
२७४५६. ग्रंथीं	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
२७४५७. ग्रंथीं	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
२७४५८. ग्रंथु	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
२७४५९. ग्रंथु	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६

२७४६०. ग्रंथु	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
२७४६१. ग्रंथु	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
२७४६२. ग्रंथु	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
२७४६३. ग्रंथु	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
२७४६४. ग्रंथु	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
२७४६५. ग्रंथु	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
२७४६६. ग्रंथु	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
२७४६७. ग्रंथें	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
२७४६८. ग्रंथोक्ती	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
२७४६९. ग्रंथोद्यमु	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
२७४७०. ग्रंथोपजीविये	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००
२७४७१. ग्रथन	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
२७४७२. ग्रसिजत	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
२७४७३. ग्रसितें	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
२७४७४. ग्रसिसी	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
२७४७५. ग्रसूनि	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
२७४७६. ग्रहगणांचीं	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
२७४७७. ग्रहवर	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
२७४७८. ग्रहांमाजीं	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
२७४७९. ग्रहातें	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
२७४८०. ग्रामकुलाचां	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
२७४८१. ग्रामगुणें	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
२७४८२. ग्रामद्वारींचें	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
२७४८३. ग्रामींचां	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
२७४८४. ग्रासा	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
२७४८५. ग्रासातेंही	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
२७४८६. ग्रासावेगळें	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५

२७४८७. ग्रासिजे	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
२७४८८. ग्रासिजे	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
२७४८९. ग्रासित	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
२७४९०. ग्रासितसे	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
२७४९१. ग्रासिता	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
२७४९२. ग्रासिला	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
२७४९३. ग्रासिला	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
२७४९४. ग्रासिलासि	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
२७४९५. ग्रासिलीं	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
२७४९६. ग्रासिले	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
२७४९७. ग्रासिलें	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
२७४९८. ग्रासिलें	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
२७४९९. ग्रासिलें	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
२७५००. ग्रासी	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
२७५०१. ग्रासी	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
२७५०२. ग्रासी	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
२७५०३. ग्रासी	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
२७५०४. ग्रासीं	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
२७५०५. ग्रासीन	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
२७५०६. ग्रासु	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
२७५०७. ग्रासूं	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
२७५०८. ग्रासूं	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
२७५०९. ग्रासूनि	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
२७५१०. ग्राहकीये	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
२७५११. ग्राहिकी	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
२७५१२. ग्राहीक	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
२७५१३. ग्रीवघंटेचा	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०

२७५१४. ग्रीष्मकाळीं	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दुःखें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
२७५१५. ग्रीष्मकाळीं	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
२७५१६. ग्रीष्मवर्षीं	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००
२७५१७. ग्रीष्मशेषींचा	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
२७५१८. ग्रीष्मांतीं	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
२७५१९. ग्रीष्मांतींचा	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
२७५२०. ग्रीष्माचां	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
२७५२१. ग्रीष्मीं	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
२७५२२. ग्रीष्में	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
२७५२३. ग्लानी	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
२७५२४. ग्लानी	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
२७५२५. ग्लानीचि	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
२७५२६. घंटानाद	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
२७५२७. घंटिका	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
२७५२८. घंटेसीच	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
२७५२९. घट	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
२७५३०. घट	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
२७५३१. घटघटां	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
२७५३२. घटत्वाहि	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
२७५३३. घटभंगीं	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
२७५३४. घटभंगीं	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
२७५३५. घटभांडादिकें	पांसुता निःशेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
२७५३६. घटमठ	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
२७५३७. घटमठीं	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
२७५३८. घटमठीं	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
२७५३९. घटसहस्रा	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
२७५४०. घटा	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३

२७५४१. घटाकारु	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
२७५४२. घटाकारें	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
२७५४३. घटाकाश	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
२७५४४. घटाकाशें	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
२७५४५. घटाचिया	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
२७५४६. घटाचें	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
२७५४७. घटाचेनि	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
२७५४८. घटाभावीं	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
२७५४९. घटिकायंत्र	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
२७५५०. घटीं	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
२७५५१. घटीं	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
२७५५२. घटीं	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
२७५५३. घटींचा	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
२७५५४. घटु	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
२७५५५. घटु	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
२७५५६. घटु	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
२७५५७. घटु	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
२७५५८. घटु	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
२७५५९. घटु	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
२७५६०. घटु	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
२७५६१. घटे	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
२७५६२. घटे	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
२७५६३. घटे	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
२७५६४. घटे	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
२७५६५. घटे	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
२७५६६. घटे	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
२७५६७. घटे	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७

२७५६८. घटें	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
२७५६९. घटें	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
२७५७०. घडघडिला	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
२७५७१. घडघडीत	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
२७५७२. घडघडीत	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
२७५७३. घडत	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
२७५७४. घडत	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
२७५७५. घडतां	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
२७५७६. घडतां	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
२७५७७. घडतां	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
२७५७८. घडती	कां तीर्थे जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
२७५७९. घडती	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
२७५८०. घडती	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
२७५८१. घडतें	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
२७५८२. घडतें	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
२७५८३. घडतें	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
२७५८४. घडला	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
२७५८५. घडला	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
२७५८६. घडला	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
२७५८७. घडले	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
२७५८८. घडले	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
२७५८९. घडले	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
२७५९०. घडले	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
२७५९१. घडले	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
२७५९२. घडलें	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
२७५९३. घडलें	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
२७५९४. घडलें	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३

२७५९५. घडलें	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
२७५९६. घडवी	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
२७५९७. घडा	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
२७५९८. घडां	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
२७५९९. घडावें	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
२७६००. घडिजे	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
२७६०१. घडिजे	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
२७६०२. घडिजे	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
२७६०३. घडित	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
२७६०४. घडिया	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
२७६०५. घडिला	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
२७६०६. घडिलासी	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
२७६०७. घडिलें	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
२७६०८. घडिलें	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
२७६०९. घडिलें	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
२७६१०. घडी	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
२७६११. घडी	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
२७६१२. घडी	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
२७६१३. घडी	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
२७६१४. घडी	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
२७६१५. घडी	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
२७६१६. घडी	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
२७६१७. घडी	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
२७६१८. घडी	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
२७६१९. घडी	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
२७६२०. घडी	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
२७६२१. घडी	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३

२७६२२. घडी	ए्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
२७६२३. घडी	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
२७६२४. घडु	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
२७६२५. घडु	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
२७६२६. घडूनियां	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
२७६२७. घडे	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
२७६२८. घडे	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
२७६२९. घडे	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
२७६३०. घडे	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
२७६३१. घडे	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
२७६३२. घडे	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
२७६३३. घडे	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
२७६३४. घडे	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
२७६३५. घडे	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
२७६३६. घडे	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
२७६३७. घडे	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
२७६३८. घडे	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
२७६३९. घडे	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
२७६४०. घडे	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
२७६४१. घडे	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । ए्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
२७६४२. घडे	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
२७६४३. घडे	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
२७६४४. घडे	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
२७६४५. घडे	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
२७६४६. घडे	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
२७६४७. घडे	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
२७६४८. घडे	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१

२७६४९. घडे	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
२७६५०. घडे	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
२७६५१. घडे	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
२७६५२. घडे	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
२७६५३. घडे	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
२७६५४. घडे	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
२७६५५. घडे	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
२७६५६. घडे	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
२७६५७. घडे	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
२७६५८. घडे	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
२७६५९. घडे	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
२७६६०. घडे	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
२७६६१. घडे	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
२७६६२. घडे	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
२७६६३. घडे	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
२७६६४. घडे	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
२७६६५. घडे	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
२७६६६. घडे	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
२७६६७. घडे	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
२७६६८. घडे	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
२७६६९. घडे	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
२७६७०. घडे	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
२७६७१. घडे	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
२७६७२. घडे	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
२७६७३. घडे	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
२७६७४. घडे	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
२७६७५. घडे	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४

२७६७६. घडे	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
२७६७७. घडे	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
२७६७८. घडे	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
२७६७९. घडे	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
२७६८०. घडे	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
२७६८१. घडे	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
२७६८२. घडे	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
२७६८३. घडे	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
२७६८४. घडे	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
२७६८५. घडे	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
२७६८६. घडे	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
२७६८७. घडे	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
२७६८८. घडे	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
२७६८९. घडे	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
२७६९०. घडे	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
२७६९१. घडे	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
२७६९२. घडे	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
२७६९३. घडे	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
२७६९४. घडे	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
२७६९५. घडे	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
२७६९६. घडे	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
२७६९७. घडे	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
२७६९८. घडेचि	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
२७६९९. घडेचिना	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
२७७००. घडेयांगाडगेयांचे	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
२७७०१. घडेल	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
२७७०२. घडेल	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंत:करणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९

२७७०३. घडेल	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
२७७०४. घडेल	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
२७७०५. घडेल	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
२७७०६. घडेल	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
२७७०७. घडेल	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
२७७०८. घडो	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
२७७०९. घडो	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
२७७१०. घडों	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
२७७११. घडोनि	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
२७७१२. घडोनि	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
२७७१३. घणावली	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
२७७१४. घणावे	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
२७७१५. घणावोनी	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
२७७१६. घन	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
२७७१७. घन	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
२७७१८. घन	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
२७७१९. घनगर्जनासरिसा	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
२७७२०. घनजात	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
२७७२१. घनजात	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
२७७२२. घनदाट	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
२७७२३. घनपटळें	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
२७७२४. घनपडळीं	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
२७७२५. घनवट	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
२७७२६. घनवट	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
२७७२७. घनवट	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
२७७२८. घनवट	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
२७७२९. घनवट	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३

२७७३०. घनाकारु	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
२७७३१. घनानंद	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
२७७३२. घनावळी	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
२७७३३. घनीं	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
२७७३४. घनीभूत	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
२७७३५. घर	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
२७७३६. घर	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
२७७३७. घर	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
२७७३८. घर	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
२७७३९. घर	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
२७७४०. घर	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
२७७४१. घर	देवा तूं अक्षर । औटाविये मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
२७७४२. घर	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
२७७४३. घर	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
२७७४४. घर	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
२७७४५. घर	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
२७७४६. घर	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
२७७४७. घर	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
२७७४८. घर	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
२७७४९. घर	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
२७७५०. घर	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
२७७५१. घर	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
२७७५२. घर	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
२७७५३. घर	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
२७७५४. घर	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
२७७५५. घर	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
२७७५६. घर	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४

२७७५७. घर	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
२७७५८. घर	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
२७७५९. घर	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
२७७६०. घर	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
२७७६१. घरकुलीं	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
२७७६२. घरटा	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
२७७६३. घरटा	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
२७७६४. घरटी	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
२७७६५. घरटीं	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
२७७६६. घरडहुळी	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
२७७६७. घरडोळी	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
२७७६८. घरभरीं	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
२७७६९. घरमेळावा	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
२७७७०. घरा	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
२७७७१. घरा	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
२७७७२. घरा	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
२७७७३. घरा	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
२७७७४. घरा	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
२७७७५. घरा	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
२७७७६. घरा	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
२७७७७. घरा	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
२७७७८. घरा	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
२७७७९. घरा	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
२७७८०. घरा	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
२७७८१. घरा	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
२७७८२. घरा	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
२७७८३. घरा	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८

२७७८४. घराआंतु	शीत वेढावें । उष्ण पांघुरावें । वृष्टीचिया असावें । घराआंतु	ज्ञाने.१२.५.६५
२७७८५. घराचां	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
२७७८६. घराचारु	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
२७७८७. घराणीं	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
२७७८८. घरावरी	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
२७७८९. घरासि	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
२७७९०. घरी	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
२७७९१. घरीची	दीपकाची अर्चीं । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
२७७९२. घरीं	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
२७७९३. घरीं	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
२७७९४. घरीं	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
२७७९५. घरीं	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
२७७९६. घरीं	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
२७७९७. घरीं	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
२७७९८. घरीं	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
२७७९९. घरीं	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
२७८००. घरीं	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
२७८०१. घरीं	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
२७८०२. घरीं	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
२७८०३. घरीं	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
२७८०४. घरीं	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
२७८०५. घरीं	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
२७८०६. घरीं	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
२७८०७. घरीं	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
२७८०८. घरीं	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
२७८०९. घरीं	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
२७८१०. घरीं	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१

२७८३८. घलवे	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
२७८३९. घली	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
२७८४०. घली	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
२७८४१. घलूनि	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
२७८४२. घसणी	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
२७८४३. घसणी	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
२७८४४. घांटी	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
२७८४५. घांस	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
२७८४६. घांस	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
२७८४७. घांस	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
२७८४८. घांसा	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
२७८४९. घांसाआंतिल	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
२७८५०. घांसिजत	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
२७८५१. घांसु	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
२७८५२. घांसु	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
२७८५३. घांसु	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
२७८५४. घाई	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
२७८५५. घाई	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
२७८५६. घाईं	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
२७८५७. घाउस	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
२७८५८. घाघुसितां	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
२७८५९. घाटु	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
२७८६०. घाणा	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
२७८६१. घाणां	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
२७८६२. घाणां	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
२७८६३. घाणी	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
२७८६४. घाणी	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१

२७८६५. घाणीं	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
२७८६६. घातकु	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
२७८६७. घातकेयां	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्मे । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
२७८६८. घातला	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
२७८६९. घातला	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
२७८७०. घातला	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
२७८७१. घातला	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
२७८७२. घातला	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
२७८७३. घातला	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
२७८७४. घातला	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
२७८७५. घातला	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
२७८७६. घातला	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
२७८७७. घातलिया	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
२७८७८. घातलिया	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
२७८७९. घातलिया	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
२७८८०. घातली	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
२७८८१. घातली	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
२७८८२. घातली	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
२७८८३. घातली	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
२७८८४. घातली	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
२७८८५. घातली	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
२७८८६. घातलीं	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
२७८८७. घातलीं	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
२७८८८. घातले	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
२७८८९. घातले	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
२७८९०. घातले	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
२७८९१. घातले	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४

२७८९२. घातलें	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
२७८९३. घातलें	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
२७८९४. घातलें	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
२७८९५. घातलें	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
२७८९६. घातलें	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
२७८९७. घातलें	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
२७८९८. घातलें	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
२७८९९. घातलें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
२७९००. घातलें	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
२७९०१. घातलें	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
२७९०२. घातलें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
२७९०३. घातलें	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
२७९०४. घातलें	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
२७९०५. घातलें	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
२७९०६. घातलें	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
२७९०७. घातलें	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
२७९०८. घाता	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
२७९०९. घाता	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
२७९१०. घातु	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
२७९११. घातु	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
२७९१२. घातु	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
२७९१३. घातु	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
२७९१४. घातु	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
२७९१५. घातु	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
२७९१६. घातु	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
२७९१७. घातु	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
२७९१८. घातु	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०

२७९१९. घातु	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
२७९२०. घातु	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
२७९२१. घातु	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
२७९२२. घातु	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
२७९२३. घातेचिये	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
२७९२४. घापत	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२७९२५. घापतासी	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
२७९२६. घापती	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
२७९२७. घापती	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
२७९२८. घापती	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
२७९२९. घापे	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
२७९३०. घापे	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
२७९३१. घापे	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
२७९३२. घापे	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
२७९३३. घापे	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
२७९३४. घापे	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
२७९३५. घापे	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
२७९३६. घापे	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
२७९३७. घापे	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
२७९३८. घापे	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
२७९३९. घापे	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
२७९४०. घापे	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
२७९४१. घापे	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
२७९४२. घापे	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
२७९४३. घापे	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
२७९४४. घापे	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
२७९४५. घापे	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८

२७९४६. घाम	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
२७९४७. घामेजेना	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
२७९४८. घाय	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
२७९४९. घाय	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
२७९५०. घाय	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
२७९५१. घाया-	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
२७९५२. घायीं	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
२७९५३. घायीं	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
२७९५४. घाये	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
२७९५५. घाये	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
२७९५६. घाये	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
२७९५७. घाये	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
२७९५८. घायें	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
२७९५९. घायें	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
२७९६०. घायेंवीण	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
२७९६१. घारले	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
२७९६२. घारिली	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
२७९६३. घालणें	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंतःकरणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
२७९६४. घालविली	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
२७९६५. घालवी	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
२७९६६. घालवे	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
२७९६७. घालावा	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
२७९६८. घालावा	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
२७९६९. घालावें	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
२७९७०. घालावें	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
२७९७१. घालिजती	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
२७९७२. घालिजे	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५

२७९७३. घालिजे	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२७९७४. घालिजे	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
२७९७५. घालिजे	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पी । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
२७९७६. घालिजे	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
२७९७७. घालिजे	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
२७९७८. घालितसे	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
२७९७९. घालितां	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
२७९८०. घालितां	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
२७९८१. घालितां	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
२७९८२. घालितां	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
२७९८३. घालितांही	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
२७९८४. घालिती	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
२७९८५. घालिती	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
२७९८६. घालिती	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थावें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
२७९८७. घालिती	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
२७९८८. घालिसी	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
२७९८९. घाली	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
२७९९०. घाली	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
२७९९१. घाली	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
२७९९२. घाली	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
२७९९३. घाली	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
२७९९४. घाली	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
२७९९५. घाली	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
२७९९६. घाली	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
२७९९७. घाली	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
२७९९८. घाली	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
२७९९९. घाली	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४

२८०००. घाली	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
२८००१. घाली	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
२८००२. घाली	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
२८००३. घाली	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
२८००४. घाली	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
२८००५. घाली	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
२८००६. घाली	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
२८००७. घाली	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
२८००८. घाली	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
२८००९. घाली	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
२८०१०. घाली	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
२८०११. घाली	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
२८०१२. घाली	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
२८०१३. घाली	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
२८०१४. घाली	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
२८०१५. घाली	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
२८०१६. घाली	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
२८०१७. घाली	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
२८०१८. घाली	आतां दुःखाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
२८०१९. घाली	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
२८०२०. घाली	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
२८०२१. घाली	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
२८०२२. घाली	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
२८०२३. घाली	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
२८०२४. घाली	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
२८०२५. घाली	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
२८०२६. घालीं	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८

२८०२७. घालीं	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
२८०२८. घालीं	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
२८०२९. घालीं	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
२८०३०. घालीं	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
२८०३१. घालीं	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
२८०३२. घालीं	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
२८०३३. घालीं	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
२८०३४. घालीं	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
२८०३५. घालीं	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
२८०३६. घालीं	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
२८०३७. घालीचि	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
२८०३८. घालीत	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
२८०३९. घालीत	ऐसैसा मिसकटा । संसाराचां चोहटां । गवादी घालीत चोखटा । मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
२८०४०. घालीतसां	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
२८०४१. घालील	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
२८०४२. घालुनि	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
२८०४३. घालुनी	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
२८०४४. घालूं	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
२८०४५. घालूं	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
२८०४६. घालूं	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
२८०४७. घालूनि	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
२८०४८. घालूनि	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
२८०४९. घालूनि	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
२८०५०. घालूनि	महाकल्पापरौती । कव घालूनि अवचितीं । सत्यलोकभद्रजाती । आंगीं वाजे	ज्ञाने.१३.४.६१
२८०५१. घालूनि	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
२८०५२. घालूनि	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
२८०५३. घालूनि	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१

२८०५४. घालूनि	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
२८०५५. घालूनि	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
२८०५६. घालूनि	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
२८०५७. घालूनि	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
२८०५८. घालूनि	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोड़री निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
२८०५९. घालूनि	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
२८०६०. घालोनि	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
२८०६१. घावो	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
२८०६२. घावो	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
२८०६३. घावो	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
२८०६४. घावो	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
२८०६५. घावो	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
२८०६६. घुणाक्षर	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
२८०६७. घुमघुमिति	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८
२८०६८. घुमघुमिला	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
२८०६९. घुमरी	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
२८०७०. घुमे	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
२८०७१. घुमे	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजु:सामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
२८०७२. घुसळणा	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
२८०७३. घुसळलिया	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
२८०७४. घुसळावें	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
२८०७५. घूर्णितें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
२८०७६. घृत	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
२८०७७. घृत	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
२८०७८. घृतचि	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
२८०७९. घृताचें	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
२८०८०. घृतें	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२

२८०८१. घृतेंही	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
२८०८२. घृष्टी	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
२८०८३. घृष्टी	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
२८०८४. घृष्टी-	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
२८०८५. घे	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
२८०८६. घे	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
२८०८७. घे	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वींचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
२८०८८. घे	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
२८०८९. घे	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
२८०९०. घे	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
२८०९१. घे	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
२८०९२. घे	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
२८०९३. घे	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
२८०९४. घे	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
२८०९५. घे	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
२८०९६. घे	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
२८०९७. घे	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
२८०९८. घे	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
२८०९९. घे	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
२८१००. घे	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
२८१०१. घे	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
२८१०२. घे	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
२८१०३. घे	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६
२८१०४. घे	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
२८१०५. घे	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
२८१०६. घे	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
२८१०७. घे	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२

२८१०८. घे	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा। जो सावध घे मदिरा। तो होऊनि ठाके माजिरा। तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
२८१०९. घे	तयाहीवरी अळुमाळु। जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु। तंव भ्रमाचा तो वेताळु। अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
२८११०. घे	अहो संग्रामु हा वाणिया। मापें नाराचांचिया आणिया। सूनि मांस घे मवणिया। जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
२८१११. घे	वाटे पिकलिया रुखाचें। फळ अपेक्षी तयाचें। तेवीं साधारण कर्माचें। फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
२८११२. घे	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें। परी ज्ञान इंद्रियद्वारें। घे म्हणोनि प्रकारें। पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
२८११३. घे	हें ना घनगर्जनासरिसा। मयूर वोवांडे आकाशा। ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा। धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
२८११४. घे	तेथ आंतुलें तंव करणें। कर्ता कर्तव्या घे उमाणें। मग तैं जरी जाणें। सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
२८११५. घे	जेतुलें आड पडे दिठी। तेतुलें घे विषयाचि साठीं। मग तें स्त्री द्रव्य वाटी। शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
२८११६. घे	जो गुण घे दे दोष। अमृताचें करी विष। दूध पाजिलिया देख। व्यालु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
२८११७. घे	म्हणोनि करावा स्वधर्मु। जो करितां हिरोनि घे श्रमु। उचित देईल परमु। पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
२८११८. घे	पैं ध्याता आपणचि परी। ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं। ध्येयत्वें घे हे अवधारीं। ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
२८११९. घे	दिठी चंद्रचि घे साचें। परी येतुलें हें तिमिराचें। जे एकचि असे तयाचे। दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
२८१२०. घेइजत	ऐसा संतोषु बहु चित्तें। घेइजत असे पांडुसुतें। विश्वरूपापाठीं कृष्णातें। देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
२८१२१. घेइजे	अगा विषाचे कांदे वाटुनी। जो रस घेइजे पिळुनी। तया नाम अमृत ठेवूनी। जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
२८१२२. घेइजे	तरी रजाचेनि माजें। देहीं कर्माचें आणोजें। प्रवृत्ति जैं घेइजे। वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
२८१२३. घेइजे	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे। उणें तें मज देइजे। जें नेणणें हेंचि सहजें। रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
२८१२४. घेइजे	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे। पेरूनि शेता जाइजे। तोषौनि प्रसादु घेइजे। अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
२८१२५. घेई	वांचूनियां वेगळें। रूप करणें हें न मिळे। घेई अवंतिलें आंधळें। तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
२८१२६. घेई	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें। जयातें म्हणितलें असे। तो पुरुष हें अनारिसें। न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
२८१२७. घेई	किंबहुना ऐसैसें। उतणें जें संपत्तिमिसें। तो दर्पु गा अनारिसें। न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
२८१२८. घेई	म्हणे पार्था तुझा अतिसो। घेई गा आम्ही जाणतसों। शास्त्राभ्यासाचा आडसो। मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
२८१२९. घेईं	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें। निवटीं आयितें रण पडिलें। घेईं यश रिपु जिंतिले। एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
२८१३०. घेईं	उणयापुरेयाचें कांहीं। उरों नेदीं आपुलां ठायीं। स्वजातीचि करूनि घेईं। जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
२८१३१. घेईं	तरी एकदोन्ही ते बोल। बोलिजती सखोल। देईं मनातें वोल। मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
२८१३२. घेईं	तैसें विश्व येणें नांवें। हें मीचि पैं आघवें। घेईं चंद्रबिंब सोलावें। न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
२८१३३. घेईं	आतां ऐसियाहीवरी काई। सांगों व्याप्तीची नवाई। येथ दुजें नाहींचि घेईं। सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
२८१३४. घेईं	येतुलेनि आपैसया। सुटलाचि आहासी धनंजया। घेईं मज प्रकाशोनियां। सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५

२८१३५. घेईजे	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
२८१३६. घेईजे	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
२८१३७. घेईजे	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
२८१३८. घेईजे	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
२८१३९. घेईजो	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
२८१४०. घेईन	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
२८१४१. घेईन	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
२८१४२. घेईल	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
२८१४३. घेईल	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
२८१४४. घेउनि	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
२८१४५. घेउनी	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
२८१४६. घेउनी	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
२८१४७. घेउनी	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
२८१४८. घेउनी	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
२८१४९. घेउनी	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
२८१५०. घेउनी	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
२८१५१. घेऊं	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
२८१५२. घेऊं	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
२८१५३. घेऊं	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
२८१५४. घेऊनि	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
२८१५५. घेऊनि	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
२८१५६. घेऊनि	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
२८१५७. घेऊनि	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
२८१५८. घेऊनि	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
२८१५९. घेऊनि	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
२८१६०. घेऊनि	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
२८१६१. घेऊनि	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२

२८१६२. घेऊनि	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
२८१६३. घेऊनि	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
२८१६४. घेऊनि	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
२८१६५. घेऊनि	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
२८१६६. घेऊनि	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
२८१६७. घेऊनि	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
२८१६८. घेऊनि	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
२८१६९. घेऊनि	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
२८१७०. घेऊनि	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
२८१७१. घेऊनि	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
२८१७२. घेऊनि	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
२८१७३. घेऊनि	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
२८१७४. घेऊनि	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
२८१७५. घेऊनि	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
२८१७६. घेऊनि	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
२८१७७. घेऊनि	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
२८१७८. घेऊनि	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
२८१७९. घेऊनि	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
२८१८०. घेऊनि	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
२८१८१. घेऊनि	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
२८१८२. घेऊनि	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
२८१८३. घेऊनि	पैं विश्व घेऊनि गेला मागेंसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
२८१८४. घेऊनि	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
२८१८५. घेऊनि	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
२८१८६. घेऊनि	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
२८१८७. घेऊनि	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
२८१८८. घेऊनि	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४

२८१८९. घेऊनि	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
२८१९०. घेऊनि	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
२८१९१. घेऊनि	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
२८१९२. घेऊनि	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
२८१९३. घेऊनि	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
२८१९४. घेऊनि	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
२८१९५. घेऊनि	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणें । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
२८१९६. घेऊनि	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
२८१९७. घेऊनि	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
२८१९८. घेऊनि	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
२८१९९. घेऊनि	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
२८२००. घेऊनि	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
२८२०१. घेऊनि	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
२८२०२. घेऊनि	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चार्‍ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
२८२०३. घेऊनि	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
२८२०४. घेऊनि	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
२८२०५. घेऊनि	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
२८२०६. घेऊनि	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
२८२०७. घेऊनियां	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
२८२०८. घेऊनी	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
२८२०९. घेऊनी	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
२८२१०. घेऊनी	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
२८२११. घेणी	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
२८२१२. घेणीं	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
२८२१३. घेणें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
२८२१४. घेणें	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
२८२१५. घेणें	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३

२८२१६. घेणें	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
२८२१७. घेणें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
२८२१८. घेणें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
२८२१९. घेणें	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
२८२२०. घेणें	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
२८२२१. घेणेंचि	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
२८२२२. घेणेंदेणें	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
२८२२३. घेणेंही	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
२८२२४. घेत	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
२८२२५. घेत	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
२८२२६. घेत	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
२८२२७. घेत	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
२८२२८. घेत	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
२८२२९. घेत	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
२८२३०. घेतखेंवो	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
२८२३१. घेतला	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
२८२३२. घेतला	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
२८२३३. घेतला	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
२८२३४. घेतला	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
२८२३५. घेतला	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
२८२३६. घेतला	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
२८२३७. घेतला	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
२८२३८. घेतला	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
२८२३९. घेतला	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
२८२४०. घेतला	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
२८२४१. घेतलिया	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
२८२४२. घेतलिया	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६

२८२४३. घेतलिया	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
२८२४४. घेतलिया	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
२८२४५. घेतलिया	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
२८२४६. घेतलिया	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
२८२४७. घेतलियां	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
२८२४८. घेतली	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
२८२४९. घेतली	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
२८२५०. घेतली	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
२८२५१. घेतली	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
२८२५२. घेतली	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
२८२५३. घेतली	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
२८२५४. घेतलीं	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादु:खाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
२८२५५. घेतलीं	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
२८२५६. घेतले	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
२८२५७. घेतले	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
२८२५८. घेतले	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
२८२५९. घेतलें	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदु:ख	ज्ञाने.५.२२.१२६
२८२६०. घेतलें	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
२८२६१. घेतलें	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
२८२६२. घेतलें	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
२८२६३. घेतलें	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
२८२६४. घेतलें	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
२८२६५. घेतलें	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
२८२६६. घेतलें	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
२८२६७. घेतलें	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
२८२६८. घेतलें	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
२८२६९. घेतलें	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८

२८२७०. घेतलें	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
२८२७१. घेतलें	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
२८२७२. घेतलें	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
२८२७३. घेतां	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
२८२७४. घेतां	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
२८२७५. घेतां	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
२८२७६. घेतां	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
२८२७७. घेतां	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
२८२७८. घेतां	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
२८२७९. घेतां	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
२८२८०. घेतां	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
२८२८१. घेतां	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
२८२८२. घेतां	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
२८२८३. घेतां	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
२८२८४. घेतां	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
२८२८५. घेतां	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
२८२८६. घेतां	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
२८२८७. घेतां	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
२८२८८. घेतां	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
२८२८९. घेताति	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेताति गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
२८२९०. घेतासि	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
२८२९१. घेती	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
२८२९२. घेती	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
२८२९३. घेती	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
२८२९४. घेती	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
२८२९५. घेती	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
२८२९६. घेती	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८

२८२९७. घेती	परि मातें परम करूनि । इये अर्थी प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
२८२९८. घेती	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
२८२९९. घेती	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
२८३००. घेती	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
२८३०१. घेती	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
२८३०२. घेती	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
२८३०३. घेती	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
२८३०४. घेती	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
२८३०५. घेती	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
२८३०६. घेती	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
२८३०७. घेती	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
२८३०८. घेती	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
२८३०९. घेती	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
२८३१०. घेती	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
२८३११. घेती	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभे जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
२८३१२. घेतीचि	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्त्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
२८३१३. घेतीचिना	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
२८३१४. घेतील	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
२८३१५. घेतु	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
२८३१६. घेतु	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारातें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
२८३१७. घेतें	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
२८३१८. घेतें	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
२८३१९. घेपतसें	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
२८३२०. घेपता	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
२८३२१. घेपती	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिणु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
२८३२२. घेपती	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
२८३२३. घेपती	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७

२८३२४. घेपती	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
२८३२५. घेपती	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
२८३२६. घेपती	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
२८३२७. घेपवेना	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
२८३२८. घेपिजती	तैसे सुखदु:खरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
२८३२९. घेपिजेना	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
२८३३०. घेपे	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
२८३३१. घेपे	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
२८३३२. घेपे	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
२८३३३. घेपे	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
२८३३४. घेपे	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
२८३३५. घेपे	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
२८३३६. घेपे	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
२८३३७. घेपे	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
२८३३८. घेपे	तैसें मूर्खाचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
२८३३९. घेपे	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
२८३४०. घेपे	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
२८३४१. घेपे	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
२८३४२. घेपे	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
२८३४३. घेपे	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
२८३४४. घेपे	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
२८३४५. घेपे	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
२८३४६. घेपे	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
२८३४७. घेपे	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
२८३४८. घेपे	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
२८३४९. घेपे	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
२८३५०. घेपे	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६

२८३५१. घेपे	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
२८३५२. घेपे	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
२८३५३. घेपे	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
२८३५४. घेपे	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
२८३५५. घेपे	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
२८३५६. घेपे	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
२८३५७. घेपे	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
२८३५८. घेपे	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
२८३५९. घेपे	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
२८३६०. घेपे	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
२८३६१. घेपे	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
२८३६२. घेपे	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
२८३६३. घेयावया	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
२८३६४. घेयावा	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
२८३६५. घेयावा	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
२८३६६. घेयावा	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
२८३६७. घेयावें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
२८३६८. घेयावें	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
२८३६९. घेयावें	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
२८३७०. घेवविजे	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
२८३७१. घेववी	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
२८३७२. घेववी	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
२८३७३. घेववीं	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
२८३७४. घेवों	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
२८३७५. घेवों	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
२८३७६. घेवों	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
२८३७७. घेवों	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६

२८३७८. घेवों	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
२८३७९. घेवों	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
२८३८०. घेवों	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
२८३८१. घेवों	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळी । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
२८३८२. घेवों	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
२८३८३. घेवोंघेवों	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
२८३८४. घेवोनि	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
२८३८५. घेशीं	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
२८३८६. घेसी	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
२८३८७. घेसी	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
२८३८८. घेसी	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
२८३८९. घेसी	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
२८३९०. घेसी	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
२८३९१. घों	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
२८३९२. घोंटीव	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
२८३९३. घोंटीं	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
२८३९४. घोंटु	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
२८३९५. घोंटु	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
२८३९६. घोंटु	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
२८३९७. घोंटु	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
२८३९८. घोंटु	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
२८३९९. घोंटे	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
२८४००. घोंटो	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
२८४०१. घोकीत	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
२८४०२. घोघें	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
२८४०३. घोट	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
२८४०४. घोटु	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८

२८४०५. घोटे	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
२८४०६. घोडा	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
२८४०७. घोडेयासाठीं	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
२८४०८. घोर	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
२८४०९. घोर	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
२८४१०. घोर	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
२८४११. घोरत	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
२८४१२. घोरा	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
२८४१३. घोरा	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
२८४१४. घोरु	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
२८४१५. घोरे	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
२८४१६. घोरें	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
२८४१७. घोरें	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दु:खी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
२८४१८. घोळिलीं	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
२८४१९. घोष	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
२८४२०. घोष	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
२८४२१. घोषध्वनीनादाकारु	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
२८४२२. घोषाचा	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
२८४२३. घोषां	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८
२८४२४. घोंसाळिया	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
२८४२५. घ्यावा	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
२८४२६. घ्यावा	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
२८४२७. घ्यावा	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
२८४२८. घ्याविया	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
२८४२९. घ्यावी	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
२८४३०. घ्यावी	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
२८४३१. घ्यावे	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४

२८४३२. घ्यावे	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
२८४३३. घ्यावें	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
२८४३४. घ्यावें	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
२८४३५. घ्यावें	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
२८४३६. घ्राण	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
२८४३७. घ्राण	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
२८४३८. घ्राणसंगें	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
२८४३९. घ्राणसेवा	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
२८४४०. घ्राणा	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
२८४४१. घ्राणाची	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
२८४४२. घ्राणासि	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
२८४४३. घ्राणासि	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
२८४४४. घ्राणासि	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
२८४४५. घ्राणीं	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
२८४४६. घ्राणीं	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
२८४४७. घ्राणें	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
२८४४८. घ्राणें	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
२८४४९. घ्राणेंचि	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
२८४५०. चंक्रमण	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
२८४५१. चंचळु	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
२८४५२. चंडवातें	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
२८४५३. चंडवातेंही	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
२८४५४. चंडांशु	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
२८४५५. चंडांशु	मावळवीत विश्वाभासु । नवल उदयला चंडांशु । अद्वयाब्जिनीविकाशु । वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१
२८४५६. चंडानिळु	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
२८४५७. चंडिका	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
२८४५८. चंदन	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१

२८४५९. चंदन	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
२८४६०. चंदन	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
२८४६१. चंदनतरूचीं	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
२८४६२. चंदनपिंजरी	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
२८४६३. चंदना	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
२८४६४. चंदनांगें	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
२८४६५. चंदनाचां	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
२८४६६. चंदनाचिया	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
२८४६७. चंदनाची	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
२८४६८. चंदनाची	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
२८४६९. चंदनाचें	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
२८४७०. चंदनाचें	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
२८४७१. चंदनाचें	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
२८४७२. चंदनाचें	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
२८४७३. चंदनाचेनि	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
२८४७४. चंदनाचेनि	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
२८४७५. चंदनाचेही	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
२८४७६. चंदनातें	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
२८४७७. चंदनादि	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
२८४७८. चंदनीं	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
२८४७९. चंदनीं	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
२८४८०. चंदनु	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
२८४८१. चंदनु	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
२८४८२. चंदनु	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
२८४८३. चंदनु	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळू । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
२८४८४. चंदनु	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
२८४८५. चंदनुही	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५

२८४८६. चंदनें	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
२८४८७. चंद्र	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
२८४८८. चंद्र	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
२८४८९. चंद्र	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
२८४९०. चंद्र	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
२८४९१. चंद्र	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दुःख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
२८४९२. चंद्र	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
२८४९३. चंद्र	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
२८४९४. चंद्र	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
२८४९५. चंद्र	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
२८४९६. चंद्र	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
२८४९७. चंद्र	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
२८४९८. चंद्र	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
२८४९९. चंद्र	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
२८५००. चंद्र	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
२८५०१. चंद्र	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
२८५०२. चंद्र	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
२८५०३. चंद्रकर	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
२८५०४. चंद्रकरीं	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
२८५०५. चंद्रकरीं	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
२८५०६. चंद्रकळीं	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
२८५०७. चंद्रकळे-	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
२८५०८. चंद्रकांतु	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
२८५०९. चंद्रकिरणीं	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
२८५१०. चंद्रकिरणें	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
२८५११. चंद्रकिरणें	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
२८५१२. चंद्रचंडांशुडोळां	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११

२८५१३. चंद्रचि	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
२८५१४. चंद्रतारांगणीं	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
२८५१५. चंद्रत्व	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
२८५१६. चंद्रपण	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
२८५१७. चंद्रप्रभा	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
२८५१८. चंद्रबिंब	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
२८५१९. चंद्रबिंब	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
२८५२०. चंद्रबिंब	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
२८५२१. चंद्रबिंब	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
२८५२२. चंद्रबिंबाचां	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
२८५२३. चंद्रबिंबौनि	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
२८५२४. चंद्रमयाची	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
२८५२५. चंद्रमा	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
२८५२६. चंद्रमा	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
२८५२७. चंद्रमा	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
२८५२८. चंद्रमा	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
२८५२९. चंद्रमा	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
२८५३०. चंद्रमा	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
२८५३१. चंद्रमा	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
२८५३२. चंद्रमे	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
२८५३३. चंद्रम्या	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
२८५३४. चंद्ररेखा	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
२८५३५. चंद्रवरी	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
२८५३६. चंद्रसूर्य	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
२८५३७. चंद्रसूर्यसंपुटीं	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
२८५३८. चंद्रसूर्यां	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
२८५३९. चंद्रसूर्याचां	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२

२८५४०. चंद्रसूर्यादि	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
२८५४१. चंद्रसूर्यादिकांपरिस	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
२८५४२. चंद्रा	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
२८५४३. चंद्रा	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
२८५४४. चंद्राआड	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
२८५४५. चंद्राकडे	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
२८५४६. चंद्राचा	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
२८५४७. चंद्राचा	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां र्‍हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
२८५४८. चंद्राचिया	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
२८५४९. चंद्राचें	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
२८५५०. चंद्राचेनि	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
२८५५१. चंद्राचेनि	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
२८५५२. चंद्रातें	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
२८५५३. चंद्रातें	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
२८५५४. चंद्रादि	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
२८५५५. चंद्रादित्यमंडळा	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
२८५५६. चंद्रापासोनि	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
२८५५७. चंद्रामृत	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
२८५५८. चंद्रामृताचें	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७
२८५५९. चंद्रार्केसीं	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
२८५६०. चंद्रासाठीं	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
२८५६१. चंद्रासि	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
२८५६२. चंद्रासि	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
२८५६३. चंद्रासी	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
२८५६४. चंद्राहूनि	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
२८५६५. चंद्रिका	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
२८५६६. चंद्रिका	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४

२८५६७. चंद्रिका	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
२८५६८. चंद्रिका	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
२८५६९. चंद्रिका	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
२८५७०. चंद्रिका	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
२८५७१. चंद्रिका	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
२८५७२. चंद्रिका	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
२८५७३. चंद्रिका	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
२८५७४. चंद्रिके	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
२८५७५. चंद्रिकेचिया	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेली । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
२८५७६. चंद्रीं	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
२८५७७. चंद्रीं	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
२८५७८. चंद्रीं	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
२८५७९. चंद्रीं	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
२८५८०. चंद्रीं	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
२८५८१. चंद्रीं	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
२८५८२. चंद्रीं	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
२८५८३. चंद्रीं	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
२८५८४. चंद्रीं	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
२८५८५. चंद्रींच	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
२८५८६. चंद्रींचें	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
२८५८७. चंद्रु	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
२८५८८. चंद्रु	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
२८५८९. चंद्रु	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
२८५९०. चंद्रु	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
२८५९१. चंद्रु	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
२८५९२. चंद्रु	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
२८५९३. चंद्रु	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८

२८५९४. चंद्रु	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
२८५९५. चंद्रु	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
२८५९६. चंद्रु	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
२८५९७. चंद्रु	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
२८५९८. चंद्रु	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
२८५९९. चंद्रुही	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
२८६००. चंद्रुही	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रुही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
२८६०१. चंद्रें	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
२८६०२. चंद्रें	जैसें सूर्ये सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
२८६०३. चंद्रें	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
२८६०४. चंद्रें	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
२८६०५. चंद्रें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
२८६०६. चंद्रें	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
२८६०७. चंद्रेसीं	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
२८६०८. चंद्रोदया	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
२८६०९. चंद्रोदयीं	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
२८६१०. चंद्रोदयीं	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
२८६११. चंद्रोदयो	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
२८६१२. चंवरुधरु	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
२८६१३. चकै	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
२८६१४. चकोर	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
२८६१५. चकोरतलगें	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
२८६१६. चकोरा	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
२८६१७. चकोरां	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
२८६१८. चकोरां	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
२८६१९. चकोराचें	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
२८६२०. चकोराचेनि	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७

२८६२१. चकोरु	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
२८६२२. चकोरु	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
२८६२३. चकोरें	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
२८६२४. चकोरें	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
२८६२५. चकोरें	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
२८६२६. चकोरेंवीण	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
२८६२७. चक्र	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
२८६२८. चक्र	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
२८६२९. चक्र	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
२८६३०. चक्र	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
२८६३१. चक्रवर्ती	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
२८६३२. चक्रवर्ती	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
२८६३३. चक्रवर्ती	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
२८६३४. चक्रवर्ती	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
२८६३५. चक्रवर्ती	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
२८६३६. चक्रवर्तीचां	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
२८६३७. चक्रवाकांचें	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
२८६३८. चक्रांचे	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
२८६३९. चक्राकार	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
२८६४०. चक्रांचे	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
२८६४१. चक्षु	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
२८६४२. चक्षु	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
२८६४३. चक्षु	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
२८६४४. चक्षु	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
२८६४५. चक्षुपक्षेवीण	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९
२८६४६. चक्षुरादिकां	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
२८६४७. चक्षुरादिकीं	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०

२८६४८. चक्षुरादिकें	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
२८६४९. चक्षुरूपातें	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
२८६५०. चक्षू	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
२८६५१. चघळिले	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
२८६५२. चघळी	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
२८६५३. चघळुनियां	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
२८६५४. चडकणा	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
२८६५५. चडफडी	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
२८६५६. चढत	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
२८६५७. चढतां	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
२८६५८. चढतां	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
२८६५९. चढतिये	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
२८६६०. चढते	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
२८६६१. चढला	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
२८६६२. चढला	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मार्गोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
२८६६३. चढला	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
२८६६४. चढलें	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
२८६६५. चढलें	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
२८६६६. चढलें	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
२८६६७. चढलें	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
२८६६८. चढवी	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
२८६६९. चढावा	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
२८६७०. चढावा	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
२८६७१. चढिजे	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
२८६७२. चढिलें	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
२८६७३. चढे	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
२८६७४. चढे	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२

२८६७५. चढे	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
२८६७६. चढे	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
२८६७७. चढे	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
२८६७८. चढे	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
२८६७९. चढे	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
२८६८०. चढे	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
२८६८१. चढे	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
२८६८२. चढे	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
२८६८३. चढे	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
२८६८४. चढे	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
२८६८५. चढे	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
२८६८६. चढे	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
२८६८७. चढे	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
२८६८८. चढे	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
२८६८९. चढे	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
२८६९०. चढे	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
२८६९१. चढे	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
२८६९२. चढे	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
२८६९३. चढे	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
२८६९४. चढेचि	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
२८६९५. चढों	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
२८६९६. चणे	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
२८६९७. चतुर	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
२८६९८. चतुर	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
२८६९९. चतुर	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
२८७००. चतुरंग	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
२८७०१. चतुरंगा	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७

२८७०२. चतुरंगाचिया	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
२८७०३. चतुरचित्तचकोरचंद्रा	नमो चतुरचित्तचकोरचंद्रा । आत्मानुभवनरेंद्रा । श्रुतिगुणसमुद्रा । मन्मथमन्मथा	ज्ञाने.१०.४
२८७०४. चतुरचित्तचमत्कारु	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८
२८७०५. चतुरचित्ताचे	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
२८७०६. चतुरनाथा	आतां ययावरी । गुरुभक्तीची परी । सांगों गा अवधारीं । चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
२८७०७. चतुरा	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
२८७०८. चतुराननाचिये	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
२८७०९. चतुराननु	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
२८७१०. चतुराननु	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
२८७११. चतुराश्रमवशें	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
२८७१२. चतुरु	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
२८७१३. चतुर्थ	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
२८७१४. चतुर्थाचेनी	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
२८७१५. चतुर्थीं	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
२८७१६. चतुर्थी	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
२८७१७. चतुर्दशभुवनें	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
२८७१८. चतुर्दशी	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
२८७१९. चतुर्दिक्षु	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
२८७२०. चतुर्धा	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
२८७२१. चतुर्धा	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
२८७२२. चतुर्भुज	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
२८७२३. चतुर्भुज	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
२८७२४. चतुर्भुज	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
२८७२५. चतुर्भुज	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
२८७२६. चतुर्भुज	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
२८७२७. चतुर्भुज	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
२८७२८. चतुर्भुजें	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३

२८७२९. चतुर्वर्णधा	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
२८७३०. चतुर्वर्णा	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
२८७३१. चतुर्वर्णांचिया	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णांचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
२८७३२. चतुर्वर्णोचितें	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्मे	ज्ञाने.१८.४४.८८४
२८७३३. चतुर्विध	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
२८७३४. चतुर्विध	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
२८७३५. चतुर्विधु	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
२८७३६. चतुर्विधें	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
२८७३७. चतुर्व्याजें	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
२८७३८. चतुष्पदादि	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
२८७३९. चपळ	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
२८७४०. चपळचि	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
२८७४१. चपळा	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
२८७४२. चमत्कार	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
२८७४३. चमत्कारला	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
२८७४४. चमत्कारला	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
२८७४५. चमत्काराचिये	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
२८७४६. चमत्काराचें	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
२८७४७. चमत्काराचें	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
२८७४८. चमत्कारु	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
२८७४९. चमत्कारु	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
२८७५०. चमत्कारु	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
२८७५१. चमत्कारु	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
२८७५२. चमत्कारु	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
२८७५३. चमत्कारें	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
२८७५४. चमत्कारोनी	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
२८७५५. चरऊं	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६

२८७५६. चरण	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
२८७५७. चरण	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
२८७५८. चरण	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
२८७५९. चरण	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणें तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
२८७६०. चरण	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
२८७६१. चरण	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
२८७६२. चरण	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
२८७६३. चरण	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
२८७६४. चरणतळें	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
२८७६५. चरणयुगुल	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
२८७६६. चरणरजां	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
२८७६७. चरणसंवाहन	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
२८७६८. चरणा	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
२८७६९. चरणां	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
२८७७०. चरणाचां	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
२८७७१. चरणासीं	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
२८७७२. चरणीं	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
२८७७३. चरणीं	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
२८७७४. चरणीं	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
२८७७५. चरणीं	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
२८७७६. चरणीं	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
२८७७७. चरणीं	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
२८७७८. चरणु	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
२८७७९. चरणु	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
२८७८०. चरणें	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
२८७८१. चरणें	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
२८७८२. चरणौनि	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०

२८७८३. चरताति	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
२८७८४. चराचर	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
२८७८५. चराचर	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
२८७८६. चराचर	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
२८७८७. चराचर	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
२८७८८. चराचर	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
२८७८९. चराचर	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
२८७९०. चराचर	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
२८७९१. चराचर	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
२८७९२. चराचर	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
२८७९३. चराचर	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
२८७९४. चराचर	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
२८७९५. चराचर	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
२८७९६. चराचर	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
२८७९७. चराचर	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०
२८७९८. चराचर	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
२८७९९. चराचर	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
२८८००. चराचर	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
२८८०१. चराचरपरमगुरु	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८
२८८०२. चराचरा	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
२८८०३. चराचरा	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
२८८०४. चराचरां	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
२८८०५. चराचराचिया	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
२८८०६. चराचराचें	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
२८८०७. चराचरीं	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
२८८०८. चराचरीं	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
२८८०९. चराचरीं	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७

२८८१०. चराचरीं	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
२८८११. चराचरीं	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
२८८१२. चराचरीं	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
२८८१३. चराचरीं	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
२८८१४. चराचरीं	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
२८८१५. चराचरीं	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
२८८१६. चराचरीं	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
२८८१७. चराचरीं	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
२८८१८. चराचरीं	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
२८८१९. चराचरीं	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
२८८२०. चराचरीं	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
२८८२१. चराचरीं	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
२८८२२. चराचरीं	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
२८८२३. चराचरें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
२८८२४. चराचरें	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
२८८२५. चराचरें	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
२८८२६. चराचरैकभाग्य	ऐसें चराचरैकभाग्य । जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य । योगियांचें भोग्य । भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
२८८२७. चरित्र	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
२८८२८. चरित्र	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
२८८२९. चरित्र	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
२८८३०. चरे	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
२८८३१. चरे	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
२८८३२. चरोनि	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
२८८३३. चरोनि	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
२८८३४. चर्चा	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
२८८३५. चर्चावें	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
२८८३६. चर्चिला	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३

२८८३७. चर्ची	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
२८८३८. चर्चे	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
२८८३९. चर्मचक्षूंचेनि	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
२८८४०. चर्मचक्षूंपुढें	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
२८८४१. चर्मचक्षूसीं	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
२८८४२. चर्मचक्षूही	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
२८८४३. चलतां	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मींचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
२८८४४. चलवितेनि	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
२८८४५. चलां	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
२८८४६. चलितचित्तपानतुंदिल	जयजय देव निश्चळ । चलितचित्तपानतुंदिल । जगदुन्मीलनाविरल । केलिप्रिय	ज्ञाने.१८.६
२८८४७. चले	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
२८८४८. चले	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
२८८४९. चले	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
२८८५०. चळण	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
२८८५१. चळणवळणात्मकीं	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०
२८८५२. चळतसे	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
२८८५३. चळला	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
२८८५४. चळवळिजे	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
२८८५५. चळवळेचेनि	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
२८८५६. चळा	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
२८८५७. चळिजेना	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०
२८८५८. चळिया	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्हाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
२८८५९. चळु	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
२८८६०. चळे	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
२८८६१. चळे	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
२८८६२. चळे	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
२८८६३. चळे	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६

२८८६४. चळे	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
२८८६५. चळे	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
२८८६६. चळे	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
२८८६७. चळे	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
२८८६८. चळे	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
२८८६९. चळो	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
२८८७०. चळों	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
२८८७१. चवकु	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
२८८७२. चवडा	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
२८८७३. चवडा	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
२८८७४. चवडा	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
२८८७५. चवथा	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
२८८७६. चवदा	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
२८८७७. चवदाजणांची	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
२८८७८. चवदाही	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
२८८७९. चवदाही	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
२८८८०. चंवरी	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
२८८८१. चवरी	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
२८८८२. चवरें	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
२८८८३. चवरें	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
२८८८४. चवरें	मग मध्यमामध्यविवरें । तेणें कोरिवें दादरें । ठाकिलें चवरें । ब्रह्मरंध्रीचें	ज्ञाने.१२.४.५५
२८८८५. चवी	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
२८८८६. चवी	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
२८८८७. चवी	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
२८८८८. चहूं	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
२८८८९. चहूं	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
२८८९०. चहूं	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९

२८८९१. चहूं	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
२८८९२. चहूं	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णी । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
२८८९३. चहूं	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
२८८९४. चहूंकडूनि	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
२८८९५. चहूंकडे	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
२८८९६. चहूंकडे	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केवि पांडवा । तेवि लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केवि न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
२८८९७. चहूंकडे	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
२८८९८. चहूंकडे	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
२८८९९. चहूंकडे	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
२८९००. चहूंकडे	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
२८९०१. चहूंकडे	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
२८९०२. चहूंही	आणि शास्त्रें अर्थे देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
२८९०३. चहूंही	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
२८९०४. चांग	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
२८९०५. चांग	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
२८९०६. चांग	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
२८९०७. चांग	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
२८९०८. चांग	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
२८९०९. चांग	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
२८९१०. चांग	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
२८९११. चांग	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
२८९१२. चांग	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
२८९१३. चांग	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
२८९१४. चांग	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
२८९१५. चांग	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
२८९१६. चांग	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
२८९१७. चांग	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८

२८९१८. चांग	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
२८९१९. चांग	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
२८९२०. चांगचांगी	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
२८९२१. चांगचि	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
२८९२२. चांगा	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
२८९२३. चांगांचे	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
२८९२४. चांगाचीं	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंत:करणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
२८९२५. चांगावया	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
२८९२६. चांगावें	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
२८९२७. चांगावें	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
२८९२८. चांगावें	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
२८९२९. चांगावें	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
२८९३०. चांगी	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
२८९३१. चांगी	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
२८९३२. चांगी	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गी । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
२८९३३. चांगी	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
२८९३४. चांगी	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
२८९३५. चांगी	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
२८९३६. चांगी	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
२८९३७. चांगु	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
२८९३८. चांगु	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
२८९३९. चांगु	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
२८९४०. चांगु	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
२८९४१. चांगु	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
२८९४२. चांगु	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
२८९४३. चांगु	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
२८९४४. चांगु	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३

२८९४५. चांगु	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
२८९४६. चांगु	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
२८९४७. चांगु	मग कर्मफलत्यागु । तो ध्यानापासोनि चांगु । त्यागाहूनि भोगु । शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
२८९४८. चांगु	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५
२८९४९. चांगु	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
२८९५०. चांगु	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
२८९५१. चांगु	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
२८९५२. चांगु	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
२८९५३. चांगु	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
२८९५४. चांगु	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
२८९५५. चांगु	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्में करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
२८९५६. चांगु	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
२८९५७. चांगु	सहस्त्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
२८९५८. चांगु	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
२८९५९. चांगें	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
२८९६०. चांगें	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
२८९६१. चांगें	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
२८९६२. चांगें	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
२८९६३. चांगें	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
२८९६४. चांगें	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
२८९६५. चांचल्य	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
२८९६६. चांचल्यें	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
२८९६७. चांचुवडें	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
२८९६८. चांचुवरी	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
२८९६९. चांचू	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
२८९७०. चांचू	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
२८९७१. चांचूचें	राजहंसापुढें । चांचूचें आगरडें । तोडी जेवीं झगडे । क्षीरनीराचे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०७

२८९७२. चांचूचेनि	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
२८९७३. चांचूवरी	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
२८९७४. चांडाळमंदिराशीं	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
२८९७५. चांडाळादि	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
२८९७६. चांथी	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
२८९७७. चांदणियातें	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
२८९७८. चांदणीं	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
२८९७९. चांदणें	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
२८९८०. चांदिणां	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वीचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
२८९८१. चांदिणिया	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
२८९८२. चांदिणियाचा	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
२८९८३. चांदिणें	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
२८९८४. चांदिणें	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहे चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२८९८५. चांदिणें	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
२८९८६. चांदिणें	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
२८९८७. चांदिणें	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
२८९८८. चांदिणें	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
२८९८९. चांदिणें	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
२८९९०. चांदिणेंचि	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
२८९९१. चांदिणेनि	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
२८९९२. चांदु	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
२८९९३. चांद्रायणें	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
२८९९४. चांपा	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
२८९९५. चांपेगौरीं	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
२८९९६. चांपौळी	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
२८९९७. चाकळे	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
२८९९८. चाकाटलें	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७

२८९९९. चाकी	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
२९०००. चाकीं	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
२९००१. चाखणें	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
२९००२. चाखतां	बुद्धीचिया जिभा । बोलाचा न चाखतां गाभा । अक्षरांचियाचि भांबा । इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
२९००३. चाखिजता	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
२९००४. चाचरु	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
२९००५. चाटितां	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
२९००६. चाटिला	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
२९००७. चाटीत	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
२९००८. चाटीत	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
२९००९. चाटूनि	दिशा सगळियाचि गिळावियां । चांदिणिया चाटूनि घ्यावियां । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
२९०१०. चाड	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
२९०११. चाड	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
२९०१२. चाड	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
२९०१३. चाड	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
२९०१४. चाड	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
२९०१५. चाड	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
२९०१६. चाड	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
२९०१७. चाड	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
२९०१८. चाड	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
२९०१९. चाड	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
२९०२०. चाड	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
२९०२१. चाड	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
२९०२२. चाड	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
२९०२३. चाड	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
२९०२४. चाड	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
२९०२५. चाड	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७

२९०२६. चाड	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
२९०२७. चाड	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
२९०२८. चाड	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
२९०२९. चाड	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
२९०३०. चाड	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
२९०३१. चाड	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
२९०३२. चाड	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
२९०३३. चाड	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
२९०३४. चाड	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
२९०३५. चाड	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
२९०३६. चाड	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
२९०३७. चाड	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
२९०३८. चाड	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
२९०३९. चाड	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दुःखी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
२९०४०. चाड	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
२९०४१. चाड	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
२९०४२. चाड	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
२९०४३. चाड	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
२९०४४. चाड	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
२९०४५. चाड	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
२९०४६. चाडचि	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
२९०४७. चाडा	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
२९०४८. चाडा	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
२९०४९. चाडा	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
२९०५०. चाडा	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
२९०५१. चाडे	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
२९०५२. चाडे	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३

२९०५३. चाडे	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
२९०५४. चाडे	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
२९०५५. चाडे	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
२९०५६. चाडे	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
२९०५७. चाडे	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
२९०५८. चाडें	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूंनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
२९०५९. चातक	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
२९०६०. चातकांसी	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
२९०६१. चातकाचिये	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
२९०६२. चातकाची	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
२९०६३. चातकु	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
२९०६४. चातुर्य	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
२९०६५. चातुर्य	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
२९०६६. चातुर्य	चातुर्य लपवी । महत्त्व हारवी । पिसेपण मिरवी । आवडोनि	ज्ञाने.१३.७.१९१
२९०६७. चातुर्यचंद्रा	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
२९०६८. चातुर्यार्थकलाकामिनी	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
२९०६९. चातुर्वर्ण्यव्यवस्था	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
२९०७०. चाम	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
२९०७१. चामा	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
२९०७२. चामाचे	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
२९०७३. चामाचे	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
२९०७४. चामासाठीं	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
२९०७५. चामुंडा	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
२९०७६. चामें	तरी कर्मीं असोनि कर्में । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
२९०७७. चार	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
२९०७८. चारा	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
२९०७९. चारा	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७

२९०८०. चारा	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
२९०८१. चारा	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
२९०८२. चारा	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंत:करणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
२९०८३. चारिजे	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
२९०८४. चारिलें	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
२९०८५. चारी	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
२९०८६. चारी	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५
२९०८७. चारी	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
२९०८८. चारी	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
२९०८९. चारी	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
२९०९०. चारी	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
२९०९१. चारी	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
२९०९२. चारी	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
२९०९३. चारी	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
२९०९४. चारी	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
२९०९५. चारी	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
२९०९६. चारी	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
२९०९७. चारी	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
२९०९८. चारी	वेद्योदकाचां सरोवरीं । फांकतां विषयकल्हारीं । इंद्रियषट्पदा चारी । जीवभंवरातें	ज्ञाने.१८.६१.१३०१
२९०९९. चारीं	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
२९१००. चारीं	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
२९१०१. चारीं	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
२९१०२. चारु	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
२९१०३. चारुस्थळीं	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
२९१०४. चारू	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
२९१०५. चाऱ्ही	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
२९१०६. चाऱ्ही	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७

२९१०७. चाऱ्ही	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
२९१०८. चाऱ्ही	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
२९१०९. चालणें	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मींचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
२९११०. चालणें	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
२९१११. चालणें	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
२९११२. चालणें	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
२९११३. चालणें	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
२९११४. चालणें	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
२९११५. चालणें	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
२९११६. चालणें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
२९११७. चालणें	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
२९११८. चालणें	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोंणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
२९११९. चालत	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
२९१२०. चालत	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
२९१२१. चालतयाही	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमार्जीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
२९१२२. चालता	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
२९१२३. चालता	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
२९१२४. चालतां	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
२९१२५. चालतां	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
२९१२६. चालतां	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
२९१२७. चालतां	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
२९१२८. चालतां	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
२९१२९. चालतां	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
२९१३०. चालती	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
२९१३१. चालती	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
२९१३२. चालतु	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
२९१३३. चालतु	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६

२९१३४. चालते	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
२९१३५. चालते	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
२९१३६. चालतें	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
२९१३७. चालतें	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
२९१३८. चालविजे	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
२९१३९. चालवित्या	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
२९१४०. चालविल्या	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
२९१४१. चालावया	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३
२९१४२. चालावें	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
२९१४३. चालावें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
२९१४४. चालावेंचिना	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
२९१४५. चालिजती	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
२९१४६. चालिजे	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
२९१४७. चालिजे	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
२९१४८. चालिजे	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
२९१४९. चालिला	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
२९१५०. चालिलीं	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
२९१५१. चाली	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
२९१५२. चालीचिया	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
२९१५३. चाले	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
२९१५४. चाले	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
२९१५५. चाले	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
२९१५६. चाले	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
२९१५७. चाले	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
२९१५८. चाले	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
२९१५९. चाले	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
२९१६०. चाले	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८

२९१६१. चाले	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
२९१६२. चाले	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
२९१६३. चाले	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
२९१६४. चाले	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
२९१६५. चाले	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
२९१६६. चाले	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
२९१६७. चाले	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
२९१६८. चाले	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
२९१६९. चाले	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
२९१७०. चाले	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालविल्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
२९१७१. चालें	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
२९१७२. चालों	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
२९१७३. चालों	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
२९१७४. चालों	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
२९१७५. चाळढाळु	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
२९१७६. चाळया	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
२९१७७. चाळा	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
२९१७८. चाळावें	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
२९१७९. चाळितां	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
२९१८०. चाळितां	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
२९१८१. चाळितां	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
२९१८२. चाळितां	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
२९१८३. चाळितां	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
२९१८४. चाळितांही	गुण आपुलालेनि धर्मे । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
२९१८५. चाळी	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
२९१८६. चाळीं	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
२९१८७. चाळीं	प्रवृत्तिकर्णाचां चाळीं । उठिला मदगंधानिळीं । पूजीजसी नीलोत्पळीं । जीवभृंगाचां	ज्ञाने.१७.६

२९१८८. चाळीत	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
२९१८९. चाळु	उरोधु वादुबळु । प्राणुपापढाळु । उपहासु चाळु । वर्मस्पर्शु	ज्ञाने.१३.७.२७०
२९१९०. चाळूं	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
२९१९१. चावटी	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
२९१९२. चावडिये	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
२९१९३. चावदसी	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
२९१९४. चावळती	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
२९१९५. चावळला	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
२९१९६. चावळले	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
२९१९७. चावळलें	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
२९१९८. चावळावी	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
२९१९९. चावळिजे	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
२९२००. चावळिजे	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
२९२०१. चावळिली	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
२९२०२. चावळिली	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
२९२०३. चावळे	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
२९२०४. चावळे	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
२९२०५. चासेचास	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
२९२०६. चिंतनचि	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
२९२०७. चिंतवणी	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
२९२०८. चिंतवणी	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
२९२०९. चिंतवणी	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
२९२१०. चिंतवणें	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
२९२११. चिंतवी	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
२९२१२. चिंता	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
२९२१३. चिंता	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
२९२१४. चिंता	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४

२९२१५. चिंता	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
२९२१६. चिंता	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
२९२१७. चिंतामणि	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
२९२१८. चिंतामणि	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
२९२१९. चिंतामणि	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
२९२२०. चिंतामणि	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
२९२२१. चिंतामणि	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
२९२२२. चिंतामणी	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
२९२२३. चिंतामणीचा	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
२९२२४. चिंतामणीचां	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
२९२२५. चिंतामणीचिया	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
२९२२६. चिंतामणीची	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
२९२२७. चिंतामणीचे	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
२९२२८. चिंतामणीसी	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
२९२२९. चिंतारत्नीं	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
२९२३०. चिंतारत्नें	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
२९२३१. चिंतावा	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
२९२३२. चिंतावें	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
२९२३३. चिंतावें	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
२९२३४. चिंतावें	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
२९२३५. चिंतावेना	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
२९२३६. चिंतितसांते	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
२९२३७. चिंतितां	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
२९२३८. चिंतितां	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
२९२३९. चिंतितु	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
२९२४०. चिंतिसी	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
२९२४१. चिंतीं	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२

२९२४२. चिंतीना	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
२९२४३. चिंतू	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतू येईल	ज्ञाने.२.५.४४
२९२४४. चिंतू	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
२९२४५. चिंतू	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
२९२४६. चिंतूनि	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
२९२४७. चिंतेचिया	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
२९२४८. चिंतेचेनि	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
२९२४९. चिंधिया	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
२९२५०. चिकाटी	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
२९२५१. चिकित्सा	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
२९२५२. चिकित्से	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
२९२५३. चिखलीं	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
२९२५४. चिखलीं	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
२९२५५. चिखलु	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
२९२५६. चिखलु	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
२९२५७. चिखलुचि	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
२९२५८. चिखलेंवीण	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
२९२५९. चितारणी	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
२९२६०. चितारूनियां	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दुःखें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
२९२६१. चित्कळा	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
२९२६२. चित्कळिका	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
२९२६३. चित्त	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
२९२६४. चित्त	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
२९२६५. चित्त	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
२९२६६. चित्त	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
२९२६७. चित्त	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
२९२६८. चित्त	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५

२९२६९. चित्त	अर्जुना तुझें चित्त । जर्‍ही जाहलें द्रवीभूत । तर्‍ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
२९२७०. चित्त	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
२९२७१. चित्त	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
२९२७२. चित्त	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
२९२७३. चित्त	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
२९२७४. चित्त	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
२९२७५. चित्त	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
२९२७६. चित्त	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
२९२७७. चित्त	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
२९२७८. चित्त	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
२९२७९. चित्त	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
२९२८०. चित्त	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
२९२८१. चित्त	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
२९२८२. चित्त	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देई	ज्ञाने.५.११.७०
२९२८३. चित्त	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
२९२८४. चित्त	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काइ पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
२९२८५. चित्त	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
२९२८६. चित्त	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
२९२८७. चित्त	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
२९२८८. चित्त	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
२९२८९. चित्त	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
२९२९०. चित्त	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
२९२९१. चित्त	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
२९२९२. चित्त	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
२९२९३. चित्त	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
२९२९४. चित्त	एर्‍हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
२९२९५. चित्त	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दु:खाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९

२९२९६. चित्त	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
२९२९७. चित्त	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
२९२९८. चित्त	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
२९२९९. चित्त	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
२९३००. चित्त	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
२९३०१. चित्त	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
२९३०२. चित्त	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
२९३०३. चित्त	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
२९३०४. चित्त	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
२९३०५. चित्त	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
२९३०६. चित्त	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
२९३०७. चित्त	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
२९३०८. चित्त	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
२९३०९. चित्त	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
२९३१०. चित्त	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
२९३११. चित्त	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
२९३१२. चित्त	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
२९३१३. चित्त	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
२९३१४. चित्त	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
२९३१५. चित्त	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
२९३१६. चित्त	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
२९३१७. चित्त	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
२९३१८. चित्त	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
२९३१९. चित्त	आर्तिआशापडिभरें । वयव्याधीगजरें । उजू असतां पाठिमोरें । नव्हे चित्त	ज्ञाने.१३.७.४९३
२९३२०. चित्त	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
२९३२१. चित्त	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
२९३२२. चित्त	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८

२९३२३. चित्त	महापुरुषाचें चित्त । जालिया वस्तुगत । ठाके व्यवहारजात । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७८९
२९३२४. चित्त	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
२९३२५. चित्त	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
२९३२६. चित्त	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
२९३२७. चित्त	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
२९३२८. चित्त	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
२९३२९. चित्त	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
२९३३०. चित्त	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
२९३३१. चित्त	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
२९३३२. चित्त	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
२९३३३. चित्त	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
२९३३४. चित्त	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
२९३३५. चित्त	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
२९३३६. चित्त	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
२९३३७. चित्त	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
२९३३८. चित्त	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
२९३३९. चित्त	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
२९३४०. चित्त	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
२९३४१. चित्त	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
२९३४२. चित्तक्षोभाचां	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
२९३४३. चित्तचतुष्टय	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्परस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
२९३४४. चित्तपण	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
२९३४५. चित्तवृत्ति	तरी उचितें कर्मे आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
२९३४६. चित्तवृत्ति	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
२९३४७. चित्तवृत्ति	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
२९३४८. चित्तवृत्ती	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
२९३४९. चित्तवृत्ती	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२

२९३५०. चित्तवृत्ती	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
२९३५१. चित्तवृत्ती	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
२९३५२. चित्तवृत्ती	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
२९३५३. चित्तवृत्ती	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
२९३५४. चित्तहीन	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
२९३५५. चित्ता	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७
२९३५६. चित्ता	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
२९३५७. चित्ता	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
२९३५८. चित्ता	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
२९३५९. चित्ता	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
२९३६०. चित्ता	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
२९३६१. चित्ता	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
२९३६२. चित्ता	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
२९३६३. चित्ता	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदुःखां	ज्ञाने.२.६५.३३८
२९३६४. चित्ता	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
२९३६५. चित्ता	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
२९३६६. चित्ता	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
२९३६७. चित्ता	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
२९३६८. चित्ता	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
२९३६९. चित्ता	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
२९३७०. चित्ता	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
२९३७१. चित्ता	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
२९३७२. चित्ता	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
२९३७३. चित्ता	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
२९३७४. चित्ता	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
२९३७५. चित्ता	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
२९३७६. चित्ता	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७

२९३७७. चित्ता	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
२९३७८. चित्ता	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
२९३७९. चित्ता	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
२९३८०. चित्ता	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
२९३८१. चित्ताचा	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
२९३८२. चित्ताचिया	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
२९३८३. चित्ताचे	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
२९३८४. चित्ताचें	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
२९३८५. चित्ताचें	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
२९३८६. चित्तातें	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
२९३८७. चित्ताथिला	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
२९३८८. चित्तासि	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
२९३८९. चित्तासि	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
२९३९०. चित्तीं	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
२९३९१. चित्तीं	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
२९३९२. चित्तीं	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
२९३९३. चित्तीं	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
२९३९४. चित्तीं	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
२९३९५. चित्तीं	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
२९३९६. चित्तीं	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
२९३९७. चित्तीं	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
२९३९८. चित्तीं	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
२९३९९. चित्तीं	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
२९४००. चित्तीं	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
२९४०१. चित्तीं	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
२९४०२. चित्तीं	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
२९४०३. चित्तीं	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६

२९४०४. चित्तीं	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
२९४०५. चित्तीं	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
२९४०६. चित्तीं	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
२९४०७. चित्तीं	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
२९४०८. चित्तीं	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
२९४०९. चित्तीं	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
२९४१०. चित्तीं	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
२९४११. चित्तीं	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
२९४१२. चित्तीं	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
२९४१३. चित्तीं	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
२९४१४. चित्तीं	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
२९४१५. चित्तीं	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
२९४१६. चित्तीं	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
२९४१७. चित्तीं	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
२९४१८. चित्तें	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
२९४१९. चित्तें	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
२९४२०. चित्तें	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
२९४२१. चित्तें	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
२९४२२. चित्तें	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
२९४२३. चित्तें	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
२९४२४. चित्तें	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
२९४२५. चित्तें	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
२९४२६. चित्तें	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
२९४२७. चित्तें	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
२९४२८. चित्तें	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
२९४२९. चित्तें	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
२९४३०. चित्तें	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९

२९४३१. चित्तें	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
२९४३२. चित्तें	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
२९४३३. चित्तें	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
२९४३४. चित्तें	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
२९४३५. चित्तें	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
२९४३६. चित्तें	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
२९४३७. चित्तें	परप्राणघातें । मेळविती वित्तें । मिनलयां चित्तें । तोषणें कैसें	ज्ञाने.१६.१२.३४७
२९४३८. चित्तेंसीं	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
२९४३९. चित्र	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
२९४४०. चित्र	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
२९४४१. चित्र	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
२९४४२. चित्र	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
२९४४३. चित्र	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
२९४४४. चित्र	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
२९४४५. चित्र	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
२९४४६. चित्ररचना	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
२९४४७. चित्ररथु	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
२९४४८. चित्रांची	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
२९४४९. चित्राकृती	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
२९४५०. चित्रींचीं	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
२९४५१. चित्रींचे	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
२९४५२. चित्रींचें	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
२९४५३. चित्रींव	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
२९४५४. चित्सूर्या	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
२९४५५. चिदंबरा	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
२९४५६. चिदाकाश	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दुःस्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
२९४५७. चिद्रत्न	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२

२९४५८. चिद्रत्नांचिया	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
२९४५९. चिद्रूपीं	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
२९४६०. चिद्रूपु	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
२९४६१. चिद्रत्न	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तींचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
२९४६२. चिद्गगन-	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
२९४६३. चिद्भैरवाचां	नाचतया पुण्यगिरी । चिद्भैरवाचां खापरीं । मनपवनाची खीचपुरी । वाढूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०४०
२९४६४. चिद्भ्रमराचा	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
२९४६५. चिद्वृत्ती	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
२९४६६. चिद्वृत्तीचां	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्वृत्तीचां सहस्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
२९४६७. चिन्मात्रचि	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
२९४६८. चिन्ह	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
२९४६९. चिन्ह	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
२९४७०. चिन्ह	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
२९४७१. चिन्ह	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
२९४७२. चिन्ह	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
२९४७३. चिन्ह	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देई	ज्ञाने.५.११.७०
२९४७४. चिन्ह	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
२९४७५. चिन्ह	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
२९४७६. चिन्ह	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
२९४७७. चिन्ह	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
२९४७८. चिन्ह	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
२९४७९. चिन्ह	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
२९४८०. चिन्ह	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
२९४८१. चिन्ह	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
२९४८२. चिन्ह	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
२९४८३. चिन्हसमुच्चयो	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
२९४८४. चिन्हांचा	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१

२९४८५. चिन्हांचा	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
२९४८६. चिन्हांचा	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
२९४८७. चिन्हांचें	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
२९४८८. चिन्हितु	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
२९४८९. चिन्हीं	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
२९४९०. चिन्हीं	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
२९४९१. चिन्हीं	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
२९४९२. चिन्हीं	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
२९४९३. चिन्हीं	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
२९४९४. चिन्हीं	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
२९४९५. चिन्हीं	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
२९४९६. चिन्हीं	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
२९४९७. चिन्हीं	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
२९४९८. चिन्हीं	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
२९४९९. चिन्हें	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
२९५००. चिन्हें	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
२९५०१. चिन्हें	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
२९५०२. चिन्हें	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
२९५०३. चिन्हें	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
२९५०४. चिन्हें	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
२९५०५. चिन्हें	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
२९५०६. चिन्हें	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
२९५०७. चिन्हें	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
२९५०८. चिन्हें	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
२९५०९. चिन्हें	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
२९५१०. चिमुटली	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
२९५११. चिमुटे	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८

२९५१२. चिया	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
२९५१३. चिरंजीव	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गीचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
२९५१४. चिरंतन	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
२९५१५. चिरस्थायीयांचे	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
२९५१६. चिरा	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
२९५१७. चिरिले	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
२९५१८. चिरिले	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
२९५१९. चिरीव	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
२९५२०. चिरूं	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
२९५२१. चिळसा	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
२९५२२. चिळसी	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
२९५२३. चिळसी	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छी । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
२९५२४. चिळसी	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
२९५२५. चिवडिलें	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
२९५२६. चीप	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
२९५२७. चुंबिजत	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
२९५२८. चुंबिजे	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
२९५२९. चुंबितां	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
२९५३०. चुंबितु	सांगें कुमुददळाचेनि तातें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
२९५३१. चुंबी	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
२९५३२. चुंबीचिना	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
२९५३३. चुकती	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
२९५३४. चुकतीचि	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
२९५३५. चुकला	हा लोकु कर्में बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
२९५३६. चुकलाही	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
२९५३७. चुकलिया	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
२९५३८. चुकलिया	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८

२९५३९. चुकलिया	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
२९५४०. चुकली	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
२९५४१. चुकलीं	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
२९५४२. चुकले	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
२९५४३. चुकले	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
२९५४४. चुकले	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
२९५४५. चुकले	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
२९५४६. चुकले	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
२९५४७. चुकलें	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
२९५४८. चुकलों	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
२९५४९. चुकवावया	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
२९५५०. चुकविजे	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
२९५५१. चुकवितां	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
२९५५२. चुकवितां	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
२९५५३. चुकवितां	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
२९५५४. चुकविती	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
२९५५५. चुकविती	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
२९५५६. चुकविलें	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
२९५५७. चुकवी	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
२९५५८. चुकवूं	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
२९५५९. चुका	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
२९५६०. चुकाउनि	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
२९५६१. चुकावूनि	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
२९५६२. चुकावें	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
२९५६३. चुकिजे	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
२९५६४. चुकी	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
२९५६५. चुकीचा	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५

२९५६६. चुके	तेथ अर्जुन म्हणे निकें। देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके। मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
२९५६७. चुके	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें। जें येऊनि जीवासमोर ठाके। तें होणें मग न चुके। भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
२९५६८. चुके	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे। ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे। वाटा लागे तरि गगना भेटे। एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
२९५६९. चुके	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके। आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके। माझां कपाळीं पिटावें लोकें। तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
२९५७०. चुके	कर्माचा वेळु चुके। कां नित्य नैमित्तिक ठाके। तें जया न दुखे। जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
२९५७१. चुके	या चुके दोन्हीं काजा। तरी होय कृमींचा पुंजा। हा परिणामु कपिध्वजा। कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
२९५७२. चुके	बैल तेथें करबाडें। हें न चुके गा फुडें। नेइजो कां वऱ्हाडें। समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
२९५७३. चुके	म्हणोनि देहें मानुषें। इयें मुळें होती न चुके। ऐसें जगज्जनकें। बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
२९५७४. चुके	पत्र पुष्प छाया। फळें मूळें धनंजया। वाटेचा न चुके आलिया। वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
२९५७५. चुके	धातयाही गेलिया शरण। त्रिदोषीं न चुके मरण। तया तिहींची दुणी जाण। साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
२९५७६. चुके	नातरी हे निगुती चुके। मग त्यागु कीजे हाततुकें। तैं कांहीं न त्यजे अधिकें। गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
२९५७७. चुके	तैसें कर्मा शरीरादिकें। कारण हें कीर ठाउकें। परी हेंचि हेतु न चुके। हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
२९५७८. चुके	वाढिलें रांधूनि विखें। तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके। तेवीं निषेधीं कां देखे। बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
२९५७९. चुके	येथें मुखचि दिसे मुखें। या बोला कांहीं न चुके। परी दुजेपण हें लटिकें। आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
२९५८०. चुकेचि	हां गा पाठीं लागला घायीं। मरण न चुकेचि पाहीं। तरी समोरला काई। आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
२९५८१. चुकेल	जे आचरतां आपणपेयां। देखी लागेल लोका यया। तरी चुकेल हा अपाया। प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
२९५८२. चुकों	अथवा भूतें ना माझां ठायीं। आणि भूतांमाजि मी नाहीं। या खुणा तूं कहीं। चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
२९५८३. चुकोनि	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि। शतवरी यज्ञ करूनि। यजिलिया मातें चुकोनि। स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
२९५८४. चुकोनि	मी सकळां यज्ञांचा आदि। आणि यजना या मीचि अवधि। कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि। देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
२९५८५. चुकोनि	अथवा कांहीं प्रमादें। कर्म आपुलिये मर्यादे। चुकोनि पडे निषिद्धे। वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
२९५८६. चुकोनि	गीता निष्कपट माय। चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय। ते मायपूता भेटी होय। हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
२९५८७. चुकोनियां	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी। जन्ममृत्यूंचिये कातरी। चुकोनियां ईश्वरीं। पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
२९५८८. चुनियाहूनि	तरी मारें उणें काळकूट। तेणें मानें जें कडुवट। कां चुनियाहूनि दासट। आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
२९५८९. चुबकळिलीं	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं। कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं। मग तैसीच कां घोळिलीं। परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
२९५९०. चुबकळोनि	जे परिणामा निघाले कोंभ। जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ। जे आनंदसमुद्रीं कुंभ। चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
२९५९१. चुबुकळिले	ऐसें जें पद। दुर्लभ आणि अगाध। जयाचिये थडियेचे वेद। चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
२९५९२. चुरमुरीं	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं। वरि परिवडिजती मोहरी। जियें घेतां होती धुवारी। नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६

२९५९३. चुळा	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
२९५९४. चुळा	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
२९५९५. चुळी	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
२९५९६. चुळीं	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
२९५९७. चुळीं	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
२९५९८. चुळुकीं	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
२९५९९. चुळोदकें	तरि विश्वप्रगटितिया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
२९६००. चूडारत्न	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
२९६०१. चूत	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
२९६०२. चूतफळें	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
२९६०३. चूळपणा	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
२९६०४. चेंडुवालागीं	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
२९६०५. चेंडुवें	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
२९६०६. चेइरें	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
२९६०७. चेइलया	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
२९६०८. चेइलयां	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
२९६०९. चेइला	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
२९६१०. चेइला	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
२९६११. चेइला	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
२९६१२. चेइला	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
२९६१३. चेइला	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
२९६१४. चेइला	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
२९६१५. चेइला	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
२९६१६. चेइलिया	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
२९६१७. चेइलिया	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
२९६१८. चेइलिया	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
२९६१९. चेइलिया	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९

२९६२०. चेइलिया	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
२९६२१. चेइलियानंतरें	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
२९६२२. चेइलियावरी	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
२९६२३. चेइली	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
२९६२४. चेइले	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
२९६२५. चेइलें	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
२९६२६. चेइलेनी	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
२९६२७. चेइलेपणीं	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
२९६२८. चेइलेयानंतरें	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
२९६२९. चेईरें	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
२९६३०. चेऊनियां	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
२९६३१. चेऊनियां	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
२९६३२. चेकितान	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९
२९६३३. चेड्याचां	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
२९६३४. चेतना	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
२९६३५. चेतना	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
२९६३६. चेतना	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
२९६३७. चेतना	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
२९६३८. चेतना	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
२९६३९. चेतना	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
२९६४०. चेतना	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
२९६४१. चेतना	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
२९६४२. चेतनाचि	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
२९६४३. चेतनाचिंतामणींचे	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
२९६४४. चेतनावर्गु	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
२९६४५. चेतनेचा	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
२९६४६. चेतनेतें	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०

२९६४७. चेतवी	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
२९६४८. चेतवे	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
२९६४९. चेतां	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
२९६५०. चेतीचिना	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
२९६५१. चेतुचि	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
२९६५२. चेपणीं	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
२९६५३. चेपिला	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
२९६५४. चेपूं	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
२९६५५. चेवऊनि	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
२९६५६. चेववावया	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
२९६५७. चेवविला	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
२९६५८. चेवविलिया	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
२९६५९. चेवविली	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
२९६६०. चेवविले	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
२९६६१. चेववी	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
२९६६२. चेववी	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
२९६६३. चेवो	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
२९६६४. चेवो	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
२९६६५. चेवो	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
२९६६६. चेवो	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
२९६६७. चेवो	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
२९६६८. चेवोचि	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
२९६६९. चेवोचि	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
२९६७०. चेवोनि	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
२९६७१. चेवोनि	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
२९६७२. चेष्टती	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
२९६७३. चेष्टती	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२

२९६७४. चेष्टविजती	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
२९६७५. चेष्टवितें	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
२९६७६. चेष्टवी	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
२९६७७. चेष्टवी	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
२९६७८. चेष्टवीच	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
२९६७९. चेष्टा	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
२९६८०. चेष्टा	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
२९६८१. चेष्टा	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
२९६८२. चेष्टा	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
२९६८३. चेष्टा	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
२९६८४. चेष्टा	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
२९६८५. चेष्टाचि	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
२९६८६. चेष्टाजात	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
२९६८७. चेष्टामात्रें	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
२९६८८. चेष्टिजे	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
२९६८९. चेष्टित	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
२९६९०. चेष्टीं	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
२९६९१. चेष्टे	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
२९६९२. चेष्टे	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
२९६९३. चेष्टे	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
२९६९४. चेष्टें	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
२९६९५. चैतन्य	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
२९६९६. चैतन्य	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
२९६९७. चैतन्य	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
२९६९८. चैतन्य	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
२९६९९. चैतन्य	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
२९७००. चैतन्य	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६

२९७०१. चैतन्य	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
२९७०२. चैतन्य	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
२९७०३. चैतन्य	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
२९७०४. चैतन्य	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
२९७०५. चैतन्य	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
२९७०६. चैतन्य	अहो देहो पार्थिव कीर जाये ।ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
२९७०७. चैतन्य	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
२९७०८. चैतन्य	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
२९७०९. चैतन्य	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
२९७१०. चैतन्य	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
२९७११. चैतन्य	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
२९७१२. चैतन्यचक्रवर्तीची	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
२९७१३. चैतन्यचि	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
२९७१४. चैतन्यचि	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
२९७१५. चैतन्यचि	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
२९७१६. चैतन्यचि	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
२९७१७. चैतन्यतरुतळवटीं	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
२९७१८. चैतन्यत्व	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
२९७१९. चैतन्यनाथें	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
२९७२०. चैतन्यशंभूचां	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
२९७२१. चैतन्यसमरसीं	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
२९७२२. चैतन्या	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
२९७२३. चैतन्या	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
२९७२४. चैतन्या	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
२९७२५. चैतन्या	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
२९७२६. चैतन्यांचिये	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
२९७२७. चैतन्याचां	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदुःख	ज्ञाने.२.१३.११०

२९७२८. चैतन्याचां	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
२९७२९. चैतन्याचां	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
२९७३०. चैतन्याची	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
२९७३१. चैतन्याचे	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
२९७३२. चैतन्याचे	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
२९७३३. चैतन्याचें	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
२९७३४. चैतन्यासकट	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
२९७३५. चैतन्यासारिखा	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
२९७३६. चैतन्यें	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
२९७३७. चैतन्यें	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
२९७३८. चैतन्येंवीण	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
२९७३९. चैत्यजातें	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
२९७४०. चैत्यत्यागें	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
२९७४१. चैद्यादिकीं	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
२९७४२. चोंढिये	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
२९७४३. चोंढे	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
२९७४४. चोख	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें निःशेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
२९७४५. चोख	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
२९७४६. चोख	हें सुख हें दुःख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
२९७४७. चोख	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४
२९७४८. चोख	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
२९७४९. चोख	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
२९७५०. चोख	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
२९७५१. चोख	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
२९७५२. चोख	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ निःशेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
२९७५३. चोख	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४
२९७५४. चोख	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०

२९७५५. चोख	जे दिठी जरी चोख कीजे। तरी भलतेंही चोख सुजें। तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे। सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
२९७५६. चोख	जे दिठी जरी चोख कीजे। तरी भलतेंही चोख सुजें। तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे। सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
२९७५७. चोख	तरी फळरूप तें सुख। त्रिगुणीं भेदलें देख। विवंचूं आतां चोख। चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
२९७५८. चोख	तें दक्षत्व गा चोख। जेथ चौथा गुण देख। आणि जुंझ अलौकिक। तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
२९७५९. चोखट	ऐसा महिमा घनवट। गंगा तैसी चोखट। जया देखीं जगीं सुभट। वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
२९७६०. चोखट	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट। जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट। तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ। ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
२९७६१. चोखट	जें येणें मानें बरवंट। आणि तैसेंचि अति चोखट। जेथ अधिष्ठान प्रगट। डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
२९७६२. चोखट	वरी चोखट मृगसेवडी। माजी धूतवस्त्राची घडी। तळवटीं अमोडी। कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
२९७६३. चोखट	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी। एका भावार्थाचां सोकासनीं। शोभती आयणी। चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
२९७६४. चोखट	जे स्वगुणीं उद्भट। घेऊनि सत्त्व चोखट। निगे सांडूनि कोपट। भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
२९७६५. चोखट	तेवीं मजसीं एकवाट। जे जाले ज्ञानें चोखट। तयां पुनरावृत्तीची वाट। मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
२९७६६. चोखट	आचाराचें मूळपीठ। वेदांची उतारपेठ। तैसें द्विजरत्न चोखट। पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४
२९७६७. चोखट	कां ल्यावया चोखट। टीक भांगार एकवट। घालूनि बांधली मोट। गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
२९७६८. चोखट	तें तंव निर्विशिष्ट। परब्रह्म चोखट। तयाचें हें आंतुवट। व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
२९७६९. चोखट	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट। दळवाडें झाडूनि चोखट। घडिलें पार्थवैकुंठ-। संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
२९७७०. चोखट	निपजे दिव्यान्न चोखट। परी माजीं असे काळकूट। हें असो मैत्री कपट-। गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
२९७७१. चोखट	ऐसी जन्मवेली धुवट। होय पुण्यरूप चोखट। याहीवरी अचाट। लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
२९७७२. चोखटपणा	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा। आभिजात्य झणीं श्लाघा। व्युत्पत्तीचा वाउगा। सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
२९७७३. चोखटा	ऐसैसा मिसकटा। संसाराचां चोहटां। गवादी घालीत चोखटा। मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
२९७७४. चोखटां	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां। दिवी पोतासाची सुभटा। मग मीचि होऊनि दिवटा। पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
२९७७५. चोखटातें	एवं निद्रालस्यप्रमादीं। तम इहीं त्रिविधीं। बांधे निरुपाधी। चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
२९७७६. चोखटिवा	चोखटिवा आपुलिया। पुढिला उगाणा घेयावया। तया दर्पणाचीचि परी धनंजया। केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
२९७७७. चोखटीं	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं। गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं। मग माझिया संवसाटी। तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
२९७७८. चोखटु	किंबहुना आत्मा चोखटु। होऊनि प्रकृतीसी एकवटु। बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु। आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
२९७७९. चोखटे	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं। मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी। जयां निजेलियातें उपासी। वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
२९७८०. चोखटे	कां प्रतिभिंती चोखटे। समोरील चित्र उमटे। तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें। नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
२९७८१. चोखटें	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें। जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें। तो चकोरु काई वाळुवंटें। चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७

२९७८२. चोखटें	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
२९७८३. चोखटें	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
२९७८४. चोखटें	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
२९७८५. चोखटें	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
२९७८६. चोखटें	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
२९७८७. चोखटें	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
२९७८८. चोखडा	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
२९७८९. चोखडा	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
२९७९०. चोखडी	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
२९७९१. चोखडी	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
२९७९२. चोखडी	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
२९७९३. चोखडीं	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णें रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
२९७९४. चोखडीं	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
२९७९५. चोखडीं	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
२९७९६. चोखडे	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
२९७९७. चोखडें	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
२९७९८. चोखडें	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
२९७९९. चोखडें	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
२९८००. चोखडें	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
२९८०१. चोखडें	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
२९८०२. चोखडें	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
२९८०३. चोखडें	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
२९८०४. चोखडें	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
२९८०५. चोखडें	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
२९८०६. चोखडें	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
२९८०७. चोखविषीं	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
२९८०८. चोखा	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८

२९८०९. चोखाकिडाची	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
२९८१०. चोखाचिये	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
२९८११. चोखाळ	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८
२९८१२. चोखाळ	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
२९८१३. चोखाळत	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
२९८१४. चोखाळत	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
२९८१५. चोखाळपण	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
२९८१६. चोखाळपणें	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
२९८१७. चोखाळलीं	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्मे चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
२९८१८. चोखाळले	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
२९८१९. चोखाळले	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
२९८२०. चोखाळु	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
२९८२१. चोखाळु	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
२९८२२. चोखाळु	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थींचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
२९८२३. चोखाळें	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
२९८२४. चोखाळें	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
२९८२५. चोखासाठीं	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
२९८२६. चोखी	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
२९८२७. चोखी	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
२९८२८. चोखी	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
२९८२९. चोखीं	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
२९८३०. चोखीं	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
२९८३१. चोखु	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
२९८३२. चोखें	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
२९८३३. चोखें	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
२९८३४. चोखें	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
२९८३५. चोखें	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१

२९८३६. चोखें	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
२९८३७. चोखौळीं	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
२९८३८. चोज	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
२९८३९. चोज	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
२९८४०. चोज	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
२९८४१. चोज	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
२९८४२. चोज	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
२९८४३. चोज	अर्जुना यापरी । मिथ्यादृष्टीचां घरीं । युगानवृत्तीचीं करी । चोज पाउलें	ज्ञाने.१४.३.११३
२९८४४. चोज	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
२९८४५. चोज	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
२९८४६. चोजवला	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
२९८४७. चोजवलें	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
२९८४८. चोजवले	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
२९८४९. चोजवितां	तैसीं इयें कार्याकार्यें । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
२९८५०. चोजवे	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
२९८५१. चोजवे	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
२९८५२. चोजवे	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
२९८५३. चोजवेचि	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
२९८५४. चोजवेना	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
२९८५५. चोजवेना	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
२९८५६. चोजें	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
२९८५७. चोर	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
२९८५८. चोरलों	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
२९८५९. चोरळी	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
२९८६०. चोरा	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
२९८६१. चोरा	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
२९८६२. चोरां	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४

२९८६३. चोरां	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
२९८६४. चोरां	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
२९८६५. चोरांचिया	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
२९८६६. चोरांसि	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
२९८६७. चोराघरींचें	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
२९८६८. चोरातें	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
२९८६९. चोरिजे	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
२९८७०. चोरितां	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
२९८७१. चोरिया	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
२९८७२. चोरियेचां	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
२९८७३. चोरियेचें	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
२९८७४. चोरिली	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
२९८७५. चोरिले	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
२९८७६. चोरी	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
२९८७७. चोरी	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
२९८७८. चोरी	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
२९८७९. चोरीसिं	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
२९८८०. चोरु	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
२९८८१. चोरु	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
२९८८२. चोरूनि	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
२९८८३. चोरूनि	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
२९८८४. चोरे	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
२९८८५. चोरें	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
२९८८६. चोविसां	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
२९८८७. चोविसांही	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
२९८८८. चोविसीं	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
२९८८९. चोहटा	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६

२९८९०. चोहटां	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदुःखाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
२९८९१. चोहटां	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
२९८९२. चोहटां	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
२९८९३. चोहटां	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
२९८९४. चोहटां	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
२९८९५. चोहटां	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
२९८९६. चोहटां	ऐसैसा मिसकटा । संसाराचां चोहटां । गवादी घालीत चोखटा । मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
२९८९७. चोहटाचा	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
२९८९८. चोहटाचिये	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
२९८९९. चोहटे	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
२९९००. चौंहीआंतु	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
२९९०१. चौकडिया	जैं चौकडिया सहस्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
२९९०२. चौकडियां	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
२९९०३. चौखुरी	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
२९९०४. चौगुणा	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
२९९०५. चौगुणी	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
२९९०६. चौगुणें	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
२९९०७. चौगुणेंही	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
२९९०८. चौघां	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
२९९०९. चौचकीं	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
२९९१०. चौठायीं	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
२९९११. चौथ	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
२९९१२. चौथा	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
२९९१३. चौथा	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
२९९१४. चौथा	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
२९९१५. चौथा	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
२९९१६. चौथा	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मी गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०

२९९१७. चौथा	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
२९९१८. चौथियाचां	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
२९९१९. चौथी	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
२९९२०. चौथी	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
२९९२१. चौथी	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
२९९२२. चौथी	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
२९९२३. चौथें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
२९९२४. चौथें	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
२९९२५. चौदा	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
२९९२६. चौदा	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
२९९२७. चौदा	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
२९९२८. चौदाविया	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
२९९२९. चौदाविया	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
२९९३०. चौपासि	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
२९९३१. चौपाहरी	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७
२९९३२. चौपाहारी	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
२९९३३. चौपाहारी	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
२९९३४. चौफळुनियां	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
२९९३५. चौफळें	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
२९९३६. चौफळें	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
२९९३७. चौबारा	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
२९९३८. चौमेरी	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
२९९३९. चौरंगीं	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
२९९४०. चौऱ्यांयशी	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
२९९४१. चौऱ्याशीं	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
२९९४२. चौऱ्यांशीं	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
२९९४३. चौऱ्यांशीं	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९

२९९४४. छंदांमाजि	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
२९९४५. छंदु	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
२९९४६. छंदु	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
२९९४७. छंदु	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
२९९४८. छंदे	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
२९९४९. छंदें	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करिताति अज्ञुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
२९९५०. छत्तिसां	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
२९९५१. छत्तिसांचा	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
२९९५२. छत्तिसें	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
२९९५३. छत्तीसही	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
२९९५४. छत्तीसही	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
२९९५५. छत्तीसही	छत्तीसही वानीभेद । तोडोनियां निर्विवाद । निवडिती शुद्ध । आपणपें	ज्ञाने.१३.२४.१०३७
२९९५६. छत्र	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
२९९५७. छत्रचामर	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
२९९५८. छळ	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
२९९५९. छळितयां	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
२९९६०. छाया	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
२९९६१. छाया	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
२९९६२. छाया	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
२९९६३. छाया	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
२९९६४. छाया	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
२९९६५. छाया	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
२९९६६. छाया	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
२९९६७. छाया	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
२९९६८. छाया	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
२९९६९. छाया	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
२९९७०. छाया	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३

२९९७१. छायेचा	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
२९९७२. छेद	भूतमात्राचेनि नांवें । तृणही नासुडावें । किंबहुना सांडावे । छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
२९९७३. छेदीं	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
२९९७४. छेदु	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
२९९७५. छेदुनियां	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
२९९७६. जंगमा	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
२९९७७. जंगमाही	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
२९९७८. जंगमें	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दु:ख	ज्ञाने.१३.११.६६१
२९९७९. जंघा	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
२९९८०. जंत्रावरिचील	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५
२९९८१. जंव	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
२९९८२. जंव	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
२९९८३. जंव	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
२९९८४. जंव	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
२९९८५. जंव	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
२९९८६. जंव	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
२९९८७. जंव	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
२९९८८. जंव	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
२९९८९. जंव	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
२९९९०. जंव	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
२९९९१. जंव	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
२९९९२. जंव	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
२९९९३. जंव	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
२९९९४. जंव	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
२९९९५. जंव	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
२९९९६. जंव	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
२९९९७. जंव	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९

२९९९८. जंव	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
२९९९९. जंव	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
३००००. जंव	तेथ आकार्शी मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
३०००१. जंव	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्त्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
३०००२. जंव	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
३०००३. जंव	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
३०००४. जंव	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
३०००५. जंव	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
३०००६. जंव	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
३०००७. जंव	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
३०००८. जंव	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
३०००९. जंव	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
३००१०. जंव	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
३००११. जंव	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
३००१२. जंव	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
३००१३. जंव	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
३००१४. जंव	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
३००१५. जंव	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
३००१६. जंव	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
३००१७. जंव	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
३००१८. जंव	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
३००१९. जंव	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
३००२०. जंव	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
३००२१. जंव	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
३००२२. जंव	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
३००२३. जंव	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
३००२४. जंव	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८

३००२५. जंव	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
३००२६. जंव	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
३००२७. जंव	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
३००२८. जंव	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
३००२९. जंव	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
३००३०. जंव	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
३००३१. जंव	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
३००३२. जंव	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
३००३३. जंव	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
३००३४. जंव	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
३००३५. जंव	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
३००३६. जंव	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
३००३७. जंव	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
३००३८. जंव	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
३००३९. जंव	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
३००४०. जंव	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६
३००४१. जंव	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
३००४२. जंव	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
३००४३. जंव	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
३००४४. जंव	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
३००४५. जंव	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
३००४६. जंव	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
३००४७. जंव	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
३००४८. जंव	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
३००४९. जंव	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
३००५०. जंव	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
३००५१. जंव	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सवेंचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९

३००५२. जंव	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
३००५३. जंव	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
३००५४. जंव	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
३००५५. जंव	पापें आपलेनि थावें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
३००५६. जंव	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
३००५७. जंव	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
३००५८. जंव	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
३००५९. जंव	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
३००६०. जंव	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
३००६१. जंव	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
३००६२. जंव	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
३००६३. जंव	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
३००६४. जंव	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
३००६५. जंव	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
३००६६. जंव	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
३००६७. जंव	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
३००६८. जंव	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
३००६९. जंव	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
३००७०. जंव	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
३००७१. जंव	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्में	ज्ञाने.१८.१७.४२२
३००७२. जंव	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
३००७३. जंव	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
३००७४. जंव	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
३००७५. जंव	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
३००७६. जंव	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
३००७७. जंव	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
३००७८. जंव	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४

३००७९. जंव	का बावनें आणि थुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
३००८०. जंव	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
३००८१. जंव	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशे । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
३००८२. जंव	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
३००८३. जंव	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
३००८४. जंव	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
३००८५. जंव	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
३००८६. जंव	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
३००८७. जंव	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
३००८८. जंववरी	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
३००८९. जंववरी	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
३००९०. जग	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
३००९१. जग	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
३००९२. जग	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
३००९३. जग	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
३००९४. जग	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
३००९५. जग	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
३००९६. जग	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
३००९७. जग	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
३००९८. जग	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
३००९९. जग	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
३०१००. जग	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
३०१०१. जग	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
३०१०२. जग	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
३०१०३. जग	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
३०१०४. जग	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
३०१०५. जग	मग म्हणें हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९

३०१०६. जग	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
३०१०७. जग	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
३०१०८. जग	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
३०१०९. जग	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
३०११०. जग	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
३०१११. जग	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
३०११२. जग	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
३०११३. जग	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
३०११४. जग	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
३०११५. जग	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
३०११६. जग	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
३०११७. जग	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
३०११८. जग	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
३०११९. जग	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
३०१२०. जग	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
३०१२१. जग	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
३०१२२. जग	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
३०१२३. जग	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
३०१२४. जग	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
३०१२५. जग	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
३०१२६. जग	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
३०१२७. जग	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
३०१२८. जग	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
३०१२९. जग	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
३०१३०. जग	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
३०१३१. जग	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
३०१३२. जग	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५

३०१३३. जग	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
३०१३४. जगचि	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
३०१३५. जगचि	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
३०१३६. जगचि	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
३०१३७. जगचि	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
३०१३८. जगचि	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
३०१३९. जगचि	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
३०१४०. जगचि	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
३०१४१. जगचि	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
३०१४२. जगचि	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
३०१४३. जगचि	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
३०१४४. जगचि	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
३०१४५. जगचि	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
३०१४६. जगजळचरां	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
३०१४७. जगजेठी	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
३०१४८. जगजेठी	आर्धीचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
३०१४९. जगज्जनकें	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
३०१५०. जगडंबर	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
३०१५१. जगडंबरु	याकारणें मी पिता । महद्‌ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
३०१५२. जगडंबरु	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
३०१५३. जगडंबरु	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
३०१५४. जगत्प्रभवीं	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
३०१५५. जगत्रय	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
३०१५६. जगत्वें	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
३०१५७. जगदंबा	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
३०१५८. जगदंबा	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
३०१५९. जगदंबुदगर्भनभ	जयजय देव स्वप्रभ । जगदंबुदगर्भनभ । भुवनोद्भवारंभस्तंभ । भवध्वंस	ज्ञाने.१८.५

३०१६०. जगदखिलपालना	नमो जगदखिलपालना । मंगळमणिनिधाना । स्वजनवनचंदना । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१०.३
३०१६१. जगदभ्रमाचें	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
३०१६२. जगदाकाराचें	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
३०१६३. जगदादिकंदें	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९
३०१६४. जगदादिविश्रामधाम	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
३०१६५. जगदाभासमिषें	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
३०१६६. जगदीश्वराचें	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
३०१६७. जगदुदरदोंदिलें	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारसरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००
३०१६८. जगदुद्धरण	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
३०१६९. जगदुन्मीलनाविरल	जयजय देव निश्चळ । चलितचित्तपानतुंदिल । जगदुन्मीलनाविरल । केलिप्रिय	ज्ञाने.१८.६
३०१७०. जगद्बंधु	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
३०१७१. जगद्बंधु	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
३०१७२. जगद्रूप	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
३०१७३. जगद्रूपा	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
३०१७४. जगन्नाथा	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
३०१७५. जगन्नाथा	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
३०१७६. जगन्नाथा	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
३०१७७. जगन्नाथु	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
३०१७८. जगन्नायका	हें आइकिलें कीं भूतभावना । त्रिभुवनगजपंचानना । सकलदेवदेवतार्चना । जगन्नायका	ज्ञाने.१०.१५.१८१
३०१७९. जगन्निवासु	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
३०१८०. जगपण	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
३०१८१. जगस्पृहे	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
३०१८२. जगा	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
३०१८३. जगा	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
३०१८४. जगा	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
३०१८५. जगा	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
३०१८६. जगा	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०

३०१८७. जगा	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
३०१८८. जगा	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
३०१८९. जगा	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
३०१९०. जगा	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
३०१९१. जगा	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
३०१९२. जगा	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
३०१९३. जगा	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
३०१९४. जगा	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
३०१९५. जगा	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
३०१९६. जगा	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
३०१९७. जगा	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
३०१९८. जगा	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
३०१९९. जगा	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
३०२००. जगा	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
३०२०१. जगा	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
३०२०२. जगा	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
३०२०३. जगा	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
३०२०४. जगा	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
३०२०५. जगा	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
३०२०६. जगा	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
३०२०७. जगा	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
३०२०८. जगा	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
३०२०९. जगा	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
३०२१०. जगा	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
३०२११. जगा	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
३०२१२. जगा	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
३०२१३. जगा	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४

३०२१४. जगा	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
३०२१५. जगा	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
३०२१६. जगाआंतु	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
३०२१७. जगाकारणें	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
३०२१८. जगाचा	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
३०२१९. जगाचा	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
३०२२०. जगाचा	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
३०२२१. जगाचा	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
३०२२२. जगाचां	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
३०२२३. जगाचां	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
३०२२४. जगाचां	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
३०२२५. जगाचिया	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
३०२२६. जगाचिया	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
३०२२७. जगाचिया	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
३०२२८. जगाची	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
३०२२९. जगाची	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
३०२३०. जगाची	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
३०२३१. जगाचीं	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
३०२३२. जगाचे	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
३०२३३. जगाचें	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
३०२३४. जगाचें	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
३०२३५. जगाचें	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
३०२३६. जगाचें	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
३०२३७. जगाचें	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
३०२३८. जगाचें	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
३०२३९. जगाचें	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
३०२४०. जगाचें	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३

३०२४१. जगाचेनि	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
३०२४२. जगाचेनि	ऐसें तेणें वेदांतवेद्यें । सकळलोकआद्यें । बोलिलें आराध्यें । जगाचेनि	ज्ञाने.११.८.१६४
३०२४३. जगाचेनि	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
३०२४४. जगाचेनि	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
३०२४५. जगातें	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
३०२४६. जगातें	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
३०२४७. जगातें	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दु:ख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
३०२४८. जगातें	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
३०२४९. जगातें	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
३०२५०. जगातें	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मांतें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
३०२५१. जगातें	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
३०२५२. जगापरौतें	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
३०२५३. जगापुरतें	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
३०२५४. जगापुरतें	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
३०२५५. जगामाजीं	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
३०२५६. जगामाजीं	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
३०२५७. जगामाजीं	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
३०२५८. जगामाजीं	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
३०२५९. जगावरी	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
३०२६०. जगासि	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
३०२६१. जगासि	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
३०२६२. जगासि	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
३०२६३. जगासि	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
३०२६४. जगासि	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
३०२६५. जगाही	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
३०२६६. जगीं	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
३०२६७. जगीं	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८

३०२६८. जगीं	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
३०२६९. जगीं	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
३०२७०. जगीं	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
३०२७१. जगीं	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
३०२७२. जगीं	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
३०२७३. जगीं	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
३०२७४. जगीं	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
३०२७५. जगीं	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
३०२७६. जगीं	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
३०२७७. जगीं	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
३०२७८. जगीं	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
३०२७९. जगीं	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
३०२८०. जगीं	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
३०२८१. जगीं	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
३०२८२. जगीं	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
३०२८३. जगीं	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
३०२८४. जगीं	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
३०२८५. जगीं	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
३०२८६. जगीं	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
३०२८७. जगीं	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
३०२८८. जगीं	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
३०२८९. जगीं	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
३०२९०. जगीं	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
३०२९१. जगीं	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
३०२९२. जगीं	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
३०२९३. जगीं	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
३०२९४. जगीं	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६

३०२९५. जगीं	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
३०२९६. जगीं	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
३०२९७. जगीं	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरिंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
३०२९८. जगीं	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
३०२९९. जगीं	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
३०३००. जगीं	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
३०३०१. जगीं	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
३०३०२. जगीं	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
३०३०३. जगीं	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
३०३०४. जगीं	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
३०३०५. जगीं	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
३०३०६. जगीं	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
३०३०७. जगीं	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
३०३०८. जगीं	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
३०३०९. जगीं	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
३०३१०. जगीं	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दुःखितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
३०३११. जगीं	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
३०३१२. जगीं	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
३०३१३. जगीं	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७
३०३१४. जगीं	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
३०३१५. जगीं	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
३०३१६. जगीं	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
३०३१७. जगीं	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
३०३१८. जगीं	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
३०३१९. जगीं	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
३०३२०. जगीं	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
३०३२१. जगीं	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७

३०३२२. जगीं	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
३०३२३. जगीं	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
३०३२४. जगीं	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
३०३२५. जगीं	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
३०३२६. जगीं	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
३०३२७. जगीं	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
३०३२८. जगीं	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
३०३२९. जगीं	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
३०३३०. जगीं	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
३०३३१. जगीं	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
३०३३२. जगीं	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
३०३३३. जगु	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
३०३३४. जगें	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
३०३३५. जगें	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
३०३३६. जगें	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
३०३३७. जगें	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
३०३३८. जगें	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
३०३३९. जगें	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
३०३४०. जगें	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
३०३४१. जगें	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
३०३४२. जगें	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
३०३४३. जगें	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
३०३४४. जगें	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
३०३४५. जगेंसि	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
३०३४६. जगेंसीं	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
३०३४७. जगेंसीं	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
३०३४८. जघनासी	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२

३०३४९. जचे	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
३०३५०. जचे	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
३०३५१. जचे	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
३०३५२. जचे	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
३०३५३. जठरीं	मातृकोदरकुहरीं । सूनि विष्ठेचां दाथरीं । जठरीं नवमासवरी । उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
३०३५४. जठरीं	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
३०३५५. जठरु	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
३०३५६. जड	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
३०३५७. जड	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
३०३५८. जड	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
३०३५९. जडती	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
३०३६०. जडली	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
३०३६१. जडली	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
३०३६२. जडले	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
३०३६३. जडलें	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
३०३६४. जडा	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
३०३६५. जडाजडव्याप्ती	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
३०३६६. जडाजडातें	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
३०३६७. जडाजडीं	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
३०३६८. जडातें	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
३०३६९. जडातें	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
३०३७०. जडातेंही	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
३०३७१. जडी	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
३०३७२. जडोनि	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
३०३७३. जडोनि	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
३०३७४. जडोनि	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
३०३७५. जतन	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०

३०३७६. जतन	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
३०३७७. जतन	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
३०३७८. जतन	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
३०३७९. जतन	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
३०३८०. जतना	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
३०३८१. जतना	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
३०३८२. जतना	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
३०३८३. जतना	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । मार्जी पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
३०३८४. जतने	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
३०३८५. जतनेलागीं	आज्ञूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
३०३८६. जन	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
३०३८७. जन	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
३०३८८. जन	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
३०३८९. जनकादिक	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
३०३९०. जनकु	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
३०३९१. जननी	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
३०३९२. जननी	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
३०३९३. जननीजठरजोहरा-	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
३०३९४. जननीयेसी	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
३०३९५. जनपदातें	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
३०३९६. जनपदावरी	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
३०३९७. जनपदीं	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
३०३९८. जन्मेजया	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्थां । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
३०३९९. जन्मेजयाचे	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
३०४००. जनलीलाविलासें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
३०४०१. जना	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
३०४०२. जना	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६

३०४०३. जना	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
३०४०४. जनां	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
३०४०५. जनाचेनि	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
३०४०६. जनातें	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
३०४०७. जनामाजि	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
३०४०८. जनार्दना	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
३०४०९. जनार्दना	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
३०४१०. जनार्दनें	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगू सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
३०४११. जनाहातीं	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
३०४१२. जनी	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
३०४१३. जनीं	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
३०४१४. जनीं	मग शम दम दोन्ही । सुख दुःख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
३०४१५. जनीं	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
३०४१६. जनीं	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
३०४१७. जनीं	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
३०४१८. जनीं	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
३०४१९. जनीं	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
३०४२०. जनीं	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
३०४२१. जनीं	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
३०४२२. जनीं	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
३०४२३. जनीं	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
३०४२४. जनीं	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
३०४२५. जनीं	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
३०४२६. जनें	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
३०४२७. जन्म	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
३०४२८. जन्म	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
३०४२९. जन्म	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१

३०४३०. जन्म	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
३०४३१. जन्म	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
३०४३२. जन्म	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
३०४३३. जन्म	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
३०४३४. जन्म	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
३०४३५. जन्म	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
३०४३६. जन्म	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
३०४३७. जन्म	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
३०४३८. जन्म	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
३०४३९. जन्म	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
३०४४०. जन्म-	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
३०४४१. जन्म	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
३०४४२. जन्म	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
३०४४३. जन्म	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
३०४४४. जन्म	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
३०४४५. जन्म	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
३०४४६. जन्म	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
३०४४७. जन्मकर्में	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
३०४४८. जन्मकोटी	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
३०४४९. जन्मकोडी	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
३०४५०. जन्मक्षया	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
३०४५१. जन्मक्षयां-	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
३०४५२. जन्मक्षयातीतु	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
३०४५३. जन्मजन्मोनि	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
३०४५४. जन्मजराजलदजाळ-	जयजय देव निर्मळ । निजजनाखिलमंगळ । जन्मजराजलदजाळ- । प्रभंजन	ज्ञाने.१८.१
३०४५५. जन्मजरामरण	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
३०४५६. जन्मणें	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८

३०४५७. जन्मतां	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
३०४५८. जन्मती	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
३०४५९. जन्मती	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
३०४६०. जन्मती	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
३०४६१. जन्मतेनि	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
३०४६२. जन्मदुःख	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
३०४६३. जन्मधर्मातें	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
३०४६४. जन्मधर्मी	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
३०४६५. जन्मपत्रिका	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
३०४६६. जन्मफळा	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
३०४६७. जन्मभय	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
३०४६८. जन्मभूमि	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
३०४६९. जन्मभूमि	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
३०४७०. जन्मभूमी	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
३०४७१. जन्मभोये	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
३०४७२. जन्ममरण	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
३०४७३. जन्ममरण	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
३०४७४. जन्ममरणसमयीं	तिये कर्मीं अकार्यी । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
३०४७५. जन्ममरणाचा	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
३०४७६. जन्ममरणाचिये	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
३०४७७. जन्ममरणाची	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
३०४७८. जन्ममरणींचे	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
३०४७९. जन्ममूळ	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
३०४८०. जन्ममृत्यु	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
३०४८१. जन्ममृत्यु	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
३०४८२. जन्ममृत्यु	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
३०४८३. जन्ममृत्युदुःखें	आणि जन्ममृत्युदुःखें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५

३०४८४. जन्ममृत्यूचां	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
३०४८५. जन्ममृत्यूचां	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
३०४८६. जन्ममृत्यूचिया	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
३०४८७. जन्ममृत्यूचिये	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
३०४८८. जन्ममृत्यूची	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
३०४८९. जन्ममृत्यूची	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
३०४९०. जन्ममृत्यूचीं	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१
३०४९१. जन्ममृत्यूचे	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
३०४९२. जन्ममृत्यूचे	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
३०४९३. जन्ममृत्यूचें	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
३०४९४. जन्ममृत्यूंचा	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
३०४९५. जन्ममृत्यूंचिये	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
३०४९६. जन्मलयां	मग म्हणे हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
३०४९७. जन्मला	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
३०४९८. जन्मलासि	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
३०४९९. जन्मलासी	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
३०५००. जन्मलासी	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
३०५०१. जन्मलिया	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
३०५०२. जन्मले	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
३०५०३. जन्मले	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
३०५०४. जन्मले	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
३०५०५. जन्मले	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
३०५०६. जन्मले	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
३०५०७. जन्मले	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
३०५०८. जन्मलेचि	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
३०५०९. जन्मलेपण	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
३०५१०. जन्मलेया	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४

३०५११. जन्मलेया	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
३०५१२. जन्मलें	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
३०५१३. जन्मवरी	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
३०५१४. जन्मवाहरा	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
३०५१५. जन्मवितयांआंत	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
३०५१६. जन्मवृत्ती	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
३०५१७. जन्मवेगें	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
३०५१८. जन्मवेली	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
३०५१९. जन्मव्रती	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
३०५२०. जन्मशत	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
३०५२१. जन्मशतांचा	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
३०५२२. जन्मशाखा	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
३०५२३. जन्मशाखा	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
३०५२४. जन्मसहस्रांचिया	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
३०५२५. जन्मसहस्रांचियासाठीं	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरिटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
३०५२६. जन्मसहस्रीं	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
३०५२७. जन्मसहस्रें	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
३०५२८. जन्मस्थान	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
३०५२९. जन्मस्थान	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
३०५३०. जन्मा	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
३०५३१. जन्मा	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
३०५३२. जन्मा	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
३०५३३. जन्मा	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
३०५३४. जन्मां	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
३०५३५. जन्मांतराची	तैसीं कर्में दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
३०५३६. जन्मांतराचें	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
३०५३७. जन्मांतरीं	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५

३०५३८. जन्मांतरींचें	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
३०५३९. जन्मांतरें	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
३०५४०. जन्माआदि	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
३०५४१. जन्माचा	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
३०५४२. जन्माचा	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
३०५४३. जन्माचिया	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
३०५४४. जन्माचें	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
३०५४५. जन्माचें	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
३०५४६. जन्मातें	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
३०५४७. जन्मापाठीं	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
३०५४८. जन्मावें	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
३०५४९. जन्मावें	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
३०५५०. जन्मासवें	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
३०५५१. जन्मिजे	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
३०५५२. जन्मीं	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
३०५५३. जन्मे	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
३०५५४. जन्मे	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
३०५५५. जन्मे	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्में । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
३०५५६. जन्मे	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
३०५५७. जन्मे	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
३०५५८. जन्मे	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
३०५५९. जन्में	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
३०५६०. जन्में	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
३०५६१. जन्में	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
३०५६२. जन्में	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
३०५६३. जन्में	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
३०५६४. जन्में	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५

३०५६५. जन्मेचि	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
३०५६६. जन्मेंची	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
३०५६७. जन्मोनि	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
३०५६८. जन्मोनि	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
३०५६९. जन्मोनि	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
३०५७०. जन्मौनि	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
३०५७१. जन्यजनकभावें	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
३०५७२. जन्हूनें	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
३०५७३. जप	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
३०५७४. जपतपें	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
३०५७५. जपतां	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
३०५७६. जपमिषें	नव्हे अर्थें रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
३०५७७. जपयज्ञु	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
३०५७८. जपाचिया	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
३०५७९. जपु	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
३०५८०. जय	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
३०५८१. जय	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
३०५८२. जयजय	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
३०५८३. जयजय	जयजय शुद्धे । उदारे प्रसिद्धे । अनव्रत आनंदे । वर्षतिये	ज्ञाने.१२.१
३०५८४. जयजय	जयजय आचार्या । समस्तसुरवर्या । प्रज्ञाप्रभातसूर्या । सुखोदया	ज्ञाने.१४.१
३०५८५. जयजय	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
३०५८६. जयजय	जयजय देव निर्मळ । निजजनाखिलमंगळ । जन्मजराजलदजाळ- । प्रभंजन	ज्ञाने.१८.१
३०५८७. जयजय	जयजय देव प्रबळ । विदळितामंगळकुळ । निगमागमद्रुमफळ । फलप्रद	ज्ञाने.१८.२
३०५८८. जयजय	जयजय देव सकळ । विगतविषयवत्सल । कलितकाळकौतूहल । कलातीत	ज्ञाने.१८.३
३०५८९. जयजय	जयजय देव निष्कळ । स्फुरदमंदानंदबहळ । नित्यनिरस्ताखिलमळ । मूळभूत	ज्ञाने.१८.४
३०५९०. जयजय	जयजय देव स्वप्रभ । जगदंबुदगर्भनभ । भुवनोद्भवारंभस्तंभ । भवध्वंस	ज्ञाने.१८.५
३०५९१. जयजय	जयजय देव निश्चळ । चलितचित्तपानतुंदिल । जगदुन्मीलनाविरल । केलिप्रिय	ज्ञाने.१८.६

३०५९२. जयजय	जयजय देव विशुद्ध । विदुदयोद्यानद्विरद । शमदममदनमदभेद । दयार्णव	ज्ञाने.१८.७
३०५९३. जयजय	जयजय देवैकरूप । अतिकृतकंदर्पसर्पदर्प । भक्तभावभुवनदीप । तापापह	ज्ञाने.१८.८
३०५९४. जयजय	जयजय देव अद्वितीय । परिणतोपरमैकप्रिय । निजजनजित भजनीय । मायागम्य	ज्ञाने.१८.९
३०५९५. जयजय	जयजय देव श्रीगुरो । अकल्पनाख्यकल्पतरो । स्वसंविद्द्रुमबीजप्ररो- । हणावनी	ज्ञाने.१८.१०
३०५९६. जयजयमंत्रें	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
३०५९७. जयजयाजि	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
३०५९८. जयद्रथा	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
३०५९९. जया	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
३०६००. जया	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
३०६०१. जया	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
३०६०२. जया	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
३०६०३. जया	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
३०६०४. जया	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
३०६०५. जया	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
३०६०६. जया	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
३०६०७. जया	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
३०६०८. जया	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
३०६०९. जया	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
३०६१०. जया	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
३०६११. जया	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
३०६१२. जया	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
३०६१३. जया	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
३०६१४. जया	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
३०६१५. जया	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
३०६१६. जया	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
३०६१७. जया	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
३०६१८. जया	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५

३०६१९. जया	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
३०६२०. जया	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
३०६२१. जया	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
३०६२२. जया	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
३०६२३. जया	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
३०६२४. जया	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
३०६२५. जया	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
३०६२६. जया	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
३०६२७. जया	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
३०६२८. जया	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
३०६२९. जया	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
३०६३०. जया	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
३०६३१. जया	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
३०६३२. जया	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
३०६३३. जया	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
३०६३४. जया	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
३०६३५. जया	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
३०६३६. जया	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
३०६३७. जया	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
३०६३८. जया	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
३०६३९. जया	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विन्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
३०६४०. जया	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
३०६४१. जया	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
३०६४२. जया	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
३०६४३. जया	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
३०६४४. जया	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
३०६४५. जया	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९

३०६४६. जया	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
३०६४७. जया	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
३०६४८. जया	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
३०६४९. जया	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्मा निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
३०६५०. जया	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
३०६५१. जया	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
३०६५२. जया	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
३०६५३. जया	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
३०६५४. जया	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
३०६५५. जया	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
३०६५६. जया	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
३०६५७. जया	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
३०६५८. जया	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
३०६५९. जया	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
३०६६०. जया	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
३०६६१. जया	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
३०६६२. जया	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
३०६६३. जया	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
३०६६४. जया	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
३०६६५. जया	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
३०६६६. जया	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
३०६६७. जया	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
३०६६८. जया	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
३०६६९. जया	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
३०६७०. जया	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
३०६७१. जया	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदुःख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
३०६७२. जया	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५

३०६७३. जया	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
३०६७४. जया	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
३०६७५. जया	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
३०६७६. जया	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
३०६७७. जया	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
३०६७८. जया	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
३०६७९. जया	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
३०६८०. जया	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
३०६८१. जया	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
३०६८२. जया	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
३०६८३. जया	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
३०६८४. जया	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
३०६८५. जया	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
३०६८६. जया	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
३०६८७. जया	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
३०६८८. जया	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
३०६८९. जया	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
३०६९०. जया	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
३०६९१. जया	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
३०६९२. जया	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
३०६९३. जया	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
३०६९४. जया	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
३०६९५. जया	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
३०६९६. जया	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
३०६९७. जया	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
३०६९८. जया	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
३०६९९. जया	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३

३०७००. जया	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
३०७०१. जया	आणि तीर्थे धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
३०७०२. जया	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
३०७०३. जया	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
३०७०४. जया	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
३०७०५. जया	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
३०७०६. जया	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
३०७०७. जया	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
३०७०८. जया	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दुःखवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
३०७०९. जया	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
३०७१०. जया	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
३०७११. जया	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
३०७१२. जया	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
३०७१३. जया	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
३०७१४. जया	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
३०७१५. जया	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
३०७१६. जया	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
३०७१७. जया	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
३०७१८. जया	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
३०७१९. जया	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
३०७२०. जया	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
३०७२१. जया	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
३०७२२. जया	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
३०७२३. जया	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
३०७२४. जया	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
३०७२५. जया	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
३०७२६. जया	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७

३०७२७. जया	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
३०७२८. जया	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
३०७२९. जया	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
३०७३०. जया	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
३०७३१. जया	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
३०७३२. जया	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
३०७३३. जया	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
३०७३४. जया	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
३०७३५. जया	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
३०७३६. जया	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
३०७३७. जया	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
३०७३८. जया	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
३०७३९. जया	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
३०७४०. जया	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
३०७४१. जया	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
३०७४२. जया	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
३०७४३. जया	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
३०७४४. जया	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
३०७४५. जया	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
३०७४६. जया	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
३०७४७. जया	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
३०७४८. जया	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
३०७४९. जया	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
३०७५०. जया	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
३०७५१. जया	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
३०७५२. जया	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
३०७५३. जया	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५

३०७५४. जया	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
३०७५५. जया	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
३०७५६. जया	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
३०७५७. जया	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
३०७५८. जया	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
३०७५९. जया	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
३०७६०. जया	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
३०७६१. जया	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
३०७६२. जया	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
३०७६३. जया	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
३०७६४. जया	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
३०७६५. जया	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
३०७६६. जया	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
३०७६७. जया	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
३०७६८. जया	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
३०७६९. जया	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
३०७७०. जया	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
३०७७१. जया	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
३०७७२. जया	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
३०७७३. जया	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
३०७७४. जया	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
३०७७५. जया	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
३०७७६. जया	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
३०७७७. जया	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाहादाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
३०७७८. जया	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
३०७७९. जया	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
३०७८०. जया	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५

३०७८१. जया	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
३०७८२. जया	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
३०७८३. जया	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
३०७८४. जया	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
३०७८५. जया	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
३०७८६. जया	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
३०७८७. जया	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
३०७८८. जया	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
३०७८९. जया	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
३०७९०. जया	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
३०७९१. जया	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
३०७९२. जया	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
३०७९३. जया	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
३०७९४. जया	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
३०७९५. जया	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
३०७९६. जया	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
३०७९७. जया	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
३०७९८. जया	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
३०७९९. जया	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
३०८००. जया	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
३०८०१. जया	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
३०८०२. जया	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
३०८०३. जया	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
३०८०४. जया	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
३०८०५. जया	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
३०८०६. जया	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
३०८०७. जया	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६

३०८०८. जया	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
३०८०९. जया	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
३०८१०. जया	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
३०८११. जया	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
३०८१२. जया	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
३०८१३. जया	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
३०८१४. जयां	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
३०८१५. जयां	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दुःख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
३०८१६. जयां	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
३०८१७. जयां	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
३०८१८. जयां	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
३०८१९. जयां	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
३०८२०. जयां	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
३०८२१. जयां	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
३०८२२. जयां	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
३०८२३. जयां	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
३०८२४. जयां	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
३०८२५. जयां	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
३०८२६. जयां	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
३०८२७. जयां	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
३०८२८. जयां	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
३०८२९. जयां	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
३०८३०. जयां	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
३०८३१. जयां	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
३०८३२. जयां	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
३०८३३. जयां	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
३०८३४. जयां	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५

३०८३५. जयां	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
३०८३६. जयां	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
३०८३७. जयां	अगा सुखदु:खाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
३०८३८. जयां	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
३०८३९. जयां	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
३०८४०. जयां	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
३०८४१. जयां	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
३०८४२. जयां	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
३०८४३. जयां	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
३०८४४. जयां	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
३०८४५. जयां	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९
३०८४६. जयां	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
३०८४७. जयांचा	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
३०८४८. जयांचा	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
३०८४९. जयांचा	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
३०८५०. जयांचा	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
३०८५१. जयांचा	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
३०८५२. जयांचा	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
३०८५३. जयांचां	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
३०८५४. जयांचां	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
३०८५५. जयांचां	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
३०८५६. जयांचां	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
३०८५७. जयांचिया	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
३०८५८. जयांचिया	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
३०८५९. जयांचिया	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
३०८६०. जयांचियां	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
३०८६१. जयांचिया	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६

३०८६२. जयांचिये	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
३०८६३. जयांचिये	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
३०८६४. जयांचिये	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
३०८६५. जयांचिये	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
३०८६६. जयांचिये	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
३०८६७. जयांचिये	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
३०८६८. जयांचिये	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
३०८६९. जयांची	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
३०८७०. जयांची	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
३०८७१. जयांची	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
३०८७२. जयांची	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
३०८७३. जयांचीं	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
३०८७४. जयांचीं	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
३०८७५. जयांचीं	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
३०८७६. जयांचीं	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
३०८७७. जयांचीं	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
३०८७८. जयांचे	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
३०८७९. जयांचे	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
३०८८०. जयांचे	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
३०८८१. जयांचे	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
३०८८२. जयांचे	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
३०८८३. जयांचे	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
३०८८४. जयांचें	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
३०८८५. जयांचें	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
३०८८६. जयांचें	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
३०८८७. जयांचें	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
३०८८८. जयांचें	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५

३०८८९. जयांचें	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
३०८९०. जयांचें	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
३०८९१. जयांचें	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
३०८९२. जयांचें	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गींचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
३०८९३. जयांचें	येणेंचि सत्कर्मे । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
३०८९४. जयांचेनि	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
३०८९५. जयांचेनि	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
३०८९६. जयांचेनि	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
३०८९७. जयांचेनि	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
३०८९८. जयांतें	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
३०८९९. जयांतें	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि निःशेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
३०९००. जयांतें	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
३०९०१. जयांतें	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
३०९०२. जयांतें	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
३०९०३. जयांतें	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
३०९०४. जयांप्रति	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
३०९०५. जयांलागीं	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
३०९०६. जयांसि	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
३०९०७. जयांसि	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
३०९०८. जयांसी	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
३०९०९. जयाकडे	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
३०९१०. जयाकडे	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
३०९११. जयाकडे	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
३०९१२. जयाचा	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
३०९१३. जयाचा	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
३०९१४. जयाचा	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
३०९१५. जयाचा	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५

३०९१६. जयाचा	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
३०९१७. जयाचा	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
३०९१८. जयाचा	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
३०९१९. जयाचा	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
३०९२०. जयाचा	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
३०९२१. जयाचा	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
३०९२२. जयाचा	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
३०९२३. जयाचा	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
३०९२४. जयाचा	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
३०९२५. जयाचा	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
३०९२६. जयाचा	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
३०९२७. जयाचा	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
३०९२८. जयाचा	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
३०९२९. जयाचा	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
३०९३०. जयाचा	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
३०९३१. जयाचा	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
३०९३२. जयाचां	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
३०९३३. जयाचां	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
३०९३४. जयाचां	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
३०९३५. जयाचां	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
३०९३६. जयाचां	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
३०९३७. जयाचां	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
३०९३८. जयाचां	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
३०९३९. जयाचां	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
३०९४०. जयाचां	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
३०९४१. जयाचां	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
३०९४२. जयाचां	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७

३०९४३. जयाचां	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
३०९४४. जयाचां	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००
३०९४५. जयाचां	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
३०९४६. जयाचां	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
३०९४७. जयाचां	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
३०९४८. जयाचां	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
३०९४९. जयाचां	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
३०९५०. जयाचां	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गींचिये	ज्ञाने.१५.३०
३०९५१. जयाचां	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
३०९५२. जयाचां	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
३०९५३. जयाचां	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्मे	ज्ञाने.१८.१७.४२२
३०९५४. जयाचां	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
३०९५५. जयाचां	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
३०९५६. जयाचां	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
३०९५७. जयाचां	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
३०९५८. जयाचां	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
३०९५९. जयाचिया	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
३०९६०. जयाचिया	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
३०९६१. जयाचिया	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
३०९६२. जयाचिया	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
३०९६३. जयाचिया	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
३०९६४. जयाचिया	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
३०९६५. जयाचिया	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
३०९६६. जयाचिया	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
३०९६७. जयाचिया	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
३०९६८. जयाचिया	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
३०९६९. जयाचिया	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०

३०९७०. जयाचिया	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
३०९७१. जयाचिया	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
३०९७२. जयाचिया	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
३०९७३. जयाचिया	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
३०९७४. जयाचिया	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२
३०९७५. जयाचिया	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१
३०९७६. जयाचिया	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
३०९७७. जयाचिया	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
३०९७८. जयाचिया	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
३०९७९. जयाचिये	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
३०९८०. जयाचिये	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
३०९८१. जयाचिये	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
३०९८२. जयाचिये	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
३०९८३. जयाचिये	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
३०९८४. जयाचिये	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
३०९८५. जयाचिये	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
३०९८६. जयाचिये	स्वेदजप्रभृती । वेगळाल्या भूतीं । जयाचिये अनुस्यूती । खोमणें नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१६
३०९८७. जयाचिये	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
३०९८८. जयाचियें	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
३०९८९. जयाची	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
३०९९०. जयाची	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
३०९९१. जयाची	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
३०९९२. जयाची	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
३०९९३. जयाची	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
३०९९४. जयाची	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
३०९९५. जयाची	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
३०९९६. जयाची	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३

३०९९७. जयाची	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
३०९९८. जयाची	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
३०९९९. जयाची	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
३१०००. जयाची	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
३१००१. जयाची	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
३१००२. जयाची	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
३१००३. जयाची	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
३१००४. जयाची	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
३१००५. जयाची	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
३१००६. जयाची	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
३१००७. जयाची	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
३१००८. जयाची	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
३१००९. जयाची	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
३१०१०. जयाची	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
३१०११. जयाची	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
३१०१२. जयाची	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
३१०१३. जयाची	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
३१०१४. जयाची	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
३१०१५. जयाची	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
३१०१६. जयाची	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
३१०१७. जयाची	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
३१०१८. जयाची	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
३१०१९. जयाची	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
३१०२०. जयाची	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्थां नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
३१०२१. जयाची	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
३१०२२. जयाची	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
३१०२३. जयाचीं	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४

३१०२४. जयाचीं	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
३१०२५. जयाचीं	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
३१०२६. जयाचे	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
३१०२७. जयाचे	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
३१०२८. जयाचे	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
३१०२९. जयाचे	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
३१०३०. जयाचे	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
३१०३१. जयाचे	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
३१०३२. जयाचें	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
३१०३३. जयाचें	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंत:करण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
३१०३४. जयाचें	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
३१०३५. जयाचें	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
३१०३६. जयाचें	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
३१०३७. जयाचें	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
३१०३८. जयाचें	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
३१०३९. जयाचें	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
३१०४०. जयाचें	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
३१०४१. जयाचें	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
३१०४२. जयाचें	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
३१०४३. जयाचें	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
३१०४४. जयाचें	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
३१०४५. जयाचें	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
३१०४६. जयाचें	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
३१०४७. जयाचें	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
३१०४८. जयाचें	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
३१०४९. जयाचें	देवा तूं अक्षर । औटावियें मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
३१०५०. जयाचें	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७

३१०५१. जयाचें	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
३१०५२. जयाचें	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
३१०५३. जयाचें	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
३१०५४. जयाचें	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
३१०५५. जयाचें	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
३१०५६. जयाचें	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
३१०५७. जयाचें	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
३१०५८. जयाचें	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
३१०५९. जयाचें	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
३१०६०. जयाचें	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
३१०६१. जयाचें	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
३१०६२. जयाचें	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
३१०६३. जयाचें	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
३१०६४. जयाचें	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
३१०६५. जयाचें	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
३१०६६. जयाचें	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
३१०६७. जयाचें	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
३१०६८. जयाचें	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
३१०६९. जयाचें	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
३१०७०. जयाचें	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
३१०७१. जयाचें	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
३१०७२. जयाचें	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
३१०७३. जयाचें	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
३१०७४. जयाचें	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
३१०७५. जयाचें	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
३१०७६. जयाचें	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
३१०७७. जयाचें	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६

३१०७८. जयाचें	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
३१०७९. जयाचें	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
३१०८०. जयाचें	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
३१०८१. जयाचें	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
३१०८२. जयाचें	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
३१०८३. जयाचें	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
३१०८४. जयाचें	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
३१०८५. जयाचें	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
३१०८६. जयाचेनि	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
३१०८७. जयाचेनि	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
३१०८८. जयाचेनि	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
३१०८९. जयाचेनि	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
३१०९०. जयाचेनि	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
३१०९१. जयाचेनि	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
३१०९२. जयाचेनि	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
३१०९३. जयाचेनि	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
३१०९४. जयाचेनि	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
३१०९५. जयाचेनि	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
३१०९६. जयाचेनि	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
३१०९७. जयाचेनि	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
३१०९८. जयाचेनि	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
३१०९९. जयाचेनि	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
३११००. जयाचेनि	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
३११०१. जयाचेनि	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
३११०२. जयाचेनि	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
३११०३. जयाचेनि	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दु:ख	ज्ञाने.१३.११.६६१
३११०४. जयाचेनि	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७

३११०५. जयाचेनि	जयाचेनि उजियेडें। तारागण उबडें। महातेज सुरवाडें। जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
३११०६. जयाचेनि	जें प्राणाचा प्राण। जें गतीचे चरण। क्रियेचें कर्तेपण। जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
३११०७. जयाचेनि	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें। इयें तेजें जियें फारें। तियें जयाचेनि आंधारें। प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
३११०८. जयाचेनि	जयाचेनि विवेककिरणसंगें। उन्मेखसूर्यकांतफुणगे। दीपले जाळिती दांगें। संसाराचीं	ज्ञाने.१६.८
३११०९. जयाचेनि	किंबहुना ऐसैसें। मुक्तकैवल्य सुदिवसें। सदा लाहिजे कां प्रकाशें। जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
३१११०. जयाचेनि	मळु जेणें मैळे। तापु जेणें पोळे। जयाचेनि नांवें सळे। महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
३११११. जयाचेनि	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग। जो निगमपद्माचा पराग। जिये जयाचेनि हें जग। अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
३१११२. जयाचेनि	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें। अवधानही होय बाहिरें। तेणें आइक हो आंतरें। जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
३१११३. जयाचेनि	जयाचेनि अंगप्रकाशें। पाताळींचा परमाणु दिसे। तया सूर्याहि का जैसें। अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
३१११४. जयाचेनि	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे। जयाचिया आशा आस तुटे। जें भेटलया सर्व भेटे। आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
३१११५. जयाचेनि	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा। नुबगे स्थावरजंगमा। जयाचेनि अमृतें चंद्रमा। निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
३१११६. जयाचेनि	समुद्रा जयाचें तोय। तोया जयाचें माधुर्य। माधुर्या सौंदर्य। जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
३१११७. जयातया	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये। तो जयातया दृश्यातें पाहे। तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये। तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
३१११८. जयातयाकडे	मग जयातयाकडे। ब्रह्मेंचि दिठी उघडे। किंबहुना जोडे। अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
३१११९. जयातें	जयातें कामधेनु माये। तयासी अप्राप्य कांहीं आहे। म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें। ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
३११२०. जयातें	हे विषय जयातें नाकळिती। तया सुखदु:खें दोन्ही न पवती। आणि गर्भवासुसंगती। नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
३११२१. जयातें	दिठी सूनि जयातें। ब्रह्मचर्यादि व्रतें। मुनीश्वर तपातें। आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
३११२२. जयातें	जयातें अभ्यासाची घरटी। यमनियमांची ताटी। जे मनातें सदा मुठी। धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
३११२३. जयातें	तैसें आपणपें नाहीं दिठे। जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे। तयासीचि विषय हे गोमटे। आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
३११२४. जयातें	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे। ऐसा अनुभव जयातें असे। तोचि समबुद्धि हें अनारिसें। नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
३११२५. जयातें	जयापरतें आणिक नाहीं। जयातें इंद्रियें नेणती कहीं। तें आपणचि आपुलां ठायीं। होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
३११२६. जयातें	जयातें नीतिपंथें चालिजे। सत्यधूत बोलिजे। देखावें तें देखिजे। शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
३११२७. जयातें	वेद तो जागेश्वरू। जया व्यवसाय निजाचारु। सारासारविचारु। मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
३११२८. जयातें	जयाचां कुळीं चिंता। जाली ईश्वराची पतिव्रता। जयातें गृहदेवता। आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
३११२९. जयातें	जीव येणें नांवें। जयातें आळविजे स्वभावें। तें अधिदैव जाणावें। पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
३११३०. जयातें	जें आतांचि सांगितलें होतें। अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें। जे आदींचि तया मातें। जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
३११३१. जयातें	सकळां जाणणेयां जे लाणी। तिये जाणिवेची जे खाणी। तयां ज्ञानियांचिये आयणी। जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००

३११३२. जयातें	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
३११३३. जयातें	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
३११३४. जयातें	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
३११३५. जयातें	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
३११३६. जयातें	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
३११३७. जयातें	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
३११३८. जयातें	ययां नरांमार्जी राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
३११३९. जयातें	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
३११४०. जयातें	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
३११४१. जयातें	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
३११४२. जयातें	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
३११४३. जयातें	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
३११४४. जयातें	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
३११४५. जयातें	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
३११४६. जयातें	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
३११४७. जयातें	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
३११४८. जयातें	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
३११४९. जयातें	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
३११५०. जयातें	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
३११५१. जयानें	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
३११५२. जयापरतें	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
३११५३. जयापरी	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
३११५४. जयापरी	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
३११५५. जयापरी	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
३११५६. जयापरी	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
३११५७. जयापरी	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
३११५८. जयापरी	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०

३११५९. जयापरी	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
३११६०. जयापरी	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
३११६१. जयापरी	महापुरुषाचें चित्त । जालिया वस्तुगत । ठाके व्यवहारजात । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७८९
३११६२. जयापरी	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३
३११६३. जयापरी	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
३११६४. जयापरी	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
३११६५. जयापरी	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
३११६६. जयापरी	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
३११६७. जयापरी	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
३११६८. जयापरी	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
३११६९. जयापरी	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
३११७०. जयापरी	मग फिटे दुःखाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
३११७१. जयापरी	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
३११७२. जयापरौता	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
३११७३. जयापरौतें	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
३११७४. जयापाशीं	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
३११७५. जयापाशीं	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
३११७६. जयापासीं	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
३११७७. जयापासीं	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
३११७८. जयापासूनि	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
३११७९. जयापासोनि	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
३११८०. जयापुढें	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
३११८१. जयामाजि	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
३११८२. जयामाजि	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
३११८३. जयामाजीं	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
३११८४. जयालागीं	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
३११८५. जयालागीं	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०

३११८६. जयालागीं	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
३११८७. जयालागीं	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
३११८८. जयालागीं	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
३११८९. जयालागीं	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
३११९०. जयालागीं	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
३११९१. जयालागीं	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
३११९२. जयालागीं	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
३११९३. जयावरी	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
३११९४. जयावरी	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
३११९५. जयासि	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
३११९६. जयासि	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
३११९७. जयासि	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
३११९८. जयासि	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
३११९९. जयासि	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
३१२००. जयासि	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
३१२०१. जयासी	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
३१२०२. जयासी	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
३१२०३. जयासी	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
३१२०४. जयासी	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
३१२०५. जयासी	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
३१२०६. जयासीचि	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
३१२०७. जये	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
३१२०८. जये	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
३१२०९. जयो	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
३१२१०. जरंगा	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
३१२११. जर	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
३१२१२. जरा	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४

३१२१३. जरा	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
३१२१४. जरा	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
३१२१५. जरि	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
३१२१६. जरि	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
३१२१७. जरि	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
३१२१८. जरि	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
३१२१९. जरि	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
३१२२०. जरि	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
३१२२१. जरि	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
३१२२२. जरि	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
३१२२३. जरी	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
३१२२४. जरी	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
३१२२५. जरी	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
३१२२६. जरी	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
३१२२७. जरी	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
३१२२८. जरी	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
३१२२९. जरी	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
३१२३०. जरी	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
३१२३१. जरी	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
३१२३२. जरी	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
३१२३३. जरी	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
३१२३४. जरी	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
३१२३५. जरी	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
३१२३६. जरी	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
३१२३७. जरी	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
३१२३८. जरी	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
३१२३९. जरी	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७

३१२४०. जरी	ऐसेनिहि प्राणसंकटें। जरी विपायें पां निघणें घटे। तरी तें जियालेंही वोखटें। मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
३१२४१. जरी	तूं आणीकही एक न विचारिसी। एथ संभ्रमें झुंजों आलासी। आणि सकणवपणें निघालासी। मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
३१२४२. जरी	तें अगाधपण जाईल। मग हिणावो अंगा येईल। जरी मागुता निघसील। न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
३१२४३. जरी	अमृतें तरीचि मरिजे। जरी विखेंसीं सेविजे। तैसा स्वधर्मे दोषु पाविजे। हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
३१२४४. जरी	अर्जुना तें पुण्यवशें। जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे। तरी अशेषही नाशे। संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
३१२४५. जरी	जरी वेदें बहुत बोलिलें। विविध भेद सूचिले। तऱ्ही आपण हित आपुलें। तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
३१२४६. जरी	परी आदरिलें कर्म दैवें। जरी समाप्तीतें पावे। तरी विशेषें तेथ तोषावें। हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
३१२४७. जरी	देखें जेतुलालें कर्म निपजे। तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे। तरी परिपूर्ण सहजें। जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
३१२४८. जरी	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं। परी मानसीं होईल जरी कांहीं। तरी साद्यंतुचि हा पाहीं। संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
३१२४९. जरी	जरी हृदयीं विषय स्मरती। तरी निसंगाही आपजे संगती। संगीं प्रगटे मूर्ति। अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
३१२५०. जरी	तैसें विषयांचें ध्यान। जरी विपायें वाहे मन। तरी येसणें हें पतन। गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
३१२५१. जरी	पार्था आणिकही एक। जरी नाशले रागद्वेष। तरी इंद्रियां विषयीं बाधक। रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
३१२५२. जरी	जरी उदकें उदकीं बुडिजे। कां अग्नि आगी पोळिजे। तरी विषयसंगें आप्लविजे। परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
३१२५३. जरी	निश्चळत्वाची भावना। जरी नव्हेचि देखें मना। तरी शांति केवी अर्जुना। आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
३१२५४. जरी	देखें अग्निमाजीं घापती। तियें बीजें जरी विरूढती। तरी अशांता सुखप्राप्ती। घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
३१२५५. जरी	जैसी नाव थडिये ठाकितां। जरी वरपडी होय दुर्वाता। तरी चुकलाही मागौता। अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
३१२५६. जरी	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें। इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें। तरी आक्रमिला देख दुःखें। सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
३१२५७. जरी	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया। जरी यें इंद्रियें येती आया। तरी अधिक कांहीं धनंजया। सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
३१२५८. जरी	जरी सरितावोघ समस्त। परिपूर्ण होऊनि मिळत। तरी अधिक नोहे ईषत्। मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
३१२५९. जरी	तेथ कर्म आणि कर्ता। उरेचिना पाहतां। ऐसें मत तुझें अनंता। निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
३१२६०. जरी	हां गा उपदेशु जरी ऐसा। तरी अपभ्रंशु तो कैसा। आतां पुरला आम्हां धिंवसा। आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
३१२६१. जरी	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये। मग जरी आपणचि विष सुये। तरी रोगिया कैसेनि जिये। सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
३१२६२. जरी	तेवींचि कृष्णा हें तुझें। चरित्र कांहीं नेणिजे। जरी चित्त पाहसी माझें। येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
३१२६३. जरी	हां गा कामधेनूचें दुभतें। दैवें जाहले जरी आपैतें। तरीं कामनेची कां तेथें। वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
३१२६४. जरी	जरी चिंतामणी हातां चढे। तरी वांछेचें कवण सांकडें। कां आपुलेनि सुरवाडें। इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
३१२६५. जरी	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें। मग ताहाना जरी फुटावें। तरी सायासु कां करावे। मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
३१२६६. जरी	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं। उपासितां लक्ष्मीपती। तूं दैवें आजि हातीं। जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५

३१२६७. जरी	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
३१२६८. जरी	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
३१२६९. जरी	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
३१२७०. जरी	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
३१२७१. जरी	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
३१२७२. जरी	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
३१२७३. जरी	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
३१२७४. जरी	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
३१२७५. जरी	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
३१२७६. जरी	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
३१२७७. जरी	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
३१२७८. जरी	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
३१२७९. जरी	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
३१२८०. जरी	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
३१२८१. जरी	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
३१२८२. जरी	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
३१२८३. जरी	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
३१२८४. जरी	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
३१२८५. जरी	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
३१२८६. जरी	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
३१२८७. जरी	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
३१२८८. जरी	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
३१२८९. जरी	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
३१२९०. जरी	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
३१२९१. जरी	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
३१२९२. जरी	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
३१२९३. जरी	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२

३१२९४. जरी	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
३१२९५. जरी	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
३१२९६. जरी	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
३१२९७. जरी	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
३१२९८. जरी	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
३१२९९. जरी	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
३१३००. जरी	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
३१३०१. जरी	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
३१३०२. जरी	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
३१३०३. जरी	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
३१३०४. जरी	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
३१३०५. जरी	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
३१३०६. जरी	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
३१३०७. जरी	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
३१३०८. जरी	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
३१३०९. जरी	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
३१३१०. जरी	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
३१३११. जरी	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
३१३१२. जरी	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
३१३१३. जरी	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
३१३१४. जरी	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
३१३१५. जरी	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
३१३१६. जरी	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
३१३१७. जरी	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
३१३१८. जरी	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
३१३१९. जरी	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
३१३२०. जरी	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०

३१३२१. जरी	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
३१३२२. जरी	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
३१३२३. जरी	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
३१३२४. जरी	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
३१३२५. जरी	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
३१३२६. जरी	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
३१३२७. जरी	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
३१३२८. जरी	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
३१३२९. जरी	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
३१३३०. जरी	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
३१३३१. जरी	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
३१३३२. जरी	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
३१३३३. जरी	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
३१३३४. जरी	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
३१३३५. जरी	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
३१३३६. जरी	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
३१३३७. जरी	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
३१३३८. जरी	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
३१३३९. जरी	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
३१३४०. जरी	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
३१३४१. जरी	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
३१३४२. जरी	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
३१३४३. जरी	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
३१३४४. जरी	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
३१३४५. जरी	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
३१३४६. जरी	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
३१३४७. जरी	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०

३१३४८. जरी	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
३१३४९. जरी	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
३१३५०. जरी	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
३१३५१. जरी	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
३१३५२. जरी	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
३१३५३. जरी	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
३१३५४. जरी	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
३१३५५. जरी	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
३१३५६. जरी	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
३१३५७. जरी	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
३१३५८. जरी	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
३१३५९. जरी	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
३१३६०. जरी	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
३१३६१. जरी	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
३१३६२. जरी	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
३१३६३. जरी	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
३१३६४. जरी	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
३१३६५. जरी	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
३१३६६. जरी	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
३१३६७. जरी	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
३१३६८. जरी	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
३१३६९. जरी	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
३१३७०. जरी	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
३१३७१. जरी	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
३१३७२. जरी	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
३१३७३. जरी	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
३१३७४. जरी	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०

३१३७५. जरी	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
३१३७६. जरी	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
३१३७७. जरी	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
३१३७८. जरी	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
३१३७९. जरी	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
३१३८०. जरी	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
३१३८१. जरी	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
३१३८२. जरी	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
३१३८३. जरी	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
३१३८४. जरी	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
३१३८५. जरी	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
३१३८६. जरी	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
३१३८७. जरी	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
३१३८८. जरी	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
३१३८९. जरी	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
३१३९०. जरी	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
३१३९१. जरी	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
३१३९२. जरी	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
३१३९३. जरी	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
३१३९४. जरी	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
३१३९५. जरी	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
३१३९६. जरी	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
३१३९७. जरी	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
३१३९८. जरी	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
३१३९९. जरी	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
३१४००. जरी	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
३१४०१. जरी	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८

३१४०२. जरी	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
३१४०३. जरी	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
३१४०४. जरी	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
३१४०५. जरी	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
३१४०६. जरी	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
३१४०७. जरी	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
३१४०८. जरी	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
३१४०९. जरी	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
३१४१०. जरी	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
३१४११. जरी	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
३१४१२. जरी	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
३१४१३. जरी	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
३१४१४. जरी	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
३१४१५. जरी	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
३१४१६. जरी	आणि ऐसेनही पार्थां । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
३१४१७. जरी	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
३१४१८. जरी	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
३१४१९. जरी	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
३१४२०. जरी	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
३१४२१. जरी	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
३१४२२. जरी	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
३१४२३. जरी	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
३१४२४. जरी	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
३१४२५. जरी	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
३१४२६. जरी	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
३१४२७. जरी	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
३१४२८. जरी	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३

३१४२९. जरी	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
३१४३०. जरी	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
३१४३१. जरी	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
३१४३२. जरी	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
३१४३३. जरी	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
३१४३४. जरी	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
३१४३५. जरी	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
३१४३६. जरी	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
३१४३७. जरी	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
३१४३८. जरी	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
३१४३९. जरी	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
३१४४०. जरी	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
३१४४१. जरी	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
३१४४२. जरी	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
३१४४३. जरी	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
३१४४४. जरी	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
३१४४५. जरी	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
३१४४६. जरी	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
३१४४७. जरी	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
३१४४८. जरी	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
३१४४९. जरी	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
३१४५०. जरी	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मागोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
३१४५१. जरी	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
३१४५२. जरी	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
३१४५३. जरी	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
३१४५४. जरी	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
३१४५५. जरी	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३

३१४५६. जरी	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
३१४५७. जरी	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
३१४५८. जरी	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
३१४५९. जरी	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
३१४६०. जरी	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
३१४६१. जरी	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
३१४६२. जरी	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
३१४६३. जरी	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
३१४६४. जरी	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
३१४६५. जरी	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
३१४६६. जरी	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
३१४६७. जरी	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
३१४६८. जरी	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
३१४६९. जरी	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
३१४७०. जरी	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
३१४७१. जरी	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
३१४७२. जरी	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
३१४७३. जरी	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुन्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
३१४७४. जरी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
३१४७५. जरी	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
३१४७६. जरी	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
३१४७७. जरी	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
३१४७८. जरी	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
३१४७९. जरी	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
३१४८०. जरी	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
३१४८१. जरी	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
३१४८२. जरी	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२

३१४८३. जरी	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
३१४८४. जरी	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
३१४८५. जरी	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
३१४८६. जरी	जरी व्यासाचेनि साचें । थिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
३१४८७. जरी	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
३१४८८. जरी	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
३१४८९. जरी	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
३१४९०. जर्जरु	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दु:खें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
३१४९१. जर्जरु	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
३१४९२. जर्जरु	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दु:खें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
३१४९३. जऱ्ही	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
३१४९४. जऱ्ही	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
३१४९५. जऱ्ही	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
३१४९६. जऱ्ही	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
३१४९७. जऱ्ही	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
३१४९८. जऱ्ही	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
३१४९९. जऱ्ही	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
३१५००. जऱ्ही	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
३१५०१. जऱ्ही	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
३१५०२. जऱ्ही	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
३१५०३. जऱ्ही	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
३१५०४. जऱ्ही	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
३१५०५. जऱ्ही	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहें तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
३१५०६. जऱ्ही	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
३१५०७. जऱ्ही	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
३१५०८. जऱ्हीं	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
३१५०९. जऱ्हीं	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७

३१५१०. जऱ्हीं	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
३१५११. जलचर	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
३१५१२. जलतरंगा	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
३१५१३. जलधर	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
३१५१४. जलसेनु	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
३१५१५. जलें	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जलें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
३१५१६. जलैक्याचा	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
३१५१७. जल्पती	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
३१५१८. जल्पवादीं	इंद्रियग्रामींचां राजबिदीं । अहंममतेचियां जल्पवादीं । विकारांतरांची मांदी । मेळविताती	ज्ञाने.७.१५-१६.१०६
३१५१९. जल्पिजे	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
३१५२०. जल्पिजेल	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
३१५२१. जल्पे	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
३१५२२. जल्पे	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
३१५२३. जळ	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दूरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
३१५२४. जळ	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
३१५२५. जळ	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
३१५२६. जळ	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
३१५२७. जळ	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
३१५२८. जळ	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
३१५२९. जळ	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
३१५३०. जळ	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
३१५३१. जळ	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
३१५३२. जळ	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
३१५३३. जळ	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
३१५३४. जळ	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
३१५३५. जळ	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
३१५३६. जळ	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४

३१५३७. जळ	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
३१५३८. जळ	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
३१५३९. जळ	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
३१५४०. जळ	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
३१५४१. जळ	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
३१५४२. जळ	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
३१५४३. जळ	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
३१५४४. जळ	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
३१५४५. जळ	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
३१५४६. जळ	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
३१५४७. जळंबटाचा	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
३१५४८. जळकेली	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
३१५४९. जळचर	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
३१५५०. जळचरा	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
३१५५१. जळचरां	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
३१५५२. जळचरां	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
३१५५३. जळचरां	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
३१५५४. जळचरांमाजीं	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
३१५५५. जळचरीं	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
३१५५६. जळचरु	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
३१५५७. जळचरें	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
३१५५८. जळचि	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
३१५५९. जळचि	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
३१५६०. जळचि	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
३१५६१. जळत	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
३१५६२. जळत	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
३१५६३. जळत	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०

३१५६४. जळत	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
३१५६५. जळत	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
३१५६६. जळत	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
३१५६७. जळत	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
३१५६८. जळतकुंडीं	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
३१५६९. जळतभीतां	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
३१५७०. जळतया	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
३१५७१. जळतया	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
३१५७२. जळता	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
३१५७३. जळतां	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
३१५७४. जळतिये	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
३१५७५. जळतिये	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
३१५७६. जळती	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
३१५७७. जळती	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
३१५७८. जळत्यागें	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
३१५७९. जळदच्युता	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
३१५८०. जळदसंपत्ती	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भीं । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
३१५८१. जळधरा-	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
३१५८२. जळधरांचा	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
३१५८३. जळनाशीं	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
३१५८४. जळपारधी	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
३१५८५. जळप्रवाहां	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
३१५८६. जळभेदें	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
३१५८७. जळराशी	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षींआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
३१५८८. जळशयन	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
३१५८९. जळशयनाचिया	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
३१५९०. जळसंपत्ती	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७

३१५९१. जळसमृद्धी	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
३१५९२. जळा	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
३१५९३. जळा	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
३१५९४. जळा	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
३१५९५. जळा	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
३१५९६. जळांतें	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
३१५९७. जळाचा	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
३१५९८. जळाचा	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
३१५९९. जळाचिमाजि	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
३१६००. जळाचिया	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
३१६०१. जळाचिये	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
३१६०२. जळाची	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
३१६०३. जळाचे	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
३१६०४. जळाचे	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
३१६०५. जळातें	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
३१६०६. जळापाशीं	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
३१६०७. जळामाजिं	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
३१६०८. जळामाजीं	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
३१६०९. जळामाजीं	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
३१६१०. जळार्णव	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
३१६११. जळालिया	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
३१६१२. जळावरी	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
३१६१३. जळावरील	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
३१६१४. जळाशयपरिसरें	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
३१६१५. जळाशयाचेनि	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
३१६१६. जळाशयें	नगरेंचि रचावीं । जळाशयें निर्मावीं । महावनें लावावीं । नानाविधें	ज्ञाने.१४.११-१५.२३३
३१६१७. जळीं	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१

३१६१८. जळीं	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
३१६१९. जळीं	तो कर्मे करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
३१६२०. जळीं	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
३१६२१. जळीं	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
३१६२२. जळीं	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
३१६२३. जळीं	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
३१६२४. जळीं	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्मे	ज्ञाने.९.८.१२३
३१६२५. जळीं	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
३१६२६. जळीं	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
३१६२७. जळीं	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
३१६२८. जळीं	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
३१६२९. जळीं	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
३१६३०. जळीं	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
३१६३१. जळीं	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
३१६३२. जळीं	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
३१६३३. जळीं	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
३१६३४. जळीं	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
३१६३५. जळीं	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
३१६३६. जळीं	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
३१६३७. जळींचि	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
३१६३८. जळींचि	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
३१६३९. जळींची	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
३१६४०. जळींची	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
३१६४१. जळींचीं	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
३१६४२. जळींचीं	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
३१६४३. जळीनलें	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
३१६४४. जळु	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६

३१६४५. जळु	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
३१६४६. जळे	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
३१६४७. जळे	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
३१६४८. जळे	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
३१६४९. जळे	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
३१६५०. जळे	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
३१६५१. जळे	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
३१६५२. जळे	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
३१६५३. जळे	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
३१६५४. जळे	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
३१६५५. जळे	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
३१६५६. जळें	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
३१६५७. जळें	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
३१६५८. जळें	तो कर्में करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
३१६५९. जळें	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
३१६६०. जळें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
३१६६१. जळें	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
३१६६२. जळें	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
३१६६३. जळें	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
३१६६४. जळें	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०
३१६६५. जळें	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
३१६६६. जळें	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
३१६६७. जळें	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
३१६६८. जळें	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
३१६६९. जळेंवीण	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
३१६७०. जळेंवीण	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
३१६७१. जळेंवीण	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४

३१६७२. जळो	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
३१६७३. जळो	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
३१६७४. जळो	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
३१६७५. जळो	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
३१६७६. जळो	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
३१६७७. जळो	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
३१६७८. जळों	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
३१६७९. जळों	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
३१६८०. जळों	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
३१६८१. जळोत	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
३१६८२. जळोनि	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
३१६८३. जळोनि	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
३१६८४. जंव	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
३१६८५. जवटें	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
३१६८६. जवनिक	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
३१६८७. जवनिक	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
३१६८८. जवनिक	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
३१६८९. जवनिका	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
३१६९०. जवनिका	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
३१६९१. जवनिका	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
३१६९२. जवळ	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
३१६९३. जवळा	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
३१६९४. जवळा	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
३१६९५. जवळा	सन्मुख शूळा । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
३१६९६. जवळा	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
३१६९७. जवळां	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
३१६९८. जवळां	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५

३१६९९. जवळां	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
३१७००. जवळां	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
३१७०१. जवळिक	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
३१७०२. जवळिक	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
३१७०३. जवळिक	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
३१७०४. जवळिक	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
३१७०५. जवळिका	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
३१७०६. जवळिका	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
३१७०७. जवळिका	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
३१७०८. जवळिकां	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
३१७०९. जवळिकें	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
३१७१०. जवळिकें	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
३१७११. जवळिकेचि	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
३१७१२. जवळिकेचे	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
३१७१३. जवळिकेचें	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
३१७१४. जवळिकेंचीं	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
३१७१५. जवळिलां	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
३१७१६. जवळी	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
३१७१७. जवळीक	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
३१७१८. जवळीक	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
३१७१९. जवळीक	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
३१७२०. जवळीक	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
३१७२१. जवळे	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
३१७२२. जहाला	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
३१७२३. जहालीही	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
३१७२४. जहाले	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
३१७२५. जहाले	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३

३१७२६. जहाले	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
३१७२७. जहाले	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
३१७२८. जहाले	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
३१७२९. जहालें	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
३१७३०. जहालें	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
३१७३१. जहालें	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
३१७३२. जहालें	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
३१७३३. जहालें	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
३१७३४. जहालें	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
३१७३५. जहालें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
३१७३६. जहालें	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
३१७३७. जांघु	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
३१७३८. जांभई	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
३१७३९. जांभया	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
३१७४०. जांभयांची	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
३१७४१. जांवाई	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
३१७४२. जाइजे	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
३१७४३. जाइजे	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
३१७४४. जाइजे	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
३१७४५. जाइजे	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
३१७४६. जाइजे	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
३१७४७. जाइजे	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
३१७४८. जाइजे	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
३१७४९. जाइजे	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
३१७५०. जाइजे	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
३१७५१. जाइजे	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
३१७५२. जाइजे	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६

३१७५३. जाइजे	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
३१७५४. जाइजे	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
३१७५५. जाइजे	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
३१७५६. जाइजे	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
३१७५७. जाइजे	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
३१७५८. जाइजे	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
३१७५९. जाइजे	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
३१७६०. जाइजे	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
३१७६१. जाइजे	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
३१७६२. जाइजे	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
३१७६३. जाइजेल	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
३१७६४. जाइजेल	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
३१७६५. जाईंचियां	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
३१७६६. जाईजे	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
३१७६७. जाईजे	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
३१७६८. जाईन	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
३१७६९. जाईल	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
३१७७०. जाईल	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
३१७७१. जाईल	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
३१७७२. जाईल	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आर्धीचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
३१७७३. जाईल	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
३१७७४. जाईल	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
३१७७५. जाईल	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
३१७७६. जाईल	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
३१७७७. जाईल	विपायें अहंभावययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
३१७७८. जाईल	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
३१७७९. जाईल	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२

३१७८०. जाईल	ए-ह्वीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
३१७८१. जाईल	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
३१७८२. जाईल	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
३१७८३. जाईल	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
३१७८४. जाईल	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
३१७८५. जाईल	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
३१७८६. जाईल	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
३१७८७. जाईल	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
३१७८८. जाउनि	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
३१७८९. जाउनी	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
३१७९०. जाउनियां	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
३१७९१. जाऊं	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
३१७९२. जाऊनि	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
३१७९३. जाऊनि	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
३१७९४. जाऊनि	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
३१७९५. जाऊनि	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
३१७९६. जाऊनि	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । निःशेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
३१७९७. जाऊनिया	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
३१७९८. जाऊनिया	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
३१७९९. जाऊनियां	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
३१८००. जाकळिला	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
३१८०१. जाकळिलेपणें	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
३१८०२. जाकळीजतु	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
३१८०३. जाकळूं	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
३१८०४. जाकळोनि	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
३१८०५. जागणिया	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
३१८०६. जागणीं	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११

३१८०७. जागणें	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
३१८०८. जागणें	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
३१८०९. जागणें	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
३१८१०. जागतया	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
३१८११. जागतयातें	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
३१८१२. जागता	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
३१८१३. जागता	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
३१८१४. जागता	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
३१८१५. जागताचि	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
३१८१६. जागतिये	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
३१८१७. जागती	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
३१८१८. जागरस्वप्नें	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
३१८१९. जागरा	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
३१८२०. जागराची	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
३१८२१. जागरु	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
३१८२२. जागवी	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
३१८२३. जागवीजे	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
३१८२४. जागवूनि	कुंडलिनी जागवूनि । मध्यमा विकाशूनि । आधारादि भेदूनि । आज्ञावरी	ज्ञाने.१८.५२.१०३८
३१८२५. जागिजे	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
३१८२६. जागिनलिये	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
३१८२७. जागिन्नलिया	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
३१८२८. जागीनलिया	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
३१८२९. जागृतावस्थे	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
३१८३०. जागृति	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
३१८३१. जागृति	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
३१८३२. जागृती	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
३१८३३. जागृती	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८

३१८३४. जागृती	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
३१८३५. जागृती	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
३१८३६. जागृतीं	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
३१८३७. जागे	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
३१८३८. जागे	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
३१८३९. जागे	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
३१८४०. जागेश्वरा	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
३१८४१. जागेश्वरू	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
३१८४२. जागों	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
३१८४३. जागोवा	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
३१८४४. जाचतया	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
३१८४५. जाचावें	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
३१८४६. जाचिन्नला	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
३१८४७. जाचूं	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
३१८४८. जाचूनियां	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दुःखावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
३१८४९. जाचे	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
३१८५०. जाचोनियां	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदुःखें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
३१८५१. जाड	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
३१८५२. जाड	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
३१८५३. जाड्य	सर्वेंद्रियां जाड्य । मनामाजीं मौढ्य । माल्हाती दार्ढ्य । आलस्याचें	ज्ञाने.१४.८.१७९
३१८५४. जाड्येंवीण	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८
३१८५५. जाण	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णूं	ज्ञाने.१.१४.१४०
३१८५६. जाण	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
३१८५७. जाण	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
३१८५८. जाण	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
३१८५९. जाण	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदुःखासीच कारण । एथ झणें अंतःकरण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
३१८६०. जाण	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३

३१८६१. जाण	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
३१८६२. जाण	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
३१८६३. जाण	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
३१८६४. जाण	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंत:करण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
३१८६५. जाण	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
३१८६६. जाण	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
३१८६७. जाण	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
३१८६८. जाण	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
३१८६९. जाण	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
३१८७०. जाण	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
३१८७१. जाण	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
३१८७२. जाण	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
३१८७३. जाण	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्मे इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
३१८७४. जाण	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
३१८७५. जाण	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
३१८७६. जाण	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
३१८७७. जाण	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
३१८७८. जाण	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
३१८७९. जाण	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
३१८८०. जाण	हें असो कार्जेविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
३१८८१. जाण	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दु:ख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
३१८८२. जाण	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
३१८८३. जाण	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
३१८८४. जाण	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
३१८८५. जाण	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
३१८८६. जाण	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
३१८८७. जाण	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३

३१८८८. जाण	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
३१८८९. जाण	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
३१८९०. जाण	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
३१८९१. जाण	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
३१८९२. जाण	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
३१८९३. जाण	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
३१८९४. जाण	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
३१८९५. जाण	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
३१८९६. जाण	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
३१८९७. जाण	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूलु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
३१८९८. जाण	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
३१८९९. जाण	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
३१९००. जाण	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
३१९०१. जाण	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
३१९०२. जाण	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
३१९०३. जाण	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
३१९०४. जाण	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
३१९०५. जाण	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
३१९०६. जाण	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
३१९०७. जाण	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
३१९०८. जाण	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
३१९०९. जाण	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
३१९१०. जाण	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
३१९११. जाण	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
३१९१२. जाण	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
३१९१३. जाण	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
३१९१४. जाण	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७

३१९१५. जाण	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
३१९१६. जाण	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
३१९१७. जाण	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
३१९१८. जाण	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
३१९१९. जाण	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
३१९२०. जाण	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
३१९२१. जाण	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
३१९२२. जाण	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
३१९२३. जाण	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
३१९२४. जाण	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
३१९२५. जाण	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
३१९२६. जाण	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
३१९२७. जाण	तैसें शास्त्रजात जाण । आघवेंचि अप्रमाण । अध्यात्मज्ञानेंविण । एकलेनी	ज्ञाने.१३.११.८३८
३१९२८. जाण	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
३१९२९. जाण	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
३१९३०. जाण	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
३१९३१. जाण	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्में । निषिद्धें अधमें । जाण तियें	ज्ञाने.१३.२०.९७४
३१९३२. जाण	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
३१९३३. जाण	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
३१९३४. जाण	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
३१९३५. जाण	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
३१९३६. जाण	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
३१९३७. जाण	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
३१९३८. जाण	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
३१९३९. जाण	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
३१९४०. जाण	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
३१९४१. जाण	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८

३१९४२. जाण	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
३१९४३. जाण	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
३१९४४. जाण	ऐसा हा एकु । विश्वाकार विटंकु । उदयला जाण रुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
३१९४५. जाण	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
३१९४६. जाण	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
३१९४७. जाण	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
३१९४८. जाण	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
३१९४९. जाण	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
३१९५०. जाण	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
३१९५१. जाण	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
३१९५२. जाण	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
३१९५३. जाण	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
३१९५४. जाण	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
३१९५५. जाण	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
३१९५६. जाण	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
३१९५७. जाण	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
३१९५८. जाण	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
३१९५९. जाण	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
३१९६०. जाण	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
३१९६१. जाण	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
३१९६२. जाण	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
३१९६३. जाण	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
३१९६४. जाण	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
३१९६५. जाण	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
३१९६६. जाण	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
३१९६७. जाण	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
३१९६८. जाण	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७

३१९६९. जाण	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
३१९७०. जाण	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
३१९७१. जाण	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
३१९७२. जाण	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
३१९७३. जाण	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
३१९७४. जाण	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
३१९७५. जाण	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
३१९७६. जाण	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
३१९७७. जाण	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
३१९७८. जाण	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
३१९७९. जाण	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
३१९८०. जाण	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
३१९८१. जाण	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
३१९८२. जाण	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
३१९८३. जाण	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
३१९८४. जाण	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
३१९८५. जाण	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
३१९८६. जाण	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
३१९८७. जाण	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
३१९८८. जाण	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
३१९८९. जाण	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
३१९९०. जाण	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
३१९९१. जाण	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
३१९९२. जाण	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
३१९९३. जाण	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
३१९९४. जाण	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
३१९९५. जाण	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३

३१९९६. जाण	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
३१९९७. जाण	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
३१९९८. जाण	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
३१९९९. जाण	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
३२०००. जाण	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
३२००१. जाण	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
३२००२. जाण	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
३२००३. जाण	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
३२००४. जाण	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
३२००५. जाण	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्यें आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
३२००६. जाण	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
३२००७. जाण	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
३२००८. जाणणें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
३२००९. जाणणें	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
३२०१०. जाणणें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
३२०११. जाणणें	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
३२०१२. जाणणें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
३२०१३. जाणणें	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
३२०१४. जाणणें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
३२०१५. जाणणें	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
३२०१६. जाणणें	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
३२०१७. जाणणें	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
३२०१८. जाणणें	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
३२०१९. जाणणें	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
३२०२०. जाणणें	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
३२०२१. जाणणें	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
३२०२२. जाणणें	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७

३२०२३. जाणणें	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
३२०२४. जाणणें	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
३२०२५. जाणणें	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
३२०२६. जाणणें	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
३२०२७. जाणणें	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
३२०२८. जाणणें	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
३२०२९. जाणणें	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
३२०३०. जाणणें	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
३२०३१. जाणणें	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
३२०३२. जाणणें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
३२०३३. जाणणें	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
३२०३४. जाणणें	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
३२०३५. जाणणेंचि	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
३२०३६. जाणणेंचि	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
३२०३७. जाणणेंचि	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
३२०३८. जाणणेंचि	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
३२०३९. जाणणेनिवीण	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
३२०४०. जाणणेंही	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
३२०४१. जाणणेनवीण	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
३२०४२. जाणणेया	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
३२०४३. जाणणेया	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
३२०४४. जाणणेयां	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
३२०४५. जाणणेयांचिया	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
३२०४६. जाणणेयाचा	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
३२०४७. जाणणेयाची	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
३२०४८. जाणत	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
३२०४९. जाणत	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९

३२०५०. जाणत	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
३२०५१. जाणत	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
३२०५२. जाणतचि	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
३२०५३. जाणतया	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
३२०५४. जाणतया	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
३२०५५. जाणतसाते	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
३२०५६. जाणतसें	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
३२०५७. जाणतसों	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
३२०५८. जाणता	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
३२०५९. जाणता	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
३२०६०. जाणता	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
३२०६१. जाणता	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
३२०६२. जाणता	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
३२०६३. जाणता	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
३२०६४. जाणता	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
३२०६५. जाणतां	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
३२०६६. जाणतां	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
३२०६७. जाणतां	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
३२०६८. जाणतांचि	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
३२०६९. जाणतांही	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
३२०७०. जाणतांही	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
३२०७१. जाणतासि	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
३२०७२. जाणती	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
३२०७३. जाणती	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
३२०७४. जाणती	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
३२०७५. जाणती	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
३२०७६. जाणती	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३

३२०७७. जाणती	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
३२०७८. जाणती	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
३२०७९. जाणती	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
३२०८०. जाणती	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
३२०८१. जाणती	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
३२०८२. जाणती	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
३२०८३. जाणती	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
३२०८४. जाणती	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
३२०८५. जाणती	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
३२०८६. जाणती	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
३२०८७. जाणती	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
३२०८८. जाणते	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
३२०८९. जाणते	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
३२०९०. जाणते	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
३२०९१. जाणते	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
३२०९२. जाणते	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
३२०९३. जाणते	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
३२०९४. जाणते	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
३२०९५. जाणतें	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
३२०९६. जाणतें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
३२०९७. जाणतें	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
३२०९८. जाणतेनि	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
३२०९९. जाणतेनि	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
३२१००. जाणतेनो	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
३२१०१. जाणतेया	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्वबसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
३२१०२. जाणवत	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
३२१०३. जाणवतसें	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४

३२१०४. जाणवले	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
३२१०५. जाणवलें	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
३२१०६. जाणवलेपणेंचि	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
३२१०७. जाणविता	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
३२१०८. जाणविती	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
३२१०९. जाणवे	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
३२११०. जाणवे	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
३२१११. जाणवे	आणि आकाश जें नव्हें । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
३२११२. जाणवे	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
३२११३. जाणवें	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
३२११४. जाणवें	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
३२११५. जाणवेना	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
३२११६. जाणसी	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
३२११७. जाणसी	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
३२११८. जाणसी	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
३२११९. जाणसी	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
३२१२०. जाणसी	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
३२१२१. जाणसी	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
३२१२२. जाणसी	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
३२१२३. जाणसी	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
३२१२४. जाणसी	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
३२१२५. जाणसी	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
३२१२६. जाणसी	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
३२१२७. जाणसील	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
३२१२८. जाणा	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
३२१२९. जाणा	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
३२१३०. जाणा	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३

३२१३१. जाणा	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
३२१३२. जाणा	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
३२१३३. जाणांनेणां	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
३२१३४. जाणावया	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षीं अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
३२१३५. जाणावया	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
३२१३६. जाणावया	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
३२१३७. जाणावया	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
३२१३८. जाणावया	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
३२१३९. जाणावया	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
३२१४०. जाणावया	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
३२१४१. जाणावयाचिलागीं	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
३२१४२. जाणावयाची	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
३२१४३. जाणावा	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
३२१४४. जाणावा	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
३२१४५. जाणावा	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
३२१४६. जाणावा	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
३२१४७. जाणावा	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
३२१४८. जाणावा	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
३२१४९. जाणावा	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
३२१५०. जाणावा	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
३२१५१. जाणावा	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
३२१५२. जाणावा	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
३२१५३. जाणावा	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
३२१५४. जाणावा	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
३२१५५. जाणावा	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
३२१५६. जाणावी	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
३२१५७. जाणावी	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०

३२१५८. जाणावी	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
३२१५९. जाणावी	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
३२१६०. जाणावी	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
३२१६१. जाणावी	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
३२१६२. जाणावी	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
३२१६३. जाणावी	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
३२१६४. जाणावी	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
३२१६५. जाणावीं	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
३२१६६. जाणावे	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
३२१६७. जाणावें	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
३२१६८. जाणावें	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
३२१६९. जाणावें	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
३२१७०. जाणावें	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
३२१७१. जाणावें	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
३२१७२. जाणावें	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
३२१७३. जाणावें	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
३२१७४. जाणावें	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
३२१७५. जाणावें	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
३२१७६. जाणावें	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
३२१७७. जाणावें	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
३२१७८. जाणावें	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
३२१७९. जाणावें	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
३२१८०. जाणावें	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
३२१८१. जाणावें	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
३२१८२. जाणावें	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
३२१८३. जाणावें	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
३२१८४. जाणावें	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२

३२१८५. जाणावें	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
३२१८६. जाणावें	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
३२१८७. जाणावें	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
३२१८८. जाणावें	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
३२१८९. जाणावें	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
३२१९०. जाणावें	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
३२१९१. जाणावें	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
३२१९२. जाणावें	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
३२१९३. जाणावें	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
३२१९४. जाणावें	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
३२१९५. जाणावें	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
३२१९६. जाणावें	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
३२१९७. जाणावें	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
३२१९८. जाणावें	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
३२१९९. जाणावें	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
३२२००. जाणावें	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
३२२०१. जाणावें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
३२२०२. जाणावें	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
३२२०३. जाणावें	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
३२२०४. जाणावें	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
३२२०५. जाणावें	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
३२२०६. जाणावें	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
३२२०७. जाणावें	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
३२२०८. जाणावें	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
३२२०९. जाणावें	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
३२२१०. जाणावें	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
३२२११. जाणावें	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०

३२२१२. जाणावें	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
३२२१३. जाणावें	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
३२२१४. जाणावें	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
३२२१५. जाणावें	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
३२२१६. जाणावें	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
३२२१७. जाणिजती	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
३२२१८. जाणिजती	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
३२२१९. जाणिजतें	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
३२२२०. जाणिजसी	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
३२२२१. जाणिजे	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
३२२२२. जाणिजे	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
३२२२३. जाणिजे	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
३२२२४. जाणिजे	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
३२२२५. जाणिजे	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
३२२२६. जाणिजे	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
३२२२७. जाणिजे	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
३२२२८. जाणिजे	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
३२२२९. जाणिजे	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
३२२३०. जाणिजे	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
३२२३१. जाणिजे	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
३२२३२. जाणिजे	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
३२२३३. जाणिजे	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
३२२३४. जाणिजे	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
३२२३५. जाणिजे	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
३२२३६. जाणिजे	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
३२२३७. जाणिजे	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
३२२३८. जाणिजे	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६

३२२३९. जाणिजे	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
३२२४०. जाणिजे	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
३२२४१. जाणिजे	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
३२२४२. जाणिजे	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
३२२४३. जाणिजे	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
३२२४४. जाणिजे	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
३२२४५. जाणिजे	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
३२२४६. जाणिजे	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
३२२४७. जाणिजे	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
३२२४८. जाणिजे	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
३२२४९. जाणिजे	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
३२२५०. जाणिजे	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
३२२५१. जाणिजे	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
३२२५२. जाणिजे	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
३२२५३. जाणिजे	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
३२२५४. जाणिजे	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
३२२५५. जाणिजे	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
३२२५६. जाणिजे	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
३२२५७. जाणिजे	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
३२२५८. जाणिजे	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
३२२५९. जाणिजे	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
३२२६०. जाणिजे	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
३२२६१. जाणिजे	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
३२२६२. जाणिजे	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
३२२६३. जाणिजे	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
३२२६४. जाणिजे	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
३२२६५. जाणिजे	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४

३२२६६. जाणिजे	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
३२२६७. जाणिजे	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
३२२६८. जाणिजे	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
३२२६९. जाणिजे	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
३२२७०. जाणिजे	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
३२२७१. जाणिजेना	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
३२२७२. जाणिजो	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
३२२७३. जाणिजो	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
३२२७४. जाणितला	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
३२२७५. जाणितला	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
३२२७६. जाणितला	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
३२२७७. जाणितलिया	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
३२२७८. जाणितलिया	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
३२२७९. जाणितलियासाठीं	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
३२२८०. जाणितलें	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
३२२८१. जाणितलें	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
३२२८२. जाणितलें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काइ पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
३२२८३. जाणितलें	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
३२२८४. जाणितलें	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
३२२८५. जाणितलें	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
३२२८६. जाणितलें	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
३२२८७. जाणितलें	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
३२२८८. जाणितलेया	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
३२२८९. जाणितलेयाचिसाठीं	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६
३२२९०. जाणितलेयावरौतें	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
३२२९१. जाणितलेयासाठीं	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
३२२९२. जाणिव	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३

३२२९३. जाणिव	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
३२२९४. जाणिवा	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
३२२९५. जाणिवा	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
३२२९६. जाणिवे	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
३२२९७. जाणिवेचा	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
३२२९८. जाणिवेचां	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
३२२९९. जाणिवेचिया	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
३२३००. जाणिवेची	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
३२३०१. जाणिवेची	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
३२३०२. जाणिवेची	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
३२३०३. जाणिवेची	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३
३२३०४. जाणिवेचे	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
३२३०५. जाणिवेचे	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
३२३०६. जाणिवेचें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
३२३०७. जाणिवेचेनि	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
३२३०८. जाणिवेचेनि	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
३२३०९. जाणीव	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
३२३१०. जाणीव	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
३२३११. जाणीव	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
३२३१२. जाणीव	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
३२३१३. जाणीव	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
३२३१४. जाणुनी	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
३२३१५. जाणूं	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
३२३१६. जाणूं	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
३२३१७. जाणूनि	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
३२३१८. जाणूनि	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
३२३१९. जाणूनि	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८

३२३२०. जाणे	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
३२३२१. जाणे	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
३२३२२. जाणे	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
३२३२३. जाणे	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
३२३२४. जाणे	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदु:ख	ज्ञाने.२.१३.११०
३२३२५. जाणे	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
३२३२६. जाणे	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
३२३२७. जाणे	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
३२३२८. जाणे	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मीचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
३२३२९. जाणे	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
३२३३०. जाणे	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
३२३३१. जाणे	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
३२३३२. जाणे	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
३२३३३. जाणे	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
३२३३४. जाणे	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
३२३३५. जाणे	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
३२३३६. जाणे	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
३२३३७. जाणे	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
३२३३८. जाणे	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
३२३३९. जाणे	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
३२३४०. जाणे	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
३२३४१. जाणे	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
३२३४२. जाणे	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
३२३४३. जाणे	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
३२३४४. जाणे	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
३२३४५. जाणे	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
३२३४६. जाणे	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९

३२३४७. जाणे	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
३२३४८. जाणे	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
३२३४९. जाणे	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
३२३५०. जाणे	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
३२३५१. जाणे	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
३२३५२. जाणे	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
३२३५३. जाणे	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
३२३५४. जाणे	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
३२३५५. जाणे	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
३२३५६. जाणे	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
३२३५७. जाणे	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
३२३५८. जाणे	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
३२३५९. जाणे	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
३२३६०. जाणे	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
३२३६१. जाणे	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
३२३६२. जाणे	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
३२३६३. जाणे	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
३२३६४. जाणे	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
३२३६५. जाणे	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
३२३६६. जाणे	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
३२३६७. जाणे	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
३२३६८. जाणे	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
३२३६९. जाणे	जाणे अजु मी अजरु । अक्षयो मी अक्षरु । अपूर्व मी अपारु । आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
३२३७०. जाणे	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
३२३७१. जाणे	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
३२३७२. जाणे	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
३२३७३. जाणे	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७

३२३७४. जाणे	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
३२३७५. जाणे	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
३२३७६. जाणे	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
३२३७७. जाणें	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
३२३७८. जाणें	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
३२३७९. जाणें	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
३२३८०. जाणें	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
३२३८१. जाणें	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
३२३८२. जाणें	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
३२३८३. जाणें	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
३२३८४. जाणें	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
३२३८५. जाणें	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
३२३८६. जाणें	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
३२३८७. जाणें	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
३२३८८. जाणें	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
३२३८९. जाणें	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
३२३९०. जाणें	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
३२३९१. जाणें	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
३२३९२. जाणें	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
३२३९३. जाणें	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
३२३९४. जाणें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
३२३९५. जाणें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
३२३९६. जाणें	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
३२३९७. जाणें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
३२३९८. जाणें	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
३२३९९. जाणें	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
३२४००. जाणें	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५

३२४०१. जाणें	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
३२४०२. जाणें	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
३२४०३. जाणें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
३२४०४. जाणें	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
३२४०५. जाणें	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
३२४०६. जाणें	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
३२४०७. जाणें	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
३२४०८. जाणें	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
३२४०९. जाणें	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
३२४१०. जाणें	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
३२४११. जाणें	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
३२४१२. जाणें	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
३२४१३. जाणें	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
३२४१४. जाणें	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
३२४१५. जाणें	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
३२४१६. जाणें	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
३२४१७. जाणें	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
३२४१८. जाणें	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गींचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
३२४१९. जाणें	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
३२४२०. जाणें	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
३२४२१. जाणें	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
३२४२२. जाणें	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
३२४२३. जाणें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
३२४२४. जाणें	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
३२४२५. जाणें	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
३२४२६. जाणें	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
३२४२७. जाणें	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७

३२४२८. जाणें	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
३२४२९. जाणें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दु:खें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
३२४३०. जाणें	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
३२४३१. जाणें	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
३२४३२. जाणें	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
३२४३३. जाणें	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
३२४३४. जाणें	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
३२४३५. जाणें	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
३२४३६. जाणें	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
३२४३७. जाणेंतान्हें	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
३२४३८. जाणेचिना	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
३२४३९. जाणेचिना	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
३२४४०. जाणेन	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
३२४४१. जाणेना	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
३२४४२. जाणेल	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
३२४४३. जाणैं	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणैं	ज्ञाने.१३.४.३५
३२४४४. जाणैं	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
३२४४५. जाणों	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
३२४४६. जाणों	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
३२४४७. जाणों	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
३२४४८. जाणों	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
३२४४९. जाणों	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
३२४५०. जाणों	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
३२४५१. जाणों	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
३२४५२. जाणों	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
३२४५३. जाणों	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
३२४५४. जाणों	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४

३२४५५. जाणों	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
३२४५६. जाणों	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
३२४५७. जाणों	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
३२४५८. जाणों	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
३२४५९. जाणों	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
३२४६०. जाणों	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
३२४६१. जाणों	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
३२४६२. जाणोनि	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
३२४६३. जाणोनि	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
३२४६४. जाणोनि	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
३२४६५. जाणोनि	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
३२४६६. जाणोनि	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
३२४६७. जाणोनि	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
३२४६८. जाणोनि	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
३२४६९. जाणोनि	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
३२४७०. जाणोनि	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
३२४७१. जाणोनि	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
३२४७२. जाणोनि	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
३२४७३. जाणोनि	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
३२४७४. जाणोनि	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
३२४७५. जाणोनि	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
३२४७६. जाणोनि	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
३२४७७. जाणोनि	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
३२४७८. जाणोनि	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
३२४७९. जाणोनि	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
३२४८०. जाणोनि	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
३२४८१. जाणोनि	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८

३२४८२. जाणोनि	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
३२४८३. जाणोनि	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
३२४८४. जाणोनि	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
३२४८५. जाणोनि	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
३२४८६. जाणोनि	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
३२४८७. जाणोनि	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
३२४८८. जाणोनि	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
३२४८९. जाणोनि	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
३२४९०. जाणोनि	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
३२४९१. जाणोनि	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
३२४९२. जाणोनिया	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
३२४९३. जाणोनियां	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
३२४९४. जाणोनियां	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
३२४९५. जाणोनियां	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
३२४९६. जाणोनियां	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
३२४९७. जाणोनियां	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
३२४९८. जाणोनियां	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
३२४९९. जाणोनी	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
३२५००. जात	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
३२५०१. जात	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
३२५०२. जात	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
३२५०३. जात	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
३२५०४. जात	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
३२५०५. जात	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
३२५०६. जात	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
३२५०७. जात	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
३२५०८. जात	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४

३२५०९. जात	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
३२५१०. जात	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
३२५११. जातखेंवो	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
३२५१२. जातचि	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
३२५१३. जातजात	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
३२५१४. जातया	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
३२५१५. जातसे	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
३२५१६. जातसे	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
३२५१७. जातसे	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
३२५१८. जातसे	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
३२५१९. जातां	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
३२५२०. जातां	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
३२५२१. जातां	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
३२५२२. जातां	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
३२५२३. जातां	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
३२५२४. जातां	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
३२५२५. जातां	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
३२५२६. जातां	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
३२५२७. जातां	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
३२५२८. जातां	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
३२५२९. जातां	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२
३२५३०. जातां	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
३२५३१. जातां	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
३२५३२. जातां	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
३२५३३. जातां	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
३२५३४. जातां	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
३२५३५. जातां	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०

३२५३६. जातां	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
३२५३७. जातां	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
३२५३८. जातां	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
३२५३९. जातां	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
३२५४०. जातां	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
३२५४१. जाति	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
३२५४२. जाति	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
३२५४३. जाति	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
३२५४४. जाति	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
३२५४५. जातिक्रियाभेदु	नामरूपसंबंधु । जातिक्रियाभेदु । हा आकारासीच प्रवादु । वस्तूसि नाहीं	ज्ञाने.१३.१४.९०४
३२५४६. जातिगोतांचा	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
३२५४७. जातिचिया	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
३२५४८. जातिधर्म	उत्तम अधर्मीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
३२५४९. जातियां	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
३२५५०. जातिये	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
३२५५१. जातियेक्षणीं	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
३२५५२. जातिस्वभाववैरें	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
३२५५३. जातिस्वभावें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
३२५५४. जाती	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदु:ख	ज्ञाने.२.१३.११०
३२५५५. जाती	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
३२५५६. जाती	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
३२५५७. जाती	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
३२५५८. जाती	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
३२५५९. जाती	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
३२५६०. जाती	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
३२५६१. जाती	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
३२५६२. जाती	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७

३२५६३. जाती	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
३२५६४. जाती	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
३२५६५. जाती	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
३२५६६. जाती	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
३२५६७. जाती	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
३२५६८. जाती	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
३२५६९. जाती	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
३२५७०. जाती	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
३२५७१. जाती	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
३२५७२. जाती	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
३२५७३. जाती	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
३२५७४. जाती	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छीं । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
३२५७५. जाती	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
३२५७६. जाती	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
३२५७७. जाती	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
३२५७८. जाती	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
३२५७९. जाती	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
३२५८०. जाती	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
३२५८१. जाती	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
३२५८२. जाती	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
३२५८३. जाती	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
३२५८४. जाती	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
३२५८५. जाती	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
३२५८६. जाती	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
३२५८७. जाती	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
३२५८८. जाती	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
३२५८९. जातीचा	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९

३२५९०. जातीचिया	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
३२५९१. जातीचे	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
३२५९२. जातीचें	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
३२५९३. जातीचेनि	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
३२५९४. जातील	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
३२५९५. जातु	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
३२५९६. जातु	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
३२५९७. जातु	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
३२५९८. जातें	पैं परतत्त्वाआरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
३२५९९. जातें	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
३२६००. जातें	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
३२६०१. जात्यंधा	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
३२६०२. जात्यंधा	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
३२६०३. जात्यंधा	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
३२६०४. जात्यंधा	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
३२६०५. जात्यंधा	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
३२६०६. जात्यंधा	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
३२६०७. जात्यंधाचा	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
३२६०८. जात्यंधु	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
३२६०९. जात्यंधु	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
३२६१०. जानकीकांतु	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
३२६११. जानूवरी	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
३२६१२. जान्हवी	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
३२६१३. जान्हवी	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
३२६१४. जापाणीं	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
३२६१५. जापाणीं	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
३२६१६. जाय	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०

३२६१७. जाय	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
३२६१८. जाय	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
३२६१९. जाय	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
३२६२०. जाय	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
३२६२१. जाय	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
३२६२२. जाय	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
३२६२३. जाय	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
३२६२४. जाय	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
३२६२५. जाय	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
३२६२६. जाय	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
३२६२७. जाय	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
३२६२८. जाय	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
३२६२९. जाय	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
३२६३०. जाय	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येंसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
३२६३१. जाय	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
३२६३२. जाय	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
३२६३३. जाय	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
३२६३४. जाय	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
३२६३५. जाय	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
३२६३६. जाय	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
३२६३७. जाय	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
३२६३८. जाय	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
३२६३९. जाय	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय निःशेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
३२६४०. जाय	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
३२६४१. जाय	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
३२६४२. जाय	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हे त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
३२६४३. जाय	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४

३२६४४. जाय	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
३२६४५. जाय	म्हणोनि दिवा पालवे । सवेंचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
३२६४६. जाय	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
३२६४७. जाय	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
३२६४८. जाय	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
३२६४९. जाय	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
३२६५०. जाय	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
३२६५१. जाय	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
३२६५२. जाय	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
३२६५३. जाय	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
३२६५४. जाय	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
३२६५५. जाय	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
३२६५६. जाय	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
३२६५७. जाय	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
३२६५८. जाय	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
३२६५९. जाय	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
३२६६०. जाय	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
३२६६१. जाय	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
३२६६२. जाय	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
३२६६३. जाय	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
३२६६४. जाय	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
३२६६५. जाय	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
३२६६६. जाय	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
३२६६७. जाय	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
३२६६८. जाय	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
३२६६९. जाय	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
३२६७०. जाय	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०

३२६७१. जाय	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
३२६७२. जाय	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
३२६७३. जाय	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
३२६७४. जाय	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
३२६७५. जाय	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
३२६७६. जाय	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
३२६७७. जाय	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
३२६७८. जाय	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
३२६७९. जाय	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
३२६८०. जाय	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
३२६८१. जाय	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
३२६८२. जाय	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
३२६८३. जाय	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
३२६८४. जाय	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
३२६८५. जाय	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
३२६८६. जाय	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
३२६८७. जाय	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
३२६८८. जाय	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
३२६८९. जाय	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
३२६९०. जाय	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
३२६९१. जाय	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
३२६९२. जाय	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
३२६९३. जाय	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
३२६९४. जाय	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
३२६९५. जाय	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
३२६९६. जाय	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
३२६९७. जाय	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४

३२६९८. जायचि	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
३२६९९. जायांचें	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
३२७००. जायिजती	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
३२७०१. जायिजे	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
३२७०२. जाये	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
३२७०३. जाये	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
३२७०४. जाये	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
३२७०५. जाये	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
३२७०६. जाये	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
३२७०७. जाये	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
३२७०८. जाये	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
३२७०९. जाये	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
३२७१०. जाये	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
३२७११. जाये	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
३२७१२. जाये	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
३२७१३. जाये	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
३२७१४. जाये	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
३२७१५. जाये	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
३२७१६. जाये	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
३२७१७. जाये	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
३२७१८. जाये	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
३२७१९. जाये	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
३२७२०. जाये	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
३२७२१. जाये	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
३२७२२. जाये	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
३२७२३. जाये	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
३२७२४. जाये	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५

३२७२५. जाये	येथ अर्जुना जरी विपायें। तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये। ना हें स्मरण मग होये। कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
३२७२६. जाये	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये। तैं ठायेठावो विळुचि होये। आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे। रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
३२७२७. जाये	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये। आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये। तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे। आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
३२७२८. जाये	अग्नीचें अग्निपण जाये। मग तो धूमचि अवघा होये। तेणें चेतना गिंवसिली ठाये। शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
३२७२९. जाये	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये। ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे। म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये। येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
३२७३०. जाये	पाहें पां ऐसें हन आहे। कीं तो आकारुचि म्हणों जाये। येर गगन तें गगनींचि आहे। घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
३२७३१. जाये	अर्थ बोलाची वाट पाहे। तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये। भावाचा फुलौरा होत जाये। मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
३२७३२. जाये	तेंचि कल्पितें मुदल जाये। तैं असें नाहीं हें कें आहे। म्हणऊनि पुढती तूं पाहें। हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
३२७३३. जाये	तरी पुढती जरी विपायें। बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये। तरी अभेदबोधु जाये। जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
३२७३४. जाये	तेथ अज्ञान सरोनि जाये। आणि यजिता यजन हें ठाये। आत्मसमरसीं न्हायें। अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
३२७३५. जाये	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये। तेउतें जळचि एक तया आहे। मग विरे अथवा राहे। तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
३२७३६. जाये	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये। तैं ऐसी हे दशा आहे। म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे। ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
३२७३७. जाये	तेणें माझा जी मोह जाये। एथ विस्मो कांहीं आहे। तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये। शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
३२७३८. जाये	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये। तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये। तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे। आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
३२७३९. जाये	हा कोपे कीं निवांतु साहे। हा रुसे तरी बुझावीत जाये। नवल पिसें लागलें आहे। पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
३२७४०. जाये	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे। तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये। मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे। तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
३२७४१. जाये	अहो देहो पार्थिव कीर जाये। ययाची काकुळती कवणा आहे। परि आतां चैतन्य माझें विपायें। वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
३२७४२. जाये	तेवींचि कांहीं बोलों जाये। तंव गळा बुजालाचि ठाये। हें सुख कीं भय होये। हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
३२७४३. जाये	ऐसा जो भक्तु होये। तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये। तैं मीचि होऊनि ठाये। पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
३२७४४. जाये	शुचिशुचि गांग होये। आणि पापतापही जाये। परि तेथें आहे। बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
३२७४५. जाये	पैं चालतु कां नोहे। कीं वारेनि जातु आहे। जना ऐसा भ्रमु जाये। तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
३२७४६. जाये	ऐसी जयाचीं नवसियें। जो नित्य एकांता जातु जाये। नांवेंचि जो जिये। विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
३२७४७. जाये	मग प्रार्थिला विपायें। जरि लोभें बोलों जाये। तरि परिसे तया होये। मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
३२७४८. जाये	उगमींचि वाळुनि जाये। तें वोघीं कैचें वाहे। जीवु गेलिया आहे। चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
३२७४९. जाये	कां लोभिया दूर जाये। परि जीव ठेवाचि ठाये। तैसा देहो चाळितां नव्हे। चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
३२७५०. जाये	दिठी जंव जाये। तंव पाहावें तेतुलें पाहे। मूकत्वा आधीं वाचा वाहे। सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
३२७५१. जाये	तैसें वृद्धाप्य होये। आलेपणें वायां जाये। जे तो शतवृद्ध आहे। नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४

३२७५२. जाये	वायुचेनि सावायें। धू दिगंतवरी जाये। दुःखवार्ता होये। तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
३२७५३. जाये	विषो शिणोनि जाये। परि न शिणे सावधु नोहे। कुहिला हातीं खाये। कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
३२७५४. जाये	तैसें जीवित जाये। तयास्तव काळु पाहे। हें हातोहातींचें नव्हे। ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
३२७५५. जाये	वयसेचेनि उवायें। संपत्तीचेनि सावायें। सेव्यासेव्य जाये। सरकटितु	ज्ञाने.१३.११.७७१
३२७५६. जाये	न वचावें तेथ जाये। न पाहावें तें जो पाहे। न खावें तें खाये। तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
३२७५७. जाये	प्रकृति होय जाये। हा तो असतुचि आहे। म्हणोनि आब्रह्माचें होये। शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
३२७५८. जाये	हालविलिया जाये। निश्चळीं तरी होये। दुधीं जैसी साये। दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
३२७५९. जाये	अवचटें ऐसा जो जाये। तो सत्त्वाचाचि नवा होये। किंबहुना जन्म लाहे। ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
३२७६०. जाये	तैसी देहबुद्धि जाये। जैं आपणपां आठौ होये। तैं आन कांहीं आहे। तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
३२७६१. जाये	माझें पैलपण जाये। भक्त हें ऐलपण ठाये। अनादि ऐक्य जें आहे। तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
३२७६२. जाये	जे विषें रांधिली रससोये। जैं जेवणारा ठाउवी होये। तैं तो ताटचि सांडूनि जाये। जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
३२७६३. जाये	वर्ततें वर्ष जाये। तें पुढिला मुळहारी होये। जैसा दिवसु जात कीं येत आहे। हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
३२७६४. जाये	तेवीं समूळ अविद्या खाये। तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये। तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे। आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
३२७६५. जाये	पांसुता निःशेष जाये। ना घटभांडादिकें होये। तया मृत्पिंडा ऐसें आहे। मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
३२७६६. जाये	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये। मग कोण म्हणे काय आहे। हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे। रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
३२७६७. जाये	तैसा विश्वपणें कांहीं होये। विश्वलोपीं केहीं न जाये। जैसा रात्री दिवसें नोहे। द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
३२७६८. जाये	कां पावो शीतळता लाहे। कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये। तैसा परसुखें जाये। सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
३२७६९. जाये	म्हणौनि जरी उत्साहें। यातें वानूं जाये। कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे। फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
३२७७०. जाये	ऐसा श्लाघों जंव जाये। तंव मन आणीकही वाहे। सर्वेचि म्हणे पाहे। आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
३२७७१. जाये	आणि परत्र तंव जाये। हें कीर तया आहे। परी ऐहिकही न लाहे। भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
३२७७२. जाये	बीज मोडे झाड होये। झाड मोडे बीजीं सामाये। ऐसेनि कल्पकोडी जाये। परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
३२७७३. जाये	मोडोनि सत्त्वाची त्राये। रजोगुण आकाशें जाये। तेव्हां तेचि श्रद्धा होये। कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
३२७७४. जाये	जरी राजा घरासि ये। तरी बहुत उपेगा जाये। आणि कीर्तीही होये। श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
३२७७५. जाये	पाणी मुदल झाडा जाये। तृण ते प्रसंगेंचि जिये। तैसें एका बोलिलें होये। सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
३२७७६. जाये	तैसें राजस तप जें होये। तें फळीं कीर वांझ जाये। परी आचरणींही नोहे। निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
३२७७७. जाये	ना विपायें हें उजू होये। तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे। एऱ्हवीं येणेंचि जाये। निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
३२७७८. जाये	परी भोजनीं जैसें होये। तृप्ति लाभे भूक जाये। तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे। सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०

३२७७९. जाये	जें चालणें वेगावत जाये। तो वेगु बैसावयाचि होये। तैसा कर्मातिशयो आहे। नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
३२७८०. जाये	जो मोलें तीर्था जाये। तया मी यात्रा करितु आहें। ऐसी श्लाघाचि नोहे। तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
३२७८१. जाये	भक्त जैसेनि जेथ पाहे। तेथ तें तेंचि होत जाये। तो मी तुझें जाहालों आहें। खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
३२७८२. जाये	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये। तो जयातया दृश्यातें पाहे। तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये। तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
३२७८३. जाये	तैसें मनें वाचा कायें। भलतया दुखवितु जाये। स्वार्थू साधितां न पाहे। पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
३२७८४. जाये	तैसीं इयें कार्याकार्यें। धर्माधर्मरूपें जियें। तियें न चोजवितां जाये। जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
३२७८५. जाये	आणि राजा जिया वाटा जाये। ते चोरांसि आडव होये। कां राक्षसां दिवो पाहे। राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
३२७८६. जाये	कर्मही करितचि आहे। जैं करावें हें भाष जाये। तैं न करणेंचि होये। तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
३२७८७. जाये	नाना लवण तोय होये। मग क्षारता तोयत्वें राहे। तेही जिरतां जेवीं जाये। जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
३२७८८. जाये	आणि तो हे भाष जेथ जाये। तेथें मी हें कोण्हासी आहे। ऐसा मी ना तो तिये सामाये। माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
३२७८९. जाये	तरी बांधोनि हात पाये। जो रथीं घातला होये। तो न चले तरी जाये। दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
३२७९०. जाये	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये। येकु मी गोचरु होये। तें उपपत्तीचेनि उपायें। गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
३२७९१. जाये	सिंधु सिंधूतें पावों जाये। तें पावणें ठाके दुणा होये। वरी रिगे पुरवणिये। आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
३२७९२. जाये	सागरु गंभीरु होये। हें कोण ना म्हणत आहे। परी वृष्टि वायां जाये। जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
३२७९३. जाये	आणि बापु पुढां जाये। ते घेत पाउलाची सोये। बाळ ये तरी न लाहे। पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
३२७९४. जायें	तें जो जो खेळ दावी। तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी। तैसी उपास्तीची पदवी। पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
३२७९५. जायेचि	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा-। माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा। जर्‍ही कैसेनि हे लाभा। जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
३२७९६. जायेचिना	तें तैसेंचि उचित करी। परी साटोपु नोहे शरीरीं। आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं। जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
३२७९७. जारज	पैं मणिज स्वेदज। उद्भिज जारज। उमटती सहज। अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
३२७९८. जारज	परि आधीं तंव स्वेदज। जारज उद्भिज मणिज। हे बुडौनि महाभुज। उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
३२७९९. जारजीं	पांचां पांचही विरजीं। होती मनबुद्ध्यादि साजीं। हीं हेतु जारजीं। ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
३२८००. जारे	जैसा रंकु भ्रमला। म्हणे जारे मी रावो आला। कां मूर्च्छितु गेला। स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
३२८०१. जारेंसी	कां कांताचां मानसीं। रिगोनि स्वैरिणी जैसी। राहाटे जारेंसी। जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
३२८०२. जालंधर	मग जालंधर सांडी। ककारांत फोडी। गगनाचिये पाहाडीं। पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
३२८०३. जालंधरु	माजि घंटिका लोपे। वरी बंधु जो आरोपे। तो जालंधरु म्हणिपे। पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
३२८०४. जालया	कां चिंतामणि जालया हातीं। सदा विजयवृत्ति मनोरथीं। तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती। ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
३२८०५. जालया	कां पाहालेनि सुयाणें। जालया परगुणें। पढियंतें ये पाहुणें। स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६

३२८०६. जालया	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
३२८०७. जालया	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
३२८०८. जालया	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
३२८०९. जालया	ऐसेनि प्रकृतिनाशु । जालया कर्मसंन्यासु । निफजेल अनायासु । सकारणु	ज्ञाने.१८.५७.१२६५
३२८१०. जालया	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
३२८११. जालयां	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
३२८१२. जालयाही	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
३२८१३. जाला	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
३२८१४. जाला	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
३२८१५. जाला	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
३२८१६. जाला	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
३२८१७. जाला	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
३२८१८. जाला	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
३२८१९. जाला	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
३२८२०. जाला	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
३२८२१. जाला	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
३२८२२. जाला	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
३२८२३. जाला	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
३२८२४. जाला	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
३२८२५. जाला	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
३२८२६. जाला	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
३२८२७. जाला	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
३२८२८. जाला	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
३२८२९. जाला	तेथ रविचंद्रराहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
३२८३०. जाला	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
३२८३१. जाला	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
३२८३२. जाला	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३

३२८३३. जाला	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
३२८३४. जाला	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
३२८३५. जाला	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
३२८३६. जाला	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
३२८३७. जाला	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
३२८३८. जाला	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
३२८३९. जाला	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
३२८४०. जाला	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
३२८४१. जाला	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
३२८४२. जाला	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
३२८४३. जाला	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
३२८४४. जाला	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
३२८४५. जाला	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
३२८४६. जाला	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
३२८४७. जाला	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
३२८४८. जाला	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
३२८४९. जाला	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
३२८५०. जाला	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
३२८५१. जाला	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
३२८५२. जाला	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
३२८५३. जाला	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
३२८५४. जाला	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
३२८५५. जाला	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
३२८५६. जाला	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
३२८५७. जाला	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
३२८५८. जालां	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
३२८५९. जालाचि	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७

३२८६०. जालासि	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
३२८६१. जालासि	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
३२८६२. जालासि	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
३२८६३. जालासि	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
३२८६४. जालासे	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
३२८६५. जालासे	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
३२८६६. जालाही	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
३२८६७. जालिया	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
३२८६८. जालिया	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
३२८६९. जालिया	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
३२८७०. जालिया	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
३२८७१. जालिया	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
३२८७२. जालिया	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
३२८७३. जालिया	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
३२८७४. जालिया	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
३२८७५. जालिया	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
३२८७६. जालिया	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
३२८७७. जालिया	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
३२८७८. जालिया	महापुरुषाचें चित्त । जालिया वस्तुगत । ठाके व्यवहारजात । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७८९
३२८७९. जालिया	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
३२८८०. जालिया	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
३२८८१. जालिया	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
३२८८२. जालिया	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
३२८८३. जालिया	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
३२८८४. जालिया	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
३२८८५. जालिया	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
३२८८६. जालिया	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५

३२८८७. जालिया	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
३२८८८. जालिया	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
३२८८९. जालिया	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
३२८९०. जालिया	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गीचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
३२८९१. जालिया	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
३२८९२. जालिया	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
३२८९३. जालिया	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
३२८९४. जालिया	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
३२८९५. जालिया	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
३२८९६. जालिया	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
३२८९७. जालिया	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
३२८९८. जालिया	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
३२८९९. जालिया	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
३२९००. जालिया	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
३२९०१. जालिया	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
३२९०२. जालिया	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
३२९०३. जालिया	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
३२९०४. जालिया	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
३२९०५. जालिया	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
३२९०६. जालिया	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
३२९०७. जालिया	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
३२९०८. जालिया	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोंणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
३२९०९. जालियां	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षीं अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
३२९१०. जालियां-	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
३२९११. जालियांचें	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
३२९१२. जालियाचेनि	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
३२९१३. जालियातें	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०

३२९१४. जालियाही	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
३२९१५. जालियाही	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
३२९१६. जालियाही	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
३२९१७. जालिये	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
३२९१८. जालिये	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
३२९१९. जालिये	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
३२९२०. जाली	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
३२९२१. जाली	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
३२९२२. जाली	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
३२९२३. जाली	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
३२९२४. जाली	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
३२९२५. जाली	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
३२९२६. जाली	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
३२९२७. जाली	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
३२९२८. जाली	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
३२९२९. जाली	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
३२९३०. जाली	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
३२९३१. जाली	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
३२९३२. जाली	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
३२९३३. जाली	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
३२९३४. जाली	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
३२९३५. जाली	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
३२९३६. जाली	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
३२९३७. जाली	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
३२९३८. जाली	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
३२९३९. जाली	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
३२९४०. जाली	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४

३२९४१. जाली	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
३२९४२. जाली	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
३२९४३. जाली	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
३२९४४. जाली	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
३२९४५. जाली	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
३२९४६. जाली	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
३२९४७. जाली	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
३२९४८. जाली	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
३२९४९. जालीं	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
३२९५०. जालीं	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
३२९५१. जालीं	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
३२९५२. जालीं	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
३२९५३. जालीं	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
३२९५४. जालीसे	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
३२९५५. जाले	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
३२९५६. जाले	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
३२९५७. जाले	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
३२९५८. जाले	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
३२९५९. जाले	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
३२९६०. जाले	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
३२९६१. जाले	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
३२९६२. जाले	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
३२९६३. जाले	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
३२९६४. जाले	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
३२९६५. जाले	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
३२९६६. जाले	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
३२९६७. जाले	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३

३२९६८. जाले	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
३२९६९. जाले	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
३२९७०. जाले	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
३२९७१. जाले	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
३२९७२. जाले	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
३२९७३. जाले	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
३२९७४. जाले	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
३२९७५. जाले	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
३२९७६. जालें	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
३२९७७. जालें	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
३२९७८. जालें	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
३२९७९. जालें	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
३२९८०. जालें	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
३२९८१. जालें	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
३२९८२. जालें	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
३२९८३. जालें	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
३२९८४. जालें	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
३२९८५. जालें	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
३२९८६. जालें	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
३२९८७. जालें	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
३२९८८. जालें	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
३२९८९. जालें	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
३२९९०. जालें	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
३२९९१. जालें	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
३२९९२. जालें	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
३२९९३. जालें	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
३२९९४. जालें	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४

३२९९५. जालें	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
३२९९६. जालें	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
३२९९७. जालें	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
३२९९८. जालें	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
३२९९९. जालें	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
३३०००. जालें	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
३३००१. जालें	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
३३००२. जालें	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
३३००३. जालें	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
३३००४. जालें	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
३३००५. जालें	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
३३००६. जालें	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
३३००७. जालें	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
३३००८. जालें	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
३३००९. जालें	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
३३०१०. जालें	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
३३०११. जालें	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
३३०१२. जालें	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
३३०१३. जालें	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
३३०१४. जालें	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
३३०१५. जालें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
३३०१६. जालें	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
३३०१७. जालें	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
३३०१८. जालें	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
३३०१९. जालें	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
३३०२०. जालें	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
३३०२१. जालें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०

३३०२२. जालें	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
३३०२३. जालें	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
३३०२४. जालें	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
३३०२५. जालें	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
३३०२६. जालें	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
३३०२७. जालें	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
३३०२८. जालें	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
३३०२९. जालें	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
३३०३०. जालें	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
३३०३१. जालें	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
३३०३२. जालें	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
३३०३३. जालें	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
३३०३४. जालेंचि	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
३३०३५. जालेंचि	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
३३०३६. जालेनि	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
३३०३७. जालेनि	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
३३०३८. जालेनि	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भे । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
३३०३९. जालेनि	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
३३०४०. जालेनि	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
३३०४१. जालेनि	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
३३०४२. जालेनि	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
३३०४३. जालेनि	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
३३०४४. जालेनि	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दुःख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
३३०४५. जालेनि	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
३३०४६. जालेपण	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
३३०४७. जालेपणें	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
३३०४८. जालेपणें	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७

३३०४९. जालेपणें	जयाचेनि जालेपणें। पांगुळा होईजे प्राणें। सात्त्विकासी दुणें। वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
३३०५०. जालेपणें	थिल्लराचेनि जालेपणें। सूर्यासि आणी होणें। तयाचां नाशीं नाशणें। कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
३३०५१. जालेपणें	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें। ठेलें तया येणेंजाणें। हेंचि गा यात्रा करणें। अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
३३०५२. जालेपणें	क्रियाजात मी जालेपणें। घडे कांहींचि न करणें। तयाचि नांव पूजणें। खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
३३०५३. जालेया	तैसें गा देहातीता। जालेया देहवंता। हों लागे पंडुसुता। बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
३३०५४. जालेया	व्याळा कां हारा। वरपडा जालेया नरा। हरिखु आणि दरारा। सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
३३०५५. जालों	गगनीं मी पंडुसुता। चंद्राचेनि मिसें अमृता। भरला जालों चालता। सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
३३०५६. जालों	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं। करूनि कंदावरी आगिठी। दीप्ति जठरीं किरीटी। मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
३३०५७. जालों	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें। तो मुक्त जालों तुझेपणें। आतां पुसणें सांगणें। दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
३३०५८. जालों	येविषयीं माझां ठायीं। संदेहाचें नुरेचि कांहीं। त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं। तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
३३०५९. जालों	अहो जी माझेनि स्वामी। मज संत जोडुनि तुम्हीं। दिधलेति ते सर्वकामीं। परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
३३०६०. जाल्या	मग पैं कामनाचि तया। जिवीं जाल्या वेलरिया। वोरपिलीं कांटिया। कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
३३०६१. जाळ	जें जाळ जळीं पांगिलें। तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें। परि थडिये काढूनि झाडिलें। तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
३३०६२. जाळ	तेथ चांडाळादि निकृष्टा। दोषजातीचा थोर फांटा। जाळ पडे कर्मभ्रष्टां। भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
३३०६३. जाळ	तरी जाळ पाणियें न भरे। आगी इंधन न पुरे। तयां दुर्भरांचिये धुरे। भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
३३०६४. जाळणें	माझेनि अनुसंधानें देख। संकल्पु जाळणें निःशेख। मद्याजी चोख। याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
३३०६५. जाळणें	जैसें चरणें शेळियेचें। कां धांवणें वारियाचें। जाळणें आगीचें। भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
३३०६६. जाळणें	आणि मागांपुढां जाळणें। वांचूनि आगी कांहीं नेणे। तैसें विरुचि एक करणें। भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
३३०६७. जाळवत	नातरी मोह आलिया। काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया। महा आगीतें उन्हाळेया। जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
३३०६८. जाळिजती	माथां जाळिजती गुगुळु। पाठीं घालिजती गळु। आंग जाळिती इंगळु। जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
३३०६९. जाळिजे	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे। तेथ वन्हि एक उपजे। तेणें काष्ठजात जाळिजे। प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
३३०७०. जाळित	विधीतें पाळित। निषेधातें गाळित। मज देऊनि जाळित। कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
३३०७१. जाळितां	जया अविद्याजात जाळितां। जें उरलें निजस्वभावतां। जेथ अग्नि आणि होता। उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
३३०७२. जाळिती	हे जळेंवीण बुडविती। आगीवीण जाळिती। न बोलतां कवळिती। प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
३३०७३. जाळिती	जयाचेनि विवेककिरणसंगें। उन्मेखसूर्यकांतफुणगे। दीपले जाळिती दांगें। संसाराचीं	ज्ञाने.१६.८
३३०७४. जाळिती	तेथ जाळिती जियें देहें। यांमाजीं जो मी आहें। तया आत्मजा मज घाये। वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
३३०७५. जाळिती	माथां जाळिजती गुगुळु। पाठीं घालिजती गळु। आंग जाळिती इंगळु। जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६

३३०७६. जाळितु	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
३३०७७. जाळितें	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
३३०७८. जाळिलिया	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
३३०७९. जाळिलीं	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्मे अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
३३०८०. जाळिलीं	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
३३०८१. जाळी	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
३३०८२. जाळी	काळशुद्धी त्रिकाळीं । जीवदशाधूप जाळी । ज्ञानदीपें वोंवाळी । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.३८८
३३०८३. जाळीं	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
३३०८४. जाळील	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
३३०८५. जाळील	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
३३०८६. जाळुनियां	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
३३०८७. जाळुनी	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
३३०८८. जाळूं	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
३३०८९. जाळूं	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
३३०९०. जाळूं	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
३३०९१. जाळूं	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
३३०९२. जाळूं	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
३३०९३. जाळूनि	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
३३०९४. जाळूनि	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
३३०९५. जाळूनि	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
३३०९६. जाळूनि	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
३३०९७. जाळूनि	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
३३०९८. जाळूनि	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
३३०९९. जाळूनि	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
३३१००. जाळें	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
३३१०१. जावया	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
३३१०२. जावयालागीं	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८

३३१०३. जावळिया	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
३३१०४. जावळिया	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
३३१०५. जावळियेचे	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
३३१०६. जावळी	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
३३१०७. जावळी	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
३३१०८. जावा	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
३३१०९. जावें	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
३३११०. जावें	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
३३१११. जावें	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
३३११२. जावें	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
३३११३. जावें	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
३३११४. जावें	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
३३११५. जावें	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
३३११६. जावें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
३३११७. जावें	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
३३११८. जावें	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
३३११९. जावें	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
३३१२०. जावें	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
३३१२१. जावें	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
३३१२२. जावो	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
३३१२३. जावो	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
३३१२४. जावो	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
३३१२५. जावो	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
३३१२६. जावो	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
३३१२७. जावो	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
३३१२८. जावो	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
३३१२९. जावो	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५

३३१३०. जावों	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
३३१३१. जावों	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
३३१३२. जावों	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
३३१३३. जावों	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
३३१३४. जावों	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
३३१३५. जावों	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
३३१३६. जावों	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
३३१३७. जावों	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
३३१३८. जावों	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
३३१३९. जावों	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
३३१४०. जावों	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
३३१४१. जावों	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
३३१४२. जावोंचि	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
३३१४३. जाशी	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
३३१४४. जाहला	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
३३१४५. जाहला	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
३३१४६. जाहला	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
३३१४७. जाहला	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
३३१४८. जाहला	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
३३१४९. जाहला	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
३३१५०. जाहला	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
३३१५१. जाहला	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
३३१५२. जाहला	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्कान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
३३१५३. जाहला	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
३३१५४. जाहला	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
३३१५५. जाहला	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
३३१५६. जाहला	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२

३३१५७. जाहला	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
३३१५८. जाहला	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
३३१५९. जाहला	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
३३१६०. जाहला	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
३३१६१. जाहला	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
३३१६२. जाहला	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
३३१६३. जाहला	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
३३१६४. जाहला	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
३३१६५. जाहला	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
३३१६६. जाहला	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
३३१६७. जाहला	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
३३१६८. जाहला	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
३३१६९. जाहला	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
३३१७०. जाहला	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
३३१७१. जाहला	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
३३१७२. जाहला	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
३३१७३. जाहला	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
३३१७४. जाहला	तैसें शरीरें हन कर्मे । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्मे । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
३३१७५. जाहला	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
३३१७६. जाहला	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
३३१७७. जाहला	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
३३१७८. जाहला	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
३३१७९. जाहला	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
३३१८०. जाहला	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
३३१८१. जाहला	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
३३१८२. जाहला	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
३३१८३. जाहला	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८

३३१८४. जाहला	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८
३३१८५. जाहला	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
३३१८६. जाहला	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
३३१८७. जाहला	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
३३१८८. जाहला	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
३३१८९. जाहला	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
३३१९०. जाहला	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
३३१९१. जाहला	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
३३१९२. जाहला	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
३३१९३. जाहला	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
३३१९४. जाहला	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
३३१९५. जाहला	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
३३१९६. जाहला	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
३३१९७. जाहला	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
३३१९८. जाहला	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
३३१९९. जाहला	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
३३२००. जाहला	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
३३२०१. जाहला	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
३३२०२. जाहला	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
३३२०३. जाहला	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
३३२०४. जाहला	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
३३२०५. जाहला	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
३३२०६. जाहला	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
३३२०७. जाहला	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
३३२०८. जाहला	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
३३२०९. जाहला	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
३३२१०. जाहला	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१

३३२११. जाहला	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
३३२१२. जाहला	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
३३२१३. जाहला	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
३३२१४. जाहला	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
३३२१५. जाहला	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
३३२१६. जाहला	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
३३२१७. जाहला	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गी । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
३३२१८. जाहला	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
३३२१९. जाहला	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
३३२२०. जाहला	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
३३२२१. जाहला	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
३३२२२. जाहला	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
३३२२३. जाहला	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
३३२२४. जाहला	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
३३२२५. जाहला	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
३३२२६. जाहला	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
३३२२७. जाहला	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
३३२२८. जाहला	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
३३२२९. जाहला	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
३३२३०. जाहला	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
३३२३१. जाहला	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
३३२३२. जाहला	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
३३२३३. जाहला	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
३३२३४. जाहला	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
३३२३५. जाहला	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
३३२३६. जाहला	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
३३२३७. जाहला	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९

३३२३८. जाहला	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
३३२३९. जाहला	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
३३२४०. जाहलासि	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
३३२४१. जाहलासि	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
३३२४२. जाहलासि	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
३३२४३. जाहलासी	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५
३३२४४. जाहलासी	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
३३२४५. जाहलासे	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दुःखें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
३३२४६. जाहलाहि	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
३३२४७. जाहलिया	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
३३२४८. जाहलिये	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
३३२४९. जाहली	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
३३२५०. जाहली	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
३३२५१. जाहली	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
३३२५२. जाहली	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
३३२५३. जाहली	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
३३२५४. जाहली	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
३३२५५. जाहली	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
३३२५६. जाहली	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
३३२५७. जाहली	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
३३२५८. जाहली	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
३३२५९. जाहली	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
३३२६०. जाहली	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
३३२६१. जाहली	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
३३२६२. जाहली	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
३३२६३. जाहली	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
३३२६४. जाहली	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०

३३२६५. जाहली	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
३३२६६. जाहली	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
३३२६७. जाहली	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१
३३२६८. जाहली	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
३३२६९. जाहली	मग ऊर्ध्वींचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
३३२७०. जाहलीं	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
३३२७१. जाहलीं	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
३३२७२. जाहलीं	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
३३२७३. जाहलीं	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
३३२७४. जाहले	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
३३२७५. जाहले	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
३३२७६. जाहले	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
३३२७७. जाहले	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
३३२७८. जाहले	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
३३२७९. जाहले	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
३३२८०. जाहले	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
३३२८१. जाहले	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
३३२८२. जाहले	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
३३२८३. जाहले	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
३३२८४. जाहले	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
३३२८५. जाहले	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
३३२८६. जाहले	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
३३२८७. जाहले	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
३३२८८. जाहले	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
३३२८९. जाहले	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
३३२९०. जाहले	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
३३२९१. जाहले	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५

३३२९२. जाहले	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
३३२९३. जाहले	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
३३२९४. जाहले	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
३३२९५. जाहले	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
३३२९६. जाहले	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
३३२९७. जाहले	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
३३२९८. जाहले	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
३३२९९. जाहले	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
३३३००. जाहले	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
३३३०१. जाहले	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
३३३०२. जाहलें	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
३३३०३. जाहलें	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
३३३०४. जाहलें	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
३३३०५. जाहलें	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
३३३०६. जाहलें	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
३३३०७. जाहलें	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
३३३०८. जाहलें	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
३३३०९. जाहलें	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
३३३१०. जाहलें	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
३३३११. जाहलें	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
३३३१२. जाहलें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
३३३१३. जाहलें	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
३३३१४. जाहलें	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
३३३१५. जाहलें	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
३३३१६. जाहलें	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
३३३१७. जाहलें	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
३३३१८. जाहलें	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९

३३३१९. जाहलें	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । निःसंगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
३३३२०. जाहलें	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
३३३२१. जाहलें	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
३३३२२. जाहलें	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
३३३२३. जाहलें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
३३३२४. जाहलें	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
३३३२५. जाहलें	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
३३३२६. जाहलें	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
३३३२७. जाहलें	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
३३३२८. जाहलें	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
३३३२९. जाहलें	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
३३३३०. जाहलें	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
३३३३१. जाहलें	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
३३३३२. जाहलें	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
३३३३३. जाहलें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
३३३३४. जाहलें	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
३३३३५. जाहलें	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
३३३३६. जाहलें	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
३३३३७. जाहलें	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
३३३३८. जाहलें	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
३३३३९. जाहलें	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
३३३४०. जाहलें	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
३३३४१. जाहलें	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
३३३४२. जाहलें	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
३३३४३. जाहलें	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
३३३४४. जाहलें	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
३३३४५. जाहलें	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९

३३३४६. जाहलें	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
३३३४७. जाहलें	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
३३३४८. जाहलें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
३३३४९. जाहलें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
३३३५०. जाहलें	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
३३३५१. जाहलें	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
३३३५२. जाहलें	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
३३३५३. जाहलें	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
३३३५४. जाहलें	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
३३३५५. जाहलें	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
३३३५६. जाहलें	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
३३३५७. जाहलें	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
३३३५८. जाहलें	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
३३३५९. जाहलें	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
३३३६०. जाहलें	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
३३३६१. जाहलें	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
३३३६२. जाहलें	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
३३३६३. जाहलें	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
३३३६४. जाहलें	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
३३३६५. जाहलें	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
३३३६६. जाहलें	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
३३३६७. जाहलेपणें	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
३३३६८. जाहलों	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
३३३६९. जाहलों	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
३३३७०. जाहलों	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
३३३७१. जाहलों	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
३३३७२. जाहलों	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५

३३३७३. जाहलों	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
३३३७४. जाहलों	नामाचिया सहस्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
३३३७५. जाहलों	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
३३३७६. जाहलों	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
३३३७७. जाहलों	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
३३३७८. जाहाला	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
३३३७९. जाहाला	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
३३३८०. जाहाला	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
३३३८१. जाहाला	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
३३३८२. जाहाला	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्में	ज्ञाने.१८.१७.४२२
३३३८३. जाहालिया	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
३३३८४. जाहालिया	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
३३३८५. जाहालिया	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
३३३८६. जाहालिया	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
३३३८७. जाहाली	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
३३३८८. जाहाली	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
३३३८९. जाहाली	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
३३३९०. जाहाली	आणि मागील जे सद्‌बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
३३३९१. जाहाली	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
३३३९२. जाहाली	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
३३३९३. जाहाली	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
३३३९४. जाहाली	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
३३३९५. जाहाले	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
३३३९६. जाहाले	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
३३३९७. जाहाले	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
३३३९८. जाहाले	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
३३३९९. जाहाले	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४

३३४००. जाहाले	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
३३४०१. जाहाले	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
३३४०२. जाहाले	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
३३४०३. जाहाले	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
३३४०४. जाहालें	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
३३४०५. जाहालें	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
३३४०६. जाहालें	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
३३४०७. जाहालें	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
३३४०८. जाहालें	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
३३४०९. जाहालें	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
३३४१०. जाहालें	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
३३४११. जाहालें	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
३३४१२. जाहालें	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
३३४१३. जाहालें	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
३३४१४. जाहालें	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
३३४१५. जाहालें	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
३३४१६. जाहालें	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
३३४१७. जाहालें	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
३३४१८. जाहालें	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
३३४१९. जाहालेपणाची	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
३३४२०. जाहालों	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
३३४२१. जाहालों	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
३३४२२. जिंके	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
३३४२३. जिंके	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
३३४२४. जिंके	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
३३४२५. जिंके	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
३३४२६. जिंके	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३

३३४२७. जिंके	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
३३४२८. जिंतला	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
३३४२९. जिंतलीं	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
३३४३०. जिंतलें	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
३३४३१. जिंतलें	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
३३४३२. जिंतिलें	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
३३४३३. जिंतवणीं	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
३३४३४. जिंतिला	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
३३४३५. जिंतिला	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
३३४३६. जिंतिलिया	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
३३४३७. जिंतिलिया	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
३३४३८. जिंतिले	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
३३४३९. जिंतिलें	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
३३४४०. जिंतिलें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
३३४४१. जिंतिलें	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
३३४४२. जिंतिलें	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
३३४४३. जिंतिलें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
३३४४४. जिंतिलें	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
३३४४५. जिंतिलें	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
३३४४६. जिज्ञासा	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
३३४४७. जिज्ञासु	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
३३४४८. जिज्ञासु	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
३३४४९. जिज्ञासु	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
३३४५०. जिज्ञासु	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
३३४५१. जिज्ञासुपुढां	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
३३४५२. जिज्ञासूंचां	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
३३४५३. जिज्ञास्यु	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९

३३४५४. जिणणें	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७
३३४५५. जिणता	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
३३४५६. जिणता	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
३३४५७. जिणतें	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
३३४५८. जिणतें	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
३३४५९. जिणयाचा	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
३३४६०. जिणयाचें	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
३३४६१. जिणयासी	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
३३४६२. जिणवेचि	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
३३४६३. जिणावया	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
३३४६४. जिणावा	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
३३४६५. जिणावा	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
३३४६६. जिणावा	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
३३४६७. जिणावें	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
३३४६८. जिणावें	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
३३४६९. जिणावें	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
३३४७०. जिणिजे	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
३३४७१. जिणिजे	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
३३४७२. जिणिजे	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
३३४७३. जिणियाही	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
३३४७४. जिणी	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
३३४७५. जिणीं	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
३३४७६. जिणे	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
३३४७७. जिणे	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
३३४७८. जिणे	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
३३४७९. जिणें	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदुःखासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
३३४८०. जिणें	जयाचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७

३३४८१. जिणें	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
३३४८२. जिणें	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
३३४८३. जिणें	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
३३४८४. जिणें	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
३३४८५. जिणें	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
३३४८६. जिणें	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
३३४८७. जिणें	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
३३४८८. जिणें	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
३३४८९. जिणें	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
३३४९०. जिणें	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
३३४९१. जिणें	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
३३४९२. जिणें	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
३३४९३. जिणें	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
३३४९४. जिणें	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
३३४९५. जिणें	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
३३४९६. जिणेंही	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
३३४९७. जिणेची	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
३३४९८. जिणेया	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
३३४९९. जिणेयाचेनि	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
३३५००. जिणोनि	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
३३५०१. जिणोनि	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
३३५०२. जिणोनि	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
३३५०३. जिणोनि	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
३३५०४. जिणोनि	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
३३५०५. जिणौनि	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
३३५०६. जिणौनि	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
३३५०७. जिणौनि	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१

३३५०८. जित	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
३३५०९. जितया	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
३३५१०. जितया	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
३३५११. जिता	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
३३५१२. जितांचि	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
३३५१३. जिताणें	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
३३५१४. जिताणें	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
३३५१५. जिती	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
३३५१६. जिती	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
३३५१७. जिती	बुद्धीचिया जिभा । बोलाचा न चाखतां गाभा । अक्षरांचियाचि भांबा । इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
३३५१८. जिती	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
३३५१९. जिती	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
३३५२०. जिती	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
३३५२१. जिती	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
३३५२२. जिती	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
३३५२३. जितुके	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
३३५२४. जितुकें	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
३३५२५. जितुकें	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
३३५२६. जितुकें	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
३३५२७. जितेंद्रियासीचि	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
३३५२८. जितेंद्रियु	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
३३५२९. जितेनि	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
३३५३०. जिभा	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
३३५३१. जिभा	बुद्धीचिया जिभा । बोलाचा न चाखतां गाभा । अक्षरांचियाचि भांबा । इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
३३५३२. जिभा	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
३३५३३. जिभा	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
३३५३४. जिभा	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८

३३५३५. जिभांचा	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
३३५३६. जिभे	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
३३५३७. जिभे	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
३३५३८. जिभे	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
३३५३९. जिभे	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
३३५४०. जिभेचा	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
३३५४१. जिभेचां	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
३३५४२. जिभेपासीं	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
३३५४३. जिभेलागीं	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
३३५४४. जिया	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
३३५४५. जिया	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
३३५४६. जिया	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
३३५४७. जिया	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
३३५४८. जिया	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
३३५४९. जिया	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
३३५५०. जिया	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
३३५५१. जिया	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
३३५५२. जिया	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
३३५५३. जिया	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
३३५५४. जिया	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
३३५५५. जिया	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
३३५५६. जिया	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
३३५५७. जिया	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
३३५५८. जिया	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
३३५५९. जिया	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
३३५६०. जिया	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
३३५६१. जिया	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५

३३५६२. जिया	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दु:खें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
३३५६३. जिया	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
३३५६४. जिया	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
३३५६५. जिया	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजु:सामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
३३५६६. जिया	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
३३५६७. जिया	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
३३५६८. जिया	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
३३५६९. जिया	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
३३५७०. जिया	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
३३५७१. जिया	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६
३३५७२. जिया	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
३३५७३. जिया	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
३३५७४. जिया	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
३३५७५. जिया	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
३३५७६. जिया	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
३३५७७. जियापरी	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
३३५७८. जियापरी	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
३३५७९. जियापरी	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
३३५८०. जियापरी	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
३३५८१. जियापरी	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
३३५८२. जियापरी	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
३३५८३. जियापरी	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
३३५८४. जियापरी	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
३३५८५. जियापरी	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
३३५८६. जियापरी	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
३३५८७. जियापरी	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
३३५८८. जियापरी	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०

३३५८९. जियापरी	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
३३५९०. जियापरी	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
३३५९१. जियापरी	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
३३५९२. जियापरी	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
३३५९३. जियापरी	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
३३५९४. जियापरी	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
३३५९५. जियापरी	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
३३५९६. जियापरी	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
३३५९७. जियापरी	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहें तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
३३५९८. जियापरी	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
३३५९९. जियापरी	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्मै ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
३३६००. जियापरी	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
३३६०१. जियापरी	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
३३६०२. जियापरी	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
३३६०३. जियाला	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
३३६०४. जियाली	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
३३६०५. जियाली	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
३३६०६. जियाले	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
३३६०७. जियालें	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
३३६०८. जियालें	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
३३६०९. जियालें	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
३३६१०. जियालें	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
३३६११. जियालें	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
३३६१२. जियालें	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
३३६१३. जियालें	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
३३६१४. जियालें	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
३३६१५. जियालें	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८

३३६१६. जियालें	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
३३६१७. जियालेंही	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
३३६१८. जियालेपण	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
३३६१९. जियालेपणें	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
३३६२०. जियालों	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
३३६२१. जियावया	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
३३६२२. जियावया	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
३३६२३. जियावयालागीं	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
३३६२४. जियावें	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
३३६२५. जियावें	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
३३६२६. जियावें	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
३३६२७. जियावें	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
३३६२८. जिये	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
३३६२९. जिये	तैसी दुर्लभ जे सद्बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
३३६३०. जिये	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
३३६३१. जिये	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
३३६३२. जिये	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
३३६३३. जिये	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
३३६३४. जिये	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
३३६३५. जिये	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
३३६३६. जिये	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
३३६३७. जिये	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
३३६३८. जिये	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
३३६३९. जिये	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
३३६४०. जिये	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
३३६४१. जिये	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सर्वेचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
३३६४२. जिये	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३

३३६४३. जिये	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
३३६४४. जिये	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
३३६४५. जिये	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
३३६४६. जिये	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोहा रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
३३६४७. जिये	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
३३६४८. जिये	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
३३६४९. जिये	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
३३६५०. जिये	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
३३६५१. जिये	लोकपाळरांगेचे । राउत जिये पदींचे । उच्चै:श्रवा खांचे । खोलणिये	ज्ञाने.९.२०.३२६
३३६५२. जिये	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
३३६५३. जिये	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
३३६५४. जिये	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दु:ख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
३३६५५. जिये	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
३३६५६. जिये	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
३३६५७. जिये	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
३३६५८. जिये	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
३३६५९. जिये	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
३३६६०. जिये	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
३३६६१. जिये	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
३३६६२. जिये	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
३३६६३. जिये	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
३३६६४. जिये	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
३३६६५. जिये	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
३३६६६. जिये	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
३३६६७. जिये	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
३३६६८. जिये	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
३३६६९. जिये	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३

३३६७०. जिये	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
३३६७१. जिये	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
३३६७२. जिये	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
३३६७३. जिये	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
३३६७४. जिये	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
३३६७५. जिये	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
३३६७६. जिये	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
३३६७७. जिये	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
३३६७८. जिये	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
३३६७९. जिये	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
३३६८०. जिये	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
३३६८१. जिये	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
३३६८२. जिये	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
३३६८३. जिये	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
३३६८४. जिये	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
३३६८५. जिये	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
३३६८६. जिये	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
३३६८७. जिये	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
३३६८८. जिये	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
३३६८९. जिये	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
३३६९०. जिये	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
३३६९१. जिये	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
३३६९२. जिये	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
३३६९३. जिये	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
३३६९४. जिये	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
३३६९५. जिये	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
३३६९६. जिये	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०

३३६९७. जिये	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
३३६९८. जिये	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे नि:संदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
३३६९९. जिये	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
३३७००. जिये	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
३३७०१. जिये	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
३३७०२. जिये	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
३३७०३. जिये	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
३३७०४. जिये	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
३३७०५. जिये	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
३३७०६. जिये	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
३३७०७. जिये	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
३३७०८. जियें	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
३३७०९. जियें	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
३३७१०. जियें	तैसीं शुभाशुभें कर्मे । जियें निफजती प्रकृतिधर्मे । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
३३७११. जियें	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
३३७१२. जियें	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
३३७१३. जियें	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
३३७१४. जियें	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
३३७१५. जियें	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
३३७१६. जियें	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
३३७१७. जियें	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
३३७१८. जियें	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
३३७१९. जियें	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
३३७२०. जियें	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
३३७२१. जियें	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्में अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
३३७२२. जियें	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करितााति अझुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
३३७२३. जियें	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४

३३७२४. जियें	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
३३७२५. जियें	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
३३७२६. जियें	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्मे । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
३३७२७. जियें	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
३३७२८. जियें	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
३३७२९. जियें	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
३३७३०. जियें	अगा सुखदु:खाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
३३७३१. जियें	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
३३७३२. जियें	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
३३७३३. जियें	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
३३७३४. जियें	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
३३७३५. जियें	आंगेंचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
३३७३६. जियें	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
३३७३७. जियें	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
३३७३८. जियें	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
३३७३९. जियें	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
३३७४०. जियें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्मे जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
३३७४१. जियें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्मे जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
३३७४२. जियें	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदु:खें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
३३७४३. जियें	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्मे जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
३३७४४. जियें	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
३३७४५. जियें	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
३३७४६. जियें	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
३३७४७. जियें	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
३३७४८. जियें	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
३३७४९. जियेचियां	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
३३७५०. जियेचिये	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१

३३७५१. जियेचिये	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
३३७५२. जियेचिये	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
३३७५३. जियेचेनि	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
३३७५४. जियेचेनि	मनबुद्ध्यादि आघवीं । जियेचेनि टवटवी । प्रकृतिवनमाधवी । सदांचि जे	ज्ञाने.१३.५-६.१३६
३३७५५. जियेतियेकडे	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
३३७५६. जियेतें	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
३३७५७. जियेतें	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणें	ज्ञाने.१३.४.३५
३३७५८. जियेतें	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
३३७५९. जिरऊनियां	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३
३३७६०. जिरतां	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
३३७६१. जिरती	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
३३७६२. जिरती	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
३३७६३. जिरवी	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
३३७६४. जिरवी	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
३३७६५. जिरवी	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
३३७६६. जिराली	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
३३७६७. जिराली	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
३३७६८. जिरालीं	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
३३७६९. जिरालें	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
३३७७०. जिरूनि	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
३३७७१. जिरे	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदु:ख	ज्ञाने.१३.८.५३८
३३७७२. जिरे	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
३३७७३. जिरे	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
३३७७४. जिरेल	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
३३७७५. जिरो	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाईं । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
३३७७६. जिरों	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
३३७७७. जिरोनि	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६

३३७७८. जिरोनि	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
३३७७९. जिरौनि	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
३३७८०. जिवंत	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
३३७८१. जिवाआंतु	ऐसा अर्जुन दु:खें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
३३७८२. जिवाआंतुली	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
३३७८३. जिवाचा	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
३३७८४. जिवाचिये	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
३३७८५. जिवाचिये	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
३३७८६. जिवाचेंचि	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
३३७८७. जिवाचेंचि	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
३३७८८. जिवाचेनि	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
३३७८९. जिवातें	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
३३७९०. जिवीं	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
३३७९१. जिवीं	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
३३७९२. जिवु	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
३३७९३. जिव्हा	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
३३७९४. जिव्हा	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
३३७९५. जिव्हांचा	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
३३७९६. जिव्हाग्रीं	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
३३७९७. जिव्हादंशु	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
३३७९८. जिव्हार	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
३३७९९. जिव्हार	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिति केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
३३८००. जिव्हार	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
३३८०१. जिव्हार	कानीं लागतां महुर । अर्थें विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
३३८०२. जिव्हार	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
३३८०३. जिव्हारीं	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
३३८०४. जिव्हारीं	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४

३३८०५. जिव्हारीं	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
३३८०६. जिव्हारीं	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
३३८०७. जिव्हारींची	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
३३८०८. जिव्हारींचें	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
३३८०९. जिव्हारें	अंतौरियां कुमरें । सांडोनियां भांडारें । शस्त्राग्रीं जिव्हारें । आरोपुनी	ज्ञाने.१.३२-३३.२२०
३३८१०. जिव्हालंपट	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
३३८११. जिव्हाळा	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
३३८१२. जिव्हाळा	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
३३८१३. जिव्हाळा	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
३३८१४. जिव्हाळा	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
३३८१५. जिव्हाळा	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
३३८१६. जिव्हाळा	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
३३८१७. जिव्हाळा	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
३३८१८. जिव्हाळा	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
३३८१९. जिव्हाळा	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
३३८२०. जिव्हाळा	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
३३८२१. जिव्हाळा	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
३३८२२. जिव्हे	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
३३८२३. जिव्हे	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
३३८२४. जिव्हेचा	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
३३८२५. जिव्हेतें	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
३३८२६. जिव्हेसि	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
३३८२७. जिहीं	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
३३८२८. जिहीं	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
३३८२९. जिहीं	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
३३८३०. जिहीं	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
३३८३१. जिहीं	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८

३३८३२. जिहीं	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
३३८३३. जिहीं	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
३३८३४. जिहीं	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
३३८३५. जिहीं	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
३३८३६. जिहीं	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदु:ख	ज्ञाने.५.२२.१२६
३३८३७. जिहीं	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
३३८३८. जिहीं	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
३३८३९. जिहीं	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
३३८४०. जिहीं	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
३३८४१. जिहीं	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एर्थीची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
३३८४२. जिहीं	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
३३८४३. जिहीं	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
३३८४४. जिहीं	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
३३८४५. जिहीं	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
३३८४६. जिहीं	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
३३८४७. जिहीं	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
३३८४८. जिहीं	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
३३८४९. जिहीं	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
३३८५०. जिहीं	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
३३८५१. जिहीं	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
३३८५२. जिहीं	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
३३८५३. जिहीं	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
३३८५४. जिहीं	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
३३८५५. जिहीं	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
३३८५६. जिहीं	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
३३८५७. जिहीं	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
३३८५८. जिहीं	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०

३३८५९. जिहीं	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
३३८६०. जिहीं	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
३३८६१. जिहीं	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
३३८६२. जिहीं	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
३३८६३. जिहीं	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
३३८६४. जिहीं	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
३३८६५. जिहीं	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
३३८६६. जिहीं	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
३३८६७. जिहीं	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
३३८६८. जिहीं	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
३३८६९. जिहीं	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
३३८७०. जिहीं	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गीं धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
३३८७१. जिहीं	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
३३८७२. जिहीं	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
३३८७३. जिहीं	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
३३८७४. जिहीं	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
३३८७५. जिहीं	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
३३८७६. जिहीं	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
३३८७७. जी	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
३३८७८. जी	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२
३३८७९. जी	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
३३८८०. जी	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
३३८८१. जी	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
३३८८२. जी	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
३३८८३. जी	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
३३८८४. जी	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
३३८८५. जी	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१

३३८८६. जी	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
३३८८७. जी	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
३३८८८. जी	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
३३८८९. जी	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
३३८९०. जी	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
३३८९१. जी	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
३३८९२. जी	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
३३८९३. जी	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
३३८९४. जी	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
३३८९५. जी	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
३३८९६. जी	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
३३८९७. जी	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
३३८९८. जी	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
३३८९९. जी	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
३३९००. जी	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
३३९०१. जी	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
३३९०२. जी	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
३३९०३. जी	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
३३९०४. जी	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
३३९०५. जी	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
३३९०६. जी	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
३३९०७. जी	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
३३९०८. जी	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
३३९०९. जी	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
३३९१०. जी	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
३३९११. जी	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
३३९१२. जी	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०

३३९१३. जी	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली बोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
३३९१४. जी	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
३३९१५. जी	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
३३९१६. जी	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
३३९१७. जी	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
३३९१८. जी	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
३३९१९. जी	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
३३९२०. जी	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
३३९२१. जी	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
३३९२२. जी	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
३३९२३. जी	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
३३९२४. जी	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
३३९२५. जी	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
३३९२६. जी	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
३३९२७. जी	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
३३९२८. जी	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
३३९२९. जी	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
३३९३०. जी	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
३३९३१. जी	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
३३९३२. जी	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
३३९३३. जी	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
३३९३४. जी	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
३३९३५. जी	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
३३९३६. जी	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
३३९३७. जी	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
३३९३८. जी	जी सहस्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
३३९३९. जी	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०

३३९४०. जी	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
३३९४१. जी	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
३३९४२. जी	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
३३९४३. जी	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
३३९४४. जी	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हे त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
३३९४५. जी	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
३३९४६. जी	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
३३९४७. जी	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
३३९४८. जी	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
३३९४९. जी	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
३३९५०. जी	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
३३९५१. जी	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्हीं	ज्ञाने.११.२२.३३२
३३९५२. जी	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
३३९५३. जी	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
३३९५४. जी	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
३३९५५. जी	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
३३९५६. जी	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
३३९५७. जी	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
३३९५८. जी	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
३३९५९. जी	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
३३९६०. जी	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
३३९६१. जी	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
३३९६२. जी	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
३३९६३. जी	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
३३९६४. जी	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
३३९६५. जी	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
३३९६६. जी	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९

३३९६७. जी	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
३३९६८. जी	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
३३९६९. जी	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
३३९७०. जी	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
३३९७१. जी	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
३३९७२. जी	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
३३९७३. जी	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
३३९७४. जी	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
३३९७५. जी	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
३३९७६. जी	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
३३९७७. जी	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
३३९७८. जी	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
३३९७९. जी	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
३३९८०. जी	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
३३९८१. जी	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
३३९८२. जी	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
३३९८३. जी	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
३३९८४. जी	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
३३९८५. जी	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
३३९८६. जी	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
३३९८७. जी	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
३३९८८. जी	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
३३९८९. जी	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
३३९९०. जी	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
३३९९१. जी	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
३३९९२. जी	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
३३९९३. जी	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२

३३९९४. जी	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
३३९९५. जी	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
३३९९६. जी	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
३३९९७. जी	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
३३९९८. जी	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
३३९९९. जी	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
३४०००. जी	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
३४००१. जी	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
३४००२. जी	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
३४००३. जी	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
३४००४. जी	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
३४००५. जी	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
३४००६. जी	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
३४००७. जी	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
३४००८. जी	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
३४००९. जी	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
३४०१०. जी	आइकें गा आर्तबंधू । निरंतरकारुण्यसिंधू । विशदविद्यावधू- । वल्लभा जी	ज्ञाने.१४.३
३४०११. जी	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
३४०१२. जी	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
३४०१३. जी	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
३४०१४. जी	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
३४०१५. जी	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
३४०१६. जी	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
३४०१७. जी	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
३४०१८. जी	जी अवलोकिलिया मातें । उन्मेषसागरीं भरितें । वोसंडेल स्फूर्तीतें । रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
३४०१९. जी	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
३४०२०. जी	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०

३४०२१. जी	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
३४०२२. जी	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
३४०२३. जी	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
३४०२४. जी	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
३४०२५. जी	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
३४०२६. जी	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
३४०२७. जी	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
३४०२८. जी	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
३४०२९. जी	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
३४०३०. जी	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
३४०३१. जी	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
३४०३२. जी	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
३४०३३. जी	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
३४०३४. जी	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
३४०३५. जी	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
३४०३६. जी	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
३४०३७. जी	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
३४०३८. जी	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
३४०३९. जी	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
३४०४०. जी	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
३४०४१. जी	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
३४०४२. जी	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
३४०४३. जी	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
३४०४४. जी	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
३४०४५. जी	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
३४०४६. जी	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
३४०४७. जी	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७

३४०४८. जी	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
३४०४९. जी	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
३४०५०. जी	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
३४०५१. जी	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
३४०५२. जी	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
३४०५३. जी	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
३४०५४. जी	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
३४०५५. जी	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
३४०५६. जी	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
३४०५७. जी	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
३४०५८. जी	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
३४०५९. जी	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
३४०६०. जी	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
३४०६१. जी	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
३४०६२. जी	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
३४०६३. जी	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
३४०६४. जी	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
३४०६५. जी	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
३४०६६. जी	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
३४०६७. जी	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
३४०६८. जी	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
३४०६९. जी	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
३४०७०. जी	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००
३४०७१. जीं	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
३४०७२. जीं	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
३४०७३. जीं	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
३४०७४. जीं	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९

३४०७५. जीजे	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दुःख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
३४०७६. जीजे	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
३४०७७. जीजें	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुन्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
३४०७८. जीत	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
३४०७९. जीत	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
३४०८०. जीतु	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
३४०८१. जीतु	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
३४०८२. जीतु	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
३४०८३. जीभ	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
३४०८४. जीभ	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
३४०८५. जीभ	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
३४०८६. जीभचि	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
३४०८७. जीभचि	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
३४०८८. जीभचि	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
३४०८९. जीभेचे	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
३४०९०. जीर्ण	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
३४०९१. जीर्णु	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
३४०९२. जीर्णोद्धारु	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
३४०९३. जीर्णोद्धारु	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
३४०९४. जीर्णोद्धारु	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
३४०९५. जीव	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
३४०९६. जीव	आणि दुःखयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
३४०९७. जीव	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
३४०९८. जीव	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
३४०९९. जीव	सविवेकमतिपाटव । तेचि मंत्रविद्यागौरव । शांति स्रुक्स्रुव । जीव यज्वा	ज्ञाने.९.१५.२४२
३४१००. जीव	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
३४१०१. जीव	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३

३४१०२. जीव	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
३४१०३. जीव	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
३४१०४. जीव	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
३४१०५. जीव	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
३४१०६. जीव	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
३४१०७. जीव	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
३४१०८. जीव	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
३४१०९. जीव	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
३४११०. जीव	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
३४१११. जीव	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
३४११२. जीव	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
३४११३. जीव	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
३४११४. जीव	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
३४११५. जीव	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
३४११६. जीव	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
३४११७. जीव	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
३४११८. जीव	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
३४११९. जीव	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
३४१२०. जीव	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
३४१२१. जीव	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
३४१२२. जीव	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७
३४१२३. जीव-	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
३४१२४. जीव-	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
३४१२५. जीवकणु	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
३४१२६. जीवकळेची	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
३४१२७. जीवकार्यकारण	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
३४१२८. जीवगणेंद्रा	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१

३४१२९. जीवगत	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
३४१३०. जीवग्रंथी	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
३४१३१. जीवग्रामा-	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
३४१३२. जीवघातु	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
३४१३३. जीवचि	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
३४१३४. जीवचि	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
३४१३५. जीवचि	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
३४१३६. जीवचैतन्य	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
३४१३७. जीवत्व	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
३४१३८. जीवत्व	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
३४१३९. जीवत्वदुर्गीं	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
३४१४०. जीवत्वें	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
३४१४१. जीवत्वेंचि	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
३४१४२. जीवदशा	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
३४१४३. जीवदशा	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
३४१४४. जीवदशा	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
३४१४५. जीवदशाधूप	काळशुद्धी त्रिकाळीं । जीवदशाधूप जाळी । ज्ञानदीपें वोंवाळी । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.३८८
३४१४६. जीवदशे	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
३४१४७. जीवदेहींचीं	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
३४१४८. जीवधर्महीनु	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
३४१४९. जीवन	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
३४१५०. जीवन	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
३४१५१. जीवन	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
३४१५२. जीवन	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
३४१५३. जीवनचि	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
३४१५४. जीवनही	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
३४१५५. जीवनही	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४

३४१५६. जीवनहेतु	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
३४१५७. जीवनासारिखें	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
३४१५८. जीवनीं	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
३४१५९. जीवनीं	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
३४१६०. जीवनृपाचे	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणे । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
३४१६१. जीवनें	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
३४१६२. जीवनें	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
३४१६३. जीवनें	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
३४१६४. जीवनोपावो	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
३४१६५. जीवपंचानना	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
३४१६६. जीवपक्षी	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
३४१६७. जीवपणाचें	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दु:ख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
३४१६८. जीवपणें	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
३४१६९. जीवपरमात्मसंगमा	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
३४१७०. जीवफेन	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
३४१७१. जीवबुद्धि	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
३४१७२. जीवबुद्धी	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
३४१७३. जीवभंवरातें	वेद्योदकाचां सरोवरीं । फांकतां विषयकल्हारीं । इंद्रियषट्पदा चारी । जीवभंवरातें	ज्ञाने.१८.६१.१३०१
३४१७४. जीवभावाचिये	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
३४१७५. जीवभृंगाचां	प्रवृत्तिकर्णाचां चाळीं । उठिला मदगंधानिळीं । पूजीजसी नीलोत्पळीं । जीवभृंगाचां	ज्ञाने.१७.६
३४१७६. जीवमहदादींचें	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
३४१७७. जीवमात्रां	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
३४१७८. जीवमृगें	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
३४१७९. जीवराशीं	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
३४१८०. जीवरूपा	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
३४१८१. जीवलोकशब्दा	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
३४१८२. जीवलोकीं	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५

३४१८३. जीवलोकीं	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
३४१८४. जीवलोकु	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
३४१८५. जीववधें	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०
३४१८६. जीववित	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
३४१८७. जीववित	तेवीं जडातें जीववित । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
३४१८८. जीववित	हे स्वहितातें निववित । परिणामातें जीववित । सुखाची वाहवित । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
३४१८९. जीववितें	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
३४१९०. जीववितें	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
३४१९१. जीववी	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
३४१९२. जीवशाखीं	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
३४१९३. जीवसरें	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
३४१९४. जीवसूत्र	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३
३४१९५. जीवसूर्यबिंबाचे	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
३४१९६. जीवसृष्टि	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
३४१९७. जीवा	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
३४१९८. जीवा	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
३४१९९. जीवा	हे स्वहितातें निववित । परिणामातें जीववित । सुखाची वाहवित । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
३४२००. जीवा	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
३४२०१. जीवा	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
३४२०२. जीवा	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
३४२०३. जीवा	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
३४२०४. जीवा	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
३४२०५. जीवा	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला ळळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
३४२०६. जीवा	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
३४२०७. जीवा	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
३४२०८. जीवा	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
३४२०९. जीवा	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९

३४२१०. जीवा	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
३४२११. जीवा	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
३४२१२. जीवा	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वादु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
३४२१३. जीवा	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
३४२१४. जीवा	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
३४२१५. जीवा	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदुःखेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
३४२१६. जीवा	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
३४२१७. जीवा	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
३४२१८. जीवा	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
३४२१९. जीवा	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
३४२२०. जीवा	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
३४२२१. जीवा	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
३४२२२. जीवां	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
३४२२३. जीवां	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
३४२२४. जीवां	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
३४२२५. जीवां	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षीं अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
३४२२६. जीवां	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
३४२२७. जीवां	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
३४२२८. जीवां	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
३४२२९. जीवां	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
३४२३०. जीवां	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
३४२३१. जीवां	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
३४२३२. जीवां-	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
३४२३३. जीवां	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
३४२३४. जीवांचा	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
३४२३५. जीवांचिया	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
३४२३६. जीवांचिया	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७

३४२३७. जीवांची	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
३४२३८. जीवांसि	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
३४२३९. जीवांसि	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
३४२४०. जीवाआत्मया	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
३४२४१. जीवाकरवीं	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
३४२४२. जीवाकारणें	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
३४२४३. जीवाकारीं	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
३४२४४. जीवाचा	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
३४२४५. जीवाचां	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
३४२४६. जीवाचिया	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
३४२४७. जीवाचिया	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
३४२४८. जीवाचिये	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
३४२४९. जीवाचिये	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
३४२५०. जीवाचिये	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
३४२५१. जीवाची	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
३४२५२. जीवाची	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
३४२५३. जीवाची	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
३४२५४. जीवाचें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
३४२५५. जीवाचें	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
३४२५६. जीवाचें	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
३४२५७. जीवाचें	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
३४२५८. जीवाचेंचि	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
३४२५९. जीवाचेनि	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
३४२६०. जीवाचेनि	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
३४२६१. जीवातळीं	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
३४२६२. जीवातें	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
३४२६३. जीवातें	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३

३४२६४. जीवातें	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
३४२६५. जीवात्मभाव	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
३४२६६. जीवापैलीकडिली	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
३४२६७. जीवामाजीं	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
३४२६८. जीवामाजीं	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
३४२६९. जीवासमोर	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
३४२७०. जीवासि	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
३४२७१. जीवासि	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
३४२७२. जीवासि	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
३४२७३. जीवासी	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
३४२७४. जीवासीं	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
३४२७५. जीवाहूनि	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
३४२७६. जीविकें	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
३४२७७. जीवित	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
३४२७८. जीवित	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
३४२७९. जीवित	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
३४२८०. जीवित	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
३४२८१. जीवित	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
३४२८२. जीवित	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
३४२८३. जीवित	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
३४२८४. जीवित	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
३४२८५. जीवित	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
३४२८६. जीवित	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
३४२८७. जीवित	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
३४२८८. जीवित	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
३४२८९. जीवित	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
३४२९०. जीवित	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६

३४२९१. जीवितही	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
३४२९२. जीवितही	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
३४२९३. जीवितही	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
३४२९४. जीविता	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
३४२९५. जीविता	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
३४२९६. जीविता	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
३४२९७. जीविता	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
३४२९८. जीविता	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
३४२९९. जीविता	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
३४३००. जीविता	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
३४३०१. जीविता	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
३४३०२. जीविता	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
३४३०३. जीविता	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
३४३०४. जीविता	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
३४३०५. जीविता	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
३४३०६. जीविताचा	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
३४३०७. जीविताची	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
३४३०८. जीविताची	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
३४३०९. जीविताची	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
३४३१०. जीविताची	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
३४३११. जीविताचे	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
३४३१२. जीविताचें	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
३४३१३. जीविताचें	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीविताचें	ज्ञाने.१३.७.४४१
३४३१४. जीविताचेनि	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
३४३१५. जीविताचेनि	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
३४३१६. जीवितान्तु	तो धृतराष्ट्रराया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
३४३१७. जीवितावधि	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५

३४३१८. जीवितावधी	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
३४३१९. जीवितासि	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
३४३२०. जीवितासि	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
३४३२१. जीवितासी	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
३४३२२. जीवितें	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
३४३२३. जीवितें	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
३४३२४. जीवितें	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
३४३२५. जीवितेंसीं	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
३४३२६. जीवितेंसी	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
३४३२७. जीवितेंसी	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
३४३२८. जीवित्व	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
३४३२९. जीवित्व	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
३४३३०. जीवित्वाचां	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
३४३३१. जीवीं	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
३४३३२. जीवीं	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
३४३३३. जीवीं	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
३४३३४. जीवीं	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
३४३३५. जीवीं	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
३४३३६. जीवीं	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
३४३३७. जीवीं	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
३४३३८. जीवीं	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
३४३३९. जीवीं	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
३४३४०. जीवीं	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
३४३४१. जीवीं	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
३४३४२. जीवीं	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
३४३४३. जीवीं	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
३४३४४. जीवीं	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७

३४३४५. जीवीं	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
३४३४६. जीवीं	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
३४३४७. जीवीं	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
३४३४८. जीवीं	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
३४३४९. जीवीं	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
३४३५०. जीवीं	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
३४३५१. जीवीं	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
३४३५२. जीवीं	रुखाचा आवांका । जैसी बीजकणिका । जीवीं बांधे उदका । भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
३४३५३. जीवीं	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
३४३५४. जीवीं	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
३४३५५. जीवीं	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
३४३५६. जीवीं	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
३४३५७. जीवीं	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
३४३५८. जीवीं	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
३४३५९. जीवीं	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
३४३६०. जीवीं	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
३४३६१. जीवीं	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
३४३६२. जीवीं	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
३४३६३. जीवीं	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
३४३६४. जीवीं	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
३४३६५. जीवीं	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
३४३६६. जीवीं	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
३४३६७. जीवीं	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
३४३६८. जीवीं	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
३४३६९. जीवीं	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
३४३७०. जीवीं	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
३४३७१. जीवीं	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१

३४३७२. जीवीं	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
३४३७३. जीवीं	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
३४३७४. जीवींचा	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
३४३७५. जीवींचि	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
३४३७६. जीवींचिया	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थे कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
३४३७७. जीवींचिये	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
३४३७८. जीवींचें	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
३४३७९. जीवींचें	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
३४३८०. जीवींचें	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्ववसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
३४३८१. जीवु	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
३४३८२. जीवु	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
३४३८३. जीवु	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
३४३८४. जीवु	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
३४३८५. जीवु	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
३४३८६. जीवु	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
३४३८७. जीवु	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
३४३८८. जीवु	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
३४३८९. जीवु	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
३४३९०. जीवु	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
३४३९१. जीवु	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
३४३९२. जीवु	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
३४३९३. जीवु	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
३४३९४. जीवु	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
३४३९५. जीवु	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
३४३९६. जीवु	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
३४३९७. जीवु	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
३४३९८. जीवु	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५

३४३९९. जीवु	प्रकृति करी कर्मे । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
३४४००. जीवु	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
३४४०१. जीवु	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दु:ख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
३४४०२. जीवुही	आतांययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
३४४०३. जीवें	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
३४४०४. जीवें	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
३४४०५. जीवें	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
३४४०६. जीवें	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
३४४०७. जीवें	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्मे करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
३४४०८. जीवें	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
३४४०९. जीवें	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
३४४१०. जीवें	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
३४४११. जीवें	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
३४४१२. जीवें	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
३४४१३. जीवें	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
३४४१४. जीवें	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
३४४१५. जीवें	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
३४४१६. जीवें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
३४४१७. जीवें	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
३४४१८. जीवें	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
३४४१९. जीवें	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
३४४२०. जीवें	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
३४४२१. जीवें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
३४४२२. जीवें	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
३४४२३. जीवें	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
३४४२४. जीवें	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
३४४२५. जीवें	शरीरादि समस्त । मानिताति तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२

३४४२६. जीवें	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
३४४२७. जीवें	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
३४४२८. जीवें	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
३४४२९. जीवें	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
३४४३०. जीवें	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
३४४३१. जीवें	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
३४४३२. जीवें	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
३४४३३. जीवें	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
३४४३४. जीवें	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
३४४३५. जीवें	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
३४४३६. जीवें	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
३४४३७. जीवें	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
३४४३८. जीवें	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
३४४३९. जीवें	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
३४४४०. जीवें	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
३४४४१. जीवें	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
३४४४२. जीवें	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
३४४४३. जीवें	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
३४४४४. जीवें	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
३४४४५. जीवें	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
३४४४६. जीवेंप्राणें	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णें । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
३४४४७. जीवेंप्राणें	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
३४४४८. जीवेंभावें	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
३४४४९. जीवेंसाटीं	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
३४४५०. जीवेंसीं	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
३४४५१. जीवेंसी	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
३४४५२. जीवेंसी	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५

३४४५३. जीवेंसीं	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
३४४५४. जीवेशां	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
३४४५५. जीवो	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
३४४५६. जीवों	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
३४४५७. जीवों	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
३४४५८. जीहीं	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
३४४५९. जुंझ	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
३४४६०. जुंझ	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
३४४६१. जुंझ	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
३४४६२. जुंझ	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
३४४६३. जुंझणें	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
३४४६४. जुंझवावें	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । जुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
३४४६५. जुंझवील	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
३४४६६. जुंझवील	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
३४४६७. जुंझवील	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
३४४६८. जुंझसी	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
३४४६९. जुंझा	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
३४४७०. जुंझाचें	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
३४४७१. जुंझाचेनि	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
३४४७२. जुंझार	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
३४४७३. जुंझावया	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
३४४७४. जुंझावया	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
३४४७५. जुंझावें	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
३४४७६. जुंझे	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
३४४७७. जुंझें	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
३४४७८. जुंझें	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
३४४७९. जुंझें	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५

३४४८०. जुंझें	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
३४४८१. जुंतलिया	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
३४४८२. जुंपणें	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
३४४८३. जुंपिजे	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
३४४८४. जुंबाडें	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
३४४८५. जुंबाडें	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
३४४८६. जुंवारी	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
३४४८७. जुई	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
३४४८८. जुनाट	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
३४४८९. जुनीं	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
३४४९०. जुनें	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
३४४९१. जुवाराचें	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
३४४९२. जुवारी	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
३४४९३. जूं	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
३४४९४. जूं	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
३४४९५. जे	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
३४४९६. जे	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
३४४९७. जे	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
३४४९८. जे	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
३४४९९. जे	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
३४५००. जे	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
३४५०१. जे	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मीं निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
३४५०२. जे	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मीं निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
३४५०३. जे	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
३४५०४. जे	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
३४५०५. जे	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
३४५०६. जे	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४

३४५०७. जे	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
३४५०८. जे	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
३४५०९. जे	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
३४५१०. जे	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
३४५११. जे	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
३४५१२. जे	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
३४५१३. जे	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
३४५१४. जे	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
३४५१५. जे	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
३४५१६. जे	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
३४५१७. जे	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
३४५१८. जे	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
३४५१९. जे	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
३४५२०. जे	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
३४५२१. जे	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
३४५२२. जे	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
३४५२३. जे	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
३४५२४. जे	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
३४५२५. जे	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
३४५२६. जे	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
३४५२७. जे	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
३४५२८. जे	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
३४५२९. जे	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
३४५३०. जे	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
३४५३१. जे	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
३४५३२. जे	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
३४५३३. जे	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५

३४५३४. जे	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
३४५३५. जे	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
३४५३६. जे	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
३४५३७. जे	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
३४५३८. जे	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
३४५३९. जे	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
३४५४०. जे	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
३४५४१. जे	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
३४५४२. जे	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
३४५४३. जे	तैसी दुर्लभ जे सद्बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
३४५४४. जे	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
३४५४५. जे	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
३४५४६. जे	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
३४५४७. जे	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
३४५४८. जे	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
३४५४९. जे	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
३४५५०. जे	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
३४५५१. जे	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
३४५५२. जे	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
३४५५३. जे	हे ब्रह्मस्थिति नि:सीम । जे अनुभविता निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
३४५५४. जे	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
३४५५५. जे	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
३४५५६. जे	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
३४५५७. जे	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
३४५५८. जे	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
३४५५९. जे	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
३४५६०. जे	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०

३४५६१. जे	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
३४५६२. जे	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
३४५६३. जे	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
३४५६४. जे	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
३४५६५. जे	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
३४५६६. जे	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
३४५६७. जे	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
३४५६८. जे	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
३४५६९. जे	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
३४५७०. जे	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
३४५७१. जे	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
३४५७२. जे	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्मे व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
३४५७३. जे	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
३४५७४. जे	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
३४५७५. जे	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
३४५७६. जे	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
३४५७७. जे	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
३४५७८. जे	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
३४५७९. जे	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
३४५८०. जे	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
३४५८१. जे	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
३४५८२. जे	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
३४५८३. जे	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
३४५८४. जे	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
३४५८५. जे	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
३४५८६. जे	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
३४५८७. जे	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०

३४५८८. जे	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
३४५८९. जे	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
३४५९०. जे	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
३४५९१. जे	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
३४५९२. जे	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
३४५९३. जे	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
३४५९४. जे	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
३४५९५. जे	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
३४५९६. जे	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
३४५९७. जे	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
३४५९८. जे	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
३४५९९. जे	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्में तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८
३४६००. जे	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
३४६०१. जे	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
३४६०२. जे	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
३४६०३. जे	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
३४६०४. जे	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
३४६०५. जे	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
३४६०६. जे	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
३४६०७. जे	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
३४६०८. जे	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
३४६०९. जे	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
३४६१०. जे	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
३४६११. जे	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
३४६१२. जे	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
३४६१३. जे	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
३४६१४. जे	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४

३४६१५. जे	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
३४६१६. जे	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
३४६१७. जे	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
३४६१८. जे	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
३४६१९. जे	योगिये तोहि करिती । परी कर्में तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
३४६२०. जे	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
३४६२१. जे	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
३४६२२. जे	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
३४६२३. जे	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
३४६२४. जे	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
३४६२५. जे	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
३४६२६. जे	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला साावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
३४६२७. जे	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
३४६२८. जे	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
३४६२९. जे	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
३४६३०. जे	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
३४६३१. जे	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
३४६३२. जे	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
३४६३३. जे	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
३४६३४. जे	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
३४६३५. जे	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
३४६३६. जे	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
३४६३७. जे	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
३४६३८. जे	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
३४६३९. जे	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
३४६४०. जे	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
३४६४१. जे	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८

३४६४२. जे	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
३४६४३. जे	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
३४६४४. जे	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
३४६४५. जे	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
३४६४६. जे	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
३४६४७. जे	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
३४६४८. जे	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
३४६४९. जे	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
३४६५०. जे	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
३४६५१. जे	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
३४६५२. जे	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
३४६५३. जे	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
३४६५४. जे	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
३४६५५. जे	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
३४६५६. जे	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
३४६५७. जे	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
३४६५८. जे	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
३४६५९. जे	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
३४६६०. जे	अथवा ज्ञानाग्निहोत्री । जे परब्रह्मण्य श्रोत्री । महासुखक्षेत्रीं । आदिवंत	ज्ञाने.६.४२-४३.४४९
३४६६१. जे	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
३४६६२. जे	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
३४६६३. जे	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
३४६६४. जे	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
३४६६५. जे	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
३४६६६. जे	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
३४६६७. जे	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
३४६६८. जे	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८

३४६६९. जे	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
३४६७०. जे	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
३४६७१. जे	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
३४६७२. जे	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
३४६७३. जे	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
३४६७४. जे	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
३४६७५. जे	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
३४६७६. जे	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
३४६७७. जे	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
३४६७८. जे	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
३४६७९. जे	जे द्वेषाचां आवर्तीं दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
३४६८०. जे	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
३४६८१. जे	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
३४६८२. जे	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
३४६८३. जे	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
३४६८४. जे	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
३४६८५. जे	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
३४६८६. जे	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
३४६८७. जे	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
३४६८८. जे	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
३४६८९. जे	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
३४६९०. जे	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
३४६९१. जे	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
३४६९२. जे	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
३४६९३. जे	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
३४६९४. जे	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
३४६९५. जे	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३

३४६९६. जे	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
३४६९७. जे	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
३४६९८. जे	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
३४६९९. जे	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
३४७००. जे	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
३४७०१. जे	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
३४७०२. जे	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
३४७०३. जे	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
३४७०४. जे	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
३४७०५. जे	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
३४७०६. जे	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
३४७०७. जे	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
३४७०८. जे	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
३४७०९. जे	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
३४७१०. जे	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
३४७११. जे	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
३४७१२. जे	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
३४७१३. जे	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गींचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
३४७१४. जे	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
३४७१५. जे	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
३४७१६. जे	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
३४७१७. जे	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
३४७१८. जे	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
३४७१९. जे	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
३४७२०. जे	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
३४७२१. जे	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
३४७२२. जे	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२

३४७२३. जे	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
३४७२४. जे	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
३४७२५. जे	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
३४७२६. जे	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
३४७२७. जे	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
३४७२८. जे	ऐसें चराचरैकभाग्य । जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य । योगियांचें भोग्य । भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
३४७२९. जे	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
३४७३०. जे	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
३४७३१. जे	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
३४७३२. जे	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
३४७३३. जे	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
३४७३४. जे	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
३४७३५. जे	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
३४७३६. जे	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
३४७३७. जे	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
३४७३८. जे	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
३४७३९. जे	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
३४७४०. जे	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
३४७४१. जे	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
३४७४२. जे	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
३४७४३. जे	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
३४७४४. जे	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
३४७४५. जे	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
३४७४६. जे	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
३४७४७. जे	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
३४७४८. जे	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
३४७४९. जे	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२

३४७५०. जे	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
३४७५१. जे	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
३४७५२. जे	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
३४७५३. जे	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
३४७५४. जे	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
३४७५५. जे	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
३४७५६. जे	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
३४७५७. जे	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
३४७५८. जे	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
३४७५९. जे	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
३४७६०. जे	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
३४७६१. जे	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
३४७६२. जे	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
३४७६३. जे	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
३४७६४. जे	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
३४७६५. जे	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
३४७६६. जे	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
३४७६७. जे	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
३४७६८. जे	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
३४७६९. जे	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
३४७७०. जे	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
३४७७१. जे	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
३४७७२. जे	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
३४७७३. जे	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
३४७७४. जे	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
३४७७५. जे	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
३४७७६. जे	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३

३४७७७. जे	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
३४७७८. जे	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
३४७७९. जे	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
३४७८०. जे	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
३४७८१. जे	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
३४७८२. जे	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
३४७८३. जे	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
३४७८४. जे	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
३४७८५. जे	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
३४७८६. जे	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
३४७८७. जे	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
३४७८८. जे	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
३४७८९. जे	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
३४७९०. जे	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
३४७९१. जे	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
३४७९२. जे	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
३४७९३. जे	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
३४७९४. जे	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
३४७९५. जे	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
३४७९६. जे	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
३४७९७. जे	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
३४७९८. जे	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
३४७९९. जे	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
३४८००. जे	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
३४८०१. जे	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
३४८०२. जे	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
३४८०३. जे	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७

३४८०४. जे	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
३४८०५. जे	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघवियें	ज्ञाने.१०.३.८२
३४८०६. जे	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
३४८०७. जे	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
३४८०८. जे	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
३४८०९. जे	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
३४८१०. जे	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
३४८११. जे	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
३४८१२. जे	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
३४८१३. जे	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
३४८१४. जे	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
३४८१५. जे	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
३४८१६. जे	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
३४८१७. जे	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
३४८१८. जे	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
३४८१९. जे	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
३४८२०. जे	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
३४८२१. जे	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
३४८२२. जे	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
३४८२३. जे	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
३४८२४. जे	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
३४८२५. जे	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
३४८२६. जे	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमार्जी प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
३४८२७. जे	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
३४८२८. जे	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
३४८२९. जे	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
३४८३०. जे	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८

३४८३१. जे	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
३४८३२. जे	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
३४८३३. जे	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
३४८३४. जे	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
३४८३५. जे	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
३४८३६. जे	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
३४८३७. जे	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
३४८३८. जे	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
३४८३९. जे	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
३४८४०. जे	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
३४८४१. जे	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
३४८४२. जे	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
३४८४३. जे	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
३४८४४. जे	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
३४८४५. जे	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
३४८४६. जे	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
३४८४७. जे	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
३४८४८. जे	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
३४८४९. जे	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
३४८५०. जे	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
३४८५१. जे	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
३४८५२. जे	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
३४८५३. जे	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
३४८५४. जे	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
३४८५५. जे	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
३४८५६. जे	आणि दीपें कां सूर्ये प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
३४८५७. जे	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५

३४८५८. जे	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
३४८५९. जे	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
३४८६०. जे	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
३४८६१. जे	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
३४८६२. जे	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
३४८६३. जे	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
३४८६४. जे	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
३४८६५. जे	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
३४८६६. जे	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
३४८६७. जे	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
३४८६८. जे	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
३४८६९. जे	जयाचिये आंगींची दीप्ति येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
३४८७०. जे	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
३४८७१. जे	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
३४८७२. जे	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
३४८७३. जे	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
३४८७४. जे	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
३४८७५. जे	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
३४८७६. जे	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
३४८७७. जे	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
३४८७८. जे	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
३४८७९. जे	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
३४८८०. जे	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
३४८८१. जे	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
३४८८२. जे	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
३४८८३. जे	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
३४८८४. जे	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३

३४८८५. जे	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
३४८८६. जे	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
३४८८७. जे	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
३४८८८. जे	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
३४८८९. जे	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
३४८९०. जे	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
३४८९१. जे	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
३४८९२. जे	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
३४८९३. जे	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
३४८९४. जे	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
३४८९५. जे	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
३४८९६. जे	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगविताति निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
३४८९७. जे	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दुःखाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
३४८९८. जे	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
३४८९९. जे	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
३४९००. जे	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
३४९०१. जे	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
३४९०२. जे	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
३४९०३. जे	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
३४९०४. जे	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
३४९०५. जे	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
३४९०६. जे	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
३४९०७. जे	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
३४९०८. जे	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
३४९०९. जे	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
३४९१०. जे	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
३४९११. जे	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१

३४९१२. जे	परि मातें परम करूनि । इये अर्थी प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
३४९१३. जे	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
३४९१४. जे	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
३४९१५. जे	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
३४९१६. जे	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
३४९१७. जे	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
३४९१८. जे	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणैं	ज्ञाने.१३.४.३५
३४९१९. जे	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
३४९२०. जे	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
३४९२१. जे	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
३४९२२. जे	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
३४९२३. जे	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
३४९२४. जे	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
३४९२५. जे	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
३४९२६. जे	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
३४९२७. जे	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
३४९२८. जे	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
३४९२९. जे	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
३४९३०. जे	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
३४९३१. जे	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
३४९३२. जे	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
३४९३३. जे	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
३४९३४. जे	मनबुद्ध्यादि आघवीं । जियेचेनि टवटवी । प्रकृतिवनमाधवी । सदांचि जे	ज्ञाने.१३.५-६.१३६
३४९३५. जे	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
३४९३६. जे	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
३४९३७. जे	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
३४९३८. जे	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४

३४९३९. जे	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
३४९४०. जे	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
३४९४१. जे	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
३४९४२. जे	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
३४९४३. जे	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
३४९४४. जे	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
३४९४५. जे	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
३४९४६. जे	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
३४९४७. जे	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
३४९४८. जे	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
३४९४९. जे	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
३४९५०. जे	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
३४९५१. जे	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
३४९५२. जे	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
३४९५३. जे	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
३४९५४. जे	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
३४९५५. जे	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
३४९५६. जे	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
३४९५७. जे	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
३४९५८. जे	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
३४९५९. जे	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
३४९६०. जे	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
३४९६१. जे	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
३४९६२. जे	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
३४९६३. जे	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
३४९६४. जे	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
३४९६५. जे	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४

३४९६६. जे	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
३४९६७. जे	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
३४९६८. जे	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
३४९६९. जे	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
३४९७०. जे	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
३४९७१. जे	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
३४९७२. जे	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
३४९७३. जे	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
३४९७४. जे	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
३४९७५. जे	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
३४९७६. जे	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
३४९७७. जे	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
३४९७८. जे	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
३४९७९. जे	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
३४९८०. जे	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
३४९८१. जे	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
३४९८२. जे	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिणु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
३४९८३. जे	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
३४९८४. जे	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
३४९८५. जे	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
३४९८६. जे	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
३४९८७. जे	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
३४९८८. जे	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
३४९८९. जे	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
३४९९०. जे	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंतःकरणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
३४९९१. जे	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
३४९९२. जे	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५

३४९९३. जे	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
३४९९४. जे	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
३४९९५. जे	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
३४९९६. जे	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
३४९९७. जे	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
३४९९८. जे	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
३४९९९. जे	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
३५०००. जे	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
३५००१. जे	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
३५००२. जे	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
३५००३. जे	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
३५००४. जे	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
३५००५. जे	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
३५००६. जे	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
३५००७. जे	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
३५००८. जे	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
३५००९. जे	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
३५०१०. जे	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
३५०११. जे	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
३५०१२. जे	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
३५०१३. जे	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
३५०१४. जे	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
३५०१५. जे	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
३५०१६. जे	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
३५०१७. जे	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
३५०१८. जे	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
३५०१९. जे	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०

३५०२०. जे	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
३५०२१. जे	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
३५०२२. जे	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
३५०२३. जे	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
३५०२४. जे	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
३५०२५. जे	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
३५०२६. जे	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
३५०२७. जे	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
३५०२८. जे	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
३५०२९. जे	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
३५०३०. जे	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
३५०३१. जे	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अर्धीचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
३५०३२. जे	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
३५०३३. जे	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
३५०३४. जे	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
३५०३५. जे	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
३५०३६. जे	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
३५०३७. जे	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
३५०३८. जे	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
३५०३९. जे	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
३५०४०. जे	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
३५०४१. जे	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
३५०४२. जे	तैसे सुखदुःखरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
३५०४३. जे	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
३५०४४. जे	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
३५०४५. जे	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
३५०४६. जे	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५

३५०४७. जे	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
३५०४८. जे	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्त्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
३५०४९. जे	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
३५०५०. जे	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
३५०५१. जे	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
३५०५२. जे	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
३५०५३. जे	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
३५०५४. जे	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
३५०५५. जे	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
३५०५६. जे	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
३५०५७. जे	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
३५०५८. जे	पैं विश्व घेऊनि गेला मागेंसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
३५०५९. जे	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
३५०६०. जे	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
३५०६१. जे	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
३५०६२. जे	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आलु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
३५०६३. जे	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
३५०६४. जे	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
३५०६५. जे	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
३५०६६. जे	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
३५०६७. जे	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजे । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
३५०६८. जे	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
३५०६९. जे	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
३५०७०. जे	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
३५०७१. जे	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
३५०७२. जे	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
३५०७३. जे	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२

३५०७४. जे	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
३५०७५. जे	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
३५०७६. जे	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
३५०७७. जे	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
३५०७८. जे	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
३५०७९. जे	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
३५०८०. जे	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
३५०८१. जे	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
३५०८२. जे	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
३५०८३. जे	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
३५०८४. जे	जे मुमुक्षुमार्गींची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
३५०८५. जे	जे मुमुक्षुमार्गींची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
३५०८६. जे	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
३५०८७. जे	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
३५०८८. जे	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
३५०८९. जे	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
३५०९०. जे	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
३५०९१. जे	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
३५०९२. जे	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
३५०९३. जे	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
३५०९४. जे	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
३५०९५. जे	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
३५०९६. जे	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
३५०९७. जे	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
३५०९८. जे	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
३५०९९. जे	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
३५१००. जे	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२

३५१०१. जे	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
३५१०२. जे	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
३५१०३. जे	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
३५१०४. जे	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
३५१०५. जे	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
३५१०६. जे	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
३५१०७. जे	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
३५१०८. जे	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
३५१०९. जे	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
३५११०. जे	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
३५१११. जे	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
३५११२. जे	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
३५११३. जे	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
३५११४. जे	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
३५११५. जे	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
३५११६. जे	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
३५११७. जे	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
३५११८. जे	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
३५११९. जे	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
३५१२०. जे	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
३५१२१. जे	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
३५१२२. जे	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
३५१२३. जे	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
३५१२४. जे	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
३५१२५. जे	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
३५१२६. जे	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
३५१२७. जे	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०

३५१२८. जे	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
३५१२९. जे	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
३५१३०. जे	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
३५१३१. जे	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
३५१३२. जे	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
३५१३३. जे	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
३५१३४. जे	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
३५१३५. जे	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
३५१३६. जे	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
३५१३७. जे	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
३५१३८. जे	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
३५१३९. जे	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
३५१४०. जे	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
३५१४१. जे	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
३५१४२. जे	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
३५१४३. जे	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
३५१४४. जे	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
३५१४५. जे	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
३५१४६. जे	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
३५१४७. जे	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
३५१४८. जे	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
३५१४९. जे	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
३५१५०. जे	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
३५१५१. जे	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
३५१५२. जे	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
३५१५३. जे	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
३५१५४. जे	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५

३५१५५. जे	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
३५१५६. जे	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
३५१५७. जे	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
३५१५८. जे	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
३५१५९. जे	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
३५१६०. जे	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
३५१६१. जे	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
३५१६२. जे	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
३५१६३. जे	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
३५१६४. जे	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
३५१६५. जे	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
३५१६६. जे	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
३५१६७. जे	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
३५१६८. जे	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
३५१६९. जे	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
३५१७०. जे	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
३५१७१. जे	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
३५१७२. जे	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
३५१७३. जे	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची निःसंदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
३५१७४. जे	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणें । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
३५१७५. जे	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
३५१७६. जे	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
३५१७७. जे	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
३५१७८. जे	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
३५१७९. जे	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
३५१८०. जे	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
३५१८१. जे	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८

३५१८२. जे	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
३५१८३. जे	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
३५१८४. जे	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
३५१८५. जे	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
३५१८६. जे	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
३५१८७. जे	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
३५१८८. जे	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
३५१८९. जे	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
३५१९०. जे	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
३५१९१. जे	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
३५१९२. जे	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
३५१९३. जे	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
३५१९४. जे	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
३५१९५. जे	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
३५१९६. जे	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
३५१९७. जे	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
३५१९८. जे	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
३५१९९. जे	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
३५२००. जे	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
३५२०१. जे	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
३५२०२. जे	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
३५२०३. जे	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
३५२०४. जे	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
३५२०५. जे	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
३५२०६. जे	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
३५२०७. जे	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
३५२०८. जे	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१

३५२०९. जे	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
३५२१०. जे	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
३५२११. जे	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
३५२१२. जे	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
३५२१३. जे	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
३५२१४. जे	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
३५२१५. जे	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
३५२१६. जे	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
३५२१७. जे	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
३५२१८. जे	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्में मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
३५२१९. जे	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
३५२२०. जे	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८
३५२२१. जे	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
३५२२२. जे	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
३५२२३. जे	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
३५२२४. जे	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
३५२२५. जे	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
३५२२६. जे	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
३५२२७. जे	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
३५२२८. जे	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
३५२२९. जे	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
३५२३०. जे	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
३५२३१. जे	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
३५२३२. जे	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
३५२३३. जे	जे हे श्रवणें पाठें अर्थे । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
३५२३४. जे	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
३५२३५. जे	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९

३५२३६. जे	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
३५२३७. जे	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
३५२३८. जे	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
३५२३९. जे	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
३५२४०. जे	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
३५२४१. जे	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
३५२४२. जे	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
३५२४३. जे	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
३५२४४. जे	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
३५२४५. जें	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
३५२४६. जें	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
३५२४७. जें	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
३५२४८. जें	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
३५२४९. जें	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
३५२५०. जें	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
३५२५१. जें	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
३५२५२. जें	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
३५२५३. जें	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
३५२५४. जें	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
३५२५५. जें	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
३५२५६. जें	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । झुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
३५२५७. जें	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
३५२५८. जें	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंतःकरण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
३५२५९. जें	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
३५२६०. जें	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
३५२६१. जें	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
३५२६२. जें	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७

३५२६३. जें	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
३५२६४. जें	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
३५२६५. जें	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
३५२६६. जें	ये-हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
३५२६७. जें	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
३५२६८. जें	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
३५२६९. जें	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
३५२७०. जें	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
३५२७१. जें	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदु:ख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
३५२७२. जें	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
३५२७३. जें	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
३५२७४. जें	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
३५२७५. जें	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
३५२७६. जें	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
३५२७७. जें	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
३५२७८. जें	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
३५२७९. जें	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
३५२८०. जें	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
३५२८१. जें	देखें संतासंतीं कर्मीं । हे जें सरिसेंपण मनोधर्मीं । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
३५२८२. जें	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
३५२८३. जें	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
३५२८४. जें	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
३५२८५. जें	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
३५२८६. जें	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
३५२८७. जें	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
३५२८८. जें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
३५२८९. जें	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५

३५२९०. जें	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
३५२९१. जें	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
३५२९२. जें	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
३५२९३. जें	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
३५२९४. जें	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
३५२९५. जें	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
३५२९६. जें	तेथ तुम्ही जें करूं म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
३५२९७. जें	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
३५२९८. जें	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
३५२९९. जें	म्हणोनि स्वधर्मे जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
३५३००. जें	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
३५३०१. जें	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
३५३०२. जें	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
३५३०३. जें	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
३५३०४. जें	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
३५३०५. जें	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
३५३०६. जें	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
३५३०७. जें	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
३५३०८. जें	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
३५३०९. जें	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
३५३१०. जें	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
३५३११. जें	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
३५३१२. जें	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
३५३१३. जें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
३५३१४. जें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
३५३१५. जें	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
३५३१६. जें	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२

३५३१७. जें	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
३५३१८. जें	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
३५३१९. जें	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
३५३२०. जें	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
३५३२१. जें	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
३५३२२. जें	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
३५३२३. जें	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
३५३२४. जें	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
३५३२५. जें	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
३५३२६. जें	जें हे हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
३५३२७. जें	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
३५३२८. जें	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
३५३२९. जें	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
३५३३०. जें	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
३५३३१. जें	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
३५३३२. जें	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
३५३३३. जें	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
३५३३४. जें	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
३५३३५. जें	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
३५३३६. जें	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
३५३३७. जें	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
३५३३८. जें	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
३५३३९. जें	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
३५३४०. जें	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
३५३४१. जें	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
३५३४२. जें	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
३५३४३. जें	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२

३५३४४. जें	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
३५३४५. जें	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
३५३४६. जें	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
३५३४७. जें	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
३५३४८. जें	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
३५३४९. जें	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
३५३५०. जें	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दु:ख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
३५३५१. जें	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
३५३५२. जें	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
३५३५३. जें	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
३५३५४. जें	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
३५३५५. जें	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
३५३५६. जें	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
३५३५७. जें	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
३५३५८. जें	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
३५३५९. जें	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
३५३६०. जें	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
३५३६१. जें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
३५३६२. जें	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
३५३६३. जें	तैसें गीतार्थांचे सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
३५३६४. जें	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
३५३६५. जें	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
३५३६६. जें	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
३५३६७. जें	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
३५३६८. जें	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
३५३६९. जें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
३५३७०. जें	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७

३५३७१. जें	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
३५३७२. जें	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
३५३७३. जें	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
३५३७४. जें	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
३५३७५. जें	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
३५३७६. जें	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
३५३७७. जें	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
३५३७८. जें	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
३५३७९. जें	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
३५३८०. जें	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
३५३८१. जें	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
३५३८२. जें	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
३५३८३. जें	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
३५३८४. जें	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
३५३८५. जें	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
३५३८६. जें	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
३५३८७. जें	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
३५३८८. जें	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
३५३८९. जें	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
३५३९०. जें	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
३५३९१. जें	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
३५३९२. जें	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
३५३९३. जें	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
३५३९४. जें	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
३५३९५. जें	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
३५३९६. जें	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
३५३९७. जें	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३

३५३९८. जें	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
३५३९९. जें	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
३५४००. जें	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
३५४०१. जें	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
३५४०२. जें	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येंसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
३५४०३. जें	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
३५४०४. जें	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
३५४०५. जें	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
३५४०६. जें	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
३५४०७. जें	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
३५४०८. जें	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
३५४०९. जें	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
३५४१०. जें	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
३५४११. जें	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
३५४१२. जें	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
३५४१३. जें	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
३५४१४. जें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
३५४१५. जें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
३५४१६. जें	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
३५४१७. जें	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
३५४१८. जें	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
३५४१९. जें	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
३५४२०. जें	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
३५४२१. जें	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
३५४२२. जें	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
३५४२३. जें	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
३५४२४. जें	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५

३५४२५. जें	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
३५४२६. जें	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
३५४२७. जें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
३५४२८. जें	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
३५४२९. जें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
३५४३०. जें	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
३५४३१. जें	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
३५४३२. जें	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
३५४३३. जें	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
३५४३४. जें	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
३५४३५. जें	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
३५४३६. जें	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
३५४३७. जें	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
३५४३८. जें	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
३५४३९. जें	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
३५४४०. जें	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
३५४४१. जें	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
३५४४२. जें	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
३५४४३. जें	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
३५४४४. जें	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
३५४४५. जें	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
३५४४६. जें	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
३५४४७. जें	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
३५४४८. जें	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
३५४४९. जें	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
३५४५०. जें	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
३५४५१. जें	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९

३५४५२. जें	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
३५४५३. जें	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
३५४५४. जें	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
३५४५५. जें	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
३५४५६. जें	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
३५४५७. जें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दुःखाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
३५४५८. जें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दुःखाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
३५४५९. जें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दुःखाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
३५४६०. जें	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
३५४६१. जें	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
३५४६२. जें	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
३५४६३. जें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
३५४६४. जें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
३५४६५. जें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
३५४६६. जें	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
३५४६७. जें	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
३५४६८. जें	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
३५४६९. जें	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
३५४७०. जें	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
३५४७१. जें	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
३५४७२. जें	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
३५४७३. जें	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
३५४७४. जें	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
३५४७५. जें	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
३५४७६. जें	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
३५४७७. जें	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
३५४७८. जें	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८

३५४७९. जें	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
३५४८०. जें	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
३५४८१. जें	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
३५४८२. जें	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
३५४८३. जें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
३५४८४. जें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
३५४८५. जें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
३५४८६. जें	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
३५४८७. जें	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
३५४८८. जें	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
३५४८९. जें	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
३५४९०. जें	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
३५४९१. जें	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
३५४९२. जें	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
३५४९३. जें	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
३५४९४. जें	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
३५४९५. जें	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
३५४९६. जें	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
३५४९७. जें	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
३५४९८. जें	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
३५४९९. जें	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
३५५००. जें	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
३५५०१. जें	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्मा निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
३५५०२. जें	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
३५५०३. जें	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
३५५०४. जें	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
३५५०५. जें	ऐसें चराचरैकभाग्य । जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य । योगियांचें भोग्य । भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८

३५५०६. जें	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
३५५०७. जें	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
३५५०८. जें	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
३५५०९. जें	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
३५५१०. जें	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
३५५११. जें	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
३५५१२. जें	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
३५५१३. जें	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
३५५१४. जें	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्कारे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
३५५१५. जें	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
३५५१६. जें	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
३५५१७. जें	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
३५५१८. जें	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
३५५१९. जें	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
३५५२०. जें	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
३५५२१. जें	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
३५५२२. जें	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
३५५२३. जें	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
३५५२४. जें	ना तरी जेथवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
३५५२५. जें	ना तरी जेथवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
३५५२६. जें	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
३५५२७. जें	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
३५५२८. जें	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
३५५२९. जें	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
३५५३०. जें	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
३५५३१. जें	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
३५५३२. जें	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९

३५५३३. जें	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
३५५३४. जें	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
३५५३५. जें	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
३५५३६. जें	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
३५५३७. जें	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
३५५३८. जें	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
३५५३९. जें	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
३५५४०. जें	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
३५५४१. जें	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
३५५४२. जें	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
३५५४३. जें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
३५५४४. जें	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
३५५४५. जें	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
३५५४६. जें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
३५५४७. जें	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
३५५४८. जें	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
३५५४९. जें	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
३५५५०. जें	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
३५५५१. जें	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
३५५५२. जें	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
३५५५३. जें	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
३५५५४. जें	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
३५५५५. जें	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
३५५५६. जें	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
३५५५७. जें	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
३५५५८. जें	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
३५५५९. जें	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६

३५५६०. जें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
३५५६१. जें	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
३५५६२. जें	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
३५५६३. जें	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
३५५६४. जें	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
३५५६५. जें	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
३५५६६. जें	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
३५५६७. जें	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
३५५६८. जें	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
३५५६९. जें	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
३५५७०. जें	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
३५५७१. जें	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
३५५७२. जें	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
३५५७३. जें	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
३५५७४. जें	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
३५५७५. जें	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काइ । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
३५५७६. जें	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
३५५७७. जें	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
३५५७८. जें	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
३५५७९. जें	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
३५५८०. जें	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
३५५८१. जें	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
३५५८२. जें	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
३५५८३. जें	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
३५५८४. जें	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंतःकरण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
३५५८५. जें	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
३५५८६. जें	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८

३५५८७. जें	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
३५५८८. जें	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
३५५८९. जें	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
३५५९०. जें	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
३५५९१. जें	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
३५५९२. जें	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
३५५९३. जें	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
३५५९४. जें	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
३५५९५. जें	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
३५५९६. जें	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
३५५९७. जें	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
३५५९८. जें	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
३५५९९. जें	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
३५६००. जें	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
३५६०१. जें	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
३५६०२. जें	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
३५६०३. जें	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
३५६०४. जें	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
३५६०५. जें	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
३५६०६. जें	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
३५६०७. जें	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
३५६०८. जें	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
३५६०९. जें	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
३५६१०. जें	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
३५६११. जें	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
३५६१२. जें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
३५६१३. जें	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६

३५६१४. जें	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
३५६१५. जें	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझ्यां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
३५६१६. जें	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझ्यां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
३५६१७. जें	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
३५६१८. जें	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
३५६१९. जें	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
३५६२०. जें	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
३५६२१. जें	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
३५६२२. जें	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
३५६२३. जें	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
३५६२४. जें	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
३५६२५. जें	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
३५६२६. जें	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
३५६२७. जें	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
३५६२८. जें	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
३५६२९. जें	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
३५६३०. जें	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
३५६३१. जें	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
३५६३२. जें	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
३५६३३. जें	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
३५६३४. जें	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
३५६३५. जें	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
३५६३६. जें	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
३५६३७. जें	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
३५६३८. जें	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
३५६३९. जें	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
३५६४०. जें	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१

३५६४१. जें	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
३५६४२. जें	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
३५६४३. जें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
३५६४४. जें	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
३५६४५. जें	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
३५६४६. जें	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
३५६४७. जें	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
३५६४८. जें	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
३५६४९. जें	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
३५६५०. जें	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
३५६५१. जें	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
३५६५२. जें	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
३५६५३. जें	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
३५६५४. जें	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
३५६५५. जें	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
३५६५६. जें	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
३५६५७. जें	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
३५६५८. जें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
३५६५९. जें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
३५६६०. जें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
३५६६१. जें	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
३५६६२. जें	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६
३५६६३. जें	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
३५६६४. जें	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
३५६६५. जें	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
३५६६६. जें	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
३५६६७. जें	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८

३५६६८. जें	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्ते जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
३५६६९. जें	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
३५६७०. जें	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
३५६७१. जें	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
३५६७२. जें	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
३५६७३. जें	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
३५६७४. जें	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
३५६७५. जें	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
३५६७६. जें	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
३५६७७. जें	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
३५६७८. जें	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
३५६७९. जें	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
३५६८०. जें	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
३५६८१. जें	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
३५६८२. जें	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
३५६८३. जें	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
३५६८४. जें	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
३५६८५. जें	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
३५६८६. जें	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
३५६८७. जें	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
३५६८८. जें	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
३५६८९. जें	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
३५६९०. जें	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
३५६९१. जें	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
३५६९२. जें	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
३५६९३. जें	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
३५६९४. जें	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०

३५६९५. जें	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
३५६९६. जें	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
३५६९७. जें	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
३५६९८. जें	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
३५६९९. जें	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
३५७००. जें	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
३५७०१. जें	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
३५७०२. जें	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
३५७०३. जें	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
३५७०४. जें	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
३५७०५. जें	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
३५७०६. जें	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
३५७०७. जें	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्मे । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
३५७०८. जें	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
३५७०९. जें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
३५७१०. जें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
३५७११. जें	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
३५७१२. जें	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
३५७१३. जें	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
३५७१४. जें	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
३५७१५. जें	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
३५७१६. जें	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
३५७१७. जें	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
३५७१८. जें	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
३५७१९. जें	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
३५७२०. जें	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
३५७२१. जें	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१

३५७२२. जें	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
३५७२३. जें	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
३५७२४. जें	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
३५७२५. जें	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
३५७२६. जें	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
३५७२७. जें	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
३५७२८. जें	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
३५७२९. जें	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
३५७३०. जें	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
३५७३१. जें	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४
३५७३२. जें	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
३५७३३. जें	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
३५७३४. जें	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
३५७३५. जें	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
३५७३६. जें	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
३५७३७. जें	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दुःखें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
३५७३८. जें	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
३५७३९. जें	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
३५७४०. जें	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
३५७४१. जें	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
३५७४२. जें	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
३५७४३. जें	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
३५७४४. जें	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
३५७४५. जें	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें निःसीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
३५७४६. जें	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
३५७४७. जें	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
३५७४८. जें	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६

३५७४९. जें	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
३५७५०. जें	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
३५७५१. जें	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
३५७५२. जें	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
३५७५३. जें	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
३५७५४. जें	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
३५७५५. जें	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
३५७५६. जें	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
३५७५७. जें	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
३५७५८. जें	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
३५७५९. जें	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
३५७६०. जें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
३५७६१. जें	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
३५७६२. जें	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
३५७६३. जें	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
३५७६४. जें	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
३५७६५. जें	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
३५७६६. जें	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
३५७६७. जें	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
३५७६८. जें	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
३५७६९. जें	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
३५७७०. जें	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
३५७७१. जें	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
३५७७२. जें	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
३५७७३. जें	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
३५७७४. जें	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
३५७७५. जें	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६

३५७७६. जें	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
३५७७७. जें	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
३५७७८. जें	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
३५७७९. जें	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
३५७८०. जें	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
३५७८१. जें	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
३५७८२. जें	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
३५७८३. जें	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
३५७८४. जें	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
३५७८५. जें	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
३५७८६. जें	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
३५७८७. जें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
३५७८८. जें	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
३५७८९. जें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
३५७९०. जें	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
३५७९१. जें	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
३५७९२. जें	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
३५७९३. जें	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
३५७९४. जें	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
३५७९५. जें	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
३५७९६. जें	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
३५७९७. जें	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
३५७९८. जें	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
३५७९९. जें	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
३५८००. जें	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
३५८०१. जें	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
३५८०२. जें	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०

३५८०३. जें	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
३५८०४. जें	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
३५८०५. जें	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
३५८०६. जें	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
३५८०७. जें	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महीं भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
३५८०८. जें	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
३५८०९. जें	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
३५८१०. जें	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
३५८११. जें	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
३५८१२. जें	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
३५८१३. जें	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
३५८१४. जें	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
३५८१५. जें	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
३५८१६. जें	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
३५८१७. जें	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
३५८१८. जें	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
३५८१९. जें	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
३५८२०. जें	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
३५८२१. जें	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
३५८२२. जें	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
३५८२३. जें	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
३५८२४. जें	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
३५८२५. जें	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
३५८२६. जें	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
३५८२७. जें	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
३५८२८. जें	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
३५८२९. जें	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३

३५८३०. जें	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
३५८३१. जें	आपुलां परावां देहीं । दु:ख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
३५८३२. जें	आपुलां परावां देहीं । दु:ख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
३५८३३. जें	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
३५८३४. जें	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
३५८३५. जें	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
३५८३६. जें	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
३५८३७. जें	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
३५८३८. जें	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
३५८३९. जें	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
३५८४०. जें	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
३५८४१. जें	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
३५८४२. जें	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
३५८४३. जें	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
३५८४४. जें	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
३५८४५. जें	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
३५८४६. जें	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
३५८४७. जें	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
३५८४८. जें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
३५८४९. जें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
३५८५०. जें	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
३५८५१. जें	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
३५८५२. जें	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
३५८५३. जें	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
३५८५४. जें	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
३५८५५. जें	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
३५८५६. जें	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६

३५८५७. जें	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
३५८५८. जें	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
३५८५९. जें	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
३५८६०. जें	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
३५८६१. जें	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
३५८६२. जें	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
३५८६३. जें	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
३५८६४. जें	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
३५८६५. जें	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
३५८६६. जें	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
३५८६७. जें	जे सर्वांही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
३५८६८. जें	जे सर्वांही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
३५८६९. जें	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
३५८७०. जें	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
३५८७१. जें	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
३५८७२. जें	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
३५८७३. जें	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
३५८७४. जें	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
३५८७५. जें	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
३५८७६. जें	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
३५८७७. जें	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
३५८७८. जें	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
३५८७९. जें	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
३५८८०. जें	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
३५८८१. जें	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
३५८८२. जें	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
३५८८३. जें	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००

३५८८४. जें	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
३५८८५. जें	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
३५८८६. जें	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
३५८८७. जें	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
३५८८८. जें	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
३५८८९. जें	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
३५८९०. जें	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
३५८९१. जें	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
३५८९२. जें	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
३५८९३. जें	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
३५८९४. जें	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
३५८९५. जें	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
३५८९६. जें	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
३५८९७. जें	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
३५८९८. जें	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
३५८९९. जें	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
३५९००. जें	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
३५९०१. जें	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
३५९०२. जें	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
३५९०३. जें	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
३५९०४. जें	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
३५९०५. जें	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
३५९०६. जें	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
३५९०७. जें	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
३५९०८. जें	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
३५९०९. जें	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
३५९१०. जें	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५

३५९११. जें	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
३५९१२. जें	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
३५९१३. जें	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्थां नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
३५९१४. जें	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
३५९१५. जें	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
३५९१६. जें	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
३५९१७. जें	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
३५९१८. जें	जें विचारक्षीरसमुद्र । स्वबोधकुमुदिनीचंद्र । ज्ञानडोळसां नरेंद्र । शास्त्रांचा जें	ज्ञाने.१८.१९.५२०
३५९१९. जें	जें विचारक्षीरसमुद्र । स्वबोधकुमुदिनीचंद्र । ज्ञानडोळसां नरेंद्र । शास्त्रांचा जें	ज्ञाने.१८.१९.५२०
३५९२०. जें	कीं प्रकृतिपुरुष दोन्हीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
३५९२१. जें	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
३५९२२. जें	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
३५९२३. जें	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
३५९२४. जें	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
३५९२५. जें	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
३५९२६. जें	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
३५९२७. जें	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
३५९२८. जें	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
३५९२९. जें	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
३५९३०. जें	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
३५९३१. जें	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
३५९३२. जें	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
३५९३३. जें	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
३५९३४. जें	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
३५९३५. जें	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
३५९३६. जें	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
३५९३७. जें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६

३५९३८. जें	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
३५९३९. जें	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
३५९४०. जें	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
३५९४१. जें	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
३५९४२. जें	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
३५९४३. जें	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
३५९४४. जें	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
३५९४५. जें	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
३५९४६. जें	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
३५९४७. जें	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
३५९४८. जें	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
३५९४९. जें	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
३५९५०. जें	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
३५९५१. जें	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
३५९५२. जें	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
३५९५३. जें	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
३५९५४. जें	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
३५९५५. जें	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
३५९५६. जें	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
३५९५७. जें	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
३५९५८. जें	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
३५९५९. जें	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
३५९६०. जें	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
३५९६१. जें	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
३५९६२. जें	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
३५९६३. जें	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
३५९६४. जें	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७

३५९६५. जें	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
३५९६६. जें	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
३५९६७. जें	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
३५९६८. जें	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
३५९६९. जें	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
३५९७०. जें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
३५९७१. जें	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
३५९७२. जें	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
३५९७३. जें	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
३५९७४. जें	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
३५९७५. जें	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
३५९७६. जें	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
३५९७७. जें	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
३५९७८. जें	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
३५९७९. जें	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
३५९८०. जें	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
३५९८१. जें	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
३५९८२. जें	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
३५९८३. जें	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
३५९८४. जें	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
३५९८५. जें	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
३५९८६. जें	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
३५९८७. जें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
३५९८८. जें	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
३५९८९. जें	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
३५९९०. जें	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
३५९९१. जें	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७

३५९९२. जें	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
३५९९३. जें	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
३५९९४. जें	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
३५९९५. जें	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
३५९९६. जें	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
३५९९७. जें	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
३५९९८. जें	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
३५९९९. जें	आणि आकाश जें नव्हे । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
३६०००. जें	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
३६००१. जें	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
३६००२. जें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
३६००३. जें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
३६००४. जें	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
३६००५. जें	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
३६००६. जें	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
३६००७. जें	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
३६००८. जें	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
३६००९. जें	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
३६०१०. जें	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
३६०११. जें	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
३६०१२. जें	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
३६०१३. जें	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
३६०१४. जें	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
३६०१५. जें	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
३६०१६. जें	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
३६०१७. जें	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
३६०१८. जें	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५

३६०१९. जें	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
३६०२०. जें	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
३६०२१. जें	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
३६०२२. जें	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
३६०२३. जें	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
३६०२४. जें	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
३६०२५. जें	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्वोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
३६०२६. जें	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
३६०२७. जें	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
३६०२८. जें	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
३६०२९. जें	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
३६०३०. जें	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
३६०३१. जें	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
३६०३२. जें	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
३६०३३. जें	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
३६०३४. जें	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
३६०३५. जें	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
३६०३६. जें	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
३६०३७. जें	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
३६०३८. जें	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणे जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
३६०३९. जें	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
३६०४०. जें	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
३६०४१. जें	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
३६०४२. जें	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
३६०४३. जें	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
३६०४४. जें	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
३६०४५. जें	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४

३६०४६. जें	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
३६०४७. जें	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१
३६०४८. जें	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
३६०४९. जें	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
३६०५०. जें	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
३६०५१. जें	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
३६०५२. जें	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
३६०५३. जें	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
३६०५४. जें	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
३६०५५. जें	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
३६०५६. जेंचि	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
३६०५७. जेंवीं	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
३६०५८. जेंवीं	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
३६०५९. जेंवीं	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
३६०६०. जेउततेउतीं	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
३६०६१. जेउता	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
३६०६२. जेउता	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
३६०६३. जेउती	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
३६०६४. जेउतीं	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
३६०६५. जेउतें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
३६०६६. जेऊं	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
३६०६७. जेऊनि	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
३६०६८. जेणे	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
३६०६९. जेणे	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
३६०७०. जेणें	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
३६०७१. जेणें	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
३६०७२. जेणें	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०

३६०७३. जेणें	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
३६०७४. जेणें	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
३६०७५. जेणें	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
३६०७६. जेणें	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
३६०७७. जेणें	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
३६०७८. जेणें	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
३६०७९. जेणें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
३६०८०. जेणें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
३६०८१. जेणें	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
३६०८२. जेणें	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
३६०८३. जेणें	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्में अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
३६०८४. जेणें	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
३६०८५. जेणें	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
३६०८६. जेणें	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
३६०८७. जेणें	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
३६०८८. जेणें	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
३६०८९. जेणें	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
३६०९०. जेणें	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
३६०९१. जेणें	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
३६०९२. जेणें	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
३६०९३. जेणें	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
३६०९४. जेणें	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
३६०९५. जेणें	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
३६०९६. जेणें	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
३६०९७. जेणें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
३६०९८. जेणें	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
३६०९९. जेणें	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६

३६१००. जेणें	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
३६१०१. जेणें	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
३६१०२. जेणें	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
३६१०३. जेणें	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
३६१०४. जेणें	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
३६१०५. जेणें	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
३६१०६. जेणें	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
३६१०७. जेणें	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
३६१०८. जेणें	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
३६१०९. जेणें	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
३६११०. जेणें	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
३६१११. जेणें	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
३६११२. जेणें	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
३६११३. जेणें	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
३६११४. जेणें	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
३६११५. जेणें	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
३६११६. जेणें	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
३६११७. जेणें	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
३६११८. जेणें	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
३६११९. जेणें	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
३६१२०. जेणें	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
३६१२१. जेणें	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदुःखासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
३६१२२. जेणें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
३६१२३. जेणें	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
३६१२४. जेणें	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
३६१२५. जेणें	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
३६१२६. जेणें	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८

३६१२७. जेणें	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
३६१२८. जेणें	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
३६१२९. जेणें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
३६१३०. जेणें	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
३६१३१. जेणें	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
३६१३२. जेणें	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
३६१३३. जेणें	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
३६१३४. जेणें	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
३६१३५. जेणें	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
३६१३६. जेणें	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
३६१३७. जेणें	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
३६१३८. जेणें	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
३६१३९. जेणें	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
३६१४०. जेणें	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
३६१४१. जेणें	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
३६१४२. जेणें	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
३६१४३. जेणें	तैसा वियोग जेणें दुःखें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
३६१४४. जेणें	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
३६१४५. जेणें	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
३६१४६. जेणें	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
३६१४७. जेणें	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
३६१४८. जेणें	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
३६१४९. जेणें	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
३६१५०. जेणें	जयाचेनि उजियेडें । तारागण उबडें । महातेज सुरवाडें । जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
३६१५१. जेणें	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
३६१५२. जेणें	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
३६१५३. जेणें	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१

३६१५४. जेणें	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
३६१५५. जेणें	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
३६१५६. जेणें	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४
३६१५७. जेणें	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
३६१५८. जेणें	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
३६१५९. जेणें	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
३६१६०. जेणें	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
३६१६१. जेणें	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
३६१६२. जेणें	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
३६१६३. जेणें	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
३६१६४. जेणें	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
३६१६५. जेणें	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
३६१६६. जेणें	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
३६१६७. जेणें	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
३६१६८. जेणें	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
३६१६९. जेणें	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
३६१७०. जेणें	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
३६१७१. जेणें	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
३६१७२. जेणें	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
३६१७३. जेणें	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
३६१७४. जेणें	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
३६१७५. जेणें	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
३६१७६. जेणें	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
३६१७७. जेणें	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
३६१७८. जेणें	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
३६१७९. जेणें	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
३६१८०. जेणें	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८

३६१८१. जेणें	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
३६१८२. जेणें	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
३६१८३. जेणें	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
३६१८४. जेणें	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
३६१८५. जेणें	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
३६१८६. जेणें	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
३६१८७. जेणें	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
३६१८८. जेणें	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
३६१८९. जेणें	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
३६१९०. जेणें	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
३६१९१. जेणें	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
३६१९२. जेणें	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
३६१९३. जेणें	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
३६१९४. जेणें	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
३६१९५. जेणें	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
३६१९६. जेणें	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
३६१९७. जेणें	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
३६१९८. जेणें	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
३६१९९. जेणें	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
३६२००. जेणें	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
३६२०१. जेणें	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
३६२०२. जेणें	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
३६२०३. जेणें	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
३६२०४. जेणें	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
३६२०५. जेणें	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
३६२०६. जेणें	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
३६२०७. जेणें	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६

३६२०८. जेणें	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
३६२०९. जेणें	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
३६२१०. जेणें	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
३६२११. जेणें	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
३६२१२. जेणें	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
३६२१३. जेणें	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
३६२१४. जेणें	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४
३६२१५. जेणें	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
३६२१६. जेणें	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
३६२१७. जेणें	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
३६२१८. जेणें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
३६२१९. जेणें	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
३६२२०. जेणें	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
३६२२१. जेणें	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
३६२२२. जेणें	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
३६२२३. जेणें	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
३६२२४. जेणें	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
३६२२५. जेणें	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
३६२२६. जेणें	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
३६२२७. जेणें	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
३६२२८. जेणें	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
३६२२९. जेणें	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
३६२३०. जेणें	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
३६२३१. जेणें	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
३६२३२. जेणें	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
३६२३३. जेतुला	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
३६२३४. जेतुला	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०

३६२३५. जेतुला	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
३६२३६. जेतुला	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
३६२३७. जेतुलालें	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
३६२३८. जेतुली	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
३६२३९. जेतुलीं	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
३६२४०. जेतुलीं	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
३६२४१. जेतुलीं	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
३६२४२. जेतुलीं	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
३६२४३. जेतुलीं	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
३६२४४. जेतुलीं	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
३६२४५. जेतुलें	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
३६२४६. जेतुलें	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
३६२४७. जेतुलें	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
३६२४८. जेतुलें	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
३६२४९. जेतुलें	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
३६२५०. जेतुलें	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
३६२५१. जेतुलें	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
३६२५२. जेतुलें	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
३६२५३. जेतुलें	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
३६२५४. जेतुलें	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
३६२५५. जेतुलें	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
३६२५६. जेथ	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
३६२५७. जेथ	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
३६२५८. जेथ	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
३६२५९. जेथ	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
३६२६०. जेथ	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
३६२६१. जेथ	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३

३६२६२. जेथ	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
३६२६३. जेथ	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णू	ज्ञाने.१.१४.१४०
३६२६४. जेथ	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
३६२६५. जेथ	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
३६२६६. जेथ	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दु:खें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
३६२६७. जेथ	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
३६२६८. जेथ	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
३६२६९. जेथ	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
३६२७०. जेथ	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
३६२७१. जेथ	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
३६२७२. जेथ	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
३६२७३. जेथ	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
३६२७४. जेथ	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
३६२७५. जेथ	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
३६२७६. जेथ	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
३६२७७. जेथ	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
३६२७८. जेथ	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
३६२७९. जेथ	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
३६२८०. जेथ	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
३६२८१. जेथ	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
३६२८२. जेथ	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
३६२८३. जेथ	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
३६२८४. जेथ	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
३६२८५. जेथ	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३
३६२८६. जेथ	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
३६२८७. जेथ	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
३६२८८. जेथ	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०

३६२८९. जेथ	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
३६२९०. जेथ	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
३६२९१. जेथ	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
३६२९२. जेथ	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
३६२९३. जेथ	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
३६२९४. जेथ	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
३६२९५. जेथ	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
३६२९६. जेथ	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
३६२९७. जेथ	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
३६२९८. जेथ	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
३६२९९. जेथ	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
३६३००. जेथ	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
३६३०१. जेथ	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
३६३०२. जेथ	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
३६३०३. जेथ	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
३६३०४. जेथ	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
३६३०५. जेथ	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
३६३०६. जेथ	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
३६३०७. जेथ	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
३६३०८. जेथ	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
३६३०९. जेथ	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
३६३१०. जेथ	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
३६३११. जेथ	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
३६३१२. जेथ	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
३६३१३. जेथ	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
३६३१४. जेथ	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
३६३१५. जेथ	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९

३६३१६. जेथ	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
३६३१७. जेथ	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
३६३१८. जेथ	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
३६३१९. जेथ	आणि मागील जे सद्‌बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
३६३२०. जेथ	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
३६३२१. जेथ	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
३६३२२. जेथ	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
३६३२३. जेथ	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
३६३२४. जेथ	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदु:खांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
३६३२५. जेथ	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
३६३२६. जेथ	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
३६३२७. जेथ	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
३६३२८. जेथ	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
३६३२९. जेथ	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
३६३३०. जेथ	जेथ तद्‌ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
३६३३१. जेथ	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
३६३३२. जेथ	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
३६३३३. जेथ	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
३६३३४. जेथ	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
३६३३५. जेथ	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
३६३३६. जेथ	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
३६३३७. जेथ	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
३६३३८. जेथ	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
३६३३९. जेथ	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
३६३४०. जेथ	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
३६३४१. जेथ	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
३६३४२. जेथ	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४

३६३४३. जेथ	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
३६३४४. जेथ	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
३६३४५. जेथ	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
३६३४६. जेथ	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
३६३४७. जेथ	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
३६३४८. जेथ	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
३६३४९. जेथ	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
३६३५०. जेथ	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
३६३५१. जेथ	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
३६३५२. जेथ	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
३६३५३. जेथ	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
३६३५४. जेथ	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
३६३५५. जेथ	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
३६३५६. जेथ	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
३६३५७. जेथ	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
३६३५८. जेथ	बाप दुःखाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
३६३५९. जेथ	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दुःख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
३६३६०. जेथ	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
३६३६१. जेथ	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
३६३६२. जेथ	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
३६३६३. जेथ	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
३६३६४. जेथ	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
३६३६५. जेथ	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
३६३६६. जेथ	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
३६३६७. जेथ	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
३६३६८. जेथ	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
३६३६९. जेथ	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११

३६३७०. जेथ	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
३६३७१. जेथ	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
३६३७२. जेथ	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
३६३७३. जेथ	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
३६३७४. जेथ	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
३६३७५. जेथ	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
३६३७६. जेथ	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
३६३७७. जेथ	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
३६३७८. जेथ	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
३६३७९. जेथ	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४
३६३८०. जेथ	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
३६३८१. जेथ	जो मानापमानातें साहे । सुखदुःख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
३६३८२. जेथ	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
३६३८३. जेथ	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
३६३८४. जेथ	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
३६३८५. जेथ	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
३६३८६. जेथ	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
३६३८७. जेथ	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
३६३८८. जेथ	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
३६३८९. जेथ	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
३६३९०. जेथ	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
३६३९१. जेथ	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
३६३९२. जेथ	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदुःखाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
३६३९३. जेथ	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
३६३९४. जेथ	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
३६३९५. जेथ	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
३६३९६. जेथ	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७

३६३९७. जेथ	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
३६३९८. जेथ	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
३६३९९. जेथ	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
३६४००. जेथ	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
३६४०१. जेथ	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
३६४०२. जेथ	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
३६४०३. जेथ	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
३६४०४. जेथ	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
३६४०५. जेथ	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
३६४०६. जेथ	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
३६४०७. जेथ	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
३६४०८. जेथ	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
३६४०९. जेथ	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
३६४१०. जेथ	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
३६४११. जेथ	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
३६४१२. जेथ	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
३६४१३. जेथ	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दु:खें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
३६४१४. जेथ	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
३६४१५. जेथ	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
३६४१६. जेथ	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
३६४१७. जेथ	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
३६४१८. जेथ	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
३६४१९. जेथ	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
३६४२०. जेथ	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
३६४२१. जेथ	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
३६४२२. जेथ	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
३६४२३. जेथ	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५

३६४२४. जेथ	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
३६४२५. जेथ	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
३६४२६. जेथ	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
३६४२७. जेथ	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
३६४२८. जेथ	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
३६४२९. जेथ	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
३६४३०. जेथ	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
३६४३१. जेथ	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
३६४३२. जेथ	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
३६४३३. जेथ	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
३६४३४. जेथ	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
३६४३५. जेथ	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
३६४३६. जेथ	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
३६४३७. जेथ	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
३६४३८. जेथ	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
३६४३९. जेथ	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
३६४४०. जेथ	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
३६४४१. जेथ	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
३६४४२. जेथ	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
३६४४३. जेथ	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
३६४४४. जेथ	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
३६४४५. जेथ	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
३६४४६. जेथ	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
३६४४७. जेथ	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
३६४४८. जेथ	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
३६४४९. जेथ	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
३६४५०. जेथ	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०

३६४५१. जेथ	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
३६४५२. जेथ	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
३६४५३. जेथ	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
३६४५४. जेथ	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
३६४५५. जेथ	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
३६४५६. जेथ	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
३६४५७. जेथ	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
३६४५८. जेथ	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
३६४५९. जेथ	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
३६४६०. जेथ	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३
३६४६१. जेथिंचा	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
३६४६२. जेथिंचा	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
३६४६३. जेथिंचा	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
३६४६४. जेथिंचा	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
३६४६५. जेथिंचिया	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
३६४६६. जेथिंची	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
३६४६७. जेथिंचीं	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
३६४६८. जेथिंचे	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
३६४६९. जेथिंचें	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गींचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
३६४७०. जेथिंचें	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
३६४७१. जेथिंचें	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
३६४७२. जेथिंचें	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
३६४७३. जेथिंचें	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
३६४७४. जेथींचा	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
३६४७५. जेथींचा	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
३६४७६. जेथींचा	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
३६४७७. जेथींचिया	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८

३६४७८. जेथींचिये	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
३६४७९. जेथींचीं	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
३६४८०. जेथुनि	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
३६४८१. जेथुनि	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
३६४८२. जेथुनी	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
३६४८३. जेथुनी	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
३६४८४. जेथूनि	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
३६४८५. जेथूनि	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
३६४८६. जेथूनि	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
३६४८७. जेथूनि	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्‌ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
३६४८८. जेथूनि	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
३६४८९. जेथूनि	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
३६४९०. जेथूनि	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
३६४९१. जेथें	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
३६४९२. जेथें	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
३६४९३. जेथें	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
३६४९४. जेथें	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
३६४९५. जेथें	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
३६४९६. जेथें	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
३६४९७. जेथें	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
३६४९८. जेथें	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
३६४९९. जेथें	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
३६५००. जेथें	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
३६५०१. जेथें	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
३६५०२. जेथें	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
३६५०३. जेथें	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
३६५०४. जेथें	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१

३६५०५. जेथें	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
३६५०६. जेथें	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
३६५०७. जेथें	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
३६५०८. जेथें	ऐसें म्हणोनि पार्थें । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
३६५०९. जेथें	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
३६५१०. जेथें	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दुःख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
३६५११. जेथें	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
३६५१२. जेथें	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
३६५१३. जेथें	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
३६५१४. जेथें	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
३६५१५. जेथें	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
३६५१६. जेथें	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
३६५१७. जेथें	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
३६५१८. जेथें	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
३६५१९. जेथौनि	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
३६५२०. जेधवां	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
३६५२१. जेधवां	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
३६५२२. जेयां	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
३६५२३. जेयां	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
३६५२४. जेवऊं	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
३६५२५. जेवऊं	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
३६५२६. जेवढी	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
३६५२७. जेवढें	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
३६५२८. जेवढें	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
३६५२९. जेवण	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
३६५३०. जेवणारा	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
३६५३१. जेवणारा	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४

३६५३२. जेवणाराचिया	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
३६५३३. जेवणारे	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
३६५३४. जेवविजे	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
३६५३५. जेविं	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
३६५३६. जेविं	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णे	ज्ञाने.८.३.२०
३६५३७. जेविं	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
३६५३८. जेविं	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
३६५३९. जेविं	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
३६५४०. जेविं	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
३६५४१. जेविं	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
३६५४२. जेविं	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
३६५४३. जेविं	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
३६५४४. जेविं	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
३६५४५. जेविं	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
३६५४६. जेविं	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
३६५४७. जेविजे	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
३६५४८. जेविता	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
३६५४९. जेवितां	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
३६५५०. जेविती	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
३६५५१. जेवितें	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
३६५५२. जेविला	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
३६५५३. जेवी	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
३६५५४. जेवी	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
३६५५५. जेवी	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
३६५५६. जेवी	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
३६५५७. जेवीं	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
३६५५८. जेवीं	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०

३६५५९. जेवीं	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
३६५६०. जेवीं	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
३६५६१. जेवीं	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
३६५६२. जेवीं	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
३६५६३. जेवीं	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
३६५६४. जेवीं	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
३६५६५. जेवीं	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
३६५६६. जेवीं	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
३६५६७. जेवीं	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
३६५६८. जेवीं	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
३६५६९. जेवीं	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
३६५७०. जेवीं	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
३६५७१. जेवीं	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
३६५७२. जेवीं	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
३६५७३. जेवीं	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
३६५७४. जेवीं	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
३६५७५. जेवीं	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
३६५७६. जेवीं	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
३६५७७. जेवीं	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थीं सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
३६५७८. जेवीं	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
३६५७९. जेवीं	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
३६५८०. जेवीं	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
३६५८१. जेवीं	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
३६५८२. जेवीं	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
३६५८३. जेवीं	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
३६५८४. जेवीं	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
३६५८५. जेवीं	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मी जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०

३६५८६. जेवीं	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
३६५८७. जेवीं	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
३६५८८. जेवीं	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
३६५८९. जेवीं	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
३६५९०. जेवीं	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
३६५९१. जेवीं	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
३६५९२. जेवीं	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
३६५९३. जेवीं	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
३६५९४. जेवीं	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
३६५९५. जेवीं	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
३६५९६. जेवीं	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
३६५९७. जेवीं	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
३६५९८. जेवीं	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
३६५९९. जेवीं	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
३६६००. जेवीं	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडी । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
३६६०१. जेवीं	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
३६६०२. जेवीं	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
३६६०३. जेवीं	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
३६६०४. जेवीं	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
३६६०५. जेवीं	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
३६६०६. जेवीं	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
३६६०७. जेवीं	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
३६६०८. जेवीं	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
३६६०९. जेवीं	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
३६६१०. जेवीं	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
३६६११. जेवीं	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
३६६१२. जेवीं	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३

३६६१३. जेवीं	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
३६६१४. जेवीं	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
३६६१५. जेवीं	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
३६६१६. जेवीं	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
३६६१७. जेवीं	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
३६६१८. जेवीं	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
३६६१९. जेवीं	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
३६६२०. जेवीं	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
३६६२१. जेवीं	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
३६६२२. जेवीं	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
३६६२३. जेवीं	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
३६६२४. जेवीं	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
३६६२५. जेवीं	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
३६६२६. जेवीं	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
३६६२७. जेवीं	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
३६६२८. जेवीं	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
३६६२९. जेवीं	राजहंसापुढें । चांचूचें आगरडें । तोडी जेवीं झगडे । क्षीरनीराचे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०७
३६६३०. जेवीं	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
३६६३१. जेवीं	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
३६६३२. जेवीं	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
३६६३३. जेवीं	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
३६६३४. जेवीं	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
३६६३५. जेवीं	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
३६६३६. जेवीं	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
३६६३७. जेवीं	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
३६६३८. जेवीं	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
३६६३९. जेवीं	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९

३६६४०. जेवीं	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
३६६४१. जेवीं	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
३६६४२. जेवीं	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
३६६४३. जेवीं	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
३६६४४. जेवीं	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
३६६४५. जेवीं	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
३६६४६. जेवीं	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
३६६४७. जेवीं	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
३६६४८. जेवीं	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
३६६४९. जेवीं	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
३६६५०. जेवीं	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
३६६५१. जेवीं	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
३६६५२. जेवीं	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
३६६५३. जेवीं	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
३६६५४. जेवीं	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
३६६५५. जेवीं	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
३६६५६. जेवीं	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
३६६५७. जेवीं	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
३६६५८. जेवीं	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
३६६५९. जेवीं	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
३६६६०. जेवीं	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
३६६६१. जेवीं	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
३६६६२. जेवीं	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
३६६६३. जेवीं	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
३६६६४. जेवीं	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
३६६६५. जेवीं	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
३६६६६. जेवीं	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८

३६६६७. जेवीं	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
३६६६८. जेवीं	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
३६६६९. जेवीं	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
३६६७०. जेवीं	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
३६६७१. जेवीं	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
३६६७२. जेवीं	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
३६६७३. जेवीं	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
३६६७४. जेवीं	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
३६६७५. जेवीं	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
३६६७६. जेवीं	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
३६६७७. जेवीं	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
३६६७८. जेवीं	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
३६६७९. जेवीं	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
३६६८०. जेवीं	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
३६६८१. जेवीं	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
३६६८२. जेवीं	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
३६६८३. जेवीं	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
३६६८४. जेवीं	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
३६६८५. जेवीं	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
३६६८६. जेवीं	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
३६६८७. जेवीं	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
३६६८८. जेवीं	अगा स्वर्गीची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
३६६८९. जेवीं	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
३६६९०. जेवीं	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
३६६९१. जेवीं	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
३६६९२. जेवीं	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
३६६९३. जेवीं	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१

३६६९४. जेवीं	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
३६६९५. जेवीं	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
३६६९६. जेवीं	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
३६६९७. जेवीं	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
३६६९८. जेवीं	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
३६६९९. जेवीं	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
३६७००. जेवीं	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
३६७०१. जेवीं	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
३६७०२. जेवीं	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
३६७०३. जेवीं	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
३६७०४. जेवीं	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
३६७०५. जेवीं	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
३६७०६. जेवीं	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
३६७०७. जेवीं	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
३६७०८. जेवीं	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
३६७०९. जेवीं	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
३६७१०. जेवीं	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
३६७११. जेवीं	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
३६७१२. जेवीं	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
३६७१३. जेवीं	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
३६७१४. जेवीं	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
३६७१५. जेवीं	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टृता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
३६७१६. जेवीं	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
३६७१७. जेवीं	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
३६७१८. जेवीं	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
३६७१९. जेवीं	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
३६७२०. जेवीं	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६

३६७२१. जेवीं	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
३६७२२. जेवीं	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
३६७२३. जेवीं	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
३६७२४. जेवीं	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
३६७२५. जेवीं	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवे । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
३६७२६. जेवीं	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
३६७२७. जेवीं	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
३६७२८. जेवींचि	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
३६७२९. जेव्हडी	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
३६७३०. जेव्हां	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
३६७३१. जेव्हां	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
३६७३२. जेव्हां	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
३६७३३. जेव्हां	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
३६७३४. जेव्हां	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
३६७३५. जेव्हां	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
३६७३६. जेव्हां	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
३६७३७. जेव्हां	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
३६७३८. जेव्हां	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
३६७३९. जेव्हां	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
३६७४०. जेव्हां	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
३६७४१. जेव्हां	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
३६७४२. जेव्हां	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
३६७४३. जेव्हां	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
३६७४४. जेव्हां	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
३६७४५. जेव्हांचि	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
३६७४६. जेव्हांचि	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
३६७४७. जेव्हांही	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६

३६७४८. जैं	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
३६७४९. जैं	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
३६७५०. जैं	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
३६७५१. जैं	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
३६७५२. जैं	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
३६७५३. जैं	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
३६७५४. जैं	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
३६७५५. जैं	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
३६७५६. जैं	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
३६७५७. जैं	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
३६७५८. जैं	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
३६७५९. जैं	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
३६७६०. जैं	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
३६७६१. जैं	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
३६७६२. जैं	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
३६७६३. जैं	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
३६७६४. जैं	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
३६७६५. जैं	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
३६७६६. जैं	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
३६७६७. जैं	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
३६७६८. जैं	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
३६७६९. जैं	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
३६७७०. जैं	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
३६७७१. जैं	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
३६७७२. जैं	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
३६७७३. जैं	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
३६७७४. जैं	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३

३६७७५. जैं	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
३६७७६. जैं	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
३६७७७. जैं	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
३६७७८. जैं	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
३६७७९. जैं	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
३६७८०. जैं	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
३६७८१. जैं	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
३६७८२. जैं	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
३६७८३. जैं	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
३६७८४. जैं	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
३६७८५. जैं	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
३६७८६. जैं	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
३६७८७. जैं	अगा कर्मे जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
३६७८८. जैं	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
३६७८९. जैं	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
३६७९०. जैं	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
३६७९१. जैं	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
३६७९२. जैं	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
३६७९३. जैं	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
३६७९४. जैं	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
३६७९५. जैं	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
३६७९६. जैं	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
३६७९७. जैं	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
३६७९८. जैं	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
३६७९९. जैं	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
३६८००. जैं	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
३६८०१. जैं	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५

३६८०२. जैं	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
३६८०३. जैं	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
३६८०४. जैं	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
३६८०५. जैं	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
३६८०६. जैं	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
३६८०७. जैं	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
३६८०८. जैं	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
३६८०९. जैं	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
३६८१०. जैं	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
३६८११. जैं	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
३६८१२. जैं	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
३६८१३. जैं	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
३६८१४. जैं	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
३६८१५. जैं	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
३६८१६. जैं	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
३६८१७. जैं	मातृकोदरकुहरीं । सूनि विष्ठेचां दाथरीं । जठरीं नवमासवरी । उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
३६८१८. जैं	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
३६८१९. जैं	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
३६८२०. जैं	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
३६८२१. जैं	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
३६८२२. जैं	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
३६८२३. जैं	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
३६८२४. जैं	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
३६८२५. जैं	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
३६८२६. जैं	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
३६८२७. जैं	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
३६८२८. जैं	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७

३६८२९. जैं	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
३६८३०. जैं	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
३६८३१. जैं	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
३६८३२. जैं	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
३६८३३. जैं	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
३६८३४. जैं	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदुःख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
३६८३५. जैं	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
३६८३६. जैं	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
३६८३७. जैं	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
३६८३८. जैं	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
३६८३९. जैं	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
३६८४०. जैं	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
३६८४१. जैं	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
३६८४२. जैं	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
३६८४३. जैं	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
३६८४४. जैं	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
३६८४५. जैं	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
३६८४६. जैं	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
३६८४७. जैं	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
३६८४८. जैं	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
३६८४९. जैं	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
३६८५०. जैं	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
३६८५१. जैं	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
३६८५२. जैं	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
३६८५३. जैं	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
३६८५४. जैं	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
३६८५५. जैं	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८

३६८५६. जैं	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
३६८५७. जैं	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
३६८५८. जैं	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
३६८५९. जैं	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
३६८६०. जैं	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
३६८६१. जैं	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
३६८६२. जैं	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
३६८६३. जैं	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
३६८६४. जैं	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
३६८६५. जैं	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
३६८६६. जैं	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
३६८६७. जैं	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
३६८६८. जैं	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
३६८६९. जैं	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
३६८७०. जैं	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
३६८७१. जैं	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
३६८७२. जैं	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
३६८७३. जैं	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
३६८७४. जैं	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
३६८७५. जैं	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
३६८७६. जैं	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
३६८७७. जैं	तैसीं कर्में हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
३६८७८. जैं	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
३६८७९. जैं	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
३६८८०. जैं	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
३६८८१. जैं	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
३६८८२. जैं	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७

३६८८३. जैं	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
३६८८४. जैं	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
३६८८५. जैं	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
३६८८६. जैं	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
३६८८७. जैं	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
३६८८८. जैं	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
३६८८९. जैं	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
३६८९०. जैं	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
३६८९१. जैं	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
३६८९२. जैं	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
३६८९३. जैं	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
३६८९४. जैं	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
३६८९५. जैं	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजे जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
३६८९६. जैं	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
३६८९७. जैं	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
३६८९८. जैंसे	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
३६८९९. जैंसें	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
३६९००. जैत	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
३६९०१. जैत	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
३६९०२. जैत	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
३६९०३. जैत	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
३६९०४. जैत	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
३६९०५. जैतेसीं	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
३६९०६. जैशा	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
३६९०७. जैशा	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
३६९०८. जैशा	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
३६९०९. जैशा	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५

३६९१०. जैशा	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
३६९११. जैशी	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
३६९१२. जैशी	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
३६९१३. जैशी	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
३६९१४. जैशी	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
३६९१५. जैशी	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
३६९१६. जैशी	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
३६९१७. जैशी	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
३६९१८. जैशी	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
३६९१९. जैशी	तैशी हृदयकमळवेन्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
३६९२०. जैशी	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
३६९२१. जैशी	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
३६९२२. जैशी	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
३६९२३. जैशी	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
३६९२४. जैशी	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
३६९२५. जैशी	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
३६९२६. जैशी	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
३६९२७. जैशी	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
३६९२८. जैशी	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
३६९२९. जैशीं	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
३६९३०. जैशीं	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
३६९३१. जैशीं	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
३६९३२. जैशीं	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
३६९३३. जैशीं	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
३६९३४. जैशीं	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
३६९३५. जैशीं	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
३६९३६. जैशीं	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१

३६९३७. जैशीं	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
३६९३८. जैशीं	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
३६९३९. जैशीं	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
३६९४०. जैशीं	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
३६९४१. जैसजैसिया	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
३६९४२. जैसा	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
३६९४३. जैसा	आर्धींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
३६९४४. जैसा	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
३६९४५. जैसा	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
३६९४६. जैसा	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
३६९४७. जैसा	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
३६९४८. जैसा	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
३६९४९. जैसा	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
३६९५०. जैसा	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२
३६९५१. जैसा	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
३६९५२. जैसा	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
३६९५३. जैसा	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
३६९५४. जैसा	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
३६९५५. जैसा	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
३६९५६. जैसा	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
३६९५७. जैसा	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
३६९५८. जैसा	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
३६९५९. जैसा	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
३६९६०. जैसा	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
३६९६१. जैसा	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
३६९६२. जैसा	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दुःखें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
३६९६३. जैसा	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५

३६९६४. जैसा	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
३६९६५. जैसा	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
३६९६६. जैसा	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
३६९६७. जैसा	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
३६९६८. जैसा	तैसी दुर्लभ जे सद्बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
३६९६९. जैसा	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
३६९७०. जैसा	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
३६९७१. जैसा	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
३६९७२. जैसा	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
३६९७३. जैसा	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
३६९७४. जैसा	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
३६९७५. जैसा	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
३६९७६. जैसा	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
३६९७७. जैसा	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
३६९७८. जैसा	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
३६९७९. जैसा	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
३६९८०. जैसा	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
३६९८१. जैसा	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
३६९८२. जैसा	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
३६९८३. जैसा	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
३६९८४. जैसा	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
३६९८५. जैसा	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
३६९८६. जैसा	परी स्वधर्मीं वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
३६९८७. जैसा	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
३६९८८. जैसा	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
३६९८९. जैसा	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
३६९९०. जैसा	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४

३६९९१. जैसा	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
३६९९२. जैसा	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
३६९९३. जैसा	परी तयामार्जी गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
३६९९४. जैसा	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
३६९९५. जैसा	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
३६९९६. जैसा	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
३६९९७. जैसा	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
३६९९८. जैसा	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
३६९९९. जैसा	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
३७०००. जैसा	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
३७००१. जैसा	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
३७००२. जैसा	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
३७००३. जैसा	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
३७००४. जैसा	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
३७००५. जैसा	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
३७००६. जैसा	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
३७००७. जैसा	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
३७००८. जैसा	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
३७००९. जैसा	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
३७०१०. जैसा	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
३७०११. जैसा	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
३७०१२. जैसा	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
३७०१३. जैसा	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
३७०१४. जैसा	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
३७०१५. जैसा	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
३७०१६. जैसा	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
३७०१७. जैसा	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२

३७०१८. जैसा	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
३७०१९. जैसा	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
३७०२०. जैसा	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
३७०२१. जैसा	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
३७०२२. जैसा	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
३७०२३. जैसा	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
३७०२४. जैसा	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
३७०२५. जैसा	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
३७०२६. जैसा	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
३७०२७. जैसा	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
३७०२८. जैसा	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
३७०२९. जैसा	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
३७०३०. जैसा	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
३७०३१. जैसा	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
३७०३२. जैसा	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
३७०३३. जैसा	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
३७०३४. जैसा	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
३७०३५. जैसा	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
३७०३६. जैसा	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
३७०३७. जैसा	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
३७०३८. जैसा	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
३७०३९. जैसा	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
३७०४०. जैसा	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
३७०४१. जैसा	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
३७०४२. जैसा	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
३७०४३. जैसा	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
३७०४४. जैसा	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०

३७०४५. जैसा	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
३७०४६. जैसा	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
३७०४७. जैसा	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
३७०४८. जैसा	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
३७०४९. जैसा	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
३७०५०. जैसा	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
३७०५१. जैसा	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
३७०५२. जैसा	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
३७०५३. जैसा	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
३७०५४. जैसा	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
३७०५५. जैसा	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
३७०५६. जैसा	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
३७०५७. जैसा	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
३७०५८. जैसा	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
३७०५९. जैसा	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
३७०६०. जैसा	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
३७०६१. जैसा	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
३७०६२. जैसा	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
३७०६३. जैसा	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
३७०६४. जैसा	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
३७०६५. जैसा	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
३७०६६. जैसा	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
३७०६७. जैसा	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
३७०६८. जैसा	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
३७०६९. जैसा	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
३७०७०. जैसा	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
३७०७१. जैसा	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९

३७०७२. जैसा	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
३७०७३. जैसा	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
३७०७४. जैसा	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
३७०७५. जैसा	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
३७०७६. जैसा	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
३७०७७. जैसा	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
३७०७८. जैसा	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
३७०७९. जैसा	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
३७०८०. जैसा	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
३७०८१. जैसा	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
३७०८२. जैसा	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
३७०८३. जैसा	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
३७०८४. जैसा	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
३७०८५. जैसा	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३
३७०८६. जैसा	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्वाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
३७०८७. जैसा	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्र जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
३७०८८. जैसा	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
३७०८९. जैसा	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
३७०९०. जैसा	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
३७०९१. जैसा	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
३७०९२. जैसा	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
३७०९३. जैसा	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
३७०९४. जैसा	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
३७०९५. जैसा	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
३७०९६. जैसा	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
३७०९७. जैसा	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
३७०९८. जैसा	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८

३७०९९. जैसा	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
३७१००. जैसा	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
३७१०१. जैसा	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
३७१०२. जैसा	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
३७१०३. जैसा	म्हणोनि समर्थेसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
३७१०४. जैसा	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
३७१०५. जैसा	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
३७१०६. जैसा	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
३७१०७. जैसा	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
३७१०८. जैसा	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
३७१०९. जैसा	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
३७११०. जैसा	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
३७१११. जैसा	तरी आंगें कर्में ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
३७११२. जैसा	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
३७११३. जैसा	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
३७११४. जैसा	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
३७११५. जैसा	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
३७११६. जैसा	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
३७११७. जैसा	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
३७११८. जैसा	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
३७११९. जैसा	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
३७१२०. जैसा	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
३७१२१. जैसा	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
३७१२२. जैसा	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
३७१२३. जैसा	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
३७१२४. जैसा	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
३७१२५. जैसा	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३

३७१२६. जैसा	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
३७१२७. जैसा	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
३७१२८. जैसा	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
३७१२९. जैसा	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
३७१३०. जैसा	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
३७१३१. जैसा	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
३७१३२. जैसा	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
३७१३३. जैसा	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
३७१३४. जैसा	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
३७१३५. जैसा	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
३७१३६. जैसा	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
३७१३७. जैसा	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
३७१३८. जैसा	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
३७१३९. जैसा	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
३७१४०. जैसा	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
३७१४१. जैसा	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
३७१४२. जैसा	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
३७१४३. जैसा	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
३७१४४. जैसा	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
३७१४५. जैसा	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
३७१४६. जैसा	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
३७१४७. जैसा	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
३७१४८. जैसा	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
३७१४९. जैसा	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
३७१५०. जैसा	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
३७१५१. जैसा	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
३७१५२. जैसा	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७

३७१५३. जैसा	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
३७१५४. जैसा	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
३७१५५. जैसा	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
३७१५६. जैसा	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
३७१५७. जैसा	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
३७१५८. जैसा	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
३७१५९. जैसा	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
३७१६०. जैसा	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
३७१६१. जैसा	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
३७१६२. जैसा	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
३७१६३. जैसा	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
३७१६४. जैसा	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
३७१६५. जैसा	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
३७१६६. जैसा	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
३७१६७. जैसा	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
३७१६८. जैसा	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
३७१६९. जैसा	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
३७१७०. जैसा	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
३७१७१. जैसा	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
३७१७२. जैसा	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
३७१७३. जैसा	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
३७१७४. जैसा	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिति नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
३७१७५. जैसा	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
३७१७६. जैसा	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
३७१७७. जैसा	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
३७१७८. जैसा	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
३७१७९. जैसा	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९

३७१८०. जैसा	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
३७१८१. जैसा	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
३७१८२. जैसा	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
३७१८३. जैसा	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
३७१८४. जैसा	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
३७१८५. जैसा	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेथवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
३७१८६. जैसा	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
३७१८७. जैसा	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
३७१८८. जैसा	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
३७१८९. जैसा	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
३७१९०. जैसा	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
३७१९१. जैसा	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
३७१९२. जैसा	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
३७१९३. जैसा	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
३७१९४. जैसा	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
३७१९५. जैसा	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
३७१९६. जैसा	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
३७१९७. जैसा	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
३७१९८. जैसा	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
३७१९९. जैसा	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
३७२००. जैसा	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
३७२०१. जैसा	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
३७२०२. जैसा	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
३७२०३. जैसा	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
३७२०४. जैसा	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
३७२०५. जैसा	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
३७२०६. जैसा	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१

३७२०७. जैसा	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
३७२०८. जैसा	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
३७२०९. जैसा	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
३७२१०. जैसा	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
३७२११. जैसा	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
३७२१२. जैसा	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
३७२१३. जैसा	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
३७२१४. जैसा	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
३७२१५. जैसा	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
३७२१६. जैसा	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
३७२१७. जैसा	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
३७२१८. जैसा	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
३७२१९. जैसा	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
३७२२०. जैसा	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
३७२२१. जैसा	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
३७२२२. जैसा	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
३७२२३. जैसा	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
३७२२४. जैसा	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
३७२२५. जैसा	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
३७२२६. जैसा	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
३७२२७. जैसा	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
३७२२८. जैसा	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
३७२२९. जैसा	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
३७२३०. जैसा	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
३७२३१. जैसा	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
३७२३२. जैसा	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
३७२३३. जैसा	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८

३७२३४. जैसा	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
३७२३५. जैसा	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
३७२३६. जैसा	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
३७२३७. जैसा	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
३७२३८. जैसा	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
३७२३९. जैसा	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
३७२४०. जैसा	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
३७२४१. जैसा	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
३७२४२. जैसा	तैसें कर्में कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
३७२४३. जैसा	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्में	ज्ञाने.१८.६.१७३
३७२४४. जैसा	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
३७२४५. जैसा	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
३७२४६. जैसा	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
३७२४७. जैसा	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
३७२४८. जैसा	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
३७२४९. जैसा	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
३७२५०. जैसा	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
३७२५१. जैसा	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
३७२५२. जैसा	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
३७२५३. जैसा	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
३७२५४. जैसा	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
३७२५५. जैसा	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
३७२५६. जैसा	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
३७२५७. जैसा	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तर्‍ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
३७२५८. जैसा	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
३७२५९. जैसा	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
३७२६०. जैसा	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४

३७२६१. जैसा	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
३७२६२. जैसा	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
३७२६३. जैसा	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
३७२६४. जैसा	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
३७२६५. जैसा	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
३७२६६. जैसा	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
३७२६७. जैसा	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
३७२६८. जैसा	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
३७२६९. जैसा	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
३७२७०. जैसा	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
३७२७१. जैसा	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
३७२७२. जैसा	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
३७२७३. जैसा	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
३७२७४. जैसा	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
३७२७५. जैसा	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
३७२७६. जैसा	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
३७२७७. जैसा	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
३७२७८. जैसा	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
३७२७९. जैसा	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
३७२८०. जैसा	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
३७२८१. जैसा	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
३७२८२. जैसा	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
३७२८३. जैसा	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
३७२८४. जैसा	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
३७२८५. जैसा	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
३७२८६. जैसा	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्यालु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
३७२८७. जैसा	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९

३७२८८. जैसा	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
३७२८९. जैसा	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
३७२९०. जैसा	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
३७२९१. जैसा	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
३७२९२. जैसा	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
३७२९३. जैसा	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
३७२९४. जैसा	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
३७२९५. जैसा	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
३७२९६. जैसा	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
३७२९७. जैसा	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
३७२९८. जैसा	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
३७२९९. जैसा	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
३७३००. जैसा	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७
३७३०१. जैसा	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
३७३०२. जैसा	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
३७३०३. जैसा	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
३७३०४. जैसा	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
३७३०५. जैसा	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
३७३०६. जैसा	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
३७३०७. जैसा	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
३७३०८. जैसा	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
३७३०९. जैसा	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
३७३१०. जैसा	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
३७३११. जैसा	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
३७३१२. जैसा	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
३७३१३. जैसा	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३
३७३१४. जैसा	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१

३७३१५. जैसा	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
३७३१६. जैसा	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
३७३१७. जैसा	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
३७३१८. जैसा	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
३७३१९. जैसा	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
३७३२०. जैसा	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
३७३२१. जैसा	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
३७३२२. जैसा	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
३७३२३. जैसा	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
३७३२४. जैसा	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
३७३२५. जैसा	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
३७३२६. जैसा	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
३७३२७. जैसा	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
३७३२८. जैसा	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
३७३२९. जैसा	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
३७३३०. जैसा	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
३७३३१. जैसा	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
३७३३२. जैसा	आर्धींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
३७३३३. जैसाचि	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
३७३३४. जैसिया	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
३७३३५. जैसिया	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
३७३३६. जैसिया	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
३७३३७. जैसिया	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
३७३३८. जैसिया	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
३७३३९. जैसिया	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
३७३४०. जैसिया	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
३७३४१. जैसिया	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९

३७३४२. जैसी	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
३७३४३. जैसी	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
३७३४४. जैसी	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
३७३४५. जैसी	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
३७३४६. जैसी	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
३७३४७. जैसी	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
३७३४८. जैसी	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
३७३४९. जैसी	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
३७३५०. जैसी	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
३७३५१. जैसी	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
३७३५२. जैसी	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
३७३५३. जैसी	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
३७३५४. जैसी	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
३७३५५. जैसी	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
३७३५६. जैसी	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
३७३५७. जैसी	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
३७३५८. जैसी	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
३७३५९. जैसी	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
३७३६०. जैसी	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
३७३६१. जैसी	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
३७३६२. जैसी	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
३७३६३. जैसी	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
३७३६४. जैसी	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
३७३६५. जैसी	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
३७३६६. जैसी	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
३७३६७. जैसी	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
३७३६८. जैसी	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३

३७३६९. जैसी	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
३७३७०. जैसी	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
३७३७१. जैसी	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
३७३७२. जैसी	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
३७३७३. जैसी	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
३७३७४. जैसी	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
३७३७५. जैसी	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
३७३७६. जैसी	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
३७३७७. जैसी	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
३७३७८. जैसी	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
३७३७९. जैसी	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
३७३८०. जैसी	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
३७३८१. जैसी	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
३७३८२. जैसी	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
३७३८३. जैसी	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
३७३८४. जैसी	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भीं । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
३७३८५. जैसी	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
३७३८६. जैसी	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
३७३८७. जैसी	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
३७३८८. जैसी	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
३७३८९. जैसी	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
३७३९०. जैसी	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
३७३९१. जैसी	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
३७३९२. जैसी	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
३७३९३. जैसी	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
३७३९४. जैसी	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
३७३९५. जैसी	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५

३७३९६. जैसी	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
३७३९७. जैसी	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
३७३९८. जैसी	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
३७३९९. जैसी	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
३७४००. जैसी	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
३७४०१. जैसी	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
३७४०२. जैसी	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
३७४०३. जैसी	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
३७४०४. जैसी	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
३७४०५. जैसी	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
३७४०६. जैसी	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
३७४०७. जैसी	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
३७४०८. जैसी	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
३७४०९. जैसी	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
३७४१०. जैसी	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
३७४११. जैसी	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
३७४१२. जैसी	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
३७४१३. जैसी	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
३७४१४. जैसी	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
३७४१५. जैसी	रुखाचा आवांका । जैसी बीजकणिका । जीवीं बांधे उदका । भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
३७४१६. जैसी	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
३७४१७. जैसी	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
३७४१८. जैसी	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
३७४१९. जैसी	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
३७४२०. जैसी	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
३७४२१. जैसी	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
३७४२२. जैसी	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०

३७४२३. जैसी	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
३७४२४. जैसी	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
३७४२५. जैसी	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
३७४२६. जैसी	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
३७४२७. जैसी	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
३७४२८. जैसी	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
३७४२९. जैसी	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
३७४३०. जैसी	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
३७४३१. जैसी	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
३७४३२. जैसी	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
३७४३३. जैसी	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
३७४३४. जैसी	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
३७४३५. जैसी	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
३७४३६. जैसी	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
३७४३७. जैसी	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
३७४३८. जैसी	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
३७४३९. जैसी	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
३७४४०. जैसी	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
३७४४१. जैसी	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
३७४४२. जैसी	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
३७४४३. जैसी	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
३७४४४. जैसी	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
३७४४५. जैसी	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
३७४४६. जैसी	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
३७४४७. जैसी	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
३७४४८. जैसी	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
३७४४९. जैसी	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९

३७४५०. जैसी	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
३७४५१. जैसी	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
३७४५२. जैसी	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
३७४५३. जैसी	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
३७४५४. जैसी	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
३७४५५. जैसी	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
३७४५६. जैसी	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
३७४५७. जैसी	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
३७४५८. जैसी	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
३७४५९. जैसी	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
३७४६०. जैसी	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
३७४६१. जैसी	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
३७४६२. जैसी	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
३७४६३. जैसी	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
३७४६४. जैसी	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
३७४६५. जैसी	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
३७४६६. जैसी	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
३७४६७. जैसी	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
३७४६८. जैसी	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
३७४६९. जैसी	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
३७४७०. जैसी	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
३७४७१. जैसी	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
३७४७२. जैसी	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
३७४७३. जैसी	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
३७४७४. जैसी	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
३७४७५. जैसी	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
३७४७६. जैसी	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८

३७४७७. जैसी	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
३७४७८. जैसी	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
३७४७९. जैसी	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
३७४८०. जैसी	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
३७४८१. जैसी	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
३७४८२. जैसी	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
३७४८३. जैसी	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
३७४८४. जैसी	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
३७४८५. जैसी	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
३७४८६. जैसी	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
३७४८७. जैसी	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
३७४८८. जैसी	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
३७४८९. जैसी	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
३७४९०. जैसी	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
३७४९१. जैसी	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
३७४९२. जैसी	ऐसया अंत:करण । बाहा येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
३७४९३. जैसी	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
३७४९४. जैसी	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
३७४९५. जैसी	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
३७४९६. जैसी	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
३७४९७. जैसी	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
३७४९८. जैसी	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
३७४९९. जैसी	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
३७५००. जैसी	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
३७५०१. जैसी	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
३७५०२. जैसी	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
३७५०३. जैसी	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०

३७५०४. जैसी	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
३७५०५. जैसी	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
३७५०६. जैसी	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
३७५०७. जैसी	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
३७५०८. जैसी	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
३७५०९. जैसीं	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
३७५१०. जैसीं	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
३७५११. जैसीं	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
३७५१२. जैसीं	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
३७५१३. जैसीं	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
३७५१४. जैसीं	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
३७५१५. जैसीं	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
३७५१६. जैसीं	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
३७५१७. जैसीं	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
३७५१८. जैसीं	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
३७५१९. जैसीं	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
३७५२०. जैसीं	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
३७५२१. जैसीं	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
३७५२२. जैसीं	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
३७५२३. जैसीं	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
३७५२४. जैसीं	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
३७५२५. जैसीं	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
३७५२६. जैसीं	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्मे तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
३७५२७. जैसीं	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
३७५२८. जैसीं	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
३७५२९. जैसीं	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
३७५३०. जैसीं	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७

३७५३१. जैसीं	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
३७५३२. जैसीं	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
३७५३३. जैसीं	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्में जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
३७५३४. जैसीं	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
३७५३५. जैसीं	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
३७५३६. जैसीं	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
३७५३७. जैसीं	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
३७५३८. जैसीं	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
३७५३९. जैसीं	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
३७५४०. जैसीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
३७५४१. जैसीचि	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
३७५४२. जैसे	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
३७५४३. जैसे	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
३७५४४. जैसे	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
३७५४५. जैसे	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
३७५४६. जैसे	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
३७५४७. जैसे	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
३७५४८. जैसे	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
३७५४९. जैसे	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
३७५५०. जैसे	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
३७५५१. जैसे	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
३७५५२. जैसे	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
३७५५३. जैसे	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
३७५५४. जैसे	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
३७५५५. जैसे	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
३७५५६. जैसे	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
३७५५७. जैसे	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१

३७५५८. जैसे	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
३७५५९. जैसे	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
३७५६०. जैसे	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
३७५६१. जैसे	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
३७५६२. जैसे	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
३७५६३. जैसे	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
३७५६४. जैसे	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
३७५६५. जैसे	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
३७५६६. जैसे	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
३७५६७. जैसे	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
३७५६८. जैसे	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
३७५६९. जैसे	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
३७५७०. जैसे	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
३७५७१. जैसे	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
३७५७२. जैसे	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
३७५७३. जैसे	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
३७५७४. जैसे	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
३७५७५. जैसे	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
३७५७६. जैसे	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
३७५७७. जैसे	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
३७५७८. जैसे	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
३७५७९. जैसे	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
३७५८०. जैसे	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
३७५८१. जैसे	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००
३७५८२. जैसे	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
३७५८३. जैसे	तैसे सुखदु:खरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पीं । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
३७५८४. जैसे	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्त्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७

३७५८५. जैसे	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
३७५८६. जैसे	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
३७५८७. जैसे	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
३७५८८. जैसे	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
३७५८९. जैसे	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
३७५९०. जैसे	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
३७५९१. जैसे	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
३७५९२. जैसे	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
३७५९३. जैसे	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
३७५९४. जैसे	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
३७५९५. जैसे	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
३७५९६. जैसें	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
३७५९७. जैसें	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
३७५९८. जैसें	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
३७५९९. जैसें	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
३७६००. जैसें	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
३७६०१. जैसें	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
३७६०२. जैसें	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
३७६०३. जैसें	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
३७६०४. जैसें	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
३७६०५. जैसें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
३७६०६. जैसें	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
३७६०७. जैसें	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
३७६०८. जैसें	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
३७६०९. जैसें	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
३७६१०. जैसें	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
३७६११. जैसें	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६

३७६१२. जैसें	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
३७६१३. जैसें	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
३७६१४. जैसें	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
३७६१५. जैसें	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
३७६१६. जैसें	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
३७६१७. जैसें	जैसें स्वप्नामाजि देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
३७६१८. जैसें	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
३७६१९. जैसें	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
३७६२०. जैसें	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
३७६२१. जैसें	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
३७६२२. जैसें	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
३७६२३. जैसें	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
३७६२४. जैसें	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
३७६२५. जैसें	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
३७६२६. जैसें	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
३७६२७. जैसें	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
३७६२८. जैसें	जैसें आंधळे सुईजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
३७६२९. जैसें	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
३७६३०. जैसें	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
३७६३१. जैसें	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
३७६३२. जैसें	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
३७६३३. जैसें	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
३७६३४. जैसें	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
३७६३५. जैसें	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
३७६३६. जैसें	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
३७६३७. जैसें	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
३७६३८. जैसें	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७

३७६३९. जैसें	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
३७६४०. जैसें	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
३७६४१. जैसें	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
३७६४२. जैसें	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
३७६४३. जैसें	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
३७६४४. जैसें	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
३७६४५. जैसें	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मीचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
३७६४६. जैसें	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
३७६४७. जैसें	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
३७६४८. जैसें	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
३७६४९. जैसें	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
३७६५०. जैसें	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
३७६५१. जैसें	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
३७६५२. जैसें	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
३७६५३. जैसें	तो कर्में करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
३७६५४. जैसें	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
३७६५५. जैसें	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
३७६५६. जैसें	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
३७६५७. जैसें	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
३७६५८. जैसें	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
३७६५९. जैसें	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थी रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
३७६६०. जैसें	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
३७६६१. जैसें	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दुःख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
३७६६२. जैसें	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
३७६६३. जैसें	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
३७६६४. जैसें	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
३७६६५. जैसें	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६

३७६६६. जैसें	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
३७६६७. जैसें	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
३७६६८. जैसें	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
३७६६९. जैसें	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
३७६७०. जैसें	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
३७६७१. जैसें	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
३७६७२. जैसें	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
३७६७३. जैसें	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
३७६७४. जैसें	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
३७६७५. जैसें	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
३७६७६. जैसें	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
३७६७७. जैसें	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
३७६७८. जैसें	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
३७६७९. जैसें	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
३७६८०. जैसें	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
३७६८१. जैसें	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
३७६८२. जैसें	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
३७६८३. जैसें	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
३७६८४. जैसें	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
३७६८५. जैसें	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
३७६८६. जैसें	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
३७६८७. जैसें	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
३७६८८. जैसें	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
३७६८९. जैसें	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
३७६९०. जैसें	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
३७६९१. जैसें	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
३७६९२. जैसें	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९

३७६९३. जैसें	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
३७६९४. जैसें	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
३७६९५. जैसें	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
३७६९६. जैसें	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
३७६९७. जैसें	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
३७६९८. जैसें	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
३७६९९. जैसें	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
३७७००. जैसें	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
३७७०१. जैसें	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
३७७०२. जैसें	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
३७७०३. जैसें	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
३७७०४. जैसें	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
३७७०५. जैसें	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
३७७०६. जैसें	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
३७७०७. जैसें	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
३७७०८. जैसें	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
३७७०९. जैसें	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
३७७१०. जैसें	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
३७७११. जैसें	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
३७७१२. जैसें	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
३७७१३. जैसें	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
३७७१४. जैसें	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
३७७१५. जैसें	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
३७७१६. जैसें	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
३७७१७. जैसें	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
३७७१८. जैसें	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
३७७१९. जैसें	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३

३७७२०. जैसें	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
३७७२१. जैसें	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
३७७२२. जैसें	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
३७७२३. जैसें	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
३७७२४. जैसें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
३७७२५. जैसें	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
३७७२६. जैसें	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
३७७२७. जैसें	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
३७७२८. जैसें	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
३७७२९. जैसें	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
३७७३०. जैसें	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
३७७३१. जैसें	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
३७७३२. जैसें	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
३७७३३. जैसें	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
३७७३४. जैसें	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
३७७३५. जैसें	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
३७७३६. जैसें	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
३७७३७. जैसें	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
३७७३८. जैसें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
३७७३९. जैसें	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
३७७४०. जैसें	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
३७७४१. जैसें	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
३७७४२. जैसें	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
३७७४३. जैसें	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
३७७४४. जैसें	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
३७७४५. जैसें	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
३७७४६. जैसें	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१

३७७४७. जैसें	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
३७७४८. जैसें	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
३७७४९. जैसें	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
३७७५०. जैसें	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
३७७५१. जैसें	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
३७७५२. जैसें	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
३७७५३. जैसें	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
३७७५४. जैसें	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
३७७५५. जैसें	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
३७७५६. जैसें	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
३७७५७. जैसें	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
३७७५८. जैसें	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
३७७५९. जैसें	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
३७७६०. जैसें	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
३७७६१. जैसें	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
३७७६२. जैसें	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
३७७६३. जैसें	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
३७७६४. जैसें	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
३७७६५. जैसें	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
३७७६६. जैसें	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
३७७६७. जैसें	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
३७७६८. जैसें	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
३७७६९. जैसें	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
३७७७०. जैसें	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूंनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
३७७७१. जैसें	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
३७७७२. जैसें	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
३७७७३. जैसें	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८

३७७७४. जैसें	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
३७७७५. जैसें	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
३७७७६. जैसें	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
३७७७७. जैसें	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
३७७७८. जैसें	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
३७७७९. जैसें	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
३७७८०. जैसें	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
३७७८१. जैसें	आणि स्वार्थे अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
३७७८२. जैसें	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
३७७८३. जैसें	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
३७७८४. जैसें	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
३७७८५. जैसें	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
३७७८६. जैसें	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
३७७८७. जैसें	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
३७७८८. जैसें	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
३७७८९. जैसें	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
३७७९०. जैसें	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
३७७९१. जैसें	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्ते जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
३७७९२. जैसें	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
३७७९३. जैसें	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
३७७९४. जैसें	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
३७७९५. जैसें	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
३७७९६. जैसें	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
३७७९७. जैसें	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
३७७९८. जैसें	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
३७७९९. जैसें	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२
३७८००. जैसें	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७

३७८०१. जैसें	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
३७८०२. जैसें	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
३७८०३. जैसें	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
३७८०४. जैसें	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
३७८०५. जैसें	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
३७८०६. जैसें	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
३७८०७. जैसें	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
३७८०८. जैसें	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
३७८०९. जैसें	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
३७८१०. जैसें	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५
३७८११. जैसें	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
३७८१२. जैसें	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
३७८१३. जैसें	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
३७८१४. जैसें	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
३७८१५. जैसें	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
३७८१६. जैसें	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
३७८१७. जैसें	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
३७८१८. जैसें	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
३७८१९. जैसें	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
३७८२०. जैसें	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
३७८२१. जैसें	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
३७८२२. जैसें	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
३७८२३. जैसें	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
३७८२४. जैसें	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
३७८२५. जैसें	म्हणोनि सुखदुःखासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
३७८२६. जैसें	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
३७८२७. जैसें	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४

३७८२८. जैसें	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
३७८२९. जैसें	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
३७८३०. जैसें	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
३७८३१. जैसें	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
३७८३२. जैसें	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
३७८३३. जैसें	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
३७८३४. जैसें	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
३७८३५. जैसें	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
३७८३६. जैसें	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
३७८३७. जैसें	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
३७८३८. जैसें	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
३७८३९. जैसें	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
३७८४०. जैसें	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
३७८४१. जैसें	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
३७८४२. जैसें	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
३७८४३. जैसें	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
३७८४४. जैसें	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
३७८४५. जैसें	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
३७८४६. जैसें	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
३७८४७. जैसें	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
३७८४८. जैसें	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
३७८४९. जैसें	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
३७८५०. जैसें	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
३७८५१. जैसें	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
३७८५२. जैसें	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
३७८५३. जैसें	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
३७८५४. जैसें	सर्वा कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९

३७८५५. जैसें	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
३७८५६. जैसें	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
३७८५७. जैसें	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
३७८५८. जैसें	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
३७८५९. जैसें	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
३७८६०. जैसें	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
३७८६१. जैसें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
३७८६२. जैसें	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
३७८६३. जैसें	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
३७८६४. जैसें	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
३७८६५. जैसें	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
३७८६६. जैसें	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
३७८६७. जैसें	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
३७८६८. जैसें	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
३७८६९. जैसें	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
३७८७०. जैसें	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
३७८७१. जैसें	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
३७८७२. जैसें	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
३७८७३. जैसें	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
३७८७४. जैसें	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
३७८७५. जैसें	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
३७८७६. जैसें	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तींचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
३७८७७. जैसें	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
३७८७८. जैसें	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
३७८७९. जैसें	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
३७८८०. जैसें	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
३७८८१. जैसें	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९

३७८८२. जैसें	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
३७८८३. जैसें	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
३७८८४. जैसें	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
३७८८५. जैसें	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
३७८८६. जैसें	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
३७८८७. जैसें	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
३७८८८. जैसें	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
३७८८९. जैसें	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
३७८९०. जैसें	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
३७८९१. जैसें	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
३७८९२. जैसें	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
३७८९३. जैसें	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
३७८९४. जैसें	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
३७८९५. जैसें	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
३७८९६. जैसें	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
३७८९७. जैसें	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
३७८९८. जैसें	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
३७८९९. जैसें	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
३७९००. जैसें	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
३७९०१. जैसें	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
३७९०२. जैसें	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
३७९०३. जैसें	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
३७९०४. जैसें	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
३७९०५. जैसें	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
३७९०६. जैसें	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
३७९०७. जैसें	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
३७९०८. जैसें	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४

३७९०९. जैसें	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
३७९१०. जैसें	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
३७९११. जैसें	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
३७९१२. जैसें	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
३७९१३. जैसें	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
३७९१४. जैसें	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
३७९१५. जैसें	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
३७९१६. जैसें	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्में आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
३७९१७. जैसें	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
३७९१८. जैसें	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
३७९१९. जैसें	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
३७९२०. जैसें	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
३७९२१. जैसें	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
३७९२२. जैसें	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
३७९२३. जैसें	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
३७९२४. जैसें	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
३७९२५. जैसें	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
३७९२६. जैसें	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
३७९२७. जैसें	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
३७९२८. जैसें	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
३७९२९. जैसें	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
३७९३०. जैसें	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
३७९३१. जैसें	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
३७९३२. जैसें	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
३७९३३. जैसें	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
३७९३४. जैसें	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
३७९३५. जैसें	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४

३७९३६. जैसें	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
३७९३७. जैसें	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
३७९३८. जैसें	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
३७९३९. जैसें	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
३७९४०. जैसें	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
३७९४१. जैसें	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
३७९४२. जैसें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
३७९४३. जैसें	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
३७९४४. जैसें	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
३७९४५. जैसें	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
३७९४६. जैसें	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
३७९४७. जैसें	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
३७९४८. जैसें	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
३७९४९. जैसें	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
३७९५०. जैसें	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
३७९५१. जैसें	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
३७९५२. जैसें	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
३७९५३. जैसें	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
३७९५४. जैसें	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
३७९५५. जैसें	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
३७९५६. जैसें	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
३७९५७. जैसें	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
३७९५८. जैसें	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
३७९५९. जैसें	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
३७९६०. जैसें	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णा । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
३७९६१. जैसें	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
३७९६२. जैसें	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६

३७९६३. जैसें	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
३७९६४. जैसें	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
३७९६५. जैसें	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
३७९६६. जैसें	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
३७९६७. जैसें	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
३७९६८. जैसें	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
३७९६९. जैसें	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
३७९७०. जैसें	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
३७९७१. जैसें	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
३७९७२. जैसें	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
३७९७३. जैसें	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
३७९७४. जैसें	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
३७९७५. जैसें	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
३७९७६. जैसें	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
३७९७७. जैसें	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
३७९७८. जैसें	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
३७९७९. जैसें	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
३७९८०. जैसें	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
३७९८१. जैसें	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
३७९८२. जैसें	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
३७९८३. जैसें	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
३७९८४. जैसें	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
३७९८५. जैसें	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
३७९८६. जैसें	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
३७९८७. जैसें	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
३७९८८. जैसें	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
३७९८९. जैसें	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७

३७९९०. जैसें	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
३७९९१. जैसें	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
३७९९२. जैसें	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
३७९९३. जैसें	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
३७९९४. जैसें	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
३७९९५. जैसें	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
३७९९६. जैसें	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
३७९९७. जैसें	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
३७९९८. जैसें	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
३७९९९. जैसें	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
३८०००. जैसें	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
३८००१. जैसें	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
३८००२. जैसें	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
३८००३. जैसें	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
३८००४. जैसेनि	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
३८००५. जैसेनि	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
३८००६. जैसेनि	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
३८००७. जैसेनि	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
३८००८. जैसेनि	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
३८००९. जैसेनि	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
३८०१०. जैसेनि	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
३८०११. जैसेनि	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
३८०१२. जो	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
३८०१३. जो	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
३८०१४. जो	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
३८०१५. जो	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
३८०१६. जो	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५

३८०१७. जो	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
३८०१८. जो	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
३८०१९. जो	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
३८०२०. जो	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
३८०२१. जो	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
३८०२२. जो	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
३८०२३. जो	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
३८०२४. जो	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
३८०२५. जो	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
३८०२६. जो	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
३८०२७. जो	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
३८०२८. जो	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
३८०२९. जो	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
३८०३०. जो	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
३८०३१. जो	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
३८०३२. जो	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
३८०३३. जो	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
३८०३४. जो	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
३८०३५. जो	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
३८०३६. जो	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
३८०३७. जो	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
३८०३८. जो	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
३८०३९. जो	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
३८०४०. जो	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
३८०४१. जो	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
३८०४२. जो	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
३८०४३. जो	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४

३८०४४. जो	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
३८०४५. जो	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
३८०४६. जो	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
३८०४७. जो	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
३८०४८. जो	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
३८०४९. जो	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
३८०५०. जो	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
३८०५१. जो	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
३८०५२. जो	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
३८०५३. जो	हा लोकु कर्मे बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
३८०५४. जो	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
३८०५५. जो	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
३८०५६. जो	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
३८०५७. जो	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
३८०५८. जो	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
३८०५९. जो	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
३८०६०. जो	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्मे इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
३८०६१. जो	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
३८०६२. जो	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
३८०६३. जो	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
३८०६४. जो	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
३८०६५. जो	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
३८०६६. जो	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
३८०६७. जो	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
३८०६८. जो	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
३८०६९. जो	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
३८०७०. जो	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३

३८०७१. जो	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
३८०७२. जो	तैसें सर्व कर्मी असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
३८०७३. जो	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
३८०७४. जो	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
३८०७५. जो	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
३८०७६. जो	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
३८०७७. जो	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
३८०७८. जो	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
३८०७९. जो	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
३८०८०. जो	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
३८०८१. जो	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
३८०८२. जो	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
३८०८३. जो	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
३८०८४. जो	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
३८०८५. जो	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
३८०८६. जो	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
३८०८७. जो	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
३८०८८. जो	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
३८०८९. जो	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
३८०९०. जो	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
३८०९१. जो	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
३८०९२. जो	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
३८०९३. जो	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
३८०९४. जो	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
३८०९५. जो	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
३८०९६. जो	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
३८०९७. जो	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७

३८०९८. जो	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
३८०९९. जो	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
३८१००. जो	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
३८१०१. जो	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
३८१०२. जो	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
३८१०३. जो	म्हणोनि तो भगवंतु । जो निःसंगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
३८१०४. जो	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
३८१०५. जो	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
३८१०६. जो	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
३८१०७. जो	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
३८१०८. जो	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
३८१०९. जो	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
३८११०. जो	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
३८१११. जो	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
३८११२. जो	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
३८११३. जो	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
३८११४. जो	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
३८११५. जो	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
३८११६. जो	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
३८११७. जो	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
३८११८. जो	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
३८११९. जो	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
३८१२०. जो	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
३८१२१. जो	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
३८१२२. जो	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
३८१२३. जो	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
३८१२४. जो	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३

३८१२५. जो	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
३८१२६. जो	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
३८१२७. जो	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
३८१२८. जो	सुखदु:खादि वर्मे । कां शुभाशुभें कर्मैं । दोनी ऐसीं मनोधर्मैं । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
३८१२९. जो	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
३८१३०. जो	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
३८१३१. जो	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
३८१३२. जो	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
३८१३३. जो	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
३८१३४. जो	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
३८१३५. जो	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
३८१३६. जो	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
३८१३७. जो	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
३८१३८. जो	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
३८१३९. जो	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
३८१४०. जो	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
३८१४१. जो	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
३८१४२. जो	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
३८१४३. जो	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
३८१४४. जो	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
३८१४५. जो	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
३८१४६. जो	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
३८१४७. जो	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
३८१४८. जो	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
३८१४९. जो	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
३८१५०. जो	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
३८१५१. जो	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५

३८१५२. जो	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
३८१५३. जो	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
३८१५४. जो	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
३८१५५. जो	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
३८१५६. जो	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
३८१५७. जो	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
३८१५८. जो	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
३८१५९. जो	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
३८१६०. जो	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
३८१६१. जो	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
३८१६२. जो	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
३८१६३. जो	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
३८१६४. जो	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
३८१६५. जो	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
३८१६६. जो	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
३८१६७. जो	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
३८१६८. जो	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
३८१६९. जो	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
३८१७०. जो	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
३८१७१. जो	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
३८१७२. जो	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
३८१७३. जो	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
३८१७४. जो	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
३८१७५. जो	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
३८१७६. जो	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
३८१७७. जो	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
३८१७८. जो	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०

३८१७९. जो	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
३८१८०. जो	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
३८१८१. जो	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
३८१८२. जो	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
३८१८३. जो	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
३८१८४. जो	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
३८१८५. जो	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
३८१८६. जो	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
३८१८७. जो	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागे तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
३८१८८. जो	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागे तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
३८१८९. जो	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
३८१९०. जो	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
३८१९१. जो	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
३८१९२. जो	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
३८१९३. जो	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
३८१९४. जो	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदु:खासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
३८१९५. जो	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
३८१९६. जो	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
३८१९७. जो	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
३८१९८. जो	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
३८१९९. जो	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
३८२००. जो	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
३८२०१. जो	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
३८२०२. जो	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
३८२०३. जो	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
३८२०४. जो	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
३८२०५. जो	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५

३८२०६. जो	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
३८२०७. जो	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
३८२०८. जो	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
३८२०९. जो	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
३८२१०. जो	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
३८२११. जो	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
३८२१२. जो	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
३८२१३. जो	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
३८२१४. जो	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
३८२१५. जो	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
३८२१६. जो	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
३८२१७. जो	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
३८२१८. जो	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
३८२१९. जो	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
३८२२०. जो	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
३८२२१. जो	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
३८२२२. जो	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
३८२२३. जो	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
३८२२४. जो	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
३८२२५. जो	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
३८२२६. जो	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
३८२२७. जो	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
३८२२८. जो	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
३८२२९. जो	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
३८२३०. जो	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
३८२३१. जो	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
३८२३२. जो	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६

३८२३३. जो	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
३८२३४. जो	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
३८२३५. जो	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
३८२३६. जो	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
३८२३७. जो	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
३८२३८. जो	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
३८२३९. जो	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
३८२४०. जो	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
३८२४१. जो	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
३८२४२. जो	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
३८२४३. जो	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
३८२४४. जो	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
३८२४५. जो	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
३८२४६. जो	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
३८२४७. जो	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
३८२४८. जो	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
३८२४९. जो	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
३८२५०. जो	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
३८२५१. जो	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
३८२५२. जो	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
३८२५३. जो	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
३८२५४. जो	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
३८२५५. जो	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
३८२५६. जो	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थींचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
३८२५७. जो	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
३८२५८. जो	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
३८२५९. जो	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४

३८२६०. जो	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
३८२६१. जो	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
३८२६२. जो	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
३८२६३. जो	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
३८२६४. जो	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
३८२६५. जो	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
३८२६६. जो	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
३८२६७. जो	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३
३८२६८. जो	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
३८२६९. जो	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
३८२७०. जो	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
३८२७१. जो	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्र जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
३८२७२. जो	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
३८२७३. जो	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
३८२७४. जो	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
३८२७५. जो	जो धर्मकीर्तिधवळु । अगाध दातृत्वें सरळु । अतुलबळें प्रबळु । बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
३८२७६. जो	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
३८२७७. जो	जो भक्तजनवत्सलु । प्रेमजन प्रांजलु । सत्यसेतु सरळु । कलानिधि	ज्ञाने.१२.२०.२४३
३८२७८. जो	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
३८२७९. जो	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
३८२८०. जो	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
३८२८१. जो	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
३८२८२. जो	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
३८२८३. जो	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
३८२८४. जो	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
३८२८५. जो	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
३८२८६. जो	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४

३८२८७. जो	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
३८२८८. जो	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
३८२८९. जो	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
३८२९०. जो	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
३८२९१. जो	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
३८२९२. जो	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
३८२९३. जो	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
३८२९४. जो	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
३८२९५. जो	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
३८२९६. जो	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
३८२९७. जो	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
३८२९८. जो	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
३८२९९. जो	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
३८३००. जो	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
३८३०१. जो	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
३८३०२. जो	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
३८३०३. जो	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
३८३०४. जो	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
३८३०५. जो	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
३८३०६. जो	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
३८३०७. जो	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
३८३०८. जो	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
३८३०९. जो	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
३८३१०. जो	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
३८३११. जो	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
३८३१२. जो	आणि जन्ममृत्युदु:खें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
३८३१३. जो	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७

३८३१४. जो	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
३८३१५. जो	येन्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
३८३१६. जो	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
३८३१७. जो	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
३८३१८. जो	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
३८३१९. जो	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
३८३२०. जो	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
३८३२१. जो	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
३८३२२. जो	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
३८३२३. जो	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
३८३२४. जो	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
३८३२५. जो	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
३८३२६. जो	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
३८३२७. जो	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
३८३२८. जो	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
३८३२९. जो	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
३८३३०. जो	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
३८३३१. जो	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
३८३३२. जो	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
३८३३३. जो	तरी आंगें कर्में ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
३८३३४. जो	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
३८३३५. जो	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
३८३३६. जो	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
३८३३७. जो	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
३८३३८. जो	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
३८३३९. जो	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
३८३४०. जो	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१

३८३४१. जो	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
३८३४२. जो	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
३८३४३. जो	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
३८३४४. जो	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
३८३४५. जो	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
३८३४६. जो	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
३८३४७. जो	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
३८३४८. जो	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
३८३४९. जो	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
३८३५०. जो	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वें फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
३८३५१. जो	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
३८३५२. जो	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
३८३५३. जो	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
३८३५४. जो	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
३८३५५. जो	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
३८३५६. जो	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
३८३५७. जो	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
३८३५८. जो	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
३८३५९. जो	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
३८३६०. जो	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
३८३६१. जो	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
३८३६२. जो	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दुःख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
३८३६३. जो	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
३८३६४. जो	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
३८३६५. जो	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
३८३६६. जो	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
३८३६७. जो	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८

३८३६८. जो	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
३८३६९. जो	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
३८३७०. जो	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
३८३७१. जो	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
३८३७२. जो	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
३८३७३. जो	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
३८३७४. जो	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
३८३७५. जो	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
३८३७६. जो	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
३८३७७. जो	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
३८३७८. जो	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
३८३७९. जो	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
३८३८०. जो	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
३८३८१. जो	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
३८३८२. जो	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
३८३८३. जो	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
३८३८४. जो	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
३८३८५. जो	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
३८३८६. जो	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
३८३८७. जो	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
३८३८८. जो	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
३८३८९. जो	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
३८३९०. जो	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
३८३९१. जो	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
३८३९२. जो	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
३८३९३. जो	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
३८३९४. जो	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९

३८३९५. जो	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
३८३९६. जो	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
३८३९७. जो	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
३८३९८. जो	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
३८३९९. जो	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
३८४००. जो	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
३८४०१. जो	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
३८४०२. जो	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
३८४०३. जो	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
३८४०४. जो	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
३८४०५. जो	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
३८४०६. जो	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
३८४०७. जो	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
३८४०८. जो	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
३८४०९. जो	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
३८४१०. जो	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
३८४११. जो	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
३८४१२. जो	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
३८४१३. जो	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
३८४१४. जो	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
३८४१५. जो	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
३८४१६. जो	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
३८४१७. जो	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
३८४१८. जो	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
३८४१९. जो	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
३८४२०. जो	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
३८४२१. जो	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८

३८४२२. जो	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
३८४२३. जो	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
३८४२४. जो	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
३८४२५. जो	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
३८४२६. जो	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
३८४२७. जो	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
३८४२८. जो	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
३८४२९. जो	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
३८४३०. जो	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
३८४३१. जो	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
३८४३२. जो	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
३८४३३. जो	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
३८४३४. जो	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
३८४३५. जो	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
३८४३६. जो	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
३८४३७. जो	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
३८४३८. जो	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
३८४३९. जो	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
३८४४०. जो	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
३८४४१. जो	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
३८४४२. जो	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
३८४४३. जो	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
३८४४४. जो	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
३८४४५. जो	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
३८४४६. जो	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
३८४४७. जो	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
३८४४८. जो	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८

३८४४९. जो	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
३८४५०. जो	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
३८४५१. जो	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
३८४५२. जो	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
३८४५३. जो	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
३८४५४. जो	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२
३८४५५. जो	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
३८४५६. जो	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
३८४५७. जो	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
३८४५८. जो	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
३८४५९. जो	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
३८४६०. जो	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
३८४६१. जो	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
३८४६२. जो	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
३८४६३. जो	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
३८४६४. जो	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
३८४६५. जो	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
३८४६६. जो	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
३८४६७. जो	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
३८४६८. जो	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
३८४६९. जो	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
३८४७०. जो	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
३८४७१. जो	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
३८४७२. जो	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
३८४७३. जो	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
३८४७४. जो	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
३८४७५. जो	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६

३८४७६. जो	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
३८४७७. जो	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
३८४७८. जो	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
३८४७९. जो	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
३८४८०. जो	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
३८४८१. जो	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
३८४८२. जो	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
३८४८३. जो	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
३८४८४. जो	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
३८४८५. जो	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
३८४८६. जो	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
३८४८७. जो	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
३८४८८. जो	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
३८४८९. जो	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
३८४९०. जो	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
३८४९१. जो	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
३८४९२. जो	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
३८४९३. जो	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
३८४९४. जो	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
३८४९५. जो	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
३८४९६. जो	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
३८४९७. जो	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
३८४९८. जो	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
३८४९९. जो	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
३८५००. जो	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
३८५०१. जो	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
३८५०२. जो	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०

३८५०३. जो	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
३८५०४. जो	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्मे	ज्ञाने.१८.१६.३९४
३८५०५. जो	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
३८५०६. जो	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
३८५०७. जो	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
३८५०८. जो	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
३८५०९. जो	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
३८५१०. जो	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
३८५११. जो	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
३८५१२. जो	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
३८५१३. जो	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
३८५१४. जो	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
३८५१५. जो	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
३८५१६. जो	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
३८५१७. जो	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
३८५१८. जो	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
३८५१९. जो	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
३८५२०. जो	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
३८५२१. जो	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
३८५२२. जो	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
३८५२३. जो	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
३८५२४. जो	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
३८५२५. जो	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
३८५२६. जो	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
३८५२७. जो	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
३८५२८. जो	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
३८५२९. जो	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८

३८५३०. जो	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
३८५३१. जो	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्याळु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
३८५३२. जो	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
३८५३३. जो	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
३८५३४. जो	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
३८५३५. जो	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
३८५३६. जो	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
३८५३७. जो	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
३८५३८. जो	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
३८५३९. जो	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
३८५४०. जो	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
३८५४१. जो	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
३८५४२. जो	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
३८५४३. जो	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
३८५४४. जो	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
३८५४५. जो	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
३८५४६. जो	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
३८५४७. जो	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
३८५४८. जो	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
३८५४९. जो	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
३८५५०. जो	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
३८५५१. जो	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
३८५५२. जो	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
३८५५३. जो	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
३८५५४. जो	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
३८५५५. जो	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
३८५५६. जो	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६

३८५५७. जो	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
३८५५८. जो	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
३८५५९. जो	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
३८५६०. जो	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
३८५६१. जो	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
३८५६२. जो	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
३८५६३. जो	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
३८५६४. जो	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
३८५६५. जो	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
३८५६६. जो	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
३८५६७. जो	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
३८५६८. जो	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्वृत्तीचां सहस्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
३८५६९. जो	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
३८५७०. जो	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
३८५७१. जो	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
३८५७२. जो	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५
३८५७३. जो	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
३८५७४. जो	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
३८५७५. जो	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
३८५७६. जो	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
३८५७७. जो	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
३८५७८. जो	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
३८५७९. जो	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
३८५८०. जो	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
३८५८१. जो	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
३८५८२. जो	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
३८५८३. जो	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३

३८५८४. जो	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
३८५८५. जो	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
३८५८६. जो	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
३८५८७. जो	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
३८५८८. जो	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
३८५८९. जो	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
३८५९०. जो	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
३८५९१. जो	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
३८५९२. जो	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
३८५९३. जो	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
३८५९४. जो	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
३८५९५. जो	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
३८५९६. जो	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
३८५९७. जो	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
३८५९८. जो	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
३८५९९. जो	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
३८६००. जो	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
३८६०१. जों	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
३८६०२. जोंधळा	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
३८६०३. जोंवरी	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
३८६०४. जोगा	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
३८६०५. जोगा	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
३८६०६. जोगावणूक	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
३८६०७. जोगावणें	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
३८६०८. जोगावणें	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंत:करणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
३८६०९. जोगावी	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
३८६१०. जोगावी	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०

३८६११. जोगें	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
३८६१२. जोगें	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
३८६१३. जोगें	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
३८६१४. जोजारु	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
३८६१५. जोडतां	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
३८६१६. जोडती	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
३८६१७. जोडती	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
३८६१८. जोडती	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
३८६१९. जोडती	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
३८६२०. जोडती	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
३८६२१. जोडभातीं	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८
३८६२२. जोडला	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
३८६२३. जोडला	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
३८६२४. जोडला	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
३८६२५. जोडला	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
३८६२६. जोडला	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
३८६२७. जोडला	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
३८६२८. जोडला	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
३८६२९. जोडला	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
३८६३०. जोडला	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
३८६३१. जोडलासि	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
३८६३२. जोडलासि	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
३८६३३. जोडलासि	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
३८६३४. जोडलिया	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
३८६३५. जोडलिये	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
३८६३६. जोडली	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
३८६३७. जोडली	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८

३८६३८. जोडली	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
३८६३९. जोडले	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
३८६४०. जोडलें	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अर्जुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
३८६४१. जोडलें	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
३८६४२. जोडलें	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
३८६४३. जोडलें	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
३८६४४. जोडलें	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
३८६४५. जोडलें	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
३८६४६. जोडलें	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
३८६४७. जोडलें	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
३८६४८. जोडलें	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
३८६४९. जोडलें	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
३८६५०. जोडलें	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
३८६५१. जोडलें	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
३८६५२. जोडावया	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
३८६५३. जोडावा	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
३८६५४. जोडावें	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
३८६५५. जोडिजती	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
३८६५६. जोडितां	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
३८६५७. जोडिती	याचिलागीं सुमती । जोडिती शांतिसंपत्ती । शास्त्रांचीं दुभतीं । पोसिती घरीं	ज्ञाने.१३.३४.११३०
३८६५८. जोडिलिया	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
३८६५९. जोडिली	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
३८६६०. जोडिली	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
३८६६१. जोडिली	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
३८६६२. जोडिले	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
३८६६३. जोडिलें	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
३८६६४. जोडिलें	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७

३८६६५. जोडिलें	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
३८६६६. जोडिलें	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
३८६६७. जोडिलें	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
३८६६८. जोडी	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
३८६६९. जोडी	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
३८६७०. जोडी	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
३८६७१. जोडी	शरीरींची वाढी । अहोरात्रांची जोडी । विषयसुखप्रौढी । साचचि मानी	ज्ञाने.१३.११.७४३
३८६७२. जोडी	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
३८६७३. जोडी	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
३८६७४. जोडी	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
३८६७५. जोडी	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
३८६७६. जोडी	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
३८६७७. जोडी	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
३८६७८. जोडी	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
३८६७९. जोडी-	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
३८६८०. जोडीजती	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदु:खें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
३८६८१. जोडुनि	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
३८६८२. जोडूं	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
३८६८३. जोडूनि	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
३८६८४. जोडूनि	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
३८६८५. जोडूनि	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
३८६८६. जोडे	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
३८६८७. जोडे	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
३८६८८. जोडे	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
३८६८९. जोडे	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
३८६९०. जोडे	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
३८६९१. जोडे	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४

३८६९२. जोडे	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
३८६९३. जोडे	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
३८६९४. जोडे	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
३८६९५. जोडे	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
३८६९६. जोडे	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
३८६९७. जोडे	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
३८६९८. जोडे	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
३८६९९. जोडे	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
३८७००. जोडे	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
३८७०१. जोडे	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
३८७०२. जोडे	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
३८७०३. जोडे	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
३८७०४. जोडे	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
३८७०५. जोडे	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
३८७०६. जोडे	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
३८७०७. जोडे	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
३८७०८. जोडे	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
३८७०९. जोडे	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
३८७१०. जोडे	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
३८७११. जोडे	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
३८७१२. जोडे	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
३८७१३. जोडे	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्मे संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
३८७१४. जोडे	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
३८७१५. जोडे	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
३८७१६. जोडे	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
३८७१७. जोडे	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
३८७१८. जोडे	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५

३८७१९. जोडे	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
३८७२०. जोडे	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
३८७२१. जोडे	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
३८७२२. जोडे	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
३८७२३. जोडे	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
३८७२४. जोडे	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
३८७२५. जोडे	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
३८७२६. जोडे	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
३८७२७. जोडे	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
३८७२८. जोडे	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
३८७२९. जोडे	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
३८७३०. जोडे	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
३८७३१. जोडे	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
३८७३२. जोडे	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
३८७३३. जोडे	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
३८७३४. जोडे	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
३८७३५. जोडे	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
३८७३६. जोडे	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
३८७३७. जोडे	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
३८७३८. जोडे	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
३८७३९. जोडे	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
३८७४०. जोडे	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
३८७४१. जोडे	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
३८७४२. जोडें	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
३८७४३. जोडेचि	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
३८७४४. जोडेल	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
३८७४५. जोडेल	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३

३८७४६. जोडोनि	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
३८७४७. जोडोनियां	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितातित करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
३८७४८. जोतीष	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
३८७४९. जोशी	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
३८७५०. जोहरवाहर	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
३८७५१. जोहरीं	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
३८७५२. जोहरें	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
३८७५३. जोहारूनि	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
३८७५४. जोही	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
३८७५५. ज्या	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
३८७५६. ज्या	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
३८७५७. ज्या	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
३८७५८. ज्या	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
३८७५९. ज्याचें	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
३८७६०. ज्यासी	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
३८७६१. ज्योति	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
३८७६२. ज्योतिदीप्ती	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
३८७६३. ज्योतिर्मय	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
३८७६४. ज्योतिषीं	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
३८७६५. ज्योती	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
३८७६६. ज्योती	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
३८७६७. ज्योत्स्ना	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
३८७६८. ज्वराचेनि	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
३८७६९. ज्वराहूनि	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
३८७७०. ज्वरु	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
३८७७१. ज्वरु	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
३८७७२. ज्वरु	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८

३८७७३. ज्वरें	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
३८७७४. ज्वाळ	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
३८७७५. ज्वाळ	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
३८७७६. ज्वाळा	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
३८७७७. ज्वाळा	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
३८७७८. ज्वाळा	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
३८७७९. ज्वाळा	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
३८७८०. ज्वाळा	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
३८७८१. ज्वाळांचे	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
३८७८२. ज्वाळांचे	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
३८७८३. ज्वाळामय	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
३८७८४. ज्वाळीं	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
३८७८५. ज्वाळीं	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
३८७८६. झकवती	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
३८७८७. झकविजती	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
३८७८८. झकविले	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
३८७८९. झकविलें	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
३८७९०. झकविलों	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
३८७९१. झकवी	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
३८७९२. झकवी	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
३८७९३. झकवीतु	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
३८७९४. झकवूं	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
३८७९५. झकवे	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
३८७९६. झकवे	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
३८७९७. झकवेना	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंत:करण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
३८७९८. झकवेना	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
३८७९९. झकों	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२

३८८००. झगटलया	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
३८८०१. झगटलिया	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
३८८०२. झगटलिया	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
३८८०३. झगटली	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
३८८०४. झगटलें	जयाचें सुखदुःखाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
३८८०५. झगडतांही	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
३८८०६. झगडे	राजहंसापुढें । चांचूचें आगरडें । तोडी जेवीं झगडे । क्षीरनीराचे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०७
३८८०७. झगमगा	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
३८८०८. झटे	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
३८८०९. झटें	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
३८८१०. झडकरी	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
३८८११. झडकरी	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
३८८१२. झडकरी	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
३८८१३. झडकरी	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
३८८१४. झडकरी	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
३८८१५. झडकरी	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
३८८१६. झडझडाट	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
३८८१७. झडझडाटें	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
३८८१८. झडझडोनि	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
३८८१९. झडती	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
३८८२०. झडती	तैसीं कर्मे हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
३८८२१. झडाडितां	ऐसा रजाचिया झुळुका । झडाडितां आगळिका । मनुष्यजातीशाखा । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१५५
३८८२२. झडे	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
३८८२३. झडोनि	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
३८८२४. झणी	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
३८८२५. झणी	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
३८८२६. झणीं	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९

३८८२७. झणीं	योगादिकें साधनें । साकांक्ष आराधनें । मंत्रयंत्रविधानें । झणीं करा	ज्ञाने.३.१०.९०
३८८२८. झणीं	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
३८८२९. झणीं	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
३८८३०. झणीं	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
३८८३१. झणें	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
३८८३२. झणें	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
३८८३३. झणें	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
३८८३४. झणें	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
३८८३५. झणें	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
३८८३६. झणें	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
३८८३७. झणें	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
३८८३८. झणें	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
३८८३९. झणें	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
३८८४०. झणें	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
३८८४१. झणें	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
३८८४२. झणें	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
३८८४३. झणें	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
३८८४४. झणें	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
३८८४५. झणें	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
३८८४६. झणें	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
३८८४७. झणें	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
३८८४८. झणें	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
३८८४९. झणें	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
३८८५०. झणें	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
३८८५१. झणें	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
३८८५२. झणें	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
३८८५३. झणें	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८

३८८५४. झणें	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
३८८५५. झणें	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
३८८५६. झरा	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
३८८५७. झरी	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
३८८५८. झळंबती	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
३८८५९. झळंबती	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
३८८६०. झळंबतें	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दुःखकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
३८८६१. झळंबलिया	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
३८८६२. झळंबलें	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
३८८६३. झळंबित	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
३८८६४. झळकत	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
३८८६५. झळकत	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
३८८६६. झळकतां	का उदयाचळकुळीं । झळकतां अंशुमाळी । तिमिरें अंतराळीं । हारपती	ज्ञाने.१८.७१.१५३२
३८८६७. झळकती	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
३८८६८. झळकती	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
३८८६९. झळके	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
३८८७०. झळके	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
३८८७१. झळाळ	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
३८८७२. झळाळा	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
३८८७३. झळे	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
३८८७४. झांकती	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
३८८७५. झांकलिये	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
३८८७६. झांकलें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
३८८७७. झांकलें	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
३८८७८. झांकलें	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
३८८७९. झांकलें	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
३८८८०. झांकलेपणें	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४

३८८८१. झांकविलें	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
३८८८२. झांकवे	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
३८८८३. झांकवे	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
३८८८४. झांकाझांकी	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
३८८८५. झांकिलिया	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णे । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
३८८८६. झांकिलें	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
३८८८७. झांकिलें	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
३८८८८. झांकी	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
३८८८९. झांकी	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
३८८९०. झांकी	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
३८८९१. झांके	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
३८८९२. झांके	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
३८८९३. झांके	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णे । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
३८८९४. झांकें	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
३८८९५. झांकोळित	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
३८८९६. झांकोळी	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
३८८९७. झांकोळेना	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
३८८९८. झांवळें	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
३८८९९. झांवळें	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
३८९००. झांसुरतां	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
३८९०१. झांसूरे	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
३८९०२. झाकरी	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
३८९०३. झाका	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
३८९०४. झाड	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
३८९०५. झाड	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
३८९०६. झाड	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
३८९०७. झाड	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दु:खकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७

३८९०८. झाड	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
३८९०९. झाड	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
३८९१०. झाड	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
३८९११. झाड	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
३८९१२. झाड	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
३८९१३. झाड	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
३८९१४. झाड	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
३८९१५. झाड	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
३८९१६. झाड	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
३८९१७. झाड	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
३८९१८. झाड	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
३८९१९. झाडां	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
३८९२०. झाडा	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वीचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
३८९२१. झाडा	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
३८९२२. झाडा	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
३८९२३. झाडा	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
३८९२४. झाडा	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
३८९२५. झाडा	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
३८९२६. झाडा	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
३८९२७. झाडा	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
३८९२८. झाडा	तैसीं कर्में हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
३८९२९. झाडा	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
३८९३०. झाडा	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
३८९३१. झाडांचेनि	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
३८९३२. झाडाची	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
३८९३३. झाडाचें	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
३८९३४. झाडातळीं	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४

३८९३५. झाडामुळीं	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
३८९३६. झाडालि	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
३८९३७. झाडावीं	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
३८९३८. झाडासि	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
३८९३९. झाडिती	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
३८९४०. झाडिलीं	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
३८९४१. झाडिलीं	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
३८९४२. झाडिले	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
३८९४३. झाडिलें	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
३८९४४. झाडी-	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
३८९४५. झाडी	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
३८९४६. झाडी	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
३८९४७. झाडी	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
३८९४८. झाडी	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
३८९४९. झाडी	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
३८९५०. झाडीं	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
३८९५१. झाडीं	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
३८९५२. झाडीं	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
३८९५३. झाडीं	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
३८९५४. झाडीन	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
३८९५५. झाडुनी	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
३८९५६. झाडुनी	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
३८९५७. झाडूनि	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
३८९५८. झाडूनि	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
३८९५९. झाडें	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
३८९६०. झाडें	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
३८९६१. झाडें	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९

३८९६२. झाडें	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
३८९६३. झाडें	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
३८९६४. झाडेंसी	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
३८९६५. झाला	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
३८९६६. झाला	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
३८९६७. झाला	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
३८९६८. झाला	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
३८९६९. झाला	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
३८९७०. झाले	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
३८९७१. झाले	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
३८९७२. झाले	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
३८९७३. झालें	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
३८९७४. झालें	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
३८९७५. झालें	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
३८९७६. झालें	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
३८९७७. झालें	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
३८९७८. झालें	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
३८९७९. झालें	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
३८९८०. झालेया	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
३८९८१. झिजत	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
३८९८२. झिजे	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
३८९८३. झिरपती	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
३८९८४. झील	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
३८९८५. झुंज	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
३८९८६. झुंज	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
३८९८७. झुंज	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
३८९८८. झुंज	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१

३८९८९. झुंज	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गे जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
३८९९०. झुंज	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
३८९९१. झुंज	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
३८९९२. झुंजणें	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
३८९९३. झुंजत	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
३८९९४. झुंजतचि	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
३८९९५. झुंजतां	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
३८९९६. झुंजतां	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
३८९९७. झुंजतां	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
३८९९८. झुंजती	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
३८९९९. झुंजते	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
३९०००. झुंजाचा	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
३९००१. झुंजाची	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
३९००२. झुंजाचेनि	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
३९००३. झुंजावया	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
३९००४. झुंजावें	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
३९००५. झुंजावें	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
३९००६. झुंजावें	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
३९००७. झुंजावें	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
३९००८. झुंजावें	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
३९००९. झुंजावेळें	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
३९०१०. झुंजिन्नले	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
३९०११. झुंजीं	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दु:स्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
३९०१२. झुंजें	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
३९०१३. झुंजे	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
३९०१४. झुंजों	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
३९०१५. झुंझतां	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४

३९०१६. झुळका	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
३९०१७. झुळकां	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
३९०१८. झुळके	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
३९०१९. झुळुका	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
३९०२०. झुळुका	ऐसा रजाचिया झुळुका । झडाडितां आगळिका । मनुष्यजातीशाखा । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१५५
३९०२१. झुळुका	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
३९०२२. झेंपावले	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
३९०२३. झेलणें	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
३९०२४. झोंप	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
३९०२५. झोंपीं	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
३९०२६. झोंबत	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
३९०२७. झोंबती	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
३९०२८. झोंबती	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
३९०२९. झोंबती	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
३९०३०. झोंबती	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
३९०३१. झोंबती	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
३९०३२. झोंबती	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
३९०३३. झोंबावें	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
३९०३४. झोंबावें	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
३९०३५. झोंबिजे	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
३९०३६. झोंबीलोंबी	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
३९०३७. झोंबे	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
३९०३८. झोंबे	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
३९०३९. झोंबे	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
३९०४०. झोंबे	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
३९०४१. झोंबे	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
३९०४२. झोंबों	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९

३९०४३. झोंबों	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
३९०४४. झोंबों	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
३९०४५. झोती	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
३९०४६. झोळ	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
३९०४७. झोळिये	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
३९०४८. टक	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
३९०४९. टकळी	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
३९०५०. टका	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८
३९०५१. टकासी	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
३९०५२. टके	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
३९०५३. टके	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
३९०५४. टके	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
३९०५५. टकेयावरी	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजु:सामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
३९०५६. टवंच	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
३९०५७. टवटवा	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
३९०५८. टवटवी	मनबुद्ध्यादि आघवीं । जियेचेनि टवटवी । प्रकृतिवनमाधवी । सदांचि जे	ज्ञाने.१३.५-६.१३६
३९०५९. टवाळ	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
३९०६०. टवाळ	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
३९०६१. टवाळ	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
३९०६२. टवाळ	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
३९०६३. टवाळा	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
३९०६४. टवाळा	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
३९०६५. टवाळें	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
३९०६६. टांक	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
३९०६७. टांकसाळ	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
३९०६८. टांकसाळ	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
३९०६९. टांकोटांकीं	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८

३९०७०. टांगा	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
३९०७१. टांच	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
३९०७२. टांची	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
३९०७३. टांचें	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
३९०७४. टांचें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
३९०७५. टांचेचेनि	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
३९०७६. टाकित	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
३९०७७. टाकिती	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
३९०७८. टाकिती	आणि अभिचारावेगळे । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
३९०७९. टाकिली	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
३९०८०. टाळिये	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
३९०८१. टाळी	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
३९०८२. टाळी	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
३९०८३. टाळी	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
३९०८४. टिक	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
३९०८५. टिकु	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
३९०८६. टिटिभू	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
३९०८७. टिटांतु	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
३९०८८. टिटिभेनें	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
३९०८९. टिटेघर	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
३९०९०. टिळा	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
३९०९१. टीक	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
३९०९२. टीक	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
३९०९३. टीका	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
३९०९४. टेंकता	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
३९०९५. टेंकती	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
३९०९६. टेंकती	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२

३९०९७. टेंकया	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
३९०९८. टेंकलेया	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
३९०९९. टेंके	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
३९१००. टेंके	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
३९१०१. टेंके	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
३९१०२. टेंकैल	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
३९१०३. टेंको	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
३९१०४. टेंकों	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
३९१०५. टेंकों	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
३९१०६. टेंकों	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
३९१०७. टेंकों	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
३९१०८. टेंभा	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
३९१०९. टेकलीसांती	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
३९११०. टेकलें	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
३९१११. टेहणी	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
३९११२. ठक	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
३९११३. ठकती	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
३९११४. ठकतीचि	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
३९११५. ठकलें	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
३९११६. ठकिले	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
३९११७. ठके	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
३९११८. ठके	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
३९११९. ठके	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
३९१२०. ठके	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
३९१२१. ठके	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
३९१२२. ठके	वर्णाश्रमपोषकें । कर्मे नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
३९१२३. ठके	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६

३९१२४. ठके	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
३९१२५. ठकेचि	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
३९१२६. ठकेचि	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
३९१२७. ठकेचि	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
३९१२८. ठकेचि	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
३९१२९. ठकेल	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
३९१३०. ठसा	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
३९१३१. ठसे	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
३९१३२. ठसेंठोंबसें	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
३९१३३. ठाइ	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाइ । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
३९१३४. ठाइ	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाइ । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
३९१३५. ठाइ	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाइ । वांटिलीं वर्णां	ज्ञाने.१८.४१.८२५
३९१३६. ठाईं	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
३९१३७. ठाईं	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
३९१३८. ठाईं	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काइ । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
३९१३९. ठाईं	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्मे	ज्ञाने.१२.६.७८
३९१४०. ठाईं	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काइ । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
३९१४१. ठाईं	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
३९१४२. ठाईं	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काइ । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
३९१४३. ठाईं	तरी बहु बोलूं काइ । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
३९१४४. ठाईं	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
३९१४५. ठाईं	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
३९१४६. ठाईं	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
३९१४७. ठाईं	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
३९१४८. ठाईं	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
३९१४९. ठाईं	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
३९१५०. ठाईं	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७

३९१५१. ठाईं	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
३९१५२. ठाईं	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
३९१५३. ठाईं	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
३९१५४. ठाईं	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
३९१५५. ठाईं	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
३९१५६. ठाईं	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
३९१५७. ठाईं	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
३९१५८. ठाउकी	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
३९१५९. ठाउकें	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
३९१६०. ठाउकें	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
३९१६१. ठाउकें	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
३९१६२. ठाउवा	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
३९१६३. ठाउवा	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
३९१६४. ठाउवा	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
३९१६५. ठाउवी	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
३९१६६. ठाउवें	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
३९१६७. ठाउवें	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
३९१६८. ठाउवें	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
३९१६९. ठाउवें	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
३९१७०. ठाउवें	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
३९१७१. ठाकती	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
३९१७२. ठाकती	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
३९१७३. ठाकती	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
३९१७४. ठाकती	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
३९१७५. ठाकती	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
३९१७६. ठाकती	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
३९१७७. ठाकती	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८

३९१७८. ठाकती	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
३९१७९. ठाकतें	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
३९१८०. ठाकतें	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
३९१८१. ठाकतें	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
३९१८२. ठाकलेनिही	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
३९१८३. ठाकसी	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
३९१८४. ठाकाल	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
३९१८५. ठाकावया	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
३९१८६. ठाकावयाही	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
३९१८७. ठाकावा	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
३९१८८. ठाकावे	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
३९१८९. ठाकावें	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
३९१९०. ठाकावें	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
३९१९१. ठाकावें	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
३९१९२. ठाकावें	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
३९१९३. ठाकावें	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
३९१९४. ठाकिजे	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
३९१९५. ठाकिजे	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
३९१९६. ठाकिजे	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
३९१९७. ठाकिता	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
३९१९८. ठाकिता	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
३९१९९. ठाकितां	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
३९२००. ठाकिती	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
३९२०१. ठाकिती	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
३९२०२. ठाकिला	सीगेचीं सत्कर्मे । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
३९२०३. ठाकिला	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
३९२०४. ठाकिला	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२

३९२०५. ठाकिलियाहि	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
३९२०६. ठाकिलें	मग मध्यमामध्यविवरें । तेणें कोरिवें दादरें । ठाकिलें चवरें । ब्रह्मरंध्रीचें	ज्ञाने.१२.४.५५
३९२०७. ठाकी	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
३९२०८. ठाकी	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
३९२०९. ठाकी	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
३९२१०. ठाकी	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
३९२११. ठाकी	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
३९२१२. ठाकी	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें नि:सीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
३९२१३. ठाकीं	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
३९२१४. ठाकूं	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
३९२१५. ठाकूनि	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
३९२१६. ठाकूनि	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
३९२१७. ठाकूनि	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्था नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
३९२१८. ठाके	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०
३९२१९. ठाके	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
३९२२०. ठाके	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
३९२२१. ठाके	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
३९२२२. ठाके	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
३९२२३. ठाके	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
३९२२४. ठाके	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
३९२२५. ठाके	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
३९२२६. ठाके	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
३९२२७. ठाके	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
३९२२८. ठाके	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणे तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
३९२२९. ठाके	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
३९२३०. ठाके	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
३९२३१. ठाके	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७

३९२३२. ठाके	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
३९२३३. ठाके	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
३९२३४. ठाके	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
३९२३५. ठाके	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
३९२३६. ठाके	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
३९२३७. ठाके	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
३९२३८. ठाके	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
३९२३९. ठाके	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
३९२४०. ठाके	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
३९२४१. ठाके	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
३९२४२. ठाके	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
३९२४३. ठाके	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
३९२४४. ठाके	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
३९२४५. ठाके	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
३९२४६. ठाके	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
३९२४७. ठाके	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
३९२४८. ठाके	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
३९२४९. ठाके	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
३९२५०. ठाके	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
३९२५१. ठाके	महापुरुषाचें चित्त । जालिया वस्तुगत । ठाके व्यवहारजात । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७८९
३९२५२. ठाके	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
३९२५३. ठाके	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
३९२५४. ठाके	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
३९२५५. ठाके	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
३९२५६. ठाके	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
३९२५७. ठाके	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
३९२५८. ठाके	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११

३९२५९. ठाके	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
३९२६०. ठाके	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
३९२६१. ठाके	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
३९२६२. ठाके	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
३९२६३. ठाके	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
३९२६४. ठाके	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
३९२६५. ठाके	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
३९२६६. ठाके	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
३९२६७. ठाके	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
३९२६८. ठाके	तरी महायागप्रमुखें । कर्में निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
३९२६९. ठाके	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
३९२७०. ठाके	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
३९२७१. ठाके	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
३९२७२. ठाके	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
३९२७३. ठाके	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
३९२७४. ठाके	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
३९२७५. ठाके	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
३९२७६. ठाके	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
३९२७७. ठाके	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
३९२७८. ठाके	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
३९२७९. ठाके	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
३९२८०. ठाके	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
३९२८१. ठाके	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
३९२८२. ठाकों	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
३९२८३. ठाकों	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
३९२८४. ठाकों	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
३९२८५. ठाकोनि	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७

३९२८६. ठाकोनि	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
३९२८७. ठाकोनि	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
३९२८८. ठाण	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
३९२८९. ठाणदिवी	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
३९२९०. ठाणदिवी	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
३९२९१. ठाणांतरियां	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
३९२९२. ठाणांतरी	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
३९२९३. ठाणें	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
३९२९४. ठाणें	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
३९२९५. ठाणोरियाचे	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
३९२९६. ठाणोरी	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
३९२९७. ठाती	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
३९२९८. ठाती	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
३९२९९. ठाती	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
३९३००. ठाती	तयां महेंद्रादि पदें । करिताति वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
३९३०१. ठाती	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
३९३०२. ठाती	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
३९३०३. ठाती	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
३९३०४. ठाती	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
३९३०५. ठातु	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
३९३०६. ठाय	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
३९३०७. ठाय	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
३९३०८. ठाय	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
३९३०९. ठाय	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
३९३१०. ठाय	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
३९३११. ठायठिके	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
३९३१२. ठायवरी	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०

३९३१३. ठायवरी	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
३९३१४. ठायवरी	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
३९३१५. ठायवरी	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
३९३१६. ठायवरी	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
३९३१७. ठायवरी	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
३९३१८. ठायवरी	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
३९३१९. ठायवरी	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
३९३२०. ठायवरी	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
३९३२१. ठायवरी	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
३९३२२. ठायवरी	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
३९३२३. ठाया	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
३९३२४. ठाया	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
३९३२५. ठाया	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
३९३२६. ठाया	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
३९३२७. ठाया	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
३९३२८. ठाया	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
३९३२९. ठाया	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
३९३३०. ठाया	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
३९३३१. ठाया	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
३९३३२. ठाया	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
३९३३३. ठाया	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
३९३३४. ठाया	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
३९३३५. ठाया	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
३९३३६. ठाया	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
३९३३७. ठायातें	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
३९३३८. ठायातें	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
३९३३९. ठायावरूनि	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८

३९३४०. ठायासी	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
३९३४१. ठायाहूनि	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
३९३४२. ठायिजे	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
३९३४३. ठायीं	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
३९३४४. ठायीं	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
३९३४५. ठायीं	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
३९३४६. ठायीं	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदु:ख	ज्ञाने.२.१३.११०
३९३४७. ठायीं	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दु:ख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
३९३४८. ठायीं	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
३९३४९. ठायीं	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
३९३५०. ठायीं	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
३९३५१. ठायीं	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
३९३५२. ठायीं	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
३९३५३. ठायीं	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
३९३५४. ठायीं	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
३९३५५. ठायीं	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
३९३५६. ठायीं	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
३९३५७. ठायीं	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
३९३५८. ठायीं	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
३९३५९. ठायीं	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
३९३६०. ठायीं	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
३९३६१. ठायीं	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
३९३६२. ठायीं	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
३९३६३. ठायीं	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
३९३६४. ठायीं	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
३९३६५. ठायीं	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
३९३६६. ठायीं	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४

३९३६७. ठायीं	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
३९३६८. ठायीं	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
३९३६९. ठायीं	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
३९३७०. ठायीं	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
३९३७१. ठायीं	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
३९३७२. ठायीं	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
३९३७३. ठायीं	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
३९३७४. ठायीं	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
३९३७५. ठायीं	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
३९३७६. ठायीं	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
३९३७७. ठायीं	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
३९३७८. ठायीं	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
३९३७९. ठायीं	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
३९३८०. ठायीं	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
३९३८१. ठायीं	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
३९३८२. ठायीं	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
३९३८३. ठायीं	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
३९३८४. ठायीं	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
३९३८५. ठायीं	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
३९३८६. ठायीं	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
३९३८७. ठायीं	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
३९३८८. ठायीं	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
३९३८९. ठायीं	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
३९३९०. ठायीं	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
३९३९१. ठायीं	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
३९३९२. ठायीं	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
३९३९३. ठायीं	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३

३९३९४. ठायीं	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
३९३९५. ठायीं	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
३९३९६. ठायीं	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
३९३९७. ठायीं	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
३९३९८. ठायीं	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
३९३९९. ठायीं	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
३९४००. ठायीं	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
३९४०१. ठायीं	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
३९४०२. ठायीं	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
३९४०३. ठायीं	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
३९४०४. ठायीं	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
३९४०५. ठायीं	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
३९४०६. ठायीं	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
३९४०७. ठायीं	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
३९४०८. ठायीं	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
३९४०९. ठायीं	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
३९४१०. ठायीं	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
३९४११. ठायीं	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
३९४१२. ठायीं	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
३९४१३. ठायीं	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
३९४१४. ठायीं	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
३९४१५. ठायीं	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
३९४१६. ठायीं	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
३९४१७. ठायीं	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
३९४१८. ठायीं	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
३९४१९. ठायीं	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
३९४२०. ठायीं	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९

३९४२१. ठायीं	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
३९४२२. ठायीं	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
३९४२३. ठायीं	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
३९४२४. ठायीं	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
३९४२५. ठायीं	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
३९४२६. ठायीं	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
३९४२७. ठायीं	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
३९४२८. ठायीं	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
३९४२९. ठायीं	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
३९४३०. ठायीं	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९
३९४३१. ठायीं	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
३९४३२. ठायीं	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
३९४३३. ठायीं	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
३९४३४. ठायीं	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
३९४३५. ठायीं	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
३९४३६. ठायीं	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
३९४३७. ठायीं	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
३९४३८. ठायीं	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
३९४३९. ठायीं	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
३९४४०. ठायीं	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
३९४४१. ठायीं	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
३९४४२. ठायीं	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
३९४४३. ठायीं	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
३९४४४. ठायीं	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००
३९४४५. ठायीं	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
३९४४६. ठायीं	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
३९४४७. ठायीं	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७

३९४४८. ठायीं	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
३९४४९. ठायीं	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
३९४५०. ठायीं	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
३९४५१. ठायीं	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
३९४५२. ठायीं	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
३९४५३. ठायीं	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
३९४५४. ठायीं	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
३९४५५. ठायीं	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
३९४५६. ठायीं	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
३९४५७. ठायीं	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
३९४५८. ठायीं	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
३९४५९. ठायीं	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
३९४६०. ठायीं	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
३९४६१. ठायीं	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
३९४६२. ठायीं	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
३९४६३. ठायीं	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
३९४६४. ठायीं	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
३९४६५. ठायीं	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
३९४६६. ठायीं	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
३९४६७. ठायीं	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
३९४६८. ठायीं	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
३९४६९. ठायीं	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
३९४७०. ठायीं	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
३९४७१. ठायीं	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
३९४७२. ठायीं	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
३९४७३. ठायीं	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
३९४७४. ठायीं	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३

३९४७५. ठायीं	ऐऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
३९४७६. ठायीं	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
३९४७७. ठायीं	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
३९४७८. ठायीं	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
३९४७९. ठायीं	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
३९४८०. ठायीं	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
३९४८१. ठायीं	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
३९४८२. ठायीं	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
३९४८३. ठायीं	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
३९४८४. ठायीं	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
३९४८५. ठायीं	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
३९४८६. ठायीं	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
३९४८७. ठायीं	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
३९४८८. ठायीं	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
३९४८९. ठायीं	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
३९४९०. ठायीं	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
३९४९१. ठायीं	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
३९४९२. ठायीं	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
३९४९३. ठायीं	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
३९४९४. ठायीं	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
३९४९५. ठायीं	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
३९४९६. ठायीं	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
३९४९७. ठायीं	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
३९४९८. ठायीं	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
३९४९९. ठायीं	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
३९५००. ठायीं	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
३९५०१. ठायींचीच	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०

३९५०२. ठायील	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
३९५०३. ठाये	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
३९५०४. ठाये	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
३९५०५. ठाये	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
३९५०६. ठाये	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
३९५०७. ठाये	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
३९५०८. ठाये	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
३९५०९. ठाये	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
३९५१०. ठाये	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
३९५११. ठाये	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
३९५१२. ठाये	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
३९५१३. ठाये	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
३९५१४. ठाये	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
३९५१५. ठाये	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
३९५१६. ठाये	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
३९५१७. ठाये	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
३९५१८. ठाये	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्में करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
३९५१९. ठाये	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
३९५२०. ठायेंठाव	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
३९५२१. ठायेठावो	जैं चौकडिया सहस्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
३९५२२. ठायेंठावो	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
३९५२३. ठायेंठावो	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
३९५२४. ठायेंठावो	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
३९५२५. ठायेंठावो	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
३९५२६. ठायेंठावो	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
३९५२७. ठाव	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
३९५२८. ठाव	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६

३९५२९. ठाव	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
३९५३०. ठाव	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
३९५३१. ठाववरी	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
३९५३२. ठावही	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
३९५३३. ठावा	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
३९५३४. ठावूनि	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
३९५३५. ठावो	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
३९५३६. ठावो	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
३९५३७. ठावो	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
३९५३८. ठावो	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
३९५३९. ठावो	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
३९५४०. ठावो	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
३९५४१. ठावो	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
३९५४२. ठावो	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
३९५४३. ठावो	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
३९५४४. ठावो	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
३९५४५. ठावो	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
३९५४६. ठावो	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
३९५४७. ठावो	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
३९५४८. ठावो	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
३९५४९. ठावो	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
३९५५०. ठावो	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
३९५५१. ठावो	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
३९५५२. ठावो	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
३९५५३. ठावो	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
३९५५४. ठावो	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
३९५५५. ठावो	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२

३९५५६. ठावो	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
३९५५७. ठावो	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
३९५५८. ठावो	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
३९५५९. ठावो	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
३९५६०. ठावो	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
३९५६१. ठावो	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
३९५६२. ठावो	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
३९५६३. ठावो	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
३९५६४. ठावो	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
३९५६५. ठावो	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
३९५६६. ठावो	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
३९५६७. ठावो	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
३९५६८. ठावो	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
३९५६९. ठावो	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
३९५७०. ठावो	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
३९५७१. ठावो	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
३९५७२. ठावो	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
३९५७३. ठावो	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
३९५७४. ठावो	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
३९५७५. ठावो	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
३९५७६. ठावो	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
३९५७७. ठावो	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
३९५७८. ठावो	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्वंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
३९५७९. ठावो	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
३९५८०. ठावो	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
३९५८१. ठावो	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
३९५८२. ठावो	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५

३९५८३. ठावो	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
३९५८४. ठावो	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
३९५८५. ठावो	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
३९५८६. ठावो	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
३९५८७. ठावो	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
३९५८८. ठावो	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
३९५८९. ठावो	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आर्धी । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
३९५९०. ठावो	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
३९५९१. ठावो	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
३९५९२. ठावो	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
३९५९३. ठावो	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
३९५९४. ठावो	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
३९५९५. ठावो	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
३९५९६. ठावो	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
३९५९७. ठावो	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
३९५९८. ठावो	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
३९५९९. ठावो	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
३९६००. ठावो	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
३९६०१. ठावो	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
३९६०२. ठावोचि	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
३९६०३. ठावोचि	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
३९६०४. ठावोचि	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्‌बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
३९६०५. ठावोचि	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
३९६०६. ठावोचि	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
३९६०७. ठावोचि	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
३९६०८. ठावोवरी	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
३९६०९. ठावोवरी	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४

३९६१०. ठावोवरी	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
३९६११. ठावोही	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
३९६१२. ठासी	अगा आवधिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
३९६१३. ठासी	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
३९६१४. ठासी	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
३९६१५. ठिकरिया	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
३९६१६. ठिकरिया	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
३९६१७. ठिकाणें	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
३९६१८. ठी	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
३९६१९. ठी	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
३९६२०. ठी	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
३९६२१. ठी	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
३९६२२. ठी	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
३९६२३. ठी	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
३९६२४. ठेउनी	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
३९६२५. ठेऊं	आनंदामोदबहळ । सात्त्विकाचें मुकुळ । तें उमललें अष्टदळ । ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
३९६२६. ठेऊनि	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
३९६२७. ठेऊनि	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
३९६२८. ठेऊनि	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
३९६२९. ठेऊनियां	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
३९६३०. ठेला	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
३९६३१. ठेला	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
३९६३२. ठेला	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
३९६३३. ठेला	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सवेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
३९६३४. ठेला	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
३९६३५. ठेला	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
३९६३६. ठेला	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३

३९६३७. ठेला	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
३९६३८. ठेला	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
३९६३९. ठेला	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
३९६४०. ठेला	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
३९६४१. ठेला	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
३९६४२. ठेला	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
३९६४३. ठेला	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
३९६४४. ठेला	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
३९६४५. ठेला	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
३९६४६. ठेलियां	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
३९६४७. ठेलियाही	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
३९६४८. ठेली	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
३९६४९. ठेली	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
३९६५०. ठेली	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
३९६५१. ठेली	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
३९६५२. ठेली	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
३९६५३. ठेली	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
३९६५४. ठेली	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दुःखकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
३९६५५. ठेली	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
३९६५६. ठेलीं	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
३९६५७. ठेलीं	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
३९६५८. ठेलीं	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
३९६५९. ठेलीं	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
३९६६०. ठेलीं	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
३९६६१. ठेलीं	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
३९६६२. ठेले	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
३९६६३. ठेले	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३

३९६६४. ठेले	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
३९६६५. ठेले	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
३९६६६. ठेले	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
३९६६७. ठेले	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
३९६६८. ठेले	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
३९६६९. ठेले	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
३९६७०. ठेले	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
३९६७१. ठेले	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
३९६७२. ठेले	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
३९६७३. ठेलें	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
३९६७४. ठेलें	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
३९६७५. ठेलें	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
३९६७६. ठेलें	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
३९६७७. ठेलें	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
३९६७८. ठेलें	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
३९६७९. ठेलें	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
३९६८०. ठेलें	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
३९६८१. ठेलें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
३९६८२. ठेलें	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
३९६८३. ठेलें	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
३९६८४. ठेलें	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
३९६८५. ठेलें	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
३९६८६. ठेलें	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
३९६८७. ठेलें	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
३९६८८. ठेलें	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
३९६८९. ठेलें	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
३९६९०. ठेलें	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०

३९६९१. ठेलें	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
३९६९२. ठेलें	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
३९६९३. ठेलें	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
३९६९४. ठेलें	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
३९६९५. ठेलें	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
३९६९६. ठेलेंचि	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
३९६९७. ठेलेंचि	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
३९६९८. ठेव	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
३९६९९. ठेवणें	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
३९७००. ठेवयापासीं	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
३९७०१. ठेवा	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
३९७०२. ठेवा	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
३९७०३. ठेवा	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
३९७०४. ठेवा	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
३९७०५. ठेवा	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
३९७०६. ठेवा	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
३९७०७. ठेवा	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
३९७०८. ठेवाचि	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
३९७०९. ठेवाठेवी	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
३९७१०. ठेवावें	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
३९७११. ठेविजे	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
३९७१२. ठेविजे	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
३९७१३. ठेविजे	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
३९७१४. ठेविजे	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
३९७१५. ठेविजे	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
३९७१६. ठेविजे	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
३९७१७. ठेविजे	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७

३९७१८. ठेविजे	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
३९७१९. ठेविजैल	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
३९७२०. ठेवित	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
३९७२१. ठेवितखेंवीं	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
३९७२२. ठेविती	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
३९७२३. ठेविती	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
३९७२४. ठेविती	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
३९७२५. ठेविती	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
३९७२६. ठेविती	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७
३९७२७. ठेविती	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
३९७२८. ठेविती	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
३९७२९. ठेविती	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
३९७३०. ठेविलया	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७
३९७३१. ठेविला	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
३९७३२. ठेविला	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
३९७३३. ठेविला	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
३९७३४. ठेविला	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
३९७३५. ठेविला	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
३९७३६. ठेविला	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
३९७३७. ठेविला	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
३९७३८. ठेविला	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
३९७३९. ठेविला	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
३९७४०. ठेविला	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
३९७४१. ठेविला	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
३९७४२. ठेविला	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
३९७४३. ठेविला	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
३९७४४. ठेविला	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३

३९७४५. ठेविला	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
३९७४६. ठेविली	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
३९७४७. ठेविली	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
३९७४८. ठेविलीं	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
३९७४९. ठेविली	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
३९७५०. ठेविली	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
३९७५१. ठेविले	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
३९७५२. ठेविले	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
३९७५३. ठेविलें	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
३९७५४. ठेविलें	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
३९७५५. ठेविलें	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
३९७५६. ठेविलें	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
३९७५७. ठेविलें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
३९७५८. ठेविलें	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
३९७५९. ठेविलें	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
३९७६०. ठेविलें	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
३९७६१. ठेविलें	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
३९७६२. ठेविलें	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
३९७६३. ठेविलें	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
३९७६४. ठेविलें	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
३९७६५. ठेविलें	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
३९७६६. ठेविलें	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
३९७६७. ठेविलें	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
३९७६८. ठेविलें	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
३९७६९. ठेविलें	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
३९७७०. ठेविलें	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
३९७७१. ठेविलेनि	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५

३९७७२. ठेविलेनि	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
३९७७३. ठेवी	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
३९७७४. ठेवी	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
३९७७५. ठेवी	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
३९७७६. ठेवी	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
३९७७७. ठेवी	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
३९७७८. ठेवी	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
३९७७९. ठेवी	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
३९७८०. ठेवी	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
३९७८१. ठेवी	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
३९७८२. ठेवी	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
३९७८३. ठेवीं	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
३९७८४. ठेवीं	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
३९७८५. ठेवीन	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
३९७८६. ठेवुनि	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
३९७८७. ठेवूनि	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
३९७८८. ठेवूनी	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
३९७८९. ठोठावलें	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
३९७९०. डंडळित	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
३९७९१. डगरु	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
३९७९२. डगरु	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
३९७९३. डगरु	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
३९७९४. डगरु	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
३९७९५. डगळें	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
३९७९६. डळमळीत	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
३९७९७. डवरलें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
३९७९८. डवरिला	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२

३९७९९. डहाळिया	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
३९८००. डहुळलें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
३९८०१. डहुळितां	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
३९८०२. डहुळितें	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
३९८०३. डहुळी	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्र डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
३९८०४. डांक	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
३९८०५. डांगा	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
३९८०६. डांगुरटी	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
३९८०७. डांगोरा	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
३९८०८. डांगोरा	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
३९८०९. डाकुलिया	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४
३९८१०. डाया	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
३९८११. डाल	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
३९८१२. डाळ	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
३९८१३. डाळ	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
३९८१४. डाळीं	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
३९८१५. डाळुका	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
३९८१६. डाळें	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
३९८१७. डाळें	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
३९८१८. डाव	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
३९८१९. डावलावया	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
३९८२०. डावली	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
३९८२१. डावलूनि	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
३९८२२. डावलूनि	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
३९८२३. डावलोनि	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
३९८२४. डावें-	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धे करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
३९८२५. डावो	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६

३९८२६. डाहारला	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
३९८२७. डाहारलें	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
३९८२८. डाहारिलें	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
३९८२९. डाहाळिका	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्पस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
३९८३०. डाहाळिया	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
३९८३१. डाहाळिया	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
३९८३२. डाहाळिया	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
३९८३३. डाहाळिया	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
३९८३४. डाहाळिया	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
३९८३५. डाहाळी	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
३९८३६. डिंडिमा	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
३९८३७. डिंडी	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
३९८३८. डिंभोपाधिक	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
३९८३९. डिखळ	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
३९८४०. डिरिया	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५
३९८४१. डिरी	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
३९८४२. डिरी	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
३९८४३. डिरु	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
३९८४४. डुडुळ	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
३९८४५. डुडुळाचे	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
३९८४६. डुडुळाचे	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
३९८४७. डुडुळाचें	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
३९८४८. डुले	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
३९८४९. डोंगर	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
३९८५०. डोंगर	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
३९८५१. डोंगर	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
३९८५२. डोंगर	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४

३९८५३. डोंगर	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
३९८५४. डोंगरा	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
३९८५५. डोंगरा	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
३९८५६. डोंगरासी	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
३९८५७. डोंगरीं	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
३९८५८. डोंगरीं	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
३९८५९. डोंगरीं	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
३९८६०. डोंगरीं	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
३९८६१. डोंगरीं	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
३९८६२. डोंगरु	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी असती	ज्ञाने.४.३६.१७२
३९८६३. डोंगरु	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
३९८६४. डोंगरु	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
३९८६५. डोंगरु	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
३९८६६. डोंगरु	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्र डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
३९८६७. डोंगरें	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
३९८६८. डोंबा	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
३९८६९. डोइया	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
३९८७०. डोई	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
३९८७१. डोईये	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
३९८७२. डोणी	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
३९८७३. डोणीलागीं	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
३९८७४. डोल	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
३९८७५. डोलत	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
३९८७६. डोलतया	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
३९८७७. डोलती	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
३९८७८. डोलतु	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
३९८७९. डोलतु	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१

३९८८०. डोलतु	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
३९८८१. डोलला	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
३९८८२. डोलविजती	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
३९८८३. डोलु	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
३९८८४. डोलु	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
३९८८५. डोलेना	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
३९८८६. डोलेल	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
३९८८७. डोलों	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
३९८८८. डोळयां	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
३९८८९. डोळयां	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
३९८९०. डोळयां	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
३९८९१. डोळयां	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७
३९८९२. डोळयां	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
३९८९३. डोळस	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
३९८९४. डोळस	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
३९८९५. डोळसा	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
३९८९६. डोळसां-	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
३९८९७. डोळसु	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
३९८९८. डोळसु	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
३९८९९. डोळसें	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
३९९००. डोळसें	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
३९९०१. डोळा	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
३९९०२. डोळा	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
३९९०३. डोळा	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
३९९०४. डोळा	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
३९९०५. डोळा	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
३९९०६. डोळा	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१

३९९०७. डोळा	रूपाचा सुजाणु डोळा। वोडवूं ये कायि परिमळा। जेथ जें माने तें फळा। तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
३९९०८. डोळां	जें येणें मानें बरवंट। आणि तैसेंचि अति चोखट। जेथ अधिष्ठान प्रगट। डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
३९९०९. डोळां	तेथ सदैवा आणि पायाळा। वरि दिव्यांजन होय डोळां। मग देखे जैसी अवलीळा। पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
३९९१०. डोळां	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें। बोल बुद्धीचां डोळां देखावे। हे साटोवाटीं घ्यावे। चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
३९९११. डोळां	पैं केशांचा गुंडाळा। ठेविली स्फटिकशिळा। ते वरी पाहिली डोळां। तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
३९९१२. डोळां	आणि जागता जंव असिजे। तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे। डोळां लागतखेंवो देखिजे। तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
३९९१३. डोळां	डोळां जें देखावें। कां कानीं हन ऐकावें। मनीं जें भावावें। बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
३९९१४. डोळां	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें। आपुलियां डोळां देखते। आहाति गा तयांतें। अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
३९९१५. डोळां	बहु मृगजळ देखोनि डोळां। थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा। तोडिला परिसु बांधिला गळा। शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
३९९१६. डोळां	ते पाहांटेवीण पाहावित। अमृतेंवीण जीववित। योगेंवीण दावित। कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
३९९१७. डोळां	तरि करोनि रससोय बरवी। कानीं केविं भरावी। फुलें आणोनि बांधावीं। डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
३९९१८. डोळां	मग मीचि डोळां देखिला। जिहीं कानीं मीचि ऐकिला। मनीं मी भाविला। वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
३९९१९. डोळां	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें। अजत्व माझें देखें। आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
३९९२०. डोळां	जी जन्मलेपण आपुलें। हें आजि मियां डोळां देखिलें। जीवित हाता चढलें। आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
३९९२१. डोळां	मियां इहींच दोहीं डोळां। झोंबावें विश्वरूपा सकळा। एवढी हांव तो दैवाआगळा। म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
३९९२२. डोळां	इहींचि दोहीं डोळां। पाहावें विश्वरूपा सकळा। तोहि श्रीकृष्णें सोहळा। पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
३९९२३. डोळां	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां। पहात करपल्लवां जंव सरळा। तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा। तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
३९९२४. डोळां	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा। तोडोनि माचु बांधला अंतराळां। आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां। पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
३९९२५. डोळां	पैं चंद्रचंडांशुडोळां। दावितासि कोपप्रसाद लीळा। एकां रुससी तमाचां डोळां। एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
३९९२६. डोळां	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें। आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें। आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें। अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
३९९२७. डोळां	तें हें विश्वरूप आपुलें। तुम्हीं मज डोळां दाविलें। तरि माझें मन झालें। हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
३९९२८. डोळां	तें अनिरूप कीं निरूपिजे। ऐकतां बुद्धी आणिजे। वांचूनि डोळां देखिजे। ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
३९९२९. डोळां	पूज्यता डोळां न देखावी। स्वकीर्ती कानीं नायकावीं। हा अमुका ऐसी नोहावी। सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
३९९३०. डोळां	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं। कां डोळां रिगतें झाडावीं। पशुपक्ष्यां दावावीं। त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
३९९३१. डोळां	डोळां हरळ न विरे। घायीं कोत न जिरे। तैसें काळींचें न विसरे। जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
३९९३२. डोळां	करतळावरी वाटोळा। डोलतु देखिजे आंवळा। तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां। दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
३९९३३. डोळां	तो जाण निखळा। अज्ञानाचा पुतळा। जो बांधोनि असे डोळां। वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३

३९९३४. डोळां	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
३९९३५. डोळां	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
३९९३६. डोळां	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
३९९३७. डोळां	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
३९९३८. डोळां	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
३९९३९. डोळां	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
३९९४०. डोळां	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
३९९४१. डोळां	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
३९९४२. डोळां	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
३९९४३. डोळां	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
३९९४४. डोळां	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
३९९४५. डोळां	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
३९९४६. डोळां	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
३९९४७. डोळां	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
३९९४८. डोळां	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
३९९४९. डोळां	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
३९९५०. डोळां	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
३९९५१. डोळांचि	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
३९९५२. डोळांवीण	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
३९९५३. डोळांहि	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
३९९५४. डोळियांचां	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
३९९५५. डोळियांचि	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
३९९५६. डोळे	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३
३९९५७. डोळे	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
३९९५८. डोळे	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
३९९५९. डोळे	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
३९९६०. डोळे	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४

३९९६१. डोळे	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
३९९६२. डोळे	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
३९९६३. डोळे	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
३९९६४. डोळे	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
३९९६५. डोळे	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
३९९६६. डोळे	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
३९९६७. डोळे	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
३९९६८. डोळे	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
३९९६९. डोळे	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
३९९७०. डोळे	तंव नानावर्णें कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
३९९७१. डोळे	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
३९९७२. डोळे	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
३९९७३. डोळे	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
३९९७४. डोळे	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
३९९७५. डोळे	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
३९९७६. डोळे	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
३९९७७. डोळे	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
३९९७८. डोळे	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
३९९७९. डोळे	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
३९९८०. डोळे	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
३९९८१. डोळे	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
३९९८२. डोळे	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
३९९८३. डोळे	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
३९९८४. डोळे	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
३९९८५. डोळे	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
३९९८६. डोळे	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
३९९८७. डोळे	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४

३९९८८. डोळे	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
३९९८९. डोळे	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
३९९९०. डोळे	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
३९९९१. डोळे	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
३९९९२. डोळे	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
३९९९३. डोळे	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
३९९९४. डोळे	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
३९९९५. डोळे	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
३९९९६. डोळे	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
३९९९७. डोळे	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
३९९९८. डोळे	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
३९९९९. डोळे	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
४००००. डोळे	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
४०००१. डोळे	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
४०००२. डोळे	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
४०००३. डोळेभारणी	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
४०००४. डोळेवरी	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
४०००५. डोळेवरी	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
४०००६. डोळ्यां	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
४०००७. डोळ्यां	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
४०००८. डोळ्यां	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
४०००९. डोळ्यांचिलागीं	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
४००१०. डोळ्यांची	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
४००११. डोळ्यांचें	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
४००१२. डोळ्यांचें	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
४००१३. डोळ्याचेंहि	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
४००१४. डोळ्यांपुढें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५

४००१५. डोळ्यांप्रती	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
४००१६. डोळ्यांवीण	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
४००१७. डोळ्यांसीं	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
४००१८. डोळ्यांही	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
४००१९. डोळ्यातें	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
४००२०. डोळ्यावरलें	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
४००२१. डोहळे	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
४००२२. डोहळे	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
४००२३. डोहळे	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेतातिं गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
४००२४. डोहळे	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
४००२५. डोहळे	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
४००२६. डोहळे	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
४००२७. डोहा	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
४००२८. डोहीं	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
४००२९. डोहीं	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
४००३०. डोहीं	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
४००३१. डोहीं	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
४००३२. डोहीं	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
४००३३. डोहीं	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
४००३४. डोहीं	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
४००३५. डोहीं	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
४००३६. डोहीं	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
४००३७. डोहो	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
४००३८. डौर	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
४००३९. ढळती	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
४००४०. ढळे	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
४००४१. ढळे	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८

४००४२. ढळे	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
४००४३. ढळे	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
४००४४. ढळे	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
४००४५. ढळे	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
४००४६. ढळे	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
४००४७. ढळे	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
४००४८. ढळों	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
४००४९. ढळोंचि	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
४००५०. ढाळ	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
४००५१. ढाळितां	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
४००५२. ढाळी	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
४००५३. ढाळु	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
४००५४. ढाळु	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
४००५५. ढाळें	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७
४००५६. ढाळें	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
४००५७. ढाळेंढाळें	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
४००५८. ढाळेंढाळें	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
४००५९. ढाळेंढाळें	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
४००६०. ढिमाचे	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
४००६१. ढिला	तरी आंगें कर्में ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
४००६२. ढिला	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
४००६३. ढिलीं	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
४००६४. ढिलें	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
४००६५. ढिलेपण	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
४००६६. ढिसाळ	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
४००६७. ढिसाळ	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
४००६८. ढिसाळ	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३

४००६९. ढीवर	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
४००७०. ढेंकरें	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
४००७१. ढेंढें	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनीचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
४००७२. ढेंपुळी	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
४००७३. ढेकर	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
४००७४. ढेमे	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
४००७५. ढोंढी	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
४००७६. ढोरु	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
४००७७. ढोरें	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
४००७८. तंतु	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
४००७९. तंतु	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
४००८०. तंतु	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
४००८१. तंतु	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
४००८२. तंतु	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
४००८३. तंतु	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
४००८४. तंतु-	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
४००८५. तंतुचि	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
४००८६. तंतुत्यागें	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
४००८७. तंतू	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
४००८८. तंतूचि	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
४००८९. तंतूसमवायपटीं	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
४००९०. तंतूसीं	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
४००९१. तंतूसीचि	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
४००९२. तंतूंची	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
४००९३. तंव	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
४००९४. तंव	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०
४००९५. तंव	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७

४००९६. तंव	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
४००९७. तंव	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
४००९८. तंव	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
४००९९. तंव	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
४०१००. तंव	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
४०१०१. तंव	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
४०१०२. तंव	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
४०१०३. तंव	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
४०१०४. तंव	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
४०१०५. तंव	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
४०१०६. तंव	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
४०१०७. तंव	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
४०१०८. तंव	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
४०१०९. तंव	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
४०११०. तंव	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
४०१११. तंव	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
४०११२. तंव	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
४०११३. तंव	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
४०११४. तंव	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
४०११५. तंव	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
४०११६. तंव	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
४०११७. तंव	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
४०११८. तंव	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
४०११९. तंव	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
४०१२०. तंव	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
४०१२१. तंव	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
४०१२२. तंव	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९

४०१२३. तंव	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
४०१२४. तंव	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
४०१२५. तंव	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
४०१२६. तंव	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
४०१२७. तंव	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
४०१२८. तंव	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
४०१२९. तंव	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
४०१३०. तंव	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
४०१३१. तंव	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
४०१३२. तंव	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
४०१३३. तंव	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
४०१३४. तंव	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
४०१३५. तंव	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
४०१३६. तंव	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
४०१३७. तंव	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
४०१३८. तंव	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
४०१३९. तंव	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
४०१४०. तंव	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
४०१४१. तंव	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
४०१४२. तंव	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
४०१४३. तंव	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
४०१४४. तंव	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
४०१४५. तंव	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
४०१४६. तंव	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
४०१४७. तंव	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७
४०१४८. तंव	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
४०१४९. तंव	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८

४०१५०. तंव	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
४०१५१. तंव	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
४०१५२. तंव	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
४०१५३. तंव	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
४०१५४. तंव	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझ्रां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
४०१५५. तंव	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
४०१५६. तंव	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
४०१५७. तंव	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
४०१५८. तंव	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
४०१५९. तंव	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
४०१६०. तंव	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
४०१६१. तंव	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
४०१६२. तंव	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
४०१६३. तंव	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
४०१६४. तंव	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मार्गांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
४०१६५. तंव	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
४०१६६. तंव	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
४०१६७. तंव	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
४०१६८. तंव	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
४०१६९. तंव	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
४०१७०. तंव	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
४०१७१. तंव	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
४०१७२. तंव	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
४०१७३. तंव	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
४०१७४. तंव	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
४०१७५. तंव	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
४०१७६. तंव	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७

४०१७७. तंव	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
४०१७८. तंव	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
४०१७९. तंव	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
४०१८०. तंव	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
४०१८१. तंव	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
४०१८२. तंव	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
४०१८३. तंव	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
४०१८४. तंव	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
४०१८५. तंव	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
४०१८६. तंव	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
४०१८७. तंव	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
४०१८८. तंव	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
४०१८९. तंव	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
४०१९०. तंव	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
४०१९१. तंव	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
४०१९२. तंव	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
४०१९३. तंव	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
४०१९४. तंव	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
४०१९५. तंव	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
४०१९६. तंव	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
४०१९७. तंव	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
४०१९८. तंव	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
४०१९९. तंव	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
४०२००. तंव	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
४०२०१. तंव	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
४०२०२. तंव	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
४०२०३. तंव	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६

४०२०४. तंव	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
४०२०५. तंव	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
४०२०६. तंव	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
४०२०७. तंव	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
४०२०८. तंव	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
४०२०९. तंव	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
४०२१०. तंव	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णें । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
४०२११. तंव	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
४०२१२. तंव	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
४०२१३. तंव	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
४०२१४. तंव	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सवेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
४०२१५. तंव	तंव नानावर्णें कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
४०२१६. तंव	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
४०२१७. तंव	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
४०२१८. तंव	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
४०२१९. तंव	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
४०२२०. तंव	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
४०२२१. तंव	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
४०२२२. तंव	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
४०२२३. तंव	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
४०२२४. तंव	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
४०२२५. तंव	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
४०२२६. तंव	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
४०२२७. तंव	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
४०२२८. तंव	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
४०२२९. तंव	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
४०२३०. तंव	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२

४०२३१. तंव	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
४०२३२. तंव	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
४०२३३. तंव	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
४०२३४. तंव	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
४०२३५. तंव	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
४०२३६. तंव	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
४०२३७. तंव	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
४०२३८. तंव	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
४०२३९. तंव	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
४०२४०. तंव	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
४०२४१. तंव	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
४०२४२. तंव	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
४०२४३. तंव	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
४०२४४. तंव	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
४०२४५. तंव	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
४०२४६. तंव	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
४०२४७. तंव	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
४०२४८. तंव	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
४०२४९. तंव	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
४०२५०. तंव	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
४०२५१. तंव	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
४०२५२. तंव	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
४०२५३. तंव	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
४०२५४. तंव	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
४०२५५. तंव	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
४०२५६. तंव	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
४०२५७. तंव	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०

४०२५८. तंव	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
४०२५९. तंव	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
४०२६०. तंव	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
४०२६१. तंव	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
४०२६२. तंव	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
४०२६३. तंव	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
४०२६४. तंव	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
४०२६५. तंव	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
४०२६६. तंव	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
४०२६७. तंव	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
४०२६८. तंव	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
४०२६९. तंव	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
४०२७०. तंव	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
४०२७१. तंव	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
४०२७२. तंव	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
४०२७३. तंव	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
४०२७४. तंव	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
४०२७५. तंव	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
४०२७६. तंव	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
४०२७७. तंव	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
४०२७८. तंव	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
४०२७९. तंव	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
४०२८०. तंव	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
४०२८१. तंव	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
४०२८२. तंव	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
४०२८३. तंव	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
४०२८४. तंव	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३

४०२८५. तंव	कां मीनलेनि कीडें। जंव जंव तूक वाढे। तंव तंव सोनें हीन पडे। पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
४०२८६. तंव	कां मीनलेनि कीडें। जंव जंव तूक वाढे। तंव तंव सोनें हीन पडे। पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
४०२८७. तंव	जैसी मीनाचां तोंडीं। पडेना जंव उंडी। तंव गळ आसुडी। जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
४०२८८. तंव	तंव रजतमें दोन्हीं। देखिलीं प्रौढपतनीं। सत्त्वावांचूनि नाणी। ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
४०२८९. तंव	आतां तें तंव तेणें सांडिलें। आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें। सस्यांतीं निवडिलें। बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
४०२९०. तंव	तरी पार्था परियेसा। मी तंव येथ ऐसा। रत्नीं किळावो जैसा। रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
४०२९१. तंव	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें। बोलिलें जंव यादववरें। तंव अवधान अर्जुनाकारें। मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
४०२९२. तंव	संहारवातें प्रचंडें। पडती प्रळयांतींचीं सालडें। तंव कल्पादीचीं जुंबाडें। पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
४०२९३. तंव	एकी देहाची डिरी तुटे। तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे। ऐसेनि भवतरु हा वाटे। अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
४०२९४. तंव	कां लागोनि डोळां उघडे। तंव कोडीवरी घडे मोडे। तें नेणतया तरंगु आवडे। नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
४०२९५. तंव	परि आधीं तंव स्वेदज। जारज उद्भिज मणिज। हे बुडौनि महाभुज। उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
४०२९६. तंव	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें। पडती देहांचीं बुडसळें। तंव पुढां वाढी पेले। नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
४०२९७. तंव	तंव तंव होती थोराडें। अकर्मांचीं तळबुडें। आणि जन्मशाखा पुढें पुढें। घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
४०२९८. तंव	तंव तंव होती थोराडें। अकर्मांचीं तळबुडें। आणि जन्मशाखा पुढें पुढें। घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
४०२९९. तंव	आणि आनीं तरी झाडीं। शाखा वाढतां मुळें गाढीं। मूळ गाढें तंव वाढी। पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
४०३००. तंव	तैसेंचि इया शरीरा। कर्मे तंव देहा संसारा। आणि देह तंव व्यापारा। ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
४०३०१. तंव	तैसेंचि इया शरीरा। कर्मे तंव देहा संसारा। आणि देह तंव व्यापारा। ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
४०३०२. तंव	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी। ऊर्ध्व शाखांची थोरी। आणि मूळ तंव निराकारीं। ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
४०३०३. तंव	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें। मा तयाचें कार्य हें केतुकें। म्हणोनि संसाररुख सत्य कें। वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
४०३०४. तंव	तरी प्रबोधु जंव नोहे। तंव निद्रे काय अंतु आहे। कीं रात्री न सरे तंव न पाहे। तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
४०३०५. तंव	तरी प्रबोधु जंव नोहे। तंव निद्रे काय अंतु आहे। कीं रात्री न सरे तंव न पाहे। तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
४०३०६. तंव	तैसा जंव पार्था। विवेकु नुधवी माथा। तंव अंतु नाहीं अश्वत्था। भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
४०३०७. तंव	वाजतें वारें निवांत। जंव न राहे जेथिंचें तेथ। तंव तरंगता अनंत। म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
४०३०८. तंव	जे संसारवृक्षाचां ठायीं। साचोकार तंव नाहीं। मा नाहीं तया आदि काई। कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
४०३०९. तंव	जैसें शिंपीपण हारपे। तंव तंव खरें होय रुपें। कां दोरी लपतां सापें। फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
४०३१०. तंव	जैसें शिंपीपण हारपे। तंव तंव खरें होय रुपें। कां दोरी लपतां सापें। फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
४०३११. तंव	कां सुवर्णाहुनि आनें। लेणीं गमती भिन्नें। मग पाहिजे तंव सोनें। आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३

४०३१२. तंव	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
४०३१३. तंव	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
४०३१४. तंव	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
४०३१५. तंव	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
४०३१६. तंव	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
४०३१७. तंव	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
४०३१८. तंव	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
४०३१९. तंव	जे मुमुक्षुमार्गींची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
४०३२०. तंव	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
४०३२१. तंव	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
४०३२२. तंव	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
४०३२३. तंव	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
४०३२४. तंव	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
४०३२५. तंव	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
४०३२६. तंव	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
४०३२७. तंव	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेंचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
४०३२८. तंव	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
४०३२९. तंव	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
४०३३०. तंव	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
४०३३१. तंव	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
४०३३२. तंव	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
४०३३३. तंव	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
४०३३४. तंव	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
४०३३५. तंव	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
४०३३६. तंव	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
४०३३७. तंव	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
४०३३८. तंव	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३

४०३३९. तंव	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
४०३४०. तंव	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
४०३४१. तंव	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
४०३४२. तंव	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
४०३४३. तंव	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
४०३४४. तंव	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
४०३४५. तंव	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
४०३४६. तंव	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
४०३४७. तंव	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
४०३४८. तंव	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
४०३४९. तंव	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
४०३५०. तंव	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
४०३५१. तंव	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वररुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
४०३५२. तंव	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
४०३५३. तंव	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
४०३५४. तंव	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
४०३५५. तंव	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
४०३५६. तंव	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
४०३५७. तंव	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
४०३५८. तंव	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
४०३५९. तंव	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
४०३६०. तंव	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
४०३६१. तंव	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
४०३६२. तंव	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
४०३६३. तंव	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
४०३६४. तंव	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
४०३६५. तंव	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५

४०३६६. तंव	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
४०३६७. तंव	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
४०३६८. तंव	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
४०३६९. तंव	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
४०३७०. तंव	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
४०३७१. तंव	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
४०३७२. तंव	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
४०३७३. तंव	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्र देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
४०३७४. तंव	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
४०३७५. तंव	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
४०३७६. तंव	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्मे	ज्ञाने.१८.१७.४२२
४०३७७. तंव	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
४०३७८. तंव	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
४०३७९. तंव	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
४०३८०. तंव	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
४०३८१. तंव	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
४०३८२. तंव	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
४०३८३. तंव	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
४०३८४. तंव	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
४०३८५. तंव	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
४०३८६. तंव	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
४०३८७. तंव	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
४०३८८. तंव	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
४०३८९. तंव	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
४०३९०. तंव	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
४०३९१. तंव	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
४०३९२. तंव	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५

४०३९३. तंव	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
४०३९४. तंव	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
४०३९५. तंव	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
४०३९६. तंव	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
४०३९७. तंव	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
४०३९८. तंव	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
४०३९९. तंव	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
४०४००. तंव	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
४०४०१. तंव	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
४०४०२. तंव	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्में मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
४०४०३. तंव	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्में ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
४०४०४. तंव	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
४०४०५. तंव	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
४०४०६. तंव	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
४०४०७. तंव	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
४०४०८. तंव	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
४०४०९. तंव	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
४०४१०. तंव	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
४०४११. तंव	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
४०४१२. तंव	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
४०४१३. तंव	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
४०४१४. तंव	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
४०४१५. तंव	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
४०४१६. तंव	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
४०४१७. तंवचि	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
४०४१८. तंवचि	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
४०४१९. तंवचि	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८

४०४२०. तंवचि	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
४०४२१. तंवचि	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
४०४२२. तंवचि	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
४०४२३. तंवचि	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
४०४२४. तंवचि	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
४०४२५. तंवचि	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
४०४२६. तंवचि	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
४०४२७. तंवचि	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
४०४२८. तंवचि	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
४०४२९. तंवचि	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
४०४३०. तंवचि	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
४०४३१. तंवचिवरी	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
४०४३२. तंवचिवरी	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशे । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
४०४३३. तंववरी	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
४०४३४. तंववरी	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
४०४३५. तंववरी	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
४०४३६. तंववरी	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
४०४३७. तंववरी	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
४०४३८. तक्षका	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
४०४३९. तक्षकांची	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
४०४४०. तगणें	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
४०४४१. तच्छब्दु	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
४०४४२. तच्छब्दें	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
४०४४३. तटा	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
४०४४४. तटा	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
४०४४५. तटीं	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दु:खकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
४०४४६. तटीं	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२

४०४४७. तटीं	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
४०४४८. तटें	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
४०४४९. तटें	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
४०४५०. तटें	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
४०४५१. तटें	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
४०४५२. तटें	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
४०४५३. तडवा	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
४०४५४. तडातोडी	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
४०४५५. तणाचा	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
४०४५६. तणारें	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
४०४५७. तत्कारीं	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
४०४५८. तत्कारीं	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
४०४५९. तत्कारु	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
४०४६०. तत्कारें	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
४०४६१. तत्कारें	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
४०४६२. तत्क्षणीं	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
४०४६३. तत्त्व	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
४०४६४. तत्त्व	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
४०४६५. तत्त्व	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
४०४६६. तत्त्व	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
४०४६७. तत्त्व	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
४०४६८. तत्त्व	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
४०४६९. तत्त्व	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
४०४७०. तत्त्व	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
४०४७१. तत्त्व	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
४०४७२. तत्त्व	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
४०४७३. तत्त्व	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४

४०४७४. तत्त्वचि	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
४०४७५. तत्त्वज्ञ	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
४०४७६. तत्त्वज्ञां	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
४०४७७. तत्त्वज्ञानाचा	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
४०४७८. तत्त्वज्ञानियांचां	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
४०४७९. तत्त्वज्ञु	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
४०४८०. तत्त्वता	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
४०४८१. तत्त्वता	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
४०४८२. तत्त्वता	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
४०४८३. तत्त्वता	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
४०४८४. तत्त्वता	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
४०४८५. तत्त्वता	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
४०४८६. तत्त्वता	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
४०४८७. तत्त्वता	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
४०४८८. तत्त्वता	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
४०४८९. तत्त्वता	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
४०४९०. तत्त्वता	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
४०४९१. तत्त्वतां	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
४०४९२. तत्त्वतां	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
४०४९३. तत्त्वतां	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
४०४९४. तत्त्वतां	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
४०४९५. तत्त्वतां	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
४०४९६. तत्त्वतां	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
४०४९७. तत्त्वतां	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
४०४९८. तत्त्वनिष्ठु	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
४०४९९. तत्त्वभेदें	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
४०५००. तत्त्वमेळांपंकीं	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९

४०५०१. तत्त्वविषयीं	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
४०५०२. तत्त्वां	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
४०५०३. तत्त्वांचें	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
४०५०४. तत्त्वाचां	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
४०५०५. तत्त्वार्थीचा	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थीचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
४०५०६. तत्त्वें	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
४०५०७. तत्पदार्थी	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
४०५०८. तत्परायण	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
४०५०९. तत्प्रसादें	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
४०५१०. तत्वज्ञान	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
४०५११. तत्वता	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
४०५१२. तदनुसारें	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्में तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८
४०५१३. तदनुसारें	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
४०५१४. तदाकार	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
४०५१५. तदाकारें	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
४०५१६. तदात्मकें	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
४०५१७. तद्रूप	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
४०५१८. तद्रूपता	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
४०५१९. तद्रूपता	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
४०५२०. तद्रूपतेसीं	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
४०५२१. तद्रूपा	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
४०५२२. तद्ब्रह्मवाक्यफळें	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
४०५२३. तनु	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
४०५२४. तनु	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
४०५२५. तनुत्यागीं	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
४०५२६. तनुत्यागीं	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
४०५२७. तनुत्यागीं	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गीचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१

४०५२८. तनुत्यागेंवीण	ऐसे तनुत्यागेंवीण । अमूर्ताचे गुण । दिसती संपूर्ण । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.८-९.३९
४०५२९. तनुमनप्राणी	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
४०५३०. तनुमनुजीवें	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
४०५३१. तनुमनुजीवें	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
४०५३२. तनुमनुप्राणें	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
४०५३३. तनू	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्मे करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
४०५३४. तनूचेनि	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
४०५३५. तनूवाचाचित्तें	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
४०५३६. तन्निष्ठ	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
४०५३७. तन्मयता	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
४०५३८. तन्मयाचें	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
४०५३९. तन्मयातें	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
४०५४०. तन्मात्रा	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
४०५४१. तन्मात्रें	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
४०५४२. तप	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
४०५४३. तप	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
४०५४४. तप	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
४०५४५. तप	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
४०५४६. तप	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
४०५४७. तप	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
४०५४८. तप	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
४०५४९. तप	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
४०५५०. तप	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
४०५५१. तप	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
४०५५२. तप	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
४०५५३. तप	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
४०५५४. तप	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३

४०५५५. तप	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
४०५५६. तप	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
४०५५७. तप	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
४०५५८. तप	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
४०५५९. तप	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
४०५६०. तप	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
४०५६१. तप	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
४०५६२. तप	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
४०५६३. तप	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
४०५६४. तप	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरिटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
४०५६५. तप	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
४०५६६. तप	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
४०५६७. तपचि	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
४०५६८. तपना	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
४०५६९. तपनें	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
४०५७०. तपनेंवीण	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८
४०५७१. तपभक्ति	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
४०५७२. तपभक्तिमेधा	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
४०५७३. तपश्चर्या	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
४०५७४. तपसाधन	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
४०५७५. तपसामग्रिया	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
४०५७६. तपसाहस्त्रीं	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्ठींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
४०५७७. तपस्थापनेलागीं	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
४०५७८. तपस्वी	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
४०५७९. तपही	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
४०५८०. तपा	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
४०५८१. तपांचियाही	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३

४०५८२. तपाचा	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
४०५८३. तपाचा	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
४०५८४. तपाचिया	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
४०५८५. तपाचें	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
४०५८६. तपाचें	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
४०५८७. तपातें	दिठी सूनि जयातें । ब्रह्मचर्यादि व्रतें । मुनीश्वर तपातें । आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
४०५८८. तपादि	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
४०५८९. तपादिकें	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
४०५९०. तपिजे	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्टींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
४०५९१. तपिन्नला	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
४०५९२. तपिन्नली	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
४०५९३. तपिया	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
४०५९४. तपियांचां	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
४०५९५. तपिये	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
४०५९६. तपी	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
४०५९७. तपीं	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
४०५९८. तपे	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
४०५९९. तपें	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षें । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
४०६००. तपें	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
४०६०१. तपें	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
४०६०२. तपें	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
४०६०३. तपें	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
४०६०४. तपें	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
४०६०५. तपें	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
४०६०६. तपें	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
४०६०७. तपें	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
४०६०८. तपोज्ञानीं	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५

४०६०९. तपोज्ञानीं	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
४०६१०. तपोज्ञानें	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
४०६११. तपोतेजाचिया	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
४०६१२. तपोदानांचें	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
४०६१३. तपोदुर्गाचा	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
४०६१४. तपोदुर्गें	तपोदुर्गें वोलांडित । ऋतुकोटि वोवांडित । उलथूनि सांडित । कर्मवल्ली	ज्ञाने.१३.५-६.१६४
४०६१५. तपोनाथु	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
४०६१६. तपोबळें	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्ततासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
४०६१७. तपोराशी	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षींआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
४०६१८. तपोवतार	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
४०६१९. तपोवनें	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
४०६२०. तपोवनें	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
४०६२१. तपोव्रतांचा	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
४०६२२. तपोहीना	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
४०६२३. तप्तताम्रतांबडीं	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णें रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
४०६२४. तप्तलोहौनि	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
४०६२५. तम	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
४०६२६. तम	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
४०६२७. तम	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
४०६२८. तम	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
४०६२९. तम	एवं निद्रालस्यप्रमादीं । तम इहीं त्रिविधीं । बांधे निरुपाधी । चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
४०६३०. तम	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
४०६३१. तम	सत्कर्में सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
४०६३२. तम	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
४०६३३. तम	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
४०६३४. तम	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
४०६३५. तमक्षेत्रीं	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९

४०६३६. तमचि	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
४०६३७. तमचि	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
४०६३८. तमचि	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
४०६३९. तमचि	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
४०६४०. तमभेसक	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
४०६४१. तमरजा	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
४०६४२. तमरजें	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
४०६४३. तमसत्त्व	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
४०६४४. तमही	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
४०६४५. तमा	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
४०६४६. तमाचा	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
४०६४७. तमाचां	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
४०६४८. तमाचिये	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
४०६४९. तमाचिये	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
४०६५०. तमाची	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
४०६५१. तमाची	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
४०६५२. तमाची	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
४०६५३. तमाचे	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
४०६५४. तमाचें	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
४०६५५. तमाचें	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
४०६५६. तमाचें	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
४०६५७. तमाचेंचि	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
४०६५८. तमातें	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
४०६५९. तमारी	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७
४०६६०. तमालश्यामा	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
४०६६१. तमासी	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
४०६६२. तर्मी	आणि तयाचि स्थिति तर्मी । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४

४०६६३. तमीं	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
४०६६४. तमें	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
४०६६५. तमें	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्में । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
४०६६६. तमें	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
४०६६७. तमें	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
४०६६८. तमें	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
४०६६९. तमेंसीं	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
४०६७०. तमोगुण	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
४०६७१. तमोगुणाची	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्‌बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
४०६७२. तमोगुणाचें	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
४०६७३. तमोमात्रें	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
४०६७४. तमोयोनि	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
४०६७५. तमोवृद्धि	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
४०६७६. तया	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
४०६७७. तया	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णू	ज्ञाने.१.१४.१४०
४०६७८. तया	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
४०६७९. तया	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
४०६८०. तया	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्तासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
४०६८१. तया	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
४०६८२. तया	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
४०६८३. तया	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
४०६८४. तया	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
४०६८५. तया	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदु:ख	ज्ञाने.२.१३.११०
४०६८६. तया	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदु:खें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
४०६८७. तया	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदु:खें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
४०६८८. तया	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
४०६८९. तया	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५

४०६९०. तया	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
४०६९१. तया	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
४०६९२. तया	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
४०६९३. तया	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
४०६९४. तया	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
४०६९५. तया	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
४०६९६. तया	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
४०६९७. तया	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
४०६९८. तया	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
४०६९९. तया	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
४०७००. तया	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
४०७०१. तया	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
४०७०२. तया	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
४०७०३. तया	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
४०७०४. तया	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
४०७०५. तया	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
४०७०६. तया	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
४०७०७. तया	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
४०७०८. तया	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
४०७०९. तया	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
४०७१०. तया	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
४०७११. तया	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
४०७१२. तया	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
४०७१३. तया	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
४०७१४. तया	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
४०७१५. तया	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
४०७१६. तया	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंत:करणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९

४०७१७. तया	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
४०७१८. तया	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
४०७१९. तया	तया स्वांत:करणजिता । सकळकामोपशांता । परमात्मा परौता । दुरी नाहीं	ज्ञाने.६.७.८१
४०७२०. तया	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
४०७२१. तया	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
४०७२२. तया	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
४०७२३. तया	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
४०७२४. तया	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
४०७२५. तया	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
४०७२६. तया	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
४०७२७. तया	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
४०७२८. तया	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
४०७२९. तया	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
४०७३०. तया	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
४०७३१. तया	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१
४०७३२. तया	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
४०७३३. तया	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
४०७३४. तया	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
४०७३५. तया	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
४०७३६. तया	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
४०७३७. तया	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
४०७३८. तया	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
४०७३९. तया	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
४०७४०. तया	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
४०७४१. तया	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
४०७४२. तया	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
४०७४३. तया	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५

४०७४४. तया	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
४०७४५. तया	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
४०७४६. तया	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
४०७४७. तया	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
४०७४८. तया	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
४०७४९. तया	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
४०७५०. तया	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
४०७५१. तया	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
४०७५२. तया	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
४०७५३. तया	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
४०७५४. तया	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
४०७५५. तया	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
४०७५६. तया	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
४०७५७. तया	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
४०७५८. तया	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
४०७५९. तया	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
४०७६०. तया	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
४०७६१. तया	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
४०७६२. तया	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
४०७६३. तया	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
४०७६४. तया	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
४०७६५. तया	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
४०७६६. तया	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
४०७६७. तया	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
४०७६८. तया	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
४०७६९. तया	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
४०७७०. तया	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२

४०७७१. तया	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
४०७७२. तया	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
४०७७३. तया	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
४०७७४. तया	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
४०७७५. तया	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
४०७७६. तया	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
४०७७७. तया	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
४०७७८. तया	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
४०७७९. तया	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
४०७८०. तया	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
४०७८१. तया	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
४०७८२. तया	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
४०७८३. तया	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
४०७८४. तया	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
४०७८५. तया	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
४०७८६. तया	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
४०७८७. तया	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
४०७८८. तया	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
४०७८९. तया	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
४०७९०. तया	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
४०७९१. तया	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
४०७९२. तया	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
४०७९३. तया	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
४०७९४. तया	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
४०७९५. तया	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
४०७९६. तया	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
४०७९७. तया	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३

४०७९८. तया	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
४०७९९. तया	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
४०८००. तया	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
४०८०१. तया	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
४०८०२. तया	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
४०८०३. तया	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
४०८०४. तया	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
४०८०५. तया	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
४०८०६. तया	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
४०८०७. तया	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
४०८०८. तया	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
४०८०९. तया	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
४०८१०. तया	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
४०८११. तया	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
४०८१२. तया	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
४०८१३. तया	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
४०८१४. तया	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
४०८१५. तया	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
४०८१६. तया	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
४०८१७. तया	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
४०८१८. तया	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
४०८१९. तया	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
४०८२०. तया	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
४०८२१. तया	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
४०८२२. तया	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
४०८२३. तया	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
४०८२४. तया	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३

४०८२५. तया	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
४०८२६. तया	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
४०८२७. तया	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
४०८२८. तया	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
४०८२९. तया	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
४०८३०. तया	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
४०८३१. तया	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
४०८३२. तया	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
४०८३३. तया	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
४०८३४. तया	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
४०८३५. तया	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
४०८३६. तया	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
४०८३७. तया	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
४०८३८. तया	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
४०८३९. तया	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
४०८४०. तया	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
४०८४१. तया	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
४०८४२. तया	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
४०८४३. तया	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
४०८४४. तया	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
४०८४५. तया	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
४०८४६. तया	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
४०८४७. तया	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
४०८४८. तया	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
४०८४९. तया	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
४०८५०. तया	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
४०८५१. तया	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३

४०८५२. तया	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
४०८५३. तया	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
४०८५४. तया	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
४०८५५. तया	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
४०८५६. तया	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
४०८५७. तया	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
४०८५८. तया	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
४०८५९. तया	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
४०८६०. तया	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
४०८६१. तया	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
४०८६२. तया	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
४०८६३. तया	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
४०८६४. तया	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
४०८६५. तया	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
४०८६६. तया	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
४०८६७. तया	असंतीं दुःख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
४०८६८. तया	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
४०८६९. तया	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
४०८७०. तया	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
४०८७१. तया	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
४०८७२. तया	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
४०८७३. तया	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
४०८७४. तया	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
४०८७५. तया	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
४०८७६. तया	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
४०८७७. तया	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
४०८७८. तया	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२

४०८७९. तया	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
४०८८०. तया	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
४०८८१. तया	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
४०८८२. तया	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
४०८८३. तया	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
४०८८४. तया	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
४०८८५. तया	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
४०८८६. तया	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
४०८८७. तया	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
४०८८८. तया	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
४०८८९. तया	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
४०८९०. तया	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
४०८९१. तया	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
४०८९२. तया	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
४०८९३. तया	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
४०८९४. तया	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
४०८९५. तया	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
४०८९६. तया	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
४०८९७. तया	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
४०८९८. तया	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
४०८९९. तया	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
४०९००. तया	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
४०९०१. तया	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदु:खादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
४०९०२. तया	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
४०९०३. तया	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
४०९०४. तया	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
४०९०५. तया	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४

४०९०६. तया	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
४०९०७. तया	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
४०९०८. तया	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
४०९०९. तया	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
४०९१०. तया	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
४०९११. तया	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दुःखें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
४०९१२. तया	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
४०९१३. तया	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
४०९१४. तया	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
४०९१५. तया	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
४०९१६. तया	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
४०९१७. तया	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
४०९१८. तया	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
४०९१९. तया	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
४०९२०. तया	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
४०९२१. तया	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
४०९२२. तया	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
४०९२३. तया	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
४०९२४. तया	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
४०९२५. तया	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
४०९२६. तया	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
४०९२७. तया	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
४०९२८. तया	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजुःसामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
४०९२९. तया	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
४०९३०. तया	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
४०९३१. तया	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
४०९३२. तया	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२

४०९३३. तया	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
४०९३४. तया	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
४०९३५. तया	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
४०९३६. तया	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
४०९३७. तया	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
४०९३८. तया	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
४०९३९. तया	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
४०९४०. तया	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
४०९४१. तया	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
४०९४२. तया	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
४०९४३. तया	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
४०९४४. तया	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
४०९४५. तया	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
४०९४६. तया	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
४०९४७. तया	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
४०९४८. तया	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
४०९४९. तया	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
४०९५०. तया	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
४०९५१. तया	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
४०९५२. तया	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
४०९५३. तया	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
४०९५४. तया	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
४०९५५. तया	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
४०९५६. तया	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
४०९५७. तया	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
४०९५८. तया	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
४०९५९. तया	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८

४०९६०. तया	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
४०९६१. तया	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
४०९६२. तया	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
४०९६३. तया	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
४०९६४. तया	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
४०९६५. तया	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
४०९६६. तया	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
४०९६७. तया	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
४०९६८. तया	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
४०९६९. तया	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
४०९७०. तया	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
४०९७१. तया	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
४०९७२. तया	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
४०९७३. तया	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
४०९७४. तया	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
४०९७५. तया	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
४०९७६. तया	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
४०९७७. तया	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धगीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
४०९७८. तया	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
४०९७९. तया	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
४०९८०. तया	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
४०९८१. तया	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
४०९८२. तया	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
४०९८३. तया	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
४०९८४. तया	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
४०९८५. तया	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
४०९८६. तया	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४

४०९८७. तया	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
४०९८८. तया	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
४०९८९. तया	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
४०९९०. तया	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
४०९९१. तया	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
४०९९२. तया	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
४०९९३. तया	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
४०९९४. तया	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
४०९९५. तया	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
४०९९६. तया	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
४०९९७. तया	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
४०९९८. तया	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
४०९९९. तया	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
४१०००. तया	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
४१००१. तया	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
४१००२. तया	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्घ्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
४१००३. तया	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
४१००४. तया	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
४१००५. तया	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
४१००६. तया	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
४१००७. तया	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
४१००८. तया	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
४१००९. तया	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
४१०१०. तया	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
४१०११. तया	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
४१०१२. तया	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
४१०१३. तया	जो मोलें तीर्थां जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७

४१०१४. तया	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
४१०१५. तया	आणि केलां कर्मी पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
४१०१६. तया	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
४१०१७. तया	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
४१०१८. तया	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
४१०१९. तया	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
४१०२०. तया	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
४१०२१. तया	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
४१०२२. तया	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
४१०२३. तया	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
४१०२४. तया	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
४१०२५. तया	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
४१०२६. तया	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
४१०२७. तया	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
४१०२८. तया	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मी बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
४१०२९. तया	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
४१०३०. तया	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
४१०३१. तया	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
४१०३२. तया	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
४१०३३. तया	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
४१०३४. तया	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
४१०३५. तया	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
४१०३६. तया	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
४१०३७. तया	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
४१०३८. तया	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
४१०३९. तया	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
४१०४०. तया	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३

४१०४१. तया	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
४१०४२. तया	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
४१०४३. तया	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
४१०४४. तया	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
४१०४५. तया	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
४१०४६. तया	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
४१०४७. तया	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
४१०४८. तया	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
४१०४९. तया	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
४१०५०. तया	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
४१०५१. तया	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
४१०५२. तया	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
४१०५३. तया	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
४१०५४. तया	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
४१०५५. तया	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
४१०५६. तया	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
४१०५७. तया	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
४१०५८. तया	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
४१०५९. तया	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
४१०६०. तया	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
४१०६१. तया	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
४१०६२. तया	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
४१०६३. तया	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
४१०६४. तया	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
४१०६५. तया	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
४१०६६. तया	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
४१०६७. तया	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६

४१०६८. तया	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
४१०६९. तया	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
४१०७०. तया	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
४१०७१. तया	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
४१०७२. तया	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
४१०७३. तया	आणि आकाश जें नव्हे । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
४१०७४. तया	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
४१०७५. तया	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
४१०७६. तया	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
४१०७७. तया	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
४१०७८. तया	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
४१०७९. तया	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
४१०८०. तया	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
४१०८१. तया	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
४१०८२. तया	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
४१०८३. तया	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
४१०८४. तया	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
४१०८५. तया	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
४१०८६. तया	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४
४१०८७. तया	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
४१०८८. तया	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
४१०८९. तया	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
४१०९०. तया	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
४१०९१. तया	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
४१०९२. तया	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
४१०९३. तया	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
४१०९४. तया	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३

४१०९५. तया	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
४१०९६. तया	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
४१०९७. तया	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
४१०९८. तया	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
४१०९९. तया	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
४११००. तया	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
४११०१. तया	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
४११०२. तया	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
४११०३. तया	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
४११०४. तया	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
४११०५. तया	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
४११०६. तयां	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
४११०७. तयां	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
४११०८. तयां	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
४११०९. तयां	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
४१११०. तयां	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
४११११. तयां	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
४१११२. तयां	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
४१११३. तयां	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
४१११४. तयां	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
४१११५. तयां	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिति केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
४१११६. तयां	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
४१११७. तयां	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
४१११८. तयां	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
४१११९. तयां	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
४११२०. तयां	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
४११२१. तयां	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७

४१११२२. तयां	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
४१११२३. तयां	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
४१११२४. तयां	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
४१११२५. तयां	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
४१११२६. तयां	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
४१११२७. तयां	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
४१११२८. तयां	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागे तयां देवो । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
४१११२९. तयां	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्मे तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
४१११३०. तयां	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्मे तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
४१११३१. तयां	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
४१११३२. तयां	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
४१११३३. तयां	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
४१११३४. तयां	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
४१११३५. तयां	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
४१११३६. तयां	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
४१११३७. तयां	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
४१११३८. तयां	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
४१११३९. तयां	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
४१११४०. तयां	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
४१११४१. तयां	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
४१११४२. तयां	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
४१११४३. तयां	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
४१११४४. तयां	तयां महेंद्रादि पदें । करितातिं वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
४१११४५. तयां	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दुःखाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
४१११४६. तयां	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
४१११४७. तयां	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
४१११४८. तयां	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८

४११४९. तयां	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
४११५०. तयां	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
४११५१. तयां	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
४११५२. तयां	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
४११५३. तयां	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
४११५४. तयां	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
४११५५. तयां	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
४११५६. तयां	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
४११५७. तयां	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
४११५८. तयां	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
४११५९. तयां	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
४११६०. तयां	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
४११६१. तयां	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
४११६२. तयां	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
४११६३. तयां	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
४११६४. तयां	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
४११६५. तयां	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
४११६६. तयां	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
४११६७. तयां	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
४११६८. तयां	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
४११६९. तयां	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
४११७०. तयां	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
४११७१. तयां	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
४११७२. तयां	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
४११७३. तयां	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
४११७४. तयां	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
४११७५. तयां	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१

४११७६. तयां	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
४११७७. तयां	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
४११७८. तयां	तैसीं कर्में दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
४११७९. तयां	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
४११८०. तयां	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
४११८१. तयां	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
४११८२. तयां	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
४११८३. तयां	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
४११८४. तयां	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
४११८५. तयांऐसें	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
४११८६. तयांचा	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
४११८७. तयांचा	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
४११८८. तयांचा	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
४११८९. तयांचां	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
४११९०. तयांचां	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
४११९१. तयांचि	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
४११९२. तयांचि	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
४११९३. तयांचि	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
४११९४. तयांचिया	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
४११९५. तयांचिया	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
४११९६. तयांचिया	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
४११९७. तयांचिया	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
४११९८. तयांचिया	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
४११९९. तयांचिया	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
४१२००. तयांचिये	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
४१२०१. तयांचिये	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
४१२०२. तयांचिये	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५

४१२०३. तयांची	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
४१२०४. तयांची	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
४१२०५. तयांची	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
४१२०६. तयांची	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
४१२०७. तयांची	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
४१२०८. तयांची	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
४१२०९. तयांचीं	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
४१२१०. तयांचीं	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
४१२११. तयांचीं	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
४१२१२. तयांचीं	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
४१२१३. तयांचीं	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
४१२१४. तयांचे	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
४१२१५. तयांचे	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
४१२१६. तयांचें	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
४१२१७. तयांचें	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
४१२१८. तयांचें	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
४१२१९. तयांचें	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
४१२२०. तयांचें	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
४१२२१. तयांचें	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
४१२२२. तयांचें	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
४१२२३. तयांचें	आणि जे जे यांचेनि सावायें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
४१२२४. तयांचें	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
४१२२५. तयांचें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
४१२२६. तयांचें	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
४१२२७. तयांचें	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
४१२२८. तयांचें	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
४१२२९. तयांचें	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१

४१२३०. तयांचें	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
४१२३१. तयांचें	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
४१२३२. तयांचें	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
४१२३३. तयांचेन	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
४१२३४. तयांचेनि	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
४१२३५. तयांचेनि	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
४१२३६. तयांचेविषीं	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्मैं जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
४१२३७. तयांतें	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
४१२३८. तयांतें	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
४१२३९. तयांतें	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
४१२४०. तयांतें	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
४१२४१. तयांतें	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
४१२४२. तयांतें	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
४१२४३. तयांतें	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
४१२४४. तयांतें	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
४१२४५. तयांतें	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
४१२४६. तयांतें	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
४१२४७. तयांतें	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
४१२४८. तयांतें	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
४१२४९. तयांतें	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
४१२५०. तयांतें	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
४१२५१. तयांतेंही	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
४१२५२. तयांपाशीं	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
४१२५३. तयांमाजि	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
४१२५४. तयांमाजीं	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
४१२५५. तयांमाजीं	वर्णाश्रमपोषकें । कर्मैं नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
४१२५६. तयांमाजीं	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०

४१२५७. तयांलागीं	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
४१२५८. तयांसि	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
४१२५९. तयांसी	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
४१२६०. तयांसी	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
४१२६१. तयांसी	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
४१२६२. तयांसी	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
४१२६३. तयांसी	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
४१२६४. तयांसीच	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
४१२६५. तयांसीचि	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
४१२६६. तयांही	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
४१२६७. तयांही	तयांही मार्जी एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
४१२६८. तयांही	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
४१२६९. तयांही	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
४१२७०. तयांही	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
४१२७१. तयाऐसें	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
४१२७२. तयाऐसें	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
४१२७३. तयाकड	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
४१२७४. तयाकडे	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
४१२७५. तयाचा	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
४१२७६. तयाचा	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
४१२७७. तयाचा	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
४१२७८. तयाचा	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
४१२७९. तयाचा	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
४१२८०. तयाचा	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
४१२८१. तयाचा	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अर्जुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
४१२८२. तयाचा	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
४१२८३. तयाचा	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०

४१२८४. तयाचा	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
४१२८५. तयाचा	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
४१२८६. तयाचा	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
४१२८७. तयाचा	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
४१२८८. तयाचा	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
४१२८९. तयाचा	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
४१२९०. तयाचा	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
४१२९१. तयाचा	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
४१२९२. तयाचा	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
४१२९३. तयाचा	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
४१२९४. तयाचा	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
४१२९५. तयाचा	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
४१२९६. तयाचां	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
४१२९७. तयाचां	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
४१२९८. तयाचां	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
४१२९९. तयाचां	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
४१३००. तयाचां	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
४१३०१. तयाचां	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
४१३०२. तयाचां	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
४१३०३. तयाचां	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
४१३०४. तयाचां	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
४१३०५. तयाचां	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
४१३०६. तयाचां	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
४१३०७. तयाचां	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
४१३०८. तयाचां	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
४१३०९. तयाचां	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
४१३१०. तयाचां	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५

४१३११. तयाचां	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
४१३१२. तयाचां	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
४१३१३. तयाचां	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
४१३१४. तयाचां	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
४१३१५. तयाचां	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
४१३१६. तयाचां	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
४१३१७. तयाचां	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
४१३१८. तयाचांचि	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
४१३१९. तयाचांचि	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
४१३२०. तयाचांचि	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
४१३२१. तयाचाही	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
४१३२२. तयाचि	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
४१३२३. तयाचि	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
४१३२४. तयाचि	परी स्वधर्मीं वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
४१३२५. तयाचि	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
४१३२६. तयाचि	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
४१३२७. तयाचि	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
४१३२८. तयाचि	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
४१३२९. तयाचि	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
४१३३०. तयाचि	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
४१३३१. तयाचि	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
४१३३२. तयाचि	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
४१३३३. तयाचि	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
४१३३४. तयाचि	आणि तयाचि स्थिति तर्मीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षर्मीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
४१३३५. तयाचि	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
४१३३६. तयाचि	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
४१३३७. तयाचि	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७

४१३३८. तयाचि	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
४१३३९. तयाचि	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
४१३४०. तयाचि	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
४१३४१. तयाचि	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
४१३४२. तयाचि	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
४१३४३. तयाचिकडे	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
४१३४४. तयाचिपरी	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
४१३४५. तयाचिपरी	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
४१३४६. तयाचिपरी	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
४१३४७. तयाचिपरी	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
४१३४८. तयाचिया	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
४१३४९. तयाचिया	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
४१३५०. तयाचिया	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
४१३५१. तयाचिया	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
४१३५२. तयाचिया	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
४१३५३. तयाचिया	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
४१३५४. तयाचिया	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
४१३५५. तयाचिया	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
४१३५६. तयाचिया	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
४१३५७. तयाचिया	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
४१३५८. तयाचिया	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
४१३५९. तयाचिया	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
४१३६०. तयाचिये	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
४१३६१. तयाचिये	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
४१३६२. तयाचिये	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
४१३६३. तयाचिये	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
४१३६४. तयाचिये	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८

४१३६५. तयाचिये	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
४१३६६. तयाचिये	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
४१३६७. तयाचिये	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
४१३६८. तयाचिये	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
४१३६९. तयाचिये	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
४१३७०. तयाचिये	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
४१३७१. तयाचिये	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
४१३७२. तयाचिये	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्में चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
४१३७३. तयाचिये	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
४१३७४. तयाचिये	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
४१३७५. तयाचियें	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
४१३७६. तयाचिवरी	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
४१३७७. तयाचिसारिखें	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
४१३७८. तयाची	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
४१३७९. तयाची	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
४१३८०. तयाची	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
४१३८१. तयाची	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
४१३८२. तयाची	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
४१३८३. तयाची	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
४१३८४. तयाची	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
४१३८५. तयाची	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
४१३८६. तयाची	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
४१३८७. तयाची	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
४१३८८. तयाची	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
४१३८९. तयाची	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
४१३९०. तयाची	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
४१३९१. तयाची	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४

४१३९२. तयाची	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
४१३९३. तयाची	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
४१३९४. तयाची	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
४१३९५. तयाचीं	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
४१३९६. तयाचीं	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
४१३९७. तयाचीच	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
४१३९८. तयाचे	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
४१३९९. तयाचे	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
४१४००. तयाचे	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
४१४०१. तयाचे	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
४१४०२. तयाचे	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
४१४०३. तयाचे	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
४१४०४. तयाचे	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
४१४०५. तयाचें	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
४१४०६. तयाचें	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
४१४०७. तयाचें	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
४१४०८. तयाचें	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
४१४०९. तयाचें	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
४१४१०. तयाचें	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
४१४११. तयाचें	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
४१४१२. तयाचें	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
४१४१३. तयाचें	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
४१४१४. तयाचें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
४१४१५. तयाचें	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
४१४१६. तयाचें	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
४१४१७. तयाचें	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
४१४१८. तयाचें	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३

४१४१९. तयाचें	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
४१४२०. तयाचें	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
४१४२१. तयाचें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
४१४२२. तयाचें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
४१४२३. तयाचें	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
४१४२४. तयाचें	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
४१४२५. तयाचें	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
४१४२६. तयाचें	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
४१४२७. तयाचें	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
४१४२८. तयाचें	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
४१४२९. तयाचें	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
४१४३०. तयाचें	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
४१४३१. तयाचें	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
४१४३२. तयाचें	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
४१४३३. तयाचें	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
४१४३४. तयाचें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
४१४३५. तयाचें	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
४१४३६. तयाचें	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
४१४३७. तयाचें	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
४१४३८. तयाचें	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
४१४३९. तयाचें	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
४१४४०. तयाचें	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
४१४४१. तयाचें	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
४१४४२. तयाचें	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
४१४४३. तयाचें	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
४१४४४. तयाचें	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
४१४४५. तयाचें	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटिघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३

४१४४६. तयाचें	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
४१४४७. तयाचें	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
४१४४८. तयाचें	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
४१४४९. तयाचें	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
४१४५०. तयाचें	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
४१४५१. तयाचें	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
४१४५२. तयाचें	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
४१४५३. तयाचें	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
४१४५४. तयाचें	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
४१४५५. तयाचेंचि	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
४१४५६. तयाचेंचि	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
४१४५७. तयाचेनि	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
४१४५८. तयाचेनि	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
४१४५९. तयाचेनि	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
४१४६०. तयाचेनि	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
४१४६१. तयाचेनि	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
४१४६२. तयाचेनि	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
४१४६३. तयाचेनि	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
४१४६४. तयाचेनि	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
४१४६५. तयाचेनि	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
४१४६६. तयाचेनि	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
४१४६७. तयाचेनि	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
४१४६८. तयाजोगें	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
४१४६९. तयाजोगें	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
४१४७०. तयातें	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
४१४७१. तयातें	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
४१४७२. तयातें	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३

४१४७३. तयातें	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
४१४७४. तयातें	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
४१४७५. तयातें	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
४१४७६. तयातें	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
४१४७७. तयातें	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
४१४७८. तयातें	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
४१४७९. तयातें	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
४१४८०. तयातें	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
४१४८१. तयातें	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
४१४८२. तयातें	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदुःखी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
४१४८३. तयातें	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
४१४८४. तयातें	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
४१४८५. तयातें	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
४१४८६. तयातें	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
४१४८७. तयातें	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
४१४८८. तयातें	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
४१४८९. तयातें	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
४१४९०. तयातें	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
४१४९१. तयातें	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
४१४९२. तयातें	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
४१४९३. तयातें	अगा कर्मे जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदुःखीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
४१४९४. तयातें	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
४१४९५. तयातें	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
४१४९६. तयातें	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
४१४९७. तयातें	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
४१४९८. तयातें	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
४१४९९. तयातें	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४

४१५००. तयातें	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
४१५०१. तयातें	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
४१५०२. तयातें	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
४१५०३. तयातें	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
४१५०४. तयातें	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
४१५०५. तयातें	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
४१५०६. तयातें	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
४१५०७. तयातें	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
४१५०८. तयातें	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
४१५०९. तयातें	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
४१५१०. तयातें	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
४१५११. तयातें	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
४१५१२. तयातें	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
४१५१३. तयातें	जैसा द्विज षट्कर्में करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
४१५१४. तयातें	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
४१५१५. तयातें	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
४१५१६. तयातें	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
४१५१७. तयातें	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
४१५१८. तयातें	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
४१५१९. तयातें	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
४१५२०. तयातें	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
४१५२१. तयातें	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
४१५२२. तयातें	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
४१५२३. तयातें	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
४१५२४. तयातें	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
४१५२५. तयातें	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
४१५२६. तयातेंचि	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७

४१५२७. तयातेंचि	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
४१५२८. तयातेंचि	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
४१५२९. तयातेंचि	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
४१५३०. तयातेंचि	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
४१५३१. तयातेंही	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
४१५३२. तयापरी	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२
४१५३३. तयापरी	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
४१५३४. तयापरी	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
४१५३५. तयापरी	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दुःखें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
४१५३६. तयापरी	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
४१५३७. तयापरी	तयापरी पार्था । स्वधर्मे राहाटतां । सकळकामपूर्णता । सहजें होय	ज्ञाने.२.३१.१८८
४१५३८. तयापरी	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
४१५३९. तयापरी	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
४१५४०. तयापरी	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
४१५४१. तयापरी	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
४१५४२. तयापरी	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
४१५४३. तयापरी	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
४१५४४. तयापरी	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
४१५४५. तयापरी	तयापरी किरिटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
४१५४६. तयापरी	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
४१५४७. तयापरी	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
४१५४८. तयापरी	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
४१५४९. तयापरी	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
४१५५०. तयापरी	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
४१५५१. तयापरी	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
४१५५२. तयापरी	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
४१५५३. तयापरी	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१

४१५५४. तयापरी	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७
४१५५५. तयापासीं	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
४१५५६. तयापासीं	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
४१५५७. तयापासीं	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
४१५५८. तयापासूनि	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
४१५५९. तयापासूनि	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
४१५६०. तयापासोनि	ऐसेनि संतासंतें । कर्में प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदु:ख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
४१५६१. तयाप्रति	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
४१५६२. तयाप्रती	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
४१५६३. तयाभेणें	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
४१५६४. तयामाजीं	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
४१५६५. तयामाजीं	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
४१५६६. तयामाझारीं	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
४१५६७. तयालागीं	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
४१५६८. तयालागीं	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
४१५६९. तयालागीं	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
४१५७०. तयालागीं	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
४१५७१. तयालागीं	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
४१५७२. तयालागीं	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
४१५७३. तयालागीं	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
४१५७४. तयालागीं	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
४१५७५. तयावरी	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
४१५७६. तयावरी	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
४१५७७. तयावरी	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
४१५७८. तयावरी	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
४१५७९. तयावरी	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
४१५८०. तयावरील	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०

४१५८१. तयाशींचि	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
४१५८२. तयासवें	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
४१५८३. तयासवें	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
४१५८४. तयासाठीं	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
४१५८५. तयासारिखा	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
४१५८६. तयासि	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
४१५८७. तयासि	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
४१५८८. तयासि	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
४१५८९. तयासि	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
४१५९०. तयासि	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
४१५९१. तयासि	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
४१५९२. तयासि	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
४१५९३. तयासि	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
४१५९४. तयासि	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
४१५९५. तयासी	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
४१५९६. तयासी	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
४१५९७. तयासी	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
४१५९८. तयासी	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
४१५९९. तयासी	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
४१६००. तयासींचि	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
४१६०१. तयासींही	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
४१६०२. तयासीच	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
४१६०३. तयासीचि	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
४१६०४. तयासीचि	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
४१६०५. तयासीचि	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
४१६०६. तयास्तव	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
४१६०७. तयाहि	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२

४१६०८. तयाहि	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
४१६०९. तयाही	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
४१६१०. तयाही	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
४१६११. तयाही	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदुःखी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
४१६१२. तयाही	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
४१६१३. तयाही	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
४१६१४. तयाही	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
४१६१५. तयाही	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
४१६१६. तयाही	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
४१६१७. तयाही	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
४१६१८. तयाही	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
४१६१९. तयाही	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
४१६२०. तयाही	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
४१६२१. तयाही	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
४१६२२. तयाही	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
४१६२३. तयाही	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
४१६२४. तयाही	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
४१६२५. तयाही	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
४१६२६. तयाही	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
४१६२७. तयाहीकडे	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
४१६२८. तयाहीवरी	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
४१६२९. तयाहीवरी	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
४१६३०. तयाहीवरी	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
४१६३१. तयाहीसकट	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
४१६३२. तयाहीसकट	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
४१६३३. तयाहून	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
४१६३४. तयाहूनि	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८

४१६३५. तये	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
४१६३६. तये	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
४१६३७. तये	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मार्गांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
४१६३८. तये	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
४१६३९. तये	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
४१६४०. तये	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
४१६४१. तये	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
४१६४२. तये	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
४१६४३. तये	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
४१६४४. तये	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
४१६४५. तरंग	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
४१६४६. तरंग	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
४१६४७. तरंग	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
४१६४८. तरंग	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
४१६४९. तरंग	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
४१६५०. तरंग	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
४१६५१. तरंग	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
४१६५२. तरंग	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
४१६५३. तरंगचि	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
४१६५४. तरंगता	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
४१६५५. तरंगता	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
४१६५६. तरंगता	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
४१६५७. तरंगपण	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
४१६५८. तरंगभंगु	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
४१६५९. तरंगलोपें	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
४१६६०. तरंगा	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
४१६६१. तरंगा-	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६

४१६६२. तरंगां	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
४१६६३. तरंगांचिया	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
४१६६४. तरंगाकार	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
४१६६५. तरंगाकार	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
४१६६६. तरंगाकार	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
४१६६७. तरंगाकारें	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
४१६६८. तरंगाची	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
४१६६९. तरंगावों	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
४१६७०. तरंगासि	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
४१६७१. तरंगीं	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
४१६७२. तरंगीं	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
४१६७३. तरंगीं	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
४१६७४. तरंगीं	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
४१६७५. तरंगु	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
४१६७६. तरंगु	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
४१६७७. तरंगु	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
४१६७८. तरंगु	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
४१६७९. तरंगु	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
४१६८०. तरंगु	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
४१६८१. तरणी	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
४१६८२. तरणें	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
४१६८३. तरणोपावो	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
४१६८४. तरत	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
४१६८५. तरतां	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
४१६८६. तरताती	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदु:खांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
४१६८७. तरती	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
४१६८८. तरले	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७

४१६८९. तरले	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
४१६९०. तरलेचि	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
४१६९१. तरळत	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
४१६९२. तरवे	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
४१६९३. तरवे	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
४१६९४. तरसील	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
४१६९५. तरावया	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
४१६९६. तरावें	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
४१६९७. तरि	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
४१६९८. तरि	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
४१६९९. तरि	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
४१७००. तरि	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
४१७०१. तरि	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
४१७०२. तरि	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मी नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
४१७०३. तरि	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
४१७०४. तरि	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
४१७०५. तरि	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
४१७०६. तरि	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
४१७०७. तरि	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
४१७०८. तरि	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
४१७०९. तरि	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
४१७१०. तरि	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
४१७११. तरि	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
४१७१२. तरि	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
४१७१३. तरि	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
४१७१४. तरि	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
४१७१५. तरि	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४

४१७१६. तरि	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
४१७१७. तरि	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
४१७१८. तरि	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
४१७१९. तरि	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
४१७२०. तरि	तरि विश्वप्रगटितिया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
४१७२१. तरि	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
४१७२२. तरि	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
४१७२३. तरि	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
४१७२४. तरि	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
४१७२५. तरि	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
४१७२६. तरि	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
४१७२७. तरि	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
४१७२८. तरि	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
४१७२९. तरि	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
४१७३०. तरि	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
४१७३१. तरि	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
४१७३२. तरि	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
४१७३३. तरि	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
४१७३४. तरि	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
४१७३५. तरि	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
४१७३६. तरि	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
४१७३७. तरि	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
४१७३८. तरि	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
४१७३९. तरि	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
४१७४०. तरि	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
४१७४१. तरि	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
४१७४२. तरि	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६

४१७४३. तरि	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
४१७४४. तरि	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
४१७४५. तरि	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
४१७४६. तरि	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
४१७४७. तरि	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
४१७४८. तरि	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
४१७४९. तरि	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
४१७५०. तरि	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
४१७५१. तरि	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
४१७५२. तरि	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
४१७५३. तरि	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
४१७५४. तरि	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
४१७५५. तरि	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
४१७५६. तरि	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
४१७५७. तरि	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
४१७५८. तरि	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
४१७५९. तरि	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
४१७६०. तरि	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
४१७६१. तरि	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
४१७६२. तरि	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
४१७६३. तरि	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
४१७६४. तरि	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
४१७६५. तरि	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
४१७६६. तरि	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
४१७६७. तरि	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
४१७६८. तरि	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
४१७६९. तरि	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२

४१७७०. तरि	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
४१७७१. तरि	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणें तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
४१७७२. तरि	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
४१७७३. तरि	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
४१७७४. तरि	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
४१७७५. तरि	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
४१७७६. तरि	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
४१७७७. तरि	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
४१७७८. तरि	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
४१७७९. तरि	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
४१७८०. तरि	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
४१७८१. तरि	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
४१७८२. तरि	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
४१७८३. तरि	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
४१७८४. तरि	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
४१७८५. तरि	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
४१७८६. तरि	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
४१७८७. तरि	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
४१७८८. तरि	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
४१७८९. तरि	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
४१७९०. तरि	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
४१७९१. तरि	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
४१७९२. तरि	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
४१७९३. तरि	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
४१७९४. तरि	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
४१७९५. तरि	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
४१७९६. तरि	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५

४१७९७. तरि	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५
४१७९८. तरि	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
४१७९९. तरि	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
४१८००. तरि	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
४१८०१. तरि	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
४१८०२. तरि	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
४१८०३. तरि	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
४१८०४. तरि	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
४१८०५. तरि	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
४१८०६. तरि	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
४१८०७. तरि	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
४१८०८. तरि	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
४१८०९. तरि	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
४१८१०. तरि	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
४१८११. तरि	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
४१८१२. तरि	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
४१८१३. तरि	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
४१८१४. तरि	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
४१८१५. तरि	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
४१८१६. तरि	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
४१८१७. तरि	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
४१८१८. तरि	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
४१८१९. तरि	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
४१८२०. तरि	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
४१८२१. तरि	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
४१८२२. तरि	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
४१८२३. तरि	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१

४१८२४. तरि	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
४१८२५. तरि	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
४१८२६. तरि	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
४१८२७. तरि	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
४१८२८. तरि	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
४१८२९. तरि	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
४१८३०. तरि	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
४१८३१. तरि	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
४१८३२. तरि	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
४१८३३. तरि	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
४१८३४. तरि	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
४१८३५. तरि	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
४१८३६. तरि	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
४१८३७. तरि	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
४१८३८. तरि	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
४१८३९. तरि	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
४१८४०. तरि	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
४१८४१. तरि	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
४१८४२. तरि	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
४१८४३. तरि	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
४१८४४. तरि	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
४१८४५. तरि	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
४१८४६. तरि	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
४१८४७. तरि	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
४१८४८. तरि	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
४१८४९. तरिजे	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
४१८५०. तरिजेल	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२

४१८५१. तरिजेल	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अर्झुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
४१८५२. तरियांतें	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
४१८५३. तरियावरी	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
४१८५४. तरी	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
४१८५५. तरी	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
४१८५६. तरी	कां तीर्थे जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
४१८५७. तरी	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
४१८५८. तरी	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
४१८५९. तरी	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
४१८६०. तरी	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
४१८६१. तरी	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
४१८६२. तरी	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
४१८६३. तरी	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
४१८६४. तरी	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
४१८६५. तरी	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
४१८६६. तरी	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
४१८६७. तरी	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
४१८६८. तरी	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
४१८६९. तरी	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
४१८७०. तरी	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
४१८७१. तरी	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
४१८७२. तरी	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
४१८७३. तरी	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
४१८७४. तरी	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
४१८७५. तरी	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
४१८७६. तरी	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
४१८७७. तरी	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६

४१८७८. तरी	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
४१८७९. तरी	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
४१८८०. तरी	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
४१८८१. तरी	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
४१८८२. तरी	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
४१८८३. तरी	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
४१८८४. तरी	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
४१८८५. तरी	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
४१८८६. तरी	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
४१८८७. तरी	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
४१८८८. तरी	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
४१८८९. तरी	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
४१८९०. तरी	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
४१८९१. तरी	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
४१८९२. तरी	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
४१८९३. तरी	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
४१८९४. तरी	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
४१८९५. तरी	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
४१८९६. तरी	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
४१८९७. तरी	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
४१८९८. तरी	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
४१८९९. तरी	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
४१९००. तरी	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
४१९०१. तरी	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
४१९०२. तरी	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
४१९०३. तरी	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
४१९०४. तरी	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६

४१९०५. तरी	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
४१९०६. तरी	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
४१९०७. तरी	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
४१९०८. तरी	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
४१९०९. तरी	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
४१९१०. तरी	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
४१९११. तरी	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
४१९१२. तरी	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
४१९१३. तरी	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
४१९१४. तरी	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
४१९१५. तरी	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
४१९१६. तरी	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
४१९१७. तरी	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
४१९१८. तरी	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
४१९१९. तरी	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
४१९२०. तरी	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
४१९२१. तरी	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
४१९२२. तरी	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
४१९२३. तरी	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
४१९२४. तरी	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
४१९२५. तरी	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
४१९२६. तरी	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
४१९२७. तरी	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
४१९२८. तरी	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
४१९२९. तरी	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
४१९३०. तरी	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
४१९३१. तरी	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१

४१९३२. तरी	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
४१९३३. तरी	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
४१९३४. तरी	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
४१९३५. तरी	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
४१९३६. तरी	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
४१९३७. तरी	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
४१९३८. तरी	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
४१९३९. तरी	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
४१९४०. तरी	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
४१९४१. तरी	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
४१९४२. तरी	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
४१९४३. तरी	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
४१९४४. तरी	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
४१९४५. तरी	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
४१९४६. तरी	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
४१९४७. तरी	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
४१९४८. तरी	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
४१९४९. तरी	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
४१९५०. तरी	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
४१९५१. तरी	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
४१९५२. तरी	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
४१९५३. तरी	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
४१९५४. तरी	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
४१९५५. तरी	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
४१९५६. तरी	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
४१९५७. तरी	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
४१९५८. तरी	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३

४१९५९. तरी	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
४१९६०. तरी	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
४१९६१. तरी	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दु:ख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
४१९६२. तरी	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
४१९६३. तरी	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
४१९६४. तरी	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
४१९६५. तरी	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दु:खें । संसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
४१९६६. तरी	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
४१९६७. तरी	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
४१९६८. तरी	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
४१९६९. तरी	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्र जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
४१९७०. तरी	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
४१९७१. तरी	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
४१९७२. तरी	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मी सुतां	ज्ञाने.३.१.३
४१९७३. तरी	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
४१९७४. तरी	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
४१९७५. तरी	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
४१९७६. तरी	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
४१९७७. तरी	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
४१९७८. तरी	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
४१९७९. तरी	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
४१९८०. तरी	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
४१९८१. तरी	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
४१९८२. तरी	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
४१९८३. तरी	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
४१९८४. तरी	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
४१९८५. तरी	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३

४१९८६. तरी	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
४१९८७. तरी	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
४१९८८. तरी	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
४१९८९. तरी	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
४१९९०. तरी	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
४१९९१. तरी	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
४१९९२. तरी	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
४१९९३. तरी	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
४१९९४. तरी	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
४१९९५. तरी	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
४१९९६. तरी	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
४१९९७. तरी	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
४१९९८. तरी	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
४१९९९. तरी	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
४२०००. तरी	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
४२००१. तरी	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
४२००२. तरी	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
४२००३. तरी	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
४२००४. तरी	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
४२००५. तरी	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
४२००६. तरी	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
४२००७. तरी	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
४२००८. तरी	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
४२००९. तरी	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
४२०१०. तरी	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
४२०११. तरी	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
४२०१२. तरी	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३

४२०१३. तरी	तरी उचितें कर्में आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
४२०१४. तरी	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
४२०१५. तरी	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
४२०१६. तरी	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
४२०१७. तरी	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
४२०१८. तरी	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
४२०१९. तरी	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
४२०२०. तरी	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
४२०२१. तरी	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
४२०२२. तरी	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
४२०२३. तरी	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
४२०२४. तरी	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
४२०२५. तरी	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
४२०२६. तरी	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
४२०२७. तरी	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
४२०२८. तरी	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
४२०२९. तरी	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
४२०३०. तरी	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
४२०३१. तरी	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
४२०३२. तरी	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
४२०३३. तरी	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
४२०३४. तरी	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
४२०३५. तरी	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
४२०३६. तरी	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
४२०३७. तरी	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
४२०३८. तरी	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
४२०३९. तरी	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९

४२०४०. तरी	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
४२०४१. तरी	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
४२०४२. तरी	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
४२०४३. तरी	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
४२०४४. तरी	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
४२०४५. तरी	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
४२०४६. तरी	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्मे करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
४२०४७. तरी	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
४२०४८. तरी	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
४२०४९. तरी	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
४२०५०. तरी	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
४२०५१. तरी	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
४२०५२. तरी	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
४२०५३. तरी	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
४२०५४. तरी	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
४२०५५. तरी	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
४२०५६. तरी	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
४२०५७. तरी	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
४२०५८. तरी	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग निःशेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
४२०५९. तरी	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
४२०६०. तरी	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
४२०६१. तरी	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
४२०६२. तरी	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
४२०६३. तरी	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
४२०६४. तरी	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
४२०६५. तरी	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
४२०६६. तरी	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंतःकरणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१

४२०६७. तरी	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
४२०६८. तरी	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
४२०६९. तरी	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
४२०७०. तरी	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
४२०७१. तरी	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
४२०७२. तरी	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
४२०७३. तरी	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
४२०७४. तरी	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
४२०७५. तरी	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
४२०७६. तरी	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
४२०७७. तरी	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
४२०७८. तरी	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
४२०७९. तरी	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
४२०८०. तरी	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
४२०८१. तरी	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
४२०८२. तरी	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
४२०८३. तरी	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
४२०८४. तरी	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
४२०८५. तरी	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
४२०८६. तरी	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
४२०८७. तरी	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
४२०८८. तरी	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
४२०८९. तरी	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
४२०९०. तरी	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
४२०९१. तरी	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
४२०९२. तरी	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
४२०९३. तरी	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१

४२०९४. तरी	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
४२०९५. तरी	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
४२०९६. तरी	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
४२०९७. तरी	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
४२०९८. तरी	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
४२०९९. तरी	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
४२१००. तरी	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
४२१०१. तरी	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
४२१०२. तरी	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
४२१०३. तरी	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
४२१०४. तरी	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
४२१०५. तरी	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
४२१०६. तरी	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
४२१०७. तरी	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
४२१०८. तरी	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
४२१०९. तरी	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
४२११०. तरी	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
४२१११. तरी	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
४२११२. तरी	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
४२११३. तरी	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
४२११४. तरी	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
४२११५. तरी	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
४२११६. तरी	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
४२११७. तरी	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
४२११८. तरी	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
४२११९. तरी	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
४२१२०. तरी	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३

४२१२१. तरी	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
४२१२२. तरी	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
४२१२३. तरी	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
४२१२४. तरी	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
४२१२५. तरी	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
४२१२६. तरी	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
४२१२७. तरी	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
४२१२८. तरी	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
४२१२९. तरी	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
४२१३०. तरी	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
४२१३१. तरी	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
४२१३२. तरी	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
४२१३३. तरी	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
४२१३४. तरी	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
४२१३५. तरी	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
४२१३६. तरी	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
४२१३७. तरी	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
४२१३८. तरी	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
४२१३९. तरी	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
४२१४०. तरी	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
४२१४१. तरी	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
४२१४२. तरी	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
४२१४३. तरी	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
४२१४४. तरी	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
४२१४५. तरी	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
४२१४६. तरी	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
४२१४७. तरी	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१

४२१४८. तरी	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
४२१४९. तरी	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
४२१५०. तरी	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
४२१५१. तरी	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
४२१५२. तरी	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
४२१५३. तरी	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
४२१५४. तरी	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
४२१५५. तरी	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
४२१५६. तरी	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
४२१५७. तरी	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
४२१५८. तरी	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
४२१५९. तरी	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
४२१६०. तरी	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
४२१६१. तरी	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
४२१६२. तरी	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
४२१६३. तरी	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
४२१६४. तरी	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
४२१६५. तरी	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
४२१६६. तरी	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
४२१६७. तरी	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
४२१६८. तरी	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
४२१६९. तरी	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
४२१७०. तरी	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
४२१७१. तरी	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
४२१७२. तरी	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
४२१७३. तरी	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
४२१७४. तरी	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५

४२१७५. तरी	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
४२१७६. तरी	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
४२१७७. तरी	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
४२१७८. तरी	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
४२१७९. तरी	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
४२१८०. तरी	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
४२१८१. तरी	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
४२१८२. तरी	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
४२१८३. तरी	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
४२१८४. तरी	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
४२१८५. तरी	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
४२१८६. तरी	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
४२१८७. तरी	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
४२१८८. तरी	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
४२१८९. तरी	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
४२१९०. तरी	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
४२१९१. तरी	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
४२१९२. तरी	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
४२१९३. तरी	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
४२१९४. तरी	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
४२१९५. तरी	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
४२१९६. तरी	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
४२१९७. तरी	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
४२१९८. तरी	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
४२१९९. तरी	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
४२२००. तरी	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
४२२०१. तरी	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८

४२२०२. तरी	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
४२२०३. तरी	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
४२२०४. तरी	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
४२२०५. तरी	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
४२२०६. तरी	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
४२२०७. तरी	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
४२२०८. तरी	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
४२२०९. तरी	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
४२२१०. तरी	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
४२२११. तरी	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
४२२१२. तरी	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
४२२१३. तरी	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
४२२१४. तरी	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
४२२१५. तरी	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
४२२१६. तरी	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
४२२१७. तरी	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
४२२१८. तरी	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
४२२१९. तरी	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
४२२२०. तरी	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
४२२२१. तरी	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
४२२२२. तरी	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
४२२२३. तरी	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
४२२२४. तरी	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
४२२२५. तरी	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
४२२२६. तरी	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
४२२२७. तरी	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
४२२२८. तरी	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१

४२२२९. तरी	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
४२२३०. तरी	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
४२२३१. तरी	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
४२२३२. तरी	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
४२२३३. तरी	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
४२२३४. तरी	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
४२२३५. तरी	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
४२२३६. तरी	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
४२२३७. तरी	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
४२२३८. तरी	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
४२२३९. तरी	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
४२२४०. तरी	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
४२२४१. तरी	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
४२२४२. तरी	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
४२२४३. तरी	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
४२२४४. तरी	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
४२२४५. तरी	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
४२२४६. तरी	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
४२२४७. तरी	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
४२२४८. तरी	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
४२२४९. तरी	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
४२२५०. तरी	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
४२२५१. तरी	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
४२२५२. तरी	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
४२२५३. तरी	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
४२२५४. तरी	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
४२२५५. तरी	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१

४२२५६. तरी	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
४२२५७. तरी	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
४२२५८. तरी	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
४२२५९. तरी	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
४२२६०. तरी	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
४२२६१. तरी	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
४२२६२. तरी	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
४२२६३. तरी	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
४२२६४. तरी	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
४२२६५. तरी	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
४२२६६. तरी	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
४२२६७. तरी	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
४२२६८. तरी	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
४२२६९. तरी	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
४२२७०. तरी	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
४२२७१. तरी	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
४२२७२. तरी	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
४२२७३. तरी	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
४२२७४. तरी	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षीं अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
४२२७५. तरी	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
४२२७६. तरी	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
४२२७७. तरी	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
४२२७८. तरी	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
४२२७९. तरी	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
४२२८०. तरी	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
४२२८१. तरी	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
४२२८२. तरी	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२

४२२८३. तरी	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
४२२८४. तरी	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
४२२८५. तरी	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
४२२८६. तरी	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
४२२८७. तरी	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
४२२८८. तरी	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
४२२८९. तरी	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
४२२९०. तरी	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
४२२९१. तरी	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
४२२९२. तरी	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
४२२९३. तरी	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
४२२९४. तरी	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
४२२९५. तरी	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
४२२९६. तरी	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
४२२९७. तरी	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
४२२९८. तरी	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
४२२९९. तरी	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
४२३००. तरी	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
४२३०१. तरी	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
४२३०२. तरी	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
४२३०३. तरी	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
४२३०४. तरी	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
४२३०५. तरी	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
४२३०६. तरी	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
४२३०७. तरी	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
४२३०८. तरी	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
४२३०९. तरी	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९

४२३१०. तरी	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
४२३११. तरी	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
४२३१२. तरी	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
४२३१३. तरी	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
४२३१४. तरी	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
४२३१५. तरी	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
४२३१६. तरी	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
४२३१७. तरी	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
४२३१८. तरी	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
४२३१९. तरी	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
४२३२०. तरी	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
४२३२१. तरी	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
४२३२२. तरी	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
४२३२३. तरी	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
४२३२४. तरी	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
४२३२५. तरी	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
४२३२६. तरी	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
४२३२७. तरी	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
४२३२८. तरी	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
४२३२९. तरी	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
४२३३०. तरी	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
४२३३१. तरी	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिति वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
४२३३२. तरी	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
४२३३३. तरी	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
४२३३४. तरी	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
४२३३५. तरी	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
४२३३६. तरी	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२

४२३३७. तरी	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
४२३३८. तरी	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
४२३३९. तरी	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
४२३४०. तरी	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
४२३४१. तरी	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
४२३४२. तरी	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
४२३४३. तरी	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
४२३४४. तरी	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
४२३४५. तरी	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
४२३४६. तरी	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
४२३४७. तरी	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
४२३४८. तरी	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
४२३४९. तरी	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
४२३५०. तरी	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
४२३५१. तरी	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
४२३५२. तरी	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
४२३५३. तरी	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
४२३५४. तरी	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दुःखें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
४२३५५. तरी	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
४२३५६. तरी	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
४२३५७. तरी	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
४२३५८. तरी	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
४२३५९. तरी	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
४२३६०. तरी	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
४२३६१. तरी	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
४२३६२. तरी	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
४२३६३. तरी	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०

४२३६४. तरी	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
४२३६५. तरी	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
४२३६६. तरी	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
४२३६७. तरी	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
४२३६८. तरी	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
४२३६९. तरी	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
४२३७०. तरी	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
४२३७१. तरी	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
४२३७२. तरी	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
४२३७३. तरी	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
४२३७४. तरी	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
४२३७५. तरी	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
४२३७६. तरी	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
४२३७७. तरी	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मी सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
४२३७८. तरी	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
४२३७९. तरी	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
४२३८०. तरी	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
४२३८१. तरी	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
४२३८२. तरी	तरी आंगें कर्मे ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
४२३८३. तरी	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
४२३८४. तरी	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
४२३८५. तरी	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
४२३८६. तरी	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
४२३८७. तरी	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
४२३८८. तरी	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
४२३८९. तरी	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
४२३९०. तरी	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२

४२३९१. तरी	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
४२३९२. तरी	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
४२३९३. तरी	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
४२३९४. तरी	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
४२३९५. तरी	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
४२३९६. तरी	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
४२३९७. तरी	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
४२३९८. तरी	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
४२३९९. तरी	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
४२४००. तरी	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
४२४०१. तरी	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
४२४०२. तरी	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
४२४०३. तरी	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
४२४०४. तरी	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
४२४०५. तरी	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
४२४०६. तरी	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
४२४०७. तरी	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
४२४०८. तरी	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
४२४०९. तरी	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
४२४१०. तरी	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
४२४११. तरी	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
४२४१२. तरी	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
४२४१३. तरी	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
४२४१४. तरी	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
४२४१५. तरी	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
४२४१६. तरी	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
४२४१७. तरी	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७

४२४१८. तरी	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
४२४१९. तरी	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
४२४२०. तरी	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
४२४२१. तरी	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
४२४२२. तरी	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
४२४२३. तरी	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
४२४२४. तरी	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
४२४२५. तरी	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
४२४२६. तरी	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
४२४२७. तरी	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
४२४२८. तरी	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
४२४२९. तरी	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
४२४३०. तरी	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
४२४३१. तरी	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
४२४३२. तरी	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
४२४३३. तरी	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
४२४३४. तरी	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
४२४३५. तरी	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
४२४३६. तरी	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
४२४३७. तरी	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
४२४३८. तरी	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
४२४३९. तरी	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
४२४४०. तरी	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
४२४४१. तरी	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
४२४४२. तरी	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
४२४४३. तरी	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदुःख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
४२४४४. तरी	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५

४२४४५. तरी	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
४२४४६. तरी	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
४२४४७. तरी	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
४२४४८. तरी	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
४२४४९. तरी	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
४२४५०. तरी	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
४२४५१. तरी	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
४२४५२. तरी	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
४२४५३. तरी	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
४२४५४. तरी	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
४२४५५. तरी	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
४२४५६. तरी	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
४२४५७. तरी	तरी ऊर्ध्वाहीकडे । शाखांचे मांदोडे । दिसताति अपाडें । सासिन्नले	ज्ञाने.१५.६०
४२४५८. तरी	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
४२४५९. तरी	तरी श्व: म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
४२४६०. तरी	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
४२४६१. तरी	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
४२४६२. तरी	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
४२४६३. तरी	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
४२४६४. तरी	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
४२४६५. तरी	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
४२४६६. तरी	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
४२४६७. तरी	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
४२४६८. तरी	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
४२४६९. तरी	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
४२४७०. तरी	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
४२४७१. तरी	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३

४२४७२. तरी	देखतां आहे आवडे। घेऊं जाइजे तरी नातुडे। जैसा टिकु कीजे माकडें। जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
४२४७३. तरी	आपुलिया अज्ञानासाठीं। नव्हता थांवला किरीटी। तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं। खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
४२४७४. तरी	आणीकही एक तया। वोळखण असे धनंजया। तरी जया कां भेटलिया। येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
४२४७५. तरी	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं। ऐसेंही पुससी कांहीं। तरी तें पद गा नाहीं। वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
४२४७६. तरी	तरी देवेंसि स्वयें एक होती। मग माघौते जे न येती। ते देवेंसि भिन्न आथी। कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
४२४७७. तरी	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध। तरी न येती हें असंबद्ध। जे फुलां गेले षट्पद। ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
४२४७८. तरी	नातरी तूंचि ते स्वभावें। तरी कोणें कोणासि मिळावें। आपणयासी आपण रुपावें। शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
४२४७९. तरी	तरी कोण गा तूतें। पावोनि न येती माघौते। हें विश्वतोमुखा मातें। बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
४२४८०. तरी	जैं विवेकें खोलें पाहिजे। तरी मी तेचि ते सहजें। ना आहाचवाहाच तरी दुजे। ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
४२४८१. तरी	जैं विवेकें खोलें पाहिजे। तरी मी तेचि ते सहजें। ना आहाचवाहाच तरी दुजे। ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
४२४८२. तरी	जैसे पाणियांहि वेगळ। आपजतां दिसती कल्लोळ। एऱ्हवीं तरी निखिळ। पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
४२४८३. तरी	पैं काश्मीराचा रवा। कुंकुमावरी पांडवा। आणिका गमे लोहिवा। तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
४२४८४. तरी	पैं रुखु डोलतु देखावा। तरी वारा वाजतु मानावा। रुखु नसे तेथें पांडवा। नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
४२४८५. तरी	कां आरसा समोर ठेविजे। आणि आपणपें तेथ देखिजे। तरी तेधवांचि जालें मानिजे। काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
४२४८६. तरी	कां परता केलिया आरिसा। लोपु जाला तया आभासा। तरी आपणपें नाहीं ऐसा। निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
४२४८७. तरी	शब्द तरी आकाशाचा। परी कपाळीं पिटे मेघांचा। कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा। आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
४२४८८. तरी	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी। जरी विरक्ती न रिगे मानसीं। तरी सर्वात्मका मजसीं। नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
४२४८९. तरी	पैं तोंड भरो कां विचारा। आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा। तरी नातुडें धनुर्धरा। त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
४२४९०. तरी	नाना बांधोनियां डोळे। घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें। तरी तयांचें काय कळे। मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
४२४९१. तरी	तरी सूर्यासकट आघवी। हे विश्वरचना जे दावी। ते दीप्ति माझी जाणावी। आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
४२४९२. तरी	आणि निपजविलें अन्न। तरी तैसें कैंचें दीपन। जेणें जिरूनि समाधान। भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
४२४९३. तरी	तरी कैसेनि पां वेखें। सदा सुखियें एकें। एकें तियें दु:खें। क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
४२४९४. तरी	ऐसी हन उखिविखी। करित आहासि मानसीं कीं। तरी परिस तेही निकी। शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
४२४९५. तरी	तरी तिहीं शाखाभेदीं। मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी। जैसा पूर्वापार नदी। समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
४२४९६. तरी	तरी बाप वस्तुस्वभावो। फावे तंव तंव गोडिये थांवो। म्हणौनि अनुभवियांचा रावो। अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
४२४९७. तरी	जाले इक्षुरसाचे ढाळ। तरी लवण देणें किडाळ। जे संवादसुखाचें रसाळ। नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
४२४९८. तरी	तरी ताकाचे अंश फेडणें। याचि नांव लोणी काढणें। चोखाचिये शुद्धी तोडणें। कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४

४२४९९. तरी	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
४२५००. तरी	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
४२५०१. तरी	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
४२५०२. तरी	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
४२५०३. तरी	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
४२५०४. तरी	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
४२५०५. तरी	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
४२५०६. तरी	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
४२५०७. तरी	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
४२५०८. तरी	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
४२५०९. तरी	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
४२५१०. तरी	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
४२५११. तरी	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
४२५१२. तरी	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
४२५१३. तरी	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
४२५१४. तरी	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
४२५१५. तरी	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
४२५१६. तरी	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
४२५१७. तरी	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
४२५१८. तरी	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
४२५१९. तरी	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
४२५२०. तरी	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
४२५२१. तरी	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
४२५२२. तरी	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
४२५२३. तरी	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
४२५२४. तरी	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
४२५२५. तरी	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२

४२५२६. तरी	आतां दुःखाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
४२५२७. तरी	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
४२५२८. तरी	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
४२५२९. तरी	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
४२५३०. तरी	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
४२५३१. तरी	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
४२५३२. तरी	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
४२५३३. तरी	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
४२५३४. तरी	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
४२५३५. तरी	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
४२५३६. तरी	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
४२५३७. तरी	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
४२५३८. तरी	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
४२५३९. तरी	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
४२५४०. तरी	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
४२५४१. तरी	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
४२५४२. तरी	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
४२५४३. तरी	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
४२५४४. तरी	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
४२५४५. तरी	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
४२५४६. तरी	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
४२५४७. तरी	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
४२५४८. तरी	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
४२५४९. तरी	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
४२५५०. तरी	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
४२५५१. तरी	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
४२५५२. तरी	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४

४२५५३. तरी	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
४२५५४. तरी	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
४२५५५. तरी	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
४२५५६. तरी	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
४२५५७. तरी	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
४२५५८. तरी	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
४२५५९. तरी	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
४२५६०. तरी	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
४२५६१. तरी	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
४२५६२. तरी	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
४२५६३. तरी	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
४२५६४. तरी	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
४२५६५. तरी	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
४२५६६. तरी	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
४२५६७. तरी	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
४२५६८. तरी	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
४२५६९. तरी	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
४२५७०. तरी	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
४२५७१. तरी	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
४२५७२. तरी	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
४२५७३. तरी	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
४२५७४. तरी	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
४२५७५. तरी	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
४२५७६. तरी	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
४२५७७. तरी	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
४२५७८. तरी	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
४२५७९. तरी	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८

४२५८०. तरी	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
४२५८१. तरी	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
४२५८२. तरी	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
४२५८३. तरी	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
४२५८४. तरी	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
४२५८५. तरी	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
४२५८६. तरी	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
४२५८७. तरी	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
४२५८८. तरी	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
४२५८९. तरी	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
४२५९०. तरी	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
४२५९१. तरी	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
४२५९२. तरी	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
४२५९३. तरी	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
४२५९४. तरी	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
४२५९५. तरी	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
४२५९६. तरी	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
४२५९७. तरी	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
४२५९८. तरी	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
४२५९९. तरी	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
४२६००. तरी	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
४२६०१. तरी	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
४२६०२. तरी	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
४२६०३. तरी	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
४२६०४. तरी	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
४२६०५. तरी	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
४२६०६. तरी	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९

४२६०७. तरी	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
४२६०८. तरी	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
४२६०९. तरी	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
४२६१०. तरी	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
४२६११. तरी	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
४२६१२. तरी	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
४२६१३. तरी	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
४२६१४. तरी	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
४२६१५. तरी	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
४२६१६. तरी	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
४२६१७. तरी	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
४२६१८. तरी	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
४२६१९. तरी	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
४२६२०. तरी	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
४२६२१. तरी	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
४२६२२. तरी	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
४२६२३. तरी	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
४२६२४. तरी	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
४२६२५. तरी	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
४२६२६. तरी	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
४२६२७. तरी	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
४२६२८. तरी	तरी महायागप्रमुखें । कर्मै निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
४२६२९. तरी	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
४२६३०. तरी	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
४२६३१. तरी	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
४२६३२. तरी	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
४२६३३. तरी	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३

४२६३४. तरी	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
४२६३५. तरी	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
४२६३६. तरी	ऐसेनि कर्मे पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
४२६३७. तरी	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
४२६३८. तरी	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
४२६३९. तरी	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
४२६४०. तरी	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
४२६४१. तरी	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
४२६४२. तरी	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
४२६४३. तरी	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
४२६४४. तरी	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
४२६४५. तरी	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
४२६४६. तरी	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
४२६४७. तरी	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
४२६४८. तरी	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
४२६४९. तरी	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
४२६५०. तरी	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
४२६५१. तरी	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
४२६५२. तरी	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
४२६५३. तरी	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
४२६५४. तरी	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
४२६५५. तरी	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
४२६५६. तरी	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
४२६५७. तरी	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
४२६५८. तरी	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
४२६५९. तरी	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
४२६६०. तरी	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४

४२६६१. तरी	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
४२६६२. तरी	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
४२६६३. तरी	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
४२६६४. तरी	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
४२६६५. तरी	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
४२६६६. तरी	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
४२६६७. तरी	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
४२६६८. तरी	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
४२६६९. तरी	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
४२६७०. तरी	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
४२६७१. तरी	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
४२६७२. तरी	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
४२६७३. तरी	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
४२६७४. तरी	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
४२६७५. तरी	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
४२६७६. तरी	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
४२६७७. तरी	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
४२६७८. तरी	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
४२६७९. तरी	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
४२६८०. तरी	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
४२६८१. तरी	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
४२६८२. तरी	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
४२६८३. तरी	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
४२६८४. तरी	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
४२६८५. तरी	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
४२६८६. तरी	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
४२६८७. तरी	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७

४२६८८. तरी	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
४२६८९. तरी	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
४२६९०. तरी	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
४२६९१. तरी	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
४२६९२. तरी	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
४२६९३. तरी	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
४२६९४. तरी	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
४२६९५. तरी	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
४२६९६. तरी	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
४२६९७. तरी	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
४२६९८. तरी	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
४२६९९. तरी	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
४२७००. तरी	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
४२७०१. तरी	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
४२७०२. तरी	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
४२७०३. तरी	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
४२७०४. तरी	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
४२७०५. तरी	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
४२७०६. तरी	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुऱ्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
४२७०७. तरी	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
४२७०८. तरी	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
४२७०९. तरी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
४२७१०. तरी	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
४२७११. तरी	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
४२७१२. तरी	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
४२७१३. तरी	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
४२७१४. तरी	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९

४२७१५. तरी	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
४२७१६. तरी	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
४२७१७. तरी	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
४२७१८. तरी	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
४२७१९. तरी	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
४२७२०. तरी	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
४२७२१. तरी	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
४२७२२. तरी	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
४२७२३. तरी	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
४२७२४. तरी	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
४२७२५. तरी	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
४२७२६. तरी	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
४२७२७. तरी	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
४२७२८. तरी	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
४२७२९. तरी	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
४२७३०. तरी	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
४२७३१. तरी	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
४२७३२. तरी	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
४२७३३. तरी	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
४२७३४. तरी	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
४२७३५. तरी	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
४२७३६. तरी	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
४२७३७. तरी	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
४२७३८. तरी	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
४२७३९. तरी	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५
४२७४०. तरी	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
४२७४१. तरी	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५

४२७४२. तरी	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
४२७४३. तरी	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
४२७४४. तरी	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
४२७४५. तरी	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
४२७४६. तरी	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
४२७४७. तरी	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
४२७४८. तरी	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
४२७४९. तरी	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
४२७५०. तरी	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
४२७५१. तरी	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
४२७५२. तरी	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
४२७५३. तरी	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
४२७५४. तरी	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
४२७५५. तरी	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
४२७५६. तरी	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
४२७५७. तरी	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
४२७५८. तरी	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
४२७५९. तरी	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
४२७६०. तरी	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
४२७६१. तरी	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
४२७६२. तरी	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
४२७६३. तरी	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
४२७६४. तरी	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
४२७६५. तरी	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
४२७६६. तरी	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्या उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
४२७६७. तरी	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
४२७६८. तरी	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५

४२७६९. तरी	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
४२७७०. तरी	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
४२७७१. तरी	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
४२७७२. तरी	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
४२७७३. तरी	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
४२७७४. तरी	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
४२७७५. तरी	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
४२७७६. तरीं	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
४२७७७. तरीं	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
४२७७८. तरीं	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
४२७७९. तरीं	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
४२७८०. तरीच	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
४२७८१. तरीच	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
४२७८२. तरीच	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
४२७८३. तरीच	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
४२७८४. तरीच	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
४२७८५. तरीच	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
४२७८६. तरीचि	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्में दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
४२७८७. तरु	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
४२७८८. तरु	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
४२७८९. तरु	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
४२७९०. तरु	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
४२७९१. तरुण	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
४२७९२. तरुणतरतूर्या-	नमो संसारतमसूर्या । अप्रतिमपरमवीर्या । तरुणतरतूर्या- । लालनलीला	ज्ञाने.१०.२
४२७९३. तरुणपणीं	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
४२७९४. तरुणांगी	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
४२७९५. तरुणांगी	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६

४२७९६. तरुणांगीं	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
४२७९७. तरुणी	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
४२७९८. तरुणी	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
४२७९९. तरुणेपण	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
४२८००. तरुणें	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
४२८०१. तरुणें	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
४२८०२. तरुवरा	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
४२८०३. तरुवरा	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
४२८०४. तरुवरां	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
४२८०५. तरुवरां	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
४२८०६. तरुवरीं	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
४२८०७. तरुवरें	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
४२८०८. तरू	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
४२८०९. तरूचि	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
४२८१०. तरूची	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
४२८११. तरूचें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
४२८१२. तरे	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
४२८१३. तरे	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
४२८१४. तरे	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
४२८१५. तरों	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
४२८१६. तर्काचिये	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
४२८१७. तर्काची	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
४२८१८. तर्कीं	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
४२८१९. तर्कु	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
४२८२०. तर्कु	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
४२८२१. तर्कु	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
४२८२२. तर्के	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१

४२८२३. तऱ्ही	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
४२८२४. तऱ्ही	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
४२८२५. तऱ्ही	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
४२८२६. तऱ्ही	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
४२८२७. तऱ्ही	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
४२८२८. तऱ्ही	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
४२८२९. तऱ्ही	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
४२८३०. तऱ्ही	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
४२८३१. तऱ्ही	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
४२८३२. तऱ्ही	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
४२८३३. तऱ्ही	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
४२८३४. तऱ्ही	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
४२८३५. तऱ्ही	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
४२८३६. तऱ्ही	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
४२८३७. तऱ्ही	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
४२८३८. तऱ्ही	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
४२८३९. तऱ्ही	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
४२८४०. तऱ्ही	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
४२८४१. तऱ्ही	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
४२८४२. तऱ्ही	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
४२८४३. तऱ्ही	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
४२८४४. तऱ्ही	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
४२८४५. तऱ्ही	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहें तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
४२८४६. तऱ्ही	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
४२८४७. तऱ्ही	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्में	ज्ञाने.१८.१७.४२२
४२८४८. तऱ्ही	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
४२८४९. तऱ्ही	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८

४२८५०. तऱ्ही	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
४२८५१. तऱ्ही	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
४२८५२. तऱ्ही	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
४२८५३. तऱ्ही	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
४२८५४. तऱ्ही	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
४२८५५. तऱ्ही	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
४२८५६. तऱ्ही	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
४२८५७. तऱ्हीं	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
४२८५८. तऱ्हीं	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
४२८५९. तऱ्हीं	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
४२८६०. तल्लीनता	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
४२८६१. तल्लीनता	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
४२८६२. तळ	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
४२८६३. तळपत	जे द्वेषाचां आवर्तीं दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
४२८६४. तळपे	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
४२८६५. तळपे	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
४२८६६. तळबुडें	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
४२८६७. तळमळित	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
४२८६८. तळवटवरी	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
४२८६९. तळवटीं	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
४२८७०. तळवटीं	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
४२८७१. तळवटीं	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
४२८७२. तळवटीं	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२
४२८७३. तळवटीं	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
४२८७४. तळवटु	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
४२८७५. तळवटु	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
४२८७६. तळवटें	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५

४२८७७. तळवे	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वीचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
४२८७८. तळहात	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वीचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
४२८७९. तळहातासी	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
४२८८०. तळहातींचा	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
४२८८१. तळहातींचें	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
४२८८२. तळहातींचें	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
४२८८३. तळहातींचेनि	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
४२८८४. तळिलिया	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
४२८८५. तळिल्या	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थे पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
४२८८६. तळीं	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
४२८८७. तळीं	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
४२८८८. तळीं	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
४२८८९. तळीं	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
४२८९०. तळीं	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
४२८९१. तळीं	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
४२८९२. तळीं	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
४२८९३. तळीं	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
४२८९४. तळीं	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
४२८९५. तळीं	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
४२८९६. तळीं	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
४२८९७. तळीं	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
४२८९८. तळीं	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
४२८९९. तळीं	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
४२९००. तळींचीं	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
४२९०१. तळु	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
४२९०२. तळुचि	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
४२९०३. तळें	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७

४२९०४. तळें	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
४२९०५. तळौटेपण	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
४२९०६. तळौतें	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
४२९०७. तव	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
४२९०८. तव	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
४२९०९. तव	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
४२९१०. तव	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
४२९११. तव	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
४२९१२. तवकलेनि	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
४२९१३. तवकें	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
४२९१४. तहान	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
४२९१५. तहान	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
४२९१६. तहानभूक	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
४२९१७. तांडवमिसें	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
४२९१८. तांडी	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
४२९१९. तांतु	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
४२९२०. तांतुवीं	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
४२९२१. तांथु	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
४२९२२. तांथुवाचा	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
४२९२३. तांदुळ	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
४२९२४. तांदुळीं	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
४२९२५. तांबूल	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
४२९२६. ताउनी	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
४२९२७. ताउनी	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
४२९२८. ताकाचे	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
४२९२९. ताकीं	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
४२९३०. ताकीं	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६

४२९३१. ताकौनिया	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
४२९३२. तागा	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
४२९३३. तागा	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
४२९३४. तागा	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
४२९३५. ताट	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
४२९३६. ताट	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
४२९३७. ताटचि	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
४२९३८. ताटस्थ्य	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
४२९३९. ताटस्थ्या	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
४२९४०. ताटियेचे	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
४२९४१. ताटी	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
४२९४२. ताटीं	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
४२९४३. ताटीं	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
४२९४४. ताटें	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
४२९४५. ताटें	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
४२९४६. ताटें	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
४२९४७. ताठा	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
४२९४८. ताठा	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
४२९४९. ताठी	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
४२९५०. ताणा	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
४२९५१. तातला	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
४२९५२. तातलां	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
४२९५३. तातलिया	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
४२९५४. तातलिये	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
४२९५५. तातलें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
४२९५६. तातलें	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
४२९५७. तातलें	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५

४२९५८. तात्त्विक	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
४२९५९. तात्पर्याचा	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
४२९६०. ताथु	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
४२९६१. तान्हया	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
४२९६२. तान्हयाची	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
४२९६३. तान्हयाची	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
४२९६४. तान्ही	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
४२९६५. तान्हें	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
४२९६६. तान्हेनि	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
४२९६७. तान्हेला	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
४२९६८. तान्हेलिया	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
४२९६९. ताप	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
४२९७०. ताप	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
४२९७१. तापणें	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
४२९७२. तापत्रयाग्नीची	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
४२९७३. तापत्रयाची	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
४२९७४. तापसा	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
४२९७५. तापसां	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
४२९७६. तापसांचा	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
४२९७७. तापसांची	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
४२९७८. तापसांसी	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
४२९७९. तापसु	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
४२९८०. तापसुही	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
४२९८१. तापहीन	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
४२९८२. तापापह	जयजय देवैकरूप । अतिकृतकंदर्पसर्पदर्प । भक्तभावभुवनदीप । तापापह	ज्ञाने.१८.८
४२९८३. तापु	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
४२९८४. तापु	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८

४२९८५. तापु	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
४२९८६. तापुही	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
४२९८७. तापे	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
४२९८८. तापे	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
४२९८९. तापे	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
४२९९०. तापें	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
४२९९१. तापें	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
४२९९२. तामस	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
४२९९३. तामस	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
४२९९४. तामस	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
४२९९५. तामस	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
४२९९६. तामस	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
४२९९७. तामस	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
४२९९८. तामस	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
४२९९९. तामस	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
४३०००. तामस	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
४३००१. तामस	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
४३००२. तामसज्ञान	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
४३००३. तामसज्ञाना	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
४३००४. तामसदान	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
४३००५. तामसा	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
४३००६. तामसा	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
४३००७. तामसा	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
४३००८. तामसा	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
४३००९. तामसा	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
४३०१०. तामसा	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
४३०११. तामसा	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८

४३०१२. तामसा	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
४३०१३. तामसा	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
४३०१४. तामसा	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
४३०१५. तामसां	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
४३०१६. तामसाचां	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
४३०१७. तामसाचिया	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
४३०१८. तामसाचिये	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
४३०१९. तामसाचें	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
४३०२०. तामसाचेंही	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
४३०२१. तामसियेचें	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
४३०२२. तामसी	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
४३०२३. तामसी	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
४३०२४. तामसी	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
४३०२५. तामसी	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
४३०२६. तामसीं	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वीचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
४३०२७. तामसीं	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
४३०२८. तामसीं	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
४३०२९. तामसीयेचिये	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
४३०३०. तामसु	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
४३०३१. तामसु	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
४३०३२. तामसु	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
४३०३३. तामसें	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
४३०३४. तामसें	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
४३०३५. तामसें	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
४३०३६. तार	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
४३०३७. तारा	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
४३०३८. तारा	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०

४३०३९. तारा	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
४३०४०. तारागण	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
४३०४१. तारागण	जयाचेनि उजियेडें । तारागण उबडें । महातेज सुरवाडें । जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
४३०४२. तारागणीं	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
४३०४३. तारागणीं	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
४३०४४. तारागणें	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
४३०४५. तारांगणें	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
४३०४६. तारांतें	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
४३०४७. तारांमाजीं	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
४३०४८. तारातेजसंपत्ती	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
४३०४९. तारिता	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
४३०५०. तारिलों	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
४३०५१. तारु	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
४३०५२. तारुण्य	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
४३०५३. तारुण्य	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
४३०५४. तारुण्य	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
४३०५५. तारुण्य	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
४३०५६. तारुण्य	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
४३०५७. तारुण्यतोषें	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
४३०५८. तारुण्या	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
४३०५९. तारुण्याचिया	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
४३०६०. तारुण्याची	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
४३०६१. तारुण्याची	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
४३०६२. तारुण्याचे	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
४३०६३. तारुण्यीं	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
४३०६४. तारुवावरी	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
४३०६५. तारू	नामाचिया सहस्त्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०

४३०६६. तारू	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
४३०६७. तारूं	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
४३०६८. तारूनि	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
४३०६९. तार्किका	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
४३०७०. ताळासि	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
४३०७१. ताहने	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
४३०७२. ताहान	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
४३०७३. ताहानचि	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
४३०७४. ताहाना	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
४३०७५. ताहाने	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
४३०७६. ताहानेली	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
४३०७७. तिंबाल	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
४३०७८. तिंहीं	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
४३०७९. तिकडी	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
४३०८०. तिकुटी	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
४३०८१. तिख	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
४३०८२. तिख	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
४३०८३. तिखट	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
४३०८४. तिखटपणें	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
४३०८५. तिखटें	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
४३०८६. तिखटें	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
४३०८७. तिखटें	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
४३०८८. तिखयाचें	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
४३०८९. तिखें	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५
४३०९०. तिगुणिया	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
४३०९१. तिघ	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
४३०९२. तिघा	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४

४३०९३. तिघां	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
४३०९४. तिघांसिहि	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
४३०९५. तिघीं	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
४३०९६. तिघे	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
४३०९७. तिच्या	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
४३०९८. तिजया	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
४३०९९. तिजयाची	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
४३१००. तिजा	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
४३१०१. तिजा	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
४३१०२. तिजा	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
४३१०३. तिजा	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
४३१०४. तिजा	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
४३१०५. तिजा	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
४३१०६. तिजी	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
४३१०७. तिजीं	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
४३१०८. तिजें	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
४३१०९. तिजें	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
४३११०. तिजें	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
४३१११. तिजेनि	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
४३११२. तिडपिडी	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
४३११३. तितुकीं	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्में कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
४३११४. तितुकें	तैशीं त्रिभुवनींचीं दुःखें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
४३११५. तितुकें	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
४३११६. तितुकें	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
४३११७. तितुकें	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
४३११८. तितुकें	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
४३११९. तितुकें	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६

४३१२०. तिथें	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
४३१२१. तिनी	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
४३१२२. तिनी	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
४३१२३. तिन्ही	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
४३१२४. तिन्ही	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
४३१२५. तिन्ही	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
४३१२६. तिन्ही	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
४३१२७. तिन्ही	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
४३१२८. तिन्ही	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
४३१२९. तिन्ही	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
४३१३०. तिन्ही	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
४३१३१. तिन्ही	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
४३१३२. तिन्ही	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
४३१३३. तिन्ही	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
४३१३४. तिन्ही	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
४३१३५. तिन्ही	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
४३१३६. तिन्ही	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
४३१३७. तिन्ही	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
४३१३८. तिन्ही	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
४३१३९. तिन्ही	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
४३१४०. तिन्ही	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
४३१४१. तिन्ही	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
४३१४२. तिन्ही	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
४३१४३. तिन्ही	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
४३१४४. तिन्ही	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
४३१४५. तिन्ही	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
४३१४६. तिन्ही	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०

४३१४७. तिन्ही	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
४३१४८. तिन्ही	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
४३१४९. तिन्ही	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
४३१५०. तिन्ही	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
४३१५१. तिन्ही	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
४३१५२. तिन्ही	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
४३१५३. तिन्ही	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
४३१५४. तिन्ही	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
४३१५५. तिन्ही	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
४३१५६. तिन्हीं	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
४३१५७. तिन्हीं	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
४३१५८. तिन्हीं	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
४३१५९. तिन्हीं	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
४३१६०. तिन्हीं	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
४३१६१. तिन्हीं	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
४३१६२. तिन्हीं	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
४३१६३. तिन्हीं	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
४३१६४. तिन्हीं	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
४३१६५. तिन्हीं	पाठीं नेणों किती येर । स्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
४३१६६. तिन्हीं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
४३१६७. तिन्हीं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
४३१६८. तिन्हीं	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७
४३१६९. तिन्हीं	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
४३१७०. तिमिर	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
४३१७१. तिमिर	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
४३१७२. तिमिराचें	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
४३१७३. तिमिरावरुद्ध	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६

४३१७४. तिमिरें	का उदयाचळकुळीं । झळकतां अंशुमाळी । तिमिरें अंतराळीं । हारपती	ज्ञाने.१८.७१.१५३२
४३१७५. तिमिरेजती	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
४३१७६. तिमे	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
४३१७७. तिया	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
४३१७८. तिया	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
४३१७९. तिया	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
४३१८०. तिया	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
४३१८१. तिया	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
४३१८२. तिया	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
४३१८३. तिया	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
४३१८४. तिया	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
४३१८५. तिया	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
४३१८६. तिया	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
४३१८७. तिया	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
४३१८८. तिया	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
४३१८९. तिया	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
४३१९०. तिया	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
४३१९१. तिया	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
४३१९२. तिया	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
४३१९३. तिया	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
४३१९४. तिया	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
४३१९५. तिया	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
४३१९६. तिया	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
४३१९७. तिया	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
४३१९८. तिया	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांग्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
४३१९९. तिया	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
४३२००. तिया	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णींचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६

४३२०१. तिया	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
४३२०२. तिया	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
४३२०३. तिया	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
४३२०४. तिया	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
४३२०५. तिया	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
४३२०६. तिया	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
४३२०७. तिया	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
४३२०८. तिया	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
४३२०९. तिया	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
४३२१०. तिया	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
४३२११. तिया	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
४३२१२. तिया	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
४३२१३. तियां	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
४३२१४. तियां	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
४३२१५. तियां	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
४३२१६. तियां	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
४३२१७. तियांचि	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
४३२१८. तियापरी	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७
४३२१९. तियापरी	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
४३२२०. तियापरी	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
४३२२१. तियापरी	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
४३२२२. तियापरी	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
४३२२३. तियापरी	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
४३२२४. तिये	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
४३२२५. तिये	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
४३२२६. तिये	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
४३२२७. तिये	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४

४३२२८. तिये	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
४३२२९. तिये	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
४३२३०. तिये	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
४३२३१. तिये	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
४३२३२. तिये	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
४३२३३. तिये	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
४३२३४. तिये	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
४३२३५. तिये	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
४३२३६. तिये	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
४३२३७. तिये	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
४३२३८. तिये	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
४३२३९. तिये	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
४३२४०. तिये	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
४३२४१. तिये	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
४३२४२. तिये	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
४३२४३. तिये	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
४३२४४. तिये	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
४३२४५. तिये	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
४३२४६. तिये	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
४३२४७. तिये	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
४३२४८. तिये	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
४३२४९. तिये	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
४३२५०. तिये	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
४३२५१. तिये	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
४३२५२. तिये	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
४३२५३. तिये	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
४३२५४. तिये	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१

४३२५५. तिये	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
४३२५६. तिये	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
४३२५७. तिये	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
४३२५८. तिये	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
४३२५९. तिये	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
४३२६०. तिये	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
४३२६१. तिये	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
४३२६२. तिये	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
४३२६३. तिये	बाप दुःखाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
४३२६४. तिये	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
४३२६५. तिये	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
४३२६६. तिये	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
४३२६७. तिये	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
४३२६८. तिये	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
४३२६९. तिये	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
४३२७०. तिये	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
४३२७१. तिये	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
४३२७२. तिये	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
४३२७३. तिये	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
४३२७४. तिये	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
४३२७५. तिये	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
४३२७६. तिये	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
४३२७७. तिये	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
४३२७८. तिये	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
४३२७९. तिये	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
४३२८०. तिये	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
४३२८१. तिये	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१

४३२८२. तिये	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
४३२८३. तिये	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
४३२८४. तिये	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
४३२८५. तिये	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
४३२८६. तिये	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
४३२८७. तिये	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
४३२८८. तिये	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
४३२८९. तिये	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
४३२९०. तिये	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
४३२९१. तिये	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
४३२९२. तिये	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
४३२९३. तिये	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
४३२९४. तिये	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
४३२९५. तिये	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्में । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
४३२९६. तिये	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
४३२९७. तिये	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
४३२९८. तिये	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
४३२९९. तिये	घणावली आवडी । अव्यभिचारें चोखडी । तिये घालूं जोडी । आंगोळिया	ज्ञाने.१५.५
४३३००. तिये	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
४३३०१. तिये	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
४३३०२. तिये	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
४३३०३. तिये	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
४३३०४. तिये	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दुःखी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
४३३०५. तिये	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
४३३०६. तिये	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
४३३०७. तिये	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
४३३०८. तिये	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२

४३३०९. तिये	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
४३३१०. तिये	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
४३३११. तिये	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
४३३१२. तिये	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
४३३१३. तिये	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
४३३१४. तिये	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
४३३१५. तिये	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
४३३१६. तिये	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
४३३१७. तिये	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
४३३१८. तिये	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
४३३१९. तिये	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
४३३२०. तिये	तिये कर्मीं अकार्यीं । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
४३३२१. तिये	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
४३३२२. तिये	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
४३३२३. तिये	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
४३३२४. तिये	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
४३३२५. तिये	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
४३३२६. तिये	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
४३३२७. तिये	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
४३३२८. तिये	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
४३३२९. तिये	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
४३३३०. तिये	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
४३३३१. तिये	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
४३३३२. तिये	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
४३३३३. तिये	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
४३३३४. तिये	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
४३३३५. तिये	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५

४३३३६. तिये	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
४३३३७. तिये	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु । विषयविध्वंसैकवीरु । तिये पदीं का सर्वेश्वरु । अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
४३३३८. तियें	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
४३३३९. तियें	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
४३३४०. तियें	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
४३३४१. तियें	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
४३३४२. तियें	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
४३३४३. तियें	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
४३३४४. तियें	तैसीं शुभाशुभें कर्में । जियें निफजती प्रकृतिधर्में । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
४३३४५. तियें	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
४३३४६. तियें	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
४३३४७. तियें	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
४३३४८. तियें	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
४३३४९. तियें	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
४३३५०. तियें	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
४३३५१. तियें	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
४३३५२. तियें	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
४३३५३. तियें	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
४३३५४. तियें	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
४३३५५. तियें	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
४३३५६. तियें	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
४३३५७. तियें	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
४३३५८. तियें	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
४३३५९. तियें	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
४३३६०. तियें	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
४३३६१. तियें	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
४३३६२. तियें	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७

४३३६३. तियें	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
४३३६४. तियें	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
४३३६५. तियें	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
४३३६६. तियें	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
४३३६७. तियें	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
४३३६८. तियें	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
४३३६९. तियें	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
४३३७०. तियें	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
४३३७१. तियें	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
४३३७२. तियें	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
४३३७३. तियें	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
४३३७४. तियें	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
४३३७५. तियें	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
४३३७६. तियें	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
४३३७७. तियें	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
४३३७८. तियें	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
४३३७९. तियें	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
४३३८०. तियें	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
४३३८१. तियें	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
४३३८२. तियें	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
४३३८३. तियें	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
४३३८४. तियें	अगा सुखदुःखाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
४३३८५. तियें	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
४३३८६. तियें	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
४३३८७. तियें	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
४३३८८. तियें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दुःखें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
४३३८९. तियें	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३

४३३९०. तियें	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
४३३९१. तियें	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
४३३९२. तियें	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
४३३९३. तियें	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
४३३९४. तियें	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
४३३९५. तियें	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
४३३९६. तियें	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
४३३९७. तियें	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
४३३९८. तियें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्में जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
४३३९९. तियें	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
४३४००. तियें	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
४३४०१. तियें	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
४३४०२. तियें	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
४३४०३. तियें	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
४३४०४. तियें	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
४३४०५. तियें	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
४३४०६. तियें	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
४३४०७. तियें	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
४३४०८. तियें	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९
४३४०९. तियें	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्ती । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
४३४१०. तियें	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
४३४११. तियें	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
४३४१२. तियें	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
४३४१३. तियें	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
४३४१४. तियें	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
४३४१५. तियें	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
४३४१६. तियें	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७

४३४१७. तियें	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
४३४१८. तियेंचि	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
४३४१९. तियेंचि	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
४३४२०. तियेंवांचूनि	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
४३४२१. तियेंही	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
४३४२२. तियेंही	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
४३४२३. तियेंही	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
४३४२४. तियेकडोनि	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
४३४२५. तियेकरवीं	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
४३४२६. तियेचा	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
४३४२७. तियेचि	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
४३४२८. तियेचि	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
४३४२९. तियेचि	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
४३४३०. तियेचिया	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
४३४३१. तियेचिया	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
४३४३२. तियेची	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
४३४३३. तियेचें	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
४३४३४. तियेचें	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
४३४३५. तियेचेनि	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
४३४३६. तियेतें	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
४३४३७. तियेतें	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
४३४३८. तियेतें	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
४३४३९. तियेपरतें	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
४३४४०. तियेलागीं	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
४३४४१. तियेविषयीं	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवे । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
४३४४२. तियेविषयीं	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
४३४४३. तियेसीचि	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४

४३४४४. तियेस्तव	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
४३४४५. तियेहिसकट	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
४३४४६. तियेही	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
४३४४७. तिरींचेनि	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
४३४४८. तिलोदक	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
४३४४९. तिळदान	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
४३४५०. तिळा	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
४३४५१. तिळांजळी	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
४३४५२. तिळोदकें	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
४३४५३. तिवणा	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
४३४५४. तिसरी	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
४३४५५. तिसरें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
४३४५६. तिसरें	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
४३४५७. तिसरें	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
४३४५८. तिही	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
४३४५९. तिहीं	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
४३४६०. तिहीं	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
४३४६१. तिहीं	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
४३४६२. तिहीं	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
४३४६३. तिहीं	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
४३४६४. तिहीं	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
४३४६५. तिहीं	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
४३४६६. तिहीं	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
४३४६७. तिहीं	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
४३४६८. तिहीं	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
४३४६९. तिहीं	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्मे केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
४३४७०. तिहीं	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४

४३४७१. तिहीं	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
४३४७२. तिहीं	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
४३४७३. तिहीं	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
४३४७४. तिहीं	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
४३४७५. तिहीं	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
४३४७६. तिहीं	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
४३४७७. तिहीं	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
४३४७८. तिहीं	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
४३४७९. तिहीं	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
४३४८०. तिहीं	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
४३४८१. तिहीं	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
४३४८२. तिहीं	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
४३४८३. तिहीं	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
४३४८४. तिहीं	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
४३४८५. तिहीं	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
४३४८६. तिहीं	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
४३४८७. तिहीं	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
४३४८८. तिहीं	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
४३४८९. तिहीं	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
४३४९०. तिहीं	सीगेचीं सत्कर्में । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
४३४९१. तिहीं	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
४३४९२. तिहीं	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
४३४९३. तिहीं	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७
४३४९४. तिहीं	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
४३४९५. तिहीं	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
४३४९६. तिहीं	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
४३४९७. तिहीं	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४

४३४९८. तिहीं	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
४३४९९. तिहीं	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
४३५००. तिहीं	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गीं । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
४३५०१. तिहीं	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
४३५०२. तिहीं	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
४३५०३. तिहीं	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
४३५०४. तिहीं	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
४३५०५. तिहीं	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
४३५०६. तिहीं	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
४३५०७. तिहीं	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
४३५०८. तिहीं	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
४३५०९. तिहीं	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
४३५१०. तिहीं	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
४३५११. तिहीं	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
४३५१२. तिहीं	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
४३५१३. तिहीं	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
४३५१४. तिहीं	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
४३५१५. तिहीं	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
४३५१६. तिहीं	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
४३५१७. तिहीं	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
४३५१८. तिहीं	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
४३५१९. तिहीं	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
४३५२०. तिहीं	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
४३५२१. तिहीं	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२
४३५२२. तिहीं	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
४३५२३. तिहीं	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
४३५२४. तिहीं	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४

४३५२५. तिहीं	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
४३५२६. तिहीं	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
४३५२७. तिहीं	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
४३५२८. तिहीं	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
४३५२९. तिहीं	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
४३५३०. तिहीं	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
४३५३१. तिहीं	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
४३५३२. तिहीं	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
४३५३३. तिहीं	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
४३५३४. तिहीं	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
४३५३५. तिहीं	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
४३५३६. तिहीं	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
४३५३७. तिहींआंतु	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
४३५३८. तिहींच	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
४३५३९. तिहींचा	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
४३५४०. तिहींचि	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदुःख	ज्ञाने.५.२२.१२६
४३५४१. तिहींची	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
४३५४२. तिहींची	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
४३५४३. तिहींची	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
४३५४४. तिहींचें	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
४३५४५. तिहींचेचि	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
४३५४६. तिहींचेंचि	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
४३५४७. तिहींचेंहि	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
४३५४८. तिहींचेनि	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
४३५४९. तिहींतें	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
४३५५०. तिहींमाजीं	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
४३५५१. तिहींमाजीं	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०

४३५५२. तिहींमाझारीं	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
४३५५३. ती	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
४३५५४. तीं	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
४३५५५. तीं	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्कान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
४३५५६. तीं	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
४३५५७. तीं	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
४३५५८. तीं	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
४३५५९. तीं	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
४३५६०. तींचि	अष्टादश पुराणें । तींचि मणिभूषणें । पदपद्धती खेवणें । प्रमेयरत्नांचीं	ज्ञाने.१.५
४३५६१. तींहि	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
४३५६२. तींही	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
४३५६३. तींहीं	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
४३५६४. तीख	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
४३५६५. तीख	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
४३५६६. तीख	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
४३५६७. तीख	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
४३५६८. तीख	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
४३५६९. तीन	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
४३५७०. तीन	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
४३५७१. तीन्ही	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
४३५७२. तीन्ही	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
४३५७३. तीन्ही	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
४३५७४. तीर	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
४३५७५. तीरा	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
४३५७६. तीरीं	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
४३५७७. तीरीं	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
४३५७८. तीरींचे	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९

४३५७९. तीरें	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९
४३५८०. तीरोनी	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
४३५८१. तीर्थ	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
४३५८२. तीर्थचि	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
४३५८३. तीर्थरावो	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
४३५८४. तीर्थरूप	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
४३५८५. तीर्था	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
४३५८६. तीर्था	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
४३५८७. तीर्थांचिया	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्मे	ज्ञाने.१८.५.१५९
४३५८८. तीर्थांचिये	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
४३५८९. तीर्थांसि	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
४३५९०. तीर्थांसी	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
४३५९१. तीर्थाचेनि	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
४३५९२. तीर्थातीर्थ	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
४३५९३. तीर्थासी	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
४३५९४. तीर्थीं	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
४३५९५. तीर्थीं	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
४३५९६. तीर्थीं	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
४३५९७. तीर्थें	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
४३५९८. तीर्थें	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
४३५९९. तीर्थें	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थें म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
४३६००. तीर्थें	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
४३६०१. तीर्थें	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
४३६०२. तीर्थें	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
४३६०३. तीर्थें	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
४३६०४. तीर्थें	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
४३६०५. तीर्थें	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०

४३६०६. तीर्थेयात्रे	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
४३६०७. तीव्रपण	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
४३६०८. तीव्रें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
४३६०९. तु	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
४३६१०. तुंगें	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
४३६११. तुंबिणीयेचीं	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घें वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
४३६१२. तुक	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
४३६१३. तुक	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
४३६१४. तुक	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
४३६१५. तुकती	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
४३६१६. तुकलें	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
४३६१७. तुकसी	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
४३६१८. तुका	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
४३६१९. तुकाचा	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
४३६२०. तुकिजे	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
४३६२१. तुकितां	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
४३६२२. तुकियेला	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
४३६२३. तुकिला	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
४३६२४. तुकिलासी	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
४३६२५. तुके	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
४३६२६. तुके	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
४३६२७. तुके	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके । साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
४३६२८. तुके	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
४३६२९. तुके	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
४३६३०. तुके	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
४३६३१. तुकोनि	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
४३६३२. तुज	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३

४३६३३. तुज	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
४३६३४. तुज	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
४३६३५. तुज	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
४३६३६. तुज	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
४३६३७. तुज	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
४३६३८. तुज	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
४३६३९. तुज	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
४३६४०. तुज	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
४३६४१. तुज	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
४३६४२. तुज	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
४३६४३. तुज	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
४३६४४. तुज	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
४३६४५. तुज	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
४३६४६. तुज	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
४३६४७. तुज	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
४३६४८. तुज	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
४३६४९. तुज	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
४३६५०. तुज	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
४३६५१. तुज	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
४३६५२. तुज	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
४३६५३. तुज	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
४३६५४. तुज	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
४३६५५. तुज	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
४३६५६. तुज	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
४३६५७. तुज	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
४३६५८. तुज	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
४३६५९. तुज	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८

४३६६०. तुज	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
४३६६१. तुज	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
४३६६२. तुज	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
४३६६३. तुज	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
४३६६४. तुज	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
४३६६५. तुज	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
४३६६६. तुज	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
४३६६७. तुज	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देईं	ज्ञाने.५.११.७०
४३६६८. तुज	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
४३६६९. तुज	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
४३६७०. तुज	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
४३६७१. तुज	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
४३६७२. तुज	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
४३६७३. तुज	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
४३६७४. तुज	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
४३६७५. तुज	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
४३६७६. तुज	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
४३६७७. तुज	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
४३६७८. तुज	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
४३६७९. तुज	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
४३६८०. तुज	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
४३६८१. तुज	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
४३६८२. तुज	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
४३६८३. तुज	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
४३६८४. तुज	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
४३६८५. तुज	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
४३६८६. तुज	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९

४३६८७. तुज	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
४३६८८. तुज	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
४३६८९. तुज	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
४३६९०. तुज	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
४३६९१. तुज	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
४३६९२. तुज	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
४३६९३. तुज	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
४३६९४. तुज	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
४३६९५. तुज	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
४३६९६. तुज	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
४३६९७. तुज	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
४३६९८. तुज	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
४३६९९. तुज	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
४३७००. तुज	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
४३७०१. तुज	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
४३७०२. तुज	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
४३७०३. तुज	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
४३७०४. तुज	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
४३७०५. तुज	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
४३७०६. तुज	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
४३७०७. तुज	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितातीत करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
४३७०८. तुज	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
४३७०९. तुज	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
४३७१०. तुज	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
४३७११. तुज	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीवितांची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
४३७१२. तुज	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
४३७१३. तुज	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१

४३७१४. तुज	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
४३७१५. तुज	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
४३७१६. तुज	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
४३७१७. तुज	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
४३७१८. तुज	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
४३७१९. तुज	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
४३७२०. तुज	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
४३७२१. तुज	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
४३७२२. तुज	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
४३७२३. तुज	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
४३७२४. तुज	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
४३७२५. तुज	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
४३७२६. तुज	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
४३७२७. तुज	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
४३७२८. तुज	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
४३७२९. तुज	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
४३७३०. तुज	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
४३७३१. तुज	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
४३७३२. तुज	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
४३७३३. तुज	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
४३७३४. तुज	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
४३७३५. तुज	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
४३७३६. तुज	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
४३७३७. तुज	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
४३७३८. तुज	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
४३७३९. तुज	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
४३७४०. तुज	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७

४३७४१. तुज	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
४३७४२. तुज	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
४३७४३. तुज	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
४३७४४. तुज	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
४३७४५. तुज	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
४३७४६. तुज	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
४३७४७. तुज	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
४३७४८. तुज	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
४३७४९. तुज	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
४३७५०. तुज	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
४३७५१. तुज	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
४३७५२. तुज	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
४३७५३. तुज	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
४३७५४. तुज	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
४३७५५. तुज	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
४३७५६. तुज	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
४३७५७. तुज	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
४३७५८. तुज	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
४३७५९. तुज	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
४३७६०. तुज	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
४३७६१. तुज	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२
४३७६२. तुज	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
४३७६३. तुज	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
४३७६४. तुज	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
४३७६५. तुज	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
४३७६६. तुज	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
४३७६७. तुज	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०

४३७६८. तुज	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
४३७६९. तुज	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
४३७७०. तुज	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
४३७७१. तुज	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
४३७७२. तुज	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
४३७७३. तुज	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
४३७७४. तुज	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
४३७७५. तुज	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
४३७७६. तुज	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
४३७७७. तुज	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
४३७७८. तुज	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
४३७७९. तुज	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
४३७८०. तुज	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
४३७८१. तुज	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
४३७८२. तुज	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
४३७८३. तुजआंतु	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
४३७८४. तुजआंतु	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
४३७८५. तुजऐसा	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
४३७८६. तुजचि	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
४३७८७. तुजचि	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
४३७८८. तुजचि	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
४३७८९. तुजचिजोगें	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
४३७९०. तुजपार्शी	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपार्शी । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
४३७९१. तुजपासीं	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
४३७९२. तुजपासूनि	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
४३७९३. तुजपासोनि	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
४३७९४. तुजपुढां	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०

४३७९५. तुजपुढां	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
४३७९६. तुजपुढां	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
४३७९७. तुजपुढें	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
४३७९८. तुजपुढें	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
४३७९९. तुजपैलीकडे	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
४३८००. तुजप्रति	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
४३८०१. तुजप्रती	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
४३८०२. तुजप्रती	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
४३८०३. तुजप्रती	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
४३८०४. तुजप्रती	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
४३८०५. तुजप्रती	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
४३८०६. तुजप्रती	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
४३८०७. तुजप्रती	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०
४३८०८. तुजप्रती	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
४३८०९. तुजप्रती	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
४३८१०. तुजमाजीं	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
४३८११. तुजमाजीं	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
४३८१२. तुजमाजीं	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
४३८१३. तुजयासारिखें	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
४३८१४. तुजलागीं	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
४३८१५. तुजलागीं	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
४३८१६. तुजलागीं	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
४३८१७. तुजवांचोनि	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
४३८१८. तुजवांचोनि	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
४३८१९. तुजवीण	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
४३८२०. तुजवीण	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
४३८२१. तुजवीण	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२

४३८२२. तुजशीं	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
४३८२३. तुजशीं	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
४३८२४. तुजसारिखा	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
४३८२५. तुजसी	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
४३८२६. तुजसी	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
४३८२७. तुजसी	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
४३८२८. तुजसीं	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दु:खें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
४३८२९. तुजसीं	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
४३८३०. तुजसीं	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
४३८३१. तुजसीं	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
४३८३२. तुजसीं	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
४३८३३. तुजसीं	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
४३८३४. तुजही	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
४३८३५. तुजोद्देशें	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
४३८३६. तुझा	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
४३८३७. तुझा	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
४३८३८. तुझा	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
४३८३९. तुझा	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
४३८४०. तुझा	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
४३८४१. तुझा	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
४३८४२. तुझा	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
४३८४३. तुझा	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
४३८४४. तुझा	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
४३८४५. तुझा	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
४३८४६. तुझा	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
४३८४७. तुझा	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
४३८४८. तुझा	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१

४३८४९. तुझा	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
४३८५०. तुझा	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
४३८५१. तुझां	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
४३८५२. तुझां	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
४३८५३. तुझां	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
४३८५४. तुझां	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
४३८५५. तुझां	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
४३८५६. तुझां	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
४३८५७. तुझां	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
४३८५८. तुझां	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
४३८५९. तुझां	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
४३८६०. तुझां	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
४३८६१. तुझां	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
४३८६२. तुझां	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
४३८६३. तुझां	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
४३८६४. तुझां	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
४३८६५. तुझां	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
४३८६६. तुझां	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
४३८६७. तुझां	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
४३८६८. तुझां	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
४३८६९. तुझां	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
४३८७०. तुझां	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
४३८७१. तुझां	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
४३८७२. तुझां	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
४३८७३. तुझां	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
४३८७४. तुझां	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
४३८७५. तुझां	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४

४३८७६. तुझां	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
४३८७७. तुझां	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
४३८७८. तुझांचि	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
४३८७९. तुझांचि	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
४३८८०. तुझाच	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
४३८८१. तुझिया	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
४३८८२. तुझिया	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
४३८८३. तुझिया	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
४३८८४. तुझिया	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
४३८८५. तुझिया	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
४३८८६. तुझिया	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
४३८८७. तुझिया	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
४३८८८. तुझिया	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असे देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
४३८८९. तुझिया	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
४३८९०. तुझिया	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
४३८९१. तुझिया	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
४३८९२. तुझिया	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
४३८९३. तुझिया	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
४३८९४. तुझिया	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
४३८९५. तुझिया	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
४३८९६. तुझिया	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
४३८९७. तुझिया	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
४३८९८. तुझिया	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
४३८९९. तुझिये	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
४३९००. तुझिये	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
४३९०१. तुझिये	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
४३९०२. तुझिये	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३

४३९०३. तुझिये	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
४३९०४. तुझिये	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
४३९०५. तुझिये	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
४३९०६. तुझिये	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
४३९०७. तुझी	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
४३९०८. तुझी	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
४३९०९. तुझी	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
४३९१०. तुझी	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
४३९११. तुझी	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
४३९१२. तुझी	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
४३९१३. तुझी	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
४३९१४. तुझी	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितातित करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
४३९१५. तुझी	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
४३९१६. तुझी	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
४३९१७. तुझी	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
४३९१८. तुझी	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
४३९१९. तुझी	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
४३९२०. तुझी	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
४३९२१. तुझी	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
४३९२२. तुझी	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
४३९२३. तुझी	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
४३९२४. तुझी	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
४३९२५. तुझी	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
४३९२६. तुझी	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
४३९२७. तुझी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
४३९२८. तुझीं	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
४३९२९. तुझीं	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०

४३९३०. तुझीं	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
४३९३१. तुझीं	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
४३९३२. तुझीं	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
४३९३३. तुझीं	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
४३९३४. तुझीच	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
४३९३५. तुझीच	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
४३९३६. तुझे	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
४३९३७. तुझे	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
४३९३८. तुझे	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
४३९३९. तुझे	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
४३९४०. तुझे	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
४३९४१. तुझे	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
४३९४२. तुझे	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
४३९४३. तुझें	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
४३९४४. तुझें	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
४३९४५. तुझें	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
४३९४६. तुझें	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
४३९४७. तुझें	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
४३९४८. तुझें	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
४३९४९. तुझें	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
४३९५०. तुझें	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
४३९५१. तुझें	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
४३९५२. तुझें	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
४३९५३. तुझें	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
४३९५४. तुझें	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
४३९५५. तुझें	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
४३९५६. तुझें	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४

४३९५७. तुझें	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
४३९५८. तुझें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
४३९५९. तुझें	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
४३९६०. तुझें	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
४३९६१. तुझें	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
४३९६२. तुझें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
४३९६३. तुझें	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
४३९६४. तुझें	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
४३९६५. तुझें	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
४३९६६. तुझें	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
४३९६७. तुझें	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
४३९६८. तुझें	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
४३९६९. तुझें	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
४३९७०. तुझें	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
४३९७१. तुझें	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
४३९७२. तुझें	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
४३९७३. तुझें	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
४३९७४. तुझें	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
४३९७५. तुझें	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
४३९७६. तुझें	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
४३९७७. तुझें	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
४३९७८. तुझें	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
४३९७९. तुझें	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
४३९८०. तुझें	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
४३९८१. तुझें	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
४३९८२. तुझें	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
४३९८३. तुझें	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६

४३९८४. तुझें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
४३९८५. तुझें	जंव तुझें रूप नोहे दिठे । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
४३९८६. तुझें	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
४३९८७. तुझें	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
४३९८८. तुझें	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
४३९८९. तुझें	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
४३९९०. तुझें	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
४३९९१. तुझें	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
४३९९२. तुझें	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
४३९९३. तुझें	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
४३९९४. तुझें	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
४३९९५. तुझें	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
४३९९६. तुझें	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
४३९९७. तुझें	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
४३९९८. तुझें	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
४३९९९. तुझें	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
४४०००. तुझें	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
४४००१. तुझें	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
४४००२. तुझें	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
४४००३. तुझें	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
४४००४. तुझें	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
४४००५. तुझें	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
४४००६. तुझें	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
४४००७. तुझें	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
४४००८. तुझें	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
४४००९. तुझेनि	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
४४०१०. तुझेनि	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११

४४०११. तुझेनि	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
४४०१२. तुझेनि	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
४४०१३. तुझेनि	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
४४०१४. तुझेनि	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
४४०१५. तुझेनि	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
४४०१६. तुझेनि	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
४४०१७. तुझेनि	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
४४०१८. तुझेनि	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
४४०१९. तुझेनि	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
४४०२०. तुझेनि	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
४४०२१. तुझेनि	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
४४०२२. तुझेनि	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
४४०२३. तुझेनि	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
४४०२४. तुझेनि	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
४४०२५. तुझेनि	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
४४०२६. तुझेपणें	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
४४०२७. तुझेपणें	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
४४०२८. तुझेया	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
४४०२९. तुझ्या	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
४४०३०. तुझ्याविखीं	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
४४०३१. तुटता	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
४४०३२. तुटती	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
४४०३३. तुटलिया	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
४४०३४. तुटलिया	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
४४०३५. तुटलिया	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
४४०३६. तुटली	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
४४०३७. तुटलीं	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९

४४०३८. तुटिया	आर्धीचि फळीं आस तुटिया । कर्में आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
४४०३९. तुटिलिया	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
४४०४०. तुटी	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
४४०४१. तुटी	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
४४०४२. तुटे	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
४४०४३. तुटे	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
४४०४४. तुटे	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
४४०४५. तुटे	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
४४०४६. तुटे	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
४४०४७. तुटे	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
४४०४८. तुटे	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
४४०४९. तुटे	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
४४०५०. तुटे	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
४४०५१. तुटे	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
४४०५२. तुटे	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
४४०५३. तुटे	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
४४०५४. तुटे	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
४४०५५. तुटे	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
४४०५६. तुटे	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
४४०५७. तुटे	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
४४०५८. तुटोनि	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
४४०५९. तुटोनि	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
४४०६०. तुटोनियां	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
४४०६१. तुपीं	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
४४०६२. तुपें	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
४४०६३. तुमचा	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
४४०६४. तुमचा	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५

४४०६५. तुमचा	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
४४०६६. तुमचा	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
४४०६७. तुमचा	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
४४०६८. तुमचा	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
४४०६९. तुमचा	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
४४०७०. तुमचिया	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
४४०७१. तुमचिये	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
४४०७२. तुमचें	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
४४०७३. तुमचें	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंतःकरणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
४४०७४. तुमचें	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
४४०७५. तुमचें	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
४४०७६. तुमचें	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
४४०७७. तुमचें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
४४०७८. तुमचें	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
४४०७९. तुमचें	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
४४०८०. तुमचें	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
४४०८१. तुमचेंचि	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
४४०८२. तुमचेनि	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
४४०८३. तुमचेनि	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
४४०८४. तुमचेया	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
४४०८५. तुमतें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
४४०८६. तुमतें	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
४४०८७. तुमतें	वाचासिद्धी पावाल । आज्ञापक होआल । म्हणिये तुमतें मागतील । महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९
४४०८८. तुमतें	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
४४०८९. तुमतें	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
४४०९०. तुमतें	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
४४०९१. तुमतें	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०

४४०९२. तुम्हां	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
४४०९३. तुम्हां	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
४४०९४. तुम्हां	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
४४०९५. तुम्हां	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
४४०९६. तुम्हां	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
४४०९७. तुम्हां	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
४४०९८. तुम्हां	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
४४०९९. तुम्हां	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
४४१००. तुम्हां	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
४४१०१. तुम्हां	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
४४१०२. तुम्हां	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
४४१०३. तुम्हां	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
४४१०४. तुम्हां	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
४४१०५. तुम्हां	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
४४१०६. तुम्हां	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
४४१०७. तुम्हां	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
४४१०८. तुम्हां	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
४४१०९. तुम्हां	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
४४११०. तुम्हां	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
४४१११. तुम्हां	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
४४११२. तुम्हां	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
४४११३. तुम्हां	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
४४११४. तुम्हां	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
४४११५. तुम्हां	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
४४११६. तुम्हां	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
४४११७. तुम्हां	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
४४११८. तुम्हांपाठीं	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१

४४११९. तुम्हांपाशीं	येऱ्हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
४४१२०. तुम्हांप्रति	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
४४१२१. तुम्हांप्रती	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
४४१२२. तुम्हांसांगडें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
४४१२३. तुम्हांसी	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
४४१२४. तुम्हांसीचि	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
४४१२५. तुम्ही	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
४४१२६. तुम्ही	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
४४१२७. तुम्ही	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
४४१२८. तुम्ही	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
४४१२९. तुम्ही	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
४४१३०. तुम्ही	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
४४१३१. तुम्ही	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
४४१३२. तुम्ही	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
४४१३३. तुम्ही	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
४४१३४. तुम्ही	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
४४१३५. तुम्ही	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
४४१३६. तुम्ही	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
४४१३७. तुम्ही	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
४४१३८. तुम्ही	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
४४१३९. तुम्ही	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
४४१४०. तुम्ही	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
४४१४१. तुम्ही	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
४४१४२. तुम्ही	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
४४१४३. तुम्ही	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
४४१४४. तुम्ही	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
४४१४५. तुम्ही	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०

४४१४६. तुम्ही	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
४४१४७. तुम्ही	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
४४१४८. तुम्ही	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
४४१४९. तुम्ही	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
४४१५०. तुम्ही	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
४४१५१. तुम्ही	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
४४१५२. तुम्ही	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
४४१५३. तुम्ही	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
४४१५४. तुम्हीं	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
४४१५५. तुम्हीं	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
४४१५६. तुम्हीं	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
४४१५७. तुम्हीं	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
४४१५८. तुम्हीं	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
४४१५९. तुम्हीं	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
४४१६०. तुम्हीं	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
४४१६१. तुम्हीं	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
४४१६२. तुम्हीं	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
४४१६३. तुम्हीं	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
४४१६४. तुम्हीं	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
४४१६५. तुम्हीं	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
४४१६६. तुम्हीं	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
४४१६७. तुम्हीं	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
४४१६८. तुम्हीं	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
४४१६९. तुम्हीं	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
४४१७०. तुम्हीं	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
४४१७१. तुम्हीं	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
४४१७२. तुम्हीं	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९

४४१७३. तुम्हीं	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
४४१७४. तुम्हीं	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
४४१७५. तुम्हीं	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
४४१७६. तुम्हीं	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
४४१७७. तुम्हीं	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
४४१७८. तुम्हीं	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
४४१७९. तुम्हीं	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
४४१८०. तुम्हीं	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
४४१८१. तुम्हीं	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
४४१८२. तुम्हीं	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
४४१८३. तुम्हीं	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
४४१८४. तुम्हीं	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
४४१८५. तुम्हीं	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
४४१८६. तुम्हीं	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
४४१८७. तुम्हीं	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
४४१८८. तुम्हीं	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
४४१८९. तुम्हीं	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
४४१९०. तुम्हीं	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
४४१९१. तुम्हीं	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
४४१९२. तुम्हीं	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
४४१९३. तुम्हीं	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
४४१९४. तुम्हीं	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
४४१९५. तुम्हीं	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
४४१९६. तुम्हीं	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
४४१९७. तुम्हींचि	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
४४१९८. तुम्हींचि	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
४४१९९. तुम्हींचि	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९

४४२००. तुम्हीआदिकरूनी	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
४४२०१. तुम्हीचि	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
४४२०२. तुरंग	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
४४२०३. तुरंगजातां	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
४४२०४. तुरंबणी	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
४४२०५. तुरंबावें	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
४४२०६. तुरंबावें	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
४४२०७. तुरंबिजे	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
४४२०८. तुरंबितां	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
४४२०९. तुरंबिती	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
४४२१०. तुरंबिला	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
४४२११. तुरंबिलीं	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
४४२१२. तुरंबी	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
४४२१३. तुरंबीत	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
४४२१४. तुरटु	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
४४२१५. तुर्येचें	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
४४२१६. तुर्येचें	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
४४२१७. तुलगासवें	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
४४२१८. तुळशीचिया	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
४४२१९. तुळसीचा	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
४४२२०. तुळावें	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
४४२२१. तुळिये	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
४४२२२. तुळे	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
४४२२३. तुवा	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
४४२२४. तुवां	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
४४२२५. तुवां	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
४४२२६. तुवां	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६

४४२२७. तुवां	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
४४२२८. तुवां	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
४४२२९. तुवां	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
४४२३०. तुवां	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
४४२३१. तुवां	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
४४२३२. तुवां	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
४४२३३. तुवां	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
४४२३४. तुवां	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
४४२३५. तुवां	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
४४२३६. तुवां	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
४४२३७. तुवां	तरी उचितें कर्मे आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
४४२३८. तुवां	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
४४२३९. तुवां	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
४४२४०. तुवां	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
४४२४१. तुवां	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
४४२४२. तुवां	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
४४२४३. तुवां	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
४४२४४. तुवां	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
४४२४५. तुवां	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
४४२४६. तुवां	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
४४२४७. तुवां	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
४४२४८. तुवां	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
४४२४९. तुवां	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
४४२५०. तुवां	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
४४२५१. तुवां	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
४४२५२. तुवां	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
४४२५३. तुवां	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९

४४२५४. तुवां	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
४४२५५. तुवां	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
४४२५६. तुवां	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
४४२५७. तुवां	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
४४२५८. तुवां	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
४४२५९. तुवां	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
४४२६०. तुवां	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
४४२६१. तुवां	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
४४२६२. तुवां	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
४४२६३. तुवां	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
४४२६४. तुवां	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
४४२६५. तुवां	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
४४२६६. तुवां	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
४४२६७. तुवां	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
४४२६८. तुवां	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
४४२६९. तुवां	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
४४२७०. तुवां	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
४४२७१. तुवां	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
४४२७२. तुवां	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
४४२७३. तुवां	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
४४२७४. तुवां	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
४४२७५. तुवां	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
४४२७६. तुवां	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
४४२७७. तुवां	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
४४२७८. तुवां	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
४४२७९. तुवां	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
४४२८०. तुवां	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८

४४२८१. तुवां	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
४४२८२. तुवां	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
४४२८३. तुवां	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
४४२८४. तुवां	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
४४२८५. तुवां	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
४४२८६. तुवां	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
४४२८७. तुवां	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
४४२८८. तुवां	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
४४२८९. तुवां	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
४४२९०. तुवां	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
४४२९१. तुवां	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
४४२९२. तुवां	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
४४२९३. तुवां	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
४४२९४. तुवां	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
४४२९५. तुवां	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
४४२९६. तुवां	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
४४२९७. तुवां	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
४४२९८. तुवां	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
४४२९९. तुवां	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
४४३००. तुवां	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
४४३०१. तुवां	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
४४३०२. तुवां	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
४४३०३. तुवांचि	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
४४३०४. तुवांचि	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
४४३०५. तुवांचि	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
४४३०६. तुवांचि	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
४४३०७. तुवांही	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२

४४३०८. तुवांही	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
४४३०९. तुवांही	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
४४३१०. तुवांही	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
४४३११. तुषांतें	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
४४३१२. तुष्टतील	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
४४३१३. तुष्टलासि	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
४४३१४. तुष्टो	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
४४३१५. तूं	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
४४३१६. तूं	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
४४३१७. तूं	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
४४३१८. तूं	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
४४३१९. तूं	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
४४३२०. तूं	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
४४३२१. तूं	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
४४३२२. तूं	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
४४३२३. तूं	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
४४३२४. तूं	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
४४३२५. तूं	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
४४३२६. तूं	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
४४३२७. तूं	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
४४३२८. तूं	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
४४३२९. तूं	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
४४३३०. तूं	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
४४३३१. तूं	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
४४३३२. तूं	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
४४३३३. तूं	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
४४३३४. तूं	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९

४४३३५. तूं	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
४४३३६. तूं	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
४४३३७. तूं	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
४४३३८. तूं	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
४४३३९. तूं	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
४४३४०. तूं	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
४४३४१. तूं	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
४४३४२. तूं	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
४४३४३. तूं	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
४४३४४. तूं	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
४४३४५. तूं	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
४४३४६. तूं	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
४४३४७. तूं	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
४४३४८. तूं	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
४४३४९. तूं	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
४४३५०. तूं	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
४४३५१. तूं	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदुःखासीच कारण । एथ झणें अंतःकरण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
४४३५२. तूं	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
४४३५३. तूं	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्में	ज्ञाने.२.४८.२६७
४४३५४. तूं	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
४४३५५. तूं	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
४४३५६. तूं	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंतःकरण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
४४३५७. तूं	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
४४३५८. तूं	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी निःशेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
४४३५९. तूं	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
४४३६०. तूं	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
४४३६१. तूं	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५

४४३६२. तूं	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
४४३६३. तूं	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
४४३६४. तूं	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
४४३६५. तूं	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
४४३६६. तूं	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
४४३६७. तूं	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्में रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
४४३६८. तूं	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
४४३६९. तूं	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
४४३७०. तूं	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
४४३७१. तूं	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
४४३७२. तूं	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
४४३७३. तूं	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
४४३७४. तूं	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
४४३७५. तूं	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
४४३७६. तूं	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
४४३७७. तूं	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्में अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
४४३७८. तूं	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
४४३७९. तूं	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२
४४३८०. तूं	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
४४३८१. तूं	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
४४३८२. तूं	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
४४३८३. तूं	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
४४३८४. तूं	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
४४३८५. तूं	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
४४३८६. तूं	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
४४३८७. तूं	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
४४३८८. तूं	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०

४४३८९. तूं	आइकां मग तो अनंतु। पार्थातें असे म्हणतु। पैं गा तूं योगयुक्तु। जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
४४३९०. तूं	जे सात्त्विक हन भाव। कां रजतमादि सर्व। तें ममरूपसंभव। वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
४४३९१. तूं	आणि नियता अंत:करणीं। तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं। तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी। परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
४४३९२. तूं	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं। जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी। तरी मातेंचि गा पावसी। हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
४४३९३. तूं	तरी परियेसीं प्राज्ञा। तूं आस्थेचीच संज्ञा। बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा। नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
४४३९४. तूं	येथ जरी तूं तार्किका। ऐसी हन घेसी शंका। ना येवढी वस्तु हे लोकां। उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
४४३९५. तूं	तेंचि कल्पितें मुदल जाये। तैं असें नाहीं हें कें आहे। म्हणऊनि पुढती तूं पाहें। हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
४४३९६. तूं	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं। तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं। मग जंव पाहासी चराचरीं। तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
४४३९७. तूं	अथवा भूतें ना माझां ठायीं। आणि भूतांमाजि मी नाहीं। या खुणा तूं कहीं। चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
४४३९८. तूं	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया। झणें विसंबसी या अभिप्राया। जे इया स्थूलदृष्टी वायां। जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
४४३९९. तूं	परि भजन करिती हातवटी। तूं जाणत आहासि किरीटी। जे मागां इया गोष्टी। केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
४४४००. तूं	म्हणऊनि मज एकेंविण। हे त्रयीधर्म अकारण। आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण। तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
४४४०१. तूं	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं। तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं। तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं। न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
४४४०२. तूं	अहा कटा हें वोखटें। मृत्युलोकींचें उफराटें। एथ अर्जुना जरी अवचटें। जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
४४४०३. तूं	तूं मन हें मीचि करीं। माझां भजनीं प्रेम धरीं। सर्वत्र नमस्कारीं। मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
४४४०४. तूं	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे। चोख तरी तोचि भांडारी कीजे। तैसा तूं आतां माझें। निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
४४४०५. तूं	तरी किरीटी तूं मातें। नेणसी ना निरुतें। तरि गा जो मी येथें। तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
४४४०६. तूं	आतां भय आणि निर्भयता। अहिंसा आणि समता। हे मम रूपची पांडुसुता। ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
४४४०७. तूं	म्हणोनि अकरा हे राजा। मग येर लोक यांचिया प्रजा। ऐसा हा विस्तारु माझा। ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
४४४०८. तूं	तरी होसी गा तूं परब्रह्म। जें या महाभूतां विसंवतें धाम। पवित्र तूं परम। जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
४४४०९. तूं	तरी होसी गा तूं परब्रह्म। जें या महाभूतां विसंवतें धाम। पवित्र तूं परम। जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
४४४१०. तूं	तूं परम दैवत तिहीं देवां। तूं पुरुष जी पंचविसावा। दिव्य तूं प्रकृतीभावा-। पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
४४४११. तूं	तूं परम दैवत तिहीं देवां। तूं पुरुष जी पंचविसावा। दिव्य तूं प्रकृतीभावा-। पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
४४४१२. तूं	तूं परम दैवत तिहीं देवां। तूं पुरुष जी पंचविसावा। दिव्य तूं प्रकृतीभावा-। पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
४४४१३. तूं	अनादिसिद्ध तूं स्वामी। जो नाकळिजसी जन्मधर्मी। तो तूं हें आम्हीं। जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
४४४१४. तूं	अनादिसिद्ध तूं स्वामी। जो नाकळिजसी जन्मधर्मी। तो तूं हें आम्हीं। जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
४४४१५. तूं	तूं या कालयंत्रासि सूत्री। तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री। तूं ब्रह्मकटाहधात्री। हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२

४४४१६. तूं	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
४४४१७. तूं	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
४४४१८. तूं	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
४४४१९. तूं	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
४४४२०. तूं	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
४४४२१. तूं	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
४४४२२. तूं	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
४४४२३. तूं	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
४४४२४. तूं	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
४४४२५. तूं	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
४४४२६. तूं	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
४४४२७. तूं	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
४४४२८. तूं	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
४४४२९. तूं	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
४४४३०. तूं	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
४४४३१. तूं	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
४४४३२. तूं	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
४४४३३. तूं	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
४४४३४. तूं	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
४४४३५. तूं	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
४४४३६. तूं	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
४४४३७. तूं	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
४४४३८. तूं	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
४४४३९. तूं	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
४४४४०. तूं	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
४४४४१. तूं	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
४४४४२. तूं	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५

४४४४३. तूं	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
४४४४४. तूं	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
४४४४५. तूं	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
४४४४६. तूं	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
४४४४७. तूं	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
४४४४८. तूं	देवा तूं अक्षर । औटावियें मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
४४४४९. तूं	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
४४४५०. तूं	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
४४४५१. तूं	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
४४४५२. तूं	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
४४४५३. तूं	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
४४४५४. तूं	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
४४४५५. तूं	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
४४४५६. तूं	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
४४४५७. तूं	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
४४४५८. तूं	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
४४४५९. तूं	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
४४४६०. तूं	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
४४४६१. तूं	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
४४४६२. तूं	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
४४४६३. तूं	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
४४४६४. तूं	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
४४४६५. तूं	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
४४४६६. तूं	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
४४४६७. तूं	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
४४४६८. तूं	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
४४४६९. तूं	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५

४४४७०. तूं	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
४४४७१. तूं	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
४४४७२. तूं	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
४४४७३. तूं	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
४४४७४. तूं	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
४४४७५. तूं	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
४४४७६. तूं	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
४४४७७. तूं	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
४४४७८. तूं	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
४४४७९. तूं	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
४४४८०. तूं	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
४४४८१. तूं	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
४४४८२. तूं	वरुण तूं सोम । स्त्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
४४४८३. तूं	वरुण तूं सोम । स्त्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
४४४८४. तूं	वरुण तूं सोम । स्त्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
४४४८५. तूं	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
४४४८६. तूं	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
४४४८७. तूं	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
४४४८८. तूं	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
४४४८९. तूं	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
४४४९०. तूं	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
४४४९१. तूं	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
४४४९२. तूं	गंभीर तूं श्रीरामा । नानाभूतैकसमा । सकळगुणीं अप्रतिमा । अद्वितीया	ज्ञाने.११.४३.५६३
४४४९३. तूं	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
४४४९४. तूं	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
४४४९५. तूं	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
४४४९६. तूं	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३

४४४९७. तूं	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
४४४९८. तूं	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
४४४९९. तूं	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
४४५००. तूं	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
४४५०१. तूं	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
४४५०२. तूं	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
४४५०३. तूं	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
४४५०४. तूं	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
४४५०५. तूं	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
४४५०६. तूं	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
४४५०७. तूं	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
४४५०८. तूं	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
४४५०९. तूं	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
४४५१०. तूं	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
४४५११. तूं	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
४४५१२. तूं	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
४४५१३. तूं	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
४४५१४. तूं	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
४४५१५. तूं	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
४४५१६. तूं	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
४४५१७. तूं	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
४४५१८. तूं	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
४४५१९. तूं	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
४४५२०. तूं	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
४४५२१. तूं	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
४४५२२. तूं	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
४४५२३. तूं	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०

४४५२४. तूं	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
४४५२५. तूं	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
४४५२६. तूं	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
४४५२७. तूं	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
४४५२८. तूं	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
४४५२९. तूं	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थे । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
४४५३०. तूं	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
४४५३१. तूं	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
४४५३२. तूं	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
४४५३३. तूं	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
४४५३४. तूं	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
४४५३५. तूं	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
४४५३६. तूं	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
४४५३७. तूं	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
४४५३८. तूं	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
४४५३९. तूं	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
४४५४०. तूं	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
४४५४१. तूं	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
४४५४२. तूं	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
४४५४३. तूं	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
४४५४४. तूं	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
४४५४५. तूं	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
४४५४६. तूं	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
४४५४७. तूं	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
४४५४८. तूं	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
४४५४९. तूं	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
४४५५०. तूं	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६

४४५५१. तूं	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
४४५५२. तूं	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
४४५५३. तूं	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
४४५५४. तूं	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
४४५५५. तूं	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
४४५५६. तूं	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
४४५५७. तूं	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
४४५५८. तूं	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
४४५५९. तूं	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
४४५६०. तूं	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
४४५६१. तूं	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
४४५६२. तूं	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
४४५६३. तूं	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
४४५६४. तूं	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
४४५६५. तूं	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
४४५६६. तूं	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
४४५६७. तूं	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
४४५६८. तूं	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
४४५६९. तूं	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
४४५७०. तूं	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
४४५७१. तूं	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
४४५७२. तूं	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
४४५७३. तूं	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
४४५७४. तूं	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
४४५७५. तूं	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
४४५७६. तूं	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
४४५७७. तूं	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९

४४५७८. तूंचि	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२
४४५७९. तूंचि	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
४४५८०. तूंचि	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
४४५८१. तूंचि	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
४४५८२. तूंचि	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
४४५८३. तूंचि	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
४४५८४. तूंचि	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
४४५८५. तूंचि	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
४४५८६. तूंचि	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
४४५८७. तूंचि	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
४४५८८. तूंचि	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
४४५८९. तूंचि	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
४४५९०. तूंचि	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
४४५९१. तूंचि	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
४४५९२. तूंचि	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
४४५९३. तूंचि	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
४४५९४. तूंचि	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
४४५९५. तूंचि	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
४४५९६. तूंचि	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
४४५९७. तूंचि	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
४४५९८. तूंचि	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
४४५९९. तूंचि	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
४४६००. तूंचि	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
४४६०१. तूंचि	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
४४६०२. तूंचि	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
४४६०३. तूंचि	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
४४६०४. तूंचि	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६

४४६०५. तूंचि	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
४४६०६. तूंचि	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
४४६०७. तूंचि	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
४४६०८. तूंचि	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
४४६०९. तूंतें	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
४४६१०. तूंतें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
४४६११. तूंतें	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
४४६१२. तूंतें	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
४४६१३. तूंतें	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
४४६१४. तूंतें	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
४४६१५. तूंतें	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
४४६१६. तूंतें	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
४४६१७. तूंतें	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
४४६१८. तूंतें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
४४६१९. तूंतें	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
४४६२०. तूंतें	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
४४६२१. तूंतें	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
४४६२२. तूंतें	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
४४६२३. तूंतें	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
४४६२४. तूंतें	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
४४६२५. तूंतें	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
४४६२६. तूंतें	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
४४६२७. तूंतें	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
४४६२८. तूंतेंही	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
४४६२९. तूंवांचूनि	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
४४६३०. तूंवांचूनि	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
४४६३१. तूंवांचोनि	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८

४४६३२. तूंवाचूनि	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
४४६३३. तूंही	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
४४६३४. तूक	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
४४६३५. तूतें	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
४४६३६. तूतें	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
४४६३७. तूतें	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
४४६३८. तूतें	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
४४६३९. तूतें	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दुःखकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
४४६४०. तूतें	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
४४६४१. तूतें	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
४४६४२. तूतें	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
४४६४३. तूतें	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
४४६४४. तूतें	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
४४६४५. तूतें	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
४४६४६. तूतें	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
४४६४७. तूतें	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
४४६४८. तूतें	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
४४६४९. तूतें	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
४४६५०. तूतें	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
४४६५१. तूतें	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
४४६५२. तूतें	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
४४६५३. तूतें	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
४४६५४. तूतें	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
४४६५५. तूतें	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
४४६५६. तूतें	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
४४६५७. तूतें	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
४४६५८. तूतेंही	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२

४४६५९. तूप	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
४४६६०. तूप	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
४४६६१. तूरबंबाळु	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
४४६६२. तूरबंबाळु	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
४४६६३. तृण	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
४४६६४. तृण	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
४४६६५. तृण	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
४४६६६. तृण	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
४४६६७. तृण	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
४४६६८. तृणकुटा	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
४४६६९. तृणबीज	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
४४६७०. तृणवत	शरीरादि समस्त । मानितातेि तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२
४४६७१. तृणही	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
४४६७२. तृणही	भूतमात्राचेनि नांवें । तृणही नासुडावें । किंबहुना सांडावे । छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
४४६७३. तृणही	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
४४६७४. तृणा	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
४४६७५. तृणांकुर	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
४४६७६. तृणांकुरां	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
४४६७७. तृणांतीचा	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
४४६७८. तृणाचिये	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
४४६७९. तृणाचें	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९
४४६८०. तृणाचेंहि	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
४४६८१. तृणाचेनि	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
४४६८२. तृणातेंही	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
४४६८३. तृणावसाना	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
४४६८४. तृणास्तव	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
४४६८५. तृणाहीहूनि	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०

४४६८६. तृणें	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
४४६८७. तृणें	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
४४६८८. तृणें	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
४४६८९. तृणें	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
४४६९०. तृणें	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
४४६९१. तृणेंचि	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
४४६९२. तृतीय	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
४४६९३. तृतीयनयनाचा	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
४४६९४. तृतीया-	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
४४६९५. तृप्ति	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
४४६९६. तृप्ति	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
४४६९७. तृप्ति	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
४४६९८. तृप्ति	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
४४६९९. तृप्ति	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
४४७००. तृप्ति	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
४४७०१. तृप्ती	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
४४७०२. तृप्ती	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
४४७०३. तृप्ती	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
४४७०४. तृप्तीचां	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
४४७०५. तृप्तीची	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
४४७०६. तृप्तीचेनि	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
४४७०७. तृप्तु	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
४४७०८. तृषा	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
४४७०९. तृषा	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
४४७१०. तृषा	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
४४७११. तृषा	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
४४७१२. तृषापीडितें	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११

४४७१३. तृषार्ता	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
४४७१४. तृषार्ता	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
४४७१५. तृषितालागीं	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
४४७१६. तृषे	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
४४७१७. तृष्णा	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
४४७१८. तृष्णा	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
४४७१९. तृष्णा	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
४४७२०. तृष्णेचिया	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
४४७२१. ते	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
४४७२२. ते	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
४४७२३. ते	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
४४७२४. ते	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
४४७२५. ते	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
४४७२६. ते	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
४४७२७. ते	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
४४७२८. ते	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
४४७२९. ते	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
४४७३०. ते	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
४४७३१. ते	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
४४७३२. ते	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
४४७३३. ते	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
४४७३४. ते	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
४४७३५. ते	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
४४७३६. ते	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
४४७३७. ते	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
४४७३८. ते	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
४४७३९. ते	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०

४४७४०. ते	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
४४७४१. ते	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
४४७४२. ते	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येर्‍हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
४४७४३. ते	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
४४७४४. ते	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
४४७४५. ते	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
४४७४६. ते	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
४४७४७. ते	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
४४७४८. ते	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
४४७४९. ते	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
४४७५०. ते	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
४४७५१. ते	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
४४७५२. ते	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्में आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
४४७५३. ते	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
४४७५४. ते	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
४४७५५. ते	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
४४७५६. ते	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
४४७५७. ते	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
४४७५८. ते	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
४४७५९. ते	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्त्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
४४७६०. ते	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
४४७६१. ते	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
४४७६२. ते	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
४४७६३. ते	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
४४७६४. ते	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
४४७६५. ते	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
४४७६६. ते	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८

४४७६७. ते	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
४४७६८. ते	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
४४७६९. ते	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
४४७७०. ते	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
४४७७१. ते	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
४४७७२. ते	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
४४७७३. ते	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
४४७७४. ते	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्मे वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
४४७७५. ते	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
४४७७६. ते	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
४४७७७. ते	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
४४७७८. ते	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
४४७७९. ते	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
४४७८०. ते	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
४४७८१. ते	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
४४७८२. ते	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
४४७८३. ते	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
४४७८४. ते	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
४४७८५. ते	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
४४७८६. ते	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
४४७८७. ते	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
४४७८८. ते	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
४४७८९. ते	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
४४७९०. ते	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
४४७९१. ते	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
४४७९२. ते	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
४४७९३. ते	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५

४४७९४. ते	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
४४७९५. ते	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
४४७९६. ते	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
४४७९७. ते	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
४४७९८. ते	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
४४७९९. ते	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
४४८००. ते	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
४४८०१. ते	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
४४८०२. ते	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
४४८०३. ते	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
४४८०४. ते	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
४४८०५. ते	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
४४८०६. ते	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
४४८०७. ते	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
४४८०८. ते	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
४४८०९. ते	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
४४८१०. ते	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
४४८११. ते	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
४४८१२. ते	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
४४८१३. ते	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
४४८१४. ते	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
४४८१५. ते	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
४४८१६. ते	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
४४८१७. ते	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदु:ख	ज्ञाने.५.२२.१२६
४४८१८. ते	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
४४८१९. ते	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
४४८२०. ते	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७

४४८२१. ते	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
४४८२२. ते	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
४४८२३. ते	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
४४८२४. ते	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
४४८२५. ते	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
४४८२६. ते	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
४४८२७. ते	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
४४८२८. ते	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
४४८२९. ते	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
४४८३०. ते	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
४४८३१. ते	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
४४८३२. ते	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
४४८३३. ते	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
४४८३४. ते	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
४४८३५. ते	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
४४८३६. ते	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
४४८३७. ते	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
४४८३८. ते	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
४४८३९. ते	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
४४८४०. ते	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
४४८४१. ते	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
४४८४२. ते	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
४४८४३. ते	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
४४८४४. ते	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
४४८४५. ते	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
४४८४६. ते	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
४४८४७. ते	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०

४४८४८. ते	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
४४८४९. ते	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
४४८५०. ते	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
४४८५१. ते	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
४४८५२. ते	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
४४८५३. ते	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
४४८५४. ते	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
४४८५५. ते	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
४४८५६. ते	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
४४८५७. ते	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
४४८५८. ते	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
४४८५९. ते	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
४४८६०. ते	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
४४८६१. ते	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
४४८६२. ते	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
४४८६३. ते	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
४४८६४. ते	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
४४८६५. ते	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्म आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
४४८६६. ते	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
४४८६७. ते	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
४४८६८. ते	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
४४८६९. ते	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
४४८७०. ते	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
४४८७१. ते	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
४४८७२. ते	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
४४८७३. ते	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
४४८७४. ते	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८

४४८७५. ते	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
४४८७६. ते	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
४४८७७. ते	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
४४८७८. ते	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
४४८७९. ते	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
४४८८०. ते	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
४४८८१. ते	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
४४८८२. ते	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
४४८८३. ते	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
४४८८४. ते	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
४४८८५. ते	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
४४८८६. ते	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
४४८८७. ते	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
४४८८८. ते	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
४४८८९. ते	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
४४८९०. ते	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
४४८९१. ते	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
४४८९२. ते	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
४४८९३. ते	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
४४८९४. ते	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
४४८९५. ते	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
४४८९६. ते	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
४४८९७. ते	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
४४८९८. ते	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
४४८९९. ते	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
४४९००. ते	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
४४९०१. ते	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८

४४९०२. ते	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
४४९०३. ते	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
४४९०४. ते	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
४४९०५. ते	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
४४९०६. ते	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
४४९०७. ते	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
४४९०८. ते	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गींचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
४४९०९. ते	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
४४९१०. ते	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
४४९११. ते	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
४४९१२. ते	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
४४९१३. ते	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
४४९१४. ते	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
४४९१५. ते	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
४४९१६. ते	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
४४९१७. ते	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
४४९१८. ते	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
४४९१९. ते	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
४४९२०. ते	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
४४९२१. ते	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
४४९२२. ते	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
४४९२३. ते	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
४४९२४. ते	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळें । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
४४९२५. ते	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
४४९२६. ते	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
४४९२७. ते	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
४४९२८. ते	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४

४४९२९. ते	एवं तमाचिये पडिले गर्तें । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
४४९३०. ते	एवं तमाचिये पडिले गर्तें । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
४४९३१. ते	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
४४९३२. ते	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
४४९३३. ते	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
४४९३४. ते	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
४४९३५. ते	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
४४९३६. ते	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
४४९३७. ते	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
४४९३८. ते	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
४४९३९. ते	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
४४९४०. ते	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
४४९४१. ते	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
४४९४२. ते	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
४४९४३. ते	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
४४९४४. ते	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
४४९४५. ते	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
४४९४६. ते	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
४४९४७. ते	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
४४९४८. ते	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
४४९४९. ते	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
४४९५०. ते	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
४४९५१. ते	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
४४९५२. ते	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
४४९५३. ते	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
४४९५४. ते	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
४४९५५. ते	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५

४४९५६. ते	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
४४९५७. ते	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
४४९५८. ते	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
४४९५९. ते	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
४४९६०. ते	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
४४९६१. ते	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
४४९६२. ते	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
४४९६३. ते	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
४४९६४. ते	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
४४९६५. ते	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
४४९६६. ते	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
४४९६७. ते	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
४४९६८. ते	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
४४९६९. ते	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
४४९७०. ते	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
४४९७१. ते	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
४४९७२. ते	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
४४९७३. ते	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
४४९७४. ते	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
४४९७५. ते	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
४४९७६. ते	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
४४९७७. ते	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
४४९७८. ते	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
४४९७९. ते	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
४४९८०. ते	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
४४९८१. ते	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
४४९८२. ते	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१

४४९८३. ते	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
४४९८४. ते	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
४४९८५. ते	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
४४९८६. ते	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
४४९८७. ते	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
४४९८८. ते	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
४४९८९. ते	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
४४९९०. ते	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
४४९९१. ते	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
४४९९२. ते	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
४४९९३. ते	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
४४९९४. ते	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
४४९९५. ते	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
४४९९६. ते	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
४४९९७. ते	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
४४९९८. ते	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
४४९९९. ते	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
४५०००. ते	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
४५००१. ते	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
४५००२. ते	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
४५००३. ते	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंतःकरणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
४५००४. ते	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
४५००५. ते	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
४५००६. ते	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
४५००७. ते	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
४५००८. ते	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
४५००९. ते	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२

४५०१०. ते	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
४५०११. ते	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
४५०१२. ते	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
४५०१३. ते	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
४५०१४. ते	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
४५०१५. ते	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
४५०१६. ते	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
४५०१७. ते	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
४५०१८. ते	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
४५०१९. ते	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
४५०२०. ते	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
४५०२१. ते	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
४५०२२. ते	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
४५०२३. ते	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
४५०२४. ते	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
४५०२५. ते	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
४५०२६. ते	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
४५०२७. ते	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
४५०२८. ते	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
४५०२९. ते	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
४५०३०. ते	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
४५०३१. ते	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
४५०३२. ते	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
४५०३३. ते	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
४५०३४. ते	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
४५०३५. ते	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
४५०३६. ते	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६

४५०३७. ते	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
४५०३८. ते	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
४५०३९. ते	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
४५०४०. ते	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
४५०४१. ते	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
४५०४२. ते	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
४५०४३. ते	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
४५०४४. ते	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
४५०४५. ते	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
४५०४६. ते	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
४५०४७. ते	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
४५०४८. ते	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
४५०४९. ते	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
४५०५०. ते	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
४५०५१. ते	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
४५०५२. ते	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
४५०५३. ते	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
४५०५४. ते	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
४५०५५. ते	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
४५०५६. ते	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
४५०५७. ते	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
४५०५८. ते	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
४५०५९. ते	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
४५०६०. ते	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
४५०६१. ते	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
४५०६२. ते	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
४५०६३. ते	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०

४५०६४. ते	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
४५०६५. ते	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
४५०६६. ते	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
४५०६७. ते	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
४५०६८. ते	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
४५०६९. ते	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
४५०७०. ते	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
४५०७१. ते	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
४५०७२. ते	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
४५०७३. ते	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
४५०७४. ते	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
४५०७५. ते	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
४५०७६. ते	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
४५०७७. ते	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
४५०७८. ते	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
४५०७९. ते	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
४५०८०. ते	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
४५०८१. ते	ते गर्भीची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
४५०८२. ते	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
४५०८३. ते	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
४५०८४. ते	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
४५०८५. ते	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
४५०८६. ते	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
४५०८७. ते	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
४५०८८. ते	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
४५०८९. ते	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
४५०९०. ते	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५

४५०९१. ते	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
४५०९२. ते	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
४५०९३. ते	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
४५०९४. ते	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
४५०९५. ते	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
४५०९६. ते	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
४५०९७. ते	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
४५०९८. ते	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
४५०९९. ते	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
४५१००. ते	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
४५१०१. ते	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
४५१०२. ते	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
४५१०३. ते	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
४५१०४. ते	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
४५१०५. ते	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
४५१०६. ते	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
४५१०७. ते	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
४५१०८. ते	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
४५१०९. ते	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
४५११०. ते	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
४५१११. ते	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
४५११२. ते	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
४५११३. ते	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
४५११४. ते	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
४५११५. ते	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
४५११६. ते	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
४५११७. ते	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९

४५११८. ते	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
४५११९. ते	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
४५१२०. ते	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गींचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
४५१२१. ते	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
४५१२२. ते	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
४५१२३. ते	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
४५१२४. ते	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
४५१२५. ते	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
४५१२६. ते	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
४५१२७. ते	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
४५१२८. ते	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
४५१२९. ते	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
४५१३०. ते	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
४५१३१. ते	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
४५१३२. ते	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
४५१३३. ते	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
४५१३४. ते	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
४५१३५. ते	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
४५१३६. ते	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
४५१३७. ते	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
४५१३८. ते	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
४५१३९. ते	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
४५१४०. ते	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
४५१४१. ते	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
४५१४२. ते	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
४५१४३. ते	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
४५१४४. ते	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७

४५१४५. ते	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
४५१४६. ते	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
४५१४७. ते	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
४५१४८. ते	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
४५१४९. ते	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
४५१५०. ते	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्त्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
४५१५१. ते	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
४५१५२. ते	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
४५१५३. ते	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
४५१५४. ते	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
४५१५५. ते	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
४५१५६. ते	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
४५१५७. ते	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
४५१५८. ते	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
४५१५९. ते	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
४५१६०. ते	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
४५१६१. ते	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
४५१६२. ते	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
४५१६३. ते	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
४५१६४. ते	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
४५१६५. ते	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
४५१६६. ते	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
४५१६७. ते	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
४५१६८. ते	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
४५१६९. ते	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
४५१७०. ते	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दु:खाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
४५१७१. ते	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेंसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१

४५१७२. ते	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
४५१७३. ते	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
४५१७४. ते	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
४५१७५. ते	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
४५१७६. ते	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
४५१७७. ते	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
४५१७८. ते	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
४५१७९. ते	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
४५१८०. ते	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
४५१८१. ते	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
४५१८२. ते	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
४५१८३. ते	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
४५१८४. ते	जे मुमुक्षुमार्गींची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
४५१८५. ते	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
४५१८६. ते	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
४५१८७. ते	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
४५१८८. ते	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
४५१८९. ते	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
४५१९०. ते	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
४५१९१. ते	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
४५१९२. ते	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
४५१९३. ते	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
४५१९४. ते	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
४५१९५. ते	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
४५१९६. ते	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
४५१९७. ते	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
४५१९८. ते	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३

४५१९९. ते	आतां दुःखाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
४५२००. ते	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
४५२०१. ते	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
४५२०२. ते	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
४५२०३. ते	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
४५२०४. ते	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
४५२०५. ते	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
४५२०६. ते	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
४५२०७. ते	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
४५२०८. ते	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
४५२०९. ते	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
४५२१०. ते	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
४५२११. ते	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
४५२१२. ते	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
४५२१३. ते	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
४५२१४. ते	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
४५२१५. ते	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
४५२१६. ते	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
४५२१७. ते	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
४५२१८. ते	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
४५२१९. ते	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
४५२२०. ते	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
४५२२१. ते	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
४५२२२. ते	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
४५२२३. ते	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
४५२२४. ते	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
४५२२५. ते	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३

४५२२६. ते	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
४५२२७. ते	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
४५२२८. ते	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
४५२२९. ते	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
४५२३०. ते	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
४५२३१. ते	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
४५२३२. ते	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
४५२३३. ते	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
४५२३४. ते	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
४५२३५. ते	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
४५२३६. ते	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
४५२३७. ते	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
४५२३८. ते	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
४५२३९. ते	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
४५२४०. ते	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
४५२४१. ते	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
४५२४२. ते	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
४५२४३. ते	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
४५२४४. ते	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
४५२४५. ते	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
४५२४६. ते	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
४५२४७. ते	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
४५२४८. ते	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
४५२४९. ते	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
४५२५०. ते	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
४५२५१. ते	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०
४५२५२. ते	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१

४५२५३. ते	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
४५२५४. ते	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
४५२५५. ते	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
४५२५६. ते	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
४५२५७. ते	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
४५२५८. ते	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
४५२५९. ते	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
४५२६०. ते	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
४५२६१. ते	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
४५२६२. ते	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
४५२६३. ते	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
४५२६४. ते	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
४५२६५. ते	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
४५२६६. ते	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
४५२६७. ते	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
४५२६८. ते	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
४५२६९. ते	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
४५२७०. ते	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
४५२७१. ते	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
४५२७२. ते	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
४५२७३. ते	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
४५२७४. ते	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
४५२७५. ते	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
४५२७६. ते	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
४५२७७. ते	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
४५२७८. ते	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
४५२७९. ते	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४

४५२८०. ते	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
४५२८१. ते	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
४५२८२. ते	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
४५२८३. ते	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
४५२८४. ते	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
४५२८५. ते	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
४५२८६. ते	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
४५२८७. ते	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
४५२८८. ते	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
४५२८९. ते	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
४५२९०. ते	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
४५२९१. ते	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
४५२९२. ते	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें । गुरुकृपामृततुषारें । सासिन्नलेनि बोधें वोसरे । द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
४५२९३. ते	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
४५२९४. ते	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
४५२९५. ते	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
४५२९६. ते	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
४५२९७. ते	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
४५२९८. ते	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
४५२९९. ते	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
४५३००. ते	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
४५३०१. ते	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
४५३०२. ते	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
४५३०३. ते	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
४५३०४. ते	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
४५३०५. ते	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
४५३०६. ते	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६

४५३०७. ते	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
४५३०८. ते	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
४५३०९. ते	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
४५३१०. ते	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
४५३११. ते	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
४५३१२. ते	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
४५३१३. ते	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
४५३१४. ते	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
४५३१५. ते	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
४५३१६. ते	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
४५३१७. ते	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
४५३१८. ते	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
४५३१९. ते	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
४५३२०. ते	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
४५३२१. ते	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
४५३२२. ते	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
४५३२३. ते	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
४५३२४. ते	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
४५३२५. ते	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
४५३२६. ते	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
४५३२७. ते	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
४५३२८. ते	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
४५३२९. ते	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
४५३३०. ते	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
४५३३१. ते	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
४५३३२. ते	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
४५३३३. ते	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३

४५३३४. ते	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
४५३३५. ते	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
४५३३६. ते	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
४५३३७. ते	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
४५३३८. ते	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
४५३३९. ते	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
४५३४०. ते	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
४५३४१. ते	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
४५३४२. ते	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
४५३४३. ते	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
४५३४४. ते	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
४५३४५. ते	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
४५३४६. ते	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
४५३४७. ते	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
४५३४८. ते	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
४५३४९. ते	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
४५३५०. ते	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
४५३५१. ते	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तींचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
४५३५२. ते	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
४५३५३. ते	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
४५३५४. ते	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
४५३५५. ते	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
४५३५६. ते	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
४५३५७. ते	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
४५३५८. ते	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
४५३५९. ते	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
४५३६०. ते	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७

४५३६१. ते	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
४५३६२. ते	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
४५३६३. ते	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
४५३६४. ते	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
४५३६५. ते	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
४५३६६. ते	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
४५३६७. ते	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
४५३६८. ते	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
४५३६९. ते	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
४५३७०. ते	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
४५३७१. ते	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
४५३७२. ते	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
४५३७३. ते	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
४५३७४. ते	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
४५३७५. ते	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
४५३७६. ते	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
४५३७७. ते	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
४५३७८. ते	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
४५३७९. ते	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
४५३८०. ते	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
४५३८१. ते	आर्धीचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
४५३८२. ते	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
४५३८३. ते	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
४५३८४. ते	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
४५३८५. ते	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
४५३८६. ते	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
४५३८७. ते	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८

४५३८८. तें	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
४५३८९. तें	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
४५३९०. तें	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
४५३९१. तें	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
४५३९२. तें	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
४५३९३. तें	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
४५३९४. तें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
४५३९५. तें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
४५३९६. तें	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
४५३९७. तें	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
४५३९८. तें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
४५३९९. तें	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
४५४००. तें	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
४५४०१. तें	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
४५४०२. तें	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
४५४०३. तें	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
४५४०४. तें	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
४५४०५. तें	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
४५४०६. तें	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
४५४०७. तें	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
४५४०८. तें	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
४५४०९. तें	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
४५४१०. तें	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
४५४११. तें	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
४५४१२. तें	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
४५४१३. तें	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
४५४१४. तें	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२

४५४१५. तें	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
४५४१६. तें	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
४५४१७. तें	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
४५४१८. तें	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
४५४१९. तें	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
४५४२०. तें	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
४५४२१. तें	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
४५४२२. तें	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
४५४२३. तें	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
४५४२४. तें	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
४५४२५. तें	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
४५४२६. तें	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
४५४२७. तें	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
४५४२८. तें	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
४५४२९. तें	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
४५४३०. तें	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
४५४३१. तें	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
४५४३२. तें	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
४५४३३. तें	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
४५४३४. तें	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
४५४३५. तें	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
४५४३६. तें	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
४५४३७. तें	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
४५४३८. तें	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
४५४३९. तें	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
४५४४०. तें	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
४५४४१. तें	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७

४५४४२. तें	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
४५४४३. तें	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
४५४४४. तें	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
४५४४५. तें	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
४५४४६. तें	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
४५४४७. तें	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
४५४४८. तें	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
४५४४९. तें	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
४५४५०. तें	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
४५४५१. तें	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
४५४५२. तें	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
४५४५३. तें	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
४५४५४. तें	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
४५४५५. तें	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
४५४५६. तें	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
४५४५७. तें	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
४५४५८. तें	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
४५४५९. तें	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
४५४६०. तें	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
४५४६१. तें	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
४५४६२. तें	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
४५४६३. तें	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
४५४६४. तें	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
४५४६५. तें	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
४५४६६. तें	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
४५४६७. तें	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
४५४६८. तें	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५

४५४६९. तें	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
४५४७०. तें	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
४५४७१. तें	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
४५४७२. तें	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
४५४७३. तें	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
४५४७४. तें	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
४५४७५. तें	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
४५४७६. तें	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
४५४७७. तें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
४५४७८. तें	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
४५४७९. तें	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
४५४८०. तें	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
४५४८१. तें	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
४५४८२. तें	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
४५४८३. तें	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
४५४८४. तें	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
४५४८५. तें	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
४५४८६. तें	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
४५४८७. तें	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
४५४८८. तें	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
४५४८९. तें	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
४५४९०. तें	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
४५४९१. तें	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
४५४९२. तें	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
४५४९३. तें	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
४५४९४. तें	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
४५४९५. तें	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८

४५४९६. तें	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
४५४९७. तें	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
४५४९८. तें	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
४५४९९. तें	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
४५५००. तें	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
४५५०१. तें	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । निःसंगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
४५५०२. तें	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
४५५०३. तें	हें असो काजेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
४५५०४. तें	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
४५५०५. तें	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
४५५०६. तें	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
४५५०७. तें	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
४५५०८. तें	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
४५५०९. तें	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
४५५१०. तें	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
४५५११. तें	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
४५५१२. तें	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
४५५१३. तें	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
४५५१४. तें	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
४५५१५. तें	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर निःसीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
४५५१६. तें	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
४५५१७. तें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
४५५१८. तें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
४५५१९. तें	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
४५५२०. तें	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
४५५२१. तें	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
४५५२२. तें	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८

४५५२३. तें	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
४५५२४. तें	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
४५५२५. तें	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
४५५२६. तें	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
४५५२७. तें	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
४५५२८. तें	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
४५५२९. तें	तैसी सद्‌गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
४५५३०. तें	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
४५५३१. तें	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
४५५३२. तें	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
४५५३३. तें	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
४५५३४. तें	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
४५५३५. तें	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
४५५३६. तें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
४५५३७. तें	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
४५५३८. तें	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
४५५३९. तें	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
४५५४०. तें	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
४५५४१. तें	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
४५५४२. तें	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
४५५४३. तें	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
४५५४४. तें	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
४५५४५. तें	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
४५५४६. तें	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
४५५४७. तें	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
४५५४८. तें	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
४५५४९. तें	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८

४५५५०. तें	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
४५५५१. तें	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
४५५५२. तें	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
४५५५३. तें	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
४५५५४. तें	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
४५५५५. तें	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
४५५५६. तें	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
४५५५७. तें	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
४५५५८. तें	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
४५५५९. तें	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
४५५६०. तें	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
४५५६१. तें	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
४५५६२. तें	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
४५५६३. तें	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
४५५६४. तें	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
४५५६५. तें	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
४५५६६. तें	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
४५५६७. तें	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
४५५६८. तें	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
४५५६९. तें	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
४५५७०. तें	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
४५५७१. तें	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
४५५७२. तें	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
४५५७३. तें	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
४५५७४. तें	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
४५५७५. तें	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
४५५७६. तें	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८

४५५७७. तें	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
४५५७८. तें	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके । साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
४५५७९. तें	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
४५५८०. तें	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
४५५८१. तें	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
४५५८२. तें	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
४५५८३. तें	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
४५५८४. तें	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
४५५८५. तें	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूंनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
४५५८६. तें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
४५५८७. तें	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
४५५८८. तें	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
४५५८९. तें	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
४५५९०. तें	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
४५५९१. तें	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
४५५९२. तें	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
४५५९३. तें	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
४५५९४. तें	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
४५५९५. तें	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
४५५९६. तें	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
४५५९७. तें	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
४५५९८. तें	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
४५५९९. तें	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
४५६००. तें	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
४५६०१. तें	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
४५६०२. तें	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
४५६०३. तें	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१

४५६०४. तें	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
४५६०५. तें	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
४५६०६. तें	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
४५६०७. तें	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
४५६०८. तें	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
४५६०९. तें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
४५६१०. तें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
४५६११. तें	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
४५६१२. तें	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
४५६१३. तें	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
४५६१४. तें	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
४५६१५. तें	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
४५६१६. तें	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
४५६१७. तें	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
४५६१८. तें	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
४५६१९. तें	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
४५६२०. तें	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
४५६२१. तें	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
४५६२२. तें	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
४५६२३. तें	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
४५६२४. तें	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
४५६२५. तें	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
४५६२६. तें	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
४५६२७. तें	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
४५६२८. तें	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
४५६२९. तें	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
४५६३०. तें	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७

४५६३१. तें	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
४५६३२. तें	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
४५६३३. तें	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
४५६३४. तें	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
४५६३५. तें	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
४५६३६. तें	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
४५६३७. तें	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
४५६३८. तें	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
४५६३९. तें	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
४५६४०. तें	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
४५६४१. तें	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
४५६४२. तें	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
४५६४३. तें	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
४५६४४. तें	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
४५६४५. तें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
४५६४६. तें	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
४५६४७. तें	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
४५६४८. तें	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
४५६४९. तें	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
४५६५०. तें	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
४५६५१. तें	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
४५६५२. तें	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
४५६५३. तें	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
४५६५४. तें	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
४५६५५. तें	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
४५६५६. तें	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
४५६५७. तें	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५

४५६५८. तें	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
४५६५९. तें	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
४५६६०. तें	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
४५६६१. तें	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
४५६६२. तें	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
४५६६३. तें	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
४५६६४. तें	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
४५६६५. तें	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
४५६६६. तें	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
४५६६७. तें	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
४५६६८. तें	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
४५६६९. तें	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
४५६७०. तें	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
४५६७१. तें	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
४५६७२. तें	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
४५६७३. तें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
४५६७४. तें	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
४५६७५. तें	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
४५६७६. तें	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
४५६७७. तें	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
४५६७८. तें	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
४५६७९. तें	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
४५६८०. तें	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
४५६८१. तें	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
४५६८२. तें	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
४५६८३. तें	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
४५६८४. तें	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६

४५६८५. तें	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
४५६८६. तें	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
४५६८७. तें	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
४५६८८. तें	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
४५६८९. तें	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
४५६९०. तें	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
४५६९१. तें	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
४५६९२. तें	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
४५६९३. तें	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
४५६९४. तें	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
४५६९५. तें	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
४५६९६. तें	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
४५६९७. तें	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
४५६९८. तें	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
४५६९९. तें	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
४५७००. तें	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
४५७०१. तें	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
४५७०२. तें	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
४५७०३. तें	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
४५७०४. तें	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
४५७०५. तें	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
४५७०६. तें	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
४५७०७. तें	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
४५७०८. तें	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
४५७०९. तें	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
४५७१०. तें	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
४५७११. तें	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२

४५७१२. तें	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
४५७१३. तें	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
४५७१४. तें	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
४५७१५. तें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
४५७१६. तें	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
४५७१७. तें	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
४५७१८. तें	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंतःकरणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
४५७१९. तें	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
४५७२०. तें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
४५७२१. तें	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
४५७२२. तें	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
४५७२३. तें	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
४५७२४. तें	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
४५७२५. तें	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
४५७२६. तें	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
४५७२७. तें	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
४५७२८. तें	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
४५७२९. तें	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
४५७३०. तें	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
४५७३१. तें	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
४५७३२. तें	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
४५७३३. तें	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
४५७३४. तें	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
४५७३५. तें	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
४५७३६. तें	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
४५७३७. तें	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
४५७३८. तें	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४

४५७३९. तें	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
४५७४०. तें	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
४५७४१. तें	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
४५७४२. तें	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
४५७४३. तें	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
४५७४४. तें	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
४५७४५. तें	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
४५७४६. तें	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
४५७४७. तें	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
४५७४८. तें	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
४५७४९. तें	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
४५७५०. तें	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
४५७५१. तें	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
४५७५२. तें	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
४५७५३. तें	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
४५७५४. तें	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
४५७५५. तें	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
४५७५६. तें	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
४५७५७. तें	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
४५७५८. तें	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
४५७५९. तें	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
४५७६०. तें	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
४५७६१. तें	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
४५७६२. तें	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
४५७६३. तें	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
४५७६४. तें	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
४५७६५. तें	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६

४५७६६. तें	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
४५७६७. तें	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
४५७६८. तें	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
४५७६९. तें	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
४५७७०. तें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
४५७७१. तें	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
४५७७२. तें	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
४५७७३. तें	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
४५७७४. तें	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
४५७७५. तें	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
४५७७६. तें	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
४५७७७. तें	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
४५७७८. तें	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
४५७७९. तें	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
४५७८०. तें	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
४५७८१. तें	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
४५७८२. तें	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
४५७८३. तें	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
४५७८४. तें	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
४५७८५. तें	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
४५७८६. तें	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
४५७८७. तें	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
४५७८८. तें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
४५७८९. तें	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
४५७९०. तें	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
४५७९१. तें	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
४५७९२. तें	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३

४५७९३. तें	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
४५७९४. तें	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
४५७९५. तें	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
४५७९६. तें	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
४५७९७. तें	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
४५७९८. तें	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
४५७९९. तें	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
४५८००. तें	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
४५८०१. तें	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
४५८०२. तें	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
४५८०३. तें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
४५८०४. तें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
४५८०५. तें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
४५८०६. तें	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
४५८०७. तें	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
४५८०८. तें	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
४५८०९. तें	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
४५८१०. तें	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
४५८११. तें	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
४५८१२. तें	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
४५८१३. तें	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
४५८१४. तें	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
४५८१५. तें	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
४५८१६. तें	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
४५८१७. तें	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
४५८१८. तें	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
४५८१९. तें	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५

४५८२०. तें	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
४५८२१. तें	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
४५८२२. तें	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
४५८२३. तें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
४५८२४. तें	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
४५८२५. तें	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
४५८२६. तें	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करितातिं अझुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
४५८२७. तें	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
४५८२८. तें	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
४५८२९. तें	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
४५८३०. तें	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
४५८३१. तें	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
४५८३२. तें	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदुःखासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
४५८३३. तें	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
४५८३४. तें	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
४५८३५. तें	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
४५८३६. तें	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
४५८३७. तें	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
४५८३८. तें	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
४५८३९. तें	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
४५८४०. तें	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
४५८४१. तें	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
४५८४२. तें	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
४५८४३. तें	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
४५८४४. तें	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
४५८४५. तें	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
४५८४६. तें	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००

४५८४७. तें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
४५८४८. तें	येऱ्हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
४५८४९. तें	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
४५८५०. तें	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
४५८५१. तें	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
४५८५२. तें	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
४५८५३. तें	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
४५८५४. तें	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
४५८५५. तें	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
४५८५६. तें	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
४५८५७. तें	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
४५८५८. तें	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
४५८५९. तें	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
४५८६०. तें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
४५८६१. तें	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
४५८६२. तें	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
४५८६३. तें	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
४५८६४. तें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
४५८६५. तें	तैसा वियोग जेणें दु:खें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
४५८६६. तें	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
४५८६७. तें	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
४५८६८. तें	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
४५८६९. तें	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
४५८७०. तें	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
४५८७१. तें	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
४५८७२. तें	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
४५८७३. तें	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४

४५८७४. तें	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
४५८७५. तें	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
४५८७६. तें	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
४५८७७. तें	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
४५८७८. तें	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
४५८७९. तें	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
४५८८०. तें	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
४५८८१. तें	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
४५८८२. तें	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
४५८८३. तें	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
४५८८४. तें	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
४५८८५. तें	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
४५८८६. तें	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
४५८८७. तें	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
४५८८८. तें	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
४५८८९. तें	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
४५८९०. तें	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
४५८९१. तें	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
४५८९२. तें	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
४५८९३. तें	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
४५८९४. तें	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
४५८९५. तें	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
४५८९६. तें	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
४५८९७. तें	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
४५८९८. तें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
४५८९९. तें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
४५९००. तें	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८

४५९०१. तें	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
४५९०२. तें	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
४५९०३. तें	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
४५९०४. तें	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
४५९०५. तें	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
४५९०६. तें	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
४५९०७. तें	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
४५९०८. तें	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
४५९०९. तें	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
४५९१०. तें	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
४५९११. तें	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
४५९१२. तें	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
४५९१३. तें	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
४५९१४. तें	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
४५९१५. तें	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
४५९१६. तें	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
४५९१७. तें	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
४५९१८. तें	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
४५९१९. तें	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
४५९२०. तें	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
४५९२१. तें	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
४५९२२. तें	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
४५९२३. तें	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
४५९२४. तें	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं ।ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
४५९२५. तें	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
४५९२६. तें	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
४५९२७. तें	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६

४५९२८. तें	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
४५९२९. तें	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
४५९३०. तें	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
४५९३१. तें	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
४५९३२. तें	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
४५९३३. तें	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
४५९३४. तें	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
४५९३५. तें	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
४५९३६. तें	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
४५९३७. तें	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
४५९३८. तें	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
४५९३९. तें	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
४५९४०. तें	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
४५९४१. तें	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
४५९४२. तें	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
४५९४३. तें	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
४५९४४. तें	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
४५९४५. तें	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
४५९४६. तें	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
४५९४७. तें	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
४५९४८. तें	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
४५९४९. तें	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
४५९५०. तें	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
४५९५१. तें	जैसा वन्ही काष्टीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
४५९५२. तें	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
४५९५३. तें	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
४५९५४. तें	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०

४५९५५. तें	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
४५९५६. तें	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
४५९५७. तें	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
४५९५८. तें	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
४५९५९. तें	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
४५९६०. तें	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
४५९६१. तें	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
४५९६२. तें	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
४५९६३. तें	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
४५९६४. तें	म्हणे पार्थां तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
४५९६५. तें	सत्कर्मे सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
४५९६६. तें	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
४५९६७. तें	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
४५९६८. तें	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
४५९६९. तें	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
४५९७०. तें	आनंदामोदबहळ । सात्त्विकाचें मुकुळ । तें उमललें अष्टदळ । ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
४५९७१. तें	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
४५९७२. तें	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
४५९७३. तें	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
४५९७४. तें	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
४५९७५. तें	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
४५९७६. तें	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
४५९७७. तें	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
४५९७८. तें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
४५९७९. तें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
४५९८०. तें	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
४५९८१. तें	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१

४५९८२. तें	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
४५९८३. तें	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
४५९८४. तें	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
४५९८५. तें	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
४५९८६. तें	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
४५९८७. तें	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
४५९८८. तें	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
४५९८९. तें	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
४५९९०. तें	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
४५९९१. तें	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
४५९९२. तें	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
४५९९३. तें	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
४५९९४. तें	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
४५९९५. तें	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
४५९९६. तें	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
४५९९७. तें	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
४५९९८. तें	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
४५९९९. तें	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
४६०००. तें	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
४६००१. तें	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
४६००२. तें	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
४६००३. तें	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
४६००४. तें	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
४६००५. तें	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
४६००६. तें	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
४६००७. तें	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
४६००८. तें	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५

४६००९. तें	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
४६०१०. तें	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
४६०११. तें	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
४६०१२. तें	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
४६०१३. तें	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
४६०१४. तें	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
४६०१५. तें	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
४६०१६. तें	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
४६०१७. तें	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
४६०१८. तें	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
४६०१९. तें	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
४६०२०. तें	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
४६०२१. तें	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
४६०२२. तें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
४६०२३. तें	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
४६०२४. तें	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
४६०२५. तें	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
४६०२६. तें	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
४६०२७. तें	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
४६०२८. तें	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
४६०२९. तें	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
४६०३०. तें	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
४६०३१. तें	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
४६०३२. तें	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
४६०३३. तें	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
४६०३४. तें	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
४६०३५. तें	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९

४६०३६. तें	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
४६०३७. तें	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
४६०३८. तें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
४६०३९. तें	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
४६०४०. तें	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
४६०४१. तें	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
४६०४२. तें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
४६०४३. तें	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
४६०४४. तें	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
४६०४५. तें	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
४६०४६. तें	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
४६०४७. तें	कानीं लागतां महुर । अर्थे विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
४६०४८. तें	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
४६०४९. तें	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
४६०५०. तें	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
४६०५१. तें	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
४६०५२. तें	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
४६०५३. तें	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
४६०५४. तें	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
४६०५५. तें	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्मे । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
४६०५६. तें	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
४६०५७. तें	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
४६०५८. तें	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
४६०५९. तें	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
४६०६०. तें	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
४६०६१. तें	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
४६०६२. तें	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२

४६०६३. तें	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
४६०६४. तें	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
४६०६५. तें	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
४६०६६. तें	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
४६०६७. तें	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
४६०६८. तें	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
४६०६९. तें	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
४६०७०. तें	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
४६०७१. तें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
४६०७२. तें	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
४६०७३. तें	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
४६०७४. तें	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
४६०७५. तें	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
४६०७६. तें	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
४६०७७. तें	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
४६०७८. तें	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
४६०७९. तें	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
४६०८०. तें	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
४६०८१. तें	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
४६०८२. तें	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
४६०८३. तें	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
४६०८४. तें	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
४६०८५. तें	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दुःखाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
४६०८६. तें	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दुःखाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
४६०८७. तें	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
४६०८८. तें	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
४६०८९. तें	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५

४६०९०. तें	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
४६०९१. तें	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
४६०९२. तें	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
४६०९३. तें	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
४६०९४. तें	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
४६०९५. तें	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
४६०९६. तें	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
४६०९७. तें	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
४६०९८. तें	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
४६०९९. तें	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
४६१००. तें	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
४६१०१. तें	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
४६१०२. तें	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
४६१०३. तें	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
४६१०४. तें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
४६१०५. तें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
४६१०६. तें	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
४६१०७. तें	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
४६१०८. तें	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
४६१०९. तें	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
४६११०. तें	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
४६१११. तें	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
४६११२. तें	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
४६११३. तें	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
४६११४. तें	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
४६११५. तें	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
४६११६. तें	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७

४६११७. तें	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
४६११८. तें	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
४६११९. तें	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
४६१२०. तें	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
४६१२१. तें	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
४६१२२. तें	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
४६१२३. तें	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
४६१२४. तें	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
४६१२५. तें	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
४६१२६. तें	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
४६१२७. तें	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
४६१२८. तें	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
४६१२९. तें	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
४६१३०. तें	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
४६१३१. तें	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
४६१३२. तें	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
४६१३३. तें	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
४६१३४. तें	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
४६१३५. तें	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
४६१३६. तें	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
४६१३७. तें	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
४६१३८. तें	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
४६१३९. तें	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
४६१४०. तें	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
४६१४१. तें	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
४६१४२. तें	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
४६१४३. तें	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९

४६१४४. तें	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
४६१४५. तें	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
४६१४६. तें	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
४६१४७. तें	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
४६१४८. तें	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
४६१४९. तें	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
४६१५०. तें	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
४६१५१. तें	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
४६१५२. तें	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
४६१५३. तें	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
४६१५४. तें	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
४६१५५. तें	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
४६१५६. तें	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
४६१५७. तें	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
४६१५८. तें	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
४६१५९. तें	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
४६१६०. तें	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
४६१६१. तें	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
४६१६२. तें	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
४६१६३. तें	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
४६१६४. तें	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
४६१६५. तें	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
४६१६६. तें	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
४६१६७. तें	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
४६१६८. तें	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
४६१६९. तें	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
४६१७०. तें	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०

४६१७१. तें	तैसें भोगीं जें फळ होय। तें फळांतरें वीत जाय। चालतां पावो पाय। जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
४६१७२. तें	तेव्हां जगदाभासमिषें। स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे। येथ भोक्ता भोग्य आपैसें। निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
४६१७३. तें	फिटलिया निद्रेचा ठावो। कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो। मग तें साच का वावो। कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
४६१७४. तें	पार्था गा तेतुलेनि मानें। आत्मेनिसीं कर्म सिनें। परी घेवविजे अज्ञानें। तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
४६१७५. तें	भक्त जैसेनि जेथ पाहे। तेथ तें तेंचि होत जाये। तो मी तुझें जाहालों आहें। खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
४६१७६. तें	अर्जुनायेसणें धेंडें। प्रज्ञापसरेंसीं बुडे। आलें भरतें एवढें। तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
४६१७७. तें	आणि हाही बोलोनि भावो। तुज दाऊं आम्ही भिवों। जे रुसतां बांधे थांवो। तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
४६१७८. तें	तंव अर्जुन म्हणे देवें। माझिये मनींचेंचि स्वभावें। प्रस्ताविलें बरवें। प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
४६१७९. तें	आणि आत्मया एथ कांहीं। सर्वथा लागु नाहीं। हें पुढारलासि तें देई। लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
४६१८०. तें	तरी अर्जुना निरूपिजेल। तें कीर भाषेआंतुल। परी मेचु ये होइजेल। ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
४६१८१. तें	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का। आतां अवधानाचा पसरु निका। करूनियां आइका। पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
४६१८२. तें	येर आत्मतत्त्व उदासीन। तें ना हेतु ना उपादान। ना अंगें करी संवाहन। कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
४६१८३. तें	तोय तेज धूमु। ययां वायूसीं संगमु। जालिया होय अभ्रागमु। व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
४६१८४. तें	नाना काष्ठीं नाव मिळे। ते नावाडेनि चळे। चालविजे अनिळें। उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
४६१८५. तें	आणि कर्तृत्व कुलालाचें। तेथ काय तें पृथ्वीयेचें। आधारावांचूनि वेंचे। विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
४६१८६. तें	ययातें अधिष्ठान ऐसें। म्हणिजे तें याचि उद्देशें। जे स्वभोग्येंसीं वसे। भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
४६१८७. तें	आणि कर्ता तें दुजें। कर्माचें कारण जाणिजे। प्रतिबिंब म्हणिजे। चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
४६१८८. तें	आकाशचि वर्षे नीर। तें तळवटीं बांधे नाडर। मग बिंबोनि तदाकार। होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
४६१८९. तें	तें पृथग्विध करण। कर्माचें इया कारण। तिसरें गा जाण। नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
४६१९०. तें	तें देववृंद बरवें। कर्मकारण पांचवें। अर्जुना एथ जाणावें। देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
४६१९१. तें	तें शास्त्रार्थे मानिलेया। मार्गा अनुसरे धनंजया। तरी न्याय तो न्याया। हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
४६१९२. तें	कां रोषें निघालें अवचटें। पडिलें द्वारकेचिया वाटे। तें शिणे परी सुनाटें। न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
४६१९३. तें	ना दूध वाढितां ठावो पावे। तंव उतोनि जाय स्वभावें। तोही वेंचु परी नव्हे। वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
४६१९४. तें	तेवीं कारणहेतुयोगें। जें बिसाट कर्म निगे। तें शास्त्राचिये न लगे। कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
४६१९५. तें	कर्म होतचि असे तेव्हांही। परी तें होणें नव्हे पाहीं। तो अन्यायो गा अन्यायीं। हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
४६१९६. तें	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये। तो जयातया दृश्यातें पाहे। तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये। तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
४६१९७. तें	जैसा वन्हि जया लागे। तें वन्हिचि जालिया आंगें। दाह्यदाहकविभागें। सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११

४६१९८. तें	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
४६१९९. तें	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
४६२००. तें	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
४६२०१. तें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
४६२०२. तें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
४६२०३. तें	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
४६२०४. तें	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
४६२०५. तें	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
४६२०६. तें	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
४६२०७. तें	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
४६२०८. तें	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
४६२०९. तें	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
४६२१०. तें	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
४६२११. तें	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
४६२१२. तें	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
४६२१३. तें	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
४६२१४. तें	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
४६२१५. तें	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
४६२१६. तें	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
४६२१७. तें	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
४६२१८. तें	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
४६२१९. तें	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
४६२२०. तें	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
४६२२१. तें	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
४६२२२. तें	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
४६२२३. तें	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
४६२२४. तें	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८

४६२२५. तें	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
४६२२६. तें	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
४६२२७. तें	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
४६२२८. तें	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
४६२२९. तें	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
४६२३०. तें	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
४६२३१. तें	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
४६२३२. तें	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
४६२३३. तें	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
४६२३४. तें	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
४६२३५. तें	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
४६२३६. तें	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
४६२३७. तें	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
४६२३८. तें	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
४६२३९. तें	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
४६२४०. तें	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
४६२४१. तें	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
४६२४२. तें	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
४६२४३. तें	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
४६२४४. तें	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
४६२४५. तें	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
४६२४६. तें	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
४६२४७. तें	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
४६२४८. तें	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
४६२४९. तें	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
४६२५०. तें	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
४६२५१. तें	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१

४६२५२. तें	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
४६२५३. तें	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
४६२५४. तें	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
४६२५५. तें	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
४६२५६. तें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
४६२५७. तें	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
४६२५८. तें	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
४६२५९. तें	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
४६२६०. तें	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
४६२६१. तें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
४६२६२. तें	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
४६२६३. तें	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
४६२६४. तें	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
४६२६५. तें	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
४६२६६. तें	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
४६२६७. तें	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
४६२६८. तें	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
४६२६९. तें	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
४६२७०. तें	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
४६२७१. तें	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
४६२७२. तें	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
४६२७३. तें	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
४६२७४. तें	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
४६२७५. तें	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
४६२७६. तें	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
४६२७७. तें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
४६२७८. तें	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६

४६२७९. तें	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
४६२८०. तें	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
४६२८१. तें	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
४६२८२. तें	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुऱ्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
४६२८३. तें	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
४६२८४. तें	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
४६२८५. तें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
४६२८६. तें	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
४६२८७. तें	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
४६२८८. तें	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
४६२८९. तें	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
४६२९०. तें	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
४६२९१. तें	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
४६२९२. तें	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
४६२९३. तें	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
४६२९४. तें	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
४६२९५. तें	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
४६२९६. तें	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
४६२९७. तें	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
४६२९८. तें	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
४६२९९. तें	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
४६३००. तें	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
४६३०१. तें	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
४६३०२. तें	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
४६३०३. तें	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
४६३०४. तें	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
४६३०५. तें	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३

४६३०६. तें	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
४६३०७. तें	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
४६३०८. तें	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
४६३०९. तें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
४६३१०. तें	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
४६३११. तें	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
४६३१२. तें	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
४६३१३. तें	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
४६३१४. तें	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
४६३१५. तें	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
४६३१६. तें	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
४६३१७. तें	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
४६३१८. तें	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
४६३१९. तें	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
४६३२०. तें	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
४६३२१. तें	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
४६३२२. तें	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
४६३२३. तें	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
४६३२४. तें	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
४६३२५. तें	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
४६३२६. तें	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
४६३२७. तें	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
४६३२८. तें	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
४६३२९. तें	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
४६३३०. तें	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
४६३३१. तें	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
४६३३२. तें	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९

४६३३३. तें	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
४६३३४. तें	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
४६३३५. तें	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
४६३३६. तें	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
४६३३७. तें	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
४६३३८. तें	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
४६३३९. तें	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
४६३४०. तें	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
४६३४१. तें	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
४६३४२. तें	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
४६३४३. तें	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
४६३४४. तें	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
४६३४५. तें	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
४६३४६. तें	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
४६३४७. तें	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
४६३४८. तें	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
४६३४९. तें	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
४६३५०. तें	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
४६३५१. तें	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
४६३५२. तें	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
४६३५३. तें	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
४६३५४. तें	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्में ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
४६३५५. तें	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
४६३५६. तें	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
४६३५७. तें	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
४६३५८. तें	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
४६३५९. तें	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८

४६३६०. तें	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
४६३६१. तें	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
४६३६२. तें	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
४६३६३. तें	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
४६३६४. तें	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
४६३६५. तें	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
४६३६६. तें	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
४६३६७. तें	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें । आनंदामृताचें भरितें । वोसंडत तें मागुतें । काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५
४६३६८. तें	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
४६३६९. तें	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
४६३७०. तें	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
४६३७१. तें	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
४६३७२. तें	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
४६३७३. तें	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
४६३७४. तें	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
४६३७५. तें	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
४६३७६. तें	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
४६३७७. तें	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
४६३७८. तें	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
४६३७९. तें	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
४६३८०. तें	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
४६३८१. तें	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
४६३८२. तें	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
४६३८३. तें	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
४६३८४. तें	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचियें । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
४६३८५. तें	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
४६३८६. तें	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६

४६३८७. तें	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
४६३८८. तें	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
४६३८९. तें	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
४६३९०. तें	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
४६३९१. तें	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
४६३९२. तें	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
४६३९३. तें	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
४६३९४. तें	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
४६३९५. तें	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
४६३९६. तें	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
४६३९७. तेंचि	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
४६३९८. तेंचि	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
४६३९९. तेंचि	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
४६४००. तेंचि	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
४६४०१. तेंचि	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
४६४०२. तेंचि	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
४६४०३. तेंचि	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
४६४०४. तेंचि	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
४६४०५. तेंचि	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
४६४०६. तेंचि	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
४६४०७. तेंचि	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
४६४०८. तेंचि	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
४६४०९. तेंचि	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
४६४१०. तेंचि	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
४६४११. तेंचि	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
४६४१२. तेंचि	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
४६४१३. तेंचि	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४

४६४१४. तेंचि	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
४६४१५. तेंचि	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
४६४१६. तेंचि	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
४६४१७. तेंचि	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
४६४१८. तेंचि	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
४६४१९. तेंचि	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
४६४२०. तेंचि	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
४६४२१. तेंचि	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
४६४२२. तेंचि	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
४६४२३. तेंचि	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
४६४२४. तेंचि	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
४६४२५. तेंचि	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
४६४२६. तेंचि	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
४६४२७. तेंचि	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
४६४२८. तेंचि	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
४६४२९. तेंचि	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
४६४३०. तेंचि	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हे एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
४६४३१. तेंचि	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
४६४३२. तेंचि	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
४६४३३. तेंचि	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
४६४३४. तेंचि	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
४६४३५. तेंचि	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
४६४३६. तेंचि	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
४६४३७. तेंचि	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
४६४३८. तेंचि	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
४६४३९. तेंचि	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
४६४४०. तेंचि	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१

४६४४१. तेंचि	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
४६४४२. तेंचि	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
४६४४३. तेंचि	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
४६४४४. तेंचि	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
४६४४५. तेंचि	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
४६४४६. तेंचि	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
४६४४७. तेंचि	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
४६४४८. तेंचि	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
४६४४९. तेंचि	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
४६४५०. तेंचि	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
४६४५१. तेंचि	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
४६४५२. तेंचि	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
४६४५३. तेंचि	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
४६४५४. तेंचि	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
४६४५५. तेंचि	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
४६४५६. तेंचि	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
४६४५७. तेंचि	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
४६४५८. तेंचि	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
४६४५९. तेंचि	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
४६४६०. तेंचि	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
४६४६१. तेंचि	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
४६४६२. तेंचि	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
४६४६३. तेंचि	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
४६४६४. तेंचि	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
४६४६५. तेंचि	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
४६४६६. तेंचि	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
४६४६७. तेंचि	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७

४६४६८. तेंचि	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
४६४६९. तेंचि	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
४६४७०. तेंचि	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
४६४७१. तेंचि	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
४६४७२. तेंचि	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
४६४७३. तेंचि	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धे । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
४६४७४. तेंचि	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
४६४७५. तेंचि	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
४६४७६. तेंचि	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
४६४७७. तेंचि	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
४६४७८. तेंचि	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
४६४७९. तेंचि	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
४६४८०. तेंचि	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
४६४८१. तेंचि	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
४६४८२. तेंचि	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
४६४८३. तेंचि	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
४६४८४. तेंचि	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
४६४८५. तेंचि	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
४६४८६. तेंचि	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
४६४८७. तेंचि	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
४६४८८. तेंचि	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
४६४८९. तेंचि	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
४६४९०. तेंचि	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
४६४९१. तेंचि	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
४६४९२. तेंचि	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
४६४९३. तेंचि	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
४६४९४. तेंचि	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४

४६४९५. तेंचि	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
४६४९६. तेंचि	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
४६४९७. तेंचि	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
४६४९८. तेंचि	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
४६४९९. तेंचि	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
४६५००. तेंचि	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
४६५०१. तेंचि	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
४६५०२. तेंचि	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
४६५०३. तेंचि	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
४६५०४. तेंचि	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
४६५०५. तेंचि	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
४६५०६. तेंचि	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
४६५०७. तेंचि	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
४६५०८. तेंचि	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
४६५०९. तेंचि	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
४६५१०. तेंचि	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
४६५११. तेंचि	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
४६५१२. तेंचि	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
४६५१३. तेंचि	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
४६५१४. तेंचि	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
४६५१५. तेंचि	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
४६५१६. तेंचि	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
४६५१७. तेंचि	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
४६५१८. तेंचि	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
४६५१९. तेंचि	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
४६५२०. तेंचि	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
४६५२१. तेंचि	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४

४६५२२. तेंचि	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
४६५२३. तेंचि	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
४६५२४. तेंचि	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
४६५२५. तेंचि	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
४६५२६. तेंचि	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
४६५२७. तेंचि	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
४६५२८. तेंचि	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
४६५२९. तेंचि	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
४६५३०. तेंचि	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
४६५३१. तेंचि	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
४६५३२. तेंचि	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
४६५३३. तेंचि	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
४६५३४. तेंचि	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
४६५३५. तेंचि	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
४६५३६. तेंचि	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
४६५३७. तेंचि	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
४६५३८. तेंचि	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
४६५३९. तेंचि	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
४६५४०. तेंचि	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
४६५४१. तेंचि	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
४६५४२. तेंचि	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
४६५४३. तेंचि	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
४६५४४. तेंचि	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
४६५४५. तेंचि	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
४६५४६. तेंचि	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
४६५४७. तेंचि	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
४६५४८. तेंचि	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३

४६५४९. तेंतुलया	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
४६५५०. तेंथिंचीं	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
४६५५१. तेंवांचुनी	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
४६५५२. तेंवांचूनि	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
४६५५३. तेंवी	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
४६५५४. तेंवीं	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
४६५५५. तेंवीं	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
४६५५६. तेंवीं	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
४६५५७. तेंवीं	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
४६५५८. तेंवीं	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
४६५५९. तेंहि	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
४६५६०. तेंहि	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
४६५६१. तेंहि	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
४६५६२. तेंहि	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
४६५६३. तेंहि	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
४६५६४. तेंहि	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
४६५६५. तेंही	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
४६५६६. तेंही	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
४६५६७. तेंही	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
४६५६८. तेंही	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
४६५६९. तेंही	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
४६५७०. तेंही	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
४६५७१. तेंही	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
४६५७२. तेंही	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
४६५७३. तेंही	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
४६५७४. तेंही	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
४६५७५. तेंही	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८

४६५७६. तेंही	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
४६५७७. तेंही	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
४६५७८. तेंही	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
४६५७९. तेंही	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
४६५८०. तेंही	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
४६५८१. तेंही	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
४६५८२. तेंही	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
४६५८३. तेंही	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
४६५८४. तेंही	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
४६५८५. तेंही	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
४६५८६. तेंही	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
४६५८७. तेंही	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
४६५८८. तेंही	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
४६५८९. तेंही	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
४६५९०. तेंही	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
४६५९१. तेंही	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
४६५९२. तेंही	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
४६५९३. तेंही	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
४६५९४. तेंही	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
४६५९५. तेंही	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
४६५९६. तेंही	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
४६५९७. तेंही	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
४६५९८. तेंही	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
४६५९९. तेंही	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
४६६००. तेंही	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
४६६०१. तेंही	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
४६६०२. तेंही	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७

४६६०३. तेंही	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
४६६०४. तेंही	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
४६६०५. तेंही	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
४६६०६. तेंहीं	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
४६६०७. तेंही	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
४६६०८. तेंही	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
४६६०९. तेंही	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
४६६१०. तेंही	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
४६६११. तेंहीं	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
४६६१२. तेंहीं	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
४६६१३. तेउता	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
४६६१४. तेउति	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
४६६१५. तेउती	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
४६६१६. तेउतीं	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
४६६१७. तेउतें	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
४६६१८. तेउतें	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
४६६१९. तेउतें	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
४६६२०. तेउतें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
४६६२१. तेच	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
४६६२२. तेचि	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
४६६२३. तेचि	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
४६६२४. तेचि	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
४६६२५. तेचि	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
४६६२६. तेचि	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
४६६२७. तेचि	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
४६६२८. तेचि	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
४६६२९. तेचि	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मीं । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२

४६६३०. तेचि	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
४६६३१. तेचि	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
४६६३२. तेचि	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
४६६३३. तेचि	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
४६६३४. तेचि	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
४६६३५. तेचि	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
४६६३६. तेचि	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
४६६३७. तेचि	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
४६६३८. तेचि	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
४६६३९. तेचि	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
४६६४०. तेचि	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
४६६४१. तेचि	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
४६६४२. तेचि	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
४६६४३. तेचि	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
४६६४४. तेचि	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
४६६४५. तेचि	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
४६६४६. तेचि	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
४६६४७. तेचि	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
४६६४८. तेचि	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
४६६४९. तेचि	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
४६६५०. तेचि	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
४६६५१. तेचि	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
४६६५२. तेचि	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
४६६५३. तेचि	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
४६६५४. तेचि	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
४६६५५. तेचि	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
४६६५६. तेचि	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१

४६६५७. तेचि	सविवेकमतिपाटव । तेचि मंत्रविद्यागौरव । शांति स्रुक्स्रुव । जीव यज्वा	ज्ञाने.९.१५.२४२
४६६५८. तेचि	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
४६६५९. तेचि	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
४६६६०. तेचि	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
४६६६१. तेचि	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
४६६६२. तेचि	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
४६६६३. तेचि	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
४६६६४. तेचि	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
४६६६५. तेचि	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
४६६६६. तेचि	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
४६६६७. तेचि	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
४६६६८. तेचि	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
४६६६९. तेचि	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
४६६७०. तेचि	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
४६६७१. तेचि	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
४६६७२. तेचि	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
४६६७३. तेचि	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
४६६७४. तेचि	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
४६६७५. तेचि	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
४६६७६. तेचि	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
४६६७७. तेचि	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
४६६७८. तेचि	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
४६६७९. तेचि	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
४६६८०. तेचि	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
४६६८१. तेचि	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
४६६८२. तेचि	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
४६६८३. तेचि	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८

४६६८४. तेचि	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
४६६८५. तेचि	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
४६६८६. तेचि	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
४६६८७. तेचि	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
४६६८८. तेचि	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
४६६८९. तेचि	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
४६६९०. तेचि	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
४६६९१. तेचि	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
४६६९२. तेचि	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
४६६९३. तेचि	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
४६६९४. तेचि	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
४६६९५. तेचि	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
४६६९६. तेचि	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
४६६९७. तेचि	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
४६६९८. तेचि	मग ऊर्ध्वींचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
४६६९९. तेचि	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
४६७००. तेचि	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
४६७०१. तेचि	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
४६७०२. तेचि	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
४६७०३. तेचि	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
४६७०४. तेचि	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
४६७०५. तेचि	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
४६७०६. तेचि	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
४६७०७. तेचि	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
४६७०८. तेचि	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
४६७०९. तेचि	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
४६७१०. तेचि	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१

४६७११. तेचि	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
४६७१२. तेज	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
४६७१३. तेज	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
४६७१४. तेज	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
४६७१५. तेज	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
४६७१६. तेज	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
४६७१७. तेज	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
४६७१८. तेज	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
४६७१९. तेज	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
४६७२०. तेज	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
४६७२१. तेज	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
४६७२२. तेज	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
४६७२३. तेज	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
४६७२४. तेज	म्हणोनि दिवा पालवे । सर्वेचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
४६७२५. तेज	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
४६७२६. तेज	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि झुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
४६७२७. तेज	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
४६७२८. तेज	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
४६७२९. तेज	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
४६७३०. तेज	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
४६७३१. तेज	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
४६७३२. तेज	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
४६७३३. तेज	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
४६७३४. तेज	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
४६७३५. तेज	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
४६७३६. तेज	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
४६७३७. तेज	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९

४६७३८. तेज	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
४६७३९. तेज	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
४६७४०. तेज	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
४६७४१. तेज	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
४६७४२. तेजचि	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
४६७४३. तेजतत्त्वाची	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
४६७४४. तेजसा	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
४६७४५. तेजसां-	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
४६७४६. तेजसु	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
४६७४७. तेजा	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
४६७४८. तेजा	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
४६७४९. तेजा	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
४६७५०. तेजा	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
४६७५१. तेजा	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
४६७५२. तेजा	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
४६७५३. तेजाकारु	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
४६७५४. तेजाकारें	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
४६७५५. तेजाचा	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
४६७५६. तेजाची	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१
४६७५७. तेजाची	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
४६७५८. तेजाची	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
४६७५९. तेजाचें	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
४६७६०. तेजाचें	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
४६७६१. तेजाचें	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
४६७६२. तेजातें	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
४६७६३. तेजातें	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
४६७६४. तेजासि	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७

४६७६५. तेजीं	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
४६७६६. तेजींचि	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
४६७६७. तेजें	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
४६७६८. तेजें	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
४६७६९. तेजें	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
४६७७०. तेजें	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
४६७७१. तेजें	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रुही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
४६७७२. तेजें	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
४६७७३. तेजें	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
४६७७४. तेजें	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
४६७७५. तेजें	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
४६७७६. तेजें	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
४६७७७. तेजें	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
४६७७८. तेजें	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
४६७७९. तेजें	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
४६७८०. तेजें	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
४६७८१. तेजोराशी	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
४६७८२. तेजोराशी	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
४६७८३. तेजोवृद्धी	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
४६७८४. तेजौनि	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
४६७८५. तेणें	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
४६७८६. तेणें	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
४६७८७. तेणें	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
४६७८८. तेणें	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
४६७८९. तेणें	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
४६७९०. तेणें	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
४६७९१. तेणें	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०

४६७९२. तेणें	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
४६७९३. तेणें	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
४६७९४. तेणें	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
४६७९५. तेणें	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
४६७९६. तेणें	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
४६७९७. तेणें	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
४६७९८. तेणें	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
४६७९९. तेणें	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
४६८००. तेणें	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
४६८०१. तेणें	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
४६८०२. तेणें	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दुःखें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
४६८०३. तेणें	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
४६८०४. तेणें	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
४६८०५. तेणें	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
४६८०६. तेणें	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
४६८०७. तेणें	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
४६८०८. तेणें	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
४६८०९. तेणें	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
४६८१०. तेणें	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
४६८११. तेणें	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
४६८१२. तेणें	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
४६८१३. तेणें	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
४६८१४. तेणें	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
४६८१५. तेणें	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
४६८१६. तेणें	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
४६८१७. तेणें	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
४६८१८. तेणें	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६

४६८१९. तेणें	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
४६८२०. तेणें	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
४६८२१. तेणें	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
४६८२२. तेणें	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
४६८२३. तेणें	योगिये तोहि करिती । परी कर्में तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
४६८२४. तेणें	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंत:करणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९
४६८२५. तेणें	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
४६८२६. तेणें	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
४६८२७. तेणें	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
४६८२८. तेणें	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
४६८२९. तेणें	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
४६८३०. तेणें	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
४६८३१. तेणें	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
४६८३२. तेणें	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
४६८३३. तेणें	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
४६८३४. तेणें	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
४६८३५. तेणें	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
४६८३६. तेणें	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
४६८३७. तेणें	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
४६८३८. तेणें	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
४६८३९. तेणें	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
४६८४०. तेणें	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
४६८४१. तेणें	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
४६८४२. तेणें	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
४६८४३. तेणें	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
४६८४४. तेणें	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादु:खाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
४६८४५. तेणें	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेताति गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९

४६८४६. तेणें	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गींचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
४६८४७. तेणें	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
४६८४८. तेणें	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
४६८४९. तेणें	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
४६८५०. तेणें	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
४६८५१. तेणें	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
४६८५२. तेणें	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
४६८५३. तेणें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
४६८५४. तेणें	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
४६८५५. तेणें	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०
४६८५६. तेणें	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
४६८५७. तेणें	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
४६८५८. तेणें	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
४६८५९. तेणें	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदु:खासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
४६८६०. तेणें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
४६८६१. तेणें	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
४६८६२. तेणें	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
४६८६३. तेणें	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
४६८६४. तेणें	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
४६८६५. तेणें	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
४६८६६. तेणें	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
४६८६७. तेणें	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
४६८६८. तेणें	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
४६८६९. तेणें	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
४६८७०. तेणें	ऐसें तेणें वेदांतवेद्यें । सकळलोकआद्यें । बोलिलें आराध्यें । जगाचेनि	ज्ञाने.११.८.१६४
४६८७१. तेणें	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
४६८७२. तेणें	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८

४६८७३. तेणें	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
४६८७४. तेणें	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
४६८७५. तेणें	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
४६८७६. तेणें	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
४६८७७. तेणें	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
४६८७८. तेणें	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
४६८७९. तेणें	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारससरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००
४६८८०. तेणें	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
४६८८१. तेणें	मग मध्यमामध्यविवरें । तेणें कोरिवें दादरें । ठाकिलें चवरें । ब्रह्मरंध्रीचें	ज्ञाने.१२.४.५५
४६८८२. तेणें	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७
४६८८३. तेणें	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९
४६८८४. तेणें	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
४६८८५. तेणें	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
४६८८६. तेणें	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
४६८८७. तेणें	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
४६८८८. तेणें	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
४६८८९. तेणें	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
४६८९०. तेणें	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
४६८९१. तेणें	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
४६८९२. तेणें	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
४६८९३. तेणें	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
४६८९४. तेणें	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
४६८९५. तेणें	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
४६८९६. तेणें	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
४६८९७. तेणें	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
४६८९८. तेणें	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
४६८९९. तेणें	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१

४६९००. तेणें	ऐसेनि येणें निवाडें। जयाचां जीवीं उजिवडें। अकर्तयातें फुडें। देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
४६९०१. तेणें	तेणें जी कृपासावायें। मी बोलें तेतुलें सामाये। आणि तुमचिये सभे लाहें। गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
४६९०२. तेणें	मग मी संसरेन तेणें। करीन संतांसी कर्णभूषणें। लेववीन सुलक्षणें। विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
४६९०३. तेणें	जे माझिया नित्यता। तेणें नित्य ते पंडुसुता। परिपूर्ण पूर्णता। माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
४६९०४. तेणें	तरुणी ममता मनाची। ते अहंकार तत्त्व रची। तेणें महाभूतांची। अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
४६९०५. तेणें	तेणें तोषें वीर पुसे। जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे। जयामाजीं वसे। ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
४६९०६. तेणें	आतां तें तंव तेणें सांडिलें। आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें। सस्यांतीं निवडिलें। बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
४६९०७. तेणें	योगजाताचें जोडलें। तया एकासीचि उपेगा गेलें। किंबहुना जियालें। ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
४६९०८. तेणें	तेथ तेणें अचाटें। गुणांचेनि झडझडाटें। तिहीं ठायीं हा फांटे। ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
४६९०९. तेणें	म्हणोनि देहें मानुषें। इयें मुळें होती न चुके। ऐसें जगज्जनकें। बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
४६९१०. तेणें	मृगजळाचीं गा तळीं। तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं। वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी। लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
४६९११. तेणें	तरंगभंगु सांडीं पडे। विजूही न पुरे होडे। आभासासि तेणें पाडें। होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
४६९१२. तेणें	तैं अज्ञान एक रूढे। तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे। मग विवरूनि कीजे फुडें। देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
४६९१३. तेणें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें। कां करणें आणि भोगणें। हें प्रकृतीचें तेणें। मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
४६९१४. तेणें	ऐसें उपाधीचेनि पाडें। क्षणिकत्व यातें जोडे। तेणें खोंकरपणें घडे। क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
४६९१५. तेणें	कीं आंधारें खतेलें अंबर। झालेया दिवसनाथासमोर। तेणें तयातें पऱ्हा सर। म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
४६९१६. तेणें	आणि कूटस्थु जो अक्षरु। दाविला पुरुषप्रकारु। तेणें उपहिताही आकारु। चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
४६९१७. तेणें	जया जे सर्वोत्तम। भजनीय देवताधर्म। तें तेणें यथागम-। विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
४६९१८. तेणें	तैसें आपणयां आपण। मानिता महंतपण। फुगती असाधारण। गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
४६९१९. तेणें	ऐशा कांहीं आपुलिया। होमिती जे उजरिया। तेणें कामिती प्राणिया। सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
४६९२०. तेणें	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां। गर्वा चढे महिमा। जैसे लेवे दिधले तमा। काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
४६९२१. तेणें	जया आपणपें पढिये। आत्मनाशा जो बिहे। तेणें न धरावी हे सोये। सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
४६९२२. तेणें	याकारणें पैं बापा। जया आथी आपली कृपा। तेणें वेदांचिया निरोपा। आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
४६९२३. तेणें	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां। जो गोसावी हो म्हणे पार्था। तेणें श्रुतिस्मृति माथां। बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
४६९२४. तेणें	मग तेणें तो वोंविजे। तरीच लेणें पाविजे। एऱ्हवीं काय असिजे। रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
४६९२५. तेणें	तरी मारें उणें काळकूट। तेणें मानें जें कडुवट। कां चुनियाहूनि दासट। आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
४६९२६. तेणें	तरी कुहिजलें उष्टें खातां। न मनिजे तेणें अनहिता। जैसें कां उपहिता। म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४

४६९२७. तेणें	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
४६९२८. तेणें	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
४६९२९. तेणें	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
४६९३०. तेणें	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
४६९३१. तेणें	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
४६९३२. तेणें	ऐसें कलुषकरिकेसरी । त्रितापतिमिरतमारी । श्रीवीरवरनरहरी । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१७.२८.४२३
४६९३३. तेणें	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
४६९३४. तेणें	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
४६९३५. तेणें	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
४६९३६. तेणें	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
४६९३७. तेणें	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
४६९३८. तेणें	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
४६९३९. तेणें	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
४६९४०. तेणें	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
४६९४१. तेणें	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
४६९४२. तेणें	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
४६९४३. तेणें	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
४६९४४. तेणें	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
४६९४५. तेणें	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
४६९४६. तेणें	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
४६९४७. तेणें	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
४६९४८. तेणें	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
४६९४९. तेणें	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
४६९५०. तेणें	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
४६९५१. तेणें	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
४६९५२. तेणें	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
४६९५३. तेणें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५

४६९५४. तेणें	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
४६९५५. तेणें	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
४६९५६. तेणें	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
४६९५७. तेणें	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
४६९५८. तेणें	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
४६९५९. तेणें	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
४६९६०. तेणें	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
४६९६१. तेणें	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
४६९६२. तेणें	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
४६९६३. तेणें	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
४६९६४. तेणें	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
४६९६५. तेणें	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
४६९६६. तेणें	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
४६९६७. तेणें	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
४६९६८. तेणें	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
४६९६९. तेणें	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
४६९७०. तेणें	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
४६९७१. तेणें	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
४६९७२. तेणें	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
४६९७३. तेणें	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
४६९७४. तेणें	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझ्रां स्वरूपीं निर्मळे । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
४६९७५. तेणें	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
४६९७६. तेणें	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
४६९७७. तेणें	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
४६९७८. तेणें	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
४६९७९. तेणें	पाठीं माझ्रां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझ्रां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
४६९८०. तेणें	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६

४६९८१. तेणें	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
४६९८२. तेणें	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
४६९८३. तेणें	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
४६९८४. तेणें	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
४६९८५. तेणें	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
४६९८६. तेणें	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
४६९८७. तेणें	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
४६९८८. तेणें	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
४६९८९. तेणें	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
४६९९०. तेणें	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
४६९९१. तेणें	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहे । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
४६९९२. तेणें	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
४६९९३. तेणें	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
४६९९४. तेणें	तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४२
४६९९५. तेणें	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु । विषयविध्वंसैकवीरु । तिये पदीं का सर्वेश्वरु । अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
४६९९६. तेणें	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
४६९९७. तेणें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
४६९९८. तेणेंकडे	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
४६९९९. तेणेंचि	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
४७०००. तेणेंचि	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
४७००१. तेणेंचि	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
४७००२. तेणेंचि	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
४७००३. तेणेंचि	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
४७००४. तेणेंचि	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
४७००५. तेणेंचि	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
४७००६. तेणेंचि	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
४७००७. तेणेंचि	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८

४७००८. तेणेंचि	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
४७००९. तेणेंचि	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
४७०१०. तेणेंचि	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
४७०११. तेणेंचि	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
४७०१२. तेणेंचिं	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
४७०१३. तेणेंवरी	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
४७०१४. तेणेंवीण	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
४७०१५. तेणेंसरिसी	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
४७०१६. तेणेंसी	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
४७०१७. तेणेंसीं	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
४७०१८. तेणेंसीं	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
४७०१९. तेणेंसीं	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
४७०२०. तेणेंसीं	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
४७०२१. तेणेंही	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजे । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
४७०२२. तेणेंही	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
४७०२३. तेतुला	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
४७०२४. तेतुला	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
४७०२५. तेतुला	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
४७०२६. तेतुला	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
४७०२७. तेतुला	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
४७०२८. तेतुला	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
४७०२९. तेतुला	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
४७०३०. तेतुला	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढी । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
४७०३१. तेतुलाचि	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
४७०३२. तेतुलाहि	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
४७०३३. तेतुलाही	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
४७०३४. तेतुलियाची	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४

४७०३५. तेतुली	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
४७०३६. तेतुली	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
४७०३७. तेतुली	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
४७०३८. तेतुली	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
४७०३९. तेतुलीं	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
४७०४०. तेतुलीं	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
४७०४१. तेतुलीच	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
४७०४२. तेतुले	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
४७०४३. तेतुलें	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
४७०४४. तेतुलें	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
४७०४५. तेतुलें	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
४७०४६. तेतुलें	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
४७०४७. तेतुलें	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
४७०४८. तेतुलें	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
४७०४९. तेतुलें	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
४७०५०. तेतुलें	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
४७०५१. तेतुलें	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
४७०५२. तेतुलें	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
४७०५३. तेतुलें	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
४७०५४. तेतुलेंही	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
४७०५५. तेतुलेनि	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
४७०५६. तेतुलेनि	तेतुलेनि गा वेगें । स्वर्गसंसारपांगें । आगींमाजी रिगे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१४.७.१७१
४७०५७. तेतुलेनि	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
४७०५८. तेतुलेनि	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
४७०५९. तेतुलेनीचि	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
४७०६०. तेतुलेही	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
४७०६१. तेतुलेही	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१

४७०६२. तेथ	हें शब्दब्रह्म अशेष। तेचि मूर्ति सुवेष। तेथ वर्णवपु निर्दोष। मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
४७०६३. तेथ	स्मृति तेचि अवयव। देखा अंगीकभाव। तेथ लावण्याची ठेव। अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
४७०६४. तेथ	तेथ व्यासादिकांचिया मती। तेचि मेखळा मिरवती। चोखाळपणें झळकती। पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
४७०६५. तेथ	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे। ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे। मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे। महानिधी	ज्ञाने.१.२३
४७०६६. तेथ	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे। तेथ वनशोभेची खाणी उघडे। आदिलापासोनि अपाडें। जियापरी	ज्ञाने.१.४३
४७०६७. तेथ	तेथ हरु म्हणे नेणिजे। देवी जैसें कां स्वरूप तुझें। तैसें हें नित्य नूतन देखिजे। गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
४७०६८. तेथ	ऐसें जें अगाध। जेथ वेडावती वेद। तेथ अल्प मी मतिमंद। काय होय	ज्ञाने.१.७३
४७०६९. तेथ	जें धर्मालय म्हणिजे। तेथ पांडव आणि माझे। गेले असती व्याजें। जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
४७०७०. तेथ	आधींच समुद्र पाहीं। तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं। मग वडवानळु तैसेयाही। विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
४७०७१. तेथ	ते दोन्ही नाद मिनले। तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें। जैसें आकाश का पडिलें। तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
४७०७२. तेथ	तेथ भेडांची कवण मातु। कांचया केर फिटतु। जेणें दचकला कृतांतु। आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
४७०७३. तेथ	तैसे तूरबंबाळु भंवते। कौरवदळीं गाजत होते। ते हारपोनि नेणों केउते। गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
४७०७४. तेथ	ते दोनी शब्द अचाट। मिनले एकवट। तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट। हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
४७०७५. तेथ	तेथ भूपती होते अनेक। द्रुपद द्रौपदेयादिक। हा काशीपति देख। महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
४७०७६. तेथ	तेथ अर्जुनाचा सुतु। सात्यकि अपराजितु। धृष्टद्युम्न नृपनाथु। शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
४७०७७. तेथ	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित। मेरु मांदार आंदोळित। समुद्रजळ उसळत। कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
४७०७८. तेथ	पृथ्वीतळ उलथों पहात। आकाश असे आसुडत। तेथ सडा होत। नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
४७०७९. तेथ	तेथ बळें प्रौढीपुरते। जे महारथी वीर होते। तिहीं पुनरपि दळातें। आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
४७०८०. तेथ	तेथ बाणवरी धनुर्धर। वर्षताती निरंतर। जैसे प्रळयांत जलधर। अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
४७०८१. तेथ	तेथ स्थिर करूनि रथु। अर्जुन असे पाहातु। तो दळभार समस्तु। संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
४७०८२. तेथ	तंव तेथ पार्थु सकळ। पितृपितामह केवळ। गुरुबंधुमातुळ। देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
४७०८३. तेथ	सुहृज्जन सासरे। आणीकही सखे सोइरे। कुमर पौत्र धनुर्धरें। देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
४७०८४. तेथ	तेथ मनीं गजबज जाहाली। आणि आपैसी कृपा आली। तेणें अपमानें निघाली। वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
४७०८५. तेथ	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें। असतें पुरुषत्व गेलें। जें अंत:करण दिधलें। कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
४७०८६. तेथ	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय। मग तेथ का जैसा संचारु होय। तैसा तो धनुर्धर महामोहें। आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
४७०८७. तेथ	सर्वांगा कांटाळा आला। अति संतापु उपनला। तेथ बेंबळ हातु गेला। गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
४७०८८. तेथ	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें। परी तें कमळदळ चिरूं नेणे। तैसें कठिण कोंवळेपणें। स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२

४७०८९. तेथ	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
४७०९०. तेथ	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
४७०९१. तेथ	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
४७०९२. तेथ	उत्तम अधमीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
४७०९३. तेथ	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
४७०९४. तेथ	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
४७०९५. तेथ	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
४७०९६. तेथ	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
४७०९७. तेथ	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
४७०९८. तेथ	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
४७०९९. तेथ	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
४७१००. तेथ	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
४७१०१. तेथ	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
४७१०२. तेथ	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दुःख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
४७१०३. तेथ	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
४७१०४. तेथ	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
४७१०५. तेथ	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
४७१०६. तेथ	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
४७१०७. तेथ	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
४७१०८. तेथ	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
४७१०९. तेथ	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
४७११०. तेथ	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
४७१११. तेथ	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
४७११२. तेथ	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
४७११३. तेथ	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
४७११४. तेथ	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
४७११५. तेथ	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०

४७११६. तेथ	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२
४७११७. तेथ	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
४७११८. तेथ	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
४७११९. तेथ	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
४७१२०. तेथ	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दु:ख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
४७१२१. तेथ	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
४७१२२. तेथ	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
४७१२३. तेथ	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
४७१२४. तेथ	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
४७१२५. तेथ	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
४७१२६. तेथ	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
४७१२७. तेथ	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
४७१२८. तेथ	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
४७१२९. तेथ	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
४७१३०. तेथ	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
४७१३१. तेथ	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
४७१३२. तेथ	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
४७१३३. तेथ	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
४७१३४. तेथ	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
४७१३५. तेथ	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
४७१३६. तेथ	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
४७१३७. तेथ	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
४७१३८. तेथ	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
४७१३९. तेथ	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
४७१४०. तेथ	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
४७१४१. तेथ	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
४७१४२. तेथ	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४

४७१४३. तेथ	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
४७१४४. तेथ	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
४७१४५. तेथ	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
४७१४६. तेथ	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
४७१४७. तेथ	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
४७१४८. तेथ	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
४७१४९. तेथ	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
४७१५०. तेथ	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
४७१५१. तेथ	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
४७१५२. तेथ	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
४७१५३. तेथ	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
४७१५४. तेथ	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
४७१५५. तेथ	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
४७१५६. तेथ	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
४७१५७. तेथ	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
४७१५८. तेथ	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
४७१५९. तेथ	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
४७१६०. तेथ	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
४७१६१. तेथ	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
४७१६२. तेथ	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
४७१६३. तेथ	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
४७१६४. तेथ	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
४७१६५. तेथ	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
४७१६६. तेथ	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
४७१६७. तेथ	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
४७१६८. तेथ	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६
४७१६९. तेथ	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५

४७१७०. तेथ	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
४७१७१. तेथ	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
४७१७२. तेथ	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
४७१७३. तेथ	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
४७१७४. तेथ	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
४७१७५. तेथ	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
४७१७६. तेथ	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
४७१७७. तेथ	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
४७१७८. तेथ	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
४७१७९. तेथ	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
४७१८०. तेथ	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
४७१८१. तेथ	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
४७१८२. तेथ	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
४७१८३. तेथ	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
४७१८४. तेथ	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
४७१८५. तेथ	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
४७१८६. तेथ	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
४७१८७. तेथ	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
४७१८८. तेथ	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके । साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
४७१८९. तेथ	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
४७१९०. तेथ	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
४७१९१. तेथ	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
४७१९२. तेथ	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
४७१९३. तेथ	तेथ आदिलापासूनि पार्थां । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
४७१९४. तेथ	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
४७१९५. तेथ	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
४७१९६. तेथ	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७

४७१९७. तेथ	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
४७१९८. तेथ	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
४७१९९. तेथ	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
४७२००. तेथ	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
४७२०१. तेथ	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
४७२०२. तेथ	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
४७२०३. तेथ	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
४७२०४. तेथ	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
४७२०५. तेथ	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
४७२०६. तेथ	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
४७२०७. तेथ	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
४७२०८. तेथ	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
४७२०९. तेथ	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
४७२१०. तेथ	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
४७२११. तेथ	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
४७२१२. तेथ	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
४७२१३. तेथ	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
४७२१४. तेथ	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
४७२१५. तेथ	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
४७२१६. तेथ	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
४७२१७. तेथ	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
४७२१८. तेथ	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
४७२१९. तेथ	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
४७२२०. तेथ	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
४७२२१. तेथ	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
४७२२२. तेथ	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
४७२२३. तेथ	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७

४७२२४. तेथ	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
४७२२५. तेथ	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
४७२२६. तेथ	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
४७२२७. तेथ	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
४७२२८. तेथ	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
४७२२९. तेथ	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
४७२३०. तेथ	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
४७२३१. तेथ	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
४७२३२. तेथ	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
४७२३३. तेथ	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
४७२३४. तेथ	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
४७२३५. तेथ	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
४७२३६. तेथ	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
४७२३७. तेथ	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
४७२३८. तेथ	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
४७२३९. तेथ	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
४७२४०. तेथ	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
४७२४१. तेथ	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
४७२४२. तेथ	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
४७२४३. तेथ	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
४७२४४. तेथ	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
४७२४५. तेथ	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
४७२४६. तेथ	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
४७२४७. तेथ	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
४७२४८. तेथ	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
४७२४९. तेथ	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
४७२५०. तेथ	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२

४७२५१. तेथ	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
४७२५२. तेथ	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
४७२५३. तेथ	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
४७२५४. तेथ	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
४७२५५. तेथ	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
४७२५६. तेथ	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
४७२५७. तेथ	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
४७२५८. तेथ	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
४७२५९. तेथ	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
४७२६०. तेथ	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
४७२६१. तेथ	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवर्चेसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
४७२६२. तेथ	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
४७२६३. तेथ	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
४७२६४. तेथ	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
४७२६५. तेथ	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
४७२६६. तेथ	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
४७२६७. तेथ	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
४७२६८. तेथ	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
४७२६९. तेथ	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
४७२७०. तेथ	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
४७२७१. तेथ	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
४७२७२. तेथ	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
४७२७३. तेथ	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
४७२७४. तेथ	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
४७२७५. तेथ	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
४७२७६. तेथ	तो सुखदु:खांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
४७२७७. तेथ	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२

४७२७८. तेथ	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
४७२७९. तेथ	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
४७२८०. तेथ	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
४७२८१. तेथ	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
४७२८२. तेथ	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
४७२८३. तेथ	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
४७२८४. तेथ	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
४७२८५. तेथ	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
४७२८६. तेथ	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
४७२८७. तेथ	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
४७२८८. तेथ	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
४७२८९. तेथ	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
४७२९०. तेथ	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
४७२९१. तेथ	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
४७२९२. तेथ	माझा स्वामी कवतिकें । स्पर्शिशति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
४७२९३. तेथ	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
४७२९४. तेथ	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
४७२९५. तेथ	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
४७२९६. तेथ	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
४७२९७. तेथ	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
४७२९८. तेथ	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
४७२९९. तेथ	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
४७३००. तेथ	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
४७३०१. तेथ	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
४७३०२. तेथ	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
४७३०३. तेथ	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
४७३०४. तेथ	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दु:ख	ज्ञाने.१३.११.६६१

४७३०५. तेथ	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
४७३०६. तेथ	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
४७३०७. तेथ	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
४७३०८. तेथ	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
४७३०९. तेथ	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
४७३१०. तेथ	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
४७३११. तेथ	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
४७३१२. तेथ	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
४७३१३. तेथ	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
४७३१४. तेथ	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
४७३१५. तेथ	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
४७३१६. तेथ	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
४७३१७. तेथ	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
४७३१८. तेथ	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
४७३१९. तेथ	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
४७३२०. तेथ	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
४७३२१. तेथ	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
४७३२२. तेथ	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
४७३२३. तेथ	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
४७३२४. तेथ	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
४७३२५. तेथ	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
४७३२६. तेथ	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
४७३२७. तेथ	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
४७३२८. तेथ	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
४७३२९. तेथ	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
४७३३०. तेथ	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
४७३३१. तेथ	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१

४७३३२. तेथ	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
४७३३३. तेथ	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
४७३३४. तेथ	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
४७३३५. तेथ	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
४७३३६. तेथ	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
४७३३७. तेथ	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
४७३३८. तेथ	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
४७३३९. तेथ	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
४७३४०. तेथ	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
४७३४१. तेथ	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
४७३४२. तेथ	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
४७३४३. तेथ	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
४७३४४. तेथ	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
४७३४५. तेथ	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
४७३४६. तेथ	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
४७३४७. तेथ	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
४७३४८. तेथ	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
४७३४९. तेथ	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
४७३५०. तेथ	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
४७३५१. तेथ	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
४७३५२. तेथ	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
४७३५३. तेथ	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
४७३५४. तेथ	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
४७३५५. तेथ	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
४७३५६. तेथ	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
४७३५७. तेथ	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
४७३५८. तेथ	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२

४७३५९. तेथ	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
४७३६०. तेथ	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
४७३६१. तेथ	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
४७३६२. तेथ	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
४७३६३. तेथ	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
४७३६४. तेथ	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
४७३६५. तेथ	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
४७३६६. तेथ	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
४७३६७. तेथ	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
४७३६८. तेथ	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
४७३६९. तेथ	तेथ क्षुधादु:खें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
४७३७०. तेथ	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
४७३७१. तेथ	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
४७३७२. तेथ	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
४७३७३. तेथ	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
४७३७४. तेथ	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
४७३७५. तेथ	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
४७३७६. तेथ	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
४७३७७. तेथ	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
४७३७८. तेथ	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गीं धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
४७३७९. तेथ	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
४७३८०. तेथ	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
४७३८१. तेथ	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मार्गोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
४७३८२. तेथ	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
४७३८३. तेथ	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
४७३८४. तेथ	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
४७३८५. तेथ	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४

४७३८६. तेथ	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
४७३८७. तेथ	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
४७३८८. तेथ	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
४७३८९. तेथ	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
४७३९०. तेथ	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
४७३९१. तेथ	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
४७३९२. तेथ	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
४७३९३. तेथ	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
४७३९४. तेथ	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
४७३९५. तेथ	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
४७३९६. तेथ	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
४७३९७. तेथ	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
४७३९८. तेथ	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
४७३९९. तेथ	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
४७४००. तेथ	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
४७४०१. तेथ	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
४७४०२. तेथ	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
४७४०३. तेथ	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
४७४०४. तेथ	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
४७४०५. तेथ	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
४७४०६. तेथ	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
४७४०७. तेथ	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
४७४०८. तेथ	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
४७४०९. तेथ	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
४७४१०. तेथ	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्में ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
४७४११. तेथ	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
४७४१२. तेथ	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९

४७४१३. तेथ	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
४७४१४. तेथ	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
४७४१५. तेथ	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
४७४१६. तेथ	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
४७४१७. तेथ	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
४७४१८. तेथ	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
४७४१९. तेथ	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
४७४२०. तेथ	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
४७४२१. तेथ	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
४७४२२. तेथ	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
४७४२३. तेथ	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
४७४२४. तेथ	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
४७४२५. तेथ	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
४७४२६. तेथ	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
४७४२७. तेथ	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
४७४२८. तेथ	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
४७४२९. तेथ	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
४७४३०. तेथ	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
४७४३१. तेथ	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
४७४३२. तेथ	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
४७४३३. तेथ	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
४७४३४. तेथ	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
४७४३५. तेथ	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
४७४३६. तेथ	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
४७४३७. तेथ	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
४७४३८. तेथ	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
४७४३९. तेथ	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०

४७४४०. तेथ	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
४७४४१. तेथ	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
४७४४२. तेथ	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
४७४४३. तेथ	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
४७४४४. तेथ	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
४७४४५. तेथ	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
४७४४६. तेथ	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
४७४४७. तेथ	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
४७४४८. तेथ	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
४७४४९. तेथ	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
४७४५०. तेथ	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
४७४५१. तेथ	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
४७४५२. तेथ	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
४७४५३. तेथ	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
४७४५४. तेथ	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
४७४५५. तेथ	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
४७४५६. तेथ	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
४७४५७. तेथ	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
४७४५८. तेथ	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
४७४५९. तेथ	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
४७४६०. तेथ	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
४७४६१. तेथ	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
४७४६२. तेथ	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
४७४६३. तेथ	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
४७४६४. तेथ	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
४७४६५. तेथ	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
४७४६६. तेथ	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४

४७४६७. तेथ	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
४७४६८. तेथ	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
४७४६९. तेथ	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
४७४७०. तेथ	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
४७४७१. तेथ	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
४७४७२. तेथ	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
४७४७३. तेथ	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
४७४७४. तेथ	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
४७४७५. तेथ	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
४७४७६. तेथ	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
४७४७७. तेथ	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
४७४७८. तेथ	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
४७४७९. तेथ	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
४७४८०. तेथ	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
४७४८१. तेथ	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
४७४८२. तेथ	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
४७४८३. तेथ	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
४७४८४. तेथ	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
४७४८५. तेथ	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
४७४८६. तेथ	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
४७४८७. तेथ	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
४७४८८. तेथ	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
४७४८९. तेथ	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
४७४९०. तेथ	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
४७४९१. तेथ	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
४७४९२. तेथ	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
४७४९३. तेथ	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५

४७४९४. तेथ	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
४७४९५. तेथ	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
४७४९६. तेथ	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
४७४९७. तेथ	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
४७४९८. तेथ	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
४७४९९. तेथ	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
४७५००. तेथ	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
४७५०१. तेथ	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५
४७५०२. तेथचि	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
४७५०३. तेथचि	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
४७५०४. तेथही	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
४७५०५. तेथही	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
४७५०६. तेथही	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
४७५०७. तेथही	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
४७५०८. तेथिंचा	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
४७५०९. तेथिंचा	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
४७५१०. तेथिंचीं	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
४७५११. तेथिंची	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
४७५१२. तेथिंची	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
४७५१३. तेथिंची	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
४७५१४. तेथिंची	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
४७५१५. तेथिंची	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
४७५१६. तेथिंचे	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
४७५१७. तेथिंचे	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
४७५१८. तेथिंचें	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
४७५१९. तेथिंचें	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
४७५२०. तेथिंचें	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७

४७५२१. तेथिंचें	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
४७५२२. तेथिंचें	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
४७५२३. तेथिंचें	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
४७५२४. तेथिंचें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
४७५२५. तेथिंचेनि	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
४७५२६. तेथिंचेनि	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
४७५२७. तेथिचेनि	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
४७५२८. तेथींचा	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
४७५२९. तेथूनि	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
४७५३०. तेथूनि	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
४७५३१. तेथूनि	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
४७५३२. तेथूनि	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
४७५३३. तेथूनि	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
४७५३४. तेथूनि	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
४७५३५. तेथूनि	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
४७५३६. तेथूनि	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
४७५३७. तेथें	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
४७५३८. तेथें	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
४७५३९. तेथें	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
४७५४०. तेथें	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
४७५४१. तेथें	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
४७५४२. तेथें	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
४७५४३. तेथें	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
४७५४४. तेथें	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
४७५४५. तेथें	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
४७५४६. तेथें	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
४७५४७. तेथें	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९

४७५४८. तेथें	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
४७५४९. तेथें	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
४७५५०. तेथें	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
४७५५१. तेथें	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
४७५५२. तेथें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
४७५५३. तेथें	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
४७५५४. तेथें	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
४७५५५. तेथें	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
४७५५६. तेथें	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांघ्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
४७५५७. तेथें	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
४७५५८. तेथें	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
४७५५९. तेथें	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
४७५६०. तेथें	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
४७५६१. तेथें	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
४७५६२. तेथें	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
४७५६३. तेथें	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
४७५६४. तेथें	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
४७५६५. तेथें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
४७५६६. तेथें	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
४७५६७. तेथें	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
४७५६८. तेथें	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
४७५६९. तेथें	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
४७५७०. तेथें	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
४७५७१. तेथें	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
४७५७२. तेथें	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
४७५७३. तेथें	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
४७५७४. तेथें	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९

४७५७५. तेथें	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
४७५७६. तेथें	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
४७५७७. तेथें	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
४७५७८. तेथें	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
४७५७९. तेथें	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
४७५८०. तेथें	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
४७५८१. तेथें	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
४७५८२. तेथें	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
४७५८३. तेथें	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
४७५८४. तेथें	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
४७५८५. तेथें	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
४७५८६. तेथें	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
४७५८७. तेथें	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
४७५८८. तेथेंचि	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
४७५८९. तेथेंचि	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
४७५९०. तेथेंचि	तैशीं त्रिभुवनींचीं दु:खें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
४७५९१. तेथेंचि	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
४७५९२. तेथेंचि	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
४७५९३. तेथेंचि	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
४७५९४. तेथेंचि	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
४७५९५. तेथेंचि	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
४७५९६. तेथेंचि	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
४७५९७. तेथेंचि	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
४७५९८. तेथेंचि	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
४७५९९. तेथेंचि	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
४७६००. तेथेंचि	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
४७६०१. तेथेंचि	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४

४७६०२. तेथेंचि	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
४७६०३. तेथेंचि	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
४७६०४. तेथेचि	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
४७६०५. तेथोनि	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
४७६०६. तेधवां	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
४७६०७. तेधवां	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
४७६०८. तेधवां	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
४७६०९. तेधवांचि	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
४७६१०. तेया	तो धृतराष्ट्राया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
४७६११. तेल	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
४७६१२. तेलातुपाचिया	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
४७६१३. तेलीं	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
४७६१४. तेलीं	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
४७६१५. तेवढा	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
४७६१६. तेवढाचि	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
४७६१७. तेवढीच	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
४७६१८. तेवढें	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
४७६१९. तेवांचूनि	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
४७६२०. तेवांचूनि	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
४७६२१. तेवि	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
४७६२२. तेवि	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
४७६२३. तेवि	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
४७६२४. तेविं	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
४७६२५. तेविं	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
४७६२६. तेविं	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
४७६२७. तेविं	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
४७६२८. तेविं	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२

४७६२९. तेविं	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
४७६३०. तेविं	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
४७६३१. तेविं	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
४७६३२. तेविं	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
४७६३३. तेविं	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्मे	ज्ञाने.९.८.१२३
४७६३४. तेविं	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
४७६३५. तेविं	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
४७६३६. तेविं	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
४७६३७. तेविं	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
४७६३८. तेविं	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
४७६३९. तेविं	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
४७६४०. तेविं	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
४७६४१. तेविं	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
४७६४२. तेविं	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
४७६४३. तेविं	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
४७६४४. तेविं	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
४७६४५. तेविं	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
४७६४६. तेविं	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
४७६४७. तेविंचि	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
४७६४८. तेविंचि	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
४७६४९. तेविंचि	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
४७६५०. तेविंचि	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
४७६५१. तेविंचि	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
४७६५२. तेविंचि	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
४७६५३. तेविंचि	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थे कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
४७६५४. तेवीं	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
४७६५५. तेवीं	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८

४७६५६. तेवीं	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
४७६५७. तेवीं	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
४७६५८. तेवीं	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
४७६५९. तेवीं	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
४७६६०. तेवीं	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
४७६६१. तेवीं	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
४७६६२. तेवीं	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
४७६६३. तेवीं	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
४७६६४. तेवीं	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
४७६६५. तेवीं	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
४७६६६. तेवीं	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
४७६६७. तेवीं	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
४७६६८. तेवीं	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
४७६६९. तेवीं	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
४७६७०. तेवीं	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
४७६७१. तेवीं	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
४७६७२. तेवीं	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
४७६७३. तेवीं	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
४७६७४. तेवीं	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
४७६७५. तेवीं	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
४७६७६. तेवीं	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
४७६७७. तेवीं	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
४७६७८. तेवीं	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
४७६७९. तेवीं	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
४७६८०. तेवीं	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
४७६८१. तेवीं	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
४७६८२. तेवीं	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७

४७६८३. तेवीं	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
४७६८४. तेवीं	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
४७६८५. तेवीं	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
४७६८६. तेवीं	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
४७६८७. तेवीं	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
४७६८८. तेवीं	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
४७६८९. तेवीं	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
४७६९०. तेवीं	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
४७६९१. तेवीं	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
४७६९२. तेवीं	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
४७६९३. तेवीं	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
४७६९४. तेवीं	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
४७६९५. तेवीं	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
४७६९६. तेवीं	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
४७६९७. तेवीं	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
४७६९८. तेवीं	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
४७६९९. तेवीं	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
४७७००. तेवीं	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
४७७०१. तेवीं	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
४७७०२. तेवीं	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
४७७०३. तेवीं	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
४७७०४. तेवीं	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
४७७०५. तेवीं	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
४७७०६. तेवीं	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
४७७०७. तेवीं	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
४७७०८. तेवीं	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
४७७०९. तेवीं	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७

४७७१०. तेवीं	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
४७७११. तेवीं	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
४७७१२. तेवीं	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
४७७१३. तेवीं	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
४७७१४. तेवीं	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
४७७१५. तेवीं	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
४७७१६. तेवीं	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
४७७१७. तेवीं	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
४७७१८. तेवीं	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
४७७१९. तेवीं	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
४७७२०. तेवीं	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
४७७२१. तेवीं	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
४७७२२. तेवीं	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
४७७२३. तेवीं	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
४७७२४. तेवीं	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
४७७२५. तेवीं	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
४७७२६. तेवीं	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
४७७२७. तेवीं	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
४७७२८. तेवीं	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
४७७२९. तेवीं	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
४७७३०. तेवीं	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
४७७३१. तेवीं	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
४७७३२. तेवीं	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
४७७३३. तेवीं	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
४७७३४. तेवीं	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
४७७३५. तेवीं	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
४७७३६. तेवीं	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८

४७७३७. तेवीं	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
४७७३८. तेवीं	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
४७७३९. तेवीं	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
४७७४०. तेवीं	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दुःख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
४७७४१. तेवीं	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
४७७४२. तेवीं	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
४७७४३. तेवीं	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
४७७४४. तेवीं	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
४७७४५. तेवीं	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पाळणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
४७७४६. तेवीं	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
४७७४७. तेवीं	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
४७७४८. तेवीं	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
४७७४९. तेवीं	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
४७७५०. तेवीं	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
४७७५१. तेवीं	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
४७७५२. तेवीं	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
४७७५३. तेवींच	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
४७७५४. तेवींचि	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
४७७५५. तेवींचि	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
४७७५६. तेवींचि	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
४७७५७. तेवींचि	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
४७७५८. तेवींचि	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
४७७५९. तेवींचि	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
४७७६०. तेवींचि	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
४७७६१. तेवींचि	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
४७७६२. तेवींचि	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
४७७६३. तेवींचि	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४

४७७६४. तेवींचि	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
४७७६५. तेवींचि	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
४७७६६. तेवींचि	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
४७७६७. तेवींचि	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
४७७६८. तेवींचि	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
४७७६९. तेवींचि	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेंही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
४७७७०. तेवींचि	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
४७७७१. तेवींचि	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
४७७७२. तेवींचि	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
४७७७३. तेवींचि	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
४७७७४. तेवींचि	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
४७७७५. तेवींचि	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
४७७७६. तेवींचि	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
४७७७७. तेवींचि	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
४७७७८. तेवींचि	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
४७७७९. तेवींचि	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
४७७८०. तेवींचि	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
४७७८१. तेवींचि	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
४७७८२. तेवींचि	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
४७७८३. तेवींचि	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
४७७८४. तेवींचि	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
४७७८५. तेवींचि	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
४७७८६. तेवींचि	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
४७७८७. तेवींचि	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
४७७८८. तेवींचि	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
४७७८९. तेवींचि	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
४७७९०. तेवींचि	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७

४७७९१. तेवींचि	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अर्धीचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
४७७९२. तेवींचि	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
४७७९३. तेवींचि	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
४७७९४. तेवींचि	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
४७७९५. तेवींचि	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
४७७९६. तेवींचि	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
४७७९७. तेवींचि	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
४७७९८. तेवींचि	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
४७७९९. तेवींचि	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
४७८००. तेवींचि	तेवींचि परमात्मलिंगा । समर्पावयाजोगा । कर्मकलापु पैं गा । निपजावया	ज्ञाने.१८.२६.६३५
४७८०१. तेवींचि	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
४७८०२. तेवींचि	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
४७८०३. तेवींचि	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
४७८०४. तेवेळीं	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
४७८०५. तेव्हडीचि	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
४७८०६. तेव्हां	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
४७८०७. तेव्हां	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
४७८०८. तेव्हां	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
४७८०९. तेव्हां	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
४७८१०. तेव्हां	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
४७८११. तेव्हां	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
४७८१२. तेव्हां	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
४७८१३. तेव्हां	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
४७८१४. तेव्हां	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
४७८१५. तेव्हां	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
४७८१६. तेव्हां	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
४७८१७. तेव्हां	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१

४७८१८. तेव्हां	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
४७८१९. तेव्हां	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
४७८२०. तेव्हां	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
४७८२१. तेव्हां	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
४७८२२. तेव्हां	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
४७८२३. तेव्हां	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
४७८२४. तेव्हां	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
४७८२५. तेव्हां	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
४७८२६. तेव्हां	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
४७८२७. तेव्हां	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
४७८२८. तेव्हां	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
४७८२९. तेव्हां	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
४७८३०. तेव्हां	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
४७८३१. तेव्हां	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
४७८३२. तेव्हां	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
४७८३३. तेव्हां	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
४७८३४. तेव्हां	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
४७८३५. तेव्हां	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
४७८३६. तेव्हां	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
४७८३७. तेव्हां	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
४७८३८. तेव्हां	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
४७८३९. तेव्हां	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
४७८४०. तेव्हां	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
४७८४१. तेव्हां	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
४७८४२. तेव्हां	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
४७८४३. तेव्हां	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
४७८४४. तेव्हां	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१

४७८४५. तेव्हां	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
४७८४६. तेव्हां	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
४७८४७. तेव्हां	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
४७८४८. तेव्हां	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
४७८४९. तेव्हां	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
४७८५०. तेव्हां	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
४७८५१. तेव्हां	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
४७८५२. तेव्हां	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
४७८५३. तेव्हां	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
४७८५४. तेव्हां	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
४७८५५. तेव्हां	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
४७८५६. तेव्हां	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
४७८५७. तेव्हां	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
४७८५८. तेव्हांचि	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
४७८५९. तेव्हांचि	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
४७८६०. तेव्हांचि	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
४७८६१. तेव्हांचि	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
४७८६२. तेव्हांचि	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
४७८६३. तेव्हांचि	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
४७८६४. तेव्हांचि	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
४७८६५. तेव्हांचि	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
४७८६६. तेव्हांचि	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
४७८६७. तेव्हांचि	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
४७८६८. तेव्हांही	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
४७८६९. तेव्हांही	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
४७८७०. तेसणा	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
४७८७१. तेहि	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८

४७८७२. तेही	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
४७८७३. तेही	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
४७८७४. तेही	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
४७८७५. तेही	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
४७८७६. तेही	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
४७८७७. तेही	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
४७८७८. तेही	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
४७८७९. तेही	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
४७८८०. तेही	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
४७८८१. तेही	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
४७८८२. तेही	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
४७८८३. तेही	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
४७८८४. तेही	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
४७८८५. तेही	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८
४७८८६. तेही	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
४७८८७. तेही	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
४७८८८. तेही	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
४७८८९. तेही	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
४७८९०. तेही	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
४७८९१. तेही	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
४७८९२. तेही	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
४७८९३. तेही	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
४७८९४. तेही	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
४७८९५. तेही	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
४७८९६. तेही	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
४७८९७. तेही	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
४७८९८. तैं	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदु:खीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९

४७८९९. तैं	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गे जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
४७९००. तैं	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
४७९०१. तैं	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
४७९०२. तैं	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
४७९०३. तैं	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
४७९०४. तैं	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
४७९०५. तैं	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
४७९०६. तैं	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
४७९०७. तैं	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
४७९०८. तैं	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
४७९०९. तैं	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
४७९१०. तैं	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
४७९११. तैं	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
४७९१२. तैं	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
४७९१३. तैं	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
४७९१४. तैं	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
४७९१५. तैं	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
४७९१६. तैं	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
४७९१७. तैं	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
४७९१८. तैं	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
४७९१९. तैं	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
४७९२०. तैं	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
४७९२१. तैं	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
४७९२२. तैं	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
४७९२३. तैं	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
४७९२४. तैं	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
४७९२५. तैं	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९

४७९२६. तैं	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
४७९२७. तैं	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
४७९२८. तैं	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
४७९२९. तैं	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
४७९३०. तैं	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
४७९३१. तैं	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
४७९३२. तैं	जैं चौकडिया सहस्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
४७९३३. तैं	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
४७९३४. तैं	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
४७९३५. तैं	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
४७९३६. तैं	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
४७९३७. तैं	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
४७९३८. तैं	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
४७९३९. तैं	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
४७९४०. तैं	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
४७९४१. तैं	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षे । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
४७९४२. तैं	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षे । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
४७९४३. तैं	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
४७९४४. तैं	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
४७९४५. तैं	अगा कर्मे जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
४७९४६. तैं	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
४७९४७. तैं	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
४७९४८. तैं	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
४७९४९. तैं	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
४७९५०. तैं	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
४७९५१. तैं	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
४७९५२. तैं	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३

४७९५३. तैं	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
४७९५४. तैं	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
४७९५५. तैं	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
४७९५६. तैं	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
४७९५७. तैं	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
४७९५८. तैं	नातरि काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
४७९५९. तैं	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
४७९६०. तैं	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
४७९६१. तैं	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
४७९६२. तैं	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
४७९६३. तैं	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
४७९६४. तैं	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
४७९६५. तैं	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
४७९६६. तैं	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
४७९६७. तैं	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
४७९६८. तैं	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
४७९६९. तैं	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
४७९७०. तैं	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
४७९७१. तैं	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
४७९७२. तैं	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
४७९७३. तैं	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
४७९७४. तैं	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
४७९७५. तैं	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५
४७९७६. तैं	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
४७९७७. तैं	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
४७९७८. तैं	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
४७९७९. तैं	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०

४७९८०. तैं	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
४७९८१. तैं	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
४७९८२. तैं	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
४७९८३. तैं	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
४७९८४. तैं	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
४७९८५. तैं	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
४७९८६. तैं	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
४७९८७. तैं	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
४७९८८. तैं	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
४७९८९. तैं	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
४७९९०. तैं	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
४७९९१. तैं	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
४७९९२. तैं	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
४७९९३. तैं	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
४७९९४. तैं	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
४७९९५. तैं	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
४७९९६. तैं	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
४७९९७. तैं	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
४७९९८. तैं	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
४७९९९. तैं	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
४८०००. तैं	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
४८००१. तैं	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
४८००२. तैं	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
४८००३. तैं	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
४८००४. तैं	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
४८००५. तैं	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
४८००६. तैं	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९

४८००७. तैं	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
४८००८. तैं	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
४८००९. तैं	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
४८०१०. तैं	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
४८०११. तैं	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
४८०१२. तैं	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
४८०१३. तैं	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
४८०१४. तैं	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
४८०१५. तैं	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
४८०१६. तैं	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
४८०१७. तैं	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
४८०१८. तैं	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
४८०१९. तैं	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
४८०२०. तैं	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
४८०२१. तैं	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
४८०२२. तैं	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
४८०२३. तैं	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
४८०२४. तैं	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
४८०२५. तैं	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
४८०२६. तैं	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
४८०२७. तैं	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
४८०२८. तैं	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
४८०२९. तैं	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
४८०३०. तैं	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
४८०३१. तैं	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
४८०३२. तैं	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
४८०३३. तैं	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८

४८०३४. तैं	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
४८०३५. तैं	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
४८०३६. तैं	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
४८०३७. तैं	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
४८०३८. तैं	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
४८०३९. तैं	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
४८०४०. तैं	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
४८०४१. तैं	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
४८०४२. तैं	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
४८०४३. तैं	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
४८०४४. तैं	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
४८०४५. तैं	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
४८०४६. तैं	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
४८०४७. तैं	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
४८०४८. तैं	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
४८०४९. तैं	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
४८०५०. तैं	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
४८०५१. तैं	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
४८०५२. तैं	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
४८०५३. तैं	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
४८०५४. तैं	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
४८०५५. तैं	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
४८०५६. तैं	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
४८०५७. तैं	तैसीं कर्में हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
४८०५८. तैं	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
४८०५९. तैं	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
४८०६०. तैं	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९

४८०६१. तैं	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
४८०६२. तैं	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
४८०६३. तैं	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
४८०६४. तैं	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
४८०६५. तैं	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
४८०६६. तैं	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
४८०६७. तैं	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
४८०६८. तैं	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
४८०६९. तैं	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
४८०७०. तैं	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
४८०७१. तैं	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
४८०७२. तैं	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
४८०७३. तैं	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
४८०७४. तैं	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
४८०७५. तैं	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दुःस्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
४८०७६. तैं	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
४८०७७. तैं	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
४८०७८. तैं	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
४८०७९. तैं	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
४८०८०. तैं	कर्महीं करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
४८०८१. तैं	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
४८०८२. तैं	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
४८०८३. तैं	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
४८०८४. तैं	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
४८०८५. तैं	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
४८०८६. तैं	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
४८०८७. तैं	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४

४८०८८. तैं	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
४८०८९. तैं	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
४८०९०. तैं	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
४८०९१. तैं	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
४८०९२. तैं	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
४८०९३. तैं	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
४८०९४. तैं	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
४८०९५. तैं	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
४८०९६. तैं	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
४८०९७. तैंचि	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
४८०९८. तैंचि	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
४८०९९. तैंचि	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
४८१००. तैंचि	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
४८१०१. तैंचि	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
४८१०२. तैंचि	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
४८१०३. तैंचि	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
४८१०४. तैंचि	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
४८१०५. तैंचि	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
४८१०६. तैंचि	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
४८१०७. तैंचि	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
४८१०८. तैंचि	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
४८१०९. तैंचि	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदुःख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
४८११०. तैंचि	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
४८१११. तैंचि	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
४८११२. तैंचि	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
४८११३. तैंचि	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
४८११४. तैंचि	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहे तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२

४८११५. तैंचि	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
४८११६. तैंचि	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
४८११७. तैशा	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
४८११८. तैशा	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
४८११९. तैशिया	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
४८१२०. तैशी	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
४८१२१. तैशी	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
४८१२२. तैशी	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
४८१२३. तैशी	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
४८१२४. तैशी	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
४८१२५. तैशी	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
४८१२६. तैशी	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
४८१२७. तैशी	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
४८१२८. तैशी	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
४८१२९. तैशी	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
४८१३०. तैशी	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
४८१३१. तैशी	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
४८१३२. तैशी	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
४८१३३. तैशी	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
४८१३४. तैशी	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
४८१३५. तैशी	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
४८१३६. तैशी	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
४८१३७. तैशी	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
४८१३८. तैशी	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
४८१३९. तैशी	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
४८१४०. तैशी	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
४८१४१. तैशीं	तैशीं त्रिभुवनींचीं दुःखें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४

४८१४२. तैशीं	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
४८१४३. तैशीं	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
४८१४४. तैशीं	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
४८१४५. तैशीं	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
४८१४६. तैशीं	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
४८१४७. तैशीं	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
४८१४८. तैशीं	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
४८१४९. तैशीं	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
४८१५०. तैशीच	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
४८१५१. तैसया	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
४८१५२. तैसया	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
४८१५३. तैसयांचिये	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
४८१५४. तैसयाही	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
४८१५५. तैसा	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
४८१५६. तैसा	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
४८१५७. तैसा	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
४८१५८. तैसा	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
४८१५९. तैसा	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
४८१६०. तैसा	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
४८१६१. तैसा	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
४८१६२. तैसा	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
४८१६३. तैसा	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२
४८१६४. तैसा	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
४८१६५. तैसा	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
४८१६६. तैसा	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
४८१६७. तैसा	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दुःखें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
४८१६८. तैसा	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२

४८१६९. तैसा	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
४८१७०. तैसा	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
४८१७१. तैसा	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
४८१७२. तैसा	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्मे दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
४८१७३. तैसा	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
४८१७४. तैसा	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
४८१७५. तैसा	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
४८१७६. तैसा	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
४८१७७. तैसा	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
४८१७८. तैसा	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
४८१७९. तैसा	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
४८१८०. तैसा	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
४८१८१. तैसा	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
४८१८२. तैसा	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
४८१८३. तैसा	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५
४८१८४. तैसा	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
४८१८५. तैसा	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
४८१८६. तैसा	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
४८१८७. तैसा	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
४८१८८. तैसा	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
४८१८९. तैसा	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
४८१९०. तैसा	मार्गी अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
४८१९१. तैसा	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
४८१९२. तैसा	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
४८१९३. तैसा	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
४८१९४. तैसा	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
४८१९५. तैसा	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४

४८१९६. तैसा	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
४८१९७. तैसा	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
४८१९८. तैसा	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
४८१९९. तैसा	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
४८२००. तैसा	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
४८२०१. तैसा	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दुःख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
४८२०२. तैसा	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
४८२०३. तैसा	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
४८२०४. तैसा	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
४८२०५. तैसा	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
४८२०६. तैसा	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
४८२०७. तैसा	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
४८२०८. तैसा	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
४८२०९. तैसा	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
४८२१०. तैसा	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
४८२११. तैसा	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
४८२१२. तैसा	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
४८२१३. तैसा	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
४८२१४. तैसा	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
४८२१५. तैसा	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्मही होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
४८२१६. तैसा	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
४८२१७. तैसा	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
४८२१८. तैसा	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
४८२१९. तैसा	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
४८२२०. तैसा	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
४८२२१. तैसा	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
४८२२२. तैसा	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६

४८२२३. तैसा	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
४८२२४. तैसा	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
४८२२५. तैसा	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
४८२२६. तैसा	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
४८२२७. तैसा	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
४८२२८. तैसा	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
४८२२९. तैसा	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
४८२३०. तैसा	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
४८२३१. तैसा	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
४८२३२. तैसा	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
४८२३३. तैसा	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
४८२३४. तैसा	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
४८२३५. तैसा	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
४८२३६. तैसा	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
४८२३७. तैसा	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
४८२३८. तैसा	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
४८२३९. तैसा	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
४८२४०. तैसा	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
४८२४१. तैसा	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
४८२४२. तैसा	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
४८२४३. तैसा	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
४८२४४. तैसा	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
४८२४५. तैसा	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
४८२४६. तैसा	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
४८२४७. तैसा	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८
४८२४८. तैसा	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
४८२४९. तैसा	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२

४८२५०. तैसा	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
४८२५१. तैसा	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
४८२५२. तैसा	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
४८२५३. तैसा	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
४८२५४. तैसा	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
४८२५५. तैसा	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पी । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
४८२५६. तैसा	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
४८२५७. तैसा	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
४८२५८. तैसा	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
४८२५९. तैसा	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
४८२६०. तैसा	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
४८२६१. तैसा	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
४८२६२. तैसा	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
४८२६३. तैसा	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
४८२६४. तैसा	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
४८२६५. तैसा	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
४८२६६. तैसा	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
४८२६७. तैसा	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
४८२६८. तैसा	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
४८२६९. तैसा	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
४८२७०. तैसा	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
४८२७१. तैसा	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
४८२७२. तैसा	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
४८२७३. तैसा	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
४८२७४. तैसा	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
४८२७५. तैसा	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
४८२७६. तैसा	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१

४८२७७. तैसा	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
४८२७८. तैसा	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थींचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
४८२७९. तैसा	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
४८२८०. तैसा	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
४८२८१. तैसा	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
४८२८२. तैसा	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३
४८२८३. तैसा	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
४८२८४. तैसा	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
४८२८५. तैसा	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
४८२८६. तैसा	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
४८२८७. तैसा	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
४८२८८. तैसा	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
४८२८९. तैसा	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
४८२९०. तैसा	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
४८२९१. तैसा	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
४८२९२. तैसा	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०
४८२९३. तैसा	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
४८२९४. तैसा	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
४८२९५. तैसा	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
४८२९६. तैसा	तैसा वियोग जेणें दु:खें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
४८२९७. तैसा	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
४८२९८. तैसा	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
४८२९९. तैसा	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
४८३००. तैसा	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
४८३०१. तैसा	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
४८३०२. तैसा	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
४८३०३. तैसा	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४

४८३०४. तैसा	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
४८३०५. तैसा	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
४८३०६. तैसा	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
४८३०७. तैसा	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
४८३०८. तैसा	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
४८३०९. तैसा	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
४८३१०. तैसा	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
४८३११. तैसा	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
४८३१२. तैसा	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
४८३१३. तैसा	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
४८३१४. तैसा	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
४८३१५. तैसा	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
४८३१६. तैसा	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
४८३१७. तैसा	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वे फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
४८३१८. तैसा	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
४८३१९. तैसा	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
४८३२०. तैसा	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
४८३२१. तैसा	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
४८३२२. तैसा	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
४८३२३. तैसा	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
४८३२४. तैसा	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
४८३२५. तैसा	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
४८३२६. तैसा	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
४८३२७. तैसा	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्मे सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
४८३२८. तैसा	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
४८३२९. तैसा	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
४८३३०. तैसा	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६

४८३३१. तैसा	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
४८३३२. तैसा	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
४८३३३. तैसा	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
४८३३४. तैसा	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
४८३३५. तैसा	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
४८३३६. तैसा	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
४८३३७. तैसा	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
४८३३८. तैसा	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
४८३३९. तैसा	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
४८३४०. तैसा	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
४८३४१. तैसा	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
४८३४२. तैसा	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
४८३४३. तैसा	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
४८३४४. तैसा	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
४८३४५. तैसा	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
४८३४६. तैसा	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
४८३४७. तैसा	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
४८३४८. तैसा	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
४८३४९. तैसा	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
४८३५०. तैसा	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
४८३५१. तैसा	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
४८३५२. तैसा	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
४८३५३. तैसा	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
४८३५४. तैसा	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
४८३५५. तैसा	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
४८३५६. तैसा	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
४८३५७. तैसा	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४

४८३५८. तैसा	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
४८३५९. तैसा	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
४८३६०. तैसा	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
४८३६१. तैसा	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
४८३६२. तैसा	जैसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
४८३६३. तैसा	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
४८३६४. तैसा	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
४८३६५. तैसा	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
४८३६६. तैसा	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
४८३६७. तैसा	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
४८३६८. तैसा	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
४८३६९. तैसा	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
४८३७०. तैसा	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
४८३७१. तैसा	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
४८३७२. तैसा	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
४८३७३. तैसा	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
४८३७४. तैसा	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
४८३७५. तैसा	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
४८३७६. तैसा	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
४८३७७. तैसा	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
४८३७८. तैसा	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
४८३७९. तैसा	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
४८३८०. तैसा	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
४८३८१. तैसा	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
४८३८२. तैसा	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
४८३८३. तैसा	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
४८३८४. तैसा	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५

४८३८५. तैसा	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
४८३८६. तैसा	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
४८३८७. तैसा	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
४८३८८. तैसा	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
४८३८९. तैसा	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थे तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
४८३९०. तैसा	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
४८३९१. तैसा	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
४८३९२. तैसा	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
४८३९३. तैसा	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
४८३९४. तैसा	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
४८३९५. तैसा	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
४८३९६. तैसा	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
४८३९७. तैसा	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
४८३९८. तैसा	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
४८३९९. तैसा	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
४८४००. तैसा	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
४८४०१. तैसा	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
४८४०२. तैसा	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
४८४०३. तैसा	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
४८४०४. तैसा	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
४८४०५. तैसा	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
४८४०६. तैसा	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
४८४०७. तैसा	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
४८४०८. तैसा	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
४८४०९. तैसा	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
४८४१०. तैसा	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
४८४११. तैसा	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०

४८४१२. तैसा	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
४८४१३. तैसा	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
४८४१४. तैसा	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
४८४१५. तैसा	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
४८४१६. तैसा	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
४८४१७. तैसा	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
४८४१८. तैसा	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
४८४१९. तैसा	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
४८४२०. तैसा	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
४८४२१. तैसा	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
४८४२२. तैसा	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
४८४२३. तैसा	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
४८४२४. तैसा	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
४८४२५. तैसा	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
४८४२६. तैसा	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
४८४२७. तैसा	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
४८४२८. तैसा	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
४८४२९. तैसा	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
४८४३०. तैसा	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
४८४३१. तैसा	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
४८४३२. तैसा	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
४८४३३. तैसा	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
४८४३४. तैसा	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
४८४३५. तैसा	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
४८४३६. तैसा	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दुःखी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
४८४३७. तैसा	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
४८४३८. तैसा	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२

४८४३९. तैसा	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
४८४४०. तैसा	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
४८४४१. तैसा	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
४८४४२. तैसा	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
४८४४३. तैसा	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
४८४४४. तैसा	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
४८४४५. तैसा	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
४८४४६. तैसा	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
४८४४७. तैसा	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
४८४४८. तैसा	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
४८४४९. तैसा	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
४८४५०. तैसा	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
४८४५१. तैसा	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
४८४५२. तैसा	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
४८४५३. तैसा	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
४८४५४. तैसा	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
४८४५५. तैसा	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
४८४५६. तैसा	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
४८४५७. तैसा	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
४८४५८. तैसा	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
४८४५९. तैसा	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
४८४६०. तैसा	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
४८४६१. तैसा	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
४८४६२. तैसा	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
४८४६३. तैसा	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
४८४६४. तैसा	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
४८४६५. तैसा	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०

४८४६६. तैसा	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
४८४६७. तैसा	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
४८४६८. तैसा	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
४८४६९. तैसा	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
४८४७०. तैसा	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
४८४७१. तैसा	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
४८४७२. तैसा	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
४८४७३. तैसा	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
४८४७४. तैसा	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
४८४७५. तैसा	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
४८४७६. तैसा	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
४८४७७. तैसा	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
४८४७८. तैसा	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
४८४७९. तैसा	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
४८४८०. तैसा	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
४८४८१. तैसा	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
४८४८२. तैसा	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
४८४८३. तैसा	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
४८४८४. तैसा	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
४८४८५. तैसा	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
४८४८६. तैसा	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
४८४८७. तैसा	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
४८४८८. तैसा	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
४८४८९. तैसा	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
४८४९०. तैसा	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
४८४९१. तैसा	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
४८४९२. तैसा	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९

४८४९३. तैसा	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
४८४९४. तैसा	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
४८४९५. तैसा	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
४८४९६. तैसा	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
४८४९७. तैसा	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
४८४९८. तैसा	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
४८४९९. तैसा	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
४८५००. तैसा	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
४८५०१. तैसा	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
४८५०२. तैसा	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजें जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
४८५०३. तैसा	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
४८५०४. तैसा	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
४८५०५. तैसा	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
४८५०६. तैसा	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
४८५०७. तैसा	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
४८५०८. तैसा	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
४८५०९. तैसा	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
४८५१०. तैसा	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
४८५११. तैसा	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
४८५१२. तैसा	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
४८५१३. तैसा	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
४८५१४. तैसा	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
४८५१५. तैसा	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
४८५१६. तैसा	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
४८५१७. तैसा	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
४८५१८. तैसा	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
४८५१९. तैसा	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८

४८५२०. तैसा	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
४८५२१. तैसा	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
४८५२२. तैसा	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
४८५२३. तैसा	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
४८५२४. तैसा	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
४८५२५. तैसां	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
४८५२६. तैसाचि	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
४८५२७. तैसाचि	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
४८५२८. तैसाचि	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
४८५२९. तैसाचि	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
४८५३०. तैसाचि	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
४८५३१. तैसाचि	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
४८५३२. तैसाचि	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
४८५३३. तैसाचि	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
४८५३४. तैसाचि	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
४८५३५. तैसाचि	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
४८५३६. तैसाचि	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
४८५३७. तैसाचि	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
४८५३८. तैसाचि	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
४८५३९. तैसाचि	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
४८५४०. तैसाचि	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
४८५४१. तैसाचि	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
४८५४२. तैसाचि	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
४८५४३. तैसाचि	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
४८५४४. तैसाचि	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
४८५४५. तैसाचि	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
४८५४६. तैसाचि	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९

४८५४७. तैसाचि	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
४८५४८. तैसाचि	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
४८५४९. तैसाचि	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
४८५५०. तैसाचि	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
४८५५१. तैसाचि	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
४८५५२. तैसाचि	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
४८५५३. तैसिया	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
४८५५४. तैसिया	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
४८५५५. तैसिया	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
४८५५६. तैसिया	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
४८५५७. तैसिया	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
४८५५८. तैसिया	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
४८५५९. तैसिया	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
४८५६०. तैसिया	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
४८५६१. तैसिया	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
४८५६२. तैसिया	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
४८५६३. तैसिया	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५
४८५६४. तैसिया	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
४८५६५. तैसिया	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
४८५६६. तैसिया	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
४८५६७. तैसिया	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
४८५६८. तैसिया	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
४८५६९. तैसिया	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
४८५७०. तैसिया	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
४८५७१. तैसिया	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
४८५७२. तैसिया	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्में	ज्ञाने.१८.६.१७३
४८५७३. तैसिया	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२

४८५७४. तैसियां	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
४८५७५. तैसियाचि	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
४८५७६. तैसिये	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
४८५७७. तैसिये	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
४८५७८. तैसी	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
४८५७९. तैसी	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
४८५८०. तैसी	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
४८५८१. तैसी	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
४८५८२. तैसी	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
४८५८३. तैसी	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्‌बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
४८५८४. तैसी	तैसी दुर्लभ जे सद्‌बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
४८५८५. तैसी	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
४८५८६. तैसी	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
४८५८७. तैसी	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
४८५८८. तैसी	तैसी सद्‌गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
४८५८९. तैसी	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
४८५९०. तैसी	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
४८५९१. तैसी	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
४८५९२. तैसी	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
४८५९३. तैसी	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
४८५९४. तैसी	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
४८५९५. तैसी	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
४८५९६. तैसी	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
४८५९७. तैसी	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
४८५९८. तैसी	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
४८५९९. तैसी	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
४८६००. तैसी	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७

४८६०१. तैसी	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
४८६०२. तैसी	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
४८६०३. तैसी	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
४८६०४. तैसी	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
४८६०५. तैसी	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
४८६०६. तैसी	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
४८६०७. तैसी	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
४८६०८. तैसी	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
४८६०९. तैसी	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
४८६१०. तैसी	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
४८६११. तैसी	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
४८६१२. तैसी	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
४८६१३. तैसी	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
४८६१४. तैसी	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
४८६१५. तैसी	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
४८६१६. तैसी	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
४८६१७. तैसी	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
४८६१८. तैसी	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
४८६१९. तैसी	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
४८६२०. तैसी	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
४८६२१. तैसी	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
४८६२२. तैसी	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
४८६२३. तैसी	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
४८६२४. तैसी	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
४८६२५. तैसी	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
४८६२६. तैसी	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
४८६२७. तैसी	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०

४८६२८. तैसी	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
४८६२९. तैसी	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
४८६३०. तैसी	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
४८६३१. तैसी	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
४८६३२. तैसी	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
४८६३३. तैसी	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
४८६३४. तैसी	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
४८६३५. तैसी	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
४८६३६. तैसी	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
४८६३७. तैसी	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
४८६३८. तैसी	तैसी खवळे चाड । होय दु:खासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
४८६३९. तैसी	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
४८६४०. तैसी	धाराधरकाळें । महानदी उचंबळे । तैसी बुद्धि पघळे । शास्त्रजातीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२११
४८६४१. तैसी	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
४८६४२. तैसी	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
४८६४३. तैसी	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
४८६४४. तैसी	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
४८६४५. तैसी	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
४८६४६. तैसी	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
४८६४७. तैसी	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
४८६४८. तैसी	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
४८६४९. तैसी	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
४८६५०. तैसी	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
४८६५१. तैसी	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
४८६५२. तैसी	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
४८६५३. तैसी	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
४८६५४. तैसी	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२

४८६५५. तैसी	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
४८६५६. तैसी	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
४८६५७. तैसी	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
४८६५८. तैसी	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
४८६५९. तैसी	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
४८६६०. तैसी	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
४८६६१. तैसी	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
४८६६२. तैसी	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
४८६६३. तैसी	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
४८६६४. तैसी	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
४८६६५. तैसी	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
४८६६६. तैसी	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
४८६६७. तैसी	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
४८६६८. तैसी	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
४८६६९. तैसी	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
४८६७०. तैसी	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
४८६७१. तैसी	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
४८६७२. तैसी	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
४८६७३. तैसी	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
४८६७४. तैसी	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
४८६७५. तैसी	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
४८६७६. तैसी	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
४८६७७. तैसी	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
४८६७८. तैसी	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
४८६७९. तैसी	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
४८६८०. तैसी	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
४८६८१. तैसी	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४

४८६८२. तैसी	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
४८६८३. तैसी	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्मे जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
४८६८४. तैसी	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
४८६८५. तैसी	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
४८६८६. तैसी	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
४८६८७. तैसी	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
४८६८८. तैसी	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
४८६८९. तैसी	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
४८६९०. तैसी	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
४८६९१. तैसी	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
४८६९२. तैसी	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
४८६९३. तैसी	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
४८६९४. तैसी	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
४८६९५. तैसी	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
४८६९६. तैसी	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
४८६९७. तैसी	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
४८६९८. तैसी	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
४८६९९. तैसी	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
४८७००. तैसी	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
४८७०१. तैसीं	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
४८७०२. तैसीं	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
४८७०३. तैसीं	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदुःख	ज्ञाने.२.१३.११०
४८७०४. तैसीं	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
४८७०५. तैसीं	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
४८७०६. तैसीं	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दुःखें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
४८७०७. तैसीं	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
४८७०८. तैसीं	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०

४८७०९. तैसीं	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
४८७१०. तैसीं	तैसीं शुभाशुभें कर्मे । जियें निफजती प्रकृतिधर्मे । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
४८७११. तैसीं	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
४८७१२. तैसीं	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
४८७१३. तैसीं	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
४८७१४. तैसीं	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
४८७१५. तैसीं	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
४८७१६. तैसीं	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
४८७१७. तैसीं	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
४८७१८. तैसीं	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णे अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
४८७१९. तैसीं	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
४८७२०. तैसीं	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
४८७२१. तैसीं	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
४८७२२. तैसीं	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
४८७२३. तैसीं	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
४८७२४. तैसीं	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
४८७२५. तैसीं	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
४८७२६. तैसीं	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
४८७२७. तैसीं	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
४८७२८. तैसीं	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
४८७२९. तैसीं	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
४८७३०. तैसीं	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
४८७३१. तैसीं	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
४८७३२. तैसीं	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
४८७३३. तैसीं	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्मे सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
४८७३४. तैसीं	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
४८७३५. तैसीं	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१

४८७३६. तैसीं	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
४८७३७. तैसीं	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
४८७३८. तैसीं	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
४८७३९. तैसीं	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
४८७४०. तैसीं	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
४८७४१. तैसीं	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
४८७४२. तैसीं	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
४८७४३. तैसीं	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
४८७४४. तैसीं	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
४८७४५. तैसीं	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्ताचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
४८७४६. तैसीं	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
४८७४७. तैसीं	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
४८७४८. तैसीं	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
४८७४९. तैसीं	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
४८७५०. तैसीं	तैसीं कर्में दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
४८७५१. तैसीं	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
४८७५२. तैसीं	तैसीं कर्में हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
४८७५३. तैसीं	तैसीं एके हातवटिया । कर्में केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
४८७५४. तैसीं	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
४८७५५. तैसीं	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्में चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
४८७५६. तैसीं	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
४८७५७. तैसीं	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
४८७५८. तैसीं	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
४८७५९. तैसीं	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
४८७६०. तैसीं	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
४८७६१. तैसीं	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
४८७६२. तैसीं	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९

४८७६३. तैसीं	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
४८७६४. तैसीं	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
४८७६५. तैसींचि	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
४८७६६. तैसींचि	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
४८७६७. तैसीच	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
४८७६८. तैसीच	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
४८७६९. तैसीच	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
४८७७०. तैसीच	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
४८७७१. तैसीचि	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
४८७७२. तैसीचि	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
४८७७३. तैसीचि	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
४८७७४. तैसीचि	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
४८७७५. तैसीचि	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
४८७७६. तैसीचि	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
४८७७७. तैसीचिहि	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
४८७७८. तैसीची	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
४८७७९. तैसे	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
४८७८०. तैसे	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
४८७८१. तैसे	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
४८७८२. तैसे	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
४८७८३. तैसे	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
४८७८४. तैसे	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
४८७८५. तैसे	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
४८७८६. तैसे	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
४८७८७. तैसे	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
४८७८८. तैसे	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
४८७८९. तैसे	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६

४८७९०. तैसे	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
४८७९१. तैसे	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
४८७९२. तैसे	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
४८७९३. तैसे	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
४८७९४. तैसे	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
४८७९५. तैसे	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
४८७९६. तैसे	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
४८७९७. तैसे	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
४८७९८. तैसे	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
४८७९९. तैसे	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
४८८००. तैसे	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
४८८०१. तैसे	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
४८८०२. तैसे	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
४८८०३. तैसे	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
४८८०४. तैसे	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
४८८०५. तैसे	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
४८८०६. तैसे	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
४८८०७. तैसे	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
४८८०८. तैसे	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
४८८०९. तैसे	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
४८८१०. तैसे	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
४८८११. तैसे	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
४८८१२. तैसे	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
४८८१३. तैसे	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
४८८१४. तैसे	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
४८८१५. तैसे	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
४८८१६. तैसे	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६

४८८१७. तैसे	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
४८८१८. तैसे	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
४८८१९. तैसे	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
४८८२०. तैसे	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
४८८२१. तैसे	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
४८८२२. तैसे	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
४८८२३. तैसे	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
४८८२४. तैसे	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
४८८२५. तैसे	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
४८८२६. तैसे	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
४८८२७. तैसे	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
४८८२८. तैसे	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
४८८२९. तैसे	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
४८८३०. तैसे	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
४८८३१. तैसे	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
४८८३२. तैसे	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
४८८३३. तैसे	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
४८८३४. तैसे	तैसे सुखदु:खरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
४८८३५. तैसे	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
४८८३६. तैसे	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
४८८३७. तैसे	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
४८८३८. तैसे	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
४८८३९. तैसे	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
४८८४०. तैसे	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
४८८४१. तैसे	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
४८८४२. तैसे	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
४८८४३. तैसे	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६

४८८४४. तैसे	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
४८८४५. तैसे	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
४८८४६. तैसे	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
४८८४७. तैसे	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
४८८४८. तैसे	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
४८८४९. तैसे	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
४८८५०. तैसे	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
४८८५१. तैसें	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
४८८५२. तैसें	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
४८८५३. तैसें	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
४८८५४. तैसें	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
४८८५५. तैसें	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
४८८५६. तैसें	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
४८८५७. तैसें	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
४८८५८. तैसें	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
४८८५९. तैसें	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
४८८६०. तैसें	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
४८८६१. तैसें	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
४८८६२. तैसें	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
४८८६३. तैसें	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
४८८६४. तैसें	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
४८८६५. तैसें	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
४८८६६. तैसें	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
४८८६७. तैसें	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
४८८६८. तैसें	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
४८८६९. तैसें	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
४८८७०. तैसें	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८

४८८७१. तैसें	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
४८८७२. तैसें	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
४८८७३. तैसें	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
४८८७४. तैसें	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
४८८७५. तैसें	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
४८८७६. तैसें	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
४८८७७. तैसें	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
४८८७८. तैसें	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दु:ख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
४८८७९. तैसें	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
४८८८०. तैसें	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
४८८८१. तैसें	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
४८८८२. तैसें	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
४८८८३. तैसें	तैसें प्रकृतिआधारें । कर्मेंद्रियविकारें । नैष्कर्म्युही व्यापारे । निरंतर	ज्ञाने.३.५.६२
४८८८४. तैसें	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
४८८८५. तैसें	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
४८८८६. तैसें	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
४८८८७. तैसें	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
४८८८८. तैसें	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्मे । जे दुजी सृष्टि मनोधर्मे । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
४८८८९. तैसें	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
४८८९०. तैसें	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मींचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
४८८९१. तैसें	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
४८८९२. तैसें	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
४८८९३. तैसें	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
४८८९४. तैसें	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
४८८९५. तैसें	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
४८८९६. तैसें	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदु:ख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
४८८९७. तैसें	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७

४८८९८. तैसें	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
४८८९९. तैसें	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
४८९००. तैसें	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
४८९०१. तैसें	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
४८९०२. तैसें	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
४८९०३. तैसें	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
४८९०४. तैसें	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
४८९०५. तैसें	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
४८९०६. तैसें	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
४८९०७. तैसें	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
४८९०८. तैसें	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
४८९०९. तैसें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
४८९१०. तैसें	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
४८९११. तैसें	तैसें गीतार्थाचें सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
४८९१२. तैसें	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
४८९१३. तैसें	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
४८९१४. तैसें	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
४८९१५. तैसें	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
४८९१६. तैसें	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
४८९१७. तैसें	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
४८९१८. तैसें	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
४८९१९. तैसें	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
४८९२०. तैसें	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
४८९२१. तैसें	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
४८९२२. तैसें	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
४८९२३. तैसें	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
४८९२४. तैसें	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२

४८९२५. तैसें	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
४८९२६. तैसें	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
४८९२७. तैसें	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
४८९२८. तैसें	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
४८९२९. तैसें	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
४८९३०. तैसें	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
४८९३१. तैसें	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
४८९३२. तैसें	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
४८९३३. तैसें	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
४८९३४. तैसें	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
४८९३५. तैसें	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
४८९३६. तैसें	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
४८९३७. तैसें	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
४८९३८. तैसें	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
४८९३९. तैसें	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
४८९४०. तैसें	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
४८९४१. तैसें	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
४८९४२. तैसें	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
४८९४३. तैसें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
४८९४४. तैसें	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
४८९४५. तैसें	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
४८९४६. तैसें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
४८९४७. तैसें	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
४८९४८. तैसें	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
४८९४९. तैसें	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
४८९५०. तैसें	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
४८९५१. तैसें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६

४८९५२. तैसें	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
४८९५३. तैसें	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
४८९५४. तैसें	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
४८९५५. तैसें	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
४८९५६. तैसें	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
४८९५७. तैसें	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
४८९५८. तैसें	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
४८९५९. तैसें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
४८९६०. तैसें	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
४८९६१. तैसें	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
४८९६२. तैसें	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
४८९६३. तैसें	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
४८९६४. तैसें	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
४८९६५. तैसें	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
४८९६६. तैसें	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
४८९६७. तैसें	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
४८९६८. तैसें	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
४८९६९. तैसें	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
४८९७०. तैसें	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
४८९७१. तैसें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
४८९७२. तैसें	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
४८९७३. तैसें	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
४८९७४. तैसें	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
४८९७५. तैसें	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातिं स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
४८९७६. तैसें	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
४८९७७. तैसें	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
४८९७८. तैसें	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३

४८९७९. तैसें	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
४८९८०. तैसें	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
४८९८१. तैसें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
४८९८२. तैसें	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
४८९८३. तैसें	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहें देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
४८९८४. तैसें	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
४८९८५. तैसें	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
४८९८६. तैसें	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदु:खासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
४८९८७. तैसें	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
४८९८८. तैसें	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
४८९८९. तैसें	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
४८९९०. तैसें	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
४८९९१. तैसें	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
४८९९२. तैसें	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
४८९९३. तैसें	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
४८९९४. तैसें	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
४८९९५. तैसें	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
४८९९६. तैसें	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
४८९९७. तैसें	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
४८९९८. तैसें	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
४८९९९. तैसें	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
४९०००. तैसें	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
४९००१. तैसें	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
४९००२. तैसें	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
४९००३. तैसें	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
४९००४. तैसें	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
४९००५. तैसें	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८

४९००६. तैसें	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
४९००७. तैसें	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
४९००८. तैसें	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
४९००९. तैसें	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
४९०१०. तैसें	तंव नानावर्णें कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
४९०११. तैसें	स्वर्गें सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
४९०१२. तैसें	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
४९०१३. तैसें	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
४९०१४. तैसें	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
४९०१५. तैसें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
४९०१६. तैसें	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
४९०१७. तैसें	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
४९०१८. तैसें	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
४९०१९. तैसें	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
४९०२०. तैसें	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
४९०२१. तैसें	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
४९०२२. तैसें	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
४९०२३. तैसें	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
४९०२४. तैसें	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
४९०२५. तैसें	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
४९०२६. तैसें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
४९०२७. तैसें	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
४९०२८. तैसें	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
४९०२९. तैसें	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
४९०३०. तैसें	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
४९०३१. तैसें	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
४९०३२. तैसें	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१

४९०३३. तैसें	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
४९०३४. तैसें	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
४९०३५. तैसें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
४९०३६. तैसें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
४९०३७. तैसें	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
४९०३८. तैसें	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
४९०३९. तैसें	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
४९०४०. तैसें	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
४९०४१. तैसें	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
४९०४२. तैसें	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
४९०४३. तैसें	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
४९०४४. तैसें	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
४९०४५. तैसें	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
४९०४६. तैसें	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
४९०४७. तैसें	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
४९०४८. तैसें	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
४९०४९. तैसें	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
४९०५०. तैसें	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
४९०५१. तैसें	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
४९०५२. तैसें	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
४९०५३. तैसें	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
४९०५४. तैसें	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
४९०५५. तैसें	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
४९०५६. तैसें	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
४९०५७. तैसें	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
४९०५८. तैसें	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
४९०५९. तैसें	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मींही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६

४९०६०. तैसें	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
४९०६१. तैसें	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
४९०६२. तैसें	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
४९०६३. तैसें	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
४९०६४. तैसें	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
४९०६५. तैसें	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
४९०६६. तैसें	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
४९०६७. तैसें	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
४९०६८. तैसें	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
४९०६९. तैसें	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
४९०७०. तैसें	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
४९०७१. तैसें	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
४९०७२. तैसें	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
४९०७३. तैसें	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
४९०७४. तैसें	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
४९०७५. तैसें	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
४९०७६. तैसें	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
४९०७७. तैसें	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
४९०७८. तैसें	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०
४९०७९. तैसें	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
४९०८०. तैसें	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदु:ख	ज्ञाने.१३.८.५३८
४९०८१. तैसें	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
४९०८२. तैसें	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९
४९०८३. तैसें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
४९०८४. तैसें	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
४९०८५. तैसें	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
४९०८६. तैसें	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००

४९०८७. तैसें	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
४९०८८. तैसें	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
४९०८९. तैसें	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
४९०९०. तैसें	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
४९०९१. तैसें	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
४९०९२. तैसें	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
४९०९३. तैसें	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंतःकरणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
४९०९४. तैसें	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
४९०९५. तैसें	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दुःखवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
४९०९६. तैसें	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
४९०९७. तैसें	तैसें जयाचें अंतःकरण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
४९०९८. तैसें	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
४९०९९. तैसें	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
४९१००. तैसें	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
४९१०१. तैसें	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
४९१०२. तैसें	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
४९१०३. तैसें	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
४९१०४. तैसें	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
४९१०५. तैसें	तैसें शास्त्रजात जाण । आघवेंचि अप्रमाण । अध्यात्मज्ञानेंविण । एकलेनी	ज्ञाने.१३.११.८३८
४९१०६. तैसें	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
४९१०७. तैसें	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
४९१०८. तैसें	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
४९१०९. तैसें	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
४९११०. तैसें	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
४९१११. तैसें	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
४९११२. तैसें	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
४९११३. तैसें	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७

४९११४. तैसें	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
४९११५. तैसें	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
४९११६. तैसें	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
४९११७. तैसें	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
४९११८. तैसें	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
४९११९. तैसें	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
४९१२०. तैसें	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
४९१२१. तैसें	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
४९१२२. तैसें	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
४९१२३. तैसें	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
४९१२४. तैसें	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
४९१२५. तैसें	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
४९१२६. तैसें	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
४९१२७. तैसें	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
४९१२८. तैसें	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
४९१२९. तैसें	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
४९१३०. तैसें	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
४९१३१. तैसें	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
४९१३२. तैसें	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
४९१३३. तैसें	तैसें गा देहातीता । जालेया देहवंता । हों लागे पंडुसुता । बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
४९१३४. तैसें	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
४९१३५. तैसें	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
४९१३६. तैसें	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
४९१३७. तैसें	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
४९१३८. तैसें	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
४९१३९. तैसें	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गींचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
४९१४०. तैसें	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०

४९१४१. तैसें	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
४९१४२. तैसें	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
४९१४३. तैसें	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
४९१४४. तैसें	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
४९१४५. तैसें	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
४९१४६. तैसें	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
४९१४७. तैसें	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
४९१४८. तैसें	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
४९१४९. तैसें	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
४९१५०. तैसें	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
४९१५१. तैसें	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
४९१५२. तैसें	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
४९१५३. तैसें	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
४९१५४. तैसें	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
४९१५५. तैसें	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
४९१५६. तैसें	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
४९१५७. तैसें	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
४९१५८. तैसें	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
४९१५९. तैसें	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
४९१६०. तैसें	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
४९१६१. तैसें	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
४९१६२. तैसें	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें ।ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
४९१६३. तैसें	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
४९१६४. तैसें	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
४९१६५. तैसें	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
४९१६६. तैसें	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
४९१६७. तैसें	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१

४९१६८. तैसें	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
४९१६९. तैसें	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
४९१७०. तैसें	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
४९१७१. तैसें	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
४९१७२. तैसें	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
४९१७३. तैसें	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
४९१७४. तैसें	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
४९१७५. तैसें	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
४९१७६. तैसें	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
४९१७७. तैसें	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
४९१७८. तैसें	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
४९१७९. तैसें	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
४९१८०. तैसें	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
४९१८१. तैसें	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
४९१८२. तैसें	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
४९१८३. तैसें	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
४९१८४. तैसें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
४९१८५. तैसें	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
४९१८६. तैसें	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
४९१८७. तैसें	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
४९१८८. तैसें	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
४९१८९. तैसें	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
४९१९०. तैसें	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
४९१९१. तैसें	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
४९१९२. तैसें	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
४९१९३. तैसें	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
४९१९४. तैसें	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७

४९१९५. तैसें	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
४९१९६. तैसें	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
४९१९७. तैसें	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
४९१९८. तैसें	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
४९१९९. तैसें	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
४९२००. तैसें	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
४९२०१. तैसें	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
४९२०२. तैसें	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
४९२०३. तैसें	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
४९२०४. तैसें	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
४९२०५. तैसें	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
४९२०६. तैसें	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
४९२०७. तैसें	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
४९२०८. तैसें	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
४९२०९. तैसें	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
४९२१०. तैसें	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
४९२११. तैसें	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
४९२१२. तैसें	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
४९२१३. तैसें	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
४९२१४. तैसें	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
४९२१५. तैसें	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
४९२१६. तैसें	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
४९२१७. तैसें	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
४९२१८. तैसें	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
४९२१९. तैसें	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
४९२२०. तैसें	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हे प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
४९२२१. तैसें	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५

४९२२२. तैसें	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
४९२२३. तैसें	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
४९२२४. तैसें	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
४९२२५. तैसें	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
४९२२६. तैसें	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दु:खें	ज्ञाने.१७.९.१५१
४९२२७. तैसें	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
४९२२८. तैसें	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
४९२२९. तैसें	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
४९२३०. तैसें	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
४९२३१. तैसें	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
४९२३२. तैसें	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
४९२३३. तैसें	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
४९२३४. तैसें	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
४९२३५. तैसें	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
४९२३६. तैसें	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
४९२३७. तैसें	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
४९२३८. तैसें	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
४९२३९. तैसें	आचाराचें मूळपीठ । वेदांची उतारपेठ । तैसें द्विजरत्न चोखट । पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४
४९२४०. तैसें	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
४९२४१. तैसें	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
४९२४२. तैसें	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
४९२४३. तैसें	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
४९२४४. तैसें	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
४९२४५. तैसें	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
४९२४६. तैसें	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
४९२४७. तैसें	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
४९२४८. तैसें	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५

४९२४९. तैसें	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
४९२५०. तैसें	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
४९२५१. तैसें	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
४९२५२. तैसें	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
४९२५३. तैसें	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
४९२५४. तैसें	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
४९२५५. तैसें	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
४९२५६. तैसें	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
४९२५७. तैसें	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
४९२५८. तैसें	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
४९२५९. तैसें	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
४९२६०. तैसें	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
४९२६१. तैसें	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
४९२६२. तैसें	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
४९२६३. तैसें	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
४९२६४. तैसें	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
४९२६५. तैसें	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
४९२६६. तैसें	तैसें कर्में कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
४९२६७. तैसें	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
४९२६८. तैसें	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
४९२६९. तैसें	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
४९२७०. तैसें	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
४९२७१. तैसें	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
४९२७२. तैसें	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
४९२७३. तैसें	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
४९२७४. तैसें	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
४९२७५. तैसें	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४

४९२७६. तैसें	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें। त्याचि नाम जैसें सुकणें। तैसें कर्ममिषें न करणें। केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
४९२७७. तैसें	तैसें गा संन्यासें येणें। मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें। मा तियेचें कार्य कोणें। घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
४९२७८. तैसें	आणि मुखांतरीं आइकिजे। तैसें कायसें हें ओझें। मी चिद्रत्न तुझें। असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
४९२७९. तैसें	तैसें सुख आणि अनुभूती। या भावांची मोडूनि भिंतीं। आतलें अर्जुनाकृती। सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
४९२८०. तैसें	तैसें पांचहेतुमिळणीं। पांचेंचि इहीं कारणीं। कीजे कर्मलतांचि लावणी। आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
४९२८१. तैसें	तैसें आपुलेनि विसरें। चैतन्यचि देहाकारें। आभासोनि आविष्करे। देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
४९२८२. तैसें	तैसें मन हेतु पांडवा। होय कर्मसंकल्पभावा। तो संकल्पु लावी दिवा। वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
४९२८३. तैसें	तैसें मनवाचादेहांचें। कर्म मनादि हेतुचि रचे। रत्नीं घडे रत्नाचें। दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
४९२८४. तैसें	तैसें कर्मा शरीरादिकें। कारण हें कीर ठाउकें। परी हेंचि हेतु न चुके। हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
४९२८५. तैसें	तैसें हेतुकारणमेळें। उठी कर्म जें आंधळें। शास्त्राचे लाहे डोळे। तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
४९२८६. तैसें	तैसें शास्त्रसाहोंवीण। केलें नोहे जरी अकारण। तरी लागो कां नागवण। दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
४९२८७. तैसें	तैसें हारपलें आपणपें पावे। तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें। म्हणोनि वानावे ऐकावे। तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
४९२८८. तैसें	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी। पडिलें कां जयाचां ग्रासीं। तया देह मी ऐसी। अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
४९२८९. तैसें	तैसें जें तेणें करावें। तो तेंचि आहे स्वभावें। मा कोणें कर्मीं वेठावें। कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
४९२९०. तैसें	नुरेचि गगनावीण ठावो। नोहेचि समुद्रा प्रवाहो। नुठीचि ध्रुवा जावो। तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
४९२९१. तैसें	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण। तैसें देहादिपंचकारण। होय आपणयां आपण। क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
४९२९२. तैसें	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं। कोणें गिळिजत आहे काइ। तैसें पूर्णा दुजें नाहीं। जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
४९२९३. तैसें	मुक्ताचें देह तैसें। हालत संस्कारवशें। देखोनि लोक पिसे। कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
४९२९४. तैसें	तंव अंधारुचि देखावा तेजें। मा तें फेडी हें कें बोलिजे। तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें। करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
४९२९५. तैसें	तैसें आपणपयापरतें। जो नेणे क्रियाजातातें। तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें। तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
४९२९६. तैसें	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें। परी ज्ञान इंद्रियद्वारें। घे म्हणोनि प्रकारें। पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
४९२९७. तैसें	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी। धांवतया ज्ञाना जेथ ठी। होय तें गा किरीटी। विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
४९२९८. तैसें	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें। देखिलेनि ज्ञातया होये। मग त्यागस्वीकारीं वाहे। व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
४९२९९. तैसें	तैसें ज्ञातेपणें जें असे। तें ये कर्ता ऐसिये दशे। जेवितें बैसलें जैसें। रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
४९३००. तैसें	तैसें कर्तयाचिया क्रिया। व्यापलें जें धनंजया। तें कर्म गा बोलावया। आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
४९३०१. तैसें	जे दिठी जरी चोख कीजे। तरी भलतेंही चोख सुजें। तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे। सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
४९३०२. तैसें	तैसें ज्ञानें जेणें। करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें। जाणता ना जाणणें। जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३

४९३०३. तैसें	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
४९३०४. तैसें	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
४९३०५. तैसें	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
४९३०६. तैसें	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
४९३०७. तैसें	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
४९३०८. तैसें	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
४९३०९. तैसें	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
४९३१०. तैसें	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
४९३११. तैसें	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
४९३१२. तैसें	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
४९३१३. तैसें	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
४९३१४. तैसें	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
४९३१५. तैसें	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
४९३१६. तैसें	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
४९३१७. तैसें	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
४९३१८. तैसें	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
४९३१९. तैसें	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
४९३२०. तैसें	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
४९३२१. तैसें	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
४९३२२. तैसें	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
४९३२३. तैसें	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
४९३२४. तैसें	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
४९३२५. तैसें	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे निःसंदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
४९३२६. तैसें	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
४९३२७. तैसें	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
४९३२८. तैसें	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
४९३२९. तैसें	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१

४९३३०. तैसें	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
४९३३१. तैसें	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
४९३३२. तैसें	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
४९३३३. तैसें	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
४९३३४. तैसें	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
४९३३५. तैसें	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
४९३३६. तैसें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
४९३३७. तैसें	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
४९३३८. तैसें	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
४९३३९. तैसें	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
४९३४०. तैसें	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
४९३४१. तैसें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
४९३४२. तैसें	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
४९३४३. तैसें	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
४९३४४. तैसें	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
४९३४५. तैसें	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
४९३४६. तैसें	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
४९३४७. तैसें	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दु:खावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
४९३४८. तैसें	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
४९३४९. तैसें	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेर्धी नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
४९३५०. तैसें	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
४९३५१. तैसें	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
४९३५२. तैसें	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
४९३५३. तैसें	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
४९३५४. तैसें	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
४९३५५. तैसें	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
४९३५६. तैसें	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८

४९३५७. तैसें	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
४९३५८. तैसें	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
४९३५९. तैसें	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
४९३६०. तैसें	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
४९३६१. तैसें	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
४९३६२. तैसें	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
४९३६३. तैसें	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
४९३६४. तैसें	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
४९३६५. तैसें	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
४९३६६. तैसें	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशें । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
४९३६७. तैसें	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
४९३६८. तैसें	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
४९३६९. तैसें	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
४९३७०. तैसें	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
४९३७१. तैसें	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
४९३७२. तैसें	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
४९३७३. तैसें	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
४९३७४. तैसें	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
४९३७५. तैसें	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
४९३७६. तैसें	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
४९३७७. तैसें	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
४९३७८. तैसें	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
४९३७९. तैसें	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
४९३८०. तैसें	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
४९३८१. तैसें	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
४९३८२. तैसें	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
४९३८३. तैसें	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०

४९३८४. तैसें	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
४९३८५. तैसें	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
४९३८६. तैसें	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
४९३८७. तैसें	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
४९३८८. तैसें	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
४९३८९. तैसें	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
४९३९०. तैसें	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
४९३९१. तैसें	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
४९३९२. तैसें	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
४९३९३. तैसें	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
४९३९४. तैसेंच	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
४९३९५. तैसेंचि	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
४९३९६. तैसेंचि	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
४९३९७. तैसेंचि	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
४९३९८. तैसेंचि	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
४९३९९. तैसेंचि	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
४९४००. तैसेंचि	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
४९४०१. तैसेंचि	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
४९४०२. तैसेंचि	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
४९४०३. तैसेंचि	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
४९४०४. तैसेंचि	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
४९४०५. तैसेंचि	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
४९४०६. तैसेंचि	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
४९४०७. तैसेंचि	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
४९४०८. तैसेंचि	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
४९४०९. तैसेंचि	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
४९४१०. तैसेंचि	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३

४९४११. तैसेंचि	तैसेंचि इया शरीरा । कर्में तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
४९४१२. तैसेंचि	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
४९४१३. तैसेंचि	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थीं वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
४९४१४. तैसेंचि	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
४९४१५. तैसेंचि	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
४९४१६. तैसेंचि	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
४९४१७. तैसेंचि	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.११११५
४९४१८. तैसेंचि	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
४९४१९. तैसेंचि	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
४९४२०. तैसेंचि	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
४९४२१. तैसेंनि	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
४९४२२. तैसेंनि	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
४९४२३. तैसेंयां	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
४९४२४. तैसेंही	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
४९४२५. तैसेंही	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
४९४२६. तैसेचि	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
४९४२७. तैसेचि	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
४९४२८. तैसेचि	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
४९४२९. तैसेचि	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
४९४३०. तैसेचि	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
४९४३१. तैसेनि	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
४९४३२. तैसेनि	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
४९४३३. तैसेनि	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
४९४३४. तैसेनि	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
४९४३५. तैसेनि	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
४९४३६. तैसेनि	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
४९४३७. तैसेनि	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३

४९४३८. तैसेनि	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
४९४३९. तैसेनि	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
४९४४०. तैसेनि	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
४९४४१. तैसेनि	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
४९४४२. तैसेनि	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
४९४४३. तैसेनि	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
४९४४४. तैसेनि	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
४९४४५. तैसेनि	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
४९४४६. तैसेनि	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
४९४४७. तैसेयाही	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
४९४४८. तैसेंचि	जैं चौकडिया सहस्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
४९४४९. तैसेंचि	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
४९४५०. तैसेंचि	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
४९४५१. तैसेंचि	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
४९४५२. तैसेंचि	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
४९४५३. तैसेंचि	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
४९४५४. तो	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
४९४५५. तो	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
४९४५६. तो	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
४९४५७. तो	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
४९४५८. तो	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
४९४५९. तो	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
४९४६०. तो	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
४९४६१. तो	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
४९४६२. तो	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
४९४६३. तो	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
४९४६४. तो	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६

४९४६५. तो	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
४९४६६. तो	ध्वजंस्तभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१
४९४६७. तो	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
४९४६८. तो	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
४९४६९. तो	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
४९४७०. तो	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
४९४७१. तो	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
४९४७२. तो	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
४९४७३. तो	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
४९४७४. तो	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
४९४७५. तो	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
४९४७६. तो	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
४९४७७. तो	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
४९४७८. तो	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
४९४७९. तो	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
४९४८०. तो	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
४९४८१. तो	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
४९४८२. तो	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
४९४८३. तो	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दुःखें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
४९४८४. तो	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
४९४८५. तो	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
४९४८६. तो	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
४९४८७. तो	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
४९४८८. तो	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
४९४८९. तो	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
४९४९०. तो	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
४९४९१. तो	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०

४९४९२. तो	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
४९४९३. तो	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
४९४९४. तो	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
४९४९५. तो	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दु:खें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
४९४९६. तो	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
४९४९७. तो	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
४९४९८. तो	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
४९४९९. तो	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
४९५००. तो	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
४९५०१. तो	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
४९५०२. तो	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
४९५०३. तो	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
४९५०४. तो	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
४९५०५. तो	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
४९५०६. तो	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
४९५०७. तो	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
४९५०८. तो	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
४९५०९. तो	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
४९५१०. तो	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
४९५११. तो	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
४९५१२. तो	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
४९५१३. तो	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
४९५१४. तो	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
४९५१५. तो	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
४९५१६. तो	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
४९५१७. तो	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
४९५१८. तो	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२

४९५१९. तो	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
४९५२०. तो	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
४९५२१. तो	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
४९५२२. तो	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
४९५२३. तो	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
४९५२४. तो	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
४९५२५. तो	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
४९५२६. तो	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि मार्जी	ज्ञाने.२.७१.३६७
४९५२७. तो	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
४९५२८. तो	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
४९५२९. तो	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
४९५३०. तो	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
४९५३१. तो	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
४९५३२. तो	तो कर्मेंद्रियें कर्मी । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
४९५३३. तो	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
४९५३४. तो	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
४९५३५. तो	हा लोकु कर्में बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
४९५३६. तो	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
४९५३७. तो	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
४९५३८. तो	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
४९५३९. तो	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्मे इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
४९५४०. तो	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
४९५४१. तो	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
४९५४२. तो	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्ते	ज्ञाने.३.२२.१६३
४९५४३. तो	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
४९५४४. तो	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
४९५४५. तो	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४

४९५४६. तो	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
४९५४७. तो	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
४९५४८. तो	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
४९५४९. तो	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
४९५५०. तो	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
४९५५१. तो	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
४९५५२. तो	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
४९५५३. तो	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
४९५५४. तो	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
४९५५५. तो	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
४९५५६. तो	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
४९५५७. तो	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
४९५५८. तो	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
४९५५९. तो	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
४९५६०. तो	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
४९५६१. तो	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
४९५६२. तो	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
४९५६३. तो	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
४९५६४. तो	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
४९५६५. तो	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
४९५६६. तो	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
४९५६७. तो	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
४९५६८. तो	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
४९५६९. तो	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्मै अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
४९५७०. तो	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
४९५७१. तो	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
४९५७२. तो	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३

४९५७३. तो	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
४९५७४. तो	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
४९५७५. तो	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
४९५७६. तो	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
४९५७७. तो	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
४९५७८. तो	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
४९५७९. तो	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
४९५८०. तो	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
४९५८१. तो	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
४९५८२. तो	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
४९५८३. तो	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
४९५८४. तो	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
४९५८५. तो	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
४९५८६. तो	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
४९५८७. तो	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
४९५८८. तो	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
४९५८९. तो	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
४९५९०. तो	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
४९५९१. तो	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
४९५९२. तो	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
४९५९३. तो	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
४९५९४. तो	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
४९५९५. तो	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
४९५९६. तो	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
४९५९७. तो	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
४९५९८. तो	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
४९५९९. तो	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७

४९६००. तो	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
४९६०१. तो	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
४९६०२. तो	तो कर्में करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
४९६०३. तो	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
४९६०४. तो	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
४९६०५. तो	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
४९६०६. तो	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
४९६०७. तो	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
४९६०८. तो	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
४९६०९. तो	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
४९६१०. तो	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
४९६११. तो	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
४९६१२. तो	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
४९६१३. तो	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
४९६१४. तो	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
४९६१५. तो	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
४९६१६. तो	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
४९६१७. तो	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
४९६१८. तो	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
४९६१९. तो	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
४९६२०. तो	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
४९६२१. तो	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
४९६२२. तो	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
४९६२३. तो	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
४९६२४. तो	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
४९६२५. तो	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
४९६२६. तो	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७

४९६२७. तो	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
४९६२८. तो	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
४९६२९. तो	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
४९६३०. तो	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
४९६३१. तो	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्रकरु	ज्ञाने.६.२०
४९६३२. तो	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
४९६३३. तो	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
४९६३४. तो	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
४९६३५. तो	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
४९६३६. तो	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
४९६३७. तो	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
४९६३८. तो	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
४९६३९. तो	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
४९६४०. तो	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
४९६४१. तो	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
४९६४२. तो	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
४९६४३. तो	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
४९६४४. तो	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
४९६४५. तो	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
४९६४६. तो	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
४९६४७. तो	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीही होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
४९६४८. तो	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
४९६४९. तो	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
४९६५०. तो	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
४९६५१. तो	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
४९६५२. तो	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
४९६५३. तो	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४

४९६५४. तो	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
४९६५५. तो	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
४९६५६. तो	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
४९६५७. तो	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
४९६५८. तो	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
४९६५९. तो	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
४९६६०. तो	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
४९६६१. तो	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
४९६६२. तो	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
४९६६३. तो	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
४९६६४. तो	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
४९६६५. तो	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
४९६६६. तो	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
४९६६७. तो	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
४९६६८. तो	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
४९६६९. तो	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
४९६७०. तो	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
४९६७१. तो	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
४९६७२. तो	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
४९६७३. तो	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
४९६७४. तो	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
४९६७५. तो	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
४९६७६. तो	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
४९६७७. तो	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
४९६७८. तो	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
४९६७९. तो	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
४९६८०. तो	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६

४९६८१. तो	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
४९६८२. तो	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
४९६८३. तो	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
४९६८४. तो	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
४९६८५. तो	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
४९६८६. तो	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
४९६८७. तो	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
४९६८८. तो	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
४९६८९. तो	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
४९६९०. तो	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
४९६९१. तो	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
४९६९२. तो	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
४९६९३. तो	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
४९६९४. तो	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
४९६९५. तो	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
४९६९६. तो	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
४९६९७. तो	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
४९६९८. तो	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
४९६९९. तो	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
४९७००. तो	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
४९७०१. तो	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
४९७०२. तो	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
४९७०३. तो	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
४९७०४. तो	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
४९७०५. तो	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
४९७०६. तो	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
४९७०७. तो	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५

४९७०८. तो	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
४९७०९. तो	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
४९७१०. तो	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
४९७११. तो	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
४९७१२. तो	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
४९७१३. तो	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
४९७१४. तो	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
४९७१५. तो	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
४९७१६. तो	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
४९७१७. तो	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
४९७१८. तो	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
४९७१९. तो	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
४९७२०. तो	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
४९७२१. तो	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
४९७२२. तो	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
४९७२३. तो	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
४९७२४. तो	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
४९७२५. तो	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
४९७२६. तो	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
४९७२७. तो	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
४९७२८. तो	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
४९७२९. तो	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
४९७३०. तो	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
४९७३१. तो	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
४९७३२. तो	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
४९७३३. तो	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
४९७३४. तो	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६

४९७३५. तो	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
४९७३६. तो	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
४९७३७. तो	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
४९७३८. तो	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
४९७३९. तो	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदु:खाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
४९७४०. तो	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
४९७४१. तो	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
४९७४२. तो	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
४९७४३. तो	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
४९७४४. तो	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
४९७४५. तो	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
४९७४६. तो	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
४९७४७. तो	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
४९७४८. तो	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
४९७४९. तो	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
४९७५०. तो	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
४९७५१. तो	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
४९७५२. तो	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
४९७५३. तो	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
४९७५४. तो	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
४९७५५. तो	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
४९७५६. तो	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
४९७५७. तो	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
४९७५८. तो	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
४९७५९. तो	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
४९७६०. तो	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
४९७६१. तो	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४

४९७६२. तो	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
४९७६३. तो	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
४९७६४. तो	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
४९७६५. तो	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
४९७६६. तो	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
४९७६७. तो	तो प्रतीतीचेनि पात्रें । विवेकमहामंत्रें । ज्ञानाग्निहोत्रें । भेदु नाशी	ज्ञाने.९.१५.२४३
४९७६८. तो	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
४९७६९. तो	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
४९७७०. तो	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
४९७७१. तो	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
४९७७२. तो	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
४९७७३. तो	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
४९७७४. तो	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
४९७७५. तो	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
४९७७६. तो	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
४९७७७. तो	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
४९७७८. तो	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
४९७७९. तो	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
४९७८०. तो	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागे तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
४९७८१. तो	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागे तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
४९७८२. तो	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
४९७८३. तो	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
४९७८४. तो	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
४९७८५. तो	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
४९७८६. तो	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
४९७८७. तो	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
४९७८८. तो	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६

४९७८९. तो	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
४९७९०. तो	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
४९७९१. तो	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्मे सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
४९७९२. तो	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
४९७९३. तो	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
४९७९४. तो	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
४९७९५. तो	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
४९७९६. तो	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
४९७९७. तो	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
४९७९८. तो	तेथ निववित आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
४९७९९. तो	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
४९८००. तो	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
४९८०१. तो	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
४९८०२. तो	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
४९८०३. तो	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
४९८०४. तो	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
४९८०५. तो	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
४९८०६. तो	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८
४९८०७. तो	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
४९८०८. तो	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
४९८०९. तो	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
४९८१०. तो	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
४९८११. तो	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
४९८१२. तो	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
४९८१३. तो	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
४९८१४. तो	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
४९८१५. तो	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५

४९८१६. तो	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
४९८१७. तो	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
४९८१८. तो	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
४९८१९. तो	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
४९८२०. तो	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
४९८२१. तो	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
४९८२२. तो	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
४९८२३. तो	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
४९८२४. तो	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
४९८२५. तो	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
४९८२६. तो	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
४९८२७. तो	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
४९८२८. तो	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
४९८२९. तो	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
४९८३०. तो	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
४९८३१. तो	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
४९८३२. तो	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षींआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
४९८३३. तो	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षींआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
४९८३४. तो	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
४९८३५. तो	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
४९८३६. तो	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
४९८३७. तो	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
४९८३८. तो	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
४९८३९. तो	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
४९८४०. तो	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
४९८४१. तो	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
४९८४२. तो	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२

४९८४३. तो	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
४९८४४. तो	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
४९८४५. तो	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
४९८४६. तो	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
४९८४७. तो	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूलु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
४९८४८. तो	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूलु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
४९८४९. तो	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
४९८५०. तो	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
४९८५१. तो	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
४९८५२. तो	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
४९८५३. तो	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
४९८५४. तो	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
४९८५५. तो	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
४९८५६. तो	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
४९८५७. तो	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
४९८५८. तो	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
४९८५९. तो	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
४९८६०. तो	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
४९८६१. तो	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
४९८६२. तो	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
४९८६३. तो	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
४९८६४. तो	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
४९८६५. तो	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
४९८६६. तो	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
४९८६७. तो	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
४९८६८. तो	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
४९८६९. तो	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२

४९८७०. तो	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
४९८७१. तो	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । थिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
४९८७२. तो	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
४९८७३. तो	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
४९८७४. तो	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
४९८७५. तो	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
४९८७६. तो	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
४९८७७. तो	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
४९८७८. तो	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
४९८७९. तो	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
४९८८०. तो	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
४९८८१. तो	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
४९८८२. तो	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
४९८८३. तो	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
४९८८४. तो	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
४९८८५. तो	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
४९८८६. तो	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
४९८८७. तो	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
४९८८८. तो	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
४९८८९. तो	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
४९८९०. तो	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
४९८९१. तो	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
४९८९२. तो	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
४९८९३. तो	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
४९८९४. तो	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
४९८९५. तो	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
४९८९६. तो	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५

४९८९७. तो	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
४९८९८. तो	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
४९८९९. तो	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
४९९००. तो	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
४९९०१. तो	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
४९९०२. तो	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
४९९०३. तो	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
४९९०४. तो	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
४९९०५. तो	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
४९९०६. तो	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
४९९०७. तो	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
४९९०८. तो	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
४९९०९. तो	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
४९९१०. तो	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
४९९११. तो	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
४९९१२. तो	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
४९९१३. तो	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
४९९१४. तो	मग कर्मफलत्यागु । तो ध्यानापासोनि चांगु । त्यागाहूनि भोगु । शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
४९९१५. तो	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
४९९१६. तो	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
४९९१७. तो	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
४९९१८. तो	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
४९९१९. तो	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
४९९२०. तो	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
४९९२१. तो	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
४९९२२. तो	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
४९९२३. तो	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३

४९९२४. तो	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
४९९२५. तो	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
४९९२६. तो	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
४९९२७. तो	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
४९९२८. तो	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
४९९२९. तो	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
४९९३०. तो	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
४९९३१. तो	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
४९९३२. तो	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
४९९३३. तो	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
४९९३४. तो	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
४९९३५. तो	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
४९९३६. तो	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
४९९३७. तो	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
४९९३८. तो	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
४९९३९. तो	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
४९९४०. तो	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
४९९४१. तो	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
४९९४२. तो	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
४९९४३. तो	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
४९९४४. तो	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
४९९४५. तो	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
४९९४६. तो	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
४९९४७. तो	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
४९९४८. तो	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
४९९४९. तो	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
४९९५०. तो	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७

४९९५१. तो	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
४९९५२. तो	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
४९९५३. तो	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
४९९५४. तो	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
४९९५५. तो	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
४९९५६. तो	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
४९९५७. तो	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
४९९५८. तो	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
४९९५९. तो	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
४९९६०. तो	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
४९९६१. तो	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
४९९६२. तो	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
४९९६३. तो	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
४९९६४. तो	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
४९९६५. तो	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
४९९६६. तो	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
४९९६७. तो	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
४९९६८. तो	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
४९९६९. तो	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
४९९७०. तो	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
४९९७१. तो	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
४९९७२. तो	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
४९९७३. तो	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
४९९७४. तो	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
४९९७५. तो	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
४९९७६. तो	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
४९९७७. तो	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११

४९९७८. तो	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
४९९७९. तो	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
४९९८०. तो	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
४९९८१. तो	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
४९९८२. तो	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
४९९८३. तो	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
४९९८४. तो	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
४९९८५. तो	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
४९९८६. तो	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
४९९८७. तो	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
४९९८८. तो	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
४९९८९. तो	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
४९९९०. तो	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
४९९९१. तो	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
४९९९२. तो	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
४९९९३. तो	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
४९९९४. तो	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
४९९९५. तो	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
४९९९६. तो	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
४९९९७. तो	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
४९९९८. तो	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
४९९९९. तो	तो आइक निर्दोखु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । म्हणे आदिपुरुखु । अर्जुनातें	ज्ञाने.१३.१९.९५८
५००००. तो	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
५०००१. तो	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
५०००२. तो	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदुःखाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
५०००३. तो	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
५०००४. तो	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३

५०००५. तो	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
५०००६. तो	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्मे सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
५०००७. तो	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
५०००८. तो	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
५०००९. तो	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
५००१०. तो	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
५००११. तो	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
५००१२. तो	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
५००१३. तो	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
५००१४. तो	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
५००१५. तो	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
५००१६. तो	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
५००१७. तो	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
५००१८. तो	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
५००१९. तो	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
५००२०. तो	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
५००२१. तो	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
५००२२. तो	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
५००२३. तो	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
५००२४. तो	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
५००२५. तो	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
५००२६. तो	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
५००२७. तो	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
५००२८. तो	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
५००२९. तो	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
५००३०. तो	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
५००३१. तो	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८

५००३२. तो	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
५००३३. तो	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
५००३४. तो	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
५००३५. तो	व्योमवायुवशें । वाढलेनि गर्भरसें । मणिजु उससे । अवेवु तो	ज्ञाने.१४.३.९९
५००३६. तो	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
५००३७. तो	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
५००३८. तो	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
५००३९. तो	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
५००४०. तो	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
५००४१. तो	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
५००४२. तो	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
५००४३. तो	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
५००४४. तो	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
५००४५. तो	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
५००४६. तो	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
५००४७. तो	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
५००४८. तो	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
५००४९. तो	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
५००५०. तो	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
५००५१. तो	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
५००५२. तो	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
५००५३. तो	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडी । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
५००५४. तो	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
५००५५. तो	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
५००५६. तो	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
५००५७. तो	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
५००५८. तो	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२

५००५९. तो	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
५००६०. तो	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
५००६१. तो	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
५००६२. तो	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
५००६३. तो	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
५००६४. तो	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
५००६५. तो	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
५००६६. तो	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
५००६७. तो	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
५००६८. तो	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
५००६९. तो	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
५००७०. तो	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
५००७१. तो	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
५००७२. तो	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
५००७३. तो	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
५००७४. तो	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
५००७५. तो	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
५००७६. तो	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
५००७७. तो	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
५००७८. तो	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
५००७९. तो	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
५००८०. तो	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
५००८१. तो	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
५००८२. तो	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
५००८३. तो	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
५००८४. तो	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
५००८५. तो	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६

५००८६. तो	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्पस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
५००८७. तो	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
५००८८. तो	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
५००८९. तो	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
५००९०. तो	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
५००९१. तो	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
५००९२. तो	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
५००९३. तो	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजु:सामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
५००९४. तो	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
५००९५. तो	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
५००९६. तो	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
५००९७. तो	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
५००९८. तो	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
५००९९. तो	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
५०१००. तो	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
५०१०१. तो	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
५०१०२. तो	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
५०१०३. तो	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
५०१०४. तो	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
५०१०५. तो	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
५०१०६. तो	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
५०१०७. तो	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
५०१०८. तो	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
५०१०९. तो	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
५०११०. तो	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
५०१११. तो	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
५०११२. तो	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२

५०११३. तो	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
५०११४. तो	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
५०११५. तो	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
५०११६. तो	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
५०११७. तो	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
५०११८. तो	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
५०११९. तो	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
५०१२०. तो	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गीं । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
५०१२१. तो	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
५०१२२. तो	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
५०१२३. तो	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
५०१२४. तो	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
५०१२५. तो	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
५०१२६. तो	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
५०१२७. तो	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
५०१२८. तो	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
५०१२९. तो	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
५०१३०. तो	तो धृतराष्ट्रराया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
५०१३१. तो	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
५०१३२. तो	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
५०१३३. तो	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
५०१३४. तो	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
५०१३५. तो	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
५०१३६. तो	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
५०१३७. तो	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
५०१३८. तो	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
५०१३९. तो	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४

५०१४०. तो	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
५०१४१. तो	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
५०१४२. तो	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
५०१४३. तो	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
५०१४४. तो	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
५०१४५. तो	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
५०१४६. तो	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
५०१४७. तो	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
५०१४८. तो	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
५०१४९. तो	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
५०१५०. तो	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
५०१५१. तो	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
५०१५२. तो	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
५०१५३. तो	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
५०१५४. तो	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
५०१५५. तो	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
५०१५६. तो	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेईं	ज्ञाने.१६.४.२२९
५०१५७. तो	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
५०१५८. तो	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
५०१५९. तो	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
५०१६०. तो	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
५०१६१. तो	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
५०१६२. तो	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
५०१६३. तो	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
५०१६४. तो	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
५०१६५. तो	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
५०१६६. तो	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६

५०१६७. तो	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
५०१६८. तो	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
५०१६९. तो	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
५०१७०. तो	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थें कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
५०१७१. तो	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
५०१७२. तो	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
५०१७३. तो	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धगीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
५०१७४. तो	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
५०१७५. तो	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
५०१७६. तो	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
५०१७७. तो	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
५०१७८. तो	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
५०१७९. तो	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
५०१८०. तो	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
५०१८१. तो	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
५०१८२. तो	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
५०१८३. तो	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
५०१८४. तो	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
५०१८५. तो	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
५०१८६. तो	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
५०१८७. तो	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
५०१८८. तो	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
५०१८९. तो	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
५०१९०. तो	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
५०१९१. तो	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
५०१९२. तो	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
५०१९३. तो	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८

५०१९४. तो	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
५०१९५. तो	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
५०१९६. तो	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
५०१९७. तो	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
५०१९८. तो	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
५०१९९. तो	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
५०२००. तो	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
५०२०१. तो	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
५०२०२. तो	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
५०२०३. तो	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
५०२०४. तो	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
५०२०५. तो	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
५०२०६. तो	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
५०२०७. तो	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
५०२०८. तो	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
५०२०९. तो	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
५०२१०. तो	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
५०२११. तो	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
५०२१२. तो	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
५०२१३. तो	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
५०२१४. तो	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
५०२१५. तो	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
५०२१६. तो	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
५०२१७. तो	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
५०२१८. तो	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
५०२१९. तो	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
५०२२०. तो	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१

५०२२१. तो	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
५०२२२. तो	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
५०२२३. तो	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
५०२२४. तो	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मागोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
५०२२५. तो	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
५०२२६. तो	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
५०२२७. तो	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
५०२२८. तो	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
५०२२९. तो	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
५०२३०. तो	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
५०२३१. तो	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
५०२३२. तो	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
५०२३३. तो	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
५०२३४. तो	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
५०२३५. तो	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
५०२३६. तो	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
५०२३७. तो	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
५०२३८. तो	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
५०२३९. तो	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
५०२४०. तो	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
५०२४१. तो	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
५०२४२. तो	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
५०२४३. तो	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
५०२४४. तो	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
५०२४५. तो	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
५०२४६. तो	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
५०२४७. तो	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८

५०२४८. तो	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
५०२४९. तो	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
५०२५०. तो	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्में वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
५०२५१. तो	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
५०२५२. तो	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
५०२५३. तो	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
५०२५४. तो	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
५०२५५. तो	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
५०२५६. तो	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्में चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
५०२५७. तो	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
५०२५८. तो	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
५०२५९. तो	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
५०२६०. तो	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
५०२६१. तो	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
५०२६२. तो	समर्थु आणि ऋणिया । मार्गों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
५०२६३. तो	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
५०२६४. तो	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
५०२६५. तो	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
५०२६६. तो	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
५०२६७. तो	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
५०२६८. तो	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
५०२६९. तो	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
५०२७०. तो	तें शास्त्रार्थें मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
५०२७१. तो	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
५०२७२. तो	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
५०२७३. तो	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
५०२७४. तो	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६

५०२७५. तो	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
५०२७६. तो	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
५०२७७. तो	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्में	ज्ञाने.१८.१६.३९४
५०२७८. तो	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
५०२७९. तो	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
५०२८०. तो	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
५०२८१. तो	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
५०२८२. तो	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
५०२८३. तो	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
५०२८४. तो	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
५०२८५. तो	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
५०२८६. तो	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
५०२८७. तो	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
५०२८८. तो	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
५०२८९. तो	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
५०२९०. तो	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
५०२९१. तो	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
५०२९२. तो	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
५०२९३. तो	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
५०२९४. तो	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
५०२९५. तो	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
५०२९६. तो	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
५०२९७. तो	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
५०२९८. तो	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
५०२९९. तो	ना तें कर्तव्य जरी दुःखें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
५०३००. तो	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
५०३०१. तो	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९

५०३०२. तो	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
५०३०३. तो	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
५०३०४. तो	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
५०३०५. तो	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
५०३०६. तो	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
५०३०७. तो	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
५०३०८. तो	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
५०३०९. तो	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
५०३१०. तो	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
५०३११. तो	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
५०३१२. तो	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
५०३१३. तो	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
५०३१४. तो	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
५०३१५. तो	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
५०३१६. तो	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
५०३१७. तो	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
५०३१८. तो	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
५०३१९. तो	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
५०३२०. तो	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
५०३२१. तो	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
५०३२२. तो	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
५०३२३. तो	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
५०३२४. तो	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
५०३२५. तो	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
५०३२६. तो	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
५०३२७. तो	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
५०३२८. तो	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२

५०३२९. तो	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
५०३३०. तो	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
५०३३१. तो	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
५०३३२. तो	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
५०३३३. तो	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
५०३३४. तो	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
५०३३५. तो	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
५०३३६. तो	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
५०३३७. तो	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
५०३३८. तो	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
५०३३९. तो	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
५०३४०. तो	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
५०३४१. तो	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
५०३४२. तो	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
५०३४३. तो	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
५०३४४. तो	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
५०३४५. तो	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
५०३४६. तो	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
५०३४७. तो	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
५०३४८. तो	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
५०३४९. तो	सहस्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
५०३५०. तो	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
५०३५१. तो	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
५०३५२. तो	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
५०३५३. तो	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
५०३५४. तो	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
५०३५५. तो	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९

५०३५६. तो	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
५०३५७. तो	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
५०३५८. तो	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
५०३५९. तो	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
५०३६०. तो	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
५०३६१. तो	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
५०३६२. तो	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
५०३६३. तो	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
५०३६४. तो	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
५०३६५. तो	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
५०३६६. तो	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
५०३६७. तो	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
५०३६८. तो	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
५०३६९. तो	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
५०३७०. तो	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
५०३७१. तो	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
५०३७२. तो	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
५०३७३. तो	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
५०३७४. तो	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
५०३७५. तो	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
५०३७६. तो	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
५०३७७. तो	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
५०३७८. तो	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
५०३७९. तो	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
५०३८०. तो	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
५०३८१. तो	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
५०३८२. तो	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०

५०३८३. तो	एवं तो बोले तें स्तवन। तो देखे तें दर्शन। अद्वया मज गमन। तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
५०३८४. तो	तो करी तेतुली पूजा। तो कल्पी तो जपु माझा। तो असे तेचि कपिध्वजा। समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
५०३८५. तो	तो करी तेतुली पूजा। तो कल्पी तो जपु माझा। तो असे तेचि कपिध्वजा। समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
५०३८६. तो	तो करी तेतुली पूजा। तो कल्पी तो जपु माझा। तो असे तेचि कपिध्वजा। समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
५०३८७. तो	तो करी तेतुली पूजा। तो कल्पी तो जपु माझा। तो असे तेचि कपिध्वजा। समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
५०३८८. तो	जैसें कनकेंसीं कांकणें। असिजे अनन्यपणें। तो भक्तियोगें येणें। मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
५०३८९. तो	किंबहुना तंतूसीं पटु। कां मृत्तिकेसी घटु। तैसा तो एकवटु। मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
५०३९०. तो	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा। ऐसिया बोधाचा माजिवटा। अनुभवाचा सुभटा। धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
५०३९१. तो	रज्जु जालिया गोचरु। आभासतां तो व्याळाकारु। रज्जुचि ऐसा निर्धारु। होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
५०३९२. तो	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां। चेऊनियां उमाणें घेतां। तो आपणयापरौता। न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
५०३९३. तो	तैसा मी तो हें जें असे। तें स्वानंदानुभवसमरसें। कालवूनियां प्रवेशे। मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
५०३९४. तो	आणि तो हे भाष जेथ जाये। तेथें मी हें कोण्हासी आहे। ऐसा मी ना तो तिये सामाये। माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
५०३९५. तो	आणि तो हे भाष जेथ जाये। तेथें मी हें कोण्हासी आहे। ऐसा मी ना तो तिये सामाये। माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
५०३९६. तो	कां धाडलिया एका एकु। वाढे तो शून्य विशेखु। तैसा आहेनाहींचा शेखु। मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
५०३९७. तो	पैं क्रमयोगा किरीटी। चक्रवर्तींचां मुकुटीं। मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं। होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
५०३९८. तो	कीं क्रमयोगप्रासादाचा। कळसु जो हा मोक्षाचा। तयावरील अवकाशाचा। उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
५०३९९. तो	एक शिष्य एक गुरु। हा रूढला साच व्यवहारु। तो मत्प्राप्तिप्रकारु। जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
५०४००. तो	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु। असे अविद्येचा जो मळु। तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु। मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
५०४०१. तो	मग म्हणे गा सुभटा। तो क्रमयोगी या निष्ठा। मी होऊनी होय पैठा। माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
५०४०२. तो	तैसा बुद्धी वाचा कायें। जो मातें आश्रऊनि ठाये। तो निषिद्धेंही विपायें। कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
५०४०३. तो	म्हणौनि माझिया भेटी। तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी। जाऊनि बैसे तो पाटीं। सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
५०४०४. तो	देशें काळें स्वभावें। वेंचु जया न संभवे। तें पद माझें पावे। अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
५०४०५. तो	तैसा माझेनि प्रसादें। जीवकणु जयाचा उपमर्दे। तो संसाराचेनि बाधे। बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
५०४०६. तो	जीवामाजीं निष्टंकु। करिसी जो आत्यंतिकु। तो वायां धाडील नैसर्गिकु। स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
५०४०७. तो	तरी बांधोनि हात पाये। जो रथीं घातला होये। तो न चले तरी जाये। दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
५०४०८. तो	महावीर अकरा अक्षौहिणी। तुवां येकें नागविले रणांगणीं। तो स्वभावो कोदंडपाणी। जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
५०४०९. तो	तें अदृष्ट अनारिसें। न करील ईश्वरवशें। तो ईश्वरुही असे। हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८

५०४१०. तो	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
५०४११. तो	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
५०४१२. तो	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
५०४१३. तो	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
५०४१४. तो	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
५०४१५. तो	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
५०४१६. तो	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
५०४१७. तो	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
५०४१८. तो	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
५०४१९. तो	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
५०४२०. तो	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
५०४२१. तो	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५
५०४२२. तो	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
५०४२३. तो	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
५०४२४. तो	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
५०४२५. तो	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
५०४२६. तो	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
५०४२७. तो	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
५०४२८. तो	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
५०४२९. तो	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
५०४३०. तो	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
५०४३१. तो	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
५०४३२. तो	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
५०४३३. तो	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
५०४३४. तो	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
५०४३५. तो	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
५०४३६. तो	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५

५०४३७. तो	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
५०४३८. तो	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
५०४३९. तो	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
५०४४०. तो	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
५०४४१. तो	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
५०४४२. तो	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
५०४४३. तो	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
५०४४४. तो	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
५०४४५. तो	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
५०४४६. तो	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
५०४४७. तो	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
५०४४८. तो	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
५०४४९. तो	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
५०४५०. तो	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
५०४५१. तो	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
५०४५२. तो	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
५०४५३. तो	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
५०४५४. तो	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
५०४५५. तो	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
५०४५६. तो	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
५०४५७. तो	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्या उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
५०४५८. तो	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
५०४५९. तो	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
५०४६०. तो	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
५०४६१. तो	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
५०४६२. तो	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
५०४६३. तो	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३

५०४६४. तो	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
५०४६५. तो	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
५०४६६. तो	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
५०४६७. तो	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
५०४६८. तो	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
५०४६९. तो	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
५०४७०. तो	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
५०४७१. तो	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
५०४७२. तो	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
५०४७३. तों	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
५०४७४. तों	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
५०४७५. तों	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
५०४७६. तों	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
५०४७७. तों	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
५०४७८. तोंड	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
५०४७९. तोंड	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
५०४८०. तोंड	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
५०४८१. तोंड	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
५०४८२. तोंड	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
५०४८३. तोंड	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
५०४८४. तोंड	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
५०४८५. तोंड	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
५०४८६. तोंड	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
५०४८७. तोंड	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
५०४८८. तोंड	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
५०४८९. तोंड	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
५०४९०. तोंड	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४

५०४९१. तोंड	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
५०४९२. तोंड	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
५०४९३. तोंडा	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
५०४९४. तोंडा	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
५०४९५. तोंडा	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
५०४९६. तोंडा	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
५०४९७. तोंडा	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
५०४९८. तोंडा	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
५०४९९. तोंडा	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
५०५००. तोंडागळें	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
५०५०१. तोंडापासूनि	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
५०५०२. तोंडाळु	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
५०५०३. तोंडीं	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
५०५०४. तोंडीं	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
५०५०५. तोंडीं	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
५०५०६. तोंडीं	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
५०५०७. तोंडीं	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
५०५०८. तोंडीं	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
५०५०९. तोंडीं	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
५०५१०. तोंडीं	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
५०५११. तोंडीं	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
५०५१२. तोंडीं	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
५०५१३. तोंडीं	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
५०५१४. तोंडीं	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
५०५१५. तोंडीं	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
५०५१६. तोंडीं	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
५०५१७. तोंडीं	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५

५०५१८. तोंडीं	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
५०५१९. तोंडीं	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
५०५२०. तोंडीं	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
५०५२१. तोंडीं	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
५०५२२. तोंडें	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
५०५२३. तोंडें	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
५०५२४. तोंडें	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
५०५२५. तोंडें	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
५०५२६. तोंडें	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
५०५२७. तोंडें	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
५०५२८. तोंडें	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
५०५२९. तोंडें	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
५०५३०. तोंडें	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
५०५३१. तोंडें	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
५०५३२. तोंडें	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
५०५३३. तोंडें	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
५०५३४. तोंडें	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
५०५३५. तोंडें	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
५०५३६. तोंडें	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
५०५३७. तोंडेंसीं	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
५०५३८. तोंडोनि	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
५०५३९. तोंडौनि	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
५०५४०. तोंवरि	तरी श्व: म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
५०५४१. तोंवरी	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
५०५४२. तोखे	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
५०५४३. तोखे	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
५०५४४. तोखे	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०

५०५४५. तोखे	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
५०५४६. तोचि	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
५०५४७. तोचि	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
५०५४८. तोचि	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
५०५४९. तोचि	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
५०५५०. तोचि	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
५०५५१. तोचि	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
५०५५२. तोचि	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंत:करण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
५०५५३. तोचि	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
५०५५४. तोचि	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
५०५५५. तोचि	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
५०५५६. तोचि	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
५०५५७. तोचि	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
५०५५८. तोचि	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
५०५५९. तोचि	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
५०५६०. तोचि	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
५०५६१. तोचि	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
५०५६२. तोचि	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
५०५६३. तोचि	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
५०५६४. तोचि	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
५०५६५. तोचि	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
५०५६६. तोचि	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
५०५६७. तोचि	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
५०५६८. तोचि	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
५०५६९. तोचि	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
५०५७०. तोचि	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
५०५७१. तोचि	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७

५०५७२. तोचि	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
५०५७३. तोचि	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
५०५७४. तोचि	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
५०५७५. तोचि	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
५०५७६. तोचि	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
५०५७७. तोचि	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
५०५७८. तोचि	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
५०५७९. तोचि	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
५०५८०. तोचि	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
५०५८१. तोचि	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
५०५८२. तोचि	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
५०५८३. तोचि	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
५०५८४. तोचि	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
५०५८५. तोचि	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
५०५८६. तोचि	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
५०५८७. तोचि	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
५०५८८. तोचि	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
५०५८९. तोचि	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
५०५९०. तोचि	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
५०५९१. तोचि	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
५०५९२. तोचि	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
५०५९३. तोचि	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
५०५९४. तोचि	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
५०५९५. तोचि	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
५०५९६. तोचि	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
५०५९७. तोचि	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
५०५९८. तोचि	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२

५०५९९. तोचि	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
५०६००. तोचि	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
५०६०१. तोचि	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
५०६०२. तोचि	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
५०६०३. तोचि	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
५०६०४. तोचि	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
५०६०५. तोचि	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
५०६०६. तोचि	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
५०६०७. तोचि	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
५०६०८. तोचि	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
५०६०९. तोचि	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
५०६१०. तोचि	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
५०६११. तोचि	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
५०६१२. तोचि	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
५०६१३. तोचि	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
५०६१४. तोचि	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
५०६१५. तोचि	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
५०६१६. तोचि	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
५०६१७. तोचि	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
५०६१८. तोचि	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
५०६१९. तोचि	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
५०६२०. तोचि	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
५०६२१. तोचि	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
५०६२२. तोचि	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
५०६२३. तोचि	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
५०६२४. तोचि	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
५०६२५. तोचि	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७

५०६२६. तोचि	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
५०६२७. तोचि	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
५०६२८. तोचि	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
५०६२९. तोचि	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
५०६३०. तोचि	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
५०६३१. तोचि	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
५०६३२. तोचि	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
५०६३३. तोचि	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
५०६३४. तोचि	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
५०६३५. तोचि	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
५०६३६. तोचि	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
५०६३७. तोचि	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
५०६३८. तोचि	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
५०६३९. तोचि	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
५०६४०. तोचि	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
५०६४१. तोचि	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
५०६४२. तोचि	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
५०६४३. तोचि	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
५०६४४. तोचि	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
५०६४५. तोचि	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
५०६४६. तोचि	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
५०६४७. तोचि	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
५०६४८. तोचि	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
५०६४९. तोचि	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
५०६५०. तोचि	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
५०६५१. तोचि	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
५०६५२. तोचि	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४

५०६५३. तोचि	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
५०६५४. तोचि	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
५०६५५. तोडणें	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
५०६५६. तोडणें	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
५०६५७. तोडावया	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
५०६५८. तोडावा	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
५०६५९. तोडावें	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
५०६६०. तोडिजे	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
५०६६१. तोडित	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
५०६६२. तोडितांचि	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
५०६६३. तोडिती	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
५०६६४. तोडिला	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
५०६६५. तोडिलिया	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
५०६६६. तोडिले	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
५०६६७. तोडिले	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
५०६६८. तोडी	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
५०६६९. तोडी	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
५०६७०. तोडी	राजहंसापुढें । चांचूचें आगरडें । तोडी जेवीं झगडे । क्षीरनीराचे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०७
५०६७१. तोडीं	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
५०६७२. तोडीं	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
५०६७३. तोडूनि	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
५०६७४. तोडूनि	तेथ क्षुधादुःखें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
५०६७५. तोडोनि	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९
५०६७६. तोडोनि	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
५०६७७. तोडोनि	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
५०६७८. तोडोनि	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
५०६७९. तोडोनियां	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८

५०६८०. तोडोनियां	छत्तीसही वानीभेद । तोडोनियां निर्विवाद । निवडिती शुद्ध । आपणपें	ज्ञाने.१३.२४.१०३७
५०६८१. तोय	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
५०६८२. तोय	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
५०६८३. तोय	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
५०६८४. तोय	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
५०६८५. तोय	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
५०६८६. तोय	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
५०६८७. तोय	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
५०६८८. तोय	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
५०६८९. तोय	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
५०६९०. तोयचि	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
५०६९१. तोयतरणीं	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
५०६९२. तोयत्वें	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
५०६९३. तोयबगें	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
५०६९४. तोयबुद्धी	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
५०६९५. तोयसंगे	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
५०६९६. तोया	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
५०६९७. तोयाचां	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
५०६९८. तोयाचे	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
५०६९९. तोरण	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
५०७००. तोष	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
५०७०१. तोषणें	परप्राणघातें । मेळविती वित्तें । मिनलयां चित्तें । तोषणें कैसें	ज्ञाने.१६.१२.३४७
५०७०२. तोषला	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
५०७०३. तोषला	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
५०७०४. तोषला	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
५०७०५. तोषला	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
५०७०६. तोषला	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२

५०७०७. तोषले	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
५०७०८. तोषलेनि	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
५०७०९. तोषलों	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
५०७१०. तोषलों	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
५०७११. तोषविला	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
५०७१२. तोषाआंतु	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
५०७१३. तोषालागीं	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
५०७१४. तोषावें	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
५०७१५. तोषावें	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
५०७१६. तोषिजे	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
५०७१७. तोषिती	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
५०७१८. तोषु	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
५०७१९. तोषु	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
५०७२०. तोषु	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
५०७२१. तोषु	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
५०७२२. तोषु	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
५०७२३. तोषे	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
५०७२४. तोषे	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
५०७२५. तोषे	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
५०७२६. तोषें	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
५०७२७. तोषें	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
५०७२८. तोषें	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
५०७२९. तोषें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
५०७३०. तोषें	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
५०७३१. तोषेचिना	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
५०७३२. तोषों	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
५०७३३. तोषोनि	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५

५०७३४. तोषोनि	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञें तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
५०७३५. तोषौनि	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
५०७३६. तोषौनि	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
५०७३७. तोहि	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
५०७३८. तोहि	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
५०७३९. तोहि	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
५०७४०. तोहि	योगिये तोहि करिती । परी कर्में तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
५०७४१. तोहि	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
५०७४२. तोहि	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
५०७४३. तोहि	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
५०७४४. तोहि	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
५०७४५. तोहि	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
५०७४६. तोहि	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
५०७४७. तोहि	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
५०७४८. तोहि	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
५०७४९. तोही	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
५०७५०. तोही	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
५०७५१. तोही	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
५०७५२. तोही	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
५०७५३. तोही	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
५०७५४. तोही	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
५०७५५. तोही	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
५०७५६. तोही	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
५०७५७. तोही	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
५०७५८. तोही	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
५०७५९. तोही	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवो । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
५०७६०. तोही	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१

५०७६१. तोही	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
५०७६२. तोही	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
५०७६३. तोही	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
५०७६४. तोही	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
५०७६५. तोही	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
५०७६६. तोही	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
५०७६७. तोही	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
५०७६८. तोही	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
५०७६९. तोही	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
५०७७०. तोही	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
५०७७१. तोही	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
५०७७२. तोही	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
५०७७३. तोही	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मार्गोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
५०७७४. तोही	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
५०७७५. तोही	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
५०७७६. तोही	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
५०७७७. तोही	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
५०७७८. तोही	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
५०७७९. त्यजावया	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
५०७८०. त्यजावया	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
५०७८१. त्यजावयालागीं	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
५०७८२. त्यजावा	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
५०७८३. त्यजावीचि	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
५०७८४. त्यजावीं	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
५०७८५. त्यजावे	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
५०७८६. त्यजावें	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
५०७८७. त्यजावें	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८

५०७८८. त्यजावें	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
५०७८९. त्यजावें	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
५०७९०. त्यजावें	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
५०७९१. त्यजिजती	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
५०७९२. त्यजिजे	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
५०७९३. त्यजिजे	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
५०७९४. त्यजिजे	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
५०७९५. त्यजिजे	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
५०७९६. त्यजिजे	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
५०७९७. त्यजिजे	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
५०७९८. त्यजिजे	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
५०७९९. त्यजिजे	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
५०८००. त्यजितां	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
५०८०१. त्यजिती	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
५०८०२. त्यजिती	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
५०८०३. त्यजिती	ऐसेनि कर्में पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
५०८०४. त्यजितु	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
५०८०५. त्यजिला	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दु:खें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
५०८०६. त्यजिली	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
५०८०७. त्यजिलीं	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
५०८०८. त्यजिलीं	ऐसेनि कर्में पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
५०८०९. त्यजिले	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
५०८१०. त्यजिलें	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
५०८११. त्यजिलें	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
५०८१२. त्यजिलें	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
५०८१३. त्यजिलें	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
५०८१४. त्यजिलें	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९

५०८१५. त्यजी	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
५०८१६. त्यजी	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
५०८१७. त्यजी	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
५०८१८. त्यजीं	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
५०८१९. त्यजीं	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
५०८२०. त्यजुनी	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
५०८२१. त्यजूं	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
५०८२२. त्यजूनि	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
५०८२३. त्यजूनि	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
५०८२४. त्यजूनि	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
५०८२५. त्यजूनि	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
५०८२६. त्यजे	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
५०८२७. त्यजे	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
५०८२८. त्या	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
५०८२९. त्या	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
५०८३०. त्या	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
५०८३१. त्या	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
५०८३२. त्या	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
५०८३३. त्या	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
५०८३४. त्यांचिया	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
५०८३५. त्यांचिया	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
५०८३६. त्यांमाजी	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
५०८३७. त्याग	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
५०८३८. त्याग	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
५०८३९. त्याग	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
५०८४०. त्याग	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
५०८४१. त्याग	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६

५०८४२. त्याग	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
५०८४३. त्यागतरुवरु	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
५०८४४. त्यागफळ	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
५०८४५. त्यागमुखें	ना तें कर्तव्य जरी दुःखें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
५०८४६. त्यागसंन्यासव्यवस्थे	ऐसें म्हणोनि पार्थे । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
५०८४७. त्यागस्वीकारीं	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
५०८४८. त्यागस्वीकारीं	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
५०८४९. त्यागा	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
५०८५०. त्यागाचा	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
५०८५१. त्यागाचे	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
५०८५२. त्यागाचें	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
५०८५३. त्यागाचें	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
५०८५४. त्यागातें	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
५०८५५. त्यागातें	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
५०८५६. त्यागास्तव	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
५०८५७. त्यागाहूनि	मग कर्मफलत्यागु । तो ध्यानापासोनि चांगु । त्यागाहूनि भोगु । शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
५०८५८. त्यागिया	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
५०८५९. त्यागी	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
५०८६०. त्यागी	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
५०८६१. त्यागु	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
५०८६२. त्यागु	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
५०८६३. त्यागु	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
५०८६४. त्यागु	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
५०८६५. त्यागु	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
५०८६६. त्यागु	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
५०८६७. त्यागु	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
५०८६८. त्यागु	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६

५०८६९. त्यागु	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
५०८७०. त्यागु	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
५०८७१. त्यागु	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
५०८७२. त्यागु	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्में वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
५०८७३. त्यागु	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
५०८७४. त्यागु	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
५०८७५. त्यागुचि	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
५०८७६. त्यागुचि	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
५०८७७. त्यागूनि	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
५०८७८. त्यागें	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
५०८७९. त्यागें	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
५०८८०. त्याचा	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
५०८८१. त्याचां	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
५०८८२. त्याचि	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
५०८८३. त्याचि	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
५०८८४. त्याचि	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
५०८८५. त्याचें	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
५०८८६. त्याज्य	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
५०८८७. त्याज्य	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
५०८८८. त्याज्य	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
५०८८९. त्याज्य	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
५०८९०. त्याज्यालागीं	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
५०८९१. त्यापरी	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
५०८९२. त्याप्रमाणें	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
५०८९३. त्यासाठीं	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
५०८९४. त्यासि	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
५०८९५. त्यासि	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ

५०८९६. त्यासी	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
५०८९७. त्याही	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
५०८९८. त्याही	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
५०८९९. त्याही	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
५०९००. त्याहीवरी	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
५०९०१. त्याहूनि	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
५०९०२. त्याहूनि	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
५०९०३. त्रया	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
५०९०४. त्रयी	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
५०९०५. त्रयीधर्म	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
५०९०६. त्रयोदशीं	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
५०९०७. त्राण	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
५०९०८. त्राण	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
५०९०९. त्राय	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
५०९१०. त्राय	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
५०९११. त्राय	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
५०९१२. त्राय	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
५०९१३. त्राय	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
५०९१४. त्राये	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
५०९१५. त्राये	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
५०९१६. त्राये	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
५०९१७. त्राये	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
५०९१८. त्राये	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
५०९१९. त्रासकाळें	अगा स्वर्गींचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
५०९२०. त्रासमुद्रा	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
५०९२१. त्रासितां	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
५०९२२. त्रासिला	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१

५०९२३. त्रासु	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
५०९२४. त्रासु	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
५०९२५. त्रासु	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
५०९२६. त्रासु	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
५०९२७. त्रासु	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
५०९२८. त्रासु	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
५०९२९. त्रासे	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
५०९३०. त्राहाटिती	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
५०९३१. त्रिकाळीं	काळशुद्धी त्रिकाळीं । जीवदशाधूप जाळी । ज्ञानदीपें वोंवाळी । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.३८८
५०९३२. त्रिकुटी	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
५०९३३. त्रिकुटीं	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
५०९३४. त्रिगुण	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
५०९३५. त्रिगुणत्रिपुरीं	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
५०९३६. त्रिगुणत्व	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
५०९३७. त्रिगुणत्व	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
५०९३८. त्रिगुणवृद्धिनिरूपण	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
५०९३९. त्रिगुणाचें	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
५०९४०. त्रिगुणाचेचि	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
५०९४१. त्रिगुणात्मक	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
५०९४२. त्रिगुणात्मक	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
५०९४३. त्रिगुणात्मक	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
५०९४४. त्रिगुणासी	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५
५०९४५. त्रिगुणीं	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
५०९४६. त्रिगुणीं	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
५०९४७. त्रिगुणीं	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
५०९४८. त्रिजगतिये	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
५०९४९. त्रिजगती	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१

५०९५०. त्रिजगतीं	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
५०९५१. त्रिजगतीं	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
५०९५२. त्रिजगतीं	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
५०९५३. त्रिजगतीं	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
५०९५४. त्रिजगतीं	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
५०९५५. त्रिजगतीं	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
५०९५६. त्रिजगतीं	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
५०९५७. त्रिजगतीं	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
५०९५८. त्रिजगतीं	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
५०९५९. त्रिजगतीं	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
५०९६०. त्रिजगतीं	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
५०९६१. त्रिजगतीं	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
५०९६२. त्रितापतिमिरतमारी	ऐसें कलुषकरिकेसरी । त्रितापतिमिरतमारी । श्रीवीरवरनरहरी । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१७.२८.४२३
५०९६३. त्रिदाह	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
५०९६४. त्रिदोषीं	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
५०९६५. त्रिदोषीं	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
५०९६६. त्रिधा	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदुःखीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
५०९६७. त्रिधा	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
५०९६८. त्रिधा	आतांययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
५०९६९. त्रिधा	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
५०९७०. त्रिधा	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
५०९७१. त्रिधा	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
५०९७२. त्रिधा	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
५०९७३. त्रिधा	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
५०९७४. त्रिधातुक	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
५०९७५. त्रिपुटी	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
५०९७६. त्रिपुटी	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०

५०९७७. त्रिपुटी	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
५०९७८. त्रिपुटी	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
५०९७९. त्रिपुटी	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
५०९८०. त्रिप्रकार	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
५०९८१. त्रिप्रकारा	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
५०९८२. त्रिप्रकारु	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
५०९८३. त्रिप्रकारु	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
५०९८४. त्रिभुवन	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
५०९८५. त्रिभुवन	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
५०९८६. त्रिभुवन	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
५०९८७. त्रिभुवन	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
५०९८८. त्रिभुवनगजपंचानना	हें आइकिलें कीं भूतभावना । त्रिभुवनगजपंचानना । सकलदेवदेवतार्चना । जगन्नायका	ज्ञाने.१०.१५.१८१
५०९८९. त्रिभुवनगोळु	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
५०९९०. त्रिभुवनदीपें	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
५०९९१. त्रिभुवना	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
५०९९२. त्रिभुवना	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
५०९९३. त्रिभुवना-	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
५०९९४. त्रिभुवनाचया	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
५०९९५. त्रिभुवनाचा	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
५०९९६. त्रिभुवनाचिया	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
५०९९७. त्रिभुवनाची	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
५०९९८. त्रिभुवनाचें	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
५०९९९. त्रिभुवनायेवढी	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
५१०००. त्रिभुवनासि	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
५१००१. त्रिभुवनीं	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
५१००२. त्रिभुवनीं	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
५१००३. त्रिभुवनीं	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०

५१००४. त्रिभुवनीं	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
५१००५. त्रिभुवनीं	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
५१००६. त्रिभुवनीं	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
५१००७. त्रिभुवनीं	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
५१००८. त्रिभुवनीं	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
५१००९. त्रिभुवनीं	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
५१०१०. त्रिभुवनीं	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
५१०११. त्रिभुवनीं	माजिरां अन्नपानीं । प्रमदांचां आलिंगनीं । मी होईन त्रिभुवनीं । आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२
५१०१२. त्रिभुवनीं	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
५१०१३. त्रिभुवनींचां	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
५१०१४. त्रिभुवनींचिया	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
५१०१५. त्रिभुवनींचिया	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्यें अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
५१०१६. त्रिभुवनींचिया	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
५१०१७. त्रिभुवनींचिया	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
५१०१८. त्रिभुवनींचियाही	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
५१०१९. त्रिभुवनींचीं	तैशीं त्रिभुवनींचीं दु:खें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
५१०२०. त्रिभुवनें	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
५१०२१. त्रिभुवनैकनरेंद्रें	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
५१०२२. त्रिभुवनैकपवित्र	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३
५१०२३. त्रिभुवनैकसरिता	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
५१०२४. त्रिमात्रकेचिये	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
५१०२५. त्रिमाळिकें	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
५१०२६. त्रिरूप	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
५१०२७. त्रिवर्गाचा	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
५१०२८. त्रिवर्गु	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
५१०२९. त्रिवर्गोपायें	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
५१०३०. त्रिविध	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३

५१०३१. त्रिविध	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
५१०३२. त्रिविध	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
५१०३३. त्रिविध	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
५१०३४. त्रिविध	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
५१०३५. त्रिविध	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
५१०३६. त्रिविध	तेंचि एक गा अनिष्ट । एक तें केवळ इष्ट । आणि एक इष्टानिष्ट । त्रिविध ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२४०
५१०३७. त्रिविध	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
५१०३८. त्रिविध	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
५१०३९. त्रिविध	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
५१०४०. त्रिविध	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मां समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
५१०४१. त्रिविध	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
५१०४२. त्रिविध	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
५१०४३. त्रिविध	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
५१०४४. त्रिविध	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
५१०४५. त्रिविधचि	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
५१०४६. त्रिविधता	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
५१०४७. त्रिविधता	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
५१०४८. त्रिविधत्वातें	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
५१०४९. त्रिविधपणाचें	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
५१०५०. त्रिविधपणाचेनि	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
५१०५१. त्रिविधमळकटा	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
५१०५२. त्रिविधा	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
५१०५३. त्रिविधा	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
५१०५४. त्रिविधा	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
५१०५५. त्रिविधा	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
५१०५६. त्रिविधा	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
५१०५७. त्रिविधाही	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५

५१०५८. त्रिविधीं	एवं निद्रालस्यप्रमादीं । तम इहीं त्रिविधीं । बांधे निरुपाधी । चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
५१०५९. त्रिविधीं	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
५१०६०. त्रिविधु	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
५१०६१. त्रिविधु	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
५१०६२. त्रिवेणी	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
५१०६३. त्रिशंकु	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
५१०६४. त्रिशंकुदोषें	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
५१०६५. त्रिशुद्धि	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
५१०६६. त्रिशुद्धी	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
५१०६७. त्रिशुद्धी	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
५१०६८. त्रिशुद्धी	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
५१०६९. त्रिशुद्धी	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
५१०७०. त्रिशुद्धी	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
५१०७१. त्रिशुद्धी	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
५१०७२. त्रिशुद्धी	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
५१०७३. त्रिशुद्धी	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
५१०७४. त्रिशुद्धी	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्मा	ज्ञाने.११.२६.४०२
५१०७५. त्रिशुद्धी	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
५१०७६. त्रिशुद्धी	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
५१०७७. त्रिशुद्धी	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
५१०७८. त्रिशुद्धी	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
५१०७९. त्रिशुद्धी	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
५१०८०. त्रिशुद्धी	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
५१०८१. त्रिशुद्धी	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
५१०८२. त्रिशुद्धी	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
५१०८३. त्रिशुद्धीसी	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
५१०८४. त्रेतीं	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२

५१०८५. त्रैलोक्य	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
५१०८६. त्रैलोक्य	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
५१०८७. त्रैलोक्य	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
५१०८८. त्रैलोक्य	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
५१०८९. त्रैलोक्य	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
५१०९०. त्रैलोक्य	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
५१०९१. त्रैलोक्य	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
५१०९२. त्रैलोक्य	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
५१०९३. त्रैलोक्यचि	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
५१०९४. त्रैलोक्यचि	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
५१०९५. त्रैलोक्यजीविताची	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
५१०९६. त्रैलोक्यनायकें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
५१०९७. त्रैलोक्यपटाची	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
५१०९८. त्रैलोक्यपति	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
५१०९९. त्रैलोक्यही	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
५११००. त्रैलोक्यही	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
५११०१. त्रैलोक्याचा	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
५११०२. त्रैलोक्याचा	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
५११०३. त्रैलोक्यींचीं	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
५११०४. त्रैलोक्यींचें	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
५११०५. त्रैविध्य	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
५११०६. त्रैविध्य	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
५११०७. त्र्यंबका	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
५११०८. त्र्यक्षर	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
५११०९. त्वंपद	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
५१११०. त्वचा	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
५११११. त्वचा	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८

५१११२. त्वचा	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
५१११३. त्वचा	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
५१११४. त्वचा	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
५१११५. त्वचेंद्रियेंचि	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
५१११६. त्वचेचा	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
५१११७. त्वचेचिया	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
५१११८. त्वचेचिया	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
५१११९. त्वचेचेनि	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
५११२०. त्वां	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
५११२१. थडथांद	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
५११२२. थडिया	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
५११२३. थडिये	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
५११२४. थडिये	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
५११२५. थडिये	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
५११२६. थडिये	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
५११२७. थडिये	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
५११२८. थडियेचा	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
५११२९. थडियेचि	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
५११३०. थडियेचे	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
५११३१. थडियेचे	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
५११३२. थडी	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
५११३३. थडी	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
५११३४. थडी	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
५११३५. थडी	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
५११३६. थडी	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५११३७. थडी	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
५११३८. थडीं	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५

५११३९. थरचि	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
५११४०. थरा	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
५११४१. थरुविथरु	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
५११४२. थरे	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
५११४३. थळींव	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
५११४४. थांव	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
५११४५. थांवला	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
५११४६. थांवला	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
५११४७. थावली	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
५११४८. थांवलें	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
५११४९. थांवा	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
५११५०. थांवु	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
५११५१. थांवे	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
५११५२. थांवे	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
५११५३. थांवे	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
५११५४. थांवें	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
५११५५. थांवें	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
५११५६. थांवें	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
५११५७. थांवें	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
५११५८. थांवो	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
५११५९. थांवो	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
५११६०. थांवो	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
५११६१. थांवो	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
५११६२. थाउ	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
५११६३. थाटा	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
५११६४. थाटी	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
५११६५. थातंबूनि	येऱ्हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८

५११६६. थानापती	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
५११६७. थानासीचि	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
५११६८. थानीहूनीं	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
५११६९. थानीं	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
५११७०. थापटिला	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
५११७१. थापटूनि	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
५११७२. थापटूनि	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
५११७३. थारा	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
५११७४. थारा	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
५११७५. थारा	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
५११७६. थारा	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
५११७७. थारा	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
५११७८. थारा	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
५११७९. थारे	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
५११८०. थारे	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
५११८१. थारे	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
५११८२. थारे	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
५११८३. थारे	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
५११८४. थारे	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
५११८५. थारों	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
५११८६. थारों	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
५११८७. थाव	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
५११८८. थावीं	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
५११८९. थावें	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
५११९०. थावें	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
५११९१. थावें	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
५११९२. थावें	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१

५११९३. थावो	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
५११९४. थावो	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
५११९५. थावो	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
५११९६. थिगळी	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
५११९७. थिजलें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
५११९८. थिजलेंपण	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
५११९९. थितिया	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
५१२००. थितें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
५१२०१. थितें	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
५१२०२. थितें	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
५१२०३. थिरावलेनि	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
५१२०४. थिरावे	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
५१२०५. थिरू	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
५१२०६. थिल्लर	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
५१२०७. थिल्लर	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
५१२०८. थिल्लरबळें	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
५१२०९. थिल्लराऐसें	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
५१२१०. थिल्लराचेनि	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
५१२११. थिल्लरीं	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
५१२१२. थिल्लरींचें	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
५१२१३. थिल्लरोदकांतें	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
५१२१४. थुंकिजे	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
५१२१५. थुंकी	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
५१२१६. थुंकील	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
५१२१७. थेंकुटीं	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
५१२१८. थेंकुलें	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
५१२१९. थेंकुलें	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९

५१२२०. थेंकुलें	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
५१२२१. थेंकुलें	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
५१२२२. थेंबाचा	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
५१२२३. थेंबुटा	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
५१२२४. थेंबुटें	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
५१२२५. थेंबें	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
५१२२६. थेकुटी	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
५१२२७. थेकुलें	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
५१२२८. थेकुलें	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
५१२२९. थोंब	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
५१२३०. थोकडें	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
५१२३१. थोकडें	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
५१२३२. थोकडें	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
५१२३३. थोकडें	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
५१२३४. थोकडें	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
५१२३५. थोकडें	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
५१२३६. थोकडें	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
५१२३७. थोकला	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
५१२३८. थोकलें	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
५१२३९. थोकीं	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
५१२४०. थोके	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
५१२४१. थोके	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
५१२४२. थोके	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
५१२४३. थोके	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
५१२४४. थोकोनि	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
५१२४५. थोडा	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
५१२४६. थोडा	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६

५१२४७. थोडिया	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
५१२४८. थोडी	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
५१२४९. थोडी	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
५१२५०. थोडी	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
५१२५१. थोडी	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढी । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
५१२५२. थोडी	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
५१२५३. थोडे	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
५१२५४. थोडे	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
५१२५५. थोडे	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
५१२५६. थोडें	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
५१२५७. थोडें	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
५१२५८. थोडें	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
५१२५९. थोडें	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
५१२६०. थोडें	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
५१२६१. थोडें	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
५१२६२. थोडें	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
५१२६३. थोडें	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
५१२६४. थोडें	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
५१२६५. थोडें	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
५१२६६. थोडें	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
५१२६७. थोडें	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
५१२६८. थोडें	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
५१२६९. थोडें	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
५१२७०. थोडें	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
५१२७१. थोडेंचि	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
५१२७२. थोडेंचि	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
५१२७३. थोडेन	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८

५१२७४. थोडेपणें	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
५१२७५. थोडेसें	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
५१२७६. थोर	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
५१२७७. थोर	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
५१२७८. थोर	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
५१२७९. थोर	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
५१२८०. थोर	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
५१२८१. थोर	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
५१२८२. थोर	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
५१२८३. थोर	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
५१२८४. थोर	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
५१२८५. थोर	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
५१२८६. थोर	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
५१२८७. थोर	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
५१२८८. थोर	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
५१२८९. थोर	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०
५१२९०. थोर	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
५१२९१. थोर	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
५१२९२. थोर	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
५१२९३. थोर	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
५१२९४. थोर	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
५१२९५. थोर	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
५१२९६. थोर	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
५१२९७. थोर	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
५१२९८. थोर	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
५१२९९. थोर	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
५१३००. थोर	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८

५१३०१. थोर	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
५१३०२. थोर	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
५१३०३. थोरपण	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
५१३०४. थोरपण	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
५१३०५. थोरवनें	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
५१३०६. थोरा	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
५१३०७. थोरा	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
५१३०८. थोरां	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
५१३०९. थोराडा	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
५१३१०. थोराडें	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
५१३११. थोरावती	ऐसा रजाचिया झुळुका । झडाडितां आगळिका । मनुष्यजातीशाखा । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१५५
५१३१२. थोरावती	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
५१३१३. थोरावली	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०
५१३१४. थोरावले	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
५१३१५. थोरावे	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
५१३१६. थोरावे	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
५१३१७. थोरावे	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
५१३१८. थोरावें	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
५१३१९. थोरिये	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
५१३२०. थोरिये	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
५१३२१. थोरिवेचें	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
५१३२२. थोरी	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
५१३२३. थोरी	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
५१३२४. थोरी	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
५१३२५. थोरी	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
५१३२६. थोरी	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
५१३२७. थोरी	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१

५१३२८. थोरी	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
५१३२९. थोरी	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
५१३३०. थोरी	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
५१३३१. थोरी	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
५१३३२. थोरी	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
५१३३३. थोरी	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
५१३३४. थोरी	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
५१३३५. थोरी	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
५१३३६. थोरी	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
५१३३७. थोरी	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
५१३३८. थोरी	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
५१३३९. थोरी	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
५१३४०. थोरी	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्‌ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
५१३४१. थोरी	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
५१३४२. थोरी	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
५१३४३. थोरी	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
५१३४४. थोरी	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
५१३४५. थोरी	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
५१३४६. थोरी	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
५१३४७. थोरीव	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
५१३४८. थोरीं	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
५१३४९. थोरु	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
५१३५०. थोरु	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
५१३५१. थोरु	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
५१३५२. थोरु	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
५१३५३. थोरु	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
५१३५४. थोरु	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११

५१३५५. थोरु	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
५१३५६. थोरु	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
५१३५७. थोरु	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
५१३५८. थोरु	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
५१३५९. थोरु	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
५१३६०. थोरु	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
५१३६१. थोरु	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
५१३६२. थोरु	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
५१३६३. थोरु	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
५१३६४. थोरु	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
५१३६५. थोरु	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
५१३६६. थोरे	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
५१३६७. थोरें	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
५१३६८. थोरें	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
५१३६९. थोरें	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
५१३७०. थोरें	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दुःखी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
५१३७१. दंडवत	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
५१३७२. दंडवताचेनि	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
५१३७३. दंडाचा	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
५१३७४. दंडितां	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
५१३७५. दंडी	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
५१३७६. दंडी	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
५१३७७. दंडील	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
५१३७८. दंडु	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
५१३७९. दंडुकाठी	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
५१३८०. दंडुनी	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
५१३८१. दंडे	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६

५१३८२. दंडें	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
५१३८३. दंडें	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
५१३८४. दंडें	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
५१३८५. दंतु	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
५१३८६. दंदिया	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
५१३८७. दंभमानाचा	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
५१३८८. दंभादि	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
५१३८९. दंभु	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
५१३९०. दंभु	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
५१३९१. दंभु	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
५१३९२. दंशु	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
५१३९३. दंशु	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
५१३९४. दंशु	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
५१३९५. दंष्ट्रांचीं	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
५१३९६. दक्षता	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
५१३९७. दक्षत्व	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
५१३९८. दक्षिण	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदुःखप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३
५१३९९. दक्षिणवाम	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
५१४००. दक्षिणा	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
५१४०१. दक्षिणायन	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
५१४०२. दक्षिणिलीं	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
५१४०३. दक्षिणु	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
५१४०४. दक्षु	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
५१४०५. दक्षु	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
५१४०६. दक्षु	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
५१४०७. दक्षु	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
५१४०८. दगड	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४

५१४०९. दगडाचेनि	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
५१४१०. दग्धलीं	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
५१४११. दचकती	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
५१४१२. दचकला	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
५१४१३. दटे	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दु:खाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
५१४१४. दडगी	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
५१४१५. दडपलिया	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
५१४१६. दडपूनि	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३
५१४१७. दडपे	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
५१४१८. दडपे	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
५१४१९. दडे	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
५१४२०. दडे	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
५१४२१. दत्तचित्तु	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
५१४२२. दत्तचित्तु	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
५१४२३. दधिकडसणी	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
५१४२४. दधी	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
५१४२५. दम	मग शम दम दोन्ही । सुख दु:ख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
५१४२६. दम	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
५१४२७. दमन	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
५१४२८. दमाचें	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
५१४२९. दमावें	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
५१४३०. दमितयांमाझारीं	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
५१४३१. दमु	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
५१४३२. दमु	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
५१४३३. दया	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
५१४३४. दया	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
५१४३५. दया	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४

५१४३६. दया	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
५१४३७. दया	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
५१४३८. दयार्णव	जयजय देव विशुद्ध । विदुदयोद्यानद्विरद । शमदममदनमदभेद । दयार्णव	ज्ञाने.१८.७
५१४३९. दयालुत्व	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
५१४४०. दरकुटा	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
५१४४१. दरकुटा	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
५१४४२. दरकुटे	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४
५१४४३. दरारा	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
५१४४४. दरारा	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
५१४४५. दरारा	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
५१४४६. दरिद्र	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
५१४४७. दरिद्र	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
५१४४८. दरिद्र	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
५१४४९. दरिद्रलिये	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
५१४५०. दरिद्रिया	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
५१४५१. दरिद्रें	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
५१४५२. दरी	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
५१४५३. दरीमाजीं	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
५१४५४. दर्दुर	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
५१४५५. दर्दुर	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
५१४५६. दर्दुरा	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
५१४५७. दर्दुरीं	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
५१४५८. दर्दुरु	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्रु डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
५१४५९. दर्दूरें	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दूरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
५१४६०. दर्पण	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
५१४६१. दर्पणाचिया	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
५१४६२. दर्पणाचीचि	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९

५१४६३. दर्पणाचेनि	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
५१४६४. दर्पणाचेनि	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
५१४६५. दर्पणातें	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
५१४६६. दर्पणाधारें	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
५१४६७. दर्पणावीण	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
५१४६८. दर्पणाहूनि	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
५१४६९. दर्पणु	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
५१४७०. दर्पणु	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
५१४७१. दर्पणें	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
५१४७२. दर्पसागरु	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
५१४७३. दर्पा	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मार्गोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
५१४७४. दर्पु	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
५१४७५. दर्पु	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
५१४७६. दर्पु	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
५१४७७. दर्पें	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धर्गी सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
५१४७८. दर्पें	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
५१४७९. दर्वी	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
५१४८०. दर्शन	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
५१४८१. दर्शन	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
५१४८२. दर्शना	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
५१४८३. दर्शनाचिये	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
५१४८४. दर्शनाची	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
५१४८५. दर्शनाचेनि	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
५१४८६. दर्शनीं	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
५१४८७. दर्शनीं	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
५१४८८. दर्शनें	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
५१४८९. दर्शनें	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५

५१४९०. दर्शनें	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
५१४९१. दर्शनें	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
५१४९२. दळ	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
५१४९३. दळ	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
५१४९४. दळभार	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
५१४९५. दळभार	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
५१४९६. दळभार	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
५१४९७. दळभारु	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
५१४९८. दळभारु	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
५१४९९. दळवाडें	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
५१५००. दळवाडें	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
५१५०१. दळवाडें	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
५१५०२. दळवाडें	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
५१५०३. दळवाडें	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
५१५०४. दळवाडें	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
५१५०५. दळवाडें	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
५१५०६. दळवाडें	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
५१५०७. दळवाडें	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
५१५०८. दळवाडें	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
५१५०९. दळवैपणाचा	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
५१५१०. दळही	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
५१५११. दळां	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
५१५१२. दळाचि	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
५१५१३. दळातें	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
५१५१४. दळामाजि	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०
५१५१५. दळीं	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
५१५१६. दळीं	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४

५१५१७. दळीं	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
५१५१८. दळें	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
५१५१९. दळें	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
५१५२०. दवडणें	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५१५२१. दवडणें	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
५१५२२. दवडणें	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
५१५२३. दवडा	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
५१५२४. दवडा	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
५१५२५. दवडा	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
५१५२६. दवडावा	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
५१५२७. दवडिजे	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
५१५२८. दवडिजे	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
५१५२९. दवडितां	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
५१५३०. दवडितां	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
५१५३१. दवडी	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
५१५३२. दवडुनि	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
५१५३३. दवडुनी	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
५१५३४. दवडूनि	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
५१५३५. दवडूनि	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
५१५३६. दवडे	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
५१५३७. दवडोनि	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
५१५३८. दशकु	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
५१५३९. दशकु	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दुःख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
५१५४०. दशकुही	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
५१५४१. दशदिशा	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
५१५४२. दशधा	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
५१५४३. दशन	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१

५१५४४. दशनीं	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
५१५४५. दशनु	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
५१५४६. दशा	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
५१५४७. दशा	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
५१५४८. दशा	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
५१५४९. दशा	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
५१५५०. दशा	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
५१५५१. दशा	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
५१५५२. दशा	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
५१५५३. दशा	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
५१५५४. दशा	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
५१५५५. दशा	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
५१५५६. दशा	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
५१५५७. दशा	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
५१५५८. दशा	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
५१५५९. दशा	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
५१५६०. दशा	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
५१५६१. दशा	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
५१५६२. दशा	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
५१५६३. दशा	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
५१५६४. दशा	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
५१५६५. दशा	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
५१५६६. दशा	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
५१५६७. दशा	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
५१५६८. दशा	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
५१५६९. दशा	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
५१५७०. दशा	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२

५१५७१. दशा	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
५१५७२. दशा	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
५१५७३. दशा	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
५१५७४. दशी	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
५१५७५. दशे	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
५१५७६. दशे	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
५१५७७. दशे	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
५१५७८. दशे	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
५१५७९. दशे	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
५१५८०. दशे	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
५१५८१. दशेची	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
५१५८२. दशेची	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
५१५८३. दशेतें	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
५१५८४. दशोपनिषदें	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
५१५८५. दहनपचनसिद्धी	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
५१५८६. दहावें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
५१५८७. दहाही	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
५१५८८. दहिंयाचेनि	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
५१५८९. दहीं	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
५१५९०. दहीं	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
५१५९१. दहीं	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
५१५९२. दांग	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
५१५९३. दांग	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
५१५९४. दांग	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
५१५९५. दांग	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
५१५९६. दांगा-	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
५१५९७. दांगाणे	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४

५१५९८. दांगीं	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
५१५९९. दांगीचें	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
५१६००. दांगें	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
५१६०१. दांगें	जयाचेनि विवेककिरणसंगें । उन्मेखसूर्यकांतफुणगे । दीपले जाळिती दांगें । संसाराचीं	ज्ञाने.१६.८
५१६०२. दांडी	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
५१६०३. दांडेयाचे	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
५१६०४. दांडेवरी	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादु:खाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
५१६०५. दांड्याचे	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
५१६०६. दांत	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
५१६०७. दांत	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
५१६०८. दांत	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
५१६०९. दांत	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
५१६१०. दांत	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
५१६११. दांत	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
५१६१२. दांतदाढांची	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
५१६१३. दांतही	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
५१६१४. दांतां	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
५१६१५. दांतांचिये	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
५१६१६. दांतांचे	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
५१६१७. दाऊं	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
५१६१८. दाऊं	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
५१६१९. दाऊं	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
५१६२०. दाऊं	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
५१६२१. दाऊं	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
५१६२२. दाऊं	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
५१६२३. दाऊं	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
५१६२४. दाऊं	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९

५१६२५. दाऊं	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
५१६२६. दाऊं	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
५१६२७. दाऊनि	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
५१६२८. दाऊनि	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
५१६२९. दाऊनि	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
५१६३०. दाऊनि	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
५१६३१. दाऊनि	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
५१६३२. दाऊनियां	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
५१६३३. दाखऊं	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
५१६३४. दाखऊं	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
५१६३५. दाखवणें	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
५१६३६. दाखवावयालागीं	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
५१६३७. दाखविजे	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
५१६३८. दाखविती	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
५१६३९. दाखविला	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
५१६४०. दाखविलिया	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
५१६४१. दाखविलें	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
५१६४२. दाट	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
५१६४३. दाट	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
५१६४४. दाट	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
५१६४५. दाट	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
५१६४६. दाटणी	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
५१६४७. दाटणी	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
५१६४८. दाटणें	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
५१६४९. दाटत	जे द्वेषाचां आवर्तीं दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
५१६५०. दाटत	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्तीं दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
५१६५१. दाटती	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३

५१६५२. दाटती	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
५१६५३. दाटपणें	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
५१६५४. दाटपणें	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
५१६५५. दाटला	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
५१६५६. दाटलाही	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
५१६५७. दाटलिया	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
५१६५८. दाटलिया	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
५१६५९. दाटलीं	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
५१६६०. दाटली	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
५१६६१. दाटली	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
५१६६२. दाटलें	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
५१६६३. दाटिजे	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
५१६६४. दाटिजे	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
५१६६५. दाटिजो	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
५१६६६. दाटिला	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
५१६६७. दाटिली	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
५१६६८. दाटिले	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
५१६६९. दाटी	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
५१६७०. दाटी	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
५१६७१. दाटी	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
५१६७२. दाटी	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
५१६७३. दाटी-	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
५१६७४. दाटीचिना	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
५१६७५. दाटुगा	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
५१६७६. दाटुगी	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
५१६७७. दाटुगी	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
५१६७८. दाटुगी	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७

५१६७९. दाटुगें	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
५१६८०. दाटूनि	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
५१६८१. दाटे	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
५१६८२. दाटे	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
५१६८३. दाटे	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
५१६८४. दाटे	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
५१६८५. दाटे	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
५१६८६. दाटें	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
५१६८७. दाटें	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
५१६८८. दाटैल	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
५१६८९. दाटोनि	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
५१६९०. दाढा	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
५१६९१. दाढा	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
५१६९२. दाढा	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
५१६९३. दाढा	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
५१६९४. दाढा	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
५१६९५. दाढांचां	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
५१६९६. दाढांचे	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
५१६९७. दाढियेसी	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
५१६९८. दाढी	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
५१६९९. दाढे	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
५१७००. दाणा	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
५१७०१. दातयाचें	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
५१७०२. दाता	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
५१७०३. दातांसींहि	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
५१७०४. दातारा	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
५१७०५. दातारा	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५

५१७०६. दातारा	ययां कौरवांचिया घरा। शिष्टाई धाडिलासि दातारा। ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा। विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
५१७०७. दातारा	हें असो विस्मो दातारा। तूं होसी जयाचा सोयरा। सोइरिकेचिया व्यवहारा। मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
५१७०८. दातारा	धड्याचियां आखरां। तळीं बाळ लिहे दातारा। कां पुढांसूनि पडिकरा। अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
५१७०९. दातारा	तरी आत्मा तूं एकसरा। हेंही म्हणतां दातारा। आंतुल तूं बाहेरा। घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
५१७१०. दातारा	म्हणे जाणसी दातारा। मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा। उबगला आदीं एकाहारा। येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
५१७११. दातारा	तेथ पार्थु म्हणे दातारा। भलें जाणसी माझिया अंतरा। हें म्हणों तरी दुसरा। जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
५१७१२. दातारु	तऱ्ही दातारु हा आमुचा। म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा। काइ झालें ययाचा। स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
५१७१३. दातारें	एथ श्रवणाचेनि द्वारें। तीर्थीं रिघतां सोपारें। ज्ञानदेव म्हणे दातारें। माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
५१७१४. दातारें	निर्गमागमीं दातारें। जे वोलांडिजती उंबरे। ते मी होईन आणि द्वारें। द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
५१७१५. दातृत्वें	जो धर्मकीर्तिधवळु। अगाध दातृत्वें सरळु। अतुलबळें प्रबळु। बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
५१७१६. दातेपणें	जो कांसे लागोनि तरे। तया पोहती उर्मी नुरे। पुरोहितु नाविष्करे। दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
५१७१७. दाथरीं	मातेचिया उदरकुहरीं। पचूनि विष्ठेचां दाथरीं। उकडूनि नवमासवरी। जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
५१७१८. दाथरीं	मातृकोदरकुहरीं। सूनि विष्ठेचां दाथरीं। जठरीं नवमासवरी। उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
५१७१९. दादरें	मग मध्यमामध्यविवरें। तेणें कोरिवें दादरें। ठाकिलें चवरें। ब्रह्मरंध्रीचें	ज्ञाने.१२.४.५५
५१७२०. दादरेहूनी	आइकें प्राणाचा हात धरूनी। गगनाची पाउटी करूनी। मध्यमेचेनि दादरेहूनी। हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
५१७२१. दादुलयाचा	तो ज्ञानियांचा बापु। देखणेयांचे दिठीचा दीपु। जया दादुलयाचा संकल्पु। विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
५१७२२. दादुलयाचें	पैं मूर्तीचेनि मेळें। तो मूर्तचि होऊनि खेळे। परि अमूर्तपण न मैळे। दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
५१७२३. दादुला	मा मी तव चित्ताथिला। आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला। जो दिठीवेनि आपुला। बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
५१७२४. दादुले	एकां उभयांचि प्राण गेले। चांगांचे दांत बैसले। बिरुदांचे दादुले। हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
५१७२५. दादुले	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले। जे शुकादिक दादुले। ते विषयोचि वानितां जाहले। भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
५१७२६. दान	दान यश अपकीर्ति। हे जे भाव सर्वत्र वसती। ते मजचि पासूनि होती। भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
५१७२७. दान	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु। तूं अपात्रींही परि उदारु। दान मागोनि दारवंटेकरु। जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
५१७२८. दान	आणीकही कांहीं जें जें। दान पुण्य आम्हीं कीजे। तया फळीं फळ हेंचि तुझें। चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
५१७२९. दान	तया नांव जाण दान। जें मोक्षनिधानाचें अंजन। हें असो ऐक चिन्ह। दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
५१७३०. दान	म्हणौनि त्रिविधु आहारु। यज्ञुही करित त्रिप्रकारु। तप दान हन व्यापारु। त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
५१७३१. दान	तैसें निफजावया दान। जैं सत्त्वासि ये संवाहन। तैं देश काळ भाजन। द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
५१७३२. दान	आणि दान जया द्यावें। तयातें ऐसेया पाहावें। जया घेतलें नुमचवे। कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८

५१७३३. दान	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
५१७३४. दान	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
५१७३५. दान	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
५१७३६. दान	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
५१७३७. दान	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
५१७३८. दानपसावो	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
५१७३९. दानपुण्य	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
५१७४०. दानपुण्यादिकें	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
५१७४१. दानपुण्यें	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
५१७४२. दानभागुही	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
५१७४३. दानलिंगा	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
५१७४४. दानलेखीं	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
५१७४५. दानवरिया	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
५१७४६. दानशीळ	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
५१७४७. दानशीळु	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
५१७४८. दानही	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
५१७४९. दाना	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
५१७५०. दानाचा	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
५१७५१. दानादिकें	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
५१७५२. दानीं	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
५१७५३. दानीं	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
५१७५४. दानें	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
५१७५५. दानें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
५१७५६. दानें	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
५१७५७. दानें	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
५१७५८. दानें	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
५१७५९. दानें	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३

५१७६०. दायाद	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
५१७६१. दारवंटा	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
५१७६२. दारवंटा	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
५१७६३. दारवंटा	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
५१७६४. दारवंटेकरु	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
५१७६५. दारवंठां	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
५१७६६. दारवंठांचि	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
५१७६७. दारही	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
५१७६८. दारागृहपुत्रीं	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
५१७६९. दारुण	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
५१७७०. दारुण	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
५१७७१. दारुण	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
५१७७२. दारुण	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
५१७७३. दारुणाहि	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
५१७७४. दारुणीं	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
५१७७५. दारुणु	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
५१७७६. दारुणें	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
५१७७७. दारुणें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
५१७७८. दारुणें	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
५१७७९. दारुयंत्र	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
५१७८०. दार्ढ्य	सर्वेंद्रियां जाड्य । मनामाजीं मौढ्य । माल्हाती दार्ढ्य । आलस्याचें	ज्ञाने.१४.८.१७९
५१७८१. दावा	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
५१७८२. दावा	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
५१७८३. दावावया	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
५१७८४. दावावया	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
५१७८५. दावावया	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
५१७८६. दावाविया	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५

५१७८७. दावावी	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
५१७८८. दावावीं	म्हणोनि असो हे वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
५१७८९. दावावीं	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
५१७९०. दावावें	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
५१७९१. दावावें	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
५१७९२. दाविजत	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
५१७९३. दाविजत	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
५१७९४. दाविजे	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
५१७९५. दाविजे	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
५१७९६. दाविजे	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
५१७९७. दाविजेल	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
५१७९८. दावित	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
५१७९९. दावित	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
५१८००. दावित	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
५१८०१. दाविता	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
५१८०२. दाविता	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गी । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
५१८०३. दाविता	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
५१८०४. दावितांचि	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
५१८०५. दावितासि	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
५१८०६. दाविताहे	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
५१८०७. दाविती	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
५१८०८. दाविला	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
५१८०९. दाविला	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
५१८१०. दाविला	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
५१८११. दाविला	आणि कूटस्थु जो अक्षरु । दाविला पुरुषप्रकारु । तेणें उपहिताही आकारु । चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
५१८१२. दाविला	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
५१८१३. दाविला	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४

५१८१४. दाविलिया	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
५१८१५. दाविलिया	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
५१८१६. दाविलिया	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
५१८१७. दाविलिया	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
५१८१८. दाविली	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
५१८१९. दाविली	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५
५१८२०. दाविली	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
५१८२१. दाविलीं	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
५१८२२. दाविलीं	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
५१८२३. दाविलीं	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
५१८२४. दाविलीं	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्में	ज्ञाने.१८.४४.८८४
५१८२५. दाविले	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
५१८२६. दाविले	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
५१८२७. दाविलें	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदुःख	ज्ञाने.५.२२.१२६
५१८२८. दाविलें	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दुःख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
५१८२९. दाविलें	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
५१८३०. दाविलें	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
५१८३१. दाविलें	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
५१८३२. दाविलें	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
५१८३३. दाविलें	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
५१८३४. दाविलें	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
५१८३५. दाविलें	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
५१८३६. दाविलें	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
५१८३७. दाविलें	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
५१८३८. दाविलें	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
५१८३९. दाविलें	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
५१८४०. दाविलें	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१

५१८४१. दाविलें	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
५१८४२. दाविलें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
५१८४३. दाविलें	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
५१८४४. दाविलें	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
५१८४५. दाविलें	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४
५१८४६. दाविलें	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
५१८४७. दाविलें	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
५१८४८. दाविलें	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
५१८४९. दाविलें	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
५१८५०. दाविलें	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
५१८५१. दाविलें	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२
५१८५२. दाविलें	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
५१८५३. दाविलेनि	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
५१८५४. दाविसी	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
५१८५५. दाविसी	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
५१८५६. दाविसी	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
५१८५७. दावी	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
५१८५८. दावी	व्याधीतें दावी । सर्वेचि हरवी । आपपृथ्वी कालवी । एकवाट	ज्ञाने.६.१४.२२०
५१८५९. दावी	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
५१८६०. दावी	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
५१८६१. दावी	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
५१८६२. दावी	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
५१८६३. दावी	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
५१८६४. दावी	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
५१८६५. दावी	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
५१८६६. दावी	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
५१८६७. दावी	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०

५१८६८. दावी	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
५१८६९. दावी	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
५१८७०. दावी	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
५१८७१. दावी	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
५१८७२. दावी	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
५१८७३. दावी	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
५१८७४. दावी	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
५१८७५. दावी	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
५१८७६. दावी	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
५१८७७. दावी	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
५१८७८. दावी	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
५१८७९. दावी	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
५१८८०. दावी	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
५१८८१. दावी	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
५१८८२. दावी	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
५१८८३. दावी	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
५१८८४. दावी	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४
५१८८५. दावी	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
५१८८६. दावी	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
५१८८७. दावीं	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
५१८८८. दावीं	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
५१८८९. दावीच	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
५१८९०. दावीत	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
५१८९१. दावीत	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
५१८९२. दावीन	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
५१८९३. दावील	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
५१८९४. दावील	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवें लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४

५१८९५. दावूं	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
५१८९६. दावूं	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
५१८९७. दावूनि	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
५१८९८. दावें	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
५१८९९. दावों	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
५१९००. दास	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
५१९०१. दास	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
५१९०२. दासट	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
५१९०३. दासट	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
५१९०४. दासटें	अगा स्वर्गींचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
५१९०५. दासिरूंही	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
५१९०६. दासी	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
५१९०७. दासी	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
५१९०८. दासी	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
५१९०९. दासी	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
५१९१०. दासी	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
५१९११. दासीपणाचेनि	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
५१९१२. दास्य	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
५१९१३. दास्य	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
५१९१४. दास्य	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
५१९१५. दाहक	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
५१९१६. दाहकपणें	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
५१९१७. दाहाही	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
५१९१८. दाहाही	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
५१९१९. दाहाही	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
५१९२०. दाहाही	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
५१९२१. दाही	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५

५१९२२. दाही	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
५१९२३. दाही	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
५१९२४. दाही	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
५१९२५. दाही	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
५१९२६. दाहीं	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
५१९२७. दाहीं	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
५१९२८. दाहीं	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
५१९२९. दाहीं	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदुःखें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
५१९३०. दाहीं	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
५१९३१. दाहींहि	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
५१९३२. दाहीभागीं	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७
५१९३३. दाहें	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
५१९३४. दाहें	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
५१९३५. दाह्यदाहकविभागें	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
५१९३६. दिउनि	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
५१९३७. दिकां	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
५१९३८. दिगंतवरी	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दुःखवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
५१९३९. दिगंता	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
५१९४०. दिगंतींचे	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
५१९४१. दिगंतीचे	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
५१९४२. दिग्गज	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गींचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
५१९४३. दिग्विभागा-	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
५१९४४. दिघडु	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
५१९४५. दिजेल	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
५१९४६. दिठिवा	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
५१९४७. दिठिवेयाचिये	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
५१९४८. दिठी	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७

५१९४९. दिठी	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
५१९५०. दिठी	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
५१९५१. दिठी	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
५१९५२. दिठी	दिठी सूनि जयातें । ब्रह्मचर्यादि व्रतें । मुनीश्वर तपातें । आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
५१९५३. दिठी	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
५१९५४. दिठी	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
५१९५५. दिठी	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
५१९५६. दिठी	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
५१९५७. दिठी	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
५१९५८. दिठी	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
५१९५९. दिठी	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
५१९६०. दिठी	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
५१९६१. दिठी	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
५१९६२. दिठी	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
५१९६३. दिठी	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
५१९६४. दिठी	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
५१९६५. दिठी	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
५१९६६. दिठी	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
५१९६७. दिठी	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
५१९६८. दिठी	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
५१९६९. दिठी	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रुही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
५१९७०. दिठी	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
५१९७१. दिठी	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
५१९७२. दिठी	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
५१९७३. दिठी	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
५१९७४. दिठी	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
५१९७५. दिठी	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५

५१९७६. दिठी	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
५१९७७. दिठी	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
५१९७८. दिठी	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
५१९७९. दिठी	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
५१९८०. दिठी	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
५१९८१. दिठी	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
५१९८२. दिठी	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
५१९८३. दिठी	आणि दीपें कां सूर्ये प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
५१९८४. दिठी	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
५१९८५. दिठी	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
५१९८६. दिठी	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
५१९८७. दिठी	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दु:खकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
५१९८८. दिठी	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
५१९८९. दिठी	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
५१९९०. दिठी	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
५१९९१. दिठी	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
५१९९२. दिठी	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
५१९९३. दिठी	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
५१९९४. दिठी	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
५१९९५. दिठी	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
५१९९६. दिठी	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
५१९९७. दिठी	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
५१९९८. दिठी	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
५१९९९. दिठी	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
५२०००. दिठी	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
५२००१. दिठी	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
५२००२. दिठी	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९

५२००३. दिठी	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
५२००४. दिठी	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
५२००५. दिठी	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
५२००६. दिठी	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
५२००७. दिठी	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
५२००८. दिठी	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
५२००९. दिठी	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
५२०१०. दिठी	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
५२०११. दिठी	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
५२०१२. दिठी	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
५२०१३. दिठी	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
५२०१४. दिठी	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
५२०१५. दिठी	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
५२०१६. दिठी	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
५२०१७. दिठी	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
५२०१८. दिठी	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
५२०१९. दिठी	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
५२०२०. दिठी	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
५२०२१. दिठी	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
५२०२२. दिठी	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । मार्जी पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
५२०२३. दिठी	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
५२०२४. दिठी	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
५२०२५. दिठी	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
५२०२६. दिठी	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
५२०२७. दिठी	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्मे चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
५२०२८. दिठी	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
५२०२९. दिठी	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३

५२०३०. दिठी	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
५२०३१. दिठी	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
५२०३२. दिठी	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
५२०३३. दिठी	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
५२०३४. दिठी	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
५२०३५. दिठी	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
५२०३६. दिठी	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
५२०३७. दिठी	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
५२०३८. दिठी	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
५२०३९. दिठी	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
५२०४०. दिठी	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
५२०४१. दिठी	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
५२०४२. दिठी	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
५२०४३. दिठी	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
५२०४४. दिठी	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
५२०४५. दिठी	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
५२०४६. दिठी	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
५२०४७. दिठी	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
५२०४८. दिठी	आर्धींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
५२०४९. दिठीं	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
५२०५०. दिठीं	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
५२०५१. दिठीचा	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
५२०५२. दिठीचा	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
५२०५३. दिठीचा	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
५२०५४. दिठीचा	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
५२०५५. दिठीचा	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
५२०५६. दिठीचां	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६

५२०५७. दिठीचि	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
५२०५८. दिठीचि	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
५२०५९. दिठीचि	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
५२०६०. दिठीचें	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
५२०६१. दिठीचेनि	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
५२०६२. दिठीतें	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
५२०६३. दिठीविण	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
५२०६४. दिठीवेनि	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
५२०६५. दिठीवेनी	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
५२०६६. दिठीसि	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
५२०६७. दिठीही	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
५२०६८. दिठे	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
५२०६९. दिठें	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
५२०७०. दिधला	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
५२०७१. दिधला	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
५२०७२. दिधला	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
५२०७३. दिधला	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
५२०७४. दिधला	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
५२०७५. दिधला	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
५२०७६. दिधला	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
५२०७७. दिधला	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
५२०७८. दिधला	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
५२०७९. दिधलासि	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
५२०८०. दिधलिया	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
५२०८१. दिधलिया	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
५२०८२. दिधलिया	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
५२०८३. दिधलियाचा	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२

५२०८४. दिधली	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
५२०८५. दिधली	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
५२०८६. दिधली	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
५२०८७. दिधली	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
५२०८८. दिधली	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
५२०८९. दिधली	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
५२०९०. दिधली	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
५२०९१. दिधली	प्राणशक्तिचामुंडे । प्रहारूनि संकल्पमेंढे । मनोमहिषाचेनि मुंडें । दिधली बळी	ज्ञाने.१२.४.५३
५२०९२. दिधली	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
५२०९३. दिधली	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
५२०९४. दिधली	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
५२०९५. दिधली	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
५२०९६. दिधली	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
५२०९७. दिधली	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
५२०९८. दिधली	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
५२०९९. दिधली	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
५२१००. दिधलीं	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
५२१०१. दिधलीं	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
५२१०२. दिधलीं	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
५२१०३. दिधलीसे	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
५२१०४. दिधले	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
५२१०५. दिधले	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
५२१०६. दिधलें	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें । असतें पुरुषत्व गेलें । जें अंत:करण दिधलें । कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
५२१०७. दिधलें	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
५२१०८. दिधलें	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
५२१०९. दिधलें	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
५२११०. दिधलें	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६

५२१११. दिधलें	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
५२११२. दिधलें	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
५२११३. दिधलें	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
५२११४. दिधलें	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
५२११५. दिधलें	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
५२११६. दिधलें	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
५२११७. दिधलें	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
५२११८. दिधलें	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
५२११९. दिधलें	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
५२१२०. दिधलें	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
५२१२१. दिधलें	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
५२१२२. दिधलें	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
५२१२३. दिधलें	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
५२१२४. दिधलें	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
५२१२५. दिधलें	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
५२१२६. दिधलें	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
५२१२७. दिधलें	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
५२१२८. दिधलें	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
५२१२९. दिधलें	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
५२१३०. दिधलें	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
५२१३१. दिधलें	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
५२१३२. दिधलेति	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
५२१३३. दिन	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
५२१३४. दिनकरा	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
५२१३५. दिनकरा	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
५२१३६. दिनकरातें	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
५२१३७. दिनकरापाशीं	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९

५२१३८. दिनकरु	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
५२१३९. दिनकरु	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
५२१४०. दिनकरु	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
५२१४१. दिनकरु	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
५२१४२. दिनकरु	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
५२१४३. दिनकरु	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
५२१४४. दिनकरु	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
५२१४५. दिनकरें	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
५२१४६. दिनमान	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२
५२१४७. दिनमाना	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
५२१४८. दिनें	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
५२१४९. दिनोदयीं	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
५२१५०. दिनोदयीं	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
५२१५१. दिनोदयीं	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
५२१५२. दिपाचिया	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
५२१५३. दिया	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
५२१५४. दियें	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दुःखावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
५२१५५. दिवटा	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
५२१५६. दिवटा	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
५२१५७. दिवटा	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
५२१५८. दिवशीं	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
५२१५९. दिवशीं	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
५२१६०. दिवशीं	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
५२१६१. दिवशीं	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
५२१६२. दिवशीं	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
५२१६३. दिवस	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
५२१६४. दिवस	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९

५२१६५. दिवस	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
५२१६६. दिवस	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
५२१६७. दिवस	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
५२१६८. दिवस	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
५२१६९. दिवसदिवसें	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
५२१७०. दिवसनाथासमोर	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
५२१७१. दिवसराती	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थीं । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
५२१७२. दिवसा	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
५२१७३. दिवसा	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
५२१७४. दिवसा	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
५२१७५. दिवसा	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
५२१७६. दिवसा	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
५२१७७. दिवसांचा	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
५२१७८. दिवसांची	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
५२१७९. दिवसांची	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेववविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
५२१८०. दिवसाआधीं	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
५२१८१. दिवसाचिये	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
५२१८२. दिवसातें	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
५२१८३. दिवसीं	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
५२१८४. दिवसीं	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
५२१८५. दिवसींचेनि	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
५२१८६. दिवसु	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
५२१८७. दिवसु	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
५२१८८. दिवसु	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
५२१८९. दिवसु	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
५२१९०. दिवसें	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
५२१९१. दिवसें	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४

५२१९२. दिवसें	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
५२१९३. दिवसें	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
५२१९४. दिवसेंचि	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
५२१९५. दिवा	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
५२१९६. दिवा	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
५२१९७. दिवा	म्हणोनि दिवा पालवे । सर्वेचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
५२१९८. दिवा	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
५२१९९. दिवा	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
५२२००. दिवा	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
५२२०१. दिवा	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
५२२०२. दिवा	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
५२२०३. दिवा	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
५२२०४. दिवा	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
५२२०५. दिवा	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
५२२०६. दिवाकरें	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
५२२०७. दिवाळी	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
५२२०८. दिवाळी	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्ये दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । कालिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
५२२०९. दिवाळी	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
५२२१०. दिवाळी	सूर्ये अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
५२२११. दिविभोग	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
५२२१२. दिविया	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
५२२१३. दिवियाचें	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
५२२१४. दिवियेचां	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
५२२१५. दिवी	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
५२२१६. दिवी	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
५२२१७. दिवेपण	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
५२२१८. दिवेलावणी	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२

५२२१९. दिवेलावणी	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
५२२२०. दिवो	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
५२२२१. दिवो	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
५२२२२. दिवो	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्में ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
५२२२३. दिवो	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
५२२२४. दिवो	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
५२२२५. दिवो	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
५२२२६. दिवो	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
५२२२७. दिवोरजनीं	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
५२२२८. दिवोराती	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
५२२२९. दिवोराती	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
५२२३०. दिवोराती	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदु:खें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
५२२३१. दिवोरात्री	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
५२२३२. दिवोवरी	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
५२२३३. दिव्य	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
५२२३४. दिव्य	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
५२२३५. दिव्य	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
५२२३६. दिव्य	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
५२२३७. दिव्य	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
५२२३८. दिव्य	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
५२२३९. दिव्यचक्षु	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
५२२४०. दिव्यचक्षू	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
५२२४१. दिव्यचक्षूंचेनि	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
५२२४२. दिव्यचक्षूंही	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
५२२४३. दिव्यतेज	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
५२२४४. दिव्यतेजप्रकाशें	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
५२२४५. दिव्यतेजा	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३

५२२४६. दिव्यसूर्य	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
५२२४७. दिव्या	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
५२२४८. दिव्यांजन	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
५२२४९. दिव्यांजन	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
५२२५०. दिव्याकरवीं	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
५२२५१. दिव्यान्न	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
५२२५२. दिव्यान्न	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी मार्जी असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
५२२५३. दिव्यालंकारफुलीं	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
५२२५४. दिव्यौषध	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
५२२५५. दिव्यौषध	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
५२२५६. दिव्यौषधी	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
५२२५७. दिशा	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
५२२५८. दिशा	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
५२२५९. दिशा	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
५२२६०. दिशा	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
५२२६१. दिशा	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
५२२६२. दिशा	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
५२२६३. दिशा	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
५२२६४. दिशा	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
५२२६५. दिशा	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
५२२६६. दिशा	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
५२२६७. दिशा	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
५२२६८. दिशां	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
५२२६९. दिशां	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
५२२७०. दिशांची	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
५२२७१. दिशांचे	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
५२२७२. दिशांसी	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४

५२२७३. दिशाचक्र	कां जे भूर्लोक पाताळ। पृथिवी हन अंतराळ। अथवा दशदिशा समाकुळ। दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
५२२७४. दिशाचि	ते वाट कृपेची करितु। ते दिशाचि स्नेहा भरितु। जीवातळीं आंथरितु। आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
५२२७५. दिर्शी	देव निरूपिती तें थेंकुलें। येवढें श्रोतेपण फांकलें। जैसें आकाशा खेंव पसरिलें। दाहीं दिर्शी	ज्ञाने.१५.६९
५२२७६. दिर्शी	मग आपुलें केलें फोकारिती। आणि जगातें धिक्कारिती। दाहीं दिर्शी पसरिती। स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
५२२७७. दिशेसीचि	साचा प्रेमाचिया भुली। तया दिशेसीचि आवडे बोली। जीवु थानापती करूनि घाली। गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
५२२७८. दिसणें	तें आघवेंचि दिसणें। जयातें कां न देखणें। विश्व भासतसे जेणें। लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
५२२७९. दिसणें	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी। दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी। काय बहु बोलों ते आघवी। उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
५२२८०. दिसणें	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें। जैसें आपलेनि असलेपणें। विश्वींचें आहे नाहीं जेणें। प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
५२२८१. दिसणें	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें। जैसें आपलेनि असलेपणें। विश्वींचें आहे नाहीं जेणें। प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
५२२८२. दिसणेंनसीं	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी। दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी। काय बहु बोलों ते आघवी। उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
५२२८३. दिसणेंही	आणि नसतीचि श्यामिका। व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां। तरी दिसणेंही क्षणा एका। होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
५२२८४. दिसत	आतां येणेंसि कवण भिडे। हें पांडव सैन्य कीर थोडें। ओइचलेनि पाडें। दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
५२२८५. दिसत	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां। वेचु होईल जीविता। तोहि निका वर उभयतां। दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
५२२८६. दिसत	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक। तेथ जन्मले आथि जे लोक। तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक। दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
५२२८७. दिसत	परि सिसाळें मुकुटेंसीं। पडिलीं दाढांचां सांडसीं। पीठ होत कैसीं। दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
५२२८८. दिसत	पैल खांब कां पुरुखु। ऐसा निश्चयो नाहीं एकु। परी काय नेणो आलोकु। दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
५२२८९. दिसतसे	म्हणोनि मी हें न करीं। इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं। हें किडाळ बहुतीं परी। दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
५२२९०. दिसतसे	म्हणोनि कृपा आकळिला। दिसतसे अति कोमाइला। जैसा कर्दमी रुपला। राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
५२२९१. दिसतसे	हें झुंज नव्हे प्रमादु। एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु। हा उघडा लिंगभेदु। वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
५२२९२. दिसतसे	जात्यंधा लागे पिसें। मग तें सैरा धांवे जैसें। तुझें शहाणपण तैसें। दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
५२२९३. दिसतसे	या जगदीश्वराचें प्रेम। एथ दिसतसे निरुपम। कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम। पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
५२२९४. दिसतसे	मग तो एक हा मियां। बोलतां दिसतसे वायां। एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया। तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
५२२९५. दिसतसे	श्रीमहादेव भवानियेशीं। तुझां दिसतसे एके अंशीं। आणि तूतेंही गा हृषीकेशी। तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
५२२९६. दिसतसे	कीं विरूढलेया जोंधळा। कणिसाचा निर्वाळा। वेंचला कीं आगळा। दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
५२२९७. दिसतही	म्हणौनि वेदाचें बीज। श्रीगीता होय हें मज। गमे आणि सहज। दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
५२२९८. दिसता	हें असो जलतरंगा। नाहीं सिनानेपण जेवीं गा। तेवीं दिसता प्रकाशु जगा। आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
५२२९९. दिसतां	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला। तो मरण न येतांचि निमोनि गेला। जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला। दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८

५२३००. दिसतां	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५२३०१. दिसताति	तरी ऊर्ध्वाहीकडे । शाखांचे मांदोडे । दिसताति अपाडें । सासिन्नले	ज्ञाने.१५.६०
५२३०२. दिसताहे	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
५२३०३. दिसती	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
५२३०४. दिसती	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
५२३०५. दिसती	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
५२३०६. दिसती	ऐसे तनुत्यागेंवीण । अमूर्ताचे गुण । दिसती संपूर्ण । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.८-९.३९
५२३०७. दिसती	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
५२३०८. दिसती	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
५२३०९. दिसती	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
५२३१०. दिसती	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
५२३११. दिसती	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
५२३१२. दिसती	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
५२३१३. दिसती	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
५२३१४. दिसती	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
५२३१५. दिसती	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
५२३१६. दिसती	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
५२३१७. दिसती	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें। तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
५२३१८. दिसती	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
५२३१९. दिसती	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
५२३२०. दिसती	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
५२३२१. दिसती	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
५२३२२. दिसती	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
५२३२३. दिसतें	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
५२३२४. दिसते	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
५२३२५. दिसते	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
५२३२६. दिसतेनविण	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५

५२३२७. दिससी	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
५२३२८. दिसीं	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
५२३२९. दिसे	माधुर्यीं मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
५२३३०. दिसे	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
५२३३१. दिसे	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दुःखें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
५२३३२. दिसे	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
५२३३३. दिसे	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
५२३३४. दिसे	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
५२३३५. दिसे	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
५२३३६. दिसे	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
५२३३७. दिसे	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दुःख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
५२३३८. दिसे	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
५२३३९. दिसे	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
५२३४०. दिसे	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
५२३४१. दिसे	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
५२३४२. दिसे	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
५२३४३. दिसे	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
५२३४४. दिसे	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
५२३४५. दिसे	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
५२३४६. दिसे	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
५२३४७. दिसे	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
५२३४८. दिसे	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
५२३४९. दिसे	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
५२३५०. दिसे	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
५२३५१. दिसे	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
५२३५२. दिसे	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
५२३५३. दिसे	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८

५२३५४. दिसे	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
५२३५५. दिसे	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
५२३५६. दिसे	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
५२३५७. दिसे	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
५२३५८. दिसे	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
५२३५९. दिसे	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
५२३६०. दिसे	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
५२३६१. दिसे	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
५२३६२. दिसे	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
५२३६३. दिसे	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
५२३६४. दिसे	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
५२३६५. दिसे	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
५२३६६. दिसे	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
५२३६७. दिसे	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
५२३६८. दिसे	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
५२३६९. दिसे	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
५२३७०. दिसे	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
५२३७१. दिसे	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
५२३७२. दिसे	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
५२३७३. दिसे	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
५२३७४. दिसे	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
५२३७५. दिसे	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
५२३७६. दिसे	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
५२३७७. दिसे	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
५२३७८. दिसे	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
५२३७९. दिसे	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
५२३८०. दिसे	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२

५२३८१. दिसे	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
५२३८२. दिसे	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
५२३८३. दिसे	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
५२३८४. दिसे	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
५२३८५. दिसे	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
५२३८६. दिसे	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
५२३८७. दिसे	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
५२३८८. दिसे	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
५२३८९. दिसे	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
५२३९०. दिसे	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
५२३९१. दिसे	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
५२३९२. दिसे	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
५२३९३. दिसे	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
५२३९४. दिसे	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
५२३९५. दिसे	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
५२३९६. दिसे	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
५२३९७. दिसे	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
५२३९८. दिसे	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
५२३९९. दिसे	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
५२४००. दिसे	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
५२४०१. दिसे	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
५२४०२. दिसे	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
५२४०३. दिसे	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
५२४०४. दिसे	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
५२४०५. दिसे	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
५२४०६. दिसे	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
५२४०७. दिसे	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७

५२४०८. दिसे	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
५२४०९. दिसे	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
५२४१०. दिसे	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वार्ती पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
५२४११. दिसे	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
५२४१२. दिसे	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
५२४१३. दिसे	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
५२४१४. दिसे	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
५२४१५. दिसे	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
५२४१६. दिसे	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
५२४१७. दिसे	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
५२४१८. दिसे	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
५२४१९. दिसे	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
५२४२०. दिसे	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
५२४२१. दिसे	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
५२४२२. दिसे	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
५२४२३. दिसे	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
५२४२४. दिसे	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
५२४२५. दिसे	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
५२४२६. दिसे	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
५२४२७. दिसे	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
५२४२८. दिसे	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
५२४२९. दिसे	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
५२४३०. दिसे	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
५२४३१. दिसे	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
५२४३२. दिसे	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
५२४३३. दिसे	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
५२४३४. दिसे	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०

५२४३५. दिसे	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
५२४३६. दिसे	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
५२४३७. दिसे	सूर्ये दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
५२४३८. दिसे	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
५२४३९. दिसे	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
५२४४०. दिसे	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
५२४४१. दिसे	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
५२४४२. दिसे	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
५२४४३. दिसे	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
५२४४४. दिसे	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
५२४४५. दिसे	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
५२४४६. दिसे	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
५२४४७. दिसे	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
५२४४८. दिसे	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
५२४४९. दिसे	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
५२४५०. दिसे	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
५२४५१. दिसे	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
५२४५२. दिसे	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
५२४५३. दिसे	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
५२४५४. दिसे	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
५२४५५. दिसे	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
५२४५६. दिसे	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
५२४५७. दिसे	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
५२४५८. दिसे	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
५२४५९. दिसे	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
५२४६०. दिसे	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
५२४६१. दिसें	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६

५२४६२. दिसें	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
५२४६३. दिसें	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
५२४६४. दिसें	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
५२४६५. दिसें	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
५२४६६. दिसें	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
५२४६७. दिसेंदिसें	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
५२४६८. दिसेचि	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
५२४६९. दिसेल	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
५२४७०. दिसो	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
५२४७१. दिसो	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
५२४७२. दिसो	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
५२४७३. दिहा	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
५२४७४. दिहाचि	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
५२४७५. दिहाची	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
५२४७६. दिहाचे	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
५२४७७. दिहाचे	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
५२४७८. दीक्षित	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
५२४७९. दीक्षित	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
५२४८०. दीक्षितपण	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
५२४८१. दीक्षितांचें	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
५२४८२. दीक्षितीं	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
५२४८३. दीक्षितु	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
५२४८४. दीजे	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
५२४८५. दीजे	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
५२४८६. दीजे	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
५२४८७. दीजे	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
५२४८८. दीजे	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०

५२४८९. दीजे	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
५२४९०. दीजे	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
५२४९१. दीजे	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
५२४९२. दीजे	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
५२४९३. दीजे	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
५२४९४. दीजे	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
५२४९५. दीजे	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
५२४९६. दीजे	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
५२४९७. दीजे	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
५२४९८. दीजे	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
५२४९९. दीजे	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
५२५००. दीजे	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्ठींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
५२५०१. दीजे	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
५२५०२. दीजे	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
५२५०३. दीजें	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
५२५०४. दीजो	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
५२५०५. दीनु	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
५२५०६. दीनु	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
५२५०७. दीप	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
५२५०८. दीप	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
५२५०९. दीप	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
५२५१०. दीप	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
५२५११. दीपकलिका	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
५२५१२. दीपकळिका	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
५२५१३. दीपकाची	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
५२५१४. दीपकीं	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
५२५१५. दीपकु	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७

५२५१६. दीपचि	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
५२५१७. दीपजात	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
५२५१८. दीपत्वासाठीं	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
५२५१९. दीपद्वेषिया	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
५२५२०. दीपन	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
५२५२१. दीपन	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
५२५२२. दीपन	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
५२५२३. दीपपणें	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
५२५२४. दीपपणें	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
५२५२५. दीपप्रकाशु	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
५२५२६. दीपबिंबीं	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
५२५२७. दीपमाळे	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
५२५२८. दीपमूळकीं	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५
५२५२९. दीपले	जयाचेनि विवेककिरणसंगें । उन्मेखसूर्यकांतफुणगे । दीपले जाळिती दांगें । संसाराचीं	ज्ञाने.१६.८
५२५३०. दीपशिखा	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५
५२५३१. दीपसंगें	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
५२५३२. दीपसंगें	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
५२५३३. दीपा	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
५२५३४. दीपा	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
५२५३५. दीपा	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
५२५३६. दीपांचां	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
५२५३७. दीपांचिया	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
५२५३८. दीपाचा	कां घरा आंतुल एकु । दीपाचा तो अवलोकु । गवाक्षभेदें अनेकु । आवडे जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२८
५२५३९. दीपाचिया	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
५२५४०. दीपाचिया	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
५२५४१. दीपाचिये	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
५२५४२. दीपाची	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५

५२५४३. दीपाचें	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
५२५४४. दीपाचेनि	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
५२५४५. दीपाचेनि	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
५२५४६. दीपातें	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
५२५४७. दीपाधारें	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
५२५४८. दीपाप्रति	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
५२५४९. दीपासन्मुखु	का दीपासन्मुखु । ठेविलया दीपकु । कोण कोणा अर्थिकु । कोण जाणे	ज्ञाने.१८.७४.१५९७
५२५५०. दीपासवें	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
५२५५१. दीपीं	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
५२५५२. दीपीं	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
५२५५३. दीपु	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
५२५५४. दीपु	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
५२५५५. दीपु	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
५२५५६. दीपु	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
५२५५७. दीपु	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
५२५५८. दीपु	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
५२५५९. दीपु	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
५२५६०. दीपु	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
५२५६१. दीपु	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
५२५६२. दीपु	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
५२५६३. दीपु	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
५२५६४. दीपु	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
५२५६५. दीपु	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
५२५६६. दीपु	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५२५६७. दीपु	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
५२५६८. दीपु	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
५२५६९. दीपुचि	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९

५२५७०. दीपुचि	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
५२५७१. दीपें	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
५२५७२. दीपें	आणि दीपें कां सूर्ये प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
५२५७३. दीपें	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
५२५७४. दीपें	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
५२५७५. दीपें	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
५२५७६. दीपें	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
५२५७७. दीपें	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
५२५७८. दीपें	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
५२५७९. दीपें	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
५२५८०. दीपेंवीण	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
५२५८१. दीपेंवीण	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
५२५८२. दीप्ति	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
५२५८३. दीप्ति	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
५२५८४. दीप्ति	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
५२५८५. दीप्ती	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
५२५८६. दीप्ती	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
५२५८७. दीप्ती	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
५२५८८. दीप्ती	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
५२५८९. दीप्ती	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
५२५९०. दीर्घकंठें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
५२५९१. दीर्घें	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घें वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
५२५९२. दु:खिया	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
५२५९३. दु:खी	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
५२५९४. दु:खें	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दु:खें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
५२५९५. दु:खें	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दु:खें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
५२५९६. दु:स्वभाव	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दु:स्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२

५२५९७. दु:ख	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दु:ख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
५२५९८. दु:ख	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
५२५९९. दु:ख	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दु:ख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
५२६००. दु:ख	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दु:ख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
५२६०१. दु:ख	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दु:ख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
५२६०२. दु:ख	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
५२६०३. दु:ख	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दु:ख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
५२६०४. दु:ख	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दु:ख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
५२६०५. दु:ख	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दु:ख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
५२६०६. दु:ख	मग शम दम दोन्ही । सुख दु:ख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
५२६०७. दु:ख	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दु:ख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
५२६०८. दु:ख	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
५२६०९. दु:ख	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
५२६१०. दु:ख	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दु:ख	ज्ञाने.१३.११.६६१
५२६११. दु:ख	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दु:ख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
५२६१२. दु:ख	असंतीं दु:ख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
५२६१३. दु:ख	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
५२६१४. दु:ख	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दु:ख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
५२६१५. दु:ख	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
५२६१६. दु:ख	आपुलां परावां देहीं । दु:ख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
५२६१७. दु:ख	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दु:ख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
५२६१८. दु:खकल्लोळीं	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
५२६१९. दु:खकालिंदीचां	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दु:खकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
५२६२०. दु:खचि	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
५२६२१. दु:खयोनि	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
५२६२२. दु:खवार्ता	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दु:खवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
५२६२३. दु:खशोकांचां	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७

५२६२४. दु:खसागरीं	परि पडिलिया दु:खसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
५२६२५. दु:खाचा	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
५२६२६. दु:खाचां	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दु:खाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
५२६२७. दु:खाचां	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
५२६२८. दु:खाचां	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
५२६२९. दु:खाचाचि	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दु:खाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
५२६३०. दु:खाची	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
५२६३१. दु:खाचें	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
५२६३२. दु:खाचें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दु:खाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
५२६३३. दु:खाचें	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
५२६३४. दु:खाचेनि	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दु:खाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
५२६३५. दु:खाचेनि	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
५२६३६. दु:खातें	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
५२६३७. दु:खावांचूनि	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दु:खावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
५२६३८. दु:खासकट	तैसी खवळे चाड । होय दु:खासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
५२६३९. दु:खितांचां	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
५२६४०. दु:खिताचे	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
५२६४१. दु:खियां	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
५२६४२. दु:खी	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
५२६४३. दु:खी	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
५२६४४. दु:खी	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दु:खी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
५२६४५. दु:खीं	सुखीं संतोषा न यावें । दु:खीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
५२६४६. दु:खीं	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
५२६४७. दु:खीं	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
५२६४८. दु:खें	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दु:खें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
५२६४९. दु:खें	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दु:खें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
५२६५०. दु:खें	तैशीं त्रिभुवनींचीं दु:खें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४

५२६५१. दु:खें	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
५२६५२. दु:खें	ऐसा अर्जुन दु:खें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
५२६५३. दु:खें	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
५२६५४. दु:खें	तैसा वियोग जेणें दु:खें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
५२६५५. दु:खें	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दु:खें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
५२६५६. दु:खें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दु:खें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
५२६५७. दु:खें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दु:खें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
५२६५८. दु:खें	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दु:खें	ज्ञाने.१७.९.१५१
५२६५९. दु:खें	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
५२६६०. दु:खें	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दु:खें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
५२६६१. दु:खें	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्मे । तो दु:खें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
५२६६२. दु:स्वप्न	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
५२६६३. दु:स्वप्न	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
५२६६४. दु:स्वप्न	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
५२६६५. दु:स्वप्न	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
५२६६६. दुकाळ	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
५२६६७. दुकाळु	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
५२६६८. दुखंडु	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
५२६६९. दुखती	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
५२६७०. दुखवलेनि	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५२६७१. दुखवितां	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
५२६७२. दुखवितु	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
५२६७३. दुखे	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
५२६७४. दुखे	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
५२६७५. दुखे	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
५२६७६. दुगळीचि	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
५२६७७. दुजया	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०

५२६७८. दुजया	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
५२६७९. दुजयाची	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
५२६८०. दुजयाचेनि	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
५२६८१. दुजा	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
५२६८२. दुजा	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
५२६८३. दुजा	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
५२६८४. दुजा	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
५२६८५. दुजां	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
५२६८६. दुजियाची	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
५२६८७. दुजिये	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
५२६८८. दुजी	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
५२६८९. दुजी	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
५२६९०. दुजी	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
५२६९१. दुजी	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
५२६९२. दुजी	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
५२६९३. दुजी	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
५२६९४. दुजी	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
५२६९५. दुजी	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
५२६९६. दुजीं	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
५२६९७. दुजीं	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुजीं सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
५२६९८. दुजे	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
५२६९९. दुजे	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
५२७००. दुजें	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
५२७०१. दुजें	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
५२७०२. दुजें	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
५२७०३. दुजें	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
५२७०४. दुजें	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५

५२७०५. दुजें	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
५२७०६. दुजें	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
५२७०७. दुजें	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
५२७०८. दुजें	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
५२७०९. दुजें	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
५२७१०. दुजें	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
५२७११. दुजें	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
५२७१२. दुजें	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
५२७१३. दुजें	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
५२७१४. दुजें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
५२७१५. दुजें	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
५२७१६. दुजें	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
५२७१७. दुजें	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
५२७१८. दुजें	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
५२७१९. दुजें	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
५२७२०. दुजें	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
५२७२१. दुजें	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
५२७२२. दुजें	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
५२७२३. दुजें	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
५२७२४. दुजें	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
५२७२५. दुजें	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
५२७२६. दुजें	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
५२७२७. दुजें	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
५२७२८. दुजें	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
५२७२९. दुजेनविण	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
५२७३०. दुजेनविण	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
५२७३१. दुजेनवीण	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९

५२७३२. दुजेनवीण	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
५२७३३. दुजेनवीण	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
५२७३४. दुजेनसीं	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
५२७३५. दुजेपण	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्मे । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
५२७३६. दुजेपण	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
५२७३७. दुजेपण	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
५२७३८. दुजेपण	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
५२७३९. दुजेपण	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
५२७४०. दुजेपण	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
५२७४१. दुजेपणें	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
५२७४२. दुजेपणें	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
५२७४३. दुजेपणें	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
५२७४४. दुजेया	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
५२७४५. दुणवटे	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
५२७४६. दुणवटे	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
५२७४७. दुणवटोनि	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
५२७४८. दुणा	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
५२७४९. दुणा	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
५२७५०. दुणावली	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
५२७५१. दुणावली	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
५२७५२. दुणावलें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
५२७५३. दुणावलें	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
५२७५४. दुणावे	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
५२७५५. दुणावे	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
५२७५६. दुणावे	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
५२७५७. दुणावे	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
५२७५८. दुणावे	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२

५२७५९. दुणी	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
५२७६०. दुणीव	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
५२७६१. दुणें	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
५२७६२. दुणें	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
५२७६३. दुणेंही	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
५२७६४. दुणेन	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
५२७६५. दुथडी	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
५२७६६. दुधपणा	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
५२७६७. दुधा	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
५२७६८. दुधाची	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
५२७६९. दुधाची	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
५२७७०. दुधाचीं	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०
५२७७१. दुधाचें	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
५२७७२. दुधाचें	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
५२७७३. दुधातें	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
५२७७४. दुधिया	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
५२७७५. दुधीं	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
५२७७६. दुधीं	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
५२७७७. दुधें	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
५२७७८. दुपाउलीं	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
५२७७९. दुपाहरीं	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
५२७८०. दुपुरुषीं	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
५२७८१. दुबळवाडी	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
५२७८२. दुबळा	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
५२७८३. दुबळा	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
५२७८४. दुबाहीं	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
५२७८५. दुभतयाचेनि	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९

५२७८६. दुभतीं	याचिलागीं सुमती । जोडिती शांतिसंपत्ती । शास्त्रांचीं दुभतीं । पोसिती घरीं	ज्ञाने.१३.३४.११३०
५२७८७. दुभतें	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
५२७८८. दुभतें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दु:खाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
५२७८९. दुभतें	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
५२७९०. दुभतें	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
५२७९१. दुभतें	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
५२७९२. दुभतेयाचिया	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
५२७९३. दुभीनली	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
५२७९४. दुभे	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
५२७९५. दुभेचि	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
५२७९६. दुमदुमित	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
५२७९७. दुमदुमिताती	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०
५२७९८. दुमदुमों	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
५२७९९. दुराग्रहाची	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
५२८००. दुराग्रहें	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
५२८०१. दुराराध्यु	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
५२८०२. दुरावलीं	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
५२८०३. दुरावलें	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
५२८०४. दुरावी	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
५२८०५. दुरावे	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
५२८०६. दुरिताचें	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
५२८०७. दुरितें	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
५२८०८. दुरी	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
५२८०९. दुरी	तया स्वांत:करणजिता । सकळकामोपशांता । परमात्मा परौता । दुरी नाहीं	ज्ञाने.६.७.८१
५२८१०. दुरी	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
५२८११. दुरी	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
५२८१२. दुरी	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४

५२८१३. दुरी	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
५२८१४. दुरी	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
५२८१५. दुरी	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
५२८१६. दुरी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
५२८१७. दुरूनि	आणि जन्ममृत्युदु:खें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
५२८१८. दुरूनि	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
५२८१९. दुरूनि	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
५२८२०. दुरूनि	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
५२८२१. दुरूनिचि	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
५२८२२. दुरूनीचि	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
५२८२३. दुर्ग	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
५२८२४. दुर्गंधि	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
५२८२५. दुर्गंधु	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
५२८२६. दुर्गमेंचि	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
५२८२७. दुर्गे	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
५२८२८. दुर्गें	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
५२८२९. दुर्गे	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
५२८३०. दुर्जनां	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
५२८३१. दुर्जनांसी	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
५२८३२. दुर्जनाचा	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
५२८३३. दुर्जनाची	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
५२८३४. दुर्जनें	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
५२८३५. दुर्जयो	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
५२८३६. दुर्दिनु	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
५२८३७. दुर्धर	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
५२८३८. दुर्धर	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
५२८३९. दुर्नामा	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६

५२८४०. दुर्बळ	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
५२८४१. दुर्बळु	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
५२८४२. दुर्बुद्धि	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
५२८४३. दुर्बुद्धि	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
५२८४४. दुर्बुद्धि	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
५२८४५. दुर्भगत्व	आशा जैसी दुःखातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
५२८४६. दुर्भर	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
५२८४७. दुर्भरत्व	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
५२८४८. दुर्भरांचिये	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
५२८४९. दुर्भेद	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
५२८५०. दुर्मति	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
५२८५१. दुर्मतीचें	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
५२८५२. दुर्मद	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
५२८५३. दुर्मरणचि	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
५२८५४. दुर्मेळावे	तैसीं कर्में दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
५२८५५. दुर्योग	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
५२८५६. दुर्योधनाचे	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
५२८५७. दुर्योधनु	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
५२८५८. दुर्योधनें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
५२८५९. दुर्लभ	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
५२८६०. दुर्लभ	तैसी दुर्लभ जे सद्‌बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
५२८६१. दुर्लभ	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
५२८६२. दुर्लभु	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । निःसीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
५२८६३. दुर्लभु	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
५२८६४. दुर्वाक्यशेलीं	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
५२८६५. दुर्वाता	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
५२८६६. दुर्वादीं	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१

५२८६७. दुर्वेचा	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
५२८६८. दुर्व्यवहारीं	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
५२८६९. दुऱ्हा	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
५२८७०. दुऱ्हावे	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
५२८७१. दुवाड	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
५२८७२. दुवाड	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
५२८७३. दुवाड	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
५२८७४. दुवाड	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
५२८७५. दुवाड	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
५२८७६. दुवाड	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
५२८७७. दुवाड	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
५२८७८. दुवाडपण	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
५२८७९. दुवाडपणा	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
५२८८०. दुवाडु	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
५२८८१. दुवाडु	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
५२८८२. दुवाडें	तैसीं कर्में दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
५२८८३. दुवाडें	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
५२८८४. दुवाळी	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
५२८८५. दुश्चिता	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
५२८८६. दुश्चित्त	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
५२८८७. दुष्कर	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
५२८८८. दुष्काळु	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
५२८८९. दुष्कृताचा	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
५२८९०. दुष्कृती	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
५२८९१. दुष्कृतीं	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
५२८९२. दुष्टां	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
५२८९३. दुष्टें	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४

५२८९४. दुस	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
५२८९५. दुस	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
५२८९६. दुसरा	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
५२८९७. दुसरा	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
५२८९८. दुसरा	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
५२८९९. दुसरा	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
५२९००. दुसरा	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
५२९०१. दुसरा	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
५२९०२. दुसरा	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
५२९०३. दुसरा	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
५२९०४. दुसरा	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
५२९०५. दुसरा	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
५२९०६. दुसरां	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
५२९०७. दुसरी	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
५२९०८. दुसरी	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
५२९०९. दुसरी	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
५२९१०. दुसरी	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
५२९११. दुसरी	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
५२९१२. दुसरें	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
५२९१३. दुसरें	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
५२९१४. दुसरें	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
५२९१५. दुसरें	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
५२९१६. दुसरें	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
५२९१७. दुसरें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
५२९१८. दुसरें	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
५२९१९. दुसरें	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
५२९२०. दुसरें	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६

५२९२१. दुसरें	हे अद्वयाचें दुसरें । हे निःसंगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
५२९२२. दुसरें	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
५२९२३. दुसरें	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
५२९२४. दुसरें	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
५२९२५. दुसरें	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
५२९२६. दुसरें	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७
५२९२७. दुहिता	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
५२९२८. दुहिलें	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
५२९२९. दुहे	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
५२९३०. दूध	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
५२९३१. दूध	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
५२९३२. दूध	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
५२९३३. दूध	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
५२९३४. दूध	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
५२९३५. दूध	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
५२९३६. दूध	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
५२९३७. दूध	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
५२९३८. दूध	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
५२९३९. दूध	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्याळु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
५२९४०. दूध	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
५२९४१. दूधचि	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
५२९४२. दूधचि	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
५२९४३. दूधचि	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
५२९४४. दूधचि	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
५२९४५. दूधभाता	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
५२९४६. दूर	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
५२९४७. दूरि	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४

५२९४८. दूरी	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
५२९४९. दूरी	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
५२९५०. दूरी	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
५२९५१. दूरी	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
५२९५२. दूरी	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
५२९५३. दूरीं	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
५२९५४. दूरीचि	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
५२९५५. दूर्वादळा	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
५२९५६. दूषण	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
५२९५७. दूषण	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
५२९५८. दूषी	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
५२९५९. दृढ	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
५२९६०. दृढ	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
५२९६१. दृढ	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
५२९६२. दृढा	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
५२९६३. दृढा	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
५२९६४. दृढिवेचेनि	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
५२९६५. दृढु	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
५२९६६. दृढें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
५२९६७. दृती	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
५२९६८. दृश्य	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
५२९६९. दृश्य	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
५२९७०. दृश्य	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
५२९७१. दृश्य	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
५२९७२. दृश्य	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
५२९७३. दृश्य	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
५२९७४. दृश्य	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५

५२९७५. दृश्य	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
५२९७६. दृश्य	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
५२९७७. दृश्य	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
५२९७८. दृश्य	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
५२९७९. दृश्यकथा	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
५२९८०. दृश्यकोटीं	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
५२९८१. दृश्यजात	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
५२९८२. दृश्यजात	जे आपुलेनि आंगिकें । त्रिविधपणाचेनि अंकें । दृश्यजात तितुकें । अंकित केलें	ज्ञाने.१८.१९.५२४
५२९८३. दृश्यजातीं	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
५२९८४. दृश्यत्व	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
५२९८५. दृश्यपंथीं	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्मा उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
५२९८६. दृश्यपणें	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
५२९८७. दृश्यपथा-	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
५२९८८. दृश्याचा	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
५२९८९. दृश्याची	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
५२९९०. दृश्यातें	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
५२९९१. दृश्यातें	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
५२९९२. दृश्यातें	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
५२९९३. दृश्यीं	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टृता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
५२९९४. दृश्येंसी	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
५२९९५. दृष्ट	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
५२९९६. दृष्ट	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
५२९९७. दृष्ट	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
५२९९८. दृष्ट	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वीं श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
५२९९९. दृष्ट	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
५३०००. दृष्ट	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
५३००१. दृष्ट	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५

५३००२. दृष्टत्व	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
५३००३. दृष्टादृष्ट	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
५३००४. दृष्टादृष्ट	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
५३००५. दृष्टादृष्ट	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
५३००६. दृष्टादृष्टविजयें	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००
५३००७. दृष्टादृष्टाचा	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
५३००८. दृष्टादृष्टाचेनि	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
५३००९. दृष्टादृष्टीं	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
५३०१०. दृष्टादृष्टींचिये	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
५३०११. दृष्टि	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
५३०१२. दृष्टि	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
५३०१३. दृष्टि	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
५३०१४. दृष्टि	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
५३०१५. दृष्टि	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
५३०१६. दृष्टि	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
५३०१७. दृष्टि	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
५३०१८. दृष्टि	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
५३०१९. दृष्टि	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
५३०२०. दृष्टिबंधु	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
५३०२१. दृष्टिसवें	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
५३०२२. दृष्टी	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
५३०२३. दृष्टी	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
५३०२४. दृष्टी	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
५३०२५. दृष्टी	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
५३०२६. दृष्टी	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
५३०२७. दृष्टी	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
५३०२८. दृष्टी	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६

५३०२९. दृष्टी	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
५३०३०. दृष्टी	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेलु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
५३०३१. दृष्टी	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
५३०३२. दृष्टी	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
५३०३३. दृष्टी	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
५३०३४. दृष्टी	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
५३०३५. दृष्टी-	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
५३०३६. दृष्टीची	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
५३०३७. दृष्टीचें	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
५३०३८. दृष्टीचेनि	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
५३०३९. दृष्टीवांचूनि	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
५३०४०. दृष्टीसी	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
५३०४१. दृष्य	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
५३०४२. दे	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
५३०४३. दे	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
५३०४४. दे	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
५३०४५. दे	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
५३०४६. दे	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
५३०४७. दे	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
५३०४८. दे	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
५३०४९. दे	देखिलेनि पदार्थे । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
५३०५०. दे	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
५३०५१. दे	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
५३०५२. दे	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
५३०५३. दे	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
५३०५४. दे	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
५३०५५. दे	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९

५३०५६. दे	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
५३०५७. दे	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०
५३०५८. दे	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
५३०५९. दे	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
५३०६०. दे	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
५३०६१. दे	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
५३०६२. दे	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
५३०६३. दे	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
५३०६४. दे	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
५३०६५. दे	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
५३०६६. दे	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
५३०६७. दे	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
५३०६८. दे	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
५३०६९. दे	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
५३०७०. दे	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
५३०७१. दे	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
५३०७२. दे	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्यालु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
५३०७३. दे	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
५३०७४. दे	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
५३०७५. दे	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
५३०७६. दे	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
५३०७७. दे	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
५३०७८. दें	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
५३०७९. दें	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
५३०८०. दें	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
५३०८१. देंठ	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
५३०८२. देंठीं	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहे देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३

५३०८३. देंठु	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
५३०८४. देआवें	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
५३०८५. देइजत	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
५३०८६. देइजे	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
५३०८७. देइजे	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
५३०८८. देइजे	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
५३०८९. देइजेचिना	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
५३०९०. देइजो	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
५३०९१. देइजो	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
५३०९२. देई	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
५३०९३. देई	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देई	ज्ञाने.५.११.७०
५३०९४. देई	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
५३०९५. देईं	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
५३०९६. देईं	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
५३०९७. देईं	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
५३०९८. देईं	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
५३०९९. देईं	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
५३१००. देईं	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
५३१०१. देईं	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
५३१०२. देईं	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
५३१०३. देईं	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
५३१०४. देईं	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
५३१०५. देईं	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
५३१०६. देईं	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
५३१०७. देईं	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
५३१०८. देईं	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
५३१०९. देईं	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४

५३११०. देईं	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
५३१११. देईजे	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
५३११२. देईन	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
५३११३. देईन	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
५३११४. देईन	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
५३११५. देईल	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
५३११६. देईल	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
५३११७. देईल	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
५३११८. देईल	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
५३११९. देईल	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
५३१२०. देईल	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
५३१२१. देईल	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
५३१२२. देईल	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
५३१२३. देईल	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
५३१२४. देईल	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
५३१२५. देउनि	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
५३१२६. देउनी	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्में	ज्ञाने.२.४८.२६७
५३१२७. देउनी	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
५३१२८. देउनी	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
५३१२९. देउनी	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
५३१३०. देउनी	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
५३१३१. देउनी	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
५३१३२. देउनी	कोणी एकु सुभटा । विचाराचां आगिटां । आत्मानात्मकिटा । पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
५३१३३. देउनी	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
५३१३४. देउनी	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
५३१३५. देउळा-	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
५३१३६. देउळाचिया	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१

५३१३७. देउळीं	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
५३१३८. देऊं	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
५३१३९. देऊं	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
५३१४०. देऊं	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
५३१४१. देऊं	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
५३१४२. देऊनि	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
५३१४३. देऊनि	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
५३१४४. देऊनि	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
५३१४५. देऊनि	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
५३१४६. देऊनि	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
५३१४७. देऊनि	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
५३१४८. देऊनि	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
५३१४९. देऊनि	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
५३१५०. देऊनि	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
५३१५१. देऊनि	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
५३१५२. देऊनि	विधीतें पाळित । निषेधातें गाळित । मज देऊनि जाळित । कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
५३१५३. देऊनि	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
५३१५४. देऊनि	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
५३१५५. देऊनि	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
५३१५६. देऊनि	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
५३१५७. देऊनि	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
५३१५८. देऊनि	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
५३१५९. देऊनि	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
५३१६०. देऊनि	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
५३१६१. देऊनि	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
५३१६२. देऊनि	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७
५३१६३. देऊनि	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३

५३१६४. देऊनियां	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
५३१६५. देऊनियां	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
५३१६६. देऊनियां	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्तीं । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
५३१६७. देऊनियां	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
५३१६८. देऊनियां	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
५३१६९. देऊनी	तैसीं कर्मे हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
५३१७०. देऊळ	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
५३१७१. देऊळ	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
५३१७२. देख	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९
५३१७३. देख	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
५३१७४. देख	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
५३१७५. देख	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
५३१७६. देख	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
५३१७७. देख	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
५३१७८. देख	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदु:ख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
५३१७९. देख	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
५३१८०. देख	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
५३१८१. देख	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दु:खें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
५३१८२. देख	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
५३१८३. देख	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१
५३१८४. देख	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
५३१८५. देख	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
५३१८६. देख	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
५३१८७. देख	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
५३१८८. देख	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें नि:शेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
५३१८९. देख	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
५३१९०. देख	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५

५३१९१. देख	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
५३१९२. देख	एकें तप्ततामप्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णें रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
५३१९३. देख	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
५३१९४. देख	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
५३१९५. देख	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
५३१९६. देख	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
५३१९७. देख	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
५३१९८. देख	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
५३१९९. देख	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्ते जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
५३२००. देख	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
५३२०१. देख	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
५३२०२. देख	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
५३२०३. देख	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
५३२०४. देख	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
५३२०५. देख	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
५३२०६. देख	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
५३२०७. देख	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्यालु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
५३२०८. देख	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
५३२०९. देख	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
५३२१०. देख	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
५३२११. देख	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
५३२१२. देख	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
५३२१३. देख	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
५३२१४. देख	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
५३२१५. देखणा	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थीचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
५३२१६. देखणा	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
५३२१७. देखणा	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९

५३२१८. देखणाही	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
५३२१९. देखणाही	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
५३२२०. देखणिया	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
५३२२१. देखणियाचें	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
५३२२२. देखणी	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
५३२२३. देखणी	आर्धींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
५३२२४. देखणीं	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
५३२२५. देखणें	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
५३२२६. देखणें	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
५३२२७. देखणें	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
५३२२८. देखणें	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
५३२२९. देखणें	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
५३२३०. देखणें	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
५३२३१. देखणें	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
५३२३२. देखणें	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
५३२३३. देखणें	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
५३२३४. देखणें	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
५३२३५. देखणें	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
५३२३६. देखणें	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
५३२३७. देखणें	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
५३२३८. देखणेंपण	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
५३२३९. देखणेनि	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
५३२४०. देखणेपणें	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
५३२४१. देखणेया	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
५३२४२. देखणेयांचे	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
५३२४३. देखत	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
५३२४४. देखत	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२

५३२४५. देखत	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
५३२४६. देखत	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
५३२४७. देखत	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
५३२४८. देखत	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
५३२४९. देखत	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
५३२५०. देखत	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
५३२५१. देखतखेंवो	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
५३२५२. देखतखेंवों	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
५३२५३. देखतखेंवों	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
५३२५४. देखतयाचि	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
५३२५५. देखतसाता	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
५३२५६. देखतसे	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
५३२५७. देखतसे	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
५३२५८. देखतसें	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
५३२५९. देखतसें	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
५३२६०. देखतसें	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
५३२६१. देखतसें	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
५३२६२. देखतसें	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
५३२६३. देखतसें	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
५३२६४. देखतसें	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
५३२६५. देखतसें	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
५३२६६. देखतसें	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
५३२६७. देखतसें	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
५३२६८. देखतसें	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
५३२६९. देखतसें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
५३२७०. देखतसें	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
५३२७१. देखतसों	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०

५३२७२. देखता	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
५३२७३. देखतां	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
५३२७४. देखतां	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
५३२७५. देखतां	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
५३२७६. देखतां	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
५३२७७. देखतां	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
५३२७८. देखता	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
५३२७९. देखतां	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
५३२८०. देखतां	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
५३२८१. देखतां	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
५३२८२. देखतां	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
५३२८३. देखतां	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
५३२८४. देखताति	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
५३२८५. देखतासी	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
५३२८६. देखतिये	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
५३२८७. देखती	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
५३२८८. देखती	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
५३२८९. देखती	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
५३२९०. देखती	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
५३२९१. देखती	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
५३२९२. देखती	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गींचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
५३२९३. देखती	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
५३२९४. देखती	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
५३२९५. देखती	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
५३२९६. देखती	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
५३२९७. देखती	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
५३२९८. देखती	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१

५३२९९. देखती	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
५३३००. देखती	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
५३३०१. देखती	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
५३३०२. देखती	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिशु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
५३३०३. देखती	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
५३३०४. देखती	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
५३३०५. देखती	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
५३३०६. देखती	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
५३३०७. देखती	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
५३३०८. देखती	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
५३३०९. देखती	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
५३३१०. देखती	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
५३३११. देखतु	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
५३३१२. देखतु	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
५३३१३. देखतु	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
५३३१४. देखतु	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
५३३१५. देखतुसें	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
५३३१६. देखते	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
५३३१७. देखतें	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
५३३१८. देखतें	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
५३३१९. देखतेंचि	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
५३३२०. देखतेंचि	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
५३३२१. देखदेख	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
५३३२२. देखलिया	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
५३३२३. देखलेपण	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
५३३२४. देखवला	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
५३३२५. देखवलें	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३

५३३२६. देखशील	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
५३३२७. देखशील	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
५३३२८. देखसी	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
५३३२९. देखसी	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
५३३३०. देखसी	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
५३३३१. देखसी	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
५३३३२. देखसी	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
५३३३३. देखसी	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
५३३३४. देखसी	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
५३३३५. देखसी	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
५३३३६. देखसी	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
५३३३७. देखसी	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
५३३३८. देखसी	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
५३३३९. देखसी	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वे फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
५३३४०. देखसी	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
५३३४१. देखसी	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
५३३४२. देखसी	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
५३३४३. देखसी	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
५३३४४. देखसी	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
५३३४५. देखसी	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
५३३४६. देखसी	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
५३३४७. देखसी	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
५३३४८. देखसी	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
५३३४९. देखसी	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
५३३५०. देखसी	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
५३३५१. देखसीच	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
५३३५२. देखा	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४

५३३५३. देखा	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
५३३५४. देखा	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
५३३५५. देखा	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
५३३५६. देखा	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
५३३५७. देखा	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
५३३५८. देखा	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
५३३५९. देखा	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
५३३६०. देखा	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
५३३६१. देखा	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
५३३६२. देखा	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
५३३६३. देखा	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
५३३६४. देखा	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
५३३६५. देखा	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
५३३६६. देखा	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
५३३६७. देखा	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
५३३६८. देखा	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
५३३६९. देखा	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
५३३७०. देखा	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
५३३७१. देखा	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
५३३७२. देखा	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
५३३७३. देखा	खांदियांपासूनि अनेका । पसरलिया शाखोपशाखा । शाखांस्तव देखा । पल्लवपानें	ज्ञाने.१०.६.९९
५३३७४. देखा	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
५३३७५. देखा	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
५३३७६. देखा	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
५३३७७. देखा	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
५३३७८. देखा	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
५३३७९. देखा	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८

५३३८०. देखा	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
५३३८१. देखा	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
५३३८२. देखा	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
५३३८३. देखा	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
५३३८४. देखा	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
५३३८५. देखा	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
५३३८६. देखा	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
५३३८७. देखा	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
५३३८८. देखा	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
५३३८९. देखा	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
५३३९०. देखा	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
५३३९१. देखा	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
५३३९२. देखा	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
५३३९३. देखा	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
५३३९४. देखा	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
५३३९५. देखा	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
५३३९६. देखा	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
५३३९७. देखां	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
५३३९८. देखां	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
५३३९९. देखाल	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळें । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
५३४००. देखावया	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
५३४०१. देखावया	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
५३४०२. देखावया	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
५३४०३. देखावया	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
५३४०४. देखावया	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
५३४०५. देखावया	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
५३४०६. देखावया	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१

५३४०७. देखावया	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
५३४०८. देखावया	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
५३४०९. देखावयाची	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
५३४१०. देखावयाची	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
५३४११. देखावयालागीं	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
५३४१२. देखावयालागीं	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
५३४१३. देखावा	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
५३४१४. देखावा	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
५३४१५. देखावा	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
५३४१६. देखावा	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
५३४१७. देखावा	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
५३४१८. देखावा	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
५३४१९. देखावा	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
५३४२०. देखावा	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
५३४२१. देखावा	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
५३४२२. देखावासी	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
५३४२३. देखावी	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
५३४२४. देखावी	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
५३४२५. देखावे	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
५३४२६. देखावे	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
५३४२७. देखावें	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
५३४२८. देखावें	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
५३४२९. देखावें	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
५३४३०. देखावें	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
५३४३१. देखावें	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
५३४३२. देखावें	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
५३४३३. देखावें	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५

५३४३४. देखावें	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
५३४३५. देखावें	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
५३४३६. देखावेंचि	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
५३४३७. देखिजती	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
५३४३८. देखिजती	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
५३४३९. देखिजे	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
५३४४०. देखिजे	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
५३४४१. देखिजे	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
५३४४२. देखिजे	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
५३४४३. देखिजे	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
५३४४४. देखिजे	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
५३४४५. देखिजे	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
५३४४६. देखिजे	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
५३४४७. देखिजे	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
५३४४८. देखिजे	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
५३४४९. देखिजे	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
५३४५०. देखिजे	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
५३४५१. देखिजे	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
५३४५२. देखिजे	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । मार्जी होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
५३४५३. देखिजे	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
५३४५४. देखिजे	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
५३४५५. देखिजे	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
५३४५६. देखिजे	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
५३४५७. देखिजे	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
५३४५८. देखिजे	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
५३४५९. देखिजे	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
५३४६०. देखिजे	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९

५३४६१. देखिजे	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
५३४६२. देखिजे	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
५३४६३. देखिजे	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
५३४६४. देखिजे	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
५३४६५. देखिजे	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
५३४६६. देखिजे	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
५३४६७. देखिजे	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
५३४६८. देखिजे	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेथवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
५३४६९. देखिजे	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
५३४७०. देखिजे	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
५३४७१. देखिजे	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
५३४७२. देखिजे	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
५३४७३. देखिजे	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
५३४७४. देखिजे	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
५३४७५. देखिजे	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
५३४७६. देखिजे	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
५३४७७. देखिजे	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
५३४७८. देखिजे	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
५३४७९. देखिजे	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
५३४८०. देखिजेना	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
५३४८१. देखिजेल	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
५३४८२. देखिजेल	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळें । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
५३४८३. देखिती	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
५३४८४. देखिती	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
५३४८५. देखिलया	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
५३४८६. देखिलया	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
५३४८७. देखिला	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३

५३४८८. देखिला	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
५३४८९. देखिला	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
५३४९०. देखिला	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्ते	ज्ञाने.३.२२.१६३
५३४९१. देखिला	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
५३४९२. देखिला	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
५३४९३. देखिला	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
५३४९४. देखिला	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
५३४९५. देखिला	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
५३४९६. देखिला	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
५३४९७. देखिला	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
५३४९८. देखिला	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा ळळळळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
५३४९९. देखिला	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
५३५००. देखिला	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
५३५०१. देखिला	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
५३५०२. देखिला	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
५३५०३. देखिला	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
५३५०४. देखिला	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
५३५०५. देखिला	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
५३५०६. देखिला	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
५३५०७. देखिला	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
५३५०८. देखिला	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
५३५०९. देखिला	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
५३५१०. देखिलासि	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
५३५११. देखिलासि	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
५३५१२. देखिलासि	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
५३५१३. देखिलासि	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
५३५१४. देखिलासी	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६

५३५१५. देखिलिया	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
५३५१६. देखिलिया	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
५३५१७. देखिलिया	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
५३५१८. देखिलिया	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
५३५१९. देखिलियाचि	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
५३५२०. देखिलियाचिसवें	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
५३५२१. देखिलियाविणें	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
५३५२२. देखिलियासाठीं	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
५३५२३. देखिलियाहि	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
५३५२४. देखिलिये	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
५३५२५. देखिली	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
५३५२६. देखिली	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
५३५२७. देखिली	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
५३५२८. देखिली	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
५३५२९. देखिली	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
५३५३०. देखिलीं	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
५३५३१. देखिलीं	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
५३५३२. देखिलीं	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
५३५३३. देखिलीं	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
५३५३४. देखिलीं	तंव रजतमें दोन्हीं । देखिलीं प्रौढपतनीं । सत्त्वावांचूनि नाणी । ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
५३५३५. देखिले	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
५३५३६. देखिले	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
५३५३७. देखिले	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
५३५३८. देखिले	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
५३५३९. देखिले	तंव नानावर्णें कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
५३५४०. देखिले	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
५३५४१. देखिले	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६

५३५४२. देखिले	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
५३५४३. देखिलें	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
५३५४४. देखिलें	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
५३५४५. देखिलें	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
५३५४६. देखिलें	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
५३५४७. देखिलें	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
५३५४८. देखिलें	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
५३५४९. देखिलें	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
५३५५०. देखिलें	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
५३५५१. देखिलें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
५३५५२. देखिलें	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
५३५५३. देखिलें	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
५३५५४. देखिलें	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
५३५५५. देखिलें	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
५३५५६. देखिलें	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
५३५५७. देखिलें	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
५३५५८. देखिलें	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
५३५५९. देखिलें	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
५३५६०. देखिलें	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
५३५६१. देखिलें	जी सहसत्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होतातिं एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
५३५६२. देखिलें	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
५३५६३. देखिलें	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
५३५६४. देखिलें	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
५३५६५. देखिलें	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
५३५६६. देखिलें	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
५३५६७. देखिलें	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हे ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
५३५६८. देखिलें	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०

५३५६९. देखिलें	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
५३५७०. देखिलें	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
५३५७१. देखिलें	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
५३५७२. देखिलें	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
५३५७३. देखिलें	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
५३५७४. देखिलें	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
५३५७५. देखिलें	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
५३५७६. देखिलें	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
५३५७७. देखिलें	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
५३५७८. देखिलें	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
५३५७९. देखिलें	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
५३५८०. देखिलें	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
५३५८१. देखिलें	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
५३५८२. देखिलें	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
५३५८३. देखिलेनि	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
५३५८४. देखिलेनि	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
५३५८५. देखिलेयां	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
५३५८६. देखी	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
५३५८७. देखी	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
५३५८८. देखीं	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
५३५८९. देखीं	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
५३५९०. देखीं	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
५३५९१. देखुनी	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
५३५९२. देखून	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
५३५९३. देखे	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
५३५९४. देखे	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
५३५९५. देखे	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६

५३५९६. देखे	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
५३५९७. देखे	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
५३५९८. देखे	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
५३५९९. देखे	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
५३६००. देखे	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
५३६०१. देखे	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
५३६०२. देखे	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणे तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
५३६०३. देखे	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
५३६०४. देखे	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
५३६०५. देखे	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
५३६०६. देखे	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
५३६०७. देखे	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
५३६०८. देखे	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
५३६०९. देखे	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
५३६१०. देखे	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
५३६११. देखे	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
५३६१२. देखे	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सवेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
५३६१३. देखे	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
५३६१४. देखे	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
५३६१५. देखे	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
५३६१६. देखे	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
५३६१७. देखे	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
५३६१८. देखे	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
५३६१९. देखे	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
५३६२०. देखे	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
५३६२१. देखे	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
५३६२२. देखे	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०

५३६२३. देखे	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
५३६२४. देखे	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
५३६२५. देखे	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
५३६२६. देखे	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
५३६२७. देखे	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
५३६२८. देखे	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
५३६२९. देखे	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
५३६३०. देखे	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
५३६३१. देखे	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
५३६३२. देखे	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
५३६३३. देखे	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
५३६३४. देखे	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
५३६३५. देखे	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
५३६३६. देखे	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
५३६३७. देखे	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
५३६३८. देखे	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
५३६३९. देखे	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
५३६४०. देखे	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
५३६४१. देखे	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
५३६४२. देखे	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
५३६४३. देखे	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
५३६४४. देखे	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
५३६४५. देखे	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
५३६४६. देखे	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
५३६४७. देखे	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
५३६४८. देखे	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
५३६४९. देखे	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२

५३६५०. देखे	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
५३६५१. देखे	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
५३६५२. देखे	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
५३६५३. देखे	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
५३६५४. देखे	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
५३६५५. देखे	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
५३६५६. देखे	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
५३६५७. देखे	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
५३६५८. देखे	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
५३६५९. देखे	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
५३६६०. देखे	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
५३६६१. देखे	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
५३६६२. देखे	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
५३६६३. देखे	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
५३६६४. देखे	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
५३६६५. देखे	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
५३६६६. देखे	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
५३६६७. देखे	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
५३६६८. देखे	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
५३६६९. देखे	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
५३६७०. देखें	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
५३६७१. देखें	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
५३६७२. देखें	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
५३६७३. देखें	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
५३६७४. देखें	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
५३६७५. देखें	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
५३६७६. देखें	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२

५३६७७. देखें	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
५३६७८. देखें	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदु:खीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
५३६७९. देखें	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
५३६८०. देखें	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
५३६८१. देखें	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
५३६८२. देखें	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
५३६८३. देखें	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
५३६८४. देखें	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
५३६८५. देखें	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
५३६८६. देखें	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
५३६८७. देखें	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मी । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
५३६८८. देखें	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शे । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
५३६८९. देखें	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
५३६९०. देखें	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
५३६९१. देखें	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
५३६९२. देखें	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
५३६९३. देखें	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
५३६९४. देखें	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
५३६९५. देखें	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
५३६९६. देखें	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
५३६९७. देखें	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
५३६९८. देखें	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
५३६९९. देखें	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
५३७००. देखें	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
५३७०१. देखें	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
५३७०२. देखें	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
५३७०३. देखें	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२

५३७०४. देखें	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
५३७०५. देखें	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
५३७०६. देखें	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
५३७०७. देखें	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
५३७०८. देखें	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
५३७०९. देखें	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
५३७१०. देखें	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
५३७११. देखें	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
५३७१२. देखें	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
५३७१३. देखें	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
५३७१४. देखें	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
५३७१५. देखें	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
५३७१६. देखें	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
५३७१७. देखें	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
५३७१८. देखें	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
५३७१९. देखें	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
५३७२०. देखें	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
५३७२१. देखें	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
५३७२२. देखें	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
५३७२३. देखें	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
५३७२४. देखें	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
५३७२५. देखें	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
५३७२६. देखें	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
५३७२७. देखें	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
५३७२८. देखें	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
५३७२९. देखें	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
५३७३०. देखें	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९

५३७३१. देखें	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
५३७३२. देखें	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
५३७३३. देखें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
५३७३४. देखें	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
५३७३५. देखें	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
५३७३६. देखें	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
५३७३७. देखें	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
५३७३८. देखें	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
५३७३९. देखें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
५३७४०. देखें	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
५३७४१. देखें	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
५३७४२. देखें	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
५३७४३. देखें	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
५३७४४. देखें	आणि जन्ममृत्युदुःखें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
५३७४५. देखें	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
५३७४६. देखें	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
५३७४७. देखें	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
५३७४८. देखें	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
५३७४९. देखें	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
५३७५०. देखेचिना	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
५३७५१. देखेन	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
५३७५२. देखेना	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दुःख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
५३७५३. देखेना	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
५३७५४. देखेल	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
५३७५५. देखेल	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
५३७५६. देखैल	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
५३७५७. देखैल	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९

५३७५८. देखो	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
५३७५९. देखो	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
५३७६०. देखों	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
५३७६१. देखों	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
५३७६२. देखों	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
५३७६३. देखों	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
५३७६४. देखों	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
५३७६५. देखों	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
५३७६६. देखों	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
५३७६७. देखों	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
५३७६८. देखों	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
५३७६९. देखों	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
५३७७०. देखों	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
५३७७१. देखों	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
५३७७२. देखों	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
५३७७३. देखोनि	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
५३७७४. देखोनि	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
५३७७५. देखोनि	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
५३७७६. देखोनि	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
५३७७७. देखोनि	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
५३७७८. देखोनि	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
५३७७९. देखोनि	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
५३७८०. देखोनि	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
५३७८१. देखोनि	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
५३७८२. देखोनि	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
५३७८३. देखोनि	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
५३७८४. देखोनि	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२

५३७८५. देखोनि	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
५३७८६. देखोनि	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
५३७८७. देखोनि	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
५३७८८. देखोनि	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
५३७८९. देखोनि	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
५३७९०. देखोनि	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
५३७९१. देखोनि	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
५३७९२. देखोनि	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
५३७९३. देखोनि	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुर्णेही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
५३७९४. देखोनि	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
५३७९५. देखोनि	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
५३७९६. देखोनि	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
५३७९७. देखोनि	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
५३७९८. देखोनि	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
५३७९९. देखोनि	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
५३८००. देखोनि	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
५३८०१. देखोनि	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
५३८०२. देखोनि	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
५३८०३. देखोनि	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
५३८०४. देखोनि	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
५३८०५. देखोनि	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
५३८०६. देखोनि	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
५३८०७. देखोनि	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
५३८०८. देखोनि	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
५३८०९. देखोनि	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
५३८१०. देखोनि	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
५३८११. देखोनि	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८

५३८१२. देखोनि	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
५३८१३. देखोनि	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
५३८१४. देखोनि	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
५३८१५. देखोनि	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
५३८१६. देखोनि	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४
५३८१७. देखोनि	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
५३८१८. देखोनि	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
५३८१९. देखोनि	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मागोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
५३८२०. देखोनि	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
५३८२१. देखोनि	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
५३८२२. देखोनि	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
५३८२३. देखोनि	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
५३८२४. देखोनि	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
५३८२५. देखोनि	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्मे दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
५३८२६. देखोनि	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
५३८२७. देखोनि	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे निःसंदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
५३८२८. देखोनि	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
५३८२९. देखोनि	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
५३८३०. देखोनि	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
५३८३१. देखोनि	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७
५३८३२. देखोनि	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
५३८३३. देखोनि	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
५३८३४. देखोनि	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
५३८३५. देखोनि	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
५३८३६. देखोनिया	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
५३८३७. देखोनियां	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
५३८३८. देखोनियां	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३

५३८३९. देखोनियां	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दुःखकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
५३८४०. देखोनियां	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
५३८४१. देखोनियां	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
५३८४२. देखोनियां	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
५३८४३. देखोनियां	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
५३८४४. देखोनी	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
५३८४५. देखौनि	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
५३८४६. देखौनि	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
५३८४७. देचि	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
५३८४८. देठू	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
५३८४९. देठें	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
५३८५०. देणीं	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
५३८५१. देणें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
५३८५२. देणें	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
५३८५३. देणें	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
५३८५४. देणें	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
५३८५५. देणें	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
५३८५६. देणें	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
५३८५७. देणें	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
५३८५८. देणें	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
५३८५९. देणें	म्हणोनि सुखदुःखासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
५३८६०. देणें	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
५३८६१. देणें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
५३८६२. देणें	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
५३८६३. देणें	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
५३८६४. देणें	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
५३८६५. देणें	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५

५३८६६. देणें	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
५३८६७. देणें	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
५३८६८. देणें	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
५३८६९. देणें	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
५३८७०. देणें	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
५३८७१. देणें	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
५३८७२. देत	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
५३८७३. देत	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
५३८७४. देत	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
५३८७५. देत	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
५३८७६. देत	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
५३८७७. देत	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
५३८७८. देत	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
५३८७९. देत	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
५३८८०. देत	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
५३८८१. देत	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
५३८८२. देत	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
५३८८३. देतसां	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
५३८८४. देतसे	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
५३८८५. देतसे	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
५३८८६. देता	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
५३८८७. देता	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
५३८८८. देता	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
५३८८९. देतासि	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
५३८९०. देतां	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
५३८९१. देतां	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दुःख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
५३८९२. देतां	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६

५३८९३. देतां	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
५३८९४. देतां	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
५३८९५. देतां	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
५३८९६. देतां	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
५३८९७. देतां	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
५३८९८. देतां	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
५३८९९. देतां	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
५३९००. देती	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
५३९०१. देती	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
५३९०२. देती	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
५३९०३. देती	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
५३९०४. देती	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
५३९०५. देती	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिशु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
५३९०६. देती	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
५३९०७. देती	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
५३९०८. देती	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
५३९०९. देती	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
५३९१०. देती	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
५३९११. देती	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
५३९१२. देती	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
५३९१३. देती	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
५३९१४. देती	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
५३९१५. देतीचिना	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
५३९१६. देतु	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
५३९१७. देतु	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
५३९१८. देतु	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
५३९१९. देतु	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१

५३९२०. देतु	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । माजीं पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
५३९२१. देतु	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
५३९२२. देतें	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
५३९२३. देतोसि	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
५३९२४. देयाल	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
५३९२५. देयावया	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
५३९२६. देयावा	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
५३९२७. देयावा	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
५३९२८. देयावा	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
५३९२९. देयावेना	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
५३९३०. देयावें	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
५३९३१. देयावें	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
५३९३२. देयावें	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
५३९३३. देयावें	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
५३९३४. देयावें	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
५३९३५. देव	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
५३९३६. देव	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
५३९३७. देव	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
५३९३८. देव	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
५३९३९. देव	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
५३९४०. देव	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
५३९४१. देव	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
५३९४२. देव	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
५३९४३. देव	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
५३९४४. देव	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
५३९४५. देव	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
५३९४६. देव	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०

५३९४७. देव	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
५३९४८. देव	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
५३९४९. देव	पूर्वी अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
५३९५०. देव	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
५३९५१. देव	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
५३९५२. देव	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
५३९५३. देव	जयजय देव निर्मळ । निजजनाखिलमंगळ । जन्मजराजलदजाळ- । प्रभंजन	ज्ञाने.१८.१
५३९५४. देव	जयजय देव प्रबळ । विदळितामंगळकुळ । निगमागमद्रुमफळ । फलप्रद	ज्ञाने.१८.२
५३९५५. देव	जयजय देव सकळ । विगतविषयवत्सल । कलितकाळकौतूहल । कलातीत	ज्ञाने.१८.३
५३९५६. देव	जयजय देव निष्कळ । स्फुरदमंदानंदबहळ । नित्यनिरस्ताखिलमळ । मूळभूत	ज्ञाने.१८.४
५३९५७. देव	जयजय देव स्वप्रभ । जगदंबुदगर्भनभ । भुवनोद्भवारंभस्तंभ । भवध्वंस	ज्ञाने.१८.५
५३९५८. देव	जयजय देव निश्चळ । चलितचित्तपानतुंदिल । जगदुन्मीलनाविरल । केलिप्रिय	ज्ञाने.१८.६
५३९५९. देव	जयजय देव विशुद्ध । विदुदयोद्यानद्विरद । शमदममदनमदभेद । दयार्णव	ज्ञाने.१८.७
५३९६०. देव	जयजय देव अद्वितीय । परिणतोपरमैकप्रिय । निजजनजित भजनीय । मायागम्य	ज्ञाने.१८.९
५३९६१. देव	जयजय देव श्रीगुरो । अकल्पनाख्यकल्पतरो । स्वसंविद्द्रुमबीजप्ररो- । हणावनी	ज्ञाने.१८.१०
५३९६२. देव	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
५३९६३. देव	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
५३९६४. देव	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
५३९६५. देव	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
५३९६६. देवऋषीं	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
५३९६७. देवकीया	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
५३९६८. देवकीवसुदेवास्तव	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
५३९६९. देवकीसी	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
५३९७०. देवचक्रवर्तीचिया	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
५३९७१. देवचि	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
५३९७२. देवचि	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
५३९७३. देवढी	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९

५३९७४. देवता	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
५३९७५. देवता	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
५३९७६. देवता	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
५३९७७. देवता	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
५३९७८. देवतां	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
५३९७९. देवतां	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
५३९८०. देवतांचा	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
५३९८१. देवतांतरा	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
५३९८२. देवतांतरां	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
५३९८३. देवतांतरीं	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
५३९८४. देवतांतरें	मग नानाहेतुप्रकारें । यथोचितें उपचारें । मानिलीं देवतांतरें । उपासिती	ज्ञाने.४.१२.७१
५३९८५. देवतांतें	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
५३९८६. देवतांतें	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
५३९८७. देवताकांड	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
५३९८८. देवतागणां	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
५३९८९. देवताधर्म	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
५३९९०. देवतापूजन	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
५३९९१. देवतार्चन	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
५३९९२. देवतालया	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
५३९९३. देवतेची	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
५३९९४. देवत्रयी	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
५३९९५. देवत्वासीचि	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
५३९९६. देवदत्त	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
५३९९७. देवदानवांचिये	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
५३९९८. देवदेवो	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
५३९९९. देवदेवोत्तमा	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
५४०००. देवपणाचीं	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२

५४००१. देवपितरोद्देशें	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
५४००२. देवपिसे	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
५४००३. देवभक्तालागीं	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
५४००४. देवराया	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
५४००५. देवराया	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
५४००६. देवराया	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
५४००७. देवराया	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
५४००८. देवर्षिही	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
५४००९. देवलवसिया	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
५४०१०. देवलविसें	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
५४०११. देवलोकीं	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
५४०१२. देवळेश्वर	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
५४०१३. देवविलिया	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
५४०१४. देववृंद	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
५४०१५. देवा	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२
५४०१६. देवा	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
५४०१७. देवा	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
५४०१८. देवा	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
५४०१९. देवा	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
५४०२०. देवा	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
५४०२१. देवा	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
५४०२२. देवा	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
५४०२३. देवा	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
५४०२४. देवा	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
५४०२५. देवा	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
५४०२६. देवा	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
५४०२७. देवा	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५

५४०२८. देवा	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
५४०२९. देवा	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
५४०३०. देवा	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
५४०३१. देवा	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
५४०३२. देवा	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
५४०३३. देवा	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
५४०३४. देवा	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
५४०३५. देवा	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
५४०३६. देवा	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
५४०३७. देवा	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
५४०३८. देवा	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
५४०३९. देवा	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
५४०४०. देवा	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
५४०४१. देवा	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
५४०४२. देवा	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
५४०४३. देवा	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
५४०४४. देवा	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
५४०४५. देवा	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
५४०४६. देवा	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
५४०४७. देवा	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
५४०४८. देवा	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
५४०४९. देवा	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
५४०५०. देवा	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
५४०५१. देवा	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
५४०५२. देवा	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
५४०५३. देवा	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
५४०५४. देवा	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४

५४०५५. देवा	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
५४०५६. देवा	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
५४०५७. देवा	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
५४०५८. देवा	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
५४०५९. देवा	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
५४०६०. देवा	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
५४०६१. देवा	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
५४०६२. देवा	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
५४०६३. देवा	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
५४०६४. देवा	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
५४०६५. देवा	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
५४०६६. देवा	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
५४०६७. देवा	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
५४०६८. देवा	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
५४०६९. देवा	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
५४०७०. देवा	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
५४०७१. देवा	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
५४०७२. देवा	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
५४०७३. देवा	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
५४०७४. देवा	देवा तूं अक्षर । औटाविये मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
५४०७५. देवा	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
५४०७६. देवा	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
५४०७७. देवा	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
५४०७८. देवा	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
५४०७९. देवा	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
५४०८०. देवा	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
५४०८१. देवा	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९

५४०८२. देवा	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
५४०८३. देवा	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
५४०८४. देवा	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
५४०८५. देवा	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
५४०८६. देवा	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
५४०८७. देवा	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
५४०८८. देवा	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
५४०८९. देवा	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
५४०९०. देवा	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्ववसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
५४०९१. देवा	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
५४०९२. देवा	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
५४०९३. देवा	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
५४०९४. देवा	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
५४०९५. देवा	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
५४०९६. देवा	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
५४०९७. देवा	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
५४०९८. देवा	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
५४०९९. देवां	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
५४१००. देवां	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
५४१०१. देवां	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
५४१०२. देवां	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
५४१०३. देवां	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
५४१०४. देवां	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
५४१०५. देवां	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षी अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
५४१०६. देवां	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
५४१०७. देवां	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
५४१०८. देवां	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५

५४१०९. देवां	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
५४११०. देवांगण	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
५४१११. देवांगणमिरवणियां	देवांगणमिरवणियां । आंगोपचार पुरवणियां । करावया म्हणियां । शोभती हात	ज्ञाने.१७.१४.२०३
५४११२. देवांचा	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
५४११३. देवांचा	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
५४११४. देवांचा	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
५४११५. देवांचा	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५४११६. देवांचिया	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
५४११७. देवांचिया	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
५४११८. देवांचिया	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्ववसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
५४११९. देवांचीं	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
५४१२०. देवांचीं	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
५४१२१. देवांचें	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
५४१२२. देवांमाजीं	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्वंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
५४१२३. देवांसि	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
५४१२४. देवांही	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
५४१२५. देवाचा	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
५४१२६. देवाचा	ऐसा अर्जुन दु:खें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
५४१२७. देवाचा	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
५४१२८. देवाचा	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
५४१२९. देवाचिया	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
५४१३०. देवाचिया	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
५४१३१. देवाचिया	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
५४१३२. देवाचिया	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
५४१३३. देवाचिया	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
५४१३४. देवाचिया	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
५४१३५. देवाची	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८

५४१३६. देवाचें	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
५४१३७. देवाचें	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
५४१३८. देवाचें	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
५४१३९. देवाचें	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
५४१४०. देवाचेंचि	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
५४१४१. देवाचेनि	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
५४१४२. देवाचेनि	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
५४१४३. देवातें	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
५४१४४. देवासि	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
५४१४५. देवासि	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
५४१४६. देवासि	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
५४१४७. देवासीचि	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
५४१४८. देवी	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
५४१४९. देवी	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
५४१५०. देवी	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
५४१५१. देवी	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
५४१५२. देवी	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
५४१५३. देवीं	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
५४१५४. देवेसी	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
५४१५५. देवें	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
५४१५६. देवें	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
५४१५७. देवें	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
५४१५८. देवें	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
५४१५९. देवें	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
५४१६०. देवें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
५४१६१. देवें	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
५४१६२. देवें	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६

५४१६३. देवें	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
५४१६४. देवें	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
५४१६५. देवें	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
५४१६६. देवें	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
५४१६७. देवें	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
५४१६८. देवें	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
५४१६९. देवें	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
५४१७०. देवें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
५४१७१. देवें	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
५४१७२. देवें	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
५४१७३. देवें	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
५४१७४. देवें	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
५४१७५. देवें	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
५४१७६. देवें	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
५४१७७. देवें	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
५४१७८. देवें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
५४१७९. देवें	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
५४१८०. देवें	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
५४१८१. देवें	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
५४१८२. देवें	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
५४१८३. देवें	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
५४१८४. देवें	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
५४१८५. देवें	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
५४१८६. देवें	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
५४१८७. देवें	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
५४१८८. देवें	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
५४१८९. देवें	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६

५४१९०. देवें	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
५४१९१. देवें	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
५४१९२. देवें	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
५४१९३. देवें	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
५४१९४. देवें	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
५४१९५. देवें	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
५४१९६. देवें	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
५४१९७. देवें	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
५४१९८. देवें	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
५४१९९. देवेंचि	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
५४२००. देवेंसि	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
५४२०१. देवेंसि	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
५४२०२. देवेंसि	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
५४२०३. देवेंसीं	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
५४२०४. देवेंसीं	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
५४२०५. देवेंसीं	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थी	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
५४२०६. देवैकरूप	जयजय देवैकरूप । अतिकृतकंदर्पसर्पदर्प । भक्तभावभुवनदीप । तापापह	ज्ञाने.१८.८
५४२०७. देवो	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
५४२०८. देवो	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
५४२०९. देवो	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
५४२१०. देवो	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
५४२११. देवो	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
५४२१२. देवो	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
५४२१३. देवो	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
५४२१४. देवो	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
५४२१५. देवो	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
५४२१६. देवो	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४

५४२१७. देवो	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
५४२१८. देवो	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
५४२१९. देवो	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
५४२२०. देवो	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
५४२२१. देवो	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
५४२२२. देवो	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५४२२३. देवो	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५४२२४. देवो	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५४२२५. देवो	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
५४२२६. देवो	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
५४२२७. देवो	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
५४२२८. देवो	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
५४२२९. देवो	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
५४२३०. देवो	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
५४२३१. देवो	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
५४२३२. देवो	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
५४२३३. देवो	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
५४२३४. देवो	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
५४२३५. देवो	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
५४२३६. देवो	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
५४२३७. देवो	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
५४२३८. देवो	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
५४२३९. देवो	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
५४२४०. देवो	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
५४२४१. देवो	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
५४२४२. देवो	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
५४२४३. देवो	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५

५४२४४. देवो	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
५४२४५. देवो	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
५४२४६. देवो	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
५४२४७. देवो	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
५४२४८. देवो	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
५४२४९. देवो	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
५४२५०. देवो	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
५४२५१. देवो	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
५४२५२. देवो	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
५४२५३. देवो	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
५४२५४. देवो	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
५४२५५. देवो	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
५४२५६. देवो	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
५४२५७. देवो	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
५४२५८. देवो	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
५४२५९. देवो	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
५४२६०. देवो	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
५४२६१. देवो	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
५४२६२. देवो	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
५४२६३. देवो	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
५४२६४. देवो	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
५४२६५. देवो	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
५४२६६. देवो	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
५४२६७. देवो	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
५४२६८. देवो	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
५४२६९. देवो	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
५४२७०. देवो	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२

५४२७१. देवों	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
५४२७२. देवों	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागे तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
५४२७३. देवों	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
५४२७४. देवों	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
५४२७५. देवों	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
५४२७६. देवों	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
५४२७७. देवों	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
५४२७८. देवों	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
५४२७९. देवों	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
५४२८०. देवों	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
५४२८१. देवों	ऐक्यभावाची अंजुळी । सर्वेंद्रियकुड्मुळीं । भरूनियां पुष्पांजुळी । अर्घ्यु देवों	ज्ञाने.१५.२
५४२८२. देवों	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
५४२८३. देवों	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
५४२८४. देवोदेवीं	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
५४२८५. देवोही	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
५४२८६. देव्हडी	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
५४२८७. देव्हडी	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
५४२८८. देव्हडी	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
५४२८९. देव्हडे	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
५४२९०. देव्हडें	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
५४२९१. देव्हारे	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
५४२९२. देश	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
५४२९३. देशकालादि	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
५४२९४. देशकाळवर्तमान	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
५४२९५. देशकाळशुद्ध	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
५४२९६. देशकाळांवेगळी	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
५४२९७. देशकाळातें	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९

५४२९८. देशत्यागें	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
५४२९९. देशधडी	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
५४३००. देशधडी	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
५४३०१. देशधडी	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
५४३०२. देशशुद्धिही	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वार्तीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
५४३०३. देशही	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
५४३०४. देशिकारें	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
५४३०५. देशियेचां	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
५४३०६. देशियेचिया	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
५४३०७. देशियेचिया	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
५४३०८. देशियेचें	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
५४३०९. देशियेचेनि	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
५४३१०. देशी	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
५४३११. देशी	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
५४३१२. देशी	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
५४३१३. देशी	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
५४३१४. देशीं	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
५४३१५. देशीं	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
५४३१६. देशीं	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
५४३१७. देशीं	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
५४३१८. देशीं	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
५४३१९. देशीं	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
५४३२०. देशींचा	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
५४३२१. देशींचां	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
५४३२२. देशींचे	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
५४३२३. देशीकार	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५
५४३२४. देशु	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६

५४३२५. देशु	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
५४३२६. देशुचि	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
५४३२७. देशें	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
५४३२८. देशें	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
५४३२९. देशें	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
५४३३०. देशें	आणि शास्त्रें अर्थे देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
५४३३१. देशें	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
५४३३२. देशें	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
५४३३३. देशें	पैं देशें काळें पदार्थे । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
५४३३४. देशें	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
५४३३५. देशोदेशींचे	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
५४३३६. देसी	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
५४३३७. देसी	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
५४३३८. देसी	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
५४३३९. देसी	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
५४३४०. देसी	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
५४३४१. देसी	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
५४३४२. देसी	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
५४३४३. देसी	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
५४३४४. देसी	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
५४३४५. देसी	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
५४३४६. देसी	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
५४३४७. देह	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
५४३४८. देह	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
५४३४९. देह	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
५४३५०. देह	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
५४३५१. देह	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दु:खाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९

५४३५२. देह	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
५४३५३. देह	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
५४३५४. देह	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
५४३५५. देह	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
५४३५६. देह	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
५४३५७. देह	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
५४३५८. देह	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
५४३५९. देह	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
५४३६०. देह	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
५४३६१. देह	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
५४३६२. देह	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
५४३६३. देह	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
५४३६४. देह	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
५४३६५. देह	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
५४३६६. देह	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
५४३६७. देह	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
५४३६८. देह	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
५४३६९. देह	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहें देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
५४३७०. देह	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
५४३७१. देह	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
५४३७२. देह	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
५४३७३. देह	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
५४३७४. देह	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
५४३७५. देह	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
५४३७६. देह	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
५४३७७. देह	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
५४३७८. देह	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७

५४३७९. देह	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
५४३८०. देह	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
५४३८१. देह	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
५४३८२. देह	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
५४३८३. देह	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
५४३८४. देह	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
५४३८५. देह	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
५४३८६. देह	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
५४३८७. देह	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
५४३८८. देह	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
५४३८९. देह	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
५४३९०. देह	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
५४३९१. देह	तैसेंचि इया शरीरा । कर्मे तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
५४३९२. देह	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
५४३९३. देह	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
५४३९४. देह	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
५४३९५. देह	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
५४३९६. देह	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
५४३९७. देह	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
५४३९८. देह	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
५४३९९. देह	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
५४४००. देह	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
५४४०१. देह	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
५४४०२. देह	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
५४४०३. देह	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
५४४०४. देह	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
५४४०५. देह	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१

५४४०६. देह	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
५४४०७. देहअवयवीं	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
५४४०८. देहअहंता	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
५४४०९. देहअहंता	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
५४४१०. देहआतलें	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
५४४११. देहक्रिया	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
५४४१२. देहखंडा	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
५४४१३. देहखोडां	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
५४४१४. देहचि	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
५४४१५. देहचि	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
५४४१६. देहचि	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
५४४१७. देहचि	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
५४४१८. देहचि	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
५४४१९. देहचि	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
५४४२०. देहचि	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
५४४२१. देहचिवरी	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
५४४२२. देहचिवरी	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
५४४२३. देहजळीं	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदु:ख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळी जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
५४४२४. देहजाड्याचिया	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
५४४२५. देहजीवाचिये	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
५४४२६. देहदुर्ग	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
५४४२७. देहदुर्गींचे	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
५४४२८. देहधनाचिया	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
५४४२९. देहधर्म	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
५४४३०. देहधर्माचां	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७
५४४३१. देहधर्मीं	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
५४४३२. देहधर्मी	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६

५४४३३. देहधर्मीं	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
५४४३४. देहधर्में	देखें असतेनि देहधर्में । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्में । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
५४४३५. देहनिर्वाहापुरतें	देहनिर्वाहापुरतें । राहाटवी हातांपायांतें । किंबहुना आपैतें । सबाह्य केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०२९
५४४३६. देहपणें	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
५४४३७. देहपणें	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
५४४३८. देहपणें	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
५४४३९. देहपाशकीं	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
५४४४०. देहपुरीं	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
५४४४१. देहपुरीं	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
५४४४२. देहप्रयाणीं	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
५४४४३. देहबंदिशाळे	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
५४४४४. देहबंधु	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
५४४४५. देहबळें	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
५४४४६. देहबुद्धि	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
५४४४७. देहबुद्धि	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
५४४४८. देहबुद्धि	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
५४४४९. देहभरण	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
५४४५०. देहभरण	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
५४४५१. देहभरण	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
५४४५२. देहभावीं	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
५४४५३. देहभावो	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
५४४५४. देहमृत्यु	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
५४४५५. देहमोहें	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
५४४५६. देहराजु	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
५४४५७. देहराजु	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
५४४५८. देहवंता	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
५४४५९. देहवंता	तैसें गा देहातीता । जालेया देहवंता । हों लागे पंडुसुता । बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५

५४४६०. देहवाचाचित्तें	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
५४४६१. देहवाचाचित्तें	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
५४४६२. देहवाचामानसें	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
५४४६३. देहवैकल्याचा	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
५४४६४. देहव्याजें	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
५४४६५. देहश्लेष्माचां	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
५४४६६. देहसंगु	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
५४४६७. देहसंगु	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्में करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
५४४६८. देहसंगें	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
५४४६९. देहसंबंधाआंतु	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६
५४४७०. देहसंबंधाचा	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
५४४७१. देहसंबंधु	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
५४४७२. देहसंभूतां	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
५४४७३. देहसुखाचिये	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्में करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
५४४७४. देहस्मृती	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
५४४७५. देहस्मृतीचा	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
५४४७६. देहस्मृतीची	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
५४४७७. देहही	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
५४४७८. देहा	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
५४४७९. देहा	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
५४४८०. देहा	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
५४४८१. देहा	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
५४४८२. देहा	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
५४४८३. देहा	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
५४४८४. देहा	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
५४४८५. देहा	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
५४४८६. देहा	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१

५४४८७. देहा	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
५४४८८. देहा	तैसेंचि इया शरीरा । कर्मे तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
५४४८९. देहा	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
५४४९०. देहा	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
५४४९१. देहा	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
५४४९२. देहा	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
५४४९३. देहा	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्मे	ज्ञाने.१८.१७.४२२
५४४९४. देहा-	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
५४४९५. देहांकुरीं	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
५४४९६. देहांची	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
५४४९७. देहांचीं	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
५४४९८. देहांतरातें	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
५४४९९. देहांतीं	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
५४५००. देहांतीं	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
५४५०१. देहांतीं	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
५४५०२. देहांतीं	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
५४५०३. देहांतींचेनि	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
५४५०४. देहांतीची	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
५४५०५. देहांतीचें	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
५४५०६. देहांतींचि	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
५४५०७. देहांतें	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
५४५०८. देहाआंतु	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
५४५०९. देहाकारु	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
५४५१०. देहाकारु	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
५४५११. देहाकार	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४
५४५१२. देहाकारें	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
५४५१३. देहाकारें	तयापरी देहाकारें । आपणपेंचि दुसरें । देखोनि जीव आविष्करे । आत्मबुद्धी	ज्ञाने.१८.६१.१३०७

५४५१४. देहाकृति	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
५४५१५. देहाकृती	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
५४५१६. देहाकृती	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
५४५१७. देहाकृतीचिये	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
५४५१८. देहाचा	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
५४५१९. देहाचां	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
५४५२०. देहाचि	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
५४५२१. देहाचिया	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
५४५२२. देहाचिया	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदुःखाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
५४५२३. देहाचिया	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
५४५२४. देहाचिया	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
५४५२५. देहाचिये	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
५४५२६. देहाचिये	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
५४५२७. देहाचिवरी	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
५४५२८. देहाची	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
५४५२९. देहाची	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
५४५३०. देहाची	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
५४५३१. देहाची	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्मैं तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
५४५३२. देहाची	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
५४५३३. देहाची	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
५४५३४. देहाची	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
५४५३५. देहाची	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
५४५३६. देहाची	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
५४५३७. देहाचें	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
५४५३८. देहाचें	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
५४५३९. देहाचें	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
५४५४०. देहाचें	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३

५४५४१. देहाचें	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
५४५४२. देहाचेंही	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
५४५४३. देहाचेनि	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
५४५४४. देहाचेनि	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
५४५४५. देहाचेनि	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
५४५४६. देहाचेनि	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
५४५४७. देहाचेनि	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
५४५४८. देहाजोगे	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
५४५४९. देहातीता	तैसें गा देहातीता । जालेया देहवंता । हों लागे पंडुसुता । बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
५४५५०. देहातें	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
५४५५१. देहातें	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
५४५५२. देहातें	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
५४५५३. देहातें	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
५४५५४. देहातें	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
५४५५५. देहातेंचि	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
५४५५६. देहात्म-	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
५४५५७. देहात्मदृष्टीमुळें	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
५४५५८. देहादि	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
५४५५९. देहादि	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
५४५६०. देहादिक	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
५४५६१. देहादिक	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
५४५६२. देहादिकीं	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
५४५६३. देहादिकीं	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
५४५६४. देहादिपंचकारण	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण । तैसें देहादिपंचकारण । होय आपणयां आपण । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
५४५६५. देहाधाराचा	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
५४५६६. देहापाठीं	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
५४५६७. देहाभिमानबंधें	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८

५४५६८. देहाभिमाना	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
५४५६९. देहाभिमानाचा	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
५४५७०. देहाभिमानातें	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
५४५७१. देहाभिमानु	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्में वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
५४५७२. देहाभिमानु	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
५४५७३. देहामाझारीं	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
५४५७४. देहावरी	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
५४५७५. देहावसान	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
५४५७६. देहावेगळा	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
५४५७७. देहासकट	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
५४५७८. देहासारिखी	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
५४५७९. देहासी	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
५४५८०. देहासीच	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
५४५८१. देहासीचि	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
५४५८२. देहास्तमानीं	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
५४५८३. देहाहंकारु	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
५४५८४. देहाहंकारु	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
५४५८५. देहाहंतेचीं	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
५४५८६. देहाहंतेचें	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
५४५८७. देहाहंमानभुली	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
५४५८८. देहाही	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
५४५८९. देहियासि	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
५४५९०. देही	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
५४५९१. देही	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
५४५९२. देहीं	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
५४५९३. देहीं	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्में वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
५४५९४. देहीं	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८

५४५९५. देहीं	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
५४५९६. देहीं	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
५४५९७. देहीं	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
५४५९८. देहीं	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
५४५९९. देहीं	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
५४६००. देहीं	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
५४६०१. देहीं	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
५४६०२. देहीं	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
५४६०३. देहीं	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
५४६०४. देहीं	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
५४६०५. देहीं	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
५४६०६. देहीं	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
५४६०७. देहीं	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
५४६०८. देहीं	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
५४६०९. देहीं	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
५४६१०. देहीं	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
५४६११. देहीं	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
५४६१२. देहीं	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
५४६१३. देहीं	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
५४६१४. देहीं	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
५४६१५. देहीं	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
५४६१६. देहीं	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
५४६१७. देहीं	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
५४६१८. देहीं	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
५४६१९. देहीं	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
५४६२०. देहीं	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
५४६२१. देहीं	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४

५४६२२. देहीं	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
५४६२३. देहीं	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
५४६२४. देहीं	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
५४६२५. देहीं	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
५४६२६. देहीं	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
५४६२७. देहीं	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
५४६२८. देहीं	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
५४६२९. देहीं	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
५४६३०. देहीं	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
५४६३१. देहीं	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
५४६३२. देहीं	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
५४६३३. देहीं	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
५४६३४. देहीं	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
५४६३५. देहीं	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
५४६३६. देहीं	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
५४६३७. देहीं	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
५४६३८. देहीं	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
५४६३९. देहीं	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
५४६४०. देहीं	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
५४६४१. देहीं	अगा सुखदुःखाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
५४६४२. देहीं	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
५४६४३. देहीं	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
५४६४४. देहीं	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
५४६४५. देहीं	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
५४६४६. देहीं	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
५४६४७. देहीं	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
५४६४८. देहीं	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९

५४६४९. देहींच	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
५४६५०. देहींच	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
५४६५१. देहींचा	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
५४६५२. देहींचा	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
५४६५३. देहींचा	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
५४६५४. देहींचा	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
५४६५५. देहींचि	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
५४६५६. देहींचि	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
५४६५७. देहींचि	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
५४६५८. देहींचि	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
५४६५९. देहींची	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
५४६६०. देहींचीं	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
५४६६१. देहींचीं	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
५४६६२. देहींचे	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
५४६६३. देहींचे	गुण आपुलालेनि धर्मे । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
५४६६४. देहींचे	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
५४६६५. देहींचें	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
५४६६६. देहें	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
५४६६७. देहें	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
५४६६८. देहें	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
५४६६९. देहें	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
५४६७०. देहें	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
५४६७१. देहें	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
५४६७२. देहें	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
५४६७३. देहें	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
५४६७४. देहें	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
५४६७५. देहें	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०

५४६७६. देहें	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
५४६७७. देहें	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
५४६७८. देहें	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
५४६७९. देहें	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
५४६८०. देहें	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
५४६८१. देहें	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
५४६८२. देहेंचि	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
५४६८३. देहेंचि	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
५४६८४. देहेंद्रियनायकें	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
५४६८५. देहेंसी	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
५४६८६. देहेंसीं	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
५४६८७. देहेशु	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
५४६८८. देहो	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
५४६८९. देहो	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
५४६९०. देहो	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
५४६९१. देहो	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
५४६९२. देहो	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
५४६९३. देहोचि	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
५४६९४. देहोनि	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
५४६९५. दैत्यकुळ	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
५४६९६. दैत्यभावादिमेळीं	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
५४६९७. दैत्यांचिया	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
५४६९८. दैत्यांचीं	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
५४६९९. दैत्यीं	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
५४७००. दैन्य	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
५४७०१. दैन्यचि	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
५४७०२. दैन्यचि	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९

५४७०३. दैन्यजात	तैशीं त्रिभुवनींचीं दु:खें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
५४७०४. दैन्यदु:खीं	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
५४७०५. दैन्याचें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दु:खाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
५४७०६. दैन्यातें	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
५४७०७. दैव	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
५४७०८. दैव	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
५४७०९. दैव	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
५४७१०. दैव	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
५४७११. दैव	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
५४७१२. दैव	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
५४७१३. दैव	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५४७१४. दैव	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
५४७१५. दैव	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
५४७१६. दैव	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
५४७१७. दैवगत्या	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
५४७१८. दैवगत्या	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
५४७१९. दैवगत्या	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
५४७२०. दैवगत्या	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
५४७२१. दैवगुणां-	आतां तयाचि दैवगुणां- । मार्जी धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
५४७२२. दैवगुणें	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
५४७२३. दैवगुणें	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
५४७२४. दैवगुणें	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
५४७२५. दैवचि	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
५४७२६. दैवत	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
५४७२७. दैवतें	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
५४७२८. दैवबगें	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
५४७२९. दैवयज्ञु	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४

५४७३०. दैवयोगें	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
५४७३१. दैवयोगें	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
५४७३२. दैवलें	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
५४७३३. दैवसमुद्रा	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
५४७३४. दैवा	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
५४७३५. दैवा	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
५४७३६. दैवा	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
५४७३७. दैवा	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
५४७३८. दैवां	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
५४७३९. दैवां	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
५४७४०. दैवां	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
५४७४१. दैवां	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
५४७४२. दैवाआगळा	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
५४७४३. दैवागळा	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
५४७४४. दैवाचा	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
५४७४५. दैवाचा	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
५४७४६. दैवाची	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
५४७४७. दैवाची	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
५४७४८. दैवाचें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
५४७४९. दैवाचेनि	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
५४७५०. दैवाचेनि	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीं होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
५४७५१. दैवास्तव	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
५४७५२. दैविकिया	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
५४७५३. दैविकी	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
५४७५४. दैविकी	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
५४७५५. दैविकी	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
५४७५६. दैविकी	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५

५४७५७. दैविकें	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
५४७५८. दैविकेनि	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
५४७५९. दैविकेनि	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
५४७६०. दैविये	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
५४७६१. दैवी	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
५४७६२. दैवी	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
५४७६३. दैवी	जे मुमुक्षुमार्गीची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
५४७६४. दैवी	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
५४७६५. दैवी	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
५४७६६. दैवी	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
५४७६७. दैवी	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
५४७६८. दैवी	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११
५४७६९. दैवी	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
५४७७०. दैवी	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्ये पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
५४७७१. दैवी	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
५४७७२. दैवी	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
५४७७३. दैवी	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
५४७७४. दैवें	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
५४७७५. दैवें	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
५४७७६. दैवें	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
५४७७७. दैवें	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५
५४७७८. दैवें	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
५४७७९. दैवें	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
५४७८०. दैवें	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
५४७८१. दैवें	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
५४७८२. दैवें	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
५४७८३. दैवें	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३

५४७८४. दैवें	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
५४७८५. दैवें	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
५४७८६. दैवें	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
५४७८७. दैवें	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
५४७८८. दैवें	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
५४७८९. दैवें	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
५४७९०. दों	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
५४७९१. दों	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
५४७९२. दोंदावरी	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
५४७९३. दोंदिलु	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
५४७९४. दोंदें	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
५४७९५. दोंदें	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
५४७९६. दोंदें	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
५४७९७. दोंदों	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
५४७९८. दोंवरी	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
५४७९९. दोख	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
५४८००. दोख	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
५४८०१. दोखा-	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
५४८०२. दोघां	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
५४८०३. दोघां	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
५४८०४. दोघां	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
५४८०५. दोघां	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
५४८०६. दोघां	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
५४८०७. दोघांचा	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
५४८०८. दोघांचा	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
५४८०९. दोघांचिया	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
५४८१०. दोघांचें	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५

५४८११. दोघांचें	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
५४८१२. दोघांस्तव	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
५४८१३. दोघातेंही	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
५४८१४. दोघीचि	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
५४८१५. दोघे	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
५४८१६. दोघे	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
५४८१७. दोघे	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
५४८१८. दोघे	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
५४८१९. दोघे	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
५४८२०. दोघे	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
५४८२१. दोन	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गी । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
५४८२२. दोन	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
५४८२३. दोनही	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
५४८२४. दोनि	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
५४८२५. दोनी	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
५४८२६. दोनी	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
५४८२७. दोनी	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
५४८२८. दोनी	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
५४८२९. दोनी	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
५४८३०. दोनी	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
५४८३१. दोनी	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
५४८३२. दोनी	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
५४८३३. दोनी	सुखदु:खादि वर्मे । कां शुभाशुभें कर्में । दोनी ऐसीं मनोधर्में । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
५४८३४. दोनी	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
५४८३५. दोनी	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
५४८३६. दोनी	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
५४८३७. दोनी	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५

५४८३८. दोनी	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
५४८३९. दोनी	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
५४८४०. दोनी	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
५४८४१. दोनी	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
५४८४२. दोनी	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
५४८४३. दोनी	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
५४८४४. दोनी	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
५४८४५. दोनी	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
५४८४६. दोनी	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
५४८४७. दोनी	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
५४८४८. दोनी	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
५४८४९. दोनी	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
५४८५०. दोनी	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
५४८५१. दोनी	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
५४८५२. दोनी	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
५४८५३. दोनी	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
५४८५४. दोनी	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
५४८५५. दोनी	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
५४८५६. दोनी	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
५४८५७. दोनी	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
५४८५८. दोनी	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
५४८५९. दोनीं	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
५४८६०. दोनीं	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
५४८६१. दोनीं	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
५४८६२. दोनीचि	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदुःखासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
५४८६३. दोनीहि	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
५४८६४. दोन्ही	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६

५४८६५. दोन्ही	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
५४८६६. दोन्ही	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
५४८६७. दोन्ही	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदु:खें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
५४८६८. दोन्ही	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
५४८६९. दोन्ही	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
५४८७०. दोन्ही	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
५४८७१. दोन्ही	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
५४८७२. दोन्ही	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
५४८७३. दोन्ही	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
५४८७४. दोन्ही	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
५४८७५. दोन्ही	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
५४८७६. दोन्ही	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
५४८७७. दोन्ही	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
५४८७८. दोन्ही	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
५४८७९. दोन्ही	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
५४८८०. दोन्ही	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
५४८८१. दोन्ही	मग शम दम दोन्ही । सुख दु:ख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
५४८८२. दोन्ही	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
५४८८३. दोन्ही	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
५४८८४. दोन्ही	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
५४८८५. दोन्ही	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
५४८८६. दोन्ही	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
५४८८७. दोन्ही	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
५४८८८. दोन्ही	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
५४८८९. दोन्ही	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
५४८९०. दोन्ही	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
५४८९१. दोन्ही	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१

५४८९२. दोन्ही	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
५४८९३. दोन्ही	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
५४८९४. दोन्ही	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
५४८९५. दोन्ही	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
५४८९६. दोन्ही	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
५४८९७. दोन्ही	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
५४८९८. दोन्ही	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
५४८९९. दोन्ही	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
५४९००. दोन्ही	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
५४९०१. दोन्ही	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
५४९०२. दोन्ही	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
५४९०३. दोन्ही	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
५४९०४. दोन्ही	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
५४९०५. दोन्ही	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
५४९०६. दोन्ही	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
५४९०७. दोन्ही	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
५४९०८. दोन्ही	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
५४९०९. दोन्ही	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
५४९१०. दोन्ही	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
५४९११. दोन्ही	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
५४९१२. दोन्ही	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
५४९१३. दोन्ही	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
५४९१४. दोन्ही	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
५४९१५. दोन्ही	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
५४९१६. दोन्ही	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
५४९१७. दोन्ही	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
५४९१८. दोन्ही	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०

५४९१९. दोन्ही	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
५४९२०. दोन्ही	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
५४९२१. दोन्ही	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
५४९२२. दोन्ही	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
५४९२३. दोन्ही	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
५४९२४. दोन्हीं	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
५४९२५. दोन्हीं	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
५४९२६. दोन्हीं	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
५४९२७. दोन्हीं	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
५४९२८. दोन्हीं	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
५४९२९. दोन्हीं	तंव रजतमें दोन्हीं । देखिलीं प्रौढपतनीं । सत्त्वावांचूनि नाणी । ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
५४९३०. दोन्हीं	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
५४९३१. दोन्हीं	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
५४९३२. दोन्हीं	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
५४९३३. दोन्हीं	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
५४९३४. दोन्हीं	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
५४९३५. दोन्हीं	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
५४९३६. दोन्हींमाजीं	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
५४९३७. दोन्हीआंतु	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
५४९३८. दोन्हीचि	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
५४९३९. दोन्हीतेंही	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
५४९४०. दोरा	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
५४९४१. दोरा	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
५४९४२. दोराचिकडुनी	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
५४९४३. दोराचिया	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
५४९४४. दोरी	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
५४९४५. दोरी	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०

५४९४६. दोरी	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
५४९४७. दोरी	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
५४९४८. दोरी	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
५४९४९. दोरीं	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
५४९५०. दोरीचिया	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
५४९५१. दोरु	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
५४९५२. दोरुचि	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
५४९५३. दोरेंवीण	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
५४९५४. दोरेंवीण	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
५४९५५. दोर्दंडीं	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
५४९५६. दोर्दंडें	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
५४९५७. दोष	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
५४९५८. दोष	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
५४९५९. दोष	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
५४९६०. दोष	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
५४९६१. दोष	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
५४९६२. दोष	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
५४९६३. दोष	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
५४९६४. दोष	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
५४९६५. दोष	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
५४९६६. दोष	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
५४९६७. दोष	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
५४९६८. दोष	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
५४९६९. दोष	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
५४९७०. दोष	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्याळु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
५४९७१. दोषकाट्यांची	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
५४९७२. दोषचि	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७

५४९७३. दोषजातीचा	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
५४९७४. दोषतृणीं	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
५४९७५. दोषवृंदा	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
५४९७६. दोषवृद्धी	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
५४९७७. दोषवैरी	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
५४९७८. दोषा	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
५४९७९. दोषा	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
५४९८०. दोषां	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
५४९८१. दोषांगीं	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
५४९८२. दोषांचा	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
५४९८३. दोषांचा	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
५४९८४. दोषांचा	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
५४९८५. दोषांचिलागीं	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
५४९८६. दोषांचीं	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
५४९८७. दोषांचें	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
५४९८८. दोषांमाजीं	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
५४९८९. दोषादोषविवेकीं	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
५४९९०. दोषीं	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
५४९९१. दोषीं	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
५४९९२. दोषीं	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
५४९९३. दोषीं	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
५४९९४. दोषु	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
५४९९५. दोषु	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्में दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
५४९९६. दोषु	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
५४९९७. दोषु	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
५४९९८. दोषु	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
५४९९९. दोषु	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७

५५०००. दोषु	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
५५००१. दोषु	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
५५००२. दोषुही	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
५५००३. दोषें	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
५५००४. दोषें	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
५५००५. दोषें	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
५५००६. दोषें	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
५५००७. दोषें	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
५५००८. दोषें	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
५५००९. दोषें	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
५५०१०. दोही	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूंनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
५५०११. दोहीं	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
५५०१२. दोहीं	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
५५०१३. दोहीं	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
५५०१४. दोहीं	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
५५०१५. दोहीं	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
५५०१६. दोहीं	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
५५०१७. दोहीं	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
५५०१८. दोहीं	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
५५०१९. दोहीं	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
५५०२०. दोहीं	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
५५०२१. दोहीं	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
५५०२२. दोहीं	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
५५०२३. दोहीं	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
५५०२४. दोहीं	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
५५०२५. दोहीं	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
५५०२६. दोहीं	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४

५५०२७. दोहीं	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
५५०२८. दोहीं	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
५५०२९. दोहीं	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
५५०३०. दोहीं	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
५५०३१. दोहीं	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५
५५०३२. दोहीं	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
५५०३३. दोहीं	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
५५०३४. दोहीं	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
५५०३५. दोहीं	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाईं । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
५५०३६. दोहीं	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
५५०३७. दोहीं	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
५५०३८. दोहीं	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
५५०३९. दोहीं	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
५५०४०. दोहीं	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
५५०४१. दोहीं	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
५५०४२. दोहीं	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
५५०४३. दोहीं	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
५५०४४. दोहीं	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
५५०४५. दोहीं	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
५५०४६. दोहींकडे	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
५५०४७. दोहींकडे	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
५५०४८. दोहींचा	असंतीं दुःख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
५५०४९. दोहींचा	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
५५०५०. दोहींचां	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दुःखी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
५५०५१. दोहींचि	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
५५०५२. दोहींचि	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
५५०५३. दोहींची	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४

५५०५४. दोहींचे	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
५५०५५. दोहींचें	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
५५०५६. दोहींचें	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
५५०५७. दोहींचें	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
५५०५८. दोहींतें	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
५५०५९. दोहींतें	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
५५०६०. दोहींतें	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
५५०६१. दोहींतें	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
५५०६२. दोहींपरीस	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
५५०६३. दोहींमाजि	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
५५०६४. दोहींमाजी	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
५५०६५. दोहींमाजीं	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
५५०६६. दोहींमाजीं	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
५५०६७. दोहींसि	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
५५०६८. दोहींसिही	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
५५०६९. दोहींसीही	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
५५०७०. दोहींही	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
५५०७१. दोहींहून	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
५५०७२. दोहींतेंही	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
५५०७३. दोहींतेंही	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
५५०७४. दौंडीचें	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
५५०७५. द्या	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
५५०७६. द्याल	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
५५०७७. द्यावया	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
५५०७८. द्यावया	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
५५०७९. द्यावयाचेनि	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
५५०८०. द्यावा	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३

५५०८१. द्यावी	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
५५०८२. द्यावीं	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
५५०८३. द्यावें	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
५५०८४. द्यावें	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
५५०८५. द्यावें	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
५५०८६. द्यावें	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
५५०८७. द्यावें	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
५५०८८. द्यावें	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
५५०८९. द्यावें	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
५५०९०. द्यावें	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
५५०९१. द्यावें	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
५५०९२. द्यावें	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
५५०९३. द्यावें	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
५५०९४. द्यावें	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
५५०९५. द्यावें	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
५५०९६. द्युति	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
५५०९७. द्योतक	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
५५०९८. द्योतकु	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
५५०९९. द्रव	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
५५१००. द्रवता	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
५५१०१. द्रवत्व	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
५५१०२. द्रवत्वचि	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
५५१०३. द्रवपण	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
५५१०४. द्रवपणचि	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
५५१०५. द्रवभावें	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
५५१०६. द्रवलें	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
५५१०७. द्रवीभूत	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३

५५१०८. द्रवे	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
५५१०९. द्रवे	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
५५११०. द्रव्य	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
५५१११. द्रव्ययज्ञु	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
५५११२. द्रव्यही	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
५५११३. द्रव्यादियागु	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
५५११४. द्रव्यालागीं	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
५५११५. द्रव्यें	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
५५११६. द्रव्यें	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
५५११७. द्रव्यें	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
५५११८. द्रष्टत्वेंसी	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
५५११९. द्रष्टा	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
५५१२०. द्रष्टा	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
५५१२१. द्रष्टा	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
५५१२२. द्रष्टा	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
५५१२३. द्रष्टा	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
५५१२४. द्रष्टा	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्मा उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
५५१२५. द्रष्टु	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
५५१२६. द्रष्टें	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
५५१२७. द्रष्टें	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
५५१२८. द्रष्टेपणही	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
५५१२९. द्रष्टेपणेंसीं	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
५५१३०. द्रष्ट्यातें	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
५५१३१. द्रष्ट्यातें	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
५५१३२. द्रष्ट्रता	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्ट्रता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
५५१३३. द्रष्ट्रत्वीं	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्ट्रत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
५५१३४. द्रष्ट्रत्वेंसीं	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्ट्रत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१

५५१३५. द्रष्टृदृश्यातीता	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
५५१३६. द्रष्ट्यासीचि	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
५५१३७. द्राक्षरसा	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
५५१३८. द्राक्षांचें	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
५५१३९. द्राक्षीं	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
५५१४०. द्राक्षीचिया	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
५५१४१. द्रावो	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
५५१४२. द्रावो	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
५५१४३. द्रुति	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
५५१४४. द्रुती	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
५५१४५. द्रुती	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
५५१४६. द्रुती	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
५५१४७. द्रुती	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
५५१४८. द्रुती	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
५५१४९. द्रुतीं	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
५५१५०. द्रुपद	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
५५१५१. द्रुपद	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
५५१५२. द्रुपदकुमरें	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
५५१५३. द्रुमवेली	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
५५१५४. द्रुमा	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
५५१५५. द्रुमाकारु	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
५५१५६. द्रुमु	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
५५१५७. द्रोण	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
५५१५८. द्रोणा	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
५५१५९. द्रोणाचा	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
५५१६०. द्रोणाचा	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
५५१६१. द्रोणाचिये	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९

५५१६२. द्रोणातें	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
५५१६३. द्रोणापासीं	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
५५१६४. द्रोणीं	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
५५१६५. द्रोणु	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
५५१६६. द्रोहोचि	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
५५१६७. द्रौपदीकुमर	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
५५१६८. द्रौपदेयादिक	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
५५१६९. द्वंद्व	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
५५१७०. द्वंद्व	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
५५१७१. द्वंद्व	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
५५१७२. द्वंद्वचि	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
५५१७३. द्वंद्वत्यागें	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
५५१७४. द्वंद्वनिर्मुक्तु	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९
५५१७५. द्वंद्वमोह	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
५५१७६. द्वंद्वाची	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
५५१७७. द्वंद्वीं	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
५५१७८. द्वंद्वीं	तैसे सुखदुःखरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
५५१७९. द्वंद्वें	तयां महेंद्रादि पदें । करितातिं वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
५५१८०. द्वंद्वें	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
५५१८१. द्वंद्वें	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
५५१८२. द्वंद्वें	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
५५१८३. द्वंद्वें	अगा सुखदुःखाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
५५१८४. द्व्यर्थ	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
५५१८५. द्वादशादित्यांचा	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
५५१८६. द्वार	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
५५१८७. द्वार	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
५५१८८. द्वार	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६

५५१८९. द्वार	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
५५१९०. द्वार	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
५५१९१. द्वारकापुरसुहाडा	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
५५१९२. द्वारकेचा	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
५५१९३. द्वारकेचा	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
५५१९४. द्वारकेचिया	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
५५१९५. द्वारपाल	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
५५१९६. द्वारीं	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
५५१९७. द्वारीं	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
५५१९८. द्वारीं	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
५५१९९. द्वारीं	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
५५२००. द्वारीं	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
५५२०१. द्वारीं	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
५५२०२. द्वारीं	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
५५२०३. द्वारें	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थी रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
५५२०४. द्वारें	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
५५२०५. द्वारें	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
५५२०६. द्वारें	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
५५२०७. द्वारें	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
५५२०८. द्वारें	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
५५२०९. द्वारें	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
५५२१०. द्वारें	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
५५२११. द्विज	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
५५२१२. द्विजद्वारां	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
५५२१३. द्विजन्मे	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
५५२१४. द्विजरत्न	आचाराचें मूळपीठ । वेदांची उतारपेठ । तैसें द्विजरत्न चोखट । पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४
५५२१५. द्विजसंगें	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२

५५२१६. द्विजसेवेपरौतें	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्में	ज्ञाने.१८.४४.८८४
५५२१७. द्विजांसीच	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
५५२१८. द्विजीं	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
५५२१९. द्विजु	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
५५२२०. द्विजु	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
५५२२१. द्विजें	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
५५२२२. द्विजोत्तमु	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
५५२२३. द्वितीयीं	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५
५५२२४. द्विधा	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
५५२२५. द्विभुजें	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
५५२२६. द्विरेफु	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
५५२२७. द्विविध	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
५५२२८. द्विविध	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
५५२२९. द्विविध	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
५५२३०. द्विविधा	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
५५२३१. द्विविधु	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
५५२३२. द्वेषाचां	जे द्वेषाचां आवर्तीं दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
५५२३३. द्वेषाचिया	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
५५२३४. द्वेषाचेनि	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
५५२३५. द्वेषातें	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
५५२३६. द्वेषातें	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
५५२३७. द्वेषाद्वेष	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
५५२३८. द्वेषिया	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
५५२३९. द्वेषिया	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
५५२४०. द्वेषु	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
५५२४१. द्वेषु	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दुःख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
५५२४२. द्वेषु	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६

५५२४३. द्वेषु	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
५५२४४. द्वेषु	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
५५२४५. द्वेषु	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
५५२४६. द्वेषें	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
५५२४७. द्वेषेंसीं	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
५५२४८. द्वैत	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
५५२४९. द्वैत	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
५५२५०. द्वैत	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
५५२५१. द्वैत	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
५५२५२. द्वैत	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
५५२५३. द्वैत	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
५५२५४. द्वैत	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
५५२५५. द्वैत	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
५५२५६. द्वैत	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
५५२५७. द्वैत	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
५५२५८. द्वैत	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
५५२५९. द्वैत	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
५५२६०. द्वैतदैन्य	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें । गुरुकृपामृततुषारें । सासिन्नलेनि बोधें वोसरे । द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
५५२६१. द्वैतदोषसंगें	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
५५२६२. द्वैतबुद्धीचा	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
५५२६३. द्वैतभावाची	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
५५२६४. द्वैतभावासी	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
५५२६५. द्वैतभावें	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
५५२६६. द्वैतभावो	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
५५२६७. द्वैतस्वप्न	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
५५२६८. द्वैता	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
५५२६९. द्वैताचा	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३

५५२७०. द्वैताचा	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
५५२७१. द्वैताचा	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
५५२७२. द्वैताचां	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
५५२७३. द्वैताची	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
५५२७४. द्वैताची	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
५५२७५. द्वैताची	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
५५२७६. द्वैताची	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
५५२७७. द्वैतातें	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
५५२७८. द्वैताद्वैत	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
५५२७९. द्वैताद्वैतातीत	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
५५२८०. द्वैतें	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
५५२८१. द्वैतें	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
५५२८२. धंदा	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
५५२८३. धगधगीत	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
५५२८४. धगधगीत	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
५५२८५. धर्गी	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धर्गी सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
५५२८६. धटें	येथें जें अर्थें तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
५५२८७. धड	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
५५२८८. धड	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
५५२८९. धड	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
५५२९०. धडफडील	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
५५२९१. धडफुडा	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
५५२९२. धडभाकड	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
५५२९३. धडाडितु	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
५५२९४. धडाडीत	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
५५२९५. धडाडीत	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
५५२९६. धडाडीत	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५

५५२९७. धडीं	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
५५२९८. धडौता	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
५५२९९. धडौता	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
५५३००. धड्याचियां	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
५५३०१. धड्यावरी	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
५५३०२. धणी	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
५५३०३. धणी	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
५५३०४. धणी	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
५५३०५. धणीचें	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
५५३०६. धन	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
५५३०७. धन	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
५५३०८. धन	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
५५३०९. धन	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
५५३१०. धन	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
५५३११. धनंजया	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
५५३१२. धनंजया	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
५५३१३. धनंजया	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
५५३१४. धनंजया	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
५५३१५. धनंजया	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
५५३१६. धनंजया	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
५५३१७. धनंजया	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
५५३१८. धनंजया	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
५५३१९. धनंजया	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
५५३२०. धनंजया	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
५५३२१. धनंजया	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
५५३२२. धनंजया	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
५५३२३. धनंजया	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९

५५३२४. धनंजया	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
५५३२५. धनंजया	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
५५३२६. धनंजया	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
५५३२७. धनंजया	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
५५३२८. धनंजया	आतां आणीकही एक । लक्षण अलौकिक । सांगेन आइक । धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
५५३२९. धनंजया	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
५५३३०. धनंजया	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
५५३३१. धनंजया	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
५५३३२. धनंजया	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
५५३३३. धनंजया	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
५५३३४. धनंजया	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
५५३३५. धनंजया	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
५५३३६. धनंजया	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
५५३३७. धनंजया	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
५५३३८. धनंजया	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
५५३३९. धनंजया	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
५५३४०. धनंजया	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
५५३४१. धनंजया	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
५५३४२. धनंजया	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
५५३४३. धनंजया	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
५५३४४. धनंजया	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
५५३४५. धनंजया	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
५५३४६. धनंजया	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
५५३४७. धनंजया	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दुःख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
५५३४८. धनंजया	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अर्धीचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
५५३४९. धनंजया	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
५५३५०. धनंजया	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७

५५३५१. धनंजया	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
५५३५२. धनंजया	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
५५३५३. धनंजया	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
५५३५४. धनंजया	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
५५३५५. धनंजया	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
५५३५६. धनंजया	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
५५३५७. धनंजया	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
५५३५८. धनंजया	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
५५३५९. धनंजया	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
५५३६०. धनंजया	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
५५३६१. धनंजया	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
५५३६२. धनंजया	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
५५३६३. धनंजया	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
५५३६४. धनंजया	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
५५३६५. धनंजया	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
५५३६६. धनंजया	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
५५३६७. धनंजया	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
५५३६८. धनंजया	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
५५३६९. धनंजया	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
५५३७०. धनंजया	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
५५३७१. धनंजया	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
५५३७२. धनंजया	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
५५३७३. धनंजया	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
५५३७४. धनंजया	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
५५३७५. धनंजया	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
५५३७६. धनंजया	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्में	ज्ञाने.१८.५.१५९
५५३७७. धनंजया	तैसीं एके हातवटिया । कर्में केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४

५५३७८. धनंजया	आर्धीचि फळीं आस तुटिया । कर्मे आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
५५३७९. धनंजया	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
५५३८०. धनंजया	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
५५३८१. धनंजया	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
५५३८२. धनंजया	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
५५३८३. धनंजया	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
५५३८४. धनंजया	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
५५३८५. धनंजया	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
५५३८६. धनंजया	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
५५३८७. धनंजया	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
५५३८८. धनंजया	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
५५३८९. धनंजया	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
५५३९०. धनंजया	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
५५३९१. धनंजया	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
५५३९२. धनंजया	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
५५३९३. धनंजया	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
५५३९४. धनंजया	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
५५३९५. धनंजया	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
५५३९६. धनंजया	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
५५३९७. धनंजया	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
५५३९८. धनंजया	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
५५३९९. धनंजया	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
५५४००. धनंजया	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
५५४०१. धनंजया	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
५५४०२. धनंजया	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
५५४०३. धनंजया	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
५५४०४. धनंजया	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८

५५४०५. धनंजया	अपानरंध्रद्वया- । माझारीं धनंजया । पार्ष्णी पिडूनियां । कांवरुमूळ	ज्ञाने.१८.५२.१०३६
५५४०६. धनंजया	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
५५४०७. धनंजया	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
५५४०८. धनंजया	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
५५४०९. धनंजया	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
५५४१०. धनंजया	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
५५४११. धनंजया	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
५५४१२. धनंजया	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
५५४१३. धनंजया	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
५५४१४. धनंजया	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
५५४१५. धनंजया	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
५५४१६. धनंजया	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
५५४१७. धनंजया	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
५५४१८. धनंजया	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
५५४१९. धनंजया	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
५५४२०. धनंजया	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
५५४२१. धनंजया	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
५५४२२. धनंजया	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
५५४२३. धनंजया	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
५५४२४. धनंजया	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
५५४२५. धनंजया	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
५५४२६. धनंजया	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
५५४२७. धनंजया	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
५५४२८. धनंजया	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
५५४२९. धनंजया	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
५५४३०. धनत्यागें	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
५५४३१. धनत्यागें	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९

५५४३२. धनमानीं	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
५५४३३. धनवंतु	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
५५४३४. धनवरी	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
५५४३५. धना	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
५५४३६. धनाचिया	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१
५५४३७. धनाची	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
५५४३८. धनित्वाचेनि	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
५५४३९. धनीं	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
५५४४०. धनुर्धर	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
५५४४१. धनुर्धर	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
५५४४२. धनुर्धरा	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
५५४४३. धनुर्धरा	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
५५४४४. धनुर्धरा	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
५५४४५. धनुर्धरा	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
५५४४६. धनुर्धरा	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
५५४४७. धनुर्धरा	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
५५४४८. धनुर्धरा	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
५५४४९. धनुर्धरा	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
५५४५०. धनुर्धरा	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
५५४५१. धनुर्धरा	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
५५४५२. धनुर्धरा	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
५५४५३. धनुर्धरा	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
५५४५४. धनुर्धरा	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
५५४५५. धनुर्धरा	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
५५४५६. धनुर्धरा	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
५५४५७. धनुर्धरा	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
५५४५८. धनुर्धरा	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७

५५४५९. धनुर्धरा	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
५५४६०. धनुर्धरा	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
५५४६१. धनुर्धरा	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
५५४६२. धनुर्धरा	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
५५४६३. धनुर्धरा	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
५५४६४. धनुर्धरा	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
५५४६५. धनुर्धरा	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
५५४६६. धनुर्धरा	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
५५४६७. धनुर्धरा	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
५५४६८. धनुर्धरा	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
५५४६९. धनुर्धरा	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
५५४७०. धनुर्धरा	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
५५४७१. धनुर्धरा	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
५५४७२. धनुर्धरा	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
५५४७३. धनुर्धरा	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
५५४७४. धनुर्धरा	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
५५४७५. धनुर्धरा	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
५५४७६. धनुर्धरा	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
५५४७७. धनुर्धरा	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
५५४७८. धनुर्धरा	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३
५५४७९. धनुर्धरा	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
५५४८०. धनुर्धरा	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
५५४८१. धनुर्धरा	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्त मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
५५४८२. धनुर्धरा	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
५५४८३. धनुर्धरा	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
५५४८४. धनुर्धरा	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९
५५४८५. धनुर्धरा	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२

५५४८६. धनुर्धरा	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
५५४८७. धनुर्धरा	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
५५४८८. धनुर्धरा	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
५५४८९. धनुर्धरा	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
५५४९०. धनुर्धरा	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
५५४९१. धनुर्धरा	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
५५४९२. धनुर्धरा	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
५५४९३. धनुर्धरा	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१
५५४९४. धनुर्धरा	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
५५४९५. धनुर्धरा	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
५५४९६. धनुर्धरा	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
५५४९७. धनुर्धरा	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
५५४९८. धनुर्धरा	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
५५४९९. धनुर्धरा	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
५५५००. धनुर्धरा	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
५५५०१. धनुर्धरा	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
५५५०२. धनुर्धरा	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
५५५०३. धनुर्धरु	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दु:खें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
५५५०४. धनुर्धरु	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दु:खें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
५५५०५. धनुर्धरु	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
५५५०६. धनुर्धरें	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
५५५०७. धनुर्धरें	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
५५५०८. धनुर्धरें	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
५५५०९. धनुर्वात	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
५५५१०. धनुर्वेदत्र्यंबका	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
५५५११. धनुर्वेदु	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
५५५१२. धनुष्य	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८

५५५१३. धनुष्य	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
५५५१४. धनुष्य	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
५५५१५. धनुष्यपाणी	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
५५५१६. धनुष्यबाण	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
५५५१७. धनुष्यबाण	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
५५५१८. धनें	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
५५५१९. धनोद्देशें	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
५५५२०. धन्यु	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
५५५२१. धरणें	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
५५५२२. धरणें	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
५५५२३. धरणें	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
५५५२४. धरणें	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
५५५२५. धरणें	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
५५५२६. धरणें	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
५५५२७. धरणें	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
५५५२८. धरणें	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
५५५२९. धरत	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
५५५३०. धरत	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
५५५३१. धरत	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
५५५३२. धरतचि	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
५५५३३. धरवणी	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
५५५३४. धरवे	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
५५५३५. धरवेचि	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
५५५३६. धरा	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
५५५३७. धरा	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
५५५३८. धरा	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
५५५३९. धरावया	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५

५५५४०. धरावा	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
५५५४१. धरावा	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
५५५४२. धरावा	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
५५५४३. धरावा	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
५५५४४. धरावांचूनि	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
५५५४५. धरावी	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
५५५४६. धरावी	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
५५५४७. धरावी	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
५५५४८. धरावी	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
५५५४९. धरावी	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
५५५५०. धरावे	सुखीं संतोषा न यावें । दु:खीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
५५५५१. धरावें	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
५५५५२. धरावें	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
५५५५३. धरावें	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
५५५५४. धरावें	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
५५५५५. धरिजती	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
५५५५६. धरिजे	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
५५५५७. धरिजे	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
५५५५८. धरिजे	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
५५५५९. धरिजे	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
५५५६०. धरिजे	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
५५५६१. धरिजे	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
५५५६२. धरिजे	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
५५५६३. धरिजे	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
५५५६४. धरिजे	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
५५५६५. धरिजे	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
५५५६६. धरिजे	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८

५५५६७. धरिजे	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
५५५६८. धरिजेल	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
५५५६९. धरितयां	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
५५५७०. धरितसे	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
५५५७१. धरितां	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
५५५७२. धरिती	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
५५५७३. धरिती	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
५५५७४. धरिती	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
५५५७५. धरिती	आणि दुःखयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
५५५७६. धरिती	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
५५५७७. धरिती	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
५५५७८. धरिती	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
५५५७९. धरिती	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
५५५८०. धरिला	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
५५५८१. धरिला	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
५५५८२. धरिला	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
५५५८३. धरिला	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
५५५८४. धरिला	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
५५५८५. धरिलिया	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
५५५८६. धरिली	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
५५५८७. धरिली	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
५५५८८. धरिली	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
५५५८९. धरिलीं	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
५५५९०. धरिलें	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
५५५९१. धरिलें	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
५५५९२. धरिलें	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
५५५९३. धरिलें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२

५५५९४. धरिलें	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
५५५९५. धरिलें	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
५५५९६. धरिलें	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
५५५९७. धरिलें	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
५५५९८. धरिलें	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
५५५९९. धरिलें	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
५५६००. धरिलें	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
५५६०१. धरिसी	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
५५६०२. धरिसी	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
५५६०३. धरिसी	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
५५६०४. धरिसी	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
५५६०५. धरिसी	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
५५६०६. धरी	तैसें तें घनदाट । उठावलें एकवाट । जैसें उसळलें कालकूट । धरी कवण	ज्ञाने.१.२-३.८९
५५६०७. धरी	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
५५६०८. धरी	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
५५६०९. धरी	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
५५६१०. धरी	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
५५६११. धरी	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
५५६१२. धरी	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
५५६१३. धरी	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
५५६१४. धरी	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंतःकरण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
५५६१५. धरी	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
५५६१६. धरी	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
५५६१७. धरी	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
५५६१८. धरी	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
५५६१९. धरी	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
५५६२०. धरी	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४

५५६२१. धरी	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
५५६२२. धरी	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
५५६२३. धरी	तो सुखदु:खांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
५५६२४. धरी	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
५५६२५. धरी	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
५५६२६. धरी	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
५५६२७. धरी	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
५५६२८. धरी	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
५५६२९. धरी	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
५५६३०. धरी	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
५५६३१. धरी	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
५५६३२. धरी	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
५५६३३. धरी	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
५५६३४. धरी	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
५५६३५. धरी	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
५५६३६. धरी	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
५५६३७. धरी	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
५५६३८. धरी	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
५५६३९. धरी	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
५५६४०. धरी	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
५५६४१. धरी	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
५५६४२. धरी	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
५५६४३. धरी	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
५५६४४. धरी	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
५५६४५. धरी	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
५५६४६. धरी	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
५५६४७. धरी	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५

५५६४८. धरी	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
५५६४९. धरी	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
५५६५०. धरी	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
५५६५१. धरी	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
५५६५२. धरी	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
५५६५३. धरी	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
५५६५४. धरी	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
५५६५५. धरी	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
५५६५६. धरी	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
५५६५७. धरीं	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
५५६५८. धरीं	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
५५६५९. धरीं	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
५५६६०. धरीं	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
५५६६१. धरीं	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
५५६६२. धरीं	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
५५६६३. धरीं	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
५५६६४. धरीं	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
५५६६५. धरीं	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
५५६६६. धरीं	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
५५६६७. धरीं	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
५५६६८. धरीं	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
५५६६९. धरीं	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
५५६७०. धरीं	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
५५६७१. धरीं	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
५५६७२. धरीच	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
५५६७३. धरीचि	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
५५६७४. धरीली	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३

५५६७५. धरु	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
५५६७६. धरुनी	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
५५६७७. धरू	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरू । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
५५६७८. धरूं	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
५५६७९. धरूं	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
५५६८०. धरूं	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
५५६८१. धरूं	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
५५६८२. धरूं	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
५५६८३. धरूं	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
५५६८४. धरूं	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
५५६८५. धरूं	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
५५६८६. धरूं	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
५५६८७. धरूं	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
५५६८८. धरूं	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
५५६८९. धरूं	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
५५६९०. धरूं	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
५५६९१. धरूनि	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
५५६९२. धरूनि	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
५५६९३. धरूनि	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
५५६९४. धरूनि	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
५५६९५. धरूनि	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
५५६९६. धरूनि	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
५५६९७. धरूनि	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
५५६९८. धरूनि	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
५५६९९. धरूनि	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
५५७००. धरूनि	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितााति करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
५५७०१. धरूनि	परि मातें परम करूनि । इये अर्थी प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३

५५७०२. धरूनि	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
५५७०३. धरूनि	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
५५७०४. धरूनि	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
५५७०५. धरूनि	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
५५७०६. धरूनि	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
५५७०७. धरूनि	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
५५७०८. धरूनि	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
५५७०९. धरूनि	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
५५७१०. धरूनि	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
५५७११. धरूनि	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
५५७१२. धरूनि	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
५५७१३. धरूनियां	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
५५७१४. धरूनियां	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
५५७१५. धरूनियां	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजें जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
५५७१६. धरूनियांही	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
५५७१७. धरूनी	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
५५७१८. धरूनी	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
५५७१९. धरे	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
५५७२०. धरे	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
५५७२१. धरे	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
५५७२२. धरे	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
५५७२३. धरे	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
५५७२४. धर्ता	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
५५७२५. धर्म	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
५५७२६. धर्म	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
५५७२७. धर्म	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
५५७२८. धर्मकीर्तन	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२

५५७२९. धर्मकीर्तिधवळु	जो धर्मकीर्तिधवळु । अगाध दातृत्वें सरलु । अतुलबळें प्रबळु । बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
५५७३०. धर्मचि	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
५५७३१. धर्मजात	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
५५७३२. धर्मजात	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
५५७३३. धर्मजात	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
५५७३४. धर्मज्ञानाचा	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
५५७३५. धर्मडाळ	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
५५७३६. धर्मदिवी	जे मुमुक्षुमार्गीची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
५५७३७. धर्मधेनु	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
५५७३८. धर्मनिधानें	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९
५५७३९. धर्मपत्नी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
५५७४०. धर्मप्रतिष्ठा	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
५५७४१. धर्ममोक्षाची	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
५५७४२. धर्मरूप	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
५५७४३. धर्मविषयीं	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
५५७४४. धर्मा	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
५५७४५. धर्मांचें	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
५५७४६. धर्माऐशिया	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
५५७४७. धर्माचा	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
५५७४८. धर्माचा	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
५५७४९. धर्माचा	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
५५७५०. धर्माचिया	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
५५७५१. धर्माचिया	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
५५७५२. धर्माचेन	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
५५७५३. धर्माचें	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
५५७५४. धर्माचें	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
५५७५५. धर्माचेनि	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४

५५७५६. धर्मातें	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
५५७५७. धर्मातें	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
५५७५८. धर्मातें	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
५५७५९. धर्मातें	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
५५७६०. धर्मादिक	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
५५७६१. धर्मादिकां	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
५५७६२. धर्माधर्म	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
५५७६३. धर्माधर्म	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
५५७६४. धर्माधर्म	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
५५७६५. धर्माधर्मरूपें	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
५५७६६. धर्माधर्माचें	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
५५७६७. धर्माधर्मु	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
५५७६८. धर्मानुज	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
५५७६९. धर्मार्थकामांचां	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
५५७७०. धर्मार्था	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
५५७७१. धर्मालय	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
५५७७२. धर्मासि	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
५५७७३. धर्मासि	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
५५७७४. धर्मासि	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थींचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
५५७७५. धर्मासि	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
५५७७६. धर्मासीं	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
५५७७७. धर्मु	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
५५७७८. धर्मु	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
५५७७९. धर्मु	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
५५७८०. धर्मु	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
५५७८१. धर्मु	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
५५७८२. धर्मु	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३

५५७८३. धर्मु	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
५५७८४. धर्मु	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
५५७८५. धर्मु	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
५५७८६. धर्मु	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
५५७८७. धर्मु	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
५५७८८. धर्मु	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
५५७८९. धर्मु	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
५५७९०. धर्मुचि	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
५५७९१. धर्में	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
५५७९२. धर्में	गुण आपुलालेनि धर्में । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
५५७९३. धर्म्य	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
५५७९४. धर्म्य	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
५५७९५. धर्म्यें	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
५५७९६. धवळला	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
५५७९७. धवळलें	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
५५७९८. धवळलें	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
५५७९९. धवळार	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
५५८००. धवळारीं	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
५५८०१. धवळारीं	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
५५८०२. धवळारें	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
५५८०३. धवळारें	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
५५८०४. धवळारें	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
५५८०५. धवळारें	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
५५८०६. धवळावें	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
५५८०७. धवळित	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
५५८०८. धसाळ	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
५५८०९. धसाळ	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१

५५८१०. धसाळ	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
५५८११. धसाळा	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
५५८१२. धसाळु	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
५५८१३. धांगडी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
५५८१४. धांदा	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
५५८१५. धांदा	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
५५८१६. धांदा	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
५५८१७. धांदा	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
५५८१८. धांदा	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
५५८१९. धांप	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
५५८२०. धांव	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
५५८२१. धांव	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
५५८२२. धांव	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
५५८२३. धांव	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
५५८२४. धांव	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
५५८२५. धांव	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
५५८२६. धांव	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
५५८२७. धांव	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
५५८२८. धांव	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
५५८२९. धांव	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
५५८३०. धांव	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्थां नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
५५८३१. धांव	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
५५८३२. धांवचि	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
५५८३३. धांवणें	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
५५८३४. धांवणें	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
५५८३५. धांवणें	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
५५८३६. धांवणें	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४

५५८३७. धांवणें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
५५८३८. धांवणें	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
५५८३९. धांवणें	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
५५८४०. धांवणें	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
५५८४१. धांवणें	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्में	ज्ञाने.१८.४४.८८४
५५८४२. धांवत	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
५५८४३. धांवत	नाना भजनमार्गीं । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
५५८४४. धांवत	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
५५८४५. धांवतया	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
५५८४६. धांवतया	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
५५८४७. धांवतया	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
५५८४८. धांवतसे	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
५५८४९. धांवता	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
५५८५०. धांवतां	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
५५८५१. धांवतां	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
५५८५२. धांवतां	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दु:खाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
५५८५३. धांवताती	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
५५८५४. धांवताहे	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
५५८५५. धांवती	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
५५८५६. धांवतु	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
५५८५७. धांवतु	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
५५८५८. धांवया	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
५५८५९. धांवा	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
५५८६०. धांवा	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
५५८६१. धांवा	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
५५८६२. धांवां	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
५५८६३. धांवां	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८

५५८६४. धांवा	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्ये चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
५५८६५. धांवाधांवी	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
५५८६६. धांवावें	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
५५८६७. धांविजे	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
५५८६८. धांविजे	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
५५८६९. धांविजैल	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
५५८७०. धांविन्नला	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
५५८७१. धांवे	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
५५८७२. धांवे	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
५५८७३. धांवे	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
५५८७४. धांवे	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
५५८७५. धांवे	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
५५८७६. धांवे	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
५५८७७. धांवे	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
५५८७८. धांवे	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
५५८७९. धांवे	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
५५८८०. धांवे	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
५५८८१. धांवे	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
५५८८२. धांवे	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
५५८८३. धांवे	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
५५८८४. धांवे	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
५५८८५. धांवे	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
५५८८६. धांवे	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
५५८८७. धांवे	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
५५८८८. धांवे	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
५५८८९. धांवें	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
५५८९०. धांवें	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१

५५८९१. धांवें	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
५५८९२. धांवेचि	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
५५८९३. धांवों	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
५५८९४. धांवोनि	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
५५८९५. धांवोनि	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
५५८९६. धांवोनी	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
५५८९७. धाइजे	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
५५८९८. धाइजे	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
५५८९९. धाकटा	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
५५९००. धाकडांसी	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
५५९०१. धाकु	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
५५९०२. धाकु	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
५५९०३. धाकु	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
५५९०४. धाकुटपण	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
५५९०५. धाकुटी	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
५५९०६. धाकुटीं	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
५५९०७. धाकुटें	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
५५९०८. धाकुटें	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
५५९०९. धाकुटें	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
५५९१०. धाकुटें	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
५५९११. धाकुटें	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
५५९१२. धाकुले	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
५५९१३. धाटी	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
५५९१४. धाडणें	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
५५९१५. धाडलिया	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
५५९१६. धाडसा	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५५९१७. धाडा	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८

५५९१८. धाडा	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
५५९१९. धाडावें	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
५५९२०. धाडिजे	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
५५९२१. धाडिती	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
५५९२२. धाडिलासि	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
५५९२३. धाडिली	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
५५९२४. धाडिली	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
५५९२५. धाडिलें	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
५५९२६. धाडिलें	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
५५९२७. धाडिसी	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
५५९२८. धाडी	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
५५९२९. धाडी	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
५५९३०. धाडी	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
५५९३१. धाडी	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
५५९३२. धाडील	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
५५९३३. धाडूनि	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
५५९३४. धातया	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
५५९३५. धातया	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
५५९३६. धातयाही	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
५५९३७. धातयाही	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
५५९३८. धातयाही	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
५५९३९. धातयाही	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
५५९४०. धातां	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
५५९४१. धाताही	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
५५९४२. धाती	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
५५९४३. धाती	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
५५९४४. धातु	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९

५५९४५. धातु	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
५५९४६. धातुऐसा	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
५५९४७. धातुगतु	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
५५९४८. धातुराशी	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
५५९४९. धातुवशें	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
५५९५०. धातुवादाही	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
५५९५१. धातुसाम्य	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
५५९५२. धातूंची	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
५५९५३. धातूंचे	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
५५९५४. धातूची	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
५५९५५. धात्रा	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
५५९५६. धात्री	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
५५९५७. धात्री	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
५५९५८. धानीं	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
५५९५९. धान्यजाती	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
५५९६०. धाम	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
५५९६१. धाम	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें निःसीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
५५९६२. धाम	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
५५९६३. धाम	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
५५९६४. धामें	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्मे । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
५५९६५. धाय	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
५५९६६. धायपण	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
५५९६७. धाया	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्मे आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
५५९६८. धाये	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
५५९६९. धाये	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
५५९७०. धार	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
५५९७१. धारण	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६

५५९७२. धारणा	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
५५९७३. धारणाबळें	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
५५९७४. धारणावारू	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
५५९७५. धारणीं	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
५५९७६. धारणु	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वे फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
५५९७७. धारणेचेनि	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
५५९७८. धारसां	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
५५९७९. धारसां	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
५५९८०. धारसा	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
५५९८१. धारसे	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
५५९८२. धारा	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
५५९८३. धारा	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
५५९८४. धारा	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
५५९८५. धारा	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
५५९८६. धारा	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
५५९८७. धाराधरकाळें	धाराधरकाळें । महानदी उचंबळे । तैसी बुद्धि पघळे । शास्त्रजातीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२११
५५९८८. धाराधरधारीं	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
५५९८९. धारां	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
५५९९०. धालयाही	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
५५९९१. धाला	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
५५९९२. धाला	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
५५९९३. धाला	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
५५९९४. धालिया	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
५५९९५. धाले	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
५५९९६. धाले	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
५५९९७. धाले	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
५५९९८. धाले	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१

५५९९९. धाले	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
५६०००. धाले	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
५६००१. धालें	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
५६००२. धालेपणें	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंत:करणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९
५६००३. धालेपणें	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
५६००४. धाविन्नलीं	सीगेचीं सत्कर्मे । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
५६००५. धाविन्नली	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
५६००६. धावें	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
५६००७. धांवे	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
५६००८. धांवे	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
५६००९. धिंवसा	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
५६०१०. धिंवसा	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
५६०११. धिंवसा	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
५६०१२. धिंवसा	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
५६०१३. धिंवसा	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
५६०१४. धिंवसा	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
५६०१५. धिंवसा	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
५६०१६. धिंवसा	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
५६०१७. धिंवसा	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
५६०१८. धिंवसा	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
५६०१९. धिंवसा	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
५६०२०. धिंवसेकरां	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
५६०२१. धिंवसेयाची	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
५६०२२. धिक्कारिती	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
५६०२३. धिक्कारों	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
५६०२४. धिग्	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
५६०२५. धिग्	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२

५६०२६. धिटींवा	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
५६०२७. धिरु	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
५६०२८. धिरे	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
५६०२९. धीट	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
५६०३०. धीटपणें	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
५६०३१. धीर	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
५६०३२. धीर	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
५६०३३. धीरता	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
५६०३४. धीराचां	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
५६०३५. धीरु	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
५६०३६. धीरु	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
५६०३७. धीरु	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
५६०३८. धीरू	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
५६०३९. धीरु	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
५६०४०. धीरु	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
५६०४१. धीरु	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
५६०४२. धीरु	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
५६०४३. धीरें	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
५६०४४. धुंधुरु	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
५६०४५. धुंधुवातु	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
५६०४६. धुंवाचि	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
५६०४७. धुंवाचे	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
५६०४८. धुऊनि	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
५६०४९. धुऊनियां	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
५६०५०. धुतला	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
५६०५१. धुतली	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
५६०५२. धुतलें	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४

५६०५३. धुतलें	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
५६०५४. धुतां	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
५६०५५. धुपाचा	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
५६०५६. धुपिं	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
५६०५७. धुमाड	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
५६०५८. धुमाडु	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
५६०५९. धुये	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्मे सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
५६०६०. धुयें	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
५६०६१. धुरधुरी	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
५६०६२. धुरी	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
५६०६३. धुरु	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
५६०६४. धुरे	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
५६०६५. धुरे	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
५६०६६. धुरे	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
५६०६७. धुरे	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
५६०६८. धुरे	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
५६०६९. धुरे	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
५६०७०. धुरें	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
५६०७१. धुरेचा	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
५६०७२. धुरेचा	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
५६०७३. धुरेचिया	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
५६०७४. धुरेचे	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
५६०७५. धुळी	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
५६०७६. धुळी	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
५६०७७. धुवट	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
५६०७८. धुवट	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
५६०७९. धुवटें	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७

५६०८०. धुवारी	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
५६०८१. धुवावयाचिया	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
५६०८२. धुवोनि	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
५६०८३. धू	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दु:खवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
५६०८४. धू	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
५६०८५. धूं	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
५६०८६. धूतवस्त्राची	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
५६०८७. धूप	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
५६०८८. धूम	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
५६०८९. धूम	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
५६०९०. धूमचि	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
५६०९१. धूमाकुळाची	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
५६०९२. धूमाची	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
५६०९३. धूमाचे	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
५६०९४. धूमावधि	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
५६०९५. धूमीं	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
५६०९६. धूमु	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
५६०९७. धूमु	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
५६०९८. धूमु	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
५६०९९. धूमेंवीण	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
५६१००. धूम्रपंथें	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
५६१०१. धूम्रमार्गु	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
५६१०२. धूम्ररजांची	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
५६१०३. धूम्ररजांचें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
५६१०४. धूर्जटी	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
५६१०५. धृतराष्ट्र	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
५६१०६. धृतराष्ट्र	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८

५६१०७. धृतराष्ट्र	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
५६१०८. धृतराष्ट्रराया	तो धृतराष्ट्रराया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
५६१०९. धृतराष्ट्रा	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
५६११०. धृतराष्ट्राचे	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
५६१११. धृतराष्ट्रातें	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
५६११२. धृतराष्ट्रातें	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
५६११३. धृतराष्ट्रातें	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५
५६११४. धृतराष्ट्रातें	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
५६११५. धृतराष्ट्रें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
५६११६. धृति	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
५६११७. धृति	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
५६११८. धृतिरोधें	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
५६११९. धृतिविवंचना	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
५६१२०. धृती	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
५६१२१. धृती	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
५६१२२. धृती	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
५६१२३. धृती	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
५६१२४. धृती	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
५६१२५. धृती	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
५६१२६. धृती	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
५६१२७. धृती	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
५६१२८. धृती	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
५६१२९. धृती	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
५६१३०. धृती	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
५६१३१. धृती	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
५६१३२. धृतीचिया	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
५६१३३. धृतीचेही	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२

५६१३४. धृतीसि	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
५६१३५. धृतीसिही	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
५६१३६. धृष्टकेतु	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९
५६१३७. धृष्टद्युम्नु	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्नु नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
५६१३८. धेंडा	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
५६१३९. धेंडा	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
५६१४०. धेंडे	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
५६१४१. धेंडें	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
५६१४२. धेनु	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
५६१४३. धेनु	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
५६१४४. धेनु	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
५६१४५. धेनु	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
५६१४६. धेनूचें	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
५६१४७. धेनूंमध्यें	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
५६१४८. धेनूसि	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
५६१४९. धेनूही	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
५६१५०. धैर्य	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
५६१५१. धैर्य	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
५६१५२. धैर्यदुर्ग	इहीं संतोषवन खांडिलें । धैर्यदुर्ग पाडिले । आनंदरोप सांडिलें । उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
५६१५३. धैर्यबळें	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
५६१५४. धैर्यबाहूंचा	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
५६१५५. धैर्यमंडपाचे	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
५६१५६. धैर्यराजें	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
५६१५७. धैर्यशंभु	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
५६१५८. धैर्या	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
५६१५९. धैर्या	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
५६१६०. धैर्या	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५

५६१६१. धैर्या	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
५६१६२. धैर्याचा	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
५६१६३. धैर्याचिया	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
५६१६४. धैर्याची	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
५६१६५. धैर्याची	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
५६१६६. धैर्याचीं	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
५६१६७. धैर्यापासोनि	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
५६१६८. धैर्यें	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
५६१६९. धैर्यें	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
५६१७०. धैर्यें	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
५६१७१. धैर्येंसी	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येंसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
५६१७२. धोंड	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
५६१७३. धोंडा	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
५६१७४. धोंडा	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
५६१७५. धोंडी	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
५६१७६. धोंडी	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
५६१७७. धोंडीं	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
५६१७८. धोंडीं	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
५६१७९. धोंडे	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
५६१८०. धोपटिले	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
५६१८१. धोरणुं	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
५६१८२. धौतें	आणि तीर्थें धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
५६१८३. ध्यातां	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
५६१८४. ध्याता	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
५६१८५. ध्याता	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
५६१८६. ध्यान	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
५६१८७. ध्यान	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०

५६१८८. ध्यान	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
५६१८९. ध्यान	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
५६१९०. ध्यान	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
५६१९१. ध्यान	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
५६१९२. ध्यान	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
५६१९३. ध्यान	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
५६१९४. ध्यानकासे	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
५६१९५. ध्यानखड्गाचा	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
५६१९६. ध्यानचि	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
५६१९७. ध्यानबळें	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
५६१९८. ध्यानमिषें	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
५६१९९. ध्यानरुढी	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
५६२००. ध्यानरूप	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
५६२०१. ध्यानसंपत्तीलागीं	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
५६२०२. ध्यानसुख	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
५६२०३. ध्यानसुख	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्मे । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
५६२०४. ध्यानही	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
५६२०५. ध्यानाचा	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
५६२०६. ध्यानाचां	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
५६२०७. ध्यानाचां	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
५६२०८. ध्यानाचिये	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
५६२०९. ध्यानाचें	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
५६२१०. ध्यानाचें	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
५६२११. ध्यानाचें	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
५६२१२. ध्यानाचें	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
५६२१३. ध्यानाचें	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
५६२१४. ध्यानाचेही	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३

५६२१५. ध्यानातें	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
५६२१६. ध्यानापासोनि	मग कर्मफलत्यागु । तो ध्यानापासोनि चांगु । त्यागाहूनि भोगु । शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
५६२१७. ध्यानामृत	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
५६२१८. ध्यानासि	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
५६२१९. ध्यानासिही	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
५६२२०. ध्यानाही	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
५६२२१. ध्यानीं	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
५६२२२. ध्यानें	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
५६२२३. ध्यानें	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
५६२२४. ध्यानें	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
५६२२५. ध्यानें	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
५६२२६. ध्यानेंसीं	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
५६२२७. ध्यायीं	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
५६२२८. ध्यावूनियां	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
५६२२९. ध्येय	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
५६२३०. ध्येयत्वें	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
५६२३१. ध्येयध्यान	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
५६२३२. ध्रुव	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
५६२३३. ध्रुव	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
५६२३४. ध्रुव	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
५६२३५. ध्रुवचि	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
५६२३६. ध्रुवपदाचें	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
५६२३७. ध्रुवपदीं	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
५६२३८. ध्रुवा	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
५६२३९. ध्रुवा	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
५६२४०. ध्रुवासि	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
५६२४१. ध्वजंस्तभावरी	ध्वजंस्तभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१

५६२४२. ध्वजें	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
५६२४३. ध्वनि	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
५६२४४. ध्वनि	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
५६२४५. ध्वनिताचें	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
५६२४६. ध्वनितु	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
५६२४७. ध्वनितें	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
५६२४८. ध्वनितें	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
५६२४९. ध्वनी	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
५६२५०. ध्वनी	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
५६२५१. ध्वनीआंतु	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
५६२५२. न	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
५६२५३. न	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
५६२५४. न	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
५६२५५. न	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
५६२५६. न	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
५६२५७. न	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
५६२५८. न	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
५६२५९. न	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
५६२६०. न	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
५६२६१. न	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
५६२६२. न	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
५६२६३. न	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
५६२६४. न	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
५६२६५. न	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
५६२६६. न	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
५६२६७. न	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
५६२६८. न	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९

५६२६९. न	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
५६२७०. न	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
५६२७१. न	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
५६२७२. न	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
५६२७३. न	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
५६२७४. न	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
५६२७५. न	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
५६२७६. न	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
५६२७७. न	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
५६२७८. न	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
५६२७९. न	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
५६२८०. न	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
५६२८१. न	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
५६२८२. न	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
५६२८३. न	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
५६२८४. न	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
५६२८५. न	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
५६२८६. न	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
५६२८७. न	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
५६२८८. न	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
५६२८९. न	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
५६२९०. न	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदुःखें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
५६२९१. न	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
५६२९२. न	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
५६२९३. न	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
५६२९४. न	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
५६२९५. न	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२

५६२९६. न	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
५६२९७. न	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
५६२९८. न	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
५६२९९. न	तूं अर्जुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
५६३००. न	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
५६३०१. न	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
५६३०२. न	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
५६३०३. न	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
५६३०४. न	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
५६३०५. न	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
५६३०६. न	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
५६३०७. न	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
५६३०८. न	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
५६३०९. न	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
५६३१०. न	सुखीं संतोषा न यावें । दु:खीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
५६३११. न	सुखीं संतोषा न यावें । दु:खीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
५६३१२. न	सुखीं संतोषा न यावें । दु:खीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
५६३१३. न	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
५६३१४. न	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
५६३१५. न	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
५६३१६. न	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
५६३१७. न	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
५६३१८. न	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
५६३१९. न	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
५६३२०. न	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
५६३२१. न	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
५६३२२. न	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९

५६३२३. न	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
५६३२४. न	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
५६३२५. न	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
५६३२६. न	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
५६३२७. न	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
५६३२८. न	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
५६३२९. न	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
५६३३०. न	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
५६३३१. न	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
५६३३२. न	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
५६३३३. न	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
५६३३४. न	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
५६३३५. न	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
५६३३६. न	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
५६३३७. न	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
५६३३८. न	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
५६३३९. न	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
५६३४०. न	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
५६३४१. न	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
५६३४२. न	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
५६३४३. न	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
५६३४४. न	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
५६३४५. न	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
५६३४६. न	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
५६३४७. न	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
५६३४८. न	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
५६३४९. न	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२

५६३५०. न	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
५६३५१. न	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
५६३५२. न	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
५६३५३. न	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
५६३५४. न	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
५६३५५. न	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
५६३५६. न	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
५६३५७. न	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
५६३५८. न	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
५६३५९. न	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
५६३६०. न	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
५६३६१. न	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
५६३६२. न	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
५६३६३. न	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
५६३६४. न	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
५६३६५. न	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
५६३६६. न	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
५६३६७. न	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
५६३६८. न	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
५६३६९. न	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
५६३७०. न	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
५६३७१. न	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
५६३७२. न	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
५६३७३. न	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
५६३७४. न	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
५६३७५. न	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
५६३७६. न	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७

५६३७७. न	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
५६३७८. न	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
५६३७९. न	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
५६३८०. न	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
५६३८१. न	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
५६३८२. न	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
५६३८३. न	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
५६३८४. न	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
५६३८५. न	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
५६३८६. न	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
५६३८७. न	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
५६३८८. न	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
५६३८९. न	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
५६३९०. न	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
५६३९१. न	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
५६३९२. न	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
५६३९३. न	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
५६३९४. न	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
५६३९५. न	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
५६३९६. न	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
५६३९७. न	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
५६३९८. न	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
५६३९९. न	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
५६४००. न	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
५६४०१. न	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
५६४०२. न	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
५६४०३. न	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२

५६४०४. न	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
५६४०५. न	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
५६४०६. न	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
५६४०७. न	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
५६४०८. न	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
५६४०९. न	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
५६४१०. न	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
५६४११. न	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मींचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
५६४१२. न	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
५६४१३. न	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
५६४१४. न	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
५६४१५. न	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
५६४१६. न	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
५६४१७. न	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
५६४१८. न	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
५६४१९. न	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
५६४२०. न	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
५६४२१. न	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
५६४२२. न	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
५६४२३. न	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
५६४२४. न	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
५६४२५. न	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
५६४२६. न	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
५६४२७. न	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
५६४२८. न	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
५६४२९. न	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
५६४३०. न	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६

५६४३१. न	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दु:ख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
५६४३२. न	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दु:ख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
५६४३३. न	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
५६४३४. न	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
५६४३५. न	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
५६४३६. न	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
५६४३७. न	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
५६४३८. न	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
५६४३९. न	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
५६४४०. न	तो कर्मैं करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
५६४४१. न	योगिये तोहि करिती । परी कर्मैं तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
५६४४२. न	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
५६४४३. न	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
५६४४४. न	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
५६४४५. न	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
५६४४६. न	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
५६४४७. न	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
५६४४८. न	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
५६४४९. न	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
५६४५०. न	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
५६४५१. न	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
५६४५२. न	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
५६४५३. न	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
५६४५४. न	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
५६४५५. न	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
५६४५६. न	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
५६४५७. न	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३

५६४५८. न	तरी मृगजळाचेनि पूरें। जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें। तैसा शुभाशुभीं न विकरे। पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
५६४५९. न	जया आपणपें सांडूनि कहीं। इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं। तो विषय न सेवी हें काई। विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
५६४६०. न	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें। सुरवाडें अंतरें। रचिला म्हणऊनि बाहिरें। पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
५६४६१. न	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे। हें बोलणेंचि सारिखें नोहे। तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे। जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
५६४६२. न	जैसा आमिषकवळु पांडवा। मीनु न सेवी तंवचि बरवा। तैसा विषयसंगु आघवा। निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
५६४६३. न	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख। तें साद्यंतचि जाण दुःख। परि काय करिती मूर्ख। न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
५६४६४. न	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख। तें साद्यंतचि जाण दुःख। परि काय करिती मूर्ख। न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
५६४६५. न	तिये आलिंगनमेळीं। होय आपेंआप कवळी। तेथ जळ जैसें जळीं। वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
५६४६६. न	म्हणोनि असो हें आघवें। एथ न बोलणें काय बोलावें। ते खुणचि पावेल स्वभावें। आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
५६४६७. न	तूं संतस्तवनीं रचसी। तरी कथेची से न करिसी। कीं निराळीं बोल देखसी। सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
५६४६८. न	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु। न सांडोनि सांगेल योगु। तो व्यक्त करूं प्रसंगु। म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
५६४६९. न	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें। जें आडमुठीं तत्त्व फावलें। तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें। हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
५६४७०. न	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें। जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें। जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें। प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
५६४७१. न	जें दिठीही न पविजे। तें दिठीविण देखिजे। जरी अतींद्रिय लाहिजे। ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
५६४७२. न	ना तरी धातुवादाही न जोडे। तें लोहींचि पंधरें सांपडे। जरी दैवयोगें चढे। परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
५६४७३. न	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां। कर्माची रेखा नोलांडितां। आहे योगसुख स्वभावता। आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
५६४७४. न	जयाचें सुखदुःखाचेनि आंगें। झगटलें मानस चेवो नेघे। विषय पासींही आलिया से न रिघे। हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
५६४७५. न	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें। नळिका भोविन्नली एरी मोहरे। तरी तेणें उडावें परि न पुरे। मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
५६४७६. न	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी। तेथ सुखदुःखाची कडसणी। इयें न समाती कांहीं बोलणीं। मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
५६४७७. न	देखें मेघौनि सुटती धारा। तिया न रुपती जैसिया सागरा। तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा। नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
५६४७८. न	ऐसें जाणणें जें बरवें। तें फावलें तया आघवें। म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे। येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
५६४७९. न	प्रणवाचिये पेठे। जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें। तें जयाचियें यशा धाकुटें। वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
५६४८०. न	तैसें जाहलें अनंता। ऐसें तरि मी न म्हणतां। जरी तयाचा न देखतां। अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
५६४८१. न	तैसें जाहलें अनंता। ऐसें तरि मी न म्हणतां। जरी तयाचा न देखतां। अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
५६४८२. न	आवडी आणि लाजवी। व्यसन आणि शिणवी। पिसें आणि न भुलवी। तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
५६४८३. न	पासींचि गोसावी वर न वानिजे। मग पाइकाचा गुण घेईजे। ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें। पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
५६४८४. न	पाहा पां अनुरागें भजे। जे प्रियोत्तमें मानिजे। ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे। पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९

५६४८५. न	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
५६४८६. न	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
५६४८७. न	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
५६४८८. न	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
५६४८९. न	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
५६४९०. न	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
५६४९१. न	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
५६४९२. न	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
५६४९३. न	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
५६४९४. न	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
५६४९५. न	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
५६४९६. न	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
५६४९७. न	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
५६४९८. न	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
५६४९९. न	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
५६५००. न	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
५६५०१. न	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
५६५०२. न	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
५६५०३. न	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
५६५०४. न	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
५६५०५. न	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
५६५०६. न	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
५६५०७. न	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
५६५०८. न	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
५६५०९. न	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
५६५१०. न	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
५६५११. न	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दु:खाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९

५६५१२. न	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
५६५१३. न	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
५६५१४. न	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
५६५१५. न	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
५६५१६. न	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
५६५१७. न	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
५६५१८. न	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
५६५१९. न	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
५६५२०. न	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
५६५२१. न	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
५६५२२. न	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
५६५२३. न	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
५६५२४. न	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
५६५२५. न	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
५६५२६. न	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
५६५२७. न	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
५६५२८. न	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
५६५२९. न	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
५६५३०. न	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
५६५३१. न	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
५६५३२. न	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
५६५३३. न	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
५६५३४. न	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
५६५३५. न	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
५६५३६. न	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
५६५३७. न	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
५६५३८. न	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४

५६५३९. न	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें। अझुनी न धरिती वोभाणें। ऐसा मायापूर हा कवणें। तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
५६५४०. न	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे। विवेकाचा तागा न लगे। वरि कांहीं तरों ये योगें। तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
५६५४१. न	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे। विवेकाचा तागा न लगे। वरि कांहीं तरों ये योगें। तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
५६५४२. न	म्हणऊन गा पंडुसुता। जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता। तैसी मायामय हे सरिता। न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
५६५४३. न	म्हणऊन गा पंडुसुता। जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता। तैसी मायामय हे सरिता। न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
५६५४४. न	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे। पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे। आणि करितात जें न करावें। वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
५६५४५. न	जैसा वारा कां गगनीं विरे। मग वारेपण वेगळें नुरे। तेवि भक्त हे पैज न सरे। जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
५६५४६. न	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे। तो चैतन्यचि केवळ माझें। हें न म्हणावें परि काय कीजे। न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
५६५४७. न	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे। तो चैतन्यचि केवळ माझें। हें न म्हणावें परि काय कीजे। न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
५६५४८. न	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा। तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा। तेथ फलहेतूचा उगाणा। कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
५६५४९. न	परी ते भक्त मातें नेणती। जे कल्पनेबाहेरी न निघती। म्हणोनि कल्पित फळ पावती। अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
५६५५०. न	परी तैसें न करिती प्राणिये। वायां आपुलां हिती वाणिये। पैं पोहताती पाणियें। तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
५६५५१. न	परि हा बोल आघवा। जरी विचारीजतसे पांडवा। तरी विशेषें या जीवां। न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
५६५५२. न	कां जे योगमायापडळें। हे जाले आहाती आंधळे। म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें। न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
५६५५३. न	पवन कवणातें न शिवेचि। आकाश कें न समायेचि। हें असो एक मीचि। विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
५६५५४. न	पवन कवणातें न शिवेचि। आकाश कें न समायेचि। हें असो एक मीचि। विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
५६५५५. न	दोराचिया सापासी। डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी। संख्या न करवे कोण्हासी। तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
५६५५६. न	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां। भूतांची उमटे खडाडता। काय न मरतयाहि चित्ता। युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
५६५५७. न	परी नेणों कैसें पैं गा। जे जडोनि गेले माझिया आंगा। ते प्रयाणींचिया लगबगा। न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
५६५५८. न	तंव विचाराचिया रसना न दाटती। परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती। ऐसें जाणोनि सुभद्रापती। चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
५६५५९. न	तंव विचाराचिया रसना न दाटती। परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती। ऐसें जाणोनि सुभद्रापती। चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
५६५६०. न	इयें पदें नव्हती फुडिया। गगनाचियाचि घडिया। येथ आमुची मति बुडिया। थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
५६५६१. न	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे। ते सांगतांही वेळु न साहे। म्हणूनि निरूपण लवलाहें। कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
५६५६२. न	बुद्धीचिया जिभा। बोलाचा न चाखतां गाभा। अक्षरांचियाचि भांबा। इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
५६५६३. न	देवा अधियज्ञ तो काई। कवण पां इये देहीं। हें अनुमानासि कांहीं। दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
५६५६४. न	देखा धवळारीं चिंतामणीचां। जरी पहुडला होय दैवाचा। तरी वोसणतांही बोलु तयाचा। परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
५६५६५. न	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी। तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं। मा कृपेनें उपदेशु करी। तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९

५६५६६. न	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें। जें आकारीं इये खोंकरें। कोंदलें असत न खिरे। कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
५६५६७. न	जें ऐसेंही परि विरुळें। इये विज्ञानाचिये खोळे। हालवलेंही न गळे। तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
५६५६८. न	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे। आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे। माजीं कार्यचि आपैसें। वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
५६५६९. न	तरि तें पंधरेपण न मैळे। आणि किडाचियाही अंशा न मिळे। परि जंव असे तयाचेनि मेळें। तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
५६५७०. न	तरि तें पंधरेपण न मैळे। आणि किडाचियाही अंशा न मिळे। परि जंव असे तयाचेनि मेळें। तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
५६५७१. न	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी। कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं। न समातसे परी बुद्धी। सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
५६५७२. न	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें। मा पडिलिया गहन कवण तयाचें। म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें। पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
५६५७३. न	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें। जें येऊनि जीवासमोर ठाके। तें होणें मग न चुके। भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
५६५७४. न	अगा ऐसया जरी जाहालिया। मग न मरिजे देह गेलिया। मा संग्रामु केलिया। भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
५६५७५. न	देखें वोळंबा इंगळु न चरे। तेजीं तिमिर जेथ न सरे। जें देहाचें आंधारें। चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
५६५७६. न	देखें वोळंबा इंगळु न चरे। तेजीं तिमिर जेथ न सरे। जें देहाचें आंधारें। चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
५६५७७. न	चंडवातेंही न मोडे। तें गगनचि कीं फुडें। वांचूनि जरी होईल मेहुडें। तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
५६५७८. न	जयाचिया आवडी। न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं। निष्ठुर होऊनि बापुडीं। इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
५६५७९. न	तरी सहजें मन कोंडलें। हृदयींचि असेल उगलें। जैसें करचरणीं मोडलें। परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
५६५८०. न	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे। तैसा धरावा धारणाबळें। जंव मात्रात्रय मावळे। अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
५६५८१. न	पैं रंकु एक आडलेपणें। काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे। तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें। काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
५६५८२. न	आणि भक्तांही तेचि दशा। तरी भक्तीचा सोसु कायसा। म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा। न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
५६५८३. न	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें। माझिया कहींचि न पडे। मी आपुलियातें आपुलीकडे। सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
५६५८४. न	आणि भक्तां तरी देहीं। विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं। म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं। वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
५६५८५. न	ऐसें जें हें शरीर। तें ते न पवतीचि पुढती नर। जे होऊनि ठेले अपार। स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
५६५८६. न	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे। न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे। परि निवटलियांचें जैसें। पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
५६५८७. न	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे। न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे। परि निवटलियांचें जैसें। पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
५६५८८. न	नातरी चेइलियानंतरें। न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें। तेवीं मातें पावले ते संसारें। लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
५६५८९. न	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी। एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी। विळोनि पांती उठी एकसरी। चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
५६५९०. न	येवढें अहोरात्र जेथिंचें। तेणें न लोटती जे भाग्याचे। देखती ते स्वर्गींचे। चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
५६५९१. न	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे। ते वेळीं गणना केंही न समाये। ऐसें अव्यक्ताचें होये। व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
५६५९२. न	तेथ समविषम न दिसे कांहीं। म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं। जेविं दूधचि जाहालिया दहीं। नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०

५६५९३. न	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
५६५९४. न	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
५६५९५. न	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
५६५९६. न	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
५६५९७. न	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
५६५९८. न	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
५६५९९. न	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
५६६००. न	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
५६६०१. न	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
५६६०२. न	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
५६६०३. न	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
५६६०४. न	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
५६६०५. न	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
५६६०६. न	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
५६६०७. न	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
५६६०८. न	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
५६६०९. न	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
५६६१०. न	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
५६६११. न	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
५६६१२. न	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
५६६१३. न	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
५६६१४. न	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
५६६१५. न	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्मा निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
५६६१६. न	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
५६६१७. न	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
५६६१८. न	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
५६६१९. न	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३

५६६२०. न	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
५६६२१. न	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
५६६२२. न	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
५६६२३. न	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
५६६२४. न	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
५६६२५. न	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
५६६२६. न	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
५६६२७. न	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
५६६२८. न	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
५६६२९. न	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
५६६३०. न	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
५६६३१. न	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
५६६३२. न	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
५६६३३. न	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
५६६३४. न	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
५६६३५. न	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
५६६३६. न	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
५६६३७. न	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
५६६३८. न	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
५६६३९. न	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
५६६४०. न	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
५६६४१. न	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
५६६४२. न	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
५६६४३. न	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
५६६४४. न	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
५६६४५. न	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
५६६४६. न	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७

५६६४७. न	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
५६६४८. न	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
५६६४९. न	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
५६६५०. न	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
५६६५१. न	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
५६६५२. न	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
५६६५३. न	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
५६६५४. न	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
५६६५५. न	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
५६६५६. न	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
५६६५७. न	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
५६६५८. न	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
५६६५९. न	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
५६६६०. न	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
५६६६१. न	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
५६६६२. न	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
५६६६३. न	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
५६६६४. न	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
५६६६५. न	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
५६६६६. न	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
५६६६७. न	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
५६६६८. न	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
५६६६९. न	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
५६६७०. न	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
५६६७१. न	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
५६६७२. न	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
५६६७३. न	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५

५६६७४. न	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
५६६७५. न	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
५६६७६. न	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
५६६७७. न	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
५६६७८. न	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
५६६७९. न	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
५६६८०. न	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
५६६८१. न	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
५६६८२. न	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
५६६८३. न	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
५६६८४. न	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
५६६८५. न	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
५६६८६. न	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
५६६८७. न	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
५६६८८. न	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
५६६८९. न	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
५६६९०. न	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
५६६९१. न	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
५६६९२. न	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
५६६९३. न	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
५६६९४. न	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
५६६९५. न	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
५६६९६. न	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
५६६९७. न	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
५६६९८. न	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
५६६९९. न	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
५६७००. न	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८

५६७०१. न	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
५६७०२. न	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
५६७०३. न	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
५६७०४. न	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
५६७०५. न	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
५६७०६. न	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
५६७०७. न	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
५६७०८. न	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
५६७०९. न	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
५६७१०. न	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
५६७११. न	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
५६७१२. न	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
५६७१३. न	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
५६७१४. न	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
५६७१५. न	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
५६७१६. न	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
५६७१७. न	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
५६७१८. न	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
५६७१९. न	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
५६७२०. न	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
५६७२१. न	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
५६७२२. न	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
५६७२३. न	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
५६७२४. न	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
५६७२५. न	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
५६७२६. न	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
५६७२७. न	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७

५६७२८. न	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
५६७२९. न	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
५६७३०. न	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
५६७३१. न	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
५६७३२. न	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
५६७३३. न	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
५६७३४. न	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
५६७३५. न	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
५६७३६. न	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
५६७३७. न	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
५६७३८. न	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
५६७३९. न	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
५६७४०. न	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
५६७४१. न	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
५६७४२. न	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
५६७४३. न	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
५६७४४. न	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
५६७४५. न	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
५६७४६. न	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
५६७४७. न	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
५६७४८. न	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
५६७४९. न	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
५६७५०. न	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
५६७५१. न	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
५६७५२. न	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
५६७५३. न	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
५६७५४. न	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१

५६७५५. न	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
५६७५६. न	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
५६७५७. न	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
५६७५८. न	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
५६७५९. न	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
५६७६०. न	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
५६७६१. न	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
५६७६२. न	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
५६७६३. न	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
५६७६४. न	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
५६७६५. न	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
५६७६६. न	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
५६७६७. न	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
५६७६८. न	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
५६७६९. न	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
५६७७०. न	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
५६७७१. न	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
५६७७२. न	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
५६७७३. न	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
५६७७४. न	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
५६७७५. न	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
५६७७६. न	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
५६७७७. न	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
५६७७८. न	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
५६७७९. न	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
५६७८०. न	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
५६७८१. न	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८

५६७८२. न	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
५६७८३. न	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
५६७८४. न	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
५६७८५. न	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
५६७८६. न	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
५६७८७. न	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
५६७८८. न	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
५६७८९. न	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
५६७९०. न	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
५६७९१. न	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
५६७९२. न	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
५६७९३. न	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
५६७९४. न	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
५६७९५. न	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
५६७९६. न	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
५६७९७. न	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
५६७९८. न	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
५६७९९. न	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
५६८००. न	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
५६८०१. न	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
५६८०२. न	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
५६८०३. न	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
५६८०४. न	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
५६८०५. न	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
५६८०६. न	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
५६८०७. न	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
५६८०८. न	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७

५६८०९. न	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
५६८१०. न	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
५६८११. न	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
५६८१२. न	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
५६८१३. न	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
५६८१४. न	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
५६८१५. न	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
५६८१६. न	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
५६८१७. न	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
५६८१८. न	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
५६८१९. न	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
५६८२०. न	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
५६८२१. न	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
५६८२२. न	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
५६८२३. न	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेंसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
५६८२४. न	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
५६८२५. न	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
५६८२६. न	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
५६८२७. न	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
५६८२८. न	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
५६८२९. न	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
५६८३०. न	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
५६८३१. न	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
५६८३२. न	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
५६८३३. न	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
५६८३४. न	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
५६८३५. न	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५

५६८३६. न	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
५६८३७. न	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
५६८३८. न	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
५६८३९. न	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
५६८४०. न	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
५६८४१. न	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
५६८४२. न	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
५६८४३. न	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
५६८४४. न	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
५६८४५. न	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
५६८४६. न	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
५६८४७. न	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
५६८४८. न	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
५६८४९. न	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
५६८५०. न	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
५६८५१. न	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
५६८५२. न	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
५६८५३. न	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
५६८५४. न	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
५६८५५. न	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
५६८५६. न	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
५६८५७. न	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
५६८५८. न	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
५६८५९. न	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
५६८६०. न	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
५६८६१. न	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
५६८६२. न	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९

५६८६३. न	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
५६८६४. न	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
५६८६५. न	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
५६८६६. न	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
५६८६७. न	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
५६८६८. न	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दुःख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
५६८६९. न	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
५६८७०. न	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
५६८७१. न	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
५६८७२. न	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
५६८७३. न	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
५६८७४. न	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
५६८७५. न	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
५६८७६. न	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
५६८७७. न	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
५६८७८. न	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
५६८७९. न	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
५६८८०. न	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
५६८८१. न	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
५६८८२. न	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
५६८८३. न	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
५६८८४. न	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
५६८८५. न	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
५६८८६. न	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
५६८८७. न	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
५६८८८. न	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
५६८८९. न	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५

५६८९०. न	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
५६८९१. न	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
५६८९२. न	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
५६८९३. न	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
५६८९४. न	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
५६८९५. न	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
५६८९६. न	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
५६८९७. न	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
५६८९८. न	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
५६८९९. न	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
५६९००. न	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
५६९०१. न	येऱ्हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
५६९०२. न	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
५६९०३. न	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
५६९०४. न	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
५६९०५. न	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
५६९०६. न	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
५६९०७. न	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
५६९०८. न	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
५६९०९. न	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
५६९१०. न	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
५६९११. न	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
५६९१२. न	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
५६९१३. न	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
५६९१४. न	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
५६९१५. न	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
५६९१६. न	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६

५६९१७. न	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
५६९१८. न	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
५६९१९. न	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
५६९२०. न	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
५६९२१. न	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
५६९२२. न	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
५६९२३. न	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
५६९२४. न	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
५६९२५. न	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
५६९२६. न	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
५६९२७. न	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
५६९२८. न	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
५६९२९. न	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
५६९३०. न	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
५६९३१. न	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
५६९३२. न	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
५६९३३. न	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
५६९३४. न	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
५६९३५. न	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
५६९३६. न	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
५६९३७. न	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
५६९३८. न	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
५६९३९. न	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
५६९४०. न	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
५६९४१. न	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
५६९४२. न	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
५६९४३. न	धडाडीत लोहरसीं । उडी न घालवे जैसी । न करवे उशी । अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५

५६९४४. न	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
५६९४५. न	वर्णाश्रमपोषकें । कर्में नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
५६९४६. न	आणि जन्ममृत्युदुःखें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
५६९४७. न	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
५६९४८. न	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
५६९४९. न	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
५६९५०. न	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
५६९५१. न	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
५६९५२. न	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
५६९५३. न	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
५६९५४. न	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
५६९५५. न	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
५६९५६. न	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
५६९५७. न	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
५६९५८. न	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
५६९५९. न	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
५६९६०. न	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
५६९६१. न	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
५६९६२. न	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
५६९६३. न	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
५६९६४. न	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
५६९६५. न	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
५६९६६. न	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
५६९६७. न	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
५६९६८. न	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
५६९६९. न	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
५६९७०. न	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७

५६९७१. न	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
५६९७२. न	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
५६९७३. न	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
५६९७४. न	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
५६९७५. न	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
५६९७६. न	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
५६९७७. न	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
५६९७८. न	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
५६९७९. न	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
५६९८०. न	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
५६९८१. न	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
५६९८२. न	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
५६९८३. न	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
५६९८४. न	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
५६९८५. न	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
५६९८६. न	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
५६९८७. न	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
५६९८८. न	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
५६९८९. न	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
५६९९०. न	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
५६९९१. न	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
५६९९२. न	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
५६९९३. न	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
५६९९४. न	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
५६९९५. न	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
५६९९६. न	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
५६९९७. न	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२

५६९९८. न	पैं जीविताचेनि सुखें। जैसा कां मृत्यु न देखे। तैसाचि तारुण्यतोषें। जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
५६९९९. न	पैं जीविताचेनि सुखें। जैसा कां मृत्यु न देखे। तैसाचि तारुण्यतोषें। जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
५७०००. न	कडाडीं लोटला गाडा। शिखरौनि सुटला धोंडा। तैसा न देखे जो पुढां। वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
५७००१. न	पुढील उरीं आदळे। तंव न देखें जेवीं आंधळें। कां डोळ्यावरलें निगळें। आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
५७००२. न	तैसें तरुणेपण आजिचें। भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें। न देखे तोचि साचें। अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
५७००३. न	देखे अक्षमें कुब्जें। कीं विटावूं लागे फुंजें। परि न म्हणे पाहे माझें। हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
५७००४. न	आणि आंगीं वृद्धतेची। संज्ञा ये मरणाची। परि जया तारुण्याची। भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
५७००५. न	तैसी आहारनिद्रेची उजरी। रोग निवांतु जोंवरी। तंव जो न करी। व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
५७००६. न	न करावें तें करी। असंभाव्य मनीं धरी। चिंतू नये तें विचारी। जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
५७००७. न	रिघे जेथ न रिघावें। मागें जें न घ्यावें। स्पर्शे जेथ न लागावें। आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
५७००८. न	रिघे जेथ न रिघावें। मागें जें न घ्यावें। स्पर्शे जेथ न लागावें। आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
५७००९. न	रिघे जेथ न रिघावें। मागें जें न घ्यावें। स्पर्शे जेथ न लागावें। आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
५७०१०. न	न वचावें तेथ जाये। न पाहावें तें जो पाहे। न खावें तें खाये। तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
५७०११. न	न वचावें तेथ जाये। न पाहावें तें जो पाहे। न खावें तें खाये। तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
५७०१२. न	न वचावें तेथ जाये। न पाहावें तें जो पाहे। न खावें तें खाये। तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
५७०१३. न	न धरावा तो संगु। न लगावें तेथ लागु। नाचरावा तो मार्गु। आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
५७०१४. न	न धरावा तो संगु। न लगावें तेथ लागु। नाचरावा तो मार्गु। आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
५७०१५. न	नायकावें तें आइके। न बोलावें तें भुंके। परि दोष होईल हें न देखे। प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
५७०१६. न	नायकावें तें आइके। न बोलावें तें भुंके। परि दोष होईल हें न देखे। प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
५७०१७. न	हानि लाज न देखे। परापवादु नाइके। जयाचीं इंद्रियें एकमुखें। स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
५७०१८. न	नायटेयांभेण। न मोडिजे नागांची आण। तैसी पाळी उणखुण। स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
५७०१९. न	आणि भजिन्नलियासवें। तो विषो जरी न पवे। तरी सांडी म्हणे आघवें। टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
५७०२०. न	उपनिषदांकडे न वचे। योगशास्त्र न रुचे। अध्यात्मज्ञानीं जयाचें। मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
५७०२१. न	उपनिषदांकडे न वचे। योगशास्त्र न रुचे। अध्यात्मज्ञानीं जयाचें। मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
५७०२२. न	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं। सिद्धांतनिर्माणधात्री। परि जळो तें मूळनक्षत्रीं। न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
५७०२३. न	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं। जेणें मानिलेंचि नाहीं। तो ज्ञानार्थु न देखे काई। हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
५७०२४. न	ऐलीचि थडी न पवतां। पळे जो माघौता। तया पैलद्वीपीची वार्ता। काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३

५७०२५. न	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
५७०२६. न	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
५७०२७. न	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
५७०२८. न	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
५७०२९. न	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
५७०३०. न	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
५७०३१. न	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
५७०३२. न	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्त्रा अनेकां- । मार्जी बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
५७०३३. न	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
५७०३४. न	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
५७०३५. न	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
५७०३६. न	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
५७०३७. न	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
५७०३८. न	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्में सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
५७०३९. न	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
५७०४०. न	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
५७०४१. न	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
५७०४२. न	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
५७०४३. न	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
५७०४४. न	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०
५७०४५. न	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
५७०४६. न	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
५७०४७. न	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
५७०४८. न	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
५७०४९. न	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
५७०५०. न	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
५७०५१. न	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७

५७०५२. न	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
५७०५३. न	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
५७०५४. न	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
५७०५५. न	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
५७०५६. न	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
५७०५७. न	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
५७०५८. न	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
५७०५९. न	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
५७०६०. न	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
५७०६१. न	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
५७०६२. न	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
५७०६३. न	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
५७०६४. न	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
५७०६५. न	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
५७०६६. न	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
५७०६७. न	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
५७०६८. न	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
५७०६९. न	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
५७०७०. न	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
५७०७१. न	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
५७०७२. न	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
५७०७३. न	गुण आपुलालेनि धर्में । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
५७०७४. न	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
५७०७५. न	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
५७०७६. न	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
५७०७७. न	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
५७०७८. न	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०

५७०७९. न	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
५७०८०. न	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
५७०८१. न	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
५७०८२. न	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
५७०८३. न	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
५७०८४. न	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
५७०८५. न	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
५७०८६. न	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
५७०८७. न	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
५७०८८. न	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
५७०८९. न	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
५७०९०. न	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
५७०९१. न	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
५७०९२. न	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
५७०९३. न	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
५७०९४. न	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
५७०९५. न	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
५७०९६. न	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
५७०९७. न	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
५७०९८. न	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
५७०९९. न	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
५७१००. न	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
५७१०१. न	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
५७१०२. न	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
५७१०३. न	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
५७१०४. न	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
५७१०५. न	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७

५७१०६. न	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
५७१०७. न	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
५७१०८. न	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
५७१०९. न	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
५७११०. न	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
५७१११. न	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
५७११२. न	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
५७११३. न	तैसे सुखदुःखरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
५७११४. न	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
५७११५. न	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
५७११६. न	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
५७११७. न	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
५७११८. न	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
५७११९. न	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
५७१२०. न	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
५७१२१. न	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
५७१२२. न	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
५७१२३. न	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
५७१२४. न	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
५७१२५. न	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
५७१२६. न	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
५७१२७. न	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
५७१२८. न	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
५७१२९. न	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
५७१३०. न	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
५७१३१. न	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
५७१३२. न	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०

५७१३३. न	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
५७१३४. न	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
५७१३५. न	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
५७१३६. न	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
५७१३७. न	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
५७१३८. न	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
५७१३९. न	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
५७१४०. न	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
५७१४१. न	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
५७१४२. न	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
५७१४३. न	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
५७१४४. न	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
५७१४५. न	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
५७१४६. न	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
५७१४७. न	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
५७१४८. न	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
५७१४९. न	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
५७१५०. न	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
५७१५१. न	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
५७१५२. न	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
५७१५३. न	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
५७१५४. न	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
५७१५५. न	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
५७१५६. न	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
५७१५७. न	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
५७१५८. न	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
५७१५९. न	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९

५७१६०. न	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
५७१६१. न	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
५७१६२. न	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
५७१६३. न	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
५७१६४. न	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
५७१६५. न	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
५७१६६. न	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
५७१६७. न	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
५७१६८. न	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
५७१६९. न	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
५७१७०. न	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
५७१७१. न	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
५७१७२. न	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
५७१७३. न	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
५७१७४. न	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
५७१७५. न	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
५७१७६. न	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
५७१७७. न	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
५७१७८. न	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
५७१७९. न	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
५७१८०. न	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
५७१८१. न	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
५७१८२. न	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
५७१८३. न	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
५७१८४. न	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
५७१८५. न	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
५७१८६. न	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४

५७१८७. न	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
५७१८८. न	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
५७१८९. न	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
५७१९०. न	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
५७१९१. न	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
५७१९२. न	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
५७१९३. न	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
५७१९४. न	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
५७१९५. न	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
५७१९६. न	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
५७१९७. न	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
५७१९८. न	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
५७१९९. न	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
५७२००. न	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
५७२०१. न	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
५७२०२. न	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
५७२०३. न	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
५७२०४. न	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
५७२०५. न	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
५७२०६. न	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
५७२०७. न	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
५७२०८. न	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
५७२०९. न	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
५७२१०. न	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
५७२११. न	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
५७२१२. न	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
५७२१३. न	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२

५७२१४. न	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
५७२१५. न	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
५७२१६. न	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दु:खें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
५७२१७. न	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
५७२१८. न	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
५७२१९. न	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
५७२२०. न	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
५७२२१. न	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
५७२२२. न	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
५७२२३. न	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
५७२२४. न	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
५७२२५. न	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
५७२२६. न	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
५७२२७. न	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
५७२२८. न	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
५७२२९. न	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
५७२३०. न	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
५७२३१. न	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
५७२३२. न	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
५७२३३. न	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
५७२३४. न	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
५७२३५. न	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
५७२३६. न	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
५७२३७. न	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
५७२३८. न	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
५७२३९. न	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
५७२४०. न	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९

५७२४१. न	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
५७२४२. न	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
५७२४३. न	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
५७२४४. न	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
५७२४५. न	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
५७२४६. न	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
५७२४७. न	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
५७२४८. न	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
५७२४९. न	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
५७२५०. न	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
५७२५१. न	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
५७२५२. न	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
५७२५३. न	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
५७२५४. न	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
५७२५५. न	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
५७२५६. न	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
५७२५७. न	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
५७२५८. न	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
५७२५९. न	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
५७२६०. न	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
५७२६१. न	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्घ्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
५७२६२. न	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्घ्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
५७२६३. न	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्घ्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
५७२६४. न	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
५७२६५. न	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
५७२६६. न	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
५७२६७. न	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४

५७२६८. न	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
५७२६९. न	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
५७२७०. न	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
५७२७१. न	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
५७२७२. न	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें बोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
५७२७३. न	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
५७२७४. न	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
५७२७५. न	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
५७२७६. न	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
५७२७७. न	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
५७२७८. न	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
५७२७९. न	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
५७२८०. न	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
५७२८१. न	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
५७२८२. न	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
५७२८३. न	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
५७२८४. न	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
५७२८५. न	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
५७२८६. न	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
५७२८७. न	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
५७२८८. न	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
५७२८९. न	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
५७२९०. न	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
५७२९१. न	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
५७२९२. न	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
५७२९३. न	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
५७२९४. न	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेंगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२

५७२९५. न	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
५७२९६. न	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
५७२९७. न	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
५७२९८. न	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
५७२९९. न	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
५७३००. न	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
५७३०१. न	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
५७३०२. न	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
५७३०३. न	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
५७३०४. न	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
५७३०५. न	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
५७३०६. न	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
५७३०७. न	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
५७३०८. न	तैसीं कर्मे क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
५७३०९. न	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्मे जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
५७३१०. न	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
५७३११. न	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
५७३१२. न	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
५७३१३. न	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
५७३१४. न	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५७३१५. न	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५७३१६. न	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५७३१७. न	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५७३१८. न	तरी महायागप्रमुखें । कर्मे निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
५७३१९. न	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्मे	ज्ञाने.१८.६.१७३
५७३२०. न	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
५७३२१. न	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१

५७३२२. न	ए-हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
५७३२३. न	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
५७३२४. न	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
५७३२५. न	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
५७३२६. न	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
५७३२७. न	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
५७३२८. न	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
५७३२९. न	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
५७३३०. न	ए-हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
५७३३१. न	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
५७३३२. न	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
५७३३३. न	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
५७३३४. न	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
५७३३५. न	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
५७३३६. न	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
५७३३७. न	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
५७३३८. न	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
५७३३९. न	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
५७३४०. न	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
५७३४१. न	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
५७३४२. न	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निर्के । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
५७३४३. न	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
५७३४४. न	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
५७३४५. न	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
५७३४६. न	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
५७३४७. न	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
५७३४८. न	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८

५७३४९. न	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
५७३५०. न	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
५७३५१. न	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
५७३५२. न	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
५७३५३. न	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
५७३५४. न	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
५७३५५. न	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
५७३५६. न	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
५७३५७. न	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
५७३५८. न	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
५७३५९. न	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
५७३६०. न	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
५७३६१. न	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
५७३६२. न	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
५७३६३. न	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
५७३६४. न	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
५७३६५. न	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
५७३६६. न	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
५७३६७. न	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
५७३६८. न	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
५७३६९. न	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
५७३७०. न	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
५७३७१. न	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
५७३७२. न	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
५७३७३. न	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
५७३७४. न	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
५७३७५. न	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०

५७३७६. न	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
५७३७७. न	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
५७३७८. न	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
५७३७९. न	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
५७३८०. न	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
५७३८१. न	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
५७३८२. न	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्में जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
५७३८३. न	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
५७३८४. न	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
५७३८५. न	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
५७३८६. न	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
५७३८७. न	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
५७३८८. न	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
५७३८९. न	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
५७३९०. न	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
५७३९१. न	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
५७३९२. न	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
५७३९३. न	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
५७३९४. न	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्में करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
५७३९५. न	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
५७३९६. न	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
५७३९७. न	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
५७३९८. न	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
५७३९९. न	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
५७४००. न	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
५७४०१. न	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
५७४०२. न	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१

५७४०३. न	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
५७४०४. न	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
५७४०५. न	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
५७४०६. न	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
५७४०७. न	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
५७४०८. न	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
५७४०९. न	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
५७४१०. न	तैसीं इयें कार्याकार्ये । धर्माधर्मरूपें जियें । तियें न चोजवितां जाये । जाणती जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२०
५७४११. न	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
५७४१२. न	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
५७४१३. न	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
५७४१४. न	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
५७४१५. न	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
५७४१६. न	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
५७४१७. न	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
५७४१८. न	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके थोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
५७४१९. न	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके थोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
५७४२०. न	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
५७४२१. न	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
५७४२२. न	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
५७४२३. न	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
५७४२४. न	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
५७४२५. न	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
५७४२६. न	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
५७४२७. न	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
५७४२८. न	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
५७४२९. न	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२

५७४३०. न	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
५७४३१. न	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
५७४३२. न	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
५७४३३. न	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
५७४३४. न	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
५७४३५. न	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
५७४३६. न	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
५७४३७. न	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
५७४३८. न	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
५७४३९. न	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
५७४४०. न	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
५७४४१. न	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
५७४४२. न	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
५७४४३. न	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
५७४४४. न	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
५७४४५. न	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
५७४४६. न	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
५७४४७. न	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
५७४४८. न	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
५७४४९. न	ऐसया अंत:करण । बाहा येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
५७४५०. न	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
५७४५१. न	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
५७४५२. न	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
५७४५३. न	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
५७४५४. न	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
५७४५५. न	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
५७४५६. न	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७

५७४५७. न	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
५७४५८. न	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
५७४५९. न	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
५७४६०. न	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
५७४६१. न	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
५७४६२. न	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
५७४६३. न	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
५७४६४. न	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
५७४६५. न	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
५७४६६. न	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
५७४६७. न	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
५७४६८. न	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
५७४६९. न	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
५७४७०. न	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
५७४७१. न	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
५७४७२. न	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
५७४७३. न	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
५७४७४. न	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
५७४७५. न	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
५७४७६. न	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
५७४७७. न	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
५७४७८. न	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
५७४७९. न	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
५७४८०. न	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
५७४८१. न	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
५७४८२. न	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
५७४८३. न	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१

५७४८४. न	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
५७४८५. न	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
५७४८६. न	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशे । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
५७४८७. न	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
५७४८८. न	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
५७४८९. न	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
५७४९०. न	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
५७४९१. न	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
५७४९२. न	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
५७४९३. न	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
५७४९४. न	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
५७४९५. न	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
५७४९६. न	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
५७४९७. न	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
५७४९८. न	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
५७४९९. न	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
५७५००. न	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
५७५०१. न	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
५७५०२. न	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
५७५०३. न	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
५७५०४. न	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजे जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
५७५०५. न	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
५७५०६. न	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
५७५०७. न	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
५७५०८. न	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
५७५०९. न	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
५७५१०. न	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७

५७५११. न	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
५७५१२. न	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
५७५१३. न	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
५७५१४. न	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
५७५१५. न	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
५७५१६. न	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
५७५१७. न	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
५७५१८. न	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
५७५१९. न	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
५७५२०. न	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
५७५२१. न	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
५७५२२. न	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
५७५२३. न	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
५७५२४. न	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
५७५२५. न	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
५७५२६. न	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
५७५२७. न	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
५७५२८. न	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
५७५२९. न	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
५७५३०. न	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
५७५३१. न	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
५७५३२. न	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
५७५३३. न	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
५७५३४. न	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
५७५३५. न	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
५७५३६. न	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
५७५३७. न	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८

५७५३८. न	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
५७५३९. न	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
५७५४०. न	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
५७५४१. न	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
५७५४२. न	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
५७५४३. न	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
५७५४४. न	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
५७५४५. न	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
५७५४६. न	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्या उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
५७५४७. न	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
५७५४८. न	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
५७५४९. न	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
५७५५०. न	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
५७५५१. न	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
५७५५२. न	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
५७५५३. न	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
५७५५४. न	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
५७५५५. न	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
५७५५६. न	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
५७५५७. न	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
५७५५८. न	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
५७५५९. न	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
५७५६०. न	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
५७५६१. न	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
५७५६२. नंदपणें	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
५७५६३. नंदाचें	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
५७५६४. नई	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४

५७५६५. नईचें	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
५७५६६. नईंचिमाजीं	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
५७५६७. नकुळें	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०
५७५६८. नको	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
५७५६९. नको	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
५७५७०. नको	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
५७५७१. नको	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
५७५७२. नको	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
५७५७३. नको	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
५७५७४. नको	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
५७५७५. नको	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
५७५७६. नको	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
५७५७७. नको	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
५७५७८. नक्षत्र	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
५७५७९. नक्षत्र	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
५७५८०. नक्षत्रव्यक्ती	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
५७५८१. नक्षत्रांचा	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
५७५८२. नक्षत्रांचे	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
५७५८३. नक्षत्रांतें	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
५७५८४. नक्षत्राचिया	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
५७५८५. नक्षत्रातें	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
५७५८६. नक्षत्रीं	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
५७५८७. नक्षत्रीं	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
५७५८८. नक्षत्रीं	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
५७५८९. नक्षत्रें	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
५७५९०. नक्षत्रें	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
५७५९१. नख	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१

५७५९२. नखांची	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
५७५९३. नखाग्रीं	जैसा नखाग्रीं व्यालु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
५७५९४. नखी	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
५७५९५. नखी	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
५७५९६. नखी	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
५७५९७. नखींचेंही	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
५७५९८. नखें	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
५७५९९. नखें	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
५७६००. नखौनि	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
५७६०१. नगर	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
५७६०२. नगर	कर्णेविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
५७६०३. नगर	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
५७६०४. नगरा	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२
५७६०५. नगरा	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
५७६०६. नगरांतरीं	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
५७६०७. नगराचा	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
५७६०८. नगरीं	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
५७६०९. नगरीं	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
५७६१०. नगरींचे	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
५७६११. नगरें	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
५७६१२. नगरेंचि	नगरेंचि रचावीं । जळाशयें निर्मावीं । महावनें लावावीं । नानाविधें	ज्ञाने.१४.११-१५.२३३
५७६१३. नग्न	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
५७६१४. नग्न	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
५७६१५. नग्न	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
५७६१६. नचलतें	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
५७६१७. नटणें	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
५७६१८. नटती	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५

५७६१९. नटनाचु	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
५७६२०. नटनाचु	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
५७६२१. नटनाचें	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
५७६२२. नटनाचें	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गींचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
५७६२३. नटनाचें	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
५७६२४. नटलेनि	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
५७६२५. नटीं	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
५७६२६. नटी	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
५७६२७. नटें	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
५७६२८. नटु	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
५७६२९. नटोनि	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
५७६३०. नडनाच	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
५७६३१. नद	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
५७६३२. नद	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
५७६३३. नदानदींचीं	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
५७६३४. नदी	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
५७६३५. नदी	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
५७६३६. नदी	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
५७६३७. नदी	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
५७६३८. नदी	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
५७६३९. नदी	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
५७६४०. नदी	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
५७६४१. नदी	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
५७६४२. नदी	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहावया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
५७६४३. नदीनदां	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
५७६४४. नदीनदांचे	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
५७६४५. नपुंसक	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९

५७६४६. नपुंसकु	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
५७६४७. नपुंसकें	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
५७६४८. नपुंसकें	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
५७६४९. नपुंसकें	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
५७६५०. नभ	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
५७६५१. नभ	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
५७६५२. नभ	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
५७६५३. नभ	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
५७६५४. नभ	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
५७६५५. नभ	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
५७६५६. नभा	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
५७६५७. नभा	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
५७६५८. नभाचियेहि	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
५७६५९. नभाचें	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
५७६६०. नभाचेनि	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
५७६६१. नभीं	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भीं । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
५७६६२. नभीं	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
५७६६३. नभीं	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
५७६६४. नभीं	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
५७६६५. नभींच	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
५७६६६. नम	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
५७६६७. नम	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
५७६६८. नमन	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
५७६६९. नमन	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
५७६७०. नमन	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
५७६७१. नमनी	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
५७६७२. नमस्कारिजे	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३

५७६७३. नमस्कारिजे	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
५७६७४. नमस्कारिजे	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
५७६७५. नमस्कारित	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
५७६७६. नमस्कारितां	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
५७६७७. नमस्कारिती	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
५७६७८. नमस्कारिला	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
५७६७९. नमस्कारिली	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
५७६८०. नमस्कारिले	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणें तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
५७६८१. नमस्कारीं	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
५७६८२. नमस्कारी	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
५७६८३. नमस्कारूं	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
५७६८४. नमस्कारूनि	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
५७६८५. नमस्ते	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
५७६८६. नमस्ते	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
५७६८७. नमस्ते	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
५७६८८. नमस्ते	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
५७६८९. नमस्ते	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
५७६९०. नमस्ते	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
५७६९१. नमस्ते	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
५७६९२. नमस्ते	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
५७६९३. नमस्ते	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
५७६९४. नमस्तेचि	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
५७६९५. नमिजे	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
५७६९६. नमिजे	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
५७६९७. नमितां	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
५७६९८. नमिलें	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
५७६९९. नमूंचि	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३

५७७००. नमो	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
५७७०१. नमो	नमो विशदबोधविदग्धा । विद्यारविंदप्रबोधा । पराप्रमेयप्रमदा- । विलासिया	ज्ञाने.१०.१
५७७०२. नमो	नमो संसारतमसूर्या । अप्रतिमपरमवीर्या । तरुणतरतूर्या- । लालनलीला	ज्ञाने.१०.२
५७७०३. नमो	नमो जगदखिलपालना । मंगळमणिनिधाना । स्वजनवनचंदना । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१०.३
५७७०४. नमो	नमो चतुरचित्तचकोरचंद्रा । आत्मानुभवनरेंद्रा । श्रुतिगुणसमुद्रा । मन्मथमन्मथा	ज्ञाने.१०.४
५७७०५. नमो	नमो सुभावभजनभाजना । भवेभकुंभभंजना । विश्वोद्भवभुवना । श्रीगुरुराया	ज्ञाने.१०.५
५७७०६. नमो	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
५७७०७. नमो	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
५७७०८. नमो	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
५७७०९. नमो	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
५७७१०. नमो	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
५७७११. नमो	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
५७७१२. नमो	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
५७७१३. नमो	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
५७७१४. नमो	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
५७७१५. नमों	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
५७७१६. नयन	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
५७७१७. नयन	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
५७७१८. नयन	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
५७७१९. नयनीं	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
५७७२०. नयनु	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
५७७२१. नयनें	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
५७७२२. नये	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
५७७२३. नये	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
५७७२४. नये	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
५७७२५. नये	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
५७७२६. नये	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०

५७७२७. नये	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
५७७२८. नये	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
५७७२९. नये	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
५७७३०. नये	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
५७७३१. नये	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
५७७३२. नये	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
५७७३३. नये	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
५७७३४. नये	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
५७७३५. नये	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
५७७३६. नये	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
५७७३७. नये	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
५७७३८. नये	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
५७७३९. नये	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
५७७४०. नये	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
५७७४१. नये	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
५७७४२. नये	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
५७७४३. नये	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
५७७४४. नये	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
५७७४५. नये	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
५७७४६. नये	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
५७७४७. नये	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
५७७४८. नये	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
५७७४९. नये	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
५७७५०. नये	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
५७७५१. नये	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
५७७५२. नये	तैसेंचि इया शरीरा । कर्मे तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
५७७५३. नये	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६

५७७५४. नये	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
५७७५५. नये	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
५७७५६. नये	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
५७७५७. नये	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
५७७५८. नये	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
५७७५९. नये	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
५७७६०. नये	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
५७७६१. नये	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
५७७६२. नये	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
५७७६३. नये	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
५७७६४. नये	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
५७७६५. नये	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
५७७६६. नये	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
५७७६७. नये	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
५७७६८. नयेचि	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
५७७६९. नयेचि	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
५७७७०. नयेचि	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
५७७७१. नयेचि	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
५७७७२. नयेचि	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
५७७७३. नयेचि	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
५७७७४. नयेचि	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
५७७७५. नयेल	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
५७७७६. नयेल	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
५७७७७. नर	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
५७७७८. नर	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
५७७७९. नर	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
५७७८०. नर	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१

५७७८१. नरक	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
५७७८२. नरक	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
५७७८३. नरक	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
५७७८४. नरकभूमी	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
५७७८५. नरकभोगीं	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७
५७७८६. नरकयातना	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
५७७८७. नरकलोकीं	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
५७७८८. नरकव्यथा	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
५७७८९. नरका	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
५७७९०. नरका	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
५७७९१. नरकाचा	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
५७७९२. नरकाचा	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
५७७९३. नरकाचिया	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
५७७९४. नरकादिकां	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
५७७९५. नरकावस्था	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
५७७९६. नरकीं	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
५७७९७. नरकीं	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
५७७९८. नरकींचें	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
५७७९९. नरकु	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
५७८००. नरकु	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
५७८०१. नरत्व	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
५७८०२. नरदेहाही	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
५७८०३. नरनारायणा	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
५७८०४. नरां	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
५७८०५. नरा	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
५७८०६. नरा	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
५७८०७. नरांमाजीं	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९

५७८०८. नराचा	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
५७८०९. नराचां	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
५७८१०. नरीं	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
५७८११. नरु	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
५७८१२. नरु	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
५७८१३. नरु	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
५७८१४. नरु	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
५७८१५. नरें	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
५७८१६. नरेंद्र	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५७८१७. नरेंद्र	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
५७८१८. नरेंद्र	जें विचारक्षीरसमुद्र । स्वबोधकुमुदिनीचंद्र । ज्ञानडोळसां नरेंद्र । शास्त्रांचा जें	ज्ञाने.१८.१९.५२०
५७८१९. नरेंद्रा	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
५७८२०. नरेंद्रु	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
५७८२१. नलगा	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
५७८२२. नलगे	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
५७८२३. नलगे	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
५७८२४. नलगे	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
५७८२५. नलगे	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
५७८२६. नलगे	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
५७८२७. नलगे	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
५७८२८. नलगे	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
५७८२९. नलगे	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
५७८३०. नलगेचि	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
५७८३१. नळिका	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
५७८३२. नळिकेवरूनि	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
५७८३३. नळियेवरी	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
५७८३४. नळी	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७

५७८३५. नळे	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
५७८३६. नवगंधकेसरीं	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
५७८३७. नवगुणटिकलग	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
५७८३८. नवगुणरत्नाकरु	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
५७८३९. नवघन	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
५७८४०. नवघनीं	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
५७८४१. नवचंडी	नित्य नैमित्तिकें कर्मे सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
५७८४२. नवचे	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
५७८४३. नवचे	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
५७८४४. नवजलदश्यामळीं	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
५७८४५. नवज्वरीं	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
५७८४६. नवज्वरु	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
५७८४७. नवद्वारांचां	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
५७८४८. नवद्वारें	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
५७८४९. नवनिशतीं	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
५७८५०. नवनीत	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
५७८५१. नवनीत	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
५७८५२. नवनीतीं	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
५७८५३. नवपल्लवीं	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
५७८५४. नवपल्लवीं	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
५७८५५. नवमाचें	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
५७८५६. नवमाध्यायीं	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
५७८५७. नवमासवरी	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
५७८५८. नवमासवरी	मातृकोदरकुहरीं । सूनि विष्ठेचां दाथरीं । जठरीं नवमासवरी । उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
५७८५९. नवमीं	आतां आठरां पर्वी भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
५७८६०. नवमीं	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
५७८६१. नवमीचियाचि	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९

५७८६२. नवमींचिया	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
५७८६३. नवया	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
५७८६४. नवरत्नांचा	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
५७८६५. नवरसदीपांचा	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
५७८६६. नवरससुधाब्धि	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
५७८६७. नवरसां	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
५७८६८. नवरसीं	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
५७८६९. नवल	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
५७८७०. नवल	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
५७८७१. नवल	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
५७८७२. नवल	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
५७८७३. नवल	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
५७८७४. नवल	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
५७८७५. नवल	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
५७८७६. नवल	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
५७८७७. नवल	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
५७८७८. नवल	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
५७८७९. नवल	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
५७८८०. नवल	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
५७८८१. नवल	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
५७८८२. नवल	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
५७८८३. नवल	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
५७८८४. नवल	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५७८८५. नवल	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
५७८८६. नवल	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
५७८८७. नवल	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
५७८८८. नवल	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९

५७८८९. नवल	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
५७८९०. नवल	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
५७८९१. नवल	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
५७८९२. नवल	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
५७८९३. नवल	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
५७८९४. नवल	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
५७८९५. नवल	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
५७८९६. नवल	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
५७८९७. नवल	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
५७८९८. नवल	मावळवीत विश्वाभासु । नवल उदयला चंडांशु । अद्वयाब्जिनीविकाशु । वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१
५७८९९. नवल	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
५७९००. नवल	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
५७९०१. नवलपण	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
५७९०२. नवलावो	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
५७९०३. नवलावो	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
५७९०४. नवलावो	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
५७९०५. नवलावो	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
५७९०६. नवलावो	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
५७९०७. नवलु	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
५७९०८. नवलें	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
५७९०९. नवलें	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
५७९१०. नववा	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
५७९११. नववा	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
५७९१२. नवविधपण	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
५७९१३. नवविधु	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
५७९१४. नवसियां	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
५७९१५. नवसियें	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८

५७९१६. नवसियें	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
५७९१७. नवही	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
५७९१८. नवही	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
५७९१९. नवही	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
५७९२०. नवा	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
५७९२१. नवा	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
५७९२२. नवा	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
५७९२३. नवा	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
५७९२४. नवा	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
५७९२५. नवा	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
५७९२६. नवा	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
५७९२७. नवा	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
५७९२८. नवां	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
५७९२९. नवांची	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
५७९३०. नवाई	तंव तुझी एकेकी नवाई । एथ उपदेशामाजिं गांवाई । तरी अनुसरलिया काई । ऐसें कीजे	ज्ञाने.३.२.११
५७९३१. नवाई	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
५७९३२. नवाई	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
५७९३३. नवाई	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
५७९३४. नवाई	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
५७९३५. नवाई	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
५७९३६. नवाई	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
५७९३७. नवाई	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
५७९३८. नविये	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
५७९३९. नवी	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
५७९४०. नवी	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
५७९४१. नवी	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
५७९४२. नवी	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७

५७९४३. नवी	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
५७९४४. नवी	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
५७९४५. नवी	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
५७९४६. नवी	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
५७९४७. नवी	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
५७९४८. नवी	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
५७९४९. नवी	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
५७९५०. नवी	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
५७९५१. नवी	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
५७९५२. नवीं	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
५७९५३. नवीं	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
५७९५४. नवे	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
५७९५५. नवे	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गीचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
५७९५६. नवे	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
५७९५७. नवे	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
५७९५८. नवे	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
५७९५९. नवें	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं झुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
५७९६०. नवें	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
५७९६१. नवें	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
५७९६२. नवें	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
५७९६३. नवें	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
५७९६४. नवेन	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
५७९६५. नवेया	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
५७९६६. नव्हतया	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
५७९६७. नव्हता	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
५७९६८. नव्हता	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
५७९६९. नव्हता	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८

५७९७०. नव्हतां	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
५७९७१. नव्हतां	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
५७९७२. नव्हती	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
५७९७३. नव्हती	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
५७९७४. नव्हती	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निश्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
५७९७५. नव्हती	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
५७९७६. नव्हती	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
५७९७७. नव्हती	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
५७९७८. नव्हती	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
५७९७९. नव्हती	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
५७९८०. नव्हती	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
५७९८१. नव्हती	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
५७९८२. नव्हती	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
५७९८३. नव्हती	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
५७९८४. नव्हती	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
५७९८५. नव्हती	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
५७९८६. नव्हती	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्त्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
५७९८७. नव्हती	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कलिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
५७९८८. नव्हती	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
५७९८९. नव्हती	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
५७९९०. नव्हती	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
५७९९१. नव्हती	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
५७९९२. नव्हती	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
५७९९३. नव्हती	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
५७९९४. नव्हती	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४
५७९९५. नव्हती	आणि आपलेनि कांतेंसीं । ते जगदंबा जयापासीं । अणिमादिकी काय दासी । नव्हती तयातें	ज्ञाने.१८.७८.१६३९
५७९९६. नव्हती	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१

५७९९७. नव्हती	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
५७९९८. नव्हतीं	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
५७९९९. नव्हतीं	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
५८०००. नव्हतीचि	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
५८००१. नव्हतें	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
५८००२. नव्हतेंचि	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
५८००३. नव्हसी	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
५८००४. नव्हसी	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
५८००५. नव्हसी	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
५८००६. नव्हसी	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
५८००७. नव्हाळियेचें	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
५८००८. नव्हाळी	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
५८००९. नव्हे	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
५८०१०. नव्हे	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
५८०११. नव्हे	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
५८०१२. नव्हे	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्र जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
५८०१३. नव्हे	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
५८०१४. नव्हे	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
५८०१५. नव्हे	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
५८०१६. नव्हे	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
५८०१७. नव्हे	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
५८०१८. नव्हे	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
५८०१९. नव्हे	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
५८०२०. नव्हे	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
५८०२१. नव्हे	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
५८०२२. नव्हे	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
५८०२३. नव्हे	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३

५८०२४. नव्हे	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
५८०२५. नव्हे	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
५८०२६. नव्हे	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
५८०२७. नव्हे	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
५८०२८. नव्हे	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
५८०२९. नव्हे	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
५८०३०. नव्हे	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
५८०३१. नव्हे	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
५८०३२. नव्हे	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
५८०३३. नव्हे	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
५८०३४. नव्हे	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहे । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
५८०३५. नव्हे	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
५८०३६. नव्हे	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
५८०३७. नव्हे	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
५८०३८. नव्हे	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
५८०३९. नव्हे	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
५८०४०. नव्हे	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
५८०४१. नव्हे	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
५८०४२. नव्हे	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेंही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
५८०४३. नव्हे	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
५८०४४. नव्हे	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
५८०४५. नव्हे	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
५८०४६. नव्हे	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
५८०४७. नव्हे	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
५८०४८. नव्हे	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
५८०४९. नव्हे	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
५८०५०. नव्हे	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६

५८०५१. नव्हे	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
५८०५२. नव्हे	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकृतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
५८०५३. नव्हे	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
५८०५४. नव्हे	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
५८०५५. नव्हे	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
५८०५६. नव्हे	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
५८०५७. नव्हे	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
५८०५८. नव्हे	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
५८०५९. नव्हे	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदुःखासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
५८०६०. नव्हे	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
५८०६१. नव्हे	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
५८०६२. नव्हे	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
५८०६३. नव्हे	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
५८०६४. नव्हे	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
५८०६५. नव्हे	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
५८०६६. नव्हे	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
५८०६७. नव्हे	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
५८०६८. नव्हे	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
५८०६९. नव्हे	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
५८०७०. नव्हे	आर्तिआशापडिभरें । वयव्याधीगजरें । उजू असतां पाठिमोरें । नव्हे चित्त	ज्ञाने.१३.७.४९३
५८०७१. नव्हे	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
५८०७२. नव्हे	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मी । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
५८०७३. नव्हे	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदुःखीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
५८०७४. नव्हे	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
५८०७५. नव्हे	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
५८०७६. नव्हे	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
५८०७७. नव्हे	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५

५८०७८. नव्हे	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
५८०७९. नव्हे	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
५८०८०. नव्हे	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
५८०८१. नव्हे	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
५८०८२. नव्हे	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
५८०८३. नव्हे	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
५८०८४. नव्हे	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
५८०८५. नव्हे	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
५८०८६. नव्हे	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
५८०८७. नव्हे	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
५८०८८. नव्हे	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
५८०८९. नव्हे	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
५८०९०. नव्हे	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
५८०९१. नव्हे	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
५८०९२. नव्हे	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
५८०९३. नव्हे	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
५८०९४. नव्हे	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
५८०९५. नव्हे	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
५८०९६. नव्हे	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
५८०९७. नव्हे	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
५८०९८. नव्हे	कानीं लागतां महुर । अर्थे विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
५८०९९. नव्हे	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
५८१००. नव्हे	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
५८१०१. नव्हे	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
५८१०२. नव्हे	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
५८१०३. नव्हे	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
५८१०४. नव्हे	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३

५८१०५. नव्हे	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
५८१०६. नव्हे	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
५८१०७. नव्हे	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
५८१०८. नव्हे	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
५८१०९. नव्हे	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
५८११०. नव्हे	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
५८१११. नव्हे	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
५८११२. नव्हे	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
५८११३. नव्हे	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
५८११४. नव्हे	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
५८११५. नव्हे	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
५८११६. नव्हे	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
५८११७. नव्हे	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
५८११८. नव्हे	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
५८११९. नव्हे	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
५८१२०. नव्हे	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
५८१२१. नव्हे	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
५८१२२. नव्हे	नव्हे अर्थे रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
५८१२३. नव्हे	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१
५८१२४. नव्हे	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
५८१२५. नव्हे	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
५८१२६. नव्हे	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
५८१२७. नव्हे	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
५८१२८. नव्हें	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
५८१२९. नव्हें	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
५८१३०. नव्हें	आणि आकाश जें नव्हें । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
५८१३१. नव्हेचि	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४

५८१३२. नव्हेचि	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
५८१३३. नव्हेचि	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
५८१३४. नव्हेचि	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरू काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
५८१३५. नव्हेचि	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
५८१३६. नव्हेचि	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदुःखासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
५८१३७. नव्हेचि	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
५८१३८. नव्हेचि	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३
५८१३९. नव्हेचि	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
५८१४०. नव्हेचि	तो धृतराष्ट्रराया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
५८१४१. नव्हेचि	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
५८१४२. नव्हेचि	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
५८१४३. नव्हेचि	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
५८१४४. नव्हेची	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
५८१४५. नव्हेल	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
५८१४६. नव्हेल	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
५८१४७. नव्हेल	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
५८१४८. नव्हेल	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
५८१४९. नव्हेल	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
५८१५०. नव्हेसि	तंव देखिलें जी आघवेंचि । तरि आतां तुज देवा ठावो तूंचि । तूं कवणाचा नव्हेसि ऐसाचि । अनादि आयता	ज्ञाने.११.१६.२७६
५८१५१. नव्हेसी	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
५८१५२. नव्हैल	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
५८१५३. नशतु	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
५८१५४. नशे	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
५८१५५. नशे	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
५८१५६. नसतां	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
५८१५७. नसतां	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
५८१५८. नसती	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६

५८१५९. नसतीच	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
५८१६०. नसतीचि	पूर्वी अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
५८१६१. नसतीचि	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
५८१६२. नसतेंचि	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
५८१६३. नसवे	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
५८१६४. नससी	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
५८१६५. नसावें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
५८१६६. नसावें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
५८१६७. नसिजे	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
५८१६८. नसे	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
५८१६९. नसे	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
५८१७०. नसे	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
५८१७१. नसे	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
५८१७२. नसे	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
५८१७३. नसे	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
५८१७४. नसे	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
५८१७५. नसे	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
५८१७६. नसे	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
५८१७७. नसे	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
५८१७८. नसे	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
५८१७९. नसे	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
५८१८०. नसे	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
५८१८१. नसे	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
५८१८२. नसे	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
५८१८३. नसे	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
५८१८४. नसे	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
५८१८५. नसे	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१

५८१८६. नसे	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
५८१८७. नसे	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
५८१८८. नसे	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
५८१८९. नसें	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
५८१९०. नसें	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
५८१९१. नसें	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
५८१९२. नसें	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
५८१९३. नसेचि	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
५८१९४. नसों	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
५८१९५. नहुषु	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
५८१९६. नहोणें	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
५८१९७. ना	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
५८१९८. ना	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
५८१९९. ना	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
५८२००. ना	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
५८२०१. ना	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
५८२०२. ना	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
५८२०३. ना	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
५८२०४. ना	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
५८२०५. ना	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
५८२०६. ना	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
५८२०७. ना	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
५८२०८. ना	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
५८२०९. ना	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
५८२१०. ना	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
५८२११. ना	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
५८२१२. ना	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४

५८२१३. ना	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
५८२१४. ना	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
५८२१५. ना	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
५८२१६. ना	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
५८२१७. ना	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
५८२१८. ना	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
५८२१९. ना	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
५८२२०. ना	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
५८२२१. ना	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
५८२२२. ना	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
५८२२३. ना	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
५८२२४. ना	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
५८२२५. ना	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
५८२२६. ना	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
५८२२७. ना	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
५८२२८. ना	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
५८२२९. ना	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
५८२३०. ना	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
५८२३१. ना	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
५८२३२. ना	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
५८२३३. ना	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
५८२३४. ना	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
५८२३५. ना	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
५८२३६. ना	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
५८२३७. ना	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
५८२३८. ना	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
५८२३९. ना	आर्धीचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९

५८२४०. ना	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
५८२४१. ना	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
५८२४२. ना	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
५८२४३. ना	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
५८२४४. ना	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
५८२४५. ना	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
५८२४६. ना	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
५८२४७. ना	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
५८२४८. ना	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
५८२४९. ना	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
५८२५०. ना	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
५८२५१. ना	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
५८२५२. ना	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
५८२५३. ना	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
५८२५४. ना	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
५८२५५. ना	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
५८२५६. ना	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
५८२५७. ना	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
५८२५८. ना	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
५८२५९. ना	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
५८२६०. ना	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
५८२६१. ना	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
५८२६२. ना	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
५८२६३. ना	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
५८२६४. ना	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
५८२६५. ना	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
५८२६६. ना	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४

५८२६७. ना	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
५८२६८. ना	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
५८२६९. ना	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
५८२७०. ना	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
५८२७१. ना	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
५८२७२. ना	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
५८२७३. ना	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
५८२७४. ना	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
५८२७५. ना	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
५८२७६. ना	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
५८२७७. ना	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
५८२७८. ना	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
५८२७९. ना	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
५८२८०. ना	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
५८२८१. ना	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
५८२८२. ना	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
५८२८३. ना	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
५८२८४. ना	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
५८२८५. ना	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
५८२८६. ना	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
५८२८७. ना	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
५८२८८. ना	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
५८२८९. ना	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
५८२९०. ना	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
५८२९१. ना	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
५८२९२. ना	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
५८२९३. ना	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६

५८२९४. ना	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वी । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
५८२९५. ना	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
५८२९६. ना	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
५८२९७. ना	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
५८२९८. ना	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
५८२९९. ना	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
५८३००. ना	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
५८३०१. ना	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
५८३०२. ना	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
५८३०३. ना	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
५८३०४. ना	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
५८३०५. ना	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
५८३०६. ना	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
५८३०७. ना	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
५८३०८. ना	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
५८३०९. ना	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
५८३१०. ना	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
५८३११. ना	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
५८३१२. ना	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
५८३१३. ना	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
५८३१४. ना	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
५८३१५. ना	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
५८३१६. ना	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
५८३१७. ना	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
५८३१८. ना	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
५८३१९. ना	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
५८३२०. ना	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७

५८३२१. ना	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
५८३२२. ना	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
५८३२३. ना	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
५८३२४. ना	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
५८३२५. ना	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
५८३२६. ना	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
५८३२७. ना	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
५८३२८. ना	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
५८३२९. ना	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
५८३३०. ना	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
५८३३१. ना	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
५८३३२. ना	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
५८३३३. ना	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
५८३३४. ना	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
५८३३५. ना	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
५८३३६. ना	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
५८३३७. ना	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
५८३३८. ना	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वादु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
५८३३९. ना	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
५८३४०. ना	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
५८३४१. ना	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
५८३४२. ना	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
५८३४३. ना	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
५८३४४. ना	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
५८३४५. ना	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
५८३४६. ना	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६
५८३४७. ना	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१

५८३४८. ना	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
५८३४९. ना	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
५८३५०. ना	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
५८३५१. ना	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
५८३५२. ना	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
५८३५३. ना	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
५८३५४. ना	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
५८३५५. ना	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
५८३५६. ना	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
५८३५७. ना	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
५८३५८. ना	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
५८३५९. ना	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
५८३६०. ना	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
५८३६१. ना	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
५८३६२. ना	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
५८३६३. ना	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
५८३६४. ना	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
५८३६५. ना	जें कार्य ना कारण । जया दुजें ना एकपण । आपणयां जें जाण । आपणचि	ज्ञाने.१५.१.७८
५८३६६. ना	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
५८३६७. ना	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
५८३६८. ना	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
५८३६९. ना	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णींचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
५८३७०. ना	तैसेंचि इया शरीरा । कर्में तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
५८३७१. ना	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
५८३७२. ना	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
५८३७३. ना	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
५८३७४. ना	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१

५८३७५. ना	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
५८३७६. ना	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
५८३७७. ना	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
५८३७८. ना	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
५८३७९. ना	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
५८३८०. ना	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
५८३८१. ना	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
५८३८२. ना	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
५८३८३. ना	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
५८३८४. ना	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
५८३८५. ना	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
५८३८६. ना	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
५८३८७. ना	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
५८३८८. ना	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
५८३८९. ना	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
५८३९०. ना	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
५८३९१. ना	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
५८३९२. ना	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
५८३९३. ना	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
५८३९४. ना	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
५८३९५. ना	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
५८३९६. ना	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
५८३९७. ना	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
५८३९८. ना	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
५८३९९. ना	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
५८४००. ना	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थें कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
५८४०१. ना	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८

५८४०२. ना	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
५८४०३. ना	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
५८४०४. ना	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
५८४०५. ना	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
५८४०६. ना	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
५८४०७. ना	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
५८४०८. ना	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
५८४०९. ना	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
५८४१०. ना	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
५८४११. ना	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
५८४१२. ना	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
५८४१३. ना	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
५८४१४. ना	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
५८४१५. ना	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
५८४१६. ना	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
५८४१७. ना	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
५८४१८. ना	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
५८४१९. ना	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
५८४२०. ना	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
५८४२१. ना	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्मैं कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
५८४२२. ना	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
५८४२३. ना	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
५८४२४. ना	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
५८४२५. ना	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
५८४२६. ना	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
५८४२७. ना	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
५८४२८. ना	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्मैं चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३

५८४२९. ना	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
५८४३०. ना	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
५८४३१. ना	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
५८४३२. ना	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
५८४३३. ना	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
५८४३४. ना	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
५८४३५. ना	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
५८४३६. ना	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
५८४३७. ना	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
५८४३८. ना	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
५८४३९. ना	ना तें कर्तव्य जरी दु:खें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
५८४४०. ना	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
५८४४१. ना	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
५८४४२. ना	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
५८४४३. ना	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
५८४४४. ना	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
५८४४५. ना	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
५८४४६. ना	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
५८४४७. ना	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
५८४४८. ना	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
५८४४९. ना	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
५८४५०. ना	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
५८४५१. ना	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
५८४५२. ना	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
५८४५३. ना	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
५८४५४. ना	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
५८४५५. ना	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३

५८४५६. ना	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
५८४५७. ना	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
५८४५८. ना	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
५८४५९. ना	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
५८४६०. ना	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
५८४६१. ना	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
५८४६२. ना	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
५८४६३. ना	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
५८४६४. ना	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
५८४६५. ना	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
५८४६६. ना	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
५८४६७. ना	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
५८४६८. ना	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
५८४६९. ना	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
५८४७०. ना	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
५८४७१. ना	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
५८४७२. ना	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
५८४७३. ना	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
५८४७४. ना	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
५८४७५. ना	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
५८४७६. ना	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
५८४७७. ना	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
५८४७८. ना	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
५८४७९. नांगरु	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
५८४८०. नांगवे	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
५८४८१. नांगवे	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
५८४८२. नांगवे	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६

५८४८३. नागवें	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
५८४८४. नांगिया	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
५८४८५. नांदणुकेचा	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
५८४८६. नांदणूक	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
५८४८७. नांदणूक	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
५८४८८. नांदत	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
५८४८९. नांदत	हे अद्वयाचें दुसरें । हे निःसंगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
५८४९०. नांदतसे	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
५८४९१. नांदतात	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
५८४९२. नांदताती	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
५८४९३. नांदतु	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
५८४९४. नांदतें	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
५८४९५. नांदविलें	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
५८४९६. नांदे	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
५८४९७. नांदे	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
५८४९८. नांदे	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
५८४९९. नांदे	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
५८५००. नांदे	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
५८५०१. नांदे	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
५८५०२. नांदेन	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
५८५०३. नांदो	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
५८५०४. नांव	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
५८५०५. नांव	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
५८५०६. नांव	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
५८५०७. नांव	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
५८५०८. नांव	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
५८५०९. नांव	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९

५८५१०. नांव	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें नि:शेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
५८५११. नांव	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
५८५१२. नांव	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
५८५१३. नांव	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
५८५१४. नांव	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
५८५१५. नांव	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
५८५१६. नांव	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
५८५१७. नांव	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
५८५१८. नांव	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
५८५१९. नांव	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
५८५२०. नांव	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
५८५२१. नांव	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
५८५२२. नांव	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
५८५२३. नांव	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
५८५२४. नांव	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
५८५२५. नांव	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
५८५२६. नांव	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
५८५२७. नांव	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
५८५२८. नांव	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
५८५२९. नांव	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
५८५३०. नांव	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
५८५३१. नांव	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
५८५३२. नांव	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
५८५३३. नांव	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
५८५३४. नांव	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
५८५३५. नांव	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
५८५३६. नांव	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४

५८५३७. नांव	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
५८५३८. नांव	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
५८५३९. नांव	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
५८५४०. नांव	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
५८५४१. नांव	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
५८५४२. नांव	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
५८५४३. नांव	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
५८५४४. नांव	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
५८५४५. नांव	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
५८५४६. नांव	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
५८५४७. नांव	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
५८५४८. नांव	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
५८५४९. नांव	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
५८५५०. नांव	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
५८५५१. नांव	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
५८५५२. नांव	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
५८५५३. नांव	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्था नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
५८५५४. नांव	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मी गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
५८५५५. नांव	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
५८५५६. नांव	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
५८५५७. नांव	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
५८५५८. नांवचि	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
५८५५९. नांवचि	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
५८५६०. नांवचि	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
५८५६१. नांवपाठाचे	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मी या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
५८५६२. नांवरूप	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
५८५६३. नांवा	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४

५८५६४. नांवाचें	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
५८५६५. नांवारूपासि	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
५८५६६. नांवें	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
५८५६७. नांवें	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
५८५६८. नांवें	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
५८५६९. नांवें	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
५८५७०. नांवें	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
५८५७१. नांवें	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
५८५७२. नांवें	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
५८५७३. नांवें	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
५८५७४. नांवें	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
५८५७५. नांवें	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
५८५७६. नांवें	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
५८५७७. नांवें	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
५८५७८. नांवें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
५८५७९. नांवें	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
५८५८०. नांवें	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
५८५८१. नांवें	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
५८५८२. नांवें	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
५८५८३. नांवें	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
५८५८४. नांवें	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
५८५८५. नांवें	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
५८५८६. नांवें	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
५८५८७. नांवें	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
५८५८८. नांवें	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
५८५८९. नांवें	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
५८५९०. नांवें	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८

५८५९१. नांवें	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
५८५९२. नांवें	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
५८५९३. नांवें	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
५८५९४. नांवें	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
५८५९५. नांवें	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
५८५९६. नांवें	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
५८५९७. नांवें	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
५८५९८. नांवें	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
५८५९९. नांवें	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
५८६००. नांवें	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
५८६०१. नांवें	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
५८६०२. नांवें	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
५८६०३. नांवें	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
५८६०४. नांवें	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
५८६०५. नांवें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
५८६०६. नांवें	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
५८६०७. नांवें	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
५८६०८. नांवें	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
५८६०९. नांवें	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
५८६१०. नांवें	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
५८६११. नांवें	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
५८६१२. नांवें	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
५८६१३. नांवें	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
५८६१४. नांवें	भूतमात्राचेनि नांवें । तृणही नासुडावें । किंबहुना सांडावे । छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
५८६१५. नांवें	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
५८६१६. नांवें	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
५८६१७. नांवें	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६

५८६१८. नांवें	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
५८६१९. नांवें	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
५८६२०. नांवें	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
५८६२१. नांवें	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
५८६२२. नांवें	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
५८६२३. नांवें	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
५८६२४. नांवें	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
५८६२५. नांवें	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
५८६२६. नांवेंचि	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
५८६२७. नांवेंनांवें	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
५८६२८. नांवेंसीं	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
५८६२९. नांवेचि	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
५८६३०. नाइकणें	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
५८६३१. नाइकणें	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
५८६३२. नाइकती	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
५८६३३. नाइकती	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
५८६३४. नाइकिजतां	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
५८६३५. नाइके	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
५८६३६. नाकळती	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
५८६३७. नाकळिजसी	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
५८६३८. नाकळिजे	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
५८६३९. नाकळिती	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदुःखें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
५८६४०. नाकळे	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
५८६४१. नाकळे	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३
५८६४२. नाकळे	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
५८६४३. नाकळे	तो कर्मैं करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
५८६४४. नाकळे	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१

५८६४५. नाकळे	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
५८६४६. नाकळे	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
५८६४७. नाकळें	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
५८६४८. नाकळेचि	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
५८६४९. नाकाडें	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
५८६५०. नाकाडें	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
५८६५१. नाकींचा	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
५८६५२. नाकेंतोंडें	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
५८६५३. नाग	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
५८६५४. नागऊनि	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
५८६५५. नागर	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
५८६५६. नागर	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
५८६५७. नागरपणें	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
५८६५८. नागरपणें	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
५८६५९. नागरपणें	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
५८६६०. नागरा	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
५८६६१. नागराचि	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
५८६६२. नागरीं	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
५८६६३. नागरु	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
५८६६४. नागलतिका	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
५८६६५. नागवण	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
५८६६६. नागवण	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
५८६६७. नागवणें	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
५८६६८. नागवणें	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणें । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
५८६६९. नागवती	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
५८६७०. नागवला	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
५८६७१. नागविती	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७

५८६७२. नागविली	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
५८६७३. नागविले	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
५८६७४. नागविले	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
५८६७५. नागविलें	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
५८६७६. नागविलें	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
५८६७७. नागवी	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
५८६७८. नागवीं	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
५८६७९. नागवीना	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
५८६८०. नागवीयाही	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
५८६८१. नागवे	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
५८६८२. नागवे	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
५८६८३. नागवे	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
५८६८४. नागवे	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
५८६८५. नागवे	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
५८६८६. नागवे	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
५८६८७. नागवे	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
५८६८८. नागवे	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
५८६८९. नागवे	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
५८६९०. नागवे	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
५८६९१. नागवे	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
५८६९२. नागवे	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
५८६९३. नागवे	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
५८६९४. नागवें	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
५८६९५. नागवेचि	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
५८६९६. नागवेचि	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
५८६९७. नागांची	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
५८६९८. नागांमाजीं	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२

५८६९९. नागांसी	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
५८७००. नागाचें	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
५८७०१. नागारी	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
५८७०२. नागिणीचें	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
५८७०३. नागोवा	तो सुखदु:खांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
५८७०४. नागौनि	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
५८७०५. नाचणी	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
५८७०६. नाचत	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
५८७०७. नाचत	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
५८७०८. नाचत	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
५८७०९. नाचतया	नाचतया पुण्यगिरी । चिद्भैरवाचां खापरीं । मनपवनाची खीचपुरी । वाढूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०४०
५८७१०. नाचती	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
५८७११. नाचती	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
५८७१२. नाचतुसे	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
५८७१३. नाचरावा	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
५८७१४. नाचरावें	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
५८७१५. नाचरें	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
५८७१६. नाचविजैल	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
५८७१७. नाचविती	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
५८७१८. नाचवी	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
५८७१९. नाचवी	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
५८७२०. नाचवी	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
५८७२१. नाचवी	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
५८७२२. नाचवीत	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजे । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
५८७२३. नाचे	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
५८७२४. नाचे	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
५८७२५. नाचे	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७

५८७२६. नाचे	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
५८७२७. नाचे	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा थेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
५८७२८. नाचों	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
५८७२९. नाटकी	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
५८७३०. नाटतें	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
५८७३१. नाटितां	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
५८७३२. नाटितां	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णी । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
५८७३३. नाटीं	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
५८७३४. नाटीं	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
५८७३५. नाटे	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
५८७३६. नाटोपे	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
५८७३७. नाठवीं	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
५८७३८. नाठवी	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
५८७३९. नाठवे	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
५८७४०. नाठवे	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
५८७४१. नाठवे	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
५८७४२. नाठवे	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
५८७४३. नाठवे	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
५८७४४. नाठवे	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
५८७४५. नाडर	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
५८७४६. नाडरचि	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
५८७४७. नाडळतां	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
५८७४८. नाडळती	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
५८७४९. नाडळिजे	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
५८७५०. नाडळे	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३
५८७५१. नाडळे	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
५८७५२. नाडळे	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३

५८७५३. नाडीचे	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
५८७५४. नाडीतें	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
५८७५५. नाणी	तंव रजतमें दोन्हीं । देखिलीं प्रौढपतनीं । सत्त्वावांचूनि नाणी । ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
५८७५६. नाणें	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
५८७५७. नाणें	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
५८७५८. नाणें	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
५८७५९. नाणें	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
५८७६०. नाणेयांसी	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
५८७६१. नातकें	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
५८७६२. नातरि	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
५८७६३. नातरि	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
५८७६४. नातरी	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
५८७६५. नातरी	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
५८७६६. नातरी	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
५८७६७. नातरी	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
५८७६८. नातरी	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
५८७६९. नातरी	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
५८७७०. नातरी	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
५८७७१. नातरी	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
५८७७२. नातरी	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
५८७७३. नातरी	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
५८७७४. नातरी	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
५८७७५. नातरी	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
५८७७६. नातरी	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
५८७७७. नातरी	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
५८७७८. नातरी	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
५८७७९. नातरी	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७

५८७८०. नातरी	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
५८७८१. नातरी	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
५८७८२. नातरी	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
५८७८३. नातरी	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
५८७८४. नातरी	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
५८७८५. नातरी	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
५८७८६. नातरी	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
५८७८७. नातरी	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
५८७८८. नातरी	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
५८७८९. नातरी	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
५८७९०. नातरी	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
५८७९१. नातरी	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
५८७९२. नातरी	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
५८७९३. नातरी	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
५८७९४. नातरी	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
५८७९५. नातरी	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
५८७९६. नातरी	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
५८७९७. नातरी	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
५८७९८. नातरी	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
५८७९९. नातरी	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
५८८००. नातरी	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
५८८०१. नातरी	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
५८८०२. नातरी	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दुःखिया दुःखी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
५८८०३. नातरी	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
५८८०४. नातरी	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
५८८०५. नातरी	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
५८८०६. नातरी	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५

५८८०७. नातरी	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
५८८०८. नातरी	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
५८८०९. नातरी	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
५८८१०. नातरी	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
५८८११. नातरी	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
५८८१२. नातरी	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
५८८१३. नातरी	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
५८८१४. नातरी	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
५८८१५. नातरी	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
५८८१६. नातरी	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
५८८१७. नातरी	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
५८८१८. नातरी	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
५८८१९. नातरी	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
५८८२०. नातरी	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
५८८२१. नातरी	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
५८८२२. नातरी	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
५८८२३. नातरी	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
५८८२४. नातरी	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
५८८२५. नातरी	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
५८८२६. नातरी	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
५८८२७. नातरी	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
५८८२८. नातरी	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
५८८२९. नातरी	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
५८८३०. नातरी	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५
५८८३१. नातरी	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
५८८३२. नातरी	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
५८८३३. नातरी	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५

५८८३४. नातरी	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
५८८३५. नातरी	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
५८८३६. नातरी	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
५८८३७. नातरी	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
५८८३८. नातरी	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
५८८३९. नातरी	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
५८८४०. नातरी	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
५८८४१. नातरी	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
५८८४२. नातरी	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
५८८४३. नातरी	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । माजीं पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
५८८४४. नातरी	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
५८८४५. नातरी	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
५८८४६. नातरी	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
५८८४७. नातरी	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
५८८४८. नातरी	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
५८८४९. नातरी	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
५८८५०. नातरी	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
५८८५१. नातरी	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
५८८५२. नातरी	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
५८८५३. नातरी	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
५८८५४. नातरी	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
५८८५५. नातरी	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
५८८५६. नातरी	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
५८८५७. नातरी	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
५८८५८. नातरी	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
५८८५९. नातरी	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
५८८६०. नातरी	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०

५८८६१. नातरी	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
५८८६२. नातरी	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
५८८६३. नातरी	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
५८८६४. नातरी	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
५८८६५. नातरी	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
५८८६६. नातरी	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
५८८६७. नातरी	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
५८८६८. नातरी	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
५८८६९. नातरी	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
५८८७०. नातरी	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
५८८७१. नातळती	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
५८८७२. नातळावें	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
५८८७३. नातळे	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
५८८७४. नातळे	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
५८८७५. नातुडती	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
५८८७६. नातुडविजे	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
५८८७७. नातुडे	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
५८८७८. नातुडे	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
५८८७९. नातुडे	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
५८८८०. नातुडे	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
५८८८१. नातुडे	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
५८८८२. नातुडें	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
५८८८३. नातू	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
५८८८४. नातू	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
५८८८५. नाथसंकेतींचा	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
५८८८६. नाथिला	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
५८८८७. नाथिला	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४

५८८८८. नाथिला	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आलु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
५८८८९. नाथिलिया	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
५८८९०. नाथिलिया	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
५८८९१. नाथिलिया	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
५८८९२. नाथिली	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
५८८९३. नाथिलें	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
५८८९४. नाथिलें	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदु:ख	ज्ञाने.५.२२.१२६
५८८९५. नाथिलें	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
५८८९६. नाथिलें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
५८८९७. नाथिलें	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
५८८९८. नाथी	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
५८८९९. नाथी	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
५८९००. नाथी	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
५८९०१. नाथी	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
५८९०२. नाथु	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
५८९०३. नाथु	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
५८९०४. नाद	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
५८९०५. नाद	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
५८९०६. नादचित्रांचीं	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
५८९०७. नादब्रह्म	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
५८९०८. नादब्रह्मचि	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
५८९०९. नादरी	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्मे नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
५८९१०. नादांतरीं	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
५८९११. नादाची	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
५८९१२. नादाची	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
५८९१३. नादातें	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
५८९१४. नादापुढें	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०

५८९१५. नादासि	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
५८९१६. नादींचे	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
५८९१७. नादु	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
५८९१८. नादु	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
५८९१९. नादु	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
५८९२०. नादु	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
५८९२१. नादु	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
५८९२२. नादु	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
५८९२३. नादें	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०
५८९२४. नादें	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
५८९२५. नाना	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
५८९२६. नाना	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
५८९२७. नाना	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
५८९२८. नाना	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
५८९२९. नाना	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
५८९३०. नाना	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
५८९३१. नाना	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
५८९३२. नाना	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
५८९३३. नाना	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
५८९३४. नाना	तैसें गीतार्थांचे सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
५८९३५. नाना	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
५८९३६. नाना	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
५८९३७. नाना	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
५८९३८. नाना	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
५८९३९. नाना	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
५८९४०. नाना	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
५८९४१. नाना	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७

५८९४२. नाना	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
५८९४३. नाना	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
५८९४४. नाना	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
५८९४५. नाना	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
५८९४६. नाना	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
५८९४७. नाना	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
५८९४८. नाना	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
५८९४९. नाना	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
५८९५०. नाना	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
५८९५१. नाना	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
५८९५२. नाना	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
५८९५३. नाना	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
५८९५४. नाना	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
५८९५५. नाना	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
५८९५६. नाना	नाना भजनमार्गीं । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
५८९५७. नाना	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
५८९५८. नाना	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
५८९५९. नाना	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
५८९६०. नाना	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
५८९६१. नाना	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
५८९६२. नाना	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
५८९६३. नाना	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
५८९६४. नाना	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
५८९६५. नाना	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
५८९६६. नाना	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
५८९६७. नाना	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
५८९६८. नाना	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७

५८९६९. नाना	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
५८९७०. नाना	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
५८९७१. नाना	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
५८९७२. नाना	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
५८९७३. नाना	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
५८९७४. नाना	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
५८९७५. नाना	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
५८९७६. नाना	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
५८९७७. नाना	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
५८९७८. नाना	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
५८९७९. नाना	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
५८९८०. नाना	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
५८९८१. नाना	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
५८९८२. नाना	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
५८९८३. नाना	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
५८९८४. नाना	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
५८९८५. नाना	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
५८९८६. नाना	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
५८९८७. नाना	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
५८९८८. नाना	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
५८९८९. नाना	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
५८९९०. नाना	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
५८९९१. नाना	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
५८९९२. नाना	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
५८९९३. नाना	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
५८९९४. नाना	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
५८९९५. नाना	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१

५८९९६. नाना	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
५८९९७. नाना	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
५८९९८. नाना	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
५८९९९. नाना	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
५९०००. नाना	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
५९००१. नाना	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
५९००२. नाना	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
५९००३. नाना	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
५९००४. नाना	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
५९००५. नाना	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
५९००६. नाना	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आर्धी नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
५९००७. नाना	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
५९००८. नाना	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
५९००९. नाना	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
५९०१०. नाना	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
५९०११. नाना	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
५९०१२. नाना	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
५९०१३. नाना	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
५९०१४. नाना	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
५९०१५. नाना	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
५९०१६. नाना	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
५९०१७. नाना	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
५९०१८. नाना	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
५९०१९. नाना	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
५९०२०. नाना	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
५९०२१. नाना	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
५९०२२. नाना	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६

५९०२३. नाना	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
५९०२४. नाना	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
५९०२५. नाना	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
५९०२६. नाना	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
५९०२७. नाना	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
५९०२८. नाना	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
५९०२९. नाना	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
५९०३०. नाना	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
५९०३१. नाना	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
५९०३२. नाना	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
५९०३३. नाना	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
५९०३४. नाना	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
५९०३५. नाना	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
५९०३६. नाना	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
५९०३७. नाना	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
५९०३८. नाना	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
५९०३९. नाना	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
५९०४०. नाना	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
५९०४१. नाना	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
५९०४२. नाना	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
५९०४३. नाना	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
५९०४४. नाना	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
५९०४५. नाना	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
५९०४६. नाना	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
५९०४७. नाना	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
५९०४८. नाना	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
५९०४९. नाना	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८

५९०५०. नाना	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
५९०५१. नाना	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
५९०५२. नाना	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
५९०५३. नाना	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
५९०५४. नाना	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
५९०५५. नाना	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
५९०५६. नाना	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
५९०५७. नाना	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
५९०५८. नाना	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
५९०५९. नानाकर्मांचे	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
५९०६०. नानागती	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
५९०६१. नानात्व	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
५९०६२. नानापरिभाषावशें	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
५९०६३. नानापरी	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
५९०६४. नानापरी	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
५९०६५. नानापरी	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
५९०६६. नानापरी	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
५९०६७. नानापरी	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
५९०६८. नानाप्रयोजनशीळें	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घें वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
५९०६९. नानाबुद्धीचें	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
५९०७०. नानाभूतीं	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
५९०७१. नानाभूतैकसमा	गंभीर तूं श्रीरामा । नानाभूतैकसमा । सकळगुणीं अप्रतिमा । अद्वितीया	ज्ञाने.११.४३.५६३
५९०७२. नानारसीं	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
५९०७३. नानारूप	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
५९०७४. नानार्थफळभारें	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
५९०७५. नानार्थरसें	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
५९०७६. नानावर्ण	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१

५९०७७. नानावर्णु	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
५९०७८. नानावर्णे	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णे	ज्ञाने.८.३.२०
५९०७९. नानावर्णे	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णे रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
५९०८०. नानावर्णे	तंव नानावर्णे कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
५९०८१. नानाविध	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१
५९०८२. नानाविध	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
५९०८३. नानाविधा	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
५९०८४. नानाविधा	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
५९०८५. नानाविधाकृती	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
५९०८६. नानाविधीं	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
५९०८७. नानाविधीं	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
५९०८८. नानाविधें	तैशीं त्रिभुवनींचीं दु:खें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
५९०८९. नानाविधें	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
५९०९०. नानाविधें	नगरेंचि रचावीं । जळाशयें निर्मावीं । महावनें लावावीं । नानाविधें	ज्ञाने.१४.११-१५.२३३
५९०९१. नानाव्यूहीं	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
५९०९२. नानाशक्तींची	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
५९०९३. नानासंभ्रम	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
५९०९४. नानासृष्टि	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
५९०९५. नानाहेतुप्रकारें	मग नानाहेतुप्रकारें । यथोचितें उपचारें । मानिलीं देवतांतरें । उपासिती	ज्ञाने.४.१२.७१
५९०९६. नानुष्ठी	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
५९०९७. नापादितां	कां नापादितां गती । चरणीं जैसी आथी । नातरी ते दीप्ती । दीपबिंबीं	ज्ञाने.१८.२.११६
५९०९८. नापेक्षी	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
५९०९९. नाप्लवे	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
५९१००. नाप्लवे	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
५९१०१. नाभिकारा	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
५९१०२. नाभिकाराचा	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
५९१०३. नाभिभवे	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९

५९१०४. नाभिस्थानातळवटीं	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
५९१०५. नाभी	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
५९१०६. नाभीं	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्में । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
५९१०७. नाभीं	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
५९१०८. नाभ्यासितां	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
५९१०९. नाम	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
५९११०. नाम	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
५९१११. नाम	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
५९११२. नाम	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
५९११३. नाम	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
५९११४. नाम	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
५९११५. नाम	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
५९११६. नाम	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
५९११७. नाम	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
५९११८. नाम	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
५९११९. नाम	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
५९१२०. नाम	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
५९१२१. नाम	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
५९१२२. नाम	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
५९१२३. नाम	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
५९१२४. नाम	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
५९१२५. नाम	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
५९१२६. नाम	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
५९१२७. नाम	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
५९१२८. नाम	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
५९१२९. नाम	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
५९१३०. नाम	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७

५९१३१. नाम	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
५९१३२. नाम	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
५९१३३. नाम	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
५९१३४. नाम	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
५९१३५. नाम	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
५९१३६. नाम	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
५९१३७. नाम	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
५९१३८. नाम	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
५९१३९. नाम	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
५९१४०. नाम	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
५९१४१. नाम	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
५९१४२. नाम	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
५९१४३. नाम	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
५९१४४. नाम	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
५९१४५. नाम	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
५९१४६. नाम	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
५९१४७. नाम	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
५९१४८. नाम	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
५९१४९. नाम	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
५९१५०. नाम	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
५९१५१. नाम	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
५९१५२. नाम	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
५९१५३. नाम	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
५९१५४. नाम	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
५९१५५. नाम	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
५९१५६. नाम	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
५९१५७. नाम	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२

५९१५८. नाम	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
५९१५९. नाम	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
५९१६०. नाम	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
५९१६१. नाम	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
५९१६२. नाम	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
५९१६३. नाम	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
५९१६४. नाम	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
५९१६५. नाम	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
५९१६६. नाम	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
५९१६७. नाम	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
५९१६८. नाम	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
५९१६९. नाम	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
५९१७०. नाम	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
५९१७१. नामघोषगौरवें	कहीं एकाथेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
५९१७२. नामघोषु	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
५९१७३. नामघोषें	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
५९१७४. नामचि	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
५९१७५. नामचि	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
५९१७६. नामचि	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
५९१७७. नामजपयज्ञु	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
५९१७८. नाममंत्र	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
५९१७९. नाममंत्रें	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
५९१८०. नामरूप	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
५९१८१. नामरूप	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
५९१८२. नामरूप	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
५९१८३. नामरूपभेदें	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
५९१८४. नामरूपसंबंधु	नामरूपसंबंधु । जातिक्रियाभेदु । हा आकारासीच प्रवादु । वस्तूसि नाहीं	ज्ञाने.१३.१४.९०४

५९१८५. नामरूपा	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
५९१८६. नामरूपाचा	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
५९१८७. नामरूपाचा	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
५९१८८. नामरूपाचा	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
५९१८९. नामरूपादिक	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
५९१९०. नामरूपादिक	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
५९१९१. नामरूपांहीं	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
५९१९२. नामरूपीं	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
५९१९३. नामरूपें	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
५९१९४. नामव्यक्ती	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
५९१९५. नामही	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
५९१९६. नामा	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
५९१९७. नामाचा	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
५९१९८. नामाचा	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
५९१९९. नामाचिया	नामाचिया सहस्त्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
५९२००. नामाचिये	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
५९२०१. नामाचीं	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
५९२०२. नामाचींचि	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
५९२०३. नामाचे	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
५९२०४. नामाचें	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
५९२०५. नामाचेनि	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
५९२०६. नामार्थ	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
५९२०७. नामासीचि	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
५९२०८. नामांकिता	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
५९२०९. नामी	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
५९२१०. नामीं	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
५९२११. नामीं	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५

५९२१२. नामीं	वांचूनि न विंधिजे वर्मी । नातुडविजे अकर्मी । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
५९२१३. नामीं	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
५९२१४. नामींचीं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
५९२१५. नामें	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
५९२१६. नामें	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
५९२१७. नामें	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
५९२१८. नामें	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
५९२१९. नामें	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
५९२२०. नामें	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
५९२२१. नामें	एकाचेनि मतें । देह म्हणतीययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
५९२२२. नामें	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
५९२२३. नामें	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
५९२२४. नामें	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
५९२२५. नामें	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
५९२२६. नामें	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
५९२२७. नामें	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
५९२२८. नामें	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
५९२२९. नामें	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
५९२३०. नामें	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
५९२३१. नामें	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
५९२३२. नामें	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
५९२३३. नामेंही	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८
५९२३४. नायक	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
५९२३५. नायकावीं	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
५९२३६. नायकावें	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
५९२३७. नायकिजे	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
५९२३८. नायकिजे	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३

५९२३९. नायकु	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
५९२४०. नायके	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
५९२४१. नायके	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
५९२४२. नायकेचि	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
५९२४३. नायटेयांभेण	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
५९२४४. नारदा	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
५९२४५. नारदादिकां	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
५९२४६. नारदु	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
५९२४७. नारदु	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
५९२४८. नारळ	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
५९२४९. नाराचांचिया	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
५९२५०. नाराचांची	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
५९२५१. नाराचाचीं	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०
५९२५२. नाराणुक	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
५९२५३. नाराणुका	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
५९२५४. नारायण	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
५९२५५. नारायणा	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
५९२५६. नारायणु	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
५९२५७. नारायणें	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
५९२५८. नारायणें	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
५९२५९. नारायणें	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
५९२६०. नारायणें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
५९२६१. नारायणें	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
५९२६२. नारायणें	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
५९२६३. नारी	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
५९२६४. नारी	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
५९२६५. नारींमाझारीं	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०

५९२६६. नारोपीं	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
५९२६७. नालोची	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
५९२६८. नाळवावें	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
५९२६९. नाळवितांचि	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
५९२७०. नाव	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
५९२७१. नाव	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
५९२७२. नाव	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
५९२७३. नाव	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
५९२७४. नाव	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
५९२७५. नाव	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
५९२७६. नाव	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
५९२७७. नाव	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
५९२७८. नावचि	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
५९२७९. नावडतेया	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
५९२८०. नावडे	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
५९२८१. नावडे	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
५९२८२. नावडे	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
५९२८३. नावडे	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
५९२८४. नावडे	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
५९२८५. नावडे	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
५९२८६. नावडे	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
५९२८७. नावडे	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
५९२८८. नावडे	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
५९२८९. नावडे	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
५९२९०. नावडे	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
५९२९१. नावडे	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
५९२९२. नावडे	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९

५९२९३. नावडोनि	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
५९२९४. नावडोनि	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
५९२९५. नावभरी	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
५९२९६. नावभरी	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
५९२९७. नावभरी	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
५९२९८. नावरती	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
५९२९९. नावरे	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
५९३००. नावरे	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
५९३०१. नावरे	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
५९३०२. नावरे	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
५९३०३. नावा	नामाचिया सहस्त्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
५९३०४. नावा	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
५९३०५. नावाडेनि	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
५९३०६. नावाणिगी	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
५९३०७. नावाणिगे	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
५९३०८. नावानावा	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
५९३०९. नावानावा	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
५९३१०. नावांनावां	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
५९३११. नाविष्करे	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
५९३१२. नावे	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
५९३१३. नावें	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षीं	ज्ञाने.९.३३.४९०
५९३१४. नावेक	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
५९३१५. नावेक	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
५९३१६. नावेक	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
५९३१७. नावेक	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
५९३१८. नावेक	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
५९३१९. नावेक	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१

५९३२०. नावेक	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
५९३२१. नावेक	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
५९३२२. नावेक	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
५९३२३. नावेक	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
५९३२४. नावेक	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
५९३२५. नावेक	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
५९३२६. नावेक	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
५९३२७. नावेक	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
५९३२८. नावेक	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
५९३२९. नावेक	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
५९३३०. नावेक	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
५९३३१. नावेक	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
५९३३२. नावेक	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
५९३३३. नावेतें	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
५९३३४. नावेतेंही	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
५९३३५. नाशणें	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
५९३३६. नाशतां	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
५९३३७. नाशतील	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
५९३३८. नाशले	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
५९३३९. नाशले	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
५९३४०. नाशलेनि	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
५९३४१. नाशवंत	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
५९३४२. नाशवंत	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
५९३४३. नाशावया	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
५९३४४. नाशिजे	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
५९३४५. नाशिजैल	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
५९३४६. नाशिला	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६

५९३४७. नाशिला	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
५९३४८. नाशिले	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
५९३४९. नाशिले	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
५९३५०. नाशिले	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
५९३५१. नाशिवंत	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
५९३५२. नाशिवंते	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
५९३५३. नाशी	तो प्रतीतीचेनि पात्रें । विवेकमहामंत्रें । ज्ञानाग्निहोत्रें । भेदु नाशी	ज्ञाने.९.१५.२४३
५९३५४. नाशी	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
५९३५५. नाशी	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
५९३५६. नाशी	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
५९३५७. नाशीं	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
५९३५८. नाशीं	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
५९३५९. नाशु	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
५९३६०. नाशु	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
५९३६१. नाशु	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
५९३६२. नाशु	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
५९३६३. नाशु	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
५९३६४. नाशु	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
५९३६५. नाशु	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
५९३६६. नाशु	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
५९३६७. नाशु	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
५९३६८. नाशु	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
५९३६९. नाशु	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
५९३७०. नाशु	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
५९३७१. नाशु	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
५९३७२. नाशूनि	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
५९३७३. नाशूनि	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४

५९३७४. नाशे	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
५९३७५. नाशे	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
५९३७६. नाशे	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
५९३७७. नाशे	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
५९३७८. नाशे	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
५९३७९. नाशे	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
५९३८०. नाशे	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
५९३८१. नाशे	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
५९३८२. नाशे	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
५९३८३. नाशे	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
५९३८४. नाशे	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१
५९३८५. नाशे	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
५९३८६. नाशे	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
५९३८७. नाशे	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
५९३८८. नाशें	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
५९३८९. नासत	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
५९३९०. नासती	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
५९३९१. नासतें	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
५९३९२. नासला	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
५९३९३. नासला	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
५९३९४. नासाग्रपीठीं	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
५९३९५. नासापुटौनि	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
५९३९६. नासारंध्र	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
५९३९७. नासिती	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
५९३९८. नासिली	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
५९३९९. नासिलीं	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
५९४००. नासिलेनि	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६

५९४०१. नासुडावें	भूतमात्राचेनि नांवें । तृणही नासुडावें । किंबहुना सांडावे । छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
५९४०२. नासे	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
५९४०३. नासे	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
५९४०४. नासे	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
५९४०५. नासे	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दुःख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
५९४०६. नासे	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
५९४०७. नासेल	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
५९४०८. नासेल	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
५९४०९. नासेल	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
५९४१०. नासेल	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
५९४११. नासों	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
५९४१२. नासोनि	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
५९४१३. नास्ति	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
५९४१४. नास्तिक	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
५९४१५. नास्तिकपणाचें	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
५९४१६. नास्तिकवादु	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
५९४१७. नास्तिका	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
५९४१८. नास्तिकीं	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
५९४१९. नाहंतेजें	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
५९४२०. नाहलें	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
५९४२१. नाहातसे	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
५९४२२. नाहाल	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
५९४२३. नाहाले	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
५९४२४. नाहावें	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
५९४२५. नाहावें	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
५९४२६. नाही	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदुःखें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
५९४२७. नाही	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३

५९४२८. नाही	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
५९४२९. नाही	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
५९४३०. नाही	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
५९४३१. नाहीं	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
५९४३२. नाहीं	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
५९४३३. नाहीं	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
५९४३४. नाहीं	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
५९४३५. नाहीं	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
५९४३६. नाहीं	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
५९४३७. नाहीं	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
५९४३८. नाहीं	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदुःख	ज्ञाने.२.१३.११०
५९४३९. नाहीं	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दुःख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
५९४४०. नाहीं	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
५९४४१. नाहीं	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
५९४४२. नाहीं	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
५९४४३. नाहीं	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
५९४४४. नाहीं	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
५९४४५. नाहीं	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
५९४४६. नाहीं	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
५९४४७. नाहीं	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
५९४४८. नाहीं	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दुःख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
५९४४९. नाहीं	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
५९४५०. नाहीं	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
५९४५१. नाहीं	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
५९४५२. नाहीं	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
५९४५३. नाहीं	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
५९४५४. नाहीं	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९

५९४५५. नाहीं	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
५९४५६. नाहीं	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
५९४५७. नाहीं	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
५९४५८. नाहीं	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
५९४५९. नाहीं	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
५९४६०. नाहीं	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
५९४६१. नाहीं	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
५९४६२. नाहीं	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
५९४६३. नाहीं	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
५९४६४. नाहीं	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
५९४६५. नाहीं	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
५९४६६. नाहीं	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
५९४६७. नाहीं	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
५९४६८. नाहीं	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
५९४६९. नाहीं	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
५९४७०. नाहीं	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
५९४७१. नाहीं	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
५९४७२. नाहीं	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
५९४७३. नाहीं	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
५९४७४. नाहीं	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
५९४७५. नाहीं	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
५९४७६. नाहीं	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
५९४७७. नाहीं	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
५९४७८. नाहीं	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिति	ज्ञाने.३.२६.१७६
५९४७९. नाहीं	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
५९४८०. नाहीं	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
५९४८१. नाहीं	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२

५९४८२. नाहीं	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
५९४८३. नाहीं	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
५९४८४. नाहीं	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
५९४८५. नाहीं	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
५९४८६. नाहीं	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
५९४८७. नाहीं	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
५९४८८. नाहीं	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
५९४८९. नाहीं	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
५९४९०. नाहीं	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
५९४९१. नाहीं	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
५९४९२. नाहीं	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
५९४९३. नाहीं	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
५९४९४. नाहीं	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
५९४९५. नाहीं	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
५९४९६. नाहीं	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
५९४९७. नाहीं	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
५९४९८. नाहीं	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
५९४९९. नाहीं	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
५९५००. नाहीं	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
५९५०१. नाहीं	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
५९५०२. नाहीं	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
५९५०३. नाहीं	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
५९५०४. नाहीं	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
५९५०५. नाहीं	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
५९५०६. नाहीं	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
५९५०७. नाहीं	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
५९५०८. नाहीं	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५

५९५०९. नाहीं	जया आपणपें सांडूनि कहीं। इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं। तो विषय न सेवी हें काई। विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
५९५१०. नाहीं	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें। तेचि इहीं इंद्रियार्थी रंजलें। जैसें रंक कां आळुकैलें। तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
५९५११. नाहीं	तैसें आपणपें नाहीं दिठे। जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे। तयासीचि विषय हे गोमटे। आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
५९५१२. नाहीं	ज्ञानियांचां हन ठायीं। याची मातुही कीर नाहीं। देहीं देहभावो जिहीं। स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२१
५९५१३. नाहीं	जेथ हें संसारचित्र उमटे। तो मनोरूपु पटु फाटे। जैसें सरोवर आटे। मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
५९५१४. नाहीं	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो। आणि अज्ञानासी आन गांवो। म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो। विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
५९५१५. नाहीं	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु। तरी योगु तोचि संन्यासु। पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु। दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
५९५१६. नाहीं	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा। नाहीं विषयांचिया येरझारा। जो आत्मबोधाचियां वोवरां। पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
५९५१७. नाहीं	इंद्रियें कर्माचां ठायीं। वाढीनलीं परि कहीं। फळहेतूचि चाड नाहीं। अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
५९५१८. नाहीं	तया स्वांत:करणजिता। सकळकामोपशांता। परमात्मा परौता। दुरी नाहीं	ज्ञाने.६.७.८१
५९५१९. नाहीं	घापे पटामाजीं दृष्टी। दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी। परि तो एकवांचूनि गोठी। दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
५९५२०. नाहीं	बहुतकरूनि नि:शब्द। दाट न रिगे श्वापद। शुक हन षट्पद। तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
५९५२१. नाहीं	निरंतर नाहीं। तरि आलीं गेलीं कांहीं। होतु कां मयूरेंही। आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
५९५२२. नाहीं	मार्ग मोडिती नाडीचे। नवविधपण वायूचें। जाय म्हणऊनि शरीराचे। धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
५९५२३. नाहीं	आइकें देह होय सोनियाचें। परि लाघव ये वायूचें। जे आपा आणि पृथ्वीचे। अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
५९५२४. नाहीं	विसरोनि गेलों अर्जुना। जंव नाशु नाहीं पवना। तंव वाचा आथी गगना। म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
५९५२५. नाहीं	मनाचा हन मारु। कां पवनाचा धरु। ध्यानाचा आदरु। नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
५९५२६. नाहीं	हे कल्पना घे सांडी। तें नाहीं इये परवडी। हे महाभूतांची फुडी। आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
५९५२७. नाहीं	आतां महाशून्याचिया डोहीं। जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं। तेथ तागा लागेल काई। बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
५९५२८. नाहीं	म्हणऊनि एथ कांहीं। अनारिसें नाहीं। परी नावभरी चित्त देईं। बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
५९५२९. नाहीं	कीं योग्यतेवीण नाहीं। ऐसें हन आहे कांहीं। तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई। धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
५९५३०. नाहीं	तरी तैसी एथ कांहीं। सावियाचि केणी नाहीं। आणि योग्यांची काई। खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
५९५३१. नाहीं	मग म्हणे गा पार्था। ते हे ऐसी व्यवस्था। अनियतासि सर्वथा। योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
५९५३२. नाहीं	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला। कां निद्रेसी जीवें विकला। तो नाहीं एथ म्हणितला। अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
५९५३३. नाहीं	जयापरतें आणिक नाहीं। जयातें इंद्रियें नेणती कहीं। तें आपणचि आपुलां ठायीं। होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
५९५३४. नाहीं	तरि मी तंव सकळ देहीं। असे एथ विचारु नाहीं। आणि तैसेंचि माझां ठायीं। सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
५९५३५. नाहीं	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं। तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं। ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली। रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००

५९५३६. नाहीं	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
५९५३७. नाहीं	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
५९५३८. नाहीं	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
५९५३९. नाहीं	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
५९५४०. नाहीं	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
५९५४१. नाहीं	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
५९५४२. नाहीं	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
५९५४३. नाहीं	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
५९५४४. नाहीं	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
५९५४५. नाहीं	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
५९५४६. नाहीं	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
५९५४७. नाहीं	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
५९५४८. नाहीं	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
५९५४९. नाहीं	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
५९५५०. नाहीं	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
५९५५१. नाहीं	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
५९५५२. नाहीं	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
५९५५३. नाहीं	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
५९५५४. नाहीं	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
५९५५५. नाहीं	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
५९५५६. नाहीं	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
५९५५७. नाहीं	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
५९५५८. नाहीं	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
५९५५९. नाहीं	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
५९५६०. नाहीं	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
५९५६१. नाहीं	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
५९५६२. नाहीं	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२

५९५६३. नाहीं	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
५९५६४. नाहीं	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
५९५६५. नाहीं	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
५९५६६. नाहीं	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
५९५६७. नाहीं	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
५९५६८. नाहीं	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
५९५६९. नाहीं	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
५९५७०. नाहीं	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
५९५७१. नाहीं	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
५९५७२. नाहीं	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
५९५७३. नाहीं	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
५९५७४. नाहीं	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
५९५७५. नाहीं	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
५९५७६. नाहीं	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
५९५७७. नाहीं	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
५९५७८. नाहीं	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
५९५७९. नाहीं	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
५९५८०. नाहीं	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
५९५८१. नाहीं	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
५९५८२. नाहीं	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
५९५८३. नाहीं	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
५९५८४. नाहीं	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
५९५८५. नाहीं	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
५९५८६. नाहीं	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
५९५८७. नाहीं	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
५९५८८. नाहीं	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
५९५८९. नाहीं	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२

५९५९०. नाहीं	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
५९५९१. नाहीं	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
५९५९२. नाहीं	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
५९५९३. नाहीं	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
५९५९४. नाहीं	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
५९५९५. नाहीं	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
५९५९६. नाहीं	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
५९५९७. नाहीं	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
५९५९८. नाहीं	जें नाहीं तयातें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
५९५९९. नाहीं	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
५९६००. नाहीं	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
५९६०१. नाहीं	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
५९६०२. नाहीं	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
५९६०३. नाहीं	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
५९६०४. नाहीं	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
५९६०५. नाहीं	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
५९६०६. नाहीं	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
५९६०७. नाहीं	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
५९६०८. नाहीं	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
५९६०९. नाहीं	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
५९६१०. नाहीं	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
५९६११. नाहीं	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
५९६१२. नाहीं	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
५९६१३. नाहीं	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
५९६१४. नाहीं	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
५९६१५. नाहीं	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
५९६१६. नाहीं	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९

५९६१७. नाहीं	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
५९६१८. नाहीं	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
५९६१९. नाहीं	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
५९६२०. नाहीं	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
५९६२१. नाहीं	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
५९६२२. नाहीं	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
५९६२३. नाहीं	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
५९६२४. नाहीं	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
५९६२५. नाहीं	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
५९६२६. नाहीं	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
५९६२७. नाहीं	मग म्हणें हें काइ । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
५९६२८. नाहीं	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
५९६२९. नाहीं	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
५९६३०. नाहीं	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
५९६३१. नाहीं	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
५९६३२. नाहीं	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
५९६३३. नाहीं	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
५९६३४. नाहीं	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
५९६३५. नाहीं	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काइ । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
५९६३६. नाहीं	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
५९६३७. नाहीं	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
५९६३८. नाहीं	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
५९६३९. नाहीं	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
५९६४०. नाहीं	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
५९६४१. नाहीं	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
५९६४२. नाहीं	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
५९६४३. नाहीं	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६

५९६४४. नाहीं	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
५९६४५. नाहीं	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
५९६४६. नाहीं	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
५९६४७. नाहीं	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
५९६४८. नाहीं	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
५९६४९. नाहीं	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
५९६५०. नाहीं	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
५९६५१. नाहीं	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्मे	ज्ञाने.१२.६.७८
५९६५२. नाहीं	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
५९६५३. नाहीं	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
५९६५४. नाहीं	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
५९६५५. नाहीं	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
५९६५६. नाहीं	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
५९६५७. नाहीं	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
५९६५८. नाहीं	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
५९६५९. नाहीं	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
५९६६०. नाहीं	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
५९६६१. नाहीं	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
५९६६२. नाहीं	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
५९६६३. नाहीं	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
५९६६४. नाहीं	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
५९६६५. नाहीं	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
५९६६६. नाहीं	आम्ही तयाचें करूं ध्यान । तो आमुचें देवतार्चन । तेवांचूनि आन । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.१२.२०.२३६
५९६६७. नाहीं	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
५९६६८. नाहीं	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
५९६६९. नाहीं	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
५९६७०. नाहीं	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६

५९६७१. नाहीं	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
५९६७२. नाहीं	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
५९६७३. नाहीं	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
५९६७४. नाहीं	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
५९६७५. नाहीं	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
५९६७६. नाहीं	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
५९६७७. नाहीं	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
५९६७८. नाहीं	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
५९६७९. नाहीं	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
५९६८०. नाहीं	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
५९६८१. नाहीं	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
५९६८२. नाहीं	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
५९६८३. नाहीं	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
५९६८४. नाहीं	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
५९६८५. नाहीं	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
५९६८६. नाहीं	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
५९६८७. नाहीं	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
५९६८८. नाहीं	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदुःखीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
५९६८९. नाहीं	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
५९६९०. नाहीं	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
५९६९१. नाहीं	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
५९६९२. नाहीं	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
५९६९३. नाहीं	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
५९६९४. नाहीं	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
५९६९५. नाहीं	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२
५९६९६. नाहीं	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
५९६९७. नाहीं	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२

५९६९८. नाहीं	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
५९६९९. नाहीं	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
५९७००. नाहीं	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
५९७०१. नाहीं	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
५९७०२. नाहीं	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
५९७०३. नाहीं	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
५९७०४. नाहीं	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
५९७०५. नाहीं	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
५९७०६. नाहीं	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
५९७०७. नाहीं	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
५९७०८. नाहीं	आणि जाणितलेयावरौतें । कांहीं करणें नाहीं जेथें । जाणणेंचि तन्मयातें । आणी जयाचें	ज्ञाने.१३.१२.८६५
५९७०९. नाहीं	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
५९७१०. नाहीं	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
५९७११. नाहीं	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
५९७१२. नाहीं	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
५९७१३. नाहीं	नामरूपसंबंधु । जातिक्रियाभेदु । हा आकारासीच प्रवादु । वस्तूसि नाहीं	ज्ञाने.१३.१४.९०४
५९७१४. नाहीं	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
५९७१५. नाहीं	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
५९७१६. नाहीं	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
५९७१७. नाहीं	स्वेदजप्रभृती । वेगळाल्या भूतीं । जयाचिये अनुस्यूती । खोमणें नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१६
५९७१८. नाहीं	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
५९७१९. नाहीं	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदुःखाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
५९७२०. नाहीं	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
५९७२१. नाहीं	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
५९७२२. नाहीं	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
५९७२३. नाहीं	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
५९७२४. नाहीं	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५

५९७२५. नाहीं	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
५९७२६. नाहीं	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
५९७२७. नाहीं	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
५९७२८. नाहीं	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
५९७२९. नाहीं	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
५९७३०. नाहीं	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
५९७३१. नाहीं	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
५९७३२. नाहीं	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
५९७३३. नाहीं	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
५९७३४. नाहीं	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्तें । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
५९७३५. नाहीं	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
५९७३६. नाहीं	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
५९७३७. नाहीं	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
५९७३८. नाहीं	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
५९७३९. नाहीं	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
५९७४०. नाहीं	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
५९७४१. नाहीं	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
५९७४२. नाहीं	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
५९७४३. नाहीं	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
५९७४४. नाहीं	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
५९७४५. नाहीं	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
५९७४६. नाहीं	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
५९७४७. नाहीं	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
५९७४८. नाहीं	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
५९७४९. नाहीं	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
५९७५०. नाहीं	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
५९७५१. नाहीं	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०

५९७५२. नाहीं	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
५९७५३. नाहीं	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
५९७५४. नाहीं	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
५९७५५. नाहीं	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
५९७५६. नाहीं	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
५९७५७. नाहीं	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अधींचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
५९७५८. नाहीं	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
५९७५९. नाहीं	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
५९७६०. नाहीं	तरी श्वः म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
५९७६१. नाहीं	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
५९७६२. नाहीं	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
५९७६३. नाहीं	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
५९७६४. नाहीं	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
५९७६५. नाहीं	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
५९७६६. नाहीं	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
५९७६७. नाहीं	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
५९७६८. नाहीं	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
५९७६९. नाहीं	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
५९७७०. नाहीं	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
५९७७१. नाहीं	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
५९७७२. नाहीं	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
५९७७३. नाहीं	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
५९७७४. नाहीं	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
५९७७५. नाहीं	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
५९७७६. नाहीं	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
५९७७७. नाहीं	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
५९७७८. नाहीं	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००

५९७७९. नाहीं	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
५९७८०. नाहीं	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
५९७८१. नाहीं	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
५९७८२. नाहीं	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
५९७८३. नाहीं	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
५९७८४. नाहीं	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेथवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
५९७८५. नाहीं	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
५९७८६. नाहीं	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
५९७८७. नाहीं	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
५९७८८. नाहीं	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
५९७८९. नाहीं	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
५९७९०. नाहीं	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
५९७९१. नाहीं	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाईं । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
५९७९२. नाहीं	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
५९७९३. नाहीं	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
५९७९४. नाहीं	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
५९७९५. नाहीं	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
५९७९६. नाहीं	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
५९७९७. नाहीं	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
५९७९८. नाहीं	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
५९७९९. नाहीं	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
५९८००. नाहीं	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
५९८०१. नाहीं	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
५९८०२. नाहीं	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
५९८०३. नाहीं	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
५९८०४. नाहीं	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
५९८०५. नाहीं	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४

५९८०६. नाहीं	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
५९८०७. नाहीं	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
५९८०८. नाहीं	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
५९८०९. नाहीं	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
५९८१०. नाहीं	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
५९८११. नाहीं	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
५९८१२. नाहीं	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
५९८१३. नाहीं	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
५९८१४. नाहीं	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
५९८१५. नाहीं	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
५९८१६. नाहीं	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
५९८१७. नाहीं	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
५९८१८. नाहीं	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
५९८१९. नाहीं	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
५९८२०. नाहीं	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
५९८२१. नाहीं	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
५९८२२. नाहीं	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
५९८२३. नाहीं	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
५९८२४. नाहीं	उपजलिया बाळकासि । नांव नाहीं तयापासीं । ठेविलेनि नांवेंसीं । ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
५९८२५. नाहीं	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
५९८२६. नाहीं	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
५९८२७. नाहीं	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
५९८२८. नाहीं	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
५९८२९. नाहीं	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
५९८३०. नाहीं	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
५९८३१. नाहीं	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
५९८३२. नाहीं	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५

५९८३३. नाहीं	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
५९८३४. नाहीं	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
५९८३५. नाहीं	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
५९८३६. नाहीं	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
५९८३७. नाहीं	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
५९८३८. नाहीं	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
५९८३९. नाहीं	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
५९८४०. नाहीं	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
५९८४१. नाहीं	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
५९८४२. नाहीं	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
५९८४३. नाहीं	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
५९८४४. नाहीं	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
५९८४५. नाहीं	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
५९८४६. नाहीं	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
५९८४७. नाहीं	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
५९८४८. नाहीं	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
५९८४९. नाहीं	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
५९८५०. नाहीं	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
५९८५१. नाहीं	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
५९८५२. नाहीं	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
५९८५३. नाहीं	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
५९८५४. नाहीं	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
५९८५५. नाहीं	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
५९८५६. नाहीं	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
५९८५७. नाहीं	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
५९८५८. नाहीं	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
५९८५९. नाहीं	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७

५९८६०. नाहीं	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
५९८६१. नाहीं	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
५९८६२. नाहीं	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
५९८६३. नाहीं	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्में	ज्ञाने.१८.४४.८८४
५९८६४. नाहीं	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
५९८६५. नाहीं	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
५९८६६. नाहीं	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
५९८६७. नाहीं	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
५९८६८. नाहीं	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
५९८६९. नाहीं	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
५९८७०. नाहीं	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
५९८७१. नाहीं	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
५९८७२. नाहीं	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
५९८७३. नाहीं	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
५९८७४. नाहीं	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
५९८७५. नाहीं	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
५९८७६. नाहीं	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
५९८७७. नाहीं	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६
५९८७८. नाहीं	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
५९८७९. नाहीं	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
५९८८०. नाहीं	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
५९८८१. नाहीं	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
५९८८२. नाहीं	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
५९८८३. नाहीं	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
५९८८४. नाहीं	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
५९८८५. नाहीं	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
५९८८६. नाहीं	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७

५९८८७. नाहीं	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
५९८८८. नाहीं	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
५९८८९. नाहीं	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
५९८९०. नाहीं	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
५९८९१. नाहीं	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
५९८९२. नाहीं	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
५९८९३. नाहीं	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
५९८९४. नाहीं	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
५९८९५. नाहींच	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
५९८९६. नाहींच	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
५९८९७. नाहींच	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
५९८९८. नाहींचि	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
५९८९९. नाहींचि	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
५९९००. नाहींचि	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
५९९०१. नाहींचि	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
५९९०२. नाहींचि	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
५९९०३. नाहींचि	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
५९९०४. नाहींचि	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
५९९०५. नाहींचि	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
५९९०६. नाहींचि	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
५९९०७. नाहींचि	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
५९९०८. नाहींचि	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
५९९०९. नाहींत	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
५९९१०. नाहींपण	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
५९९११. नाहींपणेंचि	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
५९९१२. नाहींपणेंचि	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
५९९१३. नाहो	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३

५९९१४. नि:शंकु	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
५९९१५. निंदका	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
५९९१६. निंदकापासीं	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
५९९१७. निंदा	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
५९९१८. निंदा	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
५९९१९. निंदा	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
५९९२०. निंदा	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
५९९२१. निंदा	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
५९९२२. निंदा	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
५९९२३. निंदा	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
५९९२४. निंदास्तुती	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
५९९२५. निंदाही	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
५९९२६. निंदिजे	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
५९९२७. निंदिजो	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
५९९२८. निंदूनि	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
५९९२९. निंदे	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
५९९३०. निंदेचे	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
५९९३१. निंदेचें	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
५९९३२. निंदेतें	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
५९९३३. निंद्यत्वाचां	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
५९९३४. निंद्यानिंद्य	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
५९९३५. निंब	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
५९९३६. निंब	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
५९९३७. निंब	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
५९९३८. निंब	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
५९९३९. निंबचि	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
५९९४०. निंबोळियां	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८

५९९४१. निंबोळियेचें	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
५९९४२. निंबोळी	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
५९९४३. नि:शंकपणें	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
५९९४४. नि:शंकु	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
५९९४५. नि:शंकें	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
५९९४६. नि:शब्द	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
५९९४७. नि:शेख	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
५९९४८. नि:शेख	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें नि:शेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
५९९४९. नि:शेख	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
५९९५०. नि:शेखें	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
५९९५१. नि:शेष	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
५९९५२. नि:शेष	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
५९९५३. नि:शेष	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि नि:शेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
५९९५४. नि:शेष	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
५९९५५. नि:शेष	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
५९९५६. नि:शेष	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
५९९५७. नि:शेष	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
५९९५८. नि:शेष	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
५९९५९. नि:शेषु	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
५९९६०. नि:संगाचा	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
५९९६१. नि:संगाचें	हे अद्वयाचें दुसरें । हे नि:संगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
५९९६२. नि:संगु	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
५९९६३. नि:संदेह	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
५९९६४. नि:संदेह	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे नि:संदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
५९९६५. नि:संशया	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
५९९६६. नि:सीम	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
५९९६७. नि:सीम	हे ब्रह्मस्थिति नि:सीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८

५९९६८. निःसीम	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर निःसीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
५९९६९. निःसीम	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें निःसीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
५९९७०. निःसीम	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का निःसीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
५९९७१. निःसीमगुण	देवो निःसीमतत्त्व सदोदितु । देवो निःसीमगुण अनंतु । देवो निःसीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५९९७२. निःसीमतत्त्व	देवो निःसीमतत्त्व सदोदितु । देवो निःसीमगुण अनंतु । देवो निःसीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५९९७३. निःसीमभावउल्हासें	मग निःसीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
५९९७४. निःसीमसाम्य	देवो निःसीमतत्त्व सदोदितु । देवो निःसीमगुण अनंतु । देवो निःसीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
५९९७५. निःसीमु	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । निःसीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
५९९७६. निकट	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
५९९७७. निकणु	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
५९९७८. निकयासि	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
५९९७९. निकरें	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
५९९८०. निकरेंही	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
५९९८१. निकवडा	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
५९९८२. निकवड्या	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
५९९८३. निका	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
५९९८४. निका	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
५९९८५. निका	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
५९९८६. निका	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
५९९८७. निका	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
५९९८८. निका	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
५९९८९. निका	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
५९९९०. निका	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
५९९९१. निकाचि	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
५९९९२. निकाम	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
५९९९३. निकिया	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
५९९९४. निकिया	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२

५९९९५. निकियाची	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
५९९९६. निकियापरी	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
५९९९७. निकियापरी	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
५९९९८. निकियापरी	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
५९९९९. निकी	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
६००००. निकी	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
६०००१. निकी	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
६०००२. निकी	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
६०००३. निकी	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
६०००४. निकी	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
६०००५. निकी	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
६०००६. निकी	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
६०००७. निकी	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
६०००८. निकी	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
६०००९. निकी	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
६००१०. निकुंजीं	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
६००११. निकुंभ	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
६००१२. निकुरेंसीं	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
६००१३. निकृष्ट	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
६००१४. निकृष्ट	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
६००१५. निकृष्ट	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
६००१६. निकृष्टा	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
६००१७. निकृष्टा	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
६००१८. निकृष्टा	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
६००१९. निकृष्टास्तव	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
६००२०. निकृष्टें	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
६००२१. निके	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९

६००२२. निकें	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
६००२३. निकें	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
६००२४. निकें	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
६००२५. निकें	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
६००२६. निकें	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
६००२७. निकें	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
६००२८. निकें	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
६००२९. निकें	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
६००३०. निकें	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
६००३१. निकें	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
६००३२. निकें	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
६००३३. निकें	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
६००३४. निकें	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
६००३५. निकें	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
६००३६. निकें	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
६००३७. निकें	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
६००३८. निकें	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
६००३९. निकें	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
६००४०. निकें	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
६००४१. निकें	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
६००४२. निकें	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
६००४३. निकें	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
६००४४. निकें	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशिति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
६००४५. निकें	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
६००४६. निकें	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
६००४७. निकें	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
६००४८. निकें	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६

६००४९. निकें	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
६००५०. निकें	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
६००५१. निकें	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
६००५२. निकें	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
६००५३. निकें	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
६००५४. निकें	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
६००५५. निकेनी	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
६००५६. निक्षेपरूपीं	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
६००५७. निक्षेपिली	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
६००५८. निक्षेपीं	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
६००५९. निक्षेपु	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
६००६०. निक्षेपु	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
६००६१. निखरेपणें	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
६००६२. निखळ	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
६००६३. निखळ	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
६००६४. निखळ	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
६००६५. निखळ	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
६००६६. निखळ	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
६००६७. निखळ	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
६००६८. निखळ	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
६००६९. निखळ	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
६००७०. निखळ	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
६००७१. निखळ	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
६००७२. निखळ	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
६००७३. निखळ	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
६००७४. निखळपणें	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
६००७५. निखळा	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३

६००७६. निखळु	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग निःशेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
६००७७. निखळु	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
६००७८. निखळें	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
६००७९. निखिल	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
६००८०. निखिल	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
६००८१. निखिळ	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
६००८२. निखिळ	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
६००८३. निखिळ	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
६००८४. निखिळ	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
६००८५. निखिळ	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
६००८६. निखिळु	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
६००८७. निगड	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
६००८८. निगणेया	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
६००८९. निगतां	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
६००९०. निगतां	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
६००९१. निगती	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
६००९२. निगती	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
६००९३. निगदिलें	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
६००९४. निगमपद्माचा	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
६००९५. निगमरत्नाचळीं	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
६००९६. निगमागमद्रुमफळ	जयजय देव प्रबळ । विदळितामंगळकुळ । निगमागमद्रुमफळ । फलप्रद	ज्ञाने.१८.२
६००९७. निगमाचळशिखरीं	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
६००९८. निगमु	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
६००९९. निगर्वाचें	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
६०१००. निगळें	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
६०१०१. निगा	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
६०१०२. निगाला	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२

६०१०३. निगाला	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
६०१०४. निगाला	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
६०१०५. निगाली	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
६०१०६. निगाले	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
६०१०७. निगाले	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दु:खाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
६०१०८. निगाले	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
६०१०९. निगालें	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
६०११०. निगालों	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
६०१११. निगावा	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
६०११२. निगावें	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
६०११३. निगिजे	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
६०११४. निगिजे	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
६०११५. निगिजैल	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
६०११६. निगुती	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
६०११७. निगुती	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
६०११८. निगुती	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
६०११९. निगुतीं	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५
६०१२०. निगूढ	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
६०१२१. निगे	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
६०१२२. निगे	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
६०१२३. निगे	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
६०१२४. निगे	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
६०१२५. निगे	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
६०१२६. निगे	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
६०१२७. निगे	आकळलेनि योगें । मध्यमामध्यमार्गें । अग्निस्थानौनि निगे । ब्रह्मरंध्रा	ज्ञाने.८.१०.९४
६०१२८. निगे	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
६०१२९. निगे	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८

६०१३०. निगे	जे स्वगुणीं उद्धट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
६०१३१. निगे	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
६०१३२. निगे	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
६०१३३. निगे	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
६०१३४. निगे	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
६०१३५. निगे	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
६०१३६. निगें	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
६०१३७. निगों	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
६०१३८. निगों	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
६०१३९. निग्रहो	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
६०१४०. निघ	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
६०१४१. निघंटु	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
६०१४२. निघणें	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
६०१४३. निघणें	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
६०१४४. निघणें	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
६०१४५. निघणें	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
६०१४६. निघतां	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
६०१४७. निघती	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
६०१४८. निघती	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
६०१४९. निघती	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
६०१५०. निघती	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
६०१५१. निघती	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
६०१५२. निघती	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
६०१५३. निघती	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
६०१५४. निघती	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
६०१५५. निघती	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
६०१५६. निघती	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५

६०१५७. निघती	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
६०१५८. निघती	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
६०१५९. निघती	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
६०१६०. निघती	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५
६०१६१. निघती	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
६०१६२. निघती	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
६०१६३. निघती	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्मही भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
६०१६४. निघती	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
६०१६५. निघसी	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
६०१६६. निघसी	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
६०१६७. निघसील	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
६०१६८. निघाला	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
६०१६९. निघाला	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
६०१७०. निघाला	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
६०१७१. निघाला	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
६०१७२. निघाला	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
६०१७३. निघालासि	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
६०१७४. निघालासी	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
६०१७५. निघालिया	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहे देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
६०१७६. निघालिया	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
६०१७७. निघालिया	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
६०१७८. निघाली	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
६०१७९. निघालीं	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
६०१८०. निघाले	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
६०१८१. निघाले	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
६०१८२. निघाले	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
६०१८३. निघाले	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८

६०१८४. निघाले	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
६०१८५. निघाले	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
६०१८६. निघालें	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
६०१८७. निघालों	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
६०१८८. निघावें	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
६०१८९. निघिजत	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
६०१९०. निघिजे	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
६०१९१. निघे	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
६०१९२. निघे	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
६०१९३. निघे	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
६०१९४. निघे	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
६०१९५. निघे	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
६०१९६. निघे	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
६०१९७. निघे	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
६०१९८. निघे	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
६०१९९. निघे	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
६०२००. निघे	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
६०२०१. निघे	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
६०२०२. निघे	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
६०२०३. निघे	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
६०२०४. निघे	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
६०२०५. निघे	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
६०२०६. निघे	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
६०२०७. निघे	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
६०२०८. निघे	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
६०२०९. निघे	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
६०२१०. निघे	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४

६०२११. निघेचि	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
६०२१२. निघों	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
६०२१३. निघों	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
६०२१४. निघों	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
६०२१५. निघों	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
६०२१६. निघों	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
६०२१७. निघों	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
६०२१८. निघोनि	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
६०२१९. निघोनि	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
६०२२०. निघोनि	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
६०२२१. निघोनि	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
६०२२२. निचाडां	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
६०२२३. निचाडु	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
६०२२४. निचाडें	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
६०२२५. निचेष्ट	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
६०२२६. निज	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
६०२२७. निज	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
६०२२८. निज	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
६०२२९. निज	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
६०२३०. निज	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
६०२३१. निज	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
६०२३२. निज	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
६०२३३. निज	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
६०२३४. निज	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
६०२३५. निज	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
६०२३६. निज	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
६०२३७. निज	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३

६०२३८. निज	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
६०२३९. निज	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
६०२४०. निजकांता	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
६०२४१. निजकांती	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
६०२४२. निजगती	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
६०२४३. निजगुणें	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
६०२४४. निजगुरु	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
६०२४५. निजजनकल्पलते	म्हणोनि अंबे श्रीमंते । निजजनकल्पलते । आज्ञापीं मातें । ग्रंथनिरूपणीं	ज्ञाने.१२.१०
६०२४६. निजजनजित	जयजय देव अद्वितीय । परिणतोपरमैकप्रिय । निजजनजित भजनीय । मायागम्य	ज्ञाने.१८.९
६०२४७. निजजनाखिलमंगळ	जयजय देव निर्मळ । निजजनाखिलमंगळ । जन्मजराजलदजाळ- । प्रभंजन	ज्ञाने.१८.१
६०२४८. निजजनानंदें	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९
६०२४९. निजज्ञानही	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
६०२५०. निजज्ञानाची	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
६०२५१. निजज्ञानीं	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
६०२५२. निजतेज	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
६०२५३. निजधर्माची	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
६०२५४. निजधर्मु	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
६०२५५. निजधर्मु	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
६०२५६. निजधाम	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
६०२५७. निजधाम	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
६०२५८. निजधाम	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
६०२५९. निजधाम	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
६०२६०. निजधाम	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
६०२६१. निजधाम	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
६०२६२. निजधामव्योमींचा	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
६०२६३. निजध्यान	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
६०२६४. निजनिजें	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०

६०२६५. निजनिर्झरीं	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
६०२६६. निजपती	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
६०२६७. निजपद	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
६०२६८. निजपदाची	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
६०२६९. निजपुण्याचिया	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
६०२७०. निजप्रकृति	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
६०२७१. निजबळें	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
६०२७२. निजबिंबीं	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
६०२७३. निजबिंबीं	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
६०२७४. निजबोधाची	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
६०२७५. निजबोधें	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
६०२७६. निजमुकुटीं	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
६०२७७. निजमूर्तीचां	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
६०२७८. निजरूप	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
६०२७९. निजरूपा	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
६०२८०. निजरूपें	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
६०२८१. निजवनिता	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
६०२८२. निजविसी	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
६०२८३. निजवृत्ति	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
६०२८४. निजवृत्ति	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
६०२८५. निजवृत्तीचा	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
६०२८६. निजव्यापारें	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
६०२८७. निजसत्त्वाचिये	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
६०२८८. निजसार	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
६०२८९. निजसारा	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
६०२९०. निजस्वभावतां	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
६०२९१. निजस्वरूप	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४

६०२९२. निजांग	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
६०२९३. निजांगाची	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
६०२९४. निजांगें	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
६०२९५. निजांगें	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
६०२९६. निजांचा	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
६०२९७. निजाचारु	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
६०२९८. निजाचारें	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावतें होती	ज्ञाने.३.३.४४
६०२९९. निजाचीं	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्मे । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
६०३००. निजात्मपदींचा	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
६०३०१. निजानंदा	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
६०३०२. निजानंदें	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णतें जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
६०३०३. निजाभिधानीं	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
६०३०४. निजे	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
६०३०५. निजे	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
६०३०६. निजें	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
६०३०७. निजें	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
६०३०८. निजें	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजें । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
६०३०९. निजें	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
६०३१०. निजेलियाचि	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
६०३११. निजेलियाचे	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
६०३१२. निजेलियातें	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
६०३१३. निजेलियाही	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
६०३१४. निजैली	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
६०३१५. निटे	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविलें तया	ज्ञाने.११.९.१८१
६०३१६. निटें	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
६०३१७. निडळा	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
६०३१८. निडळीं	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९

६०३१९. निडळींचा	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
६०३२०. निडळें	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
६०३२१. निडाराचेनि	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
६०३२२. निढाळ	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
६०३२३. नितंबावरी	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
६०३२४. नितंबु	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
६०३२५. नित्य	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
६०३२६. नित्य	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
६०३२७. नित्य	हा लोकु कर्में बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
६०३२८. नित्य	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
६०३२९. नित्य	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
६०३३०. नित्य	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
६०३३१. नित्य	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
६०३३२. नित्य	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
६०३३३. नित्य	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
६०३३४. नित्य	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
६०३३५. नित्य	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
६०३३६. नित्य	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
६०३३७. नित्य	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
६०३३८. नित्य	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
६०३३९. नित्य	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
६०३४०. नित्य	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८
६०३४१. नित्य	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
६०३४२. नित्य	नित्य नैमित्तिकें कर्में सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
६०३४३. नित्य	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
६०३४४. नित्य	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
६०३४५. नित्य	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२

६०३४६. नित्य	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
६०३४७. नित्य	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
६०३४८. नित्य	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
६०३४९. नित्य	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
६०३५०. नित्य	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
६०३५१. नित्य	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
६०३५२. नित्य	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
६०३५३. नित्य	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
६०३५४. नित्य	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
६०३५५. नित्य	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
६०३५६. नित्य	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
६०३५७. नित्य	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
६०३५८. नित्य	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
६०३५९. नित्य	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
६०३६०. नित्यकर्म	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
६०३६१. नित्यता	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
६०३६२. नित्यता	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
६०३६३. नित्यता	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
६०३६४. नित्यता	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
६०३६५. नित्यता	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
६०३६६. नित्यता	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
६०३६७. नित्यतृप्तु	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
६०३६८. नित्यतेचिया	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
६०३६९. नित्यनिरस्ताखिलमळ	जयजय देव निष्कळ । स्फुरदमंदानंदबहळ । नित्यनिरस्ताखिलमळ । मूळभूत	ज्ञाने.१८.४
६०३७०. नित्यनैमित्तिक	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
६०३७१. नित्यनैमित्तिका	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
६०३७२. नित्यनैमित्तिकीं	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०

६०३७३. नित्यनैमित्तिकीं	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
६०३७४. नित्यनैमित्तिकें	वर्णाश्रमपोषकें । कर्मे नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
६०३७५. नित्यनैमित्तिकें	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्मे जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
६०३७६. नित्यपणें	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
६०३७७. नित्यबुद्धि	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
६०३७८. नित्यबुद्धीची	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
६०३७९. नित्यबोधु	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
६०३८०. नित्ययज्ञु	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
६०३८१. नित्ययागसहितें	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
६०३८२. नित्ययुक्त	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
६०३८३. नित्यरुपु	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
६०३८४. नित्यसिद्धु	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
६०३८५. नित्या	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
६०३८६. नित्याचेनि	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
६०३८७. नित्यादि	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
६०३८८. नित्यादिक	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
६०३८९. नित्यादिक	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
६०३९०. नित्यादिकां	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
६०३९१. नित्यानंद	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दु:ख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
६०३९२. नित्यानंदाचां	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६
६०३९३. नित्यानंदाचेनि	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
६०३९४. नित्यु	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
६०३९५. नित्यु	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
६०३९६. नित्यु	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
६०३९७. नित्योदयो	अज्ञानाचिये रातीं- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
६०३९८. निद	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
६०३९९. निद	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७

६०४००. निदसुरा	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
६०४०१. निदसुरे	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
६०४०२. निदसुरें	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
६०४०३. निदसुरें	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
६०४०४. निदा	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
६०४०५. निदा	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
६०४०६. निदाघु	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
६०४०७. निदान	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
६०४०८. निदानीं	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
६०४०९. निदानीं	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
६०४१०. निदानींची	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
६०४११. निदारपण	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
६०४१२. निदिजे	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
६०४१३. निदिजे	महाप्रळयसेजे । खेळौनि आलें निदिजे । विषमज्ञानें उमजे । कल्पोदयीं	ज्ञाने.१४.३.११२
६०४१४. निदिध्यास	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
६०४१५. निदिध्यासें	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
६०४१६. निदेला	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
६०४१७. निदेला	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
६०४१८. निदेलिया	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
६०४१९. निदेली	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
६०४२०. निदेलें	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
६०४२१. निदेलें	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
६०४२२. निदैजतां	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
६०४२३. निदैलें	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
६०४२४. निदैव	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
६०४२५. निदैवा	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
६०४२६. निदैवा	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५

६०४२७. निदैवाचां	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
६०४२८. निदैवाचां	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
६०४२९. निदैवाची	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
६०४३०. निदैवु	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
६०४३१. निदैव्याचें	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
६०४३२. निद्रा	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
६०४३३. निद्रा	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
६०४३४. निद्रा	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
६०४३५. निद्रा	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
६०४३६. निद्रा	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
६०४३७. निद्रा	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
६०४३८. निद्रा	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
६०४३९. निद्रा	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोड्री निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
६०४४०. निद्रा	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
६०४४१. निद्रा	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
६०४४२. निद्रा	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
६०४४३. निद्रात्यागें	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
६०४४४. निद्रात्यागें	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
६०४४५. निद्रादिक	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
६०४४६. निद्राभरें	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
६०४४७. निद्रालस्यप्रमादीं	एवं निद्रालस्यप्रमादीं । तम इहीं त्रिविधीं । बांधे निरुपाधी । चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
६०४४८. निद्रालस्या	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
६०४४९. निद्रावशें	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
६०४५०. निद्रावशें	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
६०४५१. निद्रासुखें	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
६०४५२. निद्रित	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
६०४५३. निद्रित	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७

६०४५४. निद्रिता	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
६०४५५. निद्रिता	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
६०४५६. निद्रितां	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
६०४५७. निद्रिताचा	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
६०४५८. निद्रिताचेनि	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
६०४५९. निद्रितु	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
६०४६०. निद्रितें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
६०४६१. निद्रे	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
६०४६२. निद्रे	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
६०४६३. निद्रे	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
६०४६४. निद्रेचा	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
६०४६५. निद्रेचिया	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
६०४६६. निद्रेचिया	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
६०४६७. निद्रेची	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
६०४६८. निद्रेचें	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
६०४६९. निद्रेचें	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
६०४७०. निद्रेचेनि	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
६०४७१. निद्रेचेनि	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दुःखी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
६०४७२. निद्रेतें	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
६०४७३. निद्रेमाजीं	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
६०४७४. निद्रेविषयीं	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
६०४७५. निद्रेसी	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
६०४७६. निद्रेही	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
६०४७७. निधडें	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । निःशंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
६०४७८. निधडें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
६०४७९. निधनही	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
६०४८०. निधनीं	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१

६०४८१. निधनीं	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
६०४८२. निधनें	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
६०४८३. निधान	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
६०४८४. निधान	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
६०४८५. निधान	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
६०४८६. निधान	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
६०४८७. निधान	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
६०४८८. निधान	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
६०४८९. निधान	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
६०४९०. निधान	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
६०४९१. निधान	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
६०४९२. निधान	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
६०४९३. निधान	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
६०४९४. निधान	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
६०४९५. निधान	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
६०४९६. निधान	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
६०४९७. निधानचि	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
६०४९८. निधानाचें	आतां चंदनाचें बुड । सर्पी जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
६०४९९. निधानातें	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
६०५००. निधानें	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
६०५०१. निधि	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
६०५०२. निधिनिधान	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
६०५०३. निधिये	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
६०५०४. निधी	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
६०५०५. निधीसी	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
६०५०६. निनादें	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६
६०५०७. निपजणें	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३

६०५०८. निपजत	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
६०५०९. निपजतसे	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
६०५१०. निपजती	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
६०५११. निपजती	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
६०५१२. निपजला	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
६०५१३. निपजलीं	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्मे सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
६०५१४. निपजलें	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
६०५१५. निपजलें	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्त्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
६०५१६. निपजलें	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
६०५१७. निपजलें	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
६०५१८. निपजविती	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१
६०५१९. निपजविलें	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
६०५२०. निपजविल्यापाठीं	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
६०५२१. निपजवूं	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
६०५२२. निपजावया	तेवींचि परमात्मलिंगा । समर्पावयाजोगा । कर्मकलापु पैं गा । निपजावया	ज्ञाने.१८.२६.६३५
६०५२३. निपजे	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
६०५२४. निपजे	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
६०५२५. निपजे	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
६०५२६. निपजे	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
६०५२७. निपजे	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
६०५२८. निपजे	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
६०५२९. निपजे	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
६०५३०. निपजे	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
६०५३१. निपजे	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
६०५३२. निपजे	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
६०५३३. निपजे	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
६०५३४. निपजे	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३

६०५३५. निपजे	असंतीं दु:ख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
६०५३६. निपजे	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
६०५३७. निपजे	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
६०५३८. निपजे	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
६०५३९. निपजे	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
६०५४०. निपजे	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
६०५४१. निपजे	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
६०५४२. निपजे	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
६०५४३. निपजे	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
६०५४४. निपजे	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
६०५४५. निपजे	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
६०५४६. निपजे	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी मार्जी असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
६०५४७. निपजेल	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
६०५४८. निपट	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
६०५४९. निपटारें	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
६०५५०. निपटूनि	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८
६०५५१. निपटूनि	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
६०५५२. निपटूनी	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
६०५५३. निपटूनियां	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
६०५५४. निपुण	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मीं निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
६०५५५. निपुण	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
६०५५६. निपुण	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
६०५५७. निपुण	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
६०५५८. निपुण	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मींही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९
६०५५९. निपुणपणें	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
६०५६०. निपुत्रिकाचें	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
६०५६१. निफजतांही	तरी महायागप्रमुखें । कर्मे निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६

६०५६२. निफजती	तैसीं शुभाशुभें कर्में । जियें निफजती प्रकृतिधर्में । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
६०५६३. निफजती	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
६०५६४. निफजती	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्में ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
६०५६५. निफजतु	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
६०५६६. निफजविजे	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
६०५६७. निफजविजे	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
६०५६८. निफजविजे	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
६०५६९. निफजवितां	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
६०५७०. निफजवी	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
६०५७१. निफजवी	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
६०५७२. निफजवीं	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
६०५७३. निफजावया	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
६०५७४. निफजावया	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
६०५७५. निफजे	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
६०५७६. निफजे	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
६०५७७. निफजे	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
६०५७८. निफजे	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
६०५७९. निफजे	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
६०५८०. निफजे	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
६०५८१. निफजे	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
६०५८२. निफजे	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
६०५८३. निफजे	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
६०५८४. निफजेल	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
६०५८५. निफजेल	ऐसेनि प्रकृतिनाशु । जालया कर्मसंन्यासु । निफजेल अनायासु । सकारणु	ज्ञाने.१८.५७.१२६५
६०५८६. निबरपणा	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
६०५८७. निबरु	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
६०५८८. निबिडु	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८

६०५८९. निभ्रांत	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
६०५९०. निभ्रांत	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
६०५९१. निभ्रांत	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
६०५९२. निभ्रांत	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
६०५९३. निभ्रांत	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
६०५९४. निभ्रांत	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
६०५९५. निभ्रांत	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
६०५९६. निभ्रांत	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
६०५९७. निभ्रांत	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
६०५९८. निभ्रांत	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजि देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
६०५९९. निभ्रांत	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
६०६००. निभ्रांत	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
६०६०१. निभ्रांत	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
६०६०२. निभ्रांत	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
६०६०३. निभ्रांत	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
६०६०४. निभ्रांत	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
६०६०५. निभ्रांत	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
६०६०६. निमटली	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
६०६०७. निमणें	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
६०६०८. निमणें	जयाचें आकारावीण असणें । जया जन्म ना निमणें । जें आघवेंचि आघवेंपणें । देखत असे	ज्ञाने.८.९.८६
६०६०९. निमणें	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
६०६१०. निमणें	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
६०६११. निमणें	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
६०६१२. निमणेनवीण	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
६०६१३. निमतया	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
६०६१४. निमती	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
६०६१५. निमतील	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८

६०६१६. निमतें	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
६०६१७. निमथा	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
६०६१८. निमथा	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
६०६१९. निमथावरी	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
६०६२०. निमाला	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
६०६२१. निमालिया	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
६०६२२. निमालिया	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
६०६२३. निमालिया	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
६०६२४. निमालिया	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
६०६२५. निमालिया	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
६०६२६. निमालियांचियाचि	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
६०६२७. निमाले	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
६०६२८. निमाले	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
६०६२९. निमाले	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
६०६३०. निमाले	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
६०६३१. निमाले	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
६०६३२. निमालें	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
६०६३३. निमालें	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
६०६३४. निमालें	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
६०६३५. निमालें	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
६०६३६. निमालें	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
६०६३७. निमालेपणें	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
६०६३८. निमाळें	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१
६०६३९. निमावें	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्ता व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
६०६४०. निमिख	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
६०६४१. निमिखें	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
६०६४२. निमिखें	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५

६०६४३. निमिखें	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
६०६४४. निमित्त	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
६०६४५. निमित्त	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
६०६४६. निमित्त	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
६०६४७. निमित्त	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
६०६४८. निमित्त	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
६०६४९. निमित्तमात्र	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
६०६५०. निमित्तमात्रचि	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
६०६५१. निमित्तयोगें	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
६०६५२. निमित्ताचे	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
६०६५३. निमित्तादिकीं	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
६०६५४. निमित्तें	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
६०६५५. निमित्तें	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
६०६५६. निमित्तें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
६०६५७. निमित्तेंही	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
६०६५८. निमिष	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
६०६५९. निमिषभरी	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
६०६६०. निमिषोन्निमिष	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
६०६६१. निमीलनीं	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
६०६६२. निमुटलिया	आणि दीपें कां सूर्यें प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
६०६६३. निमे	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
६०६६४. निमे	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
६०६६५. निमे	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
६०६६६. निमे	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
६०६६७. निमे	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
६०६६८. निमे	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
६०६६९. निमे	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९

६०६७०. निमे	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
६०६७१. निमेचि	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
६०६७२. निमेषभरी	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
६०६७३. निमेषु	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
६०६७४. निमोनि	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
६०६७५. निमोनि	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
६०६७६. निमोनि	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
६०६७७. निमोलें	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
६०६७८. निम्न	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
६०६७९. निम्न	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
६०६८०. नियंता	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
६०६८१. नियता	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
६०६८२. नियतु	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्मे रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
६०६८३. नियतु	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
६०६८४. नियतु	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
६०६८५. नियम	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
६०६८६. नियमबुद्धि	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
६०६८७. नियमांचिया	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
६०६८८. नियमाचा	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
६०६८९. नियमाची	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
६०६९०. नियमाचे	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
६०६९१. नियमाचे	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
६०६९२. नियमाचें	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
६०६९३. नियमातें	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
६०६९४. नियमाही	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
६०६९५. नियमिजे	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
६०६९६. नियमित	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६

६०६९७. नियमितयांमाजीं	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
६०६९८. नियमिता	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
६०६९९. नियमिलासांता	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
६०७००. नियमिलिया	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
६०७०१. नियमी	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
६०७०२. नियमी	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
६०७०३. नियमु	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
६०७०४. नियमु	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
६०७०५. नियमु	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
६०७०६. नियमु	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
६०७०७. नियमुचि	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
६०७०८. नियमूं	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
६०७०९. नियमूचि	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
६०७१०. नियमें	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
६०७११. नियामकचि	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
६०७१२. नियोगी	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
६०७१३. नियोजना	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
६०७१४. नियोजिलीं	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
६०७१५. निरंजन	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
६०७१६. निरंजनीं	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
६०७१७. निरंतर	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
६०७१८. निरंतर	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
६०७१९. निरंतर	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
६०७२०. निरंतर	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
६०७२१. निरंतर	तैसी दुर्लभ जे सद्बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
६०७२२. निरंतर	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
६०७२३. निरंतर	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०

६०७२४. निरंतर	तैसें प्रकृतिआधारें । कर्मेंद्रियविकारें । नैष्कर्म्युही व्यापारे । निरंतर	ज्ञाने.३.५.६२
६०७२५. निरंतर	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
६०७२६. निरंतर	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
६०७२७. निरंतर	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
६०७२८. निरंतर	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
६०७२९. निरंतर	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
६०७३०. निरंतर	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
६०७३१. निरंतर	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
६०७३२. निरंतर	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
६०७३३. निरंतर	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
६०७३४. निरंतर	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
६०७३५. निरंतर	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
६०७३६. निरंतर	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
६०७३७. निरंतर	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
६०७३८. निरंतर	संवादफळनिधानें । प्रमेयाचीं उद्यानें । लावीं म्हणें गहनें । निरंतर	ज्ञाने.१२.१३
६०७३९. निरंतर	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
६०७४०. निरंतर	काळशुद्धी त्रिकाळीं । जीवदशाधूप जाळी । ज्ञानदीपें वोंवाळी । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.३८८
६०७४१. निरंतर	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
६०७४२. निरंतर	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
६०७४३. निरंतर	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
६०७४४. निरंतर	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
६०७४५. निरंतर	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
६०७४६. निरंतरकारुण्यसिंधू	आइकें गा आर्तबंधू । निरंतरकारुण्यसिंधू । विशदविद्यावधू- । वल्लभा जी	ज्ञाने.१४.३
६०७४७. निरंतरातें	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
६०७४८. निरंतरु	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
६०७४९. निरंतरु	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
६०७५०. निरत	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८

६०७५१. निरपे	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
६०७५२. निरभिमान	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
६०७५३. निरभिलाषी	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
६०७५४. निरय	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
६०७५५. निरय	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
६०७५६. निरयपुरीची	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
६०७५७. निरयभोग	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
६०७५८. निरयभोगु	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
६०७५९. निरयभोगें	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
६०७६०. निरयालया	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
६०७६१. निरर्थका	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
६०७६२. निरवडी	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
६०७६३. निरवडी	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
६०७६४. निरवधि	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
६०७६५. निरवधि	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
६०७६६. निरवधि	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
६०७६७. निरवधि	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
६०७६८. निरवधि	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
६०७६९. निरवधि	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
६०७७०. निरवधि	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
६०७७१. निरवधि	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
६०७७२. निरवधि	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
६०७७३. निरवधि	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
६०७७४. निरवधि	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
६०७७५. निरवधी	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगविताति निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
६०७७६. निरवधि	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
६०७७७. निरवधी	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००

६०७७८. निरवधी	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
६०७७९. निरवधी	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
६०७८०. निरवयवा	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
६०७८१. निरवयवाचे	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
६०७८२. निरसलें	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
६०७८३. निरसिली	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
६०७८४. निरसूनि	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
६०७८५. निरहंकारता	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
६०७८६. निरहंकाराचा	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
६०७८७. निरहरें	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
६०७८८. निराकरिसी	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
६०७८९. निराकारपण	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
६०७९०. निराकाराचा	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
६०७९१. निराकारिलें	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
६०७९२. निराकारीं	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
६०७९३. निरानंदु	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
६०७९४. निराभासु	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
६०७९५. निरामयभरित	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
६०७९६. निरायुधा	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
६०७९७. निरार्तता	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
६०७९८. निरालंबीं	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०
६०७९९. निरालंबींची	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
६०८००. निराळीं	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
६०८०१. निराळीं	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
६०८०२. निराळीं	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
६०८०३. निराळीं	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
६०८०४. निराळीं	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७

६०८०५. निराळीं	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
६०८०६. निराळे	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
६०८०७. निराळेंसि	हे अद्वयाचें दुसरें । हे नि:संगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
६०८०८. निराशता	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
६०८०९. निराशा	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
६०८१०. निराशांसी	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
६०८११. निराशाही	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मी भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
६०८१२. निरासु	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
६०८१३. निरिंधन	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
६०८१४. निरिंधन	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
६०८१५. निरीक्षण	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मी जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०
६०८१६. निरीक्षणें	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
६०८१७. निरीक्षिजे	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
६०८१८. निरु	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
६०८१९. निरुंधला	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
६०८२०. निरुंधिती	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
६०८२१. निरुजा	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
६०८२२. निरुता	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
६०८२३. निरुता	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
६०८२४. निरुता	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
६०८२५. निरुता	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
६०८२६. निरुता	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
६०८२७. निरुती	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
६०८२८. निरुती	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
६०८२९. निरुती	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
६०८३०. निरुती	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
६०८३१. निरुती	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२

६०८३२. निरुती	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
६०८३३. निरुती-	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
६०८३४. निरुते	ऐसैसियापरी । ज्ञानाचिया भरोवरी । करूनियां अंतरीं । निरुते होत	ज्ञाने.१३.३४.११३३
६०८३५. निरुतें	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
६०८३६. निरुतें	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
६०८३७. निरुतें	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देई	ज्ञाने.५.११.७०
६०८३८. निरुतें	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
६०८३९. निरुतें	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
६०८४०. निरुतें	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
६०८४१. निरुतें	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
६०८४२. निरुतें	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
६०८४३. निरुतें	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
६०८४४. निरुतें	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातित स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
६०८४५. निरुतें	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
६०८४६. निरुतें	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
६०८४७. निरुतें	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
६०८४८. निरुतें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
६०८४९. निरुतें	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
६०८५०. निरुतें	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
६०८५१. निरुतें	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
६०८५२. निरुतें	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
६०८५३. निरुतें	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
६०८५४. निरुतें	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
६०८५५. निरुतें	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
६०८५६. निरुतें	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
६०८५७. निरुतें	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
६०८५८. निरुतें	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०

६०८५९. निरुतें	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
६०८६०. निरुतें	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
६०८६१. निरुपचारा	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
६०८६२. निरुपचारु	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
६०८६३. निरुपचारु	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
६०८६४. निरुपम	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
६०८६५. निरुपम	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११
६०८६६. निरुपम	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
६०८६७. निरुपम	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
६०८६८. निरुपम	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
६०८६९. निरुपम	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
६०८७०. निरुपमु	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
६०८७१. निरुपहित	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
६०८७२. निरुपहितीं	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
६०८७३. निरुपाधि	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
६०८७४. निरुपाधि	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
६०८७५. निरुपाधिक	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
६०८७६. निरुपाधिक	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
६०८७७. निरुपाधिक	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
६०८७८. निरुपाधिका	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
६०८७९. निरुपाधिकु	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
६०८८०. निरुपाधी	एवं निद्रालस्यप्रमादीं । तम इहीं त्रिविधीं । बांधे निरुपाधी । चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
६०८८१. निरूपण	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
६०८८२. निरूपण	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
६०८८३. निरूपण	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
६०८८४. निरूपण	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
६०८८५. निरूपण	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२

६०८८६. निरूपण	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
६०८८७. निरूपण	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
६०८८८. निरूपणभाषाप्रतीती	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
६०८८९. निरूपणाचां	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
६०८९०. निरूपणाची	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
६०८९१. निरूपणाचेनि	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
६०८९२. निरूपणासी	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
६०८९३. निरूपणीं	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
६०८९४. निरूपली	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
६०८९५. निरूपिजे	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
६०८९६. निरूपिजे	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
६०८९७. निरूपिजे	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
६०८९८. निरूपिजे	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
६०८९९. निरूपिजेल	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
६०९००. निरूपिजेल	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
६०९०१. निरूपिजो	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
६०९०२. निरूपितसे	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
६०९०३. निरूपिता	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
६०९०४. निरूपितां	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
६०९०५. निरूपिती	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५
६०९०६. निरूपिती	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
६०९०७. निरूपिती	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
६०९०८. निरूपितु	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
६०९०९. निरूपिला	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
६०९१०. निरूपिली	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
६०९११. निरूपिली	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
६०९१२. निरूपिलीं	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९

६०९१३. निरूपिलें	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
६०९१४. निरूपिलें	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
६०९१५. निरूपिलें	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
६०९१६. निरूपिलें	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
६०९१७. निरूपिलें	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
६०९१८. निरूपिलें	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
६०९१९. निरूपीत	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
६०९२०. निरूपीत	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
६०९२१. निरूपीन	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
६०९२२. निरूपील	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
६०९२३. निरूपील	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
६०९२४. निरूप्य	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
६०९२५. निरूप्य	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
६०९२६. निरोधलें	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
६०९२७. निरोधाचें	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
६०९२८. निरोधी	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
६०९२९. निरोधु	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
६०९३०. निरोधु	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
६०९३१. निरोधु	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
६०९३२. निरोधुनी	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
६०९३३. निरोपा	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
६०९३४. निरोपा	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
६०९३५. निरोपिला	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
६०९३६. निरोपिला	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
६०९३७. निरोपिलें	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
६०९३८. निरोपिलें	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
६०९३९. निरोपिलें	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३

६०९४०. निरोपीन	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
६०९४१. निरोपु	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्मे करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
६०९४२. निरोपु	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
६०९४३. निरोपु	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
६०९४४. निरोळले	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
६०९४५. निरोविलें	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
६०९४६. निरोविलें	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थी निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
६०९४७. निर्गमागमीं	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
६०९४८. निर्गुण	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
६०९४९. निर्गुण	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
६०९५०. निर्गुण	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
६०९५१. निर्गुणपणें	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
६०९५२. निर्गुणाची	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
६०९५३. निर्गुणाचे	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
६०९५४. निर्गुणीं	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
६०९५५. निर्गुणें	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
६०९५६. निर्जिव	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
६०९५७. निर्जिवें	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
६०९५८. निर्जीव	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
६०९५९. निर्जीव	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
६०९६०. निर्जीवींही	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
६०९६१. निर्झरु	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
६०९६२. निर्झरें	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
६०९६३. निर्णय	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
६०९६४. निर्णयो	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
६०९६५. निर्णयो	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
६०९६६. निर्णयो	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१

६०९६७. निर्णो	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
६०९६८. निर्णो	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
६०९६९. निर्दयत्वें	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
६०९७०. निर्दळी	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
६०९७१. निर्दळूनि	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
६०९७२. निर्दाळिजे	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
६०९७३. निर्देशदेशरहित	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
६०९७४. निर्दोख	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
६०९७५. निर्दोखु	तो आइक निर्दोखु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । म्हणे आदिपुरुखु । अर्जुनातें	ज्ञाने.१३.१९.९५८
६०९७६. निर्दोखें	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
६०९७७. निर्दोष	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
६०९७८. निर्दोष	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
६०९७९. निर्दोष	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
६०९८०. निर्दोष	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
६०९८१. निर्दोष	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
६०९८२. निर्द्वंद्व	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
६०९८३. निर्धन	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
६०९८४. निर्धन	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
६०९८५. निर्धना	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
६०९८६. निर्धारा-	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्ता मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
६०९८७. निर्धारासि	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
६०९८८. निर्धारितयां	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
६०९८९. निर्धारितां	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
६०९९०. निर्धारितां	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
६०९९१. निर्धारितां	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
६०९९२. निर्धारितां	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
६०९९३. निर्धारितां	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१

६०९९४. निर्धारितां	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
६०९९५. निर्धारितां	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
६०९९६. निर्धारीं	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
६०९९७. निर्धारीं	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
६०९९८. निर्धारु	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
६०९९९. निर्धारूं	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
६१०००. निर्धारूनि	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
६१००१. निर्धारूनि	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
६१००२. निर्धारूनियां	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
६१००३. निर्धूमु	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
६१००४. निर्फळ	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
६१००५. निर्बुज	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
६१००६. निर्बुजे	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
६१००७. निर्भयता	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
६१००८. निर्भरु	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
६१००९. निर्भरु	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
६१०१०. निर्भिन्न	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
६१०११. निर्मत्सरु	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
६१०१२. निर्मत्सरु	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
६१०१३. निर्मळ	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
६१०१४. निर्मळ	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
६१०१५. निर्मळ	जयजय देव निर्मळ । निजजनाखिलमंगळ । जन्मजराजलदजाळ- । प्रभंजन	ज्ञाने.१८.१
६१०१६. निर्मळ	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
६१०१७. निर्मळत्व	तेथ अंतरबाह्य गेलें । निर्मळत्व एक जाहलें । किंबहुना उरलें । शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
६१०१८. निर्मळा	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
६१०१९. निर्मळा	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
६१०२०. निर्मळा	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१

६१०२१. निर्मळा	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
६१०२२. निर्मळा	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
६१०२३. निर्मळी	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
६१०२४. निर्मळु	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
६१०२५. निर्मळु	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
६१०२६. निर्मळु	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
६१०२७. निर्मळु	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
६१०२८. निर्मळे	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णे	ज्ञाने.८.३.२०
६१०२९. निर्मळे	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
६१०३०. निर्मळे	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
६१०३१. निर्मळे	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्मे	ज्ञाने.१८.१६.३९४
६१०३२. निर्मळे	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
६१०३३. निर्मळें	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेताति गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
६१०३४. निर्मळें	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
६१०३५. निर्मळें	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
६१०३६. निर्मळें	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
६१०३७. निर्मळें	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
६१०३८. निर्मळें	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११
६१०३९. निर्मळें	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
६१०४०. निर्माण	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
६१०४१. निर्मावीं	नगरेंचि रचावीं । जळाशयें निर्मावीं । महावनें लावावीं । नानाविधें	ज्ञाने.१४.११-१५.२३३
६१०४२. निर्मावें	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
६१०४३. निर्मिले	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
६१०४४. निर्मीन	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
६१०४५. निर्मुलु	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुलु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
६१०४६. निर्मूं	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
६१०४७. निर्मूनियां	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८

६१०४८. निर्मूळ	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
६१०४९. निर्लेप	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
६१०५०. निर्लेप	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
६१०५१. निर्वंशें	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
६१०५२. निर्वचूं	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
६१०५३. निर्वचूं	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
६१०५४. निर्वचे	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
६१०५५. निर्वचेना	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
६१०५६. निर्वचेना	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
६१०५७. निर्वाण	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
६१०५८. निर्वाण	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
६१०५९. निर्वाण	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
६१०६०. निर्वाण	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
६१०६१. निर्वाण	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
६१०६२. निर्वाण	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
६१०६३. निर्वाण	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
६१०६४. निर्वाणवेऱ्हीं	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अभ्रीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
६१०६५. निर्वाणीं	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
६१०६६. निर्वाणीं	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
६१०६७. निर्वाणीं	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
६१०६८. निर्वातींचिया	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
६१०६९. निर्वातीचा	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
६१०७०. निर्वाळलिया	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
६१०७१. निर्वाळलिये	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
६१०७२. निर्वाळलीं	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्में । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
६१०७३. निर्वाळलेया	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
६१०७४. निर्वाळलेयाही	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५

६१०७५. निर्वाळा	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
६१०७६. निर्वाळा	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
६१०७७. निर्वाळिजे	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
६१०७८. निर्वाळिलें	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
६१०७९. निर्वाळिलें	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
६१०८०. निर्वाळिलेनि	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
६१०८१. निर्वाळूनि	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
६१०८२. निर्वाळूनि	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
६१०८३. निर्वाळतें	ऐसेनि संतासंतें । कर्मे प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदुःख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
६१०८४. निर्वाहती	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
६१०८५. निर्वाहतें	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
६१०८६. निर्वाहें	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
६१०८७. निर्वाहो	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
६१०८८. निर्वाहो	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
६१०८९. निर्वाहो	तरि मीचि एक सर्वा । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
६१०९०. निर्वाहो	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
६१०९१. निर्वाहो	तरी श्वः म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
६१०९२. निर्वाहो	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
६१०९३. निर्वाहो	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
६१०९४. निर्वाहो	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्मे	ज्ञाने.१८.१७.४२२
६१०९५. निर्वाहो	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
६१०९६. निर्विकल्प	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
६१०९७. निर्विकल्पां	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
६१०९८. निर्विकल्पाचिये	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
६१०९९. निर्विकल्पीं	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
६११००. निर्विघ्नीं	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
६११०१. निर्विण्णसगरांची	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८

६१११०२. निर्विवाद	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
६१११०३. निर्विवाद	छत्तीसही वानीभेद । तोडोनियां निर्विवाद । निवडिती शुद्ध । आपणपें	ज्ञाने.१३.२४.१०३७
६१११०४. निर्विवाद	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
६१११०५. निर्विशिष्ट	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
६१११०६. निर्विशेषा	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
६१११०७. निर्विष	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
६१११०८. निर्वेचु	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्ता मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
६१११०९. निर्वेचु	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
६११११०. निर्वैर	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
६११११११. निर्व्याजु	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
६१११११२. निर्व्यापार	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
६१११११३. निर्व्यापाराचा	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
६१११११४. निर्व्यापारु	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
६१११११५. निर्हेतुका	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
६१११११६. निलागी	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
६१११११७. निलागु	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
६१११११८. निलागें	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
६१११११९. निळयांचा	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
६१११२०. निळयाचा	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
६१११२१. निळी	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
६१११२२. निवऊनि	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
६१११२३. निवटलियांचें	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
६१११२४. निवटले	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
६१११२५. निवटलें	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
६१११२६. निवटिलें	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
६१११२७. निवटी	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
६१११२८. निवटी	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८

६११२९. निवटीं	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
६११३०. निवटीं	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
६११३१. निवटूनि	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
६११३२. निवटे	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
६११३३. निवटे	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
६११३४. निवटे	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
६११३५. निवडती	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
६११३६. निवडला	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
६११३७. निवडला	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
६११३८. निवडली	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
६११३९. निवडिजे	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
६११४०. निवडितां	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
६११४१. निवडिती	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८
६११४२. निवडिती	छत्तीसही वानीभेद । तोडोनियां निर्विवाद । निवडिती शुद्ध । आपणपें	ज्ञाने.१३.२४.१०३७
६११४३. निवडितु	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
६११४४. निवडिलें	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
६११४५. निवडिलें	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
६११४६. निवडी	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
६११४७. निवडी	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
६११४८. निवडुनी	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
६११४९. निवडूं	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
६११५०. निवडूं	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
६११५१. निवडूं	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
६११५२. निवडूनि	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
६११५३. निवडूनि	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
६११५४. निवडे	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
६११५५. निवडे	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४

६११५६. निवडे	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
६११५७. निवडेचि	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
६११५८. निवर्तवावी	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
६११५९. निवर्तोनि	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
६११६०. निवविजे	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
६११६१. निवविता	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
६११६२. निववितां	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
६११६३. निवविती	हे स्वहितातें निवविती । परिणामातें जीवविती । सुखाची वाहविती । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
६११६४. निववितें	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीवववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
६११६५. निवविलीं	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
६११६६. निववी	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
६११६७. निववी	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
६११६८. निववी	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
६११६९. निववीत	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
६११७०. निववील	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
६११७१. निववूंचि	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
६११७२. निवांत	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
६११७३. निवांत	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
६११७४. निवांत	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
६११७५. निवांत	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
६११७६. निवांत	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
६११७७. निवांत	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
६११७८. निवांतचि	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
६११७९. निवांतचि	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
६११८०. निवांता	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
६११८१. निवांता	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
६११८२. निवांता	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५

६११८३. निवांताही	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
६११८४. निवांतु	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
६११८५. निवांतु	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
६११८६. निवांतु	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
६११८७. निवांतु	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
६११८८. निवांतु	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
६११८९. निवांतु	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
६११९०. निवांतुचि	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
६११९१. निवांतुचि	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
६११९२. निवाडा	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
६११९३. निवाडु	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
६११९४. निवाडु	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
६११९५. निवाडु	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
६११९६. निवाडु	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
६११९७. निवाडु	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
६११९८. निवाडु	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
६११९९. निवाडु	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
६१२००. निवाडु	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
६१२०१. निवाडु	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
६१२०२. निवाडु	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
६१२०३. निवाडु	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
६१२०४. निवाडु	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
६१२०५. निवाडें	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
६१२०६. निवाडें	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
६१२०७. निवातकवचांचा	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
६१२०८. निवातकवचांचा	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
६१२०९. निवारावया	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५

६१२१०. निवारी	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
६१२११. निवारी	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
६१२१२. निवारी	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
६१२१३. निवारीं	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
६१२१४. निवारूं	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
६१२१५. निवालिया	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
६१२१६. निवालिया	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
६१२१७. निवाली	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
६१२१८. निवाले	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
६१२१९. निवाले	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
६१२२०. निवाले	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
६१२२१. निवालें	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
६१२२२. निवालों	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
६१२२३. निवावयालागीं	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
६१२२४. निवावे	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
६१२२५. निवासु	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
६१२२६. निवासु	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
६१२२७. निविजे	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
६१२२८. निवृत्ति	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
६१२२९. निवृत्ति	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
६१२३०. निवृत्तिकर्णताळें	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
६१२३१. निवृत्तिकृपा	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
६१२३२. निवृत्तिकृपादीपउजियेडें	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
६१२३३. निवृत्तितटीं	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
६१२३४. निवृत्तिदास	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
६१२३५. निवृत्तिदासासी	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
६१२३६. निवृत्तिदासु	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२

६१२३७. निवृत्तिदासु	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
६१२३८. निवृत्तिदासु	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
६१२३९. निवृत्तिदासु	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
६१२४०. निवृत्तिदासु	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
६१२४१. निवृत्तिदासु	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
६१२४२. निवृत्तिदासु	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
६१२४३. निवृत्तिदासु	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
६१२४४. निवृत्तिदासें	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
६१२४५. निवृत्तिदासें	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
६१२४६. निवृत्तिदासें	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
६१२४७. निवृत्तिदासें	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
६१२४८. निवृत्तिदेवीं	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
६१२४९. निवृत्तिदेवें	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९
६१२५०. निवृत्तिपादप्रसादें	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
६१२५१. निवृत्तिफळाचिया	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
६१२५२. निवृत्तिसूत्र	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
६१२५३. निवृत्ती	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
६१२५४. निवृत्ती	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
६१२५५. निवृत्ती	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
६१२५६. निवृत्ती	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
६१२५७. निवृत्ती	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
६१२५८. निवृत्ती	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
६१२५९. निवृत्तीचा	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
६१२६०. निवृत्तीचा	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
६१२६१. निवृत्तीचा	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
६१२६२. निवृत्तीचा	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
६१२६३. निवृत्तीचा	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५

६१२६४. निवृत्तीचा	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
६१२६५. निवृत्तीचा	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
६१२६६. निवृत्तीचा	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
६१२६७. निवृत्तीचा	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
६१२६८. निवृत्तीचि	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
६१२६९. निवृत्तीचिया	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
६१२७०. निवृत्तीवरी	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
६१२७१. निवृत्तीसी	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
६१२७२. निवेदिजेल	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
६१२७३. निवेदितां	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
६१२७४. निवेल	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
६१२७५. निवों	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
६१२७६. निशब्दें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
६१२७७. निशाचरां	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
६१२७८. निशाचरां	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
६१२७९. निशाचरां	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
६१२८०. निशाचरी	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
६१२८१. निशाचरीं	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
६१२८२. निशाण	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
६१२८३. निशाण	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
६१२८४. निशाण	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
६१२८५. निशाणध्वनीं	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
६१२८६. निशी	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
६१२८७. निशेष	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
६१२८८. निश्चय	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
६१२८९. निश्चय	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
६१२९०. निश्चया	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२

६१२९१. निश्चयाचा	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
६१२९२. निश्चयाचा	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
६१२९३. निश्चयाची	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
६१२९४. निश्चयाचीं	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
६१२९५. निश्चयाचें	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
६१२९६. निश्चयातें	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
६१२९७. निश्चयो	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
६१२९८. निश्चयो	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
६१२९९. निश्चयो	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
६१३००. निश्चयो	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
६१३०१. निश्चयो	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
६१३०२. निश्चयो	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
६१३०३. निश्चयो	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
६१३०४. निश्चयो	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
६१३०५. निश्चयो	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
६१३०६. निश्चयो	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
६१३०७. निश्चयोचि	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
६१३०८. निश्चल	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
६१३०९. निश्चळ	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
६१३१०. निश्चळ	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
६१३११. निश्चळ	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
६१३१२. निश्चळ	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
६१३१३. निश्चळ	जयजय देव निश्चळ । चलितचित्तपानतुंदिल । जगदुन्मीलनाविरल । केलिप्रिय	ज्ञाने.१८.६
६१३१४. निश्चळ	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
६१३१५. निश्चळ	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
६१३१६. निश्चळत्वाची	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
६१३१७. निश्चळपणें	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९

६१३१८. निश्चळा	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
६१३१९. निश्चळा	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
६१३२०. निश्चळीं	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
६१३२१. निश्चळु	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
६१३२२. निश्चळु	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
६१३२३. निश्चळु	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
६१३२४. निश्चळें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
६१३२५. निश्चिंत	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
६१३२६. निश्चिंती	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
६१३२७. निश्चिंतीचें	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
६१३२८. निश्चित	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
६१३२९. निश्चित	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
६१३३०. निश्चित	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
६१३३१. निश्चित	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
६१३३२. निश्चित	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
६१३३३. निश्चित	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
६१३३४. निश्चित	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
६१३३५. निश्चित	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
६१३३६. निश्चित	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
६१३३७. निश्चित	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
६१३३८. निश्चित	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
६१३३९. निश्चित	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
६१३४०. निश्चित	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
६१३४१. निश्चित	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
६१३४२. निश्चिता	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
६१३४३. निश्चितु	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
६१३४४. निश्चितु	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४

६१३४५. निश्चितु	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
६१३४६. निश्चितु	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
६१३४७. निश्चयो	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
६१३४८. निश्चयतत्त्व	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
६१३४९. निश्वासीं	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
६१३५०. निश्चिती	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
६१३५१. निषिद्ध	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
६१३५२. निषिद्ध	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
६१३५३. निषिद्ध	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
६१३५४. निषिद्ध	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
६१३५५. निषिद्ध	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
६१३५६. निषिद्ध	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
६१३५७. निषिद्धा	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
६१३५८. निषिद्धाचेनि	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
६१३५९. निषिद्धांसी	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
६१३६०. निषिद्धीं	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
६१३६१. निषिद्धीं	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
६१३६२. निषिद्धे	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
६१३६३. निषिद्धें	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्में । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
६१३६४. निषिद्धेंही	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्में करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
६१३६५. निषेधनियमें	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजुःसामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
६१३६६. निषेधाचा	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
६१३६७. निषेधाचिया	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
६१३६८. निषेधाचें	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११
६१३६९. निषेधातें	विधीतें पाळित । निषेधातें गाळित । मज देऊनि जाळित । कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
६१३७०. निषेधीं	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
६१३७१. निषेधु	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८

६१३७२. निषेधु	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
६१३७३. निषेधें	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
६१३७४. निष्कल	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
६१३७५. निष्कंप	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
६१३७६. निष्कंप	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
६१३७७. निष्कंप	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
६१३७८. निष्कपट	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
६१३७९. निष्कपटा	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
६१३८०. निष्कर्म	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
६१३८१. निष्कर्ष	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
६१३८२. निष्कर्षाचें	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें निःसीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
६१३८३. निष्कर्षु	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
६१३८४. निष्कर्षु	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
६१३८५. निष्कर्षु	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
६१३८६. निष्कळ	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
६१३८७. निष्कळ	जयजय देव निष्कळ । स्फुरदमंदानंदबहळ । नित्यनिरस्ताखिलमळ । मूळभूत	ज्ञाने.१८.४
६१३८८. निष्कळंक	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
६१३८९. निष्कळु	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
६१३९०. निष्कळु	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
६१३९१. निष्काम	हे ब्रह्मस्थिति निःसीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
६१३९२. निष्काम	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
६१३९३. निष्काम	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर निःसीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
६१३९४. निष्काम	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
६१३९५. निष्कामकाम	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
६१३९६. निष्कामता	जे स्वकर्में निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
६१३९७. निष्कामता	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
६१३९८. निष्कामासि	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५

६१३९९. निष्कामासी	हें असोतु या बोलाचीं तातें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
६१४००. निष्कामें	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
६१४०१. निष्कामें	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावें । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
६१४०२. निष्कृती	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
६१४०३. निष्क्रिय	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
६१४०४. निष्टंक	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
६१४०५. निष्टंकबुद्धी	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
६१४०६. निष्टंकिती	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
६१४०७. निष्टंकिला	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
६१४०८. निष्टंकिसी	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
६१४०९. निष्टंकीं	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
६१४१०. निष्टंकु	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
६१४११. निष्टलें	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
६१४१२. निष्ठा	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
६१४१३. निष्ठा	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
६१४१४. निष्ठा	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
६१४१५. निष्ठुर	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
६१४१६. निष्ठुरा	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
६१४१७. निष्ठुरु	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
६१४१८. निष्पत्ति	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
६१४१९. निष्पत्ति	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
६१४२०. निष्पत्ति	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
६१४२१. निष्पत्ती	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
६१४२२. निष्पत्तीचें	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२
६१४२३. निष्पन्नाचीं	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७
६१४२४. निष्पाप	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
६१४२५. निष्पाप	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८

६१४२६. निष्प्रपंचु	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
६१४२७. निष्प्रपंचें	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
६१४२८. निष्प्रेमेंचि	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
६१४२९. निफळें	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
६१४३०. निष्फळ	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
६१४३१. निसंगता	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
६१४३२. निसंगा	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४
६१४३३. निसंगाही	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
६१४३४. निसंतान	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
६१४३५. निसरडा	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
६१४३६. निसरडा	अथवा निलागें निसरडा । तपोदुर्गाचा आडकडा । झोंबती तपिये चाडा । जयाचिया	ज्ञाने.६.४६.४७६
६१४३७. निसरों	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
६१४३८. निसळें	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
६१४३९. निसिलें	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
६१४४०. निसी	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
६१४४१. निसुग	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
६१४४२. निसुगा	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
६१४४३. निसुगु	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
६१४४४. निसुगु	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
६१४४५. निस्तरती	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हें भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
६१४४६. निस्तरली	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
६१४४७. निस्तरविलें	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
६१४४८. निस्तरावया	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
६१४४९. निस्तरिजे	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्मे । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
६१४५०. निस्तरितील	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
६१४५१. निस्तरे	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
६१४५२. निस्तरें	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१

६१४५३. निस्तरेल	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
६१४५४. निस्तरेल	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
६१४५५. निस्तेज	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
६१४५६. निस्तेज	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
६१४५७. निस्तेजा	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
६१४५८. निस्तेजिलासी	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
६१४५९. निस्सीम	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
६१४६०. निहटिला	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
६१४६१. निहाळिजे	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
६१४६२. निहाळितां	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
६१४६३. निहाळीं	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
६१४६४. नीच	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
६१४६५. नीच	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
६१४६६. नीच	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
६१४६७. नीच	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
६१४६८. नीच	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
६१४६९. नीच	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
६१४७०. नीच	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
६१४७१. नीच	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
६१४७२. नीच	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं झुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
६१४७३. नीच	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गींचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
६१४७४. नीच	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
६१४७५. नीच	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
६१४७६. नीच	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
६१४७७. नीच	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
६१४७८. नीच	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
६१४७९. नीच	तेथवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४

६१४८०. नीच	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
६१४८१. नीच	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
६१४८२. नीच	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
६१४८३. नीच	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
६१४८४. नीच	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
६१४८५. नीच	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
६१४८६. नीच	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
६१४८७. नीचचि	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
६१४८८. नीट	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
६१४८९. नीट	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
६१४९०. नीट	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
६१४९१. नीट	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
६१४९२. नीट	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
६१४९३. नीटपण	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
६१४९४. नीटु	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
६१४९५. नीटे	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
६१४९६. नीति	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
६१४९७. नीति	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
६१४९८. नीति	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
६१४९९. नीतिजात	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
६१५००. नीतिपंथें	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
६१५०१. नीतिभेदु	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
६१५०२. नीतिशास्त्र	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
६१५०३. नीतीशीं	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
६१५०४. नीद	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
६१५०५. नीद	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
६१५०६. नीद	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५

६१५०७. नीर	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
६१५०८. नीर	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
६१५०९. नीर	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
६१५१०. नीर	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
६१५११. नीर	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
६१५१२. नीरा	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
६१५१३. नीरा	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
६१५१४. नीरांजना	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
६१५१५. नीरातें	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
६१५१६. नीरु	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
६१५१७. नीरें	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
६१५१८. नीलोत्पलातें	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
६१५१९. नीलोत्पळीं	प्रवृत्तिकर्णाचां चाळीं । उठिला मदगंधानिळीं । पूजीजसी नीलोत्पळीं । जीवभृंगाचां	ज्ञाने.१७.६
६१५२०. नीळिमा	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
६१५२१. नुकलितां	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
६१५२२. नुगवतीचि	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
६१५२३. नुगवे	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
६१५२४. नुगवे	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
६१५२५. नुगवें	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
६१५२६. नुघडतां	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
६१५२७. नुघडे	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
६१५२८. नुचलावी	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
६१५२९. नुच्चारितां	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
६१५३०. नुजळे	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
६१५३१. नुठऊनियां	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
६१५३२. नुठिजेचि	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
६१५३३. नुठिती	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४

६१५३४. नुठी	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
६१५३५. नुठी	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
६१५३६. नुठी	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
६१५३७. नुठी	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
६१५३८. नुठी	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
६१५३९. नुठी	इंद्रियवर्गे दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
६१५४०. नुठी	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
६१५४१. नुठी	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
६१५४२. नुठीं	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
६१५४३. नुठीचि	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
६१५४४. नुठील	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
६१५४५. नुडे	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
६१५४६. नुडे	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
६१५४७. नुतरे	गर्वे पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
६१५४८. नुदैजतां	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
६१५४९. नुदैजे	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
६१५५०. नुदैजे	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
६१५५१. नुधवी	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
६१५५२. नुपकरे	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
६१५५३. नुपकरे	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
६१५५४. नुपजे	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
६१५५५. नुपजे	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
६१५५६. नुपजे	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
६१५५७. नुपजे	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
६१५५८. नुपजे	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
६१५५९. नुपजे	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
६१५६०. नुपजे	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९

६१५६१. नुपजेचि	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
६१५६२. नुबगावें	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
६१५६३. नुबगिजे	प्रतिवर्षी क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
६१५६४. नुबगिजे	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
६१५६५. नुबगे	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
६१५६६. नुबगे	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
६१५६७. नुमचवे	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
६१५६८. नुमचे	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
६१५६९. नुमटे	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
६१५७०. नुमटे	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
६१५७१. नुमसे	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
६१५७२. नुमसे	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
६१५७३. नुरऊन	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
६१५७४. नुरवावया	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
६१५७५. नुरवित	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
६१५७६. नुरवितीचि	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
६१५७७. नुरवी	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
६१५७८. नुरवीं	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्मे द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
६१५७९. नुरे	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
६१५८०. नुरे	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
६१५८१. नुरे	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
६१५८२. नुरे	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
६१५८३. नुरे	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
६१५८४. नुरे	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
६१५८५. नुरे	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
६१५८६. नुरे	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
६१५८७. नुरे	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९

६१५८८. नुरे	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
६१५८९. नुरेचि	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
६१५९०. नुरेचि	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
६१५९१. नुरेचि	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
६१५९२. नुरेचि	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
६१५९३. नुरेचि	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
६१५९४. नुरेचि	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
६१५९५. नुरेचि	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
६१५९६. नुरेचि	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
६१५९७. नुरेचि	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
६१५९८. नुरेचि	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
६१५९९. नुरेचि	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
६१६००. नुरेचि	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
६१६०१. नुरेचि	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
६१६०२. नुरेचि	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
६१६०३. नुरेल	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
६१६०४. नुरो	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
६१६०५. नुरोधी	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
६१६०६. नुरोनि	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
६१६०७. नुरोनि	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
६१६०८. नुरोनि	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
६१६०९. नुलंघणें	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
६१६१०. नुसती	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
६१६११. नुसतीं	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
६१६१२. नुसधा	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
६१६१३. नुसधा	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
६१६१४. नुसधियाचि	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४

६१६१५. नुसधियाची	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
६१६१६. नुसधी	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
६१६१७. नुसधी	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
६१६१८. नुसधीचि	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
६१६१९. नुसधें	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
६१६२०. नुसधेंचि	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
६१६२१. नुसधेनि	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
६१६२२. नूतन	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
६१६२३. नूतन	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
६१६२४. नूपुरें	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
६१६२५. नृपती	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
६१६२६. नृपनंदना	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
६१६२७. नृपनाथा	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
६१६२८. नृपनाथु	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९
६१६२९. नृपनाथु	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्नु नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
६१६३०. नृपवर	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
६१६३१. नृपा	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
६१६३२. नृपा	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
६१६३३. नृपा	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
६१६३४. नृसिंहत्व	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
६१६३५. ने	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
६१६३६. ने	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
६१६३७. ने	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
६१६३८. नेइजती	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
६१६३९. नेइजे	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
६१६४०. नेइजो	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
६१६४१. नेईजे	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६

६१६४२. नेईजो	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
६१६४३. नेईन	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
६१६४४. नेईन	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
६१६४५. नेईन	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
६१६४६. नेऊनि	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
६१६४७. नेघ	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
६१६४८. नेघ	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
६१६४९. नेघती	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६१६५०. नेघसी	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
६१६५१. नेघसी	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
६१६५२. नेघा	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
६१६५३. नेघा	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
६१६५४. नेघे	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
६१६५५. नेघे	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
६१६५६. नेघे	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
६१६५७. नेघे	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
६१६५८. नेघे	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
६१६५९. नेघे	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
६१६६०. नेघे	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
६१६६१. नेघे	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
६१६६२. नेघे	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
६१६६३. नेघे	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
६१६६४. नेघे	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
६१६६५. नेघे	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
६१६६६. नेघे	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
६१६६७. नेघे	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
६१६६८. नेघे	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५

६१६६९. नेघे	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
६१६७०. नेघें	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
६१६७१. नेघोनि	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
६१६७२. नेटकें	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
६१६७३. नेण	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
६१६७४. नेण	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
६१६७५. नेण	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
६१६७६. नेणणाचि	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
६१६७७. नेणणें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
६१६७८. नेणणें	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
६१६७९. नेणणें	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
६१६८०. नेणणें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
६१६८१. नेणणें	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
६१६८२. नेणणें	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
६१६८३. नेणणें	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
६१६८४. नेणणें	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वां भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
६१६८५. नेणणेंयासाठीं	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
६१६८६. नेणणेनि	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
६१६८७. नेणत	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
६१६८८. नेणतया	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
६१६८९. नेणतया	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
६१६९०. नेणतयांचिया	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
६१६९१. नेणतयाकरवीं	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
६१६९२. नेणतयाप्रती	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
६१६९३. नेणतसांते	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
६१६९४. नेणता	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
६१६९५. नेणतां	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८

६१६९६. नेणतां	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
६१६९७. नेणतां	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
६१६९८. नेणतां	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
६१६९९. नेणतां	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
६१७००. नेणतां	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
६१७०१. नेणतां	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
६१७०२. नेणतां	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
६१७०३. नेणतां	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
६१७०४. नेणतां	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
६१७०५. नेणतां	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
६१७०६. नेणतां	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
६१७०७. नेणतां	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
६१७०८. नेणतांचि	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
६१७०९. नेणती	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
६१७१०. नेणती	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
६१७११. नेणती	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
६१७१२. नेणती	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
६१७१३. नेणती	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
६१७१४. नेणती	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
६१७१५. नेणती	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
६१७१६. नेणती	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
६१७१७. नेणती	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
६१७१८. नेणती	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारूं । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
६१७१९. नेणती	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
६१७२०. नेणती	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
६१७२१. नेणती	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
६१७२२. नेणती	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७

६१७२३. नेणती	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
६१७२४. नेणती	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
६१७२५. नेणती	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
६१७२६. नेणती	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
६१७२७. नेणती	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणे जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
६१७२८. नेणतीचि	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
६१७२९. नेणतीचि	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
६१७३०. नेणतीचि	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
६१७३१. नेणतीं	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
६१७३२. नेणतु	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्ते येथ	ज्ञाने.१.६८
६१७३३. नेणतें	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
६१७३४. नेणवे	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
६१७३५. नेणवे	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
६१७३६. नेणवे	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
६१७३७. नेणवे	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
६१७३८. नेणवेचि	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
६१७३९. नेणवेचि	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
६१७४०. नेणवेचि	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
६१७४१. नेणवेचि	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
६१७४२. नेणवेचि	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
६१७४३. नेणसी	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
६१७४४. नेणसी	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
६१७४५. नेणसी	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
६१७४६. नेणसी	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
६१७४७. नेणसी	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
६१७४८. नेणसी	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
६१७४९. नेणसी	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२

६१७५०. नेणसी	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
६१७५१. नेणसी	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
६१७५२. नेणसी	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
६१७५३. नेणसी	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
६१७५४. नेणसी	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
६१७५५. नेणसी	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
६१७५६. नेणसीच	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
६१७५७. नेणसीचि	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
६१७५८. नेणसीचि	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
६१७५९. नेणा	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
६१७६०. नेणा	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
६१७६१. नेणावया	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
६१७६२. नेणिजती	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
६१७६३. नेणिजती	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
६१७६४. नेणिजती	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
६१७६५. नेणिजे	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
६१७६६. नेणिजे	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
६१७६७. नेणिजे	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
६१७६८. नेणिजे	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
६१७६९. नेणिजे	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गी जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
६१७७०. नेणिजे	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
६१७७१. नेणिजे	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
६१७७२. नेणिजे	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
६१७७३. नेणिजे	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
६१७७४. नेणिजे	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
६१७७५. नेणिजे	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
६१७७६. नेणिजे	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१

६१७७७. नेणिजे	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
६१७७८. नेणिजे	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
६१७७९. नेणिजे	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
६१७८०. नेणिजे	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
६१७८१. नेणिजे	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
६१७८२. नेणिजे	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
६१७८३. नेणिजे	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
६१७८४. नेणिजे	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
६१७८५. नेणिजे	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
६१७८६. नेणिजे	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
६१७८७. नेणिजे	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
६१७८८. नेणिजे	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
६१७८९. नेणिजे	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
६१७९०. नेणिजे	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
६१७९१. नेणिजे	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
६१७९२. नेणिजे	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
६१७९३. नेणिजे	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
६१७९४. नेणिजे	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
६१७९५. नेणिजे	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
६१७९६. नेणिजे	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
६१७९७. नेणिजे	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
६१७९८. नेणिजे	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
६१७९९. नेणिजे	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
६१८००. नेणिजे	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
६१८०१. नेणिजे	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
६१८०२. नेणिजे	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
६१८०३. नेणिजे	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४

६१८०४. नेणिजे	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
६१८०५. नेणिजेचि	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि नि:शेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
६१८०६. नेणिजेचि	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
६१८०७. नेणिजेल	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
६१८०८. नेणिव	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
६१८०९. नेणिवा	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
६१८१०. नेणिवेतें	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
६१८११. नेणे	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
६१८१२. नेणे	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
६१८१३. नेणे	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
६१८१४. नेणे	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
६१८१५. नेणे	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
६१८१६. नेणे	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
६१८१७. नेणे	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
६१८१८. नेणे	आणि आकाराचेनि जालेपणें । जन्मधर्मातें नेणे । आकारलोपीं निमणें । नाहीं कहीं	ज्ञाने.८.३.१८
६१८१९. नेणे	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
६१८२०. नेणे	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
६१८२१. नेणे	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
६१८२२. नेणे	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
६१८२३. नेणे	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदु:खासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
६१८२४. नेणे	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
६१८२५. नेणे	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
६१८२६. नेणे	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
६१८२७. नेणे	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
६१८२८. नेणे	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
६१८२९. नेणे	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
६१८३०. नेणे	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९

६१८३१. नेणे	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
६१८३२. नेणे	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
६१८३३. नेणे	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
६१८३४. नेणे	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
६१८३५. नेणे	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
६१८३६. नेणे	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
६१८३७. नेणे	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
६१८३८. नेणे	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
६१८३९. नेणे	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
६१८४०. नेणे	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
६१८४१. नेणे	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
६१८४२. नेणे	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
६१८४३. नेणे	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
६१८४४. नेणे	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
६१८४५. नेणे	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
६१८४६. नेणे	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
६१८४७. नेणे	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
६१८४८. नेणे	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
६१८४९. नेणे	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
६१८५०. नेणे	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
६१८५१. नेणे	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
६१८५२. नेणे	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
६१८५३. नेणे	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
६१८५४. नेणे	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
६१८५५. नेणे	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
६१८५६. नेणे	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
६१८५७. नेणे	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णें । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३

६१८५८. नेणे	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
६१८५९. नेणे	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
६१८६०. नेणे	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
६१८६१. नेणे	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
६१८६२. नेणे	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
६१८६३. नेणे	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
६१८६४. नेणे	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
६१८६५. नेणे	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
६१८६६. नेणे	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
६१८६७. नेणे	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
६१८६८. नेणे	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
६१८६९. नेणे	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
६१८७०. नेणे	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
६१८७१. नेणे	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
६१८७२. नेणे	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
६१८७३. नेणे	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
६१८७४. नेणे	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
६१८७५. नेणे	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
६१८७६. नेणे	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
६१८७७. नेणे	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
६१८७८. नेणे	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
६१८७९. नेणे	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
६१८८०. नेणे	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
६१८८१. नेणे	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
६१८८२. नेणे	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
६१८८३. नेणे	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
६१८८४. नेणे	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५

६१८८५. नेणे	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
६१८८६. नेणे	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
६१८८७. नेणे	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
६१८८८. नेणेचि	सुखदु:खादि वर्मे । कां शुभाशुभें कर्में । दोनी ऐसीं मनोधर्में । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
६१८८९. नेणेचि	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
६१८९०. नेणेचि	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
६१८९१. नेणेचि	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
६१८९२. नेणेचि	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
६१८९३. नेणेचि	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
६१८९४. नेणेचि	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
६१८९५. नेणेचि	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
६१८९६. नेणें	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
६१८९७. नेणें	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
६१८९८. नेणें	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
६१८९९. नेणें	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
६१९००. नेणें	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
६१९०१. नेणें	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
६१९०२. नेणें	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
६१९०३. नेणें	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
६१९०४. नेणें	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
६१९०५. नेणें	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
६१९०६. नेणें	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
६१९०७. नेणें	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
६१९०८. नेणें	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
६१९०९. नेणें	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
६१९१०. नेणें	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
६१९११. नेणें	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४

६१९१२. नेणें	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
६१९१३. नेणें	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
६१९१४. नेणें	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
६१९१५. नेणें	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
६१९१६. नेणें	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
६१९१७. नेणें	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
६१९१८. नेणेंचि	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
६१९१९. नेणेंचि	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
६१९२०. नेणो	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
६१९२१. नेणो	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
६१९२२. नेणों	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
६१९२३. नेणों	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
६१९२४. नेणों	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
६१९२५. नेणों	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
६१९२६. नेणों	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
६१९२७. नेणों	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
६१९२८. नेणों	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
६१९२९. नेणों	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
६१९३०. नेणों	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
६१९३१. नेणों	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
६१९३२. नेणों	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
६१९३३. नेणों	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
६१९३४. नेणों	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
६१९३५. नेणों	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
६१९३६. नेणों	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
६१९३७. नेणों	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
६१९३८. नेणों	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९

६१९३९. नेणों	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
६१९४०. नेणों	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
६१९४१. नेणों	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
६१९४२. नेणों	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
६१९४३. नेणों	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
६१९४४. नेणों	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
६१९४५. नेणों	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
६१९४६. नेणों	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
६१९४७. नेणों	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
६१९४८. नेणों	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
६१९४९. नेणों	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
६१९५०. नेणों	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
६१९५१. नेणों	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८
६१९५२. नेणों	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
६१९५३. नेणों	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
६१९५४. नेणों	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
६१९५५. नेणों	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
६१९५६. नेणों	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
६१९५७. नेणों	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
६१९५८. नेणों	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
६१९५९. नेणों	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
६१९६०. नेणों	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
६१९६१. नेणों	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
६१९६२. नेणों	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१
६१९६३. नेणोनि	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
६१९६४. नेणोनि	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
६१९६५. नेणोनि	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२

६१९६६. नेणोनि	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
६१९६७. नेणोनि	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
६१९६८. नेणोनियां	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
६१९६९. नेणोनी	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
६१९७०. नेत	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
६१९७१. नेतसे	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
६१९७२. नेता	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
६१९७३. नेति	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
६१९७४. नेति	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
६१९७५. नेती	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
६१९७६. नेत्र	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
६१९७७. नेत्र	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
६१९७८. नेत्रगोचरें	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
६१९७९. नेत्रद्वारींचीं	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
६१९८०. नेत्रद्वारें	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदु:ख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
६१९८१. नेत्रपंक्ति	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
६१९८२. नेत्रयुगुळाचेनि	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें । आनंदामृताचें भरितें । वोसंडत तें मागुतें । काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५
६१९८३. नेत्राचां	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
६१९८४. नेत्राचे	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
६१९८५. नेत्रीं	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
६१९८६. नेत्रींचें	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
६१९८७. नेत्रींचें	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
६१९८८. नेत्रोनि	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
६१९८९. नेदखति	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
६१९९०. नेदखे	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
६१९९१. नेदवे	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
६१९९२. नेदावा	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१

६१९९३. नेदावीं	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
६१९९४. नेदावीं	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
६१९९५. नेदावे	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मी	ज्ञाने.१६.२.१५१
६१९९६. नेदावें	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
६१९९७. नेदावें	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
६१९९८. नेदिचि	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
६१९९९. नेदिजे	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
६२०००. नेदिजे	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
६२००१. नेदिजे	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
६२००२. नेदिजे	आणि बाहोंद्रियांचें थेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
६२००३. नेदिजे	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
६२००४. नेदिजेचि	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
६२००५. नेदिजेचि	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
६२००६. नेदितां	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
६२००७. नेदिती	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
६२००८. नेदिती	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
६२००९. नेदिसी	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
६२०१०. नेदिसी	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
६२०११. नेदी	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
६२०१२. नेदी	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
६२०१३. नेदी	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
६२०१४. नेदी	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
६२०१५. नेदी	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
६२०१६. नेदी	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
६२०१७. नेदी	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
६२०१८. नेदी	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
६२०१९. नेदी	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७

६२०२०. नेदी	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
६२०२१. नेदी	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
६२०२२. नेदी	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
६२०२३. नेदी	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
६२०२४. नेदी	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
६२०२५. नेदी	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
६२०२६. नेदी	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
६२०२७. नेदी	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
६२०२८. नेदी	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
६२०२९. नेदी	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
६२०३०. नेदी	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
६२०३१. नेदी	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
६२०३२. नेदी	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
६२०३३. नेदी	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
६२०३४. नेदी	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
६२०३५. नेदी	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
६२०३६. नेदी	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
६२०३७. नेदी	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
६२०३८. नेदी	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
६२०३९. नेदी	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
६२०४०. नेदी	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
६२०४१. नेदी	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
६२०४२. नेदी	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
६२०४३. नेदी	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
६२०४४. नेदी	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
६२०४५. नेदी	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
६२०४६. नेदीं	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८

६२०४७. नेदीं	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
६२०४८. नेदीं	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
६२०४९. नेदीं	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
६२०५०. नेदीं	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
६२०५१. नेदीं	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्त्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
६२०५२. नेदीच	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
६२०५३. नेदीच	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
६२०५४. नेदीचि	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
६२०५५. नेदीतु	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
६२०५६. नेदील	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
६२०५७. नेदील	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
६२०५८. नेदूनि	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
६२०५९. नेनाल	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
६२०६०. नेपाळा	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिति तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
६२०६१. नेमाचिया	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
६२०६२. नेमावी	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
६२०६३. नेमुही	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
६२०६४. नेयावे	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
६२०६५. नेला	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
६२०६६. नेला	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
६२०६७. नेला	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
६२०६८. नेला	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
६२०६९. नेलिया	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
६२०७०. नेलिया	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
६२०७१. नेलिया	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
६२०७२. नेलिया	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
६२०७३. नेली	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४

६२०७४. नेले	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
६२०७५. नेलें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
६२०७६. नेलें	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
६२०७७. नेलें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
६२०७८. नेलें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
६२०७९. नेलें	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
६२०८०. नेलें	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
६२०८१. नेलें	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
६२०८२. नेलें	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
६२०८३. नेलें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
६२०८४. नेलें	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
६२०८५. नेवाणें	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
६२०८६. नेवों	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
६२०८७. नेवों	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
६२०८८. नेवों	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
६२०८९. नेसलें	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
६२०९०. नेसविल्यावीण	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
६२०९१. नेहटती	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
६२०९२. नेहटी	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
६२०९३. नेहटे	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्षःस्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
६२०९४. नेहटे	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
६२०९५. नेहटे	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
६२०९६. नेहटोनि	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
६२०९७. नेहेटिजे	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
६२०९८. नैमित्तिक	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
६२०९९. नैमित्तिक	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
६२१००. नैमित्तिक	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७

६२१०१. नैमित्तिक	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
६२१०२. नैमित्तिक	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
६२१०३. नैमित्तिक	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
६२१०४. नैमित्तिकीं	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
६२१०५. नैमित्तिकें	नित्य नैमित्तिकें कर्में सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
६२१०६. नैमिषीं	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
६२१०७. नैराश्याचें	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
६२१०८. नैराश्यें	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
६२१०९. नैष्कर्मीही	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
६२११०. नैष्कर्म्य	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
६२१११. नैष्कर्म्य	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
६२११२. नैष्कर्म्य	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
६२११३. नैष्कर्म्यता	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
६२११४. नैष्कर्म्यता	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
६२११५. नैष्कर्म्यता	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
६२११६. नैष्कर्म्यतेचेनि	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
६२११७. नैष्कर्म्यत्व	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मीचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
६२११८. नैष्कर्म्यपदीं	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
६२११९. नैष्कर्म्यबोधाची	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
६२१२०. नैष्कर्म्यसिद्धि	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
६२१२१. नैष्कर्म्यसुखाचा	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
६२१२२. नैष्कर्म्या	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
६२१२३. नैष्कर्म्यापासुनी	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
६२१२४. नैष्कर्म्यालागीं	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
६२१२५. नैष्कर्म्यु	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
६२१२६. नैष्कर्म्यु	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
६२१२७. नैष्कर्म्युही	तैसें प्रकृतिआधारें । कर्मेंद्रियविकारें । नैष्कर्म्युही व्यापारे । निरंतर	ज्ञाने.३.५.६२

६२१२८. नैसर्गिक	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
६२१२९. नैसर्गिकु	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
६२१३०. नैसर्गिकु	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
६२१३१. नैसर्गु	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
६२१३२. नोकिलीं	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
६२१३३. नोकोनियां	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
६२१३४. नोडवे	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
६२१३५. नोडवेचि	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
६२१३६. नोडवेचि	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
६२१३७. नोलांडवे	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
६२१३८. नोलांडवे	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
६२१३९. नोलांडवे	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
६२१४०. नोलांडावी	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
६२१४१. नोलांडितां	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
६२१४२. नोलांडितां	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
६२१४३. नोलांडितु	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
६२१४४. नोलांडी	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
६२१४५. नोळखती	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
६२१४६. नोळखसी	तूं आर्धीचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
६२१४७. नोळखिजे	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
६२१४८. नोळखिजे	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
६२१४९. नोळखे	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
६२१५०. नोळखे	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
६२१५१. नोळखे	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
६२१५२. नोळखे	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
६२१५३. नोवरी	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
६२१५४. नोसंडी	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९

६२१५५. नोसंतितां	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
६२१५६. नोहावा	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
६२१५७. नोहावा	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
६२१५८. नोहावी	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
६२१५९. नोहावें	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
६२१६०. नोहावें	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
६२१६१. नोहावें	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
६२१६२. नोहावें	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
६२१६३. नोहावें	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
६२१६४. नोहावें	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
६२१६५. नोहावें	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
६२१६६. नोहावें	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
६२१६७. नोहावें	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
६२१६८. नोहावे	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
६२१६९. नोहिजे	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
६२१७०. नोहिजे	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
६२१७१. नोहिजे	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
६२१७२. नोहे	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
६२१७३. नोहे	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
६२१७४. नोहे	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
६२१७५. नोहे	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
६२१७६. नोहे	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
६२१७७. नोहे	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
६२१७८. नोहे	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
६२१७९. नोहे	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । निःसीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
६२१८०. नोहे	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
६२१८१. नोहे	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८

६२१८२. नोहे	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
६२१८३. नोहे	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
६२१८४. नोहे	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
६२१८५. नोहे	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
६२१८६. नोहे	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
६२१८७. नोहे	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
६२१८८. नोहे	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
६२१८९. नोहे	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
६२१९०. नोहे	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
६२१९१. नोहे	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
६२१९२. नोहे	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
६२१९३. नोहे	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
६२१९४. नोहे	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
६२१९५. नोहे	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
६२१९६. नोहे	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
६२१९७. नोहे	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
६२१९८. नोहे	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
६२१९९. नोहे	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
६२२००. नोहे	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
६२२०१. नोहे	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
६२२०२. नोहे	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
६२२०३. नोहे	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
६२२०४. नोहे	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
६२२०५. नोहे	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
६२२०६. नोहे	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
६२२०७. नोहे	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
६२२०८. नोहे	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८

६२२०९. नोहे	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
६२२१०. नोहे	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
६२२११. नोहे	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
६२२१२. नोहे	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
६२२१३. नोहे	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
६२२१४. नोहे	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सिताति स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
६२२१५. नोहे	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
६२२१६. नोहे	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
६२२१७. नोहे	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
६२२१८. नोहे	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
६२२१९. नोहे	जी सत्यलोकु तुजमार्जी आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
६२२२०. नोहे	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
६२२२१. नोहे	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
६२२२२. नोहे	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
६२२२३. नोहे	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
६२२२४. नोहे	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
६२२२५. नोहे	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
६२२२६. नोहे	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
६२२२७. नोहे	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
६२२२८. नोहे	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
६२२२९. नोहे	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
६२२३०. नोहे	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
६२२३१. नोहे	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
६२२३२. नोहे	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
६२२३३. नोहे	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
६२२३४. नोहे	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
६२२३५. नोहे	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८

६२२३६. नोहे	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
६२२३७. नोहे	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
६२२३८. नोहे	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
६२२३९. नोहे	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
६२२४०. नोहे	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
६२२४१. नोहे	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
६२२४२. नोहे	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
६२२४३. नोहे	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
६२२४४. नोहे	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
६२२४५. नोहे	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
६२२४६. नोहे	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
६२२४७. नोहे	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
६२२४८. नोहे	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
६२२४९. नोहे	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
६२२५०. नोहे	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
६२२५१. नोहे	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
६२२५२. नोहे	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
६२२५३. नोहे	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
६२२५४. नोहे	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
६२२५५. नोहे	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
६२२५६. नोहे	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
६२२५७. नोहे	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
६२२५८. नोहे	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
६२२५९. नोहे	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
६२२६०. नोहे	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
६२२६१. नोहे	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
६२२६२. नोहे	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४

६२२६३. नोहे	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
६२२६४. नोहे	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
६२२६५. नोहे	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
६२२६६. नोहे	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
६२२६७. नोहे	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
६२२६८. नोहे	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
६२२६९. नोहे	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
६२२७०. नोहे	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
६२२७१. नोहे	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
६२२७२. नोहे	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
६२२७३. नोहे	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
६२२७४. नोहे	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
६२२७५. नोहे	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
६२२७६. नोहे	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
६२२७७. नोहे	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
६२२७८. नोहे	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
६२२७९. नोहे	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
६२२८०. नोहे	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
६२२८१. नोहे	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
६२२८२. नोहे	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
६२२८३. नोहे	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
६२२८४. नोहे	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
६२२८५. नोहे	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
६२२८६. नोहे	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
६२२८७. नोहे	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
६२२८८. नोहे	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
६२२८९. नोहे	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७

६२२९०. नोहे	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
६२२९१. नोहे	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
६२२९२. नोहे	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुन्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
६२२९३. नोहे	तरी आत्मा दृष्ट नोहे । तंव कर्म करणें कां ठाये । आणि करणें तेथ आहे । आयासु आधीं	ज्ञाने.१८.४७.९३५
६२२९४. नोहे	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
६२२९५. नोहे	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
६२२९६. नोहे	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
६२२९७. नोहे	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
६२२९८. नोहे	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
६२२९९. नोहे	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
६२३००. नोहे	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
६२३०१. नोहे	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
६२३०२. नोहे	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
६२३०३. नोहे	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
६२३०४. नोहे	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
६२३०५. नोहे	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
६२३०६. नोहें	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
६२३०७. नोहें	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
६२३०८. नोहेचि	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
६२३०९. नोहेचि	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
६२३१०. नोहेचि	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
६२३११. नोहेचि	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
६२३१२. नोहेचि	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
६२३१३. नोहेचि	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
६२३१४. नोहेचि	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
६२३१५. नोहेचि	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
६२३१६. नोहेचि	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१

६२३१७. नोहेजतीचि	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
६२३१८. नोहेति	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
६२३१९. नोहों	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
६२३२०. नोहों	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
६२३२१. नोहोटे	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
६२३२२. न्यसीतु	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
६२३२३. न्याय	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
६२३२४. न्याय	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
६२३२५. न्यायगतु	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
६२३२६. न्याया	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
६२३२७. न्यायाचां	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
६२३२८. न्यायातें	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
६२३२९. न्यायें	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
६२३३०. न्याय्य	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
६२३३१. न्याल	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
६२३३२. न्यावीं	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
६२३३३. न्यावें	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
६२३३४. न्यावो	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
६२३३५. न्यावो	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
६२३३६. न्यासावी	तरी उचितें कर्में आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
६२३३७. न्याहाळणें	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
६२३३८. न्याहाळा	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
६२३३९. न्याहाळिजे	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
६२३४०. न्याहाळिता	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
६२३४१. न्याहाळितां	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
६२३४२. न्याहाळितां	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
६२३४३. न्याहाळितां	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२

६२३४४. न्याहाळिलिया	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
६२३४५. न्याहाळी	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
६२३४६. न्याहाळी	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
६२३४७. न्याहाळी	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
६२३४८. न्याहाळीं	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
६२३४९. न्याहाळीं	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
६२३५०. न्याहाळीं	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
६२३५१. न्याहाळीं	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
६२३५२. न्याहाळीं	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
६२३५३. न्याहाळीन	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
६२३५४. न्यून	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
६२३५५. न्यून	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्र जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
६२३५६. न्यूनें	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
६२३५७. न्हाऊनि	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
६२३५८. न्हाणिला	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
६२३५९. न्हाणिलीं	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
६२३६०. न्हायें	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
६२३६१. न्हाला	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
६२३६२. पंकीं	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
६२३६३. पंक्तिभोजनें	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
६२३६४. पंगु	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
६२३६५. पंगु	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
६२३६६. पंगु	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
६२३६७. पंचक	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
६२३६८. पंचकारणदळवाडें	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
६२३६९. पंचकारणा	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
६२३७०. पंचक्रोशक्षेत्र	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३

६२३७१. पंचत्व	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
६२३७२. पंचत्वा	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
६२३७३. पंचत्वीं	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
६२३७४. पंचदशीं	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
६२३७५. पंचधा	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
६२३७६. पंचप्राणा	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
६२३७७. पंचभूतिकीं	यावरी आदी । पांचवटेयाची बांधी । बांधली प्रभेदीं । पंचभूतिकीं	ज्ञाने.१३.४.४६
६२३७८. पंचमालापु	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
६२३७९. पंचमालापें	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
६२३८०. पंचमीं	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
६२३८१. पंचमीचां	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
६२३८२. पंचमु	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
६२३८३. पंचविध	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
६२३८४. पंचविध	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
६२३८५. पंचविध	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
६२३८६. पंचविध	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
६२३८७. पंचविधु	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
६२३८८. पंचविसावा	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
६२३८९. पंचविसावें	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
६२३९०. पंचाक्षरी	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
६२३९१. पंचाग्नींची	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
६२३९२. पंचात्मकीं	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
६२३९३. पंचात्मकें	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
६२३९४. पंचानन	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे निःशंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
६२३९५. पंचाननें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
६२३९६. पंचायतनींचें	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
६२३९७. पंडितां	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४

६२३९८. पंडितु	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
६२३९९. पंडुकुमरा	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
६२४००. पंडुकुमरा	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
६२४०१. पंडुकुमरा	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
६२४०२. पंडुकुमरा	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
६२४०३. पंडुकुमरा	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
६२४०४. पंडुकुमरा	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
६२४०५. पंडुकुमरा	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
६२४०६. पंडुकुमरा	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
६२४०७. पंडुकुमरा	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
६२४०८. पंडुकुमरा	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
६२४०९. पंडुकुमरा	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
६२४१०. पंडुकुमरा	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
६२४११. पंडुकुमरा	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
६२४१२. पंडुकुमरा	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
६२४१३. पंडुकुमरा	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
६२४१४. पंडुकुमरा	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
६२४१५. पंडुकुमरा	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
६२४१६. पंडुकुमरें	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
६२४१७. पंडुकुमरें	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
६२४१८. पंडुसुता	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
६२४१९. पंडुसुता	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
६२४२०. पंडुसुता	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
६२४२१. पंडुसुता	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
६२४२२. पंडुसुता	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
६२४२३. पंडुसुता	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
६२४२४. पंडुसुता	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६

६२४२५. पंडुसुता	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
६२४२६. पंडुसुता	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
६२४२७. पंडुसुता	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
६२४२८. पंडुसुता	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
६२४२९. पंडुसुता	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
६२४३०. पंडुसुता	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
६२४३१. पंडुसुता	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
६२४३२. पंडुसुता	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
६२४३३. पंडुसुता	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
६२४३४. पंडुसुता	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
६२४३५. पंडुसुता	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
६२४३६. पंडुसुता	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
६२४३७. पंडुसुता	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
६२४३८. पंडुसुता	याकारणें मी पिता । महद्‌ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
६२४३९. पंडुसुता	तैसें गा देहातीता । जालेया देहवंता । हों लागे पंडुसुता । बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
६२४४०. पंडुसुता	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५
६२४४१. पंडुसुता	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
६२४४२. पंडुसुता	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
६२४४३. पंडुसुता	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
६२४४४. पंडुसुता	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
६२४४५. पंडुसुता	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
६२४४६. पंडुसुता	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
६२४४७. पंडुसुता	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
६२४४८. पंडुसुता	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
६२४४९. पंडुसुता	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
६२४५०. पंडुसुता	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
६२४५१. पंडुसुता	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०

६२४५२. पंडुसुता	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
६२४५३. पंडुसुता	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
६२४५४. पंडुसुता	तैसें कर्मे कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
६२४५५. पंडुसुता	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
६२४५६. पंडुसुता	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
६२४५७. पंडुसुता	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
६२४५८. पंडुसुता	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
६२४५९. पंडुसुता	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मां समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
६२४६०. पंडुसुता	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
६२४६१. पंडुसुता	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
६२४६२. पंडुसुता	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
६२४६३. पंडुसुता	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
६२४६४. पंडुसुता	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
६२४६५. पंडुसुता	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
६२४६६. पंडुसुता	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
६२४६७. पंडुसुता	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
६२४६८. पंडुसुतु	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
६२४६९. पंडुसुतु	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
६२४७०. पंडुसुतु	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
६२४७१. पंडूचा	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
६२४७२. पंडूचा	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचा । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
६२४७३. पंथराजु	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
६२४७४. पंथीं	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
६२४७५. पंथु	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
६२४७६. पंथें	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
६२४७७. पंधरा	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
६२४७८. पंधराअध्यायांत	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९

६२४७९. पंधरावा	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
६२४८०. पंधरावा	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
६२४८१. पंधरावां	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
६२४८२. पंधरावी	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
६२४८३. पंधरें	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
६२४८४. पंधरें	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
६२४८५. पंधरें	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
६२४८६. पंधरें	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहें तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
६२४८७. पंधरेनें	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
६२४८८. पंधरेपण	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
६२४८९. पंधरेयाची	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
६२४९०. पक्वान्नें	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
६२४९१. पक्वान्नें	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
६२४९२. पक्वान्नें	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
६२४९३. पक्वान्नें	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
६२४९४. पक्षिजातीचीं	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
६२४९५. पक्षिजातीमाझारीं	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
६२४९६. पक्षिणी	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
६२४९७. पक्षिणी	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
६२४९८. पक्षिणी	गुरूतें पक्षिणी करी । चारा घे चांचूवरी । गुरु तारू धरी । आपण कास	ज्ञाने.१३.७.४००
६२४९९. पक्षियां	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
६२५००. पक्षियें	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
६२५०१. पक्षी	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
६२५०२. पक्षी	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
६२५०३. पक्षी	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
६२५०४. पक्षी	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
६२५०५. पक्षु	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७

६२५०६. पक्षु	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
६२५०७. पक्षु	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
६२५०८. पघळ	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
६२५०९. पघळ	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
६२५१०. पघळ	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
६२५११. पघळे	धाराधरकाळें । महानदी उचंबळे । तैसी बुद्धि पघळे । शास्त्रजातीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२११
६२५१२. पघळे	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
६२५१३. पघळे	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
६२५१४. पघळे	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
६२५१५. पचितीचि	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
६२५१६. पचीं	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
६२५१७. पचूनि	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
६२५१८. पटत्व	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
६२५१९. पटत्व	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
६२५२०. पटत्व	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
६२५२१. पटा	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
६२५२२. पटांतरीं	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
६२५२३. पटामाजीं	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
६२५२४. पटीं	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
६२५२५. पटीं	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
६२५२६. पटीं	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
६२५२७. पटीं	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
६२५२८. पटीं	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
६२५२९. पटीं	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
६२५३०. पटीं	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
६२५३१. पटु	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
६२५३२. पटु	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१

६२५३३. पटु	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
६२५३४. पटु	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
६२५३५. पटु	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
६२५३६. पटु	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
६२५३७. पटु	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
६२५३८. पटु	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
६२५३९. पट्टाभिषेकु	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
६२५४०. पठणें	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
६२५४१. पडघाणिये	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
६२५४२. पडण	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
६२५४३. पडणयाआरौतें	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
६२५४४. पडत	जे द्वेषाचां आवर्ती दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
६२५४५. पडत	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
६२५४६. पडत	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
६२५४७. पडत	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
६२५४८. पडत	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
६२५४९. पडतया	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
६२५५०. पडतां	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
६२५५१. पडतां	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
६२५५२. पडतां	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
६२५५३. पडताळा	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
६२५५४. पडताळा	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
६२५५५. पडती	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
६२५५६. पडती	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
६२५५७. पडती	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
६२५५८. पडती	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
६२५५९. पडती	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०

६२५६०. पडती	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
६२५६१. पडती	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
६२५६२. पडती	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
६२५६३. पडती	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
६२५६४. पडती	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
६२५६५. पडती	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
६२५६६. पडती	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
६२५६७. पडती	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
६२५६८. पडती	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
६२५६९. पडतें	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
६२५७०. पडप	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
६२५७१. पडप	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
६२५७२. पडपे	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
६२५७३. पडला	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
६२५७४. पडलिया	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
६२५७५. पडलिया	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
६२५७६. पडलिया	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
६२५७७. पडलिया	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
६२५७८. पडलिया	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
६२५७९. पडलिया	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
६२५८०. पडलिया	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
६२५८१. पडलिये	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
६२५८२. पडली	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्त्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
६२५८३. पडली	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
६२५८४. पडली	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
६२५८५. पडली	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
६२५८६. पडली	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६

६२५८७. पडली	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
६२५८८. पडली	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
६२५८९. पडले	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
६२५९०. पडले	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
६२५९१. पडले	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
६२५९२. पडलें	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
६२५९३. पडलें	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
६२५९४. पडळ	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
६२५९५. पडळें	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०
६२५९६. पडळें	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४
६२५९७. पडवळें	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
६२५९८. पडावें	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
६२५९९. पडावें	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
६२६००. पडावेंचि	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
६२६०१. पडिकरा	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
६२६०२. पडिकराचेनि	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
६२६०३. पडिघा	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिति तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
६२६०४. पडिघाती	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
६२६०५. पडिघाती	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
६२६०६. पडिघायिलें	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
६२६०७. पडिघाये	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५
६२६०८. पडिजे	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
६२६०९. पडिजे	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
६२६१०. पडिजे	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
६२६११. पडिपाडू	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
६२६१२. पडिभरु	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
६२६१३. पडिभरु	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६

६२६१४. पडिभरें	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
६२६१५. पडिभरें	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
६२६१६. पडिभासे	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
६२६१७. पडिला	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
६२६१८. पडिला	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
६२६१९. पडिला	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
६२६२०. पडिला	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
६२६२१. पडिला	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
६२६२२. पडिला	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
६२६२३. पडिला	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
६२६२४. पडिला	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
६२६२५. पडिला	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
६२६२६. पडिला	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
६२६२७. पडिला	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
६२६२८. पडिला	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
६२६२९. पडिला	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
६२६३०. पडिला	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
६२६३१. पडिलाही	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
६२६३२. पडिलिया	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
६२६३३. पडिलिया	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
६२६३४. पडिलिया	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
६२६३५. पडिलिया	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
६२६३६. पडिलिया	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
६२६३७. पडिलिया	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
६२६३८. पडिलिया	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
६२६३९. पडिलिया	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
६२६४०. पडिली	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८

६२६४१. पडिली	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
६२६४२. पडिली	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
६२६४३. पडिली	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
६२६४४. पडिली	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
६२६४५. पडिलीं	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादुःखाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
६२६४६. पडिलीं	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७
६२६४७. पडिलीं	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
६२६४८. पडिलीं	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
६२६४९. पडिले	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
६२६५०. पडिले	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
६२६५१. पडिले	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
६२६५२. पडिले	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
६२६५३. पडिले	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
६२६५४. पडिलें	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
६२६५५. पडिलें	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
६२६५६. पडिलें	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
६२६५७. पडिलें	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
६२६५८. पडिलें	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
६२६५९. पडिलें	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
६२६६०. पडिलें	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
६२६६१. पडिलें	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
६२६६२. पडिलें	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
६२६६३. पडिलें	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
६२६६४. पडिलें	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
६२६६५. पडिलें	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
६२६६६. पडिलें	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
६२६६७. पडिलें	तेथ सुखदुःखाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३

६२६६८. पडिलें	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
६२६६९. पडिलें	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
६२६७०. पडिलें	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
६२६७१. पडिलें	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
६२६७२. पडिलें	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
६२६७३. पडिलें	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
६२६७४. पडिलें	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९
६२६७५. पडिलें	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
६२६७६. पडिलें	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
६२६७७. पडिलेंसातें	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
६२६७८. पडिलेनि	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
६२६७९. पडिलों	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
६२६८०. पडिसाद	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
६२६८१. पडिसादाचीं	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
६२६८२. पडिसादु	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
६२६८३. पडिसायि	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
६२६८४. पडे	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
६२६८५. पडे	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
६२६८६. पडे	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
६२६८७. पडे	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
६२६८८. पडे	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
६२६८९. पडे	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
६२६९०. पडे	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
६२६९१. पडे	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
६२६९२. पडे	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडा । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
६२६९३. पडे	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
६२६९४. पडे	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८

६२६९५. पडे	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
६२६९६. पडे	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
६२६९७. पडे	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
६२६९८. पडे	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
६२६९९. पडे	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
६२७००. पडे	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
६२७०१. पडे	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
६२७०२. पडे	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
६२७०३. पडे	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
६२७०४. पडे	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
६२७०५. पडे	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
६२७०६. पडे	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
६२७०७. पडे	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
६२७०८. पडे	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
६२७०९. पडे	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
६२७१०. पडे	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
६२७११. पडे	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
६२७१२. पडे	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
६२७१३. पडे	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
६२७१४. पडे	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
६२७१५. पडे	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
६२७१६. पडे	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
६२७१७. पडे	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
६२७१८. पडे	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
६२७१९. पडे	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
६२७२०. पडे	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
६२७२१. पडे	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०

६२७२२. पडे	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
६२७२३. पडे	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
६२७२४. पडे	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
६२७२५. पडे	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
६२७२६. पडे	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
६२७२७. पडे	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
६२७२८. पडे	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
६२७२९. पडे	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
६२७३०. पडे	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
६२७३१. पडे	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
६२७३२. पडे	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
६२७३३. पडे	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
६२७३४. पडे	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
६२७३५. पडे	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
६२७३६. पडे	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
६२७३७. पडे	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
६२७३८. पडे	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
६२७३९. पडे	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
६२७४०. पडे	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
६२७४१. पडे	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
६२७४२. पडे	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
६२७४३. पडे	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
६२७४४. पडे	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
६२७४५. पडे	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
६२७४६. पडे	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
६२७४७. पडे	कलियुगांतीं कोरडीं । चहू युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
६२७४८. पडे	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५

६२७४९. पडे	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
६२७५०. पडे	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
६२७५१. पडे	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
६२७५२. पडे	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
६२७५३. पडे	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
६२७५४. पडे	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
६२७५५. पडे	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
६२७५६. पडे	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
६२७५७. पडे	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
६२७५८. पडे	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
६२७५९. पडे	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
६२७६०. पडे	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
६२७६१. पडे	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
६२७६२. पडे	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
६२७६३. पडे	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
६२७६४. पडे	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
६२७६५. पडे	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
६२७६६. पडे	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
६२७६७. पडे	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
६२७६८. पडे	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
६२७६९. पडे	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धें । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
६२७७०. पडे	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
६२७७१. पडे	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
६२७७२. पडे	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
६२७७३. पडे	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
६२७७४. पडे	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
६२७७५. पडे	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१

६२७७६. पडे	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
६२७७७. पडे	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्मे चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
६२७७८. पडे	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
६२७७९. पडे	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
६२७८०. पडे	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
६२७८१. पडे	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
६२७८२. पडे	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
६२७८३. पडे	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
६२७८४. पडे	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
६२७८५. पडे	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
६२७८६. पडे	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
६२७८७. पडे	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
६२७८८. पडे	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
६२७८९. पडे	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
६२७९०. पडेचिना	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
६२७९१. पडेचिना	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
६२७९२. पडेना	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
६२७९३. पडेना	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
६२७९४. पडेल	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
६२७९५. पडैल	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
६२७९६. पडैल	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
६२७९७. पडैल	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दु:ख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
६२७९८. पडो	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
६२७९९. पडो	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
६२८००. पडो	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
६२८०१. पडों	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
६२८०२. पडों	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६

६२८०३. पडोनि	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
६२८०४. पडोनि	तयां महेंद्रादि पदें । करिताति वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
६२८०५. पडोनि	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
६२८०६. पडोनि	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
६२८०७. पडोनियां	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
६२८०८. पडौनि	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
६२८०९. पढतया	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
६२८१०. पढतां	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
६२८११. पढतां	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
६२८१२. पढती	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
६२८१३. पढविजे	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
६२८१४. पढविता	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
६२८१५. पढविलें	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
६२८१६. पढविलों	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
६२८१७. पढिन्नला	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
६२८१८. पढिन्नले	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
६२८१९. पढियंतया	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
६२८२०. पढियंतयाची	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
६२८२१. पढियंतयाचें	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
६२८२२. पढियंतयाचेनि	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
६२८२३. पढियंतयाठायीं	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
६२८२४. पढियंता	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
६२८२५. पढियंतीं	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
६२८२६. पढियंते	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
६२८२७. पढियंते	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
६२८२८. पढियंतें	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
६२८२९. पढियंतें	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६

६२८३०. पढियंतें	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
६२८३१. पढियंतेनें	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
६२८३२. पढियावो	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
६२८३३. पढियावो	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
६२८३४. पढियासे	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
६२८३५. पढिये	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
६२८३६. पढिये	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
६२८३७. पढिये	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
६२८३८. पढिये	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
६२८३९. पढिये	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
६२८४०. पढिये	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
६२८४१. पढिये	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
६२८४२. पढिये	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
६२८४३. पढियें	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
६२८४४. पढियें	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
६२८४५. पढियेसी	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
६२८४६. पढे	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
६२८४७. पढे	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
६२८४८. पढे	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
६२८४९. पढे	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
६२८५०. पढो	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
६२८५१. पढों	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
६२८५२. पण	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
६२८५३. पण	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
६२८५४. पण	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
६२८५५. पण्यांगना	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
६२८५६. पण्यांगनेची	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२

६२८५७. पण्यांगनेचें	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
६२८५८. पतंग	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
६२८५९. पतंगा	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
६२८६०. पतंगा	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
६२८६१. पतंगा	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
६२८६२. पतंगाचिया	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
६२८६३. पतंगु	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
६२८६४. पतंगु	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
६२८६५. पतन	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
६२८६६. पतन	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
६२८६७. पतन	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
६२८६८. पतन	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
६२८६९. पतना	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
६२८७०. पतनीं	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
६२८७१. पति	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
६२८७२. पति	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
६२८७३. पतिकराचिया	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
६२८७४. पतिकरु	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
६२८७५. पतिकरें	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
६२८७६. पतित	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
६२८७७. पतितु	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
६२८७८. पतिपुत्रांतें	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
६२८७९. पतिव्रता	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
६२८८०. पतिव्रता	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
६२८८१. पतिव्रता	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
६२८८२. पतिव्रता	जयाचां कुळीं चिंता । जाली ईश्वराची पतिव्रता । जयातें गृहदेवता । आदि ऋद्धि	ज्ञाने.६.४१.४४७
६२८८३. पतिव्रता	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४

६२८८४. पतिव्रता	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
६२८८५. पतिव्रता	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
६२८८६. पतिव्रता	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
६२८८७. पतिव्रता	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
६२८८८. पतिव्रता	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
६२८८९. पतिव्रते	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
६२८९०. पतिव्रतेचा	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
६२८९१. पतिव्रतेचा	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
६२८९२. पतिव्रतेचें	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
६२८९३. पतिव्रतेचेनि	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
६२८९४. पतीचिया	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
६२८९५. पतीतें	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
६२८९६. पतीवांचूनि	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
६२८९७. पतीसी	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
६२८९८. पतीहीहूनि	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
६२८९९. पत्र	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
६२९००. पत्र	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
६२९०१. पत्र	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
६२९०२. पत्र	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
६२९०३. पत्रचि	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
६२९०४. पत्रावलंबन	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करिताति अज्ञुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
६२९०५. पथ्य	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
६२९०६. पथ्य	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
६२९०७. पथ्यद्वेषिया	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
६२९०८. पथ्याचिया	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
६२९०९. पथ्यासि	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
६२९१०. पथ्येंसीं	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६

६२९११. पद	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
६२९१२. पद	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
६२९१३. पद	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
६२९१४. पद	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
६२९१५. पद	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
६२९१६. पद	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
६२९१७. पद	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
६२९१८. पद	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
६२९१९. पद	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
६२९२०. पद	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
६२९२१. पदच्युतु	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
६२९२२. पदपद्धती	अष्टादश पुराणें । तींचि मणिभूषणें । पदपद्धती खेवणें । प्रमेयरत्नांचीं	ज्ञाने.१.५
६२९२३. पदपिंडाची	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
६२९२४. पदबंध	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
६२९२५. पदभेदु	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
६२९२६. पदर	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
६२९२७. पदर	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
६२९२८. पदर	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
६२९२९. पदराआड	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६२९३०. पदरें	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
६२९३१. पदवी	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
६२९३२. पदवी	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
६२९३३. पदवीचेनि	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
६२९३४. पदांतरें	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
६२९३५. पदांवरि	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
६२९३६. पदाची	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
६२९३७. पदातींचे	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५

६२९३८. पदार्थ	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
६२९३९. पदार्थ	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
६२९४०. पदार्थ	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
६२९४१. पदार्थ	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
६२९४२. पदार्थजातीं	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
६२९४३. पदार्थजातीं	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
६२९४४. पदार्थभेद	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
६२९४५. पदार्था	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्था नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
६२९४६. पदार्थाचिया	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
६२९४७. पदार्थी	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थी निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
६२९४८. पदार्थी	इंद्रियें सैरा पदार्थी । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थी । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
६२९४९. पदार्थु	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
६२९५०. पदार्थे	देखिलेनि पदार्थे । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
६२९५१. पदार्थे	पैं देशें काळें पदार्थे । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
६२९५२. पदीं	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
६२९५३. पदीं	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
६२९५४. पदीं	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
६२९५५. पदीं	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु । विषयविध्वंसैकवीरु । तिये पदीं का सर्वेश्वरु । अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
६२९५६. पदींचे	लोकपाळरांगेचे । राउत जिये पदींचे । उच्चै:श्रवा खांचे । खोलणिये	ज्ञाने.९.२०.३२६
६२९५७. पदें	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
६२९५८. पदें	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
६२९५९. पदें	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
६२९६०. पदें	तयां महेंद्रादि पदें । करिताति वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
६२९६१. पदें	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
६२९६२. पदें	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
६२९६३. पदें	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
६२९६४. पदें	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णे । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३

६२९६५. पदें	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
६२९६६. पदें	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
६२९६७. पदें	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
६२९६८. पदें	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
६२९६९. पदें	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
६२९७०. पद्म	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
६२९७१. पद्मकरु	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
६२९७२. पद्मकरु	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
६२९७३. पद्मखंडें	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
६२९७४. पद्मदळा	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
६२९७५. पद्मदळेंसी	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
६२९७६. पद्मपत्र	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
६२९७७. पद्मपत्र	तो कर्में करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
६२९७८. पद्माकरु	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
६२९७९. पद्मासन	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
६२९८०. पद्मिनी	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
६२९८१. पद्यें	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
६२९८२. पन्नगेशीं	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
६२९८३. पन्नासिला	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
६२९८४. पन्नासिली	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
६२९८५. पन्नासिलीं	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
६२९८६. पन्नासिलें	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
६२९८७. पन्नासिले	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
६२९८८. पय	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
६२९८९. पय	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
६२९९०. पय	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
६२९९१. पया	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५

६२९९२. पयाचे	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
६२९९३. पयादिक	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
६२९९४. पयोराशी	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
६२९९५. पर	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
६२९९६. पर	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
६२९९७. पर	देवा तूं अक्षर । औटाविये मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
६२९९८. पर	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
६२९९९. पर	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
६३०००. पर	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
६३००१. पर	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
६३००२. परंपरा	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
६३००३. परंपरा	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
६३००४. परकर्म	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
६३००५. परगुणें	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६
६३००६. परगुणें	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
६३००७. परगुणें	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
६३००८. परघर	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
६३००९. परचक्र	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
६३०१०. परचक्र	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
६३०११. परचित्तलक्षणांचा	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
६३०१२. परजवे	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
६३०१३. परजिलें	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
६३०१४. परजूं	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
६३०१५. परजूनि	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
६३०१६. परतंत्रा	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
६३०१७. परतंत्रा	हा लोकु कर्में बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
६३०१८. परतत्त्व	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६

६३०१९. परतत्त्व	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
६३०२०. परतत्त्व-	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
६३०२१. परतत्त्वाअरौतें	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
६३०२२. परतत्त्वाआंतु	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
६३०२३. परतत्त्वाचां	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
६३०२४. परतत्त्वातें	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
६३०२५. परतत्त्वीं	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
६३०२६. परतले	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
६३०२७. परतलें	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
६३०२८. परतविलेंचि	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
६३०२९. परता	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
६३०३०. परता	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
६३०३१. परती	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
६३०३२. परते	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
६३०३३. परते	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
६३०३४. परते	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
६३०३५. परतें	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
६३०३६. परतें	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
६३०३७. परतें	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
६३०३८. परतें	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
६३०३९. परतें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
६३०४०. परतेचि	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
६३०४१. परतोनि	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
६३०४२. परतोनि	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
६३०४३. परतोनिया	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
६३०४४. परत्र	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
६३०४५. परत्र	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७

६३०४६. परत्र	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
६३०४७. परत्र	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
६३०४८. परत्रा	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
६३०४९. परत्रा	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
६३०५०. परत्रा	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
६३०५१. परत्रा	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
६३०५२. परत्राचां	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
६३०५३. परत्रीं	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
६३०५४. परत्रीं	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
६३०५५. परत्रु	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
६३०५६. परत्रें	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
६३०५७. परत्व	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
६३०५८. परत्वें	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
६३०५९. परदारादिक	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
६३०६०. परदेवते	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
६३०६१. परदेहा	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
६३०६२. परद्वार	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
६३०६३. परधर्मु	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
६३०६४. परधर्में	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
६३०६५. परपुरुषें	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
६३०६६. परप्राणघातें	परप्राणघातें । मेळविती वित्तें । मिनलयां चित्तें । तोषणें कैसें	ज्ञाने.१६.१२.३४७
६३०६७. परबाहेरी	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
६३०६८. परब्रह्म	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
६३०६९. परब्रह्म	हे ब्रह्मस्थिति नि:सीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
६३०७०. परब्रह्म	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
६३०७१. परब्रह्म	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
६३०७२. परब्रह्म	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७

६३०७३. परब्रह्म	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
६३०७४. परब्रह्म	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
६३०७५. परब्रह्म	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
६३०७६. परब्रह्म	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
६३०७७. परब्रह्म	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
६३०७८. परब्रह्म	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
६३०७९. परब्रह्म	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
६३०८०. परब्रह्म	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
६३०८१. परब्रह्म	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
६३०८२. परब्रह्म	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७
६३०८३. परब्रह्म	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
६३०८४. परब्रह्म	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
६३०८५. परब्रह्म	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
६३०८६. परब्रह्म	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
६३०८७. परब्रह्मअवतरणु	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
६३०८८. परब्रह्मचि	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
६३०८९. परब्रह्मचि	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
६३०९०. परब्रह्मचि	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
६३०९१. परब्रह्मचि	जी सहस्त्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
६३०९२. परब्रह्मचि	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
६३०९३. परब्रह्मण्य	अथवा ज्ञानाग्निहोत्री । जे परब्रह्मण्य श्रोत्री । महासुखक्षेत्रीं । आदिवंत	ज्ञाने.६.४२-४३.४४९
६३०९४. परब्रह्मनाम	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
६३०९५. परब्रह्मा	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
६३०९६. परब्रह्मा	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्मा निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
६३०९७. परब्रह्माचिये	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
६३०९८. परब्रह्माचेनि	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
६३०९९. परब्रह्माचेनि	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०

६३१००. परब्रह्माचेनि	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
६३१०१. परब्रह्मींचे	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
६३१०२. परब्रह्में	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
६३१०३. परब्रह्में	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
६३१०४. परब्रह्में	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१
६३१०५. परम	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
६३१०६. परम	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
६३१०७. परम	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
६३१०८. परम	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
६३१०९. परम	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
६३११०. परम	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
६३१११. परम	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दु:ख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
६३११२. परम	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
६३११३. परम	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
६३११४. परम	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
६३११५. परम	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
६३११६. परम	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्‌ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
६३११७. परम	वरुण तूं सोम । स्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
६३११८. परम	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
६३११९. परम	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
६३१२०. परम	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
६३१२१. परम	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
६३१२२. परम	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
६३१२३. परम	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
६३१२४. परम	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
६३१२५. परमगती	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
६३१२६. परमगती	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८

६३१२७. परमतत्त्व	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
६३१२८. परमतत्त्व	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
६३१२९. परमदेवता	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
६३१३०. परमदेवें	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
६३१३१. परमदैवतें	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
६३१३२. परमधाम	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
६३१३३. परमपदा	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
६३१३४. परमपर	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
६३१३५. परमपुरुष	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
६३१३६. परमपुरुषाची	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
६३१३७. परमभक्ति	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
६३१३८. परमभाग्य	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
६३१३९. परममंगळधामा	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
६३१४०. परममुक्त	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
६३१४१. परमरसु	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०
६३१४२. परमलंडु	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
६३१४३. परमसिद्धि	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
६३१४४. परमसीमा	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
६३१४५. परमसीमा	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
६३१४६. परमसेवा	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
६३१४७. परमहंसीं	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
६३१४८. परमाणु	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
६३१४९. परमाणु	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
६३१५०. परमाणु	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
६३१५१. परमाणु	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
६३१५२. परमाणु	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
६३१५३. परमाणु	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५

६३१५४. परमाणु	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
६३१५५. परमाणु	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
६३१५६. परमाणुकणिका	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
६३१५७. परमाणुहि	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
६३१५८. परमाणुही	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
६३१५९. परमाणुही	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
६३१६०. परमाणुहूनि	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
६३१६१. परमाणूंचा	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
६३१६२. परमाणूएवढें	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
६३१६३. परमाणूचेनि	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
६३१६४. परमाणूमाजीं	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
६३१६५. परमाणूमाजीं	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
६३१६६. परमात्मबोधें	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
६३१६७. परमात्मया	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
६३१६८. परमात्मया	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
६३१६९. परमात्मरूप	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
६३१७०. परमात्मरूपीं	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
६३१७१. परमात्मरूपीं	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
६३१७२. परमात्मलिंगा	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
६३१७३. परमात्मलिंगा	तेवींचि परमात्मलिंगा । समर्पावयाजोगा । कर्मकलापु पैं गा । निपजावया	ज्ञाने.१८.२६.६३५
६३१७४. परमात्मसुखनिधान	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
६३१७५. परमात्मा	तया स्वांत:करणजिता । सकळकामोपशांता । परमात्मा परौता । दुरी नाहीं	ज्ञाने.६.७.८१
६३१७६. परमात्मा	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
६३१७७. परमात्मा	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
६३१७८. परमात्मा	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
६३१७९. परमात्मा	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
६३१८०. परमात्मा	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३

६३१८१. परमात्मा	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
६३१८२. परमात्मा	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
६३१८३. परमात्मा	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
६३१८४. परमात्माचि	तैसी दुर्लभ जे सद्‌बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
६३१८५. परमात्माचि	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
६३१८६. परमात्मेनि	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
६३१८७. परमादरें	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
६३१८८. परमानंदाचा	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
६३१८९. परमानंदु	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
६३१९०. परमानंदें	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
६३१९१. परमानंदें	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
६३१९२. परमामृत	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
६३१९३. परमामृत	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
६३१९४. परमामृत	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
६३१९५. परमार	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
६३१९६. परमारु	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
६३१९७. परमार्थ	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
६३१९८. परमार्था	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
६३१९९. परमार्था	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
६३२००. परमार्थु	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
६३२०१. परमार्थु	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
६३२०२. परमार्थु	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
६३२०३. परमार्थेंसी	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
६३२०४. परमावधि	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
६३२०५. परमु	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
६३२०६. परमेश्वरा	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
६३२०७. परमेश्वरी	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१

६३२०८. परलोक	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
६३२०९. परलोकही	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
६३२१०. परलोकु	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
६३२११. परवडी	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
६३२१२. परवडी	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
६३२१३. परवडी	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
६३२१४. परवडी	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
६३२१५. परवडी	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्में करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
६३२१६. परसुखें	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
६३२१७. परस्परें	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
६३२१८. परस्परें	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
६३२१९. परस्परें	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
६३२२०. परस्परें	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
६३२२१. परस्परें	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
६३२२२. परस्परें	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
६३२२३. परस्परें	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
६३२२४. परस्परें	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
६३२२५. परस्परें	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
६३२२६. परस्परें	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
६३२२७. परस्परें	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
६३२२८. परस्परें	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
६३२२९. परस्परें	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
६३२३०. परस्वापहारें	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
६३२३१. पराग	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
६३२३२. परागाचा	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
६३२३३. परागु	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
६३२३४. परागु	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८

६३२३५. पराचारा	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
६३२३६. पराचें	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
६३२३७. पराजयें	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
६३२३८. परात्पर	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
६३२३९. पराधीनपणें	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
६३२४०. पराधीना	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
६३२४१. पराधीनु	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
६३२४२. परान्नें	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
६३२४३. परापर	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
६३२४४. परापर	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
६३२४५. परापवादु	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
६३२४६. परापेक्षां	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
६३२४७. पराप्रमेयप्रमदा-	नमो विशदबोधविदग्धा । विद्यारविंदप्रबोधा । पराप्रमेयप्रमदा- । विलासिया	ज्ञाने.१०.१
६३२४८. पराभवो	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
६३२४९. परावा	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
६३२५०. परावा	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
६३२५१. परावा	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
६३२५२. परावां	आपुलां परावां देहीं । दु:ख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
६३२५३. पराविया	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
६३२५४. पराविया	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
६३२५५. परावें	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
६३२५६. परावें	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
६३२५७. परावें	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्में आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
६३२५८. परि	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
६३२५९. परि	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
६३२६०. परि	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
६३२६१. परि	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१

६३२६२. परि	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
६३२६३. परि	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
६३२६४. परि	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
६३२६५. परि	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
६३२६६. परि	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
६३२६७. परि	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
६३२६८. परि	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
६३२६९. परि	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
६३२७०. परि	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
६३२७१. परि	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
६३२७२. परि	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
६३२७३. परि	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
६३२७४. परि	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
६३२७५. परि	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
६३२७६. परि	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
६३२७७. परि	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
६३२७८. परि	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
६३२७९. परि	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
६३२८०. परि	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
६३२८१. परि	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
६३२८२. परि	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
६३२८३. परि	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
६३२८४. परि	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
६३२८५. परि	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
६३२८६. परि	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
६३२८७. परि	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
६३२८८. परि	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६

६३२८९. परि	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
६३२९०. परि	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
६३२९१. परि	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
६३२९२. परि	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
६३२९३. परि	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दु:ख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
६३२९४. परि	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
६३२९५. परि	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
६३२९६. परि	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
६३२९७. परि	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
६३२९८. परि	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
६३२९९. परि	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
६३३००. परि	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
६३३०१. परि	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्रकरु	ज्ञाने.६.२०
६३३०२. परि	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
६३३०३. परि	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
६३३०४. परि	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
६३३०५. परि	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
६३३०६. परि	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
६३३०७. परि	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
६३३०८. परि	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
६३३०९. परि	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
६३३१०. परि	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
६३३११. परि	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
६३३१२. परि	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
६३३१३. परि	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महि होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
६३३१४. परि	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
६३३१५. परि	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३

६३३१६. परि	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
६३३१७. परि	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
६३३१८. परि	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
६३३१९. परि	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
६३३२०. परि	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
६३३२१. परि	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
६३३२२. परि	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
६३३२३. परि	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
६३३२४. परि	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
६३३२५. परि	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
६३३२६. परि	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
६३३२७. परि	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
६३३२८. परि	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
६३३२९. परि	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
६३३३०. परि	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
६३३३१. परि	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
६३३३२. परि	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
६३३३३. परि	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
६३३३४. परि	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
६३३३५. परि	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
६३३३६. परि	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
६३३३७. परि	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
६३३३८. परि	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
६३३३९. परि	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
६३३४०. परि	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
६३३४१. परि	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
६३३४२. परि	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०

६३३४३. परि	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
६३३४४. परि	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
६३३४५. परि	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
६३३४६. परि	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
६३३४७. परि	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
६३३४८. परि	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
६३३४९. परि	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
६३३५०. परि	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
६३३५१. परि	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
६३३५२. परि	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
६३३५३. परि	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
६३३५४. परि	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
६३३५५. परि	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
६३३५६. परि	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
६३३५७. परि	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
६३३५८. परि	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
६३३५९. परि	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
६३३६०. परि	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
६३३६१. परि	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
६३३६२. परि	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
६३३६३. परि	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
६३३६४. परि	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
६३३६५. परि	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
६३३६६. परि	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
६३३६७. परि	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
६३३६८. परि	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
६३३६९. परि	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१

६३३७०. परि	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
६३३७१. परि	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
६३३७२. परि	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
६३३७३. परि	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
६३३७४. परि	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
६३३७५. परि	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
६३३७६. परि	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
६३३७७. परि	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
६३३७८. परि	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
६३३७९. परि	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
६३३८०. परि	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
६३३८१. परि	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
६३३८२. परि	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
६३३८३. परि	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
६३३८४. परि	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
६३३८५. परि	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
६३३८६. परि	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
६३३८७. परि	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६३३८८. परि	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
६३३८९. परि	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
६३३९०. परि	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
६३३९१. परि	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
६३३९२. परि	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
६३३९३. परि	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
६३३९४. परि	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
६३३९५. परि	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
६३३९६. परि	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०

६३३९७. परि	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
६३३९८. परि	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
६३३९९. परि	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
६३४००. परि	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
६३४०१. परि	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
६३४०२. परि	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
६३४०३. परि	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
६३४०४. परि	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
६३४०५. परि	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
६३४०६. परि	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
६३४०७. परि	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
६३४०८. परि	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
६३४०९. परि	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
६३४१०. परि	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
६३४११. परि	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
६३४१२. परि	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
६३४१३. परि	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
६३४१४. परि	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
६३४१५. परि	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
६३४१६. परि	परि अमृतकुहां पडिजे । कां आपणयातें कडिये काढिजे । ऐसें आथी काय कीजे । अप्राप्तासि	ज्ञाने.९.१९.३०३
६३४१७. परि	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
६३४१८. परि	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
६३४१९. परि	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
६३४२०. परि	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
६३४२१. परि	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
६३४२२. परि	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
६३४२३. परि	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६

६३४२४. परि	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
६३४२५. परि	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
६३४२६. परि	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
६३४२७. परि	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
६३४२८. परि	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
६३४२९. परि	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदु:खासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
६३४३०. परि	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
६३४३१. परि	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
६३४३२. परि	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
६३४३३. परि	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
६३४३४. परि	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दु:ख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
६३४३५. परि	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
६३४३६. परि	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
६३४३७. परि	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
६३४३८. परि	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
६३४३९. परि	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
६३४४०. परि	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
६३४४१. परि	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
६३४४२. परि	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
६३४४३. परि	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
६३४४४. परि	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
६३४४५. परि	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
६३४४६. परि	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
६३४४७. परि	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
६३४४८. परि	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
६३४४९. परि	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
६३४५०. परि	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१

६३४५१. परि	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
६३४५२. परि	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
६३४५३. परि	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
६३४५४. परि	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
६३४५५. परि	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
६३४५६. परि	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
६३४५७. परि	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
६३४५८. परि	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
६३४५९. परि	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
६३४६०. परि	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
६३४६१. परि	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
६३४६२. परि	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
६३४६३. परि	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
६३४६४. परि	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
६३४६५. परि	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
६३४६६. परि	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
६३४६७. परि	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
६३४६८. परि	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
६३४६९. परि	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
६३४७०. परि	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
६३४७१. परि	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
६३४७२. परि	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
६३४७३. परि	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
६३४७४. परि	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
६३४७५. परि	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
६३४७६. परि	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
६३४७७. परि	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३

६३४७८. परि	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
६३४७९. परि	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
६३४८०. परि	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
६३४८१. परि	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
६३४८२. परि	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
६३४८३. परि	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
६३४८४. परि	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
६३४८५. परि	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
६३४८६. परि	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
६३४८७. परि	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
६३४८८. परि	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
६३४८९. परि	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
६३४९०. परि	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
६३४९१. परि	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
६३४९२. परि	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
६३४९३. परि	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
६३४९४. परि	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
६३४९५. परि	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
६३४९६. परि	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
६३४९७. परि	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
६३४९८. परि	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
६३४९९. परि	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
६३५००. परि	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
६३५०१. परि	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
६३५०२. परि	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
६३५०३. परि	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
६३५०४. परि	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८

६३५०५. परि	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
६३५०६. परि	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
६३५०७. परि	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
६३५०८. परि	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
६३५०९. परि	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
६३५१०. परि	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
६३५११. परि	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
६३५१२. परि	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
६३५१३. परि	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
६३५१४. परि	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
६३५१५. परि	ऐसा अर्जुन दु:खें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
६३५१६. परि	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
६३५१७. परि	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
६३५१८. परि	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
६३५१९. परि	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
६३५२०. परि	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
६३५२१. परि	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
६३५२२. परि	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
६३५२३. परि	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
६३५२४. परि	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
६३५२५. परि	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
६३५२६. परि	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
६३५२७. परि	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
६३५२८. परि	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
६३५२९. परि	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
६३५३०. परि	परि पडिलिया दु:खसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
६३५३१. परि	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५

६३५३२. परि	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
६३५३३. परि	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
६३५३४. परि	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
६३५३५. परि	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
६३५३६. परि	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
६३५३७. परि	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
६३५३८. परि	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
६३५३९. परि	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
६३५४०. परि	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
६३५४१. परि	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
६३५४२. परि	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निर्घो	ज्ञाने.११.४९.६३७
६३५४३. परि	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
६३५४४. परि	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
६३५४५. परि	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
६३५४६. परि	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
६३५४७. परि	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
६३५४८. परि	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
६३५४९. परि	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
६३५५०. परि	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
६३५५१. परि	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
६३५५२. परि	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
६३५५३. परि	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
६३५५४. परि	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
६३५५५. परि	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
६३५५६. परि	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
६३५५७. परि	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
६३५५८. परि	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४

६३५५९. परि	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
६३५६०. परि	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
६३५६१. परि	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
६३५६२. परि	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
६३५६३. परि	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
६३५६४. परि	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
६३५६५. परि	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
६३५६६. परि	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
६३५६७. परि	परि मातें परम करूनि । इये अर्थी प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
६३५६८. परि	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
६३५६९. परि	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
६३५७०. परि	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
६३५७१. परि	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
६३५७२. परि	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
६३५७३. परि	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
६३५७४. परि	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
६३५७५. परि	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
६३५७६. परि	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
६३५७७. परि	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
६३५७८. परि	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
६३५७९. परि	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
६३५८०. परि	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
६३५८१. परि	तरि चंद्रबिंबौनि धारा । निघतां नव्हती गोचरा । परि एकसरें चकोरां । निघती दोंदें	ज्ञाने.१३.७.२७५
६३५८२. परि	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
६३५८३. परि	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
६३५८४. परि	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
६३५८५. परि	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७

६३५८६. परि	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
६३५८७. परि	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
६३५८८. परि	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
६३५८९. परि	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
६३५९०. परि	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
६३५९१. परि	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
६३५९२. परि	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
६३५९३. परि	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
६३५९४. परि	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
६३५९५. परि	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
६३५९६. परि	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
६३५९७. परि	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
६३५९८. परि	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
६३५९९. परि	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
६३६००. परि	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
६३६०१. परि	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
६३६०२. परि	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
६३६०३. परि	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
६३६०४. परि	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
६३६०५. परि	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
६३६०६. परि	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
६३६०७. परि	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
६३६०८. परि	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
६३६०९. परि	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
६३६१०. परि	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
६३६११. परि	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
६३६१२. परि	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७

६३६१३. परि	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
६३६१४. परि	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
६३६१५. परि	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
६३६१६. परि	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
६३६१७. परि	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
६३६१८. परि	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
६३६१९. परि	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
६३६२०. परि	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
६३६२१. परि	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
६३६२२. परि	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
६३६२३. परि	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
६३६२४. परि	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
६३६२५. परि	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
६३६२६. परि	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्में सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
६३६२७. परि	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
६३६२८. परि	परि ते करिती ऐसें । अभिमानु दवडुनि देशें । एकाचिया विश्वासें । टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
६३६२९. परि	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
६३६३०. परि	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
६३६३१. परि	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
६३६३२. परि	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
६३६३३. परि	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
६३६३४. परि	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
६३६३५. परि	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
६३६३६. परि	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
६३६३७. परि	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
६३६३८. परि	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
६३६३९. परि	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५

६३६४०. परि	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
६३६४१. परि	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
६३६४२. परि	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
६३६४३. परि	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
६३६४४. परि	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
६३६४५. परि	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
६३६४६. परि	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
६३६४७. परिकर	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
६३६४८. परिग्रही	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
६३६४९. परिग्रही	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
६३६५०. परिग्रहो	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
६३६५१. परिग्रहो	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
६३६५२. परिचर्या	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
६३६५३. परिचर्येलागीं	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
६३६५४. परिजितया	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
६३६५५. परिजिलीं	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
६३६५६. परिणतोपरमैकप्रिय	जयजय देव अद्वितीय । परिणतोपरमैकप्रिय । निजजनजित भजनीय । मायागम्य	ज्ञाने.१८.९
६३६५७. परिणमला	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
६३६५८. परिणमलें	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
६३६५९. परिणमे	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
६३६६०. परिणमे	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
६३६६१. परिणमे	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
६३६६२. परिणमे	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
६३६६३. परिणमोनि	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
६३६६४. परिणाम	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
६३६६५. परिणाम	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
६३६६६. परिणामा	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१

६३६६७. परिणामाचाही	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
६३६६८. परिणामातें	हे स्वहितातें निववित्ती । परिणामातें जीवविती । सुखाची वाहविती । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
६३६६९. परिणामीं	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
६३६७०. परिणामीं	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
६३६७१. परिणामींचा	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
६३६७२. परिणामु	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
६३६७३. परिणामु	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
६३६७४. परिणामु	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
६३६७५. परिणामु	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
६३६७६. परिणामु	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
६३६७७. परिणामें	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
६३६७८. परितुष्टें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
६३६७९. परितोखें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
६३६८०. परितोषु	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
६३६८१. परितोषु	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
६३६८२. परितोषें	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
६३६८३. परितोषोनि	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
६३६८४. परिधान	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
६३६८५. परिपाक	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
६३६८६. परिपाकाचिये	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
६३६८७. परिपाकीं	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
६३६८८. परिपाकु	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
६३६८९. परिपाकें	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
६३६९०. परिपाटी	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
६३६९१. परिपाठीं	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
६३६९२. परिपूर्ण	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
६३६९३. परिपूर्ण	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१

६३६९४. परिपूर्ण	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
६३६९५. परिपूर्ण	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
६३६९६. परिपूर्ण	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
६३६९७. परिपूर्ण	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
६३६९८. परिपूर्ण	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
६३६९९. परिपूर्ण	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
६३७००. परिपूर्ण	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
६३७०१. परिपूर्ण	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
६३७०२. परिपूर्णु	अर्जुना हा नित्यु । अचलु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
६३७०३. परिपूर्णुचि	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
६३७०४. परिपूर्ती	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्तीं । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
६३७०५. परिभाषा	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
६३७०६. परिभ्रमे	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
६३७०७. परिभ्रमे	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
६३७०८. परिमळ	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
६३७०९. परिमळा	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
६३७१०. परिमळाचा	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
६३७११. परिमळाचा	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
६३७१२. परिमळाचें	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
६३७१३. परिमळालागीं	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
६३७१४. परिमळीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
६३७१५. परिमळु	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
६३७१६. परिमळु	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
६३७१७. परिमळु	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
६३७१८. परिमळु	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
६३७१९. परिमळु	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
६३७२०. परिमळु	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९

६३७२१. परिमळु	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहें देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
६३७२२. परिमळु	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
६३७२३. परिमळु	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३
६३७२४. परिमळें	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
६३७२५. परिमळें	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
६३७२६. परिमळें	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
६३७२७. परिमळें	तेथ निववितां आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
६३७२८. परिमळें	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
६३७२९. परिमळें	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
६३७३०. परिमळें	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
६३७३१. परिमळेंचि	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
६३७३२. परिमाणा	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
६३७३३. परिमाणा	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
६३७३४. परिमार्जी	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
६३७३५. परियवसे	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
६३७३६. परियसा	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
६३७३७. परियसा	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
६३७३८. परियसें	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
६३७३९. परिये	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
६३७४०. परियेशीं	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
६३७४१. परियेस	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
६३७४२. परियेस	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
६३७४३. परियेस	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
६३७४४. परियेसा	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
६३७४५. परियेसा	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
६३७४६. परियेसा	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
६३७४७. परियेसा	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६

६३७४८. परियेसा	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
६३७४९. परियेसा	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
६३७५०. परियेसा	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्में वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
६३७५१. परियेसीं	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
६३७५२. परियेसीं	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
६३७५३. परियेसीं	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
६३७५४. परियेसीं	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
६३७५५. परियेसीं	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
६३७५६. परियेसीं	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
६३७५७. परियेसीं	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
६३७५८. परियेसीं	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
६३७५९. परियेसीं	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
६३७६०. परियेसें	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
६३७६१. परियेसें	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
६३७६२. परियेसें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
६३७६३. परियेसें	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
६३७६४. परियेसो	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
६३७६५. परियेसों	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
६३७६६. परिविडिजती	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिविडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
६३७६७. परिवरीं	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१
६३७६८. परिवरीं	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
६३७६९. परिवरीं	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
६३७७०. परिवरीं	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सर्वेचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
६३७७१. परिवरीं	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
६३७७२. परिवरींचें	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
६३७७३. परिवरु	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
६३७७४. परिवसिलेया	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४

६३७७५. परिवसे	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
६३७७६. परिवारला	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
६३७७७. परिवारली	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
६३७७८. परिवारा	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
६३७७९. परिवारीं	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
६३७८०. परिवारु	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
६३७८१. परिवारु	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
६३७८२. परिवारु	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
६३७८३. परिवारु	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
६३७८४. परिवारु	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
६३७८५. परिवारु	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
६३७८६. परिवारेंसीं	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
६३७८७. परिव्राजें	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
६३७८८. परिष्वंगु	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
६३७८९. परिष्वंगें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
६३७९०. परिस	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
६३७९१. परिस	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
६३७९२. परिस	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
६३७९३. परिस	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
६३७९४. परिस	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
६३७९५. परिस	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
६३७९६. परिस	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
६३७९७. परिस	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
६३७९८. परिस	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
६३७९९. परिस	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
६३८००. परिस	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
६३८०१. परिस	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८

६३८०२. परिस	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
६३८०३. परिस	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
६३८०४. परिस	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
६३८०५. परिस	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
६३८०६. परिस	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
६३८०७. परिस	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
६३८०८. परिस	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
६३८०९. परिसऊं	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
६३८१०. परिसऊं	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
६३८११. परिसणया	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
६३८१२. परिसणेयांच्या	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
६३८१३. परिसत	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
६३८१४. परिसतां	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
६३८१५. परिसतां	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
६३८१६. परिसतु	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
६३८१७. परिसतु	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
६३८१८. परिसलें	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
६३८१९. परिसलें	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
६३८२०. परिसवा	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
६३८२१. परिसविजे	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
६३८२२. परिसविली	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
६३८२३. परिसविलीं	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
६३८२४. परिसविले	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
६३८२५. परिसविलें	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
६३८२६. परिससी	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
६३८२७. परिससी	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
६३८२८. परिससीं	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३

६३८२९. परिसा	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
६३८३०. परिसा	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
६३८३१. परिसा	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
६३८३२. परिसा	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
६३८३३. परिसा	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
६३८३४. परिसाचा	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
६३८३५. परिसाचां	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
६३८३६. परिसाचां	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
६३८३७. परिसाचिया	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
६३८३८. परिसाचिये	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
६३८३९. परिसाची	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
६३८४०. परिसावया	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
६३८४१. परिसावा	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
६३८४२. परिसावी	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
६३८४३. परिसावें	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
६३८४४. परिसावें	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
६३८४५. परिसिजे	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
६३८४६. परिसिलासे	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
६३८४७. परिसिलें	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
६३८४८. परिसीं	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
६३८४९. परिसीं	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
६३८५०. परिसींच	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
६३८५१. परिसु	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
६३८५२. परिसु	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
६३८५३. परिसु	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
६३८५४. परिसु	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
६३८५५. परिसु	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६

६३८५६. परिसु	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
६३८५७. परिसु	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
६३८५८. परिसु	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
६३८५९. परिसे	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
६३८६०. परिसें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
६३८६१. परिसें	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
६३८६२. परिसें	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
६३८६३. परिसें	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
६३८६४. परिसें	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
६३८६५. परिसें	तरी लोहाचें आंग तुक । न तोडितांचि कनक । केलें जैसें देख । परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
६३८६६. परिसें	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
६३८६७. परिसें	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
६३८६८. परिसोनि	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
६३८६९. परिसोनि	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
६३८७०. परिसौनि	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
६३८७१. परिहरी	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
६३८७२. परिहरे	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
६३८७३. परिहारा	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
६३८७४. परिहारु	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
६३८७५. परी	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
६३८७६. परी	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
६३८७७. परी	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
६३८७८. परी	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
६३८७९. परी	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
६३८८०. परी	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
६३८८१. परी	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
६३८८२. परी	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४

६३८८३. परी	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
६३८८४. परी	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
६३८८५. परी	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
६३८८६. परी	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
६३८८७. परी	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
६३८८८. परी	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
६३८८९. परी	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
६३८९०. परी	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
६३८९१. परी	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
६३८९२. परी	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
६३८९३. परी	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
६३८९४. परी	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
६३८९५. परी	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
६३८९६. परी	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
६३८९७. परी	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
६३८९८. परी	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
६३८९९. परी	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
६३९००. परी	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
६३९०१. परी	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
६३९०२. परी	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
६३९०३. परी	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
६३९०४. परी	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
६३९०५. परी	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
६३९०६. परी	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
६३९०७. परी	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
६३९०८. परी	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
६३९०९. परी	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५

६३९१०. परी	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
६३९११. परी	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
६३९१२. परी	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
६३९१३. परी	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
६३९१४. परी	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
६३९१५. परी	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
६३९१६. परी	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
६३९१७. परी	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
६३९१८. परी	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
६३९१९. परी	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
६३९२०. परी	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
६३९२१. परी	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
६३९२२. परी	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
६३९२३. परी	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
६३९२४. परी	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
६३९२५. परी	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
६३९२६. परी	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
६३९२७. परी	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
६३९२८. परी	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
६३९२९. परी	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
६३९३०. परी	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
६३९३१. परी	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
६३९३२. परी	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
६३९३३. परी	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
६३९३४. परी	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
६३९३५. परी	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
६३९३६. परी	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०

६३९३७. परी	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
६३९३८. परी	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
६३९३९. परी	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
६३९४०. परी	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
६३९४१. परी	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
६३९४२. परी	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
६३९४३. परी	परी स्वधर्मीं वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
६३९४४. परी	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
६३९४५. परी	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
६३९४६. परी	तरी उचितें कर्में आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
६३९४७. परी	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
६३९४८. परी	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
६३९४९. परी	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
६३९५०. परी	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
६३९५१. परी	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
६३९५२. परी	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
६३९५३. परी	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
६३९५४. परी	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
६३९५५. परी	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
६३९५६. परी	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
६३९५७. परी	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
६३९५८. परी	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
६३९५९. परी	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
६३९६०. परी	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
६३९६१. परी	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
६३९६२. परी	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
६३९६३. परी	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१

६३९६४. परी	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
६३९६५. परी	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
६३९६६. परी	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
६३९६७. परी	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
६३९६८. परी	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
६३९६९. परी	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
६३९७०. परी	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
६३९७१. परी	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
६३९७२. परी	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
६३९७३. परी	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
६३९७४. परी	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
६३९७५. परी	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
६३९७६. परी	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्मे करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
६३९७७. परी	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
६३९७८. परी	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
६३९७९. परी	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
६३९८०. परी	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
६३९८१. परी	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
६३९८२. परी	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
६३९८३. परी	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
६३९८४. परी	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
६३९८५. परी	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
६३९८६. परी	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
६३९८७. परी	तो कर्मे करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
६३९८८. परी	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदुःखें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
६३९८९. परी	योगिये तोहि करिती । परी कर्मे तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
६३९९०. परी	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८

६३९९१. परी	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
६३९९२. परी	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
६३९९३. परी	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
६३९९४. परी	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
६३९९५. परी	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
६३९९६. परी	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
६३९९७. परी	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
६३९९८. परी	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
६३९९९. परी	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
६४०००. परी	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
६४००१. परी	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
६४००२. परी	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
६४००३. परी	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
६४००४. परी	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
६४००५. परी	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
६४००६. परी	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
६४००७. परी	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
६४००८. परी	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
६४००९. परी	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
६४०१०. परी	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
६४०११. परी	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदुःखी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
६४०१२. परी	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
६४०१३. परी	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
६४०१४. परी	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
६४०१५. परी	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
६४०१६. परी	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
६४०१७. परी	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४

६४०१८. परी	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
६४०१९. परी	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
६४०२०. परी	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
६४०२१. परी	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
६४०२२. परी	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
६४०२३. परी	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
६४०२४. परी	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
६४०२५. परी	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
६४०२६. परी	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
६४०२७. परी	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
६४०२८. परी	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
६४०२९. परी	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
६४०३०. परी	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
६४०३१. परी	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
६४०३२. परी	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
६४०३३. परी	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
६४०३४. परी	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
६४०३५. परी	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
६४०३६. परी	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
६४०३७. परी	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
६४०३८. परी	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
६४०३९. परी	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
६४०४०. परी	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
६४०४१. परी	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
६४०४२. परी	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
६४०४३. परी	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
६४०४४. परी	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३

६४०४५. परी	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
६४०४६. परी	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
६४०४७. परी	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
६४०४८. परी	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
६४०४९. परी	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
६४०५०. परी	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
६४०५१. परी	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
६४०५२. परी	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
६४०५३. परी	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
६४०५४. परी	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
६४०५५. परी	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
६४०५६. परी	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
६४०५७. परी	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
६४०५८. परी	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
६४०५९. परी	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
६४०६०. परी	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
६४०६१. परी	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
६४०६२. परी	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
६४०६३. परी	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
६४०६४. परी	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
६४०६५. परी	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
६४०६६. परी	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
६४०६७. परी	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
६४०६८. परी	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
६४०६९. परी	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
६४०७०. परी	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
६४०७१. परी	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५

६४०७२. परी	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
६४०७३. परी	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
६४०७४. परी	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
६४०७५. परी	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
६४०७६. परी	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
६४०७७. परी	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
६४०७८. परी	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
६४०७९. परी	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
६४०८०. परी	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
६४०८१. परी	आतां ययावरी । गुरुभक्तीची परी । सांगों गा अवधारीं । चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
६४०८२. परी	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
६४०८३. परी	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
६४०८४. परी	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
६४०८५. परी	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
६४०८६. परी	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
६४०८७. परी	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
६४०८८. परी	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
६४०८९. परी	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
६४०९०. परी	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
६४०९१. परी	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
६४०९२. परी	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
६४०९३. परी	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
६४०९४. परी	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
६४०९५. परी	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
६४०९६. परी	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
६४०९७. परी	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
६४०९८. परी	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४

६४०९९. परी	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
६४१००. परी	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
६४१०१. परी	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
६४१०२. परी	जें एक आंतुबाहेरी । जें एक जवळ दुरी । जें एकवांचूनि परी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१४
६४१०३. परी	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
६४१०४. परी	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
६४१०५. परी	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
६४१०६. परी	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
६४१०७. परी	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
६४१०८. परी	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
६४१०९. परी	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
६४११०. परी	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
६४१११. परी	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
६४११२. परी	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
६४११३. परी	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
६४११४. परी	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
६४११५. परी	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
६४११६. परी	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
६४११७. परी	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
६४११८. परी	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
६४११९. परी	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
६४१२०. परी	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
६४१२१. परी	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
६४१२२. परी	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
६४१२३. परी	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
६४१२४. परी	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
६४१२५. परी	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६

६४१२६. परी	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
६४१२७. परी	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
६४१२८. परी	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
६४१२९. परी	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
६४१३०. परी	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
६४१३१. परी	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
६४१३२. परी	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
६४१३३. परी	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
६४१३४. परी	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
६४१३५. परी	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
६४१३६. परी	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
६४१३७. परी	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
६४१३८. परी	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
६४१३९. परी	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
६४१४०. परी	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
६४१४१. परी	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
६४१४२. परी	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
६४१४३. परी	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
६४१४४. परी	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
६४१४५. परी	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
६४१४६. परी	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
६४१४७. परी	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
६४१४८. परी	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
६४१४९. परी	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
६४१५०. परी	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
६४१५१. परी	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
६४१५२. परी	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५

६४१५३. परी	ए-हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
६४१५४. परी	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
६४१५५. परी	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
६४१५६. परी	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
६४१५७. परी	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
६४१५८. परी	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
६४१५९. परी	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
६४१६०. परी	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वींचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
६४१६१. परी	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
६४१६२. परी	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
६४१६३. परी	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
६४१६४. परी	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
६४१६५. परी	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
६४१६६. परी	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
६४१६७. परी	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
६४१६८. परी	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
६४१६९. परी	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
६४१७०. परी	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
६४१७१. परी	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
६४१७२. परी	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
६४१७३. परी	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
६४१७४. परी	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
६४१७५. परी	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
६४१७६. परी	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
६४१७७. परी	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
६४१७८. परी	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
६४१७९. परी	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६

६४१८०. परी	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
६४१८१. परी	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
६४१८२. परी	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
६४१८३. परी	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
६४१८४. परी	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
६४१८५. परी	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
६४१८६. परी	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
६४१८७. परी	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
६४१८८. परी	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
६४१८९. परी	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
६४१९०. परी	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
६४१९१. परी	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
६४१९२. परी	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
६४१९३. परी	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
६४१९४. परी	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
६४१९५. परी	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
६४१९६. परी	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
६४१९७. परी	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
६४१९८. परी	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
६४१९९. परी	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
६४२००. परी	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
६४२०१. परी	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
६४२०२. परी	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
६४२०३. परी	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
६४२०४. परी	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
६४२०५. परी	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
६४२०६. परी	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२

६४२०७. परी	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
६४२०८. परी	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
६४२०९. परी	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
६४२१०. परी	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
६४२११. परी	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
६४२१२. परी	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
६४२१३. परी	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
६४२१४. परी	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
६४२१५. परी	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
६४२१६. परी	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
६४२१७. परी	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
६४२१८. परी	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
६४२१९. परी	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
६४२२०. परी	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
६४२२१. परी	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
६४२२२. परी	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
६४२२३. परी	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
६४२२४. परी	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
६४२२५. परी	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
६४२२६. परी	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
६४२२७. परी	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
६४२२८. परी	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
६४२२९. परी	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
६४२३०. परी	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
६४२३१. परी	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
६४२३२. परी	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
६४२३३. परी	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७

६४२३४. परी	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
६४२३५. परी	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
६४२३६. परी	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
६४२३७. परी	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थे कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
६४२३८. परी	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
६४२३९. परी	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
६४२४०. परी	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
६४२४१. परी	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
६४२४२. परी	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
६४२४३. परी	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
६४२४४. परी	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
६४२४५. परी	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
६४२४६. परी	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
६४२४७. परी	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
६४२४८. परी	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
६४२४९. परी	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
६४२५०. परी	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
६४२५१. परी	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
६४२५२. परी	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
६४२५३. परी	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
६४२५४. परी	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
६४२५५. परी	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
६४२५६. परी	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
६४२५७. परी	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
६४२५८. परी	आतां ययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
६४२५९. परी	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०
६४२६०. परी	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७

६४२६१. परी	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
६४२६२. परी	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
६४२६३. परी	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
६४२६४. परी	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
६४२६५. परी	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
६४२६६. परी	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
६४२६७. परी	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
६४२६८. परी	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
६४२६९. परी	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
६४२७०. परी	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
६४२७१. परी	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
६४२७२. परी	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
६४२७३. परी	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
६४२७४. परी	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
६४२७५. परी	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
६४२७६. परी	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
६४२७७. परी	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
६४२७८. परी	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
६४२७९. परी	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
६४२८०. परी	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
६४२८१. परी	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
६४२८२. परी	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
६४२८३. परी	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
६४२८४. परी	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
६४२८५. परी	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
६४२८६. परी	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
६४२८७. परी	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३

६४२८८. परी	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
६४२८९. परी	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
६४२९०. परी	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
६४२९१. परी	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
६४२९२. परी	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
६४२९३. परी	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
६४२९४. परी	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
६४२९५. परी	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
६४२९६. परी	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
६४२९७. परी	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
६४२९८. परी	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
६४२९९. परी	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
६४३००. परी	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
६४३०१. परी	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
६४३०२. परी	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
६४३०३. परी	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
६४३०४. परी	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
६४३०५. परी	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
६४३०६. परी	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
६४३०७. परी	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
६४३०८. परी	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
६४३०९. परी	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
६४३१०. परी	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
६४३११. परी	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
६४३१२. परी	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
६४३१३. परी	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
६४३१४. परी	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५

६४३१५. परी	यया कर्मातें सांडिति परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
६४३१६. परी	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
६४३१७. परी	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
६४३१८. परी	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
६४३१९. परी	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
६४३२०. परी	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
६४३२१. परी	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
६४३२२. परी	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
६४३२३. परी	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
६४३२४. परी	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
६४३२५. परी	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
६४३२६. परी	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
६४३२७. परी	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
६४३२८. परी	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
६४३२९. परी	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
६४३३०. परी	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
६४३३१. परी	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
६४३३२. परी	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
६४३३३. परी	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
६४३३४. परी	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
६४३३५. परी	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
६४३३६. परी	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
६४३३७. परी	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
६४३३८. परी	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
६४३३९. परी	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
६४३४०. परी	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
६४३४१. परी	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४

६४३४२. परी	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
६४३४३. परी	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
६४३४४. परी	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
६४३४५. परी	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
६४३४६. परी	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
६४३४७. परी	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
६४३४८. परी	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
६४३४९. परी	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
६४३५०. परी	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
६४३५१. परी	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
६४३५२. परी	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
६४३५३. परी	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णी तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
६४३५४. परी	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
६४३५५. परी	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
६४३५६. परी	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
६४३५७. परी	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
६४३५८. परी	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
६४३५९. परी	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६
६४३६०. परी	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
६४३६१. परी	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
६४३६२. परी	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
६४३६३. परी	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
६४३६४. परी	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
६४३६५. परी	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
६४३६६. परी	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
६४३६७. परी	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
६४३६८. परी	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९

६४३६९. परी	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
६४३७०. परी	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
६४३७१. परी	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
६४३७२. परी	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
६४३७३. परी	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
६४३७४. परी	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
६४३७५. परी	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
६४३७६. परी	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
६४३७७. परी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
६४३७८. परी	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
६४३७९. परी	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
६४३८०. परी	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
६४३८१. परी	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
६४३८२. परी	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
६४३८३. परी	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
६४३८४. परी	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
६४३८५. परी	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
६४३८६. परी	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
६४३८७. परी	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
६४३८८. परी	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
६४३८९. परी	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
६४३९०. परी	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
६४३९१. परी	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
६४३९२. परी	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
६४३९३. परी	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
६४३९४. परी	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
६४३९५. परी	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२

६४३९६. परी	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
६४३९७. परी	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
६४३९८. परी	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
६४३९९. परी	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
६४४००. परी	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
६४४०१. परी	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
६४४०२. परी	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
६४४०३. परी	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
६४४०४. परी	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
६४४०५. परी	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
६४४०६. परी	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८
६४४०७. परी	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णांचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
६४४०८. परी	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
६४४०९. परी	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
६४४१०. परी	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
६४४११. परी	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
६४४१२. परी	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
६४४१३. परी	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
६४४१४. परी	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९
६४४१५. परी	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
६४४१६. परी	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
६४४१७. परी	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
६४४१८. परी	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
६४४१९. परी	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
६४४२०. परी	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
६४४२१. परी	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
६४४२२. परी	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३

६४४२३. परी	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
६४४२४. परी	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
६४४२५. परी	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
६४४२६. परी	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
६४४२७. परी	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
६४४२८. परी	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
६४४२९. परी	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
६४४३०. परी	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
६४४३१. परी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
६४४३२. परी	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
६४४३३. परी	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
६४४३४. परी	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
६४४३५. परी	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
६४४३६. परी	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
६४४३७. परी	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
६४४३८. परी	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
६४४३९. परी	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
६४४४०. परी	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
६४४४१. परी	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
६४४४२. परी	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
६४४४३. परी	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
६४४४४. परी	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
६४४४५. परी	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
६४४४६. परी	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
६४४४७. परीं	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
६४४४८. परींचीं	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
६४४४९. परीचा	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६

६४४५०. परीची	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
६४४५१. परीचें	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
६४४५२. परीवरीं	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
६४४५३. परु	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
६४४५४. परु	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
६४४५५. परेशा	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
६४४५६. परेशा	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
६४४५७. परेशा	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
६४४५८. परेशीं	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
६४४५९. परेशीं	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
६४४६०. परेशु	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
६४४६१. परेसींही	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
६४४६२. परोपकारीं	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
६४४६३. परोपकारु	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
६४४६४. परोपतापु	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
६४४६५. परौता	तया स्वांत:करणजिता । सकळकामोपशांता । परमात्मा परौता । दुरी नाहीं	ज्ञाने.६.७.८१
६४४६६. परौता	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
६४४६७. परौती	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
६४४६८. परौती	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
६४४६९. परौती	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
६४४७०. परौती	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
६४४७१. परौती	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
६४४७२. परौती	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
६४४७३. परौती	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
६४४७४. परौते	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
६४४७५. परौतें	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
६४४७६. परौतें	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९

६४४७७. परौतें	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
६४४७८. परौतें	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
६४४७९. परौतें	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
६४४८०. परौतें	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
६४४८१. परौतें	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
६४४८२. परौतें	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
६४४८३. परौतें	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
६४४८४. परौतें	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
६४४८५. परौतेही	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
६४४८६. पर्जन्यधारास्तव	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
६४४८७. पर्जन्यवृष्टी	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
६४४८८. पर्जन्या	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
६४४८९. पर्जन्याचिया	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
६४४९०. पर्जन्याचिया	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
६४४९१. पर्जन्याची	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
६४४९२. पर्जन्येष्टी	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
६४४९३. पर्जन्योदकाचा	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
६४४९४. पर्यावो	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
६४४९५. पर्व	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
६४४९६. पर्वत	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
६४४९७. पर्वत	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
६४४९८. पर्वत	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
६४४९९. पर्वत	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
६४५००. पर्वताचा	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
६४५०१. पर्वताचिये	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
६४५०२. पर्वताचीं	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
६४५०३. पर्वतीं	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२

६४५०४. पर्वविशेषें	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
६४५०५. पर्वीं	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
६४५०६. पर्वीं	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
६४५०७. पऱ्हां	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
६४५०८. पऱ्हा	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
६४५०९. पऱ्हांचि	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
६४५१०. पऱ्हे	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
६४५११. पल्लव	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
६४५१२. पल्लव	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
६४५१३. पल्लवपानें	खांदियांपासूनि अनेका । पसरलिया शाखोपशाखा । शाखांस्तव देखा । पल्लवपानें	ज्ञाने.१०.६.९९
६४५१४. पल्लवसडका	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
६४५१५. पल्लवीं	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
६४५१६. पळणी	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
६४५१७. पळतां	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
६४५१८. पळतां	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
६४५१९. पळतां	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
६४५२०. पळताती	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
६४५२१. पळती	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
६४५२२. पळती	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
६४५२३. पळते	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
६४५२४. पळवी	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
६४५२५. पळवी	तिये कर्मीं अकार्यीं । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
६४५२६. पळिपलीं	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
६४५२७. पळिपे	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
६४५२८. पळिपे	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धगीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
६४५२९. पळे	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
६४५३०. पळे	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५

६४५३१. पळे	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
६४५३२. पळे	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
६४५३३. पळे	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
६४५३४. पळे	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.११
६४५३५. पळेचि	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
६४५३६. पळों	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
६४५३७. पळों	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
६४५३८. पळोनि	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
६४५३९. पळोनि	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
६४५४०. पवता	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
६४५४१. पवतां	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
६४५४२. पवतां	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
६४५४३. पवतां	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
६४५४४. पवतां	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
६४५४५. पवतां	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
६४५४६. पवतां	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
६४५४७. पवती	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदु:खें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
६४५४८. पवती	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
६४५४९. पवती	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
६४५५०. पवती	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
६४५५१. पवतीचि	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
६४५५२. पवतीचि	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
६४५५३. पवतीचि	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
६४५५४. पवतु	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
६४५५५. पवन	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
६४५५६. पवन	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
६४५५७. पवन	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०

६४५५८. पवन	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
६४५५९. पवनगती	जैसा कवणु एकु काकुळती । पळतां पवनगती । दुपाउलीं अवचितीं । कुहामाजीं पडिला	ज्ञाने.८.५.७०
६४५६०. पवनपण	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
६४५६१. पवना	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
६४५६२. पवना	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
६४५६३. पवना	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
६४५६४. पवना	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
६४५६५. पवनाचा	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
६४५६६. पवनाचा	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
६४५६७. पवनाचा	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
६४५६८. पवनाची	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
६४५६९. पवनाचें	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
६४५७०. पवनाचेनि	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
६४५७१. पवनाचेनि	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
६४५७२. पवनाचेनि	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
६४५७३. पवनातें	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
६४५७४. पवनातें	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
६४५७५. पवनातें	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
६४५७६. पवनापाठीं	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहे देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
६४५७७. पवनीं	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
६४५७८. पवनीं	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
६४५७९. पवनु	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
६४५८०. पवनु	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
६४५८१. पवनु	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
६४५८२. पवनु	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
६४५८३. पवनु	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
६४५८४. पवनु	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९

६४५८५. पवनु	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
६४५८६. पवनु	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
६४५८७. पवनुचि	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
६४५८८. पवनें	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
६४५८९. पवनें	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
६४५९०. पवनें	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
६४५९१. पवनें	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
६४५९२. पवनें	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
६४५९३. पवनेंचि	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
६४५९४. पवसी	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
६४५९५. पवाडा	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
६४५९६. पवाडा	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
६४५९७. पवाडु	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
६४५९८. पवाडु	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हे गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
६४५९९. पवाडु	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
६४६००. पवाडु	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
६४६०१. पवाडु	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
६४६०२. पवाडु	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
६४६०३. पवाडु	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
६४६०४. पवाडु	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
६४६०५. पवाडे	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
६४६०६. पवाडे	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
६४६०७. पवाडे	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
६४६०८. पवाडें	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
६४६०९. पवाडें	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
६४६१०. पवाडें	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
६४६११. पवाडें	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९

६४६१२. पवाडें	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
६४६१३. पवाडें	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
६४६१४. पवाडें	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
६४६१५. पविजतां	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
६४६१६. पविजतीचि	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
६४६१७. पविजे	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
६४६१८. पविजे	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
६४६१९. पविजे	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
६४६२०. पविजे	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
६४६२१. पविजेचि	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
६४६२२. पविजेचि	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
६४६२३. पवित्र	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
६४६२४. पवित्र	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
६४६२५. पवित्र	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६४६२६. पवित्र	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
६४६२७. पवित्र	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
६४६२८. पवित्र	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
६४६२९. पवित्र	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
६४६३०. पवित्र	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
६४६३१. पवित्र	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
६४६३२. पवित्र	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
६४६३३. पवित्र	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
६४६३४. पवित्र	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
६४६३५. पवित्र	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
६४६३६. पवित्रता	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
६४६३७. पवित्रता	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
६४६३८. पवित्रत्व	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६

६४६३९. पवित्रत्व	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जलें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
६४६४०. पवित्रां	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
६४६४१. पवित्रीं	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
६४६४२. पवित्रीं	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
६४६४३. पवित्रें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
६४६४४. पवित्रें	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
६४६४५. पवित्रैक	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
६४६४६. पवित्रैकनिधान	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४
६४६४७. पवे	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
६४६४८. पवे	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
६४६४९. पवे	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
६४६५०. पवे	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
६४६५१. पवे	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
६४६५२. पवे	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
६४६५३. पवे	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
६४६५४. पवे	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
६४६५५. पवेल	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
६४६५६. पव्हण्याहूनि	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
६४६५७. पव्हयालागीं	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
६४६५८. पव्हिजे	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
६४६५९. पव्हे	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
६४६६०. पशु	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
६४६६१. पशु	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
६४६६२. पशु	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
६४६६३. पशु	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
६४६६४. पशु	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
६४६६५. पशुत्व	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२

६४६६६. पशुपक्षादि	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
६४६६७. पशुपक्षिविवाहीं	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
६४६६८. पशुपक्ष्यां	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
६४६६९. पशुहिंसा	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
६४६७०. पशूचां	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
६४६७१. पशूचेंही	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
६४६७२. पश्चिमप्रमदेचा	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
६४६७३. पश्चिमसमुद्राचिया	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
६४६७४. पश्चिमा	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
६४६७५. पश्चिमेकडे	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
६४६७६. पश्चिमेचिया	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
६४६७७. पश्चिमेचे	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
६४६७८. पश्यंती	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
६४६७९. पश्यंतीचिये	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
६४६८०. पसरती	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
६४६८१. पसरती	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
६४६८२. पसरती	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
६४६८३. पसरलासे	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
६४६८४. पसरलिया	खांदियांपासूनि अनेका । पसरलिया शाखोपशाखा । शाखांस्तव देखा । पल्लवपानें	ज्ञाने.१०.६.९९
६४६८५. पसरलिया	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०
६४६८६. पसरलिये	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
६४६८७. पसरलीं	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
६४६८८. पसरलीसे	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
६४६८९. पसरलें	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
६४६९०. पसरलें	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
६४६९१. पसरलेनि	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
६४६९२. पसरिती	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८

६४६९३. पसरिला	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
६४६९४. पसरिलीं	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
६४६९५. पसरिलें	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
६४६९६. पसरी	कां कूर्म जियापरी । उवाइला अवेव पसरी । ना इच्छावशें आवरी । आपुले आपण	ज्ञाने.२.५८.३०१
६४६९७. पसरी	देखें कूर्म जियापरी । उवाइला अवयव पसरी । ना तरी इच्छावशें आवरी । आपणपेंचि	ज्ञाने.२.६८.३५२
६४६९८. पसरी	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
६४६९९. पसरु	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
६४७००. पसरु	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
६४७०१. पसरु	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
६४७०२. पसरु	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
६४७०३. पसरु	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
६४७०४. पसरु	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
६४७०५. पसरूनिया	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
६४७०६. पसरूनी	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
६४७०७. पसरे	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
६४७०८. पसरे	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
६४७०९. पसरे	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
६४७१०. पसरोनि	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
६४७११. पसाय	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
६४७१२. पसायदान	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
६४७१३. पसायदान	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
६४७१४. पसायामृत	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
६४७१५. पसायें	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
६४७१६. पसारा	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
६४७१७. पसारा	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
६४७१८. पसारा	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
६४७१९. पसारा	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३

६४७२०. पसावो	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
६४७२१. पसावो	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
६४७२२. पहा	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
६४७२३. पहा	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
६४७२४. पहा	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
६४७२५. पहाट	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
६४७२६. पहांटे-	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
६४७२७. पहाड	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
६४७२८. पहाणें	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
६४७२९. पहात	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
६४७३०. पहात	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
६४७३१. पहात	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
६४७३२. पहातसे	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
६४७३३. पहातां	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
६४७३४. पहातां	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
६४७३५. पहातु	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
६४७३६. पहारु	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
६४७३७. पहावया	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
६४७३८. पहावया	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
६४७३९. पहावयाचे	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
६४७४०. पहावयालागीं	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
६४७४१. पहावा	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
६४७४२. पहावा	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
६४७४३. पहावा	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
६४७४४. पहावें	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
६४७४५. पहावें	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
६४७४६. पहावें	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०

६४७४७. पहावें	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
६४७४८. पहासी	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
६४७४९. पहिलया	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
६४७५०. पहिला	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
६४७५१. पहिला	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
६४७५२. पहिला	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
६४७५३. पहिला	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
६४७५४. पहिला	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्धटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
६४७५५. पहिला	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५
६४७५६. पहिलिया	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सवेंचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
६४७५७. पहिलिये	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
६४७५८. पहिली	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
६४७५९. पहिली	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्ये पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
६४७६०. पहिली	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
६४७६१. पहिली	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
६४७६२. पहिले	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
६४७६३. पहिले	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
६४७६४. पहिलें	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्तीं । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
६४७६५. पहिलें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
६४७६६. पहिलें	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
६४७६७. पहिलें	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
६४७६८. पहिलें	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
६४७६९. पहिलें	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
६४७७०. पहिलें	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
६४७७१. पहिलें	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
६४७७२. पहिलें	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
६४७७३. पहिलें	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२

६४७७४. पहिलें	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
६४७७५. पहिलें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
६४७७६. पहिलें	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
६४७७७. पहिलें	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
६४७७८. पहिलें	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
६४७७९. पहिलें	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
६४७८०. पहिलें	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
६४७८१. पहिलें	तेथ आडवावया आले । दोषवैरी जे धोपटिले । तयांमाजीं पहिलें । देहाहंकारु	ज्ञाने.१८.५३.१०५०
६४७८२. पहिलें	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
६४७८३. पहुडणें	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
६४७८४. पहुडणें	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
६४७८५. पहुडला	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
६४७८६. पहुडला	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
६४७८७. पहुडलिया	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
६४७८८. पहुडलिया	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
६४७८९. पहुडिजे	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजें । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
६४७९०. पहुडें	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
६४७९१. पहुरणीं	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
६४७९२. पा	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
६४७९३. पा	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
६४७९४. पां	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
६४७९५. पां	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
६४७९६. पां	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अर्जुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
६४७९७. पां	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
६४७९८. पां	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
६४७९९. पां	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
६४८००. पां	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अर्जुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२

६४८०१. पां	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतू येईल	ज्ञाने.२.५.४४
६४८०२. पां	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
६४८०३. पां	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
६४८०४. पां	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
६४८०५. पां	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
६४८०६. पां	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
६४८०७. पां	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
६४८०८. पां	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
६४८०९. पां	या बोला पार्थे । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
६४८१०. पां	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
६४८११. पां	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
६४८१२. पां	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
६४८१३. पां	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
६४८१४. पां	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
६४८१५. पां	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
६४८१६. पां	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
६४८१७. पां	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
६४८१८. पां	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
६४८१९. पां	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
६४८२०. पां	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
६४८२१. पां	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
६४८२२. पां	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
६४८२३. पां	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
६४८२४. पां	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
६४८२५. पां	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
६४८२६. पां	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
६४८२७. पां	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६

६४८२८. पां	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
६४८२९. पां	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
६४८३०. पां	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
६४८३१. पां	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
६४८३२. पां	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
६४८३३. पां	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
६४८३४. पां	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
६४८३५. पां	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
६४८३६. पां	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
६४८३७. पां	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
६४८३८. पां	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
६४८३९. पां	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
६४८४०. पां	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
६४८४१. पां	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
६४८४२. पां	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
६४८४३. पां	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
६४८४४. पां	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
६४८४५. पां	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
६४८४६. पां	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
६४८४७. पां	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
६४८४८. पां	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
६४८४९. पां	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
६४८५०. पां	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
६४८५१. पां	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
६४८५२. पां	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
६४८५३. पां	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
६४८५४. पां	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६

६४८५५. पां	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
६४८५६. पां	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
६४८५७. पां	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
६४८५८. पां	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
६४८५९. पां	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
६४८६०. पां	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
६४८६१. पां	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
६४८६२. पां	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
६४८६३. पां	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
६४८६४. पां	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
६४८६५. पां	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
६४८६६. पां	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६४८६७. पां	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
६४८६८. पां	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
६४८६९. पां	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
६४८७०. पां	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
६४८७१. पां	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
६४८७२. पां	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
६४८७३. पां	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्मांचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
६४८७४. पां	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
६४८७५. पां	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
६४८७६. पां	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
६४८७७. पां	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
६४८७८. पां	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
६४८७९. पां	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
६४८८०. पां	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
६४८८१. पां	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३

६४८८२. पां	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
६४८८३. पां	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
६४८८४. पां	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
६४८८५. पां	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
६४८८६. पां	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
६४८८७. पां	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
६४८८८. पां	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
६४८८९. पां	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
६४८९०. पां	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
६४८९१. पां	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
६४८९२. पां	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
६४८९३. पां	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
६४८९४. पां	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
६४८९५. पां	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
६४८९६. पां	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
६४८९७. पां	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
६४८९८. पां	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
६४८९९. पां	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
६४९००. पां	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
६४९०१. पां	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
६४९०२. पां	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
६४९०३. पां	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
६४९०४. पां	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
६४९०५. पां	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
६४९०६. पां	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
६४९०७. पां	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
६४९०८. पां	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९

६४९०९. पां	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
६४९१०. पां	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
६४९११. पां	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
६४९१२. पां	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदु:खादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
६४९१३. पां	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
६४९१४. पां	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
६४९१५. पां	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
६४९१६. पां	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
६४९१७. पां	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
६४९१८. पां	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
६४९१९. पां	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
६४९२०. पां	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
६४९२१. पां	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
६४९२२. पां	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
६४९२३. पां	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
६४९२४. पां	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
६४९२५. पां	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
६४९२६. पां	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
६४९२७. पां	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दु:खें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
६४९२८. पां	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
६४९२९. पां	कानीं लागतां महुर । अर्थे विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
६४९३०. पां	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
६४९३१. पां	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
६४९३२. पां	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
६४९३३. पां	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
६४९३४. पां	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
६४९३५. पां	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५

६४९३६. पां	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
६४९३७. पां	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०
६४९३८. पां	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
६४९३९. पां	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
६४९४०. पां	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
६४९४१. पां	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
६४९४२. पां	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
६४९४३. पां	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
६४९४४. पां	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
६४९४५. पां	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
६४९४६. पां	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
६४९४७. पां	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
६४९४८. पां	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
६४९४९. पां	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
६४९५०. पां	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
६४९५१. पां	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
६४९५२. पां	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
६४९५३. पां	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
६४९५४. पां	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
६४९५५. पां	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
६४९५६. पां	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
६४९५७. पां	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
६४९५८. पां	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
६४९५९. पां	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
६४९६०. पां	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
६४९६१. पां	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
६४९६२. पां	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७

६४९६३. पां	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
६४९६४. पांख	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
६४९६५. पांख	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
६४९६६. पांखु	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
६४९६७. पांखेंचि	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
६४९६८. पांगिलें	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
६४९६९. पांगिलें	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
६४९७०. पांगी	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
६४९७१. पांगीं	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
६४९७२. पांगु	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
६४९७३. पांगु	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
६४९७४. पांगु	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
६४९७५. पांगु	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
६४९७६. पांगु	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
६४९७७. पांगु	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
६४९७८. पांगु	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
६४९७९. पांगुरली	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
६४९८०. पांगुळ	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
६४९८१. पांगुळ	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
६४९८२. पांगुळली	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
६४९८३. पांगुळले	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
६४९८४. पांगुळा	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
६४९८५. पांगुळा	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
६४९८६. पांगुळा-	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
६४९८७. पांगुळाचिया	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
६४९८८. पांगें	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
६४९८९. पांगें	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१

६४९९०. पांगें	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
६४९९१. पांगोरा-	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
६४९९२. पांघरविला	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
६४९९३. पांघरुविशील	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
६४९९४. पांघरूण	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
६४९९५. पांघरोनि	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
६४९९६. पांघरोनि	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
६४९९७. पांघरोनि	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
६४९९८. पांघुरणें	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
६४९९९. पांघुरणें	नाना पांघुरणें । जाळूनि जैसें तापणें । जालें आंगधुणें । कुंजराचें	ज्ञाने.१३.७.२३२
६५०००. पांघुरली	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
६५००१. पांघुरविलें	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
६५००२. पांघुरवी	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
६५००३. पांघुरावें	शीत वेढावें । उष्ण पांघुरावें । वृष्टीचिया असावें । घराआंतु	ज्ञाने.१२.५.६५
६५००४. पांघुरौनी	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
६५००५. पांच	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
६५००६. पांच	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
६५००७. पांच	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
६५००८. पांच	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
६५००९. पांचजन्यु	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
६५०१०. पांचपांच	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
६५०११. पांचपिसें	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
६५०१२. पांचभौतिक	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
६५०१३. पांचभौतिक	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
६५०१४. पांचभौतिक	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
६५०१५. पांचभौतिक	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
६५०१६. पांचभौतिकीं	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०

६५०१७. पांचमेळावा	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
६५०१८. पांचमेळावा	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
६५०१९. पांचवटेयाची	यावरी आदी । पांचवटेयाची बांधी । बांधली प्रभेदीं । पंचभूतिकीं	ज्ञाने.१३.४.४६
६५०२०. पांचवनिया	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
६५०२१. पांचवा	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
६५०२२. पांचवा	तें दक्षत्व गा चोख । जेथ चौथा गुण देख । आणि जुंझ अलौकिक । तो पांचवा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६४
६५०२३. पांचवा	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
६५०२४. पांचवें	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
६५०२५. पांचवेउली	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
६५०२६. पांचही	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
६५०२७. पांचही	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
६५०२८. पांचही	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
६५०२९. पांचही	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
६५०३०. पांचही	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
६५०३१. पांचही	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
६५०३२. पांचही	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
६५०३३. पांचही	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
६५०३४. पांचही	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
६५०३५. पांचही	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
६५०३६. पांचही	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
६५०३७. पांचही	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
६५०३८. पांचहेतुमिळणीं	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
६५०३९. पांचां	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
६५०४०. पांचांचा	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
६५०४१. पांचांचे	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
६५०४२. पांचांचें	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
६५०४३. पांचांही	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९

६५०४४. पांचांही	तैसी पांचांही गांठी पडे । जैं देहाकारु उघडे । तैं नाचवी चहूंकडे । तो अहंकारु गा	ज्ञाने.१३.५-६.८१
६५०४५. पांचांही	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
६५०४६. पांचांही	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
६५०४७. पांचिका	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
६५०४८. पांचिकां	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
६५०४९. पांचिकें	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
६५०५०. पांचें	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
६५०५१. पांचें	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
६५०५२. पांचें	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
६५०५३. पांचें	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
६५०५४. पांचें	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
६५०५५. पांचें	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
६५०५६. पांचें	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
६५०५७. पांचेंचि	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
६५०५८. पांचै	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
६५०५९. पांचै	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
६५०६०. पांचैं	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
६५०६१. पांजरती	शिष्टागमविधानें । विविधयागवितानें । इयें पानावरी पानें । पांजरती	ज्ञाने.१५.२.१८९
६५०६२. पांजरली	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
६५०६३. पांजरा	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
६५०६४. पांजरियामाजीं	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
६५०६५. पांजरेशीं	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
६५०६६. पांजिरा	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
६५०६७. पांजिरां	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
६५०६८. पांडव	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
६५०६९. पांडव	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
६५०७०. पांडव	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८

६५०७१. पांडव	तरि आतांचि ये संहारवाहे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
६५०७२. पांडवकुळीं	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
६५०७३. पांडवदळाआंतु	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
६५०७४. पांडवसैन्य	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
६५०७५. पांडवा	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
६५०७६. पांडवा	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
६५०७७. पांडवा	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
६५०७८. पांडवा	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
६५०७९. पांडवा	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
६५०८०. पांडवा	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
६५०८१. पांडवा	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
६५०८२. पांडवा	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
६५०८३. पांडवा	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
६५०८४. पांडवा	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
६५०८५. पांडवा	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
६५०८६. पांडवा	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
६५०८७. पांडवा	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
६५०८८. पांडवा	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
६५०८९. पांडवा	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
६५०९०. पांडवा	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
६५०९१. पांडवा	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
६५०९२. पांडवा	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
६५०९३. पांडवा	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
६५०९४. पांडवा	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
६५०९५. पांडवा	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
६५०९६. पांडवा	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
६५०९७. पांडवा	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६

६५०९८. पांडवा	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
६५०९९. पांडवा	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
६५१००. पांडवा	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
६५१०१. पांडवा	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
६५१०२. पांडवा	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
६५१०३. पांडवा	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
६५१०४. पांडवा	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
६५१०५. पांडवा	महर्षीं आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
६५१०६. पांडवा	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
६५१०७. पांडवा	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वां । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
६५१०८. पांडवा	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
६५१०९. पांडवा	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
६५११०. पांडवा	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
६५१११. पांडवा	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
६५११२. पांडवा	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
६५११३. पांडवा	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९१
६५११४. पांडवा	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
६५११५. पांडवा	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
६५११६. पांडवा	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
६५११७. पांडवा	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
६५११८. पांडवा	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
६५११९. पांडवा	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
६५१२०. पांडवा	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
६५१२१. पांडवा	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
६५१२२. पांडवा	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
६५१२३. पांडवा	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
६५१२४. पांडवा	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४

६५१२५. पांडवा	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
६५१२६. पांडवा	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
६५१२७. पांडवा	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
६५१२८. पांडवा	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
६५१२९. पांडवा	तो अज्ञान गा पांडवा । आणि तोही तोचि जाणावा । जो इंद्रियें अव्हासवा । चारी एथ	ज्ञाने.१३.११.७७०
६५१३०. पांडवा	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
६५१३१. पांडवा	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
६५१३२. पांडवा	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
६५१३३. पांडवा	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
६५१३४. पांडवा	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
६५१३५. पांडवा	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
६५१३६. पांडवा	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
६५१३७. पांडवा	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
६५१३८. पांडवा	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
६५१३९. पांडवा	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
६५१४०. पांडवा	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
६५१४१. पांडवा	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
६५१४२. पांडवा	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
६५१४३. पांडवा	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
६५१४४. पांडवा	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
६५१४५. पांडवा	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
६५१४६. पांडवा	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
६५१४७. पांडवा	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
६५१४८. पांडवा	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
६५१४९. पांडवा	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
६५१५०. पांडवा	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
६५१५१. पांडवा	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५

६५१५२. पांडवा	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
६५१५३. पांडवा	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
६५१५४. पांडवा	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
६५१५५. पांडवा	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
६५१५६. पांडवा	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
६५१५७. पांडवा	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
६५१५८. पांडवा	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
६५१५९. पांडवा	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
६५१६०. पांडवा	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
६५१६१. पांडवा	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
६५१६२. पांडवा	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
६५१६३. पांडवा	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
६५१६४. पांडवा	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
६५१६५. पांडवा	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
६५१६६. पांडवा	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
६५१६७. पांडवा	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
६५१६८. पांडवा	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
६५१६९. पांडवा-	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
६५१७०. पांडवां-	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
६५१७१. पांडवांचा	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
६५१७२. पांडवांचें	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
६५१७३. पांडवाचेनि	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
६५१७४. पांडवांचेनि	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
६५१७५. पांडवासी	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
६५१७६. पांडवें	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
६५१७७. पांडवें	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
६५१७८. पांडवें	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६

६५१७९. पांडवें	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
६५१८०. पांडवें	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
६५१८१. पांडवेंसीं	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
६५१८२. पांडित्यें	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
६५१८३. पांडुकुमरा	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
६५१८४. पांडुकुमरा	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
६५१८५. पांडुकुमरा	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
६५१८६. पांडुकुमरु	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
६५१८७. पांडुकुमरु	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
६५१८८. पांडुचा	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
६५१८९. पांडुनृपाचा	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
६५१९०. पांडुरोगाचिये	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
६५१९१. पांडुरोगें	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
६५१९२. पांडुसुता	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
६५१९३. पांडुसुता	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
६५१९४. पांडुसुता	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
६५१९५. पांडुसुता	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
६५१९६. पांडुसुता	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
६५१९७. पांडुसुता	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
६५१९८. पांडुसुता	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
६५१९९. पांडुसुता	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
६५२००. पांडुसुता	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
६५२०१. पांडुसुता	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
६५२०२. पांडुसुता	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
६५२०३. पांडुसुता	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
६५२०४. पांडुसुता	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
६५२०५. पांडुसुता	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३

६५२०६. पांडुसुता	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
६५२०७. पांडुसुता	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
६५२०८. पांडुसुता	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
६५२०९. पांडुसुता	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
६५२१०. पांडुसुता	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
६५२११. पांडुसुता	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
६५२१२. पांडुसुता	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
६५२१३. पांडुसुता	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
६५२१४. पांडुसुता	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
६५२१५. पांडुसुता	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
६५२१६. पांडुसुता	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
६५२१७. पांडुसुता	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
६५२१८. पांडुसुता	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
६५२१९. पांडुसुता	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
६५२२०. पांडुसुता	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
६५२२१. पांडुसुता	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
६५२२२. पांडुसुता	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
६५२२३. पांडुसुता	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
६५२२४. पांडुसुता	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
६५२२५. पांडुसुता	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
६५२२६. पांडुसुता	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्में मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
६५२२७. पांडुसुता	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
६५२२८. पांडुसुतु	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
६५२२९. पांडुसुतें	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
६५२३०. पांडुसुतें	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
६५२३१. पांतिकरां	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
६५२३२. पांती	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२

६५२३३. पांती	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
६५२३४. पांती	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
६५२३५. पांती	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
६५२३६. पांती	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
६५२३७. पांती	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
६५२३८. पांती	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
६५२३९. पांतीं	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
६५२४०. पांतीकरु	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
६५२४१. पांथिक	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
६५२४२. पांथिक	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
६५२४३. पांथिकां	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
६५२४४. पांथिकाचिया	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
६५२४५. पांथिकें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्मे जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
६५२४६. पांपरा	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
६५२४७. पांसुता	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
६५२४८. पांसूची	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
६५२४९. पांहाट	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
६५२५०. पाइक	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
६५२५१. पाइक	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
६५२५२. पाइका	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
६५२५३. पाइकां	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
६५२५४. पाइकाचा	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
६५२५५. पाइकी	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
६५२५६. पाइकी	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
६५२५७. पाइकी	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
६५२५८. पाइकु	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
६५२५९. पाइकु	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९

६५२६०. पाइकु	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
६५२६१. पाइकु	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
६५२६२. पाइकें	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
६५२६३. पाईक	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
६५२६४. पाईकपण	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
६५२६५. पाईं	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
६५२६६. पाउटी	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
६५२६७. पाउटी	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
६५२६८. पाउटी	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
६५२६९. पाउटी	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
६५२७०. पाउटी	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
६५२७१. पाउटी	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
६५२७२. पाउटीं	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
६५२७३. पाउटीं	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
६५२७४. पाउटीं	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२
६५२७५. पाउलचि	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
६५२७६. पाउलवाटे	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
६५२७७. पाउला	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
६५२७८. पाउला	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
६५२७९. पाउलांची	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
६५२८०. पाउलाची	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
६५२८१. पाउलाची	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
६५२८२. पाउलीं	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
६५२८३. पाउलीं	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
६५२८४. पाउलीं	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
६५२८५. पाउलीं	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
६५२८६. पाउलीं	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३

६५२८७. पाउलीं	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
६५२८८. पाउलीं	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
६५२८९. पाउलीं	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
६५२९०. पाउलीं	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
६५२९१. पाउलें	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
६५२९२. पाउलें	अर्जुना यापरी । मिथ्यादृष्टीचां घरीं । युगानवृत्तीचीं करी । चोज पाउलें	ज्ञाने.१४.३.११३
६५२९३. पाउलें	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
६५२९४. पाउलें	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
६५२९५. पाउलें	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
६५२९६. पाउलें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्में जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
६५२९७. पाउलें	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
६५२९८. पाउवा	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
६५२९९. पाउवा	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
६५३००. पाउसें	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
६५३०१. पाउसेंवीण	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
६५३०२. पाऊनि	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
६५३०३. पाऊनि	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
६५३०४. पाऊल	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
६५३०५. पाऊल	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८
६५३०६. पाऊल	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
६५३०७. पाऊल	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
६५३०८. पाऊल	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
६५३०९. पाऊल	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
६५३१०. पाऊस	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
६५३११. पाऊस	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
६५३१२. पाक	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
६५३१३. पाक	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१

६५३१४. पाकु	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
६५३१५. पाखांडाचीं	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
६५३१६. पाखडी	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
६५३१७. पाखर	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
६५३१८. पाखरिला	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
६५३१९. पाखांचा	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
६५३२०. पाखांड	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
६५३२१. पाखांड	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
६५३२२. पाखांडाचे	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४
६५३२३. पाखांडाचे	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
६५३२४. पाखांडियाही	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
६५३२५. पाखाळा	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
६५३२६. पाखाळीं	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
६५३२७. पाखाळी	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
६५३२८. पाखाळीं	एर्‍हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
६५३२९. पाखिरूं	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
६५३३०. पाखिरूं	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
६५३३१. पाखिरूं	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
६५३३२. पाचारणें	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
६५३३३. पाजिलिया	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्याळु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
६५३३४. पाझरती	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
६५३३५. पाझरु	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
६५३३६. पाझरे	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
६५३३७. पाट	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
६५३३८. पाटण	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
६५३३९. पाटणीं	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३
६५३४०. पाटा	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९

६५३४१. पाटाउवें	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
६५३४२. पाटाचा	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
६५३४३. पाटाचा	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
६५३४४. पाटाचे	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
६५३४५. पाटाचें	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
६५३४६. पाटियेवरील	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
६५३४७. पाटीं	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
६५३४८. पाटीं	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
६५३४९. पाटीं	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
६५३५०. पाटु	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
६५३५१. पाटु	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
६५३५२. पाटु	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
६५३५३. पाटु	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
६५३५४. पाटु	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
६५३५५. पाटु	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
६५३५६. पाटु	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
६५३५७. पाठ	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
६५३५८. पाठमिषें	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
६५३५९. पाठमोरा	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
६५३६०. पाठमोरी	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
६५३६१. पाठाची	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
६५३६२. पाठारें	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
६५३६३. पाठिमोरा	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
६५३६४. पाठिमोरी	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
६५३६५. पाठिमोरें	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
६५३६६. पाठिमोरें	आर्तिआशापडिभरें । वयव्याधीगजरें । उजू असतां पाठिमोरें । नव्हे चित्त	ज्ञाने.१३.७.४९३
६५३६७. पाठिमोरेयाही	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०

६५३६८. पाठी	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
६५३६९. पाठी	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
६५३७०. पाठी	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
६५३७१. पाठी	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
६५३७२. पाठी	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
६५३७३. पाठी	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
६५३७४. पाठी	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
६५३७५. पाठी	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
६५३७६. पाठी	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
६५३७७. पाठी	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
६५३७८. पाठीं	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
६५३७९. पाठीं	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
६५३८०. पाठीं	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
६५३८१. पाठीं	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
६५३८२. पाठीं	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
६५३८३. पाठीं	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
६५३८४. पाठीं	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
६५३८५. पाठीं	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
६५३८६. पाठीं	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
६५३८७. पाठीं	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
६५३८८. पाठीं	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
६५३८९. पाठीं	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
६५३९०. पाठीं	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
६५३९१. पाठीं	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
६५३९२. पाठीं	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
६५३९३. पाठीं	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
६५३९४. पाठीं	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१

६५३९५. पाठीं	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
६५३९६. पाठीं	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
६५३९७. पाठीं	तरि अग्नीमाजीं आलें । जैसें इंधनचि अग्नि जहालें । पाठीं न निवडेचि कांहीं केलें । काष्ठपण	ज्ञाने.८.२१-२२.१९९
६५३९८. पाठीं	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
६५३९९. पाठीं	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
६५४००. पाठीं	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
६५४०१. पाठीं	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षें । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
६५४०२. पाठीं	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
६५४०३. पाठीं	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
६५४०४. पाठीं	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
६५४०५. पाठीं	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
६५४०६. पाठीं	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
६५४०७. पाठीं	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
६५४०८. पाठीं	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
६५४०९. पाठीं	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
६५४१०. पाठीं	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
६५४११. पाठीं	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
६५४१२. पाठीं	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
६५४१३. पाठीं	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
६५४१४. पाठीं	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
६५४१५. पाठीं	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
६५४१६. पाठीं	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
६५४१७. पाठीं	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
६५४१८. पाठीं	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
६५४१९. पाठीं	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
६५४२०. पाठीं	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
६५४२१. पाठीं	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९

६५४२२. पाठीं	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
६५४२३. पाठीं	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
६५४२४. पाठीं	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
६५४२५. पाठीं	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
६५४२६. पाठीं	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
६५४२७. पाठीं	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
६५४२८. पाठीं	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दु:खी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
६५४२९. पाठीं	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
६५४३०. पाठीं	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
६५४३१. पाठीं	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४
६५४३२. पाठीं	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
६५४३३. पाठीं	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
६५४३४. पाठीं	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
६५४३५. पाठीं	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
६५४३६. पाठीं	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
६५४३७. पाठीं	पाठीं नेणों किती येर । स्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
६५४३८. पाठीं	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
६५४३९. पाठीं	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
६५४४०. पाठीं	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
६५४४१. पाठीं	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
६५४४२. पाठीं	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
६५४४३. पाठीं	नाना चेवो आलिया पाठीं । तैं स्वप्न न दिसे दिठी । तैसी अहंममता किरीटी । नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
६५४४४. पाठीं	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
६५४४५. पाठीं	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
६५४४६. पाठीं	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
६५४४७. पाठीं	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
६५४४८. पाठीं	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८

६५४४९. पाठीं	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
६५४५०. पाठीं	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
६५४५१. पाठीं	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
६५४५२. पाठीं	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
६५४५३. पाठीचा	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
६५४५४. पाठीपोट	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
६५४५५. पाठीपोट	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
६५४५६. पाठीमोरा	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
६५४५७. पाठीमोरा	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
६५४५८. पाठीमोरें	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
६५४५९. पाठीवरी	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
६५४६०. पाठीवरी	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
६५४६१. पाठीसीं	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
६५४६२. पाठीसीं	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
६५४६३. पाठु	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
६५४६४. पाठें	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
६५४६५. पाठें	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
६५४६६. पाठेंचि	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
६५४६७. पाठोपाठीं	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
६५४६८. पाठोवाटीं	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
६५४६९. पाड	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
६५४७०. पाड	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
६५४७१. पाडस	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
६५४७२. पाडा	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
६५४७३. पाडावा	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
६५४७४. पाडावा	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
६५४७५. पाडावे	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५

६५४७६. पाडिजे	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
६५४७७. पाडिजे	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
६५४७८. पाडितोसि	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
६५४७९. पाडिली	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
६५४८०. पाडिले	इहीं संतोषवन खांडिलें । धैर्यदुर्ग पाडिले । आनंदरोप सांडिलें । उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
६५४८१. पाडिलें	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
६५४८२. पाडिवा	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
६५४८३. पाडिव्याची	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
६५४८४. पाडी	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
६५४८५. पाडी	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
६५४८६. पाडीत	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
६५४८७. पाडु	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
६५४८८. पाडु	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
६५४८९. पाडु	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
६५४९०. पाडु	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
६५४९१. पाडु	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
६५४९२. पाडु	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
६५४९३. पाडु	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
६५४९४. पाडु	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
६५४९५. पाडु	एकादशीचां दिवसीं । जेतुला पाडु आम्हांसी । तेतुलाचि नागांसी । पंचमीचां दिवशीं	ज्ञाने.१३.११.८१७
६५४९६. पाडु	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
६५४९७. पाडु	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
६५४९८. पाडु	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
६५४९९. पाडु	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
६५५००. पाडु	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
६५५०१. पाडु	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
६५५०२. पाडु	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५

६५५०३. पाडु	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
६५५०४. पाडु	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
६५५०५. पाडु	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
६५५०६. पाडु	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
६५५०७. पाडु	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
६५५०८. पाडु	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
६५५०९. पाडु	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
६५५१०. पाडु	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
६५५११. पाडु	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
६५५१२. पाडु	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
६५५१३. पाडुनि	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
६५५१४. पाडू	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
६५५१५. पाडू	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
६५५१६. पाडूनि	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
६५५१७. पाडूनि	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
६५५१८. पाडूनि	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
६५५१९. पाडे	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
६५५२०. पाडें	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
६५५२१. पाडें	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
६५५२२. पाडें	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
६५५२३. पाडें	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
६५५२४. पाडें	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
६५५२५. पाडें	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
६५५२६. पाडें	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
६५५२७. पाडें	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
६५५२८. पाडें	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
६५५२९. पाडें	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८

६५५३०. पाडें	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
६५५३१. पाडें	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
६५५३२. पाडें	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
६५५३३. पाडें	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
६५५३४. पाडें	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
६५५३५. पाडें	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
६५५३६. पाडें	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
६५५३७. पाडें	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
६५५३८. पाडें	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
६५५३९. पाडें	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
६५५४०. पाडें	जैसें सूर्ये सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
६५५४१. पाडें	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
६५५४२. पाडें	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
६५५४३. पाडें	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
६५५४४. पाडें	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
६५५४५. पाडें	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
६५५४६. पाडें	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
६५५४७. पाडें	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
६५५४८. पाडें	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
६५५४९. पाडें	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
६५५५०. पाडें	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
६५५५१. पाडें	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
६५५५२. पाडें	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
६५५५३. पाडें	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
६५५५४. पाडें	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
६५५५५. पाडें	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
६५५५६. पाडें	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८

६५५५७. पाडें	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१
६५५५८. पाडें	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
६५५५९. पाडें	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
६५५६०. पाडें	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
६५५६१. पाडें	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
६५५६२. पाडें	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
६५५६३. पाडें	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
६५५६४. पाडें	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
६५५६५. पाडें	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
६५५६६. पाडें	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
६५५६७. पाडें	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
६५५६८. पाडेंवीण	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
६५५६९. पाढाऊ	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
६५५७०. पाढाऊ	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
६५५७१. पाढाऊ	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
६५५७२. पाणधी	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
६५५७३. पाणबुडां	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
६५५७४. पाणिग्रहण	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
६५५७५. पाणिढाळु	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
६५५७६. पाणिढाळु	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
६५५७७. पाणिया	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
६५५७८. पाणिया	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
६५५७९. पाणिया	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
६५५८०. पाणिया	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
६५५८१. पाणिया	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
६५५८२. पाणिया	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
६५५८३. पाणियांहि	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२

६५५८४. पाणियाकडे	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
६५५८५. पाणियाचा	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
६५५८६. पाणियाचिये	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
६५५८७. पाणियाचिये	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
६५५८८. पाणियाचें	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
६५५८९. पाणियाचेनि	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
६५५९०. पाणियाडें	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
६५५९१. पाणियाडें	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
६५५९२. पाणियाहूनि	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
६५५९३. पाणियें	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
६५५९४. पाणियें	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
६५५९५. पाणियें	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
६५५९६. पाणियें	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
६५५९७. पाणियें	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
६५५९८. पाणियें	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
६५५९९. पाणियें	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
६५६००. पाणियें	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
६५६०१. पाणियेंचि	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्ठें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
६५६०२. पाणियेंवीण	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
६५६०३. पाणियेसि	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवे । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
६५६०४. पाणिलगें	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
६५६०५. पाणिवळें	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
६५६०६. पाणी	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
६५६०७. पाणी	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
६५६०८. पाणी	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
६५६०९. पाणी	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
६५६१०. पाणी	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६

६५६११. पाणी	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
६५६१२. पाणी	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
६५६१३. पाणी	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
६५६१४. पाणी	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
६५६१५. पाणी	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
६५६१६. पाणी	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
६५६१७. पाणी	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
६५६१८. पाणी	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुरें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
६५६१९. पाणी	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
६५६२०. पाणी	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
६५६२१. पाणी	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
६५६२२. पाणी	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
६५६२३. पाणी	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
६५६२४. पाणी	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
६५६२५. पाणी	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
६५६२६. पाणी	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
६५६२७. पाणी	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
६५६२८. पाणी	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
६५६२९. पाणी	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
६५६३०. पाणी	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
६५६३१. पाणी	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
६५६३२. पाणी	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
६५६३३. पाणी	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
६५६३४. पाणी	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
६५६३५. पाणी	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
६५६३६. पाणी	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
६५६३७. पाणी	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९

६५६३८. पाणी	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
६५६३९. पाणी	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
६५६४०. पाणी	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
६५६४१. पाणी	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
६५६४२. पाणी	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
६५६४३. पाणी	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
६५६४४. पाणी	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
६५६४५. पाणी	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
६५६४६. पाणी	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
६५६४७. पाणी	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
६५६४८. पाणी	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
६५६४९. पाणी	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
६५६५०. पाणी	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
६५६५१. पाणी	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
६५६५२. पाणी	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
६५६५३. पाणी	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
६५६५४. पाणी	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
६५६५५. पाणी	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
६५६५६. पाणी	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
६५६५७. पाणी	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
६५६५८. पाणी	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
६५६५९. पाणीं	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
६५६६०. पाणीचि	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
६५६६१. पाणीचि	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
६५६६२. पाणीपणें	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
६५६६३. पातक	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
६५६६४. पातकांची	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्में इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०

६५६६५. पातकांची	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७
६५६६६. पातकांसी	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
६५६६७. पातकाची	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
६५६६८. पातकें	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
६५६६९. पातकें	तैशीं त्रिभुवनींचीं दुःखें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
६५६७०. पातकें	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
६५६७१. पातकें	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
६५६७२. पातकें	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
६५६७३. पातला	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
६५६७४. पातला	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
६५६७५. पातला	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
६५६७६. पातला	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
६५६७७. पातला	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्त्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
६५६७८. पातला	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
६५६७९. पातला	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
६५६८०. पातला	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
६५६८१. पातला	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
६५६८२. पातला	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
६५६८३. पातला	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
६५६८४. पातलां	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
६५६८५. पातलां	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
६५६८६. पातलासि	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
६५६८७. पातलिया	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्ततासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
६५६८८. पातलिया	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
६५६८९. पातलिया	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
६५६९०. पातलिया	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
६५६९१. पातली	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२

६५६९२. पातली	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
६५६९३. पातली	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
६५६९४. पातली	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
६५६९५. पातलीं	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
६५६९६. पातलीं	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
६५६९७. पातले	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
६५६९८. पातले	हे ब्रह्मस्थिति नि:सीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
६५६९९. पातले	जे स्वकर्में निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
६५७००. पातले	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
६५७०१. पातले	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
६५७०२. पातले	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
६५७०३. पातलें	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
६५७०४. पातलें	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
६५७०५. पातलें	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
६५७०६. पातलें	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
६५७०७. पातलें	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
६५७०८. पातलेनि	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
६५७०९. पातलेया	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
६५७१०. पातलेया	तैसें अधिभूताधिदैवां । अध्यात्मादि उपद्रवां । पातलेया पांडवा । गिळूनि घाली	ज्ञाने.१६.३.१९४
६५७११. पातलेया	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
६५७१२. पातलों	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
६५७१३. पातलों	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
६५७१४. पातवडा	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
६५७१५. पाताळ	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
६५७१६. पाताळ	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
६५७१७. पाताळ	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गीं । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
६५७१८. पाताळ	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९

६५७१९. पाताळकुहर	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
६५७२०. पाताळधनें	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
६५७२१. पाताळव्याळांचां	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
६५७२२. पाताळासकट	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
६५७२३. पाताळस्वर्गा-	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
६५७२४. पाताळाहूनि	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
६५७२५. पाताळीं	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
६५७२६. पाताळीं	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
६५७२७. पाताळीं	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
६५७२८. पाताळींचा	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
६५७२९. पाताळींचेंही	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
६५७३०. पाताळें	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
६५७३१. पातियांचिये	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
६५७३२. पातीं	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
६५७३३. पातेजो	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
६५७३४. पातेजों	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
६५७३५. पातेयांचां	मग पातेयांचां केर्शी । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
६५७३६. पात्र	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
६५७३७. पात्र	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
६५७३८. पात्र	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
६५७३९. पात्र	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
६५७४०. पात्र	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छी । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
६५७४१. पात्र	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
६५७४२. पात्र	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
६५७४३. पात्र	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
६५७४४. पात्र	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
६५७४५. पात्र	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५

६५७४६. पात्र	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
६५७४७. पात्र	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
६५७४८. पात्र	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
६५७४९. पात्र	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
६५७५०. पात्र	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
६५७५१. पात्र	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
६५७५२. पात्रता	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
६५७५३. पात्रमेळु	आणि तोचि देशु काळु । घडे तैसाचि पात्रमेळु । दानभागुही निर्मुळु । न्यायगतु	ज्ञाने.१७.२०.२८४
६५७५४. पात्रविशेषें	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
६५७५५. पात्रसंपत्ती	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
६५७५६. पात्रा	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
६५७५७. पात्रातें	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
६५७५८. पात्रापात्र	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
६५७५९. पात्रीं	नित्य नैमित्तिकें कर्मे सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
६५७६०. पात्रीं	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
६५७६१. पात्रें	तो प्रतीतीचेनि पात्रें । विवेकमहामंत्रें । ज्ञानाग्निहोत्रें । भेदु नाशी	ज्ञाने.९.१५.२४३
६५७६२. पात्रें	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
६५७६३. पात्रें	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
६५७६४. पात्रें	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
६५७६५. पाथरु	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
६५७६६. पाथरु	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
६५७६७. पादप	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
६५७६८. पादपा	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
६५७६९. पान	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
६५७७०. पान	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
६५७७१. पान	तो धृतराष्ट्रराया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
६५७७२. पान	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०

६५७७३. पानचि	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
६५७७४. पानवडा	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
६५७७५. पाना	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
६५७७६. पानावरी	शिष्टागमविधानें । विविधयागवितानें । इयें पानावरी पानें । पांजरती	ज्ञाने.१५.२.१८९
६५७७७. पानीं	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
६५७७८. पानीं	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
६५७७९. पानें	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
६५७८०. पानें	शिष्टागमविधानें । विविधयागवितानें । इयें पानावरी पानें । पांजरती	ज्ञाने.१५.२.१८९
६५७८१. पानें	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
६५७८२. पानोवानीं	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
६५७८३. पान्हा	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
६५७८४. पान्हा	अहो वांसरू देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
६५७८५. पान्हा	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
६५७८६. पान्हा	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
६५७८७. पान्हा	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
६५७८८. पाप	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
६५७८९. पाप	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
६५७९०. पाप	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
६५७९१. पाप	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
६५७९२. पाप	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातिं स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
६५७९३. पाप	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
६५७९४. पाप	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
६५७९५. पाप	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
६५७९६. पाप	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
६५७९७. पाप	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
६५७९८. पाप	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
६५७९९. पाप	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७

६५८००. पाप	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
६५८०१. पाप	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
६५८०२. पाप	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
६५८०३. पाप	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
६५८०४. पापतापही	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
६५८०५. पापपुंजु	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
६५८०६. पापपुण्य	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
६५८०७. पापपुण्य	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
६५८०८. पापपुण्यभागु	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
६५८०९. पापपुण्याची	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
६५८१०. पापपुण्याचें	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
६५८११. पापपुण्यादिकें	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
६५८१२. पापपुण्यीं	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
६५८१३. पापपुण्यें	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
६५८१४. पापयोनि	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
६५८१५. पापयोनीही	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
६५८१६. पापयोनीही	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
६५८१७. पापयोनीही	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
६५८१८. पापरां	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
६५८१९. पापराशी	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
६५८२०. पापरूप	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
६५८२१. पापही	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
६५८२२. पापा	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
६५८२३. पापा	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
६५८२४. पापा	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
६५८२५. पापा	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
६५८२६. पापा	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५

६५८२७. पापाचा	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
६५८२८. पापाचा	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
६५८२९. पापाचा	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
६५८३०. पापाचारु	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
६५८३१. पापाचे	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
६५८३२. पापाचे	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
६५८३३. पापातें	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७
६५८३४. पापात्मकें	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
६५८३५. पापावांचुनी	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
६५८३६. पापाविषयीं	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
६५८३७. पापिया	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
६५८३८. पापिया	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
६५८३९. पापिया	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
६५८४०. पापियां	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
६५८४१. पापियां	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७
६५८४२. पापियां	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
६५८४३. पापियाचां	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
६५८४४. पापियांचा	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
६५८४५. पापिये	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
६५८४६. पापियें	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
६५८४७. पापी	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
६५८४८. पापीं	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
६५८४९. पापीं	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दु:खावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
६५८५०. पापें	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
६५८५१. पापें	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
६५८५२. पापें	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
६५८५३. पापें	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२

६५८५४. पापें	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
६५८५५. पापें	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
६५८५६. पापें	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
६५८५७. पापें	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दु:खें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
६५८५८. पापें	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
६५८५९. पापें	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
६५८६०. पाबळी	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
६५८६१. पाबळें	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
६५८६२. पाबळेयाही	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
६५८६३. पाय	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३
६५८६४. पाय	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
६५८६५. पाय	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
६५८६६. पाय	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
६५८६७. पाय	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
६५८६८. पाय	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
६५८६९. पाय	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
६५८७०. पाय	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७
६५८७१. पाय	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
६५८७२. पाय	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
६५८७३. पाय	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
६५८७४. पाय	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
६५८७५. पाय	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
६५८७६. पाय	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
६५८७७. पायउतारा	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
६५८७८. पायखोळां	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
६५८७९. पायचि	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
६५८८०. पायतरें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३

६५८८१. पायपाखाळणिया	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
६५८८२. पायपाखाळणिया	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
६५८८३. पायरवें	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
६५८८४. पायरी	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
६५८८५. पायवणिया	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
६५८८६. पायवणी	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
६५८८७. पायवरी	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
६५८८८. पायवाट	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
६५८८९. पाया	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
६५८९०. पायां	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
६५८९१. पायां	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
६५८९२. पायां	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
६५८९३. पायां	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
६५८९४. पायां	परि धातयाही पायां पडतां । नुठी गतायु पंडुसुता । तैसी नुपजे उपजवितां । क्रोधोर्मी गा	ज्ञाने.१६.२.१२९
६५८९५. पायां	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
६५८९६. पायांचा	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
६५८९७. पायांचा	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
६५८९८. पायांचें	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
६५८९९. पायांचें	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
६५९००. पायांतळीं	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
६५९०१. पायांपाठीं	कैवल्यसुखासाठीं । परमाणु घे किरीटी । उधळती पायांपाठीं । चालतां जे	ज्ञाने.१३.७.४५०
६५९०२. पायाचें	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५
६५९०३. पायाळा	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
६५९०४. पायाळाचे	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
६५९०५. पायाळु	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थींचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
६५९०६. पायिकी	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
६५९०७. पायीं	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८

६५९०८. पायीं	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
६५९०९. पायीं	तिये कर्मीं अकार्यीं । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
६५९१०. पायींचां	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
६५९११. पायु	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
६५९१२. पाये	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
६५९१३. पाये	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
६५९१४. पाये	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
६५९१५. पाये	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
६५९१६. पाये	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
६५९१७. पाये	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
६५९१८. पाये	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
६५९१९. पाये	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
६५९२०. पाये	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
६५९२१. पाये	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
६५९२२. पाये	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
६५९२३. पायें	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
६५९२४. पायें	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
६५९२५. पायें	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
६५९२६. पायें	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
६५९२७. पायें	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
६५९२८. पायें	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
६५९२९. पायें	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३
६५९३०. पार	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
६५९३१. पार	तैसें गीतार्थांचे सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
६५९३२. पार	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
६५९३३. पारंगत	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
६५९३४. पारंगतीं	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३

६५९३५. पारंबियांमाझारीं	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
६५९३६. पारकेया	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
६५९३७. पारखावें	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
६५९३८. पारखिजे	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
६५९३९. पारखिया	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
६५९४०. पारखियां	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
६५९४१. पारखियाचेनि	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
६५९४२. पारखिलें	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
६५९४३. पारखी	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
६५९४४. पारखी	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
६५९४५. पारखी	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६
६५९४६. पारखीं	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
६५९४७. पारखीं	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
६५९४८. पारखूनियां	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
६५९४९. पारखोनियां	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
६५९५०. पारठी	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९
६५९५१. पारणें	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदुःख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
६५९५२. पारणें	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
६५९५३. पारणें	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
६५९५४. पारत्रिकासी	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
६५९५५. पारत्रिकीं	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
६५९५६. पारत्रिकीचा	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
६५९५७. पारदें	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
६५९५८. पारधी	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
६५९५९. पारधी	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
६५९६०. पारलौकिकें	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
६५९६१. पारवी	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३

६५९६२. पारसेपण	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
६५९६३. पारा	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
६५९६४. पारावाराचिया	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
६५९६५. पारिजातु	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
६५९६६. पारिजातें	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
६५९६७. पारिवा	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
६५९६८. पारु	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
६५९६९. पारु	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
६५९७०. पारु	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
६५९७१. पारु	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
६५९७२. पारु	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
६५९७३. पारु	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
६५९७४. पारु	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
६५९७५. पारु	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
६५९७६. पारुखणें	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
६५९७७. पारुखे	जेथ नित्यादि क्रिया ठाके । आणि नैमित्तिक कर्म पारुखे । तेथ कवणा तिळोदकें । कवण अर्पी	ज्ञाने.१.४२.२५४
६५९७८. पारुखे	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
६५९७९. पारुखे	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
६५९८०. पारुखे	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
६५९८१. पारुखे	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
६५९८२. पारुखे	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
६५९८३. पारुखे	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
६५९८४. पारुषती	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
६५९८५. पारुषलें	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
६५९८६. पारुषवी	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
६५९८७. पारुषे	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
६५९८८. पारुषेल	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२

६५९८९. पारुषेल	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
६५९९०. पारुष्याचें	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
६५९९१. पार्थ	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
६५९९२. पार्थ	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
६५९९३. पार्थ	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
६५९९४. पार्थ	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
६५९९५. पार्थ	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
६५९९६. पार्थवैकुंठ-	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
६५९९७. पार्था	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
६५९९८. पार्था	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
६५९९९. पार्था	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
६६०००. पार्था	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
६६००१. पार्था	तयापरी पार्था । स्वधर्मे राहाटतां । सकळकामपूर्णता । सहजें होय	ज्ञाने.२.३१.१८८
६६००२. पार्था	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
६६००३. पार्था	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
६६००४. पार्था	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
६६००५. पार्था	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
६६००६. पार्था	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
६६००७. पार्था	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
६६००८. पार्था	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
६६००९. पार्था	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
६६०१०. पार्था	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
६६०११. पार्था	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
६६०१२. पार्था	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
६६०१३. पार्था	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
६६०१४. पार्था	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्र जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
६६०१५. पार्था	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५

६६०१६. पार्था	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मी सुतां	ज्ञाने.३.१.३
६६०१७. पार्था	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
६६०१८. पार्था	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
६६०१९. पार्था	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
६६०२०. पार्था	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
६६०२१. पार्था	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
६६०२२. पार्था	जे स्वकर्मे निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
६६०२३. पार्था	याकारणें पार्था । होआवी कर्मीं आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
६६०२४. पार्था	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
६६०२५. पार्था	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
६६०२६. पार्था	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
६६०२७. पार्था	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
६६०२८. पार्था	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
६६०२९. पार्था	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
६६०३०. पार्था	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
६६०३१. पार्था	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
६६०३२. पार्था	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
६६०३३. पार्था	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
६६०३४. पार्था	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
६६०३५. पार्था	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काइ । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
६६०३६. पार्था	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
६६०३७. पार्था	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
६६०३८. पार्था	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
६६०३९. पार्था	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
६६०४०. पार्था	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
६६०४१. पार्था	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
६६०४२. पार्था	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८

६६०४३. पार्था	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
६६०४४. पार्था	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
६६०४५. पार्था	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
६६०४६. पार्था	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
६६०४७. पार्था	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
६६०४८. पार्था	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
६६०४९. पार्था	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
६६०५०. पार्था	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
६६०५१. पार्था	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
६६०५२. पार्था	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
६६०५३. पार्था	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
६६०५४. पार्था	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
६६०५५. पार्था	म्हणे भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
६६०५६. पार्था	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
६६०५७. पार्था	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
६६०५८. पार्था	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
६६०५९. पार्था	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
६६०६०. पार्था	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
६६०६१. पार्था	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
६६०६२. पार्था	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
६६०६३. पार्था	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
६६०६४. पार्था	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
६६०६५. पार्था	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
६६०६६. पार्था	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
६६०६७. पार्था	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
६६०६८. पार्था	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
६६०६९. पार्था	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४

६६०७०. पार्था	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
६६०७१. पार्था	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
६६०७२. पार्था	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
६६०७३. पार्था	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
६६०७४. पार्था	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
६६०७५. पार्था	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
६६०७६. पार्था	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
६६०७७. पार्था	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
६६०७८. पार्था	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
६६०७९. पार्था	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडलु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
६६०८०. पार्था	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
६६०८१. पार्था	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
६६०८२. पार्था	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
६६०८३. पार्था	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
६६०८४. पार्था	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
६६०८५. पार्था	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
६६०८६. पार्था	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
६६०८७. पार्था	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
६६०८८. पार्था	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
६६०८९. पार्था	एऱ्हवीं ऊर्ध्वींचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
६६०९०. पार्था	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
६६०९१. पार्था	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
६६०९२. पार्था	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
६६०९३. पार्था	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
६६०९४. पार्था	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
६६०९५. पार्था	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
६६०९६. पार्था	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५

६६०९७. पार्था	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
६६०९८. पार्था	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
६६०९९. पार्था	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
६६१००. पार्था	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
६६१०१. पार्था	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
६६१०२. पार्था	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
६६१०३. पार्था	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
६६१०४. पार्था	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
६६१०५. पार्था	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
६६१०६. पार्था	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
६६१०७. पार्था	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
६६१०८. पार्था	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
६६१०९. पार्था	ऐसेनि कर्मैं पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
६६११०. पार्था	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
६६१११. पार्था	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
६६११२. पार्था	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
६६११३. पार्था	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
६६११४. पार्था	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
६६११५. पार्था	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
६६११६. पार्था	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
६६११७. पार्था	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
६६११८. पार्था	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
६६११९. पार्था	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
६६१२०. पार्था	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
६६१२१. पार्था	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
६६१२२. पार्था	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
६६१२३. पार्था	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२

६६१२४. पार्था	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
६६१२५. पार्था	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
६६१२६. पार्था	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
६६१२७. पार्थाअधीन	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
६६१२८. पार्थाचिया	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
६६१२९. पार्थाचिया	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
६६१३०. पार्थाचिये	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
६६१३१. पार्थाचें	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
६६१३२. पार्थाचें	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
६६१३३. पार्थाचें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
६६१३४. पार्थाचें	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
६६१३५. पार्थातें	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देईं	ज्ञाने.५.११.७०
६६१३६. पार्थातें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
६६१३७. पार्थातें	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
६६१३८. पार्थातें	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
६६१३९. पार्थातें	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
६६१४०. पार्थासी	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
६६१४१. पार्थाही	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
६६१४२. पार्थिव	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
६६१४३. पार्थिव	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
६६१४४. पार्थीं	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
६६१४५. पार्थीं	तैसा देवेंसीं पंडुसुतु । आपणपें देवीं देखतु । पांडवेंसीं देखे अनंतु । आपणपें पार्थीं	ज्ञाने.१८.७४.१५९१
६६१४६. पार्थीं	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थीं आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
६६१४७. पार्थु	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
६६१४८. पार्थु	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२
६६१४९. पार्थु	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
६६१५०. पार्थु	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४

६६१५१. पार्थु	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
६६१५२. पार्थु	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
६६१५३. पार्थु	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
६६१५४. पार्थु	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
६६१५५. पार्थु	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
६६१५६. पार्थु	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
६६१५७. पार्थु	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
६६१५८. पार्थु	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
६६१५९. पार्थु	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
६६१६०. पार्थु	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
६६१६१. पार्थु	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
६६१६२. पार्थु	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
६६१६३. पार्थु	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
६६१६४. पार्थु	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
६६१६५. पार्थु	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
६६१६६. पार्थु	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
६६१६७. पार्थु	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
६६१६८. पार्थु	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
६६१६९. पार्थु	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
६६१७०. पार्थु	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
६६१७१. पार्थु	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
६६१७२. पार्थु	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
६६१७३. पार्थु	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
६६१७४. पार्थु	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
६६१७५. पार्थु	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
६६१७६. पार्थु	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
६६१७७. पार्थु	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३

६६१७८. पार्थें	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
६६१७९. पार्थें	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
६६१८०. पार्थें	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
६६१८१. पार्थें	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
६६१८२. पार्थें	ऐसें म्हणोनि पार्थें । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
६६१८३. पार्वणें	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
६६१८४. पार्ष्णी	अपानरंध्रद्वया- । माझारीं धनंजया । पार्ष्णी पिडूनियां । कांवरुमूळ	ज्ञाने.१८.५२.१०३६
६६१८५. पार्ष्णीचा	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
६६१८६. पालक	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
६६१८७. पालटा	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
६६१८८. पालटु	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
६६१८९. पालटु	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
६६१९०. पालटे	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
६६१९१. पालटे	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
६६१९२. पालटे	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
६६१९३. पालटेना	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
६६१९४. पालटेना	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२
६६१९५. पालणें	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
६६१९६. पालनशीलें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
६६१९७. पालव	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
६६१९८. पालव	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
६६१९९. पालव	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
६६२००. पालव	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
६६२०१. पालव	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
६६२०२. पालववेरी	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
६६२०३. पालविजेल	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
६६२०४. पालविये	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७

६६२०५. पालवी	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
६६२०६. पालवी	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
६६२०७. पालवी	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
६६२०८. पालवी	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
६६२०९. पालवी	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
६६२१०. पालवी	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
६६२११. पालवीं	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
६६२१२. पालवीं	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
६६२१३. पालवु	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
६६२१४. पालवे	म्हणोनि दिवा पालवे । सवेंचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
६६२१५. पालवें	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
६६२१६. पालवें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
६६२१७. पालवें	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
६६२१८. पाला	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजु:सामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
६६२१९. पाला	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
६६२२०. पालाणवी	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
६६२२१. पालाही	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
६६२२२. पालिंगनें	तंव नानावर्णे कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
६६२२३. पालिंगनें	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
६६२२४. पालिवणें	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
६६२२५. पालेखाइरा	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
६६२२६. पाल्हाळ	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
६६२२७. पाल्हाळीं	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
६६२२८. पाल्हाळे	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
६६२२९. पाल्हेजती	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
६६२३०. पाल्हेजती	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
६६२३१. पाल्हेजे	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२

६६२३२. पाल्हेलें	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
६६२३३. पाळण	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
६६२३४. पाळती	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
६६२३५. पाळती	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
६६२३६. पाळती	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
६६२३७. पाळावा	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
६६२३८. पाळावा	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
६६२३९. पाळिजे	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
६६२४०. पाळित	विधीतें पाळित । निषेधातें गाळित । मज देऊनि जाळित । कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
६६२४१. पाळितया	नातरी इक्षुदंडु । पाळितया गोडु । गाळितया कडु । नोहेचि जेवीं	ज्ञाने.१२.१८.२००
६६२४२. पाळिती	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
६६२४३. पाळितोसि	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
६६२४४. पाळिला	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
६६२४५. पाळिला	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
६६२४६. पाळिली	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
६६२४७. पाळिली	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
६६२४८. पाळिसी	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
६६२४९. पाळी	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
६६२५०. पाळी	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
६६२५१. पाळीं	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
६६२५२. पाळीत	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
६६२५३. पाळे	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
६६२५४. पावकातें	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
६६२५५. पावकादिक	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
६६२५६. पावकु	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
६६२५७. पावकु	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
६६२५८. पावकें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१

६६२५९. पावकें	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
६६२६०. पावणया	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
६६२६१. पावणें	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
६६२६२. पावणें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
६६२६३. पावणें	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
६६२६४. पावतां	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
६६२६५. पावतां	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
६६२६६. पावतांचि	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
६६२६७. पावति	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
६६२६८. पावती	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
६६२६९. पावती	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
६६२७०. पावती	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
६६२७१. पावती	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
६६२७२. पावती	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
६६२७३. पावती	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
६६२७४. पावती	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
६६२७५. पावती	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
६६२७६. पावती	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
६६२७७. पावती	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
६६२७८. पावती	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
६६२७९. पावती	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
६६२८०. पावती	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८
६६२८१. पावती	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
६६२८२. पावतीचि	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
६६२८३. पावतीना	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३
६६२८४. पावतील	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
६६२८५. पावतु	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८

६६२८६. पावते	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
६६२८७. पावतें	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावतें होती	ज्ञाने.३.३.४४
६६२८८. पावतें	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
६६२८९. पावन	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
६६२९०. पावला	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
६६२९१. पावला	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
६६२९२. पावला	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
६६२९३. पावला	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
६६२९४. पावला	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
६६२९५. पावले	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
६६२९६. पावले	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
६६२९७. पावले	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
६६२९८. पावलें	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
६६२९९. पावलें	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
६६३००. पावलों	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
६६३०१. पावविजती	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
६६३०२. पाववीन	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
६६३०३. पावसी	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
६६३०४. पावसी	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
६६३०५. पावसी	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
६६३०६. पावसी	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
६६३०७. पावसी	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
६६३०८. पावसी	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
६६३०९. पावसी	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
६६३१०. पावसी	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
६६३११. पावसील	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
६६३१२. पावाल	वाचासिद्धी पावाल । आज्ञापक होआल । म्हणिये तुमतें मागतील । महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९

६६३१३. पावावया	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
६६३१४. पावावया	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
६६३१५. पावावया	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
६६३१६. पावावा	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
६६३१७. पावावें	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
६६३१८. पावावें	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
६६३१९. पाविजत	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
६६३२०. पाविजे	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
६६३२१. पाविजे	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदुःखीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
६६३२२. पाविजे	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्में दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
६६३२३. पाविजे	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
६६३२४. पाविजे	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
६६३२५. पाविजे	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
६६३२६. पाविजे	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
६६३२७. पाविजे	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
६६३२८. पाविजे	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
६६३२९. पाविजे	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
६६३३०. पाविजे	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
६६३३१. पाविजे	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
६६३३२. पाविजे	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
६६३३३. पाविजे	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
६६३३४. पाविजे	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
६६३३५. पाविजे	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
६६३३६. पाविजे	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
६६३३७. पाविजेल	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
६६३३८. पावूनि	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
६६३३९. पावूनि	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३

६६३४०. पावे	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
६६३४१. पावे	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
६६३४२. पावे	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
६६३४३. पावे	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
६६३४४. पावे	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
६६३४५. पावे	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
६६३४६. पावे	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
६६३४७. पावे	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
६६३४८. पावे	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
६६३४९. पावे	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
६६३५०. पावे	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
६६३५१. पावे	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
६६३५२. पावे	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
६६३५३. पावे	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
६६३५४. पावे	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
६६३५५. पावे	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
६६३५६. पावे	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
६६३५७. पावे	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
६६३५८. पावे	तैसा अन्वयाचेनि आधारें । जातीचेनि अनुकारें । जें जेणें अवसरें । करणें पावे	ज्ञाने.६.१.४५
६६३५९. पावे	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
६६३६०. पावे	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
६६३६१. पावे	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
६६३६२. पावे	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
६६३६३. पावे	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
६६३६४. पावे	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
६६३६५. पावे	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
६६३६६. पावे	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५

६६३६७. पावे	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
६६३६८. पावे	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
६६३६९. पावे	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
६६३७०. पावे	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदु:खाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
६६३७१. पावे	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । बांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
६६३७२. पावे	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
६६३७३. पावे	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
६६३७४. पावे	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
६६३७५. पावे	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
६६३७६. पावे	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
६६३७७. पावे	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
६६३७८. पावे	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
६६३७९. पावे	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
६६३८०. पावे	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
६६३८१. पावे	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
६६३८२. पावे	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
६६३८३. पावे	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
६६३८४. पावे	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
६६३८५. पावे	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
६६३८६. पावे	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
६६३८७. पावे	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
६६३८८. पावे	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
६६३८९. पावे	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
६६३९०. पावे	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
६६३९१. पावे	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
६६३९२. पावे	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
६६३९३. पावे	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००

६६३९४. पावे	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
६६३९५. पावे	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
६६३९६. पावे	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
६६३९७. पावे	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
६६३९८. पावे	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
६६३९९. पावे	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
६६४००. पावे	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
६६४०१. पावे	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
६६४०२. पावें	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
६६४०३. पावेल	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
६६४०४. पावेल	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
६६४०५. पावेल	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
६६४०६. पावेल	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
६६४०७. पावो	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
६६४०८. पावो	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
६६४०९. पावो	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
६६४१०. पावो	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
६६४११. पावो	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
६६४१२. पावो	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
६६४१३. पावो	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
६६४१४. पावों	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
६६४१५. पावों	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
६६४१६. पावों	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
६६४१७. पावों	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
६६४१८. पावोनि	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
६६४१९. पावोनि	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
६६४२०. पावोनि	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४

६६४२१. पावोनि	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
६६४२२. पावोनि	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
६६४२३. पावोनि	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सर्वेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
६६४२४. पावोनि	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
६६४२५. पावोनि	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
६६४२६. पावोनि	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
६६४२७. पावोनि	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
६६४२८. पावोनि	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
६६४२९. पावोनि	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
६६४३०. पावोनि	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
६६४३१. पावोनि	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४
६६४३२. पावोनी	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
६६४३३. पावोनियां	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
६६४३४. पावोनियां	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
६६४३५. पावोनियां	आचाराचें मूळपीठ । वेदांची उतारपेठ । तैसें द्विजरत्न चोखट । पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४
६६४३६. पाश	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
६६४३७. पाशिकें	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
६६४३८. पाशिकेंवीण	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
६६४३९. पार्शी	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पार्शी । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
६६४४०. पाषाण	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
६६४४१. पाषाण	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
६६४४२. पाषाण	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
६६४४३. पाषाण	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
६६४४४. पाषाण	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
६६४४५. पाषाणप्रतिमा	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
६६४४६. पाषाणमात्रचि	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
६६४४७. पाषाणही	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३

६६४४८. पाषाणांमाजि	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
६६४४९. पाषाणाचिया	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
६६४५०. पाषाणीं	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
६६४५१. पाषाणु	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
६६४५२. पाषाणु	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
६६४५३. पाषाणु	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
६६४५४. पाषाणेंसी	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
६६४५५. पासवणा	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
६६४५६. पासवणें	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
६६४५७. पासिकें	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
६६४५८. पासीं	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६६४५९. पासीं	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
६६४६०. पासीं	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
६६४६१. पासीं	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
६६४६२. पासीं	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
६६४६३. पासीं	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
६६४६४. पासींच	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
६६४६५. पासींचि	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
६६४६६. पासींचि	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
६६४६७. पासींचि	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
६६४६८. पासींही	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
६६४६९. पासूनि	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
६६४७०. पासूनि	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
६६४७१. पासूनि	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
६६४७२. पासूनि	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
६६४७३. पासूनि	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
६६४७४. पासूनि	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९

६६४७५. पासूनि	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
६६४७६. पासूनि	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
६६४७७. पासोनि	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
६६४७८. पासोनियां	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
६६४७९. पासोनियां	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
६६४८०. पाहणें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
६६४८१. पाहणें	कैसें अनुग्रहाचें करणें । पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें । तयाहीसकट नारायणें । व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
६६४८२. पाहणें	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
६६४८३. पाहणें	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
६६४८४. पाहणें	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
६६४८५. पाहणें	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
६६४८६. पाहत	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
६६४८७. पाहत	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
६६४८८. पाहत	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असें । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
६६४८९. पाहत	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
६६४९०. पाहत	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
६६४९१. पाहतसें	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
६६४९२. पाहतां	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
६६४९३. पाहतां	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
६६४९४. पाहतां	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
६६४९५. पाहतां	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
६६४९६. पाहतां	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
६६४९७. पाहतां	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पें	ज्ञाने.२.८.७०
६६४९८. पाहतां	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
६६४९९. पाहतां	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
६६५००. पाहतां	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
६६५०१. पाहतां	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९

६६५०२. पाहतां	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
६६५०३. पाहतां	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
६६५०४. पाहतां	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
६६५०५. पाहतां	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
६६५०६. पाहतां	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
६६५०७. पाहतां	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
६६५०८. पाहतां	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
६६५०९. पाहतां	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
६६५१०. पाहतां	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
६६५११. पाहतां	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
६६५१२. पाहतां	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
६६५१३. पाहतां	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
६६५१४. पाहतां	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
६६५१५. पाहतां	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
६६५१६. पाहतां	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
६६५१७. पाहतां	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
६६५१८. पाहतां	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
६६५१९. पाहतां	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
६६५२०. पाहतां	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
६६५२१. पाहतां	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
६६५२२. पाहतां	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
६६५२३. पाहतां	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
६६५२४. पाहतां	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
६६५२५. पाहतां	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
६६५२६. पाहतां	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
६६५२७. पाहतां	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
६६५२८. पाहतां	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२

६६५२९. पाहतां	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
६६५३०. पाहतां	एऱ्हवीं ऊर्ध्वीचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
६६५३१. पाहतां	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
६६५३२. पाहतां	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
६६५३३. पाहतां	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
६६५३४. पाहतां	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
६६५३५. पाहतां	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
६६५३६. पाहतां	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
६६५३७. पाहतां	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
६६५३८. पाहतां	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
६६५३९. पाहतां	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
६६५४०. पाहतां	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
६६५४१. पाहतां	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
६६५४२. पाहतां	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
६६५४३. पाहतां	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
६६५४४. पाहतां	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
६६५४५. पाहतां	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
६६५४६. पाहतां	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
६६५४७. पाहतां	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
६६५४८. पाहतांही	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
६६५४९. पाहती	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
६६५५०. पाहती	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
६६५५१. पाहती	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
६६५५२. पाहती	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
६६५५३. पाहती	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
६६५५४. पाहती	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
६६५५५. पाहती	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५

६६५५६. पाहती	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
६६५५७. पाहती	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
६६५५८. पाहती	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
६६५५९. पाहती	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
६६५६०. पाहतु	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
६६५६१. पाहतु	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
६६५६२. पाहतोसि	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
६६५६३. पाहर	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
६६५६४. पाहर	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
६६५६५. पाहलया	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
६६५६६. पाहला	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
६६५६७. पाहला	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
६६५६८. पाहला	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
६६५६९. पाहली	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
६६५७०. पाहली	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
६६५७१. पाहलें	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
६६५७२. पाहलें	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
६६५७३. पाहलें	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
६६५७४. पाहलें	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
६६५७५. पाहलें	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
६६५७६. पाहलें	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
६६५७७. पाहलें	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
६६५७८. पाहलें	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
६६५७९. पाहलें	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
६६५८०. पाहलें	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
६६५८१. पाहलेया	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
६६५८२. पाहलेया	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८

६६५८३. पाहवेना	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
६६५८४. पाहसी	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
६६५८५. पाहसी	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
६६५८६. पाहा	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
६६५८७. पाहा	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
६६५८८. पाहा	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
६६५८९. पाहा	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
६६५९०. पाहा	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
६६५९१. पाहा	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
६६५९२. पाहा	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
६६५९३. पाहा	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
६६५९४. पाहा	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
६६५९५. पाहा	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
६६५९६. पाहातां	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
६६५९७. पाहातेपणेंवीण	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
६६५९८. पाहांट	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
६६५९९. पाहांटे	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
६६६००. पाहांटे	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
६६६०१. पाहांटेवीण	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
६६६०२. पाहाटीं	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
६६६०३. पाहाडीं	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
६६६०४. पाहाणें	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
६६६०५. पाहाणें	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
६६६०६. पाहात	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
६६६०७. पाहात	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
६६६०८. पाहात	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
६६६०९. पाहातयां	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१

६६६१०. पाहातसे	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
६६६११. पाहाता	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
६६६१२. पाहातां	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
६६६१३. पाहातां	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
६६६१४. पाहातां	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
६६६१५. पाहातां	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
६६६१६. पाहातां	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
६६६१७. पाहातां	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
६६६१८. पाहातां	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
६६६१९. पाहाती	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
६६६२०. पाहाती	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
६६६२१. पाहाती	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
६६६२२. पाहाती	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
६६६२३. पाहाती	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
६६६२४. पाहाती	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
६६६२५. पाहातु	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
६६६२६. पाहातेंचि	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
६६६२७. पाहार	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
६६६२८. पाहार	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
६६६२९. पाहार	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
६६६३०. पाहारांमाझारीं	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
६६६३१. पाहाल	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
६६६३२. पाहालया	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
६६६३३. पाहालिये	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
६६६३४. पाहालें	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
६६६३५. पाहालेनि	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६
६६६३६. पाहालेया	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३

६६६३७. पाहाळीं	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
६६६३८. पाहाळीं	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
६६६३९. पाहावा	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
६६६४०. पाहावा	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
६६६४१. पाहावित	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
६६६४२. पाहावी	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
६६६४३. पाहावी	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
६६६४४. पाहावी	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
६६६४५. पाहावी	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
६६६४६. पाहावे	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
६६६४७. पाहावे	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
६६६४८. पाहावें	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
६६६४९. पाहावें	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
६६६५०. पाहावें	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
६६६५१. पाहावें	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
६६६५२. पाहावें	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
६६६५३. पाहावें	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
६६६५४. पाहावें	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
६६६५५. पाहावें	आणि दान जया द्यावें । तयातें ऐसेया पाहावें । जया घेतलें नुमचवे । कायसेनही	ज्ञाने.१७.२०.२७८
६६६५६. पाहावें	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
६६६५७. पाहासी	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
६६६५८. पाहासी	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
६६६५९. पाहिजतेनवीण	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
६६६६०. पाहिजे	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
६६६६१. पाहिजे	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
६६६६२. पाहिजे	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
६६६६३. पाहिजे	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९

६६६६४. पाहिजे	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
६६६६५. पाहिजे	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
६६६६६. पाहिजे	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
६६६६७. पाहिजे	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
६६६६८. पाहिजे	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
६६६६९. पाहिजे	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
६६६७०. पाहिजे	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
६६६७१. पाहिजे	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
६६६७२. पाहिजे	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
६६६७३. पाहिजे	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
६६६७४. पाहिजे	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
६६६७५. पाहिजे	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
६६६७६. पाहिजे	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
६६६७७. पाहिजे	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
६६६७८. पाहिजे	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
६६६७९. पाहिजे	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
६६६८०. पाहिजे	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
६६६८१. पाहिजे	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
६६६८२. पाहिजे	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
६६६८३. पाहिजे	पार्थां तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
६६६८४. पाहिजे	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
६६६८५. पाहिजे	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
६६६८६. पाहिजे	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
६६६८७. पाहिजे	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
६६६८८. पाहिजे	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्मे आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
६६६८९. पाहिजे	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
६६६९०. पाहिजेती	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२

६६६९१. पाहिला	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
६६६९२. पाहिला	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
६६६९३. पाहिला	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
६६६९४. पाहिलासि	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
६६६९५. पाहिलासी	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
६६६९६. पाहिलिया	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
६६६९७. पाहिली	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
६६६९८. पाहिली	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
६६६९९. पाहिलीं	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
६६७००. पाहिलें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
६६७०१. पाहिलें	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
६६७०२. पाहिलें	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
६६७०३. पाही	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
६६७०४. पाही	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
६६७०५. पाही	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
६६७०६. पाही	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
६६७०७. पाहीं	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
६६७०८. पाहीं	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
६६७०९. पाहीं	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
६६७१०. पाहीं	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदुःख	ज्ञाने.२.१३.११०
६६७११. पाहीं	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
६६७१२. पाहीं	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
६६७१३. पाहीं	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
६६७१४. पाहीं	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
६६७१५. पाहीं	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
६६७१६. पाहीं	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
६६७१७. पाहीं	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९

६६७१८. पाहीं	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
६६७१९. पाहीं	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
६६७२०. पाहीं	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
६६७२१. पाहीं	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
६६७२२. पाहीं	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
६६७२३. पाहीं	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
६६७२४. पाहीं	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
६६७२५. पाहीं	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
६६७२६. पाहीं	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
६६७२७. पाहीं	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
६६७२८. पाहीं	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
६६७२९. पाहीं	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
६६७३०. पाहीं	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
६६७३१. पाहीं	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
६६७३२. पाहीं	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
६६७३३. पाहीं	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
६६७३४. पाहीं	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
६६७३५. पाहीं	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
६६७३६. पाहीं	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
६६७३७. पाहीं	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
६६७३८. पाहीं	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
६६७३९. पाहीं	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
६६७४०. पाहीं	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
६६७४१. पाहीं	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
६६७४२. पाहीं	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
६६७४३. पाहीं	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
६६७४४. पाहीं	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०

६६७४५. पाहीं	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
६६७४६. पाहीं	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
६६७४७. पाहीं	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
६६७४८. पाहीं	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
६६७४९. पाहीं	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
६६७५०. पाहीं	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्में	ज्ञाने.१२.६.७८
६६७५१. पाहीं	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
६६७५२. पाहीं	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
६६७५३. पाहीं	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
६६७५४. पाहीं	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
६६७५५. पाहीं	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
६६७५६. पाहीं	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
६६७५७. पाहीं	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदु:खाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
६६७५८. पाहीं	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
६६७५९. पाहीं	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
६६७६०. पाहीं	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
६६७६१. पाहीं	पाहीं आणिकही एक दिसे । जे दुष्कृतीं चित्त उल्हासे । आंधारीं देखणें जैसें । डुडुळाचें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५०
६६७६२. पाहीं	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
६६७६३. पाहीं	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
६६७६४. पाहीं	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
६६७६५. पाहीं	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
६६७६६. पाहीं	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
६६७६७. पाहीं	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं । देखिजे देहींचा धर्मु देहीं । ऐसें देखणें ते पाहीं । आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१
६६७६८. पाहीं	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
६६७६९. पाहीं	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
६६७७०. पाहीं	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
६६७७१. पाहीं	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३

६६७७२. पाहीं	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
६६७७३. पाहीं	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
६६७७४. पाहीं	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
६६७७५. पाहीं	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
६६७७६. पाहीं	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
६६७७७. पाहीं	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
६६७७८. पाहीं	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
६६७७९. पाहीं	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५
६६७८०. पाहीं	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
६६७८१. पाहीं	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
६६७८२. पाहीं	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
६६७८३. पाहीं	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
६६७८४. पाहीं	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
६६७८५. पाहीं	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
६६७८६. पाहीं	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
६६७८७. पाहीं	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
६६७८८. पाहीं	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
६६७८९. पाहीं	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
६६७९०. पाहीं	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
६६७९१. पाहीं	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
६६७९२. पाहीं	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
६६७९३. पाहीं	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
६६७९४. पाहीं	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
६६७९५. पाहीं	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
६६७९६. पाहीं	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
६६७९७. पाहीं	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
६६७९८. पाहीं	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३

६६७९९. पाहुणा	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
६६८००. पाहुणे	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
६६८०१. पाहुणे	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
६६८०२. पाहुणें	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६
६६८०३. पाहुणेरा	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
६६८०४. पाहुणेरु	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
६६८०५. पाहुणेरु	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
६६८०६. पाहुणेरु	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
६६८०७. पाहुणेरु	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
६६८०८. पाहुनि	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
६६८०९. पाहुनि	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
६६८१०. पाहुनियां	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
६६८११. पाहुनी	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
६६८१२. पाहुनी	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
६६८१३. पाहूनि	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
६६८१४. पाहूनियां	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
६६८१५. पाहे	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
६६८१६. पाहे	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
६६८१७. पाहे	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
६६८१८. पाहे	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
६६८१९. पाहे	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
६६८२०. पाहे	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
६६८२१. पाहे	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
६६८२२. पाहे	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
६६८२३. पाहे	जैं चौकडिया सहस्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
६६८२४. पाहे	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
६६८२५. पाहे	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४

६६८२६. पाहे	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
६६८२७. पाहे	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
६६८२८. पाहे	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
६६८२९. पाहे	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
६६८३०. पाहे	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
६६८३१. पाहे	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
६६८३२. पाहे	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
६६८३३. पाहे	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
६६८३४. पाहे	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
६६८३५. पाहे	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
६६८३६. पाहे	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
६६८३७. पाहे	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
६६८३८. पाहे	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
६६८३९. पाहे	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
६६८४०. पाहे	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
६६८४१. पाहे	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
६६८४२. पाहे	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
६६८४३. पाहे	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
६६८४४. पाहे	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
६६८४५. पाहे	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
६६८४६. पाहे	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
६६८४७. पाहे	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
६६८४८. पाहे	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
६६८४९. पाहे	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
६६८५०. पाहे	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
६६८५१. पाहे	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
६६८५२. पाहे	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५

६६८५३. पाहे	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
६६८५४. पाहे	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
६६८५५. पाहे	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
६६८५६. पाहे	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेंचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
६६८५७. पाहे	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
६६८५८. पाहे	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
६६८५९. पाहे	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
६६८६०. पाहे	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
६६८६१. पाहे	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
६६८६२. पाहे	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
६६८६३. पाहे	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
६६८६४. पाहे	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
६६८६५. पाहे	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
६६८६६. पाहे	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
६६८६७. पाहे	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
६६८६८. पाहे	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
६६८६९. पाहे	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
६६८७०. पाहे	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
६६८७१. पाहे	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
६६८७२. पाहे	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
६६८७३. पाहे	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
६६८७४. पाहे	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
६६८७५. पाहे	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
६६८७६. पाहे	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
६६८७७. पाहे	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
६६८७८. पाहें	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
६६८७९. पाहें	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००

६६८८०. पाहें	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
६६८८१. पाहें	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
६६८८२. पाहें	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
६६८८३. पाहें	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
६६८८४. पाहें	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
६६८८५. पाहें	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
६६८८६. पाहें	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२
६६८८७. पाहें	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
६६८८८. पाहें	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
६६८८९. पाहें	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
६६८९०. पाहें	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
६६८९१. पाहें	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
६६८९२. पाहें	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
६६८९३. पाहें	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
६६८९४. पाहें	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
६६८९५. पाहें	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
६६८९६. पाहें	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
६६८९७. पाहें	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
६६८९८. पाहें	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
६६८९९. पाहें	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
६६९००. पाहें	पाहें पां दूध पवित्र आणि गोड । पासीं त्वचेचिया पदराआड । परि तें अव्हेरूनि गोचिड । अशुद्ध काय नेघती	ज्ञाने.९.३.५७
६६९०१. पाहें	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
६६९०२. पाहें	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
६६९०३. पाहें	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
६६९०४. पाहें	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
६६९०५. पाहें	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
६६९०६. पाहें	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६

६६९०७. पाहें	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
६६९०८. पाहें	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
६६९०९. पाहें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
६६९१०. पाहें	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
६६९११. पाहें	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
६६९१२. पाहें	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
६६९१३. पाहें	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
६६९१४. पाहें	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
६६९१५. पाहें	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
६६९१६. पाहें	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
६६९१७. पाहें	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
६६९१८. पाहें	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
६६९१९. पाहें	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्रीं । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
६६९२०. पाहें	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
६६९२१. पाहें	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
६६९२२. पाहें	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
६६९२३. पाहें	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
६६९२४. पाहें	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
६६९२५. पाहें	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
६६९२६. पाहें	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
६६९२७. पाहें	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
६६९२८. पाहें	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
६६९२९. पाहेचा	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
६६९३०. पाहेचा	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
६६९३१. पाहेचि	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
६६९३२. पाहेचें	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
६६९३३. पाहेना	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००

६६९३४. पाहेल	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
६६९३५. पाहेल	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
६६९३६. पाहो	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
६६९३७. पाहो	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
६६९३८. पाहों	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
६६९३९. पाहों	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
६६९४०. पाहों	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
६६९४१. पाहों	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
६६९४२. पाहों	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
६६९४३. पाहों	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
६६९४४. पाहों	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
६६९४५. पाहों	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
६६९४६. पाहों	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
६६९४७. पाहों	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
६६९४८. पाहों	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
६६९४९. पाहों	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
६६९५०. पाहों	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
६६९५१. पाहों	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
६६९५२. पाहोंही	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
६६९५३. पाहोनि	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
६६९५४. पाहोनि	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
६६९५५. पाहोनि	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
६६९५६. पाहोनि	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
६६९५७. पाहोनियां	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
६६९५८. पिंगळा	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
६६९५९. पिंगळा	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
६६९६०. पिंजरी	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५

६६९६१. पिंड	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
६६९६२. पिंडजनीं	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
६६९६३. पिंडाचा	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
६६९६४. पिंडाचेनि	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
६६९६५. पिंडाचेनि	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
६६९६६. पिंडी	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
६६९६७. पिंडें	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
६६९६८. पिंपरुवांचिया	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्मे	ज्ञाने.१८.६.१७३
६६९६९. पिंपळा	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
६६९७०. पिंपळीं	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
६६९७१. पिंपळु	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
६६९७२. पिंपळु	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
६६९७३. पिंपळु	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्मे	ज्ञाने.१८.६.१७३
६६९७४. पिंवळा	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
६६९७५. पिंवळीं	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
६६९७६. पिंवळें	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
६६९७७. पिंवळें	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
६६९७८. पिऊन	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
६६९७९. पिऊनि	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
६६९८०. पिक	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
६६९८१. पिक	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
६६९८२. पिकतें	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
६६९८३. पिकलिया	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
६६९८४. पिकलिया	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दुःखें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
६६९८५. पिकलिया	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
६६९८६. पिकलिया	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१
६६९८७. पिकली	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४

६६९८८. पिकली	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
६६९८९. पिकलीं	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
६६९९०. पिकलें	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
६६९९१. पिकलें	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
६६९९२. पिकलें	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
६६९९३. पिकलें	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
६६९९४. पिकलेया	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
६६९९५. पिकविजत	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
६६९९६. पिकावया	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
६६९९७. पिकासी	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
६६९९८. पिकीं	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
६६९९९. पिके	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीं होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
६७०००. पिके	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
६७००१. पिके	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
६७००२. पिके	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
६७००३. पिके	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
६७००४. पिके	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
६७००५. पिके	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
६७००६. पिके	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
६७००७. पिके	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
६७००८. पिके	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
६७००९. पिके	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
६७०१०. पिके	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
६७०११. पिके	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
६७०१२. पिचडीं	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
६७०१३. पिटवीत	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
६७०१४. पिटावें	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२

६७०१५. पिटितां	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
६७०१६. पिटिली	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
६७०१७. पिटूनि	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
६७०१८. पिटे	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
६७०१९. पिठाचा	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
६७०२०. पिडूनियां	अपानरंध्रद्वया- । माझारीं धनंजया । पार्ष्णी पिडूनियां । कांवरुमूळ	ज्ञाने.१८.५२.१०३६
६७०२१. पितया	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
६७०२२. पितयाचां	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
६७०२३. पितर	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
६७०२४. पितरांचा	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
६७०२५. पितरांचीं	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
६७०२६. पितरोद्देशें	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
६७०२७. पितळेची	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
६७०२८. पिता	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
६७०२९. पिता	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
६७०३०. पिता	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
६७०३१. पिता	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
६७०३२. पिता	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
६७०३३. पिता	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
६७०३४. पिता	याकारणें मी पिता । महद्ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
६७०३५. पिता	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
६७०३६. पिता	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
६७०३७. पितां	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
६७०३८. पितामह	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
६७०३९. पितामहाचा	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
६७०४०. पितामहाचा	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
६७०४१. पितामहाचाही	वरुण तूं सोम । स्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१

६७०४२. पिती	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
६७०४३. पितृ	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
६७०४४. पितृकार्यावसरीं	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
६७०४५. पितृगणां	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
६७०४६. पितृत्व	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
६७०४७. पितृदेवता	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
६७०४८. पितृपक्षु	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
६७०४९. पितृपितामह	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
६७०५०. पित्त	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
६७०५१. पित्त	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
६७०५२. पित्त	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धर्गीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
६७०५३. पिनाकपाणीचां	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
६७०५४. पिपीलिका	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
६७०५५. पियाला	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
६७०५६. पियालीं	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
६७०५७. पियालें	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
६७०५८. पियावा	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
६७०५९. पियावी	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
६७०६०. पियावें	येर काहां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
६७०६१. पिये	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
६७०६२. पिलियां	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
६७०६३. पिलियां	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
६७०६४. पिलियाचें	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मी जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०
६७०६५. पिलूं	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९
६७०६६. पिलें	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
६७०६७. पिलें	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
६७०६८. पिळी	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७

६७०६९. पिळुनी	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
६७०७०. पिवळें	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
६७०७१. पिवों	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
६७०७२. पिवों	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
६७०७३. पिशाचाचें	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
६७०७४. पिशित	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
६७०७५. पिसा	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
६७०७६. पिसा	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
६७०७७. पिसीं	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
६७०७८. पिसे	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
६७०७९. पिसे	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
६७०८०. पिसें	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
६७०८१. पिसें	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
६७०८२. पिसें	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
६७०८३. पिसें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
६७०८४. पिसें	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
६७०८५. पिसें	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
६७०८६. पिसें	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
६७०८७. पिसें	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
६७०८८. पिसें	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
६७०८९. पिसें	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
६७०९०. पिसें	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
६७०९१. पिसें	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
६७०९२. पिसेपण	चातुर्य लपवी । महत्त्व हारवी । पिसेपण मिरवी । आवडोनि	ज्ञाने.१३.७.१९१
६७०९३. पिसेया	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
६७०९४. पिंडें	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
६७०९५. पींसा	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८

६७०९६. पीठ	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
६७०९७. पीठिका	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
६७०९८. पीडा	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
६७०९९. पीडा	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
६७१००. पीडावें	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
६७१०१. पीडिजे	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
६७१०२. पीडितांसी	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
६७१०३. पीडे	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
६७१०४. पीत	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
६७१०५. पीतांबरु	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
६७१०६. पीनावयव	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
६७१०७. पीयुषाचा	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
६७१०८. पीयूख	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
६७१०९. पीयूख	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
६७११०. पीयूखें	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
६७१११. पीयूषधारा	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
६७११२. पीयूषाची	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
६७११३. पीयूषाचे	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
६७११४. पीयूषीं	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
६७११५. पीयूषें	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
६७११६. पीयूषें	सहस्त्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
६७११७. पुंजा	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
६७११८. पुंजाळतीं	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
६७११९. पुंजुमंडितु	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
६७१२०. पुंजे	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
६७१२१. पुंसा	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
६७१२२. पुंसा	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७

६७१२३. पुंसा	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
६७१२४. पुंसा	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
६७१२५. पुंसा	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
६७१२६. पुच्छवंतु	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
६७१२७. पुजूं	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
६७१२८. पुजूनि	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
६७१२९. पुजे	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
६७१३०. पुटामाजीं	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
६७१३१. पुटीं	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
६७१३२. पुटीं	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
६७१३३. पुटें	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
६७१३४. पुटें	कोणी एकु सुभटा । विचाराचां आगिटां । आत्मानात्मकिटा । पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
६७१३५. पुटें	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
६७१३६. पुठीं	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
६७१३७. पुढत	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
६७१३८. पुढतपुढती	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
६७१३९. पुढतपुढती	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
६७१४०. पुढतपुढती	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
६७१४१. पुढतपुढती	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
६७१४२. पुढतपुढती	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
६७१४३. पुढतपुढती	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
६७१४४. पुढतपुढती	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
६७१४५. पुढतपुढती	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
६७१४६. पुढतपुढती	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
६७१४७. पुढतपुढती	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
६७१४८. पुढतपुढती	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
६७१४९. पुढतपुढती	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४

६७१५०. पुढतपुढती	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
६७१५१. पुढतपुढती	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
६७१५२. पुढतपुढती	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
६७१५३. पुढतपुढती	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
६७१५४. पुढतपुढती	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
६७१५५. पुढतपुढती	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
६७१५६. पुढतपुढती	पुढतपुढती आत्मक्रिया । अन्यकारणकाचि तैशिया । करूं पांचांही तयां । कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
६७१५७. पुढतपुढतीं	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
६७१५८. पुढतपुढतीं	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
६७१५९. पुढतपुढतीं	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
६७१६०. पुढतियाचि	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
६७१६१. पुढती	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
६७१६२. पुढती	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
६७१६३. पुढती	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
६७१६४. पुढती	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
६७१६५. पुढती	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
६७१६६. पुढती	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
६७१६७. पुढती	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
६७१६८. पुढती	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
६७१६९. पुढती	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
६७१७०. पुढती	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
६७१७१. पुढती	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
६७१७२. पुढती	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
६७१७३. पुढती	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
६७१७४. पुढती	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
६७१७५. पुढती	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
६७१७६. पुढती	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५

६७१७७. पुढती	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
६७१७८. पुढती	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
६७१७९. पुढती	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षें । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
६७१८०. पुढती	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
६७१८१. पुढती	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
६७१८२. पुढती	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
६७१८३. पुढती	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
६७१८४. पुढती	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
६७१८५. पुढती	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
६७१८६. पुढती	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
६७१८७. पुढती	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
६७१८८. पुढती	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
६७१८९. पुढती	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
६७१९०. पुढती	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
६७१९१. पुढती	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
६७१९२. पुढती	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
६७१९३. पुढती	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
६७१९४. पुढती	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
६७१९५. पुढती	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
६७१९६. पुढती	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
६७१९७. पुढती	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
६७१९८. पुढती	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
६७१९९. पुढती	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
६७२००. पुढती	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
६७२०१. पुढती	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
६७२०२. पुढती	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
६७२०३. पुढती	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१

६७२०४. पुढती	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
६७२०५. पुढती	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
६७२०६. पुढती	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
६७२०७. पुढती	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
६७२०८. पुढती	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
६७२०९. पुढती	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
६७२१०. पुढती	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
६७२११. पुढती	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
६७२१२. पुढती	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
६७२१३. पुढती	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
६७२१४. पुढती	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
६७२१५. पुढती	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
६७२१६. पुढती	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
६७२१७. पुढती	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
६७२१८. पुढती	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
६७२१९. पुढती	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
६७२२०. पुढती	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
६७२२१. पुढती	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
६७२२२. पुढती	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
६७२२३. पुढती	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
६७२२४. पुढती	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
६७२२५. पुढती	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
६७२२६. पुढती	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
६७२२७. पुढती	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
६७२२८. पुढती	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
६७२२९. पुढती	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
६७२३०. पुढती	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५

६७२३१. पुढती	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
६७२३२. पुढती	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
६७२३३. पुढती	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
६७२३४. पुढती	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
६७२३५. पुढतीं	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
६७२३६. पुढतीं	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
६७२३७. पुढतीं	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
६७२३८. पुढां	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
६७२३९. पुढां	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
६७२४०. पुढां	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
६७२४१. पुढां	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
६७२४२. पुढां	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
६७२४३. पुढां	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
६७२४४. पुढां	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
६७२४५. पुढां	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
६७२४६. पुढां	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
६७२४७. पुढां	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
६७२४८. पुढां	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
६७२४९. पुढां	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
६७२५०. पुढां	अगा सहस्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
६७२५१. पुढां	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
६७२५२. पुढां	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
६७२५३. पुढां	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
६७२५४. पुढां	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
६७२५५. पुढां	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
६७२५६. पुढां	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
६७२५७. पुढां	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६

६७२५८. पुढां	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
६७२५९. पुढां	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
६७२६०. पुढां	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
६७२६१. पुढां	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
६७२६२. पुढां	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
६७२६३. पुढां	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
६७२६४. पुढां	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
६७२६५. पुढां	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
६७२६६. पुढां	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
६७२६७. पुढां	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
६७२६८. पुढां	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
६७२६९. पुढां	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
६७२७०. पुढां	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
६७२७१. पुढां	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
६७२७२. पुढां	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
६७२७३. पुढां	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
६७२७४. पुढां	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
६७२७५. पुढां	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
६७२७६. पुढां	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
६७२७७. पुढां	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
६७२७८. पुढां	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
६७२७९. पुढां	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
६७२८०. पुढां	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
६७२८१. पुढां	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
६७२८२. पुढां	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
६७२८३. पुढां	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
६७२८४. पुढां	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०

६७२८५. पुढां	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
६७२८६. पुढां	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
६७२८७. पुढां	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
६७२८८. पुढां	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
६७२८९. पुढां	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
६७२९०. पुढां	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
६७२९१. पुढांसूनि	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
६७२९२. पुढारलासि	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
६७२९३. पुढारलों	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
६७२९४. पुढारां	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
६७२९५. पुढारी	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
६७२९६. पुढारी	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
६७२९७. पुढिला	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२
६७२९८. पुढिला	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
६७२९९. पुढिला	चोखटिवा आपुलिया । पुढिला उगाणा घेयावया । तया दर्पणाचीचि परी धनंजया । केली आम्हां	ज्ञाने.१५.२०.५७९
६७३००. पुढिलाचें	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
६७३०१. पुढिलांचिया	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
६७३०२. पुढिलांचीं	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
६७३०३. पुढिलांचें	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
६७३०४. पुढिलांचें	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थी । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
६७३०५. पुढिलांचें	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
६७३०६. पुढिलांचें	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
६७३०७. पुढिलांचेनि	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
६७३०८. पुढिलांचेनि	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
६७३०९. पुढिलाचा	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
६७३१०. पुढिलाची	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
६७३११. पुढिलाचें	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७

६७३१२. पुढिलाचें	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
६७३१३. पुढिलाचेनि	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
६७३१४. पुढिलातें	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
६७३१५. पुढिलिये	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणे भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
६७३१६. पुढिली	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
६७३१७. पुढिले	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
६७३१८. पुढील	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
६७३१९. पुढील	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
६७३२०. पुढील	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
६७३२१. पुढील	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
६७३२२. पुढील	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
६७३२३. पुढील	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
६७३२४. पुढील	पुढील उरीं आदळे । तंव न देखें जेवीं आंधळें । कां डोळ्यावरलें निगळें । आळशी तोषे	ज्ञाने.१३.११.७५८
६७३२५. पुढील	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दुःख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
६७३२६. पुढील	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
६७३२७. पुढील	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
६७३२८. पुढील	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
६७३२९. पुढील	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
६७३३०. पुढील	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
६७३३१. पुढीलया	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
६७३३२. पुढीला	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
६७३३३. पुढीलां	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
६७३३४. पुढीलांचेनि	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
६७३३५. पुढीले	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
६७३३६. पुढें	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
६७३३७. पुढें	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
६७३३८. पुढें	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८

६७३३९. पुढें	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
६७३४०. पुढें	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
६७३४१. पुढें	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
६७३४२. पुढें	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
६७३४३. पुढें	जया जें आऱ्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
६७३४४. पुढें	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
६७३४५. पुढें	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
६७३४६. पुढें	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
६७३४७. पुढें	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
६७३४८. पुढें	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
६७३४९. पुढें	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
६७३५०. पुढें	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
६७३५१. पुढें	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
६७३५२. पुढें	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
६७३५३. पुढें	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
६७३५४. पुण्य	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
६७३५५. पुण्य	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
६७३५६. पुण्य	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
६७३५७. पुण्य	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
६७३५८. पुण्य	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातित स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
६७३५९. पुण्य	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
६७३६०. पुण्य	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
६७३६१. पुण्य	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
६७३६२. पुण्य	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
६७३६३. पुण्य	हें सुख हें दुःख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
६७३६४. पुण्य	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
६७३६५. पुण्य	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९

६७३६६. पुण्य	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
६७३६७. पुण्यकाळु	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
६७३६८. पुण्यगिरी	नाचतया पुण्यगिरी । चिद्भैरवाचां खापरीं । मनपवनाची खीचपुरी । वाढूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०४०
६७३६९. पुण्यजनु	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
६७३७०. पुण्यदेशीं	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
६७३७१. पुण्यपवित्र	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
६७३७२. पुण्यपाप	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
६७३७३. पुण्यपापीं	तैसे सुखदु:खरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
६७३७४. पुण्यपुंज	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
६७३७५. पुण्यपुरुष	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
६७३७६. पुण्यपूज्य	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
६७३७७. पुण्यफळ	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
६७३७८. पुण्यमार्गु	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
६७३७९. पुण्यरूप	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
६७३८०. पुण्यलेशु	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
६७३८१. पुण्यवशें	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
६७३८२. पुण्याचा	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
६७३८३. पुण्याचा	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
६७३८४. पुण्याची	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
६७३८५. पुण्याची	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
६७३८६. पुण्याचे	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
६७३८७. पुण्याचेनि	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
६७३८८. पुण्यात्मकें	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
६७३८९. पुण्यालागीं	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
६७३९०. पुण्याविषयीं	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
६७३९१. पुण्यासि	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
६७३९२. पुण्यासी	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५

६७३९३. पुण्यें	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावो जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
६७३९४. पुण्यें	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
६७३९५. पुण्यें	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
६७३९६. पुण्यें	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
६७३९७. पुतळा	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
६७३९८. पुतळा	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
६७३९९. पुतळा	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
६७४००. पुतळा	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
६७४०१. पुतळी	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
६७४०२. पुत्र	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
६७४०३. पुत्र	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
६७४०४. पुत्र	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
६७४०५. पुत्र	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
६७४०६. पुत्र	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
६७४०७. पुत्रभावाचां	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
६७४०८. पुत्रशोकु	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
६७४०९. पुत्रस्नेहें	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
६७४१०. पुत्रा	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
६७४११. पुत्राचे	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
६७४१२. पुत्रातें	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
६७४१३. पुत्रें	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
६७४१४. पुनरपि	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
६७४१५. पुनरपि	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
६७४१६. पुनरपि	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
६७४१७. पुनरपि	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
६७४१८. पुनरपि	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
६७४१९. पुनरपि	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९

६७४२०. पुनरपि	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
६७४२१. पुनरपि	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
६७४२२. पुनरपि	आथिलेनि देहें । जो न घेपे देहमोहें । देह गेलिया नोहे । पुनरपि तो	ज्ञाने.१३.२३.१०३३
६७४२३. पुनरावृतीचे	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
६७४२४. पुनरावृत्ति	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
६७४२५. पुनरावृत्ति	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
६७४२६. पुनरावृत्ती	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
६७४२७. पुनरावृत्ती	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
६७४२८. पुनरावृत्तीचिया	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
६७४२९. पुनरावृत्तीचिया	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
६७४३०. पुनरावृत्तीचीं	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
६७४३१. पुनरावृत्तीची	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
६७४३२. पुनरावृत्तीचेनि	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
६७४३३. पुनरुक्तही	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
६७४३४. पुनवेचां	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
६७४३५. पुनवेहुनी	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
६७४३६. पुनवेहूनि	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
६७४३७. पुनिवेपाठीं	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
६७४३८. पुरंदर	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
६७४३९. पुरतया	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४
६७४४०. पुरता	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
६७४४१. पुरता	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
६७४४२. पुरता	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
६७४४३. पुरता	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
६७४४४. पुरता	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
६७४४५. पुरता	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
६७४४६. पुरता	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३

६७४४७. पुरता	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
६७४४८. पुरतिया	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
६७४४९. पुरतिये	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
६७४५०. पुरती	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
६७४५१. पुरती	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
६७४५२. पुरते	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
६७४५३. पुरते	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
६७४५४. पुरतें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
६७४५५. पुरतें	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देईं	ज्ञाने.५.११.७०
६७४५६. पुरतें	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थीचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
६७४५७. पुरतें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दुःखाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
६७४५८. पुरतें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
६७४५९. पुरतें	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
६७४६०. पुरतेनि	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
६७४६१. पुरतेपणालागीं	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
६७४६२. पुरला	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
६७४६३. पुरलां	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
६७४६४. पुरलें	ना तरी आयुष्य पुरलें आहे । तरी औषधें कांहीं नोहे । एथ एकचि उपेगा जाये । परमामृत	ज्ञाने.२.८.६७
६७४६५. पुरलें	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
६७४६६. पुरवणिया	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
६७४६७. पुरवणियां	देवांगणमिरवणियां । आंगोपचार पुरवणियां । करावया म्हणियां । शोभती हात	ज्ञाने.१७.१४.२०३
६७४६८. पुरवणिये	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
६७४६९. पुरवणी	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
६७४७०. पुरवणी	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
६७४७१. पुरवणी	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंतःकरणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
६७४७२. पुरवणी	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
६७४७३. पुरवावया	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८

६७४७४. पुरविता	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
६७४७५. पुरविता	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
६७४७६. पुरविला	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
६७४७७. पुरविली	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
६७४७८. पुरवी	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
६७४७९. पुरवी	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
६७४८०. पुरवीतसे	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
६७४८१. पुरवीं	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
६७४८२. पुरवीं	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
६७४८३. पुरवूनि	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
६७४८४. पुरस्करोनि	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
६७४८५. पुरा	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
६७४८६. पुरा	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
६७४८७. पुरा	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
६७४८८. पुरा	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
६७४८९. पुरा	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
६७४९०. पुराणु	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
६७४९१. पुराणें	अष्टादश पुराणें । तींचि मणिभूषणें । पदपद्धती खेवणें । प्रमेयरत्नांचीं	ज्ञाने.१.५
६७४९२. पुराणें	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
६७४९३. पुराणें	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
६७४९४. पुराणें	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
६७४९५. पुराणें	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
६७४९६. पुराणें	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
६७४९७. पुरातनु	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
६७४९८. पुरावे	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
६७४९९. पुरिजेना	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
६७५००. पुरिती	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४

६७५०१. पुरियाची	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
६७५०२. पुरी	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
६७५०३. पुरी	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
६७५०४. पुरी	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
६७५०५. पुरी	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
६७५०६. पुरी	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
६७५०७. पुरीं	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
६७५०८. पुरीं	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
६७५०९. पुरीं	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
६७५१०. पुरीं	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
६७५११. पुरीं	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
६७५१२. पुरुखा	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
६७५१३. पुरुखु	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
६७५१४. पुरुखें	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
६७५१५. पुरुजितादि	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
६७५१६. पुरुष	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
६७५१७. पुरुष	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
६७५१८. पुरुष	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दुःख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
६७५१९. पुरुष	तें परब्रह्म निर्वाण । जें आत्मविदांचे कारण । तेंचि ते पुरुष जाण । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.२६.१४९
६७५२०. पुरुष	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
६७५२१. पुरुष	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
६७५२२. पुरुष	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
६७५२३. पुरुष	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
६७५२४. पुरुष	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
६७५२५. पुरुष	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
६७५२६. पुरुष	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
६७५२७. पुरुष	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४

६७५२८. पुरुष	तरी पुरुष अनादि आथी। आणि तैंचि लागोनि प्रकृती। संवसरिसी दिवोराती। दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
६७५२९. पुरुष	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें। जयातें म्हणितलें असे। तो पुरुष हें अनारिसें। न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
६७५३०. पुरुष	तरी केवळ जे सत्ता। ते पुरुष गा पांडुसुता। प्रकृति तें समस्ता। क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
६७५३१. पुरुष	राजा पराधीनु जाहला। कां सिंहु रोगें रुंधला। तैसा पुरुष प्रकृती आला। स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
६७५३२. पुरुष	अगा प्रकृतिपरौता। एकु आथी पंडुसुता। ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता। पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
६७५३३. पुरुष	स्त्री पुरुष नपुंसकें। हे व्यक्तिभेदांचे टके। आंदोळती आंगिकें। विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
६७५३४. पुरुष	एवं जीवचैतन्य आघवें। हें क्षर पुरुष जाणावें। आतां रूप करूं बरवें। अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
६७५३५. पुरुष	तरी अक्षरु जो दुसरा। पुरुष पैं धनुर्धरा। तो मध्यस्थु गा गिरिवरां। मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
६७५३६. पुरुष	तो पुरुष वीरराया। मूर्तिमंत जाण दया। मी उदयजतांचि तया। ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
६७५३७. पुरुष	मग जिंतिलिया हे भोये। पुरुष सर्वत्र जैसा होये। कां जालाही जें लाहे। तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
६७५३८. पुरुष	ते शांति पैं गा सुभगा। संपूर्ण ये तयाचिया आंगा। तैं ब्रह्म होआवयाजोगा। होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
६७५३९. पुरुषता	जे तो वस्तुस्थिती पुरता। म्हणौनि आली पुरुषता। वरी देहपुरीं निदैजतां। पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
६७५४०. पुरुषत्व	तैसें अर्जुना तेथ जाहलें। असतें पुरुषत्व गेलें। जें अंत:करण दिधलें। कारुण्यासी	ज्ञाने.१.२८.१८९
६७५४१. पुरुषत्व	तेथ पुरुषत्व जें असे। तें ये इये प्रकृतिदशे। चंद्रमा अंवसे। पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
६७५४२. पुरुषत्व	क्षराक्षरत्वें समोर जालें। तयांचें पुरुषत्व वाळिलें। मग सर्वस्व मज दिधलें। पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
६७५४३. पुरुषप्रकारु	आणि कूटस्थु जो अक्षरु। दाविला पुरुषप्रकारु। तेणें उपहिताही आकारु। चैतन्या केला	ज्ञाने.१६.४३
६७५४४. पुरुषा	चैतन्याचां भ्रंशीं। शरीरा दशा जैशी। तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं। होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
६७५४५. पुरुषा	ऐसेनि समदृष्टी जो होये। तया पुरुषा लक्षणही आहे। अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें। अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
६७५४६. पुरुषा	आपणचि विश्व जाहला। तरि भेदभावो सहजचि गेला। म्हणोनि द्वेषु ठेला। जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
६७५४७. पुरुषा	असंतीं दु:ख उपजे। सत्कर्मीं सुख निपजे। तया दोहींचा बोलिजे। भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
६७५४८. पुरुषा	तैसें प्रकृतिजालेपणें। पुरुषा गुण भोगणें। उदास अंतुरीगुणें। आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
६७५४९. पुरुषा	म्हणोनि केवळा पुरुषा। नाहीं होणें भोगणें देखा। येथ गुणसंगुचि अशेखा-। लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
६७५५०. पुरुषा	जयासी कां बीजभावो। वेदांतीं केला ऐसा आवो। तो तया पुरुषा ठावो। अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
६७५५१. पुरुषा	हें असो अधोशाखा। या संसाररूपा रुखा। मूळ तें पुरुषा। अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
६७५५२. पुरुषा	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा। कृत्य करूं सरलें देखा। ऐसा अनाथांचा सखा। बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
६७५५३. पुरुषां	ते तीर्थ ते क्षेत्र। जगीं तेचि पवित्र। भक्तिकथेसी मैत्र। जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
६७५५४. पुरुषाचां	जयां पुरुषाचां ठायीं। कर्माचा तरी खेदु नाहीं। परी फळापेक्षा कहीं। संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३

६७५५५. पुरुषाचाही	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
६७५५६. पुरुषाचें	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
६७५५७. पुरुषांचें	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
६७५५८. पुरुषातें	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
६७५५९. पुरुषातें	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
६७५६०. पुरुषार्थ	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
६७५६१. पुरुषार्थराजु	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
६७५६२. पुरुषार्थसिद्धि	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
६७५६३. पुरुषार्थाची	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
६७५६४. पुरुषार्थां	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
६७५६५. पुरुषार्थां	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
६७५६६. पुरुषार्थु	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
६७५६७. पुरुषार्थु	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
६७५६८. पुरुषासि	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
६७५६९. पुरुषीं	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
६७५७०. पुरुषु	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
६७५७१. पुरुषु	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
६७५७२. पुरुषु	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
६७५७३. पुरुषु	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
६७५७४. पुरुषु	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
६७५७५. पुरुषु	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
६७५७६. पुरुषु	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
६७५७७. पुरुषु	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
६७५७८. पुरुषु	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
६७५७९. पुरुषु	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
६७५८०. पुरुषु	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
६७५८१. पुरुषु	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजे । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०

६७५८२. पुरुषु	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
६७५८३. पुरुषु	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
६७५८४. पुरुषु	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
६७५८५. पुरुषु	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
६७५८६. पुरुषु	चतुराश्रमवशें । एकु पुरुषु चतुर्धा दिसे । कर्तया त्रैविध्य तैसें । कर्मभेदें	ज्ञाने.१८.२५.६२९
६७५८७. पुरुषु	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
६७५८८. पुरुषुनांवें	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
६७५८९. पुरुषुनांवें	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
६७५९०. पुरुषें	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दुःखें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
६७५९१. पुरुषोत्तमा	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
६७५९२. पुरुषोत्तमा	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
६७५९३. पुरुषोत्तमा	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
६७५९४. पुरुषोत्तमा	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
६७५९५. पुरुषोत्तमा	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
६७५९६. पुरुषोत्तमातें	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
६७५९७. पुरुषोत्तमीं	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
६७५९८. पुरुषोत्तमीं	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
६७५९९. पुरुषोत्तमु	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । निःसीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
६७६००. पुरुषोत्तमु	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
६७६०१. पुरुषोत्तमु	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
६७६०२. पुरुषोत्तमु	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
६७६०३. पुरुषोत्तमु	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
६७६०४. पुरुषोत्तमु	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
६७६०५. पुरुषोत्तमु	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
६७६०६. पुरुषोत्तमें	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
६७६०७. पुरे	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
६७६०८. पुरे	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७

६७६०९. पुरे	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
६७६१०. पुरे	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
६७६११. पुरे	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
६७६१२. पुरे	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
६७६१३. पुरे	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
६७६१४. पुरे	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
६७६१५. पुरे	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
६७६१६. पुरे	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
६७६१७. पुरे	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
६७६१८. पुरे	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
६७६१९. पुरे	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
६७६२०. पुरे	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
६७६२१. पुरे	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
६७६२२. पुरे	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
६७६२३. पुरे	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
६७६२४. पुरे	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
६७६२५. पुरे	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
६७६२६. पुरे	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
६७६२७. पुरे	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
६७६२८. पुरे	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
६७६२९. पुरे	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
६७६३०. पुरे	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
६७६३१. पुरे	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
६७६३२. पुरे	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
६७६३३. पुरे	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
६७६३४. पुरे	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
६७६३५. पुरे	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३

६७६३६. पुरे	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
६७६३७. पुरे	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
६७६३८. पुरे	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
६७६३९. पुरे	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
६७६४०. पुरे	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
६७६४१. पुरें	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
६७६४२. पुरें	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
६७६४३. पुरें	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
६७६४४. पुरें	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
६७६४५. पुरें	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
६७६४६. पुरें	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
६७६४७. पुरें	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्था नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
६७६४८. पुरें	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
६७६४९. पुरें	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
६७६५०. पुरेचि	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
६७६५१. पुरेचिना	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
६७६५२. पुरेपण	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
६७६५३. पुरेल	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
६७६५४. पुरेल	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
६७६५५. पुरों	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
६७६५६. पुरों	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
६७६५७. पुरों	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
६७६५८. पुरोडाशु	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
६७६५९. पुरोडाशु	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
६७६६०. पुरोनि	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
६७६६१. पुरोहितगुणें	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
६७६६२. पुरोहितांमाजीं	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८

६७६६३. पुरोहितु	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
६७६६४. पुलकांचलें	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
६७६६५. पुलिका	कर्पूरकेळीचीं गर्भपुटें । उकलतां कापुराचेनि कोंदाटें । पुलिका गळती तेंवीं थेंबुटें । नेत्रोनि पडती	ज्ञाने.११.१४.२५०
६७६६६. पुलिका	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३
६७६६७. पुळिका	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
६७६६८. पुशिलें	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
६७६६९. पुष्टगंडु	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
६७६७०. पुष्टि	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
६७६७१. पुष्टि	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
६७६७२. पुष्टी	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
६७६७३. पुष्टी	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
६७६७४. पुष्प	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
६७६७५. पुष्प	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
६७६७६. पुष्प	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
६७६७७. पुष्प	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
६७६७८. पुष्पपुंज	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
६७६७९. पुष्पमाळा	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
६७६८०. पुष्पवर्षी	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
६७६८१. पुष्पांजुळी	ऐक्यभावाची अंजुळी । सर्वेंद्रियकुड्मुळीं । भरूनियां पुष्पांजुळी । अर्घ्यु देवों	ज्ञाने.१५.२
६७६८२. पुष्पें	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
६७६८३. पुसणें	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
६७६८४. पुसणें	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
६७६८५. पुसणें	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
६७६८६. पुसणें	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
६७६८७. पुसणें	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
६७६८८. पुसता	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
६७६८९. पुसतां	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६

६७६९०. पुसतां	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
६७६९१. पुसतां	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
६७६९२. पुसतां	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
६७६९३. पुसतां	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
६७६९४. पुसतां	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
६७६९५. पुसताति	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
६७६९६. पुसती	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
६७६९७. पुसती	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
६७६९८. पुसतु	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
६७६९९. पुसतु	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
६७७००. पुसतु	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
६७७०१. पुसतें	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
६७७०२. पुसतें	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
६७७०३. पुसतें	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
६७७०४. पुसलिया	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
६७७०५. पुसलिया	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
६७७०६. पुसलेनिविण	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
६७७०७. पुससी	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
६७७०८. पुससी	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
६७७०९. पुससी	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
६७७१०. पुससी	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
६७७११. पुससी	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
६७७१२. पुससी	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
६७७१३. पुससी	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
६७७१४. पुसा	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
६७७१५. पुसा	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
६७७१६. पुसावया	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६

६७७१७. पुसावया	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
६७७१८. पुसावयाचें	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
६७७१९. पुसावयालागीं	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
६७७२०. पुसावें	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
६७७२१. पुसावें	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
६७७२२. पुसावें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
६७७२३. पुसावें	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
६७७२४. पुसावें	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
६७७२५. पुसावें	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
६७७२६. पुसावें	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
६७७२७. पुसिजत	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
६७७२८. पुसिजतसें	तैसें देवा तूतें । पुसिजतसें आवडे तें । आपुलेनि आर्तें । कृपानिधि	ज्ञाने.३.२.३०
६७७२९. पुसिजें	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजें जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
६७७३०. पुसिजे	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
६७७३१. पुसिला	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
६७७३२. पुसिलिया	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
६७७३३. पुसिलिया	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
६७७३४. पुसिली	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
६७७३५. पुसिली	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
६७७३६. पुसिली	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
६७७३७. पुसिलें	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
६७७३८. पुसिलें	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
६७७३९. पुसिलें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
६७७४०. पुसिलें	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
६७७४१. पुसिलें	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
६७७४२. पुसिलें	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
६७७४३. पुसिलें	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६

६७७४४. पुसिलें	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
६७७४५. पुसिल्या	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
६७७४६. पुसी	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
६७७४७. पुसी	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
६७७४८. पुसी	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
६७७४९. पुसीं	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
६७७५०. पुसीं	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
६७७५१. पुसे	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
६७७५२. पुसे	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
६७७५३. पुसे	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
६७७५४. पुसे	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
६७७५५. पुसे	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
६७७५६. पुसे	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
६७७५७. पुसे	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
६७७५८. पुसेंचि	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
६७७५९. पुसेन	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
६७७६०. पुसेन	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
६७७६१. पुसेन	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
६७७६२. पुसेन	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
६७७६३. पुसेल	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचा । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
६७७६४. पुसों	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
६७७६५. पुसों	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
६७७६६. पुसों	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
६७७६७. पुसों	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
६७७६८. पुसों	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
६७७६९. पुसों	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
६७७७०. पुसों	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१

६७७७१. पुसों	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
६७७७२. पुसों	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
६७७७३. पुसों	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
६७७७४. पुसों	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
६७७७५. पुसों	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
६७७७६. पुसों	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
६७७७७. पुसों	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
६७७७८. पुसोनि	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिशु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
६७७७९. पुसोनि	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
६७७८०. पुसोनि	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
६७७८१. पुसोनियां	आइकें पार्थिव धातु आघवी । आरोगितां कांही नुरवी । आणि आपातें तंव ठेवी । पुसोनियां	ज्ञाने.६.१४.२३९
६७७८२. पुसोनियां	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
६७७८३. पुसोनियां	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३
६७७८४. पुस्तकमिषें	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
६७७८५. पूंस	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
६७७८६. पूजणें	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
६७७८७. पूजनीय	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
६७७८८. पूजनें	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
६७७८९. पूजा	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
६७७९०. पूजा	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
६७७९१. पूजा	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
६७७९२. पूजा	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
६७७९३. पूजा	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
६७७९४. पूजा	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
६७७९५. पूजा	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
६७७९६. पूजा	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
६७७९७. पूजाबंध	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०

६७७९८. पूजिजे	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
६७७९९. पूजितया	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्वसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
६७८००. पूजितां	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
६७८०१. पूजिती	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
६७८०२. पूजिती	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०
६७८०३. पूजितीं	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
६७८०४. पूजिला	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
६७८०५. पूजिला	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
६७८०६. पूजिलीं	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
६७८०७. पूजी	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
६७८०८. पूजी	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
६७८०९. पूजी	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
६७८१०. पूजी	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
६७८११. पूजीजसी	प्रवृत्तिकर्णाचां चाळीं । उठिला मदगंधानिळीं । पूजीजसी नीलोत्पळीं । जीवभृंगाचां	ज्ञाने.१७.६
६७८१२. पूज्य	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
६७८१३. पूज्य	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
६७८१४. पूज्यता	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
६७८१५. पूतने	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
६७८१६. पूतनेतें	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
६७८१७. पूयगर्तें	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
६७८१८. पूयपंकीं	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०
६७८१९. पूयपंकींचे	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
६७८२०. पूर	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
६७८२१. पूर	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
६७८२२. पूर	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
६७८२३. पूर	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
६७८२४. पूरा	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२

६७८२५. पूरीं	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
६७८२६. पूरीजत	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
६७८२७. पूरु	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
६७८२८. पूरु	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
६७८२९. पूरु	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
६७८३०. पूरु	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
६७८३१. पूरें	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
६७८३२. पूरें	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
६७८३३. पूर्ण	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
६७८३४. पूर्ण	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
६७८३५. पूर्ण	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
६७८३६. पूर्ण	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
६७८३७. पूर्ण	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
६७८३८. पूर्ण	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
६७८३९. पूर्ण	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
६७८४०. पूर्ण	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
६७८४१. पूर्णकाम	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
६७८४२. पूर्णकाम	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
६७८४३. पूर्णघन	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
६७८४४. पूर्णचंद्र	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
६७८४५. पूर्णचंद्राचिया	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
६७८४६. पूर्णचंद्राचिये	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
६७८४७. पूर्णचंद्रिका	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
६७८४८. पूर्णचंद्रेंसी	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
६७८४९. पूर्णता	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावतें होती	ज्ञाने.३.३.४४
६७८५०. पूर्णता	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
६७८५१. पूर्णता	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२

६७८५२. पूर्णता	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
६७८५३. पूर्णते	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
६७८५४. पूर्णतेचा	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
६७८५५. पूर्णतेचा	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
६७८५६. पूर्णत्व	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । निःशेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
६७८५७. पूर्णपण	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
६७८५८. पूर्णपणीं	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
६७८५९. पूर्णपणें	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
६७८६०. पूर्णपणेंचि	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजें । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
६७८६१. पूर्णपूर्णिमाचंद्र	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
६७८६२. पूर्णब्रह्म	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
६७८६३. पूर्णश्रद्धा	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
६७८६४. पूर्णसिंधू	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
६७८६५. पूर्णा	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
६७८६६. पूर्णाची	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
६७८६७. पूर्णाचें	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
६७८६८. पूर्णाहि	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
६७८६९. पूर्णाहुती	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्त्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
६७८७०. पूर्णाहुती	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
६७८७१. पूर्णिमा	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
६७८७२. पूर्णिमा	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
६७८७३. पूर्णिमेआधीं	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
६७८७४. पूर्णिमेचा	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
६७८७५. पूर्णोदकीं	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
६७८७६. पूर्णोद्गारु	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
६७८७७. पूर्व	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
६७८७८. पूर्वखंड	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३

६७८७९. पूर्वजन्मींचें	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
६७८८०. पूर्वजांचें	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
६७८८१. पूर्वदिशेचां	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
६७८८२. पूर्वपश्चिमवाहणीं	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
६७८८३. पूर्वपश्चिमेचे	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
६७८८४. पूर्वपुरुष	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
६७८८५. पूर्वमीमांसा	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
६७८८६. पूर्वसंस्कारछंदें	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
६७८८७. पूर्वस्थिती	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
६७८८८. पूर्वादि	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
६७८८९. पूर्वानुक्रम	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
६७८९०. पूर्वापर	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
६७८९१. पूर्वापर	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
६७८९२. पूर्वापर	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
६७८९३. पूर्वापार	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
६७८९४. पूर्वापार	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
६७८९५. पूर्विलिया	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
६७८९६. पूर्वी	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
६७८९७. पूर्वी	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
६७८९८. पूर्वी	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
६७८९९. पूर्वीं	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
६७९००. पूर्वीलिया	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
६७९०१. पूर्वे	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
६७९०२. पूर्वेकडे	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
६७९०३. पूर्वेसि	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
६७९०४. पूस	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
६७९०५. पृथक्	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३

६७९०६. पृथक्	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
६७९०७. पृथग्विध	तें पृथग्विध करण । कर्माचें इया कारण । तिसरें गा जाण । नृपनंदना	ज्ञाने.१८.१४.३३०
६७९०८. पृथिवी	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
६७९०९. पृथिवीपति	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
६७९१०. पृथुतरें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
६७९११. पृथ्वी	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
६७९१२. पृथ्वी	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
६७९१३. पृथ्वी	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
६७९१४. पृथ्वी	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
६७९१५. पृथ्वी	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
६७९१६. पृथ्वी	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
६७९१७. पृथ्वी	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
६७९१८. पृथ्वी	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
६७९१९. पृथ्वी	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
६७९२०. पृथ्वी	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
६७९२१. पृथ्वी	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्ठींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
६७९२२. पृथ्वी	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
६७९२३. पृथ्वी	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
६७९२४. पृथ्वी	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
६७९२५. पृथ्वी	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
६७९२६. पृथ्वीच	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
६७९२७. पृथ्वीचां	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
६७९२८. पृथ्वीचि	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
६७९२९. पृथ्वीचिया	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
६७९३०. पृथ्वीचिया	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
६७९३१. पृथ्वीचिया	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
६७९३२. पृथ्वीचिवरी	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६

६७९३३. पृथ्वीचे	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
६७९३४. पृथ्वीचें	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
६७९३५. पृथ्वीचेनि	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
६७९३६. पृथ्वीतळ	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
६७९३७. पृथ्वीतळ	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
६७९३८. पृथ्वीतळ	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
६७९३९. पृथ्वीतळींचे	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
६७९४०. पृथ्वीतें	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
६७९४१. पृथ्वीतें	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
६७९४२. पृथ्वीतें	तरी तत्त्वां परस्परें । उघड जातिस्वभाववैरें । नव्हे पृथ्वीतें नीरें । न नाशिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१४३
६७९४३. पृथ्वीनभा	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
६७९४४. पृथ्वीपणावेगळे	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
६७९४५. पृथ्वीया	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
६७९४६. पृथ्वीये	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
६७९४७. पृथ्वीयेचा	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
६७९४८. पृथ्वीयेचें	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
६७९४९. पृथ्वीयेसी	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
६७९५०. पृथ्वीवरी	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
६७९५१. पृथ्वीवरी	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
६७९५२. पृथ्वीसि	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
६७९५३. पृथ्वीसि	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
६७९५४. पृष्ठांत	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
६७९५५. पेंडवळा	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
६७९५६. पेंडवळे	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
६७९५७. पेंडवळें	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
६७९५८. पेंडी	घाणां गाळिले गुंडे । तेथ तेल ना पेंडी जोडे । तैसें दरिद्र तेवढें । ठेलेंचि आंगीं	ज्ञाने.१७.२८.४१९
६७९५९. पेंडी	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९

६७९६०. पेंदळी	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
६७९६१. पेंधा	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
६७९६२. पेंव	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
६७९६३. पेंव	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
६७९६४. पेटले	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
६७९६५. पेटलें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
६७९६६. पेटलें	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
६७९६७. पेटलें	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
६७९६८. पेटवण	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
६७९६९. पेटा	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदु:खाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
६७९७०. पेटी	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
६७९७१. पेटी	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
६७९७२. पेटी	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
६७९७३. पेटी	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
६७९७४. पेटी	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
६७९७५. पेठे	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
६७९७६. पेणा	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
६७९७७. पेणा	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
६७९७८. पेणें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दु:खें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
६७९७९. पेणें	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
६७९८०. पेरणी	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
६७९८१. पेरां	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
६७९८२. पेरावया	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
६७९८३. पेरिजे	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
६७९८४. पेरिजे	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
६७९८५. पेरिजे	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
६७९८६. पेरिजे	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३

६७९८७. पेरितां	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
६७९८८. पेरितां	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
६७९८९. पेरिती	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
६७९९०. पेरिलीं	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
६७९९१. पेरिलीं	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
६७९९२. पेरिले	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
६७९९३. पेरिलें	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
६७९९४. पेरिलें	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
६७९९५. पेरिलें	नाना कृषीवळु आपुलें । पांघुरवी पेरिलें । तैसें झांकी निपजलें । दानपुण्य	ज्ञाने.१३.७.२०६
६७९९६. पेरिलें	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
६७९९७. पेरी	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
६७९९८. पेरी	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
६७९९९. पेरूं	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
६८०००. पेरूनि	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
६८००१. पेलत	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
६८००२. पेलती	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
६८००३. पेललेनी	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
६८००४. पेललें	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
६८००५. पेलावा	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
६८००६. पेलिला	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
६८००७. पेली	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
६८००८. पेलुनि	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
६८००९. पेलूनि	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
६८०१०. पेले	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
६८०११. पेलोवेली	महद्ब्रह्माउदरीं । प्राकृतीं आठै विकारीं । गर्भाची करी । पेलोवेली	ज्ञाने.१४.३.९०
६८०१२. पेलोवेलीं	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
६८०१३. पै	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८

६८०१४. पै	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
६८०१५. पै	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
६८०१६. पै	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
६८०१७. पै	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
६८०१८. पै	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
६८०१९. पै	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
६८०२०. पैं	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
६८०२१. पैं	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
६८०२२. पैं	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
६८०२३. पैं	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
६८०२४. पैं	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
६८०२५. पैं	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
६८०२६. पैं	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
६८०२७. पैं	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
६८०२८. पैं	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
६८०२९. पैं	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दुःख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
६८०३०. पैं	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दुःस्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
६८०३१. पैं	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
६८०३२. पैं	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
६८०३३. पैं	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
६८०३४. पैं	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
६८०३५. पैं	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
६८०३६. पैं	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
६८०३७. पैं	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
६८०३८. पैं	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
६८०३९. पैं	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
६८०४०. पैं	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७

६८०४१. पैं	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
६८०४२. पैं	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
६८०४३. पैं	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
६८०४४. पैं	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
६८०४५. पैं	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
६८०४६. पैं	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
६८०४७. पैं	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सवेंचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
६८०४८. पैं	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
६८०४९. पैं	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
६८०५०. पैं	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
६८०५१. पैं	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
६८०५२. पैं	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
६८०५३. पैं	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
६८०५४. पैं	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
६८०५५. पैं	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
६८०५६. पैं	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
६८०५७. पैं	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
६८०५८. पैं	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
६८०५९. पैं	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
६८०६०. पैं	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
६८०६१. पैं	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
६८०६२. पैं	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
६८०६३. पैं	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
६८०६४. पैं	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
६८०६५. पैं	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
६८०६६. पैं	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
६८०६७. पैं	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९

६८०६८. पैं	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
६८०६९. पैं	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
६८०७०. पैं	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
६८०७१. पैं	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
६८०७२. पैं	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
६८०७३. पैं	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
६८०७४. पैं	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
६८०७५. पैं	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
६८०७६. पैं	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
६८०७७. पैं	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
६८०७८. पैं	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
६८०७९. पैं	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
६८०८०. पैं	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
६८०८१. पैं	कल्लोळमाला अनेगा । जन्म जळींचि पैं गा । आणि तयां जळचि आश्रयो तरंगा । जीवनही जळ	ज्ञाने.१०.८.११३
६८०८२. पैं	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
६८०८३. पैं	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
६८०८४. पैं	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
६८०८५. पैं	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
६८०८६. पैं	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
६८०८७. पैं	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
६८०८८. पैं	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
६८०८९. पैं	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
६८०९०. पैं	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
६८०९१. पैं	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
६८०९२. पैं	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
६८०९३. पैं	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
६८०९४. पैं	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९

६८०९५. पैं	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
६८०९६. पैं	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
६८०९७. पैं	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
६८०९८. पैं	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
६८०९९. पैं	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
६८१००. पैं	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
६८१०१. पैं	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
६८१०२. पैं	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
६८१०३. पैं	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
६८१०४. पैं	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
६८१०५. पैं	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
६८१०६. पैं	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
६८१०७. पैं	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
६८१०८. पैं	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
६८१०९. पैं	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
६८११०. पैं	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
६८१११. पैं	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
६८११२. पैं	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
६८११३. पैं	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
६८११४. पैं	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
६८११५. पैं	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
६८११६. पैं	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
६८११७. पैं	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
६८११८. पैं	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
६८११९. पैं	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
६८१२०. पैं	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
६८१२१. पैं	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७

६८१२२. पैं	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
६८१२३. पैं	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
६८१२४. पैं	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
६८१२५. पैं	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
६८१२६. पैं	परि मातें परम करूनि । इये अर्थी प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
६८१२७. पैं	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
६८१२८. पैं	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
६८१२९. पैं	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
६८१३०. पैं	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
६८१३१. पैं	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
६८१३२. पैं	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
६८१३३. पैं	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
६८१३४. पैं	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
६८१३५. पैं	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
६८१३६. पैं	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
६८१३७. पैं	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
६८१३८. पैं	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
६८१३९. पैं	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
६८१४०. पैं	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
६८१४१. पैं	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
६८१४२. पैं	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
६८१४३. पैं	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
६८१४४. पैं	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
६८१४५. पैं	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
६८१४६. पैं	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९
६८१४७. पैं	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
६८१४८. पैं	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९

६८१४९. पैं	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
६८१५०. पैं	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
६८१५१. पैं	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
६८१५२. पैं	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
६८१५३. पैं	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
६८१५४. पैं	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२
६८१५५. पैं	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
६८१५६. पैं	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
६८१५७. पैं	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
६८१५८. पैं	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
६८१५९. पैं	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
६८१६०. पैं	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
६८१६१. पैं	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
६८१६२. पैं	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
६८१६३. पैं	पैं कल्लोळातें कल्लोळें । ग्रसिजत असे ऐसें कळे । परि ग्रसितें ग्रासावेगळें । आहे काई	ज्ञाने.१३.१३.८८५
६८१६४. पैं	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
६८१६५. पैं	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
६८१६६. पैं	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
६८१६७. पैं	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
६८१६८. पैं	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
६८१६९. पैं	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
६८१७०. पैं	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
६८१७१. पैं	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
६८१७२. पैं	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
६८१७३. पैं	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
६८१७४. पैं	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
६८१७५. पैं	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७

६८१७६. पैं	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
६८१७७. पैं	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
६८१७८. पैं	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
६८१७९. पैं	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
६८१८०. पैं	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
६८१८१. पैं	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
६८१८२. पैं	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घे वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
६८१८३. पैं	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
६८१८४. पैं	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
६८१८५. पैं	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
६८१८६. पैं	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
६८१८७. पैं	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
६८१८८. पैं	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
६८१८९. पैं	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
६८१९०. पैं	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
६८१९१. पैं	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
६८१९२. पैं	पैं ब्रह्मा प्रातःकाळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
६८१९३. पैं	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
६८१९४. पैं	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
६८१९५. पैं	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
६८१९६. पैं	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
६८१९७. पैं	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
६८१९८. पैं	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
६८१९९. पैं	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
६८२००. पैं	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
६८२०१. पैं	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
६८२०२. पैं	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६

६८२०३. पैं	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
६८२०४. पैं	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
६८२०५. पैं	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
६८२०६. पैं	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कमें नादरी । होतां न दुःखी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
६८२०७. पैं	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
६८२०८. पैं	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
६८२०९. पैं	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
६८२१०. पैं	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
६८२११. पैं	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
६८२१२. पैं	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
६८२१३. पैं	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
६८२१४. पैं	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
६८२१५. पैं	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
६८२१६. पैं	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
६८२१७. पैं	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
६८२१८. पैं	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
६८२१९. पैं	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
६८२२०. पैं	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
६८२२१. पैं	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
६८२२२. पैं	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
६८२२३. पैं	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
६८२२४. पैं	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
६८२२५. पैं	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
६८२२६. पैं	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
६८२२७. पैं	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
६८२२८. पैं	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
६८२२९. पैं	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४

६८२३०. पैं	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
६८२३१. पैं	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
६८२३२. पैं	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
६८२३३. पैं	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
६८२३४. पैं	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
६८२३५. पैं	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
६८२३६. पैं	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
६८२३७. पैं	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेंसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
६८२३८. पैं	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
६८२३९. पैं	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
६८२४०. पैं	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
६८२४१. पैं	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आर्दी	ज्ञाने.१५.१५.४६९
६८२४२. पैं	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
६८२४३. पैं	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
६८२४४. पैं	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
६८२४५. पैं	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
६८२४६. पैं	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
६८२४७. पैं	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
६८२४८. पैं	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
६८२४९. पैं	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
६८२५०. पैं	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजें । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
६८२५१. पैं	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
६८२५२. पैं	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
६८२५३. पैं	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
६८२५४. पैं	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
६८२५५. पैं	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
६८२५६. पैं	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७

६८२५७. पैं	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
६८२५८. पैं	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
६८२५९. पैं	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
६८२६०. पैं	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
६८२६१. पैं	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
६८२६२. पैं	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
६८२६३. पैं	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
६८२६४. पैं	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
६८२६५. पैं	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
६८२६६. पैं	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
६८२६७. पैं	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
६८२६८. पैं	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
६८२६९. पैं	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
६८२७०. पैं	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
६८२७१. पैं	दुजयाचेनि नांवें तया । देहही नुरेचि पैं देवराया । जेणें तूं आपणपयां । केलें दुजें	ज्ञाने.१७.११
६८२७२. पैं	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
६८२७३. पैं	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
६८२७४. पैं	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
६८२७५. पैं	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
६८२७६. पैं	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
६८२७७. पैं	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
६८२७८. पैं	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
६८२७९. पैं	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
६८२८०. पैं	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
६८२८१. पैं	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
६८२८२. पैं	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
६८२८३. पैं	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३

६८२८४. पैं	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
६८२८५. पैं	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
६८२८६. पैं	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
६८२८७. पैं	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
६८२८८. पैं	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
६८२८९. पैं	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
६८२९०. पैं	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहे तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
६८२९१. पैं	तरी अनादि परब्रह्म । जें जगदादिविश्रामधाम । तयाचें एक नाम । त्रिधा पैं असे	ज्ञाने.१७.२३.३२८
६८२९२. पैं	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
६८२९३. पैं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
६८२९४. पैं	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
६८२९५. पैं	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
६८२९६. पैं	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
६८२९७. पैं	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
६८२९८. पैं	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
६८२९९. पैं	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
६८३००. पैं	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
६८३०१. पैं	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
६८३०२. पैं	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
६८३०३. पैं	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
६८३०४. पैं	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
६८३०५. पैं	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
६८३०६. पैं	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
६८३०७. पैं	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
६८३०८. पैं	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
६८३०९. पैं	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
६८३१०. पैं	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३

६८३११. पैं	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
६८३१२. पैं	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
६८३१३. पैं	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
६८३१४. पैं	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
६८३१५. पैं	तेवींचि परमात्मलिंगा । समर्पावयाजोगा । कर्मकलापु पैं गा । निपजावया	ज्ञाने.१८.२६.६३५
६८३१६. पैं	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
६८३१७. पैं	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
६८३१८. पैं	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
६८३१९. पैं	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
६८३२०. पैं	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
६८३२१. पैं	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
६८३२२. पैं	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
६८३२३. पैं	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
६८३२४. पैं	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
६८३२५. पैं	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
६८३२६. पैं	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
६८३२७. पैं	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
६८३२८. पैं	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
६८३२९. पैं	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्मे	ज्ञाने.१८.४४.८८४
६८३३०. पैं	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
६८३३१. पैं	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
६८३३२. पैं	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
६८३३३. पैं	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
६८३३४. पैं	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
६८३३५. पैं	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
६८३३६. पैं	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
६८३३७. पैं	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४

६८३३८. पैं	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
६८३३९. पैं	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
६८३४०. पैं	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
६८३४१. पैं	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
६८३४२. पैं	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
६८३४३. पैं	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
६८३४४. पैं	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
६८३४५. पैं	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
६८३४६. पैं	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
६८३४७. पैं	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
६८३४८. पैं	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
६८३४९. पैं	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
६८३५०. पैं	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
६८३५१. पैं	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
६८३५२. पैं	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
६८३५३. पैं	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
६८३५४. पैं	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
६८३५५. पैं	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
६८३५६. पैं	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
६८३५७. पैं	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
६८३५८. पैं	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
६८३५९. पैं	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
६८३६०. पैं	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
६८३६१. पैं	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
६८३६२. पैं	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
६८३६३. पैं	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
६८३६४. पैं	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७

६८३६५. पैं	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
६८३६६. पैं	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
६८३६७. पैं	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
६८३६८. पैं	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
६८३६९. पैकीं	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
६८३७०. पैकीं	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
६८३७१. पैकीं	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
६८३७२. पैकीं	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
६८३७३. पैज	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
६८३७४. पैज	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
६८३७५. पैज	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
६८३७६. पैजा	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
६८३७७. पैजा	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
६८३७८. पैजा	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
६८३७९. पैजासीं	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
६८३८०. पैजेसीं	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
६८३८१. पैठा	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
६८३८२. पैठा	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
६८३८३. पैठा	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
६८३८४. पैठी	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
६८३८५. पैठी	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
६८३८६. पैठी	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
६८३८७. पैठी	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
६८३८८. पैठी	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
६८३८९. पैठी	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
६८३९०. पैठी	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
६८३९१. पैठीं	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरिटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७

६८३९२. पैठीं	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
६८३९३. पैठे	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
६८३९४. पैठें	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
६८३९५. पैठें	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
६८३९६. पैठें	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
६८३९७. पैल	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
६८३९८. पैल	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
६८३९९. पैल	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
६८४००. पैल	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
६८४०१. पैल	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
६८४०२. पैल	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
६८४०३. पैल	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
६८४०४. पैल	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
६८४०५. पैल	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
६८४०६. पैल	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
६८४०७. पैल	पैल खांब कां पुरुखु । ऐसा निश्चयो नाहीं एकु । परी काय नेणो आलोकु । दिसत असे	ज्ञाने.१४.३.७६
६८४०८. पैल	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
६८४०९. पैल	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
६८४१०. पैलकडु	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
६८४११. पैलतीरा	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
६८४१२. पैलतीरीं	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
६८४१३. पैलतीरीं	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
६८४१४. पैलतीरीं	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
६८४१५. पैलतीरीं	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
६८४१६. पैलथडी	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
६८४१७. पैलथडी	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
६८४१८. पैलद्वीपीची	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३

६८४१९. पैलपण	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
६८४२०. पैलीकडा	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
६८४२१. पैलीकडील	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
६८४२२. पैलीकडे	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
६८४२३. पैशुन्याचीं	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
६८४२४. पैशून्याचेनि	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
६८४२५. पैस	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
६८४२६. पैस	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
६८४२७. पैसतां	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
६८४२८. पैसारा-	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
६८४२९. पैसारू	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
६८४३०. पैसारु	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
६८४३१. पैसारु	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
६८४३२. पैसारु	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
६८४३३. पैसारु	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
६८४३४. पैसारें	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
६८४३५. पैसारें	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
६८४३६. पैसारें	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
६८४३७. पैसिजे	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
६८४३८. पैसु	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
६८४३९. पैसु	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
६८४४०. पैसु	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
६८४४१. पैसु	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
६८४४२. पैसु	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
६८४४३. पैसे	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
६८४४४. पैसे	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
६८४४५. पैसे	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१

६८४४६. पैसे	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
६८४४७. पैसे	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । माजीं पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
६८४४८. पैसे	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
६८४४९. पैसे	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
६८४५०. पैसें	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
६८४५१. पैसें	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
६८४५२. पैसें	त्या दिव्यचक्षूंचेनि पैसें । चहूंकडे जंव पाहत असे । तंव दोर्दंडीं जैसें । आकाश कोंभैलें	ज्ञाने.११.१६.२६६
६८४५३. पैसें	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
६८४५४. पैसें	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
६८४५५. पैसें	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
६८४५६. पैसें	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
६८४५७. पैसो	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
६८४५८. पैंगा	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
६८४५९. पोकळ	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
६८४६०. पोकळ	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
६८४६१. पोकळा	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
६८४६२. पोकळीचे	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
६८४६३. पोकळीवीण	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८
६८४६४. पोकळे	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
६८४६५. पोखणें	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
६८४६६. पोखला	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
६८४६७. पोखला	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
६८४६८. पोखलें	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
६८४६९. पोखावें	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
६८४७०. पोखिजे	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
६८४७१. पोखितां	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
६८४७२. पोखी	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७

६८४७३. पोखी	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
६८४७४. पोखी	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
६८४७५. पोखीत	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
६८४७६. पोखीतसां	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
६८४७७. पोखे	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
६८४७८. पोखे	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
६८४७९. पोखे	तैसा वियोग जेणें दु:खें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
६८४८०. पोखे	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
६८४८१. पोखे	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
६८४८२. पोखे	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
६८४८३. पोखे	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
६८४८४. पोट	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
६८४८५. पोट	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
६८४८६. पोट	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
६८४८७. पोट	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
६८४८८. पोट	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
६८४८९. पोट	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
६८४९०. पोट	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
६८४९१. पोटभरती	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
६८४९२. पोटभरी	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
६८४९३. पोटा	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
६८४९४. पोटालागीं	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
६८४९५. पोटाळावे	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
६८४९६. पोटाळुनियां	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
६८४९७. पोटाळूं	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
६८४९८. पोटीं	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
६८४९९. पोटीं	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६

६८५००. पोटीं	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
६८५०१. पोटीं	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
६८५०२. पोटीं	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
६८५०३. पोटीं	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
६८५०४. पोटीं	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
६८५०५. पोटीं	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
६८५०६. पोटीं	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
६८५०७. पोटीं	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
६८५०८. पोटीं	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
६८५०९. पोटीं	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६
६८५१०. पोटीं	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
६८५११. पोटीं	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
६८५१२. पोटीं	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
६८५१३. पोटीं	तया आपणपयाचां पोटीं । आत्मध्यानाचिया दिठी । देखती गा किरीटी । आपणपेंचि	ज्ञाने.१३.२४.१०३८
६८५१४. पोटीं	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
६८५१५. पोटीं	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
६८५१६. पोटीं	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
६८५१७. पोटीं	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
६८५१८. पोटीं	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
६८५१९. पोटीं	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
६८५२०. पोटीं	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
६८५२१. पोटीं	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
६८५२२. पोटीं	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
६८५२३. पोटीं	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
६८५२४. पोटीं	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
६८५२५. पोटीं	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
६८५२६. पोटीं	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८

६८५२७. पोटीं	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
६८५२८. पोटीं	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
६८५२९. पोटीं	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
६८५३०. पोटीं	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
६८५३१. पोटीं	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
६८५३२. पोटीं	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
६८५३३. पोटीं	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
६८५३४. पोटीं	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
६८५३५. पोटीं	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
६८५३६. पोटीं	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
६८५३७. पोटीं	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
६८५३८. पोटीं	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
६८५३९. पोटीं	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
६८५४०. पोटींचें	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
६८५४१. पोटींचें	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
६८५४२. पोतडी	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
६८५४३. पोतासाची	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
६८५४४. पोतीं	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
६८५४५. पोथी	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
६८५४६. पोफळ	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
६८५४७. पोरी	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
६८५४८. पोळला	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
६८५४९. पोळली	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
६८५५०. पोळिजे	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
६८५५१. पोळिजे	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
६८५५२. पोळी	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
६८५५३. पोळी	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५

६८५५४. पोळी	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
६८५५५. पोळे	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
६८५५६. पोळे	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
६८५५७. पोळे	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
६८५५८. पोळे	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
६८५५९. पोळें	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
६८५६०. पोवळी-	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
६८५६१. पोशिजे	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
६८५६२. पोषकें	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
६८५६३. पोषण	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मी जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०
६८५६४. पोषवील	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
६८५६५. पोषित	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
६८५६६. पोषितां	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
६८५६७. पोषितां	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
६८५६८. पोषिती	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
६८५६९. पोषिलीं	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
६८५७०. पोषी	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
६८५७१. पोषी	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
६८५७२. पोषी	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
६८५७३. पोषी	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
६८५७४. पोषूनि	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
६८५७५. पोषूनि	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
६८५७६. पोषे	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
६८५७७. पोसावया	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
६८५७८. पोसितां	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
६८५७९. पोसिता	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
६८५८०. पोसिती	याचिलागीं सुमती । जोडिती शांतिसंपत्ती । शास्त्रांचीं दुभतीं । पोसिती घरीं	ज्ञाने.१३.३४.११३०

६८५८१. पोसे	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
६८५८२. पोहणारा	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
६८५८३. पोहताती	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
६८५८४. पोहती	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
६८५८५. पोहों	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
६८५८६. पौंड्र	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
६८५८७. पौढल्या	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
६८५८८. पौत्र	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
६८५८९. पौरुष	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११
६८५९०. पौरुष	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
६८५९१. पौरुष	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
६८५९२. पौरुषें	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
६८५९३. पौळी	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
६८५९४. पौळी	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
६८५९५. पौळी-	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
६८५९६. प्याला	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
६८५९७. प्याले	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
६८५९८. प्रकाशें	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
६८५९९. प्रकट	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
६८६००. प्रकट	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
६८६०१. प्रकट	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
६८६०२. प्रकटलिया	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
६८६०३. प्रकटली	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
६८६०४. प्रकटावा	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
६८६०५. प्रकटिजैल	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०
६८६०६. प्रकटित	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
६८६०७. प्रकटित	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८

६८६०८. प्रकटिली	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
६८६०९. प्रकटी	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
६८६१०. प्रकटी	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
६८६११. प्रकटु	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
६८६१२. प्रकटे	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
६८६१३. प्रकटे	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
६८६१४. प्रकटे	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
६८६१५. प्रकटें	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
६८६१६. प्रकटें	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
६८६१७. प्रकटोनियां	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
६८६१८. प्रकार	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
६८६१९. प्रकार	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
६८६२०. प्रकार	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
६८६२१. प्रकारीं	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
६८६२२. प्रकारीं	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
६८६२३. प्रकारु	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
६८६२४. प्रकारें	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
६८६२५. प्रकारें	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
६८६२६. प्रकारें	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हें भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
६८६२७. प्रकारें	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
६८६२८. प्रकारें	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
६८६२९. प्रकाश	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
६८६३०. प्रकाश	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
६८६३१. प्रकाश	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
६८६३२. प्रकाश	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
६८६३३. प्रकाशकु	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
६८६३४. प्रकाशकु	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२

६८६३५. प्रकाशकु	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
६८६३६. प्रकाशजळाची	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
६८६३७. प्रकाशणेंचि	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
६८६३८. प्रकाशतां	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
६८६३९. प्रकाशती	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
६८६४०. प्रकाशा	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
६८६४१. प्रकाशा	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
६८६४२. प्रकाशा	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
६८६४३. प्रकाशा	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
६८६४४. प्रकाशा	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
६८६४५. प्रकाशा	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
६८६४६. प्रकाशा-	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
६८६४७. प्रकाशाचा	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
६८६४८. प्रकाशाची	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
६८६४९. प्रकाशाचेनिहि	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
६८६५०. प्रकाशातें	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
६८६५१. प्रकाशिजे	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
६८६५२. प्रकाशिता	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
६८६५३. प्रकाशिला	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५
६८६५४. प्रकाशिले	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
६८६५५. प्रकाशी	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
६८६५६. प्रकाशी	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
६८६५७. प्रकाशी	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्में तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
६८६५८. प्रकाशी	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
६८६५९. प्रकाशी	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
६८६६०. प्रकाशी	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
६८६६१. प्रकाशीं	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४

६८६६२. प्रकाशीतसे	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
६८६६३. प्रकाशु	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
६८६६४. प्रकाशु	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
६८६६५. प्रकाशु	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
६८६६६. प्रकाशु	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
६८६६७. प्रकाशु	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
६८६६८. प्रकाशु	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
६८६६९. प्रकाशु	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
६८६७०. प्रकाशु	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
६८६७१. प्रकाशु	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
६८६७२. प्रकाशु	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
६८६७३. प्रकाशु	म्हणोनि दिवा पालवे । सर्वेंचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
६८६७४. प्रकाशु	कां तोंड पाहूनि प्रकाशु । न करी जेवीं चंडांशु । जगा एकुचि अवकाशु । आकाश जैसें	ज्ञाने.१३.७.३५५
६८६७५. प्रकाशु	आळुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
६८६७६. प्रकाशु	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
६८६७७. प्रकाशु	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
६८६७८. प्रकाशु	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
६८६७९. प्रकाशु	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
६८६८०. प्रकाशु	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
६८६८१. प्रकाशु	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८
६८६८२. प्रकाशु	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
६८६८३. प्रकाशु	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
६८६८४. प्रकाशु	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
६८६८५. प्रकाशु	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
६८६८६. प्रकाशु	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
६८६८७. प्रकाशु	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
६८६८८. प्रकाशुचि	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५

६८६८९. प्रकाशूनि	कां कवळातें डोळे । प्रकाशूनि पिंवळें । देखती तेंही कळे । तयांसीचि	ज्ञाने.१४.४.१३१
६८६९०. प्रकाशूनि	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
६८६९१. प्रकाशूनि	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
६८६९२. प्रकाशूनि	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
६८६९३. प्रकाशे	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
६८६९४. प्रकाशे	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
६८६९५. प्रकाशे	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
६८६९६. प्रकाशे	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
६८६९७. प्रकाशें	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
६८६९८. प्रकाशें	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
६८६९९. प्रकाशें	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
६८७००. प्रकाशें	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
६८७०१. प्रकाशें	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
६८७०२. प्रकाशें	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
६८७०३. प्रकाशें	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
६८७०४. प्रकाशें	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
६८७०५. प्रकाशें	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
६८७०६. प्रकाशें	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
६८७०७. प्रकाशें	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशें । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
६८७०८. प्रकाशोनियां	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
६८७०९. प्रकाश्य	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
६८७१०. प्रकाश्यता	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
६८७११. प्रकाश्येंवीण	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
६८७१२. प्रकाश्येंवीण	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
६८७१३. प्रकृति	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
६८७१४. प्रकृति	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
६८७१५. प्रकृति	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९

६८७१६. प्रकृति	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
६८७१७. प्रकृति	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
६८७१८. प्रकृति	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
६८७१९. प्रकृति	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
६८७२०. प्रकृति	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
६८७२१. प्रकृति	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
६८७२२. प्रकृति	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
६८७२३. प्रकृति	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
६८७२४. प्रकृति	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
६८७२५. प्रकृति	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
६८७२६. प्रकृति	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
६८७२७. प्रकृति	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्मांचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
६८७२८. प्रकृति	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
६८७२९. प्रकृति	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
६८७३०. प्रकृति	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
६८७३१. प्रकृति	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
६८७३२. प्रकृति	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
६८७३३. प्रकृति	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
६८७३४. प्रकृति	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
६८७३५. प्रकृति	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
६८७३६. प्रकृति	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
६८७३७. प्रकृति	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
६८७३८. प्रकृति	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
६८७३९. प्रकृति	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
६८७४०. प्रकृति	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
६८७४१. प्रकृति	प्रकृति करी कर्मे । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
६८७४२. प्रकृति	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३

६८७४३. प्रकृति	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
६८७४४. प्रकृति	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
६८७४५. प्रकृतिआधारें	तैसें प्रकृतिआधारें । कर्मेंद्रियविकारें । नैष्कर्म्युही व्यापारे । निरंतर	ज्ञाने.३.५.६२
६८७४६. प्रकृतिआधीन	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
६८७४७. प्रकृतिकार्यें	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
६८७४८. प्रकृतिगतु	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदुःखभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
६८७४९. प्रकृतिगुणें	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंतःकरणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
६८७५०. प्रकृतिचि	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
६८७५१. प्रकृतिचि	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
६८७५२. प्रकृतिजालेपणें	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
६८७५३. प्रकृतिदशे	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
६८७५४. प्रकृतिदोषाची	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
६८७५५. प्रकृतिधर्माचा	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
६८७५६. प्रकृतिधर्में	तैसीं शुभाशुभें कर्में । जियें निफजती प्रकृतिधर्में । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
६८७५७. प्रकृतिनाशु	ऐसेनि प्रकृतिनाशु । जालया कर्मसंन्यासु । निफजेल अनायासु । सकारणु	ज्ञाने.१८.५७.१२६५
६८७५८. प्रकृतिपतिव्रते	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
६८७५९. प्रकृतिपरिहार	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
६८७६०. प्रकृतिपरौता	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
६८७६१. प्रकृतिपुरुष	तैसीं जाण जवटें । दोन्ही इयें एकवाटें । प्रकृतिपुरुष प्रकटें । अनादिसिद्धें	ज्ञाने.१३.१९.९६१
६८७६२. प्रकृतिपुरुष	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
६८७६३. प्रकृतिपुरुषविवंचना	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१
६८७६४. प्रकृतिपुरुषविवेकु	तो आइक निर्दोखु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । म्हणे आदिपुरुखु । अर्जुनातें	ज्ञाने.१३.१९.९५८
६८७६५. प्रकृतिपुरुषविवेकु	ऐसा तया एकु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । उपकारु अलौकिकु । करी पैं गा	ज्ञाने.१३.२३.१०३४
६८७६६. प्रकृतिपुरुषव्यवस्था	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
६८७६७. प्रकृतिपुरुषांचां	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
६८७६८. प्रकृतिपुरुषांची	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
६८७६९. प्रकृतिपुरुषविभागु	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६

६८७७०. प्रकृतिपुरुषें	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
६८७७१. प्रकृतिपुरुषें	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
६८७७२. प्रकृतिभावो	जें तत्त्वज्ञानियांचां ठायीं । तो प्रकृतिभावो नाहीं । जेथ कर्मजात पाहीं । निपजत असे	ज्ञाने.३.२८.१८१
६८७७३. प्रकृतिमंतां	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
६८७७४. प्रकृतिमंतु	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
६८७७५. प्रकृतिमाजीं	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
६८७७६. प्रकृतिमिसें	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
६८७७७. प्रकृतियोगें	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
६८७७८. प्रकृतिवनमाधवी	मनबुद्ध्यादि आघवीं । जियेचेनि टवटवी । प्रकृतिवनमाधवी । सदांचि जे	ज्ञाने.१३.५-६.१३६
६८७७९. प्रकृतिवशें	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
६८७८०. प्रकृतिसंगु	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
६८७८१. प्रकृतिसरितेचां	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । मार्जी बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
६८७८२. प्रकृती	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
६८७८३. प्रकृती	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
६८७८४. प्रकृती	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
६८७८५. प्रकृती	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
६८७८६. प्रकृती	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
६८७८७. प्रकृती	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
६८७८८. प्रकृती	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामार्जी	ज्ञाने.९.१२.१८०
६८७८९. प्रकृती	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
६८७९०. प्रकृती	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
६८७९१. प्रकृती	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
६८७९२. प्रकृती	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
६८७९३. प्रकृती	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
६८७९४. प्रकृती	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
६८७९५. प्रकृती	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणैं	ज्ञाने.१३.४.३५
६८७९६. प्रकृती	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०

६८७९७. प्रकृती	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
६८७९८. प्रकृती	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
६८७९९. प्रकृती	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
६८८००. प्रकृती	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
६८८०१. प्रकृती	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
६८८०२. प्रकृती	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदु:खें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
६८८०३. प्रकृती	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
६८८०४. प्रकृती	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
६८८०५. प्रकृती	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
६८८०६. प्रकृती	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
६८८०७. प्रकृती-	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
६८८०८. प्रकृतीगुणें	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
६८८०९. प्रकृतीच	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
६८८१०. प्रकृतीचा	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
६८८११. प्रकृतीचा	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदु:खाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
६८८१२. प्रकृतीचा	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
६८८१३. प्रकृतीचां	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
६८८१४. प्रकृतीचां	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
६८८१५. प्रकृतीचां	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
६८८१६. प्रकृतीचां	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
६८८१७. प्रकृतीचां	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
६८८१८. प्रकृतीचि	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
६८८१९. प्रकृतीचि	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
६८८२०. प्रकृतीची	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
६८८२१. प्रकृतीचे	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
६८८२२. प्रकृतीचें	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
६८८२३. प्रकृतीचें	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८

६८८२४. प्रकृतीचें	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
६८८२५. प्रकृतीचें	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
६८८२६. प्रकृतीचें	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
६८८२७. प्रकृतीचें	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
६८८२८. प्रकृतीचें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
६८८२९. प्रकृतीचें	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्में	ज्ञाने.१८.१६.३९४
६८८३०. प्रकृतीचेनि	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
६८८३१. प्रकृतीचेनि	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्में तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८
६८८३२. प्रकृतीतें	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
६८८३३. प्रकृतीपैलीकडील	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
६८८३४. प्रकृतीभावा-	तूं परम दैवत तिहीं देवां । तूं पुरुष जी पंचविसावा । दिव्य तूं प्रकृतीभावा- । पैलीकडील	ज्ञाने.१०.१२.१५०
६८८३५. प्रकृतीविखो	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
६८८३६. प्रकृतीसी	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
६८८३७. प्रकृतीसी	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
६८८३८. प्रकृतीस्तव	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
६८८३९. प्रकृतीस्तव	ऐसेनि संतासंतें । कर्में प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदु:ख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
६८८४०. प्रकृतीही	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
६८८४१. प्रगट	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
६८८४२. प्रगट	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
६८८४३. प्रगट	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
६८८४४. प्रगट	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
६८८४५. प्रगट	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
६८८४६. प्रगटतां	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
६८८४७. प्रगटला	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
६८८४८. प्रगटला	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
६८८४९. प्रगटलीं	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
६८८५०. प्रगटले	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६

६८८५१. प्रगटलें	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
६८८५२. प्रगटलें	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
६८८५३. प्रगटलें	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
६८८५४. प्रगटलें	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
६८८५५. प्रगटवी	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
६८८५६. प्रगटा	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
६८८५७. प्रगटा	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
६८८५८. प्रगटावा	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
६८८५९. प्रगटावी	तैशीं कर्मीं जयां अयोग्यता । तयाप्रति नैष्कर्म्यता । न प्रगटावी खेळतां । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.२६.१७३
६८८६०. प्रगटिलें	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
६८८६१. प्रगटी	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
६८८६२. प्रगटी	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
६८८६३. प्रगटुनी	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
६८८६४. प्रगटे	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
६८८६५. प्रगटे	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
६८८६६. प्रगटे	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
६८८६७. प्रगटे	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
६८८६८. प्रगटे	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
६८८६९. प्रगटे	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
६८८७०. प्रगटे	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
६८८७१. प्रगटे	आणि दीपें कां सूर्ये प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
६८८७२. प्रचंडीं	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
६८८७३. प्रचंडें	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
६८८७४. प्रचंडें	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
६८८७५. प्रचंडें	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
६८८७६. प्रचंडें	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
६८८७७. प्रचारु	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४

६८८७८. प्रजा	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
६८८७९. प्रजा	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
६८८८०. प्रजा	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
६८८८१. प्रजा	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
६८८८२. प्रजा	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
६८८८३. प्रजा	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
६८८८४. प्रजा	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
६८८८५. प्रजांतें	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
६८८८६. प्रजाजात	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
६८८८७. प्रजापती	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
६८८८८. प्रजासाधनीं	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
६८८८९. प्रजाहो	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
६८८९०. प्रजाहो	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
६८८९१. प्रजीं	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
६८८९२. प्रज्ञा	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
६८८९३. प्रज्ञा	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
६८८९४. प्रज्ञा	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
६८८९५. प्रज्ञा	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
६८८९६. प्रज्ञा	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
६८८९७. प्रज्ञा	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
६८८९८. प्रज्ञा	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
६८८९९. प्रज्ञा	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
६८९००. प्रज्ञा	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
६८९०१. प्रज्ञा	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
६८९०२. प्रज्ञाकांता	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
६८९०३. प्रज्ञाकुशलतेंचि	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५
६८९०४. प्रज्ञापसरेंसीं	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९

६८९०५. प्रज्ञापृथ्वीचा	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
६८९०६. प्रज्ञाप्रभातसूर्या	जयजय आचार्या । समस्तसुरवर्या । प्रज्ञाप्रभातसूर्या । सुखोदया	ज्ञाने.१४.१
६८९०७. प्रज्ञाबळें	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
६८९०८. प्रज्ञायुक्तु	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
६८९०९. प्रज्ञावेली	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
६८९१०. प्रज्ञे	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
६८९११. प्रज्ञेचा	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
६८९१२. प्रज्ञेचा	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
६८९१३. प्रज्ञेचा	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
६८९१४. प्रज्ञेचिया	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
६८९१५. प्रज्ञेचेनि	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
६८९१६. प्रज्वळलेनि	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
६८९१७. प्रज्वळिला	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
६८९१८. प्रणतप्रतिपाळु	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
६८९१९. प्रणती	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
६८९२०. प्रणव	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काहााचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
६८९२१. प्रणवपटींचीं	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
६८९२२. प्रणवांतीं	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
६८९२३. प्रणवाचा	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
६८९२४. प्रणवाचिया	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
६८९२५. प्रणवाचिये	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
६८९२६. प्रणवाची	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
६८९२७. प्रणवादिकीं	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
६८९२८. प्रणवापैलीकडे	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
६८९२९. प्रणवु	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
६८९३०. प्रणवु	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
६८९३१. प्रणवुचि	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४

६८९३२. प्रणवैकनाम	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
६८९३३. प्रणवो	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
६८९३४. प्रणवो	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
६८९३५. प्रणवोच्चारें	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
६८९३६. प्रणीतया	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
६८९३७. प्रताप	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
६८९३८. प्रतापतेजस्वी	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
६८९३९. प्रतापलंकेश्वराचीं	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
६८९४०. प्रतापु	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
६८९४१. प्रतापु	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
६८९४२. प्रतापें	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
६८९४३. प्रतापें	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
६८९४४. प्रतारणु	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
६८९४५. प्रतिकारामाजिवडें	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
६८९४६. प्रतिकूळु	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
६८९४७. प्रतिक्षणीं	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंतःकरणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
६८९४८. प्रतिक्षणीं	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
६८९४९. प्रतिग्रहिता	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
६८९५०. प्रतिग्रासीं	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
६८९५१. प्रतिज्ञा	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
६८९५२. प्रतिज्ञोत्तर	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
६८९५३. प्रतिदिनीं	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
६८९५४. प्रतिदिनीं	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
६८९५५. प्रतिदिवशीं	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
६८९५६. प्रतिध्वनि	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
६८९५७. प्रतिपत्ति	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
६८९५८. प्रतिपत्ती	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४

६८९५९. प्रतिपथा	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
६८९६०. प्रतिपदीं	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
६८९६१. प्रतिपदीं	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
६८९६२. प्रतिपदीं	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
६८९६३. प्रतिपदीं	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६
६८९६४. प्रतिपादनचि	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
६८९६५. प्रतिपादनामाजीं	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
६८९६६. प्रतिपादिजे	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
६८९६७. प्रतिपादिती	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
६८९६८. प्रतिपादी	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
६८९६९. प्रतिपाद्य	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
६८९७०. प्रतिपाद्यु	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
६८९७१. प्रतिपाळावीं	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
६८९७२. प्रतिपाळावें	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
६८९७३. प्रतिपाळु	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
६८९७४. प्रतिपाळु	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
६८९७५. प्रतिपाळूं	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
६८९७६. प्रतिफळली	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
६८९७७. प्रतिफळे	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
६८९७८. प्रतिफळें	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
६८९७९. प्रतिबिंब	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
६८९८०. प्रतिबिंब	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
६८९८१. प्रतिबिंब	नातरी आटलिया अंभ । निजबिंबीं प्रतिबिंब । नेहटे कां नभीं नभ । घटाभावीं	ज्ञाने.१५.४.२७०
६८९८२. प्रतिबिंब	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
६८९८३. प्रतिबिंब	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
६८९८४. प्रतिबिंब	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
६८९८५. प्रतिबिंब	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९

६८९८६. प्रतिबिंब	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
६८९८७. प्रतिबिंब	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
६८९८८. प्रतिबिंब	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
६८९८९. प्रतिबिंबा-	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
६८९९०. प्रतिबिंबे	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
६८९९१. प्रतिबिंबे	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
६८९९२. प्रतिबिंबौनि	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
६८९९३. प्रतिभा	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
६८९९४. प्रतिभा	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
६८९९५. प्रतिभा	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
६८९९६. प्रतिभासे	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
६८९९७. प्रतिभासे	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
६८९९८. प्रतिभासे	अहो पाहतां कीर प्रतिभासे । एथ कांहीं नवलावो काइ असे । परि न पाहतांही दिसे । चोज आइका	ज्ञाने.११.११.२२९
६८९९९. प्रतिभिंती	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
६९०००. प्रतिभे	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
६९००१. प्रतिभे	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
६९००२. प्रतिमंडळ	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
६९००३. प्रतिमल्लाचा	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
६९००४. प्रतिमा	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
६९००५. प्रतिमा	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
६९००६. प्रतिमालिंगीं	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
६९००७. प्रतिमुखाभासा	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
६९००८. प्रतिवदन	तरि तें गा धरणें ऐसें । अभ्रातें जेवीं आकाशें । कां प्रतिवदन जैसें । आरसेनि	ज्ञाने.१३.१४.९०७
६९००९. प्रतिवदनीं	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
६९०१०. प्रतिवर्षीं	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
६९०११. प्रतिविभूती	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
६९०१२. प्रतिशब्दु	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९

६९०१३. प्रतिष्ठा	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
६९०१४. प्रतिष्ठा	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
६९०१५. प्रतिष्ठा	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
६९०१६. प्रतिष्ठिती	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
६९०१७. प्रतिष्ठिती	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
६९०१८. प्रतिष्ठिलें	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
६९०१९. प्रतिष्ठीं	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
६९०२०. प्रतिष्ठीजती	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
६९०२१. प्रतिष्ठीन	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
६९०२२. प्रतिष्ठे	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
६९०२३. प्रतिष्ठेलागीं	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
६९०२४. प्रती	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
६९०२५. प्रतीति	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
६९०२६. प्रतीति	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
६९०२७. प्रतीति	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
६९०२८. प्रतीतिगंगा	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
६९०२९. प्रतीतिगत	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
६९०३०. प्रतीतिगम्य	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
६९०३१. प्रतीतिधर्में	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
६९०३२. प्रतीतिपथा-	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
६९०३३. प्रतीतिपाखीं	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
६९०३४. प्रतीतिबळें	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
६९०३५. प्रतीतिबोधसागरीं	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
६९०३६. प्रतीतिमुखीं	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
६९०३७. प्रतीतिरसाचा	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
६९०३८. प्रतीती	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
६९०३९. प्रतीती	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१

६९०४०. प्रतीती	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
६९०४१. प्रतीती	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
६९०४२. प्रतीती	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
६९०४३. प्रतीती	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
६९०४४. प्रतीती	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
६९०४५. प्रतीती	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
६९०४६. प्रतीती	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
६९०४७. प्रतीती	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
६९०४८. प्रतीती	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
६९०४९. प्रतीती	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
६९०५०. प्रतीती	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
६९०५१. प्रतीती	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
६९०५२. प्रतीती	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
६९०५३. प्रतीती	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
६९०५४. प्रतीती	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
६९०५५. प्रतीती	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
६९०५६. प्रतीती-	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
६९०५७. प्रतीतीचा	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
६९०५८. प्रतीतीचिया	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
६९०५९. प्रतीतीचिये	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
६९०६०. प्रतीतीची	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
६९०६१. प्रतीतीची	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
६९०६२. प्रतीतीचे	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
६९०६३. प्रतीतीचेनि	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
६९०६४. प्रतीतीचेनि	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
६९०६५. प्रतीतीचेनि	तो प्रतीतीचेनि पात्रें । विवेकमहामंत्रें । ज्ञानाग्निहोत्रें । भेदु नाशी	ज्ञाने.९.१५.२४३
६९०६६. प्रतीतीचेनि	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३

६९०६७. प्रतीतीसि	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
६९०६८. प्रतीतीसि	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
६९०६९. प्रत्यंगाचा	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वींचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
६९०७०. प्रत्यक्ष	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
६९०७१. प्रत्यक्ष	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
६९०७२. प्रत्यक्ष	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
६९०७३. प्रत्यक्ष	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
६९०७४. प्रत्यक्ष	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
६९०७५. प्रत्यक्ष	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
६९०७६. प्रत्यक्ष	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
६९०७७. प्रत्यक्षचि	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
६९०७८. प्रत्यक्षावरी	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
६९०७९. प्रत्यक्ज्योतीची	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६
६९०८०. प्रत्यगावृत्ती	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
६९०८१. प्रत्यग्बुद्धी	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
६९०८२. प्रत्यग्बोधाचिया	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
६९०८३. प्रत्यया	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
६९०८४. प्रत्यया	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
६९०८५. प्रत्यवाय	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
६९०८६. प्रत्याहारतीर्थीं	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
६९०८७. प्रत्याहारा	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
६९०८८. प्रत्याहाराचा	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
६९०८९. प्रत्याहाराचिया	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
६९०९०. प्रत्याहारीं	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
६९०९१. प्रत्याहारें	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
६९०९२. प्रत्युत्तरें	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
६९०९३. प्रत्युत्तरें	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४

६९०९४. प्रत्युपकारू	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
६९०९५. प्रथम	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
६९०९६. प्रथम	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सवेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
६९०९७. प्रथम	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०
६९०९८. प्रथमदशे	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
६९०९९. प्रथमदशेचिये	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
६९१००. प्रथमवयसाकाळीं	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
६९१०१. प्रथमश्रवणासवें	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
६९१०२. प्रथमालागोनी	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
६९१०३. प्रथमीं	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
६९१०४. प्रथा	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
६९१०५. प्रदक्षिणा	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
६९१०६. प्रदक्षिणा	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
६९१०७. प्रदक्षिणे	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
६९१०८. प्रदीप्तीं	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
६९१०९. प्रदीप्तीं	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्तीं । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
६९११०. प्रदीप्तीं	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
६९१११. प्रदेशीं	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
६९११२. प्रधानपणें	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
६९११३. प्रधाना	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
६९११४. प्रधाना	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
६९११५. प्रधाना	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
६९११६. प्रधाना	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
६९११७. प्रधाना-	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
६९११८. प्रपंचज्ञान	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
६९११९. प्रपंचरचना	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
६९१२०. प्रपंचरूपा	तरी श्वः म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११

६९१२१. प्रपंचरूपा	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
६९१२२. प्रपंचा	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
६९१२३. प्रपंचाचा	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
६९१२४. प्रपंचाची	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
६९१२५. प्रपंचाची	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
६९१२६. प्रपंचाचीं	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदुःखांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
६९१२७. प्रपंचाचें	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
६९१२८. प्रपंचातें	हा महद्ब्रह्मगोसावी । ब्रह्मगोललाघवी । अपारपणें मवी । प्रपंचातें	ज्ञाने.१३.२२.१०२६
६९१२९. प्रपंचीं	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
६९१३०. प्रपंचु	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
६९१३१. प्रपंचु	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
६९१३२. प्रपंचेंशीं	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
६९१३३. प्रपंचौनी	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
६९१३४. प्रबंध	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
६९१३५. प्रबंध	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
६९१३६. प्रबंधव्याजें	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
६९१३७. प्रबंधीं	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करिताति अझुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
६९१३८. प्रबंधु	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
६९१३९. प्रबंधु	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
६९१४०. प्रबंधु	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
६९१४१. प्रबंधुहोडा	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
६९१४२. प्रबंधें	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
६९१४३. प्रबळ	जयजय देव प्रबळ । विदळितामंगळकुळ । निगमागमद्रुमफळ । फलप्रद	ज्ञाने.१८.२
६९१४४. प्रबळु	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
६९१४५. प्रबळु	जो धर्मकीर्तिधवळु । अगाध दातृत्वें सरळु । अतुलबळें प्रबळु । बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
६९१४६. प्रबळें	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
६९१४७. प्रबळें	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१

६९१४८. प्रबुद्धा	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
६९१४९. प्रबुद्धा	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
६९१५०. प्रबुद्धा	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
६९१५१. प्रबुद्धा	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
६९१५२. प्रबुद्धा	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
६९१५३. प्रबुद्धा	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
६९१५४. प्रबुद्धा	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
६९१५५. प्रबुद्धीं	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
६९१५६. प्रबुद्ध	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षीमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
६९१५७. प्रबुद्धा	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
६९१५८. प्रबुद्धा	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
६९१५९. प्रबुद्धा	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
६९१६०. प्रबुद्धु	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
६९१६१. प्रबुद्धु	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
६९१६२. प्रबुद्धें	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८
६९१६३. प्रबोधलिये	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
६९१६४. प्रबोधीं	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
६९१६५. प्रबोधु	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
६९१६६. प्रबोधुचि	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
६९१६७. प्रभंजन	जयजय देव निर्मळ । निजजनाखिलमंगळ । जन्मजराजलदजाळ- । प्रभंजन	ज्ञाने.१८.१
६९१६८. प्रभवे	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
६९१६९. प्रभा	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
६९१७०. प्रभा	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
६९१७१. प्रभा	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
६९१७२. प्रभा	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भी । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
६९१७३. प्रभा	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
६९१७४. प्रभा	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५

६९१७५. प्रभा	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
६९१७६. प्रभा	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
६९१७७. प्रभा	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
६९१७८. प्रभा	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
६९१७९. प्रभा	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
६९१८०. प्रभा	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
६९१८१. प्रभा	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
६९१८२. प्रभा	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
६९१८३. प्रभावीण	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
६९१८४. प्रभावो	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
६९१८५. प्रभाहीनु	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
६९१८६. प्रभु	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
६९१८७. प्रभु	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
६९१८८. प्रभु	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दुःस्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
६९१८९. प्रभु	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
६९१९०. प्रभु	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
६९१९१. प्रभु	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
६९१९२. प्रभु	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
६९१९३. प्रभुजी	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंतःकरणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
६९१९४. प्रभू	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
६९१९५. प्रभू	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
६९१९६. प्रभू	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
६९१९७. प्रभू	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
६९१९८. प्रभू	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
६९१९९. प्रभूची	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
६९२००. प्रभूचें	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
६९२०१. प्रभृति	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९

६९२०२. प्रभे	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
६९२०३. प्रभेचिये	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
६९२०४. प्रभेची	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
६९२०५. प्रभेचे	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
६९२०६. प्रभेदलीं	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
६९२०७. प्रभेदीं	यावरी आदी । पांचवटेयाची बांधी । बांधली प्रभेदीं । पंचभूतिकीं	ज्ञाने.१३.४.४६
६९२०८. प्रभेलागीं	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
६९२०९. प्रभेसवें	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
६९२१०. प्रभेसि	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
६९२११. प्रभेसी	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
६९२१२. प्रभेसीं	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
६९२१३. प्रभो	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
६९२१४. प्रभो	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
६९२१५. प्रभो	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
६९२१६. प्रभो	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
६९२१७. प्रभो	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
६९२१८. प्रभो	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
६९२१९. प्रमत्तु	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
६९२२०. प्रमदा	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
६९२२१. प्रमदांचां	माजिरां अन्नपानीं । प्रमदांचां आलिंगनीं । मी होईन त्रिभुवनीं । आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२
६९२२२. प्रमदादि	जे द्वेषाचां आवर्ती दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
६९२२३. प्रमदालोचनीं	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
६९२२४. प्रमा	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
६९२२५. प्रमा	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
६९२२६. प्रमा	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
६९२२७. प्रमा	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
६९२२८. प्रमाण	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८

६९२२९. प्रमाण	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
६९२३०. प्रमाण	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
६९२३१. प्रमाण	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
६९२३२. प्रमाण	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
६९२३३. प्रमाणसिद्ध	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
६९२३४. प्रमाणें	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मीचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
६९२३५. प्रमाद	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
६९२३६. प्रमादपर्वतींची	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
६९२३७. प्रमादमोहो	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
६९२३८. प्रमादा	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
६९२३९. प्रमादा	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
६९२४०. प्रमादाचीं	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
६९२४१. प्रमादी	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
६९२४२. प्रमादीं	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
६९२४३. प्रमादु	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
६९२४४. प्रमादें	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
६९२४५. प्रमादें	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
६९२४६. प्रमेय	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
६९२४७. प्रमेय	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
६९२४८. प्रमेय	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
६९२४९. प्रमेय	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
६९२५०. प्रमेय	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
६९२५१. प्रमेय	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
६९२५२. प्रमेयपिकाचा	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
६९२५३. प्रमेयप्रवाल	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
६९२५४. प्रमेयबीजांचा	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
६९२५५. प्रमेयमहानिधि	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९

६९२५६. प्रमेयमहापूरें	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
६९२५७. प्रमेयरत्नांचीं	अष्टादश पुराणें । तींचि मणिभूषणें । पदपद्धती खेवणें । प्रमेयरत्नांचीं	ज्ञाने.१.५
६९२५८. प्रमेयांची	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
६९२५९. प्रमेयांचे	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
६९२६०. प्रमेयाचिया	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
६९२६१. प्रमेयाची	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
६९२६२. प्रमेयाचीं	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
६९२६३. प्रमेयाचीं	संवादफळनिधानें । प्रमेयाचीं उद्यानें । लावीं म्हणे गहनें । निरंतर	ज्ञाने.१२.१३
६९२६४. प्रमेयाचींच	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
६९२६५. प्रमेयासी	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
६९२६६. प्रमेयीं	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
६९२६७. प्रयत्नातें	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
६९२६८. प्रयत्नुचि	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
६९२६९. प्रयत्नें	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
६९२७०. प्रयत्नेंसीं	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
६९२७१. प्रयत्नेंसीं	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
६९२७२. प्रयाग	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
६९२७३. प्रयाग	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
६९२७४. प्रयाग	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
६९२७५. प्रयागमाधव	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
६९२७६. प्रयागवटु	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
६९२७७. प्रयाणकाले	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
६९२७८. प्रयाणकाळीं	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
६९२७९. प्रयाणसिद्धी	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
६९२८०. प्रयाणाचेनि	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
६९२८१. प्रयाणीं	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
६९२८२. प्रयाणीं	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२

६९२८३. प्रयाणीं	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
६९२८४. प्रयाणींचिया	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
६९२८५. प्रयोगु	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
६९२८६. प्रयोगु	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
६९२८७. प्रयोजावीं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
६९२८८. प्रयोजिती	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
६९२८९. प्रयोजिला	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
६९२९०. प्ररुद्ध	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
६९२९१. प्ररोह	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
६९२९२. प्ररोहो	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
६९२९३. प्रलयवन्हि	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
६९२९४. प्रलयांबूचा	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
६९२९५. प्रलयो	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
६९२९६. प्रलोभाचा	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
६९२९७. प्रल्हादाचिया	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
६९२९८. प्रल्हादु	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
६९२९९. प्रल्हादु	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
६९३००. प्रळयकाळ	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
६९३०१. प्रळयकाळु	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
६९३०२. प्रळयतेजा	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
६९३०३. प्रळयतेजें	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
६९३०४. प्रळयभैरवांचीं	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
६९३०५. प्रळयरुधिरें	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
६९३०६. प्रळयवातें	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
६९३०७. प्रळयविजूंचीं	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
६९३०८. प्रळयशस्त्रांचिया	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
६९३०९. प्रळयांत	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६

६९३१०. प्रळयांतींचीं	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
६९३११. प्रळयांबुमाजें	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
६९३१२. प्रळयांबूचा	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
६९३१३. प्रळयाग्नीची	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
६९३१४. प्रळयाग्नीचीं	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
६९३१५. प्रळयाग्नीचें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
६९३१६. प्रळयाचा	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
६९३१७. प्रळयाचिये	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
६९३१८. प्रळयानळाचीं	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
६९३१९. प्रळयानळु	कीं पवनाचेनि कोपें । पाणियेंचि जो पळिपे । तो प्रळयानळु दडपे । तृणें काष्टें काई	ज्ञाने.४.३७.१७७
६९३२०. प्रळयानळु	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
६९३२१. प्रळयावधी	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
६९३२२. प्रळयीं	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
६९३२३. प्रळयींचे	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
६९३२४. प्रळयो	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
६९३२५. प्रळयो	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
६९३२६. प्रळयो	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
६९३२७. प्रळयोदकें	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
६९३२८. प्रवर्तता	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्तता	ज्ञाने.१३.११.७७६
६९३२९. प्रवर्ततां	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
६९३३०. प्रवर्ततां	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
६९३३१. प्रवर्तती	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
६९३३२. प्रवर्तती	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
६९३३३. प्रवर्तलया	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
६९३३४. प्रवर्तला	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
६९३३५. प्रवर्तला	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
६९३३६. प्रवर्तलाही	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३

६९३३७. प्रवर्तलिया	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
६९३३८. प्रवर्तले	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
६९३३९. प्रवर्तले	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
६९३४०. प्रवर्तले	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
६९३४१. प्रवर्तलेनि	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
६९३४२. प्रवर्तवील	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
६९३४३. प्रवर्तावयालागीं	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
६९३४४. प्रवर्तावें	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
६९३४५. प्रवर्तु	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
६९३४६. प्रवर्ते	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
६९३४७. प्रवर्ते	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थीचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
६९३४८. प्रवर्ते	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
६९३४९. प्रवर्ते	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
६९३५०. प्रवर्तेचि	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
६९३५१. प्रवर्तों	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
६९३५२. प्रवादु	नामरूपसंबंधु । जातिक्रियाभेदु । हा आकारासीच प्रवादु । वस्तूसि नाहीं	ज्ञाने.१३.१४.९०४
६९३५३. प्रवादु	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
६९३५४. प्रवादु	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
६९३५५. प्रवासु	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
६९३५६. प्रवासें	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
६९३५७. प्रवाहणें	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
६९३५८. प्रवाहो	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
६९३५९. प्रवाहो	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
६९३६०. प्रविष्टें	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
६९३६१. प्रवीण	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मी निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
६९३६२. प्रवीण	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
६९३६३. प्रवीण	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मींही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९

६९३६४. प्रवीणु	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
६९३६५. प्रवृत्ति	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
६९३६६. प्रवृत्ति	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
६९३६७. प्रवृत्ति	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
६९३६८. प्रवृत्ति	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
६९३६९. प्रवृत्ति	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
६९३७०. प्रवृत्ति	वासना एकवटे । प्रवृत्ति वोहटे । मानस विटे । विषयांवरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१३
६९३७१. प्रवृत्ति	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
६९३७२. प्रवृत्ति	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
६९३७३. प्रवृत्ति	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
६९३७४. प्रवृत्ति	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
६९३७५. प्रवृत्ति	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
६९३७६. प्रवृत्ति	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
६९३७७. प्रवृत्ति	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
६९३७८. प्रवृत्ति	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मां समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
६९३७९. प्रवृत्ति	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
६९३८०. प्रवृत्ति	तिये कर्मीं अकार्यी । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
६९३८१. प्रवृत्तिकर्णाचां	प्रवृत्तिकर्णाचां चाळीं । उठिला मदगंधानिळीं । पूजीजसी नीलोत्पळीं । जीवभृंगाचां	ज्ञाने.१७.६
६९३८२. प्रवृत्तितरूचां	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गीचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
६९३८३. प्रवृत्तितळीं	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
६९३८४. प्रवृत्तित्रय	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
६९३८५. प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी	ऐसेनि कार्याकार्यविवेकी । प्रवृत्तिनिवृत्तिमापकी । खरा कुडी पारखी । जिया परी	ज्ञाने.१८.३०.७१६
६९३८६. प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
६९३८७. प्रवृत्तिशास्त्र	प्रवृत्तिशास्त्र बुझे । यज्ञविद्या उमजे । किंबहुना सुझे । स्वर्गवरी	ज्ञाने.१४.६.१५६
६९३८८. प्रवृत्ती	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
६९३८९. प्रवृत्ती	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
६९३९०. प्रवृत्ती	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१

६९३९१. प्रवृत्तीचिये	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
६९३९२. प्रवृत्तीची	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
६९३९३. प्रवृत्तीचे	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
६९३९४. प्रवृत्तीचें	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
६९३९५. प्रवृत्तीचेनि	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
६९३९६. प्रवृत्तीचेही	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
६९३९७. प्रवृत्तीवरी	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
६९३९८. प्रवृत्तीसि	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
६९३९९. प्रवृत्तीसीं	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
६९४००. प्रवेशत	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
६९४०१. प्रवेशती	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
६९४०२. प्रवेशलें	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
६९४०३. प्रवेशा	निगणेया आणि प्रवेशा । चित्त नेदीतु आवेशा । कोशकिटु जैसा । जाचिन्नला पैं	ज्ञाने.१६.७.२८२
६९४०४. प्रवेशावया	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
६९४०५. प्रवेशिजे	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थीं । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
६९४०६. प्रवेशीं	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
६९४०७. प्रवेशु	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
६९४०८. प्रवेशु	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
६९४०९. प्रवेशे	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
६९४१०. प्रवेशे	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
६९४११. प्रवेशे	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
६९४१२. प्रवेशे	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
६९४१३. प्रवेशे	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
६९४१४. प्रवेशे	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
६९४१५. प्रवेशे	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
६९४१६. प्रशंसावी	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
६९४१७. प्रशंसिजे	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेंसीं	ज्ञाने.१.५५

६९४१८. प्रशंसिजे	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मी । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
६९४१९. प्रशंसितां	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
६९४२०. प्रशंसिती	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
६९४२१. प्रशस्त	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
६९४२२. प्रशस्तकर्मीं	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
६९४२३. प्रशस्तादि	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
६९४२४. प्रशस्ती	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
६९४२५. प्रशस्तीसि	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
६९४२६. प्रश्न	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
६९४२७. प्रश्न	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
६९४२८. प्रश्नसिद्धी	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
६९४२९. प्रश्ना	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
६९४३०. प्रश्नाचेनि	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
६९४३१. प्रश्नावळीची	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
६९४३२. प्रश्नु	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
६९४३३. प्रश्नु	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
६९४३४. प्रश्नु	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
६९४३५. प्रश्नु	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
६९४३६. प्रश्नु	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
६९४३७. प्रश्नु	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
६९४३८. प्रश्नु	ऐसें म्हणोनि पार्थें । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
६९४३९. प्रश्नोत्तर	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
६९४४०. प्रसंग	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
६९४४१. प्रसंगता	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
६९४४२. प्रसंगा	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
६९४४३. प्रसंगीं	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
६९४४४. प्रसंगीं	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४

६९४४५. प्रसंगीं	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
६९४४६. प्रसंगु	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
६९४४७. प्रसंगु	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
६९४४८. प्रसंगु	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
६९४४९. प्रसंगु	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
६९४५०. प्रसंगु	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
६९४५१. प्रसंगु	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
६९४५२. प्रसंगु	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
६९४५३. प्रसंगु	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
६९४५४. प्रसंगु	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
६९४५५. प्रसंगु	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
६९४५६. प्रसंगें	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
६९४५७. प्रसंगें	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
६९४५८. प्रसंगें	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
६९४५९. प्रसंगें	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
६९४६०. प्रसंगें	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
६९४६१. प्रसंगें	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
६९४६२. प्रसंगें	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
६९४६३. प्रसंगें	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
६९४६४. प्रसंगें	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
६९४६५. प्रसंगें	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
६९४६६. प्रसंगें	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
६९४६७. प्रसंगें	एऱ्हवीं करेयाचां ठायीं चांग । तें तयासि कैचें नीट आंग । तैसा असुरांचा प्रसंग । प्रसंगें परिस	ज्ञाने.१६.७.२९३
६९४६८. प्रसंगें	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
६९४६९. प्रसंगें	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
६९४७०. प्रसंगें	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
६९४७१. प्रसंगें	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८

६९४७२. प्रसंगें	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
६९४७३. प्रसंगें	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
६९४७४. प्रसंगेंचि	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
६९४७५. प्रसंगेंचि	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
६९४७६. प्रसंगेंची	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
६९४७७. प्रसन्न	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
६९४७८. प्रसन्न	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
६९४७९. प्रसन्न	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्ववसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
६९४८०. प्रसन्न	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
६९४८१. प्रसन्न	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
६९४८२. प्रसन्नता	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदुःखां	ज्ञाने.२.६५.३३८
६९४८३. प्रसन्नता	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
६९४८४. प्रसन्नता	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
६९४८५. प्रसन्नता	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
६९४८६. प्रसन्नता	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्में मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
६९४८७. प्रसन्नता	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
६९४८८. प्रसन्नतेचे	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
६९४८९. प्रसन्नतेचेनि	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
६९४९०. प्रसन्नु	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
६९४९१. प्रसन्नें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
६९४९२. प्रसर	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
६९४९३. प्रसरा-	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
६९४९४. प्रसवतसे	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
६९४९५. प्रसवतिया	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
६९४९६. प्रसवतिया	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
६९४९७. प्रसवती	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
६९४९८. प्रसवती	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०

६९४९९. प्रसवलाना	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
६९५००. प्रसवली	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
६९५०१. प्रसवली	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
६९५०२. प्रसवलें	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
६९५०३. प्रसवे	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
६९५०४. प्रसवे	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
६९५०५. प्रसवे	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
६९५०६. प्रसवे	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
६९५०७. प्रसवे	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
६९५०८. प्रसवों	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
६९५०९. प्रसवोंचि	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
६९५१०. प्रसवोनि	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०
६९५११. प्रसादबळें	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
६९५१२. प्रसादरसकल्लोळीं	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
६९५१३. प्रसादाचीं	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
६९५१४. प्रसादाचें	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
६९५१५. प्रसादास्तव	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
६९५१६. प्रसादीं	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
६९५१७. प्रसादीं	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
६९५१८. प्रसादु	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
६९५१९. प्रसादु	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
६९५२०. प्रसादुचंद्रमा	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
६९५२१. प्रसादें	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
६९५२२. प्रसादें	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
६९५२३. प्रसादें	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
६९५२४. प्रसादें	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
६९५२५. प्रसादें	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२

६९५२६. प्रसादें	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
६९५२७. प्रसादें	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
६९५२८. प्रसिद्ध	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
६९५२९. प्रसिद्ध	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
६९५३०. प्रसिद्ध	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
६९५३१. प्रसिद्ध	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
६९५३२. प्रसिद्ध	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
६९५३३. प्रसिद्ध	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
६९५३४. प्रसिद्ध	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
६९५३५. प्रसिद्धचि	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
६९५३६. प्रसिद्धा	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
६९५३७. प्रसिद्धा	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
६९५३८. प्रसिद्धां-	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
६९५३९. प्रसिद्धि	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
६९५४०. प्रसिद्धि	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
६९५४१. प्रसिद्धी	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
६९५४२. प्रसिद्धी	या बोलाची डांगुरटी । तिये प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
६९५४३. प्रसिद्धु	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
६९५४४. प्रसिद्धे	जयजय शुद्धे । उदारे प्रसिद्धे । अनव्रत आनंदे । वर्षतिये	ज्ञाने.१२.१
६९५४५. प्रसिद्धें	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८
६९५४६. प्रसीद	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
६९५४७. प्रसीद	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
६९५४८. प्रस्ताविलें	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
६९५४९. प्रस्तावीं	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
६९५५०. प्रस्तावीतसे	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
६९५५१. प्रस्तावो	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
६९५५२. प्रस्तावो	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०

६९५५३. प्रस्तावो	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
६९५५४. प्रस्तावो	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
६९५५५. प्रस्तावो	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
६९५५६. प्रस्तावो	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
६९५५७. प्रस्तुत	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
६९५५८. प्रस्तुत	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
६९५५९. प्रस्तुत	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
६९५६०. प्रस्तुत	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
६९५६१. प्रस्तुत	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
६९५६२. प्रस्तुत	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
६९५६३. प्रस्तुत	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
६९५६४. प्रस्तुत	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
६९५६५. प्रस्तुत	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
६९५६६. प्रस्तुत	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
६९५६७. प्रस्तुत	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
६९५६८. प्रस्तुत	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
६९५६९. प्रस्तुत	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
६९५७०. प्रस्तुत	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
६९५७१. प्रस्तुती	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
६९५७२. प्रस्तुती	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
६९५७३. प्रस्तुतीं	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
६९५७४. प्रस्तुतीं	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
६९५७५. प्रस्तुतीं	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
६९५७६. प्रस्तुतीं	तरी तोचि प्रस्तुतीं । चौदाविया अध्यायाचां अंतीं । निर्णयो कैवल्यपती । ऐसा केला	ज्ञाने.१५.२९
६९५७७. प्रस्तुतीं	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
६९५७८. प्रस्तुतीं	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
६९५७९. प्रस्तुतु	ऐसा अर्जुन दुःखें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६

६९५८०. प्रस्तुतु	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
६९५८१. प्रस्तुतु	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
६९५८२. प्रहरांतें	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
६९५८३. प्रहारूनि	प्राणशक्तिचामुंडे । प्रहारूनि संकल्पमेंढे । मनोमहिषाचेनि मुंडें । दिधली बळी	ज्ञाने.१२.४.५३
६९५८४. प्रांजलु	जो भक्तजनवत्सलु । प्रेमजन प्रांजलु । सत्यसेतु सरळु । कलानिधि	ज्ञाने.१२.२०.२४३
६९५८५. प्रांजळ	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
६९५८६. प्रांजळ	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंत:करणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
६९५८७. प्रांजळा	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
६९५८८. प्रांजळा	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
६९५८९. प्रांजळा	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
६९५९०. प्रांजळु	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
६९५९१. प्रांजळे	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
६९५९२. प्रांजळें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
६९५९३. प्रांजळें	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
६९५९४. प्रांतहीनु	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
६९५९५. प्रांतीं	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५
६९५९६. प्रांतु	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
६९५९७. प्रांतु	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
६९५९८. प्रांतें	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
६९५९९. प्राकृत	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
६९६००. प्राकृत	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
६९६०१. प्राकृत	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
६९६०२. प्राकृत	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
६९६०३. प्राकृत	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
६९६०४. प्राकृत	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
६९६०५. प्राकृता	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
६९६०६. प्राकृतां	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०

६९६०७. प्राकृताही	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
६९६०८. प्राकृताही	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
६९६०९. प्राकृताही	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
६९६१०. प्राकृतीं	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
६९६११. प्राकृतीं	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
६९६१२. प्राकृतीं	महद्ब्रह्माउदरीं । प्राकृतीं आठै विकारीं । गर्भाची करी । पेलोवेली	ज्ञाने.१४.३.९०
६९६१३. प्राकृतु	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
६९६१४. प्राक्तनींही	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
६९६१५. प्रागल्भरूप	तें प्रागल्भरूप तेजा । जिये कर्मीं गुण दुजा । आणि धीरु तो तिजा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४३.८६०
६९६१६. प्राचिया	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
६९६१७. प्राची	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
६९६१८. प्राची	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
६९६१९. प्राचीन	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
६९६२०. प्राचीन	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
६९६२१. प्राचीनसंस्कारशेषें	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
६९६२२. प्राचीनाची	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
६९६२३. प्राचीनाचेनि	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
६९६२४. प्राचीनें	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
६९६२५. प्राचीनें	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
६९६२६. प्राज्ञराया	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
६९६२७. प्राज्ञा	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
६९६२८. प्राज्ञा	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
६९६२९. प्राज्ञा	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
६९६३०. प्राज्ञा	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
६९६३१. प्राण	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
६९६३२. प्राण	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
६९६३३. प्राण	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०

६९६३४. प्राण	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
६९६३५. प्राण	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
६९६३६. प्राण	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
६९६३७. प्राण	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
६९६३८. प्राण	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
६९६३९. प्राण	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
६९६४०. प्राण	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
६९६४१. प्राण	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
६९६४२. प्राण	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
६९६४३. प्राण	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
६९६४४. प्राण	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
६९६४५. प्राण	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
६९६४६. प्राण	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
६९६४७. प्राण	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
६९६४८. प्राणक्रियेचेनि	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
६९६४९. प्राणक्षोभें	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
६९६५०. प्राणजयें	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
६९६५१. प्राणद्रव्यें	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
६९६५२. प्राणनाथा	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
६९६५३. प्राणनाथाचिया	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दुःखाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
६९६५४. प्राणपवनु	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
६९६५५. प्राणवृत्ती	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
६९६५६. प्राणशक्तिचामुंडे	प्राणशक्तिचामुंडे । प्रहारूनि संकल्पमेंढे । मनोमहिषाचेनि मुंडें । दिधली बळी	ज्ञाने.१२.४.५३
६९६५७. प्राणसंकट	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
६९६५८. प्राणसंकटीं	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
६९६५९. प्राणसंकटें	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
६९६६०. प्राणा	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३

६९६६१. प्राणा	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
६९६६२. प्राणा	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
६९६६३. प्राणांचा	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
६९६६४. प्राणांतें	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
६९६६५. प्राणाचा	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
६९६६६. प्राणाचा	जें प्राणाचा प्राण । जें गतीचे चरण । क्रियेचें कर्तेपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१३.१७.९३०
६९६६७. प्राणाचां	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
६९६६८. प्राणाची	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
६९६६९. प्राणाची	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
६९६७०. प्राणाचें	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
६९६७१. प्राणाचें	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
६९६७२. प्राणातें	परी तयामाजीं गळु आहे । जो प्राणातें घेऊनि जाये । तो जैसा ठाउवा नोहे । झांकलेपणें	ज्ञाने.३.३४.२१४
६९६७३. प्राणापरौते	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
६९६७४. प्राणापरौतें	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
६९६७५. प्राणापान	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
६९६७६. प्राणापानगति	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
६९६७७. प्राणापानाचां	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८
६९६७८. प्राणापानाचे	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
६९६७९. प्राणायामाचीं	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
६९६८०. प्राणायामाचेनि	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
६९६८१. प्राणायामी	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
६९६८२. प्राणासकट	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला । कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला । तो मी प्राणासकट पियाला । पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
६९६८३. प्राणासरिसीं	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
६९६८४. प्राणासीचि	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
६९६८५. प्राणाहुती	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
६९६८६. प्राणिगण	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
६९६८७. प्राणिगणीं	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४

६९६८८. प्राणिगणीं	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
६९६८९. प्राणिजात	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
६९६९०. प्राणिजात	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
६९६९१. प्राणिजाताचां	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
६९६९२. प्राणिजातांचां	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
६९६९३. प्राणिजातेंसी	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
६९६९४. प्राणिदेहीं	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
६९६९५. प्राणिमात्रीं	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
६९६९६. प्राणिया	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
६९६९७. प्राणिया	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
६९६९८. प्राणिया	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
६९६९९. प्राणिया	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
६९७००. प्राणिया	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
६९७०१. प्राणियां	आतां तयांचि प्राणियां । रूप करूं धनंजया । घडले जे आसुरीया । दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
६९७०२. प्राणियां	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
६९७०३. प्राणियां	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
६९७०४. प्राणियां	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
६९७०५. प्राणियांचया	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
६९७०६. प्राणियांचा	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
६९७०७. प्राणियांचां	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
६९७०८. प्राणियांचां	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
६९७०९. प्राणियांचिया	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
६९७१०. प्राणियांचे	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
६९७११. प्राणियांचें	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
६९७१२. प्राणियांचें	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
६९७१३. प्राणियांतें	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
६९७१४. प्राणियांतें	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७

६९७१५. प्राणियांसि	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
६९७१६. प्राणियांसि	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
६९७१७. प्राणियांसी	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
६९७१८. प्राणियाचां	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
६९७१९. प्राणियासी	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
६९७२०. प्राणिये	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलं हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
६९७२१. प्राणिये	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
६९७२२. प्राणिये	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
६९७२३. प्राणिये	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
६९७२४. प्राणिवृंदा	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
६९७२५. प्राणीं	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
६९७२६. प्राणीं	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
६९७२७. प्राणु	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
६९७२८. प्राणु	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
६९७२९. प्राणु	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
६९७३०. प्राणु	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
६९७३१. प्राणु	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
६९७३२. प्राणु	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
६९७३३. प्राणु	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
६९७३४. प्राणु	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
६९७३५. प्राणु	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
६९७३६. प्राणु	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
६९७३७. प्राणु	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
६९७३८. प्राणु	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
६९७३९. प्राणु	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
६९७४०. प्राणु	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
६९७४१. प्राणु	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६

६९७४२. प्राणुचि	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
६९७४३. प्राणुपापढाळु	उरोधु वादुबळु । प्राणुपापढाळु । उपहासु चाळु । वर्मस्पर्शु	ज्ञाने.१३.७.२७०
६९७४४. प्राणें	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
६९७४५. प्राणें	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
६९७४६. प्राणें	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
६९७४७. प्राणें	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
६९७४८. प्राणें	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
६९७४९. प्राणें	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
६९७५०. प्राणें	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
६९७५१. प्राणें	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
६९७५२. प्राणें	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
६९७५३. प्राणें	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
६९७५४. प्राणें	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
६९७५५. प्राणें	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
६९७५६. प्राणें	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
६९७५७. प्राणें	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
६९७५८. प्राणेंद्रियशरीरां	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
६९७५९. प्राणेश्वरु	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
६९७६०. प्राणेश्वरोद्देशें	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
६९७६१. प्रातःकाळु	पैं ब्रह्मा प्रातःकाळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
६९७६२. प्रादुर्भावो	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
६९७६३. प्राप्त	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
६९७६४. प्राप्त	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
६९७६५. प्राप्त	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
६९७६६. प्राप्त	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
६९७६७. प्राप्तकर्म	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
६९७६८. प्राप्तही	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८

६९७६९. प्राप्ता	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्ता मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
६९७७०. प्राप्तांचें	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
६९७७१. प्राप्ताचें	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देई	ज्ञाने.५.११.७०
६९७७२. प्राप्तार्थ	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
६९७७३. प्राप्ति	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
६९७७४. प्राप्ति	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
६९७७५. प्राप्ति	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
६९७७६. प्राप्ति	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
६९७७७. प्राप्ति	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
६९७७८. प्राप्ति	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
६९७७९. प्राप्ति	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
६९७८०. प्राप्ति	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
६९७८१. प्राप्तिफळें	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
६९७८२. प्राप्तिवेरीं	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
६९७८३. प्राप्ती	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
६९७८४. प्राप्ती	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
६९७८५. प्राप्ती	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
६९७८६. प्राप्तीं	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४
६९७८७. प्राप्तीं	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
६९७८८. प्राप्तीं	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
६९७८९. प्राप्तीं	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
६९७९०. प्राप्तीचा	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
६९७९१. प्राप्तीचा	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
६९७९२. प्राप्तीचां	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
६९७९३. प्राप्तीचिये	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
६९७९४. प्राप्तीची	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
६९७९५. प्राप्तीची	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०

६९७९६. प्राप्तीवरी	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
६९७९७. प्राप्ते	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
६९७९८. प्राप्तें	ये-हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
६९७९९. प्राप्तेंही	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दुःखें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
६९८००. प्राप्य	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
६९८०१. प्राप्यु	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
६९८०२. प्रायश्चित्त	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
६९८०३. प्रायश्चित्त	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
६९८०४. प्रायश्चित्त	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
६९८०५. प्रायश्चित्तांचे	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
६९८०६. प्रायश्चित्तें	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
६९८०७. प्रायश्चित्तें	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
६९८०८. प्रार्थावें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
६९८०९. प्रार्थिताति	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थिताति करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
६९८१०. प्रार्थिला	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
६९८११. प्रार्थिला	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
६९८१२. प्रार्थूं	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
६९८१३. प्रार्थूनि	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
६९८१४. प्रावरण	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
६९८१५. प्राशितां	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
६९८१६. प्रासंगिक	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
६९८१७. प्रासादीं	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
६९८१८. प्रासादु	तेवींचि एखादा प्रासादु । कां करावा अश्वमेधु । ऐसा अचाट छंदु । घेऊनि उठी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३२
६९८१९. प्रासादु	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
६९८२०. प्रासादु	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
६९८२१. प्रिय	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
६९८२२. प्रिय	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५

६९८२३. प्रिय	जे शब्दादि विषय । हे पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
६९८२४. प्रिय	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
६९८२५. प्रिय	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
६९८२६. प्रियपणें	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
६९८२७. प्रियविषयप्राप्ती	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
६९८२८. प्रियसंगमु	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
६९८२९. प्रिया	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
६९८३०. प्रिया	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
६९८३१. प्रिया	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
६९८३२. प्रिया	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
६९८३३. प्रिया	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
६९८३४. प्रियाचां	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
६९८३५. प्रियाचिया	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
६९८३६. प्रियाची	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
६९८३७. प्रियाची	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
६९८३८. प्रियाची	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
६९८३९. प्रियातें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
६९८४०. प्रियापुढें	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
६९८४१. प्रियापुढें	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
६९८४२. प्रियाप्रिय	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
६९८४३. प्रियाप्रियांचे	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
६९८४४. प्रियाप्रियें	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
६९८४५. प्रियासी	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
६९८४६. प्रियु	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
६९८४७. प्रियेंसीं	पैं आघवांचि भोगेंसीं । पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं । कीं तयाचीं नामें जैसीं । तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
६९८४८. प्रियोत्तमा	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
६९८४९. प्रियोत्तमा	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१

६९८५०. प्रियोत्तमा	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
६९८५१. प्रियोत्तमा	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
६९८५२. प्रियोत्तमा	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
६९८५३. प्रियोत्तमा	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
६९८५४. प्रियोत्तमाचां	प्रियोत्तमाचां कंठीं । प्रमदा घे आटी । तैशी जीवेंसी कोंपटी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७८५
६९८५५. प्रियोत्तमु	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
६९८५६. प्रियोत्तमु-	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
६९८५७. प्रियोत्तमें	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
६९८५८. प्रियोत्तमें	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
६९८५९. प्रियोपचारु	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
६९८६०. प्रीति	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
६९८६१. प्रीति	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
६९८६२. प्रीति	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
६९८६३. प्रीति	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
६९८६४. प्रीति	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
६९८६५. प्रीति	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
६९८६६. प्रीतित्रासु	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
६९८६७. प्रीती	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
६९८६८. प्रीती	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
६९८६९. प्रीती	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
६९८७०. प्रीती	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
६९८७१. प्रीती	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
६९८७२. प्रीती	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
६९८७३. प्रीती	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
६९८७४. प्रीती	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
६९८७५. प्रीतीचा	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
६९८७६. प्रीतीची	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८

६९८७७. प्रीतीची	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
६९८७८. प्रीतीचें	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
६९८७९. प्रीतीचेनि	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
६९८८०. प्रीयेचा	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
६९८८१. प्रेत	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
६९८८२. प्रेताचिया	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
६९८८३. प्रेम	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
६९८८४. प्रेम	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
६९८८५. प्रेम	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
६९८८६. प्रेम	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
६९८८७. प्रेम	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
६९८८८. प्रेम	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
६९८८९. प्रेम	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
६९८९०. प्रेम	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
६९८९१. प्रेम	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
६९८९२. प्रेम	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
६९८९३. प्रेम	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
६९८९४. प्रेम	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
६९८९५. प्रेम	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
६९८९६. प्रेम	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
६९८९७. प्रेम	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
६९८९८. प्रेम	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
६९८९९. प्रेम	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
६९९००. प्रेम	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
६९९०१. प्रेम	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
६९९०२. प्रेम	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
६९९०३. प्रेमचि	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२

६९९०४. प्रेमजन	जो भक्तजनवत्सलु । प्रेमजन प्रांजलु । सत्यसेतु सरळु । कलानिधि	ज्ञाने.१२.२०.२४३
६९९०५. प्रेमबळें	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुर्णेही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
६९९०६. प्रेमभावा	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
६९९०७. प्रेमभावा	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
६९९०८. प्रेमभावें	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
६९९०९. प्रेमभावें	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
६९९१०. प्रेमभावें	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
६९९११. प्रेमभावें	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
६९९१२. प्रेमभावें	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
६९९१३. प्रेमभावो	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
६९९१४. प्रेमभोग	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
६९९१५. प्रेमरसें	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
६९९१६. प्रेमळां	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
६९९१७. प्रेमळांचें	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
६९९१८. प्रेमळाची	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
६९९१९. प्रेमळाचेनि	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
६९९२०. प्रेमळु	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
६९९२१. प्रेमळु	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
६९९२२. प्रेमा	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
६९९२३. प्रेमा	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
६९९२४. प्रेमा	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
६९९२५. प्रेमा	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
६९९२६. प्रेमाचा	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
६९९२७. प्रेमाचा	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
६९९२८. प्रेमाचिया	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५
६९९२९. प्रेमाचिया	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
६९९३०. प्रेमाची	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६

६९९३१. प्रेमाची	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
६९९३२. प्रेमाची	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
६९९३३. प्रेमाचीं	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
६९९३४. प्रेमाचें	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
६९९३५. प्रेमाचेनि	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
६९९३६. प्रेमाचेनि	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
६९९३७. प्रेमाचेनि	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
६९९३८. प्रेमाचेनि	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
६९९३९. प्रेमाथिलेनि	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
६९९४०. प्रेमें	आंतु मीनलेनि मनोधर्में । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
६९९४१. प्रेमें	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
६९९४२. प्रेमें	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
६९९४३. प्रेमें	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
६९९४४. प्रेमें	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
६९९४५. प्रेमें	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
६९९४६. प्रेमेसी	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
६९९४७. प्रौढ	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
६९९४८. प्रौढ	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
६९९४९. प्रौढ	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
६९९५०. प्रौढपतनीं	तंव रजतमें दोन्हीं । देखिलीं प्रौढपतनीं । सत्त्वावांचूनि नाणी । ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
६९९५१. प्रौढिगुणें	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
६९९५२. प्रौढी	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
६९९५३. प्रौढी	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
६९९५४. प्रौढी	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
६९९५५. प्रौढी	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
६९९५६. प्रौढी	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
६९९५७. प्रौढी	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५

६९९५८. प्रौढी	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
६९९५९. प्रौढी	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
६९९६०. प्रौढी	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
६९९६१. प्रौढी	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
६९९६२. प्रौढीपुरते	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
६९९६३. प्रौढु	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
६९९६४. प्रौढु	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
६९९६५. प्लवेंचि	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
६९९६६. फंके	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
६९९६७. फडे	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
६९९६८. फडे	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
६९९६९. फरके	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
६९९७०. फरशु	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
६९९७१. फरसाळें	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
६९९७२. फरारी	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वार्यांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
६९९७३. फरारी	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
६९९७४. फरारी	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
६९९७५. फल	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
६९९७६. फलकट	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
६९९७७. फलत्यागी	नवद्वारें देहीं । तो असतुचि परि नाहीं । करितुचि न करी कांहीं । फलत्यागी	ज्ञाने.५.१३.७५
६९९७८. फलत्यागु	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
६९९७९. फलत्यागु	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
६९९८०. फलत्यागें	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
६९९८१. फलत्यागें	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
६९९८२. फलप्रद	जयजय देव प्रबळ । विदळितामंगळकुळ । निगमागमद्रुमफळ । फलप्रद	ज्ञाने.१८.२
६९९८३. फलमात्र	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
६९९८४. फलशून्यता	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३

६९९८५. फलहेतूचा	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
६९९८६. फलाढ्यपणें	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
६९९८७. फलितार्थुचि	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
६९९८८. फळ	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
६९९८९. फळ	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
६९९९०. फळ	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
६९९९१. फळ	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
६९९९२. फळ	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
६९९९३. फळ	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
६९९९४. फळ	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
६९९९५. फळ	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
६९९९६. फळ	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
६९९९७. फळ	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
६९९९८. फळ	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
६९९९९. फळ	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
७००००. फळ	तरि आतां पवित्र तयाचेंचि कुळ । आभिजात्य तेंचि निर्मळ । जन्मलेया फळ । तयासीच जोडलें	ज्ञाने.९.३०.४२१
७०००१. फळ	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
७०००२. फळ	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
७०००३. फळ	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
७०००४. फळ	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
७०००५. फळ	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
७०००६. फळ	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
७०००७. फळ	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
७०००८. फळ	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
७०००९. फळ	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
७००१०. फळ	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
७००११. फळ	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४

७००१२. फळ	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
७००१३. फळ	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
७००१४. फळ	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
७००१५. फळ	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
७००१६. फळ	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
७००१७. फळ	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडे । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
७००१८. फळ	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
७००१९. फळ	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
७००२०. फळ	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
७००२१. फळ	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
७००२२. फळ	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
७००२३. फळ	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
७००२४. फळ	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
७००२५. फळ	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
७००२६. फळ	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
७००२७. फळ	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
७००२८. फळ	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
७००२९. फळ	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
७००३०. फळ	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
७००३१. फळ	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
७००३२. फळ	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
७००३३. फळ	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
७००३४. फळ	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
७००३५. फळ	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
७००३६. फळ	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
७००३७. फळ	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
७००३८. फळ	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८

७००३९. फळ	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
७००४०. फळ	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
७००४१. फळकाम	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
७००४२. फळकाम	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
७००४३. फळकामुकें	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
७००४४. फळचि	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
७००४५. फळणया	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
७००४६. फळतया	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
७००४७. फळतां	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
७००४८. फळतां	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
७००४९. फळतांही	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
७००५०. फळतांही	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
७००५१. फळतिये	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
७००५२. फळती	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
७००५३. फळतीं	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
७००५४. फळतीं	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दु:खें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
७००५५. फळतीचि	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
७००५६. फळत्यागें	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
७००५७. फळत्यागें	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
७००५८. फळत्यागें	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
७००५९. फळनिराशा	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्में	ज्ञाने.१८.६.१७३
७००६०. फळपाकांत	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
७००६१. फळपाकांत	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
७००६२. फळपाकीं	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
७००६३. फळभार	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
७००६४. फळभार	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
७००६५. फळभावो	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९

७००६६. फळभोग	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
७००६७. फळभोगसोसा	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
७००६८. फळभोगाचां	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
७००६९. फळभोगीं	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
७००७०. फळभोगु	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
७००७१. फळरूप	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
७००७२. फळलासि	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
७००७३. फळलिया	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
७००७४. फळलिया	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
७००७५. फळली	फळली केळी उन्मळे । तैसी आत्मलाभें प्रबळें । जयांची क्रिया ढाळेंढाळें । गळती आहे	ज्ञाने.१५.५.२८७
७००७६. फळलीं	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
७००७७. फळलें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
७००७८. फळलों	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
७००७९. फळवांच्छात्यागीं	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
७००८०. फळवेरीं	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
७००८१. फळसुखही	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
७००८२. फळसूचक	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
७००८३. फळहीवरी	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
७००८४. फळहेतूचा	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
७००८५. फळहेतूचा	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
७००८६. फळहेतूचि	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
७००८७. फळा	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
७००८८. फळा	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
७००८९. फळा	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
७००९०. फळा	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
७००९१. फळा	ऐसी जयाची चाली । कृपाफळीं फळा आली । देखसी जियाली । दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
७००९२. फळा	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१

७००९३. फळा	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
७००९४. फळा	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
७००९५. फळा	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
७००९६. फळा	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
७००९७. फळा	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
७००९८. फळा	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
७००९९. फळा	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
७०१००. फळांचें	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
७०१०१. फळांतरें	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
७०१०२. फळाचा	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
७०१०३. फळाचा	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
७०१०४. फळाचा	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
७०१०५. फळाचा	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
७०१०६. फळाचा	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
७०१०७. फळाचिया	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
७०१०८. फळाचिया	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
७०१०९. फळाचिया	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
७०११०. फळाचिये	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
७०१११. फळाचिये	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
७०११२. फळाचेनि	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
७०११३. फळाचेनि	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
७०११४. फळातें	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
७०११५. फळातें	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
७०११६. फळातें	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
७०११७. फळादिक	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
७०११८. फळापेक्षा	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
७०११९. फळाभिलाष	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५

७०१२०. फळाभिलाषियें	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
७०१२१. फळालागीं	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
७०१२२. फळालागीं	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
७०१२३. फळालागीं	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
७०१२४. फळावया	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
७०१२५. फळावीं	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
७०१२६. फळावें	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
७०१२७. फळाशा	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरू । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
७०१२८. फळाशेचिये	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
७०१२९. फळाशेचें	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
७०१३०. फळाशेवीण	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
७०१३१. फळासि	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
७०१३२. फळासीचि	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
७०१३३. फळीं	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
७०१३४. फळीं	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
७०१३५. फळीं	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
७०१३६. फळीं	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
७०१३७. फळीं	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
७०१३८. फळीं	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
७०१३९. फळीं	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
७०१४०. फळीं	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
७०१४१. फळीं	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
७०१४२. फळीं	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
७०१४३. फळीं	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्में आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२
७०१४४. फळीं	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्में करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
७०१४५. फळीं	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
७०१४६. फळीं	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५

७०१४७. फळीं	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
७०१४८. फळीं	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
७०१४९. फळे	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
७०१५०. फळे	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
७०१५१. फळे	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
७०१५२. फळे	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडी । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
७०१५३. फळे	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
७०१५४. फळे	आणि शास्त्रें अर्थे देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
७०१५५. फळे	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दुःखें	ज्ञाने.१७.९.१५१
७०१५६. फळे	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
७०१५७. फळे	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
७०१५८. फळे	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
७०१५९. फळे	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
७०१६०. फळे	शास्त्र वाच्यें अर्थे फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
७०१६१. फळें	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
७०१६२. फळें	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
७०१६३. फळें	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थे होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
७०१६४. फळें	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
७०१६५. फळें	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्में सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
७०१६६. फळें	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
७०१६७. फळें	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घे वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
७०१६८. फळें	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
७०१६९. फळें	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
७०१७०. फळें	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
७०१७१. फळें	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
७०१७२. फळें	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
७०१७३. फळें	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्में दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१

७०१७४. फळें	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
७०१७५. फळें	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
७०१७६. फळें	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
७०१७७. फळेंसि	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
७०१७८. फळेंसीं	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
७०१७९. फळेंसीं	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
७०१८०. फळेंहि	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
७०१८१. फळेल	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
७०१८२. फळेल	ना तें कर्तव्य जरी दुःखें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
७०१८३. फळेल	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
७०१८४. फळोद्देशें	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
७०१८५. फळोनि	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
७०१८६. फळोनियां	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
७०१८७. फांकणें	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
७०१८८. फांकत	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
७०१८९. फांकत	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
७०१९०. फांकतसे	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगींचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
७०१९१. फांकतां	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
७०१९२. फांकतां	वेद्योदकाचां सरोवरीं । फांकतां विषयकल्हारीं । इंद्रियषट्पदा चारी । जीवभंवरातें	ज्ञाने.१८.६१.१३०१
७०१९३. फांकती	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
७०१९४. फांकती	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
७०१९५. फांकला	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
७०१९६. फांकलिया	फांकलिया इंदीवरा । परिवारु नाहीं धनुर्धरा । तैसा कोनकोंपरा । नेणे जीव	ज्ञाने.१३.७.३६१
७०१९७. फांकलीं	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
७०१९८. फाकले	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
७०१९९. फांकलें	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
७०२००. फांकलें	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४

७०२०१. फांकलें	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
७०२०२. फांकु	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
७०२०३. फांके	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
७०२०४. फांके	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
७०२०५. फांके	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
७०२०६. फांके	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
७०२०७. फांके	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
७०२०८. फांके	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
७०२०९. फांके	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
७०२१०. फांके	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
७०२११. फांके	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
७०२१२. फांके	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
७०२१३. फांके	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
७०२१४. फांके	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
७०२१५. फांके	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
७०२१६. फांकोनि	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
७०२१७. फांटती	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
७०२१८. फांटती	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णांचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
७०२१९. फांटा	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
७०२२०. फांटा	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
७०२२१. फांटे	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
७०२२२. फांटे	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
७०२२३. फांटे	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
७०२२४. फांटे	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
७०२२५. फांवलिया	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
७०२२६. फांवे	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
७०२२७. फांसा	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०

७०२२८. फांसु	जैसा कमळवनीं फांसु । काढिलिया कांटसु । आपण झिजे नाशु । कमळां करी	ज्ञाने.१८.२५.६१७
७०२२९. फांसे	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४
७०२३०. फाटे	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
७०२३१. फाटे	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
७०२३२. फाडिली	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
७०२३३. फाडीं	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
७०२३४. फाडूनि	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
७०२३५. फाडोवाडां	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
७०२३६. फाडोवाडें	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
७०२३७. फार	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
७०२३८. फार	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
७०२३९. फार	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
७०२४०. फार	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
७०२४१. फार	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
७०२४२. फार	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
७०२४३. फारु	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
७०२४४. फारें	तैसीं चंद्रसूर्यादि थोरें । इयें तेजें जियें फारें । तियें जयाचेनि आंधारें । प्रकाशती	ज्ञाने.१५.६.३११
७०२४५. फाल्गुनु	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
७०२४६. फाळी	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
७०२४७. फावती	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
७०२४८. फावती	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
७०२४९. फावला	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
७०२५०. फावलिया	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५
७०२५१. फावलिया	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
७०२५२. फावली	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
७०२५३. फावली	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
७०२५४. फावलें	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८

७०२५५. फावलें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
७०२५६. फावलें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
७०२५७. फावलें	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
७०२५८. फावलें	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
७०२५९. फावा	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
७०२६०. फावा	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
७०२६१. फावासि	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
७०२६२. फावे	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
७०२६३. फावे	आतां आत्मप्रभा नीच नवी । तेचि करूनि ठाणदिवी । जो इंद्रियांतें चोरूनि जेवी । तयासीचि फावे	ज्ञाने.६.२३
७०२६४. फावे	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
७०२६५. फावे	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
७०२६६. फावे	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
७०२६७. फावे	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
७०२६८. फावे	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
७०२६९. फावे	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
७०२७०. फावे	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
७०२७१. फावे	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
७०२७२. फावे	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
७०२७३. फावे	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
७०२७४. फावे	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
७०२७५. फावे	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
७०२७६. फावे	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
७०२७७. फावेचि	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
७०२७८. फावो	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
७०२७९. फावों	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
७०२८०. फावों	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
७०२८१. फिटावा	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२

७०२८२. फिटती	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
७०२८३. फिटती	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
७०२८४. फिटतु	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
७०२८५. फिटला	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
७०२८६. फिटला	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
७०२८७. फिटला	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
७०२८८. फिटला	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
७०२८९. फिटलिया	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
७०२९०. फिटलिया	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
७०२९१. फिटलिया	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
७०२९२. फिटलिया	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
७०२९३. फिटली	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
७०२९४. फिटली	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
७०२९५. फिटली	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
७०२९६. फिटले	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
७०२९७. फिटलें	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
७०२९८. फिटलें	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
७०२९९. फिटलें	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
७०३००. फिटलें	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
७०३०१. फिटलें	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
७०३०२. फिटलें	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
७०३०३. फिटलें	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
७०३०४. फिटे	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
७०३०५. फिटे	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
७०३०६. फिटे	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
७०३०७. फिटे	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
७०३०८. फिटे	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३

७०३०९. फिटे	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
७०३१०. फिटे	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
७०३११. फिटे	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
७०३१२. फिटे	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
७०३१३. फिटे	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
७०३१४. फिटे	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
७०३१५. फिटे	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
७०३१६. फिटे	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
७०३१७. फिटे	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
७०३१८. फिटे	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
७०३१९. फिटे	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
७०३२०. फिटे	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
७०३२१. फिटे	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
७०३२२. फिटे	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
७०३२३. फिटे	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
७०३२४. फिटे	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
७०३२५. फिटेल	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
७०३२६. फिटेल	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
७०३२७. फिटो	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
७०३२८. फिटो	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
७०३२९. फिटो	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
७०३३०. फिटों	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
७०३३१. फिटोनि	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
७०३३२. फुंकफुंकोनियां	प्राणापानाचां जोडभातीं । फुंकफुंकोनियां अहोराती । आटीतसें नेणों किती । उदरामाजीं	ज्ञाने.१५.१४.४०८
७०३३३. फुंकलिया	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
७०३३४. फुंकिता	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
७०३३५. फुंकितां	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१

७०३३६. फुंकिलिया	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
७०३३७. फुंकें	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
७०३३८. फुंजणें	तरी महायागप्रमुखें । कर्मे निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
७०३३९. फुंजे	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
७०३४०. फुंजे	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
७०३४१. फुंजें	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
७०३४२. फुंजों	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
७०३४३. फुकटा	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
७०३४४. फुका	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
७०३४५. फुगती	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
७०३४६. फुगला	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वें फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
७०३४७. फुगु	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
७०३४८. फुगूनचि	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
७०३४९. फुगे	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
७०३५०. फुगे	जो प्रकृती आंतलेपणें । कृत्याकृत्यस्वादु नेणे । फुगे केलें धालेपणें । उकरडा जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७०
७०३५१. फुगों	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
७०३५२. फुटती	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
७०३५३. फुटती	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
७०३५४. फुटती	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
७०३५५. फुटती	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
७०३५६. फुटती	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
७०३५७. फुटती	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
७०३५८. फुटती	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
७०३५९. फुटती	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
७०३६०. फुटती	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
७०३६१. फुटती	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
७०३६२. फुटला	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५

७०३६३. फुटला	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
७०३६४. फुटला	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
७०३६५. फुटला	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
७०३६६. फुटला	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
७०३६७. फुटला	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
७०३६८. फुटली	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
७०३६९. फुटलें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
७०३७०. फुटाणे	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
७०३७१. फुटावें	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
७०३७२. फुटावें	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
७०३७३. फुटे	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
७०३७४. फुटे	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
७०३७५. फुटे	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
७०३७६. फुटे	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
७०३७७. फुटे	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
७०३७८. फुटे	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
७०३७९. फुटे	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
७०३८०. फुटे	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
७०३८१. फुटे	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
७०३८२. फुटे	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
७०३८३. फुटे	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
७०३८४. फुटे	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
७०३८५. फुटे	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
७०३८६. फुटे	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
७०३८७. फुटेल	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
७०३८८. फुटेल	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
७०३८९. फुटोनि	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७

७०३९०. फुटोनि	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
७०३९१. फुडा	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
७०३९२. फुडा	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
७०३९३. फुडा	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
७०३९४. फुडा	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
७०३९५. फुडा	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
७०३९६. फुडा	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
७०३९७. फुडिया	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
७०३९८. फुडी	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
७०३९९. फुडी	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
७०४००. फुडी	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
७०४०१. फुडी	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
७०४०२. फुडीं	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
७०४०३. फुडीं	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
७०४०४. फुडे	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
७०४०५. फुडे	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
७०४०६. फुडे	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
७०४०७. फुडें	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
७०४०८. फुडें	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
७०४०९. फुडें	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
७०४१०. फुडें	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
७०४११. फुडें	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
७०४१२. फुडें	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूंनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
७०४१३. फुडें	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
७०४१४. फुडें	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
७०४१५. फुडें	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
७०४१६. फुडें	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२

७०४१७. फुडें	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
७०४१८. फुडें	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
७०४१९. फुडें	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
७०४२०. फुडें	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
७०४२१. फुडें	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
७०४२२. फुडें	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
७०४२३. फुडें	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
७०४२४. फुडें	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
७०४२५. फुडें	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
७०४२६. फुडें	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
७०४२७. फुडें	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
७०४२८. फुडें	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
७०४२९. फुडें	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
७०४३०. फुडें	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
७०४३१. फुडें	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
७०४३२. फुडें	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
७०४३३. फुडें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
७०४३४. फुडें	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
७०४३५. फुडें	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
७०४३६. फुडें	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
७०४३७. फुडें	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
७०४३८. फुडेपणें	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
७०४३९. फुल	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
७०४४०. फुलतां	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
७०४४१. फुलले	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
७०४४२. फुललें	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
७०४४३. फुलसरां	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७

७०४४४. फुला	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
७०४४५. फुला	प्रतिपाळु तरी पाटाचा । झाडीं कीजे तुळसीचा । परी फळा फुला छायेचा । आश्रयो नाहीं	ज्ञाने.१७.११.१८३
७०४४६. फुलां	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
७०४४७. फुलां	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
७०४४८. फुलां	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
७०४४९. फुलांचा	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
७०४५०. फुलांचिया	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
७०४५१. फुलांचे	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
७०४५२. फुलागंधाचा	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
७०४५३. फुलाचिये	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
७०४५४. फुलाचेनि	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
७०४५५. फुलावरी	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
७०४५६. फुली	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
७०४५७. फुली	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
७०४५८. फुलीं	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दुःखिया दुःखी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
७०४५९. फुलीं	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
७०४६०. फुलीं	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
७०४६१. फुलें	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
७०४६२. फुलें	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
७०४६३. फुलें	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
७०४६४. फुलें	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
७०४६५. फुलें	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
७०४६६. फुलें	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
७०४६७. फुलें	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
७०४६८. फुलेंचि	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
७०४६९. फुलेल	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
७०४७०. फुलौरा	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७

७०४७१. फुलौरा	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
७०४७२. फूत्कारीं	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
७०४७३. फूल	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
७०४७४. फूल	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहें देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
७०४७५. फूल	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
७०४७६. फूल	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
७०४७७. फूल	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
७०४७८. फूल	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
७०४७९. फूलवरी	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३
७०४८०. फेडणें	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
७०४८१. फेडणें	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
७०४८२. फेडावया	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
७०४८३. फेडावया	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
७०४८४. फेडावयालागीं	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
७०४८५. फेडिजे	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
७०४८६. फेडिजे	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
७०४८७. फेडित	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
७०४८८. फेडित	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्ताचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
७०४८९. फेडित	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
७०४९०. फेडितां	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
७०४९१. फेडितां	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
७०४९२. फेडितां	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
७०४९३. फेडितां	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
७०४९४. फेडितु	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
७०४९५. फेडिला	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
७०४९६. फेडिला	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
७०४९७. फेडिला	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५

७०४९८. फेडिला	अहा सहस्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
७०४९९. फेडिला	यालागीं बाह्य विभागु । कर्मे धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
७०५००. फेडिला	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
७०५०१. फेडिलिया	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
७०५०२. फेडिली	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
७०५०३. फेडिली	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
७०५०४. फेडिली	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थं तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
७०५०५. फेडिलें	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
७०५०६. फेडिलें	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
७०५०७. फेडिलें	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
७०५०८. फेडिलें	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
७०५०९. फेडी	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
७०५१०. फेडी	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
७०५११. फेडी	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
७०५१२. फेडी	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
७०५१३. फेडी	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
७०५१४. फेडी	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
७०५१५. फेडी	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
७०५१६. फेडी	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
७०५१७. फेडी	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
७०५१८. फेडी	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
७०५१९. फेडी	तैसें आपुलें नेणणें । फेडी जे का जाणणें । तेंही गिळूनि असणें । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१८.४९.९८२
७०५२०. फेडी	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
७०५२१. फेडीं	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
७०५२२. फेडीं	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४
७०५२३. फेडीं	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
७०५२४. फेडीं	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४

७०५२५. फेडुनियां	तैसें आपुलेनि गुणें । पुढिलाचें उणें । फेडुनियां पाहणें । तयाकडे	ज्ञाने.१६.२.१४९
७०५२६. फेडूं	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
७०५२७. फेडूनि	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
७०५२८. फेडूनि	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
७०५२९. फेडूनि	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
७०५३०. फेडुनियां	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडुनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
७०५३१. फेडूनियां	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
७०५३२. फेडूनी	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
७०५३३. फेडोनि	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
७०५३४. फेडोनि	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
७०५३५. फेण	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
७०५३६. फेण	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
७०५३७. फेणांआंतु	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
७०५३८. फोंक	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
७०५३९. फोक	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
७०५४०. फोक	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
७०५४१. फोकारावया	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
७०५४२. फोकारिजे	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
७०५४३. फोकारितां	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । निःशेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
७०५४४. फोकारिती	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
७०५४५. फोकारिती	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
७०५४६. फोडसें	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
७०५४७. फोडावयाचि	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
७०५४८. फोडावें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
७०५४९. फोडिती	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
७०५५०. फोडितु	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
७०५५१. फोडिलें	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७

७०५५२. फोडी	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
७०५५३. फोडी	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
७०५५४. फोडी	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
७०५५५. फोडी	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
७०५५६. फोडी	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
७०५५७. फोडी	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
७०५५८. फोडोनि	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
७०५५९. फोडोनि	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
७०५६०. बंड	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
७०५६१. बंड	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
७०५६२. बंदिजन	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
७०५६३. बंदिमोक्षु	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
७०५६४. बंदिशाळ	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
७०५६५. बंध	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७
७०५६६. बंध	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
७०५६७. बंधकीं	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
७०५६८. बंधकें	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मींतें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
७०५६९. बंधकेंचि	तैसीं एके हातवटिया । कर्मैं केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
७०५७०. बंधत्रयाचीं	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
७०५७१. बंधन	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
७०५७२. बंधन	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
७०५७३. बंधनाचा	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
७०५७४. बंधभयभरितीं	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
७०५७५. बंधभावना	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
७०५७६. बंधमोक्षाचें	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
७०५७७. बंधरूपें	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
७०५७८. बंधा	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३

७०५७९. बंधा	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
७०५८०. बंधातें	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
७०५८१. बंधालागीं	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
७०५८२. बंधिजती	योगिये तोहि करिती । परी कर्में तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
७०५८३. बंधिजे	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
७०५८४. बंधिजे	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
७०५८५. बंधिजे	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
७०५८६. बंधु	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
७०५८७. बंधु	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
७०५८८. बंधु	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
७०५८९. बंधु	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
७०५९०. बंधु	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
७०५९१. बंधु	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
७०५९२. बंधु	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
७०५९३. बंधु	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
७०५९४. बंधु	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
७०५९५. बंधु	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
७०५९६. बंधु	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
७०५९७. बंधु	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
७०५९८. बंधें	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
७०५९९. बंधें	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
७०६००. बंधें	तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४२
७०६०१. बंबाळीं	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
७०६०२. बकाकरवीं	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
७०६०३. बकांचां	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
७०६०४. बकु	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
७०६०५. बकु	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०

७०६०६. बकु	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
७०६०७. बगा	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
७०६०८. बगा	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
७०६०९. बगें	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
७०६१०. बचकें	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
७०६११. बचनागाची	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
७०६१२. बटिकरीं	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
७०६१३. बडबड	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
७०६१४. बडबडी	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
७०६१५. बडबडें	तोंडेसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
७०६१६. बडी	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
७०६१७. बदबदा	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
७०६१८. बद्ध	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
७०६१९. बद्धमूळें	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
७०६२०. बधिजे	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
७०६२१. बधिरभूत	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
७०६२२. बधिरा	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
७०६२३. बधिराचे	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
७०६२४. बद्ध	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
७०६२५. बद्धक	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
७०६२६. बद्धकु	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
७०६२७. बद्धु	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
७०६२८. बन	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
७०६२९. बन	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
७०६३०. बनकरु	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
७०६३१. बरड	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
७०६३२. बरडी	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२

७०६३३. बरडीतें	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
७०६३४. बरडीं	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
७०६३५. बरडें	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
७०६३६. बरबटे	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
७०६३७. बरळ	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
७०६३८. बरळ	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
७०६३९. बरळ	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
७०६४०. बरळु	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
७०६४१. बरळु	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
७०६४२. बरळे	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
७०६४३. बरळे	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
७०६४४. बरळों	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
७०६४५. बरव	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
७०६४६. बरव	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
७०६४७. बरव	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
७०६४८. बरव	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
७०६४९. बरव	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
७०६५०. बरव	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
७०६५१. बरवंट	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
७०६५२. बरवा	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
७०६५३. बरवा	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
७०६५४. बरवा	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
७०६५५. बरवा	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
७०६५६. बरवा	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
७०६५७. बरवा	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
७०६५८. बरवा	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
७०६५९. बरवा	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८

७०६६०. बरवा	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
७०६६१. बरवा	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
७०६६२. बरवा	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
७०६६३. बरवा	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
७०६६४. बरवा	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
७०६६५. बरवा	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
७०६६६. बरवा	तो सुखदु:खांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
७०६६७. बरवा	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
७०६६८. बरवा	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
७०६६९. बरवा	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
७०६७०. बरवा	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
७०६७१. बरवा	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
७०६७२. बरवा	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
७०६७३. बरवा	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
७०६७४. बरवा	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
७०६७५. बरवा	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
७०६७६. बरविया	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
७०६७७. बरविया	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
७०६७८. बरवी	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
७०६७९. बरवी	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
७०६८०. बरवी	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
७०६८१. बरवी	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
७०६८२. बरवी	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
७०६८३. बरवी	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
७०६८४. बरवी	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
७०६८५. बरवी	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
७०६८६. बरवी	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४

७०६८७. बरवी	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
७०६८८. बरवी	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
७०६८९. बरवी	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
७०६९०. बरवी	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
७०६९१. बरवी	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
७०६९२. बरवी	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
७०६९३. बरवी	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
७०६९४. बरवीं	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
७०६९५. बरवीं	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
७०६९६. बरवे	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
७०६९७. बरवे	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
७०६९८. बरवे	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
७०६९९. बरवे	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
७०७००. बरवे	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
७०७०१. बरवें	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
७०७०२. बरवें	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
७०७०३. बरवें	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
७०७०४. बरवें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
७०७०५. बरवें	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
७०७०६. बरवें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
७०७०७. बरवें	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
७०७०८. बरवें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
७०७०९. बरवें	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
७०७१०. बरवें	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
७०७११. बरवें	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
७०७१२. बरवें	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
७०७१३. बरवें	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१

७०७१४. बरवें	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
७०७१५. बरवें	एवं जन्यजनकभावें । अध्यावो अध्यायातें प्रसवे । आतां ऐका बरवें । पुसिलें तें	ज्ञाने.१८.७५
७०७१६. बरवें	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
७०७१७. बरवें	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
७०७१८. बरवें	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
७०७१९. बरवें	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१
७०७२०. बरवें	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
७०७२१. बरवें	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
७०७२२. बरवें	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
७०७२३. बरवेपण	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
७०७२४. बरवेपण	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
७०७२५. बरवेपणा	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
७०७२६. बरवेपणीं	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
७०७२७. बरवेपणें	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेताति गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
७०७२८. बलात्कारु	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
७०७२९. बलात्कारें	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
७०७३०. बलात्कारें	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
७०७३१. बलात्कारें	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
७०७३२. बलौता	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
७०७३३. बल्वचेचि	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
७०७३४. बळ	यातें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
७०७३५. बळ	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
७०७३६. बळ	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
७०७३७. बळ	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
७०७३८. बळ	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
७०७३९. बळ	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
७०७४०. बळ	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६

७०७४१. बळ	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
७०७४२. बळ	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
७०७४३. बळ	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
७०७४४. बळ	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
७०७४५. बळ	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
७०७४६. बळ	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
७०७४७. बळ	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
७०७४८. बळ	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
७०७४९. बळ	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
७०७५०. बळ	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
७०७५१. बळ	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
७०७५२. बळकटपण	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
७०७५३. बळकटपणें	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
७०७५४. बळा	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
७०७५५. बळा	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
७०७५६. बळा	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
७०७५७. बळा	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
७०७५८. बळाचा	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
७०७५९. बळाचा	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
७०७६०. बळाची	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
७०७६१. बळार्था	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
७०७६२. बळार्थु	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
७०७६३. बळार्थें	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
७०७६४. बळिबंधनु	जो धर्मकीर्तिधवळु । अगाध दातृत्वें सरळु । अतुलबळें प्रबळु । बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
७०७६५. बळिभद्रासी	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
७०७६६. बळिया	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दुःस्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
७०७६७. बळिया	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महि होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५

७०७६८. बळिया	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
७०७६९. बळिया	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
७०७७०. बळिया	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
७०७७१. बळिया	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
७०७७२. बळिया	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
७०७७३. बळियांमाजीं	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
७०७७४. बळियावलें	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
७०७७५. बळियाविलें	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
७०७७६. बळिये	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
७०७७७. बळियें	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
७०७७८. बळियें	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
७०७७९. बळी	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
७०७८०. बळी	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करिताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
७०७८१. बळी	प्राणशक्तिचामुंडे । प्रहारूनि संकल्पमेंढे । मनोमहिषाचेनि मुंडें । दिधली बळी	ज्ञाने.१२.४.५३
७०७८२. बळी	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
७०७८३. बळी	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
७०७८४. बळी	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०
७०७८५. बळी	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
७०७८६. बळी	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
७०७८७. बळी	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
७०७८८. बळी	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
७०७८९. बळीकरणाचिया	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
७०७९०. बळीचा	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
७०७९१. बळीयेपणा	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
७०७९२. बळें	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
७०७९३. बळें	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
७०७९४. बळें	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४

७०७९५. बळें	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
७०७९६. बळें	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
७०७९७. बळें	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
७०७९८. बळें	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
७०७९९. बळें	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षतातिं आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
७०८००. बळें	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
७०८०१. बळें	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
७०८०२. बळें	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
७०८०३. बळें	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
७०८०४. बळें	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
७०८०५. बळें	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
७०८०६. बळें	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
७०८०७. बळें	ऐसाही कोणे एके वेळे । आंतुली कृपेचेनि बळें । उघडोनियां डोळे । दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
७०८०८. बळें	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
७०८०९. बळें	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
७०८१०. बळें	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
७०८११. बळें	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरे रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१
७०८१२. बळें	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
७०८१३. बळें	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
७०८१४. बव्हें	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
७०८१५. बहकाते	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
७०८१६. बहिरयांचां	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानी । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
७०८१७. बहिरीयापुढें	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
७०८१८. बहु	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
७०८१९. बहु	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
७०८२०. बहु	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
७०८२१. बहु	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०

७०८२२. बहु	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
७०८२३. बहु	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
७०८२४. बहु	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
७०८२५. बहु	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
७०८२६. बहु	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
७०८२७. बहु	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
७०८२८. बहु	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
७०८२९. बहु	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
७०८३०. बहु	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
७०८३१. बहु	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
७०८३२. बहु	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
७०८३३. बहु	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
७०८३४. बहु	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
७०८३५. बहु	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
७०८३६. बहु	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
७०८३७. बहु	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
७०८३८. बहु	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
७०८३९. बहु	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणे गीतार्थेसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
७०८४०. बहु	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
७०८४१. बहु	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
७०८४२. बहु	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
७०८४३. बहु	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
७०८४४. बहु	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
७०८४५. बहु	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
७०८४६. बहु	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
७०८४७. बहु	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
७०८४८. बहु	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३

७०८४९. बहु	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
७०८५०. बहु	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
७०८५१. बहु	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
७०८५२. बहु	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
७०८५३. बहु	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
७०८५४. बहु	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
७०८५५. बहु	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
७०८५६. बहु	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
७०८५७. बहु	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
७०८५८. बहु	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
७०८५९. बहु	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
७०८६०. बहु	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
७०८६१. बहु	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
७०८६२. बहु	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
७०८६३. बहु	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
७०८६४. बहु	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
७०८६५. बहु	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
७०८६६. बहु	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
७०८६७. बहु	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
७०८६८. बहु	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
७०८६९. बहु	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
७०८७०. बहु	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
७०८७१. बहु	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
७०८७२. बहु	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
७०८७३. बहु	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
७०८७४. बहु	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
७०८७५. बहु	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५

७०८७६. बहु	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
७०८७७. बहु	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
७०८७८. बहु	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्त्रष्ट्याहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
७०८७९. बहु	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
७०८८०. बहु	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
७०८८१. बहु	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
७०८८२. बहु	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
७०८८३. बहुचि	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
७०८८४. बहुडा	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
७०८८५. बहुडा	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
७०८८६. बहुडे	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
७०८८७. बहुडे	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
७०८८८. बहुडे	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
७०८८९. बहुडे	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
७०८९०. बहुडे	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
७०८९१. बहुत	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
७०८९२. बहुत	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
७०८९३. बहुत	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
७०८९४. बहुत	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
७०८९५. बहुत	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
७०८९६. बहुत	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गे जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
७०८९७. बहुत	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
७०८९८. बहुत	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
७०८९९. बहुत	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
७०९००. बहुत	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
७०९०१. बहुत	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
७०९०२. बहुत	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७

७०९०३. बहुत	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
७०९०४. बहुत	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
७०९०५. बहुत	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
७०९०६. बहुत	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
७०९०७. बहुत	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
७०९०८. बहुत	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
७०९०९. बहुतकरुनी	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
७०९१०. बहुतकरूनी	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
७०९११. बहुतकरूनि	बहुतकरूनि निःशब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
७०९१२. बहुतकरूनि	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
७०९१३. बहुतकरूनि	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दुःस्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
७०९१४. बहुतकरूनि	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
७०९१५. बहुतकरूनि	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
७०९१६. बहुतकरूनि	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
७०९१७. बहुता	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
७०९१८. बहुतां	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
७०९१९. बहुतां	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
७०९२०. बहुतां	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
७०९२१. बहुतां	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
७०९२२. बहुतां-	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
७०९२३. बहुतांची	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
७०९२४. बहुतांतें	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
७०९२५. बहुती	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
७०९२६. बहुती	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
७०९२७. बहुतीं	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
७०९२८. बहुतीं	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दुःख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
७०९२९. बहुतीं	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९

७०९३०. बहुतीं	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
७०९३१. बहुतीं	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५
७०९३२. बहुतीं	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
७०९३३. बहुतीं	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
७०९३४. बहुतीं	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
७०९३५. बहुतीं	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
७०९३६. बहुतीं	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
७०९३७. बहुतीं	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं । ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
७०९३८. बहुतीं	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
७०९३९. बहुतीं	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
७०९४०. बहुतीं	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
७०९४१. बहुतीं	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
७०९४२. बहुतु	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
७०९४३. बहुतें	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
७०९४४. बहुतें	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
७०९४५. बहुतें	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
७०९४६. बहुतें	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
७०९४७. बहुतें	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
७०९४८. बहुतें	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
७०९४९. बहुतें	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
७०९५०. बहुतें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
७०९५१. बहुतें	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
७०९५२. बहुतें	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
७०९५३. बहुतें	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
७०९५४. बहुतें	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
७०९५५. बहुतें	तेथ क्षुधादुःखें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
७०९५६. बहुतें	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९

७०९५७. बहुतें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
७०९५८. बहुतेक	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
७०९५९. बहुतेक	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
७०९६०. बहुतेकांचिया	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
७०९६१. बहुतेकीं	सीगेचीं सत्कर्मे । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
७०९६२. बहुतेकें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
७०९६३. बहुधा	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
७०९६४. बहुधाकारीं	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
७०९६५. बहुरुपियाची	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
७०९६६. बहुलां	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
७०९६७. बहुलोचन	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
७०९६८. बहुवस	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
७०९६९. बहुवस	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
७०९७०. बहुवस	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
७०९७१. बहुवस	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
७०९७२. बहुवस	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
७०९७३. बहुवस	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
७०९७४. बहुवस	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
७०९७५. बहुवस	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्‌ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
७०९७६. बहुवस	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
७०९७७. बहुवसपण	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
७०९७८. बहुवसपणें	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७
७०९७९. बहुवसपणें	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
७०९८०. बहुवसपणें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
७०९८१. बहुवसा	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
७०९८२. बहुवसा	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
७०९८३. बहुवसा	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८

७०९८४. बहुवसा	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
७०९८५. बहुवसा	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
७०९८६. बहुवसा	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
७०९८७. बहुवसां-	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
७०९८८. बहुवसा-	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
७०९८९. बहुवसीं	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
७०९९०. बहुवसु	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
७०९९१. बहुवसु	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
७०९९२. बहुवसु	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
७०९९३. बहुवसु	उजाळु अधिकाधिक बहुवसु । धडाडीत आहे अतिदासु । पडत दिव्यचक्षूंही त्रासु । न्याहाळितां	ज्ञाने.११.१७.३०३
७०९९४. बहुवसु	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
७०९९५. बहुवसु	आभासु ना निराभासु । प्रकाशु ना अप्रकाशु । अल्प ना बहुवसु । अरूपपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०८
७०९९६. बहुवसे	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
७०९९७. बहुवसें	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
७०९९८. बहुवसें	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेंही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
७०९९९. बहुवसें	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
७१०००. बहुवसें	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
७१००१. बहुवसें	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
७१००२. बहुवसें	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
७१००३. बहुवसें	आंगेंचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
७१००४. बहुवसें	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
७१००५. बहुवसें	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
७१००६. बहुवा	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
७१००७. बहुवा	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
७१००८. बहुवा	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
७१००९. बहुवा	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
७१०१०. बहुवा	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५

७१०११. बहुवा	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
७१०१२. बहुवा	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
७१०१३. बहुवां	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
७१०१४. बहुवी	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
७१०१५. बहुवे	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
७१०१६. बहुवे	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
७१०१७. बहुवे	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
७१०१८. बहुवे	आणि कर्माची जन्मभोये । प्रकृति जे का आहे । ते आपणयाहूनि बहुवे । देखसी दूरीं	ज्ञाने.१८.५७.१२६३
७१०१९. बहुवें	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
७१०२०. बहुवें	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
७१०२१. बहुवें	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
७१०२२. बहुवें	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
७१०२३. बहुवें	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
७१०२४. बहुवें	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
७१०२५. बहुवें	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
७१०२६. बहुवें	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
७१०२७. बहुवें	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
७१०२८. बहुवें	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
७१०२९. बहुवें	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
७१०३०. बहुवें	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
७१०३१. बहुवें	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
७१०३२. बहुवें	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
७१०३३. बहुवें	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
७१०३४. बहुसाल	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
७१०३५. बहुसाल	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
७१०३६. बहुत	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
७१०३७. बा	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७

७१०३८. बा	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
७१०३९. बा	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरू काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
७१०४०. बा	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
७१०४१. बा	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
७१०४२. बा	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
७१०४३. बा	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
७१०४४. बा	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
७१०४५. बा	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
७१०४६. बा	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
७१०४७. बा	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कलित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
७१०४८. बांदोडी	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
७१०४९. बांदोडी	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
७१०५०. बांध	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
७१०५१. बांध	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
७१०५२. बांधणें	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
७१०५३. बांधणें	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
७१०५४. बांधती	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
७१०५५. बांधती	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
७१०५६. बांधती	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
७१०५७. बांधती	ऐसेनि कर्मे पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
७१०५८. बांधती	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
७१०५९. बांधया	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
७१०६०. बांधया	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
७१०६१. बांधला	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडा । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
७१०६२. बांधला	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
७१०६३. बांधला	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
७१०६४. बांधला	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८

७१०६५. बांधला	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
७१०६६. बांधलासि	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
७१०६७. बांधली	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
७१०६८. बांधली	यावरी आदी । पांचवटेयाची बांधी । बांधली प्रभेदीं । पंचभूतिकीं	ज्ञाने.१३.४.४६
७१०६९. बांधली	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
७१०७०. बांधली	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
७१०७१. बांधली	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
७१०७२. बांधलीं	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्ताचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
७१०७३. बांधलें	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
७१०७४. बांधलें	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
७१०७५. बांधलें	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
७१०७६. बांधलें	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
७१०७७. बांधलें	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
७१०७८. बांधलेयां	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
७१०७९. बांधविती	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
७१०८०. बांधा	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
७१०८१. बांधा	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
७१०८२. बांधावी	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
७१०८३. बांधावी	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
७१०८४. बांधावीं	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
७१०८५. बांधिजे	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
७१०८६. बांधिजे	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
७१०८७. बांधिजे	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
७१०८८. बांधिजे	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
७१०८९. बांधिती	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दुःस्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
७१०९०. बांधिती	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
७१०९१. बांधिती	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२

७१०९२. बांधिती	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
७१०९३. बांधिती	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
७१०९४. बांधिला	हा लोकु कर्मे बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
७१०९५. बांधिला	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
७१०९६. बांधिलिया	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
७१०९७. बांधिलें	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
७१०९८. बांधिलें	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
७१०९९. बांधिलें	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
७११००. बांधी	यावरी आदी । पांचवटेयाची बांधी । बांधली प्रभेदीं । पंचभूतिकीं	ज्ञाने.१३.४.४६
७११०१. बांधी	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
७११०२. बांधी	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
७११०३. बांधे	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
७११०४. बांधे	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
७११०५. बांधे	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
७११०६. बांधे	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
७११०७. बांधे	रुखाचा आवांका । जैसी बीजकणिका । जीवीं बांधे उदका । भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
७११०८. बांधे	एवं निद्रालस्यप्रमादीं । तम इहीं त्रिविधीं । बांधे निरुपाधी । चोखटातें	ज्ञाने.१४.८.१९३
७११०९. बांधे	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
७१११०. बांधे	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
७११११. बांधे	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
७१११२. बांधे	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
७१११३. बांधे	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
७१११४. बांधे	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
७१११५. बांधे	तरी अकरणाचेनि खेदें । द्वेषातें जिवीं न बांधे । जालियाचेनि आनंदें । फुंजों नेणे	ज्ञाने.१८.२३.५९२
७१११६. बांधे	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
७१११७. बांधे	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
७१११८. बांधों	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७

७१११९. बांधों	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
७१११२०. बांधोनि	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
७११२१. बांधोनि	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
७११२२. बांधोनि	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
७११२३. बांधोनि	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
७११२४. बांधोनि	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
७११२५. बांधोनि	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
७११२६. बांधोनि	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
७११२७. बांधोनि	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
७११२८. बांधोनि	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
७११२९. बांधोनि	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
७११३०. बांधोनि	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
७११३१. बांधोनि	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
७११३२. बांधोनियां	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
७११३३. बांधोनियां	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
७११३४. बांधोनियां	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
७११३५. बांधोनियां	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
७११३६. बांधोनियां	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
७११३७. बांधोनियां	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
७११३८. बांधौनि	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
७११३९. बांबळ	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
७११४०. बाइणिया	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
७११४१. बागडी	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
७११४२. बागडीं	तिन्ही गुण आपुलालिये प्रौढी । देहीं नाचविती बागडीं । तो पाहोंही न धाडी । अहंतेतें	ज्ञाने.१४.२०.३१०
७११४३. बागीबळ	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
७११४४. बागुल	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
७११४५. बागुल	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४

७११४६. बागुल	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
७११४७. बागूल	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
७११४८. बागुला	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
७११४९. बागुलें	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
७११५०. बाजे	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
७११५१. बाण	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
७११५२. बाण	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
७११५३. बाण	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
७११५४. बाणलें	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
७११५५. बाणवरी	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
७११५६. बाणवरी	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
७११५७. बाणवरी	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
७११५८. बाणवे	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
७११५९. बाणांचिया	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
७११६०. बाणी	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
७११६१. बाणूनि	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
७११६२. बाणूनियां	ऐसी वैराग्याची अंगीं । बाणूनियां वज्रांगी । राजयोगतुरंगीं । आरूढला	ज्ञाने.१८.५२.१०४७
७११६३. बाणे	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
७११६४. बाणे	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
७११६५. बाणोनि	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
७११६६. बादरायणें	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
७११६७. बादरायणें	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
७११६८. बाधक	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
७११६९. बाधका	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
७११७०. बाधित	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
७११७१. बाधितील	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
७११७२. बाधी	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०

७११७३. बाधी	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
७११७४. बाधी	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
७११७५. बाधी	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
७११७६. बाधीं	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
७११७७. बाधु	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
७११७८. बाधु	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
७११७९. बाधु	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
७११८०. बाधु	तैसा कर्माचा बाधु कर्मे । निस्तरिजे करितेनि वर्मे । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
७११८१. बाधु	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मी बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
७११८२. बाधु	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थी निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
७११८३. बाधूं	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
७११८४. बाधूं	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
७११८५. बाधूं	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
७११८६. बाधे	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
७११८७. बाप	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
७११८८. बाप	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
७११८९. बाप	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
७११९०. बाप	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
७११९१. बाप	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
७११९२. बाप	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
७११९३. बाप	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
७११९४. बाप	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
७११९५. बाप	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
७११९६. बाप	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
७११९७. बाप	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
७११९८. बाप	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
७११९९. बाप	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६

७१२००. बापडी	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दुःखकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
७१२०१. बापा	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
७१२०२. बापा	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
७१२०३. बापा	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
७१२०४. बापा	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
७१२०५. बापा	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
७१२०६. बापा	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
७१२०७. बापा	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
७१२०८. बापा	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
७१२०९. बापा	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
७१२१०. बापा	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
७१२११. बापा	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
७१२१२. बापा	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
७१२१३. बापा	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
७१२१४. बापा	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
७१२१५. बापा	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
७१२१६. बापा	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
७१२१७. बापा	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
७१२१८. बापा	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
७१२१९. बापा	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
७१२२०. बापा	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
७१२२१. बापाचिये	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
७१२२२. बापाचेया	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
७१२२३. बापातेंच	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
७१२२४. बापिकें	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
७१२२५. बापिया	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
७१२२६. बापिया	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२

७१२२७. बापियाचिया	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
७१२२८. बापियासि	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
७१२२९. बापु	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सक्रुपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
७१२३०. बापु	तरी स्पर्शे सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
७१२३१. बापु	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
७१२३२. बापु	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
७१२३३. बापु	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
७१२३४. बापु	जो जगीं समान सक्रुपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
७१२३५. बापु	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
७१२३६. बापु	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दुःखी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
७१२३७. बापु	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
७१२३८. बापु	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
७१२३९. बापुडा	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
७१२४०. बापुडा	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
७१२४१. बापुडा	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
७१२४२. बापुडा	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
७१२४३. बापुडा	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
७१२४४. बापुडा	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
७१२४५. बापुडिया	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
७१२४६. बापुडीं	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
७१२४७. बापुडीं	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
७१२४८. बापुडीं	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
७१२४९. बापुडे	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
७१२५०. बापुड्या	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
७१२५१. बापें	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
७१२५२. बापें	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्યे मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
७१२५३. बापेंसिं	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२

७१२५४. बाबळैजुनी	उकलतेनि उन्मेखें । प्रज्ञाकुशलतेंचि तिखें । डिरिया निघती निमिखें । बाबळैजुनी	ज्ञाने.१५.२.१८५
७१२५५. बाबुळ	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
७१२५६. बाबुळियेची	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
७१२५७. बाबुळी	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
७१२५८. बाबुळी	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
७१२५९. बाबुळी	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
७१२६०. बाबुळी	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
७१२६१. बाबुळीचि	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
७१२६२. बाभुळीचें	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
७१२६३. बारा	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
७१२६४. बारावा	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
७१२६५. बारावा	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
७१२६६. बारावाटीं	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
७१२६७. बाराशतें	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
७१२६८. बारी	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
७१२६९. बारे	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
७१२७०. बारोत्तरें	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
७१२७१. बालक	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
७१२७२. बालकाचिया	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
७१२७३. बाल्यादि	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
७१२७४. बाळ	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
७१२७५. बाळ	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
७१२७६. बाळ	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
७१२७७. बाळ	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
७१२७८. बाळ	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
७१२७९. बाळ	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
७१२८०. बाळ	आधींचि फळीं आस तुटिया । कर्मैं आरंभावीं धनंजया । परावें बाळ धाया । पाहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.६.१७२

७१२८१. बाळ	आणि बापु पुढां जाये। ते घेत पाउलाची सोये। बाळ ये तरी न लाहे। पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
७१२८२. बाळक	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे। रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे। कीं तो संतोषलेनि वेगें। मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
७१२८३. बाळक	जळचरु जळाचा आभारु धरी। बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी। तरी तया जिणयासी श्रीहरी। आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
७१२८४. बाळक	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी। तियें कांडां पेरां सांदणी। वाढे प्रतिदिनीं। बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
७१२८५. बाळक	अगा अन्न आणि भूक। पासीं असे परी देख। जेऊं नेणतां बाळक। लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
७१२८६. बाळक	पैं मायेपुढौनि बाळक। काळें नेता जें एक। होय का उदक। तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
७१२८७. बाळका	जें सायासें स्तन्य सेवी। तें पक्वान्नें केवीं जेवी। म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं। धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
७१२८८. बाळका	अगा बाळका लेवविजे लेणें। त्याप्रमाणें तें काय जाणे। तो सोहळा भोगणें। जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
७१२८९. बाळका	लळेयाचिया बाळका किरीटी। गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी। जैसी खेळतां पाठोपाठीं। माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
७१२९०. बाळका	अहो पुंसा आपणचि पढविजे। मग पढे तरी माथा तुकिजे। कां करविलेनि चोजें न रिझे। बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
७१२९१. बाळका	मायेपुढें बाळका। रिगतां न पडे आवांका। तैसें मन देतां लोकां। नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
७१२९२. बाळका	कां बाळका एकी माये-। वांचोनि जिणें काय आहे। म्हणौनि सेविजे कीं तो होये। पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
७१२९३. बाळका	ते हे मंत्ररहस्य गीता। मेळवी जो माझिया भक्तां। अनन्यजीवना माता। बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
७१२९४. बाळका-	एकलौतिया बाळका-। वरि पडौनि ठाके अंबिका। मधुविषीं मधुमक्षिका। लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
७१२९५. बाळकांची	रिचविती जळतकुंडीं। लाविती चेड्याचां तोंडीं। नवसियां देती उंडी। बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
७१२९६. बाळकाचा	हें बहु असो पंडितु। धरूनि बाळकाचा हातु। वोळी लिही व्यक्तु। आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
७१२९७. बाळकाची	हेंच मराठें परियेशीं। तरी बाळकाची चेष्टा जैशी। योगिये कर्में करिती तैशीं। केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
७१२९८. बाळकाची	ऐशी सचाडपणाचिये भुली। न सांभाळवे समस्या आपुली। यालागीं योग्यता जेवीं माउली। बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
७१२९९. बाळकाचें	नातरी बाळकाचें मन। कां चोराघरींचें धन। अथवा गळस्तन। शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
७१३००. बाळकातें	बाळकातें वोरसें। माय जैं जेवऊं बैसे। तैं तया ठाकती तैसे। घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
७१३०१. बाळकासि	मग स्त्री भोगितां थावो। वृद्धाप्य लागे येवों। तेव्हां तोचि प्रेमभावो। बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
७१३०२. बाळकासि	उपजलिया बाळकासि। नांव नाहीं तयापासीं। ठेविलेनि नांवेंसीं। ओ देत उठी	ज्ञाने.१७.२३.३३०
७१३०३. बाळकाही	तुमचा अनुग्रहोगणेशु। जैं दे आपुला सौरसु। तैं सारस्वतीं प्रवेशु। बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
७१३०४. बाळकें	येरी जिया पराविया। रंभेहूनि बरविया। तिया काय कराविया। बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
७१३०५. बाळकें	सूत सूतें गुंतलें। तृण तृणेंचि बांधलें। का आत्मबिंबा घेतलें। बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
७१३०६. बाळकोद्देशें	नातरी बाळकोद्देशें। मातेचें स्नेह जैसें। कां वसंतीचां स्पर्शे। मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
७१३०७. बाळत्व	कां बाळत्व निघोनि जाय। तैं बागुला नाहीं त्राय। पैं जळालिया इंधन न होय। रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७

७१३०८. बाळदशा	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
७१३०९. बाळदशे	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
७१३१०. बाळपण	अगा स्वर्गीचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
७१३११. बाळपणचि	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
७१३१२. बाळपणाची	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
७१३१३. बाळपणीं	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
७१३१४. बाळपणींच	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
७१३१५. बाळपणींची	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
७१३१६. बाळमती	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
७१३१७. बाळलेणीं	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६
७१३१८. बाळसें	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
७१३१९. बाळा	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
७१३२०. बाळा	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
७१३२१. बाळा	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
७१३२२. बाळा	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
७१३२३. बाळा	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
७१३२४. बाळा	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
७१३२५. बाळा	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
७१३२६. बाळाचां	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
७१३२७. बाळाची	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
७१३२८. बाळाचे	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
७१३२९. बाळादिकां	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
७१३३०. बाळादोषें	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
७१३३१. बाळु	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
७१३३२. बाळें	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छी । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
७१३३३. बाळें	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
७१३३४. बावनें	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३

७१३३५. बावन्नया	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
७१३३६. बावन्नही	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
७१३३७. बावन्ना	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
७१३३८. बासटु	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
७१३३९. बासटोनि	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
७१३४०. बाहळीं	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
७१३४१. बाहाळीं	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
७१३४२. बाहाळी	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
७१३४३. बाहिरबाहिरा	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
७१३४४. बाहिरा	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
७१३४५. बाहिरि	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
७१३४६. बाहिरे	तरि आतांचि ये संहारवाहेरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
७१३४७. बाहिरें	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
७१३४८. बाहिरें	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
७१३४९. बाहिरें	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
७१३५०. बाहिरें	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
७१३५१. बाहिरें	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
७१३५२. बाहीं	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
७१३५३. बाहीं	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
७१३५४. बाहीं	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
७१३५५. बाहीं	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
७१३५६. बाहीं	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
७१३५७. बाहीं	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
७१३५८. बाहीं	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
७१३५९. बाहीं	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२
७१३६०. बाहीं	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
७१३६१. बाहु	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९

७१३६२. बाहु	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
७१३६३. बाहुटी	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
७१३६४. बाहुमूळीं	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
७१३६५. बाहुला	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
७१३६६. बाहुलिया	जो अविद्येचिया चिंधिया । गुंडूनि जीव बाहुलिया । खेळवीतसे तिगुणिया । अहंकाररज्जू	ज्ञाने.१८.४६.९१५
७१३६७. बाहुलियांचिया	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
७१३६८. बाहुलीं	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
७१३६९. बाहुलीं	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
७१३७०. बाहुलें	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
७१३७१. बाहू	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
७१३७२. बाहे	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
७१३७३. बाहे	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
७१३७४. बाहे	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
७१३७५. बाहे	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
७१३७६. बाहेर	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
७१३७७. बाहेर	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
७१३७८. बाहेर	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
७१३७९. बाहेर	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
७१३८०. बाहेर	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
७१३८१. बाहेरा	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
७१३८२. बाहेरा	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
७१३८३. बाहेरि	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
७१३८४. बाहेरि	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
७१३८५. बाहेरि	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
७१३८६. बाहेरि	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
७१३८७. बाहेरि	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
७१३८८. बाहेरि	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५

७१३८९. बाहेरि	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थीचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
७१३९०. बाहेरि	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
७१३९१. बाहेरि	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
७१३९२. बाहेरि	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
७१३९३. बाहेरि	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
७१३९४. बाहेरि	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
७१३९५. बाहेरि	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
७१३९६. बाहेरिलीकडे	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
७१३९७. बाहेरिलें	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
७१३९८. बाहेरिसवडिया	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
७१३९९. बाहेरी	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
७१४००. बाहेरी	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
७१४०१. बाहेरी	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
७१४०२. बाहेरी	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वी काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
७१४०३. बाहेरी	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
७१४०४. बाहेरी	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
७१४०५. बाहेरी	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
७१४०६. बाहेरी	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
७१४०७. बाहेरी	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
७१४०८. बाहेरी	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
७१४०९. बाहेरी	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
७१४१०. बाहेरी	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
७१४११. बाहेरी	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
७१४१२. बाहेरी	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
७१४१३. बाहेरी	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
७१४१४. बाहेरी	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
७१४१५. बाहेरी	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७

७१४१६. बाहेरी	बाहेरी धीट जैसी । दाटुगा पति कळासी । करी टेहणी तैसी । प्रवृत्तीसीं	ज्ञाने.१३.७.५०५
७१४१७. बाहेरी	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
७१४१८. बाहेरी	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
७१४१९. बाहेरी	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
७१४२०. बाहेरी	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
७१४२१. बाहेरी	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
७१४२२. बाहेरी	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
७१४२३. बाहेरीं	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
७१४२४. बाहेरीं	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
७१४२५. बाहेरीं	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
७१४२६. बाहेरील	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
७१४२७. बाहेरोनि	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
७१४२८. बाह्य	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
७१४२९. बाह्य	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
७१४३०. बाह्य	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
७१४३१. बाह्य	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
७१४३२. बाह्य	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
७१४३३. बाह्य	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
७१४३४. बाह्य	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
७१४३५. बाह्य	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
७१४३६. बाह्य	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
७१४३७. बाह्यभाव	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
७१४३८. बाह्यज्ञानें	तैसें गा देहातीता । जालेया देहवंता । हों लागे पंडुसुता । बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
७१४३९. बाह्यप्रदेश	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
७१४४०. बाह्यमनोगत	एवं बाह्यमनोगत । गुरुसेवा समस्त । वेंटाळीन वस्तुजात । होऊनियां	ज्ञाने.१३.७.४२९
७१४४१. बाह्यमळु	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
७१४४२. बाह्यसेवा	किंबहुना यापरी । श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं । भोगी आतां अवधारीं । बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२

७१४४३. बाह्या	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
७१४४४. बाह्या	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
७१४४५. बाह्या-	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
७१४४६. बाह्याची	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि नि:शेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
७१४४७. बाह्येंद्रियांचें	आणि बाह्येंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
७१४४८. बिंदु	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
७१४४९. बिंदुलें	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
७१४५०. बिंदुलें	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
७१४५१. बिंब	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
७१४५२. बिंब	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
७१४५३. बिंब	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
७१४५४. बिंब	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
७१४५५. बिंब	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
७१४५६. बिंब	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
७१४५७. बिंबचि	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
७१४५८. बिंबचि	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
७१४५९. बिंबत	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
७१४६०. बिंबताही	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
७१४६१. बिंबती	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
७१४६२. बिंबते	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
७१४६३. बिंबलिया	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
७१४६४. बिंबली	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
७१४६५. बिंबलें	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
७१४६६. बिंबलें	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
७१४६७. बिंबलों	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
७१४६८. बिंबवरी	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
७१४६९. बिंबा	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२

७१४७०. बिंबा	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
७१४७१. बिंबाकारु	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
७१४७२. बिंबातें	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
७१४७३. बिंबासीचि	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
७१४७४. बिंबीं	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भी । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
७१४७५. बिंबीं	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
७१४७६. बिंबीं	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
७१४७७. बिंबींचि	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
७१४७८. बिंबे	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
७१४७९. बिंबे	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
७१४८०. बिंबे	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
७१४८१. बिंबे	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
७१४८२. बिंबे	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
७१४८३. बिंबे	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
७१४८४. बिंबें	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
७१४८५. बिंबें	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
७१४८६. बिंबें	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
७१४८७. बिंबेचि	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
७१४८८. बिंबोनि	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
७१४८९. बिंबोनि	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
७१४९०. बिक	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
७१४९१. बिकें	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
७१४९२. बिकें	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महीं भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
७१४९३. बिकें	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
७१४९४. बिघड	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
७१४९५. बिघडतां	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
७१४९६. बिघडलिया	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०

७१४९७. बिघडु	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
७१४९८. बिजावळी	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
७१४९९. बिजावळी	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
७१५००. बिडबिडती	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
७१५०१. बिढार	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
७१५०२. बिढारीं	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
७१५०३. बिदी	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
७१५०४. बिरडें	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
७१५०५. बिरुदांचे	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
७१५०६. बिरुदें	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
७१५०७. बिळीं	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
७१५०८. बिवडु	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
७१५०९. बिसाट	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
७१५१०. बिसाट	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
७१५११. बिसाटे	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
७१५१२. बिहसी	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
७१५१३. बिहा	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
७१५१४. बिहाला	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
७१५१५. बिहाला	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
७१५१६. बिहाला	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
७१५१७. बिहाला	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
७१५१८. बिहालिया	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
७१५१९. बिहालियासी	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
७१५२०. बिहाली	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
७१५२१. बिहालें	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
७१५२२. बिहावें	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
७१५२३. बिहिती	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८

७१५२४. बिहिसी	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
७१५२५. बिहूनि	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
७१५२६. बिहे	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
७१५२७. बिहे	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
७१५२८. बिहे	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
७१५२९. बिहे	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
७१५३०. बिहे	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
७१५३१. बिहे	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
७१५३२. बिहे	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
७१५३३. बिहे	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
७१५३४. बिहे	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
७१५३५. बिहे	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
७१५३६. बिहेना	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
७१५३७. बिहों	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
७१५३८. बिहों	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
७१५३९. बिहोनि	पैं आपणपेनि जालिया । छाया गा आपुलिया । बिहोनि बिहालिया । आन आहे	ज्ञाने.१४.४.१३३
७१५४०. बीं	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
७१५४१. बीं	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
७१५४२. बीं	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
७१५४३. बीक	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
७१५४४. बीक	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
७१५४५. बीचि	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
७१५४६. बीज	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
७१५४७. बीज	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
७१५४८. बीज	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
७१५४९. बीज	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
७१५५०. बीज	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३

७१५५१. बीज	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
७१५५२. बीज	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
७१५५३. बीज	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
७१५५४. बीज	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
७१५५५. बीज	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
७१५५६. बीज	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
७१५५७. बीज	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
७१५५८. बीज	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
७१५५९. बीज	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
७१५६०. बीज	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
७१५६१. बीज	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
७१५६२. बीज	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
७१५६३. बीज	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
७१५६४. बीज	जाळूनि बीज जैसें । झाड कीजे निर्वंशें । फळ त्यागूनि कर्म तैसें । त्यजिलें जेणें	ज्ञाने.१८.९.२०८
७१५६५. बीज	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
७१५६६. बीज	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
७१५६७. बीज	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
७१५६८. बीज	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
७१५६९. बीज	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
७१५७०. बीजअंकुरु	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
७१५७१. बीजकणिका	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
७१५७२. बीजकणिका	रुखाचा आवांका । जैसी बीजकणिका । जीवीं बांधे उदका । भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
७१५७३. बीजकणिके	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
७१५७४. बीजकणिकेमाजीं	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
७१५७५. बीजकणु	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
७१५७६. बीजचि	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
७१५७७. बीजचि	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००

७१५७८. बीजचि	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
७१५७९. बीजत्यागें	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
७१५८०. बीजत्रय	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
७१५८१. बीजधर्मानुरूप	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
७१५८२. बीजपण	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
७१५८३. बीजप्रकृतिवशें	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
७१५८४. बीजभावो	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
७१५८५. बीजभावो	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
७१५८६. बीजमुद्रेआंतु	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
७१५८७. बीजरूपु	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
७१५८८. बीजही	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
७१५८९. बीजा	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
७१५९०. बीजांकुरभावो	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
७१५९१. बीजाक्षरें	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
७१५९२. बीजाचाचि	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
७१५९३. बीजाचिया	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
७१५९४. बीजाचिया	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
७१५९५. बीजाचे	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
७१५९६. बीजासि	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
७१५९७. बीजीं	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
७१५९८. बीजीं	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
७१५९९. बीजीं	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
७१६००. बीजीं	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
७१६०१. बीजीं	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
७१६०२. बीजीं	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
७१६०३. बीजें	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
७१६०४. बीजें	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६

७१६०५. बीजें	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
७१६०६. बीजें	जैसी मही हे उद्धिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
७१६०७. बीजें	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
७१६०८. बीजें	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
७१६०९. बीजें	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
७१६१०. बीजें	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
७१६११. बीजें	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
७१६१२. बीजेंवीण	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
७१६१३. बुंथी	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
७१६१४. बुंथी	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
७१६१५. बुंथी	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
७१६१६. बुंथी	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
७१६१७. बुंथी	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
७१६१८. बुकी	तैसा कर्मी शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
७१६१९. बुजवणें	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९
७१६२०. बुजालाचि	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
७१६२१. बुजाली	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
७१६२२. बुजोनि	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
७१६२३. बुझ	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
७१६२४. बुझतासि	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
७१६२५. बुझा	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
७१६२६. बुझाउनि	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
७१६२७. बुझालें	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
७१६२८. बुझावणी	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
७१६२९. बुझावणी	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
७१६३०. बुझावणी	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
७१६३१. बुझावणी	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४

७१६३२. बुझावणी	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
७१६३३. बुझावले	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
७१६३४. बुझावितां	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
७१६३५. बुझाविला	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
७१६३६. बुझाविला	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
७१६३७. बुझाविलीं	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
७१६३८. बुझावी	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
७१६३९. बुझावीं	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
७१६४०. बुझावीत	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
७१६४१. बुझावीतसे	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
७१६४२. बुझावें	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
७१६४३. बुझावें	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
७१६४४. बुझावोनि	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
७१६४५. बुझिजे	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
७१६४६. बुझूनि	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
७१६४७. बुझे	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
७१६४८. बुझे	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
७१६४९. बुझे	प्रवृत्तिशास्त्र बुझे । यज्ञविद्या उमजे । किंबहुना सुझे । स्वर्गवरी	ज्ञाने.१४.६.१५६
७१६५०. बुझे	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
७१६५१. बुझे	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
७१६५२. बुझे	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
७१६५३. बुझे	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
७१६५४. बुझें	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
७१६५५. बुड	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
७१६५६. बुड	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
७१६५७. बुड	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
७१६५८. बुडऊं	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२

७१६५९. बुडकुळी	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
७१६६०. बुडणयाची	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
७१६६१. बुडणें	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
७१६६२. बुडणेयाची	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
७१६६३. बुडतया	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
७१६६४. बुडतयाचा	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
७१६६५. बुडतयातें	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
७१६६६. बुडतां	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
७१६६७. बुडतु	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
७१६६८. बुडबुडा	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सवेंचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
७१६६९. बुडबुडा	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
७१६७०. बुडबुडा	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
७१६७१. बुडबुडे	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
७१६७२. बुडबुडे	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
७१६७३. बुडविती	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
७१६७४. बुडवी	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
७१६७५. बुडवूनि	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
७१६७६. बुडसळें	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
७१६७७. बुडा	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
७१६७८. बुडाला	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
७१६७९. बुडाला	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
७१६८०. बुडाला	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
७१६८१. बुडाला	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
७१६८२. बुडाला	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
७१६८३. बुडाला	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
७१६८४. बुडाला	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
७१६८५. बुडालिया	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३

७१६८६. बुडालिया	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
७१६८७. बुडालिया	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
७१६८८. बुडाली	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
७१६८९. बुडालीं	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्ताचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
७१६९०. बुडाले	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
७१६९१. बुडाले	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
७१६९२. बुडाले	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
७१६९३. बुडालें	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
७१६९४. बुडालें	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
७१६९५. बुडालेपण	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
७१६९६. बुडालेया	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
७१६९७. बुडावें	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेंशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
७१६९८. बुडासि	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
७१६९९. बुडिजे	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
७१७००. बुडिजे	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
७१७०१. बुडिजे	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
७१७०२. बुडिजे	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
७१७०३. बुडिजे	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदुःखाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
७१७०४. बुडिजे	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
७१७०५. बुडिजे	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
७१७०६. बुडिजेल	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
७१७०७. बुडिया	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
७१७०८. बुडी	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
७१७०९. बुडी	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
७१७१०. बुडी	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
७१७११. बुडी	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
७१७१२. बुडी	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२

७१७१३. बुडी	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
७१७१४. बुडी	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
७१७१५. बुडीं	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
७१७१६. बुडीं	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
७१७१७. बुडीं	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
७१७१८. बुडीं	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
७१७१९. बुडीं	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
७१७२०. बुडीं	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
७१७२१. बुडुखा	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
७१७२२. बुडे	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
७१७२३. बुडे	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
७१७२४. बुडे	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
७१७२५. बुडे	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
७१७२६. बुडे	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
७१७२७. बुडे	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
७१७२८. बुडे	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
७१७२९. बुडे	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
७१७३०. बुडे	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
७१७३१. बुडे	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
७१७३२. बुडे	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
७१७३३. बुडे	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
७१७३४. बुडे	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
७१७३५. बुडें	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
७१७३६. बुडेल	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
७१७३७. बुडैल	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
७१७३८. बुडोनि	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
७१७३९. बुडोनि	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४

७१७४०. बुडोनि	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
७१७४१. बुडोनि	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
७१७४२. बुडोनि	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
७१७४३. बुडोनि	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
७१७४४. बुडोनि	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
७१७४५. बुडोनि	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
७१७४६. बुडोनि	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
७१७४७. बुडोनि	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
७१७४८. बुडोनियां	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
७१७४९. बुडौनि	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
७१७५०. बुद्धि	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
७१७५१. बुद्धि	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
७१७५२. बुद्धि	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
७१७५३. बुद्धि	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
७१७५४. बुद्धि	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
७१७५५. बुद्धि	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
७१७५६. बुद्धि	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
७१७५७. बुद्धि	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
७१७५८. बुद्धि	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
७१७५९. बुद्धि	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
७१७६०. बुद्धि	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
७१७६१. बुद्धि	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
७१७६२. बुद्धि	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
७१७६३. बुद्धि	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
७१७६४. बुद्धि	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
७१७६५. बुद्धि	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
७१७६६. बुद्धि	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४

७१७६७. बुद्धि	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
७१७६८. बुद्धि	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
७१७६९. बुद्धि	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
७१७७०. बुद्धि	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
७१७७१. बुद्धि	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
७१७७२. बुद्धि	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
७१७७३. बुद्धि	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
७१७७४. बुद्धि	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
७१७७५. बुद्धि	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
७१७७६. बुद्धि	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
७१७७७. बुद्धि	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
७१७७८. बुद्धि	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
७१७७९. बुद्धि	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
७१७८०. बुद्धि	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
७१७८१. बुद्धि	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
७१७८२. बुद्धि	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
७१७८३. बुद्धि	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
७१७८४. बुद्धि	धाराधरकाळें । महानदी उचंबळे । तैसी बुद्धि पघळे । शास्त्रजातीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२११
७१७८५. बुद्धि	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
७१७८६. बुद्धि	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
७१७८७. बुद्धि	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
७१७८८. बुद्धि	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
७१७८९. बुद्धि	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्में कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
७१७९०. बुद्धि	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
७१७९१. बुद्धि	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
७१७९२. बुद्धि	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
७१७९३. बुद्धि	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३

७१७९४. बुद्धि	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
७१७९५. बुद्धि	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
७१७९६. बुद्धि	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
७१७९७. बुद्धि	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
७१७९८. बुद्धि	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
७१७९९. बुद्धि	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
७१८००. बुद्धि	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
७१८०१. बुद्धि	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
७१८०२. बुद्धिचि	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
७१८०३. बुद्धिचेष्टे	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
७१८०४. बुद्धितत्त्व	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
७१८०५. बुद्धितत्त्व	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
७१८०६. बुद्धिनाशीं	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
७१८०७. बुद्धिनिश्चयें	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
७१८०८. बुद्धिनिश्चयेंसी	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
७१८०९. बुद्धिपूर्वक	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
७१८१०. बुद्धिबोधु	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५
७१८११. बुद्धिभेदाचा	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
७१८१२. बुद्धिभेदासी	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
७१८१३. बुद्धिमंत	कीं अग्निमुखें किडाळ । तोडोनियां चोखाळ । निवडिती केवळ । बुद्धिमंत	ज्ञाने.२.१६.१२८
७१८१४. बुद्धिमंतपणेंही	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
७१८१५. बुद्धिमंतीं	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
७१८१६. बुद्धिमंतीं	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
७१८१७. बुद्धिमंतें	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
७१८१८. बुद्धियुक्ता	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
७१८१९. बुद्धियोगयुक्त	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
७१८२०. बुद्धियोगा	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७

७१८२१. बुद्धियोगु	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
७१८२२. बुद्धियोगु	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
७१८२३. बुद्धियोगु	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
७१८२४. बुद्धिवंत	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
७१८२५. बुद्धिवसुंधरा	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
७१८२६. बुद्धिवृत्ती	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
७१८२७. बुद्धिसि	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
७१८२८. बुद्धिही	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
७१८२९. बुद्धिही	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
७१८३०. बुद्धिही	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
७१८३१. बुद्धिही	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
७१८३२. बुद्धी	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्ततासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
७१८३३. बुद्धी	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
७१८३४. बुद्धी	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
७१८३५. बुद्धी	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
७१८३६. बुद्धी	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
७१८३७. बुद्धी	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
७१८३८. बुद्धी	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
७१८३९. बुद्धी	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
७१८४०. बुद्धी	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
७१८४१. बुद्धी	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
७१८४२. बुद्धी	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
७१८४३. बुद्धी	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
७१८४४. बुद्धी	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
७१८४५. बुद्धी	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
७१८४६. बुद्धी	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
७१८४७. बुद्धी	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४

७१८४८. बुद्धी	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
७१८४९. बुद्धी	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
७१८५०. बुद्धी	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
७१८५१. बुद्धी	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
७१८५२. बुद्धी	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
७१८५३. बुद्धी	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
७१८५४. बुद्धी	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
७१८५५. बुद्धी	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
७१८५६. बुद्धी	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
७१८५७. बुद्धी	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
७१८५८. बुद्धी	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
७१८५९. बुद्धी	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
७१८६०. बुद्धी	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
७१८६१. बुद्धी	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
७१८६२. बुद्धी	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
७१८६३. बुद्धी	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
७१८६४. बुद्धी	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
७१८६५. बुद्धी	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
७१८६६. बुद्धी	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
७१८६७. बुद्धी	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
७१८६८. बुद्धी	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
७१८६९. बुद्धी	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे निःसंदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
७१८७०. बुद्धी	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
७१८७१. बुद्धी	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
७१८७२. बुद्धी	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
७१८७३. बुद्धी	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
७१८७४. बुद्धी	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५

७१८७५. बुद्धी	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
७१८७६. बुद्धीचा	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
७१८७७. बुद्धीचा	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
७१८७८. बुद्धीचा	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
७१८७९. बुद्धीचां	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
७१८८०. बुद्धीचां	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
७१८८१. बुद्धीचिया	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
७१८८२. बुद्धीचिया	बुद्धीचिया जिभा । बोलाचा न चाखतां गाभा । अक्षरांचियाचि भांबा । इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
७१८८३. बुद्धीचिया	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
७१८८४. बुद्धीचिया	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
७१८८५. बुद्धीचियाहि	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
७१८८६. बुद्धीचिये	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
७१८८७. बुद्धीची	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
७१८८८. बुद्धीची	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
७१८८९. बुद्धीची	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
७१८९०. बुद्धीची	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
७१८९१. बुद्धीची	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
७१८९२. बुद्धीची	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
७१८९३. बुद्धीची	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
७१८९४. बुद्धीची	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
७१८९५. बुद्धीचीही	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
७१८९६. बुद्धीचे	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
७१८९७. बुद्धीचे	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
७१८९८. बुद्धीचे	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
७१८९९. बुद्धीचे	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
७१९००. बुद्धीचे	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
७१९०१. बुद्धीचें	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३

७१९०२. बुद्धीचें	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
७१९०३. बुद्धीचें	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
७१९०४. बुद्धीचें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
७१९०५. बुद्धीचें	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
७१९०६. बुद्धीचें	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
७१९०७. बुद्धीचें	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
७१९०८. बुद्धीचेनि	बुद्धीचेनि शार्के । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
७१९०९. बुद्धीचां	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
७१९१०. बुद्धीतें	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
७१९११. बुद्धीतें	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येंसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
७१९१२. बुद्धीतें	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
७१९१३. बुद्धीतें	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
७१९१४. बुद्धीतें	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
७१९१५. बुद्धीतें	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
७१९१६. बुद्धीन्द्रियांचा	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
७१९१७. बुद्धीयोग	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
७१९१८. बुद्धीसि	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
७१९१९. बुद्धीसि	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
७१९२०. बुद्धीसी	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
७१९२१. बुद्धीसी	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
७१९२२. बुद्धीसी	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
७१९२३. बुद्धीसीही	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
७१९२४. बुद्धीही	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
७१९२५. बुद्धीही	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
७१९२६. बुद्धीही	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
७१९२७. बुद्ध्यादिकांचे	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
७१९२८. बुद्ध्यादिकांपुढां	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११

७१९२९. बुद्ध्यादिकें	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
७१९३०. बुबुळ	जिव्हे आपली चवी चाखणें । चक्षू निज बुबुळ देखणें । आहे तया ऐसें निरीक्षणें । आपुलें पैं	ज्ञाने.१५.४.२७२
७१९३१. बुबुळें	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
७१९३२. बुबुळें	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
७१९३३. बुबुळें	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
७१९३४. बुभुत्सु	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
७१९३५. बुरी	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
७१९३६. बुरू	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
७१९३७. बृहत्साम	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
७१९३८. बृहत्सामसूत्र	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
७१९३९. बृहस्पति	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
७१९४०. बृहस्पती	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
७१९४१. बेंचळ	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वीं करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
७१९४२. बेंचें	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
७१९४३. बेंबळ	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
७१९४४. बेगें	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
७१९४५. बेटा	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
७१९४६. बेडूक	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
७१९४७. बेडूक	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
७१९४८. बेथु	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
७१९४९. बेल	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
७१९५०. बेलेंसी	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
७१९५१. बेळें	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
७१९५२. बैठला	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
७१९५३. बैठला	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्में जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
७१९५४. बैठा	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
७१९५५. बैल	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३

७१९५६. बैल	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
७१९५७. बैलाची	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
७१९५८. बैलातळीं	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
७१९५९. बैलावरी	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
७१९६०. बैसऊं	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
७१९६१. बैसका	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
७१९६२. बैसका	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
७१९६३. बैसका	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
७१९६४. बैसणा	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
७१९६५. बैसणीं	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
७१९६६. बैसणें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
७१९६७. बैसणें	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
७१९६८. बैसणें	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
७१९६९. बैसणें	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
७१९७०. बैसणें	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२
७१९७१. बैसणें	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
७१९७२. बैसतखेवो	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
७१९७३. बैसतां	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
७१९७४. बैसतांचि	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
७१९७५. बैसतिये	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
७१९७६. बैसतेनि	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
७१९७७. बैसला	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
७१९७८. बैसला	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
७१९७९. बैसला	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
७१९८०. बैसला	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
७१९८१. बैसलासि	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
७१९८२. बैसलिया	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४

७१९८३. बैसलीं	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
७१९८४. बैसली	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
७१९८५. बैसली	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
७१९८६. बैसले	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
७१९८७. बैसले	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
७१९८८. बैसले	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
७१९८९. बैसलें	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
७१९९०. बैसलें	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
७१९९१. बैसलें	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
७१९९२. बैसलेपणें	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
७१९९३. बैसलों	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
७१९९४. बैसविला	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
७१९९५. बैसविला	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वे फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
७१९९६. बैसविलें	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
७१९९७. बैसवी	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
७१९९८. बैसवी	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
७१९९९. बैसवी	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
७२०००. बैसवी	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
७२००१. बैसवीं	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
७२००२. बैसवूनि	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
७२००३. बैससी	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
७२००४. बैससी	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
७२००५. बैसा	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
७२००६. बैसावया	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
७२००७. बैसावया	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
७२००८. बैसावया	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
७२००९. बैसावयाचि	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४

७२०१०. बैसावें	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
७२०११. बैसावें	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
७२०१२. बैसावें	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
७२०१३. बैसावेंचि	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काहााचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
७२०१४. बैसिजे	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
७२०१५. बैसिजे	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
७२०१६. बैसिजे	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
७२०१७. बैसिजे	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
७२०१८. बैसिजे	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
७२०१९. बैसे	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
७२०२०. बैसे	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
७२०२१. बैसे	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
७२०२२. बैसे	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
७२०२३. बैसे	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
७२०२४. बैसे	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
७२०२५. बैसे	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
७२०२६. बैसे	तेथ निववितां आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
७२०२७. बैसे	नित्य नैमित्तिकें कर्में सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
७२०२८. बैसे	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
७२०२९. बैसे	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
७२०३०. बैसे	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
७२०३१. बैसे	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
७२०३२. बैसे	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
७२०३३. बैसे	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
७२०३४. बैसे	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
७२०३५. बैसे	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
७२०३६. बैसे	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०

७२०३७. बैसे	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
७२०३८. बैसे	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
७२०३९. बैसे	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
७२०४०. बैसे	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
७२०४१. बैसे	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
७२०४२. बैसें	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
७२०४३. बैसें	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
७२०४४. बैसों	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
७२०४५. बैसों	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
७२०४६. बैसों	ते आचार्योपास्ती । प्रकटिजैल तुजप्रती । बैसों दे एकपांतीं । अवधानाची	ज्ञाने.१३.७.३७०
७२०४७. बैसों	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
७२०४८. बैसोनि	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
७२०४९. बैसोनि	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
७२०५०. बैसोनि	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
७२०५१. बैसोनि	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
७२०५२. बैसोनि	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
७२०५३. बैसोनि	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
७२०५४. बैसोनि	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
७२०५५. बोंडीं	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
७२०५६. बोंबले	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
७२०५७. बोचरिया	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
७२०५८. बोट	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
७२०५९. बोटांवरी	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
७२०६०. बोध	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
७२०६१. बोध	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
७२०६२. बोध	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
७२०६३. बोध	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१

७२०६४. बोधचि	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
७२०६५. बोधमदामृत	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
७२०६६. बोधमात्रींचि	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
७२०६७. बोधला	आणि कर्तव्यतेलागीं । जया दुसरें नाहीं जगीं । ऐसिया नैष्कर्म्यता तरी चांगी । बोधला असे	ज्ञाने.४.१८.९४
७२०६८. बोधलें	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
७२०६९. बोधलेनि	तरी पार्था जैं ऐसें । बोधलेनि जीवें दिसे । स्वप्न कां जैसें । चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
७२०७०. बोधलेपणें	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
७२०७१. बोधा	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
७२०७२. बोधा	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
७२०७३. बोधा	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
७२०७४. बोधा	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
७२०७५. बोधा	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६
७२०७६. बोधा	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
७२०७७. बोधा	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
७२०७८. बोधाकारण	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
७२०७९. बोधांची	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
७२०८०. बोधाचा	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
७२०८१. बोधाचा	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । थेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
७२०८२. बोधाचा	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
७२०८३. बोधाचि	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
७२०८४. बोधाचिया	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
७२०८५. बोधाचिये	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
७२०८६. बोधाचीं	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
७२०८७. बोधाचीं	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
७२०८८. बोधाचेंचि	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
७२०८९. बोधाचेंचि	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
७२०९०. बोधाचेनि	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५

७२०९१. बोधाचेनि	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
७२०९२. बोधार्का	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
७२०९३. बोधावेळे	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
७२०९४. बोधासि	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
७२०९५. बोधिजे	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
७२०९६. बोधिसी	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
७२०९७. बोधीं	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्में	ज्ञाने.१८.१७.४२२
७२०९८. बोधीं	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
७२०९९. बोधीं	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
७२१००. बोधीं	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
७२१०१. बोधीं	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
७२१०२. बोधु	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
७२१०३. बोधु	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
७२१०४. बोधु	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
७२१०५. बोधु	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
७२१०६. बोधु	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
७२१०७. बोधु	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
७२१०८. बोधु	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
७२१०९. बोधु	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
७२११०. बोधु	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
७२१११. बोधु	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
७२११२. बोधु	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
७२११३. बोधु	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
७२११४. बोधु	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
७२११५. बोधु	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
७२११६. बोधु	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
७२११७. बोधु	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४

७२११८. बोधु	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
७२११९. बोधु	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
७२१२०. बोधुचि	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
७२१२१. बोधुही	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
७२१२२. बोधे	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
७२१२३. बोधे	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
७२१२४. बोधें	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
७२१२५. बोधें	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
७२१२६. बोधें	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
७२१२७. बोधें	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
७२१२८. बोधें	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें । गुरुकृपामृततुषारें । सासिन्नलेनि बोधें वोसरे । द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
७२१२९. बोधें	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
७२१३०. बोधें	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
७२१३१. बोधेंचि	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
७२१३२. बोधेचि	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
७२१३३. बोध्यजात	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
७२१३४. बोनयाचां	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
७२१३५. बोनियांची	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
७२१३६. बोनीं	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
७२१३७. बोबडां	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
७२१३८. बोबडी	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
७२१३९. बोबडे	जयातें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
७२१४०. बोबाणे	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
७२१४१. बोबेंहिसकट	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
७२१४२. बोभाइलियां	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
७२१४३. बोभाटु	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
७२१४४. बोभात	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४

७२१४५. बोभाती	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
७२१४६. बोभाये	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
७२१४७. बोरांटी	आणि गोंवी गेलिया जवळी । झगटलिया अंग फाळी । फळे आंतु पोळी । बोरांटी जैसी	ज्ञाने.१८.२७.६५५
७२१४८. बोरीचें	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
७२१४९. बोल	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
७२१५०. बोल	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
७२१५१. बोल	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
७२१५२. बोल	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
७२१५३. बोल	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
७२१५४. बोल	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
७२१५५. बोल	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
७२१५६. बोल	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
७२१५७. बोल	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचे	ज्ञाने.१३.७.२६९
७२१५८. बोल	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
७२१५९. बोल	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
७२१६०. बोल	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
७२१६१. बोल	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
७२१६२. बोल	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आळु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
७२१६३. बोल	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
७२१६४. बोल	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
७२१६५. बोल	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
७२१६६. बोल	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
७२१६७. बोलकें	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
७२१६८. बोलकेपणाचेनि	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
७२१६९. बोलकेया	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
७२१७०. बोलचि	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
७२१७१. बोलणां	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७

७२१७२. बोलणियाचां	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
७२१७३. बोलणीं	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
७२१७४. बोलणीं	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खांची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
७२१७५. बोलणीं	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
७२१७६. बोलणीं	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
७२१७७. बोलणीं	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
७२१७८. बोलणीं	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
७२१७९. बोलणीं	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
७२१८०. बोलणें	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
७२१८१. बोलणें	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
७२१८२. बोलणें	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
७२१८३. बोलणें	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
७२१८४. बोलणें	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
७२१८५. बोलणें	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
७२१८६. बोलणें	तेणें आनंदाचेनि धालेपणें । साभिप्राय अंत:करणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९
७२१८७. बोलणें	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
७२१८८. बोलणें	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
७२१८९. बोलणें	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
७२१९०. बोलणें	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
७२१९१. बोलणें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
७२१९२. बोलणें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
७२१९३. बोलणें	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
७२१९४. बोलणें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
७२१९५. बोलणें	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
७२१९६. बोलणें	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
७२१९७. बोलणें	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
७२१९८. बोलणें	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१

७२१९९. बोलणें	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
७२२००. बोलणें	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
७२२०१. बोलणें	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
७२२०२. बोलणें	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
७२२०३. बोलणें	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
७२२०४. बोलणें	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४
७२२०५. बोलणें	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
७२२०६. बोलणें	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
७२२०७. बोलणें	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
७२२०८. बोलणें	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
७२२०९. बोलणें	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
७२२१०. बोलणें	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
७२२११. बोलणें	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
७२२१२. बोलणें	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
७२२१३. बोलणें	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
७२२१४. बोलणें	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
७२२१५. बोलणें	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
७२२१६. बोलणें	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
७२२१७. बोलणें	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
७२२१८. बोलणें	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
७२२१९. बोलणें	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
७२२२०. बोलणें	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
७२२२१. बोलणें	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
७२२२२. बोलणें	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
७२२२३. बोलणें	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
७२२२४. बोलणें	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
७२२२५. बोलणेंचि	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३

७२२२६. बोलणेंचि	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
७२२२७. बोलणेंचि	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
७२२२८. बोलणेंनि	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
७२२२९. बोलणेंही	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
७२२३०. बोलणेयाही	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
७२२३१. बोलत	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
७२२३२. बोलत	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
७२२३३. बोलत	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
७२२३४. बोलत	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
७२२३५. बोलत	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
७२२३६. बोलत	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
७२२३७. बोलत	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
७२२३८. बोलत	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
७२२३९. बोलत	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
७२२४०. बोलत	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
७२२४१. बोलत	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
७२२४२. बोलत	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
७२२४३. बोलतखेंवो	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
७२२४४. बोलतयां	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
७२२४५. बोलतया	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
७२२४६. बोलतयांचिया	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
७२२४७. बोलतयांचीं	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
७२२४८. बोलतसे	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
७२२४९. बोलतसे	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
७२२५०. बोलता	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
७२२५१. बोलता	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
७२२५२. बोलता	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८

७२२५३. बोलता	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
७२२५४. बोलता	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
७२२५५. बोलतां	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
७२२५६. बोलतां	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
७२२५७. बोलतां	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
७२२५८. बोलतां	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
७२२५९. बोलतां	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
७२२६०. बोलतां	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
७२२६१. बोलतां	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
७२२६२. बोलतां	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
७२२६३. बोलतां	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
७२२६४. बोलतां	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
७२२६५. बोलतां	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
७२२६६. बोलतां	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
७२२६७. बोलतां	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
७२२६८. बोलतां	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
७२२६९. बोलतां	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
७२२७०. बोलतां	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
७२२७१. बोलतां	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
७२२७२. बोलतां	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
७२२७३. बोलतां	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
७२२७४. बोलतांचि	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
७२२७५. बोलतांचि	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
७२२७६. बोलतांचि	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
७२२७७. बोलताचि	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
७२२७८. बोलतिये	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
७२२७९. बोलती	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६

७२२८०. बोलती	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
७२२८१. बोलती	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
७२२८२. बोलती	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
७२२८३. बोलती	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
७२२८४. बोलती	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
७२२८५. बोलती	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
७२२८६. बोलती	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
७२२८७. बोलती	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
७२२८८. बोलती	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजु:सामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
७२२८९. बोलती	तैसें उपाधी उपहित । थोकोनि ठाके जेथ । तयातें अव्यक्त । बोलती गा	ज्ञाने.१५.१६.५११
७२२९०. बोलती	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
७२२९१. बोलती	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
७२२९२. बोलती	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
७२२९३. बोलती	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
७२२९४. बोलती	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
७२२९५. बोलतीये	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
७२२९६. बोलतु	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२
७२२९७. बोलतु	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
७२२९८. बोलतु	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
७२२९९. बोलतु	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
७२३००. बोलते	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
७२३०१. बोलते	चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतनाचिंतामणींचे गांव । बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे	ज्ञाने.१८.७८.१७९७
७२३०२. बोलपण	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
७२३०३. बोलबगें	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
७२३०४. बोलला	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
७२३०५. बोलवरि	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
७२३०६. बोलवरी	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३

७२३०७. बोलवरी	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
७२३०८. बोलवरी	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
७२३०९. बोलवरी	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
७२३१०. बोलवरी	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
७२३११. बोलवलें	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
७२३१२. बोलवा	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
७२३१३. बोलविजे	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
७२३१४. बोलविलीं	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
७२३१५. बोलविलें	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
७२३१६. बोलविल्या	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टे सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
७२३१७. बोलविल्या	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
७२३१८. बोलवी	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
७२३१९. बोलवी	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
७२३२०. बोलवीत	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
७२३२१. बोलवीतसे	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
७२३२२. बोलसी	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
७२३२३. बोलसी	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
७२३२४. बोलसी	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
७२३२५. बोलसी	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
७२३२६. बोला	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
७२३२७. बोला	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
७२३२८. बोला	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
७२३२९. बोला	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
७२३३०. बोला	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
७२३३१. बोला	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
७२३३२. बोला	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
७२३३३. बोला	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७

७२३३४. बोला	आतां पुसेन जें मी कांहीं । तेथ निकें चित्त देईं । तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं । बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
७२३३५. बोला	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
७२३३६. बोला	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
७२३३७. बोला	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
७२३३८. बोला	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
७२३३९. बोला	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
७२३४०. बोला	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
७२३४१. बोला	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
७२३४२. बोला	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
७२३४३. बोला	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
७२३४४. बोला	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
७२३४५. बोला	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
७२३४६. बोला	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
७२३४७. बोला	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
७२३४८. बोला	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
७२३४९. बोला	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
७२३५०. बोला	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
७२३५१. बोला	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
७२३५२. बोला	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
७२३५३. बोला	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
७२३५४. बोला	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
७२३५५. बोला	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
७२३५६. बोला	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
७२३५७. बोला	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
७२३५८. बोला	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
७२३५९. बोला	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
७२३६०. बोला	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५

७२३६१. बोला	परि ते करिती ऐसें। अभिमानु दवडुनि देशें। एकाचिया विश्वासें। टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
७२३६२. बोला	जाणों जगीं आप वोलें। तें तुझिया बोला सुरस जालें। तुझेनि क्षमत्व आलें। पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
७२३६३. बोला	यया देवाचिया बोला। पार्थु अति सुखावला। मेघें संबोखिला। मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
७२३६४. बोला	यया बोला तो शार्ङ्गी। तेंचि सांगावयालागीं। उपाधी दोहीं भागीं। निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
७२३६५. बोला	तिये नाम अज्ञान। या बोला नाहीं आन। एवं साही दोषांचें चिन्ह। सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
७२३६६. बोला	जो जीव बंधें शिणला। सुटके जाचे आपला। तेणें पुढतपुढतीं या बोला। आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
७२३६७. बोला	यया बोला विश्वेशें। म्हणितलें तोषें बहुवसे। इयेविषयीं धरणें बैसे। ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
७२३६८. बोला	तें गा सामान्यज्ञान। या बोला नाहीं आन। ज्ञेयाचेंही चिन्ह। आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
७२३६९. बोला	येथें मुखचि दिसे मुखें। या बोला कांहीं न चुके। परी दुजेपण हें लटिकें। आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
७२३७०. बोला	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु। यया बोला मोडे सौरसु। न बोलणेयाही पैसु। नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
७२३७१. बोला	यया देवाचिया बोला। अर्जुनु उगाचि ठेला। तेथ देवो म्हणती भला। अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
७२३७२. बोला	या बोला श्रीकृष्णें। म्हणितलें काय येणें। हेंचि थोडें गा वानणें। जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
७२३७३. बोला	ऐसें जें कांहीं एक। बोला बुद्धीसीही अटक। तें द्यावया मिख। खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
७२३७४. बोला	यया अर्जुनाचिया बोला। देवो नाचे सुखें भुलला। म्हणे विश्वफळा जाला। सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
७२३७५. बोला	यया बोला संजयो म्हणे। जी येरयेरांचें मी नेणें। परी आयुष्य तेथें जिणें। हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
७२३७६. बोला	या बोला आन होये। तरी व्यासाचा अंकु न वाहें। ऐसें गाजोनि बाहे। उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
७२३७७. बोला-	आतां नियमुचि हा एकला। जीवें करावा आपुला। जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला-। बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
७२३७८. बोलाआदि	हे शब्देविण संवादिजे। इंद्रियां नेणतां भोगिजे। बोलाआदि झोंबिजे। प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
७२३७९. बोलाऐसें	तैसी क्रिया कीर न साहे। तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे। हें अनुभवाचिजोगें नव्हे। बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
७२३८०. बोलाचा	तया बोलाचा हन पाडु। का रसवृत्तीचा निवाडु। येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु। श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
७२३८१. बोलाचा	तंव या पूर्वापर बोलाचा। विचारूनि कुमरु पंडूचा। कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा। करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
७२३८२. बोलाचा	म्हणोनि तेथिंची मातु। न चढेचि बोलाचा हातु। जेणें संवादाचिया गांवाआंतु। पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
७२३८३. बोलाचा	आतां महाशून्याचिया डोहीं। जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं। तेथ तागा लागेल काई। बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
७२३८४. बोलाचा	बुद्धीचिया जिभा। बोलाचा न चाखतां गाभा। अक्षरांचियाचि भांबा। इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
७२३८५. बोलाचा	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो। न कीजे यालागीं हें असो। तरी मजआंत पैसो। दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
७२३८६. बोलाचा	तोचि जालिया भोगु तयाचा। न घडे हा भावो जयांचा। तिहीं बोलें केवीं बोलाचा। उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
७२३८७. बोलाचा	तंव देवो म्हणती राहें। या बोलाचा प्रस्तावो नोहे। पैं मातें पावसी उपायें। साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९

७२३८८. बोलाचिया	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
७२३८९. बोलाचिया	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
७२३९०. बोलाची	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
७२३९१. बोलाची	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
७२३९२. बोलाची	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
७२३९३. बोलाची	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
७२३९४. बोलाचीं	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
७२३९५. बोलाचे	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
७२३९६. बोलाचें	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
७२३९७. बोलाचें	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
७२३९८. बोलाचें	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
७२३९९. बोलापरौतें	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
७२४००. बोलामाजीं	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
७२४०१. बोलामाझारीं	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
७२४०२. बोलायेवढा	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
७२४०३. बोलावणें	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
७२४०४. बोलावया	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
७२४०५. बोलावया	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
७२४०६. बोलावया	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
७२४०७. बोलावया	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
७२४०८. बोलावा	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
७२४०९. बोलावा	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
७२४१०. बोलावित	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
७२४११. बोलाविया	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
७२४१२. बोलावीं	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
७२४१३. बोलावी	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
७२४१४. बोलावें	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३

७२४१५. बोलावें	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
७२४१६. बोलावें	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
७२४१७. बोलावें	मी अत्यंत जड असें । परी ऐसाही निकें परियसें । कृष्णा बोलावें तुवां तैसें । एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
७२४१८. बोलावें	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
७२४१९. बोलावें	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
७२४२०. बोलावें	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
७२४२१. बोलावें	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
७२४२२. बोलावें	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
७२४२३. बोलावें	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
७२४२४. बोलावें	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
७२४२५. बोलावें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
७२४२६. बोलावें	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
७२४२७. बोलावें	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
७२४२८. बोलावें	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
७२४२९. बोलावें	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
७२४३०. बोलावें	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
७२४३१. बोलावें	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
७२४३२. बोलावें	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
७२४३३. बोलावेंही	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
७२४३४. बोलासरिसा	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
७२४३५. बोलासवें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
७२४३६. बोलासवें	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
७२४३७. बोलिजत	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
७२४३८. बोलिजत	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
७२४३९. बोलिजत	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
७२४४०. बोलिजतसे	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
७२४४१. बोलिजती	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३

७२४४२. बोलिजती	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
७२४४३. बोलिजतु	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
७२४४४. बोलिजतु	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
७२४४५. बोलिजतु	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
७२४४६. बोलिजे	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
७२४४७. बोलिजे	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
७२४४८. बोलिजे	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
७२४४९. बोलिजे	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
७२४५०. बोलिजे	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
७२४५१. बोलिजे	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
७२४५२. बोलिजे	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
७२४५३. बोलिजे	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
७२४५४. बोलिजे	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
७२४५५. बोलिजे	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
७२४५६. बोलिजे	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
७२४५७. बोलिजे	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
७२४५८. बोलिजे	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
७२४५९. बोलिजे	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
७२४६०. बोलिजे	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
७२४६१. बोलिजे	असंतीं दुःख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
७२४६२. बोलिजे	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
७२४६३. बोलिजे	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
७२४६४. बोलिजे	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
७२४६५. बोलिजे	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
७२४६६. बोलिजे	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
७२४६७. बोलिजे	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
७२४६८. बोलिजे	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९

७२४६९. बोलिजे	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
७२४७०. बोलिजे	ऐसें आथि जें कांहीं । तें तो उत्तमपुरुषु पाहीं । जें परमात्मा इहीं । बोलिजे नामीं	ज्ञाने.१५.१७.५३५
७२४७१. बोलिजे	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
७२४७२. बोलिजे	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
७२४७३. बोलिजे	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
७२४७४. बोलिजे	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
७२४७५. बोलिजे	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
७२४७६. बोलिजे	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
७२४७७. बोलिजे	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
७२४७८. बोलिजे	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
७२४७९. बोलिजे	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
७२४८०. बोलिजे	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
७२४८१. बोलिजे	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
७२४८२. बोलिजे	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
७२४८३. बोलिजे	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
७२४८४. बोलिजे	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
७२४८५. बोलिजे	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
७२४८६. बोलिजे	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
७२४८७. बोलिजेल	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
७२४८८. बोलिजेल	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
७२४८९. बोलिजेल	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
७२४९०. बोलिजेल	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
७२४९१. बोलिजेल	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
७२४९२. बोलिजेल	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
७२४९३. बोलिजेल	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
७२४९४. बोलिजेल	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
७२४९५. बोलिजेल	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९

७२४९६. बोलिजैल	येऱ्हवीं प्राप्ते मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
७२४९७. बोलिजैलचि	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
७२४९८. बोलिजो	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
७२४९९. बोलिया	आतां मी एक भूतातें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
७२५००. बोलिया	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
७२५०१. बोलिला	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
७२५०२. बोलिला	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
७२५०३. बोलिला	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
७२५०४. बोलिला	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
७२५०५. बोलिला	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
७२५०६. बोलिला	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
७२५०७. बोलिला	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
७२५०८. बोलिला	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
७२५०९. बोलिला	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
७२५१०. बोलिला	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
७२५११. बोलिला	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
७२५१२. बोलिला	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
७२५१३. बोलिला	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
७२५१४. बोलिला	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
७२५१५. बोलिला	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
७२५१६. बोलिला	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
७२५१७. बोलिलासी	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
७२५१८. बोलिलिया	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
७२५१९. बोलिलिये	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
७२५२०. बोलिली	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
७२५२१. बोलिले	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
७२५२२. बोलिले	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९

७२५२३. बोलिले	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
७२५२४. बोलिले	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
७२५२५. बोलिले	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
७२५२६. बोलिले	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
७२५२७. बोलिले	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
७२५२८. बोलिले	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
७२५२९. बोलिले	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
७२५३०. बोलिलें	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
७२५३१. बोलिलें	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
७२५३२. बोलिलें	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
७२५३३. बोलिलें	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
७२५३४. बोलिलें	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
७२५३५. बोलिलें	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
७२५३६. बोलिलें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
७२५३७. बोलिलें	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
७२५३८. बोलिलें	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१
७२५३९. बोलिलें	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
७२५४०. बोलिलें	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
७२५४१. बोलिलें	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
७२५४२. बोलिलें	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
७२५४३. बोलिलें	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
७२५४४. बोलिलें	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
७२५४५. बोलिलें	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णें । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
७२५४६. बोलिलें	ऐसें तेणें वेदांतवेद्यें । सकळलोकआद्यें । बोलिलें आराध्यें । जगाचेनि	ज्ञाने.११.८.१६४
७२५४७. बोलिलें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
७२५४८. बोलिलें	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारसरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००
७२५४९. बोलिलें	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९

७२५५०. बोलिलें	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
७२५५१. बोलिलें	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
७२५५२. बोलिलें	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
७२५५३. बोलिलें	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
७२५५४. बोलिलें	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
७२५५५. बोलिलें	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
७२५५६. बोलिलें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
७२५५७. बोलिलें	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
७२५५८. बोलिलें	ऐसें कलुषकरिकेसरी । त्रितापतिमिरतमारी । श्रीवीरवरनरहरी । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१७.२८.४२३
७२५५९. बोलिलें	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
७२५६०. बोलिलें	ऐसें सर्वरूपरूपसें । सर्वदृष्टिडोळसें । सर्वदेशनिवासें । बोलिलें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.६६.१४१७
७२५६१. बोलिलें	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
७२५६२. बोलिलेति	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
७२५६३. बोलिलेती	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
७२५६४. बोलिलों	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
७२५६५. बोलिलों	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
७२५६६. बोलिलों	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
७२५६७. बोलिलों	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
७२५६८. बोलिलों	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
७२५६९. बोलिलों	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
७२५७०. बोलिलों	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
७२५७१. बोलिलों	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
७२५७२. बोलिलों	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
७२५७३. बोलिलों	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
७२५७४. बोली	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
७२५७५. बोली	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
७२५७६. बोली	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५

७२५७७. बोली	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
७२५७८. बोली	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
७२५७९. बोली	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
७२५८०. बोली	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
७२५८१. बोली	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
७२५८२. बोली	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
७२५८३. बोली	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
७२५८४. बोली	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
७२५८५. बोली	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
७२५८६. बोली	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
७२५८७. बोली	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
७२५८८. बोली	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
७२५८९. बोली	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
७२५९०. बोली	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
७२५९१. बोली	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
७२५९२. बोलीं	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
७२५९३. बोलीं	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
७२५९४. बोलीं	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
७२५९५. बोलीं	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
७२५९६. बोलीं	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
७२५९७. बोलीं	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
७२५९८. बोलीं	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
७२५९९. बोलीं	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
७२६००. बोलीं	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
७२६०१. बोलीं	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
७२६०२. बोलीं	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
७२६०३. बोलीं	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१

७२६०४. बोलीं	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
७२६०५. बोलीं	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
७२६०६. बोलींचि	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
७२६०७. बोलींचि	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
७२६०८. बोलु	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
७२६०९. बोलु	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
७२६१०. बोलु	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
७२६११. बोलु	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
७२६१२. बोलु	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
७२६१३. बोलु	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
७२६१४. बोलु	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
७२६१५. बोलु	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
७२६१६. बोलु	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
७२६१७. बोलु	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
७२६१८. बोलु	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
७२६१९. बोलु	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
७२६२०. बोलु	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
७२६२१. बोलु	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
७२६२२. बोलु	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
७२६२३. बोलु	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
७२६२४. बोलु	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
७२६२५. बोलु	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
७२६२६. बोलु	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
७२६२७. बोलु	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
७२६२८. बोलु	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
७२६२९. बोलु	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
७२६३०. बोलु	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१

७२६३१. बोलुही	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
७२६३२. बोलू	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
७२६३३. बोलूं	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
७२६३४. बोलूं	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
७२६३५. बोले	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
७२६३६. बोले	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
७२६३७. बोले	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
७२६३८. बोले	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
७२६३९. बोले	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
७२६४०. बोले	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
७२६४१. बोले	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
७२६४२. बोले	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
७२६४३. बोले	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
७२६४४. बोले	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
७२६४५. बोले	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
७२६४६. बोले	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
७२६४७. बोले	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
७२६४८. बोले	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
७२६४९. बोले	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
७२६५०. बोले	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
७२६५१. बोले	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
७२६५२. बोले	तो जें जें बोले । तें अज्ञानचि फुललें । तयाचें पुण्य जें फळलें । तें अज्ञानचि गा	ज्ञाने.१३.११.८४१
७२६५३. बोले	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
७२६५४. बोले	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
७२६५५. बोले	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
७२६५६. बोले	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
७२६५७. बोलें	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५

७२६५८. बोलें	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
७२६५९. बोलें	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
७२६६०. बोलें	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
७२६६१. बोलें	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
७२६६२. बोलें	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
७२६६३. बोलें	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
७२६६४. बोलें	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
७२६६५. बोलें	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
७२६६६. बोलें	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
७२६६७. बोलें	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
७२६६८. बोलें	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
७२६६९. बोलें	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
७२६७०. बोलें	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
७२६७१. बोलें	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
७२६७२. बोलें	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
७२६७३. बोलें	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
७२६७४. बोलें	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
७२६७५. बोलें	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेंसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
७२६७६. बोलें	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
७२६७७. बोलें	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
७२६७८. बोलें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
७२६७९. बोलें	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
७२६८०. बोलें	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
७२६८१. बोलें	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
७२६८२. बोलें	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
७२६८३. बोलें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
७२६८४. बोलें	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६

७२६८५. बोलें	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
७२६८६. बोलें	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
७२६८७. बोलें	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजे । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
७२६८८. बोलें	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
७२६८९. बोलें	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
७२६९०. बोलें	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
७२६९१. बोलें	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
७२६९२. बोलें	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
७२६९३. बोलें	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
७२६९४. बोलें	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
७२६९५. बोलें	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
७२६९६. बोलें	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
७२६९७. बोलें	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
७२६९८. बोलें	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
७२६९९. बोलेन	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
७२७००. बोलेन	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
७२७०१. बोलेल	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
७२७०२. बोलेंसी	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
७२७०३. बोलों	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
७२७०४. बोलों	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
७२७०५. बोलों	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
७२७०६. बोलों	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
७२७०७. बोलों	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
७२७०८. बोलों	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
७२७०९. बोलों	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
७२७१०. बोलों	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
७२७११. बोलों	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६

७२७१२. बोलों	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
७२७१३. बोलों	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
७२७१४. बोलों	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
७२७१५. बोलों	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
७२७१६. बोलों	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
७२७१७. बोलों	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
७२७१८. बोलों	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
७२७१९. बोलों	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
७२७२०. बोलों	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
७२७२१. बोलों	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
७२७२२. बोलों	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
७२७२३. बोलों	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
७२७२४. बोलों	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
७२७२५. बोलों	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
७२७२६. बोलों	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
७२७२७. बोलों	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
७२७२८. बोलों	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
७२७२९. बोलों	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
७२७३०. बोलों	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
७२७३१. बोलों	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
७२७३२. बोलों	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
७२७३३. बोलों	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
७२७३४. बोलों	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
७२७३५. बोलों	जो आपणपेंचि आपणया । प्रकाशीतसे धनंजया । काय बहु बोलों जया । नाहीं दुजें	ज्ञाने.१५.१८.५५६
७२७३६. बोलों	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
७२७३७. बोलों	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
७२७३८. बोलों	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६

७२७३९. बोलों	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
७२७४०. बोलों	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
७२७४१. बोलों	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
७२७४२. बोलों	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
७२७४३. बोलों	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
७२७४४. बोलों	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
७२७४५. बोलों	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
७२७४६. बोलों	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्त्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
७२७४७. बोलों	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
७२७४८. बोलों	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
७२७४९. बोलोंचि	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
७२७५०. बोलोनि	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
७२७५१. बोलोनि	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
७२७५२. बोलोनि	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
७२७५३. बोलोनि	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
७२७५४. बोलोनि	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणे तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
७२७५५. बोलोनि	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
७२७५६. बोलोनि	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
७२७५७. बोलोनि	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
७२७५८. बोलोनी	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
७२७५९. बोलोनी	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
७२७६०. बोलोनी	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
७२७६१. बोलौनि	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
७२७६२. बोळविजे	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
७२७६३. बोळविलेंसे	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
७२७६४. बोळावा	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
७२७६५. बोळावा	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३

७२७६६. बोळावी	जे मुमुक्षुमार्गीची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
७२७६७. बोहणियेसीचि	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
७२७६८. बोहरी	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
७२७६९. बोहली	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
७२७७०. बौद्धमतसंकेतु	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
७२७७१. ब्रह्मचर्यादि	दिठी सूनि जयातें । ब्रह्मचर्यादि व्रतें । मुनीश्वर तपातें । आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
७२७७२. ब्रह्मा	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
७२७७३. ब्रह्मेनि	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
७२७७४. ब्रह्म	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
७२७७५. ब्रह्म	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
७२७७६. ब्रह्म	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
७२७७७. ब्रह्म	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
७२७७८. ब्रह्म	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
७२७७९. ब्रह्म	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
७२७८०. ब्रह्म	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
७२७८१. ब्रह्म	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
७२७८२. ब्रह्म	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
७२७८३. ब्रह्म	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
७२७८४. ब्रह्म	वरुण तूं सोम । स्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
७२७८५. ब्रह्म	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
७२७८६. ब्रह्म	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंतःकरणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
७२७८७. ब्रह्म	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
७२७८८. ब्रह्म	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
७२७८९. ब्रह्म	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
७२७९०. ब्रह्म	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
७२७९१. ब्रह्म	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
७२७९२. ब्रह्म	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३

७२७९३. ब्रह्म	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
७२७९४. ब्रह्म	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
७२७९५. ब्रह्म	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
७२७९६. ब्रह्म	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
७२७९७. ब्रह्म	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
७२७९८. ब्रह्म	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
७२७९९. ब्रह्म	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
७२८००. ब्रह्म	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
७२८०१. ब्रह्म	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
७२८०२. ब्रह्मकटाह	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
७२८०३. ब्रह्मकटाह	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
७२८०४. ब्रह्मकटाह	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
७२८०५. ब्रह्मकटाह	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
७२८०६. ब्रह्मकटाह	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
७२८०७. ब्रह्मकटाहधात्री	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
७२८०८. ब्रह्मकटाहाचीं	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
७२८०९. ब्रह्मकटाहो	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
७२८१०. ब्रह्मकर्मा	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
७२८११. ब्रह्मगिरीहूनि	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
७२८१२. ब्रह्मगोललाघवी	हा महद्ब्रह्मगोसावी । ब्रह्मगोललाघवी । अपारपणें मवी । प्रपंचातें	ज्ञाने.१३.२२.१०२६
७२८१३. ब्रह्मगोळकांची	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
७२८१४. ब्रह्मगोळकाचे	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
७२८१५. ब्रह्मचर्याचीं	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
७२८१६. ब्रह्मचि	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्में अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
७२८१७. ब्रह्मचि	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
७२८१८. ब्रह्मचि	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
७२८१९. ब्रह्मचि	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७

७२८२०. ब्रह्मचि	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
७२८२१. ब्रह्मचि	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
७२८२२. ब्रह्मचि	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
७२८२३. ब्रह्मजन	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
७२८२४. ब्रह्मता	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
७२८२५. ब्रह्मतेचा	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
७२८२६. ब्रह्मतेचां	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
७२८२७. ब्रह्मतेची	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
७२८२८. ब्रह्मत्व	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
७२८२९. ब्रह्मत्व	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
७२८३०. ब्रह्मत्व	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
७२८३१. ब्रह्मत्व	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
७२८३२. ब्रह्मत्वा	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
७२८३३. ब्रह्मत्वा	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
७२८३४. ब्रह्मत्वा	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
७२८३५. ब्रह्मत्वाची	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
७२८३६. ब्रह्मत्वाचे	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
७२८३७. ब्रह्मत्वासीचि	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
७२८३८. ब्रह्मत्वीं	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
७२८३९. ब्रह्मत्वें	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
७२८४०. ब्रह्मदत्त	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
७२८४१. ब्रह्मदिनाचिये	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्त्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
७२८४२. ब्रह्मनाम	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
७२८४३. ब्रह्मनाम	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
७२८४४. ब्रह्मनाम	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
७२८४५. ब्रह्मनाम	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
७२८४६. ब्रह्मनामश्रद्धा	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२

७२८४७. ब्रह्मनामाचां	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्मे कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
७२८४८. ब्रह्मनामाची	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
७२८४९. ब्रह्मनिष्ठ	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
७२८५०. ब्रह्मनिष्ठा	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
७२८५१. ब्रह्मपण	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
७२८५२. ब्रह्मपणही	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
७२८५३. ब्रह्मपणाचिये	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
७२८५४. ब्रह्मपदाचा	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
७२८५५. ब्रह्मबद्ध	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
७२८५६. ब्रह्मबीजा	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
७२८५७. ब्रह्मभावयोग्यता	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
७२८५८. ब्रह्मभावा	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
७२८५९. ब्रह्मभावा	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
७२८६०. ब्रह्मभावो	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
७२८६१. ब्रह्मभावो	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
७२८६२. ब्रह्मभुवन	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
७२८६३. ब्रह्मभुवनीं	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
७२८६४. ब्रह्मभुवनींचिया	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
७२८६५. ब्रह्मया	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
७२८६६. ब्रह्मयाचां	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
७२८६७. ब्रह्मयाचियाहि	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
७२८६८. ब्रह्मयाचें	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
७२८६९. ब्रह्मरंध्रा	आकळलेनि योगें । मध्यमामध्यमार्गें । अग्निस्थानौनि निगे । ब्रह्मरंध्रा	ज्ञाने.८.१०.९४
७२८७०. ब्रह्मरंध्रीं	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
७२८७१. ब्रह्मरंध्रीचें	मग मध्यमामध्यविवरें । तेणें कोरिवें दादरें । ठाकिलें चवरें । ब्रह्मरंध्रीचें	ज्ञाने.१२.४.५५
७२८७२. ब्रह्मरससुस्वादें	तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४२
७२८७३. ब्रह्मरसाचां	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८

७२८७४. ब्रह्मरसाचा	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
७२८७५. ब्रह्मरसाचें	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
७२८७६. ब्रह्मरूप	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
७२८७७. ब्रह्मरूप	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
७२८७८. ब्रह्मविद	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
७२८७९. ब्रह्मविद	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
७२८८०. ब्रह्मविद्या	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
७२८८१. ब्रह्मविद्यारावो	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
७२८८२. ब्रह्मविद्येचा	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
७२८८३. ब्रह्मविद्येचा	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
७२८८४. ब्रह्मविद्येची	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
७२८८५. ब्रह्मविद्येचे	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
७२८८६. ब्रह्मशाळा	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
७२८८७. ब्रह्मसंपत्तीचें	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
७२८८८. ब्रह्मसंपदा	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
७२८८९. ब्रह्मसंपन्ना	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
७२८९०. ब्रह्मसभे	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
७२८९१. ब्रह्मसाक्षात्कारीं	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
७२८९२. ब्रह्मसामीप्यें	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
७२८९३. ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका	ते अक्षरें नव्हती देखा । ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका । अर्जुनालागीं चित्कळिका । उजळलिया कृष्णें	ज्ञाने.११.९.१७८
७२८९४. ब्रह्मसूत्र	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
७२८९५. ब्रह्मसूत्र	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
७२८९६. ब्रह्मस्थानींचें	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
७२८९७. ब्रह्मस्थिति	हे ब्रह्मस्थिति नि:सीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
७२८९८. ब्रह्महीं	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीं होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
७२८९९. ब्रह्महीं	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महीं भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
७२९००. ब्रह्महोतिये	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९

७२९०१. ब्रह्मा	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
७२९०२. ब्रह्मा	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
७२९०३. ब्रह्मा	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
७२९०४. ब्रह्मा	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
७२९०५. ब्रह्मा	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
७२९०६. ब्रह्मा	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
७२९०७. ब्रह्मा	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
७२९०८. ब्रह्मा	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
७२९०९. ब्रह्मा	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
७२९१०. ब्रह्मा	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
७२९११. ब्रह्मा	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
७२९१२. ब्रह्मा	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
७२९१३. ब्रह्मा	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
७२९१४. ब्रह्मा	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
७२९१५. ब्रह्मा	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
७२९१६. ब्रह्मांड	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
७२९१७. ब्रह्मांडाचे	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
७२९१८. ब्रह्माकारें	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
७२९१९. ब्रह्माकारें	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
७२९२०. ब्रह्माकारें	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
७२९२१. ब्रह्माग्नी	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
७२९२२. ब्रह्माचळाचां	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सवेंचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
७२९२३. ब्रह्माचा	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
७२९२४. ब्रह्माचां	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
७२९२५. ब्रह्माचियाचि	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
७२९२६. ब्रह्माचिये	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
७२९२७. ब्रह्माचिये	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४

७२९२८. ब्रह्माची	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
७२९२९. ब्रह्माची	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
७२९३०. ब्रह्माची	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
७२९३१. ब्रह्माचेनि	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
७२९३२. ब्रह्मातें	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
७२९३३. ब्रह्मादि	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
७२९३४. ब्रह्मादिक	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
७२९३५. ब्रह्मादिक	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
७२९३६. ब्रह्मादिका	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
७२९३७. ब्रह्मादिकीटांता	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४
७२९३८. ब्रह्मादिपिपीलिकावरी	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
७२९३९. ब्रह्मादिशेष	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
७२९४०. ब्रह्मादी	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अर्धी । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
७२९४१. ब्रह्मानंदा	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
७२९४२. ब्रह्मानंदाचा	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
७२९४३. ब्रह्मानंदाची	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
७२९४४. ब्रह्मानंदु	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
७२९४५. ब्रह्मायु	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
७२९४६. ब्रह्मार्पणत्वें	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
७२९४७. ब्रह्मावेरीं	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
७२९४८. ब्रह्मावेरीं	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
७२९४९. ब्रह्माहंमंत्रें	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
७२९५०. ब्रह्माहमस्मिबोधें	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
७२९५१. ब्रह्माही	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
७२९५२. ब्रह्मीं	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
७२९५३. ब्रह्मीं	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
७२९५४. ब्रह्मीं	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६

७२९५५. ब्रह्मीं	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
७२९५६. ब्रह्मीं	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
७२९५७. ब्रह्मीं	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
७२९५८. ब्रह्मीं	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
७२९५९. ब्रह्मींचि	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
७२९६०. ब्रह्मीचें	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
७२९६१. ब्रह्मीचें	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
७२९६२. ब्रह्में	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
७२९६३. ब्रह्में	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दु:खें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
७२९६४. ब्रह्मेंचि	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
७२९६५. ब्रह्मेंसीं	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
७२९६६. ब्रह्मेंसीं	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
७२९६७. ब्रह्मेयाही	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
७२९६८. ब्रह्मेशां	ऐसें चराचरैकभाग्य । जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य । योगियांचें भोग्य । भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
७२९६९. ब्रह्मेशांत	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
७२९७०. ब्रह्मेशांनीं	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
७२९७१. ब्रह्मेशानापरौतें	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
७२९७२. ब्रह्मेंसीं	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
७२९७३. ब्रह्मैक्यासारिखें	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
७२९७४. ब्राह्मण	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
७२९७५. ब्राह्मण	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
७२९७६. ब्राह्मण	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
७२९७७. ब्राह्मण	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
७२९७८. ब्राह्मण	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
७२९७९. ब्राह्मण	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
७२९८०. ब्राह्मण	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
७२९८१. ब्राह्मण	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८

७२९८२. ब्राह्मण	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
७२९८३. ब्राह्मण	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
७२९८४. ब्राह्मणा	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
७२९८५. ब्राह्मणांची	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
७२९८६. ब्राह्मणांचेनि	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
७२९८७. ब्राह्मणाचांचि	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
७२९८८. ब्राह्मणाचें	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
७२९८९. ब्राह्मणाचें	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
७२९९०. ब्राह्मणाचें	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
७२९९१. ब्राह्मणाचें	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
७२९९२. ब्राह्मणादिकां	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
७२९९३. ब्राह्मणु	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
७२९९४. ब्राह्मणु	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
७२९९५. ब्राह्मणु	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
७२९९६. भंग	देवा जियालेपणें जग । धरी तुझां ठायीं अनुराग । आणि दुष्टां तयां भंग । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.३६.५०४
७२९९७. भंग	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
७२९९८. भंगता	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
७२९९९. भंगलिया	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
७३०००. भंगलिया	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
७३००१. भंगलिये	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
७३००२. भंगी	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
७३००३. भंगीं	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
७३००४. भंगीं	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
७३००५. भंगीं	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
७३००६. भंगीं	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
७३००७. भंगीं	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
७३००८. भंगीत	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३

७३००९. भंगु	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
७३०१०. भंगों	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
७३०११. भंवई	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
७३०१२. भंवईचीं	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०
७३०१३. भंवतसे	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
७३०१४. भंवताचि	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
७३०१५. भंवते	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
७३०१६. भंवते	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
७३०१७. भंवरु	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
७३०१८. भंवरेंचि	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
७३०१९. भंवे	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
७३०२०. भक्त	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
७३०२१. भक्त	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
७३०२२. भक्त	तैसें शरीरें हन कर्मे । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
७३०२३. भक्त	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
७३०२४. भक्त	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
७३०२५. भक्त	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
७३०२६. भक्त	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
७३०२७. भक्त	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
७३०२८. भक्त	इत्यादि सर्वी परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
७३०२९. भक्त	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
७३०३०. भक्त	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
७३०३१. भक्त	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
७३०३२. भक्त	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्में । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
७३०३३. भक्त	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
७३०३४. भक्तकदंबु	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
७३०३५. भक्तकामकल्पद्रुमें	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१

७३०३६. भक्तचकोरचंद्रें	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
७३०३७. भक्तचरित्रातें	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
७३०३८. भक्तचित्तें	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
७३०३९. भक्तजनवत्सलु	जो भक्तजनवत्सलु । प्रेमजन प्रांजलु । सत्यसेतु सरळु । कलानिधि	ज्ञाने.१२.२०.२४३
७३०४०. भक्तजनांचा	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
७३०४१. भक्तभावभुवनदीप	जयजय देवैकरूप । अतिकृतकंदर्पसर्पदर्प । भक्तभावभुवनदीप । तापापह	ज्ञाने.१८.८
७३०४२. भक्तराजु	आर्धीचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
७३०४३. भक्तराजु	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
७३०४४. भक्तराया	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
७३०४५. भक्तवृंदें	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
७३०४६. भक्तां	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
७३०४७. भक्तां	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
७३०४८. भक्तां	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणे योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
७३०४९. भक्तां	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
७३०५०. भक्तां	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
७३०५१. भक्तां	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
७३०५२. भक्तां	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
७३०५३. भक्तां	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
७३०५४. भक्तांचियां	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
७३०५५. भक्तांचें	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
७३०५६. भक्तांचेनि	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
७३०५७. भक्तांचेनि	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
७३०५८. भक्तांमाजीं	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
७३०५९. भक्ताचें	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
७३०६०. भक्तानुग्रहें	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
७३०६१. भक्तालयीं	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
७३०६२. भक्तासि	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७

७३०६३. भक्तिज्ञानासि	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
७३०६४. भक्ति	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
७३०६५. भक्ति	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
७३०६६. भक्ति	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
७३०६७. भक्ति	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
७३०६८. भक्ति	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
७३०६९. भक्ति	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
७३०७०. भक्ति	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
७३०७१. भक्ति	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
७३०७२. भक्ति	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
७३०७३. भक्ति	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
७३०७४. भक्ति	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
७३०७५. भक्ति	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
७३०७६. भक्ति	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
७३०७७. भक्ति	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
७३०७८. भक्ति	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
७३०७९. भक्ति	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
७३०८०. भक्ति	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
७३०८१. भक्ति	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
७३०८२. भक्तिकथेसी	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
७३०८३. भक्तितत्त्व	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
७३०८४. भक्तिपंथा	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
७३०८५. भक्तिपंथीं	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
७३०८६. भक्तिबीजासि	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
७३०८७. भक्तियोगु	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
७३०८८. भक्तियोगु	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
७३०८९. भक्तियोगु	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८

७३०९०. भक्तियोगु	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
७३०९१. भक्तियोगें	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
७३०९२. भक्तियोगें	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
७३०९३. भक्तिसाधन	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
७३०९४. भक्तिसुखालागीं	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
७३०९५. भक्तिहीनाचें	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदुःखासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
७३०९६. भक्तिहीनु	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
७३०९७. भक्ती	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
७३०९८. भक्ती	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
७३०९९. भक्ती	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
७३१००. भक्ती	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
७३१०१. भक्ती	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
७३१०२. भक्ती	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
७३१०३. भक्ती	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
७३१०४. भक्ती	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
७३१०५. भक्ती	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
७३१०६. भक्ती	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
७३१०७. भक्ती	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
७३१०८. भक्ती	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
७३१०९. भक्तीं	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
७३११०. भक्तीं	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
७३१११. भक्तीं	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
७३११२. भक्तीं	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
७३११३. भक्तीचा	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
७३११४. भक्तीचा	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
७३११५. भक्तीचि	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
७३११६. भक्तीचिया	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६

७३११७. भक्तीचिया	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
७३११८. भक्तीचिये	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
७३११९. भक्तीची	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
७३१२०. भक्तीची	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
७३१२१. भक्तीचीही	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
७३१२२. भक्तीचें	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
७३१२३. भक्तीचेनि	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
७३१२४. भक्तीचेनि	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
७३१२५. भक्तीविण	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
७३१२६. भक्तीविण	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
७३१२७. भक्तीवीण	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०
७३१२८. भक्तीसी	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
७३१२९. भक्तीसी	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
७३१३०. भक्तु	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
७३१३१. भक्तु	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
७३१३२. भक्तु	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
७३१३३. भक्तु	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
७३१३४. भक्तु	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९
७३१३५. भक्तु	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
७३१३६. भक्तु	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
७३१३७. भक्तु	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
७३१३८. भक्तु	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
७३१३९. भक्तु	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
७३१४०. भक्तुही	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
७३१४१. भक्तें	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
७३१४२. भक्षी	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
७३१४३. भक्तांही	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९

७३१४४. भगवंत	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
७३१४५. भगवंतपण	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
७३१४६. भगवंता	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
७३१४७. भगवंतु	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
७३१४८. भगवती	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
७३१४९. भगवद्गीता	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
७३१५०. भगवद्गीता	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
७३१५१. भगवद्गीता	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
७३१५२. भगवे	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
७३१५३. भगिनी	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
७३१५४. भगीरथें	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
७३१५५. भग्नावयवा	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
७३१५६. भज	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
७३१५७. भज	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
७३१५८. भजतया	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
७३१५९. भजता	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
७३१६०. भजतां	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
७३१६१. भजतां	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
७३१६२. भजतां	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
७३१६३. भजतां	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
७३१६४. भजतां	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
७३१६५. भजति	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८
७३१६६. भजतियांसी	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
७३१६७. भजती	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
७३१६८. भजती	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
७३१६९. भजती	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
७३१७०. भजती	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५

७३१७१. भजती	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
७३१७२. भजती	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
७३१७३. भजती	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
७३१७४. भजती	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
७३१७५. भजती	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
७३१७६. भजती	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
७३१७७. भजती	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
७३१७८. भजती	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
७३१७९. भजती	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
७३१८०. भजतीचिना	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
७३१८१. भजतेनि	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
७३१८२. भजन	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
७३१८३. भजन	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
७३१८४. भजन	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
७३१८५. भजन	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
७३१८६. भजन	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
७३१८७. भजन	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
७३१८८. भजन	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
७३१८९. भजनकथनाचें	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
७३१९०. भजनमार्गी	नाना भजनमार्गी । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
७३१९१. भजनमार्गींचे	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
७३१९२. भजनशील	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशील । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
७३१९३. भजनशीळु	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
७३१९४. भजना	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
७३१९५. भजना	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
७३१९६. भजनां	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
७३१९७. भजनाचिये	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९

७३१९८. भजनावधानीं	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
७३१९९. भजनासि	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
७३२००. भजनीं	तूं मन हें मीचि करीं । माझ्यां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
७३२०१. भजनीं	मग याहीवरी पार्था । माझ्यां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
७३२०२. भजनीय	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
७३२०३. भजनीय	जयजय देव अद्वितीय । परिणतोपरमैकप्रिय । निजजनजित भजनीय । मायागम्य	ज्ञाने.१८.९
७३२०४. भजनें	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
७३२०५. भजनें	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
७३२०६. भजले	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
७३२०७. भजले	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
७३२०८. भजले	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
७३२०९. भजले	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
७३२१०. भजले	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
७३२११. भजाल	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
७३२१२. भजाल	तुम्हीं देवतांतें भजाल । देव तुम्हां तुष्टतील । ऐसी परस्परें घडेल । प्रीति जेथ	ज्ञाने.३.११.९७
७३२१३. भजावया	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
७३२१४. भजावयाची	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
७३२१५. भजावयालागीं	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
७३२१६. भजावा	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
७३२१७. भजावा	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
७३२१८. भजावी	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
७३२१९. भजावी	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
७३२२०. भजावें	सुखीं संतोषा न यावें । दुःखीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
७३२२१. भजावें	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
७३२२२. भजावें	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
७३२२३. भजावें	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
७३२२४. भजावें	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३

७३२२५. भजिजे	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
७३२२६. भजिजे	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
७३२२७. भजिजे	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
७३२२८. भजिजे	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
७३२२९. भजिजे	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
७३२३०. भजिजे	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
७३२३१. भजिजे	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
७३२३२. भजिजो	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
७३२३३. भजिन्नला	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
७३२३४. भजिन्नलियासवें	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
७३२३५. भजिन्नलें	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
७३२३६. भजे	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
७३२३७. भजे	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
७३२३८. भजे	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
७३२३९. भजे	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
७३२४०. भजे	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
७३२४१. भजे	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
७३२४२. भजे	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
७३२४३. भजे	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
७३२४४. भजे	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
७३२४५. भजे	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
७३२४६. भजे	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
७३२४७. भजे	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
७३२४८. भजे	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
७३२४९. भजे	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
७३२५०. भजे	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
७३२५१. भजे	का तपही जोडे देहीं । भजे गुरुदेवांचां ठायीं । परी आकर्णनीं नाहीं । चाड जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४८९

७३२५२. भजें	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
७३२५३. भजेल	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
७३२५४. भजेल	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
७३२५५. भजों	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
७३२५६. भजौनि	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
७३२५७. भज्य	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
७३२५८. भडसे	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
७३२५९. भडसे	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
७३२६०. भडाडा	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
७३२६१. भडाडु	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
७३२६२. भणगा	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा ळळळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
७३२६३. भणंगाचिया	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
७३२६४. भणंगु	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
७३२६५. भद्रजाति	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
७३२६६. भद्रजाती	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
७३२६७. भय	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
७३२६८. भय	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
७३२६९. भय	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
७३२७०. भय	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
७३२७१. भय	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
७३२७२. भय	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
७३२७३. भय	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
७३२७४. भय	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला ळळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
७३२७५. भय	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
७३२७६. भय	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
७३२७७. भय	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
७३२७८. भय	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६

७३२७९. भय	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
७३२८०. भय	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
७३२८१. भय	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
७३२८२. भय	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
७३२८३. भयदुःखासि	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
७३२८४. भयभीरु	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितााति करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
७३२८५. भयवार्ता	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
७३२८६. भयशोकीं	दैन्यदु:खीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
७३२८७. भयसंभ्रमें	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
७३२८८. भया	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
७३२८९. भयाचीं	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
७३२९०. भयाची	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
७३२९१. भयाचें	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
७३२९२. भयाचेनि	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
७३२९३. भयाचेनि	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
७३२९४. भयातें	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
७३२९५. भयातें	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
७३२९६. भयानकें	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
७३२९७. भयानकें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
७३२९८. भयानकें	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
७३२९९. भयानकें	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
७३३००. भयानकें	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
७३३०१. भयासि	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
७३३०२. भयासि	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
७३३०३. भयासुर	तैसें दळ दुर्धर । नानाव्यूहीं परिकर । अवगमलें भयासुर । तिये काळीं	ज्ञाने.१.२-३.९१
७३३०४. भयासुर	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
७३३०५. भयासुरें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१

७३३०६. भयास्तव	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
७३३०७. भयोद्वेगरहितु	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९
७३३०८. भरंवसा	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
७३३०९. भरंवसा	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
७३३१०. भरंवसा	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
७३३११. भरंवसा	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
७३३१२. भरंवसा	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
७३३१३. भरंवसा	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
७३३१४. भरंवसा	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
७३३१५. भरंवसा	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
७३३१६. भरंवसा	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
७३३१७. भरंवसा	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
७३३१८. भरंवसेनि	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
७३३१९. भरंवसेनि	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
७३३२०. भरंवसेनि	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
७३३२१. भरंवसेनि	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
७३३२२. भरंवसेनि	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
७३३२३. भरंवसेनि	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
७३३२४. भरंवसेनिसीं	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
७३३२५. भरणें	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
७३३२६. भरणें	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
७३३२७. भरणें	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
७३३२८. भरत	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
७३३२९. भरतां	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
७३३३०. भरताती	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैंचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
७३३३१. भरतिया	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
७३३३२. भरती	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४

७३३३३. भरती	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
७३३३४. भरती	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
७३३३५. भरतें	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
७३३३६. भरतें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
७३३३७. भरतें	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भीं । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
७३३३८. भरतें	अर्जुनायेसणें धेंडें । प्रज्ञापसरेंसीं बुडे । आलें भरतें एवढें । तें काढूनि पुढती	ज्ञाने.१८.१३.२८९
७३३३९. भरभरों	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
७३३४०. भरला	पैं अथावीं घट बुडाला । तो आंतबाहेरी उदकें भरला । पाठीं दैवगत्या जरी फुटला । तरी उदक काय फुटे	ज्ञाने.८.५.६५
७३३४१. भरला	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
७३३४२. भरला	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
७३३४३. भरला	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
७३३४४. भरला	तरी आंगें कर्में ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
७३३४५. भरला	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
७३३४६. भरलाचि	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
७३३४७. भरलिया	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
७३३४८. भरलिया	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
७३३४९. भरलिया	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
७३३५०. भरली	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
७३३५१. भरली	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
७३३५२. भरली	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
७३३५३. भरली	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
७३३५४. भरले	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
७३३५५. भरले	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
७३३५६. भरलें	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
७३३५७. भरलें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
७३३५८. भरलें	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
७३३५९. भरलें	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६

७३३६०. भरलें	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
७३३६१. भरलें	तें आघवेंचि तुवां एकें । भरलें देखत आहे कौतुकें । परि गगनाहीसकट भयानकें । आप्लविजे जेवीं	ज्ञाने.११.२०.३१६
७३३६२. भरलें	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
७३३६३. भरलें	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
७३३६४. भरलें	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
७३३६५. भरलें	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
७३३६६. भरलें	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
७३३६७. भरलें	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
७३३६८. भरलें	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
७३३६९. भरलें	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
७३३७०. भरलें	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
७३३७१. भरलें	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
७३३७२. भरलें	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
७३३७३. भरलेपण	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
७३३७४. भरलेया	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
७३३७५. भरलेया	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
७३३७६. भरवीं	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
७३३७७. भरा-	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
७३३७८. भराडा	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
७३३७९. भरावा	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
७३३८०. भरावा	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
७३३८१. भरावी	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
७३३८२. भरिंव	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
७३३८३. भरिजे	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
७३३८४. भरिजे	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
७३३८५. भरिजे	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
७३३८६. भरित	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६

७३३८७. भरिता	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
७३३८८. भरितीचि	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
७३३८९. भरितु	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
७३३९०. भरितु	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
७३३९१. भरितु	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
७३३९२. भरितें	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
७३३९३. भरितें	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
७३३९४. भरितें	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
७३३९५. भरितें	जी अवलोकिलिया मातें । उन्मेषसागरीं भरितें । वोसंडेल स्फूर्तीतें । रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
७३३९६. भरितें	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
७३३९७. भरितें	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
७३३९८. भरितें	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें । आनंदामृताचें भरितें । वोसंडत तें मागुतें । काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५
७३३९९. भरियें	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
७३४००. भरिला	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
७३४०१. भरिला	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । मार्जी होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
७३४०२. भरिला	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
७३४०३. भरिले	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
७३४०४. भरिले	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
७३४०५. भरिलें	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
७३४०६. भरिलें	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
७३४०७. भरी	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
७३४०८. भरी	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
७३४०९. भरी	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
७३४१०. भरी	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
७३४११. भरी	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
७३४१२. भरी	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
७३४१३. भरी	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८

७३४१४. भरी	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
७३४१५. भरी	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
७३४१६. भरीं	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
७३४१७. भरीं	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
७३४१८. भरीं	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
७३४१९. भरींव	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
७३४२०. भरीचि	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
७३४२१. भरीजती	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
७३४२२. भरु	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
७३४२३. भरु	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
७३४२४. भरु	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
७३४२५. भरु	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
७३४२६. भरु	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
७३४२७. भरु	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
७३४२८. भरुनियां	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
७३४२९. भरुनी	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
७३४३०. भरुनी	न बोलणेंही न बोलोनी । तें बोलिजे तोंड भरुनी । जाणिव नेणिव नेणोनी । जाणिजे तें	ज्ञाने.१८.५५.१२१४
७३४३१. भरूं	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
७३४३२. भरूं	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
७३४३३. भरूनि	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
७३४३४. भरूनि	भरूनि प्रपंचाचा घोंटु । कीजे देखतयाचि देखतां द्रष्टु । आनंदसाम्राज्यीं पाटु । बांधिजे जीवा	ज्ञाने.१६.५०
७३४३५. भरूनि	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
७३४३६. भरूनि	जी आपुलेनि अवकाशें । अगाध जळ घेपे कलशें । चुळीं चूळपणा ऐसें । भरूनि न निघे	ज्ञाने.१८.७८.१७१४
७३४३७. भरूनियां	ऐक्यभावाची अंजुळी । सर्वेंद्रियकुड्मुळीं । भरूनियां पुष्पांजुळी । अर्घ्यु देवों	ज्ञाने.१५.२
७३४३८. भरूनी	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
७३४३९. भरे	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
७३४४०. भरे	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९

७३४४१. भरे	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
७३४४२. भरे	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
७३४४३. भरे	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
७३४४४. भरे	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
७३४४५. भरे	देवा अधियज्ञ तो काइ । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
७३४४६. भरे	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
७३४४७. भरे	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
७३४४८. भरे	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
७३४४९. भरे	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षें । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
७३४५०. भरे	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
७३४५१. भरे	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
७३४५२. भरे	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
७३४५३. भरे	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
७३४५४. भरे	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
७३४५५. भरे	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
७३४५६. भरे	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
७३४५७. भरे	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
७३४५८. भरे	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
७३४५९. भरे	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
७३४६०. भरे	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
७३४६१. भरे	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
७३४६२. भरे	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
७३४६३. भरे	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
७३४६४. भरे	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
७३४६५. भरे	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
७३४६६. भरे	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
७३४६७. भरें	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७

७३४६८. भरें	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
७३४६९. भरें	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
७३४७०. भरें	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
७३४७१. भरें	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
७३४७२. भरें	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दु:खी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
७३४७३. भरेल	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
७३४७४. भरों	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
७३४७५. भरों	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
७३४७६. भरो	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडे धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
७३४७७. भरोंचि	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
७३४७८. भरोनि	दिठीचि पाहतां निविजे । कां तोंड भरोनि बोलिजे । नातरी दाटूनि खेंव दीजे । ऐसें कोण आहे	ज्ञाने.६.१०.११७
७३४७९. भरोनि	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
७३४८०. भरोनि	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
७३४८१. भरोनि	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
७३४८२. भरोनि	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
७३४८३. भरोनि	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
७३४८४. भरोनि	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
७३४८५. भरोनि	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
७३४८६. भरोनि	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्टींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
७३४८७. भरोनि	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९
७३४८८. भरोवरी	ऐसैसियापरी । ज्ञानाचिया भरोवरी । करूनियां अंतरीं । निरुते होत	ज्ञाने.१३.३४.११३३
७३४८९. भरोवरी	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
७३४९०. भरोवरी	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
७३४९१. भरोवरी	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
७३४९२. भर्ता	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
७३४९३. भर्ता	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
७३४९४. भर्ता	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदु:खाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३

७३४९५. भलतया	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
७३४९६. भलतया	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
७३४९७. भलतया	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६
७३४९८. भलतया	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
७३४९९. भलतया	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
७३५००. भलतयांही	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
७३५०१. भलतयाकडुनी	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
७३५०२. भलतयाचें	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
७३५०३. भलतयापरी	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
७३५०४. भलतयापरी	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
७३५०५. भलतयासीचि	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
७३५०६. भलतयाही	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
७३५०७. भलताही	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
७३५०८. भलतिया	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
७३५०९. भलतिये	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
७३५१०. भलतिये	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
७३५११. भलतियेविषीं	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
७३५१२. भलते	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
७३५१३. भलतेही	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
७३५१४. भलतें	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
७३५१५. भलतें	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
७३५१६. भलतें	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
७३५१७. भलतें	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
७३५१८. भलतेंचि	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
७३५१९. भलतेंही	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
७३५२०. भलतेंही	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
७३५२१. भलतेउता	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१

७३५२२. भलतेउतें	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
७३५२३. भलतेणें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
७३५२४. भलतेणें	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
७३५२५. भलतेणें	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
७३५२६. भलतेणें	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
७३५२७. भलतेणें	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
७३५२८. भलतेणें	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
७३५२९. भलतेणें	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
७३५३०. भलतेणेंसींहि	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८
७३५३१. भलतेतुकें	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
७३५३२. भलतेथ	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
७३५३३. भलतेथ	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
७३५३४. भलतेथ	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
७३५३५. भलतेथ	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
७३५३६. भलतेथ	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
७३५३७. भलतेथें	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
७३५३८. भलतेनि	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
७३५३९. भलतेया	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
७३५४०. भलतेया	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
७३५४१. भलतेया	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
७३५४२. भलतेया	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
७३५४३. भलतेया	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
७३५४४. भलतेयां	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
७३५४५. भलतेवढी	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
७३५४६. भलतेव्हां	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
७३५४७. भलतेव्हां	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
७३५४८. भलतेसणी	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९

७३५४९. भलतेही	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
७३५५०. भलतैसाही	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
७३५५१. भलतैसी	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
७३५५२. भलतैसें	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
७३५५३. भलतैसें	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
७३५५४. भलतैसें	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
७३५५५. भलतैसें	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
७३५५६. भलतैसें	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
७३५५७. भलतैसें	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
७३५५८. भला	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
७३५५९. भला	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३
७३५६०. भला	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
७३५६१. भला	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
७३५६२. भला	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
७३५६३. भला	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
७३५६४. भला	तो देहसंगें तरी असे । परी चैतन्यासारिखा दिसे । पाहतां परब्रह्माचेनि कसें । चोखाळु भला	ज्ञाने.४.२३.११५
७३५६५. भला	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
७३५६६. भला	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
७३५६७. भला	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
७३५६८. भला	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
७३५६९. भला	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
७३५७०. भला	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
७३५७१. भला	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
७३५७२. भला	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
७३५७३. भला	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
७३५७४. भला	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
७३५७५. भला	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२

७३५७६. भला	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
७३५७७. भली	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
७३५७८. भली	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
७३५७९. भली	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
७३५८०. भली	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
७३५८१. भली	गार शेवाळें गुंडाळली । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
७३५८२. भली	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
७३५८३. भली	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
७३५८४. भली	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
७३५८५. भली	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
७३५८६. भलीं	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
७३५८७. भलीं	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
७३५८८. भलीं	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
७३५८९. भलीं	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
७३५९०. भलीया	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
७३५९१. भले	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
७३५९२. भले	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
७३५९३. भले	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
७३५९४. भले	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
७३५९५. भले	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
७३५९६. भलें	माधुर्यी मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
७३५९७. भलें	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
७३५९८. भलें	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
७३५९९. भलें	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
७३६००. भलें	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
७३६०१. भलें	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
७३६०२. भलें	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२

७३६०३. भलें	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
७३६०४. भलें	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
७३६०५. भलें	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
७३६०६. भलें	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
७३६०७. भलें	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
७३६०८. भलें	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
७३६०९. भलें	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
७३६१०. भलें	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
७३६११. भलें	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
७३६१२. भलें	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
७३६१३. भलें	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
७३६१४. भलें	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
७३६१५. भलें	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
७३६१६. भलें	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
७३६१७. भलें	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
७३६१८. भलें	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
७३६१९. भलें	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
७३६२०. भलें	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
७३६२१. भलें	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
७३६२२. भलें	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
७३६२३. भलें	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
७३६२४. भलें	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
७३६२५. भलेनि	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
७३६२६. भव	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
७३६२७. भवंडी	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
७३६२८. भवंडीजे	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
७३६२९. भवतरु	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२

७३६३०. भवद्रुमबीजिका	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
७३६३१. भवद्रुमाचें	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
७३६३२. भवध्वंस	जयजय देव स्वप्रभ । जगदंबुदगर्भनभ । भुवनोद्भवारंभस्तंभ । भवध्वंस	ज्ञाने.१८.५
७३६३३. भवपुरींचा	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
७३६३४. भवबंधमोचक	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
७३६३५. भवभेउरें	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हें भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
७३६३६. भवरुखु	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
७३६३७. भवरुखु	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
७३६३८. भवरूपा	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
७३६३९. भवरूपा	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
७३६४०. भवविजयाचा	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
७३६४१. भवविषयीं	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
७३६४२. भववृक्षासि	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
७३६४३. भवव्यथा	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
७३६४४. भवसिंधूचेनि	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
७३६४५. भवस्वर्गा	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
७३६४६. भवस्वर्गाचिया	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
७३६४७. भवस्वर्गातें	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
७३६४८. भवस्वर्गादि	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
७३६४९. भवस्वर्गादिक	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
७३६५०. भवा	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
७३६५१. भवा	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
७३६५२. भवा	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
७३६५३. भवादृश	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
७३६५४. भवादृशां	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
७३६५५. भवानियेशीं	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
७३६५६. भवानी	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०

७३६५७. भवाश्वत्था	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
७३६५८. भविन्नला	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
७३६५९. भविष्यमाणें	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
७३६६०. भवे	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
७३६६१. भवे	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
७३६६२. भवेभकुंभभंजना	नमो सुभावभजनभाजना । भवेभकुंभभंजना । विश्वोद्भवभुवना । श्रीगुरुराया	ज्ञाने.१०.५
७३६६३. भस्म	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
७३६६४. भस्मासुरु	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
७३६६५. भस्मीं	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
७३६६६. भस्मीं	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
७३६६७. भांगार	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहें तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
७३६६८. भांगार	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
७३६६९. भांगार	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
७३६७०. भांगारचि	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
७३६७१. भांगारा	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
७३६७२. भांगाराचा	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
७३६७३. भांगाराची	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
७३६७४. भांगारापरतें	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
७३६७५. भांगारें	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
७३६७६. भांगारें	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
७३६७७. भांगारें	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
७३६७८. भांजेचि	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
७३६७९. भांडकें	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मांतें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
७३६८०. भांडघटशरावीं	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
७३६८१. भांडताति	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
७३६८२. भांडवल	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
७३६८३. भांडवल	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दु:खाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१

७३६८४. भांडवल	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
७३६८५. भांडवल	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
७३६८६. भांडवला	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
७३६८७. भांडवलाचा	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
७३६८८. भांडवलें	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
७३६८९. भांडार	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
७३६९०. भांडारा	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
७३६९१. भांडारा	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
७३६९२. भांडारी	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
७३६९३. भांडारें	अंतौरियां कुमरें । सांडोनियां भांडारें । शस्त्राग्रीं जिव्हारें । आरोपुनी	ज्ञाने.१.३२-३३.२२०
७३६९४. भांडारें	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
७३६९५. भांडारें	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
७३६९६. भांडारें	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
७३६९७. भांडावें	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
७३६९८. भांडिया	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
७३६९९. भांडियाचेनि	जैसें भांडियाचेनि तापें । आंतुलें उदकही तापे । तैसी धातुवशें आटोपे । चित्तवृत्ती	ज्ञाने.१७.६.११७
७३७००. भांडें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
७३७०१. भांडें	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
७३७०२. भांडें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
७३७०३. भांडें	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
७३७०४. भांडे	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
७३७०५. भांडों	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
७३७०६. भांती	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
७३७०७. भांब	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
७३७०८. भांब	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
७३७०९. भांबा	बुद्धीचिया जिभा । बोलाचा न चाखतां गाभा । अक्षरांचियाचि भांबा । इंद्रियें जिती	ज्ञाने.७.३०.२०७
७३७१०. भांबावला	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९

७३७११. भांबावलीं	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादु:खाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
७३७१२. भांबावे	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
७३७१३. भांबावे	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मार्गोही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
७३७१४. भाऊ	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
७३७१५. भाक	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
७३७१६. भाख	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
७३७१७. भाख	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
७३७१८. भाखा	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
७३७१९. भाग	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
७३७२०. भाग	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
७३७२१. भाग	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
७३७२२. भागवतमिषें	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
७३७२३. भागा	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
७३७२४. भागा	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दु:खाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
७३७२५. भागा	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्मे अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
७३७२६. भागा	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
७३७२७. भागा	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
७३७२८. भागां	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
७३७२९. भागामाजीं	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
७३७३०. भागीं	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
७३७३१. भागीं	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
७३७३२. भागीं	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
७३७३३. भागीं	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
७३७३४. भागीं	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६
७३७३५. भागीं	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
७३७३६. भागीं	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
७३७३७. भागीं	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गीं । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३

७३७३८. भागीं	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
७३७३९. भागीं	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
७३७४०. भागीं	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगीं । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
७३७४१. भागीं	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
७३७४२. भागीं	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
७३७४३. भागीन	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दुःखाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
७३७४४. भागीन	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
७३७४५. भागु	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
७३७४६. भागु	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
७३७४७. भागु	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
७३७४८. भागु	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
७३७४९. भागु	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
७३७५०. भागु	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
७३७५१. भागें	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
७३७५२. भाग्य	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
७३७५३. भाग्य	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
७३७५४. भाग्य	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
७३७५५. भाग्य	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
७३७५६. भाग्य	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
७३७५७. भाग्य	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
७३७५८. भाग्य	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
७३७५९. भाग्य	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
७३७६०. भाग्य	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
७३७६१. भाग्य	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
७३७६२. भाग्यनिधि	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
७३७६३. भाग्यनिधि	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
७३७६४. भाग्ययोगें	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३

७३७६५. भाग्यविशेखीं	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
७३७६६. भाग्या	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
७३७६७. भाग्या	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
७३७६८. भाग्याचा	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । मार्जी डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
७३७६९. भाग्याचिये	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
७३७७०. भाग्याची	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
७३७७१. भाग्याचे	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गींचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
७३७७२. भाग्यु	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
७३७७३. भाग्योदय	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
७३७७४. भाग्योदयो	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
७३७७५. भाजन	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
७३७७६. भाट	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
७३७७७. भाट	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
७३७७८. भाट	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
७३७७९. भाट	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
७३७८०. भाट	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
७३७८१. भाटांचां	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
७३७८२. भाटिवेलागीं	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
७३७८३. भाटीं	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
७३७८४. भाटींव	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
७३७८५. भाणयावरुनी	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
७३७८६. भाणें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
७३७८७. भाणें	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
७३७८८. भाणें	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
७३७८९. भातां	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
७३७९०. भातारेंवीण	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
७३७९१. भातारेंहीन	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९

७३७९२. भाती	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
७३७९३. भातुकें	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८
७३७९४. भातुकें	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
७३७९५. भातें	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
७३७९६. भादी	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
७३७९७. भानु	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
७३७९८. भानु	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
७३७९९. भानु	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
७३८००. भानु	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
७३८०१. भानु	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
७३८०२. भानु	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
७३८०३. भानु	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
७३८०४. भानु	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
७३८०५. भानु	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
७३८०६. भानु	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
७३८०७. भानु	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
७३८०८. भानु	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्मे तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
७३८०९. भानु	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
७३८१०. भानुचेनि	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
७३८११. भानुतेजीं	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
७३८१२. भानुबिंब	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
७३८१३. भानुबिंब	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
७३८१४. भानुबिंब	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
७३८१५. भानुबिंबींही	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
७३८१६. भानुभूषिता	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
७३८१७. भानु	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
७३८१८. भानूची	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४

७३८१९. भानूसीं	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
७३८२०. भार	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्में इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
७३८२१. भार	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५
७३८२२. भारणी	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
७३८२३. भारत	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
७३८२४. भारत	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
७३८२५. भारता	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
७३८२६. भारताचा	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
७३८२७. भारताचें	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
७३८२८. भारती	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
७३८२९. भारती	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
७३८३०. भारतीं	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
७३८३१. भारतीं	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
७३८३२. भारतीं	आतां आठरां पर्वी भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
७३८३३. भारापासोनि	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
७३८३४. भारी	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
७३८३५. भारी	तो धृतराष्ट्राया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
७३८३६. भारी	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
७३८३७. भारी	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
७३८३८. भारु	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्मा निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
७३८३९. भारु	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
७३८४०. भारु	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
७३८४१. भारें	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्मही होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
७३८४२. भारें	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
७३८४३. भारैलें	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
७३८४४. भालीं	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
७३८४५. भाळलों	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७

७३८४६. भाळावें	जंव कवळ आथि डोळां। तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा। काय मृगींहि मृगजळा। भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
७३८४७. भाव	हे समविषम भाव। आणिकही विचित्र जें सर्व। तें मानी जैसे अवयव। आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
७३८४८. भाव	जे सात्त्विक हन भाव। कां रजतमादि सर्व। तें ममरूपसंभव। वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
७३८४९. भाव	देवोदेवीं मीचि पाहीं। हाही निश्चय त्यासि नाही। भाव ते ते ठायीं। वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
७३८५०. भाव	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल। ऐसाही भाव तुज जाईल। हां गा अमृताआंत राहील। तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
७३८५१. भाव	कां रूपें वयसा माजा। आथिलेपणें कां गाजा। एक भाव नाहीं माझा। तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
७३८५२. भाव	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें। जेव्हां भाव होती मज मीनले। जैसे लवणकण घातले। सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
७३८५३. भाव	तेंचि मातें कैसें जाणिजे। ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें। तरी मी ऐसा हे माझे। भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
७३८५४. भाव	दान यश अपकीर्ति। हे जे भाव सर्वत्र वसती। ते मजचि पासूनि होती। भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
७३८५५. भाव	आतां इये सृष्टीचे पालक। तयां आधीन वर्तती लोक। ते अकरा भाव आणिक। सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
७३८५६. भाव	यालागीं सुभद्रापती। हे भाव इया माझिया विभूती। आणि यांचिया व्याप्ती। व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
७३८५७. भाव	म्हणोनि मागां भाव जैसे। आपुले सांगितले तुवां उद्देशें। आतां विस्तारोनि तैसे। एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
७३८५८. भाव	तरी हा भाव मना। झणें जाय हो जनार्दना। पैं प्राकृताही अमृतपाना। ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
७३८५९. भाव	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें। उंच नीच भाव सांडावे। एक मीचि ऐसें मानावें। वस्तुजाततें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
७३८६०. भाव	आणीकही जे जे सर्व। कायिक वाचिक मानसिक भाव। तयां मीवांचूनि धांव। आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
७३८६१. भाव	मग ध्यानासि खेंव। देती आघवेचि भाव। तेव्हां कर्मजात सर्व। दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
७३८६२. भाव	इत्यादि सर्व। जे जे याचे भाव। ते बोलिजती सावेव। अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
७३८६३. भाव	वारियाची धांव। तैसे सरळ भाव। शंका आणि हांव। नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
७३८६४. भाव	तया भावातीताचे भाव। तया निरवयवाचे अवयव। किंबहुना होय सर्व। पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
७३८६५. भाव	नातरी देहीं अवेव। मनीं आघवेचि भाव। विस्फुलिंग सावेव। वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
७३८६६. भाव	तेथ कें उठिती ते भाव। जिहीं इंद्रियमार्गी धांव। घेऊनि ठाकावे गांव। विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
७३८६७. भावंड	तयाचां ठायीं उदंड। अज्ञान असे वितंड। जो चांचल्यें भावंड। मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
७३८६८. भावंडचि	जें विटे ना सरे। भोगितयाचेनि पवाडें पुरे। पुढती महासुखाचें सोयरें। भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
७३८६९. भावज्ञां	तैसें शब्दाचें व्यापकपण। देखिजे असाधारण। पाहातयां भावज्ञां फावती गुण। चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
७३८७०. भावना	निश्चळत्वाची भावना। जरी नव्हेचि देखें मना। तरी शांति केवी अर्जुना। आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
७३८७१. भावना	तैसा समस्तां यां भजनां। मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना। एथ प्रतिफळे भावना। आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
७३८७२. भावना	एऱ्हवीं तरी अर्जुना। जो एकवटलिया भावना। सर्वभूतीं अभिन्ना। मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३

७३८७३. भावना	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
७३८७४. भावना	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
७३८७५. भावना	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
७३८७६. भावनेचिया	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
७३८७७. भावबळें	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
७३८७८. भावभेद	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
७३८७९. भावशुद्धी	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
७३८८०. भावशुद्धीचि	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
७३८८१. भावशुद्धीचिया	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
७३८८२. भावा	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
७३८८३. भावां	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
७३८८४. भावांचां	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
७३८८५. भावांची	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
७३८८६. भावांची	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
७३८८७. भावाअतीत	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
७३८८८. भावाचा	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
७३८८९. भावाचिमाजीं	मग शम दम दोन्ही । सुख दुःख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
७३८९०. भावाचिये	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
७३८९१. भावाची	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
७३८९२. भावाचे	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
७३८९३. भावाचें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
७३८९४. भावाचें	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
७३८९५. भावाचेनि	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
७३८९६. भावाचेनि	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
७३८९७. भावातीताचे	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
७३८९८. भावाभाव	मग शम दम दोन्ही । सुख दुःख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
७३८९९. भावाभावरूप	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६

७३९००. भावार्था	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
७३९०१. भावार्थाचां	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
७३९०२. भावार्थाचे	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
७३९०३. भावार्थु	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
७३९०४. भावार्थु	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
७३९०५. भावावें	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
७३९०६. भाविजे	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
७३९०७. भाविजे	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
७३९०८. भाविती	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
७३९०९. भाविला	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
७३९१०. भाविलिया	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दु:ख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
७३९११. भावी	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
७३९१२. भावी	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
७३९१३. भावी	गुरुकृपास्नेहसलिलीं । आपण होय मासोळी । कोणे एके वेळीं । हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
७३९१४. भावीं	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्रकरु	ज्ञाने.६.२०
७३९१५. भावीं	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
७३९१६. भावीं	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
७३९१७. भावीं	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
७३९१८. भावें	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
७३९१९. भावें	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
७३९२०. भावें	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
७३९२१. भावें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
७३९२२. भावें	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
७३९२३. भावें	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
७३९२४. भावें	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
७३९२५. भावें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
७३९२६. भावें	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५

७३९२७. भावें	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
७३९२८. भावें	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
७३९२९. भावें	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
७३९३०. भावें	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
७३९३१. भावेंसी	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
७३९३२. भावो	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
७३९३३. भावो	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
७३९३४. भावो	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
७३९३५. भावो	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
७३९३६. भावो	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
७३९३७. भावो	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवो । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
७३९३८. भावो	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
७३९३९. भावो	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
७३९४०. भावो	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
७३९४१. भावो	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
७३९४२. भावो	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
७३९४३. भावो	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
७३९४४. भावो	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
७३९४५. भावो	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
७३९४६. भावो	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
७३९४७. भावो	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
७३९४८. भावो	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
७३९४९. भावो	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उववावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
७३९५०. भावो	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
७३९५१. भावो	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
७३९५२. भावो	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
७३९५३. भावो	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९

७३९५४. भावो	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
७३९५५. भावो	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
७३९५६. भावोचि	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
७३९५७. भाव्यु	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
७३९५८. भाष	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
७३९५९. भाष	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
७३९६०. भाष	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि नि:शेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
७३९६१. भाष	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
७३९६२. भाष	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
७३९६३. भाष	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
७३९६४. भाष	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
७३९६५. भाष	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
७३९६६. भाष	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
७३९६७. भाष	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
७३९६८. भाष	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
७३९६९. भाष	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
७३९७०. भाष	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
७३९७१. भाष	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
७३९७२. भाष	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
७३९७३. भाष	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
७३९७४. भाष	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
७३९७५. भाष	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
७३९७६. भाष	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
७३९७७. भाष	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
७३९७८. भाष	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
७३९७९. भाष	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
७३९८०. भाष	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९

७३९८१. भाष	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
७३९८२. भाष	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
७३९८३. भाषही	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
७३९८४. भाषा	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
७३९८५. भाषा	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
७३९८६. भाषा	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
७३९८७. भाषेआंतुल	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
७३९८८. भाष्यकारांतें	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
७३९८९. भासतसे	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
७३९९०. भासळला	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
७३९९१. भासे	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
७३९९२. भास्वतु	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
७३९९३. भास्वतु	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
७३९९४. भास्वतु	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
७३९९५. भिंग	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
७३९९६. भिंगाचेनि	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
७३९९७. भिंगारी	नातरी केळीं कापूर जाहला । जेवीं परिमळें जाणों आला । कां भिंगारी दीपु ठेविला । बाहेरि फांके	ज्ञाने.१३.५-६.१८२
७३९९८. भिंगुळवाणे	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
७३९९९. भिंगुळवाणें	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
७४०००. भिंगोरी	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
७४००१. भिंतिमात्र	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
७४००२. भिंती	किंबहुना त्रैलोक्यपति । तुझिया एकेकाचि अवयवाचिये भिंती । इयें चतुर्दशभुवनें चित्राकृती । अंकुरलीं जाणों	ज्ञाने.११.१५.२६४
७४००३. भिंती	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
७४००४. भिंती	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
७४००५. भिंतीं	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
७४००६. भिकारी	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
७४००७. भिकेपरतें	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८

७४००८. भिक्षा	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
७४००९. भिजे	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
७४०१०. भिडऊनि	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
७४०११. भिडां	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
७४०१२. भिडे	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
७४०१३. भिडेचि	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
७४०१४. भितरीं	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
७४०१५. भिन्न	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
७४०१६. भिन्न	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
७४०१७. भिन्न	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
७४०१८. भिन्न	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
७४०१९. भिन्न	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
७४०२०. भिन्न	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
७४०२१. भिन्न	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
७४०२२. भिन्न	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
७४०२३. भिन्न	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
७४०२४. भिन्नचि	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
७४०२५. भिन्नचि	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
७४०२६. भिन्नता	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
७४०२७. भिन्नत्व	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
७४०२८. भिन्नपण	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
७४०२९. भिन्ना	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
७४०३०. भिन्ना	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
७४०३१. भिन्ना	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
७४०३२. भिन्ना	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
७४०३३. भिन्ना	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
७४०३४. भिन्नाभिन्न	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०

७४०३५. भिन्नाभिन्न	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
७४०३६. भिन्नाभिन्नव्यवहारें	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
७४०३७. भिन्नाभिमान	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांग्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
७४०३८. भिन्नीं	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
७४०३९. भिन्नु	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
७४०४०. भिन्नें	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
७४०४१. भिल्लांचा	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
७४०४२. भिल्लांचेनि	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
७४०४३. भिवों	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
७४०४४. भीड	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
७४०४५. भीड	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
७४०४६. भीड	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
७४०४७. भीड	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
७४०४८. भीड	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
७४०४९. भीडसांकडी	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
७४०५०. भीतरां	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
७४०५१. भीतराहि	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदु:खाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
७४०५२. भीतरीं	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
७४०५३. भीतरीं	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
७४०५४. भीतरीं	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
७४०५५. भीतरु	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
७४०५६. भीमसेन	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
७४०५७. भीमसेनु	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
७४०५८. भीमार्जुनांसारिखे	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
७४०५९. भीष्म	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
७४०६०. भीष्मदेवें	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
७४०६१. भीष्मद्रोणांचे	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४

७४०६२. भीष्मद्रोणादिक	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
७४०६३. भीष्मनाम	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वी । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
७४०६४. भीष्मपर्वी	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
७४०६५. भीष्मपर्वीं	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
७४०६६. भीष्माऐसा	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
७४०६७. भीष्माचें	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
७४०६८. भीष्मातळीं	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
७४०६९. भीष्मासी	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
७४०७०. भीष्मु	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
७४०७१. भुंके	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
७४०७२. भुंजतां	जया देहसंबंधाआंतु । प्रतिपदीं आत्मघातु । भुंजतां उसंतु । कहींच नाहीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७६
७४०७३. भुंजावा	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
७४०७४. भुंजीजती	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
७४०७५. भुंजे	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
७४०७६. भुंजे	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
७४०७७. भुंजें	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
७४०७८. भुंजौनि	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
७४०७९. भुई	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
७४०८०. भुई	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
७४०८१. भुई	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
७४०८२. भुईं	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
७४०८३. भुकाळु	तरी जाळ पाणियें न भरे । आगी इंधन न पुरे । तयां दुर्भरांचिये धुरे । भुकाळु जो	ज्ञाने.१६.१०.३२३
७४०८४. भुके	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
७४०८५. भुके	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
७४०८६. भुकेची	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
७४०८७. भुकेला	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
७४०८८. भुकेला	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४

७४०८९. भुकेलिया	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
७४०९०. भुकेलिया	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
७४०९१. भुकेलियां	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
७४०९२. भुकेलियापासीं	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
७४०९३. भुकेलियापुढें	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
७४०९४. भुकेले	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
७४०९५. भुकेलेपणाची	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
७४०९६. भुजंग	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
७४०९७. भुजंगत्व	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
७४०९८. भुजा	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
७४०९९. भुजा	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
७४१००. भुजा	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
७४१०१. भुजा	दोंवरी दोनी । भुजा आलों घेउनी । आलिंगावयालागुनी । तयाचें आंग	ज्ञाने.१२.१९.२२४
७४१०२. भुजा	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
७४१०३. भुजांची	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
७४१०४. भुजांचें	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
७४१०५. भुजाही	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
७४१०६. भुतला	हा लोकु कर्मे बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
७४१०७. भुतला	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
७४१०८. भुयीं	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
७४१०९. भुररीं	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
७४११०. भुररें	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुररें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
७४१११. भुलला	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
७४११२. भुलला	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
७४११३. भुलला	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
७४११४. भुलली	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
७४११५. भुलली	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८

७४११६. भुलले	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
७४११७. भुलले	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
७४११८. भुललें	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
७४११९. भुललें	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
७४१२०. भुललें	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
७४१२१. भुललों	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
७४१२२. भुलवणें	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
७४१२३. भुलविजे	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
७४१२४. भुलविला	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
७४१२५. भुलविला	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
७४१२६. भुलविलें	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
७४१२७. भुलवी	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
७४१२८. भुलवी	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
७४१२९. भुलवी	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
७४१३०. भुलवी	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
७४१३१. भुलवी	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
७४१३२. भुलिजे	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
७४१३३. भुली	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
७४१३४. भुली	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
७४१३५. भुली	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
७४१३६. भुली	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
७४१३७. भुली	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
७४१३८. भुली	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
७४१३९. भुली	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
७४१४०. भुली	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
७४१४१. भुलीची	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
७४१४२. भुलीचें	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५

७४१४३. भुलीचें	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
७४१४४. भुले	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
७४१४५. भुले	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
७४१४६. भुले	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
७४१४७. भुलोनि	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
७४१४८. भुलोनियां	तेथ चांडाळादि निकृष्टा । दोषजातीचा थोर फांटा । जाळ पडे कर्मभ्रष्टां । भुलोनियां	ज्ञाने.१५.२.१६९
७४१४९. भुलौनियां	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
७४१५०. भुवन	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
७४१५१. भुवन	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
७४१५२. भुवन	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
७४१५३. भुवनत्रयाची	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
७४१५४. भुवनदिवा	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
७४१५५. भुवनांसि	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
७४१५६. भुवनें	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
७४१५७. भुवनीं	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
७४१५८. भुवनीं	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
७४१५९. भुवनें	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
७४१६०. भुवनें	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
७४१६१. भुवनें	देवा देखोनियां तूतें । नेणों कैसें आलें भयाचें भरितें । आतां दु:खकल्लोळीं झळंबतें । तिन्ही भुवनें	ज्ञाने.११.२०.३१९
७४१६२. भुवनें	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
७४१६३. भुवनें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
७४१६४. भुवनोद्धवारंभस्तंभ	जयजय देव स्वप्रभ । जगदंबुदगर्भनभ । भुवनोद्धवारंभस्तंभ । भवध्वंस	ज्ञाने.१८.५
७४१६५. भुसा	बीजा आणि भुसा । अंधु निवाडु नेणे जैसा । नावेक देखणाही तैसा । बरळे कां पां	ज्ञाने.३.३६.२३४
७४१६६. भुसीं	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
७४१६७. भूंस	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
७४१६८. भूक	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
७४१६९. भूक	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८

७४१७०. भूक	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
७४१७१. भूक	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
७४१७२. भूक	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
७४१७३. भूक	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
७४१७४. भूकचि	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
७४१७५. भूकेची	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
७४१७६. भूगोलु	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
७४१७७. भूगोलुचि	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
७४१७८. भूत	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
७४१७९. भूत	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
७४१८०. भूत	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
७४१८१. भूत	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
७४१८२. भूतकर्मीं	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
७४१८३. भूतक्रिया	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
७४१८४. भूतखिचा	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
७४१८५. भूतग्राम	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
७४१८६. भूतग्राम	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
७४१८७. भूतग्राम	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
७४१८८. भूतग्रामा	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
७४१८९. भूतग्रामा	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
७४१९०. भूतग्रामा	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
७४१९१. भूतग्रामांचे	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
७४१९२. भूतग्रामाचिया	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्‌ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
७४१९३. भूतग्रामु	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
७४१९४. भूतचेष्टा	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
७४१९५. भूतजात	देखें भूतजात निदेलें । तेथेंचि जया पाहलें । आणि जीव जेथ चेइले । तेथ निद्रितु जो	ज्ञाने.२.६९.३५५
७४१९६. भूतजात	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५

७४१९७. भूतजात	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
७४१९८. भूतजात	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
७४१९९. भूतजात	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
७४२००. भूतजात	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
७४२०१. भूतजात	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
७४२०२. भूतजात	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
७४२०३. भूतजातां	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
७४२०४. भूतजातां	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
७४२०५. भूतजातां	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४
७४२०६. भूतजातीं	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
७४२०७. भूतजातीं	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
७४२०८. भूतत्रया	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
७४२०९. भूतत्वाची	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८
७४२१०. भूतद्वेषु	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
७४२११. भूतपती	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
७४२१२. भूतप्रतीतीं	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
७४२१३. भूतप्रेतकुळें	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०
७४२१४. भूतबाधा	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
७४२१५. भूतभविष्याचें	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
७४२१६. भूतभारसहिष्णु	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
७४२१७. भूतभावना	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
७४२१८. भूतभावना	हें आइकिलें कीं भूतभावना । त्रिभुवनगजपंचानना । सकलदेवदेवतार्चना । जगन्नायका	ज्ञाने.१०.१५.१८१
७४२१९. भूतभावनु	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
७४२२०. भूतभावीं	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
७४२२१. भूतभिन्न	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
७४२२२. भूतभेदव्यवस्था	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
७४२२३. भूतभेदाचा	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७

७४२२४. भूतभेदें	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
७४२२५. भूतमात्राचां	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
७४२२६. भूतमात्राचेनि	भूतमात्राचेनि नांवें । तृणही नासुडावें । किंबहुना सांडावे । छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
७४२२७. भूतमात्रीं	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
७४२२८. भूतमात्रीं	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
७४२२९. भूतमात्रीं	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
७४२३०. भूतमात्रीं	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
७४२३१. भूतलीं	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
७४२३२. भूतलें	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
७४२३३. भूतळ	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
७४२३४. भूतळ	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
७४२३५. भूतळा	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
७४२३६. भूतळीं	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
७४२३७. भूतळीं	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
७४२३८. भूतळीं	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
७४२३९. भूतळीं	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
७४२४०. भूतळीं	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
७४२४१. भूतळीं	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोंणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
७४२४२. भूतळींची	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
७४२४३. भूतवैषम्यें	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
७४२४४. भूतव्यक्ति	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
७४२४५. भूतव्यक्ति	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
७४२४६. भूतव्यक्ती	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
७४२४७. भूतशाखा	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
७४२४८. भूतसंचारु	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
७४२४९. भूतसंयोगे	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
७४२५०. भूतसमुद्रा	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०

७४२५१. भूतसृष्टी	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
७४२५२. भूतसृष्टीची	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
७४२५३. भूतसृष्टीची	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
७४२५४. भूतसृष्टीचें	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
७४२५५. भूतसृष्टीचें	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
७४२५६. भूतां	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
७४२५७. भूतां	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
७४२५८. भूतां	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
७४२५९. भूतां	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
७४२६०. भूतां	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
७४२६१. भूतां	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
७४२६२. भूतां	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
७४२६३. भूतां	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
७४२६४. भूतां	वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
७४२६५. भूतां-	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
७४२६६. भूतांचा	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
७४२६७. भूतांचां	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
७४२६८. भूतांचां	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
७४२६९. भूतांचां	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
७४२७०. भूतांचां	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्वृत्तीचां सहस्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
७४२७१. भूतांचिया	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
७४२७२. भूतांचिया	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
७४२७३. भूतांची	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
७४२७४. भूतांचीं	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
७४२७५. भूतांचें	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
७४२७६. भूतांचेनि	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
७४२७७. भूतांतें	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२

७४२७८. भूतांतें	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
७४२७९. भूतांतें	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
७४२८०. भूतांतें	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
७४२८१. भूतांतें	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
७४२८२. भूतांप्रति	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
७४२८३. भूतांप्रति	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
७४२८४. भूतांबाहेरी	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
७४२८५. भूतांमाजि	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
७४२८६. भूतांमाजि	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
७४२८७. भूतांमाजीं	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
७४२८८. भूतांवेगळिया	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
७४२८९. भूतांसि	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
७४२९०. भूतांसि	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
७४२९१. भूतांसि	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
७४२९२. भूतांसि	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
७४२९३. भूतांसी	किंबहुना ऐसी । दिठी जयाची भूतांसी । करही देखसी । तैसेचि ते	ज्ञाने.१३.७.२७७
७४२९४. भूतांसी	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
७४२९५. भूताकार	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
७४२९६. भूताकारा	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
७४२९७. भूताकारु	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
७४२९८. भूताकृती	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
७४२९९. भूताकृतीचें	भूताकृतीचें नाणें । घडत भांगारें जेणें । काळासिं जूं खेळणें । जिहीं कवडां	ज्ञाने.१५.१६.४८१
७४३००. भूताभासु	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
७४३०१. भूताभासु	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
७४३०२. भूताभासु	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
७४३०३. भूतीं	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
७४३०४. भूतीं	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२

७४३०५. भूतीं	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
७४३०६. भूतीं	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
७४३०७. भूतीं	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
७४३०८. भूतीं	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
७४३०९. भूतीं	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
७४३१०. भूतीं	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
७४३११. भूतीं	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
७४३१२. भूतीं	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
७४३१३. भूतीं	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
७४३१४. भूतीं	स्वेदजप्रभृती । वेगळाल्या भूतीं । जयाचिये अनुस्यूती । खोमणें नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१६
७४३१५. भूतीं	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
७४३१६. भूतीं	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
७४३१७. भूतीं	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
७४३१८. भूतें	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
७४३१९. भूतें	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
७४३२०. भूतें	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
७४३२१. भूतें	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
७४३२२. भूतें	अन्नास्तव भूतें । प्रोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
७४३२३. भूतें	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
७४३२४. भूतें	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
७४३२५. भूतें	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
७४३२६. भूतें	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
७४३२७. भूतें	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
७४३२८. भूतें	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादु:खाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
७४३२९. भूतें	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
७४३३०. भूतें	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
७४३३१. भूतें	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९

७४३३२. भूतें	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
७४३३३. भूतें	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
७४३३४. भूतें	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
७४३३५. भूतें	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
७४३३६. भूतें	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
७४३३७. भूतें	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
७४३३८. भूतें	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
७४३३९. भूतें	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
७४३४०. भूतें	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
७४३४१. भूतें	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
७४३४२. भूतें	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
७४३४३. भूतें	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
७४३४४. भूतें	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
७४३४५. भूतें	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
७४३४६. भूतें	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
७४३४७. भूतें	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
७४३४८. भूतें	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
७४३४९. भूतें	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
७४३५०. भूतें	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
७४३५१. भूतें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दुःखें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
७४३५२. भूतें	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
७४३५३. भूतें	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
७४३५४. भूतें	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
७४३५५. भूतें	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
७४३५६. भूतें	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
७४३५७. भूतेंही	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
७४३५८. भूतोंडीं	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४

७४३५९. भूतोर्मी	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०
७४३६०. भूपति	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
७४३६१. भूपति	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
७४३६२. भूपती	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
७४३६३. भूपाळ	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
७४३६४. भूभारातें	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
७४३६५. भूमंडळ	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
७४३६६. भूमंडळीं	वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
७४३६७. भूमि	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
७४३६८. भूमि	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
७४३६९. भूमि	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
७४३७०. भूमिका	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
७४३७१. भूमिका	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
७४३७२. भूमिका	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
७४३७३. भूमिका	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
७४३७४. भूमिका	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
७४३७५. भूमिका-	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
७४३७६. भूमिके	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
७४३७७. भूमिके	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
७४३७८. भूमिके	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
७४३७९. भूमिके	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
७४३८०. भूमिके	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
७४३८१. भूमिदोषु	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
७४३८२. भूमिभागु	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
७४३८३. भूमिरसु	इंधनाचेनि आकारें । अग्नि जैसा अवतरे । कां अवगे तरुवरें । भूमिरसु	ज्ञाने.१४.१९.२८१
७४३८४. भूमी	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
७४३८५. भूमी	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३

७४३८६. भूमी	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
७४३८७. भूमी	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
७४३८८. भूमी	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
७४३८९. भूमी	ऐसेनि करितां उभारा । पंधराअध्यायांत पंधरा । भूमी निर्वाळलिया पुरा । प्रासादु जाहला	ज्ञाने.१८.३९
७४३९०. भूमी	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
७४३९१. भूमी	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
७४३९२. भूमीआंतूनि	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
७४३९३. भूमीचें	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
७४३९४. भूमीचे	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
७४३९५. भूमीवरी	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
७४३९६. भूमीसी	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्में इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
७४३९७. भूमीसी	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
७४३९८. भूमीसी	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
७४३९९. भूमीसी	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
७४४००. भूम्यादिक	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
७४४०१. भूम्यादिकीं	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
७४४०२. भूम्यादिकें	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
७४४०३. भूर्लोक	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
७४४०४. भूषण	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
७४४०५. भूषण	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
७४४०६. भूषणरत्नीं	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
७४४०७. भूषणातीतासि	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
७४४०८. भूषावयालागीं	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
७४४०९. भूस	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
७४४१०. भूसा	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
७४४११. भृंग	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
७४४१२. भृगु	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षीआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०

७४४१३. भृगूचा	जी भृगूचा कैसा अपकारु। कीं तो मानूनि प्रियोपचारु। तोषेचिना शार्ङ्गधरु। गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
७४४१४. भेंडु	कोरडा ना वोला। उपेगा आथी गेला। तो वाढोनि मोडला। भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
७४४१५. भेट	आतां दिशांची भेट घ्यावी। कां रूपाची वाट पाहावी। हे चाड सरे आघवी। आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
७४४१६. भेटणें	परि भोगितया नाराणुका। भेटणें नाहीं क्षुधादिकां। तेथ चक्षुरादिकां। कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
७४४१७. भेटणें	ऐसिया वेदैकनिष्ठा। जालिया जरी सुभटा। तरी कें आहे अनिष्टा। भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
७४४१८. भेटतखेंवो	रुखाचा आवांका। जैसी बीजकणिका। जीवीं बांधे उदका। भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
७४४१९. भेटतां	म्हणौनि तया बोलतां। बोली बोलतां मी भेटतां। मौन होय तेणें तत्त्वतां। स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
७४४२०. भेटती	परी तया भेटती ऐसे। जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे। महाप्रळयांबूचें जैसें। भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
७४४२१. भेटती	ते निजबोधें उराउरी। भेटती आत्मया श्रीहरी। परी मोक्षप्रसादीं सरी। सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
७४४२२. भेटतु	वर्षत सकळमंगळीं। ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी। अनवरत भूमंडळीं। भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
७४४२३. भेटलया	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे। जयाचिया आशा आस तुटे। जें भेटलया सर्व भेटे। आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
७४४२४. भेटला	सावियाचि तृषा फुटला। तया मज अमृतसिंधु हा भेटला। आतां जिणयाचा फिटला। अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
७४४२५. भेटला	तैसा वैराग्यलाभु जाला। वरी सद्गुरुही भेटला। जीवीं अंकुरु फुटला। विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
७४४२६. भेटला	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं। भग्नावयवा चौरंगीं। भेटला कीं तो सर्वांगीं। संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
७४४२७. भेटलाचि	आणि संसाराऐसा दारुणु। जो भेटलाचि हरी शीणु। तो ज्ञानदानीं सकरुणु। भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
७४४२८. भेटलिया	भेटलिया वाटेवरी। चोखी आणि माहारी। तेथ नातळे तियापरी। राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
७४४२९. भेटलिया	जें आकाशाहूनि वाड। जें अव्यक्ताची पैल कड। जें भेटलिया अपाडा पाड। पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
७४४३०. भेटलिया	आणीकही एक तया। वोळखण असे धनंजया। तरी जया कां भेटलिया। येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
७४४३१. भेटलिया	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु। भेटलिया आत्मनिर्धारु। न पुसिजें जैं आभारु। धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
७४४३२. भेटलियां	मुंगिये मेरु नोलांडवे। मशका सिंधु न तरवे। तैसा भेटलियां न करवे। अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
७४४३३. भेटलीं	नातरी अंवसेचां दिवशीं। भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं। तेवीं एकवळा रसीं। केला एथ	ज्ञाने.११.५
७४४३४. भेटलीं	तियें आघवींचि मागुतीं। जिवंत भेटलीं प्रकृती। आतां जिताणें श्रीमूर्ती। जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
७४४३५. भेटले	आणि तेचि समयीं। सद्गुरु भेटले पाहीं। तेवींचि तिहीं कांहीं। वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
७४४३६. भेटलें	नातरी सरोवर आटलें। रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें। कां वांझ फुलीं फुललें। झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
७४४३७. भेटलें	तें अज्ञान आतां फिटलें। माझें दृष्टत्व मज भेटलें। निजबिंबीं एकवटलें। प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
७४४३८. भेटल्या	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं। चढतां येइजे जयाचिया भेटी। मग भेटल्या कीर मिठी। भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
७४४३९. भेटावा	ब्रह्माचा अबोला फिटावा। अद्वैतत्त्वें तो भेटावा। ऐसा मंत्रु देखिला कणवा। वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२

७४४४०. भेटावें	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
७४४४१. भेटिजे	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
७४४४२. भेटिजे	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
७४४४३. भेटी	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
७४४४४. भेटी	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
७४४४५. भेटी	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
७४४४६. भेटी	जो जन्मसहस्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
७४४४७. भेटी	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
७४४४८. भेटी	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
७४४४९. भेटी	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
७४४५०. भेटी	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
७४४५१. भेटी	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
७४४५२. भेटी	अहो वांसरू देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
७४४५३. भेटी	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
७४४५४. भेटी	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
७४४५५. भेटी	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
७४४५६. भेटी	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
७४४५७. भेटी	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
७४४५८. भेटी	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
७४४५९. भेटी	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
७४४६०. भेटी	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
७४४६१. भेटी	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
७४४६२. भेटी	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
७४४६३. भेटी	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
७४४६४. भेटी	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
७४४६५. भेटी	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
७४४६६. भेटी	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११

७४४६७. भेटी	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
७४४६८. भेटी	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
७४४६९. भेटी	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
७४४७०. भेटी	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
७४४७१. भेटी	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
७४४७२. भेटी	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
७४४७३. भेटी	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
७४४७४. भेटी	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
७४४७५. भेटी	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
७४४७६. भेटी-	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
७४४७७. भेटी-	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
७४४७८. भेटीचि	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
७४४७९. भेटीचेनि	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
७४४८०. भेटे	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
७४४८१. भेटे	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
७४४८२. भेटे	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
७४४८३. भेटे	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
७४४८४. भेटे	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
७४४८५. भेटे	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
७४४८६. भेटे	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
७४४८७. भेटे	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
७४४८८. भेटे	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
७४४८९. भेटे	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
७४४९०. भेटे	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
७४४९१. भेटे	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदुःखेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
७४४९२. भेटे	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
७४४९३. भेटे	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९

७४४९४. भेटे	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
७४४९५. भेटे	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
७४४९६. भेटे	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्र सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
७४४९७. भेटे	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
७४४९८. भेटे	दृश्य जाउनियां द्रष्टें । द्रष्ट्यासीचि जैं भेटे । तैं एकलेपणें न घटे । द्रष्टेपणही	ज्ञाने.१८.५५.११५७
७४४९९. भेटे	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
७४५००. भेटे	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
७४५०१. भेटें	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
७४५०२. भेटेचि	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
७४५०३. भेटेचि	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
७४५०४. भेटेचिना	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
७४५०५. भेटेना	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
७४५०६. भेटेल	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
७४५०७. भेटोनि	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
७४५०८. भेटों	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
७४५०९. भेडका	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
७४५१०. भेडविताती	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
७४५११. भेडसावी	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
७४५१२. भेडसावीत	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
७४५१३. भेडा	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
७४५१४. भेडांची	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
७४५१५. भेण	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
७४५१६. भेण	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
७४५१७. भेणभेण	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
७४५१८. भेणें	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
७४५१९. भेणें	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
७४५२०. भेणें	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८

७४५२१. भेणें	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
७४५२२. भेणें	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
७४५२३. भेणें	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्में वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
७४५२४. भेद	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
७४५२५. भेद	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
७४५२६. भेद	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
७४५२७. भेद	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
७४५२८. भेद	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
७४५२९. भेद	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
७४५३०. भेद	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
७४५३१. भेद	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
७४५३२. भेद	भूतमात्राचेनि नांवें । तृणही नासुडावें । किंबहुना सांडावे । छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
७४५३३. भेद	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
७४५३४. भेदणेंयातें	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
७४५३५. भेदती	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
७४५३६. भेददशे	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
७४५३७. भेदनदीचां	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५
७४५३८. भेदबुद्धीचिये	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
७४५३९. भेदबुद्धीची	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
७४५४०. भेदभावाची	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
७४५४१. भेदभावो	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
७४५४२. भेदरहितु	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
७४५४३. भेदला	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
७४५४४. भेदलां	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
७४५४५. भेदली	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
७४५४६. भेदली	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
७४५४७. भेदलें	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२

७४५४८. भेदलें	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
७४५४९. भेदलेनि	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
७४५५०. भेदलेपण	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
७४५५१. भेदलेपणें	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
७४५५२. भेदव्यक्ती	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
७४५५३. भेदांतरें	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
७४५५४. भेदाचा	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
७४५५५. भेदाचिया	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
७४५५६. भेदाचिया	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
७४५५७. भेदाचिये	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
७४५५८. भेदाची	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
७४५५९. भेदाची	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
७४५६०. भेदाची	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
७४५६१. भेदाचें	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
७४५६२. भेदाचें	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
७४५६३. भेदातें	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
७४५६४. भेदाभेदांचें	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
७४५६५. भेदासि	परी बुद्धि धृति इयां । दोहीं भागामाजीं धनंजया । आधीं रूप बुद्धीचिया । भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
७४५६६. भेदितां	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
७४५६७. भेदितु	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२
७४५६८. भेदिलियाहीवरी	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
७४५६९. भेदिलें	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
७४५७०. भेदी	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
७४५७१. भेदी	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वींचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
७४५७२. भेदी	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
७४५७३. भेदी	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महीं भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
७४५७४. भेदीं	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४

७४५७५. भेदीं	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
७४५७६. भेदीं	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
७४५७७. भेदीं	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
७४५७८. भेदु	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
७४५७९. भेदु	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती ।यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
७४५८०. भेदु	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
७४५८१. भेदु	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
७४५८२. भेदु	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
७४५८३. भेदु	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
७४५८४. भेदु	तो प्रतीतीचेनि पात्रें । विवेकमहामंत्रें । ज्ञानाग्निहोत्रें । भेदु नाशी	ज्ञाने.९.१५.२४३
७४५८५. भेदु	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
७४५८६. भेदु	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
७४५८७. भेदु	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
७४५८८. भेदु	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
७४५८९. भेदु	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
७४५९०. भेदु	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
७४५९१. भेदु	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
७४५९२. भेदु	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
७४५९३. भेदु	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
७४५९४. भेदु	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
७४५९५. भेदु	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
७४५९६. भेदु	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
७४५९७. भेदु	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
७४५९८. भेदु	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
७४५९९. भेदु	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
७४६००. भेदु	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
७४६०१. भेदु	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९

७४६०२. भेदु	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणीचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
७४६०३. भेदु	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
७४६०४. भेदु	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
७४६०५. भेदुचि	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
७४६०६. भेदूनि	कुंडलिनी जागवूनि । मध्यमा विकाशूनि । आधारादि भेदूनि । आज्ञावरी	ज्ञाने.१८.५२.१०३८
७४६०७. भेदे	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
७४६०८. भेदे	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
७४६०९. भेदे	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
७४६१०. भेदें	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
७४६११. भेदेंविण	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
७४६१२. भेदेंविण	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
७४६१३. भेदैल	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
७४६१४. भेरी	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
७४६१५. भेरी	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
७४६१६. भेसळलें	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
७४६१७. भैरवां	नित्य नैमित्तिकें कर्मे सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
७४६१८. भैरवु	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
७४६१९. भोंगळ	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
७४६२०. भोंवडिलेपणें	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
७४६२१. भोंवडी	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
७४६२२. भोंवत	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
७४६२३. भोंवत	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
७४६२४. भोंवता	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
७४६२५. भोंवतें	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
७४६२६. भोंवरी	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
७४६२७. भोंवे	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
७४६२८. भोकसा	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०

७४६२९. भोकसा	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
७४६३०. भोकसे	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
७४६३१. भोक्ता	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
७४६३२. भोक्ता	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
७४६३३. भोक्ता	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
७४६३४. भोक्ता	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
७४६३५. भोक्ता	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
७४६३६. भोक्ता	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
७४६३७. भोक्ता	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
७४६३८. भोक्ता	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
७४६३९. भोक्ता	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
७४६४०. भोक्तें	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
७४६४१. भोग	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
७४६४२. भोग	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
७४६४३. भोग	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
७४६४४. भोग	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
७४६४५. भोग	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
७४६४६. भोग	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
७४६४७. भोग	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
७४६४८. भोग	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
७४६४९. भोग	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
७४६५०. भोग	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
७४६५१. भोग	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
७४६५२. भोग	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
७४६५३. भोग	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
७४६५४. भोग	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
७४६५५. भोग	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०

७४६५६. भोग	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
७४६५७. भोग	केले कर्मी जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
७४६५८. भोग	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
७४६५९. भोग	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
७४६६०. भोगक्षम	जे स्वगुणीं उद्धट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
७४६६१. भोगक्षर्मी	आणि तयाचि स्थिति तर्मी । जे वाढोनि निमती भोगक्षर्मी । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
७४६६२. भोगक्षयें	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
७४६६३. भोगक्षीण	पाठीं भोगक्षीण आपैसें । देह गेलिया तें न दिसे । तेथें गेला गेला ऐसें । बोभाती गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७५
७४६६४. भोगजळाते	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
७४६६५. भोगणां	का आरिसयासि आरिसा । उटूनि दाविलिया जैसा । देखणा अतिशयो तैसा । भोगणां तिये	ज्ञाने.१८.५५.११३९
७४६६६. भोगणें	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
७४६६७. भोगणें	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०
७४६६८. भोगणें	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
७४६६९. भोगणें	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदु:खाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
७४६७०. भोगणें	तैसें प्रकृतिजालेपणें । पुरुषा गुण भोगणें । उदास अंतुरीगुणें । आतुडे जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१३
७४६७१. भोगणें	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
७४६७२. भोगणें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
७४६७३. भोगणें	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
७४६७४. भोगणें	तैसें कर्मजातें तेणें । नाहीं ऐहिकीचें भोगणें । तेथ परत्रु तो कवणें । आक्षेपावा	ज्ञाने.१७.२८.४२१
७४६७५. भोगणें	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
७४६७६. भोगणें	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
७४६७७. भोगणेयाहि	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
७४६७८. भोगधन	ऐसें चराचरैकभाग्य । जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य । योगियांचें भोग्य । भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
७४६७९. भोगनियम	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
७४६८०. भोगभरित	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
७४६८१. भोगभूमीचा	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
७४६८२. भोगमोक्षनिंबलोण	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८

७४६८३. भोगमोक्षाचां	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होईं । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
७४६८४. भोगरचना	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
७४६८५. भोगविजे	तो तरी अकर्ता । उदासु अभोक्ता । परि इया पतिव्रता । भोगविजे	ज्ञाने.१३.२१.९८४
७४६८६. भोगविजे	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
७४६८७. भोगविशेखें	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
७४६८८. भोगवी	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
७४६८९. भोगवी	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
७४६९०. भोगवी	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
७४६९१. भोगवी	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
७४६९२. भोगवी	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
७४६९३. भोगवी	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
७४६९४. भोगवीतसे	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
७४६९५. भोगवीन	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
७४६९६. भोगा	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
७४६९७. भोगा	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
७४६९८. भोगा	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
७४६९९. भोगा-	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
७४७००. भोगांचा	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
७४७०१. भोगाआंतूनि	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
७४७०२. भोगाचिया	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
७४७०३. भोगातें	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
७४७०४. भोगातें	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
७४७०५. भोगायतनीं	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
७४७०६. भोगालागीं	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
७४७०७. भोगालागीं	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
७४७०८. भोगावया	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
७४७०९. भोगावया	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३

७४७१०. भोगावया	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
७४७११. भोगावया	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
७४७१२. भोगावया	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
७४७१३. भोगावया	केलें काम्य कर्म तैसें । फळ भोगावया धरणें बैसे । न फेडितां ऋण जैसें । वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
७४७१४. भोगावया	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
७४७१५. भोगावया	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
७४७१६. भोगावया	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
७४७१७. भोगावया	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
७४७१८. भोगावया	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
७४७१९. भोगावयाजोगा	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
७४७२०. भोगावा	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थें कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
७४७२१. भोगावी	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
७४७२२. भोगावी	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
७४७२३. भोगावे	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
७४७२४. भोगावे	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
७४७२५. भोगावे	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
७४७२६. भोगावें	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
७४७२७. भोगावें	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
७४७२८. भोगावें	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
७४७२९. भोगावें	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
७४७३०. भोगावें	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
७४७३१. भोगासक्तु	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
७४७३२. भोगासाठीं	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
७४७३३. भोगासाठीं	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
७४७३४. भोगिजतसे	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
७४७३५. भोगिजती	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
७४७३६. भोगिजती	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७

७४७३७. भोगिजती	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
७४७३८. भोगिजे	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
७४७३९. भोगिजे	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
७४७४०. भोगिजे	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
७४७४१. भोगिजे	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
७४७४२. भोगिजे	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
७४७४३. भोगिजे	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
७४७४४. भोगिजे	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
७४७४५. भोगिजे	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
७४७४६. भोगिजे	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
७४७४७. भोगिजे	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
७४७४८. भोगिजे	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
७४७४९. भोगिजे	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
७४७५०. भोगिजे	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
७४७५१. भोगिजे	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
७४७५२. भोगिजे	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
७४७५३. भोगिजे	चेइलिया स्वप्न नाशे । आपलें ऐक्यचि दिसे । तें दुजेनवीण जैसें । भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
७४७५४. भोगिजे	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
७४७५५. भोगिजे	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
७४७५६. भोगिजो	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
७४७५७. भोगित	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
७४७५८. भोगितया	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
७४७५९. भोगितयाचेनि	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
७४७६०. भोगिता	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
७४७६१. भोगितां	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
७४७६२. भोगितां	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
७४७६३. भोगितां	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१

७४७६४. भोगितां	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
७४७६५. भोगितां	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
७४७६६. भोगितां	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
७४७६७. भोगितां	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
७४७६८. भोगितां	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
७४७६९. भोगितां	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
७४७७०. भोगितां	तेणें काजेंवीणही बोलावें । तें देखिलें तरी पाहावें । भोगितां चाड दुणावे । पढियंतयाठायीं	ज्ञाने.१८.७९
७४७७१. भोगितांही	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
७४७७२. भोगिताती	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
७४७७३. भोगिती	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
७४७७४. भोगिते	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
७४७७५. भोगितेपणही	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
७४७७६. भोगिला	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
७४७७७. भोगिली	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
७४७७८. भोगिलें	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
७४७७९. भोगिलें	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
७४७८०. भोगिसी	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
७४७८१. भोगिसी	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
७४७८२. भोगी	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
७४७८३. भोगी	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
७४७८४. भोगी	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
७४७८५. भोगी	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
७४७८६. भोगी	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
७४७८७. भोगी	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थींचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
७४७८८. भोगी	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
७४७८९. भोगी	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
७४७९०. भोगी	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१

७४७९१. भोगी	किंबहुना यापरी । श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं । भोगी आतां अवधारीं । बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२
७४७९२. भोगी	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
७४७९३. भोगी	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
७४७९४. भोगी	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
७४७९५. भोगी	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
७४७९६. भोगी	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
७४७९७. भोगी	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
७४७९८. भोगी	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
७४७९९. भोगी	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
७४८००. भोगी	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
७४८०१. भोगी	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
७४८०२. भोगीं	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
७४८०३. भोगीं	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
७४८०४. भोगीं	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
७४८०५. भोगीं	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३
७४८०६. भोगीं	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
७४८०७. भोगीं	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
७४८०८. भोगीं	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
७४८०९. भोगीं	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
७४८१०. भोगीं	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
७४८११. भोगीं	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
७४८१२. भोगीजत	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
७४८१३. भोगीत	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
७४८१४. भोगीतसे	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
७४८१५. भोगीतसे	ऐसा दुर्जयो जो परिग्रहो । तयाचा फेडूनि ठावो । भवविजयाचा उत्साहो । भोगीतसे जो	ज्ञाने.१८.५३.१०६६
७४८१६. भोगीतसे	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
७४८१७. भोगीतसें	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३

७४८१८. भोगु	मग कर्मफलत्यागु। तो ध्यानापासोनि चांगु। त्यागाहूनि भोगु। शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
७४८१९. भोगु	असंतीं दुःख उपजे। सत्कर्मीं सुख निपजे। तया दोहींचा बोलिजे। भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
७४८२०. भोगु	तरी कैसा पां असंगा संगु। कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु। सुखदुःखादि भोगु। केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
७४८२१. भोगु	समर्थु आणि ऋणिया। मागों आला बाइणिया। न लोटे तैसा प्राणिया। पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
७४८२२. भोगु	कां वार्षिये आणिजे मेघु। मेघें वृष्टीप्रसंगु। वृष्टीस्तव भोगु। सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
७४८२३. भोगु	तोचि जालिया भोगु तयाचा। न घडे हा भावो जयांचा। तिहीं बोलें केवीं बोलाचा। उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
७४८२४. भोगुसंपत्ति	स्त्रियेचां तरी विखीं। भोगुसंपत्ति अनेकीं। आणी वस्तु निकी। जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
७४८२५. भोगूं	तया मग अपावो थोरु आहे। जेणें तें हातींचें सकळ जाये। देखा प्राप्तही न लाहे। भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
७४८२६. भोगूं	हें यज्ञोपकरण सकळ। नेणतसांते बरळ। अहंबुद्धी केवळ। भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
७४८२७. भोगूं	आणि परत्र तंव जाये। हें कीर तया आहे। परी ऐहिकही न लाहे। भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
७४८२८. भोगूं	केले कर्मीं जें द्यावें। तें झणें मज होआवें। आजि भोगूं ना कां बरवे। हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
७४८२९. भोगूनि	हे विश्वरूपाचे सोहळे। भोगूनि निवाले जी डोळे। आतां होताति आधले। कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
७४८३०. भोगूनि	चंद्रातें आंगवणें। भोगूनि चकोर शाहाणे। परी फावे जैसें चांदिणें। भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
७४८३१. भोगूनियां	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया। अधम जे धनंजया। तें ते होती भोगूनियां। तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
७४८३२. भोगें	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें। स्थिती वर्तिजत आहे जगें। एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे। माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
७४८३३. भोगें	तरी जाणिजे झाड फुलें। कां मानस जाणिजे बोलें। भोगें जाणिजे केलें। पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
७४८३४. भोगें	धरवणी वेंचें सरे। तैसें भोगें प्राचीन पुरे। नवें तंव नुपकरे। कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
७४८३५. भोगेंसीं	पैं आघवांचि भोगेंसीं। पतिव्रता क्रीडे प्रियेंसीं। कीं तयाचीं नामें जैसीं। तपें तिया केलीं	ज्ञाने.१८.४५.९०७
७४८३६. भोगेंसीं	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें। भोगेंसीं येउनि भेटे। तेथ देखिलियाहि वोखटें। द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
७४८३७. भोगों	तेथ अमरत्वा वोगरिलें। तें मरणाचिलागीं जालें। भोगों नेणतां जोडलें। ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
७४८३८. भोग्य	जे देहचि आपणपें मानिती। आणि विषयांतें भोग्य म्हणती। यापरतें न स्मरती। आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
७४८३९. भोग्य	ऐसें चराचरैकभाग्य। जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य। योगियांचें भोग्य। भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
७४८४०. भोग्य	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके। आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके। माझां कपाळीं पिटावें लोकें। तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
७४८४१. भोग्य	तेव्हां जगदाभासमिषें। स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे। येथ भोक्ता भोग्य आपैसें। निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
७४८४२. भोग्यचि	तें सुखें आपुलां घरीं। कुटुंबेंसीं भोजन करी। कीं भोग्यचि तें निवारी। कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
७४८४३. भोग्यजात	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें। न करितां सर्व केलें। न भोगितां भोगिलें। भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
७४८४४. भोग्यजात	तरी भोग्यजात जेतुलें। तें एका देहाचिया निकिया लागलें। आणि येथ देह तंव असे पडिलें। काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५

७४८४५. भोग्याचिये	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
७४८४६. भोग्यासि	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
७४८४७. भोग्यु	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
७४८४८. भोज	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
७४८४९. भोज	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
७४८५०. भोज	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
७४८५१. भोजन	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
७४८५२. भोजन	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
७४८५३. भोजन	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
७४८५४. भोजनसुख	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
७४८५५. भोजनाचां	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
७४८५६. भोजनालागीं	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
७४८५७. भोजनीं	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
७४८५८. भोजनीं	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
७४८५९. भोजनें	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
७४८६०. भोजें	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
७४८६१. भोजें	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
७४८६२. भोजें	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
७४८६३. भोजें	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
७४८६४. भोजें	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
७४८६५. भोजें	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
७४८६६. भोजें	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
७४८६७. भोज्य	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
७४८६८. भोये	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
७४८६९. भोळा	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
७४८७०. भोवंडितां	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
७४८७१. भोवंडीजती	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५

७४८७२. भोविन्नली	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
७४८७३. भौतिकें	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
७४८७४. भौमा	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
७४८७५. भ्याला	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
७४८७६. भ्यासुर	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदुःख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
७४८७७. भ्यासुरपणें	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
७४८७८. भ्यासुरें	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
७४८७९. भ्रंशला	कां पूर्ण कुंभ उलंडला । तेथ बिंबाकारु दिसे भ्रंशला । परी भानु नाहीं नासला । तयासवें	ज्ञाने.२.२०-२१.१४१
७४८८०. भ्रंशीं	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
७४८८१. भ्रंशु	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
७४८८२. भ्रंशे	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्ततासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
७४८८३. भ्रंशे	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
७४८८४. भ्रंशे	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
७४८८५. भ्रंशे	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
७४८८६. भ्रंशे	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
७४८८७. भ्रंशे	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
७४८८८. भ्रंशे	तेविं आकारलोपासरिसें । जगाचें जगपण भ्रंशे । परि जेथें जाहालें तें जैसें । तैसेंचि असे	ज्ञाने.८.२०.१७१
७४८८९. भ्रंशे	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
७४८९०. भ्रंशे	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
७४८९१. भ्रमणचक्रीं	जातया अभ्रासवें । जैसें आकाश न धांवें । भ्रमणचक्रीं न भंवे । ध्रुव जैसा	ज्ञाने.१३.७.४८८
७४८९२. भ्रमत	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
७४८९३. भ्रमत	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
७४८९४. भ्रमतयातें	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
७४८९५. भ्रमतें	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
७४८९६. भ्रमर	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
७४८९७. भ्रमर	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
७४८९८. भ्रमर	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७

७४८९९. भ्रमर	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
७४९००. भ्रमरपणें	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
७४९०१. भ्रमरी	तरी जयाची प्रीति पुरी । गुंतली देखसी घरीं । नवगंधकेसरीं । भ्रमरी जैशी	ज्ञाने.१३.११.७८१
७४९०२. भ्रमरीं	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
७४९०३. भ्रमरीं	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
७४९०४. भ्रमरीं	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
७४९०५. भ्रमला	नवियें आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
७४९०६. भ्रमला	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
७४९०७. भ्रमले	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
७४९०८. भ्रमलेपणें	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
७४९०९. भ्रमलेपणें	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
७४९१०. भ्रमहत	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
७४९११. भ्रमाचा	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
७४९१२. भ्रमाचें	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
७४९१३. भ्रमामाजीं	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
७४९१४. भ्रमु	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
७४९१५. भ्रमु	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
७४९१६. भ्रमु	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
७४९१७. भ्रमे	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
७४९१८. भ्रमें	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
७४९१९. भ्रमें	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्मे । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
७४९२०. भ्रमें	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
७४९२१. भ्रमें	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
७४९२२. भ्रमें	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
७४९२३. भ्रमेचि	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
७४९२४. भ्रांतासि	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
७४९२५. भ्रांतासी	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२

७४९२६. भ्रांति	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
७४९२७. भ्रांति	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
७४९२८. भ्रांति	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
७४९२९. भ्रांति	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
७४९३०. भ्रांति	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
७४९३१. भ्रांति	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
७४९३२. भ्रांति	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
७४९३३. भ्रांति	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
७४९३४. भ्रांति	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
७४९३५. भ्रांति	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
७४९३६. भ्रांति	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
७४९३७. भ्रांति	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
७४९३८. भ्रांति	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
७४९३९. भ्रांति	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
७४९४०. भ्रांतिबुद्धि	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
७४९४१. भ्रांतिलेशा	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
७४९४२. भ्रांतिसेजे	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
७४९४३. भ्रांती	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
७४९४४. भ्रांती	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
७४९४५. भ्रांती	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
७४९४६. भ्रांती	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
७४९४७. भ्रांती	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
७४९४८. भ्रांती	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
७४९४९. भ्रांती	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
७४९५०. भ्रांती	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
७४९५१. भ्रांतीचा	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी असती	ज्ञाने.४.३६.१७२
७४९५२. भ्रांतीचें	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३

७४९५३. भ्रांतीचें	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
७४९५४. भ्रांतीचेनि	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
७४९५५. भ्रांतीतें	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
७४९५६. भ्रांतीपासूनि	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
७४९५७. भ्रातृपुत्र	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
७४९५८. भ्रामक	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
७४९५९. भ्रामका	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
७४९६०. भ्रामकाचें	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
७४९६१. भ्रामकाचेनि	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
७४९६२. भ्रूकुटी	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
७४९६३. भ्रूपल्लवां	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
७४९६४. भ्रूभंगातळी	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
७४९६५. भ्रूलता	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
७४९६६. भ्रूलतांचे	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
७४९६७. भ्रूलतामाजीं	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
७४९६८. मंगलधाम	जें अद्वितीय उत्तम । पवित्रैक निरुपम । परम मंगलधाम । अवधारिजो	ज्ञाने.१.४९
७४९६९. मंगळ	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
७४९७०. मंगळ	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
७४९७१. मंगळमणिनिधाना	नमो जगदखिलपालना । मंगळमणिनिधाना । स्वजनवनचंदना । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१०.३
७४९७२. मंगळाचा	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
७४९७३. मंगळाचां	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
७४९७४. मंगळु	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
७४९७५. मंगळु	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
७४९७६. मंडण	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
७४९७७. मंडन	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
७४९७८. मंडप	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
७४९७९. मंडप	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९

७४९८०. मंडपु	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
७४९८१. मंडळ	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
७४९८२. मंडळीं	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
७४९८३. मंत्र	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
७४९८४. मंत्र	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
७४९८५. मंत्र	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
७४९८६. मंत्र	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
७४९८७. मंत्रज्ञु	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
७४९८८. मंत्रज्ञातें	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
७४९८९. मंत्रज्ञु	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
७४९९०. मंत्रप्रतिपाद्य	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
७४९९१. मंत्रयंत्रविधानें	योगादिकें साधनें । साकांक्ष आराधनें । मंत्रयंत्रविधानें । झणीं करा	ज्ञाने.३.१०.९०
७४९९२. मंत्ररहस्य	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
७४९९३. मंत्रविद्यागौरव	सविवेकमतिपाटव । तेचि मंत्रविद्यागौरव । शांति स्त्रुक्स्त्रुव । जीव यज्वा	ज्ञाने.९.१५.२४२
७४९९४. मंत्रविद्येसि	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
७४९९५. मंत्रांचा	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
७४९९६. मंत्राचीं	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
७४९९७. मंत्राची	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
७४९९८. मंत्रादिक	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
७४९९९. मंत्रावतार	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
७५०००. मंत्री	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
७५००१. मंत्रीं	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
७५००२. मंत्रु	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
७५००३. मंत्रु	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
७५००४. मंत्रु	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
७५००५. मंत्रुही	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
७५००६. मंत्रें	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७

७५००७. मंत्रें	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
७५००८. मंत्रेंचि	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
७५००९. मंथन	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
७५०१०. मंथा	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
७५०११. मंद	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
७५०१२. मंद	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
७५०१३. मंद	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
७५०१४. मंद	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
७५०१५. मंद	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४
७५०१६. मंद	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
७५०१७. मंदराकारें	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
७५०१८. मंदराचळीं	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
७५०१९. मंदराचळु	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
७५०२०. मंदराचळु	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
७५०२१. मंदराचळें	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
७५०२२. मंदराचळें	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
७५०२३. मंदराचेनि	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
७५०२४. मंदानिळें	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
७५०२५. मंदावों	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
७५०२६. मंदु	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
७५०२७. मऊ	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
७५०२८. मऊ	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शे । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
७५०२९. मऊपणें	तरी मऊपणें बुबुळें । झगडतांही परी नाडळे । एऱ्हवीं फोडी कोंराळें । पाणी जैसें	ज्ञाने.१६.२.११७
७५०३०. मकर	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
७५०३१. मकरंदकणाचा	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
७५०३२. मकरंदातें	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
७५०३३. मकरंदु	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४

७५०३४. मकरंदु	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
७५०३५. मकरंदु	जया फुलांचा मकरंदु फावे । तो काष्ठें कोरूं धांवे । परी भ्रमरपणें नव्हे । अव्हां जेवीं	ज्ञाने.१८.३१.७१९
७५०३६. मकरतुंडामागिलेकडे	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
७५०३७. मकरध्वजा	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
७५०३८. मकरोदरीं	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
७५०३९. मकार	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
७५०४०. मकारांत	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
७५०४१. मकाराचेंचि	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
७५०४२. मक्षिकांचिया	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
७५०४३. मखु	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
७५०४४. मग	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
७५०४५. मग	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
७५०४६. मग	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
७५०४७. मग	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
७५०४८. मग	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
७५०४९. मग	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
७५०५०. मग	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
७५०५१. मग	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
७५०५२. मग	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
७५०५३. मग	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
७५०५४. मग	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
७५०५५. मग	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
७५०५६. मग	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
७५०५७. मग	नवियें आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
७५०५८. मग	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्ततासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
७५०५९. मग	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
७५०६०. मग	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२

७५०६१. मग	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
७५०६२. मग	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
७५०६३. मग	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
७५०६४. मग	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
७५०६५. मग	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
७५०६६. मग	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
७५०६७. मग	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
७५०६८. मग	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
७५०६९. मग	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
७५०७०. मग	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
७५०७१. मग	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
७५०७२. मग	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
७५०७३. मग	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२
७५०७४. मग	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
७५०७५. मग	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
७५०७६. मग	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
७५०७७. मग	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
७५०७८. मग	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
७५०७९. मग	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
७५०८०. मग	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
७५०८१. मग	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
७५०८२. मग	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
७५०८३. मग	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
७५०८४. मग	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
७५०८५. मग	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
७५०८६. मग	मग देखा तेथ फाल्गुनु । घेतला असे भ्रांती कवळूनु । जैसा घनपडळीं भानु । आच्छादिजे	ज्ञाने.२.८.७५
७५०८७. मग	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९

७५०८८. मग	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
७५०८९. मग	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
७५०९०. मग	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
७५०९१. मग	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
७५०९२. मग	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
७५०९३. मग	एथ कौमारत्व दिसे । मग तारुण्यीं तें भ्रंशे । परी देहचि न नाशे । एकेकासवें	ज्ञाने.२.१३.१०९
७५०९४. मग	ना तरी जाणिवेचिया आयणी । करितां दधिकडसणी । मग नवनीत निर्वाणीं । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.१६.१२९
७५०९५. मग	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
७५०९६. मग	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
७५०९७. मग	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
७५०९८. मग	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
७५०९९. मग	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
७५१००. मग	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
७५१०१. मग	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
७५१०२. मग	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
७५१०३. मग	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
७५१०४. मग	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
७५१०५. मग	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
७५१०६. मग	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
७५१०७. मग	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
७५१०८. मग	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
७५१०९. मग	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
७५११०. मग	मग निरामयभरित । पावती पद अच्युत । ते बुद्धियोगयुक्त । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५१.२७९
७५१११. मग	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
७५११२. मग	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
७५११३. मग	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
७५११४. मग	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३

७५११५. मग	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
७५११६. मग	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
७५११७. मग	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
७५११८. मग	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
७५११९. मग	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
७५१२०. मग	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
७५१२१. मग	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
७५१२२. मग	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
७५१२३. मग	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
७५१२४. मग	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
७५१२५. मग	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
७५१२६. मग	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
७५१२७. मग	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
७५१२८. मग	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
७५१२९. मग	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
७५१३०. मग	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
७५१३१. मग	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
७५१३२. मग	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
७५१३३. मग	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
७५१३४. मग	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
७५१३५. मग	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
७५१३६. मग	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
७५१३७. मग	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
७५१३८. मग	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
७५१३९. मग	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
७५१४०. मग	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
७५१४१. मग	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४

७५१४२. मग	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
७५१४३. मग	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
७५१४४. मग	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
७५१४५. मग	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
७५१४६. मग	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
७५१४७. मग	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
७५१४८. मग	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
७५१४९. मग	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
७५१५०. मग	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
७५१५१. मग	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
७५१५२. मग	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
७५१५३. मग	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
७५१५४. मग	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
७५१५५. मग	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
७५१५६. मग	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
७५१५७. मग	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
७५१५८. मग	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
७५१५९. मग	मग नानाहेतुप्रकारें । यथोचितें उपचारें । मानिलीं देवतांतरें । उपासिती	ज्ञाने.४.१२.७१
७५१६०. मग	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
७५१६१. मग	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
७५१६२. मग	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
७५१६३. मग	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
७५१६४. मग	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
७५१६५. मग	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
७५१६६. मग	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
७५१६७. मग	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
७५१६८. मग	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६

७५१६९. मग	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
७५१७०. मग	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
७५१७१. मग	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
७५१७२. मग	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
७५१७३. मग	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
७५१७४. मग	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
७५१७५. मग	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
७५१७६. मग	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
७५१७७. मग	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
७५१७८. मग	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
७५१७९. मग	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
७५१८०. मग	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
७५१८१. मग	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
७५१८२. मग	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
७५१८३. मग	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
७५१८४. मग	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
७५१८५. मग	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देईं	ज्ञाने.५.११.७०
७५१८६. मग	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
७५१८७. मग	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
७५१८८. मग	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
७५१८९. मग	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
७५१९०. मग	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
७५१९१. मग	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
७५१९२. मग	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
७५१९३. मग	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
७५१९४. मग	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
७५१९५. मग	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४

७५१९६. मग	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
७५१९७. मग	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
७५१९८. मग	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
७५१९९. मग	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
७५२००. मग	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
७५२०१. मग	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
७५२०२. मग	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
७५२०३. मग	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
७५२०४. मग	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
७५२०५. मग	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
७५२०६. मग	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९
७५२०७. मग	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
७५२०८. मग	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
७५२०९. मग	पुढती अस्तवेना ऐसें । जया पाहलें अद्वैतदिवसें । मग आपणपांचि आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.६.१०.१०५
७५२१०. मग	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
७५२११. मग	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
७५२१२. मग	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
७५२१३. मग	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
७५२१४. मग	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
७५२१५. मग	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
७५२१६. मग	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
७५२१७. मग	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
७५२१८. मग	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
७५२१९. मग	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६
७५२२०. मग	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
७५२२१. मग	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
७५२२२. मग	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७

७५२२३. मग	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
७५२२४. मग	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
७५२२५. मग	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वींचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
७५२२६. मग	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
७५२२७. मग	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
७५२२८. मग	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
७५२२९. मग	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
७५२३०. मग	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
७५२३१. मग	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
७५२३२. मग	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
७५२३३. मग	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
७५२३४. मग	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
७५२३५. मग	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
७५२३६. मग	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
७५२३७. मग	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
७५२३८. मग	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
७५२३९. मग	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
७५२४०. मग	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
७५२४१. मग	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
७५२४२. मग	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
७५२४३. मग	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
७५२४४. मग	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
७५२४५. मग	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
७५२४६. मग	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
७५२४७. मग	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
७५२४८. मग	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
७५२४९. मग	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९

७५२५०. मग	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
७५२५१. मग	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
७५२५२. मग	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
७५२५३. मग	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
७५२५४. मग	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
७५२५५. मग	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
७५२५६. मग	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
७५२५७. मग	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
७५२५८. मग	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
७५२५९. मग	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
७५२६०. मग	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
७५२६१. मग	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
७५२६२. मग	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
७५२६३. मग	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
७५२६४. मग	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
७५२६५. मग	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
७५२६६. मग	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
७५२६७. मग	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
७५२६८. मग	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
७५२६९. मग	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
७५२७०. मग	मग दुःखाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
७५२७१. मग	जया ऐक्याचिया उतारा । बोधाचा जोडला तारा । मग निवृत्तीचिया पैल तीरा । झेंपावले जे	ज्ञाने.७.१४.१००
७५२७२. मग	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
७५२७३. मग	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
७५२७४. मग	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
७५२७५. मग	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
७५२७६. मग	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३

७५२७७. मग	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
७५२७८. मग	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
७५२७९. मग	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
७५२८०. मग	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
७५२८१. मग	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
७५२८२. मग	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
७५२८३. मग	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
७५२८४. मग	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
७५२८५. मग	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
७५२८६. मग	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादुःखाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
७५२८७. मग	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
७५२८८. मग	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
७५२८९. मग	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
७५२९०. मग	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
७५२९१. मग	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
७५२९२. मग	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
७५२९३. मग	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
७५२९४. मग	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
७५२९५. मग	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
७५२९६. मग	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
७५२९७. मग	मग गगनीं जेविं निर्मळे । नेणों कैची एके वेळे । उठती घनपटळें । नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
७५२९८. मग	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
७५२९९. मग	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
७५३००. मग	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
७५३०१. मग	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
७५३०२. मग	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
७५३०३. मग	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२

७५३०४. मग	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
७५३०५. मग	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
७५३०६. मग	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
७५३०७. मग	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
७५३०८. मग	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
७५३०९. मग	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
७५३१०. मग	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
७५३११. मग	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
७५३१२. मग	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
७५३१३. मग	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
७५३१४. मग	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
७५३१५. मग	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
७५३१६. मग	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काहाचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
७५३१७. मग	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
७५३१८. मग	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
७५३१९. मग	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
७५३२०. मग	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
७५३२१. मग	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
७५३२२. मग	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
७५३२३. मग	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
७५३२४. मग	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
७५३२५. मग	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
७५३२६. मग	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
७५३२७. मग	मग भलतेथ भलतेव्हां । देहबंधु असो अथवा जावा । परि अबंधा नित्य ब्रह्मभावा । बिघड नाहीं	ज्ञाने.८.२७.२५७
७५३२८. मग	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
७५३२९. मग	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
७५३३०. मग	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५

७५३३१. मग	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
७५३३२. मग	परि तेंचि ऐसेनि निवाडें । जैसें भेसळलें खरें कुडें । मग काढिजे फाडोवाडें । पारखूनियां	ज्ञाने.९.१.४३
७५३३३. मग	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
७५३३४. मग	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
७५३३५. मग	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
७५३३६. मग	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
७५३३७. मग	ऐसिया प्रतीतिबोधसागरीं । तूं आपणेयातें कल्लोळु एक करीं । मग जंव पाहासी चराचरीं । तंव तूंचि आहासी	ज्ञाने.९.६.९३
७५३३८. मग	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
७५३३९. मग	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
७५३४०. मग	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
७५३४१. मग	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
७५३४२. मग	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
७५३४३. मग	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्मैं । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
७५३४४. मग	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
७५३४५. मग	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
७५३४६. मग	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
७५३४७. मग	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
७५३४८. मग	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
७५३४९. मग	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
७५३५०. मग	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
७५३५१. मग	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
७५३५२. मग	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
७५३५३. मग	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
७५३५४. मग	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
७५३५५. मग	जैसें कल्पतरुतळवटीं । बैसोनि झोळिये पाडी गांठी । मग निदैव निघे किरीटी । दैन्यचि करूं	ज्ञाने.९.२०.३११
७५३५६. मग	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
७५३५७. मग	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९

७५३५८. मग	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सर्वेचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
७५३५९. मग	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
७५३६०. मग	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
७५३६१. मग	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
७५३६२. मग	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
७५३६३. मग	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
७५३६४. मग	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
७५३६५. मग	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
७५३६६. मग	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
७५३६७. मग	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
७५३६८. मग	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
७५३६९. मग	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
७५३७०. मग	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
७५३७१. मग	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
७५३७२. मग	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
७५३७३. मग	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
७५३७४. मग	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
७५३७५. मग	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
७५३७६. मग	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
७५३७७. मग	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
७५३७८. मग	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
७५३७९. मग	मग शम दम दोन्ही । सुख दु:ख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
७५३८०. मग	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
७५३८१. मग	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
७५३८२. मग	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
७५३८३. मग	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
७५३८४. मग	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१

७५३८५. मग	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
७५३८६. मग	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
७५३८७. मग	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
७५३८८. मग	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
७५३८९. मग	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
७५३९०. मग	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
७५३९१. मग	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
७५३९२. मग	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
७५३९३. मग	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
७५३९४. मग	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
७५३९५. मग	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
७५३९६. मग	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
७५३९७. मग	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
७५३९८. मग	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
७५३९९. मग	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
७५४००. मग	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
७५४०१. मग	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
७५४०२. मग	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
७५४०३. मग	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
७५४०४. मग	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
७५४०५. मग	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
७५४०६. मग	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
७५४०७. मग	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
७५४०८. मग	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
७५४०९. मग	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
७५४१०. मग	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
७५४११. मग	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९

७५४१२. मग	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
७५४१३. मग	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
७५४१४. मग	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
७५४१५. मग	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
७५४१६. मग	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
७५४१७. मग	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
७५४१८. मग	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
७५४१९. मग	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
७५४२०. मग	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
७५४२१. मग	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
७५४२२. मग	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
७५४२३. मग	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
७५४२४. मग	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंतःकरणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
७५४२५. मग	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
७५४२६. मग	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
७५४२७. मग	मग म्हणें हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
७५४२८. मग	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणें तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
७५४२९. मग	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
७५४३०. मग	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
७५४३१. मग	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
७५४३२. मग	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
७५४३३. मग	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
७५४३४. मग	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
७५४३५. मग	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
७५४३६. मग	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
७५४३७. मग	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
७५४३८. मग	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६

७५४३९. मग	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
७५४४०. मग	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
७५४४१. मग	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
७५४४२. मग	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
७५४४३. मग	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
७५४४४. मग	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
७५४४५. मग	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
७५४४६. मग	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
७५४४७. मग	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
७५४४८. मग	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
७५४४९. मग	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
७५४५०. मग	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
७५४५१. मग	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
७५४५२. मग	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
७५४५३. मग	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
७५४५४. मग	मग कुंडलिनियेचा टेंभा । आधारीं केला उभा । तया चोजवले प्रभा । निमथावरी	ज्ञाने.१२.४.५१
७५४५५. मग	मग मध्यमामध्यविवरें । तेणें कोरिवें दादरें । ठाकिलें चवरें । ब्रह्मरंध्रींचें	ज्ञाने.१२.४.५५
७५४५६. मग	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
७५४५७. मग	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
७५४५८. मग	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
७५४५९. मग	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
७५४६०. मग	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
७५४६१. मग	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
७५४६२. मग	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
७५४६३. मग	मग कर्मफलत्यागु । तो ध्यानापासोनि चांगु । त्यागाहूनि भोगु । शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
७५४६४. मग	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
७५४६५. मग	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४

७५४६६. मग	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
७५४६७. मग	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
७५४६८. मग	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
७५४६९. मग	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
७५४७०. मग	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
७५४७१. मग	तरी तयाचिसारिखें । असंभाड पाप पिके । मग जन्मकोटी दु:खें । भोगी जीवु	ज्ञाने.१३.४.३१
७५४७२. मग	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
७५४७३. मग	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
७५४७४. मग	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
७५४७५. मग	मग तिहीं दाहीभागीं । देहधर्माचां खैवंगीं । अधिष्ठिलें आंगीं । आपुलालां	ज्ञाने.१३.५-६.१०७
७५४७६. मग	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
७५४७७. मग	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
७५४७८. मग	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
७५४७९. मग	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
७५४८०. मग	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
७५४८१. मग	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
७५४८२. मग	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
७५४८३. मग	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
७५४८४. मग	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
७५४८५. मग	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
७५४८६. मग	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
७५४८७. मग	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
७५४८८. मग	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
७५४८९. मग	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
७५४९०. मग	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
७५४९१. मग	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
७५४९२. मग	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५

७५४९३. मग	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
७५४९४. मग	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
७५४९५. मग	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
७५४९६. मग	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
७५४९७. मग	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
७५४९८. मग	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
७५४९९. मग	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
७५५००. मग	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
७५५०१. मग	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
७५५०२. मग	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
७५५०३. मग	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
७५५०४. मग	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
७५५०५. मग	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
७५५०६. मग	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
७५५०७. मग	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
७५५०८. मग	नित्य नैमित्तिकें कर्में सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
७५५०९. मग	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
७५५१०. मग	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
७५५११. मग	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
७५५१२. मग	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
७५५१३. मग	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
७५५१४. मग	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
७५५१५. मग	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
७५५१६. मग	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
७५५१७. मग	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
७५५१८. मग	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
७५५१९. मग	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८

७५५२०. मग	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
७५५२१. मग	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
७५५२२. मग	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
७५५२३. मग	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
७५५२४. मग	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
७५५२५. मग	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
७५५२६. मग	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
७५५२७. मग	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
७५५२८. मग	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
७५५२९. मग	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
७५५३०. मग	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
७५५३१. मग	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
७५५३२. मग	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दुःखें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
७५५३३. मग	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
७५५३४. मग	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
७५५३५. मग	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
७५५३६. मग	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
७५५३७. मग	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
७५५३८. मग	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
७५५३९. मग	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
७५५४०. मग	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वीं करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
७५५४१. मग	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
७५५४२. मग	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
७५५४३. मग	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
७५५४४. मग	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
७५५४५. मग	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
७५५४६. मग	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५

७५५४७. मग	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
७५५४८. मग	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
७५५४९. मग	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
७५५५०. मग	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
७५५५१. मग	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
७५५५२. मग	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
७५५५३. मग	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
७५५५४. मग	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
७५५५५. मग	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
७५५५६. मग	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
७५५५७. मग	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
७५५५८. मग	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
७५५५९. मग	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
७५५६०. मग	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
७५५६१. मग	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
७५५६२. मग	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
७५५६३. मग	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
७५५६४. मग	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
७५५६५. मग	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
७५५६६. मग	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
७५५६७. मग	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
७५५६८. मग	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
७५५६९. मग	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
७५५७०. मग	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
७५५७१. मग	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
७५५७२. मग	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
७५५७३. मग	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७

७५५७४. मग	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
७५५७५. मग	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
७५५७६. मग	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
७५५७७. मग	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
७५५७८. मग	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
७५५७९. मग	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
७५५८०. मग	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
७५५८१. मग	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
७५५८२. मग	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
७५५८३. मग	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
७५५८४. मग	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
७५५८५. मग	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
७५५८६. मग	अगा पुढिलाचा दोषु । करूनि आपुलिये दिठी चोखु । मग घापे अवलोकु । तयावरी	ज्ञाने.१६.२.१४७
७५५८७. मग	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
७५५८८. मग	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
७५५८९. मग	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
७५५९०. मग	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
७५५९१. मग	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
७५५९२. मग	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
७५५९३. मग	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
७५५९४. मग	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
७५५९५. मग	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
७५५९६. मग	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
७५५९७. मग	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
७५५९८. मग	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
७५५९९. मग	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
७५६००. मग	मग वोसंडिलेनि दर्पें । कामाही पित्त कुरुपे । तया धगीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४

७५६०१. मग	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
७५६०२. मग	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
७५६०३. मग	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
७५६०४. मग	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१
७५६०५. मग	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
७५६०६. मग	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
७५६०७. मग	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
७५६०८. मग	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
७५६०९. मग	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
७५६१०. मग	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
७५६११. मग	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
७५६१२. मग	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
७५६१३. मग	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
७५६१४. मग	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
७५६१५. मग	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
७५६१६. मग	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
७५६१७. मग	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
७५६१८. मग	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
७५६१९. मग	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
७५६२०. मग	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
७५६२१. मग	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
७५६२२. मग	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्टींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
७५६२३. मग	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
७५६२४. मग	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
७५६२५. मग	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
७५६२६. मग	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
७५६२७. मग	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२

७५६२८. मग	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
७५६२९. मग	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
७५६३०. मग	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
७५६३१. मग	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
७५६३२. मग	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
७५६३३. मग	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
७५६३४. मग	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
७५६३५. मग	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षें करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
७५६३६. मग	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
७५६३७. मग	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
७५६३८. मग	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
७५६३९. मग	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
७५६४०. मग	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
७५६४१. मग	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
७५६४२. मग	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
७५६४३. मग	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
७५६४४. मग	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
७५६४५. मग	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
७५६४६. मग	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
७५६४७. मग	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
७५६४८. मग	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
७५६४९. मग	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
७५६५०. मग	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
७५६५१. मग	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
७५६५२. मग	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
७५६५३. मग	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
७५६५४. मग	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००

७५६५५. मग	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
७५६५६. मग	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
७५६५७. मग	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
७५६५८. मग	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
७५६५९. मग	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
७५६६०. मग	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
७५६६१. मग	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
७५६६२. मग	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
७५६६३. मग	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
७५६६४. मग	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
७५६६५. मग	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
७५६६६. मग	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१
७५६६७. मग	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
७५६६८. मग	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
७५६६९. मग	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
७५६७०. मग	मग घरींचाचि ठेवा । जेवीं डोळयां दावी दिवा । तरी घेतां काय पांडवा । आडळु असे	ज्ञाने.१८.४५.८९२
७५६७१. मग	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
७५६७२. मग	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
७५६७३. मग	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
७५६७४. मग	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
७५६७५. मग	तैसें नेणणें जें गेलें । तेणें जाणणेंही नेलें । मग निष्क्रिय उरलें । चिन्मात्रचि	ज्ञाने.१८.४९.९७७
७५६७६. मग	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
७५६७७. मग	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
७५६७८. मग	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
७५६७९. मग	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
७५६८०. मग	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
७५६८१. मग	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५

७५६८२. मग	ते ब्रह्मभावयोग्यता । पुरुषु तो मग पंडुसुता । आत्मबोधप्रसन्नता- । पदीं बैसे	ज्ञाने.१८.५४.१०९१
७५६८३. मग	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
७५६८४. मग	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
७५६८५. मग	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
७५६८६. मग	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
७५६८७. मग	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
७५६८८. मग	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
७५६८९. मग	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
७५६९०. मग	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
७५६९१. मग	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
७५६९२. मग	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
७५६९३. मग	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
७५६९४. मग	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
७५६९५. मग	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
७५६९६. मग	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळें । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
७५६९७. मग	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
७५६९८. मग	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
७५६९९. मग	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
७५७००. मग	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
७५७०१. मग	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
७५७०२. मग	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
७५७०३. मग	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
७५७०४. मग	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
७५७०५. मग	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
७५७०६. मग	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
७५७०७. मग	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
७५७०८. मग	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८

७५७०९. मग	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
७५७१०. मग	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
७५७११. मग	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
७५७१२. मग	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
७५७१३. मग	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
७५७१४. मग	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
७५७१५. मग	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
७५७१६. मग	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
७५७१७. मग	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
७५७१८. मग	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३
७५७१९. मग	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
७५७२०. मग	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
७५७२१. मग	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
७५७२२. मग	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
७५७२३. मग	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
७५७२४. मग	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
७५७२५. मग	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
७५७२६. मग	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
७५७२७. मग	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
७५७२८. मग	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
७५७२९. मग	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
७५७३०. मग	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
७५७३१. मगही	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
७५७३२. मगे	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
७५७३३. मज	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
७५७३४. मज	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
७५७३५. मज	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५

७५७३६. मज	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
७५७३७. मज	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
७५७३८. मज	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
७५७३९. मज	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
७५७४०. मज	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
७५७४१. मज	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
७५७४२. मज	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
७५७४३. मज	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
७५७४४. मज	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
७५७४५. मज	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
७५७४६. मज	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
७५७४७. मज	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
७५७४८. मज	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
७५७४९. मज	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
७५७५०. मज	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
७५७५१. मज	तरी उचितें कर्में आघवीं । तुवां आचरोनि मज अर्पावीं । परी चित्तवृत्ति न्यासावी । आत्मरूपीं	ज्ञाने.३.३०.१८६
७५७५२. मज	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
७५७५३. मज	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
७५७५४. मज	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
७५७५५. मज	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
७५७५६. मज	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
७५७५७. मज	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
७५७५८. मज	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
७५७५९. मज	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
७५७६०. मज	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
७५७६१. मज	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
७५७६२. मज	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०

७५७६३. मज	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
७५७६४. मज	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
७५७६५. मज	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
७५७६६. मज	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
७५७६७. मज	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
७५७६८. मज	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
७५७६९. मज	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
७५७७०. मज	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
७५७७१. मज	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
७५७७२. मज	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
७५७७३. मज	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
७५७७४. मज	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
७५७७५. मज	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
७५७७६. मज	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
७५७७७. मज	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
७५७७८. मज	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
७५७७९. मज	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
७५७८०. मज	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
७५७८१. मज	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
७५७८२. मज	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
७५७८३. मज	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
७५७८४. मज	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
७५७८५. मज	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
७५७८६. मज	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
७५७८७. मज	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
७५७८८. मज	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
७५७८९. मज	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९

७५७९०. मज	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
७५७९१. मज	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
७५७९२. मज	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
७५७९३. मज	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
७५७९४. मज	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
७५७९५. मज	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
७५७९६. मज	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
७५७९७. मज	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
७५७९८. मज	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
७५७९९. मज	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
७५८००. मज	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
७५८०१. मज	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
७५८०२. मज	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
७५८०३. मज	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
७५८०४. मज	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
७५८०५. मज	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
७५८०६. मज	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
७५८०७. मज	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
७५८०८. मज	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
७५८०९. मज	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
७५८१०. मज	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
७५८११. मज	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
७५८१२. मज	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
७५८१३. मज	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
७५८१४. मज	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
७५८१५. मज	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
७५८१६. मज	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१

७५८१७. मज	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
७५८१८. मज	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
७५८१९. मज	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
७५८२०. मज	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
७५८२१. मज	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
७५८२२. मज	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
७५८२३. मज	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
७५८२४. मज	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
७५८२५. मज	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
७५८२६. मज	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
७५८२७. मज	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
७५८२८. मज	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
७५८२९. मज	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
७५८३०. मज	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
७५८३१. मज	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
७५८३२. मज	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
७५८३३. मज	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
७५८३४. मज	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
७५८३५. मज	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
७५८३६. मज	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
७५८३७. मज	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
७५८३८. मज	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
७५८३९. मज	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
७५८४०. मज	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
७५८४१. मज	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
७५८४२. मज	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
७५८४३. मज	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६

७५८४४. मज	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
७५८४५. मज	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
७५८४६. मज	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
७५८४७. मज	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
७५८४८. मज	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
७५८४९. मज	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
७५८५०. मज	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
७५८५१. मज	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
७५८५२. मज	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
७५८५३. मज	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
७५८५४. मज	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
७५८५५. मज	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
७५८५६. मज	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
७५८५७. मज	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
७५८५८. मज	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
७५८५९. मज	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
७५८६०. मज	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
७५८६१. मज	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
७५८६२. मज	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
७५८६३. मज	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
७५८६४. मज	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
७५८६५. मज	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
७५८६६. मज	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
७५८६७. मज	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
७५८६८. मज	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
७५८६९. मज	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
७५८७०. मज	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३

७५८७१. मज	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
७५८७२. मज	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
७५८७३. मज	विधीतें पाळित । निषेधातें गाळित । मज देऊनि जाळित । कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
७५८७४. मज	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
७५८७५. मज	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
७५८७६. मज	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
७५८७७. मज	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
७५८७८. मज	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
७५८७९. मज	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
७५८८०. मज	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
७५८८१. मज	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
७५८८२. मज	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
७५८८३. मज	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
७५८८४. मज	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
७५८८५. मज	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
७५८८६. मज	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
७५८८७. मज	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
७५८८८. मज	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
७५८८९. मज	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
७५८९०. मज	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
७५८९१. मज	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
७५८९२. मज	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
७५८९३. मज	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
७५८९४. मज	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
७५८९५. मज	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
७५८९६. मज	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
७५८९७. मज	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५

७५८९८. मज	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
७५८९९. मज	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
७५९००. मज	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
७५९०१. मज	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
७५९०२. मज	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
७५९०३. मज	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
७५९०४. मज	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
७५९०५. मज	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
७५९०६. मज	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
७५९०७. मज	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
७५९०८. मज	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
७५९०९. मज	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
७५९१०. मज	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
७५९११. मज	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
७५९१२. मज	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
७५९१३. मज	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
७५९१४. मज	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
७५९१५. मज	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
७५९१६. मज	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
७५९१७. मज	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
७५९१८. मज	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
७५९१९. मज	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
७५९२०. मज	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
७५९२१. मज	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
७५९२२. मज	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
७५९२३. मज	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
७५९२४. मज	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४

७५९२५. मज	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
७५९२६. मज	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
७५९२७. मज	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
७५९२८. मज	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
७५९२९. मज	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
७५९३०. मज	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
७५९३१. मज	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
७५९३२. मज	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
७५९३३. मज	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
७५९३४. मज	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
७५९३५. मज	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
७५९३६. मज	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
७५९३७. मज	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
७५९३८. मज	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्मे मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
७५९३९. मज	तरी सर्व कर्मे आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
७५९४०. मज	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
७५९४१. मज	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
७५९४२. मज	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
७५९४३. मज	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
७५९४४. मज	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
७५९४५. मज	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
७५९४६. मज	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
७५९४७. मज	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
७५९४८. मज	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
७५९४९. मज	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
७५९५०. मज	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
७५९५१. मज	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७

७५९५२. मज	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
७५९५३. मज	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
७५९५४. मज	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
७५९५५. मज	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
७५९५६. मज	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
७५९५७. मज	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
७५९५८. मज	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
७५९५९. मज	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
७५९६०. मज	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
७५९६१. मज	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
७५९६२. मज	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
७५९६३. मजआंत	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
७५९६४. मजआंतु	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थी न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
७५९६५. मजआंतु	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
७५९६६. मजउद्देशें	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
७५९६७. मजकरवीं	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
७५९६८. मजकारणें	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
७५९६९. मजकारणें	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
७५९७०. मजचि	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
७५९७१. मजचि	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
७५९७२. मजचि	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
७५९७३. मजचि	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
७५९७४. मजचि	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
७५९७५. मजचि	मग तिहीं जें जें करावें । तें मजचि पडिलें आघवें । जैशी अजातपक्षांचेनि जीवें । पक्षिणी जिये	ज्ञाने.९.२२.३३९
७५९७६. मजचि	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
७५९७७. मजचि	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
७५९७८. मजचि	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४

७५९७९. मजचि	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
७५९८०. मजचि	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
७५९८१. मजचि	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
७५९८२. मजचि	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
७५९८३. मजचि	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
७५९८४. मजचि	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
७५९८५. मजचिपासूनि	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
७५९८६. मजचिपासूनि	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
७५९८७. मजचिमाजीं	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
७५९८८. मजचिमाजीं	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
७५९८९. मजचिलागीं	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
७५९९०. मजचिलागीं	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
७५९९१. मजचिलागीं	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्मे सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
७५९९२. मजचिस्तव	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
७५९९३. मजचिस्तव	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
७५९९४. मजचिस्तव	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
७५९९५. मजचिस्तव	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
७५९९६. मजपाशीं	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
७५९९७. मजपासूनि	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
७५९९८. मजपासूनि	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
७५९९९. मजपुढां	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
७६०००. मजपुढां	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
७६००१. मजपुरती	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
७६००२. मजप्रती	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
७६००३. मजप्रती	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
७६००४. मजप्रती	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
७६००५. मजभीतरीं	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४

७६००६. मजभेणें	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
७६००७. मजमाजि	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
७६००८. मजमाजीं	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
७६००९. मजमाजीं	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
७६०१०. मजमाजीं	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
७६०११. मजमाजीं	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
७६०१२. मजमाजीं	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
७६०१३. मजमाजीं	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
७६०१४. मजमाजीं	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
७६०१५. मजमाजीं	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
७६०१६. मजलागीं	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
७६०१७. मजलागीं	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०
७६०१८. मजलागीं	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
७६०१९. मजलागीं	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
७६०२०. मजलागीं	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
७६०२१. मजलागीं	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
७६०२२. मजलागुनि	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
७६०२३. मजवांचूनि	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
७६०२४. मजवीण	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
७६०२५. मजवेगळीं	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
७६०२६. मजशीं	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
७६०२७. मजशीं	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१
७६०२८. मजसम	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
७६०२९. मजसाठीं	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
७६०३०. मजसारिखा	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
७६०३१. मजसी	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
७६०३२. मजसीं	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१

७६०३३. मजसीं	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
७६०३४. मजसीं	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
७६०३५. मजसीं	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
७६०३६. मजसीं	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
७६०३७. मजसीं	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
७६०३८. मजसीं	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
७६०३९. मजसीं	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
७६०४०. मजसीं	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
७६०४१. मजसीं	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
७६०४२. मजसीं	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
७६०४३. मजसीचि	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
७६०४४. मजही	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
७६०४५. मजही	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
७६०४६. मजहीआंतु	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
७६०४७. मजहीसकट	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
७६०४८. मज्जा	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
७६०४९. मठ	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
७६०५०. मठ	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
७६०५१. मठाकारें	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
७६०५२. मठाकृती	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
७६०५३. मठादिमुद्रेचेनि	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४
७६०५४. मठीं	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
७६०५५. मठीं	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
७६०५६. मठु	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
७६०५७. मढ	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
७६०५८. मढिलें	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
७६०५९. मढीं	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२

७६०६०. मढु	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
७६०६१. मणि	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
७६०६२. मणि	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
७६०६३. मणिज	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
७६०६४. मणिज	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
७६०६५. मणिजु	व्योमवायुवशें । वाढलेनि गर्भरसें । मणिजु उससे । अवेवु तो	ज्ञाने.१४.३.९९
७६०६६. मणिपुष्पकु	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०
७६०६७. मणिपूरेंसीं	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
७६०६८. मणिभूषणें	अष्टादश पुराणें । तींचि मणिभूषणें । पदपद्धती खेवणें । प्रमेयरत्नांचीं	ज्ञाने.१.५
७६०६९. मणी	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
७६०७०. मत	तेथ कर्म आणि कर्ता । उरेचिना पाहतां । ऐसें मत तुझें अनंता । निश्चित जरी	ज्ञाने.३.१.२
७६०७१. मत	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
७६०७२. मत	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
७६०७३. मत	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
७६०७४. मतपत्रिका	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
७६०७५. मतमुक्तकीं	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
७६०७६. मतवाद	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
७६०७७. मता	पतीचिया मता । अनुसरोनि पतिव्रता । अनायासें आत्महिता । भेटेचि ते	ज्ञाने.१६.२४.४५६
७६०७८. मतां	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
७६०७९. मतांगें	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
७६०८०. मतांचिया	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
७६०८१. मतांतरां	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्ता मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
७६०८२. मतांतरीं	तरी अहिंसा बहुतीं परी । बोलिली असे अवधारीं । आपुलालां मतांतरीं । निरूपितां	ज्ञाने.१३.७.२१७
७६०८३. मतांतरें	येऱ्हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
७६०८४. मति	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
७६०८५. मति	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
७६०८६. मति	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७

७६०८७. मति	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
७६०८८. मतिगंगा	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
७६०८९. मतिभ्रंशाचा	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
७६०९०. मतिभ्रमाचे	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
७६०९१. मतिभ्रमें	तैसीं शुभाशुभें कर्में । जियें निफजती प्रकृतिधर्में । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
७६०९२. मतिमंद	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
७६०९३. मतिवंतीं	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
७६०९४. मतिवरी	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
७६०९५. मतिवशें	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
७६०९६. मती	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
७६०९७. मती	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
७६०९८. मती	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
७६०९९. मती	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
७६१००. मती	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
७६१०१. मती	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
७६१०२. मती	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
७६१०३. मती	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
७६१०४. मती	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
७६१०५. मती	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
७६१०६. मती	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
७६१०७. मती	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
७६१०८. मती	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
७६१०९. मती	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
७६११०. मती	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
७६१११. मती	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं । ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
७६११२. मती	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
७६११३. मती	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५

७६११४. मती	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
७६११५. मती	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
७६११६. मती	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
७६११७. मती	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
७६११८. मती	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
७६११९. मती	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
७६१२०. मती-	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
७६१२१. मतीचे	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
७६१२२. मतीसारिखे	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
७६१२३. मतीसी	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
७६१२४. मतें	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
७६१२५. मतें	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
७६१२६. मतें	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
७६१२७. मत्त	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
७६१२८. मत्तु	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
७६१२९. मत्पर	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
७६१३०. मत्प्राप्तिप्रकारु	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
७६१३१. मत्संगबीजें	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
७६१३२. मत्सर	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
७६१३३. मत्सराचे	जे द्वेषाचां आवर्तीं दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
७६१३४. मत्सरु	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
७६१३५. मत्सरु	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
७६१३६. मत्सरें	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
७६१३७. मत्सिद्धिभावना	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
७६१३८. मत्स्य	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
७६१३९. मत्स्येंद्र	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
७६१४०. मथिजे	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३

७६१४१. मथित	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
७६१४२. मथित	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
७६१४३. मथितां	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
७६१४४. मथितें	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
७६१४५. मथिलिया	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
७६१४६. मथिलेया	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
७६१४७. मथूनि	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
७६१४८. मथूनि	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
७६१४९. मथूनि	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
७६१५०. मदगंधानिळीं	प्रवृत्तिकर्णाचां चाळीं । उठिला मदगंधानिळीं । पूजीजसी नीलोत्पळीं । जीवभृंगाचां	ज्ञाने.१७.६
७६१५१. मदत्रयाचिया	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
७६१५२. मदन	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
७६१५३. मदनारी	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
७६१५४. मदनु	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
७६१५५. मदमीनाचां	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया थोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
७६१५६. मदमुख	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
७६१५७. मदमुखा	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
७६१५८. मदमुखाचिया	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
७६१५९. मदवी	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
७६१६०. मदा	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
७६१६१. मदाचा	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
७६१६२. मदाचा	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
७६१६३. मदाचां	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
७६१६४. मदिरा	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
७६१६५. मदिरा	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
७६१६६. मदिरा	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
७६१६७. मदिरा	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१

७६१६८. मदिरा	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
७६१६९. मदिरेचा	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
७६१७०. मदीं	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
७६१७१. मदु	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
७६१७२. मदु	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
७६१७३. मदें	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करितातिं अज्ञुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
७६१७४. मदें	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
७६१७५. मदैक्यगांवीं	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
७६१७६. मद्भक्तआरामीं	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
७६१७७. मद्भावना	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
७६१७८. मद्भावा	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
७६१७९. मद्भावा	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
७६१८०. मद्भावेंसी	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
७६१८१. मद्यपाआंगीचें	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
७६१८२. मद्यभांडां	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
७६१८३. मद्याचिया	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
७६१८४. मद्याजी	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
७६१८५. मद्याजी	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें निःशेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
७६१८६. मद्रूपें	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
७६१८७. मधुकरी	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
७६१८८. मधुमक्षिका	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
७६१८९. मधुर	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
७६१९०. मधुर	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
७६१९१. मधुर	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
७६१९२. मधुरता	माधुर्यीं मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
७६१९३. मधुरता	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
७६१९४. मधुरता	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७

७६१९५. मधुरसादोशें	मधुरसादोशें । मधुकरी जचे जैसें । गृहसंगोपन तैसें । करी जो गा	ज्ञाने.१३.११.७८६
७६१९६. मधुरीं	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
७६१९७. मधुवनीं	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
७६१९८. मधुविषीं	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
७६१९९. मध्य	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
७६२००. मध्य	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
७६२०१. मध्य	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
७६२०२. मध्यअर्धभागु	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
७६२०३. मध्यभागीं	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
७६२०४. मध्यम	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
७६२०५. मध्यम	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
७६२०६. मध्यमा	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
७६२०७. मध्यमा	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
७६२०८. मध्यमा	कुंडलिनी जागवूनि । मध्यमा विकाशूनि । आधारादि भेदूनि । आज्ञावरी	ज्ञाने.१८.५२.१०३८
७६२०९. मध्यमामध्यमार्गें	आकळलेनि योगें । मध्यमामध्यमार्गें । अग्निस्थानौनि निगे । ब्रह्मरंध्रा	ज्ञाने.८.१०.९४
७६२१०. मध्यमामध्यविवरें	मग मध्यमामध्यविवरें । तेणें कोरिवें दादरें । ठाकिलें चवरें । ब्रह्मरंध्रीचें	ज्ञाने.१२.४.५५
७६२११. मध्यमेमाजी	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
७६२१२. मध्यमेमाजीं	अधोर्ध्व गुढें काढी । प्राण नवांची पेंडी । बांधोनि घाली उडी । मध्यमेमाजीं	ज्ञाने.१८.३३.७३९
७६२१३. मध्यमेचेनि	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
७६२१४. मध्यरात्री	परी देहाहंमानभुली । जयाची बुद्धि देहींच आतली । जया आत्मविषयीं जाली । मध्यरात्री	ज्ञाने.१८.१६.३८१
७६२१५. मध्यस्थ	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
७६२१६. मध्यस्था	एऱ्हवीं ऊर्ध्वीचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
७६२१७. मध्यस्थु	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३
७६२१८. मध्यस्थु	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
७६२१९. मध्यही	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
७६२२०. मध्यान्ह	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
७६२२१. मध्यान्हीं	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०

७६२२२. मध्यें	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
७६२२३. मध्यें	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
७६२२४. मध्यें	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
७६२२५. मध्यें	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
७६२२६. मध्योर्ध्वअध	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
७६२२७. मन	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
७६२२८. मन	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
७६२२९. मन	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
७६२३०. मन	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
७६२३१. मन	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
७६२३२. मन	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
७६२३३. मन	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
७६२३४. मन	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
७६२३५. मन	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
७६२३६. मन	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
७६२३७. मन	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
७६२३८. मन	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
७६२३९. मन	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
७६२४०. मन	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
७६२४१. मन	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
७६२४२. मन	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
७६२४३. मन	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
७६२४४. मन	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
७६२४५. मन	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
७६२४६. मन	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
७६२४७. मन	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
७६२४८. मन	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०

७६२४९. मन	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
७६२५०. मन	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
७६२५१. मन	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
७६२५२. मन	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
७६२५३. मन	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
७६२५४. मन	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
७६२५५. मन	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
७६२५६. मन	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
७६२५७. मन	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
७६२५८. मन	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
७६२५९. मन	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
७६२६०. मन	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
७६२६१. मन	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
७६२६२. मन	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
७६२६३. मन	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
७६२६४. मन	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
७६२६५. मन	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
७६२६६. मन	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
७६२६७. मन	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
७६२६८. मन	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
७६२६९. मन	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
७६२७०. मन	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
७६२७१. मन	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
७६२७२. मन	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४
७६२७३. मन	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
७६२७४. मन	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
७६२७५. मन	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२

७६२७६. मन	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
७६२७७. मन	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
७६२७८. मन	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
७६२७९. मन	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । वियें मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
७६२८०. मन	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
७६२८१. मन	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
७६२८२. मन	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
७६२८३. मन	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
७६२८४. मन	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
७६२८५. मन	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
७६२८६. मन	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
७६२८७. मन	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
७६२८८. मन	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
७६२८९. मन	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
७६२९०. मन	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
७६२९१. मन	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
७६२९२. मन	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
७६२९३. मन	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
७६२९४. मन	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
७६२९५. मन	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
७६२९६. मन	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
७६२९७. मन	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
७६२९८. मन	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
७६२९९. मन	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
७६३००. मन	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
७६३०१. मन	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
७६३०२. मन	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८

७६३०३. मन	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
७६३०४. मन	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
७६३०५. मन	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
७६३०६. मन	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
७६३०७. मन	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
७६३०८. मन	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
७६३०९. मन	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
७६३१०. मन	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
७६३११. मन	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
७६३१२. मन	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
७६३१३. मन	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
७६३१४. मन:षष्ठां	तेवीं मन:षष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
७६३१५. मनचि	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
७६३१६. मनचि	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
७६३१७. मनचि	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
७६३१८. मनचि	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
७६३१९. मनचि	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
७६३२०. मनचि	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
७६३२१. मनचि	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
७६३२२. मनचि	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
७६३२३. मनन	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
७६३२४. मननवेरी	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
७६३२५. मनपण	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
७६३२६. मनपण	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
७६३२७. मनपण	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
७६३२८. मनपण	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
७६३२९. मनपणाही	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३

७६३३०. मनपवननियमें	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
७६३३१. मनपवनांचीं	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६
७६३३२. मनपवनाची	नाचतया पुण्यगिरी । चिद्भैरवाचां खापरीं । मनपवनाची खीचपुरी । वाढूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०४०
७६३३३. मनपवनाचेनि	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
७६३३४. मनप्राण	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
७६३३५. मनबुद्धि	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
७६३३६. मनबुद्धिकरणीं	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
७६३३७. मनबुद्धी	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
७६३३८. मनबुद्धीचिया	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
७६३३९. मनबुद्धीसहित	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
७६३४०. मनबुद्ध्यादि	मनबुद्ध्यादि आघवीं । जियेचेनि टवटवी । प्रकृतिवनमाधवी । सदांचि जे	ज्ञाने.१३.५-६.१३६
७६३४१. मनबुद्ध्यादि	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
७६३४२. मनबुद्ध्यादि	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
७६३४३. मनवाचादेहांचें	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
७६३४४. मनवे	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
७६३४५. मनवे	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
७६३४६. मनवे	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
७६३४७. मनशंका	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
७६३४८. मनशुद्धीचां	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
७६३४९. मनस्तपोभिधाना	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
७६३५०. मना	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
७६३५१. मना	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
७६३५२. मना	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
७६३५३. मना	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
७६३५४. मना	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । नि:सीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
७६३५५. मना	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
७६३५६. मना	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७

७६३५७. मना	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
७६३५८. मना	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
७६३५९. मना	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
७६३६०. मना	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
७६३६१. मना	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
७६३६२. मना	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
७६३६३. मना	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
७६३६४. मना	आपुलिया मना बरवी । असमाई गोठी जीवीं । ते कवणेंसि चावळावी । जरी ऐक्य जाहलें	ज्ञाने.६.१०.११८
७६३६५. मना	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
७६३६६. मना	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
७६३६७. मना	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
७६३६८. मना	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
७६३६९. मना	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
७६३७०. मना	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
७६३७१. मना	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
७६३७२. मना	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
७६३७३. मना	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
७६३७४. मना	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
७६३७५. मना	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
७६३७६. मना	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
७६३७७. मना	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
७६३७८. मना	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
७६३७९. मना	तेणें पाडें अर्जुना । प्रकृतिपुरुषविवंचना । जयाचिया मना । गोचर जाहली	ज्ञाने.१३.२३.१०३१
७६३८०. मना	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
७६३८१. मना	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
७६३८२. मना	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
७६३८३. मना	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८

७६३८४. मनाऐसी	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
७६३८५. मनाकरवीं	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
७६३८६. मनाचा	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दुःख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
७६३८७. मनाचा	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
७६३८८. मनाचा	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
७६३८९. मनाचा	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
७६३९०. मनाचा	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
७६३९१. मनाचा	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
७६३९२. मनाचां	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदुःखाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
७६३९३. मनाचां	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
७६३९४. मनाचां	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
७६३९५. मनाचिया	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
७६३९६. मनाचिया	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
७६३९७. मनाचियेचि	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
७६३९८. मनाची	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
७६३९९. मनाची	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
७६४००. मनाची	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
७६४०१. मनाची	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
७६४०२. मनाची	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
७६४०३. मनाचें	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दुःखाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
७६४०४. मनाचें	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
७६४०५. मनाचें	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
७६४०६. मनाचें	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
७६४०७. मनाचें	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
७६४०८. मनाचें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
७६४०९. मनाचें	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
७६४१०. मनाचें	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६

७६४११. मनाचें	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
७६४१२. मनाचेनि	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
७६४१३. मनाचेनि	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
७६४१४. मनाचेनि	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
७६४१५. मनाचेनि	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
७६४१६. मनाचां	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
७६४१७. मनातें	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
७६४१८. मनातें	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
७६४१९. मनातें	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
७६४२०. मनातें	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
७६४२१. मनातें	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
७६४२२. मनातें	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
७६४२३. मनातें	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
७६४२४. मनातें	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
७६४२५. मनादि	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
७६४२६. मनादि	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
७६४२७. मनादिक	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
७६४२८. मनादिकें	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
७६४२९. मनामाजीं	सुखीं संतोषा न यावें । दु:खीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
७६४३०. मनामाजीं	सर्वेंद्रियां जाड्य । मनामाजीं मौढ्य । माल्हाती दार्ढ्य । आलस्याचें	ज्ञाने.१४.८.१७९
७६४३१. मनामाजीं	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
७६४३२. मनावी	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
७६४३३. मनासि	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
७६४३४. मनासी	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
७६४३५. मनासी	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
७६४३६. मनिजे	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
७६४३७. मनिसी	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२

७६४३८. मनी	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
७६४३९. मनी	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
७६४४०. मनी	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
७६४४१. मनी	तैसा भरे कर्माहंकारु । मग पिता अथवा गुरु । ते न मनी काळज्वरु । औषध जैसें	ज्ञाने.१८.२४.६०४
७६४४२. मनी	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
७६४४३. मनीं	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
७६४४४. मनीं	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
७६४४५. मनीं	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
७६४४६. मनीं	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
७६४४७. मनीं	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
७६४४८. मनीं	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
७६४४९. मनीं	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
७६४५०. मनीं	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
७६४५१. मनीं	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
७६४५२. मनीं	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
७६४५३. मनीं	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
७६४५४. मनीं	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
७६४५५. मनीं	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
७६४५६. मनीं	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
७६४५७. मनीं	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
७६४५८. मनीं	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
७६४५९. मनीं	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
७६४६०. मनीं	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
७६४६१. मनीं	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
७६४६२. मनीं	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
७६४६३. मनीं	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
७६४६४. मनीं	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६

७६४६५. मनीं	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
७६४६६. मनीं	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
७६४६७. मनीं	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
७६४६८. मनीं	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
७६४६९. मनीं	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
७६४७०. मनीं	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
७६४७१. मनीं	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
७६४७२. मनीं	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
७६४७३. मनीं	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
७६४७४. मनीं	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
७६४७५. मनीं	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
७६४७६. मनीं	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
७६४७७. मनीं	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
७६४७८. मनीं	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
७६४७९. मनीं	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
७६४८०. मनीं	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
७६४८१. मनीं	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
७६४८२. मनीं	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
७६४८३. मनीं	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
७६४८४. मनीं	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
७६४८५. मनीं	एवं मनीं कर्मीं बोलीं । जेथ अहंकारा उखी जाहली । एकावळीची काढिली । दोरी जैसी	ज्ञाने.१३.८.५३०
७६४८६. मनीं	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
७६४८७. मनीं	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
७६४८८. मनीं	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
७६४८९. मनीं	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
७६४९०. मनीं	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
७६४९१. मनीं	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७

७६४९२. मनीं	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
७६४९३. मनीं	परी मनीं धरूनि दुभतें । चारिजे जेवीं गाईतें । का पेंव करूनि आइतें । पेरूं जाइजे	ज्ञाने.१७.२१.२८५
७६४९४. मनीं	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
७६४९५. मनीं	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
७६४९६. मनीं	नव्हे अर्थें रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
७६४९७. मनीं	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
७६४९८. मनींचि	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
७६४९९. मनींचि	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
७६५००. मनींचें	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
७६५०१. मनींचें	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
७६५०२. मनींचेंचि	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
७६५०३. मनींही	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
७६५०४. मनु	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
७६५०५. मनु	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
७६५०६. मनुष्य	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
७६५०७. मनुष्य	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
७६५०८. मनुष्य	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
७६५०९. मनुष्य	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
७६५१०. मनुष्यजात	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
७६५११. मनुष्यजातीशाखा	ऐसा रजाचिया झुळुका । झडाडितां आगळिका । मनुष्यजातीशाखा । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१५५
७६५१२. मनुष्यडाळें	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
७६५१३. मनुष्यत्व	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
७६५१४. मनुष्यत्व	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
७६५१५. मनुष्यत्वचि	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
७६५१६. मनुष्यदेहाचा	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
७६५१७. मनुष्यधर्म	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
७६५१८. मनुष्यरूपीं	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२

७६५१९. मनुष्यलोकाआंतु	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तर्‍ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
७६५२०. मनुष्यलोकीं	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
७६५२१. मनुष्यलोकीं	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
७६५२२. मनुष्यलोकु	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
७६५२३. मनुष्यवेखें	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्मैं अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
७६५२४. मनुष्यशाखा	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
७६५२५. मनुष्यशाखांचे	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
७६५२६. मनुष्यांचिया	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
७६५२७. मनुष्यांत	तो मनुष्यांत अधमु जाण । पारुष्याचें अवतरण । आतां आइक खुण । अज्ञानाची	ज्ञाने.१६.४.२४५
७६५२८. मनुष्याकारा	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
७६५२९. मनुष्याकारें	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
७६५३०. मनुष्याकारें	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
७६५३१. मनुष्याकृति	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
७६५३२. मनुष्यादिकीं	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
७६५३३. मनुष्यालागोनि	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
७६५३४. मनुष्यालागौनि	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
७६५३५. मनुष्यावांचूनि	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
७६५३६. मनुष्यासारिखा	तो मनुष्यासारिखा तरी आवडे । परी मनुष्यत्व तया न घडे । जैसें जळीं जळामाजीं न बुडे । भानुबिंब	ज्ञाने.४.१८.१००
७६५३७. मनूं	एर्‍हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
७६५३८. मनूंचि	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
७६५३९. मनूनें	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
७६५४०. मनूपुढें	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
७६५४१. मनूप्रती	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
७६५४२. मने	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
७६५४३. मने	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
७६५४४. मने	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
७६५४५. मनें	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६

७६५४६. मनें	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
७६५४७. मनें	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
७६५४८. मनें	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
७६५४९. मनें	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
७६५५०. मनें	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
७६५५१. मनें	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
७६५५२. मनें	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
७६५५३. मनें	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
७६५५४. मनें	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
७६५५५. मनें	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
७६५५६. मनें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
७६५५७. मनें	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
७६५५८. मनें	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
७६५५९. मनें	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
७६५६०. मनें	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
७६५६१. मनें	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
७६५६२. मनें	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
७६५६३. मनें	तरी आंगें कर्मे ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
७६५६४. मनें	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
७६५६५. मनें	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
७६५६६. मनें	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
७६५६७. मनें	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
७६५६८. मनें	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
७६५६९. मनें	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
७६५७०. मनें	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
७६५७१. मनें	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
७६५७२. मनें	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२

७६५७३. मनें	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
७६५७४. मनें	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
७६५७५. मनेंसीं	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
७६५७६. मनेंसीं	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
७६५७७. मनेंसीं	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
७६५७८. मनेचि	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
७६५७९. मनेल	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
७६५८०. मनोगत	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
७६५८१. मनोगत	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
७६५८२. मनोगत	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
७६५८३. मनोगत	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
७६५८४. मनोगत	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
७६५८५. मनोगत	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
७६५८६. मनोगत	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
७६५८७. मनोजयें	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
७६५८८. मनोधर्म	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
७६५८९. मनोधर्मा	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
७६५९०. मनोधर्मा	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
७६५९१. मनोधर्मा	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
७६५९२. मनोधर्माची	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
७६५९३. मनोधर्मी	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मी । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
७६५९४. मनोधर्मीं	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
७६५९५. मनोधर्मीं	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
७६५९६. मनोधर्मु	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
७६५९७. मनोधर्मु	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
७६५९८. मनोधर्मु	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
७६५९९. मनोधर्मु	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१

७६६००. मनोधर्में	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
७६६०१. मनोधर्में	सुखदु:खादि वर्में । कां शुभाशुभें कर्में । दोनी ऐसीं मनोधर्में । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
७६६०२. मनोधर्में	आंतु मीनलेनि मनोधर्में । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
७६६०३. मनोधर्में	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
७६६०४. मनोधर्में	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
७६६०५. मनोधर्में	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
७६६०६. मनोधर्में	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
७६६०७. मनोधर्में	नाभीं आपणचि जन्मे । ऐसें गुरुमूर्तिप्रेमें । अनुभवी मनोधर्में । ध्यानसुख	ज्ञाने.१३.७.३९४
७६६०८. मनोबळ	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
७६६०९. मनोबुद्धि	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
७६६१०. मनोबुद्धि	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
७६६११. मनोबुद्धिपाशीं	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
७६६१२. मनोबुद्धिप्रमुखें	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
७६६१३. मनोबुद्धीचिया	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
७६६१४. मनोभावा	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
७६६१५. मनोभावें	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
७६६१६. मनोमंदिरीं	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
७६६१७. मनोमळ	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
७६६१८. मनोमळ	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
७६६१९. मनोमळ	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
७६६२०. मनोमहिषाचेनि	प्राणशक्तिचामुंडे । प्रहारूनि संकल्पमेंढे । मनोमहिषाचेनि मुंडें । दिधली बळी	ज्ञाने.१२.४.५३
७६६२१. मनोरथ	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
७६६२२. मनोरथ	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
७६६२३. मनोरथ	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
७६६२४. मनोरथसंगें	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदुःखासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
७६६२५. मनोरथसिद्धीचिया	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
७६६२६. मनोरथा	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७

७६६२७. मनोरथा	परि आतां चंद्रापासोनि निवविते । जें अमृताहूनि जीवविते । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
७६६२८. मनोरथा	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
७६६२९. मनोरथांचां	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
७६६३०. मनोरथांचां	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६
७६६३१. मनोरथांचिया	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
७६६३२. मनोरथांचिया	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
७६६३३. मनोरथांचिया	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
७६६३४. मनोरथांचे	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
७६६३५. मनोरथांसि	आजि मनोरथांसि फळ । जोडलासि तूं केवळ । जे तोंड भरूनि निखळ । आलासि पुसों	ज्ञाने.१५.१५.४४९
७६६३६. मनोरथासरिसा	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
७६६३७. मनोरथीं	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
७६६३८. मनोरथीं	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
७६६३९. मनोरथु	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
७६६४०. मनोरथु	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
७६६४१. मनोरुचि	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
७६६४२. मनोरूपु	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
७६६४३. मनोवृत्ती	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
७६६४४. मनोवृत्ती	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
७६६४५. मनोवृत्ती	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
७६६४६. मनोव्यापारें	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
७६६४७. मनोहर	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
७६६४८. मनोहरें	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
७६६४९. मनोहरें	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०
७६६५०. मनोहरें	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
७६६५१. मनोहरें	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
७६६५२. मनोहारीं	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
७६६५३. मनौनि	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१

७६६५४. मनौनि	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
७६६५५. मनौनि	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
७६६५६. मनौनी	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
७६६५७. मनौरे	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
७६६५८. मन्मथमन्मथा	नमो चतुरचित्तचकोरचंद्रा । आत्मानुभवनरेंद्रा । श्रुतिगुणसमुद्रा । मन्मथमन्मथा	ज्ञाने.१०.४
७६६५९. मन्मथाचिये	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
७६६६०. मन्वंतर	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
७६६६१. मपितला	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
७६६६२. मम	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
७६६६३. मम	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
७६६६४. ममता	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
७६६६५. ममता	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
७६६६६. ममत्वाची	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६
७६६६७. ममत्वाची	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
७६६६८. ममत्वें	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
७६६६९. ममत्वें	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
७६६७०. ममरूपसंभव	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
७६६७१. ममें	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
७६६७२. मयूर	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
७६६७३. मयूरां	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
७६६७४. मयूरेंही	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
७६६७५. मर	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
७६६७६. मरगजा	जैसा परिमळ जाहला मरगजा । कां आनंदासीचि निघालिया भुजा । ज्याचें जानूवरी मकरध्वजा । जोडली बरव	ज्ञाने.११.४६.६०१
७६६७७. मरण	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
७६६७८. मरण	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
७६६७९. मरण	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
७६६८०. मरण	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३

७६६८१. मरण	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
७६६८२. मरण	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
७६६८३. मरण	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
७६६८४. मरण	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
७६६८५. मरण	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
७६६८६. मरण	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
७६६८७. मरण	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
७६६८८. मरण	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
७६६८९. मरण	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
७६६९०. मरण	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
७६६९१. मरण	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
७६६९२. मरण	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
७६६९३. मरण	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
७६६९४. मरण	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
७६६९५. मरण	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
७६६९६. मरण	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
७६६९७. मरण	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
७६६९८. मरण	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
७६६९९. मरण	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
७६७००. मरणगांवीं	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
७६७०१. मरणभय	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
७६७०२. मरणमहामारीं	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
७६७०३. मरणरसाचे	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
७६७०४. मरणवाटे	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
७६७०५. मरणही	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
७६७०६. मरणा	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
७६७०७. मरणाऐलीचकडे	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५

७६७०८. मरणाऐसें	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
७६७०९. मरणाचा	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
७६७१०. मरणाचा	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
७६७११. मरणाचिये	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
७६७१२. मरणाचिये	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
७६७१३. मरणाचिलागीं	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
७६७१४. मरणाची	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
७६७१५. मरणाची	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
७६७१६. मरणाचे	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
७६७१७. मरणाचें	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
७६७१८. मरणाराचें	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
७६७१९. मरणार्णवसमाजा-	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
७६७२०. मरणावधी	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
७६७२१. मरणाहुनी	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
७६७२२. मरणाहूनि	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
७६७२३. मरणीं	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेंचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
७६७२४. मरणीं	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
७६७२५. मरणीं	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
७६७२६. मरणीं	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
७६७२७. मरणें	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
७६७२८. मरणें	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
७६७२९. मरणें	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
७६७३०. मरणें	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
७६७३१. मरणें	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
७६७३२. मरणें	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
७६७३३. मरणेंसीं	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं झुंज । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
७६७३४. मरणेंसीं	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९

७६७३५. मरतया	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
७६७३६. मरतयाहि	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
७६७३७. मरता	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
७६७३८. मरतां	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
७६७३९. मरतां	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
७६७४०. मरतां	तैसें कर्में कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
७६७४१. मरतिये	नातरी आटतिये अळंकारीं । नाटतें कनक असे जयापरी । तेंवीं मरतिये जीवाकारीं । अमर जें आहे	ज्ञाने.८.२०.१७८
७६७४२. मरती	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
७६७४३. मरतु	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
७६७४४. मरते	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
७६७४५. मरते	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
७६७४६. मरतें	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
७६७४७. मरतें	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
७६७४८. मरमरों	तेथ क्षुधादु:खें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
७६७४९. मराठाचि	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
७६७५०. मराठें	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
७६७५१. मरावें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
७६७५२. मरिजे	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्में दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
७६७५३. मरिजे	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
७६७५४. मरिजे	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
७६७५५. मरीचि	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
७६७५६. मरीचि	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
७६७५७. मरुदेशीं	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
७६७५८. मरुद्गणांचां	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
७६७५९. मरुद्बंधु	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
७६७६०. मरे	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दुरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
७६७६१. मरे	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३

७६७६२. मरे	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
७६७६३. मरे	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
७६७६४. मरे	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
७६७६५. मरे	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
७६७६६. मरे	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
७६७६७. मरों	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
७६७६८. मरोनि	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
७६७६९. मर्कट	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
७६७७०. मर्कटा	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
७६७७१. मर्कटाचें	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
७६७७२. मर्कटें	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
७६७७३. मर्याद	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
७६७७४. मर्यादा	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
७६७७५. मर्यादा	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
७६७७६. मर्यादा	पैं ग्रसूनि आपली मर्यादा । एक करीत नदीनदां । उठी कल्पांतीं उदावादा । एकार्णवाचा	ज्ञाने.१५.१७.५३२
७६७७७. मर्यादा	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
७६७७८. मर्यादा	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
७६७७९. मर्यादाच	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
७६७८०. मर्यादे	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
७६७८१. मर्यादेचा	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
७६७८२. मऱ्हाटा	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
७६७८३. मऱ्हाटिया	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
७६७८४. मऱ्हाटिया	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
७६७८५. मऱ्हाटी	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
७६७८६. मऱ्हाटी	तिये अवधान द्यावें गोठी । बोलिजेल नीट मऱ्हाटी । जैसी कानाचे आधीं दृष्टी । उपेगा जाये	ज्ञाने.७.३०.२०६
७६७८७. मऱ्हाटी	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
७६७८८. मऱ्हाटेनि	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३

७६७८९. मऱ्हाठिया	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९
७६७९०. मऱ्हाठिया	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
७६७९१. मऱ्हाठिया	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
७६७९२. मऱ्हाठिया	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
७६७९३. मऱ्हाठिया	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
७६७९४. मऱ्हाठिया	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
७६७९५. मऱ्हाठिये	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
७६७९६. मऱ्हाठियेचां	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
७६७९७. मऱ्हाठे	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
७६७९८. मऱ्हाठे	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
७६७९९. मलमूत्रपंकीं	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
७६८००. मलयानिलु	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
७६८०१. मलयानिळु	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
७६८०२. मलयानिळु	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
७६८०३. मलिन	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
७६८०४. मलिनु	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
७६८०५. मळकटा	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
७६८०६. मळमूत्रद्वारें	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
७६८०७. मळहीनु	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
७६८०८. मळा	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
७६८०९. मळा	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
७६८१०. मळा	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
७६८११. मळा	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
७६८१२. मळी	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
७६८१३. मळी	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
७६८१४. मळु	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
७६८१५. मळु	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२

७६८१६. मळु	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
७६८१७. मळु	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
७६८१८. मळु	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
७६८१९. मळुचि	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
७६८२०. मळे	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
७६८२१. मळें	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
७६८२२. मवणिया	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
७६८२३. मवणी	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
७६८२४. मवाळ	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
७६८२५. मवाळ	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
७६८२६. मवाळ	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
७६८२७. मवाळें	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
७६८२८. मवाळें	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
७६८२९. मवाळें	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शे अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
७६८३०. मवावा	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
७६८३१. मवावें	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
७६८३२. मवावे	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
७६८३३. मविजे	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
७६८३४. मविजे	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
७६८३५. मविजे	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
७६८३६. मवित	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
७६८३७. मविली	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
७६८३८. मविसील	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
७६८३९. मवी	हा महद्ब्रह्मगोसावी । ब्रह्मगोललाघवी । अपारपणें मवी । प्रपंचातें	ज्ञाने.१३.२२.१०२६
७६८४०. मवीचि	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्में	ज्ञाने.१८.१६.३९४
७६८४१. मवे	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
७६८४२. मशक	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१

७६८४३. मशक	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
७६८४४. मशकां	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
७६८४५. मशका	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
७६८४६. मशकालागोनि	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
७६८४७. मशकु	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
७६८४८. मशकें	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
७६८४९. मसी	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
७६८५०. मसीऐसें	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
७६८५१. मसैरें	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
७६८५२. मस्तक	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
७६८५३. मस्तक	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
७६८५४. मस्तक	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिति तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
७६८५५. मस्तक	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
७६८५६. मस्तकाकारें	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
७६८५७. मस्तकावरी	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
७६८५८. मस्तकीं	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
७६८५९. महंतपण	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
७६८६०. महंताचिया	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
७६८६१. महंतु	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
७६८६२. महत्तत्त्व	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
७६८६३. महत्तत्त्वां	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
७६८६४. महत्तत्त्वाचें	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
७६८६५. महत्त्व	चातुर्य लपवी । महत्त्व हारवी । पिसेपण मिरवी । आवडोनि	ज्ञाने.१३.७.१९१
७६८६६. महत्त्व	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
७६८६७. महत्त्वाचा	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
७६८६८. महत्त्वाचिया	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
७६८६९. महत्त्वाची	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१

७६८७०. महत्त्वावरूनि	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
७६८७१. महत्त्वें	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
७६८७२. महत्वाद्रीचां	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
७६८७३. महदहंकारा	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
७६८७४. महदहंबुद्धि	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
७६८७५. महदाकाश	आइकें कमळगर्भाकारें । जें महदाकाश दुसरें । जेथ चैतन्यें आधातुरें । करूनि असिजे	ज्ञाने.६.१४.२८०
७६८७६. महदाकाश	घटाचिया खापरिया । घटभंगीं फेडिलिया । महदाकाश आपैसया । जालेंचि असे	ज्ञाने.१४.२०.३१६
७६८७७. महदादि	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
७६८७८. महदादि	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
७६८७९. महदादि	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
७६८८०. महदादि	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
७६८८१. महदादि	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
७६८८२. महदादि	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
७६८८३. महदादिक	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
७६८८४. महदादिक	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
७६८८५. महदादिकीं	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
७६८८६. महदादिविश्राम-	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
७६८८७. महद्ब्रह्म	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
७६८८८. महद्ब्रह्म	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
७६८८९. महद्ब्रह्म	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
७६८९०. महद्ब्रह्म	याकारणें मी पिता । महद्ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
७६८९१. महद्ब्रह्मगोसावी	हा महद्ब्रह्मगोसावी । ब्रह्मगोललाघवी । अपारपणें मवी । प्रपंचातें	ज्ञाने.१३.२२.१०२६
७६८९२. महद्ब्रह्माउदरीं	महद्ब्रह्माउदरीं । प्राकृतीं आठै विकारीं । गर्भाची करी । पेलोवेली	ज्ञाने.१४.३.९०
७६८९३. महद्ब्रह्मातें	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
७६८९४. महर्धीं	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
७६८९५. महर्षी	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
७६८९६. महर्षी	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६

७६८९७. महर्षी	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
७६८९८. महर्षी	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षी अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
७६८९९. महर्षी	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
७६९००. महर्षीआंतु	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षीआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
७६९०१. महर्षींचें	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
७६९०२. महर्षींमाजि	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
७६९०३. महा	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
७६९०४. महाऋद्धि	वाचासिद्धी पावाल । आज्ञापक होआल । म्हणिये तुमतें मागतील । महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९
७६९०५. महाऋद्धी	जयांतें देवत्रयी कहीं नायके । तियें इयें प्रत्यक्ष देख अनेकें । भोगीं आश्चर्याचीं कवतिकें । महाऋद्धी	ज्ञाने.११.६.१४७
७६९०६. महाकल्पांत	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
७६९०७. महाकल्पाचां	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
७६९०८. महाकल्पाचां	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
७६९०९. महाकल्पाचां	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
७६९१०. महाकल्पाचां	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
७६९११. महाकल्पापरौती	महाकल्पापरौती । कव घालूनि अवचितीं । सत्यलोकभद्रजाती । आंगीं वाजे	ज्ञाने.१३.४.६१
७६९१२. महाकवीं	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं । ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
७६९१३. महाकाळाचांहि	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
७६९१४. महाकाळु	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
७६९१५. महाकाळु	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
७६९१६. महाकाळेंसि	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
७६९१७. महाकाळेंसि	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळे । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
७६९१८. महाकाळेंसीं	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
७६९१९. महाकुंडें	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
७६९२०. महाग	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
७६९२१. महागु	जो जन्मसहस्त्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
७६९२२. महाग्राम	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
७६९२३. महाघोर	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०

७६९२४. महाघोरीं	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
७६९२५. महाघोषगजरें	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०
७६९२६. महाघोषनिर्घातें	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
७६९२७. महाघोषु	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४
७६९२८. महातरु	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
७६९२९. महातेज	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
७६९३०. महातेज	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
७६९३१. महातेज	जयाचेनि उजियेडें । तारागण उबडें । महातेज सुरवाडें । जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
७६९३२. महातेजाचा	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
७६९३३. महातेजांचा	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
७६९३४. महातेजाचां	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
७६९३५. महातेजाचें	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
७६९३६. महातेजाचें	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
७६९३७. महातेजाचेनि	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
७६९३८. महातेजीं	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
७६९३९. महात्मयाचें	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदुःखासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
७६९४०. महात्मा	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
७६९४१. महात्मे	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्मे । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
७६९४२. महात्मे	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्मे । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
७६९४३. महादानें	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
७६९४४. महादुःखाचां	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादुःखाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
७६९४५. महादोखु	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
७६९४६. महादोष	असती कीर्ति जाईल । जगचि अभिशापु देईल । आणि गिंवसित पावतील । महादोष	ज्ञाने.२.३३.१९८
७६९४७. महादोष	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
७६९४८. महादोषीं	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
७६९४९. महादोषीं	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
७६९५०. महादोषें	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४

७६९५१. महाद्वारीं	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
७६९५२. महाद्वारीं	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
७६९५३. महाद्वीप	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
७६९५४. महाद्वीप	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
७६९५५. महाधाम	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
७६९५६. महाथेंडीं	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
७६९५७. महानंद	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
७६९५८. महानंदसमुद्र	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
७६९५९. महानंदा	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
७६९६०. महानंदाची	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
७६९६१. महानंदें	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
७६९६२. महानदी	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
७६९६३. महानदी	धाराधरकाळें । महानदी उचंबळे । तैसी बुद्धि पघळे । शास्त्रजातीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२११
७६९६४. महानदी	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
७६९६५. महानदीचे	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
७६९६६. महानादें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
७६९६७. महानिधी	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
७६९६८. महानुभाव	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
७६९६९. महापदीं	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
७६९७०. महापसावो	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
७६९७१. महापातक	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
७६९७२. महापातकाची	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
७६९७३. महापाप	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
७६९७४. महापापें	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
७६९७५. महापापें	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
७६९७६. महापुरा	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
७६९७७. महापुरीं	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३

७६९७८. महापुरीं	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
७६९७९. महापुरीं	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
७६९८०. महापुरु	देखोनि चमत्कारु । कीजे तो नाहीं पैसारु । मजहीसकट महापुरु । नेत आहे	ज्ञाने.१८.७७.१६१८
७६९८१. महापुरुषाचें	महापुरुषाचें चित्त । जालिया वस्तुगत । ठाके व्यवहारजात । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७८९
७६९८२. महापूजा	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
७६९८३. महापूजा	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
७६९८४. महापूर	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
७६९८५. महापूरीं	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
७६९८६. महापूरीं	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
७६९८७. महापूरें	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
७६९८८. महापूरें	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
७६९८९. महाप्रकृति	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
७६९९०. महाप्रलयजलधरु	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
७६९९१. महाप्रळयअवसरे	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
७६९९२. महाप्रळयदशे	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
७६९९३. महाप्रळयसेजे	महाप्रळयसेजे । खेळौनि आलें निदिजे । विषमज्ञानें उमजे । कल्पोदयीं	ज्ञाने.१४.३.११२
७६९९४. महाप्रळयांबूचें	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
७६९९५. महाप्रळयीं	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
७६९९६. महाप्रळयींचा	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
७६९९७. महाप्रळयींचें	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
७६९९८. महाप्रळयो	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
७६९९९. महाप्रसादु	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
७७०००. महाफणी	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दूरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
७७००१. महाबाहू	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
७७००२. महाबाहो	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
७७००३. महाबाहो	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
७७००४. महाबोधसुकाळा-	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१

७७००५. महाबोधीं	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
७७००६. महाबोधु	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
७७००७. महाबोधें	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
७७००८. महाभय	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
७७००९. महाभय	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
७७०१०. महाभय	तैसें कर्म अकरणीय । देखोनि महाभय । उपजे निःसंदेह । बुद्धी जिये	ज्ञाने.१८.३०.७१३
७७०११. महाभया-	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
७७०१२. महाभयाचें	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
७७०१३. महाभयाचें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
७७०१४. महाभयातें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दुःखाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
७७०१५. महाभारतप्राकारु	तेथ त्रिवर्गाचा अणुआरु । आडऊ निघाला जो अपारु । तें महाभारतप्राकारु । भोंवता केला	ज्ञाने.१८.३६
७७०१६. महाभारतीं	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
७७०१७. महाभारतीं	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
७७०१८. महाभारतें	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
७७०१९. महाभुज	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
७७०२०. महाभूतपंचकु	तरि महाभूतपंचकु । आणि अहंकारु एकु । बुद्धि अव्यक्त दशकु । इंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.७२
७७०२१. महाभूतसमृद्धि	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
७७०२२. महाभूतां	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
७७०२३. महाभूतांचा	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सवेंचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
७७०२४. महाभूतांचिया	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
७७०२५. महाभूतांची	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
७७०२६. महाभूतांची	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
७७०२७. महाभूतांची	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
७७०२८. महाभूतांचे	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
७७०२९. महाभूतांचे	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
७७०३०. महाभूतांचें	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
७७०३१. महाभूतांचें	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५

७७०३२. महाभूतांचें	प्रभु महाभूतांचें पंचक । येथ देखत आहें अनेक । आणि भूतग्राम एकेक । भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
७७०३३. महाभूतांचें	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
७७०३४. महाभूतांतें	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
७७०३५. महाभूतादिकीं	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
७७०३६. महाभूतें	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
७७०३७. महाभूतें	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
७७०३८. महाभूतें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
७७०३९. महाभूतें	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
७७०४०. महाभूतें	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
७७०४१. महाभूतें	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
७७०४२. महाभूतें	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
७७०४३. महाभूतें	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
७७०४४. महाभेडें	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
७७०४५. महामंडल	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
७७०४६. महामती	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
७७०४७. महामती	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
७७०४८. महामती	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
७७०४९. महामती	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
७७०५०. महामती	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
७७०५१. महामती	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
७७०५२. महामती	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
७७०५३. महामती	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
७७०५४. महामती	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
७७०५५. महामती	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
७७०५६. महामती	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
७७०५७. महामद	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
७७०५८. महामारी	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६

७७०५९. महामारी	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
७७०६०. महामारी	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
७७०६१. महामारी	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
७७०६२. महामारीचा	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
७७०६३. महामीन	जे द्वेषाचां आवर्ती दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
७७०६४. महामूर्ती	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
७७०६५. महामूर्तीचां	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
७७०६६. महामृत्यूचां	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
७७०६७. महामृत्यूचे	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
७७०६८. महामेघांचे	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
७७०६९. महामेघु	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
७७०७०. महामेरु	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
७७०७१. महामेरु	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
७७०७२. महामोहाचां	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
७७०७३. महामोहातें	मदाचा ठावोचि पुसी । जें महामोहातें ग्रासी । नेदी आपपरु ऐसी । भाष उरों	ज्ञाने.१३.५-६.१७१
७७०७४. महामोहें	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
७७०७५. महामोहें	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
७७०७६. महामोहें	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
७७०७७. महायागप्रमुखें	तरी महायागप्रमुखें । कर्मे निफजतांही अचुकें । कर्तेपणाचें न ठाके । फुंजणें आंगीं	ज्ञाने.१८.६.१६६
७७०७८. महायोगी	दैवास्तव देहाचें पाळण । ऐसा निश्चयो परिपूर्ण । जो चिंतीना देहभरण । तो महायोगी जाण । दैवयोगें	ज्ञाने.४.२५.१२५
७७०७९. महायोगें	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
७७०८०. महारथिया	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
७७०८१. महारथी	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
७७०८२. महारथी	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
७७०८३. महारथी	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
७७०८४. महारसु	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
७७०८५. महाराष्ट्रमंडळीं	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२

७७०८६. महारोगी	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
७७०८७. महारोगीं	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
७७०८८. महारोगु	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
७७०८९. महार्णवीं	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
७७०९०. महार्णवीं	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
७७०९१. महालक्ष्मीचि	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
७७०९२. महावनीं	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
७७०९३. महावनें	नगरेंचि रचावीं । जळाशयें निर्मावीं । महावनें लावावीं । नानाविधें	ज्ञाने.१४.११-१५.२३३
७७०९४. महावाक्याचेनि	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
७७०९५. महावातु	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
७७०९६. महावातु	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
७७०९७. महावातु	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
७७०९८. महाविजूंचे	मग काळकूटकल्लोळीं कवळिलें । नाना महाविजूंचे दांग उमटले । तैसे अपार कर देखिले । उदितायुधीं	ज्ञाने.११.१०.२१७
७७०९९. महाविष्णु	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
७७१००. महाविष्णु	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
७७१०१. महावीर	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
७७१०२. महावृक्षीं	अहो आकाशाचिये खोळे । दिसती ग्रहगणांचीं कुळें । कां महावृक्षीं अविसाळें । पक्षिजातीचीं	ज्ञाने.११.१५.२५८
७७१०३. महाशंख	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
७७१०४. महाशंखु	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
७७१०५. महाशून्य	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
७७१०६. महाशून्याचिया	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
७७१०७. महाशून्याचेनि	मग महाशून्याचेनि पैसारें । उघडलीं ब्रह्मकटाहाचीं भांडारें । तैसीं देखतुसें अपारें । उदरें तुझीं	ज्ञाने.११.१६.२६८
७७१०८. महाशून्यीं	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
७७१०९. महाशोषु	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
७७११०. महासतियेतें	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
७७१११. महासतीचे	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
७७११२. महासिंधू	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००

७७११३. महासिद्धांताचा	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
७७११४. महासिद्धांतापासीं	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
७७११५. महासिद्धिसंभ्रमें	नातरी महासिद्धिसंभ्रमें । जिंतला तापसु भ्रमें । मग आकळूनि कामें । दीनु कीजे	ज्ञाने.१.४७.२७१
७७११६. महासिद्धीतें	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
७७११७. महासिद्धीचा	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
७७११८. महासिद्धीचें	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
७७११९. महासिद्धीसी	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
७७१२०. महासिद्धींचीं	जेथ महासिद्धींचीं भांडारें । अमृताचीं कोठारें । जियें गांवीं खिल्लारें । कामधेनूंचीं	ज्ञाने.९.२०.३२१
७७१२१. महासिद्धींचीं	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
७७१२२. महासुख	तें अनिर्वाच्य महासुख । पैं आपणचि जाहले ते पुरुष । जयांचे कां निष्कर्ष । प्राप्तिवेरीं	ज्ञाने.६.१५.३२५
७७१२३. महासुख	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
७७१२४. महासुखक्षेत्रीं	अथवा ज्ञानाग्निहोत्री । जे परब्रह्मण्य श्रोत्री । महासुखक्षेत्रीं । आदिवंत	ज्ञाने.६.४२-४३.४४९
७७१२५. महासुखाचा	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
७७१२६. महासुखाचा	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
७७१२७. महासुखाचा	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
७७१२८. महासुखाची	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
७७१२९. महासुखाची	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
७७१३०. महासुखाचें	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
७७१३१. महासुखाचें	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
७७१३२. महासुखाचेनि	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
७७१३३. महासुखाचेनि	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
७७१३४. महासुखीं	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
७७१३५. महासुखीं	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
७७१३६. महासुखें	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दु:खें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
७७१३७. महासुखें	तैसें गुरुकुळींचेनि नांवें । महासुखें अति थोरावे । जे कोडेंही पोटाळावे । आकाश कां	ज्ञाने.१३.७.३८२
७७१३८. महिखा	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
७७१३९. महिमा	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३

७७१४०. महिमा	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
७७१४१. महिमा	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला । परि पुरुषाचाही ठावो दाविला । जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला । धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
७७१४२. महिमा	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
७७१४३. महिमा	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
७७१४४. महिमा	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
७७१४५. महिमा	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
७७१४६. महिमा	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
७७१४७. महिमा	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५
७७१४८. महिमा	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
७७१४९. महिमान	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
७७१५०. महिमान	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
७७१५१. महिमान	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
७७१५२. महिमान	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
७७१५३. महिमें	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
७७१५४. महिमेचें	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
७७१५५. महिमेभेणें	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
७७१५६. महिष	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
७७१५७. मही	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
७७१५८. मही	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
७७१५९. महीं	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
७७१६०. महीतळ	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
७७१६१. महुर	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
७७१६२. महुर	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
७७१६३. महुर	कानीं लागतां महुर । अर्थे विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
७७१६४. महुर	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
७७१६५. महुरता	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
७७१६६. महुरें	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४

७७१६७. महेंद्र	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्वंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
७७१६८. महेंद्रपदही	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
७७१६९. महेंद्रमहिमा	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
७७१७०. महेंद्रमुख्य	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
७७१७१. महेंद्राचे	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
७७१७२. महेंद्रादि	तयां महेंद्रादि पदें । करिताति वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
७७१७३. महेशा	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
७७१७४. महेशा	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
७७१७५. महेशाचिया	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
७७१७६. महेशातें	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
७७१७७. महेशान्वयसंभूतें	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५
७७१७८. महेशु	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
७७१७९. महेशेंशीं	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
७७१८०. महोदधि	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
७७१८१. महोदधी	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
७७१८२. महोदधी	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
७७१८३. महोदधीं	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
७७१८४. महोदधीचां	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
७७१८५. महोदधीचिया	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
७७१८६. महोदधीमाजीं	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
७७१८७. महोदधीसी	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
७७१८८. मा	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
७७१८९. मा	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
७७१९०. मा	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
७७१९१. मा	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
७७१९२. मा	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
७७१९३. मा	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८

७७१९४. मा	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
७७१९५. मा	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
७७१९६. मा	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
७७१९७. मा	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
७७१९८. मा	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५
७७१९९. मा	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
७७२००. मा	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
७७२०१. मा	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
७७२०२. मा	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
७७२०३. मा	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९
७७२०४. मा	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
७७२०५. मा	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
७७२०६. मा	जी एकार्णवाचां ठाईं । पाहतां थेंबाचा पाडु नाहीं । मा महानदी काई । जाणिजती	ज्ञाने.१४.१२
७७२०७. मा	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
७७२०८. मा	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
७७२०९. मा	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
७७२१०. मा	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
७७२११. मा	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
७७२१२. मा	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
७७२१३. मा	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
७७२१४. मा	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
७७२१५. मा	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
७७२१६. मा	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
७७२१७. मा	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
७७२१८. मा	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
७७२१९. मा	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
७७२२०. मा	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६

७७२२१. मा	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
७७२२२. मा	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
७७२२३. मा	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
७७२२४. मा	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
७७२२५. मा	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
७७२२६. मा	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
७७२२७. मा	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
७७२२८. मा	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
७७२२९. मा	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
७७२३०. मा	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
७७२३१. मा	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
७७२३२. मा	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
७७२३३. मा	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
७७२३४. मा	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
७७२३५. मांग	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
७७२३६. मांगळी	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
७७२३७. मांगी	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
७७२३८. मांटुळे	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
७७२३९. मांडणिया	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
७७२४०. मांडत	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
७७२४१. मांडतां	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
७७२४२. मांडतु	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
७७२४३. मांडतु	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
७७२४४. मांडतु	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
७७२४५. मांडपाआंतु	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
७७२४६. मांडला	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
७७२४७. मांडला	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८

७७२४८. मांडला	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
७७२४९. मांडला	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
७७२५०. मांडला	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
७७२५१. मांडला	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
७७२५२. मांडला	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
७७२५३. मांडली	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
७७२५४. मांडलें	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
७७२५५. मांडलेया	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
७७२५६. मांडलेसे	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
७७२५७. मांडलेंसे	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
७७२५८. मांडव	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
७७२५९. मांडव	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
७७२६०. मांडवी	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
७७२६१. मांडवी	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
७७२६२. मांडवीं	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
७७२६३. मांडवीं	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
७७२६४. मांडवीं	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
७७२६५. मांडावें	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
७७२६६. मांडिजे	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
७७२६७. मांडिलिया	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
७७२६८. मांडिलिया	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
७७२६९. मांडिली	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
७७२७०. मांडिली	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
७७२७१. मांडिली	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
७७२७२. मांडिली	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
७७२७३. मांडिलीं	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
७७२७४. मांडिलें	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६

७७२७५. मांडिलें	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
७७२७६. मांडिलें	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
७७२७७. मांडी	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
७७२७८. मांडी	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
७७२७९. मांडी	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
७७२८०. मांडी	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
७७२८१. मांडी	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
७७२८२. मांडी	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
७७२८३. मांडी	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
७७२८४. मांडीचि	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
७७२८५. मांडुनी	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
७७२८६. मांडूं	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
७७२८७. मांडूं	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५
७७२८८. मांडूनि	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
७७२८९. मांडूनि	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
७७२९०. मांडूनि	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
७७२९१. मांडूनि	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
७७२९२. मांडूनियां	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
७७२९३. मांडे	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
७७२९४. मांडे	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
७७२९५. मांडे	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
७७२९६. मांडे	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
७७२९७. मांडे	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
७७२९८. मांडे	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
७७२९९. मांडे	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
७७३००. मांडे	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
७७३०१. मांडे	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५

७७३०२. मांडोनि	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
७७३०३. मांदळ	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
७७३०४. मांदार	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
७७३०५. मांदिया	गजबजा सांडिलिया । वसवी वनस्थळिया । अंगाचियाचि मांदिया । एकलेया	ज्ञाने.१८.५२.१०२२
७७३०६. मांदियाळी	वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
७७३०७. मांदियेसी	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
७७३०८. मांदी	इंद्रियग्रामींचां राजबिदीं । अहंममतेचियां जल्पवादीं । विकारांतरांची मांदी । मेळविताती	ज्ञाने.७.१५-१६.१०६
७७३०९. मांदी	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
७७३१०. मांदी	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्त्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
७७३११. मांदी	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
७७३१२. मांदी	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
७७३१३. मांदी	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
७७३१४. मांदी	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
७७३१५. मांदुस	जे नानाशक्तींची मांदुस । जगदभ्रमाचें आकाश । जे आकारजाताचें दुस । घडी केलें	ज्ञाने.१५.१.८३
७७३१६. मांदुसा	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६
७७३१७. मांदोडा	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
७७३१८. मांदोडे	तरी ऊर्ध्वाहीकडे । शाखांचे मांदोडे । दिसताति अपाडें । सासिन्नले	ज्ञाने.१५.६०
७७३१९. मांदोडे	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
७७३२०. मांदोडे	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
७७३२१. मांस	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
७७३२२. मांसखाइरु	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
७७३२३. मांसरुधिरा	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
७७३२४. मांसा	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
७७३२५. मांसाची	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
७७३२६. मांसाचे	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
७७३२७. मांसातें	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
७७३२८. मांसाळें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९

७७३२९. माउलिये	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
७७३३०. माउली	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
७७३३१. माउली	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
७७३३२. माउली	ळळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
७७३३३. माउली	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
७७३३४. माउली	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
७७३३५. माउली	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
७७३३६. माउली	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
७७३३७. माउली	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६
७७३३८. माउलीपणें	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
७७३३९. माउलीसीचि	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
७७३४०. माकड	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
७७३४१. माकडु	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
७७३४२. माकडें	देखतां आहे आवडे । घेऊं जाइजे तरी नातुडे । जैसा टिकु कीजे माकडें । जळामाजीं	ज्ञाने.१५.३.२४४
७७३४३. माखलीं	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
७७३४४. माखिला	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
७७३४५. माखूनि	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
७७३४६. माग	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
७७३४७. मागतां	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
७७३४८. मागती	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
७७३४९. मागतील	वाचासिद्धी पावाल । आज्ञापक होआल । म्हणिये तुमतें मागतील । महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९
७७३५०. मागलीकडे	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
७७३५१. मागलीकडे	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
७७३५२. मागां	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
७७३५३. मागां	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
७७३५४. मागां	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
७७३५५. मागां	ते ॐकाराचिये पाठी । पाय देत उठाउठी । पश्यंतीचिये पाउटी । मागां घाली	ज्ञाने.६.१५.३०३

७७३५६. मागां	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
७७३५७. मागां	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
७७३५८. मागां	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
७७३५९. मागां	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
७७३६०. मागां	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
७७३६१. मागां	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
७७३६२. मागां	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
७७३६३. मागां	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
७७३६४. मागां	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
७७३६५. मागां	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
७७३६६. मागां	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
७७३६७. मागां	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
७७३६८. मागां	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
७७३६९. मागां	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
७७३७०. मागां	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
७७३७१. मागां	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
७७३७२. मागां	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
७७३७३. मागां	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
७७३७४. मागां	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
७७३७५. मागां	मग दाविलेनि जेणें एकें । ब्रह्म आळविलें कवतिकें । मागां असत ठाके । पुढां उभें	ज्ञाने.१७.२३.३३३
७७३७६. मागां	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
७७३७७. मागां	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
७७३७८. मागांचि	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
७७३७९. मागांचि	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
७७३८०. मागांचि	तूतें करूनि पुढें । जे उपायें घेती दवडे । तयां ठासी बहुवें पाडें । मागांचि तूं	ज्ञाने.१७.१२
७७३८१. मागांपुढां	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
७७३८२. मागावा	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३

७७३८३. मागावासि	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
७७३८४. मागावे	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
७७३८५. मागिला	तें तो गा उत्तमपुरुषु । जो तृतीय कां निष्कर्षु । दोहींहून आणिकु । मागिला जो	ज्ञाने.१५.१७.५२८
७७३८६. मागिलातें	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
७७३८७. मागिलावरी	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
७७३८८. मागिलीं	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
७७३८९. मागिली	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
७७३९०. मागिली	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
७७३९१. मागिलींचि	तिये कर्मी अकार्यी । जन्ममरणसमयीं । प्रवृत्ति पळवी पायीं । मागिलींचि	ज्ञाने.१८.३०.७१०
७७३९२. मागिलीकडां	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
७७३९३. मागिलीकडां	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
७७३९४. मागिलु	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
७७३९५. मागिले	नाना चाकीं भांडें जालें । तें कुंभारें परतें नेलें । परी भ्रमेचि तें मागिले । भोंवडिलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२७
७७३९६. मागिलें	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
७७३९७. मागिलें	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
७७३९८. मागिलें	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
७७३९९. मागिलेकडे	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
७७४००. मागिल्या	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
७७४०१. मागील	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
७७४०२. मागील	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
७७४०३. मागील	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
७७४०४. मागील	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
७७४०५. मागील	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
७७४०६. मागील	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
७७४०७. मागील	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
७७४०८. मागील	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
७७४०९. मागील	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२

७७४१०. मागील	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
७७४११. मागील	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
७७४१२. मागील	आम्हीं मागील जें निरूपण केलें । तें तुझें अवधानचि पाहिलें । तंव टांचें नव्हे भलें । पुरतें आहे	ज्ञाने.१०.१.५०
७७४१३. मागील	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
७७४१४. मागील	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
७७४१५. मागील	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
७७४१६. मागील	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
७७४१७. मागील	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
७७४१८. मागील	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
७७४१९. मागील	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
७७४२०. मागील	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
७७४२१. मागील	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
७७४२२. मागील	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
७७४२३. मागीलही	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
७७४२४. मागीला	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
७७४२५. मागु	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
७७४२६. मागु	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
७७४२७. मागु	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
७७४२८. मागुता	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
७७४२९. मागुता	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
७७४३०. मागुता	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
७७४३१. मागुता	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
७७४३२. मागुता	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
७७४३३. मागुता	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
७७४३४. मागुता	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
७७४३५. मागुता	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
७७४३६. मागुता	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०

७७४३७. मागुतां	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
७७४३८. मागुतां	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
७७४३९. मागुती	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
७७४४०. मागुती	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
७७४४१. मागुती	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
७७४४२. मागुती	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९
७७४४३. मागुती	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
७७४४४. मागुती	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
७७४४५. मागुतीं	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
७७४४६. मागुते	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
७७४४७. मागुतें	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
७७४४८. मागुतें	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
७७४४९. मागुतें	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
७७४५०. मागुतें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
७७४५१. मागुतें	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
७७४५२. मागुतें	किंबहुना अनंतें । धरिलें धाकुटपण मागुतें । परि आश्वासिलें पार्थातें । बिहालियासी	ज्ञाने.११.५०.६५४
७७४५३. मागुतें	तेथ क्षुधादु:खें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
७७४५४. मागुतें	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
७७४५५. मागुतें	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
७७४५६. मागुतें	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें । आनंदामृताचें भरितें । वोसंडत तें मागुतें । काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५
७७४५७. मागूनि	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
७७४५८. मागे	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
७७४५९. मागे	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
७७४६०. मागे	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
७७४६१. मागे	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
७७४६२. मागें	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
७७४६३. मागें	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहे देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३

७७४६४. मागें	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
७७४६५. मागें	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
७७४६६. मागें	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
७७४६७. मागें	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
७७४६८. मागें	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
७७४६९. मागें	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
७७४७०. मागें	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
७७४७१. मागेंपुढें	मग तयाचेनि पाडें । पढियंतें मज फुडें । नाहींचि गा मागेंपुढें । न्याहाळितां	ज्ञाने.१८.६९.१५२२
७७४७२. मागेंसीं	पैं विश्व घेऊनि गेला मागेंसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
७७४७३. मागेन	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
७७४७४. मागों	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
७७४७५. मागों	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
७७४७६. मागोंही	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मागोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
७७४७७. मागोनि	ऐसा अपकारियां तुझा उपकारु । तूं अपात्रींही परि उदारु । दान मागोनि दारवंटेकरु । जाहलासी बळीचा	ज्ञाने.११.४.१०६
७७४७८. मागोवा	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
७७४७९. मागौता	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
७७४८०. मागौता	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
७७४८१. मागौती	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
७७४८२. मागौतें	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
७७४८३. मागौतें	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
७७४८४. मागौतें	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
७७४८५. मागौतें	जया जें आन्हां परौतें । जया जें पुढें मागौतें । दिसतेनविण दिसते । अदृश्य जें	ज्ञाने.१५.१.७५
७७४८६. मागौतें	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
७७४८७. मागौतें	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
७७४८८. मागौनि	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
७७४८९. माघारा	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
७७४९०. माघारा	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३

७७४९१. माघारी	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
७७४९२. माघारीं	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
७७४९३. माघारे	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
७७४९४. माघारें	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
७७४९५. माघारें	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
७७४९६. माघुत	गुण आपुलालेनि धर्में । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
७७४९७. माघौता	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
७७४९८. माघौता	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
७७४९९. माघौता	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
७७५००. माघौता	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
७७५०१. माघौता	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
७७५०२. माघौता	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
७७५०३. माघौता	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
७७५०४. माघौता	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
७७५०५. माघौति	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
७७५०६. माघौती	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
७७५०७. माघौती	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
७७५०८. माघौतीं	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
७७५०९. माघौते	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
७७५१०. माघौते	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
७७५११. माघौते	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
७७५१२. माघौते	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
७७५१३. माघौतें	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
७७५१४. माघौतें	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
७७५१५. माघौतें	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
७७५१६. माघौतें	कां पवनें परमाणु उचलले । ते पृथ्वीपणावेगळे नाहीं गेले । आणि माघौतें जरी पडले । तरी पृथ्वीचिवरी	ज्ञाने.९.१५.२५६
७७५१७. माघौतें	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५

७७५१८. माघौतें	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
७७५१९. माघौतें	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
७७५२०. माच	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
७७५२१. माचु	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
७७५२२. माचु	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
७७५२३. माज	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
७७५२४. माजघर	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
७७५२५. माजघरीं	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
७७५२६. माजवण	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
७७५२७. माजवण	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
७७५२८. माजवण	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
७७५२९. माजविला	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
७७५३०. माजवी	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
७७५३१. माजवी	आपुलिया कार्याचा । धुमाड गांवीं देहाचा । माजवी तैं चिन्हांचा । उदयो ऐसा	ज्ञाने.१४.११-१५.२२७
७७५३२. माजा	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
७७५३३. माजि	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
७७५३४. माजि	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
७७५३५. माजि	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
७७५३६. माजि	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
७७५३७. माजि	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
७७५३८. माजि	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
७७५३९. माजि	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
७७५४०. माजि	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
७७५४१. माजि	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
७७५४२. माजि	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
७७५४३. माजिटें	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
७७५४४. माजिरां	माजिरां अन्नपानीं । प्रमदांचां आलिंगनीं । मी होईन त्रिभुवनीं । आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२

७७५४५. माजिरा	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
७७५४६. माजिरेनि	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
७७५४७. माजिवटा	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
७७५४८. माजिवटा	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
७७५४९. माजिवटा	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
७७५५०. माजिवडा	मग तिया दृष्टी पांडवा । आमुचा ऐश्वर्ययोगु आघवा । देखोनियां अनुभवा । माजिवडा करीं	ज्ञाने.११.८.१६३
७७५५१. माजिवडा	न्याहाळा पां केव्हडा । पसरलासे चवडा । जो करूनियां माजिवडा । आकारगजु	ज्ञाने.१३.४.६४
७७५५२. माजिवडे	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
७७५५३. माजिवडें	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
७७५५४. माजिवडें	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
७७५५५. माजी	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
७७५५६. माजी	जे द्वेषाचां आवर्ती दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
७७५५७. माजी	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
७७५५८. माजी	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
७७५५९. माजी	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
७७५६०. माजीं	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
७७५६१. माजीं	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
७७५६२. माजीं	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
७७५६३. माजीं	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
७७५६४. माजीं	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
७७५६५. माजीं	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
७७५६६. माजीं	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
७७५६७. माजीं	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
७७५६८. माजीं	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
७७५६९. माजीं	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
७७५७०. माजीं	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
७७५७१. माजीं	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३

७७५७२. माजीं	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
७७५७३. माजीं	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
७७५७४. माजीं	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
७७५७५. माजीं	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
७७५७६. माजीं	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
७७५७७. माजीं	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
७७५७८. माजीं	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
७७५७९. माजीं	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
७७५८०. माजीं	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
७७५८१. माजीं	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
७७५८२. माजीं	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
७७५८३. माजीं	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
७७५८४. माजीं	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
७७५८५. माजीं	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
७७५८६. माजीं	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
७७५८७. माजीं	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
७७५८८. माजीं	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
७७५८९. माजीं	कां अजातपक्षिया जवळा । जीव बैसवूनि अविसाळां । पक्षिणी अंतराळा- । माजीं जाय	ज्ञाने.११.४९.६३४
७७५९०. माजीं	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
७७५९१. माजीं	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
७७५९२. माजीं	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
७७५९३. माजीं	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
७७५९४. माजीं	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
७७५९५. माजीं	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
७७५९६. माजीं	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
७७५९७. माजीं	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
७७५९८. माजीं	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७

७७५९९. माजीं	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
७७६००. माजीं	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
७७६०१. माजीं	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
७७६०२. माजीं	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
७७६०३. माजीं	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
७७६०४. माजीं	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
७७६०५. माजीं	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
७७६०६. माजीं	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
७७६०७. माजीं	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
७७६०८. माजीं	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
७७६०९. माजीं	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
७७६१०. माजीं	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
७७६११. माजीं	आतां तयाचि दैवगुणां- । माजीं धुरेचा बैसणा । बैसे तया आकर्णा । अभय ऐसें	ज्ञाने.१६.१.६८
७७६१२. माजीं	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
७७६१३. माजीं	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
७७६१४. माजीं	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
७७६१५. माजीं	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
७७६१६. माजीं	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । माजीं पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
७७६१७. माजीं	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
७७६१८. माजीं	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
७७६१९. माजीं	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
७७६२०. माजीं	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
७७६२१. माजीं	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
७७६२२. माजीं	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
७७६२३. माजीं	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
७७६२४. माजीं	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
७७६२५. माजीं	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९

७७६२६. माजीं	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
७७६२७. माजीं	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
७७६२८. माजीं	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
७७६२९. माजीं	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
७७६३०. माजीं	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
७७६३१. माजु	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
७७६३२. माजु	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
७७६३३. माजु	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
७७६३४. माजूनि	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१
७७६३५. माजे	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
७७६३६. माजे	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
७७६३७. माजे	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
७७६३८. माजे	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
७७६३९. माजे	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
७७६४०. माजें	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
७७६४१. माजें	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
७७६४२. माजें	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
७७६४३. माजें	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
७७६४४. माजें	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
७७६४५. माजें	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
७७६४६. माजें	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
७७६४७. माजों	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
७७६४८. माझयांची	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
७७६४९. माझा	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
७७६५०. माझा	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
७७६५१. माझा	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
७७६५२. माझा	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४

७७६५३. माझा	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
७७६५४. माझा	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
७७६५५. माझा	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
७७६५६. माझा	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
७७६५७. माझा	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
७७६५८. माझा	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
७७६५९. माझा	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
७७६६०. माझा	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
७७६६१. माझा	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
७७६६२. माझा	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
७७६६३. माझा	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५
७७६६४. माझा	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
७७६६५. माझा	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
७७६६६. माझा	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
७७६६७. माझा	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
७७६६८. माझा	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
७७६६९. माझा	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
७७६७०. माझा	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
७७६७१. माझा	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्मै करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
७७६७२. माझा	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
७७६७३. माझा	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
७७६७४. माझा	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
७७६७५. माझा	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
७७६७६. माझा	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
७७६७७. माझा	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
७७६७८. माझा	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
७७६७९. माझा	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९

७७६८०. माझा	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
७७६८१. माझा	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
७७६८२. माझा	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
७७६८३. माझा	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
७७६८४. माझा	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
७७६८५. माझां	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
७७६८६. माझां	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
७७६८७. माझां	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
७७६८८. माझां	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
७७६८९. माझां	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
७७६९०. माझां	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
७७६९१. माझां	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
७७६९२. माझां	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
७७६९३. माझां	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
७७६९४. माझां	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
७७६९५. माझां	महदादि देहांतें । इयें अशेषेंही भूतें । परि माझां ठायीं बिंबते । जैसें जळीं फेण	ज्ञाने.९.४.६७
७७६९६. माझां	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
७७६९७. माझां	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
७७६९८. माझां	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
७७६९९. माझां	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
७७७००. माझां	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
७७७०१. माझां	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
७७७०२. माझां	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
७७७०३. माझां	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
७७७०४. माझां	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
७७७०५. माझां	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
७७७०६. माझां	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४

७७७०७. माझां	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
७७७०८. माझां	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
७७७०९. माझां	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
७७७१०. माझां	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
७७७११. माझां	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
७७७१२. माझां	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
७७७१३. माझां	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
७७७१४. माझां	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
७७७१५. माझां	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
७७७१६. माझां	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
७७७१७. माझां	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
७७७१८. माझां	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
७७७१९. माझां	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
७७७२०. माझां	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
७७७२१. माझां	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
७७७२२. माझां	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
७७७२३. माझां	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
७७७२४. माझां	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
७७७२५. माझां	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्में	ज्ञाने.१२.६.७८
७७७२६. माझां	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
७७७२७. माझां	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
७७७२८. माझां	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
७७७२९. माझां	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
७७७३०. माझां	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
७७७३१. माझां	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
७७७३२. माझां	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
७७७३३. माझां	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९

७७७३४. माझां	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
७७७३५. माझां	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
७७७३६. माझां	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
७७७३७. माझां	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
७७७३८. माझां	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
७७७३९. माझां	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
७७७४०. माझां	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
७७७४१. माझां	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
७७७४२. माझां	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
७७७४३. माझां	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
७७७४४. माझां	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
७७७४५. माझां	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
७७७४६. माझां	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
७७७४७. माझां	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
७७७४८. माझां	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
७७७४९. माझां	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
७७७५०. माझां	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
७७७५१. माझां	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
७७७५२. माझां	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
७७७५३. माझां	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
७७७५४. माझां	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
७७७५५. माझां	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
७७७५६. माझां	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
७७७५७. माझांचि	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
७७७५८. माझांचि	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
७७७५९. माझांचि	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
७७७६०. माझांचि	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३

७७७६१. माझांचि	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
७७७६२. माझांचि	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
७७७६३. माझाचि	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
७७७६४. माझाचि	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
७७७६५. माझारि	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षीआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
७७७६६. माझारिलां	कां घ्राणा फुला दोहीं । द्रुती असे जे माझारिलां ठायीं । ते न दिसे तरी नाहीं । ऐसें बोलों नये	ज्ञाने.१५.१७.५४३
७७७६७. माझारिलिये	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
७७७६८. माझारिलीं	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
७७७६९. माझारीं	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
७७७७०. माझारीं	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
७७७७१. माझारीं	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
७७७७२. माझारीं	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
७७७७३. माझारीं	तें बुद्धीसी बाहेरी । अहंकाराच्या उरावरी । ऐसां ठायीं माझारीं । बळियावलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०९
७७७७४. माझारीं	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
७७७७५. माझारीं	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
७७७७६. माझारीं	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
७७७७७. माझारीं	अपानरंध्रद्वया- । माझारीं धनंजया । पार्ष्णी पिडूनियां । कांवरुमूळ	ज्ञाने.१८.५२.१०३६
७७७७८. माझारीं	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
७७७७९. माझारींचि	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
७७७८०. माझारींचि	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३
७७७८१. माझारींचि	तिया ऊर्ध्वीं ना अधीं । माझारींचि कोंदाकोंदी । आड फांटती खांदी । चतुर्वर्णींचिया	ज्ञाने.१५.२.१५६
७७७८२. माझिया	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
७७७८३. माझिया	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
७७७८४. माझिया	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
७७७८५. माझिया	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
७७७८६. माझिया	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४
७७७८७. माझिया	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१

७७७८८. माझिया	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
७७७८९. माझिया	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
७७७९०. माझिया	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
७७७९१. माझिया	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
७७७९२. माझिया	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
७७७९३. माझिया	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
७७७९४. माझिया	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
७७७९५. माझिया	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
७७७९६. माझिया	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
७७७९७. माझिया	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
७७७९८. माझिया	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
७७७९९. माझिया	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
७७८००. माझिया	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
७७८०१. माझिया	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
७७८०२. माझिया	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
७७८०३. माझिया	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
७७८०४. माझिया	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
७७८०५. माझिया	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
७७८०६. माझिया	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
७७८०७. माझिया	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
७७८०८. माझिया	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
७७८०९. माझिया	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
७७८१०. माझिया	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
७७८११. माझिया	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
७७८१२. माझिया	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
७७८१३. माझिया	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
७७८१४. माझिया	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२

७७८१५. माझिया	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
७७८१६. माझिया	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
७७८१७. माझियां	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्मे द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
७७८१८. माझियाकडे	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
७७८१९. माझियाचि	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
७७८२०. माझियाचि	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
७७८२१. माझियाचि	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
७७८२२. माझियाचि	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
७७८२३. माझियाचि	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
७७८२४. माझियाचि	जे माझिया नित्यता । तेणें नित्य ते पंडुसुता । परिपूर्ण पूर्णता । माझियाचि	ज्ञाने.१४.२.५२
७७८२५. माझियां	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
७७८२६. माझिये	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
७७८२७. माझिये	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
७७८२८. माझिये	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
७७८२९. माझिये	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
७७८३०. माझिये	तैसें माझिये भक्तीविण । जळो तें जियालेपण । अगा पृथ्वीवरी पाषाण । नसती काई	ज्ञाने.९.३१.४३६
७७८३१. माझिये	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
७७८३२. माझिये	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
७७८३३. माझिये	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
७७८३४. माझिये	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
७७८३५. माझिये	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
७७८३६. माझिये	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
७७८३७. माझिये	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
७७८३८. माझिये	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
७७८३९. माझिये	एवं माझिये प्राप्तीवरी । कर्मालागोनि अवधारीं । दाविली तुज उजरी । उपायांची	ज्ञाने.१८.६५.१३८२
७७८४०. माझी	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
७७८४१. माझी	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६

७७८४२. माझी	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
७७८४३. माझी	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
७७८४४. माझी	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
७७८४५. माझी	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
७७८४६. माझी	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
७७८४७. माझी	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
७७८४८. माझी	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
७७८४९. माझी	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
७७८५०. माझी	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
७७८५१. माझी	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
७७८५२. माझी	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
७७८५३. माझी	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
७७८५४. माझी	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
७७८५५. माझी	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
७७८५६. माझी	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
७७८५७. माझी	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
७७८५८. माझी	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
७७८५९. माझी	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
७७८६०. माझी	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
७७८६१. माझी	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
७७८६२. माझी	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
७७८६३. माझी	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
७७८६४. माझी	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
७७८६५. माझी	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
७७८६६. माझी	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
७७८६७. माझी	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
७७८६८. माझी	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६

७७८६९. माझी	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
७७८७०. माझी	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
७७८७१. माझी	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
७७८७२. माझी	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
७७८७३. माझी	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
७७८७४. माझी	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
७७८७५. माझी	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
७७८७६. माझी	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
७७८७७. माझी	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
७७८७८. माझी	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
७७८७९. माझी	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
७७८८०. माझी	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
७७८८१. माझी	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
७७८८२. माझी	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
७७८८३. माझी	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
७७८८४. माझी	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
७७८८५. माझी	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
७७८८६. माझी	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
७७८८७. माझी	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्मे मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
७७८८८. माझी	तरी सर्व कर्मे आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
७७८८९. माझीं	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सक्रूपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
७७८९०. माझीं	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णे रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
७७८९१. माझीं	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
७७८९२. माझीं	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
७७८९३. माझीं	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
७७८९४. माझीं	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
७७८९५. माझीं	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३

७७८९६. माझीं	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्में । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
७७८९७. माझीं	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
७७८९८. माझीं	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
७७८९९. माझीच	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
७७९००. माझींच	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
७७९०१. माझीच	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
७७९०२. माझीचि	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
७७९०३. माझीचि	तैसी तपभक्तिमेधा । तयाची जाण प्रबुद्धा । जो माझयांची का निंदा । माझीचि करी	ज्ञाने.१८.६७.१५०४
७७९०४. माझे	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
७७९०५. माझे	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
७७९०६. माझे	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
७७९०७. माझे	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
७७९०८. माझे	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
७७९०९. माझे	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
७७९१०. माझे	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
७७९११. माझे	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
७७९१२. माझे	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
७७९१३. माझे	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
७७९१४. माझे	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
७७९१५. माझे	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
७७९१६. माझे	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
७७९१७. माझे	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
७७९१८. माझें	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
७७९१९. माझें	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
७७९२०. माझें	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
७७९२१. माझें	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
७७९२२. माझें	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९

७७९२३. माझें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
७७९२४. माझें	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
७७९२५. माझें	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
७७९२६. माझें	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
७७९२७. माझें	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
७७९२८. माझें	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
७७९२९. माझें	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
७७९३०. माझें	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
७७९३१. माझें	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
७७९३२. माझें	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
७७९३३. माझें	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
७७९३४. माझें	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
७७९३५. माझें	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
७७९३६. माझें	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
७७९३७. माझें	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
७७९३८. माझें	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
७७९३९. माझें	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
७७९४०. माझें	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
७७९४१. माझें	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
७७९४२. माझें	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
७७९४३. माझें	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
७७९४४. माझें	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
७७९४५. माझें	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
७७९४६. माझें	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
७७९४७. माझें	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
७७९४८. माझें	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
७७९४९. माझें	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८

७७९५०. माझें	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
७७९५१. माझें	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
७७९५२. माझें	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
७७९५३. माझें	गंगेचें उदक गंगे जैसें । अर्पिजे देवपितरोद्देशें । माझें मज देती तैसें । परि आनानीं भावीं	ज्ञाने.९.२४.३५३
७७९५४. माझें	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
७७९५५. माझें	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
७७९५६. माझें	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
७७९५७. माझें	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
७७९५८. माझें	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
७७९५९. माझें	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
७७९६०. माझें	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
७७९६१. माझें	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
७७९६२. माझें	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
७७९६३. माझें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
७७९६४. माझें	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
७७९६५. माझें	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
७७९६६. माझें	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
७७९६७. माझें	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
७७९६८. माझें	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
७७९६९. माझें	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
७७९७०. माझें	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
७७९७१. माझें	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
७७९७२. माझें	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
७७९७३. माझें	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
७७९७४. माझें	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
७७९७५. माझें	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
७७९७६. माझें	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६

७७९७७. माझें	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
७७९७८. माझें	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
७७९७९. माझें	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
७७९८०. माझें	ऐसे जे मत्पर । उपासिती निरंतर । ध्यानमिषें घर । माझें झालें	ज्ञाने.१२.६.८०
७७९८१. माझें	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
७७९८२. माझें	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
७७९८३. माझें	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
७७९८४. माझें	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
७७९८५. माझें	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
७७९८६. माझें	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
७७९८७. माझें	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
७७९८८. माझें	नीच आराधन माझें । काजीं कुळदेवता भजे । पर्वविशेषें कीजे । पूजा आना	ज्ञाने.१३.११.८१५
७७९८९. माझें	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
७७९९०. माझें	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
७७९९१. माझें	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
७७९९२. माझें	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
७७९९३. माझें	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
७७९९४. माझें	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
७७९९५. माझें	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
७७९९६. माझें	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
७७९९७. माझें	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
७७९९८. माझें	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
७७९९९. माझें	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे। परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
७८०००. माझें	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
७८००१. माझें	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
७८००२. माझें	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
७८००३. माझें	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२

७८००४. माझें	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
७८००५. माझें	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
७८००६. माझें	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
७८००७. माझें	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
७८००८. माझें	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
७८००९. माझें	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
७८०१०. माझें	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
७८०११. माझें	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
७८०१२. माझें	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
७८०१३. माझें	तें अज्ञान आतां फिटलें । माझें दृष्टत्व मज भेटलें । निजबिंबीं एकवटलें । प्रतिबिंब जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२५
७८०१४. माझें	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
७८०१५. माझें	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
७८०१६. माझें	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
७८०१७. माझें	क्रियाजात मी जालेपणें । घडे कांहींचि न करणें । तयाचि नांव पूजणें । खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
७८०१८. माझें	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
७८०१९. माझें	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
७८०२०. माझें	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
७८०२१. माझें	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
७८०२२. माझें	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
७८०२३. माझें	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
७८०२४. माझें	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
७८०२५. माझें	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
७८०२६. माझें	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
७८०२७. माझें	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
७८०२८. माझेंचि	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
७८०२९. माझेंचि	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
७८०३०. माझेंचि	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६

७८०३१. माझेंही	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
७८०३२. माझेचि	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
७८०३३. माझेचि	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
७८०३४. माझेचि	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
७८०३५. माझेचि	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
७८०३६. माझेनि	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
७८०३७. माझेनि	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दुःखें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
७८०३८. माझेनि	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
७८०३९. माझेनि	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
७८०४०. माझेनि	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
७८०४१. माझेनि	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
७८०४२. माझेनि	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
७८०४३. माझेनि	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें निःशेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
७८०४४. माझेनि	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
७८०४५. माझेनि	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
७८०४६. माझेनि	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
७८०४७. माझेनि	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
७८०४८. माझेनि	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
७८०४९. माझेनि	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
७८०५०. माझेनि	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
७८०५१. माझेनि	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
७८०५२. माझेनि	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
७८०५३. माझेनि	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
७८०५४. माझेनि	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
७८०५५. माझेनि	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
७८०५६. माझेनिचि	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
७८०५७. माझेपण	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६

७८०५८. माझेपण	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
७८०५९. माझेया	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
७८०६०. माझेयाचि	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
७८०६१. माणिक	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
७८०६२. माणिकीं	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णें	ज्ञाने.११.५.१३३
७८०६३. माणिकुलियांचिया	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
७८०६४. माणिकें	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
७८०६५. माणुसपणाची	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
७८०६६. माणुसा	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
७८०६७. माणुसां-	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
७८०६८. माणुसाचें	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
७८०६९. माणुसाप्रती	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
७८०७०. माणुसीं	अगा स्वर्गींची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
७८०७१. माणुसें	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
७८०७२. मात	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
७८०७३. मातंग-	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
७८०७४. मातंग-	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
७८०७५. मातलिया	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
७८०७६. मातलिया	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
७८०७७. मातलिया	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
७८०७८. मातलिया	मातलिया कुंजरा । आगळी जाली मदिरा । तैसा मदाचा ताठा तंव जरा । चढतां आंगीं	ज्ञाने.१६.१०.३२५
७८०७९. मातली	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
७८०८०. मातली	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
७८०८१. मातले	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
७८०८२. मातलें	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
७८०८३. मातलें	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
७८०८४. मातलें	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुररें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५

७८०८५. मातलेपण	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
७८०८६. माता	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
७८०८७. माता	याकारणें मी पिता । महद्‌ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
७८०८८. माता	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
७८०८९. माता	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
७८०९०. माताचि	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
७८०९१. मातापितरमरणें	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
७८०९२. मातापितरां	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
७८०९३. मातापितरां	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
७८०९४. मातापितरें	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
७८०९५. मातापितरें	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
७८०९६. माताही	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
७८०९७. मातियेचें	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
७८०९८. मातियेवीण	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
७८०९९. माती	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
७८१००. माती	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
७८१०१. माती	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
७८१०२. माती	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
७८१०३. माती	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
७८१०४. माती	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
७८१०५. मातु	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
७८१०६. मातु	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
७८१०७. मातु	तेथ भेडांची कवण मातु । कांचया केर फिटतु । जेणें दचकला कृतांतु । आंग नेघे	ज्ञाने.१.१३.१३४
७८१०८. मातु	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
७८१०९. मातु	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
७८११०. मातु	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
७८१११. मातु	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०

७८११२. मातु	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
७८११३. मातु	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
७८११४. मातु	तैसा मनुष्यलोकाआंतु । तो जरी जाहला प्राकृतु । तऱ्ही प्रकृतिदोषाची मातु । नेणिजे तेथ	ज्ञाने.१०.३.७९
७८११५. मातु	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
७८११६. मातु	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
७८११७. मातु	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
७८११८. मातु	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
७८११९. मातु	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
७८१२०. मातु	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
७८१२१. मातु	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२
७८१२२. मातुचा	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
७८१२३. मातुला	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
७८१२४. मातुळ	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
७८१२५. मातुही	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
७८१२६. मातुही	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
७८१२७. मातू	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काइ बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
७८१२८. मातृका	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
७८१२९. मातृकोदरकुहरीं	मातृकोदरकुहरीं । सूनि विष्ठेचां दाथरीं । जठरीं नवमासवरी । उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
७८१३०. माते	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
७८१३१. माते	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
७८१३२. मातें	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
७८१३३. मातें	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
७८१३४. मातें	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
७८१३५. मातें	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
७८१३६. मातें	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
७८१३७. मातें	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
७८१३८. मातें	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५

७८१३९. मातें	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
७८१४०. मातें	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
७८१४१. मातें	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
७८१४२. मातें	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
७८१४३. मातें	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
७८१४४. मातें	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
७८१४५. मातें	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
७८१४६. मातें	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
७८१४७. मातें	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
७८१४८. मातें	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
७८१४९. मातें	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
७८१५०. मातें	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
७८१५१. मातें	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
७८१५२. मातें	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
७८१५३. मातें	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
७८१५४. मातें	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
७८१५५. मातें	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
७८१५६. मातें	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
७८१५७. मातें	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्मे	ज्ञाने.९.८.१२३
७८१५८. मातें	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
७८१५९. मातें	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
७८१६०. मातें	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
७८१६१. मातें	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
७८१६२. मातें	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
७८१६३. मातें	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्मे । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
७८१६४. मातें	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
७८१६५. मातें	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२

७८१६६. मातें	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
७८१६७. मातें	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
७८१६८. मातें	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
७८१६९. मातें	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
७८१७०. मातें	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
७८१७१. मातें	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातिं स्वर्गसुखातें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
७८१७२. मातें	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
७८१७३. मातें	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
७८१७४. मातें	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावो जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
७८१७५. मातें	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
७८१७६. मातें	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
७८१७७. मातें	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
७८१७८. मातें	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
७८१७९. मातें	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
७८१८०. मातें	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
७८१८१. मातें	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
७८१८२. मातें	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
७८१८३. मातें	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्मे करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
७८१८४. मातें	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्मे करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
७८१८५. मातें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
७८१८६. मातें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
७८१८७. मातें	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
७८१८८. मातें	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
७८१८९. मातें	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
७८१९०. मातें	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
७८१९१. मातें	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
७८१९२. मातें	अगा मातें न भजावयालागीं । कवण बळ पां आपुलां आंगीं । काइ घरीं कीं भोगीं । निश्चिंती केली	ज्ञाने.९.३३.४९३

७८१९३. मातें	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
७८१९४. मातें	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
७८१९५. मातें	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षीं अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
७८१९६. मातें	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
७८१९७. मातें	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
७८१९८. मातें	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
७८१९९. मातें	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
७८२००. मातें	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
७८२०१. मातें	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
७८२०२. मातें	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
७८२०३. मातें	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
७८२०४. मातें	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
७८२०५. मातें	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
७८२०६. मातें	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
७८२०७. मातें	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
७८२०८. मातें	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
७८२०९. मातें	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
७८२१०. मातें	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
७८२११. मातें	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
७८२१२. मातें	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
७८२१३. मातें	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
७८२१४. मातें	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
७८२१५. मातें	म्हणोनि अंबे श्रीमंते । निजजनकल्पलते । आज्ञापीं मातें । ग्रंथनिरूपणीं	ज्ञाने.१२.१०
७८२१६. मातें	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
७८२१७. मातें	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
७८२१८. मातें	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
७८२१९. मातें	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८

७८२२०. मातें	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
७८२२१. मातें	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
७८२२२. मातें	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
७८२२३. मातें	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
७८२२४. मातें	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
७८२२५. मातें	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
७८२२६. मातें	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
७८२२७. मातें	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४
७८२२८. मातें	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
७८२२९. मातें	जी अवलोकिलिया मातें । उन्मेषसागरीं भरितें । वोसंडेल स्फूर्तीतें । रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
७८२३०. मातें	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
७८२३१. मातें	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
७८२३२. मातें	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
७८२३३. मातें	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
७८२३४. मातें	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
७८२३५. मातें	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
७८२३६. मातें	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
७८२३७. मातें	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
७८२३८. मातें	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
७८२३९. मातें	एवंविध जीवलोकीं । तूं मातें ऐसा अवलोकीं । जैसा चंद्रु कां उदकीं । उदकातीत	ज्ञाने.१५.७.३४८
७८२४०. मातें	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
७८२४१. मातें	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
७८२४२. मातें	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
७८२४३. मातें	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
७८२४४. मातें	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
७८२४५. मातें	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
७८२४६. मातें	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१

७८२४७. मातें	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
७८२४८. मातें	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
७८२४९. मातें	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
७८२५०. मातें	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
७८२५१. मातें	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
७८२५२. मातें	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
७८२५३. मातें	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
७८२५४. मातें	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
७८२५५. मातें	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
७८२५६. मातें	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
७८२५७. मातें	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्मे करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
७८२५८. मातें	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
७८२५९. मातें	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
७८२६०. मातें	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
७८२६१. मातें	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
७८२६२. मातें	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
७८२६३. मातें	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
७८२६४. मातें	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
७८२६५. मातें	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
७८२६६. मातें	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
७८२६७. मातें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
७८२६८. मातेचि	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
७८२६९. मातेंचि	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८
७८२७०. मातेंचि	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
७८२७१. मातेंचि	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
७८२७२. मातेंचि	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
७८२७३. मातेंचि	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८

७८२७४. मातेंचि	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
७८२७५. मातेंवाचूनि	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
७८२७६. मातेंही	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
७८२७७. मातेचा	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
७८२७८. मातेचां	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
७८२७९. मातेचां	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
७८२८०. मातेचां	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
७८२८१. मातेचिया	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
७८२८२. मातेचिया	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
७८२८३. मातेचें	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
७८२८४. मातेचें	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
७८२८५. मात्रात्रय	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
७८२८६. मात्रेचेनि	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
७८२८७. मात्रेसि	देवा तूं अक्षर । औटाविये मात्रेसि पर । श्रुति जयाचें घर । गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
७८२८८. माथया	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
७८२८९. माथयावरी	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
७८२९०. माथा	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
७८२९१. माथा	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
७८२९२. माथा	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
७८२९३. माथा	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
७८२९४. माथा	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
७८२९५. माथा	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
७८२९६. माथा	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
७८२९७. माथा	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
७८२९८. माथा	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
७८२९९. माथा	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
७८३००. माथां	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७

७८३०१. माथां	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्‌गुरूंनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
७८३०२. माथां	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
७८३०३. माथां	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
७८३०४. माथां	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
७८३०५. माथां	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
७८३०६. माथां	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
७८३०७. माथां	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
७८३०८. माथां	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
७८३०९. माथां	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
७८३१०. माथां	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
७८३११. माथां	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
७८३१२. माथां	माथां जाळिजती गुगुळु । पाठीं घालिजती गळु । आंग जाळिती इंगळु । जळतभीतां	ज्ञाने.१७.१९.२५६
७८३१३. माथां	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
७८३१४. माथां	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
७८३१५. माथांचि	जो माथांचि पालाणवी । अंगा अवगुण घालवी । जीवें दांडी घेववी । ममत्वाची	ज्ञाने.१८.५३.१०६३
७८३१६. माथाही	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
७८३१७. माथुला	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
७८३१८. मादुरी	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
७८३१९. माधवी	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
७८३२०. माधवी	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
७८३२१. माधवी	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
७८३२२. माधवी	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
७८३२३. माधवी	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
७८३२४. माधवीं	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
७८३२५. माधुरी	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
७८३२६. माधुर्य	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
७८३२७. माधुर्य	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०

७८३२८. माधुर्य	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
७८३२९. माधुर्या	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
७८३३०. माधुर्या	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
७८३३१. माधुर्यीं	माधुर्यीं मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
७८३३२. माधुर्यें	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
७८३३३. माध्यान्ह	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
७८३३४. माध्यान्हीं	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
७८३३५. मान	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
७८३३६. मान	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
७८३३७. मान	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
७८३३८. मान	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
७८३३९. मान	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
७८३४०. मान	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
७८३४१. मान	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
७८३४२. मान	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
७८३४३. मान	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
७८३४४. मान	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
७८३४५. मान	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
७८३४६. मान	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
७८३४७. मानणयासाठीं	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
७८३४८. मानणें	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
७८३४९. मानणें	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
७८३५०. मानणें	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
७८३५१. मानलयां	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
७८३५२. मानलिया	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
७८३५३. मानलें	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
७८३५४. मानलें	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०

७८३५५. मानलें	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
७८३५६. मानलें	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
७८३५७. मानवती	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
७८३५८. मानविले	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
७८३५९. मानवी	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
७८३६०. मानवे	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
७८३६१. मानवे	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
७८३६२. मानस	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
७८३६३. मानस	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
७८३६४. मानस	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
७८३६५. मानस	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
७८३६६. मानस	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
७८३६७. मानस	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
७८३६८. मानस	वासना एकवटे । प्रवृत्ति वोहटे । मानस विटे । विषयांवरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१३
७८३६९. मानस	तरी जाणिजे झाड फुलें । कां मानस जाणिजे बोलें । भोगें जाणिजे केलें । पूर्वजन्मींचें	ज्ञाने.१७.३.७४
७८३७०. मानस	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
७८३७१. मानस	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
७८३७२. मानस	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
७८३७३. मानसा	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
७८३७४. मानसा	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
७८३७५. मानसा	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
७८३७६. मानसा	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
७८३७७. मानसा	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
७८३७८. मानसा	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
७८३७९. मानसा	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
७८३८०. मानसा	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
७८३८१. मानसाचा	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५

७८३८२. मानसाची	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
७८३८३. मानसाचे	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
७८३८४. मानसाचें	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
७८३८५. मानसाचें	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
७८३८६. मानसांचा	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
७८३८७. मानसिक	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
७८३८८. मानसिक	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
७८३८९. मानसिक	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
७८३९०. मानसिक	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
७८३९१. मानसी	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
७८३९२. मानसी	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
७८३९३. मानसीं	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
७८३९४. मानसीं	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
७८३९५. मानसीं	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
७८३९६. मानसीं	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
७८३९७. मानसीं	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
७८३९८. मानसीं	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
७८३९९. मानसीं	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
७८४००. मानसीं	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
७८४०१. मानसीं	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
७८४०२. मानसीं	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
७८४०३. मानसीं	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
७८४०४. मानसीं	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
७८४०५. मानसीं	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
७८४०६. मानसीं	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
७८४०७. मानसीं	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
७८४०८. मानसीं	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४

७८४०९. मानसीं	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
७८४१०. मानसीं	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
७८४११. मानसीं	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
७८४१२. मानसींचा	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
७८४१३. मानसींचा	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
७८४१४. मानसींचि	पैं मानसींचि जरी । अहिंसेची अवसरी । तरी कैंची बाहेरी । वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
७८४१५. मानसींची	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
७८४१६. मानसींचें	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
७८४१७. मानसु	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
७८४१८. मानसें	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
७८४१९. मानसें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
७८४२०. मानसें	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
७८४२१. मानसें	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
७८४२२. मानसें	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
७८४२३. मानसें	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
७८४२४. मानसें	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
७८४२५. मानसें	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
७८४२६. मानसें	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
७८४२७. मानसें	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
७८४२८. मानसें	तऱ्ही न जुंझें ऐसें । निष्टंकिसी जें मानसें । तें प्रकृति अनारिसें । करवीलचि	ज्ञाने.१८.५९.१२८५
७८४२९. मानसेंशीं	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
७८४३०. माना	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
७८४३१. माना	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
७८४३२. मानाची	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
७८४३३. मानापमानाचीं	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
७८४३४. मानापमानातें	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
७८४३५. मानापमानीं	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१

७८४३६. मानापमानीं	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
७८४३७. मानाभिमान	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
७८४३८. मानाल	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
७८४३९. मानावा	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
७८४४०. मानावा	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
७८४४१. मानावी	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
७८४४२. मानावे	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
७८४४३. मानावें	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
७८४४४. मानावें	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
७८४४५. मानावें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
७८४४६. मानावें	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
७८४४७. मानावें	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
७८४४८. मानावें	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
७८४४९. मानावें	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
७८४५०. मानिजती	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
७८४५१. मानिजती	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
७८४५२. मानिजे	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
७८४५३. मानिजे	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
७८४५४. मानिजे	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
७८४५५. मानिजे	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
७८४५६. मानिजे	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
७८४५७. मानिजे	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
७८४५८. मानिजे	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
७८४५९. मानिजे	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
७८४६०. मानिजे	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
७८४६१. मानिजे	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
७८४६२. मानिजेना	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७

७८४६३. मानिता	तैसें आपणयां आपण । मानिता महंतपण । फुगती असाधारण । गर्वें तेणें	ज्ञाने.१६.१७.३७८
७८४६४. मानितां	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
७८४६५. मानितां	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
७८४६६. मानितातिे	शरीरादि समस्त । मानितातिे तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२
७८४६७. मानिताती	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
७८४६८. मानिती	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
७८४६९. मानिती	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
७८४७०. मानिती	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
७८४७१. मानिती	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
७८४७२. मानिती	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
७८४७३. मानिती	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
७८४७४. मानितोसि	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
७८४७५. मानिया	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
७८४७६. मानियातें	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
७८४७७. मानियेलें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
७८४७८. मानिलीं	मग नानाहेतुप्रकारें । यथोचितें उपचारें । मानिलीं देवतांतरें । उपासिती	ज्ञाने.४.१२.७१
७८४७९. मानिली	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
७८४८०. मानिलें	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
७८४८१. मानिलें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
७८४८२. मानिलें	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
७८४८३. मानिलें	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
७८४८४. मानिलें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
७८४८५. मानिलें	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
७८४८६. मानिलेंचि	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
७८४८७. मानिलेया	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
७८४८८. मानिसी	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
७८४८९. मानी	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००

७८४९०. मानी	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
७८४९१. मानी	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
७८४९२. मानी	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
७८४९३. मानी	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
७८४९४. मानी	शरीरींची वाढी । अहोरात्रांची जोडी । विषयसुखप्रौढी । साचचि मानी	ज्ञाने.१३.११.७४३
७८४९५. मानी	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
७८४९६. मानी	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
७८४९७. मानी	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
७८४९८. मानी	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
७८४९९. मानी	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
७८५००. मानी	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
७८५०१. मानी	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
७८५०२. मानी	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
७८५०३. मानी	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
७८५०४. मानी	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
७८५०५. मानी	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
७८५०६. मानी	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
७८५०७. मानी	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
७८५०८. मानी	तैसीं फळें देखोनि पुढें । काम्यकर्मे दुवाडें । करी परी तें थोकडें । केलेंही मानी	ज्ञाने.१८.२४.६०१
७८५०९. मानी	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
७८५१०. मानी	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
७८५११. मानी	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्‌गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
७८५१२. मानी	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
७८५१३. मानीं	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
७८५१४. मानीं	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
७८५१५. मानीं	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
७८५१६. मानीं	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६

७८५१७. मानीं	कां बहिरयांचां आस्थानीं । कवण गीतातें मानीं । कीं कोल्हेया चांदणीं । आवडी उपजे	ज्ञाने.४.२.२३
७८५१८. मानीं	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
७८५१९. मानीं	मग शम दम दोन्ही । सुख दु:ख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
७८५२०. मानीं	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
७८५२१. मानीं	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
७८५२२. मानीं	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
७८५२३. मानीं	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
७८५२४. मानीं	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
७८५२५. मानीं	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
७८५२६. मानीं	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
७८५२७. मानीं	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
७८५२८. मानीं	नित्य कर्म ऐसें जनीं । पार्था बोलिजे तें मानीं । एवं नित्य नैमित्तिक दोन्हीं । दाविलीं तुज	ज्ञाने.१८.२.११८
७८५२९. मानीं	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
७८५३०. मानीं	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
७८५३१. मानीना	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
७८५३२. मानु	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
७८५३३. मानु	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
७८५३४. मानु	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
७८५३५. मानु	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
७८५३६. मानु	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
७८५३७. मानु	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
७८५३८. मानु	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
७८५३९. मानु	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
७८५४०. मानु	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
७८५४१. मानु	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
७८५४२. मानु	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
७८५४३. मानु	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५

७८५४४. मानु	अपेक्षित पावें । तें जेणें तोषें मानवे । अनपेक्षिताही करवे । तोचि मानु	ज्ञाने.१३.७.३४४
७८५४५. मानु	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
७८५४६. मानु	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
७८५४७. मानु	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
७८५४८. मानुनी	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
७८५४९. मानुष	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
७८५५०. मानुष	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
७८५५१. मानुषा	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
७८५५२. मानुषीचि	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
७८५५३. मानुषें	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
७८५५४. मानूं	ऐसेनि गंभीरपणें । थिरावलेनि अंत:करणें । आथिला तोचि जाणे । मानूं इये	ज्ञाने.१.६१
७८५५५. मानूं	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
७८५५६. मानूं	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
७८५५७. मानूं	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
७८५५८. मानूं	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
७८५५९. मानूं	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
७८५६०. मानूं	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
७८५६१. मानूं	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
७८५६२. मानूं	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
७८५६३. मानूं	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
७८५६४. मानूं	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
७८५६५. मानूनि	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
७८५६६. मानूनि	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
७८५६७. मानूनि	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
७८५६८. मानूनि	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
७८५६९. मानूनि	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
७८५७०. मानूनि	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६

७८५७१. मानूनि	अथवा ऐक्यभावाचेनि पैसें । दुजे मानूनि आत्मा ऐसें । भयवार्ता देशें । दवडणें जें	ज्ञाने.१६.१.७१
७८५७२. मानूनि	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
७८५७३. मानूनि	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
७८५७४. माने	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
७८५७५. माने	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
७८५७६. माने	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
७८५७७. माने	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
७८५७८. माने	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णीं । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
७८५७९. माने	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
७८५८०. माने	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
७८५८१. मानें	तें देखिलेयां दुर्योधनें । अव्हेरिलें कवणें मानें । जैसें न गणिजे पंचाननें । गजघटांतें	ज्ञाने.१.२-३.९२
७८५८२. मानें	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
७८५८३. मानें	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
७८५८४. मानें	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
७८५८५. मानें	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
७८५८६. मानें	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
७८५८७. मानें	उचलिलें कां नेणिजे । तैसें पृष्ठांत उचलिजे । गुल्फद्वय धरिजे । तेणेंचि मानें	ज्ञाने.६.१२.१९७
७८५८८. मानें	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
७८५८९. मानें	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
७८५९०. मानें	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
७८५९१. मानें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
७८५९२. मानें	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
७८५९३. मानें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
७८५९४. मानें	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
७८५९५. मानें	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
७८५९६. मानें	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
७८५९७. मानें	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९

७८५९८. मानें	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
७८५९९. मानें	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
७८६००. मानें	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
७८६०१. मानें	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
७८६०२. मानेचिना	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
७८६०३. मानेल	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
७८६०४. मान्यतेचा	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
७८६०५. मान्यपणें	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
७८६०६. मान्यपणें	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
७८६०७. मान्याचेनि	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
७८६०८. मान्यु	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
७८६०९. माप	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
७८६१०. माप	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
७८६११. माप	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
७८६१२. माप	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
७८६१३. माप	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
७८६१४. मापा	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
७८६१५. मापीं	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्में	ज्ञाने.१८.१६.३९४
७८६१६. मापीं	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
७८६१७. मापें	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
७८६१८. मापें	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
७८६१९. मापें	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
७८६२०. मापें	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
७८६२१. मापें	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
७८६२२. मापें	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
७८६२३. माय	देवा तुजऐसा निजगुरु । आजि आर्तीधणी कां न करूं । एथ भीड कवणाची धरूं । तूं माय आमुची	ज्ञाने.३.२.२१
७८६२४. माय	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२

७८६२५. माय	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
७८६२६. माय	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
७८६२७. माय	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
७८६२८. माय	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
७८६२९. माय	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
७८६३०. माय	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
७८६३१. माय	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
७८६३२. माय	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
७८६३३. माय	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
७८६३४. मायचि	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
७८६३५. मायपूता	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
७८६३६. मायपोट	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
७८६३७. मायबापां	पूजितीं दैवतें जोगावी । गुरूतें बोलें झकवी । मायबापां दावी । निदारपण	ज्ञाने.१३.११.७९५
७८६३८. मायबापांचा	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
७८६३९. मायबापु	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
७८६४०. मायबापु	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
७८६४१. मायबापें	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
७८६४२. माया	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
७८६४३. माया	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
७८६४४. माया	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
७८६४५. माया	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
७८६४६. माया	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
७८६४७. माया	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
७८६४८. माया	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
७८६४९. माया	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
७८६५०. माया	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
७८६५१. माया	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४

७८६५२. माया	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
७८६५३. माया	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
७८६५४. माया	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
७८६५५. माया	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
७८६५६. माया	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
७८६५७. माया	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
७८६५८. माया	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
७८६५९. माया	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
७८६६०. माया	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
७८६६१. माया	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
७८६६२. माया	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
७८६६३. माया	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
७८६६४. माया	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
७८६६५. माया	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
७८६६६. माया	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
७८६६७. माया	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
७८६६८. मायाकारित	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
७८६६९. मायागम्य	जयजय देव अद्वितीय । परिणतोपरमैकप्रिय । निजजनजित भजनीय । मायागम्य	ज्ञाने.१८.९
७८६७०. मायाजळ	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
७८६७१. मायाजळा-	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
७८६७२. मायानदी	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
७८६७३. मायानदीचें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
७८६७४. मायापुरीं	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजें । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
७८६७५. मायापूर	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
७८६७६. मायामय	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
७८६७७. मायायोगाचें	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
७८६७८. मायायोगें	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६

७८६७९. मायाराती	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
७८६८०. मायावशें	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
७८६८१. मायावशें	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
७८६८२. मायावशें	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
७८६८३. मायासंगुचि	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
७८६८४. माये	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
७८६८५. माये	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
७८६८६. माये	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
७८६८७. माये	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
७८६८८. माये	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
७८६८९. माये	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
७८६९०. माये	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
७८६९१. माये	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
७८६९२. माये	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
७८६९३. माये	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
७८६९४. माये	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
७८६९५. माये	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
७८६९६. माये	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
७८६९७. माये	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुऱ्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
७८६९८. माये-	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
७८६९९. मायेचां	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
७८७००. मायेचिया	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
७८७०१. मायेचिये	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
७८७०२. मायेची	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
७८७०३. मायेची	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
७८७०४. मायेचें	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
७८७०५. मायेपासूनी	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१

७८७०६. मायेपुढें	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
७८७०७. मायेपुढौनि	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
७८७०८. मायेसीचि	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
७८७०९. मार	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५
७८७१०. मारक	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
७८७११. मारक	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
७८७१२. मारकपणें	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
७८७१३. मारकु	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
७८७१४. मारवी	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
७८७१५. मारा	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
७८७१६. मारा	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
७८७१७. मारा	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
७८७१८. मारावे	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
७८७१९. मारिता	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
७८७२०. मारिता	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
७८७२१. मारितां	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
७८७२२. मारिती	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
७८७२३. मारिती	कामु करवी तें करिती । क्रोधु मारवी तें मारिती । किंबहुना मातें पुरिती । दु:खाचां गुंडां	ज्ञाने.१७.५.१०४
७८७२४. मारितु	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
७८७२५. मारितें	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
७८७२६. मारितें	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
७८७२७. मारिला	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
७८७२८. मारिलियाची	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
७८७२९. मारिलियाचेनि	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
७८७३०. मारिली	तैसी अबोधाचिये कुशी । कर्म कर्ता कार्य ऐशी । त्रिपुटी असे ते जैसी । गाभिणी मारिली	ज्ञाने.१८.४९.९७१
७८७३१. मारिले	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
७८७३२. मारिले	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२

७८७३३. मारी	कृष्ण कोपोनि ज्यासी मारी । तो पावे ब्रह्मसाक्षात्कारीं । मा कृपेनें उपदेशु करी । तो कैशापरी न पवेल	ज्ञाने.८.२.९
७८७३४. मारी	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
७८७३५. मारी	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
७८७३६. मारी	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
७८७३७. मारी	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
७८७३८. मारी	तऱ्ही पाणियाकडे पाहीं । कोणें गिळिजत आहे काइ । तैसें पूर्णा दुजें नाहीं । जें तो मारी	ज्ञाने.१८.१७.४४३
७८७३९. मारीं	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
७८७४०. मारीं	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
७८७४१. मारीन	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दुःस्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
७८७४२. मारु	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दुःख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
७८७४३. मारु	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
७८७४४. मारु	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
७८७४५. मारुत	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
७८७४६. मारुत	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
७८७४७. मारुता	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदुःखप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३
७८७४८. मारुताचा	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
७८७४९. मारुनी	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
७८७५०. मारूं	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
७८७५१. मारूं	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
७८७५२. मारूं	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
७८७५३. मारूं	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
७८७५४. मारूनि	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६
७८७५५. मारूनि	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
७८७५६. मारूनियां	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
७८७५७. मारें	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
७८७५८. मारें	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
७८७५९. मार्कंडेय	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७

७८७६०. मार्ग	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
७८७६१. मार्ग	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
७८७६२. मार्ग	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
७८७६३. मार्ग	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
७८७६४. मार्ग	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
७८७६५. मार्ग	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
७८७६६. मार्ग	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
७८७६७. मार्ग	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
७८७६८. मार्ग	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
७८७६९. मार्ग	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
७८७७०. मार्गमात्रातें	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
७८७७१. मार्गशीरु	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
७८७७२. मार्गा	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
७८७७३. मार्गा	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
७८७७४. मार्गाची	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
७८७७५. मार्गाचें	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
७८७७६. मार्गाचेनि	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
७८७७७. मार्गातें	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
७८७७८. मार्गातें	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
७८७७९. मार्गाधारें	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
७८७८०. मार्गापराधें	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
७८७८१. मार्गामार्ग	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
७८७८२. मार्गामार्ग	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
७८७८३. मार्गामार्गाचें	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
७८७८४. मार्गामार्गाविखी	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
७८७८५. मार्गी	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
७८७८६. मार्गी	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३

७८७८७. मार्गीं	मार्गीं अंधासरिसा । पुढें देखणाही चाले जैसा । अज्ञाना प्रकटावा धर्मु तैसा । आचरोनि	ज्ञाने.३.२०.१५६
७८७८८. मार्गीं	जैसें नामाचेनि अनारिसेपणें । एका पुरुषातें बोलावणें । कां दोहीं मार्गीं जाणें । एकाचि ठाया	ज्ञाने.६.१.४१
७८७८९. मार्गीं	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
७८७९०. मार्गीं	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
७८७९१. मार्गींचा	तेथ प्रवृत्तितरूचां बुडीं । दिसती निवृत्तिफळाचिया कोडी । जिये मार्गींचा कापडी । महेशु आझुनी	ज्ञाने.६.१०.१५३
७८७९२. मार्गु	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
७८७९३. मार्गु	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
७८७९४. मार्गु	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
७८७९५. मार्गु	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
७८७९६. मार्गु	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
७८७९७. मार्गु	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
७८७९८. मार्गु	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
७८७९९. मार्गु	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
७८८००. मार्गु	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
७८८०१. मार्गु	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
७८८०२. मार्गु	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४
७८८०३. मार्गु	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
७८८०४. मार्गु	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
७८८०५. मार्गु	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८
७८८०६. मार्गु	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
७८८०७. मार्गु	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
७८८०८. मार्गु	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
७८८०९. मार्गु	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
७८८१०. मार्गु	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
७८८११. मार्गु	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
७८८१२. मार्गुचि	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
७८८१३. मार्गें	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४

७८८१४. मार्गें	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
७८८१५. मार्गें	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
७८८१६. मार्गें	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
७८८१७. मार्गें	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
७८८१८. मार्गेंच	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
७८८१९. मार्गेंचि	जैसें मार्गेंचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
७८८२०. मार्तंड	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
७८८२१. मार्तंडु	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
७८८२२. मार्दव	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८
७८८२३. मार्दव	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
७८८२४. मार्दव	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
७८८२५. मार्दवें	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
७८८२६. मालतीचे	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
७८८२७. मालवला	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
७८८२८. मालवलिया	जैसा मालवलिया दिवा । प्रभेसीं जाय पांडवा । मग उजळिजे तेथ तेधवां । तैसाचि फांके	ज्ञाने.१५.९.३६९
७८८२९. मालवलेनि	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
७८८३०. मालवे	म्हणोनि दिवा पालवे । सवेंचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
७८८३१. माले	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
७८८३२. मालेयाचे	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
७८८३३. माल्हातिजे	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
७८८३४. माल्हाती	सर्वेंद्रियां जाड्य । मनामाजीं मौढ्य । माल्हाती दार्ढ्य । आलस्याचें	ज्ञाने.१४.८.१७९
७८८३५. माल्हातीना	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
७८८३६. माळ	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
७८८३७. माळ	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
७८८३८. माळा	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
७८८३९. माळा	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
७८८४०. माळा	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०

७८८४१. माळा	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
७८८४२. माळादंड	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
७८८४३. माळिया	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
७८८४४. माळियें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
७८८४५. माळी	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
७८८४६. माळी	आणि पाणियें प्रयत्नें माळी । अखंड जचे झाडामुळीं । परी तें आघवेंचि फळीं । जाणे जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४४
७८८४७. माळेचें	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
७८८४८. माळोवाळी	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
७८८४९. माव	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
७८८५०. माव	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
७८८५१. मावळतु	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
७८८५२. मावळतेनि	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
७८८५३. मावळला	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
७८८५४. मावळलिया	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
७८८५५. मावळले	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
७८८५६. मावळलेनि	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
७८८५७. मावळलेया	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
७८८५८. मावळवी	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
७८८५९. मावळवीत	मावळवीत विश्वाभासु । नवल उदयला चंडांशु । अद्वयाब्जिनीविकाशु । वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१
७८८६०. मावळे	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
७८८६१. मावळे	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
७८८६२. मावळे	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
७८८६३. मावळे	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
७८८६४. मावळे	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
७८८६५. मावळे	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
७८८६६. मावळे	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
७८८६७. मावळे	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५

७८८६८. मावळोनि	पैं अन्यथा बोधु आघवा। मावळोनि तया पांडवा। बोधमात्रींचि जीवा। ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
७८८६९. मावा	तयापरी तूं देवा। मज झकों न येसी मावा। जरी पुण्याचा वोलावा। नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
७८८७०. मावा	किंबहुना पांडवा। हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा। न देखे जो मावा। विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
७८८७१. माशालागीं	तरी माशालागीं भुलला। ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला। कीं तेथही पावला। नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
७८८७२. माशियां	आतां माशियां जैसें मोहळ। जळचरां जेवीं जळ। कां पक्षियां अंतराळ। मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
७८८७३. माशी	साकरेचिया राशी। बैसली नुडे माशी। तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी। जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
७८८७४. माशी	हें काळानळाचां कुंडीं। घातली लोणियाची उंडी। माशी पांखु पाखडी। तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
७८८७५. माशी	नाना वनामाजीं बोहरी। कडसणी जेवीं न करी। कां जीत मेलें न विचारी। बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
७८८७६. मास	जया अमृतलेशालागीं सायास। तयाचा पाऊस केला चारी मास। पृथ्वी वाहून चासेचास। चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
७८८७७. मासया	बळी अबळातें खाय। हेंचि बाधित जरी होय। तरी मासया कां न होय। निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
७८८७८. मासा	कां सुकतया अंकुरा-। वरि पडिलिया पीयूषधारा। नाना अल्पोदकींचा सागरा। आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
७८८७९. मासा	अल्पोदकींचा मासा। हें नाटे ऐसिया आशा। न वचेचि कां जैसा। अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
७८८८०. मासा	काय चंचळु मासा। कामिनीकटाक्षु जैसा। लवलाहो तैसा। विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
७८८८१. मासा	आमिषकवळु थोरी आशा। न विचारितां गिळी मासा। तैसें कीजे विषयाशा। तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
७८८८२. मासा	नाना पाणी म्हणौनि मासा। गंगा न सांडितां जैसा। सर्वतीर्थसहवासा। वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
७८८८३. मासांआंत	मासांआंत मार्गशीरु। तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु। ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु। वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
७८८८४. मासिया	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा। कीं तो मासिया वेटाळी जिभा। तैसे प्राणिये कवणा लोभा। वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
७८८८५. मासियां	का जिव्हालंपट रोगिया। अन्नें दूषी धनंजया। आंगा न रुसे कुष्टिया। मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
७८८८६. मासिये	नाहीं विधीची तेथ चाड। नये मंत्रादिक तयाकड। अन्नजाता न सुये तोंड। मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
७८८८७. मासी	मासी आपणयातें गिळवी। परी पुढीला वांती शिणवी। तें कश्मळ आठवी। आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
७८८८८. मासु	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु। बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु। आणि सामासांमाजीं मासु। उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
७८८८९. मासे	संमोह विभ्रम मासे। गिळित धैर्याचीं आविसें। तेथ देव्हडे भोंवत वळसे। अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
७८८९०. मासेयासी	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला। तैसा दक्षु पराविया मोला। बकु जैसा खुतला। मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
७८८९१. मासोपवासीं	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं। चांद्रायणें मासोपवासीं। शोषोनि गा धातुराशी। करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
७८८९२. मासोळी	गुरुकृपास्नेहसलिलीं। आपण होय मासोळी। कोणे एके वेळीं। हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
७८८९३. मासोळीं	एऱ्हवीं तरी सहजें। सुखदुःख तैंचि सेविजे। देहजळीं होइजे। मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
७८८९४. माहात्मया	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज। फांकतसे सर्वांगीचें तेज। तें मुनिकृपा जी मज। दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१

७८८९५. माहात्म्य	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
७८८९६. माहारी	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
७८८९७. माहेर	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
७८८९८. माहेर	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
७८८९९. माहेर	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
७८९००. माहेर	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
७८९०१. माहेर	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
७८९०२. माहेर	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
७८९०३. माहेर	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
७८९०४. माहेरीं	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
७८९०५. माहेरें	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
७८९०६. माहेरें	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
७८९०७. माहेवणी	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
७८९०८. मिख	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
७८९०९. मिख	ऐसें जें कांहीं एक । बोला बुद्धीसीही अटक । तें द्यावया मिख । खेवाचें केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२०
७८९१०. मिठांशु	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
७८९११. मिठातें	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
७८९१२. मिठी	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
७८९१३. मिठी	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
७८९१४. मिठी	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
७८९१५. मिठी	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
७८९१६. मिठी	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
७८९१७. मिठी	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
७८९१८. मिठी	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
७८९१९. मिठी	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
७८९२०. मिठी	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
७८९२१. मिठी	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६

७८९२२. मिठी	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
७८९२३. मिठी	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
७८९२४. मिठी	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
७८९२५. मिठी	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
७८९२६. मिठी	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
७८९२७. मिठी	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
७८९२८. मिठी	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
७८९२९. मिठीया	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
७८९३०. मिडगण	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
७८९३१. मिणधी	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
७८९३२. मितलां	मपितला बोलीं बोलिजे । मितलां पाउलीं चालिजे । निद्रेही मानु दीजे । अवसरें एकें	ज्ञाने.६.१७.३५०
७८९३३. मितलें	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
७८९३४. मितले	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचे	ज्ञाने.१३.७.२६९
७८९३५. मिती	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
७८९३६. मिती	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
७८९३७. मिती	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
७८९३८. मिती	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
७८९३९. मिती	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
७८९४०. मिती	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
७८९४१. मिती	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
७८९४२. मित्र	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
७८९४३. मित्रु	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
७८९४४. मिथुन	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
७८९४५. मिथ्यत्वें	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
७८९४६. मिथ्याचे	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
७८९४७. मिथ्यादृष्टी	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
७८९४८. मिथ्यादृष्टीचां	अर्जुना यापरी । मिथ्यादृष्टीचां घरीं । युगानवृत्तीचीं करी । चोज पाउलें	ज्ञाने.१४.३.११३

७८९४९. मिनलयां	परप्राणघातें । मेळविती वित्तें । मिनलयां चित्तें । तोषणें कैसें	ज्ञाने.१६.१२.३४७
७८९५०. मिनला	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
७८९५१. मिनलासि	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
७८९५२. मिनलिया	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
७८९५३. मिनलिया	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
७८९५४. मिनली	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
७८९५५. मिनले	ते दोन्ही नाद मिनले । तेथ त्रैलोक्य बधिरभूत जाहलें । जैसें आकाश का पडिलें । तुटोनियां	ज्ञाने.१.१२.१२८
७८९५६. मिनले	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
७८९५७. मिनले	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
७८९५८. मिनलें	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
७८९५९. मिनलें	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
७८९६०. मिनलेनि	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
७८९६१. मिया	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
७८९६२. मियां	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
७८९६३. मियां	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
७८९६४. मियां	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
७८९६५. मियां	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
७८९६६. मियां	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
७८९६७. मियां	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
७८९६८. मियां	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
७८९६९. मियां	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
७८९७०. मियां	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
७८९७१. मियां	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
७८९७२. मियां	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
७८९७३. मियां	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
७८९७४. मियां	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
७८९७५. मियां	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०

७८९७६. मियां	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
७८९७७. मियां	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
७८९७८. मियां	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
७८९७९. मियां	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०
७८९८०. मियां	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
७८९८१. मियां	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षी अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
७८९८२. मियां	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
७८९८३. मियां	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
७८९८४. मियां	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
७८९८५. मियां	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
७८९८६. मियां	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
७८९८७. मियां	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरिंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
७८९८८. मियां	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
७८९८९. मियां	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
७८९९०. मियां	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
७८९९१. मियां	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
७८९९२. मियां	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
७८९९३. मियां	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
७८९९४. मियां	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
७८९९५. मियां	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
७८९९६. मियां	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
७८९९७. मियां	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
७८९९८. मियां	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
७८९९९. मियां	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
७९०००. मियां	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
७९००१. मियां	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
७९००२. मियां	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१

७९००३. मियां	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
७९००४. मियां	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
७९००५. मियां	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
७९००६. मियां	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
७९००७. मियां	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुळीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
७९००८. मियां	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
७९००९. मियां	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
७९०१०. मियां	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
७९०११. मियां	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
७९०१२. मियां	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
७९०१३. मियां	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
७९०१४. मियां	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
७९०१५. मियां	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
७९०१६. मियां	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
७९०१७. मियां	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
७९०१८. मियां	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
७९०१९. मियां	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
७९०२०. मियां	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
७९०२१. मियां	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
७९०२२. मियां	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
७९०२३. मियां	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
७९०२४. मियां	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
७९०२५. मियां	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
७९०२६. मियां	दीपातें दीपें प्रकाशिजे । तें न प्रकाशणेंचि निपजे । तैसें कर्म मियां कीजे । तें करणें कैंचें	ज्ञाने.१८.५५.११७६
७९०२७. मियां	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
७९०२८. मियां	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
७९०२९. मियां	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९

७९०३०. मियां	ऐसी गीता धनंजया । ऐकतया आणि पढतया । फळे महानंदें मियां । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१८.७१.१५३८
७९०३१. मियां	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
७९०३२. मियां	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
७९०३३. मियां	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
७९०३४. मियां	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
७९०३५. मियां	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
७९०३६. मियांचि	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
७९०३७. मियांचि	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
७९०३८. मियांचि	जिहीं मातेंचि अध्ययन केलें । जे आंतबाहेरि मियांचि धाले । जयांचें जीवित्व जोडलें । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.२५.३६१
७९०३९. मियांचि	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
७९०४०. मियांचि	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
७९०४१. मियांचि	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
७९०४२. मियांचि	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
७९०४३. मियांचि	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
७९०४४. मिरऊं	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
७९०४५. मिरयामाजीं	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
७९०४६. मिरवणिया	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
७९०४७. मिरवत	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
७९०४८. मिरवत	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
७९०४९. मिरवतसे	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
७९०५०. मिरवतसे	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
७९०५१. मिरवती	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
७९०५२. मिरवती	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
७९०५३. मिरवले	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
७९०५४. मिरविजे	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
७९०५५. मिरविती	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
७९०५६. मिरविती	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९

७९०५७. मिरविसी	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
७९०५८. मिरवी	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
७९०५९. मिरवी	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
७९०६०. मिरवी	चातुर्य लपवी । महत्त्व हारवी । पिसेपण मिरवी । आवडोनि	ज्ञाने.१३.७.१९१
७९०६१. मिरवी	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
७९०६२. मिरवी	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
७९०६३. मिरवी	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
७९०६४. मिरवी	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
७९०६५. मिरवूं	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
७९०६६. मिरवे	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
७९०६७. मिरवे	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
७९०६८. मिरवे	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
७९०६९. मिरवे	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
७९०७०. मिरवे	आणि आकाश जें नव्हें । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
७९०७१. मिळ	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
७९०७२. मिळऊनि	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येंसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
७९०७३. मिळणी	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
७९०७४. मिळणी	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
७९०७५. मिळणी	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
७९०७६. मिळणी	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
७९०७७. मिळणी	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
७९०७८. मिळणी	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
७९०७९. मिळणी	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
७९०८०. मिळणीं	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
७९०८१. मिळणीं	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
७९०८२. मिळणीं	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
७९०८३. मिळणीसवें	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६

७९०८४. मिळणें	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
७९०८५. मिळणें	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
७९०८६. मिळणें	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
७९०८७. मिळणें	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
७९०८८. मिळत	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
७९०८९. मिळत	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
७९०९०. मिळत	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
७९०९१. मिळत	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
७९०९२. मिळतखेंवो	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
७९०९३. मिळतचि	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
७९०९४. मिळतां	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
७९०९५. मिळतां	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
७९०९६. मिळतां	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
७९०९७. मिळतां	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
७९०९८. मिळतां	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
७९०९९. मिळतिये	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
७९१००. मिळतिये	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
७९१०१. मिळती	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
७९१०२. मिळती	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
७९१०३. मिळती	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
७९१०४. मिळती	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
७९१०५. मिळती	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
७९१०६. मिळती	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
७९१०७. मिळती	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
७९१०८. मिळती	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
७९१०९. मिळती	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
७९११०. मिळती	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९

७९१११. मिळती	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१
७९११२. मिळालीचि	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
७९११३. मिळावया	आंतु मीनलेनि मनोधर्मे । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
७९११४. मिळावया	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
७९११५. मिळावें	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
७९११६. मिळावें	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
७९११७. मिळिजे	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
७९११८. मिळिजे	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
७९११९. मिळिजे	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
७९१२०. मिळे	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
७९१२१. मिळे	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
७९१२२. मिळे	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
७९१२३. मिळे	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७
७९१२४. मिळे	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
७९१२५. मिळे	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
७९१२६. मिळे	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
७९१२७. मिळे	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
७९१२८. मिळे	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
७९१२९. मिळे	तेथ आकाशीं मिळे न मिळे । तैसा धरावा धारणाबळें । जंव मात्रात्रय मावळे । अर्धबिंबीं	ज्ञाने.८.१२.११५
७९१३०. मिळे	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
७९१३१. मिळे	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
७९१३२. मिळे	अथवा जागिनलिये वेळे । स्वप्न मनींचें मनीं मावळे । तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे । कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
७९१३३. मिळे	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
७९१३४. मिळे	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
७९१३५. मिळे	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
७९१३६. मिळे	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
७९१३७. मिळे	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९

७९१३८. मिळे	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
७९१३९. मिळे	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
७९१४०. मिळे	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
७९१४१. मिळे	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
७९१४२. मिळे	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
७९१४३. मिळे	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
७९१४४. मिळे	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
७९१४५. मिळे	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
७९१४६. मिळे	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
७९१४७. मिळे	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
७९१४८. मिळे	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
७९१४९. मिळे	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
७९१५०. मिळे	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
७९१५१. मिळे	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
७९१५२. मिळे	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
७९१५३. मिळे	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
७९१५४. मिळे	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
७९१५५. मिळे	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
७९१५६. मिळे	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
७९१५७. मिळे	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
७९१५८. मिळे	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
७९१५९. मिळे	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
७९१६०. मिळे	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
७९१६१. मिळे	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
७९१६२. मिळे	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
७९१६३. मिळे	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
७९१६४. मिळे	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७

७९१६५. मिळे	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
७९१६६. मिळे	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
७९१६७. मिळे	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
७९१६८. मिळेचि	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
७९१६९. मिळो	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
७९१७०. मिळों	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
७९१७१. मिळों	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
७९१७२. मिळों	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
७९१७३. मिळोंचि	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
७९१७४. मिळोनि	ते मरणाऐलीचकडे । मज मिळोनि गेले फुडे । मग मरणीं आणिकीकडे । जातील केविं	ज्ञाने.९.२५.३६५
७९१७५. मिळोनि	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
७९१७६. मिळोनि	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
७९१७७. मिळोनि	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
७९१७८. मिळोनि	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
७९१७९. मिळोनि	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
७९१८०. मिळोनि	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
७९१८१. मिळोनियां	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
७९१८२. मिळोनियां	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
७९१८३. मिश्र	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
७९१८४. मिष	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
७९१८५. मिष	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
७९१८६. मिष	जैसा ज्वरु धातुगतु । अपथ्याचें मिष पहातु । मग जालिया आंतु । बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
७९१८७. मिष	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४
७९१८८. मिषांतर	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
७९१८९. मिषीं	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
७९१९०. मिषें	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
७९१९१. मिषें	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५

७९१९२. मिषें	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
७९१९३. मिषें	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
७९१९४. मिषें	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
७९१९५. मिषें	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
७९१९६. मिषें	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
७९१९७. मिषें	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
७९१९८. मिषें	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
७९१९९. मिषें	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
७९२००. मिषें	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
७९२०१. मिषें	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
७९२०२. मिषें	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
७९२०३. मिषें	अहो अर्जुनाचेनि मिषें । आपणपेंचि दुजें ऐसें । नटोनि आपणया उद्देशें । बोलिले जें देव	ज्ञाने.१८.७५.१६११
७९२०४. मिषें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
७९२०५. मिष्टान्नीं	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
७९२०६. मिस	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
७९२०७. मिस	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
७९२०८. मिसकटा	ऐसैसा मिसकटा । संसाराचां चोहटां । गवादी घालीत चोखटा । मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
७९२०९. मिसकें	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
७९२१०. मिसळणें	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
७९२११. मिसळणें	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
७९२१२. मिसळतां	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
७९२१३. मिसळती	उत्तम अधमीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
७९२१४. मिसळला	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
७९२१५. मिसळलीं	कीं प्रकृतिपुरुष दोनीं । मिसळलीं दिवोरजनीं । तियें निवडितां त्रिभुवनीं । मार्तंडु जें	ज्ञाने.१८.१९.५२१
७९२१६. मिसळलें	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
७९२१७. मिसळले	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
७९२१८. मिसळावें	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६

७९२१९. मिसळिजे	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
७९२२०. मिसें	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
७९२२१. मिसें	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
७९२२२. मिसें	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
७९२२३. मिसें	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
७९२२४. मिसें	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
७९२२५. मिसें	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
७९२२६. मिसें	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
७९२२७. मिसें	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४
७९२२८. मी	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
७९२२९. मी	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
७९२३०. मी	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
७९२३१. मी	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
७९२३२. मी	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
७९२३३. मी	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
७९२३४. मी	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
७९२३५. मी	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
७९२३६. मी	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
७९२३७. मी	तैसा मी अनुग्रहीतु । साधूंचा निरूपितु । ते आपुला अलंकारितु । भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
७९२३८. मी	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
७९२३९. मी	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
७९२४०. मी	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
७९२४१. मी	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
७९२४२. मी	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
७९२४३. मी	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
७९२४४. मी	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
७९२४५. मी	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२

७९२४६. मी	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें। आतां नाळवावें तुम्हीं मातें। मी सर्वथा न झुंजें येथें। भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
७९२४७. मी	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक। सांगेन मी आइक। जे विचारें परलोक। वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
७९२४८. मी	तूं धरूनि देहाभिमानातें। दिठी सूनि या शरीरातें। मी मारिता हे मरते। म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
७९२४९. मी	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं। मी माझें हें न करीं। एक आत्मसुख अंतरीं। विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
७९२५०. मी	तेथ अर्जुन म्हणे देवा। हाचि अभिप्रावो आघवा। मी पुसेन आतां सांगावा। कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
७९२५१. मी	मी आधींचि कांहीं नेणें। वरी कवळिलों मोहें येणें। कृष्णा विवेकु या कारणें। पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
७९२५२. मी	मी अत्यंत जड असें। परी ऐसाही निकें परियसें। कृष्णा बोलावें तुवां तैसें। एकनिष्ठ	ज्ञाने.३.२.१८
७९२५३. मी	आतां येचिविशीं पार्था। तुज सांगेन एकी मी कथा। जैं सृष्ट्यादि संस्था। ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
७९२५४. मी	काय सांकडें कांहीं मातें। कीं कवणें एकें आर्तें। आचरें मी धर्मातें। म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
७९२५५. मी	मृत गुरुपुत्र आणिला। तो तुवां पवाडा देखिला। तोही मी उगला। कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
७९२५६. मी	तैसीं शुभाशुभें कर्में। जियें निफजती प्रकृतिधर्में। तियें मूर्ख मतिभ्रमें। मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
७९२५७. मी	हें कर्म मी कर्ता। कां आचरेन या अर्था। ऐसा अभिमानु झणें चित्ता। रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
७९२५८. मी	आतां पुसेन जें मी कांहीं। तेथ निकें चित्त देईं। तेवींचि देवें कोपावें ना कांहीं। बोला एका	ज्ञाने.४.४.३५
७९२५९. मी	परी हेचि मातु आघवी। मी परियेसें तैशी सांगावी। जे तुवांचि तया रवी केवीं। उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
७९२६०. मी	मी जेणें जेणें अवसरें। जें जें होऊनि अवतरें। तें समस्तही स्मरें। धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
७९२६१. मी	म्हणोनि आघवें। मागील मज आठवें। मी अजुही परि संभवें। प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
७९२६२. मी	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी। परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं। तैं साकारपणें नटें नटीं। कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
७९२६३. मी	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं। मी अव्यक्तपणही नाठवीं। जे वेळीं धर्मातें अभिभवी। अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
७९२६४. मी	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें। मी साकारु होऊनि अवतरें। मग अज्ञानाचें आंधारें। गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
७९२६५. मी	मी अविवेकाची काजळी। फेडूनि विवेकदीप उजळीं। तैं योगियां पाहे दिवाळी। निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
७९२६६. मी	ऐसेया काजालागीं। अवतरें मी युगीं युगीं। परि हेंचि वोळखे जो जगीं। तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
७९२६७. मी	ते मद्भावा सहजें आले। मी तेचि ते होऊनि ठेले। जे मज तयां उरले। पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
७९२६८. मी	तैसे यमनियमीं कडसले। जे तपोज्ञानीं चोखाळले। मी तेचि ते जाहले। एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
७९२६९. मी	तैसा समस्तां यां भजनां। मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना। एथ प्रतिफळे भावना। आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
७९२७०. मी	म्हणोनि आईकें पार्था। हे वर्णभेदसंस्था। मी कर्ता नव्हें सर्वथा। याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
७९२७१. मी	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके। तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे। तरी निभ्रांत वोळखे। म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
७९२७२. मी	आणि हें कर्म मी करीन। अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन। येणें संकल्पेंही जयाचें मन। विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४

७९२७३. मी	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
७९२७४. मी	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
७९२७५. मी	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
७९२७६. मी	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
७९२७७. मी	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
७९२७८. मी	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
७९२७९. मी	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
७९२८०. मी	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
७९२८१. मी	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंत:करणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
७९२८२. मी	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
७९२८३. मी	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
७९२८४. मी	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
७९२८५. मी	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
७९२८६. मी	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
७९२८७. मी	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
७९२८८. मी	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
७९२८९. मी	दीपा आणि प्रकाशा । एकवंकीचा पाडु जैसा । तो माझां ठायीं तैसा । मी तयामाजीं	ज्ञाने.६.२९-३०.३९६
७९२९०. मी	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
७९२९१. मी	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
७९२९२. मी	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
७९२९३. मी	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
७९२९४. मी	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
७९२९५. मी	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
७९२९६. मी	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
७९२९७. मी	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
७९२९८. मी	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
७९२९९. मी	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६

७९३००. मी	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
७९३०१. मी	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
७९३०२. मी	बळियांमाजीं बळ । तें मी जाणें अढळ । बुद्धिमंतीं केवळ । बुद्धि ते मी	ज्ञाने.७.१०-११.४५
७९३०३. मी	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
७९३०४. मी	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
७९३०५. मी	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
७९३०६. मी	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
७९३०७. मी	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
७९३०८. मी	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
७९३०९. मी	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
७९३१०. मी	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
७९३११. मी	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
७९३१२. मी	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
७९३१३. मी	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
७९३१४. मी	पैं जो जिये देवतांतरीं । भजावयाची चाड करी । तयाची ते चाड पुरी । पुरविता मी	ज्ञाने.७.२१.१४३
७९३१५. मी	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
७९३१६. मी	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
७९३१७. मी	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
७९३१८. मी	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
७९३१९. मी	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
७९३२०. मी	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
७९३२१. मी	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
७९३२२. मी	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
७९३२३. मी	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
७९३२४. मी	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
७९३२५. मी	तें ऋणवैपण देखोनि आंगीं । मी आपुलियाचि उत्तीर्णत्वालागीं । भक्तांचियां तनुत्यागीं । परिचर्या करीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३१
७९३२६. मी	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३

७९३२७. मी	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
७९३२८. मी	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
७९३२९. मी	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
७९३३०. मी	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
७९३३१. मी	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
७९३३२. मी	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
७९३३३. मी	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
७९३३४. मी	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
७९३३५. मी	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
७९३३६. मी	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
७९३३७. मी	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
७९३३८. मी	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
७९३३९. मी	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
७९३४०. मी	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
७९३४१. मी	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
७९३४२. मी	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
७९३४३. मी	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्टीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
७९३४४. मी	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
७९३४५. मी	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
७९३४६. मी	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
७९३४७. मी	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
७९३४८. मी	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
७९३४९. मी	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
७९३५०. मी	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
७९३५१. मी	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
७९३५२. मी	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
७९३५३. मी	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५

७९३५४. मी	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
७९३५५. मी	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
७९३५६. मी	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
७९३५७. मी	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
७९३५८. मी	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
७९३५९. मी	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
७९३६०. मी	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
७९३६१. मी	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
७९३६२. मी	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८
७९३६३. मी	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
७९३६४. मी	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
७९३६५. मी	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
७९३६६. मी	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
७९३६७. मी	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
७९३६८. मी	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
७९३६९. मी	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
७९३७०. मी	पैं जयाचेनि अंगसंगें । इये प्रकृतीस्तव अष्टांगे । जन्म पाविजत असे जगें । तो पिता मी गा	ज्ञाने.९.१७.२६९
७९३७१. मी	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
७९३७२. मी	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
७९३७३. मी	पैं ब्रह्मबीजा जाहला अंकुरु । घोषध्वनीनादाकारु । तयांचें गा भुवन जो ॐकारु । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१७.२७५
७९३७४. मी	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
७९३७५. मी	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
७९३७६. मी	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
७९३७७. मी	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
७९३७८. मी	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
७९३७९. मी	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
७९३८०. मी	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०

७९३८१. मी	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
७९३८२. मी	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
७९३८३. मी	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
७९३८४. मी	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षें । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
७९३८५. मी	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
७९३८६. मी	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
७९३८७. मी	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
७९३८८. मी	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
७९३८९. मी	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
७९३९०. मी	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
७९३९१. मी	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
७९३९२. मी	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
७९३९३. मी	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
७९३९४. मी	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
७९३९५. मी	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
७९३९६. मी	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
७९३९७. मी	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
७९३९८. मी	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
७९३९९. मी	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
७९४००. मी	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
७९४०१. मी	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
७९४०२. मी	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
७९४०३. मी	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
७९४०४. मी	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
७९४०५. मी	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
७९४०६. मी	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
७९४०७. मी	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३

७९४०८. मी	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
७९४०९. मी	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
७९४१०. मी	तैसें एकैक देवांचें करणें । तें अपार बोलों केवीं मी जाणें । तऱ्ही अनुवादलों धीटपणें । तें उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१०.२२
७९४११. मी	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
७९४१२. मी	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
७९४१३. मी	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
७९४१४. मी	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
७९४१५. मी	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
७९४१६. मी	महर्षीं आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
७९४१७. मी	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
७९४१८. मी	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
७९४१९. मी	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१
७९४२०. मी	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
७९४२१. मी	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
७९४२२. मी	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
७९४२३. मी	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
७९४२४. मी	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
७९४२५. मी	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
७९४२६. मी	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
७९४२७. मी	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
७९४२८. मी	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
७९४२९. मी	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
७९४३०. मी	आइकें कुटिलालकमस्तका । धनुर्वेदत्र्यंबका । मी आत्मा असें एकैका । भूतमात्राचां ठायीं	ज्ञाने.१०.२०.२१५
७९४३१. मी	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
७९४३२. मी	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
७९४३३. मी	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
७९४३४. मी	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१

७९४३५. मी	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
७९४३६. मी	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
७९४३७. मी	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
७९४३८. मी	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
७९४३९. मी	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
७९४४०. मी	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
७९४४१. मी	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
७९४४२. मी	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
७९४४३. मी	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
७९४४४. मी	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
७९४४५. मी	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
७९४४६. मी	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
७९४४७. मी	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षींआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
७९४४८. मी	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षींआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
७९४४९. मी	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
७९४५०. मी	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
७९४५१. मी	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
७९४५२. मी	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
७९४५३. मी	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
७९४५४. मी	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
७९४५५. मी	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
७९४५६. मी	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
७९४५७. मी	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
७९४५८. मी	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
७९४५९. मी	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
७९४६०. मी	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
७९४६१. मी	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१

७९४६२. मी	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
७९४६३. मी	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
७९४६४. मी	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
७९४६५. मी	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
७९४६६. मी	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
७९४६७. मी	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
७९४६८. मी	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
७९४६९. मी	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
७९४७०. मी	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
७९४७१. मी	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
७९४७२. मी	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
७९४७३. मी	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
७९४७४. मी	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
७९४७५. मी	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
७९४७६. मी	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
७९४७७. मी	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
७९४७८. मी	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
७९४७९. मी	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
७९४८०. मी	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
७९४८१. मी	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
७९४८२. मी	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
७९४८३. मी	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
७९४८४. मी	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
७९४८५. मी	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
७९४८६. मी	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
७९४८७. मी	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
७९४८८. मी	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९

७९४८९. मी	पैं स्वहिता अनुजायिनी। मेधा ते गा मी इये जनीं। धृती मी त्रिभुवनीं। क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
७९४९०. मी	पैं स्वहिता अनुजायिनी। मेधा ते गा मी इये जनीं। धृती मी त्रिभुवनीं। क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
७९४९१. मी	वेदराशीचिया सामा-। आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा। तें मी म्हणे रमा-। प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
७९४९२. मी	मासांआंत मार्गशीरु। तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु। ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु। वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
७९४९३. मी	मासांआंत मार्गशीरु। तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु। ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु। वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
७९४९४. मी	छळितयां विंदाणा-। माजीं जूं तें मी विचक्षणा। म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा। निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
७९४९५. मी	अगा अशेषांही तेजसां-। आंत तेज तें मी भरंवसा। विजयो मी कार्योद्देशां। सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
७९४९६. मी	अगा अशेषांही तेजसां-। आंत तेज तें मी भरंवसा। विजयो मी कार्योद्देशां। सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
७९४९७. मी	सत्त्वाथिलियांआंतु। सत्त्व मी म्हणे अनंतु। यादवांमाजीं श्रीमंतु। तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
७९४९८. मी	सत्त्वाथिलियांआंतु। सत्त्व मी म्हणे अनंतु। यादवांमाजीं श्रीमंतु। तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
७९४९९. मी	जो देवकीवसुदेवास्तव जाहला। कुमारीसाठीं गोकुळीं गेला। तो मी प्राणासकट पियाला। पूतनेतें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८८
७९५००. मी	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां-। माजीं अर्जुन तो मी जाणावा। म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा। बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
७९५०१. मी	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं। चोरूनि नेली माझी भगिनी। तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं। मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
७९५०२. मी	मुनींआंत व्यासदेवो। तो मी म्हणे यादवरावो। कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो। उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
७९५०३. मी	मुनींआंत व्यासदेवो। तो मी म्हणे यादवरावो। कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो। उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
७९५०४. मी	अगा दमितयांमाझारीं। अनिवार दंडु तो मी अवधारीं। जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं। नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
७९५०५. मी	पैं सारासार निर्धारितयां। धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां। सकळशास्त्रांमाजीं ययां। नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
७९५०६. मी	आघवियाचि गूढां-। आंतु मौन तें मी सुहाडा। म्हणोनि न बोलतयां पुढां। स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
७९५०७. मी	अगा ज्ञानियांचां ठायीं। ज्ञान तें मी पाहीं। आतां असो हें ययां कांहीं। पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
७९५०८. मी	यालागीं एकिहेळां तुज। दाऊं आतां वर्म निज। सर्वभूतांकुरें बीज। विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
७९५०९. मी	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें। म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें। हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें। तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
७९५१०. मी	तेवीं मी जें जें बोलें। तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें। म्हणोनि अवधारिजो आपुलें। आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
७९५११. मी	तंव निवृत्तिदास म्हणे। जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें। मी प्राकृत काय सांगों जाणें। परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
७९५१२. मी	मी जरी सलगीचा चांगु। तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु। परि तेही हा प्रसंगु। बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२
७९५१३. मी	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां। परि तयांही नागवेचि हा चाळा। मी आवडेन काय प्रेमळां। गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
७९५१४. मी	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां। परि तयांही नागवेचि हा चाळा। मी आवडेन काय प्रेमळां। गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
७९५१५. मी	मी जगीं एक अर्जुनु। ऐसा देहीं वाहें अभिमानु। आणि कौरवांतें इया स्वजनु। आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१

७९५१६. मी	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणे तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दुःस्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
७९५१७. मी	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
७९५१८. मी	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
७९५१९. मी	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
७९५२०. मी	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
७९५२१. मी	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
७९५२२. मी	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
७९५२३. मी	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
७९५२४. मी	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
७९५२५. मी	ना तरी अद्भुतरसाचां कल्लोळीं । जाहली चवदाही भुवनांसि कडियाळी । तैसें आश्चर्यचि मग मी आकळीं । काय एक	ज्ञाने.११.२०.३१७
७९५२६. मी	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
७९५२७. मी	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
७९५२८. मी	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
७९५२९. मी	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
७९५३०. मी	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
७९५३१. मी	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
७९५३२. मी	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
७९५३३. मी	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
७९५३४. मी	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
७९५३५. मी	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
७९५३६. मी	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
७९५३७. मी	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
७९५३८. मी	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
७९५३९. मी	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
७९५४०. मी	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
७९५४१. मी	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
७९५४२. मी	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९

७९५४३. मी	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
७९५४४. मी	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
७९५४५. मी	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
७९५४६. मी	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
७९५४७. मी	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
७९५४८. मी	तेवीं मी तयां । जैसे असती तैसियां । कळिकाळ नोकोनियां । घेतला पटा	ज्ञाने.१२.७.८४
७९५४९. मी	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
७९५५०. मी	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
७९५५१. मी	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
७९५५२. मी	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
७९५५३. मी	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
७९५५४. मी	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
७९५५५. मी	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
७९५५६. मी	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
७९५५७. मी	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
७९५५८. मी	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
७९५५९. मी	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
७९५६०. मी	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
७९५६१. मी	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
७९५६२. मी	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
७९५६३. मी	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
७९५६४. मी	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
७९५६५. मी	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
७९५६६. मी	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
७९५६७. मी	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
७९५६८. मी	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
७९५६९. मी	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७

७९५७०. मी	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
७९५७१. मी	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
७९५७२. मी	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
७९५७३. मी	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
७९५७४. मी	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
७९५७५. मी	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
७९५७६. मी	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
७९५७७. मी	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
७९५७८. मी	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
७९५७९. मी	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
७९५८०. मी	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
७९५८१. मी	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
७९५८२. मी	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
७९५८३. मी	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
७९५८४. मी	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
७९५८५. मी	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
७९५८६. मी	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
७९५८७. मी	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
७९५८८. मी	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
७९५८९. मी	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
७९५९०. मी	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
७९५९१. मी	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
७९५९२. मी	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
७९५९३. मी	जें मी जेवढें जैसें । तेंचि ते जाले तैसें । घटभंगीं घटाकाशें । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१४.२.५४
७९५९४. मी	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
७९५९५. मी	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
७९५९६. मी	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३

७९५९७. मी	याकारणें मी पिता । महद्ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
७९५९८. मी	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
७९५९९. मी	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
७९६००. मी	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
७९६०१. मी	तरी कोणें गुणें कैसा । मजचि मी बंधु ऐसा । आवडे तें परियेसा । अर्जुनदेवा	ज्ञाने.१४.४.१३६
७९६०२. मी	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
७९६०३. मी	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
७९६०४. मी	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
७९६०५. मी	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
७९६०६. मी	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
७९६०७. मी	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
७९६०८. मी	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
७९६०९. मी	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
७९६१०. मी	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
७९६११. मी	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
७९६१२. मी	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
७९६१३. मी	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
७९६१४. मी	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
७९६१५. मी	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
७९६१६. मी	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
७९६१७. मी	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
७९६१८. मी	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
७९६१९. मी	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें नि:सीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
७९६२०. मी	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
७९६२१. मी	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
७९६२२. मी	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
७९६२३. मी	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०

७९६२४. मी	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
७९६२५. मी	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
७९६२६. मी	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
७९६२७. मी	तेवीं जडातें जीवविता । देहअहंता उपजविता । मी जीव गमें पंडुसुता । जीवलोकीं	ज्ञाने.१५.७.३४५
७९६२८. मी	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
७९६२९. मी	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
७९६३०. मी	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
७९६३१. मी	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
७९६३२. मी	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
७९६३३. मी	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
७९६३४. मी	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
७९६३५. मी	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
७९६३६. मी	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
७९६३७. मी	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
७९६३८. मी	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
७९६३९. मी	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
७९६४०. मी	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
७९६४१. मी	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दु:खी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
७९६४२. मी	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
७९६४३. मी	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
७९६४४. मी	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
७९६४५. मी	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
७९६४६. मी	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
७९६४७. मी	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
७९६४८. मी	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
७९६४९. मी	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
७९६५०. मी	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धधणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०

७९६५१. मी	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थे तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
७९६५२. मी	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
७९६५३. मी	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
७९६५४. मी	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
७९६५५. मी	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
७९६५६. मी	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
७९६५७. मी	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
७९६५८. मी	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
७९६५९. मी	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
७९६६०. मी	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
७९६६१. मी	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
७९६६२. मी	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
७९६६३. मी	माजिरां अन्नपानीं । प्रमदांचां आलिंगनीं । मी होईन त्रिभुवनीं । आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२
७९६६४. मी	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
७९६६५. मी	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
७९६६६. मी	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
७९६६७. मी	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
७९६६८. मी	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
७९६६९. मी	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
७९६७०. मी	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
७९६७१. मी	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
७९६७२. मी	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
७९६७३. मी	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
७९६७४. मी	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
७९६७५. मी	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
७९६७६. मी	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
७९६७७. मी	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७

७९६७८. मी	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
७९६७९. मी	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
७९६८०. मी	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
७९६८१. मी	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
७९६८२. मी	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
७९६८३. मी	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
७९६८४. मी	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
७९६८५. मी	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
७९६८६. मी	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
७९६८७. मी	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
७९६८८. मी	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
७९६८९. मी	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
७९६९०. मी	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
७९६९१. मी	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
७९६९२. मी	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
७९६९३. मी	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
७९६९४. मी	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
७९६९५. मी	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
७९६९६. मी	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
७९६९७. मी	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
७९६९८. मी	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
७९६९९. मी	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
७९७००. मी	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
७९७०१. मी	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
७९७०२. मी	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
७९७०३. मी	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
७९७०४. मी	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४

७९७०५. मी	तैसा मी होऊनि देखतें। तो घेऊं जाय दृश्यातें। तेथ दृश्य ने तिथें। द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
७९७०६. मी	रवि आंधारु प्रकाशिता। नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता। तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टृता। मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
७९७०७. मी	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें। ठेलें तया येणेंजाणें। हेंचि गा यात्रा करणें। अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
७९७०८. मी	क्रियाजात मी जालेपणें। घडे कांहींचि न करणें। तयाचि नांव पूजणें। खुणेचें माझें	ज्ञाने.१८.५५.११७८
७९७०९. मी	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा। ऐसिया बोधाचा माजिवटा। अनुभवाचा सुभटा। धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
७९७१०. मी	तैसें जें कांहीं आथी नाथी। येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती। तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती। होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
७९७११. मी	जाणे अजु मी अजरु। अक्षयो मी अक्षरु। अपूर्व मी अपारु। आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
७९७१२. मी	जाणे अजु मी अजरु। अक्षयो मी अक्षरु। अपूर्व मी अपारु। आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
७९७१३. मी	जाणे अजु मी अजरु। अक्षयो मी अक्षरु। अपूर्व मी अपारु। आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
७९७१४. मी	जाणे अजु मी अजरु। अक्षयो मी अक्षरु। अपूर्व मी अपारु। आनंदु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९३
७९७१५. मी	अचळु मी अच्युतु। अनंतु मी अद्वैतु। आद्यु मी अव्यक्तु। व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
७९७१६. मी	अचळु मी अच्युतु। अनंतु मी अद्वैतु। आद्यु मी अव्यक्तु। व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
७९७१७. मी	अचळु मी अच्युतु। अनंतु मी अद्वैतु। आद्यु मी अव्यक्तु। व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
७९७१८. मी	अचळु मी अच्युतु। अनंतु मी अद्वैतु। आद्यु मी अव्यक्तु। व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
७९७१९. मी	ईश्य मी ईश्वरु। अनादि मी अमरु। अभय मी आधारु। आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
७९७२०. मी	ईश्य मी ईश्वरु। अनादि मी अमरु। अभय मी आधारु। आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
७९७२१. मी	ईश्य मी ईश्वरु। अनादि मी अमरु। अभय मी आधारु। आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
७९७२२. मी	ईश्य मी ईश्वरु। अनादि मी अमरु। अभय मी आधारु। आधेय मी	ज्ञाने.१८.५५.११९५
७९७२३. मी	स्वामी मी सदोदितु। सहजु मी सततु। सर्व मी सर्वगतु। सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
७९७२४. मी	स्वामी मी सदोदितु। सहजु मी सततु। सर्व मी सर्वगतु। सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
७९७२५. मी	स्वामी मी सदोदितु। सहजु मी सततु। सर्व मी सर्वगतु। सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
७९७२६. मी	स्वामी मी सदोदितु। सहजु मी सततु। सर्व मी सर्वगतु। सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
७९७२७. मी	नवा मी पुराणु। शून्यु मी संपूर्णु। स्थूलु मी अणु। जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
७९७२८. मी	नवा मी पुराणु। शून्यु मी संपूर्णु। स्थूलु मी अणु। जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
७९७२९. मी	नवा मी पुराणु। शून्यु मी संपूर्णु। स्थूलु मी अणु। जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
७९७३०. मी	नवा मी पुराणु। शून्यु मी संपूर्णु। स्थूलु मी अणु। जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
७९७३१. मी	अक्रियु मी येकु। असंगु मी अशोकु। व्याप्यु मी व्यापकु। पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८

७९७३२. मी	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
७९७३३. मी	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
७९७३४. मी	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
७९७३५. मी	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
७९७३६. मी	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
७९७३७. मी	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
७९७३८. मी	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
७९७३९. मी	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
७९७४०. मी	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
७९७४१. मी	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
७९७४२. मी	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
७९७४३. मी	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
७९७४४. मी	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
७९७४५. मी	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
७९७४६. मी	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
७९७४७. मी	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
७९७४८. मी	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
७९७४९. मी	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
७९७५०. मी	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशें । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
७९७५१. मी	मग कर्मजात गेलया । मी आत्मा उरें आपणपयां । तेथ बुद्धि घापे करूनियां । पतिव्रता	ज्ञाने.१८.५७.१२६६
७९७५२. मी	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
७९७५३. मी	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
७९७५४. मी	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४
७९७५५. मी	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
७९७५६. मी	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
७९७५७. मी	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
७९७५८. मी	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४

७९७५९. मी	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
७९७६०. मी	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
७९७६१. मी	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
७९७६२. मी	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
७९७६३. मी	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
७९७६४. मी	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
७९७६५. मी	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
७९७६६. मी	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
७९७६७. मी	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
७९७६८. मी	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
७९७६९. मी	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
७९७७०. मी	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
७९७७१. मी	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
७९७७२. मी	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
७९७७३. मी	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
७९७७४. मी	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
७९७७५. मी	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
७९७७६. मी	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
७९७७७. मी	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
७९७७८. मी	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दु:खें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
७९७७९. मी	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
७९७८०. मी	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
७९७८१. मी	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
७९७८२. मी	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
७९७८३. मी	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
७९७८४. मी	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
७९७८५. मी	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२

७९७८६. मी	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
७९७८७. मी	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
७९७८८. मी	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
७९७८९. मी	तऱ्ही पुरोहितगुणें । मी बोलिलों पुरें उणें । तें तुम्हीं माउलीपणें । उपसाहिजो	ज्ञाने.१८.७८.१७६६
७९७९०. मी	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
७९७९१. मी	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
७९७९२. मी	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
७९७९३. मी	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
७९७९४. मी	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
७९७९५. मीच	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
७९७९६. मीच	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
७९७९७. मीच	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
७९७९८. मीच	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
७९७९९. मीचि	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
७९८००. मीचि	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
७९८०१. मीचि	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
७९८०२. मीचि	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
७९८०३. मीचि	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
७९८०४. मीचि	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
७९८०५. मीचि	ऐसें भूतांप्रति आनान । जें प्रकृतिवशें दिसे जीवन । तें आघवाठायीं अभिन्न । मीचि एक	ज्ञाने.७.८-९.३९
७९८०६. मीचि	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
७९८०७. मीचि	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
७९८०८. मीचि	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
७९८०९. मीचि	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
७९८१०. मीचि	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
७९८११. मीचि	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
७९८१२. मीचि	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०

७९८१३. मीचि	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
७९८१४. मीचि	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
७९८१५. मीचि	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
७९८१६. मीचि	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
७९८१७. मीचि	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
७९८१८. मीचि	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
७९८१९. मीचि	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
७९८२०. मीचि	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
७९८२१. मीचि	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
७९८२२. मीचि	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
७९८२३. मीचि	तैसें भूतजात माझां ठायीं । कल्पिजे तरी आभासे कांहीं । निर्विकल्पीं तरि नाहीं । तेथ मीचि मी आघवें	ज्ञाने.९.६.९०
७९८२४. मीचि	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
७९८२५. मीचि	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
७९८२६. मीचि	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
७९८२७. मीचि	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
७९८२८. मीचि	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
७९८२९. मीचि	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
७९८३०. मीचि	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
७९८३१. मीचि	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
७९८३२. मीचि	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
७९८३३. मीचि	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
७९८३४. मीचि	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
७९८३५. मीचि	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
७९८३६. मीचि	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
७९८३७. मीचि	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
७९८३८. मीचि	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
७९८३९. मीचि	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१

७९८४०. मीचि	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
७९८४१. मीचि	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
७९८४२. मीचि	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
७९८४३. मीचि	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
७९८४४. मीचि	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवों । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
७९८४५. मीचि	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
७९८४६. मीचि	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
७९८४७. मीचि	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
७९८४८. मीचि	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
७९८४९. मीचि	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
७९८५०. मीचि	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
७९८५१. मीचि	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
७९८५२. मीचि	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
७९८५३. मीचि	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
७९८५४. मीचि	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
७९८५५. मीचि	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
७९८५६. मीचि	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
७९८५७. मीचि	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
७९८५८. मीचि	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
७९८५९. मीचि	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
७९८६०. मीचि	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
७९८६१. मीचि	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
७९८६२. मीचि	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
७९८६३. मीचि	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
७९८६४. मीचि	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
७९८६५. मीचि	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
७९८६६. मीचि	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०

७९८६७. मीचि	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
७९८६८. मीचि	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
७९८६९. मीचि	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
७९८७०. मीचि	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
७९८७१. मीचि	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
७९८७२. मीचि	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
७९८७३. मीचि	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
७९८७४. मीचि	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
७९८७५. मीचि	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
७९८७६. मीचि	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
७९८७७. मीचि	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
७९८७८. मीचि	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
७९८७९. मीचि	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
७९८८०. मीचि	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
७९८८१. मीचि	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
७९८८२. मीचि	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
७९८८३. मीचि	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
७९८८४. मीचि	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
७९८८५. मीचि	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
७९८८६. मीचि	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
७९८८७. मीचि	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेंनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१
७९८८८. मीचि	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
७९८८९. मीचि	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
७९८९०. मीचि	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
७९८९१. मीचि	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
७९८९२. मीचि	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
७९८९३. मीचि	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६

७९८९४. मीचि	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
७९८९५. मीचि	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
७९८९६. मीचि	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
७९८९७. मीचि	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
७९८९८. मीचि	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
७९८९९. मीचि	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
७९९००. मीचि	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
७९९०१. मीचि	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
७९९०२. मीचि	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
७९९०३. मीचि	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
७९९०४. मीचि	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
७९९०५. मीचि	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
७९९०६. मीचि	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
७९९०७. मीचि	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
७९९०८. मीचि	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
७९९०९. मीचि	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
७९९१०. मीचि	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
७९९११. मीचि	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
७९९१२. मीचि	तैसे आपलें अद्वयपण । मी जाणतसें दुजेनवीण । तयाही बोधाकारण । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३८
७९९१३. मीचि	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
७९९१४. मीचि	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
७९९१५. मीचि	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
७९९१६. मीचि	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
७९९१७. मीचि	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
७९९१८. मीचि	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
७९९१९. मीचि	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
७९९२०. मीचि	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८

७९९२१. मीचि	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
७९९२२. मीचि	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
७९९२३. मीचि	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
७९९२४. मीचि	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटे तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
७९९२५. मीचि	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
७९९२६. मीचि	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
७९९२७. मीचि	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
७९९२८. मीचि	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
७९९२९. मीचि	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
७९९३०. मीचि	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
७९९३१. मीचि	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
७९९३२. मीचि	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
७९९३३. मीचि	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
७९९३४. मीचि	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
७९९३५. मीठ	तंव तंव अधिकाधिकें । मरण आयुष्यातें जिंके । मीठ जैसें उदकें । घांसिजत असे	ज्ञाने.१३.११.७४९
७९९३६. मीठ	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
७९९३७. मीठ	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
७९९३८. मीठ	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
७९९३९. मीठचि	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
७९९४०. मीतूंपण	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
७९९४१. मीतूंपण	तैसें पार्था तुझेनि मिषें । मी बोलें आपणयाचि दोषें । माझां तुझां ठाईं असे । मीतूंपण गा	ज्ञाने.१८.६४.१३४८
७९९४२. मीतूंपणेसीं	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
७९९४३. मीतूंविण	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
७९९४४. मीनला	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
७९९४५. मीनलिया	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
७९९४६. मीनलिया	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
७९९४७. मीनलिया	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५

७९९४८. मीनलिया	तेवींचि कुमारु क्रोधें भरे । तैसिया मंत्राचीं बीजाक्षरें । तियें निमित्तेंही अपारें । मीनलिया	ज्ञाने.१६.२.१२८
७९९४९. मीनलिया	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
७९९५०. मीनली	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
७९९५१. मीनले	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
७९९५२. मीनले	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
७९९५३. मीनले	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
७९९५४. मीनले	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
७९९५५. मीनले	जैसें सूर्ये सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
७९९५६. मीनले	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
७९९५७. मीनलें	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
७९९५८. मीनलें	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
७९९५९. मीनलेनि	आंतु मीनलेनि मनोधर्में । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
७९९६०. मीनलेनि	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
७९९६१. मीनलों	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
७९९६२. मीनल्या	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
७९९६३. मीना	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
७९९६४. मीना	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
७९९६५. मीना	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
७९९६६. मीना	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
७९९६७. मीनाचां	जैसी मीनाचां तोंडीं । पडेना जंव उंडी । तंव गळ आसुडी । जळपारधी	ज्ञाने.१४.५.१४७
७९९६८. मीनातें	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
७९९६९. मीनीं	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
७९९७०. मीनु	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
७९९७१. मीनु	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
७९९७२. मीनें	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
७९९७३. मीनें	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
७९९७४. मीपण	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७

७९९७५. मीपण	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
७९९७६. मीपणा	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
७९९७७. मीपणें	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
७९९७८. मीपणेंवीण	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
७९९७९. मीमांसा	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
७९९८०. मीलनोन्मीलनीं	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
७९९८१. मीवांचून	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
७९९८२. मीवांचूनि	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
७९९८३. मीवांचूनि	ना तरी जेधवां जिये ठायीं । देखती कां जें जें कांहीं । तें मीवांचूनि नाहीं । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.९.१५.२५४
७९९८४. मीवांचूनि	तैसा मीवांचूनि कांहीं । आणीक गोमटेंचि नाहीं । मजचि नाम पाहीं । जिणेया ठेविलें	ज्ञाने.९.२२.३३६
७९९८५. मीवांचूनि	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
७९९८६. मीवांचूनि	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
७९९८७. मीवांचूनि	ऐसें आघवांचि ठायीं । तया जळचि जेविं पाहीं । तैसा मीवांचूनि नाहीं । विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
७९९८८. मीवांचूनि	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
७९९८९. मीवांचूनि	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
७९९९०. मीवांचूनि	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
७९९९१. मीवांचूनि	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
७९९९२. मीवांचूनि	तरी झणें झणें ऐसें । तुझां चित्तीं पैसें । पैं ब्रह्म आन नसे । मीवांचूनि	ज्ञाने.१४.२६.४०३
७९९९३. मीवांचोनि	जो मजचि एकालागीं । कर्मे वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
७९९९४. मीवांचोनि	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णे । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
७९९९५. मीवांचूनी	तरी दोन्ही पालववेरी । जैसा एक तंतू अंबरीं । तैसा मीवांचूनी चराचरीं । जाणती ना	ज्ञाने.९.१४.२२०
७९९९६. मीवांचूनी	आणि मीवांचूनी कांहीं । आणीक गोमटें नाहीं । ऐसा निश्चयोचि तिहीं । जयाचां केला	ज्ञाने.१३.१०.६०३
७९९९७. मीहि	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
७९९९८. मीही	एऱ्हवीं तरी पाहीं । जे जैसें माझां ठाईं । भजती तया मीही । तैसाचि भजें	ज्ञाने.४.११.६६
७९९९९. मीही	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
८००००. मीही	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
८०००१. मीही	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९

८०००२. मुंगिये	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
८०००३. मुंगियेचें	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
८०००४. मुंगियेचेनि	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
८०००५. मुंगियेलागोनि	अगा दमितयांमाझारीं । अनिवार दंडु तो मी अवधारीं । जो मुंगियेलागोनि ब्रह्मावेरीं । नियमित पावे	ज्ञाने.१०.३८.२९६
८०००६. मुंगी	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
८०००७. मुंगी	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
८०००८. मुंगीवरी	तैसें मजलागुनि मुंगीवरी । किंबहुना चराचरीं । भजनासि कां दुसरी । भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.११.५४.६९०
८०००९. मुंडें	प्राणशक्तिचामुंडे । प्रहारूनि संकल्पमेंढे । मनोमहिषाचेनि मुंडें । दिधली बळी	ज्ञाने.१२.४.५३
८००१०. मुंडें	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
८००११. मुकया	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
८००१२. मुकयाबहिरयाची	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एर्व्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
८००१३. मुकला	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
८००१४. मुकला	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
८००१५. मुकला	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
८००१६. मुकला	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
८००१७. मुकलीं	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं । तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं । तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं । शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
८००१८. मुकले	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
८००१९. मुकले	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
८००२०. मुका	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
८००२१. मुकिजती	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
८००२२. मुकिजे	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
८००२३. मुकिजेल	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
८००२४. मुकी	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
८००२५. मुकुंदा	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
८००२६. मुकुंदा	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
८००२७. मुकुंदीं	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
८००२८. मुकुंदु	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९

८००२९. मुकुंदें	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
८००३०. मुकुंदें	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
८००३१. मुकुंदें	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९
८००३२. मुकुंदें	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
८००३३. मुकुट	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
८००३४. मुकुट	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
८००३५. मुकुट	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
८००३६. मुकुट	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
८००३७. मुकुट	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
८००३८. मुकुटवरी	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
८००३९. मुकुटा	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
८००४०. मुकुटातें	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
८००४१. मुकुटीं	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
८००४२. मुकुटीं	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
८००४३. मुकुटेंसीं	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
८००४४. मुकुलित	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
८००४५. मुकुळ	आनंदामोदबहळ । सात्त्विकाचें मुकुळ । तें उमललें अष्टदळ । ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
८००४६. मुकुळ	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
८००४७. मुकुळ-	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
८००४८. मुकुळीं	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
८००४९. मुके	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
८००५०. मुके	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
८००५१. मुके	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
८००५२. मुके	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
८००५३. मुके	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
८००५४. मुके	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
८००५५. मुके	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दु:खें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३

८००५६. मुकें	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
८००५७. मुकेचि	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
८००५८. मुकेनि	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
८००५९. मुकेयातें	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
८००६०. मुकोनि	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
८००६१. मुक्त	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
८००६२. मुक्त	ते बुद्धि धुरे करुनी । कर्म करिती चित्त देउनी । परी ते नैष्कर्म्यापासुनी । मुक्त दिसती	ज्ञाने.५.११.६१
८००६३. मुक्त	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
८००६४. मुक्त	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
८००६५. मुक्त	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
८००६६. मुक्तकैवल्य	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
८००६७. मुक्तता	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
८००६८. मुक्तता	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
८००६९. मुक्तमुदी	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
८००७०. मुक्ताचें	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
८००७१. मुक्तातें	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
८००७२. मुक्ताफळ	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
८००७३. मुक्ताफळें	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
८००७४. मुक्ताफळें	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
८००७५. मुक्ताफळें	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११
८००७६. मुक्ति	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
८००७७. मुक्तिबाळा	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
८००७८. मुक्ती	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
८००७९. मुक्ती	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
८००८०. मुक्ती-	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
८००८१. मुक्तु	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
८००८२. मुक्तु	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४

८००८३. मुक्तु	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
८००८४. मुक्तें	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थींचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
८००८५. मुख	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
८००८६. मुख	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
८००८७. मुख	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
८००८८. मुख	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
८००८९. मुख	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
८००९०. मुख	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
८००९१. मुख	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
८००९२. मुख	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
८००९३. मुख	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
८००९४. मुख	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
८००९५. मुख	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
८००९६. मुख	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
८००९७. मुख	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
८००९८. मुखचि	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
८००९९. मुखचि	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
८०१००. मुखबोधुही	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
८०१०१. मुखमेळेंविण	अगा मुखमेळेंविण । पिलियाचें पोषण । करी निरीक्षण । कूर्मीं जेवीं	ज्ञाने.१३.५-६.१४०
८०१०२. मुखा	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
८०१०३. मुखा	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
८०१०४. मुखा	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
८०१०५. मुखा-	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
८०१०६. मुखाआंत	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५
८०१०७. मुखाचें	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
८०१०८. मुखाप्रति	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
८०१०९. मुखाभासेंसीं	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६

८०११०. मुखामाजीं	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
८०१११. मुखामाजीं	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
८०११२. मुखालागीं	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
८०११३. मुखासि	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
८०११४. मुखासि	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
८०११५. मुखांतरीं	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
८०११६. मुखीं	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
८०११७. मुखीं	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
८०११८. मुखीं	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
८०११९. मुखीं	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
८०१२०. मुखीं	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
८०१२१. मुखीं	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
८०१२२. मुखीं	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
८०१२३. मुखीं	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
८०१२४. मुखीं	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
८०१२५. मुखीं	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
८०१२६. मुखींचां	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
८०१२७. मुखींचि	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
८०१२८. मुखींचि	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
८०१२९. मुखें	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्में अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
८०१३०. मुखें	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
८०१३१. मुखें	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
८०१३२. मुखें	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
८०१३३. मुखें	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
८०१३४. मुखें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
८०१३५. मुखें	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
८०१३६. मुखें	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८

८०१३७. मुखें	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
८०१३८. मुखें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
८०१३९. मुखें	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
८०१४०. मुखें	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
८०१४१. मुखें	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
८०१४२. मुखें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
८०१४३. मुखें	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
८०१४४. मुखें	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
८०१४५. मुखें	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
८०१४६. मुखें	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महो भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
८०१४७. मुखें	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
८०१४८. मुखें	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
८०१४९. मुखें	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
८०१५०. मुखेंचि	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
८०१५१. मुखेंसी	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
८०१५२. मुखोद्गत	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
८०१५३. मुखौनि	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
८०१५४. मुख्य	उद्देशें एक दोनी । जायिजती बोलोनी । तुम्हीआदिकरूनी । मुख्य जे जे	ज्ञाने.१.७-८.१०४
८०१५५. मुख्य	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
८०१५६. मुख्य	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
८०१५७. मुख्य	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
८०१५८. मुख्य	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
८०१५९. मुख्य	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
८०१६०. मुख्य	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
८०१६१. मुख्य	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
८०१६२. मुख्य	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
८०१६३. मुख्य	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८

८०१६४. मुख्यनायका	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
८०१६५. मुख्यें	तैसीं एके हातवटिया । कर्मे केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
८०१६६. मुगुटावरी	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
८०१६७. मुगुटीं	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
८०१६८. मुग्ध	जेव्हां आपणया आली निद । करी आपणपें जेवीं मुग्ध । कां काजळी आणी मंद । प्रभा दीपीं	ज्ञाने.१५.१.८५
८०१६९. मुग्धा	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
८०१७०. मुग्धा	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
८०१७१. मुठी	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
८०१७२. मुठी	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
८०१७३. मुठी	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
८०१७४. मुठी-	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
८०१७५. मुठीं	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
८०१७६. मुठीं	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहे देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
८०१७७. मुठीं	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
८०१७८. मुडा	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
८०१७९. मुडाहूनि	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
८०१८०. मुदल	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
८०१८१. मुदल	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
८०१८२. मुदल	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
८०१८३. मुदल	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
८०१८४. मुदल	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
८०१८५. मुदल	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
८०१८६. मुदल	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
८०१८७. मुदला	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
८०१८८. मुदलें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
८०१८९. मुदिया	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांघ्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
८०१९०. मुदी	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८

८०१९१. मुद्दल	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
८०१९२. मुद्दल	एऱ्हवीं ऊर्ध्वींचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
८०१९३. मुद्दल	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
८०१९४. मुद्दलें	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
८०१९५. मुद्रा	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
८०१९६. मुद्रा	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
८०१९७. मुद्रा	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
८०१९८. मुद्रा	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
८०१९९. मुद्रा	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
८०२००. मुद्रा	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
८०२०१. मुद्रा	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
८०२०२. मुद्रा	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
८०२०३. मुद्रा	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
८०२०४. मुद्रेची	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
८०२०५. मुनि	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
८०२०६. मुनिकृपा	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
८०२०७. मुनिराजें	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
८०२०८. मुनी-	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
८०२०९. मुनीश्वर	दिठी सूनि जयातें । ब्रह्मचर्यादि व्रतें । मुनीश्वर तपातें । आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
८०२१०. मुनीश्वर	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
८०२११. मुनीश्वरांसी	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
८०२१२. मुनींआंत	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
८०२१३. मुमुक्षां	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
८०२१४. मुमुक्षु	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्मे केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
८०२१५. मुमुक्षु	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
८०२१६. मुमुक्षु	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
८०२१७. मुमुक्षु	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८

८०२१८. मुमुक्षु	तैसें कर्मे कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
८०२१९. मुमुक्षु	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
८०२२०. मुमुक्षुते	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
८०२२१. मुमुक्षुभागा	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
८०२२२. मुमुक्षुमार्गीची	जे मुमुक्षुमार्गीची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
८०२२३. मुमुक्षू	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
८०२२४. मुमुक्षूं	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
८०२२५. मुरकुंडी	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
८०२२६. मुरकुंडी	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
८०२२७. मुरकुटा	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
८०२२८. मुरडला	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
८०२२९. मुरडली	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
८०२३०. मुरडावें	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
८०२३१. मुरडिलीं	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
८०२३२. मुरडी	पडलिये धोंडी । नेणे कानी मुरडी । तयाचि परी मुरकुंडी । उकलूं नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८२
८०२३३. मुरारी	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
८०२३४. मुरारी	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
८०२३५. मुरालें	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
८०२३६. मुरालें	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
८०२३७. मुरे	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
८०२३८. मुरे	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
८०२३९. मुर्खु	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
८०२४०. मुळसिंचनें	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
८०२४१. मुळहारी	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
८०२४२. मुळाचें	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
८०२४३. मुळाचें	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
८०२४४. मुळी	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०

८०२४५. मुळीं	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
८०२४६. मुळीं	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
८०२४७. मुळीं	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
८०२४८. मुळीं	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
८०२४९. मुळीं	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
८०२५०. मुळीं	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
८०२५१. मुळींचि	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
८०२५२. मुळें	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
८०२५३. मुळें	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
८०२५४. मुळेंहीसकट	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
८०२५५. मुष्टिबळ	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
८०२५६. मुसे	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
८०२५७. मुसे	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
८०२५८. मुसे	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
८०२५९. मुसे	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
८०२६०. मुहूर्त	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
८०२६१. मुहूर्त	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
८०२६२. मूकत्वा	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
८०२६३. मूकिजे	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
८०२६४. मूग	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
८०२६५. मूढ	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
८०२६६. मूढ	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
८०२६७. मूढ	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
८०२६८. मूढ	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
८०२६९. मूढां	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
८०२७०. मूढां	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
८०२७१. मूढां	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३

८०२७२. मूत्ररंध्रें	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
८०२७३. मूर्ख	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१
८०२७४. मूर्ख	तैसीं शुभाशुभें कर्में । जियें निफजती प्रकृतिधर्में । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
८०२७५. मूर्ख	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
८०२७६. मूर्ख	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
८०२७७. मूर्ख	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
८०२७८. मूर्ख	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
८०२७९. मूर्ख	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
८०२८०. मूर्ख	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
८०२८१. मूर्ख	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
८०२८२. मूर्ख	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
८०२८३. मूर्खपण	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
८०२८४. मूर्खपणाचा	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
८०२८५. मूर्खपणें	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
८०२८६. मूर्खपणें	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
८०२८७. मूर्खा	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
८०२८८. मूर्खा	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
८०२८९. मूर्खाची	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
८०२९०. मूर्खांचें	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
८०२९१. मूर्खाचिये	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
८०२९२. मूर्खाची	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
८०२९३. मूर्खाप्रति	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
८०२९४. मूर्खीं	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
८०२९५. मूर्खीं	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
८०२९६. मूर्खु	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
८०२९७. मूर्खुही	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
८०२९८. मूर्च्छने	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०

८०२९९. मूर्च्छितु	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
८०३००. मूर्च्छी	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छी । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
८०३०१. मूर्च्छी	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
८०३०२. मूर्त	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
८०३०३. मूर्त	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
८०३०४. मूर्त	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
८०३०५. मूर्त	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
८०३०६. मूर्त	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
८०३०७. मूर्त	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
८०३०८. मूर्त	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
८०३०९. मूर्त	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
८०३१०. मूर्त	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
८०३११. मूर्त	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
८०३१२. मूर्त	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
८०३१३. मूर्त	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
८०३१४. मूर्त	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
८०३१५. मूर्त	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
८०३१६. मूर्तचि	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
८०३१७. मूर्तधारी	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
८०३१८. मूर्ति	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
८०३१९. मूर्ति	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
८०३२०. मूर्ति	तैं पापाचा अचळु फिटे । पुण्याची पहाट फुटे । जैं मूर्ति माझी प्रगटे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.८.५६
८०३२१. मूर्ति	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
८०३२२. मूर्ति	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
८०३२३. मूर्ति	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
८०३२४. मूर्ति	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
८०३२५. मूर्ति	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९

८०३२६. मूर्ति	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
८०३२७. मूर्तिचि	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
८०३२८. मूर्तिफळीं	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
८०३२९. मूर्तिमंत	ध्वजस्तंभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१
८०३३०. मूर्तिमंत	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
८०३३१. मूर्तिमंत	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
८०३३२. मूर्तिमंतें	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
८०३३३. मूर्तिमय	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
८०३३४. मूर्तिमय	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
८०३३५. मूर्तिमय	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
८०३३६. मूर्ती	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
८०३३७. मूर्ती	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
८०३३८. मूर्ती	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
८०३३९. मूर्ती	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
८०३४०. मूर्ती	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
८०३४१. मूर्ती	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
८०३४२. मूर्ती	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
८०३४३. मूर्ती	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
८०३४४. मूर्ती	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
८०३४५. मूर्ती	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
८०३४६. मूर्ती	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
८०३४७. मूर्ती	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
८०३४८. मूर्ती	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
८०३४९. मूर्तीचा	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
८०३५०. मूर्तीचिया	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
८०३५१. मूर्तीचेनि	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
८०३५२. मूर्तु	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२

८०३५३. मूर्तु	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
८०३५४. मूर्तु	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
८०३५५. मूर्तु	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्यें आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
८०३५६. मूर्ध्निवरी	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
८०३५७. मूळ	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
८०३५८. मूळ	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
८०३५९. मूळ	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
८०३६०. मूळ	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
८०३६१. मूळ	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
८०३६२. मूळ	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
८०३६३. मूळ	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
८०३६४. मूळ	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
८०३६५. मूळ	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
८०३६६. मूळ	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
८०३६७. मूळ	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
८०३६८. मूळ	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
८०३६९. मूळ	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
८०३७०. मूळ	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
८०३७१. मूळ	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
८०३७२. मूळ	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
८०३७३. मूळ	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
८०३७४. मूळ	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
८०३७५. मूळ	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
८०३७६. मूळ	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
८०३७७. मूळ	एऱ्हवीं ऊर्ध्वीचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
८०३७८. मूळ	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
८०३७९. मूळ	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११

८०३८०. मूळ	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
८०३८१. मूळ	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
८०३८२. मूळ	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
८०३८३. मूळ	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
८०३८४. मूळ	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
८०३८५. मूळ	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
८०३८६. मूळ	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
८०३८७. मूळ	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
८०३८८. मूळ	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
८०३८९. मूळ	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९
८०३९०. मूळ	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
८०३९१. मूळ	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
८०३९२. मूळ	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
८०३९३. मूळ	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
८०३९४. मूळ	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
८०३९५. मूळ	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
८०३९६. मूळअहंते	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
८०३९७. मूळकेचिये	तैसें गुणीं गुणापरौतें । जें आपणपें असे आयितें । तिये अहं बैसे अहंते । मूळकेचिये	ज्ञाने.१४.१९.२९२
८०३९८. मूळग्रंथींचिया	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
८०३९९. मूळघरासी	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
८०४००. मूळचि	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
८०४०१. मूळचि	एवं कामावांचूनि कांहीं । जगा मूळचि आन नाहीं । ऐसें बोलती पाहीं । आसुर ते	ज्ञाने.१६.८.३१२
८०४०२. मूळडाळांची	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
८०४०३. मूळध्वनींचिये	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
८०४०४. मूळनक्षत्रीं	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
८०४०५. मूळपत्र	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
८०४०६. मूळपीठ	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०

८०४०७. मूळपीठ	आचाराचें मूळपीठ । वेदांची उतारपेठ । तैसें द्विजरत्न चोखट । पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४
८०४०८. मूळपीठें	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
८०४०९. मूळबंधाचा	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
८०४१०. मूळबंधाचें	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
८०४११. मूळबंधें	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
८०४१२. मूळभूत	जयजय देव निष्कळ । स्फुरदमंदानंदबहळ । नित्यनिरस्ताखिलमळ । मूळभूत	ज्ञाने.१८.४
८०४१३. मूळभूत	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
८०४१४. मूळवणें	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदुःख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
८०४१५. मूळवरी	सहस्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
८०४१६. मूळशास्त्रपदें	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
८०४१७. मूळसूत्र	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
८०४१८. मूळाचिया	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्पस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७
८०४१९. मूळाचें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
८०४२०. मूळाज्ञानसंन्यासें	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
८०४२१. मूळापाशीं	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
८०४२२. मूळिया	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
८०४२३. मूळीं	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
८०४२४. मूळीं	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
८०४२५. मूळीं	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
८०४२६. मूळींचि	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
८०४२७. मूळें	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
८०४२८. मूळें	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७
८०४२९. मूळें	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
८०४३०. मूळें	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
८०४३१. मूळें	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
८०४३२. मूळें	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
८०४३३. मूळें	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७

८०४३४. मूळें	आणि अर्धीचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
८०४३५. मूळें	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
८०४३६. मूषकासी	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
८०४३७. मृग	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
८०४३८. मृग	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
८०४३९. मृगजळ	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
८०४४०. मृगजळ	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
८०४४१. मृगजळ	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५
८०४४२. मृगजळ	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
८०४४३. मृगजळ	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
८०४४४. मृगजळ	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
८०४४५. मृगजळ	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अर्धीचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
८०४४६. मृगजळ	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
८०४४७. मृगजळ	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
८०४४८. मृगजळा	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
८०४४९. मृगजळा	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
८०४५०. मृगजळा	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
८०४५१. मृगजळा-	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
८०४५२. मृगजळाचा	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
८०४५३. मृगजळाचा	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
८०४५४. मृगजळाचा	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
८०४५५. मृगजळाचिया	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
८०४५६. मृगजळाची	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
८०४५७. मृगजळाची	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
८०४५८. मृगजळाचीं	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
८०४५९. मृगजळाचे	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
८०४६०. मृगजळाचे	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६

८०४६१. मृगजळाचेनि	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
८०४६२. मृगजळाचेनि	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
८०४६३. मृगजळाभासु	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
८०४६४. मृगजळें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
८०४६५. मृगतृष्णालहरी	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
८०४६६. मृगतृष्णिका	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
८०४६७. मृगसेवडी	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
८०४६८. मृगांबु	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
८०४६९. मृगांबु	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
८०४७०. मृगांबु	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
८०४७१. मृगातें	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
८०४७२. मृगींहि	जंव कवळ आथि डोळां । तंव चंद्रु देखावा कीं पिंवळा । काय मृगींहि मृगजळा । भाळावें नाहीं	ज्ञाने.१८.१६.३८९
८०४७३. मृगु	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
८०४७४. मृगु	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
८०४७५. मृगें	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
८०४७६. मृगें	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
८०४७७. मृत	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्ते	ज्ञाने.३.२२.१६३
८०४७८. मृत	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
८०४७९. मृतही	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
८०४८०. मृता	उजिवडा आणि अंधारेया । जो पाडु मृता उभया । तोचि गा आत्मया । देहा जाण	ज्ञाने.१३.३१.११००
८०४८१. मृता	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
८०४८२. मृतावस्था	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
८०४८३. मृत्तिका	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
८०४८४. मृत्तिका	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
८०४८५. मृत्तिकात्यागें	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
८०४८६. मृत्तिके	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
८०४८७. मृत्तिकेचा	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९

८०४८८. मृत्तिकेसी	किंबहुना तंतूसीं पटु । कां मृत्तिकेसी घटु । तैसा तो एकवटु । मजसीं माझा	ज्ञाने.१८.५५.११८४
८०४८९. मृत्पिंडा	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
८०४९०. मृत्यु	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३
८०४९१. मृत्यु	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
८०४९२. मृत्यु	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
८०४९३. मृत्यु	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
८०४९४. मृत्यु	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
८०४९५. मृत्यु	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
८०४९६. मृत्यु	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
८०४९७. मृत्यु	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
८०४९८. मृत्यु	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
८०४९९. मृत्यु	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
८०५००. मृत्यु	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
८०५०१. मृत्युकथा	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
८०५०२. मृत्युकाकासि	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
८०५०३. मृत्युचि	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
८०५०४. मृत्युचिंता	आणि पैं तयाची परी । जीविताची फरारी । देखोनि जो न करी । मृत्युचिंता	ज्ञाने.१३.११.७३६
८०५०५. मृत्युचिन्हें	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
८०५०६. मृत्युजन्में	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
८०५०७. मृत्युबळाचेनि	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
८०५०८. मृत्युभेणें	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
८०५०९. मृत्युलोका	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
८०५१०. मृत्युलोकातें	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
८०५११. मृत्युलोकीं	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
८०५१२. मृत्युलोकीं	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
८०५१३. मृत्युलोकीं	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
८०५१४. मृत्युलोकींचिये	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६

८०५१५. मृत्युलोकींचें	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
८०५१६. मृत्युलोकींचें	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
८०५१७. मृत्युलोकु	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
८०५१८. मृत्युलोकु	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
८०५१९. मृत्युसूचना	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
८०५२०. मृत्युही	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
८०५२१. मृत्युहूनि	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
८०५२२. मृत्यूचां	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
८०५२३. मृत्यूचां	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
८०५२४. मृत्यूचें	मृत्यूचें आघवेंचि अन्न । आघवेंचि आगी इंधन । तैसें जगचि आपलें धन । तामसज्ञाना	ज्ञाने.१८.२२.५६३
८०५२५. मृत्यूचेनि	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
८०५२६. मृत्यूतें	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
८०५२७. मृत्यूनि	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
८०५२८. मृत्यूनें	बुडतया नयेचि धाविन्नली । पडतया पृथ्वीच कळवळिली । निमतया मृत्यूनें दिधली । आयुष्यवृद्धी	ज्ञाने.१८.५.१६२
८०५२९. मृत्यूवरी	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
८०५३०. मृत्यूसही	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
८०५३१. मृत्यूसीचि	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
८०५३२. मृदु	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
८०५३३. मेखळा	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
८०५३४. मेखळे	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
८०५३५. मेघ	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
८०५३६. मेघ	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
८०५३७. मेघ	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे निःशंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
८०५३८. मेघ	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
८०५३९. मेघ	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
८०५४०. मेघ	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
८०५४१. मेघ	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०

८०५४२. मेघ	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
८०५४३. मेघ	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
८०५४४. मेघ	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
८०५४५. मेघरंगें	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
८०५४६. मेघवृंद	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
८०५४७. मेघां	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
८०५४८. मेघां	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
८०५४९. मेघांचा	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
८०५५०. मेघांचेनि	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
८०५५१. मेघांनदींची	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
८०५५२. मेघाचीं	तरि आकाशीं कवणें । केलीं मेघाचीं भरणें । अंतरिक्षीं तारागणें । धरी कवण	ज्ञाने.१३.४.५४
८०५५३. मेघाचा	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
८०५५४. मेघाचियापरी	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
८०५५५. मेघाचें	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
८०५५६. मेघाचेनि	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
८०५५७. मेघासी	ना तरी पवनु मेघासी बिहे । कीं अमृतासी मरण आहे । पाहें पां इंधनचि गिळोनि जाये । पावकातें	ज्ञाने.२.२.१४
८०५५८. मेघीं	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
८०५५९. मेघु	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
८०५६०. मेघु	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
८०५६१. मेघु	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
८०५६२. मेघु	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
८०५६३. मेघु	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
८०५६४. मेघु	सहस्त्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
८०५६५. मेघु	चातकाचिये कणवे । मेघु पाणियेसि धांवें । तेथ चराचर आघवें । निवालें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४६८
८०५६६. मेघु	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
८०५६७. मेघें	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
८०५६८. मेघें	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९

८०५६९. मेघें	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
८०५७०. मेघौडें	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
८०५७१. मेघौनि	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
८०५७२. मेघौनि	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
८०५७३. मेचवेना	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
८०५७४. मेचु	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
८०५७५. मेचु	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
८०५७६. मेचु	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
८०५७७. मेण	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
८०५७८. मेदाचे	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
८०५७९. मेदिनी	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
८०५८०. मेदिनी	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
८०५८१. मेदिनी	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
८०५८२. मेदिनीची	जें मेदिनीची मेदिनी । जे पाणी पिऊनि असे पाणी । तेजा दिवेलावणी । जेणें तेजें	ज्ञाने.१३.१७.९३२
८०५८३. मेधा	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
८०५८४. मेधा	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
८०५८५. मेधा	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
८०५८६. मेधारसें	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
८०५८७. मेधावी	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
८०५८८. मेध्य	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
८०५८९. मेर	जें आकाराचें पैल तीर । जें नादाची पैल मेर । तुर्येचें माजघर । परब्रह्म जें	ज्ञाने.१३.२८.१०७३
८०५९०. मेरु	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
८०५९१. मेरु	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
८०५९२. मेरु	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
८०५९३. मेरु	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
८०५९४. मेरु	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
८०५९५. मेरु	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३

८०५९६. मेरु	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
८०५९७. मेरु	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
८०५९८. मेरु	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
८०५९९. मेरु	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
८०६००. मेरु	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
८०६०१. मेरु	तरी अक्षरु जो दुसरा । पुरुष पैं धनुर्धरा । तो मध्यस्थु गा गिरिवरां । मेरु जैसा	ज्ञाने.१५.१६.५०२
८०६०२. मेरु	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
८०६०३. मेरुमंदरादिकीं	मेरुमंदरादिकीं सर्वी । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
८०६०४. मेरुयेसणें	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
८०६०५. मेरुही	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
८०६०६. मेरुही	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
८०६०७. मेरूतें	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
८०६०८. मेरूपासूनि	मग मेरूपासूनि थोरें । देह दुःखाचेनि डोंगरें । दाटिजो पां परि भारें । चित्त न दटे	ज्ञाने.६.२२.३६९
८०६०९. मेरूवरी	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
८०६१०. मेरे	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
८०६११. मेरे	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
८०६१२. मेरे	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
८०६१३. मेलया	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
८०६१४. मेला	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
८०६१५. मेला	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
८०६१६. मेलिया	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
८०६१७. मेले	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
८०६१८. मेलें	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
८०६१९. मेळऊनि	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
८०६२०. मेळवणी	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
८०६२१. मेळवणी	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
८०६२२. मेळवणें	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदुःखासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०

८०६२३. मेळवणें	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
८०६२४. मेळवावी	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
८०६२५. मेळविजे	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
८०६२६. मेळविजे	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
८०६२७. मेळवितां	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१
८०६२८. मेळविताती	इंद्रियग्रामींचां राजबिदीं । अहंममतेचियां जल्पवादीं । विकारांतरांची मांदी । मेळविताती	ज्ञाने.७.१५-१६.१०६
८०६२९. मेळविती	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
८०६३०. मेळविती	परप्राणघातें । मेळविती वित्तें । मिनलयां चित्तें । तोषणें कैसें	ज्ञाने.१६.१२.३४७
८०६३१. मेळविलीं	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
८०६३२. मेळविली	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
८०६३३. मेळविलीं	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
८०६३४. मेळविलों	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
८०६३५. मेळविलों	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
८०६३६. मेळवीं	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
८०६३७. मेळवी	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
८०६३८. मेळवी	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
८०६३९. मेळवी	आरिसया आधीं जैसें । देखतेंचि मुख दिसे । तयाचें देखणें तैसें । मेळवी द्रष्टें	ज्ञाने.१८.५५.११५६
८०६४०. मेळवी	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
८०६४१. मेळवीजती	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
८०६४२. मेळवीन	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
८०६४३. मेळवीन	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
८०६४४. मेळा	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
८०६४५. मेळा	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
८०६४६. मेळापीं	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
८०६४७. मेळावा	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
८०६४८. मेळावा	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
८०६४९. मेळावा	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७

८०६५०. मेळावा	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
८०६५१. मेळावा	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
८०६५२. मेळावा	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
८०६५३. मेळावा	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
८०६५४. मेळावा	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
८०६५५. मेळावा	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
८०६५६. मेळावा	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
८०६५७. मेळावा	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
८०६५८. मेळावा	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थे कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
८०६५९. मेळावा	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
८०६६०. मेळावा	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
८०६६१. मेळावा	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
८०६६२. मेळावा	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
८०६६३. मेळावा	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
८०६६४. मेळावे	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
८०६६५. मेळावे	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
८०६६६. मेळावे	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
८०६६७. मेळावे	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गीचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
८०६६८. मेळावे	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
८०६६९. मेळावे	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
८०६७०. मेळावे	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
८०६७१. मेळीं	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
८०६७२. मेळीं	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
८०६७३. मेळु	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
८०६७४. मेळु	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
८०६७५. मेळु	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
८०६७६. मेळु	भलतेणेंसींहि मेळु । पाणिया ऐसा ढाळु । कवणेविखीं आडळु । नेघे चित्त	ज्ञाने.१३.७.३५८

८०६७७. मेळु	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
८०६७८. मेळु	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
८०६७९. मेळु	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
८०६८०. मेळु	पैं करणिया आणि जया । मेळु नाहीं धनंजया । तो पाहुनी पिसेया । कैंची त्राय	ज्ञाने.१८.२८.६६७
८०६८१. मेळु	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
८०६८२. मेळु	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
८०६८३. मेळू	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
८०६८४. मेळे	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
८०६८५. मेळे	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
८०६८६. मेळें	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
८०६८७. मेळें	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
८०६८८. मेळें	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
८०६८९. मेळें	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
८०६९०. मेळें	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
८०६९१. मेळें	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
८०६९२. मेळें	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्मे सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
८०६९३. मेळें	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
८०६९४. मेळें	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
८०६९५. मेळौनि	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
८०६९६. मेहुडें	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
८०६९७. मेहुडें	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
८०६९८. मेहुडें	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४
८०६९९. मेहो	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
८०७००. मैत्र	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
८०७०१. मैत्र	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
८०७०२. मैत्र	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
८०७०३. मैत्र	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७

८०७०४. मैत्र	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
८०७०५. मैत्रिया	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
८०७०६. मैत्रियेचा	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
८०७०७. मैत्रियेची	तूं प्रेमाचा पुतळा । भक्तीचा जिव्हाळा । मैत्रियेची चित्कळा । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.३.२९
८०७०८. मैत्री	तैसी आघवांचि भूतमात्रीं । एकपणें जया मैत्री । कृपेशीं धात्री । आपणपां जो	ज्ञाने.१२.१३.१४८
८०७०९. मैत्री	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
८०७१०. मैत्री	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
८०७११. मैत्री	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
८०७१२. मैळ	हें सुख हें दुःख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
८०७१३. मैळ	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
८०७१४. मैळीं	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
८०७१५. मैळीं	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०
८०७१६. मैळे	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
८०७१७. मैळे	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
८०७१८. मैळे	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
८०७१९. मैळे	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
८०७२०. मैळे	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्में सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
८०७२१. मैळे	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
८०७२२. मैळे	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
८०७२३. मैळेचिना	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
८०७२४. मैळेल	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
८०७२५. मैळेंया	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
८०७२६. मोकलिती	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
८०७२७. मोकलिलिया	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
८०७२८. मोकलिले	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
८०७२९. मोकलिलें	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
८०७३०. मोकली	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंतःकरणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९

८०७३१. मोकली	आणि परपुरुषें कामिली । कुळवधू आंग न घाली । निद्रालस्या न मोकली । अशन तैसें	ज्ञाने.१८.५२.१०२७
८०७३२. मोकली	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
८०७३३. मोकलुनी	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
८०७३४. मोकळवादी	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
८०७३५. मोकळा	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
८०७३६. मोकळा	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
८०७३७. मोकळिया	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
८०७३८. मोकळिया	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
८०७३९. मोकली	आलोचूं जो नेणे । अनुभवचि जोगावणें । धरी मोकली अंत:करणें । नव्हेचि जया	ज्ञाने.१३.७.३६३
८०७४०. मोकळी	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
८०७४१. मोकळी	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
८०७४२. मोकळी	मग पातेयांचां केशीं । एकीच उठी दिठी जैसी । मोकळी चवरी ऐसी । चिरीव गमे	ज्ञाने.१८.१४.३२७
८०७४३. मोकळी	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
८०७४४. मोकळीं	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
८०७४५. मोकळीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
८०७४६. मोकळे	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
८०७४७. मोकळे	दाहाही इंद्रियें प्रांजळें । निष्प्रपंचें निर्मळें । पांचही पालव मोकळे । आठही पाहर	ज्ञाने.१३.७.३६५
८०७४८. मोकळे	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
८०७४९. मोकळे	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
८०७५०. मोकळें	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
८०७५१. मोकळें	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
८०७५२. मोकळें	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
८०७५३. मोकळेयाही	पाहें पां बंधभावना दृढा । नळियेवरी तो बापुडा । काय मोकळेयाही चवडा । न ठकेचि पुंसा	ज्ञाने.१८.१६.३९३
८०७५४. मोकाटु	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
८०७५५. मोकाटु	पैं उबडां काइ न पडे । मोकाटु कोणां नातुडे । ग्रामद्वारींचें आडें । नोलांडी कोण	ज्ञाने.१३.११.६९९
८०७५६. मोक्ष	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
८०७५७. मोक्ष	जयांचिये आवडी । केली मजशीं कुळवाडी । भोग मोक्ष बापुडीं । त्यजिलीं कुळें	ज्ञाने.१२.६.८१

८०७५८. मोक्ष	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
८०७५९. मोक्ष	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
८०७६०. मोक्षकर	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
८०७६१. मोक्षकाम	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
८०७६२. मोक्षचक्रवर्तींचें	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तींचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
८०७६३. मोक्षतीर्थींचें	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थींचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
८०७६४. मोक्षदानीं	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुर्जी सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
८०७६५. मोक्षधर्म	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
८०७६६. मोक्षनिधानाचें	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
८०७६७. मोक्षपदा	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
८०७६८. मोक्षपदीं	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
८०७६९. मोक्षपर्वता	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
८०७७०. मोक्षप्रसादीं	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
८०७७१. मोक्षफळ	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
८०७७२. मोक्षफळ	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
८०७७३. मोक्षफळा	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
८०७७४. मोक्षफळासी	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
८०७७५. मोक्षफळें	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
८०७७६. मोक्षफळें	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
८०७७७. मोक्षमय	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
८०७७८. मोक्षमार्गींचें	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गींचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
८०७७९. मोक्षमार्गीं	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
८०७८०. मोक्षमार्ग्याकडे	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
८०७८१. मोक्षरूप	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
८०७८२. मोक्षरेखेचा	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
८०७८३. मोक्षलक्ष्मीचें	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
८०७८४. मोक्षलाभाची	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१

८०७८५. मोक्षलाभालागीं	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
८०७८६. मोक्षविजयश्रीये	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
८०७८७. मोक्षश्रियेचां	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
८०७८८. मोक्षसिद्धि	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
८०७८९. मोक्षसुख	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
८०७९०. मोक्षसुखाची	ऐसैसा मिसकटा । संसाराचां चोहटां । गवादी घालीत चोखटा । मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
८०७९१. मोक्षसुखालागोनि	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
८०७९२. मोक्षसुखीं	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
८०७९३. मोक्षसुरवाडु	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
८०७९४. मोक्षसूर्यें	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
८०७९५. मोक्षहेतु	परि तें बीजें जैसीं दग्धलीं । नुगवतीचि पेरिलीं । तैशीं कर्मेंचि परि तयां जाहलीं । मोक्षहेतु	ज्ञाने.४.१५.८३
८०७९६. मोक्षाआरौतें	जे हे श्रवणें पाठें अर्थे । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
८०७९७. मोक्षाचा	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१
८०७९८. मोक्षाचा	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
८०७९९. मोक्षाचा	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
८०८००. मोक्षाचा	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
८०८०१. मोक्षाचा	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०
८०८०२. मोक्षाचां	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
८०८०३. मोक्षाचाचि	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
८०८०४. मोक्षाचाही	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
८०८०५. मोक्षाचिया	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
८०८०६. मोक्षाचिये	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
८०८०७. मोक्षाची	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
८०८०८. मोक्षाची	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
८०८०९. मोक्षाची	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
८०८१०. मोक्षाची	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
८०८११. मोक्षाचें	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५

८०८१२. मोक्षाचेंही	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
८०८१३. मोक्षातें	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
८०८१४. मोक्षावांचुनि	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
८०८१५. मोक्षासकट	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
८०८१६. मोक्षीं	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
८०८१७. मोक्षीं	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
८०८१८. मोक्षु	तैसें ऐहिक तरी न नशे । आणि मोक्षु तो उरला असे । जेथ पूर्वानुक्रम दिसे । चोखाळत	ज्ञाने.२.४०.२३३
८०८१९. मोक्षु	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
८०८२०. मोक्षु	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
८०८२१. मोक्षु	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दुःख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
८०८२२. मोक्षु	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
८०८२३. मोक्षु	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
८०८२४. मोक्षु	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
८०८२५. मोक्षु	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
८०८२६. मोक्षु	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
८०८२७. मोक्षु	तरी तया जीविता । नाहीं जेवीं अन्यथा । तैसें कर्मीं इये प्रवर्ततां । जोडेचि मोक्षु	ज्ञाने.१८.३०.७०७
८०८२८. मोक्षुचि	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थे पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
८०८२९. मोक्षेंसी	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
८०८३०. मोक्षेंसीं	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
८०८३१. मोक्षोपादान	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
८०८३२. मोक्षोपायपर	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
८०८३३. मोगर	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५
८०८३४. मोगरीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
८०८३५. मोघ	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
८०८३६. मोचक	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
८०८३७. मोचक	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
८०८३८. मोट	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७

८०८३९. मोट	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
८०८४०. मोट	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
८०८४१. मोटका	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
८०८४२. मोटका	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
८०८४३. मोटका	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
८०८४४. मोटकिया	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
८०८४५. मोटकी	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
८०८४६. मोटकी	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
८०८४७. मोटकी	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
८०८४८. मोटकी	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
८०८४९. मोटकीये	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दु:खकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
८०८५०. मोटकें	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
८०८५१. मोटकें	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
८०८५२. मोटकें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
८०८५३. मोटकें	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
८०८५४. मोटकें	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
८०८५५. मोटकें	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
८०८५६. मोटकें	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
८०८५७. मोटकें	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
८०८५८. मोटकें	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
८०८५९. मोटकें	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
८०८६०. मोटकें	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
८०८६१. मोठें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
८०८६२. मोठे	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
८०८६३. मोडतां	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
८०८६४. मोडतां	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
८०८६५. मोडतां	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६

८०८६६. मोडती	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
८०८६७. मोडतु	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
८०८६८. मोडतु	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
८०८६९. मोडला	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
८०८७०. मोडला	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
८०८७१. मोडलिया	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
८०८७२. मोडली	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
८०८७३. मोडली	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
८०८७४. मोडले	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
८०८७५. मोडलें	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
८०८७६. मोडलें	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
८०८७७. मोडलें	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
८०८७८. मोडविली	एकें आड मोडविली । अजंगमाची खाल काढविली । एकें गर्भी उकडविली । पुटामाजीं	ज्ञाने.१३.७.२२७
८०८७९. मोडामोडी	आंगें आंग मोडामोडी । कार्यजातीं अनावडी । नुसती परवडी । जांभयांची	ज्ञाने.१४.८.१८०
८०८८०. मोडावला	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
८०८८१. मोडावीं	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
८०८८२. मोडावें	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
८०८८३. मोडावें	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
८०८८४. मोडिजे	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
८०८८५. मोडित	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
८०८८६. मोडितां	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
८०८८७. मोडितां	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
८०८८८. मोडितां	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
८०८८९. मोडिती	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
८०८९०. मोडिती	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
८०८९१. मोडितु	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
८०८९२. मोडिली	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२

८०८९३. मोडी	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
८०८९४. मोडी	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
८०८९५. मोडी	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गीचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
८०८९६. मोडी	जें इंद्रियांचीं द्वारें आडी । प्रवृत्तीचे पाय मोडी । जें दैन्यचि फेडी । मानसाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१६९
८०८९७. मोडी	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
८०८९८. मोडी	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
८०८९९. मोडी	अभ्रच्छायेचिया जोडी । निदैवु घर मोडी । मृगांबु देखोनि फोडी । पाणियाडें मूर्ख	ज्ञाने.१६.४.२२८
८०९००. मोडी	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
८०९०१. मोडीं	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४
८०९०२. मोडीत	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
८०९०३. मोडीत	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
८०९०४. मोडूनि	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
८०९०५. मोडूनि	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
८०९०६. मोडूनि	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
८०९०७. मोडूनि	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
८०९०८. मोडूनि	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
८०९०९. मोडूनि	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
८०९१०. मोडूनि	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
८०९११. मोडूनि	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
८०९१२. मोडे	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
८०९१३. मोडे	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
८०९१४. मोडे	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
८०९१५. मोडे	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
८०९१६. मोडे	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
८०९१७. मोडे	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
८०९१८. मोडे	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
८०९१९. मोडे	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११

८०९२०. मोडे	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
८०९२१. मोडे	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
८०९२२. मोडे	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
८०९२३. मोडे	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
८०९२४. मोडे	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
८०९२५. मोडे	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
८०९२६. मोडे	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
८०९२७. मोडे	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
८०९२८. मोडे	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
८०९२९. मोडे	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
८०९३०. मोडे	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
८०९३१. मोडे	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
८०९३२. मोडे	तैसें अनादिपण न मोडे । माझें अक्रियत्व न खंडे । परी कर्ता भोक्ता ऐसें आवडे । ते जाण गा भ्रांती	ज्ञाने.१५.७.३५०
८०९३३. मोडे	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
८०९३४. मोडे	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
८०९३५. मोडे	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
८०९३६. मोडे	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
८०९३७. मोडे	तरी कडाडीं मोडे जैं गाडा । तो आपणपें न मनी अवघडा । तैसा ठाकलेनिही थोडा । नोहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६४६
८०९३८. मोडे	फळणया ऐलीकडे । केळीतें पाहतां आस मोडे । ऐसी त्यजिली तरी जोडे । तैसें कें गोमटें	ज्ञाने.१८.४७.९२५
८०९३९. मोडे	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
८०९४०. मोडे	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
८०९४१. मोडेचि	गेलियाही भलतेउता । उदकपणें पांडुसुता । तरंगाची एकात्मता । न मोडेचि जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७१
८०९४२. मोडेल	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
८०९४३. मोडैल	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
८०९४४. मोडैल	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
८०९४५. मोडो	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
८०९४६. मोडोनि	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९

८०९४७. मोडोनि	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सवेंचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
८०९४८. मोडोनि	जे ऐसिया मातें जाणोनि । अहंकाराचा कुरुठा मोडोनि । जे जीवें कर्में करूनि । भजती मातें	ज्ञाने.९.२९.४०८
८०९४९. मोडोनि	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
८०९५०. मोडोनि	जी सहसत्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
८०९५१. मोडोनि	मस्तक पांघुरविलें । तंव तळवटीं उघडें पडलें । घर मोडोनि केले । मांडव पुढें	ज्ञाने.१३.७.२३१
८०९५२. मोडोनि	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
८०९५३. मोडोनी	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
८०९५४. मोतियांची	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
८०९५५. मोतियांचीं	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
८०९५६. मोतियांसी	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
८०९५७. मोतिये	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
८०९५८. मोतियें	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
८०९५९. मोतियें	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
८०९६०. मोतियें	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
८०९६१. मोतियें	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
८०९६२. मोतीं	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
८०९६३. मोतीं	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दुःख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
८०९६४. मोतीं	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
८०९६५. मोदकु	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११
८०९६६. मोदळा	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
८०९६७. मोराचां	मोराचां आंगीं असोसें । पिसें आहाति डोळसें । परी एकली दिठी नसे । तैसें तें गा	ज्ञाने.१३.११.८३५
८०९६८. मोरु	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
८०९६९. मोल	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
८०९७०. मोल	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
८०९७१. मोल	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
८०९७२. मोल	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
८०९७३. मोल	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९

८०९७४. मोला	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
८०९७५. मोला	कृपणु चित्तीं ठेवा आपुला । तैसा दक्षु पराविया मोला । बकु जैसा खुतला । मासेयासी	ज्ञाने.१८.२७.६५४
८०९७६. मोलें	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
८०९७७. मोलें	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
८०९७८. मोलें	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
८०९७९. मोलें	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
८०९८०. मोलें	येर काहां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
८०९८१. मोह	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
८०९८२. मोह	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
८०९८३. मोह	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
८०९८४. मोह	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
८०९८५. मोह	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
८०९८६. मोह	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
८०९८७. मोह-	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
८०९८८. मोहन	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
८०९८९. मोहनास्त्र	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
८०९९०. मोहनास्त्र	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
८०९९१. मोहनास्त्र	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
८०९९२. मोहफणिग्रस्तु	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
८०९९३. मोहभ्रमें	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
८०९९४. मोहमदिरा	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
८०९९५. मोहमळें	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
८०९९६. मोहमहिषा	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
८०९९७. मोहमान	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
८०९९८. मोहर	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
८०९९९. मोहर	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
८१०००. मोहरचि	मग म्हणें हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९

८१००१. मोहरा	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
८१००२. मोहरा	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
८१००३. मोहरा	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
८१००४. मोहरा	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
८१००५. मोहरा	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३
८१००६. मोहरा	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
८१००७. मोहरा	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
८१००८. मोहरा	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
८१००९. मोहरा	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
८१०१०. मोहरा	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
८१०११. मोहरा	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
८१०१२. मोहरा	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
८१०१३. मोहरां	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
८१०१४. मोहरात्रीची	जे मुमुक्षुमार्गीची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
८१०१५. मोहरात्रीचें	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४
८१०१६. मोहराशी	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
८१०१७. मोहरी	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
८१०१८. मोहरी	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
८१०१९. मोहरु	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितााति करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
८१०२०. मोहरे	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
८१०२१. मोहरे	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
८१०२२. मोहरें	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
८१०२३. मोहरें	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
८१०२४. मोहरें	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
८१०२५. मोहरें	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
८१०२६. मोहरों	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
८१०२७. मोहले	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८

८१०२८. मोहलोहाची	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
८१०२९. मोहळ	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
८१०३०. मोहवनींची	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
८१०३१. मोहस्तन्यें	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
८१०३२. मोहा	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
८१०३३. मोहांधकारु	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
८१०३४. मोहाचां	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दुःखी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
८१०३५. मोहाचा	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
८१०३६. मोहाची	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
८१०३७. मोहाची	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
८१०३८. मोहाची	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
८१०३९. मोहाचें	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
८१०४०. मोहाचे	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४
८१०४१. मोहाचेनि	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
८१०४२. मोहाचेनि	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
८१०४३. मोहातें	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
८१०४४. मोहादिकीं	सत्कर्मीं सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
८१०४५. मोहार्णवगवाक्षें	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
८१०४६. मोहितु	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
८१०४७. मोहितु	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२
८१०४८. मोहितु	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
८१०४९. मोहिलेनि	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
८१०५०. मोहें	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
८१०५१. मोहें	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
८१०५२. मोहें	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
८१०५३. मोहें	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
८१०५४. मोहें	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९

८१०५५. मोहें	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
८१०५६. मोहें	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
८१०५७. मोहें	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
८१०५८. मोहें	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
८१०५९. मोहें	चित्त तरी गेलें आहे । परी उन्मनी ते नोहे । ऐसें माल्हातिजे मोहें । माजिरेनि	ज्ञाने.१४.११-१५.२५३
८१०६०. मोहें	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
८१०६१. मोहें	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
८१०६२. मोहें	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
८१०६३. मोहें	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
८१०६४. मोहें	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
८१०६५. मोहें	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
८१०६६. मोहें	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
८१०६७. मोहो	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
८१०६८. मोहो	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
८१०६९. मोहो	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
८१०७०. मोहो	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
८१०७१. मोहो	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
८१०७२. मोहो	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
८१०७३. मोहोरा	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
८१०७४. मौढ्य	सर्वेंद्रियां जाड्य । मनामाजीं मौढ्य । माल्हाती दार्ढ्य । आलस्याचें	ज्ञाने.१४.८.१७९
८१०७५. मौढ्य	तैसें मौढ्य घणावे । औद्धत्य उंचावे । अहंकारु दुणावे । अविवेकुही	ज्ञाने.१६.१८.३९१
८१०७६. मौढ्यमद्याचें	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
८१०७७. मौढ्यमद्याचेनि	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
८१०७८. मौढ्याऐसा	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
८१०७९. मौढ्याचेनिचि	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
८१०८०. मौढ्यें	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
८१०८१. मौन	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३

८१०८२. मौन	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
८१०८३. मौन	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
८१०८४. मौन	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
८१०८५. मौन	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
८१०८६. मौन	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
८१०८७. मौनचि	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
८१०८८. मौनाचिया	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
८१०८९. मौनावांचूनि	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
८१०९०. मौनी	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
८१०९१. मौनें	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५
८१०९२. मौळा	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
८१०९३. मौळें	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
८१०९४. म्या	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
८१०९५. म्यां	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
८१०९६. म्यां	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
८१०९७. म्यां	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
८१०९८. म्यां	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
८१०९९. म्यां	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
८११००. म्यां	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
८११०१. म्यां	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
८११०२. म्यां	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
८११०३. म्यां	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
८११०४. म्यां	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
८११०५. म्यां	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
८११०६. म्यां	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
८११०७. म्यां	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
८११०८. म्यां	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२

८११०९. म्यां	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
८१११०. म्यां	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
८११११. म्यां	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
८१११२. म्यां	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
८१११३. म्यां	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
८१११४. म्यां	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
८१११५. म्यां	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
८१११६. म्यां	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
८१११७. म्यां	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
८१११८. म्यां	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
८१११९. म्यां	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
८११२०. म्यां	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
८११२१. म्यां	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
८११२२. म्यां	प्रकृति करी कर्मे । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
८११२३. म्यांचि	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
८११२४. म्यांही	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
८११२५. म्लेंच्छधर्माचां	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
८११२६. म्लेंच्छांचे	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
८११२७. म्हण	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
८११२८. म्हण	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
८११२९. म्हण	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
८११३०. म्हण	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
८११३१. म्हण	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
८११३२. म्हण	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
८११३३. म्हणउनी	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
८११३४. म्हणउनी	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
८११३५. म्हणउनी	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१

८११३६. म्हणउनी	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
८११३७. म्हणऊन	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
८११३८. म्हणऊनि	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
८११३९. म्हणऊनि	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
८११४०. म्हणऊनि	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
८११४१. म्हणऊनि	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
८११४२. म्हणऊनि	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
८११४३. म्हणऊनि	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
८११४४. म्हणऊनि	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
८११४५. म्हणऊनि	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
८११४६. म्हणऊनि	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
८११४७. म्हणऊनि	हा अनादि नित्यसिद्ध । निरुपाधि विशुद्ध । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
८११४८. म्हणऊनि	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
८११४९. म्हणऊनि	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
८११५०. म्हणऊनि	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
८११५१. म्हणऊनि	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
८११५२. म्हणऊनि	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
८११५३. म्हणऊनि	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्मे रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
८११५४. म्हणऊनि	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
८११५५. म्हणऊनि	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
८११५६. म्हणऊनि	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
८११५७. म्हणऊनि	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
८११५८. म्हणऊनि	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
८११५९. म्हणऊनि	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
८११६०. म्हणऊनि	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
८११६१. म्हणऊनि	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
८११६२. म्हणऊनि	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३

८११६३. म्हणऊनि	म्हणऊनि आपणचि आपणपेया । घातु कीजतु असे धनंजया । चित्त देऊनि नाथिलिया । देहाभिमाना	ज्ञाने.६.५.७०
८११६४. म्हणऊनि	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
८११६५. म्हणऊनि	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
८११६६. म्हणऊनि	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
८११६७. म्हणऊनि	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
८११६८. म्हणऊनि	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
८११६९. म्हणऊनि	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
८११७०. म्हणऊनि	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
८११७१. म्हणऊनि	म्हणऊनि एथ कांहीं । अनारिसें नाहीं । परी नावभरी चित्त देईं । बोला एका	ज्ञाने.६.१५.३३२
८११७२. म्हणऊनि	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
८११७३. म्हणऊनि	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
८११७४. म्हणऊनि	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
८११७५. म्हणऊनि	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
८११७६. म्हणऊनि	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
८११७७. म्हणऊनि	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
८११७८. म्हणऊनि	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
८११७९. म्हणऊनि	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
८११८०. म्हणऊनि	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
८११८१. म्हणऊनि	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
८११८२. म्हणऊनि	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
८११८३. म्हणऊनि	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
८११८४. म्हणऊनि	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
८११८५. म्हणऊनि	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
८११८६. म्हणऊनि	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
८११८७. म्हणऊनि	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
८११८८. म्हणऊनि	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
८११८९. म्हणऊनि	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२

८११९०. म्हणऊनि	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
८११९१. म्हणऊनि	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
८११९२. म्हणऊनि	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
८११९३. म्हणऊनि	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
८११९४. म्हणऊनि	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
८११९५. म्हणऊनि	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
८११९६. म्हणऊनि	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
८११९७. म्हणऊनि	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
८११९८. म्हणऊनि	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
८११९९. म्हणऊनि	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
८१२००. म्हणऊनि	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
८१२०१. म्हणऊनियां	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
८१२०२. म्हणऊनियां	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
८१२०३. म्हणऊनियां	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
८१२०४. म्हणऊनियां	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
८१२०५. म्हणऊनियां	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८
८१२०६. म्हणऊनियां	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
८१२०७. म्हणऊनियां	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
८१२०८. म्हणऊनियां	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
८१२०९. म्हणऊनियां	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
८१२१०. म्हणऊनियां	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
८१२११. म्हणऊनियां	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
८१२१२. म्हणऊनियां	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
८१२१३. म्हणऊनियां	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
८१२१४. म्हणऊनी	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
८१२१५. म्हणऊनी	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
८१२१६. म्हणजे	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७

८१२१७. म्हणजे	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
८१२१८. म्हणणया	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
८१२१९. म्हणणें	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
८१२२०. म्हणणें	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वंचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
८१२२१. म्हणणें	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
८१२२२. म्हणणें	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
८१२२३. म्हणत	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
८१२२४. म्हणत	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
८१२२५. म्हणत	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
८१२२६. म्हणत	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
८१२२७. म्हणत	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दु:खी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
८१२२८. म्हणत	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
८१२२९. म्हणतखेंवीं	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
८१२३०. म्हणतया	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
८१२३१. म्हणतलिया	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
८१२३२. म्हणतलियासाठीं	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
८१२३३. म्हणतसे	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
८१२३४. म्हणतसे	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
८१२३५. म्हणतसे	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
८१२३६. म्हणतसे	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
८१२३७. म्हणतसे	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
८१२३८. म्हणतसे	ऐसें प्रेमळाचेनि प्रियोत्तमें । बोलिलें जेथ पुरुषोत्तमें । तेथ अर्जुन मनोधर्में । निवालों म्हणतसे	ज्ञाने.१०.११.१४४
८१२३९. म्हणतसे	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
८१२४०. म्हणतसे	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
८१२४१. म्हणतसे	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
८१२४२. म्हणतसे	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
८१२४३. म्हणतसे	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८

८१२४४. म्हणतसे	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
८१२४५. म्हणता	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
८१२४६. म्हणता	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
८१२४७. म्हणता	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
८१२४८. म्हणता	माजीं अथांव म्हणता । थडियेचि पांडुसुता । पोहणारा आइता । कासे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४५
८१२४९. म्हणतां	तैसें जाहलें अनंता । ऐसें तरि मी न म्हणतां । जरी तयाचा न देखतां । अतिशयो एथ	ज्ञाने.६.१०.१२२
८१२५०. म्हणतां	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
८१२५१. म्हणतां	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
८१२५२. म्हणतां	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
८१२५३. म्हणतां	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
८१२५४. म्हणतां	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
८१२५५. म्हणतां	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
८१२५६. म्हणतां	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
८१२५७. म्हणतां	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
८१२५८. म्हणतां	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
८१२५९. म्हणतां	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
८१२६०. म्हणतां	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
८१२६१. म्हणती	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
८१२६२. म्हणती	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
८१२६३. म्हणती	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
८१२६४. म्हणती	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
८१२६५. म्हणती	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
८१२६६. म्हणती	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३
८१२६७. म्हणती	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
८१२६८. म्हणती	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
८१२६९. म्हणती	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
८१२७०. म्हणती	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७

८१२७१. म्हणती	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
८१२७२. म्हणती	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
८१२७३. म्हणती	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
८१२७४. म्हणती	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
८१२७५. म्हणती	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
८१२७६. म्हणती	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
८१२७७. म्हणती	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
८१२७८. म्हणती	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
८१२७९. म्हणती	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदुःखी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
८१२८०. म्हणती	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
८१२८१. म्हणती	तंव कृष्ण म्हणती पार्था । जया मोक्षसुखीं आस्था । तया मोक्षावांचुनि अन्यथा । गति आहे गा	ज्ञाने.६.४०.४३७
८१२८२. म्हणती	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
८१२८३. म्हणती	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
८१२८४. म्हणती	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
८१२८५. म्हणती	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
८१२८६. म्हणती	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्मे । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्मे । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
८१२८७. म्हणती	मज अद्वैतासि दुजें । मज अकर्तयासि काजें । मी अभोक्ता कीं भुंजें । ऐसें म्हणती	ज्ञाने.९.११.१६५
८१२८८. म्हणती	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
८१२८९. म्हणती	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
८१२९०. म्हणती	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
८१२९१. म्हणती	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
८१२९२. म्हणती	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
८१२९३. म्हणती	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
८१२९४. म्हणती	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
८१२९५. म्हणती	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
८१२९६. म्हणती	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
८१२९७. म्हणती	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९

८१२९८. म्हणती	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
८१२९९. म्हणती	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
८१३००. म्हणती	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
८१३०१. म्हणती	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
८१३०२. म्हणती	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
८१३०३. म्हणती	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
८१३०४. म्हणती	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
८१३०५. म्हणती	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
८१३०६. म्हणती	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छीं । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
८१३०७. म्हणती	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
८१३०८. म्हणती	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
८१३०९. म्हणती	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
८१३१०. म्हणती	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
८१३११. म्हणती	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
८१३१२. म्हणती	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
८१३१३. म्हणती	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
८१३१४. म्हणती	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
८१३१५. म्हणती	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
८१३१६. म्हणती	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
८१३१७. म्हणती	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
८१३१८. म्हणती	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
८१३१९. म्हणती	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
८१३२०. म्हणती	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
८१३२१. म्हणती	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
८१३२२. म्हणती	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
८१३२३. म्हणती	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
८१३२४. म्हणती	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३

८१३२५. म्हणती	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
८१३२६. म्हणती	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
८१३२७. म्हणती	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
८१३२८. म्हणती	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
८१३२९. म्हणती	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
८१३३०. म्हणती	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
८१३३१. म्हणती	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
८१३३२. म्हणती	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
८१३३३. म्हणती	तैसें फळकाम दुर्बळ । म्हणती कर्मचि किडाळ । मग निर्णो देती केवळ । त्यजावें ऐसा	ज्ञाने.१८.३.१३७
८१३३४. म्हणती	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
८१३३५. म्हणती	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
८१३३६. म्हणती	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
८१३३७. म्हणती	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
८१३३८. म्हणती	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
८१३३९. म्हणती	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
८१३४०. म्हणती	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
८१३४१. म्हणतील	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
८१३४२. म्हणतु	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
८१३४३. म्हणतु	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
८१३४४. म्हणतु	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
८१३४५. म्हणविसी	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
८१३४६. म्हणवी	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
८१३४७. म्हणवी	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
८१३४८. म्हणवूनि	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
८१३४९. म्हणवूनि	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
८१३५०. म्हणवूनि	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
८१३५१. म्हणवे	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०

८१३५२. म्हणवे	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
८१३५३. म्हणशी	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
८१३५४. म्हणसी	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मी सुतां	ज्ञाने.३.१.३
८१३५५. म्हणसी	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
८१३५६. म्हणसी	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
८१३५७. म्हणसी	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
८१३५८. म्हणसी	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
८१३५९. म्हणसी	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
८१३६०. म्हणसी	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
८१३६१. म्हणसी	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
८१३६२. म्हणसी	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
८१३६३. म्हणसी	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
८१३६४. म्हणसी	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
८१३६५. म्हणा	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
८१३६६. म्हणा	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
८१३६७. म्हणा	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
८१३६८. म्हणाल	तेथ तुम्ही जें करूं म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
८१३६९. म्हणाल	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
८१३७०. म्हणाल	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
८१३७१. म्हणावया	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
८१३७२. म्हणावया	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
८१३७३. म्हणावया	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
८१३७४. म्हणावया	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
८१३७५. म्हणावा	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
८१३७६. म्हणावा	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६
८१३७७. म्हणावी	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
८१३७८. म्हणावी	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६

८१३७९. म्हणावीचि	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
८१३८०. म्हणावें	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
८१३८१. म्हणावें	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
८१३८२. म्हणावें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
८१३८३. म्हणावें	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
८१३८४. म्हणावें	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजाततें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
८१३८५. म्हणावें	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
८१३८६. म्हणावें	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
८१३८७. म्हणावें	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
८१३८८. म्हणावें	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
८१३८९. म्हणावें	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
८१३९०. म्हणावें	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
८१३९१. म्हणावे	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
८१३९२. म्हणिजत	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
८१३९३. म्हणिजती	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
८१३९४. म्हणिजे	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
८१३९५. म्हणिजे	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
८१३९६. म्हणिजे	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
८१३९७. म्हणिजे	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
८१३९८. म्हणिजे	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
८१३९९. म्हणिजे	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
८१४००. म्हणिजे	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
८१४०१. म्हणिजे	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
८१४०२. म्हणिजे	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
८१४०३. म्हणिजे	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
८१४०४. म्हणिजे	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
८१४०५. म्हणिजे	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५

८१४०६. म्हणिजे	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
८१४०७. म्हणिजे	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
८१४०८. म्हणिजे	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
८१४०९. म्हणिजे	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
८१४१०. म्हणिजे	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
८१४११. म्हणिजे	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
८१४१२. म्हणिजे	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
८१४१३. म्हणिजे	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
८१४१४. म्हणिजे	तयातें अधिभूत म्हणिजे । मग अधिदैव पुरुष जाणिजे । जेणें प्रकृतीचें भोगिजे । उपार्जिलें	ज्ञाने.८.४.३३
८१४१५. म्हणिजे	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
८१४१६. म्हणिजे	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
८१४१७. म्हणिजे	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
८१४१८. म्हणिजे	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
८१४१९. म्हणिजे	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
८१४२०. म्हणिजे	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
८१४२१. म्हणिजे	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
८१४२२. म्हणिजे	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
८१४२३. म्हणिजे	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
८१४२४. म्हणिजे	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
८१४२५. म्हणिजे	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
८१४२६. म्हणिजे	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
८१४२७. म्हणिजे	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
८१४२८. म्हणिजे	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
८१४२९. म्हणिजे	आणि जें जें कर्म निपजे । तें थोडें बहु न म्हणिजे । निवांतचि अर्पिजे । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१०.१२३
८१४३०. म्हणिजे	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
८१४३१. म्हणिजे	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
८१४३२. म्हणिजे	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३

८१४३३. म्हणिजे	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
८१४३४. म्हणिजे	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
८१४३५. म्हणिजे	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
८१४३६. म्हणिजे	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
८१४३७. म्हणिजे	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
८१४३८. म्हणिजे	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
८१४३९. म्हणिजे	तरी श्व: म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
८१४४०. म्हणिजे	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
८१४४१. म्हणिजे	जें पाहिजतेनवीण पाहिजे । कांहीं नेणणाचि जाणिजे । आद्यपुरुष कां म्हणिजे । जया ठायातें	ज्ञाने.१५.४.२७५
८१४४२. म्हणिजे	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
८१४४३. म्हणिजे	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
८१४४४. म्हणिजे	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजे । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
८१४४५. म्हणिजे	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
८१४४६. म्हणिजे	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
८१४४७. म्हणिजे	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
८१४४८. म्हणिजे	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
८१४४९. म्हणिजे	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
८१४५०. म्हणिजे	आणि कर्ता तें दुजें । कर्माचें कारण जाणिजे । प्रतिबिंब म्हणिजे । चैतन्याचें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२१
८१४५१. म्हणिजे	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
८१४५२. म्हणिजे	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
८१४५३. म्हणिजे	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
८१४५४. म्हणिजे	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
८१४५५. म्हणिजे	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
८१४५६. म्हणितला	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
८१४५७. म्हणितला	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
८१४५८. म्हणितला	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
८१४५९. म्हणितला	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९

८१४६०. म्हणितला	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
८१४६१. म्हणितला	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
८१४६२. म्हणितला	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
८१४६३. म्हणितलियासाठीं	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
८१४६४. म्हणितली	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
८१४६५. म्हणितली	इया दोन्हींमाजीं पहिली । दैवी जे म्हणितली । ते मोक्षसूर्यें पाहली । उखाचि जाण	ज्ञाने.१६.५.२६५
८१४६६. म्हणितलीं	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अर्धीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
८१४६७. म्हणितले	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
८१४६८. म्हणितलें	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
८१४६९. म्हणितलें	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
८१४७०. म्हणितलें	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
८१४७१. म्हणितलें	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
८१४७२. म्हणितलें	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
८१४७३. म्हणितलें	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
८१४७४. म्हणितलें	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
८१४७५. म्हणितलें	ऐसें कृष्णवाक्य ऐकिलें । तेथ अर्जुनें मनीं म्हणितलें । आतां आमुचियाचि काजा आलें । उपपत्ती इया	ज्ञाने.२.७२.३७१
८१४७६. म्हणितलें	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
८१४७७. म्हणितलें	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
८१४७८. म्हणितलें	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
८१४७९. म्हणितलें	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काइ पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
८१४८०. म्हणितलें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
८१४८१. म्हणितलें	तें निवृत्तिदासें जाणितलें । मग अवधान द्या म्हणितलें । नवल पांडवकुळीं पाहलें । कृष्णदिवसें	ज्ञाने.६.१०.१३६
८१४८२. म्हणितलें	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
८१४८३. म्हणितलें	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
८१४८४. म्हणितलें	तेथ म्हणितलें देवा । तरी तेंचि मग केव्हां । कां आर्तिसमुद्रौनि न काढावा । बुडतु जी मी	ज्ञाने.६.१०.१६१
८१४८५. म्हणितलें	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
८१४८६. म्हणितलें	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१

८१४८७. म्हणितलें	तैसें अर्जुनाचिया बोलासवें । आलें तेंचि म्हणितलें देवें । परियेसें गा बरवें । जें पुसिलें तुवां	ज्ञाने.८.२.७
८१४८८. म्हणितलें	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
८१४८९. म्हणितलें	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
८१४९०. म्हणितलें	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
८१४९१. म्हणितलें	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
८१४९२. म्हणितलें	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
८१४९३. म्हणितलें	ते वेळीं म्हणितलें हे नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
८१४९४. म्हणितलें	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
८१४९५. म्हणितलें	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
८१४९६. म्हणितलें	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
८१४९७. म्हणितलें	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
८१४९८. म्हणितलें	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
८१४९९. म्हणितलें	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
८१५००. म्हणितलें	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
८१५०१. म्हणितलें	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
८१५०२. म्हणितलें	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
८१५०३. म्हणितलें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
८१५०४. म्हणितलें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
८१५०५. म्हणितलें	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
८१५०६. म्हणितलें	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
८१५०७. म्हणितलें	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
८१५०८. म्हणितलें	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
८१५०९. म्हणितलें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
८१५१०. म्हणितलें	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
८१५११. म्हणितलें	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
८१५१२. म्हणितलें	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
८१५१३. म्हणितलें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३

८१५१४. म्हणितलें	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
८१५१५. म्हणितलें	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
८१५१६. म्हणितलें	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
८१५१७. म्हणितलें	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५
८१५१८. म्हणितलें	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
८१५१९. म्हणितलें	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
८१५२०. म्हणितलें	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
८१५२१. म्हणितलें	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
८१५२२. म्हणितलें	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
८१५२३. म्हणितलें	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
८१५२४. म्हणितलें	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
८१५२५. म्हणितलें	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
८१५२६. म्हणितलें	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
८१५२७. म्हणितलें	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
८१५२८. म्हणितलें	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
८१५२९. म्हणितलें	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
८१५३०. म्हणितलें	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
८१५३१. म्हणितलें	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
८१५३२. म्हणितलें	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
८१५३३. म्हणिपत	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
८१५३४. म्हणिपत	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
८१५३५. म्हणिपती	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
८१५३६. म्हणिपती	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
८१५३७. म्हणिपती	एक अपानु प्राणीं अर्पिती । मग दोहींतेंही निरुंधिती । ते प्राणायामी म्हणिपती । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२९.१४६
८१५३८. म्हणिपती	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
८१५३९. म्हणिपे	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
८१५४०. म्हणिपे	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२

८१५४१. म्हणिपे	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
८१५४२. म्हणिपे	या बोला पार्थे । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
८१५४३. म्हणिपे	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
८१५४४. म्हणिपे	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
८१५४५. म्हणिपे	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
८१५४६. म्हणिपे	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
८१५४७. म्हणिपे	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
८१५४८. म्हणिपे	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
८१५४९. म्हणिपे	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
८१५५०. म्हणिपे	परि ब्रह्मयाचियाहि आठां प्रहरांतें । आपुलियां डोळां देखते । आहाति गा तयांतें । अहोरात्रविद म्हणिपे	ज्ञाने.८.१७.१५९
८१५५१. म्हणिपे	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
८१५५२. म्हणिपे	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
८१५५३. म्हणिपे	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
८१५५४. म्हणिपे	मग तियेतें चेतना । म्हणिपे पैं अर्जुना । आतां धृतिविवंचना । भेदु आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१४२
८१५५५. म्हणिपे	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
८१५५६. म्हणिपे	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
८१५५७. म्हणिपे	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
८१५५८. म्हणिपे	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
८१५५९. म्हणिपे	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
८१५६०. म्हणिपे	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
८१५६१. म्हणिपे	ऐसें चित्तक्षोभाचां अवसरीं । उचलूनि धैर्या जें चांगावें करी । धृति म्हणिपे अवधारीं । तियेतें गा	ज्ञाने.१६.३.१९६
८१५६२. म्हणिपे	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
८१५६३. म्हणिपे	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
८१५६४. म्हणिपे	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
८१५६५. म्हणिपे	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
८१५६६. म्हणिपे	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
८१५६७. म्हणिपे	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७

८१५६८. म्हणिपे	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
८१५६९. म्हणिपे	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
८१५७०. म्हणिपे	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
८१५७१. म्हणिपे	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
८१५७२. म्हणिपेल	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
८१५७३. म्हणिपैल	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
८१५७४. म्हणिपैल	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
८१५७५. म्हणिपैल	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
८१५७६. म्हणियां	देवांगणमिरवणियां । आंगोपचार पुरवणियां । करावया म्हणियां । शोभती हात	ज्ञाने.१७.१४.२०३
८१५७७. म्हणियागतें	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
८१५७८. म्हणियाचेनि	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
८१५७९. म्हणियारें	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
८१५८०. म्हणिये	वाचासिद्धी पावाल । आज्ञापक होआल । म्हणिये तुमतें मागतील । महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९
८१५८१. म्हणिये	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
८१५८२. म्हणिये	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
८१५८३. म्हणुनि	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
८१५८४. म्हणुनी	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
८१५८५. म्हणूनि	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
८१५८६. म्हणूनि	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
८१५८७. म्हणूनि	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
८१५८८. म्हणूनि	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
८१५८९. म्हणूनि	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
८१५९०. म्हणूनि	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
८१५९१. म्हणूनि	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
८१५९२. म्हणूनि	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
८१५९३. म्हणूनि	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
८१५९४. म्हणूनि	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१

८१५९५. म्हणूनि	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
८१५९६. म्हणूनि	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
८१५९७. म्हणूनि	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
८१५९८. म्हणूनि	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
८१५९९. म्हणूनि	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
८१६००. म्हणूनि	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
८१६०१. म्हणूनि	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
८१६०२. म्हणूनि	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
८१६०३. म्हणूनि	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
८१६०४. म्हणूनि	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
८१६०५. म्हणूनि	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
८१६०६. म्हणूनि	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
८१६०७. म्हणूनि	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
८१६०८. म्हणूनि	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
८१६०९. म्हणूनियां	जें कर्मजात आघवें । एथ निराकारिलें देवें । तरी पारुषलें म्यां झुंजावें । म्हणूनियां	ज्ञाने.२.७२.३७२
८१६१०. म्हणे	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२
८१६११. म्हणे	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
८१६१२. म्हणे	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
८१६१३. म्हणे	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
८१६१४. म्हणे	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
८१६१५. म्हणे	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
८१६१६. म्हणे	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
८१६१७. म्हणे	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
८१६१८. म्हणे	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
८१६१९. म्हणे	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
८१६२०. म्हणे	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
८१६२१. म्हणे	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३

८१६२२. म्हणे	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
८१६२३. म्हणे	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
८१६२४. म्हणे	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
८१६२५. म्हणे	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
८१६२६. म्हणे	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
८१६२७. म्हणे	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
८१६२८. म्हणे	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
८१६२९. म्हणे	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
८१६३०. म्हणे	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
८१६३१. म्हणे	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
८१६३२. म्हणे	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
८१६३३. म्हणे	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
८१६३४. म्हणे	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
८१६३५. म्हणे	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
८१६३६. म्हणे	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
८१६३७. म्हणे	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
८१६३८. म्हणे	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
८१६३९. म्हणे	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
८१६४०. म्हणे	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
८१६४१. म्हणे	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
८१६४२. म्हणे	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
८१६४३. म्हणे	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
८१६४४. म्हणे	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
८१६४५. म्हणे	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
८१६४६. म्हणे	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
८१६४७. म्हणे	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
८१६४८. म्हणे	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१

८१६४९. म्हणे	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
८१६५०. म्हणे	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
८१६५१. म्हणे	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
८१६५२. म्हणे	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
८१६५३. म्हणे	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
८१६५४. म्हणे	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
८१६५५. म्हणे	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
८१६५६. म्हणे	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
८१६५७. म्हणे	तैसीं शुभाशुभें कर्में । जियें निफजती प्रकृतिधर्में । तियें मूर्ख मतिभ्रमें । मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
८१६५८. म्हणे	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
८१६५९. म्हणे	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
८१६६०. म्हणे	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
८१६६१. म्हणे	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
८१६६२. म्हणे	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
८१६६३. म्हणे	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
८१६६४. म्हणे	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
८१६६५. म्हणे	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
८१६६६. म्हणे	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
८१६६७. म्हणे	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
८१६६८. म्हणे	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
८१६६९. म्हणे	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
८१६७०. म्हणे	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
८१६७१. म्हणे	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
८१६७२. म्हणे	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
८१६७३. म्हणे	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देईं	ज्ञाने.५.११.७०
८१६७४. म्हणे	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
८१६७५. म्हणे	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२

८१६७६. म्हणे	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
८१६७७. म्हणे	ऐसा गुरूचा उवायिला । निवृत्तिदासासी पातला । मग तो म्हणे कृष्ण बोलिला । तेंचि आइका	ज्ञाने.५.२४-२५.१४३
८१६७८. म्हणे	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
८१६७९. म्हणे	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
८१६८०. म्हणे	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
८१६८१. म्हणे	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
८१६८२. म्हणे	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
८१६८३. म्हणे	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
८१६८४. म्हणे	म्हणोनि तो भगवंतु । जो निःसंगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
८१६८५. म्हणे	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
८१६८६. म्हणे	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
८१६८७. म्हणे	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
८१६८८. म्हणे	कां कवण एकु भ्रमलेपणें । मी तो नव्हे गा चोरलों म्हणे । ऐसा नाथिला छंदु अंतःकरणें । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७४
८१६८९. म्हणे	म्हणे बांधला मी फुडा । ऐसिया भावनेचिया पडे खोडां । कीं मोकळिया पायांचा चवडा । गोंवी अधिकें	ज्ञाने.६.६.७८
८१६९०. म्हणे	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
८१६९१. म्हणे	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७
८१६९२. म्हणे	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
८१६९३. म्हणे	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
८१६९४. म्हणे	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
८१६९५. म्हणे	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
८१६९६. म्हणे	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
८१६९७. म्हणे	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
८१६९८. म्हणे	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
८१६९९. म्हणे	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
८१७००. म्हणे	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
८१७०१. म्हणे	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
८१७०२. म्हणे	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूंनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२

८१७०३. म्हणे	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
८१७०४. म्हणे	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
८१७०५. म्हणे	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
८१७०६. म्हणे	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
८१७०७. म्हणे	मग चमत्कारला म्हणे । इयें जळींचीं मा तारांगणें । कैसा झकविलों असलगपणें । अक्षरांचेनि	ज्ञाने.७.३०.१९४
८१७०८. म्हणे	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
८१७०९. म्हणे	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
८१७१०. म्हणे	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
८१७११. म्हणे	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
८१७१२. म्हणे	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
८१७१३. म्हणे	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
८१७१४. म्हणे	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
८१७१५. म्हणे	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
८१७१६. म्हणे	तंव आथि जी अर्जुन म्हणे । तें दैविकिया प्रसादाचें करणें । तरि काय अमृताचें आरोगणें । पुरे म्हणवे	ज्ञाने.९.१४.२३०
८१७१७. म्हणे	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
८१७१८. म्हणे	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
८१७१९. म्हणे	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
८१७२०. म्हणे	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
८१७२१. म्हणे	एथ जाणीव करी तोचि नेणे । आथिलेपण मिरवी तेंचि उणें । आम्ही जाहलों ऐसें जो म्हणे । तो कांहींचि नव्हे	ज्ञाने.९.२५.३६८
८१७२२. म्हणे	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१
८१७२३. म्हणे	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
८१७२४. म्हणे	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
८१७२५. म्हणे	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
८१७२६. म्हणे	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
८१७२७. म्हणे	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
८१७२८. म्हणे	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
८१७२९. म्हणे	ऐसियें जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३

८१७३०. म्हणे	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
८१७३१. म्हणे	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
८१७३२. म्हणे	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
८१७३३. म्हणे	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
८१७३४. म्हणे	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
८१७३५. म्हणे	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
८१७३६. म्हणे	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
८१७३७. म्हणे	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
८१७३८. म्हणे	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
८१७३९. म्हणे	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
८१७४०. म्हणे	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
८१७४१. म्हणे	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
८१७४२. म्हणे	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
८१७४३. म्हणे	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
८१७४४. म्हणे	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
८१७४५. म्हणे	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
८१७४६. म्हणे	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
८१७४७. म्हणे	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
८१७४८. म्हणे	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
८१७४९. म्हणे	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
८१७५०. म्हणे	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
८१७५१. म्हणे	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
८१७५२. म्हणे	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
८१७५३. म्हणे	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
८१७५४. म्हणे	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
८१७५५. म्हणे	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
८१७५६. म्हणे	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१

८१७५७. म्हणे	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
८१७५८. म्हणे	मग बोलिला तो किरीटी । म्हणे तुम्हीं केली जे गोठी । तिया प्रतीतीची दिठी । निवाली माझी	ज्ञाने.११.३.८१
८१७५९. म्हणे	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
८१७६०. म्हणे	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
८१७६१. म्हणे	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
८१७६२. म्हणे	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
८१७६३. म्हणे	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
८१७६४. म्हणे	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
८१७६५. म्हणे	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
८१७६६. म्हणे	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
८१७६७. म्हणे	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
८१७६८. म्हणे	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
८१७६९. म्हणे	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
८१७७०. म्हणे	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
८१७७१. म्हणे	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणें तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
८१७७२. म्हणे	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
८१७७३. म्हणे	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
८१७७४. म्हणे	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
८१७७५. म्हणे	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
८१७७६. म्हणे	मग तैसाचि भेणभेण । पुढती जोहारूनि चरण । मग म्हणे जी आपण । ऐसें बोलिलेति	ज्ञाने.११.३५.४९०
८१७७७. म्हणे	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
८१७७८. म्हणे	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
८१७७९. म्हणे	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
८१७८०. म्हणे	इये चराचरीं समस्तें । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
८१७८१. म्हणे	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
८१७८२. म्हणे	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
८१७८३. म्हणे	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९

८१७८४. म्हणे	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
८१७८५. म्हणे	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
८१७८६. म्हणे	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
८१७८७. म्हणे	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारसरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००
८१७८८. म्हणे	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
८१७८९. म्हणे	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
८१७९०. म्हणे	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
८१७९१. म्हणे	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
८१७९२. म्हणे	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
८१७९३. म्हणे	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९
८१७९४. म्हणे	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५
८१७९५. म्हणे	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
८१७९६. म्हणे	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
८१७९७. म्हणे	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
८१७९८. म्हणे	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
८१७९९. म्हणे	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
८१८००. म्हणे	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
८१८०१. म्हणे	अंगभोगांकडे । पाहातां कृपणु आवडे । एऱ्हवीं धर्मविषयीं थोडें । बहु न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.२०९
८१८०२. म्हणे	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
८१८०३. म्हणे	तंव बोलणेंचि नाहीं । बोलों म्हणे जरी कांहीं । तरि बोल कोणाही । खुपेल कां	ज्ञाने.१३.७.२६३
८१८०४. म्हणे	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
८१८०५. म्हणे	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
८१८०६. म्हणे	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
८१८०७. म्हणे	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
८१८०८. म्हणे	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
८१८०९. म्हणे	तरि जीवीं ऐसें आवांके । म्हणे दास्य करीन निकें । जैसे गुरु कौतुकें । माग म्हणती	ज्ञाने.१३.७.४०३
८१८१०. म्हणे	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४

८१८११. म्हणे	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
८१८१२. म्हणे	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
८१८१३. म्हणे	म्हणे शुचित्व गा ऐसें । जयापाशीं दिसे । आंग मन जैसें । कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
८१८१४. म्हणे	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
८१८१५. म्हणे	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
८१८१६. म्हणे	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
८१८१७. म्हणे	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
८१८१८. म्हणे	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
८१८१९. म्हणे	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
८१८२०. म्हणे	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
८१८२१. म्हणे	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
८१८२२. म्हणे	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
८१८२३. म्हणे	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
८१८२४. म्हणे	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
८१८२५. म्हणे	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
८१८२६. म्हणे	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
८१८२७. म्हणे	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
८१८२८. म्हणे	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
८१८२९. म्हणे	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
८१८३०. म्हणे	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
८१८३१. म्हणे	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
८१८३२. म्हणे	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
८१८३३. म्हणे	तो आइक निर्दोखु । प्रकृतिपुरुषविवेकु । म्हणे आदिपुरुखु । अर्जुनातें	ज्ञाने.१३.१९.९५८
८१८३४. म्हणे	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
८१८३५. म्हणे	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
८१८३६. म्हणे	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
८१८३७. म्हणे	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२

८१८३८. म्हणे	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
८१८३९. म्हणे	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
८१८४०. म्हणे	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
८१८४१. म्हणे	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
८१८४२. म्हणे	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
८१८४३. म्हणे	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
८१८४४. म्हणे	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
८१८४५. म्हणे	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
८१८४६. म्हणे	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
८१८४७. म्हणे	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
८१८४८. म्हणे	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
८१८४९. म्हणे	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
८१८५०. म्हणे	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
८१८५१. म्हणे	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
८१८५२. म्हणे	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
८१८५३. म्हणे	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
८१८५४. म्हणे	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
८१८५५. म्हणे	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
८१८५६. म्हणे	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
८१८५७. म्हणे	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
८१८५८. म्हणे	तरी महानंदसमुद्र । जो पूर्णपूर्णिमाचंद्र । तो द्वारकेचा नरेंद्र । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१५.४५
८१८५९. म्हणे	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
८१८६०. म्हणे	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
८१८६१. म्हणे	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
८१८६२. म्हणे	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
८१८६३. म्हणे	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
८१८६४. म्हणे	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७

८१८६५. म्हणे	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६
८१८६६. म्हणे	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
८१८६७. म्हणे	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
८१८६८. म्हणे	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
८१८६९. म्हणे	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
८१८७०. म्हणे	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
८१८७१. म्हणे	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
८१८७२. म्हणे	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
८१८७३. म्हणे	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
८१८७४. म्हणे	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
८१८७५. म्हणे	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
८१८७६. म्हणे	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
८१८७७. म्हणे	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
८१८७८. म्हणे	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
८१८७९. म्हणे	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
८१८८०. म्हणे	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
८१८८१. म्हणे	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
८१८८२. म्हणे	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
८१८८३. म्हणे	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
८१८८४. म्हणे	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
८१८८५. म्हणे	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
८१८८६. म्हणे	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
८१८८७. म्हणे	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
८१८८८. म्हणे	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
८१८८९. म्हणे	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
८१८९०. म्हणे	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
८१८९१. म्हणे	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९

८१८९२. म्हणे	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
८१८९३. म्हणे	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
८१८९४. म्हणे	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
८१८९५. म्हणे	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
८१८९६. म्हणे	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
८१८९७. म्हणे	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
८१८९८. म्हणे	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
८१८९९. म्हणे	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
८१९००. म्हणे	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
८१९०१. म्हणे	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
८१९०२. म्हणे	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
८१९०३. म्हणे	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
८१९०४. म्हणे	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३
८१९०५. म्हणे	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
८१९०६. म्हणे	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
८१९०७. म्हणे	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
८१९०८. म्हणे	एकां फळाभिलाष न ठाके । ते कर्मातें म्हणती बंधकें । जैसें आपण नग्न भांडकें । जगातें म्हणे	ज्ञाने.१८.३.१३५
८१९०९. म्हणे	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
८१९१०. म्हणे	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
८१९११. म्हणे	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
८१९१२. म्हणे	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
८१९१३. म्हणे	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
८१९१४. म्हणे	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
८१९१५. म्हणे	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
८१९१६. म्हणे	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
८१९१७. म्हणे	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
८१९१८. म्हणे	तें देववृंद बरवें । कर्मकारण पांचवें । अर्जुना एथ जाणावें । देवो म्हणे	ज्ञाने.१८.१४.३५१

८१९१९. म्हणे	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
८१९२०. म्हणे	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
८१९२१. म्हणे	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
८१९२२. म्हणे	तयाचिपरी खाद्याखाद्य । न म्हणे निंद्यानिंद्य । तोंडा आवडे तें मेध्य । ऐसाचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६०
८१९२३. म्हणे	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
८१९२४. म्हणे	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
८१९२५. म्हणे	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
८१९२६. म्हणे	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
८१९२७. म्हणे	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
८१९२८. म्हणे	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
८१९२९. म्हणे	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
८१९३०. म्हणे	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
८१९३१. म्हणे	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
८१९३२. म्हणे	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
८१९३३. म्हणे	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
८१९३४. म्हणे	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
८१९३५. म्हणे	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
८१९३६. म्हणे	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
८१९३७. म्हणे	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
८१९३८. म्हणे	मग म्हणे पैं कुरुराजा । ऐसा भ्रातृपुत्र तो तुझा । बोलिला तें अधोक्षजा । गोड जालें	ज्ञाने.१८.७४.१५८७
८१९३९. म्हणे	नाना अर्कापुढें अर्कु । उदयलिया आणिकु । कोण म्हणे प्रकाशकु । प्रकाश्य कवण	ज्ञाने.१८.७४.१५९८
८१९४०. म्हणे	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
८१९४१. म्हणे	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
८१९४२. म्हणे	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
८१९४३. म्हणे	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
८१९४४. म्हणे	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
८१९४५. म्हणे	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१

८१९४६. म्हणे	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
८१९४७. म्हणे	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
८१९४८. म्हणे	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
८१९४९. म्हणे	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
८१९५०. म्हणे	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
८१९५१. म्हणे	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
८१९५२. म्हणे	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
८१९५३. म्हणे	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
८१९५४. म्हणे	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
८१९५५. म्हणें	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
८१९५६. म्हणें	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
८१९५७. म्हणें	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
८१९५८. म्हणें	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
८१९५९. म्हणें	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
८१९६०. म्हणें	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
८१९६१. म्हणें	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
८१९६२. म्हणें	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
८१९६३. म्हणें	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
८१९६४. म्हणें	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
८१९६५. म्हणें	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
८१९६६. म्हणें	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
८१९६७. म्हणें	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
८१९६८. म्हणें	मग म्हणें हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
८१९६९. म्हणें	संवादफळनिधानें । प्रमेयाचीं उद्यानें । लावीं म्हणें गहनें । निरंतर	ज्ञाने.१२.१३
८१९७०. म्हणें	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणें गीतार्थेंसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
८१९७१. म्हणें	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
८१९७२. म्हणें	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८

८१९७३. म्हणें	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
८१९७४. म्हणें	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
८१९७५. म्हणें	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
८१९७६. म्हणें	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
८१९७७. म्हणें	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
८१९७८. म्हणें	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
८१९७९. म्हणें	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
८१९८०. म्हणें	एवं ऐसेनि जें जें देणें । तें तामसदान मी म्हणें । आणि घडे दैवगुणें । आणिकही एक	ज्ञाने.१७.२२.३००
८१९८१. म्हणें	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
८१९८२. म्हणें	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
८१९८३. म्हणें	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
८१९८४. म्हणें	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
८१९८५. म्हणें	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
८१९८६. म्हणें	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
८१९८७. म्हणें	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
८१९८८. म्हणें	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
८१९८९. म्हणेचि	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
८१९९०. म्हणेचि	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
८१९९१. म्हणेन	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
८१९९२. म्हणेन	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
८१९९३. म्हणेल	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
८१९९४. म्हणो	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
८१९९५. म्हणो	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
८१९९६. म्हणों	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
८१९९७. म्हणों	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
८१९९८. म्हणों	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्‌बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
८१९९९. म्हणों	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३

८२०००. म्हणों	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
८२००१. म्हणों	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
८२००२. म्हणों	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
८२००३. म्हणों	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
८२००४. म्हणों	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
८२००५. म्हणों	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
८२००६. म्हणों	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
८२००७. म्हणों	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
८२००८. म्हणों	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
८२००९. म्हणों	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
८२०१०. म्हणों	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
८२०११. म्हणों	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
८२०१२. म्हणों	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
८२०१३. म्हणों	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
८२०१४. म्हणों	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
८२०१५. म्हणों	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
८२०१६. म्हणों	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
८२०१७. म्हणों	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
८२०१८. म्हणों	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काइ । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
८२०१९. म्हणों	एक तूंवाचूनि कांहीं । विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं । कीं आमुचे कर्म पाहीं । जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
८२०२०. म्हणों	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
८२०२१. म्हणों	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
८२०२२. म्हणों	पाहें पां लोहाचे चणे । जैं बोचरिया पडती खाणें । तैं पोट भरणें कीं प्राणें । शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
८२०२३. म्हणों	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
८२०२४. म्हणों	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
८२०२५. म्हणों	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
८२०२६. म्हणों	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८

८२०२७. म्हणों	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
८२०२८. म्हणों	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
८२०२९. म्हणों	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
८२०३०. म्हणों	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
८२०३१. म्हणों	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
८२०३२. म्हणों	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
८२०३३. म्हणों	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
८२०३४. म्हणों	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
८२०३५. म्हणों	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
८२०३६. म्हणों	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
८२०३७. म्हणों	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४
८२०३८. म्हणों	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
८२०३९. म्हणों	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
८२०४०. म्हणों	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
८२०४१. म्हणों	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
८२०४२. म्हणों	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
८२०४३. म्हणों	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
८२०४४. म्हणों	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
८२०४५. म्हणोंचि	तैसेंचि इया शरीरा । कर्मे तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
८२०४६. म्हणोनि	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
८२०४७. म्हणोनि	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
८२०४८. म्हणोनि	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
८२०४९. म्हणोनि	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
८२०५०. म्हणोनि	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
८२०५१. म्हणोनि	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
८२०५२. म्हणोनि	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
८२०५३. म्हणोनि	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४

८२०५४. म्हणोनि	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
८२०५५. म्हणोनि	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
८२०५६. म्हणोनि	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
८२०५७. म्हणोनि	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
८२०५८. म्हणोनि	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
८२०५९. म्हणोनि	म्हणोनि अनित्याचां ठायीं । तयां आस्तिक्यबुद्धि नाहीं । निष्कर्षु दोहींही । देखिला असे	ज्ञाने.२.१६.१३२
८२०६०. म्हणोनि	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
८२०६१. म्हणोनि	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
८२०६२. म्हणोनि	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
८२०६३. म्हणोनि	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
८२०६४. म्हणोनि	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
८२०६५. म्हणोनि	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
८२०६६. म्हणोनि	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
८२०६७. म्हणोनि	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
८२०६८. म्हणोनि	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
८२०६९. म्हणोनि	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
८२०७०. म्हणोनि	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
८२०७१. म्हणोनि	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
८२०७२. म्हणोनि	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
८२०७३. म्हणोनि	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
८२०७४. म्हणोनि	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
८२०७५. म्हणोनि	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
८२०७६. म्हणोनि	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
८२०७७. म्हणोनि	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
८२०७८. म्हणोनि	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
८२०७९. म्हणोनि	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
८२०८०. म्हणोनि	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४

८२०८१. म्हणोनि	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
८२०८२. म्हणोनि	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
८२०८३. म्हणोनि	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
८२०८४. म्हणोनि	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
८२०८५. म्हणोनि	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
८२०८६. म्हणोनि	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
८२०८७. म्हणोनि	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
८२०८८. म्हणोनि	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
८२०८९. म्हणोनि	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
८२०९०. म्हणोनि	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
८२०९१. म्हणोनि	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
८२०९२. म्हणोनि	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
८२०९३. म्हणोनि	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
८२०९४. म्हणोनि	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
८२०९५. म्हणोनि	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
८२०९६. म्हणोनि	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
८२०९७. म्हणोनि	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
८२०९८. म्हणोनि	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
८२०९९. म्हणोनि	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
८२१००. म्हणोनि	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
८२१०१. म्हणोनि	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
८२१०२. म्हणोनि	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
८२१०३. म्हणोनि	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
८२१०४. म्हणोनि	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
८२१०५. म्हणोनि	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
८२१०६. म्हणोनि	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
८२१०७. म्हणोनि	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०

८२१०८. म्हणोनि	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
८२१०९. म्हणोनि	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
८२११०. म्हणोनि	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
८२१११. म्हणोनि	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४
८२११२. म्हणोनि	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
८२११३. म्हणोनि	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
८२११४. म्हणोनि	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
८२११५. म्हणोनि	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
८२११६. म्हणोनि	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
८२११७. म्हणोनि	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
८२११८. म्हणोनि	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
८२११९. म्हणोनि	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
८२१२०. म्हणोनि	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
८२१२१. म्हणोनि	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
८२१२२. म्हणोनि	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
८२१२३. म्हणोनि	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
८२१२४. म्हणोनि	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
८२१२५. म्हणोनि	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
८२१२६. म्हणोनि	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
८२१२७. म्हणोनि	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदुःख	ज्ञाने.५.२२.१२६
८२१२८. म्हणोनि	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
८२१२९. म्हणोनि	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
८२१३०. म्हणोनि	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
८२१३१. म्हणोनि	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
८२१३२. म्हणोनि	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
८२१३३. म्हणोनि	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
८२१३४. म्हणोनि	तूं चित्त देऊनि अवधारीं । ऐसें म्हणोनि श्रीहरी । बोलिजेल ते पुढारी । कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९

८२१३५. म्हणोनि	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
८२१३६. म्हणोनि	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
८२१३७. म्हणोनि	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
८२१३८. म्हणोनि	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
८२१३९. म्हणोनि	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
८२१४०. म्हणोनि	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
८२१४१. म्हणोनि	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
८२१४२. म्हणोनि	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महीं होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
८२१४३. म्हणोनि	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
८२१४४. म्हणोनि	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
८२१४५. म्हणोनि	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
८२१४६. म्हणोनि	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
८२१४७. म्हणोनि	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
८२१४८. म्हणोनि	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
८२१४९. म्हणोनि	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
८२१५०. म्हणोनि	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
८२१५१. म्हणोनि	जीवींचिये ऐसी धारण । म्हणोनि पुसावया जाहलें कारण । मग म्हणे तरी आपण । चित्त देइजो	ज्ञाने.६.१५.३३६
८२१५२. म्हणोनि	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
८२१५३. म्हणोनि	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
८२१५४. म्हणोनि	आता तुझें मनोगत जाणोनि । कांहीं एक आम्ही म्हणोनि । तें निकें चित्त देउनि । परिसावें गा	ज्ञाने.६.१९.३५९
८२१५५. म्हणोनि	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
८२१५६. म्हणोनि	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
८२१५७. म्हणोनि	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
८२१५८. म्हणोनि	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
८२१५९. म्हणोनि	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
८२१६०. म्हणोनि	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
८२१६१. म्हणोनि	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४

८२१६२. म्हणोनि	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
८२१६३. म्हणोनि	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
८२१६४. म्हणोनि	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
८२१६५. म्हणोनि	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
८२१६६. म्हणोनि	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
८२१६७. म्हणोनि	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
८२१६८. म्हणोनि	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
८२१६९. म्हणोनि	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
८२१७०. म्हणोनि	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
८२१७१. म्हणोनि	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
८२१७२. म्हणोनि	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थीचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
८२१७३. म्हणोनि	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७
८२१७४. म्हणोनि	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
८२१७५. म्हणोनि	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
८२१७६. म्हणोनि	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
८२१७७. म्हणोनि	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
८२१७८. म्हणोनि	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
८२१७९. म्हणोनि	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
८२१८०. म्हणोनि	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
८२१८१. म्हणोनि	परी ते भक्त मातें नेणती । जे कल्पनेबाहेरी न निघती । म्हणोनि कल्पित फळ पावती । अंतवंत	ज्ञाने.७.२३.१४७
८२१८२. म्हणोनि	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
८२१८३. म्हणोनि	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादु:खाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
८२१८४. म्हणोनि	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
८२१८५. म्हणोनि	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
८२१८६. म्हणोनि	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
८२१८७. म्हणोनि	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
८२१८८. म्हणोनि	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१

८२१८९. म्हणोनि	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
८२१९०. म्हणोनि	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
८२१९१. म्हणोनि	आतां तया पडणयाआरौतें । पडण चुकवावया परौतें । नाहीं म्हणोनि तेथें । पडावेंचि पडे	ज्ञाने.८.५.७१
८२१९२. म्हणोनि	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
८२१९३. म्हणोनि	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
८२१९४. म्हणोनि	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
८२१९५. म्हणोनि	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
८२१९६. म्हणोनि	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
८२१९७. म्हणोनि	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
८२१९८. म्हणोनि	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
८२१९९. म्हणोनि	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
८२२००. म्हणोनि	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
८२२०१. म्हणोनि	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
८२२०२. म्हणोनि	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
८२२०३. म्हणोनि	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं । तेथ बुद्धि असोनि करील काई । म्हणोनि अग्नीविण देहीं । चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
८२२०४. म्हणोनि	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
८२२०५. म्हणोनि	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
८२२०६. म्हणोनि	म्हणोनि फुडें । पारखावें खरें कुडें । पारखिलें तरी न पडे । अनवसरें कहीं	ज्ञाने.८.२६.२४२
८२२०७. म्हणोनि	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
८२२०८. म्हणोनि	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
८२२०९. म्हणोनि	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जऱ्ही गंगावती । तऱ्ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
८२२१०. म्हणोनि	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
८२२११. म्हणोनि	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
८२२१२. म्हणोनि	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
८२२१३. म्हणोनि	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
८२२१४. म्हणोनि	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
८२२१५. म्हणोनि	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२

८२२१६. म्हणोनि	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
८२२१७. म्हणोनि	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
८२२१८. म्हणोनि	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
८२२१९. म्हणोनि	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
८२२२०. म्हणोनि	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
८२२२१. म्हणोनि	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
८२२२२. म्हणोनि	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
८२२२३. म्हणोनि	तेविं मी म्हणोनि प्रपंचीं । जिहीं बुडी दिधली कृतनिश्चयाची । तिहीं चंद्रासाठीं जेविं जळींची । प्रतिमा धरिली	ज्ञाने.९.११.१५०
८२२२४. म्हणोनि	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
८२२२५. म्हणोनि	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
८२२२६. म्हणोनि	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
८२२२७. म्हणोनि	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७
८२२२८. म्हणोनि	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
८२२२९. म्हणोनि	नमितां मानाभिमान गळाले । म्हणोनि अवचितें ते मीचि जहाले । ऐसे निरंतर मिसळले । उपासिती	ज्ञाने.९.१४.२२७
८२२३०. म्हणोनि	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
८२२३१. म्हणोनि	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
८२२३२. म्हणोनि	म्हणोनि अर्जुना मी नसें । ऐसा कवणु ठाव असे । परि प्राणियांचें दैव कैसें । जे न देखती मातें	ज्ञाने.९.१९.३००
८२२३३. म्हणोनि	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
८२२३४. म्हणोनि	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
८२२३५. म्हणोनि	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
८२२३६. म्हणोनि	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
८२२३७. म्हणोनि	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६
८२२३८. म्हणोनि	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
८२२३९. म्हणोनि	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
८२२४०. म्हणोनि	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
८२२४१. म्हणोनि	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
८२२४२. म्हणोनि	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९

८२२४३. म्हणोनि	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
८२२४४. म्हणोनि	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
८२२४५. म्हणोनि	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
८२२४६. म्हणोनि	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
८२२४७. म्हणोनि	म्हणोनि पार्था पाहीं । प्रवेशावया माझां ठायीं । उपायांची नाहीं । केणि एथ	ज्ञाने.९.३२.४७१
८२२४८. म्हणोनि	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
८२२४९. म्हणोनि	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
८२२५०. म्हणोनि	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
८२२५१. म्हणोनि	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
८२२५२. म्हणोनि	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
८२२५३. म्हणोनि	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
८२२५४. म्हणोनि	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६
८२२५५. म्हणोनि	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
८२२५६. म्हणोनि	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
८२२५७. म्हणोनि	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
८२२५८. म्हणोनि	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
८२२५९. म्हणोनि	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
८२२६०. म्हणोनि	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
८२२६१. म्हणोनि	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दुःस्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
८२२६२. म्हणोनि	म्हणोनि निःशंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
८२२६३. म्हणोनि	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
८२२६४. म्हणोनि	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
८२२६५. म्हणोनि	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
८२२६६. म्हणोनि	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंतःकरण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
८२२६७. म्हणोनि	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
८२२६८. म्हणोनि	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
८२२६९. म्हणोनि	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८

८२२७०. म्हणोनि	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
८२२७१. म्हणोनि	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
८२२७२. म्हणोनि	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
८२२७३. म्हणोनि	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
८२२७४. म्हणोनि	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
८२२७५. म्हणोनि	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
८२२७६. म्हणोनि	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
८२२७७. म्हणोनि	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
८२२७८. म्हणोनि	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
८२२७९. म्हणोनि	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
८२२८०. म्हणोनि	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
८२२८१. म्हणोनि	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
८२२८२. म्हणोनि	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
८२२८३. म्हणोनि	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
८२२८४. म्हणोनि	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
८२२८५. म्हणोनि	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
८२२८६. म्हणोनि	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
८२२८७. म्हणोनि	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
८२२८८. म्हणोनि	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
८२२८९. म्हणोनि	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
८२२९०. म्हणोनि	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । बोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
८२२९१. म्हणोनि	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
८२२९२. म्हणोनि	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
८२२९३. म्हणोनि	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
८२२९४. म्हणोनि	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
८२२९५. म्हणोनि	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
८२२९६. म्हणोनि	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३

८२२९७. म्हणोनि	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
८२२९८. म्हणोनि	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
८२२९९. म्हणोनि	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
८२३००. म्हणोनि	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
८२३०१. म्हणोनि	म्हणोनि आश्चर्याचां पुरीं एकीं । पडिला ठायेंठाव थडी ठाकी । तंव चमत्काराचिये आणिकीं । महार्णवीं पडे	ज्ञाने.११.११.२३१
८२३०२. म्हणोनि	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
८२३०३. म्हणोनि	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
८२३०४. म्हणोनि	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
८२३०५. म्हणोनि	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
८२३०६. म्हणोनि	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
८२३०७. म्हणोनि	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
८२३०८. म्हणोनि	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
८२३०९. म्हणोनि	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
८२३१०. म्हणोनि	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
८२३११. म्हणोनि	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
८२३१२. म्हणोनि	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
८२३१३. म्हणोनि	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
८२३१४. म्हणोनि	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
८२३१५. म्हणोनि	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
८२३१६. म्हणोनि	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
८२३१७. म्हणोनि	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३
८२३१८. म्हणोनि	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
८२३१९. म्हणोनि	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
८२३२०. म्हणोनि	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
८२३२१. म्हणोनि	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
८२३२२. म्हणोनि	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
८२३२३. म्हणोनि	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७

८२३२४. म्हणोनि	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
८२३२५. म्हणोनि	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
८२३२६. म्हणोनि	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
८२३२७. म्हणोनि	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
८२३२८. म्हणोनि	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
८२३२९. म्हणोनि	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
८२३३०. म्हणोनि	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला ळळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
८२३३१. म्हणोनि	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
८२३३२. म्हणोनि	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
८२३३३. म्हणोनि	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
८२३३४. म्हणोनि	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
८२३३५. म्हणोनि	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
८२३३६. म्हणोनि	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
८२३३७. म्हणोनि	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
८२३३८. म्हणोनि	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
८२३३९. म्हणोनि	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
८२३४०. म्हणोनि	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
८२३४१. म्हणोनि	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
८२३४२. म्हणोनि	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
८२३४३. म्हणोनि	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
८२३४४. म्हणोनि	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
८२३४५. म्हणोनि	म्हणोनि अंबे श्रीमंते । निजजनकल्पलते । आज्ञापीं मातें । ग्रंथनिरूपणीं	ज्ञाने.१२.१०
८२३४६. म्हणोनि	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
८२३४७. म्हणोनि	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
८२३४८. म्हणोनि	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
८२३४९. म्हणोनि	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
८२३५०. म्हणोनि	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२

८२३५१. म्हणोनि	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
८२३५२. म्हणोनि	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दु:खाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
८२३५३. म्हणोनि	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
८२३५४. म्हणोनि	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
८२३५५. म्हणोनि	म्हणोनि गा पांडवा । मूर्तीचा मेळावा । करूनि त्यांचिया गांवा । धांवतु आलों	ज्ञाने.१२.७.८९
८२३५६. म्हणोनि	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
८२३५७. म्हणोनि	म्हणोनि दिवा पालवे । सर्वेचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
८२३५८. म्हणोनि	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
८२३५९. म्हणोनि	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
८२३६०. म्हणोनि	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
८२३६१. म्हणोनि	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
८२३६२. म्हणोनि	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
८२३६३. म्हणोनि	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
८२३६४. म्हणोनि	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
८२३६५. म्हणोनि	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
८२३६६. म्हणोनि	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
८२३६७. म्हणोनि	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
८२३६८. म्हणोनि	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
८२३६९. म्हणोनि	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
८२३७०. म्हणोनि	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५
८२३७१. म्हणोनि	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
८२३७२. म्हणोनि	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
८२३७३. म्हणोनि	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
८२३७४. म्हणोनि	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
८२३७५. म्हणोनि	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
८२३७६. म्हणोनि	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
८२३७७. म्हणोनि	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६

८२३७८. म्हणोनि	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
८२३७९. म्हणोनि	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
८२३८०. म्हणोनि	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
८२३८१. म्हणोनि	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
८२३८२. म्हणोनि	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
८२३८३. म्हणोनि	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
८२३८४. म्हणोनि	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
८२३८५. म्हणोनि	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
८२३८६. म्हणोनि	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
८२३८७. म्हणोनि	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
८२३८८. म्हणोनि	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
८२३८९. म्हणोनि	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
८२३९०. म्हणोनि	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
८२३९१. म्हणोनि	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
८२३९२. म्हणोनि	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
८२३९३. म्हणोनि	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
८२३९४. म्हणोनि	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
८२३९५. म्हणोनि	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
८२३९६. म्हणोनि	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
८२३९७. म्हणोनि	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
८२३९८. म्हणोनि	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
८२३९९. म्हणोनि	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
८२४००. म्हणोनि	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
८२४०१. म्हणोनि	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
८२४०२. म्हणोनि	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
८२४०३. म्हणोनि	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
८२४०४. म्हणोनि	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११

८२४०५. म्हणोनि	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
८२४०६. म्हणोनि	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
८२४०७. म्हणोनि	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
८२४०८. म्हणोनि	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
८२४०९. म्हणोनि	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
८२४१०. म्हणोनि	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
८२४११. म्हणोनि	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
८२४१२. म्हणोनि	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
८२४१३. म्हणोनि	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
८२४१४. म्हणोनि	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
८२४१५. म्हणोनि	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
८२४१६. म्हणोनि	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
८२४१७. म्हणोनि	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
८२४१८. म्हणोनि	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
८२४१९. म्हणोनि	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
८२४२०. म्हणोनि	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
८२४२१. म्हणोनि	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
८२४२२. म्हणोनि	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
८२४२३. म्हणोनि	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
८२४२४. म्हणोनि	म्हणोनि सुखदु:खासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
८२४२५. म्हणोनि	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
८२४२६. म्हणोनि	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
८२४२७. म्हणोनि	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
८२४२८. म्हणोनि	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४
८२४२९. म्हणोनि	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
८२४३०. म्हणोनि	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
८२४३१. म्हणोनि	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५

८२४३२. म्हणोनि	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
८२४३३. म्हणोनि	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
८२४३४. म्हणोनि	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
८२४३५. म्हणोनि	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
८२४३६. म्हणोनि	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
८२४३७. म्हणोनि	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
८२४३८. म्हणोनि	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
८२४३९. म्हणोनि	म्हणोनि माझिया भजना । उचितु तोचि अर्जुना । गगन जैसें आलिंगना । गगनाचिया	ज्ञाने.१५.१९.५६४
८२४४०. म्हणोनि	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णे । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
८२४४१. म्हणोनि	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
८२४४२. म्हणोनि	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
८२४४३. म्हणोनि	इहीं साही दोषीं संपूर्णी । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
८२४४४. म्हणोनि	म्हणोनि देवो गोसावी । तो धर्माधर्मु भोगवी । आणि परत्राचां गांवीं । करी तो भोगी	ज्ञाने.१६.८.३०६
८२४४५. म्हणोनि	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
८२४४६. म्हणोनि	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
८२४४७. म्हणोनि	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
८२४४८. म्हणोनि	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
८२४४९. म्हणोनि	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
८२४५०. म्हणोनि	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
८२४५१. म्हणोनि	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
८२४५२. म्हणोनि	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
८२४५३. म्हणोनि	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
८२४५४. म्हणोनि	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
८२४५५. म्हणोनि	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
८२४५६. म्हणोनि	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
८२४५७. म्हणोनि	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
८२४५८. म्हणोनि	आतां बोलतां प्रसंगा । आलें म्हणोनि पैं गा । करूं रूप दानलिंगा । त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४

८२४५९. म्हणोनि	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
८२४६०. म्हणोनि	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
८२४६१. म्हणोनि	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
८२४६२. म्हणोनि	म्हणोनि मागील जे अध्याय । ते चढते भूमीचे आय । तयांचें पुरें दाविताहे । आपुलां आंगीं	ज्ञाने.१८.४२
८२४६३. म्हणोनि	ऐसें म्हणोनि पार्थे । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
८२४६४. म्हणोनि	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
८२४६५. म्हणोनि	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
८२४६६. म्हणोनि	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
८२४६७. म्हणोनि	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
८२४६८. म्हणोनि	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्में करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
८२४६९. म्हणोनि	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
८२४७०. म्हणोनि	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
८२४७१. म्हणोनि	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२
८२४७२. म्हणोनि	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्में चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
८२४७३. म्हणोनि	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
८२४७४. म्हणोनि	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
८२४७५. म्हणोनि	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
८२४७६. म्हणोनि	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
८२४७७. म्हणोनि	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
८२४७८. म्हणोनि	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
८२४७९. म्हणोनि	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
८२४८०. म्हणोनि	तियें भोगावया पुरुखा । आन ठावोचि नाहीं देखा । म्हणोनि अधिष्ठानभाखा । बोलिजे देह	ज्ञाने.१८.१४.३१८
८२४८१. म्हणोनि	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
८२४८२. म्हणोनि	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
८२४८३. म्हणोनि	म्हणोनि निर्मळे आत्मस्वरूपीं । जो प्रकृतीचें केलें आरोपी । तो कल्पकोडीचां मापीं । मवीचि कर्में	ज्ञाने.१८.१६.३९४
८२४८४. म्हणोनि	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
८२४८५. म्हणोनि	आणि आकाशें जेथें जेथुनी । जाइजे तेथ असे भरोनि । म्हणोनि ठेलें कोंदोनि । आपेंआप	ज्ञाने.१८.१७.४१९

८२४८६. म्हणोनि	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
८२४८७. म्हणोनि	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मी बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
८२४८८. म्हणोनि	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
८२४८९. म्हणोनि	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
८२४९०. म्हणोनि	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मा समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
८२४९१. म्हणोनि	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
८२४९२. म्हणोनि	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
८२४९३. म्हणोनि	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
८२४९४. म्हणोनि	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
८२४९५. म्हणोनि	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
८२४९६. म्हणोनि	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मी चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
८२४९७. म्हणोनि	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
८२४९८. म्हणोनि	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
८२४९९. म्हणोनि	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
८२५००. म्हणोनि	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
८२५०१. म्हणोनि	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
८२५०२. म्हणोनि	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
८२५०३. म्हणोनि	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
८२५०४. म्हणोनि	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
८२५०५. म्हणोनि	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
८२५०६. म्हणोनि	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
८२५०७. म्हणोनि	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
८२५०८. म्हणोनिया	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
८२५०९. म्हणोनिया	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
८२५१०. म्हणोनियां	हा लोकु कर्में बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
८२५११. म्हणोनियां	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
८२५१२. म्हणोनियां	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७

८२५१३. म्हणोनियां	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
८२५१४. म्हणोनियां	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
८२५१५. म्हणोनियां	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
८२५१६. म्हणोनियां	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आळु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
८२५१७. म्हणोनियां	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्में	ज्ञाने.१८.५.१५९
८२५१८. म्हणोनियां	जें सांडावें कां मांडावें । जें चालणें जेणें चालावें । तें तोयचि एक आघवें । म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
८२५१९. म्हणौनि	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
८२५२०. म्हणौनि	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
८२५२१. म्हणौनि	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
८२५२२. म्हणौनि	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
८२५२३. म्हणौनि	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
८२५२४. म्हणौनि	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
८२५२५. म्हणौनि	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
८२५२६. म्हणौनि	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
८२५२७. म्हणौनि	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
८२५२८. म्हणौनि	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
८२५२९. म्हणौनि	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
८२५३०. म्हणौनि	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
८२५३१. म्हणौनि	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
८२५३२. म्हणौनि	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
८२५३३. म्हणौनि	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
८२५३४. म्हणौनि	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
८२५३५. म्हणौनि	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
८२५३६. म्हणौनि	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
८२५३७. म्हणौनि	जे तान्हेनि मियां अपत्यें । आणि माझे गुरु एकलौते । म्हणौनि कृपेंसि एकहातें । जालें तिये	ज्ञाने.१५.१९
८२५३८. म्हणौनि	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
८२५३९. म्हणौनि	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४

८२५४०. म्हणौनि	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
८२५४१. म्हणौनि	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
८२५४२. म्हणौनि	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
८२५४३. म्हणौनि	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
८२५४४. म्हणौनि	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
८२५४५. म्हणौनि	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
८२५४६. म्हणौनि	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
८२५४७. म्हणौनि	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
८२५४८. म्हणौनि	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वी अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
८२५४९. म्हणौनि	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
८२५५०. म्हणौनि	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैंचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
८२५५१. म्हणौनि	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
८२५५२. म्हणौनि	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
८२५५३. म्हणौनि	म्हणौनि प्राणिजाताचां घटीं । करूनि कंदावरी आगिठी । दीप्ति जठरीं किरीटी । मीचि जालों	ज्ञाने.१५.१४.४०७
८२५५४. म्हणौनि	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
८२५५५. म्हणौनि	ऐसें म्हणौनि आलिंगिलें । कृपादृष्टी अवलोकिलें । मग देवो काय बोलिले । अर्जुनेंसीं	ज्ञाने.१५.१५.४५३
८२५५६. म्हणौनि	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
८२५५७. म्हणौनि	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
८२५५८. म्हणौनि	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
८२५५९. म्हणौनि	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
८२५६०. म्हणौनि	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
८२५६१. म्हणौनि	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
८२५६२. म्हणौनि	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
८२५६३. म्हणौनि	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
८२५६४. म्हणौनि	तो धृतराष्ट्राया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
८२५६५. म्हणौनि	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
८२५६६. म्हणौनि	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०

८२५६७. म्हणौनि	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
८२५६८. म्हणौनि	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
८२५६९. म्हणौनि	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
८२५७०. म्हणौनि	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
८२५७१. म्हणौनि	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
८२५७२. म्हणौनि	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
८२५७३. म्हणौनि	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
८२५७४. म्हणौनि	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
८२५७५. म्हणौनि	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
८२५७६. म्हणौनि	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
८२५७७. म्हणौनि	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
८२५७८. म्हणौनि	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
८२५७९. म्हणौनि	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
८२५८०. म्हणौनि	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
८२५८१. म्हणौनि	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
८२५८२. म्हणौनि	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
८२५८३. म्हणौनि	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
८२५८४. म्हणौनि	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
८२५८५. म्हणौनि	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
८२५८६. म्हणौनि	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
८२५८७. म्हणौनि	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
८२५८८. म्हणौनि	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
८२५८९. म्हणौनि	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
८२५९०. म्हणौनि	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
८२५९१. म्हणौनि	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
८२५९२. म्हणौनि	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
८२५९३. म्हणौनि	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४

८२५९४. म्हणौनि	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
८२५९५. म्हणौनि	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
८२५९६. म्हणौनि	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
८२५९७. म्हणौनि	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
८२५९८. म्हणौनि	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
८२५९९. म्हणौनि	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
८२६००. म्हणौनि	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
८२६०१. म्हणौनि	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
८२६०२. म्हणौनि	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
८२६०३. म्हणौनि	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
८२६०४. म्हणौनि	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
८२६०५. म्हणौनि	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
८२६०६. म्हणौनि	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
८२६०७. म्हणौनि	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दुःखें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
८२६०८. म्हणौनि	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
८२६०९. म्हणौनि	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
८२६१०. म्हणौनि	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
८२६११. म्हणौनि	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
८२६१२. म्हणौनि	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
८२६१३. म्हणौनि	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
८२६१४. म्हणौनि	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
८२६१५. म्हणौनि	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
८२६१६. म्हणौनि	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
८२६१७. म्हणौनि	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
८२६१८. म्हणौनि	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
८२६१९. म्हणौनि	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
८२६२०. म्हणौनि	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८

८२६२१. म्हणौनि	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
८२६२२. म्हणौनि	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
८२६२३. म्हणौनि	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
८२६२४. म्हणौनि	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
८२६२५. म्हणौनि	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
८२६२६. म्हणौनि	म्हणौनि भलतिये कर्मी । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मी । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
८२६२७. म्हणौनि	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
८२६२८. म्हणौनि	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
८२६२९. म्हणौनि	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
८२६३०. म्हणौनि	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
८२६३१. म्हणौनि	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
८२६३२. म्हणौनि	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
८२६३३. म्हणौनि	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
८२६३४. म्हणौनि	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
८२६३५. म्हणौनि	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
८२६३६. म्हणौनि	म्हणौनि दृश्यपथा- । अतीतु माझा पार्था । भक्तियोगु चवथा । म्हणितला गा	ज्ञाने.१८.५४.११२९
८२६३७. म्हणौनि	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
८२६३८. म्हणौनि	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
८२६३९. म्हणौनि	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
८२६४०. म्हणौनि	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
८२६४१. म्हणौनि	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
८२६४२. म्हणौनि	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
८२६४३. म्हणौनि	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
८२६४४. म्हणौनि	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
८२६४५. म्हणौनि	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
८२६४६. म्हणौनि	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
८२६४७. म्हणौनि	तैसा तूं आपुलियाकडुनी । मी कांहींच न करीं म्हणौनि । ठासी परी भरंवसेनि । तूंचि करिसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९४

८२६४८. म्हणौनि	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
८२६४९. म्हणौनि	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
८२६५०. म्हणौनि	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
८२६५१. म्हणौनि	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
८२६५२. म्हणौनि	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
८२६५३. म्हणौनि	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
८२६५४. म्हणौनि	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
८२६५५. म्हणौनि	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
८२६५६. म्हणौनि	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
८२६५७. म्हणौनि	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
८२६५८. म्हणौनि	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
८२६५९. म्हणौनि	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
८२६६०. म्हणौनि	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
८२६६१. म्हणौनि	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
८२६६२. म्हणौनि	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
८२६६३. म्हणौनि	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
८२६६४. म्हणौनि	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
८२६६५. म्हणौनि	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
८२६६६. म्हणौनि	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
८२६६७. म्हणौनि	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
८२६६८. म्हणौनि	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
८२६६९. म्हणौनि	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
८२६७०. म्हणौनि	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
८२६७१. म्हणौनि	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
८२६७२. म्हणौनि	आणिक कांहींच नाहीं । म्हणौनि करिती काई । दोघे येकपणें पाहीं । नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
८२६७३. म्हणौनि	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
८२६७४. म्हणौनि	जो जेथिंचें गौरव नेणे । तयासि तें भिंगुळवाणें । म्हणौनि अप्रसंगु तेणें । म्हणावा कीं तो	ज्ञाने.१८.७७.१६२६

८२६७५. म्हणौनि	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
८२६७६. म्हणौनि	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
८२६७७. म्हणौनि	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
८२६७८. म्हणौनि	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
८२६७९. म्हणौनि	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
८२६८०. म्हणौनि	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
८२६८१. म्हणौनि	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
८२६८२. म्हणौनि	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
८२६८३. म्हणौनि	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
८२६८४. म्हणौनि	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
८२६८५. म्हणौनि	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
८२६८६. म्हणौनि	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
८२६८७. म्हणौनियां	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
८२६८८. म्हणौनियां	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
८२६८९. म्हातारपणीं	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
८२६९०. म्हातारा	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
८२६९१. म्हातारा	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
८२६९२. म्हातारा	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
८२६९३. म्हैसयाचें	कां आडवोहळा पाणी आलें । म्हैसयाचें जुंझ मातलें । तैसें तारुण्याचें चढलें । भुररें जया	ज्ञाने.१३.११.७५५
८२६९४. म्हैसा	अहो ऐकिजत असे कीं अवधारा । तंव इया बोला निवांत म्हातारा । जैसा म्हैसा नुठी कां पुरा । तैसा उगाचि असे	ज्ञाने.९.३४.५२२
८२६९५. म्हैसी	तरी कुहिजलें उष्टें खातां । न मनिजे तेणें अनहिता । जैसें कां उपहिता । म्हैसी खाय	ज्ञाने.१७.९.१५४
८२६९६. यंत्रीं	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
८२६९७. यंत्रें	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
८२६९८. यंत्रें	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
८२६९९. यंत्रें	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
८२७००. यक्षरक्षोगण	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
८२७०१. यक्षरक्षोगणांआंतु	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६

८२७०२. यजन	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
८२७०३. यजन	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
८२७०४. यजन	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
८२७०५. यजनक्रियेची	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
८२७०६. यजननिश्चयाचां	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
८२७०७. यजनमिषें	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
८२७०८. यजनशील	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
८२७०९. यजनशीळ	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
८२७१०. यजना	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
८२७११. यजनीं	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
८२७१२. यजनें	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
८२७१३. यजनें	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
८२७१४. यजावा	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
८२७१५. यजावे	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
८२७१६. यजावें	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
८२७१७. यजसी	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
८२७१८. यजिजे	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
८२७१९. यजिजे	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
८२७२०. यजिजे	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
८२७२१. यजितयाचा	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
८२७२२. यजितसांते	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
८२७२३. यजिता	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
८२७२४. यजिती	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
८२७२५. यजिती	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
८२७२६. यजिती	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
८२७२७. यजिती	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
८२७२८. यजिती	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१

८२७२९. यजिलिया	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
८२७३०. यजिलें	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातित स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
८२७३१. यजी	गुरु गोत्र अग्नि पूजी । अवसरीं भजे द्विजीं । निमित्तादिकीं यजी । पितरोद्देशें	ज्ञाने.३.१३.१२०
८२७३२. यजी	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
८२७३३. यजुःसामें	बोलती निषेधनियमें । जिया ऋचा यजुःसामें । तो पाला तया घुमे । टकेयावरी	ज्ञाने.१५.२.१६६
८२७३४. यजुनि	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
८२७३५. यज्ञ	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
८२७३६. यज्ञ	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
८२७३७. यज्ञ	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
८२७३८. यज्ञ	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
८२७३९. यज्ञ	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
८२७४०. यज्ञक्रिया	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावतः । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
८२७४१. यज्ञक्रिया	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
८२७४२. यज्ञक्रिये	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
८२७४३. यज्ञदानतपादिकें	जियें यज्ञदानतपादिकें । इयें कर्में जियें आवश्यकें । तियें न सांडावीं पांथिकें । पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
८२७४४. यज्ञदानतपें	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
८२७४५. यज्ञदानादि	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
८२७४६. यज्ञदानादि	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
८२७४७. यज्ञद्वारां	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
८२७४८. यज्ञपुरुषा	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
८२७४९. यज्ञभाविकीं	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
८२७५०. यज्ञमूढ	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
८२७५१. यज्ञयाजन	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
८२७५२. यज्ञविद्या	प्रवृत्तिशास्त्र बुझे । यज्ञविद्या उमजे । किंबहुना सुझे । स्वर्गवरी	ज्ञाने.१४.६.१५६
८२७५३. यज्ञविद्याचि	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
८२७५४. यज्ञसुकरु	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
८२७५५. यज्ञा	पशुपक्षिविवाहीं । जोशी कामापरौता नाहीं । तैसा तामसा यज्ञा पाहीं । आग्रहोचि मूळ	ज्ञाने.१७.१३.१८९

८२७५६. यज्ञांगु	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
८२७५७. यज्ञांचा	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
८२७५८. यज्ञांचां	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
८२७५९. यज्ञाऐसें	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
८२७६०. यज्ञाची	जया आंगीं आयती ऐसी । तेथ यज्ञाची गोठी कायसी । तरी काय काय पिसीं । न करिती गा	ज्ञाने.१६.१७.३८२
८२७६१. यज्ञाचें	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
८२७६२. यज्ञाचें	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
८२७६३. यज्ञाचें	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०
८२७६४. यज्ञातें	हा लोकु कर्में बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
८२७६५. यज्ञातें	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
८२७६६. यज्ञातें	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
८२७६७. यज्ञादि	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
८२७६८. यज्ञादिकीं	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
८२७६९. यज्ञादिकें	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
८२७७०. यज्ञादिकें	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
८२७७१. यज्ञाभासु	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
८२७७२. यज्ञावशिष्ट	तें यज्ञावशिष्ट भोगी । म्हणोनि सांडिजे तो अघीं । जयापरी महारोगी । अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
८२७७३. यज्ञावशिष्ट	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
८२७७४. यज्ञीं	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
८२७७५. यज्ञीं	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
८२७७६. यज्ञीं	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
८२७७७. यज्ञीं	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
८२७७८. यज्ञींचें	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
८२७७९. यज्ञींही	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
८२७८०. यज्ञु	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
८२७८१. यज्ञु	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेंचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
८२७८२. यज्ञु	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६

८२७८३. यज्ञु	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गींचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
८२७८४. यज्ञु	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
८२७८५. यज्ञु	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
८२७८६. यज्ञुही	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
८२७८७. यज्ञुही	आतां ययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
८२७८८. यज्ञें	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
८२७८९. यज्ञेचि	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
८२७९०. यज्ञेशीं	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
८२७९१. यज्ञोपकरण	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
८२७९२. यज्ञोपचारभरण	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
८२७९३. यज्ञोपहारां	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
८२७९४. यज्वा	सविवेकमतिपाटव । तेचि मंत्रविद्यागौरव । शांति स्रुक्स्रुव । जीव यज्वा	ज्ञाने.९.१५.२४२
८२७९५. यथा	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
८२७९६. यथाकाळें	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
८२७९७. यथागम-	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
८२७९८. यथागमें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
८२७९९. यथानिगुती	तैसीं कर्में हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
८२८००. यथारूपें	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
८२८०१. यथार्थ	किंबहुना प्रियपणें । कोणातेंही झकवूं नेणे । यथार्थ तरी खुपणें । नाहीं कवणा	ज्ञाने.१६.२.१२०
८२८०२. यथार्थज्ञानें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
८२८०३. यथार्थाची	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
८२८०४. यथालक्षणीं	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२
८२८०५. यथालक्षणें	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
८२८०६. यथालाभें	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
८२८०७. यथालिंग	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
८२८०८. यथावत	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
८२८०९. यथाविधि	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२

८२८१०. यथाविधि	तेणें फळकामुकें । यथाविधि नेटकें । काम्य कीजे तितुकें । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.२४.६०२
८२८११. यथासंपन्नें	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
८२८१२. यथासुखें	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
८२८१३. यथास्थिति	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
८२८१४. यथोचितें	मग नानाहेतुप्रकारें । यथोचितें उपचारें । मानिलीं देवतांतरें । उपासिती	ज्ञाने.४.१२.७१
८२८१५. यदुनाथा	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
८२८१६. यदुराजें	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
८२८१७. यदुवंशविलासु	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
८२८१८. यम	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
८२८१९. यमदम	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
८२८२०. यमजाचणी	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
८२८२१. यमदमा	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
८२८२२. यमदमांचा	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
८२८२३. यमदमांचे	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
८२८२४. यमदमीं	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
८२८२५. यमदमीं	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
८२८२६. यमदमीं	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
८२८२७. यमनियम	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
८२८२८. यमनियमांचिया	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
८२८२९. यमनियमांची	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
८२८३०. यमनियमांची	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
८२८३१. यमनियमांचीं	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
८२८३२. यमनियमांचे	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
८२८३३. यमनियमांचेनि	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
८२८३४. यमनियमीं	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
८२८३५. यमलोकींची	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
८२८३६. यमावरि	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९

८२८३७. यमावें	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
८२८३८. यमु	यमु म्हणे काय यमावें । दमु म्हणे कवणातें दमावें । तीर्थे म्हणती काय खावें । दोष ओखदासि नाहीं	ज्ञाने.९.१४.१९९
८२८३९. यमु	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
८२८४०. यमें	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
८२८४१. यया	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
८२८४२. यया	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
८२८४३. यया	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
८२८४४. यया	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
८२८४५. यया	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
८२८४६. यया	म्हणऊनि अभेदीं भेदु देखिती । यया अनाम्या नामें ठेविती । देवी देवो म्हणती । अचर्चातें	ज्ञाने.४.११.६९
८२८४७. यया	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
८२८४८. यया	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
८२८४९. यया	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
८२८५०. यया	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
८२८५१. यया	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
८२८५२. यया	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
८२८५३. यया	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
८२८५४. यया	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
८२८५५. यया	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
८२८५६. यया	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
८२८५७. यया	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
८२८५८. यया	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
८२८५९. यया	कटकटा धातया । कैसें जाहलें अनुग्रहा यया । मियां प्रार्थूनि जगा बापुडिया । आणिलें मरण	ज्ञाने.११.२६.४००
८२८६०. यया	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
८२८६१. यया	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
८२८६२. यया	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
८२८६३. यया	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०

८२८६४. यया	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
८२८६५. यया	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
८२८६६. यया	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
८२८६७. यया	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
८२८६८. यया	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
८२८६९. यया	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
८२८७०. यया	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
८२८७१. यया	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
८२८७२. यया	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
८२८७३. यया	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
८२८७४. यया	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
८२८७५. यया	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
८२८७६. यया	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
८२८७७. यया	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
८२८७८. यया	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
८२८७९. यया	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
८२८८०. यया	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
८२८८१. यया	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
८२८८२. यया	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
८२८८३. यया	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
८२८८४. यया	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
८२८८५. यया	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
८२८८६. यया	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
८२८८७. यया	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
८२८८८. यया	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
८२८८९. यया	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
८२८९०. यया	आणि ऊर्ध्वमूळ ऐसें । निगदिलें कीर असे । परी अधींही असोसें । मूळें यया	ज्ञाने.१५.५७

८२८९१. यया	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अर्धीचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
८२८९२. यया	अथवा द्रुमा यया । अर्धी जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
८२८९३. यया	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
८२८९४. यया	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
८२८९५. यया	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
८२८९६. यया	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
८२८९७. यया	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
८२८९८. यया	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
८२८९९. यया	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
८२९००. यया	तरी श्वः म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
८२९०१. यया	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
८२९०२. यया	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
८२९०३. यया	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
८२९०४. यया	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
८२९०५. यया	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
८२९०६. यया	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
८२९०७. यया	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
८२९०८. यया	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
८२९०९. यया	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
८२९१०. यया	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
८२९११. यया	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आलु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
८२९१२. यया	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
८२९१३. यया	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
८२९१४. यया	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
८२९१५. यया	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
८२९१६. यया	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
८२९१७. यया	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९

८२९१८. यया	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेवितीययाची	ज्ञाने.१८.४५
८२९१९. यया	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
८२९२०. यया	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
८२९२१. यया	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
८२९२२. यया	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
८२९२३. यया	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
८२९२४. यया	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
८२९२५. यया	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०
८२९२६. यया	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
८२९२७. यया	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
८२९२८. यया	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
८२९२९. यया	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
८२९३०. यया	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
८२९३१. यया	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
८२९३२. यया	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
८२९३३. यया	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
८२९३४. यया	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
८२९३५. यया	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
८२९३६. यया	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
८२९३७. यया	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
८२९३८. यया	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
८२९३९. यया	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
८२९४०. यया	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
८२९४१. यया	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
८२९४२. यया	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
८२९४३. यया	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
८२९४४. ययां	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३

८२९४५. ययां	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
८२९४६. ययां	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
८२९४७. ययां	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
८२९४८. ययां	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
८२९४९. ययां	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
८२९५०. ययां	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
८२९५१. ययां	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
८२९५२. ययां	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
८२९५३. ययां	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
८२९५४. ययां	अर्जुना गा जाण । ययां नाम गुण । आतां दाखऊं खूण । बांधिती ते	ज्ञाने.१४.५.१४४
८२९५५. ययां	मोह- अज्ञान- प्रमादा । ययां मैळेंया दोषवृंदा । पुढती पुढती प्रबुद्धा । तमचि मूळ	ज्ञाने.१४.१७.२६७
८२९५६. ययां	तेवीं मनःषष्ठां ययां । इंद्रियांतें धनंजया । देहराजु ने देहा- । पासूनि गेला	ज्ञाने.१५.८.३६७
८२९५७. ययां	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
८२९५८. ययां	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
८२९५९. ययां	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
८२९६०. ययां	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
८२९६१. ययां	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
८२९६२. ययां	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
८२९६३. ययां	इया मती आपुलिया । तिघां तीन नामें ययां । ठेऊनियां धनंजया । न जुंझें ऐसा	ज्ञाने.१८.५९.१२८०
८२९६४. ययां	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
८२९६५. ययां-	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
८२९६६. ययांचा	इहीं कामक्रोधलोभेंसीं । कार्यसिद्धि जाण तैसी । म्हणोनि ठावोचि पुसीं । ययांचा गा	ज्ञाने.१६.२२.४३७
८२९६७. ययांचें	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
८२९६८. ययांचें	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
८२९६९. ययाचा	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
८२९७०. ययाचा	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
८२९७१. ययाचा	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४

८२९७२. ययाचा	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
८२९७३. ययाचा	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
८२९७४. ययाचां	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
८२९७५. ययाचां	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
८२९७६. ययाचि	मग ययाचि प्रपंचरूपा । अधोशाखिया पादपा । डाहाळिया जाती उमपा । ऊर्ध्वाही उजू	ज्ञाने.१५.२.१४४
८२९७७. ययाचि	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
८२९७८. ययाचि	आतां ययाचि कर्मा भजतां । कर्माभिमानिया कर्ता । तो जीवुही त्रिविधता । पातला असे	ज्ञाने.१८.२५.६२८
८२९७९. ययाचि	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
८२९८०. ययाची	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
८२९८१. ययाची	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
८२९८२. ययाची	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
८२९८३. ययाचे	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
८२९८४. ययाचें	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
८२९८५. ययाचें	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
८२९८६. ययाचेनि	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
८२९८७. ययाचेनि	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
८२९८८. ययातें	अहेतुकें चित्तें । अनुष्ठा पां ययातें । पतिव्रता पतीतें । जियापरी	ज्ञाने.३.१०.९२
८२९८९. ययातें	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
८२९९०. ययातें	तरि कैसेनि ययातें गाळावें । म्हणोनि पडिलें बोलावें । तेवींचि तुवांही जाणावें । ऐसा भावो	ज्ञाने.१३.७.२३८
८२९९१. ययातें	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
८२९९२. ययातें	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
८२९९३. ययातें	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
८२९९४. ययातें	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
८२९९५. ययातें	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
८२९९६. ययातेंचि	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
८२९९७. ययापरी	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
८२९९८. ययापरी	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९

८२९९९. ययापरी	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्में	ज्ञाने.१२.६.७८
८३०००. ययापरी	पैं गा जो ययापरी । जन्मेंची जन्म निवारी । मरणें मृत्यु मारी । आपण उरे	ज्ञाने.१३.८.५५२
८३००१. ययापरौती	जें देहखंडा नाम आत्मा । ईश्वर पाषाणप्रतिमा । ययापरौती प्रमा । ढळों नेणे	ज्ञाने.१८.२२.५६७
८३००२. ययामाजीं	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
८३००३. ययामाजीं	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
८३००४. ययालागीं	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
८३००५. ययालागीं	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं । ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
८३००६. ययालागीं	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
८३००७. ययालागीं	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
८३००८. ययालागीं	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
८३००९. ययावरी	ययावरी तो पांडुकुमरु । जाहला आनंदसंपदा थोरु । आणि कृष्णचरणचतुरु । एक तो जगीं	ज्ञाने.११.५५.७०१
८३०१०. ययावरी	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५
८३०११. ययावरी	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
८३०१२. ययावरी	आतां ययावरी । गुरुभक्तीची परी । सांगों गा अवधारीं । चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
८३०१३. ययावरी	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
८३०१४. ययावरी	आतां ययावरी । आहाराचिया परी । यज्ञुही अवधारीं । त्रिधा असे	ज्ञाने.१७.१०.१६९
८३०१५. ययावरी	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
८३०१६. ययावरी	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
८३०१७. ययासि	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
८३०१८. ययासि	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
८३०१९. यश	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
८३०२०. यश	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
८३०२१. यश	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
८३०२२. यश	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
८३०२३. यश	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
८३०२४. यशचि	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
८३०२५. यशा	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०

८३०२६. यशा	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
८३०२७. यशा	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
८३०२८. यशासि	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
८३०२९. यशोदा	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
८३०३०. यशोदा	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
८३०३१. या	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
८३०३२. या	या बोला निवृत्तिदासु । पावूनि परम उल्हासु । म्हणे परियेसा मना अवकाशु । देऊनियां	ज्ञाने.१.८४
८३०३३. या	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
८३०३४. या	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
८३०३५. या	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
८३०३६. या	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
८३०३७. या	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
८३०३८. या	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
८३०३९. या	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
८३०४०. या	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
८३०४१. या	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
८३०४२. या	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
८३०४३. या	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
८३०४४. या	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
८३०४५. या	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
८३०४६. या	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
८३०४७. या	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
८३०४८. या	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
८३०४९. या	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
८३०५०. या	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
८३०५१. या	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
८३०५२. या	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७

८३०५३. या	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
८३०५४. या	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
८३०५५. या	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
८३०५६. या	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दु:खाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
८३०५७. या	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
८३०५८. या	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
८३०५९. या	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
८३०६०. या	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
८३०६१. या	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
८३०६२. या	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
८३०६३. या	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
८३०६४. या	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
८३०६५. या	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
८३०६६. या	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
८३०६७. या	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
८३०६८. या	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
८३०६९. या	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
८३०७०. या	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
८३०७१. या	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
८३०७२. या	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
८३०७३. या	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
८३०७४. या	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
८३०७५. या	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
८३०७६. या	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
८३०७७. या	एक ऐशिया इहीं यजनीं । मुक्त ते जाहले त्रिभुवनीं । या यज्ञक्रिया तरी आनानी । परि प्राप्य तें एक	ज्ञाने.४.२७.१४०
८३०७८. या	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
८३०७९. या	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११

८३०८०. या	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
८३०८१. या	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
८३०८२. या	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
८३०८३. या	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
८३०८४. या	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
८३०८५. या	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
८३०८६. या	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
८३०८७. या	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
८३०८८. या	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
८३०८९. या	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
८३०९०. या	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
८३०९१. या	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
८३०९२. या	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
८३०९३. या	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
८३०९४. या	ऐसा नियतु कां कंदर्पु । जो भूतां या बीजरूपु । तो मी म्हणे बापु । योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
८३०९५. या	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
८३०९६. या	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
८३०९७. या	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
८३०९८. या	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
८३०९९. या	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
८३१००. या	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
८३१०१. या	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
८३१०२. या	म्हणोनि अक्षर जें म्हणिजे । तेवींचि म्हणतां बोधुही उपजे । जयापरौता पैसु न देखिजे । या नाम परमगती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८१
८३१०३. या	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
८३१०४. या	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
८३१०५. या	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
८३१०६. या	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७

८३१०७. या	तैसा मी जरी तुम्हांप्रती । चावटी करीतसें बाळमती । तरी तुम्हीं तोषिजे ऐसी जाती । प्रेमाची या	ज्ञाने.९.१६
८३१०८. या	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१
८३१०९. या	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
८३११०. या	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
८३१११. या	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
८३११२. या	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
८३११३. या	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
८३११४. या	अथवा भूतें ना माझां ठायीं । आणि भूतांमाजि मी नाहीं । या खुणा तूं कहीं । चुकों नको	ज्ञाने.९.१०.१३४
८३११५. या	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
८३११६. या	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
८३११७. या	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविलि करी	ज्ञाने.९.११.१४७
८३११८. या	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
८३११९. या	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
८३१२०. या	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
८३१२१. या	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
८३१२२. या	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
८३१२३. या	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
८३१२४. या	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
८३१२५. या	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
८३१२६. या	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
८३१२७. या	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
८३१२८. या	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
८३१२९. या	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
८३१३०. या	महर्षीं आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
८३१३१. या	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
८३१३२. या	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
८३१३३. या	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०

८३१३४. या	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
८३१३५. या	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
८३१३६. या	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
८३१३७. या	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
८३१३८. या	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
८३१३९. या	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
८३१४०. या	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
८३१४१. या	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
८३१४२. या	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
८३१४३. या	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
८३१४४. या	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
८३१४५. या	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
८३१४६. या	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
८३१४७. या	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
८३१४८. या	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
८३१४९. या	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
८३१५०. या	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
८३१५१. या	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
८३१५२. या	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
८३१५३. या	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
८३१५४. या	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
८३१५५. या	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
८३१५६. या	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
८३१५७. या	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
८३१५८. या	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
८३१५९. या	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
८३१६०. या	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६

८३१६१. या	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
८३१६२. या	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
८३१६३. या	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
८३१६४. या	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
८३१६५. या	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
८३१६६. या	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
८३१६७. या	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
८३१६८. या	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
८३१६९. या	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
८३१७०. या	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
८३१७१. या	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
८३१७२. या	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
८३१७३. या	अमृताची धार । तैसें उजू अंतर । किंबहुना जो माहेर । या चिन्हांचें	ज्ञाने.१३.७.३६६
८३१७४. या	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
८३१७५. या	तरि जो या देहावरी । उदासु ऐसिया परी । उखिता जैसा बिढारीं । बैसविला आहे	ज्ञाने.१३.९.५९३
८३१७६. या	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
८३१७७. या	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
८३१७८. या	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
८३१७९. या	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
८३१८०. या	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
८३१८१. या	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
८३१८२. या	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
८३१८३. या	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
८३१८४. या	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
८३१८५. या	पैं या देहामाझारीं । परमात्मा ऐसी जे परी । बोलिजे तें अवधारीं । ययातेंचि	ज्ञाने.१३.२२.१०२७
८३१८६. या	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
८३१८७. या	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३

८३१८८. या	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
८३१८९. या	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
८३१९०. या	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
८३१९१. या	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
८३१९२. या	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
८३१९३. या	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
८३१९४. या	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
८३१९५. या	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
८३१९६. या	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
८३१९७. या	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
८३१९८. या	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
८३१९९. या	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
८३२००. या	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वीचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
८३२०१. या	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
८३२०२. या	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
८३२०३. या	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
८३२०४. या	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
८३२०५. या	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
८३२०६. या	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५
८३२०७. या	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
८३२०८. या	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
८३२०९. या	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
८३२१०. या	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
८३२११. या	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
८३२१२. या	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
८३२१३. या	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
८३२१४. या	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१

८३२१५. या	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
८३२१६. या	तैसा अहंकारु बळा आला । दर्पु कामक्रोधीं गुढला । या दोहींचा मेळु जाला । जयांचां ठायीं	ज्ञाने.१६.१८.३९६
८३२१७. या	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
८३२१८. या	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
८३२१९. या	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
८३२२०. या	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
८३२२१. या	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
८३२२२. या	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
८३२२३. या	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
८३२२४. या	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
८३२२५. या	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
८३२२६. या	परी आश्रयो आकाशा । आकाशचि का जैसा । या नामा नामी आश्रयो तैसा । अभेदु असे	ज्ञाने.१७.२६.४०३
८३२२७. या	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
८३२२८. या	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
८३२२९. या	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
८३२३०. या	तैसा कर्तृत्वाचा मदु । आणि कर्मफळाचा आस्वादु । या दोहींचें नांव बंधु । कर्माचा कीं	ज्ञाने.१८.९.२०५
८३२३१. या	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दुःखी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
८३२३२. या	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
८३२३३. या	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
८३२३४. या	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
८३२३५. या	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
८३२३६. या	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
८३२३७. या	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
८३२३८. या	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
८३२३९. या	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
८३२४०. या	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
८३२४१. या	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३

८३२४२. या	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
८३२४३. या	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
८३२४४. या	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
८३२४५. या	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
८३२४६. या	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
८३२४७. या	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
८३२४८. या	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
८३२४९. या	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
८३२५०. या	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
८३२५१. या	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
८३२५२. या	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
८३२५३. या	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
८३२५४. या	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
८३२५५. या	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
८३२५६. या	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
८३२५७. या	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
८३२५८. या	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
८३२५९. या	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
८३२६०. या	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
८३२६१. यां	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
८३२६२. यां	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
८३२६३. यां	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
८३२६४. यां	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
८३२६५. यां	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
८३२६६. यां	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
८३२६७. यां	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
८३२६८. यां	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८

८३२६९. यां	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
८३२७०. यां	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
८३२७१. यां	तरि गा ऐसें करीं । यां आठां पाहारांमाझारीं । मोटकें निमिषभरी । देतु जाय	ज्ञाने.१२.९.१०५
८३२७२. यां	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
८३२७३. यांचा	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
८३२७४. यांचा	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
८३२७५. यांचा	आंतुलीकडे मीचि यांचा अंत:करणीं । भूतांबाहेरी माझीच गंवसणी । आदि मी निर्वाणीं । मध्यही मीचि	ज्ञाने.१०.२०.२१६
८३२७६. यांचा	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
८३२७७. यांचा	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
८३२७८. यांचां	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
८३२७९. यांचां	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
८३२८०. यांचां	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
८३२८१. यांचिया	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
८३२८२. यांचिया	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
८३२८३. यांचिया	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
८३२८४. यांचिया	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
८३२८५. यांची	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
८३२८६. यांचीं	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८
८३२८७. यांचे	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
८३२८८. यांचे	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
८३२८९. यांचें	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
८३२९०. यांचें	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
८३२९१. यांचेनि	आणि जे जे यांचेनि सावायें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
८३२९२. यांतें	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
८३२९३. यांतें	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
८३२९४. यांतें	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजें । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
८३२९५. यांतें	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५

८३२९६. यांतें	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेववि‍ला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
८३२९७. यांमाजीं	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
८३२९८. यांसि	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
८३२९९. यांसी	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
८३३००. यांसीचि	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
८३३०१. याकारणें	याकारणें पार्था । होआवी कर्मीं आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
८३३०२. याकारणें	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
८३३०३. याकारणें	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
८३३०४. याकारणें	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
८३३०५. याकारणें	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
८३३०६. याकारणें	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
८३३०७. याकारणें	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
८३३०८. याकारणें	याकारणें मी पिता । महद्‌ब्रह्म माता । अपत्य पंडुसुता । जगडंबरु	ज्ञाने.१४.४.११६
८३३०९. याकारणें	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
८३३१०. याकारणें	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
८३३११. याकारणें	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
८३३१२. याकारणें	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
८३३१३. याकारणें	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
८३३१४. याकारणें	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
८३३१५. याकारणें	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
८३३१६. याकारणें	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
८३३१७. याकारणें	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
८३३१८. याकारणें	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
८३३१९. याग	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
८३३२०. याग	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
८३३२१. याग	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
८३३२२. याग	किंबहुना नाना याग । निष्पत्तीचें घेउनी अंग । करिती नावडतेया त्याग । उपाधींचे	ज्ञाने.१७.२४.३६२

८३३२३. याग	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
८३३२४. याग	कामनेचेनि दळवाडें । जें उभारावया घडे । अश्वमेधादिक फुडे । याग जेथ	ज्ञाने.१८.२.९८
८३३२५. याग	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
८३३२६. यागचि	जियें भवस्वर्गातें जाणती । यागचि चांग म्हणती । पारखी फुडी आथी । भेदी जेयां	ज्ञाने.१४.१.४४
८३३२७. यागवरी	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
८३३२८. यागसंकटें	अगा स्वर्गीचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
८३३२९. यागांचिया	अगा स्वर्गीची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
८३३३०. यागाचींही	म्हणौनि कोणे एके वेळे । मौढ्यमद्याचेनि बळें । यागाचींही टवाळें । आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
८३३३१. यागाचेनि	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
८३३३२. यागादिक	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
८३३३३. यागादिक	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
८३३३४. यागादिकीं	तैसी आत्मज्ञानविखीं । जंव निश्चिती नाहीं निकी । तंव नोहावें यागादिकीं । उदासीना	ज्ञाने.१८.५.१५२
८३३३५. यागार्थुही	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
८३३३६. यागीं	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
८३३३७. यागीं	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
८३३३८. यागीं	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
८३३३९. यागीं	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
८३३४०. यागु	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
८३३४१. यागु	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
८३३४२. यागु	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
८३३४३. यागु	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
८३३४४. यागु	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
८३३४५. याचक	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
८३३४६. याचा	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
८३३४७. याचा	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
८३३४८. याचा	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
८३३४९. याचा	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५

८३३५०. याचा	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
८३३५१. याचां	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मी । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
८३३५२. याचि	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें नि:शेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
८३३५३. याचि	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
८३३५४. याचि	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
८३३५५. याचि	आणि आयुर्वेदुही आघवा । याचि मोहोरा पांडवा । जे जीवाकारणें करावा । जीवघातु	ज्ञाने.१३.७.२२४
८३३५६. याचि	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
८३३५७. याचि	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
८३३५८. याचि	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
८३३५९. याचि	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
८३३६०. याचि	याचि एकेपरी । रूपकाचिया कुसरी । सारीतसे वारी । संसाराची	ज्ञाने.१५.४२
८३३६१. याचि	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
८३३६२. याचि	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
८३३६३. याचि	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
८३३६४. याचि	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
८३३६५. याचि	मी कळसु याचि कारणें । अठरावा अध्यायो म्हणें । उवाइला बादरायणें । गीताप्रासादा	ज्ञाने.१८.३३
८३३६६. याचि	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
८३३६७. याचि	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
८३३६८. याचि	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
८३३६९. याचि	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
८३३७०. याचिऐसा	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
८३३७१. याचित	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
८३३७२. याचिपरी	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
८३३७३. याचिपरी	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
८३३७४. याचिया	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
८३३७५. याचिया	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
८३३७६. याचियाचि	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१

८३३७७. याचिये	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
८३३७८. याचिये	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
८३३७९. याचिये	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
८३३८०. याचिलागीं	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
८३३८१. याचिलागीं	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
८३३८२. याचिलागीं	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
८३३८३. याचिलागीं	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
८३३८४. याचिलागीं	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
८३३८५. याचिलागीं	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
८३३८६. याचिलागीं	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
८३३८७. याचिलागीं	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
८३३८८. याचिलागीं	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
८३३८९. याचिलागीं	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
८३३९०. याचिलागीं	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
८३३९१. याचिलागीं	याचिलागीं सुमती । जोडिती शांतिसंपत्ती । शास्त्रांचीं दुभतीं । पोसिती घरीं	ज्ञाने.१३.३४.११३०
८३३९२. याचिलागीं	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
८३३९३. याची	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
८३३९४. याची	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
८३३९५. याची	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
८३३९६. याची	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
८३३९७. याची	आतां याची बुद्धिवृत्ती । निष्टंकिला कर्मजातीं । खांदु मांडिजे धृती । त्रिविधा जया	ज्ञाने.१८.३२.७३१
८३३९८. याचे	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
८३३९९. याचें	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
८३४००. याचें	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
८३४०१. याचें	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
८३४०२. याचें	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
८३४०३. याचें	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३

८३४०४. याचेचि	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
८३४०५. याचेनि	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
८३४०६. याचेनि	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
८३४०७. याचेनि	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
८३४०८. याचेनि	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
८३४०९. याचेनिचि	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
८३४१०. याज्ञिक	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
८३४११. याज्ञिकांचा	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
८३४१२. याज्ञिकांचें	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
८३४१३. याज्ञिकु	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
८३४१४. याज्य	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
८३४१५. यातना	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
८३४१६. यातना	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
८३४१७. यातनांची	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
८३४१८. यातायात	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
८३४१९. यातायाती	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
८३४२०. यातें	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
८३४२१. यातें	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
८३४२२. यातें	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
८३४२३. यातें	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
८३४२४. यातें	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
८३४२५. यातें	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
८३४२६. यातें	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
८३४२७. यातें	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
८३४२८. यातें	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
८३४२९. यातेंचि	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
८३४३०. यात्रा	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४

८३४३१. यात्रा	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
८३४३२. यात्रा	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
८३४३३. यात्रा	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
८३४३४. यात्रादिकें	तया प्रिया देवतालया । यात्रादिकें करावया । अष्टौ पाहार जैसें पायां । उळिग घापे	ज्ञाने.१७.१४.२०२
८३४३५. यात्रे	माझी मूर्ति निफजवी । ते घराचां कोनीं बैसवीं । आपण देवो देवी । यात्रे जाय	ज्ञाने.१३.११.८१४
८३४३६. यादव	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
८३४३७. यादवपणें	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
८३४३८. यादवरावो	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
८३४३९. यादववरें	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
८३४४०. यादवां	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
८३४४१. यादवांमाजीं	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
८३४४२. यादवांमाजीं	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
८३४४३. यादवेंद्रा	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६
८३४४४. यादवेश्वरु	तैसा चराचरपरमगुरु । चतुरचित्तचमत्कारु । तो ऐका यादवेश्वरु । बोलता जाहला	ज्ञाने.१०.४८
८३४४५. यादसांआंतु	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
८३४४६. यापरतें	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
८३४४७. यापरी	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
८३४४८. यापरी	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
८३४४९. यापरी	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
८३४५०. यापरी	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
८३४५१. यापरी	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
८३४५२. यापरी	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
८३४५३. यापरी	यापरी त्यजी देहातें । तो त्रिशुद्धी पावे मातें । जया पावणया परौतें । आणिक पावणें नाहीं	ज्ञाने.८.१३.११९
८३४५४. यापरी	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
८३४५५. यापरी	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
८३४५६. यापरी	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
८३४५७. यापरी	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८

८३४५८. यापरी	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
८३४५९. यापरी	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
८३४६०. यापरी	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
८३४६१. यापरी	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
८३४६२. यापरी	म्हणोनि गा यापरी । ब्रह्मादिपिपीलिकावरी । मीवांचूनि दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१०.७.१०५
८३४६३. यापरी	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
८३४६४. यापरी	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
८३४६५. यापरी	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
८३४६६. यापरी	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
८३४६७. यापरी	किंबहुना यापरी । श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं । भोगी आतां अवधारीं । बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२
८३४६८. यापरी	अर्जुना जो यापरी । अंत:करण जतन करी । नेदी उभें ठाकों द्वारीं । इंद्रियांचां	ज्ञाने.१३.७.५०३
८३४६९. यापरी	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
८३४७०. यापरी	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
८३४७१. यापरी	अर्जुना यापरी । मिथ्यादृष्टीचां घरीं । युगानवृत्तीचीं करी । चोज पाउलें	ज्ञाने.१४.३.११३
८३४७२. यापरी	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
८३४७३. यापरी	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
८३४७४. यापरी	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
८३४७५. यापरी	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
८३४७६. यापरौतें	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
८३४७७. यामाजीं	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
८३४७८. यालागीं	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
८३४७९. यालागीं	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
८३४८०. यालागीं	म्हणूनि केवळ देहभरण । ते जाणें उघडी नागवण । यालागीं एथ अंत:करण । देयावेना	ज्ञाने.३.३३.२०९
८३४८१. यालागीं	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
८३४८२. यालागीं	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
८३४८३. यालागीं	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
८३४८४. यालागीं	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०

८३४८५. यालागीं	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
८३४८६. यालागीं	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
८३४८७. यालागीं	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
८३४८८. यालागीं	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
८३४८९. यालागीं	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
८३४९०. यालागीं	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थी न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०
८३४९१. यालागीं	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
८३४९२. यालागीं	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
८३४९३. यालागीं	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
८३४९४. यालागीं	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
८३४९५. यालागीं	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
८३४९६. यालागीं	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
८३४९७. यालागीं	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
८३४९८. यालागीं	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
८३४९९. यालागीं	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
८३५००. यालागीं	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
८३५०१. यालागीं	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
८३५०२. यालागीं	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
८३५०३. यालागीं	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
८३५०४. यालागीं	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३
८३५०५. यालागीं	आणि जयापरौतें कांहीं नाहीं । तें आपणपेंचि आपुलां ठायीं । जाहला यालागीं जो कांहीं । आकांक्षी ना	ज्ञाने.१२.१७.१९३
८३५०६. यालागीं	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
८३५०७. यालागीं	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४
८३५०८. यालागीं	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
८३५०९. यालागीं	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
८३५१०. यालागीं	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
८३५११. यालागीं	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०

८३५१२. यालागीं	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
८३५१३. यालागीं	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
८३५१४. यालागीं	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
८३५१५. यालागीं	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
८३५१६. यालागीं	एऱ्हवीं तरी महद्‌ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
८३५१७. यालागीं	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
८३५१८. यालागीं	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
८३५१९. यालागीं	अजामेकां । अजा म्हणतां जन्म नाहीं । त्यासि नाशु कैचा कायी । यालागीं अक्षरु पाही । अज्ञानघन	ज्ञाने.१५.१६.५०८-अ
८३५२०. यालागीं	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
८३५२१. यालागीं	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
८३५२२. यालागीं	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
८३५२३. यालागीं	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
८३५२४. यालागीं	यालागीं कर्म आपुलें । जें जातिस्वभावें असे आलें । तें करी तेणें जिंतिलें । कर्मबंधातें	ज्ञाने.१८.४७.९३३
८३५२५. यालागीं	यालागीं तो क्रमयोगी । मी जालाचि मातें भोगी । तारुण्य कां तरुणांगीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.५५.११४७
८३५२६. यालागीं	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते झुंझवील तूतें । न झुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
८३५२७. यालागीं	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
८३५२८. यालागीं	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
८३५२९. यालागीं	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
८३५३०. यावया	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२
८३५३१. यावया	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
८३५३२. यावया	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
८३५३३. यावया	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
८३५३४. यावया	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
८३५३५. यावयाची	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
८३५३६. यावयालागीं	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
८३५३७. यावयासी	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
८३५३८. यावरतें	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६

८३५३९. यावरी	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
८३५४०. यावरी	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
८३५४१. यावरी	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
८३५४२. यावरी	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
८३५४३. यावरी	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
८३५४४. यावरी	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
८३५४५. यावरी	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
८३५४६. यावरी	यावरी आदी । पांचवटेयाची बांधी । बांधली प्रभेदीं । पंचभूतिकीं	ज्ञाने.१३.४.४६
८३५४७. यावरी	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
८३५४८. यावरी	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
८३५४९. यावरी	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
८३५५०. यावरी	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
८३५५१. यावरील	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
८३५५२. यावरुतें	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
८३५५३. यावा	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
८३५५४. यावा	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
८३५५५. यावा	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
८३५५६. यावा	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
८३५५७. यावा	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
८३५५८. यावांचूनि	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
८३५५९. यावाजावा	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
८३५६०. यावे	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
८३५६१. यावें	सुखीं संतोषा न यावें । दु:खीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
८३५६२. यावें	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
८३५६३. यावें	अगा कर्में जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
८३५६४. यावें	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
८३५६५. यावें	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३

८३५६६. यावें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
८३५६७. यावें	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
८३५६८. यावें	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
८३५६९. यावें	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
८३५७०. यावें	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
८३५७१. यावें	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
८३५७२. यावें	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
८३५७३. यावें	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
८३५७४. यावें	ते पाषाणही आघवे । चिंतारत्नें कां नोहावे । तिये भूमिके कां न यावें । चैतन्यत्व	ज्ञाने.१८.७८.१६४३
८३५७५. यासाठीं	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
८३५७६. यासि	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
८३५७७. यासि	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
८३५७८. यासी	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
८३५७९. यासींचि	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
८३५८०. याही	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
८३५८१. याही	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९
८३५८२. याही	ऐसें आत्मत्वें मज एकातें । इया अद्वयभक्ती जाणोनि निरुतें । आणि याही बोधा जाणतें । तेंही मीचि जाणें	ज्ञाने.१८.५५.१२००
८३५८३. याहीपासून	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
८३५८४. याहीवरी	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
८३५८५. याहीवरी	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
८३५८६. याहीवरी	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणे तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दुःस्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
८३५८७. याहीवरी	मग याहीवरी पार्था । माझां भजनीं आस्था । तरी तयातें मी माथां । मुकुट करीं	ज्ञाने.१२.१९.२१४
८३५८८. याहीवरी	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
८३५८९. याहीहुनि	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
८३५९०. याहूनि	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
८३५९१. यिया	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
८३५९२. यिया	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२

८३५९३. यियां	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
८३५९४. यियें	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
८३५९५. युक्त	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
८३५९६. युक्ति	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
८३५९७. युक्ति	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
८३५९८. युक्तिघोषें	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
८३५९९. युक्तिचेनि	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
८३६००. युक्तित्रयाचां	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
८३६०१. युक्तिपंथें	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
८३६०२. युक्तिमंतु	तैसा युक्तिमंतु कौतुकें । अभ्यासाचिया मोहरा ठाके । आणि आत्मसिद्धीचि पिके । अनुभवु तयाचा	ज्ञाने.६.१८.३५५
८३६०३. युक्तिरूप	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
८३६०४. युक्ती	तोंडेंसीं तोंडा न पडे । बोलेंसी बोला न घडे । इया युक्ती बडबडें । त्राय जाहली	ज्ञाने.१३.३.१७
८३६०५. युक्ती	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
८३६०६. युक्तीचि	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
८३६०७. युक्तीची	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
८३६०८. युक्तीची	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
८३६०९. युक्तीचेनि	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
८३६१०. युग	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
८३६११. युगचि	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
८३६१२. युगचि	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
८३६१३. युगचि	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
८३६१४. युगचि	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
८३६१५. युगसहस्त्र	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
८३६१६. युगांचीं	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
८३६१७. युगांत	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
८३६१८. युगांत	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
८३६१९. युगांतविजूंचां	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१

८३६२०. युगांतशक्तीचीं	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
८३६२१. युगांतु	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
८३६२२. युगांतु	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
८३६२३. युगांतु	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
८३६२४. युगानवृत्तीचीं	अर्जुना यापरी । मिथ्यादृष्टीचां घरीं । युगानवृत्तीचीं करी । चोज पाउलें	ज्ञाने.१४.३.११३
८३६२५. युगान्त	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
८३६२६. युगायुगीं	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
८३६२७. युगाहिहूनि	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
८३६२८. युगीं	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
८३६२९. युगीं	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
८३६३०. युगीं	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
८३६३१. युगें	मी कवण केतुला । कवणाचा कैं जाहला । निरुती या करितां बोला । युगें गेलीं	ज्ञाने.१०.२.६७
८३६३२. युधामन्यु	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
८३६३३. युधिष्ठिरादिक	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
८३६३४. युधिष्ठिरु	तो महाप्रलयजलधरु । जैसा घडघडिला गंहिरु । तंव अनंतविजयो युधिष्ठिरु । आस्फुरित असे	ज्ञाने.१.१६.१४९
८३६३५. युयुधानु	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
८३६३६. यूपु	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
८३६३७. ये	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
८३६३८. ये	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
८३६३९. ये	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
८३६४०. ये	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
८३६४१. ये	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
८३६४२. ये	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
८३६४३. ये	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
८३६४४. ये	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
८३६४५. ये	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
८३६४६. ये	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१

८३६४७. ये	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
८३६४८. ये	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
८३६४९. ये	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
८३६५०. ये	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
८३६५१. ये	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
८३६५२. ये	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५
८३६५३. ये	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
८३६५४. ये	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
८३६५५. ये	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
८३६५६. ये	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
८३६५७. ये	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
८३६५८. ये	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
८३६५९. ये	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
८३६६०. ये	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
८३६६१. ये	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
८३६६२. ये	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
८३६६३. ये	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
८३६६४. ये	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
८३६६५. ये	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
८३६६६. ये	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
८३६६७. ये	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
८३६६८. ये	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
८३६६९. ये	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
८३६७०. ये	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
८३६७१. ये	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
८३६७२. ये	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
८३६७३. ये	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६

८३६७४. ये	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
८३६७५. ये	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४
८३६७६. ये	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
८३६७७. ये	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
८३६७८. ये	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
८३६७९. ये	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
८३६८०. ये	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
८३६८१. ये	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
८३६८२. ये	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
८३६८३. ये	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
८३६८४. ये	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
८३६८५. ये	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
८३६८६. ये	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
८३६८७. ये	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
८३६८८. ये	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
८३६८९. ये	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
८३६९०. ये	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
८३६९१. ये	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
८३६९२. ये	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
८३६९३. ये	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
८३६९४. ये	उचललेया प्राणासरिसीं । इंद्रियेंही निगती जैसीं । तैसा मनोबुद्धिपाशीं । अहंकारु ये	ज्ञाने.१२.८.१०१
८३६९५. ये	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
८३६९६. ये	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
८३६९७. ये	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
८३६९८. ये	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
८३६९९. ये	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
८३७००. ये	तैसा चळणवळणात्मकीं । असोनि ये पांचभौतिकीं । भूतोर्मी एकी । चळिजेना	ज्ञाने.१३.७.४९०

८३७०१. ये	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
८३७०२. ये	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
८३७०३. ये	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
८३७०४. ये	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
८३७०५. ये	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
८३७०६. ये	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
८३७०७. ये	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
८३७०८. ये	तेथ पुरुषत्व जें असे । तें ये इये प्रकृतिदशे । चंद्रमा अंवसे । पडिला जैसा	ज्ञाने.१३.२१.१००७
८३७०९. ये	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
८३७१०. ये	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
८३७११. ये	अमृत जैसें ये चुळा । कां निधान देखिजे डोळां । तेतुला जिव्हाळा । मानावा गा	ज्ञाने.१३.३०.१०८९
८३७१२. ये	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
८३७१३. ये	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
८३७१४. ये	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
८३७१५. ये	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
८३७१६. ये	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६
८३७१७. ये	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
८३७१८. ये	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
८३७१९. ये	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
८३७२०. ये	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
८३७२१. ये	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
८३७२२. ये	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
८३७२३. ये	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
८३७२४. ये	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
८३७२५. ये	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
८३७२६. ये	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
८३७२७. ये	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९

८३७२८. ये	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
८३७२९. ये	पाणी बुडऊं ये मिठातें । तंव मीठचि पाणी आतें । तेवीं आपण जालेनि अद्वैतें । नाशे भय	ज्ञाने.१६.१.७२
८३७३०. ये	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
८३७३१. ये	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
८३७३२. ये	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
८३७३३. ये	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
८३७३४. ये	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
८३७३५. ये	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
८३७३६. ये	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
८३७३७. ये	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
८३७३८. ये	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
८३७३९. ये	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
८३७४०. ये	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
८३७४१. ये	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
८३७४२. ये	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
८३७४३. ये	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
८३७४४. ये	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
८३७४५. ये	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९
८३७४६. ये	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
८३७४७. ये	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
८३७४८. ये	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
८३७४९. ये	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
८३७५०. ये	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
८३७५१. ये	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
८३७५२. ये	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
८३७५३. ये	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
८३७५४. ये	तैसा कर्माकारा दुजेया । तो कर्तेपणाचा आत्मया । अवलाहो ये तें गेलया । कांहीं बाहीं जें उरे	ज्ञाने.१८.१७.४१२

८३७५५. ये	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
८३७५६. ये	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
८३७५७. ये	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
८३७५८. ये	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
८३७५९. ये	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
८३७६०. ये	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
८३७६१. ये	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
८३७६२. ये	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
८३७६३. ये	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
८३७६४. ये	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
८३७६५. ये	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
८३७६६. ये	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
८३७६७. ये	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
८३७६८. ये	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
८३७६९. ये	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
८३७७०. ये	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
८३७७१. ये	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
८३७७२. ये	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
८३७७३. ये	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
८३७७४. ये	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
८३७७५. ये	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
८३७७६. ये	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
८३७७७. ये	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
८३७७८. ये	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
८३७७९. ये	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
८३७८०. ये	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
८३७८१. ये	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१

८३७८२. ये	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
८३७८३. ये	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
८३७८४. यें	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
८३७८५. यें	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
८३७८६. यें	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
८३७८७. यें	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
८३७८८. यें	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
८३७८९. येंचि	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
८३७९०. येइजतसे	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
८३७९१. येइजे	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
८३७९२. येइजे	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
८३७९३. येइजे	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
८३७९४. येइजे	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
८३७९५. येइजे	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
८३७९६. येइजे	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
८३७९७. येइजे	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
८३७९८. येई	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
८३७९९. येईजे	निगिजे पूर्वीलिया मोहरा । कीं येईजे पश्चिमेचिया घरा । निश्चळपणें धनुर्धरा । चालणें एथिंचें	ज्ञाने.६.१०.१५९
८३८००. येईजे	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
८३८०१. येईल	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
८३८०२. येईल	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
८३८०३. येईल	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
८३८०४. येईल	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
८३८०५. येईल	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
८३८०६. येईल	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
८३८०७. येईल	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
८३८०८. येईल	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६

८३८०९. येईल	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
८३८१०. येईल	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
८३८११. येईल	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
८३८१२. येईल	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
८३८१३. येईल	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
८३८१४. येईल	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
८३८१५. येईल	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
८३८१६. येईल	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
८३८१७. येईल	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
८३८१८. येईल	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९
८३८१९. येईल	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
८३८२०. येईल	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
८३८२१. येईल	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
८३८२२. येईल	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दुःख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
८३८२३. येईल	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
८३८२४. येईल	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
८३८२५. येईल	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
८३८२६. येईल	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
८३८२७. येईल	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
८३८२८. येउते	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
८३८२९. येउतें	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
८३८३०. येउनि	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
८३८३१. येउनि	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
८३८३२. येउनि	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
८३८३३. येऊं	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
८३८३४. येऊनि	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
८३८३५. येऊनि	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२

८३८३६. येऊनि	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये। जेणें अधिष्ठिली विश्व विये। जो येऊनि प्रकृती इये। गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
८३८३७. येऊनि	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें। राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें। तुझें स्वरूप आघवें। सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
८३८३८. येऊनि	आतां विरक्तीची कवण परी। जे येऊनि मनातें वरी। हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी। देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
८३८३९. येऊनि	पैं निर्धना घरीं वानिवसें। महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे। तयातें निर्धन ऐसें। म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
८३८४०. येऊनि	आणि सोमसूर्यग्रहणें। येऊनि करविती पार्वणें। कां मातापितरमरणें। अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
८३८४१. येऊनि	पिसें नेसलें कां नागवें। हें लोकीं येऊनि जाणावें। ठाणोरियाचे मवावे। आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
८३८४२. येऊनि	का येऊनि फळाचा घडु। पारुषवी केळीची वाढु। गुरु भेटोनि करी पाडु। बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
८३८४३. येऊनि	तरी गुरू दाविलिया वाटा। येऊनि विवेकतीर्थतटा। धुऊनियां मळकटा। बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
८३८४४. येऊनि	पासीं येऊनि दिनकरें। डोळ्यातें आंधारें। पुसिजे हें काय सरे। कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
८३८४५. येऊनिया	जेथ चहूंकडे जळत वणवा। तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा। तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां। केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
८३८४६. येक	आकाशपतिता नीरा। जैसा सिंधूचि येक थारा। तैसें कृत्यजात उदरा-। लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
८३८४७. येक	तेंचि येक वेगळालें। तेथ चिन्हीं अळंकारलें। सांगिजेल उपाइलें। भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
८३८४८. येक	तैसें शास्त्राचारें तेणें। ईश्वरुचि येक पावणें। हें फुडें जें कां जाणणें। तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
८३८४९. येक	आणि शरीरस्वभाववशें। कांहीं येक करूं जरी बैसे। तरी मीचि तो तेणें मिषें। भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
८३८५०. येक	हृदया हृदय येक जालें। ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें। द्वैत न मोडितां केलें। आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
८३८५१. येक	हें असो कांडत्रयात्मक। श्रुति मोक्षरूप फळ येक। बोभाये जें आवश्यक। ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
८३८५२. येक	माझां सज्जनेंसिं मातें। पैशून्याचेनि आव्हाते। येक आहाती तयांतें। योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
८३८५३. येक	व्यासादिकांचे उन्मेख। राहाटती जेथ साशंक। तेथ मीही रंक येक। वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
८३८५४. येकचि	म्हणौनि अधिकारें मानिलें। जें विधीचेनि वोघें आलें। तें येकचि येथ भलें। नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
८३८५५. येकचि	तैसी भक्तां गीतेसीं। भेटी करी जो आदरेसीं। तो देहापाठीं मजसीं। येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
८३८५६. येकपण	तेथ चेइलयां येकपण। दिसे जें आपुलया आपण। तेंही जातां नेणों कोण। होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
८३८५७. येकपणें	आणिक कांहींच नाहीं। म्हणौनि करिती काई। दोघे येकपणें पाहीं। नांदताती	ज्ञाने.१८.७४.१५९३
८३८५८. येकयेका	ऐसिया शतें सात श्लोकां। ते परी आगळा येकयेका। आतां कोण वेगळिका। वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
८३८५९. येकलाचि	हे मारिले ते वर थोडे। आणीकही साधीन गाढे। मग नांदेन पवाडें। येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
८३८६०. येकलें	जें भवबंधमोचक। येकलें कर्म सात्त्विक। तरी कां वेखासी सदोख। येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
८३८६१. येकलेनि	अंग गोरें आणि तरुणें। वरि लेइलें आहे लेणें। परी येकलेनि प्राणें। सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
८३८६२. येकलेपणींचें	तें तूं गुरुलिंग जी माझें। जें येकलेपणींचें विरजें। जयालागीं वोलांडिजे। अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०

८३८६३. येकल्या	ए-हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
८३८६४. येकवटलेया	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
८३८६५. येकवटें	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
८३८६६. येकवढे	मग नेणे बहु थोडें । न पाहे मागें पुढें । मार्गामार्ग येकवढे । करीत चाले	ज्ञाने.१८.२५.६२५
८३८६७. येकवद	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
८३८६८. येकवळा	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
८३८६९. येकवळा	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
८३८७०. येका	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
८३८७१. येका	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
८३८७२. येका	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
८३८७३. येका	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
८३८७४. येकां	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
८३८७५. येकाकिया	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
८३८७६. येकाचि	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
८३८७७. येकाचि	ऐसा येकाचि प्राणिवृंदा । भेदु चतुर्वर्णधा । गुणींचि प्रबुद्धा । केला जाण	ज्ञाने.१८.४१.८३०
८३८७८. येकाढता	परी मऱ्हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
८३८७९. येकाधिये	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
८३८८०. येकापरतें	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
८३८८१. येकाहारीं	परी निगमाचळशिखरीं । उपनिषदार्थनगरीं । आहाति जे ब्रह्माचां येकाहारीं । तयांसीच कळे	ज्ञाने.१७.२३.३३४
८३८८२. येकाही	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
८३८८३. येकि	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
८३८८४. येकी	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
८३८८५. येकी	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
८३८८६. येकी	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
८३८८७. येकी	पैं अज्ञानघनसुषुप्ती । ऐसैसी जे कां ख्याती । या उणी येकी प्राप्ती । ब्रह्माची जे	ज्ञाने.१५.१६.५१६
८३८८८. येकी	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
८३८८९. येकी	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०

८३८९०. येकी	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
८३८९१. येकी	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
८३८९२. येकी	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
८३८९३. येकी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
८३८९४. येकी	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
८३८९५. येकीं	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
८३८९६. येकीं	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
८३८९७. येकीं	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
८३८९८. येकु	आणीकही येकु थोरु । यया अव्ययत्वाचा डगरु । आथी परी तो भीतरु । ऐसा असे	ज्ञाने.१५.१.११८
८३८९९. येकु	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
८३९००. येकु	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशें । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
८३९०१. येकु	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
८३९०२. येकु	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
८३९०३. येकु	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
८३९०४. येकु	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
८३९०५. येकें	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
८३९०६. येकें	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
८३९०७. येकें	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
८३९०८. येकें	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
८३९०९. येकें	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
८३९१०. येकेंचि	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
८३९११. येकेकाही	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
८३९१२. येकेवेळे	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
८३९१३. येकोपजीवी	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
८३९१४. येचि	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
८३९१५. येचि	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
८३९१६. येचिविशीं	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५

८३९१७. येणें	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
८३९१८. येणें	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
८३९१९. येणें	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
८३९२०. येणें	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
८३९२१. येणें	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
८३९२२. येणें	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
८३९२३. येणें	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
८३९२४. येणें	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
८३९२५. येणें	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
८३९२६. येणें	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
८३९२७. येणें	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
८३९२८. येणें	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
८३९२९. येणें	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
८३९३०. येणें	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
८३९३१. येणें	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
८३९३२. येणें	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
८३९३३. येणें	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
८३९३४. येणें	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
८३९३५. येणें	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
८३९३६. येणें	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
८३९३७. येणें	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
८३९३८. येणें	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
८३९३९. येणें	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
८३९४०. येणें	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
८३९४१. येणें	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
८३९४२. येणें	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
८३९४३. येणें	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४

८३९४४. येणें	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
८३९४५. येणें	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
८३९४६. येणें	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
८३९४७. येणें	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
८३९४८. येणें	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
८३९४९. येणें	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
८३९५०. येणें	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
८३९५१. येणें	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
८३९५२. येणें	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
८३९५३. येणें	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
८३९५४. येणें	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
८३९५५. येणें	ऐसें जाणणें जें बरवें । तें फावलें तया आघवें । म्हणोनि आहाचवाहाचें न झकवे । येणें आकारचित्रें	ज्ञाने.६.९.९९
८३९५६. येणें	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
८३९५७. येणें	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
८३९५८. येणें	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
८३९५९. येणें	जें येणें मानें बरवंट । आणि तैसेंचि अति चोखट । जेथ अधिष्ठान प्रगट । डोळां दिसे	ज्ञाने.६.११.१७१
८३९६०. येणें	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
८३९६१. येणें	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
८३९६२. येणें	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
८३९६३. येणें	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
८३९६४. येणें	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
८३९६५. येणें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
८३९६६. येणें	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
८३९६७. येणें	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
८३९६८. येणें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
८३९६९. येणें	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
८३९७०. येणें	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१

८३९७१. येणें	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
८३९७२. येणें	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
८३९७३. येणें	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
८३९७४. येणें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
८३९७५. येणें	आतां येणें उजिवडें निरुतें । न्याहाळीं पां ऐश्वर्ययोगातें । जे माझां ठायीं भूतें । परी भूतीं मी नसें	ज्ञाने.९.१०.१३३
८३९७६. येणें	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
८३९७७. येणें	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
८३९७८. येणें	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
८३९७९. येणें	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
८३९८०. येणें	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
८३९८१. येणें	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
८३९८२. येणें	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
८३९८३. येणें	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
८३९८४. येणें	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
८३९८५. येणें	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
८३९८६. येणें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
८३९८७. येणें	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
८३९८८. येणें	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
८३९८९. येणें	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
८३९९०. येणें	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
८३९९१. येणें	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
८३९९२. येणें	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
८३९९३. येणें	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
८३९९४. येणें	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
८३९९५. येणें	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
८३९९६. येणें	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
८३९९७. येणें	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९

८३९९८. येणें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
८३९९९. येणें	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
८४०००. येणें	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
८४००१. येणें	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
८४००२. येणें	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
८४००३. येणें	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
८४००४. येणें	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
८४००५. येणें	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
८४००६. येणें	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
८४००७. येणें	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
८४००८. येणें	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
८४००९. येणें	जो निखळपणें येणें । पुरुषातें यया जाणे । आणि गुणाचें करणें । प्रकृतीचें तें	ज्ञाने.१३.२३.१०२९
८४०१०. येणें	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हें भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
८४०११. येणें	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हें भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
८४०१२. येणें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
८४०१३. येणें	ऐसेनि येणें निवाडें । जयाचां जीवीं उजिवडें । अकर्तयातें फुडें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.१३.२९.१०८२
८४०१४. येणें	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
८४०१५. येणें	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
८४०१६. येणें	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
८४०१७. येणें	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
८४०१८. येणें	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
८४०१९. येणें	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
८४०२०. येणें	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
८४०२१. येणें	येणें थोर बोधलेपणें । तयासि गा देहीं असणें । म्हणूनि तो मी म्हणें । गुणातीत	ज्ञाने.१४.२०.३१८
८४०२२. येणें	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
८४०२३. येणें	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
८४०२४. येणें	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४

८४०२५. येणें	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
८४०२६. येणें	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
८४०२७. येणें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
८४०२८. येणें	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
८४०२९. येणें	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
८४०३०. येणें	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
८४०३१. येणें	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
८४०३२. येणें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
८४०३३. येणें	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
८४०३४. येणें	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
८४०३५. येणें	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
८४०३६. येणें	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
८४०३७. येणें	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
८४०३८. येणें	ऐसें जया जें दान देणें । तो तेणेंचि गा जीवनें । पुढती भुंजावा भावें येणें । दीजे जें का	ज्ञाने.१७.२१.२८८
८४०३९. येणें	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
८४०४०. येणें	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
८४०४१. येणें	ऐसेनि तदात्मकें ब्रह्में । तेथ उगाणूनि कर्में । आंग झाडिती न ममें । येणें बोलें	ज्ञाने.१७.२५.३७२
८४०४२. येणें	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
८४०४३. येणें	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
८४०४४. येणें	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
८४०४५. येणें	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
८४०४६. येणें	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
८४०४७. येणें	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
८४०४८. येणें	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
८४०४९. येणें	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
८४०५०. येणें	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
८४०५१. येणें	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९

८४०५२. येणें	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
८४०५३. येणें	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
८४०५४. येणें	येणें मूळाज्ञानसंन्यासें । दृश्याचा ठावो जेथ पुसे । तेथ बुझावें तें आपैसें । तोचि आहे	ज्ञाने.१८.४९.९७३
८४०५५. येणें	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
८४०५६. येणें	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
८४०५७. येणें	जैसें कनकेंसीं कांकणें । असिजे अनन्यपणें । तो भक्तियोगें येणें । मजसीं तैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८२
८४०५८. येणें	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
८४०५९. येणें	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
८४०६०. येणें	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
८४०६१. येणें	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
८४०६२. येणें	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
८४०६३. येणें	म्हणौनि येणें प्रसादबळें । नव्हे झुंजाचेनि आडळें । न ठकेचि येकेवेळे । भाळलों तुज	ज्ञाने.१८.६५.१३८७
८४०६४. येणें	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
८४०६५. येणें	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
८४०६६. येणें	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
८४०६७. येणें	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
८४०६८. येणें	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
८४०६९. येणें	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
८४०७०. येणें	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
८४०७१. येणें	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
८४०७२. येणें	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
८४०७३. येणें	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
८४०७४. येणेंकरूनि	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
८४०७५. येणेंचि	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
८४०७६. येणेंचि	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
८४०७७. येणेंचि	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
८४०७८. येणेंचि	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६

८४०७९. येणेंचि	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
८४०८०. येणेंचि	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
८४०८१. येणेंचि	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
८४०८२. येणेंचि	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
८४०८३. येणेंचि	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
८४०८४. येणेंचि	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
८४०८५. येणेंचि	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
८४०८६. येणेंचि	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
८४०८७. येणेंचि	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
८४०८८. येणेंचि	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
८४०८९. येणेंचि	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
८४०९०. येणेंचि	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधाचीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
८४०९१. येणेंचि	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
८४०९२. येणेंचि	येणेंचि सत्कर्में । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
८४०९३. येणेंचि	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
८४०९४. येणेंचि	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
८४०९५. येणेंजाणें	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
८४०९६. येणेंविण	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
८४०९७. येणेंसि	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
८४०९८. येणेंसीं	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
८४०९९. येणेंही	आणि प्रकृतिपतिव्रते । पडिला एकपत्नीव्रतें । येणेंही कारणें जयातें । पुरुषु म्हणों ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१८९
८४१००. येणेंही	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
८४१०१. येणेंही	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
८४१०२. येणेसीं	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
८४१०३. येत	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
८४१०४. येत	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
८४१०५. येत	कां अभ्रापैलीकडे । येत चांदिणें कोडें । तैं चकोरें चांचुवडें । उचलितीना	ज्ञाने.१३.७.३२५

८४१०६. येत	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
८४१०७. येत	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
८४१०८. येतसे	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
८४१०९. येतसे	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
८४११०. येतसे	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
८४१११. येतसे	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
८४११२. येता	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
८४११३. येता	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
८४११४. येतां	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
८४११५. येतां	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
८४११६. येतां	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
८४११७. येतां	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
८४११८. येतां	आणि धर्माचें निजधाम । तेविंचि उत्तमाचें उत्तम । पैं जया येतां नाहीं काम । जन्मांतराचें	ज्ञाने.९.२.४८
८४११९. येतां	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
८४१२०. येतां	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
८४१२१. येतां	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
८४१२२. येतां	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
८४१२३. येतां	तपोव्रतांचा मेळावा । जयाचां ठायीं पांडवा । युगांत जया गांवा- । आंतु येतां	ज्ञाने.१३.८.५१८
८४१२४. येतां	आणि जन्ममृत्युदु:खें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
८४१२५. येतां	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
८४१२६. येतां	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
८४१२७. येतां	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
८४१२८. येतां	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
८४१२९. येतां	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
८४१३०. येतां	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
८४१३१. येतां	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
८४१३२. येतां	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०

८४१३३. येतां	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
८४१३४. येतां	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
८४१३५. येतां	जैसी जळींची प्रतिभा । जळनाशीं बिंबा । येतां गाभागोभा । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.६५.१३६५
८४१३६. येतां	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
८४१३७. येतांचि	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
८४१३८. येतियां	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
८४१३९. येती	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
८४१४०. येती	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
८४१४१. येती	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
८४१४२. येती	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
८४१४३. येती	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
८४१४४. येती	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
८४१४५. येती	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
८४१४६. येती	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
८४१४७. येती	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
८४१४८. येती	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
८४१४९. येती	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
८४१५०. येती	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
८४१५१. येती	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
८४१५२. येती	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
८४१५३. येती	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
८४१५४. येती	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
८४१५५. येती	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
८४१५६. येती	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
८४१५७. येती	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
८४१५८. येती	तयापरी कांहीं । जयां करां करणें नाहीं । जे अकर्तयाचां ठायीं । बैसों येती	ज्ञाने.१३.७.२८०
८४१५९. येती	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०

८४१६०. येती	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
८४१६१. येती	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
८४१६२. येती	अहोरात्रें जैशीं । येती जाती आकाशीं । आत्मसत्ते तैसीं । देहें जाण	ज्ञाने.१३.३१.१११६
८४१६३. येती	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
८४१६४. येती	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
८४१६५. येती	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
८४१६६. येती	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
८४१६७. येती	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
८४१६८. येती	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
८४१६९. येती	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
८४१७०. येती	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
८४१७१. येती	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
८४१७२. येती	पापें आपलेनि थांवें । जंव करिती मेळावे । तंव जितांचि आघवे । येती नरक	ज्ञाने.१६.१६.३७१
८४१७३. येती	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
८४१७४. येती	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
८४१७५. येती	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
८४१७६. येती	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
८४१७७. येती	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
८४१७८. येती	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
८४१७९. येती	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
८४१८०. येती	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
८४१८१. येती	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
८४१८२. येती	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
८४१८३. येती	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
८४१८४. येती	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
८४१८५. येतीचि	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
८४१८६. येतीचि	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४

८४१८७. येतीचिना	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
८४१८८. येतु	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
८४१८९. येतुला	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
८४१९०. येतुला	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
८४१९१. येतुला	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
८४१९२. येतुलाचि	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
८४१९३. येतुलालिया	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
८४१९४. येतुलालिये	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
८४१९५. येतुलालें	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
८४१९६. येतुलालें	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुजीं सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
८४१९७. येतुलावरी	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
८४१९८. येतुलाही	आणि येतुलाही आरोगण । करितां भुके नाहीं उणेपण । कैसें दीपन असाधारण । उदयलें यया	ज्ञाने.११.३०.४२७
८४१९९. येतुलियाचि	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
८४२००. येतुलियासाठीं	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
८४२०१. येतुलियाही	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
८४२०२. येतुली	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
८४२०३. येतुली	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
८४२०४. येतुली	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
८४२०५. येतुली	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
८४२०६. येतुलीं	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
८४२०७. येतुलीं	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
८४२०८. येतुले	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
८४२०९. येतुले	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
८४२१०. येतुलें	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
८४२११. येतुलें	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
८४२१२. येतुलें	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
८४२१३. येतुलें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६

८४२१४. येतुलें	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
८४२१५. येतुलें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
८४२१६. येतुलें	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
८४२१७. येतुलें	परि तुवां येतुलें करावें । मागौनि तें आम्हां देआवें । जें कानाचि नांव ठेवावें । आपण पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९५४
८४२१८. येतुलें	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
८४२१९. येतुलें	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
८४२२०. येतुलेंचि	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
८४२२१. येतुलेंचि	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
८४२२२. येतुलेनही	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
८४२२३. येतुलेनि	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
८४२२४. येतुलेनि	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
८४२२५. येतुलेनि	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
८४२२६. येतुलेनि	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
८४२२७. येतुलेनि	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
८४२२८. येतुलेनि	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
८४२२९. येतुलेनि	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
८४२३०. येतुलेनि	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
८४२३१. येतुलेनि	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
८४२३२. येतुलेनि	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
८४२३३. येतुलेनि	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
८४२३४. येतुलेनि	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
८४२३५. येतुलेनि	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
८४२३६. येतुलेनि	येतुलेनि तुज पार्था । प्रकृतिपुरुषव्यवस्था । ठायेंठावो प्रतीतिपथा- । माजीं जाहली	ज्ञाने.१३.३०.१०८८
८४२३७. येतुलेनि	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
८४२३८. येतुलेनि	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
८४२३९. येतुलेंनि	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
८४२४०. येतुलेयातें	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०

८४२४१. येतुलेयासाठीं	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
८४२४२. येतुलेवरी	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
८४२४३. येतुलेवरी	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
८४२४४. येतुलेवरी	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
८४२४५. येतुलेवरी	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
८४२४६. येतुलेवरी	येतुलेवरी धिंवसा । जयाचिया मानसा । आणि करूनियांहि तैसा । अपारुचि	ज्ञाने.१३.७.४३७
८४२४७. येतें	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
८४२४८. येतें	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
८४२४९. येतें	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
८४२५०. येतें	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
८४२५१. येथ	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
८४२५२. येथ	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
८४२५३. येथ	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
८४२५४. येथ	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
८४२५५. येथ	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
८४२५६. येथ	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
८४२५७. येथ	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
८४२५८. येथ	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
८४२५९. येथ	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
८४२६०. येथ	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
८४२६१. येथ	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
८४२६२. येथ	आणि प्रकृति तंव माझां ठायीं । बिंबे येथ आन नाहीं । म्हणोनि आदि मध्य अवसान पाहीं । जगासि मी	ज्ञाने.७.६.२८
८४२६३. येथ	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
८४२६४. येथ	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
८४२६५. येथ	इयें पदें नव्हती फुडिया । गगनाचियाचि घडिया । येथ आमुची मति बुडिया । थाव न निघे	ज्ञाने.७.३०.१९५
८४२६६. येथ	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
८४२६७. येथ	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८

८४२६८. येथ	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें। जी जी म्हणऊनि उल्हासें। अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें। बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
८४२६९. येथ	येथ जरी तूं तार्किका। ऐसी हन घेसी शंका। ना येवढी वस्तु हे लोकां। उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
८४२७०. येथ	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती। काय सांगों बहुतां उपपत्ती। येथ एकवेळां सुभद्रापती। येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
८४२७१. येथ	तरी भोग्यजात जेतुलें। तें एका देहाचिया निकिया लागलें। आणि येथ देह तंव असे पडिलें। काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
८४२७२. येथ	येथ विभूती प्रतिविभूती। प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती। ते विदग्धा रसवृत्ती। म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
८४२७३. येथ	अशेषांही रुद्रांमाझारीं। शंकर जो मदनारी। तो मी येथ न धरीं। भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
८४२७४. येथ	येथ अर्जुन म्हणे देवें। हें आपुलें आपण जाणावें। परि देखतसें विश्व आघवें। तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
८४२७५. येथ	प्रभु महाभूतांचें पंचक। येथ देखत आहें अनेक। आणि भूतग्राम एकेक। भूतसृष्टीचें	ज्ञाने.११.१५.२६०
८४२७६. येथ	हें एथ आथि कां येथ नाहीं। ऐसें श्वसोंही नये कांहीं। नवल अंगप्रभेची नवाई। कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
८४२७७. येथ	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें। तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें। वहिवटींहि पुसिलें। नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
८४२७८. येथ	या दोनी जी वाटा। तूतें पावावया वैकुंठा। व्यक्ताव्यक्त दारवंठां। रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
८४२७९. येथ	भवसिंधूचेनि माजें। कवणासि धाकु नुपजे। येथ जरी कीं माझे। बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
८४२८०. येथ	आंगा जें पातलें। तें करूनि घाली आपुलें। येथ साहतेनि नवलें। घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
८४२८१. येथ	तैसा जाहला प्रसंगु। जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु। आणि तुजही अनुरागु। आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
८४२८२. येथ	म्हणोनि केवळा पुरुषा। नाहीं होणें भोगणें देखा। येथ गुणसंगुचि अशेखा-। लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
८४२८३. येथ	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा। खेळे गुणीं विविधारंभा। येथ आत्मा तो वोथंबा। नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
८४२८४. येथ	येथ सत्त्व तें उत्तम। रज तें मध्यम। तिहींमाजीं तम। सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
८४२८५. येथ	म्हणौनि बारे अर्जुना। येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना। जैसा कां दिनमाना। सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
८४२८६. येथ	तरी पार्था परियेसा। मी तंव येथ ऐसा। रत्नीं किळावो जैसा। रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
८४२८७. येथ	ऐसेनि मातें जाणिजे। ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे। येथ भेदु कांहीं देखिजे। तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
८४२८८. येथ	परी माझें आराधन। ब्रह्मत्वीं होय सोपान। येथ मी हन साधन। गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
८४२८९. येथ	येथ धृतराष्ट्र म्हणे। संजया हें तूतें कोणें। पुसलेनिविण वायाणें। कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
८४२९०. येथ	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान। येथ कीर नाहीं आन। परी तेंचि थारे ऐसें मन। शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
८४२९१. येथ	तो हा जगडंबरु। नोहे येथ संसारु। हा जाणें महातरु। थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
८४२९२. येथ	परी हा उन्मूळावया दोषें। येथ सायासचि कायिसे। काय बाळा बागुल देशें। दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
८४२९३. येथ	मग येथ अथवा स्वर्गीं। जेथ जें देह आपंगी। तेथ तैसेंचि पुढती पांगी। मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
८४२९४. येथ	येथ आत्मा आत्मयाचां ठायीं। देखिजे देहींचा धर्मु देहीं। ऐसें देखणें ते पाहीं। आन आहाती	ज्ञाने.१५.१०-११.३८१

८४२९५. येथ	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
८४२९६. येथ	पैं आघवा मीचि असें । येथ नाहीं कीर अनारिसें । परी प्राणियांचिया उल्लासें । बुद्धी ऐसा	ज्ञाने.१५.१४.४१५
८४२९७. येथ	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
८४२९८. येथ	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
८४२९९. येथ	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
८४३००. येथ	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
८४३०१. येथ	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरिटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
८४३०२. येथ	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
८४३०३. येथ	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
८४३०४. येथ	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
८४३०५. येथ	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
८४३०६. येथ	तैसें तिहीं गुणीं तप । येथ जाहालें आहे त्रिरूप । तें एक केलें दे पाप । उद्धरी एक	ज्ञाने.१७.१३.१९७
८४३०७. येथ	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
८४३०८. येथ	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
८४३०९. येथ	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
८४३१०. येथ	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
८४३११. येथ	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
८४३१२. येथ	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
८४३१३. येथ	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
८४३१४. येथ	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
८४३१५. येथ	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
८४३१६. येथ	प्रकृति करी कर्में । तीं म्यां केलीं म्हणे भ्रमें । येथ कर्ता येणें नामें । बोलिजे जीवु	ज्ञाने.१८.१४.३२६
८४३१७. येथ	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मां समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
८४३१८. येथ	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
८४३१९. येथ	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
८४३२०. येथ	केवढा माझा उवावो । करितां कोण प्रस्तावो । केलियाही आवो । काय येथ	ज्ञाने.१८.२५.६२२
८४३२१. येथ	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२

८४३२२. येथ	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
८४३२३. येथ	तेथ जे बुद्धि ऐसा । बळी बांधे भरंवसा । मोक्षु ठेविला ऐसा । जोडेल येथ	ज्ञाने.१८.३०.७०३
८४३२४. येथ	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
८४३२५. येथ	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
८४३२६. येथ	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
८४३२७. येथ	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
८४३२८. येथ	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
८४३२९. येथ	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
८४३३०. येथ	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
८४३३१. येथ	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
८४३३२. येथ	तियेपरतें कांहीं । निपजणें येथ नाहीं । म्हणौनि म्हणिपे पाहीं । परमसिद्धि ते	ज्ञाने.१८.४९.९८३
८४३३३. येथ	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
८४३३४. येथ	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
८४३३५. येथ	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
८४३३६. येथ	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
८४३३७. येथ	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
८४३३८. येथ	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
८४३३९. येथ	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
८४३४०. येथ	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
८४३४१. येथ	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
८४३४२. येथ	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
८४३४३. येथ	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
८४३४४. येथ	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
८४३४५. येथ	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
८४३४६. येथ	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
८४३४७. येथ	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
८४३४८. येथ	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१

८४३४९. येथवर	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
८४३५०. येथवरी	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
८४३५१. येथही	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
८४३५२. येथिंचा	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
८४३५३. येथिंचा	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
८४३५४. येथिंचीं	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
८४३५५. येथिंचें	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
८४३५६. येथूनि	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
८४३५७. येथूनि	पैं आघवेंचि आपुलेंपणें । नुरेचि जयां अभिलाषणें । जैसें येथूनि पऱ्हां जाणें । आकाशा नाहीं	ज्ञाने.१५.५.३००
८४३५८. येथूनियाचि	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
८४३५९. येथें	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
८४३६०. येथें	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
८४३६१. येथें	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
८४३६२. येथें	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
८४३६३. येथें	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
८४३६४. येथें	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
८४३६५. येथें	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
८४३६६. येथें	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
८४३६७. येथें	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
८४३६८. येथें	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
८४३६९. येथें	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
८४३७०. येथें	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
८४३७१. येथें	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
८४३७२. येथें	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
८४३७३. येथें	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
८४३७४. येथें	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९
८४३७५. येथें	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९

८४३७६. येथें	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
८४३७७. येथें	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
८४३७८. येथें	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
८४३७९. येथें	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
८४३८०. येथें	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
८४३८१. येथें	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
८४३८२. येथें	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
८४३८३. येथें	येथें जें अर्थें तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
८४३८४. येथें	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
८४३८५. येथौनिचि	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
८४३८६. येर	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
८४३८७. येर	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
८४३८८. येर	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावते होती	ज्ञाने.३.३.४४
८४३८९. येर	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
८४३९०. येर	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
८४३९१. येर	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
८४३९२. येर	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
८४३९३. येर	येर बहु जोडती किरीटी । जयांचीं भजनें भोगासाठीं । जे आशातिमिरें दृष्टी- । मंद जाले	ज्ञाने.७.१९.१३८
८४३९४. येर	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
८४३९५. येर	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
८४३९६. येर	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
८४३९७. येर	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
८४३९८. येर	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
८४३९९. येर	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
८४४००. येर	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
८४४०१. येर	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
८४४०२. येर	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०

८४४०३. येर	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
८४४०४. येर	येर अवष्टंभु जो आघवा । तो आरूढोनि मद्भावा । मजचि आंतु पांडवा । पैठा जाहला	ज्ञाने.९.२९.४१४
८४४०५. येर	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
८४४०६. येर	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
८४४०७. येर	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
८४४०८. येर	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
८४४०९. येर	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
८४४१०. येर	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
८४४११. येर	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
८४४१२. येर	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
८४४१३. येर	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
८४४१४. येर	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
८४४१५. येर	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
८४४१६. येर	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
८४४१७. येर	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
८४४१८. येर	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
८४४१९. येर	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
८४४२०. येर	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
८४४२१. येर	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
८४४२२. येर	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
८४४२३. येर	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
८४४२४. येर	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
८४४२५. येर	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
८४४२६. येर	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
८४४२७. येर	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
८४४२८. येर	पाठीं नेणों किती येर । स्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
८४४२९. येर	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८

८४४३०. येर	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
८४४३१. येर	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
८४४३२. येर	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
८४४३३. येर	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
८४४३४. येर	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
८४४३५. येर	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
८४४३६. येर	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
८४४३७. येर	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
८४४३८. येर	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
८४४३९. येर	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
८४४४०. येर	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
८४४४१. येर	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
८४४४२. येर	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
८४४४३. येर	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
८४४४४. येर	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
८४४४५. येर	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
८४४४६. येर	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
८४४४७. येर	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
८४४४८. येर	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
८४४४९. येर	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
८४४५०. येरझारा	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
८४४५१. येरझारा	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
८४४५२. येरझारीं	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
८४४५३. येरझारे	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
८४४५४. येरझारेलागीं	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
८४४५५. येरयेर	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
८४४५६. येरयेरां	मग कुळा तया अशेखा । आणि कुळघातकां । येरयेरां नरका । जाणें आथी	ज्ञाने.१.४२.२५२

८४४५७. येरयेरांचां	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
८४४५८. येरयेरांचिये	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
८४४५९. येरयेरांचें	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
८४४६०. येरयेरांमाजीं	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
८४४६१. येरयेरीं	तरी तिहीं येतुला अवसरीं । काय किजत असे येरयेरीं । तें झडकरी कथन करीं । मजप्रती	ज्ञाने.१.१.८७
८४४६२. येरवीं	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
८४४६३. येरवीं	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
८४४६४. येरा	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
८४४६५. येरा	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
८४४६६. येरा	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
८४४६७. येरा	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
८४४६८. येरा	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
८४४६९. येरा	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
८४४७०. येरां	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटे । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
८४४७१. येरां	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
८४४७२. येरां	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
८४४७३. येरां	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
८४४७४. येरां	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
८४४७५. येरां	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
८४४७६. येरां	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
८४४७७. येरां	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
८४४७८. येरां	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
८४४७९. येरां	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
८४४८०. येरां	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
८४४८१. येरां	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
८४४८२. येरां	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
८४४८३. येरां	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८

८४४८४. येरां	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
८४४८५. येरांचेनि	आणि येरांचेनि पाडें । दळही यांचे देव्हडें । म्हणौनि जैत फुडें । आणील ना तें	ज्ञाने.१८.७७.१६२९
८४४८६. येरांविषयीं	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
८४४८७. येरांही	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
८४४८८. येरातें	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
८४४८९. येरी	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
८४४९०. येरी	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
८४४९१. येरी	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
८४४९२. येरी	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
८४४९३. येरी	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
८४४९४. येरी	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
८४४९५. येरी	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
८४४९६. येरी	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
८४४९७. येरी	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
८४४९८. येरी	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
८४४९९. येरी	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
८४५००. येरी	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
८४५०१. येरी	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
८४५०२. येरीं	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
८४५०३. येरीं	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
८४५०४. येरीं	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
८४५०५. येरीं	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
८४५०६. येरीं	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
८४५०७. येरींहि	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
८४५०८. येरीकडे	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
८४५०९. येरीकडे	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
८४५१०. येरीकडे	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६

८४५११. येरीकडे	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
८४५१२. येरीकडे	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
८४५१३. येरीकडे	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
८४५१४. येरीचि	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थे कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
८४५१५. येरीही	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
८४५१६. येरु	येरु आचारु जो परावा । तो देखतां कीर बरवा । परी आचरतेनि आचरावा । आपुलाचि	ज्ञाने.३.३५.२२०
८४५१७. येरु	येरु कर्मबंधें किरीटी । अभिलाषाचिया गांठीं । कळासला खुंटीं । फळभोगाचां	ज्ञाने.५.१२.७२
८४५१८. येरु	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
८४५१९. येरु	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
८४५२०. येरु	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
८४५२१. येरु	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
८४५२२. येरु	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
८४५२३. येरु	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
८४५२४. येरु	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
८४५२५. येरु	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
८४५२६. येरु	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
८४५२७. येरु	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
८४५२८. येरु	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
८४५२९. येरु	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
८४५३०. येरु	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
८४५३१. येरु	आतां यया पाठीं येरु । जो कुकर्माचा आगरु । तोही करूं गोचरु । तामस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६२
८४५३२. येरु	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
८४५३३. येरु	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
८४५३४. येरु	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
८४५३५. येरुही	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
८४५३६. येरू	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
८४५३७. येरें	तैसाचि देखें येरें । निनादें अति गहिरें । देवदत्त धनुर्धरें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१५.१४६

८४५३८. येरें	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
८४५३९. येरें	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
८४५४०. येरें	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
८४५४१. येरें	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
८४५४२. येरें	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
८४५४३. येरें	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
८४५४४. येरें	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
८४५४५. येरें	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
८४५४६. येरें	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
८४५४७. येरें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दुःखें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
८४५४८. येरें	निपजलें अन्न तैसें । दुपाहरीं कां येरें दिवसें । अतिकरें तैं तामसें । घेईजे तें	ज्ञाने.१७.१०.१५५
८४५४९. येरें	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
८४५५०. येरें	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
८४५५१. येरें	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
८४५५२. येरें	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
८४५५३. येऱ्हवीं	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
८४५५४. येऱ्हवीं	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
८४५५५. येऱ्हवीं	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
८४५५६. येऱ्हवीं	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
८४५५७. येऱ्हवीं	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
८४५५८. येऱ्हवीं	येऱ्हवीं प्राप्ते मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
८४५५९. येऱ्हवीं	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
८४५६०. येवढा	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
८४५६१. येवढा	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
८४५६२. येवढा	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
८४५६३. येवढाचि	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
८४५६४. येवढिया	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४

८४५६५. येवढिया	तेथ पुढां मी बापिया । मांडला आर्ती आपुलिया । कीं यासाठीं येवढिया । आणिलों यशा	ज्ञाने.१८.७८.१७६२
८४५६६. येवढी	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
८४५६७. येवढी	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
८४५६८. येवढी	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
८४५६९. येवढी	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
८४५७०. येवढी	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
८४५७१. येवढे	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
८४५७२. येवढे	तैसीं कर्में दुवाडें । तयां जन्मांतराची कडे । दुर्मेळावे येवढे । कर्मामाजीं	ज्ञाने.१८.६६
८४५७३. येवढे	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
८४५७४. येवढें	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
८४५७५. येवढें	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गीचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
८४५७६. येवढें	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
८४५७७. येवढें	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
८४५७८. येवढें	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
८४५७९. येवढें	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
८४५८०. येवढें	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
८४५८१. येवढें	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
८४५८२. येवढें	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
८४५८३. येवढें	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
८४५८४. येवढें	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
८४५८५. येवढें	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
८४५८६. येवढेनि	येवढेनि दारुणें । निमणेनवीण निमणें । पडेल जरी बोलणें । नेघसी माझें	ज्ञाने.१८.५८.१२७७
८४५८७. येवढेनि	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
८४५८८. येवढेया	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
८४५८९. येवढेया	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
८४५९०. येवढेवरी	येवढेवरी ढिसाळ । नित्यनैमित्तिकीं आहे फळ । परी तें त्यजिजे मूळ । नक्षत्रीं जैसें	ज्ञाने.१८.२.१२३
८४५९१. येववेचि	तंव आत्मसिद्धि न ठकेचि । आणि मागुतें न येववेचि । ऐसा अस्तु गेला माझारींचि । आयुष्यभानु	ज्ञाने.६.३७-३९.४३३

८४५९२. येविषयीं	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
८४५९३. येवो	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
८४५९४. येवो	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
८४५९५. येवों	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
८४५९६. येवों	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
८४५९७. येवों	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
८४५९८. येवों	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
८४५९९. येवों	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
८४६००. येवों	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
८४६०१. येवों	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
८४६०२. येवों	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
८४६०३. येवों	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
८४६०४. येवों	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्में करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
८४६०५. येवों	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
८४६०६. येवोंचि	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
८४६०७. येव्हढा	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
८४६०८. येसणा	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
८४६०९. येसणी	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
८४६१०. येसणें	पडिलिया तिये ठायीं । मग कल्पांतींही उगंडु नाहीं । येसणें पतन कुळक्षयीं । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.४३-४५.२६१
८४६११. येसणें	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
८४६१२. येसि	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
८४६१३. येसि	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
८४६१४. येसी	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
८४६१५. येसी	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
८४६१६. येसी	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
८४६१७. यों	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
८४६१८. योग	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२

८४६१९. योग	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
८४६२०. योगऋद्धी	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
८४६२१. योगक्षेमु	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
८४६२२. योगक्षेमु	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
८४६२३. योगक्षेमु	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
८४६२४. योगच्युतु	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
८४६२५. योगजात	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
८४६२६. योगजाताचें	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
८४६२७. योगज्ञाना	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
८४६२८. योगज्ञानाचिया	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
८४६२९. योगज्ञानीं	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
८४६३०. योगज्ञानींच	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
८४६३१. योगतत्त्व	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
८४६३२. योगतुरंग	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
८४६३३. योगतेज	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
८४६३४. योगदुर्गें	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगविताति निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
८४६३५. योगद्रुमाचें	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
८४६३६. योगधारणें	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
८४६३७. योगनिद्रा	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
८४६३८. योगनिद्रा	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
८४६३९. योगनिष्ठेसि	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंत:करण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
८४६४०. योगपटाची	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
८४६४१. योगपती	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
८४६४२. योगपरिचयो	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
८४६४३. योगपीठीचा	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
८४६४४. योगप्रतीती	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
८४६४५. योगफळाचाही	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५

८४६४६. योगबळें	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
८४६४७. योगबळेंसीं	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके। साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
८४६४८. योगभूमिका	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
८४६४९. योगभ्रष्टां	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
८४६५०. योगमायापडळें	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
८४६५१. योगमार्ग	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
८४६५२. योगयागुही	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
८४६५३. योगयुक्त	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
८४६५४. योगयुक्त	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
८४६५५. योगयुक्त	यापरी जे भक्त । आपणपें मज देत । तेचि मी योगयुक्त । परम मानीं	ज्ञाने.१२.२.३९
८४६५६. योगयुक्ता	ऐसे तनुत्यागेंवीण । अमूर्ताचे गुण । दिसती संपूर्ण । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.८-९.३९
८४६५७. योगयुक्ता	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
८४६५८. योगयुक्ता	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
८४६५९. योगयुक्तीचा	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
८४६६०. योगयुक्तु	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
८४६६१. योगयुक्तु	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्तु म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
८४६६२. योगयुक्तु	आइकां मग तो अनंतु । पार्थातें असे म्हणतु । पैं गा तूं योगयुक्तु । जालासि आतां	ज्ञाने.७.१-२.१
८४६६३. योगरूप	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
८४६६४. योगरूप	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
८४६६५. योगवशें	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
८४६६६. योगविभवभांडार	तैसें गीतार्थाचें सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
८४६६७. योगवियोग	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
८४६६८. योगशास्त्र	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
८४६६९. योगसंन्यासा	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
८४६७०. योगसंन्यासांचें	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
८४६७१. योगसमृद्धि	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४
८४६७२. योगसमृद्धी	ते प्रवीण तेथ भले । आणि योगसमृद्धी आथिले । म्हणोनि आपणपां तिहीं केलें । आत्महवन	ज्ञाने.४.२८.१४४

८४६७३. योगसाधन	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
८४६७४. योगसुख	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
८४६७५. योगसुखाचे	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
८४६७६. योगस्थिति	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मीं । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
८४६७७. योगस्थिति	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
८४६७८. योगस्थिति	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
८४६७९. योगस्थिति	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
८४६८०. योगस्थिति	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
८४६८१. योगस्थिति	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
८४६८२. योगस्थिती	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
८४६८३. योगाऐसें	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
८४६८४. योगाग्निकीं	तिहीं योगाग्निकीं यजिजे । तो दैवयज्ञु म्हणिजे । जेणें आत्मसुख कामिजे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.२५.१२४
८४६८५. योगाग्नीचें	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२
८४६८६. योगाचळाचा	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
८४६८७. योगाचा	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
८४६८८. योगाचिया	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दु:खाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
८४६८९. योगाचिया	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
८४६९०. योगाचिये	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
८४६९१. योगाची	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
८४६९२. योगाचें	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
८४६९३. योगाचें	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
८४६९४. योगाचें	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
८४६९५. योगाचें	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
८४६९६. योगाचेंही	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
८४६९७. योगाचेनि	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
८४६९८. योगातें	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
८४६९९. योगादि	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९

८४७००. योगादिक	तैसें शब्दजात आलोडिलें। अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें। तें तैंचि म्हणों ये आपुलें। जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
८४७०१. योगादिकें	योगादिकें साधनें। साकांक्ष आराधनें। मंत्रयंत्रविधानें। झणीं करा	ज्ञाने.३.१०.९०
८४७०२. योगाब्जिनीसरोवरु	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु। विषयविध्वंसैकवीरु। तिये पदीं का सर्वेश्वरु। अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
८४७०३. योगाभ्यासाचा	म्हणौनि तो मुमुक्षु। आत्मज्ञानीं जाला दक्षु। परी पुढां सूनि पक्षु। योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
८४७०४. योगाभ्यासीं	बहु योगाभ्यासीं हांव। विजनाकडे धांव। न साहे जो नांव। संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
८४७०५. योगाभ्यासु	साधकीं देखिला आयासु। म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु। आणि अध्ययनें सौरसु। नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
८४७०६. योगामाजीं	अर्जुना हा फलत्यागु। आवडे कीर असलगु। परि योगामाजीं योगु। धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
८४७०७. योगारूढु	येणें उपायें योगारूढु। जो निरवधि जाहला प्रौढु। तयांचिया चिन्हांचा निवाडु। सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
८४७०८. योगारूढु	असतेनि देहें एतुला। जो चेतुचि दिसे निदेला। तोचि योगारूढु भला। वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
८४७०९. योगासारिखें	ऐसें हितासि जें जें निकें। तें सदाचि या इंद्रियां दुखे। एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें। कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
८४७१०. योगुयागु	येरां विरक्ति माळ न घालीचि। जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि। जे योगुयागु न करितीचि। जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
८४७११. योगिया	येरा नाम मी ठेवी। मग भजती वोज बरवी। न भजतया दावी। योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७
८४७१२. योगिया	साधकु विवसिया। कां उपसर्गु योगिया। पावे उणेयापुरेया। वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
८४७१३. योगियां	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे। वेदार्थासी नाकळे। जेथ ध्यानाचेही डोळे। पावतीना	ज्ञाने.४.१३
८४७१४. योगियां	मी अविवेकाची काजळी। फेडूनि विवेकदीप उजळीं। तैं योगियां पाहे दिवाळी। निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
८४७१५. योगियांचा	तंव हृदयकमळआरामु। जो योगियांचा निष्काम कामु। तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु। सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
८४७१६. योगियांचा	ऐसा नियतु कां कंदर्पु। जो भूतां या बीजरूपु। तो मी म्हणे बापु। योगियांचा	ज्ञाने.७.१०-११.५१
८४७१७. योगियांचां	जे विवेकग्रामींचां मुळीं। बैसले आहाति नित्य फळीं। तया योगियांचां कुळीं। जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
८४७१८. योगियांचींही	तो मी वैकुंठीं नसें। एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें। वरी योगियांचींही मानसें। उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
८४७१९. योगियांचें	ऐसें चराचरैकभाग्य। जे ब्रह्मेशां आराधनायोग्य। योगियांचें भोग्य। भोगधन जें	ज्ञाने.८.२८.२६८
८४७२०. योगियांचें	हा योगियांचें समाधिधन। कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन। यालागीं विस्मयो माझें मन। करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
८४७२१. योगियांचें	तूं योगियांचें समाधिसुख। कैसा जाणेचिना मी मूर्ख। उपरोधु जी सन्मुख। तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
८४७२२. योगियांसी	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें। मार्गामार्गाचें सांकडें। तया सोहंसिद्धा न पडे। योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
८४७२३. योगिये	येर योगिये कर्माधारें। विहितेंचि निजाचारें। पूर्णता अवसरें। पावतें होती	ज्ञाने.३.३.४४
८४७२४. योगिये	हेंच मराठें परियेशीं। तरी बाळकाची चेष्टा जैशी। योगिये कर्में करिती तैशीं। केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
८४७२५. योगिये	योगिये तोहि करिती। परी कर्में तेणें न बंधिजती। जे सांडिली आहे संगती। अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
८४७२६. योगिये	उपनिषदें जें गाती। योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती। जयातें सनकादिक आहाती। पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५

८४७२७. योगिवृंदें	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
८४७२८. योगी	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
८४७२९. योगी	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
८४७३०. योगी	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
८४७३१. योगी	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
८४७३२. योगी	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
८४७३३. योगी	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
८४७३४. योगी	एऱ्हवीं तरीं जाण । ऐसें जे निपुण । तेचि अंत:करण- । युक्त योगी	ज्ञाने.७.३०.१८४
८४७३५. योगी	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
८४७३६. योगी	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
८४७३७. योगी	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
८४७३८. योगी	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
८४७३९. योगी	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
८४७४०. योगी	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
८४७४१. योगी	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
८४७४२. योगी	पार्था गा जगीं । तेचि भक्त तेचि योगी । उत्कंठा तयालागीं । अखंड मज	ज्ञाने.१२.२०.२३४
८४७४३. योगी	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
८४७४४. योगी	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
८४७४५. योगी	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७
८४७४६. योगी	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
८४७४७. योगी	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
८४७४८. योगी	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
८४७४९. योगीं	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
८४७५०. योगीजन	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
८४७५१. योगीश्वर	ऐसें जाणूनि योगीश्वर । जयातें म्हणती परमपर । जें अनन्यगतीचें घर । गिंवसीत ये	ज्ञाने.८.२१-२२.१९१
८४७५२. योगीश्वर	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
८४७५३. योगीश्वरा	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७

८४७५४. योगीश्वरांचिया	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
८४७५५. योगीश्वरु	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
८४७५६. योगु	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
८४७५७. योगु	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
८४७५८. योगु	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
८४७५९. योगु	तो काइसया नाम योगु । तयाचा कवण उपेगु । अथवा अधिकारप्रसंगु । कवणा येथ	ज्ञाने.५.२९.१७७
८४७६०. योगु	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
८४७६१. योगु	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
८४७६२. योगु	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
८४७६३. योगु	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
८४७६४. योगु	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
८४७६५. योगु	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
८४७६६. योगु	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
८४७६७. योगु	येणेंचि अभ्यासेंसि योगु । चित्तासि करी पां चांगु । अगा उपायबळें पंगु । पहाड ठाकी	ज्ञाने.८.८.८१
८४७६८. योगु	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
८४७६९. योगु	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुर्जी बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
८४७७०. योगु	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
८४७७१. योगु	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
८४७७२. योगु	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
८४७७३. योगु	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
८४७७४. योगु	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
८४७७५. योगु	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५
८४७७६. योगु	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
८४७७७. योगें	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
८४७७८. योगें	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
८४७७९. योगें	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
८४७८०. योगें	आकळलेनि योगें । मध्यमामध्यमार्गें । अग्निस्थानौनि निगे । ब्रह्मरंध्रा	ज्ञाने.८.१०.९४

८४७८१. योगें	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
८४७८२. योगें	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
८४७८३. योगेंवीण	ते पाहांटेवीण पाहावित । अमृतेंवीण जीववित । योगेंवीण दावित । कैवल्य डोळां	ज्ञाने.९.१४.२०१
८४७८४. योग्य	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
८४७८५. योग्य	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
८४७८६. योग्य	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
८४७८७. योग्य	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
८४७८८. योग्य	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
८४७८९. योग्य	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
८४७९०. योग्य	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
८४७९१. योग्य	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
८४७९२. योग्य	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
८४७९३. योग्य	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्त्रष्ट्याहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
८४७९४. योग्यता	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
८४७९५. योग्यता	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
८४७९६. योग्यता	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
८४७९७. योग्यता	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
८४७९८. योग्यता	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
८४७९९. योग्यता	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
८४८००. योग्यता	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
८४८०१. योग्यता	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
८४८०२. योग्यता	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
८४८०३. योग्यता	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
८४८०४. योग्यता	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
८४८०५. योग्यता	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
८४८०६. योग्यता	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
८४८०७. योग्यता	तया ब्रह्मादिकीटांता । अशेषाही भूतजातां । देहाकार योग्यता । पावोनि दावी	ज्ञाने.१८.६१.१३०४

८४८०८. योग्यता	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
८४८०९. योग्यतावशें	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
८४८१०. योग्यते	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
८४८११. योग्यते-	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
८४८१२. योग्यतें	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
८४८१३. योग्यतेचा	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
८४८१४. योग्यतेचि	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
८४८१५. योग्यतेचें	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
८४८१६. योग्यतेवीण	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
८४८१७. योग्यतेवीण	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
८४८१८. योग्यपण	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
८४८१९. योग्यांची	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
८४८२०. योग्यायोग्य	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
८४८२१. योग्यु	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
८४८२२. योग्यु	तेथ देखोनि तो आथिला । योग्यु मागोंही आला । तोही दर्पा चढला । भांबावे जरी	ज्ञाने.१७.२२.३०२
८४८२३. योग्यु	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
८४८२४. योग्यु	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
८४८२५. योग्यु	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
८४८२६. योजिले	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
८४८२७. योनि	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
८४८२८. योनिविभागीं	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
८४८२९. योनिही	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
८४८३०. योनी	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
८४८३१. योनी	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
८४८३२. योनी	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
८४८३३. योनी	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
८४८३४. योनींचां	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२

८४८३५. योनींचे	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
८४८३६. यौवन-	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
८४८३७. रंक	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
८४८३८. रंक	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
८४८३९. रंक	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
८४८४०. रंक	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
८४८४१. रंकपणीं	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
८४८४२. रंकपणें	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
८४८४३. रंका	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
८४८४४. रंका	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
८४८४५. रंका	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
८४८४६. रंका	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
८४८४७. रंकु	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
८४८४८. रंकु	पैं रंकु एक आडलेपणें । काकुळती अंतीं धांवां गा धांवां म्हणे । तरि तयाचिये ग्लानी धांवणें । काय न घडे मज	ज्ञाने.८.१४-१५.१२८
८४८४९. रंकु	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
८४८५०. रंकु	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
८४८५१. रंकें	नातरी रंकें निधान देखिलें । आंधळिया डोळे उघडले । भणंगाचिया आंगा आलें । इंद्रपद	ज्ञाने.१३.७.३८१
८४८५२. रंकें	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
८४८५३. रंग	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
८४८५४. रंग	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
८४८५५. रंगाथिलें	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
८४८५६. रंगीं	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
८४८५७. रंगीं	नाना रंगीं गजबजे । जैसें इंद्रधनुष्य देखिजे । तैसा नेणतया आपजे । आहे ऐसा	ज्ञाने.१५.३.२४०
८४८५८. रंगु	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
८४८५९. रंगु	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
८४८६०. रंगु	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
८४८६१. रंगें	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१

८४८६२. रंगें	परी मर्‍हाठे बोल रंगें । कवळितां पैं गीतांगें । तैं गातयाचेनि पांगें । येकाढता नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३६
८४८६३. रंजऊं	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
८४८६४. रंजलें	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
८४८६५. रंजी	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
८४८६६. रंजे	जो आपुलेनि नागरपणें । इंद्रभुवनातें पाबळें म्हणे । तो केवीं रंजे पालिवणें । भिल्लांचेनि	ज्ञाने.२.७०.३६३
८४८६७. रंजे	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
८४८६८. रंधन	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
८४८६९. रंधन	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
८४८७०. रंधन	एर्‍हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
८४८७१. रंभेऐशिया	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
८४८७२. रंभेचेनिही	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
८४८७३. रंभेहूनि	येरी जिया पराविया । रंभेहूनि बरविया । तिया काय कराविया । बाळकें तेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२८
८४८७४. रक्तमांसा	आपुलिया पुढिलांचिया । आंगीं घालूनि कातिया । रक्तमांसा प्रणीतया । भरभरों	ज्ञाने.१७.५.९६
८४८७५. रक्तमूत्ररसें	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
८४८७६. रक्तवर्णे	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णे एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
८४८७७. रक्ष	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
८४८७८. रक्ष	आतां ऐसऐसेया अपराधां । मर्यादा नाहीं मुकुंदा । म्हणोनि रक्ष रक्ष प्रमादा । पसावो म्हणुनी	ज्ञाने.११.४४.५७१
८४८७९. रक्षणीय	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
८४८८०. रक्षावा	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
८४८८१. रक्षावें	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
८४८८२. रक्षिता	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
८४८८३. रक्षिलें	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
८४८८४. रक्षिलों	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
८४८८५. रक्षिलों	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
८४८८६. रक्षील	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
८४८८७. रगडा	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
८४८८८. रगडा	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०

८४८८९. रगडूनि	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
८४८९०. रगडे	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
८४८९१. रचतु	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
८४८९२. रचना	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
८४८९३. रचलीसे	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
८४८९४. रचलेपणा	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
८४८९५. रचसी	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
८४८९६. रचावया	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
८४८९७. रचावीं	नगरेंचि रचावीं । जळाशयें निर्मावीं । महावनें लावावीं । नानाविधें	ज्ञाने.१४.११-१५.२३३
८४८९८. रचावें	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
८४८९९. रचितां	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
८४९००. रचिला	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
८४९०१. रचिला	येतुला ना तेतुला । आइता ना रचिला । बोलता ना उगला । अलक्षपणें	ज्ञाने.१३.३१.११११
८४९०२. रचिली	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
८४९०३. रचिलीं	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९
८४९०४. रचिले	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
८४९०५. रचिले	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
८४९०६. रचिलें	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
८४९०७. रचिलें	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
८४९०८. रचिलें	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
८४९०९. रची	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
८४९१०. रची	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
८४९११. रची	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
८४९१२. रची	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
८४९१३. रची	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
८४९१४. रचुनि	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
८४९१५. रचुनी	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२

८४९१६. रचूं	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
८४९१७. रचूनि	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
८४९१८. रचूनि	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
८४९१९. रचूनि	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
८४९२०. रचे	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
८४९२१. रचे	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
८४९२२. रचे	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
८४९२३. रचे	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
८४९२४. रचे	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
८४९२५. रचे	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
८४९२६. रचे	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
८४९२७. रचे	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
८४९२८. रज	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
८४९२९. रज	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
८४९३०. रज	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
८४९३१. रज	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
८४९३२. रज	इयाचि परी देख । तमसत्त्व अधोमुख । बैसोनि जैं आगळीक । धरी रज	ज्ञाने.१४.११-१५.२२६
८४९३३. रज	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
८४९३४. रज	सत्कर्मे सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
८४९३५. रज	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
८४९३६. रज	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
८४९३७. रज	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
८४९३८. रज	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
८४९३९. रजचि	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
८४९४०. रजतम	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
८४९४१. रजतमविजयें	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
८४९४२. रजतमविनाशें	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६

८४९४३. रजतमसात्त्विक	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
८४९४४. रजतमा	ऐशीं आपुलालां चिन्हीं । अळंकृतें तिन्हीं । दानें दाविलीं अवधानीं । रजतमा या	ज्ञाने.१७.२२.३०८
८४९४५. रजतमाची	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
८४९४६. रजतमाचें	तैसें शुद्धसत्त्वाआड । आहे रजतमाचें कवाड । तें भेदणेंयातें कीड । का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
८४९४७. रजतमात्मक	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
८४९४८. रजतमादि	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
८४९४९. रजतमें	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
८४९५०. रजतमें	तंव रजतमें दोन्हीं । देखिलीं प्रौढपतनीं । सत्त्वावांचूनि नाणी । ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
८४९५१. रजतमें	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
८४९५२. रजतमें	तैसीं कर्मे हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
८४९५३. रजतमें	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
८४९५४. रजतमें	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
८४९५५. रजतवणी	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
८४९५६. रजनी	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
८४९५७. रजनी	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
८४९५८. रजनी	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
८४९५९. रजनी	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
८४९६०. रजसत्त्ववृत्ती	मग तैसाचि पुढती । रजसत्त्ववृत्ती । गिळूनि ये उन्नती । तमोगुण	ज्ञाने.१४.११-१५.२४३
८४९६१. रजाचा	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
८४९६२. रजाचिया	ऐसा रजाचिया झुळुका । झडाडितां आगळिका । मनुष्यजातीशाखा । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१५५
८४९६३. रजाचे	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
८४९६४. रजाचें	तेथ चांचल्य निखळ । एकलें ठेलें निढाळ । म्हणोनि रजाचें बळ । धरिलें तेणें	ज्ञाने.१३.५-६.१०८
८४९६५. रजाचें	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
८४९६६. रजाचेनि	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
८४९६७. रजीं	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
८४९६८. रजें	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
८४९६९. रजें	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८

८४९७०. रजें	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
८४९७१. रजें	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
८४९७२. रजोगुण	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
८४९७३. रजोगुण	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
८४९७४. रजोगुण	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
८४९७५. रजोगुण	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
८४९७६. रजोगुणाचां	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
८४९७७. रजोगुणाचें	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
८४९७८. रजोगुणाचेनि	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
८४९७९. रजोगुणें	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
८४९८०. रजोमय	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
८४९८१. रजोवातें	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
८४९८२. रजोविषयकीं	सत्कर्मे सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
८४९८३. रजोवृद्धीचां	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
८४९८४. रज्जु	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
८४९८५. रज्जु	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
८४९८६. रज्जुचि	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८
८४९८७. रज्जुज्ञानें	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
८४९८८. रडती	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
८४९८९. रडे	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
८४९९०. रण	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
८४९९१. रण	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
८४९९२. रणकोल्हाळ	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
८४९९३. रणतुरें	तेणें महाघोषगजरें । दुमदुमिताती गिरिकंदरें । तंव दळामाजि रणतुरें । आस्फारिलीं	ज्ञाने.१.१२.१३०
८४९९४. रणांगणीं	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
८४९९५. रणाचा	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
८४९९६. रणाची	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२

८४९९७. रणीं	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
८४९९८. रणीं	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
८४९९९. रणीं	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
८५०००. रणीं	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
८५००१. रणीं	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
८५००२. रणीं	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
८५००३. रति	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
८५००४. रती	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
८५००५. रतीचिया	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
८५००६. रते	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
८५००७. रत्न	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
८५००८. रत्न	पाहतां पृथ्वीचें मोल थोडें । ऐसें अनर्घ्य रत्न चोखडें । देखें दगडाचेनि पाडें । निचाडु ऐसा	ज्ञाने.६.८.९३
८५००९. रत्न	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
८५०१०. रत्न	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
८५०११. रत्न	परी आरिसां आपणपें । डोळां जैसें घेपे । कां तळहातींचें दीपें । रत्न पाहिजे	ज्ञाने.१७.११.१७७
८५०१२. रत्न	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
८५०१३. रत्न	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
८५०१४. रत्न	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
८५०१५. रत्न	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
८५०१६. रत्नकळिका	कनकद्रुमाचां पालवीं । रत्नकळिका नित्य नवी । नखें तैसीं बरवीं । नवीं निघती	ज्ञाने.६.१४.२६२
८५०१७. रत्नकिळा	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
८५०१८. रत्नचि	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
८५०१९. रत्नदीपु	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
८५०२०. रत्नपारखियांचां	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
८५०२१. रत्नबीजा	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
८५०२२. रत्नबुद्धीचिया	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
८५०२३. रत्नमणीं	परी प्रमेयाची उजरी । आनान रूप न धरी । नाना रत्नमणीं दोरी । एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५

८५०२४. रत्ना	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
८५०२५. रत्नांचे	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
८५०२६. रत्नाचां	आणि आकाश जें नव्हे । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
८५०२७. रत्नाचें	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
८५०२८. रत्नाचें	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
८५०२९. रत्नाचें	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
८५०३०. रत्नातें	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
८५०३१. रत्नावरी	चोखाळपण रत्नाचें । रत्नावरी किरणाचें । तैसें पुढां मन जयाचें । करणें पाठी	ज्ञाने.१३.७.३६२
८५०३२. रत्नासि	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
८५०३३. रत्नीं	तरी पार्था परियेसा । मी तंव येथ ऐसा । रत्नीं किळावो जैसा । रत्नचि तो	ज्ञाने.१४.२६.३७३
८५०३४. रत्नीं	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
८५०३५. रत्नीं	उदकीं कल्लोळु । कापुरीं परिमळु । रत्नीं उजाळु । अनन्यु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११८३
८५०३६. रत्नीं	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
८५०३७. रत्नें	नाना प्रमेयांची परी । निपुणपणें पाहतां कुसरी । दिसती उचित पदें माझारीं । रत्नें भलीं	ज्ञाने.१.८
८५०३८. रत्नें	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
८५०३९. रत्नें	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
८५०४०. रत्नें	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
८५०४१. रत्नें	मग अश्वमेध कोडी कीजे । रत्नें भरोनि पृथ्वी दीजे । एकांगुष्टींही तपिजे । तपसाहस्त्रीं	ज्ञाने.१७.२८.४१५
८५०४२. रथांगांचा	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
८५०४३. रथाची	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
८५०४४. रथाचे	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णू	ज्ञाने.१.१४.१४०
८५०४५. रथाचें	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
८५०४६. रथीं	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
८५०४७. रथीं	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
८५०४८. रथीं	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
८५०४९. रथीं	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
८५०५०. रथींचिये	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१

८५०५१. रथु	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
८५०५२. रथु	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
८५०५३. रथु	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
८५०५४. रथु	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
८५०५५. रथु	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
८५०५६. रथु	रथांगांचा मेळावा । जेवीं रथु म्हणिजे पांडवा । कां अधोर्ध्व अवेवां । नांव देहो	ज्ञाने.१३.५-६.१५१
८५०५७. रथु	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
८५०५८. रथौनियां	मग अत्यंत उद्वेगला । न धरत गहिंवरू आला । तेथ उडी घातली खालां । रथौनियां	ज्ञाने.१.४७.२६९
८५०५९. रथ्योदकें	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
८५०६०. रथ्योदकें	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
८५०६१. रमतां	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
८५०६२. रमती	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
८५०६३. रमसी	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
८५०६४. रमा-	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
८५०६५. रमानायकाचीं	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
८५०६६. रमानाहें	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
८५०६७. रमापती	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
८५०६८. रमिजे	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
८५०६९. रमे	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
८५०७०. रम्य	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
८५०७१. रम्य	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
८५०७२. रम्य	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
८५०७३. रम्यपणाची	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
८५०७४. रळीं	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
८५०७५. रवा	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
८५०७६. रवा	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
८५०७७. रवा	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५

८५०७८. रवा	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
८५०७९. रवा	पैं काश्मीराचा रवा । कुंकुमावरी पांडवा । आणिका गमे लोहिवा । तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
८५०८०. रवि	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
८५०८१. रवि	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
८५०८२. रवि	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
८५०८३. रवि	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
८५०८४. रवि	रवि आंधारु प्रकाशिता । नुरेचि जेवीं प्रकाश्यता । तेवीं दृश्यीं नाहीं द्रष्टता । मी जालिया	ज्ञाने.१८.५५.११६२
८५०८५. रविकिरण	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
८५०८६. रविचंद्राहुमेळु	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
८५०८७. रविचंद्रहीन	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
८५०८८. रविचंद्रादि	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
८५०८९. रविचंद्रादि	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
८५०९०. रविदीप्ती	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
८५०९१. रविबिंबापाठीं	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
८५०९२. रविबिंबासवें	म्हणोनि दिवा पालवे । सर्वेचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
८५०९३. रविशशी	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
८५०९४. रविशशीचिये	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
८५०९५. रवी	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
८५०९६. रवी	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
८५०९७. रवी	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
८५०९८. रवी	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
८५०९९. रवी	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
८५१००. रवी	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
८५१०१. रवी	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
८५१०२. रवी	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
८५१०३. रवी	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
८५१०४. रवी	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३

८५१०५. रवीचा	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
८५१०६. रवीचां	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
८५१०७. रवीचि	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
८५१०८. रवीतें	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
८५१०९. रवीतें	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
८५११०. रवेपणामाजिवडे	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
८५१११. रश्मि	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
८५११२. रश्मि	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचियें तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
८५११३. रश्मि	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
८५११४. रश्मि	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
८५११५. रश्मिकर	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
८५११६. रश्मिकरीं	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
८५११७. रश्मिकरीं	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
८५११८. रश्मिजाळ	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
८५११९. रश्मिजाळ	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
८५१२०. रश्मिजाळीं	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
८५१२१. रश्मिपुंजु	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
८५१२२. रश्मिराजें	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
८५१२३. रश्मिवंतु	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
८५१२४. रश्मी	कानाचेनि गवाक्षद्वारें । बोलाचे रश्मी अभ्यंतरें । पाहेना तंव चमत्कारें । अवधान ठकलें	ज्ञाने.७.३०.२००
८५१२५. रश्मी	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
८५१२६. रश्मी	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
८५१२७. रश्मी	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
८५१२८. रश्मी	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
८५१२९. रश्मी	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
८५१३०. रश्मीकर	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
८५१३१. रश्मीचेनि	रश्मीचेनि आधारें जैसें । नव्हतेंचि मृगजळ आभासे । माझां ठायीं भूतजात तैसें । आणि मातेंही भावीं	ज्ञाने.९.५.८५

८५१३२. रश्मीवीण	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
८५१३३. रश्मीस्तव	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
८५१३४. रस	कां तीर्थे जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
८५१३५. रस	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
८५१३६. रस	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
८५१३७. रस	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
८५१३८. रस	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
८५१३९. रस	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
८५१४०. रस	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
८५१४१. रस	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
८५१४२. रस	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
८५१४३. रसज्ञ	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
८५१४४. रसन	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
८५१४५. रसना	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
८५१४६. रसना	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
८५१४७. रसना	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
८५१४८. रसना	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
८५१४९. रसनाद्वारें	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
८५१५०. रसने	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
८५१५१. रसने	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
८५१५२. रसने	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
८५१५३. रसनेंद्रियाचा	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
८५१५४. रसनेचिया	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
८५१५५. रसभाव	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
८५१५६. रसभावनीं	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
८५१५७. रसभावफुलीं	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
८५१५८. रसमय	अद्वयानंदपरिसें । दिठी रसमय जाली असे । ते अश्रु नव्हती जैसें । द्रवत्वचि	ज्ञाने.१८.७४.१६०४

८५१५९. रसरंगीं	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
८५१६०. रसरसीं	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
८५१६१. रसरीती	तैसें कर्में कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
८५१६२. रसवृत्ती	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
८५१६३. रसवृत्ती	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५
८५१६४. रसवृत्तीचा	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
८५१६५. रसवृत्तीचें	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
८५१६६. रसवृत्तीचें	जी अवलोकिलिया मातें । उन्मेषसागरीं भरितें । वोसंडेल स्फूर्तीतें । रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
८५१६७. रससोय	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
८५१६८. रससोय	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९
८५१६९. रससोय	तरि करोनि रससोय बरवी । कानीं केविं भरावी । फुलें आणोनि बांधावीं । डोळां केविं	ज्ञाने.९.२३.३४८
८५१७०. रससोय	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
८५१७१. रससोय	ठायीं बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
८५१७२. रससोय	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
८५१७३. रससोये	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
८५१७४. रससोये	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
८५१७५. रसस्वादाचिया	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
८५१७६. रसस्वादासी	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
८५१७७. रसा	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
८५१७८. रसा	नातरी अर्ध उकडिलें । का निपट करपोनि गेलें । तैसेंही खाय चुकलें । रसा जें येवों	ज्ञाने.१७.१०.१५६
८५१७९. रसां	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
८५१८०. रसां	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
८५१८१. रसां	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
८५१८२. रसां	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
८५१८३. रसां	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
८५१८४. रसांची	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
८५१८५. रसांतर	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५

८५१८६. रसांतरांची	कणिकीतें जैसें पाणी । तैसेंचि मीठ बांधया आणी । तेतुलीच मेळवणी । रसांतरांची	ज्ञाने.१७.९.१४०
८५१८७. रसांमाजी	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
८५१८८. रसाचा	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
८५१८९. रसाची	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
८५१९०. रसाचीचि	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
८५१९१. रसाचे	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
८५१९२. रसाचें	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
८५१९३. रसातिशयो	परि तो रसातिशयो मुकुळीं । मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं । करीं साधुहृदयराउळीं । मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
८५१९४. रसायनें	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
८५१९५. रसाळ	तेचि रसाळ कथा । मऱ्हाठिया प्रतिपथा । आणिजेल आतां । अवधारिजो	ज्ञाने.१२.२०.२४६
८५१९६. रसाळ	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
८५१९७. रसाळ	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
८५१९८. रसाळपणाचा	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
८५१९९. रसाळपणाचिया	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
८५२००. रसाळपणें	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
८५२०१. रसाळें	जेथ तद्ब्रह्मवाक्यफळें । जियें नानार्थरसें रसाळें । बहकाते आहाती परिमळें । भावाचेनि	ज्ञाने.७.३०.१८६
८५२०२. रसिकत्व	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
८५२०३. रसिकत्वीं	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
८५२०४. रसिकांजोगें	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
८५२०५. रसिकें	माझा मराठाचि बोलु कौतुकें । परि अमृतातेंही पैजासीं जिंके । ऐसीं अक्षरें रसिकें । मेळवीन	ज्ञाने.६.१४
८५२०६. रसीं	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
८५२०७. रसीं	नातरी अंवसेचां दिवशीं । भेटलीं बिंबें दोनी जैशीं । तेवीं एकवळा रसीं । केला एथ	ज्ञाने.११.५
८५२०८. रसीं	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
८५२०९. रसीं	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
८५२१०. रसीं	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
८५२११. रसीं	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
८५२१२. रसीं	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८

८५२१३. रसु	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
८५२१४. रसु	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
८५२१५. रसु	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
८५२१६. रसु	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
८५२१७. रसु	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
८५२१८. रसु	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
८५२१९. रसु	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९
८५२२०. रसु	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
८५२२१. रसु	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
८५२२२. रसु	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
८५२२३. रसु	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
८५२२४. रसु	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
८५२२५. रसु	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
८५२२६. रसु	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
८५२२७. रसु	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
८५२२८. रसु	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
८५२२९. रसु	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
८५२३०. रसु	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८
८५२३१. रसु	पैं कळांतर गांठीं बांधिजे । मग पुढिलांचें काज कीजे । पूजा घेऊनि रसु दीजे । पीडितांसी	ज्ञाने.१७.२१.२८७
८५२३२. रसु	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
८५२३३. रसें	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
८५२३४. रसें	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
८५२३५. रसें	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
८५२३६. रसें	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
८५२३७. रसें	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
८५२३८. रसें	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
८५२३९. रसें-	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९

८५२४०. रसौषध	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
८५२४१. रहंवरां	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
८५२४२. रहंवरु	कीं पाखांचा मेरु जैसा । रहंवरु मिरवतसे तैसा । तेजें कोंदाटलिया दिशा । जयाचेनि	ज्ञाने.१.१४.१३९
८५२४३. रहंवरु	तैसा तो धनुर्धरु । अत्यंत दु:खें जर्जरु । दिसे जेथ रहंवरु । त्यजिला तेणें	ज्ञाने.१.४७.२७२
८५२४४. रहस्य	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
८५२४५. रहाटतां	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
८५२४६. रहाटी	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
८५२४७. रहाटी	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
८५२४८. रहाटीं	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
८५२४९. रहाटें	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्में रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
८५२५०. रहित	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
८५२५१. रहितु	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
८५२५२. रहिवासु	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
८५२५३. रांजणु	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
८५२५४. रांधवणी	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
८५२५५. रांधवणी	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
८५२५६. रांधावें	चंदनातें कायसेनि चर्चावें । अमृतातें केउतें रांधावें । गगनावरी उभवावें । घडे केवीं	ज्ञाने.१०.१२
८५२५७. रांधितां	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
८५२५८. रांधितिये	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
८५२५९. रांधिली	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
८५२६०. रांधिलें	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
८५२६१. रांधूनि	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
८५२६२. रांधूनि	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
८५२६३. रांवित	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
८५२६४. राइतें	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
८५२६५. राई	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
८५२६६. राईपण	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६

८५२६७. राउत	लोकपाळरांगेचे । राउत जिये पदींचे । उच्चै:श्रवा खांचे । खोलणिये	ज्ञाने.९.२०.३२६
८५२६८. राउळा	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
८५२६९. राउळा	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
८५२७०. राउळासि	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
८५२७१. राउळीं	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
८५२७२. राउळीं	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
८५२७३. राउळीं	कां चैतन्यांचिये पोवळी- । माजीं आनंदाचां राउळीं । गुरुलिंगा ढाळी । ध्यानामृत	ज्ञाने.१३.७.३८६
८५२७४. राउळें	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
८५२७५. राउळें	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
८५२७६. राउळें	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
८५२७७. राऊं	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
८५२७८. राऊळा	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
८५२७९. राक्षस	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
८५२८०. राक्षसही	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
८५२८१. राक्षसां	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
८५२८२. राक्षसां	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
८५२८३. राक्षसां	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
८५२८४. राक्षसी	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
८५२८५. राक्षसु	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
८५२८६. राखत	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
८५२८७. राखता	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
८५२८८. राखिजे	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
८५२८९. राखिला	तैसें कर्में कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
८५२९०. राखिलीं	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
८५२९१. राखिले	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
८५२९२. राखिले	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
८५२९३. राखिले	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४

८५२९४. राखिलें	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
८५२९५. राखिलें	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
८५२९६. राखिलें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
८५२९७. राखे	बुद्धिनिश्चयें आत्मज्ञान । ब्रह्मरूप भावी आपणा आपण । ब्रह्मनिष्ठा राखे पूर्ण । तत्परायण अहर्निशीं	ज्ञाने.५.१७.८७
८५२९८. राखे	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
८५२९९. राखे	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
८५३००. राखे	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
८५३०१. राखे	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
८५३०२. राखेहूनि	आणि राखेहूनि कोरडें । आंत बाहेरी येकें पाडें । तो जिव्हादंशु आवडे । बहु तया	ज्ञाने.१७.९.१४४
८५३०३. राखों	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
८५३०४. राखों	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
८५३०५. राखों	तैसा तूं माझां ठाईं । राखों नेणसीचि कांहीं । तरी आतां तुज काई । गोप्य मी करीं	ज्ञाने.१८.६४.१३५१
८५३०६. राखोंडी	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
८५३०७. राखोंडी	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
८५३०८. राखोंडी	जयाचिये आंगींची दीप्ती येवढी । जे त्रैलोक्य कीजे राखोंडी । कीं तयाही तोंडें आणि तोंडीं । दांत दाढा	ज्ञाने.११.२४.३५६
८५३०९. राखोंडी	झाडिलीं कोळें झाडी । तया न फळे जेवीं बोंडीं । जाहला अग्नि तरी राखोंडी । जाळील काई	ज्ञाने.१३.८.५८५
८५३१०. राखोंडी	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
८५३११. राखोंडी	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
८५३१२. राखोंडी	गूळ नेणतां तोंडीं । घातला देचि गोडी । आगी मानूनि राखोंडी । चेपिला पोळी	ज्ञाने.१८.२.१०५
८५३१३. राखोनि	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
८५३१४. रागद्वेष	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
८५३१५. रागद्वेष	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
८५३१६. रागद्वेष	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
८५३१७. रागद्वेष	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
८५३१८. रागद्वेषां	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
८५३१९. रागद्वेषांसि	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरे । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
८५३२०. रागद्वेषें	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१

८५३२१. रागांगेंसीं	येरवीं देवर्षिही अध्यात्म गातां । आहाच रागांगेंसीं जे मधुरता । तेचि फावे येर चित्ता । नलगेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१३.१५७
८५३२२. रागिटा	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
८५३२३. रागिटें	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
८५३२४. रागी	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
८५३२५. रागी	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
८५३२६. रागी	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
८५३२७. रागी	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
८५३२८. रागीट	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमार्जी सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
८५३२९. रागीटपणें	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
८५३३०. रागें	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
८५३३१. रागें	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
८५३३२. राजकुमरु	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
८५३३३. राजधानीं	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
८५३३४. राजधानीभुवन	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
८५३३५. राजन्यत्व	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
८५३३६. राजपंथें	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
८५३३७. राजबिदीं	इंद्रियग्रामींचां राजबिदीं । अहंममतेचियां जल्पवादीं । विकारांतरांची मांदी । मेळविताती	ज्ञाने.७.१५-१६.१०६
८५३३८. राजबिदीं	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
८५३३९. राजभुवनें	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
८५३४०. राजभूषण	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
८५३४१. राजमंदिरीं	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
८५३४२. राजमुद्रा	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
८५३४३. राजयोगतुरंगीं	ऐसी वैराग्याची अंगीं । बाणूनियां वज्रांगी । राजयोगतुरंगीं । आरूढला	ज्ञाने.१८.५२.१०४७
८५३४४. राजर्षि	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
८५३४५. राजर्षि	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
८५३४६. राजवांटा	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदुःखाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
८५३४७. राजस	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३

८५३४८. राजस	ऐसी केवळ फळालागीं । महत्त्व फोकारावया जगीं । पार्था निष्पत्ति जे यागीं । राजस पैं ते	ज्ञाने.१७.१२.१८८
८५३४९. राजस	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
८५३५०. राजस	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
८५३५१. राजस	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
८५३५२. राजस	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
८५३५३. राजस	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
८५३५४. राजस	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
८५३५५. राजस	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
८५३५६. राजस	ते गा धृती राजस । पार्था येथ परियेस । आतां आइक तामस । तिसरी जे	ज्ञाने.१८.३४.७४८
८५३५७. राजसा	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दु:खें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
८५३५८. राजसा	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
८५३५९. राजसा	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
८५३६०. राजसा	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
८५३६१. राजसा	ऐसें खारट अपाडें । राजसा तया आवडे । उन्हाचेनि मिषें तोंडें । आगीचि गिळी	ज्ञाने.१७.९.१४१
८५३६२. राजसा	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
८५३६३. राजसा	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
८५३६४. राजसाचें	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
८५३६५. राजसाचें	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
८५३६६. राजसासि	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
८५३६७. राजसासि	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
८५३६८. राजसी	ते गा बुद्धि चोखविषीं । जाण येथ राजसी । अक्षत टाकिली जैसी । मांदियेसी	ज्ञाने.१८.३१.७२३
८५३६९. राजसीं	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
८५३७०. राजसु	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
८५३७१. राजसु	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दु:खें	ज्ञाने.१७.९.१५१
८५३७२. राजसु	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्में वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
८५३७३. राजसु	तें मोक्षफळ अज्ञाना । त्यागिया नाहीं अर्जुना । म्हणोनि तो त्यागु न माना । राजसु तो	ज्ञाने.१८.८.१९८
८५३७४. राजसूयाचां	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१

८५३७५. राजसें	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
८५३७६. राजसेव्या	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
८५३७७. राजहंस	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
८५३७८. राजहंस	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
८५३७९. राजहंसाचें	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
८५३८०. राजहंसापुढें	राजहंसापुढें । चांचूचें आगरडें । तोडी जेवीं झगडे । क्षीरनीराचे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०७
८५३८१. राजहंसु	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
८५३८२. राजहंसें	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
८५३८३. राजहंसें	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
८५३८४. राजा	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
८५३८५. राजा	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
८५३८६. राजा	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
८५३८७. राजा	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
८५३८८. राजा	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
८५३८९. राजा	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
८५३९०. राजा	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
८५३९१. राजा	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
८५३९२. राजागर	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
८५३९३. राजाचिया	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
८५३९४. राजाज्ञा	तरी उदेलिया दिनकरु । चोरीसिं थोके अंधारु । कां राजाज्ञा अव्यवहारु । कुंठवीं जेवीं	ज्ञाने.१८.३३.७३३
८५३९५. राजाज्ञाचि	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
८५३९६. राजाज्ञेचीं	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
८५३९७. राजावळीचीं	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहे तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
८५३९८. राजीवें	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
८५३९९. राजें	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
८५४००. राज्य	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
८५४०१. राज्य	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३

८५४०२. राज्य	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
८५४०३. राज्य	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
८५४०४. राज्य	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
८५४०५. राज्य	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
८५४०६. राज्य	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
८५४०७. राज्य	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
८५४०८. राज्य	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
८५४०९. राज्यभोगसमृद्धि	तैसे राज्यभोगसमृद्धि । उज्जीवन नोहे जीवबुद्धि । एथ जिव्हाळा कृपानिधि । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.८.६८
८५४१०. राज्यसुख	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
८५४११. राज्यसुख	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
८५४१२. राज्यही	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
८५४१३. राज्यही	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
८५४१४. राज्याची	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
८५४१५. राज्येंशीं	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
८५४१६. राडी	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
८५४१७. राणा	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णूं	ज्ञाने.१.१४.१४०
८५४१८. राणा	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
८५४१९. राणा	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
८५४२०. राणिव	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
८५४२१. राणिवा	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
८५४२२. राणिवा	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
८५४२३. राणिवा	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
८५४२४. राणिवा	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
८५४२५. राणिवा	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
८५४२६. राणिवे	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
८५४२७. राणिवे	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
८५४२८. राणिवे	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३

८५४२९. राणिवे	अंत्यु राणिवे बैसविला । आरें धारणु गिळिला । तैसा गर्वे फुगला । देखसी जो	ज्ञाने.१३.११.७२४
८५४३०. राणिवे	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें । आत्मा शुभाशुभीं धांवे । दृष्टि भेदाचिये राणिवे । रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
८५४३१. राणी	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
८५४३२. राणीव	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
८५४३३. राणीव	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
८५४३४. राणीव	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
८५४३५. राणीव	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
८५४३६. राणीव	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
८५४३७. राणेपणें	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
८५४३८. राति	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
८५४३९. राति	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
८५४४०. रातिदिवो	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
८५४४१. रातिदेवो	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
८५४४२. राती	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
८५४४३. राती	पूर्णचंद्रेंसी राती । युग एक असो न पाहती । तरि काय पाहत आहाती । चकोरें ते	ज्ञाने.१३.११.६४१
८५४४४. राती	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
८५४४५. राती	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
८५४४६. राती	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
८५४४७. राती	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
८५४४८. राती	तरी पुण्यालागीं प्रवृत्ती । कां पापाविषयीं निवृत्ती । या जाणणेयाची राती । तयांचें मन	ज्ञाने.१६.७.२८१
८५४४९. राती	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
८५४५०. राती	तेथ शुभाशुभीं अंशीं । निफजती कर्में ऐसीं । राती दिवो आकाशीं । जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
८५४५१. राती	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
८५४५२. राती	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
८५४५३. राती-	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
८५४५४. राती-	अज्ञानाचिये राती- । माजीं तमाची मिळणी दाटती । ते नाशूनि घालीं परौती । करीं नित्योदयो	ज्ञाने.१०.११.१४३
८५४५५. राती-	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९

८५४५६. रातीं	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
८५४५७. रातीविण	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
८५४५८. रातोत्पलें	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
८५४५९. रात्रि	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
८५४६०. रात्रि	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
८५४६१. रात्रि	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
८५४६२. रात्रिदिवस	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
८५४६३. रात्रिदिवसु	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
८५४६४. रात्रिदिवसु	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
८५४६५. रात्रिदिवसें	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
८५४६६. रात्रिदिवो	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
८५४६७. रात्रिसमयीं	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
८५४६८. रात्री	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
८५४६९. रात्री	जैं चौकडिया सहस्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
८५४७०. रात्री	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
८५४७१. रात्री	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
८५४७२. रात्री	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
८५४७३. रात्री	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
८५४७४. रात्री	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
८५४७५. रात्री	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
८५४७६. रात्री	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
८५४७७. रात्री	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
८५४७८. रात्री	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
८५४७९. रात्री	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
८५४८०. रात्रीं	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
८५४८१. रात्रीं	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
८५४८२. रात्रींचा	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४

८५४८३. रात्रींचा	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
८५४८४. रात्रीचा	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
८५४८५. रात्रीचां	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
८५४८६. रात्रीचिया	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
८५४८७. रात्रीची	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
८५४८८. रात्रीची	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७
८५४८९. रात्रीची	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
८५४९०. रात्रीचें	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
८५४९१. रात्रीसवें	तेव्हां अबोधुमात्र असे । तो तंव तया कृपा नासे । तेथ रात्रीसवें जैसें । आंधारें जाय	ज्ञाने.१८.४९.९७०
८५४९२. रान	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
८५४९३. रान	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
८५४९४. रान	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
८५४९५. राना	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
८५४९६. राना	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
८५४९७. रानामाजीं	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
८५४९८. रानीं	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
८५४९९. रानीं	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
८५५००. रानींचिया	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
८५५०१. रानींचें	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
८५५०२. रानींही	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काई	ज्ञाने.११.४१
८५५०३. रानें	कर्माकर्माचे गुंडे । बांध घातले दोहींकडे । नपुंसकें बरडें । रानें केलीं	ज्ञाने.१३.४.४७
८५५०४. रानें	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१
८५५०५. राबणी	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
८५५०६. राबते	जे प्राणाचां घरीं । अंगें राबते भाऊ चारी । आणि मना ऐसा आवारी । कुळवाडीकरु	ज्ञाने.१३.४.२८
८५५०७. राबवावीं	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
८५५०८. राबाउणें	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
८५५०९. राबु	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०

८५५१०. राबु	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
८५५११. राबु	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
८५५१२. राभस्य	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
८५५१३. राभस्य	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
८५५१४. राभस्यें	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
८५५१५. रामचंद्र	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
८५५१६. रामरावण	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
८५५१७. रामरावण	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
८५५१८. रामु	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
८५५१९. रामु	तयां नियमितयांमाजीं यमु । जो कर्मसाक्षी धर्मु । तो मी म्हणे रामु । रमापती	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४६
८५५२०. राय	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
८५५२१. राय	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
८५५२२. राय	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गींचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
८५५२३. रायपण	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
८५५२४. रायपणें	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
८५५२५. रायपणें	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
८५५२६. राया	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
८५५२७. राया	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
८५५२८. राया	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
८५५२९. राया	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
८५५३०. राया	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
८५५३१. राया	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
८५५३२. राया	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
८५५३३. राया	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
८५५३४. राया	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
८५५३५. राया	तैसा अनुग्रहो पैं राया । श्रीहरी केला धनंजया । आतां कवणेकडेही माया । ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
८५५३६. राया	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५

८५५३७. राया	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भीं । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
८५५३८. राया	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
८५५३९. राया	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
८५५४०. राया	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
८५५४१. राया	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
८५५४२. राया	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
८५५४३. राया	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
८५५४४. राया	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
८५५४५. राया	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
८५५४६. राया	म्हणौनि औदार्या तुझेया । मज निमित्त ना म्हणावया । प्राप्ति असे दानीं राया । कृपानिधी	ज्ञाने.१८.६५.१३७८
८५५४७. राया	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
८५५४८. राया	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
८५५४९. रायाचे	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
८५५५०. रायाचे	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
८५५५१. रायाचें	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
८५५५२. रायातें	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
८५५५३. रायातें	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
८५५५४. रायातें	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
८५५५५. रायाप्रती	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
८५५५६. रायारंका	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
८५५५७. रायासी	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
८५५५८. राये	आणि जे जे यांचेनि सावायें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
८५५५९. रायें	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
८५५६०. रायें	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
८५५६१. रायें	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
८५५६२. रायें	या अवस्थांची कांहीं । कौरवातें परी नाहीं । म्हणौनि रायें तें कांहीं । कल्पावें जंव	ज्ञाने.१८.७७.१६२१
८५५६३. रायें	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८

८५५६४. रावो	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
८५५६५. रावो	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
८५५६६. रावो	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
८५५६७. रावो	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
८५५६८. रावो	तंव अर्जुन म्हणे देवो । परचित्तलक्षणांचा रावो । भला जाणितला जी भावो । मानसु माझा	ज्ञाने.५.२९.१६३
८५५६९. रावो	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
८५५७०. रावो	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
८५५७१. रावो	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
८५५७२. रावो	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
८५५७३. रावो	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
८५५७४. रावो	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
८५५७५. रावो	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
८५५७६. रावो	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
८५५७७. रावो	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
८५५७८. रावो	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
८५५७९. रावो	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
८५५८०. रावो	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
८५५८१. रावो	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
८५५८२. रावो	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
८५५८३. रावो	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
८५५८४. रावो	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
८५५८५. रावो	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
८५५८६. रावो	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
८५५८७. रावो	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
८५५८८. रावो	जो निजधामव्योमींचा रावो । उदैलाचि उदैजतखेंवो । फेडी पूर्वादि दिशांसी ठावो । उदोअस्तूचा	ज्ञाने.१६.१४
८५५८९. रावो	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
८५५९०. रावो	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४

८५५९१. रावो	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
८५५९२. रावो	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
८५५९३. रावो	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
८५५९४. रावो	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
८५५९५. रावो	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
८५५९६. रावो	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
८५५९७. रावो	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
८५५९८. रावो	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
८५५९९. रावो	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
८५६००. रावो	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
८५६०१. रावो	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
८५६०२. रावो	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
८५६०३. राशि	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
८५६०४. राशि	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
८५६०५. राशि	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
८५६०६. राशिनांव	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
८५६०७. राशी	तो पातकांची राशी । जाण भार भूमीसी । जो कुकर्में इंद्रियांसी । उपेगा गेला	ज्ञाने.३.१६.१४०
८५६०८. राशी	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
८५६०९. राशी	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
८५६१०. राशी	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
८५६११. राशी	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
८५६१२. राशी	परी क्रूरग्रहांची जैसी । मांदी मिळे एकेचि राशी । कां येती निंदकापासीं । अशेष पापें	ज्ञाने.१६.४.२५७
८५६१३. राशीवरी	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
८५६१४. रासिवा	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
८५६१५. राहटतां	तो कर्मेंद्रियें कर्मीं । राहटतां तरी न नियमी । परी तेथिचेनि उर्मी । झांकोळेना	ज्ञाने.३.७.७०
८५६१६. राहटताती	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
८५६१७. राहटती	घरींचीं राहटती घरीं । घर कांहीं न करी । अभ्र धांवे अंबरीं । अंबर उगें	ज्ञाने.१३.२९.१०८०

८५६१८. राहटला	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
८५६१९. राहटलों	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
८५६२०. राहटवी	मग फिटे दु:खाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
८५६२१. राहटी	अवघिया मनोबुद्धीचिया राहटी । भरोनि एकनिष्ठेचिया पेटी । जेणें मजमाजीं किरीटी । निक्षेपिली	ज्ञाने.९.३०.४२४
८५६२२. राहटी	डोळयां प्रियाची भेटी । कां पिलियां कूर्मीची दिठी । तैसी भूतमात्रीं राहटी । मवाळ ते	ज्ञाने.१६.२.१७०
८५६२३. राहटी	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
८५६२४. राहटे	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
८५६२५. राहटे	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
८५६२६. राहणें	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
८५६२७. राहणें	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
८५६२८. राहत	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
८५६२९. राहतयातें	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
८५६३०. राहतां	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
८५६३१. राहती	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
८५६३२. राहती	एकें पवनेंचि पिती । एकें तृणास्तव जिती । एकें अन्नाधारें राहती । जळें एकें	ज्ञाने.७.८-९.३८
८५६३३. राहतें	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
८५६३४. राहवलेपणाचा	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । बोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
८५६३५. राहविलें	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
८५६३६. राहवे	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
८५६३७. राहाटणें	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
८५६३८. राहाटत	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
८५६३९. राहाटतां	तयापरी पार्था । स्वधर्मे राहाटतां । सकळकामपूर्णता । सहजें होय	ज्ञाने.२.३१.१८८
८५६४०. राहाटती	इंद्रियें गुणाधारें । राहाटती निजव्यापारें । तें परकर्म बलात्कारें । आपादी जो	ज्ञाने.३.२९.१८५
८५६४१. राहाटती	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
८५६४२. राहाटलों	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
८५६४३. राहाटवावें	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
८५६४४. राहाटवी	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०

८५६४५. राहाटवी	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
८५६४६. राहाटवी	देहनिर्वाहापुरतें । राहाटवी हातांपायांतें । किंबहुना आपैतें । सबाह्य केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०२९
८५६४७. राहाटावया	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
८५६४८. राहाटावया	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
८५६४९. राहाटावें	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
८५६५०. राहाटावें	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
८५६५१. राहाटिजे	असता दीपु दवडिजे । मग अंधकारीं राहाटिजे । तरी उजूचि का आडळिजे । जयापरी	ज्ञाने.१.४१.२४७
८५६५२. राहाटिजे	कर्माधारें राहाटिजे । परी कर्मफळ न निरीक्षिजे । जैसा मंत्रज्ञु न बधिजे । भूतबाधा	ज्ञाने.२.४०.२३४
८५६५३. राहाटी	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
८५६५४. राहाटी	यमदमा अवकळा आणिली । तीर्थें ठायावरूनि उठविलीं । यमलोकींची खुंटिली । राहाटी आघवी	ज्ञाने.९.१४.१९८
८५६५५. राहाटी	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्मांचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
८५६५६. राहाटी	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
८५६५७. राहाटी	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
८५६५८. राहाटी	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
८५६५९. राहाटी	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
८५६६०. राहाटी	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
८५६६१. राहाटी	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
८५६६२. राहाटी	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
८५६६३. राहाटीं	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
८५६६४. राहाटीचा	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
८५६६५. राहाटीची	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
८५६६६. राहाटीजे	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
८५६६७. राहाटीमाजीं	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
८५६६८. राहाटे	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
८५६६९. राहाटे	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
८५६७०. राहाटे	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
८५६७१. राहाटे	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७

८५६७२. राहाटे	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
८५६७३. राहाटे	जयाचेनि उजियेडें । तारागण उबडें । महातेज सुरवाडें । जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
८५६७४. राहाटे	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
८५६७५. राहाटों	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
८५६७६. राहाटों	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
८५६७७. राहात	एऱ्हवीं तरी आकाश मांडी । जो गर्जोनि ब्रह्मांड फोडी । तो अवकाळु मेघु काय घडी । राहात आहे	ज्ञाने.१७.१८.२५१
८५६७८. राहाती	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
८५६७९. राहाती	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
८५६८०. राहावी	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
८५६८१. राहावें	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
८५६८२. राहिजे	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
८५६८३. राहिजे	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचि बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
८५६८४. राहिजे	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
८५६८५. राहिजे	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
८५६८६. राहिला	पाइकु पाठीसीं घातला । आपण पुढां राहिला । तेणें पांचजन्यु आस्फुरिला । अवलीळाचि	ज्ञाने.१.१४.१४३
८५६८७. राहिला	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
८५६८८. राहिला	एवं निश्चयो जयाचा । द्वारीं अध्यात्मज्ञानाचां । ध्रुव देवो गगनींचा । तैसा राहिला	ज्ञाने.१३.११.६२१
८५६८९. राहिला	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
८५६९०. राहिला	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
८५६९१. राहिलिया	तैसें चित्त राहिलिया पांडवा । प्राणांचा प्रणवुचि करावा । मग अनुवृत्तिपंथें आणावा । मूर्ध्निवरी	ज्ञाने.८.१२.११४
८५६९२. राहिले	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
८५६९३. राहिले	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
८५६९४. राहिलें	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
८५६९५. राहीं	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
८५६९६. राहील	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
८५६९७. राहुग्रस्तु	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
८५६९८. राहुनी	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६

८५६९९. राहूनें	मग राहूनें उगळिली । प्रभा चंद्रें आलिंगिली । तैसी शुद्धते जडली । आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
८५७००. राहे	कीं भूस बीज एकवट । उपणितां राहे घनवट । तेथ उडे तें फलकट । जाणों आलें	ज्ञाने.२.१६.१३०
८५७०१. राहे	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
८५७०२. राहे	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
८५७०३. राहे	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
८५७०४. राहे	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
८५७०५. राहे	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
८५७०६. राहे	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
८५७०७. राहे	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
८५७०८. राहे	जैशी आभाळाची बुंथी । करूनि राहे गभस्ती । मग फिटलिया दीप्ति । धरूं नये	ज्ञाने.६.१४.२५१
८५७०९. राहे	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
८५७१०. राहे	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
८५७११. राहे	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
८५७१२. राहे	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
८५७१३. राहे	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
८५७१४. राहे	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
८५७१५. राहे	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
८५७१६. राहे	बाहेर दिठी उघडोनि पाहे । तरि आघवें मूर्तिमय देखतु जाये । मग आतां न पाहे म्हणोनि उगा राहे । तरी आंतुही तैसेंचि	ज्ञाने.११.११.२२७
८५७१७. राहे	नाना अप्रौढबाळकीं । तारुण्य राहे थोकीं । कां न फुलतां कळिकीं । आमोदु जैसा	ज्ञाने.१३.५-६.७८
८५७१८. राहे	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
८५७१९. राहे	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
८५७२०. राहे	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
८५७२१. राहे	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
८५७२२. राहे	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
८५७२३. राहे	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
८५७२४. राहे	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
८५७२५. राहे	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८

८५७२६. राहे	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
८५७२७. राहे	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
८५७२८. राहे	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
८५७२९. राहे	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६
८५७३०. राहे	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
८५७३१. राहे	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
८५७३२. राहे	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
८५७३३. राहे	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
८५७३४. राहें	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
८५७३५. राहें	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहें देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
८५७३६. राहें	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
८५७३७. राहें	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
८५७३८. राहें	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
८५७३९. राहें	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
८५७४०. राहेल	म्हणोनि तैसें तें जाणावें । मन राहतें पाहावें । राहेल तेथ रचावें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८१
८५७४१. राहेल	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
८५७४२. राहेल	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
८५७४३. राहों	तो भिडां जरी म्हणों राहों । तरी आना कवणा पुसों जावों । काइ तूंवांचोनि ठावो । जाणत आहों आम्ही	ज्ञाने.११.२.७८
८५७४४. राहों	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
८५७४५. राहोनि	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
८५७४६. राहोनि	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
८५७४७. राहोनि	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
८५७४८. राहोनि	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
८५७४९. राहोनियां	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
८५७५०. राहोनी	दिठी राहोनी आंतुलीकडे । बाहेर पाऊल घाली कोडें । ते ठायीं ठावो पडे । नासाग्रपीठीं	ज्ञाने.६.१३.२०४
८५७५१. रिकामें	म्हणोनि रिकामें तोंड । करूं गेलें बडबड । कीं गीता ऐसें गोड । आतुडलें	ज्ञाने.१५.२१
८५७५२. रिक्तकंठीं	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५

८५७५३. रिग	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
८५७५४. रिगणें	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
८५७५५. रिगता	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
८५७५६. रिगता	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्या उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
८५७५७. रिगतां	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
८५७५८. रिगतां	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
८५७५९. रिगतां	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
८५७६०. रिगतां	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
८५७६१. रिगतां	इंद्रियें सैरा पदार्थी । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थी । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
८५७६२. रिगताति	नाना भजनमार्गी । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
८५७६३. रिगती	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
८५७६४. रिगती	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
८५७६५. रिगतें	तेथ आंगावरिलीं उडवावीं । कां डोळां रिगतें झाडावीं । पशुपक्ष्यां दावावीं । त्रासमुद्रा	ज्ञाने.१३.७.२८२
८५७६६. रिगवणी	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
८५७६७. रिगवणें	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
८५७६८. रिगवत	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०
८५७६९. रिगवे	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
८५७७०. रिगाला	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
८५७७१. रिगाला	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
८५७७२. रिगाला	म्हणे पूयगर्तें रिगाला । अहा मूत्ररंध्रें निघाला । कटा मियां चाटिला । कुचस्वेदु	ज्ञाने.१३.८.५३९
८५७७३. रिगाला	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
८५७७४. रिगाला	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
८५७७५. रिगालिया	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
८५७७६. रिगालिया	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
८५७७७. रिगालियावरीही	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
८५७७८. रिगाली	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
८५७७९. रिगाली	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४

८५७८०. रिगालीं	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
८५७८१. रिगालीहि	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
८५७८२. रिगाले	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेंचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
८५७८३. रिगालें	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भीं । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
८५७८४. रिगालें	जेथुनि अन्यथाज्ञान । फांकोनि जागृति स्वप्न । नानाबुद्धीचें रान । रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
८५७८५. रिगालें	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
८५७८६. रिगालों	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
८५७८७. रिगावा	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
८५७८८. रिगावा	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
८५७८९. रिगावा	किंबहुना पांडवा । जें आघवेंचि असे आघवा । जेथ नाहीं रिगावा । द्वैतभावासी	ज्ञाने.१३.१७.९३४
८५७९०. रिगावा	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
८५७९१. रिगावा	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
८५७९२. रिगावें	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
८५७९३. रिगिजे	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
८५७९४. रिगिजे	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
८५७९५. रिगिनिगा	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
८५७९६. रिगिनिगी	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
८५७९७. रिगे	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
८५७९८. रिगे	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
८५७९९. रिगे	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
८५८००. रिगे	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
८५८०१. रिगे	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
८५८०२. रिगे	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
८५८०३. रिगे	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
८५८०४. रिगे	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
८५८०५. रिगे	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
८५८०६. रिगे	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१

८५८०७. रिगे	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
८५८०८. रिगे	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
८५८०९. रिगे	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
८५८१०. रिगे	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
८५८११. रिगे	म्हणोनि जी परम । तूंतें म्हणिजे महाधाम । कल्पांतीं महद्ब्रह्म । तुझां अंकीं रिगे	ज्ञाने.११.३८.५१७
८५८१२. रिगे	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
८५८१३. रिगे	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
८५८१४. रिगे	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
८५८१५. रिगे	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
८५८१६. रिगे	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
८५८१७. रिगे	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
८५८१८. रिगे	तेतुलेनि गा वेगें । स्वर्गसंसारपांगें । आगींमाजी रिगे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१४.७.१७१
८५८१९. रिगे	तरी आघवांचि इहीं । परिवारला आनीं देहीं । रिगे परी योनिही । मानुषीचि	ज्ञाने.१४.११-१५.२३८
८५८२०. रिगे	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
८५८२१. रिगे	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
८५८२२. रिगे	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
८५८२३. रिगे	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
८५८२४. रिगे	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
८५८२५. रिगे	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
८५८२६. रिगे	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
८५८२७. रिगे	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
८५८२८. रिगे	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
८५८२९. रिगे	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
८५८३०. रिगे	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
८५८३१. रिगे	बुद्धि अनन्यें येणें योगें । मजमाजीं जैं रिगे । तैं चित्त चैत्यत्यागें । मातेंचि भजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६७
८५८३२. रिगे	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
८५८३३. रिगे	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४

८५८३४. रिगेन	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणे तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दुःस्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
८५८३५. रिगेल	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
८५८३६. रिगों	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदुःखासीच कारण । एथ झणें अंतःकरण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
८५८३७. रिगों	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
८५८३८. रिगों	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
८५८३९. रिगों	तिया मोटकिया जेथ फळीं । रिगों पाहाती निहाळीं । प्रयोजिती तियें काळीं । तच्छब्दु तो	ज्ञाने.१७.२४.३६८
८५८४०. रिगोनि	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
८५८४१. रिगोनि	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
८५८४२. रिगोनि	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
८५८४३. रिगोनि	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
८५८४४. रिगोनि	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
८५८४५. रिगोनि	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गीचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
८५८४६. रिगोनि	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
८५८४७. रिगोनि	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
८५८४८. रिगोनि	नव्हे अर्थे रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
८५८४९. रिगोनियां	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
८५८५०. रिगोनियां	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
८५८५१. रिगोनियां	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
८५८५२. रिगौनि	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
८५८५३. रिघतां	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
८५८५४. रिघतां	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
८५८५५. रिघतां	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
८५८५६. रिघताती	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
८५८५७. रिघती	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
८५८५८. रिघती	जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे । रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी	ज्ञाने.१६.७
८५८५९. रिघती	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
८५८६०. रिघती	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५

८५८६१. रिघवे	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
८५८६२. रिघसी	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२
८५८६३. रिघाला	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
८५८६४. रिघाला	तरी माशालागीं भुलला । ब्राह्मण पाणबुडां रिघाला । कीं तेथही पावला । नास्तिकवादु	ज्ञाने.१६.२३.४५१
८५८६५. रिघालिया	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
८५८६६. रिघावें	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
८५८६७. रिघावें	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
८५८६८. रिघिजे	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
८५८६९. रिघे	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
८५८७०. रिघे	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
८५८७१. रिघे	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
८५८७२. रिघे	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
८५८७३. रिघे	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
८५८७४. रिघे	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
८५८७५. रिघे	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
८५८७६. रिघे	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
८५८७७. रिघे	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
८५८७८. रिघे	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
८५८७९. रिघे	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
८५८८०. रिघेचि	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.११११
८५८८१. रिघो	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
८५८८२. रिघो	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
८५८८३. रिघों	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
८५८८४. रिघोनि	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
८५८८५. रिघोनि	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
८५८८६. रिघोनि	आणि मी तंव दातारा । कृपेचां ये रिघोनि गाभारां । घेत आहें चारा । ब्रह्मरसाचा	ज्ञाने.११.१.६७
८५८८७. रिघोनि	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३

८५८८८. रिघोनि	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
८५८८९. रिघोनि	नातरी नानारसीं । रिघोनि दर्वी जैसी । परी रसस्वादासी । नेणे जेवी	ज्ञाने.१६.४.२४८
८५८९०. रिघोनियां	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
८५८९१. रिचविजे	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
८५८९२. रिचविती	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
८५८९३. रिचवी	पाहा पां भरोवरी आघवी । मेघ चातकांसी रिचवी । मजलागीं गोसावीं । तैसें केलें	ज्ञाने.१५.२०
८५८९४. रिझतां	तैसे आपुलिये बरवे । आपणचि रिझतां जीवें । तृणाहीहूनि आघवें । मानिती नीच	ज्ञाने.१६.१७.३८०
८५८९५. रिझले	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
८५८९६. रिझले	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
८५८९७. रिझलेनि	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
८५८९८. रिझविती	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
८५८९९. रिझवितील	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
८५९००. रिझा	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
८५९०१. रिझे	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
८५९०२. रिझे	अहो पुंसा आपणचि पढविजे । मग पढे तरी माथा तुकिजे । कां करविलेनि चोजें न रिझे । बाळका माय	ज्ञाने.११.१७
८५९०३. रिझे	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
८५९०४. रिझों	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
८५९०५. रिणाइतु	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
८५९०६. रिणादोषें	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
८५९०७. रिणावरी	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
८५९०८. रिणें	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
८५९०९. रिता	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
८५९१०. रिता	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
८५९११. रिता	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
८५९१२. रिती	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
८५९१३. रिती	मग म्हणे गा महामती । मातें पावोनि न येती पुढती । ते भिन्नाभिन्न रिती । आहाती दोनी	ज्ञाने.१५.६.३३०
८५९१४. रिती	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३

८५९१५. रितीं	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
८५९१६. रिते	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
८५९१७. रिते	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
८५९१८. रितें	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
८५९१९. रिद्धी	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
८५९२०. रिपु	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
८५९२१. रिपु	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
८५९२२. रिपु	तो विश्वासें मारितां रिपु । निवटूनि घातला दर्पु । आणि जयाचा अहा कंपु । तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
८५९२३. रिपुगजपंचाननु	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
८५९२४. रिपुभक्तां	म्हणोनि सुखदु:खासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
८५९२५. रिपुमित्रां	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
८५९२६. रिपुवर्ग	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
८५९२७. रिपू	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
८५९२८. रिपूचिया	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
८५९२९. रीति	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
८५९३०. रीति	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
८५९३१. रीती	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
८५९३२. रीती	कां झांकलिये घटींचा दिवा । नेणिजे काय जाहला केव्हां । या रीती जो पांडवा । देह ठेवी	ज्ञाने.८.१०.९८
८५९३३. रीती	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
८५९३४. रीती	गुण ते कैसे किती । बांधती कवणे रीती । नातरी गुणातीतीं । चिन्हें काई	ज्ञाने.१४.३६
८५९३५. रीती	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
८५९३६. रीती	आतां तेंचि तप पुढती । तामसाचिये रीती । पैं परत्रा आणि कीर्ती । मुकोनि कीजे	ज्ञाने.१७.१८.२५३
८५९३७. रीती	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
८५९३८. रीती	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
८५९३९. रीती	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
८५९४०. रीतीचा	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
८५९४१. रुंधला	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६

८५९४२. रुंधला	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
८५९४३. रुंधलें	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
८५९४४. रुंधलें	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
८५९४५. रुंधिलिया	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
८५९४६. रुख	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
८५९४७. रुख	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
८५९४८. रुख	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
८५९४९. रुख	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
८५९५०. रुख	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
८५९५१. रुखा	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
८५९५२. रुखा	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
८५९५३. रुखा	तरी श्वः म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
८५९५४. रुखा	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
८५९५५. रुखा	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
८५९५६. रुखांसारिखा	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
८५९५७. रुखाचा	रुखाचा आवांका । जैसी बीजकणिका । जीवीं बांधे उदका । भेटतखेंवो	ज्ञाने.१४.३.९५
८५९५८. रुखाचें	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
८५९५९. रुखाचें	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
८५९६०. रुखाचेनि	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
८५९६१. रुखातळीं	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
८५९६२. रुखीं	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
८५९६३. रुखीं	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
८५९६४. रुखीं	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
८५९६५. रुखु	ऐसा हा एकु । विश्वाकार विटंकु । उदयला जाण रुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
८५९६६. रुखु	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
८५९६७. रुखु	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
८५९६८. रुखु	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६

८५९६९. रुखु	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
८५९७०. रुखुचि	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
८५९७१. रुखेंचि	मग म्हणे धनंजया । तें ऊर्ध्व गा तरू यया । येणें रुखेंचि कां जया । ऊर्ध्वता गमे	ज्ञाने.१५.१.७२
८५९७२. रुचलेपणें	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
८५९७३. रुचि	अंगा मनासि रुचि यावें । येतुलेनि कृत्याकृत्य नाठवे । जो करणेयाचेनि नांवें । भलतेंचि करी	ज्ञाने.१३.११.७७७
८५९७४. रुचि	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
८५९७५. रुची	तरी जेवणाराचिया रुची । निष्पत्ति कीं बोनियांची । आणि जेविता तंव गुणांची । दासी येथ	ज्ञाने.१७.७.१२१
८५९७६. रुचीस	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
८५९७७. रुचे	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
८५९७८. रुचे	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
८५९७९. रुचे	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
८५९८०. रुचे	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
८५९८१. रुचेल	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
८५९८२. रुचेल	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
८५९८३. रुच्य	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
८५९८४. रुणझुणती	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
८५९८५. रुतला	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
८५९८६. रुतलिया	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
८५९८७. रुतली	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
८५९८८. रुतलें	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
८५९८९. रुदतां	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
८५९९०. रुदना	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
८५९९१. रुदनातें	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
८५९९२. रुदनातें	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
८५९९३. रुदसि	तैसें आदीचि जें नाहीं । तयालागीं तूं रुदसि कायी । तूं अवीट तें पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.२८.१६९
८५९९४. रुद्र	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
८५९९५. रुद्रगणांचे	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३

८५९९६. रुद्रांमाझारीं	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
८५९९७. रुद्रादित्यांचे	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
८५९९८. रुधिरीं	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
८५९९९. रुप	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
८६०००. रुप	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
८६००१. रुपती	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
८६००२. रुपतीं	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
८६००३. रुपला	म्हणोनि कृपा आकळिला । दिसतसे अति कोमाइला । जैसा कर्दमी रुपला । राजहंस	ज्ञाने.२.१.४
८६००४. रुपावें	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
८६००५. रुपे	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
८६००६. रुपे	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
८६००७. रुपे	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
८६००८. रुपे	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
८६००९. रुपें	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
८६०१०. रुपें	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
८६०११. रुपें	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
८६०१२. रुपें	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
८६०१३. रुपें	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
८६०१४. रुपेपणाची	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
८६०१५. रुपेयाची	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
८६०१६. रुपों	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
८६०१७. रुळतसे	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
८६०१८. रुळताति	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
८६०१९. रुळेचिना	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
८६०२०. रुसतां	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
८६०२१. रुसती	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
८६०२२. रुसला	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८

८६०२३. रुससी	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
८६०२४. रुसिजे	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
८६०२५. रुसे	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
८६०२६. रुसे	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
८६०२७. रुसे	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
८६०२८. रुसोनि	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
८६०२९. रुसोनियां	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
८६०३०. रुसोनियां	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
८६०३१. रूखपण	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
८६०३२. रूढ	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
८६०३३. रूढ	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
८६०३४. रूढपण	माधुर्यी मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
८६०३५. रूढला	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
८६०३६. रूढला	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
८६०३७. रूढविला	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
८६०३८. रूढवीं	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
८६०३९. रूढा	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
८६०४०. रूढी	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
८६०४१. रूढी	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
८६०४२. रूढु	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
८६०४३. रूढु	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
८६०४४. रूढु	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
८६०४५. रूढे	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
८६०४६. रूढे	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
८६०४७. रूप	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
८६०४८. रूप	तेणें कारणें मी बोलेन । बोली अरूपाचें रूप दावीन । अतींद्रिय परि भोगवीन । इंद्रियांकरवीं	ज्ञाने.६.३६
८६०४९. रूप	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६

८६०५०. रूप	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
८६०५१. रूप	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
८६०५२. रूप	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
८६०५३. रूप	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
८६०५४. रूप	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
८६०५५. रूप	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
८६०५६. रूप	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
८६०५७. रूप	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
८६०५८. रूप	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
८६०५९. रूप	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
८६०६०. रूप	जी भूतीं भूतळ मांडिलें । जैसें नक्षत्रीं गगन गुढलें । तैसें मूर्तिमय भरलें । तुझें देखतसें रूप	ज्ञाने.११.१६.२८६
८६०६१. रूप	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
८६०६२. रूप	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
८६०६३. रूप	आणीकही जें जें कांहीं । रूप आथि अथवा नाहीं । तया नमो तुज तैसयाही । जगन्नाथा	ज्ञाने.११.३९-४०.५२२
८६०६४. रूप	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
८६०६५. रूप	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
८६०६६. रूप	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
८६०६७. रूप	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
८६०६८. रूप	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
८६०६९. रूप	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
८६०७०. रूप	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
८६०७१. रूप	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
८६०७२. रूप	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
८६०७३. रूप	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
८६०७४. रूप	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
८६०७५. रूप	याकारणें किरीटी । इंद्रियांचिया गोठी । मनाचियेचि राहाटी । रूप केलें	ज्ञाने.१३.७.३०९
८६०७६. रूप	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३

८६०७७. रूप	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
८६०७८. रूप	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
८६०७९. रूप	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
८६०८०. रूप	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
८६०८१. रूप	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
८६०८२. रूप	अज्ञानाही कौतुकें । रूप केलें निकें । जंव आयणी तुझी टेंके । पुरे म्हणे	ज्ञाने.१३.१८.९४१
८६०८३. रूप	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
८६०८४. रूप	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
८६०८५. रूप	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
८६०८६. रूप	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
८६०८७. रूप	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
८६०८८. रूप	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
८६०८९. रूप	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
८६०९०. रूप	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
८६०९१. रूप	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
८६०९२. रूप	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
८६०९३. रूप	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
८६०९४. रूप	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
८६०९५. रूप	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
८६०९६. रूप	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
८६०९७. रूप	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
८६०९८. रूप	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२
८६०९९. रूप	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
८६१००. रूप	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
८६१०१. रूप	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
८६१०२. रूप	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
८६१०३. रूप	सर्वा कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९

८६१०४. रूप	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये। मग कोण म्हणे काय आहे। हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे। रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
८६१०५. रूप	आपलिया संकोचविकाशा। आपणचि रूप वीरेशा। हा जळीं चंद्र हन जैसा। समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
८६१०६. रूप	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे। उणें तें मज देइजे। जें नेणणें हेंचि सहजें। रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
८६१०७. रूप	जे वृक्षरूपक परिभाषा। केलें उपाधि रूप अशेषा। सद्वैद्यें जैसें दोषा। अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
८६१०८. रूप	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें। जे रागद्वेषांसि दे थारे। तिये आसुरियेहि घोरे। करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
८६१०९. रूप	अथवा अनारिसें। तपाचें रूप जरी असे। तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें। सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
८६११०. रूप	आणि जगाचिया सुखोद्देशें। शरीरें वाचा मानसें। राहाटणें तें अहिंसे। रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
८६१११. रूप	तैसी ज्ञेया देतां मिठी। ज्ञातृत्वही पडे पोटीं। मग उरे तेंचि किरीटी। शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
८६११२. रूप	आतां तयांचि प्राणियां। रूप करूं धनंजया। घडले जे आसुरीया। दोषवृद्धी	ज्ञाने.१६.६.२८०
८६११३. रूप	पैं आहारलक्षण पहिलें। सांगों जें म्हणितलें। तें आईक गा भलें। रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
८६११४. रूप	एवं राजसा आहारा। रूप केलें धनुर्धरा। परिणामाचाही विसुरा। सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
८६११५. रूप	एवं शारीर जें तप। तयाचें दाविलें रूप। आतां आईक निष्पाप। वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
८६११६. रूप	आतां बोलतां प्रसंगा। आलें म्हणोनि पैं गा। करूं रूप दानलिंगा। त्रिविधा तया	ज्ञाने.१७.१९.२६४
८६११७. रूप	तरी सच्छब्दें येणें। आटूनि असताचें नाणें। दाविजे अव्यंगवाणें। सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
८६११८. रूप	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे। तें दृश्य नव्हे रूप तुझें। हें जाणें मी म्हणोनि लाजें। वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
८६११९. रूप	परी प्रमेयाची उजरी। आनान रूप न धरी। नाना रत्नमणीं दोरी। एकचि जैसी	ज्ञाने.१८.५५
८६१२०. रूप	मोतियें मिळोनि बहुवें। एकावळीचा पाडु आहे। परी शोभे रूप होये। एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
८६१२१. रूप	ऐसें म्हणोनि पार्थें। त्यागसंन्यासव्यवस्थे। रूप होआवया जेथें। प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
८६१२२. रूप	आणि संवादाचेनि मिषें। जे अव्यवहारी वस्तु असे। तेचि भोगिजे कीं जैसें। आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
८६१२३. रूप	पुढतपुढती आत्मक्रिया। अन्यकारणकाचि तैशिया। करूं पांचांही तयां। कारणां रूप	ज्ञाने.१८.१२.२७७
८६१२४. रूप	तैसा सोडवला जो आहे। तयाचें रूप आतां पाहें। उपपत्तीची बाहे। उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
८६१२५. रूप	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये। तो जयातया दृश्यातें पाहे। तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये। तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
८६१२६. रूप	आतांययाचि गा त्रया। व्यक्ती वेगळालिया। आइकें धनंजया। करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
८६१२७. रूप	तरी शब्द- स्पर्शु-। रूप गंध- रसु। हा पंचविध आभासु। ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
८६१२८. रूप	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया। तिहीं रूप केलें धनंजया। हे त्रिविध सर्व क्रिया-। प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
८६१२९. रूप	परी बुद्धि धृति इयां। दोहीं भागामाजीं धनंजया। आधीं रूप बुद्धीचिया। भेदासि करूं	ज्ञाने.१८.२९.६९६
८६१३०. रूप	तें येथ आत्मसुख। जालें असे त्रिगुणात्मक। तेंही सांगों एकैक। रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७

८६१३१. रूप	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
८६१३२. रूप	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
८६१३३. रूप	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
८६१३४. रूप	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
८६१३५. रूप	अर्जुनपण न घेतां । मी ऐसें जें पंडुसुता । उठतसे तें तत्त्वता । तयाचें रूप	ज्ञाने.१८.६१.१३१५
८६१३६. रूपक	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
८६१३७. रूपक	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
८६१३८. रूपकाचिया	याचि एकेपरी । रूपकाचिया कुसरी । सारीतसे वारी । संसाराची	ज्ञाने.१५.४२
८६१३९. रूपचि	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
८६१४०. रूपचि	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
८६१४१. रूपचि	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
८६१४२. रूपची	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
८६१४३. रूपडीं	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
८६१४४. रूपडीं	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णे रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
८६१४५. रूपडीं	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
८६१४६. रूपडें	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
८६१४७. रूपडें	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
८६१४८. रूपडें	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
८६१४९. रूपडें	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
८६१५०. रूपडें	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
८६१५१. रूपनाम	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
८६१५२. रूपपत्र	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
८६१५३. रूपस	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
८६१५४. रूपसा	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
८६१५५. रूपसु	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
८६१५६. रूपा	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
८६१५७. रूपा	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४

८६१५८. रूपा	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
८६१५९. रूपा	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
८६१६०. रूपा	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
८६१६१. रूपा	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
८६१६२. रूपा	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
८६१६३. रूपा	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
८६१६४. रूपा	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
८६१६५. रूपा	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
८६१६६. रूपा	तरी सर्वाधमें गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
८६१६७. रूपा	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३
८६१६८. रूपा	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
८६१६९. रूपाआंतु	परि या तुझिया रूपाआंतु । जी उणीव एक असें देखतु । जे आदि मध्य अंतु । तिन्हीं नाहीं	ज्ञाने.११.१६.२८०
८६१७०. रूपाआड	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
८६१७१. रूपाचा	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
८६१७२. रूपाचां	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
८६१७३. रूपाची	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
८६१७४. रूपाची	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
८६१७५. रूपाचीच	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
८६१७६. रूपाचे	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदुःख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
८६१७७. रूपाचें	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
८६१७८. रूपातें	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
८६१७९. रूपानृत्याची	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
८६१८०. रूपीं	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
८६१८१. रूपीं	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
८६१८२. रूपीं	अर्जुना तुवां एक दावा म्हणितलें । आणि तेंचि दावूं तरि काय दाविलें । आतां देखें आघवें भरिलें । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.११.५.१२३
८६१८३. रूपीं	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
८६१८४. रूपीं	ऐसें जडाजडव्याप्ती । रूप करितां कैवल्यपती । ठी केली निरुपहितीं । आपुलां रूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४४२

८६१८५. रूपीं	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
८६१८६. रूपीं	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
८६१८७. रूपीं	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
८६१८८. रूपीं	आणि आकाश जें नव्हें । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
८६१८९. रूपीं	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
८६१९०. रूपीं	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
८६१९१. रूपीं	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
८६१९२. रूपें	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
८६१९३. रूपें	जैसा उदकाचेनि आयुष्यें रसु । कां गगनाचेनि मानें अवकाशु । तैसा माझेनि रूपें रूपसु । पुरुषु तो गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९७
८६१९४. रूपें	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२
८६१९५. रूपें	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
८६१९६. रूपें	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
८६१९७. रूपें	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
८६१९८. रूपें	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
८६१९९. रूपें	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
८६२००. रूपें	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
८६२०१. रूपें	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
८६२०२. रूपें	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
८६२०३. रूपें	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
८६२०४. रूपें	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
८६२०५. रूपें	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्मे तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
८६२०६. रूपें	परी मात्रेचेनि मापें । दिव्यौषध जैसें घेपे । कां कथिलाचें कीजे रूपें । रसभावनीं	ज्ञाने.१८.३६.७७४
८६२०७. रूपेंवीण	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
८६२०८. रे	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
८६२०९. रे	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
८६२१०. रे	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
८६२११. रे	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७

८६२१२. रे	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
८६२१३. रे	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
८६२१४. रे	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
८६२१५. रेखा	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
८६२१६. रेखा	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
८६२१७. रेखा	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
८६२१८. रेखा	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
८६२१९. रेखा	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
८६२२०. रेखिलीं	घोषाचा कुंडीं । नादचित्रांचीं रूपडीं । प्रणवाचिया मोडी । रेखिलीं ऐसीं	ज्ञाने.६.१४.२७६
८६२२१. रेखेची	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
८६२२२. रेघ	जें निपजविल्यापाठीं । कांहींच न दिसे दिठी । रेघ काढिलिया पोटीं । तोयाचां जेवीं	ज्ञाने.१८.२५.६१२
८६२२३. रेचकुचि	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
८६२२४. रेचिलियां	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
८६२२५. रेवले	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
८६२२६. रेवले	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
८६२२७. रेवे	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
८६२२८. रोंविजती	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
८६२२९. रोंविती	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
८६२३०. रोंविलें	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
८६२३१. रोंविलें	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
८६२३२. रोंविलें	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
८६२३३. रोंवोनि	कृपण चित्तवृत्ति जैसी । रोंवोनि घालीं ठेवयापासीं । मग नुसधेनि देहेंसीं । आपण असे	ज्ञाने.११.४९.६३३
८६२३४. रोकडाचि	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
८६२३५. रोकडी	तंव तिये इष्टीचां बुडीं । पशुहिंसा रोकडी । मग अहिंसेची थडी । कैंची दिसे	ज्ञाने.१३.७.२२२
८६२३६. रोकडे	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
८६२३७. रोकडें	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
८६२३८. रोकडें	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१

८६२३९. रोकडें	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
८६२४०. रोकडें	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
८६२४१. रोकडें	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
८६२४२. रोखें	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
८६२४३. रोग	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
८६२४४. रोग	तैसेंचि नाना रोग । पडिघाती पुढां आंग । तंव आरोग्याचे उपेग । करूनि घाली	ज्ञाने.१३.८.५८७
८६२४५. रोग	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
८६२४६. रोग	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
८६२४७. रोग	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
८६२४८. रोग	मरणाराचें आंग । पडिघाती अघवे रोग । कां कुमुहूर्तीं दुर्योग । एकवटती	ज्ञाने.१६.४.२५८
८६२४९. रोग	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दु:खें	ज्ञाने.१७.९.१५१
८६२५०. रोगा	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
८६२५१. रोगां	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
८६२५२. रोगांचें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
८६२५३. रोगाचें	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
८६२५४. रोगातें	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
८६२५५. रोगिया	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
८६२५६. रोगिया	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
८६२५७. रोगिया	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
८६२५८. रोगिया	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
८६२५९. रोगिया	का जिव्हालंपट रोगिया । अन्नें दूषी धनंजया । आंगा न रुसे कुष्टिया । मासियां कोपे	ज्ञाने.१८.३.१३६
८६२६०. रोगिया	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
८६२६१. रोगिया	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
८६२६२. रोगी	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
८६२६३. रोगीं	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
८६२६४. रोगीं	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
८६२६५. रोगु	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३

८६२६६. रोगु	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
८६२६७. रोगु	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
८६२६८. रोगु	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
८६२६९. रोगें	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
८६२७०. रोगें	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
८६२७१. रोगें	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
८६२७२. रोड	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
८६२७३. रोप	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
८६२७४. रोप	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । विये मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
८६२७५. रोपें	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
८६२७६. रोपें	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
८६२७७. रोमबीजांची	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
८६२७८. रोममूळीं	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
८६२७९. रोममूळीं	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
८६२८०. रोमशुचि	म्हणौनि तियें मानसीं । भावशुद्धीचि असे अपैसीं । रोमशुचि जैसी । तळहातासी	ज्ञाने.१७.१६.२३५
८६२८१. रोमा	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
८६२८२. रोमा	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
८६२८३. रोमा	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
८६२८४. रोमां	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
८६२८५. रोमां	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
८६२८६. रोमांच	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७
८६२८७. रोमांच	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
८६२८८. रोमांच	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
८६२८९. रोमांच	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
८६२९०. रोमांचितु	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
८६२९१. रोमांचितु	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
८६२९२. रोमांचिया	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४

८६२९३. रोमावळी	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
८६२९४. रोमावळी	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३
८६२९५. रोविल्याविणें	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
८६२९६. रोषु	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
८६२९७. रोषें	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
८६२९८. रोषें	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
८६२९९. रोषें	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
८६३००. रोहिणी	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
८६३०१. रोहिणीची	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
८६३०२. रोहिणीचें	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
८६३०३. रोहिणीचें	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
८६३०४. रोहिणीतें	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
८६३०५. रोहो	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
८६३०६. रोहो	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मी चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
८६३०७. रौद्रें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
८६३०८. रौरव	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
८६३०९. रौरवाचा	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
८६३१०. ऱ्हस्वें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
८६३११. ऱ्हासु	नाना धुपाचा अग्निप्रवेशु । कनकीं तुकाचा नाशु । कां पितृपक्षु पोषितां ऱ्हासु । चंद्राचा जैसा	ज्ञाने.१६.१.१०७
८६३१२. लंकेश्वरा	अहो रानींचिया पालेखाइरा । नेवाणें करविजे लंकेश्वरा । एकला अर्जुन परी अक्षौहिणी अकरा । न जिणेची काई	ज्ञाने.११.२३
८६३१३. लंघन	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
८६३१४. लंघनचि	अगा अन्न आणि भूक । पासीं असे परी देख । जेऊं नेणतां बाळक । लंघनचि कीं	ज्ञाने.१७.२३.३५०
८६३१५. लंघविले	म्हणोनि असो जो ऐसा । शुचित्वें तीर्था कुवासा । जेणें लंघविले दिशा । मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
८६३१६. लंघिजे	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
८६३१७. लंघितां	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
८६३१८. लंघिती	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
८६३१९. लंघिती	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१

८६३२०. लंघी	नातरी येणेंचि घ्राणें । देहेशु करी निघणें । मग गंधार्चीं दारुणें । आडवें लंघी	ज्ञाने.१५.७.३५९
८६३२१. लंघों	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
८६३२२. लक्ष	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
८६३२३. लक्ष	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
८६३२४. लक्ष	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
८६३२५. लक्ष	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
८६३२६. लक्ष	पैं लक्ष भेदिलियाहीवरी । बाण धांवेचि तंववरी । जंव भरली आथी उरी । बळाची ते	ज्ञाने.१८.१७.४२६
८६३२७. लक्ष	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
८६३२८. लक्षण	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
८६३२९. लक्षण	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
८६३३०. लक्षण	मग म्हणे जाण । तया भक्ताचें लक्षण । जया मी अंत:करण । बैसों घालीं	ज्ञाने.१२.१४.१६४
८६३३१. लक्षण	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
८६३३२. लक्षण	आतां आणीकही एक । लक्षण अलौकिक । सांगेन आइक । धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
८६३३३. लक्षण	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
८६३३४. लक्षण	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
८६३३५. लक्षण	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
८६३३६. लक्षण	ऐसें जीवकार्यकारण । जया मायासंगुचि लक्षण । अक्षर पुरुषु जाण । चैतन्य तें	ज्ञाने.१५.१६.५२४
८६३३७. लक्षण	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
८६३३८. लक्षण	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
८६३३९. लक्षण	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
८६३४०. लक्षण	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
८६३४१. लक्षण	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
८६३४२. लक्षणही	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
८६३४३. लक्षणांचिया	एऱ्हवीं या लक्षणांचिया निजसारा । मी अपाडें कीर अपुरा । परि तुमचेनि बोलें अवधारा । थोरावें जरी	ज्ञाने.६.१०.१४०
८६३४४. लक्षणें	ऐसियें असाधारणें । निष्पन्नाचीं लक्षणें । आपुलेनि बहुवसपणें । कृष्ण म्हणे	ज्ञाने.६.१०.१०७
८६३४५. लक्षणें	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
८६३४६. लक्षणें	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३

८६३४७. लक्षणें	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
८६३४८. लक्षणें	अर्जुना येणें लक्षणें । तो गुणातीतु जाणणें । परिस आतां आचरणें । तयाचियें	ज्ञाने.१४.२३.३४८
८६३४९. लक्षणें	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
८६३५०. लक्षणेंसीं	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
८६३५१. लक्षधा	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
८६३५२. लक्षवरी	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
८६३५३. लक्षे	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
८६३५४. लक्षें	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
८६३५५. लक्ष्मियेऐसी	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
८६३५६. लक्ष्मियेचा	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
८६३५७. लक्ष्मियेचें	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
८६३५८. लक्ष्मी	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
८६३५९. लक्ष्मी	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
८६३६०. लक्ष्मी	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
८६३६१. लक्ष्मी	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
८६३६२. लक्ष्मी	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
८६३६३. लक्ष्मी	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
८६३६४. लक्ष्मी	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
८६३६५. लक्ष्मीकांताऐसा	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
८६३६६. लक्ष्मीकांतु	तया बाणांचिया मांडपाआंतु । तैसाचि रथु आहे निवांतु । धुरे बैसला लक्ष्मीकांतु । आपण तळीं	ज्ञाने.११.५०.६६२
८६३६७. लक्ष्मीनाहें	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
८६३६८. लक्ष्मीनाहो	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
८६३६९. लक्ष्मीपती	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
८६३७०. लक्ष्मीपती	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५
८६३७१. लक्ष्मीपती	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
८६३७२. लक्ष्मीपती	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
८६३७३. लक्ष्मीपती	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३

८६३७४. लक्ष्मीपती	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
८६३७५. लक्ष्मीपती-	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१
८६३७६. लक्ष्मीयेचा	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
८६३७७. लक्ष्मीयेचा	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
८६३७८. लक्ष्मीयेचा	ते नमस्कारूनि आतां । तो पितामहाचा पिता । लक्ष्मीयेचा भर्ता । ऐसें म्हणे	ज्ञाने.१३.६
८६३७९. लक्ष्मीयेवढी	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
८६३८०. लक्ष्मीयेसी	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
८६३८१. लक्ष्मीयेसीं	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
८६३८२. लक्ष्मीयेही	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
८६३८३. लक्ष्मीलीळु	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
८६३८४. लक्ष्मीही	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
८६३८५. लक्ष्याहुनि	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
८६३८६. लक्ष्यीं	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
८६३८७. लखलखीत	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
८६३८८. लखलखोनि	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
८६३८९. लगतां	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
८६३९०. लगतां	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
८६३९१. लगतांचि	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
८६३९२. लगती	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
८६३९३. लगती	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
८६३९४. लगती	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
८६३९५. लगती	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
८६३९६. लगतीचि	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
८६३९७. लगबग	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
८६३९८. लगबगा	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
८६३९९. लगबगा	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
८६४००. लगबगीं	खळाळाचां लगबगीं । फेडूनि खळाळाचां भागीं । देखिजे चंद्रिका कां उगी । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३८६

८६४०१. लगावें	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
८६४०२. लगावें	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
८६४०३. लगे	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
८६४०४. लगे	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
८६४०५. लगे	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
८६४०६. लगे	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
८६४०७. लगे	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
८६४०८. लगे	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
८६४०९. लगे	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
८६४१०. लगे	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
८६४११. लगे	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
८६४१२. लगे	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
८६४१३. लगे	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
८६४१४. लगे	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
८६४१५. लगे	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
८६४१६. लगे	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
८६४१७. लगे	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
८६४१८. लगे	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
८६४१९. लगेचि	कां पतिपुत्रांतें आलिंगी । एकचि ते तरुणांगी । तेथ पुत्रभावाचां आंगीं । न लगेचि कामु	ज्ञाने.१३.७.४८०
८६४२०. लगेचि	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
८६४२१. लगेल	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
८६४२२. लग्न	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
८६४२३. लग्न	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
८६४२४. लग्नघटिका	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
८६४२५. लग्नीं	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
८६४२६. लघिमा	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
८६४२७. लचकलिया	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४

८६४२८. लजे	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
८६४२९. लजें	आपुली तहानभूक नेणे । तान्हया निकें तें माउलीसीचि करणें । तैसे अनुसरले जे मज प्राणें । तयांचेन काइसेनिहि न लजें मी	ज्ञाने.९.२२.३४०
८६४३०. लजेचि	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
८६४३१. लज्जा	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
८६४३२. लटकिया	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
८६४३३. लटकें	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
८६४३४. लटिका	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
८६४३५. लटिकिया	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
८६४३६. लटिकी	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
८६४३७. लटिकें	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
८६४३८. लटिकें	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
८६४३९. लटिकें	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
८६४४०. लटिकें	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
८६४४१. लटिकें	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
८६४४२. लटिकें	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
८६४४३. लटिकें	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
८६४४४. लटिकें	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
८६४४५. लटिकें	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
८६४४६. लटिकें	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
८६४४७. लटिकें	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
८६४४८. लटिकें	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
८६४४९. लटिकें	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
८६४५०. लटिकें	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
८६४५१. लटिकेपणाची	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
८६४५२. लता	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
८६४५३. लपणें	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
८६४५४. लपत	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१

८६४५५. लपतां	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
८६४५६. लपती	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
८६४५७. लपवी	चातुर्य लपवी । महत्त्व हारवी । पिसेपण मिरवी । आवडोनि	ज्ञाने.१३.७.१९१
८६४५८. लपवी	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
८६४५९. लपवूं	तरि प्रस्तुत आतां गुणीं इहीं । तूंवांचूनि आणिक नाहीं । म्हणोनि गुज तरी तुझां ठायीं । लपवूं नये	ज्ञाने.९.१.४१
८६४६०. लपवूनि	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८
८६४६१. लपसी	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
८६४६२. लपालेन	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
८६४६३. लपालें	आणि जागतिये दशे । स्वप्न लपालें असे । नातरी अंवसे । चंद्र गूढ	ज्ञाने.१३.५-६.७७
८६४६४. लपालें	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
८६४६५. लपीथपी	चळवळिजे अनिळें । तें दैविकेनि जी निजबळें । नभ तुजमाजीं खेळे । लपीथपी	ज्ञाने.१४.९
८६४६६. लपे	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
८६४६७. लपे	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
८६४६८. लपे	नातरी देहो गेलिया पाठीं । देहादिक किरीटी । उपाधि लपे पोटीं । कृतकर्माचां	ज्ञाने.१३.५-६.९४
८६४६९. लपे	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
८६४७०. लपे	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
८६४७१. लभे	जें नाहीं तयांतें चिंतवी । तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं । गेलियाची कवणे गांवीं । शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
८६४७२. लभे	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
८६४७३. लभे	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
८६४७४. लभे	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
८६४७५. लभे	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
८६४७६. लभे	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
८६४७७. लभे	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
८६४७८. लयस्तु	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
८६४७९. लयस्थें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
८६४८०. लया	ऐसाही परी कौतुकें । जरी कर्में करी यज्ञादिकें । तरी तियें लया जाती अशेखें । तयाचांचि ठायीं	ज्ञाने.४.२३.११६
८६४८१. लया	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०

८६४८२. लया	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
८६४८३. लया	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
८६४८४. लया	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
८६४८५. लया	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
८६४८६. लया	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिति अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
८६४८७. लया	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
८६४८८. लया	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
८६४८९. लया	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
८६४९०. लया	जिये जिये अवकाशीं । गुरु असती परिवारेंसीं । आकाश लया आकाशीं । नेईन तिये	ज्ञाने.१३.७.४३५
८६४९१. लया	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
८६४९२. लया	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
८६४९३. लया	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
८६४९४. लया	ते रश्मिजाळ काढलेया । मृगजळ जाय लया । तैसें धृतिरोधें तयां । पांचांही केलें	ज्ञाने.१८.५१.१०१५
८६४९५. लया	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
८६४९६. लयो	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
८६४९७. लयो	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
८६४९८. ललाट	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
८६४९९. ललाटपटाचिये	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
८६५००. ललाटावरी	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
८६५०१. ललाटींचें	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
८६५०२. लळलळाटु	जैसा रोगिया ज्वराहूनि उठिला । कां भणगा दुष्काळु पाहला । तैसा जिभांचा लळलळाटु देखिला । आवाळुवें चाटितां	ज्ञाने.११.३०.४२८
८६५०३. लळा	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
८६५०४. लळा	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
८६५०५. लळा	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
८६५०६. लळा	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
८६५०७. लळा	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
८६५०८. लळे	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३

८६५०९. लळे	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
८६५१०. लळे	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
८६५११. लळेयांचे	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
८६५१२. लळेयाचिया	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
८६५१३. लवंघा	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
८६५१४. लवडसवडी	तैसीं अहंममतेचिये लवडसवडी । मातें न पवतीचि बापुडीं । म्हणोनि जन्ममरणाचिये दुथडी । डहुळितें ठेलीं	ज्ञाने.९.३.६२
८६५१५. लवडसवडी	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
८६५१६. लवण	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
८६५१७. लवण	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
८६५१८. लवण	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
८६५१९. लवण	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
८६५२०. लवण	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
८६५२१. लवण	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
८६५२२. लवण	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
८६५२३. लवण	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
८६५२४. लवण	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
८६५२५. लवण	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
८६५२६. लवण	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
८६५२७. लवणकण	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
८६५२८. लवणकणाचिये	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
८६५२९. लवणसागरीं	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
८६५३०. लवणा	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
८६५३१. लवणाची	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
८६५३२. लवणाची	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
८६५३३. लवणाचें	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
८६५३४. लवणें	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
८६५३५. लवणें	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८

८६५३६. लवणेंचि	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दूरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
८६५३७. लवलव	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
८६५३८. लवलवा	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
८६५३९. लवलाहीं	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
८६५४०. लवलाहें	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
८६५४१. लवलाहें	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
८६५४२. लवलाहो	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
८६५४३. लविजे	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
८६५४४. लवी	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
८६५४५. लवी	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
८६५४६. लवे	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
८६५४७. लवों	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
८६५४८. लवोनि	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
८६५४९. लसणातें	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
८६५५०. लसत्कांचनसम	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
८६५५१. लहरी	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
८६५५२. लहरी	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
८६५५३. लहरी	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
८६५५४. लहरी	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
८६५५५. लहरी	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
८६५५६. लहान	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
८६५५७. लहानां	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
८६५५८. लहानु	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
८६५५९. लांकण	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
८६५६०. लांकुड	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
८६५६१. लांकुडें	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
८६५६२. लांचकरु	ऐसिया पैजा महेशा । पांघुरणें दाही दिशा । लांचकरु म्हणोनि कोळसा । कामु केला	ज्ञाने.१३.३.२५

८६५६३. लांचावलेया	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
८६५६४. लांचावलों	परी मी आजि तुझां गुणीं । लांचावलों अपराधु न गणीं । भलतें करीं परी अर्धक्षणीं । नुठी कदा	ज्ञाने.१६.३०
८६५६५. लांचु	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
८६५६६. लांब	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
८६५६७. लांबा	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
८६५६८. लांबे	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
८६५६९. लांवचि	कानीं लागतां महुर । अर्थें विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
८६५७०. लाउनी	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
८६५७१. लाऊं	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
८६५७२. लाऊं	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
८६५७३. लाऊनि	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
८६५७४. लाऊनि	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
८६५७५. लाऊनि	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
८६५७६. लाऊनि	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
८६५७७. लाऊनि	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
८६५७८. लाऊनि	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
८६५७९. लाखोली	हे स्वहितातें निववितीं । परिणामातें जीवविती । सुखाची वाहविती । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
८६५८०. लाखोली	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
८६५८१. लाग	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
८६५८२. लाग	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
८६५८३. लाग	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
८६५८४. लागटा	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
८६५८५. लागत	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
८६५८६. लागतखेंवो	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
८६५८७. लागतखेंवो	तया लागतखेंवो परिसीं । धातूची गंधिकाळिक जैसी । जाती रजतमें तैसीं । तुटलीं दोन्ही	ज्ञाने.१८.९.२०९
८६५८८. लागतखेंवो	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
८६५८९. लागतां	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०

८६५९०. लागतां	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
८६५९१. लागतां	कानीं लागतां महुर । अर्थे विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
८६५९२. लागती	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
८६५९३. लागती	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
८६५९४. लागती	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
८६५९५. लागती	तेव्हां तया महासुखाचेनि भरें । धांवोनि देहाचिये गांवाबाहेरें । मियां धाले तेणें उद्गारें । लागती गाजों	ज्ञाने.१०.९.१२५
८६५९६. लागती	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
८६५९७. लागती	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
८६५९८. लागती	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
८६५९९. लागती	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
८६६००. लागती	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
८६६०१. लागतील	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
८६६०२. लागतें	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
८६६०३. लागला	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
८६६०४. लागला	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
८६६०५. लागला	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
८६६०६. लागला	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
८६६०७. लागला	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
८६६०८. लागला	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२
८६६०९. लागला	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
८६६१०. लागला	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
८६६११. लागला	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
८६६१२. लागला	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
८६६१३. लागला	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
८६६१४. लागला	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
८६६१५. लागला	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
८६६१६. लागला	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८

८६६१७. लागला	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
८६६१८. लागला	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
८६६१९. लागला	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१
८६६२०. लागला	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
८६६२१. लागला	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
८६६२२. लागला	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
८६६२३. लागलिया	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
८६६२४. लागलासि	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
८६६२५. लागलासी	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
८६६२६. लागलिया	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
८६६२७. लागलिया	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
८६६२८. लागलिया	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
८६६२९. लागलिया	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निर्के न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
८६६३०. लागलिया	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
८६६३१. लागलिया	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
८६६३२. लागलिया	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
८६६३३. लागली	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
८६६३४. लागली	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
८६६३५. लागली	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
८६६३६. लागली	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
८६६३७. लागली	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
८६६३८. लागली	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
८६६३९. लागली	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
८६६४०. लागली	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
८६६४१. लागली	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
८६६४२. लागलीं	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
८६६४३. लागले	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५

८६६४४. लागले	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
८६६४५. लागले	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
८६६४६. लागले	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
८६६४७. लागले	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
८६६४८. लागलेसे	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
८६६४९. लागलें	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
८६६५०. लागलें	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
८६६५१. लागलें	तरी भोग्यजात जेतुलें । तें एका देहाचिया निकिया लागलें । आणि येथ देह तंव असे पडिलें । काळाचां तोंडीं	ज्ञाने.९.३३.४९५
८६६५२. लागलें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
८६६५३. लागलें	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
८६६५४. लागलें	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
८६६५५. लागलें	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
८६६५६. लागलें	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
८६६५७. लागलें	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
८६६५८. लागलें	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
८६६५९. लागलें	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
८६६६०. लागसर	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
८६६६१. लागसी	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
८६६६२. लागावयाचिया	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
८६६६३. लागावें	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
८६६६४. लागावें	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
८६६६५. लागी	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
८६६६६. लागीं	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
८६६६७. लागीं	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
८६६६८. लागीं	कां अभ्यासाही लागीं । कसु नाहीं तुझां आंगीं । तरी आहासी जया भंगीं । तैसाचि अस	ज्ञाने.१२.१०.११४
८६६६९. लागीं	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
८६६७०. लागीं	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४

८६६७१. लागीं	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
८६६७२. लागीं	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
८६६७३. लागीं	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
८६६७४. लागीं	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
८६६७५. लागीं	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
८६६७६. लागीं	आरिसाचिया देखिलया । गोमटें कीजे धनंजया । तें तया नोहे आपणयां- । लागीं जैसें	ज्ञाने.१८.६४.१३४७
८६६७७. लागीं	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
८६६७८. लागींचि	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
८६६७९. लागींही	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्त्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
८६६८०. लागु	एथ इंद्रियांचा पांगु । जया फिटला आहे चांगु । तयासीचि आथि लागु । परिसावया	ज्ञाने.५.११.६५
८६६८१. लागु	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
८६६८२. लागु	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
८६६८३. लागु	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३
८६६८४. लागु	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
८६६८५. लागु	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
८६६८६. लागु	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
८६६८७. लागु	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
८६६८८. लागु	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
८६६८९. लागु	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
८६६९०. लागु	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
८६६९१. लागु	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
८६६९२. लागु	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
८६६९३. लागु	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्में करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
८६६९४. लागु	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
८६६९५. लागु	म्हणोनि फळाचा लागु । देखे जिये असलगु । तिये कर्मीं चांगु । रोहो मांडी	ज्ञाने.१८.२७.६५२
८६६९६. लागु	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
८६६९७. लागु	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८

८६६९८. लागुनियां	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
८६६९९. लागूं	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
८६७००. लागे	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
८६७०१. लागे	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
८६७०२. लागे	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
८६७०३. लागे	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
८६७०४. लागे	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
८६७०५. लागे	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
८६७०६. लागे	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
८६७०७. लागे	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
८६७०८. लागे	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
८६७०९. लागे	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
८६७१०. लागे	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
८६७११. लागे	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
८६७१२. लागे	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
८६७१३. लागे	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
८६७१४. लागे	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
८६७१५. लागे	जयाचिया आवडीचेनि पांगें । अमूर्तुही मूर्ति आवगे । पूर्णाहि परी लागे । अवस्था जयाची	ज्ञाने.६.१०.१३१
८६७१६. लागे	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
८६७१७. लागे	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
८६७१८. लागे	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
८६७१९. लागे	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
८६७२०. लागे	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
८६७२१. लागे	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
८६७२२. लागे	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
८६७२३. लागे	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
८६७२४. लागे	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०

८६७२५. लागे	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
८६७२६. लागे	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
८६७२७. लागे	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
८६७२८. लागे	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
८६७२९. लागे	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
८६७३०. लागे	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
८६७३१. लागे	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
८६७३२. लागे	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
८६७३३. लागे	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
८६७३४. लागे	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
८६७३५. लागे	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
८६७३६. लागे	अहो तान्हयाची लागे झटे । तरी अधिकचि पान्हा फुटे । रोषें प्रेम दुणवटे । पढियंतयाचेनि	ज्ञाने.९.१८
८६७३७. लागे	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
८६७३८. लागे	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
८६७३९. लागे	किंबहुना यापरी । मी निजप्रकृति अंगीकारीं । आणि भूतसृष्टी एकसरी । प्रसवोंचि लागे	ज्ञाने.९.८.११७
८६७४०. लागे	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
८६७४१. लागे	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
८६७४२. लागे	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
८६७४३. लागे	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
८६७४४. लागे	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
८६७४५. लागे	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
८६७४६. लागे	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
८६७४७. लागे	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
८६७४८. लागे	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
८६७४९. लागे	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
८६७५०. लागे	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
८६७५१. लागे	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८

८६७५२. लागे	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
८६७५३. लागे	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
८६७५४. लागे	तो सुखदुःखांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
८६७५५. लागे	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
८६७५६. लागे	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
८६७५७. लागे	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
८६७५८. लागे	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
८६७५९. लागे	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
८६७६०. लागे	आणि उणें कां पुरें । जें जें कांहीं आचरे । तयाचेनि आविष्कारें । कुंथों लागे	ज्ञाने.१३.११.७१४
८६७६१. लागे	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
८६७६२. लागे	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
८६७६३. लागे	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
८६७६४. लागे	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
८६७६५. लागे	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
८६७६६. लागे	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
८६७६७. लागे	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
८६७६८. लागे	तैसें गा देहातीता । जालेया देहवंता । हों लागे पंडुसुता । बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
८६७६९. लागे	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
८६७७०. लागे	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
८६७७१. लागे	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
८६७७२. लागे	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
८६७७३. लागे	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५
८६७७४. लागे	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
८६७७५. लागे	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
८६७७६. लागे	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
८६७७७. लागे	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
८६७७८. लागे	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२

८६७७९. लागे	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
८६७८०. लागे	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
८६७८१. लागे	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
८६७८२. लागे	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
८६७८३. लागे	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
८६७८४. लागे	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
८६७८५. लागे	देवां ब्राह्मणांचेनि नांवें । आडवारेनहि नोहावें । ऐसें आथी तेथ यावें । लागे कवणा	ज्ञाने.१६.१७.३८५
८६७८६. लागे	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
८६७८७. लागे	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
८६७८८. लागे	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
८६७८९. लागे	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
८६७९०. लागे	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
८६७९१. लागे	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
८६७९२. लागे	कां एकुचि पुरुषु जैसा । अनुसरत नवां रसां । नवविधु ऐसा । आवडों लागे	ज्ञाने.१८.१४.३३२
८६७९३. लागे	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
८६७९४. लागे	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाहादाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
८६७९५. लागे	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
८६७९६. लागे	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
८६७९७. लागे	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
८६७९८. लागे	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
८६७९९. लागे	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
८६८००. लागे	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
८६८०१. लागें	ऐसा मनीं जो जो धरिती भावो । तो तो पुढां पुढां लागें तयां देवो । आणि दिधलियाचा निर्वाहो । तोही मीचि करीं	ज्ञाने.९.२२.३४२
८६८०२. लागें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
८६८०३. लागेंवेगें	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
८६८०४. लागेचि	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
८६८०५. लागेना	आतां चंदनाचां तरुवरीं । परिमळालागीं फूलवरी । पारुखणें जियापरी । लागेना कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४३

८६८०६. लागेल	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
८६८०७. लागेल	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
८६८०८. लागेल	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
८६८०९. लागेल	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
८६८१०. लागेल	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
८६८११. लागेल	आतां महाशून्याचिया डोहीं । जेथ गगनासीचि ठावो नाहीं । तेथ तागा लागेल काई । बोलाचा या	ज्ञाने.६.१५.३१५
८६८१२. लागेल	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
८६८१३. लागेल	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
८६८१४. लागो	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
८६८१५. लागो	तैसें शास्त्रसाहोंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
८६८१६. लागों	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
८६८१७. लागों	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
८६८१८. लागोनि	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
८६८१९. लागोनि	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
८६८२०. लागोनि	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
८६८२१. लागोनि	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
८६८२२. लागोनि	कां लागोनि डोळां उघडे । तंव कोडीवरी घडे मोडे । तें नेणतया तरंगु आवडे । नित्यु ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३४
८६८२३. लागोनि	जो कांसे लागोनि तरे । तया पोहती उर्मी नुरे । पुरोहितु नाविष्करे । दातेपणें	ज्ञाने.१८.६.१६९
८६८२४. लागोनि	नव्हे अर्थें रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
८६८२५. लागोनि	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
८६८२६. लागोनिया	परी स्वधर्मीं वर्तें कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
८६८२७. लागोनिया	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
८६८२८. लागोनियां	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्त मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
८६८२९. लागोनियां	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
८६८३०. लागौनियां	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
८६८३१. लाघव	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
८६८३२. लाघव	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५

८६८३३. लाघविया	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
८६८३४. लाघवियाचे	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
८६८३५. लाघवी	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
८६८३६. लाघवें	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
८६८३७. लाघवें	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
८६८३८. लाज	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
८६८३९. लाज	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
८६८४०. लाज	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
८६८४१. लाज	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
८६८४२. लाज	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
८६८४३. लाजणें	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
८६८४४. लाजणें	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
८६८४५. लाजवी	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
८६८४६. लाजसीना	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
८६८४७. लाजा	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
८६८४८. लाजा	आतां पराजयें राजा । जैसा कदर्थिजे लाजा । कां मानिया निस्तेजा । निकृष्टास्तव	ज्ञाने.१६.२.१७५
८६८४९. लाजा	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
८६८५०. लाजिजे	तया तुझेनि पाडें दुजें । ऐसें बोलतांचि लाजिजे । तेथ अधिकाचि कीजे । गोठी केवीं	ज्ञाने.११.४३.५६५
८६८५१. लाजिरवाणें	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
८६८५२. लाजिरवाणें	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
८६८५३. लाजिरवाणें	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
८६८५४. लाजिरवाणें	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
८६८५५. लाजिलें	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
८६८५६. लाजिलें	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
८६८५७. लाजे	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
८६८५८. लाजे	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
८६८५९. लाजें	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६

८६८६०. लाजें	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
८६८६१. लाजेचा	नाहीं पापाचा कंटाळा । नेदी पुण्यासी जिव्हाळा । लाजेचा पेंडवळा । खाणोनि घाली	ज्ञाने.१३.११.६९५
८६८६२. लाटणें	जो लाटणें ऐसा न लवे । पाथरु तेवीं न द्रवे । गुणियासि नागवे । फोडसें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२५
८६८६३. लाटा	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
८६८६४. लाटांचां	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
८६८६५. लाटीं	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
८६८६६. लाठी	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
८६८६७. लाठु	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्धटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
८६८६८. लाठेपणाचा	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
८६८६९. लाठेपणाचा	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
८६८७०. लाठेपणें	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
८६८७१. लाडैजे	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
८६८७२. लाणी	तैसा ईश्वरावांचुनि कांहीं । जिये आणीक लाणी नाहीं । ते एकचि बुद्धि पाहीं । अर्जुना जगीं	ज्ञाने.२.४१.२४२
८६८७३. लाणी	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
८६८७४. लाणी	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
८६८७५. लाणी	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
८६८७६. लाणीपासीं	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
८६८७७. लातौनि	खरी टेंको नेदी उडे । लातौनि फोडी नाकाडें । तऱ्हीं जेवीं न काढे । माघौता खरु	ज्ञाने.१३.११.७०५
८६८७८. लाधला	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
८६८७९. लाधली	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
८६८८०. लाधली	तरी सर्व कर्मे आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
८६८८१. लाधली	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
८६८८२. लाधलें	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
८६८८३. लाधलें	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
८६८८४. लाधलें	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
८६८८५. लाधलेनि	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
८६८८६. लाधलेनि	मी तुझेनि प्रसादें । लाधलेनि आत्मबोधें । मोहाचे तया कांदे । नेदीच उरों	ज्ञाने.१८.७३.१५६४

८६८८७. लाधलों	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
८६८८८. लाभमात्रें	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
८६८८९. लाभा	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
८६८९०. लाभा	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
८६८९१. लाभा	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
८६८९२. लाभा	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
८६८९३. लाभाचा	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
८६८९४. लाभाचा	तैसा गाणिवेनें मिरवी । गीतेवीणही रंगु दावी । तो लाभाचा बंधु ओंवीं । केला मियां	ज्ञाने.१८.७८.१७४१
८६८९५. लाभाचिया	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
८६८९६. लाभाची	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
८६८९७. लाभालाभ	सुखीं संतोषा न यावें । दुःखीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
८६८९८. लाभिजे	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
८६८९९. लाभु	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
८६९००. लाभु	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
८६९०१. लाभु	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
८६९०२. लाभु	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
८६९०३. लाभु	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
८६९०४. लाभु	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
८६९०५. लाभु	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
८६९०६. लाभु	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
८६९०७. लाभु	तरी भूमि बीज नांगरु । यया भांडवलाचा आधारु । घेऊनि लाभु अपारु । मेळवणें जें	ज्ञाने.१८.४४.८८०
८६९०८. लाभु	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
८६९०९. लाभु	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
८६९१०. लाभु	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
८६९११. लाभे	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
८६९१२. लाभे	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
८६९१३. लाभे	आतां आठरां पर्वीं भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१

८६९१४. लाभे	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
८६९१५. लाभे	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
८६९१६. लाभे	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
८६९१७. लाभे	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
८६९१८. लाभे	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
८६९१९. लाभे	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
८६९२०. लाभे	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
८६९२१. लाभे	तैसीं कर्में क्लेशकारें । म्हणोनि न न्यावीं अव्हेरें । कां अन्न लाभे अरुवारें । रांधितिये उणें	ज्ञाने.१८.३.१४२
८६९२२. लाभे	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७
८६९२३. लाभे	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
८६९२४. लाभे	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
८६९२५. लाभे	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
८६९२६. लाभें	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
८६९२७. लाभें	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
८६९२८. लाभें	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
८६९२९. लाभें	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
८६९३०. लाभें	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
८६९३१. लाभें	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
८६९३२. लाभें	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
८६९३३. लाभें	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
८६९३४. लाभें	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
८६९३५. लाभेल	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
८६९३६. लाभो	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
८६९३७. लालनलीला	नमो संसारतमसूर्या । अप्रतिमपरमवीर्या । तरुणतरतूर्या- । लालनलीला	ज्ञाने.१०.२
८६९३८. लालनीं	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
८६९३९. लालसा	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
८६९४०. लालसें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०

८६९४१. लाळ	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
८६९४२. लाळावीं	म्हणोनि इंद्रियें एकें । जाणतेनि पुरुखें । लाळावीं ना कौतुकें । आदिकरुनी	ज्ञाने.३.३३.२०२
८६९४३. लाळिलीं	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दुःखें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
८६९४४. लाळें	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
८६९४५. लाळे	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
८६९४६. लावणी	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
८६९४७. लावणी	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
८६९४८. लावणी	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
८६९४९. लावणी	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
८६९५०. लावणी	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
८६९५१. लावणी	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
८६९५२. लावणें	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
८६९५३. लावणें	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
८६९५४. लावण्य	जें उन्मनियेचें लावण्य । जें तुर्येचें तारुण्य । अनादि जें अगण्य । परमतत्त्व	ज्ञाने.६.१५.३२०
८६९५५. लावण्य	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
८६९५६. लावण्यगुणकुळवती	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
८६९५७. लावण्यरत्नभांडार	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
८६९५८. लावण्यश्रियेचीं	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
८६९५९. लावण्याची	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
८६९६०. लावण्याची	कीं प्रथमवयसाकाळीं । लावण्याची नव्हाळी । प्रगटे जैसी आगळी । अंगनाअंगीं	ज्ञाने.१.४२
८६९६१. लावण्येंसी	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
८६९६२. लावा	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
८६९६३. लावावया	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
८६९६४. लावावया	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
८६९६५. लावावा	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
८६९६६. लावावी	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
८६९६७. लावावीं	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०

८६९६८. लावावीं	नगरेंचि रचावीं । जळाशयें निर्मावीं । महावनें लावावीं । नानाविधें	ज्ञाने.१४.११-१५.२३३
८६९६९. लावावें	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
८६९७०. लाविजती	नाना बांधोनियां डोळे । घ्राणीं लाविजती मुक्ताफळें । तरी तयांचें काय कळे । मोल मान	ज्ञाने.१५.१०-११.३९५
८६९७१. लाविजे	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
८६९७२. लाविजे	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
८६९७३. लाविजे	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
८६९७४. लाविजे	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
८६९७५. लावित	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
८६९७६. लावित	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
८६९७७. लावितां	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
८६९७८. लावितां	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
८६९७९. लाविती	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
८६९८०. लाविती	रिचविती जळतकुंडीं । लाविती चेड्याचां तोंडीं । नवसियां देती उंडी । बाळकांची	ज्ञाने.१७.५.९७
८६९८१. लाविती	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
८६९८२. लाविला	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
८६९८३. लाविला	दीपें दीप लाविला । तैसा परिष्वंगु तो जाला । द्वैत न मोडितां केला । आपणपें पार्थु	ज्ञाने.१८.६६.१४२२
८६९८४. लाविली	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
८६९८५. लाविली	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
८६९८६. लाविलीं	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
८६९८७. लाविलीं	मग प्रत्यगावृत्ती चोखटें । लाविलीं गंगेचेनि तटें । ऐसीं प्रायश्चित्तें धुवटें । केलीं येणें	ज्ञाने.१८.५१.१०१७
८६९८८. लाविले	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१
८६९८९. लाविलें	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
८६९९०. लाविलें	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
८६९९१. लाविलें	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
८६९९२. लाविलें	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
८६९९३. लाविलें	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
८६९९४. लाविल्या	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२

८६९९५. लाविसी	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
८६९९६. लाविसी	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
८६९९७. लावी	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
८६९९८. लावी	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
८६९९९. लावी	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
८७०००. लावी	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
८७००१. लावी	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
८७००२. लावी	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
८७००३. लावी	ना तें कर्तव्य जरी दुःखें । फळेल ऐसें देखे । तो लावी त्यागमुखें । तियें दाहाही	ज्ञाने.१८.१८.५०३
८७००४. लावी	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
८७००५. लावीं	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
८७००६. लावीं	संवादफळनिधानें । प्रमेयाचीं उद्यानें । लावीं म्हणें गहनें । निरंतर	ज्ञाने.१२.१३
८७००७. लावीं	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
८७००८. लावीं	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
८७००९. लावीं	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
८७०१०. लावीजती	अगा स्वर्गीची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
८७०११. लावूनि	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
८७०१२. लावूनि	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
८७०१३. लावेचा	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
८७०१४. लावोनि	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
८७०१५. लावोनि	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
८७०१६. लासी	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
८७०१७. लासें	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
८७०१८. लास्यविलासु	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
८७०१९. लाहणा	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
८७०२०. लाहणें	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
८७०२१. लाहतां	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०

८७०२२. लाहती	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
८७०२३. लाहती	तैसीं कर्मे करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
८७०२४. लाहती	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
८७०२५. लाहलाहात	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
८७०२६. लाहसी	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
८७०२७. लाहसी	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
८७०२८. लाहाणा	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८
८७०२९. लाहाणें	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
८७०३०. लाहाती	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
८७०३१. लाहातीचि	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
८७०३२. लाहासी	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
८७०३३. लाहासी	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
८७०३४. लाहिजती	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
८७०३५. लाहिजे	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गें जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
८७०३६. लाहिजे	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
८७०३७. लाहिजे	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
८७०३८. लाहिजे	तंव एकें ब्रह्मत्वा जाइजे । आणि एकें पुनरावृत्ती येइजे । परि दैवगत्या जो लाहिजे । देहांतीं जेणें	ज्ञाने.८.२६.२४६
८७०३९. लाहिजे	खोलिये पारु नेणिजे । तरी भक्तीं न बुडिजे । रोकडाचि लाहिजे । न मरतां मोक्षु	ज्ञाने.१२.१६.१७६
८७०४०. लाहिजे	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
८७०४१. लाहिजे	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
८७०४२. लाहिजे	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजे । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
८७०४३. लाहिजे	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
८७०४४. लाहिजे	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्मे मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
८७०४५. लाहे	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
८७०४६. लाहे	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
८७०४७. लाहे	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
८७०४८. लाहे	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७

८७०४९. लाहे	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
८७०५०. लाहे	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
८७०५१. लाहे	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
८७०५२. लाहे	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
८७०५३. लाहे	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
८७०५४. लाहे	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
८७०५५. लाहे	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
८७०५६. लाहे	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
८७०५७. लाहे	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
८७०५८. लाहे	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
८७०५९. लाहे	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
८७०६०. लाहे	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
८७०६१. लाहे	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
८७०६२. लाहे	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
८७०६३. लाहे	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
८७०६४. लाहे	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
८७०६५. लाहे	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
८७०६६. लाहे	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
८७०६७. लाहे	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
८७०६८. लाहे	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
८७०६९. लाहे	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
८७०७०. लाहे	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
८७०७१. लाहे	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
८७०७२. लाहे	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
८७०७३. लाहे	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
८७०७४. लाहे	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
८७०७५. लाहे	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१

८७०७६. लाहे	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
८७०७७. लाहे	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
८७०७८. लाहे	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०
८७०७९. लाहे	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
८७०८०. लाहे	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
८७०८१. लाहे	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
८७०८२. लाहे	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
८७०८३. लाहे	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
८७०८४. लाहे	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
८७०८५. लाहे	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्में करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
८७०८६. लाहे	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
८७०८७. लाहे	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
८७०८८. लाहे	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
८७०८९. लाहे	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
८७०९०. लाहे	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
८७०९१. लाहे	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
८७०९२. लाहे	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
८७०९३. लाहे	किंबहुना पांडुसुता । मज आत्मयाची प्रसन्नता । लाहे तेणें न पविजतां । लाभु कवणु असे	ज्ञाने.१८.५६.१२५९
८७०९४. लाहे	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
८७०९५. लाहे	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
८७०९६. लाहे	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
८७०९७. लाहे	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
८७०९८. लाहे	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
८७०९९. लाहें	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
८७१००. लाहें	जयातें कामधेनु माये । तयासी अप्राप्य कांहीं आहे । म्हणऊनि मी प्रवर्तों लाहें । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.७९
८७१०१. लाहें	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
८७१०२. लाहें	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहें तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२

८७१०३. लाहेचि	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
८७१०४. लाहेचि	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
८७१०५. लाहेचि	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
८७१०६. लाहो	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
८७१०७. लाहो	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
८७१०८. लाहों	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
८७१०९. लाहों	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
८७११०. लाहोनि	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
८७१११. लाहोनि	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
८७११२. लाहोनि	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
८७११३. लाहोनि	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
८७११४. लिंग	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
८७११५. लिंग	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
८७११६. लिंग	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
८७११७. लिंग	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
८७११८. लिंग	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
८७११९. लिंग	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
८७१२०. लिंग	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
८७१२१. लिंग	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
८७१२२. लिंगदेहकमळाचां	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
८७१२३. लिंगभेदु	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
८७१२४. लिंगा	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
८७१२५. लिंगा	मग ऊर्ध्वींचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
८७१२६. लिंगीं	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
८७१२७. लिंगीं	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
८७१२८. लिंगें	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
८७१२९. लिंपतीचि	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३

८७१३०. लिंपतु	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
८७१३१. लिंपवी	तैसें आपणपयापरतें । जो नेणे क्रियाजातातें । तेथ काय लिंपवी बुद्धीतें । तयाचिये	ज्ञाने.१८.१७.४५२
८७१३२. लिंपिजे	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
८७१३३. लिंपिजेचि	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
८७१३४. लिंपिजेना	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
८७१३५. लिंपिलें	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
८७१३६. लिंपे	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
८७१३७. लिंपे	देखें असतेनि देहधर्मे । एथ तोचि एकु न लिंपे कर्मे । जो अखंडित रमे । आपणपांचि	ज्ञाने.३.१७.१४६
८७१३८. लिंपे	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
८७१३९. लिंपे	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
८७१४०. लिंपे	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
८७१४१. लिंपे	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
८७१४२. लिंपेचिना	अगा दैत्यांचिया कुळीं । प्रल्हादु तो मी न्याहाळीं । म्हणोनि दैत्यभावादिमेळीं । लिंपेचिना	ज्ञाने.१०.३०.२४७
८७१४३. लिगटले	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
८७१४४. लिपि	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
८७१४५. लिप्त	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
८७१४६. लिप्तु	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
८७१४७. लिहिती	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
८७१४८. लिहिला	तैसा उपशमुचि भागा । जयासि आला पैं गा । जो मोक्षाचिया आंगा । लिहिला असे	ज्ञाने.१२.१६.१८४
८७१४९. लिहिलीं	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
८७१५०. लिहिलें	का ललाटींचें लिहिलें । न मोडे गा कांहीं केलें । काळेगोरेपण धुतलें । फिटों नेणें	ज्ञाने.१८.२.१०२
८७१५१. लिही	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
८७१५२. लिहूनि	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
८७१५३. लिहे	धड्याचियां आखरां । तळीं बाळ लिहे दातारा । कां पुढांसूनि पडिकरा । अक्षमु चाले	ज्ञाने.१७.१.४२
८७१५४. लिहोनि	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
८७१५५. लीनें	तैसेनि अन्यथाज्ञानें । जियें घेपती जागरस्वप्नें । तियें दोन्ही केलीं लीनें । अव्यक्तामाजीं	ज्ञाने.१८.५४.११००
८७१५६. लीला	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२

८७१५७. लीला	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
८७१५८. लीला	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
८७१५९. लीला	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
८७१६०. लीला	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
८७१६१. लीलाकमळें	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
८७१६२. लीलाकमळें	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
८७१६३. लीलाचि	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
८७१६४. लीलेमाजीं	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
८७१६५. लीळा	पैं चंद्रचंडांशुडोळां । दावितासि कोपप्रसाद लीळा । एकां रुससी तमाचां डोळां । एकां पाळितोसि कृपादृष्टी	ज्ञाने.११.१९.३११
८७१६६. लीळाचि	प्रथमदशेचिये पहांटे- । माजीं कंसाऐशीं अचाटें । महाथेंडीं अवचटें । लीळाचि नासिलीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९१
८७१६७. लीळे	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
८७१६८. लुंचिती	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
८७१६९. लुंचिलीं	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
८७१७०. लुंटिती	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
८७१७१. लुंठतु	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
८७१७२. लुगडीं	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
८७१७३. लुगडीं	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
८७१७४. लुगडें	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
८७१७५. लुती	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
८७१७६. लुब्ध	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
८७१७७. लुब्धकीं	तरि एकु मी अनेकीं । गोंविजे देहपाशकीं । त्रिगुणीं लुब्धकीं । कोणी परी	ज्ञाने.१४.२.६४
८७१७८. लुब्धकें	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
८७१७९. लुळलुळितें	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
८७१८०. ले	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
८७१८१. ले	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
८७१८२. ले	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
८७१८३. ले	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०

८७१८४. लेंकरूं	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
८७१८५. लेंका	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
८७१८६. लेंकां	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
८७१८७. लेंकी	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दुःखी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
८७१८८. लेंकु	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
८७१८९. लेंकुरपणें	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
८७१९०. लेंकुरवाचेनि	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
८७१९१. लेंकुरें	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
८७१९२. लेंडिये	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
८७१९३. लेंडोराआगीं	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
८७१९४. लेइजे	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
८७१९५. लेइला	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
८७१९६. लेइला	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
८७१९७. लेइलासि	तुज महामूर्तींचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
८७१९८. लेइलासि	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
८७१९९. लेइले	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
८७२००. लेइले	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
८७२०१. लेइलें	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
८७२०२. लेइलें	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
८७२०३. लेईजे	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
८७२०४. लेऊं	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
८७२०५. लेऊं	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
८७२०६. लेऊनि	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दुःख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
८७२०७. लेऊनि	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
८७२०८. लेऊनि	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
८७२०९. लेऊनि	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
८७२१०. लेकरूं	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७

८७२११. लेख	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
८७२१२. लेख	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
८७२१३. लेख	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
८७२१४. लेख	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
८७२१५. लेख	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
८७२१६. लेख	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
८७२१७. लेख	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
८७२१८. लेख	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
८७२१९. लेख	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
८७२२०. लेखकु	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
८७२२१. लेखनीय	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
८७२२२. लेखा	जियेतें अळुमाळु । रूपा गुणाचा चाळढाळु । ते भलतैसाही खेळु । लेखा आणी	ज्ञाने.१३.२१.९८५
८७२२३. लेखा	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
८७२२४. लेखा	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
८७२२५. लेखिजे	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
८७२२६. लेखितां	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
८७२२७. लेखिती	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
८७२२८. लेखी	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०
८७२२९. लेखी	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
८७२३०. लेखीं	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
८७२३१. लेखें	पैं गा भक्तीचेनि नांवें । फूल एक मज द्यावें । तें लेखें तरि म्यां तुरंबावें । परि मुखींचि घालीं	ज्ञाने.९.२६.३८४
८७२३२. लेचि	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
८७२३३. लेचि	आणि काम्यकर्माकडे । न परतेचि जेथ कोडें । तेथ चंदनाचेही खोडे । न लेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.८९८
८७२३४. लेणियांचे	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
८७२३५. लेणियासी	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
८७२३६. लेणियासी	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
८७२३७. लेणीं	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३

८७२३८. लेणीं	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
८७२३९. लेणीं	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
८७२४०. लेणीं	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
८७२४१. लेणीं	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
८७२४२. लेणीं	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
८७२४३. लेणीं	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
८७२४४. लेणीं	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
८७२४५. लेणीं	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
८७२४६. लेणीं	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
८७२४७. लेणीं	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
८७२४८. लेणीं	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
८७२४९. लेणीं	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
८७२५०. लेणीं	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
८७२५१. लेणें	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
८७२५२. लेणें	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
८७२५३. लेणें	आतां जायांचें लेणें । जैसें आंगावरी आहाचवाणें । तैसें देह धरणें । उदास तयांचें	ज्ञाने.९.२९.४१२
८७२५४. लेणें	पाहें पां भक्तीचेनि आथिलेपणें । दैत्यीं देवां आणिलें उणें । माझें नृसिंहत्व लेणें । जयाचिये महिमें	ज्ञाने.९.३२.४५०
८७२५५. लेणें	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
८७२५६. लेणें	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
८७२५७. लेणें	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
८७२५८. लेणें	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
८७२५९. लेणें	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
८७२६०. लेणें	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
८७२६१. लेणें	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
८७२६२. लेणें	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
८७२६३. लेणें	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
८७२६४. लेणें	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७

८७२६५. लेणें	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
८७२६६. लेणें	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
८७२६७. लेणें	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
८७२६८. लेणें	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
८७२६९. लेणें	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
८७२७०. लेणें	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
८७२७१. लेणें	आणि आकाश जें नव्हे । तया आकाश काय जाणवे । रत्नाचां रूपीं मिरवे । गुंजांचें लेणें	ज्ञाने.१८.५५.११४५
८७२७२. लेणें	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
८७२७३. लेणें	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
८७२७४. लेणें	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
८७२७५. लेणें	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
८७२७६. लेणें	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
८७२७७. लेणें	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५
८७२७८. लेणेंपण	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
८७२७९. लेतयाचेनि	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
८७२८०. लेतें	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
८७२८१. लेप	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
८७२८२. लेप	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
८७२८३. लेपा	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
८७२८४. लेपाहातींचें	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
८७२८५. लेपु	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सर्वेचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
८७२८६. लेपु	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
८७२८७. लेपु	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
८७२८८. लेयिली	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
८७२८९. लेवऊं	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
८७२९०. लेवविजे	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
८७२९१. लेवविसी	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६

८७२९२. लेववी	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
८७२९३. लेववीं	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
८७२९४. लेववीन	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
८७२९५. लेववीन	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
८७२९६. लेववूं	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
८७२९७. लेवे	तेव्हां महत्त्वें तेणें अधमां । गर्वा चढे महिमा । जैसे लेवे दिधले तमा । काजळाचे	ज्ञाने.१६.१८.३९०
८७२९८. लेवे	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
८७२९९. लेवों	परी कापुराचें थळींव । आणूनि देईल दैव । लेवों जाणणेंचि आडव । तेथ असे बापा	ज्ञाने.१७.२३.३४५
८७३००. लेशु	आणिकासारिखा बहुवसु । जैसा न जोडे परिसु । कां अमृताचा लेशु । दैवगुणें	ज्ञाने.२.४१.२४०
८७३०१. लेशु	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
८७३०२. लेसा	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
८७३०३. लेसा	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
८७३०४. लोंढा	तयाचि पाहे या तोंडा । येईल जळंबटाचा लोंढा । इया उमळती दाढा । दातांसींहि	ज्ञाने.१३.८.५६४
८७३०५. लोंढा	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
८७३०६. लोंढे	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
८७३०७. लोंढे	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
८७३०८. लोंढे	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
८७३०९. लोंवेवीण	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
८७३१०. लोक	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
८७३११. लोक	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
८७३१२. लोक	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
८७३१३. लोक	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
८७३१४. लोक	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
८७३१५. लोक	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
८७३१६. लोक	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
८७३१७. लोक	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
८७३१८. लोक	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्त्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२

८७३१९. लोक	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
८७३२०. लोक	आणि तेथिंचे जे जे लोक । ते चित्ररचना जी अनेक । ऐसें देखतसें अलोकिक । गांभीर्य तुझें	ज्ञाने.११.१५.२६५
८७३२१. लोक	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कर्‍हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
८७३२२. लोक	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
८७३२३. लोक	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
८७३२४. लोक	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
८७३२५. लोक	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५
८७३२६. लोक	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
८७३२७. लोक	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
८७३२८. लोक	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
८७३२९. लोक	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
८७३३०. लोक	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
८७३३१. लोक	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
८७३३२. लोक	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
८७३३३. लोक	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
८७३३४. लोक	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
८७३३५. लोक	अवस्थात्रय तिन्ही लोक । प्रकाशूनि अशेख । अन्यथादृष्टि पांथिक । चेवविले	ज्ञाने.१८.६१.१३००
८७३३६. लोककृपाळु	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
८७३३७. लोकचेष्टां	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
८७३३८. लोकचेष्टीं	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
८७३३९. लोकत्रय	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
८७३४०. लोकत्रय	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
८७३४१. लोकत्रय	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
८७३४२. लोकत्रय	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
८७३४३. लोकत्रय	आणि इयेतें प्रकृति म्हणिजे । जे अष्टधा भिन्न जाणिजे । लोकत्रय निपजे । इयेस्तव	ज्ञाने.७.४.१६
८७३४४. लोकत्रयाकारु	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
८७३४५. लोकत्रयाचें	जे लोकत्रयाचें भातुकें । खेळतांचि खाय कवतिकें । तिच्या दासीपणाचेनि बिकें । तृष्णा जिये	ज्ञाने.३.३७.२४८

८७३४६. लोकदृष्टीही	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
८७३४७. लोकनाथनायक-	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
८७३४८. लोकपणें	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
८७३४९. लोकपरंपरा	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
८७३५०. लोकपाळ	तैंचि जे जाहाले । इहीं लोकपाळ केले । अध्यक्ष रचुनि ठेविले । इहीं जन	ज्ञाने.१०.६.९६
८७३५१. लोकपाळ	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्त्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
८७३५२. लोकपाळ	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गीचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
८७३५३. लोकपाळरांगेचे	लोकपाळरांगेचे । राउत जिये पदींचे । उच्चैःश्रवा खांचे । खोलणिये	ज्ञाने.९.२०.३२६
८७३५४. लोकपाळीं	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्त्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
८७३५५. लोकलालनलीळु	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
८७३५६. लोकव्यापक	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
८७३५७. लोकसंग्रहालागीं	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
८७३५८. लोकसंग्रहासि	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
८७३५९. लोकसंपादणी	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
८७३६०. लोकसंस्था	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
८७३६१. लोकसृष्टी	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दुःखकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
८७३६२. लोका	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
८७३६३. लोकां	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
८७३६४. लोकां	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
८७३६५. लोकां	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
८७३६६. लोकां	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
८७३६७. लोकां	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
८७३६८. लोकां	मायेपुढें बाळका । रिगतां न पडे आवांका । तैसें मन देतां लोकां । नालोची जो	ज्ञाने.१३.७.३६०
८७३६९. लोकां	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
८७३७०. लोकां	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
८७३७१. लोकां	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
८७३७२. लोकां	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८

८७३७३. लोकां	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
८७३७४. लोकां	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
८७३७५. लोकांचा	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
८७३७६. लोकांचिया	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
८७३७७. लोकांचिया	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
८७३७८. लोकांचियां	आरिसा पुढां मांडलेया । कां लोकांचियां डोळयां । मानु द्यावा पहावया । आपुलें निकें	ज्ञाने.१८.१३.२८३
८७३७९. लोकांची	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
८७३८०. लोकांचीं	तरी लोकांचीं धवळारें । देखोनियां मनोहरें । असतीं आपुलीं तणारें । मोडावीं केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२३
८७३८१. लोकांचीं	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
८७३८२. लोकांचीं	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
८७३८३. लोकांचें	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
८७३८४. लोकांचें	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
८७३८५. लोकांचेनि	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
८७३८६. लोकांतें	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
८७३८७. लोकांतें	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
८७३८८. लोकांपासूनि	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
८७३८९. लोकांप्रति	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
८७३९०. लोकांलागीं	देखें प्राप्तार्थ जाहले । जे निष्कामता पावले । तयाही कर्तव्य असे उरलें । लोकांलागीं	ज्ञाने.३.२०.१५५
८७३९१. लोकांसहित	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
८७३९२. लोकाआंतु	ऐसा जो लोकाआंतु । पापपुंजु मूर्तु । देखसी तो अव्याहतु । तामसु कर्ता	ज्ञाने.१८.२८.६८८
८७३९३. लोकाकार	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
८७३९४. लोकाचळाचें	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
८७३९५. लोकाचि	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
८७३९६. लोकीं	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
८७३९७. लोकीं	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
८७३९८. लोकीं	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
८७३९९. लोकीं	तैसी कीर्ती नि:सीम । तुझां ठायीं निरुपम । तुझे गुण उत्तम । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.३६.२११

८७४००. लोकीं	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५
८७४०१. लोकीं	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
८७४०२. लोकीं	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
८७४०३. लोकीं	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
८७४०४. लोकीं	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
८७४०५. लोकीं	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
८७४०६. लोकीं	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
८७४०७. लोकीं	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
८७४०८. लोकीं	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
८७४०९. लोकीं	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
८७४१०. लोकीं	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
८७४११. लोकीं	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
८७४१२. लोकीं	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
८७४१३. लोकीं	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००
८७४१४. लोकींचा	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दु:ख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
८७४१५. लोकींची	ऐसी लोकींची जिये नांदणूक । तेथ जन्मले आथि जे लोक । तयांचिये निश्चिंतीचें कौतुक । दिसत असे	ज्ञाने.९.३३.५०७
८७४१६. लोकु	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
८७४१७. लोकु	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
८७४१८. लोकु	हा लोकु कर्मे बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
८७४१९. लोकु	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
८७४२०. लोकु	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
८७४२१. लोकु	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
८७४२२. लोकु	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
८७४२३. लोकु	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
८७४२४. लोकु	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
८७४२५. लोकु	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
८७४२६. लोकु	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१

८७४२७. लोकु	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
८७४२८. लोकु	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
८७४२९. लोकु	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
८७४३०. लोकु	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
८७४३१. लोकुचि	तरी कर्मप्रवृत्तीहीलागीं । तया आयासु नाहीं आंगीं । जे प्रवृत्तीचेही उळिगीं । लोकुचि आथी	ज्ञाने.१८.१७.४५८
८७४३२. लोकें	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
८७४३३. लोकोत्तर	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
८७४३४. लोखंडा	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
८७४३५. लोखंडें	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
८७४३६. लोचन	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सर्वेचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
८७४३७. लोचन	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
८७४३८. लोचन	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
८७४३९. लोचना	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
८७४४०. लोचना	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
८७४४१. लोचनासी	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
८७४४२. लोचनीं	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
८७४४३. लोट	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
८७४४४. लोटतां	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
८७४४५. लोटती	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गीचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
८७४४६. लोटती	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
८७४४७. लोटती	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्में सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
८७४४८. लोटला	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
८७४४९. लोटला	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
८७४५०. लोटलिया	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
८७४५१. लोटले	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
८७४५२. लोटिजत	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४
८७४५३. लोटिजती	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७

८७४५४. लोटिजे	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
८७४५५. लोटिजे	लिंग का प्रतिमा दिठीं । देखतखेंवों अंगेष्टी । लोटिजे कां काठी । पडली जैसी	ज्ञाने.१७.१४.२०४
८७४५६. लोटिजे	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
८७४५७. लोटिलीं	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
८७४५८. लोटिलें	तैसें उंचौनि लोटिलें कामें । नेहटती क्रोधाचिये ढेमे । तरी रागद्वेषें प्रेमें । न माती केंही	ज्ञाने.१६.१२.३४१
८७४५९. लोटी	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
८७४६०. लोटी	ग्रासा एका अन्नासाठीं । अंधु धांवताहे किरीटी । आडळला चिंतामणि पायें लोटी । आंधळेपणें	ज्ञाने.९.१९.३०४
८७४६१. लोटी	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
८७४६२. लोटी	आणि जया जें दे किरीटी । तयातें उमाणी तयासाठीं । मग कुबोलें का लोटी । अवज्ञाचि	ज्ञाने.१७.२२.३०६
८७४६३. लोटी	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
८७४६४. लोटी	तैसेंचि बुद्धी का दिठी । जें तो देखों जाय किरीटी । तें देखणें दृश्य लोटी । देखतेंचि दावी	ज्ञाने.१८.५५.११५५
८७४६५. लोटीं	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
८७४६६. लोटीं	आपुलिया अज्ञानासाठीं । नव्हता थांवला किरीटी । तरी आतां आत्मज्ञानाचेनि लोटीं । खांडेनि गा	ज्ञाने.१५.३.२४८
८७४६७. लोटु	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
८७४६८. लोटु	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
८७४६९. लोटे	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
८७४७०. लोटे	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
८७४७१. लोटे	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
८७४७२. लोटे	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
८७४७३. लोटे	तैसें अकरणीय अवचटें । नोडवे तरीच लोटे । एऱ्हवीं जाणे एकवटें । दोन्ही जे कां	ज्ञाने.१८.३१.७२२
८७४७४. लोटेल	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
८७४७५. लोटों	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
८७४७६. लोटोनि	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
८७४७७. लोढो	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
८७४७८. लोण	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
८७४७९. लोण	तयालागीं मज रूपा येणें । तयाचेनि मज एथें असणें । तया लोण कीजे जीवें प्राणें । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१६.१८९
८७४८०. लोण	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीवितांचें	ज्ञाने.१३.७.४४१

८७४८१. लोण	तया ऐकणेयाचि नांवें । ठेविती गा आघवें । तया अक्षरांसी जीवें । लोण करिती	ज्ञाने.१३.२५.१०४४
८७४८२. लोण	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
८७४८३. लोण	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
८७४८४. लोणियाची	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
८७४८५. लोणियाची	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
८७४८६. लोणी	तरी ताकाचे अंश फेडणें । याचि नांव लोणी काढणें । चोखाचिये शुद्धी तोडणें । कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
८७४८७. लोणी	आतां घालितांही पाणी । जैसी पाषाणीं न निघे आणी । कां मथिलिया लोणी । कांजी नेदी	ज्ञाने.१६.२.१२५
८७४८८. लोणी	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
८७४८९. लोणी	मग ताकौनिया काढिलें । लोणी मागौतें ताकीं घातलें । परी न घेपे कांहीं केलें । तेणें जेवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०६
८७४९०. लोथ	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
८७४९१. लोथे	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
८७४९२. लोप	परि तेणें काय काज आपणपयां । अवधारीं ऐसा धनंजया । लोप आथी भूतत्रया । देहींचा देहीं	ज्ञाने.६.१५.२९८
८७४९३. लोपतां	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
८७४९४. लोपती	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
८७४९५. लोपती	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
८७४९६. लोपला	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
८७४९७. लोपला	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
८७४९८. लोपला	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
८७४९९. लोपला	आतां लोपला अभिचारु । त्याचा करीन मी जीर्णोद्धारु । प्रतिष्ठीन परमारु । यागवरी	ज्ञाने.१६.१५.३६०
८७५००. लोपली	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
८७५०१. लोपलें	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
८७५०२. लोपावें	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
८७५०३. लोपिजे	जालेनि जगें मी झांकें । तरी जगत्वें कोण फांके । किळेवरी माणिकें । लोपिजे काई	ज्ञाने.१४.४.१२३
८७५०४. लोपिती	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
८७५०५. लोपिला	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
८७५०६. लोपिलीं	कां उदितें रश्मिराजें । लोपिलीं चंद्रादि तेजें । नाना प्रळयांबुमाजें । नदी नद	ज्ञाने.१४.१.४६
८७५०७. लोपी	परी तो महाघोषु थोरु । गाजत असे गंहिरु । जैसा उदैला लोपी दिनकरु । नक्षत्रांतें	ज्ञाने.१.१५.१४४

८७५०८. लोपी	बोल ओल्हावतेनि गुणें । चंद्रासि घे उमाणे । रसरंगीं भुलवणें । नादु लोपी	ज्ञाने.१३.३४.११५७
८७५०९. लोपीं	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
८७५१०. लोपु	कां परता केलिया आरिसा । लोपु जाला तया आभासा । तरी आपणपें नाहीं ऐसा । निश्चयो करावा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७८
८७५११. लोपूनि	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
८७५१२. लोपूनि	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
८७५१३. लोपे	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
८७५१४. लोपे	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
८७५१५. लोपे	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
८७५१६. लोपे	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
८७५१७. लोपे	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
८७५१८. लोपे	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
८७५१९. लोपे	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
८७५२०. लोपे	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
८७५२१. लोपे	अगा सहस्त्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रुही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
८७५२२. लोपे	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
८७५२३. लोपे	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
८७५२४. लोपे	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
८७५२५. लोपे	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
८७५२६. लोपे	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
८७५२७. लोपे	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
८७५२८. लोपे	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
८७५२९. लोपो	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
८७५३०. लोभ	परी काम क्रोध लोभ । या तिहींचेचि थोंब । थांवे तेथें अशुभ । पिकलें जाण	ज्ञाने.१६.२१.४२५
८७५३१. लोभविलें	पोषूनि अवयव आपुले । करविजती मानविले । तेवीं पालणें लोभविलें । जग जें भोगणें	ज्ञाने.१८.४३.८७१
८७५३२. लोभा	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
८७५३३. लोभा	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
८७५३४. लोभां-	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१

८७५३५. लोभाकरवीं	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
८७५३६. लोभापर	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
८७५३७. लोभासि	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
८७५३८. लोभिणी	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
८७५३९. लोभिया	कां लोभिया दूर जाये । परि जीव ठेवाचि ठाये । तैसा देहो चाळितां नव्हे । चळु चित्ता	ज्ञाने.१३.७.४८७
८७५४०. लोभियाचें	तरि अदंभित्व ऐसें । लोभियाचें मन जैसें । जीवु जावो परि नुमसे । ठेविला ठावो	ज्ञाने.१३.७.२०२
८७५४१. लोभिये	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
८७५४२. लोभी	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
८७५४३. लोभु	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
८७५४४. लोभु	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
८७५४५. लोभु	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
८७५४६. लोभें	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
८७५४७. लोभें	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
८७५४८. लोभें	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
८७५४९. लोभें	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
८७५५०. लोभें	देवो बोनयाचां अवसरीं । लोभें कीर आठवण करी । परि माझा निसुग गर्व अवधारीं । जे फुगूनचि बैसें	ज्ञाने.११.४२.५५१
८७५५१. लोभें	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
८७५५२. लोभें	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
८७५५३. लोभें	परी देहाचें मोटकें उभें । आणि चेतना तेथ उपलभे । तिये चळवळेचेनि लोभें । आला म्हणती	ज्ञाने.१५.१०-११.३७३
८७५५४. लोभें	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
८७५५५. लोभें	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
८७५५६. लोभें	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
८७५५७. लोभें	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
८७५५८. लोभें	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
८७५५९. लोलुप्य	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
८७५६०. लोलुप्यें	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
८७५६१. लोळणें	नाराचाचीं आंथुरणें । पूयपंकीं लोळणें । तैसें लेखी भोगणें । ऐहिकीचें	ज्ञाने.१३.८.५२०

८७५६२. लोळत	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
८७५६३. लोळतीं	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
८७५६४. लोळतु	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
८७५६५. लोळतें	मलमूत्रपंकीं । लोळतें बाळ अंकीं । तें देखोनि जो न थुंकी । त्रासु नेघे	ज्ञाने.१३.११.७३४
८७५६६. लोळावें	उचितानुचित आघवें । झांसुरतां नाठवे जीवें । जेथींचा तेथ लोळावें । ऐसी मेधा	ज्ञाने.१४.८.१८४
८७५६७. लोळावें	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
८७५६८. लोळे	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळें । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
८७५६९. लोळे	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
८७५७०. लोळे	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
८७५७१. लोळे	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
८७५७२. लोळे	जयाचेनि उजाळें । उघडती बुद्धीचे डोळे । जीवु दोंदावरी लोळे । आनंदाचिया	ज्ञाने.१३.५-६.१७३
८७५७३. लोळे	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
८७५७४. लोळे	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
८७५७५. लोळे	कां प्रभेसि प्रभा मिळे । गगन गगनावरी लोळे । नाना पाणी भरलें खोळे । पाणियाचिये	ज्ञाने.१५.४.२७३
८७५७६. लोळें	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
८७५७७. लोळोनी	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
८७५७८. लोष्ट	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
८७५७९. लोष्ट	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
८७५८०. लोह	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
८७५८१. लोह	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
८७५८२. लोह	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
८७५८३. लोह	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
८७५८४. लोह	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
८७५८५. लोह	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
८७५८६. लोह	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
८७५८७. लोह	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
८७५८८. लोह	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१

८७५८९. लोहकाम	तेथ शरीरादिक दळवाडें। शरीरादिकां हेतुचि घडे। लोहकाम लोखंडें। निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
८७५९०. लोहत्व	लोहाचें कनक जहालें। हें एकें परिसें केलें। आतां आणिक कैचें तें गेलें। लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
८७५९१. लोहत्वाचिये	सिवतलियाही परिसें। लोहत्वाचिये अवदसे। न मूकिजे आयसें। तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
८७५९२. लोहरसीं	धडाडीत लोहरसीं। उडी न घालवे जैसी। न करवे उशी। अजगराची	ज्ञाने.१३.८.५१५
८७५९३. लोहा	आगी उठिला आरोगणें। जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे। कां परिस पाडु नेणे। सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
८७५९४. लोहा	लोहा परिसाची घृष्टी। वोहळा गंगेची भेटी। कां मृता जैसी वृष्टी। पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
८७५९५. लोहा	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती। नको हें पुढतपुढती। परिसीं लोहा घृष्टी किती। वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
८७५९६. लोहा	कनकत्वदीक्षागुरू। लोहा परिसु होय किरू। परी जगा पोसिता व्यवहारू। तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
८७५९७. लोहाचे	पाहें पां लोहाचे चणे। जैं बोचरिया पडती खाणें। तैं पोट भरणें कीं प्राणें। शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
८७५९८. लोहाचे	मग लवों नेणती कैसे। आटिवा लोहाचे खांब जैसे। कां उधवले आकाशे। शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
८७५९९. लोहाचें	लोहाचें कनक होये। हें सामर्थ्य परिसींच आहे। कीं मृतही जीवित लाहे। अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
८७६००. लोहाचें	लोहाचें कनक जहालें। हें एकें परिसें केलें। आतां आणिक कैचें तें गेलें। लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
८७६०१. लोहाचें	लोहाचें सांकडें परिसा। न जोडे अंधार रवि जैसा। द्वैतबुद्धीचा तैसा। सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
८७६०२. लोहाचें	तरी लोहाचें आंग तुक। न तोडितांचि कनक। केलें जैसें देख। परिसें तेणें	ज्ञाने.१७.१५.२१६
८७६०३. लोहालागीं	कां परिसु जालिया हातीं। लोहालागीं सर्वसंपत्ती। वेंचु करितां ये उन्नती। साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
८७६०४. लोहित्व	दर्पणाचिया जवळिका। दुजेपण जैसें ये मुखा। कां कुंकुमें स्फटिका। लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
८७६०५. लोहिवा	पैं काश्मीराचा रवा। कुंकुमावरी पांडवा। आणिका गमे लोहिवा। तो तरी नव्हे	ज्ञाने.१५.७.३४९
८७६०६. लोहिवी	पुढां उपरति रागें लोहिवी। धर्ममोक्षाची शाखा पालवी। लाहलाहात नित्य नवी। वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
८७६०७. लोहींचि	ना तरी धातुवादाही न जोडे। तें लोहींचि पंधरें सांपडे। जरी दैवयोगें चढे। परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
८७६०८. लोहें	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें। तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें। वहिवटींहि पुसिलें। नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६
८७६०९. लोहें	संसर्गे चेष्टिजे लोहें। परि लोह भ्रामक नोहे। क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे। तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
८७६१०. लोहो	अगा वरी फोडावयाचि लागीं। लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं। कां जे मिळतिये प्रसंगीं। सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
८७६११. लोहो	नाना भ्रामकाचें सन्निधान। लोहो करी सचेतन। कां सूर्यसंगु जन। चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
८७६१२. लोहो	भ्रामकाचेनि संगें। जैसें लोहो वेढा रिगे। तैसीं ईश्वरसत्तायोगें। चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
८७६१३. लोह्या	नातरी निदैवाचां परिवरीं। लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं। परि तेथ बैसोनि उपवासु करी। कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
८७६१४. लौकिक	देवा अवधारीं आणीक एक। एथ घडे महापातक। जे संगदोषें हा लौकिक। भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
८७६१५. लौकिक	इहीं आमुची वास पाहावी। मग वर्तती परी जाणावी। ते लौकिक स्थिति आघवी। नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७

८७६१६. लौकिक	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
८७६१७. लौकिका	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
८७६१८. लौकिकाचा	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
८७६१९. लौकिकीं	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
८७६२०. लौकिकीं	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
८७६२१. लौकिकु	जो अंतरीं दृढु । परमात्मरूपीं गूढु । बाह्य तरी रूढु । लौकिकु जैसा	ज्ञाने.३.७.६८
८७६२२. लौकिकु	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
८७६२३. लौकिकें	पैं पाणियाचिये भूमिके । पाणी तळपे कौतुकें । ते लहरी म्हणती लौकिकें । एऱ्हवीं तें पाणीं	ज्ञाने.१३.१०.६०९
८७६२४. लौकिकेंचि	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
८७६२५. लौल्य	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
८७६२६. ल्यावया	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
८७६२७. ल्यावया	कां ल्यावया चोखट । टीक भांगार एकवट । घालूनि बांधली मोट । गळा जेवीं	ज्ञाने.१७.२३.३४८
८७६२८. वंगु	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
८७६२९. वंगु	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
८७६३०. वंचणें	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
८७६३१. वंचती	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
८७६३२. वंचनाचें	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
८७६३३. वंचिजे	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
८७६३४. वंचिजेना	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
८७६३५. वंची	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०
८७६३६. वंची	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
८७६३७. वंचूं	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
८७६३८. वंचे	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
८७६३९. वंदूं	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
८७६४०. वंदूं	मावळवीत विश्वाभासु । नवल उदयला चंडांशु । अद्वयाब्जिनीविकाशु । वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१
८७६४१. वंद्यु	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
८७६४२. वंद्यु	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१

८७६४३. वंशजधर्मु	म्हणवूनि येणें पापें । वंशजधर्मु लोपे । मग अधर्मुचि आरोपे । कुळामाजी	ज्ञाने.१.४०.२४५
८७६४४. वंशवृद्धि	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
८७६४५. वंशांचे	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
८७६४६. वंशावरी	रिगे मन्वंतर मनूपुढें । वंशावरी वंशांचे मांडे । जैसी इक्षुवृद्धी कांडेंनकांडें । जिंके जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१२८
८७६४७. वक्ता	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
८७६४८. वक्ता	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
८७६४९. वक्ताचि	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
८७६५०. वक्तृत्व	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
८७६५१. वक्तृत्व	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
८७६५२. वक्तृत्वता	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
८७६५३. वक्तृत्वा	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
८७६५४. वक्तृत्वा	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
८७६५५. वक्तृत्वा	पूर्णचंद्राचिया कोडी । वक्तृत्वा घापे कुरोंडी । तैसी आणी गोडी । अक्षरांतें	ज्ञाने.१५.११
८७६५६. वक्रतुंड	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
८७६५७. वक्रें	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घें वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
८७६५८. वक्षःस्थळीं	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्षःस्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
८७६५९. वक्षस्थळाची	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
८७६६०. वक्तृत्वाचा	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
८७६६१. वक्त्र	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
८७६६२. वक्त्र	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
८७६६३. वक्त्र	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
८७६६४. वक्त्र	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
८७६६५. वक्त्रांचा	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोंडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
८७६६६. वक्त्राकाशींचा	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१
८७६६७. वक्त्रामाजीं	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
८७६६८. वक्त्रामिळणीं	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४
८७६६९. वक्त्रें	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८

८७६७०. वक्त्रें	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
८७६७१. वक्त्रें	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
८७६७२. वक्त्रें	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
८७६७३. वक्त्रें	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
८७६७४. वक्त्रें	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
८७६७५. वचत	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
८७६७६. वचतां	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
८७६७७. वचती	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
८७६७८. वचती	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
८७६७९. वचनतेजाकारें	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
८७६८०. वचनफळें	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७
८७६८१. वचनें	एऱ्हवीं नारदु अखंड जवळां ये । तोही ऐसींचि वचनें गाये । परि अर्थ न बुजोनि ठाये । गीतसुखचि ऐकों	ज्ञाने.१०.१३.१५५
८७६८२. वचवे	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
८७६८३. वचवे	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
८७६८४. वचावी	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
८७६८५. वचावें	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
८७६८६. वचावें	न वचावें तेथ जाये । न पाहावें तें जो पाहे । न खावें तें खाये । तेवींचि तोषे	ज्ञाने.१३.११.७७४
८७६८७. वचावें	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
८७६८८. वचिजे	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
८७६८९. वचिजे	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
८७६९०. वचिजे	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
८७६९१. वचे	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
८७६९२. वचे	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
८७६९३. वचे	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
८७६९४. वचे	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
८७६९५. वचे	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
८७६९६. वचे	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२

८७६९७. वचे	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
८७६९८. वचे	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
८७६९९. वचे	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
८७७००. वचे	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
८७७०१. वचे	उपनिषदांकडे न वचे । योगशास्त्र न रुचे । अध्यात्मज्ञानीं जयाचें । मनचि नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८२६
८७७०२. वचे	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
८७७०३. वचे	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
८७७०४. वचेचि	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
८७७०५. वचेचि	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
८७७०६. वचेचि	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
८७७०७. वचेचि	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
८७७०८. वचेल	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
८७७०९. वचेल	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
८७७१०. वज्र	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
८७७११. वज्र	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
८७७१२. वज्रकवच	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
८७७१३. वज्रगांठी	मग तया मानणयासाठीं । देहबंदिशाळे किरीटी । कर्माचां वज्रगांठी । कळासे तो	ज्ञाने.१८.१६.३९२
८७७१४. वज्रमिठी	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
८७७१५. वज्रयोगक्रमें	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
८७७१६. वज्रांगी	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
८७७१७. वज्रांगी	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
८७७१८. वज्रांगी	ऐसी वैराग्याची अंगीं । बाणूनियां वज्रांगी । राजयोगतुरंगीं । आरूढला	ज्ञाने.१८.५२.१०४७
८७७१९. वज्राग्नि	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
८७७२०. वज्राग्नीचां	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
८७७२१. वज्राग्नीचें	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
८७७२२. वज्राचें	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
८७७२३. वज्राचेयां	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६

८७७२४. वज्रातें	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
८७७२५. वज्रानळीं	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
८७७२६. वज्रापासोनि	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
८७७२७. वज्रासन	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
८७७२८. वज्रासन	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
८७७२९. वज्रासनाची	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
८७७३०. वज्रासनें	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
८७७३१. वटत्व	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
८७७३२. वटीं	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
८७७३३. वटु	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
८७७३४. वटु	आतां मृत्तिकात्यागें घटु । तंतुत्यागें पटु । त्यजिजे जेवीं वटु । बीजत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३१
८७७३५. वडंबा	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
८७७३६. वडप	उठावलिया भावा रूप । करितां रसवृत्तीचें लागे वडप । चातुर्य म्हणे पडप । जोडलें आम्हां	ज्ञाने.१०.४६
८७७३७. वडप	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । विये मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
८७७३८. वडपें	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
८७७३९. वडवाग्नि	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
८७७४०. वडवानलु	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
८७७४१. वडवानळातें	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
८७७४२. वडवानळासी	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
८७७४३. वडवानळीं	कैसें एकचि केवढें पसरलें । त्रिभुवन जिव्हाग्रीं आहे टेकलें । जैसें कां कवींठ घातलें । वडवानळीं	ज्ञाने.११.३०.४३३
८७७४४. वडवानळु	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
८७७४५. वडवानळु	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
८७७४६. वडवानळु	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
८७७४७. वडवानळेंसी	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
८७७४८. वडवाळी	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
८७७४९. वडाचिया	पैं बल्वचेचि महामारी । पिंपळा कां वडाचिया परी । जे पारंबियांमाझारीं । डहाळिया असती	ज्ञाने.१५.५८
८७७५०. वडिल	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४

८७७५१. वडिल	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
८७७५२. वडिल	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०
८७७५३. वडिल	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
८७७५४. वडिलपणें	खडाणे आला पान्हा । पळवी जेवीं अर्जुना । कां राहे पण्यांगना । वडिलपणें	ज्ञाने.१३.७.२०४
८७७५५. वडिलवडिलांचेनि	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
८७७५६. वडिलां	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
८७७५७. वडिलां	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
८७७५८. वडिलांचिया	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४
८७७५९. वडिलांची	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
८७७६०. वडील	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
८७७६१. वडील	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
८७७६२. वडील	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
८७७६३. वडील	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
८७७६४. वडील	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
८७७६५. वडीलु	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
८७७६६. वणवला	तयापरी तो धनुर्धरु । जाहलासे दुःखें जर्जरु । जैसा ग्रीष्मकाळीं गिरिवरु । वणवला कां	ज्ञाने.२.८.७६
८७७६७. वणवा	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
८७७६८. वणवा	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
८७७६९. वणवियाचां	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
८७७७०. वणवेयाचिया	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
८७७७१. वणिजे	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
८७७७२. वणिजेसाठीं	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
८७७७३. वणिवेनि	वणिवेनि पेटले पर्वत । कवळूनि ज्वाळांचे उभड उठत । तैसी चाटीत दाढा दांत । जीभ लोळे	ज्ञाने.११.१९.३१३
८७७७४. वत्स	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
८७७७५. वत्स	वत्स धालयाही परी । धेनु न वचावी दुरी । अनन्य प्रीतीची परी । ऐसीच आहे	ज्ञाने.१८.७८
८७७७६. वत्स	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
८७७७७. वत्स	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८

८७७७८. वत्साचा	पाहें पां दुभतेयाचिया आशा । जगचि धेनूसि करीताहे फांसा । परि दोरेंवीण कैसा । वत्साचा बळी	ज्ञाने.७.१८.१२०
८७७७९. वत्साचेनि	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
८७७८०. वत्सावरूनि	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
८७७८१. वत्सुचि	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
८७७८२. वत्सें	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
८७७८३. वदंती	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
८७७८४. वदंती	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
८७७८५. वदंती	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
८७७८६. वदंती	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
८७७८७. वदन	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
८७७८८. वदन	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
८७७८९. वदनज्वाळां	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
८७७९०. वदनडोहीं	मग म्हणें हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
८७७९१. वदनदरी-	आणि पाताळव्यांळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
८७७९२. वदनफळें	जी सहसत्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
८७७९३. वदनांचा	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
८७७९४. वदनाचां	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
८७७९५. वदनीं	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
८७७९६. वदनीं	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
८७७९७. वदनीं	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
८७७९८. वदनीं	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवर्चेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
८७७९९. वदनीं	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
८७८००. वदनीं	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
८७८०१. वदनीं	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
८७८०२. वदनीं	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
८७८०३. वदनीं	नव्हे अर्थें रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
८७८०४. वदनींचिया	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२

८७८०५. वदनींचिया	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
८७८०६. वदनें	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
८७८०७. वदनें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
८७८०८. वदनें	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
८७८०९. वदनें	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
८७८१०. वधावया	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
८७८११. वधावे	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
८७८१२. वधावे	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
८७८१३. वधावें	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
८७८१४. वधावें	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
८७८१५. वधावें	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
८७८१६. वधावें	आतां ऐसेयांतें वधावें । कीं अव्हेरूनियां निघावें । या दोहींमाजीं काइ करावें । तें नेणों आम्ही	ज्ञाने.२.६.५४
८७८१७. वधिजती	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
८७८१८. वधिजती	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
८७८१९. वधिता	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
८७८२०. वधिता	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
८७८२१. वधिती	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
८७८२२. वधिले	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
८७८२३. वधीं	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
८७८२४. वधीं	मी पार्थु द्रोणाचा केला । येणें धनुर्वेदु मज दिधला । तेणें उपकारें काय आभारैला । वधीं तयातें	ज्ञाने.२.४.३७
८७८२५. वधु	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
८७८२६. वधु	तैसा गोत्रींची परस्परें । जरी वधु घडे मत्सरें । तरी तेणें महादोषें घोरें । कुळचि नाशे	ज्ञाने.१.४०.२४४
८७८२७. वधु	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
८७८२८. वधुवरांचिये	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
८७८२९. वध्य	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
८७८३०. वन	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
८७८३१. वन	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९

८७८३२. वन	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
८७८३३. वन	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
८७८३४. वनलक्ष्मीविलासा	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
८७८३५. वनवासियां	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
८७८३६. वनवासिये	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
८७८३७. वनवासीही	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
८७८३८. वनशोभेची	ना तरी उद्यानीं माधवी घडे । तेथ वनशोभेची खाणी उघडे । आदिलापासोनि अपाडें । जियापरी	ज्ञाने.१.४३
८७८३९. वनश्री	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
८७८४०. वनश्रीचिया	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
८७८४१. वनस्थळिया	गजबजा सांडिलिया । वसवी वनस्थळिया । अंगाचियाचि मांदिया । एकलेया	ज्ञाने.१८.५२.१०२२
८७८४२. वना	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
८७८४३. वना	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
८७८४४. वनामाजीं	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
८७८४५. वनिता	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
८७८४६. वनिता	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
८७८४७. वनिता	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
८७८४८. वनीं	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
८७८४९. वनीं	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
८७८५०. वनीं	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
८७८५१. वनीं	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
८७८५२. वनीं	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
८७८५३. वनें	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
८७८५४. वनें	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
८७८५५. वनौकें	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
८७८५६. वन्य	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
८७८५७. वन्हि	जैसें काष्ठें काष्ठ मथिजे । तेथ वन्हि एक उपजे । तेणें काष्ठजात जाळिजे । प्रज्वळलेनि	ज्ञाने.१.४०.२४३
८७८५८. वन्हि	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४

८७८५९. वन्हि	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
८७८६०. वन्हि	किंबहुना काष्ठीं । वन्हि जेवीं किरीटी । तेवीं प्रकृतीचां पोटीं । गोप्यु जो असे	ज्ञाने.१३.५-६.७९
८७८६१. वन्हि	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
८७८६२. वन्हि	तेथ पय पशूचां पोटीं । कां वन्हि जैसा काष्ठीं । गुंडूनि घेतला पटीं । रत्नदीपु	ज्ञाने.१३.२१.१०१०
८७८६३. वन्हि	काष्ठांचां पोटीं । वन्हि असे किरीटी । परी काष्ठ नोहे या दिठी । पाहिजे गा	ज्ञाने.१३.३३.११२४
८७८६४. वन्हि	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
८७८६५. वन्हि	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
८७८६६. वन्हि	वन्हि तेचि ज्वाळ । दळाचि नांव कमळ । रुख तेंचि डाळ । फळादिक	ज्ञाने.१४.२६.३७५
८७८६७. वन्हि	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
८७८६८. वन्हि	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
८७८६९. वन्हि	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पें । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
८७८७०. वन्हि	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
८७८७१. वन्हि	अवतरली गाडुगां घडां । पृथ्वी अनोळख जाली मूढां । वन्हि जाला कानडा । दीपत्वासाठीं	ज्ञाने.१८.२१.५४३
८७८७२. वन्हि	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
८७८७३. वन्हि	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
८७८७४. वन्हि	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
८७८७५. वन्हि	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
८७८७६. वन्हि	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
८७८७७. वन्हि	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
८७८७८. वन्हिचि	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
८७८७९. वन्हिज्वाळा	नाना गेलिया अंतराळा । न येतीचि वन्हिज्वाळा । नाहीं तप्तलोहौनि जळा । निघणें जेवीं	ज्ञाने.१५.६.३१९
८७८८०. वन्हिज्वाळांची	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
८७८८१. वन्हित्व	तेवींचि वन्हित्व आंगीं । आणि उबे उबगणें आगी । तो दीपु प्रभेलागीं । द्वेषु करील काई	ज्ञाने.१८.११.२२०
८७८८२. वन्हिही	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
८७८८३. वन्हिही	एवं मीचि आघवें जन । जना जीववितें मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
८७८८४. वन्ही	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
८७८८५. वन्ही	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५

८७८८६. वन्ही	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दु:ख	ज्ञाने.१३.११.६६१
८७८८७. वन्ही	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
८७८८८. वन्ही	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
८७८८९. वन्ही	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
८७८९०. वन्ही	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
८७८९१. वन्ही	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
८७८९२. वन्ही	अगा दिवसा पाठीं देउनी । मृगजळ घापे त्यजुनी । कां काष्ठत्यागें वन्ही । त्यजिजे जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९४
८७८९३. वन्ही	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
८७८९४. वन्ही	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
८७८९५. वन्हीं	जें चराचर भूतां- । माजीं असे पांडुसुता । नाना वन्हीं उष्णता । अभेदें जैसी	ज्ञाने.१३.१५.९१२
८७८९६. वन्हीं	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
८७८९७. वन्हीं	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३
८७८९८. वन्हींची	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
८७८९९. वन्हीचि	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
८७९००. वन्हीचि	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
८७९०१. वन्हीची	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
८७९०२. वन्हीसीचि	परि तें ऐसें पंडुसुता । तातलें लोह पिटितां । जेवीं वन्हीसीचि घाता । बोलती तया	ज्ञाने.१३.२१.१०१५
८७९०३. वपूचेनि	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
८७९०४. वमना	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
८७९०५. वमिलेया	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
८७९०६. वमी	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
८७९०७. वमुनियां	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
८७९०८. वय	तुझें रूप वय कैसें । तुजपैलीकडे काय असे । तूं काइसयावरी आहासि ऐसें । पाहिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७५
८७९०९. वयव्याधीगजरें	आर्तिआशापडिभरें । वयव्याधीगजरें । उजू असतां पाठिमोरें । नव्हे चित्त	ज्ञाने.१३.७.४९३
८७९१०. वयसा	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
८७९११. वयसा	वयसा तरी येतुलेवरी । एऱ्हवीं बळाचा बळार्थु करी । धैर्याची थोरी । निरुपम	ज्ञाने.६.१४.२६१
८७९१२. वयसा	कां रूपें वयसा माजा । आथिलेपणें कां गाजा । एक भाव नाहीं माझा । तरी पाल्हाळ तें	ज्ञाने.९.३१.४३२

८७९१३. वयसा	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
८७९१४. वयसा	उदरींचा गर्भु जैसा । नेणे मायेची वयसा । देवांसि मी तैसा । चोजवेना	ज्ञाने.१०.२.६५
८७९१५. वयसा	तूं रूपें आपणयांचि ऐसा । देवा तुझी तूंचि वयसा । पाठीं पोट परेशा । तुझें तूं गा	ज्ञाने.११.१६.२७८
८७९१६. वयसा	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
८७९१७. वयसां	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
८७९१८. वयसात्रय	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
८७९१९. वयसी	बाल्यादि तिन्हीं वयसी । काया एकचि जैसी । तैसें आदिस्थितिग्रासीं । अखंड जें	ज्ञाने.१३.१६.९२१
८७९२०. वयसेचिया	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
८७९२१. वयसेचिये	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
८७९२२. वयसेचें	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
८७९२३. वयसेचेनि	वयसेचेनि उवायें । संपत्तीचेनि सावायें । सेव्यासेव्य जाये । सरकटितु	ज्ञाने.१३.११.७७१
८७९२४. वर	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
८७९२५. वर	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
८७९२६. वर	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
८७९२७. वर	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
८७९२८. वर	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
८७९२९. वर	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
८७९३०. वर	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
८७९३१. वर	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
८७९३२. वर	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
८७९३३. वरंडा	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
८७९३४. वरकलुचि	कां भंवरेंचि केला मळा । वरकलुचि जाला अंकसळा । नाना देवो रिगाला देउळा- । चिया कामा	ज्ञाने.१८.१८.४९२
८७९३५. वरकलीं	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
८७९३६. वरगण	जया जिया अक्षौहिणी । तेणें तिया आरणी । वरगण कवणकवणी । महारथिया	ज्ञाने.१.११.१२२
८७९३७. वरचिलही	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
८७९३८. वरचिली	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
८७९३९. वरचिलीकडे	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७

८७९४०. वरचिलीचि	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
८७९४१. वरचिलें	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
८७९४२. वरचील	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
८७९४३. वरचील	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
८७९४४. वरदु	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
८७९४५. वरपडा	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
८७९४६. वरपडा	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
८७९४७. वरपडा	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
८७९४८. वरपडा	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
८७९४९. वरपडा	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
८७९५०. वरपडा	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
८७९५१. वरपडा	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
८७९५२. वरपडा	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
८७९५३. वरपडा	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
८७९५४. वरपडी	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
८७९५५. वरपडी	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
८७९५६. वरपडीं	आणि आत्मयाचिये आवडी । कर्मे करितां वरपडीं । देहसुखाचिये परवडी । येवों न लाहे	ज्ञाने.१८.२६.६३९
८७९५७. वरपडे	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामाजीं	ज्ञाने.९.१२.१८०
८७९५८. वरपडे	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
८७९५९. वरपडे	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
८७९६०. वरपडें	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
८७९६१. वरयतु	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
८७९६२. वराडिक	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
८७९६३. वराडियांही	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
८७९६४. वराह	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
८७९६५. वरि	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
८७९६६. वरि	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२

८७९६७. वरि	माजि अंगुळ एक निगे । तेथ टांचेचेनि उत्तरभागें । नेहेटिजे वरि आंगें । पेललेनी	ज्ञाने.६.१२.१९६
८७९६८. वरि	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
८७९६९. वरि	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
८७९७०. वरि	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
८७९७१. वरि	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
८७९७२. वरि	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
८७९७३. वरि	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
८७९७४. वरि	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
८७९७५. वरि	म्हणोनि गूढपण आपुलें मोडो । वरि न बोलावेंही बोलावें घडो । परि आमुचिये जीवींचें पडो । तुझां जीवीं	ज्ञाने.९.१.३७
८७९७६. वरि	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
८७९७७. वरि	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
८७९७८. वरि	तिये प्रकृती वरपडे जाले । म्हणऊनि चिंतेचेनि कपोलें गेलें । वरि तामसीयेचिये पडिले । मुखामार्जी	ज्ञाने.९.१२.१८०
८७९७९. वरि	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
८७९८०. वरि	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
८७९८१. वरि	अगा अवचिता कापुरा- । मार्जी सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
८७९८२. वरि	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
८७९८३. वरि	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
८७९८४. वरि	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७
८७९८५. वरि	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
८७९८६. वरि	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
८७९८७. वरि	ऐसा द्वंद्वनिर्मुक्तु । भयोद्वेगरहितु । याही वरि भक्तु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१५.१६९
८७९८८. वरि	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
८७९८९. वरि	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
८७९९०. वरि	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
८७९९१. वरि	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
८७९९२. वरि	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
८७९९३. वरि	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्मे संभवे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२

८७९९४. वरि	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
८७९९५. वरि	एकलौतिया बाळका- । वरि पडौनि ठाके अंबिका । मधुविषीं मधुमक्षिका । लोभिणी जैसी	ज्ञाने.१३.७.५०२
८७९९६. वरि	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
८७९९७. वरि	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
८७९९८. वरि	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
८७९९९. वरि	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
८८०००. वरि	वरि पडलिया आकाश । बुद्धीचे डोळे मानस । झांकी ना तें परियेस । धैर्य जेथें	ज्ञाने.१८.४३.८६१
८८००१. वरि	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१
८८००२. वरिचिलेनि	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
८८००३. वरिचील	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
८८००४. वरिच्यावरि	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
८८००५. वरिता	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
८८००६. वरिती	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
८८००७. वरिती	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
८८००८. वरिपडिला	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
८८००९. वरिपडी	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
८८०१०. वरिपडो	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
८८०११. वरिया	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
८८०१२. वरिला	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
८८०१३. वरिलिये	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
८८०१४. वरिली	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
८८०१५. वरिलेकडोनि	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७
८८०१६. वरिल्या	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थे पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
८८०१७. वरिवरि	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
८८०१८. वरिवरी	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
८८०१९. वरिवरी	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
८८०२०. वरिवरी	आंग वरिवरी चर्ची । जनातें अभ्यर्चितां वंची । तो जाण पां अज्ञानाची । खाणी एथ	ज्ञाने.१३.११.६६०

८८०२१. वरिवरी	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
८८०२२. वरिष	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
८८०२३. वरिष	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
८८०२४. वरिषु	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
८८०२५. वरिषे	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
८८०२६. वरी	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
८८०२७. वरी	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
८८०२८. वरी	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
८८०२९. वरी	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
८८०३०. वरी	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
८८०३१. वरी	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
८८०३२. वरी	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
८८०३३. वरी	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
८८०३४. वरी	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
८८०३५. वरी	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
८८०३६. वरी	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
८८०३७. वरी	तो उपशमें निहटिला । धैर्यें वरी दाटिला । गुरुवाक्यें काढिला । बळकटपणें	ज्ञाने.४.२७.१३२
८८०३८. वरी	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
८८०३९. वरी	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
८८०४०. वरी	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
८८०४१. वरी	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
८८०४२. वरी	वरी चोखट मृगसेवडी । माजी धूतवस्त्राची घडी । तळवटीं अमोडी । कुशांकुर	ज्ञाने.६.११.१८२
८८०४३. वरी	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
८८०४४. वरी	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
८८०४५. वरी	माजि घंटिका लोपे । वरी बंधु जो आरोपे । तो जालंधरु म्हणिपे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१३.२०८
८८०४६. वरी	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
८८०४७. वरी	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४

८८०४८. वरी	मुखींचां ज्वाळीं । तळीं वरी कवळी । मांसाची वडवाळी । आरोगूं लागे	ज्ञाने.६.१४.२३०
८८०४९. वरी	तैसें पिंडाचेनि आकारें । ते कळाचि कां अवतरे । वरी त्वचेचेनि पदरें । पांगुरली असे	ज्ञाने.६.१४.२५०
८८०५०. वरी	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
८८०५१. वरी	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
८८०५२. वरी	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
८८०५३. वरी	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदु:खांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
८८०५४. वरी	आधींच प्रकृतीचे पाइक । वरी भोगालागीं तंव रंक । मग तेणें लोलुप्यें कौतुक । कैसे भजती	ज्ञाने.७.२०.१४१
८८०५५. वरी	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
८८०५६. वरी	किरीटी कामधेनूचा पाडा । वरी कल्पतरूचा आहे मांदोडा । म्हणोनि मनोरथसिद्धीचिया चाडा । तो नवल नोहे	ज्ञाने.८.२.८
८८०५७. वरी	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
८८०५८. वरी	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
८८०५९. वरी	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
८८०६०. वरी	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
८८०६१. वरी	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
८८०६२. वरी	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
८८०६३. वरी	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
८८०६४. वरी	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
८८०६५. वरी	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
८८०६६. वरी	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
८८०६७. वरी	जैसें मेघां या तळीं वरी । एक आकाशचि आंत बाहेरी । आणि आकाशींचि जाले अवधारीं । असणेंही आकाशीं	ज्ञाने.१०.२०.२१७
८८०६८. वरी	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
८८०६९. वरी	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
८८०७०. वरी	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
८८०७१. वरी	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
८८०७२. वरी	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
८८०७३. वरी	तैसा मी एकीचि परी । आतुडें गा अवधारीं । जरी भक्ति येउनि वरी । चित्तातें गा	ज्ञाने.११.५३.६८५
८८०७४. वरी	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६

८८०७५. वरी	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
८८०७६. वरी	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
८८०७७. वरी	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
८८०७८. वरी	जें बीज भुई खोंविलें । तेंचि वरी रुख जाहलें । तैसें इंद्रियद्वारीं फांकलें । अंतरचि	ज्ञाने.१३.७.२९६
८८०७९. वरी	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
८८०८०. वरी	कुणबट कुळवाडी । तैसा आन आन देव मांडी । आदिलाची परवडी । वरी तया	ज्ञाने.१३.११.८११
८८०८१. वरी	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५
८८०८२. वरी	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
८८०८३. वरी	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
८८०८४. वरी	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
८८०८५. वरी	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
८८०८६. वरी	आनंदामोदबहळ । सात्त्विकाचें मुकुळ । तें उमललें अष्टदळ । ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
८८०८७. वरी	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
८८०८८. वरी	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
८८०८९. वरी	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
८८०९०. वरी	वरी उपरिशाखाही पाठीं । येती फळभार ते किरीटी । ते ब्रह्मेशांत अणगटीं । कोंभ निघती	ज्ञाने.१५.२.१९९
८८०९१. वरी	तरी महदहंकारा । लागुनियां धनुर्धरा । तृणांतीचा पांगोरा- । वरी पैं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७८
८८०९२. वरी	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
८८०९३. वरी	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
८८०९४. वरी	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
८८०९५. वरी	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
८८०९६. वरी	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१
८८०९७. वरी	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
८८०९८. वरी	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
८८०९९. वरी	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
८८१००. वरी	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
८८१०१. वरी	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३

८८१०२. वरी	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
८८१०३. वरी	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
८८१०४. वरी	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
८८१०५. वरी	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
८८१०६. वरी	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
८८१०७. वरी	म्हणौनि तपाचा धनुर्धरा । तळीं दाटोनि गाडोरा । वरी गुरुभक्तीचा पुरा । प्रासादु जो जाला	ज्ञाने.१८.६७.१५०७
८८१०८. वरी	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
८८१०९. वरी	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
८८११०. वरी	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
८८१११. वरी	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
८८११२. वरील	जें नानागती पावतें । तें चित्त वरील आत्मयातें । मग कवण आठवी देहातें । गेलें कीं आहे	ज्ञाने.८.८.८३
८८११३. वरील	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
८८११४. वरीलिया	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३
८८११५. वरीलीकडे	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५
८८११६. वरीले	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
८८११७. वरीही	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
८८११८. वरु	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
८८११९. वरु	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
८८१२०. वरुण	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
८८१२१. वरुण	वरुण तूं सोम । स्त्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
८८१२२. वरुषे	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
८८१२३. वरुषेन	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
८८१२४. वरें	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
८८१२५. वरैतु	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
८८१२६. वरैतु	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
८८१२७. वरोसि	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
८८१२८. वरौता	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९

८८१२९. वरौता	येणें यमनियमांचेनि तळवटें । रिगे आसनाचिये पाउलवाटे । येई प्राणायामाचेनि आडकंठें । वरौता गा	ज्ञाने.६.३.५५
८८१३०. वरौतें	तेथ अध वरौतें आकुंचे । ऊर्ध्व तळौतें खाचे । तया खेवामाजि चक्रांचे । पदर उरती	ज्ञाने.६.१४.२३७
८८१३१. वरौतें	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
८८१३२. वर्गीं	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
८८१३३. वर्जिली	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
८८१३४. वर्जूनि	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
८८१३५. वर्ण	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
८८१३६. वर्ण	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
८८१३७. वर्ण	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
८८१३८. वर्ण	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
८८१३९. वर्ण	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
८८१४०. वर्ण	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
८८१४१. वर्ण	तेचि चारी वर्ण । पुससी जरी कोण कोण । तरी जयां मुख्य ब्राह्मण । धुरेचे कां	ज्ञाने.१८.४१.८१८
८८१४२. वर्ण	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
८८१४३. वर्ण	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
८८१४४. वर्णत्रयचि	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
८८१४५. वर्णत्रयात्मक	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
८८१४६. वर्णत्रया-	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
८८१४७. वर्णनीय	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
८८१४८. वर्णभेदसंस्था	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
८८१४९. वर्णवपु	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
८८१५०. वर्णविशेखें	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्में अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
८८१५१. वर्णविशेषवशें	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
८८१५२. वर्णविहिताचें	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
८८१५३. वर्णव्यक्ती	इयें नामरूपें लोटती । वर्णव्यक्ती आटती । जातीचे भेद फिटती । जैं आकाश नाहीं	ज्ञाने.९.१८.२९४
८८१५४. वर्णहीना	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
८८१५५. वर्णा	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१

८८१५६. वर्णा	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्मे चौघां चहूं ठाईं । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
८८१५७. वर्णाचांचि	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
८८१५८. वर्णापरता	अगा बावन्ना वर्णापरता । कोण मंत्रु आहे पंडुसुता । कां बावन्नही नुच्चारितां । जीवु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३७३
८८१५९. वर्णावर्ण	उत्तम अधमीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
८८१६०. वर्णावर्णाचा	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
८८१६१. वर्णाश्रम	गुरुसंप्रदायधर्म । ते जयाचे वर्णाश्रम । गुरुपरिचर्या नित्यकर्म । जयाचें गा	ज्ञाने.१३.७.४४४
८८१६२. वर्णाश्रमपोषकें	वर्णाश्रमपोषकें । कर्मे नित्यनैमित्तिकें । तयांमाजीं कांहीं न ठके । आचरतां	ज्ञाने.१३.८.५२५
८८१६३. वर्णाश्रमवशें	तैसें वर्णाश्रमवशें । जें करणीय आलें असे । गोरेया आंगा जैसें । गोरेपण	ज्ञाने.१८.४५.८८७
८८१६४. वर्णाश्रमासि	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
८८१६५. वर्णां	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
८८१६६. वर्णांमाजी	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
८८१६७. वर्णिजे	पाहा पां अनुरागें भजे । जे प्रियोत्तमें मानिजे । ते पतीहीहूनि काय न वर्णिजे । पतिव्रता	ज्ञाने.६.१०.१२९
८८१६८. वर्णितां	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
८८१६९. वर्णिसी	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
८८१७०. वर्णीं	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
८८१७१. वर्णीं	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७
८८१७२. वर्णु	मज वर्णहीना वर्णु । गुणातीतासि गुणु । मज अचरणा चरणु । अपाणिया पाणी	ज्ञाने.९.११.१५८
८८१७३. वर्णु	अचक्षु अश्रवणु । अहस्तु अचरणु । रूप ना वर्णु । नाम आथी	ज्ञाने.१३.२१.९८२
८८१७४. वर्णुचि	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
८८१७५. वर्णू	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णू	ज्ञाने.१.१४.१४०
८८१७६. वर्णे	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णे । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
८८१७७. वर्णे	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
८८१७८. वर्णेंही	एवं नानाविधें परि बहुवसें । आणि दिव्यतेजप्रकाशें । तेवींचि एकएकाऐसें । वर्णेंही नव्हे	ज्ञाने.११.५.१३१
८८१७९. वर्तणें	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
८८१८०. वर्तणें	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
८८१८१. वर्तत	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
८८१८२. वर्तत	आतां अधिष्ठानसंगती । अशेषाही इंद्रियवृत्ती । आपुलालिया अर्थी । वर्तत आहाती	ज्ञाने.५.१०.४८

८८१८३. वर्तत	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
८८१८४. वर्तत	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
८८१८५. वर्तत	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
८८१८६. वर्तत	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
८८१८७. वर्तत	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
८८१८८. वर्तत	मग शम दम दोन्ही । सुख दुःख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
८८१८९. वर्तत	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
८८१९०. वर्तत	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
८८१९१. वर्तत	सत्कर्मे सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
८८१९२. वर्ततसे	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
८८१९३. वर्ततसे	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
८८१९४. वर्ततां	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
८८१९५. वर्ततां	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
८८१९६. वर्ततां	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
८८१९७. वर्ततां	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
८८१९८. वर्तती	तैसिया तया कुळसंगती । जे जे लोक वर्तती । तेही बाधु पावती । निमित्तें येणें	ज्ञाने.१.४३-४५.२५९
८८१९९. वर्तती	ते कर्मीं तरी वर्तती । परी कर्मफळा नातळती । आणि यातायाती लोपती । अर्जुना तयां	ज्ञाने.२.५१.२७८
८८२००. वर्तती	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
८८२०१. वर्तती	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्मे वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
८८२०२. वर्तती	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
८८२०३. वर्तती	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
८८२०४. वर्तती	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
८८२०५. वर्तती	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरिटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
८८२०६. वर्ततु	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
८८२०७. वर्ततु	एथ कर्मीं तोचि लिंपे । जो गुणसंभ्रमें घेपे । प्रकृतीचेनि आटोपें । वर्ततु असे	ज्ञाने.३.२९.१८४
८८२०८. वर्ततु	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
८८२०९. वर्ततु	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०

८८२१०. वर्ततें	आणि नानाविध योनी । जन्मोनि भूतें त्रिभुवनीं । वर्ततें आहाति जीवनीं । आपुलालां	ज्ञाने.७.८-९.३७
८८२११. वर्ततें	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
८८२१२. वर्तन	तैसें जयाचें मन । माणुसाप्रती आन आन । नव्हे आणि वर्तन । ऐसें पैं तें	ज्ञाने.१३.७.३५६
८८२१३. वर्तन	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
८८२१४. वर्तनास्तव	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
८८२१५. वर्तनें	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८
८८२१६. वर्तलें	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
८८२१७. वर्तलें	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
८८२१८. वर्ताल	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
८८२१९. वर्तावें	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
८८२२०. वर्तिजत	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
८८२२१. वर्तुळें	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घें वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
८८२२२. वर्ते	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
८८२२३. वर्ते	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
८८२२४. वर्ते	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
८८२२५. वर्तें	मृत गुरुपुत्र आणिला । तो तुवां पवाडा देखिला । तोही मी उगला । कर्मीं वर्तें	ज्ञाने.३.२२.१६३
८८२२६. वर्तें	परी स्वधर्मीं वर्तें कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
८८२२७. वर्तो	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
८८२२८. वर्म	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
८८२२९. वर्म	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
८८२३०. वर्म	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
८८२३१. वर्म	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
८८२३२. वर्म	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
८८२३३. वर्म	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
८८२३४. वर्म	पार्था तें गा तम । रचूनि ऐसें वर्म । चौखुरी देहात्म- । मानियातें	ज्ञाने.१४.८.१७७
८८२३५. वर्म	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
८८२३६. वर्म	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०

८८२३७. वर्म	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
८८२३८. वर्म	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
८८२३९. वर्म	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
८८२४०. वर्म	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
८८२४१. वर्मस्पर्शु	उरोधु वादुबळु । प्राणुपापढाळु । उपहासु चाळु । वर्मस्पर्शु	ज्ञाने.१३.७.२७०
८८२४२. वर्मीं	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
८८२४३. वर्मीं	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
८८२४४. वर्मीं	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
८८२४५. वर्में	सुखदु:खादि वर्में । कां शुभाशुभें कर्में । दोनी ऐसीं मनोधर्में । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
८८२४६. वर्में	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
८८२४७. वर्में	तैसा कर्माचा बाधु कर्में । निस्तरिजे करितेनि वर्में । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
८८२४८. वर्ष	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
८८२४९. वर्षत	वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
८८२५०. वर्षताति	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
८८२५१. वर्षताति	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
८८२५२. वर्षताती	तेथ बाणवरी धनुर्धर । वर्षताती निरंतर । जैसे प्रळयांत जलधर । अनिवार कां	ज्ञाने.१.२०.१६६
८८२५३. वर्षतिये	जयजय शुद्धे । उदारे प्रसिद्धे । अनव्रत आनंदे । वर्षतिये	ज्ञाने.१२.१
८८२५४. वर्षती	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
८८२५५. वर्षला	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
८८२५६. वर्षला	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
८८२५७. वर्षलें	खडकीं जैसें वर्षलें । कां आगीमाजीं पेरिलें । कर्म मानीं देखिलें । स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
८८२५८. वर्षलें	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
८८२५९. वर्षशतांचिया	जे वर्षशतांचिया कोडी । जन्मसहस्त्रांचिया आडी । लंघितां पातला थडी । आत्मसिद्धीची	ज्ञाने.६.४५.४६५
८८२६०. वर्षांतीं	म्हणौनि मद्भावेंसी । प्राप्ति पाविजे तेणेंसरिसी । वर्षांतीं आकाशीं । घनजात जेवीं	ज्ञाने.१४.२०.३०६
८८२६१. वर्षांतीं	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
८८२६२. वर्षाकाळीं	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
८८२६३. वर्षाकाळींचें	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४

८८२६४. वर्षाकाळींचें	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
८८२६५. वर्षाकाळींही	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
८८२६६. वर्षाकाळु	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
८८२६७. वर्षाकाळु	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
८८२६८. वर्षाकाळू	आधींच तंव तो कृपाळू । वरी गुरुआज्ञेचा बोलू । जाला जैसा वर्षाकाळू । खवळणें मेघां	ज्ञाने.१८.७८.१७६०
८८२६९. वर्षात्यागें	नाना जळत्यागें तरंग । वर्षात्यागें मेघ । त्यजिजती जैसे भोग । धनत्यागें	ज्ञाने.१६.२.१३३
८८२७०. वर्षावें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
८८२७१. वर्षावो	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
८८२७२. वर्षावो	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
८८२७३. वर्षे	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
८८२७४. वर्षे	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
८८२७५. वर्षे	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
८८२७६. वर्षे	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
८८२७७. वर्षे	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षे । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
८८२७८. वर्षे	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
८८२७९. वर्षेल	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
८८२८०. वर्षोनि	जैसा वर्षोनि भूतळीं । आपला रसु अंशुमाळी । मागौता आणी रश्मिजाळीं । बिंबासीचि	ज्ञाने.१५.५.२९७
८८२८१. वर्षोनि	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
८८२८२. वर्षोनि	सहस्त्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
८८२८३. वऱ्हाडीक	पैं परिसतु आहासि निकियापरी । तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी । ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी । आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
८८२८४. वऱ्हाडें	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
८८२८५. वल्गिजत	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
८८२८६. वल्गिजे	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
८८२८७. वल्लभा	अर्जुना गा तो भक्तु । तोचि योगी तोचि मुक्तु । तो वल्लभा मी कांतु । ऐसा पढिये	ज्ञाने.१२.१४.१५६
८८२८८. वल्लभा	आइकें गा आर्तबंधू । निरंतरकारुण्यसिंधू । विशदविद्यावधू- । वल्लभा जी	ज्ञाने.१४.३
८८२८९. वल्लभा	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
८८२९०. वल्लभा	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७

८८२९१. वल्लभाचिया	वल्लभाचिया उजरिया । आपणया पति कुस्त्रिया । जोडोनि तोषिती जैसिया । अहेवपणें	ज्ञाने.१६.१६.३७७
८८२९२. वल्लभातें	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
८८२९३. वल्लभापुढें	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
८८२९४. वल्लभु	जो निजानंदें धाला । परिणामु आयुष्या आला । पूर्णते जाहला । वल्लभु जो	ज्ञाने.१२.१५.१७१
८८२९५. वल्लभु	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
८८२९६. वळघला	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
८८२९७. वळघलिया	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
८८२९८. वळघले	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
८८२९९. वळघले	पैं भवस्वर्गा उबगले । मुमुक्षु योगज्ञाना वळघले । पुढती न यों इया निगाले । पैजा जेथ	ज्ञाने.१५.४.२७७
८८३००. वळघलें	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
८८३०१. वळघिजे	योगाचिया आकाशा । वळघिजे येवढाचि धिंवसा । याचियाचि आशा । पुरुषासि गा	ज्ञाने.१३.३४.११३१
८८३०२. वळघे	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
८८३०३. वळघे	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
८८३०४. वळघे	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
८८३०५. वळघे	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
८८३०६. वळघे	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
८८३०७. वळघे	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
८८३०८. वळघे	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
८८३०९. वळघे	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
८८३१०. वळघे	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
८८३११. वळघे	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
८८३१२. वळघो	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
८८३१३. वळघोनि	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
८८३१४. वळघोनियां	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
८८३१५. वळण	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
८८३१६. वळणी	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३
८८३१७. वळणें	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदु:खांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३

८८३१८. वळती	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
८८३१९. वळला	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
८८३२०. वळली	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
८८३२१. वळलीं	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
८८३२२. वळसां	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
८८३२३. वळसां	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
८८३२४. वळसां	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
८८३२५. वळसे	जे द्वेषाचां आवर्तीं दाटत । मत्सराचे वळसे पडत । माजी प्रमदादि तळपत । महामीन	ज्ञाने.७.१४.७२
८८३२६. वळसे	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
८८३२७. वळसे	एऱ्हवीं ब्रह्मपणाचिये भडसे । न चुकतीचि पुनरावृतीचे वळसे । परि निवटलियांचें जैसें । पोट न दुखे	ज्ञाने.८.१६.१५२
८८३२८. वळसे	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
८८३२९. वळित	आतां मोडूनि ठेलीं दुर्गें । कां वळित धरिलें खगें । तेथ उपेक्षूनि जो रिगे । तो नागवला कीं	ज्ञाने.१३.८.५८३
८८३३०. वळिले	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
८८३३१. वळिलें	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
८८३३२. वळिलें	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
८८३३३. वळिलें	किंबहुना कपटाचें । देहचि वळिलें तयाचें । तें जिणें कीं जुवाराचें । टिटेघर	ज्ञाने.१८.२८.६७३
८८३३४. वळिलें	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
८८३३५. वळी	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
८८३३६. वळे	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
८८३३७. वशिष्ठें	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
८८३३८. वश्यु	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
८८३३९. वसंत	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
८८३४०. वसंत	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
८८३४१. वसंतसंगें	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
८८३४२. वसंतागमींचीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
८८३४३. वसंताचिया	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
८८३४४. वसंताचें	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८

८८३४५. वसंतीं	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
८८३४६. वसंतीं	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
८८३४७. वसंतींही	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
८८३४८. वसंतीचां	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
८८३४९. वसंतु	जी बनकरु झाडेंसी जीवेंसाटीं । पाडूनि जन्में काढी आटी । परि फळेंसीं तैंचि भेटी । जैं वसंतु पावे	ज्ञाने.१०.१४.१६९
८८३५०. वसंतु	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
८८३५१. वसंतु	तो कृपापीयूषसजळु । आणि येरु जवळां आला वर्षाकाळु । नाना कृष्ण कोकिळु । अर्जुन वसंतु	ज्ञाने.११.४.११३
८८३५२. वसंतु	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
८८३५३. वसंतु	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
८८३५४. वसंतें	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
८८३५५. वसणें	आरिसां मुख जैसें । बिंबलिया नाम असे । देहीं वसणें तैसें । आत्मतत्त्वा	ज्ञाने.१३.३१.१०९६
८८३५६. वसत	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
८८३५७. वसता	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
८८३५८. वसता	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
८८३५९. वसतां	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
८८३६०. वसति	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
८८३६१. वसती	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५
८८३६२. वसती	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
८८३६३. वसती	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
८८३६४. वसती	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
८८३६५. वसती	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
८८३६६. वसती	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
८८३६७. वसती	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
८८३६८. वसतीं	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
८८३६९. वसतें	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
८८३७०. वसतें	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
८८३७१. वसतें	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२

८८३७२. वसविला	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
८८३७३. वसवी	गजबजा सांडिलिया । वसवी वनस्थळिया । अंगाचियाचि मांदिया । एकलेया	ज्ञाने.१८.५२.१०२२
८८३७४. वसवी	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
८८३७५. वसवीत	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
८८३७६. वसवीत	जो प्रकाश्येंवीण प्रकाशु । ईशितव्येंवीण ईशु । आपणेनीचि अवकाशु । वसवीत असे जो	ज्ञाने.१५.१७.५४५
८८३७७. वसवीतसे	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
८८३७८. वसवूं	आणि तीर्थे धौतें तटें । तपोवनें चोखटें । आवडती कपाटें । वसवूं जया	ज्ञाने.१३.१०.६११
८८३७९. वसावया	परी आकाशीं वसावया । पृथ्वीवरी बैसावया । रविदीप्ती राहाटावया । आवारु नभ	ज्ञाने.१८.६६.१४६३
८८३८०. वसावें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
८८३८१. वसिजे	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
८८३८२. वसिजे	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
८८३८३. वसिजेल	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
८८३८४. वसिष्ठ	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
८८३८५. वसु	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
८८३८६. वसुंधरी	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
८८३८७. वसुंधरी	नाना धाराधरधारीं । झळंबलिया वसुंधरी । उठिजे जेवीं अंकुरीं । नानाविधीं	ज्ञाने.१३.२६.१०५३
८८३८८. वसुदेवा-	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
८८३८९. वसुदेवासी	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
८८३९०. वसुधा	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
८८३९१. वसुधेचां	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
८८३९२. वसू	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
८८३९३. वसूंचें	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
८८३९४. वसूंमाझारीं	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
८८३९५. वसे	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
८८३९६. वसे	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
८८३९७. वसे	तैशीं त्रिभुवनींचीं दुःखें । आणि नानाविधें पातकें । दैन्यजात तितुकें । तेथेंचि वसे	ज्ञाने.३.१२.११४
८८३९८. वसे	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४

८८३९९. वसे	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
८८४००. वसे	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
८८४०१. वसे	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
८८४०२. वसे	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
८८४०३. वसे	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
८८४०४. वसे	यापरी इष्टानिष्टीं । रागद्वेष किरीटी । त्यजूनि गिरिकपाटीं । निकुंजीं वसे	ज्ञाने.१८.५१.१०२१
८८४०५. वसो	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
८८४०६. वसो	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
८८४०७. वसो	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
८८४०८. वसो	नाना वसो घातला चारू । माथां तुरंबिला बुरू । न करी प्रत्युपकारू । जियापरी	ज्ञाने.१७.२०.२८१
८८४०९. वसो	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
८८४१०. वसों	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
८८४११. वसों	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
८८४१२. वसों	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
८८४१३. वसोनियां	नव्हे अर्थें रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
८८४१४. वसौटा	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
८८४१५. वसौटा	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
८८४१६. वसौटा	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
८८४१७. वसौटा	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
८८४१८. वसौटा	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
८८४१९. वसौटा	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
८८४२०. वसौटा	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
८८४२१. वसौटा	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
८८४२२. वसौटे	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
८८४२३. वसौटें	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
८८४२४. वस्ती	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
८८४२५. वस्ती	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३

८८४२६. वस्ती	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
८८४२७. वस्ती	आणि प्रजा जे जाली । तियें वस्ती कीर आलीं । कां गोरुवें बैसलीं । रुखातळीं	ज्ञाने.१३.९.५९६
८८४२८. वस्ती	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । मार्जी जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
८८४२९. वस्ती	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दु:ख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
८८४३०. वस्ती	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
८८४३१. वस्ती	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
८८४३२. वस्तीकर	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
८८४३३. वस्तीकरु	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
८८४३४. वस्तीचें	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
८८४३५. वस्तीचें	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
८८४३६. वस्तीसि	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
८८४३७. वस्तु	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
८८४३८. वस्तु	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
८८४३९. वस्तु	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
८८४४०. वस्तु	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
८८४४१. वस्तु	तरंगाकारें न जन्मेचि । ना तरंगलोपें न निमेचि । तेविं देहीं जे देहेंचि । वस्तु जाहले	ज्ञाने.८.२७.२५०
८८४४२. वस्तु	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
८८४४३. वस्तु	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
८८४४४. वस्तु	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
८८४४५. वस्तु	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
८८४४६. वस्तु	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
८८४४७. वस्तु	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
८८४४८. वस्तु	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
८८४४९. वस्तु	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
८८४५०. वस्तु	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
८८४५१. वस्तु	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
८८४५२. वस्तु	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५

८८४५३. वस्तु	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
८८४५४. वस्तु	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
८८४५५. वस्तु	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
८८४५६. वस्तु	तेवीं वस्तु जैसी असे । तैसी कीर न दिसे । परी कांहीं अनारिसें । देखिजेना	ज्ञाने.१४.३.७७
८८४५७. वस्तु	आतां अज्ञानासारिखें । वस्तु आपणपेंचि देखे । परी रूपें अनेकें । नेणों कोणें	ज्ञाने.१४.३.८२
८८४५८. वस्तु	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
८८४५९. वस्तु	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
८८४६०. वस्तु	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
८८४६१. वस्तु	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
८८४६२. वस्तु	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
८८४६३. वस्तु	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
८८४६४. वस्तु	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
८८४६५. वस्तु	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
८८४६६. वस्तु	पैं जगीं जीवनासारिखें । वस्तु अंगवरी उपखे । परी जातें जीवित राखे । तृणाचेंहि	ज्ञाने.१६.२.१५६
८८४६७. वस्तु	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
८८४६८. वस्तु	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
८८४६९. वस्तु	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
८८४७०. वस्तु	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
८८४७१. वस्तु	म्हणे वस्तु देहासारिखी । आली बहुवें भाग्यविशेखीं । मा जाचूं कां कर्मादिकीं । पापिया जैसा	ज्ञाने.१८.८.१९०
८८४७२. वस्तु	जे मुक्तातें निर्धारितां । लाभे आपलीच मुक्तता । जैसी दीपें दिसे पाहतां । आपली वस्तु	ज्ञाने.१८.१६.३९७
८८४७३. वस्तु	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
८८४७४. वस्तु	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
८८४७५. वस्तु	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
८८४७६. वस्तु	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
८८४७७. वस्तु	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
८८४७८. वस्तुगत	महापुरुषाचें चित्त । जालिया वस्तुगत । ठाके व्यवहारजात । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७८९
८८४७९. वस्तुचि	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८

८८४८०. वस्तुचि	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
८८४८१. वस्तुजात	तिमिरावरुद्ध जैसें । दृष्टीचें तेज भ्रंशे । मग पासींच असतां न दिसे । वस्तुजात	ज्ञाने.२.७.५६
८८४८२. वस्तुजात	एऱ्हवीं मी नसें ऐसें । कांहीं वस्तुजात असे । पाहें पां कवण जळ रसें- । रहित आहे	ज्ञाने.७.२५.१५९
८८४८३. वस्तुजात	एवं बाह्यमनोगत । गुरुसेवा समस्त । वेंटाळीन वस्तुजात । होऊनियां	ज्ञाने.१३.७.४२९
८८४८४. वस्तुजातचि	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
८८४८५. वस्तुजातातें	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
८८४८६. वस्तुत्वें	पैं वस्तु वस्तुत्वें असिकें । तें आपणपें गुणासारिखें । देखोनि कार्यविशेखें । अनुकरे गा	ज्ञाने.१४.१८.२७६
८८४८७. वस्तुप्रभाचि	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
८८४८८. वस्तुमात्रीं	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
८८४८९. वस्तुविचारें	कीं एकचि दिसे दुसरें । तें दर्पणाचेनि आधारें । एऱ्हवीं काय वस्तुविचारें । दुजें आहे	ज्ञाने.४.६.४७
८८४९०. वस्तुविचारें	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
८८४९१. वस्तुविचारें	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
८८४९२. वस्तुसामर्थ्यशक्ती	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
८८४९३. वस्तुस्थिती	जे तो वस्तुस्थिती पुरता । म्हणौनि आली पुरुषता । वरी देहपुरीं निदैजतां । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९६
८८४९४. वस्तुस्वभावो	तरी बाप वस्तुस्वभावो । फावे तंव तंव गोडिये थांवो । म्हणौनि अनुभवियांचा रावो । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१५.१५.४४५
८८४९५. वस्तू	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
८८४९६. वस्तू	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
८८४९७. वस्तू	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
८८४९८. वस्तूंचां	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
८८४९९. वस्तूचां	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
८८५००. वस्तूचां	तैसा जिये वस्तूचां ठायीं । कोण्हीच कां आभासु नाहीं । तें माझें निजधाम पाहीं । पाटाचें गा	ज्ञाने.१५.६.३१६
८८५०१. वस्तूचि	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
८८५०२. वस्तूचिया	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५
८८५०३. वस्तूचिया	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
८८५०४. वस्तूचें	जिये कां वस्तूचें नेणणें । आणिलें थोर जगा जाणणें । नाहीं तें नांदविलें जेणें । मी तूं जगीं	ज्ञाने.१५.४.२८०
८८५०५. वस्तूचें	म्हणौनि चंद्रसूर्य कवडसां । पडती वस्तूचिया प्रकाशा । यालागीं तेज जें तेजसा । तें वस्तूचें आंग	ज्ञाने.१५.६.३१३
८८५०६. वस्तूतें	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४

८८५०७. वस्तूलागीं	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगीं । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
८८५०८. वस्तूसि	नामरूपसंबंधु । जातिक्रियाभेदु । हा आकारासीच प्रवादु । वस्तूसि नाहीं	ज्ञाने.१३.१४.९०४
८८५०९. वस्तूसी	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
८८५१०. वस्त्र	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
८८५११. वस्त्र	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
८८५१२. वस्त्र	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
८८५१३. वस्त्र	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
८८५१४. वस्त्रपण	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
८८५१५. वस्त्रपणाचेनि	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
८८५१६. वस्त्रांचिया	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
८८५१७. वस्त्रासि	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
८८५१८. वस्त्रेंहीन	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
८८५१९. वहाळ	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
८८५२०. वहावा	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
८८५२१. वहाविलें	मग अहंकारासि एकलाधी । करूनि जीवितावधी । वहाविलें बुद्धी । चराचर	ज्ञाने.१३.४.४९
८८५२२. वहिला	जो युक्तिपंथें पार्था । चढे मोक्षपर्वता । तो महासुखाचा निमथा । वहिला पावे	ज्ञाने.५.६.३२
८८५२३. वहिला	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
८८५२४. वहिला	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
८८५२५. वहिलियां	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
८८५२६. वहिलीं	पै योगिवृंदें वहिलीं । आडचि आकाशीं निघालीं । कीं तेथ अनुभवाचां पाउलीं । धोरणुं पडिला	ज्ञाने.६.१०.१५४
८८५२७. वहिले	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
८८५२८. वहिलें	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
८८५२९. वहिलें	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
८८५३०. वहिलेपणें	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
८८५३१. वहिलेपणें	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
८८५३२. वहिलेपणें	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
८८५३३. वहिवटींहि	परि जेतुलें येथ प्रवेशलें । तेंतुलया लोहें पाणीचि पां गिळिलें । वहिवटींहि पुसिलें । नामरूप तयांचें	ज्ञाने.११.२९.४२६

८८५३४. वही	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
८८५३५. वही	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
८८५३६. वह्याळी	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
८८५३७. वांई	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
८८५३८. वांकडिया	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
८८५३९. वांकडें	ना येणेसीं तोंड वांकडें । करूनि ठाकाल कानवडें । तरी कानींही घेतां पडे । तेचि लेख	ज्ञाने.१८.७८.१६९३
८८५४०. वांकडेनि	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
८८५४१. वांकुडा	त्रिविध मुख्य आघवे । उपद्रवांचे मेळावे । वरि पडिलिया नव्हे । वांकुडा जो	ज्ञाने.१३.७.३४३
८८५४२. वांकुडा	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
८८५४३. वांकुडां	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
८८५४४. वांकुडी	निंदा निस्तेज दंडी । कामलोभा वरपडी । परी रोमा नव्हे वांकुडी । मानसाची	ज्ञाने.१३.७.४९४
८८५४५. वांकुडें	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
८८५४६. वांकुडें	परी ओघाचेनि मेळें । पाणी उजू परी वांकुडें जालें । रवी दुजेपण आलें । तोयबगें	ज्ञाने.१५.६.३३८
८८५४७. वांकुलिया	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
८८५४८. वांकुलिया	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४
८८५४९. वांकुलिया	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
८८५५०. वांचवीं	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
८८५५१. वांचुनि	तेवीं आम्हां तयां परस्परें । बाहेरीं नामाचींचि अंतरें । वांचुनि आंतुवट वस्तुविचारें । मी तेचि ते	ज्ञाने.९.२९.४११
८८५५२. वांचुनियां	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
८८५५३. वांचूनि	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
८८५५४. वांचूनि	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
८८५५५. वांचूनि	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
८८५५६. वांचूनि	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
८८५५७. वांचूनि	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
८८५५८. वांचूनि	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
८८५५९. वांचूनि	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
८८५६०. वांचूनि	वांचूनि जाणावयाची कें गोठी । ऐसें जीवीं कल्पूनि किरीटी । तिये पुनरपि केली दृष्टी । यादवेंद्रा	ज्ञाने.७.३०.१९६

८८५६१. वांचूनि	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
८८५६२. वांचूनि	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
८८५६३. वांचूनि	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
८८५६४. वांचूनि	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
८८५६५. वांचूनि	जी मेघ आपुलिये प्रौढी । जगाची आर्ति दवडी । वांचूनि चातकाची ताहान केवढी । तो वर्षावो पाहुनी	ज्ञाने.९.१४.२३५
८८५६६. वांचूनि	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
८८५६७. वांचूनि	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
८८५६८. वांचूनि	येर पत्र पुष्प फळ । तें भजावया मिस केवळ । वांचूनि आमुचा लाग निष्कळ । भक्तितत्त्व	ज्ञाने.९.२६.३९६
८८५६९. वांचूनि	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
८८५७०. वांचूनि	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
८८५७१. वांचूनि	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानितातीं हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
८८५७२. वांचूनि	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
८८५७३. वांचूनि	वांचूनि योगाचेनि बळें । अधिक कांहीं मिळे । ऐसें नाहीं आगळें । कष्टचि तया	ज्ञाने.१२.४.५९
८८५७४. वांचूनि	तें अनिरूप कीं निरूपिजे । ऐकतां बुद्धी आणिजे । वांचूनि डोळां देखिजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१७६
८८५७५. वांचूनि	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
८८५७६. वांचूनि	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
८८५७७. वांचूनि	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
८८५७८. वांचूनि	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
८८५७९. वांचूनि	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
८८५८०. वांचूनि	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
८८५८१. वांचूनि	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
८८५८२. वांचूनि	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
८८५८३. वांचूनि	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
८८५८४. वांचूनि	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
८८५८५. वांचूनि	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
८८५८६. वांचूनि	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
८८५८७. वांचूनि	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३

८८५८८. वांचूनि	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
८८५८९. वांचूनि	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
८८५९०. वांचूनि	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
८८५९१. वांचूनि	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
८८५९२. वांचूनि	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
८८५९३. वांचूनि	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
८८५९४. वांचूनि	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
८८५९५. वांचूनि	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
८८५९६. वांचूनि	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
८८५९७. वांचूनि	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
८८५९८. वांचूनियां	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
८८५९९. वांचूनियां	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
८८६००. वांचे	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
८८६०१. वांचे	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
८८६०२. वांचोनि	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
८८६०३. वांचोनि	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
८८६०४. वांचोनि	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
८८६०५. वांचोनि	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
८८६०६. वांचोनि	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
८८६०७. वांचोनि	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
८८६०८. वांचोनि	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
८८६०९. वांचोनी	तुझेनि मज मी पावोनी । कर्तव्य गेलें निपटूनी । परी आज्ञा तुझी वांचोनी । आन नाहीं प्रभो	ज्ञाने.१८.७३.१५६७
८८६१०. वांछिजती	तेवींचि पारलौकिकें । फळें वांछिजती अनेकें । आणि दीजे तरी भुके । येकाही नोहे	ज्ञाने.१७.२१.२९१
८८६११. वांछित	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
८८६१२. वांछितही	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
८८६१३. वांछितीना	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
८८६१४. वांछील	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५

८८६१५. वांछेचें	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
८८६१६. वांजटा	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
८८६१७. वांजटा	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
८८६१८. वांझ	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
८८६१९. वांझ	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
८८६२०. वांझ	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
८८६२१. वांझें	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळे वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
८८६२२. वांझें	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
८८६२३. वांझें	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
८८६२४. वांझेचिया	वांझेचिया लेंका । कैंची जन्मपत्रिका । नभीं निळी भूमिका । कें कल्पूं पां	ज्ञाने.१५.३.२३४
८८६२५. वांझेची	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
८८६२६. वांझेचीं	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
८८६२७. वांझोटी	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
८८६२८. वांझोळें	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
८८६२९. वांटणी	म्हणौनि तिहीं गुणीं । बुद्धी केली त्रिगुणीं । धृतीसिही वांटणी । तैसीचि असे	ज्ञाने.१८.२९.६९४
८८६३०. वांटा	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
८८६३१. वांटिया	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
८८६३२. वांटिलीं	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्में चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
८८६३३. वांटिलें	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
८८६३४. वांटिवावीण	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दु:स्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
८८६३५. वांटिवेचिया	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
८८६३६. वांटी	जें अविद्येचिये पोटीं । उपजतखेंवों किरीटी । आपणयातें वांटी । तिहीं ठायीं	ज्ञाने.१८.१८.४६७
८८६३७. वांटूनि	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
८८६३८. वांटूंनियां	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूंनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
८८६३९. वांठ	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
८८६४०. वांत	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
८८६४१. वांता	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६

८८६४२. वांताचे	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
८८६४३. वांती	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
८८६४४. वांया	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
८८६४५. वायां	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
८८६४६. वांयाणे	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
८८६४७. वांवीं	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
८८६४८. वांवेवरी	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
८८६४९. वांसरूंचि	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
८८६५०. वांसरुवा	परि गुरु आज्ञा धरिलें । देह गांवीं असे एकलें । वांसरुवा लाविलें । दावें जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७७
८८६५१. वांसरूं	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
८८६५२. वाइलें	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
८८६५३. वाउगा	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
८८६५४. वाउगें	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
८८६५५. वाउधणाचिया	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८
८८६५६. वाउधाण	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
८८६५७. वाउधाणा	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
८८६५८. वाउर	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
८८६५९. वाउर	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
८८६६०. वाऊनि	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
८८६६१. वाऊनि	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
८८६६२. वाऊनि	ऐसें वाऊनि महाभयाचें भोज । एथ काय निपजवूं पाहतोसि काज । तें नेणें परी मज । मरणभय आलें	ज्ञाने.११.२४.३६५
८८६६३. वाऊनि	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
८८६६४. वाक्पटीं	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
८८६६५. वाक्पथा	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
८८६६६. वाक्पथा	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
८८६६७. वाक्य	मग आइका अर्जुनें म्हणितलें । देवा तुम्हीं जें वाक्य बोलिलें । तें निकें म्यां परिसलें । कमळापती	ज्ञाने.३.१.१
८८६६८. वाक्य	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२

८८६६९. वाक्य	ऐसिये जालिये प्रतीतीचेनि माजें । अर्जुन निश्चयाचीं नाचतुसे भोजें । तेवींचि म्हणे देवा तुझें । वाक्य मज मानलें	ज्ञाने.१०.१४.१७३
८८६७०. वाक्य	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
८८६७१. वाक्य	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
८८६७२. वाक्य	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
८८६७३. वाक्य	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
८८६७४. वाक्य	म्हणौनि आघवींचि गूढें । जें पाऊनि अति उघडें । तें गोप्य माझें चोखडें । वाक्य आइक	ज्ञाने.१८.६४.१३५२
८८६७५. वाक्य	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
८८६७६. वाक्यउजिवडें	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
८८६७७. वाक्यकृपा	आजि आयुष्या उजवण जाहली । माझिया दैवा दशा उदयली । जे वाक्यकृपा लाधली । दैविकेनि मुखें	ज्ञाने.१०.११.१४७
८८६७८. वाक्यपूजा	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
८८६७९. वाक्यफळें	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें । घेऊनि तियें वाक्यफळें । प्रतीतिमुखीं एके वेळे । घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
८८६८०. वाक्यविधीचिया	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
८८६८१. वाक्यसूर्यकर	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
८८६८२. वाक्यारूढ	ऐसें वर्म जें गूढ । तें कीजेल वाक्यारूढ । जेणें थोडेन पुरे कोड । बहुत मनींचें	ज्ञाने.७.१-२.८
८८६८३. वाक्यावांचुनि	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
८८६८४. वाक्यें	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
८८६८५. वाक्यें	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
८८६८६. वाक्सृष्टि	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
८८६८७. वाक्चातुर्यें	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
८८६८८. वाखती	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
८८६८९. वाखाणा-	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
८८६९०. वाखाणावा	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
८८६९१. वाखाणिजताती	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
८८६९२. वाखाणिती	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
८८६९३. वाखाणिते	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
८८६९४. वाखाणिलीं	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९
८८६९५. वाखाणिले	एवं नवही अध्याय पहिले । मियां मतीसारिखे वाखाणिले । आतां उत्तरखंड उपाइलें । ग्रंथाचें ऐका	ज्ञाने.१०.४०

८८६९६. वाखाणिलें	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
८८६९७. वाखाणिलें	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
८८६९८. वाखाणी	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
८८६९९. वाखाणीन	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
८८७००. वाखाणीं	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थे तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
८८७०१. वाखारी	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
८८७०२. वाखौरां	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
८८७०३. वागर्था	नेणों काय न माय पोटीं । काय नेणों गुंफे कंठीं । वागर्था पडत मिठी । उससांचिया	ज्ञाने.१८.७४.१६०५
८८७०४. वागुर	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
८८७०५. वागुर	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
८८७०६. वागुरा	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
८८७०७. वागुरे	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
८८७०८. वागुरें	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
८८७०९. वागेश्वरी	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
८८७१०. वागोरा	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
८८७११. वागोरे	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
८८७१२. वाग्जाळ	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
८८७१३. वाग्जाळ	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
८८७१४. वाग्देवता	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
८८७१५. वाग्ध्वजीं	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
८८७१६. वाग्ब्रह्म	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
८८७१७. वाग्ब्रह्मसिद्धांता	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
८८७१८. वाग्भव	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
८८७१९. वाग्भुवनीं	ऋग्वेदादि तिन्ही । प्रतिष्ठीजती वाग्भुवनीं । केली जैसी वदनीं । ब्रह्मशाळा	ज्ञाने.१७.१५.२२२
८८७२०. वाग्यज्ञु	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
८८७२१. वाग्वादअव्हांटे	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४
८८७२२. वाग्विलास	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९

८८७२३. वाग्विलासिनी	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
८८७२४. वाग्वृद्धी	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
८८७२५. वाग्व्यापारा	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
८८७२६. वाग्	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
८८७२७. वाग्यज्ञे	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञे तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
८८७२८. वाघ	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
८८७२९. वाघ	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
८८७३०. वाघां	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
८८७३१. वाघाचिये	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
८८७३२. वाघाचिये	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
८८७३३. वाघें	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
८८७३४. वायाची	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
८८७३५. वायाचें	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
८८७३६. वायी	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
८८७३७. वाचकही	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
८८७३८. वाचकु	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
८८७३९. वाचस्पतीचेनि	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
८८७४०. वाचस्पतीशीं	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८
८८७४१. वाचा	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
८८७४२. वाचा	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
८८७४३. वाचा	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
८८७४४. वाचा	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
८८७४५. वाचा	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
८८७४६. वाचा	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
८८७४७. वाचा	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
८८७४८. वाचा	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
८८७४९. वाचा	चित्त चाकाटलें आटु घेत । वाचा पांगुळली जेथिंची तेथ । आपादकंचुकित । रोमांच आले	ज्ञाने.९.३४.५२७

८८७५०. वाचा	दैविकी उदार वाचा । जैं उद्देशु दे नाभिकाराचा । तैं नवरसदीपांचा । थावो लाभे	ज्ञाने.१०.७
८८७५१. वाचा	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
८८७५२. वाचा	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
८८७५३. वाचा	ऐसें अपार तुझें केलें । एकी वाचा काय मी बोलें । परि पांचही पालव मोकलिले । मजप्रती	ज्ञाने.११.१.६३
८८७५४. वाचा	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
८८७५५. वाचा	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
८८७५६. वाचा	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
८८७५७. वाचा	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
८८७५८. वाचा	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
८८७५९. वाचा	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
८८७६०. वाचा	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
८८७६१. वाचा	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
८८७६२. वाचा	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
८८७६३. वाचा	आणि जयाचां मनीं गांठीं । वरिवरी मोकळी वाचा दिठी । आंगें मिळे जीवें पाठी । भलतया दे	ज्ञाने.१३.११.६६८
८८७६४. वाचा	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
८८७६५. वाचा	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
८८७६६. वाचा	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
८८७६७. वाचा	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
८८७६८. वाचा	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
८८७६९. वाचा	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
८८७७०. वाचा	कानीं लागतां महुर । अर्थें विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
८८७७१. वाचा	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
८८७७२. वाचा	मी मनें वाचा देहें । करीं तें कैसें नोहे । कें मजवांचूनि आहे । आज्ञासिद्ध आन	ज्ञाने.१६.१४.३५५
८८७७३. वाचा	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१
८८७७४. वाचा	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
८८७७५. वाचा	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
८८७७६. वाचा	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्में करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१

८८७७७. वाचा	तया अहं वाचा चित्त आंग। देऊनियां शरण रिग। महोदधी का गांग। रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
८८७७८. वाचा	म्हणौनि मनें कायें वाचा। जो सेवक होईल इयेचा। तो स्वानंदसाम्राज्याचा। चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
८८७७९. वाचा	आणि वाचा जें न पवे। तें हे श्लोक न होते बरवे। तरी कानें मुखें फावे। ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
८८७८०. वाचा-	अशेषांही वाचा-। आंतु नडनाच सत्याचा। तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा। वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
८८७८१. वाचां	मग मीचि डोळां देखिला। जिहीं कानीं मीचि ऐकिला। मनीं मी भाविला। वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
८८७८२. वाचां	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी। वेदादि वाचां वानिलासी। जें उपसाहिलें तयांसी। तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
८८७८३. वाचाचि	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां। नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता। परि ते वाचाचि केली कल्पलता। विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
८८७८४. वाचाचि	नाना वाग्देवता वानावी। तैं वाचाचि लागे कामवावी। कां वेदां वेदेंचि बोलावी। प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
८८७८५. वाचाबळें	तैसें बोलवरि वाचाबळें। वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे। मग साचोकारें बोधावेळे। आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
८८७८६. वाचाळपणें	जे सामान्यत्वें लेखिती। अवज्ञा करूनि देखिती। कां हा अर्थवादु म्हणती। वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
८८७८७. वाचाळपणें	एवढें जिये महिमेचें करणें। तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें। का सूर्याचिया आंगा उटणें। लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
८८७८८. वाचाळी	व्यासादिकांचे उन्मेख। राहाटती जेथ साशंक। तेथ मीही रंक येक। वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
८८७८९. वाचावल्ली	श्रवणसुखाचां मांडवीं। विश्व भोगी माधवी। तैसी सासिने बरवी। वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
८८७९०. वाचासिद्धी	वाचासिद्धी पावाल। आज्ञापक होआल। म्हणिये तुमतें मागतील। महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९
८८७९१. वाचिक	आणीकही जे जे सर्व। कायिक वाचिक मानसिक भाव। तयां मीवांचूनि धांव। आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
८८७९२. वाचिली	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं। काइ तुटती संसारगुंती। कीं परिवसिलेया पोथी। वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
८८७९३. वाची	वांचूनि पढे ना वाची। ना सेवाही जाणे स्वामीची। ऐसिया मज ग्रंथाची। योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
८८७९४. वाचे	अवधारीं अति जवळिकेचे। हे सकळही सोयरे आमुचे। म्हणोनि दोष आथि वाचे। बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
८८७९५. वाचे	डोळां जें देखावें। कां कानीं हन ऐकावें। मनीं जें भावावें। बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
८८७९६. वाचे	जयांचिये वाचे माझे आलाप। दृष्टि भोगी माझेंचि रूप। जयांचें मन संकल्प। माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
८८७९७. वाचे	ना तरी चतुराननाचिये वाचे। आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे। म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें। देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
८८७९८. वाचे	मना वाचे काये। जें आपुली आण वाये। देहस्मृतीची त्राये। मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
८८७९९. वाचे	ऐसी जयाची चाली। कृपाफळीं फळा आली। देखसी जियाली। दया वाचे	ज्ञाने.१३.७.२६०
८८८००. वाचे	आवडे ते वृत्ती किरीटी। आधीं मनौनी उठी। मग ते वाचे दिठी। करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
८८८०१. वाचे	तयाचें नांव घेणें। हें वाचे शूद्रान्न होणें। परि घडलें लक्षणें। बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
८८८०२. वाचे	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों। तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों। गुरुसेवका नांव पाहा हो। सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
८८८०३. वाचे	नातरी एकाधें नांव। तेंचि शैव कां वैष्णव। वाचे वसे तें वाग्भव। तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३

८८८०४. वाचे	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
८८८०५. वाचे	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
८८८०६. वाचे	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
८८८०७. वाचेचा	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
८८८०८. वाचेचा	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
८८८०९. वाचेचा	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
८८८१०. वाचेचां	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
८८८११. वाचेचिये	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
८८८१२. वाचेची	जें मनाचें मन । जें नेत्राचे नयन । कानाचे कान । वाचेची वाचा	ज्ञाने.१३.१७.९२९
८८८१३. वाचेचे	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
८८८१४. वाचेचें	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
८८८१५. वाचेचें	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
८८८१६. वाचेचेंही	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
८८८१७. वाचेचेनिही	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
८८८१८. वाचेतें	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
८८८१९. वाचेपुढां	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
८८८२०. वाचेसि	वांचूनि मनींचि नाहीं । तें वाचेसि उमटेल काई । बीजेंवीण भुईं । अंकुर असे	ज्ञाने.१३.७.२९९
८८८२१. वाचेसि	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
८८८२२. वाचेही	तो आदि तंव ओंकारु । ध्यानें करिती गोचरु । पाठीं आणिती उच्चारु । वाचेही तो	ज्ञाने.१७.२४.३५७
८८८२३. वाच्य	मग पार्थु देवातें म्हणे । जी तुम्हीं मजकारणें । वाच्य केलें न बोलणें । कृपानिधे	ज्ञाने.११.१.४४
८८८२४. वाच्य	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
८८८२५. वाच्य	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
८८८२६. वाच्य	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
८८८२७. वाच्य	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
८८८२८. वाच्यवाचकें	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
८८८२९. वाच्यें	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
८८८३०. वाजत	तयावरी जैत रे जैत । म्हणोनि ध्यानाचें निशाण वाजत । दिसे तन्मयाचें झळकत । एकछत्र	ज्ञाने.९.१४.२१७

८८८३१. वाजत	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
८८८३२. वाजतिया	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
८८८३३. वाजती	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
८८८३४. वाजती	तेथ जाळिती जियें देहें । यांमाजीं जो मी आहें । तया आत्मजा मज घाये । वाजती ते	ज्ञाने.१६.१८.३९९
८८८३५. वाजतु	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
८८८३६. वाजतें	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
८८८३७. वाजतें	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
८८८३८. वाजविती	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४
८८८३९. वाजावें	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
८८८४०. वाजीनलिया	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
८८८४१. वाजे	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
८८८४२. वाजे	महाकल्पापरौती । कव घालूनि अवचितीं । सत्यलोकभद्रजाती । आंगीं वाजे	ज्ञाने.१३.४.६१
८८८४३. वाजे	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
८८८४४. वाजे	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
८८८४५. वाजे	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
८८८४६. वाजेल	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
८८८४७. वाजेलना	तया लोकसंग्रहालागीं । वर्ततां कर्मसंगीं । तो कर्मबंधु आंगीं । वाजेलना	ज्ञाने.३.२६.१७५
८८८४८. वाजों	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
८८८४९. वाजों	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
८८८५०. वाजों	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
८८८५१. वाजों	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
८८८५२. वाजोनि	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
८८८५३. वाट	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
८८८५४. वाट	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
८८८५५. वाट	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
८८८५६. वाट	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
८८८५७. वाट	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५

८८८५८. वाट	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
८८८५९. वाट	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
८८८६०. वाट	म्हणोनि ये निद्रेची वाट मोडे । निखिळ उद्बोधाचेंचि आपणपें घडे । ऐसें वर्म जें आहे फुडें । तें दावों आतां	ज्ञाने.९.६.९६
८८८६१. वाट	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
८८८६२. वाट	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
८८८६३. वाट	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
८८८६४. वाट	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
८८८६५. वाट	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
८८८६६. वाट	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
८८८६७. वाट	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
८८८६८. वाट	जें आलस्यावरी पोखिजे । निद्रेमाजीं जें देखिजे । जयाचां आद्यंतीं भुलिजे । आपुली वाट	ज्ञाने.१८.३९.८०८
८८८६९. वाट	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
८८८७०. वाट	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
८८८७१. वाट	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
८८८७२. वाटबंधा	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
८८८७३. वाटले	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
८८८७४. वाटलें	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
८८८७५. वाटलें	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
८८८७६. वाटवधें	तयां महेंद्रादि पदें । करितातिं वाटवधें । आणि ऋद्धिसिद्धींचीं द्वंद्वें । पडोनि ठाती	ज्ञाने.१२.५.६१
८८८७७. वाटवधेयां	मग पुण्याचे धांवा घेतले । आणि माझी जवळीक पातले । किंबहुना ते चुकले । वाटवधेयां	ज्ञाने.७.२८.१७४
८८८७८. वाटा	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
८८८७९. वाटा	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
८८८८०. वाटा	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
८८८८१. वाटा	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
८८८८२. वाटा	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
८८८८३. वाटा	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
८८८८४. वाटा	इंद्रियग्रामोनि निगाला । आस्थेचिया वाटा लागला । आत्मसिद्धीचिया पुढिला । नगरा यावया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३२

८८८८५. वाटा	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
८८८८६. वाटा	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
८८८८७. वाटा	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
८८८८८. वाटा	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
८८८८९. वाटा	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
८८८९०. वाटा	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
८८८९१. वाटा	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३
८८८९२. वाटा	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
८८८९३. वाटा	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
८८८९४. वाटा	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
८८८९५. वाटा	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
८८८९६. वाटा	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
८८८९७. वाटा	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
८८८९८. वाटा	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दुःखाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
८८८९९. वाटा	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दुःखाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
८८९००. वाटा	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
८८९०१. वाटा	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
८८९०२. वाटा	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
८८९०३. वाटा	मग वाचेचा तो दिवटा । दावी कृत्यजातांचिया वाटा । तेव्हां कर्ता रिगे कामठां । कर्तृत्वाचां	ज्ञाने.१८.१५.३५८
८८९०४. वाटा	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
८८९०५. वाटा	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
८८९०६. वाटा	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
८८९०७. वाटा	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
८८९०८. वाटा	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
८८९०९. वाटा	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
८८९१०. वाटावो	तो अज्ञानदेशींचा रावो । या बोला महाबाहो । न पडे गा वाटावो । आणिकांचा	ज्ञाने.१३.११.७५२
८८९११. वाटी	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५

८८९१२. वाटी	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
८८९१३. वाटी	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
८८९१४. वाटी	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
८८९१५. वाटीं	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
८८९१६. वाटुनी	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
८८९१७. वाटे	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
८८९१८. वाटे	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
८८९१९. वाटे	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
८८९२०. वाटे	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
८८९२१. वाटे	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
८८९२२. वाटे	तरि झडझडोनि वहिला निघ । इये भक्तीचिये वाटे लाग । जिया पावसी अव्यंग । निजधाम माझें	ज्ञाने.९.३३.५१६
८८९२३. वाटे	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
८८९२४. वाटे	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
८८९२५. वाटे	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
८८९२६. वाटे	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
८८९२७. वाटे	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
८८९२८. वाटे	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
८८९२९. वाटे	येवढेया गा प्रतीती । तो देहा आलासे वस्ती । वाटे जातां गुंती- । माजीं जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३७
८८९३०. वाटे	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
८८९३१. वाटे	तैसें पापपुण्याचें खिचटें । करोनि खातां बुद्धिचेष्टे । कडु महुर न वाटे । ऐसी जे दशा	ज्ञाने.१६.४.२५१
८८९३२. वाटे	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
८८९३३. वाटे	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
८८९३४. वाटे	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
८८९३५. वाटे	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
८८९३६. वाटे	वाटे पिकलिया रुखाचें । फळ अपेक्षी तयाचें । तेवीं साधारण कर्माचें । फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
८८९३७. वाटे	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
८८९३८. वाटे	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४

८८९३९. वाटे	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
८८९४०. वाटे	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
८८९४१. वाटे	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
८८९४२. वाटेचा	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
८८९४३. वाटेजातया	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
८८९४४. वाटेल	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
८८९४५. वाटेवरी	भेटलिया वाटेवरी । चोखी आणि माहारी । तेथ नातळे तियापरी । राहाटों जाणें	ज्ञाने.१३.७.४७९
८८९४६. वाटोळा	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
८८९४७. वाटोळीं	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
८८९४८. वाटोळें	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
८८९४९. वाटोळें	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
८८९५०. वाटोळें	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
८८९५१. वाड	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
८८९५२. वाड	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
८८९५३. वाड	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
८८९५४. वाड	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
८८९५५. वाड	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
८८९५६. वाड	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
८८९५७. वाड	जें आकाशाहूनि वाड । जें अव्यक्ताची पैल कड । जें भेटलिया अपाडा पाड । पडों नेदी	ज्ञाने.१३.३४.११४०
८८९५८. वाडपण	एथ आपुलें वाडपण जैसें । आपणचि जाणिजे आकाशें । कां मी येतुली घनवट ऐसें । पृथ्वीचि जाणे	ज्ञाने.१०.१५.१७६
८८९५९. वाडपणाचा	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
८८९६०. वाडपणें	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
८८९६१. वाडी	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
८८९६२. वाडी	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
८८९६३. वाडु	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
८८९६४. वाडु	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
८८९६५. वाडु	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३

८८९६६. वाडें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
८८९६७. वाडेंकोडें	पैं अर्जुना आम्हांहि वाडेंकोडें । अखंड बोलों आवडे । परी काय कीजे न जोडे । पुसतें ऐसें	ज्ञाने.१५.१५.४४८
८८९६८. वाय	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
८८९६९. वाढउनी	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
८८९७०. वाढऊं	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
८८९७१. वाढऊं	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
८८९७२. वाढऊनियां	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
८८९७३. वाढणें	म्हणौनि ब्रह्मेशानापरौतें । वाढणें नाहीं जीवातें । तेथूनि मग वरौतें । ब्रह्मचि कीं	ज्ञाने.१५.२.२०३
८८९७४. वाढणें	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
८८९७५. वाढत	आणि जाहालें जग जेथ राहे । जेणें जित वाढत आहे । तें मीचि वांचूनि नोहे । आन निरुतें	ज्ञाने.९.१७.२७१
८८९७६. वाढतां	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
८८९७७. वाढतां	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
८८९७८. वाढतां	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
८८९७९. वाढतां	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
८८९८०. वाढतां	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
८८९८१. वाढती	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
८८९८२. वाढती	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
८८९८३. वाढती	ऐसे रजोवातें प्रचंडें । मनुष्यशाखांचे मांदोडे । वाढती तो एथ रूढे । मनुष्यलोकु	ज्ञाने.१५.२.१६२
८८९८४. वाढती	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
८८९८५. वाढती	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
८८९८६. वाढती	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
८८९८७. वाढतीचि	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
८८९८८. वाढतीचि	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
८८९८९. वाढतु	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
८८९९०. वाढतें	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
८८९९१. वाढतें	म्हणोनि ते मातें चुकले । आइकां चतुर्विध मज भजले । जिहीं आत्महित केलें । वाढतें गा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०८
८८९९२. वाढतें	परि आतां चंद्रापासोनि निववितें । जें अमृताहूनि जीवववितें । तेणें अवधानें कीजो वाढतें । मनोरथा माझिया	ज्ञाने.९.२४

८८९९३. वाढतें	उतरलें उदक पर्वत वळघे । कां वाढतें झाड मुळीं लागे । तरी मियां जालेनि जगें । जाणिजे मी	ज्ञाने.१०.२.६९
८८९९४. वाढतेनि	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
८८९९५. वाढतेनि	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
८८९९६. वाढलेनि	व्योमवायुवशें । वाढलेनि गर्भरसें । मणिजु उससे । अवेवु तो	ज्ञाने.१४.३.९९
८८९९७. वाढविजे	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
८८९९८. वाढविजे	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
८८९९९. वाढविजे	तया अपेयांचां पानीं । अखाद्यांचां भोजनीं । वाढविजे उतान्ही । तामसें तेणें	ज्ञाने.१७.१०.१६३
८९०००. वाढविजे	तें अद्वेष्टादिप्रभृतिकीं । अथवा अमानित्वादिकीं । वाढविजे म्हणोनि लेखीं । बारावा गणूं	ज्ञाने.१८.६६.१४४७
८९००१. वाढवित	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
८९००२. वाढवितसे	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
८९००३. वाढवितां	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
८९००४. वाढविताहे	मग म्हणे चरण ते कवणेकडे । केउते मुकुट कें दोर्दंडें । ऐसी वाढविताहे कोडें । चाड देखावयाची	ज्ञाने.११.१०.२०६
८९००५. वाढविती	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
८९००६. वाढविती	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
८९००७. वाढविती	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
८९००८. वाढविती	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
८९००९. वाढविती	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
८९०१०. वाढविती	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
८९०११. वाढवितें	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दुःखाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
८९०१२. वाढविला	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
८९०१३. वाढविला	तया दोघांस्तव जन्मला । ऐसा द्वंद्वमोह जाला । मग तो आजेन वाढविला । अहंकारें	ज्ञाने.७.२७.१६७
८९०१४. वाढविली	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
८९०१५. वाढविलीं	ऐसीं अपारें वदनें । आतां येतुलीं कैचीं त्रिभुवनें । कां आहारु न मिळतां येणें मानें । वाढविलीं असह्या	ज्ञाने.११.३०.४३४
८९०१६. वाढविसी	किती वाढविसी या उग्ररूपा । अंगींचें भगवंतपण आठवीं बापा । नाहीं तरि कृपा । मजपुरती पाहीं	ज्ञाने.११.३०.४४३
८९०१७. वाढविसी	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
८९०१८. वाढवी	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गीं टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
८९०१९. वाढवी	काय तो बाहुलियांचिया काजा नाचवी । कीं आपुलिये जाणिवेची कळा वाढवी । म्हणऊनि आम्हां या ठेवाठेवी । काय काज	ज्ञाने.९.३१

८९०२०. वाढवी	जें इच्छेतें वाढवी । आशेतें चढवी । जें पाठी पुरवी । भयासि गा	ज्ञाने.१३.५-६.११२
८९०२१. वाढवी	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
८९०२२. वाढवी	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
८९०२३. वाढवी	नाना देहअवयवीं । नामाचीं लेणीं लेववी । मोहस्तन्यें वाढवी । नीच नवेन	ज्ञाने.१४.३.१०८
८९०२४. वाढवी	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
८९०२५. वाढवीं	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
८९०२६. वाढवीत	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
८९०२७. वाढवीतु	कीं तो पार्थु जी मनीं । अझुनी तृप्ती न मनी । अधिकाधिक उतान्ही । वाढवीतु असे	ज्ञाने.१३.३४.११४७
८९०२८. वाढितया	वाढितया पुढें भुकेला । उपरोधें म्हणे मी धाला । तैं तोचि पीडे आपुला । आणि दोषुही तया	ज्ञाने.१८.६३.१३३४
८९०२९. वाढितां	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
८९०३०. वाढिती	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
८९०३१. वाढिनलिया	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
८९०३२. वाढिनलेनि	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
८९०३३. वाढिन्नला	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८
८९०३४. वाढिन्नली	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
८९०३५. वाढिन्नल्या	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
८९०३६. वाढिली	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
८९०३७. वाढिले	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
८९०३८. वाढिलें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
८९०३९. वाढिलें	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
८९०४०. वाढिलें	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
८९०४१. वाढिलें	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
८९०४२. वाढिलेया	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
८९०४३. वाढी	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
८९०४४. वाढी	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
८९०४५. वाढी	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
८९०४६. वाढी	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८

८९०४७. वाढी	शरीरींची वाढी । अहोरात्रांची जोडी । विषयसुखप्रौढी । साचचि मानी	ज्ञाने.१३.११.७४३
८९०४८. वाढी	नित्य नैमित्तिकें कर्में सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
८९०४९. वाढी	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
८९०५०. वाढी	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
८९०५१. वाढी	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
८९०५२. वाढी	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
८९०५३. वाढी	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
८९०५४. वाढी	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
८९०५५. वाढी	तेवींचि भोगक्षयें मागिलें । पडती देहांचीं बुडसळें । तंव पुढां वाढी पेले । नवेया देहांची	ज्ञाने.१५.२.१६०
८९०५६. वाढी	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
८९०५७. वाढी	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६
८९०५८. वाढी	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
८९०५९. वाढी	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
८९०६०. वाढी	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
८९०६१. वाढी	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
८९०६२. वाढी	अगा देवढी वाढी लाहिजे । तेथ मोल देतां न धाइजे । पेरितां पुरे न म्हणिजे । बीज जेवीं	ज्ञाने.१८.२४.५९९
८९०६३. वाढी	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांटुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
८९०६४. वाढी	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
८९०६५. वाढी	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
८९०६६. वाढीचेनि	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
८९०६७. वाढीनला	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
८९०६८. वाढीनली	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
८९०६९. वाढीनलीं	इंद्रियें कर्माचां ठायीं । वाढीनलीं परि कहीं । फळहेतूचि चाड नाहीं । अंत:करणीं	ज्ञाने.६.४.६४
८९०७०. वाढीनल्या	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
८९०७१. वाढीसी	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
८९०७२. वाढु	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
८९०७३. वाढु	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८

८९०७४. वाढु	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
८९०७५. वाढु	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
८९०७६. वाढु	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
८९०७७. वाढु	का येऊनि फळाचा घडु । पारुषवी केळीची वाढु । गुरु भेटोनि करी पाडु । बुभुत्सु तैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६८
८९०७८. वाढूनि	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
८९०७९. वाढूनियां	नाचतया पुण्यगिरी । चिद्भैरवाचां खापरीं । मनपवनाची खीचपुरी । वाढूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०४०
८९०८०. वाढे	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
८९०८१. वाढे	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
८९०८२. वाढे	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
८९०८३. वाढे	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
८९०८४. वाढे	जंव जंव बाळ बळिया वाढे । तंव तंव भोजें नाचती कोडें । आयुष्य निमालें आंतुलियेकडे । ते ग्लानीचि नाहीं	ज्ञाने.९.३३.५११
८९०८५. वाढे	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
८९०८६. वाढे	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
८९०८७. वाढे	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
८९०८८. वाढे	जैसें वर्षाकाळींचें मेघौडें । कां महाप्रळयींचें तेज वाढे । तैसें आपणेनवीण कवणीकडे । नेदीचि उरों	ज्ञाने.११.९.१९४
८९०८९. वाढे	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
८९०९०. वाढे	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
८९०९१. वाढे	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
८९०९२. वाढे	कां रूप नोहे वायां । परी रूपा लागली छाया । निकणु वाढे धनंजया । कणेंसी कोंडा	ज्ञाने.१३.१९.९६०
८९०९३. वाढे	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
८९०९४. वाढे	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
८९०९५. वाढे	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
८९०९६. वाढे	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
८९०९७. वाढे	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
८९०९८. वाढे	किंबहुना ऐसैसीं । इयें चिन्हें तम पोषी । जैं वाढे आयितीसी । आपुलिया	ज्ञाने.१४.११-१५.२५४
८९०९९. वाढे	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
८९१००. वाढे	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०

८९१०१. वाढे	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
८९१०२. वाढे	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
८९१०३. वाढे	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
८९१०४. वाढे	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
८९१०५. वाढे	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
८९१०६. वाढे	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
८९१०७. वाढें	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
८९१०८. वाढें	तें आत्मज्ञानाचें खांडें । अद्वैतप्रभेचेनि वाढें । नेदील उरों कवणेकडे । भववृक्षासि	ज्ञाने.१५.३.२६२
८९१०९. वाढेल	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
८९११०. वाढो	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
८९१११. वाढों	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
८९११२. वाढों	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
८९११३. वाढों	तरी एकु प्रियोत्तमु- । वांचोनि वाढों नेदी कामु । जैसा का मनोधर्मु । पतिव्रतेचा	ज्ञाने.१७.११.१७१
८९११४. वाढोंचि	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
८९११५. वाढोंचि	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९
८९११६. वाढोनि	जी जंव तंव रागीटपणें । वाढोनि गगना आणितासि उणें । कां डोळे करूनि भिंगुळवाणे । भेडसावीत आहासी	ज्ञाने.११.३१.४४८
८९११७. वाढोनि	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
८९११८. वाढोनि	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
८९११९. वाढोनियां	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
८९१२०. वाण	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
८९१२१. वाणसियेचें	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
८९१२२. वाणिज्य	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
८९१२३. वाणिया	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
८९१२४. वाणिये	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
८९१२५. वाणी	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
८९१२६. वाणी	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
८९१२७. वाणी	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२

८९१२८. वाणी	तैसा जो पूर्णपणीं । पाहतां धाती आयणी । एऱ्हवीं तरी वाणी । तोचि ठावो	ज्ञाने.१३.७.२१४
८९१२९. वाणी	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
८९१३०. वाणी	परी मंत्राची कडसणी । जंव नेणिजे कोदंडपाणी । तंव उच्चारफळ वाणी । न पवे जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३७४
८९१३१. वाणीचा	एऱ्हवीं मी तरी कैसा । मुखाप्रति भानु कां जैसा । कहीं नसे न दिसे ऐसा । वाणीचा नव्हें	ज्ञाने.९.३.६३
८९१३२. वाणें	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
८९१३३. वाणें	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
८९१३४. वाणें	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३
८९१३५. वाणें	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
८९१३६. वाणेपण	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
८९१३७. वाणेपणें	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
८९१३८. वातलहरी	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
८९१३९. वातवर्षआतपु	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
८९१४०. वातश्लेष्मस्वभावीं	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
८९१४१. वाताचेनि	आणि वाताचेनि प्रकाशें । उडतां परमाणु दिसती जैसे । भ्रमत ब्रह्मकटाह तैसे । अवयवसंधीं	ज्ञाने.११.७.१४९
८९१४२. वाती	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
८९१४३. वाती	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
८९१४४. वाती	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
८९१४५. वाती	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
८९१४६. वाती	वडिलांचिया क्रिया । देखोनि वाती वांकुलिया । पंडितां डाकुलिया । वाजविती	ज्ञाने.१७.५.९४
८९१४७. वाती	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
८९१४८. वाती	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
८९१४९. वाती	दिवियेचां आंगीं थोरी । परी ते बहु तेज धरी । वाती आपुलिया परी । आणीच कीं ना	ज्ञाने.१८.७८.१७१५
८९१५०. वातीं	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
८९१५१. वातीं	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
८९१५२. वातीवरी	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
८९१५३. वातीवीण	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
८९१५४. वातीवेरी	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१

८९१५५. वातीही	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
८९१५६. वातुश्लेष्मु	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
८९१५७. वातें	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
८९१५८. वातोर्मी	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
८९१५९. वाद	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
८९१६०. वादु	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
८९१६१. वादु	ऐसा प्रतिपादनामार्जी वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
८९१६२. वादु	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
८९१६३. वादु	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
८९१६४. वादुबळु	उरोधु वादुबळु । प्राणुपापढाळु । उपहासु चाळु । वर्मस्पर्शु	ज्ञाने.१३.७.२७०
८९१६५. वाद्यविशेषीं	जैसें एकचि आकाशध्वनी । वाद्यविशेषीं आनानीं । वाजावें पडे भिन्नीं । नादांतरीं	ज्ञाने.१५.१४.४१६
८९१६६. वाद्या	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
८९१६७. वाद्येंवीण	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६
८९१६८. वाधावणें	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
८९१६९. वाधावा	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
८९१७०. वानणां	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
८९१७१. वानणें	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
८९१७२. वानणें	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
८९१७३. वानणें	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
८९१७४. वानणें	पुण्यें पोषिलीं असाधारणें । तियें तुझें गुण वानणें । देऊनि मज उत्तीर्णें । जालीं आजी	ज्ञाने.१६.३३
८९१७५. वानणें	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
८९१७६. वानरु	ध्वजंस्तभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१
८९१७७. वानवसां	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
८९१७८. वानावया	जे गीता येणें नांवें नावाणिगी । जे अविद्या जिणोनि दाटुगी । ते कीर्ती तुझी आम्हांजोगी । वानावया जाली	ज्ञाने.१६.३५
८९१७९. वानावयालागीं	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
८९१८०. वानावा	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
८९१८१. वानावासी	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४

८९१८२. वानावी	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
८९१८३. वानावे	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
८९१८४. वानावें	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
८९१८५. वानावें	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
८९१८६. वानावें	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
८९१८७. वानिजे	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
८९१८८. वानिजे	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
८९१८९. वानिजे	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
८९१९०. वानिजेल	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
८९१९१. वानितां	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
८९१९२. वानितां	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
८९१९३. वानितां	आथिलेचि गुण वानितां । मान्यपणें मानितां । योग्यतेचें येतां । रुप आंगा	ज्ञाने.१३.७.१८५
८९१९४. वानितां	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
८९१९५. वानिती	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
८९१९६. वानिती	मातें गाती वानिती । नटनाचें रिझविती । तयां देईन मागती । ते ते वस्तु	ज्ञाने.१६.१५.३६१
८९१९७. वानिभेदासि	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
८९१९८. वानिया	मग तयाचिये दिठी । अधमोत्तम असे किरीटी । काय परिसाचिया कसवटी । वानिया कीजे	ज्ञाने.६.९.९६
८९१९९. वानियातें	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
८९२००. वानियेची	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
८९२०१. वानिला	मग मीचि डोळां देखिला । जिहीं कानीं मीचि ऐकिला । मनीं मी भाविला । वानिला वाचां	ज्ञाने.९.२५.३५९
८९२०२. वानिलासी	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
८९२०३. वानिली	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
८९२०४. वानिलें	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
८९२०५. वानिलें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
८९२०६. वानिलें	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
८९२०७. वानिवसें	जैसा घरीं आपुलां । वानिवसें वन्ही लागला । तो आणिकांहीं प्रज्वळिला । जाळूनि घाली	ज्ञाने.१.४३-४५.२५८
८९२०८. वानिवसें	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८

८९२०९. वानिवसें	पैं निर्धना घरीं वानिवसें । महालक्ष्मीचि येऊनि बैसे । तयातें निर्धन ऐसें । म्हणों ये काई	ज्ञाने.१६.३६
८९२१०. वानिवसें	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
८९२११. वानिसी	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
८९२१२. वानी	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
८९२१३. वानी	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
८९२१४. वानी	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
८९२१५. वानी	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
८९२१६. वानी	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
८९२१७. वानी	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
८९२१८. वानी	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
८९२१९. वानी	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
८९२२०. वानी	तैसी नोलांडितां रेखा । चित्त दीजे नित्यनैमित्तिका । पाठीं फळा कीजे अशेखा । वांताचे वानी	ज्ञाने.१८.२.१२५
८९२२१. वानी	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
८९२२२. वानी	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
८९२२३. वानीत	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
८९२२४. वानीभेद	छत्तीसही वानीभेद । तोडोनियां निर्विवाद । निवडिती शुद्ध । आपणपें	ज्ञाने.१३.२४.१०३७
८९२२५. वानूं	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
८९२२६. वानूं	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
८९२२७. वानूं	म्हणोनि त्रिभुवनीं तूं एकु । तुजसारिखा ना अधिकु । तुझा महिमा अलौकिकु । नेणिजे वानूं	ज्ञाने.११.४३.५६६
८९२२८. वानूं	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
८९२२९. वानूं	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
८९२३०. वानूं	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
८९२३१. वानूं	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
८९२३२. वानूं	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
८९२३३. वानूं	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
८९२३४. वानूं	जी जालेनि पाइकें आलें । तें गोसावीपण केवीं बोलें । ऐसें उपाधी उशिटलें । काइ वानूं	ज्ञाने.१८.२२
८९२३५. वानूं	तरी जिंतलें जैसें भुली । पिसें आलापु घाली । तैसें वानूं तें माउली । उपसाहें तूं	ज्ञाने.१८.२६

८९२३६. वानूं	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
८९२३७. वानूनि	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
८९२३८. वानें	तुज महामूर्तीचां आंगीं । उमटलिया पृथक् मूर्ती अनेगी । लेइलासि वानें परींचीं आंगीं । ऐसा आवडतु आहासी	ज्ञाने.११.१६.२८३
८९२३९. वापसा	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
८९२४०. वापी	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
८९२४१. वाफ	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
८९२४२. वाफ	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
८९२४३. वाफवी	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०
८९२४४. वाफसा	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया धिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
८९२४५. वाफा	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे ।ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
८९२४६. वाफे	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
८९२४७. वाफे	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
८९२४८. वाफेचिया	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
८९२४९. वाफेसवें	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
८९२५०. वामचरणीं	तव करसंपुट आपैसें । वामचरणीं बैसे । बाहुमूळीं दिसे । थोरीव आली	ज्ञाने.६.१३.२०१
८९२५१. वामचरणु	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
८९२५२. वामांगीचा	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८
८९२५३. वाय	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
८९२५४. वायकांडीं	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
८९२५५. वायकांडें	का कामनाही न करितां । अवसांत घडे पंडुसुता । तरी वायकांडें न झुंझतां । लागे जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०४
८९२५६. वायबुद्धि	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
८९२५७. वायसा	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
८९२५८. वायसा	वायसा एकें बुबुळें दोहींकडे । डोळा चाळितां अपाडें । दोन्ही आथी ऐसा पडे । भ्रमु जेवीं जगा	ज्ञाने.१५.१.१३५
८९२५९. वायसा	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
८९२६०. वायसा	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
८९२६१. वायसा	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
८९२६२. वायसीं	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९

८९२६३. वाया	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
८९२६४. वायां	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
८९२६५. वायां	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
८९२६६. वायां	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
८९२६७. वायां	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
८९२६८. वायां	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
८९२६९. वायां	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सर्वेचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
८९२७०. वायां	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
८९२७१. वायां	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
८९२७२. वायां	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
८९२७३. वायां	मग दु:खाचेनि बरबटे बोंबले । पाठीं मरणाचिये रेवे रेवले । ऐसे कामाचिये कासे लागले । ते गेले वायां	ज्ञाने.७.१४.८८
८९२७४. वायां	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
८९२७५. वायां	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
८९२७६. वायां	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
८९२७७. वायां	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
८९२७८. वायां	तैसा कृतनिश्चय वायां गेला । जैसा कोण्ही एकु कांजी प्याला । मग परिणाम पाहों लागला । अमृताचा	ज्ञाने.९.११.१५१
८९२७९. वायां	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
८९२८०. वायां	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
८९२८१. वायां	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
८९२८२. वायां	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
८९२८३. वायां	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
८९२८४. वायां	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
८९२८५. वायां	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
८९२८६. वायां	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
८९२८७. वायां	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
८९२८८. वायां	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
८९२८९. वायां	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६

८९२९०. वायां	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
८९२९१. वायां	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
८९२९२. वायां	अशोकाचे अंगवसे । चघळिले कऱ्हेनि जैसे । लोक वक्त्रामाजीं तैसे । वायां गेले	ज्ञाने.११.२७.४१४
८९२९३. वायां	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
८९२९४. वायां	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
८९२९५. वायां	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
८९२९६. वायां	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
८९२९७. वायां	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
८९२९८. वायां	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
८९२९९. वायां	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
८९३००. वायां	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
८९३०१. वायां	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
८९३०२. वायां	जेव्हां द्राक्षीं दूध घातलें । तेव्हां वायां गेलें गमलें । परी फळपाकीं दुणावलें । देखिजे जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५९१
८९३०३. वायां	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
८९३०४. वायां	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
८९३०५. वायां	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
८९३०६. वायां	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
८९३०७. वायां	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
८९३०८. वायां	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
८९३०९. वायां	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
८९३१०. वायां	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
८९३११. वायांचि	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
८९३१२. वायांचि	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
८९३१३. वायांचि	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
८९३१४. वायांचि	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
८९३१५. वायांचि	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
८९३१६. वायांचि	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२

८९३१७. वायांचि	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
८९३१८. वायांचि	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
८९३१९. वायांचि	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
८९३२०. वायांचि	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
८९३२१. वायांचि	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
८९३२२. वायांचि	परी उदकीं जाली बाबुळी । ते उदकातें जैसी झांकोळी । कां वायांचि आभाळीं । आकाश लोपे	ज्ञाने.७.१३.६०
८९३२३. वायांचि	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
८९३२४. वायांचि	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
८९३२५. वायांचि	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
८९३२६. वायांचि	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
८९३२७. वायांचि	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
८९३२८. वायांचि	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
८९३२९. वायांचि	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
८९३३०. वायांचि	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
८९३३१. वायांचि	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
८९३३२. वायांचि	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
८९३३३. वायाणीं	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
८९३३४. वायाणीं	ऐसीं पाहुनि वायाणीं मिषें । लागलासी आपणपें देवों वानिवसें । तो तूं कां अनारिसें । मजलागीं करिसी	ज्ञाने.११.४.१०८
८९३३५. वायाणें	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
८९३३६. वायाणें	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
८९३३७. वायाणें	तैसें जें वायाणें । वोसाळ दिसे जाणणें । तयातें मी म्हणें । तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८
८९३३८. वायाणें	म्हणौनि न जुंझणें । म्हणसी तें वायाणें । ना मानूं लोकपणें । लोकदृष्टीही	ज्ञाने.१८.५९.१२८४
८९३३९. वायाणें	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
८९३४०. वायु	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
८९३४१. वायु	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
८९३४२. वायु	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
८९३४३. वायु	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६

८९३४४. वायु	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
८९३४५. वायु	वायु तूं अनंता । यम तूं नियमिता । प्राणिगणीं वसता । अग्नि जी तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२०
८९३४६. वायु	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
८९३४७. वायु	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
८९३४८. वायु	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
८९३४९. वायु	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
८९३५०. वायुचेनि	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दु:खवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
८९३५१. वायुतत्त्व	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
८९३५२. वायुतत्त्वाचें	जे भुलीचें कुहर । वायुतत्त्वाचें अंतर । बुद्धीचें द्वार । झांकविलें जेणें	ज्ञाने.१३.५-६.११५
८९३५३. वायुभेदा	आकुंचूनि अध । देऊनि तिन्हीं बंध । करूनि एकवद । वायुभेदा	ज्ञाने.१८.५२.१०३७
८९३५४. वायुलोपें	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
८९३५५. वायुवशें	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
८९३५६. वायुवशें	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्हसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
८९३५७. वायुशक्ति	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
८९३५८. वायुहि	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
८९३५९. वायू	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
८९३६०. वायू	वायू आणि तया पडे । गगनेंसीं बोलों आवडे । जीवें प्राणें झाडें । पढियंतीं जया	ज्ञाने.१३.७.१९९
८९३६१. वायू	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
८९३६२. वायूचा	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
८९३६३. वायूची	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
८९३६४. वायूचें	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
८९३६५. वायूचें	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
८९३६६. वायूचें	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
८९३६७. वायूचें	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
८९३६८. वायूचें	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
८९३६९. वायूतें	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
८९३७०. वायूतें	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५

८९३७१. वायूनें	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
८९३७२. वायूपुढें	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
८९३७३. वायूसि	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
८९३७४. वायूसि	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
८९३७५. वायूसि	आणि वायूसि एके ठायीं । बिढार जैसें नाहीं । तैसा न धरीच केंहीं । आश्रयो जो	ज्ञाने.१२.१९.२११
८९३७६. वायूसि	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
८९३७७. वायूसि	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि झुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
८९३७८. वायूसि	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
८९३७९. वायूसि	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
८९३८०. वायूसीं	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
८९३८१. वाये	मना वाचे काये । जें आपुली आण वाये । देहस्मृतीची त्राये । मोडित जें ये	ज्ञाने.१३.५-६.१२८
८९३८२. वाये	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
८९३८३. वाये	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
८९३८४. वाये	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
८९३८५. वाये	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
८९३८६. वायें	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
८९३८७. वारत्या	अगा स्वर्गीची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
८९३८८. वारया	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहे चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
८९३८९. वारया	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
८९३९०. वारया	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
८९३९१. वारया	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
८९३९२. वारयाचां	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
८९३९३. वारयाचियां	मग वारयाचियां धारसां । पडिला कोंडा कां नुरेचि जैसा । आणि अन्नकणाचा आपैसा । राशि जोडे	ज्ञाने.९.१.४५
८९३९४. वारयाची	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
८९३९५. वारयाचेनि	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
८९३९६. वारयातें	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
८९३९७. वारयासी	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४

८९३९८. वारा	नासापुटौनि वारा । जो जातसे अंगुळें बारा । तो गचिये धरूनि माघारा । आंतु घाली	ज्ञाने.६.१४.२३६
८९३९९. वारा	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
८९४००. वारा	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
८९४०१. वारा	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
८९४०२. वारा	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
८९४०३. वारा	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
८९४०४. वारा	नाना कमळदळें । डोलविजती ढाळें । तो जेणें पाडें बुबुळें । वारा घेपे	ज्ञाने.१३.७.२५३
८९४०५. वारा	आसुडैल वारा । नख लागेल अंबरा । इया बुद्धी करां । चळों नेदी	ज्ञाने.१३.७.२८१
८९४०६. वारा	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
८९४०७. वारा	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
८९४०८. वारा	वसो जैसा मोकाटु । वारा जैसा अफाटु । फुटला जैसा पाटु । निरंजनीं	ज्ञाने.१३.११.६९७
८९४०९. वारा	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
८९४१०. वारा	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
८९४११. वारा	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
८९४१२. वारा	तैसाचि तो रजाचा वारा । नावेक धरी वोसरा । मग वाजों लागे घोरा । तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
८९४१३. वारा	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
८९४१४. वारा	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
८९४१५. वारा	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
८९४१६. वारा	पैं रुखु डोलतु देखावा । तरी वारा वाजतु मानावा । रुखु नसे तेथें पांडवा । नाहीं तो गा	ज्ञाने.१५.१०-११.३७६
८९४१७. वारा	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
८९४१८. वारा	आकाशीं धूमाची रेखा । उठिली बहुवा आगळिका । ते गिळी येकीं झुळुका । वारा जेवीं	ज्ञाने.१६.३.१९३
८९४१९. वारा	कां वारा जैसा पारखी । नव्हेचि गा मार्गामार्गाविखीं । तैसें कृत्याकृत्यविवेकीं । अंधपण जें	ज्ञाने.१६.४.२४९
८९४२०. वारा	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
८९४२१. वारा	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
८९४२२. वारा	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
८९४२३. वारा	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
८९४२४. वारा	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१

८९४२५. वारा	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
८९४२६. वाराचि	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
८९४२७. वाराही	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
८९४२८. वाराही	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
८९४२९. वारिका	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
८९४३०. वारिकें	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
८९४३१. वारिजतसे	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
८९४३२. वारिया	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
८९४३३. वारिया	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
८९४३४. वारियाचां	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
८९४३५. वारियाची	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
८९४३६. वारियाचें	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
८९४३७. वारियासवें	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
८९४३८. वारिलें	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
८९४३९. वारिलें	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
८९४४०. वारी	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
८९४४१. वारी	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
८९४४२. वारी	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
८९४४३. वारी	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
८९४४४. वारी	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
८९४४५. वारी	याचि एकेपरी । रूपकाचिया कुसरी । सारीतसे वारी । संसाराची	ज्ञाने.१५.४२
८९४४६. वारी	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
८९४४७. वारी	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
८९४४८. वारी	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
८९४४९. वारी	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
८९४५०. वारी	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
८९४५१. वारी	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५

८९४५२. वारीपण	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
८९४५३. वारु	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणे । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
८९४५४. वारूं	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारूं ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
८९४५५. वारूनि	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
८९४५६. वारे	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
८९४५७. वारें	वाजतें वारें निवांत । जंव न राहे जेथिंचें तेथ । तंव तरंगता अनंत । म्हणावीचि कीं	ज्ञाने.१५.३.२२७
८९४५८. वारेगुणें	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९
८९४५९. वारेन	पाहा पां वारेन कां उदकें । जैं दिवियाचें दिवेपण झांके । तैं असतीच काय देखे । दिठी आपुली	ज्ञाने.८.२३.२१२
८९४६०. वारेनि	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
८९४६१. वारेनि	कां मेघाचें आंग झील । दिसे वारेनि जैसें जाईल । परि वर्षती नवल । घनवट तें	ज्ञाने.१३.७.२१३
८९४६२. वारेनि	कुसळें कोरडीं । वारेनि जाती बरडीं । तैसी आपत्य तोंडीं । दाढियेसी	ज्ञाने.१३.८.५६६
८९४६३. वारेनि	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
८९४६४. वारेनि	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
८९४६५. वारेपण	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
८९४६६. वारेलगें	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
८९४६७. वार्ता	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
८९४६८. वार्ता	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
८९४६९. वार्ता	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
८९४७०. वार्ता	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
८९४७१. वार्ता	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
८९४७२. वार्ता	पैं प्रेमळाची वार्ता । जे अनुवादती पांडुसुता । ते मानूं परमदेवता । आपुली आम्ही	ज्ञाने.१२.२०.२३८
८९४७३. वार्ता	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
८९४७४. वार्ता	तेंही एथ न मिसळतां । बोलणें जीवत्वें पंडुसुता । जैसी बुडणेयाची वार्ता । थडियेचा कीजे	ज्ञाने.१५.१७.५३६
८९४७५. वार्ता	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
८९४७६. वार्तिकांचा	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
८९४७७. वार्तेवरील	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
८९४७८. वार्धक्य	कैसेनि आंगींचें तारुण्य मोडावें । कैंचें नव्हे तें वार्धक्य काढावें । म्हणोनि करूं म्हणसी तें नव्हे । बहुतकरुनी	ज्ञाने.११.३६.४९३

८९४७९. वार्धक्य	कां नादब्रह्मचि मुसे आलें । कीं गंगापय असललें । पतिव्रते आलें । वार्धक्य कां	ज्ञाने.१३.७.२६८
८९४८०. वार्धक्य	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
८९४८१. वार्धक्य	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
८९४८२. वार्धक्याची	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
८९४८३. वार्षिया	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६
८९४८४. वार्षिया	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
८९४८५. वार्षिये	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
८९४८६. वार्षिये	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
८९४८७. वार्षिये	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
८९४८८. वार्षियेवीण	यालागीं जन्मलेचि ते मोघ । जैसे वार्षियेवीण मेघ । कां मृगजळाचे तरंग । दुरूनीचि पाहावे	ज्ञाने.९.१२.१७२
८९४८९. वार्षियें	नातरी बाळादिकां वयसां । गोसावी देहसंगु जैसा । अथवा घनावळी आकाशा । वार्षियें जेवीं	ज्ञाने.९.८.११९
८९४९०. वार्षियेंवीण	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
८९४९१. वालभ	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
८९४९२. वालभ	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
८९४९३. वालभाचें	पाहा पां नवल कैसें चोज । कें उपदेशु केउतें झुंज । परि पुढें वालभाचें भोज । नाचत असे	ज्ञाने.६.१०.१२३
८९४९४. वालभाचेनि	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
८९४९५. वालभें	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
८९४९६. वालभें	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
८९४९७. वालभेला	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
८९४९८. वाला	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
८९४९९. वाला	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
८९५००. वालीफ	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
८९५०१. वाल्हीदुल्ही	कौतुकें कवळितां मुठी । जिये चवदा भुवनें थेंकुटीं । ते भ्रांति तिये धाकुटीं । वाल्हीदुल्ही	ज्ञाने.३.३७.२४७
८९५०२. वाल्हेंदुल्हें	तेथ चिद्वृत्ती पहिलें । महत्तत्त्व उमललें । तें पान वाल्हेंदुल्हें । एक निघे	ज्ञाने.१५.१.९४
८९५०३. वाळली	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
८९५०४. वाळलें	मग इदंतेसि वाळलें । जें मीपणेंवीण डाहारलें । तें रूप पाहिजे आपलें । आपणचि	ज्ञाने.१५.४.२६७
८९५०५. वाळावी	तरी दोनीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३

८९५०६. वाळावें	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
८९५०७. वाळावेचि	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
८९५०८. वाळिजे	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
८९५०९. वाळिला	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
८९५१०. वाळिला	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
८९५११. वाळिला	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
८९५१२. वाळिली	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
८९५१३. वाळिलें	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
८९५१४. वाळी	नाइकणें तें कानचि वाळी । न पहाणें तें दिठीचि गाळी । अवाच्य तें टाळी । जीभचि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२०९
८९५१५. वाळीं	अथवा तापसुही जाला । परी गुरुभक्ती जो ढिला । तो वेदीं अंत्यजु वाळिला । तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
८९५१६. वाळु	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
८९५१७. वाळुनि	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
८९५१८. वाळुवंटें	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
८९५१९. वाळुवे	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
८९५२०. वाळुवे	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
८९५२१. वाळुवेचा	लेंडिये आला लोंढा । न मनी वाळुवेचा वरंडा । तैसा निषेधाचिया तोंडा । बिहेना जो	ज्ञाने.१३.११.६९३
८९५२२. वाळूचि	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
८९५२३. वाळूनि	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
८९५२४. वाळूनि	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
८९५२५. वाळे	तैसें काळातिक्रमें जे वाळे । ते भूतशाखा जेथ गळे । तेथ कोडीवरी उमाळे । उठती आणिक	ज्ञाने.१५.१.१२४
८९५२६. वाळे	तया तोंडीं जें नाडळे । कां खातां जेणें पोळे । तेंचि एक वाळे । येर घेणेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५५३
८९५२७. वावटे	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
८९५२८. वावदळ	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
८९५२९. वावरों	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
८९५३०. वावरोंही	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
८९५३१. वावरोनी	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
८९५३२. वावीं	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८

८९५३३. वावीं	ताहाने ताहानचि पियावी । भुकेलिया भूकचि खावी । अहोरात्र वावीं । मवावा वारा	ज्ञाने.१२.५.६३
८९५३४. वावे	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
८९५३५. वावो	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
८९५३६. वावो	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
८९५३७. वावो	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
८९५३८. वावो	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
८९५३९. वावो	या जाणणेयाचा चेवो । तुज आला ना म्हणती देवो । तरी आतां द्वैतस्वप्न वावो । जालें कीं ना	ज्ञाने.९.६.९४
८९५४०. वावो	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
८९५४१. वावो	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
८९५४२. वावो	म्हणोनि मज आत्मयाचा भावो । जिहीं जियावया केला ठावो । एक मीवांचूनि वावो । येर मानिलें जिहीं	ज्ञाने.१०.११.१४१
८९५४३. वावो	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
८९५४४. वावो	नीळिमा अंबरीं । कां मृगतृष्णालहरी । तैसें वायांचि फरारी । वावो जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०५
८९५४५. वावो	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
८९५४६. वावो	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
८९५४७. वावो	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
८९५४८. वावो	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
८९५४९. वावो	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
८९५५०. वावो	परी परत्र ना देवो । न दिसे म्हणोनि तें वावो । आणि कर्ता निमे मा ठावो । भोग्यासि कवणु	ज्ञाने.१६.८.३०७
८९५५१. वावो	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
८९५५२. वावो	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
८९५५३. वावो	मग पुढां भेरी निशाण । लाउनी ते दीक्षितपण । जगीं फोकारिती आपण । वावो वावो	ज्ञाने.१६.१८.३८९
८९५५४. वावो	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
८९५५५. वावो	ऐसेनि अहंकृतिभावो । जयाचां बोधीं जाहाला वावो । तऱ्ही देहा जंव निर्वाहो । तंव आथी कर्मे	ज्ञाने.१८.१७.४२२
८९५५६. वावो	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
८९५५७. वावो	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
८९५५८. वावोचि	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
८९५५९. वावोचि	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१

८९५६०. वावों	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०
८९५६१. वावों	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
८९५६२. वास	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३
८९५६३. वास	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
८९५६४. वास	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
८९५६५. वास	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
८९५६६. वास	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
८९५६७. वास	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
८९५६८. वास	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
८९५६९. वास	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
८९५७०. वास	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
८९५७१. वास	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
८९५७२. वास	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
८९५७३. वास	तैसें तुम्ही वास न पाहाल । ग्रंथु नेघा वरि कोपाल । जरी निर्विवाद नव्हैल । निरूपण	ज्ञाने.१३.७.३२६
८९५७४. वास	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
८९५७५. वास	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
८९५७६. वास	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
८९५७७. वासना	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी । आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी । शुद्ध वासना निवडुनी । आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
८९५७८. वासना	वासना एकवटे । प्रवृत्ति वोहटे । मानस विटे । विषयांवरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१३
८९५७९. वासना	अनन्योदकें धुवट । वासना जे तन्निष्ठ । तें लागलेसे अबोट । चंदनाचें	ज्ञाने.१५.३
८९५८०. वासना	तेधवां याचि मनुष्यशाखा । नीच वासना अधीं देखा । पाल्हेजती डाळुका । कुकर्माचिया	ज्ञाने.१५.२.१६४
८९५८१. वासना	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
८९५८२. वासना	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
८९५८३. वासना	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
८९५८४. वासनांचा	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
८९५८५. वासनांतरांची	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
८९५८६. वासनांतराचिया	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६

८९५८७. वासनागर्भे	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
८९५८८. वासनारूपु	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
८९५८९. वासनासंस्कार	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५
८९५९०. वासनेंमाजीं	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
८९५९१. वासनेचा	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदुःखें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
८९५९२. वासरुवांसाठीं	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
८९५९३. वासरुवाचा	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
८९५९४. वासिपु	जैं अमरावतीये आला धाडा । तैं म्यां एकलेनि केला उवेडा । जो मी काळाचियाही तोंडा । वासिपु न धरीं	ज्ञाने.११.२५.३८७
८९५९५. वासिपु	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
८९५९६. वासिपे	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
८९५९७. वासिपे	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
८९५९८. वासिपे	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
८९५९९. वासिपे	दैन्यदुःखीं न तपे । भयशोकीं न कंपे । देहमृत्यु न वासिपे । पातलेनि	ज्ञाने.१३.७.४९२
८९६००. वासिपैल	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
८९६०१. वासिपो	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
८९६०२. वासीं	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
८९६०३. वासु	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
८९६०४. वासु	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
८९६०५. वासु	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
८९६०६. वासु	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
८९६०७. वासु	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
८९६०८. वासुकी	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
८९६०९. वाहटुळी	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
८९६१०. वाहटुळी	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
८९६११. वाहटुळी	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
८९६१२. वाहटुळी	अज्ञान आतलें धुळी । म्हणौनि आशा वाहटुळी । भोवंडीजती अंतराळीं । मनोरथांचां	ज्ञाने.१६.१६.३६५
८९६१३. वाहटुळी	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६

८९६१४. वाहणधरु	शरीरादि समस्त । मानितातिं तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२
८९६१५. वाहणा	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
८९६१६. वाहणी	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
८९६१७. वाहणी	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
८९६१८. वाहणी	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
८९६१९. वाहणी	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१
८९६२०. वाहणी	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
८९६२१. वाहणी	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
८९६२२. वाहणी	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
८९६२३. वाहणी	एकीं धर्माचिया वाहणी । गाळूं आदरिलें पाणी । तंव गाळितया आहाळणीं । जीव मेले	ज्ञाने.१३.७.२३४
८९६२४. वाहणी	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
८९६२५. वाहणी	म्हणोनि इया वाहणी । केलीं म्यां उपलवणी । वांचूनि दुधा मेळऊनि पाणी । फार कीजे	ज्ञाने.१३.११.८५२
८९६२६. वाहणी	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
८९६२७. वाहणीं	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
८९६२८. वाहणी	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
८९६२९. वाहणीं	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
८९६३०. वाहणीं	आतां गंगेचें एक पाणी । परी नेलें आनानीं वाहणीं । एक मळी एक आणी । शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
८९६३१. वाहणीं	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
८९६३२. वाहणीं	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
८९६३३. वाहणें	मनोरथांचिया धारसा । वाहणें जयाचिया मानसा । पूरीं पडिला जैसा । दुधिया पाहीं	ज्ञाने.१३.११.६८७
८९६३४. वाहणें	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
८९६३५. वाहणें	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
८९६३६. वाहणें	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
८९६३७. वाहत	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
८९६३८. वाहत	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
८९६३९. वाहत	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
८९६४०. वाहतचि	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३

८९६४१. वाहतया	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
८९६४२. वाहतवणा	आणि जन्मशतांचा वाहतवणा । तेविंचि आस्थेचिया न लेचि वाहणा । तेथ फलहेतूचा उगाणा । कवणु चाळी	ज्ञाने.७.१९.१२९
८९६४३. वाहतसे	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
८९६४४. वाहतां	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
८९६४५. वाहतां	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
८९६४६. वाहतां	पैं पूर्वे वाहतां पाणी । पव्हिजे पश्चिमेचे वाहणीं । तरी आग्रहो उरे तें आणी । आपुलिया लेखा	ज्ञाने.१८.६०.१२८६
८९६४७. वाहतिये	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
८९६४८. वाहती	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
८९६४९. वाहती	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
८९६५०. वाहती	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
८९६५१. वाहती	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
८९६५२. वाहती	याचि येका आयती । तयाचिया कर्मप्रवृत्ती । आणि जिणियाही परौती । वाहती चिंता	ज्ञाने.१६.११.३३०
८९६५३. वाहती	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
८९६५४. वाहतु	यया बोला कांहीं । अनारिसें नाहीं । आपली आण पाहीं । वाहतु असें गा	ज्ञाने.१२.८.१०३
८९६५५. वाहतें	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
८९६५६. वाहतेनि	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
८९६५७. वाहन	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
८९६५८. वाहनें	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
८९६५९. वाहवटी	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
८९६६०. वाहविती	हे स्वहितातें निवविती । परिणामातें जीवविती । सुखाची वाहविती । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
८९६६१. वाहविला	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५
८९६६२. वाहविलें	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
८९६६३. वाहवी	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
८९६६४. वाहसी	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
८९६६५. वाहसी	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
८९६६६. वाहाणी	कां वसंताचिया वाहाणी । आलिया वनश्रीचिया अक्षौहिणी । ते न करीतुचि घेणी । निगाला तो	ज्ञाने.१६.२.१६४
८९६६७. वाहाणीं	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५

८९६६८. वाहाणें	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
८९६६९. वाहातया	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
८९६७०. वाहातसे	जो मजचि एकालागीं । कर्में वाहातसे आंगीं । जया मीवांचोनि जगीं । गोमटें नाहीं	ज्ञाने.११.५५.६९६
८९६७१. वाहातां	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
८९६७२. वाहातीं	बाहेरी यमनियमांची कांटी लाविली । आंतु वज्रासनाची पौळी पन्नासिली । वरी प्राणायामाचीं मांडिलीं । वाहातीं यंत्रें	ज्ञाने.९.१४.२१३
८९६७३. वाहाळ	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
८९६७४. वाहाविया	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
८९६७५. वाहावी	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
८९६७६. वाहावीं	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
८९६७७. वाहासी	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
८९६७८. वाहिजत	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
८९६७९. वाहिजे	कर्म पराधीनपणें । निपजतसे प्रकृतिगुणें । येरी धरीं मोकली अंत:करणें । वाहिजे वायां	ज्ञाने.३.५.५९
८९६८०. वाहिला	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
८९६८१. वाहिला	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
८९६८२. वाहिली	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
८९६८३. वाहिवा	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
८९६८४. वाहिव्याचिये	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
८९६८५. वाहुटळी	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
८९६८६. वाहुटळीचेनि	वाहुटळीचेनि बळें । पृथ्वी जैसी न ढळे । तैसा उपद्रवउमाळें । न लोटे जो	ज्ञाने.१३.७.४९१
८९६८७. वाहून	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
८९६८८. वाहूनि	चकोरा चंद्रामृत फावलें । येरां आण वाहूनि काय वारिलें । परि डोळ्यांवीण पाहलें । वायां जाय	ज्ञाने.११.४.९६
८९६८९. वाहूनि	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
८९६९०. वाहूनि	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
८९६९१. वाहूनि	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
८९६९२. वाहे	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
८९६९३. वाहे	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
८९६९४. वाहे	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०

८९६९५. वाहे	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
८९६९६. वाहे	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
८९६९७. वाहे	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
८९६९८. वाहे	आणि इयेतेंचि आघवा । आथी घरमेळावा । म्हणोनि वाहिवा । घरीं वाहे	ज्ञाने.१३.४.३६
८९६९९. वाहे	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
८९७००. वाहे	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
८९७०१. वाहे	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
८९७०२. वाहे	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०
८९७०३. वाहे	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
८९७०४. वाहे	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
८९७०५. वाहे	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
८९७०६. वाहे	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
८९७०७. वाहे	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
८९७०८. वाहे	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
८९७०९. वाहे	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
८९७१०. वाहे	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
८९७११. वाहे	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
८९७१२. वाहे	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
८९७१३. वाहे	म्हणौनि जरी उत्साहें । यातें वानूं जाये । कीं तें आइकोनि मत्सरु वाहे । फुगों लागे	ज्ञाने.१६.४.२३२
८९७१४. वाहे	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
८९७१५. वाहे	वारया वाट न वाहे । कीं मरण मुहूर्त पाहे । निषिद्धांसी बिहे । आगी जरी	ज्ञाने.१७.१३.१९०
८९७१६. वाहे	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
८९७१७. वाहे	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
८९७१८. वाहे	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
८९७१९. वाहे	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
८९७२०. वाहे	ऐसेनि जो कर्म करी । आणि कोणे एके अवसरीं । तें ठाके ऐसी परी । वाहे जरी	ज्ञाने.१८.२६.६४५
८९७२१. वाहे	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४

८९७२२. वाहे	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
८९७२३. वाहे	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
८९७२४. वाहे	कूर्मीचिया पिलियां । दिठी पान्हा ये धनंजया । आकाश वाहे बापिया । घरींचें पाणी	ज्ञाने.१८.६४.१३४३
८९७२५. वाहे	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
८९७२६. वाहे	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
८९७२७. वाहें	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
८९७२८. वाहें	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणे	ज्ञाने.११.१.५१
८९७२९. वाहें	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
८९७३०. वाहें	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
८९७३१. वाहें	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
८९७३२. वाहें	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
८९७३३. वाहो	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
८९७३४. वाहो	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
८९७३५. वाहों	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
८९७३६. वाहों	कल्पांतीं उदक उदकें । रुंधिलिया वाहों ठाके । तैसा आत्मेनि मियां येकें । कोंदला तो	ज्ञाने.१८.५५.११६६
८९७३७. वाहोनि	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
८९७३८. विंचुवांचें	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
८९७३९. विंचू	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
८९७४०. विंजणा	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
८९७४१. विंजणा	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
८९७४२. विंजणें	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
८९७४३. विंदाण	एऱ्हवीं तरी येणें योगें । जैं इंद्रियां विंदाण लागे । तैं चित्त भेटों रिगे । आपणपेयां	ज्ञाने.६.२०-२१.३६५
८९७४४. विंदाण	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
८९७४५. विंदाणा-	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
८९७४६. विंदाणियें	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
८९७४७. विंदाणी	जो कर्ता जीव विंदाणी । काढूनि पांचही खाणी । घडित आहे करणीं । आउतीं दाहें	ज्ञाने.१८.१७.४५४
८९७४८. विंदाणु	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१

८९७४९. विंदाणें	पैं बुद्धीचां अंगीं जाणणें । तें जियेचिये जवळिकेचें करणें । जिया अहंकाराचेनि विंदाणें । जगचि धरिजे	ज्ञाने.७.५.२१
८९७५०. विंदाणें	ऐसा अर्जुनु असाधारणें । आपुलिया दर्शनाचेनि विंदाणें । कवळूनि घेतला तेणें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.११.२३२
८९७५१. विंधिजे	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
८९७५२. विंधिलिया	नाना उपणिलिया भूंस । कां विंधिलिया आकाश । नाना मांडिलिया पाश । वारयासी	ज्ञाने.१८.२५.६१४
८९७५३. विंधोनि	आपणचि आडखिळा कीजे । तो कौतुकें जैसा विंधोनि पाडिजे । तैसें देखें गा तुझें । निमित्त आहे	ज्ञाने.११.३४.४७८
८९७५४. विइजे	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
८९७५५. विऊनि	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
८९७५६. विकटें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
८९७५७. विकडी	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
८९७५८. विकणुवातें	मग फिटे दुःखाचा ठावो । तंव राहटवी रात्रिदिवो । विकणुवातें कां रावो । जयापरी	ज्ञाने.१८.१८.५०४
८९७५९. विकणें	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
८९७६०. विकती	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
८९७६१. विकरती	येरी ते दुर्मति । जे बहुधा असे विकरती । तेथ निरंतर रमती । अविवेकिये	ज्ञाने.२.४१.२४३
८९७६२. विकरलें	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
८९७६३. विकरविला	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
८९७६४. विकरा	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
८९७६५. विकरे	तरी मृगजळाचेनि पूरें । जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें । तैसा शुभाशुभीं न विकरे । पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
८९७६६. विकर्ण	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
८९७६७. विकला	जो रसनेंद्रियाचा अंकिला । कां निद्रेसी जीवें विकला । तो नाहीं एथ म्हणितला । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१६.३४५
८९७६८. विकलासि	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
८९७६९. विकलें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
८९७७०. विकलेपण	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
८९७७१. विकलेपणें	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
८९७७२. विकल्प	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
८९७७३. विकल्पजातें	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
८९७७४. विकल्पजाळें	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
८९७७५. विकल्परस	ऐसा मूळाचिया गाढिका । विकल्परस कोंवळिका । चित्तचतुष्टय डाहाळिका । कोंभैजे तो	ज्ञाने.१५.१.९७

८९७७६. विकल्पाचा	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
८९७७७. विकल्पाचिया	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
८९७७८. विकल्पाचिया	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
८९७७९. विकल्पाचे	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
८९७८०. विकल्पाचे	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
८९७८१. विकल्पाचें	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
८९७८२. विकल्पीं	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
८९७८३. विकल्पु	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
८९७८४. विकल्पूनि	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
८९७८५. विकल्पें	तरी आंगें कर्मे ढिला । जो मनें विकल्पें भरला । अडवींचा अवगळला । कुहा जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७७
८९७८६. विकळता	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
८९७८७. विकळु	आतां जाहालिया भ्रमहत । जैसें पिशाचाचें चित्त । मग इंद्रियांचें चेष्टित । विकळु दिसे	ज्ञाने.५.११.५७
८९७८८. विकार	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । तािटयेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
८९७८९. विकार	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
८९७९०. विकार	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
८९७९१. विकार	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
८९७९२. विकारक्षोभें	जालेनि विकारक्षोभें । पाठीं त्रिगुणाचें उभें । तेव्हां ये वासनागर्भें । ठायेंठावो	ज्ञाने.१४.३.९४
८९७९३. विकारभरण	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
८९७९४. विकारभारें	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
८९७९५. विकारला	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
८९७९६. विकारला	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
८९७९७. विकारलें	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
८९७९८. विकारां	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
८९७९९. विकारां	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळू जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
८९८००. विकारां	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
८९८०१. विकारांची	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
८९८०२. विकारांची	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१

८९८०३. विकारांचीं	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
८९८०४. विकारांचें	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
८९८०५. विकारांतरांची	इंद्रियग्रामींचां राजबिदीं । अहंममतेचियां जल्पवादीं । विकारांतरांची मांदी । मेळविताती	ज्ञाने.७.१५-१६.१०६
८९८०६. विकाराचें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
८९८०७. विकाराचेनि	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
८९८०८. विकाराचेनि	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
८९८०९. विकाराष्टकें	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
८९८१०. विकारी	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
८९८११. विकारीं	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
८९८१२. विकारीं	एऱ्हवीं इये प्राकृतीं विकारीं । एकु मीचि आहे अवधारीं । परि उदासीनाचिया परी । करीं ना करवीं	ज्ञाने.९.९.१२७
८९८१३. विकारीं	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
८९८१४. विकारीं	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
८९८१५. विकारीं	महद्ब्रह्माउदरीं । प्राकृतीं आठै विकारीं । गर्भाची करी । पेलोवेली	ज्ञाने.१४.३.९०
८९८१६. विकारु	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
८९८१७. विकारु	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
८९८१८. विकारु	जैसा अग्नीचा डोंगरु । नेघे कोणी बीजअंकुरु । तैसा मनीं जयां विकारु । उदैजेना	ज्ञाने.१५.५.३०१
८९८१९. विकावया	अंग बोल माखूनि तपें । विकावया आपणपें । अंगहीन पडपे । जियापरी	ज्ञाने.१७.१८.२४६
८९८२०. विकाशु	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
८९८२१. विकाशु	कमळवना विकाशु । करी रवीचा एक अंशु । तेथ आघवाचि प्रकाशु । नित्य दे तो	ज्ञाने.१८.६५.१३७६
८९८२२. विकाशूनि	कुंडलिनी जागवूनि । मध्यमा विकाशूनि । आधारादि भेदूनि । आज्ञावरी	ज्ञाने.१८.५२.१०३८
८९८२३. विकासती	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
८९८२४. विकासावें	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
८९८२५. विकासाहीवरी	जो विकासाहीवरी उरता । ग्रासातेंही ग्रासूनि पुरता । जो बहुतें पाडें बहुतां- । पासूनि बहु	ज्ञाने.१५.१७.५४९
८९८२६. विकासिलीं	तंव नानावर्णें कमळवनें । कीं विकासिलीं तैसें अर्जुनें । डोळे देखिले पालिंगनें । आदित्यांचीं	ज्ञाने.११.१०.२०३
८९८२७. विकासींही	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
८९८२८. विकासु	नाना कमळीं पांडवा । विकासु जैसा बरवा । विकासींही यावा । परागाचा	ज्ञाने.१८.१४.३४६
८९८२९. विकासें	विकासें रवीतें उपजवी । द्युती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६

८९८३०. विकिजे	कां बाहु तोडोनि विकिजे । मग भूकेची पीडा राखिजे । नाना देऊळ मोडूनि कीजे । पौळी देवा	ज्ञाने.१३.७.२१९
८९८३१. विकितां	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
८९८३२. विकी	जैसी रांधवणी रससोय निकी । करूनियां मोलें विकी । तैसा भोगासाठीं अविवेकी । धाडिती धर्मु	ज्ञाने.२.४४.२५४
८९८३३. विकूं	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
८९८३४. विकूनि	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
८९८३५. विकूनियां	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
८९८३६. विकृति	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
८९८३७. विकृति	विकल्प जेणें जेणें उपजे । नाथिली विकृति निपजे । अप्रवृत्तीचीं बीजें । अंकुर घेती	ज्ञाने.१३.७.४७६
८९८३८. विकृती-	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
८९८३९. विकृतीविणें	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदुःख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
८९८४०. विकृतीसी	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
८९८४१. विकोनि	तरि तुजलागीं कर्म । तूंचि जयांचें परम । भक्तीसी मनोधर्म । विकोनि घातला	ज्ञाने.१२.१.२९
८९८४२. विकोपीं	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
८९८४३. विक्रांतु	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९
८९८४४. विक्षेपांचीं	तेणें बहुतीं जन्मीं मागिलीं । विक्षेपांचीं पाणिवळें झाडिलीं । म्हणोनि उपजतखेंवो बुडाली । लग्नघटिका	ज्ञाने.६.४५.४७१
८९८४५. विख	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
८९८४६. विख	ऐसें मृत्युहूनि तिख । कां घोंटे कढत विख । डोंगर गिळितां मुख । न फाटे काई	ज्ञाने.१२.५.६८
८९८४७. विख	कां निंबोळियेचें पिक । वरि गोड आंत विख । तैसें तें राजस देख । क्रियाफळ	ज्ञाने.१४.१६.२६३
८९८४८. विख	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दुःख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
८९८४९. विख	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
८९८५०. विख	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
८९८५१. विख	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
८९८५२. विख	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
८९८५३. विख	पैं आघविया जगा जें विख । तें विख कीडिया पीयूख । आणि जगा गुळ तें देख । मरण तया	ज्ञाने.१८.४७.९३०
८९८५४. विखार	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
८९८५५. विखारा	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
८९८५६. विखीं	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६

८९८५७. विखीं	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
८९८५८. विखीं	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्मे कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
८९८५९. विखीं	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दुःखी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
८९८६०. विखुरली	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
८९८६१. विखुरले	तेणें भावशुद्धीचिया वाटे । विखुरले विकल्पाचे कांटे । मग चिरिले अव्हांटे । अप्रवृत्तीचे	ज्ञाने.७.२७.१७०
८९८६२. विखुरले	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
८९८६३. विखुरिजे	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
८९८६४. विखुरे	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
८९८६५. विखें	गव्हारु निद्रासुखें । घर जळत असे तें न देखे । नेणतां जेंवीं विखें । रांधिलें अन्न	ज्ञाने.१३.११.७४१
८९८६६. विखें	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
८९८६७. विखें	वाढिलें रांधूनि विखें । तेथें जाणिजे मृत्यु न चुके । तेवीं निषेधीं कां देखे । बंधातें जे	ज्ञाने.१८.३०.७१४
८९८६८. विखेंसीं	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्मे दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
८९८६९. विख्यात	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
८९८७०. विख्याता	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
८९८७१. विख्यातु	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
८९८७२. विख्यातु	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
८९८७३. विगतविषयवत्सल	जयजय देव सकळ । विगतविषयवत्सल । कलितकाळकौतूहल । कलातीत	ज्ञाने.१८.३
८९८७४. विगुंतला	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
८९८७५. विघडतां	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
८९८७६. विघडवी	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
८९८७७. विघडे	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
८९८७८. विघरों	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
८९८७९. विघरोनि	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
८९८८०. विघ्न	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
८९८८१. विघ्नराजु	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
८९८८२. विचंबणें	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
८९८८३. विचंबवी	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१

८९८८४. विचंबे	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
८९८८५. विचक्षण	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
८९८८६. विचक्षण-	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
८९८८७. विचक्षणा	छळितयां विंदाणा- । माजीं जूं तें मी विचक्षणा । म्हणोनि चोहटां चोरी परि कवणा । निवारूं न ये	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८४
८९८८८. विचक्षणा	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
८९८८९. विचक्षणा	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
८९८९०. विचक्षणा	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
८९८९१. विचक्षणा	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
८९८९२. विचक्षणा	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
८९८९३. विचक्षणा	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
८९८९४. विचक्षणें	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
८९८९५. विचरणें	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
८९८९६. विचरती	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
८९८९७. विचरती	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
८९८९८. विचरे	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
८९८९९. विचरे	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
८९९००. विचरे	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
८९९०१. विचरे	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
८९९०२. विचळिजे	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
८९९०३. विचार	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
८९९०४. विचार	तैसी जाणीव जेथ न रिघे । विचार मागुतां पाउलीं निघे । तर्कु आयणी नेघे । आंगीं जयाचां	ज्ञाने.७.१-२.५
८९९०५. विचारक्षीरसमुद्र	जें विचारक्षीरसमुद्र । स्वबोधकुमुदिनीचंद्र । ज्ञानडोळसां नरेंद्र । शास्त्रांचा जें	ज्ञाने.१८.१९.५२०
८९९०६. विचारक्षीरार्णवींची	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
८९९०७. विचारजातां	तेथ ताटस्थ्या ताटस्थ्य पडिलें । टकासी टक लागलें । जैसें मोहनास्त्र घातलें । विचारजातां	ज्ञाने.११.९.१९२
८९९०८. विचारवीरीं	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
८९९०९. विचारशूरीं	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
८९९१०. विचारा	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८

८९९११. विचारा	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडें धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
८९९१२. विचाराचा	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
८९९१३. विचाराचा	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
८९९१४. विचाराचां	कोणी एकु सुभटा । विचाराचां आगिटां । आत्मानात्मकिटा । पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
८९९१५. विचाराचां	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
८९९१६. विचाराचां	जया विचाराचां देशीं । प्रसिद्धि गा जीवु ऐसी । जेणे भाष केली देहेंसी । आघवाविषयीं	ज्ञाने.१८.१४.३२५
८९९१७. विचाराचिया	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
८९९१८. विचाराची	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
८९९१९. विचाराचें	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
८९९२०. विचाराचेनि	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
८९९२१. विचारावया	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
८९९२२. विचारावें	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
८९९२३. विचारावेळे	आणिकही एक असे । जें विचारावेळे न दिसे । वातीं पाहतां जैसें । आंधारें कां	ज्ञाने.१४.३.७२
८९९२४. विचारासकट	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
८९९२५. विचारासी	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
८९९२६. विचारासीं	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
८९९२७. विचारिजती	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
८९९२८. विचारिजे	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
८९९२९. विचारिजो	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
८९९३०. विचारितया	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
८९९३१. विचारिता	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
८९९३२. विचारितां	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
८९९३३. विचारितां	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
८९९३४. विचारितां	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
८९९३५. विचारितां	कर्म म्हणिजे तें कवण । अथवा अकर्मा काय लक्षण । ऐसें विचारितां विचक्षण । गुंफोनि ठेले	ज्ञाने.४.१६.८५
८९९३६. विचारितां	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
८९९३७. विचारितां	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७

८९९३८. विचारितां	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
८९९३९. विचारितां	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
८९९४०. विचारितांचि	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
८९९४१. विचारिलें	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
८९९४२. विचारिलें	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
८९९४३. विचारिसी	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
८९९४४. विचारिसी	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
८९९४५. विचारिसी	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
८९९४६. विचारिसी	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
८९९४७. विचारिसी	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
८९९४८. विचारी	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
८९९४९. विचारी	न करावें तें करी । असंभाव्य मनीं धरी । चिंतू नये तें विचारी । जयाची मती	ज्ञाने.१३.११.७७२
८९९५०. विचारी	नाना वनामाजीं बोहरी । कडसणी जेवीं न करी । कां जीत मेलें न विचारी । बैसतां माशी	ज्ञाने.१८.२२.५५५
८९९५१. विचारीं	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
८९९५२. विचारीं	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
८९९५३. विचारीं	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
८९९५४. विचारीं	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
८९९५५. विचारीं	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
८९९५६. विचारीं	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
८९९५७. विचारीं	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
८९९५८. विचारीं	गंगोदक जरी जालें । तरी मद्यभांडां आलें । तें घेवों ये कांहीं केलें । विचारीं पां	ज्ञाने.१७.२.५२
८९९५९. विचारीं	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
८९९६०. विचारीं	तयाचिया गांवींचिया । नदी अमृतें वाहाविया । नवल कायि राया । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.७८.१६४४
८९९६१. विचारीजतसे	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
८९९६२. विचारीतचि	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न झुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
८९९६३. विचारीना	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
८९९६४. विचारु	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । झुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१

८९९६५. विचारु	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
८९९६६. विचारूं	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
८९९६७. विचारूं	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
८९९६८. विचारूनि	ञ्छ/अ	ज्ञाने.१ ५.३६
८९९६९. विचारूनि	ये-हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
८९९७०. विचारूनि	तैसिया योगीश्वरांचिया मती । मिळणीसवें एकवटती । परी जे विचारूनि पुनरावृत्ति । भजतीचिना	ज्ञाने.२.२९.१७६
८९९७१. विचारूनि	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
८९९७२. विचारूनि	ए-हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
८९९७३. विचारूनि	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
८९९७४. विचारूनि	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
८९९७५. विचारें	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
८९९७६. विचित्र	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
८९९७७. विचित्र	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
८९९७८. विचित्र	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
८९९७९. विचित्र	तेणेंसीं आम्हां मैत्र । एथ कायसें विचित्र । परि तयाचें चरित्र । ऐकती जे	ज्ञाने.१२.१९.२२६
८९९८०. विचित्र	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
८९९८१. विचित्र	कां त्यजूनि भिंतिमात्र । त्यजिजे आघवेंचि चित्र । कां निद्रात्यागें विचित्र । स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
८९९८२. विचित्र	म्हणोनि उमपा आत्मयातें । देहचिवरी मविजे एथें । विचित्र काई रात्रि दिवसातें । डुडुळ न करी	ज्ञाने.१८.१६.३८५
८९९८३. विचित्र	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
८९९८४. विचित्र	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
८९९८५. विचित्रता	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९
८९९८६. विचित्रु	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
८९९८७. विचित्रें	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
८९९८८. विचित्रें	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
८९९८९. विचुकां	नातरी बालक बोबडां बोलीं । कां वांकुडां विचुकां पाउलीं । तें चोज करूनि माउली । रिझे जेवीं	ज्ञाने.९.६
८९९९०. विजनाकडे	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
८९९९१. विजनाचेनि	ऐसी जयाचीं नवसियें । जो नित्य एकांता जातु जाये । नांवेंचि जो जिये । विजनाचेनि	ज्ञाने.१३.७.१९८

८९९९२. विजय	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
८९९९३. विजय	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
८९९९४. विजयध्वजु	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
८९९९५. विजयपण	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
८९९९६. विजयलक्ष्मीये	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
८९९९७. विजयवृत्ति	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
८९९९८. विजयवृत्ती	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
८९९९९. विजयश्रियेचां	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
९००००. विजयस्वरूप	कृष्ण विजयस्वरूप निजांगें । तो राहिला असे जेणें भागें । तैं जयो लागेंवेगें । तेथेंचि आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६४०
९०००१. विजयस्वरूप	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
९०००२. विजयाची	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
९०००३. विजयाचें	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
९०००४. विजयासि	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
९०००५. विजयी	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
९०००६. विजयी	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
९०००७. विजयी	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
९०००८. विजयो	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
९०००९. विजयो	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
९००१०. विजयोचि	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
९००११. विजिला	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
९००१२. विजु	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
९००१३. विजू	काय चंचळु मासा । कामिनीकटाक्षु जैसा । लवलाहो तैसा । विजू नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१७०
९००१४. विजूंचा	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
९००१५. विजूंचिया	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
९००१६. विजूमाजीं	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
९००१७. विजूही	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
९००१८. विज्ञान	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६

९००१९. विज्ञान	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
९००२०. विज्ञान	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
९००२१. विज्ञान	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
९००२२. विज्ञान	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
९००२३. विज्ञानाचिये	जें ऐसेंही परि विरुळे । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
९००२४. विज्ञानात्मकु	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
९००२५. विज्ञानें	एथ विज्ञानें काय करावें । ऐसें घेसी जरी मनोभावें । तरी पैं आधीं जाणावें । तेंचि लागे	ज्ञाने.७.१-२.३
९००२६. विज्ञानेंसीं	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
९००२७. विज्ञानेसीं	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
९००२८. विझालें	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
९००२९. विझे	कां वाराचि वाजे विझे । गगनें निश्चळ असिजे । तैसा गुणाचिये गजबजे । डोलेना जो	ज्ञाने.१४.२३.३४७
९००३०. विझे	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
९००३१. विझे	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
९००३२. विझेचि	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
९००३३. विझो	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
९००३४. विझों	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
९००३५. विझोनि	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
९००३६. विझोनि	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
९००३७. विझोनि	आणि कर्मारंभालागीं । जया अहंकृती नाहीं आंगीं । जैसा निरिंधन आगी । विझोनि जाय	ज्ञाने.१२.१६.१८३
९००३८. विटंकु	ऐसा हा एकु । विश्वाकार विटंकु । उदयला जाण रुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
९००३९. विटंबु	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता । आंत शुद्ध नसतां । बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां । विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
९००४०. विटंबु	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
९००४१. विटला	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
९००४२. विटवी	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
९००४३. विटाळलीं	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
९००४४. विटाळलें	नातरी ज्वरें विटाळलें मुख । तें दुधातें म्हणे कडू विख । तेविं अमानुषा मानुष । मानाल मातें	ज्ञाने.९.११.१४२
९००४५. विटाळलें	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४

९००४६. विटाळवरी	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
९००४७. विटाळविलीं	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
९००४८. विटाळा	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
९००४९. विटाळु	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
९००५०. विटाळु	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
९००५१. विटाळु	म्हणोनि तयाची बुद्धी । नेणे पापपुण्याची गंधी । गंगा मीनलिया नदी । विटाळु जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४५०
९००५२. विटाळुहि	पापा जयाचा कंटाळा । उपजे अमंगळ अमंगळा । विटाळुहि विटाळा । बिहे जया	ज्ञाने.१६.२०.४१९
९००५३. विटाळें	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
९००५४. विटाळें	तेव्हां जया आपैसी । निद्रा ये ठेविली ऐसी । दुर्व्यवहारीं जैसी । विटाळें लोटे	ज्ञाने.१८.२८.६८१
९००५५. विटाळेना	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
९००५६. विटावूं	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
९००५७. विटे	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
९००५८. विटे	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
९००५९. विटे	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
९००६०. विटे	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
९००६१. विटे	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
९००६२. विटे	आणि एकांतें चोखटें । तपोवनें तीर्थें तटें । देखोनि जो गा विटे । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२३
९००६३. विटे	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
९००६४. विटे	वासना एकवटे । प्रवृत्ति वोहटे । मानस विटे । विषयांवरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१३
९००६५. विटे	तैसा अविवेकुही फिटे । आपुलें अनादित्व भेटे । आइकतां रुचि न विटे । पीयूषीं जैसी	ज्ञाने.१७.१५.२२०
९००६६. विटेहि	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
९००६७. विटों	कालिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
९००६८. विडा	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
९००६९. विडा	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
९००७०. विडापाऊड	एक ते अवधानाचा पुरा । विडापाऊड भीतरां । देऊनि रिघती गाभारां । अर्थज्ञानाचां	ज्ञाने.१८.४६
९००७१. विडी	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
९००७२. विणावणी	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६

९००७३. विणावणीचेनि	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
९००७४. विण्मूत्राचा	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
९००७५. वितंड	तयाचां ठायीं उदंड । अज्ञान असे वितंड । जो चांचल्यें भावंड । मर्कटाचें	ज्ञाने.१३.११.६९१
९००७६. वितंडें	पैं अखंड डोळ्यांपुढें । फुटलें जैसें महाभयाचें भांडें । तैशीं तुझीं मुखें वितंडें । पसरलीं देखें	ज्ञाने.११.२५.३७५
९००७७. वितंडें	पाखांडाचे कडे । नागवीं लुंचिती मुंडें । नियोजिलीं वितंडें । ताळासि येती	ज्ञाने.१३.३.२१
९००७८. विताळें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
९००७९. विति	तरी आपैसीं दांगीं डोंगर । झाडालि विति असार । तैसें लांबे राजागर । नुठिती ते	ज्ञाने.१८.१.९४
९००८०. वितुटणी	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
९००८१. वितुळणें	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
९००८२. वितुळे	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
९००८३. वितृष्णु	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
९००८४. वित्त	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
९००८५. वित्त	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
९००८६. वित्त	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
९००८७. वित्तकामु	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
९००८८. वित्ता	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
९००८९. वित्ताशेतें	तो जाण निखळा । अज्ञानाचा पुतळा । जो बांधोनि असे डोळां । वित्ताशेतें	ज्ञाने.१३.११.६८३
९००९०. वित्तें	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
९००९१. वित्तें	परप्राणघातें । मेळविती वित्तें । मिनलयां चित्तें । तोषणें कैसें	ज्ञाने.१६.१२.३४७
९००९२. वित्पत्तित्व	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
९००९३. विदग्धा	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
९००९४. विदग्धें	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
९००९५. विदग्धें	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
९००९६. विदळ	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
९००९७. विदळितामंगळकुळ	जयजय देव प्रबळ । विदळितामंगळकुळ । निगमागमद्रुमफळ । फलप्रद	ज्ञाने.१८.२
९००९८. विदारिजे	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
९००९९. विदारितु	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२

९०१००. विदुदयोद्यानद्विरद	जयजय देव विशुद्ध । विदुदयोद्यानद्विरद । शमदममदनमदभेद । दयार्णव	ज्ञाने.१८.७
९०१०१. विदेहदृष्टी	परी तया दोहींतें जैसें । नेणिजेचि कां आकाशें । तैसा देहींच जो असे । विदेहदृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३५
९०१०२. विदेहा	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
९०१०३. विदेहासि	येतुलेनि अनामा नाम । मज अक्रियासि कर्म । विदेहासि देहधर्म । आरोपिती	ज्ञाने.९.११.१५६
९०१०४. विद्यमानें	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
९०१०५. विद्यमानेंचि	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
९०१०६. विद्या	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
९०१०७. विद्या	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
९०१०८. विद्या	आणि गुरुकुळें लाजे । जो गुरुभक्ती उभजे । विद्या घेऊनि माजे । गुरूसींचि	ज्ञाने.१३.११.६७२
९०१०९. विद्या	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
९०११०. विद्या	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
९०१११. विद्या	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
९०११२. विद्या	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
९०११३. विद्यांचिये	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
९०११४. विद्यांचें	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
९०११५. विद्यांचें	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
९०११६. विद्यांमाजीं	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
९०११७. विद्याजात	ते विद्याजात पढती । यज्ञक्रिये निवडती । किंबहुना पडती । देवलोकीं	ज्ञाने.१७.४.७७
९०११८. विद्याजाताचें	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
९०११९. विद्याधर	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
९०१२०. विद्याधरसमूह	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
९०१२१. विद्यामानें	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
९०१२२. विद्यारविंदप्रबोधा	नमो विशदबोधविदग्धा । विद्यारविंदप्रबोधा । पराप्रमेयप्रमदा- । विलासिया	ज्ञाने.१०.१
९०१२३. विद्यावयसा	डोईये ठेविलेनि भोजें । देवलविसें जेवीं फुंजे । तैसा विद्यावयसा माजे । उताणा चाले	ज्ञाने.१३.११.७१५
९०१२४. विद्याविनोदविभवें	तैसा विद्याविनोदविभवें । देखे पुढिलांचीं दैवें । तंव तंव रोषु दुणावे । क्रोधु तो जाण	ज्ञाने.१६.४.२४२
९०१२५. विद्यासिंधु	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
९०१२६. विद्याही	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४

९०१२७. विद्युत्स्फुरणें	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
९०१२८. विद्युल्लता	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
९०१२९. विद्युल्लतेची	विद्युल्लतेची विडी । वन्हिज्वाळांची घडी । पंधरेयाची चोखडी । घोंटीव जैशी	ज्ञाने.६.१४.२२४
९०१३०. विद्येचा	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
९०१३१. विद्वत्तेचें	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
९०१३२. विद्वांसु	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५
९०१३३. विधान	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
९०१३४. विधाना	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
९०१३५. विधानातें	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
९०१३६. विधानीं	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
९०१३७. विधि	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मींही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९
९०१३८. विधिगौरवें	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
९०१३९. विधिनिषेध	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
९०१४०. विधिनिषेध	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
९०१४१. विधिनिषेधांचां	एकीं मोक्षीं लागावयाचिया आशा । केला कर्मबाह्यांचा भरंवसा । परि ते पडिले वळसां । विधिनिषेधांचां	ज्ञाने.७.१४.९०
९०१४२. विधिनिषेधीं	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
९०१४३. विधिमार्गा	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
९०१४४. विधिविधान	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
९०१४५. विधिविनयादिकीं	आणि विधिविनयादिकीं । गुणीं वडील जे लोकीं । तया ब्राह्मणांची निकी । पाइकी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०५
९०१४६. विधिविवर्जिता	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
९०१४७. विधी	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
९०१४८. विधी	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
९०१४९. विधी	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
९०१५०. विधीचा	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
९०१५१. विधीचिया	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
९०१५२. विधीचिये	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
९०१५३. विधीची	मग विधीची वाफ चुकवी । आणि अन्यायाचें बीं वाफवी । कुकर्माचा करवी । राबु जरी	ज्ञाने.१३.४.३०

९०१५४. विधीची	न ठाके निषेधु आड । न पडे विधीची भीड । नुपजेचि जीवीं कोड । महासिद्धीचें	ज्ञाने.१६.३.१८८
९०१५५. विधीची	वाढविती विधीची आस । कां पाहाती वडिलांची वास । आचाराची भाष । नेणतीचि ते	ज्ञाने.१६.७.२८७
९०१५६. विधीची	न धरीचि विधीची भीड । न करीचि आपली चाड । वाढवीत गेला कोड । इंद्रियांचें	ज्ञाने.१६.२३.४४७
९०१५७. विधीची	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
९०१५८. विधीचेनि	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
९०१५९. विधीचेनि	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
९०१६०. विधीचेनि	आणि बाहोंद्रियांचें धेंडें । पिटूनि विधीचेनि दंडे । नेदिजे अधर्माकडे । कहींचि जावों	ज्ञाने.१८.४२.८३५
९०१६१. विधीतें	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
९०१६२. विधीतें	विधीतें पाळित । निषेधातें गाळित । मज देऊनि जाळित । कर्मफळें	ज्ञाने.१२.६.७७
९०१६३. विधुळे	पाठीं निवृत्तिकर्णताळें । आहाळी ते पूजा विधुळे । तेव्हां मिरविसी मोकळें । आंगाचें लेणें	ज्ञाने.१७.७
९०१६४. विध्वंसिला	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१
९०१६५. विनंति	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
९०१६६. विनंती	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
९०१६७. विनंती	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
९०१६८. विनंती	तेथ प्रज्ञापृथ्वीचा रावो । पार्थु म्हणे जी जी महापसावो । परी विनंती एकी देवो । चित्त देतु	ज्ञाने.१५.६.३२१
९०१६९. विनंती	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
९०१७०. विनटला	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
९०१७१. विनटु	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
९०१७२. विनतिव्याजें	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
९०१७३. विनयद्रुमाचिये	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
९०१७४. विनयो	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
९०१७५. विनवणी	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
९०१७६. विनवणी	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
९०१७७. विनवणी	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
९०१७८. विनवणीयेसाठीं	इये विनवणीयेसाठीं । अवलोकिलें गुरु कृपादृष्टी । म्हणे गीतार्थेंसीं उठीं । न बोलें बहु	ज्ञाने.१२.१८
९०१७९. विनवावयालागी	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
९०१८०. विनवावा	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८

९०१८१. विनवावें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
९०१८२. विनवितु	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
९०१८३. विनविला	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
९०१८४. विनविलें	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
९०१८५. विनविलें	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
९०१८६. विनविलें	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
९०१८७. विनविलें	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
९०१८८. विनविलें	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
९०१८९. विनविलें	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
९०१९०. विनवी	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
९०१९१. विनवूं	परी अपराधु तो आणीक आहे । जें मी गीतार्थु कवळूं पाहें । तें अवधारा विनवूं लाहें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६६
९०१९२. विनवूं	येरें चकोरें तिये आपुलिये चाडे । चांचू करिती चंद्राकडे । तेविं आम्ही विनवूं तें थोकडें । देवो कृपासिंधु	ज्ञाने.९.१४.२३४
९०१९३. विनवूं	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
९०१९४. विनवूं	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
९०१९५. विनाशाची	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
९०१९६. विनियोग	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
९०१९७. विनियोगाचें	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
९०१९८. विनियोगिजे	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
९०१९९. विनियोगिली	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१
९०२००. विनियोगु	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
९०२०१. विनियोगु	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
९०२०२. विनियोगु	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
९०२०३. विनियोगु	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
९०२०४. विनियोगु	मग बंधभयभरितीं । तियें निषिद्धीं प्राप्तीं । विनियोगु जाणे निवृत्ती । कर्माचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१५
९०२०५. विनियोगुनि	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
९०२०६. विनियोगेंवीण	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
९०२०७. विनियोगेंवीण	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२

९०२०८. विनोद	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
९०२०९. विनोदवनवाटिका	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
९०२१०. विनोदासी	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
९०२११. विनोदु	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
९०२१२. विनोदें	अर्जुना जेणें भेदें । तुझें कां चित्त बोधे । तैसें तैसें विनोदें । निरूपिजेल	ज्ञाने.५.२९.१७६
९०२१३. विनोदें	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
९०२१४. विनोदें	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
९०२१५. विनोदें	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
९०२१६. विनोदें	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
९०२१७. विन्यासें	तरी आतां येणें प्रसादें । विन्यासें विदग्धें । मूळशास्त्रपदें । वाखाणीन	ज्ञाने.१४.२९
९०२१८. विन्यासें	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
९०२१९. विन्यासें	तेंचि मऱ्हाटेनि विन्यासें । मियां उन्मेषें ठसेंठोंबसें । जाणें नेणें तैसें । निरोपिलें	ज्ञाने.१५.२०.५९३
९०२२०. विपत्ति	तैसा वियोग जेणें दुःखें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
९०२२१. विपत्ति	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दुःख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
९०२२२. विपरीत	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
९०२२३. विपरीत	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
९०२२४. विपरीत	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
९०२२५. विपरीतज्ञानदीपिका	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
९०२२६. विपरीता	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
९०२२७. विपरीतें	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
९०२२८. विपाइला	तैसे आस्थेचां महापुरीं । रिघताती कोटिवरी । परी प्राप्तीचां पैलतीरीं । विपाइला निगे	ज्ञाने.७.३.१३
९०२२९. विपाइली	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दुःखकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
९०२३०. विपाइले	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
९०२३१. विपाइलेयाची	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
९०२३२. विपायिलें	म्हातारपणीं जालें । माणिक एक विपायिलें । तयाचें कां जेतुलें । मातापितरां	ज्ञाने.१३.११.७८७
९०२३३. विपायें	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
९०२३४. विपायें	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३

९०२३५. विपायें	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
९०२३६. विपायें	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
९०२३७. विपायें	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
९०२३८. विपायें	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
९०२३९. विपायें	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
९०२४०. विपायें	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
९०२४१. विपायें	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
९०२४२. विपायें	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
९०२४३. विपायें	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
९०२४४. विपायें	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
९०२४५. विपायें	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
९०२४६. विपायें	अहो देहो पार्थिव कीर जाये । ययाची काकुळती कवणा आहे । परि आतां चैतन्य माझें विपायें । वांचे कीं न वांचे	ज्ञाने.११.२४.३६७
९०२४७. विपायें	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
९०२४८. विपायें	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
९०२४९. विपायें	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
९०२५०. विपायें	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
९०२५१. विपायें	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
९०२५२. विपायें	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
९०२५३. विपायें	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
९०२५४. विपायें	आणि अभिचारावेगळें । विपायें जें अवगळे । तया टाकिती इटाळें । पैशुन्याचीं	ज्ञाने.१६.१८.४०१
९०२५५. विपायें	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
९०२५६. विपायें	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
९०२५७. विपायें	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
९०२५८. विपायें	तेथ मी जाणत असें । विपायें तूं गा ऐसें । कल्पिसील मानसें । विचक्षणा	ज्ञाने.१७.२२.३०९
९०२५९. विपायें	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
९०२६०. विपायें	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
९०२६१. विपायें	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८

९०२६२. विपायें	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
९०२६३. विपायें	ऐसा विपायें देवो मानिजे । तरी पाषाणमात्रचि जाणिजे । आणि आत्मा तंव म्हणिजे । देहातेंचि	ज्ञाने.१८.२२.५७१
९०२६४. विपायें	अगा डोळांवीण मोतियें । घेतां पाडु मिळे विपायें । न मिळणें तें आहे । ठेविलें तेथें	ज्ञाने.१८.३१.७२१
९०२६५. विपायें	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
९०२६६. विपायें	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
९०२६७. विपायें	तैसा बुद्धी वाचा कायें । जो मातें आश्रऊनि ठाये । तो निषिद्धेंही विपायें । कर्में करूं	ज्ञाने.१८.५६.१२५१
९०२६८. विपायें	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
९०२६९. विपावो	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
९०२७०. विफलत्व	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
९०२७१. विफळ	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
९०२७२. विफळता	परी फलशून्यता । नाहीं तया विफळता । पैं फळासीचि पांडुसुता । फळें कायिसी	ज्ञाने.१८.२६.६३३
९०२७३. विफळती	एऱ्हवीं यागादिक क्रिया । लाहणें तेंचि धनंजया । परी विफळती आचरोनियां । नाटकी जैसे	ज्ञाने.१६.१६.३७६
९०२७४. विबुधवनवसंतें	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
९०२७५. विभवश्रियेचां	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
९०२७६. विभवें	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
९०२७७. विभांडी	कानीं लागतां महुर । अर्थें विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
९०२७८. विभांडुनियां	तेथ विभांडुनियां जग । आणिले पदार्थ अनेग । तेणें घालूं लागे मातंग- । गवादीसी	ज्ञाने.१७.२२.२९९
९०२७९. विभांडूनि	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
९०२८०. विभांडूनि	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
९०२८१. विभाग	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
९०२८२. विभाग	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
९०२८३. विभाग	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
९०२८४. विभागा	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
९०२८५. विभागा	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
९०२८६. विभागीं	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
९०२८७. विभागु	तरी आतां साधारण आणि चांगु । ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु । वायां आपुलियेचि मती वंगु । भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
९०२८८. विभागु	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३

९०२८९. विभागु	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
९०२९०. विभुती	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
९०२९१. विभूति	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६
९०२९२. विभूति	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
९०२९३. विभूतिभेंदें	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
९०२९४. विभूतियोगें	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
९०२९५. विभूतिविशेष	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
९०२९६. विभूतिविशेष	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
९०२९७. विभूतिविस्तारांसि	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
९०२९८. विभूती	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
९०२९९. विभूती	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
९०३००. विभूती	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
९०३०१. विभूती	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
९०३०२. विभूती	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०
९०३०३. विभूती	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
९०३०४. विभूती	अंगींचिया रोमा किती । जयाचिया तयासि न गणवती । तैसिया माझिया विभूती । असंख्य मज	ज्ञाने.१०.१९.२१०
९०३०५. विभूती	एऱ्हवीं तरी मी कैसा केवढा । म्हणोनि आपणपयाही नव्हेचि फुडा । यालागीं प्रधाना जिया रूढा । तिया विभूती आइकें	ज्ञाने.१०.१९.२११
९०३०६. विभूती	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
९०३०७. विभूती	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्त्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
९०३०८. विभूती	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
९०३०९. विभूती	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
९०३१०. विभूती	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
९०३११. विभूती	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
९०३१२. विभूती	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
९०३१३. विभूती	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
९०३१४. विभूती	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
९०३१५. विभूतीं	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७

९०३१६. विभूतीं	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
९०३१७. विभूतींचा	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
९०३१८. विभूतींची	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
९०३१९. विभ्रम	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
९०३२०. विमुख	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
९०३२१. विमुख	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
९०३२२. विमुख	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
९०३२३. वियतां	कां न वियतां वायूतें । वांझें आकाश रितें । तयाऐसें निरुतें । अज्ञान गा	ज्ञाने.१४.३.७५
९०३२४. वियाला	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
९०३२५. वियाली	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
९०३२६. वियालें	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
९०३२७. विये	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
९०३२८. विये	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
९०३२९. विये	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
९०३३०. विये	एऱ्हवीं तरी पार्था । जन्ममरणाची निमे कथा । ऐसिया प्रयत्नातें आस्था । विये जयांची	ज्ञाने.७.२९.१७५
९०३३१. विये	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
९०३३२. विये	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
९०३३३. विये	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
९०३३४. विये	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
९०३३५. विये	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९
९०३३६. विये	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । बोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
९०३३७. विये	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । विये मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
९०३३८. विये	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
९०३३९. विये	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
९०३४०. विये	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
९०३४१. वियें	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
९०३४२. वियें	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४

९०३४३. वियोग	तैसा वियोग जेणें दु:खें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
९०३४४. वियोगवेळे	भूतांतें अधिकरूनि असे । आणि भूतसंयोगे तरि दिसे । जें वियोगवेळे भ्रंशे । नामरूपादिक	ज्ञाने.८.४.३२
९०३४५. वियोगु	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
९०३४६. वियोगु	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दु:ख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
९०३४७. वियोगें	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
९०३४८. विरंगोळा	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
९०३४९. विरंचि	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
९०३५०. विरंचीस	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
९०३५१. विरंचीही	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
९०३५२. विरक्त	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
९०३५३. विरक्त	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
९०३५४. विरक्त	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दु:ख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
९०३५५. विरक्त	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
९०३५६. विरक्तासिद्धी	कीं तपोबळें ऋद्धी । पातलिया भ्रंशे बुद्धी । मग तया विरक्तासिद्धी । आठवेना	ज्ञाने.१.२८.१८८
९०३५७. विरक्तां	जें महर्षी वाटलें । विरक्तां भागा फिटलें । जें नि:संशया पिकलें । निरंतर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४७
९०३५८. विरक्तांचिये	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
९०३५९. विरक्तांचेनि	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
९०३६०. विरक्ताचें	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
९०३६१. विरक्ति	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
९०३६२. विरक्ति	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
९०३६३. विरक्ती	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
९०३६४. विरक्ती	आणि माझां ठायीं भक्ती । फळालागीं जया आर्ती । धनोद्देशें विरक्ती । नटणें जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०७
९०३६५. विरक्ती	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
९०३६६. विरक्तीं	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
९०३६७. विरक्तीची	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
९०३६८. विरक्तीची	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
९०३६९. विरक्तीचें	आतां अविवेककुमारत्वा मुकले । जयां विरक्तीचें पाणिग्रहण जाहलें । मग उपासन जिहीं आणिलें । योगाग्नीचें	ज्ञाने.४.२४.१२२

९०३७०. विरक्तीतें	ऐसें न राहतयातें राहावी । भ्रमतयातें बैसवी । थापटूनि चेववी । विरक्तीतें	ज्ञाने.६.११.१६९
९०३७१. विरक्तीवांचूनि	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
९०३७२. विरक्तु	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
९०३७३. विरक्तु	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
९०३७४. विरक्तें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
९०३७५. विरजणियाचेनि	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
९०३७६. विरजा	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
९०३७७. विरजा	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
९०३७८. विरजा	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
९०३७९. विरजिया	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
९०३८०. विरजीं	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि सार्जी । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
९०३८१. विरजे	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
९०३८२. विरजें	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
९०३८३. विरजें	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
९०३८४. विरजें	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
९०३८५. विरत	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
९०३८६. विरत	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
९०३८७. विरतसे	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
९०३८८. विरती	म्हणऊनि भूतें मातें नेणती । माझींच परी मी नव्हती । जैसी जळींचीं जळीं न विरती । मुक्ताफळें	ज्ञाने.७.१३.६४
९०३८९. विरमलें	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
९०३९०. विरमे	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
९०३९१. विरमे	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
९०३९२. विरमे	येणेंचि सत्कर्में । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
९०३९३. विरळा	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
९०३९४. विरवावा	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
९०३९५. विरवितां	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
९०३९६. विरवितु	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७

९०३९७. विरवी	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
९०३९८. विरवी	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
९०३९९. विरहक्षोभु	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
९०४००. विरहवेडीं	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५
९०४०१. विरहिणी	गुरुगृह जिये देशीं । तो देशुचि वसे मानसीं । विरहिणी कां जैसी । वल्लभातें	ज्ञाने.१३.७.३७४
९०४०२. विरहिणीतें	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दुःखाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०
९०४०३. विराग	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
९०४०४. विरागीं	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
९०४०५. विरागें	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
९०४०६. विराजती	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
९०४०७. विराटाचेनि	तुवां गोग्रहणाचेनि अवसरें । घातलें मोहनास्त्र एकसरें । मग विराटाचेनि महाभेडें उत्तरें । आसडूनि नागविलें	ज्ञाने.११.३३.४६९
९०४०८. विराटादि	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
९०४०९. विराटु	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
९०४१०. विरामीं	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
९०४११. विराला	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
९०४१२. विरालें	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंतःकरण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
९०४१३. विरालेया	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
९०४१४. विरु	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
९०४१५. विरु	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंतःकरणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
९०४१६. विरु	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
९०४१७. विरु	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
९०४१८. विरुचि	आणि मागांपुढां जाळणें । वांचूनि आगी कांहीं नेणे । तैसें विरुचि एक करणें । भलतेयां	ज्ञाने.१६.९.३२१
९०४१९. विरुद्ध	तरी आम्हीं कां जन्मावें । कवणालागीं जियावें । जें वडिलां यां चिंतावें । विरुद्ध मनें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१४
९०४२०. विरुद्ध	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
९०४२१. विरुद्ध	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
९०४२२. विरुद्ध	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
९०४२३. विरुद्ध	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८

९०४२४. विरुद्ध	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
९०४२५. विरुद्ध	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
९०४२६. विरुद्ध	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
९०४२७. विरुद्ध	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
९०४२८. विरुद्धचि	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
९०४२९. विरुद्धा	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
९०४३०. विरुद्धा	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
९०४३१. विरुद्धा	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
९०४३२. विरुद्धें	तैसीं प्रीती कां प्रमादें । देवेंसीं मज विरुद्धें । बोलविलीं तियें मुकुंदें । उपसाहावीं जीं	ज्ञाने.११.४२.५५८
९०४३३. विरुळें	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
९०४३४. विरू	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
९०४३५. विरू	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
९०४३६. विरूढत	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
९०४३७. विरूढती	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
९०४३८. विरूढती	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
९०४३९. विरूढती	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वीचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
९०४४०. विरूढला	मग कणिसौनि कणु झडे । तो विरूढला कणिसा चढे । पुढती भूमी पडे । पुढती उठी	ज्ञाने.१८.१२.२५३
९०४४१. विरूढलिया	पाहें पां आरंभीं बीज एकलें । मग तेंचि विरूढलिया बुड जाहालें । बुडीं कोंभ निघाले । खांदियांचे	ज्ञाने.१०.६.९८
९०४४२. विरूढलिया	विरूढलिया अशुभ । फुटती तैं ते कोंभ । पापाचे कीर्तिस्तंभ । चालते ते	ज्ञाने.१६.९.३२०
९०४४३. विरूढलें	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
९०४४४. विरूढलें	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
९०४४५. विरूढलेया	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
९०४४६. विरूढी	आतां तो उदार कैसा वर्षेल । तेणें अर्जुनाचळु निवेल । मग नवी विरूढी फुटेल । उन्मेषाची	ज्ञाने.२.८.७९
९०४४७. विरूढी	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
९०४४८. विरूढी	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सर्वेचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
९०४४९. विरूढे	पैं आदिचेनि अवसरें । विरूढे गगनाचेनि अंकुरें । जें अंतीं गिळी अक्षरें । प्रणवपटींचीं	ज्ञाने.७.१०-११.४०
९०४५०. विरूढे	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७

९०४५१. विरूढे	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
९०४५२. विरूढे	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
९०४५३. विरूढे	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
९०४५४. विरे	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दुरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
९०४५५. विरे	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
९०४५६. विरे	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
९०४५७. विरे	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
९०४५८. विरे	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
९०४५९. विरे	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
९०४६०. विरे	पाहें पां बुडबुडा जेउता जाये । तेउतें जळचि एक तया आहे । मग विरे अथवा राहे । तऱ्ही जळाचिमाजि	ज्ञाने.९.१५.२५५
९०४६१. विरे	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदुःख	ज्ञाने.१३.८.५३८
९०४६२. विरे	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
९०४६३. विरे	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
९०४६४. विरे	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
९०४६५. विरे	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
९०४६६. विरे	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
९०४६७. विरे	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
९०४६८. विरेचि	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
९०४६९. विरेचिना	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
९०४७०. विरेल	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
९०४७१. विरेशा	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
९०४७२. विरो	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
९०४७३. विरोध	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
९०४७४. विरोधावें	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
९०४७५. विरोनि	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
९०४७६. विरोनि	ऐकतांचि ते गोठी । ब्रह्मत्वाची पडिली मिठी । मीतूंपणेसीं दिठी । विरोनि गेली	ज्ञाने.१८.७५.१६०९
९०४७७. विरोनी	जें आकाराचा प्रांतु । जें मोक्षाचा एकांतु । जेथ आदि आणि अंतु । विरोनी गेले	ज्ञाने.६.१५.३२१

९०४७८. विऱ्हये	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
९०४७९. विलंबु	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
९०४८०. विलग	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । जुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
९०४८१. विलया	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
९०४८२. विलया	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
९०४८३. विलयीं	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
९०४८४. विलसे	तो कवणे स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
९०४८५. विलसे	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
९०४८६. विलसे	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
९०४८७. विलसे	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
९०४८८. विलास	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
९०४८९. विलासिनी	गंधर्वगान गाणीं । जेथ रंभेऐशिया नाचणी । उर्वशी मुख्य विलासिनी । अंतौरिया	ज्ञाने.९.२०.३२३
९०४९०. विलासिया	नमो विशदबोधविदग्धा । विद्यारविंदप्रबोधा । पराप्रमेयप्रमदा- । विलासिया	ज्ञाने.१०.१
९०४९१. विलासिया	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
९०४९२. विलासु	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
९०४९३. विलासु	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
९०४९४. विळुचि	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
९०४९५. विळोनि	जिये गांवींचा पहारु दिवोवरी । एका अमरेंद्राचें आयुष्य न धरी । विळोनि पांती उठी एकसरी । चवदाजणांची	ज्ञाने.८.१६.१५५
९०४९६. विळौनी	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दुःख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
९०४९७. विवंचना	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
९०४९८. विवंचना	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
९०४९९. विवंचना	कां खैर चंदन काष्टें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
९०५००. विवंचना	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
९०५०१. विवंचना	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
९०५०२. विवंचना	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
९०५०३. विवंचनेपुरतें	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
९०५०४. विवंचिती	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०

९०५०५. विवंचिली	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
९०५०६. विवंचिली	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
९०५०७. विवंचिलीं	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्में तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८
९०५०८. विवंचुनी	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
९०५०९. विवंचूं	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
९०५१०. विवंचूं	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
९०५११. विवंचूं	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४
९०५१२. विवंचूं	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
९०५१३. विवक्षा	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
९०५१४. विवरतु	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
९०५१५. विवरितां	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
९०५१६. विवरितां	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
९०५१७. विवरिती	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
९०५१८. विवरी	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
९०५१९. विवरी	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
९०५२०. विवरी	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
९०५२१. विवरीं	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
९०५२२. विवरु	देवो देवभक्तालागीं । जिये विवरु देखे आंगीं । येरुही तियेची भागीं । दोन्ही देखे	ज्ञाने.१८.७४.१५९२
९०५२३. विवरूनि	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
९०५२४. विवरूनि	तैं अज्ञान एक रूढे । तेणें कोहंविकल्पांचें मांडे । मग विवरूनि कीजे फुडें । देहो मी ऐसें	ज्ञाने.१५.६.३४२
९०५२५. विवरूनि	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
९०५२६. विवरोनियां	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
९०५२७. विवळ	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
९०५२८. विवळ	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
९०५२९. विवळ	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
९०५३०. विवळतिये	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
९०५३१. विवळले	चाडचि निचाडां करी । ऐसी मनोरथीं ये थोरी । तेणें विवळले अंतरीं । तेथ डोलु आला	ज्ञाने.६.१०.१३५

९०५३२. विवळे	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
९०५३३. विवसिया	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
९०५३४. विवसिया	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
९०५३५. विवसी	तेही किजती कासाविसी । या इंद्रियांची प्रौढी ऐसी । जैसी मंत्रज्ञातें विवसी । भुलवी कां	ज्ञाने.२.६०.३१२
९०५३६. विवसी	जयांची जीवें घेती विवसी । तेचि जडोनि ठाके जीवेंसीं । चुकविती ते गिंवसी । तयातेंचि	ज्ञाने.३.३६.२३७
९०५३७. विवसी	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
९०५३८. विवसी	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
९०५३९. विवसी	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छीं । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
९०५४०. विवसी	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
९०५४१. विवसी	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
९०५४२. विवस्वता	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
९०५४३. विवस्वतु	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
९०५४४. विवस्वतु	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
९०५४५. विवस्वतें	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
९०५४६. विवाह	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
९०५४७. विवाहो	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
९०५४८. विविध	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
९०५४९. विविध	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
९०५५०. विविध	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
९०५५१. विविध	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
९०५५२. विविध	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
९०५५३. विविधयागवितानें	शिष्टागमविधानें । विविधयागवितानें । इयें पानावरी पानें । पांजरती	ज्ञाने.१५.२.१८९
९०५५४. विविधा	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
९०५५५. विविधा	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
९०५५६. विविधा	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
९०५५७. विविधा	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
९०५५८. विविधारंभा	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१

१०५५९. विविधु	आनंदु ना निरानंदु । एकु ना विविधु । मोकळा ना बद्धु । आत्मपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११०
१०५६०. विविधें	अनुष्टुभादि छंदें । प्रबंधीं जियें विविधें । तें पत्रावलंबन मदें । करिताति अझुनी	ज्ञाने.१३.४.६७
१०५६१. विवेक	जे विवेकग्रामींचां मुळीं । बैसले आहाति नित्य फळीं । तया योगियांचां कुळीं । जन्म पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५१
१०५६२. विवेक	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
१०५६३. विवेक	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
१०५६४. विवेककिरणसंगें	जयाचेनि विवेककिरणसंगें । उन्मेखसूर्यकांतफुणगे । दीपले जाळिती दांगें । संसाराचीं	ज्ञाने.१६.८
१०५६५. विवेकजाता	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
१०५६६. विवेकतरूचें	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
१०५६७. विवेकतीर्थतटा	तरी गुरू दाविलिया वाटा । येऊनि विवेकतीर्थतटा । धुऊनियां मळकटा । बुद्धीचा तेणें	ज्ञाने.१८.५१.१०११
१०५६८. विवेकदीप	मी अविवेकाची काजळी । फेडूनि विवेकदीप उजळीं । तैं योगियां पाहे दिवाळी । निरंतर	ज्ञाने.४.८.५४
१०५६९. विवेकद्वेषें	पथ्यद्वेषिया पोषी ज्वरु । कां दीपद्वेषिया अंधकारु । विवेकद्वेषें अहंकारु । पोषूनि तैसा	ज्ञाने.१८.५९.१२७८
१०५७०. विवेकबळें	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
१०५७१. विवेकभानूचियापरी	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
१०५७२. विवेकमहामंत्रें	तो प्रतीतीचेनि पात्रें । विवेकमहामंत्रें । ज्ञानाग्निहोत्रें । भेदु नाशी	ज्ञाने.९.१५.२४३
१०५७३. विवेकमुष्टीं	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
१०५७४. विवेकवंतु	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
१०५७५. विवेकवेलीची	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
१०५७६. विवेकश्रवणें	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
१०५७७. विवेकसाहणे	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
१०५७८. विवेकसिंधूचें	तैसें गीतार्थाचें सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
१०५७९. विवेका	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
१०५८०. विवेकाचा	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१
१०५८१. विवेकाचा	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
१०५८२. विवेकाचा	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
१०५८३. विवेकाचां	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
१०५८४. विवेकाचाही	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
१०५८५. विवेकाचिये	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६

९०५८६. विवेकाचिये	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
९०५८७. विवेकाची	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
९०५८८. विवेकाची	आधींचि विवेकाची गोठी । वरी प्रतिपादी कृष्ण जगजेठी । आणि भक्तराजु किरीटी । परिसत असे	ज्ञाने.४.२
९०५८९. विवेकाची	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
९०५९०. विवेकाची	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
९०५९१. विवेकाची	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
९०५९२. विवेकाचीं	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
९०५९३. विवेकाचें	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
९०५९४. विवेकाचे	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
९०५९५. विवेकाचेनि	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
९०५९६. विवेकाचेनि	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
९०५९७. विवेकातें	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
९०५९८. विवेकामृतसागरु	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
९०५९९. विवेकावरी	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
९०६००. विवेकावरी	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
९०६०१. विवेकासी	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९
९०६०२. विवेकिया	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
९०६०३. विवेकी	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
९०६०४. विवेकी	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
९०६०५. विवेकी	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
९०६०६. विवेकु	मी आधींचि कांहीं नेणें । वरी कवळिलों मोहें येणें । कृष्णा विवेकु या कारणें । पुसिला तुज	ज्ञाने.३.२.१०
९०६०७. विवेकु	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
९०६०८. विवेकु	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
९०६०९. विवेकु	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
९०६१०. विवेकु	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
९०६११. विवेकु	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें निःसीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
९०६१२. विवेकु	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२

९०६१३. विवेकु	तैसा जंव पार्था । विवेकु नुधवी माथा । तंव अंतु नाहीं अश्वत्था । भवरूपा या	ज्ञाने.१५.३.२२६
९०६१४. विवेकु	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
९०६१५. विवेकु	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
९०६१६. विवेकु	जरी चंद्रीं जाला कलंकु । तरी चंद्रेसीं नव्हे एकु । आहे दिठी डोळ्यां विवेकु । अपाडु जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२७३
९०६१७. विवेकु	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
९०६१८. विवेकु	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
९०६१९. विवेकुही	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
९०६२०. विवेकें	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
९०६२१. विवेकें	ऐसेनि विवेकें उदो चित्तीं । तयासि भेदु कैंचा त्रिजगतीं । देखें आपुलिया प्रतीती । जगचि मुक्त	ज्ञाने.५.१६.८५
९०६२२. विवेकें	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
९०६२३. विवेकें	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
९०६२४. विव्हळा-	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
९०६२५. विशद	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
९०६२६. विशद	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
९०६२७. विशद	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
९०६२८. विशद	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
९०६२९. विशदबोधविदग्धा	नमो विशदबोधविदग्धा । विद्यारविंदप्रबोधा । पराप्रमेयप्रमदा- । विलासिया	ज्ञाने.१०.१
९०६३०. विशदविद्यावधू-	आइकें गा आर्तबंधू । निरंतरकारुण्यसिंधू । विशदविद्यावधू- । वल्लभा जी	ज्ञाने.१४.३
९०६३१. विशदु	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
९०६३२. विशदु	ऐसा प्रतिपादनामाजीं वादु । तो मी म्हणे गोविंदु । अक्षरांआंतु विशदु । अकारु तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६९
९०६३३. विशदु	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
९०६३४. विशदु	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
९०६३५. विशदु	ना कांहीं आथी अर्थभेदु । तो देव करोतु विशदु । येथ म्हणती मुकुंदु । भिन्नचि पै	ज्ञाने.१८.१.८९
९०६३६. विशदें	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
९०६३७. विशाल	अकार चरणयुगुल । उकार उदर विशाल । मकार महामंडल । मस्तकाकारें	ज्ञाने.१.१९
९०६३८. विशाळ	परी कोणें मानें विशाळ । जैसें तुटिलिया अंतराळ । आकाशासि कव्हळ । पडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.२४.३५९
९०६३९. विशाळ	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३

९०६४०. विशाळें	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
९०६४१. विशाळें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें र्‍हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
९०६४२. विशाळें	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
९०६४३. विशिष्टां	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
९०६४४. विशुद्ध	जयजय देव विशुद्ध । विदुदयोद्यानद्विरद । शमदममदनमदभेद । दयार्णव	ज्ञाने.१८.७
९०६४५. विशुद्धु	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
९०६४६. विशुद्धें	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
९०६४७. विशेख	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
९०६४८. विशेखु	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
९०६४९. विशेखें	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
९०६५०. विशेखें	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
९०६५१. विशेष	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
९०६५२. विशेष	आणि भक्तां तरी देहीं । विशेष एकवंकीचा ठाव नाहीं । म्हणऊनि अव्हेरू करितां कांहीं । वियोगु ऐसा न वाटे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३६
९०६५३. विशेष	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
९०६५४. विशेष	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
९०६५५. विशेष	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
९०६५६. विशेष	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
९०६५७. विशेष	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
९०६५८. विशेष	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
९०६५९. विशेषणीं	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
९०६६०. विशेषलिंगां	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
९०६६१. विशेषा	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
९०६६२. विशेषिजे	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
९०६६३. विशेषिजे	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
९०६६४. विशेषिजे	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
९०६६५. विशेषीं	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
९०६६६. विशेषीं	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००

९०६६७. विशेषु	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४
९०६६८. विशेषूं	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
९०६६९. विशेषें	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
९०६७०. विशेषें	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
९०६७१. विशेषें	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
९०६७२. विशेषें	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
९०६७३. विशेषें	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
९०६७४. विशेषें	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
९०६७५. विशेषें	म्हणोनि असो तें विशेषें । आपणपयासारिखें । जो चराचर देखे । अखंडित	ज्ञाने.६.३२.४०४
९०६७६. विशेषें	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
९०६७७. विशेषें	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
९०६७८. विशेषें	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
९०६७९. विशेषें	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
९०६८०. विशेषेंसी	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
९०६८१. विशेषेंहि	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
९०६८२. विश्रांति-	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
९०६८३. विश्रांति	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
९०६८४. विश्रांति	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
९०६८५. विश्रांति	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
९०६८६. विश्रांतिही	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
९०६८७. विश्रांती	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
९०६८८. विश्रांतीचाही	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
९०६८९. विश्रामु	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
९०६९०. विश्रामु	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
९०६९१. विश्रामु	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
९०६९२. विश्रामे	येणेंचि सत्कर्में । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
९०६९३. विश्व	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९

१०६९४. विश्व	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
१०६९५. विश्व	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
१०६९६. विश्व	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
१०६९७. विश्व	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
१०६९८. विश्व	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
१०६९९. विश्व	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
१०७००. विश्व	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
१०७०१. विश्व	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
१०७०२. विश्व	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
१०७०३. विश्व	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
१०७०४. विश्व	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
१०७०५. विश्व	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
१०७०६. विश्व	तया बंधु कोण काह्याचा । द्वेषिया कवणु तयाचा । मीचि विश्व ऐसा जयाचा । बोधु जाहला	ज्ञाने.६.९.९५
१०७०७. विश्व	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
१०७०८. विश्व	आकाशीं दिसे दुसरें । तें अभ्र जैं विरे । तैं गगनचि कां भरे । विश्व जैसें	ज्ञाने.६.२७.३८५
१०७०९. विश्व	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
१०७१०. विश्व	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
१०७११. विश्व	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
१०७१२. विश्व	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
१०७१३. विश्व	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
१०७१४. विश्व	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
१०७१५. विश्व	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
१०७१६. विश्व	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
१०७१७. विश्व	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
१०७१८. विश्व	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
१०७१९. विश्व	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
१०७२०. विश्व	आणि जयाचेनि प्रकृति जिये । जेणें अधिष्ठिली विश्व विये । जो येऊनि प्रकृती इये । गुणांतें भोगी	ज्ञाने.९.१८.२७९

९०७२१. विश्व	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
९०७२२. विश्व	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
९०७२३. विश्व	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
९०७२४. विश्व	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
९०७२५. विश्व	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
९०७२६. विश्व	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
९०७२७. विश्व	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
९०७२८. विश्व	जिये प्रभेचिये झळाळा । उजाळू चंद्रादित्यमंडळा । जे महातेजाचा जिव्हाळा । जेणें विश्व प्रकटे	ज्ञाने.११.१०.२१२
९०७२९. विश्व	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
९०७३०. विश्व	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंतःकरण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
९०७३१. विश्व	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
९०७३२. विश्व	तैसा वक्त्रांचा विकाशु । माजीं जिव्हांचा आगळाचि आवेशु । विश्व न पुरे म्हणोनि घांसु । न भरीचि कोडें	ज्ञाने.११.२४.३६१
९०७३३. विश्व	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
९०७३४. विश्व	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
९०७३५. विश्व	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
९०७३६. विश्व	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
९०७३७. विश्व	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
९०७३८. विश्व	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
९०७३९. विश्व	जे अवृष्टीचेनि उपद्रवें । गादलें विश्व आघवें । म्हणोनि पर्जन्येष्टी करावे । नाना याग	ज्ञाने.१३.७.२२१
९०७४०. विश्व	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
९०७४१. विश्व	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
९०७४२. विश्व	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
९०७४३. विश्व	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
९०७४४. विश्व	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
९०७४५. विश्व	अज्ञानाचें जियालें । तया एका लागलें । जेणें विश्व भुललें । नाचत असे	ज्ञाने.१४.८.१७५
९०७४६. विश्व	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
९०७४७. विश्व	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७

१०७४८. विश्व	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
१०७४९. विश्व	तें आघवेंचि दिसणें । जयातें कां न देखणें । विश्व भासतसे जेणें । लपालेन	ज्ञाने.१५.६.३०९
१०७५०. विश्व	पैं विश्व घेऊनि गेला मार्गेसीं । तया चोरातें कवण कें गिवसी । जे कोणी एकी दशा ऐसी । शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
१०७५१. विश्व	विश्व आघवेंचि मावळे । आणि आत्मबोधु तरी नुजळे । तिये अज्ञानदशे केवळे । अक्षरु नांव	ज्ञाने.१५.१६.५०८
१०७५२. विश्व	जीवत्व जेथुनि किरीटी । विश्व उठवितचि उठी । ते उभय बोधांची मिठी । अक्षरु पुरुषु	ज्ञाने.१५.१६.५१४
१०७५३. विश्व	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
१०७५४. विश्व	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
१०७५५. विश्व	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
१०७५६. विश्व	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
१०७५७. विश्व	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
१०७५८. विश्व	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
१०७५९. विश्व	तैसें तया दोघांचें मिळणें । दोघां नावरे जाणावें कवणें । किंबहुना नारायणें । विश्व कोंदलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२५
१०७६०. विश्व	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
१०७६१. विश्व	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
१०७६२. विश्वकंदें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
१०७६३. विश्वकार्या	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
१०७६४. विश्वचरण	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
१०७६५. विश्वचि	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
१०७६६. विश्वचि	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
१०७६७. विश्वचि	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
१०७६८. विश्वचि	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
१०७६९. विश्वचि	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
१०७७०. विश्वजीवन	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
१०७७१. विश्वतश्चक्षु	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
१०७७२. विश्वतश्चक्षु	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
१०७७३. विश्वतोमुख	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
१०७७४. विश्वतोमुख	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थें विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६

९०७७५. विश्वतोमुख	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
९०७७६. विश्वतोमुखा	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
९०७७७. विश्वतोमुखें	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
९०७७८. विश्वनिक्षेपैकनिधान	जें आकाराचें आयतन । जें विश्वनिक्षेपैकनिधान । तें अव्यय तूं गहन । अविनाश जी	ज्ञाने.११.१८.३०८
९०७७९. विश्वपण	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
९०७८०. विश्वपण	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
९०७८१. विश्वपणें	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
९०७८२. विश्वपरंपरेची	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
९०७८३. विश्वप्रकाशितया	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
९०७८४. विश्वप्रगटितया	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
९०७८५. विश्वप्रामाण्याची	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
९०७८६. विश्वफळा	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
९०७८७. विश्वबाहु	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
९०७८८. विश्वबाहु	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
९०७८९. विश्वबीज	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
९०७९०. विश्वबीजाचिया	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
९०७९१. विश्वभ्रमाऐसा	देखें विश्वभ्रमाऐसा । जो अमूर्ताचा कडवसा । तो जयाचिया प्रकाशा । पुरेचिना	ज्ञाने.४.३६.१७४
९०७९२. विश्वमूर्ती	ऐसें विश्वमूर्ती तेणें । बोलिलें कारुण्यपूर्णे । तंव देखत आहे कीं नाहीं न म्हणे । निवांतुचि येरु	ज्ञाने.११.७.१५२
९०७९३. विश्वमूर्ती	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
९०७९४. विश्वमूर्ती	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
९०७९५. विश्वमूर्ती	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
९०७९६. विश्वमूर्धा	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
९०७९७. विश्वमोहिनी	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
९०७९८. विश्वरचना	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
९०७९९. विश्वरचना	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
९०८००. विश्वरूप	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणे भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
९०८०१. विश्वरूप	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०

९०८०२. विश्वरूप	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
९०८०३. विश्वरूप	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
९०८०४. विश्वरूप	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७
९०८०५. विश्वरूप	परि तेंचि ऐसेनि भावें । जे एका दों उत्तरांसवें । दावी विश्वरूप आघवें । झाडा देउनी	ज्ञाने.११.३९
९०८०६. विश्वरूप	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
९०८०७. विश्वरूप	ऐसें अगाध जें तुझें । विश्वरूप कानीं ऐकिजे । तें देखावया चित्त माझें । उतावीळ देवा	ज्ञाने.११.३.८६
९०८०८. विश्वरूप	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
९०८०९. विश्वरूप	तुझें विश्वरूप आकळे । ऐसें जरी जाणसी माझे डोळे । तरि आर्तीचे डोहळे । पुरवीं देवा	ज्ञाने.११.४.१११
९०८१०. विश्वरूप	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
९०८११. विश्वरूप	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
९०८१२. विश्वरूप	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सर्वेचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
९०८१३. विश्वरूप	म्हणे किंबहुना अवधारिलें । पार्थे विश्वरूप देखिलें । नाना आभरणीं भरलें । विश्वतोमुख	ज्ञाने.११.११.२३६
९०८१४. विश्वरूप	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
९०८१५. विश्वरूप	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
९०८१६. विश्वरूप	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
९०८१७. विश्वरूप	देवा विश्वरूप पहावयाचे डोहळे । केले तियें पावलों प्रतिफळें । बा देखिलासि आतां डोळे । निवावे तैसे निवाले	ज्ञाने.११.२४.३६६
९०८१८. विश्वरूप	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
९०८१९. विश्वरूप	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
९०८२०. विश्वरूप	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
९०८२१. विश्वरूप	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
९०८२२. विश्वरूप	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
९०८२३. विश्वरूप	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
९०८२४. विश्वरूप	कृष्णातें म्हणे अवधारिलें । आपण विश्वरूप मज दाविलें । तंव नवल म्हणोनि बिहालें । चित्त माझें	ज्ञाने.१२.१.२१
९०८२५. विश्वरूप	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
९०८२६. विश्वरूपकौतुकीं	जैसा आब्रह्म पूर्णोदकीं । पव्हे मार्कंडेय एकाकी । तैसा विश्वरूपकौतुकीं । पार्थु लोळे	ज्ञाने.११.९.१८७
९०८२७. विश्वरूपदर्शन	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
९०८२८. विश्वरूपदर्शना	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३

९०८२९. विश्वरूपदर्शनाचा	तें आतां प्रगटुनी अनेकधा । करीत विश्वरूपदर्शनाचा धांदा । बाप भाग्या अगाधा । पार्थाचिया	ज्ञाने.११.४.११९
९०८३०. विश्वरूपध्यान	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
९०८३१. विश्वरूपपटाची	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
९०८३२. विश्वरूपपण	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
९०८३३. विश्वरूपमय	एकचि विश्वरूप देखावें । ऐसा मनोरथु केला पांडवें । कीं विश्वरूपमय आघवें । करूनि घातलें	ज्ञाने.११.४.११६
९०८३४. विश्वरूपलाभें	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
९०८३५. विश्वरूपव्याजें	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
९०८३६. विश्वरूपा	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
९०८३७. विश्वरूपा	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
९०८३८. विश्वरूपा	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
९०८३९. विश्वरूपा	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
९०८४०. विश्वरूपा	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
९०८४१. विश्वरूपा	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
९०८४२. विश्वरूपा	मग उठोनि म्हणे नृपा । श्रीहरीचिया विश्वरूपा । देखिलया उगा कां पां । असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
९०८४३. विश्वरूपाचा	म्हणोनि तो देवांचा रावो । म्हणे पार्था ते तुज दृष्टि देवों । जया विश्वरूपाचा ठावो । देखसी तूं	ज्ञाने.११.९.१७६
९०८४४. विश्वरूपाचां	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
९०८४५. विश्वरूपाचां	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
९०८४६. विश्वरूपाचिया	ऐसें विश्वरूपाचिया महामारी । जीवित्व गेलें आहे चराचरीं । जी न बोलें तरि काय करीं । कैसेनि राहें	ज्ञाने.११.२४.३७४
९०८४७. विश्वरूपाचिया	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३
९०८४८. विश्वरूपाची	चरणौनि मुकुटवरी । देखत विश्वरूपाची थोरी । जे नाना रत्न अलंकारीं । मिरवत असे	ज्ञाने.११.१०.२१०
९०८४९. विश्वरूपाची	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
९०८५०. विश्वरूपाची	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
९०८५१. विश्वरूपाचे	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
९०८५२. विश्वरूपातें	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
९०८५३. विश्वरूपापाठीं	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
९०८५४. विश्वरूपायेवढी	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाढु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
९०८५५. विश्वरूपायेवढें	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१

९०८५६. विश्वरूपासारिखें	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
९०८५७. विश्वरूपाहूनि	तेणें देवाचिया दोनही मूर्ती । निकिया न्याहाळिलिया चित्तीं । तंव विश्वरूपाहूनि कृष्णाकृती । देखिला लाभु	ज्ञाने.११.५५.७०२
९०८५८. विश्वरूपीं	मग आइका तो किरीटी । घालूनि विश्वरूपीं दिठी । पहिली कैसी गोठी । करिता जाहला	ज्ञाने.११.२८
९०८५९. विश्वरूपीं	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
९०८६०. विश्वरूपीं	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
९०८६१. विश्वरूपें	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
९०८६२. विश्वरूपें	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
९०८६३. विश्वरूपेंसीं	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
९०८६४. विश्वलाघवा	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
९०८६५. विश्वलोपीं	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
९०८६६. विश्ववंद्या	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
९०८६७. विश्ववंद्यें	पाहा पां काई नारायणें । तया पांडवांचें उणें । कीजेचि ना पुराणें । विश्ववंद्यें	ज्ञाने.१५.२५
९०८६८. विश्ववसवितेया	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्ववसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
९०८६९. विश्वविकासित	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
९०८७०. विश्वविभव	तियेतें जें जेधवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
९०८७१. विश्वव्यवस्था	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
९०८७२. विश्वश्रियेचा	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
९०८७३. विश्वसुहृदातें	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
९०८७४. विश्वसृजनयोग्यता	जयाचा अर्थु जीवीं ध्यातां । जें वर्णत्रयचि जपतां । विश्वसृजनयोग्यता । आली तया	ज्ञाने.१७.२३.३३८
९०८७५. विश्वस्वप्नाचा	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
९०८७६. विश्वस्वप्नासहितें	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
९०८७७. विश्वस्वप्नेंसीं	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
९०८७८. विश्वही	कां तिघा वन्हींची पांती । पाहतां थोडे ठाय गमती । परी विश्वही प्राणाहुती । करूं न पुरे	ज्ञाने.१६.४.२५४
९०८७९. विश्वा	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
९०८८०. विश्वा	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
९०८८१. विश्वा	उदैजणें केतूचें जैसें । विश्वा अनिष्टाचि दोषें । जन्मती ते तैसे । लोकां आटूं	ज्ञाने.१६.९.३१९
९०८८२. विश्वांघ्रि	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५

९०८८३. विश्वाकार	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
९०८८४. विश्वाकार	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
९०८८५. विश्वाकार	ऐसा हा एकु । विश्वाकार विटंकु । उदयला जाण रुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
९०८८६. विश्वाकारु	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
९०८८७. विश्वाकारें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
९०८८८. विश्वाचा	इयें प्रकृतिपुरुषें दोन्ही । उपजलीं जयाचिया अमनमनीं । तो पितामह त्रिभुवनीं । विश्वाचा मी	ज्ञाने.९.१७.२७२
९०८८९. विश्वाचा	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
९०८९०. विश्वाचा	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
९०८९१. विश्वाचां	ऐसिया इया गोष्टी । विश्वाचां वाक्पटीं । लिहूनि घालीं किरीटी । जगामाजीं	ज्ञाने.११.३४.४८१
९०८९२. विश्वाचि	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
९०८९३. विश्वाचिया	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
९०८९४. विश्वाचिया	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
९०८९५. विश्वाचिया	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
९०८९६. विश्वाचिया	तयापरी जो अशेषा । विश्वाचिया अभिलाषा । पायपाखाळणिया देखा । घरटा जाला	ज्ञाने.१८.२७.६५१
९०८९७. विश्वाचिया	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
९०८९८. विश्वाचिसारखें	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
९०८९९. विश्वाचीं	ऐसे माझेनि नामघोषें । नाहीं करिती विश्वाचीं दुःखें । अवघें जगचि महासुखें । दुमदुमित भरलें	ज्ञाने.९.१४.२००
९०९००. विश्वाची	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
९०९०१. विश्वाचें	जें विश्वाचें मूळ । जें योगद्रुमाचें फळ । जें आनंदाचें केवळ । चैतन्य गा	ज्ञाने.६.१५.३२२
९०९०२. विश्वाचें	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
९०९०३. विश्वाचेया	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
९०९०४. विश्वातें	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
९०९०५. विश्वात्मक	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
९०९०६. विश्वात्मक	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
९०९०७. विश्वात्मक	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
९०९०८. विश्वात्मकीं	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
९०९०९. विश्वात्मकु	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८

९०९१०. विश्वात्मकें	आतां विश्वात्मकें देवें। येणें वाग्यज्ञें तोषावें। तोषोनि मज द्यावें। पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
९०९११. विश्वात्मा	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा। यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा। जो इया लटकिया भूतग्रामा। भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
९०९१२. विश्वानुसार	परी महाभूतें पोटीं वाहे। तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये। या विश्वानुसार होये। गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
९०९१३. विश्वाभासु	अगा पैं पंडुकुमरा। येतां स्वरूपाचिया घरा। करीतसे आडवारा। विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
९०९१४. विश्वाभासु	मावळवीत विश्वाभासु। नवल उदयला चंडांशु। अद्वयाब्जिनीविकाशु। वंदूं आतां	ज्ञाने.१६.१
९०९१५. विश्वाभासु	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां। असतु विश्वाभासु हा येवढा। तो न देखे कवणीकडां। आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
९०९१६. विश्वाभासु	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु। जेणें विश्वाभासु हा साचु। आज्ञेचा नटनाचु। काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
९०९१७. विश्वामित्रातेंही	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी। दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं। तें पाहोनि हांसों आम्ही। विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
९०९१८. विश्वालंकाराचें	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे। जरी आहाती आनानें आकारें। तरी घडले एकेंचि भांगारें। परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
९०९१९. विश्वासला	विश्वासला आतुडवीजे चोरा। शिणला सुइजे महापुरा। तैसें दोषीं इहीं नरा। अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
९०९२०. विश्वासाचा	जैं अज्ञानाचें गडद पडे। तैं हा बहुवस मनीं वाढे। म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे। विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
९०९२१. विश्वासि	आतां तैसें विश्वासि जाहालें। देवो नव्हे हें कर्म आलें। कीं जगजळचरां पांगिलें। काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
९०९२२. विश्वासि	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु। विश्वासि जाला उपकारु। श्रीकृष्णउक्ती आकारु। ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
९०९२३. विश्वासीं	आणि जगा वेदीं विश्वासु। आणि विश्वासीं पूज्य ईशु। जगीं एक तेजसु। सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
९०९२४. विश्वासु	जें लावेचा कळवळा। निवालिया विषोदकाचा गळाळा। जें विश्वासु आंगवळा। संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
९०९२५. विश्वासु	आणि जगा वेदीं विश्वासु। आणि विश्वासीं पूज्य ईशु। जगीं एक तेजसु। सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
९०९२६. विश्वासें	जिणेयाचेनि विश्वासें। मृत्यु एक एथ असे। हें जयाचेनि मानसें। मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
९०९२७. विश्वासें	तरि वाघाचिये अडवे। चरोनि एक वेळ आला दैवें। तेणें विश्वासें पुढती धांवे। वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
९०९२८. विश्वासें	परि ते करिती ऐसें। अभिमानु दवडुनि देशें। एकाचिया विश्वासें। टेंकती बोला	ज्ञाने.१३.२५.१०४१
९०९२९. विश्वासें	तो विश्वासें मारितां रिपु। निवटूनि घातला दर्पु। आणि जयाचा अहा कंपु। तापसांसी	ज्ञाने.१८.५३.१०५७
९०९३०. विश्वाही	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं। विश्व देख विस्तारेंशीं। आणि विश्वाही परौतें मानसीं। जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०
९०९३१. विश्वीं	पवन कवणातें न शिवेचि। आकाश कें न समायेचि। हें असो एक मीचि। विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
९०९३२. विश्वीं	ऐसें आघवांचि ठायीं। तया जळचि जेविं पाहीं। तैसा मीवांचूनि नाहीं। विश्वीं इये	ज्ञाने.१०.८.११४
९०९३३. विश्वीं	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित। कथितेनि तोषें कथूं विसरत। मग तया विसरामाजीं विरत। आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
९०९३४. विश्वीं	एक तूंवाचूनि कांहीं। विश्वीं दुजियाची भाष नाहीं। कीं आमुचे कर्म पाहीं। जे आम्ही आथी म्हणों	ज्ञाने.११.१.५०
९०९३५. विश्वींची	परी विश्वींची आघवी मांदी। जेणें भेदलेनि गुणभेदीं। पडिली तें तंव आदी। ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
९०९३६. विश्वींचे	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें। जैसें आपलेनि असलेपणें। विश्वींचें आहे नाहीं जेणें। प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६

९०९३७. विश्वें	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । करावया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
९०९३८. विश्वेंसीं	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
९०९३९. विश्वेंसीं	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
९०९४०. विश्वेदेव	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
९०९४१. विश्वेशरावो	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
९०९४२. विश्वेशा	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
९०९४३. विश्वेशा	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
९०९४४. विश्वेशें	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
९०९४५. विश्वेशें	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
९०९४६. विश्वेशें	यया बोला विश्वेशें । म्हणितलें तोषें बहुवसे । इयेविषयीं धरणें बैसे । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१८.१३.३००
९०९४७. विश्वेश्वरा	एवं आदिमध्यांतरहिता । विश्वेश्वरा अपरिमिता । तूं देखिलासि जी तत्त्वतां । विश्वरूपा	ज्ञाने.११.१६.२८२
९०९४८. विश्वेश्वरु	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
९०९४९. विश्वैकधामा	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
९०९५०. विश्वोद्भवभुवना	नमो सुभावभजनभाजना । भवेभकुंभभंजना । विश्वोद्भवभुवना । श्रीगुरुराया	ज्ञाने.१०.५
९०९५१. विष	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
९०९५२. विष	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
९०९५३. विष	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
९०९५४. विष	पैं यातें विरक्त पुरुष । त्यजिती कां जैसें विष । निराशा तयां दुःख । दाविलें नावडे	ज्ञाने.५.२२.१२८
९०९५५. विष	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
९०९५६. विष	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
९०९५७. विष	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
९०९५८. विष	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
९०९५९. विष	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
९०९६०. विष	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
९०९६१. विष	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
९०९६२. विष	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
९०९६३. विष	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१

९०९६४. विष	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
९०९६५. विष	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
९०९६६. विष	नातरी अमृत जयापरी । घेतलिया मरण वारी । कां आपुलियाऐसें करी । जैसें विष	ज्ञाने.१७.६.११५
९०९६७. विष	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
९०९६८. विष	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्यालु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
९०९६९. विष	पैं नामें विष महुरें । परी मारूनि अंतीं खरें । तैसें आदि जें गोडिरें । अंतीं कडू	ज्ञाने.१८.३८.८०४
९०९७०. विष	येर काहां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
९०९७१. विषकंदातें	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
९०९७२. विषगर्भ	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
९०९७३. विषचि	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
९०९७४. विषम	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
९०९७५. विषम	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
९०९७६. विषम	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
९०९७७. विषम	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
९०९७८. विषम	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
९०९७९. विषम	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
९०९८०. विषम	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
९०९८१. विषम	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
९०९८२. विषम	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
९०९८३. विषम	कल्पतरूचे आराम । लावितां नाहीं विषम । परी गीतार्थाचें वर्म । निवडूं न ये	ज्ञाने.१८.७८.१७७८
९०९८४. विषमज्ञानें	महाप्रळयसेजे । खेळौनि आलें निदिजे । विषमज्ञानें उमजे । कल्पोदयीं	ज्ञाने.१४.३.११२
९०९८५. विषमबुद्धी	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
९०९८६. विषमवातें	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
९०९८७. विषमा	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
९०९८८. विषमा	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
९०९८९. विषमांहि	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
९०९९०. विषमु	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३

१०९९१. विषय	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
१०९९२. विषय	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
१०९९३. विषय	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदुःखें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
१०९९४. विषय	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
१०९९५. विषय	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
१०९९६. विषय	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
१०९९७. विषय	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
१०९९८. विषय	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
१०९९९. विषय	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
११०००. विषय	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
११००१. विषय	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काइ । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
११००२. विषय	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
११००३. विषय	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
११००४. विषय	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
११००५. विषय	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
११००६. विषय	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
११००७. विषय	जयाचें सुखदुःखाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
११००८. विषय	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
११००९. विषय	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
११०१०. विषय	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
११०११. विषय	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
११०१२. विषय	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
११०१३. विषय	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
११०१४. विषय	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
११०१५. विषय	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
११०१६. विषय	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
११०१७. विषय	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८

९१०१८. विषय	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
९१०१९. विषयआहुति	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
९१०२०. विषयकर्दमींचे	तयां दुःखियां दुःखचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
९१०२१. विषयकल्हारीं	वेद्योदकाचां सरोवरीं । फांकतां विषयकल्हारीं । इंद्रियषट्पदा चारी । जीवभंवरातें	ज्ञाने.१८.६१.१३०१
९१०२२. विषयक्षेत्रीं	तयातें इंद्रियबैलांची पेटी । न म्हणे अंवसीं पाहाटीं । विषयक्षेत्रीं आटी । काढी भली	ज्ञाने.१३.४.२९
९१०२३. विषयजळीं	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
९१०२४. विषयजातांचा	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
९१०२५. विषयजातीं	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
९१०२६. विषयज्ञानें	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दुःख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
९१०२७. विषयदरांचे	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
९१०२८. विषयदुःख	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदुःख	ज्ञाने.५.२२.१२६
९१०२९. विषयदेशींचें	कीं जीवनृपाचे वारु उपलाणे । घेऊनि इंद्रियांचीं केंकाणें । विषयदेशींचें नागवणें । आणीत जे	ज्ञाने.१८.१८.४६४
९१०३०. विषयद्रव्याचिया	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्तीं । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
९१०३१. विषयपंकीं	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
९१०३२. विषयपद्माचे	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
९१०३३. विषयपल्लव	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
९१०३४. विषयभरणें	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
९१०३५. विषयभोगीं	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
९१०३६. विषयभोगु	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
९१०३७. विषयमंता	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
९१०३८. विषयमगरीं	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
९१०३९. विषयवागुरें	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
९१०४०. विषयवार्ता	अर्जुना तेणें पाडें । जयासी विषयवार्ता नावडे । नेदी इंद्रियांचेनि तोंडें । कांहींच जावों	ज्ञाने.१३.८.५१६
९१०४१. विषयवासनांचा	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थें कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
९१०४२. विषयविखें	ते मोहमदिरा भ्रमले । विषयविखें घारले । अज्ञानपंकीं बुडाले । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.३२.१९६
९१०४३. विषयविखें	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
९१०४४. विषयविज्ञानयंत्र	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६

९१०४५. विषयविटें	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
९१०४६. विषयविध्वंसैकवीरु	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु । विषयविध्वंसैकवीरु । तिये पदीं का सर्वेश्वरु । अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
९१०४७. विषयविलासें	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
९१०४८. विषयविषाचा	विषयविषाचा पडिपाडू । गोड परमार्थु लागे कडू । कडू विषय तो गोडू । जीवासी जाहला	ज्ञाने.१०.१३.१५९
९१०४९. विषयविषाचा	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
९१०५०. विषयविषाची	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
९१०५१. विषयवैराग्य	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
९१०५२. विषयव्याळें	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
९१०५३. विषयसंगु	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
९१०५४. विषयसंगु	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
९१०५५. विषयसंगु	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
९१०५६. विषयसंगु	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
९१०५७. विषयसंगें	जरी उदकें उदकीं बुडिजे । कां अग्नि आगी पोळिजे । तरी विषयसंगें आप्लविजे । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.६४.३३६
९१०५८. विषयसिंधु	ये इंद्रियें जें जें म्हणती । तें तेंचि जे पुरुष करिती । ते तरलेचि न तरती । विषयसिंधु	ज्ञाने.२.६७.३४८
९१०५९. विषयसुख	म्हणोनि विषयसुख जें बोलिजे । तें नेणतां गा वायां जल्पिजे । जैसें महुर कां म्हणिजे । विषकंदातें	ज्ञाने.५.२२.११५
९१०६०. विषयसुखचि	अव्हांटलिया आस्थाबुद्धि । विषयसुखचि परमावधि । जीवु तैसा उपाधि । आवडे लोकां	ज्ञाने.४.२.२१
९१०६१. विषयसुखप्रौढी	शरीरींची वाढी । अहोरात्रांची जोडी । विषयसुखप्रौढी । साचचि मानी	ज्ञाने.१३.११.७४३
९१०६२. विषयसुखें	तोचि तूं जाण । योगनिष्ठेसि कारण । जयाचें विषयसुखें अंतःकरण । झकवेना	ज्ञाने.२.६१.३१६
९१०६३. विषयसुखें	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
९१०६४. विषयसुखें	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
९१०६५. विषयसुरवाडु	म्हणौनि विषयसुरवाडु तुटे । जंव जंव देहबुद्धि आटे । तंव तंव आनंदु दुणवटे । कर्मीं जया	ज्ञाने.१८.२६.६४४
९१०६६. विषयसेवा	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
९१०६७. विषयाची	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
९१०६८. विषयां	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
९१०६९. विषयां	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
९१०७०. विषयांचां	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दुःख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३
९१०७१. विषयांचा	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८

९१०७२. विषयांचा	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदुःखाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
९१०७३. विषयांचा	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दुःख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
९१०७४. विषयांचा	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
९१०७५. विषयांचां	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
९१०७६. विषयांचिया	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
९१०७७. विषयांचिया	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
९१०७८. विषयांचिया	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
९१०७९. विषयांची	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
९१०८०. विषयांची	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
९१०८१. विषयांची	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
९१०८२. विषयांचीं	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
९१०८३. विषयांचे	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
९१०८४. विषयांचे	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
९१०८५. विषयांचे	तेथ कें उठिती ते भाव । जिहीं इंद्रियमार्गी धांव । घेऊनि ठाकावे गांव । विषयांचे ते	ज्ञाने.१७.१६.२३४
९१०८६. विषयांचें	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
९१०८७. विषयांचें	तो इंद्रियां आज्ञा न करी । विषयांचें भय न धरी । प्राप्त कर्म न अव्हेरी । उचित जें जें	ज्ञाने.३.७.६९
९१०८८. विषयांचें	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
९१०८९. विषयांचें	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
९१०९०. विषयांचें	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
९१०९१. विषयांचेनि	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
९१०९२. विषयांचेनि	तैसें विषयांचेनि कोडें । जेणें परत्रा केलें उबडें । तंव तोचि आणिकीकडे । मरणें नेला	ज्ञाने.१६.२३.४५२
९१०९३. विषयांचेनि	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
९१०९४. विषयांतुही	तरी विषयांतुही कांहीं । आपणपेंवांचुनि नाहीं । मग विषय कवण कायी । बाधितील कवणा	ज्ञाने.२.६४.३३५
९१०९५. विषयांतें	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
९१०९६. विषयांतें	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
९१०९७. विषयांतें	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
९१०९८. विषयांध	म्हणोनि माझेचि मी नव्हती । माझेचि मज नोळखती । अहंममताभ्रांती । विषयांध झाले	ज्ञाने.७.१३.६७

११०९९. विषयांपासोनि	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
१११००. विषयांमाजीं	द्वैत जेथें उठी । अविद्या जेणें लाठी । जें इंद्रियांतें लोटी । विषयांमाजीं	ज्ञाने.१३.५-६.११३
१११०१. विषयांलागीं	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
१११०२. विषयांवरी	आणि दु:खयोनि जिया आहाती । तिया निरर्थका तरी नव्हती । जरी विषयांवरी विरक्ती । धरिती जीव	ज्ञाने.५.२२.१२३
१११०३. विषयांवरी	एऱ्हवीं इंद्रियांचेनि मेळें । विषयांवरी तरी लोळे । परि विकाराचेनि विटाळें । लिंपिजेना	ज्ञाने.१३.७.४७८
१११०४. विषयांवरी	वासना एकवटे । प्रवृत्ति वोहटे । मानस विटे । विषयांवरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१३
१११०५. विषयांवांचूनि	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
१११०६. विषयांविखीं	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
१११०७. विषयांसि	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
१११०८. विषयांसि	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
१११०९. विषयांसी	पैं तोंड भरो कां विचारा । आणि अंत:करणीं विषयांसी थारा । तरी नातुडे धनुर्धरा । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९३
११११०. विषयाचरण	पतंगा दीपीं आलिंगन । तेथ त्यासी अचुक मरण । तेंवीं विषयाचरण । आत्मघाता	ज्ञाने.३.३२.२०१
११११११. विषयाचि	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
१११११२. विषयाचेनि	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
१११११३. विषयादिक	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
१११११४. विषयादिकीं	ये युक्तीचि कडसणी । नाहीं जयाचां अंत:करणीं । तो आकळिला जाण गुणीं । विषयादिकीं	ज्ञाने.२.६६.३४२
१११११५. विषयाभिधान	तें गा किरीटी मन । या बोला नाहीं आन । आतां विषयाभिधान । भेदु आइकें	ज्ञाने.१३.५-६.११६
१११११६. विषयाभिलाखी	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
१११११७. विषयामाजि	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
१११११८. विषयावरी	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
१११११९. विषयाशा	आमिषकवळु थोरी आशा । न विचारितां गिळी मासा । तैसें कीजे विषयाशा । तयांसि गा	ज्ञाने.१६.१२.३३७
१११२०. विषयासक्त	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
१११२१. विषयिकु	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
१११२२. विषयीं	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
१११२३. विषयीं	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
१११२४. विषयीं	पार्था आणिकही एक । जरी नाशले रागद्वेष । तरी इंद्रियां विषयीं बाधक । रमतां नाहीं	ज्ञाने.२.६४.३३२
१११२५. विषयीं	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३

९११२६. विषयीं	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
९११२७. विषयीं	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
९११२८. विषयीं	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
९११२९. विषयीं	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
९११३०. विषयीं	तैसा जन्मोनि मृत्यूवरी । विषयीं त्रासितां बहुतीं परी । तऱ्ही त्रासु नेघे धरी । अधिक प्रेम	ज्ञाने.१३.११.७०८
९११३१. विषयीं	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
९११३२. विषयीं	आणि वाढे जंव जंव मोहो । तंव तंव विषयीं रोहो । विषय तेथ ठावो । पातकांसी	ज्ञाने.१६.१६.३७०
९११३३. विषयीं	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
९११३४. विषयींचें	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
९११३५. विषयींचें	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
९११३६. विषयींचें	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
९११३७. विषयें	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
९११३८. विषयेंद्रियदोखीं	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
९११३९. विषयेंद्रियमिळणी	तरी विषयेंद्रियमिळणी । करूनि घापे वितुटणी । जैसें तोडिजे खडु पाणी । पारकेया	ज्ञाने.१६.१.८९
९११४०. विषयेंद्रियां	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
९११४१. विषयेंद्रियां	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
९११४२. विषयेंद्रियांचा	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
९११४३. विषयो	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
९११४४. विषयो	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
९११४५. विषयो	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
९११४६. विषयो	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
९११४७. विषयो	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
९११४८. विषयो	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९
९११४९. विषयो	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
९११५०. विषयो	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
९११५१. विषयो	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
९११५२. विषयोचि	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३

९११५३. विषयोर्मीचिया	अहंकाराचिया चळिया । वरि मदत्रयाचिया उकळिया । जेथ विषयोर्मीचिया आकळिया । उल्लाळे घेती	ज्ञाने.७.१४.७५
९११५४. विषवर्गु	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
९११५५. विषही	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
९११५६. विषा	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
९११५७. विषांकुर	तामस कर्म जितुकें । अज्ञानफळेंचि पिके । विषांकुर विखें । जियापरी	ज्ञाने.१४.१६.२६४
९११५८. विषाग्नि	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
९११५९. विषाचा	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
९११६०. विषाची	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
९११६१. विषाचे	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
९११६२. विषाचे	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
९११६३. विषाचें	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
९११६४. विषाचेनि	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
९११६५. विषादा	सुखीं संतोषा न यावें । दुःखीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
९११६६. विषादासी	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
९११६७. विषादु	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुर्जी बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
९११६८. विषादु	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
९११६९. विषादु-	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
९११७०. विषादें	लेंडोराआगीं धूमावधि । कां अपाना आंगीं दुर्गंधि । तैसा जो जीवितावधि । विषादें केला	ज्ञाने.१८.२८.६८५
९११७१. विषादें	आणि असंतोष जीवेंसीं । धरूनि ठेला अहर्निशीं । म्हणौनि मैत्री तेणेंसीं । विषादें केली	ज्ञाने.१८.३५.७५६
९११७२. विषादें	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
९११७३. विषाहीसकट	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
९११७४. विषाहूनि	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
९११७५. विषीं	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
९११७६. विषीं	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
९११७७. विषीं	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
९११७८. विषीं	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
९११७९. विषीं	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७

९११८०. विषीं	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
९११८१. विषें	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
९११८२. विषें	तैसें कर्मे कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
९११८३. विषो	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
९११८४. विषो	तो उदकाचेनि बळें अधिकें । जैसा आडवेनि आंगें फांके । तैसा मानसीं विषो पोखे । रसनाद्वारें	ज्ञाने.२.५९.३०६
९११८५. विषो	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
९११८६. विषो	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
९११८७. विषो	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
९११८८. विषो	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
९११८९. विषो	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
९११९०. विषो	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
९११९१. विषो	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
९११९२. विषो	एवं यया आघवेया । अर्था रूप करावया । विषो एथ चौदाविया । अध्यायासी	ज्ञाने.१४.३७
९११९३. विषो	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
९११९४. विषो	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
९११९५. विषो	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
९११९६. विषो	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
९११९७. विषो	याकारणें मियां । गीतार्थ मऱ्हाठिया । केला लोकां यया । दिठीचा विषो	ज्ञाने.१८.७८.१७३५
९११९८. विषोचि	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणैं फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
९११९९. विषोदकाचा	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
९१२००. विष्ठा	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
९१२०१. विष्ठेचां	मातेचिया उदरकुहरीं । पचूनि विष्ठेचां दाथरीं । उकडूनि नवमासवरी । जन्मजन्मोनि मरती	ज्ञाने.९.२१.३३१
९१२०२. विष्ठेचां	मातृकोदरकुहरीं । सूनि विष्ठेचां दाथरीं । जठरीं नवमासवरी । उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
९१२०३. विष्णु	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
९१२०४. विष्णु	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
९१२०५. विष्णु	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
९१२०६. विष्णु	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११

११२०७. विष्णुनामा	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
११२०८. विष्वक्सेनु	धेनूंमध्यें कामधेनु । ते मी म्हणे विष्वक्सेनु । जन्मवितयांआंत मदनु । तो मी जाणें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४१
११२०९. विसंचे	आणि आकारा आलिया जयाचें । निराकारपण न वचे । आकारलोपें न विसंचे । नित्यता गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१८०
११२१०. विसंब	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
११२११. विसंबसी	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
११२१२. विसंबसीना	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
११२१३. विसंबिजे	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
११२१४. विसंबिजे	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
११२१५. विसंबिजे	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
११२१६. विसंबिजे	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
११२१७. विसंबितां	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
११२१८. विसंबिती	देखें परमात्मसुखनिधान । साधावया योगीजन । जें न विसंबिती अंजन । उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
११२१९. विसंबूं	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके थोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
११२२०. विसंबें	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
११२२१. विसंबे	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
११२२२. विसंबे	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
११२२३. विसंबेना	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
११२२४. विसंबों	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
११२२५. विसंवता	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
११२२६. विसंवता	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
११२२७. विसंवादीं	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
११२२८. विसंवादु	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
११२२९. विसंवादु	परी आतां विसंवादु तो फिटे । त्यागाचा निश्चयो भेटे । तैसें बोलों गोमटें । अवधान देईं	ज्ञाने.१८.३.१४४
११२३०. विसंवादु	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
११२३१. विसंवादें	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
११२३२. विसंवावया	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
११२३३. विसंवावयाचिया	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३

९१२३४. विसवे	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
९१२३५. विसंवे	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
९१२३६. विसंवे	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
९१२३७. विसणैला	तंव भीमसेनु विसणैला । जैसा महाकाळु खवळला । तेणें पौंड्र आस्फुरिला । महाशंखु	ज्ञाने.१.१५.१४८
९१२३८. विसणैले	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
९१२३९. विसरत	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
९१२४०. विसरती	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
९१२४१. विसरला	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
९१२४२. विसरला	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
९१२४३. विसरला	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
९१२४४. विसरलासि	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
९१२४५. विसरलासी	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
९१२४६. विसरलासी	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
९१२४७. विसरलीं	जेथ प्रवृत्ति पांगुळ जाहली । तर्काची दिठी गेली । जेणें इंद्रियें विसरलीं । विषयसंगु	ज्ञाने.४.३३.१६२
९१२४८. विसरले	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
९१२४९. विसरले	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
९१२५०. विसरले	कैसे माझां गुणीं धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि	ज्ञाने.९.१४.२०९
९१२५१. विसरले	चित्तें मीचि जाहाले । मियांचि प्राणें धाले । जीवों मरों विसरले । बोधाचिया भुली	ज्ञाने.१०.९.११९
९१२५२. विसरले	तंव अर्जुन म्हणे देवो । काई विसरले मागील भावो । इये गोठीं कीं राखत आहों । मीतूंपण जी	ज्ञाने.१८.१३.३०२
९१२५३. विसरलें	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
९१२५४. विसरविजती	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
९१२५५. विसराचें	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
९१२५६. विसरामाजीं	तैसेंनि मातें विश्वीं कथित । कथितेनि तोषें कथूं विसरत । मग तया विसरामाजीं विरत । आंगें जीवें	ज्ञाने.१०.९.१२८
९१२५७. विसरावा	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
९१२५८. विसरिजे	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
९१२५९. विसरिजे	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
९१२६०. विसरिजे	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८

९१२६१. विसरिजे	एऱ्हवीं भयास्तव आंग कांपे । नावेक आगळें तरी मन तापे । अथवा बुद्धिही वासिपे । अभिमानु विसरिजे	ज्ञाने.११.२४.३६८
९१२६२. विसरु	जे प्राणिया कामीं भरु । देहाचिवरी आदरु । म्हणोनि पडिला विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.२.२०
९१२६३. विसरु	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
९१२६४. विसरु	जे बहुतां एकां अवांतरु । अहंकाराचा भूतसंचारु । जाहला म्हणोनि विसरु । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०३
९१२६५. विसरु	आपला आपणपेयां । विसरु जो धनंजया । तेंचि रूप यया । अज्ञानासी	ज्ञाने.१४.३.७१
९१२६६. विसरु	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
९१२६७. विसरे	नविये आवडीचेनि भरें । कामुक निजवनिता विसरे । मग पाडेंवीण अनुसरे । भ्रमला जैसा	ज्ञाने.१.२८.१८७
९१२६८. विसरे	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
९१२६९. विसरे	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
९१२७०. विसरे	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
९१२७१. विसरे	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
९१२७२. विसरे	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
९१२७३. विसरे	डोळां हरळ न विरे । घार्यीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदु:ख	ज्ञाने.१३.८.५३८
९१२७४. विसरे	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
९१२७५. विसरे	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
९१२७६. विसरे	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
९१२७७. विसरे	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
९१२७८. विसरें	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
९१२७९. विसरें	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
९१२८०. विसरें	तैसें आपुलेनि विसरें । चैतन्यचि देहाकारें । आभासोनि आविष्करे । देहपणें जें	ज्ञाने.१८.१४.३२४
९१२८१. विसरें	न देखणेनि जें दिसे । नाहींपणेंचि जें असे । विसरें आठवे तें कैसें । चुकवूं आतां	ज्ञाने.१८.७७.१६१७
९१२८२. विसरेचिना	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
९१२८३. विसरोनि	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
९१२८४. विसरोनि	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
९१२८५. विसरोनि	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
९१२८६. विसरोनि	विसरोनि गेलों अर्जुना । जंव नाशु नाहीं पवना । तंव वाचा आथी गगना । म्हणऊनि घुमे	ज्ञाने.६.१४.२७८
९१२८७. विसर्गु	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९

९१२८८. विसर्जिती	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
९१२८९. विसर्जी	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
९१२९०. विसवणें	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
९१२९१. विसवणें	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
९१२९२. विसवणेंवरी	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
९१२९३. विसवावें	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
९१२९४. विसवे	ऐसें बोलिलें देवें । तेथ जी म्हणितलें पांडवें । आइकें जेथ वाचा विसवे । ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
९१२९५. विसंवतें	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
९१२९६. विसवों	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
९१२९७. विसा	पैं बाळ जैं जेवविजे । तैं घांसु विसा ठायीं कीजे । तैसें एकचि चतुर्व्याजें । कथिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९५०
९१२९८. विसांवया	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
९१२९९. विसांवया	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
९१३००. विसांवा	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
९१३०१. विसांवा	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
९१३०२. विसांवा	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
९१३०३. विसांवा	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
९१३०४. विसांवा	दिहा खोलणें रात्रीं जागोवा । ठाणांतरियां जैसा पांडवा । अहोरात्रींही विसांवा । भेटेचिना	ज्ञाने.१६.१२.३४०
९१३०५. विसांवा	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
९१३०६. विसांवा	म्हणोनि इयापरी जगीं । कर्म करितां मानूं त्यागी । येर मूर्च्छने नांव रोगीं । विसांवा जैसा	ज्ञाने.१८.११.२३०
९१३०७. विसांवेनवीण	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
९१३०८. विसांवों	तैसा कर्मीं शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
९१३०९. विसुकुसे	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
९१३१०. विसुरा	म्हणोनि विसुरा काय येणें । तो ईश्वरु आकळावा कवणें । जो आपुलें मान नेणें । आपणचि	ज्ञाने.५.२९.१७४
९१३११. विसुरा	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२
९१३१२. विसुरे	जे ते विश्वालंकाराचें विसुरे । जरी आहाती आनानें आकारें । तरी घडले एकेंचि भांगारें । परब्रह्में	ज्ञाने.६.९.९८
९१३१३. विस्तरे	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
९१३१४. विस्तरेल	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७

९१३१५. विस्तार	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
९१३१६. विस्तारलें	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
९१३१७. विस्तारलें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
९१३१८. विस्तारलेपणा	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
९१३१९. विस्तारा	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
९१३२०. विस्तारा	तरि तैसें नोहे अवधारा । कारण आहे विस्तारा । एऱ्हवीं पद तरी अक्षरां । तिहींचेंचि	ज्ञाने.१३.७.३१६
९१३२१. विस्तारिला	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
९१३२२. विस्तारिली	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
९१३२३. विस्तारिलें	किंबहुना देवें । विश्व विस्तारिलें आहे आघवें । अनंतरूपा वानावें । कवणें तूंतें	ज्ञाने.११.३८.५१८
९१३२४. विस्तारी	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
९१३२५. विस्तारु	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
९१३२६. विस्तारु	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
९१३२७. विस्तारु	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
९१३२८. विस्तारु	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
९१३२९. विस्तारु	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
९१३३०. विस्तारु	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
९१३३१. विस्तारु	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
९१३३२. विस्तारु	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
९१३३३. विस्तारु	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
९१३३४. विस्तारु	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
९१३३५. विस्तारूं	तैसा वाग्विलास विस्तारूं । गीतार्थें विश्व भरूं । आनंदाचें आवारूं । मांडूं जगा	ज्ञाने.१३.३४.११५९
९१३३६. विस्तारूनि	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
९१३३७. विस्तारूनि	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
९१३३८. विस्तारे	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
९१३३९. विस्तारें	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
९१३४०. विस्तारें	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
९१३४१. विस्तारेंशीं	एथ एकैकाचिया प्रदेशीं । विश्व देख विस्तारेंशीं । आणि विश्वाही परौतें मानसीं । जरी देखावें वर्ते	ज्ञाने.११.७.१५०

९१३४२. विस्तारोनि	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
९१३४३. विस्फुलिंग	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
९१३४४. विस्फुलिंग	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
९१३४५. विस्फुलिंगु	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
९१३४६. विस्मय	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
९१३४७. विस्मयाचां	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
९१३४८. विस्मयाचिया	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
९१३४९. विस्मयामाजीं	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
९१३५०. विस्मयामृताचे	तेणें बरवेपणें निर्मळें । अर्जुना उन्मेषाचे डोहळे । घेताति गळाळे । विस्मयामृताचे	ज्ञाने.७.३०.१८९
९१३५१. विस्मयालागीं	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
९१३५२. विस्मयें	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
९१३५३. विस्मयो	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
९१३५४. विस्मयो	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
९१३५५. विस्मयो	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
९१३५६. विस्मयो	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
९१३५७. विस्मयो	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
९१३५८. विस्मयो	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
९१३५९. विस्मयो	या अर्जुनाचिया बोला । विश्वरूपा विस्मयो जाहला । म्हणे ऐसा नाहीं देखिला । धसाळ कोणी	ज्ञाने.११.४७.६०९
९१३६०. विस्मयो	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
९१३६१. विस्मयो	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
९१३६२. विस्मयो	इंद्रियवर्गें दाखविलिया । विरुद्धा अथवा भलीया । विस्मयो कांहीं केलिया । नुठी चित्तीं	ज्ञाने.१६.१.७८
९१३६३. विस्मयो	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
९१३६४. विस्मयो	तेथ लाभु जोडला लाभा । प्रभा आलिंगिली प्रभा । विस्मयो बुडाला उभा । विस्मयामाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१६
९१३६५. विस्मरण	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
९१३६६. विस्मित	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
९१३६७. विस्मित	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
९१३६८. विस्मितु	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९

९१३६९. विस्मितु	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
९१३७०. विस्मितु	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
९१३७१. विस्मृती	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
९१३७२. विस्मृतीची	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
९१३७३. विस्मो	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
९१३७४. विस्मो	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
९१३७५. विस्मो	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
९१३७६. विस्मो	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
९१३७७. विस्मो	अर्जुनातें बा म्हणे एथ कांहीं । आम्हां विस्मो करावया कारण नाहीं । अंगें तो लेकरूं काई । नव्हेचि नंदाचें	ज्ञाने.१०.१९.२०७
९१३७८. विस्मो	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
९१३७९. विस्मो	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
९१३८०. विस्मो	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
९१३८१. विस्मो	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
९१३८२. विहंगममतें	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
९१३८३. विहंगमु	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
९१३८४. विहार	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
९१३८५. विहार	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
९१३८६. विहित	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
९१३८७. विहित	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
९१३८८. विहित	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
९१३८९. विहित	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
९१३९०. विहित	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
९१३९१. विहित	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
९१३९२. विहित	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
९१३९३. विहित	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
९१३९४. विहित	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
९१३९५. विहित	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६

११३९६. विहित	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
११३९७. विहित	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
११३९८. विहित	म्हणोनि विहित क्रिया केली । नव्हे तयाची खूण पाळिली । जयापासूनि कां आलीं । आकारा भूतें	ज्ञाने.१८.४६.९१४
११३९९. विहित	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
११४००. विहित	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५
११४०१. विहित	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८
११४०२. विहित	जे देहवाचामानसें । विहित निपजे जें जैसें । तें एक ईश्वरोद्देशें । कीजे म्हणितलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४२
११४०३. विहितत्वें	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
११४०४. विहितही	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
११४०५. विहिता	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
११४०६. विहिता	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
११४०७. विहिता	तैसें आपलिया विहिता । उपावो असे न विसंबितां । ऐसा कीजे कीं जगन्नाथा । आभारु पडे	ज्ञाने.१८.४५.९१०
११४०८. विहितें	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
११४०९. विहितेंचि	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावते होती	ज्ञाने.३.३.४४
११४१०. विहिरा	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
११४११. विहिरी	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.१६
११४१२. विहिला	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
११४१३. वीचिसागरां	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
११४१४. वीजु	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
११४१५. वीजु	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४
११४१६. वीट	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
११४१७. वीटु	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
११४१८. वीण	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
११४१९. वीण	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
११४२०. वीण	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
११४२१. वीण	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
११४२२. वीत	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४

९१४२३. वीतराग	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
९१४२४. वीतराग	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
९१४२५. वीतराग	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
९१४२६. वीतरागतेसारिखा	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
९१४२७. वीर	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मी निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
९१४२८. वीर	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
९१४२९. वीर	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
९१४३०. वीर	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
९१४३१. वीर	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
९१४३२. वीर	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
९१४३३. वीर	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
९१४३४. वीर	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
९१४३५. वीर	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
९१४३६. वीर	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
९१४३७. वीर	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
९१४३८. वीर	तेणें तोषें वीर पुसे । जी कोण्हीं चिन्हीं तो दिसे । जयामाजीं वसे । ऐसा बोधु	ज्ञाने.१४.२१.३२०
९१४३९. वीर	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
९१४४०. वीरनाथा	ऐसेनि गा वीरनाथा । आत्मज्ञानाचिया खड्गलता । छेदुनियां भवाश्वत्था । ऊर्ध्वमूळातें	ज्ञाने.१५.३.२६६
९१४४१. वीरराया	तो पुरुष वीरराया । मूर्तिमंत जाण दया । मी उदयजतांचि तया । ऋणिया लाभें	ज्ञाने.१६.२.१६२
९१४४२. वीरराया	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
९१४४३. वीरविलासा	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
९१४४४. वीरवृत्ति	तेथ मनीं गजबज जाहाली । आणि आपैसी कृपा आली । तेणें अपमानें निघाली । वीरवृत्ति	ज्ञाने.१.२८.१८५
९१४४५. वीरवृत्ती	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
९१४४६. वीरवृत्तीचेनि	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
९१४४७. वीरवृत्तीचेनि	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
९१४४८. वीरवृत्तीतें	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
९१४४९. वीरश्रेष्ठा	अवधारीं वीरश्रेष्ठा । ये लोकीं या दोन्ही निष्ठा । मजचिपासूनि प्रगटा । अनादिसिद्धा	ज्ञाने.३.३.३५

९१४५०. वीरा	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
९१४५१. वीरा	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
९१४५२. वीरा	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
९१४५३. वीरा	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
९१४५४. वीरा	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
९१४५५. वीरा	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
९१४५६. वीरा	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
९१४५७. वीरा	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
९१४५८. वीरा	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
९१४५९. वीरा	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
९१४६०. वीरा	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
९१४६१. वीरा	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
९१४६२. वीरा	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
९१४६३. वीरा	तरी तयाचि आसुरां । दोषांमाजीं जया वीरा । वाडपणाचा डांगोरा । तो दंभु ऐसा	ज्ञाने.१६.४.२१७
९१४६४. वीरा	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
९१४६५. वीरा	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
९१४६६. वीरा	आणि एकसरें आहारा । कैसेनि तिनी मोहरा । जालिया तेही वीरा । रोकडें दाऊं	ज्ञाने.१७.७.१२०
९१४६७. वीरा	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
९१४६८. वीरा	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
९१४६९. वीरा	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
९१४७०. वीरा	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
९१४७१. वीरा	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
९१४७२. वीरा	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
९१४७३. वीरा	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
९१४७४. वीरा	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
९१४७५. वीरा	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
९१४७६. वीरु	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८

९१४७७. वीरु	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
९१४७८. वीरु	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
९१४७९. वीरु	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
९१४८०. वीरें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
९१४८१. वीरें	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणे तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
९१४८२. वीरेशा	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
९१४८३. वीरेशा	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
९१४८४. वीरेशा	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
९१४८५. वीरेशा	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
९१४८६. वीरेशा	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
९१४८७. वीरेशा	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
९१४८८. वीरेशा	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
९१४८९. वीरेशा	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
९१४९०. वीरेशा	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्मे वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
९१४९१. वीरेशा	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
९१४९२. वीरेशा	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
९१४९३. वीरेशा	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६
९१४९४. वीरेशा	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
९१४९५. वीरेशा	मुखाभासेंसीं आरिसा । परौता नेलिया वीरेशा । पाहातेपणेंवीण जैसा । पाहाता ठाके	ज्ञाने.१८.४९.९७६
९१४९६. वीरेशा	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
९१४९७. वीरोत्तमा	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
९१४९८. वीरोत्तमा	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
९१४९९. वीरोत्तमा	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
९१५००. वीरोत्तमा	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
९१५०१. वीर्यविलासें	एवं मागील जैसें तैसें । तेणें देखिलें वीर्यविलासें । मग म्हणे जियालों ऐसें । जाहलें आतां	ज्ञाने.११.५१.६६३
९१५०२. वृंद	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
९१५०३. वृंदें	तेथ ऋद्धिसिद्धींची अनेगें । वृंदें मिळती प्रसंगें । तये पुष्पवर्षी आंगें । नाहातसे तो	ज्ञाने.१८.५३.१०७१

९१५०४. वृक्ष	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्मे सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
९१५०५. वृक्ष	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
९१५०६. वृक्ष	जैसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
९१५०७. वृक्षजातां	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
९१५०८. वृक्षत्व	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
९१५०९. वृक्षपण	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
९१५१०. वृक्षरूपक	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
९१५११. वृक्षा	जैसी वरिवरी पालवी खुडिजे । आणि मुळीं उदक घालिजे । तरी कैसेनि नाशु निपजे । तया वृक्षा	ज्ञाने.२.५९.३०५
९१५१२. वृक्षांचिये	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
९१५१३. वृक्षांचीं	ना तरी वृक्षांचीं पानें जेतुलीं । तेतुलीं रोपें नाहीं लाविलीं । ऐसी अद्वैतदिवसें पाहली । रात्री जया	ज्ञाने.६.३१.४००
९१५१४. वृक्षाकारमिषें	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदर्शी	ज्ञाने.१५.४०
९१५१५. वृक्षाकाररूपकरीती	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
९१५१६. वृक्षाकारें	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
९१५१७. वृक्षाचीं	नेणों कैसी वसंतसंगें । अवचितिया वृक्षाचीं अंगें । फुटती तैं तयांही जोगें । धरणें नोहे	ज्ञाने.१८.१५
९१५१८. वृक्षाचे	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
९१५१९. वृक्षासि	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
९१५२०. वृक्षु	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
९१५२१. वृक्षु	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
९१५२२. वृक्षु	पत्र पुष्प छाया । फळें मूळें धनंजया । वाटेचा न चुके आलिया । वृक्षु जैसा	ज्ञाने.१६.१.८६
९१५२३. वृत्तांतु	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
९१५२४. वृत्तांतु	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
९१५२५. वृत्ति	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
९१५२६. वृत्ति	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
९१५२७. वृत्ति	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
९१५२८. वृत्ति	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
९१५२९. वृत्तिक	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
९१५३०. वृत्तिक	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४

९१५३१. वृत्तिकु	देहादि परिग्रही । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
९१५३२. वृत्तिपंथें	ते भेदली वृत्तिपंथें । वायुशक्ति गा एथें । कर्मकारण चौथें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.१४.३४३
९१५३३. वृत्तिमाझारीं	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
९१५३४. वृत्ती	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
९१५३५. वृत्ती	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणैं	ज्ञाने.१३.४.३५
९१५३६. वृत्ती	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
९१५३७. वृत्ती	तरि भूतलें आठवे । कां बोलें कानु झांकवे । ऐसियावरि चेतवे । जे गा वृत्ती	ज्ञाने.१३.५-६.१२२
९१५३८. वृत्ती	आवडे ते वृत्ती किरीटी । आधीं मनौनी उठी । मग ते वाचे दिठी । करांसि ये	ज्ञाने.१३.७.२९८
९१५३९. वृत्ती	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
९१५४०. वृत्ती	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
९१५४१. वृत्ती	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
९१५४२. वृत्ती	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
९१५४३. वृत्ती	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
९१५४४. वृत्ती	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
९१५४५. वृत्ती	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैंचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
९१५४६. वृत्ती	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
९१५४७. वृत्तीऐसें	वृत्तीऐसें मन धरिती । मनाऐसी क्रिया करिती । केलियाऐसी वरिती । मरोनि देहें	ज्ञाने.१७.२.५८
९१५४८. वृत्तीचा	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
९१५४९. वृत्तीचां	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
९१५५०. वृत्तीचाही	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
९१५५१. वृत्तीचि	जे क्लेशगांवींचा उकरडा । भवपुरींचा पानवडा । ते तमोयोनि तयां मूढां । वृत्तीचि दें	ज्ञाने.१६.१९.४०७
९१५५२. वृत्तीचिया	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
९१५५३. वृत्तीचिया	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
९१५५४. वृत्तीचेनि	तरी कंदर्पाचेनि बळें । इंद्रियें वृत्तीचेनि मेळे । विभांडूनि येती पाळे । विषयांचे	ज्ञाने.१३.५-६.८४
९१५५५. वृत्तीसी	आणि मनाचा उंबरा । वृत्तीसी देखों नेदी वीरा । तेथ कें वाग्व्यापारा । अवकाशु असे	ज्ञाने.१८.५२.१०३०
९१५५६. वृथा	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
९१५५७. वृथा	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४

९१५५८. वृथाचि	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
९१५५९. वृद्ध	नातरी पुरोडाशु जैसा । न घापे वृद्ध तरी वायसा । गीता नेदी तैसी तापसा । गुरुभक्तिहीना	ज्ञाने.१८.६७.१४८८
९१५६०. वृद्धियत्न	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
९१५६१. वृद्धिलोभें	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें । खांकरेजती शुभाशुभें । नानाकर्मांचे खांबे । नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
९१५६२. वृद्ध	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
९१५६३. वृद्धतेची	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
९१५६४. वृद्धाप्य	वृद्धाप्य तरी बहुडे । तारुण्याची गांठी विघडे । लोपली उघडे । बाळदशा	ज्ञाने.६.१४.२६०
९१५६५. वृद्धाप्य	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
९१५६६. वृद्धाप्य	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
९१५६७. वृद्धाप्य	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
९१५६८. वृद्धाप्य	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
९१५६९. वृद्धाप्या	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
९१५७०. वृद्धाप्याचिया	आतां वृद्धाप्याचिया तरंगा- । माजीं मतिभ्रंशाचा जरंगा । तेणें कवळिजताती पैं गा । चहूंकडे	ज्ञाने.७.१४.८६
९१५७१. वृद्धाप्याचेनि	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
९१५७२. वृद्धि	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
९१५७३. वृद्धि	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
९१५७४. वृद्धी	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
९१५७५. वृद्धी	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
९१५७६. वृद्धी	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
९१५७७. वृद्धी	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
९१५७८. वृद्धीची	जें आदीची आदी । जें वृद्धीची वृद्धी । बुद्धीची जें बुद्धी । जीवाचा जीवु	ज्ञाने.१३.१७.९२८
९१५७९. वृद्धु	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
९१५८०. वृद्धु	जे अनंगु तो पेंधा । निकवडा नुसधा । जीर्णु अतिवृद्धा- । पासोनि वृद्धु	ज्ञाने.१३.२१.९८०
९१५८१. वृश्चिक	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
९१५८२. वृषगजीं	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२
९१५८३. वृष्टि	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
९१५८४. वृष्टि	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५

९१५८५. वृष्टि	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
९१५८६. वृष्टिभरें	जे गुणघनाचेनि वृष्टिभरें । भरली मोहाचेनि महापूरें । घेऊनि जात नगरें । यमनियमांचीं	ज्ञाने.७.१४.७१
९१५८७. वृष्टी	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
९१५८८. वृष्टी	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
९१५८९. वृष्टी	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
९१५९०. वृष्टी	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
९१५९१. वृष्टीचिया	शीत वेढावें । उष्ण पांघुरावें । वृष्टीचिया असावें । घराआंतु	ज्ञाने.१२.५.६५
९१५९२. वृष्टीप्रसंगु	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
९१५९३. वृष्टीस्तव	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
९१५९४. वेंगडी	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
९१५९५. वेंचकपणेंचि	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
९१५९६. वेंचणें	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
९१५९७. वेंचणें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
९१५९८. वेंचणें	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
९१५९९. वेंचतया	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
९१६००. वेंचला	कीं विरूढलेया जोंधळा । कणिसाचा निर्वाळा । वेंचला कीं आगळा । दिसतसे	ज्ञाने.१४.४.१२६
९१६०१. वेंचलिया	रात्रीची चौपाहरी । वेंचलिया अवधारीं । डोळयां तमारी । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९६७
९१६०२. वेंचलेनी	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
९१६०३. वेंचलें	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
९१६०४. वेंचावीं	जैसीं अवघींचि नक्षत्रें वेंचावीं । ऐसी चाड उपजेल जैं जीवीं । तैं गगनाची बांधावी । लोथ जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२५९
९१६०५. वेंचिजेल	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
९१६०६. वेंचिजेल	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
९१६०७. वेंचितां	का कवणें एकें पिंडें । वेंचितां अवतरे भांडें । मग भवंडीजे दंडें । भ्रमें चक्र	ज्ञाने.१८.१३.३१०
९१६०८. वेंचितांही	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
९१६०९. वेंचिती	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
९१६१०. वेंचिती	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
९१६११. वेंचिती	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८

९१६१२. वेंचिलिया	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं । ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
९१६१३. वेंचिलें	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
९१६१४. वेंचिलें	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
९१६१५. वेंचिलें	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकू लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
९१६१६. वेंचिलें	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
९१६१७. वेंची	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
९१६१८. वेंची	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
९१६१९. वेंचीं	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
९१६२०. वेंचु	तेथ म्हणिजे कवणें ठाईं । ऐसेंही पुससी कांहीं । तरी तें पद गा नाहीं । वेंचु जया	ज्ञाने.१५.५.३०६
९१६२१. वेंचु	पहिलें तंव धनुर्धरा । आपुलिया मांसरुधिरा । वेंचु करिती अभिचारा- । लागोनियां	ज्ञाने.१६.१८.३९८
९१६२२. वेंचु	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
९१६२३. वेंचु	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
९१६२४. वेंचु	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
९१६२५. वेंचुनियां	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
९१६२६. वेंचूनि	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
९१६२७. वेंचे	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
९१६२८. वेंचे	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
९१६२९. वेंचे	मवे ना चर्चे । वाढे ना खांचे । विटे ना वेंचे । अव्ययपणें	ज्ञाने.१३.३१.१११३
९१६३०. वेंचे	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
९१६३१. वेंचे	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
९१६३२. वेंचे	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
९१६३३. वेंचे	आणि कर्तृत्व कुलालाचें । तेथ काय तें पृथ्वीयेचें । आधारावांचूनि वेंचे । विचारीं पां	ज्ञाने.१८.१३.३११
९१६३४. वेंचो	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
९१६३५. वेंचें	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
९१६३६. वेंचोनि	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
९१६३७. वेंचोनि	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
९१६३८. वेंटाळितां	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०

९१६३९. वेंटाळिला	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
९१६४०. वेंटाळी	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
९१६४१. वेंटाळी	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
९१६४२. वेंटाळी	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
९१६४३. वेंटाळी	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
९१६४४. वेंटाळीन	एवं बाह्यमनोगत । गुरुसेवा समस्त । वेंटाळीन वस्तुजात । होऊनियां	ज्ञाने.१३.७.४२९
९१६४५. वेंटाळूनि	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
९१६४६. वेंटाळूनि	नाना वेंटाळूनि जीवितें । गुणागुण उखितें । प्राणनाथा उचितें । दिधलें प्रिया	ज्ञाने.१३.७.३७२
९१६४७. वेंटाळूनि	तरी रजाचेनि माजें । देहीं कर्माचें आणोजें । प्रवृत्ति जैं घेइजे । वेंटाळूनि	ज्ञाने.१४.२२.३२७
९१६४८. वेंटाळे	गगनाचेनि वाडपणें नाकळे । त्रिभुवनींचियाही वारिया न वेंटाळे । ययाचेनि वाफा आगी जळे । कैसें धडाडीत असे	ज्ञाने.११.२४.३५४
९१६४९. वेंटाळे	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळे । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
९१६५०. वेंटाळे	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
९१६५१. वेंटाळेना	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
९१६५२. वेंटाळें	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
९१६५३. वेंटाळें	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
९१६५४. वेंधौनि	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
९१६५५. वेखासी	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
९१६५६. वेखासें	एऱ्हवीं विकाराचेनि पैसें । करी कीर इंद्रियांचेयाचि ऐसें । परी धर्मासि वेखासें । जावों नेदी	ज्ञाने.७.१०-११.४७
९१६५७. वेखासें	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
९१६५८. वेखें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दुःखें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
९१६५९. वेग	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
९१६६०. वेग	आणि मातलिया इंद्रियांचे वेग । कां प्राचीनें खवळले रोग । अथवा योगवियोग । प्रियाप्रियांचे	ज्ञाने.१६.३.१९१
९१६६१. वेगळ	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
९१६६२. वेगळ	जैसे पाणियांहि वेगळ । आपजतां दिसती कल्लोळ । एऱ्हवीं तरी निखिळ । पाणीचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३२
९१६६३. वेगळवाणें	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
९१६६४. वेगळवेंटाळीं	ना अशक्तपणें आंगिकें । वेगळवेंटाळीं न टके । ऐसा गादिजे वीण विषयसुखें । तेंचि पाप	ज्ञाने.१६.८.३००
९१६६५. वेगळवेगळां	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८

९१६६६. वेगळवेगळा	आणि येकेकाही अक्षरा । वेगळवेगळा वीरा । विनियोगु नागरा । बोलिलों रीती	ज्ञाने.१७.२७.४१०
९१६६७. वेगळवेगळे	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
९१६६८. वेगळवेगळें	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
९१६६९. वेगळा	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
९१६७०. वेगळा	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
९१६७१. वेगळा	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
९१६७२. वेगळा	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
९१६७३. वेगळा	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
९१६७४. वेगळा	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
९१६७५. वेगळा	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
९१६७६. वेगळा	वरील कोंड्याचा गुंडाळा । झाडूनि केलिया वेगळा । कणु घेतां विरंगोळा । असे काई	ज्ञाने.१५.१५.४६६
९१६७७. वेगळा	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
९१६७८. वेगळाचि	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
९१६७९. वेगळाचि	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
९१६८०. वेगळाला	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
९१६८१. वेगळाला	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडें	ज्ञाने.१४.४.१२९
९१६८२. वेगळाला	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
९१६८३. वेगळालां	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
९१६८४. वेगळालां	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्त्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
९१६८५. वेगळालां	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
९१६८६. वेगळालिया	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
९१६८७. वेगळालिया	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
९१६८८. वेगळालिया	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
९१६८९. वेगळालिया	पैं उंचानीचा डाहाळिया । विषमा वेगळालिया । येकाचि जेवीं जालिया । बीजाचिया	ज्ञाने.१४.४.११९
९१६९०. वेगळालिया	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
९१६९१. वेगळालिया	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
९१६९२. वेगळालीं	आतां तेंचि वेगळालीं । पांचही विवंचूं गा भलीं । तुकोनि घेतलीं । मोतियें जैसीं	ज्ञाने.१८.१३.३१४

११६९३. वेगळाले	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
११६९४. वेगळाले	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
११६९५. वेगळालें	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
११६९६. वेगळालें	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
११६९७. वेगळालेनि	मीचि एक अनेकपणें । वेगळालेनि प्रकृतीगुणें । जीत जगाचेनि प्राणें । वर्तत असें	ज्ञाने.९.१८.२८९
११६९८. वेगळालेपणें	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३
११६९९. वेगळालेपणें	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
११७००. वेगळाल्या	स्वेदजप्रभृती । वेगळाल्या भूतीं । जयाचिये अनुस्यूती । खोमणें नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१६
११७०१. वेगळाविलिया	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६
११७०२. वेगळिक	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
११७०३. वेगळिक	पांघरोनि नईचें उदक । असे नईंचिमाजीं खडक । परी जाणसी का वेगळिक । कोडीचि ते	ज्ञाने.१८.१२.२७१
११७०४. वेगळिका	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
११७०५. वेगळिया	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
११७०६. वेगळी	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
११७०७. वेगळी	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
११७०८. वेगळी	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंतःकरणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
११७०९. वेगळी	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
११७१०. वेगळी	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
११७११. वेगळी	तेथ प्रकृति आपणयां- । वेगळी नुरे धनंजया । रूपेंवीण का छाया । जयापरी	ज्ञाने.१८.५७.१२६४
११७१२. वेगळीक	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
११७१३. वेगळीक	दीपकाची अर्ची । राहाटी वाहे घरीची । परी वेगळीक कोडीची । दीपा आणि घरा	ज्ञाने.१३.३३.११२३
११७१४. वेगळे	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
११७१५. वेगळे	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
११७१६. वेगळे	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
११७१७. वेगळें	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
११७१८. वेगळें	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
११७१९. वेगळें	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४

९१७२०. वेगळें	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
९१७२१. वेगळें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
९१७२२. वेगळें	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
९१७२३. वेगळें	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
९१७२४. वेगळें	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
९१७२५. वेगळें	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
९१७२६. वेगळें	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
९१७२७. वेगळें	आणि गोड आंबट मिळे । तेथ रसांतर फरसाळें । उठी दोहीं वेगळें । दोहीं जिणतें	ज्ञाने.१८.१२.२४५
९१७२८. वेगळेंपणें	परी तें वेगळेंपणें भोगिजे । जैसें पक्षियें फळ चुंबिजे । तैसे नव्हे तेथ विसरिजे । भोगितेपणही	ज्ञाने.५.२३.१३१
९१७२९. वेगळेंही	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
९१७३०. वेगळेपण	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
९१७३१. वेगळेपण	इया उघड मऱ्हाटिया । तें वेगळेपण धनंजया । जाण गुणइंद्रियां- । पासोनियां	ज्ञाने.१३.१४.९०३
९१७३२. वेगळेपण	तरी नुरोनि वेगळेपण । रसीं भजिन्नलें लवण । तैसें नमन माझें जाण । बहु काय बोलों	ज्ञाने.१७.१८
९१७३३. वेगळेपणा	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
९१७३४. वेगळेपणें	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
९१७३५. वेगळेपणें	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंतःकरणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
९१७३६. वेगळेपणें	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
९१७३७. वेगळेपणें	आणि देहाचेंही लेणें । लेऊनि वेगळेपणें । असे तंव जीवेंप्राणें । तोचि पढिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१४
९१७३८. वेगवेगळीया	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांघ्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
९१७३९. वेगा	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
९१७४०. वेगा	पाठीं विचारितया वेगा । तो विवेकुही ठाके मागां । मग अविचारणीय तें आंगा । घडोनि जाय	ज्ञाने.६.४५.४६७
९१७४१. वेगां	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
९१७४२. वेगां	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
९१७४३. वेगां	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होईं	ज्ञाने.११.३३.४६८
९१७४४. वेगां	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
९१७४५. वेगां	म्हणोनि गा आम्हां । वेगां आली उपमा । एऱ्हवीं काय प्रेमा । अनुवादु असे	ज्ञाने.१२.१४.१५९
९१७४६. वेगां	आतां इयावरी । जे तो श्रीहरी । बोलिला तें करीं । कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८

९१७४७. वेगातिशयो	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
९१७४८. वेगावत	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
९१७४९. वेगीं	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होईं	ज्ञाने.२.२.१७
९१७५०. वेगीं	म्हणोनि ये गोठी । विचारु न करीं किरीटी । आतां धनुष्य घेऊनि उठीं । जुंझें वेगीं	ज्ञाने.२.३७.२२१
९१७५१. वेगीं	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
९१७५२. वेगीं	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
९१७५३. वेगीं	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
९१७५४. वेगीं	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होईं देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
९१७५५. वेगीं	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
९१७५६. वेगीं	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
९१७५७. वेगीं	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
९१७५८. वेगु	परि तेतुला वेगु नव्हेचि । म्हणऊनि विसांवा तरी निकाचि । पाठीं मोक्षु तंव तैसाचि । ठेविला असे	ज्ञाने.६.४०.४४०
९१७५९. वेगु	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
९१७६०. वेगु	पापी जो निसुगु । पुण्याविषयीं अति निलागु । जयाचां मनीं वेगु । विकल्पाचा	ज्ञाने.१३.११.६८२
९१७६१. वेगु	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
९१७६२. वेगु	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
९१७६३. वेगु	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
९१७६४. वेगु	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
९१७६५. वेगु	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
९१७६६. वेगु	तेणें देहात्मदृष्टीमुळें । आत्मया घापे देहाचें जाळें । जैसा अभ्राचा वेगु कोल्हें । चंद्रीं मानी	ज्ञाने.१८.१६.३९१
९१७६७. वेगें	जैसा नखाग्रीं व्यालु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
९१७६८. वेगें	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
९१७६९. वेगें	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
९१७७०. वेगें	जया जाणिवेचेनि वेगें । मी अधियज्ञु दृष्टी रिगे । ते तनूचेनि वियोगें । विऱ्हये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.१८१
९१७७१. वेगें	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
९१७७२. वेगें	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
९१७७३. वेगें	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४

९१७७४. वेगें	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
९१७७५. वेगें	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
९१७७६. वेगें	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
९१७७७. वेगें	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
९१७७८. वेगें	तेतुलेनि गा वेगें । स्वर्गसंसारपांगें । आर्गीमाजी रिगे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१४.७.१७१
९१७७९. वेगें	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
९१७८०. वेगें	आणि रसाचें आंगवसें । वाढतां वेगें बहुवसें । जिव्हे आर्तीची असोसें । निघती बेंचें	ज्ञाने.१५.१.१०३
९१७८१. वेगें	जातां वेगें बहुवसें । न वचे कां भूमी रुतलें असे । रथाचें चक्र दिसे । जिया परी	ज्ञाने.१५.१.१२३
९१७८२. वेगें	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
९१७८३. वेगें	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
९१७८४. वेगें	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
९१७८५. वेगें	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
९१७८६. वेगें	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
९१७८७. वेगें	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
९१७८८. वेचितांही	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
९१७८९. वेचिलें	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
९१७९०. वेचु	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
९१७९१. वेचूनि	येर काह्यां मोलें वेचूनि । विष पियावें घेउनि । आत्महत्येसि निमोनि । जायिजे जेणें	ज्ञाने.१८.४८.९४७
९१७९२. वेचूनि	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दु:खावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
९१७९३. वेचे	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
९१७९४. वेचे	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
९१७९५. वेचे	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
९१७९६. वेझ	तेवीं विविधा अवस्था । पातलिया जिणौनि पार्था । प्रज्ञा फळतया अर्था । वेझ देणें जें	ज्ञाने.१८.४३.८६३
९१७९७. वेझें	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
९१७९८. वेटाळी	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
९१७९९. वेटाळूं	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
९१८००. वेटाळूं	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६

९१८०१. वेटाळें	घटाकारें वेटाळें । तेथ नभ गमे वाटोळें । मठीं तरी चौफळें । आयें दिसे	ज्ञाने.१३.१४.८९७
९१८०२. वेठला	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
९१८०३. वेठावें	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
९१८०४. वेठिजे	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
९१८०५. वेठिला	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
९१८०६. वेडा	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
९१८०७. वेडा	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
९१८०८. वेडा	ऐसा न पुरोनि तोंडा । जिभा केला वेडा । अन्नमिषें अग्नि भडाडा । पोटीं भरी	ज्ञाने.१७.९.१४८
९१८०९. वेडा	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
९१८१०. वेडावती	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
९१८११. वेडावला	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
९१८१२. वेडिवेमाजीं	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
९१८१३. वेडी	ऐसी काय नेणों तुझिये आवडी । जाहली प्रसन्नता आमुची वेडी । म्हणोनि गौप्याचीही गुढी । उभविली जगीं	ज्ञाने.११.४७.६१३
९१८१४. वेडी	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
९१८१५. वेडे	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
९१८१६. वेडें	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
९१८१७. वेडें	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
९१८१८. वेड्या	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
९१८१९. वेढां	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
९१८२०. वेढा	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
९१८२१. वेढावें	शीत वेढावें । उष्ण पांघुरावें । वृष्टीचिया असावें । घराआंतु	ज्ञाने.१२.५.६५
९१८२२. वेढिजे	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
९१८२३. वेढितयाचिया	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
९१८२४. वेढितील	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
९१८२५. वेढियातें	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
९१८२६. वेढिला	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
९१८२७. वेढिला	ईश्वरबुद्धी पूजिला । कां चोरु म्हणोनि गांजिला । वृषगजीं वेढिला । केला रावो	ज्ञाने.१४.२५.३६२

९१८२८. वेढिला	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
९१८२९. वेढिलें	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
९१८३०. वेढूं	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
९१८३१. वेढूनि	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
९१८३२. वेढे	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
९१८३३. वेणी	तैसी येरयेरांचिये मिळणी । पडत आनंदकल्लोळांची वेणी । तेथ बोध बोधाचीं लेणीं । बोधेंचि मिरवी	ज्ञाने.१०.९.१२२
९१८३४. वेताळ	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलीरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
९१८३५. वेताळु	तयाहीवरी अळुमाळु । जैं घे फुलागंधाचा गुगुळु । तंव भ्रमाचा तो वेताळु । अवतरे तैसा	ज्ञाने.१७.२२.२९८
९१८३६. वेद	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
९१८३७. वेद	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
९१८३८. वेद	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
९१८३९. वेद	ऐसें जें पद । दुर्लभ आणि अगाध । जयाचिये थडियेचे वेद । चुबुकळिले ठेले	ज्ञाने.८.११.१०७
९१८४०. वेद	एथ वेद मुके जाहाले । मन पवन पांगुळले । रातीविण मावळले । रविशशी	ज्ञाने.१०.२.६४
९१८४१. वेद	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
९१८४२. वेद	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
९१८४३. वेद	वेद वानूनि तंव चांग । जंव न दिसे तुझें आंग । मग आम्हां तया मूग । एकी पांती	ज्ञाने.१४.११
९१८४४. वेद	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
९१८४५. वेद	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
९१८४६. वेद	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
९१८४७. वेद	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
९१८४८. वेदकपणेंसी	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
९१८४९. वेदकु	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
९१८५०. वेदज्ञाचें	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
९१८५१. वेदतरूचां	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
९१८५२. वेदत्रयाचिया	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
९१८५३. वेदत्रयीचिया	आणि वेदत्रयीचिया पाना । नये अन्यत्र लागों अर्जुना । जे मनुष्यावांचूनि विधाना । विषो नाहीं	ज्ञाने.१५.२.१७८
९१८५४. वेदनिर्धारें	नाना उदितें दिवाकरें । गमावा मार्गु दिठी भरे । तैसा वेदनिर्धारें । देखोनिया	ज्ञाने.१७.११.१७८

९१८५५. वेदपद्यांचां	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८
९१८५६. वेदप्रतिपाद्या	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
९१८५७. वेदबीज	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
९१८५८. वेदयज्ञादि	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
९१८५९. वेदरायाचिया	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
९१८६०. वेदराशी	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
९१८६१. वेदराशीचिया	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
९१८६२. वेदरूप	तया पर्जन्या यज्ञीं जन्म । यज्ञातें प्रगटी कर्म । कर्मासि आदि ब्रह्म । वेदरूप	ज्ञाने.३.१५.१३५
९१८६३. वेदवतीये	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
९१८६४. वेदवाक्यांचे	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
९१८६५. वेदवादरतां	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
९१८६६. वेदविद	म्हणोनि वेदविद नर । म्हणती जयातें अक्षर । जें प्रकृतीसी पर । परमात्मरूप	ज्ञाने.८.११.१०३
९१८६७. वेदवेद्या	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
९१८६८. वेदा	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
९१८६९. वेदा	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
९१८७०. वेदां	तैसें विवेकाचिये कांठीं । उभें केलेया किरीटी । पारावाराचिया गोठी । करणें वेदां	ज्ञाने.१५.१७.५३७
९१८७१. वेदां	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
९१८७२. वेदां	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
९१८७३. वेदां	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
९१८७४. वेदांआंतु	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्बंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
९१८७५. वेदांचा	यजन करितां कौतुकें । तिहीं वेदांचा माथा तुके । क्रिया फळेंसि उभी ठाके । पुढां जयां	ज्ञाने.९.२०.३०८
९१८७६. वेदांचा	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
९१८७७. वेदांचिया	याकारणें पैं बापा । जया आथी आपली कृपा । तेणें वेदांचिया निरोपा । आन न कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५५
९१८७८. वेदांचियां	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
९१८७९. वेदांचियेही	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
९१८८०. वेदांची	जेथ अखंड वसिजे यागीं । जे वेदांची वज्रांगी । जयांचिये दिठीचां उत्संगीं । मंगळ वाढे	ज्ञाने.९.३३.४७६
९१८८१. वेदांची	आचाराचें मूळपीठ । वेदांची उतारपेठ । तैसें द्विजरत्न चोखट । पावोनियां	ज्ञाने.१७.२०.२७४

९१८८२. वेदांचीं	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
९१८८३. वेदांचें	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
९१८८४. वेदांचें	नास्तिका द्यावया तोंड । वेदांचें गाढे बंड । तें देखोनि पाखांड । आनचि वाजे	ज्ञाने.१३.३.१९
९१८८५. वेदांतवेद्यें	ऐसें तेणें वेदांतवेद्यें । सकळलोकआद्यें । बोलिलें आराध्यें । जगाचेनि	ज्ञाने.११.८.१६४
९१८८६. वेदांतीं	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
९१८८७. वेदांतीं	ऐसी यया वेदांतीं । निरूपणभाषाप्रतीती । परी तें असो प्रस्तुतीं । अज्ञान मूळ	ज्ञाने.१५.१.९०
९१८८८. वेदांतीं	जयासी कां बीजभावो । वेदांतीं केला ऐसा आवो । तो तया पुरुषा ठावो । अक्षराचा	ज्ञाने.१५.१६.५१२
९१८८९. वेदांतीं	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
९१८९०. वेदांतींही	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
९१८९१. वेदांतें	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६
९१८९२. वेदांतें	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
९१८९३. वेदांतेंही	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
९१८९४. वेदांही	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
९१८९५. वेदाची	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
९१८९६. वेदाचें	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
९१८९७. वेदाचें	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
९१८९८. वेदाचे	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
९१८९९. वेदाचेनि	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
९१९००. वेदाज्ञेसि	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
९१९०१. वेदाज्ञेसी	किंबहुना पुंसा । पांजरियामाजीं जैसा । वेदाज्ञेसी तैसा । बिहूनि असे	ज्ञाने.१३.९.५९८
९१९०२. वेदाज्ञेसी	कुळेंसीं जो पाठमोरा । वेदाज्ञेसी दुऱ्हा । कृत्याकृत्यव्यापारा । निवाडु नेणे	ज्ञाने.१३.११.६९६
९१९०३. वेदातें	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
९१९०४. वेदादि	जिहीं ध्यानाचां डोळां पाहिलासी । वेदादि वाचां वानिलासी । जें उपसाहिलें तयांसी । तें आम्हांही करीं	ज्ञाने.१६.२९
९१९०५. वेदादिक	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
९१९०६. वेदाधारें	वेदाधारें बोलती । केवळ कर्म प्रतिष्ठिती । परी कर्मफळीं आसक्ती । धरूनियां	ज्ञाने.२.४२.२४५
९१९०७. वेदाध्ययनाचें	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
९१९०८. वेदान्तु	तरी तर्कु तोचि फरशु । नीतिभेदु अंकुशु । वेदान्तु तो महारसु । मोदकु मिरवे	ज्ञाने.१.११

९१९०९. वेदार्थसागरु	हा वेदार्थसागरु। जया निद्रिताचा घोरु। तो स्वयें सर्वेश्वरु। प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
९१९१०. वेदार्थातें	तैसें ज्ञानीये जे होती। ते वेदार्थातें विवरिती। मग अपेक्षित तें स्वीकारिती। शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
९१९११. वेदार्थासी	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे। वेदार्थासी नाकळे। जेथ ध्यानाचेही डोळे। पावतीना	ज्ञाने.४.१३
९१९१२. वेदार्थें	नामजपयज्ञु तो परम। बाधूं न शके स्नानादि कर्म। नामें पावन धर्माधर्म। नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
९१९१३. वेदापासूनि	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें। कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें। कीं शेषाहूनि तोंडागळें। बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
९१९१४. वेदि	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा-। आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा। साम्य तेचि सुहाडा। वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
९१९१५. वेदिका	मग वज्रासन तेचि उर्वी। शोधूनि आधारमुद्रा बरवी। वेदिका रचे मांडवीं। शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
९१९१६. वेदी	ना कुंड मंडप वेदी। ना उचित साधनसमृद्धी। आणि तयांसी तंव विधी। द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
९१९१७. वेदी	तियें कुंडें मंडप वेदी। आणीकही संभारसमृद्धी। ते मेळवणी जैसी विधी। आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
९१९१८. वेदीं	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु। मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु। गगनीं मी शब्दु। वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
९१९१९. वेदीं	बाप बाप ग्रंथ गीता। जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता। तो श्रीकृष्ण वक्ता। जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
९१९२०. वेदीं	याची सोय पातले। आणि वेदीं मौनचि घेतलें। यज्ञ की माघौते आले। स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
९१९२१. वेदीं	पैं उपायांसि वाटा। न वाहती एथ सुभटा। साहिसहित वोहटा। वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
९१९२२. वेदीं	आणि जगा वेदीं विश्वासु। आणि विश्वासीं पूज्य ईशु। जगीं एक तेजसु। सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
९१९२३. वेदीं	वेदीं अन्यायीं पडे। तो निरयभोगें दंडे। सन्यायी तो सुरवाडें। स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
९१९२४. वेदीं	चौथा शूद्रु जो धनंजया। वेदीं लागु कीर नाहीं तया। तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया-। अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
९१९२५. वेदीं	अथवा तापसुही जाला। परी गुरुभक्ती जो ढिला। तो वेदीं अंत्यजु वाळिला। तैसा वाळीं	ज्ञाने.१८.६७.१४८७
९१९२६. वेदींचें	वेदींचें बृहत्सामसूत्र। देखणेपणें पवित्र। परी तयाही हें क्षेत्र। नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
९१९२७. वेदु	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ। जे क्रियाविशेषें स्थूळ। जयां नव्हाळियेचें फळ। स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
९१९२८. वेदु	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे। पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे। आणि करितात जें न करावें। वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
९१९२९. वेदु	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये। तरी मुदल वेदु मीचि आहें। आणि तो विधानातें जया विये। तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५
९१९३०. वेदु	म्यां बोलविल्या वेदु बोले। म्यां चालविल्या सूर्यु चाले। म्यां हालविल्या प्राणु हाले। जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
९१९३१. वेदु	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला। तरी मातें नेणतां वायां गेला। कणु सांडुनि उपणिला। कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
९१९३२. वेदु	आणि प्रकृती कीर उगाणा दिधला। परि पुरुषाचाही ठावो दाविला। जयाचा महिमा पांघरोनि जाहला। धडौता वेदु	ज्ञाने.११.२.७१
९१९३३. वेदु	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु। हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु। बोलावया दक्षु। जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
९१९३४. वेदु	म्हणोनि जैसा असें तैसया। मातें नेणोनि धनंजया। वेदु जाणों गेला तंव तया। जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
९१९३५. वेदु	तरी विश्व हा अनादि ठावो। येथ नियंता ईश्वररावो। चावडिये न्यावो अन्यावो। निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५

९१९३६. वेदु	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
९१९३७. वेदु	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
९१९३८. वेदु	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
९१९३९. वेदु	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्ये आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
९१९४०. वेदु	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
९१९४१. वेदु	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
९१९४२. वेदु	यालागीं मागिली कुटी । भ्याला वेदु गीतेचां पोटीं । रिगाला आतां गोमटी । कीर्ति पातला	ज्ञाने.१८.६६.१४६५
९१९४३. वेदुचि	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
९१९४४. वेदें	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
९१९४५. वेदें	ब्रह्माचा अबोला फिटावा । अद्वैतत्त्वें तो भेटावा । ऐसा मंत्रु देखिला कणवा । वेदें बापें	ज्ञाने.१७.२३.३३२
९१९४६. वेदें	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
९१९४७. वेदेंचि	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
९१९४८. वेदेंचि	नाना वाग्देवता वानावी । तैं वाचाचि लागे कामवावी । कां वेदां वेदेंचि बोलावी । प्रतिष्ठा जे	ज्ञाने.१८.१५.३६४
९१९४९. वेदेंसीं	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
९१९५०. वेदैकनिष्ठा	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
९१९५१. वेद्य	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
९१९५२. वेद्य	तैसें वेद्य वेदकपणेंसी । पडिलें कां जयाचां ग्रासीं । तया देह मी ऐसी । अहंता कैंची	ज्ञाने.१८.१७.४१८
९१९५३. वेद्याचां	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
९१९५४. वेद्यु	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
९१९५५. वेद्योदकाचां	वेद्योदकाचां सरोवरीं । फांकतां विषयकल्हारीं । इंद्रियषट्पदा चारी । जीवभंवरातें	ज्ञाने.१८.६१.१३०१
९१९५६. वेधली	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१
९१९५७. वेधलीं	चंदनें वेधलीं झाडें । जालीं चंदनाचेनि पाडें । वशिष्ठें मांडली कीं भांडे । भानूसीं काठी	ज्ञाने.१८.७८.१७३१
९१९५८. वेधवशें	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
९१९५९. वेधीं	तेथ इच्छा आणि बुद्धी । घडवी अहंकारेंसीं आधीं । मग तिया लाविती वेधीं । कारणाचां	ज्ञाने.१३.२०.९६८
९१९६०. वेधीं	तैसें ऐक्याचिये मुठी- । माजिवडें चित्त किरीटी । करूनि वेधीं नेहटी । आत्मयाचां	ज्ञाने.१८.४९.९६१
९१९६१. वेधु	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
९१९६२. वेधु	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०

९११९६३. वेधें	जिये कोंवळिकेचेनि पाडें । दिसती नादींचे रंग थोडे । वेधें परिमळाचें बीक मोडे । जयाचेनि	ज्ञाने.६.१५
९११९६४. वेधें	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
९११९६५. वेधेंचि	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
९११९६६. वेल	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
९११९६७. वेलपल्लव	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
९११९६८. वेलपालवा	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
९११९६९. वेलरिया	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
९११९७०. वेलांडी	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
९११९७१. वेली	जळीं चंद्रिकेचिया पसरती वेली । ते वाढी चंद्रें नाहीं वाढविली । तेविं मातें पावोनि ठेलीं । दुरी कर्में	ज्ञाने.९.८.१२३
९११९७२. वेली	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
९११९७३. वेली	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्में सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
९११९७४. वेली	प्रतिपादिती अभिचार । आगम जे परमार । तेही पानीं घेती प्रसर । वासना वेली	ज्ञाने.१५.२.१६७
९११९७५. वेली	आतां दु:खाची आंतुवट वेली । दोषकाट्यांची जरी भरली । तरी निजाभिधानीं घाली । आसुरी ते	ज्ञाने.१६.३.२१३
९११९७६. वेली	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
९११९७७. वेली	किंबहुना ऐसी प्रथा । वाढती देखसी पार्था । धुंवाचि वेली वृथा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.२२.५७४
९११९७८. वेली	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
९११९७९. वेलीं	जैसा वर्षाकाळु गगनीं । पाल्हेजे नवघनीं । तैसें आकारजात अज्ञानीं । वेलीं जाय	ज्ञाने.१५.२.१५२
९११९८०. वेलीये	जालें गगनचि पां वेलीये । कां वारा मांडला रुखाचेनि आयें । नाना अवस्थात्रयें । उदयला असे	ज्ञाने.१५.६१
९११९८१. वेलु	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
९११९८२. वेल्हाळ	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
९११९८३. वेल्हाळ	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
९११९८४. वेल्हाळ	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
९११९८५. वेल्हाळपणें	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
९११९८६. वेल्हाळपणें	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
९११९८७. वेल्हाळु	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
९११९८८. वेल्हाळे	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
९११९८९. वेल्हावणी	तैसी प्रकृतीचां गुणीं । जया कर्माची वेल्हावणी । केली आहे वर्णीं । चहूं इहीं	ज्ञाने.१८.४१.८२७

९१९९०. वेल्हावणें	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
९१९९१. वेळ	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
९१९९२. वेळ	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
९१९९३. वेळ	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
९१९९४. वेळ	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
९१९९५. वेळ	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
९१९९६. वेळ	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
९१९९७. वेळ	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
९१९९८. वेळ	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
९१९९९. वेळ	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
९२०००. वेळ	परि एक वेळ वेदवेद्या । त्रिभुवनाचया आद्या । विनवणी विश्ववंद्या । आइकें माझी	ज्ञाने.११.३१.४४४
९२००१. वेळ	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
९२००२. वेळ	तरि वाघाचिये अडवे । चरोनि एक वेळ आला दैवें । तेणें विश्वासें पुढती धांवे । वसू जैसा	ज्ञाने.१३.११.७६३
९२००३. वेळ	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
९२००४. वेळ	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
९२००५. वेळ	परि निश्चयाचें मुष्टिबळ । पाहावें एकदोनी वेळ । मग तुळावें अति चोखाळ । मननवेरी	ज्ञाने.१५.३.२६०
९२००६. वेळ	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
९२००७. वेळ	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
९२००८. वेळ	तरी अवधान पघळ । करूनियां आणिक एक वेळ । वाक्य माझें निर्मळ । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.६४.१३४१
९२००९. वेळवेळां	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
९२०१०. वेळा	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
९२०११. वेळा	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
९२०१२. वेळा	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
९२०१३. वेळां	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
९२०१४. वेळाउळ	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
९२०१५. वेळाउळ	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
९२०१६. वेळीं	जैसें डोळ्यां अंजन भेटे । ते वेळीं दृष्टीसी फांटा फुटे । मग वास पाहिजे तेथ प्रगटे । महानिधी	ज्ञाने.१.२३

९२०१७. वेळीं	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
९२०१८. वेळीं	ते वेळीं अर्जुन म्हणतसे देवा । आतां झडकरी रथु पेलावा । नेऊनि मध्यें घालावा । दोहीं दळां	ज्ञाने.१.२१.१६९
९२०१९. वेळीं	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
९२०२०. वेळीं	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
९२०२१. वेळीं	कुळहरणीं पातकें । तिये आंगीं जडती अशेखें । तये वेळीं तूं कवणें कें । देखावासी	ज्ञाने.१.३६.२२९
९२०२२. वेळीं	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
९२०२३. वेळीं	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
९२०२४. वेळीं	ते वेळीं प्रजीं विनविला ब्रह्मा । देवा आश्रयो काय एथ आम्हां । तंव म्हणे तो कमळजन्मा । भूतांप्रति	ज्ञाने.३.१०.८७
९२०२५. वेळीं	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
९२०२६. वेळीं	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
९२०२७. वेळीं	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
९२०२८. वेळीं	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
९२०२९. वेळीं	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
९२०३०. वेळीं	तैसी वासनांतरांची विवंचना । मग आपैसी पारुखे अर्जुना । जे वेळीं गगनीं लयो मना । पवनें कीजे	ज्ञाने.५.२८.१५५
९२०३१. वेळीं	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
९२०३२. वेळीं	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
९२०३३. वेळीं	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
९२०३४. वेळीं	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
९२०३५. वेळीं	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
९२०३६. वेळीं	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
९२०३७. वेळीं	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
९२०३८. वेळीं	कीं तयाही पाठीं । जे वेळीं लोह मांसातें घांटी । ते वेळीं विजयश्रियेचां पाटीं । एकुचि बैसे	ज्ञाने.७.३.१२
९२०३९. वेळीं	ते वेळीं नियमाचें वस्त्र नाठवे । पुढीले अधोगतीची लाज नेणवे । आणि करितात जें न करावें । वेदु म्हणे	ज्ञाने.७.१५-१६.१०४
९२०४०. वेळीं	ते वेळीं जयाकडे वास पाहे । तेउता मीचि तया एक आहे । अथवा निवांत जरी राहे । तरी मीचि तया	ज्ञाने.७.१९.१३२
९२०४१. वेळीं	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
९२०४२. वेळीं	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काहाचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
९२०४३. वेळीं	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०

९२०४४. वेळीं	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा। ते वेळीं स्मरला कीं पावावा। तो आभारुही जीवा। साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
९२०४५. वेळीं	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे। ते वेळीं गणना केंही न समाये। ऐसें अव्यक्ताचें होये। व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
९२०४६. वेळीं	जैसें आटलिया रुपें। आटलेपण ते खोटी म्हणिपे। पुढती तो घनाकारु हारपे। जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
९२०४७. वेळीं	ते वेळीं प्राणासीचि प्राणु नाहीं। तेथ बुद्धि असोनि करील काई। म्हणोनि अग्नीविण देहीं। चेतना न थरे	ज्ञाने.८.२३.२१४
९२०४८. वेळीं	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये। ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे। म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये। येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
९२०४९. वेळीं	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये। ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे। म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये। येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
९२०५०. वेळीं	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे। वांया अवचटें काय पावे। देह जाऊनि वस्तु होआवे। मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
९२०५१. वेळीं	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे। ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे। वाटा लागे तरि गगना भेटे। एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
९२०५२. वेळीं	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे। ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे। वाटा लागे तरि गगना भेटे। एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
९२०५३. वेळीं	पाठीं लया जे वेळीं जाती। ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती। तेवीं आदि स्थिती अंतगती। भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
९२०५४. वेळीं	पाठीं लया जे वेळीं जाती। ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती। तेवीं आदि स्थिती अंतगती। भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
९२०५५. वेळीं	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती। ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती। आणि स्थितिकाळीं न मिरविती। उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
९२०५६. वेळीं	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती। ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती। आणि स्थितिकाळीं न मिरविती। उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
९२०५७. वेळीं	परि जिये वेळीं जैसें। जें होऊनि आंतु असे। बाहेरि ये तैसें। व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
९२०५८. वेळीं	गुरुकृपास्नेहसलिलीं। आपण होय मासोळी। कोणे एके वेळीं। हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
९२०५९. वेळीं	जे वेळीं देवो आरोगिती। तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं। मीचि होईन पुढती। देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
९२०६०. वेळीं	यया एकैकाचेनि आणगटें। चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे। ते वेळीं जीवशाखीं फांटे। सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
९२०६१. वेळीं	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा। तेचि आंतुला रसा। देहाकारु होय तैसा। प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
९२०६२. वेळीं	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु। कां नरकाचा अडदरु। या वासनांचा अंकुरु। जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
९२०६३. वेळीं	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें। जें सदा वसतें बरवें। तें तैसेंचि पाटण पावे। गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
९२०६४. वेळीं	आणि अभ्यासीं विरजिया। होती जिया सामुग्रिया। त्याही नाहीं आपैतिया। तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
९२०६५. वेळीं	तिया करितांही वेळीं। काय जालें हें न सांभाळी। चळला वायू वाहटुळी। चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
९२०६६. वेळु	आतां यावरी जें बोलणें। तें वायांचि वेळु फेडणें। तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे। जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
९२०६७. वेळु	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां। यासि वेळु न लागेल आतां। होय विरक्तु ऐसा अनंता। भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
९२०६८. वेळु	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे। ते सांगतांही वेळु न साहे। म्हणूनि निरूपण लवलाहें। कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
९२०६९. वेळु	कां मरे ना सावध। ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध। आयुष्य मरणाची मर्यादा। वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
९२०७०. वेळु	म्हणऊनि अर्जुना यापरी। पाहेचा वेळु नव्हेल भारी। हे संन्यासयुक्ति सोपारी। दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५

९२०७१. वेळु	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
९२०७२. वेळु	काय जाहलें न वाहतां भुई पेरिजे । तरी तो वेळु विलया जाइजे । तरी आतां माझें निजरूप देखिजे । ते दृष्टी देवों तुज	ज्ञाने.११.८.१६२
९२०७३. वेळु	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
९२०७४. वेळु	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
९२०७५. वेळु	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
९२०७६. वेळु	कर्माचा वेळु चुके । कां नित्य नैमित्तिक ठाके । तें जया न दुखे । जीवामाजीं	ज्ञाने.१३.११.६८१
९२०७७. वेळु	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
९२०७८. वेळु	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
९२०७९. वेळु	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
९२०८०. वेळु	जालयाही एकवाक्यता । कां लाभे वेळु अनुष्ठितां । कैंचा पैसारु जीविता । येतुलालिया	ज्ञाने.१७.२७
९२०८१. वेळु	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
९२०८२. वेळु	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
९२०८३. वेळु	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
९२०८४. वेळु	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
९२०८५. वेळु	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
९२०८६. वेळु	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
९२०८७. वेळुझाडें	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
९२०८८. वेळू	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
९२०८९. वेळे	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
९२०९०. वेळे	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
९२०९१. वेळे	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
९२०९२. वेळे	कैसे प्राप्तीचिये वेळे । निदैवा अंधळेपणाचे डोहळे । कीं असते आपुले डोळे । आपण झांकी	ज्ञाने.६.६.७३
९२०९३. वेळे	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
९२०९४. वेळे	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
९२०९५. वेळे	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
९२०९६. वेळे	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
९२०९७. वेळे	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६

९२०९८. वेळे	झाकरी अनुमानाचेनि करतळें। घेऊनि तियें वाक्यफळें। प्रतीतिमुखीं एके वेळे। घालूं पाहिलीं	ज्ञाने.७.३०.१९२
९२०९९. वेळे	मग गगनीं जेविं निर्मळे। नेणों कैची एके वेळे। उठती घनपटळें। नानावर्णें	ज्ञाने.८.३.२०
९२१००. वेळे	अथवा जागिनलिये वेळे। स्वप्न मनींचें मनीं मावळे। तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे। कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
९२१०१. वेळे	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे। जयांचिये मुखासि कां काना मिळे। तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे। भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
९२१०२. वेळे	जयाची सोय वेदा नाकळे। तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे। अर्जुनाचे दोन्ही डोळे। भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
९२१०३. वेळे	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे। सासिकवचेंसि दोन्ही दळें। वदनीं गेलीं आभाळें। गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
९२१०४. वेळे	नातरी महामेघांचे उमाळे। घडघडीत एके वेळे। घुमघुमिला मंदराचळें। क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४
९२१०५. वेळे	परि तुवां जी काळें। आजि स्थितीचिये वेळे। ग्रासिजे हें न मिळे। विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
९२१०६. वेळे	हां जी चौपाहारी न भरतां। कोणेही वेळे श्रीअनंता। काय माध्यान्हीं सविता। मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
९२१०७. वेळे	पाठीं प्रळयाचिये वेळे। उत्पत्ति स्थिति मावळे। हें कायसेनही न ढळे। अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
९२१०८. वेळे	जी कोण्ही एके वेळे। सरिता घेऊनि येती खडुळें। तियें सामाविजेति सिंधुजळें। आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
९२१०९. वेळे	तेवींचि कोणेही वेळे। आपण कायिसयाही न मिळे। आंत रिगोनि वेगळें। आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
९२११०. वेळे	ऐसाही कोणे एके वेळे। आंतुली कृपेचेनि बळें। उघडोनियां डोळे। दिठी घाली	ज्ञाने.१३.७.२७४
९२१११. वेळे	एकाधेनि वेळे। गुरु माय करी भावबळें। मग स्तन्यसुखें लोळे। अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
९२११२. वेळे	ठायीं बैसतिये वेळे। जे रससोय घेऊनि पळे। तियेचा येरु वोडव मिळे। कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
९२११३. वेळे	हे वाक्सृष्टि एके वेळे। देखतु माझे बुद्धीचे डोळे। तैसा उदैजो जी निर्मळें। कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
९२११४. वेळे	मग तें देहाचें बेळें। वोलांडूनि एकेचि वेळे। संवतुकी कांटाळें। माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
९२११५. वेळे	तेवींचि आक्रोशबळें। व्यापारे कोणे एके वेळे। निगालें तरी आंधळें। रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९
९२११६. वेळे	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे। भुलवी अज्ञानाचे डोळे। लाघवी हरी मेखळे। लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
९२११७. वेळे	मग देहाहंतेचें दळें। सांडूनि एकेचि वेळे। प्रत्यग्बुद्धी करतळें। हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
९२११८. वेळे	नातरी प्रबोधलिये वेळे। तें स्वप्नींची डिंडी मावळे। कां नुरेचि सांजवेळे। मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
९२११९. वेळे	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे। घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें। तुकिलासी ते येकी वेळे। उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
९२१२०. वेळे	यया आघवियांचाचि थोरु। एके वेळे आलिया पूरु। तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु। उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
९२१२१. वेळे	कां आयुष्य जातिये वेळे। शेळिये सातवेउळि मिळे। तैसे साही दोष सगळे। जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
९२१२२. वेळे	म्हणौनि कोणे एके वेळे। मौढ्यमद्याचेनि बळें। यागाचींही टवाळें। आदरिती	ज्ञाने.१६.१७.३८३
९२१२३. वेळे	तैसें एकमेकां सळें। रोग उठती एके वेळे। ऐसा राजसु आहारु फळे। केवळ दुःखें	ज्ञाने.१७.९.१५१
९२१२४. वेळे	तैसें वेळे कृत्य पावे। तेथिंचा मंत्रुही आठवे। परी व्यर्थ तें आघवें। विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२

९२१२५. वेळे	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
९२१२६. वेळे	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
९२१२७. वेळे	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
९२१२८. वेळे	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
९२१२९. वेळे	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
९२१३०. वेळे	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
९२१३१. वेळे	नाना फळतिये वेळे । केळीची वाढी मांदुळे । कां गांवापुढें वळे । मार्गु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८२
९२१३२. वेळे	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
९२१३३. वेळे	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
९२१३४. वेळें	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
९२१३५. वेळें	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्मे सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८
९२१३६. वेळें	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
९२१३७. वेळोवेळा	आपण लाविजे टिळा । म्हणोनि पुसों ये वेळोवेळा । मा घाली फेडी निडळा । कां करूं ये गा	ज्ञाने.१८.११.२२३
९२१३८. वेळोवेळां	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
९२१३९. वेळोवेळां	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
९२१४०. वेळोवेळां	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
९२१४१. वेळोवेळां	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
९२१४२. वेळोवेळां	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
९२१४३. वेळोवेळां	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
९२१४४. वेळोवेळां	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
९२१४५. वेव्हारा	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
९२१४६. वेव्हारें	अहो वसतीं धवळारें । मोडूनि केले देऊळ देव्हारें । नागौनि वेव्हारें । गवादी घातली	ज्ञाने.१३.७.२३०
९२१४७. वेश्याभोगीं	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
९२१४८. वेश्येचें	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
९२१४९. वेष	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
९२१५०. वेषजे	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
९२१५१. वेषही	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८

९२१५२. वेषें	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षे । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
९२१५३. वेषें	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
९२१५४. वेसजे-	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
९२१५५. वै	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
९२१५६. वैकल्य	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
९२१५७. वैकुंठचि	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
९२१५८. वैकुंठनाथु	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
९२१५९. वैकुंठनायका	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
९२१६०. वैकुंठपिठींचें	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
९२१६१. वैकुंठपीठनायकें	ना तरी वैकुंठपीठनायकें । रुसला ध्रुव कवतिकें । बुझाविला देऊनि भातुकें । ध्रुवपदाचें	ज्ञाने.१०.१८
९२१६२. वैकुंठा	कहीं एकाधेनि वैकुंठा जावें । तें तिहीं वैकुंठचि केलें आघवें । ऐसें नामघोषगौरवें । धवळलें विश्व	ज्ञाने.९.१४.२०३
९२१६३. वैकुंठा	तूं उभा ना बैठा । दिघडु ना खुजटा । तुज तळीं वरी वैकुंठा । तूंचि आहासी	ज्ञाने.११.१६.२७७
९२१६४. वैकुंठा	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
९२१६५. वैकुंठा	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
९२१६६. वैकुंठाचा	तरि तो आतां ऐसा । प्रस्तुत परियेसा । अभिप्रावो विश्वेशा । वैकुंठाचा	ज्ञाने.१४.३८
९२१६७. वैकुंठापासोनि	तेणें वैकुंठापासोनि विशाळें । मजलागीं केलीं राउळें । कौस्तुभाहूनि निर्मळें । लेणीं दिधलीं	ज्ञाने.९.२६.३८९
९२१६८. वैकुंठीं	तो मी वैकुंठीं नसें । एक वेळ भानुबिंबींही न दिसें । वरी योगियांचींही मानसें । उमरडोनि जाय	ज्ञाने.९.१४.२०७
९२१६९. वैकुंठीं	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
९२१७०. वैकुंठीचा	जेथ अश्ववाहकु आपण । वैकुंठीचा राणा जाण । तया रथाचे गुण । काय वर्णू	ज्ञाने.१.१४.१४०
९२१७१. वैकुंठींचा	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
९२१७२. वैकुंठींचा	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
९२१७३. वैकुंठींचिये	परि भक्तांचेनि नांवें । चतुष्पदादि आघवे । वैकुंठींचिये राणिवे । योग्य केले	ज्ञाने.१२.७.९३
९२१७४. वैकुंठें	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
९२१७५. वैकुंठें	आणि दीपें कां सूर्ये प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
९२१७६. वैकुंठें	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
९२१७७. वैकुंठें	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
९२१७८. वैखरी	अर्जुना एऱ्हवीं तरी । इया अभिप्रायाचा जे गर्वु धरी । ते पाहें पां वैखरी । दुरी ठेली	ज्ञाने.६.१५.३१२

९२१७९. वैखरी	आणि दुजया थांवो मोडे । जेथ परेशीं वैखरी बुडे । तो तूं मा कोणें तोंडें । वानावासी	ज्ञाने.१४.१४
९२१८०. वैखरी	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
९२१८१. वैखरीयेसि	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
९२१८२. वैजयंतिया	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
९२१८३. वैदिकविधानीं	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
९२१८४. वैद्य	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
९२१८५. वैद्यकही	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
९२१८६. वैद्यातें	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
९२१८७. वैद्यु	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
९२१८८. वैधव्यें	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
९२१८९. वैभव	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
९२१९०. वैभव	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
९२१९१. वैभवें	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
९२१९२. वैर	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
९२१९३. वैर	म्हणोनि समर्थेसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
९२१९४. वैर	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
९२१९५. वैर	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
९२१९६. वैरणा	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
९२१९७. वैरवशें	नातरी भयाचेनि मिसें । मातें न पविजेचि काय कंसें । कीं अखंड वैरवशें । चैद्यादिकीं	ज्ञाने.९.३२.४६६
९२१९८. वैरा	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
९२१९९. वैराग्य	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
९२२००. वैराग्य	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
९२२०१. वैराग्य	तेथ ऐसेंचि एक विचारिलें । जे या ब्रह्मत्वाचे डोहळे जाहले । परि उदरा वैराग्य आहे आलें । बुद्धीचिया	ज्ञाने.६.१०.१४८
९२२०२. वैराग्य	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
९२२०३. वैराग्य	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
९२२०४. वैराग्य	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
९२२०५. वैराग्य	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२

९२२०६. वैराग्य	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
९२२०७. वैराग्य	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
९२२०८. वैराग्य	तैसें मोक्षीं प्रवर्तलया । वृत्ती ब्रह्मीं जाय लया । तंव वैराग्य आथी तया । भंगु कैचा	ज्ञाने.१८.५२.१०४५
९२२०९. वैराग्यइंधन	पहिलें वैराग्यइंधन परिपूर्ती । इंद्रियानळीं प्रदीप्तीं । विषयद्रव्याचिया आहुती । देऊनियां	ज्ञाने.८.४.४८
९२२१०. वैराग्यगरळा	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
९२२११. वैराग्यदशे	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
९२२१२. वैराग्यनिरपेक्षाचा	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
९२२१३. वैराग्यपद	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
९२२१४. वैराग्यमहापावकें	पैं वैराग्यमहापावकें । जाळूनि विषयांचीं कटकें । अधपलीं तवकें । इंद्रियें धरिलीं	ज्ञाने.१२.४.४६
९२२१५. वैराग्यमूळ	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
९२२१६. वैराग्यमोक्षद्वारीं	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
९२२१७. वैराग्यरवि	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
९२२१८. वैराग्यलाटु	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
९२२१९. वैराग्यलाभु	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
९२२२०. वैराग्यवसंताचेनि	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
९२२२१. वैराग्यविवेकेंसीं	तेथ वैराग्यविवेकेंसीं । आटे बंध मोक्षेंसीं । वृत्ती तये आवृत्तीसीं । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५५.११३५
९२२२२. वैराग्यशाखा	ऐशा यमदमीं घोंसाळिया । उठती तपाचिया डाहाळिया । देती वैराग्यशाखा कवळिया । वेल्हाळपणें	ज्ञाने.१५.२.१९०
९२२२३. वैराग्यसिद्धि	म्हणौनि तिये पुजे । रिझलेनि आत्मराजें । वैराग्यसिद्धि देईजे । पसाय तया	ज्ञाने.१८.४६.९१८
९२२२४. वैराग्यसिद्धीचा	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
९२२२५. वैराग्याचा	इहीं विवेकाची त्राय फेडिली । वैराग्याचा खाली काढिली । जितया मान मोडिली । उपशमाची	ज्ञाने.३.३७.२५२
९२२२६. वैराग्याचा	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
९२२२७. वैराग्याचा	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
९२२२८. वैराग्याचा	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
९२२२९. वैराग्याची	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
९२२३०. वैराग्याची	तरी अभ्यासाचेनि बळें । प्रत्याहारीं निराळे । नखी लागेल ढाळेंढाळें । वैराग्याची	ज्ञाने.६.३.५७
९२२३१. वैराग्याची	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
९२२३२. वैराग्याची	जेथ वैराग्याची नाव न रिगे । विवेकाचा तागा न लगे । वरि कांहीं तरों ये योगें । तरी विपायें तो	ज्ञाने.७.१४.९१

९२२३३. वैराग्याची	आणि विषयांविखीं । वैराग्याची निकी । पुरवणी मानसीं कीं । जिती आथी	ज्ञाने.१३.८.५१२
९२२३४. वैराग्याची	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
९२२३५. वैराग्याची	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
९२२३६. वैराग्याची	ऐसी वैराग्याची अंगीं । बाणूनियां वज्रांगी । राजयोगतुरंगीं । आरूढला	ज्ञाने.१८.५२.१०४७
९२२३७. वैराग्याची	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
९२२३८. वैराग्याचें	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
९२२३९. वैराग्याचें	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
९२२४०. वैराग्याचेनि	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
९२२४१. वैराग्याचेनि	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
९२२४२. वैराग्यादिक	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१
९२२४३. वैराग्यासी	जेथ आराणुकेचेनि कोडें । बैसलिया उठों नावडे । वैराग्यासी दुणीव चढे । देखिलिया जें	ज्ञाने.६.११.१६४
९२२४४. वैराग्यीं	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
९२२४५. वैराग्यें	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
९२२४६. वैराग्येंसी	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
९२२४७. वैराग्येंसींही	तें वैराग्यादिक तैसें । पिकलिया आत्मप्रकाशें । मग वैराग्येंसींही नाशे । अविद्याजात	ज्ञाने.१८.३७.७९१
९२२४८. वैराचा	वैराचा बोधु ब्राह्मणा । तेथ कें रिगेल दक्षिणा । अग्नि जाला वाउधाणा । वरपडा जैसा	ज्ञाने.१७.१३.१९३
९२२४९. वैराटींचा	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
९२२५०. वैरियां	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
९२२५१. वैरिया	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
९२२५२. वैरिया	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
९२२५३. वैरिया	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
९२२५४. वैरियांचिया	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
९२२५५. वैरियांही	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
९२२५६. वैरियाचा	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
९२२५७. वैरियाचें	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
९२२५८. वैरी	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
९२२५९. वैरी	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३

९२२६०. वैरी	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
९२२६१. वैरी	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
९२२६२. वैरी	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
९२२६३. वैरी	आतां देहवाचाचित्तें । यथासंपन्नें वित्तें । वैरी जालियाही आर्तातें । न वंचणें जें कां	ज्ञाने.१६.१.८५
९२२६४. वैरी	पतंगा नावडे ज्योती । खद्योता भानूची खंती । कां टिटिभेनें अपांपती । वैरी केला	ज्ञाने.१६.४.२३४
९२२६५. वैरी	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
९२२६६. वैरी	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
९२२६७. वैरी	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
९२२६८. वैरी	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
९२२६९. वैरीं	ऐसे आघवांचि परी । प्रवर्तले माझां वैरीं । तरी तयां पापियां जें मी करीं । तें आइक पां	ज्ञाने.१६.१९.४०५
९२२७०. वैरें	अगा मी एकुलाणीचें खागें । मज येवों ये भलतेनि मार्गें । भक्ती कां विषयें विरागें । अथवा वैरें	ज्ञाने.९.३२.४७०
९२२७१. वैश्य	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
९२२७२. वैश्य	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
९२२७३. वैश्य	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
९२२७४. वैश्य	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
९२२७५. वैश्य	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
९२२७६. वैश्यजातिस्वभावा-	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
९२२७७. वैश्याचिये	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
९२२७८. वैश्यातें	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
९२२७९. वैश्वानरा	मग आगी लागलिया कापुरा । ना काजळी ना वैश्वानरा । उरणें नाहीं वीरा । जयापरी	ज्ञाने.१५.१५.४३९
९२२८०. वैश्वानरा	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
९२२८१. वैश्वानरें	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
९२२८२. वैषम्य	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
९२२८३. वैषम्यसाम्याची	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
९२२८४. वैषम्याची	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
९२२८५. वैष्णव	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
९२२८६. वैष्णवप्रासादु	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९

९२२८७. वो	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
९२२८८. वो	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
९२२८९. वो	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
९२२९०. वो	उघडियाचि दिठी । देखणें नाहीं किरीटी । नाळवितांचि उठी । वो म्हणौनि	ज्ञाने.१४.८.१८१
९२२९१. वो	तेव्हां पूर्वसंस्कारछंदें । जें कांहीं तो अनुवादे । तेणें आळविलेनि वो दें । बोलतां मीचि	ज्ञाने.१८.५५.११५२
९२२९२. वो	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
९२२९३. वोंतीव	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
९२२९४. वोंवाळिजती	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
९२२९५. वोंवाळिलें	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
९२२९६. वोंवाळिलें	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
९२२९७. वोंवाळी	काळशुद्धी त्रिकाळीं । जीवदशाधूप जाळी । ज्ञानदीपें वोंवाळी । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.३८८
९२२९८. वोंवाळीन	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१
९२२९९. वोंवाळूं	जीविताची कुरोंडी । वोंवाळूं लागे कवडी । मानी तृणाचिये जोडी । कृतकृत्यता	ज्ञाने.१४.७.१६६
९२३००. वोंविजे	मग तेणें तो वोंविजे । तरीच लेणें पाविजे । एऱ्हवीं काय असिजे । रिक्तकंठीं	ज्ञाने.१७.२५
९२३०१. वोंवियाफुलें	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
९२३०२. वोंवियेचेनि	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
९२३०३. वोंविला	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविला । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
९२३०४. वोंवीप्रबंधें	आतां आपुलेनि कृपाप्रसादें । मियां भगवद्गीता वोंवीप्रबंधें । पूर्वखंड विनोदें । वाखाणिलें	ज्ञाने.१०.२३
९२३०५. वोइरिलें	आणि इंद्रियांचें वोइरिलें । चरोनि राखे जो जियालें । बैलातळीं लागले । गोचिड जैसें	ज्ञाने.१८.२८.६६८
९२३०६. वोइरी	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
९२३०७. वोकविलीं	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
९२३०८. वोकूनियां	किंबहुना पार्था ऐसें । जें काम्यकर्म गा असे । तें त्यजिजे विष जैसें । वोकूनियां	ज्ञाने.१८.२.१०७
९२३०९. वोखटा	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
९२३१०. वोखटा	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
९२३११. वोखटिया	तैसा पुढीलया आपुलया । घातु करीत धनंजया । आदरी वोखटिया । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२८.६६५
९२३१२. वोखटी	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
९२३१३. वोखटी	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२

९२३१४. वोखटी	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
९२३१५. वोखटीं	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
९२३१६. वोखटीं	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
९२३१७. वोखटें	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
९२३१८. वोखटें	ऐसेनिहि प्राणसंकटें । जरी विपायें पां निघणें घटे । तरी तें जियालेंही वोखटें । मरणाहुनी	ज्ञाने.२.३४.२०५
९२३१९. वोखटें	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
९२३२०. वोखटें	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
९२३२१. वोखटें	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
९२३२२. वोखटें	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
९२३२३. वोखटें	तेवींचि प्राचीनें इष्टानिष्टें । भोगेंसीं येउनि भेटे । तेथ देखिलियाहि वोखटें । द्वेषु न करी	ज्ञाने.१८.५१.१०१९
९२३२४. वोखटे	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
९२३२५. वोखटेनि	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
९२३२६. वोखटेया	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
९२३२७. वोखती	ऐसेनि जयाचां चित्तीं । वैषम्यसाम्याची वोखती । वाहे तो महामती । अज्ञान गा	ज्ञाने.१३.११.८०६
९२३२८. वोखद	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
९२३२९. वोखद	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
९२३३०. वोखदु	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
९२३३१. वोखदेंसीं	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
९२३३२. वोगरलीं	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
९२३३३. वोगरा	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
९२३३४. वोगरिलीं	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
९२३३५. वोगरिलें	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदुःखासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
९२३३६. वोगरिलें	म्हणौनि पैं धनंजया । आम्हीं वानिलें रूप तें माया । कासवीचेनि तुपें राया । वोगरिलें जैसें	ज्ञाने.१५.३.२२१
९२३३७. वोगरिलें	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
९२३३८. वोगरिलें	तेथ अमरत्वा वोगरिलें । तें मरणाचिलागीं जालें । भोगों नेणतां जोडलें । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४७८
९२३३९. वोगरीन	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१
९२३४०. वोगरूं	अवधारां आवडे तेसणा धुंधुरु । परि महातेजीं न मिरवे काय करूं । अमृताचिया ताटीं वोगरूं । ऐसी रससोय कैंची	ज्ञाने.९.९

९२३४१. वोगरूनि	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
९२३४२. वोघ	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
९२३४३. वोघ	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
९२३४४. वोघ	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
९२३४५. वोघबगें	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
९२३४६. वोघा	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
९२३४७. वोघा	म्हणौनि कर्म पैं गा । अनुसरे तिहीं भागां । मोहरें जालिया वोघा । पाणी जैसें	ज्ञाने.१८.२२.५८४
९२३४८. वोघां-	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
९२३४९. वोघाचिया	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
९२३५०. वोघाचें	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
९२३५१. वोघीं	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७
९२३५२. वोघीं	उगमींचि वाळुनि जाये । तें वोघीं कैचें वाहे । जीवु गेलिया आहे । चेष्टा देहीं	ज्ञाने.१३.७.३००
९२३५३. वोघीं	नाना वाटा वाटेजातया । वोघा वोघीं वाहतया । आरिसया आरिसांपाहतया । अपाडु जेतुला	ज्ञाने.१८.१२.२७४
९२३५४. वोघीं	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
९२३५५. वोघु	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
९२३५६. वोघु	तिये आत्मस्थितीचा जो रावो । मग तो देही इये जाणेल ठावो । काय प्रलयांबूचा उन्नाहो । वोघु मानी	ज्ञाने.१८.१७.४१३
९२३५७. वोघु	सहस्त्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
९२३५८. वोघुचि	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
९२३५९. वोघें	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
९२३६०. वोघें	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
९२३६१. वोघें	वाटा जातां वोघें । कल्हातांही डोळा लागे । अमृतही परी नेघे । जरी नीद आली	ज्ञाने.१४.८.१८८
९२३६२. वोघें	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
९२३६३. वोघें	म्हणौनि अधिकारें मानिलें । जें विधीचेनि वोघें आलें । तें येकचि येथ भलें । नित्य कर्म	ज्ञाने.१८.३०.६९९
९२३६४. वोघेसीं	आणि वांकडेनि वोघेसीं । गंगा वाहे उजूचि जैसी । कां पुठीं वळला ऊंसीं । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८४२
९२३६५. वोज	कैसें नीलोत्पलातें रांवित । आकाशाही रंगु लावित । तेजाची वोज दावित । इंद्रनीळा	ज्ञाने.११.४६.६००
९२३६६. वोज	ऐसा आलोचु करूनि जीवीं । आतां पुसती वोज बरवी । आदरील ते परिसावी । पुढां कथा	ज्ञाने.११.५५.७०६
९२३६७. वोज	येरा नाम मी ठेवी । मग भजती वोज बरवी । न भजतया दावी । योगिया जो	ज्ञाने.१२.१६.१८७

९२३६८. वोज	यावरतें जे जेवी । ते जेविती वोज न म्हणावी । पोटभरती जाणावी । यातना ते	ज्ञाने.१७.१०.१६६
९२३६९. वोजा	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
९२३७०. वोजा	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थीचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
९२३७१. वोजा	तेही अंतीं कपिध्वजा । इया मरणार्णवसमाजा- । पासूनि निघती वोजा । गोमटिया	ज्ञाने.१३.२५.१०४५
९२३७२. वोजा	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
९२३७३. वोजा	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
९२३७४. वोजा	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
९२३७५. वोजावी	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
९२३७६. वोजां	लोकांचिया विविधा पूजा । आश्रयो न धरावया दुजा । भोग भोगावे वोजां । महत्त्वाचिया	ज्ञाने.१७.१८.२४५
९२३७७. वोजे	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
९२३७८. वोजे	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
९२३७९. वोझीं	म्हणोनि प्रवृत्ति आणि निवृत्ती । इयें वोझीं नेघें मती । अखंड चित्तवृत्ती । आठवीं मातें	ज्ञाने.१२.१०.१२२
९२३८०. वोझें	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
९२३८१. वोझें	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
९२३८२. वोझें	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
९२३८३. वोझें	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
९२३८४. वोझें	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
९२३८५. वोझेपणें	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
९२३८६. वोटंगले	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
९२३८७. वोटंगावें	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
९२३८८. वोठीं	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६
९२३८९. वोठीं	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४
९२३९०. वोठीं	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
९२३९१. वोडंबरीचे	अथवा कोल्हेरीचे असिवार । नातरी वोडंबरीचे अळंकार । कीं गंधर्वनगरीचे आवार । आभासती कां	ज्ञाने.९.१२.१७३
९२३९२. वोडण	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
९२३९३. वोडण	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
९२३९४. वोडण	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३

९२३९५. वोडण	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
९२३९६. वोडव	ठार्यी बैसतिये वेळे । जे रससोय घेऊनि पळे । तियेचा येरु वोडव मिळे । कोणा अर्था	ज्ञाने.१३.११.६३६
९२३९७. वोडवती	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
९२३९८. वोडवला	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
९२३९९. वोडवलासी	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
९२४००. वोडवली	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
९२४०१. वोडवलीं	आतां इये अंगप्रभेचिये वागुरे । कोणीकडूनि निगिजैल चराचरें । वक्त्रें नव्हतीं जोहरें । वोडवलीं जगा	ज्ञाने.११.३०.४३७
९२४०२. वोडवलें	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
९२४०३. वोडवले	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
९२४०४. वोडविलीया	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
९२४०५. वोडवी	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
९२४०६. वोडवी	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
९२४०७. वोडवीं	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
९२४०८. वोडवूं	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५
९२४०९. वोडवेविण	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
९२४१०. वोढवला	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
९२४११. वोढवला	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
९२४१२. वोढवला	जैसें आंधळे सुईजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
९२४१३. वोढवला	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
९२४१४. वोढविली	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
९२४१५. वोढविलीं	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
९२४१६. वोढाळ	आत्मचर्चा एकी आथी । ऐसिये बुद्धीची भिंती । पाडूनि जयाची मती । वोढाळ जाहली	ज्ञाने.१३.११.८२७
९२४१७. वोढाळाचां	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
९२४१८. वोढाळितां	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
९२४१९. वोढाळूं	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
९२४२०. वोढाळें	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
९२४२१. वोढावारा	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२

९२४२२. वोढावारा	तरी तामसाचिया आचारा । विधीचा आथी वोढावारा । म्हणूनि तो धनुर्धरा । उत्सृंखळु	ज्ञाने.१७.१३.१९१
९२४२३. वोढिजती	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
९२४२४. वोढियाणा	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
९२४२५. वोढिला	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
९२४२६. वोढी	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
९२४२७. वोढी	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
९२४२८. वोढी	तरी महंताचिया कोडी । घरा आलियाही वोढी । मानूं नेणतां अपरवडी । मुद्दल तुटे	ज्ञाने.१७.२३.३४७
९२४२९. वोढी	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
९२४३०. वोढी	परी धर्मपत्नी धांगडी । पोसितां जरी एकी वोढी । तरी कां अपरवडी । आणावी आंगा	ज्ञाने.१८.४८.९४२
९२४३१. वोत	कां कल्पांतींचिया पाणिया । काय वोत भरताती धनंजया । म्हणौनि कैचे अंश अविक्रिया । एका मज	ज्ञाने.१५.६.३३७
९२४३२. वोतपली	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
९२४३३. वोतपलीचि	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
९२४३४. वोतला	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
९२४३५. वोतला	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
९२४३६. वोतली	जे अमृताची वोतली । कीं प्रेमचि पिऊन मातली । म्हणोनि अर्जुनमोहें गुंतली । निघों नेणें	ज्ञाने.५.२९.१७२
९२४३७. वोतले	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
९२४३८. वोतलें	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
९२४३९. वोतलेनि	तातलिये मुसे । मेण निघोनि जाय जैसें । कोंदली राहे रसें । वोतलेनि	ज्ञाने.६.१४.२४९
९२४४०. वोतिंव	जें भुलीचें भरिंव । जें विकल्पाचें वोतिंव । किंबहुना पेंव । विंचुवांचें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४५
९२४४१. वोतिली	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
९२४४२. वोतिलें	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
९२४४३. वोतींव	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
९२४४४. वोतींव	परब्रह्माचेनि रसें । देहाकृतीचिये मुसे । वोतींव जाहले तैसे । दिसती आंगें	ज्ञाने.६.१५.३२७
९२४४५. वोतूं	जी कनकाचें निखळ । वोतूं येईल भूमंडळ । चिंतारत्नीं कुळाचळ । निर्मूं येती	ज्ञाने.१८.७८.१७७६
९२४४६. वोतें	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें । आनंदामृताचें भरितें । वोसंडत तें मागुतें । काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५
९२४४७. वोथंबा	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
९२४४८. वोथंबा	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१

९२४४९. वोथंबा	तैसी प्रकृति आत्मप्रभा । खेळे गुणीं विविधारंभा । येथ आत्मा तो वोथंबा । नेणे कोण	ज्ञाने.१३.२९.१०८१
९२४५०. वोथंबा	तेथही उपाधीचा वोथंबा । घेऊनि श्रुति उधविती जिभा । मग नामरूपाचा वडंबा । करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६
९२४५१. वोथिजलें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
९२४५२. वोथिजावें	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
९२४५३. वोपसरा	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
९२४५४. वोपिजे	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
९२४५५. वोपिले	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
९२४५६. वोपिलें	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
९२४५७. वोपी	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
९२४५८. वोभाणें	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदुःखांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
९२४५९. वोभाणें	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
९२४६०. वोमथती	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०
९२४६१. वोरप	बुजाली वैराग्याची वोरप । जिराली मनाची धांप कांप । तेथ केवळ जाली वाफ । निजबोधाची	ज्ञाने.१७.१६.२३१
९२४६२. वोरपिलीं	मग पैं कामनाचि तया । जिवीं जाल्या वेलरिया । वोरपिलीं कांटिया । कमळें जैसीं	ज्ञाने.१६.१६.३६७
९२४६३. वोरपे	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
९२४६४. वोरबारा	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
९२४६५. वोरसें	आतां देवाचिया ऐसें । जाकळीजतु असे वोरसें । म्हणौनि निरूपण आकाशें । वेंटाळेना	ज्ञाने.१४.२.६२
९२४६६. वोरसें	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
९२४६७. वोरसें	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
९२४६८. वोरसें	बाळकातें वोरसें । माय जैं जेवऊं बैसे । तैं तया ठाकती तैसे । घांस करी	ज्ञाने.१८.७८.१६९७
९२४६९. वोरसें	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
९२४७०. वोल	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
९२४७१. वोल	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
९२४७२. वोल	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
९२४७३. वोल	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
९२४७४. वोल	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
९२४७५. वोलटे	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९

९२४७६. वोलवितु	नवपल्लवीं रोमांचितु । मंदानिळें कांपवितु । आमोदजळें वोलवितु । फुलांचे डोळे	ज्ञाने.१८.६९.१५१८
९२४७७. वोला	अगा देहींचा अग्नि जरी गेला । तरी देह नव्हे चिखलु वोला । वायां आयुष्यवेळु आपुला । आंधारां गिंवसी	ज्ञाने.८.२३.२१५
९२४७८. वोला	कोरडा ना वोला । उपेगा आथी गेला । तो वाढोनि मोडला । भेंडु जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५७५
९२४७९. वोलांडिजती	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५
९२४८०. वोलांडिजे	तें तूं गुरुलिंग जी माझें । जें येकलेपणींचें विरजें । जयालागीं वोलांडिजे । अद्वैतबोधु	ज्ञाने.१८.७३.१५७०
९२४८१. वोलांडित	तपोदुर्गें वोलांडित । ऋतुकोटि वोवांडित । उलथूनि सांडित । कर्मवल्ली	ज्ञाने.१३.५-६.१६४
९२४८२. वोलांडिलें	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
९२४८३. वोलांडी	पाडस वागुर करांडी । जरी मुंगी मेरु वोलांडी । तरी मायेची पैलथडी । देखती जीव	ज्ञाने.७.१४.९५
९२४८४. वोलांडी	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
९२४८५. वोलांडुनी	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्में वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
९२४८६. वोलांडूनि	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१
९२४८७. वोलांडूनियां	जे योगज्ञानाचिया प्रौढी । वोलांडूनियां जन्मकोडी । न निगों इया भाषा बुडी । देती योगी	ज्ञाने.१३.२८.१०७२
९२४८८. वोलांतरला	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
९२४८९. वोलांशु	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
९२४९०. वोलांशें	एऱ्हवीं अनुमानाचेनि पैसें । आवडे कीर कळलें ऐसें । परि मृगजळाचेनि वोलांशें । काय भूमि तिमे	ज्ञाने.९.१०.१३७
९२४९१. वोलावा	तयापरी तूं देवा । मज झकों न येसी मावा । जरी पुण्याचा वोलावा । नाशिजैल	ज्ञाने.१.३६.२३२
९२४९२. वोलावा	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
९२४९३. वोलावा	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
९२४९४. वोलावा	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
९२४९५. वोलावा	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
९२४९६. वोलावा	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
९२४९७. वोलावा	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
९२४९८. वोलावा	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
९२४९९. वोलावा	तया कामाचा वोलावा । जीवीं धरूनि पांडवा । दंभमानाचा मेळावा । मेळविती	ज्ञाने.१६.१०.३२४
९२५००. वोलावा	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
९२५०१. वोलावा	तैसा वैराग्याचा वोलावा । विचाराचा तो दिवा । आंबुथितां आत्मठेवा । काढीची तो	ज्ञाने.१८.५०.१००८
९२५०२. वोलावां	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४

९२५०३. वोलावों	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
९२५०४. वोलिंवटा	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
९२५०५. वोली	आणि मन जयाचें कलाली । राहाटी फुडी चोरिली । दिठी कीर ते वोली । पण्यांगनेची	ज्ञाने.१८.२८.६७२
९२५०६. वोलीपुढें	रांधवणी वोलीपुढें । पऱ्हे उन्मादती खातवडे । तैसींचि यें नाकाडें । बिडबिडती	ज्ञाने.१३.८.५६२
९२५०७. वोलें	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
९२५०८. वोलें	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळे । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
९२५०९. वोलें	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
९२५१०. वोलें	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
९२५११. वोलें	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
९२५१२. वोलेचा	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
९२५१३. वोलेनि	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
९२५१४. वोल्हांटिलीं	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०
९२५१५. वोल्हावती	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
९२५१६. वोल्हावा	इहीं नामरूपीं आघवा । जो भरला असे पांडवा । आणि नामरूपांहीं वोल्हावा । आपणचि जो	ज्ञाने.९.१८.२८६
९२५१७. वोल्हावा	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
९२५१८. वोळ	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
९२५१९. वोळंबा	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
९२५२०. वोळंबे	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
९२५२१. वोळख	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
९२५२२. वोळख	ऐसां चिन्हीं चिन्हितु । देखसी तोचि मुक्तु । आशापाशरहितु । वोळख पां	ज्ञाने.३.७.७४
९२५२३. वोळख	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
९२५२४. वोळख	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्में अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
९२५२५. वोळख	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
९२५२६. वोळख	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
९२५२७. वोळख	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
९२५२८. वोळख	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
९२५२९. वोळख	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८

९२५३०. वोळखण	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
९२५३१. वोळखण	आणीकही एक तया । वोळखण असे धनंजया । तरी जया कां भेटलिया । येणेंचि नाहीं	ज्ञाने.१५.४.२८३
९२५३२. वोळखणें	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
९२५३३. वोळखती	पैं चंद्रोदया आरौतें । जयांचे डोळे फुटती असते । ते काउळे केवीं चंद्रातें । वोळखती	ज्ञाने.४.२.२४
९२५३४. वोळखावया	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
९२५३५. वोळखावया	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
९२५३६. वोळखावा	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
९२५३७. वोळखावें	मग वर्णाश्रमासि उचित । जें विशेष कर्म विहित । तेंही वोळखावें निश्चित । उपयोगेंसी	ज्ञाने.४.१७.९०
९२५३८. वोळखावें	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
९२५३९. वोळखिती	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
९२५४०. वोळखिला	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
९२५४१. वोळखिलें	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
९२५४२. वोळखी	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
९२५४३. वोळखीं	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
९२५४४. वोळखीचेनि	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
९२५४५. वोळखीसवें	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
९२५४६. वोळखीसी	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
९२५४७. वोळखे	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
९२५४८. वोळखे	जैसा कां जळापाशीं उभा ठाके । तो जरी आपणपें जळामाजिं देखे । तरी निभ्रांत वोळखे । म्हणे मी वेगळा आहें	ज्ञाने.४.१८.९६
९२५४९. वोळखे	देखें आकाशा आणि अवकाशा । भेदु नाहीं जैसा । तैसें ऐक्य योगसंन्यासा । वोळखे जो	ज्ञाने.५.५.३०
९२५५०. वोळखे	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
९२५५१. वोळखे	परतोनि पाठिमोरें ठाके । आणि आपणियांतें आपण देखे । देखतखेंवो वोळखे । म्हणें तत्त्व तें मी	ज्ञाने.६.२०-२१.३६६
९२५५२. वोळखे	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
९२५५३. वोळखे	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
९२५५४. वोळखे	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
९२५५५. वोळखें	असतेनि देहें एतुला । जो चेतुचि दिसे निदेला । तोचि योगारूढु भला । वोळखें तूं	ज्ञाने.६.४.६५
९२५५६. वोळखें	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६

९२५५७. वोळखों	या बोला पार्थे । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
९२५५८. वोळखों	जैसा आथिला आणि विलासिया । तैंचि वोळखों ये धनंजया । जैं राजसेव्या ठाया । वस्तीसि ये	ज्ञाने.१५.८.३६२
९२५५९. वोळगणा	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
९२५६०. वोळगणें	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
९२५६१. वोळगती	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
९२५६२. वोळगती	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
९२५६३. वोळगावा	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
९२५६४. वोळगावेति	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
९२५६५. वोळगिजे	जयांचे वाचेपुढां भोजें । नाम नाचत असे माझें । जें जन्मसहस्त्रीं वोळगिजे । एक वेळ मुखासि यावया	ज्ञाने.९.१४.२०६
९२५६६. वोळगी	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०
९२५६७. वोळगे	जैसें ऋतुपतीचें द्वार । वनश्री निरंतर । वोळगे फळभार । लावण्येंसी	ज्ञाने.३.११.१००
९२५६८. वोळगे	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
९२५६९. वोळगे	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
९२५७०. वोळगे	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
९२५७१. वोळगे	परि तो बोलु उपसाहावा । आणि वोळगे अवसरु देयावा । आतां म्हणेन जी बरवा । ग्रंथार्थुचि	ज्ञाने.१३.७.४५९
९२५७२. वोळगे	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । वोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
९२५७३. वोळगे	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
९२५७४. वोळगे	फेडितां बंधनाचा ठावो । तूं जगद्बंधु ऐसा भावो । धरूं वोळगे उवावो । तुझांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.१०
९२५७५. वोळगेचें	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
९२५७६. वोळगेन	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
९२५७७. वोळगेन	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
९२५७८. वोळगोनी	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
९२५७९. वोळलासे	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
९२५८०. वोळली	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
९२५८१. वोळली	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
९२५८२. वोळी	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
९२५८३. वोळी	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७

९२५८४. वोळे	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
९२५८५. वोळे	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
९२५८६. वोवरां	तरी जयाचिया इंद्रियांचिया घरा । नाहीं विषयांचिया येरझारा । जो आत्मबोधाचियां वोवरां । पहुडला असे	ज्ञाने.६.४.६२
९२५८७. वोवरां	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
९२५८८. वोवरी	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
९२५८९. वोवरी	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
९२५९०. वोवसे	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
९२५९१. वोवांडली	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
९२५९२. वोवांडित	तपोदुर्गें वोलांडित । ऋतुकोटि वोवांडित । उलथूनि सांडित । कर्मवल्ली	ज्ञाने.१३.५-६.१६४
९२५९३. वोवांडिती	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
९२५९४. वोवांडिल	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
९२५९५. वोवांडें	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
९२५९६. वोवांडे	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
९२५९७. वोवाळणी	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
९२५९८. वोवाळणी	प्रत्यक्ज्योतीची वोवाळणी । करिसी मनपवनांचीं खेळणीं । आत्मसुखाचीं बाळलेणीं । लेवविसी	ज्ञाने.१२.६
९२५९९. वोवाळिलें	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हें	ज्ञाने.११.१.४७
९२६००. वोवाळूं	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
९२६०१. वोवाळूं	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
९२६०२. वोविया	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
९२६०३. वोवियेचा	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
९२६०४. वोविले	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
९२६०५. वोवीयेचेनि	तेणें आबालसुबोधें । वोवीयेचेनि बंधें । ब्रह्मरससुस्वादें । अक्षरें गुंथिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४२
९२६०६. वोस	परिमळु निघालिया पवनापाठीं । मागें वोस फूल राहें देंठीं । तैसें आयुष्याचिये मुठीं । केवळ देह	ज्ञाने.९.२९.४१३
९२६०७. वोस	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
९२६०८. वोस	वोस गृहीं तोरण बांधिलें । कां उपवासी अन्नें लिंपिलें । कुंकुसेंदुर केलें । कांतहीने	ज्ञाने.१३.७.४६९
९२६०९. वोसंडत	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
९२६१०. वोसंडत	नेत्रयुगुळाचेनि वोतें । आनंदामृताचें भरितें । वोसंडत तें मागुतें । काढूनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५५

९२६११. वोसंडावें	हां गा शरीर जरी जाहलें। तरी कर्तव्य वोघें आलें। मग उचित कां आपुलें। वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
९२६१२. वोसंडिला	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला। आणि अवसांत वरपडा जाहला। मग कोणीही आथि वोसंडिला। बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
९२६१३. वोसंडिलें	देखें विहित कर्म जेतुलें। तें सळें जरी वोसंडिलें। तरी स्वभाव काय निमाले। इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
९२६१४. वोसंडिलेनि	मग वोसंडिलेनि दर्पें। कामाही पित्त कुरुपे। तया धर्गीं सैंघ पळिपे। क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
९२६१५. वोसंडी	कीं स्वभावें आलें विभागा। तें कर्मचि वोसंडी पैं गा। परी झणें आतळा त्यागा। तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
९२६१६. वोसंडीना	केलें काम्य कर्म तैसें। फळ भोगावया धरणें बैसे। न फेडितां ऋण जैसें। वोसंडीना	ज्ञाने.१८.२.१०३
९२६१७. वोसंडे	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें। वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे। आले मरणरसाचे लोंढे। आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
९२६१८. वोसंडे	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे। न समाती बाहेरी वोसंडे। वसंतीं पद्मखंडें। दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
९२६१९. वोसंडेल	पैं मानसींचि जरी। अहिंसेची अवसरी। तरी कैंची बाहेरी। वोसंडेल	ज्ञाने.१३.७.२९७
९२६२०. वोसंडेल	जी अवलोकिलिया मातें। उन्मेषसागरीं भरितें। वोसंडेल स्फूर्तीतें। रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
९२६२१. वोसंडोनी	का समोर अग्नि देखोनी। जरी न वचिजे वोसंडोनी। तरी क्षणा एका कवळूनि। जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
९२६२२. वोसंतिता	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें। व्रतें आचरे खरपुसें। वोसंतिता रात्रिदिवसें। नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
९२६२३. वोसंतीत	होतों अज्ञानाचां आंधारां। वोसंतीत जन्मवाहरा। तों आत्मप्रकाशमंदिरा-। आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
९२६२४. वोसणतयाचां	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं। काइ तुटती संसारगुंती। कीं परिवसिलेया पोथी। वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
९२६२५. वोसणतांही	देखा धवळारीं चिंतामणीचां। जरी पहुडला होय दैवाचा। तरी वोसणतांही बोलु तयाचा। परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
९२६२६. वोसणाये	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें। मी सुखी दु:खी म्हणत घोरें। अहंसमाधीचेनि थोरें। वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
९२६२७. वोसरलें	न पवतां जयातें। काखे सूनि बुद्धीतें। बोलणें मागौतें। वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
९२६२८. वोसरलेया	नातरी गुरुकृपेसवें। वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें। स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें। मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
९२६२९. वोसरा	तैसाचि तो रजाचा वारा। नावेक धरी वोसरा। मग वाजों लागे घोरा। तमाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१६३
९२६३०. वोसरे	जेथ यजितयाचा कामु पुरे। यज्ञींचें विधान सरे। मागुतें जेथूनि वोसरे। क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
९२६३१. वोसरे	मेघ उदार परी वोसरे। म्हणऊनि उपमेसी न पुरे। हे नि:शंकपणें सपांखरे। पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
९२६३२. वोसरे	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें। गुरुकृपामृततुषारें। सासिन्नलेनि बोधें वोसरे। द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
९२६३३. वोसरे	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे। तरी तो डोल रुखीं उरे। कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें। वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
९२६३४. वोसरो	आकाश हें वोसरो। पृथ्वी वरि विरो। परी नेणें मोहरों। हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
९२६३५. वोसाण	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें। वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें। ते संवादचतुष्पथींचे। गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
९२६३६. वोसाणें	जेथ प्रपंचाचीं वळणें। कर्माकर्मांचीं वोभाणें। वरी तरताती वोसाणें। सुखदु:खांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
९२६३७. वोसाळ	तैसें जें वायाणें। वोसाळ दिसे जाणणें। तयातें मी म्हणें। तामसज्ञान	ज्ञाने.१८.२२.५७८

९२६३८. वोसावला	चंद्रमा कळीं धाला । न दिसे कोणें आंगीं वोसावला । तेवीं अपेक्षेचा अवखळा । न पडे जयां	ज्ञाने.१५.५.३०३
९२६३९. वोसें	पैं ऋतुत्रय आकाशें । धरूनियांही जैसें । नेदिजेचि येवों वोसें । वेगळेपणा	ज्ञाने.१४.१९.२९१
९२६४०. वोसें	जे असोनि त्रिशंकुदोषें । धातयाही आणावें वोसें । तें नासतें कीजे कीं ऐसें । निर्मावें नाहीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८७
९२६४१. वोहट	अहो विषमा जैं वोहट पडे । तैं मधुर तें मधुर आवडे । पैं रसायनें तैं गोडें । जेव्हां आरोग्य देहीं	ज्ञाने.१०.१४.१७०
९२६४२. वोहट	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
९२६४३. वोहटा	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
९२६४४. वोहटु	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
९२६४५. वोहटु	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
९२६४६. वोहटूं	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
९२६४७. वोहटे	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
९२६४८. वोहटे	वासना एकवटे । प्रवृत्ति वोहटे । मानस विटे । विषयांवरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१३
९२६४९. वोहटे	तेथ वोहटे ना चढे । ऐसा परिपूर्णुचि आवडे । परी ते फुली जंव नुघडे । मेघांनदींची	ज्ञाने.१५.१.१२०
९२६५०. वोहटे	चैतन्य चढे ना वोहटे । चेष्टवी ना चेष्टे । ऐसें आत्मज्ञानें चोखटें । जाणती ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३९०
९२६५१. वोहटे	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
९२६५२. वोहरेंवीण	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
९२६५३. वोहळ	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
९२६५४. वोहळलया	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
९२६५५. वोहळा	लोहा परिसाची घृष्टी । वोहळा गंगेची भेटी । कां मृता जैसी वृष्टी । पीयूषाची	ज्ञाने.१७.२६.३९८
९२६५६. वोहळें	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
९२६५७. वोहळें	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
९२६५८. वोहां	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
९२६५९. वोहाहूनि	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
९२६६०. वोहोटों	ऐसी आधारीं मुद्रा पडे । आणि आधींचा मार्गु मोडे । तेथ अपानु आंतलीकडे । वोहोटों लागे	ज्ञाने.६.१२.२००
९२६६१. वौसयाचिया	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
९२६६२. व्यंकटी	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
९२६६३. व्यंगलिया	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
९२६६४. व्यंजक	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२

९२६६५. व्यक्त	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
९२६६६. व्यक्त	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
९२६६७. व्यक्त	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
९२६६८. व्यक्त	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
९२६६९. व्यक्त	तें तरी व्यक्त ना अव्यक्त । नित्य ना नाशवंत । या दोहीं भावाअतीत । अनादिसिद्ध	ज्ञाने.८.२०.१७५
९२६७०. व्यक्त	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
९२६७१. व्यक्त	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
९२६७२. व्यक्त	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
९२६७३. व्यक्त	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
९२६७४. व्यक्ताव्यक्त	या दोनी जी वाटा । तूतें पावावया वैकुंठा । व्यक्ताव्यक्त दारवंठां । रिगिजे येथ	ज्ञाने.१२.१.२४
९२६७५. व्यक्ताव्यक्ताची	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
९२६७६. व्यक्ति	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७
९२६७७. व्यक्ति	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
९२६७८. व्यक्ति	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
९२६७९. व्यक्ति	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
९२६८०. व्यक्तिभेदांचे	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
९२६८१. व्यक्तिमात्राचेनि	आपुलें उत्तमत्व नाठवे । पुढील योग्यायोग्य नेणवे । एकसरें व्यक्तिमात्राचेनि नांवें । नमूंचि आवडे	ज्ञाने.९.१४.२२३
९२६८२. व्यक्तिशेजारा	म्हणे जाणसी दातारा । मी तुजशीं व्यक्तिशेजारा । उबगला आदीं एकाहारा । येवों पाहें	ज्ञाने.१८.१३.२९१
९२६८३. व्यक्ती	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
९२६८४. व्यक्ती	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
९२६८५. व्यक्ती	तेविं नानाविधा व्यक्ती । आनानें नामें आनानी वृत्ती । ऐसें जाणती भेदलां भूतीं । अभेदा मातें	ज्ञाने.९.१५.२५२
९२६८६. व्यक्ती	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
९२६८७. व्यक्ती	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
९२६८८. व्यक्ती	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
९२६८९. व्यक्ती	इया काकुळती । वाहणी घे माघौती । कोणेही व्यक्ती । न वचे वरी	ज्ञाने.१३.७.२५७
९२६९०. व्यक्ती	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
९२६९१. व्यक्ती	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९

९२६९२. व्यक्ती	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
९२६९३. व्यक्ती	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
९२६९४. व्यक्ती	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
९२६९५. व्यक्ती	आतां राजसासि प्रीती । जिहीं रसीं आथी । करूं तयाही व्यक्ती । प्रसंगें गा	ज्ञाने.१७.८.१३८
९२६९६. व्यक्ती	जया का आथि निष्पत्ती । जेथ रसु धरी व्यक्ती । तें अन्न ऐसी प्रतीती । तामसा नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१५७
९२६९७. व्यक्ती	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
९२६९८. व्यक्ती	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
९२६९९. व्यक्ती	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
९२७००. व्यक्ती	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
९२७०१. व्यक्ती	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
९२७०२. व्यक्ती	आतां ययाचि गा त्रया । व्यक्ती वेगळालिया । आइकें धनंजया । करूं रूप	ज्ञाने.१८.१८.४६२
९२७०३. व्यक्तीतें	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४
९२७०४. व्यक्तीसि	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
९२७०५. व्यक्तीसी	हा गुणत्रयरहितु । व्यक्तीसी अतीतु । अनादि अविकृतु । सर्वरूप	ज्ञाने.२.२५.१५०
९२७०६. व्यक्तु	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
९२७०७. व्यक्तुही	अचळु मी अच्युतु । अनंतु मी अद्वैतु । आद्यु मी अव्यक्तु । व्यक्तुही मी	ज्ञाने.१८.५५.११९४
९२७०८. व्यथा	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
९२७०९. व्यथा	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
९२७१०. व्यथा	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
९२७११. व्यभिचरति	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
९२७१२. व्यभिचरे	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
९२७१३. व्यभिचरेना	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
९२७१४. व्यभिचार	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
९२७१५. व्यभिचाररहितें	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
९२७१६. व्यभिचारु	जेथींचिया कृपा लाभिजे वरु । तेथेंचि मनें व्यभिचारु । तरी काय मी भस्मासुरु । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.४.३८
९२७१७. व्यभिचारु	ऐसेनि मातें जाणिजे । ते अव्यभिचार भक्ति म्हणिजे । येथ भेदु कांहीं देखिजे । तरी व्यभिचारु तो	ज्ञाने.१४.२६.३८१
९२७१८. व्यभिचारें	जे प्रकृतीचेनि आधारें । गुणाचेनि व्यभिचारें । कर्मैं तदनुसारें । विवंचिलीं	ज्ञाने.४.१३.७८

९२७१९. व्ययेंही	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
९२७२०. व्यर्थ	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
९२७२१. व्यर्थ	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
९२७२२. व्यर्थ	तैसें वेळे कृत्य पावे । तेथिंचा मंत्रुही आठवे । परी व्यर्थ तें आघवें । विनियोगेंवीण	ज्ञाने.१७.२३.३५२
९२७२३. व्यवधान	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
९२७२४. व्यवसाय	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
९२७२५. व्यवसाय	तरी कीर्तनाचेनि नटनाचें । नाशिले व्यवसाय प्रायश्चित्तांचे । जें नामचि नाहीं पापाचे । ऐसें केलें	ज्ञाने.९.१४.१९७
९२७२६. व्यवसाय	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
९२७२७. व्यवसाय	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
९२७२८. व्यवसाय	आजि असतें वेंचिजेल । परी पाहे काय कीजेल । ऐसा पांगीं वडील । व्यवसाय मांडी	ज्ञाने.१४.७.१६५
९२७२९. व्यवसायांत	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
९२७३०. व्यवस्था	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
९२७३१. व्यवस्था	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
९२७३२. व्यवस्था	जैं लोकांची ये व्यवस्था न पडे । जैं या त्रिभुवनाचें कांहीं न मांडे । तैं महाभूतांचें दळवाडें । अचुंबित असे	ज्ञाने.१०.६.९५
९२७३३. व्यवस्था	पैं महोदधीचिया तरंगां । व्यवस्था धरूं नये जेवीं गा । तेवीं माझिया विशेषलिंगां । नाहीं मिती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०१
९२७३४. व्यवस्था	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
९२७३५. व्यवस्था	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
९२७३६. व्यवस्था	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
९२७३७. व्यवस्था	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
९२७३८. व्यवस्थित	ते आघवेचि अर्थ । करूनि घाली अनर्थ । गुण ते ते व्यवस्थित । दोषचि मानी	ज्ञाने.१८.३२.७२७
९२७३९. व्यवस्थितु	नावेक विरक्तु । जाहला देहधर्मीं नियतु । तरि तोचि नव्हे व्यवस्थितु । अधिकारिया	ज्ञाने.६.१५.३४२
९२७४०. व्यवस्थिलें	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
९२७४१. व्यवस्थोनी	वोघीं पडिलें पाणी । नेणे आनानी वाहणी । तैसा जाय आचरणीं । व्यवस्थोनी	ज्ञाने.१८.४५.८९५
९२७४२. व्यवहारजात	महापुरुषाचें चित्त । जालिया वस्तुगत । ठाके व्यवहारजात । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७८९
९२७४३. व्यवहारभेदु	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
९२७४४. व्यवहारा	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
९२७४५. व्यवहाराचेहि	व्यवहाराचेहि डोळे । मंद जेणें पडळें । मोहरात्रीचें काळें । मेहुडें जें	ज्ञाने.१४.८.१७४

९२७४६. व्यवहारीं	जे आखूनि नाणें विस्तारी । पाठी तयांची आटणी करी । माजीं कर्माकर्माचिया व्यवहारीं । प्रवर्तु दावी	ज्ञाने.७.६.२६
९२७४७. व्यवहारु	मज आकारशून्या आकारु । निरुपाधिका उपचारु । मज विधिविवर्जिता व्यवहारु । आचारादिक	ज्ञाने.९.११.१५७
९२७४८. व्यवहारु	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
९२७४९. व्यवहारु	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
९२७५०. व्यवहारु	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
९२७५१. व्यवहारु	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
९२७५२. व्यवहारू	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
९२७५३. व्यष्टलिया	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
९२७५४. व्यसन	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
९२७५५. व्यसन	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
९२७५६. व्यसन	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
९२७५७. व्यसन	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
९२७५८. व्यसन	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
९२७५९. व्यसन	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
९२७६०. व्यसन	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
९२७६१. व्यसन	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
९२७६२. व्यसन	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
९२७६३. व्यसनाची	तैसा जो विषयांलागीं । घाली जळतिये आगीं । व्यसनाची आंगीं । लेणीं मिरवी	ज्ञाने.१३.११.७०६
९२७६४. व्याकरणीं	व्याकरणीं चोखडा । तर्कीं अतिगाढा । परि एक अध्यात्मज्ञानीं फुडा । जात्यंधु जो	ज्ञाने.१३.११.८३३
९२७६५. व्याकुलता	परि वायांचि व्याकुलता । ते न चोजवेचि पंडुसुता । मग अहा कंपु नव्हता । वाढवित असे	ज्ञाने.११.२६.४०९
९२७६६. व्याकुळ	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
९२७६७. व्याकुळ	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
९२७६८. व्याकुळ	वायांचि व्याकुळ कायी । आपुला निजधर्मु पाहीं । जो आचरितां बाधु नाहीं । कवणें काळीं	ज्ञाने.२.३१.१८६
९२७६९. व्याकुळ	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
९२७७०. व्याकुळता	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
९२७७१. व्याकुळा	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
९२७७२. व्याकुळा	ना कांपतया पद्मदळा । वरीलिया बैसका नाहीं जळा । कां चित्त जैसें व्याकुळा । माणुसाचें	ज्ञाने.१५.१.११३

९२७७३. व्याकुळु	ऐसा अद्भुत तूरबंबाळु । ऐकोनि ब्रह्मा व्याकुळु । देव म्हणती प्रळयकाळु । वोढवला आजी	ज्ञाने.१.१३.१३६
९२७७४. व्याख्यान	आइका पाणी वोथिजावें न लगे । नवनीतीं माथुला न रिगे । तेविं लाजिलें व्याख्यान न निगे । देखोनि जयांतें	ज्ञाने.९.२१
९२७७५. व्याख्यान	न बुझावितां मतें । न फिटे आक्षेपाचें लागतें । तें व्याख्यान जी तुमतें । जोडूनि नेदी	ज्ञाने.१३.७.३२७
९२७७६. व्याख्यान	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
९२७७७. व्याख्यान	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
९२७७८. व्याघ्र	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
९२७७९. व्याघ्र	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
९२७८०. व्याघ्र	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
९२७८१. व्याघ्रविवरां	विष खाणें नागवे । जळत घरीं न रिगवे । व्याघ्रविवरां न वचवे । वस्ती जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५१४
९२७८२. व्याघ्रवृश्चिक	मग आहाराचेनि नांवें । तृणही जेथ नुगवे । ते व्याघ्रवृश्चिक आडवे । तैसिये करीं	ज्ञाने.१६.१९.४०८
९२७८३. व्याघ्रसंसर्ग	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
९२७८४. व्याघ्रा	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
९२७८५. व्याघ्राचें	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
९२७८६. व्याघ्रादि	पाठीं व्याघ्रादि तामसा । योनी तो अळुमाळु ऐसा । देहाधाराचा उसासा । आथी जोही	ज्ञाने.१६.२०.४१५
९२७८७. व्याज	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
९२७८८. व्याज	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
९२७८९. व्याज	किंबहुना मज । तुमचिया कृपा काज । तियेलागीं व्याज । ग्रंथाचें केलें	ज्ञाने.१३.७.३३२
९२७९०. व्याजें	जें धर्मालय म्हणिजे । तेथ पांडव आणि माझे । गेले असती व्याजें । जुंझाचेनि	ज्ञाने.१.१.८६
९२७९१. व्याजें	तेथ आर्तु तो आर्तीचेनि व्याजें । जिज्ञासु तो जाणावयाचिलागीं भजे । तिजेनि तेणें इच्छिजे । अर्थसिद्धि	ज्ञाने.७.१७.११०
९२७९२. व्याजें	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
९२७९३. व्याजें	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
९२७९४. व्याजें	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
९२७९५. व्याजें	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
९२७९६. व्याजें	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
९२७९७. व्याजें	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
९२७९८. व्याजें	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
९२७९९. व्याजें	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०

९२८००. व्याजें	पाठ करितां व्याजें । पांडित्यें येती वेषजे । तैं अमृतातें नेणिजे । फावलिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४५
९२८०१. व्याधा	कां गोरीचिया भुली । मृग व्याधा दिठी न घाली । गळु न पाहतां गिळिली । उंडी मीनें	ज्ञाने.१३.११.७३९
९२८०२. व्याधाचें	व्याधाचें चारा घालणें । तैसें प्रांजळ जोगावणें । चांगाचीं अंत:करणें । विरु करी	ज्ञाने.१३.११.६६९
९२८०३. व्याधाहातोनि	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
९२८०४. व्याधि	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
९२८०५. व्याधित्यागें	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
९२८०६. व्याधिवार्धक्यकलुषें	आणि जन्ममृत्युदु:खें । व्याधिवार्धक्यकलुषें । इयें आंगा न येतां देखें । दुरूनि जो	ज्ञाने.१३.८.५३५
९२८०७. व्याधिव्याळ	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०
९२८०८. व्याधी	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
९२८०९. व्याधी	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
९२८१०. व्याधी	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
९२८११. व्याधी	जें औषध व्याधी अनोळख । तें घेतलिया परतें विख । का अन्न न मानितां भूक । न मारी काय	ज्ञाने.१८.२.१३२
९२८१२. व्याधी	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
९२८१३. व्याधी	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
९२८१४. व्याधींचां	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
९२८१५. व्याधीचिंता	तैसी आहारनिद्रेची उजरी । रोग निवांतु जोंवरी । तंव जो न करी । व्याधीचिंता	ज्ञाने.१३.११.७६७
९२८१६. व्याधीतें	व्याधीतें दावी । सर्वेचि हरवी । आपपृथ्वी कालवी । एकवाट	ज्ञाने.६.१४.२२०
९२८१७. व्याधें	तैं गजबजों लागे कैसा । व्याधें रुंधला मृगु जैसा । कां बाहीं तरतां वळसां । दाटला जेवीं	ज्ञाने.१३.७.१८६
९२८१८. व्यानु	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
९२८१९. व्यापक	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
९२८२०. व्यापक	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
९२८२१. व्यापक	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
९२८२२. व्यापक	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
९२८२३. व्यापकपण	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
९२८२४. व्यापकपण	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
९२८२५. व्यापकपण	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
९२८२६. व्यापकपण	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६

९२८२७. व्यापकपणें	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
९२८२८. व्यापका	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
९२८२९. व्यापका	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
९२८३०. व्यापका	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
९२८३१. व्यापका	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
९२८३२. व्यापकातें	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
९२८३३. व्यापकाहूनि	परि तयाचिये जाणिवे । मानु न कीजेचि देवें । जे व्यापकाहूनि नव्हे । एकदेशी	ज्ञाने.११.५५.७०३
९२८३४. व्यापकु	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
९२८३५. व्यापकु	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
९२८३६. व्यापकु	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
९२८३७. व्यापकु	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
९२८३८. व्यापकु	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
९२८३९. व्यापकु	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
९२८४०. व्यापलें	तैसें कर्तयाचिया क्रिया । व्यापलें जें धनंजया । तें कर्म गा बोलावया । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.१८.५१०
९२८४१. व्यापार	दीपाचेनि प्रकाशें । गृहींचे व्यापार जैसें । देहीं कर्मजात तैसें । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.१०.४९
९२८४२. व्यापार	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
९२८४३. व्यापार	तैसें एकचि निरंतर । देवा देखतसें तुझे कर । करीत आघवेचि व्यापार । एकीं काळीं	ज्ञाने.११.१६.२६७
९२८४४. व्यापार	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
९२८४५. व्यापार	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
९२८४६. व्यापार	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
९२८४७. व्यापाररूपें	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
९२८४८. व्यापारा	पैं ग्रीष्मांतींचा वारा । विसवों नेणे वीरा । तैसा न म्हणे व्यापारा । रातिदेवो	ज्ञाने.१४.७.१६९
९२८४९. व्यापारा	तैसेंचि इया शरीरा । कर्में तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
९२८५०. व्यापारा	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
९२८५१. व्यापारा	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
९२८५२. व्यापारा	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
९२८५३. व्यापारा-	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४

९२८५४. व्यापाराचा	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
९२८५५. व्यापारातें	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
९२८५६. व्यापारारूढ	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
९२८५७. व्यापारासि	आणीकही एकु पाहीं । आचारु तयाचां ठायीं । तरी व्यापारासि नाहीं । जालें दिसे	ज्ञाने.१४.२५.३६५
९२८५८. व्यापाराहातीं	म्हणौनि व्यापाराहातीं । उसंतु देहा ना राती । तैसयांचिये पांती । जुंपिजे तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२४१
९२८५९. व्यापारिजे	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
९२८६०. व्यापारी	एऱ्हवीं चामाचे डोळेवरी । जे देखती देहचिवरी । ते कीर तो व्यापारी । ऐसेंचि मानिती	ज्ञाने.१८.१७.४३७
९२८६१. व्यापारीं	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
९२८६२. व्यापारीं	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
९२८६३. व्यापारीं	दीपु ठेविला परिवरीं । कवणातें नियमी ना निवारी । आणि कवण कवणिये व्यापारीं । राहाटे तेंहि नेणे	ज्ञाने.९.९.१२८
९२८६४. व्यापारीं	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
९२८६५. व्यापारीं	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्ञु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
९२८६६. व्यापारीं	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
९२८६७. व्यापारु	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
९२८६८. व्यापारु	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
९२८६९. व्यापारु	इंद्रियांचां गांवीं नेणिजे । ऐसा व्यापारु जो निपजे । तो केवळ गा म्हणिजे । मानसाचा	ज्ञाने.५.११.५५
९२८७०. व्यापारु	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
९२८७१. व्यापारु	पैं आघवा इहीं देहपुरीं । आहे निजेलियाचे परी । जे व्यापारु करवी ना करी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१८२
९२८७२. व्यापारु	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
९२८७३. व्यापारु	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
९२८७४. व्यापारु	तो व्यापारु येणें नांवें । गगनाहूनि थोरावे । एकला करी आघवें । एके काळीं	ज्ञाने.१३.७.४३९
९२८७५. व्यापारु	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
९२८७६. व्यापारु	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
९२८७७. व्यापारु	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
९२८७८. व्यापारे	तैसें प्रकृतिआधारें । कर्मेंद्रियविकारें । नैष्कर्म्युही व्यापारे । निरंतर	ज्ञाने.३.५.६२
९२८७९. व्यापारे	जैशी रायें अधिष्ठिली प्रजा । व्यापारे आपुलालिया काजा । तैसा प्रकृतिसंगु माझा । येर करणें तें इयेचें	ज्ञाने.९.८.११४
९२८८०. व्यापारे	तेवींचि आक्रोशबळें । व्यापारे कोणे एके वेळे । निगालें तरी आंधळें । रोषें जैसें	ज्ञाने.१४.८.१८९

९२८८१. व्यापारें	देखें अनुक्रमाधारें। स्वधर्मु जो आचरे। तो मोक्षु तेणें व्यापारें। निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
९२८८२. व्यापारें	जिहीं लोकांचेनि आधारें। लौकिकेंचि व्यापारें। पण सांडिलें निदसुरें। लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
९२८८३. व्यापिजे	कां जो साविया अन्नरसु सेवी। तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं। काय ज्वरु जालिया निववी। पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
९२८८४. व्यापिती	जी तुझिया विभूती आघविया। परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया। तिया आपुलिया दावाविया। आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
९२८८५. व्यापिला	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला। जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला। मग पुनरपि व्यापिला। उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
९२८८६. व्यापिलें	तें न धरतचि निष्टलें। परि नेणेंचि हातोनि पडिलें। ऐसें हृदय असे व्यापिलें। मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
९२८८७. व्यापिलें	तैसें संकल्पोनि काढिलें। जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें। तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें। लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
९२८८८. व्यापिलें	यालागीं सुभद्रापती। हे भाव इया माझिया विभूती। आणि यांचिया व्याप्ती। व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
९२८८९. व्यापिलें	आतां पैं माझेनि एकें अंशें। हें जग व्यापिलें असे। यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें। साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
९२८९०. व्यापिलें	तुजवीण एकादियाकडे। परमाणुहि एतुला कोडें। अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे। ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
९२८९१. व्यापी	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे। तो शिखांत व्यापी वेगें। तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें। आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
९२८९२. व्यापी	जैसा ज्वरु धातुगतु। अपथ्याचें मिष पहातु। मग जालिया आंतु। बाहेरी व्यापी	ज्ञाने.१३.५-६.८०
९२८९३. व्यापूनि	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां। लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता। तिया प्रधाना नामांकिता। प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
९२८९४. व्यापूनि	कैसें अनुग्रहाचें करणें। पार्थाचें पाहणें आणि न पाहणें। तयाहीसकट नारायणें। व्यापूनि घातलें	ज्ञाने.११.११.२३०
९२८९५. व्यापूनि	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें। जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें। तेंचि सामावलें मागुतें। कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
९२८९६. व्यापूनि	तैसेनि अविनाशभावें। जें सूक्ष्मदशे आघवें। व्यापूनि असे तें जाणावें। ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
९२८९७. व्यापे	आणि हेंचि करणेंवरी। कर्ता क्रिया ज्या उभारी। तिया व्यापे तें अवधारीं। कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
९२८९८. व्यापे	सोनाराचिया बुद्धी लेणें। व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें। कां व्यापे वेल्हाळपणें। वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
९२८९९. व्यापे	सोनाराचिया बुद्धी लेणें। व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें। कां व्यापे वेल्हाळपणें। वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
९२९००. व्यापे	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु। गोडिया इक्षुरसु। हें असो अवकाशु। आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९
९२९०१. व्याप्त	आम्हीं श्रद्धादिदानांत। जें समस्तही क्रियाजात। सांगितलें का व्याप्त। तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
९२९०२. व्याप्ति	देखें हे शब्दाची व्याप्ति। निंदा आणि स्तुति। तेथ द्वेषाद्वेष उपजती। श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
९२९०३. व्याप्ति	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें। परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें। शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें। अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
९२९०४. व्याप्ति	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति। तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति। ऐसें बहुधाकारीं वर्तती। बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
९२९०५. व्याप्ति	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा। जया नांव म्हणती ब्रह्मा। व्याप्ति जें विष्णुनामा। पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
९२९०६. व्याप्ती	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन। ऐसी याची व्याप्ती गहन। परि तें असो आइकें चिन्ह। प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
९२९०७. व्याप्ती	यालागीं सुभद्रापती। हे भाव इया माझिया विभूती। आणि यांचिया व्याप्ती। व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४

९२९०८. व्याप्ती	ऐसा अद्भुत तेजोराशी । जन्मा नवल म्यां देखिलासी । नाहीं व्याप्ती आणि कांतीसी । पारु जी तुझिये	ज्ञाने.११.१७.३०६
९२९०९. व्याप्ती	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
९२९१०. व्याप्ती	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
९२९११. व्याप्ती	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
९२९१२. व्याप्ती	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
९२९१३. व्याप्ती	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
९२९१४. व्याप्तीची	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
९२९१५. व्याप्तीचेंचि	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
९२९१६. व्याप्यव्यापक	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
९२९१७. व्याप्यु	अक्रियु मी येकु । असंगु मी अशोकु । व्याप्यु मी व्यापकु । पुरुषोत्तमु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९८
९२९१८. व्यामोहता	पाठीं रूपपत्र पेलोवेलीं । चक्षु लांब तें कांडें घाली । तेथ व्यामोहता भली । पाहाळीं जाय	ज्ञाने.१५.१.१०२
९२९१९. व्यामोहदुःख	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदुःख	ज्ञाने.२.१३.११०
९२९२०. व्यामोहाचा	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२
९२९२१. व्यामोहाचां	ऐसे आसुरिये प्रकृतीचां तोंडीं । जे जाले गा भूतोंडीं । ते बुडोनि गेले कुंडीं । व्यामोहाचां	ज्ञाने.९.१२.१८४
९२९२२. व्यामोहाचिया	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दुःस्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
९२९२३. व्यामोहाचें	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
९२९२४. व्यामोहादिक	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
९२९२५. व्याली	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
९२९२६. व्याली	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
९२९२७. व्याली	आशा जैसी दुःखातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
९२९२८. व्यालें	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
९२९२९. व्यालें	आंधळें व्यालें जैसें । तैसा बाळें परिवसे । परी जी मरे तो न त्रासे । विषयांसि जो	ज्ञाने.१३.११.७११
९२९३०. व्यालें	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
९२९३१. व्यालें	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
९२९३२. व्याळशंका	कर्मफळ ईश्वरीं अर्पे । तत्प्रसादें बोधु उद्दीपे । तेथ रज्जुज्ञानें लोपे । व्याळशंका	ज्ञाने.१८.११.२२८
९२९३३. व्याळा	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
९२९३४. व्याळाकारु	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८

९२९३५. व्याळीं	जैसी चंदनाची मुळी । गिंवसोनि घेपे व्याळीं । नातरी उल्बाची खोळी । गर्भस्थासी	ज्ञाने.३.३८.२६०
९२९३६. व्याळीं	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
९२९३७. व्याळीं	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
९२९३८. व्याळु	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
९२९३९. व्याळु	जो गुण घे दे दोष । अमृताचें करी विष । दूध पाजिलिया देख । व्याळु जैसा	ज्ञाने.१८.२८.६७९
९२९४०. व्यासकृपा	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
९२९४१. व्यासदेवें	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
९२९४२. व्यासदेवो	मुनींआंत व्यासदेवो । तो मी म्हणे यादवरावो । कवीश्वरांमाजीं धैर्या रावो । उशनाचार्य मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९५
९२९४३. व्यासप्रज्ञेचेनि	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
९२९४४. व्यासप्रसादें	तेव्हां बैसतेनि आनंदें । म्हणें जी जें उपनिषदें । नेणती तें व्यासप्रसादें । ऐकिलें मियां	ज्ञाने.१८.७५.१६०८
९२९४५. व्यासबुद्धि	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
९२९४६. व्यासमती	भानुचेनि तेजें धवळलें । जैसें त्रैलोक्य दिसे उजळलें । तैसें व्यासमती कवळलें । मिरवे विश्व	ज्ञाने.१.३९
९२९४७. व्यासशिष्य	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
९२९४८. व्याससहोदरु	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
९२९४९. व्यासांचीं	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
९२९५०. व्यासाचा	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
९२९५१. व्यासाचा	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
९२९५२. व्यासाचा	तैसा व्यासाचा मागोवा घेतु । भाष्यकारांतें वाट पुसतु । अयोग्यही मी न पवतु । कें जाईन	ज्ञाने.१८.७८.१७२२
९२९५३. व्यासाचिया	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
९२९५४. व्यासाचिये	नाना कथारूपें भारती । प्रकटली असे त्रिजगतीं । आविष्करोनी महामती । व्यासाचिये	ज्ञाने.१.३२
९२९५५. व्यासाचेनि	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
९२९५६. व्यासादिक	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
९२९५७. व्यासादिकांचिया	तेथ व्यासादिकांचिया मती । तेचि मेखळा मिरवती । चोखाळपणें झळकती । पल्लवसडका	ज्ञाने.१.९
९२९५८. व्यासादिकांचीं	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
९२९५९. व्यासादिकांचे	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
९२९६०. व्यासु	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
९२९६१. व्यासु	तयाहीवरी अष्टादशु । तो अपैसा मांडला कळसु । उपरि गीतादिकीं व्यासु । ध्वजें लागला	ज्ञाने.१८.४१

१२९६२. व्यासें	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
१२९६३. व्यासें	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
१२९६४. व्यासें	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
१२९६५. व्यासें	तेणें तूंतें येथें व्यासें । बैसविलें कासया उद्देशें । अप्रसंगामाजीं ऐसें । बोलसी काई	ज्ञाने.१८.७७.१६२४
१२९६६. व्यासोक्तिकुसुममाळा	परी गीता ईश्वरु भोळा । ले व्यासोक्तिकुसुममाळा । तरी माझिया दूर्वादळा । ना न म्हणे कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७१०
१२९६७. व्यासोक्तितेजें	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
१२९६८. व्यासोक्ती	तैसें व्यासोक्ती अळंकारिलें । आवडे तें बरवेपण पातलें । तें जाणोनि काय आश्रयिलें । इतिहासीं	ज्ञाने.१.४५
१२९६९. व्यासोच्छिष्ट	म्हणऊनि महाभारतीं जें नाहीं । तें नोहेचि लोकीं तिहीं । येणें कारणें म्हणिपे पाहीं । व्यासोच्छिष्ट जगत्रय	ज्ञाने.१.४७
१२९७०. व्युत्पत्ति	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
१२९७१. व्युत्पत्ति	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
१२९७२. व्युत्पत्ती	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
१२९७३. व्युत्पत्तीचा	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
१२९७४. व्यूह	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
१२९७५. व्योम	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
१२९७६. व्योम	तें आइके देखे अथवा भेटे । परि मनीं कांहींचि नुमटे । मेघरंगें न कांटे । व्योम जैसें	ज्ञाने.१३.७.४७७
१२९७७. व्योम	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
१२९७८. व्योम	जैसा वन्ही काष्ठीं भरे । तैं दिसे काष्ठाकारें । व्योम घटें आवरे । तें घटाकाश	ज्ञाने.१४.८.१९४
१२९७९. व्योम	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
१२९८०. व्योम	आणि आथी नाथी तितुकें । रुंधलें असें येणेंचि एकें । कल्पांतींचेनि उदकें । व्योम जैसें	ज्ञाने.१५.५३
१२९८१. व्योम	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
१२९८२. व्योम	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
१२९८३. व्योम	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
१२९८४. व्योम-	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
१२९८५. व्योमकुसुमाचा	व्योमकुसुमाचा पांडवा । कवणें देंठ तोडावा । म्हणौनि नाहीं ऐसिया भवा । आदि कैंची	ज्ञाने.१५.३.२३५
१२९८६. व्योमवायुवशें	व्योमवायुवशें । वाढलेनि गर्भरसें । मणिजु उससे । अवेवु तो	ज्ञाने.१४.३.९९
१२९८७. व्योमा	एवंरूप पैं आत्मा । देहीं जें म्हणती प्रियोत्तमा । तें मठाकारें व्योमा । नाम जैसें	ज्ञाने.१३.३१.१११४
१२९८८. व्योमाआंगीं	म्हणोनि प्राचीनाचेनि बळें । आलीं कृत्यें कुशलाकुशलें । तियें व्योमाआंगीं आभाळें । जिरालीं जैसीं	ज्ञाने.१८.१०.२१२

९२९८९. व्योमालागीं	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
९२९९०. व्योमावरी	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
९२९९१. व्योमीं	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
९२९९२. व्योमीं	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
९२९९३. व्योमींचा	तैसा आलागेला गुणांचा । बोधु न मैळे तयाचा । तो देहीं जैसा व्योमींचा । चंद्र जळीं	ज्ञाने.१४.२०.३०९
९२९९४. व्योमींचा	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
९२९९५. व्रजांगनांचीं	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
९२९९६. व्रत	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
९२९९७. व्रतांचे	विशिष्टां व्रतांचे फोक । धीराचां अणगटीं तिख । जन्मवेगें ऊर्ध्वमुख । उंचावती	ज्ञाने.१५.२.१९१
९२९९८. व्रतांचे	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
९२९९९. व्रताचरणें	विवेकश्रवणें अतित्रासें । जेथ व्रताचरणें कर्कशें । करितां जाती भोकसे । बुद्ध्यादिकांचे	ज्ञाने.१८.३७.७८३
९३०००. व्रतातें	व्रतातें आड मोडी । धर्मातें पायें वोलांडी । नियमाची आस तोडी । जयाची क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६९४
९३००१. व्रतापाठीं	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्तें । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
९३००२. व्रतें	दिठी सूनि जयातें । ब्रह्मचर्यादि व्रतें । मुनीश्वर तपातें । आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
९३००३. व्रतें	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
९३००४. व्रतें	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
९३००५. व्रतें	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
९३००६. व्रतें	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्तें । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
९३००७. व्रतें	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
९३००८. व्रतें	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
९३००९. व्हावा	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
९३०१०. व्हावी	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
९३०११. व्हावी	तरि दुवाळी कोणा न व्हावी । कवणाची भंवई नुचलावी । ऐसा भावो जीवीं । म्हणोनि उगा	ज्ञाने.१३.७.२६६
९३०१२. व्हावी	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
९३०१३. व्हावें	देखें रोगातें जिणावें । औषध तरी देयावें । परी तें अति रुच्य व्हावें । मधुर जैसें	ज्ञाने.३.२.१९
९३०१४. व्हावें	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
९३०१५. व्हावें	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५

९३०१६. व्हावें	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
९३०१७. व्हावें	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
९३०१८. व्हावें	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
९३०१९. व्हावें	म्हणोनि कुळ उत्तम नोहावें । जाती अंत्याहि व्हावें । वरि देहाचेनि नांवें । पशूचेंही लाभो	ज्ञाने.९.३१.४४१
९३०२०. व्हावें	आणि भलतिया जाती जन्मावें । मग भजिजे कां विरोधावें । परि भक्त कां वैरिया व्हावें । माझियाचि	ज्ञाने.९.३२.४७२
९३०२१. व्हावें	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्मे संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
९३०२२. व्हावें	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
९३०२३. शंकर	अशेषांही रुद्रांमाझारीं । शंकर जो मदनारी । तो मी येथ न धरीं । भ्रांति कांहीं	ज्ञाने.१०.२३.२२५
९३०२४. शंकरा-	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
९३०२५. शंकरु	ध्वजस्तंभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१
९३०२६. शंका	तैसीं या विषयांची शंका । मनीं वसती देखा । घातु करी अशेखा । विवेकजाता	ज्ञाने.२.६१.३२०
९३०२७. शंका	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
९३०२८. शंका	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
९३०२९. शंका	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्मे द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
९३०३०. शंका	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
९३०३१. शंका	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७
९३०३२. शंका	बोलतां अधिकुही निघे । तरि कोण्हाही वर्मीं न लगे । कोण्हासि न रिघे । शंका मनीं	ज्ञाने.१३.७.२६४
९३०३३. शंका	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
९३०३४. शंका	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
९३०३५. शंका	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
९३०३६. शंका	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
९३०३७. शंकेचा	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
९३०३८. शंकेचेनि	शंकेचेनि गदळें । जैं शुद्ध प्रमेय मैळे । तैं मागुतां पाउलीं पळे । अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
९३०३९. शंख	तयाचि तुलगासवें । वीरवृत्तीचेनि थावें । दिव्य शंख भीष्मदेवें । आस्फुरिला	ज्ञाने.१.१२.१२७
९३०४०. शंख	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
९३०४१. शंख	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
९३०४२. शंखें	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४

९३०४३. शंभु	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
९३०४४. शंभू	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
९३०४५. शंभू	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
९३०४६. शंभू	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
९३०४७. शंभू	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
९३०४८. शंभूचा	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
९३०४९. शंभूचां	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
९३०५०. शंभूचिये	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
९३०५१. शंभूची	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
९३०५२. शंभूचेंही	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
९३०५३. शंभूनें	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
९३०५४. शंभूही	तरि विश्वात्मक रूपडें । जें दाविलें आम्हीं तुजपुढें । तें शंभूही परि न जोडे । तपें करितां	ज्ञाने.११.५२.६७६
९३०५५. शकता	अथवा कोणी वाटे जातां । घेतलें उमचों न शकता । मिळे जैं पंडुसुता । द्विजोत्तमु	ज्ञाने.१७.२१.२८९
९३०५६. शकतें	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
९३०५७. शकसी	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
९३०५८. शके	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
९३०५९. शके	म्हणोनि आइकें अर्जुना । जैसा विस्फुलिंग लागे इंधना । मग तो प्रौढ जालिया त्रिभुवना । पुरों शके	ज्ञाने.२.६२-६३.३२९
९३०६०. शके	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
९३०६१. शके	जे चिद्रूपीं मिळतां । देहांतीची व्याकुळता । आड ठाकों न शके चित्ता । प्राज्ञा जया	ज्ञाने.२.७२.३६९
९३०६२. शके	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
९३०६३. शके	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
९३०६४. शके	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
९३०६५. शके	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
९३०६६. शके	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
९३०६७. शके	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३
९३०६८. शके	पक्षिजातीमाझारीं । गरुड तो मी अवधारीं । यालागीं जो पाठीवरी । वाहों शके मातें	ज्ञाने.१०.३०.२४९
९३०६९. शके	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८

९३०७०. शके	भूतीं वस्तु आहे । तिये रुपों शके विपायें । म्हणोनि वास न पाहे । बहुतकरूनि	ज्ञाने.१३.७.२७३
९३०७१. शके	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
९३०७२. शके	शके दावितांचि रोगु फेडूं । आणि जिभे तरी नव्हे कडु । तें वोखदु नाहीं मा घडु । उपमा कैंची	ज्ञाने.१६.२.११६
९३०७३. शके	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
९३०७४. शके	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
९३०७५. शके	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
९३०७६. शके	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
९३०७७. शके	तैसें कर्ता कर्म करू । अकर्ता फळाशा न धरू । एथ न शके आवरूं । दोघातेंही कर्म	ज्ञाने.१८.१२.२३६
९३०७८. शके	तैसी नित्यनैमित्तिकें । कर्मे जियें आवश्यकें । तयांचेविषीं न शके । बैठला उठूं	ज्ञाने.१८.२४.५९७
९३०७९. शके	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
९३०८०. शके	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
९३०८१. शकों	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
९३०८२. शक्ति	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
९३०८३. शक्ति	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
९३०८४. शक्ति	मग ऊर्ध्वीचिया रिगिनिगा । पुढती तेचि शक्ति पैं गा । उदानु ऐसिया लिंगा । पात्र जाहली	ज्ञाने.१८.१४.३३७
९३०८५. शक्ति	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
९३०८६. शक्तिपण	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
९३०८७. शक्तिमुखीं	तंव वरिलेकडोनि ढाळें । चंद्रामृताचें तळें । कानवडोनि मिळे । शक्तिमुखीं	ज्ञाने.६.१४.२४७
९३०८८. शक्ती	तंव येरीकडे धनुर्धरा । आसनाचा उबारा । शक्ती करी उजगरा । कुंडलिनीये	ज्ञाने.६.१४.२२१
९३०८९. शक्ती	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
९३०९०. शक्ती	जी तुझिया विभूती आघविया । परि व्यापिती या शक्ती दिव्या जिया । तिया आपुलिया दावाविया । आपण मज	ज्ञाने.१०.१६.१८५
९३०९१. शक्ती	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
९३०९२. शक्ती	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
९३०९३. शक्तीचां	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१
९३०९४. शक्तीचि	तेव्हां तरी शक्तीचि म्हणिजे । एऱ्हवीं तो प्राणु केवळ जाणिजे । आतां नाद बिंदु नेणिजे । कला ज्योती	ज्ञाने.६.१४.२८८
९३०९५. शक्तीचिमाजी	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
९३०९६. शक्तीचिया	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५

९३०९७. शक्तीचें	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
९३०९८. शक्तीचें	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
९३०९९. शक्तीसवें	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
९३१००. शत	कां शत एक जन्मां । जो जन्मोनि ब्रह्मकर्मा । करी तोचि ब्रह्मा । आनु नोहे	ज्ञाने.१५.३१
९३१०१. शतकूट	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
९३१०२. शतक्रतूं	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातिं स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
९३१०३. शतजर्जरे	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
९३१०४. शतधा	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
९३१०५. शतमख	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
९३१०६. शतमखा	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
९३१०७. शतमखींहि	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
९३१०८. शतमखोत्तीर्णकरा	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
९३१०९. शतवरी	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
९३११०. शतवृद्ध	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
९३१११. शतांचा	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
९३११२. शतें	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
९३११३. शतें	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
९३११४. शतें	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
९३११५. शतें	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
९३११६. शतें	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
९३११७. शतें	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
९३११८. शत्रु	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
९३११९. शत्रु	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
९३१२०. शत्रूपुढें	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
९३१२१. शफरें	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
९३१२२. शब्द	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
९३१२३. शब्द	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२

९३१२४. शब्द	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
९३१२५. शब्द	शब्द तरी आकाशाचा । परी कपाळीं पिटे मेघांचा । कां चंद्रीं वेगु अभ्राचा । आरोपिजे	ज्ञाने.१५.१०-११.३७९
९३१२६. शब्द	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
९३१२७. शब्द	शब्द कैसा घडिजे । प्रमेयीं कैसें पां चढिजे । अळंकारु म्हणिजे । काय तें नेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७६७
९३१२८. शब्द-	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
९३१२९. शब्दकुपिकेतळीं	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
९३१३०. शब्दजात	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
९३१३१. शब्दजात	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
९३१३२. शब्दजातीं	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
९३१३३. शब्दतत्त्वसारज्ञा	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
९३१३४. शब्दब्रह्म	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
९३१३५. शब्दब्रह्म	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
९३१३६. शब्दब्रह्म	प्रणवाचिये पेठे । जाहलें शब्दब्रह्म माजिटें । तें जयाचियें यशा धाकुटें । वेढूं न पुरे	ज्ञाने.६.१०.१०९
९३१३७. शब्दब्रह्म	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
९३१३८. शब्दब्रह्म	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
९३१३९. शब्दब्रह्माचा	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
९३१४०. शब्दब्रह्माचें	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
९३१४१. शब्दब्रह्माब्धि	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
९३१४२. शब्दब्रह्मासि	जें आदिप्रकृतीचें विसवणें । जें शब्दब्रह्मासि न बोलणें । जेथूनि गीतावल्लीचें ठाणें । प्ररोहो पावे	ज्ञाने.६.१२
९३१४३. शब्दब्रह्मासिही	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
९३१४४. शब्दब्रह्मीं	आतां शब्दब्रह्मीं असंख्याके । जेतुला कांहीं अभिप्राय पिके । तेतुला महाभारतें एकें । लक्षें जोडे	ज्ञाने.१०.३०
९३१४५. शब्दराशी	जी शब्दराशी वाढे जिये । कां धर्माऐशिया रत्नातें विये । ते एथिंचे प्रभेचे पाये । वोळगे म्हणोनि	ज्ञाने.११.२.७२
९३१४६. शब्दराशी	तरी कांडत्रयात्मकु । शब्दराशी अशेखु । गीतेमाजीं असे रुखु । बीजीं जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४३१
९३१४७. शब्दवरी	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
९३१४८. शब्दश्री	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
९३१४९. शब्दसृष्टी	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
९३१५०. शब्दसोपानें	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९

९३१५१. शब्दांकुर	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
९३१५२. शब्दाचा	पाठीं तेथेंचि तो भासळला । तव शब्दाचा दिवो मावळला । मग तयाहि वरी आटु भविन्नला । आकाशाचा	ज्ञाने.६.१५.३१४
९३१५३. शब्दाचा	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
९३१५४. शब्दांचिया	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
९३१५५. शब्दाचिया	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
९३१५६. शब्दाचिया	शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं । आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु	ज्ञाने.१६.५
९३१५७. शब्दाची	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
९३१५८. शब्दाची	जैसें बिंब तरी बचकें एवढें । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडें । शब्दाची व्याप्ति तेणें पाडें । अनुभवावी	ज्ञाने.४.४२.२१५
९३१५९. शब्दाचें	तैसें शब्दाचें व्यापकपण । देखिजे असाधारण । पाहातयां भावज्ञां फावती गुण । चिंतामणीचे	ज्ञाने.६.२१
९३१६०. शब्दाचें	पाठीं उत्तमपुरुष । शब्दाचें करूनि मिष । दाविलें चोख । आत्मतत्त्व	ज्ञाने.१६.४४
९३१६१. शब्दातीत	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
९३१६२. शब्दादि	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
९३१६३. शब्दादिक	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
९३१६४. शब्दादिक	आतां इयेचि विचक्षणा । वेगळालिया वर्णां । उचित जैसें करणां । शब्दादिक	ज्ञाने.१८.४५.८८५
९३१६५. शब्दादिक	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
९३१६६. शब्दादिकें	ऐसेनि देहेंद्रियनायकें । धरूनि मन जवळिकें । भोगिजती शब्दादिकें । विषयभरणें	ज्ञाने.१५.७.३६०
९३१६७. शब्दाभिप्रावो	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
९३१६८. शब्दीं	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
९३१६९. शब्दीं	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
९३१७०. शब्दीं	अगा ब्रह्म या नांवा । अभिप्रावो मी पांडवा । मीचि बोलिजे आघवां । शब्दीं इहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०४
९३१७१. शब्दीं	इहीं दोन्हीं कीर शब्दीं । त्यागुचि बोलिजे त्रिशुद्धी । परी कारण एथ भेदीं । येतुलेंचि	ज्ञाने.१८.१.९१
९३१७२. शब्दीं	इहीं इहीं गा शब्दीं । एक कर्मीं बांधविती बुद्धी । ऐसा त्यागु विसंवादीं । पडोनि ठेला	ज्ञाने.१८.३.१४३
९३१७३. शब्दु	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
९३१७४. शब्दु	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
९३१७५. शब्दु	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
९३१७६. शब्दु	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
९३१७७. शब्दु	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु । मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु । गगनीं मी शब्दु । वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४

९३१७८. शब्दु	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
९३१७९. शब्दें	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
९३१८०. शब्दें	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
९३१८१. शब्देंसीं	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
९३१८२. शब्देविण	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
९३१८३. शम	मग शम दम दोन्ही । सुख दुःख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
९३१८४. शमदममदनमदभेद	जयजय देव विशुद्ध । विदुदयोद्यानद्विरद । शमदममदनमदभेद । दयार्णव	ज्ञाने.१८.७
९३१८५. शमदमादिकीं	शमदमादिकीं खेळे । न बोलणेंचि चावळे । गुरुवाक्याचेनि मेळें । नेणे वेळु	ज्ञाने.१८.५२.१०२३
९३१८६. शमा	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
९३१८७. शमादिक	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
९३१८८. शमु	ऐसा बुद्धीचा उपरमु । तया नाम म्हणिपे शमु । तो गुण गा उपक्रमु । जया कर्माचा	ज्ञाने.१८.४२.८३४
९३१८९. शमे	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
९३१९०. शयन	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
९३१९१. शयनीं	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
९३१९२. शरण	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
९३१९३. शरण	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
९३१९४. शरण	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
९३१९५. शरण	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
९३१९६. शरण	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
९३१९७. शरण	तया अहं वाचा चित्त आंग । देऊनियां शरण रिग । महोदधी का गांग । रिगालें जैसें	ज्ञाने.१८.६२.१३१९
९३१९८. शरण	पैं आपुलेनि भेदेंविण । माझें जाणिजे जें एकपण । तयाचि नांव शरण । मज येणें गा	ज्ञाने.१८.६६.१३९८
९३१९९. शरण	म्हणौनि घटाचेनि नाशें । गगनीं गगन प्रवेशे । मज शरण येणें तैसें । ऐक्य करी	ज्ञाने.१८.६६.१३९९
९३२००. शरण	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
९३२०१. शरण	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
९३२०२. शरण	मजही शरण रिघिजे । आणि जीवत्वेंचि असिजे । धिग् बोली यिया न लजे । प्रज्ञा केवीं	ज्ञाने.१८.६६.१४०२
९३२०३. शरण	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
९३२०४. शरण	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६

९३२०५. शरणागता	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
९३२०६. शरणागता	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
९३२०७. शरणागतां	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
९३२०८. शरण्य	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
९३२०९. शरण्यु	राया जो निर्मळु । निष्कल लोककृपाळु । शरणागतां प्रतिपाळु । शरण्यु जो	ज्ञाने.१२.२०.२४०
९३२१०. शरत्कालु	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
९३२११. शरत्काळीं	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
९३२१२. शरदागमींचा	शरदागमींचा वारा । जैसा केरु फेडी अंबरा । कां उदयला रवी आंधारा । घोंटु भरी	ज्ञाने.१५.३.२६३
९३२१३. शरीं	देवा नवनिशतीं शरीं । वावरोनी यांचां जिव्हारीं । भोग गिंवसावे रुधिरीं । बुडाले जे	ज्ञाने.२.५.४८
९३२१४. शरीर	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
९३२१५. शरीर	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
९३२१६. शरीर	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
९३२१७. शरीर	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
९३२१८. शरीर	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
९३२१९. शरीर	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
९३२२०. शरीर	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
९३२२१. शरीर	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
९३२२२. शरीर	मनें वाचा करणीं । जयांचीं भजनें देवांचिया वाहणी । ते शरीर जातियेक्षणीं । देवचि जाले	ज्ञाने.९.२५.३५५
९३२२३. शरीर	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
९३२२४. शरीर	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
९३२२५. शरीर	किंबहुना पांडवा । शरीर जैसे अवयवां । तैसा नुबगे जीवां । जीवपणें जो	ज्ञाने.१२.१५.१६७
९३२२६. शरीर	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
९३२२७. शरीर	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
९३२२८. शरीर	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
९३२२९. शरीर	शरीर वाचा मानस । पियालीं कृतनिश्चयाचा कोश । एक मीवांचूनि वास । न पाहती आन	ज्ञाने.१३.१०.६०४
९३२३०. शरीर	तया शरीर जें जालें । तें अज्ञानाचें बीं विरूढलें । तयाचें वित्पत्तित्व गेलें । अज्ञानवेलीं	ज्ञाने.१३.११.८४०
९३२३१. शरीर	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३

९३२३२. शरीर	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
९३२३३. शरीर	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
९३२३४. शरीर	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
९३२३५. शरीर	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
९३२३६. शरीर	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
९३२३७. शरीर	तैं उणें एकें अवयवें । शरीर ठाके आघवें । का अंगहीन भांडावें । रथाची गती	ज्ञाने.१७.२६.३८९
९३२३८. शरीर	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
९३२३९. शरीर	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
९३२४०. शरीरग्रामीं	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
९३२४१. शरीरग्रामीं	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
९३२४२. शरीरचि	निद्रेचिया वाटा नवचे । ऐसा दृढिवेचेनि अवतरणें नाचे । तें शरीरचि नव्हे तयाचें । मा योगु कवणाचा	ज्ञाने.६.१६.३४७
९३२४३. शरीरजात	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
९३२४४. शरीरपरा	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
९३२४५. शरीरपरातें	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
९३२४६. शरीरभाव	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
९३२४७. शरीरभावातें	आतां इयेचि शरीरग्रामीं । जो शरीरभावातें उपशमी । तो अधियज्ञु एथ गा मी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.८.४.३७
९३२४८. शरीरसंचु	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
९३२४९. शरीरसंयोगाचिये	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
९३२५०. शरीरसांडोवा	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
९३२५१. शरीरस्वभाववशें	आणि शरीरस्वभाववशें । कांहीं येक करूं जरी बैसे । तरी मीचि तो तेणें मिषें । भेटें तया	ज्ञाने.१८.५५.११७३
९३२५२. शरीरही	ऐसें भजतेनि प्रेमभावें । जयां शरीरही पाठीं न पवे । तेणें भलतया व्हावें । जातीचिया	ज्ञाने.९.३०.४१५
९३२५३. शरीरा	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८
९३२५४. शरीरा	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । या शरीरा पराधीना । कां नाना भोगरचना । मेळवावी	ज्ञाने.३.३३.२०५
९३२५५. शरीरा	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
९३२५६. शरीरा	आणि तयाचिपरी जरा । न टेंकता शरीरा । तारुण्याचिया भरा- । माजीं देखे	ज्ञाने.१३.८.५५४
९३२५७. शरीरा	तैसेंचि इया शरीरा । कर्मे तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
९३२५८. शरीरा	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४

९३२५९. शरीरा	केवळ मूर्खपणाचा वारा । जीवीं घेऊनि धनुर्धरा । नाम ठेविजे शरीरा । वैरियाचें	ज्ञाने.१७.१९.२५४
९३२६०. शरीरांतरे	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदुःख	ज्ञाने.२.१३.११०
९३२६१. शरीराआंतील	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
९३२६२. शरीराकारीं	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
९३२६३. शरीराचा	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
९३२६४. शरीराचा	ऐसैसिया अवकळा । घेपे शरीराचा कंटाळा । ते लाज पैं निर्मळा । निसुगा गोड	ज्ञाने.१६.२.१८२
९३२६५. शरीराचां	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
९३२६६. शरीराचां	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
९३२६७. शरीराचि	ऐसें शरीराचि येवढें । जैं आत्मज्ञान वेगळें पडे । तैं माझा अंशु ऐसें आवडे । थोडेपणें	ज्ञाने.१५.७.३४३
९३२६८. शरीराचिया	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
९३२६९. शरीराचिया	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
९३२७०. शरीराचिया	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्मे वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२
९३२७१. शरीराचिया	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
९३२७२. शरीराचे	मार्ग मोडिती नाडीचे । नवविधपण वायूचें । जाय म्हणऊनि शरीराचे । धर्मु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२४३
९३२७३. शरीराचें	आतां शरीराचें तयाचिया ठाईं । आडनांवही उरलें नाहीं । तरी कोणें काळें काई । निमे तें पाहें पां	ज्ञाने.८.२७.२५१
९३२७४. शरीराचेनि	पाठीं आपण एकला उरे । परि शरीराचेनि अनुकारें । मग तोही निगे अंतरें । गगना मिळे	ज्ञाने.६.१५.३००
९३२७५. शरीराचेनि	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्मे सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
९३२७६. शरीराचेनि	तैसा शरीराचेनि आभासें । नांदतु जंव असे । तंव कर्मत्यागाचें पिसें । काइसें तरी	ज्ञाने.१८.११.२२२
९३२७७. शरीराचेनि	या शरीराचेनि मिसकें । कर्मचि लागलें तें असिकें । जिता मेलया न ठाके । इया रीती	ज्ञाने.१८.११.२२६
९३२७८. शरीरातें	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
९३२७९. शरीरातें	तुम्हीं व्रतें नियमु न करावे । शरीरातें न पीडावें । दुरी केंही न वचावें । तीर्थासी गा	ज्ञाने.३.१०.८९
९३२८०. शरीरातें	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
९३२८१. शरीरातें	नातरी शरीरातें काळु । न विसंबे कवणे वेळु । तैसा आथी अढळु । तामसीं मदु	ज्ञाने.१८.३५.७६०
९३२८२. शरीरादि	शरीरादि समस्त । मानिताति तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२
९३२८३. शरीरादिक	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
९३२८४. शरीरादिकां	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९
९३२८५. शरीरादिकीं	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३

९३२८६. शरीरादिकें	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
९३२८७. शरीरादिकें	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
९३२८८. शरीराबाहेरलीकडे	ऐसी शरीराबाहेरलीकडे । अभ्यासाची पाखर पडे । तंव आंतु त्राय मोडे । मनोधर्माची	ज्ञाने.६.१४.२११
९३२८९. शरीरामाजीं	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
९३२९०. शरीरालागीं	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
९३२९१. शरीरासी	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
९३२९२. शरीरी	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
९३२९३. शरीरी	एऱ्हवीं आणिकांचिये परी । तोही एक शरीरी । अशेषींही व्यापारीं । वर्ततु दिसे	ज्ञाने.५.८-९.४०
९३२९४. शरीरी	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
९३२९५. शरीरीं	जैसें गतायुषी शरीरीं । चैतन्य वासु न करी । कां निदैवाचां घरीं । न राहे लक्ष्मी	ज्ञाने.३.१२.१०९
९३२९६. शरीरीं	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
९३२९७. शरीरीं	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
९३२९८. शरीरीं	तरी वैराग्याचेनि आधारें । जिहीं विषय दवडूनि बाहिरें । शरीरीं एकंदरें । केले मन	ज्ञाने.५.२७.१५१
९३२९९. शरीरीं	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
९३३००. शरीरीं	एऱ्हवीं कोशकीटकाचिया परी । आपणपया आपण वैरी । जो आत्मबुद्धि शरीरीं । चारुस्थळीं	ज्ञाने.६.६.७२
९३३०१. शरीरीं	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
९३३०२. शरीरीं	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
९३३०३. शरीरीं	विश्व आघवेंचि तयापरी । तया देवचक्रवर्तीचिया शरीरीं । अर्जुन तिये अवसरीं । देखता जाहला	ज्ञाने.११.१३.२४४
९३३०४. शरीरीं	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
९३३०५. शरीरीं	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
९३३०६. शरीरीं	पैं प्राणाची अंतौरी । क्रियाशक्ति जे शरीरीं । तियेचि रिगिनिगी द्वारीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१०२
९३३०७. शरीरीं	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
९३३०८. शरीरीं	मग तेंचि इये शरीरीं । जैं आपुला प्रभावो करी । तैं इंद्रियांचां व्यापारीं । डोळांहि दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७७
९३३०९. शरीरीं	मनाचां महाद्वारीं । प्रत्याहाराचिया ठाणांतरी । जो यमदम शरीरीं । जागवी उभे	ज्ञाने.१३.७.५०७
९३३१०. शरीरीं	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
९३३११. शरीरीं	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५
९३३१२. शरीरीं	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३

९३३१३. शरीरीं	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
९३३१४. शरीरीं	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
९३३१५. शरीरीं	आतां मियां मज दाविला । शरीरीं वेगळाला । गुणीं मीचि बांधला । ऐसा आवडे	ज्ञाने.१४.४.१२९
९३३१६. शरीरीं	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
९३३१७. शरीरीं	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
९३३१८. शरीरीं	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
९३३१९. शरीरीं	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
९३३२०. शरीरीं	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
९३३२१. शरीरीं	तरी ओंकार तत्कारीं । कर्म केलें जें ब्रह्म शरीरीं । जें प्रशस्तादि बोलवरी । वाखाणिलें	ज्ञाने.१७.२५.३७८
९३३२२. शरीरीं	तैसीं कर्में करितां शरीरीं । लाहती महत्त्वाची फरारी । पाठीं निधनीं एकसरी । पावती फळें	ज्ञाने.१८.१२.२५१
९३३२३. शरीरीं	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
९३३२४. शरीरीं	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
९३३२५. शरीरींची	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
९३३२६. शरीरींची	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
९३३२७. शरीरींची	शरीरींची वाढी । अहोरात्रांची जोडी । विषयसुखप्रौढी । साचचि मानी	ज्ञाने.१३.११.७४३
९३३२८. शरीरीचि	ऐसा शरीरीचि परि कौतुकें । परब्रह्माचेनि पाडें तुके । जेणें जिंतलीं एकें । इंद्रियें गा	ज्ञाने.६.८.९०
९३३२९. शरीरीचि	पैं जीवपरमात्मसंगमा । जयाचें येणें जाहलें मनोधर्मा । तो शरीरीचि परी महिमा । ऐसी पावे	ज्ञाने.६.४६.४८०
९३३३०. शरीरें	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
९३३३१. शरीरें	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
९३३३२. शरीरें	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
९३३३३. शरीरें	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
९३३३४. शरीरें	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
९३३३५. शरीरें	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
९३३३६. शरीरें	म्हणोनि पडिलेनि शरीरें । केलेंनिसीं आत्मा विसरे । मा भोगावया उरे । कोण वेषें	ज्ञाने.१८.२२.५६८
९३३३७. शरीरें	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
९३३३८. शरीरेंचि	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
९३३३९. शरीरेंसीं	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६

९३३४०. शरीरीं	जे नखौनि केशवरी । उभी जागे शरीरीं । जे तिहीं अवस्थांतरीं । पालटेना	ज्ञाने.१३.५-६.१३५
९३३४१. शल्य	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
९३३४२. शव	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
९३३४३. शव	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
९३३४४. शवाचां	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
९३३४५. शशविषाण	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
९३३४६. शशांकाचें	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
९३३४७. शशिबिंब	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
९३३४८. शशिबिंब	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
९३३४९. शशिसूर्यी	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
९३३५०. शशी	मग शशी आणि भानु । ऐसा कल्पिजे जो अनुमानु । तो वातीवरी पवनु । गिंवसितां न दिसे	ज्ञाने.६.१४.२४५
९३३५१. शशी	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
९३३५२. शशीं	का चंदनाची द्रुती जैसी । चंदनीं भजे अपैसी । का अकृत्रिम शशीं । चंद्रिका ते	ज्ञाने.१८.५५.११५०
९३३५३. शस्त्र	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
९३३५४. शस्त्र	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
९३३५५. शस्त्र	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
९३३५६. शस्त्र	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
९३३५७. शस्त्र	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
९३३५८. शस्त्र	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
९३३५९. शस्त्र	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
९३३६०. शस्त्र	आगीसि आगी झगटलया । काय पोळे धनंजया । कीं शस्त्र रुपे आपणया । आपणचि	ज्ञाने.१८.१७.४५१
९३३६१. शस्त्र	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
९३३६२. शस्त्रधरां	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
९३३६३. शस्त्रवरी	कां शस्त्रवरी तोडिलिया । देह आगीमाजीं पडलिया । चित्त महासुखीं पहुडलिया । चेवोचि नये	ज्ञाने.६.२२.३७०
९३३६४. शस्त्रवर्षी	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
९३३६५. शस्त्रविद्यापारंगत	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
९३३६६. शस्त्रांचा	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२

९३३६७. शस्त्राग्रीं	अंतौरियां कुमरें । सांडोनियां भांडारें । शस्त्राग्रीं जिव्हारें । आरोपुनी	ज्ञाने.१.३२-३३.२२०
९३३६८. शस्त्राचें	इया केउतिया गोठी । नावडे दंडुकाठी । मग शस्त्राचें किरीटी । बोलणें कें	ज्ञाने.१३.७.२८३
९३३६९. शस्त्रादिकीं	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
९३३७०. शस्त्रास्त्र	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
९३३७१. शस्त्रास्त्रीं	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मीं निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
९३३७२. शस्त्रें	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
९३३७३. शस्त्रें	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
९३३७४. शस्त्रें	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
९३३७५. शस्त्रें	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
९३३७६. शस्त्रें	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
९३३७७. शस्त्रें	तरि तूं कोण कां येतुलीं । इयें भ्यासुरें मुखें कां मेळविलीं । आघवांचि करीं परिजिलीं । शस्त्रें काह्या	ज्ञाने.११.३१.४४७
९३३७८. शस्त्रें	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
९३३७९. शस्त्रें	पैं शस्त्रें मियां तिखटें । नेणिजे कैसेनि निवटे । कां नेणिजे काळकूटें । आपलें केलें	ज्ञाने.१८.२८.६६४
९३३८०. शस्त्रेंवीण	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
९३३८१. शहाणपण	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
९३३८२. शहाणें	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
९३३८३. शांत	अहा भाग्या विपरीता । विघ्न उठिलें शांत करितां । कटा विश्व गेलें आतां । तूं लागलासि ग्रासूं	ज्ञाने.११.२५.३९०
९३३८४. शांतरसाचें	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
९३३८५. शांतरसें	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
९३३८६. शांताचिया	जेथ शांताचिया घरा । अद्भुत आला आहे पाहुणेरा । आणि येरांही रसां पांतिकरां । जाहला मानु	ज्ञाने.११.२
९३३८७. शांताद्भुत	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
९३३८८. शांताद्भुत	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
९३३८९. शांति	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
९३३९०. शांति	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
९३३९१. शांति	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
९३३९२. शांति	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
९३३९३. शांति	सविवेकमतिपाटव । तेचि मंत्रविद्यागौरव । शांति स्रुक्स्रुव । जीव यज्वा	ज्ञाने.९.१५.२४२

९३३९४. शांति	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
९३३९५. शांति	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
९३३९६. शांति	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
९३३९७. शांति	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
९३३९८. शांतिकथा	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
९३३९९. शांतिचि	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
९३४००. शांतिसंपत्ती	याचिलागीं सुमती । जोडिती शांतिसंपत्ती । शास्त्रांचीं दुभतीं । पोसिती घरीं	ज्ञाने.१३.३४.११३०
९३४०१. शांतिसुखाचा	मग कर्मफलत्यागु । तो ध्यानापासोनि चांगु । त्यागाहूनि भोगु । शांतिसुखाचा	ज्ञाने.१२.१२.१४२
९३४०२. शांती	तरी आत्मयोगें आथिला । जो कर्मफळांशीं विटला । तो घर रिघोनि वरिला । शांती जगीं	ज्ञाने.५.१२.७१
९३४०३. शांती	मग माझी नित्य शांती । तया दशा तेचि कांती । किंबहुना जिती । माझेनि जीवें	ज्ञाने.९.३१.४२९
९३४०४. शांती	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
९३४०५. शांती	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
९३४०६. शांती	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
९३४०७. शांतीचा	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
९३४०८. शांतीचा	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
९३४०९. शांतीचा	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
९३४१०. शांतीचि	मग जेउती वास पाहिजे । तेउति शांतीचि देखिजे । तेथ अपारा पारु नेणिजे । निर्धारितां	ज्ञाने.४.३९.१९१
९३४११. शांतीचीं	जे आघवांचि करणीं । लेइले शांतीचीं लेणीं । जयांचें चित्त गवसणी । व्यापका मज	ज्ञाने.९.१३.१९३
९३४१२. शांतीचें	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
९३४१३. शांतीचें	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
९३४१४. शांतीचेनि	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
९३४१५. शांतीसि	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
९३४१६. शांतु	तो प्रसंगु आहे पुढां । जेथ शांतु दिसेल उघडा । तो पालविजेल मुडा । प्रमेयबीजांचा	ज्ञाने.६.४७.४८९
९३४१७. शांतु	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
९३४१८. शांतुचि	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
९३४१९. शांभव	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
९३४२०. शाकांचा	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२

९३४२१. शाकुही	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
९३४२२. शाकें	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
९३४२३. शाखा	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
९३४२४. शाखा	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
९३४२५. शाखा	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
९३४२६. शाखा	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
९३४२७. शाखा	परि ते ऐसी देखा । जैशा खांडुनियां शाखा । मग तयांचिया बुडुखा । कुंप कीजे	ज्ञाने.१३.७.२१८
९३४२८. शाखा	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
९३४२९. शाखा	परी येरां रुखांसारिखा । तळीं मूळें वरी शाखा । तैसा नोहे म्हणोनि लेखा । नये कवणा	ज्ञाने.१५.४८
९३४३०. शाखा	आतां ऊर्ध्व या कवण । येथें मूळ तें किं लक्षण । कां अधोमुखपण । शाखा कैसिया	ज्ञाने.१५.६३
९३४३१. शाखा	अथवा द्रुमा यया । अधीं जिया मूळिया । तिया कोण कैसिया । ऊर्ध्व शाखा	ज्ञाने.१५.६४
९३४३२. शाखा	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
९३४३३. शाखा	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
९३४३४. शाखा	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
९३४३५. शाखा	एऱ्हवीं ऊर्ध्वीचें पार्था । मुद्दल मूळ पाहतां । अधींचिया मध्यस्था । शाखा इया	ज्ञाने.१५.२.१७६
९३४३६. शाखा	म्हणोनि तनु मानुषा । इया ऊर्ध्वमूळौनि जरी शाखा । तरी कर्मवृद्धीसि देखा । इयाचि मूळें	ज्ञाने.१५.२.१७९
९३४३७. शाखा	आणि आनीं तरी झाडीं । शाखा वाढतां मुळें गाढीं । मूळ गाढें तंव वाढी । पैस आथी	ज्ञाने.१५.२.१८०
९३४३८. शाखा	पुढां उपरति रागें लोहिवी । धर्ममोक्षाची शाखा पालवी । लाहलाहात नित्य नवी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१९४
९३४३९. शाखा	मग तयांही उपरी डाहाळिया । तपोज्ञानीं उंचावलिया । मरीचि कश्यपादि इया । उपरी शाखा	ज्ञाने.१५.२.१९७
९३४४०. शाखा	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
९३४४१. शाखा	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
९३४४२. शाखा	म्हणोनि जैसा असें तैसया । मातें नेणोनि धनंजया । वेदु जाणों गेला तंव तया । जालिया शाखा	ज्ञाने.१५.१५.४३२
९३४४३. शाखा	पाडिव्याची चंद्ररेखा । निरुता दावावया शाखा । दाविजे तेवीं औपाधिका । बोली इया	ज्ञाने.१५.१५.४७०
९३४४४. शाखा	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
९३४४५. शाखा	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
९३४४६. शाखांचिये	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
९३४४७. शाखांची	ऐसी मनुष्यालागौनि जाणावी । ऊर्ध्वीं ब्रह्मादिशेष पालवी । शाखांची वाढी बरवी । उंचावे पैं	ज्ञाने.१५.२.२०६

९३४४८. शाखांची	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
९३४४९. शाखांचे	तरी ऊर्ध्वाहीकडे । शाखांचे मांदोडे । दिसताति अपाडें । सासिन्नले	ज्ञाने.१५.६०
९३४५०. शाखांचे	याहीपासून उंचवडें । गुढले फळाचेनि बुडें । इंद्रादिक ते मांदोडे । थोर शाखांचे	ज्ञाने.१५.२.१९६
९३४५१. शाखांचेनि	मग शाखांचेनि आंगभारें । लवोनि गुंफती परस्परें । गुणक्षोभाचे वारे । उदयजती	ज्ञाने.१५.२.१५३
९३४५२. शाखांशीं	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
९३४५३. शाखांसी	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
९३४५४. शाखांस्तव	खांदियांपासूनि अनेका । पसरलिया शाखोपशाखा । शाखांस्तव देखा । पल्लवपानें	ज्ञाने.१०.६.९९
९३४५५. शाखाकोडी	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
९३४५६. शाखाजाळ	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
९३४५७. शाखांतें	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
९३४५८. शाखापल्लव	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
९३४५९. शाखाभेदीं	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
९३४६०. शाखिया	आणि जालेनि फुलें फळें । शाखिया जैसी मोकळे । का उदार परिमळें । पद्माकरु	ज्ञाने.१८.४३.८६८
९३४६१. शाखीं	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वींचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
९३४६२. शाखे	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
९३४६३. शाखोद्देशें	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
९३४६४. शाखोपशाखा	खांदियांपासूनि अनेका । पसरलिया शाखोपशाखा । शाखांस्तव देखा । पल्लवपानें	ज्ञाने.१०.६.९९
९३४६५. शाखोपशाखीं	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
९३४६६. शार्ङ्गपाणी	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
९३४६७. शार्ङ्गपाणी	पायां लागोनि बुझावणी । तुझां ठायीं शार्ङ्गपाणी । पाहिजे ऐशी करणी । बहु केली आम्हीं	ज्ञाने.११.४२.५४६
९३४६८. शार्ङ्गपाणी	इंद्रधनुष्याचिये आडणी । माजीं मेघ गगनरंगणीं । तैसें आवरिलें शार्ङ्गपाणी । वैजयंतिया	ज्ञाने.११.४६.६०३
९३४६९. शार्ङ्गपाणी	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
९३४७०. शार्ङ्गी	मरुद्गणांचां वर्गीं । मरीचि म्हणे मी शार्ङ्गी । चंद्र मी गगनरंगीं । तारांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२२
९३४७१. शार्ङ्गी	परि आणीक एक एथ शार्ङ्गी । तुज विश्वरूपातें देखावयालागीं । योग्यता माझां आंगीं । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.११.४.८९
९३४७२. शार्ङ्गी	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गी । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
९३४७३. शार्ङ्गी	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
९३४७४. शाड्वळ	कां वीजु वर्षोनि आभाळ । ठिकरिया आतो भूतळ । अथवा करू शाड्वळ । पर्जन्यवृष्टी	ज्ञाने.१८.१७.४३४

९३४७५. शाड्वळु	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
९३४७६. शाब्द	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
९३४७७. शाब्दीं	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
९३४७८. शाब्दी	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आलु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
९३४७९. शारदा	आतां अभिनव वाग्विलासिनी । जे चातुर्यार्थकलाकामिनी । ते शारदा विश्वमोहिनी । नमस्कारिली मियां	ज्ञाने.१.२१
९३४८०. शारदियेचिये	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
९३४८१. शारदियेचे	जैसें शारदियेचे चंद्रकळे- । माजीं अमृतकण कोंवळे । ते वेंचिती मनें मवाळें । चकोरतलगें	ज्ञाने.१.५६
९३४८२. शारदीं	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
९३४८३. शारदीयेचा	कां वार्षिये ढेंढें फिटे । जेव्हां शारदीयेचा अनुघडु फुटे । तेव्हां घनजात आटे । गगनींचें गगनीं	ज्ञाने.९.७.१०२
९३४८४. शारदीयेचिये	शारदीयेचिये प्रवेशीं । अभ्रें जिरती आकाशीं । मग ग्रीष्मांतीं जैशीं । निगती पुढती	ज्ञाने.८.१८-१९.१६२
९३४८५. शारदु	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४
९३४८६. शारदेचें	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
९३४८७. शारीर	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
९३४८८. शारीर	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
९३४८९. शारीर	ऐसैसी जैं शरीरीं । राहाटीची पडे उजरी । तैं शारीर तप घुमरी । आलें जाण	ज्ञाने.१७.१४.२१३
९३४९०. शारीर	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
९३४९१. शारीर	एवं शारीर जें तप । तयाचें दाविलें रूप । आतां आईक निष्पाप । वामय तें	ज्ञाने.१७.१४.२१५
९३४९२. शारीरचेष्टा	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
९३४९३. शारीरु	देखें बुद्धीची भाष नेणिजे । मनाचा अंकुर नुदैजे । ऐसा व्यापारु तो बोलिजे । शारीरु गा	ज्ञाने.५.११.५१
९३४९४. शार्ङ्गधरा	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
९३४९५. शार्ङ्गधरा	मकरंदकणाचा चारा । जाणतां घालूनि दर्दुरा । वायां धाडा शार्ङ्गधरा । कोपा कवणा	ज्ञाने.११.८.१५८
९३४९६. शार्ङ्गधरु	ध्वजंस्तभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१
९३४९७. शार्ङ्गधरु	मासांआंत मार्गशीरु । तो मी म्हणे शार्ङ्गधरु । ऋतूंमाजीं कुसुमाकरु । वसंतु तो मी	ज्ञाने.१०.३५.२८३
९३४९८. शार्ङ्गधरु	जी भृगूचा कैसा अपकारु । कीं तो मानूनि प्रियोपचारु । तोषेचिना शार्ङ्गधरु । गुरुत्वासीं	ज्ञाने.१६.२६
९३४९९. शार्दूळु	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
९३५००. शालक	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
९३५०१. शालिका	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७

९३५०२. शाश्वत	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
९३५०३. शाश्वतु	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
९३५०४. शासन	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
९३५०५. शासन	तेधवां रचिले ब्रह्मजन । तयां वेद दिधलें शासन । यज्ञाऐसें वर्तन । जीविकें केलें	ज्ञाने.१७.२३.३३९
९३५०६. शासनें	तरी बद्धमूळें अज्ञानें । महदादिकीं शासनें । वेदांचीं थोरवनें । घेऊनियां	ज्ञाने.१५.२.१४७
९३५०७. शास्त्र	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
९३५०८. शास्त्र	मद्यपाआंगीचें वस्त्र । लेपाहातींचें शस्त्र । बैलावरी शास्त्र । बांधलें आहे	ज्ञाने.१३.८.५३२
९३५०९. शास्त्र	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
९३५१०. शास्त्र	शास्त्र म्हणेल सांडावें । तें राज्यही तृण मानावें । जें घेववी तें न म्हणावें । विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
९३५११. शास्त्र	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
९३५१२. शास्त्र	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
९३५१३. शास्त्र	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
९३५१४. शास्त्र	येरीही शास्त्र बटिकरीं । जें निंदेचे विटाळवरी । बोळविलेंसे डोंगरीं । म्लेंच्छधर्माचां	ज्ञाने.१८.२२.५५०
९३५१५. शास्त्र	मग आपलें ठेविलें जैसें । आइतेंचि दीपें दिसे । गुणभिन्न कर्म तैसें । शास्त्र दावी	ज्ञाने.१८.४१.८३१
९३५१६. शास्त्र	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
९३५१७. शास्त्र	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुजीं सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
९३५१८. शास्त्र	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
९३५१९. शास्त्र	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
९३५२०. शास्त्र	येथें जें अर्थें तेंचि पाठें । जोडे येवढेनि धटें । वाच्यवाचकें येकवटें । साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
९३५२१. शास्त्र	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
९३५२२. शास्त्रचि	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
९३५२३. शास्त्रजात	तैसें शास्त्रजात जाण । आघवेंचि अप्रमाण । अध्यात्मज्ञानेंविण । एकलेनी	ज्ञाने.१३.११.८३८
९३५२४. शास्त्रजातां	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
९३५२५. शास्त्रजातीं	धाराधरकाळें । महानदी उचंबळे । तैसी बुद्धि पघळे । शास्त्रजातीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२११
९३५२६. शास्त्रज्ञांही	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
९३५२७. शास्त्रदृष्टी	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
९३५२८. शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५

९३५२९. शास्त्रमूढा	यालागीं अर्जुना पाहीं । अध्यात्मज्ञानाचां ठायीं । जया नित्यबोधु नाहीं । शास्त्रमूढा	ज्ञाने.१३.११.८३९
९३५३०. शास्त्रराजा	म्हणौनि बहुत पुण्य तुवां । केलें तेणें धनंजया । आजि शास्त्रराजा इया । जालासि विषो	ज्ञाने.१८.६६.१४८०
९३५३१. शास्त्रविखीं	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
९३५३२. शास्त्रश्रवणीं	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
९३५३३. शास्त्रसाह्येंवीण	तैसें शास्त्रसाह्येंवीण । केलें नोहे जरी अकारण । तरी लागो कां नागवण । दानलेखीं	ज्ञाने.१८.१५.३७२
९३५३४. शास्त्रसिद्धांतु	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
९३५३५. शास्त्रसिद्धांतु	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
९३५३६. शास्त्रा	याकारणें धनंजया । तो भक्तु मेधावी तपिया । तरी नको बापा इया । शास्त्रा आतळों देवों	ज्ञाने.१८.६७.१५०५
९३५३७. शास्त्रागुरूचेनि	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
९३५३८. शास्त्रातें	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
९३५३९. शास्त्रांचा	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
९३५४०. शास्त्रांचा	जें विचारक्षीरसमुद्र । स्वबोधकुमुदिनीचंद्र । ज्ञानडोळसां नरेंद्र । शास्त्रांचा जें	ज्ञाने.१८.१९.५२०
९३५४१. शास्त्रांचां	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
९३५४२. शास्त्रांचिया	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
९३५४३. शास्त्रांचिये	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
९३५४४. शास्त्रांची	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
९३५४५. शास्त्रांची	तैसी शास्त्रांची मोकळी । यां कैं कोण वेंटाळी । एकवाक्यतेचां फळीं । पैसिजे कैं	ज्ञाने.१७.२६
९३५४६. शास्त्रांची	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
९३५४७. शास्त्रांचीं	याचिलागीं सुमती । जोडिती शांतिसंपत्ती । शास्त्रांचीं दुभतीं । पोसिती घरीं	ज्ञाने.१३.३४.११३०
९३५४८. शास्त्रांचें	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
९३५४९. शास्त्रांचें	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
९३५५०. शास्त्रांतरीं	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
९३५५१. शास्त्रांवरी	लौकिकाचा उद्वेगु । शास्त्रांवरी उबगु । उगेपणीं चांगु । आथी भरु	ज्ञाने.१३.७.१९२
९३५५२. शास्त्राचा	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
९३५५३. शास्त्राचारें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
९३५५४. शास्त्राचिये	तेवीं कारणहेतुयोगें । जें बिसाट कर्म निगे । तें शास्त्राचिये न लगे । कांसे जंव	ज्ञाने.१८.१५.३७५
९३५५५. शास्त्राचें	म्हणौनि शास्त्राचें घडतें । नोहे प्रकारें बहुतें । तरी मूर्खा मुमुक्षां येथें । काय गति पां	ज्ञाने.१७.२९

९३५५६. शास्त्राचें	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
९३५५७. शास्त्राचे	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
९३५५८. शास्त्राचेनि	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
९३५५९. शास्त्राचेनि	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
९३५६०. शास्त्राचेनी	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
९३५६१. शास्त्रातिसो	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
९३५६२. शास्त्राभ्यासाचा	म्हणे पार्था तुझा अतिसो । घेई गा आम्ही जाणतसों । शास्त्राभ्यासाचा आडसो । मानितोसि कीं	ज्ञाने.१७.२.४९
९३५६३. शास्त्राभ्यासु	तरी न मिळेचि तो देशु । नव्हेचि काळा अवकाशु । जो करवी शास्त्राभ्यासु । तोही दुरी	ज्ञाने.१७.१.३६
९३५६४. शास्त्रार्थ	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
९३५६५. शास्त्रार्थु	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
९३५६६. शास्त्रार्थे	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
९३५६७. शास्त्रीं	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
९३५६८. शास्त्रीं	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
९३५६९. शास्त्रीं	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
९३५७०. शास्त्रीं	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
९३५७१. शास्त्रीं	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
९३५७२. शास्त्रें	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
९३५७३. शास्त्रें	किंबहुना तयांचीं शास्त्रें । जैशीं कुमारीहातीं दिधलीं शस्त्रें । कां अशौच्या मंत्रें । बीजें कथिलीं	ज्ञाने.९.१२.१७७
९३५७४. शास्त्रें	जयांचीं जाणती मजचि शास्त्रें । मी जोडें जयांचेनि मंत्रें । ऐसे जे चेष्टामात्रें । भजले मज	ज्ञाने.९.२५.३६४
९३५७५. शास्त्रें	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
९३५७६. शास्त्रें	आणि शास्त्रें अर्थें देशें काळें । या चहूंही जें एक फळे । तो विपावो कीं कां मिळे । आघवयांसी	ज्ञाने.१७.२८
९३५७७. शास्त्रें	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०
९३५७८. शास्त्रें	आणि पांचही कारणें तियें । तूंही जाणसील विपायें । जे शास्त्रें उभऊनी बाहे । बोलती तयांतें	ज्ञाने.१८.१३.२७८
९३५७९. शास्त्रें	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
९३५८०. शास्त्रें	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
९३५८१. शास्त्रें	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
९३५८२. शास्त्रें	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१

९३५८३. शास्त्रें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
९३५८४. शास्त्रें	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
९३५८५. शास्त्रें	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
९३५८६. शास्त्रेंचि	कार्याकार्यविवेकीं । शास्त्रेंचि करावीं पारखीं । अकृत्य कुडें तें लोकीं । वाळावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६६
९३५८७. शास्त्रेंवांचूनि	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
९३५८८. शास्त्रेंवीण	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
९३५८९. शास्त्रेश्वरा	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
९३५९०. शास्त्रेश्वरें	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
९३५९१. शास्त्रैकलभ्य	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
९३५९२. शास्त्रोपाय	जे गीतार्थाचें चांगावें । मोक्षोपायपर आघवें । आणि शास्त्रोपाय कीं नव्हे । प्रमाणसिद्ध	ज्ञाने.१८.५५.१२३०
९३५९३. शाहाणा	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
९३५९४. शाहाणा	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
९३५९५. शाहाणे	चंद्रातें आंगवणें । भोगूनि चकोर शाहाणे । परी फावे जैसें चांदिणें । भलतेया	ज्ञाने.१८.७८.१७४८
९३५९६. शाहाणें	राजहंसाचें चालणें । भूतळीं जालिया शाहाणें । आणिकें काय कोणें । चालावेंचिना	ज्ञाने.१८.७८.१७१३
९३५९७. शिंक	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
९३५९८. शिंग	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
९३५९९. शिंपिजे	पिंपरुवांचिया आशा । न शिंपिजे पिंपळु जैसा । तैसिया फळनिराशा । कीजती कर्में	ज्ञाने.१८.६.१७३
९३६००. शिंपिला	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
९३६०१. शिंपीचि	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
९३६०२. शिंपीपण	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
९३६०३. शिंपे	तो कामनामात्रें न घेपे । मोहमळें न लिंपे । जैसें जळीं जळें न शिंपे । पद्मपत्र	ज्ञाने.३.७.७१
९३६०४. शिंपे	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
९३६०५. शिंपे	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
९३६०६. शिंव	तैसे वैराग्याची शिंव न देखती । जे विवेकाची भाष नेणती । ते मूर्ख केंवीं पावती । मज ईश्वरातें	ज्ञाने.४.२.२५
९३६०७. शिंव	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्था नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
९३६०८. शिंव	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
९३६०९. शिंवे	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४

९३६१०. शिकऊं	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
९३६११. शिकवण	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
९३६१२. शिकवतु	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
९३६१३. शिकविलें	तेवीं मी जें जें बोलें । तें प्रभु तुमचेंचि शिकविलें । म्हणोनि अवधारिजो आपुलें । आपण देवा	ज्ञाने.११.१८
९३६१४. शिकवी	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
९३६१५. शिकवूं	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
९३६१६. शिके	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
९३६१७. शिक्षापिला	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
९३६१८. शिखंडी	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्नु नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
९३६१९. शिखराथिलियां	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
९३६२०. शिखरें	गर्वें पर्वताचीं शिखरें । तैसा महत्त्वावरूनि नुतरे । तयाचां ठायीं पुरें । अज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.११.६५७
९३६२१. शिखरौनि	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
९३६२२. शिखांत	जैसा नखाग्रीं व्याळु लागे । तो शिखांत व्यापी वेगें । तेंवीं आब्रह्म कुळ आघवें । आप्लविजे	ज्ञाने.१.४२.२५६
९३६२३. शिजे	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
९३६२४. शिणणें	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
९३६२५. शिणत	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
९३६२६. शिणत	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
९३६२७. शिणताती	आणि अष्टांगादिसंकटीं । योगी शिणताती किरीटी । परि अवसरु नाहीं भेटी । जयाचिये	ज्ञाने.११.५२.६७७
९३६२८. शिणती	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६
९३६२९. शिणतु	ऐसा अर्जुन दु:खें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६
९३६३०. शिणला	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
९३६३१. शिणला	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
९३६३२. शिणली	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
९३६३३. शिणली	जियें महासिद्धींचीं मूळपीठें । शिणली कमळा जेथ वावटे । तैसीं कुसुमें अति चोखटें । तुरंबिलीं देखिलीं	ज्ञाने.११.११.२१९
९३६३४. शिणले	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
९३६३५. शिणले	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
९३६३६. शिणल्याविणें	तैसें आवडतेंही करणें । न निपजे शिणल्याविणें । तरी विहित बा रे कोणें । बोलें भारी	ज्ञाने.१८.४८.९४५

९३६३७. शिणवावे	अगा उजू वाटा चालावें । तऱ्ही पायचि शिणवावे । ना आडरानें धांवावें । तऱ्ही तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९३७
९३६३८. शिणवी	आवडी आणि लाजवी । व्यसन आणि शिणवी । पिसें आणि न भुलवी । तरी तेंचि काइ	ज्ञाने.६.१०.१२४
९३६३९. शिणवी	आपणपेंही शिणवी । इष्टमित्र दुरावी । मग कवडाचि वाढवी । लोभी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७९३
९३६४०. शिणवी	मासी आपणयातें गिळवी । परी पुढीला वांती शिणवी । तें कश्मळ आठवी । आचरण जें	ज्ञाने.१८.२५.६२०
९३६४१. शिणवील	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
९३६४२. शिणु	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिणु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
९३६४३. शिणे	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
९३६४४. शिणे	तेविं उन्मत्तें जगें । जयासि खंती न लगे । आणि जयाचेनि आंगें । न शिणे लोकु	ज्ञाने.१२.१५.१६६
९३६४५. शिणे	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
९३६४६. शिणे	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
९३६४७. शिणे	तैसा कर्मी शिणे एकीं । कीं विसांवों पाहे आणिकीं । दांडेयाचे घाय बुकी । धाडणें जैसें	ज्ञाने.१८.११.२३१
९३६४८. शिणे	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
९३६४९. शिणें	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
९३६५०. शिणें	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
९३६५१. शिणेल	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
९३६५२. शिणोनि	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
९३६५३. शिणोनि	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
९३६५४. शिदोरी	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१
९३६५५. शिदोरी	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
९३६५६. शिबिरें	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
९३६५७. शियारी	परी येतुलियाही वेगळा । जो केवळ आनंदैककळा । तया अंतरात्मयाही निश्चळा । शियारी आली	ज्ञाने.११.२४.३६९
९३६५८. शियारी	तरी न घलूनि महापुरीं । न घेपे बुडणयाची शियारी । कां रोगु न गणिजे घरीं । पथ्याचिया	ज्ञाने.१६.१.६९
९३६५९. शिर	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
९३६६०. शिर	आणि नित्यादिक जें असे । तें येणें फळत्यागें नासे । शिर लोटलिया जैसें । येर आंग	ज्ञाने.१८.२.१२८
९३६६१. शिरकमळ	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
९३६६२. शिरके	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
९३६६३. शिरकोनि	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९

९३६६४. शिरच्छेदें	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
९३६६५. शिरयाणी	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
९३६६६. शिरयाणी	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
९३६६७. शिरवुनी	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
९३६६८. शिरसा	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
९३६६९. शिरसा	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
९३६७०. शिरा	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
९३६७१. शिरांचे	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
९३६७२. शिराणिया	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
९३६७३. शिराणी	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
९३६७४. शिरावरी	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
९३६७५. शिरियाळें	उभऊनि करतळें । पडिघाये कपोळें । पायाचें शिरियाळें । मांडूं लागे	ज्ञाने.१४.८.१८५
९३६७६. शिरीं	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
९३६७७. शिरीं	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
९३६७८. शिरीं	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
९३६७९. शिरीं	वोढाळाचां खुरीं । आखरु आतें बुरी । ते दशा माझां शिरीं । पावेल गा	ज्ञाने.१३.८.५५८
९३६८०. शिरीं	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
९३६८१. शिरीं	पैं आंगें बुडतां महापूरीं । जे वेगें काढी पैलतीरीं । ते नावचि बांधिलिया शिरीं । बुडवी जैसी	ज्ञाने.१६.४.२२०
९३६८२. शिरीं	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
९३६८३. शिरे	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
९३६८४. शिरे	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
९३६८५. शिरें	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणे तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
९३६८६. शिरों	पुष्टि लागे विघरों । कांति पाहे निसरों । माथा आदरी शिरों । बागीबळ	ज्ञाने.१३.११.७५६
९३६८७. शिरोमणि	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
९३६८८. शिरोमणी	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
९३६८९. शिरोमणी	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
९३६९०. शिरोमणी	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०

९३६९१. शिरोमणी	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११
९३६९२. शिल्पीं	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मीही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९
९३६९३. शिळा	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
९३६९४. शिळा	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
९३६९५. शिळाराशी	मग लवों नेणती कैसे । आटिवा लोहाचे खांब जैसे । कां उधवले आकाशे । शिळाराशी	ज्ञाने.१६.१७.३७९
९३६९६. शिळेतें	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
९३६९७. शिंव	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३
९३६९८. शिवणी	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
९३६९९. शिवणें	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्तें । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
९३७००. शिवणें	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
९३७०१. शिवणें	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
९३७०२. शिवतला	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
९३७०३. शिवतला	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
९३७०४. शिवतले	तेणें माझा जी मोह जाये । एथ विस्मो कांहीं आहे । तरी उद्धरलों कीं तुझे पाये । शिवतले आहाती	ज्ञाने.११.१.६८
९३७०५. शिवतलें	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
९३७०६. शिवतलें	मग वाढतेनि प्रेमें । मातें भजती जे महात्मे । परि दुजेपण मनोधर्में । शिवतलें नाहीं	ज्ञाने.९.१३.१९५
९३७०७. शिवतलें	ना तरी मधुवनीं ध्रुवासि केलें । जैसें कपोल शंखें शिवतलें । आणि वेदांचियेही मती ठेलें । तें लागला बोलों	ज्ञाने.११.९.१८४
९३७०८. शिवतलें	शिवतलें गुरुचरणीं । भलतें जें पाणी । तया तीर्थेयात्रे आणी । तीर्थें त्रैलोक्यींचीं	ज्ञाने.१३.७.४४८
९३७०९. शिवतलें	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
९३७१०. शिवतलें	पद्मिनी रविकिरण । लाहे मग लाजे कवण । कां जळें शिवतलें लवण । आंग भुले	ज्ञाने.१८.१६
९३७११. शिवतिले	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
९३७१२. शिवतिले	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
९३७१३. शिवाची	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
९३७१४. शिवादि	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
९३७१५. शिवादिकें	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
९३७१६. शिवालय	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
९३७१७. शिविजे	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७

९३७१८. शिवीं	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
९३७१९. शिवे	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
९३७२०. शिवे	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
९३७२१. शिवे	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
९३७२२. शिवे	ना शास्त्राचेनि कीर नांवें । खाकरोंही नेणती जीवें । परी शास्त्रज्ञांही शिवे । टेंकों नेदिती	ज्ञाने.१७.५.९३
९३७२३. शिवे	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
९३७२४. शिवे	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
९३७२५. शिवें	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
९३७२६. शिवेंसीं	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
९३७२७. शिवेचि	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
९३७२८. शिवोनि	पैं लक्ष्याहुनि अनारिसें । बाण लक्ष्यीं शिवोनि जैसे । मागुते पडती तैसे । येतीचि ते	ज्ञाने.१५.६.३२४
९३७२९. शिशुपालादिकां	तैसाचि गोपींसि कामें । तया कंसा भयसंभ्रमें । येरां घातकेयां मनोधर्में । शिशुपालादिकां	ज्ञाने.९.३२.४६९
९३७३०. शिशुपाळा	ऐशिया अपराधिया शिशुपाळा । आपणपयां ठावो दिधला गोपाळा । आणि उत्तानचरणाचिया बाळा । काय ध्रुवपदीं चाड	ज्ञाने.११.४.१०२
९३७३१. शिश्नोदरां	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
९३७३२. शिष्टाई	ययां कौरवांचिया घरा । शिष्टाई धाडिलासि दातारा । ऐसा वणिजेसाठीं जागेश्वरा । विकलासि आम्हीं	ज्ञाने.११.४१.५४२
९३७३३. शिष्टागमविधानें	शिष्टागमविधानें । विविधयागवितानें । इयें पानावरी पानें । पांजरती	ज्ञाने.१५.२.१८९
९३७३४. शिष्टु	कीं महावनीं पापियें । उघडी केली विपायें । ते नेसविल्यावीण न पाहे । शिष्टु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४४
९३७३५. शिष्य	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । माजीं पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
९३७३६. शिष्य	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
९३७३७. शिष्य	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
९३७३८. शिष्यपरंपरा	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
९३७३९. शिष्यशास्त्रादिविलासें	शिष्यशास्त्रादिविलासें । मठादिमुद्रेचेनि मिसें । घातले आहाती फांसे । निसंगा जेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०६४
९३७४०. शिष्यांतें	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
९३७४१. शिष्याचा	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९
९३७४२. शिष्याचिये	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५
९३७४३. शिष्याची	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
९३७४४. शिष्याचेनि	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५

९३७४५. शिष्यीं	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
९३७४६. शिसचि	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
९३७४७. शिसाराचां	तयाचें जें कर्मसांडणें । तें तामस पैं मी म्हणें । शिसाराचां रागी लावणें । शिसचि जैसें	ज्ञाने.१८.७.१७९
९३७४८. शिसें	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
९३७४९. शीग	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
९३७५०. शीण	जयाची पापा चिळसी । नरक घेती विवसी । शीण जाय मूर्च्छी । शिणें जेणें	ज्ञाने.१६.२०.४१७
९३७५१. शीणु	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
९३७५२. शीणु	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
९३७५३. शीणु	आणि अभिचारकीं तिहीं । उपद्रविजे जेतुलें कांहीं । तेथ चैतन्य मी पाहीं । शीणु पावे	ज्ञाने.१६.१८.४००
९३७५४. शीणु	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
९३७५५. शीणु	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
९३७५६. शीणुचि	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
९३७५७. शीत	शीत वेढावें । उष्ण पांघुरावें । वृष्टीचिया असावें । घराआंतु	ज्ञाने.१२.५.६५
९३७५८. शीतचि	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
९३७५९. शीतल	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
९३७६०. शीतळ	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
९३७६१. शीतळता	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
९३७६२. शीतळाचिये	शीतळाचिये भेटी । तातला तेलीं आगी उठी । चंद्रु देखोनि जळे पोटीं । कोल्हा जैसा	ज्ञाने.१६.४.२३८
९३७६३. शीतळु	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
९३७६४. शीतळु	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
९३७६५. शीतळें	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
९३७६६. शीतांशु	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
९३७६७. शीतोष्णस्पर्शा	तरी शीतोष्णस्पर्शा । निवाडु नेणे पाषाणु जैसा । कां रात्री आणि दिवसा । जात्यंधु तो	ज्ञाने.१६.४.२४६
९३७६८. शीतोष्णांतें	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदु:खीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
९३७६९. शीतोष्णाचिया	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
९३७७०. शीतोष्णीं	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
९३७७१. शीतोष्णें	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००

९३७७२. शीर	कां दारवंठांचि जयाचें । शीर रोंविलें खांचे । तो केवीं परिवरींचें । ठेविलें देखे	ज्ञाने.१३.११.८४४
९३७७३. शीळ	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
९३७७४. शीस	कां शीस खांडुनि आपुलें । पायींचां खतीं बांधिलें । तैसें मृत्युलोकींचें भलें । आहे आघवें	ज्ञाने.९.३३.५००
९३७७५. शुंडादंडु	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
९३७७६. शुक	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
९३७७७. शुक	नळिकेवरूनि उठिला । जैसा शुक शाखे बैसला । तैसा मूळअहंते वेढिला । तो म्हणौनियां	ज्ञाने.१४.२०.३०२
९३७७८. शुकनळिकान्यायें	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
९३७७९. शुका	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
९३७८०. शुकाचेनि	जैसी ते शुकाचेनि आंगभारें । नळिका भोविन्नली एरी मोहरे । तरी तेणें उडावें परि न पुरे । मनशंका	ज्ञाने.६.६.७६
९३७८१. शुकादिक	एऱ्हवीं विषय जिणोनि जन्मले । जे शुकादिक दादुले । ते विषयोचि वानितां जाहले । भाट ययाचे	ज्ञाने.११.९.१७३
९३७८२. शुकीं	नाना रंभेचेनिही रूपें । शुकीं नुठिजेचि कंदर्पे । कां भस्मीं वन्हि न उद्दीपे । घृतेंही जेवीं	ज्ञाने.१६.२.१२७
९३७८३. शुक्ति	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
९३७८४. शुक्ति	रविचंद्रादि शुक्ति । उदो करिती त्रिजगतीं । तें तुझिया दीप्ती । तेज तेजा	ज्ञाने.१४.८
९३७८५. शुक्तिकळें	उगळितीं निर्मळें । गुण इयेंचि मुक्ताफळें । दैवी शुक्तिकळें । गीतार्णवींची	ज्ञाने.१६.३.२११
९३७८६. शुक्तिकालाभें	बहु मृगजळ देखोनि डोळां । थुंकिजे अमृताचा गिळितां गळाळा । तोडिला परिसु बांधिला गळा । शुक्तिकालाभें	ज्ञाने.९.३.६१
९३७८७. शुक्तिपल्लवांची	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
९३७८८. शुक्ती	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
९३७८९. शुक्ती	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
९३७९०. शुक्तीं	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
९३७९१. शुक्रशोणिताचा	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
९३७९२. शुक्लपक्ष	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
९३७९३. शुक्लपक्षु	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
९३७९४. शुक्लपक्षु	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
९३७९५. शुचा	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
९३७९६. शुचित्त्वेंचि	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
९३७९७. शुचित्व	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
९३७९८. शुचित्व	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७

९३७९९. शुचित्व	म्हणे शुचित्व गा ऐसें। जयापाशीं दिसे। आंग मन जैसें। कापुराचें	ज्ञाने.१३.७.४६१
९३८००. शुचित्व	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी। नेणिजती आसुरीं जनीं। आणि शुचित्व स्वप्नीं। न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
९३८०१. शुचित्वचि	तेथ अंतरबाह्य गेलें। निर्मळत्व एक जाहलें। किंबहुना उरलें। शुचित्वचि	ज्ञाने.१३.७.४७४
९३८०२. शुचित्वपण	तया नांव शुचित्वपण। पार्था गा संपूर्ण। हे देखसी तेथ जाण। ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
९३८०३. शुचित्वाचा	जे आंगीं निष्काम आचारु। जीवीं विवेकु साचारु। तो सबाह्य घडला आकारु। शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
९३८०४. शुचित्वें	म्हणोनि असो जो ऐसा। शुचित्वें तीर्था कुवासा। जेणें लंघविले दिशा। मनोमळ	ज्ञाने.१२.१६.१७८
९३८०५. शुचित्वें	कनकाचिया फळा। आंतु माज बाहेरी मौळा। तैसा सबाह्य दुबळा। शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८
९३८०६. शुचिशुचि	शुचिशुचि गांग होये। आणि पापतापही जाये। परि तेथें आहे। बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
९३८०७. शुद्ध	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध। परी इहीं असे प्ररुद्ध। म्हणोनि तें अगाध। होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
९३८०८. शुद्ध	वरचील देहाची गंवसणी फेडूनी। आहाच अहंकाराचे रज झाडुनी। शुद्ध वासना निवडुनी। आपणपां मेळवीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३५
९३८०९. शुद्ध	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे। पापात्मकें पापें नरका जाइजे। मग मातें जेणें पाविजे। तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
९३८१०. शुद्ध	शंकेचेनि गदळें। जैं शुद्ध प्रमेय मैळे। तैं मागुतां पाउलीं पळे। अवधान येतें	ज्ञाने.१३.७.३२३
९३८११. शुद्ध	किंबहुना इयापरी। बाह्य चोख अवधारीं। आणि ज्ञानदीपु अंतरीं। म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
९३८१२. शुद्ध	एऱ्हवीं तरी पांडुसुता। आंत शुद्ध नसतां। बाहेरि कर्म तो तत्त्वतां। विटंबु गा	ज्ञाने.१३.७.४६७
९३८१३. शुद्ध	छत्तीसही वानीभेद। तोडोनियां निर्विवाद। निवडिती शुद्ध। आपणपें	ज्ञाने.१३.२४.१०३७
९३८१४. शुद्ध	तैसे मध्योर्ध्वअध। हे जे गुणवृत्तिभेद। ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध। वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
९३८१५. शुद्ध	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान। येथ कीर नाहीं आन। परी तेंचि थारे ऐसें मन। शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
९३८१६. शुद्ध	कां मिनलेनि किडाळें। वानिभेदासि ये सोळें। तैसा स्वमाया वेंटाळें। शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
९३८१७. शुद्ध	पैं विश्व घेऊनि गेला मागेंसीं। तया चोरातें कवण कें गिवसी। जे कोणी एकी दशा ऐसी। शुद्ध ते मी	ज्ञाने.१५.१५.४४१
९३८१८. शुद्ध	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध। तेव्हां ज्ञानासी करी साद। परी एका दोघे वोखद। येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
९३८१९. शुद्ध	जे दिठी जरी चोख कीजे। तरी भलतेंही चोख सुजे। तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे। सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
९३८२०. शुद्ध	तया परी थडथांद। साध्यसाधनातीत शुद्ध। ते मी होऊनि एकवद। भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
९३८२१. शुद्धते	मग राहूनें उगळिली। प्रभा चंद्रें आलिंगिली। तैसी शुद्धते जडली। आपणयां बुद्धि	ज्ञाने.१८.५१.१०१२
९३८२२. शुद्धत्व	आतां गंगेचें एक पाणी। परी नेलें आनानीं वाहणीं। एक मळी एक आणी। शुद्धत्व जैसें	ज्ञाने.१७.१३.१९६
९३८२३. शुद्धमती	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती। जो अनिंदकु अनन्यगती। पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती। चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
९३८२४. शुद्धसत्त्वाआड	तैसें शुद्धसत्त्वाआड। आहे रजतमाचें कवाड। तें भेदणेंयातें कीड। का म्हणावें गा	ज्ञाने.१७.२२.३१२
९३८२५. शुद्धसत्त्वाचिया	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा। आणी आपुली उत्कंठा। भव स्वर्ग काळकुटा। ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३

९३८२६. शुद्धस्फटिकसोज्वळें	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें। एकें इंद्रनीळसुनीळें। एकें अंजनाचल सकाळें। रक्तवर्णे एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
९३८२७. शुद्धा	आणि सर्वमार्गीं निंदा। सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा। गीताश्रवणीं श्रद्धा। उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
९३८२८. शुद्धि	जें नाहीं तयांतें चिंतवी। तंव तेंचि नेइजे गंधर्वीं। गेलियाची कवणे गांवीं। शुद्धि न लभे	ज्ञाने.९.३३.५०४
९३८२९. शुद्धी	पाहें पां लोहाचे चणे। जैं बोचरिया पडती खाणें। तैं पोट भरणें कीं प्राणें। शुद्धी म्हणों	ज्ञाने.१२.५.७०
९३८३०. शुद्धी	तरी ताकाचे अंश फेडणें। याचि नांव लोणी काढणें। चोखाचिये शुद्धी तोडणें। कीडचि जेवीं	ज्ञाने.१५.१५.४६४
९३८३१. शुद्धीचि	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं। रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं। एक जाणिवेचां डोहीं। गर्वेचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
९३८३२. शुद्धीचि	एवं तमाचिये पडिले गर्ते। न पविजतीचि विचाराचेनि हातें। हें असो ते गेले जेथें। ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
९३८३३. शुद्धीचिया	तेथ शुद्धीचिया आशा। तो लेपु न मनवे जैसा। तयांतें सांडावया तैसा। अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
९३८३४. शुद्धीही	जगाचां जीवीं आहे। परि कवणाचा कहीं नोहे। जगचि हें होय जाये। तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
९३८३५. शुद्धु	तैसाचि नैसर्गिकु शुद्धु। मी पृथ्वीचां ठायीं गंधु। गगनीं मी शब्दु। वेदीं प्रणवु	ज्ञाने.७.८-९.३४
९३८३६. शुद्धे	जयजय शुद्धे। उदारे प्रसिद्धे। अनवरत आनंदे। वर्षतिये	ज्ञाने.१२.१
९३८३७. शुद्धें	जे दिठी जरी चोख कीजे। तरी भलतेंही चोख सुजें। तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे। सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
९३८३८. शुभकर्म	तेणें शुभकर्म जाणावें। मग तें हर्षें करावें। का अशुभालागीं होआवें। द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
९३८३९. शुभलग्नीं	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही। कुमारेंचि शुभलग्नीं। मेळवीजती प्रजासाधनीं। हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
९३८४०. शुभाशुभ	तैसें शुभाशुभ ऐसें। हें तंवचिवरी आभासे। जंव येकु न प्रकाशे। सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
९३८४१. शुभाशुभांसी	परी गंगेचां संबंधीं। बिदी आणि महानदी। एक तेवीं माझां बोधीं। शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
९३८४२. शुभाशुभीं	तरी मृगजळाचेनि पूरें। जैसें न लोटिजे कां गिरिवरें। तैसा शुभाशुभीं न विकरे। पातलां जो	ज्ञाने.५.२०.१०३
९३८४३. शुभाशुभीं	जैं कर्तेपणाचेनि थांवें। आत्मा शुभाशुभीं धांवे। दृष्टि भेदाचिये राणिवे। रचलीसे जैं	ज्ञाने.१८.१२.२६८
९३८४४. शुभाशुभीं	तेथ शुभाशुभीं अंशीं। निफजती कर्में ऐसीं। राती दिवो आकाशीं। जियापरी	ज्ञाने.१८.१३.३०७
९३८४५. शुभाशुभीं	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं। सांडिला तो अवधारीं। वैराग्यमोक्षद्वारीं। उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
९३८४६. शुभाशुभें	तैसीं शुभाशुभें कर्में। जियें निफजती प्रकृतिधर्में। तियें मूर्ख मतिभ्रमें। मी कर्ता म्हणे	ज्ञाने.३.२७.१७८
९३८४७. शुभाशुभें	देखें मेघौनि सुटती धारा। तिया न रुपती जैसिया सागरा। तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा। नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
९३८४८. शुभाशुभें	सुखदु:खादि वर्मे। कां शुभाशुभें कर्में। दोनी ऐसीं मनोधर्में। नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
९३८४९. शुभाशुभें	मग अग्निकुंडीं बीजें घातलीं। तियें अंकुरदशे जेविं मुकलीं। तेविं न फळतीचि मज अर्पिलीं। शुभाशुभें	ज्ञाने.९.२८.४०२
९३८५०. शुभाशुभें	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती। प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती। मग केलियानुरूप होती। भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
९३८५१. शुभाशुभें	तेथ प्रवृत्तीचेनि वृद्धिलोभें। खांकरेजती शुभाशुभें। नानाकर्मांचे खांबे। नेणों किती	ज्ञाने.१५.२.१५९
९३८५२. शुभाशुभें	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें। मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें। तेणें मनुष्यत्व लाभे। तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७

९३८५३. शुश्रूषण	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
९३८५४. शुष्क	कां उचलिलें वायुवशें । चळे शुष्क पत्र जैसें । निचेष्ट आकाशें । परिभ्रमे	ज्ञाने.३.५.६१
९३८५५. शुष्क	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
९३८५६. शुष्कें	एकें पीनावयव मांसाळें । एकें शुष्कें अतिविक्राळें । एकें दीर्घकंठें विताळें । विकटें एकें	ज्ञाने.११.५.१३९
९३८५७. शुष्कें	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
९३८५८. शूद्र	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
९३८५९. शूद्र	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
९३८६०. शूद्र	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
९३८६१. शूद्र	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
९३८६२. शूद्रकर्म	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
९३८६३. शूद्रघरीं	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्कान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
९३८६४. शूद्रही	तिये वृत्तीचिया जवळिका । वर्णा ब्राह्मणादिकां । शूद्रही कीं देखा । चौथा जाला	ज्ञाने.१८.४१.८२१
९३८६५. शूद्रातें	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
९३८६६. शूद्रातें	पैं द्विजसेवेपरौतें । धांवणें नाहीं शूद्रातें । एवं चतुर्वर्णोचितें । दाविलीं कर्मे	ज्ञाने.१८.४४.८८४
९३८६७. शूद्रान्न	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
९३८६८. शूद्रु	चौथा शूद्रु जो धनंजया । वेदीं लागु कीर नाहीं तया । तऱ्ही वृत्ति वर्णत्रया- । अधीन तयाची	ज्ञाने.१८.४१.८२०
९३८६९. शून्य	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
९३८७०. शून्य	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
९३८७१. शून्य	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८
९३८७२. शून्य	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
९३८७३. शून्य	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
९३८७४. शून्य	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
९३८७५. शून्य	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
९३८७६. शून्यग्रामीं	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
९३८७७. शून्यचि	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
९३८७८. शून्यत्व	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
९३८७९. शून्यत्वाचा	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४

९३८८०. शून्यपणें	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
९३८८१. शून्यलिंगाची	जे शून्यलिंगाची पिंडी । जे परमात्मया शिवाची करंडी । जे प्राणाची उघडी । जन्मभूमी	ज्ञाने.६.१४.२७३
९३८८२. शून्यसेजसाळिये	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
९३८८३. शून्यही	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
९३८८४. शून्याचिये	तैसें आत्मनाथाचिया आधी । लाऊनि विषयविषाची बाधी । धांवों आवडे पाणधी । शून्याचिये	ज्ञाने.१६.३.१८७
९३८८५. शून्यामाजीं	वन्हीची ज्वाळा जैशी । वायां जाय आकाशीं । क्रिया जिरों दे तैसी । शून्यामाजीं	ज्ञाने.१२.११.१३३
९३८८६. शून्यीं	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
९३८८७. शून्यु	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
९३८८८. शून्येंसीं	कामक्रोधांचे विलग । उठावती अनेग । आणि शून्येंसीं आंग । जुंझवावें कीं	ज्ञाने.१२.५.६२
९३८८९. शूरवृत्तीचा	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
९३८९०. शूला	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
९३८९१. शूळ	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
९३८९२. शूळ	पैं आगीमाजीं न रिघवे । अथावीं न घलवे । धगधगीत नागवे । शूळ जेवीं	ज्ञाने.१८.३०.७११
९३८९३. शूळपाणी	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
९३८९४. शृंगारपण	तैसें नचलतें कळंकेंवीण । शशिबिंब जैसें परिपूर्ण । तैसें चोखीं शृंगारपण । मनाचें जें	ज्ञाने.१७.१६.२३०
९३८९५. शृंगारलिया	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
९३८९६. शृंगारशोभा	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
९३८९७. शृंगारश्रियेचीं	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
९३८९८. शृंगारा	मस्तकीं मुकुटातें ठेविलें । कीं मुकुटा मुकुट मस्तक झालें । शृंगारा लेणें लाधलें । आंगाचेनि जया	ज्ञाने.११.४६.६०२
९३८९९. शृंगाराचां	नुसधीचि शांतिकथा । आणिजेल कीर वाक्पथा । जे शृंगाराचां माथां । पाय ठेविती	ज्ञाने.१३.३४.११५५
९३९००. शृंगारातें	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
९३९०१. शृंगारियांहि	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
९३९०२. शृंगारिला	मृत जैसा शृंगारिला । गाढव तीर्थीं न्हाणिला । कटुदुधिया माखिला । गुळें जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६८
९३९०३. शृंगारिली	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
९३९०४. शृंगारी	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
९३९०५. शृंगारीं	माधुर्यीं मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
९३९०६. शृंगारु	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३

९३९०७. शृंगारु	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
९३९०८. शृंगारु	इंद्रियप्रौढीमंडळा । शृंगारु एकचि निर्मळा । जैं अधिष्ठात्रियां कां मेळा । देवतांचा जो	ज्ञाने.१८.१४.३४९
९३९०९. शृंगारु	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
९३९१०. शृंगारूनियां	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
९३९११. शृंगारोनि	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
९३९१२. शृंगीं	नातरी तपस्थापनेलागीं । दुजेपण मांडूनि जगीं । महत्त्वाद्रीचां शृंगीं । बैसावया	ज्ञाने.१७.१८.२४२
९३९१३. शेंज	दैत्यांचीं कुळें नाशीं । साधूंचा मानु गिंवशीं । धर्मासीं नीतीशीं । शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
९३९१४. शेंडा	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
९३९१५. शेंबुडीं	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
९३९१६. शेखीं	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
९३९१७. शेखीं	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
९३९१८. शेखीं	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
९३९१९. शेखीं	म्हणूनि कर्ता मुदल न दिसे । आणि शेखीं कारणही कांहीं नसे । माजीं कार्यचि आपैसें । वाढों लागे	ज्ञाने.८.३.२८
९३९२०. शेखीं	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
९३९२१. शेखीं	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
९३९२२. शेखीं	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
९३९२३. शेखीं	परी इये देहीं असतां । जो नयेचि आपणया घाता । आणि शेखीं पंडुसुता । तेथेंचि मिळे	ज्ञाने.१३.२८.१०७१
९३९२४. शेखीं	एऱ्हवीं गीताश्रवणअवसरीं । आवडों लागतां अनधिकारी । परी शेखीं तेचि उजरी । पातला भली	ज्ञाने.१५.२०.५९०
९३९२५. शेखीं	आणि तिजें आडळ करितें । निमालें अर्जुना जेथें । तैं मीचि म्हणौनि तूं मातें । पावसी शेखीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६४
९३९२६. शेखीं	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
९३९२७. शेखीं	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
९३९२८. शेखु	कां धाडलिया एका एकु । वाढे तो शून्य विशेखु । तैसा आहेनाहींचा शेखु । मीचि मग आथी	ज्ञाने.१८.५५.१२१२
९३९२९. शेज	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
९३९३०. शेजार	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
९३९३१. शेजारीं	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
९३९३२. शेजारें	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
९३९३३. शेजारें	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०

९३९३४. शेजे	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दुःस्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
९३९३५. शेजेपासीं	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
९३९३६. शेण	कळस ढिमाचे पोकळ । जळो वरीले झळाळ । काय करूं चित्रींव फळ । आंतु शेण	ज्ञाने.१३.७.४७०
९३९३७. शेणा	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
९३९३८. शेत	परी पहुरणीं जें दुहिलें । तैं तें गुरूं न दुभेचि व्यालें । कां उभें शेत चारिलें । पिकावया नुरे	ज्ञाने.१७.१८.२४८
९३९३९. शेतचि	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
९३९४०. शेता	परिसाचा खडवाचि जोडला । कीं फोडोनि गाडोरा आम्हीं घातला । कल्पतरू तोडोनि केला । कुंपु शेता	ज्ञाने.११.४१.५३९
९३९४१. शेता	जैसा पुजूनि देवो पाहिजे । पेरूनि शेता जाइजे । तोषौनि प्रसादु घेइजे । अतिथीचा	ज्ञाने.१६.२.१४८
९३९४२. शेताचें	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
९३९४३. शेतीं	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
९३९४४. शेल	तया विश्वरूपायेवढी दशा । करितां प्रीतीचा वाद़ु कैसा । शेल दिधलीसे उपदेशा । किरीटीसि देवें	ज्ञाने.११.५०.६४३
९३९४५. शेळिये	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
९३९४६. शेळिये	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
९३९४७. शेळियेचे	नातरी बाळकाचें मन । कां चोराघरींचें धन । अथवा गळस्तन । शेळियेचे	ज्ञाने.१८.२२.५७७
९३९४८. शेळियेचें	जैसें चरणें शेळियेचें । कां धांवणें वारियाचें । जाळणें आगीचें । भलतेउतें	ज्ञाने.१६.७.२८८
९३९४९. शेळियेचेनि	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
९३९५०. शेवंतीये	गाई दुवाड शिंग । शेवंतीये अडव आंग । भोजनसुख महाग । रांधितां ठाईं	ज्ञाने.१८.८.१८७
९३९५१. शेवट	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
९३९५२. शेवटलिये	तयाचें जीवित ऐलथडिये आलें । म्हणोनि बुडालेपण जेवीं वायां गेलें । तेवीं नुरेचि पाप केलें । शेवटलिये भक्ती	ज्ञाने.९.३०.४१९
९३९५३. शेवटवरी	कें ब्रह्मयाचां शेवटवरी । ऊर्ध्व शाखांची थोरी । आणि मूळ तंव निराकारीं । ऊर्ध्वीं असे	ज्ञाने.१५.३.२११
९३९५४. शेवटा	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
९३९५५. शेवटिलें	बाप दुःखाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
९३९५६. शेवटीं	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
९३९५७. शेवटीं	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
९३९५८. शेवटीं	अगा नावें घेतां वोखटीं । जे आघवेया अधमांचिये शेवटीं । तिये पापयोनीही किरीटी । जन्मले जे	ज्ञाने.९.३२.४४३
९३९५९. शेवटीं	पूर्वी अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
९३९६०. शेवटीं	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११

९३९६१. शेवटीं	बुद्धीचां पाठीं पोटीं । कर्माआदि कां शेवटीं । मातें बांधणें किरीटी । दुवाड जरी	ज्ञाने.१२.११.१२६
९३९६२. शेवटीं	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
९३९६३. शेवटीं	पैं महदादि परिपाटी । विचारूनि शेवटीं । विचारासकट पोटीं । जिरोनि जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२३
९३९६४. शेवटीं	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
९३९६५. शेवटु	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
९३९६६. शेवटु	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
९३९६७. शेवटु	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
९३९६८. शेवटु	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
९३९६९. शेवटु	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
९३९७०. शेवटु	तैसा उपाधि उपहितां । शेवटु जेथ विचारितां । तें कोणातेंही न पुसतां । निरुपाधिक	ज्ञाने.१५.१५.४६७
९३९७१. शेवटु	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
९३९७२. शेवटु	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
९३९७३. शेवटें	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
९३९७४. शेवाळें	गार शेवाळें गुंडाळलीं । कां निंबोळी जैसी पिकली । तैसी जयाची भली । बाह्य क्रिया	ज्ञाने.१३.११.६७०
९३९७५. शेवाळोद्देशें	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्र डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
९३९७६. शेषकूर्म	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
९३९७७. शेषतुली	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
९३९७८. शेषभागें	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
९३९७९. शेषभोगी	कीं तत्त्वनिष्ठु जैसा । नागवे भ्रांतिलेशा । तो शेषभोगी तैसा । नाकळे दोषा	ज्ञाने.३.१३.१२४
९३९८०. शेषा	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
९३९८१. शेषाचांचि	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
९३९८२. शेषाचेहि	अहो शेषाचेहि डोळे चोरिले । वेद जयालागीं झकविले । लक्ष्मीयेही परि राहिलें । जिव्हार जें	ज्ञाने.११.४.११८
९३९८३. शेषामृतें	ऐसें शेषामृतें धाले । कीं अमर्त्यभावा आले । म्हणोनि ब्रह्म ते जहाले । अनायासें	ज्ञाने.४.३१.१५३
९३९८४. शेषाहूनि	पाहें पां जाणिवेचेनि बळें । कोण्ही वेदापासूनि असे आगळें । कीं शेषाहूनि तोंडागळें । बोलकें आथी	ज्ञाने.९.२५.३७०
९३९८५. शेषींचा	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
९३९८६. शेषींचें	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
९३९८७. शैब्य	चेकितान धृष्टकेतु । काशीश्वरु विक्रांतु । उत्तमौजा नृपनाथु । शैब्य देख	ज्ञाने.१.५-६.९९

९३९८८. शैलकक्षांची	शैलकक्षांची कुहरें । जळाशयपरिसरें । अधिष्ठी जो आदरें । नगरा न ये	ज्ञाने.१३.१०.६१२
९३९८९. शैलाचीं	आषाढींचेनि जळें । जैसीं झिरपती शैलाचीं मौळें । तैसे खांडीहूनि लाळें । पडती पूर	ज्ञाने.१३.८.५६७
९३९९०. शैलाचें	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
९३९९१. शैव	नातरी एकाधें नांव । तेंचि शैव कां वैष्णव । वाचे वसे तें वाग्भव । तप जाणावें	ज्ञाने.१७.१५.२२३
९३९९२. शैव	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
९३९९३. शोक	जे जडातें जीववी । चेतनेतें चेतवी । मनाकरवीं मानवी । शोक मोहो	ज्ञाने.७.५.२०
९३९९४. शोक	तैसा वियोग जेणें दु:खें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
९३९९५. शोकदुर्वातलहरी	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
९३९९६. शोकसंकटीं	म्हणोनि वहिला उठीं । मियां मारिले तूं निवटीं । न रिगे शोकसंकटीं । नाथिलिया	ज्ञाने.११.३४.४७७
९३९९७. शोकाकुल	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
९३९९८. शोकाकुलितु	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
९३९९९. शोकाचां	आणि शोकाचां कडा उपडत । क्रोधाचां आवर्ती दाटत । आपदागिधीं चुंबिजत । उधवलां ठायीं	ज्ञाने.७.१४.८७
९४०००. शोकासि	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
९४००१. शोकु	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
९४००२. शोकु	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
९४००३. शोकु	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
९४००४. शोकु	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
९४००५. शोकु	तरि कवणातें तापु पोळी । कैसेनि वो शोकु जाळी । जरि प्रसादरसकल्लोळीं । पूरें येसि तूं	ज्ञाने.१२.३
९४००६. शोकें	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
९४००७. शोकें	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
९४००८. शोखे	निंदा मोटकी आइके । आणि कपाळ धरूनि ठाके । थेंबें विरे वारेनि शोखे । चिखलु जैसा	ज्ञाने.१३.११.६६६
९४००९. शोचती	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
९४०१०. शोचावें	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
९४०११. शोचावें	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
९४०१२. शोचावें	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
९४०१३. शोचावें	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
९४०१४. शोचित	ऐसा अर्जुन दु:खें शिणतु । शोचित असे जिवाआंतु । परि न देखे तो प्रस्तुतु । अभिप्रावो देवाचा	ज्ञाने.११.२६.४०६

९४०१५. शोचितां	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
९४०१६. शोचिती	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
९४०१७. शोची	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
९४०१८. शोचूं	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
९४०१९. शोचूं	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
९४०२०. शोचूं	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
९४०२१. शोच्यता	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
९४०२२. शोच्यता	जरी थोरी तुझी पाहत आहों । तरी पासीं उभे ठाकावयाही योग्य नोहों । या शोच्यता विनवूं बिहों । तरी आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१८२
९४०२३. शोच्यातें	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
९४०२४. शोधक	एक म्हणती यागादिक । करावेंचि आवश्यक । जे यावांचूनि शोधक । आन नाहीं	ज्ञाने.१८.३.१३८
९४०२५. शोधले	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
९४०२६. शोधारलीं	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
९४०२७. शोधावे	मग मार्ग तैं कासया शोधावे । कोणें कोठूनि कें जावें । जरी देशकालादि आघवें । आपणचि असिजे	ज्ञाने.८.२७.२५२
९४०२८. शोधावें	तरि तुम्हां रसिकांजोगें । व्याख्यान शोधावें लागे । म्हणूनि मतांगें । बोलों ठेला	ज्ञाने.१३.७.३३३
९४०२९. शोधावें	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
९४०३०. शोधिलें	आशेचे लाग तोडिले । अधैर्याचे कडे झाडिले । निद्रेचें शोधिलें । काळवखें	ज्ञाने.१२.४.४९
९४०३१. शोधी	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वींचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
९४०३२. शोधी	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
९४०३३. शोधूंचि	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
९४०३४. शोधूनि	मग वज्रासन तेचि उर्वी । शोधूनि आधारमुद्रा बरवी । वेदिका रचे मांडवीं । शरीराचां	ज्ञाने.८.४.४९
९४०३५. शोधूनि	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
९४०३६. शोधूनियां	भंगलिये वाटे । शोधूनियां अव्हांटे । निघिजे जेवीं निटें । राजपंथें	ज्ञाने.१३.११.६१८
९४०३७. शोभती	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
९४०३८. शोभती	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
९४०३९. शोभती	देवांगणमिरवणियां । आंगोपचार पुरवणियां । करावया म्हणियां । शोभती हात	ज्ञाने.१७.१४.२०३
९४०४०. शोभते	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
९४०४१. शोभलें	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३

९४०४२. शोभा	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
९४०४३. शोभा	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
९४०४४. शोभा	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
९४०४५. शोभा	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
९४०४६. शोभे	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
९४०४७. शोभे	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
९४०४८. शोषुनि	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
९४०४९. शोषूनि	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
९४०५०. शोषूनि	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
९४०५१. शोषे	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षे । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
९४०५२. शोषे	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
९४०५३. शोषे	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
९४०५४. शोषोनि	अथवा एकांतरा कृच्छ्रीं । चांद्रायणें मासोपवासीं । शोषोनि गा धातुराशी । करिती तपें	ज्ञाने.१७.२४.३६४
९४०५५. शौच	आतां निर्वाळूनि कनकें । भरिला गांगें पीयूखें । तया कलशाचियासारिखें । शौच असे	ज्ञाने.१६.३.१९७
९४०५६. शौच	परी आसुरां प्राणियां । शौच नाहीं धनंजया । पवित्रत्व जेवीं भांडिया । मद्याचिया	ज्ञाने.१६.७.२८६
९४०५७. शौच	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
९४०५८. शौचही	तया नाम तप । तें तिजया गुणाचें रूप । आणि शौचही निष्पाप । द्विविध जेथ	ज्ञाने.१८.४२.८३८
९४०५९. शौर्य	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
९४०६०. शौर्य	शौर्य तेज दक्षता । एवमादिक पंडुसुता । गुण दिधले जन्मतां । प्रकृती तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२८९
९४०६१. शौर्या	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
९४०६२. शौर्यादि	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
९४०६३. शौर्यादिकीं	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
९४०६४. श्यातुका	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
९४०६५. श्यामिका	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
९४०६६. श्रद्धा	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
९४०६७. श्रद्धा	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
९४०६८. श्रद्धा	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६

९४०६९. श्रद्धा	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
९४०७०. श्रद्धा	मग शिवादिकें पूजनें । भूम्यादिकें महादानें । अग्निहोत्रादि यजनें । करिती जे श्रद्धा	ज्ञाने.१७.१.४४
९४०७१. श्रद्धा	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
९४०७२. श्रद्धा	श्रद्धा म्हणितलियासाठीं । पातेजो नये किरीटी । काय द्विजु अंत्यजघृष्टीं । अंत्यचि नोहे	ज्ञाने.१७.२.५१
९४०७३. श्रद्धा	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
९४०७४. श्रद्धा	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
९४०७५. श्रद्धा	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
९४०७६. श्रद्धा	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
९४०७७. श्रद्धा	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
९४०७८. श्रद्धा	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
९४०७९. श्रद्धा	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
९४०८०. श्रद्धा	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
९४०८१. श्रद्धा	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
९४०८२. श्रद्धा	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
९४०८३. श्रद्धा	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
९४०८४. श्रद्धा	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
९४०८५. श्रद्धा	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
९४०८६. श्रद्धा	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
९४०८७. श्रद्धा	म्हणोनि आपुलियापरी । शास्त्र अनुष्ठिती कुसरी । जाणे तयातें श्रद्धा जो वरी । तो मूर्खुही तरे	ज्ञाने.१७.४.९२
९४०८८. श्रद्धा	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
९४०८९. श्रद्धा	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्घ्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
९४०९०. श्रद्धा	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
९४०९१. श्रद्धा	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
९४०९२. श्रद्धा	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
९४०९३. श्रद्धादिदानांत	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
९४०९४. श्रद्धापूर्वक	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
९४०९५. श्रद्धायुक्त	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५

९४०९६. श्रद्धावस्तूसि	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
९४०९७. श्रद्धे	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
९४०९८. श्रद्धे	परी गुणत्रयवशें । त्रिविधपणाचें लासें । श्रद्धे जें उठिलें असे । तें वोळख तूं	ज्ञाने.१७.३.७३
९४०९९. श्रद्धेचांचि	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
९४१००. श्रद्धेचाचि	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
९४१०१. श्रद्धेचीं	तैसीं जिहीं जिहीं चिन्हीं । श्रद्धेचीं रूपें तीन्ही । देखिजती ते वानी । अवधारीं पां	ज्ञाने.१७.३.७५
९४१०२. श्रद्धेची	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
९४१०३. श्रद्धेचें	तैसें श्रद्धेचें दळवाडें । आंगें कीर चोखडें । परी प्राणियांचां पडे । विभागीं जैं	ज्ञाने.१७.२.५५
९४१०४. श्रद्धेचें	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
९४१०५. श्रद्धेचें	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४
९४१०६. श्रद्धेचेनि	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
९४१०७. श्रद्धेचेनि	तैसीचि श्रद्धेचेनि आदरें । जयांचां ठायीं विस्तरे । जीवीं जया थारे । जे अनुष्ठिती	ज्ञाने.१२.२०.२३१
९४१०८. श्रम	तें उगाणिलें मज कर्म । तेव्हांचि पुसिलें मरण जन्म । जन्मासवें श्रम । वरचिलही गेले	ज्ञाने.९.२८.४०४
९४१०९. श्रम	तैसें पुढतपुढती कर्म । आरंभींच अति विषम । म्हणोनि तो तें श्रम । करितां मानी	ज्ञाने.१८.८.१८८
९४११०. श्रमु	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
९४१११. श्रमु	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
९४११२. श्रमें	सीगेचीं सत्कर्मे । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
९४११३. श्रमे	कां वाढिनलेनि तमें । न गिळिजेचि मोहभ्रमें । तैं अज्ञानत्वें न श्रमे । घेणेंही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३३०
९४११४. श्रवण	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
९४११५. श्रवण	ऐसें बहुवस आणि व्यापकपण । माझें विभूतियोगें जाण । तरी जीवचि करूनि श्रवण । आइकोनि आइक	ज्ञाने.१०.२०.२१९
९४११६. श्रवण	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
९४११७. श्रवण	तया निर्गुणाचे गुण । तया अचरणाचे चरण । तया अश्रवणाचे श्रवण । अचक्षूचे चक्षु	ज्ञाने.१३.२१.१००४
९४११८. श्रवण	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
९४११९. श्रवण-	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
९४१२०. श्रवणद्वारें	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
९४१२१. श्रवणपथा	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
९४१२२. श्रवणपुटीं	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेचीं अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०

९४१२३. श्रवणमिषें	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
९४१२४. श्रवणसुख	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
९४१२५. श्रवणसुखाचा	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
९४१२६. श्रवणसुखाचां	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
९४१२७. श्रवणसुखाचिये	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
९४१२८. श्रवणसुखाची	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
९४१२९. श्रवणस्थानीं	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
९४१३०. श्रवणाकरवीं	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
९४१३१. श्रवणाचा	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
९४१३२. श्रवणाचां	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
९४१३३. श्रवणाचिमाजी	तैसा मनाचा मारु न करितां । आणि इंद्रियां दुःख न देतां । एथ मोक्षु असे आयता । श्रवणाचिमाजी	ज्ञाने.४.४२.२२४
९४१३४. श्रवणाचिया	मनाचां रथीं वळघे । श्रवणाचिया द्वारें निघे । मग शब्दाचिया रिघे । रानामाजीं	ज्ञाने.१५.७.३५५
९४१३५. श्रवणाचिये	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
९४१३६. श्रवणाचें	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
९४१३७. श्रवणाचेनि	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
९४१३८. श्रवणाचेनि	एऱ्हवीं अवधानाचेनि वहिलेपणें । नाना प्रमेयांचे उगाणें । काय श्रवणाचेनि आंगणें । बोलों लाहाती	ज्ञाने.७.३०.१९८
९४१३९. श्रवणाचेनि	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
९४१४०. श्रवणालागीं	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
९४१४१. श्रवणासवें	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
९४१४२. श्रवणासि	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदुःख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
९४१४३. श्रवणीं	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
९४१४४. श्रवणीं	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
९४१४५. श्रवणीं	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
९४१४६. श्रवणीं	तयाचिया गुणांचीं लेणीं । लेववूं आपुलिये वाणी । तयाची कीर्ति श्रवणीं । आम्ही लेऊं	ज्ञाने.१२.१९.२२२
९४१४७. श्रवणीं	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
९४१४८. श्रवणीं	रूपानृत्याची पुरवणी । ते पुढां डोळेभारणी । गीत भाटींव तो श्रवणीं । कर्णजपु	ज्ञाने.१७.२२.२९७
९४१४९. श्रवणीं	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७

९४१५०. श्रवणीं	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
९४१५१. श्रवणींचि	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
९४१५२. श्रवणें	आणि कृष्णार्जुनाचें बोलणें । घों करी आलें श्रवणें । कीं देहस्मृतीचा तेणें । वापसा केला	ज्ञाने.९.३४.५३१
९४१५३. श्रवणें	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
९४१५४. श्रवणें	किंबहुना आपुलें मन । करीं माझें एकायतन । माझेनि श्रवणें कान । भरूनि घालीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५५
९४१५५. श्रवणें	नव्हे अर्थें रिगोनि मनीं । श्रवणें लागोनि कानीं । जपमिषें वदनीं । वसोनियां	ज्ञाने.१८.६६.१४६०
९४१५६. श्रवणें	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
९४१५७. श्रवणें	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
९४१५८. श्रवणें	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
९४१५९. श्रवणेंद्रिया	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
९४१६०. श्रवणेंद्रिया	अहो अळुमाळ अवधान देयावें । येतुलेनि आनंदाचिया राशीवरी बैसावें । बाप श्रवणेंद्रिया दैवें । घातली माळ	ज्ञाने.९.३४.५३४
९४१६१. श्रवणेच्छेचा	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
९४१६२. श्रांता	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
९४१६३. श्रांतांचिये	तैसें मनौनि धनवरी । विद्यमानें आल्या अवसरीं । श्रांतांचिये मनोहारीं । उपयोगा जाणें	ज्ञाने.१६.१.८७
९४१६४. श्रांतु	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
९४१६५. श्राद्ध	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
९४१६६. श्राद्धालागीं	आतां यज्ञु कीर वीरेशा । तरी पैं याचिऐसा । परी श्राद्धालागीं जैसा । अवंतिला रावो	ज्ञाने.१७.१२.१८५
९४१६७. श्राव्य	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
९४१६८. श्राव्यत्वें	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
९४१६९. श्रियेचा	ऐसा जो यज्ञाभासु । तया नाम यागु तामसु । आइकें म्हणे निवासु । श्रियेचा तो	ज्ञाने.१७.१३.१९५
९४१७०. श्रियेचीं	कां जगाचें आंध्य फेडितु । श्रियेचीं राउळें उघडितु । निघे जैसा भास्वतु । प्रदक्षिणे	ज्ञाने.१६.३.२००
९४१७१. श्रियेसारिखिया	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
९४१७२. श्रियेसीं	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
९४१७३. श्रियेहूनि	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
९४१७४. श्री	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
९४१७५. श्री	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
९४१७६. श्रीअच्युताचिया	ऐसा श्रीअच्युताचिया बोला । चित्तीं धनुर्धरु उवायिला । आतां प्रश्नु करील भला । आशंकोनियां	ज्ञाने.२.७२.३७३

९४१७७. श्रीअनंता	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
९४१७८. श्रीअनंतु	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
९४१७९. श्रीअनंतु	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
९४१८०. श्रीकांतु	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
९४१८१. श्रीकांतु	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
९४१८२. श्रीकृष्णें	तेथ प्रत्युत्तरें बोली । श्रीकृष्णें जे चावळिली । तया व्यक्ती जाली । अष्टादशा	ज्ञाने.१८.७४
९४१८३. श्रीकृष्ण	तैसिया पंडुकुमरा व्याकुळा । मिरवतसे श्रीकृष्ण जवळा । तो कृपावशें अवलीळा । रक्षील आतां	ज्ञाने.२.८.७३
९४१८४. श्रीकृष्ण	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
९४१८५. श्रीकृष्ण	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
९४१८६. श्रीकृष्ण	बाप बाप ग्रंथ गीता । जो वेदीं प्रतिपाद्य देवता । तो श्रीकृष्ण वक्ता । जिये ग्रंथीं	ज्ञाने.११.२६
९४१८७. श्रीकृष्ण	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
९४१८८. श्रीकृष्ण	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
९४१८९. श्रीकृष्ण	तेथ श्रीकृष्ण म्हणती निकें । अद्यापि नाहीं मा ठाउकें । वेड्या चंद्रा आणि चंद्रिके । न मिळणें आहे	ज्ञाने.१८.१३.२९३
९४१९०. श्रीकृष्ण	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
९४१९१. श्रीकृष्ण	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
९४१९२. श्रीकृष्ण	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
९४१९३. श्रीकृष्ण	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
९४१९४. श्रीकृष्ण	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
९४१९५. श्रीकृष्ण	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
९४१९६. श्रीकृष्ण	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
९४१९७. श्रीकृष्णउक्ती	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
९४१९८. श्रीकृष्णगाय	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
९४१९९. श्रीकृष्णगुणीं	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
९४२००. श्रीकृष्णाचि	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
९४२०१. श्रीकृष्णाचि	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
९४२०२. श्रीकृष्णदेवें	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
९४२०३. श्रीकृष्णदेवें	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारसरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००

९४२०४. श्रीकृष्णनाथु	गुणांतें अतिक्रमणें । घडे उपायें जेणें । तो आतां आणिकु आईक म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१४.२५.३७०
९४२०५. श्रीकृष्णनाथु	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
९४२०६. श्रीकृष्णनाथु	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु । तरी पुढील साधावया कार्यार्थु । मर्यादा श्रीकृष्णनाथु । उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
९४२०७. श्रीकृष्णनाथु	विजयी नामें अर्जुन विख्यातु । विजयस्वरूप श्रीकृष्णनाथु । श्रियेसीं विजय निश्चितु । तेथेंचि असे	ज्ञाने.१८.७८.१६४१
९४२०८. श्रीकृष्णराया	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
९४२०९. श्रीकृष्णवदनामृत	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
९४२१०. श्रीकृष्णा	ऐसें अर्जुन तिये अवसरीं । म्हणे श्रीकृष्णा अवधारीं । परि तें मना नयेचि मुरारी । आइकोनियां	ज्ञाने.२.५.५०
९४२११. श्रीकृष्णा	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
९४२१२. श्रीकृष्णा	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
९४२१३. श्रीकृष्णा	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
९४२१४. श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
९४२१५. श्रीकृष्णाचिया	या श्रीकृष्णाचिया बोला । पार्थु रोमांचितु जाला । तेथ देवो म्हणती भला । उचंबळेना	ज्ञाने.१३.१८.९५५
९४२१६. श्रीकृष्णाचें	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४
९४२१७. श्रीकृष्णातें	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
९४२१८. श्रीकृष्णातें	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
९४२१९. श्रीकृष्णातें	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
९४२२०. श्रीकृष्णातें	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
९४२२१. श्रीकृष्णार्जुन-	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
९४२२२. श्रीकृष्णार्जुनीं	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
९४२२३. श्रीकृष्णु	परिसा परिसा श्रीकृष्णु । जो भूतभारसहिष्णु । तो बोलतसे विष्णु । पार्थु ऐके	ज्ञाने.१३.७.४६०
९४२२४. श्रीकृष्णु	तरी मागां त्रयोदशीं । अध्यायीं गोष्टि ऐसी । श्रीकृष्णु अर्जुनेंसी । चावळले	ज्ञाने.१४.३२
९४२२५. श्रीकृष्णें	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
९४२२६. श्रीकृष्णें	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
९४२२७. श्रीकृष्णें	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९
९४२२८. श्रीकृष्णें	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
९४२२९. श्रीकृष्णें	तरी अध्यायीं पंधरावां । श्रीकृष्णें तया पांडवा । शास्त्रसिद्धांतु आघवा । उगाणिला	ज्ञाने.१६.४१
९४२३०. श्रीकृष्णें	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०

९४२३१. श्रीकृष्णें	ऐसें सर्वरूपरूपसें । सर्वदृष्टिडोळसें । सर्वदेशनिवासें । बोलिलें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.६६.१४१७
९४२३२. श्रीकृष्णें	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
९४२३३. श्रीकृष्णें	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
९४२३४. श्रीकृष्णें	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
९४२३५. श्रीकृष्णोक्तिसागरा	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०
९४२३६. श्रीगहिनीनाथा	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
९४२३७. श्रीगीता	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
९४२३८. श्रीगीता	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
९४२३९. श्रीगीतेगंगेआंतु	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
९४२४०. श्रीगुरु	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
९४२४१. श्रीगुरु	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
९४२४२. श्रीगुरु	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
९४२४३. श्रीगुरु	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१
९४२४४. श्रीगुरु	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
९४२४५. श्रीगुरु	श्रीगुरु वोंवाळिजती । कां भुवनीं जे उजळिती । तयां दीपांचिया दीप्ती । ठेवीन तेज	ज्ञाने.१३.७.४३३
९४२४६. श्रीगुरु	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
९४२४७. श्रीगुरु	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
९४२४८. श्रीगुरु	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजें जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
९४२४९. श्रीगुरु	मा मी तव चित्ताथिला । आणि श्रीगुरु ऐसा दादुला । जो दिठीवेनि आपुला । बैसवी पदीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३२
९४२५०. श्रीगुरु-	गीतार्थाचा आवारु । कलशेंसीं महामेरु । रचूनि माजीं श्रीगुरु- । लिंग जें पूजी	ज्ञाने.१८.७८.१७८१
९४२५१. श्रीगुरुकृपालब्धि-	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
९४२५२. श्रीगुरुचि	तैसा पुढतपुढती तोचि । मियां अभिवंदिला श्रीगुरुचि । जो अभिलषित मनोरुचि । पुरविता तो	ज्ञाने.१.२७
९४२५३. श्रीगुरुमूर्ती	किंबहुना यापरी । श्रीगुरुमूर्ती अंतरीं । भोगी आतां अवधारीं । बाह्यसेवा	ज्ञाने.१३.७.४०२
९४२५४. श्रीगुरुमूर्ती	द्रष्टा श्रीगुरुमूर्ती । न रिगता दृश्यपंथीं । तरी काह्या उपास्ती । आकळता तो	ज्ञाने.१८.७८.१७०३
९४२५५. श्रीगुरुराया	नमो सुभावभजनभाजना । भवेभकुंभभंजना । विश्वोद्भवभुवना । श्रीगुरुराया	ज्ञाने.१०.५
९४२५६. श्रीगुरुराया	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
९४२५७. श्रीगुरुरायें	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४

९४२५८. श्रीगुरुवचना	नातरी श्रीगुरुवचना । दिठी देतु जतना । शिष्य आत्मभुवना- । मार्जी पैसे	ज्ञाने.१६.२४.४५७
९४२५९. श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
९४२६०. श्रीगुरुसमर्था	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
९४२६१. श्रीगुरूचीं	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
९४२६२. श्रीगुरूचिया	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीविताचें	ज्ञाने.१३.७.४४१
९४२६३. श्रीगुरूचे	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
९४२६४. श्रीगुरूचे	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
९४२६५. श्रीगुरूचे	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
९४२६६. श्रीगुरूचें	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
९४२६७. श्रीगुरूचें	आणि अभ्यंतरिलियेकडे । प्रेमाचेनि पवाडे । श्रीगुरूचें रूपडें । उपासी ध्यानीं	ज्ञाने.१३.७.३८४
९४२६८. श्रीगुरूचें	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
९४२६९. श्रीगुरूचें	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
९४२७०. श्रीगुरूचें	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
९४२७१. श्रीगुरूचेनि	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
९४२७२. श्रीगुरो	जयजय देव श्रीगुरो । अकल्पनाख्यकल्पतरो । स्वसंविद्द्रुमबीजप्ररो- । हणावनी	ज्ञाने.१८.१०
९४२७३. श्रीगोदावरीचां	ऐसें युगीं परी कळीं । आणि महाराष्ट्रमंडळीं । श्रीगोदावरीचां कूलीं । दक्षिणिलीं	ज्ञाने.१८.७८.१८०२
९४२७४. श्रीगोपाळु	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
९४२७५. श्रीगोरक्षराया	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
९४२७६. श्रीचरण	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
९४२७७. श्रीचरण	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१
९४२७८. श्रीचरण	माझी तनु आणि प्राण । इया दोनी पाउवा लेऊं श्रीचरण । करूं भोगमोक्षनिंबलोण । पायां तयां	ज्ञाने.१५.८
९४२७९. श्रीत्रिपुरारीं	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१
९४२८०. श्रीनाथाही	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
९४२८१. श्रीनिवासु	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
९४२८२. श्रीनिवासें	अक्रोधत्व ऐसें । नांव तें ये दशे । जाण श्रीनिवासें । म्हणितलें तया	ज्ञाने.१६.२.१३०
९४२८३. श्रीनिवृत्ति	तैसा तुझिया प्रणती । मी पूर्ण जाहलों श्रीनिवृत्ति । आतां आणीन व्यक्ती । गीतार्थु तो	ज्ञाने.१७.२०
९४२८४. श्रीनिवृत्तिनाथसुतें	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५

९४२८५. श्रीनिवृत्तिनाथा	तेणें कळि कळितु भूतां । आला देखोनि निरुता । ते आज्ञा श्रीनिवृत्तिनाथा । दिधली ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१७५७
९४२८६. श्रीनिवृत्तिनाथाचें	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
९४२८७. श्रीनिवृत्तिनाथु	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
९४२८८. श्रीनिवृत्तिराजा	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
९४२८९. श्रीनिवृत्तिराजें	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
९४२९०. श्रीनिवृत्ती	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
९४२९१. श्रीनिवृत्ती	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
९४२९२. श्रीपति	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
९४२९३. श्रीपती	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
९४२९४. श्रीभगवद्गीताप्रबंधु	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्ये आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
९४२९५. श्रीभारताचां	एवं श्रीभारताचां गांवीं । भीष्मनाम प्रसिद्ध पर्वीं । श्रीकृष्णार्जुनीं बरवी । गोठी जे केली	ज्ञाने.१८.७८.१८०६
९४२९६. श्रीमंताचा	कां अदृष्ट जालिया उदासु । पालटे श्रीमंताचा विलासु । पुनिवेपाठीं शीतांशु । पालटे जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९६
९४२९७. श्रीमंतु	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
९४२९८. श्रीमंतु	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
९४२९९. श्रीमंते	म्हणोनि अंबे श्रीमंते । निजजनकल्पलते । आज्ञापीं मातें । ग्रंथनिरूपणीं	ज्ञाने.१२.१०
९४३००. श्रीमंतें	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
९४३०१. श्रीमंतें	ऐसें विबुधवनवसंतें । तेणें विरक्तांचेनि एकांतें । बोलिलें जेथ श्रीमंतें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.१०.४२.३१८
९४३०२. श्रीमंतें	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४
९४३०३. श्रीमंतें	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
९४३०४. श्रीमहादेव	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
९४३०५. श्रीमहादेवो	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
९४३०६. श्रीमहालया	त्रिभुवनैकपवित्र । अनादि पंचक्रोशक्षेत्र । जेथ जगाचें जीवसूत्र । श्रीमहालया असे	ज्ञाने.१८.७८.१८०३
९४३०७. श्रीमाठ	तैं मीचि कां कर्मठ । ऐसा न ये श्रीमाठ । कां दरिद्रलिये बुद्धी वीट । तोही नाहीं	ज्ञाने.१४.२२.३२८
९४३०८. श्रीमुखें	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
९४३०९. श्रीमुखें	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
९४३१०. श्रीमुखौनि	ऐसीं श्रीमुखौनि अक्षरें । निघती ना जंव एकसरें । तंव अविद्येचें आंधारें । जावोंचि लागे	ज्ञाने.११.९.१७७
९४३११. श्रीमुरारी	तूतें श्रीमुरारी । म्हणितलें प्रगट करीं । जे अभिप्राय गव्हरीं । झांकिलें आम्हीं	ज्ञाने.१३.११.८५५

९४३१२. श्रीमूर्ति	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
९४३१३. श्रीमूर्ती	तियें आघवींचि मागुतीं । जिवंत भेटलीं प्रकृती । आतां जिताणें श्रीमूर्ती । जाहलें यियां	ज्ञाने.११.५१.६६६
९४३१४. श्रीमूर्ती	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
९४३१५. श्रीमूर्तीतें	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
९४३१६. श्रीमूर्तीतें	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
९४३१७. श्रीमूर्तीवांचूनि	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
९४३१८. श्रीरंगीं	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
९४३१९. श्रीरंगु	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
९४३२०. श्रीरंगु	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
९४३२१. श्रीरंगु	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
९४३२२. श्रीरंगें	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
९४३२३. श्रीरंगें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां ह्रदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
९४३२४. श्रीराजें	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
९४३२५. श्रीराम	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
९४३२६. श्रीरामचंद्र	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
९४३२७. श्रीरामा	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
९४३२८. श्रीरामा	गंभीर तूं श्रीरामा । नानाभूतैकसमा । सकळगुणीं अप्रतिमा । अद्वितीया	ज्ञाने.११.४३.५६३
९४३२९. श्रीवल्लभु	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
९४३३०. श्रीवासुदेवो	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
९४३३१. श्रीवीरवरनरहरी	ऐसें कलुषकरिकेसरी । त्रितापतिमिरतमारी । श्रीवीरवरनरहरी । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१७.२८.४२३
९४३३२. श्रीव्यासदेवें	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
९४३३३. श्रीव्यासें	एवं जें महाभारतीं । श्रीव्यासें अप्रांतमती । भीष्मपर्वीं शांती । म्हणितली कथा	ज्ञाने.१३.३४.११५३
९४३३४. श्रीव्यासें	आणि कृष्णार्जुनीं मोकळी । गोठी चावळिली जे निराळीं । ते श्रीव्यासें केली करतळीं । घेवों ये ऐसी	ज्ञाने.१८.७८.१६९६
९४३३५. श्रीशार्ङ्गधरु	तयापरी तो पांडुकुमरु । महामोहें अति जर्जरु । देखौनि श्रीशार्ङ्गधरु । काय बोले	ज्ञाने.२.१.५
९४३३६. श्रीशार्ङ्गपाणी	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
९४३३७. श्रीहरिपार्थाचा	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
९४३३८. श्रीहरी	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२

९४३३९. श्रीहरी	तूं चित्त देऊनि अवधारीं। ऐसें म्हणोनि श्रीहरी। बोलिजेल ते पुढारी। कथा आहे	ज्ञाने.५.२९.१७९
९४३४०. श्रीहरी	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी। म्हणितलें तिये अवसरीं। अर्जुना हा अवधारीं। पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
९४३४१. श्रीहरी	पैं परिसतु आहासि निकियापरी। तेंचि वक्तृत्वा वऱ्हाडीक करी। ऐसें पुरस्करोनि श्रीहरी। आदरिलें बोलों	ज्ञाने.९.१४.२३८
९४३४२. श्रीहरी	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे। काई बोलिलें श्रीहरी तेणें। अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें। धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
९४३४३. श्रीहरी	परि साचचि महामोहाचां पुरीं। बुडालेया देखोनि सीसवरी। तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी। मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
९४३४४. श्रीहरी	जळचरु जळाचा आभारु धरी। बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी। तरी तया जिणयासी श्रीहरी। आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
९४३४५. श्रीहरी	तैसा अनुग्रहो पैं राया। श्रीहरी केला धनंजया। आतां कवणेकडेही माया। ऐसी भाष नेणे तो	ज्ञाने.११.९.१८५
९४३४६. श्रीहरी	तयापरी श्रीहरी। तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं। स्वर्गु देखतसें अवधारीं। सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
९४३४७. श्रीहरी	नोहे तोचि हा शिरीं। मुकुट लेइलासि श्रीहरी। परि आतांचें तेज आणि थोरी। नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
९४३४८. श्रीहरी	किंबहुना इयापरी। नमन केलें सहस्त्रवरी। कीं पुढती म्हणे श्रीहरी। तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
९४३४९. श्रीहरी	आतां इयावरी। जे तो श्रीहरी। बोलिला तें करीं। कथन वेगां	ज्ञाने.१३.११.८५८
९४३५०. श्रीहरी	आतां विरक्तीची कवण परी। जे येऊनि मनातें वरी। हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी। देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
९४३५१. श्रीहरी	आतां या तिहींमाझारीं। शारीर तंव अवधारीं। तरी शंभू कां श्रीहरी। पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
९४३५२. श्रीहरी	ते निजबोधें उराउरी। भेटती आत्मया श्रीहरी। परी मोक्षप्रसादीं सरी। सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
९४३५३. श्रीहरी	परी प्रथमश्रवणासवें। अर्जुना विपायें हें फावे। हा भावो सकणवे। धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
९४३५४. श्रीहरीचा	आणि अश्वत्थु येणें नांवें। पिंपळु म्हणती स्वभावें। परी तो अभिप्रावो नव्हे। श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
९४३५५. श्रीहरीचिया	मग उठोनि म्हणे नृपा। श्रीहरीचिया विश्वरूपा। देखिलया उगा कां पां। असों लाहासी	ज्ञाने.१८.७७.१६१६
९४३५६. श्रुत	तेथ डोळ्यां देखी होआवी। ही गोठीचि कायसया करावी। किंबहुना पूर्वीं। दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
९४३५७. श्रुत	हें तुजवांचोनि अर्जुना। पूर्वीं श्रुत दृष्ट नाहीं आना। जे जोगें नव्हे साधना। म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
९४३५८. श्रुतही	या ज्ञानभक्ति सहज। भक्तु एकवटला मज। तो मीचि केवळ हें तुज। श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
९४३५९. श्रुताधीत	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ। जालिया केले उद्यम सदां सफळ। तैसें श्रुताधीत सकळ। गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
९४३६०. श्रुताधीतही	ते पापयोनीही होतु कां। ते श्रुताधीतही न होतु कां। परि मजसीं तुकितां तुका। तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
९४३६१. श्रुति	देवा तूं अक्षर। औटाविये मात्रेसि पर। श्रुति जयाचें घर। गिंवसीत आहाती	ज्ञाने.११.१८.३०७
९४३६२. श्रुति	पैं याचि स्थळाकारणें। श्रुति सदा बोबाणे। तर्कु येणेंचि ठिकाणें। तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
९४३६३. श्रुति	तरि सकळ जळसमृद्धी। घेऊनि गंगा रिगाली उदधी। कीं श्रुति हे महापदीं। पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
९४३६४. श्रुति	कां श्रुति स्वभावता बोले। गंगा काजेविण चाले। तैसें अवष्टंभहीन भलें। वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
९४३६५. श्रुति	तेथही उपाधीचा वोथंबा। घेऊनि श्रुति उधविती जिभा। मग नामरूपाचा वडंबा। करिती वायां	ज्ञाने.१५.४.२७६

९४३६६. श्रुति	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
९४३६७. श्रुति	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
९४३६८. श्रुति	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
९४३६९. श्रुतिगुणसमुद्रा	नमो चतुरचित्तचकोरचंद्रा । आत्मानुभवनरेंद्रा । श्रुतिगुणसमुद्रा । मन्मथमन्मथा	ज्ञाने.१०.४
९४३७०. श्रुतिगौरवाचां	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
९४३७१. श्रुतिजात	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
९४३७२. श्रुतिजातें	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
९४३७३. श्रुतित्रयातें	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
९४३७४. श्रुतिवचनसंमत	नभाचें शून्यत्व गिळून । गुणत्रयातें नुरऊन । तें शून्य तें महाशून्य । श्रुतिवचनसंमत	ज्ञाने.१३.१६.९२५
९४३७५. श्रुतिस्मृति	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
९४३७६. श्रुतिस्मृतींचे	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
९४३७७. श्रुती	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
९४३७८. श्रुती	एऱ्हवीं तरी महामती । विश्वतश्चक्षु इया श्रुती । तयाचिये व्याप्ती । रूप केलें	ज्ञाने.१३.१३.८८३
९४३७९. श्रुती	म्हणोनि गा श्रुती । द्वैतभावें अद्वैतीं । निरूपणाची वाहती । वाट केली	ज्ञाने.१३.१३.८८९
९४३८०. श्रुती	कां उदयलिया भास्वतु । चंद्र जैसा खद्योतु । आम्हां श्रुती तुजआंतु । तो पाडु असे	ज्ञाने.१४.१३
९४३८१. श्रुती	तें कीर अनाम अजाती । परी अविद्यावर्गाचिये राती- । माजीं वोळखावया श्रुती । खूण केली ते	ज्ञाने.१७.२३.३२९
९४३८२. श्रुती	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
९४३८३. श्रुतीं	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
९४३८४. श्रुतीचा	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
९४३८५. श्रुतीचि	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
९४३८६. श्रुतीचिया	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
९४३८७. श्रुतीचिया	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
९४३८८. श्रुतीपरौती	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
९४३८९. श्रुतीवांचूनि	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
९४३९०. श्रुतीसकट	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
९४३९१. श्रुतीसि	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
९४३९२. श्रेणी	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४

९४३९३. श्रेय	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
९४३९४. श्रेष्ठु	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
९४३९५. श्रेष्ठु	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
९४३९६. श्रेष्ठु	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
९४३९७. श्रोणवी	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
९४३९८. श्रोतयां	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
९४३९९. श्रोतयां	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
९४४००. श्रोतयां	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
९४४०१. श्रोतयां	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
९४४०२. श्रोतयांचा	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
९४४०३. श्रोतयांचीं	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४
९४४०४. श्रोतयाचेनि	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
९४४०५. श्रोतयांतें	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
९४४०६. श्रोता	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
९४४०७. श्रोता	म्हणोनि गा पांडुसुता । तूंचि प्रियु आणि तूंचि श्रोता । वरी प्रियाची वार्ता । प्रसंगें आली	ज्ञाने.१२.१४.१६२
९४४०८. श्रोता	मग म्हणे गा प्रज्ञाकांता । उजवली आजि वक्तृत्वता । जे बोलायेवढा श्रोता । जोडलासि	ज्ञाने.१४.२.६३
९४४०९. श्रोतां	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७
९४४१०. श्रोतां	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
९४४११. श्रोते	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
९४४१२. श्रोते	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२
९४४१३. श्रोते	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
९४४१४. श्रोते	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
९४४१५. श्रोते	तंव श्रोते म्हणती राहें । कें परिहारा ठावो आहे । बिहिसी कां वाये । कविपोषका	ज्ञाने.१३.११.८५४
९४४१६. श्रोतेनविण	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
९४४१७. श्रोतेपण	देव निरूपिती तें थेंकुलें । येवढें श्रोतेपण फांकलें । जैसें आकाशा खेंव पसरिलें । दाहीं दिशीं	ज्ञाने.१५.६९
९४४१८. श्रोतेमुखटिळका	पैं श्रोतेमुखटिळका । घटसहस्रा अनेकां- । माजीं बिंबोनि चंद्रिका । न भेदे जेवीं	ज्ञाने.१३.१५.९१७
९४४१९. श्रोतेशिरोमणी	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२

९४४२०. श्रोत्र	तैसें अश्रवणा श्रोत्र । मज अचक्षूसी नेत्र । अगोत्रा गोत्र । अरूपा रूप	ज्ञाने.९.११.१६०
९४४२१. श्रोत्र	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
९४४२२. श्रोत्रबळें	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
९४४२३. श्रोत्रशक्ती	पैं त्याज्य त्यजावयालागीं । जाणावी जरी अनुपयोगी । तरी ऐका ते चांगी । श्रोत्रशक्ती	ज्ञाने.१६.३.२१४
९४४२४. श्रोत्रा	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
९४४२५. श्रोत्रादि	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्त्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
९४४२६. श्रोत्रादि	तैसींचि श्रोत्रादि तन्मात्रें । तियें अंगवसां गर्भपत्रें । लुळलुळितें विचित्रें । उमळती गा	ज्ञाने.१५.१.९९
९४४२७. श्रोत्रादि	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
९४४२८. श्रोत्रादिकें	तरी जीवसूर्यबिंबाचे । रश्मी श्रोत्रादिकें पांचें । धांवोनि विषयपद्माचे । फोडिती मढ	ज्ञाने.१८.१८.४६३
९४४२९. श्रोत्रादिभेदें	तेवीं बुद्धीचें जाणणें । श्रोत्रादिभेदें येणें । बाहेरी इंद्रियपणें । फांके जें कां	ज्ञाने.१८.१४.३२९
९४४३०. श्रोत्री	अथवा ज्ञानाग्निहोत्री । जे परब्रह्मण्य श्रोत्री । महासुखक्षेत्रीं । आदिवंत	ज्ञाने.६.४२-४३.४४९
९४४३१. श्रोत्रीं	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
९४४३२. श्रौतसमो	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
९४४३३. श्रौतादिकीं	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्में । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
९४४३४. श्लाघ	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
९४४३५. श्लाघत	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
९४४३६. श्लाघा	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
९४४३७. श्लाघाचि	जो मोलें तीर्था जाये । तया मी यात्रा करितु आहें । ऐसी श्लाघाचि नोहे । तोषु जीवीं	ज्ञाने.१८.६.१६७
९४४३८. श्लाघिजती	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
९४४३९. श्लाघे	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
९४४४०. श्लाघों	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
९४४४१. श्लाघों	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सर्वेचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
९४४४२. श्लाघ्यु	तो वना आला याचिलागीं । जे बैसावें पितयाचां उत्संगीं । कीं तो चंद्रसूर्यादिकांपरिस जगीं । श्लाघ्यु केला	ज्ञाने.११.४.१०३
९४४४३. श्लेष्मा	तैसें देहांतींचेनि विषमवातें । देह आंत बाहेरि श्लेष्मा आते । तैं विझोनि जाय उजितें । अग्नीचें जेव्हां	ज्ञाने.८.२३.२१३
९४४४४. श्लोक	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३
९४४४५. श्लोक	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
९४४४६. श्लोक	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७

९४४४७. श्लोक	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
९४४४८. श्लोक	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
९४४४९. श्लोक	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
९४४५०. श्लोक	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
९४४५१. श्लोक	कीं श्लोक नव्हती आन । गमे गीतेचें महिमान । वाखाणिते बंदिजन । उदंड जैसे	ज्ञाने.१८.७८.१६७१
९४४५२. श्लोक	कीं निजकांता आत्मया । आवडी गीता मिळावया । श्लोक नव्हती बाह्या- । पसरु का जो	ज्ञाने.१८.७८.१६७३
९४४५३. श्लोक	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
९४४५४. श्लोक	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
९४४५५. श्लोक	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
९४४५६. श्लोककल्हारीं	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
९४४५७. श्लोकपाद	तैसी पाठाची ते वाटी । श्लोकपाद लावा ना जंव वोठीं । तंव ब्रह्मतेची पुष्टी । येईल आंगा	ज्ञाने.१८.७८.१६९२
९४४५८. श्लोकश्रेणी	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
९४४५९. श्लोकसंगतिभंगु	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
९४४६०. श्लोका	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
९४४६१. श्लोका	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्यें म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
९४४६२. श्लोका	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
९४४६३. श्लोकां	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
९४४६४. श्लोकाक्षरद्राक्षलता	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
९४४६५. श्लोकाचिया	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
९४४६६. श्लोकाचेनि	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
९४४६७. श्लोकार्थकुमुदी	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
९४४६८. श्लोकार्थु	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
९४४६९. श्लोकावच्छेदें	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
९४४७०. श्लोकांचां	तो गीतेचिया बाहळीं । वेदबीज गेलें पाहाळीं । कीं गायत्री फुलीं फळीं । श्लोकांचां आली	ज्ञाने.१८.६८.१५११
९४४७१. श्लोकीं	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
९४४७२. श्लोकीं	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
९४४७३. श्लोकीं	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०

९४४७४. श्लोकींचिया	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
९४४७५. श्लोकें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
९४४७६. श्लोकें	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
९४४७७. श्व:	तरी श्व: म्हणिजे उखा । तोंवरि एकसारिखा । नाहीं निर्वाहो यया रुखा । प्रपंचरूपा	ज्ञाने.१५.१.१११
९४४७८. श्वपचु	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
९४४७९. श्वसणें	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
९४४८०. श्वसणेंचि	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
९४४८१. श्वसोंही	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
९४४८२. श्लाघे	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
९४४८३. श्वान	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
९४४८४. श्वानमांसा	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
९४४८५. श्वाना	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
९४४८६. श्वानाचें	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
९४४८७. श्वापद	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
९४४८८. श्वापदांआंतु	पैं कळितयांमाजीं महाकाळु । तो मी म्हणे गोपाळु । श्वापदांआंतु शार्दूळु । तो मी जाण	ज्ञाने.१०.३०.२४८
९४४८९. श्वापदांचीं	देवा मंदराचेनि अंगलगें । ठायीं ठायीं श्वापदांचीं दांगें । तैसीं इयें तुझां देहीं अनेगें । देखतसें भुवनें	ज्ञाने.११.१५.२५७
९४४९०. श्वासु	परी घेतला श्वासु घापे । येतुलेनही मापें । विसांवा तयां नाटोपे । दुर्जनांसी	ज्ञाने.१६.१९.४११
९४४९१. श्वासूनि	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
९४४९२. श्वासोच्छ्वासवरी	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
९४४९३. श्वासोच्छ्वासही	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
९४४९४. श्वासोच्छ्वासादिक	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
९४४९५. श्वासोश्वास	दवडोनि श्वासोश्वास । कीजती वायांचि उपवास । कां घेपती धूमाचे घांस । अधोमुखें	ज्ञाने.१७.१९.२५७
९४४९६. श्वासोश्वासाहुनि	श्वासोश्वासाहुनि बहुवसें । व्रतें आचरे खरपुसें । वोसंतिता रात्रिदिवसें । नाराणुक जया	ज्ञाने.१६.१.९२
९४४९७. श्वासोश्वासु	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
९४४९८. श्वेतचंद्र	एकें तप्तताम्रतांबडीं । एकें श्वेतचंद्र चोखडीं । ऐसीं नानावर्णे रूपडीं । देख माझीं	ज्ञाने.११.५.१३६
९४४९९. षट्कर्मांचा	जया लाभाचिया आशा । करूनि धैर्यबाहूंचा भरंवसा । घालीत षट्कर्मांचा धारसां । कर्मनिष्ठ	ज्ञाने.६.४६.४७४
९४५००. षट्कर्में	जैसा द्विज षट्कर्में करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६

९४५०१. षट्पद	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
९४५०२. षट्पद	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
९४५०३. षड्रस	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
९४५०४. षड्रसीं	भुकेलियापासीं । वोगरिलें षड्रसीं । तो तृप्ति प्रतिग्रासीं । लाहे जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.१००७
९४५०५. षड्गुणांचा	यया अर्जुनाचिया प्रश्ना । तो षड्गुणांचा राणा । परिहारु आकर्णा । बोलतु असे	ज्ञाने.१४.२१.३२२
९४५०६. षड्गुणाधिकरणु	तंव परब्रह्मअवतरणु । जो षड्गुणाधिकरणु । तो काय तेथ नारायणु । बोलतु असे	ज्ञाने.२.५४.२९०
९४५०७. षड्दर्शनें	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
९४५०८. षड्गुणचक्रवर्ती	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
९४५०९. षष्ठामाजीं	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
९४५१०. षष्ठीं	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
९४५११. षष्ठींचा	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
९४५१२. षोडशाध्यायशेखीं	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
९४५१३. षोडशीं	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
९४५१४. संकट	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
९४५१५. संकटा	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
९४५१६. संकटीं	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
९४५१७. संकटीं	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
९४५१८. संकटीं	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
९४५१९. संकटें	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
९४५२०. संकटें	पैं पायीं कांटा नेहटे । तंव व्यथा जीवीं उमटे । तैसा पोळे संकटें । पुढिलांचेनि	ज्ञाने.१६.२.१५९
९४५२१. संकल्प	जयांचिये वाचे माझे आलाप । दृष्टि भोगी माझेंचि रूप । जयांचें मन संकल्प । माझाचि वाहे	ज्ञाने.९.३२.४४५
९४५२२. संकल्प	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । वियें मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
९४५२३. संकल्पजळाचा	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सर्वेचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
९४५२४. संकल्पपंकु	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
९४५२५. संकल्पमेंढे	प्राणशक्तिचामुंडे । प्रहारूनि संकल्पमेंढे । मनोमहिषाचेनि मुंडें । दिधली बळी	ज्ञाने.१२.४.५३
९४५२६. संकल्पलोपीं	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२
९४५२७. संकल्पवशें	तयां देहाची जवनिक फिटली । आणि भूतत्वाची प्राप्ति जाहली । एवं संकल्पवशें फळलीं । कर्में तयां	ज्ञाने.९.२५.३५८

९४५२८. संकल्पविकल्पांचें	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
९४५२९. संकल्पविकल्पाची	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
९४५३०. संकल्पविकल्पीं	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
९४५३१. संकल्पविहंगाचा	जो चेतनेचा चक्षु । जो इंद्रियदेशींचा अध्यक्षु । जो देहास्तमानीं वृक्षु । संकल्पविहंगाचा	ज्ञाने.८.४.३४
९४५३२. संकल्पसन्निपाता-	आतां मी एक भूतांतें धर्ता । अथवा भूतांमाजि मी असता । या संकल्पसन्निपाता- । आंतुलिया बोलिया	ज्ञाने.९.५.८३
९४५३३. संकल्पसेज	परतत्त्वाचां गांवीं । संकल्पसेज देखावी । तरी कां पां न मनावी । प्रकृति तयांची	ज्ञाने.१३.४.५२
९४५३४. संकल्पा	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
९४५३५. संकल्पा	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
९४५३६. संकल्पाचिया	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
९४५३७. संकल्पाचिये	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
९४५३८. संकल्पाची	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
९४५३९. संकल्पाची	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
९४५४०. संकल्पाची	यापरी निराळीं । वाढे संकल्पाची डाहाळी । म्हणोनि तो मुळीं । प्रपंचा यया	ज्ञाने.१३.४.५०
९४५४१. संकल्पाचीही	वांचूनि आपुलिया काजालागीं । प्राणिजातांचां अहितभागीं । संकल्पाचीही आडवंगी । न करणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०३
९४५४२. संकल्पाचें	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
९४५४३. संकल्पाचें	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
९४५४४. संकल्पाचें	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
९४५४५. संकल्पातें	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
९४५४६. संकल्पीं	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
९४५४७. संकल्पीं	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
९४५४८. संकल्पीं	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
९४५४९. संकल्पु	तैसा असतेनि उपाधी । नाकळिजे तो कर्मबंधीं । जयाचिये बुद्धी । संकल्पु नाहीं	ज्ञाने.५.३.२४
९४५५०. संकल्पु	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
९४५५१. संकल्पु	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
९४५५२. संकल्पु	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
९४५५३. संकल्पु	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
९४५५४. संकल्पु	तैं संकल्पु वासनासंस्कार । माघौतें रचावया आकार । जेथ राहोनि असती अमर । तें निधान मी	ज्ञाने.९.१८.२९५

९४५५५. संकल्पु	माझेनि अनुसंधानें देख । संकल्पु जाळणें निःशेख । मद्याजी चोख । याचि नांव	ज्ञाने.९.३४.५१८
९४५५६. संकल्पु	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
९४५५७. संकल्पु	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
९४५५८. संकल्पु	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
९४५५९. संकल्पें	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
९४५६०. संकल्पें	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
९४५६१. संकल्पें	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
९४५६२. संकल्पें	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
९४५६३. संकल्पें	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
९४५६४. संकल्पें	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
९४५६५. संकल्पें	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
९४५६६. संकल्पें	ज्वराचेनि आटोपें । रोगी भलतैसें जल्पे । चावळती संकल्पें । जाण ते तैसे	ज्ञाने.१६.१६.३६४
९४५६७. संकल्पें	नाना आवडीचेनि मापें । चांदिणें भलतेणें घेपे । पुढिलांचेनि संकल्पें । तैसें जें देणें	ज्ञाने.१८.४३.८६९
९४५६८. संकल्पेंवीण	संकल्पेंवीण स्वप्न । न लावितां दांगीचें बन । न रचितां गंधर्वभुवन । उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
९४५६९. संकल्पेंही	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
९४५७०. संकल्पोनि	तैसें संकल्पोनि काढिलें । जयाचें मनचि चैतन्य जाहलें । तेणें एकदेशियें परी व्यापिलें । लोकत्रय	ज्ञाने.५.७.३६
९४५७१. संकेतु	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
९४५७२. संकेतु	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
९४५७३. संकेतें	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
९४५७४. संकोचविकाशा	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
९४५७५. संकोचु	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
९४५७६. संकोचु	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
९४५७७. संकोचे	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
९४५७८. संक्षेप	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
९४५७९. संक्षेपें	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
९४५८०. संक्षेपें	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
९४५८१. संक्षेपें	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०

९४५८२. संक्षेपें	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
९४५८३. संक्षेपें	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
९४५८४. संक्षेपें	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
९४५८५. संख्या	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
९४५८६. संख्या	ऐसेनि कल्पांचिया कोडी । गणितांही संख्या थोडी । तेतुला वेळु न काढीं । क्लेशौनि तयां	ज्ञाने.१६.१९.४१२
९४५८७. संख्या	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
९४५८८. संग	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
९४५८९. संगति	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
९४५९०. संगति	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
९४५९१. संगती	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
९४५९२. संगती	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
९४५९३. संगती	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
९४५९४. संगती	योगिये तोहि करिती । परी कर्में तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
९४५९५. संगती	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
९४५९६. संगती	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
९४५९७. संगती	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
९४५९८. संगदोषें	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
९४५९९. संगदोषें	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
९४६००. संगदोषें	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
९४६०१. संगमीं	कां वसंतीं बरवा आरामु । आरामींही प्रियसंगमु । संगमीं आगमु । उपचारांचा	ज्ञाने.१८.१४.३४५
९४६०२. संगमु	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
९४६०३. संगाचेनि	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
९४६०४. संगास्तव	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
९४६०५. संगीं	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
९४६०६. संगीं	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
९४६०७. संगु	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
९४६०८. संगु	म्हणऊनि संगु जंव प्रकृतीचा । तंव त्यागु न घडे कर्माचा । ऐसियाहि करूं म्हणती तयांचा । आग्रहोचि उरे	ज्ञाने.३.५.६३

९४६०९. संगु	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
९४६१०. संगु	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
९४६११. संगु	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
९४६१२. संगु	न धरावा तो संगु । न लगावें तेथ लागु । नाचरावा तो मार्गु । आचरे जो	ज्ञाने.१३.११.७७५
९४६१३. संगु	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
९४६१४. संगु	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
९४६१५. संगु	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
९४६१६. संगु	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
९४६१७. संगु	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
९४६१८. संगु	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
९४६१९. संगें	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
९४६२०. संगें	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
९४६२१. संगें	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
९४६२२. संगें	तो चालिला संगें न चळे । देहींचा देहा नाकळे । मग पंचत्वीं तंव मिळे । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.४.९.५९
९४६२३. संगें	जयाचें नांव तीर्थरावो । दर्शनें प्रशस्तीसि ठावो । जयाचेनि संगें ब्रह्मभावो । भ्रांतासी	ज्ञाने.६.९.१०२
९४६२४. संगें	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
९४६२५. संगें	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
९४६२६. संगें	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
९४६२७. संगें	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
९४६२८. संगें	तैसी माझेनि संगें । अविद्या नाना जगें । आर घेवों लागे । अणियाची	ज्ञाने.१४.३.९६
९४६२९. संगें	भ्रामकाचेनि संगें । जैसें लोहो वेढा रिगे । तैसीं ईश्वरसत्तायोगें । चेष्टती भूतें	ज्ञाने.१८.६१.१३११
९४६३०. संगेचि	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
९४६३१. संगेचि	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
९४६३२. संगेचि	जें न संगेचि पितया वसुदेवासी । जें न संगेचि माते देवकीसी । जें न संगेचि बळिभद्रासी । तें गुह्य अर्जुनेंशीं बोलत	ज्ञाने.४.८
९४६३३. संगोपोनि	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
९४६३४. संग्रामव्याजें	पैं विरु जयांसी ऐकिजे । आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे । ते एथ संग्रामव्याजें । उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
९४६३५. संग्रामसमयीं	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३

९४६३६. संग्रामा	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
९४६३७. संग्रामा	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
९४६३८. संग्रामा	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
९४६३९. संग्रामाचेनि	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
९४६४०. संग्रामारूढ	तूं अनुसंगाचा ठावो । आतां तुज काय वंचूं जावों । जऱ्ही संग्रामारूढ आहों । जाहलों आम्ही	ज्ञाने.४.३.३०
९४६४१. संग्रामावांचूनि	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
९४६४२. संग्रामी	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
९४६४३. संग्रामी	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
९४६४४. संग्रामीं	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
९४६४५. संग्रामीं	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
९४६४६. संग्रामीं	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
९४६४७. संग्रामीं	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
९४६४८. संग्रामीं	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
९४६४९. संग्रामीं	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
९४६५०. संग्रामींचा	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
९४६५१. संग्रामींची	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
९४६५२. संग्रामु	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
९४६५३. संग्रामु	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
९४६५४. संग्रामु	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
९४६५५. संग्रामु	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
९४६५६. संग्रामु	अगा ऐसया जरी जाहालिया । मग न मरिजे देह गेलिया । मा संग्रामु केलिया । भय काय तुज	ज्ञाने.८.७.७८
९४६५७. संग्रामु	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
९४६५८. संघटा	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
९४६५९. संघणेवरीं	जैसें न संघणेवरीं । बाळा पतीसी रूप करी । बोलु निमालेपणें विवरी । अचर्चातें	ज्ञाने.१५.१५.४६८
९४६६०. संघाट	आणि भ्रूलतांचे शेवट । कोपें मिळों पाहती एकवाट । तेथ रुद्रगणांचे संघाट । अवतरत देखें	ज्ञाने.११.६.१४३
९४६६१. संघाट	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
९४६६२. संघाट	ते पोसावया पोट । मारूनि प्राणियांचे संघाट । आणिती ऐसें निकृष्ट । तेंही करिती	ज्ञाने.१६.१२.३४६

९४६६३. संघाटवारी	पाहे तंव तें कुरुक्षेत्र । तैसेंचि दोहीं भागीं झालें गोत्र । वीर वर्षताति शस्त्रास्त्र । संघाटवारी	ज्ञाने.११.५०.६६१
९४६६४. संघाटा	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
९४६६५. संघात	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दु:ख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
९४६६६. संघाताचें	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
९४६६७. संघातु	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
९४६६८. संघातु	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
९४६६९. संघातु	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
९४६७०. संचकाचीं	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
९४६७१. संचकु	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
९४६७२. संचरताहे	मग म्हणे हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
९४६७३. संचरती	उत्तम अधमीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
९४६७४. संचरती	तरि अस्तुगिरीचां उपकंठीं । रिगालिया रविबिंबापाठीं । रश्मी जैसे किरीटी । संचरती	ज्ञाने.१२.२.३५
९४६७५. संचरती	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
९४६७६. संचरला	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
९४६७७. संचरलें	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
९४६७८. संचरविजे	जैसा कर्पूराचा राशि कीजे । मग अग्नि लाऊनि दीजे । कां मिष्टान्नीं संचरविजे । काळकूट	ज्ञाने.२.४४.२५१
९४६७९. संचरीं	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
९४६८०. संचरे	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६
९४६८१. संचरे	भीतरीं वळी न धरे । कोठ्यामाजी संचरे । कफपित्तांचे थारे । उरों नेदी	ज्ञाने.६.१४.२१७
९४६८२. संचरे	बुद्धीची पुळिका विरे । परिमळु घ्राणीं उरे । तोही शक्तीसवें संचरे । मध्यमेमाजी	ज्ञाने.६.१४.२४६
९४६८३. संचरे	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
९४६८४. संचरे	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
९४६८५. संचरे	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
९४६८६. संचरे	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
९४६८७. संचरे	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
९४६८८. संचरेना	जयां पुरुषाचां ठायीं । कर्माचा तरी खेदु नाहीं । परी फळापेक्षा कहीं । संचरेना	ज्ञाने.४.१९.१०३
९४६८९. संचरेल	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०

९४६९०. संचरोनि	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
९४६९१. संचला	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
९४६९२. संचला	परि दुजेनविण एकला । परब्रह्मचि संचला । अनेकत्वाचा आला । पूर जैसा	ज्ञाने.८.३.२५
९४६९३. संचली	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
९४६९४. संचलें	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
९४६९५. संचलें	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
९४६९६. संचलें	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
९४६९७. संचलें	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
९४६९८. संचलें	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
९४६९९. संचलें	बापा विरुद्ध जें जाहलें । तें उपजतांचि वाघें नेलें । आतां राज्येंशीं संचलें । यश तूं भोगीं	ज्ञाने.११.३४.४७९
९४७००. संचलें	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
९४७०१. संचलें	म्हणोनि एकचि संचलें । चतुर्धा आम्हीं केलें । जें अदळपण देखिलें । तुझिये प्रज्ञे	ज्ञाने.१३.१८.९४९
९४७०२. संचलें	घट मठु घडले । तेचि पाठीं मोडले । परि आकाश तें संचलें । असतचि असे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८८
९४७०३. संचारु	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
९४७०४. संचारु	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
९४७०५. संचारु	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
९४७०६. संजय	तिये वेळीं तो संजय बोले । म्हणे पांडवसैन्य उचललें । जैसें महाप्रळयीं पसरलें । कृतांतमुख	ज्ञाने.१.२-३.८८
९४७०७. संजय	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
९४७०८. संजय	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
९४७०९. संजय	तेणें उचंबळलेपणें । संजय धृतराष्ट्रातें म्हणे । जी कैसें बादरायणें । रक्षिलों दोघे	ज्ञाने.१८.७३.१५७९
९४७१०. संजय	ऐसें संजय बोलिला । परी न द्रवे येरु उगला । चंद्रकिरणीं शिवतला । पाषाणु जैसा	ज्ञाने.१८.७३.१५८४
९४७११. संजय	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
९४७१२. संजयपणाचा	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
९४७१३. संजया	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
९४७१४. संजया	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
९४७१५. संजया	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
९४७१६. संजया	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३

९४७१७. संजया	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
९४७१८. संजयाचा	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
९४७१९. संजयाचिया	पैं राया तो पांडुसुतु । ऐसिये प्रतीतीसि जाहला वरैतु । या संजयाचिया बोला निवांतु । धृतराष्ट्र राहे	ज्ञाने.१०.४२.३२८
९४७२०. संजयासी	तें श्रीकृष्णवदनामृत । पार्थीं भरोनि असे वोसंडत । मग व्यासकृपा प्राप्त । संजयासी	ज्ञाने.१५.२०.५८८
९४७२१. संजयें	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
९४७२२. संजयें	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
९४७२३. संजयें	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
९४७२४. संजयें	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
९४७२५. संजयें	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
९४७२६. संजयो	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
९४७२७. संजयो	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
९४७२८. संजयो	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
९४७२९. संजयो	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
९४७३०. संजयो	मग संजयो म्हणे रायातें । आइकें तो पार्थु तेथें । शोकाकुल रुदनातें । करितसे	ज्ञाने.२.१.१
९४७३१. संजयो	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
९४७३२. संजयो	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
९४७३३. संजयो	ते वेळीं संजयो रायातें म्हणे । अर्जुनु अधिष्ठिला दैवगुणें । जे अतिप्रीती नारायणें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.४.७
९४७३४. संजयो	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
९४७३५. संजयो	ऐसें भक्तचकोरचंद्रें । तेथ त्रिभुवनैकनरेंद्रें । बोलिलें गुणसमुद्रें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.६.४७.४८६
९४७३६. संजयो	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
९४७३७. संजयो	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
९४७३८. संजयो	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१
९४७३९. संजयो	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
९४७४०. संजयो	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
९४७४१. संजयो	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
९४७४२. संजयो	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
९४७४३. संजयो	ऐसें जगदुदरदोंदिलें । तेणें करुणारसरसाळें । संजयो म्हणे बोलिलें । श्रीकृष्णदेवें	ज्ञाने.११.५५.७००

९४७४४. संजयो	ऐसें निजजनानंदें । तेणें जगदादिकंदें । बोलिलें मुकुंदें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१२.२०.२३९
९४७४५. संजयो	आतां ययावरी । निरूपिती परी । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१२.२०.२४५
९४७४६. संजयो	आतां आनंदमय आघवें । विश्व कीजेल देवें । तें रायें परिसावें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११५२
९४७४७. संजयो	संजयो विस्मयें मानसीं । आहा करूनी रसरसीं । म्हणे कैसें पां देवेंसीं । द्वंद्व यया	ज्ञाने.१४.२७.४११
९४७४८. संजयो	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
९४७४९. संजयो	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
९४७५०. संजयो	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
९४७५१. संजयो	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
९४७५२. संजयो	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
९४७५३. संजयो	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
९४७५४. संजात	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
९४७५५. संजीवनीमूळ	जरी परमाणूएवढें । संजीवनीमूळ जोडे । तरी बहु काय गाडे- । भरणें येरें	ज्ञाने.१३.११.८३६
९४७५६. संजोडियां	चतुरंगा परिवारा । संजोडियां रहंवरां । दांत न लाविसी मा परमेश्वरा । कैसा तुष्टलासि बरवा	ज्ञाने.११.२६.३९७
९४७५७. संज्ञा	तरी परियेसीं प्राज्ञा । तूं आस्थेचीच संज्ञा । बोलिलिये गोष्टीची अवज्ञा । नेणसी करूं	ज्ञाने.९.१.३६
९४७५८. संज्ञा	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११
९४७५९. संज्ञा	आणि आंगीं वृद्धतेची । संज्ञा ये मरणाची । परि जया तारुण्याची । भुली न फिटे	ज्ञाने.१३.११.७६१
९४७६०. संज्ञु	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
९४७६१. संडावा	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
९४७६२. संडावी	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
९४७६३. संडावी	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
९४७६४. संडावी	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
९४७६५. संडावें	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
९४७६६. संडिजे	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
९४७६७. संडिसी	तूं अनुचिता चित्त नेदिसी । धीरु कहींच न संडिसी । तुझेनि नामें अपयशी । दिशा लंघिजे	ज्ञाने.२.२.८
९४७६८. संडिसी	तूं जाणता तरी म्हणविसी । परी नेणिवेतें न संडिसी । आणि शिकवूं म्हणों तरी बोलसी । बहुसाल नीति	ज्ञाने.२.११.९२
९४७६९. संडी	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
९४७७०. संडी	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६

९४७७१. संडी	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
९४७७२. संडी	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
९४७७३. संडी	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
९४७७४. संडी	मग कोता खेंव देणें । वार्तेवरील धांवणें । संडी पडे खेळणें । नागिणीचें तें	ज्ञाने.१८.६५
९४७७५. संडी	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
९४७७६. संडी	तेवीं नवगुणटिकलग । लेणें ब्राह्मणाचें अव्यंग । कहींचि न संडी आंग । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५४
९४७७७. संडी	पहावें तें दिसे तंववरी । दिठीतें न संडी दीप जरी । तरी कें आहे अवसरी । देखावया	ज्ञाने.१८.५२.१०४४
९४७७८. संडीं	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
९४७७९. संडीं	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
९४७८०. संडीं	परि जीतु मेला न संडीं । निमेषु लोकां न धडीं । ऐसेनि गणाविया कोडी । कल्पांचिया	ज्ञाने.१३.७.४३६
९४७८१. संडील	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
९४७८२. संत	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
९४७८३. संत	जयाची आर्तीचि भोगित । विषयीं त्यजिले संत । जयालागीं विरक्त । वनवासिये	ज्ञाने.२.२८.१७०
९४७८४. संत	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
९४७८५. संत	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
९४७८६. संत	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
९४७८७. संत	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
९४७८८. संत	जैसें वाहतें पाणी जाय वेगें । तैसेंचि आणिक मिळे मागें । तेवीं असंतचि असिजे जगें । मानिजे संत	ज्ञाने.१५.१.१३३
९४७८९. संत	तैसें संत माहेर माझें । तुम्हीं मिनलिया मी लाडैजे । तेंचि ग्रंथाचेनि व्याजें । जाणिजो जी	ज्ञाने.१५.२०.५९७
९४७९०. संत	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
९४७९१. संत	आत्मज्ञानें चोखडीं । संत जे माझीं रूपडीं । तेथ दृष्टि पडो आवडी । कामिनी जैसी	ज्ञाने.१८.६५.१३५६
९४७९२. संत	चंद्र तेथें चंद्रिका । शंभु तेथें अंबिका । संत तेथें विवेका । असणें कीं जी	ज्ञाने.१८.७८.१६३२
९४७९३. संत	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
९४७९४. संतकृपादीपकु	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
९४७९५. संतचि	तैसें एकेंचि गुणेंवीण । संतचि परी असंतपण । कर्म धरी गा जाण । जिये वेळे	ज्ञाने.१७.२६.३९०
९४७९६. संतचिन्हें	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
९४७९७. संतती	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१

९४७९८. संतती	तरी माया ऐसी ख्याती । नसतीच यया आथी । कां वांझेची संतती । वानणें जैशी	ज्ञाने.१५.१.८०
९४७९९. संतती	तरी पशुपक्षादि जाती । जया मिती नाहीं संतती । तयां कोणें प्रतिपत्ती । विवाह केले	ज्ञाने.१६.८.३०४
९४८००. संतती	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
९४८०१. संतप्त	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
९४८०२. संतप्तें	कां गौतमाचेनि मिषें । कळिकाळज्वरितादोषें । पाणिढाळु गिरीशें । गंगेचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१६८७
९४८०३. संतवाक्यासरिसें	या संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । माझेंही जी ऐसें । मनोगत	ज्ञाने.१३.११.६४७
९४८०४. संतवाक्यासरिसें	इया संतवाक्यासरिसें । म्हणितलें निवृत्तिदासें । जी अवधारा तरी ऐसें । बोलिलें देवें	ज्ञाने.१३.११.८५९
९४८०५. संतवृंद	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
९४८०६. संतसंगें	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७
९४८०७. संतस्तवनीं	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
९४८०८. संतासवें	परी संतासवें वसतां । योगज्ञानीं पैसतां । गुरुचरण उपासितां । वैराग्येंसी	ज्ञाने.१५.१५.४२२
९४८०९. संतां	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
९४८१०. संतां	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
९४८११. संतां	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
९४८१२. संतांचां	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
९४८१३. संतांचा	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
९४८१४. संतांचिये	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
९४८१५. संतांचिये	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
९४८१६. संतांचिये	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
९४८१७. संतांचे	वरि तुम्हां संतांचे पाये । आजि मी पातलां आहें । म्हणोनि जी नोहे । अटकु कांहीं	ज्ञाने.१३.३४.११६६
९४८१८. संतांचे	आतां तेणेंचि पसायें । तुम्हां संतांचे मी पाये । वोळगेन अभिप्रायें । गीतेचेनि	ज्ञाने.१५.२८
९४८१९. संतांचे	म्हणौनि भाग्ययोगें बहुवें । तुम्हां संतांचे मी पाये । पातलों आतां कें लाहे । उणें जगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७७३
९४८२०. संतांचें	शरीरादि समस्त । मानितातिं तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२
९४८२१. संतांतें	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
९४८२२. संतांपासीं	तैसी तुम्हां संतांपासीं । अज्ञानाची गोठी कायसी । यालागीं नवरसीं । वरुषेन मी	ज्ञाने.१३.३४.११६८
९४८२३. संतांसी	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
९४८२४. संताचेनि	संताचेनि अंगलगें । पापातें जिणणें गंगे । तेणें संतसंगें । शुचित्व कैसें	ज्ञाने.१२.१६.१७७

९४८२५. संतानें	तरी कोणाचेनि संतानें । निपजती या उन्मूळणें । काय फुंकिलिया गगनें । जाइजेल गा	ज्ञाने.१५.३.२२०
९४८२६. संतापु	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
९४८२७. संतापु	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
९४८२८. संतासंत	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
९४८२९. संतासंतीं	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मी । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
९४८३०. संतासंतें	ऐसेनि संतासंतें । कर्मे प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदुःख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
९४८३१. संतीं	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
९४८३२. संतीं	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
९४८३३. संतीं	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
९४८३४. संतीं	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
९४८३५. संतीं	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
९४८३६. संतीं	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
९४८३७. संतुष्ट	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
९४८३८. संतुष्टीचां	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
९४८३९. संतें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
९४८४०. संतोष	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
९४८४१. संतोष	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
९४८४२. संतोषखेदां	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
९४८४३. संतोषतरूचें	तें आनंदचित्रींचें लेप । नातरी महासुखाचें रूप । कीं संतोषतरूचें रोप । थांवलें जैसें	ज्ञाने.६.१४.२५६
९४८४४. संतोषती	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
९४८४५. संतोषला	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
९४८४६. संतोषला	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
९४८४७. संतोषला	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
९४८४८. संतोषलेनि	बाळक बापाचिये ताटीं रिगे । रिगौनि बापातेंच जेवऊं लागे । कीं तो संतोषलेनि वेगें । मुखचि वोडवी	ज्ञाने.९.१५
९४८४९. संतोषवन	इहीं संतोषवन खांडिलें । धैर्यदुर्ग पाडिले । आनंदरोप सांडिलें । उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
९४८५०. संतोषविजे	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
९४८५१. संतोषविजे	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१

९४८५२. संतोषा	सुखीं संतोषा न यावें । दुःखीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
९४८५३. संतोषा	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
९४८५४. संतोषाचां	जो संतोषाचां गाभारां । आत्मबोधाचिया वोगरा । पुरे न म्हणेचि धनुर्धरा । आरोगितां	ज्ञाने.४.२०.१०७
९४८५५. संतोषाचां	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
९४८५६. संतोषाचा	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
९४८५७. संतोषाची	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
९४८५८. संतोषाचे	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
९४८५९. संतोषासवें	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
९४८६०. संतोषासि	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
९४८६१. संतोषासी	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
९४८६२. संतोषासी	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
९४८६३. संतोषियां	जें संतोषियां वाढिलें ताट । जें अचिंतां अनाथांचें मायपोट । भक्तीसी उजू वाट । जया गांवा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९५
९४८६४. संतोषी	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
९४८६५. संतोषीं	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
९४८६६. संतोषु	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
९४८६७. संतोषु	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
९४८६८. संतोषु	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
९४८६९. संतोषु	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
९४८७०. संतोषु	ऐसा संतोषु बहु चित्तें । घेइजत असे पांडुसुतें । विश्वरूपापाठीं कृष्णातें । देखोनियां	ज्ञाने.११.५०.६५९
९४८७१. संतोषे	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
९४८७२. संतोषें	गोमटें कांहीं पावे । तरी संतोषें तेणें नाभिभवे । जो वोखटेनि नागवे । विषादासी	ज्ञाने.२.५७.२९९
९४८७३. संतोषें	तेथ तृप्तीचेनि संतोषें । गरळ जें वमी मुखें । तेणें तियेचेनि पीयूषें । प्राणु जिये	ज्ञाने.६.१४.२४१
९४८७४. संतोषेंसीं	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
९४८७५. संतोषोनि	येथ संतोषोनि निवृत्तिदासें । जी जी म्हणऊनि उल्हासें । अवधारां श्रीकृष्ण ऐसें । बोलते जाहले	ज्ञाने.९.३३
९४८७६. संतोषोनियां	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
९४८७७. संदिग्धी	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
९४८७८. संदेह	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६

९४८७९. संदेह	तैसें तोडावया संदेह । तीख जैसें कां लोह । श्राव्यत्वें तरी माधुर्य । पायीं घाली	ज्ञाने.१६.२.११८
९४८८०. संदेहाची	परी जीवा आंतुलीकडे । जैसी संदेहाची डोणी बुडे । ना श्रवणीं तरी चाडे । वाढु दिसे	ज्ञाने.१४.३०
९४८८१. संदेहाचीं	आतां अविद्येचां गांवीं । मोहाची वेढूनि मदवी । संदेहाचीं आघवीं । लेऊनि लेणीं	ज्ञाने.१८.२९.६९०
९४८८२. संदेहाचें	येविषयीं माझां ठायीं । संदेहाचें नुरेचि कांहीं । त्रिशुद्धी कर्म जेथ नाहीं । तें मी जालों	ज्ञाने.१८.७३.१५६६
९४८८३. संदेहो	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
९४८८४. संदेहो	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
९४८८५. संदेहो	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
९४८८६. संधि	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
९४८८७. संधी	जैसा कवळोनियां पारधी । घातेचिये संधी । आणी मृगातें बुद्धी । साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
९४८८८. संधी	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
९४८८९. संधी	मग तळवे तळहात शोधी । ऊर्ध्वीचे खंड भेदी । झाडा घे संधी । प्रत्यंगाचा	ज्ञाने.६.१४.२३२
९४८९०. संधी	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
९४८९१. संधी	जें इंद्रियां आणि बुद्धी । माझारिलिये संधी । रजोगुणाचां खांदीं । तरळत असे	ज्ञाने.१३.५-६.१०४
९४८९२. संधीं	तिये संधीं मन जाये । मग अभ्यासीं ठोठावलें ठाये । ऐसें बळकटपण आहे । इंद्रियांचें	ज्ञाने.२.६०.३१४
९४८९३. संध्याकाळीं	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०
९४८९४. संध्यारागींचे	नातरी संध्यारागींचे रंग । काढूनि वळिलें तें आंग । कीं अंतर्ज्योतीचें लिंग । निर्वाळिलें	ज्ञाने.६.१४.२५४
९४८९५. संध्यारूप	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
९४८९६. संध्येचिये	अगा मावळलेनि अर्कें । संध्येचिये भूमिके । ज्योतिदीप्ती कौतुकें । दिसे जैसी	ज्ञाने.१८.१७.४२५
९४८९७. संन्यास	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
९४८९८. संन्यास	यालागीं त्याग संन्यास । पुसावयाचें घेऊनि मिस । परतविलेंचि दुस । गीतेचें तें	ज्ञाने.१८.८३
९४८९९. संन्यास	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
९४९००. संन्यास	यया कर्मफळत्यागातें । त्यागु म्हणती पैं जाणते । एवं संन्यास त्याग तूतें । परिसविले	ज्ञाने.१८.२.१२६
९४९०१. संन्यास	ऐसिया निगुती दोनी । त्याग संन्यास अनुष्ठानीं । पडले गा आत्मज्ञानीं । बांधती पाटु	ज्ञाने.१८.२.१३०
९४९०२. संन्यासफळ	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
९४९०३. संन्यासयुक्ति	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
९४९०४. संन्यासयोग	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
९४९०५. संन्यासयोगु	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५

९४९०६. संन्याससवा	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
९४९०७. संन्यासाची	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
९४९०८. संन्यासियाचें	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
९४९०९. संन्यासिला	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
९४९१०. संन्यासिले	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
९४९११. संन्यासिलें	अक्षमें आणि संन्यासिलें । कां निरिंधन आणि विझालें । मुकेनि घेतलें । मौन जैसें	ज्ञाने.१३.७.२७९
९४९१२. संन्यासी	आणि मी माझें ऐसी आठवण । विसरलें जयाचें अंत:करण । पार्था तो संन्यासी जाण । निरंतर	ज्ञाने.५.३.२०
९४९१३. संन्यासी	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
९४९१४. संन्यासी	ऐसा तोचि संन्यासी । पार्था गा परियेसीं । तोचि भरंवसेनिसीं । योगीश्वरु	ज्ञाने.६.१.४७
९४९१५. संन्यासी	ऐकें संन्यासी तोचि योगी । ऐसी एकवाक्यतेची जे जगीं । गुढी उभविली अनेगीं । शास्त्रांतरीं	ज्ञाने.६.२.५२
९४९१६. संन्यासी	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
९४९१७. संन्यासी	नातरी केळवली नोवरी । कां संन्यासी जियापरी । तैसा न मरतां जो करी । मृत्युसूचना	ज्ञाने.१३.८.५५१
९४९१८. संन्यासी	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
९४९१९. संन्यासी	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
९४९२०. संन्यासी	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
९४९२१. संन्यासीं	म्हणोनि संन्यासीं ये पाहीं । कर्माची गोठी कीजेल काई । परी अविद्या आपुलां देहीं । आहे जैं कां	ज्ञाने.१८.१२.२६७
९४९२२. संन्यासु	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
९४९२३. संन्यासु	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
९४९२४. संन्यासु	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु । तरी योगु तोचि संन्यासु । पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु । दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
९४९२५. संन्यासु	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
९४९२६. संन्यासु	देहादि परिग्रहीं । संन्यासु करूनियां जिहीं । जीवु माझां ठाईं । वृत्तिकु केला	ज्ञाने.१३.१८.९४४
९४९२७. संन्यासु	तरी फिटो कर्माचा पांगु । कीजो अवघाचि त्यागु । आदरिजो अव्यंगु । संन्यासु तो	ज्ञाने.१८.६९
९४९२८. संन्यासु	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थी लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
९४९२९. संन्यासु	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
९४९३०. संन्यासु	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
९४९३१. संन्यासु	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
९४९३२. संन्यासु	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१

१४९३३. संन्यासु	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
१४९३४. संन्यासु	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
१४९३५. संन्यासु	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
१४९३६. संन्यासूनि	ययापरी पाहीं । अर्जुना माझां ठाईं । संन्यासूनि नाहीं । करिती कर्मे	ज्ञाने.१२.६.७८
१४९३७. संन्यासें	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
१४९३८. संन्यासें	आणि येणें कीर संन्यासें । जैं आत्मरूपीं दिठी पैसे । तैं कर्म एक ऐसें । देखणें आहे	ज्ञाने.१८.१२.२६२
१४९३९. संन्यासें	तैसें गा संन्यासें येणें । मूळ अविद्येसीचि नाहीं जिणें । मा तियेचें कार्य कोणें । घेपे दीजे	ज्ञाने.१८.१२.२६६
१४९४०. संपडे	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
१४९४१. संपडे	परि ध्यानाही कुवाडें । म्हणोनि एके ठायीं न संपडे । व्यक्तीसि माजिवडें । कवणेही नोहे	ज्ञाने.१२.३.४२
१४९४२. संपतां	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
१४९४३. संपतां	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
१४९४४. संपता	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
१४९४५. संपत्ति	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गीं सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
१४९४६. संपत्ति	ते कथेची संगति । भावाची संपत्ति । रसाची उन्नति । म्हणिपेल पुढां	ज्ञाने.४.४२.२१२
१४९४७. संपत्ति	जेथ जेथ संपत्ति आणि दया । दोन्ही वसती आलिया असती ठाया । ते ते जाण धनंजया । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.४१.३०७
१४९४८. संपत्ति	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
१४९४९. संपत्ति	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८
१४९५०. संपत्ति	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
१४९५१. संपत्ति	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
१४९५२. संपत्ति	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
१४९५३. संपत्ति	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
१४९५४. संपत्ति	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
१४९५५. संपत्ति	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
१४९५६. संपत्ति	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
१४९५७. संपत्ति	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
१४९५८. संपत्ति	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
१४९५९. संपत्ति	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८

९४९६०. संपत्ति	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
९४९६१. संपत्ति	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
९४९६२. संपत्ति	कायिसया ते असुर । संपत्ति पोषिती वाउर । जिया दिधलें घोर । पतन ऐसें	ज्ञाने.१६.२०.४२२
९४९६३. संपत्तिजात	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
९४९६४. संपत्तिजात	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
९४९६५. संपत्तिजातें	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
९४९६६. संपत्तिमदु	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
९४९६७. संपत्तिमिसें	किंबहुना ऐसैसें । उतणें जें संपत्तिमिसें । तो दर्पु गा अनारिसें । न बोलें घेई	ज्ञाने.१६.४.२२९
९४९६८. संपत्तिरूप	काय बहु वानूं ऐसी । अभिव्यक्ती ये अपैसी । केलें दैवी गुणराशी । संपत्तिरूप	ज्ञाने.१६.३.२१२
९४९६९. संपत्तिवंतां	आणि दैवां आसुरां । संपत्तिवंतां नरां । अनादिसिद्ध उजरा । राहाटीचा आहे	ज्ञाने.१६.६.२७१
९४९७०. संपत्तिवंता	म्हणौनि तुवां धनुर्धरा । नोहावें गा तिया मोहरा । जेउता वासु आसुरा । संपत्तिवंता	ज्ञाने.१६.२०.४२३
९४९७१. संपत्ती	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
९४९७२. संपत्ती	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
९४९७३. संपत्ती	तरी नीच नवी जे कीर्ति । अर्जुना ते माझी मूर्ती । आणि औदार्येंसीं जे संपत्ती । तेही मीचि जाणें	ज्ञाने.१०.३४.२७६
९४९७४. संपत्ती	जैंसे चोर पाहे झोंबती । तंव आजीचि रुसिजे संपत्ती । कां झांकाझांकी वाती । न वचतां कीजे	ज्ञाने.१३.८.५८१
९४९७५. संपत्ती	म्हणे मीचि एकु आथी । माझांचि घरीं संपत्ती । माझी आचरती रिती । कोणा आहे	ज्ञाने.१३.११.७१६
९४९७६. संपत्ती	तरी जैसीचि घरींची संपत्ती । आणि तैसीच उदार्यधैर्यवृत्ती । मा परत्रा आणि कीर्ती । कां नोहावें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१५
९४९७७. संपत्ती	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गींचिये	ज्ञाने.१५.३०
९४९७८. संपत्ती	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
९४९७९. संपत्ती	जे मुमुक्षुमार्गींची बोळावी । जे मोहरात्रीची धर्मदिवी । ते आधीं तंव दैवी । संपत्ती ऐका	ज्ञाने.१६.६५
९४९८०. संपत्ती	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
९४९८१. संपत्ती	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
९४९८२. संपत्ती	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
९४९८३. संपत्ती	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
९४९८४. संपत्तीचे	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
९४९८५. संपत्तीचेनि	वयसेचेनि उवायें । संपत्तीचेनि सावायें । सेव्यासेव्य जाये । सरकटितु	ज्ञाने.१३.११.७७१
९४९८६. संपत्तीमाजीं	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७

९४९८७. संपदा	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
९४९८८. संपदा	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
९४९८९. संपदा	म्हणोनि इंद्रियें तेचि संपदा । वेचितांही उदावादा । अहिंसेचा धंदा । करितें आहाती	ज्ञाने.१३.७.३०५
९४९९०. संपदा	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
९४९९१. संपदा	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
९४९९२. संपन्नांचे	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
९४९९३. संपन्नु	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णाचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
९४९९४. संपलें	देवा तुवांचि ऐसें बोलावें । तरी आम्हीं नेणतीं काय करावें । आतां संपलें म्हण पां आघवें । विवेकाचें	ज्ञाने.३.२.६
९४९९५. संपलेपणें	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
९४९९६. संपवितु	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
९४९९७. संपादिजती	जेथ एक एकातें पोखी । ऐसे बहुत पदार्थ एकीं । संपादिजती ते लोकीं । संपत्ति म्हणिजे	ज्ञाने.१६.६६
९४९९८. संपादिलें	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
९४९९९. संपिली	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
९५०००. संपुटें	निडाराचेनि कोंदाटें । मोतिये नावरती संपुटें । मग शिवणी जैशी उतटे । शुक्तिपल्लवांची	ज्ञाने.६.१४.२६६
९५००१. संपूर्ण	ऐसे तनुत्यागेंवीण । अमूर्ताचे गुण । दिसती संपूर्ण । योगयुक्ता	ज्ञाने.५.८-९.३९
९५००२. संपूर्ण	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
९५००३. संपूर्ण	जेथ संपूर्ण पद उभारे । तेथ मनचि धांवे बाहिरें । बोलु भुजाही आविष्करे । आलिंगावयां	ज्ञाने.६.१९
९५००४. संपूर्ण	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
९५००५. संपूर्ण	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
९५००६. संपूर्ण	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
९५००७. संपूर्ण	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
९५००८. संपूर्ण	अर्जुना ते गा जाण । बुद्धि तूं संपूर्ण । आतां आइकें वोळखण । अव्यक्ताची	ज्ञाने.१३.५-६.८९
९५००९. संपूर्ण	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
९५०१०. संपूर्ण	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
९५०११. संपूर्ण	तैसें जयाचें अंत:करण । तयाचां ठायीं संपूर्ण । अज्ञानाची जाण । ऋद्धि आहे	ज्ञाने.१३.११.७०१
९५०१२. संपूर्ण	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
९५०१३. संपूर्ण	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७

९५०१४. संपूर्ण	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
९५०१५. संपूर्ण	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
९५०१६. संपूर्ण	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
९५०१७. संपूर्ण	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
९५०१८. संपूर्ण	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
९५०१९. संपूर्णी	इहीं साही दोषीं संपूर्णी । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
९५०२०. संपूर्णु	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
९५०२१. संपूर्णु	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
९५०२२. संपूर्णु	नवा मी पुराणु । शून्य मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
९५०२३. संपे	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
९५०२४. संप्रदायें	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
९५०२५. संप्रदायें	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
९५०२६. संप्रदायें	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
९५०२७. संप्रदायेंवीण	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२
९५०२८. संप्रदायो	म्हणौनि शास्त्रीं जो इये । उचितु संप्रदायो आहे । तो ऐक आतां बहुवें । आदरेंसीं	ज्ञाने.१८.६६.१४८५
९५०२९. संबंधधर्मी	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मी । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
९५०३०. संबंधा	जे अकरणा आणि निषिद्धा । न वचेचि कांहीं संबंधा । म्हणौनि भवा विरुद्धा । मुकला तो	ज्ञाने.१८.४५.८९७
९५०३१. संबंधीं	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
९५०३२. संबंधीं	परी गंगेचां संबंधीं । बिदी आणि महानदी । एक तेवीं माझां बोधीं । शुभाशुभांसी	ज्ञाने.१८.५६.१२५२
९५०३३. संबंधु	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
९५०३४. संबंधु	तें गुण नव्हे कहीं । गुणा तया संबंधु नाहीं । परि तयाचांचि ठायीं । आभासती	ज्ञाने.१३.१४.९०५
९५०३५. संबंधु	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
९५०३६. संबंधु	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
९५०३७. संबंधु	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
९५०३८. संबंधु	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
९५०३९. संबंधु	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
९५०४०. संबंधु	आणि ऋतु बरवा शारदु । शारदीं पुढती चांदु । चंद्रीं जैसा संबंधु । पूर्णिमेचा	ज्ञाने.१८.१४.३४४

९५०४१. संबंधें	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
९५०४२. संबंधें	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
९५०४३. संबंधेंवीण	संबंधेंवीण जैसीं । अभ्रें असती आकाशीं । देहीं कर्में तैसीं । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५३१
९५०४४. संबंधेंवीण	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
९५०४५. संबोखिला	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
९५०४६. संभवा	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
९५०४७. संभवी	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
९५०४८. संभवे	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
९५०४९. संभवे	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
९५०५०. संभवे	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
९५०५१. संभवे	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
९५०५२. संभवे	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
९५०५३. संभवे	तैसें चराचर आघवें । जें कांहीं जीवु नांवें । तें तों उभययोगें संभवे । ऐसें जाण	ज्ञाने.१३.२६.१०५४
९५०५४. संभवे	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
९५०५५. संभवे	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
९५०५६. संभवे	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
९५०५७. संभवे	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
९५०५८. संभवे	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
९५०५९. संभवें	म्हणोनि आघवें । मागील मज आठवें । मी अजुही परि संभवें । प्रकृतियोगें	ज्ञाने.४.६.४४
९५०६०. संभवें	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
९५०६१. संभारसमृद्धी	तियें कुंडें मंडप वेदी । आणीकही संभारसमृद्धी । ते मेळवणी जैसी विधी । आपण केली	ज्ञाने.१७.११.१७९
९५०६२. संभावना	तयापरी जनार्दना । विचारिजो माझी संभावना । मग विश्वरूपदर्शना । उपक्रम कीजे	ज्ञाने.११.४.९३
९५०६३. संभावने	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
९५०६४. संभावितपणाचें	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
९५०६५. संभाविता	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
९५०६६. संभाविता	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
९५०६७. संभाषण	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९

९५०६८. संभाषणीं	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
९५०६९. संभाषणें	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
९५०७०. संभूति	संभूति जेणें संभवे । विश्रांति जेथें विसंवे । अनुभूतिही अनुभवे । अनुभवा जया	ज्ञाने.१८.६२.१३२१
९५०७१. संभूती	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
९५०७२. संभूती	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हे उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
९५०७३. संभूती	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
९५०७४. संभोगें	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
९५०७५. संभ्रम	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
९५०७६. संभ्रम	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
९५०७७. संभ्रमाचिया	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
९५०७८. संभ्रमु	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
९५०७९. संभ्रमु	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
९५०८०. संभ्रमु	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
९५०८१. संभ्रमु	आणि वयसा वित्तकामु । यांचा वाढवी संभ्रमु । म्हणौनि मदें आश्रमु । तोचि केला	ज्ञाने.१८.३५.७५८
९५०८२. संभ्रमें	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
९५०८३. संभ्रमें	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६
९५०८४. संभ्रमें	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
९५०८५. संभ्रमें	नातरी मृगें तृषापीडितें । संभ्रमें विसरोनि जळांतें । मग तोयबुद्धी बरडीतें । ठाकूनि येती	ज्ञाने.५.२२.१११
९५०८६. संभ्रमें	आंतु मीनलेनि मनोधर्में । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
९५०८७. संभ्रमें	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
९५०८८. संभ्रमें	सीगेचीं सत्कर्में । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
९५०८९. संभ्रमें	परी तेंचि गा करणें । आदरिती संभ्रमें जेणें । तो आइक पार्था म्हणे । श्रीनिवासु	ज्ञाने.१६.९.३२२
९५०९०. संभ्रमेंसीं	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
९५०९१. संभ्रांताचां	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
९५०९२. संमतें	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्में करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
९५०९३. संमार्जन	अहा थोर वाउर जाहलें । अमृतें संमार्जन म्यां केलें । वारिकें घेऊनि दिधलें । कामधेनूतें	ज्ञाने.११.४१.५३८
९५०९४. संमोह	जेथ कामु उपजला । तेथ क्रोधु आधींचि आला । क्रोधीं असे ठेविला । संमोह जाणें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२२

९५०९५. संमोह	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
९५०९६. संमोह	संमोह विभ्रम मासे । गिळित धैर्याचीं आविसें । तेथ देव्हडे भोंवत वळसे । अज्ञानाचे	ज्ञाने.७.१४.७७
९५०९७. संमोहा	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
९५०९८. संयतिसीं	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
९५०९९. संयती	एकां वैराग्यरवि विवळे । तंव संयती विहार केले । तेथ अपावृत जाहले । इंद्रियानळ	ज्ञाने.४.२६.१२८
९५१००. संयतीची	नवद्वारांचां चौचकीं । बाणूनि संयतीची आडवंकी । उघडली खिडकी । ककारांतींची	ज्ञाने.१२.४.५२
९५१०१. संयमाग्नीची	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
९५१०२. संयमाग्नीचीं	तेथ संयमाग्नीचीं कुंडें । इंद्रियद्रव्याचेनि पवाडें । पूजिती उदंडें । युक्तिघोषें	ज्ञाने.८.४.५०
९५१०३. संयमाग्नीचें	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
९५१०४. संयमाग्नीहोत्री	एक संयमाग्नीहोत्री । ते युक्तित्रयाचां मंत्रीं । यजन करिती पवित्रीं । इंद्रियद्रव्यीं	ज्ञाने.४.२६.१२७
९५१०५. संयमाचा	आणि पैं गा धनुर्धरा । जयाचिया अंतरा । नाहीं वोढावारा । संयमाचा	ज्ञाने.१३.११.६९२
९५१०६. संयमाचीं	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
९५१०७. संयमाची	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
९५१०८. संयमावरी	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
९५१०९. संयमु	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
९५११०. संयमुचि	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
९५१११. संयोगवियोगु	म्हणोनि तुजसी अभिन्ना जीवां । तुझा संयोगवियोगु देवा । नये बोलों अवयवां । शरीरेंसीं	ज्ञाने.१५.६.३२६
९५११२. संयोगवियोगें	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
९५११३. संलग्न	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
९५११४. संवगणी	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
९५११५. संवचोरमैत्री	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
९५११६. संवचोरां	कां संवचोरां चुकवितां । दिवस लागलिया माता । कोपावें कीं जीविता । जिताणें कीजे	ज्ञाने.१३.७.३३६
९५११७. संवचोराचा	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
९५११८. संवचोराचा	जें लावेचा कळवळा । निवालिया विषोदकाचा गळाळा । जें विश्वासु आंगवळा । संवचोराचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४७
९५११९. संवचोराचें	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
९५१२०. संवचोराचें	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
९५१२१. संवतुकी	मग तें देहाचें बेळें । वोलांडूनि एकेचि वेळे । संवतुकी कांटाळें । माझें जाले	ज्ञाने.१४.१.५१

९५१२२. संवदणी	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
९५१२३. संवसरिसी	तरी पुरुष अनादि आथी । आणि तैंचि लागोनि प्रकृती । संवसरिसी दिवोराती । दोनी जैसी	ज्ञाने.१३.१९.९५९
९५१२४. संवसाटी	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
९५१२५. संवाद	माजीं आत्मज्ञानाचें एकवट । दळवाडें झाडूनि चोखट । घडिलें पार्थवैकुंठ- । संवाद कुसरी	ज्ञाने.१८.३७
९५१२६. संवादचतुष्पथींचे	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
९५१२७. संवादफळनिधानें	संवादफळनिधानें । प्रमेयाचीं उद्यानें । लावीं म्हणें गहनें । निरंतर	ज्ञाने.१२.१३
९५१२८. संवादफळेंशीं	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
९५१२९. संवादला	आतां भारतीं कमळपरागु । गीताख्यु प्रसंगु । जो संवादला श्रीरंगु । अर्जुनेसी	ज्ञाने.१.५०
९५१३०. संवादले	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
९५१३१. संवादसंगमीं	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
९५१३२. संवादसुख	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
९५१३३. संवादसुख	आतां भेदु जरी मोडे । तरी प्रश्नोत्तर का घडे । ना भेदुचि तरी जोडे । संवादसुख कां	ज्ञाने.१८.७४.१५९४
९५१३४. संवादसुखाचा	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
९५१३५. संवादसुखाचा	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
९५१३६. संवादसुखाचीं	मग तया बोधाचेनि माजें । नाचती संवादसुखाचीं भोजें । आतां एकमेकां घेपे दीजे । बोधचि वरी	ज्ञाने.१०.९.१२०
९५१३७. संवादसुखाचें	जाले इक्षुरसाचे ढाळ । तरी लवण देणें किडाळ । जे संवादसुखाचें रसाळ । नासेल थितें	ज्ञाने.१५.१५.४५७
९५१३८. संवादाचा	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
९५१३९. संवादाचां	ऐसें संवादाचां बहुलां । लग्न दोघांचिया आंतुला । लागलें देखोनि जाला । निर्भरु संजयो	ज्ञाने.१८.७३.१५७८
९५१४०. संवादाचिया	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
९५१४१. संवादाचेनि	आणि संवादाचेनि मिषें । जे अव्यवहारी वस्तु असे । तेचि भोगिजे कीं जैसें । आरिसां रूप	ज्ञाने.१८.८१
९५१४२. संवादिजे	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
९५१४३. संवादिया	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
९५१४४. संवादिया	जैसा आरिसा आलिया जवळा । दिसे आपणपें आपलां डोळां । तैसा संवादिया तूं निर्मळा । शिरोमणी	ज्ञाने.१५.१५.४५१
९५१४५. संवादीं	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
९५१४६. संवादीं	ऐसें बोलतां दुजेपणें । संवादीं द्वैत गिळणें । तें ऐकिलें बोलणें । दोघांचें मियां	ज्ञाने.१८.७४.१५९५
९५१४७. संवादु	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
९५१४८. संवादु	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६

९५१४९. संवादु	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
९५१५०. संवादु	परि आपण चित्तीं आपुलां । निकियापरी संतोषला । जे तो संवादु फावला । कृष्णार्जुनांचा	ज्ञाने.६.८
९५१५१. संवादु	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
९५१५२. संवादु	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
९५१५३. संवादु	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
९५१५४. संवादु	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
९५१५५. संवादु	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
९५१५६. संवादें	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
९५१५७. संवाहन	उजू नोहेचि प्राचीन । नेदिचि प्रज्ञा संवाहन । ऐसें ठेलें आपादन । शास्त्राचें जयां	ज्ञाने.१७.१.३८
९५१५८. संवाहन	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
९५१५९. संवाहन	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
९५१६०. संशय	म्हणोनि नि:शंकें येणें महायोगें । मज मीनला मनाचेनि आंगें । एथ संशय करणें न लगे । तो त्रिशुद्धी जाहला	ज्ञाने.१०.७.१०८
९५१६१. संशयरूप	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
९५१६२. संशयात्मक	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
९५१६३. संशयासी	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
९५१६४. संशयाहूनि	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
९५१६५. संशयीं	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
९५१६६. संशयीं	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
९५१६७. संशयीं	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
९५१६८. संशयीं	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
९५१६९. संशयें	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
९५१७०. संशयो	तैसे यमनियमीं कडसले । जे तपोज्ञानीं चोखाळले । मी तेचि ते जाहले । एथ संशयो कायसा	ज्ञाने.४.१०.६५
९५१७१. संशयो	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
९५१७२. संसरलेनि	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
९५१७३. संसरिलिया	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
९५१७४. संसरेन	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
९५१७५. संसर्गामाजि	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२

९५१७६. संसर्गु	जे असता संगु सांडिति । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
९५१७७. संसर्गे	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी दर्दूरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
९५१७८. संसर्गे	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
९५१७९. संसार	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
९५१८०. संसार	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
९५१८१. संसार	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
९५१८२. संसार	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
९५१८३. संसार	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
९५१८४. संसार	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
९५१८५. संसारआडवीं	नाना संसारआडवीं । क्रमयोग वाट बरवी । जोडिली ते मदैक्यगांवीं । पैठी जालीसे	ज्ञाने.१८.५५.१२२१
९५१८६. संसारगजकेसरी	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
९५१८७. संसारगुंती	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
९५१८८. संसारगौरवचि	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
९५१८९. संसारग्रामा	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
९५१९०. संसारचित्र	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
९५१९१. संसारजात	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
९५१९२. संसारजात	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
९५१९३. संसारतमसूर्या	नमो संसारतमसूर्या । अप्रतिमपरमवीर्या । तरुणतरतूर्या- । लालनलीला	ज्ञाने.१०.२
९५१९४. संसारतरु	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अधींचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
९५१९५. संसारतरु	म्हणोनि जीं मनुष्यडाळें । येंचि जाणावीं अधींचि मूळें । जे एथूनि मग पघळे । संसारतरु	ज्ञाने.१५.२.१७५
९५१९६. संसारतरूचा	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
९५१९७. संसारदुःख	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदुःख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
९५१९८. संसारदुःखां	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदुःखां	ज्ञाने.२.६५.३३८
९५१९९. संसारदुःखासि	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदुःखासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
९५२००. संसारदुर्गती	म्हणौनि धनंजया । तूं संसारदुर्गती यया । तरसील माझिया । प्रसादास्तव	ज्ञाने.१८.५८.१२७३
९५२०१. संसारपथश्रांता	कीं श्लोकाक्षरद्राक्षलता । मांडव जाली आहे गीता । संसारपथश्रांता । विसंवावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६९
९५२०२. संसारपांतीं	जरी अर्चिरा मार्गु चुकलिया । अवचटें धूम्रपंथें पडलिया । तरी संसारपांतीं जुंतलिया । भंवताचि असावें	ज्ञाने.८.२६.२४४

९५२०३. संसारपाटणींची	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
९५२०४. संसारपूरु	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
९५२०५. संसारभय	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
९५२०६. संसारभय	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
९५२०७. संसारभयदायकें	जीं तियें काम्यादिकें । संसारभयदायकें । अकृत्यपणाचें आंबुखें । पडिलें जयां	ज्ञाने.१८.३०.७०९
९५२०८. संसारभयें	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
९५२०९. संसारभयें	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
९५२१०. संसाररणाआंतु	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
९५२११. संसारराजधानीं	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
९५२१२. संसाररुख	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
९५२१३. संसाररूपा	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
९५२१४. संसारवृक्षाचां	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
९५२१५. संसारवृक्षु	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
९५२१६. संसारव्यथें	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
९५२१७. संसारशीणें	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
९५२१८. संसारश्रांतांची	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
९५२१९. संसारा	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदुःखें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
९५२२०. संसारा	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
९५२२१. संसारा	ऐसा जयाचा देह पडे । तया योगी म्हणोनि चंद्रवरी जाणें घडे । मग तेथूनि मागुता बहुडे । संसारा ये	ज्ञाने.८.२५.२३५
९५२२२. संसारा	अहो जी अवधारा । भला केरु फेडिला संसारा । जाहलों जननीजठरजोहरा- । वेगळा प्रभू	ज्ञाने.१०.११.१४५
९५२२३. संसारा	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
९५२२४. संसारा	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
९५२२५. संसारा	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
९५२२६. संसारा	तैसेंचि इया शरीरा । कर्में तंव देहा संसारा । आणि देह तंव व्यापारा । ना म्हणोंचि नये	ज्ञाने.१५.२.१८१
९५२२७. संसारा	तेवीं नाथिलिया संसारा । उपायीं जाचतया वीरा । आपणपें लोपे वारा । विकोपीं जाय	ज्ञाने.१५.३.२५३
९५२२८. संसारा	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
९५२२९. संसारा	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१

९५२३०. संसारा	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
९५२३१. संसारा	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
९५२३२. संसारां	तरी घरीं मातापितरां । धड बोली नाहीं संसारां । येर विश्व भरी आदरा । मूर्खु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.५९५
९५२३३. संसाराऐसा	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
९५२३४. संसाराचा	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
९५२३५. संसाराचां	ऐसैसा मिसकटा । संसाराचां चोहटां । गवादी घालीत चोखटा । मोक्षसुखाची	ज्ञाने.१८.६६.१४६२
९५२३६. संसाराचिया	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
९५२३७. संसाराचिया	तेणें भूतें भांबावलीं । म्हणोनि संसाराचिया आडवामाजीं पडिलीं । मग महादु:खाचां घेतलीं । दांडेवरी	ज्ञाने.७.२७.१७१
९५२३८. संसाराचिया	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
९५२३९. संसाराचिया	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८
९५२४०. संसाराचिये	तैसें जें जाणितलेयासाठीं । संसार संसाराचिये गांठी । लाऊनि बैसवी पाटीं । मोक्षश्रियेचां	ज्ञाने.९.१.४६
९५२४१. संसाराची	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
९५२४२. संसाराची	जें जाणितलेयाचिसाठीं । संसाराची काढूनियां कांटी । जिरोनि जाइजे पोटीं । नित्यानंदाचां	ज्ञाने.१३.१२.८६६
९५२४३. संसाराची	याचि एकेपरी । रूपकाचिया कुसरी । सारीतसे वारी । संसाराची	ज्ञाने.१५.४२
९५२४४. संसाराचीं	जयाचेनि विवेककिरणसंगें । उन्मेखसूर्यकांतफुणगे । दीपले जाळिती दांगें । संसाराचीं	ज्ञाने.१६.८
९५२४५. संसाराचें	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
९५२४६. संसाराचें	म्हणौनि जें विहित जया जेणें । फिटे संसाराचें धरणें । क्रिया कठोर तऱ्ही तेणें । तेचि करावी	ज्ञाने.१८.४७.९३१
९५२४७. संसाराचेंचि	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
९५२४८. संसाराचेनि	तैसा माझेनि प्रसादें । जीवकणु जयाचा उपमर्दे । तो संसाराचेनि बाधे । बागुलें केवीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७२
९५२४९. संसारातें	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
९५२५०. संसारायेवढें	तैसें अर्जुनाचेनि व्याजें । गीता प्रकाशूनि श्रीराजें । संसारायेवढें थोर ओझें । फेडिलें जगाचें	ज्ञाने.१८.६६.१४७०
९५२५१. संसारासि	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
९५२५२. संसारासि	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
९५२५३. संसारिक	जंव तुझें रूप नोहे दिठें । तंव जगासि संसारिक गोमटें । आतां देखिलासि तरी विषयविटें । उपनला त्रासु	ज्ञाने.११.२०.३२१
९५२५४. संसारिकु	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
९५२५५. संसारिया	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
९५२५६. संसारीं	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६

९५२५७. संसारीं	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
९५२५८. संसारीं	नामाचिया सहस्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
९५२५९. संसारीं	मोक्षमार्ग्याकडे । जैं यांचा आंबुखा पडे । तैं न निघेचि ऐसें म्हणौनि बुडे । संसारीं तो	ज्ञाने.१६.४.२६१
९५२६०. संसारीं	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
९५२६१. संसारु	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
९५२६२. संसारु	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
९५२६३. संसारु	जैसा जनामाजि खेचरु । असतुचि जना नोहे गोचरु । तैसा शरीरीं तो परि संसारु । नोळखे तयांतें	ज्ञाने.५.१९.९९
९५२६४. संसारु	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
९५२६५. संसारु	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थींचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
९५२६६. संसारु	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
९५२६७. संसारु	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
९५२६८. संसारु	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
९५२६९. संसारु	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
९५२७०. संसारु	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
९५२७१. संसारु	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
९५२७२. संसारु	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
९५२७३. संसारु	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
९५२७४. संसारु	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
९५२७५. संसारें	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
९५२७६. संसारें	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
९५२७७. संसारें	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
९५२७८. संसिद्धी	जिये वैराग्य येणें बोलें । मागां संसिद्धी रूप केलें । किंबहुना तें आपुलें । मेळवी खागें	ज्ञाने.१८.४८.९५४
९५२७९. संसृती	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
९५२८०. संस्कारवशें	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
९५२८१. संस्कृत	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
९५२८२. संस्कृता	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
९५२८३. संस्कृताचीं	तीरें संस्कृताचीं गहनें । तोडोनि मऱ्हाठिया शब्दसोपानें । रचिलीं धर्मनिधानें । निवृत्तिदेवें	ज्ञाने.११.९

९५२८४. संस्था	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
९५२८५. संहरीं	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
९५२८६. संहरीं	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
९५२८७. संहरे	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
९५२८८. संहरे	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
९५२८९. संहरो	तया कर्मामाजीं मग । संहरो आघवें जग । अथवा नवें चांग । अनुकरो	ज्ञाने.१८.१७.४३२
९५२९०. संहारकें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
९५२९१. संहारकें	तैसीं संहारकें तुझीं मुखें । देखोनि धीरु कां आम्हां पारुखे । आतां भुललों मी दिशा न देखें । आपणपें नेणें	ज्ञाने.११.२५.३८०
९५२९२. संहारखेचरें	जैसें काळरात्रीचेनि अंधारें । उल्हासत निघती संहारखेचरें । तैसिया वदनीं प्रळयरुधिरें । काटलिया दाढा	ज्ञाने.११.२३.३४५
९५२९३. संहारतेजा	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
९५२९४. संहारतेजाचिया	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
९५२९५. संहारत्रिपुरारीचीं	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
९५२९६. संहाररुद्र	ज्या मज संहाररुद्र वासिपे । ज्या मजभेणें मृत्यु लपे । तो मी अहाळबाहळीं कांपें । ऐसें तुवां केलें	ज्ञाने.११.२३.३५१
९५२९७. संहारवातें	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
९५२९८. संहारवाहरे	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
९५२९९. संहारसमयींचा	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
९५३००. संहारावयालागीं	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
९५३०१. संहारिला	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
९५३०२. संहारी	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
९५३०३. संहारीं	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
९५३०४. संहारीं	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
९५३०५. संहारु	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
९५३०६. संहारूं	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
९५३०७. संहारे	आकारु जेणें आकारे । विस्तारु जेणें विस्तारे । संहारु जेणें संहारे । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१३.१७.९३१
९५३०८. सकंकणु	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
९५३०९. सकटचि	म्हणोनि विश्वपण जावें । मग मातें घेयावें । तैसा नव्हे आघवें । सकटचि मी	ज्ञाने.१४.२६.३८०
९५३१०. सकणवपणें	तूं आणीकही एक न विचारिसी । एथ संभ्रमें झुंजों आलासी । आणि सकणवपणें निघालासी । मागुता जरी	ज्ञाने.२.३५.२०६

९५३११. सकणवपणें	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
९५३१२. सकणवे	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
९५३१३. सकती	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्में । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७
९५३१४. सकरुणु	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
९५३१५. सकरुणु	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
९५३१६. सकर्दम	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
९५३१७. सकर्मुचि	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
९५३१८. सकल	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३
९५३१९. सकल	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
९५३२०. सकल	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
९५३२१. सकल	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
९५३२२. सकलदेवदेवतार्चना	हें आइकिलें कीं भूतभावना । त्रिभुवनगजपंचानना । सकलदेवदेवतार्चना । जगन्नायका	ज्ञाने.१०.१५.१८१
९५३२३. सकलमतिप्रकाशु	देवा तूंचि गणेशु । सकलमतिप्रकाशु । म्हणे निवृत्तिदासु । अवधारिजो जी	ज्ञाने.१.२
९५३२४. सकलवी	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
९५३२५. सकलवीराधिराजु	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
९५३२६. सकलशास्त्रसंमतें	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
९५३२७. सकळ	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
९५३२८. सकळ	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
९५३२९. सकळ	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
९५३३०. सकळ	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
९५३३१. सकळ	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
९५३३२. सकळ	तेणें तिया आवरिजे । भीष्मातळीं राहिजे । द्रोणातें म्हणे पाहिजे । तुम्हीं सकळ	ज्ञाने.१.११.१२३
९५३३३. सकळ	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
९५३३४. सकळ	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
९५३३५. सकळ	तंव तेथ पार्थु सकळ । पितृपितामह केवळ । गुरुबंधुमातुळ । देखता जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१८०
९५३३६. सकळ	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
९५३३७. सकळ	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४

९५३३८. सकळ	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
९५३३९. सकळ	आम्ही दिगंतींचे भूपाळ । विभांडूनि सकळ । मग संतोषविजे कुळ । आपुलें जें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१८
९५३४०. सकळ	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
९५३४१. सकळ	तैसें नाना दोषें सकळ । अर्जुन म्हणे तें कुळ । मग महाघोर केवळ । निरय भोगी	ज्ञाने.१.४३-४५.२६०
९५३४२. सकळ	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
९५३४३. सकळ	ऐसें देखून सकळ । अर्जुनें आपुलें कुळ । मग म्हणे राज्य तें केवळ । निरयभोगु	ज्ञाने.१.४६.२६७
९५३४४. सकळ	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
९५३४५. सकळ	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
९५३४६. सकळ	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
९५३४७. सकळ	एक अंतरीं निश्चळ । जें निहाळितां केवळ । विसरले सकळ । संसारजात	ज्ञाने.२.२९.१७२
९५३४८. सकळ	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
९५३४९. सकळ	कां उदकमय सकळ । जऱ्ही जाहले असे महीतळ । तरी आपण घेपे केवळ । आर्तीचजोगें	ज्ञाने.२.४६.२६२
९५३५०. सकळ	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
९५३५१. सकळ	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
९५३५२. सकळ	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
९५३५३. सकळ	तो प्रसंगु असे नागरु । जो सकळ धर्मासि आगरु । कीं विवेकामृतसागरु । प्रांतहीनु	ज्ञाने.२.७२.३७४
९५३५४. सकळ	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
९५३५५. सकळ	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
९५३५६. सकळ	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
९५३५७. सकळ	तें जन्म कर्म सकळ । अर्जुना अति निष्फळ । जैसें कां अभ्रपटळ । अकाळींचें	ज्ञाने.३.१६.१४१
९५३५८. सकळ	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्में रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
९५३५९. सकळ	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
९५३६०. सकळ	जे भूतजात सकळ । असे आम्हांचि आधीन केवळ । तरी न व्हावें बरळ । म्हणोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६५
९५३६१. सकळ	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
९५३६२. सकळ	तुवां शरीरपरा नोहावें । कामनाजात सांडावें । मग अवसरोचित भोगावे । भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
९५३६३. सकळ	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
९५३६४. सकळ	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१

९५३६५. सकळ	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
९५३६६. सकळ	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशील । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
९५३६७. सकळ	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
९५३६८. सकळ	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
९५३६९. सकळ	तरी तनुमनुजीवें । चरणासीं लागावें । आणि अगर्वता करावें । दास्य सकळ	ज्ञाने.४.३४.१६७
९५३७०. सकळ	तरी आत्मसुखाचिया गोडिया । विटे जो कां सकळ विषयां । जयाचां ठायीं इंद्रियां । मानु नाहीं	ज्ञाने.४.३९.१८७
९५३७१. सकळ	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
९५३७२. सकळ	आपुलेनि इच्छावशें । तोहि गा चालतु दिसे । पैं सकळ कर्म ऐसें । राहाटे कीर	ज्ञाने.५.८-९.४४
९५३७३. सकळ	आइकें सकळ संमतें जगीं । अर्जुना गा तोचि योगी । जो कर्मे करूनि रागी । नोहेचि फळीं	ज्ञाने.६.१.४३
९५३७४. सकळ	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
९५३७५. सकळ	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
९५३७६. सकळ	तरि मी तंव सकळ देहीं । असे एथ विचारु नाहीं । आणि तैसेंचि माझां ठायीं । सकळ असे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९१
९५३७७. सकळ	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
९५३७८. सकळ	पाठीं जन्मे संसारीं । परी सकळ धर्माचिया माहेरीं । लांबा उगवे आगरीं । विभवश्रियेचां	ज्ञाने.६.४१.४४४
९५३७९. सकळ	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
९५३८०. सकळ	ऐसे जेणें जें भाविजे । तें फळ तेणें पाविजे । परी तेंही सकळ निपजे । मजचिस्तव	ज्ञाने.७.२२.१४६
९५३८१. सकळ	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
९५३८२. सकळ	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
९५३८३. सकळ	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
९५३८४. सकळ	जें दैन्याचें दुभतें । जें महाभयातें वाढवितें । जें सकळ दुःखाचें पुरतें । भांडवल	ज्ञाने.८.१४-१५.१४१
९५३८५. सकळ	जें संसाराचें बैसणें । जें विकाराचें उद्यानें । जें सकळ रोगांचें भाणें । वाढिलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४३
९५३८६. सकळ	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
९५३८७. सकळ	जो सकळ कळांची कळा । जो परमानंदाचा पुतळा । जो जिवाचा जिव्हाळा । विश्वाचिया	ज्ञाने.८.२८.२६९
९५३८८. सकळ	जें जाणणें यां आघवेयांचां गांवीं । गुरुत्वाची आचार्यपदवी । जें सकळ गुह्यांचा गोसावी । पवित्रां रावो	ज्ञाने.९.२.४७
९५३८९. सकळ	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
९५३९०. सकळ	एऱ्हवीं तरी सकळ मीचि आहें । तरी कवणीं कें उपासिला नोहें । एथ एकें जाणणेनवीण ठाये । अप्राप्तासी	ज्ञाने.९.१५.२६२
९५३९१. सकळ	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४

९५३९२. सकळ	जैसे जळाचे कल्लोळ । आणि कल्लोळीं आथी जळ । ऐसेनि वसवीतसे सकळ । तो निवासु मी	ज्ञाने.९.१८.२८७
९५३९३. सकळ	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
९५३९४. सकळ	राजाज्ञेचीं अक्षरें आहाती । तियें चामा एका जया पडती । तया चामासाठीं जोडती । सकळ वस्तु	ज्ञाने.९.३२.४५३
९५३९५. सकळ	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
९५३९६. सकळ	तैसी ब्रह्मविद्यारावो । सकळ शास्त्रांचा विसंवता ठावो । ते भगवद्गीता वोविया गावों । ऐसें केलें	ज्ञाने.१०.१९
९५३९७. सकळ	पल्लवीं फूल फळ । एवं वृक्षत्व जाहालें सकळ । तें निर्धारितां केवळ । बीजचि तें	ज्ञाने.१०.६.१००
९५३९८. सकळ	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
९५३९९. सकळ	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
९५४००. सकळ	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
९५४०१. सकळ	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
९५४०२. सकळ	अथवा एकलें एक बिंब गगनीं । तरी प्रभा फांके त्रिभुवनीं । तेवीं एकाकियाची सकळ जनीं । आज्ञा पाळिजे	ज्ञाने.१०.४२.३०८
९५४०३. सकळ	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
९५४०४. सकळ	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
९५४०५. सकळ	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
९५४०६. सकळ	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
९५४०७. सकळ	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
९५४०८. सकळ	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
९५४०९. सकळ	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्ववसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
९५४१०. सकळ	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
९५४११. सकळ	दृष्टादृष्ट सकळ । जयाचें मीचि केवळ । जेणें जिणयाचें फळ । मजचि नाम ठेविलें	ज्ञाने.११.५५.६९७
९५४१२. सकळ	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
९५४१३. सकळ	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
९५४१४. सकळ	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
९५४१५. सकळ	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
९५४१६. सकळ	म्हणोनि वन्हि आणि ज्वाळ । दोन्ही वन्हीचि केवळ । तेवीं मी गा सकळ । संबंधु वावो	ज्ञाने.१४.४.१२२
९५४१७. सकळ	आइकें सकळ दोषतृणीं । अंकुरिजती जिये मेदिनी । तिये भेदबुद्धीची काहाणी । नाहीं जयातें	ज्ञाने.१५.५.२८९
९५४१८. सकळ	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१

९५४१९. सकळ	जयजय देव सकळ । विगतविषयवत्सल । कलितकाळकौतूहल । कलातीत	ज्ञाने.१८.३
९५४२०. सकळ	ऐसें इष्टापूर्त सकळ । जया कामना एक मूळ । जें केलें भोगवी फळ । बांधोनियां	ज्ञाने.१८.२.१००
९५४२१. सकळ	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
९५४२२. सकळ	का महासतीचे भोग । देखे कीर सकळ जग । परी ते आगी ना आंग । ना लोकु देखे	ज्ञाने.१८.१७.४४०
९५४२३. सकळ	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्था नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
९५४२४. सकळ	ऐसेनि विश्व सकळ । जेणें विषोचि मानिलें केवळ । तया एक जाणें फळ । देहभरण	ज्ञाने.१८.२२.५६४
९५४२५. सकळ	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
९५४२६. सकळ	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
९५४२७. सकळ	तैसें धर्माधर्माचें टवाळ । दावी अज्ञान जें कां मूळ । तें त्यजूनि त्यजीं सकळ । धर्मजात	ज्ञाने.१८.६६.१३९५
९५४२८. सकळ	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
९५४२९. सकळकर्मीं	जो सकळकर्मीं वर्ततां । देखे आपुली नैष्कर्म्यता । कर्मसंगें निराशता । फळाचिया	ज्ञाने.४.१८.९३
९५४३०. सकळकळानिवासु	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
९५४३१. सकळकळीं	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
९५४३२. सकळकामपूर्णता	तयापरी पार्था । स्वधर्में राहाटतां । सकळकामपूर्णता । सहजें होय	ज्ञाने.२.३१.१८८
९५४३३. सकळकामोपशांता	तया स्वांत:करणजिता । सकळकामोपशांता । परमात्मा परौता । दुरी नाहीं	ज्ञाने.६.७.८१
९५४३४. सकळकारणा	मज अनावरणा प्रावरण । भूषणातीतासि भूषण । मज सकळकारणा कारण । देखती ते	ज्ञाने.९.११.१६२
९५४३५. सकळकाळीं	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
९५४३६. सकळगुणांचें	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे । सकळगुणांचें लोण उतरिजे । संपत्तिमदु सांडिजे । कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
९५४३७. सकळगुणीं	गंभीर तूं श्रीरामा । नानाभूतैकसमा । सकळगुणीं अप्रतिमा । अद्वितीया	ज्ञाने.११.४३.५६३
९५४३८. सकळदुःखधामें	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
९५४३९. सकळदेवाधिदेवराज्ञा	तरी आतां तुझी आज्ञा । सकळदेवाधिदेवराज्ञा । करीन देईं अनुज्ञा । भलतियेविषीं	ज्ञाने.१८.७३.१५७५
९५४४०. सकळभूतांचां	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०
९५४४१. सकळमंगळीं	वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी । अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां	ज्ञाने.१८.७८.१७९६
९५४४२. सकळमार्गैकगम्य	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
९५४४३. सकळलोकआद्यें	ऐसें तेणें वेदांतवेद्यें । सकळलोकआद्यें । बोलिलें आराध्यें । जगाचेनि	ज्ञाने.११.८.१६४
९५४४४. सकळलोकमहेश्वरु	मी आदीसि परु । सकळलोकमहेश्वरु । ऐसिया मातें जो नरु । यापरी जाणे	ज्ञाने.१०.३.७५
९५४४५. सकळलोकशास्ता	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८

९५४४६. सकळवाक्यअवधि	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
९५४४७. सकळविश्वव्यापकु	अगा आत्मा तूं एकु । सकळविश्वव्यापकु । तरी कां आम्हां अंतकु । वोडवलासी	ज्ञाने.११.३०.४४१
९५४४८. सकळशास्त्रांचा	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
९५४४९. सकळशास्त्रांमाजीं	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
९५४५०. सकळसांख्यसिंधु	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्ये आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
९५४५१. सकळहि	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
९५४५२. सकळही	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
९५४५३. सकळही	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
९५४५४. सकळही	तो सकळही पढिन्नला । तपें तोचि तपिन्नला । अष्टांग अभ्यासिला । योगु तेणें	ज्ञाने.९.३०.४२२
९५४५५. सकळा	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
९५४५६. सकळा	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
९५४५७. सकळा	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
९५४५८. सकळा	एकादियां आळामाळा । श्रीगुरूचिया खेळा । लोण करी सकळा । जीविताचें	ज्ञाने.१३.७.४४१
९५४५९. सकळां	आतां अवधारा कथा गहन । जे सकळां कौतुकां जन्मस्थान । कीं अभिनव उद्यान । विवेकतरूचें	ज्ञाने.१.२८
९५४६०. सकळां	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
९५४६१. सकळां	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
९५४६२. सकळां	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
९५४६३. सकळां	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
९५४६४. सकळां	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
९५४६५. सकळां	मी सकळां यज्ञांचा आदि । आणि यजना या मीचि अवधि । कीं मातें चुकोनि दुर्बुद्धि । देवां भजले	ज्ञाने.९.२४.३५२
९५४६६. सकळां	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
९५४६७. सकळां	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
९५४६८. सकळां	ऐसा वनवासियां सकळां । देता एकचि तूं धसाळा । पुत्रा आळवितां अजामिळा । आपणपें देसी	ज्ञाने.११.४.१०४
९५४६९. सकळां	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
९५४७०. सकळां	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
९५४७१. सकळां	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
९५४७२. सकळां	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४

९५४७३. सकळांतें	यां सकळांतें वधावें । मग जे भोग भोगावे । ते जळोत आघवे । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.१.३२-३३.२११
९५४७४. सकळांमाजीं	अगा अशेषांही तेजसां- । आंत तेज तें मी भरंवसा । विजयो मी कार्योद्देशां । सकळांमाजीं	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८५
९५४७५. सकळांसारिखा	तैसा संसर्गामाजि असे । सकळांसारिखा दिसे । जैसें तोयसंगे आभासे । भानुबिंब	ज्ञाने.३.७.७२
९५४७६. सकळात्मकु	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
९५४७७. सकळार्तीचें	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
९५४७८. सकळार्थप्रदु	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
९५४७९. सकळार्थभरित	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
९५४८०. सकळार्थमेळावा	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
९५४८१. सकळार्थसिद्धि	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
९५४८२. सकळावयव	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
९५४८३. सकळावयवउचितें	सकळावयवउचितें । लेणीं पातलीं जैसीं आंगातें । तैसे पदार्थ जेथिंचे तेथें । विनियोगुनि	ज्ञाने.१७.११.१८०
९५४८४. सकळिक	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
९५४८५. सकळिकां	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षीआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
९५४८६. सकळिकां	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
९५४८७. सकळिकांमाजीं	देवऋषीं आंतु पांडवा । नारदु तो मी जाणावा । चित्ररथु मी गंधर्वा । सकळिकांमाजीं	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३६
९५४८८. सकळीं	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
९५४८९. सकळु	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
९५४९०. सकळु	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
९५४९१. सकळु	मग इंधनीं भेदला अनळु । फुलावरी परिमळु । कां जळभेदें सकळु । चंद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.२१.५४६
९५४९२. सकळे	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
९५४९३. सकळें	तो कर्में करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
९५४९४. सकळें	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
९५४९५. सकळें	मियांचि नियमिलासांता । काळु ग्रासितसे भूतां । इयें म्हणियागतें पांडुसुता । सकळें जयाचीं	ज्ञाने.९.१८.२८४
९५४९६. सकळें	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
९५४९७. सकळें	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
९५४९८. सकळें	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
९५४९९. सकळें	आणि जेणें जेणें वेळें । घडती कर्में सकळें । तयांचीं तियें फळें । त्यजितु जाय	ज्ञाने.१२.११.१२८

९५५००. सकळें	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
९५५०१. सकळें	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
९५५०२. सकळें	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
९५५०३. सकळें	तो शरीराचेनि मेळें । करू कां कर्में सकळें । परि आकाश धुये न मैळे । तैसा असे	ज्ञाने.१३.२३.१०३२
९५५०४. सकळें	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
९५५०५. सकळें	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
९५५०६. सकाम	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
९५५०७. सकाम	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
९५५०८. सकामा	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
९५५०९. सकामु	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
९५५१०. सकामुही	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
९५५११. सकारण	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
९५५१२. सकारणता	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५
९५५१३. सकारणु	ऐसेनि प्रकृतिनाशु । जालया कर्मसंन्यासु । निफजेल अनायासु । सकारणु	ज्ञाने.१८.५७.१२६५
९५५१४. सकाळें	एकें शुद्धस्फटिकसोज्वळें । एकें इंद्रनीळसुनीळें । एकें अंजनाचल सकाळें । रक्तवर्णे एकें	ज्ञाने.११.५.१३४
९५५१५. सकुटुंब	मग अर्जुन म्हणे काय देवो । पुसताति आवडे मोहो । तरी तो सकुटुंब गेला जी ठावो । घेऊनि आपला	ज्ञाने.१८.७३.१५५८
९५५१६. सकृप	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
९५५१७. सकृपु	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
९५५१८. सकृपु	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
९५५१९. सकृपें	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सकृपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
९५५२०. सके	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
९५५२१. सके	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
९५५२२. सके	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
९५५२३. सके	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
९५५२४. सकोमळ	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
९५५२५. सकौतुक	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
९५५२६. सकौतुका	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७

९५५२७. सक्लेश	तें काम्य कर्म सक्लेश । जाणावें येथ राजस । आतां चिन्ह परिस । तामसाचें	ज्ञाने.१८.२४.६१०
९५५२८. सखयासुखापुरतें	येरें वरिचिलेनि चित्तें । बाह्या सखयासुखापुरतें । भोगिजो कां श्रीमूर्तीतें । चतुर्भुज	ज्ञाने.११.४९.६३६
९५५२९. सखा	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
९५५३०. सखा	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
९५५३१. सखा	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
९५५३२. सखा	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
९५५३३. सखा	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
९५५३४. सखा	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
९५५३५. सखे	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
९५५३६. सखेद	तयापरी पार्थु । अतिस्नेहें मोहितु । मग सखेद असे बोलतु । अच्युतेसीं	ज्ञाने.१.२८.१९२
९५५३७. सखेद	आतां यावरी तो वैकुंठनाथु । देखोनि सखेद पार्थु । कवणेपरी परमार्थु । निरूपील	ज्ञाने.१.४७.२७४
९५५३८. सखेदु	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
९५५३९. सखोल	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
९५५४०. सखोल	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
९५५४१. सखोल	तरी एकदोन्ही ते बोल । बोलिजती सखोल । देईं मनातें वोल । मग ते घेईं	ज्ञाने.१३.३०.१०९१
९५५४२. सखोलपणें	सखोलपणें वळली मोट । आणि तैसेचि जोडले करसंपुट । वेळोवेळां ललाट । चरणीं ठेवी	ज्ञाने.११.३५.४८७
९५५४३. सख्याची	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
९५५४४. सख्याचें	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
९५५४५. सगंधा	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
९५५४६. सगडी	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
९५५४७. सगर्भ	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
९५५४८. सगर्भे	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
९५५४९. सगळा	तेथ निववीता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
९५५५०. सगळा	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
९५५५१. सगळिया	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
९५५५२. सगळियाचि	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१
९५५५३. सगळिये	जैसी सगळिये पाटणीं । एकेंचि दीपें दिवेलावणी । जालिया कां न देखणीं । उरलीं एकें	ज्ञाने.१५.१४.४१३

९५५५४. सगळिये	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
९५५५५. सगळीं	कृतांताचिया जावळी । जें एकचि विश्वातें गिळी । तियें कोटीवरील सगळीं । गिळितासि शस्त्रें	ज्ञाने.११.२६.३९६
९५५५६. सगळी	कर्म जेथ दुरावे । तेथ फलत्यागु संभवे । त्यागास्तव आंगवे । शांति सगळी	ज्ञाने.१२.११.१३९
९५५५७. सगळी	तरी दोन्हीं यें त्यजावीं । मग माताचि ते भजावी । वांचूनि मुखालागीं वाळावी । गायचि सगळी	ज्ञाने.१८.९.२०३
९५५५८. सगळीचि	पृथ्वी सगळीचि गिळूं । आकाश वरिच्यावरि जाळूं । काई बाणवरी खिळूं । वारयातें	ज्ञाने.११.३२.४६१
९५५५९. सगळे	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
९५५६०. सगळें	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
९५५६१. सगळें	पैं पारिवा जैसा किरीटी । चढला नभाचियेहि पाठीं । पारवी देखोनि लोटी । आंगचि सगळें	ज्ञाने.१८.१८.४८३
९५५६२. सगळें	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
९५५६३. सगळेच	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया थोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
९५५६४. सगळेन	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्त्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
९५५६५. सगळेनि	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
९५५६६. सगळेयाचि	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
९५५६७. सगुण	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
९५५६८. सगुण	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
९५५६९. सगुणपणाचें	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
९५५७०. सचंद्र	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
९५५७१. सचंद्र	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
९५५७२. सचंद्रीं	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
९५५७३. सचाडपणाचिये	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
९५५७४. सचाडाचिये	आणि सचाडाचिये परी । इष्टापूर्तें करी । परि केलेंपण शरीरीं । वसों नेदी	ज्ञाने.१३.८.५२४
९५५७५. सचेतन	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
९५५७६. सचेतनीं	सचेतनीं वाणेपणें । देहासकट आटणें । संयमावरी करणें । बुझूनि घाली	ज्ञाने.१३.७.५०६
९५५७७. सचैल	जो अखंड भोगा जचे । जया व्यसन काम्यक्रियेचें । मुख देखोनि विरक्ताचें । सचैल करी	ज्ञाने.१३.११.७०३
९५५७८. सच्चिदानंद	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
९५५७९. सच्चिदानंदबाबा	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
९५५८०. सच्चिदानंदु	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२

९५५८१. सच्छब्द	म्हणोनि परत्वें ब्रह्म असे । तें आत्मत्वें परियवसे । सच्छब्द या रिणादोषें । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२५.३७७
९५५८२. सच्छब्दा	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
९५५८३. सच्छब्दाचा	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
९५५८४. सच्छब्दु	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
९५५८५. सच्छब्दु	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
९५५८६. सच्छब्दु	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
९५५८७. सच्छब्दु	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
९५५८८. सच्छब्दु	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
९५५८९. सच्छब्दुप्रयोग	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
९५५९०. सच्छब्दें	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
९५५९१. सच्छास्त्राचेनि	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१
९५५९२. सच्छास्त्रिक	तेवींचि आइका आणीक एक । एथूनि शब्दश्री सच्छास्त्रिक । आणि महाबोधीं कोंवळीक । दुणावली	ज्ञाने.१.३४
९५५९३. सजनपणाचिया	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
९५५९४. सजळ	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
९५५९५. सजळु	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
९५५९६. सजीव	मग वाड धाकुटें न म्हणती । सजीव निर्जीव नेणती । देखिलिये वस्तू उजू लुंटिती । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.१४.२२२
९५५९७. सजीवत्वाचा	पार्था तियापरी । आत्मसंगती इये शरीरीं । सजीवत्वाचा करी । उपेगु जडा	ज्ञाने.१३.५-६.१४१
९५५९८. सजूनियां	नामाचिया सहस्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
९५५९९. सजे	नादब्रह्म खुजें । कैवल्यही तैसें न सजे । ऐसा बोलु देखिजे । जेणें दैवें	ज्ञाने.१५.१३
९५६००. सज्ज	तंव संग्रामीं सज्ज जाहले । सकळ कौरव देखिले । मग लीला धनुष्य उचलिलें । पंडुकुमरें	ज्ञाने.१.२०.१६८
९५६०१. सज्ज	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
९५६०२. सज्जन	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
९५६०३. सज्जनाचें	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
९५६०४. सज्जनांकरवीं	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
९५६०५. सज्जनांचा	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
९५६०६. सज्जनांचां	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
९५६०७. सज्जनांचां	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१

९५६०८. सज्जनांचिये	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
९५६०९. सज्जनांचें	ना तरी सकळ धर्मांचें माहेर । सज्जनांचें जिव्हार । लावण्यरत्नभांडार । शारदेचें	ज्ञाने.१.३१
९५६१०. सज्जनांचें	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
९५६११. सज्जनाचिये	जयाचिया बरवेपणीं । कीजे आठां रसांची ओवाळणी । जो सज्जनाचिये आयणी । विसांवा जगीं	ज्ञाने.४.४२.२१३
९५६१२. सज्जनाचें	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
९५६१३. सज्जनीं	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
९५६१४. सज्जनीं	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
९५६१५. सज्जनीं	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
९५६१६. सज्जनीं	याचिलागीं माझें । विनविलें तें आइकिजे । तरी अवधान दीजे । सज्जनीं तुम्हीं	ज्ञाने.११.१५
९५६१७. सज्जनेंसिं	माझां सज्जनेंसिं मातें । पैशून्याचेनि आव्हाते । येक आहाती तयांतें । योग्य न म्हण	ज्ञाने.१८.६७.१४९९
९५६१८. सज्जु	म्हणोनि इये शरीरीं । कांहीं करवीं ना करी । आयताही व्यापारीं । सज्जु नव्हे	ज्ञाने.१३.३१.१११७
९५६१९. सज्ञान	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९
९५६२०. सज्ञान	आणि म्हणे आजि आन । मीवांचूनि नाहीं सज्ञान । चातुर्यचंद्रा गगन । चित्त माझें	ज्ञाने.१४.६.१५७
९५६२१. सज्ञाना	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
९५६२२. सज्ञानाचे	नवल अहंकाराची गोठी । विशेषें न लगे अज्ञानापाठीं । सज्ञानाचे झोंबे कंठीं । नाना संकटीं नाचवी	ज्ञाने.१३.५-६.८२
९५६२३. सज्ञानासी	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
९५६२४. सज्ञानांसी	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दुःख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
९५६२५. सज्ञानाही	तयाचेनि आंगलगें । अज्ञान जगीं दाटुगें । जें सज्ञानाही संगें । झोंबों सके	ज्ञाने.१३.११.७७९
९५६२६. सटवीचिये	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
९५६२७. सडलिया	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
९५६२८. सडलें	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
९५६२९. सडा	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
९५६३०. सडिया	ऐसा शरीरसंयोगाचिये राती- । माजीं धांवतां सडिया आयती । तंव कर्मक्षयाची पाहती । पाहांट जाली	ज्ञाने.७.१९.१३०
९५६३१. सडिया	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
९५६३२. सडीं	मग आघवींचि सडीं । ध्यानाचां आंतुलां मढीं । कोंडिजती निरवडी । योगाचिये	ज्ञाने.१८.३३.७४२
९५६३३. सडीं	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
९५६३४. सडे	सडे जे देखिले । ते ध्यानकासे लाविले । परिग्रही घातले । तरियावरी	ज्ञाने.१२.७.९१

९५६३५. सडे	पैं द्राक्षरसा आम्ररसा । वेळे तोंड सडे वायसा । कां डोळे फुटती दिवसा । डुडुळाचे	ज्ञाने.१८.२८.६८२
९५६३६. सडेया	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
९५६३७. सण	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
९५६३८. सणाणे	ऐसे विकल्पाचे वांयाणे । कांटे देखोनि सणाणे । जे मतिभ्रमाचे पासवणें । घेतीचिना	ज्ञाने.७.२८.१७२
९५६३९. सणाणें	निसिलें विवेकसाहणे । जे ब्रह्माहमस्मिबोधें सणाणें । मग पुरतेनि बोधें उटणें । एकलेंचि	ज्ञाने.१५.३.२५९
९५६४०. सतचि	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
९५६४१. सतत	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
९५६४२. सतत	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२
९५६४३. सततु	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
९५६४४. सततु	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
९५६४५. सततु	स्वामी मी सदोदितु । सहजु मी सततु । सर्व मी सर्वगतु । सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
९५६४६. सतरावा	तरी सतरावा अध्यावो । पावतां पुरता ठावो । जें संपतां श्लोकीं देवो । ऐसें बोलिले	ज्ञाने.१८.६०
९५६४७. सतरावा	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
९५६४८. सतरावा	ऐसा प्रथमालागोनी । सतरावा लाणी करूनी । आत्मनिश्वास विवरूनि । दाविला देवें	ज्ञाने.१८.६६.१४५४
९५६४९. सतराविया	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
९५६५०. सतरावियेचें	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
९५६५१. सतरावियेचें	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
९५६५२. सतरावियेचें	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
९५६५३. सतरावी	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
९५६५४. सतासतही	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
९५६५५. सतिये	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
९५६५६. सतियेचे	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
९५६५७. सती	वोखटें मरणाऐसें । तेंही आलें अग्निप्रवेशें । परी प्राणेश्वरोद्देशें । न गणीचि सती	ज्ञाने.१६.३.१८६
९५६५८. सती	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
९५६५९. सतेजा	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
९५६६०. सत्कर्म	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
९५६६१. सत्कर्म	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३

९५६६२. सत्कर्म	तैसें आदरिजेल सत्कर्म । उच्चारैल ब्रह्मनाम । परी नेणिजेल जरी वर्म । विनियोगाचें	ज्ञाने.१७.२३.३४६
९५६६३. सत्कर्माचिया	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
९५६६४. सत्कर्माचे	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
९५६६५. सत्कर्मीं	असंतीं दु:ख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
९५६६६. सत्कर्मीं	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
९५६६७. सत्कर्में	सीगेचीं सत्कर्में । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
९५६६८. सत्कर्में	सत्कर्में सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
९५६६९. सत्कर्में	येणेंचि सत्कर्में । अशेषही अज्ञान विरमे । जयांचें अहं विश्रामे । आत्मरूपीं	ज्ञाने.१५.१५.४२३
९५६७०. सत्कर्में	तरी सत्कर्में चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
९५६७१. सत्कर्मेंचि	तीर्थें बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
९५६७२. सत्कारवादु	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
९५६७३. सत्काराची	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
९५६७४. सत्कारु	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
९५६७५. सत्कारें	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
९५६७६. सत्कुळींचि	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
९५६७७. सत्क्रियाचि	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
९५६७८. सत्क्रियाचि	तेथें सत्क्रियाचि लावावी । तेचि एकी प्रशंसावी । नैष्कर्मीही दावावी । आचरोनी	ज्ञाने.३.२६.१७४
९५६७९. सत्क्रियाबीज	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
९५६८०. सत्ता	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
९५६८१. सत्ता	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
९५६८२. सत्ता	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
९५६८३. सत्ता	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
९५६८४. सत्ता	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
९५६८५. सत्ता	एवं वस्तूचिया सत्ता । त्रिगुणासी पंडुसुता । दाविली सकारणता । आघवीचि	ज्ञाने.१४.१८.२७५
९५६८६. सत्ता	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
९५६८७. सत्ता	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
९५६८८. सत्ता	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५

९५६८९. सत्तारूप	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७
९५६९०. सत्तासंभोगें	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
९५६९१. सत्तेचा	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
९५६९२. सत्तेचें	तरी सच्छब्दें येणें । आटूनि असताचें नाणें । दाविजे अव्यंगवाणें । सत्तेचें रूप	ज्ञाने.१७.२६.३८०
९५६९३. सत्त्व	आधार तरी न संडी । परि नखींचेंही सत्त्व काढी । त्वचा धुऊनि जडी । पांजरेशीं	ज्ञाने.६.१४.२३३
९५६९४. सत्त्व	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
९५६९५. सत्त्व	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
९५६९६. सत्त्व	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
९५६९७. सत्त्व	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
९५६९८. सत्त्व	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
९५६९९. सत्त्व	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
९५७००. सत्त्व	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
९५७०१. सत्त्व	तयाचि गा परिपाठीं । सत्त्व तमातें पोटीं । घालूनि जेव्हां उठी । रजोगुण	ज्ञाने.१४.९-१०.२०१
९५७०२. सत्त्व	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
९५७०३. सत्त्व	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
९५७०४. सत्त्व	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
९५७०५. सत्त्व	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
९५७०६. सत्त्व	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
९५७०७. सत्त्व	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६
९५७०८. सत्त्व	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
९५७०९. सत्त्वगुणाकडे	तरी सत्त्वगुणाकडे । जैं दैवें भोक्ता पडे । तैं मधुरीं रसीं वाढे । मेचु तया	ज्ञाने.१७.८.१२५
९५७१०. सत्त्वगुणाची	जे तेजतत्त्वाची आदी । जे सत्त्वगुणाची वृद्धी । जे आत्मया जीवाची संधी । वसवीत असे	ज्ञाने.१३.५-६.८८
९५७११. सत्त्वगुणें	जें सत्त्वगुणें अधिष्ठिजे । तें सत्कर्म म्हणिजे । रजोगुणें निपजे । मध्यम तें	ज्ञाने.१३.२०.९७३
९५७१२. सत्त्वगुणें	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
९५७१३. सत्त्वचि	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
९५७१४. सत्त्वरजतम	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
९५७१५. सत्त्वरजतमा	एवं सत्त्वरजतमा । तिहींची एवढी असे महिमा । जे त्रैविध्य आदी ब्रह्मा । अंतीं कृमी	ज्ञाने.१८.१९.५२५

९५७१६. सत्त्वरजतमा-	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
९५७१७. सत्त्वरजतमां-	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
९५७१८. सत्त्वरजतमांचां	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
९५७१९. सत्त्वरजतमात्मकु	मग सत्त्वरजतमात्मकु । त्रिविध अहंकारु जो एकु । तो तिवणा अधोमुखु । डिरु फुटे	ज्ञाने.१५.१.९५
९५७२०. सत्त्वरजद्वारें	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
९५७२१. सत्त्ववृद्धीचा	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
९५७२२. सत्त्वशुद्धी	आतां सत्त्वशुद्धी जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । तरी जळे ना विझे । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१६.१.७४
९५७२३. सत्त्वशुद्धी	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
९५७२४. सत्त्वशुद्धी	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
९५७२५. सत्त्वशुद्धी	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्में	ज्ञाने.१८.५.१५९
९५७२६. सत्त्वशुद्धी	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें । गुरुकृपामृततुषारें । सासिन्नलेनि बोधें वोसरे । द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
९५७२७. सत्त्वशुद्धीचिये	तरी सत्त्वशुद्धीचिये वेळे । शास्त्रें कां ध्यानबळें । ईश्वरतत्त्वींचि मिळे । निष्टंकबुद्धी	ज्ञाने.१८.४२.८४७
९५७२८. सत्त्वशुद्धीचें	तैसें निष्ठा केलें कर्म । झाडी करूनि रजतम । सत्त्वशुद्धीचें धाम । डोळां दावी	ज्ञाने.१८.५.१५८
९५७२९. सत्त्वशुद्धी	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
९५७३०. सत्त्वसोनयाचा	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
९५७३१. सत्त्वाचाचि	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
९५७३२. सत्त्वाचिये	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
९५७३३. सत्त्वाची	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
९५७३४. सत्त्वाची	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
९५७३५. सत्त्वाची	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
९५७३६. सत्त्वाचीच	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
९५७३७. सत्त्वाचे	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
९५७३८. सत्त्वाचें	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
९५७३९. सत्त्वाचेनि	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गींचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
९५७४०. सत्त्वाचेनि	सत्त्वाचेनि आंगलगें । ते श्रद्धा मोक्षफळा रिगे । तंव रज तम उगे । कां पां राहाती	ज्ञाने.१७.२.६३
९५७४१. सत्त्वाथिलियांआंतु	सत्त्वाथिलियांआंतु । सत्त्व मी म्हणे अनंतु । यादवांमाजीं श्रीमंतु । तोचि तो मी	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८७
९५७४२. सत्त्वादि	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां यया- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९

९५७४३. सत्त्वादि	अगा सत्त्वादि गुणीं इहीं । काइ एक तिहीं ठायीं । न कीजेचि येथ पाहीं । जगामाजीं	ज्ञाने.१८.२९.६९२
९५७४४. सत्त्वादिक	बुद्धि इंद्रियें अंत:करण । इत्यादि विकारभरण । आणि ते तीन्ही गुण । सत्त्वादिक	ज्ञाने.१३.१९.९६६
९५७४५. सत्त्वादिकांचां	एवं सत्त्वादिकांचां आंगीं । पाडिलें तप तिहीं भागीं । जालें तेंही तुज चांगी । दाविलें व्यक्ती	ज्ञाने.१७.१९.२६३
९५७४६. सत्त्वादिकीं	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
९५७४७. सत्त्वादिकीं	जियें आत्मप्रकृतीचां इहीं । गुणीं सत्त्वादिकीं तिहीं । कर्में चौघां चहूं ठाई । वांटिलीं वर्णा	ज्ञाने.१८.४१.८२५
९५७४८. सत्त्वादिवृद्धिलक्षण	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
९५७४९. सत्त्वानिळु	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
९५७५०. सत्त्वावांचूनि	तंव रजतमें दोन्हीं । देखिलीं प्रौढपतनीं । सत्त्वावांचूनि नाणी । ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
९५७५१. सत्त्वासि	तैसें निफजावया दान । जैं सत्त्वासि ये संवाहन । तैं देश काळ भाजन । द्रव्यही मिळे	ज्ञाने.१७.२०.२७०
९५७५२. सत्त्वीं	मग गोमटेया तया । जावळी असे धनंजया । तेवीं सत्त्वीं जाणे देहा । कें आथि गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२१७
९५७५३. सत्त्वीं	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
९५७५४. सत्त्वें	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
९५७५५. सत्त्वें	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
९५७५६. सत्त्वें	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
९५७५७. सत्त्वें	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
९५७५८. सत्त्वें	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
९५७५९. सत्त्वेंचि	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
९५७६०. सत्त्वेंचि	सत्त्वेंचि येणें चोखाळें । करीं यज्ञादिकें सकळें । पावसी तैं करतळें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.२२.३१८
९५७६१. सत्पुरुख	सती आणि सत्पुरुख । दानशीळ याज्ञिक । तपस्वी अलौकिक । संन्यासी जे	ज्ञाने.१६.१८.४०२
९५७६२. सत्प्रसंगें	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
९५७६३. सत्य	जयांचिये आस्थेचिये वोलें । सत्कर्म पाल्हाळीं गेलें । संकल्पें सत्य जियालें । जयांचेनि	ज्ञाने.९.३३.४७८
९५७६४. सत्य	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
९५७६५. सत्य	अज्ञान तयाचां ठायीं । ठेविलें असे पाहीं । या बोला आन नाहीं । सत्य मानीं	ज्ञाने.१३.११.६७१
९५७६६. सत्य	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
९५७६७. सत्य	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
९५७६८. सत्य	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
९५७६९. सत्य	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थें । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४

९५७७०. सत्यधूत	जयातें नीतिपंथें चालिजे । सत्यधूत बोलिजे । देखावें तें देखिजे । शास्त्रदृष्टी	ज्ञाने.६.४१.४४५
९५७७१. सत्यप्रतिज्ञ	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
९५७७२. सत्यबुद्धि	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
९५७७३. सत्यलोकनाथा	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
९५७७४. सत्यलोकनायकु	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
९५७७५. सत्यलोकभद्रजाती	महाकल्पापरौती । कव घालूनि अवचितीं । सत्यलोकभद्रजाती । आंगीं वाजे	ज्ञाने.१३.४.६१
९५७७६. सत्यलोकीं	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
९५७७७. सत्यलोकींचे	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
९५७७८. सत्यलोकु	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
९५७७९. सत्यलोकु	सीगेचीं सत्कर्मे । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
९५७८०. सत्यलोकौनि	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
९५७८१. सत्यवादाचें	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
९५७८२. सत्यशौर्यनिपुणु	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
९५७८३. सत्यसंकल्पु	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
९५७८४. सत्यसिंधु	मी जैसा अनंतानंदु । जैसाचि सत्यसिंधु । तैसेचि ते भेदु । उरेचि ना	ज्ञाने.१४.२.५३
९५७८५. सत्यसेतु	जो भक्तजनवत्सलु । प्रेमजन प्रांजलु । सत्यसेतु सरळु । कलानिधि	ज्ञाने.१२.२०.२४३
९५७८६. सत्याचा	जेणें सत्याचा भोकसा काढिला । मग अकृत्य तृणकुटा भरिला । तो दंभु रूढविला । जगीं इहीं	ज्ञाने.३.३७.२५०
९५७८७. सत्याचा	अशेषांही वाचा- । आंतु नडनाच सत्याचा । तें अक्षर एक मी वैकुंठींचा । वेल्हाळु म्हणे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३१
९५७८८. सत्यासत्य	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
९५७८९. सत्येंसि	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
९५७९०. सत्राण	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
९५७९१. सत्रीं	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
९५७९२. सत्वरू	पांख फुटे पाखिरूं । नुडे तरी नभींच थिरू । गगन क्रमी सत्वरू । तो गरुडही तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१७१२
९५७९३. सत्संगें	मग सत्संगें प्रबळें । सच्छास्त्राचेनि बळें । जन्ममृत्यूचीं निमाळें । निस्तरें रानें	ज्ञाने.१६.२२.४४१
९५७९४. सत्स्वरूप	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
९५७९५. सत्स्वरूपीं	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
९५७९६. सत्	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१

९५७९७. सद्गुरु	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
९५७९८. सद्गुरुकृपा	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
९५७९९. सदट	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
९५८००. सदटें	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
९५८०१. सदतिसावा	तूं धर्माचा वोलावा । अनादिसिद्ध तूं नीच नवा । जाणें मी सदतिसावा । पुरुष विशेष तूं	ज्ञाने.११.१८.३०९
९५८०२. सदतिसावें	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
९५८०३. सदन	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
९५८०४. सदना	यापरी पापयोनीही अर्जुना । कां वैश्य शूद्र अंगना । मातें भजतां सदना । माझिया येती	ज्ञाने.९.३२.४७४
९५८०५. सदन्ना	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
९५८०६. सदभ्यासें	तेविं सदभ्यासें निरंतर । चित्तासि परमपुरुषाची मोहर । लावीं मग शरीर । असो अथवा जावो	ज्ञाने.८.८.८२
९५८०७. सदयता	कैसी नेणों सदयता । उपनली तेथें चित्ता । मग म्हणे कृष्णा आतां । नसिजे एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.२०५
९५८०८. सदयता	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
९५८०९. सदयता	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
९५८१०. सदयता	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
९५८११. सदा	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
९५८१२. सदा	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३
९५८१३. सदा	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
९५८१४. सदा	तूं गुरु बंधु पिता । तूं आमची इष्ट देवता । तूंचि सदा रक्षिता । आपदीं आमुतें	ज्ञाने.२.७.५९
९५८१५. सदा	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । निःसीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
९५८१६. सदा	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
९५८१७. सदा	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
९५८१८. सदा	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
९५८१९. सदा	जयातें अभ्यासाची घरटी । यमनियमांची ताटी । जे मनातें सदा मुठी । धरूनि आहाती	ज्ञाने.२.६०.३११
९५८२०. सदा	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
९५८२१. सदा	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
९५८२२. सदा	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
९५८२३. सदा	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६

९५८२४. सदा	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
९५८२५. सदा	जेथ अमृताचेनि पाडें । मुळेंहीसकट गोडें । जोडती दाटें झाडें । सदा फळतीं	ज्ञाने.६.११.१७३
९५८२६. सदा	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
९५८२७. सदा	जें भजतियांसी भज्य । याज्ञिकांचें याज्य । एवं जें पूज्य । सकळां सदा	ज्ञाने.६.४६.४७७
९५८२८. सदा	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
९५८२९. सदा	ऐसा मी पंडुसुता । अनुस्यूत सदा असतां । यां संसार जो भूतां । तो आनें बोलें	ज्ञाने.७.२६.१६४
९५८३०. सदा	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
९५८३१. सदा	म्हणोनि परियेसीं गा प्रियोत्तमा । यापरी मी विश्वेंसीं विश्वात्मा । जो इया लटकिया भूतग्रामा । भाव्यु सदा	ज्ञाने.९.५.८४
९५८३२. सदा	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
९५८३३. सदा	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
९५८३४. सदा	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
९५८३५. सदा	तो प्रल्हादु गा मजसाठीं । घेतां बहुतें सदा किरीटी । कां जें मियां द्यावें ते गोष्टी । तयाचिया जोडे	ज्ञाने.९.३२.४५१
९५८३६. सदा	जी कैसें मियां तूंतें जाणावें । काय जाणोनि सदा चिंतावें । जरी तूंचि म्हणों आघवें । तरि चिंतनचि न घडे	ज्ञाने.१०.१७.१८७
९५८३७. सदा	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
९५८३८. सदा	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
९५८३९. सदा	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
९५८४०. सदा	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
९५८४१. सदा	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
९५८४२. सदा	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
९५८४३. सदा	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
९५८४४. सदा	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दुःखें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
९५८४५. सदा	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
९५८४६. सदा	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
९५८४७. सदा	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
९५८४८. सदा	ते वेळीं आत्मानंदें आघवें । जें सदा वसतें बरवें । तें तैसेंचि पाटण पावे । गुरुकृपेचें	ज्ञाने.१६.२२.४४२
९५८४९. सदा	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
९५८५०. सदा	वन्हीं ठेविला असे धूमु । आथी बीजीं जेवीं द्रुमु । कां मनीं जोडे कामु । सदा जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५१३

९५८५१. सदा	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके थोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
९५८५२. सदा	तेवींचि सटवीचिये राती । न विसंबिजे जेवीं वाती । तैसा ईश्वरनिर्णयो चित्तीं । वाहणें सदा	ज्ञाने.१८.४२.८३७
९५८५३. सदा	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
९५८५४. सदा	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
९५८५५. सदा	तें भलतयाही किरीटी । पदार्थाचिया भेटी । द्रष्टृदृश्यातीता दृष्टी । भोगी तो सदा	ज्ञाने.१८.५५.११६४
९५८५६. सदा	आणि श्रवणेच्छेचा पुढां । दारवंटा सदा उघडा । वरी कलशु चोखडा । अनिंदारत्नांचा	ज्ञाने.१८.६७.१५०८
९५८५७. सदा	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
९५८५८. सदा	एऱ्हवीं विशेषें बहुतेक । आमुचें ऐसें मानसिक । जे दुर्योधनाचे अधिक । प्रताप सदा	ज्ञाने.१८.७७.१६२८
९५८५९. सदा	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
९५८६०. सदां	परि ऐसें जें प्रेम । तें अर्जुनींचि आथि निस्सीम । म्हणऊनि तयाचें काम । सदां फल	ज्ञाने.८.२.११
९५८६१. सदां	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
९५८६२. सदां	एऱ्हवीं वडिलवडिलांचेनि मुखें । मी सदां तूंतें कानीं आइकें । परि कृपा न किजेचि तुवां एकें । तंव नेणवेचि कांहीं	ज्ञाने.१०.१४.१६७
९५८६३. सदां	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
९५८६४. सदां	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
९५८६५. सदांचि	मनबुद्ध्यादि आघवीं । जियेचेनि टवटवी । प्रकृतिवनमाधवी । सदांचि जे	ज्ञाने.१३.५-६.१३६
९५८६६. सदाचाराचिया	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८
९५८६७. सदाचि	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
९५८६८. सदाचि	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
९५८६९. सदाचि	जे अनर्थाचे कानवेरी । आवाळुवें चाटीत निघे बाहेरी । जे प्रमादपर्वतींची दरी । सदाचि मातली	ज्ञाने.९.१२.१८२
९५८७०. सदाचि	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
९५८७१. सदाचि	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
९५८७२. सदाचि	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
९५८७३. सदामदें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
९५८७४. सदाशिव	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
९५८७५. सदाशिवा	जी तूं त्रिजगतिये वोलावा । अक्षर तूं सदाशिवा । तूंचि संतासंत देवा । तयाही अतीत तें तूं	ज्ञाने.११.३७.५१३
९५८७६. सदाशिवु	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६
९५८७७. सदेह	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५

९५८७८. सदेहांतरें	मग आधिलीं सदेहांतरें । उठती जियें अपारें । तें चौपासि घेऊनि आगारें । खोलावती	ज्ञाने.१५.१.९२
९५८७९. सदैव	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
९५८८०. सदैव	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
९५८८१. सदैव	तो अवसांत चेइला । उद्यमीं सदैव भला । म्हणोनि ठेवा झाला । इच्छेसवें	ज्ञाने.१३.४.४३
९५८८२. सदैवा	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
९५८८३. सदैवा	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
९५८८४. सदैवा	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
९५८८५. सदैवा	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
९५८८६. सदैवाचा	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
९५८८७. सदैवाचां	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
९५८८८. सदैवें	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
९५८८९. सदोख	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
९५८९०. सदोखा	मग चमत्कारु देखा । निषेधाचा आंबुखा । जया का सदोखा । कुद्रव्यासी	ज्ञाने.१७.१०.१६२
९५८९१. सदोखा	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
९५८९२. सदोखीं	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
९५८९३. सदोदितु	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
९५८९४. सदोदितु	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
९५८९५. सदोदितु	देवो नि:सीमतत्त्व सदोदितु । देवो नि:सीमगुण अनंतु । देवो नि:सीमसाम्य सततु । नरेंद्र देवांचा	ज्ञाने.११.३७.५१२
९५८९६. सदोदितु	स्वामी मी सदोदितु । सहजु मी सततु । सर्व मी सर्वगतु । सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
९५८९७. सदोषीं	वांचूनि न विंधिजे वर्मीं । नातुडविजे अकर्मीं । न बोलविजे नामीं । सदोषीं तिहीं	ज्ञाने.१६.२.१५०
९५८९८. सद्गतीसी	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
९५८९९. सद्गद	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
९५९००. सद्गद	कोकिळाकलरवाचेनि मिषें । सद्गद बोलवीत जैसें । वसंत का प्रवेशे । मद्भक्तआरामीं	ज्ञाने.१८.६९.१५१९
९५९०१. सद्गदें	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
९५९०२. सद्गदें	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
९५९०३. सद्भाव	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
९५९०४. सद्भावा	जयांचिया आस्थेचिया सद्भावा । आंतु धर्म करी राणिवा । जयांचें मन ओलावा । विवेकासी	ज्ञाने.९.१३.१८९

९५९०५. सद्भावा	तैसा मी जेतुला आघवा । तेंचि तुक तयांचिया सद्भावा । तरी न करितां पांडवा । भजन जहालें	ज्ञाने.९.१५.२६१
९५९०६. सद्भावा	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
९५९०७. सद्भावा	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
९५९०८. सद्भावाचिये	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
९५९०९. सद्भावाची	भरोनि सद्भावाची अंजुळी । मियां वोंवियाफुलें मोकळीं । अर्पिलीं अंघ्रियुगुलीं । विश्वरूपाचां	ज्ञाने.११.५५.७०८
९५९१०. सद्भावाची	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
९५९११. सद्भावें	म्हणौनि भलतेणें एथ सद्भावें नाहावें । प्रयागमाधव विश्वरूप पहावें । येतुलेनि संसारासि द्यावें । तिलोदक	ज्ञाने.११.१०
९५९१२. सद्भावेंसीं	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
९५९१३. सद्भावो	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
९५९१४. सद्भावो	इयावरी तो पंडूचा । कुमरु सद्भावो जीवींचा । पुसेल तो चैतन्याचां । कानीं ऐका	ज्ञाने.१६.२४.४७०
९५९१५. सद्य	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
९५९१६. सद्वासना	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
९५९१७. सद्वासनेचिया	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
९५९१८. सद्विनियोगु	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
९५९१९. सद्वैद्यु	आतां कदर्थवित व्याधी । बळीकरणाचिया आधीं । आपपरु न शोधी । सद्वैद्यु जैसा	ज्ञाने.१६.२.१४१
९५९२०. सद्वैद्यें	जे वृक्षरूपक परिभाषा । केलें उपाधि रूप अशेषा । सद्वैद्यें जैसें दोषा । अंगलीना	ज्ञाने.१६.४२
९५९२१. सद्गुणीं	तैसा सद्गुणीं मत्सरु । व्युत्पत्ती अहंकारु । तपोज्ञानें अपारु । ताठा चढे	ज्ञाने.१३.११.७२३
९५९२२. सद्गुरु	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
९५९२३. सद्गुरु	जयां सद्गुरु तारु पुढें । जे अनुभवाचिये कासे गाढे । जयां आत्मनिवेदनतरांडें । आकळलें	ज्ञाने.७.१४.९८
९५९२४. सद्गुरु	प्रभु आघवेनि येणें जन्में । जियें पुण्यें केलीं मियां उत्तमें । तयांचीं न ठकतीचि अंगीं कामें । सद्गुरु तुवां	ज्ञाने.१०.१४.१६६
९५९२५. सद्गुरु	जो प्रल्हादाचिया बोला । विषाहीसकट आपण जाहला । तो सद्गुरु असे जोडला । किरीटीसी	ज्ञाने.१०.४२.३३४
९५९२६. सद्गुरु	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
९५९२७. सद्गुरु	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
९५९२८. सद्गुरु	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
९५९२९. सद्गुरुचिये	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
९५९३०. सद्गुरुश्रीकृष्णें	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
९५९३१. सद्गुरुस्मरण	मग तेथ आपण । एकाग्र अंत:करण । करूनि सद्गुरुस्मरण । अनुभविजे	ज्ञाने.६.१२.१८६

९५९३२. सद्गुरुही	तैसा वैराग्यलाभु जाला । वरी सद्गुरुही भेटला । जीवीं अंकुरु फुटला । विवेकाचा	ज्ञाने.१८.५०.१००१
९५९३३. सद्गुरूंनीं	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूंनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
९५९३४. सद्गुरूचि	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
९५९३५. सद्बुद्धि	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
९५९३६. सद्बुद्धि	तैसी दुर्लभ जे सद्बुद्धि । जिये परमात्माचि अवधि । जैसा गंगेसी उदधि । निरंतर	ज्ञाने.२.४१.२४१
९५९३७. सद्बुद्धि	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
९५९३८. सद्बुद्धीतें	पैं तमोगुणाची राक्षसी । जे सद्बुद्धीतें ग्रासी । विवेकाचा ठावोचि पुसी । निशाचरी	ज्ञाने.९.१२.१७९
९५९३९. सद्भावें	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
९५९४०. सद्भावा	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
९५९४१. सद्वृत्तीचे	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
९५९४२. सधर	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
९५९४३. सधरु	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
९५९४४. सधरु	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
९५९४५. सधीर	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
९५९४६. सनकादिक	तोही आंथरुणातळवटीं दडे । येरु नेति नेति म्हणोनि बहुडे । एथ सनकादिक वेडे । पिसे जाहाले	ज्ञाने.९.२५.३७१
९५९४७. सनकादिक	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
९५९४८. सनकादिकनामें	आणीकही शाखा उपरता । जिया सनकादिकनामें विख्याता । तिया फळीं मूळीं नाडळतां । भरलिया ब्रह्मीं	ज्ञाने.१५.२.२०५
९५९४९. सनकादिकांचिया	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
९५९५०. सनकादिकांचेनि	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
९५९५१. सनकादिकांहूनि	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
९५९५२. सनकादिकीं	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
९५९५३. सनत्कुमारा	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
९५९५४. सनागर	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
९५९५५. सनागर	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३
९५९५६. सनाथ	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
९५९५७. सनाथें	भानुभूषिता प्राचिया । सतेजा दिशा आघविया । तैसी शास्त्रेश्वरा गीता या । सनाथें शास्त्रें	ज्ञाने.१८.५५.१२३५
९५९५८. सनिद्र	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११

९५९५९. सनिद्र	मग अज्ञान निमालिया । मीचि येकु असें अपैसया । सनिद्र स्वप्न गेलया । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
९५९६०. सनोळख	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
९५९६१. सनोळख	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
९५९६२. सनोळख	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
९५९६३. सन्निधान	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
९५९६४. सन्निधानाचा	जड परि जवळिका । लोह चळे तरि चळो कां । कवणु शीणु भ्रामका । सन्निधानाचा	ज्ञाने.९.८.११६
९५९६५. सन्निधानें	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
९५९६६. सन्निधी	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
९५९६७. सन्निधी	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
९५९६८. सन्निधीं	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
९५९६९. सन्निपातेंवीण	मदिरा न घेतां डुले । सन्निपातेंवीण बरळे । निष्प्रेमेंचि भुले । पिसें जैसें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५२
९५९७०. सन्मात्रचि	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
९५९७१. सन्मान	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
९५९७२. सन्मानयोगें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
९५९७३. सन्माना	त्रिभुवनींचिया सन्माना । न वचावें ठाया आना । धुरेचिया आसना । भोजनालागीं	ज्ञाने.१७.१८.२४३
९५९७४. सन्मानु	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
९५९७५. सन्मानें	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
९५९७६. सन्मार्गु	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
९५९७७. सन्मुख	जेथ भीष्मद्रोणादिक । जवळिकेचि सन्मुख । पृथिवीपति आणिक । बहुत आहाति	ज्ञाने.१.२५-२७.१७५
९५९७८. सन्मुख	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
९५९७९. सन्मुख	उभा माझिये पाठीसीं । म्हणोनि पाठीमोरें म्हणावें तुम्हांसी । सन्मुख विमुख जगेंसीं । न घडे तुज	ज्ञाने.११.३९-४०.५३१
९५९८०. सन्मुख	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
९५९८१. सन्मुख	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
९५९८२. सन्मुख	सन्मुख शूला । धांवतया पायें चपळा । प्रतिपदीं ये जवळा । मृत्यु जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७४७
९५९८३. सन्मुख	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
९५९८४. सन्मुखपण	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
९५९८५. सन्मुखा	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९

९५९८६. सन्मुखें	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०
९५९८७. सन्यायी	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
९५९८८. सपत्रीं	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
९५९८९. सपरिवार	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
९५९९०. सपल्लव	तेथ विधिनिषेधीं सपल्लव । वेदवाक्यांचे अभिनव । पालव डोलती बरव । आणिती तयां	ज्ञाने.१५.२.१५७
९५९९१. सपांखरे	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे निःशंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
९५९९२. सपाई	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
९५९९३. सपाटलें	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
९५९९४. सपातळ	म्हणोनि तें तैसें बोलणें । नव्हे सपातळ आड लावणें । केलें मनचि वेगळवाणें । भोगावया	ज्ञाने.६.१०.११४
९५९९५. सपातळ	जैसें अवकाळीं आभाळ । अळुमाळु सपातळ । विपायें आलें केवळ । वसे ना वर्षे	ज्ञाने.६.३७-३९.४३४
९५९९६. सपायी	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
९५९९७. सपिलीं	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
९५९९८. सपूर	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
९५९९९. सपूर	कां आकाशीं गंधर्वनगर । भूतळीं पिपीलिका बांधे घर । नाना मेरूवरी सपूर । परमाणु बैसले	ज्ञाने.११.१३.२४३
९६०००. सपूरपण	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
९६००१. सपोषु	जो गुरुदास्यें कृशु । जो गुरुप्रेमें सपोषु । गुरु आज्ञेनिजवासु । आपणचि जो	ज्ञाने.१३.७.४४२
९६००२. सप्त	तरी आघवांचि गुणीं वृद्ध । जे महर्षींमाजि प्रबुद्ध । कश्यपादि प्रसिद्ध । सप्त ऋषी	ज्ञाने.१०.६.९२
९६००३. सप्त	ऐसें मी एकचि पहिलें । मग मी तें मनातें व्यालें । तेथ सप्त ऋषि जाहाले । आणि चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.१०१
९६००४. सप्तऋखीं	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
९६००५. सप्तगुणार्णवीं	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
९६००६. सप्तगुणीं	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
९६००७. सप्तदशापाठीं	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
९६००८. सप्तदशु	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
९६००९. सप्तधातूंचां	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
९६०१०. सप्तमाध्यायीं	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
९६०११. सप्तमीची	पाठीं सप्तमीची प्रश्नसिद्धी । बोलोनि प्रयाणसिद्धी । एवं ते सकळवाक्यअवधि । अष्टमाध्यायीं	ज्ञाने.१०.२९
९६०१२. सप्तमीं	तयावरी सप्तमीं । प्रकृतिपरिहार उपक्रमीं । भजति जे पुरुषोत्तमीं । ते बोलिले चाऱ्ही	ज्ञाने.१०.२८

९६०१३. सप्तशती	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
९६०१४. सप्तशृंगीं	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
९६०१५. सप्रपंच	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
९६०१६. सप्रभव	मग तिहीं तें शांभव । अद्वयानंदवैभव । संपादिलें सप्रभव । श्रीगहिनीनाथा	ज्ञाने.१८.७८.१७५६
९६०१७. सप्रेम	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
९६०१८. सप्रेम	आंतु बाहेरि योगु । निर्वाळलेयाही चांगु । तरि माझा अनुरागु । सप्रेम जया	ज्ञाने.१२.१४.१५५
९६०१९. सप्रेमळांलागीं	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
९६०२०. सफळ	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
९६०२१. सफळा	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
९६०२२. सफोल	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
९६०२३. सबळ	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
९६०२४. सबळा	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
९६०२५. सबळालागीं	मनशुद्धीचां मार्गीं । जैं विजयी व्हावें वेगीं । तैं कर्म सबळालागीं । आळसु न कीजे	ज्ञाने.१८.३.१३९
९६०२६. सबळाहूनि	कौतुकें जें जें जल्पे । तें सबळाहूनि तीख रुपे । विषाहूनि संकल्पें । मारकु जो	ज्ञाने.१३.११.६६२
९६०२७. सबाध	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
९६०२८. सबाह्य	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
९६०२९. सबाह्य	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
९६०३०. सबाह्य	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
९६०३१. सबाह्य	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
९६०३२. सबाह्य	तैसें सबाह्य आपुलें । जेणें गुरुकुळीं वोपिलें । आपणपें केलें । भक्तीचें घर	ज्ञाने.१३.७.३७३
९६०३३. सबाह्य	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
९६०३४. सबाह्य	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
९६०३५. सबाह्य	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
९६०३६. सबाह्य	अविवेकाचेनि माजें । सबाह्य शरीर गाजे । एकलेनि घेपे दीजे । मौढ्यें तेथ	ज्ञाने.१४.११-१५.२४८
९६०३७. सबाह्य	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
९६०३८. सबाह्य	येर जें क्रियाजात । तें तिखयाचें कर्वत । ऐसें सबाह्य खसासित । जयाचें गा	ज्ञाने.१६.४.२४४
९६०३९. सबाह्य	कनकाचिया फळा । आंतु माज बाहेरी मौळा । तैसा सबाह्य दुबळा । शुचित्वें जो	ज्ञाने.१८.२७.६५८

९६०४०. सबाह्य	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
९६०४१. सबाह्य	देहनिर्वाहापुरतें । राहाटवी हातांपायांतें । किंबहुना आपैतें । सबाह्य केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०२९
९६०४२. सबाह्यसंगु	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
९६०४३. सबाह्याभ्यंतरीं	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
९६०४४. सबाह्यासी	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
९६०४५. सबीजें	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
९६०४६. सबुडबुडीं	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
९६०४७. सबुडबुडीं	ठेला बेडूक कुंडीं । मशक गुंतला शेंबुडीं । ढोरु सबुडबुडीं । रुतला पंकीं	ज्ञाने.१३.११.७८३
९६०४८. सबोंब	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७
९६०४९. सभंवते	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
९६०५०. सभा	जरी चोरां सभा दाटे । अथवा मीना गळु घोटे । ना तरी भेडा उलटे । विवसी जरी	ज्ञाने.७.१४.९४
९६०५१. सभा	या कामक्रोध लोभां- । मार्जी जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
९६०५२. सभाग्यसंतीं	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
९६०५३. सभाग्यु	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
९६०५४. सभाग्यु	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
९६०५५. सभाचि	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७
९६०५६. सभासदीं	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
९६०५७. सभासदीं	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
९६०५८. सभासदीं	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
९६०५९. सभे	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
९६०६०. सभे	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
९६०६१. सभे	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
९६०६२. सभे	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५
९६०६३. सभे	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
९६०६४. सभे	कीं आत्मराजाचिये सभे । गीते वोडवले खांबे । मज श्लोक प्रतिभे । ऐसे येत	ज्ञाने.१८.७८.१६६५
९६०६५. सभे	आणि तुम्हां संतांचिये सभे । जें उणिवेंसी ठाके उभें । तें पूर्ण नोहे तैं लाभें । तुम्हांसीचि कोपों	ज्ञाने.१८.७८.१७७०
९६०६६. सभोंवतीं	ऐसी मनबुद्धिकरणीं । सभोंवतीं धूमाकुळाची कोंडणी । तेथ जन्में जोडलिये वाहणी । युगचि बुडे	ज्ञाने.८.२५.२३१

९६०६७. सभ्यु	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
९६०६८. सभ्रम	जे माझेनि कामें सकाम । जे माझेनि प्रेमें सप्रेम । जे माझिया भुली सभ्रम । नेणती लोक	ज्ञाने.९.२५.३६३
९६०६९. सम	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
९६०७०. सम	म्हणऊनि ब्रह्म तेंचि कर्म । ऐसें बोधा आलें जया सम । तया कर्तव्य तें नैष्कर्म्य । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.२४.१२१
९६०७१. सम	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
९६०७२. सम	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
९६०७३. सम	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
९६०७४. सम-	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
९६०७५. समग्र	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
९६०७६. समग्र	जळतया गिरीचिया गवखा- । माजीं घापती पतंगाचिया झाका । तैसे समग्र लोक देखा । इये वदनीं पडत	ज्ञाने.११.२९.४२५
९६०७७. समग्र	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
९६०७८. समग्र	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
९६०७९. समग्रातें	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
९६०८०. समग्रें	तयां तो प्रयत्नुचि एके वेळे । मग समग्रें परब्रह्में फळे । जया पिकलेया रसु गळे । पूर्णतेचा	ज्ञाने.७.२९.१७६
९६०८१. समता	ऐसी अनवच्छिन्न समता । भूतमात्रीं सदयता । आणि पालटु नाहीं चित्ता । कवणे वेळे	ज्ञाने.२.५७.२९८
९६०८२. समता	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
९६०८३. समतादृष्टि	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
९६०८४. समताशुभ्रवर्णु	तरी संवादु तोचि दशनु । जो समताशुभ्रवर्णु । देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु । विघ्नराजु	ज्ञाने.१.१५
९६०८५. समत्व	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
९६०८६. समत्वा	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
९६०८७. समत्वें	ऐसेनि समत्वें पंडुसुता । जिये जो देखतसाता । तो मरणा आणि जीविता । नागवे फुडा	ज्ञाने.१३.२८.१०७७
९६०८८. समदृष्टि	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
९६०८९. समदृष्टी	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
९६०९०. समदृष्टीचें	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
९६०९१. समबुद्धि	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
९६०९२. समबुद्धी	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगविताति निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
९६०९३. समभागें	म्हणौनि समभागें शुभाशुभें । मिळोनि अनुष्ठानाचें उभें । तेणें मनुष्यत्व लाभे । तें मिश्र फळ	ज्ञाने.१८.१२.२४७

९६०९४. समभावें	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
९६०९५. समभावें	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
९६०९६. समयीं	पैं तुज अखंडिता काळा । तिन्ही आहाती जी वेळा । त्या तिन्ही परी सबळा । आपुलालां समयीं	ज्ञाने.११.३६.४९५
९६०९७. समयीं	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
९६०९८. समयीं	आणि तेचि समयीं । सद्गुरु भेटले पाहीं । तेवींचि तिहीं कांहीं । वंचिजेना	ज्ञाने.१८.५०.९९७
९६०९९. समयो	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५
९६१००. समरंगीं	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
९६१०१. समरससमुद्रीं	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
९६१०२. समरसीं	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्त्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
९६१०३. समरसीं	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
९६१०४. समरसें	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
९६१०५. समरसें	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
९६१०६. समरसें	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
९६१०७. समरसें	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
९६१०८. समरसें	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
९६१०९. समरसें	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
९६११०. समरसें	ऐसेनि बा समरसें । दृष्टि जैं उल्हासे । ते भक्ति पैं ऐसें । आम्ही म्हणों	ज्ञाने.१४.२६.३८७
९६१११. समरसें	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
९६११२. समरसें	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
९६११३. समरांगणीं	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
९६११४. समरीं	ऐसें तिये अवसरीं । अर्जुन बोलिला समरीं । संजयो म्हणे अवधारीं । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.१.४७.२६८
९६११५. समरीं	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
९६११६. समर्थ	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८
९६११७. समर्थ	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
९६११८. समर्थ	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
९६११९. समर्थ	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
९६१२०. समर्थ	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३

९६१२१. समर्थ	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
९६१२२. समर्थ	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
९६१२३. समर्थणें	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
९६१२४. समर्थनीं	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
९६१२५. समर्था	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
९६१२६. समर्था	ऐसया अंत:करण । बाह्य येतां तयाची आण । न मोडी समर्था भेण । दासी जैसी	ज्ञाने.१८.४९.९६०
९६१२७. समर्थांवें	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थांवें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
९६१२८. समर्थाचिया	का मुद्रा समर्थाचिया । जो एकटु झोंबे राया । तो मी जिणता ऐसिया । गर्वा नये	ज्ञाने.१८.६.१६८
९६१२९. समर्थाचिये	समर्थाचिये पंक्तिभोजनें । तळिल्या वरिल्या एक पक्वान्नें । तेवीं श्रवणें अर्थें पठणें । मोक्षुचि लाभे	ज्ञाने.१८.४८
९६१३०. समर्थाची	एऱ्हवीं तरी माझिया भक्तां । आणि संसाराची चिंता । काय समर्थाची कांता । कोरान्न मागे	ज्ञाने.१२.७.८५
९६१३१. समर्थाचेनी	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
९६१३२. समर्थावयालागीं	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गीं । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
९६१३३. समर्थु	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
९६१३४. समर्थु	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
९६१३५. समर्थु	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
९६१३६. समर्थु	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
९६१३७. समर्थु	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
९६१३८. समर्थु	आंधारीं अभंगु दिवा । आडवीं समर्थु बोळावा । तैसा प्रणवो जाणावा । कर्मारंभीं	ज्ञाने.१७.२४.३५९
९६१३९. समर्थु	समर्थु आणि ऋणिया । मागों आला बाइणिया । न लोटे तैसा प्राणिया । पडे तो भोगु	ज्ञाने.१८.१२.२५२
९६१४०. समर्थु	तेथ समर्थु म्हणोनि देवा । अवकाशु जाहला आठवा । मग बुडतयाचा धांवा । जीवें केला	ज्ञाने.१८.१३.२८८
९६१४१. समर्थु	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
९६१४२. समर्थु	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
९६१४३. समर्थु	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
९६१४४. समर्थें	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थें तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
९६१४५. समर्थेंसि	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
९६१४६. समर्धींची	किंबहुना कृषी जिणें । गोधनें राखोनि वर्तणें । कां समर्धींची विकणें । महर्धीं वस्तु	ज्ञाने.१८.४४.८८१
९६१४७. समर्पावयाजोगा	तेवींचि परमात्मलिंगा । समर्पावयाजोगा । कर्मकलापु पैं गा । निपजावया	ज्ञाने.१८.२६.६३५

९६१४८. समर्पिलें	आतां ओंकारें आदरिलें । तत्कारें समर्पिलें । इया रिती जया आलें । ब्रह्मत्व कर्मा	ज्ञाने.१७.२५.३७३
९६१४९. समर्पे	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
९६१५०. समवाया-	तरी तयांचिया समवाया- । अनुरूप धनंजया । न करितां उगलिया । नयेल असों	ज्ञाने.१८.६०.१२९०
९६१५१. समवायें	आतां आणिकही संप्रदायें । परी मातें नेणती समवायें । जे अग्निइंद्रसूर्यसोमाये । म्हणऊनि यजिती	ज्ञाने.९.२३.३४४
९६१५२. समवायें	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
९६१५३. समवावो	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
९६१५४. समविषम	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
९६१५५. समविषम	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
९६१५६. समविषमत्व	तैसें समविषमत्व नेणों कैचें । वायांचि चराचर रचे । पाहातां प्रसवतिया योनींचे । लक्ष दिसती	ज्ञाने.८.३.२६
९६१५७. समसमित	तैसें आहाराचेन नांवें कांहीं । तोंडापासूनि उरलेंचि नाहीं । कैसी समसमित नवाई । भुकेलेपणाची	ज्ञाने.११.३०.४२९
९६१५८. समस्त	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
९६१५९. समस्त	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
९६१६०. समस्त	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
९६१६१. समस्त	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
९६१६२. समस्त	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
९६१६३. समस्त	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
९६१६४. समस्त	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
९६१६५. समस्त	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
९६१६६. समस्त	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
९६१६७. समस्त	तेथ जें जें अपेक्षित । तें तैसेंचि पावती समस्त । परी तें कर्मफळ निश्चित । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१२.७२
९६१६८. समस्त	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
९६१६९. समस्त	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
९६१७०. समस्त	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
९६१७१. समस्त	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
९६१७२. समस्त	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
९६१७३. समस्त	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
९६१७४. समस्त	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४

९६१७५. समस्त	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
९६१७६. समस्त	एवं बाह्यमनोगत । गुरुसेवा समस्त । वेंटाळीन वस्तुजात । होऊनियां	ज्ञाने.१३.७.४२९
९६१७७. समस्त	आणिकही जें समस्त । तेथिंचें संपत्तिजात । तें जीवाहूनि आप्त । मानी जो गा	ज्ञाने.१३.११.८०२
९६१७८. समस्त	शरीरादि समस्त । मानितातिं तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२
९६१७९. समस्त	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
९६१८०. समस्त	मग तेंही अव्यक्त । बोध वाढतां झिजत । पुरलां बोधीं समस्त । बुडोनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.११०१
९६१८१. समस्तसुरवर्या	जयजय आचार्या । समस्तसुरवर्या । प्रज्ञाप्रभातसूर्या । सुखोदया	ज्ञाने.१४.१
९६१८२. समस्तसुरशिरोमणी	ऐसें समस्तसुरशिरोमणी । बोलिले जेथ श्रीशार्ङ्गपाणी । तेथ अर्जुन म्हणे विनवणी । असे देवा	ज्ञाने.३.३५.२३०
९६१८३. समस्तही	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
९६१८४. समस्तही	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
९६१८५. समस्तही	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
९६१८६. समस्तही	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
९६१८७. समस्तही	तैसें समस्तही श्रुतिजात । ठाके लाजिलें ऐसें निवांत । तें मीचि करीं यथावत । प्रकटोनियां	ज्ञाने.१५.१५.४३५
९६१८८. समस्तही	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
९६१८९. समस्तही	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
९६१९०. समस्तही	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
९६१९१. समस्ता	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
९६१९२. समस्ता	तो विश्वश्रियेचा भर्ता । मीचि गा पंडुसुता । मी गोसावी समस्ता । त्रैलोक्याचा	ज्ञाने.९.१८.२८०
९६१९३. समस्ता	तरी केवळ जे सत्ता । ते पुरुष गा पांडुसुता । प्रकृति तें समस्ता । क्रिया नांव	ज्ञाने.१३.१९.९६५
९६१९४. समस्ता	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
९६१९५. समस्ता	तैसी संसारा या समस्ता । जाणिजे जैं अनित्यता । तैं वैराग्य दवडितां । पाठीं लागे	ज्ञाने.१५.३९
९६१९६. समस्ता	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
९६१९७. समस्तां	तूं निर्मत्सरु सदयता । येथूनि निघसी कीर माघौता । परी ते गति समस्तां । न मनेल ययां	ज्ञाने.२.३४.२०३
९६१९८. समस्तां	देखें अखंडित प्रसन्नता । आथी जेथ चित्ता । तेथ रिगणें नाहीं समस्तां । संसारदु:खां	ज्ञाने.२.६५.३३८
९६१९९. समस्तां	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
९६२००. समस्तां	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
९६२०१. समस्तां	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६

९६२०२. समस्तां	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
९६२०३. समस्तां	एऱ्हवीं पाहें पां पंडुसुता । या यज्ञोपहारां समस्तां । मीवांचूनि भोक्ता । कवणु आहे	ज्ञाने.९.२४.३५१
९६२०४. समस्तां	जिहीं विभूतीं ययां समस्तां । लोकांतें व्यापूनि आहाती अनंता । तिया प्रधाना नामांकिता । प्रगटा करीं	ज्ञाने.१०.१६.१८६
९६२०५. समस्तां	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
९६२०६. समस्तां	म्हणोनि काय काय आतां । निवेदिजेल अनंता । मी राशि आहें समस्तां । अपराधांची	ज्ञाने.११.४२.५५५
९६२०७. समस्तां	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
९६२०८. समस्तां	बहुत काय बोलों पैं गा । येका गौतमासीचि गंगा । येरां समस्तां काय जगा । वाहाळ जाली	ज्ञाने.१७.४.९१
९६२०९. समस्तां	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मां समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
९६२१०. समस्तां	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
९६२११. समस्तां-	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
९६२१२. समस्तां-	तयां वहिलियां गतिमंतां- । आंत पवनु तो मी पांडुसुता । शस्त्रधरां समस्तां- । माजीं श्रीराम तो मी	ज्ञाने.१०.३१.२५१
९६२१३. समस्तां-	ते त्रिभुवनैकसरिता । जान्हवी मी पांडुसुता । जळप्रवाहां समस्तां- । माझारीं जाणें	ज्ञाने.१०.३१.२५७
९६२१४. समस्तां-	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
९६२१५. समस्तांही	समस्तांही यज्ञांचां पैकीं । जपयज्ञु तो मी ये लोकीं । जो कर्मत्यागें प्रणवादिकीं । निफजविजे	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३२
९६२१६. समस्तांही	पैं समस्तांही वोघां- । मध्यें जे भगीरथें आणितां गंगा । जन्हूनें गिळिली मग जंघा । फाडूनि दिधली	ज्ञाने.१०.३१.२५६
९६२१७. समस्तांही	आणि समस्तांही ठाया । एके काळीं धनंजया । आलें असे म्हणोनि जया । विश्वांघ्रि नांव	ज्ञाने.१३.१३.८७५
९६२१८. समस्तीं	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
९६२१९. समस्तीं	म्हणोनि तुम्हीं समस्तीं । आपुलालिया कर्मीं उचितीं । निरत व्हावें पुढतपुढती । म्हणिपत असे	ज्ञाने.३.१२.११८
९६२२०. समस्तीं	जयाचिया प्रतीती । विचारवीरीं समस्तीं । नेदिजेचि संसृती । माथां उधऊं	ज्ञाने.१४.१.४९
९६२२१. समस्तीं	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६
९६२२२. समस्तीं	जो एक मी कां समस्तीं । व्यापकु असें भूतजातीं । ऐक तिये व्याप्ती । रूप करूं	ज्ञाने.१५.१०-११.३९७
९६२२३. समस्तीं	ऐसा जिज्ञासु तुम्हीं समस्तीं । भावो जो धरिला असे चित्तीं । तो पुरवावया लक्ष्मीपती । बोलिजेल	ज्ञाने.१६.५८
९६२२४. समस्तु	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
९६२२५. समस्तु	कां बीजमुद्रेआंतु । थोके तरु समस्तु । कां वस्त्रपण तंतु- । दशे राहे	ज्ञाने.१३.५-६.९५
९६२२६. समस्तु	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
९६२२७. समस्ते	इये चराचरीं समस्ते । अखंडिता देखे तयांतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२६
९६२२८. समस्तें	जें समस्तें इयें भूतें । जन्माआदि अमूर्तें । मग पातलीं व्यक्तीतें । जन्मलेया	ज्ञाने.२.२८.१६४

९६२२९. समस्तें	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
९६२३०. समस्तें	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
९६२३१. समस्तें	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
९६२३२. समस्तें	तैशीं विधिविधान विहितें । जरी आचरे तो समस्तें । तरी तियें ऐक्यभावें ऐक्यातें । पावतीचि गा	ज्ञाने.४.२३.११८
९६२३३. समस्या	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
९६२३४. समा	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
९६२३५. समांस	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
९६२३६. समाकुळ	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
९६२३७. समाजीं	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
९६२३८. समाजीं	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
९६२३९. समाजीं	एकसरें ऐश्वर्यतेजें पाहलें । तया चमत्काराचें एकार्णव जाहलें । चित्त समाजीं बुडोनि ठेलें । विस्मयाचां	ज्ञाने.११.९.१८६
९६२४०. समाजीं	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
९६२४१. समात	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
९६२४२. समातसे	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
९६२४३. समाती	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
९६२४४. समाती	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
९६२४५. समाती	जे प्रज्ञा आंतुलीकडे । न समाती बाहेरी वोसंडे । वसंतीं पद्मखंडें । दृती जैसी	ज्ञाने.१४.११-१५.२०५
९६२४६. समातु	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
९६२४७. समाधान	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
९६२४८. समाधान	पाहतां पाहतां प्रांतें । समाधान पावे चित्तें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२५
९६२४९. समाधान	तयाचें आम्हां व्यसन । आमुचें तो निजध्यान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.१६.१८८
९६२५०. समाधान	तयाचें आम्हां व्यसन । तो आमुचें निधिनिधान । किंबहुना समाधान । तो मिळे तैं	ज्ञाने.१२.२०.२३७
९६२५१. समाधान	आणि निपजविलें अन्न । तरी तैसें कैंचें दीपन । जेणें जिरूनि समाधान । भोगिती जीव	ज्ञाने.१५.१३.४०६
९६२५२. समाधान	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
९६२५३. समाधान	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
९६२५४. समाधानें	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
९६२५५. समाधि	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०

९६२५६. समाधि	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
९६२५७. समाधि	ऐसें नेणों काय आपैसें । तयातेंचि कीजे अभ्यासें । समाधि घर पुसे । मानसाचें	ज्ञाने.६.४४.४६१
९६२५८. समाधि	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
९६२५९. समाधि	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४
९६२६०. समाधि	मग समाधि अव्यत्यया । भोगावी वासना यया । ते मुद्रा श्रीगोरक्षराया । दिधली मीनीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५४
९६२६१. समाधिधन	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
९६२६२. समाधिधन	एवं गुरुक्रमें लाधलें । समाधिधन जें आपुलें । तें ग्रंथें बांधौनि दिधलें । गोसावी मज	ज्ञाने.१८.७८.१७६३
९६२६३. समाधिबोधें	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
९६२६४. समाधिभ्रमें	यज्ञमूढ ठकिले यागीं । देवपिसे प्रतिमालिंगीं । नागविले भगवे योगी । समाधिभ्रमें	ज्ञाने.१६.८.२९८
९६२६५. समाधिश्रियेचा	पाठीं समाधिश्रियेचा अशेखा । आत्मानुभवराज्यसुखा । पट्टाभिषेकु देखां । समरसें जाहला	ज्ञाने.९.१४.२१८
९६२६६. समाधिसुख	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
९६२६७. समाधिसुख	तूं योगियांचें समाधिसुख । कैसा जाणेचिना मी मूर्ख । उपरोधु जी सन्मुख । तुजसीं करूं	ज्ञाने.११.४१.५४३
९६२६८. समाधिसुखीं	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
९६२६९. समाधी	म्हणोनि ऐसें कैसें घडेल । जे मर्कट समाधी येईल । कां राहे म्हणतलिया राहेल । महावातु	ज्ञाने.६.३३-३४.४१३
९६२७०. समाधी	तो करी तेतुली पूजा । तो कल्पी तो जपु माझा । तो असे तेचि कपिध्वजा । समाधी माझी	ज्ञाने.१८.५५.११८१
९६२७१. समाधीचे	समाधीचे शेजेपासीं । बांधोनि घाली ध्यानेंसीं । चित्त चैतन्यसमरसीं । आंतु रते	ज्ञाने.१३.७.५०९
९६२७२. समाधीसी	श्रीगुरूचें उशिटें । लाहे जैं अवचटें । तैं तेणें लाभें विटे । समाधीसी	ज्ञाने.१३.७.४४९
९६२७३. समान	तिहीं ऋतूं समान । जैसें कां गगन । तैसें एकचि मान । शीतोष्णीं जया	ज्ञाने.१२.१८.२०२
९६२७४. समान	अंगारकणीं बहुवसीं । उष्णता समान जैसी । तैसा नाना जीवराशीं । परेशु असे	ज्ञाने.१३.२७.१०६२
९६२७५. समान	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
९६२७६. समान	ऐसिया इया राहटी । मग तेचि क्रिया पाठीं । समान ऐसी किरीटी । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.१४.३४०
९६२७७. समान	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
९६२७८. समानता	तेव्हां वैरिया कां मैत्रिया । तयासि माझें म्हणावया । समानता धनंजया । उरेचिही ना	ज्ञाने.१८.५३.१०७३
९६२७९. समाप्तीचां	तरी षोडशाध्यायशेखीं । तिये समाप्तीचां श्लोकीं । जो ऐसा निर्णयो निष्टंकीं । ठेविला देवें	ज्ञाने.१७.२१
९६२८०. समाप्तीतें	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
९६२८१. समाये	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
९६२८२. समाये	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७

९६२८३. समाये	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
९६२८४. समाये	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
९६२८५. समाये	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
९६२८६. समायेचि	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
९६२८७. समायोगाची	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
९६२८८. समारंभु	ऐसैसां अफाटीं कर्मीं । समारंभु उपक्रमी । आणि दृष्टादृष्ट कामीं । पुरे न म्हणे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३४
९६२८९. समारंभु	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
९६२९०. समारंभु	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
९६२९१. समारंभें	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
९६२९२. समासांमाझारीं	पैं गा समासांमाझारीं । द्वंद्व तो मी अवधारीं । मशकालागोनि ब्रह्मावेरीं । ग्रासिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७०
९६२९३. समितिंजयो	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
९६२९४. समिधा	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
९६२९५. समिधा	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
९६२९६. समीननिमीन	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
९६२९७. समीप	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
९६२९८. समीरणा	कां अफाटा समीरणा । आपैतेपण शाहाणा । केलें जैसें विंजणा । निर्मूनियां	ज्ञाने.१८.७८.१६९८
९६२९९. समीरु	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
९६३००. समु	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
९६३०१. समु	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
९६३०२. समु	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
९६३०३. समु	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
९६३०४. समु	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
९६३०५. समुद्धर्ता	म्हणोनि गा भक्तां । नाहीं एकही चिंता । तयातें समुद्धर्ता । आथि मी सदा	ज्ञाने.१२.७.९४
९६३०६. समुद्र	आधींच समुद्र पाहीं । तेथ दुवाडपण कवणा नाहीं । मग वडवानळु तैसेयाही । विरजा जैसा	ज्ञाने.१.१०.११७
९६३०७. समुद्र	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
९६३०८. समुद्र	धातूंचे समुद्र उलंडी । मेदाचे पर्वत फोडी । आंतली मज्जा काढी । अस्थिगत	ज्ञाने.६.१४.२१८
९६३०९. समुद्र	पैं मेघाचेनि मुखीं निवडला । समुद्र कां वोघीं पडिला । तो मागुता जैसा आला । आपणपेयां	ज्ञाने.६.१५.३०७

९६३१०. समुद्र	पाहें पां पूर्णचंद्राचिये भेटी । समुद्र भरतें अपार दाटी । तेथ चंद्रासि काय किरीटी । उपखा पडे	ज्ञाने.९.८.११५
९६३११. समुद्र	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
९६३१२. समुद्र	कां रथ्योदकें जियेचिये कासे । लागलिया समुद्र जालीं अनायासें । तिये गंगेसि काय अनारिसें । गत्यंतर असे	ज्ञाने.९.३३.४८८
९६३१३. समुद्र	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
९६३१४. समुद्र	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षीआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०
९६३१५. समुद्र	आणि जी आर्तीचेनि पडिभरें । आर्तु आपुली ठाकी पैं विसरे । तान्हेला म्हणे न पुरे । समुद्र मज	ज्ञाने.११.४.९१
९६३१६. समुद्र	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
९६३१७. समुद्र	कैसा वारया धनुर्वात चढला । समुद्र कीं महापुरीं पडिला । विषाग्नि मारा प्रवर्तला । वडवानळासी	ज्ञाने.११.२४.३५७
९६३१८. समुद्र	म्हणोनि समुद्र बाहीं । तरणें आथि केंही । कां गगनामाजीं पाईं । खोलिजतु असे	ज्ञाने.१२.५.७१
९६३१९. समुद्र	रोमां कवण पेरी । कोण समुद्र भरी । पर्जन्याचिया करी । धारा कवण	ज्ञाने.१३.४.५६
९६३२०. समुद्र	घेउनी जळाचे लोट । आलिया नदीनदांचे संघाट । करी वाड पोट । समुद्र जेवीं	ज्ञाने.१३.७.३४९
९६३२१. समुद्र	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
९६३२२. समुद्र	जळाशयाचेनि नांवें । समुद्र कीजती नवे । परी किंबहुना आघवें । वृथाचि तें	ज्ञाने.१७.२८.४१६
९६३२३. समुद्र	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
९६३२४. समुद्रचि	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
९६३२५. समुद्रचि	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
९६३२६. समुद्रचि	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
९६३२७. समुद्रचि	तरी तिहीं शाखाभेदीं । मीचि जाणिजे त्रिशुद्धी । जैसा पूर्वापार नदी । समुद्रचि ठी	ज्ञाने.१५.१५.४३३
९६३२८. समुद्रजळ	तेथ तिन्हीं लोक डंडळित । मेरु मांदार आंदोळित । समुद्रजळ उसळत । कैलासवेरी	ज्ञाने.१.१७-१८.१५५
९६३२९. समुद्रजळें	अगाधें समुद्रजळें । प्राशितां अधिकें जळे । वडवाग्नि न मिळे । शांति कहीं	ज्ञाने.१६.४.२४१
९६३३०. समुद्रमहाजळीं	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
९६३३१. समुद्रा	जैसा आरंबळला आगीं । समुद्रा ये निवावयालागीं । तंव कल्लोळपाणियाचां तरंगीं । आगळा बिहे	ज्ञाने.११.२०.३२५
९६३३२. समुद्रा	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
९६३३३. समुद्रा	कां फेडित पाप ताप । पोखीत तीरींचे पादप । समुद्रा जाय आप । गंगेचें जैसें	ज्ञाने.१६.३.१९९
९६३३४. समुद्रा	नुरेचि गगनावीण ठावो । नोहेचि समुद्रा प्रवाहो । नुठीचि ध्रुवा जावों । तैसें जाहालें	ज्ञाने.१८.१७.४२१
९६३३५. समुद्रा	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
९६३३६. समुद्रांशु	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४

९६३३७. समुद्राचा	आणि समुद्राचा मेघु । उपेगें तयाहूनि चांगु । तैसा पार्थी आजि लागु । आहे तये	ज्ञाने.१८.७८.१६४८
९६३३८. समुद्राचें	जैसे महानदीचे वोघ । वहिले ठाकिती समुद्राचें आंग । तैसें आघवांचिकडूनि जग । प्रवेशत मुखीं	ज्ञाने.११.२८.४२३
९६३३९. समुद्राचें	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
९६३४०. समुद्राचेनि	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
९६३४१. समुद्राचेनि	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
९६३४२. समुद्रातें	कां सकळ जळसंपत्ती । घेऊनि समुद्रातें गिंवसिती । गंगा जैसी अनन्यगती । मिळालीचि मिळे	ज्ञाने.११.५४.६८७
९६३४३. समुद्रादिक	जैसे चेष्टा आपुलिया । समुद्रादिक धनंजया । चेष्टती चंद्राचिया । सन्निधी येकी	ज्ञाने.१८.६१.१३१२
९६३४४. समुद्रापैलाडी	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गींचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
९६३४५. समुद्रामाजिं	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
९६३४६. समुद्रामाजीं	तंववरी नदानदींचीं नांवें । तंवचि पूर्वपश्चिमेचे यावे । जंव न येती आघवे । समुद्रामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६२
९६३४७. समुद्रावगाहनीं	कां तीर्थें जियें त्रिभुवनीं । तियें घडती समुद्रावगाहनीं । ना तरी अमृतरसास्वादनीं । रस सकळ	ज्ञाने.१.२६
९६३४८. समुद्राहूनि	तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठे बोल । जे समुद्राहूनि खोल । अर्थभरित	ज्ञाने.४.४२.२१४
९६३४९. समुद्रीं	तें आदि नाहीं खंडलें । समुद्रीं तरी असे मिनलें । आणि जातचि मध्यें उरलें । दिसे जैसें	ज्ञाने.२.२६.१५४
९६३५०. समुद्रीं	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
९६३५१. समुद्रीं	तेथ जैसीं रथ्योदकें सकळें । घेऊनि गंगा समुद्रीं मिळे । मग एकेक वेगळें । निवडूं नये	ज्ञाने.५.२८.१५४
९६३५२. समुद्रीं	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
९६३५३. समुद्रीं	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
९६३५४. समुद्रीं	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
९६३५५. समुद्रीं	म्हणोनि वारियासवें धांवणें । न ठके गगना खेंव देणें । जळकेली खेळणें । समुद्रीं केउतें	ज्ञाने.११.४५.५९२
९६३५६. समुद्रीं	विष कीं आहारीं पडे । समुद्रीं पायवाट जोडे । एकीं वाग्ब्रह्म थोकडें । अभ्यासें केलें	ज्ञाने.१२.९.११२
९६३५७. समुद्रीं	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
९६३५८. समुद्रीं	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
९६३५९. समुद्रीं	जैसें तारागणीं भरलें । गगन समुद्रीं बिंबलें । परी तें तुटोनि नाहीं पडिलें । ऐसें निवडे	ज्ञाने.१५.१०-११.३८४
९६३६०. समुद्रीं	पोटीं बांधोनि पाषाण । समुद्रीं बाहीं आंगवण । कां जियावया जेवण । काळकूटाचें	ज्ञाने.१६.२२.४३६
९६३६१. समुद्रीं	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
९६३६२. समुद्रीं	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
९६३६३. समुद्रीं	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५

९६३६४. समुद्रीं	जी समुद्राचेनि पैसें । समुद्रीं आकाश आभासे । थिल्लरीं थिल्लराऐसें । बिंबेचि पैं	ज्ञाने.१८.७८.१७१६
९६३६५. समुद्रींचे	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
९६३६६. समुद्रींही	ब्रह्मगिरीहूनि न निगे । आणि समुद्रींही कीर न रिगे । तरी माजीं दिसे वाउगें । मृगांबु जैसें	ज्ञाने.१५.३.२३८
९६३६७. समुद्रु	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
९६३६८. समुद्रु	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
९६३६९. समुद्रु	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
९६३७०. समुद्रु	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
९६३७१. समुद्रु	एका कणालागीं उंदिरु । आसका उपसे डोंगरु । कां शेवाळोद्देशें दर्दुरु । समुद्रु डहुळी	ज्ञाने.१८.२४.६०७
९६३७२. समुद्रु	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
९६३७३. समुद्रु	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
९६३७४. समुद्रें	जयांचेनि गा बोलें । अग्नीसि आयुष्य जाहालें । म्हणोनि समुद्रें पाणी आपुलें । दिधलें यांचिया प्रीती	ज्ञाने.९.३३.४७९
९६३७५. समुद्रोदक	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
९६३७६. समुद्रोर्मी	अनियम आषाढमेघ । कां समुद्रोर्मी अभंग । तैसे कामिती अनेग । अखंड काम	ज्ञाने.१६.१६.३६६
९६३७७. समुद्रौनि	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
९६३७८. समूळ	उत्तम अधमीं संचरती । ऐसे वर्णावर्ण मिसळती । तेथ समूळ उपडती । जातिधर्म	ज्ञाने.१.४१.२५०
९६३७९. समूळ	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
९६३८०. समूळ	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
९६३८१. समूळ	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
९६३८२. समूळ	तें अज्ञान जैं समूळ तुटे । तैं भ्रांतीचें मसैरें फिटे । मग अकर्तृत्व प्रगटे । ईश्वराचें	ज्ञाने.५.१६.८३
९६३८३. समूळ	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
९६३८४. समूळ	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७
९६३८५. समूळ	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
९६३८६. समूळ	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
९६३८७. समूळ	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
९६३८८. समूळ	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
९६३८९. समूळीं	तंव ते चिकित्से पहिलें । एकाचे कंद खणविले । एका उपडविलें । समूळीं सपत्रीं	ज्ञाने.१३.७.२२६
९६३९०. समूह	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२

९६३९१. समूहपरत्वें	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
९६३९२. समृद्धा	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
९६३९३. समृद्धिजात	जैसें भाग्याचिये भडसें । उद्यमाचेनि मिसें । मग समृद्धिजात आपैसें । घर रिघे	ज्ञाने.६.१८.३५४
९६३९४. समृद्धिजातें	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
९६३९५. समृद्धी	देखा विहित क्रियाविधी । निर्हेतुका बुद्धी । जो असतिये समृद्धी । विनियोगु करी	ज्ञाने.३.१३.११९
९६३९६. समृद्धीचे	ऐसे एकतुके पांचभौतिक । पडती बहुवस टांक । मग तिये समृद्धीचे लेख । प्रकृतीचि धरी	ज्ञाने.७.६.२५
९६३९७. समेंविषमें	तरी कर्मीं असोनि कर्मे । जो नावरे समेंविषमें । चर्मचक्षूंचेनि चामें । दृष्टि जैसी	ज्ञाने.१८.१६.४०१
९६३९८. समो	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
९६३९९. समो	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
९६४००. समोर	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
९६४०१. समोर	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
९६४०२. समोर	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
९६४०३. समोर	अनावरें मुखें समोर देखे । तयाभेणें पाठीमोरा जंव ठाके । तंव तयाहीकडे श्रीमुखें । करचरण तैसेचि	ज्ञाने.११.११.२२८
९६४०४. समोर	वाती पुढां जैसें । पळों लागे काळवसें । निषिद्ध इंद्रियां तैसें । समोर नोहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२१०
९६४०५. समोर	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
९६४०६. समोर	कां आरसा समोर ठेविजे । आणि आपणपें तेथ देखिजे । तरी तेधवांचि जालें मानिजे । काय आधीं नाहीं	ज्ञाने.१५.१०-११.३७७
९६४०७. समोर	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
९६४०८. समोर	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
९६४०९. समोरला	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
९६४१०. समोरील	कां प्रतिभिंती चोखटे । समोरील चित्र उमटे । तैसा अर्जुनें आणि वैकुंठें । नांदतसे बोधु	ज्ञाने.१५.१५.४४४
९६४११. समोरें	अगा सुखदुःखाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
९६४१२. सम्यक	वांचूनि देतें घेतें आणिक । निभ्रांत नाहीं सम्यक । एथ कर्मचि फळसूचक । मनुष्यलोकीं	ज्ञाने.४.१२.७३
९६४१३. सम्यक्	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९
९६४१४. सम्यक्	पै सम्यक् एकें अनुभवें । जिहीं देखिलें तत्त्व आघवें । ते दोन्हीतेंही ऐक्यभावें । मानिती गा	ज्ञाने.५.४.२८
९६४१५. सम्यक्	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
९६४१६. सम्यक्	तरी तप जें कां सम्यक् । तेंही त्रिविध आइक । शारीर मानसिक । शाब्द गा	ज्ञाने.१७.१३.२००
९६४१७. सम्यग्ज्ञान	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५

९६४१८. सम्यग्ज्ञानाचा	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
९६४१९. सम्यग्ज्ञानाचें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
९६४२०. सम्यग्ज्ञानें	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
९६४२१. सम्यग्ज्ञान	सम्यग्ज्ञान नुदैजतां । वेधेंचि तन्मयता । उपजे ऐसी योग्यता । बोधाचि लाहे	ज्ञाने.१८.४६.९२१
९६४२२. सम्यग्ज्ञानाचिया	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
९६४२३. सर	जयां भक्तीची येतुली प्राप्ती । जे कैवल्यातें परौतें सर म्हणती । जयांचिये लीलेमाजीं नीति । जियाली दिसे	ज्ञाने.९.१३.१९२
९६४२४. सर	चंद्रमा आलिया घरा । म्हणिजे निगें करितोसि उबारा । पडिसायि पाडितोसि दिनकरा । परता सर	ज्ञाने.११.४९.६२७
९६४२५. सर	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
९६४२६. सर	कीं आंधारें खतेलें अंबर । झालेया दिवसनाथासमोर । तेणें तयातें पऱ्हा सर । म्हणितलें काई	ज्ञाने.१६.२७
९६४२७. सरकटिजेल	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
९६४२८. सरकटित	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
९६४२९. सरकटितु	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
९६४३०. सरकटितु	वयसेचेनि उवायें । संपत्तीचेनि सावायें । सेव्यासेव्य जाये । सरकटितु	ज्ञाने.१३.११.७७१
९६४३१. सरड	जैसें बाभुळीचें खोड । गिरबडुनी जाती सरड । तैसे पिचडीं तोंड । सरकटिजेल	ज्ञाने.१३.८.५६१
९६४३२. सरडा	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
९६४३३. सरडा	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५
९६४३४. सरती	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
९६४३५. सरती	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
९६४३६. सरती	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
९६४३७. सरते	तैसे पहिले सरते । श्लोक न म्हणावे गीते । जुनीं नवीं पारिजातें । आहाती काई	ज्ञाने.१८.७८.१६८०
९६४३८. सरतें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
९६४३९. सरतें	पाहें पां आयुष्याचा अढळ करी । जें सरतें जीवित वारी । तया औषधातें वैरी । काय जिव्हा न म्हणे	ज्ञाने.६.१९.३६२
९६४४०. सरतें	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
९६४४१. सरतें	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
९६४४२. सरतें	तरी पंडुकुमरें तेणें । देवाचें सरतें बोलणें । जाणोनि अंत:करणें । काणी घेतली	ज्ञाने.१८.७६
९६४४३. सरतें	किंबहुना श्रुतिजातें । अधिष्ठूनि केलें सरतें । तेतुलेंही उपरतें । जाणे जे बुद्धी	ज्ञाने.१८.३२.७२८
९६४४४. सरला	कैसी पुसती पाहें पां जाणिव । भिडेचि तरी लंघों नेदीं शिंव । एऱ्हवीं कृष्णहृदयासि खेंव । देवों सरला	ज्ञाने.७.३०.२०३

९६४४५. सरला	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
९६४४६. सरलिया	म्हणे परिसणेयांच्या राया । आइकें बापा धनंजया । ऐसी जळों सरलिया माया । तेथ जाळितें तेंही जळे	ज्ञाने.८.४.५८
९६४४७. सरलिया	अथवा पितरांचीं व्रतें । वाहती जयांचीं चित्तें । जीवित सरलिया तयांतें । पितृत्व वरी	ज्ञाने.९.२५.३५६
९६४४८. सरलिया	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
९६४४९. सरलियां	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
९६४५०. सरली	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
९६४५१. सरली	अर्जुना तयापरी । सरली द्वैताची वारी । नांदो नामार्थ एकाहारीं । मीतूंविण	ज्ञाने.१४.२.५६
९६४५२. सरली	आतां गुणातें तो किरीटी । जिणे या नव्हती गोष्टी । जे एकपणाही मिठी । पडों सरली	ज्ञाने.१४.२६.३९६
९६४५३. सरली	म्हणौनि काम वैरी । जाला येथ ठाणोरी । तेथ सरली वारी । क्रोधाचीही	ज्ञाने.१८.५३.१०६१
९६४५४. सरलीं	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
९६४५५. सरलें	आम्हीं तनुमनुजीवें । तुझिया बोला वोटंगावें । आणि तुवांचि ऐसें करावें । तरी सरलें म्हणे	ज्ञाने.३.२.१२
९६४५६. सरलें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
९६४५७. सरलें	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
९६४५८. सरलें	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
९६४५९. सरलें	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
९६४६०. सरलें	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
९६४६१. सरलें	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
९६४६२. सरलें	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
९६४६३. सरलें	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
९६४६४. सरलेया	ना ना इंधनांशु सरलेया । वन्हि परते जेवीं आपणपयां । तैसें आपेंआप धनंजया । न्याहाळणें जें गा	ज्ञाने.१५.४.२७१
९६४६५. सरलेया	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । बोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
९६४६६. सरलों	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
९६४६७. सरळ	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचे	ज्ञाने.१३.७.२६९
९६४६८. सरळ	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
९६४६९. सरळ	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
९६४७०. सरळ	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
९६४७१. सरळ	तेथ मेधारसें सगर्भ । आस्थापत्रीं सबोंब । सरळ निघती कोंभ । सद्वृत्तीचे	ज्ञाने.१५.२.१८७

९६४७२. सरळा	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
९६४७३. सरळा	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
९६४७४. सरळा	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
९६४७५. सरळिया	प्रसवती शाखा सरळिया । नानासृष्टि डाहाळिया । आड फांटती माळिया । जातिचिया	ज्ञाने.१५.२.१५०
९६४७६. सरळिया	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
९६४७७. सरळी	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
९६४७८. सरळी	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
९६४७९. सरळी	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
९६४८०. सरळु	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
९६४८१. सरळु	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
९६४८२. सरळु	जो धर्मकीर्तिधवळु । अगाध दातृत्वें सरळु । अतुलबळें प्रबळु । बळिबंधनु	ज्ञाने.१२.२०.२४१
९६४८३. सरळु	जो भक्तजनवत्सलु । प्रेमजन प्रांजलु । सत्यसेतु सरळु । कलानिधि	ज्ञाने.१२.२०.२४३
९६४८४. सरळे	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
९६४८५. सरळे	अप्रवृत्तींचे खणुवाळे । फोक निघती सरळे । घेत पान पालव डाळें । प्रमादाचीं	ज्ञाने.१५.२.१६५
९६४८६. सरळें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
९६४८७. सरसाचि	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
९६४८८. सरसीं	जैसी खळाळीचिया उदका- । सरसीं उदाळे चंद्रिका । तैसा विकारां औपाधिकां । ऐसाचि गमे	ज्ञाने.१५.१६.४९८
९६४८९. सरसींच	इयें तिन्ही तयापरी । सरसींच सदा अवधारीं । भूतांसि कवणीं अवसरीं । ठाकती ना	ज्ञाने.२.२६.१५५
९६४९०. सरसीच	इंद्रियाविषयांचिये भेटी- । सरसीच वेगें उठी । कामाची बाहुटी । धरूनियां	ज्ञाने.१३.५-६.१२३
९६४९१. सरसे	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
९६४९२. सरस्वती	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
९६४९३. सरागें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णे अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
९६४९४. सरावो	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
९६४९५. सरावो	तैसा चित्तीं अहंते ठावो । आणि जिभे सकळशास्त्रांचा सरावो । ऐसेनि कोडी एक जन्म जावो । परी न पविजे मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३९६
९६४९६. सरिता	ना तरी ग्रीष्मकाळीं सरिता । शोषूनि जाती समस्ता । परी न्यून नव्हे पार्था । समुद्र जैसा	ज्ञाने.२.७०.३५९
९६४९७. सरिता	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
९६४९८. सरिता	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४

९६४९९. सरिता	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
९६५००. सरिता	अहो नारदादिकां संतां । त्यांचिया युक्तिरूप सरिता । मी महोदधि जालां अनंता । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१०.१४.१६५
९६५०१. सरिता	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
९६५०२. सरिता	वर्षाकाळीं सरिता । जैसी चढों लागे पांडुसुता । तैसी नीच नवी भजतां । श्रद्धा दिसे	ज्ञाने.१२.२.३६
९६५०३. सरिता	जैसा शरत्कालु रिगे । आणि सरिता वोहटूं लागे । तैसें चित्त काढेल वेगें । प्रपंचौनी	ज्ञाने.१२.९.१०७
९६५०४. सरिता	मोक्षासकट गती । जेथें येती विश्रांती । गंगादि अपांपती । सरिता जेवीं	ज्ञाने.१३.२८.१०७४
९६५०५. सरिता	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
९६५०६. सरिता	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
९६५०७. सरिता	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
९६५०८. सरिताओघ	जैसे सरिताओघ समस्त । समुद्रामाजिं मिळत । परी माघौते न समात । परतले नाहीं	ज्ञाने.२.२९.१७५
९६५०९. सरितावोघ	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
९६५१०. सरितासमुद्र	भरले सरितासमुद्र चहूंकडे । परि ते बापियासि कोरडे । कां जैं मेघौनि थेंबुटा पडे । तैं पाणी कीं तया	ज्ञाने.१०.१५.१८३
९६५११. सरितांतें	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
९६५१२. सरितें	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
९६५१३. सरितेचेनि	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
९६५१४. सरितेसीं	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
९६५१५. सरिसा	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
९६५१६. सरिसा	चतुर्विधु ठसा । उमटों लागे आपैसा । मोला तरी सरिसा । परी थरचि आनान	ज्ञाने.७.६.२३
९६५१७. सरिसा	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
९६५१८. सरिसा	देवाचिया भोगायतनीं । खेळतां आशंकेना मनीं । जी रिगोनियां शयनीं । सरिसा पहुडें	ज्ञाने.११.४२.५५२
९६५१९. सरिसा	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
९६५२०. सरिसा	पैं जे वानी श्यातुका । तेचि वेगळिया वाला येका । म्हणोनि एकदेशीया व्यापका । सरिसा पाडू	ज्ञाने.१२.१.२५
९६५२१. सरिसा	पार्था जयाचां ठायीं । वैषम्याची वार्ता नाहीं । रिपुमित्रां दोहीं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१२.१८.१९७
९६५२२. सरिसा	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
९६५२३. सरिसा	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
९६५२४. सरिसा	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
९६५२५. सरिसा	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९

९६५२६. सरिसा	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
९६५२७. सरिसाचि	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
९६५२८. सरिसी	नातरी आथिलेपणें सरिसी । कवणी आहे लक्ष्मियेऐसी । श्रियेसारिखिया दासी । घरीं जियेतें	ज्ञाने.९.२५.३७३
९६५२९. सरिसी	माधुर्यें चंद्रिका । सरिसी राया रंका । तैसा जो सकळिकां । भूतां समु	ज्ञाने.१२.१८.२०४
९६५३०. सरिसी	जडाजडीं अंशीं । राहाटे जे सरिसी । ते चेतना गा तुजसीं । लटिकें नाहीं	ज्ञाने.१३.५-६.१३७
९६५३१. सरिसी	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
९६५३२. सरिसीं	इयें दोनी सरिसीं । मजमाजीं प्रेमेंसीं । रिगालीं तरी पावसी । मातें तूं गा	ज्ञाने.१२.८.९८
९६५३३. सरिसीं	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
९६५३४. सरिसीं	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
९६५३५. सरिसींच	कां खळाळु मोटका शोषे । आणि चंद्रिका तैं सरिसींच भ्रंशे । तैसा उपाधिनाशीं न दिसे । उपाधिकु	ज्ञाने.१५.१६.४९९
९६५३६. सरिसीच	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
९६५३७. सरिसीये	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
९६५३८. सरिसे	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
९६५३९. सरिसे	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
९६५४०. सरिसे	आणि महासिंधू जैसे । ग्रीष्मवर्षीं सरिसे । इष्टानिष्ट तैसें । जयाचां ठायीं	ज्ञाने.१३.९.६००
९६५४१. सरिसे	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
९६५४२. सरिसे	उटूनि दोन्ही आरसे । वोडविलीया सरिसे । कोण कोणा पाहातसे । कल्पावें पां	ज्ञाने.१८.७४.१५९६
९६५४३. सरिसे	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
९६५४४. सरिसें	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
९६५४५. सरिसें	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
९६५४६. सरिसें	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
९६५४७. सरिसें	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
९६५४८. सरिसें	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
९६५४९. सरिसें	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
९६५५०. सरिसें	गीतापाठकासि असे । फळ अर्थज्ञाचि सरिसें । गीतामाउलिये कीं नसे । जाणेंतान्हें	ज्ञाने.१८.७०.१५२८
९६५५१. सरिसेंचि	जया काळज्वरु आंगीं बाणे । तो शीतोष्णें जैशीं नेणे । आगी आणि चांदिणें । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.४.४०.२००
९६५५२. सरिसेंचि	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२

९६५५३. सरिसेंचि	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
९६५५४. सरिसेंपण	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मी । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
९६५५५. सरिसेनि	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
९६५५६. सरिसेपणें	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
९६५५७. सरिसेपणेंचि	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्रकरु	ज्ञाने.६.२०
९६५५८. सरी	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
९६५५९. सरी	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
९६५६०. सरी	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
९६५६१. सरी	म्हणोनि मिरविती नांवें । वायां ईश्वरादि आघवे । नाहीं मजसीं सरी पावे । ऐसें कोण्ही	ज्ञाने.१६.१५.३५९
९६५६२. सरी	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
९६५६३. सरू	आतां चौठायीं न करूं । एकही म्हणोनि न सरूं । आत्मानात्मया धरूं । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.१८.९५३
९६५६४. सरे	जेथ यजितयाचा कामु पुरे । यज्ञींचें विधान सरे । मागुतें जेथूनि वोसरे । क्रियाजात	ज्ञाने.४.३०.१५०
९६५६५. सरे	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४
९६५६६. सरे	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
९६५६७. सरे	प्रवृत्ति माघौति मोहरे । समाधि ऐलाडी उतरे । आघवें अभ्यासूं सरे । बैसतखेवो	ज्ञाने.६.१२.१९१
९६५६८. सरे	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
९६५६९. सरे	ऐसें शब्दजात माघौतें सरे । तेथ संकल्पाचें आयुष्य पुरे । वाराही जेथ न शिरे । विचाराचा	ज्ञाने.६.१५.३१९
९६५७०. सरे	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
९६५७१. सरे	तेथ मनाचें मेहुडें विरे । पवनाचें पवनपण सरे । आपणपां आपण मुरे । आकाशही	ज्ञाने.६.४५.४६८
९६५७२. सरे	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
९६५७३. सरे	तेवेळीं कृतकृत्यता जग भरे । तेथ अध्यात्माचें नवलपण पुरे । कर्माचें काम सरे । विरमे मन	ज्ञाने.७.२९.१७७
९६५७४. सरे	देखें वोळंबा इंगळु न चरे । तेजीं तिमिर जेथ न सरे । जें देहाचें आंधारें । चर्मचक्षूसीं	ज्ञाने.८.९.८९
९६५७५. सरे	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
९६५७६. सरे	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्मा निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
९६५७७. सरे	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
९६५७८. सरे	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
९६५७९. सरे	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८

९६५८०. सरे	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
९६५८१. सरे	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
९६५८२. सरे	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
९६५८३. सरे	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
९६५८४. सरे	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
९६५८५. सरे	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
९६५८६. सरे	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४
९६५८७. सरे	जें चळे ना ढळे । सरे ना मैळे । तें आपुलेनिचि बळें । आंगविलें जिहीं	ज्ञाने.१२.३.४५
९६५८८. सरे	तैसें येणेंचि शरीरें । शरीरा येणें सरे । किंबहुना येरझारें । चिरा पडे	ज्ञाने.१२.११.१३६
९६५८९. सरे	येऱ्हवीं प्राप्तें मतांतरें । थातंबूनि आंगभरें । बोलिजैल तें न सरे । तुम्हांपाशीं	ज्ञाने.१३.७.३१८
९६५९०. सरे	तैसें कर्मवरिचिलेकडां । न सरे थोर मोलें कुडा । नव्हे मदिरेचा घडा । पवित्र गंगे	ज्ञाने.१३.७.४७१
९६५९१. सरे	पाहें पां दिवसु आघवा सरे । मग रात्रीची बारी उरे । वांचूनि कांहीं तिसरें । नाहीं जेवीं	ज्ञाने.१३.११.६५४
९६५९२. सरे	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
९६५९३. सरे	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
९६५९४. सरे	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
९६५९५. सरे	आकारु जेथ सरे । जीवत्व जेथें विरे । द्वैत जेथ नुरे । अद्वय जें	ज्ञाने.१३.३४.११४१
९६५९६. सरे	आणि येणेंही न सरे । लांकण लागे दुसरें । जें विद्वत्तेचें भरे । भूत आंगीं	ज्ञाने.१४.६.१५२
९६५९७. सरे	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
९६५९८. सरे	तरी प्रबोधु जंव नोहे । तंव निद्रे काय अंतु आहे । कीं रात्री न सरे तंव न पाहे । तया आरौतें	ज्ञाने.१५.३.२२५
९६५९९. सरे	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
९६६००. सरे	कीं मावळलिया दिनकरु । सरे किरणांचा पसरु । तैसा मनोजयें प्रचारु । बुद्धीन्द्रियांचा	ज्ञाने.१६.२.१८४
९६६०१. सरे	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
९६६०२. सरे	पैं भांगार जऱ्ही पंधरें । तऱ्ही राजावळीचीं अक्षरें । लाहे तैंचि सरे । जियापरी	ज्ञाने.१७.२२.३२२
९६६०३. सरे	तें कर्म कीर ब्रह्माकारें । जालें तेणेंही न सरे । जे करीतेणेंसी दुसरें । आहे म्हणौनि	ज्ञाने.१७.२५.३७४
९६६०४. सरे	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
९६६०५. सरे	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
९६६०६. सरे	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२

९६६०७. सरे	धरवणी वेंचें सरे । तैसें भोगें प्राचीन पुरे । नवें तंव नुपकरे । कांहींचि करूं	ज्ञाने.१८.४९.९६५
९६६०८. सरे	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
९६६०९. सरे	ऐक्याचें एकपण सरे । जेथ आनंदकणुही विरे । कांहीचि नुरोनि उरे । जें कांहीं गा	ज्ञाने.१८.५०.१००५
९६६१०. सरे	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
९६६११. सरे	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
९६६१२. सरे	जेव्हां कापुर जळों सरे । तयाचि नाम अग्नि पुरे । मग उभयातीत उरे । आकाश जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२११
९६६१३. सरे	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
९६६१४. सरे	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
९६६१५. सरेचिना	अगा बोलतयांचिया ठायीं । वादु तो मी पाहीं । जो सकलशास्त्रसंमतें कहीं । सरेचिना	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६७
९६६१६. सरैल	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
९६६१७. सरो	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
९६६१८. सरों	म्हणोनि मागां सरों तंव संसारु । आडवीत येतसे अनिवारु । आणि पुढां तूं तंव अनावरु । न येसि घेवों	ज्ञाने.११.२०.३२३
९६६१९. सरों	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
९६६२०. सरों	पातलेया झाडाचें मूळ । मागुतें सरों नेणेचि जळ । जिरालें गां केवळ । तयाचांचि आंगीं	ज्ञाने.१७.११.१७४
९६६२१. सरोगु	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
९६६२२. सरोनि	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
९६६२३. सरोनि	गांठीं बांधली खापरी । येथें अथवा पैलतीरीं । न सरोनि जैसी मारी । उपवासीं गा	ज्ञाने.१७.२८.४२०
९६६२४. सरोभरी	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
९६६२५. सरोभरी	जया देवाची पाहतां थोरी । विश्व परमाणुही दशा न धरी । तो भावाचिये सरोभरी । नव्हेचि काई	ज्ञाने.१६.३८
९६६२६. सरोभरी	जैसा द्विज षट्कर्मे करी । शूद्र तयातें नमस्कारी । कीं दोहींसिही सरोभरी । निपजे यागु	ज्ञाने.१६.१.९६
९६६२७. सरोभरी	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
९६६२८. सरोवर	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
९६६२९. सरोवर	नातरी सरोवर आटलें । रानीं दु:खिया दु:खी भेटलें । कां वांझ फुलीं फुललें । झाड जैसें	ज्ञाने.९.३१.४३४
९६६३०. सरोवर	नाना सरोवर भरलें । तैं चंद्रत्व तेथें बिंबलें । तैसें गुणाभासीं बांधलें । आत्मत्व गमे	ज्ञाने.१४.८.१९५
९६६३१. सरोवर	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
९६६३२. सरोवर	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
९६६३३. सरोवरांसी	सकळिकां सरोवरांसी । माझारि समुद्र तो मी जळराशी । महर्षीआंतु तपोराशी । भृगु तो मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३०

९६६३४. सरोवरीं	अगाध सरोवरीं । कमळिणी जियापरी । कां सदैवाचां घरीं । संपत्ति जैसी	ज्ञाने.१३.७.३४०
९६६३५. सरोवरीं	विकासें रवीतें उपजवी । द्रुती अलीकरवीं भोगवी । ते सरोवरीं कां बरवी । अब्जिनी जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७६
९६६३६. सरोवरीं	वेद्योदकाचां सरोवरीं । फांकतां विषयकल्हारीं । इंद्रियषट्पदा चारी । जीवभंवरातें	ज्ञाने.१८.६१.१३०१
९६६३७. सरोवरु	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
९६६३८. सरोवरु	गगनीं मी पंडुसुता । चंद्राचेनि मिसें अमृता । भरला जालों चालता । सरोवरु	ज्ञाने.१५.१३.४०३
९६६३९. सरोवरु	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
९६६४०. सरोवरें	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
९६६४१. सरोवरें	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
९६६४२. सरोष	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
९६६४३. सर्प	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
९६६४४. सर्प	पैं अभ्यासाचेनि बळें । एकां गति अंतराळे । व्याघ्र सर्प प्रांजळे । केले एकीं	ज्ञाने.१२.९.१११
९६६४५. सर्प	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
९६६४६. सर्पकुळाआंतु	सर्पकुळाआंतु अधिष्ठाता । वासुकी गा मी कुंतीसुता । नागांमाजीं समस्तां । अनंतु तो मी	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४२
९६६४७. सर्पघराआंतु	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
९६६४८. सर्पचि	कां आपला गरळजाळीं । जळतया आंगाची पेंदळी । ते सर्पचि करीं बिळीं । निरुंधला	ज्ञाने.१६.१९.४१०
९६६४९. सर्पत्व	तरी आतां देह असो अथवा जावो । आम्ही तों केवळ वस्तूचि आहों । कां जे दोरीं सर्पत्व वावो । दोराचिकडुनी	ज्ञाने.८.२७.२४८
९६६५०. सर्पत्वा	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
९६६५१. सर्पत्वें	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९
९६६५२. सर्पफणीची	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
९६६५३. सर्पबुद्धि	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
९६६५४. सर्पा	वैर जन्मांतरींचें । सर्पा मनौनि न वचे । तेवीं अतीता जन्माचें । उणें जो वाहे	ज्ञाने.१३.८.५३७
९६६५५. सर्पा	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
९६६५६. सर्पांगना	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
९६६५७. सर्पाकारु	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
९६६५८. सर्पाची	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
९६६५९. सर्पाभासाचा	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
९६६६०. सर्पिणी	तैशी ते कुंडलिनी । मोटकी औट वळणी । अधोमुख सर्पिणी । निजैली असे	ज्ञाने.६.१४.२२३

९६६६१. सर्पी	तैसे सुखदु:खरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
९६६६२. सर्पीं	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं । जैसा जळत चंदनु सर्पीं । तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं । वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
९६६६३. सर्पीं	आतां चंदनाचें बुड । सर्पीं जैसें दुवाड । कां निधानाचें तोंड । विवसिया जेवीं	ज्ञाने.१८.३७.७७८
९६६६४. सर्पें	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
९६६६५. सर्पेंसी	हां गा सर्पेंसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
९६६६६. सर्व	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
९६६६७. सर्व	कीं परमधाम प्रकट । सर्व विद्यांचें मूळपीठ । शास्त्रजातां वसिष्ठ । अशेषांचें	ज्ञाने.१.३०
९६६६८. सर्व	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
९६६६९. सर्व	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
९६६७०. सर्व	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
९६६७१. सर्व	तैसें सर्व कर्मीं असणें । तें फुडें मानूनि वायाणें । मग आपणपें जो जाणे । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.४.१८.९८
९६६७२. सर्व	तेणें न पाहतां विश्व देखिलें । न करितां सर्व केलें । न भोगितां भोगिलें । भोग्यजात	ज्ञाने.४.१८.१०१
९६६७३. सर्व	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
९६६७४. सर्व	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
९६६७५. सर्व	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
९६६७६. सर्व	तैसें भूतजात सर्व । माझेचि कीर अवयव । परि मायायोगें जीव- । दशे आले	ज्ञाने.७.१३.६६
९६६७७. सर्व	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
९६६७८. सर्व	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
९६६७९. सर्व	मी ये परीचा भूतभावनु । परि सर्व भूतांसि अभिन्नु । जैसी प्रभा आणि भानु । एकचि ते	ज्ञाने.९.५.८६
९६६८०. सर्व	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
९६६८१. सर्व	तरी ये माझिये प्रकृती । महाकल्पाचां अंतीं । सर्व भूतें अव्यक्तीं । ऐक्यासी येती	ज्ञाने.९.७.१००
९६६८२. सर्व	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४
९६६८३. सर्व	एऱ्हवीं वेगळालिया विभूती । कायिएक परिससी किती । म्हणोनि एकिहेळां महामती । सर्व मी जाण	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६३
९६६८४. सर्व	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
९६६८५. सर्व	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
९६६८६. सर्व	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
९६६८७. सर्व	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३

९६६८८. सर्व	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
९६६८९. सर्व	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
९६६९०. सर्व	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
९६६९१. सर्व	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
९६६९२. सर्व	आणीकही जे जे सर्व । कायिक वाचिक मानसिक भाव । तयां मीवांचूनि धांव । आनौती नाहीं	ज्ञाने.१२.६.७९
९६६९३. सर्व	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
९६६९४. सर्व	मग ध्यानासि खेंव । देती आघवेचि भाव । तेव्हां कर्मजात सर्व । दूरी ठाके	ज्ञाने.१२.११.१३८
९६६९५. सर्व	जो सर्व भूतांचां ठायीं । द्वेषातें नेणेचि कहीं । आपपरु नाहीं । चैतन्या जैसा	ज्ञाने.१२.१३.१४४
९६६९६. सर्व	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
९६६९७. सर्व	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
९६६९८. सर्व	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
९६६९९. सर्व	ऐसा मनें देहें वाचा । सर्व संन्यासु दंडाचा । जाहला ठायीं जयाचां । देखशील	ज्ञाने.१३.७.३१०
९६७००. सर्व	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
९६७०१. सर्व	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वी । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
९६७०२. सर्व	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
९६७०३. सर्व	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
९६७०४. सर्व	ऐसेनि इया प्रकृती । आपुलिया सर्व व्याप्ती । अविकारातें विकृती- । माजीं कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००६
९६७०५. सर्व	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
९६७०६. सर्व	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
९६७०७. सर्व	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
९६७०८. सर्व	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
९६७०९. सर्व	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
९६७१०. सर्व	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
९६७११. सर्व	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
९६७१२. सर्व	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
९६७१३. सर्व	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
९६७१४. सर्व	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६

९६७१५. सर्व	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
९६७१६. सर्व	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
९६७१७. सर्व	तरी सर्व मंत्रांचा राजा । तो प्रणवो आदिवर्णु बुझा । आणि तत्कारु जो दुजा । तिजा सत्कारु	ज्ञाने.१७.२३.३४२
९६७१८. सर्व	जी गीतारत्नप्रासादाचा । कळसु अर्थ चिंतामणीचा । सर्व गीतादर्शनाचा । पाढाऊ जो	ज्ञाने.१८.३०
९६७१९. सर्व	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
९६७२०. सर्व	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
९६७२१. सर्व	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
९६७२२. सर्व	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
९६७२३. सर्व	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
९६७२४. सर्व	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
९६७२५. सर्व	येर नित्य कर्म तंव । फलत्यागें वेंचिलें सर्व । म्हणौनि मोक्षाची शिंव । ठाकूं लाहे	ज्ञाने.१८.४५.८९९
९६७२६. सर्व	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
९६७२७. सर्व	स्वामी मी सदोदितु । सहजु मी सततु । सर्व मी सर्वगतु । सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
९६७२८. सर्व	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्में किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
९६७२९. सर्व	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
९६७३०. सर्व	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्वृत्तीचां सहस्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
९६७३१. सर्व	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
९६७३२. सर्व	तरी बाह्य आणि अंतरा । आपुलिया सर्व व्यापारा । मज व्यापकातें वीरा । विषो करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५३
९६७३३. सर्व	आघवां आंगीं जैसा । वायु मिळोनि आहे आकाशा । तूं सर्व कर्मीं तैसा । मजसीचि अस	ज्ञाने.१८.६५.१३५४
९६७३४. सर्व	मी सर्व वस्तीचें वसौटें । माझीं नामें जियें चोखटें । तियें जीवा यावया वाटे । वाचेचिये लावीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५७
९६७३५. सर्व	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
९६७३६. सर्व	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्में मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
९६७३७. सर्व	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
९६७३८. सर्व	जयाचेनि संबंधें बंधु फिटे । जयाचिया आशा आस तुटे । जें भेटलया सर्व भेटे । आपणपांचि	ज्ञाने.१८.७३.१५६९
९६७३९. सर्व	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
९६७४०. सर्व	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
९६७४१. सर्व	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७

९६७४२. सर्वकर्मसाक्षिभूतु	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
९६७४३. सर्वकर्मसिद्धीलागीं	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
९६७४४. सर्वकामीं	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
९६७४५. सर्वकालीं	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
९६७४६. सर्वगत	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
९६७४७. सर्वगतासी	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
९६७४८. सर्वगतु	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
९६७४९. सर्वगतु	स्वामी मी सदोदितु । सहजु मी सततु । सर्व मी सर्वगतु । सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
९६७५०. सर्वचि	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
९६७५१. सर्वचि	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
९६७५२. सर्वबंधलक्षणें	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
९६७५३. सर्वविषयीं	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
९६७५४. सर्वसिद्धींत	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
९६७५५. सर्वसुखासी	मी भोगभूमीचा रावो । आजि सर्वसुखासी ठावो । म्हणोनि इंद्रुही वावो । मातें पाहुनि	ज्ञाने.१६.१४.३५४
९६७५६. सर्वज्ञ	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
९६७५७. सर्वज्ञ	एऱ्हवीं आपुलें करणें । सर्वज्ञ काय तो नेणे । परी केलें पुसणें । याचिलागीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४८
९६७५८. सर्वज्ञता	तैशी दशेची वाट न पाहतां । वयसेचिया गांवा न येतां । बाळपणींच सर्वज्ञता । वरी तयातें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५३
९६७५९. सर्वज्ञता	तैसें उत्तमत्व तैंचि तरे । तैंचि सर्वज्ञता सरे । जैं मनोबुद्धि भरे । माझेनि प्रेमें	ज्ञाने.९.३२.४५५
९६७६०. सर्वज्ञता	वाचस्पतीचेनि पाडें । सर्वज्ञता तरी जोडे । परि वेडिवेमाजीं दडे । महिमेभेणें	ज्ञाने.१३.७.१९०
९६७६१. सर्वज्ञते	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
९६७६२. सर्वज्ञते	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
९६७६३. सर्वज्ञतेचा	जो सर्वज्ञतेचा वोलावा । जो यादव कुळींचा कुळदिवा । तो कृष्ण जी पांडवा- । प्रती बोलिला	ज्ञाने.८.२८.२७०
९६७६४. सर्वज्ञनाथु	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
९६७६५. सर्वज्ञपणें	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
९६७६६. सर्वज्ञा	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
९६७६७. सर्वज्ञांचा	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
९६७६८. सर्वज्ञांचा	इये आक्षेपीं अर्जुनाचां । जो शिरोमणि सर्वज्ञांचा । तोषला बोध शिष्याचा । देखोनियां	ज्ञाने.१५.६.३२९

९६७६९. सर्वज्ञांचां	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
९६७७०. सर्वज्ञाचिये	मज सर्वज्ञाचिये बुद्धी । जें आलोट माने त्रिशुद्धी । तें निश्चयतत्त्व आधीं । अवधारीं पां	ज्ञाने.१८.४.१४७
९६७७१. सर्वज्ञानाचा	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सकृपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
९६७७२. सर्वज्ञु	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
९६७७३. सर्वज्ञु	तया नांव गा अधियज्ञु । ऐसें बोलला जंव सर्वज्ञु । तंव अर्जुन अतिप्राज्ञु । तया पातलें तें	ज्ञाने.८.४.५३
९६७७४. सर्वज्ञु	नाहीं माझेनि पाडें वाडु । मी सर्वज्ञु एकुचि रूढु । ऐसा गर्वतुष्टीगंडु । घेऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७१७
९६७७५. सर्वज्ञु	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
९६७७६. सर्वज्ञु	तैसा सर्वज्ञु श्रीगुरु । भेटलिया आत्मनिर्धारु । न पुसिजे जैं आभारु । धरूनियां	ज्ञाने.१८.६३.१३३५
९६७७७. सर्वज्ञुही	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्मे व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
९६७७८. सर्वज्ञुही	तयातें गा पंडुसुता । मी सर्वज्ञुही म्हणें जाणता । पैं वाग्ब्रह्मसिद्धांता । वंद्यु तोचि	ज्ञाने.१५.१.१४१
९६७७९. सर्वज्ञें	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७
९६७८०. सर्वज्ञेंही	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
९६७८१. सर्वतीर्थसंघातु	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
९६७८२. सर्वतीर्थसहवासा	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
९६७८३. सर्वत्यागुही	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
९६७८४. सर्वत्यागें	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
९६७८५. सर्वत्र	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
९६७८६. सर्वत्र	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
९६७८७. सर्वत्र	जो सर्वत्र सदा सरिसा । परिपूर्ण चंद्रु कां जैसा । अधमोत्तम प्रकाशा- । माजीं न म्हणे	ज्ञाने.२.५७.२९७
९६७८८. सर्वत्र	अन्नास्तव भूतें । प्ररोह पावति समस्तें । मग वरिषु या अन्नातें । सर्वत्र प्रसवे	ज्ञाने.३.१४.१३४
९६७८९. सर्वत्र	जे सर्वत्र सदा सम । तेथ विभाग अधमोत्तम । मतिवशें संभ्रम । विवंचिती	ज्ञाने.४.११.७०
९६७९०. सर्वत्र	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
९६७९१. सर्वत्र	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
९६७९२. सर्वत्र	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
९६७९३. सर्वत्र	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
९६७९४. सर्वत्र	भूतांचेनि अनेकपणें । अनेक नोहे अंत:करणें । केवळ एकत्वचि माझें जाणे । सर्वत्र जो	ज्ञाने.६.२९-३०.३९४
९६७९५. सर्वत्र	जेणें ऐक्याचिये दिठी । सर्वत्र मातेंचि किरीटी । देखिला जैसा पटीं । तंतु एकु	ज्ञाने.६.३१.३९८

९६७९६. सर्वत्र	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
९६७९७. सर्वत्र	आकाशें सर्वत्र वसावें । वायूनें नावभरी उगें नसावें । पावकें दहावें । वर्षावें जळें	ज्ञाने.९.१८.२८१
९६७९८. सर्वत्र	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
९६७९९. सर्वत्र	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
९६८००. सर्वत्र	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
९६८०१. सर्वत्र	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
९६८०२. सर्वत्र	श्रीकृष्णगुणीं मातें । सर्वत्र करीं वो सरतें । राणिवे बैसवी श्रोते । श्रवणाचिये	ज्ञाने.१२.१५
९६८०३. सर्वत्र	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
९६८०४. सर्वत्र	व्यापक आणि उदास । जैसें कां आकाश । तैसें जयाचें मानस । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१२.१६.१८०
९६८०५. सर्वत्र	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
९६८०६. सर्वत्र	आणि वस्तुमात्रीं गगन । जैसें असे संलग्न । तैसें शब्दजातीं कान । सर्वत्र जया	ज्ञाने.१३.१३.८८१
९६८०७. सर्वत्र	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
९६८०८. सर्वत्र	दीपांचां कोडीं जैसें । एकचि तेज सरिसें । तैसा जो असे । सर्वत्र ईशु	ज्ञाने.१३.२८.१०७६
९६८०९. सर्वत्र	तैसा सर्वत्र सर्व देहीं । आत्मा असतुचि असे पाहीं । संगदोषें एकेंही । लिप्तु नव्हे	ज्ञाने.१३.३२.११२०
९६८१०. सर्वत्र	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
९६८११. सर्वत्र	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
९६८१२. सर्वत्र	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
९६८१३. सर्वत्र	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
९६८१४. सर्वत्र	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
९६८१५. सर्वत्र	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
९६८१६. सर्वत्र	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
९६८१७. सर्वत्र	जो विषयाचेनि नांवें । चौगुणेंही वरी थांवे । जेणें मृतावस्था धावें । सर्वत्र जगा	ज्ञाने.१८.५३.१०५३
९६८१८. सर्वत्र	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
९६८१९. सर्वत्र	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
९६८२०. सर्वत्र	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशे । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
९६८२१. सर्वत्र	तेथ जाऊनिया भूतद्वेषु । सर्वत्र नम वै नम मीचि एकु । ऐसेनि आश्रयो आत्यंतिकु । लाहासी तूं माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३६१
९६८२२. सर्वत्र	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१

९६८२३. सर्वत्र	जे आधीं तंव पांडुसुता । सर्व कर्मे मज अर्पितां । सर्वत्र प्रसन्नता । लाहिजे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८३
९६८२४. सर्वत्र	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
९६८२५. सर्वत्रता	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
९६८२६. सर्वथा	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५
९६८२७. सर्वथा	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
९६८२८. सर्वथा	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
९६८२९. सर्वथा	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
९६८३०. सर्वथा	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जर्‍ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
९६८३१. सर्वथा	आइकें सखेदु बोले श्रीकृष्णातें । आतां नाळवावें तुम्हीं मातें । मी सर्वथा न झुंजें येथें । भरंवसेनि	ज्ञाने.२.९.८२
९६८३२. सर्वथा	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
९६८३३. सर्वथा	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
९६८३४. सर्वथा	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
९६८३५. सर्वथा	तो नित्यरुपु पार्था । वोळखावा सर्वथा । जो या इंद्रियार्था । नागवेचि	ज्ञाने.२.१५.१२४
९६८३६. सर्वथा	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
९६८३७. सर्वथा	एथ आणीकही एक पार्था । तुज बहुतीं परी पाहतां । दु:ख करावया सर्वथा । विषो नाहीं	ज्ञाने.२.२७.१६३
९६८३८. सर्वथा	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
९६८३९. सर्वथा	जैसें मार्गेचि चालतां । अपावो न पवे सर्वथा । कां दीपाधारें वर्ततां । नाडळिजे	ज्ञाने.२.३१.१८७
९६८४०. सर्वथा	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
९६८४१. सर्वथा	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
९६८४२. सर्वथा	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
९६८४३. सर्वथा	जया बुद्धियुक्ता । जाहालिया पार्था । कर्मबंधु सर्वथा । बाधूं न पवे	ज्ञाने.२.३९.२३१
९६८४४. सर्वथा	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
९६८४५. सर्वथा	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
९६८४६. सर्वथा	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
९६८४७. सर्वथा	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
९६८४८. सर्वथा	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
९६८४९. सर्वथा	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७

९६८५०. सर्वथा	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
९६८५१. सर्वथा	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
९६८५२. सर्वथा	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
९६८५३. सर्वथा	म्हणोनि आइकें पार्था । जया नैष्कर्म्यपदीं आस्था । तया उचित कर्म सर्वथा । त्याज्य नोहे	ज्ञाने.३.४.५०
९६८५४. सर्वथा	ऐसे ते पार्था । विषयासक्त सर्वथा । ओळखावे तत्त्वता । येथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.३.६.६६
९६८५५. सर्वथा	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
९६८५६. सर्वथा	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
९६८५७. सर्वथा	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
९६८५८. सर्वथा	तैसे ते पार्था । जे विमुख या परमार्था । तयांसी संभाषण सर्वथा । करावेना	ज्ञाने.३.३२.१९९
९६८५९. सर्वथा	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
९६८६०. सर्वथा	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
९६८६१. सर्वथा	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
९६८६२. सर्वथा	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
९६८६३. सर्वथा	तोही नेत्रीं पाहे । श्रवणीं ऐकतु आहे । परि तेथींचा सर्वथा नोहे । नवल देखें	ज्ञाने.५.८-९.४१
९६८६४. सर्वथा	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
९६८६५. सर्वथा	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
९६८६६. सर्वथा	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
९६८६७. सर्वथा	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
९६८६८. सर्वथा	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
९६८६९. सर्वथा	म्हणऊनि ते पार्था । मातें न पवतीचि सर्वथा । मग मनीं वाहिली जे आस्था । तेथ आले	ज्ञाने.९.२४.३५४
९६८७०. सर्वथा	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्में द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
९६८७१. सर्वथा	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्में सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
९६८७२. सर्वथा	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७
९६८७३. सर्वथा	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससीं तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
९६८७४. सर्वथा	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
९६८७५. सर्वथा	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
९६८७६. सर्वथा	म्हणोनि अभ्यासासि कांहीं । सर्वथा दुष्कर नाहीं । यालागीं माझां ठायीं । अभ्यासें मिळ	ज्ञाने.१२.९.११३

९६८७७. सर्वथा	पैं सत्यलोकनाथा । वदनें आलीं बळार्था । तरी तो सर्वथा । जाणेचिना	ज्ञाने.१३.३.२६
९६८७८. सर्वथा	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दु:ख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
९६८७९. सर्वथा	ते गर्भींची व्यथा । कां जें जालें उपजतां । तें कांहींचि सर्वथा । नाठवी जो	ज्ञाने.१३.११.७३३
९६८८०. सर्वथा	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
९६८८१. सर्वथा	एऱ्हवीं तरी पार्था । गुरुशिष्यसत्पथा । आडळु पडे सर्वथा । बोल खुंटे	ज्ञाने.१३.१३.८८८
९६८८२. सर्वथा	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
९६८८३. सर्वथा	आणि गंगा शंभूचां माथां । पावोनि संकोचे जेवीं पार्था । तेवीं मान्यपणें सर्वथा । लाजणें जें	ज्ञाने.१६.३.२०५
९६८८४. सर्वथा	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
९६८८५. सर्वथा	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
९६८८६. सर्वथा	जे कृत्याकृत्यव्यवस्था । अनुष्ठावया पार्था । शास्त्रचि एक सर्वथा । प्रमाण तुज	ज्ञाने.१७.२२
९६८८७. सर्वथा	ऐसेनि कर्मे पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
९६८८८. सर्वथा	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०
९६८८९. सर्वथा	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
९६८९०. सर्वथा	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
९६८९१. सर्वथा	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
९६८९२. सर्वथा	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मीं गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
९६८९३. सर्वथा	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
९६८९४. सर्वथैव	यांचा पहिला कुरुठा इंद्रियें । एथूनि प्रवृत्ति कर्मातें विये । आधीं निर्दळूनि घालीं तियें । सर्वथैव	ज्ञाने.३.४१.२६८
९६८९५. सर्वदळाचा	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
९६८९६. सर्वदा	जो सर्वदा सर्वगतु । जन्मक्षयातीतु । तया केलियाहि घातु । कदाचि नोहे	ज्ञाने.२.१७.१३५
९६८९७. सर्वदा	जो सर्वदा नित्यतृप्तु । अंत:करणभरितु । परी विषयामाजि पतितु । जेणें संगें कीजे	ज्ञाने.२.५५.२९२
९६८९८. सर्वदा	ते यापरी विरक्त । जयाची निरंतर वाट पाहात । निष्कामासि अभिप्रेत । सर्वदा जें	ज्ञाने.८.११.१०५
९६८९९. सर्वदा	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
९६९००. सर्वदा	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
९६९०१. सर्वदा	तरी मज पाहतां मुकुंदा । तूं ऐसाचि व्यापकु सर्वदा । भक्तानुग्रहें तया मुग्धा । रूपातें धरिसी	ज्ञाने.११.१६.२८९
९६९०२. सर्वदा	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
९६९०३. सर्वदा	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२

९६९०४. सर्वदा	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
९६९०५. सर्वदा	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
९६९०६. सर्वदृष्टिडोळसें	ऐसें सर्वरूपरूपसें । सर्वदृष्टिडोळसें । सर्वदेशनिवासें । बोलिलें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.६६.१४१७
९६९०७. सर्वदेवा	जी अनंतबळसंभ्रमा । तुज नमो अमितविक्रमा । सकळकाळीं समा । सर्वदेवा	ज्ञाने.११.३९-४०.५३३
९६९०८. सर्वदेशनिवासें	ऐसें सर्वरूपरूपसें । सर्वदृष्टिडोळसें । सर्वदेशनिवासें । बोलिलें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.६६.१४१७
९६९०९. सर्वदेशीं	का जें दृश्य दृश्यातें नाशी । जें दुजें द्वैतातें ग्रासी । जें एक परी सर्वदेशीं । वसवी सदा	ज्ञाने.१८.७३.१५६८
९६९१०. सर्वदोषांचा	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
९६९११. सर्वद्रष्टा	मग तया त्यागातें जगीं । संन्यासु ऐसिया भंगीं । बोलिजे अंतरंगीं । सर्वद्रष्टा	ज्ञाने.१८.२.१०८
९६९१२. सर्वद्रष्टाही	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
९६९१३. सर्वद्रष्टें	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
९६९१४. सर्वद्वारीं	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
९६९१५. सर्वनाशु	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
९६९१६. सर्वनेणिवां	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
९६९१७. सर्वपणें	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
९६९१८. सर्वपणें	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
९६९१९. सर्वपणें	तयातें याकारणें । विश्वबाहु ऐसें म्हणणें । जें सर्वचि सर्वपणें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१३.१३.८७४
९६९२०. सर्वपणें	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
९६९२१. सर्वप्राणें	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
९६९२२. सर्वभारा	मज विश्वरूपाचिया मोहरा । चालावया धनुर्धरा । तपांचियाही सर्वभारा । नव्हेचि लागु	ज्ञाने.११.५३.६८३
९६९२३. सर्वभावसंभारें	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
९६९२४. सर्वभावा	ऐसा आघवाचि परी पांडवा । जिहीं आपुलिया सर्वभावा । जियावयालागीं वोलावा । मीचि केला	ज्ञाने.९.३२.४४८
९६९२५. सर्वभावां	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
९६९२६. सर्वभावें	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
९६९२७. सर्वभावें	येथ एकचि लीला तरले । जे सर्वभावें मज भजले । तयां ऐलीच थडिये सरलें । मायाजळ	ज्ञाने.७.१४.९७
९६९२८. सर्वभावें	ऐसे उभयतां आंधारीं पडले । म्हणोनि पासींचि मातें चुकले । मग सर्वभावें अनुसरले । देवतांतरां	ज्ञाने.७.२०.१४०
९६९२९. सर्वभावें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
९६९३०. सर्वभावें	यालागीं दुष्कृती जऱ्ही जाहाला । तरि अनुतापतीर्थीं न्हाला । न्हाऊनि मजआंतु आला । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३०.४२०

९६९३१. सर्वभावें	ते पापयोनि मूढ । मूर्ख ऐसे जे दगड । परि माझां ठायीं दृढ । सर्वभावें	ज्ञाने.९.३२.४४४
९६९३२. सर्वभावें	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
९६९३३. सर्वभावें	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
९६९३४. सर्वभावेंसी	पैं सर्वभावेंसी उखितें । जे वोपिले मज चित्तें । जैसा गर्भगोळु उद्यमातें । कोणाही नेणे	ज्ञाने.९.२२.३३५
९६९३५. सर्वभूतत्वें	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
९६९३६. सर्वभूतांकुरें	यालागीं एकिहेळां तुज । दाऊं आतां वर्म निज । सर्वभूतांकुरें बीज । विरूढत असे तें मी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०४
९६९३७. सर्वभूतात्मक	ते वस्तु कीं तेजोराशी । सर्वभूतात्मक सरिसी । चंद्रसूर्याचां मानसीं । प्रकाशे जे	ज्ञाने.१५.६.३१२
९६९३८. सर्वभूतीं	एऱ्हवीं तरी अर्जुना । जो एकवटलिया भावना । सर्वभूतीं अभिन्ना । मातें भजे	ज्ञाने.६.२९-३०.३९३
९६९३९. सर्वभूतीं	तो मी पुससी कैसा । तरि जो सर्वभूतीं सदा सरिसा । जेथ आपपरु ऐसा । भागु नाहीं	ज्ञाने.९.२९.४०७
९६९४०. सर्वभूतीं	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
९६९४१. सर्वमार्गीं	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
९६९४२. सर्वमुका	तो मी येकु सर्वमुका । बोलोनि मऱ्हाठिया भाखा । करीं डोळेवरी लोकां । घेवों ये ऐसें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७७९
९६९४३. सर्वरूप	हा गुणत्रयरहितु । व्यक्तीसी अतीतु । अनादि अविकृतु । सर्वरूप	ज्ञाने.२.२५.१५०
९६९४४. सर्वरूप	तैसें मजसीं येकवटलेया । मी सर्वरूप वांचूनियां । आन कांहीं उरावया । कारण असे	ज्ञाने.१८.६६.१४११
९६९४५. सर्वरूपरूपसें	ऐसें सर्वरूपरूपसें । सर्वदृष्टिडोळसें । सर्वदेशनिवासें । बोलिलें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.६६.१४१७
९६९४६. सर्वविखीं	तैसें अज्ञानप्रमादादिकीं । कां प्राक्तनींही सदोखीं । निंद्यत्वाचां सर्वविखीं । खिळिले जे	ज्ञाने.१६.२.१४५
९६९४७. सर्वविषयीं	तरी सर्वविषयीं वितृष्णु । जो सकळकळीं प्रवीणु । कृष्णाही नवल कृष्णु । अर्जुनत्वें जो	ज्ञाने.१७.३१
९६९४८. सर्ववृत्तिवैभवीं	तैसी सर्ववृत्तिवैभवीं । बुद्धिचि एकली बरवी । बुद्धीही बरव नवी । इंद्रियप्रौढी	ज्ञाने.१८.१४.३४८
९६९४९. सर्वव्यापी	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
९६९५०. सर्वशक्ती	तैसा आपुलिये सर्वशक्ती । तुज तूंचि जाणूं लक्ष्मीपती । येर वेदादिक मती । मिरवती वायां	ज्ञाने.१०.१५.१७७
९६९५१. सर्वशास्त्रनिपुण	तैसें सर्वशास्त्रनिपुण । तयांचें जें आचरण । तेंचि करिती प्रमाण । आपलिये श्रद्धे	ज्ञाने.१७.१.४३
९६९५२. सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१
९६९५३. सर्वसंधीं	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
९६९५४. सर्वसंपत्ती	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
९६९५५. सर्वसंहारें	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६
९६९५६. सर्वसंहारें	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
९६९५७. सर्वसामर्थ्याचा	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२

९६९५८. सर्वसिद्धी	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
९६९५९. सर्वसुखाचा	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
९६९६०. सर्वसुखाची	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
९६९६१. सर्वसुखासि	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
९६९६२. सर्वसुखीं	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
९६९६३. सर्वसुखीं	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
९६९६४. सर्वस्नेहा	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
९६९६५. सर्वस्व	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
९६९६६. सर्वस्व	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८
९६९६७. सर्वस्व	म्हणोनि अयुक्तपण मनाचें । तेंचि सर्वस्व दुःखाचें । या कारणें इंद्रियांचें । दमन निकें	ज्ञाने.२.६६.३४७
९६९६८. सर्वस्व	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
९६९६९. सर्वस्व	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
९६९७०. सर्वस्व	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
९६९७१. सर्वस्व	तें भलतेथ निमोलें । न जोडितां आहे जोडलें । तेंचि सर्वस्व करूनि अर्पिलें । जेणें मज	ज्ञाने.९.२६.३८८
९६९७२. सर्वस्व	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
९६९७३. सर्वस्व	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे । चोख तरी तोचि भांडारी कीजे । तैसा तूं आतां माझें । निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
९६९७४. सर्वस्व	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
९६९७५. सर्वस्व	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
९६९७६. सर्वस्व	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
९६९७७. सर्वस्व	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
९६९७८. सर्वस्व	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
९६९७९. सर्वस्व	परि बापुडा ऐसें नेणे । जें वेश्येचें सर्वस्व देणें । तेंचि नागवणें । रूप एथ	ज्ञाने.१३.११.७४४
९६९८०. सर्वस्व	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
९६९८१. सर्वस्व	परि असो तें नाथिलें । न पुसतां कां मी बोलें । किंबहुना दिधलें । सर्वस्व देवें	ज्ञाने.१३.३४.११४६
९६९८२. सर्वस्व	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
९६९८३. सर्वस्व	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
९६९८४. सर्वस्व	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४

९६९८५. सर्वस्व	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
९६९८६. सर्वस्व	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
९६९८७. सर्वस्व	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
९६९८८. सर्वस्व	येरां काम्याचेनि तरी नांवें । देह सर्वस्व आघवें । वेंचितांही न मनवे । बहु ऐसें	ज्ञाने.१८.२४.५९८
९६९८९. सर्वस्व	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
९६९९०. सर्वस्व	वरी थोडेंचि अमृत घेतां । सर्वस्व वेंचो कां पंडुसुता । जेणें जोडे जीविता । अक्षय्यत्व	ज्ञाने.१८.४८.९४६
९६९९१. सर्वस्व	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
९६९९२. सर्वस्वाचा	कां सर्वस्वाचा लोभु धरा । वोलेचा अव्हेरु करा । तरि गीते मज अवधारा । एकचि गती	ज्ञाने.१३.७.३३१
९६९९३. सर्वस्वें	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
९६९९४. सर्वस्वें	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
९६९९५. सर्वस्वें	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
९६९९६. सर्वस्वें	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
९६९९७. सर्वस्वें	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
९६९९८. सर्वस्वें	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
९६९९९. सर्वस्वें	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
९७०००. सर्वस्वें	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थितताति करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
९७००१. सर्वस्वें	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
९७००२. सर्वस्वें	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
९७००३. सर्वस्वें	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
९७००४. सर्वस्वें	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
९७००५. सर्वस्वेंशीं	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
९७००६. सर्वस्वेंसीं	तैसें पुढिलाचेनि तापें । कळवळलिये कृपे । सर्वस्वेंसीं दिधलें आपणपें । तरी थोडेंचि गमे	ज्ञाने.१६.२.१५७
९७००७. सर्वही	जें सर्वत्र सर्वही देहीं । जया करितांही घातु नाहीं । तें विश्वात्मक तूं पाहीं । चैतन्य एक	ज्ञाने.२.३०.१७७
९७००८. सर्वही	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
९७००९. सर्वही	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
९७०१०. सर्वही	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
९७०११. सर्वही	तैसें वायांचि सर्वही वेंचे । मुख न देखतां श्रद्धेचें । नागविलें निपुत्रिकाचें । जैसें घर	ज्ञाने.१७.१३.१९४

९७०१२. सर्वही	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
९७०१३. सर्वही	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
९७०१४. सर्वही	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
९७०१५. सर्वही	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
९७०१६. सर्वही	पैं आपुलिया एकी सत्ता । सर्वही कवळूनिया पंडुसुता । कही न लगती ममता । धाडिली तेणें	ज्ञाने.१८.५३.१०७५
९७०१७. सर्वही	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
९७०१८. सर्वही	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
९७०१९. सर्वही	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
९७०२०. सर्वही	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
९७०२१. सर्वही	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
९७०२२. सर्वा	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
९७०२३. सर्वा	जे तूंचि तूं सर्वा यया । मा कोणा बोधु कोणा माया । ऐसिया आपेंआप लाघविया । नमों तुज	ज्ञाने.१४.६
९७०२४. सर्वां	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
९७०२५. सर्वां	महर्षी आणि या देवां । येरां भूतजातां सर्वां । मी आदि म्हणोनि पांडवा । जाणतां अवघड	ज्ञाने.१०.२.६८
९७०२६. सर्वां	तरि मीचि एक सर्वां । या जगा जन्म पांडवा । आणि मजचिपासूनि आघवा । निर्वाहो यांचा	ज्ञाने.१०.८.११२
९७०२७. सर्वां	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
९७०२८. सर्वां	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
९७०२९. सर्वां	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
९७०३०. सर्वांग	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
९७०३१. सर्वांग	वार्षिये प्रथमदशे । वोहळलया शैलाचें सर्वांग जैसें । विरूढे कोमलांकुरीं तैसे । रोमांच आले	ज्ञाने.११.१४.२४७
९७०३२. सर्वांग	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
९७०३३. सर्वांग	ऐसें देवें म्हणितलें । मग बोलों आदरिलें । तेथें अवधानाचेंचि केलें । सर्वांग येरें	ज्ञाने.१३.३०.१०९२
९७०३४. सर्वांग	जे वेदाचे तिन्ही भाग । गीते उमटले असती चांग । भूषणरत्नीं सर्वांग । शोभलें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१४३३
९७०३५. सर्वांगकांतीचिया	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
९७०३६. सर्वांगा	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
९७०३७. सर्वांगा	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
९७०३८. सर्वांगासी	तृणाचें बुजवणें । आंदोळे वारेगुणें । तैसें येईल कांपणें । सर्वांगासी	ज्ञाने.१३.८.५६९

९७०३९. सर्वांगी	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
९७०४०. सर्वांगी	गगनभरी धारा । परी पाणी एकचि वीरा । तैसा या भूताकारा । सर्वांगी तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६३
९७०४१. सर्वांगीं	तो मत्स्येंद्र सप्तशृंगीं । भग्नावयवा चौरंगीं । भेटला कीं तो सर्वांगीं । संपूर्ण जाला	ज्ञाने.१८.७८.१७५३
९७०४२. सर्वांगीं	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
९७०४३. सर्वांगीं	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
९७०४४. सर्वांगीं	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
९७०४५. सर्वांगीं	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
९७०४६. सर्वांगीं	तेथ निवविता आणि सगळा । परिमळें चंद्राहूनि आगळा । तो चंदनु केविं अवलीळा । सर्वांगीं न बैसे	ज्ञाने.९.३३.४८७
९७०४७. सर्वांगीं	जैसी चंद्रमयाची घडी उपलविली । मग गगनाकरवीं बुंथी घालविली । तैसी चंदनपिंजरी देखिली । सर्वांगीं तेणें	ज्ञाने.११.११.२२३
९७०४८. सर्वांगीं	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
९७०४९. सर्वांगीं	अजातशत्रु तरुवरां । सर्वांगीं देवविलिया शिरा । ऐसे जीव घेऊनि धनुर्धरा । कोरडे केले	ज्ञाने.१३.७.२२८
९७०५०. सर्वांगीं	तंव तया जालें आन । सर्वांगीं निघाले कान । सपाई अवधान । आतला पां	ज्ञाने.१४.२.६१
९७०५१. सर्वांगीं	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
९७०५२. सर्वांगीं	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
९७०५३. सर्वांगीं	तरंग सर्वांगीं तोय चुंबी । प्रभा सर्वत्र विलसे बिंबीं । नाना अवकाश नभीं । लुंठतु जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११४८
९७०५४. सर्वांगींचा	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
९७०५५. सर्वांगींहि	परी ऐशा शाखा पांडवा । सर्वांगींहि नित्य नवा । निरयभोग यावा । फळाचा तो	ज्ञाने.१५.२.१७१
९७०५६. सर्वांगीचें	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
९७०५७. सर्वांगें	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
९७०५८. सर्वांगें	एक आंधळा वेडा पंगु । येर सर्वांगें पुरता चांगु । परी ग्रामगुणें संगु । घडला दोघां	ज्ञाने.१५.१६.४७५
९७०५९. सर्वांचां	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
९७०६०. सर्वांचां	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
९७०६१. सर्वांचें	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
९७०६२. सर्वांचें	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
९७०६३. सर्वांच्या	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
९७०६४. सर्वांठायीं	सर्वांगीं सर्वांठायीं । मीचि नमस्कारिला जिहीं । दानपुण्यादिकें जें कांहीं । तें माझियाचि मोहरा	ज्ञाने.९.२५.३६०
९७०६५. सर्वांतरातें	मज अकुळाचें कुळ वानिती । मज नित्याचेनि निधनें शिणती । मज सर्वांतरातें कल्पिती । अरि मित्र गा	ज्ञाने.९.११.१६६

९७०६६. सर्वांतें	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
९७०६७. सर्वांतें	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
९७०६८. सर्वांतें	म्हणोनि आम्ही तयातें । म्हणों सर्वत्र आइकतें । एवं जें सर्वांतें । आवरूनि असे	ज्ञाने.१३.१३.८८२
९७०६९. सर्वांतें	तैसें गा संबंधेंवीण । यया सर्वांतें धरी निर्गुण । येरी तें वायां जाण । मिथ्यादृष्टी	ज्ञाने.१३.१४.९०९
९७०७०. सर्वांपरी	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
९७०७१. सर्वांपरी	तैसा सर्वांपरी आम्हांसी । देवा तूंचि एक आहासि । आणि बोलिलें जरी न मनिसी । मागील माझें	ज्ञाने.२.७.६२
९७०७२. सर्वांपरी	म्हणोनि सर्वांपरी मुक्तु । तो सकर्मुचि कर्मरहितु । सगुण परि गुणातीतु । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.११४
९७०७३. सर्वांपरी	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
९७०७४. सर्वांपरी	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
९७०७५. सर्वांपरी	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
९७०७६. सर्वांपरी	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
९७०७७. सर्वांहि	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
९७०७८. सर्वांही	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
९७०७९. सर्वांही	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
९७०८०. सर्वांही	ते निजबोधें उराउरी । भेटती आत्मया श्रीहरी । परी मोक्षप्रसादीं सरी । सर्वांही आथी	ज्ञाने.१८.४७
९७०८१. सर्वांही	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
९७०८२. सर्वागम	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
९७०८३. सर्वांगामाजीं	तेणें नातकें रस भरे । तो सर्वांगामाजीं संचरे । जेथिंचा तेथ मुरे । प्राणपवनु	ज्ञाने.६.१४.२४८
९७०८४. सर्वातीतु	स्वामी मी सदोदितु । सहजु मी सततु । सर्व मी सर्वगतु । सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
९७०८५. सर्वात्मक	तेणेंसीं प्रशस्त तें कर्म । जें जालें सर्वात्मक ब्रह्म । देखिजे करूनि सम । ऐक्यबोधें	ज्ञाने.१७.२६.३८३
९७०८६. सर्वात्मक	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
९७०८७. सर्वात्मका	आतां वेगळालिया अवेवां । नेणें रूप करूं देवा । म्हणोनि नमो तुज सर्वा । सर्वात्मका	ज्ञाने.११.३९-४०.५३२
९७०८८. सर्वात्मका	परी ते व्युत्पत्ति ऐसी । जरी विरक्ती न रिगे मानसीं । तरी सर्वात्मका मजसीं । नव्हेची भेटी	ज्ञाने.१५.१०-११.३९२
९७०८९. सर्वात्मका	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
९७०९०. सर्वात्मकाची	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
९७०९१. सर्वादिकत्वें	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
९७०९२. सर्वादी	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८

९७०९३. सर्वाधर्में	तरी सर्वाधर्में गुणें । जयाचें कां रूपा येणें । कोळसा काळेपणें । घडला जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७४९
९७०९४. सर्वाधिकारैकपवित्र	एवं वेदाचें मूळसूत्र । सर्वाधिकारैकपवित्र । श्रीकृष्णें गीताशास्त्र । प्रकट केलें	ज्ञाने.१८.६६.१४२६
९७०९५. सर्वाभरणीं	काय वानूं बहुतीं बोलीं । जैसी सर्वाभरणीं भरली । ते यज्ञविद्याचि रूपा आली । यजनमिषें	ज्ञाने.१७.११.१८१
९७०९६. सर्वारंभा	सर्वारंभा उटकलें । प्रवृत्तीचें तेथ मावळे । जळती गा कर्मफळें । ते तो आगी	ज्ञाने.१४.२५.३६६
९७०९७. सर्वार्थाचें	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
९७०९८. सर्वाहारसंयमें	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
९७०९९. सर्वाही	जे सर्वाही जगापरौतें । जें एक सर्वही देखतें । जें तच्छब्दें बोलिजे तें । पैल वस्तु	ज्ञाने.१७.२५.३६९
९७१००. सर्वीं	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
९७१०१. सर्वीं	मेरुमंदरादिकीं सर्वीं । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
९७१०२. सर्वीं	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
९७१०३. सर्वीं	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
९७१०४. सर्वीं	जे नेणणें माझें प्रकाशूनि । अन्यथात्वें मातें दाऊनि । सर्वही सर्वीं भजौनि । बुझावीतसे	ज्ञाने.१८.५४.१११४
९७१०५. सर्वेंद्रियकुड्मुळीं	ऐक्यभावाची अंजुळी । सर्वेंद्रियकुड्मुळीं । भरूनियां पुष्पांजुळी । अर्घ्यु देवों	ज्ञाने.१५.२
९७१०६. सर्वेंद्रियां	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
९७१०७. सर्वेंद्रियां	सर्वेंद्रियां जाड्य । मनामाजीं मौढ्य । माल्हाती दार्ढ्य । आलस्याचें	ज्ञाने.१४.८.१७९
९७१०८. सर्वेंद्रियां	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
९७१०९. सर्वेंद्रियांचां	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
९७११०. सर्वेंद्रियांचिया	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
९७१११. सर्वेंद्रियांसहित	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
९७११२. सर्वेंद्रियांसि	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
९७११३. सर्वेंद्रियीं	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
९७११४. सर्वेंद्रियीं	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
९७११५. सर्वेन्द्रियां	आणि विषयांचे विष उलंडूनि । जे सर्वेन्द्रियां प्रायश्चित्त देऊनि । आहाति देहाचिया बैसोनि । झाडातळीं	ज्ञाने.८.११.१०४
९७११६. सर्वेश्वरीं	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
९७११७. सर्वेश्वरु	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
९७११८. सर्वेश्वरु	जैसा कां सर्वेश्वरु । पाहिजे तंव निर्व्यापारु । परि तोचि रची विस्तारु । त्रिभुवनाचा	ज्ञाने.५.१४.७६
९७११९. सर्वेश्वरु	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्मही होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५

९७१२०. सर्वेश्वरु	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
९७१२१. सर्वेश्वरु	तेणें योगाब्जिनीसरोवरु । विषयविध्वंसैकवीरु । तिये पदीं का सर्वेश्वरु । अभिषेकिले	ज्ञाने.१८.७८.१७५५
९७१२२. सर्वेश्वरें	मग म्हणितलें सर्वेश्वरें । जें आकारीं इये खोंकरें । कोंदलें असत न खिरे । कवणे काळीं	ज्ञाने.८.३.१५
९७१२३. सर्वेश्वरें	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
९७१२४. सर्वेश्वरें	ऐसें बोलोनि वीरें । चरण नमस्कारिले शिरें । मग म्हणे तरि सर्वेश्वरें । अवधारिजो	ज्ञाने.११.३१.४४५
९७१२५. सर्वोत्तम	या जगदीश्वराचें प्रेम । एथ दिसतसे निरुपम । कैसें पार्थें येणें सर्वोत्तम । पुण्य केलें	ज्ञाने.४.११
९७१२६. सर्वोत्तम	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
९७१२७. सर्वोत्तम	जया जे सर्वोत्तम । भजनीय देवताधर्म । तें तेणें यथागम- । विधी यजिजे	ज्ञाने.१६.१.९५
९७१२८. सर्वोत्तम	परी तेंचि जें परब्रह्म । सर्वात्मक सर्वोत्तम । मोक्षाचेंही काम । सरे जेथ	ज्ञाने.१८.५०.१००३
९७१२९. सर्वोत्तमु	जो पूर्णतेचा परिणामु । पुरुषु गा सर्वोत्तमु । विश्रांतीचाही विश्रामु । विराला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५४८
९७१३०. सर्वोत्तमुचि	तो आधीं जरी अनाचारी । तरी सर्वोत्तमुचि अवधारीं । जैसा बुडाला महापूरीं । न मरतु निघाला	ज्ञाने.९.३०.४१८
९७१३१. सर्वोपकारी	तो सर्वोपकारी समर्थु । सद्गुरु श्रीनिवृत्तिनाथु । राहाटत असे मजहीआंतु । रिघोनियां	ज्ञाने.१८.७८.१७२८
९७१३२. सर्वोपरी	मग आठांही वसूंमाझारीं । पावकु तो मी अवधारीं । शिखराथिलियां सर्वोपरी । मेरु तो मी	ज्ञाने.१०.२३.२२७
९७१३३. सर्वोपशांतिप्रमदे	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
९७१३४. सर्वोपाधिविनाशें	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
९७१३५. सर्वौषधींचे	तेथूनि फांकती रश्मिकर । ते पाट पेलुनि अपार । सर्वौषधींचे आगर । भरितु असें मी	ज्ञाने.१५.१३.४०४
९७१३६. सलंच	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
९७१३७. सलगी	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
९७१३८. सलगी	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
९७१३९. सलगी	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
९७१४०. सलगी	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
९७१४१. सलगी	तेवींचि तुम्हां संतांचिये सभे । ऐसी सलगी कीर करूं न लभे । परि मानावें जी तुम्हीं लोभें । अपत्या मज	ज्ञाने.११.१६
९७१४२. सलगी	विपायें राउळा येवों । तरि तुझेनि अंगें मानु पावों । मानसी तरी जावों । रुसोनि सलगी	ज्ञाने.११.४२.५४५
९७१४३. सलगी	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
९७१४४. सलगी	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
९७१४५. सलगीचा	आणि तेणें आपुलेपणाचेनि मोहें । तुम्ही संत घेतले असा बहुवे । म्हणोनि केलिये सलगीचा नोहे । आभारु तुम्हां	ज्ञाने.९.१७
९७१४६. सलगीचा	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२

९७१४७. सलगीची	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
९७१४८. सलतीं	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
९७१४९. सलिल	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७
९७१५०. सलिल	मग तया उदकाचेनि आवेशें । प्रगटलें तेज जें लखलखीत दिसे । तिये विजूमाजीं असे । सलिल कायी	ज्ञाने.७.१२.५८
९७१५१. सलिल	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
९७१५२. सलिलीं	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
९७१५३. सलिलीं	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
९७१५४. सलिलीं	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
९७१५५. सलें	तया आंगीक आपुलें । देऊनियां भलें । विसरविजती सलें । सलतीं तियें	ज्ञाने.१६.२.१४६
९७१५६. सलेना	तैसीं नवही द्वारें स्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
९७१५७. सलेपा	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
९७१५८. सळा	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
९७१५९. सळातें	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
९७१६०. सळित	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दुःख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
९७१६१. सळी	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येंसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
९७१६२. सळु	योगनिद्रा तरी न मोडे । अकर्तेपणा सळु न पडे । परी महाभूतांचें दळवाडें । उभारी भलें	ज्ञाने.५.१४.७८
९७१६३. सळु	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
९७१६४. सळु	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
९७१६५. सळु	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
९७१६६. सळे	मळु जेणें मैळे । तापु जेणें पोळे । जयाचेनि नांवें सळे । महाभय	ज्ञाने.१६.२०.४१८
९७१६७. सळें	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
९७१६८. सळें	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
९७१६९. सळें	नाना पडिकराचेनि सळें । काढी आपलेचि डोळे । तें वानवसां आंधळें । जैसें ठाके	ज्ञाने.१७.५.१०२
९७१७०. सळें	तैसें एकमेकां सळें । रोग उठती एके वेळे । ऐसा राजसु आहारु फळे । केवळ दुःखें	ज्ञाने.१७.९.१५१
९७१७१. सळें	कां आपण आंगें जळे । आणि नागवी जगाचे डोळे । पतंगु जैसा सळें । दीपाचेनि	ज्ञाने.१८.२५.६१८
९७१७२. सवंग	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
९७१७३. सवंग	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०

९७१७४. सवडी	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
९७१७५. सवडी	तिये रत्नें दांतांचिये सवडी । कूट लागलें जिभेचां बुडीं । कांहीं कांहीं आगरडीं । दंष्ट्रांचीं माखलीं	ज्ञाने.११.२७.४१६
९७१७६. सवता	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
९७१७७. सवती	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
९७१७८. सवतें	तैसें वार्धक्य यावें । मग जें वायां जावें । तें आतांचि आघवें । सवतें केलें	ज्ञाने.१३.८.५८२
९७१७९. सवतें	वरी धनाचिया मदिरा । माजूनि धनुर्धरा । कृत्याकृत्यविसरा । सवतें केलें	ज्ञाने.१६.१७.३८१
९७१८०. सवर्म	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
९७१८१. सवर्म	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
९७१८२. सवळे	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
९७१८३. सवळे	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
९७१८४. सवळेचि	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दु:ख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
९७१८५. सवा	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
९७१८६. सवा	मोडोनी भांगाराचा रवा । लेणें घडिलें आपलिया सवा । मग नावडे जरी जीवा । तरी आटिजे पुढती	ज्ञाने.११.५०.६४४
९७१८७. सवा	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
९७१८८. सवालक्ष	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
९७१८९. सवासना	नेणतां अधमाचिया अन्ना । खादलिया कीजे वमना । तैसीं वोकविलीं सवासना । इंद्रियें विषयीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१६
९७१९०. सविकार	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
९७१९१. सविचार	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
९७१९२. सवितया	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
९७१९३. सवितया	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
९७१९४. सवितयातें	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
९७१९५. सविता	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
९७१९६. सविता	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
९७१९७. सविता	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
९७१९८. सविता	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
९७१९९. सविता	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
९७२००. सविता	ये कोणाचीं काजीं कहीं । सविता जैसा नाहीं । तैसा अकर्ता मी देहीं । सत्तारूप	ज्ञाने.१४.१९.२९७

९७२०१. सविता	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
९७२०२. सविता	जळ शोषुनि गेलिया सविता । ओलांश पुरवीतसे जे माघौता । ते चंद्रीं पंडुसुता । ज्योत्स्ना माझी	ज्ञाने.१५.१२.३९९
९७२०३. सविता	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
९७२०४. सविता	तैसी ते पूर्ण अहंता । काई देहपणें पंडुसुता । आवरे काई सविता । बिंबें धरिला	ज्ञाने.१८.१७.४१४
९७२०५. सविवळें	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
९७२०६. सविवेकमतिपाटव	सविवेकमतिपाटव । तेचि मंत्रविद्यागौरव । शांति स्त्रुक्स्त्रुव । जीव यज्वा	ज्ञाने.९.१५.२४२
९७२०७. सविशेष	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
९७२०८. सविशेषें	म्हणोनि समर्थु जो एथें । आथिला सर्वज्ञते । तेणें सविशेषें कर्मातें । त्यजावें ना	ज्ञाने.३.२४.१६८
९७२०९. सविस्तर	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५
९७२१०. सविस्तर	सविस्तर वटत्व जैसें । बीजकणिकेमाजीं असे । आणि बीजकणु वसे । वटीं जेवीं	ज्ञाने.९.२९.४१०
९७२११. सविस्तर	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
९७२१२. सवे	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
९७२१३. सवे	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
९७२१४. सवें	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
९७२१५. सवें	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
९७२१६. सवें	पांथिकाचिया येरझारा । सवें पंथु न वचे धनुर्धरा । कां नाहीं जेवीं तरुवरां । येणें जाणें	ज्ञाने.१३.७.४८९
९७२१७. सवें	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
९७२१८. सवें	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
९७२१९. सवें	तैसें जया कोण्हासि दैवें । गुरुवाक्यश्रवणाचि सवें । द्वैत गिळोनि विसंवे । आपणया वृत्ती	ज्ञाने.१८.५०.९८८
९७२२०. सवें	वीतरागतेसारिखा । जोडूनि ठेविला सखा । तो आघवियाचि भूमिका- । सवें चाले	ज्ञाने.१८.५२.१०४३
९७२२१. सवेंचि	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सवेंचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
९७२२२. सवेंचि	व्याधीतें दावी । सवेंचि हरवी । आपपृथ्वी कालवी । एकवाट	ज्ञाने.६.१४.२२०
९७२२३. सवेंचि	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सवेंचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
९७२२४. सवेंचि	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सवेंचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
९७२२५. सवेंचि	पैं निर्विकल्पाचिये बरडी । कीं आदिसंकल्पाची फुटे विरूढी । आणि तें सवेंचि मोडोनि ये ढोंढी । ब्रह्मगोळकांची	ज्ञाने.८.३.२२
९७२२६. सवेंचि	मग तया पुण्याची पाउटी सरे । सवेंचि इंद्रपणाची उटी उतरे । आणि येऊं लागती माघारें । मृत्युलोका	ज्ञाने.९.२१.३२८
९७२२७. सवेंचि	जेथें मंगळाचां अंकुरीं । सवेंचि अमंगळाची पडे पोरी । मृत्यु उदराचां परिवरीं । गर्भु गिंवसी	ज्ञाने.९.३३.५०३

९७२२८. सवेंचि	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सवेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
९७२२९. सवेंचि	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
९७२३०. सवेंचि	म्हणोनि दिवा पालवे । सवेंचि तेज मालवे । कां रविबिंबासवें । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.१२.८.१००
९७२३१. सवेंचि	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४
९७२३२. सवेंचि	आणि फुंकें भाती फुगे । रेचिलियां सवेंचि उफगे । तैसा संयोगवियोगें । चढे वोहटे	ज्ञाने.१३.११.६६४
९७२३३. सवेंचि	ऐसा श्लाघों जंव जाये । तंव मन आणीकही वाहे । सवेंचि म्हणे पाहे । आणिकांचेंही आणूं	ज्ञाने.१६.१३.३४९
९७२३४. सवेगु	पैं जळावरील तरंगु । जरी धांविन्नला सवेगु । तरी नाहीं भूमिभागु । क्रमिला जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११६९
९७२३५. सवेचि	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
९७२३६. सवेंचि	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
९७२३७. सवेसा	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
९७२३८. सवेसा	एथ चमत्कारु कायसा । गोसावी लक्ष्मीकांताऐसा । आतां आपुलिया सवेसा । मागावा कीं	ज्ञाने.५.१.१३
९७२३९. सवैराग्यु	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
९७२४०. सव्य	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
९७२४१. सव्यसनु	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
९७२४२. सव्यसाची	परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनि देहाची । खंती करिती कर्माचि । ते गांवढे गा	ज्ञाने.३.१६.१४५
९७२४३. सव्यसाची	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
९७२४४. सव्यसाची	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
९७२४५. सव्यसाची	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
९७२४६. सव्यसाची	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
९७२४७. सव्यसाची	तैं इंद्रादिक देवांचीं । देहें लाहिजती सव्यसाची । तया कर्मफळा इष्टाची । प्रसिद्धि गा	ज्ञाने.१८.१२.२४४
९७२४८. सव्यापारें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
९७२४९. सव्विसें	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
९७२५०. सव्विसें	कीं सव्विसें गुणज्योती । इहीं उजळूनि आरती । गीता आत्मया निजपती । नीरांजना आली	ज्ञाने.१६.३.२१०
९७२५१. सशस्त्रें	एकें अशस्त्रें सशस्त्रें । एकें रौद्रें अतिमित्रें । भयानकें एकें पवित्रें । लयस्थें एकें	ज्ञाने.११.५.१२९
९७२५२. सशस्त्रें	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
९७२५३. ससाणे	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
९७२५४. सस्य	मग सस्य फळपाकांत । तैसें निमालिया कर्मजात । आत्मज्ञान गिंवसित । अपैसें ये	ज्ञाने.१८.२.१२९

९७२५५. सस्यसुखाचा	कां वार्षिये आणिजे मेघु । मेघें वृष्टीप्रसंगु । वृष्टीस्तव भोगु । सस्यसुखाचा	ज्ञाने.१८.१५.३५५
९७२५६. सस्यांतीं	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
९७२५७. सस्याचें	आणि समुद्रीं वोघाचें जाणें । सरे लाणीपासीं धांवणें । कां फळीं सरे वाढणें । सस्याचें जेवीं	ज्ञाने.१८.१८.४७५
९७२५८. सस्यादिकां	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
९७२५९. सहचरु	जो प्रज्ञेचा प्रियोत्तमु । ब्रह्मविद्येचा विश्रामु । सहचरु मनोधर्मु । देवाचा जो	ज्ञाने.१७.३३
९७२६०. सहज	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
९७२६१. सहज	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
९७२६२. सहज	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
९७२६३. सहज	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
९७२६४. सहज	सहज कृपामंदानिळें । कृष्णद्रुमाचीं वचनफळें । अर्जुनश्रवणाचिये खोळे । अवचित पडिलीं	ज्ञाने.७.३०.१८७
९७२६५. सहज	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
९७२६६. सहज	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.९.१.४२
९७२६७. सहज	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
९७२६८. सहज	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
९७२६९. सहज	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
९७२७०. सहज	नीरातें आटी तेज । तेजा वायूसि जुंझ । आणि गगन तंव सहज । वायू भक्षी	ज्ञाने.१३.५-६.१४४
९७२७१. सहज	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
९७२७२. सहज	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००
९७२७३. सहज	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
९७२७४. सहज	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
९७२७५. सहज	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
९७२७६. सहज	ऐसें ईश्वराकडे निज । धांवे आपसया सहज । तया नांव तेज । आध्यात्मिक तें	ज्ञाने.१६.३.१८९
९७२७७. सहज	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
९७२७८. सहज	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
९७२७९. सहज	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
९७२८०. सहज	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
९७२८१. सहज	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९

९७२८२. सहज	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
९७२८३. सहजचि	आपणचि विश्व जाहला । तरि भेदभावो सहजचि गेला । म्हणोनि द्वेषु ठेला । जया पुरुषा	ज्ञाने.१२.१७.१९१
९७२८४. सहजस्थिती	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
९७२८५. सहजस्थिती	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
९७२८६. सहजातें	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३
९७२८७. सहजु	स्वामी मी सदोदितु । सहजु मी सततु । सर्व मी सर्वगतु । सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
९७२८८. सहजे	तेविं जाणणेया जें आकळिलें । तें जाणवलेपणेंचि उमाणलें । मग नेणवेचि तयातें म्हणितलें । अक्षर सहजे	ज्ञाने.८.११.१०२
९७२८९. सहजे	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
९७२९०. सहजें	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
९७२९१. सहजें	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
९७२९२. सहजें	तैसा तुम्हीं मी अंगीकारिला । सज्जनीं आपुला म्हणितला । तरी उणें सहजें उपसाहला । प्रार्थूं कायी	ज्ञाने.१.६५
९७२९३. सहजें	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
९७२९४. सहजें	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
९७२९५. सहजें	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
९७२९६. सहजें	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
९७२९७. सहजें	तयापरी पार्था । स्वधर्मे राहाटतां । सकळकामपूर्णता । सहजें होय	ज्ञाने.२.३१.१८८
९७२९८. सहजें	देखें जेतुलालें कर्म निपजे । तेतुलें आदिपुरुषीं जरी अर्पिजे । तरी परिपूर्ण सहजें । जहालें जाणें	ज्ञाने.२.४८.२७१
९७२९९. सहजें	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
९७३००. सहजें	अर्जुना तयाचां ठायीं । कामक्रोधु सहजें नाहीं । आणि भयातें नेणें कहीं । परिपूर्ण तो	ज्ञाने.२.५६.२९५
९७३०१. सहजें	जंव निरार्तता नाहीं । तंव व्यापारु असे पाहीं । मग संतुष्टीचां ठायीं । कुंठे सहजें	ज्ञाने.३.४.४९
९७३०२. सहजें	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
९७३०३. सहजें	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३
९७३०४. सहजें	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
९७३०५. सहजें	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
९७३०६. सहजें	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
९७३०७. सहजें	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
९७३०८. सहजें	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७

९७३०९. सहजें	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
९७३१०. सहजें	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
९७३११. सहजें	सहजें तिहीं संधी भेटी । जेथ भ्रूपल्लवां पडे गांठी । तेथ पाठिमोरी दिठी । पारखोनियां	ज्ञाने.५.२७.१५२
९७३१२. सहजें	सहजें ब्रह्मरसाचें पारणें । केलें अर्जुनालागीं नारायणें । कीं तेचि अवसरीं पाहुणे । पातलों आम्ही	ज्ञाने.६.२
९७३१३. सहजें	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
९७३१४. सहजें	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
९७३१५. सहजें	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
९७३१६. सहजें	गृहस्थाश्रमाचें ओझें । कपाळीं आधींचि आहे सहजें । कीं तेंचि संन्याससवा ठेविजे । सरिसें पुढती	ज्ञाने.६.१.५०
९७३१७. सहजें	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
९७३१८. सहजें	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्त म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
९७३१९. सहजें	ऐसिया दृष्टी जो विवेकी । पार्था तो एकाकी । सहजें अपरिग्रही जे तिहीं लोकीं । तोचि म्हणऊनि	ज्ञाने.६.१०.१०६
९७३२०. सहजें	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
९७३२१. सहजें	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
९७३२२. सहजें	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
९७३२३. सहजें	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
९७३२४. सहजें	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
९७३२५. सहजें	तया अनाहताचेनि मेघें । मग आकाश दुमदुमों लागे । तंव ब्रह्मस्थानींचें बेगें । फिटलें सहजें	ज्ञाने.६.१४.२७९
९७३२६. सहजें	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
९७३२७. सहजें	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
९७३२८. सहजें	बळियें इंद्रियें येती मना । मन एकवटे पवना । पवन सहजें गगना । मिळोंचि लागे	ज्ञाने.६.४४.४६०
९७३२९. सहजें	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
९७३३०. सहजें	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एर्‍हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
९७३३१. सहजें	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
९७३३२. सहजें	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
९७३३३. सहजें	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
९७३३४. सहजें	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
९७३३५. सहजें	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६

९७३३६. सहजें	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९
९७३३७. सहजें	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
९७३३८. सहजें	कां फळलिया तरूची शाखा । सहजें भूमीसी उतरे देखा । तैसें जीवमात्रां अशेखां । खालावती ते	ज्ञाने.९.१४.२२५
९७३३९. सहजें	यालागीं मृत्यूचां भागीं जें जें । तेंही पैं रूप माझें । आणि न मरतें तंव सहजें । अविनाश मी	ज्ञाने.९.१९.२९८
९७३४०. सहजें	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
९७३४१. सहजें	तरी आतां दिठीचा विटाळु गेला । तुवां सहजें दिव्यचक्षू केला । म्हणोनि यथारूपें देखवला । महिमा तुझा	ज्ञाने.११.१६.२९२
९७३४२. सहजें	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
९७३४३. सहजें	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
९७३४४. सहजें	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
९७३४५. सहजें	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदु:ख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
९७३४६. सहजें	जैं विवेकें खोलें पाहिजे । तरी मी तेचि ते सहजें । ना आहाचवाहाच तरी दुजे । ऐसेही गमती	ज्ञाने.१५.६.३३१
९७३४७. सहजें	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
९७३४८. सहजें	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
९७३४९. सहजें	कां अंग जाहलें सहजें । परी लेणें उद्यमें कीजे । नदी आपैसी आपादिजे । विहिरी जेवीं	ज्ञाने.१८.१.९६
९७३५०. सहजें	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
९७३५१. सहजें	तो कामु कोणेच ठायीं । नसे ऐसें केलें पाहीं । कीं तेंचि क्रोधाही । सहजें जालें	ज्ञाने.१८.५३.१०५९
९७३५२. सहजें	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
९७३५३. सहजेंचि	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
९७३५४. सहजेंचि	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
९७३५५. सहदेवें	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०
९७३५६. सहनसिद्धि	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
९७३५७. सहस्त्रशीर्षयाचें	जी सहस्त्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
९७३५८. सहसा	म्हणोनि नवमींचिया अभिप्राया । सहसा मुद्रा लावावया । बिहाला मी वायां । गर्व कां करूं	ज्ञाने.१०.३२
९७३५९. सहसा	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
९७३६०. सहसा	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
९७३६१. सहसा	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
९७३६२. सहसा	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५

९७३६३. सहसा	आणि तेणेंचि वेगें सहसा । माझिया मनोरथासरिसा । जाहलासि विश्वरूपा विश्वेशा । म्हणोनि जाणें	ज्ञाने.११.१७.२९७
९७३६४. सहसा	तेवींचि तूंतें देखिलियासाठीं । काइ सहसा तुज देवों येईल मिठी । आणि नेदीं तरी संकटीं । राहों केवीं	ज्ञाने.११.२०.३२२
९७३६५. सहसा	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
९७३६६. सहसा	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
९७३६७. सहसा	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
९७३६८. सहसा	सदाचाराचिया सहसा । टका उठती बहुवसा । घुमघुमिति घोषां । वेदपद्यांचां	ज्ञाने.१५.२.१८८
९७३६९. सहसा	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
९७३७०. सहसा	इया बुद्धी सहसा । श्रीकृष्ण म्हणे वीरेशा । पैं गा तो तुवां कैसा । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१५.१५.४५९
९७३७१. सहसा	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
९७३७२. सहसा	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
९७३७३. सहसा	अटवियेमाजीं जैसा । वन्हि रिघतां सहसा । लंघिती का दिशा । वनौकें तियें	ज्ञाने.१८.७१.१५३१
९७३७४. सहस्त्र	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
९७३७५. सहस्त्रकराचा	अहा सहस्त्रकराचा कुमरु । एथ गेला गेला कर्णवीरु । आणि आमुचिया आघवयांचा केरु । फेडिला देखें	ज्ञाने.११.२६.३९९
९७३७६. सहस्त्रकरीं	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्‌वृत्तीचां सहस्त्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
९७३७७. सहस्त्रकरु	ऐशीं इंद्रियें आपुलालियां भावीं । झोंबती परि तो सरिसेपणेंचि बुझावी । जैसा एकला जग चेववी । सहस्त्रकरु	ज्ञाने.६.२०
९७३७८. सहस्त्रकिरणाचिये	अगा सहस्त्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
९७३७९. सहस्त्रदळाचा	सहस्त्रदळाचा मेघु । पीयूषें वर्षोनि चांगु । तो मूळवरी वोघु । आणूनियां	ज्ञाने.१८.५२.१०३९
९७३८०. सहस्त्रधा	श्रोत्रादि इंद्रियें आवरिती । परी रसने नियमु न करिती । ते सहस्त्रधा कवळिजती । विषयीं इहीं	ज्ञाने.२.५९.३०४
९७३८१. सहस्त्रवरी	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
९७३८२. सहस्त्रवरी	तैसे ते दिव्यसूर्य सहस्त्रवरी । जरी उदयजती कां एकेचि अवसरीं । तऱ्ही तया तेजाची थोरी । उपमूं न ये	ज्ञाने.११.१२.२३८
९७३८३. सहस्त्रवरी	किंबहुना इयापरी । नमन केलें सहस्त्रवरी । कीं पुढती म्हणे श्रीहरी । तुज सन्मुखा नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२९
९७३८४. सहस्त्रवरी	नामाचिया सहस्त्रवरी । नावा इया अवधारीं । सजूनियां संसारीं । तारू जाहलों	ज्ञाने.१२.७.९०
९७३८५. सहस्त्रवरीं	नातरी निदैवाचां परिवरीं । लोह्या रुतलिया आहाति सहस्त्रवरीं । परि तेथ बैसोनि उपवासु करी । कां दरिद्रें जिये	ज्ञाने.९.३.५९
९७३८६. सहस्त्रशां-	पैं गा मनुष्यांचिया सहस्त्रशां- । माजि विपाइलेयाची येथ धिंवसा । तैसेंयां धिंवसेकरां बहुवसां- । माजि विरळा जाणे	ज्ञाने.७.३.१०
९७३८७. सहस्त्रावधी	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्त्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
९७३८८. सहस्त्रें	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
९७३८९. सहाते	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६

९७३९०. सहावा	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
९७३९१. सहावा	तैसा विषमांहि जीवां- । लागीं उजुकारु बरवा । तें आर्जव गा सहावा । जेथींचा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४३
९७३९२. सहावें	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
९७३९३. सहावें	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
९७३९४. सहित	मेरुमंदरादिकीं सर्वी । सहित पृथ्वीतें विरवी । जो एकार्णवातेंही जिरवी । जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७१
९७३९५. सहितु	रिता ना भरितु । रहितु ना सहितु । मूर्तु ना अमूर्तु । शून्यपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०९
९७३९६. सहितें	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
९७३९७. सहितें	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
९७३९८. सहेतुकें	पैं प्राचीनसंस्कारशेषें । पांचही कारणें सहेतुकें । कामवीजती गा अनेकें । कर्माकारें	ज्ञाने.१८.१७.४३१
९७३९९. सहोदर	जें काळकूटाचें सहोदर । जें मृत्युभेणें प्याले अमर । तरि दिहाचे पुरंदर । चौदा जाती	ज्ञाने.१०.१८.१९२
९७४००. सहोदर	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
९७४०१. सांकड	पैं गा भक्तासि माझें कोड । मज तयाचे अनन्यगतीची चाड । कां जे प्रेमळांचें सांकड । आमतें घरीं	ज्ञाने.१०.१०.१३७
९७४०२. सांकड	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
९७४०३. सांकड	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
९७४०४. सांकड	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
९७४०५. सांकडला	जो मूळबंधें कोंडला । अपानु माघौता मुरडला । तो सवेंचि वरी सांकडला । फुगु धरी	ज्ञाने.६.१४.२१४
९७४०६. सांकडला	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
९७४०७. सांकडलिया	जेणें सांकडलिया धर्माचेन कैवारें । आपणपयां धनुष्य करूनि दुसरें । विजयलक्ष्मीये एक मोहरें । केलें त्रेतीं	ज्ञाने.१०.३१.२५२
९७४०८. सांकडलों	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
९७४०९. सांकडां	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
९७४१०. सांकडां	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
९७४११. सांकडां	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
९७४१२. सांकडां	येवढा जिये सांकडां । कैसा अनुग्रहो पैं गाढा । जे ब्रह्मानंदु उघडा । भोगवीतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८३
९७४१३. सांकडी	ऐसीं तेथिंची जीवा आवडी । म्हणोनि तेंचि देखावया लवडसवडी । वर्तत असे ते सांकडी । फेडीं वेगां	ज्ञाने.११.४५.५९८
९७४१४. सांकडी	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्ताचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
९७४१५. सांकडीं	जे तो विषयांची मोट झाडी- । माजी कामक्रोधांची सांकडीं । चुकावूनि आला पाडी । सद्वासनेचिया	ज्ञाने.७.१९.१२७
९७४१६. सांकडीं	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६

९७४१७. सांकडु	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
९७४१८. सांकडु	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
९७४१९. सांकडे	पार्था तेणें पाडें । सन्मानें जो सांकडे । गरिमेतें आंगाकडे । येवोंचि नेदी	ज्ञाने.१३.७.१८७
९७४२०. सांकडे	पाहतां आत्मयाकडे । परी बुद्धीचा पैसु सांकडे । सनिद्र स्वप्न बुडे । जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
९७४२१. सांकडें	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
९७४२२. सांकडें	काय सांकडें कांहीं मातें । कीं कवणें एकें आर्तें । आचरें मी धर्मातें । म्हणसी जरी	ज्ञाने.३.२२.१६१
९७४२३. सांकडें	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
९७४२४. सांकडें	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
९७४२५. सांकडें	भ्रूलता मागलीकडे । मकाराचेंचि आंग न मांडे । सडेया प्राणा सांकडें । गगना येतां	ज्ञाने.६.१५.३१३
९७४२६. सांकडें	येतुलालिये आयणीमाजि येवढें । योग्यपण तूंतेंही जोडे । ऐसें प्रसंगें सांकडें । फेडिलें तयाचें	ज्ञाने.६.१५.३४३
९७४२७. सांकडें	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
९७४२८. सांकडें	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
९७४२९. सांकडें	अथवा ऐसेंही एक घडे । जे पालाही परि न जोडे । तरि उदकाचें तंव सांकडें । नव्हेल कीं	ज्ञाने.९.२६.३८७
९७४३०. सांकडें	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
९७४३१. सांकडें	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
९७४३२. सांकडें	परि तें एकबगीं थोडें । केलिया प्रतिकारामाजिवडें । आणि तिये अवसरींचें तें सांकडें । निस्तरविलें शंभू	ज्ञाने.११.२६.४०४
९७४३३. सांकडें	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
९७४३४. सांकडें	लोहाचें सांकडें परिसा । न जोडे अंधार रवि जैसा । द्वैतबुद्धीचा तैसा । सदा दुकाळ जया	ज्ञाने.१५.५.२९२
९७४३५. सांकें	येर अधिदैवाधिभूत । तेहि मीचि कीर समस्त । परि पंधरें किडाळा मिळत । काय सांकें नोहे	ज्ञाने.८.४.३८
९७४३६. सांकेंचि	तरि तें पंधरेपण न मैळे । आणि किडाचियाही अंशा न मिळे । परि जंव असे तयाचेनि मेळें । तंव सांकेंचि म्हणिजे	ज्ञाने.८.४.३९
९७४३७. सांखळ	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
९७४३८. सांखळा	ऐसा देहीं देहावेगळा । ले तृष्णेचिया सांखळा । खटाटोपु वाहे गळां । व्यापाराचा	ज्ञाने.१४.७.१७२
९७४३९. सांखळा	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
९७४४०. सांखळी	येरी जे दुसरी । संपत्ति कां आसुरी । ते मोहलोहाची खरी । सांखळी जीवां	ज्ञाने.१६.५.२६६
९७४४१. सांख्य	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
९७४४२. सांख्य	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणैं	ज्ञाने.१३.४.३५
९७४४३. सांख्य	जया मार्गातें जगीं । सांख्य म्हणती योगी । जयाचिये भाटिवेलागीं । मी कपिल जाहलों	ज्ञाने.१३.१९.९५७

९७४४४. सांख्यकर्मसंस्था	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
९७४४५. सांख्यबुद्धीसि	प्रथमीं अर्जुनाचा विषादु । दुजीं बोलिला योगु विशदु । परि सांख्यबुद्धीसि भेदु । दाऊनियां	ज्ञाने.१०.२४
९७४४६. सांख्यमतसंस्था	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
९७४४७. सांख्ययोग	तयासींचि जगीं पाहलें । आपणपें तेणेंचि देखिलें । जया सांख्ययोग जाणवले । भेदेंविण	ज्ञाने.५.५.३१
९७४४८. सांख्ययोगमतें	आणि सांख्ययोगमतें । प्रकृती परिसविली तूंतें । ऐसी दोहीं परी जेथें । विवंचिली	ज्ञाने.१३.५-६.९१
९७४४९. सांख्ययोगें	आणिक पैं दैवबगें । चित्त देती सांख्ययोगें । एक ते अंगलगें । कर्माचेनि	ज्ञाने.१३.२४.१०३९
९७४५०. सांख्यवेदांताचां	वेदरायाचिया राजधानीं । सांख्यवेदांताचां भुवनीं । निरूपणाचां निशाणध्वनीं । गर्जती तियें	ज्ञाने.१८.१३.२७९
९७४५१. सांख्यशास्त्र	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
९७४५२. सांख्यशास्त्रीं	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
९७४५३. सांख्यसद्भावो	तरी पहिला जो अध्यावो । तो शास्त्रप्रवृत्तिप्रस्तावो । द्वितीयीं सांख्यसद्भावो । प्रकाशिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३५
९७४५४. सांख्यस्थिति	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
९७४५५. सांख्यांचां	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
९७४५६. सांख्याचिया	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
९७४५७. सांख्याचिया	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
९७४५८. सांख्याहूनि	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
९७४५९. सांख्यीं	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
९७४६०. सांख्यीं	आणि सांख्यीं जें पाविजे । तेंचि योगीं गमिजे । म्हणोनि ऐक्यता दोहींतें सहजें । इयापरी	ज्ञाने.५.५.२९
९७४६१. सांग	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
९७४६२. सांग	विचारी तूं अर्जुनु । कीं कारुण्यें कीजसी दीनु । सांग पां अंधकारें भानु । ग्रासिला आथी	ज्ञाने.२.२.१३
९७४६३. सांग	कीं लवणेंचि जळ विरे । संसर्गे काळकूट मरे । सांग महाफणी ददुरें । गिळिजे कायी	ज्ञाने.२.२.१५
९७४६४. सांग	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
९७४६५. सांग	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
९७४६६. सांग	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
९७४६७. सांग	जाणतेनि तंवचि जियावें । जंव अपकीर्ति आंगा न पवे । आणि सांग पां केवीं निगावें । एथोनियां	ज्ञाने.२.३४.२०२
९७४६८. सांग	या बोला पार्थे । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
९७४६९. सांग	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
९७४७०. सांग	ऐसा काजेंवीण आंतुडला । तो सांग पां काय आणिकें बांधला । मग नोसंडी जऱ्ही नेला । तोडूनि अर्धा	ज्ञाने.६.६.७९

९७४७१. सांग	तूं प्राप्तीची चाड वाहसी । परि अभ्यासीं दक्षु नव्हसी । तें सांग पां काय बिहसी । दुवाडपणा	ज्ञाने.६.१९.३६०
९७४७२. सांग	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
९७४७३. सांग	मग तेथिंचे जे अमोघ । अलौकिक भोग । भोगितांही सांग । कांटाळे मन	ज्ञाने.६.४१.४४२
९७४७४. सांग	मग तया काष्ठाचां ठायीं । सांग पां बीजपण असे काई । तैसा मी विकारीं नाहीं । जरी विकारला दिसें	ज्ञाने.७.१२.५६
९७४७५. सांग	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
९७४७६. सांग	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
९७४७७. सांग	सांग पां धनंजया । अवयवीं अवयविया । आच्छादिजे की तया । तेंचि रूप	ज्ञाने.१४.४.१२५
९७४७८. सांग	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
९७४७९. सांग	आतां शांतीचें जी लिंग । तें व्यक्त मज सांग । देवो म्हणती चांग । अवधान देईं	ज्ञाने.१६.२.१३६
९७४८०. सांग	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
९७४८१. सांग	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
९७४८२. सांग	आम्हां तंव गमे ऐसें । मा तुझें जोतीष कैसें । ते नेणों संजया असे । तैसें सांग पां	ज्ञाने.१८.७७.१६३०
९७४८३. सांगडी	एकीं वेदत्रयाचिया सांगडी । घेतलिया अहंभावाचिया धोंडी । ते मदमीनाचां तोंडीं । सगळेच गेले	ज्ञाने.७.१४.८४
९७४८४. सांगडी	परि पैं गुळाची गोडी । नोहे बांधया सांगडी । तैसीं गुण इंद्रियें फुडीं । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१३.१४.९००
९७४८५. सांगडी	उताराचिये सांगडी । ठाके ते ऐलीच थडी । तेवीं न मुकिजती वोढी । भोग्याचिये	ज्ञाने.१८.१२.२५५
९७४८६. सांगडे	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
९७४८७. सांगडें	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
९७४८८. सांगडें	आणि जें प्रणवापैलीकडे । वैखरीयेसि जें कानडें । कायिसयाहि सांगडें । नव्हे जें वस्तु	ज्ञाने.१२.१.३१
९७४८९. सांगडें	आणि इच्छिलिया सांगडें । इंद्रियां आमिष न जोडे । तेथ जोडे ऐसा जो डावो पडे । तोचि द्वेषु	ज्ञाने.१३.५-६.१२६
९७४९०. सांगडें	पैं मोहाचेनि सांगडें । लासी पिलें धरी तोंडें । तेथ दांतांचे आगरडे । लागती जैसे	ज्ञाने.१३.७.२५१
९७४९१. सांगडें	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
९७४९२. सांगडें	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
९७४९३. सांगडें	तैसा कहींचि कोणीकडे । कायिसेनिहि वेंचीं न पडे । जयाचें सांगडें । जयासीचि	ज्ञाने.१५.१७.५५५
९७४९४. सांगडें	कीड आगिठां पडे । तरी मळु तुटे वानी चढे । या कर्मा तया सांगडें । फळ जाणावें	ज्ञाने.१८.२.१२१
९७४९५. सांगणें	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
९७४९६. सांगणें	तें एक वेळ अव्यंगवाणें । कीजो कां मज सांगणें । तेथ द्वारकेचा नाथु म्हणे । भलें केलें	ज्ञाने.१५.१५.४४७
९७४९७. सांगणें	पैं दोहीं वोठीं एक बोलणें । दोहीं चरणीं एक चालणें । तैसें पुसणें सांगणें । तुझें माझें	ज्ञाने.१५.१५.४५४

९७४९८. सांगणें	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
९७४९९. सांगणें	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
९७५००. सांगणें	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
९७५०१. सांगणेयाजोगें	पैं सांगणेयाजोगें नव्हे । तेथिंचें सांगणें ऐसें आहे । म्हणौनि उपाधि लक्ष्मीनाहें । बोलिजे आदीं	ज्ञाने.१५.१५.४६९
९७५०२. सांगत	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
९७५०३. सांगत	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
९७५०४. सांगत	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
९७५०५. सांगतया	पाहीं आत्मज्ञानसुदिनाचा । वाधावा सांगतया अरुणाचा । उदयो त्या वैराग्याचा । ठावो पावे	ज्ञाने.१८.४५.९०३
९७५०६. सांगतयाचें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
९७५०७. सांगतसे	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
९७५०८. सांगतसे	कर्मेंद्रियें म्हणिपती । तीं इयें जाणिजती । आइकें कैवल्यपती । सांगतसे	ज्ञाने.१३.५-६.१०१
९७५०९. सांगतसे	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
९७५१०. सांगतसे	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
९७५११. सांगतसे	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
९७५१२. सांगतसे	तें अष्टाध्यायीं उघड । जाण येथें देवताकांड । शास्त्र सांगतसे आड । मोडूनि बोलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४५
९७५१३. सांगतसें	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
९७५१४. सांगतसों	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
९७५१५. सांगतसों	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
९७५१६. सांगतसों	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
९७५१७. सांगतां	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
९७५१८. सांगतां	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
९७५१९. सांगतां	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
९७५२०. सांगतां	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
९७५२१. सांगतां	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
९७५२२. सांगतां	प्रकृतिपुरुषांची कुळवाडी । सांगतां असंगडी । जे आंबुली जोडी । आमुला खाय	ज्ञाने.१३.२०.९७८
९७५२३. सांगतां	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१
९७५२४. सांगतां	अहा सांगतां वाचा रडे । आठवितां मन खिरडे । कटारें मूर्खीं केवढे । जोडिले निरय	ज्ञाने.१६.२०.४२१

९७५२५. सांगतां	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५
९७५२६. सांगतांचि	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
९७५२७. सांगतांही	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
९७५२८. सांगतियाचा	तंव श्रोतां म्हणितलें असो । न सांगतियाचा अतिसो । ग्रंथोक्ती तेथ आडसो । घालिसी कां	ज्ञाने.१३.११.६३३
९७५२९. सांगतियाचि	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
९७५३०. सांगती	मग अपेक्षित जें आपुलें । तेंही सांगती पुसिलें । जेणें अंत:करण बोधलें । संकल्पा नये	ज्ञाने.४.३४.१६८
९७५३१. सांगती	मग रायातें म्हणे संजयो । तोचि अभिप्रावो अवधारिजो । कृष्ण सांगती जो । योगरूप	ज्ञाने.६.१
९७५३२. सांगती	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
९७५३३. सांगतील	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
९७५३४. सांगतु	ऐसें संजयो सांगतु । म्हणे राया तो पार्थु । पुनरपि शोकाकुलितु । काय बोले	ज्ञाने.२.९.८१
९७५३५. सांगतु	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
९७५३६. सांगतुसे	तो कृष्णजी वैकुंठींचा । चक्रवर्ती निजांचा । सांगतुसे येरु दैवाचा । आइकतु असे	ज्ञाने.१२.२०.२४४
९७५३७. सांगतें	एवं आम्हीं तुम्हीं येथें । देखावें एका अर्थातें । सांगतें पुसतें येथें । दोन्ही एक	ज्ञाने.१५.१५.४५५
९७५३८. सांगतेंचि	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
९७५३९. सांगतों	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
९७५४०. सांगवलें	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
९७५४१. सांगवा	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
९७५४२. सांगसी	परी मूर्खपणें नेणसी । न चिंतावें तें चिंतिसी । आणि तूंचि नीति सांगसी । आम्हांप्रति	ज्ञाने.२.११.१०१
९७५४३. सांगसी	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
९७५४४. सांगसी	परी लोभें मायेपासूनी । तें सांगसी तोंड भरूनी । जें कायिसेनिही करूनी । जाणूं नये	ज्ञाने.१८.७३.१५६१
९७५४५. सांगा	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
९७५४६. सांगा	सांगा कवण तें ब्रह्म । कायसया नाम कर्म । अथवा अध्यात्म । काय म्हणिपे	ज्ञाने.८.१.२
९७५४७. सांगा	म्हणे मागां कवणीं कहीं । जें पढियंतेनें पुसिलें नाहीं । सहसा कैसें काई । सांगा म्हणों	ज्ञाने.११.३१
९७५४८. सांगा	तयां आणि जी भक्तां । येरयेरांमाजीं अनंता । कवणें योगु तत्त्वता । जाणितला सांगा	ज्ञाने.१२.१.३३
९७५४९. सांगा	येथ सद्गदें बोलें । अर्जुनें जी जी म्हणितलें । निरुपाधिक आपुलें । रूप सांगा	ज्ञाने.१५.१५.४६१
९७५५०. सांगाती	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
९७५५१. सांगातीपणें	चिंतामणीची खाणी लागली । तेणेंवरी वोढाळें वोल्हांटिलीं । तैसी तुझी जवळिक धाडिली । सांगातीपणें	ज्ञाने.११.४१.५४०

९७५५२. सांगातीपणें	गीतेचा पाठु जो जाणे । तयाचेनि सांगातीपणें । गीता लिहोनि वाहाणें । पुस्तकमिषें	ज्ञाने.१८.६६.१४६१
९७५५३. सांगातु	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
९७५५४. सांगातु	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
९७५५५. सांगातु	तेथ अचेत चित्ताचा सांगातु । आहाचवाणा दिसे मांडतु । तेथ प्राणु गगनाआंतु । संचरे कां	ज्ञाने.८.१०.९५
९७५५६. सांगातें	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
९७५५७. सांगातें	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
९७५५८. सांगातेंचि	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
९७५५९. सांगाल	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
९७५६०. सांगावया	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
९७५६१. सांगावया	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
९७५६२. सांगावया	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
९७५६३. सांगावया	आणि जे जे यांचेनि सावायें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
९७५६४. सांगावयाची	अर्जुना तूं परिससी । परिसोनि अनुष्ठिसी । तरी आम्हांसीचि वानी कायसी । सांगावयाची	ज्ञाने.५.२९.१६९
९७५६५. सांगावयाचेनि	परि बाप भाग्य माझें । जे वृत्तांतु सांगावयाचेनि व्याजें । कैसा रक्षिलों मुनिराजें । श्रीव्यासदेवें	ज्ञाने.९.३४.५२५
९७५६६. सांगावयालागीं	यया बोला तो शार्ङ्गी । तेंचि सांगावयालागीं । उपाधी दोहीं भागीं । निरूपीत असे	ज्ञाने.१५.१५.४६२
९७५६७. सांगावयाही	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
९७५६८. सांगावा	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
९७५६९. सांगावा	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
९७५७०. सांगावा	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
९७५७१. सांगावा	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
९७५७२. सांगावा	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
९७५७३. सांगावा	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
९७५७४. सांगावा	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
९७५७५. सांगावी	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
९७५७६. सांगावी	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
९७५७७. सांगावी	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
९७५७८. सांगावें	तरी श्रीकृष्णा तुवां जाणावें । निकें तें आम्हां सांगावें । जे सखा सर्वस्व आघवें । आम्हांसि तूं	ज्ञाने.२.७.५८

९७५७९. सांगावें	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
९७५८०. सांगावें	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
९७५८१. सांगावें	तैसें सकळार्थभरित । तत्त्व तरी सांगावें उचित । परी बोधे माझें चित्त । जयापरी	ज्ञाने.३.२.२०
९७५८२. सांगावें	म्यां जें कांहीं विवरूनि पुसावें । तें आधींचि कळिले देवें । तरी बोलिलें तेंचि सांगावें । विवळ करूनि	ज्ञाने.५.२९.१६४
९७५८३. सांगावें	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
९७५८४. सांगावें	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
९७५८५. सांगावें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
९७५८६. सांगावें	परि चुळा एकाचिया चाडे । जेविं गंगेतेंचि ठाकावें पडे । तेविं आर्त बहु कां थोडें । तरि सांगावें देवा	ज्ञाने.९.१४.२३६
९७५८७. सांगावें	आतां बहु बोलोनी सांगावें । तें एकिहेळां घे पां आघवें । तरी सतासतही जाणावें । मीचि पैं गा	ज्ञाने.९.१९.२९९
९७५८८. सांगावें	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
९७५८९. सांगावें	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
९७५९०. सांगावें	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
९७५९१. सांगावें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
९७५९२. सांगावें	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
९७५९३. सांगावें	पैं शून्य जैं दावावें जाहलें । तैं बिंदुलें एक पाहिजे केलें । तैसें अद्वैत सांगावें बोलें । तैं द्वैत कीजे	ज्ञाने.१३.१३.८८७
९७५९४. सांगावें	पैं वाचेचेनिही पालवें । पापियां तया नातळावें । परी पडिलें सांगावें । त्यजावया	ज्ञाने.१७.६.१०६
९७५९५. सांगावें	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
९७५९६. सांगावें	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
९७५९७. सांगावें	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
९७५९८. सांगां	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
९७५९९. सांगिजत	आतां अनित्यत्व या कैसें । तेंचि वृक्षाकारमिषें । सांगिजत असे विश्वेशें । पंचदशीं	ज्ञाने.१५.४०
९७६००. सांगिजती	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
९७६०१. सांगिजती	तिये धृतीचेही विभाग । तिन्ही यथालिंग । सांगिजती चांग । अवधान दे	ज्ञाने.१८.३२.७३२
९७६०२. सांगिजतील	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
९७६०३. सांगिजतील	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
९७६०४. सांगिजे	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
९७६०५. सांगिजे	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४

९७६०६. सांगिजे	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
९७६०७. सांगिजेती	येथ विभूती प्रतिविभूती । प्रस्तुत अर्जुना सांगिजेती । ते विदग्धा रसवृत्ती । म्हणिपैल कथा	ज्ञाने.१०.४१
९७६०८. सांगिजेल	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
९७६०९. सांगिजेल	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
९७६१०. सांगिजेल	मुद्रेची प्रौढी ऐशी । तेचि सांगिजेल आतां परियेसीं । तरी उरु या जघनासी । जडोनि घालीं	ज्ञाने.६.१२.१९२
९७६११. सांगिजेल	आतां थोडी ऐसी । गोठी सांगिजेल परियेसीं । जैं अहंकारतनूंसीं । वालभ पडिलें	ज्ञाने.७.२६.१६५
९७६१२. सांगिजेल	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
९७६१३. सांगिजेल	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
९७६१४. सांगिजेल	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
९७६१५. सांगिजेल	म्हणोनि गा पुढती । सांगिजेल तुजप्रती । पर म्हण म्हणो श्रुतीं । डाहारिलें जें	ज्ञाने.१४.१.४१
९७६१६. सांगिजेल	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
९७६१७. सांगिजेल	म्हणोनि आतां येणें । उत्साहाचेनि अवतरणें । श्रीकृष्णाचें बोलणें । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.२७.४१४
९७६१८. सांगिजेल	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
९७६१९. सांगिजेल	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
९७६२०. सांगिजेल	ऐसे ते न करितां कांहीं । आंगेंचि वोखटें पाहीं । आतां बोलती ते नवाई । सांगिजेल	ज्ञाने.१६.७.२९२
९७६२१. सांगिजेल	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
९७६२२. सांगिजेल	तेंचि येक वेगळालें । तेथ चिन्हीं अळंकारलें । सांगिजेल उपाइलें । भेदलेपणें	ज्ञाने.१८.२९.६९५
९७६२३. सांगिजैल	जें आकर्णिजे भक्तीं । जें आदिवंद्य त्रिजगतीं । ते भीष्मपर्वीं संगती । सांगिजैल	ज्ञाने.१.५४
९७६२४. सांगिजैल	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
९७६२५. सांगिजो	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
९७६२६. सांगिजो	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
९७६२७. सांगितला	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
९७६२८. सांगितला	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
९७६२९. सांगितला	आतां कृष्णा तुवां सांगितला योगु । तो मना तरी आला चांगु । परि न शके करूं पांगु । योग्यतेचा	ज्ञाने.६.१५.३३३
९७६३०. सांगितला	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
९७६३१. सांगितला	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
९७६३२. सांगितला	एवं राजसा आहारा । रूप केलें धनुर्धरा । परिणामाचाही विसुरा । सांगितला	ज्ञाने.१७.९.१५२

९७६३३. सांगितला	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
९७६३४. सांगितलाचि	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
९७६३५. सांगितलिया	तैसीं भूतें इयें माझां ठायीं । बिंबती तयांमाजि मी नाहीं । इया उपपत्ती तुज पाहीं । सांगितलिया मागां	ज्ञाने.९.४.६९
९७६३६. सांगितलिया	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
९७६३७. सांगितलिया	मागां थोडिया बहुवा उपपत्ती । येणें सांगितलिया विभूती । तैसा नसेचि मा पुढती । बैसलों पुसों	ज्ञाने.११.२६.४०१
९७६३८. सांगितलिया	ऐसिया या दोनी । संपदा प्रसिद्धा जनीं । सांगितलिया चिन्हीं । वेगळालां	ज्ञाने.१६.४.२६४
९७६३९. सांगितलिया	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
९७६४०. सांगितलियाचें	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
९७६४१. सांगितली	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
९७६४२. सांगितली	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
९७६४३. सांगितली	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
९७६४४. सांगितली	जिये नांव गा प्रकृती । जे द्विविध सांगितली तुजप्रती । एकी अष्टधा भेदव्यक्ती । दुजी जीवरूपा	ज्ञाने.९.७.९८
९७६४५. सांगितली	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
९७६४६. सांगितली	तैसीचि जे योगस्थिति । आणि योगभ्रष्टां जे गति । ते आघवीचि उपपत्ती । सांगितली	ज्ञाने.१०.२७
९७६४७. सांगितली	आम्हीं तुज भेदाचिया वाहाणीं । सांगितली जे विभूतींची कहाणी । ते अभेदें काय अंत:करणीं । मानिली कीं न मने	ज्ञाने.१०.४२.३२५
९७६४८. सांगितली	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
९७६४९. सांगितली	आम्हीं सांगितली जे परी । मूळडाळांची उजरी । ते वांझेचीं घरभरीं । लेंकुरें जैशीं	ज्ञाने.१५.३.२१७
९७६५०. सांगितली	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
९७६५१. सांगितली	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
९७६५२. सांगितली	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
९७६५३. सांगितली	ऐसी अपेक्षा जालिया । बद्ध मुमुक्षुते आलिया । देवें ब्रह्मार्पणत्वें क्रिया । सांगितली	ज्ञाने.१८.६६.१४४१
९७६५४. सांगितलीं	तरी पृथ्वी आप तेज । वायु व्योम इयें तुज । सांगितलीं बुझ । महाभूतें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.७६
९७६५५. सांगितलीं	एवं दाहाही करणें । सांगितलीं देवो म्हणे । परिस आतां फुडेपणें । मन तें ऐसें	ज्ञाने.१३.५-६.१०३
९७६५६. सांगितलीं	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
९७६५७. सांगितले	एक द्रव्ययज्ञु म्हणिपती । एक तपसामग्रिया निपजती । एक योगयागुही आहाती । जे सांगितले	ज्ञाने.४.२८.१४१
९७६५८. सांगितले	ऐसें बहुतीं परी अनेग । जे सांगितले तुज कां याग । ते विस्तारूनि वेदेंचि चांग । म्हणितले आहाती	ज्ञाने.४.३२.१५६
९७६५९. सांगितले	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३

९७६६०. सांगितले	म्हणोनि मागां भाव जैसे । आपुले सांगितले तुवां उद्देशें । आतां विस्तारोनि तैसे । एक वेळ बोलें	ज्ञाने.१०.१७.१८८
९७६६१. सांगितले	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
९७६६२. सांगितले	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
९७६६३. सांगितले	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
९७६६४. सांगितले	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
९७६६५. सांगितलें	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
९७६६६. सांगितलें	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
९७६६७. सांगितलें	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
९७६६८. सांगितलें	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
९७६६९. सांगितलें	पैं गा आम्हीं तुज । सकळ यज्ञ कर्मज । सांगितलें कां जें काज । मनीं धरूनि	ज्ञाने.८.४.४६
९७६७०. सांगितलें	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
९७६७१. सांगितलें	म्हणऊनि अभेदें जो भक्तियोगु । तेथ शंका नाहीं नये खंगु । करितां ठेला तरी चांगु । तें सांगितलें षष्ठीं	ज्ञाने.१०.७.११०
९७६७२. सांगितलें	पैं आणिकही एके परी । इयेचि प्रतीतीची येतसे थोरी । जे मागें ऐसेंचि ऋषीश्वरीं । सांगितलें तूंतें	ज्ञाने.१०.१३.१५३
९७६७३. सांगितलें	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
९७६७४. सांगितलें	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
९७६७५. सांगितलें	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
९७६७६. सांगितलें	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
९७६७७. सांगितलें	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
९७६७८. सांगितलें	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
९७६७९. सांगितलें	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
९७६८०. सांगितलें	परी तुजपुढां सांगितलें । तें अर्जुना ऐसें जालें । जें गौप्यधन काढिलें । माझें आजि	ज्ञाने.१५.२०.५७७
९७६८१. सांगितलें	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
९७६८२. सांगितलें	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
९७६८३. सांगितलें	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
९७६८४. सांगितलें	आम्हीं श्रद्धादिदानांत । जें समस्तही क्रियाजात । सांगितलें का व्याप्त । तिहीं गुणीं	ज्ञाने.१७.२२.३१३
९७६८५. सांगितलें	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
९७६८६. सांगितलें	एवं कर्ता कर्म करण । या तिहींचेंहि लक्षण । सांगितलें तुज विचक्षण- । शिरोमणी	ज्ञाने.१८.१८.५११

९७६८७. सांगितलें	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
९७६८८. सांगितलें	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
९७६८९. सांगितलें	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
९७६९०. सांगितलें	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१
९७६९१. सांगितलेंसे	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
९७६९२. सांगितलेया	तूं तंव पांडवा । सांगितलेया दैवा । गुणनिधी बरवा । जन्मलासी	ज्ञाने.१६.५.२६९
९७६९३. सांगु	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
९७६९४. सांगे	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
९७६९५. सांगे	तुज सांगे काय जाहलें । कवण उणें आलें । करितां काय ठेलें । खेदु कायिसा	ज्ञाने.२.२.७
९७६९६. सांगे	तरी तुझें तें अर्जुना । या वैरियां दुर्जनां । कां प्रत्यया येईल मना । सांगे मज	ज्ञाने.२.३५.२०७
९७६९७. सांगे	सांगे प्लवेंचि काय बुडिजे । कां मार्गीं जातां आडळिजे । परी विपायें चालों नेणिजे । तरी तेंही घडे	ज्ञाने.२.३७.२२३
९७६९८. सांगे	जैसा प्रकटलिया गभस्ती । अशेषही मार्ग दिसती । तरी तेतुलेही काय चालिजती । सांगे मज	ज्ञाने.२.४६.२६१
९७६९९. सांगे	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
९७७००. सांगे	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
९७७०१. सांगे	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
९७७०२. सांगे	देखें पुढिलाचें वोझें । जरी आपुलां माथां घेईजे । तरी सांगे कां न दाटिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२७.१७७
९७७०३. सांगे	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
९७७०४. सांगे	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
९७७०५. सांगे	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
९७७०६. सांगे	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
९७७०७. सांगे	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
९७७०८. सांगे	जें जाळ जळीं पांगिलें । तेथ चंद्रबिंब दिसे आंतुडलें । परि थडिये काढूनि झाडिलें । तेव्हां बिंब कें सांगे	ज्ञाने.९.१०.१३८
९७७०९. सांगे	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
९७७१०. सांगे	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
९७७११. सांगे	परि तें अधिष्ठिलेनि आंगें । जाणिजे आचरतेनि बगें । जैसी कसवटी सांगे । वानियातें	ज्ञाने.१३.७.२४३
९७७१२. सांगे	चोंढिये पाथरु गेला । तैसेनि जो बुडाला । तो बोबेंहिसकट निमाला । कोण सांगे	ज्ञाने.१३.८.५४९
९७७१३. सांगे	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३

९७७१४. सांगे	तैसा भूतळीं आघवा । आन न देखें पांडवा । जो गीता सांगे मेळावा । भक्तजनांचा	ज्ञाने.१८.६९.१५१६
९७७१५. सांगे	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
९७७१६. सांगें	तरी पुत्रस्नेहें मोहितु । धृतराष्ट्र असे पुसतु । म्हणे संजया सांगें मातु । कुरुक्षेत्रींची	ज्ञाने.१.१.८५
९७७१७. सांगें	जरी आजि एथ ऐसें कीजे । तरी कवणाचां मनीं उरिजे । सांगें मुख केवीं पाहिजे । तुझें कृष्णा	ज्ञाने.१.३५.२२७
९७७१८. सांगें	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दु:खें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
९७७१९. सांगें	असता प्रकाशु सांडावा । मग अंधकूप आश्रावा । तरी तेथ कवणु देवा । लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
९७७२०. सांगें	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
९७७२१. सांगें	तरी उचित काय आम्हां । जें व्यभिचरेना धर्मा । तें झडकरी पुरुषोत्तमा । सांगें आतां	ज्ञाने.२.७.६३
९७७२२. सांगें	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
९७७२३. सांगें	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
९७७२४. सांगें	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
९७७२५. सांगें	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
९७७२६. सांगें	देखें उत्प्लवनासरिसां । पक्षी फळासि झोंबे जैसा । सांगें नरु केवीं तैसा । पावे वेगां	ज्ञाने.३.३.४१
९७७२७. सांगें	सांगें पैलतीरा जावें । ऐसें व्यसन कां जेथ पावे । तेथ नावेतें त्यजावें । घडे केवीं	ज्ञाने.३.४.४७
९७७२८. सांगें	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
९७७२९. सांगें	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
९७७३०. सांगें	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
९७७३१. सांगें	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
९७७३२. सांगें	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
९७७३३. सांगें	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
९७७३४. सांगें	एऱ्हवीं तरी खवणेयांचां गांवीं । पाटाउवें काय करावीं । सांगें जात्यंधा रवी । काय आथी	ज्ञाने.४.२.२२
९७७३५. सांगें	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
९७७३६. सांगें	सांगें भुवनत्रयाची काजळी । जे गगनामाजि उधवली । तिये प्रळयींचे वाहटुळी । काय अभ्र पुरे	ज्ञाने.४.३७.१७६
९७७३७. सांगें	परी मागील असो देवा । आतां प्रस्तुतीं उकलु देखावा । सांगें दोहींमाजि बरवा । मार्गु कवण	ज्ञाने.५.१.६
९७७३८. सांगें	जे पार्था तया देहीं । मी ऐसा आठऊ नाहीं । तरी कर्तृत्व कैचें काई । उरे सांगें	ज्ञाने.५.८-९.३८
९७७३९. सांगें	सांगें कुमुददळाचेनि ताटें । जो जेविला चंद्रकिरणें चोखटें । तो चकोरु काई वाळुवंटें । चुंबितु आहे	ज्ञाने.५.२१.१०७
९७७४०. सांगें	सांगें वातवर्षआतपु धरे । ऐसें अभ्रच्छायाचि जरी सरे । तरी त्रिमाळिकें धवळारें । करावीं कां	ज्ञाने.५.२२.११४

९७७४१. सांगें	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
९७७४२. सांगें	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
९७७४३. सांगें	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
९७७४४. सांगें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
९७७४५. सांगें	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
९७७४६. सांगें	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
९७७४७. सांगें	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
९७७४८. सांगें	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
९७७४९. सांगें	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
९७७५०. सांगें	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
९७७५१. सांगें	या बोला संत रिझले । म्हणती तोषलों गा भलें केलें । आतां सांगें जें बोलिलें । अर्जुनें तेथ	ज्ञाने.११.२१
९७७५२. सांगें	म्हणोनि भीडसांकडी न धरवे । जीवीं आवडे तेंही तुजपुढां बोलावें । तंव राहें म्हणितलें देवें । चाड सांगें	ज्ञाने.११.२.८०
९७७५३. सांगें	परब्रह्म आपुलेनि आंगें । ल्यावया आपणचि जाहला अनेगें । तियें लेणीं मी सांगें । काइसयासारिखीं	ज्ञाने.११.१०.२११
९७७५४. सांगें	ऐसे अनन्ययोगें । विकले जीवें मनें आंगें । तयांचें कायि एक सांगें । जें सर्व मी करीं	ज्ञाने.१२.६.८२
९७७५५. सांगें	जे मन बुद्धि इहीं । घर केलें माझां ठायीं । तरि सांगें मग काई । मी तूं ऐसें उरे	ज्ञाने.१२.८.९९
९७७५६. सांगें	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
९७७५७. सांगें	तैंचि जियें लिंगें । देहींचीं सबाह्य सांगें । तियें परिस चांगें । श्रोत्रबळें	ज्ञाने.१४.११-१५.२४४
९७७५८. सांगें	ना प्रवर्तलेनि कर्मे । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
९७७५९. सांगें	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
९७७६०. सांगें	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
९७७६१. सांगें	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
९७७६२. सांगें	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
९७७६३. सांगें	म्हणे सांगें प्रस्तुत । उदयलेंसे जें उत्कळित । तें कोणासि बा रे जैत । देईल शेखीं	ज्ञाने.१८.७७.१६२७
९७७६४. सांगें	आतां आयती गीता जगीं । मी सांगें मऱ्हाठिया भंगीं । येथ कें विस्मयालागीं । ठावो आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२९
९७७६५. सांगेन	जे बळें प्रौढी पौरुषें । भीमार्जुनांसारिखे । ते सांगेन कौतुकें । प्रसंगेंची	ज्ञाने.१.४.९७
९७७६६. सांगेन	ऐसें पार्थ तिये अवसरीं । म्हणे देवा अवधारीं । या कल्मषाची थोरी । सांगेन तुज	ज्ञाने.१.३८-३९.२४२
९७७६७. सांगेन	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३

९७७६८. सांगेन	आतां अर्जुना आणिक कांहीं एक । सांगेन मी आइक । जे विचारें परलोक । वोळखिती	ज्ञाने.२.१६.१२५
९७७६९. सांगेन	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
९७७७०. सांगेन	आतां आणिक एक गहन । पूर्णाचें चिन्ह । अर्जुना तुज सांगेन । परिस पां	ज्ञाने.२.६८.३५४
९७७७१. सांगेन	आतां देई अवधान । प्रसंगें तुज सांगेन । या नैराश्याचें चिन्ह । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.६.६७
९७७७२. सांगेन	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५
९७७७३. सांगेन	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
९७७७४. सांगेन	ऐसियांही सांकडां बोला । एक उपायो आहे भला । तो करितां जरी आंगवला । तरी सांगेन तुज	ज्ञाने.३.४०.२६७
९७७७५. सांगेन	वांचूनि मूर्खाची गोठी कायसी । एथ मोहले गा क्रांतदर्शी । म्हणोनि आतां तेचि परियेसीं । सांगेन तुज	ज्ञाने.४.१६.८८
९७७७६. सांगेन	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
९७७७७. सांगेन	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
९७७७८. सांगेन	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
९७७७९. सांगेन	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८
९७७८०. सांगेन	मग कृष्ण म्हणे पार्थातें । आतां प्राप्ताचें चिन्ह पुरतें । सांगेन तुज निरुतें । चित्त देईं	ज्ञाने.५.११.७०
९७७८१. सांगेन	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
९७७८२. सांगेन	ऐसें जें जें कांहीं । उक्त असे इये ठाईं । तें आघवेंचि पाहीं । सांगेन आतां	ज्ञाने.५.२९.१७८
९७७८३. सांगेन	परि अनुवादला मी प्रसंगें । तें सज्जनीं उपसाहावें लागे । आतां सांगेन काय श्रीरंगें । निरोपिलें जें	ज्ञाने.६.३१
९७७८४. सांगेन	येणें उपायें योगारूढु । जो निरवधि जाहला प्रौढु । तयांचिया चिन्हांचा निवाडु । सांगेन आइकें	ज्ञाने.६.३.६१
९७७८५. सांगेन	आतां अर्जुनेंसी मुकुंदें । नागर बोलिजेल विनोदें । तें वोंवियेचेनि प्रबंधें । सांगेन मी	ज्ञाने.६.४७.४९७
९७७८६. सांगेन	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
९७७८७. सांगेन	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
९७७८८. सांगेन	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
९७७८९. सांगेन	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
९७७९०. सांगेन	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९
९७७९१. सांगेन	तैसा कृपाळुवांचा रावो । म्हणे आइकें गा महाबाहो । सांगितलाचि अभिप्रावो । सांगेन पुढती	ज्ञाने.१०.१.५४
९७७९२. सांगेन	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
९७७९३. सांगेन	याहीवरी त्या विभूती । सांगणें ठेलें तुजप्रती । सांगेन म्हणितलें तुज प्रीती । त्या प्रधाना आइकें	ज्ञाने.१०.२०.२२०
९७७९४. सांगेन	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५

९७७९५. सांगेन	आतां आणीकही एक । लक्षण अलौकिक । सांगेन आइक । धनंजया	ज्ञाने.१३.८.५९२
९७७९६. सांगेन	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
९७७९७. सांगेन	संजयें व्यासाचिया निरोपा । तो वेळु फेडिला तया नृपा । तैसा मीहि निवृत्तिकृपा । सांगेन तुम्हां	ज्ञाने.१६.२४.४७१
९७७९८. सांगेन	श्रद्धा जे कां तामसी । ते मी सांगेन तुजपाशीं । जे कां केवळ पापराशी । अतिकर्कशी निर्दयत्वें	ज्ञाने.१७.४.७९
९७७९९. सांगेन	जें सकळ कर्माचें बीज । कारणपंचक तुज । सांगेन ऐसी पैज । घेतली कां	ज्ञाने.१८.१३.२९८
९७८००. सांगेन	आतां तामसाचेंही लिंग । सांगेन तें वोळख चांग । डावलावया मातंग- । सदन जैसें	ज्ञाने.१८.२१.५४८
९७८०१. सांगेन	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
९७८०२. सांगेल	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
९७८०३. सांगेल	आतां पुनरपि तो अनंतु । आद्य एकी मातु । सांगेल तेथ पंडुसुतु । प्रश्नु करील	ज्ञाने.३.४३.२७४
९७८०४. सांगेल	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
९७८०५. सांगेल	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
९७८०६. सांगों	आतां आणिकाचियां गोठी । तुज सांगों काई किरीटी । देखें मीचि इये राहाटी । वर्तत असें	ज्ञाने.३.२२.१६०
९७८०७. सांगों	जयां ऐहिक धड नाहीं । तयांचें परत्र पुससी काई । म्हणोनि सांगों कां वांई । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३१.१५५
९७८०८. सांगों	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
९७८०९. सांगों	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
९७८१०. सांगों	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
९७८११. सांगों	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
९७८१२. सांगों	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
९७८१३. सांगों	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
९७८१४. सांगों	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
९७८१५. सांगों	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
९७८१६. सांगों	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
९७८१७. सांगों	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
९७८१८. सांगों	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
९७८१९. सांगों	जैसा वेश्याभोगीं कवडा वेंचे । मग दारही चेपूं न ये तियेचें । तैसें लाजिरवाणें दीक्षितांचें । काय सांगों	ज्ञाने.९.२१.३२९
९७८२०. सांगों	एथ पार्था पुढतपुढती । तेंचि तें सांगों किती । जरी मियां चाड तरी भक्ती । न विसंबिजे गा	ज्ञाने.९.३१.४३०
९७८२१. सांगों	आणि पुसलिया जिया विभूती । त्याही बोलाविया भूतपती । एथ म्हणसी जरी पुढतीं । काय सांगों	ज्ञाने.१०.१८.१९०

९७८२२. सांगों	येरां विभूतिविस्तारांसि कांहीं । एथ सर्वथा लेख नाहीं । म्हणौनि परिससी तूं काई । आम्ही सांगों किती	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०३
९७८२३. सांगों	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२
९७८२४. सांगों	चांग तें उराउरी मागों । देवासि कीं बुद्धि सांगों । तेवींचि म्हणों काय लागों । तुझें आम्ही	ज्ञाने.११.४२.५४९
९७८२५. सांगों	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
९७८२६. सांगों	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
९७८२७. सांगों	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
९७८२८. सांगों	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
९७८२९. सांगों	आतां बुद्धि जे म्हणिजे । ते ऐसां चिन्हीं जाणिजे । बोलिलें यदुराजें । तें आइकें सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.८३
९७८३०. सांगों	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
९७८३१. सांगों	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
९७८३२. सांगों	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
९७८३३. सांगों	आतां ययावरी । गुरुभक्तीची परी । सांगों गा अवधारीं । चतुरनाथा	ज्ञाने.१३.७.३६८
९७८३४. सांगों	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
९७८३५. सांगों	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
९७८३६. सांगों	आतां धनंजया महामती । अज्ञान ऐसी वदंती । तेंही सांगों व्यक्ती । लक्षणेंसीं	ज्ञाने.१३.११.६५२
९७८३७. सांगों	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
९७८३८. सांगों	जाण तयाचां ठायीं । अज्ञानासि पारु नाहीं । आतां आणीकें कांहीं । चिन्हें सांगों	ज्ञाने.१३.११.७१२
९७८३९. सांगों	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
९७८४०. सांगों	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
९७८४१. सांगों	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
९७८४२. सांगों	ऐसेनि तो येतां वेगु । धरूनि म्हणे श्रीरंगु । प्रकृतिपुरुषविभागु । परिसें सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५६
९७८४३. सांगों	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
९७८४४. सांगों	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
९७८४५. सांगों	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
९७८४६. सांगों	आतां ऐसियाहीवरी काई । सांगों व्याप्तीची नवाई । येथ दुजें नाहींचि घेईं । सर्वत्र मी गा	ज्ञाने.१५.१४.४११
९७८४७. सांगों	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
९७८४८. सांगों	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३

९७८४९. सांगों	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
९७८५०. सांगों	काय सांगों ऐसें जिणें । जें जगाचेनि जीवें प्राणें । तयां नांव म्हणें । मार्दव मी	ज्ञाने.१६.२.१७४
९७८५१. सांगों	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
९७८५२. सांगों	काय बहु सांगों ऐसे । ते आसुरीप्रकृतीपिसें । तुरंबिती असोसें । गगनौळें तियें	ज्ञाने.१६.१५.३६३
९७८५३. सांगों	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
९७८५४. सांगों	पैं आहारलक्षण पहिलें । सांगों जें म्हणितलें । तें आईक गा भलें । रूप करूं	ज्ञाने.१७.७.१२४
९७८५५. सांगों	आतां तया तामसा । आवडे आहारु जैसा । तेंही सांगों चिळसा । झणें तुम्ही	ज्ञाने.१७.९.१५३
९७८५६. सांगों	आतां तप जें मानसिक । तेंही सांगों आइक । म्हणे लोकनाथनायक- । नायकु तो	ज्ञाने.१७.१५.२२४
९७८५७. सांगों	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
९७८५८. सांगों	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
९७८५९. सांगों	आतां सप्तदशापाठीं । अध्याय कैसेनि उठी । तो संबंधु सांगों दिठी । दिसे तैसा	ज्ञाने.१८.५०
९७८६०. सांगों	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
९७८६१. सांगों	तरी त्यागु एथें पांडवा । त्रिविधु पैं जाणावा । तया त्रिविधाही बरवा । विभागु सांगों	ज्ञाने.१८.४.१४५
९७८६२. सांगों	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
९७८६३. सांगों	तैसेनि वेगळेपणें । जयाचें कर्मीं असणें । तो कीर जाणावा कवणें । तरी सांगों	ज्ञाने.१८.१६.३९६
९७८६४. सांगों	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
९७८६५. सांगों	तें सात्त्विक ठाववें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
९७८६६. सांगों	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
९७८६७. सांगों	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
९७८६८. सांगों	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
९७८६९. सांगों	तें येथ आत्मसुख । जालें असे त्रिगुणात्मक । तेंही सांगों एकैक । रूप आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७७
९७८७०. सांगों	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
९७८७१. सांगों	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
९७८७२. सांगों	आतां वैश्याचिये जाती । उचित जे महामती । तें ऐकें गा निरुती । क्रिया सांगों	ज्ञाने.१८.४३.८७९
९७८७३. सांगों	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
९७८७४. सांगों	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
९७८७५. सांगों	यावरी सांगों बैससी । कां सांगतां भाषही देसी । या तुझिया विनोदासी । पारु आहे जी	ज्ञाने.१८.६५.१३७५

९७८७६. सांगों	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
९७८७७. सांगोंचि	तेथ भरंवसेनि तिन्ही । न सांगोंचि ऐसें मानीं । परी सत्त्व दावावया दोन्ही । बोलिलों येरें	ज्ञाने.१७.२२.३१४
९७८७८. सांगोंचि	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
९७८७९. सांगोचि	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
९७८८०. सांगोनि	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
९७८८१. सांगोनि	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
९७८८२. सांगोनि	तो कृष्णार्जुनसंवादु । नागरीं बोलीं विशदु । सांगोनि दाऊं प्रबंधु । वोवियेचा	ज्ञाने.१३.३४.११५४
९७८८३. सांगोनि	एवं आसुरवर्गु आघवा । सांगोनि तेथिंचा निगावा । तोहि देवें पांडवा । निरूपिला	ज्ञाने.१६.२४.४६९
९७८८४. सांगोपांगु	मग तया कर्मापासूनि बरवा । जो सांगोपांगु आघवा । यज्ञु प्रगटे पांडवा । तोही मी गा	ज्ञाने.९.१६.२६६
९७८८५. सांगोपांगु	तैसा सांगोपांगु । निपजे जो यागु । नुठऊनियां लागु । महत्त्वाचा	ज्ञाने.१७.११.१८२
९७८८६. सांघातु	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
९७८८७. सांचचि	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
९७८८८. सांचला	तैसें जाचूनियां इंद्रियें । वेचूनि आयुष्याचेनि दियें । सांचला पापीं आन आहे । दु:खावांचूनि	ज्ञाने.१८.४८.९४८
९७८८९. सांचली	जे भवद्रुमबीजिका । जे प्रपंचाची भूमिका । विपरीतज्ञानदीपिका । सांचली जे	ज्ञाने.१५.१.८२
९७८९०. सांचलीं	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
९७८९१. सांचलीचि	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
९७८९२. सांचलु	तरि तरंगु नोलांडितु । लहरी पायें न फोडितु । सांचलु न मोडितु । पाणियाचा	ज्ञाने.१३.७.२४५
९७८९३. सांचावें	भांगार आथी शोधावें । तरी आगी जेवीं नुबगावें । कां आरिसयालागीं सांचावें । अधिक रज	ज्ञाने.१८.३.१४०
९७८९४. सांचे	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
९७८९५. सांचेंसीं	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
९७८९६. सांज	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
९७८९७. सांज	रचूनि महत्तत्त्वाचें खळें । मळी एकें काळुगेनि पोळें । तेथ अव्यक्ताची मिळे । सांज भली	ज्ञाने.१३.४.३९
९७८९८. सांज	ना राती ना तेज । ते संधि जेवीं सांज । तेवीं विरुद्ध ना निज । अज्ञान आथी	ज्ञाने.१४.३.७८
९७८९९. सांजवणी	आघवांचि विषयीं भादी । परि सांजवणी टेंकों नेदी । ते खुरतोडी नुसधी । पोषी कवण	ज्ञाने.१३.११.६३७
९७९००. सांजवणी	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
९७९०१. सांजवणीची	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
९७९०२. सांजवेळु	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५

९७९०३. सांजवेळे	एऱ्हवीं संकल्पाचिये सांजवेळे । नावेक तिमिरेजती बुद्धीचे डोळे । म्हणोनि अखंडित परि झांवळें । भूतभिन्न ऐसें देखे	ज्ञाने.९.५.७२
९७९०४. सांजवेळे	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
९७९०५. सांजवेळे	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
९७९०६. सांटवीं	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
९७९०७. सांटे	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
९७९०८. सांठविसी	पैं जळशयनाचिया अवगणिया । कां मत्स्य कूर्म इया मिरवणिया । खेळु सरलिया तूं गुणिया । सांठविसी जेथ	ज्ञाने.११.३.८४
९७९०९. सांठवूनि	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
९७९१०. सांठवूनियां	राई राईपण बीजीं । सांठवूनियां अंग त्यजी । मग विरूढे तैं दुजी । गोठी आहे गा	ज्ञाने.१४.११-१५.२५६
९७९११. सांठवे	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
९७९१२. सांठवे	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
९७९१३. सांठवे	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
९७९१४. सांठवे	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
९७९१५. सांठि	तया आघवियांचि पुण्याचा मळा । भारु आंतौनि जया ये फळा । जें परब्रह्म निर्मळा । सांठि न सरे	ज्ञाने.८.२८.२६२
९७९१६. सांडणें	पैं गा इंद्रादिकां देवां । जयां सर्वस्वें गाजती राणिवा । तें सांडणें मानूनि पांडवा । डावली जो	ज्ञाने.८.२७.२६०
९७९१७. सांडणें	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
९७९१८. सांडणें	तैसा कर्माकर्माचिया मोहरा । उठूं नेदूनि अहंकारा । संसाराचा दरारा । सांडणें येणें	ज्ञाने.१६.१.७०
९७९१९. सांडणें	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
९७९२०. सांडणें	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
९७९२१. सांडवला	जे तो आत्मबोधें तोषला । तरी कृतकार्यु देखें जाहला । म्हणोनि सहजें सांडवला । कर्मसंगु	ज्ञाने.३.१७.१४७
९७९२२. सांडवली	तैसीं दोन्ही दुरावलीं । जे प्राप्ति तव अलग ठेली । आणि अप्राप्तीही सांडवली । श्रद्धा तया	ज्ञाने.६.३७-३९.४३५
९७९२३. सांडवले	तैसें आत्मसुख उपाइलें । जयासि आपणपांचि फावलें । तया विषय सहज सांडवले । सांगों काई	ज्ञाने.५.२१.१०८
९७९२४. सांडवलें	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१
९७९२५. सांडविजती	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
९७९२६. सांडसीं	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
९७९२७. सांडसील	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
९७९२८. सांडसें	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
९७९२९. सांडावया	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८

९७९३०. सांडावया	नातरी अवचटें। तें विरु होऊनि भेटे। तरी युगांत वाटे। सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
९७९३१. सांडावा	असता प्रकाशु सांडावा। मग अंधकूप आश्रावा। तरी तेथ कवणु देवा। लाभु सांगें	ज्ञाने.१.३८-३९.२३९
९७९३२. सांडावा	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी। येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं। जे भेदु एक आणि आम्हीं। सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
९७९३३. सांडावा	आणि घांसाआंतिल हरळु। फेडितां लागे वेळु। तें दूषण नव्हे खडळु। सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
९७९३४. सांडाविया	जे हे सात्त्विक श्रद्धा। जतन करावी प्रबुद्धा। येरी दोनी विरुद्धा। सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
९७९३५. सांडावीं	जियें यज्ञदानतपादिकें। इयें कर्में जियें आवश्यकें। तियें न सांडावीं पांथिकें। पाउलें जैसीं	ज्ञाने.१८.५.१४९
९७९३६. सांडावे	म्हणोनि विषय हे आघवे। सर्वथा मनौनि सांडावे। मग रागद्वेष स्वभावें। नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
९७९३७. सांडावे	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें। उंच नीच भाव सांडावे। एक मीचि ऐसें मानावें। वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
९७९३८. सांडावे	भूतमात्राचेनि नांवें। तृणही नासुडावें। किंबहुना सांडावे। छेद भेद	ज्ञाने.१७.१४.२१२
९७९३९. सांडावें	तुवां शरीरपरा नोहावें। कामनाजात सांडावें। मग अवसरोचित भोगावे। भोग सकळ	ज्ञाने.३.३०.१८८
९७९४०. सांडावें	हां गा मनातें मागां सांडावें। पवनातें वावीं मवावें। आदिशून्य उतरोनि जावें। केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
९७९४१. सांडावें	शास्त्र म्हणेल सांडावें। तें राज्यही तृण मानावें। जें घेववी तें न म्हणावें। विषही विरुद्ध	ज्ञाने.१६.२४.४६०
९७९४२. सांडावें	जें सांडावें कां मांडावें। जें चालणें जेणें चालावें। तें तोयचि एक आघवें। म्हणोनियां	ज्ञाने.१८.५५.११७०
९७९४३. सांडिजती	नाना लवणाचें जळु। होआवया दोनि चार वेळु। देऊनि सांडिजती ढाळु। तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
९७९४४. सांडिजे	पैं विरु जयांसी ऐकिजे। आणि या बोलींचि प्राणु सांडिजे। ते एथ संग्रामव्याजें। उभे आहाती	ज्ञाने.२.६.५३
९७९४५. सांडिजे	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे। मग नूतन वेढिजे। तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे। चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
९७९४६. सांडिजे	ना तरी रणीं शव सांडिजे। तें चौमेरी गिधीं विदारिजे। तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे। महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
९७९४७. सांडिजे	कां प्राप्तकर्म सांडिजे। येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे। हें अर्जुना वायां बोलिजे। मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
९७९४८. सांडिजे	तें यज्ञावशिष्ट भोगी। म्हणोनि सांडिजे तो अघीं। जयापरी महारोगी। अमृतसिद्धी	ज्ञाने.३.१३.१२३
९७९४९. सांडिजे	सांडिजे दुजया नामाचा आभासु। तरी योगु तोचि संन्यासु। पहातां ब्रह्मीं नाहीं अवकाशु। दोहींमाजी	ज्ञाने.६.१.४०
९७९५०. सांडिजे	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे। मग असतीच वस्तु होईजे। तरी आपली स्वस्ति सहजें। आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
९७९५१. सांडिजे	हें राज्य वर सांडिजे। मग निवांता एथेंचि असिजे। ऐसें शृंगारियांहि उपजे। देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
९७९५२. सांडिजे	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे। व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे। जैं जगा धाकुटें होइजे। तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
९७९५३. सांडिजे	यालागीं शरीरसांडोवा कीजे। सकळगुणांचें लोण उतरिजे। संपत्तिमदु सांडिजे। कुरवंडी करूनी	ज्ञाने.९.२५.३८१
९७९५४. सांडिजे	अवचितयावरी सर्वस्व सांडिजे। चोख तरी तोचि भांडारी कीजे। तैसा तूं आतां माझें। निजधाम कीं	ज्ञाने.१०.१.५२
९७९५५. सांडिजे	तो आपसयेंचि सांडिजे पापीं। जैसा जळत चंदनु सर्पीं। तैसा मातें जाणे तो संकल्पीं। वर्जूनि घालिजे	ज्ञाने.१०.३.८०
९७९५६. सांडिजे	दैवें चिंतामणि लेईजे। कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे। कामधेनु दवडिजे। न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६

९७९५७. सांडिजे	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
९७९५८. सांडिजे	जें निपटूनि कर्म सांडिजे । तें सांडणें संन्यासु म्हणिजे । आणि फलमात्र का त्यजिजे । तो त्यागु गा	ज्ञाने.१८.१.९२
९७९५९. सांडिजे	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
९७९६०. सांडिजे	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
९७९६१. सांडिजे	नाव थडी न पवतां । न सांडिजे केळी न फळतां । का ठेविलें न दिसतां । दीपु जैसा	ज्ञाने.१८.५.१५१
९७९६२. सांडिजे	जैसा वन्हि जया लागे । तें वन्हिचि जालिया आंगें । दाह्यदाहकविभागें । सांडिजे तें	ज्ञाने.१८.१७.४११
९७९६३. सांडिजे	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दु:खें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
९७९६४. सांडिजे	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
९७९६५. सांडिजे	नाना भरतिया लगबगा । शरत्काळीं सांडिजे गंगा । कां गीत राहतां उपांगा । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५४.१०९३
९७९६६. सांडिजे	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
९७९६७. सांडिजे	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
९७९६८. सांडिजेना	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
९७९६९. सांडिजेल	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
९७९७०. सांडित	तपोदुर्गें वोलांडित । ऋतुकोटि वोवांडित । उलथूनि सांडित । कर्मवल्ली	ज्ञाने.१३.५-६.१६४
९७९७१. सांडितां	कां आपुला ठावो न सांडितां । आलिंगिजे चंद्रु प्रगटतां । अनुरागु भोगितां । कुमुदिनी जाणे	ज्ञाने.१.६०
९७९७२. सांडितां	देख पां जनकादिक । कर्मजात अशेख । न सांडितां मोक्षसुख । पावते जाहले	ज्ञाने.३.२०.१५२
९७९७३. सांडितां	जिहीं विषयसंगु न सांडितां । इंद्रियांतें न दंडितां । परि भोगिली निसंगता । कामेंविण	ज्ञाने.५.१९.९७
९७९७४. सांडितां	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
९७९७५. सांडितां	आरोगिलेनि रसें । शरीर भरी सरिसें । आणि न सांडितां असे । सर्वसंधीं	ज्ञाने.१८.१४.३३९
९७९७६. सांडितां	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
९७९७७. सांडितां	नाना पाणी म्हणौनि मासा । गंगा न सांडितां जैसा । सर्वतीर्थसहवासा । वरपडा जाला	ज्ञाने.१८.४५.९०९
९७९७८. सांडितांचि	जें दोहींमाजीं तिजें असे । तें दोन्हीं सांडितांचि दिसे । अहोरात्रत्यागें जैसें । संध्यारूप	ज्ञाने.१७.२२.३१५
९७९७९. सांडिती	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
९७९८०. सांडिती	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
९७९८१. सांडिती	तयां दु:खियां दु:खचि जिव्हार । विषयकर्दमींचे दर्दुर । ते भोगजळाते जलचर । सांडिती केवीं	ज्ञाने.५.२२.१२२
९७९८२. सांडिती	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
९७९८३. सांडिती	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४

९७९८४. सांडिती	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
९७९८५. सांडिती	जेणें विवळतिये सवळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे । सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी	ज्ञाने.१६.३
९७९८६. सांडिती	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
९७९८७. सांडिती	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
९७९८८. सांडिती	तैसा जो धीरु । उठलिया अंतरु । मनादिकें व्यापारु । सांडिती उभीं	ज्ञाने.१८.३३.७३७
९७९८९. सांडितीच	परी नेणों कैसें पैं गा । जे जडोनि गेले माझिया आंगा । ते प्रयाणींचिया लगबगा । न सांडितीच मातें	ज्ञाने.७.३०.१८३
९७९९०. सांडितीचि	एऱ्हवीं तरी धनंजया । त्रिविधा कर्मफळा गा यया । समर्थ ते कीं भोगावया । जे न सांडितीचि आशा	ज्ञाने.१८.१२.२३३
९७९९१. सांडितु	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
९७९९२. सांडितेनि	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
९७९९३. सांडिला	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
९७९९४. सांडिला	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
९७९९५. सांडिला	तो आगीआंतूनि निघे । परि सबाह्य निववूंचि लागे । ते वेळीं कसु बांधिती आंगें । सांडिला पुढती	ज्ञाने.६.१४.२४२
९७९९६. सांडिला	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
९७९९७. सांडिला	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
९७९९८. सांडिला	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
९७९९९. सांडिला	ऐसें कर्म करी तो भला । संसारभयें सांडिला । करणीयत्वें आला । मुमुक्षुभागा	ज्ञाने.१८.३०.७०२
९८०००. सांडिला	ऐसेनि शुभाशुभीं संसारीं । सांडिला तो अवधारीं । वैराग्यमोक्षद्वारीं । उभा ठाके	ज्ञाने.१८.४५.९००
९८००१. सांडिलासी	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
९८००२. सांडिलिया	आणि तयाचि परी किरीटी । थाउ जयाचिये दिठी । सांडिलिया भ्रूकुटी । मोकळिया	ज्ञाने.१३.७.२७२
९८००३. सांडिलिया	तरी फळोद्देशें सांडिलिया । वाढिती जेवीं सरळिया । शाखा कां चंदनाचिया । बावन्नया	ज्ञाने.१८.२६.६३१
९८००४. सांडिलिया	गजबजा सांडिलिया । वसवी वनस्थळिया । अंगाचियाचि मांदिया । एकलेया	ज्ञाने.१८.५२.१०२२
९८००५. सांडिली	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
९८००६. सांडिली	योगिये तोहि करिती । परी कर्मे तेणें न बंधिजती । जे सांडिली आहे संगती । अहंभावाची	ज्ञाने.५.११.५६
९८००७. सांडिली	उजू एकनिष्ठतेचां पाउलीं । रगडूनि विकल्पाचिया भालीं । महापातकाची सांडिली । अटवीं जिहीं	ज्ञाने.७.२८.१७३
९८००८. सांडिली	मग क्लेशतरूची वाडी । जे तापत्रयाग्नीची सगडी । जे मृत्युकाकासि कुरोंडी । सांडिली आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१४०
९८००९. सांडिली	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
९८०१०. सांडिली	नातरी वार्षिया सांडिली । ग्रीष्में नाहीं मांडिली । माजीं निजरूपें निवडली । गंगा जैसी	ज्ञाने.१६.१.७६

९८०११. सांडिली	किंबहुना शास्त्रविखीं । एकही न लाहातीचि नखी । म्हणूनि उखिविखी । सांडिली जिहीं	ज्ञाने.१७.१.३९
९८०१२. सांडिली	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थे कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
९८०१३. सांडिलीं	तिहीं विरक्तीची ज्वाळा घेतली । तंव विकारांचीं इंधनें पळिपलीं । तेथ आशाधूमें सांडिलीं । पांचही कुंडें	ज्ञाने.४.२६.१२९
९८०१४. सांडिलीं	रसें गाढीं वरी ढिलीं । द्रवभावें आथिलीं । ठायेंठावो सांडिलीं । अग्नितापें	ज्ञाने.१७.८.१२८
९८०१५. सांडिलीं	ऐसेनि कर्में पार्था । त्यजिलीं त्यजिती सर्वथा । अधिकें बांधती अन्यथा । सांडिलीं तरी	ज्ञाने.१८.१०.२१७
९८०१६. सांडिलीं	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
९८०१७. सांडिले	मग धनुष्यबाण सांडिले । न धरत अश्रुपात आले । ऐसें ऐकें राया तेथें वर्तलें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.४७.२७३
९८०१८. सांडिले	एक ऐकतांचि निवाले । ते देहभावीं सांडिले । एक अनुभवें पातले । तद्रूपता	ज्ञाने.२.२९.१७४
९८०१९. सांडिले	जे बुद्धियोगा योजिले । तेचि पारंगत जाहले । इहीं उभयबंधीं सांडिले । पापपुण्यीं	ज्ञाने.२.४९-५०.२७७
९८०२०. सांडिले	एकीं वयसेचें जाड बांधलें । मग मन्मथाचिये कांसे लागले । ते विषयमगरीं सांडिले । चघळुनियां	ज्ञाने.७.१४.८५
९८०२१. सांडिले	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
९८०२२. सांडिले	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
९८०२३. सांडिले	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
९८०२४. सांडिलें	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
९८०२५. सांडिलें	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
९८०२६. सांडिलें	इहीं संतोषवन खांडिलें । धैर्यदुर्ग पाडिले । आनंदरोप सांडिलें । उपडूनियां	ज्ञाने.३.३७.२५३
९८०२७. सांडिलें	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
९८०२८. सांडिलें	नातरी सर्पें कवच सांडिलें । कां उबारेन वस्त्र फेडिलें । तरी सांग पां कांहीं मोडलें । अवेवामाजीं	ज्ञाने.८.५.६६
९८०२९. सांडिलें	तपीं ऐश्वर्य देखिलें । आणि उग्रपण उभयांचि सांडिलें । एवं तपसाधन जें ठेलें । अपारांतरीं	ज्ञाने.११.४८.६२०
९८०३०. सांडिलें	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
९८०३१. सांडिलें	सर्वां कळीं सांडिलें जैसें । चंद्रपण उरे अंवसे । रूप जाणावें तैसें । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५०९
९८०३२. सांडिलें	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
९८०३३. सांडिलें	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
९८०३४. सांडिलें	तरी सरोवर तरंगीं । सांडिलें आकाश मेघीं । कां चंदनाचें उरगीं । उद्यान जैसें	ज्ञाने.१७.१६.२२५
९८०३५. सांडिलें	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
९८०३६. सांडिलें	ऐसें चैत्यजातें सांडिलें । चित्त माझां ठायीं जडलें । ठाके तैसें वहिलें । सर्वदा करी	ज्ञाने.१८.५७.१२६८
९८०३७. सांडिलें	अंग गोरें आणि तरुणें । वरि लेइलें आहे लेणें । परी येकलेनि प्राणें । सांडिलें जेवीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०१

९८०३८. सांडिलें	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
९८०३९. सांडिलेनि	नाना सांडिलेनि कवळें । चंद्रींचें धुपे पिंवळें । व्याधित्यागें कडुवाळें- । पण मुखाचें	ज्ञाने.१८.६६.१३९३
९८०४०. सांडिविखुरी	अथवा माझारीं । गेलें सांडिविखुरी । किंवा उपेक्षेवरी । वाळूनि सांडिलें	ज्ञाने.१८.७२.१५४२
९८०४१. सांडिसी	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०
९८०४२. सांडी	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
९८०४३. सांडी	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
९८०४४. सांडी	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
९८०४५. सांडी	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
९८०४६. सांडी	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
९८०४७. सांडी	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
९८०४८. सांडी	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
९८०४९. सांडी	परि जन्मती ते लाज । न सांडी जयाचें निज । संभाविता निस्तेज । न जिरे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४३
९८०५०. सांडी	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
९८०५१. सांडी	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
९८०५२. सांडी	जीवनें शिंपिला तिडपिडी । विजिला प्राण सांडी । लागला तरी काडी । उरों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७२०
९८०५३. सांडी	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
९८०५४. सांडी	नित्य नैमित्तिकें कर्में सांडी । मग बैसे नवचंडी । आदित्यवारीं वाढी । भैरवां पात्रीं	ज्ञाने.१३.११.८१९
९८०५५. सांडी	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
९८०५६. सांडी	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
९८०५७. सांडी	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
९८०५८. सांडी	पैं आयुष्यहीना जीवातें । शरीर सांडी जेवीं अवचितें । तेवीं निदसुरें द्वैतें । सांडिले जे	ज्ञाने.१५.५.२९१
९८०५९. सांडी	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
९८०६०. सांडी	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
९८०६१. सांडी	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
९८०६२. सांडी	ना आंधाराचेनि रोखें । जैसीं डोळां रोंविजती नखें । तैसा कर्मद्वेषें जो अशेखें । कर्मेंचि सांडी	ज्ञाने.१८.७.१७८
९८०६३. सांडी	एऱ्हवीं विहितत्वें मांडी । परी घालितां असुरवाडीं । येथ पोळला ऐसा सांडी । आदरिलेंही	ज्ञाने.१८.८.१८९
९८०६४. सांडी	ऐसा शरीराचिया क्लेशा- । भेणें कर्में वीरेशा । सांडी तो परियेसा । राजसु त्यागु	ज्ञाने.१८.८.१९२

९८०६५. सांडी	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
९८०६६. सांडी	आणि देहधनाचिया आवडी । सदा भय तयातें न सांडी । विसंबूं न सके धोंडीं । काठिण्य जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५४
९८०६७. सांडी	लसणातें न सांडी गंधी । का अपथ्यशीळातें व्याधी । तैसी केली मरणावधी । विषादें तया	ज्ञाने.१८.३५.७५७
९८०६८. सांडी	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
९८०६९. सांडी	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
९८०७०. सांडी	देखोनि ठाकिता ठावो । धांवता थिरावे पावो । तैसा ब्रह्मसामीप्यें थांवो । अभ्यासु सांडी	ज्ञाने.१८.५३.१०८०
९८०७१. सांडी	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
९८०७२. सांडीं	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
९८०७३. सांडीं	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
९८०७४. सांडीं	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
९८०७५. सांडीं	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
९८०७६. सांडीं	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्में सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
९८०७७. सांडीं	तैसें जी न बडबडी । पदाची कोर न सांडीं । परी मूळध्वनींचिये वाढी । निमित्त जाला	ज्ञाने.१३.११.८५३
९८०७८. सांडीं	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
९८०७९. सांडीं	माझी अवसरी ते फेडीं । विजयाची सांगें गुढी । येरु जीवीं म्हणे सांडीं । गोठी यिया	ज्ञाने.१४.२७.४१०
९८०८०. सांडीं	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
९८०८१. सांडीं	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
९८०८२. सांडीत	आतां शांतरसाचें भरितें । सांडीत आहे पात्रातें । जें बोलणें बोलापरौतें । बोलवलें	ज्ञाने.५.११.६४
९८०८३. सांडीन	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
९८०८४. सांडीमांडी	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
९८०८५. सांडील	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
९८०८६. सांडील	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
९८०८७. सांडील	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
९८०८८. सांडील	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
९८०८९. सांडील	मृत्तिकेचा वीटु । घेऊनि काय करील घटु । केउता ताथु पटु । सांडील तो	ज्ञाने.१८.११.२१९
९८०९०. सांडीविखुरीं	मुडाहूनि बीज काढिलें । मग निर्वाळलिये भूमी पेरिलें । तरि तें सांडीविखुरीं गेलें । म्हणों ये कायी	ज्ञाने.९.१.३९
९८०९१. सांडुनि	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२

९८०९२. सांडुनि	अर्जुना वेदु जऱ्ही जाहला । तरी मातें नेणतां वायां गेला । कणु सांडुनि उपणिला । कोंडा जैसा	ज्ञाने.९.२१.३३३
९८०९३. सांडुनि	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
९८०९४. सांडुनि	प्रवर्तलाही वेगीं बहुडे । देह सांडुनि मागलीकडे । महाभूतांचिया चढे । माथयावरी	ज्ञाने.१०.३.७३
९८०९५. सांडुनियां	पाहें पां शरीराचिया गांवा । जयालागीं आले पांडवा । तो कार्यार्थु आघवा । सांडुनियां	ज्ञाने.७.१५-१६.१०५
९८०९६. सांडुनी	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
९८०९७. सांडुनी	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्मे वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
९८०९८. सांडुनी	जे अहंभावाचें वोझें सांडुनी । विकल्पाचिया झुळका चुकाउनि । अनुरागाचा निरु ताउनी । पाणिढाळु	ज्ञाने.७.१४.९९
९८०९९. सांडुनी	परी आळसु सांडुनी । फळकाम दवडुनी । आंगें जीवें मांडुनी । तेथेंचि भरु	ज्ञाने.१८.४५.८९४
९८१००. सांडूं	तेणें महाघोषनिर्घातें । शेषकूर्म अवचितें । गजबजोनि भूभारातें । सांडूं पाहती	ज्ञाने.१.१७-१८.१५४
९८१०१. सांडूं	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
९८१०२. सांडूं	जो विष अमृत वोळखे । तो अमृत काय सांडूं शके । तेविं जो उजू वाट देखे । तो अव्हांटा न वचे	ज्ञाने.८.२६.२४१
९८१०३. सांडूं	ते योगपटाची मवणी । जीवीं अनियम चिंतवणी । जे सांडूं नेणे मरणीं । वल्लभा जैसी	ज्ञाने.१६.११.३३२
९८१०४. सांडूनि	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
९८१०५. सांडूनि	नातरी अपत्यांतें माये । सांडूनि जरी जाये । तरी तें कैसेंनि जिये । ऐकें कृष्णा	ज्ञाने.२.७.६१
९८१०६. सांडूनि	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
९८१०७. सांडूनि	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
९८१०८. सांडूनि	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
९८१०९. सांडूनि	सांडूनि दक्षिणवाम । प्राणापान सम- । चित्तेंसीं व्योम- । गामिये करिती	ज्ञाने.५.२७.१५३
९८११०. सांडूनि	जे अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । सांडूनि विधीचिया निघे वाटा । तेवींचि नियमाचा दिवटा । सवें चाले	ज्ञाने.७.१०-११.४८
९८१११. सांडूनि	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
९८११२. सांडूनि	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
९८११३. सांडूनि	करितां तापसांची कडसणी । कवणु जवळां ठेविजैल शूळपाणी । तोही अभिमानु सांडूनि पायवणी । माथां वाहे	ज्ञाने.९.२५.३७२
९८११४. सांडूनि	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
९८११५. सांडूनि	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
९८११६. सांडूनि	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
९८११७. सांडूनि	तैसा वियोग जेणें दुःखें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
९८११८. सांडूनि	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५

९८११९. सांडूनि	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
९८१२०. सांडूनि	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
९८१२१. सांडूनि	कां वोघ सांडूनि गांग । रिघोनि समुद्राचें आंग । निस्तरली लगबग । खळाळाची	ज्ञाने.१४.२४.३५३
९८१२२. सांडूनि	याकारणें भेदातें । सांडूनि अभेदें चित्तें । आपणयासकट मातें । जाणावें गा	ज्ञाने.१४.२६.३८२
९८१२३. सांडूनि	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
९८१२४. सांडूनि	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
९८१२५. सांडूनि	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
९८१२६. सांडूनि	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
९८१२७. सांडूनि	कां पाडिवा वाढी न मगे । अंवसे तुटी सांडूनि मागें । माजीं अतिसूक्ष्म अंगें । चंद्रु जैसा राहे	ज्ञाने.१६.१.७५
९८१२८. सांडूनि	तैसी संकल्पविकल्पाची वोढी । सांडूनि रजतमाची कावडी । भोगितां निजधर्माची आवडी । बुद्धि उरे	ज्ञाने.१६.१.७७
९८१२९. सांडूनि	तेवीं बुद्धिमंतीं देहीं । अहंता सांडूनि पाहीं । सांडिजे अशेषही । संसारजात	ज्ञाने.१६.२.१३४
९८१३०. सांडूनि	ऐसा अहंकार बळा । जालिया एकवळा । दर्पसागरु वेळा । सांडूनि उते	ज्ञाने.१६.१८.३९३
९८१३१. सांडूनि	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
९८१३२. सांडूनि	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
९८१३३. सांडूनि	एवं दावावया सत्त्व तुज । निरूपिलें तम रज । तें सांडूनि सत्त्वें काज । साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
९८१३४. सांडूनि	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
९८१३५. सांडूनि	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
९८१३६. सांडूनि	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
९८१३७. सांडूनि	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्में कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
९८१३८. सांडूनि	सांडूनि दुधाची टकळी । गोंवारी गांवधनें वेंटाळी । किंबहुना कर्मफळीं । तैसें कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७४
९८१३९. सांडूनि	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
९८१४०. सांडूनि	तैसा विश्वस्वप्नेंसीं माया । नीद सांडूनि धनंजया । सहसा चेइला अद्वया- । नंदपणें जो	ज्ञाने.१८.१७.४०५
९८१४१. सांडूनि	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
९८१४२. सांडूनि	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
९८१४३. सांडूनि	संकल्पविकल्पांचें लुगडें । सांडूनि मन उघडें । बुद्धिही मागिलेकडे । उगीचि बैसे	ज्ञाने.१८.३३.७४०
९८१४४. सांडूनि	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
९८१४५. सांडूनि	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३

९८१४६. सांडूनि	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
९८१४७. सांडूनि	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
९८१४८. सांडूनि	जे देहाभिमानबंधें । सांडूनि काम्यनिषिद्धें । विहित परी अप्रमादें । अनुष्ठावें	ज्ञाने.१८.६६.१४३८
९८१४९. सांडूनिया	तिहीं आत्मबोधाचेनि उजुकारें । धांव घेतली एकसरें । कीं येर सकळ मार्ग निदसुरे । सांडूनिया	ज्ञाने.६.१०.१५५
९८१५०. सांडूनिया	आणि सर्वमार्गीं निंदा । सांडूनिया आस्था पैं शुद्धा । गीताश्रवणीं श्रद्धा । उभारी जो	ज्ञाने.१८.७१.१५२९
९८१५१. सांडूनियां	तो तूं की आजि एथें । सांडूनियां वीरवृत्तीतें । अधोमुख रुदनातें । करितु आहासी	ज्ञाने.२.२.१२
९८१५२. सांडूनियां	म्हणोनि आइकें पार्था । यांतें निर्दळी जो सर्वथा । सर्वविषयीं आस्था । सांडूनियां	ज्ञाने.२.६१.३१५
९८१५३. सांडूनियां	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५
९८१५४. सांडूनियां	तैसा फळहेतूचा पांजरा । सांडूनियां धनुर्धरा । कां प्रतीतिपाखीं चिदंबरा । गोसाविया नोहावें	ज्ञाने.७.२४.१५४
९८१५५. सांडे	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
९८१५६. सांडे	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
९८१५७. सांडे	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरिंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
९८१५८. सांडे	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
९८१५९. सांडे	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
९८१६०. सांडे	म्हणोनि कल्पना जैं सांडे । तैंचि गा संन्यासु घडे । या कारणें दोनी सांगडे । संन्यासयोगु	ज्ञाने.५.३.२५
९८१६१. सांडे	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
९८१६२. सांडे	ऐसा पवनाचेनि पाठारें । येतां धारणेचेनि पैसारें । क्रमी ध्यानाचें चवरें । सांडे तंव	ज्ञाने.६.३.५८
९८१६३. सांडे	अथवा अवचटें ऐसें घडे । जे अनवसरें देह सांडे । तरि माघौतें येणें घडे । देहासीचि	ज्ञाने.८.२३.२०५
९८१६४. सांडे	येणें फलत्यागें सांडे । तें तें कर्म न विरूढे । एकचि वेळें वेळुझाडें । वांझें जैसीं	ज्ञाने.१२.११.१३५
९८१६५. सांडे	चालतयाही मार्गु सांडे । पारखिया अखरें पडे । राहाटीमाजीं न घडे । काइ काइ	ज्ञाने.१७.२६.३९५
९८१६६. सांडे	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
९८१६७. सांडे	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
९८१६८. सांडे	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
९८१६९. सांडो	जे खळाची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मीं रती वाढो । भूतां परस्परें पडो । मैत्र जीवाचें	ज्ञाने.१८.७८.१७९४
९८१७०. सांडोनि	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
९८१७१. सांडोनि	श्रीकृष्ण अर्जुनासी संगु । न सांडोनि सांगेल योगु । तो व्यक्त करूं प्रसंगु । म्हणे निवृत्तिदासु	ज्ञाने.५.२९.१८०
९८१७२. सांडोनि	परी नेणसीच गांवढिया । काय कोपों आतां धनंजया । आंग सांडोनि छाया । आलिंगितोसि मा	ज्ञाने.११.४९.६२९

९८१७३. सांडोनि	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
९८१७४. सांडोनि	जया पुरुषांचें कां मन । सांडोनि गेलें मोहमान । वर्षांतीं जैसें घन । आकाशातें	ज्ञाने.१५.५.२८५
९८१७५. सांडोनि	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
९८१७६. सांडोनि	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्मे करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
९८१७७. सांडोनिया	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
९८१७८. सांडोनिया	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
९८१७९. सांडोनियां	अंतौरियां कुमरें । सांडोनियां भांडारें । शस्त्राग्रीं जिव्हारें । आरोपुनी	ज्ञाने.१.३२-३३.२२०
९८१८०. सांडोनियां	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१
९८१८१. सांडोनियां	कैसी अधिकाधिक आवडी । घेत महासुखाची गोडी । सांडोनियां आशा कुरोंडी । अहंभावेंसीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०८
९८१८२. सांडोनियां	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
९८१८३. सांडोनी	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
९८१८४. सांडोनी	नातरी कर्दळीचा गाभा । बुंथी सांडोनी उभा । कां अवयवचि नभा । निवडला तो	ज्ञाने.६.१५.२९५
९८१८५. सांडोवा	देईल गुरुसेवा । इया बुद्धी पांडवा । जन्माचा सांडोवा । टाकित जे	ज्ञाने.१३.५-६.१६७
९८१८६. सांतवांकुडी	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
९८१८७. सांत:करण	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
९८१८८. सांता	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
९८१८९. सांता	जो धृतीसि सदा प्रतिकूळु । नियमाही नागवे सळु । आशारसें दोंदिलु । जाला सांता	ज्ञाने.७.२७.१६८
९८१९०. सांता	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
९८१९१. सांता	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
९८१९२. सांता	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
९८१९३. सांती	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
९८१९४. सांतीं	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
९८१९५. सांते	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
९८१९६. सांतें	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
९८१९७. सांदणी	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
९८१९८. सांदा	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
९८१९९. सांदा	कां कुहेसीं आकाशा । तोंडीं सांदा नाहीं जैसा । तो परमरसु तैसा । एकवटे गा	ज्ञाने.१४.२६.३९०

९८२००. सांदा	जैशा वारियाचां झुळकां । सांदा ठाउवा नव्हे देखा । तैसिया उठती पडती शाखा । नेणों किती	ज्ञाने.१५.१.१३१
९८२०१. सांदिलें	पाठीं केश परौते नेले । आणि भेदलेपण काय नेणों जाहालें । तरि डांक देऊनि सांदिलें । शिळेतें काई	ज्ञाने.८.४.४३
९८२०२. सांदुकला	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
९८२०३. सांदे	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
९८२०४. सांधा	आणि शुक्रशोणिताचा सांधा । मिळतां पांचांचा बांधा । वायुतत्त्व दशधा । एकचि जाहलें	ज्ञाने.१३.५-६.१०६
९८२०५. सांधितां	तरी तूं जी एकरसाचें लिंग । केवीं करूं गुणागुणीं विभाग । मोतीं फोडोनि सांधितां चांग । कीं तैसेंचि भलें	ज्ञाने.१८.२०
९८२०६. सानें	आंगें सानें परिणामें थोरु । जैसें गुरुमुखींचें अक्षरु । तैशी अल्पीं जिहीं अपारु । तृप्ति राहे	ज्ञाने.१७.८.१२९
९८२०७. सांपडती	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
९८२०८. सांपडतें	जेतुलें पांचभौतिक घडतें । जें नामरूपा सांपडतें । गुणत्रयाचां पडतें । कामठां जें	ज्ञाने.१५.१६.४८०
९८२०९. सांपडला	अगा अवचिता कापुरा- । माजीं सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
९८२१०. सांपडला	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
९८२११. सांपडली	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
९८२१२. सांपडलीं	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
९८२१३. सांपडलें	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
९८२१४. सांपडलें	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
९८२१५. सांपडलेनि	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मींचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
९८२१६. सांपडवी	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
९८२१७. सांपडे	जैसा भ्रमर भेदी कोडें । भलतैसें काष्ठ कोरडें । परि कळिकेमाजीं सांपडे । कोंवळिये	ज्ञाने.१.२८-३०.२०१
९८२१८. सांपडे	तयां कर्मत्यागु न घडे । जें कर्तव्य मनीं सांपडे । वरी नटती तें फुडें । दरिद्र जाण	ज्ञाने.३.६.६५
९८२१९. सांपडे	तें बुद्धीही कळितां सांकडें । म्हणऊनि बोलीं विपायें सांपडे । परि निवृत्तिकृपादीपउजियेडें । देखेन मी	ज्ञाने.६.३२
९८२२०. सांपडे	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
९८२२१. सांपडे	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
९८२२२. सांपडे	तो पंचात्मकीं सांपडे । मग सांग पां कैसेनि अडे । जो प्रतीतीचेनि पाडें । मजसीं तुके	ज्ञाने.६.३१.४०१
९८२२३. सांपडे	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
९८२२४. सांपडे	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
९८२२५. सांपडे	जयांतें सांगावया वेद बोबडे । पहावया काळाचेंही आयुष्य थोडें । धातयाही परि न सांपडे । ठाव जयांचा	ज्ञाने.११.६.१४६
९८२२६. सांपडे	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४

९८२२७. सांपडे	तुजवीण एकादियाकडे । परमाणुहि एतुला कोडें । अवकाशु पाहतसें परि न सांपडे । ऐसें व्यापिलें तुवां	ज्ञाने.११.१६.२७२
९८२२८. सांपडे	अगा वृक्षासि पाताळीं । जळ सांपडे मुळीं । तें शाखांचिये बाहाळीं । बाहेर दिसे	ज्ञाने.१३.५-६.१७९
९८२२९. सांपडे	येऱ्हवीं ऐसें घडे । जो जळतां घरीं सांपडे । तो मग न पवाडे । कुहा खणों	ज्ञाने.१३.८.५४८
९८२३०. सांपडे	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
९८२३१. सांपडे	विपायें घुणाक्षर पडे । टाळिये काउळा सांपडे । तैसें तामसां पर्व जोडे । पुण्यदेशीं	ज्ञाने.१७.२२.३०१
९८२३२. सांपडे	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
९८२३३. सांपडेचि	अगा जया जें विहित । तें ईश्वराचें मनोगत । म्हणौनि केलिया निभ्रांत । सांपडेचि तो	ज्ञाने.१८.४५.९११
९८२३४. सांपडें	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
९८२३५. सांपेचा	तो तरी आइकिजे बहुतां काळांचा । आणि तूं तंव कृष्ण सांपेचा । म्हणोनि गा इये मातुचा । विसंवादु	ज्ञाने.४.४.३८
९८२३६. सांप्रत	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
९८२३७. सांप्रतें	मग आणिकहि या योगातें । राजर्षि जाहले जाणते । परी तेथोनि आतां सांप्रतें । नेणिजे कोणी	ज्ञाने.४.२.१९
९८२३८. सांबरें	मदन वोळगे शेजारें । जेथ चंद्र शिंपे सांबरें । पवना ऐसें म्हणियारें । धांवणें जेथ	ज्ञाने.९.२०.३२४
९८२३९. सांभाळवे	ऐशी सचाडपणाचिये भुली । न सांभाळवे समस्या आपुली । यालागीं योग्यता जेवीं माउली । बाळकाची जाणे	ज्ञाने.११.४.९२
९८२४०. सांभाळावें	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
९८२४१. सांभाळिजे	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
९८२४२. सांभाळितां	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
९८२४३. सांभाळी	सांडूनि आंगींची खोळी । सर्प रिगालिया पाताळीं । ते त्वचा कोण सांभाळी । तैसें जालें	ज्ञाने.१४.२०.३१२
९८२४४. सांभाळी	तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें । सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती	ज्ञाने.१६.११
९८२४५. सांभाळी	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
९८२४६. सांभाळु	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
९८२४७. सांवरती	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
९८२४८. सांवरलें	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
९८२४९. सांवरावया	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
९८२५०. सांवरावयालागीं	देवा तुझां ये दर्शनीं । जें वैकल्य उपजलें आहे अंत:करणीं । तें सांवरावयालागीं गंवसणी । धैर्याची करितसें	ज्ञाने.११.२४.३७१
९८२५१. सांवरितासि	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
९८२५२. सांवरिले	तरि आतांचि ये संहारवाहरे । तुम्ही पांडव असा बाहिरे । तेथ जातजात धनुर्धरें । सांवरिले प्राण	ज्ञाने.११.३२.४५४
९८२५३. सांवरी	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४

९८२५४. सांवरी	तैसें मूर्खांचें तयां जियालें । आणि धिग् कर्म तयांचें निपजलें । जैसें सांवरी फळ आलें । घेपे ना दीजे	ज्ञाने.९.१२.१७५
९८२५५. सांवरीं	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
९८२५६. सांवरूनि	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
९८२५७. सांवरूनि	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
९८२५८. सांवरूनि	वाचेचें वितुळणें । सांवरूनि प्राणें । अक्रमाचें श्वसणें । ठेऊनि ठायीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५७
९८२५९. सांवरे	देखें खेळतां अग्नि लागला । मग तो न सांवरे जैसा उधवला । तैसा इंद्रियां लळा दिधला । भला नोहे	ज्ञाने.३.३३.२०४
९८२६०. सांवरे	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
९८२६१. सांवरे	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
९८२६२. सांवळा	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
९८२६३. सांवळेनि	ऐसें सांवळेनि परब्रह्में । भक्तकामकल्पद्रुमें । बोलिलें आत्मारामें । संजयो म्हणे	ज्ञाने.९.३४.५२१
९८२६४. सांवळें	कैसें चहूं भुजांचें सांवळें । पाहतां वोल्हावती मन डोळे । खेंव देऊं जाइजे तरि आकळे । दोहींचि बाहीं	ज्ञाने.११.१६.२९०
९८२६५. सांवळ्या	सांवळ्या आंगा चंदन । प्रमदालोचनीं अंजन । तैसें अधिकारासी मंडण । नित्यपणें जें	ज्ञाने.१८.२३.५८७
९८२६६. सांसारिक	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
९८२६७. सांसारिकें	तैसीं प्राप्तेंही पुरुषें । इंद्रियें लाळिलीं जरी कौतुकें । तरी आक्रमिला देख दुःखें । सांसारिकें	ज्ञाने.२.६७.३५०
९८२६८. साइखडियानें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
९८२६९. साइखडें	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
९८२७०. साइखडेयाची	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
९८२७१. साइलिया	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
९८२७२. साउमा	तेथ साउमा घेयावा उवावो । तंव वोडवला आन प्रस्तावो । तरी तयां प्रसंगें आतां देवो । निरूपीत असे	ज्ञाने.१६.६२
९८२७३. साउमें	गुण आपुलालेनि धर्में । देहींचे माघुत साउमें । चाळितांही न खोमे । गुणातीतता	ज्ञाने.१४.१९.२८५
९८२७४. साउलिये	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
९८२७५. साउली	तूं संसारश्रांतांची साउली । अनाथा जीवांची माउली । आमुतें कीर प्रसवली । तुझीच कृपा	ज्ञाने.४.४.३३
९८२७६. साउली	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
९८२७७. साउली	ते कुंडलिनी जगदंबा । जे चैतन्यचक्रवर्तीची शोभा । जिया विश्वबीजाचिया कोंभा । साउली केली	ज्ञाने.६.१४.२७२
९८२७८. साउली	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
९८२७९. साउली	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
९८२८०. साउली	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८

९८२८१. साउली	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
९८२८२. साउली	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
९८२८३. साउली	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
९८२८४. साउली	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
९८२८५. साउली	जो खांडावया घावो घाली । कां लावणी जयानें केली । दोघां एकचि साउली । वृक्ष दे जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९९
९८२८६. साउली	कां झाडाची साउली । वाटे जातां मीनली । घरावरी तेतुली । आस्था नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९४
९८२८७. साउली	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
९८२८८. साउली	जैं रूपचि नाहीं उभें । तैं साउली काह्याची शोभे । आरसेनवीण बिंबे । वदन कें पां	ज्ञाने.१८.१२.२६४
९८२८९. साउळ	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
९८२९०. साकड	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
९८२९१. साकडें	रिगतां वल्लभापुढें । नाहीं आंगीं जीवीं साकडें । तिये कांतेचेनि पाडें । एकसरला जो	ज्ञाने.१३.१०.६०६
९८२९२. साकर	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
९८२९३. साकरेचिया	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
९८२९४. साकांक्ष	योगादिकें साधनें । साकांक्ष आराधनें । मंत्रयंत्रविधानें । झणीं करा	ज्ञाने.३.१०.९०
९८२९५. साकांक्ष	एवं इयेविषयीं कीर । जाणते बुझावले अपार । परी मुमुक्षु इतर । साकांक्ष जाले	ज्ञाने.१६.४७
९८२९६. साकांक्षु	परी स्वधर्मीं वर्तें कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
९८२९७. साकांक्षु	तो अर्जुन म्हणे गा तमालश्यामा । इंद्रियां फांवलिया ब्रह्मा । तुझा बोलु आम्हां । साकांक्षु पैं जी	ज्ञाने.१७.१.३४
९८२९८. साकार	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७
९८२९९. साकार	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
९८३००. साकार	अर्जुना गा यापरी । साकार कल्पूनि पुरी । आत्मा विस्मृतीची करी । निद्रा तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८९
९८३०१. साकारपणाची	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
९८३०२. साकारपणें	तैसा अमूर्तचि मी किरीटी । परी प्रकृति जैं अधिष्ठीं । तैं साकारपणें नटें नटीं । कार्यालागीं	ज्ञाने.४.६.४८
९८३०३. साकारु	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
९८३०४. साकारु	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
९८३०५. साकारें	तें आघवेंचि साकारें । कल्पूनी आपणपयां पुरें । जालें असे तदनुसारें । चैतन्यचि	ज्ञाने.१५.१६.४८६
९८३०६. साक्षात्काराचा	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
९८३०७. साक्षात्कारीं	तैसें माझां साक्षात्कारीं । सरे अहंकाराची वारी । अहंकारलोपीं अवधारीं । द्वैत जाय	ज्ञाने.११.५४.६९४

९८३०८. साक्षिभूता	आतां असंगा साक्षिभूता । देहीं चैतन्याची जे सत्ता । तिये नांव पांडुसुता । चेतना येथें	ज्ञाने.१३.५-६.१३४
९८३०९. साक्षिभूतु	तैसा समस्तां यां भजनां । मी साक्षिभूतु पैं अर्जुना । एथ प्रतिफळे भावना । आपुलाली	ज्ञाने.४.१२.७६
९८३१०. साक्षिभूतु	तो जैसा कां साक्षिभूतु । गृहव्यापारप्रवृत्तिहेतु । तैसा भूतकर्मीं अनासक्तु । मी भूतीं असें	ज्ञाने.९.९.१२९
९८३११. साक्षिभूतु	ऐसा जो समर्थु । तो मी जगाचा नाथु । आणि गगनाऐसा साक्षिभूतु । तोहि मीचि	ज्ञाने.९.१८.२८५
९८३१२. साक्षिभूतें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
९८३१३. साक्षी	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
९८३१४. साक्षी	जो संपत्तीमाजीं असतां । ऐसा गमे पांडुसुता । जैसा कां वाटे जातां । साक्षी ठेविला	ज्ञाने.१३.९.५९७
९८३१५. साक्षी	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
९८३१६. साक्षी	नाना काष्ठीं नाव मिळे । ते नावाडेनि चळे । चालविजे अनिळें । उदक तें साक्षी	ज्ञाने.१८.१३.३०९
९८३१७. साक्षी	तो साक्षी चिद्रूपु । कर्मप्रवृत्तीचा संकल्पु । उठी तो कां निरोपु । आपणचि दे	ज्ञाने.१८.१७.४५७
९८३१८. साक्षीभूत	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्मे वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
९८३१९. साक्षीभूत	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
९८३२०. साक्षीही	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
९८३२१. साक्षेप	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
९८३२२. साक्षेपा	किंबहुना ऐसा नृपा । पार्थु जालासे कृष्णकृपा । तो जयाकडे साक्षेपा । रीति आहे	ज्ञाने.१८.७८.१६५३
९८३२३. साखर	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
९८३२४. साखर	कां द्रवपणचि नीर । अवकाशुचि अंबर । गोडी तेचि साखर । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७४
९८३२५. साखरे	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
९८३२६. साखरें	जरी मंत्रेंचि वैरी मरे । तरी वायांचि कां बांधावी कटारें । रोग जाय दुधें साखरें । तरी निंब कां पियावा	ज्ञाने.४.४२.२२३
९८३२७. साखरेचा	नातरी साखरेचा माघौता । बुद्धिमंतपणेंही करितां । परि ऊंस नव्हे पंडुसुता । जियापरी	ज्ञाने.८.२१-२२.२००
९८३२८. साखरेसी	नाना रोगिया जिभेपासीं । केळें गोड साखरेसी । कां बचनागाची जैसी । महुरता पहिली	ज्ञाने.१८.३८.७९६
९८३२९. सागर	नातरी वडवानलु सांदुकला । प्रळयवातें पोखला । सागर शोषूनि उधवला । अंबरासी	ज्ञाने.१.२-३.९०
९८३३०. सागर	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
९८३३१. सागर	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
९८३३२. सागर	जेथ असिपत्रतरुवर । खदिरांगाराचे डोंगर । तातलां तेलीं सागर । उतताती	ज्ञाने.१६.१६.३७३
९८३३३. सागर	पृथ्वी निवऊनि सागर । भरीजती येवढें थोर । वर्षे तेथ मिषांतर । चातकु कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७७
९८३३४. सागर	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८

९८३३५. सागरा	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
९८३३६. सागरा	परि जाणोनियां मातें । जो पाहों विसरला मागौतें । जैसें सागरा येऊनि सरितें । मुरडावें ठेलें	ज्ञाने.७.१८.१२४
९८३३७. सागरा	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
९८३३८. सागरा	नाना कल्लोळपरंपरा । संतती जैसी सागरा । आम्हां आणि चराचरा । संबंधु तैसा	ज्ञाने.१४.४.१२१
९८३३९. सागरा	पैं पवनु अंबरा । कां कल्लोळु सागरा । मिळतां आडवारा । कोणाचा गा	ज्ञाने.१८.६५.१३६६
९८३४०. सागरां	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
९८३४१. सागराचा	काय सागराचा घोंटु भरावा । कीं पर्वताचा घांसु करावा । ब्रह्मकटाहो घालावा । आसकाचि दाढे	ज्ञाने.११.३०.४३०
९८३४२. सागराचां	जेवींचि सागराचां पोटीं । जळे अखंड आगिठी । तैसा विषादु वाहे गांठीं । जिवाचिये जो	ज्ञाने.१८.२८.६८४
९८३४३. सागराचां	वांचूनि सागराचां पोटीं । वडवानळु शरण आला किरीटी । जाळूं न ठाके तया गोठी । वाळूनि दे पां	ज्ञाने.१८.६६.१४०१
९८३४४. सागरातें	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
९८३४५. सागरामाजीं	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
९८३४६. सागरीं	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
९८३४७. सागरीं	पार्था आणीकही परी । तो जाणों येईल अवधारीं । जैसी अक्षोभता सागरीं । अखंडित	ज्ञाने.२.७०.३५७
९८३४८. सागरीं	मग सप्तधातूंचां सागरीं । ताहानेली घोट भरी । आणि सर्वेचि उन्हाळा करी । खडखडीत	ज्ञाने.६.१४.२३५
९८३४९. सागरीं	पुढां तन्मात्रा अर्धवेरी । आकाशाचां अंतरीं । भरती गमे सागरीं । सरिता जैशी	ज्ञाने.६.१५.३०४
९८३५०. सागरीं	नाना अमृताचां सागरीं बुडिजे । मग तोंडा कां वज्रमिठी पाडिजे । आणि मनीं तरी आठविजे । थिल्लरोदकांतें	ज्ञाने.७.२४.१५२
९८३५१. सागरीं	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
९८३५२. सागरीं	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
९८३५३. सागरीं	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
९८३५४. सागरीं	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
९८३५५. सागरीं	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
९८३५६. सागरीं	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
९८३५७. सागरीं	आणि मातलिया सागरीं । मोकलिलिया तरी । लाटांचां येरझारीं । आंदोळे जेवीं	ज्ञाने.१३.११.८०४
९८३५८. सागरीं	ऐसियालागीं सर्व प्रकारीं । जैसा कल्लोळु अनन्यु सागरीं । तैसा मातें अवधारीं । भजिन्नला जो	ज्ञाने.१५.१९.५६८
९८३५९. सागरीं	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
९८३६०. सागरीं	उणिया पुरियाची परी । नुरेचि तेथ अवधारीं । निवडूं न येती सागरीं । जैसिया नदी	ज्ञाने.१७.२७.४०८
९८३६१. सागरीं	तो मनोरथांचां सागरीं । धर्मार्थकामांचां तारुवावरी । जेणें धैर्यबळें करी । क्रियावाणिज्य	ज्ञाने.१८.३४.७४६

९८३६२. सागरीं	तेव्हां सागरीं गंगा जैसी । आत्मा मीनल्या बुद्धि तैसी । अद्वयानंदाची आपैसी । खाणी उघडे	ज्ञाने.१८.३७.७९२
९८३६३. सागरीं	जिये सागरीं जळचरें । संचरती मंदराकारें । तेथ देखों शफरें येरें । पोहों लाहती	ज्ञाने.१८.७८.१७१८
९८३६४. सागरींचां	नातरी सागरींचां पाणीं । काय तरंगांचिया आहाती खाणी । ते अवांतर करणी । वारयाची नव्हे	ज्ञाने.९.५.७५
९८३६५. सागरींही	सागरींही पाणी वेगें । संचरे तें रूप गंगे । येर निश्चळ जें उगें । तें समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.५३.१०८८
९८३६६. सागरु	जैसा शिष्यांतें गुरु । सर्वथा नेणें अव्हेरू । कीं सरितांतें सागरु । त्यजीं केवीं	ज्ञाने.२.७.६०
९८३६७. सागरु	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२
९८३६८. सागरु	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
९८३६९. सागरु	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
९८३७०. सागरु	नवरसां भरवीं सागरु । करवीं उचित रत्नांचे आगरु । भावार्थाचे गिरिवरु । निफजवीं माये	ज्ञाने.१२.११
९८३७१. सागरु	परि ठाकिलियाहि सागरु । जैसा मागीलही यावा अनिवारु । तिये गंगेचिये ऐसा पडिभरु । प्रेमभावा	ज्ञाने.१२.२.३७
९८३७२. सागरु	वार्षियेंवीण सागरु । जैसा जळें नित्य निर्भरु । तैसा निरुपचारु । संतोषी जो	ज्ञाने.१२.१४.१५१
९८३७३. सागरु	काइ शाखा नव्हे तरु । जळेंवीण असे सागरु । तेज आणि तेजाकारु । आन काई	ज्ञाने.१३.७.२९३
९८३७४. सागरु	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
९८३७५. सागरु	पैं आटोनि गेलिया सागरु । मग तरंगु ना नीरु । तया ऐशी अनाकारु । जे दशा गा	ज्ञाने.१५.१६.५०६
९८३७६. सागरु	परी रंकें अमृताचा सागरु । देखिलिया पडे उचिताचा विसरु । मग करूं धांवे पाहुणेरु । शाकांचा तया	ज्ञाने.१६.२२
९८३७७. सागरु	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
९८३७८. सागरु	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
९८३७९. सागरुही	सागरुही सांडीं पडे । आगी न लाहे तीन कवडे । ऐसें अभिलाषीं जोडे । दुर्भरत्व	ज्ञाने.१४.११-१५.२३५
९८३८०. सागरें	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
९८३८१. सागरें	जैसा भिंगाचेनि घरें । दीपप्रकाशु नावरे । कां न विझेचि सागरें । वडवानळु	ज्ञाने.१४.२०.३०८
९८३८२. सागरें	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
९८३८३. सागळा	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
९८३८४. साग्निक	आतां अवधारीं सांगेन आणिक । जे ब्रह्माग्नी साग्निक । तयांतें यज्ञेचि यज्ञु देख । उपासिजे	ज्ञाने.४.२५.१२६
९८३८५. साधीन	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
९८३८६. साच	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
९८३८७. साच	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
९८३८८. साच	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१

९८३८९. साच	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदुःख	ज्ञाने.५.२२.१२६
९८३९०. साच	तेथ अर्जुन म्हणे निकें । देवो बोलती तें न चुके । साच योगबळेंसीं न तुके । मनोबळ	ज्ञाने.६.३६.४२७
९८३९१. साच	अग्नि ऐसें आहाच । तेजा नामाचें आहे कवच । तें परौतें केलिया साच । निजतेज तें मी	ज्ञाने.७.८-९.३६
९८३९२. साच	तें येणें मानें अनन्यगती । म्हणूनि धेनूही तैसीचि प्रीती । यालागीं लक्ष्मीपती । बोलिले साच	ज्ञाने.७.१८.१२२
९८३९३. साच	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
९८३९४. साच	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
९८३९५. साच	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
९८३९६. साच	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
९८३९७. साच	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
९८३९८. साच	आजि तो कल्पतरूची शाखा । म्हणोनि वांझोळें न लगती देखा । जें जें येईल तयाचिया मुखा । तें तें साच करीतसे येरु	ज्ञाने.१०.४२.३३३
९८३९९. साच	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
९८४००. साच	साच लटिकें दोन्ही । बोलोनि न बोले जाहला मौनी । जे भोगितां उन्मनी । आरायेना	ज्ञाने.१२.१९.२०९
९८४०१. साच	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
९८४०२. साच	तैसें साच आणि मवाळ । मितले परि सरळ । बोल जैसे कल्लोळ । अमृताचें	ज्ञाने.१३.७.२६९
९८४०३. साच	तरी आतां ययावरी । प्रज्ञेचा माजु धरीं । पदें साच करीं । निरूपणीं	ज्ञाने.१३.११.६४६
९८४०४. साच	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
९८४०५. साच	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
९८४०६. साच	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
९८४०७. साच	तरावया मृगजळाची गंगा । डोणीलागीं धांवतां दांगा- । माजीं वोहळें बुडिजे पैं गा । साच जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२५२
९८४०८. साच	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
९८४०९. साच	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
९८४१०. साच	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
९८४११. साच	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
९८४१२. साच	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
९८४१३. साच	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
९८४१४. साच	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
९८४१५. साच	तरी तें गा तामस कर्म । जें निंदेचें काळें धाम । निषेधाचें जन्म । साच जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६११

९८४१६. साच	जरी आवडी आथी साच । तरी जीवितही सलंच । आगीं घालितां रोमांच । देखिजती सतिये	ज्ञाने.१८.२६.६४२
९८४१७. साच	आणि ऐहिकीं जियावें । जेणें परत्रा साच यावें । तें उचित कृत्य पावे । अवसरीं जिये	ज्ञाने.१८.२८.६८०
९८४१८. साच	तैसें धर्मजात तितुकें । जिये बुद्धीसी पातकें । साच तें लटिकें । ऐसेचि बुझे	ज्ञाने.१८.३२.७२६
९८४१९. साच	ते कोणातेंही न पुसतां । तामसी जाणावी पांडुसुता । रात्री काय धर्मार्था । साच करावी	ज्ञाने.१८.३२.७२९
९८४२०. साच	आदरें जें कां मानणें । तें आस्तिक्य मी म्हणें । तो नववा गुण जेणें । कर्म तें साच	ज्ञाने.१८.४२.८५०
९८४२१. साच	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
९८४२२. साच	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
९८४२३. साचचि	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
९८४२४. साचचि	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
९८४२५. साचचि	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
९८४२६. साचचि	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
९८४२७. साचचि	एऱ्हवीं साचचि गा धनुर्धरा । नाहीं शेवटु माझिया विस्तारा । पैं गगना ऐसिया अपारा । मजमाजीं लपणें	ज्ञाने.१०.१९.२१४
९८४२८. साचचि	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
९८४२९. साचचि	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
९८४३०. साचचि	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
९८४३१. साचचि	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
९८४३२. साचचि	शरीरींची वाढी । अहोरात्रांची जोडी । विषयसुखप्रौढी । साचचि मानी	ज्ञाने.१३.११.७४३
९८४३३. साचचि	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
९८४३४. साचचि	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
९८४३५. साचचि	तैसें साचचि जें एक । तेथ कें व्याप्यव्यापक । परि बोलावया नावेक । करावें लागे	ज्ञाने.१३.१३.८८६
९८४३६. साचचि	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
९८४३७. साचचि	आणि अंतु यया नाहीं । ऐसें बोलिजे जें कांहीं । तेंहीं साचचि पाहीं । परी येकी	ज्ञाने.१५.३.२२४
९८४३८. साचचि	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
९८४३९. साचचि	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
९८४४०. साचचि	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
९८४४१. साचचि	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
९८४४२. साचचि	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४

९८४४३. साचचि	आपलेनीचि आटोपें । धनित्वाचेनि दर्पें । साचचि पाखांडाचीं तपें । आदरिती	ज्ञाने.१७.५.९५
९८४४४. साचचि	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
९८४४५. साचचि	कां तणाचा बाहुला । जो आगरामेरे ठेविला । तो साचचि राखता कोल्हा । मानिजे ना	ज्ञाने.१८.१७.४३८
९८४४६. साचचि	म्हणोनि माझां ठायीं । जाचावें न लगे कांहीं । मी लाभें इयें उपायीं । साचचि गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२५
९८४४७. साचचि	तंव देवो म्हणती राहें । या बोलाचा प्रस्तावो नोहे । पैं मातें पावसी उपायें । साचचि येणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७९
९८४४८. साचचि	परी साचचि गुरुनाथें । निमित्त करूनि मातें । प्रबंधव्याजें जगातें । रक्षिलें जाणा	ज्ञाने.१८.७८.१७६५
९८४४९. साचपण	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
९८४५०. साचपण	अगा अंतींचिया मती । साचपण पुढिले गती । म्हणोनि जीवित जेणें भक्ती । दिधलें शेखीं	ज्ञाने.९.३०.४१७
९८४५१. साचपण	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
९८४५२. साचपण	वाहूनि आपुली आण । धरी जो अंत:करण । निश्चया साचपण । जयाचेनि	ज्ञाने.१२.१४.१५२
९८४५३. साचपणाची	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
९८४५४. साचही	तैसा आद्यंतीं कीर नाहीं । आणि साचही नोहे कहीं । परि लटिकेपणाची नवाई । पडिभासे गा	ज्ञाने.१५.३.२३९
९८४५५. साचा	साचा प्रेमाचिया भुली । तया दिशेसीचि आवडे बोली । जीवु थानापती करूनि घाली । गुरुगृहीं जो	ज्ञाने.१३.७.३७६
९८४५६. साचा	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
९८४५७. साचा	जरी नांगिया आपुलिया । विंचू करी गुदगुलिया । तरी साचा बोलिया । बोलती ते	ज्ञाने.१६.७.२९०
९८४५८. साचा	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
९८४५९. साचा	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोढ़री निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
९८४६०. साचाचां	एऱ्हवीं गोरी कीर काना गोड । परी साचाचां पाखाळीं कीड । आगीचें करणें उघड । परी जळो तें साच	ज्ञाने.१६.२.१२१
९८४६१. साचाचेंचि	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
९८४६२. साचार	तैसें श्रवणसुख चतुर । परिणमोनि साचार । बोलणें जें अविकार । तें सत्य येथें	ज्ञाने.१६.२.१२४
९८४६३. साचार	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
९८४६४. साचारिवेचेनि	आइकतां कौतुकें । कानातेंचि निघती मुखें । जें साचारिवेचेनि बिकें । ब्रह्महि भेदी	ज्ञाने.१६.२.११९
९८४६५. साचारी	तैसी बोली साचारी । अवतरो माझी माधुरी । माले मागूनि घरीं । गुरुकृपेचां	ज्ञाने.१४.३१
९८४६६. साचारु	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
९८४६७. साचारु	जे आंगीं निष्काम आचारु । जीवीं विवेकु साचारु । तो सबाह्य घडला आकारु । शुचित्वाचा	ज्ञाने.१६.३.१९८
९८४६८. साचारु	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
९८४६९. साचारें	परी निर्धारूनि शास्त्रें । अर्थानुष्ठानें पवित्रें । नांदतात परत्रें । साचारें जे	ज्ञाने.१७.१.४०

९८४७०. साचासरिसें	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
९८४७१. साचु	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
९८४७२. साचु	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
९८४७३. साचु	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
९८४७४. साचु	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
९८४७५. साचु	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
९८४७६. साचे	तैं आपणपेंचि वंचे । आणि पापही वंचनाचें । आपणयाचि साचे । चुकविलें तेणें	ज्ञाने.१८.६३.१३३६
९८४७७. साचें	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
९८४७८. साचें	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
९८४७९. साचें	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
९८४८०. साचें	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
९८४८१. साचें	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
९८४८२. साचें	किंबहुना भवा बिहा या । आणि साचें चाड आथि जरी मियां । तरी तुम्हीं गा उपपत्ती इया । जतन कीजे	ज्ञाने.९.११.१४०
९८४८३. साचें	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दुःस्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
९८४८४. साचें	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
९८४८५. साचें	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
९८४८६. साचें	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
९८४८७. साचें	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
९८४८८. साचें	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
९८४८९. साचें	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
९८४९०. साचें	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
९८४९१. साचें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
९८४९२. साचें	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
९८४९३. साचें	तैसें तरुणेपण आजिचें । भोगितां वृद्धाप्य पाहेचें । न देखे तोचि साचें । अज्ञानु गा	ज्ञाने.१३.११.७५९
९८४९४. साचें	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
९८४९५. साचें	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
९८४९६. साचें	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५

९८४९७. साचें	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
९८४९८. साचें	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
९८४९९. साचें	ऐसें वस्तु जें साचें । तें ऊर्ध्व गा यया तरूचें । तेथ आर घेणें मूळाचें । तें ऐसें असे	ज्ञाने.१५.१.७९
९८५००. साचें	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
९८५०१. साचें	ययावरी राजसाचें । लक्षण सांगिजेल साचें । न करी अवधानाचें । वाणेपण	ज्ञाने.१८.२३.५९४
९८५०२. साचें	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
९८५०३. साचें	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
९८५०४. साचें	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
९८५०५. साचें	जरी व्यासाचेनि साचें । धिरे मन तुमचें । परी या बोलाचें । ध्रुवचि माना	ज्ञाने.१८.७८.१६५६
९८५०६. साचें	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
९८५०७. साचोकार	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
९८५०८. साचोकारपण	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
९८५०९. साचोकारा	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
९८५१०. साचोकारा	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
९८५११. साचोकारा	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
९८५१२. साचोकारा	साचचि पुढती वीरा । जरी न येतां स्वप्न जागरा । तरी ब्रह्मभावो साचोकारा । म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
९८५१३. साचोकारीं	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
९८५१४. साचोकारें	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
९८५१५. साचोकारें	जें साचोकारें परम । ना तें अक्षर नि:सीम । जिये गांवींचे निष्काम । अधिकारिये	ज्ञाने.५.२४-२५.१४६
९८५१६. साचोकारें	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
९८५१७. साचोकारें	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
९८५१८. साचोकारें	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
९८५१९. साचोकारें	एऱ्हवीं दैत्यकुळ साचोकारें । परि इंद्रही सरी न लाहे उपरें । म्हणोनि भक्ति गा एथ सरे । जाति अप्रमाण	ज्ञाने.९.३२.४५२
९८५२०. साचोकारें	ऐसिया व्यापका मातें । मानूनि जे भजती भलतेथें । परि साचोकारें उदितें । प्रेमभावें	ज्ञाने.१०.८.११५
९८५२१. साचोकारें	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
९८५२२. साचोकारें	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
९८५२३. साचोकारें	यालागीं साचोकारें । मनीं अहिंसा थावें थोरें । पिकली द्रुती आदरें । बोभात निघे	ज्ञाने.१३.७.३०४

९८५२४. साचोकारें	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
९८५२५. साचोकारें	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
९८५२६. साचोकारें	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हें भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
९८५२७. साचोकारें	मग देखिजे ना न देखिजे । ऐसी जे दशा निपजे । ते तें दर्शन माझें । साचोकारें	ज्ञाने.१८.५५.११६३
९८५२८. साचोकारेनि	आणि साचोकारेनि वस्तुविचारें । कैचें मज एकासि दुसरें । जें भिन्नाभिन्नव्यवहारें । उमसिजेल	ज्ञाने.१५.६.३३५
९८५२९. साजणें	उन्निद्रेयाचें पहुडणें । निरोधाचें वेल्हावणें । झाडासि साजणें । चाळावें गा	ज्ञाने.१२.५.६४
९८५३०. साजणें	ऐसें न मिळे तयां साजणें । चळे धैर्यें जेणें । तयां नांव म्हणें । धृती मी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४८
९८५३१. साजणें	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
९८५३२. साजणें	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
९८५३३. साजा	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
९८५३४. साजा	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
९८५३५. साजिरें	मन भावशुद्धी भरलें । आंग क्रिया अळंकारिलें । ऐसें सबाह्य जियालें । साजिरें जें का	ज्ञाने.१८.४२.८३९
९८५३६. साजीं	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
९८५३७. साजीं	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
९८५३८. साजुक	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
९८५३९. साजुक	अगा वांता कां वाढिलेया । साजुक कां सडलिया । विवेकु कावळिया । नाहीं जैसा	ज्ञाने.१८.२२.५५६
९८५४०. साजुकही	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
९८५४१. साजे	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
९८५४२. साजे	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
९८५४३. साजेपणें	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
९८५४४. साजेपणें	तो बुद्धीची घेऊनि आगारी । भेदाची वृद्धि करी । तेथें मनाचें डाळ धरी । साजेपणें	ज्ञाने.१५.१.९६
९८५४५. साटी	तेथ सत्काराची गोठी । कें आदरा देईल भेटी । मरणेंसीं साटी । नमस्कारितां	ज्ञाने.१३.७.१८९
९८५४६. साटु	नाना पवनाचा साटु । वाजीनलिया नीटु । आंगेंसीं बोभाटु । सांडिती मेघ	ज्ञाने.१८.३३.७३४
९८५४७. साटोप	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३
९८५४८. साटोपा	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
९८५४९. साटोपु	तें तैसेंचि उचित करी । परी साटोपु नोहे शरीरीं । आणि बुद्धिही करोनि फळवेरीं । जायेचिना	ज्ञाने.६.१.४६
९८५५०. साटोवाटी	आपुलिया साटोवाटी । शून्य घेती उठाउठी । तेही मातेंचि किरीटी । पावती गा	ज्ञाने.१२.४.५८

९८५५१. साटोवाटीं	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
९८५५२. साटोवाटीं	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
९८५५३. साटोवाटीं	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तीचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
९८५५४. साठवण	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
९८५५५. साठविलीं	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
९८५५६. साठीं	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
९८५५७. साठीं	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
९८५५८. साठीं	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
९८५५९. साडेपंधरया	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
९८५६०. साडेपंधरा	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
९८५६१. साडेपंधरें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
९८५६२. साडेपंधरेंचि	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
९८५६३. सात	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
९८५६४. सात	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
९८५६५. सात	सात शतें श्लोक । अध्यायां अठरांचे लेख । परी देवो बोलिले एक । जें दुजें नाहीं	ज्ञाने.१८.५८
९८५६६. सात	ऐसें जें शौर्यादिकीं । इहीं सात गुणविशेखीं । अळंकृत सप्तऋखीं । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.४३.८७३
९८५६७. सात	तैसें शब्दब्रह्म अनंत । जाले सवालक्ष भारत । भारताचें शतें सात । सर्वस्व गीता	ज्ञाने.१८.७८.१६६१
९८५६८. सात	ऐसेयां श्लोका शतें सात । गीतेचीं पदें आंगें वाहत । पद्में म्हणों कीं परमामृत । गीताकाशींचें	ज्ञाने.१८.७८.१६६४
९८५६९. सात	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
९८५७०. सात	ऐसिया शतें सात श्लोकां । ते परी आगळा येकयेका । आतां कोण वेगळिका । वानावा पां	ज्ञाने.१८.७८.१६७७
९८५७१. सात	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
९८५७२. सातपांच	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
९८५७३. सातरिया	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
९८५७४. सातवा	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
९८५७५. सातवा	तया नाम ईश्वरभावो । जो सर्वसामर्थ्याचा ठावो । तो गुणांमाजीं रावो । सातवा जेथ	ज्ञाने.१८.४३.८७२
९८५७६. सातवेउळि	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
९८५७७. सातही	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७

९८५७८. सातही	एवं नारींमाझारीं । या सातही शक्ति मीचि अवधारीं । ऐसें संसारगजकेसरी । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.३४.२८०
९८५७९. सातां	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
९८५८०. सातां	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
९८५८१. सातांही	पृथ्वीचिया पैसारा- । माजीं घडी न लगतां धनुर्धरा । एकेचि उड्डाणें सातांही सागरां । प्रदक्षिणा करी जो	ज्ञाने.१०.३१.२५०
९८५८२. सातांही	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
९८५८३. सातांही	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
९८५८४. सातांही	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
९८५८५. सातें	काइसा वासु कापुरा । मंद जेथ अवधारा । पिठाचा विकरा । तिये सातें	ज्ञाने.१३.७.३२०
९८५८६. सातेंशतीं	आतां आठरां पर्वी भारतीं । तें लाभे कृष्णार्जुनवाचोक्तीं । आणि जो अभिप्रावो सातेंशतीं । तो एकलाचि नवमीं	ज्ञाने.१०.३१
९८५८७. सात्त्विक	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
९८५८८. सात्त्विक	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
९८५८९. सात्त्विक	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
९८५९०. सात्त्विक	म्हणोनि सात्त्विक भावांची मांदी । कृष्णाआंगीं अर्जुनाआधीं । न समातसे परी बुद्धी । सांवरूनि देवें	ज्ञाने.८.४.५६
९८५९१. सात्त्विक	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
९८५९२. सात्त्विक	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
९८५९३. सात्त्विक	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
९८५९४. सात्त्विक	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
९८५९५. सात्त्विक	तरी धरावा तैसा संगु । जेणें पोखे सात्त्विक लागु । सत्त्ववृद्धीचा भागु । आहारु घेपे	ज्ञाने.१७.६.१११
९८५९६. सात्त्विक	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
९८५९७. सात्त्विक	येणें सात्त्विक रसें । जंव देहीं मेहो वरिषे । तंव आयुष्यनदी उससे । देहाचि देहा	ज्ञाने.१७.८.१३२
९८५९८. सात्त्विक	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०
९८५९९. सात्त्विक	जैं पुरतिया सत्त्वशुद्धी । आचरिजे आस्तिक्यबुद्धी । तैं तयातेंचि गा प्रबुद्धीं । सात्त्विक म्हणिपे	ज्ञाने.१७.१७.२४१
९८६००. सात्त्विक	येथ गुणाचेनि बोलें । दानही त्रिविध असे जालें । तेंचि आइक पहिलें । सात्त्विक ऐसें	ज्ञाने.१७.१९.२६५
९८६०१. सात्त्विक	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
९८६०२. सात्त्विक	जें भवबंधमोचक । येकलें कर्म सात्त्विक । तरी कां वेखासी सदोख । येर बोलावीं	ज्ञाने.१७.२२.३१०
९८६०३. सात्त्विक	तेथ कृपाळुचक्रवर्ती । म्हणे आईक तयाची व्यक्ती । जेणें सात्त्विक तें मुक्ती- । रत्न देखिलें	ज्ञाने.१७.२२.३२७
९८६०४. सात्त्विक	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४

९८६०५. सात्त्विक	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
९८६०६. सात्त्विक	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
९८६०७. सात्त्विक	म्हणऊनि कर्म आणि कर्ता । या द्वैतभावाची वार्ता । नेणे तो पांडुसुता । सात्त्विक त्यागु	ज्ञाने.१८.१०.२१६
९८६०८. सात्त्विक	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
९८६०९. सात्त्विक	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
९८६१०. सात्त्विक	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
९८६११. सात्त्विक	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
९८६१२. सात्त्विक	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
९८६१३. सात्त्विक	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
९८६१४. सात्त्विक	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
९८६१५. सात्त्विक	परी तयां तिहींआंतु । सात्त्विक तंव प्रस्तुतु । सांगेन दत्तचित्तु । आकर्णीं तूं	ज्ञाने.१८.२५.६३०
९८६१६. सात्त्विक	तैसी कृत्याकृत्यशुद्धी । बुझे जे निरवधी । सात्त्विक म्हणिपे बुद्धी । तेंचि तूं जाण	ज्ञाने.१८.३०.७१७
९८६१७. सात्त्विक	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
९८६१८. सात्त्विक	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
९८६१९. सात्त्विक	आणि रज परी सात्त्विक । तेथ ठेविले वैश्य लोक । रजचि तमभेसक । तेथ शूद्र ते गा	ज्ञाने.१८.४१.८२९
९८६२०. सात्त्विका	उदयिजतां बोधार्का । बुद्धीची डाल सात्त्विका । भरोनि त्र्यंबका । लाखोली वाहे	ज्ञाने.१३.७.३८७
९८६२१. सात्त्विका	म्हणौनि सात्त्विका वृत्ती । एक जाले गा जन्मव्रती । सर्वत्यागें चतुर्थी । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१४.१७.२७०
९८६२२. सात्त्विका	तयांचीं आचरतीं पाउलें । पाऊनि सात्त्विका श्रद्धा चाले । तो तेंचि फळ ठेविलें । ऐसें लाहे	ज्ञाने.१७.४.८७
९८६२३. सात्त्विका	तैसें सात्त्विका कर्मा किरीटी । येतां मोक्षाचिये भेटी । न पडे आडकाठी । तें वेगळें आहे	ज्ञाने.१७.२२.३२५
९८६२४. सात्त्विका	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
९८६२५. सात्त्विकां	किंबहुना सात्त्विकां आठां । चाचरु मांडतां उमेठा । संजयो जालासे चोहटा । संवादसुखाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०६
९८६२६. सात्त्विकांची	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
९८६२७. सात्त्विकांसी	आणि मुखीं जैसीं गोडें । तैसीचिहि तें आंतुलेहीकडे । तिये अन्नीं प्रीति वाढे । सात्त्विकांसी	ज्ञाने.१७.८.१३०
९८६२८. सात्त्विकांही	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
९८६२९. सात्त्विकाचा	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
९८६३०. सात्त्विकाचा	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
९८६३१. सात्त्विकाचीं	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५

९८६३२. सात्त्विकाचें	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
९८६३३. सात्त्विकाचें	ऐसें अर्जुनें म्हणितलें । मग पुढती दंडवत घातलें । तेथें सात्त्विकाचें आलें । भरतें तया	ज्ञाने.११.४४.५६७
९८६३४. सात्त्विकाचें	आनंदामोदबहळ । सात्त्विकाचें मुकुळ । तें उमललें अष्टदळ । ठेऊं वरी	ज्ञाने.१५.६
९८६३५. सात्त्विकाचेनि	जे सात्त्विकाचेनि वडपें । गेलें आध्यात्मिक खरपें । सहजें निरोळले वाफे । चतुरचित्ताचे	ज्ञाने.६.४७.४९०
९८६३६. सात्त्विकाचेनि	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
९८६३७. सात्त्विकासी	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
९८६३८. सात्त्विकी	म्हणौनि श्रद्धा जे सात्त्विकी । पुढती तेचि पैं येकी । जतन करावी निकी । सर्वांपरी	ज्ञाने.१७.६.११०
९८६३९. सात्त्विकीं	सत्कर्मे सात्त्विकीं । रज तें रजोविषयकीं । तम मोहादिकीं । वर्तत असे	ज्ञाने.१४.२३.३४४
९८६४०. सात्त्विकीं	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वींचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
९८६४१. सात्त्विकीं	तैसीच राजसीं जीवीं । रजोमय जाणावी । सात्त्विकीं आघवी । सत्त्वाचीच	ज्ञाने.१७.३.७१
९८६४२. सात्त्विकु	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
९८६४३. सात्त्विकु	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
९८६४४. सात्त्विकु	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
९८६४५. सात्त्विकु	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
९८६४६. सात्त्विकु	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
९८६४७. सात्त्विकु	इया खुणा कर्म करितां । देखिजे जो पंडुसुता । तयातें म्हणिपे तत्त्वतां । सात्त्विकु कर्ता	ज्ञाने.१८.२६.६४८
९८६४८. सात्त्विकें	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
९८६४९. सात्त्विकें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
९८६५०. सात्त्विकें	पाठीं सात्त्विकें धीरें तेणें । शोधारलीं तियें करणें । मग मनेंसीं योगधारणें । मेळविलीं	ज्ञाने.१८.५१.१०१८
९८६५१. सात्त्विकें	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
९८६५२. सात्यकि	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्नु नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
९८६५३. साद	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
९८६५४. साद	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
९८६५५. साद	साद घातलिया आकाशा । नेदी प्रतिशब्दु जैसा । कां पाहिला आरसा । येरीकडे	ज्ञाने.१७.२०.२७९
९८६५६. सादर	त्रिगुणवृद्धिनिरूपण । तीं श्लोकीं सांगितलें जाण । आतां सत्त्वादिवृद्धिलक्षण । सादर परिसा	ज्ञाने.१४.९-१०.२०३
९८६५७. सादही	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
९८६५८. सादु	तरी वाद्येंवीण नादु । नेदी कवणाही सादु । कां अपुष्पीं मकरंदु । न लभे जैसा	ज्ञाने.१६.६.२७६

९८६५९. सादुकलें	घृतें आंबुखूनि आगियाळें । वज्राग्नीचें सादुकलें । आतां बहु थेंकुलें । आहे तेथ	ज्ञाने.१४.७.१६२
९८६६०. सादुकुपणें	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
९८६६१. सादें	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दुःखी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
९८६६२. साद्यंत	तें कांहीं न वचेचि वायां । भलें यश फावलें देवराया । जे साद्यंत माया । निरसिली माझी	ज्ञाने.११.१.६४
९८६६३. साद्यंत	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
९८६६४. साद्यंत	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
९८६६५. साद्यंतचि	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
९८६६६. साद्यंतपण	ना तरी चतुराननाचिये वाचे । आहाती लटिकिया अक्षरांचे सांचे । म्हणोनि साद्यंतपण अपाराचें । देखिलें तेणें	ज्ञाने.११.१०.२०८
९८६६७. साद्यंतु	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
९८६६८. साद्यंतु	तैसा बोध्यजात गिळितु । बोधु बोधें ये मज आंतु । मिसळला तेथ साद्यंतु । अबोधु गेला	ज्ञाने.१८.५४.११०६
९८६६९. साद्यंतुचि	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
९८६७०. साद्यंतुचि	म्हणोनि एक वेळ देवा । तोचि पडताळा घेयावा । विस्तरेल तरी सांगावा । साद्यंतुचि	ज्ञाने.५.२९.१६७
९८६७१. साद्यंते	पाठीं तिये साद्यंते । न्याहाळी श्रीमूर्तीतें । आणि पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२४
९८६७२. साधक	आतां अर्जुना आणिकही एक । सांगेन ऐकें कवतिक । या विषयांतें साधक । त्यजिती नियमें	ज्ञाने.२.५९.३०३
९८६७३. साधकजन	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
९८६७४. साधकदशे	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
९८६७५. साधकां	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
९८६७६. साधकांचे	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
९८६७७. साधकांचें	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
९८६७८. साधकातें	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
९८६७९. साधकीं	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
९८६८०. साधकीं	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
९८६८१. साधकु	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
९८६८२. साधकु	साधकु विवसिया । कां उपसर्गु योगिया । पावे उणेयापुरेया । वोथंबा जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५३६
९८६८३. साधकु	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
९८६८४. साधणें	तया काळातें नुलंघणें । देशशुद्धिही साधणें । कां शास्त्रांचां वातीं पाहणें । क्रियानिर्णयो	ज्ञाने.१८.२६.६३६
९८६८५. साधन	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६

९८६८६. साधन	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
९८६८७. साधन	किंबहुना ऐसें जें भजन । तें संसाराचेंचि साधन । येर फळभोग तो स्वप्न । नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
९८६८८. साधन	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
९८६८९. साधन	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
९८६९०. साधन	एवं मीचि आघवें जन । जना जीवविते मीचि जीवन । जीवनीं मुख्य साधन । वन्हिही मीचि	ज्ञाने.१५.१४.४१०
९८६९१. साधन	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
९८६९२. साधन	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
९८६९३. साधनजात	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
९८६९४. साधनज्ञानेंसीं	तयाचेनि साधनज्ञानेंसीं । वैर करी जो प्रतिदिवशीं । तो अज्ञानवर्ग षोडशीं । प्रतिपादिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४५२
९८६९५. साधनवरी	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
९८६९६. साधनसमृद्धी	ना कुंड मंडप वेदी । ना उचित साधनसमृद्धी । आणि तयांसी तंव विधी । द्वंद्वचि सदा	ज्ञाने.१६.१७.३८४
९८६९७. साधनहतियेरु	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
९८६९८. साधना	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । नि:सीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
९८६९९. साधना	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
९८७००. साधना	जंववरी अर्जुना । तो बोध भेटेना मना । तंवचि यया साधना । भजावें लागे	ज्ञाने.३.१८.१४९
९८७०१. साधना	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
९८७०२. साधनाची	जें धांवतया कर्माची लाणी । नैष्कर्म्यबोधाची खाणी । जें भुकेलिया धणी । साधनाची	ज्ञाने.४.३३.१६१
९८७०३. साधनारंभु	मग अज्ञानें बांधलेयां । मोक्षपदीं बैसावया । साधनारंभु तो तृतीया- । ध्यायीं बोलिला	ज्ञाने.१८.६६.१४३७
९८७०४. साधनें	योगादिकें साधनें । साकांक्ष आराधनें । मंत्रयंत्रविधानें । झणीं करा	ज्ञाने.३.१०.९०
९८७०५. साधनें	तृप्ति जालिया जैसीं । साधनें सरती आपैसीं । देखें आत्मतुष्टीं तैसीं । कर्मे नाहीं	ज्ञाने.३.१८.१४८
९८७०६. साधनें	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
९८७०७. साधनें	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
९८७०८. साधारण	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
९८७०९. साधारण	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
९८७१०. साधारण	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
९८७११. साधारण	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
९८७१२. साधारण	तरी यावरी साधारण । आईक पां आणिकही खुण । तरी अर्जुना ते तूं जाण । विभूति माझी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०६

९८७१३. साधारण	तरी आतां साधारण आणि चांगु। ऐसा कैसेनि पां कल्पावा विभागु। वायां आपुलियेचि मती वंगु। भेदाचा लावावा	ज्ञाने.१०.४२.३१३
९८७१४. साधारण	वरी जी लोकांचें कीर साधारण। वायां आड सूतसें वोडण। केवीं सहसा म्हणें प्राण। माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
९८७१५. साधारण	वाटे पिकलिया रुखाचें। फळ अपेक्षी तयाचें। तेवीं साधारण कर्माचें। फळ घे तया	ज्ञाने.१८.१२.२३७
९८७१६. साधारणुचि	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे। तरी साधारणुचि देखिजे। येरवीं निर्धारितां नेणिजे। सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
९८७१७. साधावया	जैसा कवळोनियां पारधी। घातेचिये संधी। आणी मृगातें बुद्धी। साधावया	ज्ञाने.३.३४.२१६
९८७१८. साधावया	देखें परमात्मसुखनिधान। साधावया योगीजन। जें न विसंबिती अंजन। उन्मेषनेत्रीं	ज्ञाने.४.३३.१६०
९८७१९. साधावया	पूर्णब्रह्म जाला पार्थु। तरी पुढील साधावया कार्यार्थु। मर्यादा श्रीकृष्णनाथु। उल्लंघों नेदी	ज्ञाने.१८.७२.१५४७
९८७२०. साधावयालागीं	यांतें साधावयालागीं। जें बळ आणिजे आंगीं। तें इंधन जैसें आगी। सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
९८७२१. साधिजत	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं। करोनि अहोरात्रांची सोवाणी। वेगें वक्त्रामिळणीं। साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४
९८७२२. साधित	येथें जें अर्थे तेंचि पाठें। जोडे येवढेनि धटें। वाच्यवाचकें येकवटें। साधित शास्त्र	ज्ञाने.१८.७८.१६८३
९८७२३. साधितां	तैसें मनें वाचा कायें। भलतया दुखवितु जाये। स्वार्थू साधितां न पाहे। पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
९८७२४. साधिती	हे शस्त्रेंवीण साधिती। दोरेंवीण बांधिती। ज्ञानियासी तरी वधिती। पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
९८७२५. साधिती	ते आपुलियासवेशा। मग कोणी कोणी हिंसा। या प्राणियांतें वीरेशा। न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
९८७२६. साधिभूता	जिहीं साधिभूता मातें। प्रतीतीचेनि हातें। धरूनि अधिदैवातें। शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
९८७२७. साधिला	निवृत्तिसूत्र सोडणिया। सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया। आवो साधिला मांडणिया। मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
९८७२८. साधीं	एवं दावावया सत्त्व तुज। निरूपिलें तम रज। तें सांडूनि सत्त्वें काज। साधीं आपलें	ज्ञाने.१७.२२.३१७
९८७२९. साधु	तेथ गा हा सच्छब्दु। येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु। प्रयोजिला करी साधु। कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
९८७३०. साधुकथा	ऐसें बोलिलें देवें। तेथ जी म्हणितलें पांडवें। आइकें जेथ वाचा विसवे। ते साधुकथा	ज्ञाने.९.१२.१८७
९८७३१. साधुत्व	तैसें न दुखवितां सेजे। जावळिया सुख निपजे। ऐसें साधुत्व का देखिजे। बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
९८७३२. साधुवृंदें	साध्वी शांति नागविली। मग माया मांगी शृंगारिली। तियेकरवीं विटाळविलीं। साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
९८७३३. साधुसंगें	मग साधुसंगें सुभटा। उजू सत्कर्माचिया वाटा। अप्रवृत्तीचा अव्हांटा। डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
९८७३४. साधुहृदयराउळीं	परि तो रसातिशयो मुकुळीं। मग ग्रंथार्थदीपु उजळीं। करीं साधुहृदयराउळीं। मंगळ उखा	ज्ञाने.५.२४-२५.१४२
९८७३५. साधूंचा	तैसा मी अनुग्रहीतु। साधूंचा निरूपितु। ते आपुला अलंकारितु। भलतयापरी	ज्ञाने.१.८२
९८७३६. साधूंचा	दैत्यांचीं कुळें नाशीं। साधूंचा मानु गिंवशीं। धर्मासीं नीतीशीं। शेंज भरीं	ज्ञाने.४.८.५३
९८७३७. साधूतें	कां साधूतें गोंदळी। संचरोनि सुये मैळीं। नाना सुदिनाचा आभाळीं। दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
९८७३८. साधूनि	एकातें साधूनि मारिती। एकाचि सर्वस्वें हरिती। एकालागीं उभारिती। अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
९८७३९. साधूनि	जीववधें साधूनि बळी। भूतप्रेतकुळें मैळीं। स्मशानीं संध्याकाळीं। पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०

९८७४०. साधूनि	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
९८७४१. साधूनि	पैं देशें काळें पदार्थें । साधूनि घेईजे मातें । तैसा नव्हे मी आयतें । सर्वांचें सर्वही	ज्ञाने.१८.५५.१२२४
९८७४२. साधूसी	जरी अपथ्यशीळा व्याधी । कळे साधूसी दुर्जनाची बुद्धि । कीं रागी सांडी रिद्धी । आली सांती	ज्ञाने.७.१४.९३
९८७४३. साध्य	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
९८७४४. साध्यसाधन	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
९८७४५. साध्यसाधनप्रकारें	पैं साध्यसाधनप्रकारें । फळभोगु तो गा पसरे । एवं गोंविले संसारें । अत्यागी ते	ज्ञाने.१८.१२.२५६
९८७४६. साध्यसाधना	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
९८७४७. साध्यसाधनातीत	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
९८७४८. साध्यसाधनादिक	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
९८७४९. साध्वसें	म्हणोनि आतां पुसों अळुमाळसें । मग करूं देवा ठाके तैसें । येणें प्रवर्तला साध्वसें । पार्थु बोलों	ज्ञाने.११.३८
९८७५०. साध्वी	साध्वी शांति नागविली । मग माया मांगी शृंगारिली । तियेकरवीं विटाळविलीं । साधुवृंदें	ज्ञाने.३.३७.२५१
९८७५१. सानंदें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
९८७५२. साना	जिये ब्रह्माचळाचां आधाडां । पहिलिया संकल्पजळाचा उभडा । सर्वेचि महाभूतांचा बुडबुडा । साना आला	ज्ञाने.७.१४.६९
९८७५३. साना	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
९८७५४. साना	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
९८७५५. सानिया	कां शाखा सानिया थोरा । परि आहाति एकाचिये तरुवरा । बहु रश्मि परि दिनकरा । एकाचे जेवीं	ज्ञाने.९.१५.२५१
९८७५६. सानिवा	समुद्र कां वायुवशें । तरंगाकार उल्लसे । तो समुद्रांशु ऐसा दिसे । सानिवा जेवीं	ज्ञाने.१५.७.३४४
९८७५७. सानी	दैविकी दिठी पाहतां सानी । तऱ्ही मीलनोन्मीलनीं । उत्पत्तिप्रळयो दोन्ही । लीलाचि करिसी	ज्ञाने.१७.५
९८७५८. सानी	आणि रजतमें दोन्ही । गेलियावीण श्रद्धा सानी । ते कां लागे अभिधानीं । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१८.६४
९८७५९. सानीव	नाना पुरतिये प्रतिष्ठेलागीं । सानीव धरूनि आंगीं । पुराणें आख्यानरूपें जगीं । भारता आलीं	ज्ञाने.१.४६
९८७६०. सानुकूळ	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
९८७६१. सानुकूळ	म्हणोनि भाग्य जैं सानुकूळ । जालिया केले उद्यम सदां सफळ । तैसें श्रुताधीत सकळ । गुरुकृपा साच	ज्ञाने.१०.१४.१६८
९८७६२. सानुकूळ	तैसें शब्दजात आलोडिलें । अथवा योगादिक जें अभ्यासिलें । तें तैंचि म्हणों ये आपुलें । जैं सानुकूळ गुरु	ज्ञाने.१०.१४.१७२
९८७६३. सानुकूळें	जो व्यवहारु जेथ न घडे । तयाचें फळचि तेथ जोडे । काय दैवें न सांपडे । सानुकूळें	ज्ञाने.१८.६४.१३४४
९८७६४. सानुरागु	गुरुवर्णनीं मुका । आळशी पोशिजे फुका । परि मनीं आथी निका । सानुरागु	ज्ञाने.१३.७.४५७
९८७६५. सानुरागें	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
९८७६६. सानुले	तैसे परमाणु पां गुंतले । जाणूनि जीव सानुले । कारुण्यामाजीं पाउलें । लपवूनि चाले	ज्ञाने.१३.७.२४८

९८७६७. साने	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
९८७६८. सानें	तो जितेंद्रियु सहजें । तोचि योगयुक्त म्हणिजे । जेणें सानें थोर नेणिजे । कवणे काळीं	ज्ञाने.६.८.९१
९८७६९. सानें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
९८७७०. सानें	जें गगनाहून जुनें । जें परमाणुहूनि सानें । जयाचेनि सन्निधानें । विश्व चळे	ज्ञाने.८.९.८७
९८७७१. सानें	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
९८७७२. सानें	पैं भक्ति एकी मी जाणें । तेथ सानें थोर न म्हणें । आम्ही भावाचे पाहुणे । भलतेया	ज्ञाने.९.२६.३९५
९८७७३. सानें	म्हणोनि सानें थोर न म्हणावें । उंच नीच भाव सांडावे । एक मीचि ऐसें मानावें । वस्तुजातातें	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०५
९८७७४. सानें	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
९८७७५. सानें	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
९८७७६. सानें	आतां दया ते ऐसी । पूर्णचंद्रिका जैसी । निववितां न कडसी । सानें थोर	ज्ञाने.१६.२.१५४
९८७७७. सानें	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
९८७७८. सानें	पाताळाहूनि निम्न । जियेचिये उंचिये सानें गगन । जें पाहतां त्रिभुवन । अणुही नोहे	ज्ञाने.१६.११.३३१
९८७७९. सानें	वरी आड पडिलें दिठी । सानें थोर निवटी । तें बळी विवेकमुष्टीं । ध्यानाचें खांडें	ज्ञाने.१८.५२.१०४८
९८७८०. सानेजती	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
९८७८१. सानेयां	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
९८७८२. साप	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
९८७८३. साप	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
९८७८४. सापपण	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
९८७८५. सापा	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
९८७८६. सापाचां	सापाचां तोंडीं । पडिली जे उंडी । ते लाऊनि सांडी । प्रबुद्धु जैसा	ज्ञाने.१३.८.५८८
९८७८७. सापाचां	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
९८७८८. सापाचे	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
९८७८९. सापासी	दोराचिया सापासी । डोंबा बडी ना गव्हाळा ऐसी । संख्या न करवे कोण्हासी । तेवीं भूतांसि मिथ्यत्वें	ज्ञाने.७.२६.१६३
९८७९०. सापु	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
९८७९१. सापु	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
९८७९२. सापु	आगीतें न सांडी तापु । सळातें जातीचा सापु । कां जगाचा वैरी वासिपु । अखंडु जैसा	ज्ञाने.१८.३५.७५९
९८७९३. सापें	जो बहुवें विषयविलासें गुंफे । तो म्हणती उवायें पडिला सापें । जो अभिलाषभारें दडपे । तयातें सज्ञान म्हणती	ज्ञाने.९.३३.५०९

९८७९४. सापें	दर्दुर सापें गिळिजतु आहे उभा । कीं तो मासिया वेटाळी जिभा । तैसे प्राणिये कवणा लोभा । वाढविती तृष्णा	ज्ञाने.९.३३.५१४
९८७९५. सापें	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
९८७९६. सापें	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
९८७९७. साबरीचें	नाना उंसांचीं कणसें । कां नपुंसकें माणुसें । बन लागलें जैसें । साबरीचें	ज्ञाने.१८.२२.५७६
९८७९८. साबळु	वावदळ पाडुनि ठाये । साबळु डाहारला आहे । तैसें तीख तो खाये । जें घायेंवीण रुपे	ज्ञाने.१७.९.१४३
९८७९९. साभिप्राय	तेणें आनंदाचेनि थालेपणें । साभिप्राय अंत:करणें । आतां आदरेंसीं बोलणें । घडेल तया	ज्ञाने.६.९
९८८००. साभिलाष	नोहे तयाचा प्रादुर्भावो । तो साभिलाष भिल्लांचा गावो । म्हणोनि नये येवों जावों । तया वाटा	ज्ञाने.१८.२८.६७४
९८८०१. साभिलाषा	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
९८८०२. साभिलाषु	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
९८८०३. साभिलाषें	एकें साभिलाषें विरक्तें । उन्निद्रितें एकें निद्रितें । परितुष्टें एकें आर्तें । प्रसन्नें एकें	ज्ञाने.११.५.१२८
९८८०४. सामग्रिया	आणीक पाही धनंजया । जो गृहदेह सामग्रिया । न देखे कालचेया । जन्मातें गा	ज्ञाने.१३.११.७२७
९८८०५. सामग्रिया	ऐसिया जें सामग्रिया । दान निफजे वीरराया । तें सात्त्विक दानवरिया । सर्वांही जाण	ज्ञाने.१७.२०.२८३
९८८०६. सामग्री	आघवयाचि विजूंचा मेळावा कीजे । आणि प्रळयाग्नीची सर्व सामग्री आणिजे । तेवींचि दशकुही मेळविजे । महातेजांचा	ज्ञाने.११.१२.२३९
९८८०७. सामग्री	तयांची येर आघवी । सामग्री ऐसी जाणावी । दीपेंवीण ठाणदिवी । रात्रीची जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५००
९८८०८. सामरस्य	जयाचां मनीं आलस्य । देहीं अतिकार्श्य । यमदमीं सामरस्य । जयासि गा	ज्ञाने.१३.८.५१७
९८८०९. सामरस्याचिया	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
९८८१०. सामरस्याची	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
९८८११. सामरस्याचे	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
९८८१२. सामरस्याचें	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
९८८१३. सामरस्याचें	तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान । भोगवी जो चिद्गगन- । भुवनदिवा	ज्ञाने.१६.६
९८८१४. सामरस्यें	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
९८८१५. सामरस्यें	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
९८८१६. सामर्थ्य	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
९८८१७. सामर्थ्य	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
९८८१८. सामर्थ्य	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
९८८१९. सामर्थ्य	ऐसें जियेचियां जवळिकां । सामर्थ्य घरींचियां पाइकां । ते लक्ष्मी मुख्यनायका । न मनेचि एथ	ज्ञाने.९.२५.३७६
९८८२०. सामर्थ्य	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५

९८८२१. सामर्थ्य	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
९८८२२. सामर्थ्य	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
९८८२३. सामर्थ्य	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
९८८२४. सामर्थ्य	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
९८८२५. सामर्थ्य	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
९८८२६. सामर्थ्याची	अमृताचां सागरीं । जे लाभे सामर्थ्याची थोरी । तेचि दे अमृतलहरी । चुळी घेतलिया	ज्ञाने.१२.१.२६
९८८२७. सामर्थ्यें	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
९८८२८. सामवेदु	वेदांआंतु सामवेदु । तो मी म्हणे गोविंदु । देवांमाजीं मरुद्वंधु । महेंद्र तो मी	ज्ञाने.१०.२२.२२३
९८८२९. सामा-	वेदराशीचिया सामा- । आंत बृहत्साम जें प्रियोत्तमा । तें मी म्हणे रमा- । प्राणेश्वरु	ज्ञाने.१०.३५.२८१
९८८३०. सामान्य	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
९८८३१. सामान्य	एथ वडील जें जें करिती । तया नाम धर्मु ठेविती । तेंचि येर अनुष्ठिती । सामान्य सकळ	ज्ञाने.३.२१.१५८
९८८३२. सामान्य	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
९८८३३. सामान्य	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
९८८३४. सामान्य	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
९८८३५. सामान्य	म्हणोनि देहवाचाचित्तें । जें पातलें त्रिविधत्वातें । तें सामान्य तप तूतें । परिसविलें गा	ज्ञाने.१७.१६.२३८
९८८३६. सामान्य	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
९८८३७. सामान्यज्ञान	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
९८८३८. सामान्यता	तरी गीताशास्त्रनिर्मिता । जो मी सकळलोकशास्ता । तया मातें सामान्यता । बोलेल जो	ज्ञाने.१८.६७.१४९८
९८८३९. सामान्यत्वें	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
९८८४०. सामान्यत्वें	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
९८८४१. सामान्यत्वें	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
९८८४२. सामान्यविशेषाची	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
९८८४३. सामान्या	सामान्या आणि विशेषा । सकळे कीजेल देखा । तरि कानाचेया मुखा- । कडे नेनाल ना तुम्ही	ज्ञाने.१३.७.३२२
९८८४४. सामान्या	जैसें सत्रीं अन्न जालें । कीं सामान्या बीक आलें । वाणसियेचें उभलें । कोण न रिगे	ज्ञाने.१३.११.७००
९८८४५. सामान्या	संवचोरमैत्री चांग । जंव न पविजे तें दांग । सामान्या भली आंग । न शिवे तंव	ज्ञाने.१८.१२.२५०
९८८४६. सामाये	जो मानापमानातें साहे । सुखदुःख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
९८८४७. सामाये	तेणें जी कृपासावायें । मी बोलें तेतुलें सामाये । आणि तुमचिये सभे लाहें । गीता म्हणों	ज्ञाने.१३.३४.११६५

९८८४८. सामाये	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
९८८४९. सामाये	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
९८८५०. सामाये	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
९८८५१. सामावला	समु तेथ सामावला । विश्रामु विश्रांति आला । अनुभव वेडावला । अनुभूतिपणें	ज्ञाने.१८.५५.१२१७
९८८५२. सामावलें	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
९८८५३. सामावलें	जो प्रळयतेजा देत मिठी । सगळिया पवनातें गिळी किरीटी । आकाश जयाचिया पोटीं । सामावलें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७२
९८८५४. सामावलें	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
९८८५५. सामाविजेति	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
९८८५६. सामाविलें	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
९८८५७. सामाविलें	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
९८८५८. सामावीं	यालागीं पुढां अथवा पाठीं । जियें राहटलों बहुवें वोखटीं । तियें मायेचिया परी पोटीं । सामावीं प्रभो	ज्ञाने.११.४२.५५६
९८८५९. सामावे	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
९८८६०. सामावे	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
९८८६१. सामावे	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८
९८८६२. सामावे	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
९८८६३. सामावे	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
९८८६४. सामास	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
९८८६५. सामासही	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
९८८६६. सामासांमाजीं	आंत अग्निज्योतींचा प्रकाशु । बाहेरी शुक्लपक्षु परी दिवसु । आणि सामासांमाजीं मासु । उत्तरायण	ज्ञाने.८.२४.२२०
९८८६७. सामुग्रिया	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
९८८६८. सामुग्री	तरी पुरतेपणालागीं । आणिक दुसरा नाहीं जगीं । ऐसी सामुग्री माझां अंगीं । जाणसी तूं	ज्ञाने.३.२२.१६२
९८८६९. सामुग्री	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
९८८७०. सामुद्रिकें	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
९८८७१. सामोरा	तियेकडोनि येतसे वारा । देखोनि धांवे सामोरा । आड पडे म्हणे घरा । बीजें कीजो	ज्ञाने.१३.७.३७५
९८८७२. सामोरेया	निम्न भरलिया उणें । पाणी ढळोंचि नेणे । तेवीं श्रांता तोषौनि जाणें । सामोरेया	ज्ञाने.१६.२.१५८
९८८७३. साम्य	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
९८८७४. साम्य	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९

९८८७५. साम्य	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
९८८७६. साम्य	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
९८८७७. साम्य	तैसें दिधलें दातयाचें । जो कोणेही आंगें नुमचे । अर्पिलया साम्य तयाचें । कीजे पैं गा	ज्ञाने.१७.२०.२८२
९८८७८. साम्यचि	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
९८८७९. साम्यता	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
९८८८०. साम्यबुद्धी	निवटलें न उपवढे । जळीनलें न विरूढे । साम्यबुद्धी न मोडे । तयापरी	ज्ञाने.१४.२४.३५९
९८८८१. साम्यसेजे	म्हणोनि तो दैवागळा । वानीत असों वेळोवेळां । जे साम्यसेजे डोळा । लागला तया	ज्ञाने.१३.२८.१०७८
९८८८२. साम्या	तैसें नामरूप तयाचें । एऱ्हवीं ब्रह्मचि तो साचें । मन साम्या आलें जयाचें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.५.१९.१०१
९८८८३. साम्याचिये	तयातें साम्याचिये वाढी । ऐक्याची सांदे कुळवाडी । तेथ भेदाचिया दुबळवाडी । नेणिजे तो	ज्ञाने.७.२९.१७९
९८८८४. साम्याची	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
९८८८५. साम्याची	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
९८८८६. साम्याचें	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
९८८८७. साम्यापरौती	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
९८८८८. साम्यावस्था	आणि या आठांची जे साम्यावस्था । ते माझी परम प्रकृति पार्था । तिये नाम व्यवस्था । जीवु ऐसी	ज्ञाने.७.५.१९
९८८८९. साम्यासि	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
९८८९०. साम्यें	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
९८८९१. साम्राज्यीं	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
९८८९२. सायंकाळु	पैं ब्रह्मा प्रात:काळु । विष्णु तो माध्यान्ह वेळु । सदाशिव सायंकाळु । बाळा यया	ज्ञाने.१४.३.१११
९८८९३. सायंप्रात	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
९८८९४. सायंप्रातर्मध्यान्ह	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२
९८८९५. सायंप्रातर्मध्यान्हा	सायंप्रातर्मध्यान्हा । या तिही काळांची गणना । नाहीं जेवीं तपना । तैसा असे	ज्ञाने.१४.२२.३३२
९८८९६. सायंप्रातर्मध्यान्हीं	आणि सायंप्रातर्मध्यान्हीं । जें करणें तेंही प्रतिदिनीं । परी दृष्टि जैसी लोचनीं । अधिक नोहे	ज्ञाने.१८.२.११५
९८८९७. सायखडिया	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
९८८९८. सायास	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
९८८९९. सायास	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
९८९००. सायास	जया अमृतलेशालागीं सायास । तयाचा पाऊस केला चारी मास । पृथ्वी वाहून चासेचास । चिंतामणि पेरिले	ज्ञाने.११.४५.५८२
९८९०१. सायास	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८

९८९०२. सायास	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
९८९०३. सायास	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
९८९०४. सायास	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
९८९०५. सायासचि	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
९८९०६. सायासही	ते सायासही फळा आले । जें अमृतही डोळां देखिलें । परी वरिली चुकले । जतने ते	ज्ञाने.१८.६६.१४७७
९८९०७. सायासा	परी तेंहि करणें बहुवसा । वळघोनि करी सायासा । जीवनोपावो कां जैसा । कोल्हाटियांचा	ज्ञाने.१८.२४.६०६
९८९०८. सायासु	देखें अमृतसिंधूतें ठाकावें । मग ताहाना जरी फुटावें । तरी सायासु कां करावे । मागील ते	ज्ञाने.३.२.२४
९८९०९. सायासु	जयां जयां भावांचां ठायीं । तूतें चिंतितां मज सायासु नाहीं । तो विवळ करूनि देईं । योगु आपुला	ज्ञाने.१०.१७.१८९
९८९१०. सायासु	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
९८९११. सायासें	लोक सायासें करूनि बहुतें । कां वेंचिती आपुलीं जीवितें । परी वाढविती कीर्तीतें । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.३६.२०९
९८९१२. सायासें	सायासें पुण्य अर्जिजे । मग संसारु कां अपेक्षिजे । परी नेणती ते काय कीजे । अप्राप्त देखें	ज्ञाने.२.४४.२५३
९८९१३. सायासें	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
९८९१४. सायासें	देवकीया उदरीं वाहिला । यशोदा सायासें पाळिला । कीं शेखीं उपेगा गेला । पांडवासी	ज्ञाने.६.१०.१३७
९८९१५. सायासें	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
९८९१६. सायासें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६
९८९१७. सायासें	ऐसा पतिकराचिया तोषाआंतु । प्रेमाचा वेग उचंबळतु । तो सायासें सांवरूनि अनंतु । काय बोले	ज्ञाने.१०.१८.२०५
९८९१८. सायासें	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
९८९१९. सायासें	पैं एक दीपु लावी सायासें । आणिक तेथें लाऊं बैसे । तरी तो काय प्रकाशें । वंचिजे गा	ज्ञाने.१७.४.८८
९८९२०. सायासेंकरुनि	आपण सायासेंकरुनि बहुतें । सकळहि समृद्धिजातें । उदोअस्तु या देहातें । प्रतिपाळावें कां	ज्ञाने.३.३३.२०६
९८९२१. सायिखडें	गुणां कीर नातुडे । परी दुरूनि जैं पाहे कोडें । तैं गुणदोष सायिखडें । सभ्यु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४३
९८९२२. सायिखडेयाचें	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
९८९२३. सायुज्य	तैसें सायुज्य आणि पुनरावृत्ती । ये दोन्ही अवसराआधीन आहाती । तो अवसरु तुजप्रती । प्रसंगें सांगों	ज्ञाने.८.२३.२०७
९८९२४. सायुज्य	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
९८९२५. सायुज्य	यया ब्रह्मत्वासीचि पार्था । सायुज्य ऐसी व्यवस्था । याचि नांवें चौथा । पुरुषार्थु गा	ज्ञाने.१४.२६.४०१
९८९२६. सायुज्यसदना	ऐसिया मद्भावना । तनुत्यागीं अर्जुना । तूं सायुज्यसदना । माझिया येसी	ज्ञाने.१२.१०.१२४
९८९२७. सायुज्यसिद्धिसदन	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
९८९२८. सायुज्या	म्हणोनि मद्याजी जे जाहाले । ते माझिया सायुज्या आले । जिहीं उपचारमिषें दिधलें । आपणपें मज	ज्ञाने.९.२५.३६६

९८९२९. सायुज्याचां	प्रेमाची पेटी । बांधली एकाचां पोटीं । मग आणिले तटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१२.७.९२
९८९३०. सायुज्याचां	म्हणौनि माझिया भेटी । तयाचीं सर्व कर्मे किरीटी । जाऊनि बैसे तो पाटीं । सायुज्याचां	ज्ञाने.१८.५६.१२५७
९८९३१. सायुज्याची	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
९८९३२. सायुज्यीं	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
९८९३३. साये	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
९८९३४. सार	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
९८९३५. सार	अर्जुना समत्व चित्ताचें । तेंचि सार जाण योगाचें । जेथ मना आणि बुद्धीचें । ऐक्य आथी	ज्ञाने.२.४९-५०.२७३
९८९३६. सार	तैसें गीतार्थांचे सार । जें विवेकसिंधूचें पार । नाना योगविभवभांडार । उघडलें कां	ज्ञाने.६.११
९८९३७. सार	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
९८९३८. सार	श्रीगुरूचें द्वार । तें जयाचें सर्वस्व सार । गुरुसेवकां सहोदर । प्रेमें भजे	ज्ञाने.१३.७.४४६
९८९३९. सार	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
९८९४०. सार	ते तमोगुणाचें सार । काढूनि निर्मिले नर । जाण तामसियेचें घर । श्रद्धेचें तें	ज्ञाने.१७.४.८१
९८९४१. सार	त्यागाचे तिन्ही प्रकार । कीजती जरी गोचर । तरी तूं इत्यर्थाचें सार । इतुलें जाण	ज्ञाने.१८.४.१४६
९८९४२. सार	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
९८९४३. सारंगांचीं	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
९८९४४. सारखरु	कां कांजी घुसळलिया । कां सारखरु फुंकलिया । कांहीं न दिसे गाळिलिया । वाळु घाणां	ज्ञाने.१८.२५.६१३
९८९४५. सारखें	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
९८९४६. सारखेपणें	जैसें कां कुडें नाणें । खऱ्याचेनि सारखेपणें । डोळ्याचेंहि देखणें । संशयीं घाली	ज्ञाने.४.१६.८६
९८९४७. सारथी	ध्वजंस्तभावरी वानरु । तो मूर्तिमंत शंकरु । सारथी शार्ङ्गधरु । अर्जुनेसीं	ज्ञाने.१.१४.१४१
९८९४८. सारथी	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
९८९४९. सारथी	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
९८९५०. सारथ्य	देखा नवल तया प्रभूचें । अद्भुत प्रेम भक्तांचें । जें सारथ्य पार्थाचें । करितु असे	ज्ञाने.१.१४.१४२
९८९५१. सारसांही	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
९८९५२. सारसें	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
९८९५३. सारस्वत	म्हणोनि साधकां तूं माउली । पिके सारस्वत तुझां पाउलीं । या कारणें मी साउली । न संडीं तुझी	ज्ञाने.१२.८
९८९५४. सारस्वत	जयांचेनि आठवें । शब्दसृष्टी आंगवे । सारस्वत आघवें । जिव्हेसि ये	ज्ञाने.१३.२
९८९५५. सारस्वताचें	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९

९८९५६. सारस्वतीं	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
९८९५७. सारस्वतें	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
९८९५८. सारस्वतें	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
९८९५९. सारस्वतें	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
९८९६०. सारस्वतें	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४
९८९६१. सारावी	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
९८९६२. सारावें	मग कृत्यपणें खरें निगे । तें तुवां आपुलेनि आंगें । आचरौनि आदरें चांगें । सारावें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६७
९८९६३. सारासार	एथ सारासार विचारावें । कवणें काय आचरावें । आणि विधिनिषेध आघवे । पारुषती	ज्ञाने.१.४१.२४६
९८९६४. सारासार	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
९८९६५. सारासार	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
९८९६६. सारासार	पैं सारासार निर्धारितयां । धर्मज्ञानाचा पक्षु धरितयां । सकळशास्त्रांमाजीं ययां । नीतिशास्त्र तें मी	ज्ञाने.१०.३८.२९७
९८९६७. सारासारविचारु	वेद तो जागेश्वरू । जया व्यवसाय निजाचारु । सारासारविचारु । मंत्री जयातें	ज्ञाने.६.४१.४४६
९८९६८. सारिखा	एऱ्हवीं इंद्रियांचियां अर्था- । सारिखा विषयो पोखितां । संतोषु कीर चित्ता । आपजेल	ज्ञाने.३.३४.२१०
९८९६९. सारिखा	तैसा आपलिया विस्मृती । आत्मा आपणचि प्रकृती- । सारिखा गमोनि पुढती । तियेसीचि भजे	ज्ञाने.१५.७.३५४
९८९७०. सारिखी	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
९८९७१. सारिखे	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
९८९७२. सारिखें	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
९८९७३. सारिखें	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
९८९७४. सारिखें	मन मुख्य इंद्रियां । सत्त्वादि गुणां ययां- । सारिखें ऐसें धनंजया । आवडे कीर	ज्ञाने.१३.१४.८९९
९८९७५. सारिखें	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२
९८९७६. सारिखेचि	दधी जळाचिया घुसळणा । व्यापार सारिखेचि विचक्षणा । वाळुवे तिळा घाणा । गाळणें एक	ज्ञाने.१८.४८.९४०
९८९७७. सारिजे	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का निःसीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
९८९७८. सारिली	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
९८९७९. सारिलें	बीजचि वरोसि वेंचे । तैं वाढती कुळवाडी खांचे । तेवीं फळत्यागें कर्माचें । सारिलें काम	ज्ञाने.१८.१२.२५८
९८९८०. सारी	देवेंसि कोलकाठी धरूं । अखाडा झोंबीलोंबी करूं । सारी खेळतां अस्करूं । निकरेंही भांडों	ज्ञाने.११.४२.५४८
९८९८१. सारी	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
९८९८२. सारी	आणि तयाही केलियाचें । तोंडीं लावी दौंडीचें । कर्मीं या नांवपाठाचे । वाणें सारी	ज्ञाने.१८.२४.६०३

९८९८३. सारी	पुढां बोधाचिये कांबीवरी । विवेकु दृश्याची मांदी सारी । योगभूमिका आरती करी । येती जैसिया	ज्ञाने.१८.५३.१०७०
९८९८४. सारीजती	तैसें कर्तृत्व अहंकारें । नेघोनि यथा अवसरें । कृत्यजाताचीं निरहरें । सारीजती	ज्ञाने.१८.६.१७०
९८९८५. सारीतसे	याचि एकेपरी । रूपकाचिया कुसरी । सारीतसे वारी । संसाराची	ज्ञाने.१५.४२
९८९८६. सारीलिया	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
९८९८७. सारूनि	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
९८९८८. सारूनि	म्हणोनि जग परौतें । सारूनि पाहिजे मातें । तैसा नव्हे उखितें । आघवें मीचि	ज्ञाने.१४.४.१२७
९८९८९. सारूनि	विवेकु आपलें काम । सारूनि ठाकी जें धाम । निष्कर्षाचें नि:सीम । किंबहुना मी	ज्ञाने.१४.२७.४०७
९८९९०. सारूनि	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
९८९९१. सारोख	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
९८९९२. सार्थक	म्हणोनि आपुलीं आपणपेया । जरी यें इंद्रियें येती आया । तरी अधिक कांहीं धनंजया । सार्थक असे	ज्ञाने.२.६८.३५१
९८९९३. सार्थक	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
९८९९४. सार्थकपण	कां इंद्रियें वाचा प्राण । यां जालियांचें तैंचि सार्थकपण । जैं चैतन्य येउनि आपण । संचरे माजीं	ज्ञाने.१०.१४.१७१
९८९९५. सार्थका	कां न फळतांही सार्थका । जैसिया नागलतिका । तैसिया करी नित्यादिकां । क्रिया जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३२
९८९९६. सार्थे	जे आजि अर्जुना तूं येथें । करावया सत्य शास्त्रें सार्थे । जन्मलासि बळार्थें । धर्माचेनि	ज्ञाने.१६.२४.४६४
९८९९७. सार्ध	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५
९८९९८. सार्ध	गुदमेंढ्राआंतौतीं । चारी अंगुळें निगुतीं । तेथ सार्ध सार्ध प्रांतीं । सांडूनियां	ज्ञाने.६.१२.१९५
९८९९९. सार्वभौमपद	जगस्पृहे आस्पद । एक सार्वभौमपद । न मरणें निर्विवाद । जगा पढियें	ज्ञाने.१६.४.२३१
९९०००. सालडें	संहारवातें प्रचंडें । पडती प्रळयांतींचीं सालडें । तंव कल्पादीचीं जुंबाडें । पाल्हेजती	ज्ञाने.१५.१.१२७
९९००१. साली	आवडतिये फळीं । असारें साली आंठोळी । त्यासाठीं अवगळी । फळातें कोण्ही	ज्ञाने.१८.९.२०४
९९००२. साली	येथ आकाश आणि गाळिजे । अमृताही साली फेडिजे । का दिव्याकरवीं करविजे । दिव्य जैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३२९
९९००३. सालें	कलियुगांतीं कोरडीं । चहूं युगांचीं सालें सांडी । तव कृतयुगाची पेली देव्हडी । पडे पुढती	ज्ञाने.१५.१.१२९
९९००४. साळंकारें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
९९००५. साळी	मृगजळाचीं गा तळीं । तियें दिठी दुरूनिचि न्याहाळीं । वांचूनि तेणें पाणियें साळी केळी । लाविसी काई	ज्ञाने.१५.३.२२२
९९००६. साळीचा	जैसा पर्जन्योदकाचा लोटु । विपायें धरी साळीचा पाटु । तऱ्ही जिरे परी अचाटु । उपयोगु आथी	ज्ञाने.१८.१५.३६८
९९००७. साळीचा	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
९९००८. साळीचें	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
९९००९. साळीपणें	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७

९९०१०. सावकाशें	मग भेणें भेणें जैसें । मुखीं झाडा द्यावयाचेनि मिसें । चवदाही भुवनें सावकाशें । दाविलीं तिये	ज्ञाने.११.९.१८३
९९०११. सावजें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
९९०१२. सावजें	पाखांडाचे दरकुटे । मोडीं वाग्वादअव्हांटे । कुतर्कांचीं दुष्टें । सावजें फेडीं	ज्ञाने.१२.१४
९९०१३. सावध	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
९९०१४. सावध	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
९९०१५. सावध	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
९९०१६. सावध	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
९९०१७. सावध	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
९९०१८. सावध	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
९९०१९. सावध	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्याद । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
९९०२०. सावध	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
९९०२१. सावध	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
९९०२२. सावधपण	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
९९०२३. सावधा	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
९९०२४. सावधा	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
९९०२५. सावधान	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होईं	ज्ञाने.२.२.१७
९९०२६. सावधु	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
९९०२७. सावधु	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
९९०२८. सावधु	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
९९०२९. सावधें	एकें घूर्णितें सावधें । असलगें एकें अगाधें । एकें उदारें अतिबद्धें । क्रुद्धें एकें	ज्ञाने.११.५.१२६
९९०३०. सावयव	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
९९०३१. सावयव	जे पृथ्वीतळींचे देव । जे तपोवतार सावयव । सकळ तीर्थांसि दैव । उदयलें जे	ज्ञाने.९.३३.४७७
९९०३२. सावयव	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
९९०३३. सावयव	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
९९०३४. सावयव	आत्मनिश्चयाची बरव । जया आरिसां पाहे सावयव । तिये बुद्धीचीही धांव । त्रिधा असे	ज्ञाने.१८.२९.६९१
९९०३५. सावयवुचि	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
९९०३६. सावाइकें	जयाचें आंगिक अंशिकें । तेज लाहोनि अर्कें । आंधाराचें सावाइकें । लोटिजत आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२४

९९०३७. सावाइला	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
९९०३८. सावाइलें	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
९९०३९. सावाया	म्हणोनियां धनंजया । सत्त्वशुद्धी गिंवसितया । तीर्थांचिया सावाया । आलीं कर्में	ज्ञाने.१८.५.१५९
९९०४०. सावायिला	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
९९०४१. सावायिलिया	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
९९०४२. सावायें	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दुःखवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
९९०४३. सावायें	वयसेचेनि उवायें । संपत्तीचेनि सावायें । सेव्यासेव्य जाये । सरकटितु	ज्ञाने.१३.११.७७१
९९०४४. सावांयें	आणि जे जे यांचेनि सावांयें । आले देशोदेशींचे राये । तयांचें सांगावया जावों न लाहे । ऐसें सरकटितु आहासी	ज्ञाने.११.२६.३९३
९९०४५. सावायें	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
९९०४६. सावायेंवीण	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
९९०४७. सावावो	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
९९०४८. सावावो	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
९९०४९. सावावो	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
९९०५०. सावावो	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
९९०५१. सावावो	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
९९०५२. सावावो	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
९९०५३. सावावो	आणि आग्रहा तोचि ठावो । वरि मौढ्याऐसा सावावो । मग काय वानूं निर्वाहो । निश्चयाचा	ज्ञाने.१६.१०.३२६
९९०५४. सावावो	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
९९०५५. सावावो	दिव्यौषध जैसें रोगिया । कां सावावो ये भंगलिया । सच्छब्दु कर्मा व्यंगलिया । तैसा जाण	ज्ञाने.१७.२६.३९३
९९०५६. साविया	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
९९०५७. साविया	परि आणिक एक गोसांविया । मज संशयो असे साविया । तो तूंवांचूनि फेडावया । समर्थु नाहीं	ज्ञाने.६.३७-३९.४३०
९९०५८. साविया	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
९९०५९. साविया	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
९९०६०. साविया	मग आणिक ते अर्जुना । साविया बहुवा जतना । पंचप्राणा मना । पाढाऊ घेऊनी	ज्ञाने.९.१४.२१२
९९०६१. साविया	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
९९०६२. साविया	आणिक एक साविया भयभीरु । सर्वस्वें धरूनि तुझी मोहरु । तुज प्रार्थिताति करु । जोडोनियां	ज्ञाने.११.२१.३२८
९९०६३. साविया	दिशा सगळियाचि गिळाविया । चांदिणिया चाटूनि घ्याविया । ऐसें वर्तत आहे साविया । लौल्य बा तुज	ज्ञाने.११.३०.४३१

९९०६४. साविया	तंव परिमाणा रंगु । तेणें देखिला साविया चांगु । तेथ ग्राहकीये नव्हेचि लागु । म्हणोनि घडी केली पुढती	ज्ञाने.११.५०.६५२
९९०६५. साविया	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
९९०६६. साविया	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
९९०६७. साविया	मग तो म्हणे गा सव्यसाची । पैं इये संसारपाटणींची । वस्ती साविया टांची । दुपुरुषीं	ज्ञाने.१५.१६.४७१
९९०६८. साविया	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४
९९०६९. सावियाचि	जे अमृतही परि नावडे । ऐसें सावियाचि आरोचकु जैं पडे । तैं मरण आलें असे फुडें । जाणों ये कीं	ज्ञाने.४.४०.१९७
९९०७०. सावियाचि	जो परिणामींचा निर्वाळा । अचुंबितु ये फळा । आणि अनुष्ठितां प्रांजळा । सावियाचि	ज्ञाने.५.१.७
९९०७१. सावियाचि	तरी मागीला ध्वनीआंतु । मज गमला सावियाचि मोहितु । जे बलात्कारें असे म्हणतु । परिस बापा	ज्ञाने.५.२९.१७५
९९०७२. सावियाचि	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
९९०७३. सावियाचि	कल्पना निमे । प्रवृत्ती शमे । आंग मन विरमे । सावियाचि	ज्ञाने.६.१४.२१२
९९०७४. सावियाचि	माणिकुलियांचिया कणिया । सावियाचि अणुमानिया । तैसिया सर्वांगीं उधवती अणिया । रोमांचिया	ज्ञाने.६.१४.२६४
९९०७५. सावियाचि	तरी तैसी एथ कांहीं । सावियाचि केणी नाहीं । आणि योग्यांची काई । खाणी असे	ज्ञाने.६.१५.३४१
९९०७६. सावियाचि	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
९९०७७. सावियाचि	तेथ सावियाचि परितोषोनि देवें । अर्जुनातें आलिंगिलें जीवें । मग म्हणे तुवां न कोपावें । आमुचिया बोला	ज्ञाने.१०.४२.३२४
९९०७८. सावियाचि	एकें सावियाचि चुळुकीं । जैसें ब्रह्मकटाह खचिलें माणिकीं । एकें अरुणोदयासारिखीं । कुंकुमवर्णे	ज्ञाने.११.५.१३३
९९०७९. सावियाचि	परि पांचांही आंतु अर्जुना । कृष्ण सावियाचि जाहला अधीना । कामुक कां जैसा अंगना । आपैता कीजे	ज्ञाने.११.९.१६९
९९०८०. सावियाचि	तयांही माजीं एकैकें । सावियाचि भयानकें । काळरात्रीचीं कटकें । उठावलीं जैसीं	ज्ञाने.११.१०.१९९
९९०८१. सावियाचि	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
९९०८२. सावियाचि	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
९९०८३. सावियाचि	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
९९०८४. सावियाचि	काळ सावियाचि वाढु । लोकोत्तर प्रौढु । अद्वितीय गूढु । आनंदघनु	ज्ञाने.१७.१.४७
९९०८५. सावियाधारें	येथ सत्त्व तें उत्तम । रज तें मध्यम । तिहींमाजीं तम । सावियाधारें	ज्ञाने.१४.५.१३९
९९०८६. सावेव	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
९९०८७. सावेव	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
९९०८८. सावेव	तैसें सकळ तें वैभव । अथवा कुळजातिगौरव । जैसें शरीर आहे सावेव । परि जीवचि नाहीं	ज्ञाने.९.३१.४३५
९९०८९. सावेव	इत्यादि सर्व । जे जे याचे भाव । ते बोलिजती सावेव । अवधान देईं	ज्ञाने.१३.३.१३
९९०९०. सावेव	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०

९९०९१. सावेव	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
९९०९२. सावेव	नातरी देहीं अवेव । मनीं आघवेचि भाव । विस्फुलिंग सावेव । वन्हीं एकीं	ज्ञाने.१३.३०.१०८५
९९०९३. सावेशें	एकें जनलीलाविलासें । एकें पालनशीलें लालसें । एकें संहारकें सावेशें । साक्षिभूतें एकें	ज्ञाने.११.५.१३०
९९०९४. साशंक	व्यासादिकांचे उन्मेख । राहाटती जेथ साशंक । तेथ मीही रंक येक । वाचाळी करीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०९
९९०९५. सासनिजे	एवं महदहंबुद्धि । मनें महाभूतसमृद्धि । इया संसाराचिया अवधि । सासनिजे	ज्ञाने.१५.१.१०५
९९०९६. सासन्नली	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
९९०९७. सासरे	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
९९०९८. सासरे	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
९९०९९. सासिकवर्चेसि	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवर्चेसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
९९१००. सासिने	श्रवणसुखाचां मांडवीं । विश्व भोगी माधवी । तैसी सासिने बरवी । वाचावल्ली	ज्ञाने.१५.१४
९९१०१. सासिन्नलिया	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
९९१०२. सासिन्नलीं	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
९९१०३. सासिन्नले	तुमचेया दिठिवेयाचिये वोलें । सासिन्नले प्रसन्नतेचे मळे । ते साउली देखोनि लोळें । श्रांतु जी मी	ज्ञाने.९.४
९९१०४. सासिन्नले	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
९९१०५. सासिन्नले	तरी ऊर्ध्वाहीकडे । शाखांचे मांदोडे । दिसताति अपाडें । सासिन्नले	ज्ञाने.१५.६०
९९१०६. सासिन्नलें	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
९९१०७. सासिन्नलें	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
९९१०८. सासिन्नलेनि	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें । गुरुकृपामृततुषारें । सासिन्नलेनि बोधें वोसरे । द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
९९१०९. सासिंनला	तो कनकचंपकाचा कळा । कीं अमृताचा पुतळा । नाना सासिंनला मळा । कोंवळिकेचा	ज्ञाने.६.१४.२५७
९९११०. साहंकारें	तैसेनि साहंकारें । फळाभिलाषियें नरें । कीजे गा आदरें । जें जें कांहीं	ज्ञाने.१८.२४.६०५
९९१११. साहणें	तरि पढिये ते लेणें । आंगीं भावें जेणें । धरिजे तेवीं साहणें । सर्वचि जया	ज्ञाने.१३.७.३४२
९९११२. साहणें	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
९९११३. साहणें	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
९९११४. साहतां	परी नोसंतितां विवसी । भेटी नाहीं निधीसी । कां धूं न साहतां जैसी । वाती न लगे	ज्ञाने.१७.२२.३११
९९११५. साहती	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
९९११६. साहती	म्हणोनि ते न मानिती । आणि निंदाही करूं लागती । सांगें पतंग काय साहती । प्रकाशातें	ज्ञाने.३.३२.२००
९९११७. साहती	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३

९९११८. साहती	ऐसीं पांचही भूतें । न साहती एकमेकांतें । कीं तियेंही ऐक्यातें । देहासी येती	ज्ञाने.१३.५-६.१४६
९९११९. साहतु	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
९९१२०. साहतेनि	आंगा जें पातलें । तें करूनि घाली आपुलें । येथ साहतेनि नवलें । घेपिजेना	ज्ञाने.१३.७.३५१
९९१२१. साहवे	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
९९१२२. साहवेचि	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
९९१२३. साहवेचिना	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
९९१२४. साहसा	तैसा वळघे साहसा । अकरणींच धिंवसा । किंबहुना ऐसा । प्रमाद रुचे	ज्ञाने.१४.८.१९२
९९१२५. साहाकारें	ते सत्त्वशुद्धी साहाकारें । गुरुकृपामृततुषारें । सासिन्नलेनि बोधें वोसरे । द्वैतदैन्य	ज्ञाने.१८.१२.२५९
९९१२६. साहाणें	तया नांव शौच पार्था । तो कर्मी गुण जये चौथा । आणि पृथ्वीचिया परी सर्वथा । सर्व जें साहाणें	ज्ञाने.१८.४२.८४०
९९१२७. साहातिया	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
९९१२८. साहाती	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
९९१२९. साहातुचि	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
९९१३०. साहान	तयांतें एकलें झणी म्हण । ते निर्धन या भाषा नेण । काय कामधेनूसवें सर्व साहान । चालत असे	ज्ञाने.१०.४२.३०९
९९१३१. साहावयालागीं	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
९९१३२. साहावे	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
९९१३३. साहावेना	एऱ्हवीं तत्त्वविषयीं भला । तो निश्चितु असे कीर जाहला । परी देवो राहे उगला । तें साहावेना	ज्ञाने.१८.७७
९९१३४. साहावेल	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
९९१३५. साहिजे	जैसें वज्रकवच लेइजे । मग शस्त्रांचा वर्षावो साहिजे । परी जैतेसीं उरिजे । अचुंबिता	ज्ञाने.२.३९.२३२
९९१३६. साहिजे	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
९९१३७. साहिजेल	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
९९१३८. साहिजो	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
९९१३९. साहिजो	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
९९१४०. साहित्य	पदबंध नागर । तेंचि रंगाथिलें अंबर । जेथ साहित्य वाणें सपूर । उजाळाचें	ज्ञाने.१.६
९९१४१. साहित्य	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
९९१४२. साहित्यरंगाचें	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
९९१४३. साहित्यसोनियाचिया	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
९९१४४. साहित्याचिया	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३

९९१४५. साहित्यातें	दाऊं वेल्हाळे देशी नवी । जे साहित्यातें वोजावी । अमृतातें चुकी ठेवी । गोडिसेपणें	ज्ञाने.१३.३४.११५६
९९१४६. साहित्यासी	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२
९९१४७. साहिले	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
९९१४८. साहिलें	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
९९१४९. साहिसहित	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
९९१५०. साही	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
९९१५१. साही	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
९९१५२. साही	म्हणौनि जन्मजरामरण । इत्यादि जे साही गुण । ते देहींचि ठेले कारण । नाहीं तया	ज्ञाने.१४.२०.३१५
९९१५३. साही	साही ऋतु येतां आकाशें । लिंपिजेचि ना जैसें । तेवीं वैषम्य मानसें । जाणिजेना	ज्ञाने.१४.२५.३६४
९९१५४. साही	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
९९१५५. साही	तिये नाम अज्ञान । या बोला नाहीं आन । एवं साही दोषांचें चिन्ह । सांगितलें	ज्ञाने.१६.४.२५२
९९१५६. साही	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
९९१५७. साही	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
९९१५८. साही	इहीं साही दोषीं संपूर्णीं । जाली इयेचि उभारणी । म्हणोनि आसुरी उणी । संपदा नव्हे	ज्ञाने.१६.४.२५६
९९१५९. साही	कां आयुष्य जातिये वेळे । शेळिये सातवेउळि मिळे । तैसे साही दोष सगळे । जोडती तया	ज्ञाने.१६.४.२५९
९९१६०. साही	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
९९१६१. साही	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
९९१६२. साही	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काइ । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
९९१६३. साहील	पाहा पां तया पांडवांचेनि नांवें । जो कृष्ण रानींही प्रतिपाळूं धांवे । तयातें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव साहील काइ	ज्ञाने.११.४१
९९१६४. साहे	जो जन्मसहस्त्रांचियासाठीं । इंद्रादिकांही महागु भेटी । तो आधीनु केतुला किरीटी । जे बोलुही न साहे	ज्ञाने.६.१०.१४६
९९१६५. साहे	तेविंचि अर्थाची चाड मज आहे । ते सांगतांही वेळु न साहे । म्हणूनि निरूपण लवलाहें । कीजो देवा	ज्ञाने.७.३०.२०१
९९१६६. साहे	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
९९१६७. साहे	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
९९१६८. साहे	पुत्राचे अपराध । जरी जाहले अगाध । तरी पिता साहे निर्द्वंद्व । तैसें साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७३
९९१६९. साहे	सख्याचें उद्धत । सखा साहे निवांत । तैसें तुवां समस्त । साहिजो जी	ज्ञाने.११.४४.५७४
९९१७०. साहे	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
९९१७१. साहे	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९

९९१७२. साहे	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
९९१७३. साहे	व्याधि लागलिया माणुसा । नये भोग दाऊं जैसा । निकें न साहे जो तैसा । पुढिलांचें	ज्ञाने.१३.११.७१८
९९१७४. साहे	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
९९१७५. साहे	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
९९१७६. साहे	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
९९१७७. साहे	आणिकही तिजा पुरुषु आहे । परी तो या दोहींचें नांव न साहे । जो उदेला गांवेंसीं खाये । दोहींतें ययां	ज्ञाने.१५.१६.४७३
९९१७८. साहे	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
९९१७९. साहे	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
९९१८०. साहे	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
९९१८१. साहे	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
९९१८२. साहे	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
९९१८३. साहे	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
९९१८४. साहें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
९९१८५. साहेल	तो विषयविषाचा अथावो । आघविया दोषांचा रावो । परी ध्यानखड्गाचा घावो । साहेल कैंचा	ज्ञाने.१८.५३.१०५४
९९१८६. साहों	तैसा सांख्याहूनि प्रांजळा । तरी आम्हांसारिखियां अभोळां । एथ आहाति कांही परि काळा । तो साहों ये वर	ज्ञाने.५.२९.१६६
९९१८७. साहोनि	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
९९१८८. सिंचलीं	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६
९९१८९. सिंतरी	स्वप्न कां गा जियापरी । जागतयातें न सिंतरी । गुणीं तैसा अवधारीं । न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
९९१९०. सिंतोडा	कां तुळशीचिया झाडा । दुरूनि न घापे सिंतोडा । द्राक्षीचिया तरी बुडा । दूधचि लाविजे	ज्ञाने.१८.२४.५९६
९९१९१. सिंधु	काय काळातें जिणोनि आला । कीं महावातु मागां सांडिला । आपुलिया बाहीं उतरला । सात सिंधु	ज्ञाने.११.५०.६५८
९९१९२. सिंधु	मुंगिये मेरु नोलांडवे । मशका सिंधु न तरवे । तैसा भेटलियां न करवे । अतिक्रमु	ज्ञाने.१३.७.२५९
९९१९३. सिंधु	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
९९१९४. सिंधु	जैसा मेघांचेनि तोंडें । सिंधु एके आंगें काढे । आणि नदी येरीकडे । भरितीचि असती	ज्ञाने.१५.१.११९
९९१९५. सिंधु	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
९९१९६. सिंधु	तृणाचेनि इंधनें । आगी धांवे गगनें । थिल्लरबळें मीनें । न गणिजे सिंधु	ज्ञाने.१६.४.२२६
९९१९७. सिंधु	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
९९१९८. सिंधु	कां अगस्त्याचेनि दर्शनें । सिंधु घेऊनी ठाती मौनें । चंद्रोदयीं कमळवनें । मिठी देती	ज्ञाने.१८.३३.७३५

९९१९९. सिंधु	नातरी जळदच्युता । पाणिया उचित सरिता । सरितेसीं पांडुसुता । सिंधु उचितु	ज्ञाने.१८.४५.८८६
९९२००. सिंधु	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
९९२०१. सिंधु	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
९९२०२. सिंधुगर्भी	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भी । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
९९२०३. सिंधुजळा	पैं सरितेचेनि ओघें । सिंधुजळा मीनलें घोघें । तें काय वर्तत आहे मागें । म्हणोनि पाहों येती	ज्ञाने.८.८.८४
९९२०४. सिंधुजळाचा	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
९९२०५. सिंधुजळें	जी कोण्ही एके वेळे । सरिता घेऊनि येती खडुळें । तियें सामाविजेति सिंधुजळें । आन उपायो नाहीं	ज्ञाने.११.४२.५५७
९९२०६. सिंधुत्व	किंबहुना पंडुसुता । ऐसा तो माझी सत्ता । पावे जैसी सरिता । सिंधुत्व गा	ज्ञाने.१४.२०.३०१
९९२०७. सिंधुपद	जैसें गंगेचेनि वोघें । डळमळीत जळ जें निघे । सिंधुपद तयाजोगें । आन नाहीं	ज्ञाने.१४.२६.३९९
९९२०८. सिंधुप्रवेशु	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
९९२०९. सिंधुमिळणीं	कां पूर्वापार सरिता । भिन्ना दिसती पाहतां । मग सिंधुमिळणीं ऐक्यता । पावती शेखीं	ज्ञाने.३.३.३९
९९२१०. सिंधू	पैं रावो परिवारु नेणे । आज्ञाचि परचक्र जिणे । कां चंद्राचेनि पूर्णपणें । सिंधू भरती	ज्ञाने.१३.५-६.१३८
९९२११. सिंधू	सिंधू आणि जळधरा- । माजीं लागली अखंड धारा । तैसी वृत्ति वीरा । प्रवर्ते ते	ज्ञाने.१४.२६.३८९
९९२१२. सिंधू	किंबहुना आत्मयाचां । निर्धारीं विवेकु जयांचा । बुडाला वोघु गंगेचा । सिंधू जैसा	ज्ञाने.१५.५.२९९
९९२१३. सिंधू	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
९९२१४. सिंधू	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
९९२१५. सिंधू	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
९९२१६. सिंधूचि	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
९९२१७. सिंधूचि	आकाशपतिता नीरा । जैसा सिंधूचि येक थारा । तैसें कृत्यजात उदरा- । लागींचि बुझे	ज्ञाने.१८.२२.५६५
९९२१८. सिंधूचिया	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८
९९२१९. सिंधूचें	तेव्हां कल्पांताचिये वेळे । नदी सिंधूचें पेंडवळें । मोडूनि भरलें जळें । आब्रह्म जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११०७
९९२२०. सिंधूचें	मेघ सिंधूचें पाणी वाहे । तरी जग तयातेंचि पाहे । कां उमप तें नोहे । ठाकतें कोण्हा	ज्ञाने.१८.७८.१७०५
९९२२१. सिंधूचेनि	तरी सिंधूचेनि माजें । जळचरां भय नुपजे । आणि जळचरीं नुबगिजे । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१५.१६५
९९२२२. सिंधूतें	नाना सिंधूतें ठाकोनि गंगा । पुढारां न करीचि निगा । का आत्मा देखोनि उगा । वेदु ठेला	ज्ञाने.१७.११.१७२
९९२२३. सिंधूतें	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
९९२२४. सिंधूमाजीं	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
९९२२५. सिंधूवरी	घडोनि सिंधूचिया आंगा । सिंधूवरी तळपे गंगा । तैसा पाडु तया भोगा । अवधारीजो	ज्ञाने.१८.५५.११३८

९९२२६. सिंधूसि	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
९९२२७. सिंधूसी	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
९९२२८. सिंपिजे	नातरी ठेविलें देखावया । आदर कीजे दिविया । कां शाखा फळें यावया । सिंपिजे मूळ	ज्ञाने.१६.१.१०१
९९२२९. सिंपिला	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
९९२३०. सिंपे	तो कर्मे करी सकळें । परी कर्मबंधा नाकळे । जैसें न सिंपे जळीं जळें । पद्मपत्र	ज्ञाने.५.१०.५०
९९२३१. सिंपे	पै मथूनि लोणी घेपे । ते मागुती ताकीं घापे । तरी तें अलिप्तपणें सिंपे । तेणेंसीं काई	ज्ञाने.१८.१७.४१५
९९२३२. सिंपेचिना	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
९९२३३. सिंपोनि	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
९९२३४. सिंवे	तैसा शास्त्रागुरूचेनि नांवें । जो वाराही टेंकों नेदी सिंवे । केवळ मौढ्याचेनिचि जीवें । जियाला जो	ज्ञाने.१८.१६.३९०
९९२३५. सिंह	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२
९९२३६. सिंह	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
९९२३७. सिंह	आपुलें प्रतिबिंब नेणतां । सिंह कुहां घालील देखोनि आतां । ऐसा धरिजे तेवीं अनंता । राखिलें मातें	ज्ञाने.११.१.५५
९९२३८. सिंह	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
९९२३९. सिंहनादु	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
९९२४०. सिंहस्थु	कीं श्लोक सर्वतीर्थसंघातु । आला श्रीगीतेगंगेआंतु । जे अर्जुन सिंहस्थु । जाला म्हणौनि	ज्ञाने.१८.७८.१६७५
९९२४१. सिंहाचिया	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
९९२४२. सिंहाचिये	तरी तक्षकांची फडे । ठाकोनि कैं तो मणि काढे । कैं नाकींचा केशु जोडे । सिंहाचिये	ज्ञाने.१७.२४
९९२४३. सिंहाडयाचा	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
९९२४४. सिंहाडे	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
९९२४५. सिंहाडें	तैसीं जियेतियेकडे । तुझीं वक्त्रें जीं प्रचंडें । न समाती दरीमाजीं सिंहाडें । तैसें दांत दिसती रागीट	ज्ञाने.११.२३.३४४
९९२४६. सिंहासन	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
९९२४७. सिंहासन	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
९९२४८. सिंहासनीं	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
९९२४९. सिंहासी	सिंहासी झोंबे कोल्हा । ऐसा अपाडु आथि कां जाहला । परी तो त्वां साच केला । आजि एथ	ज्ञाने.२.२.१६
९९२५०. सिंहु	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
९९२५१. सिंहु	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
९९२५२. सिंहें	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९

९९२५३. सिंहें	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
९९२५४. सिकिजे	वांचूनि माझिये बोलतिये योग्यते । सर्वज्ञ भवादृश श्रोते । काय धड्यावरी सारस्वतें । पढों सिकिजे	ज्ञाने.९.८
९९२५५. सिगे	वाफेचिया सिगे । वातीही लाविल्या लागे । तैसें उन्ह मागे । राजसु तो	ज्ञाने.१७.९.१४२
९९२५६. सिजे	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
९९२५७. सिणु	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
९९२५८. सिदतां	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
९९२५९. सिदोरिया	पैं शिळा कां सिदोरिया । दाटणें एक धनंजया । परी जें वाहतां विसांवया । मिळिजे तें घेपे	ज्ञाने.१८.४८.९३८
९९२६०. सिद्ध	पाठीं महर्षी येणें आले । साधकांचे सिद्ध जाहाले । आत्मविद थोरावले । येणेंचि पंथें	ज्ञाने.६.१०.१५६
९९२६१. सिद्ध	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
९९२६२. सिद्ध	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
९९२६३. सिद्ध	जें द्रव ना नव्हे बद्ध । जेथ नेणिजती रस गंध । जें भलतयांही सिद्ध । आठवलेंचि फावे	ज्ञाने.१०.१८.१९६
९९२६४. सिद्ध	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
९९२६५. सिद्ध	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
९९२६६. सिद्ध	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
९९२६७. सिद्ध	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
९९२६८. सिद्ध	अगा वसुधेचां पोटीं । निधान सिद्ध किरीटी । वन्हि सिद्ध काष्ठीं । वोहां दूध	ज्ञाने.१८.५५.१२२७
९९२६९. सिद्धचि	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
९९२७०. सिद्धचि	तूतें सिद्धचि जो नेणे । तो नांदे सर्वज्ञपणें । वेदांही येवढें बोलणें । नेघसी कानीं	ज्ञाने.१७.१४
९९२७१. सिद्धचि	परी लाभें तें असतें । तया कीजे उपायातें । येर सिद्धचि तैसा येथें । उपायीं मी	ज्ञाने.१८.५५.१२२८
९९२७२. सिद्धप्रज्ञेचेनि	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
९९२७३. सिद्धभांडारींहूनि	तैसा संतोषाचा काय घडिला । कीं सिद्धभांडारींहूनि काढिला । दिसे तेणें मानें रूढला । साधकदशे	ज्ञाने.६.४४.४६४
९९२७४. सिद्धमंत्र	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
९९२७५. सिद्धरसाचें	कुंकुमाचें भरींव । सिद्धरसाचें वोतींव । मज पाहतां सावेव । शांतिचि ते	ज्ञाने.६.१४.२५५
९९२७६. सिद्धरसु	तो पाषाणांमाजि परिसु । रसांमाजी सिद्धरसु । तैसा मनुष्याकृति अंशु । तो माझाचि जाण	ज्ञाने.१०.३.७६
९९२७७. सिद्धवत	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
९९२७८. सिद्धसरस्वती	जरी प्रकटे सिद्धसरस्वती । तरी मुकया आथी भारती । एथ वस्तुसामर्थ्यशक्ती । नवल कायी	ज्ञाने.१.७८
९९२७९. सिद्धसाध्यभोजनीं	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८

९९२८०. सिद्धांत	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
९९२८१. सिद्धांत	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
९९२८२. सिद्धांतकक्षा	तैं महासिद्धांताचा आवांका । सिद्धांतकक्षा अनेका । भिडऊनि आरंभु देखा । संपवितु असे	ज्ञाने.१८.५५.१२४२
९९२८३. सिद्धांताचा	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
९९२८४. सिद्धांतीं	जे ग्रंथाचां मध्यभागीं । नाना अधिकारप्रसंगीं । निरूपण अनेगीं । सिद्धांतीं केलें	ज्ञाने.१८.५५.१२४०
९९२८५. सिद्धां-	ययां अशेषांही सिद्धां- । माजीं कपिलाचार्यु मी प्रबुद्धा । तुरंगजातां प्रसिद्धां- । आंत उच्चैःश्रवा मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३७
९९२८६. सिद्धांचा	ऐसें सकळ सिद्धांचा रावो । देवी लक्ष्मीयेचा नाहो । राया ऐक देवदेवो । बोलता जाहला	ज्ञाने.३.४३.२७३
९९२८७. सिद्धांचा	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
९९२८८. सिद्धांचा	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
९९२८९. सिद्धांतनवनीत	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
९९२९०. सिद्धांतनिर्माणधात्री	तें एकवांचूनि आघवां शास्त्रीं । सिद्धांतनिर्माणधात्री । परि जळो तें मूळनक्षत्रीं । न पाहें गा	ज्ञाने.१३.११.८३४
९९२९१. सिद्धांताचां	जे सिद्धांताचां सिंहासनीं । राज्य करिती त्रिभुवनीं । जे कूंजते कोकिल वनीं । संतोषाचां	ज्ञाने.६.४२-४३.४५०
९९२९२. सिद्धांतीं	पैं सांख्यांचां सिद्धांतीं । प्रकृती जे महामती । तेचि एथें प्रस्तुतीं । अव्यक्त गा	ज्ञाने.१३.५-६.९०
९९२९३. सिद्धांतु	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
९९२९४. सिद्धांतु	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
९९२९५. सिद्धाचे	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
९९२९६. सिद्धादिक	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
९९२९७. सिद्धि	पवनाचा वारिका वळघे । चाले तरी उदकीं पाऊल न लागे । येणें येणें प्रसंगें । येती बहुता सिद्धि	ज्ञाने.६.१४.२७०
९९२९८. सिद्धि	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
९९२९९. सिद्धि	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
९९३००. सिद्धि	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदुःखासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
९९३०१. सिद्धि	एवं त्रिविध जे बुद्धि । कीजे कर्मनिश्चयो आधि । तो धृती या सिद्धि । नेइजो येथ	ज्ञाने.१८.३५.७६३
९९३०२. सिद्धी	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
९९३०३. सिद्धी	आचरतां सिद्धी गेलें । तरी काजाचि कीर आलें । परी ठेलियाही सगुण जहालें । ऐसेंचि मानीं	ज्ञाने.२.४८.२७०
९९३०४. सिद्धी	तेथ तुम्ही जें करू म्हणाल । तें आपैसें सिद्धी जाईल । वांछितही पुरेल । मानसींचें	ज्ञाने.३.११.९८
९९३०५. सिद्धी	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
९९३०६. सिद्धी	हां गा सर्पेंसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३

९९३०७. सिद्धी	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
९९३०८. सिद्धी	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
९९३०९. सिद्धी	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
९९३१०. सिद्धी	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१
९९३११. सिद्धी	नातरी आदरिलें । अव्यंग सिद्धी गेलें । तरी तेंही जिंतिलें । मिरवूं नेणे	ज्ञाने.१८.२६.६४७
९९३१२. सिद्धी	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
९९३१३. सिद्धी	ऐसी मोक्षाची योग्यता । सिद्धी जाय तया पांडुसुता । अनुसरोनि विहिता । कर्मा यया	ज्ञाने.१८.४५.९०५
९९३१४. सिद्धी	तरी भोगिजे आत्मऋद्धी । येवढी योग्यतेचि सिद्धी । जयाचां आंगीं निरवधी । लेणें जाली	ज्ञाने.१८.५०.१००९
९९३१५. सिद्धी	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
९९३१६. सिद्धी	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
९९३१७. सिद्धी	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
९९३१८. सिद्धीची	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
९९३१९. सिद्धीवरी	मग श्रद्धायुक्त । तेथिंचें आराधन जें उचित । तें सिद्धीवरी समस्त । वर्तो लागे	ज्ञाने.७.२२.१४५
९९३२०. सिद्धु	मग सहजें सत्कारवादु । तो पद्मकरु वरदु । धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु । अभयहस्तु	ज्ञाने.१.१३
९९३२१. सिद्धु	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
९९३२२. सिद्धुही	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
९९३२३. सिद्धें	वृक्ष कां वेली । लोटती फळें आलीं । तैसीं सांडीं निपजलीं । कर्में सिद्धें	ज्ञाने.१२.११.१२९
९९३२४. सिनसाळ	नाहीं अज्ञानावांचूनि मूळ । ययाचें असिलेपण टवाळ । ऐसें झाड सिनसाळ । देखिलें जेणें	ज्ञाने.१५.१.१४०
९९३२५. सिनसाळे	भंवईचीं पडळें । वोमथती सिनसाळे । उरु कुहिजेल जळें । आंसुवांचेनि	ज्ञाने.१३.८.५६०
९९३२६. सिना	तैसें पांचहेतुमिळणीं । पांचेंचि इहीं कारणीं । कीजे कर्मलतांचि लावणी । आत्मा सिना	ज्ञाने.१८.१३.३१३
९९३२७. सिनाना	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
९९३२८. सिनाना	म्हणोनि तामसा अन्ना । परिणामु गा सिनाना । न सांगोचि गा अर्जुना । देवो म्हणे	ज्ञाने.१७.१०.१६८
९९३२९. सिनानां	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
९९३३०. सिनानीं	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
९९३३१. सिनानीं	तैसीं सिनानीं चारीं पदें । श्लोक श्लोकावच्छेदें । अध्यावो अध्यायभेदें । गमे कीर	ज्ञाने.१८.५४
९९३३२. सिनानीं	गुणीं देवां त्रयी लाविली । गुणीं लोकीं तिकुटी पाडिली । चतुर्वर्णा घातलीं । सिनानीं उळिगें	ज्ञाने.१८.४०.८१७
९९३३३. सिनाने	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९

९९३३४. सिनाने	आणि तिये विश्वरूपीं एकीकडे । जग आघवें आपुलेनि पवाडें । जैसें महोदधीमाजीं बुडबुडे । सिनाने दिसती	ज्ञाने.११.१३.२४२
९९३३५. सिनाने	यांचीं नामेंही आनानें । अनारिसीं वर्तनें । वेषही सिनाने । आघवेयांचे	ज्ञाने.१३.२७.१०५८
९९३३६. सिनानें	नाना वाढिली दिवसें । कळा बिंबीं पैसे । परी सिनानें लेवे जैसें । चंद्रीं नाहीं	ज्ञाने.१८.५३
९९३३७. सिनानेपण	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
९९३३८. सिनार	अगा पूर्वापर सागर । या नामासीचि सिनार । येर आघवें तें नीर । एक जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५८८
९९३३९. सिनी	मग काजळा आणि मसी । न दिसे विवंचना जैसी । तेवीं श्रद्धा तामसी । सिनी नाहीं	ज्ञाने.१७.३.७०
९९३४०. सिनीं	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
९९३४१. सिनें	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
९९३४२. सिनें	पार्था गा तेतुलेनि मानें । आत्मेनिसीं कर्म सिनें । परी घेवविजे अज्ञानें । तें कीर ऐसें	ज्ञाने.१८.१२.२७५
९९३४३. सियारी	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
९९३४४. सिरें	एऱ्हवीं जगदाकाराचें सिरें । जें चिरस्थायीयांचे धुरे । ब्रह्मभुवन गा चवरें । लोकाचळाचें	ज्ञाने.८.१६.१५४
९९३४५. सिवणीमध्यु	सव्य तें तळीं ठेविजे । तेणें सिवणीमध्यु पीडिजे । वरी बैसे तो सहजें । वामचरणु	ज्ञाने.६.१२.१९४
९९३४६. सिवतलियाही	सिवतलियाही परिसें । लोहत्वाचिये अवदसे । न मूकिजे आयसें । तैं कोणा बोलु	ज्ञाने.१८.७८.१७७१
९९३४७. सिसाळीं	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
९९३४८. सिसाळीं	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
९९३४९. सिसाळें	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
९९३५०. सिसाळें	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
९९३५१. सिसे	पैं जीवाचां कसीं उतरली । ते दासी कीं गोसांवीण जाली । सिसे वेंची तया मविली । वही जेवीं	ज्ञाने.१८.४५.९१२
९९३५२. सिसेंवीण	आयुष्येंवीण लक्षणें । सिसेंवीण अळंकरणें । वोहरेंवीण वाधावणें । तो विटंबु गा	ज्ञाने.१३.११.८३७
९९३५३. सीगेचीं	सीगेचीं सत्कर्में । धाविन्नलीं संभ्रमें । तिहीं बहुतेकीं श्रमें । सत्यलोकु ठाकिला	ज्ञाने.११.४८.६१९
९९३५४. सीनानीचि	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
९९३५५. सीमा	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
९९३५६. सीमा	म्हणौनि तैसी कर्मा । राभस्यें सांडे सीमा । असाधुत्त्वाचिया दुर्नामा । येवों पाहे जैं	ज्ञाने.१७.२६.३९६
९९३५७. सीमा	जें सकळ भाग्याची सीमा । मोक्षलाभाची जें प्रमा । नाना कर्ममार्गश्रमा । शेवटु जेथ	ज्ञाने.१८.४५.९०१
९९३५८. सीमे	ऐसा मोडतु मांडतु ब्रह्में । तो दुःखें देहाचिये सीमे । मी अर्जुन येणें नामें । उभा ठेला	ज्ञाने.१८.७२.१५५२
९९३५९. सीसवरी	परि साचचि महामोहाचां पुरीं । बुडालेया देखोनि सीसवरी । तुवां आपणपें घालोनि श्रीहरी । मग काढिलें मातें	ज्ञाने.११.१.४९
९९३६०. सुंदर	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०

९९३६१. सुंदर	कानीं लागतां महुर । अर्थें विभांडी जिव्हार । तें वाचा नव्हे सुंदर । लांवचि पां	ज्ञाने.१६.२.१२२
९९३६२. सुंदर	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
९९३६३. सुंदर	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
९९३६४. सुंदरपणें	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
९९३६५. सुंदरा	कीं श्लोकाचिया आवारा । सात शतें करूनि सुंदरा । सर्वागम गीतापुरा । वसों आले	ज्ञाने.१८.७८.१६७२
९९३६६. सुंदराचिये	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
९९३६७. सुंदरु	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
९९३६८. सुंदरें	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
९९३६९. सुआरासीचि	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
९९३७०. सुआरु	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१
९९३७१. सुइजती	आपण तरी लपती । सर्वस्वें पाप चुकविती । परी बलात्कारें सुइजती । तयाचि माजीं	ज्ञाने.३.३६.२३६
९९३७२. सुइजे	कां न पवतां रणाचा ठावो । सांभाळिजे जैसा आवो । वोडण सुइजे घावो । न लगतांचि	ज्ञाने.१३.८.५४६
९९३७३. सुइजे	कडां पायरी कीजे । निराळीं माचु बांधिजे । अथावीं सुइजे । तरी जैसी	ज्ञाने.१३.१८.९४७
९९३७४. सुइजे	विश्वासला आतुडवीजे चोरा । शिणला सुइजे महापुरा । तैसें दोषीं इहीं नरा । अनिष्ट कीजे	ज्ञाने.१६.४.२६०
९९३७५. सुई	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
९९३७६. सुईंजे	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
९९३७७. सुईन	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
९९३७८. सुकणें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
९९३७९. सुकणें	एरी जाईंचियां फुलां फांकणें । त्याचि नाम जैसें सुकणें । तैसें कर्ममिषें न करणें । केलें जिहीं	ज्ञाने.१८.१२.२५७
९९३८०. सुकतया	कां सुकतया अंकुरा- । वरि पडिलिया पीयूषधारा । नाना अल्पोदकींचा सागरा । आला मासा	ज्ञाने.१३.७.३८०
९९३८१. सुकती	तरंग पाणियेंवीण सुकती । रश्मि वातीवीण न देखती । तैसे मीचि ते मी नव्हतीं । विस्मो देखें	ज्ञाने.९.१९.३०१
९९३८२. सुकतीया	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
९९३८३. सुकलें	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
९९३८४. सुकाळ	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
९९३८५. सुकाळा	ऐसेनि सस्यादिकां सकळां । करीं धान्यजाती सुकाळा । दें अन्नद्वारा जिव्हाळा । भूतजातां	ज्ञाने.१५.१३.४०५
९९३८६. सुकाळु	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
९९३८७. सुकाळु	निंब निंबोळियां मोडोनि आला । तरी तो काउळियांसीचि सुकाळु जाहला । तैसा भक्तिहीनु वाढिन्नला । दोषांचिलागीं	ज्ञाने.९.३१.४३८

९९३८८. सुकाळु	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
९९३८९. सुकाळु	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
९९३९०. सुकुमार	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
९९३९१. सुकुमारा	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
९९३९२. सुकुमारें	प्रेमाचेनि भांगारें । निर्वाळूनि नूपुरें । लेवऊं सुकुमारें । पदें तियें	ज्ञाने.१५.४
९९३९३. सुकुलीनाचें	कां भूमीचें मार्दव । सांगे कोंभाची लवलव । नाना आचारगौरव । सुकुलीनाचें	ज्ञाने.१३.५-६.१८०
९९३९४. सुकुलीनु	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
९९३९५. सुकुळीनें	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
९९३९६. सुकृत	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदुःखासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
९९३९७. सुकृत	तयापरी किरीटी । पडिलाही प्राणसंकटीं । परि सुकृत न प्रकटी । आंगें बोलें	ज्ञाने.१३.७.२०३
९९३९८. सुकृत	येणेंचि पैं कारणें । जें निपजे सत्त्वगुणें । तें सुकृत ऐसें म्हणे । श्रौतसमो	ज्ञाने.१४.१६.२६०
९९३९९. सुकृत	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
९९४००. सुकृततरूचें	मोक्षफळें दिधली वोल । जें सुकृततरूचें फूल । तये वैराग्यीं ठेवी पाऊल । भंवरु जैसा	ज्ञाने.१८.४५.९०२
९९४०१. सुकृतदुष्कृतात्मकी	परी तामसीं सात्त्विकीं । सुकृतदुष्कृतात्मकी । विरूढती या शाखीं । अधोर्ध्वीचां	ज्ञाने.१५.२.१७७
९९४०२. सुकृतांकुरीं	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
९९४०३. सुकृताचा	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
९९४०४. सुकृताचियाही	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
९९४०५. सुकृताची	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
९९४०६. सुके	कां जैं दिठिवा तुमचा वरुषे । तैं सकळार्थसिद्धि मती पिके । एऱ्हवीं कोंभेला उन्मेषु सुके । जरी उदास तुम्ही	ज्ञाने.९.२५
९९४०७. सुके	जो यथालाभें न तोखे । अलाभें न पारुखे । पाउसेंवीण न सुके । समुद्रु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२१०
९९४०८. सुके	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
९९४०९. सुके	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
९९४१०. सुक्षेत्र	यापरी बाप पुण्यपवित्र । जगीं भक्तिबीजासि सुक्षेत्र । तो कृष्णकृपे पात्र । याचिलागीं	ज्ञाने.६.१०.१२६
९९४११. सुक्षेत्र	जे तनूवाचाचित्तें । नाइकती दुजिये गोष्टीतें । तयां एकनिष्ठेचें पिकतें । सुक्षेत्र जें	ज्ञाने.८.२१-२२.१९२
९९४१२. सुक्षेत्र	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
९९४१३. सुक्षेत्रीं	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
९९४१४. सुक्षेत्रीं	जैसीं बीजें सर्वथा आहाळलीं । तीं सुक्षेत्रीं जऱ्ही पेरिलीं । तरी न विरूढती सिंचलीं । आवडे तैसीं	ज्ञाने.२.८.६६

९९४१५. सुक्षेत्रीं	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
९९४१६. सुक्षेत्रीं	सुक्षेत्रीं आणि वोलटे । बीजही पेरिलें गोमटें । तरी आलोट फळ भेटे । परी वेळे कीं गा	ज्ञाने.१८.५०.९९९
९९४१७. सुख	आणि जेथ शांतीचा जिव्हाळा नाहीं । तेथ सुख विसरोनि न रिगे कहीं । जैसा पापियाचां ठायीं । मोक्षु न वसे	ज्ञाने.२.६६.३४५
९९४१८. सुख	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
९९४१९. सुख	देवी लक्ष्मीयेवढी जवळिक । तेही न देखे या प्रेमाचें सुख । आजि कृष्णस्नेहाचें पिक । यातेंचि आथी	ज्ञाने.४.९
९९४२०. सुख	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
९९४२१. सुख	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
९९४२२. सुख	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
९९४२३. सुख	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
९९४२४. सुख	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
९९४२५. सुख	जयांतें बाह्याची भाष । नेणिजेचि निःशेष । अंतरीं सुख । एक आथि	ज्ञाने.५.२३.१३०
९९४२६. सुख	बाहेर युक्तीची मुद्रा पडे । तंव आंत सुख वाढे । तेथें सहजेंचि योगु घडे । नाभ्यासितां	ज्ञाने.६.१८.३५३
९९४२७. सुख	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
९९४२८. सुख	प्रणवाचा माथा बुडे । येतुलेनि अनिर्वाच्य सुख जोडे । म्हणोनि आधींचि बोलु बहुडे । तयालागीं	ज्ञाने.६.४५.४६९
९९४२९. सुख	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
९९४३०. सुख	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
९९४३१. सुख	इंद्रियां अनुघडु पडलिया । जीविताचें सुख बुडालिया । आंतुबाहेरी उघडलिया । मृत्युचिन्हें	ज्ञाने.८.१३.१२१
९९४३२. सुख	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
९९४३३. सुख	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
९९४३४. सुख	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
९९४३५. सुख	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
९९४३६. सुख	मग शम दम दोन्ही । सुख दुःख वर्तत जनीं । अर्जुना भावाभाव मानीं । भावाचिमाजीं	ज्ञाने.१०.४-५.८४
९९४३७. सुख	ऐसें प्रेमाचेनि बहुवसपणें । नाही राती दिवो जाणणें । केलें माझें सुख अव्यंगवाणें । आपणपेयां जिहीं	ज्ञाने.१०.९.१२९
९९४३८. सुख	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
९९४३९. सुख	परि आपणपेंवीण जें एक । तें तैसेंचि सुख साजुक । सप्रेमळांलागीं देख । ठेविलें जतन	ज्ञाने.१०.१०.१३९
९९४४०. सुख	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
९९४४१. सुख	आणि न पुसेंचि जरी म्हणें । तरी विश्वरूप देखिलियाविणें । सुख नोहेचि परि जिणें । तेंही विपायें	ज्ञाने.११.३७

९९४४२. सुख	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालापें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
९९४४३. सुख	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
९९४४४. सुख	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
९९४४५. सुख	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
९९४४६. सुख	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
९९४४७. सुख	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
९९४४८. सुख	मग जें जें कां निमिख । देखेल माझें सुख । तेतुलें अरोचक । विषयीं घेईल	ज्ञाने.१२.९.१०६
९९४४९. सुख	आणीकही एकु । विषयांचा दशकु । सुख दु:ख द्वेषु । संघात इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.७३
९९४५०. सुख	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
९९४५१. सुख	आतां यावरी सुख । तें एवंविध देख । जेणें एकेंचि अशेष । विसरे जीवु	ज्ञाने.१३.५-६.१२७
९९४५२. सुख	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
९९४५३. सुख	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
९९४५४. सुख	तेथ ध्येयध्यान बहु सुख । तेचि शेषतुली निर्दोख । वरि जलसेनु देख । भावी गुरु	ज्ञाने.१३.७.३९२
९९४५५. सुख	जया जनपदीं सुख । गजबजेचें कवतिक । वानूं आवडे लौकिक । तोहि तोचि	ज्ञाने.१३.११.८२४
९९४५६. सुख	असंतीं दु:ख उपजे । सत्कर्मीं सुख निपजे । तया दोहींचा बोलिजे । भोगु पुरुषा	ज्ञाने.१३.२०.९७६
९९४५७. सुख	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिशु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
९९४५८. सुख	तें सुख येणेंचि देहें । पायपाखाळणिया लाहे । जो भूतवैषम्यें नोहे । विषमबुद्धी	ज्ञाने.१३.२८.१०७५
९९४५९. सुख	मग जयातयाकडे । ब्रह्मेंचि दिठी उघडे । किंबहुना जोडे । अपार सुख	ज्ञाने.१३.३०.१०८७
९९४६०. सुख	तेवीं आपणपांचि जया । वस्ती जाली गा धनंजया । तया देहीं आपसया । सुख तैसें दु:ख	ज्ञाने.१४.२४.३५४
९९४६१. सुख	अगा नित्य जें निष्कंप । अनावृत धर्मरूप । सुख जें उमप । अद्वितीय	ज्ञाने.१४.२७.४०६
९९४६२. सुख	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
९९४६३. सुख	जें अद्वैतावरीही भोगिजे । तें अनुभवींचें तूं विरजें । पुसोनि मज माझें । देतासि सुख	ज्ञाने.१५.१५.४५०
९९४६४. सुख	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
९९४६५. सुख	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
९९४६६. सुख	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थी । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
९९४६७. सुख	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
९९४६८. सुख	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५

९९४६९. सुख	तैसा कामादिकीं तिघीं । सांडिला सुख पावोनि जगीं । संगु लाहे मोक्षमार्गीं । सज्जनांचा	ज्ञाने.१६.२२.४४०
९९४७०. सुख	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
९९४७१. सुख	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
९९४७२. सुख	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
९९४७३. सुख	एऱ्हवीं नरदेहाही येवढें । धन आटणीये पडे । जें निफजवितां मोडे । जगाचें सुख	ज्ञाने.१८.२५.६१६
९९४७४. सुख	येथ फळ जें एक निफजे । सुख जयातें म्हणिजे । तेंही त्रिविध जाणिजे । कर्मवशें	ज्ञाने.१८.३५.७६७
९९४७५. सुख	तरी फळरूप तें सुख । त्रिगुणीं भेदलें देख । विवंचूं आतां चोख । चोखीं बोलीं	ज्ञाने.१८.३५.७६८
९९४७६. सुख	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
९९४७७. सुख	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
९९४७८. सुख	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
९९४७९. सुख	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
९९४८०. सुख	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
९९४८१. सुख	पार्था तें सुख साचें । वळिलें आहे रजाचें । म्हणौनि न शिवें तयाचें । आंग कहीं	ज्ञाने.१८.३८.८०५
९९४८२. सुख	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
९९४८३. सुख	कां पुढीलांचेनि मारें । नातरी परस्वापहारें । जें सुख अवतरे । भाटांचां बोलीं	ज्ञाने.१८.३९.८०७
९९४८४. सुख	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
९९४८५. सुख	तेव्हां भलतिये आवस्थे । मी तूंतें तूं मातें । भोगिसी ऐसें आइतें । वाढेल सुख	ज्ञाने.१८.६५.१३६३
९९४८६. सुख	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
९९४८७. सुख	जेथ तो श्रीवल्लभु । जेथ भक्तकदंबु । तेथ सुख आणि लाभु । मंगळाचा	ज्ञाने.१८.७८.१६५७
९९४८८. सुख	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
९९४८९. सुखचि	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
९९४९०. सुखचि	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
९९४९१. सुखचि	नातरी विधीचिये वाफे । सत्क्रियाबीज आरोपे । तरी जन्मशत मापें । सुखचि मविजे	ज्ञाने.१३.४.३२
९९४९२. सुखचि	तैसें सुख आणि अनुभूती । या भावांची मोडूनि भिंतीं । आतलें अर्जुनाकृती । सुखचि जेथ	ज्ञाने.१८.१३.२८७
९९४९३. सुखचि	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
९९४९४. सुखचिवरी	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
९९४९५. सुखजात	प्राणनाथाचिया आधी । विरहिणीतें जिणेंही बाधी । तैसें सुखजात बाधीं । दु:खाचां लागे	ज्ञाने.१८.४६.९२०

९९४९६. सुखज्ञानाचीं	तेवीं सत्त्वें लुब्धकें । सुखज्ञानाचीं पासिकें । वोढिजती मग खुडके । मृगु जैसा	ज्ञाने.१४.६.१४८
९९४९७. सुखज्ञानी	म्हणौनि तया निर्मळा । सुखज्ञानी सरळा । अपूर्व ये फळा । सात्त्विक तें	ज्ञाने.१४.१६.२६१
९९४९८. सुखज्ञानीं	ऐसें सत्त्व सुखज्ञानीं । जीवासि लावूनि कानी । बैलाची करी वानी । पांगुळाचिया	ज्ञाने.१४.६.१५८
९९४९९. सुखत्रयसंज्ञा	म्हणे सुखत्रयसंज्ञा । सांगों म्हणौनि प्रतिज्ञा । बोलिलों तें प्राज्ञा । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.३६.७७२
९९५००. सुखदु:ख	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदु:ख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
९९५०१. सुखदु:ख	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदु:ख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
९९५०२. सुखदु:ख	जो मानापमानातें साहे । सुखदु:ख जेथ सामाये । निंदास्तुती नोहे । दुखंडु जो	ज्ञाने.१३.७.३४५
९९५०३. सुखदु:ख	ऐसेनि संतासंतें । कर्में प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदु:ख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
९९५०४. सुखदु:ख	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदु:ख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
९९५०५. सुखदु:खप्राप्ता	दक्षिण उत्तर मारुता । मेरु जैसा पांडुसुता । तैसा सुखदु:खप्राप्ता । मध्यस्थु जो	ज्ञाने.१२.१८.२०३
९९५०६. सुखदु:खभोगीं	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदु:खभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
९९५०७. सुखदु:खरूपीं	तैसे सुखदु:खरूपीं । द्वंद्वीं जे पुण्यपापीं । न घेपिजती सर्पी । गरुड जैसे	ज्ञाने.१५.५.२९५
९९५०८. सुखदु:खांचा	तो सुखदु:खांचा नागोवा । जेथ उमाणों लागे जीवा । तेथ दोहींसीही बरवा । पाडु जे धरी	ज्ञाने.१३.५-६.८५
९९५०९. सुखदु:खांचीं	जेथ प्रपंचाचीं वळणें । कर्माकर्मांचीं वोभाणें । वरी तरताती वोसाणें । सुखदु:खांचीं	ज्ञाने.७.१४.७३
९९५१०. सुखदु:खाकारें	अगा सुखदु:खाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
९९५११. सुखदु:खाचा	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदु:खाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
९९५१२. सुखदु:खाचिया	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
९९५१३. सुखदु:खाची	आतां शीतोष्णाचिया वाहणी । तेथ सुखदु:खाची कडसणी । इयें न समाती कांहीं बोलणीं । मानापमानाचीं	ज्ञाने.६.७.८५
९९५१४. सुखदु:खाची	इयें तत्त्वमेळांपंकीं । सुखदु:खाची उखिविखी । बुद्धि करिते मुखीं । पांचें इहीं	ज्ञाने.१३.५-६.९९
९९५१५. सुखदु:खाचें	अर्जुना कांहींचि जेथ नाहीं । तो प्रकृतीचा भर्ता पाहीं । कीं भोगणें ऐसयाही । सुखदु:खाचें	ज्ञाने.१३.२१.९८३
९९५१६. सुखदु:खाचें	तेथ सुखदु:खाचें खिचटें । जेविजे एकेचि ताटें । जेथ इये मरणवाटे । पडिलें नुठी	ज्ञाने.१४.१८.२७३
९९५१७. सुखदु:खाचेनि	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
९९५१८. सुखदु:खादि	सुखदु:खादि वर्में । कां शुभाशुभें कर्में । दोनी ऐसीं मनोधर्में । नेणेचि जो	ज्ञाने.६.३२.४०५
९९५१९. सुखदु:खादि	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदु:खादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
९९५२०. सुखदु:खासरिसें	म्हणोनि सुखदु:खासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
९९५२१. सुखदु:खासी	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदु:खासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
९९५२२. सुखदु:खासीच	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८

९९५२३. सुखदु:खी	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदु:खी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८
९९५२४. सुखदु:खीं	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदु:खीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
९९५२५. सुखदु:खीं	अगा कर्मे जैं उरावें । तैं तिहीं सुखदु:खीं फळावें । आणि तयातें भोगावया यावें । देहा एका	ज्ञाने.९.२८.४०३
९९५२६. सुखदु:खीं	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
९९५२७. सुखदु:खीं	तैसीं तयाचिये दिठी । कर्मे चोखाळलीं किरीटी । म्हणोनि सुखदु:खीं उठी । पडे ना तो	ज्ञाने.१८.१०.२१३
९९५२८. सुखदु:खें	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदु:खें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
९९५२९. सुखदु:खें	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदु:खें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
९९५३०. सुखदु:खें	सुखदु:खें जंववरी । निफजती साचोकारीं । तंव प्रकृति उद्यमु करी । पुरुषु भोगी	ज्ञाने.१३.२०.९७७
९९५३१. सुखदु:खें	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदु:खें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
९९५३२. सुखदु:खेंसीं	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
९९५३३. सुखदुराशे	देखें इंद्रियीं कामु असे । तो लावी सुखदुराशे । जैसा गळीं मीनु आमिषें । भुलविजे गा	ज्ञाने.३.३४.२१३
९९५३४. सुखनिद्रा	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
९९५३५. सुखपणें	ऐसे दृष्टीचेनि सुखपणें । जयासी अदृष्टाचें बैसणें । जें शतमखींहि आंगवणें । नोहेचि एका	ज्ञाने.८.२८.२६५
९९५३६. सुखपहांट	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
९९५३७. सुखप्रदें	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
९९५३८. सुखप्रवादु	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६
९९५३९. सुखप्राप्ती	देखें अग्निमाजीं घापती । तियें बीजें जरी विरूढती । तरी अशांता सुखप्राप्ती । घडों शके	ज्ञाने.२.६६.३४६
९९५४०. सुखबुद्धी	म्हणोनि अविद्याजात नाथिलें । ते तिहींचि साच दाविलें । जिहीं सुखबुद्धी घेतलें । विषयदु:ख	ज्ञाने.५.२२.१२६
९९५४१. सुखभोगु	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
९९५४२. सुखभोजन	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
९९५४३. सुखरूपा	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
९९५४४. सुखलाभु	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
९९५४५. सुखलेशें	तेवीं जालेनि सुखलेशें । जीवु भाविलिया अभ्यासें । जीवपणाचें नासे । दु:ख जेथें	ज्ञाने.१८.३६.७७६
९९५४६. सुखवरी	तेथ बुझिजे बोधु बोधें । आनंदु घेपे आनंदें । सुखवरी नुसधें । सुखचि भोगिजे	ज्ञाने.१८.५५.१२१५
९९५४७. सुखसंपत्ति	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
९९५४८. सुखसर्वस्व	अगा योगी जो म्हणिजे । तो देवांचा देव जाणिजे । आणि सुखसर्वस्व माझें । चैतन्य तो	ज्ञाने.६.४७.४८२
९९५४९. सुखहि	जयां विषयांचां ठायीं । एकनिष्ठता कहीं नाहीं । तेथ दु:ख आणि कांहीं । सुखहि दिसे	ज्ञाने.२.१४.११३

९९५५०. सुखा	जें नित्यानंदाचेनि मानें । उपमेचा कांटाळां न दिसे सानें । पाहा पां वेदयज्ञादि साधनें । जया सुखा	ज्ञाने.८.२८.२६३
९९५५१. सुखा	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
९९५५२. सुखा	तरी आतां बोलों । भलें या सुखा मीनलों । ऐसें म्हणतखेंवीं डोलों । लागले देवो	ज्ञाने.१२.१४.१६३
९९५५३. सुखा	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
९९५५४. सुखा	तेथ आंतुलें तंव करणें । कर्ता कर्तव्या घे उमाणें । मग तैं जरी जाणें । सुखा येतें	ज्ञाने.१८.१८.५००
९९५५५. सुखा	मियां जैसजैसिया आशा । केला तुमचा भरंवसा । ते पुरवूनि जी बहुवसा । आणिलों सुखा	ज्ञाने.१८.७८.१७८५
९९५५६. सुखांचा	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
९९५५७. सुखांचा	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
९९५५८. सुखांचा	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
९९५५९. सुखांची	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
९९५६०. सुखागमु	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
९९५६१. सुखाचा	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५
९९५६२. सुखाचा	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४
९९५६३. सुखाचा	मग पिकलिया सुखाचा परिमळु । कां निवालिया अमृताचा कल्लोळु । तैसा कोंवळा आणि सरळु । बोलु बोलिला	ज्ञाने.८.४.५७
९९५६४. सुखाचा	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
९९५६५. सुखाचा	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
९९५६६. सुखाचा	तंवचि बळिया काळु । जंव न दिसें मी अतुर्बळु । सुखाचा कीर निखळु । रासिवा मीचि	ज्ञाने.१६.१४.३५६
९९५६७. सुखाचा	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
९९५६८. सुखाचा	ऐसें म्हणौनि देवो । त्रिविधा सुखाचा प्रस्तावो । मांडला तो निर्वाहो । निरूपितसे	ज्ञाने.१८.३५.७७१
९९५६९. सुखाचा	तयापरी पांडवा । जया सुखाचा रिगावा । विषम तेथ मेळावा । यमदमांचा	ज्ञाने.१८.३७.७८१
९९५७०. सुखाचा	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
९९५७१. सुखाचा	तेव्हां सुखाचा मग तया । पूरु आला जो धनंजया । तेथ वाडु तऱ्हीं बुडोनियां । ठेला देवो	ज्ञाने.१८.६६.१४२३
९९५७२. सुखाचां	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
९९५७३. सुखाचां	तेविंचि पैं गा सुखाचां पाउटीं । चढतां येइजे जयाचिया भेटी । मग भेटल्या कीर मिठी । भोगणेयाहि पडे	ज्ञाने.९.२.५०
९९५७४. सुखाचां	अमृताची सांतवांकुडी । लागो कां अनुघडी । सुखाचां दिसीं कोडी । गणिजतु कां	ज्ञाने.१३.११.६४०
९९५७५. सुखाचिमाजि	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
९९५७६. सुखाचिया	नाना दु:खीं प्राप्तीं । जयासी उद्वेगु नाहीं चित्तीं । आणि सुखाचिया आर्ती । अडपैजेना	ज्ञाने.२.५६.२९४

९९५७७. सुखाचिया	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
९९५७८. सुखाचियां	तिये ओळखीचिसरिसें । सुखाचियां साम्राज्यीं बैसे । चित्तपण समरसें । विरोनि जाय	ज्ञाने.६.२०-२१.३६७
९९५७९. सुखाची	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
९९५८०. सुखाची	अधर्माची अवधी तोडीं । दोषांचीं लिहिलीं फाडीं । सज्जनांकरवीं गुढी । सुखाची उभवीं	ज्ञाने.४.८.५२
९९५८१. सुखाची	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
९९५८२. सुखाची	हे स्वहितातें निववितीं । परिणामातें जीववितीं । सुखाची वाहवितीं । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
९९५८३. सुखाची	जें निगर्वाचें गौरव । जें निर्गुणाची जाणीव । जें सुखाची राणिव । निराशांसी	ज्ञाने.८.२१-२२.१९४
९९५८४. सुखाची	मग तया सुखाची किरीटी । करूनियां गा पाउटी । परब्रह्माचिये पाठीं । आरूढती	ज्ञाने.८.२८.२६७
९९५८५. सुखाची	म्हणोनि मृत्युलोकीं सुखाची कहाणी । ऐकिजेल कवणाचां श्रवणीं । कैंची सुखनिद्रा आंथरुणीं । इंगळांचां	ज्ञाने.९.३३.५०१
९९५८६. सुखाची	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दुःख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
९९५८७. सुखाची	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
९९५८८. सुखाची	आणि प्रियविषयप्राप्ती । करी जया सुखाची व्यक्ति । तेचि घालूनि बुंथी । आंगी जो वाजे	ज्ञाने.१८.५३.१०५५
९९५८९. सुखाची	तया सुखाची ऐसी जाती । जे आपणचि धरी शांती । मग पुढती देहस्मृती । लाधली तेणें	ज्ञाने.१८.७४.१६०७
९९५९०. सुखाचे	ते आनंदाचे अनुकार । सुखाचे अंकुर । कीं महाबोधें विहार । केले जैसें	ज्ञाने.५.२४-२५.१३८
९९५९१. सुखाचे	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
९९५९२. सुखाचें	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
९९५९३. सुखाचें	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
९९५९४. सुखाचें	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
९९५९५. सुखाचें	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
९९५९६. सुखाचें	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
९९५९७. सुखाचें	प्रवृत्तीचिये राजबिदीं । अवस्थाभेदप्रमदीं । कीजत आहे प्रतिपदीं । सुखाचें लोण	ज्ञाने.१८.५३.१०६९
९९५९८. सुखाचेनि	ते सुखाचेनि सांगातें । आले परब्रह्मा आंतौतें । तेथ लवण जैसें जळातें । सांडूं नेणे	ज्ञाने.६.२८.३८८
९९५९९. सुखादि	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
९९६००. सुखानुभवापाठीं	तैसाचि तया सुखानुभवापाठीं । केला द्वैताचा सांभाळु दिठी । मग उससौनि किरीटी । वास पाहिली	ज्ञाने.११.१४.२५३
९९६०१. सुखानुभूतीचीं	म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी । मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती	ज्ञाने.१६.१२
९९६०२. सुखामृताचे	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
९९६०३. सुखालागीं	अगा नेणा आणि चतुरा । पुढां निळयांचा दुसरा । नेणा सर्पत्वें जाला येरा । सुखालागीं	ज्ञाने.१५.१४.४१९

९९६०४. सुखालागीं	जैं सुखालागीं आपणपयां । निंबचि आथी धनंजया । तैं कडुवटपणा तयाचिया । उबगिजेना	ज्ञाने.१८.४७.९२४
९९६०५. सुखावतु	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
९९६०६. सुखावला	यया देवाचिया बोला । पार्थु अति सुखावला । मेघें संबोखिला । मोरु जैसा	ज्ञाने.१४.२०.३१९
९९६०७. सुखावलेनि	या बोला अनंतें । लागटा देखिलें तयातें । कीं सुखावलेनि चित्तें । डोलतु असे	ज्ञाने.९.१४.२३१
९९६०८. सुखावे	म्हणोनि अवसरें जें जें पावे । कीं तेणेंचि तो सुखावे । जया आपुलें आणि परावें । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.४.२१-२२.१०९
९९६०९. सुखासन	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
९९६१०. सुखासनीं	आणि ते गा मी वाचा । जे सुखासनीं न्यायाचां । आरूढोनि विवेकाचां । मार्गीं चाले	ज्ञाने.१०.३४.२७७
९९६११. सुखासि	मग संशयीं जरी पडला । तरी निभ्रांत जाणें नासला । तो ऐहिकपरत्रा मुकला । सुखासि गा	ज्ञाने.४.४०.१९९
९९६१२. सुखासि	जयाचां ठायीं पांडवा । अपेक्षे नाहीं रिगावा । सुखासि चढावा । जयाचें असणें	ज्ञाने.१२.१६.१७२
९९६१३. सुखासि	सुखासि सुख जोडिलें । जें तेज तेजासि सांपडलें । शून्यही बुडालें । महाशून्यीं जिये	ज्ञाने.१५.१७.५४७
९९६१४. सुखिया	जो मनासी चाड न सांगे । जो प्रकृतीचें केलें नेघे । जो श्रद्धेचेनि संभोगें । सुखिया जाहला	ज्ञाने.४.३९.१८८
९९६१५. सुखिया	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
९९६१६. सुखिया	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
९९६१७. सुखिया	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
९९६१८. सुखिया	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
९९६१९. सुखिया	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
९९६२०. सुखिया	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
९९६२१. सुखिया	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
९९६२२. सुखिये	पहा पां मालतीचे कळे । घ्राणासि कीर वाटले परिमळें । परि वरचिली बरवा काइ डोळे । सुखिये नव्हती	ज्ञाने.७.३०.२०८
९९६२३. सुखियें	म्हणे भाग्य ना माझें । आजि सुखियें नाहीं दुजें । विकाराष्टकें फुंजे । सात्त्विकाचेनि	ज्ञाने.१४.६.१५१
९९६२४. सुखियें	तरी कैसेनि पां वेखें । सदा सुखियें एकें । एकें तियें दुःखें । क्रांतें भूतें	ज्ञाने.१५.१४.४१२
९९६२५. सुखी	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
९९६२६. सुखी	पाठीं तिये निद्रेचेनि भरें । मी सुखी दुःखी म्हणत घोरें । अहंसमाधीचेनि थोरें । वोसणाये सादें	ज्ञाने.१५.१६.४९१
९९६२७. सुखी	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
९९६२८. सुखीं	दया तेथें धर्मु । धर्मु तेथें सुखागमु । सुखीं पुरुषोत्तमु । असे जैसा	ज्ञाने.१८.७८.१६३४
९९६२९. सुखीं	सुखीं संतोषा न यावें । दुःखीं विषादा न भजावें । आणि लाभालाभ न धरावे । मनामाजीं	ज्ञाने.२.३८.२२६
९९६३०. सुखे	तैसा सतत जो सुखे । कोणीही टवंच न देखे । नेणिजे गतायुषें । लज्जा जेवीं	ज्ञाने.१२.१६.१८२

९९६३१. सुखे	सुखे ना शिणे । पाषाणु कां जेणें मानें । तैसी सांडीमांडी मनें । वर्जिली असे	ज्ञाने.१४.२५.३६८
९९६३२. सुखें	मग अच्युत म्हणे सुखें । जें किरीटी तुज निकें । तें पूस पां उन्मेखें । मनाचेनि	ज्ञाने.२.५४.२८६
९९६३३. सुखें	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
९९६३४. सुखें	तें सुखें आपुलां घरीं । कुटुंबेंसीं भोजन करी । कीं भोग्यचि तें निवारी । कल्मषातें	ज्ञाने.३.१३.१२२
९९६३५. सुखें	जो मनें ऐसा जाहला । संगीं तोचि सांडिला । म्हणोनि सुखें सुख पावला । अखंडित	ज्ञाने.५.३.२१
९९६३६. सुखें	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
९९६३७. सुखें	एऱ्हवीं तरी कौतुकें । विचारूनि पाहें पां निकें । या विषयांचेनि सुखें । झकवती कवण	ज्ञाने.५.२१.१०९
९९६३८. सुखें	जे ऐसेनि सुखें मातले । आपणपांचि आपण गुंतले । ते मी जाणें निखळ वोतले । सामरस्याचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३७
९९६३९. सुखें	अथवा आत्मप्रकाशें चोखें । जो आपणपेंचि विश्व देखे । तो देहेंचि परब्रह्म सुखें । मानूं येईल	ज्ञाने.५.२४-२५.१४५
९९६४०. सुखें	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
९९६४१. सुखें	म्हणऊनि भावार्थु तो ऐसा । अर्जुन मैत्रियेचा कुवासा । कीं सुखें शृंगारलिया मानसा । दर्पणु तो	ज्ञाने.६.१०.१२५
९९६४२. सुखें	जागणें जरी जाहलें । तरी व्हावें तें मितलें । येतुलेनि धातुसाम्य संचलें । असेल सुखें	ज्ञाने.६.१७.३५१
९९६४३. सुखें	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
९९६४४. सुखें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
९९६४५. सुखें	परि रावो पहुडलिया सुखें । जैसा देशींचा व्यापारु न ठके । प्रजा आपुलालेनि अभिलाखें । करितचि असती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८५
९९६४६. सुखें	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
९९६४७. सुखें	परि सर्वभावें भरलें देखें । आणि भुकेला अमृतें तोखे । तैसें पत्रचि परि तेणें सुखें । आरोगूं लागें	ज्ञाने.९.२६.३८६
९९६४८. सुखें	या देहाचिया बांदोडी न पडिजे । सुखदु:खाचिया सागरीं न बुडिजे । सुखें सुखरूपा घडिजे । माझियाचि अंगा	ज्ञाने.९.२८.४०६
९९६४९. सुखें	ऐसेनि जे निजज्ञानीं । खेळत सुखें त्रिभुवनीं । जगद्रूपा मनीं । सांठवूनि मातें	ज्ञाने.१०.८.११७
९९६५०. सुखें	तरी तियेही विषयींचें कांहीं । एथ सर्वथा सांकडें नाहीं । सुखें आवडे तें माझां देहीं । देखसी तूं	ज्ञाने.११.७.१५१
९९६५१. सुखें	तरि मियां सांडिली जीविताची चाड । आणि तुवांही न धरावी भीड । मनीं आहे तें उघड । बोल पां सुखें	ज्ञाने.११.३०.४४२
९९६५२. सुखें	पैं चराचर विनोदें पाहिजे । मग तेणें सुखें घरीं राहिजे । तैसें चतुर्भुज रूप तुझें । तो विसांवा आम्हां	ज्ञाने.११.४५.५९४
९९६५३. सुखें	आतां करूं तुजयासारिखें । म्हणितलें विश्वतोमुखें । तरि मागील रूप सुखें । न्याहाळीं पां तूं	ज्ञाने.११.४९.६३९
९९६५४. सुखें	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
९९६५५. सुखें	कर्मेंद्रियें सुखें । करिती कर्मे अशेखें । जियें कां वर्णविशेखें । भागा आलीं	ज्ञाने.१२.६.७६
९९६५६. सुखें	कुळधर्मु चाळीं । विधिनिषेध पाळीं । मग सुखें तुज सरळी । दिधली आहे	ज्ञाने.१२.१०.११६
९९६५७. सुखें	तैसा वियोग जेणें दु:खें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९

९९६५८. सुखें	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
९९६५९. सुखें	पैं जीविताचेनि सुखें । जैसा कां मृत्यु न देखे । तैसाचि तारुण्यतोषें । जरा न गणी	ज्ञाने.१३.११.७५३
९९६६०. सुखें	तेवीं प्रिय वस्तु पावे । आणि सुखें जो उंचावे । तैसाचि अप्रियासवें । तळवटु घे	ज्ञाने.१३.११.८०५
९९६६१. सुखें	मग राजसा जिया क्रिया । तया इंद्रावणी पिकलिया । जें सुखें चितारूनियां । फळतीं दुःखें	ज्ञाने.१४.१६.२६२
९९६६२. सुखें	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
९९६६३. सुखें	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
९९६६४. सुखें	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
९९६६५. सुखें	तेवीं आपलिया आटणिया । सुखें असतया प्राणिया । जिणावया शिराणिया । कीजती गा	ज्ञाने.१७.१९.२६१
९९६६६. सुखें	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
९९६६७. सुखें	विषाचे आगरही वाहती । ते विकितां सुखें लाभें जिती । येर निमाले जे घेती । वेंचोनि मोलें	ज्ञाने.१८.१२.२३५
९९६६८. सुखें	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
९९६६९. सुखें	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
९९६७०. सुखें	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
९९६७१. सुखें	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
९९६७२. सुखें	तयाचे बिसाट शब्द । सुखें म्हणों येती वेद । सदेह सच्चिदानंद । कां नोहावा तो	ज्ञाने.१८.७८.१६४५
९९६७३. सुखेंचि	म्हणोनि देहांतीचें सांकडें । माझिया कहींचि न पडे । मी आपुलियातें आपुलीकडे । सुखेंचि आणीं	ज्ञाने.८.१४-१५.१३४
९९६७४. सुखेंविण	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
९९६७५. सुखेंसहित	तैसें सर्व सुखेंसहित । दैवचि मूर्तिमंत । येईल देखा काढत । तुम्हांपाठीं	ज्ञाने.३.१२.१०१
९९६७६. सुखेंसि	भोगीं अवस्था एकी उठी । ते अहंकाराचा अचळु लोटी । मग सुखेंसि घे आंठी । गाढेपणें	ज्ञाने.५.२३.१३२
९९६७७. सुखेंसि	आतां सुखेंसि जीविता । कैंची ग्राहिकी कीजेल पांडुसुता । काय राखोंडी फुंकिता । दीपु लागे	ज्ञाने.९.३३.४९७
९९६७८. सुखेंसी	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
९९६७९. सुखेंसीं	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
९९६८०. सुखोदया	जयजय आचार्या । समस्तसुरवर्या । प्रज्ञाप्रभातसूर्या । सुखोदया	ज्ञाने.१४.१
९९६८१. सुखोद्देशें	आणि जगाचिया सुखोद्देशें । शरीरें वाचा मानसें । राहाटणें तें अहिंसे । रूप जाण	ज्ञाने.१६.२.११४
९९६८२. सुखोपायें	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
९९६८३. सुखोपायें	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
९९६८४. सुखोपायेंचि	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५

९९६८५. सुखोर्मीचेनि	अर्धोन्मीलित डोळे । वर्षताति आनंदजळें । आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.९.३४.५२८
९९६८६. सुखोर्मीचेनि	माजीं सांपडलेनि अलिउळें । जळावरी कमळकळिका जेंवीं आंदोळे । तेंवीं आंतुलिया सुखोर्मीचेनि बळें । बाहेरि कांपे	ज्ञाने.११.१४.२४९
९९६८७. सुगंधत्व	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
९९६८८. सुगंधा	अपानाचेनि तोंडें । जरी सुगंधा येणें घडे । तरी सत्य तयां जोडे । आसुरांतें	ज्ञाने.१६.७.२९१
९९६८९. सुगंधाचा	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
९९६९०. सुगंधाची	जयाचे निर्लेप अनुलेपु करी । जे अनंगुही सर्वांगीं धरी । तया सुगंधाची थोरी । कवण वानी	ज्ञाने.११.११.२२५
९९६९१. सुगंधु	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
९९६९२. सुगंधु	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
९९६९३. सुगंधु	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
९९६९४. सुगंधु	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
९९६९५. सुगंधें	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
९९६९६. सुगंधें	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
९९६९७. सुगम	ऐसें सर्व जें सर्वोत्तम । जालें असे जया सुगम । तयासवें निरुपम । लाहे देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२२५
९९६९८. सुगम	येतुलेनि तें कर्म । सांडी जन्मभय विषम । करूनि दे सुगम । मोक्षसिद्धि	ज्ञाने.१८.३०.७०१
९९६९९. सुगम	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
९९७००. सुगमीं	ऐसें जें आम्हीं । म्हणितलें उपक्रमीं । तेंही परिसें सुगमीं । बोलीं सांगों	ज्ञाने.१५.२.१४६
९९७०१. सुगमें	तेथ सकळदुःखधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
९९७०२. सुगरणी	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
९९७०३. सुगरवा	तया गुरुमार्गा टेंके । जयाचा सुगरवा देखे । तरी तयाचा मंत्र शिके । येरु नेघे	ज्ञाने.१३.११.८१२
९९७०४. सुघट	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
९९७०५. सुघटितें	चरणतळें देव्हडी । आधारद्रुमाचां बुडीं । सुघटितें गाढीं । संचरीं पां	ज्ञाने.६.१२.१९३
९९७०६. सुघोषु	नकुळें सुघोषु । सहदेवें मणिपुष्पकु । जेणें नादें अंतकु । गजबजला ठाके	ज्ञाने.१.१६.१५०
९९७०७. सुजन-	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
९९७०८. सुजनांचिया	मग गर्भगोळा तया । कैसें रूप तैं ये आया । तें परियेसें राया । सुजनांचिया	ज्ञाने.१४.३.९७
९९७०९. सुजनु	जो गुरुकुळें सुकुलीनु । जो गुरुबंधुसौजन्यें सुजनु । जो गुरुसेवाव्यसनें सव्यसनु । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.४४३
९९७१०. सुजन्म	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९
९९७११. सुजाणु	रूपाचा सुजाणु डोळा । वोडवूं ये कायि परिमळा । जेथ जें माने तें फळा । तेथचि ये गा	ज्ञाने.१८.६७.१४९५

९९७१२. सुजे	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
९९७१३. सुजें	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजें । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
९९७१४. सुझे	जिये अधमोत्तम सुझे । जिये सानें थोर बुझे । जिया दिठी पारखिजे । विषो जीवें	ज्ञाने.१३.५-६.८७
९९७१५. सुझे	नीतिजात सुझे । वैद्यकही बुझे । काव्यनाटकीं दुजें । चतुर नाहीं	ज्ञाने.१३.११.८३१
९९७१६. सुझे	प्रवृत्तिशास्त्र बुझे । यज्ञविद्या उमजे । किंबहुना सुझे । स्वर्गवरी	ज्ञाने.१४.६.१५६
९९७१७. सुझे	तो अज्ञानांधु तंव बापुडा । ईश्वरुचि न देखे एवढा । तेथ नाम एक पुढां । कां सुझे तया	ज्ञाने.१८.६३
९९७१८. सुटके	जो जीव बंधें शिणला । सुटके जाचे आपला । तेणें पुढतपुढतीं या बोला । आन न कीजे	ज्ञाने.१८.६.१७७
९९७१९. सुटकेचिया	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
९९७२०. सुटती	देखें मेघौनि सुटती धारा । तिया न रुपती जैसिया सागरा । तैशीं शुभाशुभें योगीश्वरा । नव्हती आनें	ज्ञाने.६.७.८७
९९७२१. सुटती	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
९९७२२. सुटती	इंद्रियांविषयांचिया गांठी । अपैसया सुटती किरीटी । मना मायेचां पोटीं । रिगती दाहीं	ज्ञाने.१८.३३.७३८
९९७२३. सुटला	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
९९७२४. सुटला	संसारव्यथें फिटला । जो नैराश्यें विनटला । व्याधाहातोनि सुटला । विहंगमु जैसा	ज्ञाने.१२.१६.१८१
९९७२५. सुटला	कडाडीं लोटला गाडा । शिखरौनि सुटला धोंडा । तैसा न देखे जो पुढां । वृद्धाप्य आहे	ज्ञाने.१३.११.७५४
९९७२६. सुटला	तेथ उन्हाळा आगी खरमरा । तेलातुपाचिया कोठारा । लागला आणि वारा । सुटला जैसा	ज्ञाने.१६.१८.३९५
९९७२७. सुटला	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
९९७२८. सुटला	जैसें खालारा धांवे पाणी । भ्रमर फुलाचिये घाणीं । नाना सुटला सांजवणी । वत्सुचि पां	ज्ञाने.१८.१८.४८१
९९७२९. सुटलाचि	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
९९७३०. सुटलिया	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
९९७३१. सुटलिया	मग सत्यलोकौनि गंगाजळ । सुटलिया वाजत खळाळ । तैशी वाचा विशाळ । बोलतां तया	ज्ञाने.११.३५.४८३
९९७३२. सुटलें	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
९९७३३. सुटलें	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
९९७३४. सुटलें	पांडुरोगें आंग सुटलें । तें तयाचि नांवें खुंटलें । तैसें नेणे भुललें । आहारनिद्रा	ज्ञाने.१३.११.७४६
९९७३५. सुटलें	ऐसेनि गा आटोपें । थोरिये आणती पापें । धर्मधेनु खुरपें । सुटलें जैसें	ज्ञाने.१६.१०.३२९
९९७३६. सुटिका	आगी आपुलेनि दाहकपणें । कैसेनि पोळिजे तें नेणे । परि जया लागे तया प्राणें । सुटिका नाहीं	ज्ञाने.११.३०.४३८
९९७३७. सुटिका	परि तेचि भक्ति ऐसी । पर्जन्याची सुटिका जैसी । धरावांचूनि अनारिसी । गतिचि नेणे	ज्ञाने.११.५४.६८६
९९७३८. सुटिका	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३

९९७३९. सुटिजे	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
९९७४०. सुटिजेल	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
९९७४१. सुटी	आणि मन सर्पाची कुटी । डोळे नाराचांची सुटी । बोलणें ते वृष्टी । इंगळांची	ज्ञाने.१६.४.२४३
९९७४२. सुटे	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
९९७४३. सुटे	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
९९७४४. सुटे	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३
९९७४५. सुटे	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
९९७४६. सुटे	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
९९७४७. सुटे	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
९९७४८. सुटे	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
९९७४९. सुटे	आपणचि विऊनि दुहिता । कीं न मम म्हणे पिता । तो सुटे कीं प्रतिग्रहिता । जांवाई शिरके	ज्ञाने.१८.१२.२३४
९९७५०. सुटे	तैसी जोडी आघवी आटे । जीविताचा ठावो फिटे । सुकृताचियाही सुटे । धनाची गांठी	ज्ञाने.१८.३८.७९९
९९७५१. सुटे	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४
९९७५२. सुटेचि	आणीकही भूतजात । तें उपजलेचि ठायीं ग्रासित । परि याचिया मुखा निभ्रांत । न सुटेचि कांहीं	ज्ञाने.११.२७.४२२
९९७५३. सुटो	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
९९७५४. सुडावणी	चंद्रसूर्यां बुझावणी । करूनि अनाहताची सुडावणी । सतरावियेचें पाणी । जिंतिलें वेगें	ज्ञाने.१२.४.५४
९९७५५. सुणा	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८
९९७५६. सुणियांचेचि	कां षड्रस खापरीं वाढिले । वाढूनि चोहटां रात्रीं सांडिले । ते सुणियांचेचि ऐसे झाले । जियापरी	ज्ञाने.९.३१.४३९
९९७५७. सुणीं	पाशिकें पोतीं वागुरा । सुणीं ससाणे चिकाटी खोंचरा । घेऊनि निघती डोंगरा । पारधी जैसे	ज्ञाने.१६.१२.३४५
९९७५८. सुणें	जैसें पोटालागीं सुणें । उघडें झांकलें न म्हणे । तैसें आपुलें परावें नेणे । द्रव्यालागीं	ज्ञाने.१३.११.६७९
९९७५९. सुणें	वोढाळितां लाविलें । तें तैसेंच कान पूंस वोलें । कीं पुढती वोढाळूं आलें । सुणें जैसें	ज्ञाने.१३.११.७२९
९९७६०. सुणें	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
९९७६१. सुणें	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
९९७६२. सुतला	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
९९७६३. सुतला	अर्जुना तयापरी । सुतला ऐसा आहे शरीरीं । म्हणोनि पुरुषु गा अवधारीं । म्हणिपे जयातें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८८
९९७६४. सुतले	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
९९७६५. सुतले	ते आहार नव्हती घेतले । व्याधिव्याळ जे सुतले । ते चेववावया घातलें । माजवण पोटीं	ज्ञाने.१७.९.१५०

९९७६६. सुतां	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
९९७६७. सुतां	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्त्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
९९७६८. सुतावांचूनि	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
९९७६९. सुती	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
९९७७०. सुतीं	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
९९७७१. सुतु	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्नु नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२
९९७७२. सुतु	म्हणौनि जेथ श्री श्रीमंतु । जेथ तो पांडुचा सुतु । तेथ विजय समस्तु । अभ्युदयो तेथ	ज्ञाने.१८.७८.१६५५
९९७७३. सुतेजपणें	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६
९९७७४. सुदंशा	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
९९७७५. सुदंशु	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
९९७७६. सुदर्शनाची	तेथ सुदर्शनाची द्युति । तेचि विद्युल्लता झळकती । गंभीर वाचा ते आयती । गर्जनेची	ज्ञाने.२.८.७८
९९७७७. सुदलें	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
९९७७८. सुदामयाचिया	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
९९७७९. सुदिनाचा	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
९९७८०. सुदिनु	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
९९७८१. सुदिवसें	किंबहुना ऐसैसें । मुक्तकैवल्य सुदिवसें । सदा लाहिजे कां प्रकाशें । जयाचेनि	ज्ञाने.१६.१३
९९७८२. सुद्रव्यें	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
९९७८३. सुधाकरु	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
९९७८४. सुधाकरु	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
९९७८५. सुधाकरें	उदयलेनि सुधाकरें । जैसा भरलाचि समुद्र भरे । तैसा वेळोवेळां ऊर्मीभरें । उचंबळत असे	ज्ञाने.११.१४.२५२
९९७८६. सुधासिंधु	ब्रह्मीचें विसवणेंवरी । उन्मेख लाहे उजरी । जें वाचेतें इये करी । सुधासिंधु	ज्ञाने.१५.१०
९९७८७. सुनयनु	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
९९७८८. सुनाटें	कां रोषें निघालें अवचटें । पडिलें द्वारकेचिया वाटे । तें शिणे परी सुनाटें । न वचती पदें	ज्ञाने.१८.१५.३६९
९९७८९. सुनिया	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
९९७९०. सुनिश्चळु	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
९९७९१. सुनीळु	म्हणोनि सहजें सुनीळु । कृपामृतें सजळु । तो वोळलासे श्रीगोपाळु । महामेघु	ज्ञाने.२.८.७७
९९७९२. सुपंथ	पाहें पां नाव देखतां बरवी । कोणी आड घाली काय अथावीं । कां सुपंथ जाणोनिया अडवीं । रिगवत असे	ज्ञाने.८.२६.२४०

९९७९३. सुपक्कें	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
९९७९४. सुपक्कें	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
९९७९५. सुपूजित	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
९९७९६. सुप्रभ	प्रमेयप्रवाल सुप्रभ । द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ । सरिसे एकवटत इभ- । मस्तकावरी	ज्ञाने.१.१७
९९७९७. सुप्रभांमाजीं	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
९९७९८. सुप्रसन्न	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
९९७९९. सुफळ	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
९९८००. सुबद्ध	सकोमळ सरिसे । सुबद्ध राहती आपैसे । एकें पाडें तैसे । वोजा घालीं	ज्ञाने.६.११.१८३
९९८०१. सुबद्ध	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
९९८०२. सुबीजप्रसंगु	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
९९८०३. सुबुद्धी	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
९९८०४. सुबुद्धी	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
९९८०५. सुबुद्धी	तरी तेंचि तिहीं भेदीं । कैसेनि पां म्हणोनि सुबुद्धी । जाणों पाहासी तरी आधीं । तपचि जाण	ज्ञाने.१७.१३.१९८
९९८०६. सुभगा	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
९९८०७. सुभगा	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
९९८०८. सुभगाचि	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
९९८०९. सुभगु	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
९९८१०. सुभगे	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
९९८११. सुभट	ऐसा महिमा घनवट । गंगा तैसी चोखट । जया देखीं जगीं सुभट । वांठ जाहली	ज्ञाने.२.३६.२१३
९९८१२. सुभटा	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
९९८१३. सुभटा	तैसा औदार्याचा कुरुठा । कृष्ण आपु जाहलिया सुभटा । कां सर्व सुखांचा वसौटा । तोचि नोहावा	ज्ञाने.५.१.१२
९९८१४. सुभटा	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
९९८१५. सुभटा	मग साधुसंगें सुभटा । उजू सत्कर्माचिया वाटा । अप्रवृत्तीचा अव्हांटा । डावलूनि	ज्ञाने.७.१९.१२८
९९८१६. सुभटा	एऱ्हवीं जे शारीरचेष्टा । त्यांमाजी एकही न ठके गा सुभटा । दाहीं इंद्रियांचिया वाटा । वाहतचि आहाती	ज्ञाने.८.२१-२२.१८३
९९८१७. सुभटा	तरि ऐकें गा सुभटा । पातलिया मरणाचा माजिवटा । पांचै आपुलालिया वाटा । निघती अंतीं	ज्ञाने.८.२३.२०८
९९८१८. सुभटा	ऐसिया अनादि या दोन्ही वाटा । एकी उजू एकी अव्हांटा । म्हणऊनि बुद्धिपूर्वक सुभटा । दाविलिया तुज	ज्ञाने.८.२६.२३८
९९८१९. सुभटा	काइ पश्चिमसमुद्राचिया तटा । निघिजत आहे पूर्विलिया वाटा । कां कोंडा कांडतां सुभटा । कणु आतुडे	ज्ञाने.९.११.१५३

९९८२०. सुभटा	आणि आघवेयां जाणणेयांचिया वाटा । जया गांवा येती गा सुभटा । जे वेदांचियां चोहटां । वेद्य जें म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७३
९९८२१. सुभटा	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
९९८२२. सुभटा	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
९९८२३. सुभटा	जयांचा कोप सुभटा । काळाग्निरुद्राचा वसौटा । जयांचां प्रसादीं फुकटा । जोडती सिद्धी	ज्ञाने.९.३३.४८२
९९८२४. सुभटा	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
९९८२५. सुभटा	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
९९८२६. सुभटा	पैं उपायांसि वाटा । न वाहती एथ सुभटा । साहिसहित वोहटा । वाहिला वेदीं	ज्ञाने.११.५३.६८२
९९८२७. सुभटा	म्हणोनि योगाचिया वाटा । जे निगाले गा सुभटा । तयां दुःखाचाचि वाटा । भागा आला	ज्ञाने.१२.५.६९
९९८२८. सुभटा	एऱ्हवीं तरी सुभटा । उजू कां अव्हांटा । रथु काई खटपटा । करितु असे	ज्ञाने.१२.१०.१२१
९९८२९. सुभटा	ऐसिया या वाटा । इहींचि पेणां सुभटा । शांतीचा माजिवटा । ठाकिला जेणें	ज्ञाने.१२.१२.१४३
९९८३०. सुभटा	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
९९८३१. सुभटा	कोणी एकु सुभटा । विचाराचां आगिटां । आत्मानात्मकिटा । पुटें देउनी	ज्ञाने.१३.२४.१०३६
९९८३२. सुभटा	कां रसनेचिया वाटा । निघोनि गा सुभटा । रसाचा दरकुटा । भरोंचि लागे	ज्ञाने.१५.७.३५८
९९८३३. सुभटा	जे त्रिविधमळकटा । तूं सांडिलासी सुभटा । म्हणौनि गीतेसीं मज वसौटा । जालासि गा	ज्ञाने.१५.२०.५८१
९९८३४. सुभटा	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
९९८३५. सुभटा	ऐसिया वेदैकनिष्ठा । जालिया जरी सुभटा । तरी कें आहे अनिष्टा । भेटणें गा	ज्ञाने.१६.२४.४६१
९९८३६. सुभटा	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
९९८३७. सुभटा	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
९९८३८. सुभटा	तरी उत्तमा मध्यमा निकृष्टा । संसारासि गा सुभटा । प्राणियां येतियां वाटा । तिनी आथी	ज्ञाने.१८.२९.६९७
९९८३९. सुभटा	जे सर्वदोषांचा वसौटा । तमचि कामऊनि सुभटा । उभारिला आंगवठा । जया नराचा	ज्ञाने.१८.३५.७५२
९९८४०. सुभटा	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७
९९८४१. सुभटा	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
९९८४२. सुभटांचे	भेरी निशाण मांदळ । शंख काहळा भोंगळ । आणि भयासुर रणकोल्हाळ । सुभटांचे	ज्ञाने.१.१३.१३२
९९८४३. सुभटांसी	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
९९८४४. सुभटु	एथ युयुधानु सुभटु । आला असे विराटु । महारथी श्रेष्ठु । द्रुपद वीरु	ज्ञाने.१.४.९८
९९८४५. सुभटु	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
९९८४६. सुभटें	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७

९९८४७. सुभद्रा	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
९९८४८. सुभद्राकांतु	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
९९८४९. सुभद्रापति	म्हणौनि तपी भक्ति । पाहावे ते सुभद्रापति । परी शास्त्रश्रवणीं अनासक्ति । वाळावेचि ते	ज्ञाने.१८.६७.१४९६
९९८५०. सुभद्रापती	परी कर्माचिये मूर्ती । यज्ञीं अधिवासु श्रुती । ऐकें सुभद्रापती । अखंड गा	ज्ञाने.३.१५.१३७
९९८५१. सुभद्रापती	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
९९८५२. सुभद्रापती	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
९९८५३. सुभद्रापती	ऐशिया आपुलियाची सहजस्थिती । जया ब्रह्माची नित्यता असती । तया नाम सुभद्रापती । अध्यात्म गा	ज्ञाने.८.३.१९
९९८५४. सुभद्रापती	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
९९८५५. सुभद्रापती	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
९९८५६. सुभद्रापती	तरि तुवां पुसलिया विभूती । तयांचें अपारपण सुभद्रापती । ज्या माझियाचि परि माझिये मती । आकळती ना	ज्ञाने.१०.१९.२०९
९९८५७. सुभद्रापती	कां जे तुवां पुसिलिया विभूती । म्हणोनि तिया आईक सुभद्रापती । तरी आतां विद्यांमाजीं प्रस्तुती । अध्यात्मविद्या ते मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६६
९९८५८. सुभद्रापती	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
९९८५९. सुभद्रापती	ऐसी ठायेंठावो विनंती । जंव करूं सरैल सुभद्रापती । तंव तया षड्गुणचक्रवर्ती । साहवेचिना	ज्ञाने.११.४.११२
९९८६०. सुभद्रापती	एवं नानाविधाकृती । इयां पाहतां पारु नाहीं सुभद्रापती । ययाचां एकेकीं अंगप्रांतीं । देख पां जग	ज्ञाने.११.५.१४०
९९८६१. सुभद्रापती	मग इये श्रीमूर्ती । भेटावें सडिया आयती । ते शिकवण सुभद्रापती । विसरलासि	ज्ञाने.११.५२.६७४
९९८६२. सुभद्रापती	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
९९८६३. सुभद्रापती	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
९९८६४. सुभद्रापती	तैसेंचि तयां संगती । इंद्रियें आपलालां अर्थी वर्तती । तया नांव सुभद्रापती । भोगणें जया	ज्ञाने.१५.१०-११.३७४
९९८६५. सुभद्राहृदयनंदनु	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
९९८६६. सुभरे	तरि प्रयाणाचेनि अवसरें । वातुश्लेष्मु सुभरे । तेणें अंत:करणीं आंधारें । कोंदलें ठाके	ज्ञाने.८.२५.२२६
९९८६७. सुभरे	तैसें अर्जुना येउतें सर्वेश्वरें । पाहोनि बोलिलें आदरें । गिरी देखोनि सुभरे । मेघु जैसा	ज्ञाने.१०.१.५३
९९८६८. सुभावभजनभाजना	नमो सुभावभजनभाजना । भवेभकुंभभंजना । विश्वोद्भवभुवना । श्रीगुरुराया	ज्ञाने.१०.५
९९८६९. सुभाष	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
९९८७०. सुभाषितें	दिठी जंव जाये । तंव पाहावें तेतुलें पाहे । मूकत्वा आधीं वाचा वाहे । सुभाषितें	ज्ञाने.१३.८.५७८
९९८७१. सुभे	आतां मूर्खाचिये जिभे । अक्षराचा आंबुखा सुभे । आणि तो ब्रह्मसभे । न रिझे जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२४
९९८७२. सुभे	तैसें देहाचेनि लोभें । जेणें कर्मा पाणी सुभे । तेणें साच न लभे । त्यागाचें फळ	ज्ञाने.१८.८.१९५
९९८७३. सुभेदीं	म्हणोनि अक्षरीं सुभेदीं । उपमा श्लोक कोंदाकोंदी । झाडा देईन प्रतिपदीं । ग्रंथार्थासी	ज्ञाने.१३.३४.११६३

९९८७४. सुमती	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
९९८७५. सुमती	तैसें अनेकीं भूतजातीं । जें आहे एकी व्याप्ती । विश्वकार्या सुमती । कारण जें गा	ज्ञाने.१३.१६.९१९
९९८७६. सुमती	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
९९८७७. सुमती	याचिलागीं सुमती । जोडिती शांतिसंपत्ती । शास्त्रांचीं दुभतीं । पोसिती घरीं	ज्ञाने.१३.३४.११३०
९९८७८. सुमती	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
९९८७९. सुमती	म्हणौनि गा सुमती । जे कुमनोरथां पाळिती । ते असुर येती वस्ती । तया ठाया	ज्ञाने.१६.१६.३७२
९९८८०. सुमती	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
९९८८१. सुमती	काय बहु सांगों सुमती । जें दीजे या मनोवृत्ती । तें दान गा त्रिजगतीं । राजस पैं	ज्ञाने.१७.२१.२९३
९९८८२. सुमती	तें सर्वादिकत्वें चित्तीं । तद्रूप ध्यावूनियां सुमती । उच्चारेंही व्यक्ती । आणिती पुढती	ज्ञाने.१७.२५.३७०
९९८८३. सुमती	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
९९८८४. सुमती	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
९९८८५. सुमती	इया अनन्यसिद्धा भक्ती । या आघवाचि दृश्यजातीं । मज आपणपेंया सुमती । द्रष्ट्यातें जाणें	ज्ञाने.१८.५५.११८५
९९८८६. सुमती	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
९९८८७. सुमती	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
९९८८८. सुमनसा	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
९९८८९. सुमना	खेचराचियाही मना । आणी सात्त्विकाचा पान्हा । श्रवणासवें सुमना । समाधि जोडे	ज्ञाने.१३.३४.११५८
९९८९०. सुमनीं	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
९९८९१. सुमनु	यालागीं सुमनु आणि शुद्धमती । जो अनिंदकु अनन्यगती । पैं गा गौप्यही परी तयाप्रती । चावळिजे सुखें	ज्ञाने.९.१.४०
९९८९२. सुमनें	वसंत तेथें वनें । वन तेथ सुमनें । सुमनीं पालिंगनें । सारंगांचीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३५
९९८९३. सुमहिम	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
९९८९४. सुमहिम-	परी तिहींमाजीं प्रथम । सात्त्विक यज्ञाचें वर्म । आईक पां सुमहिम- । शिरोमणी	ज्ञाने.१७.१०.१७०
९९८९५. सुमहिमा	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
९९८९६. सुयाणें	जी लोचना भाग्य उदेलें । जीवा सुखाचें सुयाणें पाहलें । जे अगाध तुझें देखिलें । विश्वरूप इहीं	ज्ञाने.११.२३.३३८
९९८९७. सुयाणें	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
९९८९८. सुयाणें	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६
९९८९९. सुयिजे	आंतुला चित्ताचे अंगवरीं । सांडोनि प्रवृत्ति पळे परबाहेरी । आगी सुयिजे दाहींहि द्वारीं । वैराग्याची	ज्ञाने.१६.१.९१
९९९००. सुयीं	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९

९९९०१. सुये	वैद्यु पथ्य वारूनि जाये । मग जरी आपणचि विष सुये । तरी रोगिया कैसेनि जिये । सांगे मज	ज्ञाने.३.२.८
९९९०२. सुये	वेगें आणि लेसा । दिठी घालूनि आंविसा । जळीं बकु जैसा । पाऊल सुये	ज्ञाने.१३.७.२४६
९९९०३. सुये	आधारीं नाभीं कंठीं । बंधत्रयाचीं घरटीं । चंद्रसूर्यसंपुटीं । सुये चित्त	ज्ञाने.१३.७.५०८
९९९०४. सुये	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९
९९९०५. सुये	कां साधूतें गोंदळी । संचरोनि सुये मैळीं । नाना सुदिनाचा आभाळीं । दुर्दिनु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१००९
९९९०६. सुये	तरी वस्त्रासि पाठीं पोटीं । नाहीं सुतावांचूनि किरीटी । ऐसें सुये दिठी । चराचर मद्रूपें	ज्ञाने.१४.२४.३४९
९९९०७. सुये	नाहीं विधीची तेथ चाड । नये मंत्रादिक तयाकड । अन्नजाता न सुये तोंड । मासिये जेवीं	ज्ञाने.१७.१३.१९२
९९९०८. सुये	तरी कवड्या एकासाठीं । अशेषां गोत्रांचींच किरीटी । सर्व प्रायश्चित्तें सुये मुठी । तयाचिये	ज्ञाने.१७.२१.२९०
९९९०९. सुयें	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
९९९१०. सुर	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
९९९११. सुरंगतेची	आणि पाहतां नावेक । रंगीं सुरंगतेची आगळीक । गुणां सगुणपणाचें बिक । बहुवस एथ	ज्ञाने.१.३८
९९९१२. सुरंगी	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
९९९१३. सुरंगी	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
९९९१४. सुरंगीं	नाना भजनमार्गीं । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५
९९९१५. सुरकार्याचेनि	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
९९९१६. सुरके	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
९९९१७. सुरगण	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
९९९१८. सुरगणांची	येरां सुरगणांची नवाई । विशेष सांगावी येथ काई । मुदला इंद्राचीचि दशा पाहीं । जे दिहाचे चौदा	ज्ञाने.८.१७.१५८
९९९१९. सुरगणेंसीं	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
९९९२०. सुरतरु	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
९९९२१. सुरतरुतळवटीं	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
९९९२२. सुरतरूंचिया	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
९९९२३. सुरतरूंची	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
९९९२४. सुरतरूंचीं	गरुडासारिखीं वाहनें । मज सुरतरूंचीं उद्यानें । कामधेनूंचीं गोधनें । अर्पिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९२
९९९२५. सुरतरूंचीं	सुरतरूंचीं झाडें । आंगणीं लावावीं कोडें । देयावें कामधेनूचें पाडें । खेळावया	ज्ञाने.११.४५.५८०
९९९२६. सुरतरूसीं	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
९९९२७. सुरतीं	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४

९९९२८. सुरतेंविण	जो नाइकिजतां नादु । जो असौरभ्य मकरंदु । जो आंगाथिला आनंदु । सुरतेंविण	ज्ञाने.१५.१.७४
९९९२९. सुरनर	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
९९९३०. सुरनरउरगीं	परि सुरनरउरगीं । घडत आहे योनिविभागीं । तें गुणकर्मसंगीं । पडिलेंसातें	ज्ञाने.१३.५-६.१५९
९९९३१. सुरफुरें	ऐसें प्रेमरसें सुरफुरें । बोलिलें जंव यादववरें । तंव अवधान अर्जुनाकारें । मूर्त जालें	ज्ञाने.१५.६८
९९९३२. सुरमथितु	राजभूषण गजांआंतु । अर्जुना मी गा ऐरावतु । पयोराशी सुरमथितु । अमृतांशु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३८
९९९३३. सुरयोनी	प्रवृत्ति पेललें पोट । निवृत्ति ते पाठी नीट । सुरयोनी आंगें आठ । ऊर्ध्वाचीं	ज्ञाने.१४.३.१०४
९९९३४. सुरवाडली	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
९९९३५. सुरवाडलें	कां सुक्षेत्रीं बीज घातलें । तें आपुलियापरी विस्तारलें । तैसें भारतीं सुरवाडलें । अर्थजात	ज्ञाने.१.४०
९९९३६. सुरवाडलें	पढविलें पाखिरूं ऐसें न बोले । यापरी क्रीडामृगही तैसा न चले । कैसें दैव एथ सुरवाडलें । तें जाणों न ये	ज्ञाने.११.९.१७०
९९९३७. सुरवाडा	अथवा प्रवासें का पीडा । का शिणले जे सांकडां । ते जीव सुरवाडा । आणिजती	ज्ञाने.१७.१४.२०६
९९९३८. सुरवाडिजे	आहाच बोलाची वालीफ फेडिजे । आणि ब्रह्माचियाचि आंगा घडिजे । मग सुखेंसी सुरवाडिजे । सुखाचिमाजि	ज्ञाने.६.२५
९९९३९. सुरवाडिजे	जेथ अपारा मोहराशी । तत्त्वाचां मापीं चोविसीं । उमाणा घेऊनि परेशीं । सुरवाडिजे	ज्ञाने.१८.१९.५२२
९९९४०. सुरवाडी	ऐसी निजपुण्याचिया जोडी । वाढिन्नली सर्वसुखाची कुळवाडी । तिये जन्मे तो सुरवाडी । योगच्युतु	ज्ञाने.६.४१.४४८
९९९४१. सुरवाडु	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
९९९४२. सुरवाडु	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
९९९४३. सुरवाडु	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
९९९४४. सुरवाडु	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
९९९४५. सुरवाडु	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
९९९४६. सुरवाडु	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
९९९४७. सुरवाडु	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
९९९४८. सुरवाडु	कां येकें मोल अपार । वेंचोनि केलें धवळार । तो सुरवाडु वस्तीकर । न भोगी काई	ज्ञाने.१७.४.८९
९९९४९. सुरवाडु	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
९९९५०. सुरवाडें	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
९९९५१. सुरवाडें	जें मना आकळितां कुवाडें । घाघुसितां बुद्धी नातुडे । तें दैवाचेनि सुरवाडें । सांगवलें तुज	ज्ञाने.५.११.६७
९९९५२. सुरवाडें	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
९९९५३. सुरवाडें	परि एतुलेंचि एक घडे । जें माझारीं विसवावें पडे । तेंही परि ऐसेनि सुरवाडें । जो देवां नाहीं	ज्ञाने.६.४०.४३८
९९९५४. सुरवाडें	जेथ उंचावतेनि पवाडें । सुखाचा पैसारू जोडे । आपुलेनि सुरवाडें । उडों ये ऐसा	ज्ञाने.७.२४.१५५

९९९५५. सुरवाडें	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
९९९५६. सुरवाडें	तेथ उल्हाटशक्तीचेनि उजिवडें । मनपवनाचेनि सुरवाडें । सतरावियेचें पाणियाडें । बळियाविलें	ज्ञाने.९.१४.२१४
९९९५७. सुरवाडें	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
९९९५८. सुरवाडें	आणि दाना कीर कानडें । मी यज्ञींही तैसा न सांपडें । जैसेनि कां सुरवाडें । देखिला तुवां	ज्ञाने.११.५३.६८४
९९९५९. सुरवाडें	तया संगाचेनि सुरवाडें । मज विदेहा देह धरणें घडे । किंबहुना आवडे । निरुपमु	ज्ञाने.१२.१९.२२५
९९९६०. सुरवाडें	जयाचेनि उजियेडें । तारागण उबडें । महातेज सुरवाडें । जेणें राहाटे	ज्ञाने.१३.१७.९२७
९९९६१. सुरवाडें	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
९९९६२. सुरवाडें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
९९९६३. सुरवाडेंसिं	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
९९९६४. सुरस	ऐसी सुरस जगीं कथा । जे जन्मभूमि परमार्था । मुनि सांगे नृपनाथा । जन्मेजया	ज्ञाने.१.४८
९९९६५. सुरस	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७
९९९६६. सुरसरी	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
९९९६७. सुरसहायशीळु	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
९९९६८. सुरसिद्धांचीं	यापरी एकेकाचिये लीळे । जन्मती सुरसिद्धांचीं कुळें । ऐसीं अपारें आणि विशाळें । रूपें इयें पाहीं	ज्ञाने.११.६.१४५
९९९६९. सुरसें	मज अमृताहूनि सुरसें । बोनीं वोगरिलीं बहुवसें । ऐसा भक्तांचेनि उदकलेशें । परितोषें गा	ज्ञाने.९.२६.३९३
९९९७०. सुरसें	आंगेचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
९९९७१. सुरां	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
९९९७२. सुरांचा	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
९९९७३. सुरांचें	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
९९९७४. सुरी	ऐसा असोनि इये शरीरीं । कोण नित्यबुद्धीची सुरी । अनित्यभावाचां उदरीं । दाटीचिना	ज्ञाने.१३.२८.१०७०
९९९७५. सुरीं	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
९९९७६. सुरेख	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदुःख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
९९९७७. सुरेखता	माधुर्यीं मधुरता । शृंगारीं सुरेखता । रूढपण उचितां । दिसे भलें	ज्ञाने.१.३६
९९९७८. सुर्यु	कां रत्नाचें दळवाडें । तैसें सबाह्य चोखडें । आंत बाहेरि एकें पाडें । सुर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.७.४६२
९९९७९. सुलक्षणें	मग मी संसरेन तेणें । करीन संतांसी कर्णभूषणें । लेववीन सुलक्षणें । विवेकाचीं	ज्ञाने.१४.१८
९९९८०. सुलभ	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
९९९८१. सुलभ	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१

९९९८२. सुलभे	पाउला पाउला उदकें । परि वर्षाकाळींही चोखें । निर्झरें कां विशेखें । सुलभे जेथ	ज्ञाने.६.११.१७४
९९९८३. सुलीनतेचिये	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
९९९८४. सुलीनें	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
९९९८५. सुवर्ण	नाना घनीभूत सुवर्ण । जैसें न्याहाळितां साधारण । मग अळंकारीं बरवेपण । निवाडु दावी	ज्ञाने.१.४४
९९९८६. सुवर्ण	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय निःशेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
९९९८७. सुवर्ण	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
९९९८८. सुवर्णपण	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
९९९८९. सुवर्णमणि	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
९९९९०. सुवर्णशुद्धी	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
९९९९१. सुवर्णशूळेंचि	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
९९९९२. सुवर्णाचा	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
९९९९३. सुवर्णाचिये	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
९९९९४. सुवर्णाचे	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
९९९९५. सुवर्णाहुनि	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
९९९९६. सुवर्णीं	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
९९९९७. सुवर्णीं	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
९९९९८. सुवर्णें	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
९९९९९. सुवर्म	ऐकें ऐकें सुवर्म । वाक्य माझें परम । जें अक्षरें लेऊनि परब्रह्म । तुज खेंवासि आलें	ज्ञाने.१०.१.६२
१०००००. सुवर्म	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
१००००१. सुवर्मा	पैं मंडळ आणि चंद्रमा । दोनी नव्हती सुवर्मा । तैसा मज आणि ब्रह्मा । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१४.२७.४०५
१००००२. सुवर्मा	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
१००००३. सुवर्मा	एवं सत्त्वरजतमा- । वेगळी श्रद्धा सुवर्मा । नाहीं गा जीवग्रामा- । माजीं यया	ज्ञाने.१७.३.६६
१००००४. सुवर्मा	तैं तरी गा सुवर्मा । बिजावळी आत्मया कर्मा । अपाडें जैसी पश्चिमा । पूर्वेसि कां	ज्ञाने.१८.१२.२६९
१००००५. सुवर्मा	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
१००००६. सुवायें	सुवायें मेघु सांवरे । जैसा चंद्रें सिंधु भरे । तैसा मातुला रसु आदरें । श्रोतयाचेनि	ज्ञाने.१३.३४.११५१
१००००७. सुवावया	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
१००००८. सुवावयालागीं	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७

१०००९. सुवावा	कां पृथ्वीये परमाणूंचा उगाणा घ्यावा । तरि भूगोलुचि काखे सुवावा । तैसा विस्तारु माझा पहावा । तरि जाणावें मातें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६०
१०००१०. सुवावा	आगी आणि पींसा । दोरा सुवावा कैसा । केउता सांदा आकाशा । पाषाणेंसी	ज्ञाने.१३.३१.१०९८
१०००११. सुवावा	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
१०००१२. सुवावें	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
१०००१३. सुवावें	तया उमपा माप कां सुवावें । मज अव्यक्तां व्यक्त कां मानावें । सिद्ध असतां कां निमावें । साधनवरी	ज्ञाने.७.२४.१५६
१०००१४. सुवावें	अंगावरी पडतां पाषाण । न सुवावें केविं वोडण । रोगें दाटलिया आणि उदासपण । वोखदेंसीं	ज्ञाने.९.३३.४९१
१०००१५. सुवावें	म्हणोनि त्याज्य जें नोहे । तेथ त्यागातें न सुवावें । त्याज्यालागीं नोहावें । लोभापर	ज्ञाने.१८.२.१३३
१०००१६. सुवावें	धालिया दिव्यान्न सुवावें । मग जे वायां धाडावें । तें आर्ती कां न करावें । उदारपण	ज्ञाने.१८.६७.१४९३
१०००१७. सुवावो	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
१०००१८. सुवासना	तैं याचि मनुष्याकारा । मुळीं सुवासना निघती आरा । घेऊनी फुटती कोंबारा । सुकृतांकुरीं	ज्ञाने.१५.२.१८४
१०००१९. सुवासु	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
१०००२०. सुविद्यता	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
१०००२१. सुविद्यु	आलुमाळ प्रकाशु करी । तेतुलेनीचि उबारा धरी । तैसिया दीपाचिया परी । सुविद्यु जो	ज्ञाने.१३.११.७२१
१०००२२. सुविद्येचा	माजीं वेदांचा पाला दाट । तो करी सुविद्येचा झडझडाट । जंव वाजे अचाट । सत्त्वानिळु तो	ज्ञाने.१५.२.१९२
१०००२३. सुविमळु	देखा विवेकवंतु सुविमळु । तोचि शुंडादंडु सरळु । जेथ परमानंदु केवळु । महासुखाचा	ज्ञाने.१.१४
१०००२४. सुवेळीं	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
१०००२५. सुवेष	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
१०००२६. सुव्यवहारीं	जैसें रात्रीचां अवसरीं । व्यापारिजे निशाचरीं । दिवसा सुव्यवहारीं । मनुष्यादिकीं	ज्ञाने.१६.६.२७२
१०००२७. सुषुप्ति	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
१०००२८. सुषुप्ति	पैं सावधपण जैसें । वाहविलें आळसें । सुषुप्ति बैसे । घणावोनी	ज्ञाने.१४.५.१४२
१०००२९. सुषुप्ति	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
१०००३०. सुषुप्तिकाळीं	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदुःखेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
१०००३१. सुषुप्ती	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
१०००३२. सुषुप्ती	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
१०००३३. सुषुप्ती	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
१०००३४. सुषुप्ती	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती । ना जागराची गोठी आथी । जैसी गिळिली दिवोराती । प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
१०००३५. सुषुम्नेचिये	नाना भजनमार्गी । धांवत उघडां आंगीं । एक रिगताति सुरंगीं । सुषुम्नेचिये	ज्ञाने.१३.५-६.१६५

१०००३६. सुषुम्नेचेनि	सुषुम्नेचेनि तोंडें । गिळिजे प्राणापानाचे लोंढे । बोहणियेसीचि येवढे । भारी जेथ	ज्ञाने.१८.३७.७८४
१०००३७. सुषुम्नेपाशीं	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
१०००३८. सुसंगाचाही	जोडला मार्गु प्रांजळु । मिनला सुसंगाचाही मेळु । तरी पाविजे वांचूनि वेळु । लागेचि कीं	ज्ञाने.१८.५०.१०००
१०००३९. सुसडा	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
१०००४०. सुसीना	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
१०००४१. सुसेव्यता	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
१०००४२. सुस्नात	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
१०००४३. सुस्वादु	जैसा पंचमालापु सुगंधु । कीं परिमळु आणि सुस्वादु । तैं भला जाहला विनोदु । कथेचा इये	ज्ञाने.४.३
१०००४४. सुस्वादु	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
१०००४५. सुहाडा	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
१०००४६. सुहाडा	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
१०००४७. सुहाडा	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
१०००४८. सुहाडा	पैं गा वोघुचि वांकुडा । परि पाणी उजू सुहाडा । वन्हि आला लोखंडा । लोह नव्हे कीं	ज्ञाने.१३.१४.८९६
१०००४९. सुहाडा	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
१०००५०. सुहाडा	मग केवळ ये देहखोडां । अमेध्योदकाचा बुडबुडा । विषयपंकीं सुहाडा । बुडाले गा	ज्ञाने.१६.९.३१७
१०००५१. सुहाडा	अगा आत्मपरपीडा । बीज तमक्षेत्रीं सुहाडा । पेरिती मग पुढां । तेंचि पिके	ज्ञाने.१७.५.९९
१०००५२. सुहावा	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
१०००५३. सुहाविली	तेथ येरझारेलागीं । जन्ममृत्यूची सुरंगी । सुहाविली निलागी । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४८
१०००५४. सुहावे	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
१०००५५. सुहावें	मियां गीता येणें नांवें । तुझें पसायामृत सुहावें । वानूं लाधलों तें दुणेन थावें । दैवलें दैव	ज्ञाने.१६.३१
१०००५६. सुहृज्जन	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
१०००५७. सुहृद	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
१०००५८. सुहृद	जैसा समुद्र थिल्लर न म्हणतां । भलतेथ बिंबे सविता । तैसा ब्रह्मादि सर्वां भूतां । सुहृद तो मी	ज्ञाने.९.१८.२९०
१०००५९. सुहृद	कां सुहृद पासीं आलें । अथवा वैरी वरपडे जाले । परी नेणे राती पाहालें । तेज जेवीं	ज्ञाने.१४.२५.३६३
१०००६०. सुहृद	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
१०००६१. सूकर	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
१०००६२. सूक्ष्म	जेथ न संचरे पुण्यपाप । जें सूक्ष्म अति निष्कंप । गुणत्रयादि लेप । न लगती जेथ	ज्ञाने.२.४०.२३६

१०००६३. सूक्ष्म	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
१०००६४. सूक्ष्म	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
१०००६५. सूक्ष्म	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
१०००६६. सूक्ष्मदशे	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
१०००६७. सूक्ष्मा	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
१०००६८. सूक्ष्मीं	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
१०००६९. सूक्ष्मु	पहिला ऋद्धिसिद्धीचा संभ्रमु । तो निवर्तोनि गेला धूमु । मग प्रगटला सूक्ष्मु । विस्फुलिंगु	ज्ञाने.४.२७.१३४
१०००७०. सूचणी	ऐसी वार्धक्याची सूचणी । आपणिया तरुणपणीं । देखे मग मनीं । विटे जो गा	ज्ञाने.१३.८.५७५
१०००७१. सूचिजे	अर्जुना ऐसिया परी । परमात्मा शब्दवरी । सूचिजे गा अवधारीं । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१७.५३९
१०००७२. सूचित	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
१०००७३. सूचिती	तैसीं दोनी ये मतें । सूचिती एका कारणातें । परी उपास्ति ते योग्यते- । आधीन असे	ज्ञाने.३.३.४०
१०००७४. सूचिती	तें ऊर्ध्व आत्मा निर्मळें । अधोर्ध्व सूचिती मूळें । बळिया बांधोनि आळें । मायायोगाचें	ज्ञाने.१५.१.९१
१०००७५. सूचिले	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
१०००७६. सूची	ना तरी असाध्य देखोनि व्याधी । अमृतासम दिव्य औषधी । वैद्य सूची निरवधि । निदानींची	ज्ञाने.२.१०.८६
१०००७७. सूड	मारिलियाचेनि रागें । पाठीचा जेवीं सूड मागे । तेणें आक्षेपें लागे । जन्मापाठीं	ज्ञाने.१३.८.५४२
१०००७८. सूत	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६
१०००७९. सूतसें	वरी जी लोकांचें कीर साधारण । वायां आड सूतसें वोडण । केवीं सहसा म्हणें प्राण । माझेचि कांपती	ज्ञाने.११.२३.३५०
१०००८०. सूतसे	तो धृतराष्ट्रराया । सूतसे पान करावया । म्हणौनि जीवितान्तु तेया । नव्हेचि भारी	ज्ञाने.१५.२०.५८९
१०००८१. सूतसे	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्था नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
१०००८२. सूतां	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
१०००८३. सूतां	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
१०००८४. सूति	तयां द्वेषाचेनि काळकूटें । बासटोनि तिखटें । कुबोलांचीं सदटें । सूति कांडें	ज्ञाने.१६.१८.४०४
१०००८५. सूती	कां जे ऐसें किरीटी । मातें भजे जो अभेदा दिठी । तयाचिये भजनाचिये नाटीं । सूती मज	ज्ञाने.१०.७.१०९
१०००८६. सूती	आणि जेव्हांचि का भक्तीं । दिधली चित्तवृत्ती । तेव्हांचि मज सूती । तयांचिये नाटीं	ज्ञाने.१२.७.९५
१०००८७. सूती	आजन्ममरणांतीं । देहधर्मी समस्तीं । ममत्वाची सूती । घे ना जंव	ज्ञाने.१४.५.१४६
१०००८८. सूतील	आणि जेणें जेणें कडे । दोष सूतील तोंडें । तयां कर्मरंध्रां गुंडे । नियमाचे दाटी	ज्ञाने.१३.८.५९०
१०००८९. सूतें	सूत सूतें गुंतलें । तृण तृणेंचि बांधलें । का आत्मबिंबा घेतलें । बाळकें जळीं	ज्ञाने.१८.६१.१३०६

१०००९०. सूत्र	एऱ्हवीं आयुष्याचें सूत्र विघडतां । भूतांची उमटे खडाडता । काय न मरतयाहि चित्ता । युगांतु नोहे	ज्ञाने.७.३०.१८२
१०००९१. सूत्र	तेंचि कारण ठाकावया । जें सूत्र धरणें उपाया । तया नांव धनंजया । कार्य पैं गा	ज्ञाने.१३.२०.९६९
१०००९२. सूत्र	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
१०००९३. सूत्र	आणि कल्पांताचिया पारा । वेगळेंही जो वीरा । सूत्र धरी व्यापारा । साभिलाषा	ज्ञाने.१८.२८.६८६
१०००९४. सूत्र	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
१०००९५. सूत्र	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुजीं सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
१०००९६. सूत्र-	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
१०००९७. सूत्रतंतु	आतां सूत्रतंतु तुटलिया । चेष्टाचि ठाके सायखडिया । तैसी प्राणजयें कर्मेंद्रियां । खुंटे गती	ज्ञाने.१६.२.१८३
१०००९८. सूत्रतंतू	जैसा अपमानिला अतिथि । ने सुकृताची संपत्ति । कां साइखडेयाची गति । सूत्रतंतू	ज्ञाने.१५.८.३६५
१०००९९. सूत्रधारातें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
१००१००. सूत्रधारेंवीण	म्हणोनि मनपण मोडे । तैं इंद्रिया आधींच उबडें । सूत्रधारेंवीण साइखडें । वावो जैसें	ज्ञाने.१३.७.३०१
१००१०१. सूत्रा	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
१००१०२. सूत्राचेनि	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
१००१०३. सूत्राधीन	आतां देइजो अवधान । तुम्हीं बोलविल्या मी बोलेन । जैसें चेष्टें सूत्राधीन । दारुयंत्र	ज्ञाने.१.८१
१००१०४. सूत्री	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
१००१०५. सूत्री	व्यासु सहजें सूत्री बळी । तेणें निगमरत्नाचळीं । उपनिषदर्थाची माळी । माजीं खांडिली	ज्ञाने.१८.३५
१००१०६. सूत्रीं	मग म्हणतसे देवा । तूं सूत्रीं विश्वलाघवा । जग आला मा आघवा । पूर्वस्थिती पुढती	ज्ञाने.११.३६.५०१
१००१०७. सूत्रें	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
१००१०८. सूदला	कां भरलें चंद्रतारांगणीं । नभ सिंधू आपणयामाजीं आणी । तैसा गीतेसीं मी अंत:करणीं । सूदला तुवां	ज्ञाने.१५.२०.५८०
१००१०९. सूदलिया	पावो सूदलिया सवें । जैसें थिल्लर कालवे । तैसा भयाचेनि नांवें । गजबजे जो	ज्ञाने.१३.११.६८५
१००११०. सूदलिया	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांग्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
१००१११. सूदलिया	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
१००११२. सूदली	इहीं बोधाचीं रोपें लुंचिलीं । सुखाची लिपि पुसिली । जिव्हारीं आगी सूदली । तापत्रयाची	ज्ञाने.३.३७.२५४
१००११३. सूदली	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
१००११४. सूदली	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
१००११५. सूदले	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
१००११६. सूदले	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८

१००११७. सूदलें	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
१००११८. सूदलें	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
१००११९. सूदलें	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
१००१२०. सूनि	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
१००१२१. सूनि	दिठी सूनि जयातें । ब्रह्मचर्यादि व्रतें । मुनीश्वर तपातें । आचरताती	ज्ञाने.२.२८.१७१
१००१२२. सूनि	बाहेरी पद्मासन रचुनी । उत्तराभिमुख बैसोनि । जीवीं सुख सूनि । कर्मयोगाचें	ज्ञाने.८.१०.९२
१००१२३. सूनि	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
१००१२४. सूनि	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
१००१२५. सूनि	तैसें सर्वेंद्रियांसहित । मजमाजीं सूनि चित्त । जे रातिदिवो न म्हणत । उपासिती	ज्ञाने.१२.२.३८
१००१२६. सूनि	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
१००१२७. सूनि	मातृकोदरकुहरीं । सूनि विष्ठेचां दाथरीं । जठरीं नवमासवरी । उकडला जैं	ज्ञाने.१३.११.७३२
१००१२८. सूनि	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
१००१२९. सूनि	आघवेंचि आकाश सूनि पोटीं । बिंबचि जैं आते खोटी । तैं प्रतिबिंब कैं उठी । कें रश्मि शिरे	ज्ञाने.१५.६.३३६
१००१३०. सूनि	जया तुझिया उद्देशासाठीं । पश्यंती मध्यमा पोटीं । सूनि परेसींही पाठीं । वैखरी विरे	ज्ञाने.१६.२०
१००१३१. सूनि	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
१००१३२. सूनि	तैसी चिंता अपार । वाढविती निरंतर । जीवीं सूनि असार । विषयादिक	ज्ञाने.१६.११.३३३
१००१३३. सूनि	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
१००१३४. सूनि	परी विषयमंता बुद्धी । आंगी सूनि अविधी । प्रवर्तती जे निषिद्धीं । कुव्यापारीं	ज्ञाने.१८.१२.२४१
१००१३५. सूनि	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
१००१३६. सूनि	म्हणौनि निवृत्तीचि मांडिली । सूनि प्रवृत्तितळीं । इये कर्मीं बुडकुळी । द्यावी कीं ना	ज्ञाने.१८.३०.७०४
१००१३७. सूनि	तो आळसु सूनि असे कांखे । म्हणौनि निद्रे कहीं न मुके । पापें पोषितां दु:खें । न सांडिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७५३
१००१३८. सूनि	म्हणौनि तो मुमुक्षु । आत्मज्ञानीं जाला दक्षु । परी पुढां सूनि पक्षु । योगाभ्यासाचा	ज्ञाने.१८.५२.१०३५
१००१३९. सूनि	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
१००१४०. सूनि	जो सन्मार्गु भुलवी । मग अधर्माचां आडवीं । सूनि वाघां सांपडवी । नरकादिकां	ज्ञाने.१८.५३.१०५६
१००१४१. सूनि	न पवतां जयातें । काखे सूनि बुद्धीतें । बोलणें मागौतें । वोसरलें	ज्ञाने.१८.६६.१४१९
१००१४२. सूनि	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
१००१४३. सूनि	तान्ही आणि पारठी । इया कामधेनूतें दिठी । सूनि जैसिया गोठी । कीजतीना	ज्ञाने.१८.७८.१६७९

१००१४४. सूनियां	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
१००१४५. सूनी	ऐसा मागील पडताळा घेउनी । पुढां अभिप्रावो दृष्टी सूनी । तेविंचि माजि शिरवुनी । आर्ती आपुली	ज्ञाने.७.३०.२०२
१००१४६. सूनी	जो सबाह्यसंगु । सांडोनिया लागु । एकाकी असे आंगु । आंगीं सूनी	ज्ञाने.१२.१८.२०६
१००१४७. सूपकर्मींही	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मींही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९
१००१४८. सूये	कीं टिटिभू चांचुवरी । माप सूये सागरीं । मी नेणतु त्यापरी । प्रवर्तें येथ	ज्ञाने.१.६८
१००१४९. सूये	जें प्रवृत्तीसि मूळ । कामा जयाचें बळ । जें अखंड सूये छळ । अहंकारासी	ज्ञाने.१३.५-६.१११
१००१५०. सूये	वमिलेया अन्ना । लाळ न घोंटीं जेंवीं रसना । आंग न सूये आलिंगना । प्रेताचिया	ज्ञाने.१३.८.५१३
१००१५१. सूये	तैसा मातें किरीटी । भजती गा पाउटी । करूनि जो दिठी । विषो सूये	ज्ञाने.१३.११.८०९
१००१५२. सूये	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
१००१५३. सूये	तैसें देहजीवाचिये मिळणी । जो उदयजत सूये पाणी । तो विवेक अंत:करणीं । जागवीजे	ज्ञाने.१६.१.११०
१००१५४. सूये	जो ध्यानें सूये मानसीं । तयालागीं नाहीं तूं त्याचां देशीं । ध्यानही विसरे तेणेंसीं । वालभ तुज	ज्ञाने.१७.१३
१००१५५. सूये	तरी बाहेरिलें तियेंही । चक्षुरादिकें दाहाही । उठौनि लवलाहीं । व्यापारा सूये	ज्ञाने.१८.१८.५०१
१००१५६. सूये	तैसें सर्वस्वें कर्म अनुष्ठी । परी फळ न सूये दिठी । उखिती क्रिया पैठी । ब्रह्मींचि करी	ज्ञाने.१८.२३.५९०
१००१५७. सूये	जें कर्म भांडवला सूये । तयाची चौगुणी येती पाहे । येवढें सायास साहे । जया धृती	ज्ञाने.१८.३४.७४७
१००१५८. सूये	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
१००१५९. सूये	भोजन करितांविखीं । यया तिहींतें न लेखी । आहारीं मिती संतोषीं । माप न सूये	ज्ञाने.१८.५२.१०२५
१००१६०. सूये	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
१००१६१. सूयें	देहवैकल्याचा वारा । झणें लागेल या सुकुमारा । म्हणोनि आत्मबोधाचां पांजिरां । सूयें तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३२
१००१६२. सूयें	म्हणे ईश्वरातें खायें । तया वेदा विष सूयें । गौरवामाजीं त्राये । भंगीत असे	ज्ञाने.१६.४.२३३
१००१६३. सूयें	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
१००१६४. सूर्य	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
१००१६५. सूर्य	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
१००१६६. सूर्य	पैं सूर्य जो वेळु नुदैजे । तया वेळा कीं रात्रि म्हणिजे । तेवीं माझिये भक्तीविण जें कीजे । तें महापाप नोहे	ज्ञाने.९.३१.४२६
१००१६७. सूर्य	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
१००१६८. सूर्य	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४
१००१६९. सूर्य	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
१००१७०. सूर्य	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००

१००१७१. सूर्य	आंतु बाहेरि चोखाळु । सूर्य तैसा उजाळु । आणि तत्त्वार्थींचा पायाळु । देखणा जो	ज्ञाने.१२.१६.१७९
१००१७२. सूर्य	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४
१००१७३. सूर्य	सूर्य प्रतिमंडळ । जैसेनि धरी सलिल । कां रश्मिकरीं मृगजळ । धरिजे जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.९०८
१००१७४. सूर्य	कां जे जळा आदीं पाठीं । सूर्य असतुचि असे किरीटी । माजीं बिंबें तें दृष्टी । आणिकांचिये	ज्ञाने.१३.३१.१०९४
१००१७५. सूर्य	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
१००१७६. सूर्य	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
१००१७७. सूर्य	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
१००१७८. सूर्य	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
१००१७९. सूर्य	मग सूर्य आंधारालागीं । रिघो कां भलते सुरंगी । परी तो तयाचां भागीं । नाहींचि जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०९
१००१८०. सूर्य	जैसा सूर्य न देखें आंधारें । सरिता नेणिजती सागरें । कां कवळिलिया न धरे । आत्मच्छाया	ज्ञाने.१८.२०.५३०
१००१८१. सूर्य	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
१००१८२. सूर्य	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
१००१८३. सूर्य	दीपा आगिलु मागिलु । सूर्य धाकटा वडीलु । अमृतसिंधु खोलु । उथळु कायसा	ज्ञाने.१८.७८.१६७८
१००१८४. सूर्य	आधींचि देखणी दिठी । वरी सूर्य पुरवी पाठी । ते न दिसे ऐसी गोठी । केंही आहे	ज्ञाने.१८.७८.१७३३
१००१८५. सूर्यकणांच्या	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
१००१८६. सूर्यकांतीं	कां तारागणीं लोपावें । सूर्यकांतीं उद्दीपावें । कमळीं विकासावें । जावें तमें	ज्ञाने.१४.१९.२९६
१००१८७. सूर्यकोटितेजसा	पैं कमलायतडोळसा । सूर्यकोटितेजसा । मियां तुजपासोनि महेशा । परिसिलें आजि	ज्ञाने.११.२.६९
१००१८८. सूर्यचि	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
१००१८९. सूर्यचि	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
१००१९०. सूर्यतेज	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
१००१९१. सूर्यतेजप्रतापें	नाना सूर्यतेजप्रतापें । सचंद्र तारागण जैसें लोपे । तैसीं गिळिलीं विश्वरूपें । प्रपंचरचना	ज्ञाने.११.९.१९०
१००१९२. सूर्यतेजातें	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
१००१९३. सूर्यबिंबामाझारीं	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
१००१९४. सूर्यबिंबासि	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
१००१९५. सूर्यमंडळीं	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
१००१९६. सूर्यरश्मी	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
१००१९७. सूर्यवंशीं	जेणें देवांचा मानु गिंवसिला । धर्मासि जीर्णोद्धारु केला । सूर्यवंशीं उदेला । सूर्य जो कां	ज्ञाने.१०.३१.२५४

१००१९८. सूर्यश्लेषाचें	तेवीं भेदबुद्धीचिये तुळे । घालूनि सूर्यश्लेषाचें कांटाळें । तुकिलासी ते येकी वेळे । उपसाहिजो जी	ज्ञाने.१६.२८
१००१९९. सूर्यसंगु	नाना भ्रामकाचें सन्निधान । लोहो करी सचेतन । कां सूर्यसंगु जन । चेष्टवी गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३९
१००२००. सूर्या	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
१००२०१. सूर्या	सूर्या आणि प्रभे । एकवंकी जेणें लोभें । तो पाडु मानूं लाभे । भजना तया	ज्ञाने.१५.१९.५६९
१००२०२. सूर्या	नातरी आकाशा का आभाळा । सूर्या आणि मृगजळा । बिजावळी भूतळा । वायूसि जैसी	ज्ञाने.१८.१२.२७०
१००२०३. सूर्याकडे	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
१००२०४. सूर्यागमीं	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
१००२०५. सूर्याचा	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
१००२०६. सूर्याचां	सांगें सूर्याचां घरीं । प्रकाशु काय वातीवेरी । कीं न लविजे तरी अंधारीं । कोंडेल तो	ज्ञाने.२.७०.३६१
१००२०७. सूर्याचां	मग सूर्याचां अस्तमानीं । मागुती तारा उगवती गगनीं । तैसी देखों लागला अवनी । लोकांसहित	ज्ञाने.११.५०.६६०
१००२०८. सूर्याचां	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
१००२०९. सूर्याचां	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
१००२१०. सूर्याचिया	एवढें जिये महिमेचें करणें । तें वाचाळपणें वानूं मी कवणें । का सूर्याचिया आंगा उटणें । लागत असे	ज्ञाने.१०.१०
१००२११. सूर्याचिया	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
१००२१२. सूर्याचिस्तव	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
१००२१३. सूर्याची	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
१००२१४. सूर्याची	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
१००२१५. सूर्याचे	जैसें अवचितपणें । वायूसि सर्वत्र विचरणें । का निरभिमान उदैजणें । सूर्याचे जैसें	ज्ञाने.१३.८.५२७
१००२१६. सूर्याचे	जें अग्नीचें दीपन । जें चंद्राचें जीवन । सूर्याचे नयन । देखती जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९२६
१००२१७. सूर्याचें	आणि उदोअस्ताचेनि प्रमाणें । जैसें न चलतां सूर्याचें चालणें । तैसें नैष्कर्म्यत्व जाणे । कर्मींचि असतां	ज्ञाने.४.१८.९९
१००२१८. सूर्याचें	तेथ नक्षत्र जैसें उलंडलें । कीं सूर्याचें आसन मोडलें । तेजाचें बीज विरूढलें । अंकुरेंशीं	ज्ञाने.६.१४.२२६
१००२१९. सूर्याचेनि	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षें । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
१००२२०. सूर्याचेनि	तृषार्ता पाणियें जिणें । कां पुरीं पडलिया प्रवाहणें । अंधकूपगता किरणें । सूर्याचेनि	ज्ञाने.१८.३०.७०५
१००२२१. सूर्याचेनि	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
१००२२२. सूर्याचेनि	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
१००२२३. सूर्यातें	एकीं आकाशीं सूर्यातें धरिलें । एकीं समुद्र चुळीं भरिलें । तैसें मज नेणतयाकरवीं बोलविलें । अनिर्वाच्य तुम्हीं	ज्ञाने.१०.३७
१००२२४. सूर्यातें	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३

१००२२५. सूर्यातें	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
१००२२६. सूर्यातें	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
१००२२७. सूर्यातें	कीं अविद्यातिमिररोखें । श्लोक सूर्यातें पैजा जिंके । ऐसे प्रकाशिले गीतामिखें । रायें श्रीकृष्णें	ज्ञाने.१८.७८.१६६८
१००२२८. सूर्यातें	अरुण आंगाजवळिके । म्हणौनि सूर्यातें देखे । मा भूतळींची न देखे । मुंगी काई	ज्ञाने.१८.७८.१७१९
१००२२९. सूर्यादिकां	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
१००२३०. सूर्यापुढां	मोटकी देहाकृति उमटे । आणि निजज्ञानाची पांहाट फुटे । सूर्यापुढां प्रगटे । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५२
१००२३१. सूर्यासकट	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
१००२३२. सूर्यासवेंचि	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
१००२३३. सूर्यासि	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
१००२३४. सूर्यासि	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
१००२३५. सूर्यासि	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
१००२३६. सूर्याहि	जयाचेनि अंगप्रकाशें । पाताळींचा परमाणु दिसे । तया सूर्याहि का जैसें । अंजन सूदलें	ज्ञाने.१८.६३.१३३०
१००२३७. सूर्यु	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
१००२३८. सूर्यु	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
१००२३९. सूर्यु	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
१००२४०. सूर्यु	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
१००२४१. सूर्यु	कां अंधकाराचिया ठाया । दैवें सूर्यु आलिया । तो अंधारुचि जगा यया । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१६.३७
१००२४२. सूर्यु	विश्वाचें आयुष्य जेणें उजळे । तो सूर्यु उदैला देखोनि सवळे । पापिया फुटती डोळे । डुडुळाचे	ज्ञाने.१६.४.२३९
१००२४३. सूर्यु	तृषार्ता मरुदेशीं । झळे अमृतें वोळली जैसी । कीं अंधालागीं डोळ्यांसीं । सूर्यु आला	ज्ञाने.१८.५.१६१
१००२४४. सूर्यु	पैं जेणें आकाशींचा कहीं । साचु सूर्यु देखिला नाहीं । तो थिल्लरींचें बिंब काई । मानूं न लाहे	ज्ञाने.१८.१६.३८६
१००२४५. सूर्यु	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
१००२४६. सूर्यु	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
१००२४७. सूर्यु	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१
१००२४८. सूर्युचि	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
१००२४९. सूर्ये	आणि दीपें कां सूर्ये प्रगटे । अथवा निमुटलिया देखावेंचि खुंटे । तैसी दिठी नव्हे जे वैकुंठें । दिधली आहे	ज्ञाने.११.११.२३४
१००२५०. सूर्ये	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
१००२५१. सूर्ये	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६

१००२५२. सूर्ये	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
१००२५३. सूर्ये	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
१००२५४. सूर्ये	जैशी पूर्वदिशेचां राउळीं । उदयाची सूर्यें दिवाळी । कीं येरींहि दिशां तियेचि काळीं । काळिमा नाहीं	ज्ञाने.५.१६.८६
१००२५५. सूर्ये	जैसें सूर्ये सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
१००२५६. सूर्ये	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
१००२५७. सूर्ये	सूर्यें दाविलें सांतें । काय एक न दिसे तेथें । तेवीं सत्त्वें केलें फळातें । काय नेदी	ज्ञाने.१७.२२.३१९
१००२५८. सूर्ये	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
१००२५९. सूर्ये	अंधकारु निशाचरां । गिळितां सूर्यें चराचरां । धांवा केला तरी खरा । ताउनी कीं तो	ज्ञाने.१८.७८.१७८९
१००२६०. सूर्येंचि	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
१००२६१. सूर्यो	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
१००२६२. सूर्योदयासरिसी	सूर्योदयासरिसी । रात्री पळोनि जाय आपैसी । गेली देहअहंता तैसी । अविद्येसवें	ज्ञाने.१५.५.२९०
१००२६३. सूर्योदयीं	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८
१००२६४. सूर्योदयो	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
१००२६५. सूर्योदयो	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
१००२६६. सूसी	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
१००२६७. सृजावीं	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
१००२६८. सृजिता	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
१००२६९. सृजिलिया	आणि सृजिलिया भूतांतें मीचि धरीं । सकळां जीवनही मीचि अवधारीं । शेखीं सर्वांतें या संहारीं । तेव्हां मृत्युही मीचि	ज्ञाने.१०.३४.२७४
१००२७०. सृजिलीं	तैं नित्ययागसहितें । सृजिलीं भूतें समस्तें । परी नेणतीचि तियें यज्ञातें । सूक्ष्म म्हणउनी	ज्ञाने.३.१०.८६
१००२७१. सृजिलीं	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२
१००२७२. सृजिलीं	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०
१००२७३. सृजिले	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
१००२७४. सृजिले	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
१००२७५. सृजी	तो सृजी पाळी संहारी । ऐसें बोलती जें चराचरीं । तें अज्ञान गा अवधारीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.५.१५.८२
१००२७६. सृजीं	मग कल्पादीं पुढती । मीचि सृजीं ऐसी वदंती । तरी इयेविषयीं निरुती । उपपत्ति आइक	ज्ञाने.९.७.१०५
१००२७७. सृष्टि	सृष्टि गेली रे गेली । देवां मोकळवादी जाहली । ऐशी एक टाळी पिटिली । सत्यलोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५७
१००२७८. सृष्टि	तैसें नैष्कर्म्यतेचेनि भ्रमें । गिंवसिजत आहाती कर्में । जे दुजी सृष्टि मनोधर्मे । करूं सकती	ज्ञाने.४.१६.८७

१००२७९. सृष्टि	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
१००२८०. सृष्टि	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
१००२८१. सृष्टि	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
१००२८२. सृष्टि	नुघडतां बाळपणाची फुली । जेणें मियां अदानवी सृष्टि केली । करीं गिरि धरूनि उमाणिली । महेंद्रमहिमा	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८९
१००२८३. सृष्टि	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
१००२८४. सृष्टि	आतां आसुरी जे सृष्टि । तेथिंची उपलऊं गोठी । अवधानाची दिठी । दे पां निकी	ज्ञाने.१६.६.२७५
१००२८५. सृष्टि	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
१००२८६. सृष्टिकरिती	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
१००२८७. सृष्टिक्षयप्रभावा	मीचि गा पांडवा । या त्रिभुवनासि वोलावा । सृष्टिक्षयप्रभावा । मूळ तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९१
१००२८८. सृष्टिपणाचिया	जैसें विरजणियाचेनि संगें । दूधचि आटेजों लागे । तैशी प्रकृति आंगा रिगे । सृष्टिपणाचिया	ज्ञाने.९.८.१०८
१००२८९. सृष्टिबीजाचा	कैसें थोरिवेचें मान पाहें पां । जो सृष्टिबीजाचा साटोपा । परि पुनरावृत्तीचिया मापा । शीग जाहला	ज्ञाने.८.१८-१९.१६६
१००२९०. सृष्टिविस्ताराचेनि	जे सृष्टिविस्ताराचेनि वोघें । चढत काळकलनेचेनि वेगें । प्रवृत्तिनिवृत्तीचीं तुंगें । तटें सांडी	ज्ञाने.७.१४.७०
१००२९१. सृष्टिही	मज ईश्वरातें नोळखे । ना सृष्टिही करूं न शके । तो थोरु केला एकें । नामें जेणें	ज्ञाने.१७.२३.३३७
१००२९२. सृष्टी	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
१००२९३. सृष्टी	तयाचिपरी किरीटी । इया प्रकृती जालिये सृष्टी । जैं उपसंहरूनि कीजेल ठी । तैं मीचि आहें	ज्ञाने.७.७.३०
१००२९४. सृष्टी	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१००२९५. सृष्टी	मी आघवियेचि सृष्टी । आदिमध्यांतीं किरीटी । ओतप्रोत पटीं । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६४
१००२९६. सृष्टी	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
१००२९७. सृष्टी	इया मूर्तीचिया किरीटी । रोममूळीं देखें पां सृष्टी । सुरतरुतळवटीं । तृणांकुर जैसे	ज्ञाने.११.७.१४८
१००२९८. सृष्टी	कीं भेणें तेथूनि काढिली दिठी । मग कंठमुगुट पहातसे किरीटी । तंव सुरतरूंची सृष्टी । जयापासोनि का जाहली	ज्ञाने.११.११.२१८
१००२९९. सृष्टी	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
१००३००. सृष्टी	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
१००३०१. सृष्टी	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
१००३०२. सृष्टी	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
१००३०३. सृष्टी	जन्ममृत्यूचां लाटीं । झळंबती इया सृष्टी । तें देखोनियां पोटीं । ऐसें जाहलें	ज्ञाने.१२.७.८७
१००३०४. सृष्टी	वाहिव्याचिये रहाटी । जे कां मुदल तिघे इये सृष्टी । ते इयेचांचि पोटीं । जहाले गुण	ज्ञाने.१३.४.३७
१००३०५. सृष्टी	संकल्पें सृष्टी घडी । सवेंचि विकल्पूनि मोडी । मनोरथांचिया उतरंडी । उतरी रची	ज्ञाने.१३.५-६.११४

१००३०६. सृष्टी	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
१००३०७. सृष्टी	अनंतें काळें किरीटी । जिया मिळती इया सृष्टी । तिया रिगती ययाचां पोटीं । कल्पांतसमयीं	ज्ञाने.१३.२२.१०२५
१००३०८. सृष्टी	तेवीं लचकलिया दिठी । मग देखणें जें जें उठी । तया नांव सृष्टी । मीचि वियें पैं गा	ज्ञाने.१४.३.८४
१००३०९. सृष्टी	सृष्टी वेगवेगळीया । तिया करांग्रीं आंगोळियां । भिन्नाभिमान सूदलिया । मुदिया तेथें	ज्ञाने.१४.३.१०९
१००३१०. सृष्टी	महाकल्पाचां शेवटीं । उदेलिया उमळती सृष्टी । तैसेंचि आणिखीचें दांग उठी । सासिन्नलें	ज्ञाने.१५.१.१२६
१००३११. सृष्टी	तैसिया आपुलालिया रहाटीं । वर्तती दोनी सृष्टी । दैवी आणि किरीटी । आसुरी येथ	ज्ञाने.१६.६.२७३
१००३१२. सृष्टी	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
१००३१३. सृष्टी	आगी नसतां पोटीं । कवण काष्ठ असे सृष्टी । तैसें तें कैचें दृश्यकोटीं । त्रिधा जें नोहे	ज्ञाने.१८.२९.६९३
१००३१४. सृष्टी	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
१००३१५. सृष्टीचा	जो श्रुतिगौरवाचां मांडवीं । काम सृष्टीचा वेलु वाढवी । जंव कर्मफळेंसीं पालवी । अपवर्गी टेंके	ज्ञाने.७.१०-११.५०
१००३१६. सृष्टीचा	ऐसा अपार जो काळु । तो मी म्हणे लक्ष्मीलीळु । मग पुढती सृष्टीचा मेळु । सृजिता तो मी	ज्ञाने.१०.३२-३३.२७३
१००३१७. सृष्टीचां	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.११११
१००३१८. सृष्टीचिया	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
१००३१९. सृष्टीचिया	जेथूनि नाना सृष्टीचिया वोळी । पसरती भूतग्रामाचिया वेली । तया महद्ब्रह्मातें व्याली । दैविकी इच्छा	ज्ञाने.११.३७.५११
१००३२०. सृष्टीचिया	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
१००३२१. सृष्टीचिया	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
१००३२२. सृष्टीचिये	सृष्टीचिये सर्वादी । जेयां देहाची नाहीं बांधी । तें कैचें प्रळयावधी । निमतील पां	ज्ञाने.१४.२.५८
१००३२३. सृष्टीचिये	तैसा कानाचां महाद्वारीं । गीता गजर जेथ करी । तेथ सृष्टीचिये आदीवरी । जायचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३३
१००३२४. सृष्टीचे	आतां इये सृष्टीचे पालक । तयां आधीन वर्तती लोक । ते अकरा भाव आणिक । सांगेन तुज	ज्ञाने.१०.४-५.९१
१००३२५. सृष्टीचें	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
१००३२६. सृष्टीचें	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
१००३२७. सृष्टीपैकीं	ऐसेनि वेगळालां सृष्टीपैकीं । विभूती नाम सुतां एकेकी । सगळेन जन्मसहस्रें अवलोकीं । अर्ध्या नव्हती	ज्ञाने.१०.३१.२५८
१००३२८. सृष्टीवरी	कां एकाचि काठि तपिन्नली । एकीं सृष्टीवरी सृष्टी केली । एकीं पाषाण वाऊनि उतरलीं । समुद्रीं कटकें	ज्ञाने.१०.३६
१००३२९. सृष्टीवरी	म्हणती सृष्टीवरी सृष्टी करूं । आण वाहूनि मृत्यूतें मारूं । जगाचा भरूं । घोंटु यया	ज्ञाने.११.३२.४६०
१००३३०. सृष्टीवेळे	अगा सृष्टीवेळे प्रियोत्तमा । जया नांव म्हणती ब्रह्मा । व्याप्ति जें विष्णुनामा । पात्र जाहलें	ज्ञाने.१३.१६.९२३
१००३३१. सृष्टीसी	परि साचचि भलें केलें गोसाविया । मज परितोषु जाहला साविया । जी देखिलासि जो इया । सृष्टीसी तूं आश्रयो	ज्ञाने.११.१५.२५६
१००३३२. सृष्ट्यादि	आतां येचिविशीं पार्था । तुज सांगेन एकी मी कथा । जैं सृष्ट्यादि संस्था । ब्रह्मेनि केली	ज्ञाने.३.९.८५

१००३३३. से	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
१००३३४. से	देखें ऋद्धिसिद्धि तयापरी । आली गेली से न करी । तो विगुंतला असे अंतरीं । महासुखीं	ज्ञाने.२.७०.३६२
१००३३५. से	तरी गेलियाची से न करी । न पवतां चाड न धरी । जो सुनिश्चळु अंतरीं । मेरु जैसा	ज्ञाने.५.३.१९
१००३३६. से	तूं संतस्तवनीं रचसी । तरी कथेची से न करिसी । कीं निराळीं बोल देखसी । सनागर	ज्ञाने.५.२४-२५.१४१
१००३३७. से	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
१००३३८. से	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
१००३३९. से	परि यमनियमांचिया वाटा न वचिजे । कहीं वैराग्याची से न करिजे । केवळ विषयजळीं ठाकिजे । बुडी देउनी	ज्ञाने.६.३६.४२२
१००३४०. से	ये प्रतीतीचिया माजघरीं । तयां निश्चयाची वोवरी । आली म्हणोनि बाहेरी । नव्हेचि से	ज्ञाने.८.५.६१
१००३४१. से	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
१००३४२. से	ऐसें प्रीतीचेनि वेगें । देवो बोलतां से नेघे । तंव आनंदामाजीं आंगें । विरतसे येरु	ज्ञाने.१८.१३.२८५
१००३४३. सेंदुरें	एकें तातलें साडेपंधरें । तैसीं कपिलवर्णें अपारें । एकें सरागें जैसें सेंदुरें । डवरलें नभ	ज्ञाने.११.५.१३२
१००३४४. सेंदें	अगा वारा जरी वाजोनि वोसरे । तरी तो डोल रुखीं उरे । कां सेंदें द्रुति राहे कापुरें । वेंचलेनी	ज्ञाने.१८.१७.४२३
१००३४५. सेऊं	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
१००३४६. सेचि	जें बुद्धीचिये ठावूनि देही । तयां अहंकाराची सेचि नाहीं । म्हणोनि कर्मेंचि करितां पाहीं । चोखाळले	ज्ञाने.५.११.६२
१००३४७. सेचि	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
१००३४८. सेचि	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
१००३४९. सेचि	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
१००३५०. सेचि	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
१००३५१. सेचि	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
१००३५२. सेचि	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
१००३५३. सेज	ताट मी काढीन । सेज मी झाडीन । चरणसंवाहन । करीन मीचि	ज्ञाने.१३.७.४२३
१००३५४. सेज	किंबहुना निकट निज । जयाचें जाहलें मज । तेणें आपणयां आम्हां सेज । एकी केली	ज्ञाने.१३.१०.६०५
१००३५५. सेजार	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
१००३५६. सेजिया	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
१००३५७. सेजिया	नातरी येथिंचा दिवा । नेलिया सेजिया गांवा । तो तेथें तरी पांडवा । दीपचि कीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२२१
१००३५८. सेजे	नागाचें पिलें । कुंकुमें नाहलें । वळण घेऊनि आलें । सेजे जैसें	ज्ञाने.६.१४.२२२
१००३५९. सेजे	नातरी जीवाचिये सेजे । गुरु कांतु करूनि भुंजे । ऐसीं प्रेमाचीं भोजें । बुद्धी वाहे	ज्ञाने.१३.७.३९०

१००३६०. सेजे	तैसाचि लवंघा सुटे । मग भुई ना सेजे सांटे । पाणियाचें न सुटे । तोंडोनि पात्र	ज्ञाने.१७.९.१४९
१००३६१. सेजे	तैसें न दुखवितां सेजे । जावळिया सुख निपजे । ऐसें साधुत्व का देखिजे । बोलणां जिये	ज्ञाने.१७.१५.२१७
१००३६२. सेजे	माहेवणी प्रयत्नेंसीं । चुकविजे सेजे जैसी । रिपू पाठी नेदिजे तैसी । समरांगणीं	ज्ञाने.१८.४३.८६६
१००३६३. सेजेमाजी	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
१००३६४. सेजेया	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
१००३६५. सेना	जैसा भरलेया त्रिभुवना- । आंतु एकएकु चांगु अर्जुना । निवडूनि कीजे सेना । लक्षवरी	ज्ञाने.७.३.११
१००३६६. सेना	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
१००३६७. सेना	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
१००३६८. सेना	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
१००३६९. सेना	करीतुरंगसमाजें । सेना नाम निफजे । कां वाक्यें म्हणिजती पुंजे । अक्षरांचे	ज्ञाने.१३.५-६.१५२
१००३७०. सेना	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
१००३७१. सेनानाथु	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
१००३७२. सेनापति	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
१००३७३. सेनापति	या राजाचिया बोला । सेनापति संतोषला । मग तेणें केला । सिंहनादु	ज्ञाने.१.१२.१२५
१००३७४. सेनापतीं-	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
१००३७५. सेने	तें देखलिया अर्जुनें । संतोष घेऊनि मनें । मग संभ्रमें दिठी सेने । घालितसे	ज्ञाने.१.२०.१६७
१००३७६. सेयांतु	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
१००३७७. सेल	आणि आचरण पाहातां सुभटा । तो दुष्कृताचा कीर सेल वांटा । परि जीवित वेचिलें चोहटां । भक्तीचिया कीं	ज्ञाने.९.३०.४१६
१००३७८. सेल	तयां मग जें आम्हीं कांहीं । द्यावें अर्जुना पाहीं । ते ठायींचीच तिहीं । घेतली सेल	ज्ञाने.१०.१०.१३०
१००३७९. सेल	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
१००३८०. सेल	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
१००३८१. सेलत	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
१००३८२. सेलभागीं	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दु:खाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
१००३८३. सेलभागीं	किंबहुना तृषितालागीं । पाणी आरायिलें असे जगीं । तैसें दु:खितांचां सेलभागीं । जिणें जयाचें	ज्ञाने.१६.२.१६१
१००३८४. सेलिला	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
१००३८५. सेले	ऐसे नरकाचिया सेले । भागीन जे जे जन्मले । तेही देखों भुलले । यजिती यागीं	ज्ञाने.१६.१६.३७५
१००३८६. सेवंतीये	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४

१००३८७. सेवक	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
१००३८८. सेवकपण	ना तरी खुणेचें वानावयालागीं । श्रुतीवांचूनि दावा पां जगीं । ना सेवकपण तरी अंगीं । शेषाचांचि आथि	ज्ञाने.११.९.१६६
१००३८९. सेवकपणें	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
१००३९०. सेवकां	नातरी पात्रविशेषें दानें । कां सेवकां देसी जीवनें । तपादि साधनें । व्रतें करिसी	ज्ञाने.९.२७.३९९
१००३९१. सेवकां	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
१००३९२. सेवकां	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
१००३९३. सेवकु	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
१००३९४. सेवकु	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
१००३९५. सेवकें	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्महो होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
१००३९६. सेवकै	कीं भक्तिसुखालागीं । आपणपेंचि दोही भागीं । वांटूनियां आंगीं । सेवकै बाणी	ज्ञाने.१२.१६.१८६
१००३९७. सेवकै	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
१००३९८. सेवणें	ते अंतर नेणती बापुडे । म्हणोनि अगत्य सेवणें घडे । सांगे पूयपंकींचे किडे । काय चिळसी घेती	ज्ञाने.५.२२.१२१
१००३९९. सेवणें	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
१००४००. सेवा	जे सदा मियांचि आथिले । माझिया सेवा जियाले । कां आत्मबोधें तोषले । वीतराग जे	ज्ञाने.४.१०.६१
१००४०१. सेवा	येरां विरक्ति माळ न घालीचि । जयां संयमाग्नीची सेवा न घडेचि । जे योगुयागु न करितीचि । जन्मले सांते	ज्ञाने.४.३१.१५४
१००४०२. सेवा	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
१००४०३. सेवा	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६
१००४०४. सेवा	तया माझिया सायुज्याची चाड । तरि तेंचि पुरवीं कोड । कां सेवा म्हणती तरी आड । प्रेम सुयें	ज्ञाने.९.२२.३४१
१००४०५. सेवा	मग सर्वस्वें करूनि सेवा । अभिमानु सांडूनि पांडवा । ते पाय धुवावयाचिया दैवा । पात्र जाहाली	ज्ञाने.९.२५.३७७
१००४०६. सेवा	माझिया कीर्तीविण । जयांचे रिते नाहीं श्रवण । जयां सर्वांगीं भूषण । माझी सेवा	ज्ञाने.९.३२.४४६
१००४०७. सेवा	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
१००४०८. सेवा	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
१००४०९. सेवा	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
१००४१०. सेवा	मग अभिन्ना इया सेवा । चित्त मियांचि भरेल जेव्हां । माझा प्रसादु जाण तेव्हां । संपूर्ण जाहला	ज्ञाने.१८.५८.१२६९
१००४११. सेवा	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
१००४१२. सेवा	म्हणौनि जाणतया सवा । गीताचि येकी सेवा । काय कराल आघवां । शास्त्रीं येरीं	ज्ञाने.१८.७८.१६९५
१००४१३. सेवावा	तेथ रसु तो मुखेंचि सेवावा । परिमळु तो घ्राणेंचि घ्यावा । तैसा मी तो यजावा । मीचि म्हणोनि	ज्ञाने.९.२३.३४९

१००४१४. सेवावी	आधींचि साखर आवडे । आणि तेचि जरी ओखदीं जोडे । तरी सेवावी ना कां कोडें । नावानावा	ज्ञाने.४.४२.२१९
१००४१५. सेवावीं	सांगें शूद्रघरीं आघवीं । पक्वान्नें आहाति बरवीं । तीं द्विजें केंवीं सेवावीं । दुर्बळु जरी जाहला	ज्ञाने.३.३५.२२१
१००४१६. सेवावृत्तीचें	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । विये मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
१००४१७. सेवावें	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
१००४१८. सेवासुख	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
१००४१९. सेवाही	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
१००४२०. सेविजती	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
१००४२१. सेविजती	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
१००४२२. सेविजे	जें भगवद्गीता म्हणिजे । जें ब्रह्मेशांनीं प्रशंसिजे । जें सनकादिकीं सेविजे । आदरेसीं	ज्ञाने.१.५५
१००४२३. सेविजे	ना तरी देशत्यागें जाइजे । कां गिरिकंदर सेविजे । परी शस्त्र आतां न धरिजे । इयांवरी	ज्ञाने.२.५.४७
१००४२४. सेविजे	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्में दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
१००४२५. सेविजे	ना तरी तृप्ति इच्छिजे । तरी कैसेनि पाकु न कीजे । कीं सिद्धुही न सेविजे । केवीं सांगें	ज्ञाने.३.४.४८
१००४२६. सेविजे	कैसी दैवाची थोरी नेणिजे । जैसें तान्हेलिया तोय सेविजे । कीं तेंचि चवी करूनि पाहिजे । तंव अमृत आहे	ज्ञाने.६.३
१००४२७. सेविजे	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
१००४२८. सेविजे	कां कमलकंदा आणि दर्दुरीं । नांदणूक एकेचि घरीं । परि परागु सेविजे भ्रमरीं । जवळिलां चिखलुचि उरे	ज्ञाने.९.३.५८
१००४२९. सेविजे	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
१००४३०. सेविजे	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदुःख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
१००४३१. सेविजे	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
१००४३२. सेविजे	तेंचि आत्मप्राप्तिफळ । दिठी सूनि केवळ । कीजे जैसें कां जळ । सेविजे ताहने	ज्ञाने.१८.३०.७००
१००४३३. सेविजे	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
१००४३४. सेविजे	जें उपनिषदांचें सार । सर्व शास्त्रांचें माहेर । परमहंसीं सरोवर । सेविजे जें	ज्ञाने.१८.७८.१८०७
१००४३५. सेविजेल	ऐसेनिही जरी सेविजेल । तरी ते आळुकीची उरेल । जे तें परिणामीं पथ्य नव्हेल । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३५.२२७
१००४३६. सेवितयाची	अगा थानीं कीर दूध गूढ । परि थानासीचि नव्हे कीं गोड । म्हणोनि सरो कां सेवितयाची चाड । जरी अनन्य मिळे	ज्ञाने.९.१.३८
१००४३७. सेवितां	म्हणोनि विषयभोगीं जें सुख । तें साद्यंतचि जाण दुःख । परि काय करिती मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.५.२२.१२०
१००४३८. सेवितां	तेविं विषयांचें जें सुख । तें केवळ परम दुःख । परि काय कीजे मूर्ख । न सेवितां न सरे	ज्ञाने.९.३३.४९९
१००४३९. सेवितां	ना शरीरपरातें सेवितां । संसारगौरवचि ऐकतां । देहीं जयाची अहंता । बुडोनि ठेली	ज्ञाने.१५.१५.४२६
१००४४०. सेवितां	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१

१००४४१. सेवितां	तेवीं उत्तम अधम ऐसें । सेवितां कवणातेंही न पुसे । कैवल्यदानें सरिसें । निववीत जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४६४
१००४४२. सेविती	मज अवगमलिया दोनी । मीमांसा श्रवणस्थानीं । बोधमदामृत मुनी- । अली सेविती	ज्ञाने.१.१६
१००४४३. सेविती	जैसे भ्रमर परागु नेती । परी कमळदळें नेणती । तैसी परी आहे सेविती । ग्रंथीं इये	ज्ञाने.१.५९
१००४४४. सेविती	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
१००४४५. सेविती	इंद्रियरुचीसारखें । करविती पाक निके । ते पापिये पातकें । सेविती जाण	ज्ञाने.३.१३.१२९
१००४४६. सेविती	जे असता संगु सांडिती । तेचि संसर्गु करितां न धाती । वनवासीही सेविती । जनपदातें	ज्ञाने.३.३६.२३५
१००४४७. सेविती	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२
१००४४८. सेविती	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
१००४४९. सेविती	एक प्रदक्षिणा जपाचिया । बाहेरोनि करिती यया । एक ते श्रवणमिषें छाया । सेविती ययाची	ज्ञाने.१८.४५
१००४५०. सेवितु	सकर्दम सरोवरु । अवलोकूनि चकोरु । न सेवितु अव्हेरु । करूनि निघे	ज्ञाने.१.३६.२३१
१००४५१. सेविला	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
१००४५२. सेविलिया	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
१००४५३. सेविली	सांगें गंगा या बुद्धी मृगजळ । ठाकोनि आलियाचें कवण फळ । काय सुरतरु म्हणोनि बाबुळ । सेविली करी	ज्ञाने.९.११.१४७
१००४५४. सेविली	सेविली अमृतसरिता । रोगु दवडूनि पंडुसुता । अमरपण उचिता । देऊनि घाली	ज्ञाने.१५.२०.५८३
१००४५५. सेविले	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
१००४५६. सेविलें	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
१००४५७. सेविलें	मृत्यूनि आधाधिले । तिहीं निरंजन सेविलें । यमदमांचे केले । मेळावे पुरे	ज्ञाने.१३.३.२३
१००४५८. सेवी	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
१००४५९. सेवी	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्कान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२
१००४६०. सेवी	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
१००४६१. सेवी	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
१००४६२. सेवी	जिहीं आपणपें नाहीं देखिलें । तेचि इहीं इंद्रियार्थीं रंजलें । जैसें रंक कां आळुकैलें । तुषांतें सेवी	ज्ञाने.५.२२.११०
१००४६३. सेवी	जैसा आमिषकवळु पांडवा । मीनु न सेवी तंवचि बरवा । तैसा विषयसंगु आघवा । निभ्रांत जाणें	ज्ञाने.५.२२.११८
१००४६४. सेवी	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
१००४६५. सेवी	तरी व्यभिचाररहितें चित्तें । भक्तियोगें मातें । सेवी तो गुणातें । जाकळूं शके	ज्ञाने.१४.२६.३७१
१००४६६. सेवी	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
१००४६७. सेवी	कां जो साविया अन्नरसु सेवी । तो व्यापिजे वातश्लेष्मस्वभावीं । काय ज्वरु जालिया निववी । पयादिक	ज्ञाने.१७.६.११४

१००४६८. सेवीं	ऐसे अनन्यगतिकें चित्तें । चिंतितसांते मातें । जे उपासिती तयांतें । मीचि सेवीं	ज्ञाने.९.२२.३३७
१००४६९. सेवीं	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
१००४७०. सेवूं	गंगा सिंधु सेवूं गेली । पावतांचि समुद्र जाली । तेवीं भक्तां सेल दिधली । निजपदाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७२
१००४७१. सेवूनि	किंबहुना ऐसें निखळ । मीपणा जोडे तया फळ । सेवूनि वेली वेल्हाळ । क्रमयोगाची ते	ज्ञाने.१८.५५.१२१८
१००४७२. सेवेचि	अधिकें जंव जंव औषधी । सेवेचि मांडी बांधी । तंव तंव मुकिजे व्याधी । तयाचिये	ज्ञाने.१८.५.१५५
१००४७३. सेवेवांचून	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
१००४७४. सेवेसि	सकल तीर्थांचिये धुरे । जियें कां मातापितरें । तयां सेवेसि कीर शरीरें । लोण कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०७
१००४७५. सेव्य	आघविया जगा एक । सेव्य जैसें उदक । तैसें तयातें तिन्हीं लोक । आकांक्षिती	ज्ञाने.१२.१८.२०५
१००४७६. सेव्य	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
१००४७७. सेव्य	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्‌गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
१००४७८. सेव्यचि	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
१००४७९. सेव्यासेव्य	वयसेचेनि उवायें । संपत्तीचेनि सावायें । सेव्यासेव्य जाये । सरकटितु	ज्ञाने.१३.११.७७१
१००४८०. सेव्यु	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
१००४८१. सैन्याआंतु	तैसे विवरतु असे श्रीअनंतु । तया दोहीं सैन्याआंतु । जयापरी पार्थु । भ्रांति सांडी	ज्ञाने.२.१०.८७
१००४८२. सैंघ	उदंड सैंघ वाजतें । भयानकें खाखातें । महाप्रळयो जेथें । धाकडांसी	ज्ञाने.१.१३.१३१
१००४८३. सैंघ	घापे पटामाजीं दृष्टी । दिसे तंतूंची सैंघ सृष्टी । परि तो एकवांचूनि गोठी । दुजी नाहीं	ज्ञाने.६.९.१००
१००४८४. सैंघ	देखा संतोषु एक न जोडे । तंवचि सुखाचें सैंघ सांकडें । मग जोडिलिया कवणेकडे । अपुरें असे	ज्ञाने.६.१०.१४४
१००४८५. सैंघ	मग थावली ते वाहटुळी । सैंघ घेऊनि घरडहुळी । बाळपणींची कुहीटुळी । बाहेर घाली	ज्ञाने.६.१४.२१६
१००४८६. सैंघ	रतीचिया बेटा । आदळती कामाचिया लाटा । जेथ जीवफेन संघाटा । सैंघ दिसे	ज्ञाने.७.१४.७४
१००४८७. सैंघ	जेथ वोळगे देव पाइका । सैंघ चिंतामणीचिया भूमिका । विनोदवनवाटिका । सुरतरूंचिया	ज्ञाने.९.२०.३२२
१००४८८. सैंघ	अगा गिंवसितां आघवा वाटी । परतलें पाउलचि नाहीं किरीटी । सैंघ निमालियांचियाचि गोठी । तियें पुराणें जेथिंचीं	ज्ञाने.९.३३.५०५
१००४८९. सैंघ	पैं गुरुशिष्यांचां एकांतीं । जे अक्षरा एकाची वदंती । ते मेघाचियापरी त्रिजगतीं । गर्जती सैंघ	ज्ञाने.१०.९.१२६
१००४९०. सैंघ	मग तेथ सैंघ देखे वदनें । जैसीं रमानायकाचीं राजभुवनें । नाना प्रगटलीं निधानें । लावण्यश्रियेचीं	ज्ञाने.११.१०.१९७
१००४९१. सैंघ	तैसीं वक्त्रें जी जेउतीं तेउतीं । तुझीं देखतसें विश्वमूर्ती । आणि तयाचिपरी नेत्रपंक्ति । अनेका सैंघ	ज्ञाने.११.१६.२७०
१००४९२. सैंघ	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
१००४९३. सैंघ	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५
१००४९४. सैंघ	असो दांतदाढांची दाटी । न झांकवे मा दोंदों वोठीं । सैंघ प्रळयशस्त्रांचिया दाट कांटी । लागलिया जैशा	ज्ञाने.११.२५.३७६

१००४९५. सैंघ	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
१००४९६. सैंघ	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
१००४९७. सैंघ	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
१००४९८. सैंघ	जियेचेनि उठिलेपणें । मना सैंघ धांवणें । न रिगावें तेथ करणें । तोंडें सुती	ज्ञाने.१३.५-६.१२४
१००४९९. सैंघ	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
१००५००. सैंघ	परदारादिक पडे । परी विरुद्ध ऐसें नावडे । मग शेळियेचेनि तोंडें । सैंघ चारी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२९
१००५०१. सैंघ	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
१००५०२. सैंघ	न दिसणें दिसणेंनसीं मावळवी । दोहीं झांकिलें तें सैंघ पालवी । काय बहु बोलों ते आघवी । उखाचि आनी	ज्ञाने.१६.१५
१००५०३. सैंघ	मग वोसंडिलेनि दर्पे । कामाही पित्त कुरुपे । तया धगीं सैंघ पळिपे । क्रोधाग्नि तो	ज्ञाने.१६.१८.३९४
१००५०४. सैंघ	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
१००५०५. सैंघ	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
१००५०६. सैंधव	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
१००५०७. सैंधवाचा	आणि सुटलिया सिंधुजळाचा लोटु । न शके धरूं सैंधवाचा घाटु । तेविं सकळ कर्मा मीच शेवटु । तें काइ बांधती मातें	ज्ञाने.९.९.१२४
१००५०८. सैंधवाचा	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
१००५०९. सैनिक	आतां आमुचां दळीं नायक । जे रूढ वीर सैनिक । ते प्रसंगें आइक । सांगिजती	ज्ञाने.१.७-८.१०३
१००५१०. सैनिक	विराटादि नृपवर । जे सैनिक मुख्य वीर । तिंहीं नाना शंख निरंतर । आस्फुरिले	ज्ञाने.१.१७-१८.१५३
१००५११. सैनिक	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
१००५१२. सैनिकांतें	मग पुनरपि काय बोले । सकळ सैनिकांतें म्हणितलें । आतां दळभार आपुलाले । सरसे करा	ज्ञाने.१.११.१२१
१००५१३. सैन्य	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
१००५१४. सैन्य	तंव धारणावारू दाटिले । महाभूतांतें एकवटिलें । मग चतुरंग सैन्य निवटिलें । संकल्पाचें	ज्ञाने.९.१४.२१६
१००५१५. सैन्यसिंहु	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
१००५१६. सैन्यांआंतु	तो गाजत असे अद्भुतु । दोन्ही सैन्यांआंतु । प्रतिध्वनि न समातु । उपजत असे	ज्ञाने.१.१२.१२६
१००५१७. सैन्यांमाजीं	आइका अर्जुन इतुकें बोलिला । तंव कृष्णें रथु पेलिला । दोहीं सैन्यांमाजीं केला । उभा तेणें	ज्ञाने.१.२४.१७४
१००५१८. सैन्यांसीचि	तंव संकेतें देव बोले । अगा या दोन्ही सैन्यांसीचि मरण पुरलें । तें प्रत्यक्ष तुज दाविलें । येर यथाकाळें जाण	ज्ञाने.११.३६.४९९
१००५१९. सैन्याचा	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होईं	ज्ञाने.११.३३.४६८
१००५२०. सैन्यें	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
१००५२१. सैन्यें	तैसीं सांचलीं सैन्यें एकवाटें । इये मुखीं जाहलीं प्रविष्टें । परि एकही तोंडौनि न सुटे । कैसें कर्म देखा	ज्ञाने.११.२७.४१३

१००५२२. सैन्यें	तरि तयामाझारीं कांहीं । भरंवसेनि उणें नाहीं । इयें वायांचि सैन्यें पाहीं । वल्गिजत आहती	ज्ञाने.११.३२.४५८
१००५२३. सैरा	जैं यमनियम ठाकती । तेथ इंद्रियें सैरा विचरती । म्हणवूनि व्यभिचार घडती । कुळस्त्रियांसी	ज्ञाने.१.४१.२४९
१००५२४. सैरा	जैसीं चोहटाचिये बळी । पाविजे सैरा काउळीं । तैसीं महापापें कुळीं । प्रवेशती	ज्ञाने.१.४१.२५१
१००५२५. सैरा	जात्यंधा लागे पिसें । मग तें सैरा धांवे जैसें । तुझें शहाणपण तैसें । दिसतसे	ज्ञाने.२.११.९३
१००५२६. सैरा	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
१००५२७. सैरा	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
१००५२८. सैरा	महाभूतांचें एकवाट । सैरा वेंटाळूनि भाट । भूतग्रामांचे आघाट । चिरिले चारी	ज्ञाने.१३.४.४५
१००५२९. सैरा	तैसेनि जो गा भक्तु । सैरा देखसी धांवतु । जाण अज्ञानाचा मूर्तु । अवतार तो	ज्ञाने.१३.११.८२२
१००५३०. सैरा	आगी लागलिया रुखीं । देखोनि सैरा पळती पक्षी । तैसें सांडिले अशेखीं । विकल्पीं जे	ज्ञाने.१५.५.२८८
१००५३१. सैरा	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
१००५३२. सैरा	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
१००५३३. सैरा	म्हणोनि भोगावयाजोगा । पुरता अर्थ पैं गा । आणावया जगा । झोंबती सैरा	ज्ञाने.१६.१२.३४३
१००५३४. सैरा	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
१००५३५. सैरा	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
१००५३६. सोंकरी	रजोगुण पेरी । तेतुलें सत्त्व सोंकरी । एकलें तम करी । संवगणी	ज्ञाने.१३.४.३८
१००५३७. सोंविळें	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
१००५३८. सोइरिकेचिया	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
१००५३९. सोइरीक	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
१००५४०. सोइरे	सुहृज्जन सासरे । आणीकही सखे सोइरे । कुमर पौत्र धनुर्धरें । देखिले तेथ	ज्ञाने.१.२५-२७.१८२
१००५४१. सोइरे	एऱ्हवीं तरी साचोकारें । तुम्ही गीतार्थाचे सोइरे । जाणोनि गीता जीवसरें । धरिली मियां	ज्ञाने.१३.७.३२९
१००५४२. सोकासना	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
१००५४३. सोकासनीं	तैसी देशी आणि संस्कृत वाणी । एका भावार्थाचां सोकासनीं । शोभती आयणी । चोखट आइका	ज्ञाने.१०.४५
१००५४४. सोकासनीं	अहो वधुवरांचिये मिळणीं । जैशीं वराडियांही लुगडीं लेणीं । तैसे देशियेचां सोकासनीं । मिरवले रस	ज्ञाने.११.३
१००५४५. सोके	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
१००५४६. सोज्वळ	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
१००५४७. सोज्वळु	येऱ्हवीं तरी मी मुर्खु । जरी जाहला अविवेकु । तऱ्ही संतकृपादीपकु । सोज्वळु असे	ज्ञाने.१.७६
१००५४८. सोट	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६

१००५४९. सोडणिया	निवृत्तिसूत्र सोडणिया । सर्व शास्त्रार्थ पुरवणिया । आवो साधिला मांडणिया । मोक्षरेखेचा	ज्ञाने.१८.३८
१००५५०. सोडणिये	ऐसा व्यासें विंदाणियें । गीताप्रासादु सोडणिये । आणूनि राखिले प्राणिये । नानापरी	ज्ञाने.१८.४४
१००५५१. सोडवण	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
१००५५२. सोडवणे	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
१००५५३. सोडवणें	ऐसां आमुचें सोडवणें । तुजवांचोनि कीजेल कवणें । तुज शरण गा सर्वप्राणें । म्हणत देवा	ज्ञाने.११.२१.३३०
१००५५४. सोडवला	तैसा सोडवला जो आहे । तयाचें रूप आतां पाहें । उपपत्तीची बाहे । उभऊनि सांगों	ज्ञाने.१८.१६.४०२
१००५५५. सोडवावया	तैसीं एके हातवटिया । कर्में केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
१००५५६. सोडविला	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
१००५५७. सोडविले	तैसें कर्में कर्मबद्धता । मुमुक्षु सोडविले पंडुसुता । जैसा रसरीती मरतां । राखिला विषें	ज्ञाने.१८.५.१६३
१००५५८. सोडवी	नाडीतें सोडवी । गात्रांते विघडवी । साधकातें भेडसावी । परि बिहावें ना	ज्ञाने.६.१४.२१९
१००५५९. सोडवीं	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
१००५६०. सोडवीन	येतुलेनि आपैसया । सुटलाचि आहासी धनंजया । घेईं मज प्रकाशोनियां । सोडवीन तूतें	ज्ञाने.१८.६६.१४१५
१००५६१. सोडवूनि	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
१००५६२. सोडावया	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
१००५६३. सोडावी	रत्नपारखियांचां गांवीं । जाईल गंडकी तरि सोडावी । काश्मीरीं न करावी । मिडगण जे	ज्ञाने.१३.७.३१९
१००५६४. सोडित	तैसीं बांधलीं सोडित । बुडालीं काढित । सांकडी फेडित । आर्ताचिया	ज्ञाने.१६.३.२०१
१००५६५. सोडिती	तैशी वेढियातें सोडिती । कवतिकें आंग मोडिती । कंदावरी शक्ती । उठली दिसे	ज्ञाने.६.१४.२२७
१००५६६. सोडिते	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
१००५६७. सोडिली	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
१००५६८. सोडिली	मग देखावयाची केउती गोठी । जयाची उपनिषदां नाहीं भेटी । ते जिव्हारींची गांठी । मजलागीं सोडिली	ज्ञाने.११.४५.५८४
१००५६९. सोडी	जया सुखाचिया गोडी । मन आर्तीची सेचि सोडी । संसाराचिया तोंडीं । गुंतलें जें	ज्ञाने.६.२३.३७२
१००५७०. सोडी	विश्वविकासित मुद्रा । जया सोडी तुझी योगनिद्रा । तया नमो जीवगणेंद्रा । सद्गुरु तुज	ज्ञाने.१७.१
१००५७१. सोडीं	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
१००५७२. सोडीं	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
१००५७३. सोडीच	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
१००५७४. सोडीबांधी	कैवल्याचा अधिकारी । मोक्षाची सोडीबांधी करी । कीं जळाचिये परी । तळवटु घे	ज्ञाने.१२.१९.२२०
१००५७५. सोडुनी	तया ध्वनिताचें केणें सोडुनी । यथार्थाची घडी झाडुनी । उपलविली म्यां जाणुनी । ग्राहीक श्रोते	ज्ञाने.६.१४.२९२

१००५७६. सोडुनि	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
१००५७७. सोडूनि	द्वंद्वाची उखिविखी । सोडूनि वसती एकीं । एकेकातें पोखी । निजगुणें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४७
१००५७८. सोडूनि	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
१००५७९. सोत्कंठित	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
१००५८०. सोनया	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
१००५८१. सोनया	म्हणौनि तयाचां ठायीं । शेणा सोनया विशेष नाहीं । रत्ना गुंडेया कांहीं । नेणिजे भेदु	ज्ञाने.१४.२४.३५७
१००५८२. सोनया	आगी उठिला आरोगणें । जैसा खाद्याखाद्य न म्हणे । कां परिस पाडु नेणे । सोनया लोहा	ज्ञाने.१६.४.२४७
१००५८३. सोनया	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
१००५८४. सोनया	सुवर्णमणि सोनया । ये कल्लोळु जैसा पाणिया । तैसा मज धनंजया । शरण ये तूं	ज्ञाने.१८.६६.१४००
१००५८५. सोनयाऐसा	वरी अवधानाचा वाफसा । लाधला सोनयाऐसा । म्हणोनि पेरावया थिंवसा । निवृत्तीसी	ज्ञाने.६.४७.४९१
१००५८६. सोनयाचा	तें जो जो खेळ दावी । तो तो पुढें सोनयाचा करूनि ठेवी । तैसी उपास्तीची पदवी । पोषित मी जायें	ज्ञाने.१०.१०.१३५
१००५८७. सोनयाचा	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
१००५८८. सोनयाचा	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
१००५८९. सोनयाचिया	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
१००५९०. सोनयाचिया	सोनयाचिया चंडिका । सुवर्णशूळेंचि देखा । सोनयाचिया महिखा । नाशु केला	ज्ञाने.१८.१७.४४४
१००५९१. सोनयाची	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
१००५९२. सोनयाचें	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
१००५९३. सोनयातें	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
१००५९४. सोनयासि	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
१००५९५. सोनयासी	पार्था सोनयाची टिक । सोनयासी लागली देख । तैसें आपणपें आणिक । मानावें ना	ज्ञाने.१४.२६.३८३
१००५९६. सोनयाही	कां मोतियांची जैसी जाती । सोनयाही मान देती । नातरी मानवती । अंगेचि सडीं	ज्ञाने.१८.७८.१७३९
१००५९७. सोनाराचिया	सोनाराचिया बुद्धी लेणें । व्यापे चंद्रकरीं चांदिणें । कां व्यापे वेल्हाळपणें । वेली जैसी	ज्ञाने.१८.१८.५०८
१००५९८. सोनियाचां	सुवर्णाचे मणी केले । ते सोनियाचां सुतीं वोविले । तैसें म्यां जग धरिलें । सबाह्याभ्यंतरीं	ज्ञाने.७.७.३२
१००५९९. सोनियाची	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
१००६००. सोनियाचें	देखें सोनियाचें निखळ । मेरुयेसणें ढिसाळ । आणि मातियेचें डिखळ । सरिसेंचि मानी	ज्ञाने.६.८.९२
१००६०१. सोनियाचें	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
१००६०२. सोनीं	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९

१००६०३. सोनें	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
१००६०४. सोनें	वांचूनि सोनें रुपें प्रमाण नोहे । एथ राजाज्ञाचि समर्थ आहे । तेंचि चाम एक जैं लाहे । तेणें विकती आघवीं	ज्ञाने.९.३२.४५४
१००६०५. सोनें	पुढतपुढती पुटें देतां । जोडे वानियेची अधिकता । तें सोनें पांडुसुता । शोधूंचि आवडे	ज्ञाने.१०.१.५६
१००६०६. सोनें	परी रवेपणामाजिवडे । तंव रवा ऐसें आवडे । वांचूनि सोनें सांगडें । सोनया जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९५
१००६०७. सोनें	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
१००६०८. सोनें	तैसें जें इये विकारीं । विकार नोहे अवधारीं । पैं आकारा नाम भोंवरी । येर सोनें तें सोनें	ज्ञाने.१३.१४.९०२
१००६०९. सोनें	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
१००६१०. सोनें	कां सुवर्णाहुनि आनें । लेणीं गमती भिन्नें । मग पाहिजे तंव सोनें । आघवेंचि तें	ज्ञाने.१५.६.३३३
१००६११. सोनें	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१
१००६१२. सोनें	तैसा कर्ता क्रिया करणीं । कर्माचें आहे जिंतवणीं । सोनें जैसें खाणी । सुवर्णाचिये	ज्ञाने.१८.१८.५१४
१००६१३. सोनें	पैं सोनें आटूनि लेणीं । न काढिती आपुलिया आयणी । कां तरंग न घेपती पाणी । गाळूनि जैसें	ज्ञाने.१८.२०.५३४
१००६१४. सोनें	अलंकारपणें झांकलें । बाळा सोनें कां वायां गेलें । तैसें नामीं रूपीं दुरावलें । अद्वैत जया	ज्ञाने.१८.२१.५४२
१००६१५. सोनें	पाहीं सोनें चोरितां उंदिरु । न म्हणे थरुविथरु । नेणे मांसखाइरु । काळें गोरें	ज्ञाने.१८.२२.५५४
१००६१६. सोनें	तंव अधिकाधिक । उत्साहो धरी आगळीक । सोनें जैसें तुक । तुटलिया कसीं	ज्ञाने.१८.२६.६४१
१००६१७. सोनें	नातरी लेणियांचे ठसे । आटोनि गेलिया मुसे । नामरूपभेदें जैसें । सांडिजे सोनें	ज्ञाने.१८.५४.११०९
१००६१८. सोनें	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
१००६१९. सोनें	लोह उभें खाय माती । तें परिसाचिये संगती । सोनें जालया पुढती । न शिविजे मळें	ज्ञाने.१८.६६.१४०७
१००६२०. सोनेंचि	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
१००६२१. सोनेंचि	किंबहुना जैसें पांडवा । सोनेंचि सोनयाचा रवा । तैसें जें या सर्वां । सर्वांगी असे	ज्ञाने.१३.१४.८९४
१००६२२. सोनेंचि	घृताचें थिजलेंपण । न मोडितां घृतचि जाण । कां नाटितां कांकण । सोनेंचि तें	ज्ञाने.१४.२६.३७८
१००६२३. सोनेंचि	लेणें सोनेंचि जो जाणे । तो लेणेंपण तें वावो म्हणे । तेवीं मी जाणोनि जेणें । वाळिला भेदु	ज्ञाने.१५.१९.५६१
१००६२४. सोनेंचि	तो देवलवसिया कडा । व्यवहारु गमला फुडा । वांचूनि शूळ महिष चामुंडा । सोनेंचि आहे	ज्ञाने.१८.१७.४४५
१००६२५. सोनेंचि	पैं जेव्हांही असे किडाळ । तेव्हांही सोनेंचि अढळ । परी तें गेलिया केवळ । उरे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.११२६
१००६२६. सोनेंपण	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
१००६२७. सोनेंपण	अळंकारातें आलें । तरी सोनेंपण काइ गेलें । कीं कमळ फांकलें । कमळत्वा मुके	ज्ञाने.१४.४.१२४
१००६२८. सोनेसळी	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
१००६२९. सोप	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३

१००६३०. सोप	तैसें फोकारितां तप । कीजे जें साक्षेप । तें फळीं तंव सोप । नि:शेष जाय	ज्ञाने.१७.१८.२४९
१००६३१. सोपटें	कणेंविण सोपटें । कणसें लागलीं आथी एक दाटें । काय करावें गोमटें । वोस नगर	ज्ञाने.९.३१.४३३
१००६३२. सोपद्रवां	जेथ चहूंकडे जळत वणवा । तेथूनि न निगिजे केविं पांडवा । तेविं लोकां येऊनिया सोपद्रवां । केविं न भजिजे मातें	ज्ञाने.९.३३.४९२
१००६३३. सोपा	परि तोचि योगु बापा । एके परी आहे सोपा । जरी पुत्रशोकु संकल्पा । दाखविजे	ज्ञाने.६.२४.३७५
१००६३४. सोपा	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
१००६३५. सोपा	कैसा विश्वाचिया कृपा । करूनि महानंद सोपा । अर्जुनव्याजें रूपा । आणिला देवें	ज्ञाने.१८.७८.१६८६
१००६३६. सोपान	आणि सामास उत्तरायण । तें वरचील गा सोपान । येणें सायुज्यसिद्धिसदन । पावती योगी	ज्ञाने.८.२४.२२४
१००६३७. सोपान	वरी मकारांत सोपान । तें सांडोनिया गहन । काखे सूनियां गगन । भरलें ब्रह्मीं	ज्ञाने.१२.४.५६
१००६३८. सोपान	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
१००६३९. सोपाना	आतां योगाचळाचा निमथा । जरी ठाकावा आथि पार्था । तरी सोपाना या कर्मपथा । चुका झणीं	ज्ञाने.६.३.५४
१००६४०. सोपारी	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
१००६४१. सोपारी	म्हणोनि अर्जुना अवधारीं । तूं बुद्धि एकी सोपारी करीं । तरी सहजें आपुलिया मनोमंदिरीं । न विसंबें मातें	ज्ञाने.९.२६.३९७
१००६४२. सोपारी	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
१००६४३. सोपारें	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
१००६४४. सोपारें	परि भोगाचिया ऐलीकडिलिये मेरे । चित्त उभें ठेलेंचि सुखा भरे । ऐसें सुलभ आणि सोपारें । वरि परब्रह्म	ज्ञाने.९.२.५१
१००६४५. सोपारें	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थीं रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
१००६४६. सोपिया	या सोपिया योगस्थिती । उकलु देखिला गा बहुतीं । संकल्पाचिया संपत्ती । रुसोनियां	ज्ञाने.६.२८.३८७
१००६४७. सोपु	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
१००६४८. सोपें	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
१००६४९. सोपें	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
१००६५०. सोपें	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५
१००६५१. सोपें	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
१००६५२. सोम	वरुण तूं सोम । स्त्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
१००६५३. सोमकांतचि	समुद्रचि भरती । सोमकांतचि पाझरती । कुमुदें विकासती । चंद्रु तो उगा	ज्ञाने.१४.२३.३४६
१००६५४. सोमकांता	तया सिंधू भरितें दाटे । सोमकांता पाझरु फुटे । कुमुदांचकोरांचा फिटे । संकोचु तो	ज्ञाने.१८.६१.१३१३
१००६५५. सोमकांताचा	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
१००६५६. सोमकांतु	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१

१००६५७. सोमकांतु	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
१००६५८. सोमकांतु	सोमकांतु निजनिर्झरीं । चंद्रा अर्घ्यादिक न करी । तें तोचि अवधारीं । करवी कीं जी	ज्ञाने.१८.१४
१००६५९. सोमकांतु	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
१००६६०. सोमप	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
१००६६१. सोमवंशाचा	शौर्या जोडला आधारु । जो सोमवंशाचा शृंगारु । सुखादि उपकारु । जयाची लीला	ज्ञाने.१७.३२
१००६६२. सोमवंशीं	आणि सोमवंशीं तुम्हां पांडवां- । माजीं अर्जुन तो मी जाणावा । म्हणोनि एकमेकांचिया प्रेमभावा । बिघडु न पडे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९३
१००६६३. सोमवंशीं	तरी सकलवीराधिराजु । जो सोमवंशीं विजयध्वजु । बोलता जाहला आत्मजु । पांडुनृपाचा	ज्ञाने.१२.१.२०
१००६६४. सोमवार	पाठीं सोमवार पावे । आणि बेलेंसी लिंगा धांवे । ऐसा एकलाचि आघवे । जोगावी जो	ज्ञाने.१३.११.८२०
१००६६५. सोमसूर्यग्रहणें	आणि सोमसूर्यग्रहणें । येऊनि करविती पार्वणें । कां मातापितरमरणें । अंकित जे दिवस	ज्ञाने.१८.२.११०
१००६६६. सोमादि	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
१००६६७. सोमें	का सोमकांतु सोमें पघळे । सूर्यें फांकती कमळें । एथ असे तेंचि पाल्हाळे । आन नये	ज्ञाने.१८.२.११३
१००६६८. सोय	तैसा सामान्यत्वें पाहिजे । तरी साधारणुचि देखिजे । येरवीं निर्धारितां नेणिजे । सोय जयाची	ज्ञाने.३.७.७३
१००६६९. सोय	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
१००६७०. सोय	मग म्हणे उत्कंठे वोहट न पडे । अझुनी सुखाची सोय न सांपडे । परि दाविलें तें फुडें । नाकळेचि यया	ज्ञाने.११.८.१५४
१००६७१. सोय	जयाची सोय वेदा नाकळे । तयाचे सकळावयव एकेचि वेळे । अर्जुनाचे दोन्ही डोळे । भोगिते जाहले	ज्ञाने.११.१०.२०९
१००६७२. सोय	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
१००६७३. सोय	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
१००६७४. सोय	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
१००६७५. सोय	आणि ये कृष्णमूर्तीची सवे । यालागीं सोय धरिली जीवें । तंव नको म्हणोनि देवें । वारिलें मातें	ज्ञाने.१२.१.२२
१००६७६. सोय	ऐसीं सोय सांडूनि खवळिली । आवडी अर्जुनीं देवें देखिली । तेथ जालेनि सुखें केली । कुरवंडी तया	ज्ञाने.१५.७१
१००६७७. सोय	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
१००६७८. सोयचि	जगें अवज्ञाचि करावी । संबंधीं सोयचि न धरावी । ऐसी ऐसी जीवीं । चाड बहु	ज्ञाने.१३.७.१९३
१००६७९. सोयचुकी	जिये गुरुसेवेविखीं । माझा जीव अभिलाखी । म्हणोनि सोयचुकी । बोली केली	ज्ञाने.१३.७.४५५
१००६८०. सोयरा	किंबहुना धनुर्धरा । जो मातेचिया ये उदरा । तो मातेचा सोयरा । केतुला पां	ज्ञाने.१२.७.८३
१००६८१. सोयरा	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
१००६८२. सोयरा	निकवड्या निष्ठुरा । उबगिजे जेवीं सोयरा । तैसे नागवती विकारां । वेटाळूं जे	ज्ञाने.१५.५.२८६
१००६८३. सोयरा	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९

१००६८४. सोयरिक	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
१००६८५. सोयरिके	शास्त्रांचिये सोयरिके । विचळिजे येणेंचि एकें । याचेनि एकवंकें । जगासि वादु	ज्ञाने.१३.३.१६
१००६८६. सोयरिके	जें सोयरिके बाधु नेणे । पदार्थीं निषेधु न म्हणे । निरोविलें जैसें सुणें । शून्यग्रामीं	ज्ञाने.१८.२२.५५२
१००६८७. सोयरिके	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
१००६८८. सोयरियां	देखोनि थुंकील जगु । मरणाचा पडैल पांगु । सोयरियां उबगु । येईल माझा	ज्ञाने.१३.८.५७२
१००६८९. सोयरीकीचिया	तूं या विश्वाची अनादि आदी । बैससी जिये सभासदीं । तेथें सोयरीकीचिया शब्दीं । रळीं बोलों	ज्ञाने.११.४२.५४४
१००६९०. सोयरे	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
१००६९१. सोयरे	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
१००६९२. सोयरे	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मीं । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
१००६९३. सोयरे	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
१००६९४. सोयरें	जें विटे ना सरे । भोगितयाचेनि पवाडें पुरे । पुढती महासुखाचें सोयरें । भावंडचि	ज्ञाने.८.२८.२६४
१००६९५. सोयरें	नातरी प्राणाचें सोयरें भेटे । मग जीवें भूतलीं जियें संकटें । तियें निवेदितां न वाटे । संकोचु कांहीं	ज्ञाने.११.४४.५७६
१००६९६. सोयरें	तरि तया ऐसें दुसरें । आम्हां पढियंतें सोयरें । नाहीं गा साचोकारें । तुझी आण	ज्ञाने.१२.१७.१९६
१००६९७. सोयरें	हे अद्वयाचें दुसरें । हे निःसंगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
१००६९८. सोयरेपणें	तुज विश्वसुहृदातें कहीं । सोयरेपणें न मनूंचि पाहीं । तुज ईश्वरेश्वराचां ठायीं । ऐश्वर्य केलें	ज्ञाने.११.४४.५६९
१००६९९. सोयरेपणेंचि	अगा सोयरेपणेंचि पांडवा । माझें सायुज्य यादवां । कीं ममत्वें वसुदेवा- । दिकां सकळां	ज्ञाने.९.३२.४६७
१००७००. सोयरेया	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
१००७०१. सोयिरा	नाना दिठी घालुनि आहेरा । अवंतु जाइजे सोयिरा । का वाण धाडिजे घरा । वौसयाचिया	ज्ञाने.१७.२१.२८६
१००७०२. सोयिरें	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
१००७०३. सोये	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
१००७०४. सोये	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
१००७०५. सोये	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
१००७०६. सोये	आमुलया आंबुलिये । संगती ना सोये । कीं आंबुली जग विये । चोज ऐकें	ज्ञाने.१३.२०.९७९
१००७०७. सोये	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
१००७०८. सोये	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
१००७०९. सोये	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
१००७१०. सोये	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२

१००७११. सोये	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
१००७१२. सोये	आणि म्यांही न सांडूनि ते सोये । ग्रंथा व्यक्ती केली आहे । प्रस्तुत तेणें निर्वाहें । निरूपण आइका	ज्ञाने.१८.५९
१००७१३. सोये	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३
१००७१४. सोये	आणि बापु पुढां जाये । ते घेत पाउलाची सोये । बाळ ये तरी न लाहे । पावों कायी	ज्ञाने.१८.७८.१७२१
१००७१५. सोलावें	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
१००७१६. सोलिवें	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
१००७१७. सोलींव	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
१००७१८. सोल्लास	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
१००७१९. सोळावा	उपरि सोळावा अध्यावो । तो ग्रीवघंटेचा आवो । सप्तदशु तोचि ठावो । पडघाणिये	ज्ञाने.१८.४०
१००७२०. सोळावा	देउळाचिया कामा कळसु । परम गंगेसी सिंधुप्रवेशु । कां सुवर्णशुद्धी कसु । सोळावा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९८१
१००७२१. सोळावें	या निरूपणाचेनि नांवें । अध्याय पद सोळावें । लावणी पाहतां जाणावें । मागिलावरी	ज्ञाने.१६.६३
१००७२२. सोळें	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
१००७२३. सोळें	कां किडाचिये आटतिये पुटीं । पडिलें सोळें किरीटी । घेतलें चोखासाठीं । नागवीना	ज्ञाने.१७.२.५४
१००७२४. सोळें	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
१००७२५. सोळेपाऊनि	पुनवेहुनी चतुर्दशी । जेतुलें उणेपण शशी । कां सोळेपाऊनि जैसी । पंधरावी वानी	ज्ञाने.१८.५३.१०८७
१००७२६. सोवाणी	आयुष्यपंथें प्राणिगणीं । करोनि अहोरात्रांची सोवाणी । वेगें वक्त्रामिळणीं । साधिजत आहाती	ज्ञाने.११.२८.४२४
१००७२७. सोसा	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
१००७२८. सोसु	जेथ वैराग्याचा पांगु फिटे । विवेकाचाही सोसु तुटे । जेथ न पाहतां सहज भेटे । आपणपें	ज्ञाने.४.३३.१६४
१००७२९. सोसु	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
१००७३०. सोसु	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
१००७३१. सोसु	अगा कुळाचिया चोखटपणा नलगा । आभिजात्य झणीं श्लाघा । व्युत्पत्तीचा वाउगा । सोसु कां वहावा	ज्ञाने.९.३१.४३१
१००७३२. सोसु	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
१००७३३. सोसें	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
१००७३४. सोहंभावप्रतीति	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
१००७३५. सोहंभावसुहावया	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
१००७३६. सोहंभावाचिया	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
१००७३७. सोहंभावें	जें अपेक्षिजे विरक्तीं । सदा अनुभविजे संतीं । सोहंभावें पारंगतीं । रमिजे जेथ	ज्ञाने.१.५३

१००७३८. सोहंमंत्रें	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
१००७३९. सोहंसिद्धीतें	एऱ्हवीं अभ्यासाचां उचलतां । पाउलीं जरी चालता । तरि दिवसाआधीं ठाकिता । सोहंसिद्धीतें	ज्ञाने.६.४०.४३९
१००७४०. सोहपा	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
१००७४१. सोहपा	एऱ्हवीं तरी अवधारा । जो दाविला तुम्हीं अनुसारा । तो पव्हण्याहूनि पायउतारा । सोहपा जैसा	ज्ञाने.५.२९.१६५
१००७४२. सोहपें	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
१००७४३. सोहळा	अगा बाळका लेवविजे लेणें । त्याप्रमाणें तें काय जाणे । तो सोहळा भोगणें । जननीयेसी दृष्टी	ज्ञाने.१०.१.५८
१००७४४. सोहळा	इहींचि दोहीं डोळां । पाहावें विश्वरूपा सकळा । तोहि श्रीकृष्णें सोहळा । पुरविला ऐसा	ज्ञाने.११.९.१९६
१००७४५. सोहळा	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
१००७४६. सोहळा	दिसो परतत्त्व डोळां । पाहो सुखाचा सोहळा । रिघो महाबोधसुकाळा- । माजीं विश्व	ज्ञाने.१३.३४.११६१
१००७४७. सोहळा	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
१००७४८. सोहळा	जे इंद्रियजाता लळा । दिधलिया धर्माचा मळा । जाळूनि भोगिजे सोहळा । विषयांचा जेथ	ज्ञाने.१८.३८.८०२
१००७४९. सोहळा	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
१००७५०. सोहळिया	देहाचिया गांवा आलिया । जन्ममृत्यूचिया सोहळिया । ना म्हणों नये धनंजया । जियापरी	ज्ञाने.१८.२.१०१
१००७५१. सोहळे	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
१००७५२. सोहळे	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
१००७५३. सोहोपी	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
१००७५४. सोहोपें	परि बोलावें तें अति सोहोपें । तेथें म्हणितलें त्रिभुवनदीपें । तुज काय नेणों संक्षेपें । सांगेन ऐक	ज्ञाने.८.११.११०
१००७५५. सोहोपें	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
१००७५६. सोहं	सोहं तेंही अस्तवलें । जेथ सांगतेंचि सांगणें जालें । द्रष्टत्वेंसी गेलें । दृश्य जेथ	ज्ञाने.१५.१७.५४१
१००७५७. सोहंतेचां	जो प्रत्यग्बोधाचिया माथया । सोहंतेचां मध्यान्हीं आलिया । लपे आत्मभ्रांति छाया । आपणपां तळीं	ज्ञाने.१६.१०
१००७५८. सोहंबोधें	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
१००७५९. सोहंभाव	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
१००७६०. सोहंभावमहुरें	एऱ्हवीं दिवस तरी अपुरे । परी वैराग्यवसंताचेनि भरें । जें सोहंभावमहुरें । मोडोनि आला	ज्ञाने.६.१०.१४९
१००७६१. सोहंभावा	आणि येर तेही पांडवा । जे आरूढोनि सोहंभावा । झोंबती निरवयवा । अक्षरासी	ज्ञाने.१२.३.४०
१००७६२. सोहंभावाचेनि	ते उपरतीचां वांवीं सेलत । सोहंभावाचेनि थावें पेलत । मग निघाले अनकळित । निवृत्तितटीं	ज्ञाने.७.१४.१०१
१००७६३. सोहंभावें	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
१००७६४. सोहंभावो	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५

१००७६५. सोहंवृत्ति	ऐसेनि मग परस्परें । ते सोहंवृत्ति जैं अवतरे । तैं तियेहिसकट सरे । आपैसया	ज्ञाने.१४.२६.३९२
१००७६६. सोहंवृत्ती	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
१००७६७. सोहंसिद्धा	ऐसिया बोधाचेनि सुरवाडें । मार्गामार्गाचें सांकडें । तया सोहंसिद्धा न पडे । योगियांसी	ज्ञाने.८.२७.२५५
१००७६८. सोहंसिद्धी	ऐसेन जे समबुद्धी । गिळावया सोहंसिद्धी । आंगविताति निरवधी । योगदुर्गें	ज्ञाने.१२.४.५७
१००७६९. सोहंसिद्धीचे	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
१००७७०. सौंदणी	भलतेथ बुद्धी बळी । रजें आरिसा उजळी । सौंदणी फेडी थिगळी । वस्त्रांचिया	ज्ञाने.१३.७.४६५
१००७७१. सौंदरचि	तेव्हां कर्मावांचूनि कांहीं । आन सौंदरचि नाहीं । ऐसें मानी देहीं । देहराजु	ज्ञाने.१४.९-१०.२०२
१००७७२. सौंदर्य	समुद्रा जयाचें तोय । तोया जयाचें माधुर्य । माधुर्या सौंदर्य । जयाचेनि	ज्ञाने.१८.७८.१७२५
१००७७३. सौंदर्या	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
१००७७४. सौगंध्य	वासु नेदितां जैसें । चंदनीं सौगंध्य असे । अधिकाराचें तैसें । रूपचि जें	ज्ञाने.१८.२.११७
१००७७५. सौजन्य	तरि आर्जव तें ऐसें । प्राणाचें सौजन्य जैसें । आवडे तयाही दोषें । एकचि गा	ज्ञाने.१३.७.३५४
१००७७६. सौजन्य	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
१००७७७. सौजन्य	रावो तेथें कटक । सौजन्य तेथें सोइरीक । वन्हि तेथें दाहक । सामर्थ्य कीं	ज्ञाने.१८.७८.१६३३
१००७७८. सौभग	येवढें एक सौभग । वळघे वाचेचें आंग । गुरुपदपद्मपराग । लाहे जैं कां	ज्ञाने.१५.१७
१००७७९. सौभाग्य	एथ चातुर्य शहाणें झालें । प्रमेय रुचीस आलें । आणि सौभाग्य पोखलें । सुखाचें एथ	ज्ञाने.१.३५
१००७८०. सौभाग्यनिधी	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
१००७८१. सौभाग्यव्याप्तीची	इयेतें येतुलावरी । सौभाग्यव्याप्तीची थोरी । म्हणोनि तया आवरी । अनावरातें	ज्ञाने.१३.२१.९९७
१००७८२. सौमदत्ति	समितिंजयो सौमदत्ति । ऐसे आणीकही बहुत आहाती । जयांचिया बळा मिती । धाताही नेणे	ज्ञाने.१.७-८.१०८
१००७८३. सौम्य	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
१००७८४. सौम्य	तैसें वाढीचेनि बहुवसपणें । रूपें विश्व जिंतिलें जेणें । तें सौम्य कोडिसवाणें । साकार जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५३
१००७८५. सौम्यतेचां	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
१००७८६. सौम्यतेजें	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
१००७८७. सौम्यें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
१००७८८. सौम्यें	तैसीं अद्भुतें भयासुरें । तेथ वदनें देखिलीं वीरें । आणिकें असाधारणें साळंकारें । सौम्यें बहुतें	ज्ञाने.११.१०.२०१
१००७८९. सौरभ्य	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३
१००७९०. सौरभ्य	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
१००७९१. सौरभ्य	सेवंतीये अरसिकांही । आंग पाहतां विशेषु तरी नाहीं । परी सौरभ्य नेलें तिहीं । भ्रमरीं जाणिजे	ज्ञाने.१५.२०.५९४

१००७९२. सौरभ्य	आतां सूर्यासि जीवें । अनुसरलिया राजीवें । परी तें तो न शिवे । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१६.२.१६३
१००७९३. सौरभ्य	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
१००७९४. सौरभ्यजीर्णु	कां सौरभ्यजीर्णु जैसा । आमोदु मिळोनि जाय आकाशा । माघारा कमळकोशा । नयेचि तो	ज्ञाने.१४.२०.३१३
१००७९५. सौरभ्यें	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
१००७९६. सौरभ्यें	नाना चांपा चांपौळी पूजिला । चंद्र चंद्रिका धवळला । कां चंदनु निजें चर्चिला । सौरभ्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.४२.८५३
१००७९७. सौरसु	पैं अर्जुना माझां ठायीं । आपणपेनवीण सौरसु नाहीं । मी उपचारीं कवणाही । नाकळें गा	ज्ञाने.९.२५.३६७
१००७९८. सौरसु	तुमचा अनुग्रहोगणेशु । जैं दे आपुला सौरसु । तैं सारस्वतीं प्रवेशु । बाळकाही आथी	ज्ञाने.१०.६
१००७९९. सौरसु	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
१००८००. सौरसु	साधकीं देखिला आयासु । म्हणोनि वाळिला योगाभ्यासु । आणि अध्ययनें सौरसु । नाहीं एथ	ज्ञाने.११.४८.६१८
१००८०१. सौरसु	पैं अमानित्व पुरुषीं । तें जाणावें इहीं मिषीं । आतां अदंभाचिया वोळखीसी । सौरसु देवों	ज्ञाने.१३.७.२०१
१००८०२. सौरसु	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
१००८०३. सौरसु	तेथ ब्रह्मा आत्मा ईशु । यया बोला मोडे सौरसु । न बोलणेयाही पैसु । नाहीं तेथ	ज्ञाने.१८.५५.१२१३
१००८०४. सौरसें	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
१००८०५. सौरसें	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
१००८०६. सौरसेंवीण	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
१००८०७. स्कंदु	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
१००८०८. स्तंभ	जे परिणामा निघाले कोंभ । जे धैर्यमंडपाचे स्तंभ । जे आनंदसमुद्रीं कुंभ । चुबकळोनि भरिले	ज्ञाने.९.१३.१९१
१००८०९. स्तंभ	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
१००८१०. स्तंभावया	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
१००८११. स्तंभु	प्राणक्षोभें डोलतया । आंगा आंगचि टेंकया । सूनि स्तंभु चाळया । भुलौनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५४
१००८१२. स्तन	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
१००८१३. स्तन	सांवरी वाढिन्नल्या सरळा । वरी फळ ना आंतु पोकळा । कां स्तन जाले गळां । शेळिये जैसे	ज्ञाने.९.१२.१७४
१००८१४. स्तनपान	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
१००८१५. स्तनपानीं	जळचरु जळाचा आभारु धरी । बाळक स्तनपानीं उपरोधु करी । तरी तया जिणयासी श्रीहरी । आन उपायो असे	ज्ञाने.११.२.७९
१००८१६. स्तनपानें	तुवां सनकादिकांचेनि मानें । सायुज्यीं सौरसु केला पूतने । जे विषाचेनि स्तनपानें । मारूं आली	ज्ञाने.११.४.१००
१००८१७. स्तनामुखाचिये	अहो वांसरूं देखिलियाचि साठीं । धेनु खडबडोनि मोहें उठी । मग स्तनामुखाचिये भेटी । काय पान्हा न ये	ज्ञाने.११.४०
१००८१८. स्तन्य	जें सायासें स्तन्य सेवी । तें पक्वान्नें केवीं जेवी । म्हणोनि बाळका जैशीं नेदावीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.२६.१७२

१००८१९. स्तन्य	जें अपत्य थानीहूनीं निगे । तयाची भूक ते मायेसीचि लागे । एऱ्हवीं तें शब्दें काय सांगे । मग स्तन्य दे येरी	ज्ञाने.८.२.१३
१००८२०. स्तन्य	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
१००८२१. स्तन्य	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
१००८२२. स्तन्यसुखें	एकाधेनि वेळे । गुरु माय करी भावबळें । मग स्तन्यसुखें लोळे । अंकावरी	ज्ञाने.१३.७.३९५
१००८२३. स्तन्यालागूनि	जैसें मातेचां ठायीं । अपत्या अनवसरू नाहीं । स्तन्यालागूनि पाहीं । जियापरी	ज्ञाने.३.२.२९
१००८२४. स्तबक	मुगुटावरी स्तबक । ठायीं ठायीं पूजाबंध अनेक । कंठीं रुळताति अलौकिक । माळादंड	ज्ञाने.११.११.२२०
१००८२५. स्तब्ध	कां मरे ना सावध । ऐसें जीवितासि पडे स्तब्ध । आयुष्य मरणाची मर्यादा । वेळु ठाकी	ज्ञाने.८.२५.२३०
१००८२६. स्तब्धपणें	म्हणोनि मान्याचेनि नांवें । ईश्वराही परी न खालवे । स्तब्धपणें न मनवे । डोंगरासी	ज्ञाने.१८.२८.६७१
१००८२७. स्तब्धें	एकें संतें सदामदें । स्तब्धें एकें सानंदें । गर्जितें निशब्दें । सौम्यें एकें	ज्ञाने.११.५.१२७
१००८२८. स्तवन	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
१००८२९. स्तवन	ऐसें सानुरागें चित्तें । स्तवन केलें पांडुसुतें । मग पुढती म्हणे नमस्ते । नमस्ते प्रभो	ज्ञाने.११.३९-४०.५२३
१००८३०. स्तवन	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
१००८३१. स्तवन	एवं तो बोले तें स्तवन । तो देखे तें दर्शन । अद्वया मज गमन । तो चाले तेंचि	ज्ञाने.१८.५५.११८०
१००८३२. स्तवनमिषें	तंव तोषोनि गुरुराजें । म्हणितलें विनतिव्याजें । मांडिलें देखो दुजें । स्तवनमिषें	ज्ञाने.१४.२५
१००८३३. स्तवावा	तैसा अर्जुनुचि विशेषें स्तवावा । ऐसें आवडलें मज जीवा । जे तो त्रिभुवनींचिया दैवां । एकायतनु जाहला	ज्ञाने.६.१०.१३०
१००८३४. स्तविजो	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
१००८३५. स्तविला	कृतघ्ना उपेगु केला । कां चोरा व्यवहारु दिधला । निसुगु स्तविला । विसरे जैसा	ज्ञाने.१३.११.७२८
१००८३६. स्तवी	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
१००८३७. स्तव्यबुद्धीसीं	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८
१००८३८. स्तुति	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
१००८३९. स्तुति	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
१००८४०. स्तुति	तेथें देवें म्हणितलें राहें । जो संतोषु आम्हां जाहाला आहे । तयावरी स्तुति साहे । ऐसें उरलें नाहीं	ज्ञाने.९.१४.२३७
१००८४१. स्तुति	आणिक स्तुति नाठवे । आणि निवांताही नसवे । नेणों कैसा प्रेमभावें । गाजोंचि लागे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२८
१००८४२. स्तुति	जो निंदेतें नेघे । स्तुति न श्लाघे । आकाशा न लगे । लेपु जैसा	ज्ञाने.१२.१९.२०७
१००८४३. स्तुति	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । माजीं डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
१००८४४. स्तुति	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
१००८४५. स्तुति	देवाचें महिमान पाहोनियां । स्तुति तरी येइजे चांगावया । जरी स्तव्यबुद्धीसीं लया । जाइजे कां	ज्ञाने.१६.१८

१००८४६. स्तुति	ना एऱ्हवीं तरी आठवीं । राहोनि स्तुति जैं करावी । तैं गुणागुणिया धरावी । सरोभरी कीं	ज्ञाने.१८.१९
१००८४७. स्तुति	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
१००८४८. स्तुति	म्हणूनि साचा तुजलागीं । स्तुति नेदखे जी जगीं । मौनावांचूनि लेणें आंगीं । सुसीना मा	ज्ञाने.१८.२४
१००८४९. स्तुतिमिषें	मज तुवां जी केलें तैसें । माझें मीपण धाडूनि देशें । स्तुतिमिषें पांचपिसें । बांधलें वाचे	ज्ञाने.१८.१८
१००८५०. स्तुती	तैसें निंदे आणि स्तुती । मानु करूनि एके पांती । विचरे प्राणवृत्ती । जनीं वनीं	ज्ञाने.१२.१९.२०८
१००८५१. स्तुती	तैसी निंदा आणि स्तुती । नये कोण्हेचि व्यक्ती । नाहीं अंधारें कां वाती । सूर्या घरीं	ज्ञाने.१४.२४.३६१
१००८५२. स्तुती	तया चित्सूर्या श्रीनिवृत्ती । आतां नमो म्हणों पुढतपुढती । जे बाधका येइजतसे स्तुती । बोलाचिया	ज्ञाने.१६.१७
१००८५३. स्तुती	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७
१००८५४. स्तुती	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
१००८५५. स्तुती	तैसा देवाचिया शक्ती । पार्थु देवासीचि बहुती । परी माने इये स्तुती । गौरव असे	ज्ञाने.१८.७८.१६५१
१००८५६. स्तुतीची	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
१००८५७. स्तुतीवेळे	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
१००८५८. स्तोत्र	तें द्विजांसीच ब्रह्मसूत्र । येरा स्तोत्र कां नाममंत्र । आवर्तणें पवित्र । पावावया तत्त्व	ज्ञाने.१६.१.१०४
१००८५९. स्तोत्र	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
१००८६०. स्तोत्र	अर्जुना तें सांख्यशास्त्र । पढे जयाचें स्तोत्र । तें गुणभेदचरित्र । ऐसें आहे	ज्ञाने.१८.१९.५२३
१००८६१. स्तोत्रा	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
१००८६२. स्तोत्राचें	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
१००८६३. स्तोत्रीं	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
१००८६४. स्त्रजिले	इहीं लोकपाळ केले । लोकपाळीं विविध लोक स्त्रजिले । लोकांपासूनि निपजलें । प्रजाजात	ज्ञाने.१०.६.१०२
१००८६५. स्त्रजिले	पाठीं नेणों किती येर । स्त्रजिले लोक अपार । जाले ब्रह्मदत्त अग्रहार । तिन्हीं भुवनें	ज्ञाने.१७.२३.३४०
१००८६६. स्त्रवती	तैसीं नवही द्वारें स्त्रवती । आंगीं देहाची लुती जिती । जेणें जाली तें चित्तीं । सलेना जया	ज्ञाने.१३.११.७३१
१००८६७. स्त्रष्टयाहीसारिखा	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्त्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
१००८६८. स्त्रष्टा	वरुण तूं सोम । स्त्रष्टा तूं ब्रह्म । पितामहाचाही परम । आदिजनक तूं	ज्ञाने.११.३९-४०.५२१
१००८६९. स्त्रष्टाही	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
१००८७०. स्त्रिया	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
१००८७१. स्त्रिया	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
१००८७२. स्त्रिया	तैसा माजे स्त्रिया धनें । विद्या स्तुती बहुतें मानें । एके दिवसींचेनि परान्नें । अल्पकु जैसा	ज्ञाने.१६.४.२२७

१००८७३. स्त्रिया	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
१००८७४. स्त्रिया	पात्रें भाट नागारी । सामान्य स्त्रिया का जुवारी । जियें मूर्तिमंतें भुररीं । भुले तयां	ज्ञाने.१७.२२.२९६
१००८७५. स्त्रियां	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छी । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
१००८७६. स्त्रियांबाळां	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
१००८७७. स्त्रियादिक	तरी ब्राह्मण करूनि धुरे । स्त्रियादिक पैल मेरे । माझारीं अधिकारें । आपुलालेनि	ज्ञाने.१६.१.९४
१००८७८. स्त्रियेचां	स्त्रियेचां तरी विखीं । भोगुसंपत्ति अनेकीं । आणी वस्तु निकी । जे जे देखे	ज्ञाने.१३.११.७९६
१००८७९. स्त्रियेची	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
१००८८०. स्त्रियेची	नायटेयांभेण । न मोडिजे नागांची आण । तैसी पाळी उणखुण । स्त्रियेची जो	ज्ञाने.१३.११.८००
१००८८१. स्त्रियेचें	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
१००८८२. स्त्रियेचें	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
१००८८३. स्त्रियेचेनि	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
१००८८४. स्त्रियेतेंचि	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
१००८८५. स्त्रियेपरौतें	कुरवंडी कीजे अमृतें । ऐसें सुख स्त्रियेपरौतें । नाहींचि म्हणौनि चित्तें । निश्चयो केला	ज्ञाने.१६.११.३३५
१००८८६. स्त्रियेसीचि	साच आणि चोख । तें स्त्रियेसीचि अशेख । येरांविषयीं जोगावणूक । तेही नाहीं	ज्ञाने.१३.११.७९८
१००८८७. स्त्री	मग स्त्री भोगितां थावो । वृद्धाप्य लागे येवों । तेव्हां तोचि प्रेमभावो । बाळकासि आणी	ज्ञाने.१३.११.७१०
१००८८८. स्त्री	प्रेमाथिलेनि भक्तें । जैसेनि भजिजे कुळदैवतें । तैसा एकाग्रचित्तें । स्त्री जो उपासी	ज्ञाने.१३.११.७९७
१००८८९. स्त्री	तया आडनांव पुरुषु । एऱ्हवीं स्त्री ना नपुंसकु । किंबहुना एकु । निश्चयो नव्हे	ज्ञाने.१३.२१.९८१
१००८९०. स्त्री	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
१००८९१. स्त्री	परी मीनातें देखोनि बकु । जैसा निधानातें रंकु । कां स्त्री देखोनि कामुकु । प्रवृत्ति धरी	ज्ञाने.१८.१८.४८०
१००८९२. स्त्री	जेतुलें आड पडे दिठी । तेतुलें घे विषयाचि साठीं । मग तें स्त्री द्रव्य वाटी । शिश्नोदरां	ज्ञाने.१८.२२.५५८
१००८९३. स्त्रीगणांचां	आतां स्त्रीगणांचां पैकीं । माझिया विभूती सात आणिकी । तिया ऐक कवतिकीं । सांगिजतील	ज्ञाने.१०.३४.२७५
१००८९४. स्त्रीचि	किंबहुना धनंजया । स्त्रीचि सर्वस्व जया । आणि तियेचिया जालियां- । लागीं प्रेम	ज्ञाने.१३.११.८०१
१००८९५. स्त्रीचित्त	साकरेचिया राशी । बैसली नुडे माशी । तैसेनि स्त्रीचित्त आवेशी । जयाचें मन	ज्ञाने.१३.११.७८२
१००८९६. स्त्रीजात	आणि स्त्रीजात तितुकें । त्वचेंद्रियेंचि वोळखे । तियेविषयीं सोयरिके । एकचि बोधु	ज्ञाने.१८.२२.५६१
१००८९७. स्त्रीदेह	जन्मतेनि प्रसंगें । स्त्रीदेह शिवणें आंगें । तेथूनि जन्म आघवें । सोंविळें कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२११
१००८९८. स्त्रीदेहीं	तैसा स्त्रीदेहीं जो जीवें । पडोनियां सर्वभावें । कोण मी काय करावें । कांहीं नेणें	ज्ञाने.१३.११.७९०
१००८९९. स्त्रीपुत्रादिमेळें	आणि स्त्रीपुत्रादिमेळें । संपत्ति जंव जंव फळे । तेणें रजें डोळे । जाती जयाचे	ज्ञाने.१३.११.७६८

१००९००. स्त्रीपुरुषभावो	जैसी बहुरुपियाची रावो राणी । स्त्रीपुरुषभावो नाहीं मनीं । परी लोकसंपादणी । तैशीच करिती	ज्ञाने.३.२६.१७६
१००९०१. स्त्रीपुरुषयुग्में	याकारणें कामें । स्त्रीपुरुषयुग्में । मिळती तेथ जन्मे । आघवें जग	ज्ञाने.१६.८.३१०
१००९०२. स्त्रीभोगा-	मग तयाचि स्त्रीभोगा- । लागीं पाताळस्वर्गा- । धांवती दिग्विभागा- । परौतेही	ज्ञाने.१६.११.३३६
१००९०३. स्त्रीमांसे	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९
१००९०४. स्त्रीरूप	स्त्रिया गाइलें आइकावें । स्त्रीरूप डोळां देखावें । सर्वेंद्रियीं आलिंगावें । स्त्रियेतेंचि	ज्ञाने.१६.११.३३४
१००९०५. स्त्रीवांचूनि	तेतुलेनि पाडें पार्था । घरीं जया प्रेम आस्था । आणि स्त्रीवांचूनि सर्वथा । जाणेना जो	ज्ञाने.१३.११.७८८
१००९०६. स्त्रीविषयीं	एया ग्रामकुलाचां ठायीं । जैसा मिळणी ठावो अठावो नाहीं । तैसा स्त्रीविषयीं कांहीं । विचारीना	ज्ञाने.१३.११.६८०
१००९०७. स्त्रीविषयीं	वस्तु भूतमात्रीं नमिजे । परोपकारीं भजिजे । स्त्रीविषयीं नियमिजे । नांवेंनांवें	ज्ञाने.१७.१४.२१०
१००९०८. स्त्रीशूद्रादि	तैसें शब्दें जें न लभे । तें घडूनियां अनुष्टुभें । स्त्रीशूद्रादि प्रतिभे । सामाविलें	ज्ञाने.१८.७८.१६९९
१००९०९. स्त्रीशूद्रादिकां	येरां भवव्यथा ठेलियां । स्त्रीशूद्रादिकां प्राणियां । अनवसरु मांडूनियां । राहिला आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५८
१००९१०. स्त्रुक्स्त्रुव	सविवेकमतिपाटव । तेचि मंत्रविद्यागौरव । शांति स्त्रुक्स्त्रुव । जीव यज्वा	ज्ञाने.९.१५.२४२
१००९११. स्त्रुवेनिशीं	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्त्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
१००९१२. स्त्रोत	पुढती जे तेथ गेले । ते न घेतीचि माघौतीं पाउलें । महोदधीं कां मिनले । स्त्रोत जैसे	ज्ञाने.१५.६.३१७
१००९१३. स्थळ	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
१००९१४. स्थळ	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
१००९१५. स्थळ	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
१००९१६. स्थळ	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
१००९१७. स्थळाकारणें	पैं याचि स्थळाकारणें । श्रुति सदा बोबाणे । तर्कु येणेंचि ठिकाणें । तोंडाळु केला	ज्ञाने.१३.३.१४
१००९१८. स्थळीं	लहरी जैसिया जळीं । परमाणुकणिका स्थळीं । रश्मीकर मंडळीं । सूर्याचां	ज्ञाने.१३.३०.१०८४
१००९१९. स्थळीं	स्थळीं नावा जिया दाटिजे । जळीं तियांचि जेवीं तरिजे । तेवीं बंधकीं कर्मीं सुटिजे । नामें येणें	ज्ञाने.१७.२४.३६६
१००९२०. स्थाणु	कां शरीराआंतील प्राणु । घरीं आतिथ्याचा ब्राह्मणु । नाना चोहटाचा स्थाणु । उदासु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३३९
१००९२१. स्थान	तरी विशेषें आतांचि बोलिजेल । परि तें अनुभवें उपेगा जाईल । म्हणौनि तैसें एक लागेल । स्थान पाहावें	ज्ञाने.६.११.१६३
१००९२२. स्थान	मज अमेया मान । सर्वगतासी स्थान । जैसें सेजेमाजी वन । निदेला देखे	ज्ञाने.९.११.१५९
१००९२३. स्थान	आघवाचि आकाशस्थिति । जेवीं वायूसि नित्य वसति । तेवीं जगचि विश्रांति- । स्थान जया	ज्ञाने.१२.१९.२१२
१००९२४. स्थान	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
१००९२५. स्थानपती	नाना गाय चरे डोंगरीं । परि चित्त बांधिलें वत्सें घरीं । तैसें प्रेम एथिंचें करीं । स्थानपती	ज्ञाने.११.४९.६३५
१००९२६. स्थानीं	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४

१००९२७. स्थानीं	नामींचीं अक्षरें तिन्हीं । कर्मा आदिमध्यनिदानीं । प्रयोजावीं पैं स्थानीं । इहीं तिन्हीं	ज्ञाने.१७.२४.३५४
१००९२८. स्थानीं	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
१००९२९. स्थानीं	तियेंचि कर्मादिकें तिन्हीं । कांडें कोणकोणे स्थानीं । गीते आहाति तें नयनीं । दाखऊं आईक	ज्ञाने.१८.६६.१४३४
१००९३०. स्थावर	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
१००९३१. स्थावरजंगमा	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
१००९३२. स्थावरा	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
१००९३३. स्थावरां	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
१००९३४. स्थावरांतवरी	अर्जुना गा अवधारीं । मनुष्यालागोनि इया परी । वृद्धि स्थावरांतवरी । अधोशाखांची	ज्ञाने.१५.२.१७४
१००९३५. स्थावरांताआंतौतें	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
१००९३६. स्थावराही	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
१००९३७. स्थावरांही	अधमां योनींचां पाउटीं । उतरत जो किरीटी । स्थावरांही तळवटीं । बैसणें घे	ज्ञाने.१६.४.२६२
१००९३८. स्थावरी	प्राणिजातेंसी निष्ठुरु । स्थावरीं बहु भरु । तेवींचि नाहीं एकसरु । निर्वाहो जया	ज्ञाने.१३.११.८१३
१००९३९. स्थावरु	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
१००९४०. स्थावरें	आणि वन्ही वनीं विचरे । तेथ जळती जैसीं जंगमें स्थावरें । तैसें जयाचेनि आचारें । जगा दुःख	ज्ञाने.१३.११.६६१
१००९४१. स्थितप्रज्ञातें	या बोला पार्थें । म्हणितलें सांग पां श्रीकृष्णातें । काय म्हणिपे स्थितप्रज्ञातें । वोळखों केवीं	ज्ञाने.२.५४.२८७
१००९४२. स्थितप्रज्ञु	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
१००९४३. स्थिति	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
१००९४४. स्थिति	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
१००९४५. स्थिति	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
१००९४६. स्थिति	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
१००९४७. स्थिति	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
१००९४८. स्थिति	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
१००९४९. स्थिति	परि निरूपली जैसी । तैसीच स्थिति मानसीं । मग सुक्षेत्रीं जैसी । पेरणी केली	ज्ञाने.१२.२०.२३२
१००९५०. स्थिति	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
१००९५१. स्थिति	आणि तयाचि स्थिति तमीं । जे वाढोनि निमती भोगक्षमीं । ते घेती नरकभूमी । मूळपत्र	ज्ञाने.१४.१८.२७४
१००९५२. स्थिति-	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
१००९५३. स्थितिकाळीं	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६

१००९५४. स्थितिही	म्हणोनि राजर्षि कां ब्राह्मण । जयां गती मती मीचि शरण । तयां त्रिशुद्धी मीचि निर्वाण । स्थितिही मीचि	ज्ञाने.९.३३.४८९
१००९५५. स्थिती	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९
१००९५६. स्थिती	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
१००९५७. स्थिती	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
१००९५८. स्थिती	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
१००९५९. स्थिती	वरचिलें पातीं ढळती । तळींचीं तळीं पुंजाळतीं । तेथ अर्धोन्मीलित स्थिती । उपजे तया	ज्ञाने.६.१३.२०३
१००९६०. स्थिती	आहार तरी सेविजे । परी युक्तीचेनि मापें मविजे । क्रियाजात आचरिजे । तयाचि स्थिती	ज्ञाने.६.१७.३४९
१००९६१. स्थिती	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
१००९६२. स्थिती	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
१००९६३. स्थिती	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
१००९६४. स्थिती	आणि देहाआंतु ऐसी स्थिती । बाहेरि कृष्णपक्षु वरि राति । आणि सामासही ते वोडवती । दक्षिणायन	ज्ञाने.८.२५.२३३
१००९६५. स्थिती	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
१००९६६. स्थिती	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
१००९६७. स्थिती	रूप वर्ण व्यक्ती । नाहीं दृश्य द्रष्टा स्थिती । तरि कोणें कैसें आथी । म्हणावें पां	ज्ञाने.१३.१२.८६९
१००९६८. स्थिती	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
१००९६९. स्थिती	अर्जुना ऐसेनि पाहीं । आद्यंतु ययासि नाहीं । माजीं स्थिती आभासे कांहीं । परी टवाळ तें गा	ज्ञाने.१५.३.२३७
१००९७०. स्थिती	जैसा ग्रीष्मशेषींचा वारा । नेणिजे समोर कीं पाठीमोरा । तैसी स्थिती नाहीं तरुवरा । भवरूपा यया	ज्ञाने.१५.३.२४६
१००९७१. स्थिती	एवं आदि ना अंत स्थिती । ना रूप ययासि आथी । आतां कायसी कुंथाकुंथी । उन्मूळणीं गा	ज्ञाने.१५.३.२४७
१००९७२. स्थिती	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
१००९७३. स्थितीच	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
१००९७४. स्थितीचिये	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
१००९७५. स्थितीचिये	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
१००९७६. स्थितीची	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
१००९७७. स्थितीये	जे मी प्रीति करीं । कां मनीं शिरसा धरीं । येवढी थोरी । जया स्थितीये	ज्ञाने.१२.१९.२२९
१००९७८. स्थितीवरी	जें सर्वांच्या शिरावरी । जे नित्य नांदे सर्वांपरी । ऐसिये स्थितीवरी । विश्वमूर्धा म्हणिपे	ज्ञाने.१३.१३.८७८
१००९७९. स्थिर	तेथ स्थिर करूनि रथु । अर्जुन असे पाहातु । तो दळभार समस्तु । संभ्रमेंसीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७६
१००९८०. स्थिर	येणें नांवेंचि नेणों कायी । मज आपणपें सर्वथा नाहीं । मन बुद्धी ठायीं । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.२८-३०.१९५

१००९८१. स्थिर	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
१००९८२. स्थिर	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
१००९८३. स्थिर	जे गुरुशिष्यांची गोठी । पदपिंडाची गांठी । तेथ स्थिर राहोनि नुठीं । कवणे काळीं	ज्ञाने.३.४३.२७२
१००९८४. स्थिर	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
१००९८५. स्थिर	जें कांहीं सानें थोर । चालतें अथवा स्थिर । किंबहुना गोचर । मनबुद्धी जें	ज्ञाने.१५.१६.४७९
१००९८६. स्थिर	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
१००९८७. स्थिर	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
१००९८८. स्थिरता	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
१००९८९. स्थिरता	ऐसें निर्फळ देखोनि करितां । माझारीं सांडी पंडुसुता । म्हणौनि नाहीं स्थिरता । तपा तया	ज्ञाने.१७.१८.२५०
१००९९०. स्थिरपण	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
१००९९१. स्थिरप्रज्ञु	ऐसा आत्मबोधें तोषला । जो परमानंदें पोखला । तोचि स्थिरप्रज्ञु भला । वोळख तूं	ज्ञाने.२.७१.३६६
१००९९२. स्थिरबुद्धि	आणि स्थिरबुद्धि जो म्हणिजे । तो कैसां चिन्हीं जाणिजे । जो समाधिसुख भुंजे । अखंडित	ज्ञाने.२.५४.२८८
१००९९३. स्थिरबुद्धि	ऐसा जो निरवधि । तो जाण पां स्थिरबुद्धि । जो निरसूनि उपाधि । भेदरहितु	ज्ञाने.२.५६.२९६
१००९९४. स्थिरबुद्धि	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१
१००९९५. स्थिरबुद्धि	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
१००९९६. स्थिरबुद्धि	तोचि तो निरुपाधि । अर्जुना तो स्थिरबुद्धि । तोचि जाणें निरवधि । मुनीश्वर	ज्ञाने.२.६९.३५६
१००९९७. स्थिराऊनि	अर्जुना अनंत सुखाचां डोहीं । एकसरा तळुचि घेतला जिहीं । मग स्थिराऊनि तेही । तेंचि जाहले	ज्ञाने.५.२४-२५.१४४
१००९९८. स्थिरावली	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३
१००९९९. स्थिरावलेनि	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
१०१०००. स्थिरावलेया	मग तमाचें तें दारुण । स्थिरावलेया वाउधाण । सत्त्वाची सुटे सत्राण । वाहुटळी	ज्ञाने.१५.२.१८३
१०१००१. स्थिरावे	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
१०१००२. स्थिरावेल	परि वैराग्याचेनि आधारें । जरि लाविलें अभ्यासाचिये मोहरें । तरि केतुलेनि एकें अवसरें । स्थिरावेल	ज्ञाने.६.३५.४१९
१०१००३. स्थिरावें	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
१०१००४. स्थिरावोनी	मग ब्रह्मरंध्रीं स्थिरावोनी । सोहंभावाचिया बाह्या पसरूनी । परमात्मलिंगा धांवोनी । आंगा घडे	ज्ञाने.६.१५.३०५
१०१००५. स्थिरु	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
१०१००६. स्थिरु	तंववरी तो समीरु । निराळीं कीजे स्थिरु । मग लग्नीं जेविं ॐकारु । बिंबींचि विलसे	ज्ञाने.८.१२.११६
१०१००७. स्थिरु	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९

१०१००८. स्थूलदृष्टी	म्हणऊनि पुढती तूं धनंजया । झणें विसंबसी या अभिप्राया । जे इया स्थूलदृष्टी वायां । जाइजेल गा	ज्ञाने.९.११.१४३
१०१००९. स्थूलदृष्टी	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
१०१०१०. स्थूलदृष्टी	एऱ्हवीं स्थूलदृष्टी मूढ । मातें जाणती कीर दृढ । परि तें जाणणेंचि जाणणेया आड । रिगोनि ठाके	ज्ञाने.९.११.१४५
१०१०११. स्थूलबुद्धि	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३
१०१०१२. स्थूलाकारीं	तैसें स्थूलाकारीं नाशिवंते । भरंवसा बांधोनि चित्तें । पाहती मज अविनाशातें । तरी कैंचा दिसें	ज्ञाने.९.११.१५२
१०१०१३. स्थूलु	नवा मी पुराणु । शून्यु मी संपूर्णु । स्थूलु मी अणु । जें कांहीं तें मी	ज्ञाने.१८.५५.११९७
१०१०१४. स्थूळ	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
१०१०१५. स्थूळ	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
१०१०१६. स्थूळ	तेथिंची सहसा मुद्रा सोडिली । आणि स्थूळ दृष्टीची जवनिका फाडिली । किंबहुना उघडिली । योगऋद्धी	ज्ञाने.११.४.१२१
१०१०१७. स्थूळ	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
१०१०१८. स्थूळ-	तें कर्ताकर्मकर्मफळ । ये त्रिपुटी येकी केवळ । वांचूनि कांहींचि नसे स्थूळ- । सूक्ष्मीं इये	ज्ञाने.१८.३९.८११
१०१०१९. स्थूळधर्म	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
१०१०२०. स्थूळा	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
१०१०२१. स्थूळाचिया	ते सूक्ष्म प्रकृति कोडें । जैं स्थूळाचिया आंगा घडे । तैं भूतसृष्टीची पडे । टांकसाळ	ज्ञाने.७.६.२२
१०१०२२. स्थूळास्थूळीं	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
१०१०२३. स्थूळु	सकळु ना निष्कळु । अक्रियु ना क्रियाशीळु । कृश ना स्थूळु । निर्गुणपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०७
१०१०२४. स्थूळें	एकें कृशें एकें स्थूळें । एकें ऱ्हस्वें एकें विशाळें । पृथुतरें सरळें । अप्रांतें एकें	ज्ञाने.११.५.१२४
१०१०२५. स्थैर्य	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
१०१०२६. स्थैर्य	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
१०१०२७. स्थैर्याची	तया स्थिरबुद्धि पार्था । कहीं नाही सर्वथा । आणि स्थैर्याची आस्था । तेही नुपजे	ज्ञाने.२.६६.३४३
१०१०२८. स्थैर्याची	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
१०१०२९. स्थैर्याचेनि	पाठीं केतुलेनि एके वेळे । तया स्थैर्याचेनि मेळें । आत्मस्वरूपाजवळें । येईल सहजें	ज्ञाने.६.२७.३८३
१०१०३०. स्थैर्यें	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६
१०१०३१. स्नपन	संवचोराचें साजणें । तेंचि तें प्राण घेणें । लेपा स्नपन करणें । तेंचि मरण	ज्ञाने.१३.११.७४५
१०१०३२. स्नान	ऐसा श्रीकृष्णार्जुन- । संवादसंगमीं स्नान । करूनि देतसे तिळदान । अहंतेचें	ज्ञाने.१८.७७.१६१९
१०१०३३. स्नाना	पावो आपणपयां वळघे । केवीं वन्हि आपणपयां लागे । आपणपां पाणी रिघे । स्नाना कैसें	ज्ञाने.१८.५५.११६७
१०१०३४. स्नानादि	नामजपयज्ञु तो परम । बाधूं न शके स्नानादि कर्म । नामें पावन धर्माधर्म । नाम परब्रह्म वेदार्थें	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३३

१०१०३५. स्नानें	जोडे अमृताची सुरसरी । तैं प्राणांतें अमर करी । स्नानें पाप ताप वारी । गोडीही दे	ज्ञाने.१७.१५.२१९
१०१०३६. स्निग्धवपु	एकें अतिलावण्यसाकारें । एकें स्निग्धवपु मनोहरें । शृंगारश्रियेचीं भांडारें । उघडिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.५.१३८
१०१०३७. स्निग्धें	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८
१०१०३८. स्निग्धें	शुष्कें अथवा स्निग्धें । सुपक्कें कां विदग्धें । परी मीचि गा चतुर्विधें । अन्नें पचीं	ज्ञाने.१५.१४.४०९
१०१०३९. स्नेह	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
१०१०४०. स्नेह	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
१०१०४१. स्नेह	तें कुळ देखोनि समस्त । स्नेह उपनलें अद्भुत । तेणें द्रवलें असे चित्त । कवणेपरी	ज्ञाने.२.१.२
१०१०४२. स्नेह	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
१०१०४३. स्नेह	तें कारण मनीं धरिलें । मग सरोष बोलों आदरिलें । जैसे मातेचां कोपीं थोकलें । स्नेह आथी	ज्ञाने.२.१०.८८
१०१०४४. स्नेह	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
१०१०४५. स्नेह	पुढां स्नेह पाझरे । मागां चालती अक्षरें । शब्द पाठीं अवतरे । कृपा आधीं	ज्ञाने.१३.७.२६२
१०१०४६. स्नेह	वत्सावरूनि धेनूचें । स्नेह राना न वचे । नव्हती भोग सतियेचे । प्रेमभोग	ज्ञाने.१३.७.४८६
१०१०४७. स्नेह	तैसा वियोग जेणें दुःखें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
१०१०४८. स्नेह	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
१०१०४९. स्नेह	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
१०१०५०. स्नेह	आणि आपुली माये । कुब्ज जरी आहे । तरी जीजें तें नोहे । स्नेह कुऱ्हें कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२७
१०१०५१. स्नेह	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
१०१०५२. स्नेहपल्लवें	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
१०१०५३. स्नेहसूत्रवन्ही	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
१०१०५४. स्नेहा	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
१०१०५५. स्नेहा	ते वाट कृपेची करितु । ते दिशाचि स्नेहा भरितु । जीवातळीं आंथरितु । आपुला जीवु	ज्ञाने.१३.७.२४९
१०१०५६. स्नेहा	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
१०१०५७. स्नेहांजन	जी गीतार्थनिधान । काढू माझें मन । सुयीं स्नेहांजन । आपलें तूं	ज्ञाने.१४.१९
१०१०५८. स्नेहाचिया	लळेयाचिया बाळका किरीटी । गवसणी करूनि स्नेहाचिया दिठी । जैसी खेळतां पाठोपाठीं । माउली धांवे	ज्ञाने.१०.१०.१३४
१०१०५९. स्नेहाचिया	स्नेहाचिया भरोवरी । आंबुथिला दीपु घे थोरी । चाड अर्जुना अंतरीं । परिसतां तैसी	ज्ञाने.१३.३४.११४८
१०१०६०. स्नेहाची	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
१०१०६१. स्नेहाची	जी आपुलिया स्नेहाची वागेश्वरी । जरी मुकेयातें अंगीकारी । तो वाचस्पतीशीं करी । प्रबंधुहोडा	ज्ञाने.१०.८

१०१०६२. स्नेहाचें	आधींच चित्त मायेचें । वरी मिष जाहलें पढियंतयाचें । आतां तें अद्भुतपण स्नेहाचें । कवण जाणे	ज्ञाने.५.२९.१७०
१०१०६३. स्नेहाचें	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
१०१०६४. स्नेहातुर	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
१०१०६५. स्नेहालागीं	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
१०१०६६. स्नेहाळ-	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
१०१०६७. स्नेहाळाचेनि	तरि देवेसी सलगी केली । जे विश्वरूपाची आळी घेतली । ते मायबापें पुरविली । स्नेहाळाचेनि	ज्ञाने.११.४५.५७९
१०१०६८. स्नेहाळु	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
१०१०६९. स्नेहाळे	योगसुखाचे सोहळे । सेवकां तुझेनि स्नेहाळे । सोहंसिद्धीचे लळे । पाळिसी तूं	ज्ञाने.१२.४
१०१०७०. स्नेहाळें	एकें अनावरें प्रांजळें । सव्यापारें एकें निश्चळें । उदासीनें स्नेहाळें । तीव्रें एकें	ज्ञाने.११.५.१२५
१०१०७१. स्नेहाळें	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
१०१०७२. स्नेहाळें	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
१०१०७३. स्नेहें	आंगेंचि द्रव्यें सुरसें । जे आंगेंचि पदार्थ गोडसे । आंगेंचि स्नेहें बहुवसें । सुपक्कें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२६
१०१०७४. स्नेहेंसि	तेणें सादुकुपणें ज्वाळा समृद्धा । मग वासनांतराचिया समिधा । स्नेहेंसि नानाविधा । जाळिलिया	ज्ञाने.४.२७.१३६
१०१०७५. स्नेहो	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
१०१०७६. स्नेहो	अथवा संभ्रमाचिया आयती । स्नेहो जैसा ये व्यक्ति । कां दर्शनाचिये प्रशस्ती । पुण्यपुरुष	ज्ञाने.१३.५-६.१८१
१०१०७७. स्नेहो	नांवें इयें प्रसिद्धें । स्नेहो इया स्निग्धें । इंद्रियें प्रबुद्धें । इयेचेनि	ज्ञाने.१३.२१.९८८
१०१०७८. स्नेहो	म्हणौनि इये अध्यायीं । निरूप्य नुरेचि कांहीं । आतां गुरुशिष्यां दोहीं । स्नेहो लाहणा	ज्ञाने.१६.४६
१०१०७९. स्नेहो	आणि पदार्थजातीं स्नेहो । बांधे म्हणोनि तो शोकें ठावो । केला न शके पाप जावों । कृतघ्नौनि जैसें	ज्ञाने.१८.३५.७५५
१०१०८०. स्परिशति	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
१०१०८१. स्पर्धा	ऐशा चतुरंगाचिया संपदा । करित महाकाळेंसीं स्पर्धा । वांटिवेचिया मदा । वळघले जे	ज्ञाने.११.३२.४६२
१०१०८२. स्पर्शतु	जैसा सूर्य आकाशगतु । रश्मिकरीं जगातें स्पर्शतु । तरी संगदोषें काय लिंपतु । तेथिंचेनि	ज्ञाने.२.६४.३३३
१०१०८३. स्पर्शांकुरीं	अंगत्वचेचे वेलपल्लव । स्पर्शांकुरीं घेती धांव । तेथ बांबळ पडे अभिनव । विकारांचें	ज्ञाने.१५.१.१०१
१०१०८४. स्पर्शाचिया	तोचि प्रकृतीचा वागोरा । करी त्वचेचिया मोहरा । आणि स्पर्शाचिया घोरा । वना जाय	ज्ञाने.१५.७.३५६
१०१०८५. स्पर्शाचे	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
१०१०८६. स्पर्शासि	स्पर्शासि तरी जाणे । परिमळु सेवी घ्राणें । अवसरोचित बोलणें । तयाहि आथी	ज्ञाने.५.८-९.४२
१०१०८७. स्पर्शिजे	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
१०१०८८. स्पर्शिलें	ना तरी पवनें स्पर्शिलें नीर । पढियासे तरंगाकार । कां परापेक्षां अळंकार- । व्यक्ति कनकीं	ज्ञाने.२.२८.१६७

१०१०८९. स्पर्शु	म्हणोनि उदकीं रसु । कां पवनीं जो स्पर्शु । शशिसूर्यीं जो प्रकाशु । तो मीचि जाण	ज्ञाने.७.८-९.३३
१०१०९०. स्पर्शु	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
१०१०९१. स्पर्शु	पावोनि तो स्पर्शु । मलयानिळु खरपुसु । तेणें मानें पशु । कुरवाळणें	ज्ञाने.१३.७.२८९
१०१०९२. स्पर्शु	वाचे बरवें कवित्व । कवित्वीं बरवें रसिकत्व । रसिकत्वीं परतत्त्व- । स्पर्शु जैसा	ज्ञाने.१८.१४.३४७
१०१०९३. स्पर्शु-	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
१०१०९४. स्पर्शे	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
१०१०९५. स्पर्शे	रिघे जेथ न रिघावें । मागें जें न घ्यावें । स्पर्शे जेथ न लागावें । आंग मन	ज्ञाने.१३.११.७७३
१०१०९६. स्पर्शे	आतां कर्मामाजीं असे । परी तयातें कर्म न स्पर्शे । वडवानळातें जैसें । समुद्रोदक	ज्ञाने.१८.१६.३९५
१०१०९७. स्पर्शें	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
१०१०९८. स्पर्शें	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
१०१०९९. स्पर्शें	नातरी बाळकोद्देशें । मातेचें स्नेह जैसें । कां वसंतीचां स्पर्शें । मऊ मलयानिळु	ज्ञाने.१६.२.१६९
१०११००. स्पर्शें	स्पर्शें अतिमृदु । मुखीं घेतां सुस्वादु । घ्राणासि सुगंधु । उजाळु आंगें	ज्ञाने.१६.२.१७१
१०११०१. स्पर्शें	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
१०११०२. स्पर्शें	जैसें एकेंचि चूतफळें । इंद्रियां वेगळवेगळें । रसें वर्णें परिमळें । भेटिजे स्पर्शें	ज्ञाने.१८.१८.४७३
१०११०३. स्पष्ट	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
१०११०४. स्पष्ट	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
१०११०५. स्पष्टु	नुकलितां पटु । तंतुचि असे स्पष्टु । न विरवितां घटु । मृत्तिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७९
१०११०६. स्पष्टें	तेणें ध्यानें प्रकटें । प्रणवोच्चारें स्पष्टें । लागती मग वाटे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५८
१०११०७. स्पृहा	स्पृहा मना पुढां पुढां । आशेचा घे दवडा । विश्व घापे चाडा । पायांतळीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२३६
१०११०८. स्पृहा	म्हणौनि नियमिलिया मानसीं । स्पृहा नासोनि जाय आपैसी । किंबहुना तो ऐसी । भूमिका पावे	ज्ञाने.१८.४९.९६३
१०११०९. स्पृहाजाळ	मग आपुलें केलें फोकारिती । आणि जगातें धिक्कारिती । दाहीं दिशीं पसरिती । स्पृहाजाळ	ज्ञाने.१६.१०.३२८
१०१११०. स्पृहे	तेव्हां दृष्टादृष्ट स्पृहे । निमणें जालेंचि आहे । आगी दडपलिया धुयें । राहिजे जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९६२
१०११११. स्फटिकगृहींचे	म्हणोनि सद्भाव जीवगत । बाहेरि दिसती फांकत । ते स्फटिकगृहींचे डोलत । दीप जैसे	ज्ञाने.१३.७.४७५
१०१११२. स्फटिकशिळा	पैं केशांचा गुंडाळा । ठेविली स्फटिकशिळा । ते वरी पाहिली डोळां । तंव भेदली गमली	ज्ञाने.८.४.४२
१०१११३. स्फटिका	दर्पणाचिया जवळिका । दुजेपण जैसें ये मुखा । कां कुंकुमें स्फटिका । लोहित्व ये	ज्ञाने.१३.२१.१०१७
१०१११४. स्फटिकुचि	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
१०१११५. स्फीतीचिया	घाली विद्येचा पसारा । सुये सुकृताचा डांगोरा । करी तेतुलें मोहरा । स्फ्तीतीचिया	ज्ञाने.१३.११.६५९

१०१११६. स्फीतीसाठीं	परोपकारु न बोले । न मिरवी अभ्यासिलें । न शके विकूं जोडलें । स्फीतीसाठीं	ज्ञाने.१३.७.२०८
१०१११७. स्फुंदे	तेथ असंवरें आनंदें । अलौकिकही कांहीं स्फुंदे । श्रीकृष्ण म्हणे सद्गदें । वेळोवेळां	ज्ञाने.१८.७७.१६२०
१०१११८. स्फुटी	तेथेंचि कृष्णमेघाचिया दाटी- । माजीं कल्पांत विजूंचिया स्फुटी । तैसिया वन्हि पिंगळा दिठी । भ्रूभंगातळी	ज्ञाने.११.१०.२०४
१०१११९. स्फुरण	तेंचि वायूचें स्फुरण ठेलें । आणि उदक सहज सपाटलें । तरी आतां काय निमालें । विचारीं पां	ज्ञाने.२.१२.१०७
१०११२०. स्फुरण	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
१०११२१. स्फुरत	आणि साचचि जरी नाहीं । तरि महदादिक कोणें ठाईं । स्फुरत कैचें काई । तेणेंवीण असे	ज्ञाने.१३.१२.८७०
१०११२२. स्फुरती	ऐसीं रूपें तियें अद्भुतें । आश्चर्यें स्फुरती अनंतें । तंव तंव नमस्ते । नमस्तेचि म्हणे	ज्ञाने.११.३९-४०.५२७
१०११२३. स्फुरतें	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
१०११२४. स्फुरदमंदानंदबहळ	जयजय देव निष्कळ । स्फुरदमंदानंदबहळ । नित्यनिरस्ताखिलमळ । मूळभूत	ज्ञाने.१८.४
१०११२५. स्फुरे	आम्हां काय उचित । तें पाहतां न स्फुरे एथ । जे मोहें येणें चित्त । व्याकुळ माझें	ज्ञाने.२.७.५५
१०११२६. स्फुरे	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
१०११२७. स्फुरे	नातरी गुरुकृपेसवें । वोसरलेया प्रपंचज्ञान आघवें । स्फुरे तत्त्व तेंवी पांडवें । मूर्ति देखिली	ज्ञाने.११.५०.६५६
१०११२८. स्फुरे	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१
१०११२९. स्फुरे	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
१०११३०. स्फुरे	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
१०११३१. स्फुरे	पैं चेइलेयानंतरें । आपुलें एकपण उरे । तेंही तोंवरी स्फुरे । तयाशींचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.१२०१
१०११३२. स्फुरेलचि	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
१०११३३. स्फूर्ति	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
१०११३४. स्फूर्तिहीन	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
१०११३५. स्फूर्ती	तैसिया प्रेमाचिया स्फूर्ती । फावलिया रसवृत्ती । वाहविला मती । आकळेना	ज्ञाने.१३.७.३१५
१०११३६. स्फूर्ती	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
१०११३७. स्फूर्तीचि	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
१०११३८. स्फूर्तीची	अगा विश्वैकधामा । तुझा प्रसादुचंद्रमा । करू मज पूर्णिमा । स्फूर्तीची जी	ज्ञाने.१४.२३
१०११३९. स्फूर्तीचेनि	मतीचे सोट वावे । घालिती स्फूर्तीचेनि थांवें । बुद्धि प्रकाश घे धांवे । विवेकाचेनि	ज्ञाने.१५.२.१८६
१०११४०. स्फूर्तीतें	जी अवलोकिलिया मातें । उन्मेषसागरीं भरितें । वोसंडेल स्फूर्तीतें । रसवृत्तीचें	ज्ञाने.१४.२४
१०११४१. स्मर	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
१०११४२. स्मरण	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०

१०११४३. स्मरण	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
१०११४४. स्मरण	आत्मरूप गणेशु स्मरण । सकळ विद्यांचें अधिकरण । तेचि वंदूं श्रीचरण । श्रीगुरूचे	ज्ञाने.१३.१
१०११४५. स्मरण	तैसें जयाचां ठायीं । न साहणें कहींचि नाहीं । आणि साहतु असे ऐसेंही । स्मरण नुरे	ज्ञाने.१३.७.३५०
१०११४६. स्मरणाची	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
१०११४७. स्मरणेंवीण	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
१०११४८. स्मरतसांता	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
१०११४९. स्मरतां	तें विश्वरूप एकादे वेळ । कैं देखों अळुमाळ । ऐसें स्मरतां काळ । जातसे देवां	ज्ञाने.११.५२.६७८
१०११५०. स्मरती	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
१०११५१. स्मरती	जे देहचि आपणपें मानिती । आणि विषयांतें भोग्य म्हणती । यापरतें न स्मरती । आणिक कांहीं	ज्ञाने.३.१३.१२७
१०११५२. स्मरतेनि	तैसें स्मरतेनि आदरें । सबाह्य सात्त्विकें भरे । जंव कठिणपण विरे । अहंभावाचें	ज्ञाने.६.१२.१८७
१०११५३. स्मरला	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
१०११५४. स्मरसी	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
१०११५५. स्मरावा	ते वेळीं बैसावेंचि कवणें । मग कवण निरोधी करणें । तेथ काह्याचेनि अंत:करणें । प्रणव स्मरावा	ज्ञाने.८.१३.१२२
१०११५६. स्मरावा	तिहीं जे वेळीं मी स्मरावा । ते वेळीं स्मरला कीं पावावा । तो आभारुही जीवा । साहवेचि ना	ज्ञाने.८.१४-१५.१३०
१०११५७. स्मरावें	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
१०११५८. स्मरावें	जेथ पुढील पैस पारुखे । मागील स्मरावें तें ठाके । ऐसिये सरिसीये भूमिके । समाधि राहे	ज्ञाने.६.३.६०
१०११५९. स्मरावें	आणि मरणीं जया जें आठवे । तो तेचि गतीतें पावे । म्हणोनि सदां स्मरावें । मातेचि तुवां	ज्ञाने.८.६.७५
१०११६०. स्मरावें	तयां देहावसान जैं पावे । तैं तिहीं मातें स्मरावें । मग म्यां जरी पावावें । तरि उपास्ति ते कायसी	ज्ञाने.८.१४-१५.१२७
१०११६१. स्मरिलें	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
१०११६२. स्मरे	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
१०११६३. स्मरे	तया अव्यंगवाणेया ब्रह्मातें । प्रयाणकाले प्राप्ते । जो स्थिरावलेनि चित्तें । जाणोनि स्मरे	ज्ञाने.८.१०.९१
१०११६४. स्मरें	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
१०११६५. स्मरें	तैसा तूंतें जेथ मी स्मरें । तेथ मीपण मी विसरें । मग जाकळिला ढेंकरें । तृप्तु जैसा	ज्ञाने.१८.१७
१०११६६. स्मरेना	बेडूक सापाचां तोंडीं । जातसे सबुडबुडीं । तो मक्षिकांचिया कोडीं । स्मरेना कांहीं	ज्ञाने.१३.११.७३०
१०११६७. स्मरों	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
१०११६८. स्मशानातें	मग सकळ दोष भंवते । गिंवसोनि घेती तयातें । रात्रिसमयीं स्मशानातें । भूतें जैशीं	ज्ञाने.३.१२.११३
१०११६९. स्मशानीं	जीववधें साधूनि बळी । भूतप्रेतकुळें मैळीं । स्मशानीं संध्याकाळीं । पूजिती ते	ज्ञाने.१७.४.८०

१०११७०. स्मशानीं	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
१०११७१. स्मशानें	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
१०११७२. स्मृति	स्मृति तेचि अवयव । देखा अंगीकभाव । तेथ लावण्याची ठेव । अर्थशोभा	ज्ञाने.१.४
१०११७३. स्मृति	संमोहा जालिया व्यक्ति । तरी नाशु पावे स्मृति । चंडवातें ज्योति । आहत जैसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२३
१०११७४. स्मृति	ऐसा वरिपडिला प्रयाणकाळीं । बुद्धीतें भ्रमु न गिळी । स्मृति नव्हे आंधळी । न मरे मन	ज्ञाने.८.२३.२०९
१०११७५. स्मृति	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
१०११७६. स्मृतिभ्रंशीं	कां अस्तमानीं निशी । जैसी सूर्यतेजातें ग्रासी । तैसी दशा स्मृतिभ्रंशीं । प्राणियांसी	ज्ञाने.२.६२-६३.३२४
१०११७७. स्मृतिभ्रंशु	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
१०११७८. स्मृतिही	देखिलेनि पदार्थें । जे आठवूनि दे मातें । ते स्मृतिही पैं एथें । त्रिशुद्धी मी	ज्ञाने.१०.३४.२७८
१०११७९. स्मृती	त्रिगुणत्रिपुरीं वेढिला । जीवत्वदुर्गीं आडिला । तो आत्मा शंभूनें सोडविला । तुझिया स्मृती	ज्ञाने.१७.२
१०११८०. स्मृती	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
१०११८१. स्मृतींची	स्मृतींची चर्चा । दंशु जाणे गारुडियाचा । निघंटु प्रज्ञेचा । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.११.८३२
१०११८२. स्वकर्म	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
१०११८३. स्वकर्म	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९
१०११८४. स्वकर्म	का नाव जैसी उदधीं । महारोगीं दिव्यौषधी । न विसंबिजे तया बुद्धी । स्वकर्म येथ	ज्ञाने.१८.४८.९५१
१०११८५. स्वकर्मकुसुमांची	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
१०११८६. स्वकर्माचां	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
१०११८७. स्वकर्माचिया	मग ययाचि गा कपिध्वजा । स्वकर्माचिया महापूजा । तोषला ईशु तमरजा । झाडा करूनि	ज्ञाने.१८.४८.९५२
१०११८८. स्वकर्माचेनि	एऱ्हवीं स्वकर्माचेनि वन्ही । काम्यनिषिद्धाचां इंधनीं । रजतमें कीर दोन्ही । जाळिलीं आधीं	ज्ञाने.१८.५०.९९२
१०११८९. स्वकर्में	जे स्वकर्में निष्कामता । अनुसरले पार्था । ते कैवल्य पर तत्त्वतां । पातले जगीं	ज्ञाने.३.१९.१५१
१०११९०. स्वकीया	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्टीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
१०११९१. स्वकीर्ती	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
१०११९२. स्वगुणीं	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
१०११९३. स्वगोडी	एकोत्तरेयाचिया वाढी । जे जळतिये आगीं घालिती उडी । ते अनायासें स्वगोडी । सांडिती केविं	ज्ञाने.९.२.५४
१०११९४. स्वचिंतनीं	सांडूनि कुळें दोन्ही । प्रियासी अनुसरे कामिनी । द्वंद्वत्यागें स्वचिंतनीं । पडली तैसी	ज्ञाने.१८.५१.१०१३
१०११९५. स्वचेष्टांचीं	ऐसी धैर्यराजें जेणें । मन प्राण करणें । स्वचेष्टांचीं संभाषणें । सांडविजती	ज्ञाने.१८.३३.७४१
१०११९६. स्वच्छें	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३

१०११९७. स्वजनवनचंदना	नमो जगदखिलपालना । मंगळमणिनिधाना । स्वजनवनचंदना । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१०.३
१०११९८. स्वजनु	अवधारीं मग तो अर्जुनु । देखोनि सकळ स्वजनु । विसरला अभिमानु । संग्रामींचा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०४
१०११९९. स्वजनु	मी जगीं एक अर्जुनु । ऐसा देहीं वाहें अभिमानु । आणि कौरवांतें इया स्वजनु । आपुला म्हणें	ज्ञाने.११.१.५१
१०१२००. स्वजनु	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
१०१२०१. स्वजातीचा	इंद्रियें न कोंडीं । भोगातें न तोडीं । अभिमानु न संडीं । स्वजातीचा	ज्ञाने.१२.१०.११५
१०१२०२. स्वजातीचि	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
१०१२०३. स्वज्ञानाचिये	तैसें स्वज्ञानाचिये पौळी- । बाहेरि मिथ्याचे महीं खळीं । तिहीं अवस्थाचिया वह्याळी । दावी जें जीवा	ज्ञाने.१८.२१.५४१
१०१२०४. स्वतंत्र	तुझें औदार्य जाणों स्वतंत्र । देतां न म्हणसी पात्रापात्र । पैं कैवल्याऐसें पवित्र । कीं वैरियांही दिधलें	ज्ञाने.११.४.९८
१०१२०५. स्वतंत्र	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
१०१२०६. स्वतंत्र	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
१०१२०७. स्वतंत्र	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
१०१२०८. स्वतंत्र	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुजीं सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
१०१२०९. स्वतंत्र	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
१०१२१०. स्वतंत्र	तेथ कीं माझे श्रोत्र । पाटाचे जाले जी पात्र । काय वानूं स्वतंत्र । सामर्थ्य गुरूचें	ज्ञाने.१८.७५.१६१२
१०१२११. स्वतंत्रता	माझी स्वतंत्रता तरी न मोडे । परी कर्माधीनु ऐसा आवडे । तेंही भ्रांतिबुद्धि तरी घडे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.४.६.४६
१०१२१२. स्वतंत्रते	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरिंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
१०१२१३. स्वतंत्रीं	कां न्यायें जोडला पवित्रीं । भूम्यादिकीं स्वतंत्रीं । देशकाळशुद्ध पात्रीं । देती दानें	ज्ञाने.१७.२४.३६३
१०१२१४. स्वतंत्रु	अशब्दु मी अश्रोत्रु । अरूपु मी अगोत्रु । समु मी स्वतंत्रु । ब्रह्म मी परु	ज्ञाने.१८.५५.११९९
१०१२१५. स्वतंत्रें	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
१०१२१६. स्वत:सिद्धु	मी सर्वदा स्वत:सिद्धु । तो कीं बाळ तरुण वृद्धु । मज एकरूपा संबंधु । जाणती ऐसे	ज्ञाने.९.११.१६४
१०१२१७. स्वत:सिद्धु	मग म्हणे सर्वत्र सच्चिदानंदु । मीचि एकु स्वत:सिद्धु । जो आपणेनसीं भेदु । नेणोनि जाणे	ज्ञाने.१५.१९.५६२
१०१२१८. स्वतेजा	राजा पराधीनु जाहला । कां सिंहु रोगें रुंधला । तैसा पुरुष प्रकृती आला । स्वतेजा मुके	ज्ञाने.१३.२१.१०११
१०१२१९. स्वदेहा	स्वदेहा नाम अर्जुनु । परदेहा नाम स्वजनु । संग्रामा नाम मलिनु । पापाचारु	ज्ञाने.१८.५९.१२७९
१०१२२०. स्वधर्म	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
१०१२२१. स्वधर्मपूजा	या स्वधर्मपूजा पूजितां । देवतागणां समस्तां । योगक्षेमु निश्चिता । करिती तुमचा	ज्ञाने.३.११.९६
१०१२२२. स्वधर्मयज्ञीं	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
१०१२२३. स्वधर्मयज्ञें	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०

१०१२२४. स्वधर्मरूप	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
१०१२२५. स्वधर्मरूप	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
१०१२२६. स्वधर्मसूर्यें	दुरिताचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्यें पाहो । जो जें वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.७८.१७९५
१०१२२७. स्वधर्महीन	ना तरी रणीं शव सांडिजे । तें चौमेरी गिधीं विदारिजे । तैसें स्वधर्महीन अभिभविजे । महादोषीं	ज्ञाने.२.३३.२००
१०१२२८. स्वधर्मा	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
१०१२२९. स्वधर्माआंतौतें	तरी स्वधर्माआंतौतें । जें जें मिळे आपणयातें । तें तें दीजे बहुतें । सन्मानयोगें	ज्ञाने.१७.२०.२६६
१०१२३०. स्वधर्माचा	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
१०१२३१. स्वधर्माचां	आणि स्वधर्माचां आगिठां । देहजाड्याचिया किटा । आवृत्तिपुटीं सुभटा । झाडी कीजे	ज्ञाने.१७.१४.२०९
१०१२३२. स्वधर्माचिया	तो पैं गा शमा विरजा । दम गुण जेथ दुजा । आणि स्वधर्माचिया वोजा । जिणें जें कां	ज्ञाने.१८.४२.८३६
१०१२३३. स्वधर्माचिये	याकारणें किरीटी । स्वधर्माचिये रहाटी । न विसंबिजे संकटीं । सिद्धमंत्र जैसा	ज्ञाने.१८.४८.९५०
१०१२३४. स्वधर्माची	आणि स्वधर्माची मांगळी । बांधे वाचेचां पिंपळीं । उभिला जैसा देउळीं । जाणोनि कुंचा	ज्ञाने.१३.११.६५८
१०१२३५. स्वधर्माचें	कां गळां स्तन अजेचे । तैसें जियालें देखें तयाचें । जया अनुष्ठान स्वधर्माचें । घडेचिना	ज्ञाने.३.१६.१४२
१०१२३६. स्वधर्माचें	आणि स्वधर्माचें फळ । ईश्वरीं अर्पूनि बळ । घेऊनि केलें अढळ । वैराग्यपद	ज्ञाने.१८.५०.९९५
१०१२३७. स्वधर्मातें	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
१०१२३८. स्वधर्मातें	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
१०१२३९. स्वधर्मातेचि	आपणयां उचिता । स्वधर्मातेचि रहाटतां । जें पावे तें निवांता । साहोनि जावें	ज्ञाने.२.३८.२२८
१०१२४०. स्वधर्मानुष्ठान	म्हणोनि स्वधर्मानुष्ठान । तें अखंड यज्ञयाजन । जो करी तया बंधन । कहींच नाहीं	ज्ञाने.३.९.८३
१०१२४१. स्वधर्मावांचूनि	तिहीं फळवांच्छात्यागीं । स्वधर्मावांचूनि विरागीं । कीजे जो यज्ञु सर्वांगीं । अळंकृतु	ज्ञाने.१७.११.१७६
१०१२४२. स्वधर्मीं	परी स्वधर्मीं वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
१०१२४३. स्वधर्मीं	किंबहुना स्वधर्मीं थोरु । अवसरीं उदारु । आत्मचर्चे चतुरु । एऱ्हवीं वेडा	ज्ञाने.१३.७.२११
१०१२४४. स्वधर्मीं	म्हणौनि भलतिये कर्मीं । आयासु जऱ्ही उपक्रमीं । तरी काइ स्वधर्मीं । दोषु सांगें	ज्ञाने.१८.४८.९३६
१०१२४५. स्वधर्मु	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
१०१२४६. स्वधर्मु	तरी स्वधर्मु एक आहे । तो सर्वथा त्याज्य नोहे । मग तरिजेल काय पाहें । कृपाळूपणें	ज्ञाने.२.३१.१८२
१०१२४७. स्वधर्मु	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
१०१२४८. स्वधर्मु	देखें अनुक्रमाधारें । स्वधर्मु जो आचरे । तो मोक्षु तेणें व्यापारें । निश्चित पावे	ज्ञाने.३.८.८०
१०१२४९. स्वधर्मु	स्वधर्मु जो बापा । तोचि नित्ययज्ञु जाण पां । म्हणोनि वर्ततां तेथ पापा । संचारु नाहीं	ज्ञाने.३.९.८१
१०१२५०. स्वधर्मु	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०

१०१२५१. स्वधर्मु	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२
१०१२५२. स्वधर्मु	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
१०१२५३. स्वधर्मु	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
१०१२५४. स्वधर्मु	सर्वस्वें शिणोनि एथें । अर्जवावीं संपत्तिजातें । तेणें स्वधर्मु सांडूनि देहातें । पोखावें काई	ज्ञाने.३.३३.२०७
१०१२५५. स्वधर्मु	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
१०१२५६. स्वधर्मु	वरिवरी देह न पूजी । लोकांतें न रंजी । स्वधर्मु वाग्ध्वजीं । बांधों नेणे	ज्ञाने.१३.७.२०७
१०१२५७. स्वधर्मु	म्हणौनि मोक्षलाभालागीं । जो व्रतें वाहतसे आंगीं । तेणें स्वधर्मु आस्था चांगी । अनुष्ठावा	ज्ञाने.१८.४६.९२२
१०१२५८. स्वधर्मु	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
१०१२५९. स्वधर्मु	तेवीं स्वधर्मु सांकडु । देखोनि केला जरी कडु । तरी मोक्षसुरवाडु । अंतरला कीं	ज्ञाने.१८.४७.९२६
१०१२६०. स्वधर्मु	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
१०१२६१. स्वधर्मुक्रियारहितु	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
१०१२६२. स्वधर्मुचि	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
१०१२६३. स्वधर्मुचि	तेवीं आवडे तैसा सांकडु । आचरतां जरी दुवाडु । तरी स्वधर्मुचि सुरवाडु । पारत्रिकीचा	ज्ञाने.३.३५.२२५
१०१२६४. स्वधर्मुचि	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
१०१२६५. स्वधर्में	तयापरी पार्था । स्वधर्में राहाटतां । सकळकामपूर्णता । सहजें होय	ज्ञाने.२.३१.१८८
१०१२६६. स्वधर्में	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्में दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
१०१२६७. स्वधर्में	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
१०१२६८. स्वधर्में	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्में रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
१०१२६९. स्वधर्मेंचि	म्हणोनि स्वधर्में जें अर्जे । तें स्वधर्मेंचि विनियोगिजे । मग उरे तें भोगिजे । संतोषेंसीं	ज्ञाने.३.१३.१२५
१०१२७०. स्वधर्मेंवीण	जैसी भातारेंहीन वनिता । उपहति पावे सर्वथा । तैशी दशा जीविता । स्वधर्मेंवीण	ज्ञाने.२.३३.१९९
१०१२७१. स्वधर्मैकनिरत	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
१०१२७२. स्वधा	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
१०१२७३. स्वपतीतें	अकुळस्त्री दांड्याचे घाये । परघर रिगालीहि जरी साहे । तरी स्वपतीतें वायें । सांडिलें कीं	ज्ञाने.१८.४८.९४४
१०१२७४. स्वपुरा	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
१०१२७५. स्वप्न	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
१०१२७६. स्वप्न	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
१०१२७७. स्वप्न	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१

१०१२७८. स्वप्न	किंबहुना ऐसें जें भजन। तें संसाराचेंचि साधन। येर फळभोग तो स्वप्न। नावभरी दिसे	ज्ञाने.७.२३.१४८
१०१२७९. स्वप्न	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न। जें मृगजळें सासिन्नलें वन। जें धूम्ररजांचें गगन। ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
१०१२८०. स्वप्न	अथवा जागिनलिये वेळे। स्वप्न मनींचें मनीं मावळे। तैसें प्राकृत प्रकृती मिळे। कल्पक्षयीं	ज्ञाने.९.७.१०४
१०१२८१. स्वप्न	दिशांचे ठावही हारपले। अधोर्ध्व काय नेणों जाहले। चेइलिया स्वप्न तैसें गेले। लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
१०१२८२. स्वप्न	खडकीं जैसें वर्षलें। कां आगीमाजीं पेरिलें। कर्म मानीं देखिलें। स्वप्न जैसें	ज्ञाने.१२.११.१३१
१०१२८३. स्वप्न	आणि जागतिये दशे। स्वप्न लपालें असे। नातरी अंवसे। चंद्र गूढु	ज्ञाने.१३.५-६.७७
१०१२८४. स्वप्न	पैं जागरु ना स्वप्न। ना स्वरूपअवस्थान। ते सुषुप्ति कां घन। जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
१०१२८५. स्वप्न	नाना स्वप्न जागृती। लोपूनि ये सुषुप्ति। तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती। तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
१०१२८६. स्वप्न	तरी पार्था जैं ऐसें। बोधलेनि जीवें दिसे। स्वप्न कां जैसें। चेइलेनी	ज्ञाने.१४.१९.२८८
१०१२८७. स्वप्न	स्वप्न कां गा जियापरी। जागतयातें न सिंतरी। गुणीं तैसा अवधारीं। न बंधिजे तो	ज्ञाने.१४.२३.३४२
१०१२८८. स्वप्न	घन अज्ञानसुषुप्ती। तो बीजांकुरभावो म्हणती। येर स्वप्न हन जागृती। हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
१०१२८९. स्वप्न	जेथुनि अन्यथाज्ञान। फांकोनि जागृति स्वप्न। नानाबुद्धीचें रान। रिगालें असे	ज्ञाने.१५.१६.५१३
१०१२९०. स्वप्न	साचचि पुढती वीरा। जरी न येतां स्वप्न जागरा। तरी ब्रह्मभावो साचोकारा। म्हणों येतां	ज्ञाने.१५.१६.५१७
१०१२९१. स्वप्न	तैसें स्वप्न ना सुषुप्ती। ना जागराची गोठी आथी। जैसी गिळिली दिवोराती। प्रळयतेजें	ज्ञाने.१५.१७.५३३
१०१२९२. स्वप्न	चेइलिया आपुलें ज्ञान। जैसें नाहींचि होय स्वप्न। तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन। वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
१०१२९३. स्वप्न	पाहतां आत्मयाकडे। परी बुद्धीचा पैसु सांकडे। सनिद्र स्वप्न बुडे। जागणीं जैसें	ज्ञाने.१६.१.१११
१०१२९४. स्वप्न	अगा निद्रिता चेवो नये। तंव स्वप्न साच हों लाहे। रज्जु नेणतां सापा बिहे। विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
१०१२९५. स्वप्न	नाना चेवो आलिया पाठीं। तैं स्वप्न न दिसे दिठी। तैसी अहंममता किरीटी। नुरेचि तया	ज्ञाने.१८.१७.४०८
१०१२९६. स्वप्न	संकल्पेंवीण स्वप्न। न लावितां दांगीचें बन। न रचितां गंधर्वभुवन। उठी जैसें	ज्ञाने.१८.१७.४२९
१०१२९७. स्वप्न	तो देहादिकीं चेष्टीं। घडतां मोडतां हे सृष्टी। न देखे स्वप्न किरीटी। चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
१०१२९८. स्वप्न	आणिक भोगिलें जें कांहीं। तें स्वप्न तैसें होय नाहीं। मग हाणिचांचि घाई। लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
१०१२९९. स्वप्न	हेंही असो चेइलया। तें स्वप्न नाहीं जालिया। मग आपणचि आपणयां। उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
१०१३००. स्वप्न	चेइलिया स्वप्न नाशे। आपलें ऐक्यचि दिसे। तें दुजेनवीण जैसें। भोगिजे का	ज्ञाने.१८.५५.११४०
१०१३०१. स्वप्न	मग अज्ञान निमालिया। मीचि येकु असें अपैसया। सनिद्र स्वप्न गेलया। आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.६६.१३९६
१०१३०२. स्वप्नचि	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें। जें येणें गीतानिधान देखिलें। आतां स्वप्नचि हें तुकलें। साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
१०१३०३. स्वप्नजाळ	कां त्यजूनि भिंतिमात्र। त्यजिजे आघवेंचि चित्र। कां निद्रात्यागें विचित्र। स्वप्नजाळ	ज्ञाने.१६.२.१३२
१०१३०४. स्वप्नभ्रमु	अर्जुना काय दिनकरु। देखत आहे अंधारु। कीं प्रबोधीं होय गोचरु। स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०

१०१३०५. स्वप्नमोहा	जैसें कां स्वप्नमोहा । तो एकाकी देखिजे बहुवा । तोचि पाडु आत्मया । स्मरणेंवीण असे	ज्ञाने.१४.३.८५
१०१३०६. स्वप्नविकारां	नातरी स्वप्नविकारां समस्तां । चेऊनियां उमाणें घेतां । तो आपणयापरौता । न दिसे जैसा	ज्ञाने.१८.५५.११९१
१०१३०७. स्वप्नसंभ्रमाचा	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
१०१३०८. स्वप्नसंभ्रमु	नातरी स्वप्नसंभ्रमु जैसा । गिळी चेइली जीवदशा । श्रीकृष्णें योगु तैसा । संहारिला तो	ज्ञाने.११.५०.६४९
१०१३०९. स्वप्नसुखें	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
१०१३१०. स्वप्ना	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
१०१३११. स्वप्ना	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
१०१३१२. स्वप्ना	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
१०१३१३. स्वप्ना-	सुषुप्ती आणि स्वप्ना- । पासूनि बहुवें अर्जुना । जागणें जैसें आना । बोधाचेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५२९
१०१३१४. स्वप्नाचां	तरी इयाविषयींचा कांहीं । तया एकुही संदेहो नाहीं । जैसा स्वप्नाचां का ठायीं । जागिन्नलिया	ज्ञाने.१८.१०.२१५
१०१३१५. स्वप्नाचें	पार्था जागणें तरी बुडे । परी स्वप्नाचें कांहीं न मांडे । तैसिये निद्रे सांगडें । निहाळिजे	ज्ञाने.१५.१६.५०७
१०१३१६. स्वप्नाचें	जैसें साचा रूपाआड । घालूनि विसराचें कवाड । मग स्वप्नाचें काबाड । वोइरी निद्रा	ज्ञाने.१८.२१.५४०
१०१३१७. स्वप्नाचें	स्वप्नाचें दिसणें न दिसणें । जैसें आपलेनि असलेपणें । विश्वींचें आहे नाहीं जेणें । प्रकाशे तैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११६
१०१३१८. स्वप्नामाजिं	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
१०१३१९. स्वप्नामाजीं	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
१०१३२०. स्वप्नावबोधु	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
१०१३२१. स्वप्नावस्थे	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
१०१३२२. स्वप्नासि	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
१०१३२३. स्वप्नासि	फिटलिया निद्रेचा ठावो । कैचा स्वप्नासि प्रस्तावो । मग तें साच का वावो । कोण म्हणे	ज्ञाने.१८.१२.२६५
१०१३२४. स्वप्नीं	मग पांचभौतिक संचलें । जेव्हां शरीर असे निदेलें । तेथ मनचि राहाटे एकलें । स्वप्नीं जेवीं	ज्ञाने.५.११.५३
१०१३२५. स्वप्नीं	नातरी अंधकाराची वानी । जैसा सूर्यो न देखे स्वप्नीं । अमृत नायके कानीं । मृत्युकथा	ज्ञाने.५.१७.९१
१०१३२६. स्वप्नीं	आणि जागता जंव असिजे । तंव जेणें ध्यानें भावना भाविजे । डोळां लागतखेंवो देखिजे । तेंचि स्वप्नीं	ज्ञाने.८.५.७३
१०१३२७. स्वप्नीं	जें स्वप्नीं देखिलें स्वप्न । जें मृगजळें सासिन्नलें वन । जें धूम्ररजांचें गगन । ओतलें आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१५०
१०१३२८. स्वप्नीं	तरी पुढती जरी विपायें । बुद्धीसि कल्पनेची झोंप ये । तरी अभेदबोधु जाये । जैं स्वप्नीं पडिजे	ज्ञाने.९.६.९५
१०१३२९. स्वप्नीं	आणि मी प्रकृति अधिष्ठीं तें कैसें । जैसा स्वप्नीं जो असे । मग तोचि प्रवेशे । जागृतावस्थे	ज्ञाने.९.८.१११
१०१३३०. स्वप्नीं	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
१०१३३१. स्वप्नीं	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५

१०१३३२. स्वप्नीं	आणि यापरी निर्गुणें । गुणातें भोगणें । रंका राज्य करणें । स्वप्नीं जैसें	ज्ञाने.१३.१४.९१०
१०१३३३. स्वप्नीं	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
१०१३३४. स्वप्नीं	जैसें स्वप्नीं आपण । उठवूनियां आत्ममरण । भोगिजे गा जाण । कपिध्वजा	ज्ञाने.१४.४.१३०
१०१३३५. स्वप्नीं	रावो जैसा स्वप्नीं । रंकपणें रिघे धानीं । तो दों दाणा मानी । इंद्रु ना मी	ज्ञाने.१४.६.१५४
१०१३३६. स्वप्नीं	स्वप्नीं प्रियापुढें तरुणांगी । निदेली चेवऊनि वेगीं । आलिंगिलेनिवीण आलिंगी । सकामु करी	ज्ञाने.१५.१.८६
१०१३३७. स्वप्नीं	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
१०१३३८. स्वप्नीं	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
१०१३३९. स्वप्नीं	पैं स्वप्नीं सेजार देखिजे । मग पहुडणें जैसें तेथ कीजे । तैसें पुरीं शयन जाणिजे । आत्मयासी	ज्ञाने.१५.१६.४९०
१०१३४०. स्वप्नीं	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
१०१३४१. स्वप्नीं	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
१०१३४२. स्वप्नीं	तैसिया प्रवृत्ति निवृत्ति दोनी । नेणिजती आसुरीं जनीं । आणि शुचित्व स्वप्नीं । न देखती ते	ज्ञाने.१६.७.२८४
१०१३४३. स्वप्नींचा	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
१०१३४४. स्वप्नींचा	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
१०१३४५. स्वप्नींचां	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
१०१३४६. स्वप्नींचि	जैसें स्वप्नामाजिं देखिजे । तें स्वप्नींचि साच आपजे । मग चेऊनियां पाहिजे । तंव कांहीं नाहीं	ज्ञाने.२.२०-२१.१३९
१०१३४७. स्वप्नींचिया	जागता नरु सहसा । निद्रा पाडूनि जैसा । स्वप्नींचिया सोसा । वश्यु कीजे	ज्ञाने.१३.२१.१०१२
१०१३४८. स्वप्नींचिया	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
१०१३४९. स्वप्नींचिये	कां निद्राभरें बहुवें । राया आपणपें ठाउवें नव्हे । मग स्वप्नींचिये सामावे । रंकपणीं	ज्ञाने.१८.१४.३२३
१०१३५०. स्वप्नींची	परि तया फेणांआंतु पाहतां । जेवीं जळ न दिसे पंडुसुता । नातरी स्वप्नींची अनेकता । चेइलिया नोहिजे	ज्ञाने.९.४.६८
१०१३५१. स्वप्नींची	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
१०१३५२. स्वप्नींची	काय कीजती चेइलेपणीं । स्वप्नींची तियें बोलणीं । तैशी जाण ते काहाणी । दुगळीचि ते	ज्ञाने.१५.३.२१८
१०१३५३. स्वप्नींची	नातरी प्रबोधलिये वेळे । तें स्वप्नींची डिंडी मावळे । कां नुरेचि सांजवेळे । मृगतृष्णिका	ज्ञाने.१५.६.३१५
१०१३५४. स्वप्नीचेनि	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
१०१३५५. स्वप्नींचें	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
१०१३५६. स्वप्नींचें	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
१०१३५७. स्वप्नींचें	जैसें निदेलिया जागिजे । तेव्हां स्वप्नींचें कीर नाहीं दुजें । परी एकत्वही देखों पाविजे । आपलेंचि	ज्ञाने.१५.१५.४३७
१०१३५८. स्वप्नींचेनि	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५

१०१३५९. स्वप्नींचेनि	नातरी चेइलियानंतरें । न बुडिजे स्वप्नींचेनि महापूरें । तेवीं मातें पावले ते संसारें । लिंपतीचि ना	ज्ञाने.८.१६.१५३
१०१३६०. स्वप्नींचेनि	पैं स्थूलदृष्टी देखती मातें । तेंचि न देखणें जाण निरुतें । जैसें स्वप्नींचेनि अमृतें । अमरा नोहिजे	ज्ञाने.९.११.१४४
१०१३६१. स्वप्नींचेनि	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
१०१३६२. स्वप्नींचेया	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
१०१३६३. स्वप्नींहि	तैसें भक्तिहीनाचें जिणें । जो स्वप्नींहि परि सुकृत नेणे । तेणें संसारदुःखासि आवंतणें । वोगरिलें गा	ज्ञाने.९.३१.४४०
१०१३६४. स्वप्नींही	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
१०१३६५. स्वप्नींही	जयांलागीं मने विरू । आम्ही स्वप्नींही न शकों धरूं । तयां प्रत्यक्ष केवीं करूं । घातु देवा	ज्ञाने.२.४.३५
१०१३६६. स्वप्नींही	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
१०१३६७. स्वप्नींही	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
१०१३६८. स्वप्नींही	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
१०१३६९. स्वप्नींही	तो सुटकेचिया वाहणीं । मग पिवों न लाहे पाणी । स्वप्नींही ते काहाणी । दूरीचि तया	ज्ञाने.१६.२३.४४९
१०१३७०. स्वप्नीचिया	जो परमात्माचि परि दुसरा । जे अहंकारनिद्रा निदसुरा । म्हणोनि स्वप्नीचिया वोरबारा । संतोषे शिणे	ज्ञाने.८.४.३५
१०१३७१. स्वप्नीचिया	चेइलियावरी पाहीं । स्वप्नीचिया तिये डोहीं । आपणयातें काई । काढूं जाइजे	ज्ञाने.१८.४९.९७४
१०१३७२. स्वप्नें	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
१०१३७३. स्वप्नेंसि	कां निद्रित चेवविलिया । स्वप्नेंसि निद वायां । जाऊनि आपणपया । मिळे जैसा	ज्ञाने.१८.५०.९८७
१०१३७४. स्वप्नौनि	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
१०१३७५. स्वप्रकाशा	जेणें स्वप्रकाशा कांती चढे । ब्रह्मानंदाचा निदाघु मोडे । जयाचेनि सौरभ्यें जीवित जोडे । वेदवतीये	ज्ञाने.११.११.२२४
१०१३७६. स्वप्रकाशाचा	तूं स्वप्रकाशाचा आगरु । आणि जाला आहासि गोचरु । म्हणोनिया निशाचरां केरु । फिटला सहजे	ज्ञाने.११.३७.५०९
१०१३७७. स्वप्रकाशें	तैसा राहोनि ठायठिके । स्वप्रकाशें चोखें । अजत्व माझें देखें । आपुलिये डोळां	ज्ञाने.१०.३.७४
१०१३७८. स्वप्रतीतिधारेचा	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
१०१३७९. स्वप्रभ	जयजय देव स्वप्रभ । जगदंबुदगर्भनभ । भुवनोद्भवारंभस्तंभ । भवध्वंस	ज्ञाने.१८.५
१०१३८०. स्वबोध-	एवं बुद्धीचे भेद । तिन्ही तुज विशद । सांगितले स्वबोध- । कुमुदचंद्रा	ज्ञाने.१८.३२.७३०
१०१३८१. स्वबोधकुमुदिनीचंद्र	जें विचारक्षीरसमुद्र । स्वबोधकुमुदिनीचंद्र । ज्ञानडोळसां नरेंद्र । शास्त्रांचा जें	ज्ञाने.१८.१९.५२०
१०१३८२. स्वबोधाचा	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
१०१३८३. स्वभाव	देखें विहित कर्म जेतुलें । तें सळें जरी वोसंडिलें । तरी स्वभाव काय निमाले । इंद्रियांचे	ज्ञाने.३.५.५४
१०१३८४. स्वभाव	ते विवेकाचे गांव । कीं परब्रह्मींचे स्वभाव । नातरी अळंकारले अवयव । ब्रह्मविद्येचे	ज्ञाने.५.२४-२५.१३९
१०१३८५. स्वभाव	जें कोढियाचें खेंव । जें काळसर्पाचें मार्दव । जें गोरीचें स्वभाव । गायन जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४८

१०१३८६. स्वभाव	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
१०१३८७. स्वभावत:	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
१०१३८८. स्वभावता	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
१०१३८९. स्वभावता	देखें सारासार विचारितां । भ्रांति ते पाहीं असारता । तरी सार तें स्वभावता । नित्य जाणें	ज्ञाने.२.१७.१३३
१०१३९०. स्वभावता	जे बुद्धियोगु सांगतां । सांख्यमतसंस्था । प्रकटिली स्वभावता । प्रसंगें आम्हीं	ज्ञाने.३.३.३३
१०१३९१. स्वभावता	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७
१०१३९२. स्वभावता	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४
१०१३९३. स्वभावता	म्हणूनि अग्निसेवा न सांडितां । कर्माची रेखा नोलांडितां । आहे योगसुख स्वभावता । आपणपांचि	ज्ञाने.६.१.५१
१०१३९४. स्वभावता	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
१०१३९५. स्वभावता	कां श्रुति स्वभावता बोले । गंगा काजेविण चाले । तैसें अवष्टंभहीन भलें । वर्तणें जयाचें	ज्ञाने.१३.८.५२८
१०१३९६. स्वभावता	जे जीव कर्ता भोक्ता । तो गुणास्तव स्वभावता । पावोनियां त्रिविधता । चेष्टे त्रिधा	ज्ञाने.१७.७.१२२
१०१३९७. स्वभावतां	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
१०१३९८. स्वभावविहिता	तया स्वभावविहिता कर्मा । शास्त्राचेनि मुखें वीरोत्तमा । प्रवर्तावयालागीं प्रमा । अढळ कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८८८
१०१३९९. स्वभाववृद्धीचां	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
१०१४००. स्वभावा	अर्जुन म्हणे देवा । तुम्ही सांगा कीर आमुचिया कणवा । परी न पुरों जी स्वभावा । मनाचिया	ज्ञाने.६.३३-३४.४११
१०१४०१. स्वभावा	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
१०१४०२. स्वभावासी	का साळीचा कणु म्हणे । मी नुगवें साळीपणें । तरी आहे आन करणें । स्वभावासी	ज्ञाने.१८.६०.१२८७
१०१४०३. स्वभावें	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
१०१४०४. स्वभावें	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
१०१४०५. स्वभावें	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
१०१४०६. स्वभावें	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
१०१४०७. स्वभावें	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
१०१४०८. स्वभावें	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
१०१४०९. स्वभावें	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
१०१४१०. स्वभावें	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
१०१४११. स्वभावें	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
१०१४१२. स्वभावें	तरी कर्म म्हणजे स्वभावें । जेणें विश्वाकारु संभवे । तें सम्यक् आधीं जाणावें । लागे एथ	ज्ञाने.४.१७.८९

१०१४१३. स्वभावें	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
१०१४१४. स्वभावें	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
१०१४१५. स्वभावें	आतां गृहादिक आघवें । तें कांही नलगे त्यजावें । जें घेतें जाहलें स्वभावें । नि:संगु म्हणऊनि	ज्ञाने.५.३.२२
१०१४१६. स्वभावें	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
१०१४१७. स्वभावें	जें शब्दातीत स्वभावें । तें बोलींचि जरी फावे । तरी आणिकें काय करावें । सांगे कथा	ज्ञाने.५.११.६८
१०१४१८. स्वभावें	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
१०१४१९. स्वभावें	परी तें असो आतां आघवें । नलगे श्रोतयांतें कडसावें । जे एथ अधिकारिये स्वभावें । निष्कामकाम	ज्ञाने.६.२७
१०१४२०. स्वभावें	स्वभावें वाटे येतां । जरी वरपडा जाहला अवचितां । तरी सकामुही परि माघौता । निघों विसरे	ज्ञाने.६.११.१६८
१०१४२१. स्वभावें	जरी येतुलेनि चित्त स्थिरावे । तरी काजा आलें स्वभावें । न राहे तरी घालावें । मोकलुनी	ज्ञाने.६.२५-२६.३८१
१०१४२२. स्वभावें	माझें व्यापकपण आघवें । गवसलें तयाचेनि अनुभवें । तरी न म्हणतां स्वभावें । व्यापकु जाहला	ज्ञाने.६.३१.४०२
१०१४२३. स्वभावें	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
१०१४२४. स्वभावें	म्हणोनि साधनजात आघवें । अनुसरे तया स्वभावें । मग आयतिये बैसे राणिवे । विवेकाचिये	ज्ञाने.६.४५.४६६
१०१४२५. स्वभावें	एऱ्हवीं सपूरपण तयाचें पहावें । तरि शून्यचि नव्हे स्वभावें । वरि गगनाचेनि पालवें । गाळूनि घेतलें	ज्ञाने.८.३.१६
१०१४२६. स्वभावें	जीव येणें नांवें । जयातें आळविजे स्वभावें । तें अधिदैव जाणावें । पंचायतनींचें	ज्ञाने.८.४.३६
१०१४२७. स्वभावें	तें आंत बाहेरी आघवें । मीचि करूनि घालावें । मग सर्वीं काळीं स्वभावें । मीचि आहें	ज्ञाने.८.७.७७
१०१४२८. स्वभावें	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
१०१४२९. स्वभावें	जें काळाचा खिचउशिटा । जें आशेचा आंगवठा । जन्ममरणाचा वोलिंवटा । स्वभावें जें	ज्ञाने.८.१४-१५.१४४
१०१४३०. स्वभावें	पाठीं रात्रींचा समो पावे । आणि अपैसाचि सांठवे । म्हणिये जेथिंचें तेथ स्वभावें । साम्यासि ये	ज्ञाने.८.१८-१९.१६८
१०१४३१. स्वभावें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
१०१४३२. स्वभावें	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
१०१४३३. स्वभावें	तें क्रियाजात आघवें । जें जैसें निपजेल स्वभावें । तें भावना करोनि करावें । माझिया मोहरा	ज्ञाने.९.२७.४००
१०१४३४. स्वभावें	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
१०१४३५. स्वभावें	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
१०१४३६. स्वभावें	नातरी उदासीनें दैवें । संचकाचीं वैभवें । जेथींचीं तेथ स्वभावें । विलया जाती	ज्ञाने.११.२७.४१२
१०१४३७. स्वभावें	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
१०१४३८. स्वभावें	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
१०१४३९. स्वभावें	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७

१०१४४०. स्वभावें	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
१०१४४१. स्वभावें	आणि विषयेंद्रियां गोसी । स्वभावें तंव भूतांसी । म्हणोनि येती सरिसीं । तियेंही रूपा	ज्ञाने.१४.३.९३
१०१४४२. स्वभावें	छत्तिसां सदतिसावें । चोविसां पंचविसावें । तिन्ही नुरोनि स्वभावें । चतुर्थ जें	ज्ञाने.१४.११-१५.२२४
१०१४४३. स्वभावें	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
१०१४४४. स्वभावें	आणि अश्वत्थु येणें नांवें । पिंपळु म्हणती स्वभावें । परी तो अभिप्रावो नव्हे । श्रीहरीचा	ज्ञाने.१५.१.११५
१०१४४५. स्वभावें	नातरी तूंचि ते स्वभावें । तरी कोणें कोणासि मिळावें । आपणयासी आपण रुपावें । शस्त्रें केवीं	ज्ञाने.१५.६.३२५
१०१४४६. स्वभावें	तैं प्राणिये तंव स्वभावें । अनादिमायाप्रभावें । त्रिगुणाचेचि आघवे । वळिले आहाती	ज्ञाने.१७.२.५६
१०१४४७. स्वभावें	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
१०१४४८. स्वभावें	कीं स्वभावें आलें विभागा । तें कर्मचि वोसंडी पैं गा । परी झणें आतळा त्यागा । तामसा तया	ज्ञाने.१८.७.१८३
१०१४४९. स्वभावें	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
१०१४५०. स्वभावें	तंव अर्जुन म्हणे देवें । माझिये मनींचेंचि स्वभावें । प्रस्ताविलें बरवें । प्रमेय तें जी	ज्ञाने.१८.१३.२९७
१०१४५१. स्वभावें	ना दूध वाढितां ठावो पावे । तंव उतोनि जाय स्वभावें । तोही वेंचु परी नव्हे । वेंचिलें तें	ज्ञाने.१८.१५.३७१
१०१४५२. स्वभावें	तैसें जें तेणें करावें । तो तेंचि आहे स्वभावें । मा कोणें कर्मीं वेठावें । कर्तेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४२०
१०१४५३. स्वभावें	तैसा देहाभिमानु गेलिया । देह जेणें स्वभावें धनंजया । जालें तें अपैसया । चेष्टवीच तें	ज्ञाने.१८.१७.४२८
१०१४५४. स्वभावें	आणि प्रिय आलिया स्वभावें । सबळ उरे वेचे ठाउवें नव्हे । तैसें सत्प्रसंगें करावें । पारुषे जरी	ज्ञाने.१८.२३.५९१
१०१४५५. स्वभावें	तैसें स्वभावें भागा आलें । वरी शास्त्रें खरें केलें । तें विहित जो आपुलें । आचरे गा	ज्ञाने.१८.४५.८९३
१०१४५६. स्वभावें	तेथ स्वभावें धनंजया । नाहीं कोणीचि क्रिया । म्हणौनि प्रवादु तया । नैष्कर्म्यु ऐसा	ज्ञाने.१८.४९.९७८
१०१४५७. स्वभावें	देशें काळें स्वभावें । वेंचु जया न संभवे । तें पद माझें पावे । अविनाश तो	ज्ञाने.१८.५६.१२५८
१०१४५८. स्वभावें	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
१०१४५९. स्वभावो	जैसा स्वभावो मायबापांचा । अपत्य बोले जरी बोबडी वाचा । तरी अधिकचि तयाचा । संतोष आथी	ज्ञाने.१.६४
१०१४६०. स्वभावो	तंव कृष्ण म्हणती साचचि । बोलत आहासि तें तैसेंचि । यया मनाचा कीर चपळचि । स्वभावो गा	ज्ञाने.६.३५.४१८
१०१४६१. स्वभावो	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
१०१४६२. स्वभावो	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
१०१४६३. स्वभावो	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
१०१४६४. स्वभावो	महावीर अकरा अक्षौहिणी । तुवां येकें नागविले रणांगणीं । तो स्वभावो कोदंडपाणी । जुंझवील तूतें	ज्ञाने.१८.६०.१२९६
१०१४६५. स्वभावोचि	या विषयांवांचूनि कांहीं । आणीक सर्वथा रम्य नाहीं । ऐसा स्वभावोचि पाहीं । इंद्रियांचा	ज्ञाने.२.१४.१२०
१०१४६६. स्वभावोचि	जैसें उंचीं उदक पडिलें । तें तळवटवरी ये उगेलें । तैसें नमिजे भूतजात देखिलें । ऐसा स्वभावोचि तयांचा	ज्ञाने.९.१४.२२४

१०१४६७. स्वभावोचि	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
१०१४६८. स्वभावोचि	जीवामाजीं निष्टंकु । करिसी जो आत्यंतिकु । तो वायां धाडील नैसर्गिकु । स्वभावोचि तुझा	ज्ञाने.१८.५९.१२८१
१०१४६९. स्वभोग्येंसीं	ययातें अधिष्ठान ऐसें । म्हणिजे तें याचि उद्देशें । जे स्वभोग्येंसीं वसे । भोक्ता येथ	ज्ञाने.१८.१४.३१६
१०१४७०. स्वमत	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
१०१४७१. स्वमत	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
१०१४७२. स्वमताचिया	आणि स्वमताचिया निर्धारा- । लागोनियां धनुर्धरा । प्राप्ता मतांतरां । निर्वेचु कीजे	ज्ञाने.१३.७.२४०
१०१४७३. स्वमतीं	तरि याचा मारु । देखताति अनिवारु । परी स्वमतीं भरु । अभिमानियां	ज्ञाने.१३.४.६०
१०१४७४. स्वमर्यादा	आपुला वसौटा जाळुनी । बिसाटे जैसा वन्ही । कां स्वमर्यादा गिळोनि । सिंधु उठी	ज्ञाने.१८.२५.६२४
१०१४७५. स्वमाया	कां मिनलेनि किडाळें । वानिभेदासि ये सोळें । तैसा स्वमाया वेंटाळें । शुद्ध जैं मी	ज्ञाने.१५.६.३४१
१०१४७६. स्वमायेचें	स्वमायेचें आडवस्त्र । लावूनि एकला खेळवी सूत्र । बाहेरी नटी छाया चित्र । चौऱ्याशीं लक्ष	ज्ञाने.१८.६१.१३०३
१०१४७७. स्वमार्गी	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
१०१४७८. स्वमुखें	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
१०१४७९. स्वमुखें	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३
१०१४८०. स्वमुखें	इयें श्लाघिजती जेणें बिकें । तें जयाचें आंगीं असिकें । तो श्रीकृष्ण स्वमुखें । बोलत असे	ज्ञाने.१७.१.४८
१०१४८१. स्वमुखें	तरी जयाचां निश्वासीं । जन्म झालें वेदराशी । तो सत्यप्रतिज्ञ पैजेसीं । बोलिला स्वमुखें	ज्ञाने.१८.६६.१४२८
१०१४८२. स्वमोक्षु	जें शास्त्रेंवांचूनि आणिकें । प्राणिया स्वमोक्षु न देखे । ऐसें कां कैंपखें । बोलिलासी	ज्ञाने.१७.१.३५
१०१४८३. स्वयंतृप्ता	मज अव्यक्तासि व्यक्ती । अनार्तासी आर्ती । स्वयंतृप्ता तृप्ती । भाविती गा	ज्ञाने.९.११.१६१
१०१४८४. स्वयंबुद्धि	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
१०१४८५. स्वयंबुद्धीचां	एक स्वयंबुद्धीचां बाहीं । रिगाले तयांची शुद्धीचि नाहीं । एक जाणिवेचां डोहीं । गर्वेचि गिळिले	ज्ञाने.७.१४.८३
१०१४८६. स्वयंभ	मग काश्मीराचे स्वयंभ । कां रत्नबीजा निघाले कोंभ । अवयवकांतीची भांब । तैसी दिसे	ज्ञाने.६.१४.२५३
१०१४८७. स्वयंभ	एऱ्हवीं तरी भूमीआंतूनि स्वयंभ । काय घडेयांगाडगेयांचे निघती कोंभ । परि ते कुलालमतीचे गर्भ । उमटले कीं	ज्ञाने.९.५.७४
१०१४८८. स्वयंभ	ऐसा स्वयंभ जो जीवें लाठु । सावायेंवीण उद्भटु । तें शौर्य गा जेथ श्रेष्ठु । पहिला गुण	ज्ञाने.१८.४३.८५७
१०१४८९. स्वयंभ	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
१०१४९०. स्वयंभचि	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९
१०१४९१. स्वयंभा	म्हणौनि जिया बाहीं उभा । तो लक्ष्मियेचा वल्लभा । तेथ सर्वसिद्धी स्वयंभा । येर नेणों	ज्ञाने.१८.७८.१६४७
१०१४९२. स्वयंभाची	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
१०१४९३. स्वयंभातें	मज सहजातें करिती । स्वयंभातें प्रतिष्ठिती । निरंतरातें आव्हानिती । विसर्जिती गा	ज्ञाने.९.११.१६३

१०१४९४. स्वयंभु	तंव जाला सुखलाभु । आपणपां करूनि स्वयंभु । बुझाविला अवष्टंभु । संजयें तेणें	ज्ञाने.१८.७७.१६२२
१०१४९५. स्वयंभू	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
१०१४९६. स्वयंभें	तिये सिद्धप्रज्ञेचेनि लाभें । मनचि सारस्वतें दुभे । मग सकळ शास्त्रें स्वयंभें । निघती मुखें	ज्ञाने.६.४२-४३.४५४
१०१४९७. स्वयंवरें	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
१०१४९८. स्वयंसुख	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
१०१४९९. स्वयें	या गीतार्थाची थोरी । स्वयें शंभू विवरी । जेथ भवानी प्रश्नु करी । चमत्कारोनी	ज्ञाने.१.७०
१०१५००. स्वयें	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
१०१५०१. स्वयें	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
१०१५०२. स्वयें	तेंचि तो आपण । स्वयें जाहला निर्वाण । जें साधकांचें कारण । सिद्ध तत्त्व	ज्ञाने.६.४६.४७८
१०१५०३. स्वयें	प्रकृतिपुरुषांचां आदी । जी महत्तत्त्वां तूंचि अवधी । स्वयें तूं अनादी । पुरातनु	ज्ञाने.११.३८.५१४
१०१५०४. स्वयें	स्वयें श्वसणेंचि तें सुकुमार । मुख मोहाचें माहेर । माधुर्या जाहले अंकुर । दशन तैसे	ज्ञाने.१३.७.२६१
१०१५०५. स्वयें	ऐसेया गुरुग्रामींचें आलें । कां स्वयें गुरूनींच धाडिलें । तरी गतायुष्या जोडलें । आयुष्य जैसें	ज्ञाने.१३.७.३७९
१०१५०६. स्वयें	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२
१०१५०७. स्वयें	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
१०१५०८. स्वयें	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
१०१५०९. स्वयें	तरी दानें सर्वस्व देणें । वेंचणें तें व्यर्थ करणें । जैसें फळोनि स्वयें सुकणें । औषधीचें जेवीं	ज्ञाने.१६.१.१०६
१०१५१०. स्वयें	तरी श्रद्धा न धरी जीवीं । तया माथाही न खालवी । स्वयें न करी ना करवी । अर्ध्यादिक	ज्ञाने.१७.२२.३०३
१०१५११. स्वयें	तैसें विहित स्वयें आदरिलें । म्हणोनि त्यजूं ये त्यजिलें । परी कर्मचि देह आतलें । तें कां सांडे	ज्ञाने.१८.११.२२४
१०१५१२. स्वयें	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६
१०१५१३. स्वयें	तैसा आत्मदर्शनीं आडळु । असे अविद्येचा जो मळु । तो शास्त्र नाशी येरु निर्मळु । मी प्रकाशें स्वयें	ज्ञाने.१८.५५.१२३२
१०१५१४. स्वयें	एवं करोनियां प्रश्न । नसतेंचि अर्जुनपण । आणूनियां जालें पूर्णपण । तें बोलवी स्वयें	ज्ञाने.१८.७२.१५४९
१०१५१५. स्वर	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
१०१५१६. स्वरांमाजीं	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
१०१५१७. स्वराज्य	तैसे रागद्वेष जरी निमाले । तरी ब्रह्मीचें स्वराज्य आलें । मग तो भोगी सुख आपुलें । आपणचि	ज्ञाने.३.४३.२७१
१०१५१८. स्वराज्य	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
१०१५१९. स्वरुप	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदुःख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६
१०१५२०. स्वरुप	ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचें दैव । जे जाणोनियां सर्व । स्वरुप माझें	ज्ञाने.९.१३.१९४

१०१५२१. स्वरुपें	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान निःशेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
१०१५२२. स्वरुपौनि	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
१०१५२३. स्वरूप	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
१०१५२४. स्वरूप	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
१०१५२५. स्वरूप	जें महाभूतांचे बीज । जें महातेजाचें तेज । एवं पार्था जें निज । स्वरूप माझें	ज्ञाने.६.१५.३२३
१०१५२६. स्वरूप	मग तया आम्हां प्रीतीचें । स्वरूप बोलीं निर्वचे । ऐसें नव्हे गा तो साचें । सुभद्रापती	ज्ञाने.६.४७.४८४
१०१५२७. स्वरूप	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
१०१५२८. स्वरूप	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
१०१५२९. स्वरूप	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
१०१५३०. स्वरूप	तेचि कल्पिती प्रकृती पुरे । आणि भूताभासु आधींच सरे । मग स्वरूप उरे एकसरें । निखळ माझें	ज्ञाने.९.५.८०
१०१५३१. स्वरूप	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
१०१५३२. स्वरूप	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
१०१५३३. स्वरूप	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
१०१५३४. स्वरूप	ऐसे दीक्षित जे सोमप । जे आपणचि यज्ञाचें स्वरूप । तींहीं तया पुण्याचेनि नांवें पाप । जोडिलें देखें	ज्ञाने.९.२०.३०९
१०१५३५. स्वरूप	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
१०१५३६. स्वरूप	म्हणोनि तयाचिया चित्ता । माझी जवळिक पांडुसुता । तेव्हांचि तो तत्त्वता । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.३१.४२७
१०१५३७. स्वरूप	पाहें पां वालभाचेनि व्याजें । तिया व्रजांगनांचीं निजें । मज मीनलिया काय माझें । स्वरूप नव्हतीचि	ज्ञाने.९.३२.४६५
१०१५३८. स्वरूप	आतां येणें वचनतेजाकारें । फिटलें आंतील बाहेरील आंधारें । म्हणोनि देखतसें साचोकारें । स्वरूप तुझें	ज्ञाने.१०.११.१४८
१०१५३९. स्वरूप	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
१०१५४०. स्वरूप	तेवीं माझे विभूतिविशेष । जरी जाणों पाहिजेती अशेष । तरी स्वरूप एक निर्दोष । जाणिजे माझें	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६२
१०१५४१. स्वरूप	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
१०१५४२. स्वरूप	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
१०१५४३. स्वरूप	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
१०१५४४. स्वरूप	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
१०१५४५. स्वरूप	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
१०१५४६. स्वरूप	साच स्वरूप जरी आम्हीं दावावें । तरी आधीं देखावया सामर्थ्य कीं द्यावें । परि बोलत प्रेमभावें । धसाळ गेलों	ज्ञाने.११.८.१६१
१०१५४७. स्वरूप	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४

१०१५४८. स्वरूप	नाना बीजधर्मानुरूप । झाडीं उपजवी आप । तैसें परिणमलें स्वरूप । माझें जीवां	ज्ञाने.१५.१४.४१८
१०१५४९. स्वरूप	जी व्यापकपण बोलतां । निरुपाधिक जें आतां । स्वरूप प्रसंगता । बोलिले देवो	ज्ञाने.१५.१५.४४६
१०१५५०. स्वरूप	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
१०१५५१. स्वरूप	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
१०१५५२. स्वरूप	येथ तप म्हणिजे काई । तें स्वरूप दाऊं पाहीं । मग भेदिलें गुणीं तिहीं । तें पाठीं बोलों	ज्ञाने.१७.१३.१९९
१०१५५३. स्वरूप	ऐसें नाममंत्रें जेणें । धातया अढंच करणें । तयाचें स्वरूप आइक म्हणे । श्रीकांतु तो	ज्ञाने.१७.२३.३४१
१०१५५४. स्वरूपअवस्थान	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
१०१५५५. स्वरूपचि	ना तरी मठीं आकाश जैसें । मठाकृती अवतरलें असे । तो भंगलिया आपैसें । स्वरूपचि	ज्ञाने.२.२०-२१.१४२
१०१५५६. स्वरूपचि	जें दुर्मतीचें मूळ । जें कुकर्माचें फळ । जें व्यामोहाचें केवळ । स्वरूपचि	ज्ञाने.८.१४-१५.१४२
१०१५५७. स्वरूपचि	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मी बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
१०१५५८. स्वरूपप्रळयापासोनि	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
१०१५५९. स्वरूपप्राप्तीचेनि	आंतु मीनलेनि मनोधर्में । स्वरूपप्राप्तीचेनि प्रेमें । आपेंआप संभ्रमें । मिळावया	ज्ञाने.८.१०.९३
१०१५६०. स्वरूपमहाचळीं	नाना पृथक् मूर्ती तिया द्रुमवेली । तुझां स्वरूपमहाचळीं । दिव्यालंकारफुलीं फळीं । सासिन्नलिया	ज्ञाने.११.१६.२८४
१०१५६१. स्वरूपसमरसें	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
१०१५६२. स्वरूपसमाधान	प्रथम स्वरूपसमाधान । पावोनि ठेला अर्जुन । सर्वेंचि उघडी लोचन । तंव विश्वरूप देखे	ज्ञाने.११.९.१९५
१०१५६३. स्वरूपसिद्धीची	इये पुनरावृत्तीचीं घराणीं । आघवीं एकवटती जयाचिया प्रयाणीं । तो स्वरूपसिद्धीची काहाणी । कैसेनि आइके	ज्ञाने.८.२५.२३४
१०१५६४. स्वरूपसुख	जी श्रुतीचिया लोचना । स्वरूपसुख तूं अभिन्ना । त्रिभुवनाचिया आयतना । आयतन तूं	ज्ञाने.११.३८.५१६
१०१५६५. स्वरूपस्था	पैं निद्रिताचेनि आंगेंशीं । सापु तैशी उर्वशी । तेवीं स्वरूपस्था सरिसीं । देहीं द्वंद्वें	ज्ञाने.१४.२४.३५६
१०१५६६. स्वरूपा	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंतःकरणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
१०१५६७. स्वरूपाचिया	अगा पैं पंडुकुमरा । येतां स्वरूपाचिया घरा । करीतसे आडवारा । विश्वाभासु जो	ज्ञाने.१५.४६
१०१५६८. स्वरूपाचिया	तैसा स्वरूपाचिया प्रसरा- । लागीं प्राणेंद्रियशरीरां । आटणी करणें जें वीरा । तेंचि तप	ज्ञाने.१६.१.१०८
१०१५६९. स्वरूपीं	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
१०१५७०. स्वरूपीं	ते वेळीं आपणपेया सहितें । इयें अशेषेंही भूतें । माझां स्वरूपीं अखंडितें । देखसी तूं	ज्ञाने.४.३५.१७०
१०१५७१. स्वरूपीं	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
१०१५७२. स्वरूपीं	आणि मागील स्मरण आघवें । तें तेणें अवसरें सांभाळावें । मग देह त्यजूनि मिळावें । स्वरूपीं कीं	ज्ञाने.८.२३.२१६
१०१५७३. स्वरूपीं	तैसी इये निर्मळे माझां स्वरूपीं । जो भूतभावना आरोपी । तयासि तयाचां संकल्पीं । भूताभासु असे	ज्ञाने.९.५.७९
१०१५७४. स्वरूपीं	एऱ्हवीं वेधली दिठी कवळें । ते चांदणियातें म्हणे पिंवळें । तेविं माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखाल दोष	ज्ञाने.९.११.१४१

१०१५७५. स्वरूपीं	पैं सूर्यबिंबासि पोट पाठीं । पाहतां नासेल आपुली दिठी । तेवीं माझां स्वरूपीं गोठी । सामान्यविशेषाची नाहीं	ज्ञाने.१०.४२.३१५
१०१५७६. स्वरूपीं	पैं कश्यपादि ऋषिकुळें । इयें तुझां स्वरूपीं सकळें । देखतसें पाताळें । पन्नगेशीं	ज्ञाने.११.१५.२६३
१०१५७७. स्वरूपीं	ते येचि स्वरूपीं करूं म्हणिजे । तरि कोणे एके मुखेंसी चावळिजे । आणि कोणा खेंव देइजे । तुज लेख नाहीं	ज्ञाने.११.४५.५९१
१०१५७८. स्वरूपीं	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
१०१५७९. स्वरूपीं	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
१०१५८०. स्वरूपीं	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
१०१५८१. स्वरूपीं	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
१०१५८२. स्वरूपीं	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
१०१५८३. स्वरूपीं	याकारणें गा तुवां । सर्व कर्मा आपुलिया । माझां स्वरूपीं धनंजया । संन्यासु कीजे	ज्ञाने.१८.५७.१२६०
१०१५८४. स्वरूपीं	मग तेणें विवेकबळें । आपणपें कर्मावेगळें । माझां स्वरूपीं निर्मळे । देखिजेल	ज्ञाने.१८.५७.१२६२
१०१५८५. स्वरूपीं	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
१०१५८६. स्वरूपींच	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
१०१५८७. स्वरूपें	पाठीं जें निषिद्ध म्हणिपे । तेंही बुझावें स्वरूपें । येतुलेंनि येथ कांहीं न गुंफे । आपैसेंचि	ज्ञाने.४.१७.९१
१०१५८८. स्वरूपें	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
१०१५८९. स्वरूपें	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९
१०१५९०. स्वरूपें	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१०१५९१. स्वरूपें	तेचि संकल्पाची सांज जैं लोपे । तैं अखंडितचि आहे स्वरूपें । जैसें शंका जातखेंवो लोपे । सापपण माळेचें	ज्ञाने.९.५.७३
१०१५९२. स्वरूपें	मग तिये प्रसन्नतेचेनि आटोपें । गाजोनि म्हणितलें सक्रपें । पार्था देख देख उमपें । स्वरूपें माझीं	ज्ञाने.११.४.११५
१०१५९३. स्वरूपें	पैं सवितया आंग डोळे । नाहींत वेगळवेगळे । तैसें सर्वद्रष्टें सकळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७६
१०१५९४. स्वरूपें	म्हणे परमात्मा म्हणिपे । तो ऐसा जाण स्वरूपें । जळीं जळें न लिंपे । सूर्यु जैसा	ज्ञाने.१३.३१.१०९३
१०१५९५. स्वरूपें	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
१०१५९६. स्वरूपें	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
१०१५९७. स्वरूपें	तैसीं नाना विकल्पजाळें । सांडूनि गेलिया सकळें । मन राहे कां केवळें । स्वरूपें जें	ज्ञाने.१७.१६.२२७
१०१५९८. स्वरूपें	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
१०१५९९. स्वरूपें	जें न नशतु स्वरूपें । जयाचा विस्तारु जेथ लपे । तें तयाचें म्हणिपे । बीज जगीं	ज्ञाने.१८.६६.१४३०
१०१६००. स्वर्ग	म्हणोनि तयां पार्था । स्वर्ग संसार नरकावस्था । आत्मसुख सर्वथा । दृष्ट नाहीं	ज्ञाने.२.४१.२४४
१०१६०१. स्वर्ग	एवं थितिया मातें चुकले । जीहीं पुण्यें स्वर्ग कामिले । तयां अमरपण तें वावों जालें । आतां मृत्युलोकु	ज्ञाने.९.२१.३३०

१०१६०२. स्वर्ग	मग वर्णांमाजी छत्रचामर । स्वर्ग जयांचें अग्रहार । मंत्रविद्येसि माहेर । ब्राह्मण जे	ज्ञाने.९.३३.४७५
१०१६०३. स्वर्ग	पाहें पां स्वर्ग मोक्ष उपायिले । दोन्ही मार्ग तयांचिये वाहणी केले । आम्हीं आंगही शेषा वेंचिलें । लक्ष्मीयेसीं	ज्ञाने.१०.१०.१३८
१०१६०४. स्वर्ग	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
१०१६०५. स्वर्ग	ते जयजय घोष कलरवें । स्वर्ग गाजविताती आघवे । ठेवित ललाटावरी बरवे । करसंपुट	ज्ञाने.११.२२.३३६
१०१६०६. स्वर्ग	घरा येवो पां स्वर्ग । कां वरिपडो वाघ । परी आत्मबुद्धीसि भंग । कदा नव्हे	ज्ञाने.१४.२४.३५८
१०१६०७. स्वर्ग	शुद्धसत्त्वाचिया वाटा । आणी आपुली उत्कंठा । भव स्वर्ग काळकुटा । ऐसें दावी	ज्ञाने.१८.४८.९५३
१०१६०८. स्वर्गकामु	परि एकचि कुडें करिती । जे स्वर्गकामु मनीं धरिती । यज्ञपुरुषा चुकती । भोक्ता जो	ज्ञाने.२.४४.२५०
१०१६०९. स्वर्गनरकसूचक	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
१०१६१०. स्वर्गभोगु	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
१०१६११. स्वर्गराज्यसंपत्ति	म्हणौनि श्रवणें पापें जाती । आणि धर्म धरी उन्नती । तेणें स्वर्गराज्यसंपत्ति । लाहेचि शेखीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३६
१०१६१२. स्वर्गलोका	जैसा रंकु भ्रमला । म्हणे जारे मी रावो आला । कां मूर्च्छितु गेला । स्वर्गलोका	ज्ञाने.१४.३.८३
१०१६१३. स्वर्गलोकीं	येथ उर्वशिया इंद्र सुखी । जैसा कां स्वर्गलोकीं । तैसाचि कृमिही नरकीं । लोळतु श्लाघे	ज्ञाने.१६.८.३०८
१०१६१४. स्वर्गवरी	प्रवृत्तिशास्त्र बुझे । यज्ञविद्या उमजे । किंबहुना सुझे । स्वर्गवरी	ज्ञाने.१४.६.१५६
१०१६१५. स्वर्गसंसारपांगें	तेतुलेनि गा वेगें । स्वर्गसंसारपांगें । आगींमाजी रिगे । क्रियांचिये	ज्ञाने.१४.७.१७१
१०१६१६. स्वर्गसंसारा	देत सर्वस्नेहा मिठी । आंगीं ऐसें वैराग्य उठी । स्वर्गसंसारा कांटी । काढितची	ज्ञाने.१८.३७.७८२
१०१६१७. स्वर्गसंसारा-	किंबहुना धनुर्धरा । भूतांतें स्वर्गसंसारा- । माजीं भोंवडी तृणें वारा । आकाशीं जैसी	ज्ञाने.१८.६१.१३१०
१०१६१८. स्वर्गसंसाराचां	देवा अविद्यार्णवीं पडिलों । जी विषयवागुरें आंतुडलों । स्वर्गसंसाराचां सांकडलों । दोन्हीं भागीं	ज्ञाने.११.२१.३२९
१०१६१९. स्वर्गसंसाराचां	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
१०१६२०. स्वर्गसंसाराची	जिहीं आत्मबोधाचिया आवडी । केली स्वर्गसंसाराची कुरोंडी । तेवांचूनि एथींची गोडी । नेणती आणिक	ज्ञाने.६.२८
१०१६२१. स्वर्गसंसाराचेनि	तो कल्पादि जन्मा नागवे । कल्पांतीं मरणें नाप्लवे । माजि स्वर्गसंसाराचेनि लाघवें । झकवेना	ज्ञाने.८.२७.२५८
१०१६२२. स्वर्गसंसारालागीं	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दुःखाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
१०१६२३. स्वर्गसिंहासना	जो स्वर्गसिंहासना सावावो । सर्वज्ञते आदीचा ठावो । तो पुरोहितांमाजीं रावो । बृहस्पती मी	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२८
१०१६२४. स्वर्गसुख	ना तरी रणीं एथ । झुंजतां वेंचलें जीवित । तरी स्वर्गसुख अनकळित । पावसील	ज्ञाने.२.३७.२२०
१०१६२५. स्वर्गसुख	म्हणती संसारीं जन्मिजे । यज्ञादि कर्म कीजे । मग स्वर्गसुख भोगिजे । मनोहर	ज्ञाने.२.४२.२४६
१०१६२६. स्वर्गसुख	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
१०१६२७. स्वर्गसुख	अर्जुना वेदु जयांचें मूळ । जे क्रियाविशेषें स्थूळ । जयां नव्हाळियेचें फळ । स्वर्गसुख	ज्ञाने.४.३३.१५८
१०१६२८. स्वर्गसुख	चालतां पाऊल जेथ पडे । तेथ अपवर्गाची खाणी उघडे । आव्हांटलिया तरी जोडे । स्वर्गसुख	ज्ञाने.६.१०.१५८

१०१६२९. स्वर्गसुख	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
१०१६३०. स्वर्गसुखलोभें	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
१०१६३१. स्वर्गसुखाचां	एकीं यजनक्रियेची पेटी । बांधोनि घातली पोटीं । ते स्वर्गसुखाचां कपाटीं । शिरकोनि ठेले	ज्ञाने.७.१४.८९
१०१६३२. स्वर्गसुखांतें	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातिं स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
१०१६३३. स्वर्गसुखादि	जयाचेनि बोलें धर्मु जिये । दिठी महासिद्धीतें विये । देखें स्वर्गसुखादि इयें । खेळु जयाचा	ज्ञाने.६.९.१०३
१०१६३४. स्वर्गसूचक	येर रजतमात्मक । जेथ निरूपिजे कर्मादिक । जे केवळ स्वर्गसूचक । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.४५.२५७
१०१६३५. स्वर्गस्थ	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
१०१६३६. स्वर्गा	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
१०१६३७. स्वर्गा	एऱ्हवीं तरी नरकींचें दुःख । पावोनि स्वर्गा नाम कीं सुख । वांचूनि नित्यानंद गा निर्दोष । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.२०.३१४
१०१६३८. स्वर्गा	स्वर्गा पुण्यात्मकें पापें येइजे । पापात्मकें पापें नरका जाइजे । मग मातें जेणें पाविजे । तें शुद्ध पुण्य	ज्ञाने.९.२०.३१६
१०१६३९. स्वर्गा	मग मी न पविजे ऐसें । जें पापरूप पुण्य असे । तेणें लाधलेनि सौरसें । स्वर्गा येती	ज्ञाने.९.२०.३१९
१०१६४०. स्वर्गा	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
१०१६४१. स्वर्गा	तेथ जो स्वप्नीं स्वर्गा गेला । तो अवसांत जैसा चेइला । तैसा विस्मयो जाहला । किरीटीसी	ज्ञाने.११.५०.६५५
१०१६४२. स्वर्गा	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
१०१६४३. स्वर्गा	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें ।ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
१०१६४४. स्वर्गाची	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
१०१६४५. स्वर्गातें	स्वर्गातें मानसें । ऐकोनि मानीं ऐसें । कुहिलें पिशित जैसें । श्वानाचें कां	ज्ञाने.१३.८.५२१
१०१६४६. स्वर्गादिकीं	तेथ धर्मडाळ बाहाळी । दिसती जन्मशाखा सरळी । तिया आड फुटती फळीं । स्वर्गादिकीं	ज्ञाने.१५.२.१९३
१०१६४७. स्वर्गाधिपती	नहुषु स्वर्गाधिपती जाहला । परी राहाटीं भांबावला । तो भुजंगत्व पावला । नेणसी कायी	ज्ञाने.१८.६६.१४७९
१०१६४८. स्वर्गापवर्ग	कां जे ते जिया वाटा । निगाले गा सुभटा । ते सोय पाहोनि अव्हांटा । स्वर्गापवर्ग	ज्ञाने.१०.१०.१३१
१०१६४९. स्वर्गापवर्ग	पैं स्वर्गापवर्ग दोन्ही । इयें पदें तया अधीनीं । जे श्रीकृष्ण बाप जननी । कमळा जया	ज्ञाने.१८.७८.१६४६
१०१६५०. स्वर्गालागीं	ते वेळीं स्वर्गालागीं आदरु । कां नरकाचा अडदरु । या वासनांचा अंकुरु । जळोनि गेला	ज्ञाने.१६.९.३१६
१०१६५१. स्वर्गी	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
१०१६५२. स्वर्गी	वेदीं अन्यायीं पडे । तो निरयभोगें दंडे । सन्यायी तो सुरवाडें । स्वर्गी जिये	ज्ञाने.१६.८.२९६
१०१६५३. स्वर्गी	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
१०१६५४. स्वर्गीं	ऐसी स्वर्गीं मातु । देखोनि तो आकांतु । तंव पांडवदळाआंतु । वर्तलें कायी	ज्ञाने.१.१३.१३७
१०१६५५. स्वर्गीं	तरी पितर काय करिती । कैसेनि स्वर्गीं वसती । म्हणोनि तेही येती । कुळापासीं	ज्ञाने.१.४२.२५५

१०१६५६. स्वर्गीं	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
१०१६५७. स्वर्गीं	मग येथ अथवा स्वर्गीं । जेथ जें देह आपंगी । तेथ तैसेंचि पुढती पांगी । मनादिक	ज्ञाने.१५.९.३६८
१०१६५८. स्वर्गीं	म्हणौनि प्रकृतीचां आलोकीं । न बंधिजे इहीं सत्त्वादिकीं । तैसी स्वर्गीं ना मृत्युलोकीं । आथी वस्तु	ज्ञाने.१८.४०.८१३
१०१६५९. स्वर्गीं	तो पैं मज यावयालागीं । पहिलें पेणें करी स्वर्गीं । मग आवडे तंव भोगी । पाठीं मजचि मिळे	ज्ञाने.१८.७१.१५३७
१०१६६०. स्वर्गीचा	मग समुद्रापैलाडी देखे । स्वर्गीचा आलोचु आइके । मनोगत वोळखे । मुंगियेचें	ज्ञाने.६.१४.२६९
१०१६६१. स्वर्गीचिये	लोकपाळ नीच नवे । दिग्गज मेळावे । स्वर्गीचिये आडवे । रिगोनि मोडी	ज्ञाने.१३.४.६२
१०१६६२. स्वर्गीचिये	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
१०१६६३. स्वर्गीची	अगा स्वर्गीची उर्वशी । ऐकोनि जेवीं माणुसीं । वारत्या लावीजती आकाशीं । यागांचिया	ज्ञाने.१८.१८.४८२
१०१६६४. स्वर्गीचे	येवढें अहोरात्र जेथिंचें । तेणें न लोटती जे भाग्याचे । देखती ते स्वर्गीचे । चिरंजीव	ज्ञाने.८.१७.१५७
१०१६६५. स्वर्गीचे	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गीचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
१०१६६६. स्वर्गीचे	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गीचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
१०१६६७. स्वर्गीचें	अगा स्वर्गीचें गोमटें । आडव यागसंकटें । कां बाळपण दासटें । त्रासकाळें	ज्ञाने.१८.३७.७७९
१०१६६८. स्वर्गींही	आणि विषयांची गोडी । जो जीतु मेला न संडी । स्वर्गींही खावया जोडी । येथौनिचि	ज्ञाने.१३.११.७०२
१०१६६९. स्वर्गु	भ्रांतीचेनि खडुळें । रेवले आस्थेचे अवगाळे । रजोगुणाचेनि खळाळें । स्वर्गु गाजे	ज्ञाने.७.१४.७८
१०१६७०. स्वर्गु	जे श्रुतित्रयातें जाणोनि । शतवरी यज्ञ करूनि । यजिलिया मातें चुकोनि । स्वर्गु वरिती	ज्ञाने.९.२०.३१०
१०१६७१. स्वर्गु	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
१०१६७२. स्वर्गु	मज येतां पैं सुभटा । या द्विविधा गा अव्हांटा । स्वर्गु नरकु या वाटा । चोरांचिया	ज्ञाने.९.२०.३१५
१०१६७३. स्वर्गु	तयापरी श्रीहरी । तुझां विश्वात्मकीं इये शरीरीं । स्वर्गु देखतसें अवधारीं । सुरगणेंसीं	ज्ञाने.११.१५.२५९
१०१६७४. स्वर्गु	कंठु उल्हासता स्वर्गु । मृत्युलोकु मध्यअर्धभागु । अधोदेशु चांगु । नितंबु तो	ज्ञाने.१४.३.१०५
१०१६७५. स्वर्गु	आणि निद्रेविषयीं चांगु । जीवीं आथि लागु । झोंपीं जातां स्वर्गु । वावो म्हणे	ज्ञाने.१४.८.१८६
१०१६७६. स्वर्गु	म्हणौनि नरक स्वर्गु । नव्हे पापपुण्यभागु । जे दोहीं ठायीं सुखभोगु । कामाचाचि तो	ज्ञाने.१६.८.३०९
१०१६७७. स्वर्गु	एवं परत्र ना स्वर्गु । ना ऐहिकही विषयभोगु । तेथ केउता प्रसंगु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१६.२३.४५३
१०१६७८. स्वर्गु	म्हणौनि कामाचेनि बळें । जो विषय सेऊं पाहे सळें । तया विषयो ना स्वर्गु मिळे । ना उद्धरे तो	ज्ञाने.१६.२३.४५४
१०१६७९. स्वर्गु	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
१०१६८०. स्वर्गु	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
१०१६८१. स्वर्गुचि	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
१०१६८२. स्वर्गुही	कां मादुरी लोकांचा घोडा । गजपतिही मानी थोडा । कां कांटियेवरिलिया सरडा । स्वर्गुही नीच	ज्ञाने.१६.४.२२५

१०१६८३. स्वर्गे	स्वर्गे सूर्यतेज वेढिलें । जैसें पंधरेनें मेरूतें मढिलें । तैसें नितंबावरी गाढिलें । पीतांबरु झळके	ज्ञाने.११.११.२२१
१०१६८४. स्वर्गोनियां	कां पाहालेनि सुयाणें । जालया परगुणें । पढियंतें ये पाहुणें । स्वर्गोनियां	ज्ञाने.१४.११-१५.२१६
१०१६८५. स्वर्गौनीचि	याची सोय पातले । आणि वेदीं मौनचि घेतलें । यज्ञ की माघौते आले । स्वर्गौनीचि	ज्ञाने.११.४८.६१७
१०१६८६. स्वलाभलाभलेपणें	तें स्वलाभलाभलेपणें । मन मनपणाही धरूं नेणे । शिवतलें जैसें लवणें । आपुलें निज	ज्ञाने.१७.१६.२३३
१०१६८७. स्ववश	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
१०१६८८. स्वशरणु	मग सांवळा सकंकणु । बाहु पसरोनि दक्षिणु । आलिंगिला स्वशरणु । भक्तराजु तो	ज्ञाने.१८.६६.१४१८
१०१६८९. स्वशिखरांचा	स्वशिखरांचा भारु । नेणें जैसा मेरु । धरा यज्ञसुकरु । वोझें न म्हणे	ज्ञाने.१३.७.३४७
१०१६९०. स्वसंपत्ती	समुद्रीं दाटे भरितें । तैं समुद्रचि भरी तरियांतें । तैसें स्वसंपत्ती चित्तें । इंद्रियां केलें	ज्ञाने.१३.७.३०६
१०१६९१. स्वसंविति	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
१०१६९२. स्वसंविद्द्रुमबीजप्ररो-	जयजय देव श्रीगुरो । अकल्पनाख्यकल्पतरो । स्वसंविद्द्रुमबीजप्ररो- । हणावनी	ज्ञाने.१८.१०
१०१६९३. स्वसंवेद्या	ॐ नमो जी आद्या । वेदप्रतिपाद्या । जय जय स्वसंवेद्या । आत्मरूपा	ज्ञाने.१.१
१०१६९४. स्वसत्ता	मग तयाचां ठाईं वित्ता । निवर्तवावी स्वसत्ता । परी प्रियापुढें कांता । रिगे जैसेनि	ज्ञाने.१७.२०.२७५
१०१६९५. स्वसामर्थ्यें	तूं आदिमध्यांतरहितु । स्वसामर्थ्यें तूं अनंतु । विश्वबाहु अपरिमितु । विश्वचरण तूं	ज्ञाने.११.१९.३१०
१०१६९६. स्वसुख	तरि पवित्र आणि रम्य । तेविंचि सुखोपायेंचि गम्य । आणि स्वसुख परि धर्म्य । वरि आपणपां जोडे	ज्ञाने.९.२.५५
१०१६९७. स्वसुखाचे	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
१०१६९८. स्वसुखाचेनि	सहजें स्वसुखाचेनि अपारें । सुरवाडें अंतरें । रचिला म्हणऊनि बाहिरें । पाऊल न घली	ज्ञाने.५.२१.१०६
१०१६९९. स्वसुखानुभवी	जो अमृतासि ठी ठेवी । तो जैसा कांजी न सेवी । तैसा स्वसुखानुभवी । न भोगी ऋद्धि	ज्ञाने.२.७०.३६४
१०१७००. स्वसुखें	स्वसुखें विश्व कोंदे । धर्मचि जगीं नांदे । भक्तां निघती दोंदें । सात्त्विकाचीं	ज्ञाने.४.८.५५
१०१७०१. स्वसुखेंसीं	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
१०१७०२. स्वस्त	येर तो अर्चिरा मार्गु । तो वसता आणि असलगु । साविया स्वस्त चांगु । निवृत्तीवरी	ज्ञाने.८.२५.२३७
१०१७०३. स्वस्ति	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
१०१७०४. स्वस्तिवाद	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
१०१७०५. स्वस्तीश्रियेचे	पैं बृहस्पति आपण । ऐसे स्वस्तीश्रियेचे ब्राह्मण । ताटियेचे सुरगण । विकार जेथें	ज्ञाने.९.२०.३२५
१०१७०६. स्वस्थु	परी तो संवचोराचा सांगातु । जैसा नावेक स्वस्थु । जंव नगराचा प्रांतु । सांडिजेना	ज्ञाने.३.३४.२११
१०१७०७. स्वस्थु	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
१०१७०८. स्वस्वरूपीं	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
१०१७०९. स्वस्वरूपु	जैसा निर्वातीचा दीपु । सर्वथा नेणें कंपु । तैसा स्थिरबुद्धि स्वस्वरूपु । योगयुक्तु	ज्ञाने.२.६५.३४१

१०१७१०. स्वस्वरूपें	तैसा स्वस्वरूपें उठिला । जो दृश्येंसी द्रष्टा आटला । तो नेणे काय राहटला । इंद्रियग्रामु	ज्ञाने.१८.१७.४४१
१०१७११. स्वस्वरूपेंसीचि	आतां तें तंव तेणें सांडिलें । आहे स्वस्वरूपेंसीचि मांडिलें । सस्यांतीं निवडिलें । बीज जैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५२
१०१७१२. स्वहिता	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
१०१७१३. स्वहिताचा	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
१०१७१४. स्वहितातें	हे स्वहितातें निववितीं । परिणामातें जीववितीं । सुखाची वाहवितीं । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
१०१७१५. स्वहितीं	तैसें जे आपुलां स्वहितीं । वेंचुनियां चित्तवृत्ती । नुरवितीचि अहंकृती । फळालागीं	ज्ञाने.१७.११.१७३
१०१७१६. स्वांत:करणजिता	तया स्वांत:करणजिता । सकळकामोपशांता । परमात्मा परौता । दुरी नाहीं	ज्ञाने.६.७.८१
१०१७१७. स्वाज्ञानजनितें	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
१०१७१८. स्वातीचें	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०
१०१७१९. स्वातीचेनि	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
१०१७२०. स्वात्मानुभवरम्य	ऐसें अगाध माहात्म्य । जें सकळमार्गैकगम्य । जें स्वात्मानुभवरम्य । तें इयापरी दाविलें	ज्ञाने.११.२.७३
१०१७२१. स्वाद	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
१०१७२२. स्वादपणें	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
१०१७२३. स्वादा	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
१०१७२४. स्वादु	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
१०१७२५. स्वादु	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
१०१७२६. स्वादें	तरी स्पर्शें सर्वांग निववी । स्वादें जिव्हेतें नाचवी । तेवींचि कानाकरवीं । म्हणवी बापु माझा	ज्ञाने.४.४२.२२१
१०१७२७. स्वादें	जो नादें ऐकिजता नादु । स्वादें चाखिजता स्वादु । जो भोगिजतसे आनंदु । आनंदेंचि	ज्ञाने.१५.१७.५४६
१०१७२८. स्वादें	आकारें नव्हती डगळें । स्पर्शें अति मवाळें । जिभेलागीं स्नेहाळें । स्वादें जियें	ज्ञाने.१७.८.१२७
१०१७२९. स्वाधिकार	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
१०१७३०. स्वाधिकाराचेनि	तरी स्वाधिकाराचेनि नांवें । जें वांटिया आलें स्वभावें । तें आचरे विधिगौरवें । शृंगारोनि	ज्ञाने.१८.९.२००
१०१७३१. स्वाधिकाराचेनि	तरी स्वाधिकाराचेनि मार्गें । आलें जें मानिलें आंगें । पतिव्रतेचेनि परिष्वंगें । प्रियातें जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८६
१०१७३२. स्वाधिकारानुरूपें	पै स्वाधिकारानुरूपें । तियें दानें याग तपें । अनुष्ठावींचि आक्षेपें । अधिकेंवर	ज्ञाने.१८.५.१५३
१०१७३३. स्वाधिकारु	अथवा स्वाधिकारु बुझे । आपुलें विहितही सुजे । परी करितया उभजे । निबरपणा	ज्ञाने.१८.८.१८४
१०१७३४. स्वाधिकारु	का स्वधर्मा मानु देतां । स्वाधिकारु पुढां सूतां । सुकृत कीजे पुसतां । आम्नायातें	ज्ञाने.१८.१२.२४३
१०१७३५. स्वाधिष्ठानावरिचिले	स्वाधिष्ठानावरिचिले कांठीं । नाभिस्थानातळवटीं । बंधु पडे किरीटी । वोढियाणा तो	ज्ञाने.६.१३.२१०
१०१७३६. स्वाधीन	जी जी परममंगळधामा । देवदेवोत्तमा । तूं स्वाधीन आजि आम्हां । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२.२८

१०१७३७. स्वाधीन	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
१०१७३८. स्वाधीन	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
१०१७३९. स्वाधीन	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
१०१७४०. स्वाध्यावो	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
१०१७४१. स्वानंदभोगाची	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
१०१७४२. स्वानंदराज्य	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
१०१७४३. स्वानंदसाम्राज्याचा	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
१०१७४४. स्वानंदानुभवसमरसें	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
१०१७४५. स्वानंदाभिरामु	मी स्वानंदाभिरामु । तया मज अनेकां सुखांचा कामु । अघवाचि मी असें समु । कीं म्हणती एकदेशी	ज्ञाने.९.११.१६७
१०१७४६. स्वानंदु	तेथ जी जी महाप्रसादु । म्हणोनि साविया जाला स्वानंदु । आतां निरोपीन प्रबंधु । अवधान दीजे	ज्ञाने.१२.१९
१०१७४७. स्वानंदें	तैसीचि कोंभैलेनि गंधें । घ्राणाची डिरी थांवु बांधे । तेथ तळु घे स्वानंदें । प्रलोभाचा	ज्ञाने.१५.१.१०४
१०१७४८. स्वानंदें	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
१०१७४९. स्वानंदैकरसें	पार्थु स्वानंदैकरसें । विरेल ऐसा भेददशे । आणिला येणें मिषें । प्रश्नाचेनि	ज्ञाने.१८.७२.१५४६
१०१७५०. स्वानंदोदधी	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
१०१७५१. स्वानुग्रहें	म्हणूनि चक्षुरादिकीं दाहें । इंद्रियां पाठीं स्वानुग्रहें । सूर्यादिकां कां आहे । सुरांचें वृंद	ज्ञाने.१८.१४.३५०
१०१७५२. स्वानुभवविश्रामें	ऐसें स्वानुभवविश्रामें । वैराग्यमूळ जें परिणमे । तें सात्त्विक येणें नामें । बोलिजे सुख	ज्ञाने.१८.३७.७९३
१०१७५३. स्वाभाविक	म्हणोनि श्रद्धा स्वाभाविक । असे पैं त्रिगुणात्मक । रजतमसात्त्विक । भेदीं इहीं	ज्ञाने.१७.३.६७
१०१७५४. स्वाभाविक	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
१०१७५५. स्वाभाविक	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
१०१७५६. स्वाभाविक	एवं नवही शमादिक । गुण जेथ निर्दोष । तें कर्म जाण स्वाभाविक । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.१८.४२.८५१
१०१७५७. स्वामिणी	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
१०१७५८. स्वामिभक्त	आमुचिया काजाचेनि पाडें । देखती आपुलें जीवित थोकडें । ऐसे निरवधि चोखडे । स्वामिभक्त	ज्ञाने.१.९.११२
१०१७५९. स्वामिभृत्याचा	तैसी संपतां अवसरीं । गीता आदरविली माघारीं । स्वामिभृत्याचा न करी । संवादु काई	ज्ञाने.१८.८५
१०१७६०. स्वामिया	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०
१०१७६१. स्वामिया	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
१०१७६२. स्वामी	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
१०१७६३. स्वामी	मग म्हणितलें जी स्वामी । भलेनि ममत्वें देखिलें तुम्हीं । म्हणोनि कृष्णार्जुनसंगमीं । प्रयागवटु जाहलों	ज्ञाने.१०.१६

१०१७६४. स्वामी	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
१०१७६५. स्वामी	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
१०१७६६. स्वामी	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
१०१७६७. स्वामी	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
१०१७६८. स्वामी	देवासि पाठीपोट आथि कीं नाहीं । येणें उपयोगु आम्हां काई । तरी तुज पाठिमोरेयाही । नमो स्वामी	ज्ञाने.११.३९-४०.५३०
१०१७६९. स्वामी	परि ऐसिया तूतें स्वामी । कहींच नेणों जी आम्ही । म्हणोनि सोयरे संबंधधर्मी । राहाटलों तुजसीं	ज्ञाने.११.४१.५३७
१०१७७०. स्वामी	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
१०१७७१. स्वामी	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
१०१७७२. स्वामी	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
१०१७७३. स्वामी	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
१०१७७४. स्वामी	माझा स्वामी कवतिकें । स्परिशिति जियें उदकें । तेथ लया नेईन निकें । आपीं आप	ज्ञाने.१३.७.४३२
१०१७७५. स्वामी	यावरी आतां तुम्हीं । आज्ञापिला स्वामी । वायां वाग् मी । वाढों नेदी	ज्ञाने.१३.११.६४८
१०१७७६. स्वामी	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
१०१७७७. स्वामी	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
१०१७७८. स्वामी	जैसें बापें जोडिलें लेंकां । वांटिलें सूर्ये मार्ग पांथिकां । नाना व्यापार सेवकां । स्वामी जैसें	ज्ञाने.१८.४१.८२६
१०१७७९. स्वामी	स्वामी मी सदोदितु । सहजु मी सततु । सर्व मी सर्वगतु । सर्वातीतु मी	ज्ञाने.१८.५५.११९६
१०१७८०. स्वामी	तैसें सकळ पुरुषार्थ । जेणें स्वामी का सनाथ । तो श्रीकृष्ण रावो जेथ । तेथ लक्ष्मी	ज्ञाने.१८.७८.१६३८
१०१७८१. स्वामी	सायिखडेयाचें बाहुलें । चालवित्या सूत्राचेनि चाले । तैसा मातें दावीत बोले । स्वामी तो माझा	ज्ञाने.१८.७८.१७६८
१०१७८२. स्वामी	अहो जी माझेनि स्वामी । मज संत जोडुनि तुम्हीं । दिधलेति ते सर्वकामीं । परिपूर्ण जालों	ज्ञाने.१८.७८.१७७४
१०१७८३. स्वामी	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
१०१७८४. स्वामीचिया	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
१०१७८५. स्वामीची	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
१०१७८६. स्वामीची	वांचूनि पढे ना वाची । ना सेवाही जाणे स्वामीची । ऐसिया मज ग्रंथाची । योग्यता कें असे	ज्ञाने.१८.७८.१७६४
१०१७८७. स्वामीचें	एथ स्वामीचें काज । ना बापिकें व्याज । परि मरणेंसीं जुंझ । नीच नवें	ज्ञाने.१२.५.६७
१०१७८८. स्वामीपुढां	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
१०१७८९. स्वायंभू	आणिकही सांगिजतील । जे चौदा आंतील । स्वायंभू मुख्य मुदल । चारी मनु	ज्ञाने.१०.६.९३
१०१७९०. स्वार्था	तैसें एथ पार्था । तुज आभार नाहीं सर्वथा । आम्ही आपुलियाचि स्वार्था । बोलौनि आम्ही	ज्ञाने.१०.१.५७

१०१७९१. स्वार्थालागीं	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
१०१७९२. स्वार्थीं	किंबहुना दिवसराती । पुढिलांचें सुख उन्नती । आणित आणित स्वार्थीं । प्रवेशिजे	ज्ञाने.१६.३.२०२
१०१७९३. स्वार्थी	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
१०१७९४. स्वार्थु	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
१०१७९५. स्वार्थें	आणि स्वार्थें अळुमाळें । जो धैर्यापासोनि चळे । जैसें तृणबीज ढळे । मुंगियेचेनि	ज्ञाने.१३.११.६८४
१०१७९६. स्वाश्रयीं	तैसी स्वरूपीं जाली माया । आणी स्वाश्रयीं नेणणें धनंजया । तेंचि रुखा यया । मूळ पहिलें	ज्ञाने.१५.१.८७
१०१७९७. स्वाहा	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
१०१७९८. स्वीकार	मग स्वर वर्ण विसर्गु । अथवा स्वीकार त्यागु । चंक्रमण उत्सर्गु । विण्मूत्राचा	ज्ञाने.१३.५-६.११९
१०१७९९. स्वीकारा	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
१०१८००. स्वीकाराल	प्रभू तुम्ही महेशाचिया मूर्ती । आणि मी दुबळा अर्चितसें भक्ती । म्हणोनि बेल जर्‍ही गंगावती । तर्‍ही स्वीकाराल कीं	ज्ञाने.९.१४
१०१८०१. स्वीकारिजे	जैसें जीर्ण वस्त्र सांडिजे । मग नूतन वेढिजे । तैसें देहांतरातें स्वीकारिजे । चैतन्यनाथें	ज्ञाने.२.२२.१४४
१०१८०२. स्वीकारिजे	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
१०१८०३. स्वीकारिजे	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
१०१८०४. स्वीकारिती	या उपाधिमाजीं गुप्त । चैतन्य असे सर्वगत । तें तत्त्वज्ञ संत । स्वीकारिती	ज्ञाने.२.१६.१२६
१०१८०५. स्वीकारिती	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
१०१८०६. स्वीकारिलिया	पैं राजमुद्रा आथिलिया । प्रजा भजे भलतया । तेवीं शास्त्रें स्वीकारिलिया । मार्गमात्रातें	ज्ञाने.१८.४२.८४९
१०१८०७. स्वीकारी	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
१०१८०८. स्वीकारी	आहारातें स्वीकारी । त्यजावें तें परिहरी । निद्रेचिया अवसरीं । निदिजे सुखें	ज्ञाने.५.८-९.४३
१०१८०९. स्वीकारी	जैसा फुलाचेनि सांगातें । तांतु तुरंबिजे श्रीमंतें । तैसें द्विजसंगें शूद्रातें । स्वीकारी श्रुती	ज्ञाने.१८.४१.८२२
१०१८१०. स्वेच्छा	प्रभू तुम्ही सुखामृताचे डोहो । म्हणोनि आम्ही आपुलिया स्वेच्छा वोलावों लाहों । येथही जरी सलगी करूं बिहों । तरी निवों कें पां	ज्ञाने.९.५
१०१८११. स्वेच्छा	बाप उदार देवो अपरिमितु । याचक स्वेच्छा सदोदितु । असे सहस्त्रवरी देतु । सर्वस्व आपुलें	ज्ञाने.११.४.११७
१०१८१२. स्वेदकणिका	पैं आघवांचि रोममूळीं । आली स्वेदकणिका निर्मळी । लेइला मोतियांचीं कडियाळीं । आवडे तैसा	ज्ञाने.९.३४.५२९
१०१८१३. स्वेदकणिका	शिवतला चंद्रकरीं । सोमकांतु द्रावो धरी । तैसिया स्वेदकणिका शरीरीं । दाटलिया	ज्ञाने.११.१४.२४८
१०१८१४. स्वेदज	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
१०१८१५. स्वेदज	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
१०१८१६. स्वेदजप्रभृती	स्वेदजप्रभृती । वेगळाल्या भूतीं । जयाचिये अनुस्यूती । खोमणें नाहीं	ज्ञाने.१३.१५.९१६
१०१८१७. स्वेदजळीं	मग कापतां करतळीं । दडपूनि रोमावळी । पुलिका स्वेदजळीं । जिरऊनियां	ज्ञाने.१८.७२.१५५३

१०१८१८. स्वेदजु	पोटीं सूनि तमरजें । आगळिकां तोय तेजें । उठितां निफजे । स्वेदजु मा	ज्ञाने.१४.३.१००
१०१८१९. स्वेदांतें	रोमांच जंव फरके । तंव तंव आंग सुरके । स्तंभ स्वेदांतें जिंके । एकला कंपु	ज्ञाने.१८.७४.१६०३
१०१८२०. स्वेदु	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
१०१८२१. स्वैर	तैसें पुढां सूनि स्वैर । आचरती ते आसुर । सत्येंसि वैर । सदाचि तयां	ज्ञाने.१६.७.२८९
१०१८२२. स्वैरत्वाचा	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
१०१८२३. स्वैरस्त्रीसंनिधानें	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
१०१८२४. स्वैराचाराचें	कामक्रोधलोभांची कास । न सोडीच पाळिली भाष । स्वैराचाराचें असोस । वळघला रान	ज्ञाने.१६.२३.४४८
१०१८२५. स्वैरिणी	कां कांताचां मानसीं । रिगोनि स्वैरिणी जैसी । राहाटे जारेंसी । जावयालागीं	ज्ञाने.१३.११.८०८
१०१८२६. हंस	कां करूनि बाबुळियेची बुंथी । जळें जियें ठाती । तयांची वास पाहाती । हंस काई	ज्ञाने.१३.७.३२४
१०१८२७. हंसा	जैसा नक्षत्राचिया आभासा- । साठीं घातु झाला तया हंसा । माजीं रत्नबुद्धीचिया आशा । रिगोनियां	ज्ञाने.९.११.१४६
१०१८२८. हंसु	तैसें विषयेंद्रियदोखीं । जें सुख जिवातें पोखी । मग उपडिला खडकीं । हंसु जैसा	ज्ञाने.१८.३८.७९८
१०१८२९. हंसें	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
१०१८३०. हंसें	अथवा अनारिसें । तपाचें रूप जरी असे । तरी जाण जेवीं दुधीं हंसें । सूदली चांचू	ज्ञाने.१६.१.१०९
१०१८३१. हंसों	बैल विकूनि कोठा । पुंसा लावोनि गांठा । इया करणी कीं चेष्टा । काइ हंसों	ज्ञाने.१३.७.२३३
१०१८३२. हटियांतें	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
१०१८३३. हटिये	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
१०१८३४. हटें	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
१०१८३५. हटेंतटें	ठेलीं महाकाळेंसि हटेंतटें । तैसीं कितीएकें मुखें रागिटें । इहीं वाढोनियां धाकुटें । आकाश केलें	ज्ञाने.११.२४.३५३
१०१८३६. हडप	हडप मी वोळगेन । मीचि उगाळु घेईन । उळिग मी करीन । आंघोळीचें	ज्ञाने.१३.७.४१९
१०१८३७. हडपें	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
१०१८३८. हडौती	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्षःस्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
१०१८३९. हणावनी	जयजय देव श्रीगुरो । अकल्पनाख्यकल्पतरो । स्वसंविद्द्रुमबीजप्ररो- । हणावनी	ज्ञाने.१८.१०
१०१८४०. हतियेरा	आणि इसाळु जैसा घरा । कां दंदिया हतियेरा । न विसंबे भांडारा । बद्धकु जैसा	ज्ञाने.१३.७.५०१
१०१८४१. हतियेरां	पाठीं हतियेरां आपणयां । निदिध्यासें एक जालिया । पुढां दुजें नुरेल घाया- । पुरतें गा	ज्ञाने.१५.३.२६१
१०१८४२. हतियेराहूनि	बोल हतियेराहूनि तिखट । दिसती अग्निपरिस दासट । मारकपणें काळकूट । महुर म्हणत	ज्ञाने.११.३२.४६३
१०१८४३. हतियेरुपरजितयांआंतु	तो हतियेरुपरजितयांआंतु । रामचंद्र मी जानकीकांतु । मकर मी पुच्छवंतु । जळचरांमाजीं	ज्ञाने.१०.३१.२५५
१०१८४४. हन	तेथ अर्जुनाचा सुतु । सात्यकि अपराजितु । धृष्टद्युम्न नृपनाथु । शिखंडी हन	ज्ञाने.१.१७-१८.१५२

१०१८४५. हन	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
१०१८४६. हन	अथवा नावे हन जो रिगे । तो थडियेचे रुख जातां वेगें । तेचि साचोकारें जों पाहों लागे । तंव रुख म्हणे अचळ	ज्ञाने.४.१८.९७
१०१८४७. हन	चरणीं हन चाले । मुखें जें जें बोले । ऐसें चेष्टाजात तेतुलें । आपणचि जो	ज्ञाने.४.२१-२२.१११
१०१८४८. हन	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
१०१८४९. हन	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
१०१८५०. हन	आम्हीं मागां हन सांगितलें । जे देहींचि ब्रह्मत्व पावले । ते येणें मार्गें आले । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.२९.१५८
१०१८५१. हन	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
१०१८५२. हन	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
१०१८५३. हन	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
१०१८५४. हन	बहुतकरूनि नि:शब्द । दाट न रिगे श्वापद । शुक हन षट्पद । तेउतें नाहीं	ज्ञाने.६.११.१७६
१०१८५५. हन	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
१०१८५६. हन	मनाचा हन मारु । कां पवनाचा धरु । ध्यानाचा आदरु । नाहीं परी	ज्ञाने.६.१४.२८९
१०१८५७. हन	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
१०१८५८. हन	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
१०१८५९. हन	कीं योग्यतेवीण नाहीं । ऐसें हन आहे कांहीं । तेथ कृष्ण म्हणती तरी काई । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३३८
१०१८६०. हन	तैसें दुर्भेद जे अभिप्राय । कां गुरुगम्य हन ठाय । तेथ सौरसेंवीण जाय । बुद्धि तयाची	ज्ञाने.६.४४.४५९
१०१८६१. हन	जे सात्त्विक हन भाव । कां रजतमादि सर्व । तें ममरूपसंभव । वोळख तूं	ज्ञाने.७.१२.५३
१०१८६२. हन	तैसें शरीरें हन कर्में । तो भक्त ऐसा गमे । परी अंतरें प्रतीतिधर्में । मीचि जाहला	ज्ञाने.७.१७.११६
१०१८६३. हन	कवणी तिया नियमबुद्धि । कैसिया हन उपचारसमृद्धि । कां अर्पण यथाविधि । विहित करणें	ज्ञाने.७.२०.१४२
१०१८६४. हन	डोळां जें देखावें । कां कानीं हन ऐकावें । मनीं जें भावावें । बोलावें वाचे	ज्ञाने.८.७.७६
१०१८६५. हन	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
१०१८६६. हन	तैसें बुद्धीचें हन जाणणें । कां मनाचें घेणें देणें । इंद्रियांचें करणें । स्फुरण वायूचें	ज्ञाने.८.२१-२२.१८६
१०१८६७. हन	एऱ्हवीं देहांतीं थोर विषम । या मार्गाचें आहे संभ्रम । जन्में अभ्यासिलियाचें हन काम । जाईल वायां	ज्ञाने.८.२६.२४३
१०१८६८. हन	पाहें पां ऐसें हन आहे । कीं तो आकारुचि म्हणों जाये । येर गगन तें गगनींचि आहे । घटत्वाहि आधीं	ज्ञाने.८.२७.२५४
१०१८६९. हन	जरी वेदाध्ययनाचें जालें । अथवा यज्ञाचें शेतचि पिकलें । का तपोदानांचें जोडलें । सर्वस्व हन जें	ज्ञाने.८.२८.२६१
१०१८७०. हन	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
१०१८७१. हन	म्हणोनि भूतें हन सृजावीं । कां सृजिलीं प्रतिपाळावीं । इयें करणीं न येती आघवीं । आमुचिया आंगा	ज्ञाने.९.८.१२२

१०१८७२. हन	म्हणोनि असोतु इयें वायाणीं । कायशीं मूर्खाची बोलणीं । वायां वाढवितां वाणी । शिणेल हन	ज्ञाने.९.१२.१८६
१०१८७३. हन	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
१०१८७४. हन	जे जे कांहीं व्यापार करिसी । कां भोग हन भोगिसी । अथवा यज्ञीं यजसी । नानाविधीं	ज्ञाने.९.२७.३९८
१०१८७५. हन	नारदा ध्रुवा अक्रूरा । शुका हन सनत्कुमारा । यां भक्ती मी धनुर्धरा । प्राप्यु जैसा	ज्ञाने.९.३२.४६८
१०१८७६. हन	कल्पद्रुम हन पारिजातु । गुणें चंदनुही वाड विख्यातु । तरि ययां वृक्षजातां आंतु । अश्वत्थु तो मी	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३५
१०१८७७. हन	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
१०१८७८. हन	तें मुद्दल स्वरूप तुझें । जेथूनि इयें द्विभुजें हन चतुर्भुजें । सुरकार्याचेनि व्याजें । घेवोंघेवों येसी	ज्ञाने.११.३.८३
१०१८७९. हन	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
१०१८८०. हन	कां जे भूर्लोक पाताळ । पृथिवी हन अंतराळ । अथवा दशदिशा समाकुळ । दिशाचक्र	ज्ञाने.११.२०.३१५
१०१८८१. हन	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
१०१८८२. हन	अवधारा अग्नि हन गंधर्व । पैल यक्षरक्षोगण सर्व । जी महेंद्रमुख्य देव । कां सिद्धादिक	ज्ञाने.११.२२.३३३
१०१८८३. हन	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
१०१८८४. हन	मदमुखाचिया संघटा । घेत आहासि घटघटां । आरणीं हन थाटा । देतोसि मिठी	ज्ञाने.११.२६.३९४
१०१८८५. हन	कवणी ते उदार गदा । असुरां देत कैवल्य सदा । कैसें चक्र हन गोविंदा । सौम्यतेजें मिरवे	ज्ञाने.११.४६.६०४
१०१८८६. हन	भवसिंधूचेनि माजें । कवणासि धाकु नुपजे । येथ जरी कीं माझे । बिहिती हन	ज्ञाने.१२.७.८८
१०१८८७. हन	म्हणे पावो धडफडील । तरि स्वामीची निद्रा मोडैल । रचलेपणा पडैल । झोती हन	ज्ञाने.१३.७.२५६
१०१८८८. हन	मांडिली गोठी हन मोडैल । वासिपैल कोणी उडैल । आइकोनिचि वोवांडिल । कोण्ही जरी	ज्ञाने.१३.७.२६५
१०१८८९. हन	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
१०१८९०. हन	इयेतें हन कोणी देखैल । इयेसी वेखासें जाईल । तरि युगचि बुडैल । ऐसें जया	ज्ञाने.१३.११.७९९
१०१८९१. हन	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
१०१८९२. हन	ऐसें देखोनि किरीटी । भेद सूसी हन पोटीं । तरि जन्माचिया कोटी । न लाहसी निघों	ज्ञाने.१३.२७.१०५९
१०१८९३. हन	म्हणे स्वर्गा हन जावें । तरी काय तेथें खावें । ययालागीं धांवे । याग करूं	ज्ञाने.१४.७.१६७
१०१८९४. हन	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
१०१८९५. हन	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
१०१८९६. हन	परी तुझां हन पोटीं । ऐसें गमेल किरीटी । जे एवढें झाड उत्पाटी । ऐसें कायि असे	ज्ञाने.१५.३.२१०
१०१८९७. हन	तेव्हां ऊर्ध्व कां ऊर्ध्वींचें मूळ । कां अधींचें हन शाखाजाळ । तें कांहींचि न दिसे मृगजळ । चांदिणां जेवीं	ज्ञाने.१५.३.२६५
१०१८९८. हन	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८

१०१८९९. हन	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
१०१९००. हन	ऐसी हन उखिविखी । करित आहासि मानसीं कीं । तरी परिस तेही निकी । शंका फेडीं	ज्ञाने.१५.१४.४१४
१०१९०१. हन	कां रश्मी हन मृगजळा- । पासूनि अर्कमंडळा । अफाटु तेवीं वेगळा । उत्तमु गा	ज्ञाने.१५.१७.५३०
१०१९०२. हन	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
१०१९०३. हन	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्में । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
१०१९०४. हन	आणि श्रद्धा राजसा । घडले जे वीरेशा । ते भजती राक्षसां । खेचरां हन	ज्ञाने.१७.४.७८
१०१९०५. हन	म्हणौनि त्रिविधु आहारु । यज्ञुही करित त्रिप्रकारु । तप दान हन व्यापारु । त्रिविधचि ते	ज्ञाने.१७.७.१२३
१०१९०६. हन	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
१०१९०७. हन	तरी मारें उणें काळकूट । तेणें मानें जें कडुवट । कां चुनियाहूनि दासट । आम्लीं हन	ज्ञाने.१७.९.१३९
१०१९०८. हन	मग म्लेंच्छांचे वसौटे । दांगाणे हन कैकटे । का शिबिरें चोहटे । नगरींचे ते	ज्ञाने.१७.२२.२९४
१०१९०९. हन	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
१०१९१०. हन	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
१०१९११. हन	अथवा कांहीं प्रमादें । कर्म आपुलिये मर्यादे । चुकोनि पडे निषिद्धे । वाटे हन	ज्ञाने.१७.२६.३९४
१०१९१२. हन	वापी कूप आराम । अग्रहारें हन महाग्राम । आणीकही नानासंभ्रम । व्रतांचे ते	ज्ञाने.१८.२.९९
१०१९१३. हन	अथवा अतिथी हन पावे । ऐसैसें पडे जें करावें । तें तें कर्म जाणावें । नैमित्तिक गा	ज्ञाने.१८.२.१११
१०१९१४. हन	या बोलाची डांगुरटी । तियें प्रसिद्धी आलीं किरीटी । म्हणोनि तुझां हन कर्णपुटीं । वसो कां जें	ज्ञाने.१८.१३.२८१
१०१९१५. हन	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
१०१९१६. हन	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
१०१९१७. हन	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
१०१९१८. हन	वृत्ती करणें येकवळा । चित्त जावो न देणें फळा । नियमांचिया सांखळा । वाहणें हन	ज्ञाने.१८.२६.६३७
१०१९१९. हन	दंडवताचेनि प्रसंगें । भुयीं हन अंग लागे । वांचूनि येर नेघे । राभस्य तेथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२८
१०१९२०. हन	तयांचां नेणों गांवीं । रवी प्रकाशी हन दिवी । कीं व्योमालागीं मांडवी । उभिली तिहीं	ज्ञाने.१८.५५.११४३
१०१९२१. हन	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
१०१९२२. हन	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
१०१९२३. हनुवटी	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
१०१९२४. हरणें	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
१०१९२५. हरपती	आतां अन्यथाज्ञानीं । या दोनी अवस्था जया जनीं । तया हरपती घनीं । अज्ञानतत्त्वीं	ज्ञाने.१५.१७.५२५

१०१९२६. हरपला	तैसा स्वधर्मु जरी लोपला । तरी सर्व सुखांचा थारा मोडला । जैसा दीपासवें हरपला । प्रकाशु जाय	ज्ञाने.३.१२.११०
१०१९२७. हरपला	पैं अभ्रें दिवसु हरपला । तोहि दिवसेंचि जाणों आला । तेवीं मी नेणोनि विषयो देखिला । मजचिस्तव भूतीं	ज्ञाने.१५.१५.४२९
१०१९२८. हरपला	तेथ निजानंदा बहुवसा- । माजीं अर्जुन तो सहसा । हरपला चंद्रु जैसा । चांदिणेनि	ज्ञाने.१७.२८.४२४
१०१९२९. हरपे	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
१०१९३०. हरब्रह्मीं	ऐसा कृतकृत्य केला स्वामी । बहुवे लळा पाळिला तुम्हीं । दाविलें जें हरब्रह्मीं । नायकिजे कानीं	ज्ञाने.११.४५.५८३
१०१९३१. हरले	एथ कळाविदपण कळा । पुण्यासि प्रतापु आगळा । म्हणऊनि जन्मेजयाचे अवलीळा । दोष हरले	ज्ञाने.१.३७
१०१९३२. हरळ	डोळां हरळ न विरे । घायीं कोत न जिरे । तैसें काळींचें न विसरे । जन्मदु:ख	ज्ञाने.१३.८.५३८
१०१९३३. हरळ	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
१०१९३४. हरळु	आणि घांसाआंतिल हरळु । फेडितां लागे वेळु । तें दूषण नव्हे खडळु । सांडावा कीं	ज्ञाने.१३.७.३३५
१०१९३५. हरळु	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
१०१९३६. हरवी	व्याधीतें दावी । सर्वेंचि हरवी । आपपृथ्वी कालवी । एकवाट	ज्ञाने.६.१४.२२०
१०१९३७. हरवी	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
१०१९३८. हरवीर्ये	त्रिभुवनींचिया सेनापतीं- । आंत स्कंदु तो मी महामती । जो हरवीर्ये अग्निसंगती । कृत्तिकाआंतु जाहला	ज्ञाने.१०.२४-२५.२२९
१०१९३९. हरावें	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
१०१९४०. हरि	तोचि तो निरुता । समदृष्टि तत्त्वता । हरि म्हणे पंडुसुता । तोचि ब्रह्म	ज्ञाने.५.२०.१०४
१०१९४१. हरि	कृष्ण विष्णु हरि गोविंद । या नामाचे निखळ प्रबंध । माजी आत्मचर्चा विशद । उदंड गाती	ज्ञाने.९.१४.२१०
१०१९४२. हरिखलतांची	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
१०१९४३. हरिखशोकरहितु	ऐसा हरिखशोकरहितु । जो आत्मबोधभरितु । तो जाण पां प्रज्ञायुक्तु । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.५७.३००
१०१९४४. हरिखा	पडली वारयाचां वळसां । धुळी चढे आकाशा । हरिखा वळघे तैसा । स्तुतीवेळे	ज्ञाने.१३.११.६६५
१०१९४५. हरिखाचा	संजयो ऐसें चिंतितां । संवादु तो सांभाळितां । हरिखाचा येतु चित्ता । महापूर	ज्ञाने.१४.२७.४१३
१०१९४६. हरिखु	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
१०१९४७. हरिखे	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
१०१९४८. हरिखें	कीं सावियाचि मनीं तोषला । जे बोला आरिसा जोडला । तेणें हरिखें आतां उपलवला । निरूपील	ज्ञाने.६.४७.४८८
१०१९४९. हरिखें	आणि कर्मजात केलिया । फळ लाहे जरी धनंजया । तरी हरिखें जगा यया । वांकुलिया वाये	ज्ञाने.१८.२७.६५९
१०१९५०. हरिखें	ऐसेनि ब्रह्मैक्यासारिखें । स्वराज्य येतां जवळिकें । झळंबित आहे हरिखें । तिन्ही लोक	ज्ञाने.१८.५३.१०७२
१०१९५१. हरिखेजेना	जो आत्मलाभासारिखें । गोमटें कांहींचि न देखे । म्हणोनि भोगविशेखें । हरिखेजेना	ज्ञाने.१२.१७.१९०
१०१९५२. हरिणकुटी	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९

१०१९५३. हरिती	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिशु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
१०१९५४. हरिती	एकातें साधूनि मारिती । एकाचि सर्वस्वें हरिती । एकालागीं उभारिती । अपाययंत्रें	ज्ञाने.१६.१२.३४४
१०१९५५. हरितें	एकें लसत्कांचनसम पिंवळीं । एकें नवजलदश्यामळीं । एकें चांपेगौरीं केवळीं । हरितें एकें	ज्ञाने.११.५.१३५
१०१९५६. हरिहर	परि शांताद्भुत बरवे । जे डोळियांचां अंजळीं घ्यावे । जैसे हरिहर प्रेमभावें । आले खेंवा	ज्ञाने.११.४
१०१९५७. हरिहरादि	हरिहरादि समस्तां । देवा तूं परम देवता । वेदांतेंही पढविता । आदिगुरु तूं	ज्ञाने.११.४३.५६२
१०१९५८. हरी	तरी मातें केवी हरी । म्हणसी पार्था संग्रामु करीं । इये लाजसीना महाघोरीं । कर्मीं सुतां	ज्ञाने.३.१.३
१०१९५९. हरी	बापा विषाची मधुरता । झणें आवडी उपजे चित्ता । परी तो परिणाम विचारिता । प्राणु हरी	ज्ञाने.३.३४.२१२
१०१९६०. हरी	तंव अर्जुन म्हणे हरी । माय आपुलेयाचा स्नेहो करी । एथ विस्मयो काय अवधारीं । कृपानिधी	ज्ञाने.४.४.३२
१०१९६१. हरी	मग सर्वत्र जें जाणतें । तें बुद्धीचें कर्म निरुतें । ओळख अर्जुनातें । म्हणे हरी	ज्ञाने.५.११.६०
१०१९६२. हरी	पासींचि गोसावी वर न वानिजे । मग पाइकाचा गुण घेईजे । ऐसा अर्जुनुचि तो सहजें । पढिये हरी	ज्ञाने.६.१०.१२८
१०१९६३. हरी	तरी धनुर्धरा धैर्या । निकें अवधान देईं बा धनंजया । पैं सर्व भूतांतें माया । करी हरी गा	ज्ञाने.९.६.९७
१०१९६४. हरी	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
१०१९६५. हरी	परि पडिलिया दुःखसागरीं । तूं काढिसी कां जयापरी । ते कीर्ति तुझी हरी । आठवित असें	ज्ञाने.११.३६.५०२
१०१९६६. हरी	इत्यादि सर्वीं परीं । जे भक्त तूंतें हरी । बांधोनियां जिव्हारीं । उपासिती	ज्ञाने.१२.१.३०
१०१९६७. हरी	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
१०१९६८. हरी	येर कलशीचें येरीं । रिचविजे जयापरी । आपणपें तया हरी । दिधलें तैसें	ज्ञाने.१३.३४.११४४
१०१९६९. हरी	ऐसेनि स्थितीचिये वेळे । भुलवी अज्ञानाचे डोळे । लाघवी हरी मेखळे । लोकु जैसा	ज्ञाने.१५.३.२४१
१०१९७०. हरी	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
१०१९७१. हरी	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
१०१९७२. हरीची	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
१०१९७३. हरीचीं	कीं आनंदाचीं वनें सासिन्नलीं । जैसी सौंदर्या राणीव जोडली । तैसीं मनोहरें देखिलीं । हरीचीं वक्त्रें तेणें	ज्ञाने.११.१०.१९८
१०१९७४. हरीचे	जे अहंकारु वाहत आंगीं । आम्ही हरीचे भूषावयालागीं । जे लोभिये एकचि जगीं । माझेनि लोभें	ज्ञाने.९.२५.३६२
१०१९७५. हरीचे	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
१०१९७६. हरीचें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
१०१९७७. हरीचें	ऐसें माहात्मया हरीचें सहज । फांकतसे सर्वांगीचें तेज । तें मुनिकृपा जी मज । दृष्ट जाहलें	ज्ञाने.११.१२.२४१
१०१९७८. हरीचें	म्हणोनि सुखदुःखासरिसें । कांटाळें आचरे ऐसें । रिपुभक्तां जैसें । हरीचें देणें	ज्ञाने.१४.२४.३५०
१०१९७९. हरील	म्हणऊनि स्वधर्मु जो सांडील । तयातें काळु दंडील । चोरु म्हणूनि हरील । सर्वस्व तयाचें	ज्ञाने.३.१२.११२

१०१९८०. हरीवक्त्रींचीं	तैसीं हरीवक्त्रींचीं अक्षरें । संजयें सांगितलीं आदरें । तिहीं अंधु तोही अवसरें । सुखिया जाला	ज्ञाने.१५.२०.५९२
१०१९८१. हरु	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१
१०१९८२. हरु	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
१०१९८३. हरु	तुवां संग्रामी हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । पवाडा तुवां केला । गंधर्वांसी	ज्ञाने.२.२.१०
१०१९८४. हरूं	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
१०१९८५. हरूनि	परि हरूनि कफवात । जैं देहीं आटोपे पित्त । तैं करी संतप्त । देह जेवीं	ज्ञाने.१४.९-१०.१९६
१०१९८६. हरें	जेथ निववील ऐसिया आशा । हरें चंद्रमा आधा ऐसा । वाहिजत असे शिरसा । निरंतर	ज्ञाने.९.३३.४८६
१०१९८७. हरें	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
१०१९८८. हरेल	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
१०१९८९. हर्ष	इंद्रियें विषय सेविती । तेथ हर्ष शोकु उपजती । ते अंतर आप्लविती । संगें येणें	ज्ञाने.२.१४.११२
१०१९९०. हर्ष	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
१०१९९१. हर्षनिर्भर	येर सुर सिद्ध किन्नर । किंबहुना चराचर । ते तुज देखोनि हर्षनिर्भर । नमस्कारित असती	ज्ञाने.११.३६.५०६
१०१९९२. हर्षवेगुचि	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
१०१९९३. हर्षवेगें	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
१०१९९४. हर्षशोकासि	स्वप्नींचें राज्य कां मरण । नोहे हर्षशोकासि कारण । उपवढलिया जाण । जियापरी	ज्ञाने.१५.५.२९४
१०१९९५. हर्षामर्ष	जगचि देह जाहलें । म्हणोनि प्रियाप्रिय गेलें । हर्षामर्ष ठेले । दुजेनविण	ज्ञाने.१२.१५.१६८
१०१९९६. हर्षामृतकल्लोळा	कीर्ति आठवितां वेळोवेळां । भोगीतसें महासुखाचा सोहळा । तेथ हर्षामृतकल्लोळा । वरि लोळत आहों	ज्ञाने.११.३६.५०३
१०१९९७. हर्षे	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षे करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
१०१९९८. हल्लरू	सतरावियेचें स्तन्य देसी । अनाहताचा हल्लरू गासी । समाधिबोधें निजविसी । बुझाउनि	ज्ञाने.१२.७
१०१९९९. हळाहळ	हळाहळ आगी पियालें । नवल मरण मारा पेटलें । तैसें संहारतेजा या जाहलें । वदन देखा	ज्ञाने.११.२४.३५८
१०२०००. हळु	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
१०२००१. हळु	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
१०२००२. हळु	म्हणौनि शिवेंसीं कांटाळा । गुरुत्वें तूंचि आगळा । तऱ्ही हळु मायाजळा- । माजीं तारूनि	ज्ञाने.१७.३
१०२००३. हळु	माझिया कुळाचा उजाळु । कां जातिगोतांचा मेळु । पाहतां ब्रह्माही हळु । उणाचि दिसे	ज्ञाने.१६.१५.३५८
१०२००४. हळुवट	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
१०२००५. हळुवटु	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
१०२००६. हळुवार	कां कमळावरी भ्रमर । पाय ठेविती हळुवार । कुचुंबैल केसर । इया शंका	ज्ञाने.१३.७.२४७

१०२००७. हळुवार	कां स्नेहाळु माये । तान्हयाची वास पाहे । तिये दिठी आहे । हळुवार जें	ज्ञाने.१३.७.२५२
१०२००८. हळुवारपण	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७
१०२००९. हळुवारपण	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एऱ्हवीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
१०२०१०. हळुवारलें	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
१०२०११. हळू	केळींचें दळवाडें । हळू पोकळ आवडे । परि फळोनियां गाढें । रसाळ जैसें	ज्ञाने.१३.७.२१२
१०२०१२. हळूचि	ऐसिया लघिमा चालतां । कृमिकीटक पांडुसुता । देखे तरि माघौता । हळूचि निघे	ज्ञाने.१३.७.२५५
१०२०१३. हळूचि	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
१०२०१४. हळूहळू	तो हळूहळू ढाळेंढाळें । केतुकेनि एकें वेळें । मार्गाचेनि बळें । निश्चित ठाकी	ज्ञाने.३.३.४२
१०२०१५. हळूहळू	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
१०२०१६. हवन	अग्निमुखीं हवन । न करील देवतापूजन । प्राप्त वेळे भोजन । ब्राह्मणाचें	ज्ञाने.३.१२.१०५
१०२०१७. हवन	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
१०२०१८. हवन	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
१०२०१९. हवन	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३
१०२०२०. हवन	मग वाक्यविधीचिया निरवडी । विषयआहुति उदंडी । हवन केलें कुंडीं । इंद्रियाग्नीचां	ज्ञाने.४.२६.१३०
१०२०२१. हवन	मग अपानाग्नीचां मुखीं । प्राणद्रव्यें देखीं । हवन केलें एकीं । अभ्यासयोगें	ज्ञाने.४.२९.१४५
१०२०२२. हवन	एक वज्रयोगक्रमें । सर्वाहारसंयमें । प्राणीं प्राणु संभ्रमें । हवन करिती	ज्ञाने.४.३०.१४७
१०२०२३. हवन	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
१०२०२४. हवन	खडकावरी वर्षलें । जैसें भस्मीं हवन केलें । कां खेंव दिधलें । साउलिये	ज्ञाने.१७.२८.४१७
१०२०२५. हवनद्रव्य	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
१०२०२६. हवनसंपदेचा	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
१०२०२७. हवनीं	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
१०२०२८. हवाव	तंव श्रोते म्हणती दैव । कैसी बोलाची हवाव । काय नादातें हन बरव । जिणोनि आली	ज्ञाने.६.१०.१३२
१०२०२९. हवावा	तैसें देशियेचिया हवावा । इंद्रियें करिती राणिवा । मग प्रमेयाचिया गांवा । लेसा जाइजे	ज्ञाने.७.३०.२०९
१०२०३०. हवावे	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
१०२०३१. हवि	स्वाहा मी स्वधा । सोमादि औषधी विविधा । आज्य मी समिधा । मंत्रु मी हवि	ज्ञाने.९.१६.२६७
१०२०३२. हविर्मंत्रादि	जे इष्टयज्ञ यजावे । तें हविर्मंत्रादि आघवें । तो देखतसे अविनाशभावें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.४.२४.१२०
१०२०३३. हविली	जे यजनशील अहर्निशीं । जिहीं अविद्या हविली मनेंसीं । गुरुवाक्यहुताशीं । हवन केलें	ज्ञाने.४.२५.१२३

१०२०३४. हवी	एऱ्हवीं कणा आणि भूसा । कांडितांही सोसु सरिसा । जेंचि रंधन श्वानमांसा । तेंचि हवी	ज्ञाने.१८.४८.९३९
१०२०३५. हव्यासीं	येरा योगस्थिति जया सांडे । तो वायांचि गा हव्यासीं पडे । परि प्राप्ति कहीं न घडे । संन्यासाची	ज्ञाने.५.६.३३
१०२०३६. हस्त	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
१०२०३७. हस्तगत	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
१०२०३८. हस्तबळी	पाठीं उभें ठाकूनि सुवेळीं । प्रतापलंकेश्वराचीं सिसाळीं । गगनीं उदो म्हणतया हस्तबळी । दिधलीं भूतां	ज्ञाने.१०.३१.२५३
१०२०३९. हस्तांतरें	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
१०२०४०. हस्तिनापुरीं	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
१०२०४१. हस्तोदकें	तो तूं परब्रह्मचि असकें । मज दैवें दिधलासि हस्तोदकें । तरी आतां भेदु कायसा कें । देखावा कवणें	ज्ञाने.१०.४२.३२२
१०२०४२. हा	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
१०२०४३. हा	म्हणोनि हा काव्यां रावो । ग्रंथ गुरुवतीचा ठावो । एथूनि रसां झाला आवो । रसाळपणाचा	ज्ञाने.१.३३
१०२०४४. हा	हा वेदार्थसागरु । जया निद्रिताचा घोरु । तो स्वयें सर्वेश्वरु । प्रत्यक्ष अनुवादला	ज्ञाने.१.७२
१०२०४५. हा	मग द्रोणापासीं आला । तयातें म्हणे हा देखिला । कैसा दळभारु उचलला । पांडवांचा	ज्ञाने.१.२-३.९३
१०२०४६. हा	जो कां तुम्हीं शिक्षापिला । विद्या देऊनि कुरुठा केला । तेणें हा सैन्यसिंहु पाखरिला । देखदेख	ज्ञाने.१.२-३.९५
१०२०४७. हा	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
१०२०४८. हा	हा सुभद्राहृदयनंदनु । जो अपरु नवा अर्जुनु । तो अभिमन्यु म्हणे दुर्योधनु । देखें द्रोणा	ज्ञाने.१.५-६.१०१
१०२०४९. हा	हा भीष्मु गंगानंदनु । जो प्रतापतेजस्वी भानु । रिपुगजपंचाननु । कर्ण वीरु	ज्ञाने.१.७-८.१०५
१०२०५०. हा	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
१०२०५१. हा	एथ विकर्ण वीरु आहे । हा अश्वत्थामा पैल पाहें । याचा अडदरु सदा वाहे । कृतांतु मनीं	ज्ञाने.१.७-८.१०७
१०२०५२. हा	ना तरी प्रलयवन्हि महावातु । या दोघां जैसा सांघातु । तैसा हा गंगासुतु । सेनापति	ज्ञाने.१.१०.११८
१०२०५३. हा	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
१०२०५४. हा	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
१०२०५५. हा	तो म्हणे अवधारीं देवा । म्यां पाहिला हा मेळावा । तंव गोत्रवर्गु आघवा । देखिला एथ	ज्ञाने.१.२८-३०.१९३
१०२०५६. हा	देवा अवधारीं आणीक एक । एथ घडे महापातक । जे संगदोषें हा लौकिक । भ्रंशु पावे	ज्ञाने.१.४३-४५.२५७
१०२०५७. हा	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
१०२०५८. हा	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
१०२०५९. हा	वरी अमृतही विटे । कीं काळवशें वज्र फुटे । परि मनोधर्मु न लोटे । विकरविला हा	ज्ञाने.२.५.४१
१०२०६०. हा	हा कारुण्याची आदि । सकल गुणांचा निधि । विद्यासिंधु निरवधि । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.२.५.४३

१०२०६१. हा	हा येणें मानें महंतु । वरी आम्हांलागी कृपावंतु । आतां सांग पां येथ घातु । चिंतूं येईल	ज्ञाने.२.५.४४
१०२०६२. हा	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
१०२०६३. हा	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
१०२०६४. हा	हा उमजे आतां कवणेपरी । कैसेनि धीरू स्वीकारी । जैसा ग्रहातें पंचाक्षरी । अनुमानी कां	ज्ञाने.२.१०.८५
१०२०६५. हा	तूं आपणपें तरी नेणसी । परी या कौरवांतें शोचूं पहासी । हा बहु विस्मय आम्हांसीं । पुढतपुढती	ज्ञाने.२.११.९४
१०२०६६. हा	कीं तूं एक वधिता । आणि सकळ लोकु हा मरता । ऐसी भ्रांति झणें चित्ता । येवों देसी	ज्ञाने.२.११.९९
१०२०६७. हा	सुगंधु आणि दुर्गंधु । हा परिमळाचा भेदु । जो घ्राणसंगें विषादु- । तोषु देता	ज्ञाने.२.१४.११७
१०२०६८. हा	तैसाचि द्विविध रसु । उपजवी प्रीतित्रासु । म्हणूनि हा अपभ्रंशु । विषयसंगु	ज्ञाने.२.१४.११८
१०२०६९. हा	देखें अनित्य तियापरी । म्हणऊनि तूं अव्हेरीं । हा सर्वथा संगु न धरीं । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.१४.१२२
१०२०७०. हा	हा लोकत्रयाकारु । तो जयाचा विस्तारु । तेथ नाम वर्ण आकारु । चिन्ह नाहीं	ज्ञाने.२.१७.१३४
१०२०७१. हा	हा अनादि नित्यसिद्धु । निरुपाधि विशुद्धु । म्हणऊनि शस्त्रादिकीं छेदु । न घडे यया	ज्ञाने.२.२३-२४.१४५
१०२०७२. हा	हा प्रळयोदकें नाप्लवे । अग्निदाहो न संभवे । एथ महाशोषु न प्रभवे । मारुताचा	ज्ञाने.२.२५.१४६
१०२०७३. हा	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
१०२०७४. हा	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
१०२०७५. हा	अर्जुना हा नित्यु । अचळु हा शाश्वतु । सर्वत्र सदोदितु । परिपूर्णु हा	ज्ञाने.२.२५.१४७
१०२०७६. हा	हा तर्काचिये दिठी । गोचर नोहे किरीटी । ध्यान याचिये भेटी । उत्कंठा वाहे	ज्ञाने.२.२५.१४८
१०२०७७. हा	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । निःसीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
१०२०७८. हा	हा सदा दुर्लभु मना । आपु नोहे साधना । निःसीमु हा अर्जुना । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.२.२५.१४९
१०२०७९. हा	हा गुणत्रयरहितु । व्यक्तीसी अतीतु । अनादि अविकृतु । सर्वरूप	ज्ञाने.२.२५.१५०
१०२०८०. हा	अर्जुना ऐसा जाणावा । हा सकळात्मकु देखावा । मग सहजें शोकु आघवा । हरेल तुझा	ज्ञाने.२.२५.१५१
१०२०८१. हा	जे आदि- स्थिति- अंतु । हा निरंतर असे नित्यु । जैसा प्रवाहो अनुस्यूतु । गंगाजळाचा	ज्ञाने.२.२६.१५३
१०२०८२. हा	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
१०२०८३. हा	येर मध्यें जें प्रतिभासे । तें निद्रिता स्वप्न जैसें । तैसा आकारु हा मायावशें । सत्स्वरूपीं	ज्ञाने.२.२८.१६६
१०२०८४. हा	हा संग्रामु काय म्हणिपे । कीं स्वर्गुचि येणें रूपें । मूर्त कां प्रतापें । उदो केला	ज्ञाने.२.३२.१९२
१०२०८५. हा	ना तरी जांभया पसरे मुख । तेथ अवचटें पडे पीयूख । तैसा संग्रामु हा देख । पातला असे	ज्ञाने.२.३२.१९५
१०२०८६. हा	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
१०२०८७. हा	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१

१०२०८८. हा	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८
१०२०८९. हा	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
१०२०९०. हा	तियापरी जे सुबुद्धि । आपुलाल्या निरवधि । हा असतांचि उपाधि । आकळूं न सके	ज्ञाने.२.४०.२३५
१०२०९१. हा	तो बुद्धीयोग विवरितां । बहुतें पाडें पार्था । दिसे हा अरुता । कर्मभागु	ज्ञाने.२.४९-५०.२७४
१०२०९२. हा	परी तेंचि कर्म आचरिजे । तरीच हा योगु पाविजे । जें कर्मशेष सहजें । योगस्थिति	ज्ञाने.२.४९-५०.२७५
१०२०९३. हा	म्हणे अर्जुना परियेसीं । जो हा अभिलाषु प्रौढ मानसीं । तो अंतराय स्वसुखेंसीं । करीत असे	ज्ञाने.२.५५.२९१
१०२०९४. हा	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
१०२०९५. हा	जैसें आंधळे सुईंजे आव्हांटा । कां माजवण दीजे मर्कटा । तैसा उपदेशु हा गोमटा । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.३.२.९
१०२०९६. हा	म्हणोनि आइकें देवा । हा भावार्थु आतां न बोलावा । मज विवेकु सांगावा । मऱ्हाटा जी	ज्ञाने.३.२.१७
१०२०९७. हा	तरी आपुलिया सवेसा । कां न मागावासि परेशा । देवा सुकाळु हा मानसा । पाहला असे	ज्ञाने.३.२.२६
१०२०९८. हा	या बोला अच्युतु । म्हणतसे विस्मितु । अर्जुना हा ध्वनितु । अभिप्रावो	ज्ञाने.३.३.३२
१०२०९९. हा	हा निजधर्मु जैं सांडे । कुकर्मीं रति घडे । तैंचि बंधु पडे । संसारिकु	ज्ञाने.३.९.८२
१०२१००. हा	हा लोकु कर्में बांधिला । जो परतंत्रा भुतला । तो नित्य यज्ञातें चुकला । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.९.८४
१०२१०१. हा	तुम्हां वर्णविशेषवशें । आम्हीं हा स्वधर्मुचि विहिला असे । यातें उपासा मग आपैसें । काम पुरती	ज्ञाने.३.१०.८८
१०२१०२. हा	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
१०२१०३. हा	जैसें जळचरा जळ सांडे । आणि तत्क्षणीं मरण मांडे । हा स्वधर्मु तेणें पाडें । विसंबों नये	ज्ञाने.३.१२.११७
१०२१०४. हा	म्हणूनि समूळ हा उचितु । स्वधर्मरूप क्रतु । नानुष्ठी जो मत्तु । लोकीं इये	ज्ञाने.३.१६.१३९
१०२१०५. हा	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
१०२१०६. हा	जे आचरतां आपणपेयां । देखी लागेल लोका यया । तरी चुकेल हा अपाया । प्रसंगेंचि	ज्ञाने.३.२०.१५४
१०२१०७. हा	ऐसा अहंकाराधिरूढ । एकदेशी मूढ । तया हा परमार्थ गूढ । प्रगटावा ना	ज्ञाने.३.२७.१७९
१०२१०८. हा	जे सामान्यत्वें लेखिती । अवज्ञा करूनि देखिती । कां हा अर्थवादु म्हणती । वाचाळपणें	ज्ञाने.३.३२.१९५
१०२१०९. हा	कां चंद्राचा उदयो जैसा । उपयोगा नवचे वायसा । मूर्खा विवेकु हा तैसा । रुचेल ना	ज्ञाने.३.३२.१९८
१०२११०. हा	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७
१०२१११. हा	म्हणऊनि हा आश्रोचि न करावा । मनींही आठवो न धरावा । एकु निजवृत्तीचा वोलावा । नासों नेदीं	ज्ञाने.३.३४.२१८
१०२११२. हा	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
१०२११३. हा	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
१०२११४. हा	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२

१०२११५. हा	एऱ्हवीं हा योगियां नाडळे । वेदार्थासी नाकळे । जेथ ध्यानाचेही डोळे । पावतीना	ज्ञाने.४.१३
१०२११६. हा	तें हा निजस्वरूप । अनादि निष्कंप । परी कवणें मानें सकृप । जाहला आहे	ज्ञाने.४.१४
१०२११७. हा	हा त्रैलोक्यपटाची घडी । आकाराची पैलथडी । कैसा याचिये आवडी । आवरला असे	ज्ञाने.४.१५
१०२११८. हा	कैसा नेणों मोहो वाढीनला । तेणें बहुतेक काळु व्यर्थ गेला । म्हणोनि योगु हा लोपला । लोकीं इये	ज्ञाने.४.२.२६
१०२११९. हा	तोचि हा आजि आतां । तुजप्रती कुंतीसुता । सांगितला आम्हीं तत्त्वता । भ्रांति न करीं	ज्ञाने.४.३.२७
१०२१२०. हा	जें धर्मजात आघवें । युगायुगीं म्यां रक्षावें । ऐसा ओघु हा स्वभावें । आद्य असे	ज्ञाने.४.७.४९
१०२१२१. हा	म्हणोनि अजत्व परतें ठेवीं । मी अव्यक्तपणही नाठवीं । जे वेळीं धर्मातें अभिभवी । अधर्मु हा	ज्ञाने.४.७.५०
१०२१२२. हा	हा मत्सर जेथ उपजे । तेतुलें नुरेचि जया दुजें । तो निर्मत्सरु काइ म्हणिजे । बोलवरी	ज्ञाने.४.२१-२२.११३
१०२१२३. हा	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
१०२१२४. हा	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
१०२१२५. हा	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
१०२१२६. हा	हा रात्रिदिवसु पाहीं । जैसा जात्यंधा ठाउवा नाहीं । तैसें संशयीं असतां कांहीं । मना नये	ज्ञाने.४.४०.२०२
१०२१२७. हा	म्हणऊनि संशयाहूनि थोर । आणिक नाहीं पाप घोर । हा विनाशाची वागुर । प्राणियासी	ज्ञाने.४.४०.२०३
१०२१२८. हा	जैं अज्ञानाचें गडद पडे । तैं हा बहुवस मनीं वाढे । म्हणोनि सर्वथा मागु मोडे । विश्वासाचा	ज्ञाने.४.४०.२०५
१०२१२९. हा	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग निःशेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
१०२१३०. हा	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
१०२१३१. हा	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
१०२१३२. हा	तरी जाणांनेणां सकळां । हा कर्मयोगु कीर प्रांजळा । जैसी नाव स्त्रियांबाळां । तोयतरणीं	ज्ञाने.५.२.१६
१०२१३३. हा	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
१०२१३४. हा	हा आर्तिविशेषु श्रोतयांचा । जाणोनि दास निवृत्तीचा । म्हणे संवादु तया दोघांचा । परिसोनि परिसा	ज्ञाने.५.११.६९
१०२१३५. हा	परी दैव जैसें कवतिकें । कहींचि दैन्य न देखे । कां विवेकु हा नोळखे । भ्रांतीतें जेवीं	ज्ञाने.५.१७.९०
१०२१३६. हा	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
१०२१३७. हा	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
१०२१३८. हा	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
१०२१३९. हा	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
१०२१४०. हा	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
१०२१४१. हा	नातरी भौमा नाम मंगळु । रोहिणीतें म्हणती जळु । तैसा सुखप्रवादु बरळु । विषयिकु हा	ज्ञाने.५.२२.११६

१०२११४२. हा	जरी विषयीं विषयो सांडिजेल । तरी महादोषीं कें वसिजेल । आणि संसारु हा शब्दु नव्हेल । लटिका जगीं	ज्ञाने.५.२२.१२५
१०२११४३. हा	या कारणें गा सुभटा । हा विचारितां विषय वोखटा । तूं झणें कहीं या वाटा । विसरोनि जाशी	ज्ञाने.५.२२.१२७
१०२११४४. हा	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
१०२११४५. हा	तो अध्याय हा सहावा । वरि साहित्याचिया बरवा । सांगिजेल म्हणोनि परिसावा । चित्त देउनी	ज्ञाने.६.१३
१०२११४६. हा	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
१०२११४७. हा	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
१०२११४८. हा	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
१०२११४९. हा	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
१०२११५०. हा	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दुःस्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८
१०२११५१. हा	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
१०२११५२. हा	म्हणऊनि आपणपेया आपणचि रिपु । जेणें वाढविला हा संकल्पु । येर स्वयंबुद्धि म्हणे बापु । जो नाथिलें नेघे	ज्ञाने.६.६.८०
१०२११५३. हा	हा घटाकारु जैसा । निमालिया तया अवकाशा । नलगे मिळों जाणें आकाशा । आना ठाया	ज्ञाने.६.७.८३
१०२११५४. हा	तैसा देहाहंकारु नाथिला । हा समूळ जयाचा नाशिला । तोचि परमात्मा संचला । आधींचि आहे	ज्ञाने.६.७.८४
१०२११५५. हा	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
१०२११५६. हा	तेथ सुहृद आणि शत्रु । कां उदासु आणि मित्रु । हा भावभेद विचित्रु । कल्पूं कैंचा	ज्ञाने.६.९.९४
१०२११५७. हा	जया सोहंभाव हा अटकु । मोक्षसुखालागोनि रंकु । तयाचिये दिठीचा झणें कळंकु । लागेल तुझिया प्रेमा	ज्ञाने.६.१०.११५
१०२११५८. हा	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
१०२११५९. हा	म्हणे जें जें हा अधिष्ठील । तें आतां आरंभींच यया फळेल । म्हणोनि सांगितला न वचेल । अभ्यासु वायां	ज्ञाने.६.१०.१५१
१०२११६०. हा	ऐसें विवरोनियां श्रीहरी । म्हणितलें तिये अवसरीं । अर्जुना हा अवधारीं । पंथराजु	ज्ञाने.६.१०.१५२
१०२११६१. हा	हा मार्गु जैं देखिजे । तैं तहान भूक विसरिजे । रात्रिदिवसु नेणिजे । वाटे इये	ज्ञाने.६.१०.१५७
१०२११६२. हा	हा आतपुही अळुमाळु । जाणिजे तरी शीतळु । पवनु अति निश्चळु । मंद झुळके	ज्ञाने.६.११.१७५
१०२११६३. हा	पिंडें पिंडाचा ग्रासु । तो हा नाथसंकेतींचा दंशु । परि दाऊनि गेला उद्देशु । महाविष्णु	ज्ञाने.६.१४.२९१
१०२११६४. हा	कां जे आपण आतां देवो । हा बोलिले जो उपावो । तो प्राप्तीचा ठावो । म्हणोनि घडे	ज्ञाने.६.१५.३२९
१०२११६५. हा	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
१०२११६६. हा	आतां नियमुचि हा एकला । जीवें करावा आपुला । जैसा कृतनिश्चयाचिया बोला- । बाहेरा नोहे	ज्ञाने.६.२५-२६.३८०
१०२११६७. हा	मग तो एक हा मियां । बोलतां दिसतसे वायां । एऱ्हवीं न बोलिजे तरि धनंजया । तो मीचि आहें	ज्ञाने.६.२९-३०.३९५
१०२११६८. हा	तयाही देह एकु कीर आथी । लौकिकीं सुखदुःखी तयातें म्हणती । परी आम्हांतें ऐसीचि प्रतीती । परब्रह्मचि हा	ज्ञाने.६.३२.४०८

१०२१६९. हा	हा आतां आघवेया जन्मा । तुझेनि प्रसादें पुरुषोत्तमा । योगपरिचयो आम्हां । जाहला आजी	ज्ञाने.६.३६.४२९
१०२१७०. हा	हा अंतरायो अवचितां । कां वोढवला भगवंता । दिविभोग भोगितां । अनुतापी नित्य	ज्ञाने.६.४१.४४३
१०२१७१. हा	जाणिजे योगपीठीचा भैरवु । काय हा आरंभरंभेचा गौरवु । कीं वैराग्यसिद्धीचा अनुभवु । रूपा आला	ज्ञाने.६.४४.४६२
१०२१७२. हा	हा संसार उमाणितें माप । कां अष्टांगसामग्रीचे दीप । जैसे परिमळेंचि धरिजे रूप । चंदनाचें	ज्ञाने.६.४४.४६३
१०२१७३. हा	जंव हा विश्वाकार असे । तंव जें विश्वाचिसारखें दिसे । मग महाप्रळयदशे । कैसेंही नव्हे	ज्ञाने.७.१०-११.४१
१०२१७४. हा	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
१०२१७५. हा	तया पाणियाचेनि वहिलेपणें । अझुनी न धरिती वोभाणें । ऐसा मायापूर हा कवणें । तरिजेल गा	ज्ञाने.७.१४.८१
१०२१७६. हा	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
१०२१७७. हा	परि हा बोल आघवा । जरी विचारीजतसे पांडवा । तरी विशेषें या जीवां । न चोजवे गा	ज्ञाने.७.२४.१५७
१०२१७८. हा	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
१०२१७९. हा	ऐसा करितेनवीण गोचरु । अव्यक्तीं हा आकारु । निपजे जो व्यापारु । तया नाम कर्म	ज्ञाने.८.३.२९
१०२१८०. हा	तो हा सकळ जीवांचा विसांवा । नैष्कर्म्यसुखाचा ठेवा । परि उघड करूनि पांडवा । दाविजत असे	ज्ञाने.८.४.४७
१०२१८१. हा	तैसा आकारु हा आहाच भ्रंशे । वांचूनि वस्तु ते सांचलीचि असे । तेचि बुद्धि जालिया विसुकुसे । कैसेनि आतां	ज्ञाने.८.५.६७
१०२१८२. हा	आणि भक्तांही तेचि दशा । तरी भक्तीचा सोसु कायसा । म्हणऊनि हा ध्वनी ऐसा । न वाखाणावा	ज्ञाने.८.१४-१५.१२९
१०२१८३. हा	पुढती दिहाची चौपाहारी फिटे । आणि हा आकारसमुद्र आटे । पाठीं तैसाचि मग पाहांटे । भरों लागे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६१
१०२१८४. हा	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
१०२१८५. हा	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
१०२१८६. हा	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
१०२१८७. हा	अवधारीं गा धनुर्धरा । येथवरी सामर्थ्य यया अवसरा । तेवींचि हा उजू मार्ग स्वपुरा । यावयासी	ज्ञाने.८.२४.२२२
१०२१८८. हा	हा उत्तम काळु जाणिजे । यातें अर्चिरा मार्गु म्हणिजे । आतां अकाळु तोही सहजें । सांगेन आईक	ज्ञाने.८.२४.२२५
१०२१८९. हा	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
१०२१९०. हा	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
१०२१९१. हा	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
१०२१९२. हा	हा आमुचा ऐश्वर्ययोगु । तुवां देखिला कीं चांगु । आतां सांगें कांहीं एथ लागु । भूतभेदाचा असे	ज्ञाने.९.५.८७
१०२१९३. हा	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
१०२१९४. हा	हा प्रकृतीविखो आघवा । तुवां मागां परिसिलासे पांडवा । म्हणोनि असो काइ सांगावा । पुढतपुढती	ज्ञाने.९.७.९९
१०२१९५. हा	जो हा भूतग्रामु आघवा । असे प्रकृतिआधीन पांडवा । जैसी बीजाचिया वेलपालवा । समर्थ भूमि	ज्ञाने.९.८.११८

१०२१९६. हा	हा एकचि अभिप्रावो पुढतपुढती । काय सांगों बहुतां उपपत्ती । येथ एकवेळां सुभद्रापती । येतुलें जाण पां	ज्ञाने.९.९.१३०
१०२१९७. हा	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
१०२१९८. हा	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८
१०२१९९. हा	जंव आकारु एक पुढां देखती । तंव हा देव येणें भावें भजती । मग तोचि बिघडलिया टाकिती । नाहीं म्हणोनि	ज्ञाने.९.११.१७०
१०२२००. हा	म्हणें भलें केलें पार्था । एऱ्हवीं हा अनवसरु सर्वथा । परि बोलवीतसे आस्था । तुझी मातें	ज्ञाने.९.१४.२३२
१०२२०१. हा	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
१०२२०२. हा	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
१०२२०३. हा	हा योगक्षेमु आघवा । तयांचा मजचि पडिला पांडवा । जयांचियां सर्वभावां । आश्रयो मी	ज्ञाने.९.२२.३४३
१०२२०४. हा	नातरी विद्या कीं वयसा । यां प्राणियांसि हा ऐसा । मज न भजतां भरंवसा । सुखाचा कोण	ज्ञाने.९.३३.४९४
१०२२०५. हा	अगा मर हा बोलु न साहती । आणि मेलिया तरी रडती । परि असतें जात न गणिती । गहिंसपणें	ज्ञाने.९.३३.५१३
१०२२०६. हा	तेथ संजयें माथा तुकिला । अहा अमृताचा पाऊस वर्षला । कीं हा एथ असतुचि गेला । सेजिया गांवा	ज्ञाने.९.३४.५२३
१०२२०७. हा	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
१०२२०८. हा	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
१०२२०९. हा	कां गाभेवनें वटु गिंवसवे । तरंगीं सागरु सांठवे । कां परमाणूमाजीं सामावे । भूगोलु हा	ज्ञाने.१०.२.७०
१०२२१०. हा	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
१०२२११. हा	जें जें भेटे भूत । तें तें मानिजे भगवंत । हा भक्तियोगु निश्चित । जाण माझा	ज्ञाने.१०.८.११८
१०२२१२. हा	हा ठायवरी किरीटी । आम्ही प्रेमळु घेवों आपणपयासाठीं । या बोलीं बोलिजत गोष्टी । तैसिया नव्हती गा	ज्ञाने.१०.१०.१४०
१०२२१३. हा	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
१०२२१४. हा	या पार्थाचिया बोला । सर्वांगें कृष्ण डोलला । म्हणे भक्तिज्ञानासि जाहला । आगरु हा	ज्ञाने.१०.१८.२०४
१०२२१५. हा	ऐशियाही सातपांच प्रधाना । विभूती सांगितलिया तुज अर्जुना । तो हा उद्देशु जो गा मना । आहाच गमला	ज्ञाने.१०.३९-४०.३०२
१०२२१६. हा	एऱ्हवीं तरी तूप कासया घुसळावें । अमृत कां रांधूनि अर्धें करावें । हा गां वायूसि काय डावें- । उजवें अंग आहे	ज्ञाने.१०.४२.३१४
१०२२१७. हा	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
१०२२१८. हा	कीं संजयो दुखवलेनि अंत:करणें । म्हणतसे नवल नव्हे दैव दवडणें । हा जीवें धाडसा आहे मी म्हणें । तंव आंतुही आंधळा	ज्ञाने.१०.४२.३२९
१०२२१९. हा	तो हा अकरावा अध्यायो । जो देवाचा आपणपें विसंवता ठावो । परि अर्जुन सदैवाचा रावो । जे एथही पावला	ज्ञाने.११.१३
१०२२२०. हा	एथ अर्जुनचि काय म्हणों पातला । आजि आवडतयाही सुकाळु जाहला । जे गीतार्थु हा आला । मऱ्हाठिये	ज्ञाने.११.१४
१०२२२१. हा	आतां बोलिजतसे आइका । हा गीताभाव निका । जो वैकुंठनायका । मुखौनि निघाला	ज्ञाने.११.२५
१०२२२२. हा	मी जरी सलगीचा चांगु । तरी काय आइसीहुनि अंतरंगु । परि तेही हा प्रसंगु । बिहाली पुसों	ज्ञाने.११.३२

१०२२२३. हा	मी काय सनकादिकांहूनि जवळां । परि तयांही नागवेचि हा चाळा । मी आवडेन काय प्रेमळां । गोकुळींचिया ऐसा	ज्ञाने.११.३४
१०२२२४. हा	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
१०२२२५. हा	म्हणोनि विश्वरूप तूं सहसा । दाविसी हा कीर भरंवसा । कां जे कडाडां आणि गहिंसां- । माजीं नीच नवा तूं कीं	ज्ञाने.११.४.९७
१०२२२६. हा	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
१०२२२७. हा	एथ कां पां हा उगला । म्हणोनि कृष्णें जंव पाहिला । तंव आर्तीचें लेणें लेइला । तैसाचि आहे	ज्ञाने.११.७.१५३
१०२२२८. हा	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
१०२२२९. हा	हा कोपे कीं निवांतु साहे । हा रुसे तरी बुझावीत जाये । नवल पिसें लागलें आहे । पार्थाचें देवा	ज्ञाने.११.९.१७२
१०२२३०. हा	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
१०२२३१. हा	जी सत्यलोकु तुजमाजीं आहे । देखिला चतुराननु हा नोहे । आणि येरीकडे जंव पाहें । तंव कैलासुही दिसे	ज्ञाने.११.१५.२६१
१०२२३२. हा	नोहे तोचि हा शिरीं । मुकुट लेइलासि श्रीहरी । परि आतांचें तेज आणि थोरी । नवल कीं बहुवें	ज्ञाने.११.१७.२९४
१०२२३३. हा	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
१०२२३४. हा	बाप साक्षात्काराचा वेधु । कैसा देशधडी केला बोधु । हा गुरुशिष्यसंबंधु । विपायें नांदे	ज्ञाने.११.२४.३७०
१०२२३५. हा	तैशीं तुझीं वक्त्रें प्रचंडें । वरी आवेश हा बाहेरी वोसंडे । आले मरणरसाचे लोंढे । आम्हांवरी	ज्ञाने.११.२५.३७८
१०२२३६. हा	जरि तूं गोसावी आमुचा अनंता । तरि सुई वोडण माझिया जीविता । सांटवीं पसारा हा मागुता । महामारीचा	ज्ञाने.११.२५.३८३
१०२२३७. हा	हा ठायवरी पुढतपुढती । तूतें म्हणिजे बहुवा काकुळती । ऐसा मी विश्वमूर्ती । भेडका जाहलों	ज्ञाने.११.२५.३८६
१०२२३८. हा	कैसा नव्हता प्रळयाचा वेळु । गोखा तूंचि मिनलासि काळु । बापुडा हा त्रिभुवनगोळु । अल्पायु जाहला	ज्ञाने.११.२५.३८९
१०२२३९. हा	आतां हा जळता वारा कें वेंटाळे । कोणाही विषा भरलें गगन गिळे । महाकाळेंसि खेळें । आंगवत असे	ज्ञाने.११.२६.४०५
१०२२४०. हा	या आघवियाचि सृष्टी । लागलिया आहाति वदनाचां वाटीं । आणि हा जेथिंचिया तेथ मिठी । देतसे उगला	ज्ञाने.११.२७.४२०
१०२२४१. हा	अगा हा लोकु बापुडा । जाहला वदनज्वाळां वरपडा । जैसीं वणवेयाचिया वेढां । सांपडती मृगें	ज्ञाने.११.३०.४३५
१०२२४२. हा	तेथ अर्जुन म्हणे कटकटां । उबगिलों मागिल्या संकटा । म्हणोनि आळविला तंव वोखटा । उधाइला हा	ज्ञाने.११.३२.४५२
१०२२४३. हा	हा मृगजळाचा पूर आला । दळ नव्हे कापडाचा साप केला । इया शृंगारूनियां खाला । मांडिलिया पैं	ज्ञाने.११.३२.४६५
१०२२४४. हा	यावरी पांडवा । काइसा झुंजाचा मेळावा । हा आभासु गा आघवा । येर ग्रासिलें मियां	ज्ञाने.११.३४.४७५
१०२२४५. हा	ना अर्जुना मी काळु । आणि ग्रासिजे तो माझा खेळु । हा बोलु कीर अढळु । मानूं आम्ही	ज्ञाने.११.३६.४९१
१०२२४६. हा	हा संकेतु जंव अनंता । वेळु लागला बोलतां । तंव अर्जुनें लोकु मागुता । देखिला यथास्थिति	ज्ञाने.११.३६.५००
१०२२४७. हा	सजनपणाचिया वाटा । तुजपुढें बैसें उफराटा । हा पाडु काय वैकुंठा । परि चुकलों जी	ज्ञाने.११.४२.५४७
१०२२४८. हा	ऐसा अपराधु हा आहे । जो त्रिभुवनीं न समाये । जी नेणेचि कां पाये । शिवतिले तुझे	ज्ञाने.११.४२.५५०
१०२२४९. हा	मियां नक्षत्रीं डाव पाडावा । चंद्र चेंडुवालागीं देयावा । हा छंदु सिद्धी नेला आघवा । माउलिये तुवां	ज्ञाने.११.४५.५८१

१०२२५०. हा	नातरी सोनयाचा डोंगरु । येसणा न चले हा थोरु । ऐसें म्हणोनि अव्हेरु । करणें घडे	ज्ञाने.११.४९.६२५
१०२२५१. हा	परि पुढतपुढती पांडवा । हा एक बोलु न विसरावा । जे इये स्वरुपौनि सद्भावा । नेदावें निघों	ज्ञाने.११.४९.६३७
१०२२५२. हा	हा ठाववरी शिष्याची निसी । सहाते गुरु आहाती कवणे देशीं । परी नेणिजे आवडी कैशी । संजयो म्हणे	ज्ञाने.११.५०.६४६
१०२२५३. हा	सावियाचि तृषा फुटला । तया मज अमृतसिंधु हा भेटला । आतां जिणयाचा फिटला । अभरंवसा	ज्ञाने.११.५१.६७१
१०२२५४. हा	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
१०२२५५. हा	किंबहुना पांडवा । हा अग्निप्रवेशु नीच नवा । भातारेंवीण करावा । तो हा योगु	ज्ञाने.१२.५.६६
१०२२५६. हा	याकारणें गा भक्तराया । हा मंत्र तुवां धनंजया । कीजे जे यया । मार्गा भजिजे	ज्ञाने.१२.७.९६
१०२२५७. हा	अगा अभ्यासयोगु म्हणिजे । तो हा एकु जाणिजे । येणें कांहीं न निपजे । ऐसें नाहीं	ज्ञाने.१२.९.११०
१०२२५८. हा	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
१०२२५९. हा	अर्जुना हा फलत्यागु । आवडे कीर असलगु । परि योगामाजीं योगु । धुरेचा हा	ज्ञाने.१२.११.१३४
१०२२६०. हा	अर्जुना हा ठावोवरी । जो सोहंभावो सरोभरी । तो द्वैताचां पैलतीरीं । निगों सरला	ज्ञाने.१२.१६.१८५
१०२२६१. हा	जो पैं सुरसहायशीळु । लोकलालनलीळु । प्रणतप्रतिपाळु । हा खेळु जयाचा	ज्ञाने.१२.२०.२४२
१०२२६२. हा	अहो जीवु एथ उखिता । वस्तीकरु वाटे जातां । आणि प्राणु हा बलौता । म्हणोनि जागे	ज्ञाने.१३.४.३४
१०२२६३. हा	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
१०२२६४. हा	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
१०२२६५. हा	तेथ दुजी जे जीवदशा । तिये नांव विरेशा । येथें अव्यक्त ऐसा । पर्यावो हा	ज्ञाने.१३.५-६.९२
१०२२६६. हा	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
१०२२६७. हा	आणि जीवेंसी पांडवा । या छत्तिसांचा मेळावा । तो हा एथ जाणावा । संघातु पैं गा	ज्ञाने.१३.५-६.१४९
१०२२६८. हा	पूज्यता डोळां न देखावी । स्वकीर्ती कानीं नायकावीं । हा अमुका ऐसी नोहावी । सेचि लोकां	ज्ञाने.१३.७.१८८
१०२२६९. हा	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५
१०२२७०. हा	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
१०२२७१. हा	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
१०२२७२. हा	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
१०२२७३. हा	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
१०२२७४. हा	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
१०२२७५. हा	उभळीचा उजगरा । सेजेया साइलिया घरा । शिणवील म्हणती म्हातारा । बहुतांतें हा	ज्ञाने.१३.८.५७४
१०२२७६. हा	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५

१०२२७७. हा	हा ठायवरी । तया नांवाचें भय हरी । मग म्हणे अवधारीं । आणिकें चिन्हें	ज्ञाने.१३.११.६७६
१०२२७८. हा	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२
१०२२७९. हा	तेवीं देहा जंव जंव वाढु । जंव जंव दिवसांचा पवाडु । जंव जंव सुरवाडु । भोगांचा हा	ज्ञाने.१३.११.७४८
१०२२८०. हा	किंबहुना पांडवा । हा आंगींचा मृत्यु नीच नवा । न देखे जो मावा । विषयांचिया	ज्ञाने.१३.११.७५१
१०२२८१. हा	म्हणती तुवां पांडवा । हा चिन्हसमुच्चयो आघवा । आयकिला तो जाणावा । अज्ञानभागु	ज्ञाने.१३.११.८६०
१०२२८२. हा	म्हणोनि विश्वतश्चक्षु । हा अचक्षूचां ठायीं पक्षु । बोलावया दक्षु । जाहला वेदु	ज्ञाने.१३.१३.८७७
१०२२८३. हा	नामरूपसंबंधु । जातिक्रियाभेदु । हा आकारासीच प्रवादु । वस्तूसि नाहीं	ज्ञाने.१३.१४.९०४
१०२२८४. हा	म्हणोनि गुणाचा संगु । अथवा गुणभोगु । हा निर्गुणीं लागु । बोलों नये	ज्ञाने.१३.१४.९११
१०२२८५. हा	म्हणोनि हा भूताकारु । जेथौनि तेंचि तया आधारु । कल्लोळा सागरु । जियापरी	ज्ञाने.१३.१६.९२०
१०२२८६. हा	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
१०२२८७. हा	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
१०२२८८. हा	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
१०२२८९. हा	तैसा गुणसंगमें । अजन्मा हा जन्मे । पावतु ऐसा गमे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१८
१०२२९०. हा	हा प्रकृतिमाजीं उभा । परि जुई जैसा वोथंबा । यया प्रकृति पृथ्वीनभा । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.२२.१०२१
१०२२९१. हा	प्रकृतिसरितेचां तटीं । मेरु हा किरीटी । माजीं बिंबे परी लोटीं । लोटों नेणे	ज्ञाने.१३.२२.१०२२
१०२२९२. हा	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
१०२२९३. हा	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
१०२२९४. हा	प्रकृति येणें जिये । याचिया सत्ता जग विये । इयालागीं इये । वरयतु हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२४
१०२२९५. हा	हा महद्ब्रह्मगोसावी । ब्रह्मगोललाघवी । अपारपणें मवी । प्रपंचातें	ज्ञाने.१३.२२.१०२६
१०२२९६. हा	अगा प्रकृतिपरौता । एकु आथी पंडुसुता । ऐसा प्रवादु तो तत्त्वता । पुरुष हा पैं	ज्ञाने.१३.२२.१०२८
१०२२९७. हा	हा नाशतां भूताभासु । एथ आत्मा तो अविनाशु । जैसा केयूरादिकीं कसु । सुवर्णाचा	ज्ञाने.१३.२७.१०६५
१०२२९८. हा	हा जी जाहलिये प्रतीती । घर बांधणें जें चित्तीं । तें आतां ना सुभद्रापती । इयावरी	ज्ञाने.१३.३०.१०९०
१०२२९९. हा	एक निघे पूर्वेकडे । एक तें पश्चिमेकडे । तिये भेटीचेनि पाडें । संबंधु हा	ज्ञाने.१३.३१.१०९९
१०२३००. हा	रात्री आणि दिवसा । कनका आणि कापुसा । अपाडु कां जैसा । तैसाचि हा	ज्ञाने.१३.३१.११०१
१०२३०१. हा	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
१०२३०२. हा	ऐसा हा जी आघवा । श्रीकृष्णें तया पांडवा । उगाणा दिधला जीवा । जीवाचिया	ज्ञाने.१३.३४.११४३
१०२३०३. हा	आणि कोणा देता कोण । तो नर तैसा नारायण । वरी अर्जुनातें कृष्ण । हा मी म्हणे	ज्ञाने.१३.३४.११४५

१०२३०४. हा	हा ठावोवरी मातें । पुरतया सारस्वतें । केलें असें श्रीमंतें । श्रीगुरुरायें	ज्ञाने.१३.३४.११६४
१०२३०५. हा	कीं पुढिलाची दृष्टि चोरिजे । हा दृष्टिबंधु निफजे । परी नवल लाघव तुझें । जें आपणपें चोरे	ज्ञाने.१४.५
१०२३०६. हा	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदु:खभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
१०२३०७. हा	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
१०२३०८. हा	आपपृथ्वीउत्कटें । आणि तमोमात्रें निकृष्टें । स्थावरु उमटे । उद्भिजु हा	ज्ञाने.१४.३.१०१
१०२३०९. हा	हा तूं साचोकारा । निश्चयाचा खरा । गांठी बांध वीरा । जीवाचिये	ज्ञाने.१४.४.१२८
१०२३१०. हा	पृथ्वी पाताळीं जावो । कां आकाशही वरी येवो । परी उठणें हा भावो । उपजों नेणे	ज्ञाने.१४.८.१८३
१०२३११. हा	हा ठायवरी लोभु । करी स्वैरत्वाचा राबु । वेंटाळितां अलाभु । तें तें उरे	ज्ञाने.१४.११-१५.२३०
१०२३१२. हा	बुद्धि मेचवेना धोंडीं । हा ठायवरी मवाळें सांडी । आठवो देशधडी । जाला दिसे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४७
१०२३१३. हा	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
१०२३१४. हा	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
१०२३१५. हा	हा ठायवरी । नेहटोनि ठेला अंतरीं । आतां काय वर्ते शरीरीं । कांहीं नेणे	ज्ञाने.१४.२०.३११
१०२३१६. हा	हा संदेह जरी वाहसी । तरी सुखें पुसों लाहसी । परिस आतां तयासी । रूप करूं	ज्ञाने.१४.२१.३२६
१०२३१७. हा	हा ब्रह्मा ऐसेनि स्तविजो । कां नीच म्हणोनि निंदिजो । परी नेणे जळों विझों । राखोंडी जैसी	ज्ञाने.१४.२४.३६०
१०२३१८. हा	तरी कृपाळु तो तुष्टो । यया विवेकु हा घोंटो । मोहाचा फिटो । महारोगु	ज्ञाने.१४.२७.४१२
१०२३१९. हा	तेथें अहं हा धूप जाळूं । नाहंतेजें वोवाळूं । सामरस्यें पोटाळूं । निरंतर	ज्ञाने.१५.७
१०२३२०. हा	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
१०२३२१. हा	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
१०२३२२. हा	तो हा जगडंबरु । नोहे येथ संसारु । हा जाणें महातरु । थांवला असे	ज्ञाने.१५.४७
१०२३२३. हा	जे तुटलिया मूळापाशीं । उलंडेल कां शाखांशीं । परी तैशी गोठी कायशी । हा सोपा नव्हे	ज्ञाने.१५.५०
१०२३२४. हा	यया फळ ना चुंबितां । फूल ना तुरंबितां । जें कांहीं पंडुसुता । तें रुखुचि हा	ज्ञाने.१५.५५
१०२३२५. हा	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
१०२३२६. हा	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
१०२३२७. हा	ऐसा हा एकु । विश्वाकार विटंकु । उदयला जाण रुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.६२
१०२३२८. हा	आणि अश्वत्थु हा ऐसी । प्रसिद्धी कायसी । आत्मविदविलासीं । निर्णयो केला	ज्ञाने.१५.६५
१०२३२९. हा	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
१०२३३०. हा	श्रीकृष्णोक्तिसागरा । हा अगस्तीचि दुसरा । म्हणौनि घोंटु भरों पाहे एकसरा । अवघेयाचा	ज्ञाने.१५.७०

१०२३३१. हा	घन अज्ञानसुषुप्ती । तो बीजांकुरभावो म्हणती । येर स्वप्न हन जागृती । हा फळभावो तयाचा	ज्ञाने.१५.१.८९
१०२३३२. हा	किंबहुना इहीं आठें । आंगीं हा अधिक फांटे । परी शिंपीचि येवढें उमटे । रुपें जेवीं	ज्ञाने.१५.१.१०६
१०२३३३. हा	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
१०२३३४. हा	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
१०२३३५. हा	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७
१०२३३६. हा	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
१०२३३७. हा	एऱ्हवीं दानशीळु पुरुषु । वेंचकपणेंचि संचकु । तैसा व्ययेंही हा रुखु । अव्ययो गमे	ज्ञाने.१५.१.१२२
१०२३३८. हा	एकी देहाची डिरी तुटे । तंव देहांकुरीं बहुवी फुटे । ऐसेनि भवतरु हा वाटे । अव्ययो ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१३२
१०२३३९. हा	हा संसारवृक्षु तैसा । मोडतु मांडतु सहसा । न देखोनि लोकु पिसा । अव्ययो मानी	ज्ञाने.१५.१.१३८
१०२३४०. हा	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
१०२३४१. हा	तेथ तेणें अचाटें । गुणांचेनि झडझडाटें । तिहीं ठायीं हा फांटे । ऊर्ध्वमूळ	ज्ञाने.१५.२.१५४
१०२३४२. हा	एवं माळोवाळी उत्तरोत्तरु । ऊर्ध्वशाखांचा हा पैसारु । बुडी साना अग्रीं थोरु । फलाढ्यपणें	ज्ञाने.१५.२.१९८
१०२३४३. हा	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
१०२३४४. हा	एवं तुज अलौकिकु । हा अधोर्ध्वशाखु । सांगितला भवरुखु । ऊर्ध्वमूळु	ज्ञाने.१५.२.२०८
१०२३४५. हा	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
१०२३४६. हा	हा स्थावराही तळीं । फांकत असे अधींचां डाळीं । माजीं धांवतसे दुजां मूळीं । मनुष्यरूपीं	ज्ञाने.१५.३.२१२
१०२३४७. हा	ऐसा गाढा आणि अफाटु । आतां कोण करी यया शेवटु । तरी झणी हा हळुवटु । धरिसी भावो	ज्ञाने.१५.३.२१३
१०२३४८. हा	परी हा उन्मूळावया दोषें । येथ सायासचि कायिसे । काय बाळा बागुल देशें । दवडावा आहे	ज्ञाने.१५.३.२१४
१०२३४९. हा	तैसा संसारु हा वीरा । रुख नाहीं साचोकारा । मा उन्मूळणीं दरारा । कायिसा तरी	ज्ञाने.१५.३.२१६
१०२३५०. हा	वांचूनि आम्हीं निरूपिलें जैसें । ययाचें अचळ मूळ असे तैसें । आणि तैसाचि जरी हा असे । साचोकारा	ज्ञाने.१५.३.२१९
१०२३५१. हा	तेवींचि हा अनादी । ऐसी आथी शाब्दी । तो आलु नोहे नुरोधी । बोल तया	ज्ञाने.१५.३.२३०
१०२३५२. हा	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
१०२३५३. हा	जैंसें घटाचें नाहींपण । असतचि असे केलेनिवीण । तैसा समूळ वृक्ष जाण । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३६
१०२३५४. हा	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
१०२३५५. हा	उठलेनि वैराग्यें जेणें । हा त्रिवर्गु ऐसा सांडणें । जैसें वमुनियां सुणें । आतांचि गेलें	ज्ञाने.१५.३.२५६
१०२३५६. हा	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
१०२३५७. हा	पैं जीवाचिया बोधा । गोचरु जो हा धांदा । तो जीवलोकशब्दा । अभिप्रावो	ज्ञाने.१५.७.३४६

१०२३५८. हा	तैसा अहंकर्तृत्वाचा वाढु । कां विषयेंद्रियांचा धुमाडु । हा जाणिजे तैं निवाडु । जैं देह पावे	ज्ञाने.१५.८.३६३
१०२३५९. हा	कां लोकचेष्टीं वेगळाला । जो हा एकचि भानु उदैला । तो आनानी परी गेला । उपेगासी	ज्ञाने.१५.१४.४१७
१०२३६०. हा	तुवां नेणोनि पुसावें । मग आम्हीं परिसऊं बैसावें । तो गा हा पाडु नव्हे । सोयरेया	ज्ञाने.१५.१५.४५२
१०२३६१. हा	आधींच आम्हां यया कांहीं । नरनारायणा सिनें नाहीं । परी आतां जिरो माझां ठाई । वेगु हा माझा	ज्ञाने.१५.१५.४५८
१०२३६२. हा	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
१०२३६३. हा	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
१०२३६४. हा	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
१०२३६५. हा	हा पुरुषु कां म्हणिजे । जे पूर्णपणेंचि निजें । पैं मायापुरीं पहुडिजे । तेणेंही बोलें	ज्ञाने.१५.१६.५२०
१०२३६६. हा	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
१०२३६७. हा	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
१०२३६८. हा	यालागीं हा अक्षरु । ऐसा वेदांतीं डगरु । केला देखसी थोरु । सिद्धांताचा	ज्ञाने.१५.१६.५२३
१०२३६९. हा	आपलिया संकोचविकाशा । आपणचि रूप वीरेशा । हा जळीं चंद्र हन जैसा । समग्र गा	ज्ञाने.१५.१७.५५३
१०२३७०. हा	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
१०२३७१. हा	येवढेया लाठेपणाचा उपावो । आनु नाहींचि म्हणे देवो । हा सम्यग्ज्ञानाचा रावो । उपायांमाजीं	ज्ञाने.१६.५१
१०२३७२. हा	पैं दमु ऐसें म्हणिपे । तो हा जाण स्वरूपें । यागार्थुही संक्षेपें । सांगों ऐक	ज्ञाने.१६.१.९३
१०२३७३. हा	अर्जुना एवं संज्ञु । सर्वत्र जाण यज्ञु । कैवल्यमार्गीचा अभिज्ञु । सांगाती हा	ज्ञाने.१६.१.९९
१०२३७४. हा	पार्था गा स्वाध्यावो । बोलिजे तो हा म्हणे देवो । आतां तप शब्दाभिप्रावो । आईक सांगों	ज्ञाने.१६.१.१०५
१०२३७५. हा	तैसा आत्मपर्यालोचु । प्रवर्ते जो साचु । तपाचा हा निर्वेचु । धनुर्धरा	ज्ञाने.१६.१.११२
१०२३७६. हा	मग उगम ओघ सिंधु । हा नुरेचि व्यवहारभेदु । परी जलैक्याचा बोधु । तोही कवणा	ज्ञाने.१६.२.१३९
१०२३७७. हा	नाना विषवर्गु एकवटु । तया नांव जैसा बासटु । आसुरी संपत्ति हा खोटु । दोषांचा तैसा	ज्ञाने.१६.३.२१६
१०२३७८. हा	आणि जगा वेदीं विश्वासु । आणि विश्वासीं पूज्य ईशु । जगीं एक तेजसु । सूर्यचि हा	ज्ञाने.१६.४.२३०
१०२३७९. हा	ऐसा मान्यतेचा पुष्टगंडु । तो अभिमानी परमलंडु । रौरवाचा रूढु । मार्गुचि तो हा	ज्ञाने.१६.४.२३६
१०२३८०. हा	तरी विश्व हा अनादि ठावो । येथ नियंता ईश्वररावो । चावडिये न्यावो अन्यावो । निवडी वेदु	ज्ञाने.१६.८.२९५
१०२३८१. हा	हा ठायवरी । संपत्ति ते आसुरी । अधोगती अवधारीं । जोडिली तिहीं	ज्ञाने.१६.२०.४१४
१०२३८२. हा	काय बहु बोलों सुभटा । सांगितलिया निकृष्टा । नरकाचा दारवंटा । त्रिशंकु हा	ज्ञाने.१६.२१.४३०
१०२३८३. हा	धर्मादिकां चौंहीआंतु । पुरुषार्थाची तैंचि मातु । करावी जैं संघातु । सांडील हा	ज्ञाने.१६.२२.४३३
१०२३८४. हा	वामांगीचा लास्यविलासु । जो हा जगद्रूप आभासु । तो तांडवमिसें कळासु । दाविसी तूं	ज्ञाने.१७.८

१०२३८५. हा	हा पुसावया अभिप्रावो । जो अर्जुन करी प्रस्तावो । तो सतराविया ठावो । अध्याया येथ	ज्ञाने.१७.३०
१०२३८६. हा	ऐसेनि हा सकळु । जगडंबरु निखिळु । श्रद्धेचाचि केवळु । वोतला असे	ज्ञाने.१७.३.७२
१०२३८७. हा	तेथ शुद्धीचिया आशा । तो लेपु न मनवे जैसा । तयांतें सांडावया तैसा । अनुवादु हा	ज्ञाने.१७.६.१०८
१०२३८८. हा	आणि शरीरा हन मानसा । बळाचा पैं कुवासा । हा आहारु तरी दशा । कैंची रोगां	ज्ञाने.१७.८.१३४
१०२३८९. हा	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
१०२३९०. हा	ऐसा सात्त्विकु आहारु । परिणमला थोरु । करी हा उपकारु । सबाह्यासी	ज्ञाने.१७.८.१३७
१०२३९१. हा	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
१०२३९२. हा	आलिया न घली बैसों । तेथ गंधाक्षतांचा काय अतिसो । हा अप्रसंगु कीर असो । तामसीं नरीं	ज्ञाने.१७.२२.३०४
१०२३९३. हा	हा बोलु आइकतखेवीं । अर्जुना आधि न माये जीवीं । म्हणे देवें कृपा करावी । सांगावें तें	ज्ञाने.१७.२२.३२६
१०२३९४. हा	कष्टले संसारशीणें । जे देवों येती गाऱ्हाणें । तयां ओ दे नांवें जेणें । तो संकेतु हा	ज्ञाने.१७.२३.३३१
१०२३९५. हा	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
१०२३९६. हा	आतां आणिकीही परी । सच्छब्दु हा अवधारीं । सात्त्विका कर्मा करी । उपकारु जो	ज्ञाने.१७.२६.३८७
१०२३९७. हा	तेव्हां ओंकार तत्कारीं । सावायिला हा चांगी परी । सच्छब्दु कर्मा करी । जीर्णोद्धारु	ज्ञाने.१७.२६.३९१
१०२३९८. हा	तें असतपण फेडी । आणी सद्भावाचिये रूढी । निजसत्त्वाचिये प्रौढी । सच्छब्दु हा	ज्ञाने.१७.२६.३९२
१०२३९९. हा	तेथ गा हा सच्छब्दु । येरां दोहींपरीस प्रबुद्धु । प्रयोजिला करी साधु । कर्मातें यया	ज्ञाने.१७.२६.३९७
१०२४००. हा	जिये कर्मीं हा प्रयोगु । अनुष्ठिजे सद्विनियोगु । तेथ अनुष्ठिला सांगु । वेदुचि जाणा	ज्ञाने.१७.२७.४१३
१०२४०१. हा	अहो संग्रामु हा वाणिया । मापें नाराचांचिया आणिया । सूनि मांस घे मवणिया । जीवितेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२५
१०२४०२. हा	ऐसिया समयीं कर्कशे । भोगीजत स्वानंदराज्य कैसें । आजि भाग्योदयो हा नसे । आणिके ठाईं	ज्ञाने.१७.२८.४२६
१०२४०३. हा	संजयो म्हणे कौरवराया । गुणा रिझों ये रिपूचिया । आणि गुरुही हा आमुचिया । सुखाचा येथ	ज्ञाने.१७.२८.४२७
१०२४०४. हा	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
१०२४०५. हा	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
१०२४०६. हा	तेवींचि संजयो म्हणे चित्तीं । हा अतिशयो या नृपती । खुपेल म्हणौनि किती । बोलत असों	ज्ञाने.१७.२८.४३१
१०२४०७. हा	परी मर्यादेचा सागरु । हा तंवचि तया डगरु । जंव न देखे सुधाकरु । उदया आला	ज्ञाने.१८.१३
१०२४०८. हा	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
१०२४०९. हा	ऐसा गीता वैष्णवप्रासादु । अठरावा अध्याय कळसु विशदु । म्यां म्हणितला हा भेदु । जाणोनियां	ज्ञाने.१८.४९
१०२४१०. हा	हा ऐकोनि देवाचा बोलु । अर्जुना आला डोलु । म्हणे कर्मनिष्ठां मळु । ठेविला देखों	ज्ञाने.१८.६२
१०२४११. हा	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८

१०२४१२. हा	हा संन्यासु जैं संभवे । तैं काम्य बाधूं न पावे । निषिद्ध तंव स्वभावें । निषेधें गेलें	ज्ञाने.१८.२.१२७
१०२४१३. हा	म्हणोनि फळीं लागु । सांडोनि देहसंगु । कर्मे करावीं हा चांगु । निरोपु माझा	ज्ञाने.१८.६.१७६
१०२४१४. हा	हा तो त्यागतरुवरु । जो गा मोक्षफळें ये थोरु । सात्त्विक ऐसा डगरु । यासींचि जगीं	ज्ञाने.१८.९.२०७
१०२४१५. हा	तैसा बुद्ध्यादिकांपुढां । असतु विश्वाभासु हा येवढा । तो न देखे कवणीकडां । आकाशु जैसें	ज्ञाने.१८.९.२११
१०२४१६. हा	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
१०२४१७. हा	तयाही हा ऐसा । लोभें देतसां जरी लालसा । तरी कां जी घालीतसां । आड आड जीवा	ज्ञाने.१८.१३.२९२
१०२४१८. हा	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
१०२४१९. हा	कां रात्रीचिया पोटा आंतु । निगाला जो हा भास्वतु । तो रात्री ऐसी मातु । ऐके कायी	ज्ञाने.१८.१७.४१७
१०२४२०. हा	तेथ न्यावो आणि अन्यावो । हा द्विविधु साधूनि आवो । उभवितां न लवी खेंवो । कर्मभुवनें	ज्ञाने.१८.१७.४५५
१०२४२१. हा	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
१०२४२२. हा	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१०२४२३. हा	हा निरोधु साहावयालागीं । धैर्याचिया चांगचांगी । चिंतवणी जिती आंगीं । वाहे जो कां	ज्ञाने.१८.२६.६३८
१०२४२४. हा	पैं ग्रहांमाजीं इंगुळु । तयातें म्हणिपे मंगळु । तैसा तमीं धसाळु । गुणशब्दु हा	ज्ञाने.१८.३५.७५१
१०२४२५. हा	तेथ पातकें बांधिती थावो । तियें नरकीं देती ठावो । जेणें सुखें हा अपावो । परत्रीं ऐसा	ज्ञाने.१८.३८.८०३
१०२४२६. हा	तरी भानु हा तेजें । नापेक्षी जेवीं विरजें । कां सिंहें न पाहिजे । जावळिया	ज्ञाने.१८.४३.८५६
१०२४२७. हा	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
१०२४२८. हा	येतुलाचि पांडवा । वैश्यातें कर्माचा मेळावा । हा वैश्यजातिस्वभावा- । आंतुला जाण	ज्ञाने.१८.४४.८८२
१०२४२९. हा	अगा आपुला हा स्वधर्मु । आचरणीं जरी विषमु । तरी पाहावा तो परिणामु । फळेल जेणें	ज्ञाने.१८.४७.९२३
१०२४३०. हा	आणि स्वधर्मुचि पाळावा । परधर्मु तो गाळावा । हा नेमुही पांडवा । न कीजेचि मा	ज्ञाने.१८.४७.९३४
१०२४३१. हा	तैसें अबोधनाशासवें । नाशे क्रियाजात आघवें । ऐसा समूळ संभवे । संन्यासु हा	ज्ञाने.१८.४९.९७२
१०२४३२. हा	जालिया योगाचा गाढा । मेळावा सूनि हा पुढां । ध्यान मागिलीकडां । स्वयंभ केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०४१
१०२४३३. हा	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
१०२४३४. हा	तयाचा देहदुर्ग हा थारा । मोडूनि घेतला तो वीरा । आणि बळ हा दुसरा । मारिला वैरी	ज्ञाने.१८.५३.१०५२
१०२४३५. हा	ऐसा हा सहज माझा । प्रकाशु जो कपिध्वजा । तो भक्ति या वोजा । बोलिजे गा	ज्ञाने.१८.५४.१११७
१०२४३६. हा	तोचि जालिया भोगु तयाचा । न घडे हा भावो जयांचा । तिहीं बोलें केवीं बोलाचा । उच्चारु कीजे	ज्ञाने.१८.५५.११४२
१०२४३७. हा	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
१०२४३८. हा	कीं क्रमयोगप्रासादाचा । कळसु जो हा मोक्षाचा । तयावरील अवकाशाचा । उवावो जाला तो	ज्ञाने.१८.५५.१२२०

१०२४३९. हा	हा ठायवरी सुवर्मा । क्रमयोगीं आहे महिमा । म्हणौनि वेळोवेळां तुम्हां । सांगतों आम्ही	ज्ञाने.१८.५५.१२२३
१०२४४०. हा	एक शिष्य एक गुरु । हा रूढला साच व्यवहारु । तो मत्प्राप्तिप्रकारु । जाणावया	ज्ञाने.१८.५५.१२२६
१०२४४१. हा	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
१०२४४२. हा	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
१०२४४३. हा	आणि प्रसंगें गीता । ठावोही हा संपता । म्हणौनि दावी आद्यंता । एकार्थत्व	ज्ञाने.१८.५५.१२३९
१०२४४४. हा	का बावनें आणि धुरें । हा निवाडु तंवचि सरे । जंव न घेपती वैश्वानरें । कवळूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.५६.१२५३
१०२४४५. हा	अगा रात्री आणि दिवो । हा तंवचि द्वैतभावो । जंव न रिगिजे गांवो । गभस्तीचा	ज्ञाने.१८.५६.१२५६
१०२४४६. हा	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
१०२४४७. हा	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
१०२४४८. हा	याकारणें गा पांडवा । आम्ही आपला हा गुह्य ठेवा । तुज दिधला कणवा । जाकळिलेपणें	ज्ञाने.१८.६३.१३२७
१०२४४९. हा	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
१०२४५०. हा	एऱ्हवीं वेदु निष्प्रपंचु । जेणें विश्वाभासु हा साचु । आज्ञेचा नटनाचु । काळातें जिणें	ज्ञाने.१८.६५.१३७०
१०२४५१. हा	ऐसेनि सद्भावें कर्म करावें । हा तिजा अध्यावो जो देवें । निर्णय केला तो जाणावें । कर्मकांड येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४३९
१०२४५२. हा	तोचि शास्त्राचा बोळावा । घेवोनि वैरी जिणावा । हा निरोपु तो सतरावा । अध्याय येथ	ज्ञाने.१८.६६.१४५३
१०२४५३. हा	तया अर्थजाता अशेषा । केला तात्पर्याचा आवांका । तो अठरावा हा देखा । कलशाध्यायो	ज्ञाने.१८.६६.१४५५
१०२४५४. हा	एवं सकळसांख्यसिंधु । श्रीभगवद्गीताप्रबंधु । हा औदार्ये आगळा वेदु । मूर्तु जाण	ज्ञाने.१८.६६.१४५६
१०२४५५. हा	सर्वशास्त्ररत्नदीप्ती । उजळिता हा त्रिजगती । सूर्यु नव्हे लक्ष्मीपती- । वक्त्राकाशींचा	ज्ञाने.१८.६६.१४७१
१०२४५६. हा	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
१०२४५७. हा	ऐशा भक्तालयीं चोखटीं । गीतारत्नेश्वरु हा प्रतिष्ठीं । मग माझिया संवसाटी । तुकसी जगीं	ज्ञाने.१८.६८.१५०९
१०२४५८. हा	अर्जुना हा ठायवरी । मी तयातें सूयें जिव्हारीं । जो गीतार्थाचें करी । परगुणें संतां	ज्ञाने.१८.६९.१५२३
१०२४५९. हा	तो हा सकळार्थप्रदु । आम्हां दोघांचा संवादु । न करितां पदभेदु । पाठेंचि जो पढे	ज्ञाने.१८.७०.१५२५
१०२४६०. हा	तरी सांग पां पांडवा । हा शास्त्रसिद्धांतु आघवा । तुज एकचित्तें फावा । गेला आहे	ज्ञाने.१८.७२.१५४०
१०२४६१. हा	यया अर्जुनाचिया बोला । देवो नाचे सुखें भुलला । म्हणे विश्वफळा जाला । सफळा फळ हा मज	ज्ञाने.१८.७३.१५७६
१०२४६२. हा	तयाही सातां शतांचा । इत्यर्थु हा श्लोक शेषींचा । व्यासशिष्य संजयाचा । पूर्णोद्गारु जो	ज्ञाने.१८.७८.१६६२
१०२४६३. हा	म्हणौनि व्यासाचा हा थोरु । विश्वासि जाला उपकारु । श्रीकृष्णउक्ती आकारु । ग्रंथाचा केला	ज्ञाने.१८.७८.१७०७
१०२४६४. हा	आणि तोचि हा मी आतां । व्यासांचीं पदें पाहतां पाहतां । आणिला श्रवणपथा । मऱ्हाठिया	ज्ञाने.१८.७८.१७०८
१०२४६५. हा	तैसा प्रबंधु हा श्रवणीं । लागतखेंवो समाधि आणी । ऐकिलियाही वाखाणी । काय व्यसन न लवी	ज्ञाने.१८.७८.१७४४

१०२४६६. हा	ना आदिगुरू शंकरा- । लागोनि शिष्यपरंपरा । बोधाचा हा संसारा । जाला जो आमुतें	ज्ञाने.१८.७८.१७५८
१०२४६७. हा	तो हा तूं घेऊनि आघवा । कळीं गिळितयां जीवां । सर्व प्रकारीं धांवा । करीं पां वेगीं	ज्ञाने.१८.७८.१७५९
१०२४६८. हा	मग आर्ताचेनि वोरसें । गीतार्थग्रंथनमिसें । वर्षला शांतरसें । तो हा ग्रंथु	ज्ञाने.१८.७८.१७६१
१०२४६९. हा	हा ग्रंथसागरु येव्हढा । उतरोनि पैलीकडा । कीर्तिविजयाचा धेंडा । नाचे जो का	ज्ञाने.१८.७८.१७८०
१०२४७०. हा	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
१०२४७१. हा	काय बहु बोलों सकळां । मेळविलों जन्मफळा । ग्रंथसिद्धीचा सोहळा । दाविला जो हा	ज्ञाने.१८.७८.१७८४
१०२४७२. हा	म्हणौनि तुम्हीं मज संतीं । ग्रंथरूप जो हा त्रिजगतीं । उपयोग केला तो पुढती । निरुपम जी	ज्ञाने.१८.७८.१७९१
१०२४७३. हा	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
१०२४७४. हा	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
१०२४७५. हां	हां जी मार्गीं चालतां । पुढां सिंह जाहला अवचितां । तो तंव चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३८-३९.२३८
१०२४७६. हां	हां गा तूं जाणता । तरी न विचारिसी कां आतां । सांगें झुंजावेळें सदयता । उचित कायी	ज्ञाने.२.२.१९
१०२४७७. हां	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
१०२४७८. हां	हां गा उपदेशु जरी ऐसा । तरी अपभ्रंशु तो कैसा । आतां पुरला आम्हां धिंवसा । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.३.२.७
१०२४७९. हां	हां गा कामधेनूचें दुभतें । दैवें जाहले जरी आपैतें । तरीं कामनेची कां तेथें । वानी कीजे	ज्ञाने.३.२.२२
१०२४८०. हां	हां गा शरीर जरी जाहलें । तरी कर्तव्य वोघें आलें । मग उचित कां आपुलें । वोसंडावें	ज्ञाने.३.१६.१४४
१०२४८१. हां	हां गा ऐसें जरी न कीजे । तरी अज्ञानां काय वोजे । तिहीं कवणेपरी जाणिजे । मार्गातें या	ज्ञाने.३.२०.१५७
१०२४८२. हां	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
१०२४८३. हां	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
१०२४८४. हां	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
१०२४८५. हां	हां गा नांवचि एक जयाचें । पाहतां गगनही दिसे टांचें । गुण एकैक काय तयाचे । कळिशील तूं	ज्ञाने.६.१०.१११
१०२४८६. हां	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
१०२४८७. हां	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
१०२४८८. हां	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
१०२४८९. हां	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
१०२४९०. हां	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
१०२४९१. हां	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
१०२४९२. हां	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२

१०२४९३. हां	आणि हां गा घटु जे वेळीं फुटे । ते वेळीं तेथिंचें आकाश लागे नीटे वाटे । वाटा लागे तरि गगना भेटे । एऱ्हवीं चुके	ज्ञाने.८.२७.२५३
१०२४९४. हां	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
१०२४९५. हां	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
१०२४९६. हां	हां गा आंधळ्यांचां गांवीं । आपणपें प्रगटले रवी । तरी तिहीं वोतपलीचि घ्यावी । वांचूनि प्रकाशु कैंचा	ज्ञाने.१०.१३.१५६
१०२४९७. हां	हां गा मनातें मागां सांडावें । पवनातें वावीं मवावें । आदिशून्य उतरोनि जावें । केउतें बाहीं	ज्ञाने.१०.१५.१७८
१०२४९८. हां	हां गा सूर्य काय शिळा । अग्नि म्हणों येत आहे वोंविळा । कां नित्य वाहातया गंगाजळा । पारसेपण असे	ज्ञाने.१०.१८.२०२
१०२४९९. हां	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
१०२५००. हां	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
१०२५०१. हां	हां गा राजसूयाचां सभासदीं । देखतां त्रिभुवनाची मांदी । कैसा शतधा दुर्वादीं । निस्तेजिलासी	ज्ञाने.११.४.१०१
१०२५०२. हां	हां गा दुभतयाचेनि पवाडें । जे जगाचें फेडी सांकडें । तिये कामधेनूचे पाडे । काय भुकेले ठाती	ज्ञाने.११.४.१०९
१०२५०३. हां	यया बोला येरें विचक्षणें । म्हणितलें हां जी कवणासि तें उणें । तुम्ही बकाकरवीं चांदिणें । चरऊं पहा मा	ज्ञाने.११.८.१५६
१०२५०४. हां	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
१०२५०५. हां	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
१०२५०६. हां	हां गा भीष्माऐसा कवणु । सत्यशौर्यनिपुणु । तोही आणि ब्राह्मण द्रोणु । ग्रासिलासि कटकटा	ज्ञाने.११.२६.३९८
१०२५०७. हां	हां जी चौपाहारी न भरतां । कोणेही वेळे श्रीअनंता । काय माध्यान्हीं सविता । मावळतु आहे	ज्ञाने.११.३६.४९४
१०२५०८. हां	हां गा समुद्रु अमृताचा भरला । आणि अवसांत वरपडा जाहला । मग कोणीही आथि वोसंडिला । बुडिजेल म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२४
१०२५०९. हां	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
१०२५१०. हां	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
१०२५११. हां	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
१०२५१२. हां	हां गा निद्रेचेनि आधारें । काय एकलेनि जग न भरे । स्वप्नीचेनि जैं अवतरे । रायपणें	ज्ञाने.१५.६.३४०
१०२५१३. हां	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
१०२५१४. हां	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
१०२५१५. हां	हां गा गांवरसें भरलें । पाणी पाठीं पाय देत आलें । तें गंगा काय म्हणितलें । परतें सर	ज्ञाने.१६.२५
१०२५१६. हां	हां जी संन्यासु आणि त्यागु । इयां दोहीं एक अर्थीं लागु । जैसा संघातु आणि संगु । सांगातेंचि बोले	ज्ञाने.१८.१.८७
१०२५१७. हां	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
१०२५१८. हां	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
१०२५१९. हां	देवो म्हणे हां गा पार्था । तूं आपणपें देख सर्वथा । तंव श्वासूनि येरें माथा । तुकियेला	ज्ञाने.१८.१३.२९०

१०२५२०. हां	हां गा पाठीं लागला घायीं । मरण न चुकेचि पाहीं । तरी समोरला काई । आगळें न कीजे	ज्ञाने.१८.४८.९४३
१०२५२१. हां	हां गा पूर्णिमेआधीं कायी । चंद्रु सावयवुचि नाहीं । परी तिये दिवशीं भेटे पाहीं । पूर्णता तया	ज्ञाने.१८.५४.११२७
१०२५२२. हां	हां गा राजन्यत्व नव्हतां आंगीं । रावो रायपण काय भोगी । का आंधारु हन आलिंगी । दिनकरातें	ज्ञाने.१८.५५.११४४
१०२५२३. हां	हां गा रोगु कायी रोगिया । आवडे दरिद्र दरिद्रिया । परी भोगविजे बळिया । अदृष्टें जेणें	ज्ञाने.१८.६०.१२९७
१०२५२४. हां	हां गा स्वाज्ञानजनितें । मागिलें मोहें तूतें । भुलविलें तो येथें । असे कीं नाहीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४४
१०२५२५. हांका	आवेशें भुजा त्राहाटिती । विसणैले हांका देती । जेथ महामद भद्रजाती । आवरती ना	ज्ञाने.१.१३.१३३
१०२५२६. हांका	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
१०२५२७. हांडी	कां पाषाणाचिया माथां । हांडी फुटली पार्था । जीवीं तैसे सर्वथा । कुटके जाले	ज्ञाने.१६.१६.३६८
१०२५२८. हांव	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दु:स्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
१०२५२९. हांव	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
१०२५३०. हांव	मियां इहींच दोहीं डोळां । झोंबावें विश्वरूपा सकळा । एवढी हांव तो दैवाआगळा । म्हणऊनि करी	ज्ञाने.१०.४२.३३२
१०२५३१. हांव	पहिलें अहिंसेचें नांव । आम्हीं केले जंव । तंव स्फूर्ति बांधली हांव । इये मती	ज्ञाने.१३.७.२३७
१०२५३२. हांव	वारियाची धांव । तैसे सरळ भाव । शंका आणि हांव । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.७.३५९
१०२५३३. हांव	बहु योगाभ्यासीं हांव । विजनाकडे धांव । न साहे जो नांव । संघाताचें	ज्ञाने.१३.८.५१९
१०२५३४. हांव	फुटोनि पडे तंव । मृग वाढवी हांव । परि न म्हणे ते माव । रोहिणीची	ज्ञाने.१३.११.७०७
१०२५३५. हांव	मौन गा तुझें राशिनांव । आतां स्तोत्रीं कें बांधों हांव । दिससी तेतुली माव । भजों काई	ज्ञाने.१७.१५
१०२५३६. हांवा	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
१०२५३७. हांवा	ऐसें वरचिलीचि बरवा । सुख जावों लागलें फावा । तंव रसस्वादाचिया हांवा । लाहो केला	ज्ञाने.७.३०.१९१
१०२५३८. हांवा	वणवा मियां आघवा । पांखेंचि पुसोनि घेयावा । पतंगु या हांवा । घाली जेवीं	ज्ञाने.१४.८.१९१
१०२५३९. हांवा	तेविंचि जीवींचिया हांवा । विषयवासनांचा मेळावा । केला परी तो भोगावा । अर्थे कीं ना	ज्ञाने.१६.१२.३४२
१०२५४०. हांवा	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
१०२५४१. हावें	जैसा फळाचिये हावें । ऐसें कर्म करी आघवें । मग न कीजेचि येणें भावें । उपेक्षी जो	ज्ञाने.५.१३.७३
१०२५४२. हांवे	तैसें निषिद्धाचेनि नांवें । भलतेही भरे हांवे । तियेविषयीं धांवें । घेती करणें	ज्ञाने.१४.११-१५.२५१
१०२५४३. हांवे	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामाजीं एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
१०२५४४. हांवे	तैसें यागाचेनि नांवें । जग वाऊनि हांवे । नागविती आघवें । अहेरावारीं	ज्ञाने.१६.१७.३८७
१०२५४५. हांवें	तैसेनि निष्कामें जीवें । भूम्यादिक अर्पावे । किंबहुना हांवें । नेदावें उठों	ज्ञाने.१७.२०.२७७
१०२५४६. हांसतां	तांबूल ओठ राऊं । हांसतां दांत दाऊं । सनागर मिरऊं । बोल जेणें	ज्ञाने.१३.८.५६३

१०२५४७. हांसया	हांसया रुदना वेळु । नेणता आदरी बाळु । राहाटे उच्छृंखळु । तयापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६९
१०२५४८. हांसिला	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
१०२५४९. हांसिले	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
१०२५५०. हांसों	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
१०२५५१. हांसोनि	म्हणोनि अर्जुनें म्हणितलें । तें हांसोनि येरें दिधलें । तेंचि सांगेन बोलिलें । काय कृष्णें	ज्ञाने.५.१.१४
१०२५५२. हांसोनि	तें देखिलिया कृष्णें जाणितलें । मग हांसोनि पार्थातें म्हणितलें । तें काई पां चित्त उवाइलें । इये बोलीं तुझें	ज्ञाने.५.२९.१६२
१०२५५३. हांसोनि	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७
१०२५५४. हांसोनि	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१०२५५५. हांसोनि	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
१०२५५६. हाकाक	जैसा भोगीं कामु वाढे । कां इंधनें आगीसि हाकाक चढे । तैसीं खातखातांचि तोंडें । खाखातें ठेलीं	ज्ञाने.११.३०.४३२
१०२५५७. हाकारिजे	कृष्णा म्हणोनि हाकारिजे । यादवपणें तूतें लेखिजे । आपली आण घालिजे । जातां तुज	ज्ञाने.११.४२.५५३
१०२५५८. हाचि	हाचि एकु रक्षावा । मी तैसा हा देखावा । येणें दळभारु आघवा । साचु आमुचा	ज्ञाने.१.११.१२४
१०२५५९. हाचि	तेथ अर्जुन म्हणे देवा । हाचि अभिप्रावो आघवा । मी पुसेन आतां सांगावा । कृपानिधी	ज्ञाने.२.५४.२८५
१०२५६०. हाचि	तैसा स्वधर्मरूप मखु । हाचि सेव्यु तुम्हां एकु । ऐसें सत्यलोकनायकु । म्हणता जहाला	ज्ञाने.३.१०.९३
१०२५६१. हाचि	म्हणोनि ऐकें पांडवा । हा स्वधर्मु कवणें न संडावा । सर्वभावें भजावा । हाचि एकु	ज्ञाने.३.१६.१४३
१०२५६२. हाचि	अगा स्वधर्मु हा आपुला । जरी कां कठिणु जाहला । तरी हाचि अनुष्ठिला । भला देखें	ज्ञाने.३.३५.२१९
१०२५६३. हाचि	मग देव म्हणे अगा पंडुसुता । हाचि योगु आम्हीं विवस्वता । कथिला परी ते वार्ता । बहुवां दिवसांची	ज्ञाने.४.१.१६
१०२५६४. हाचि	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
१०२५६५. हाचि	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
१०२५६६. हाचि	तैसें सारासार पाहिजे । तरी सोहपा हाचि देखिजे । येणें संन्यासफळ लाहिजे । अनायासें	ज्ञाने.५.२.१७
१०२५६७. हाचि	सहजें आंगिक जेतुली आहे । तेतुलियाची जरी सिद्धि जाये । तरी हाचि मार्गु सुखोपायें । अभ्यासीन	ज्ञाने.६.१५.३३४
१०२५६८. हाचि	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
१०२५६९. हाचि	आम्हीं अकाळु जो पांडवा । म्हणितला तो हा जाणावा । आणि हाचि धूम्रमार्गु गांवा । पुनरावृत्तीचिया	ज्ञाने.८.२५.२३६
१०२५७०. हाचि	पैं कौरवकुळचक्रवर्ती । मज हाचि विस्मयो पुढतपुढती । जे श्रियेहूनि त्रिजगतीं । सदैव असे कवणी	ज्ञाने.११.९.१६५
१०२५७१. हाचि	आम्हीं योगजात अभ्यासावें । तेणें याचि अनुभवा यावें । शास्त्रातें आलोडावें । परि सिद्धांतु तो हाचि	ज्ञाने.११.४५.५९५
१०२५७२. हाचि	म्हणोनि यावया शांती । हाचि अनुक्रम सुभद्रापती । अभ्यासुचि प्रस्तुतीं । करणें एथ	ज्ञाने.१२.११.१४०
१०२५७३. हाचि	बहुतकरूनि किरीटी । हाचि विषयो इये गोष्टी । एऱ्हवीं कां आडवाटीं । धांविजैल	ज्ञाने.१३.७.२३९

१०२५७४. हाचि	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
१०२५७५. हाचि	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
१०२५७६. हाचि	परि हाचि अंतरीं । विवेकभानूचियापरी । उदैजे ते अवधारीं । उपाय बहुत	ज्ञाने.१३.२३.१०३५
१०२५७७. हाचि	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदु:खभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
१०२५७८. हाचि	हाचि उभय योगु । बुझें बापा चांगु । सत्तेचा नैसर्गु । स्वभावो हा	ज्ञाने.१४.३.८१
१०२५७९. हाचि	आतां हाचि शरीरीं । रजें जियापरी । बांधिजे तें अवधारीं । सांगिजेल	ज्ञाने.१४.६.१५९
१०२५८०. हाचि	आतां किती हाचि विस्तारु । जाणें ऐसा आचारु । तया तोचि साचारु । गुणातीतु	ज्ञाने.१४.२५.३६९
१०२५८१. हाचि	कां रवीचां अस्तमानीं । आंधारेनि कोंदे रजनी । तैसा हाचि गगनीं । मांडला असे	ज्ञाने.१५.५४
१०२५८२. हाचि	वस्तूसी आपुला जो अबोधु । तो ऊर्ध्वी आठुळैजे कंदु । वेदांतींही हाचि प्रसिद्धु । बीजभावो	ज्ञाने.१५.१.८८
१०२५८३. हाचि	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
१०२५८४. हाचि	आतां याचा हाचि विस्तारु । हाचि यया पैसारु । जैसा आपणपें स्वप्नीं परिवारु । येकाकिया	ज्ञाने.१५.१.१०८
१०२५८५. हाचि	सत्त्वाचिये कीर पाळती । कारण हाचि सुमती । दिवसाचिये उन्नती । भानु जैसा	ज्ञाने.१७.८.१३३
१०२५८६. हाचि	तो तूं माझा निरुपचारु । श्रीकृष्णा सेव्य सद्गुरु । मा ब्रह्मतेचा उपकारु । हाचि कां मानी	ज्ञाने.१८.७३.१५७३
१०२५८७. हाटकेश्वरीं	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०
१०२५८८. हाटभेटीचें	पहिलें संवचोराचें मैत्र । हाटभेटीचें कलत्र । कां लाघवियाचे विचित्र । विनोद ते	ज्ञाने.१८.३८.७९७
१०२५८९. हाटवेळे	बाप दु:खाचें केणें सुटलें । जेथ मरणाचे भरें लोटले । तिये मृत्युलोकींचिये शेवटिलें । येणें जाहालें हाटवेळे	ज्ञाने.९.३३.४९६
१०२५९०. हाड	किंबहुना उघड । आंगीं भरुनियां पाखांड । नास्तिकपणाचें हाड । रोंविलें जीवीं	ज्ञाने.१६.९.३१५
१०२५९१. हाडखाइर	म्हणोनि समर्थेंसि वैर । जया पडिलें हाडखाइर । तो जैसा आठही पाहर । परजूनि असे	ज्ञाने.१३.८.५५०
१०२५९२. हाडांचिया	जो न मोकली मारुनी । जीवों नेदी उपजवोनी । विचंबवी खोडां घालुनी । हाडांचिया	ज्ञाने.१८.५३.१०५१
१०२५९३. हाडें	तया तोंडीं कांटिवडें । आंतु नुसतीं हाडें । अशुचि तेणें पाडें । सबाह्य जो	ज्ञाने.१३.११.६७८
१०२५९४. हाडें	आचारभंगाचीं हाडें । रुपतीं इंद्रियापुढें । मरे जरी तेणेंकडे । क्रिया जाय	ज्ञाने.१४.११-१५.२४९
१०२५९५. हाणिचांचि	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
१०२५९६. हाणिचेनि	तेंही ब्राह्मणु नेवों सरे । कीं हाणिचेनि शिणें झांसूरे । सर्वस्व जैसें चोरें । नागऊनि नेलें	ज्ञाने.१७.२१.२९२
१०२५९७. हाणिजे	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
१०२५९८. हाणितलासि	जेणें उरीं हाणितलासि पांपरा । तयाचा चरणु वाहासी दातारा । अझुनी वैरियांचिया कलेवरा । विसंबसीना	ज्ञाने.११.४.१०५
१०२५९९. हाणितलिया	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
१०२६००. हाणितलें	नातरी चडकणा । गगन हाणितलें अर्जुना । तैसा समारंभु सुणा । गेलाचि तो	ज्ञाने.१७.२८.४१८

१०२६०१. हाणी	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
१०२६०२. हाणी	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
१०२६०३. हाणी	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
१०२६०४. हाणोनि	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
१०२६०५. हात	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
१०२६०६. हात	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
१०२६०७. हात	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
१०२६०८. हात	भक्तु माझियाकडे दावी । आणि मी दोन्ही हात वोडवीं । मग देंठु न फेडितां सेवीं । आदरेंशी	ज्ञाने.९.२६.३८३
१०२६०९. हात	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
१०२६१०. हात	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
१०२६११. हात	आणि जंगमाही हात । लाऊनि काढिलें पित्त । मग राखिले शिणत । आणिक जीव	ज्ञाने.१३.७.२२९
१०२६१२. हात	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
१०२६१३. हात	पायां पडती वेंगडी । हात वळती मुरकुंडी । बरवेपणा बागडी । नाचविजैल	ज्ञाने.१३.८.५७०
१०२६१४. हात	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
१०२६१५. हात	आघवांचि देशीं काळीं । नव्हतां देशकाळांवेगळी । जे क्रिया स्थूळास्थूळीं । तेचि हात जयाचे	ज्ञाने.१३.१३.८७३
१०२६१६. हात	देवांगणमिरवणियां । आंगोपचार पुरवणियां । करावया म्हणियां । शोभती हात	ज्ञाने.१७.१४.२०३
१०२६१७. हात	लता पिके आघवी । तंव चूत बांधे पालवी । मग हात न लावित माधवीं । सोडूनि घाली	ज्ञाने.१८.२.१२४
१०२६१८. हात	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
१०२६१९. हाततुकें	तयातें योगीश्वर अलौकिकें । दिठीचेनि हाततुकें । अनुमानिती कौतुकें । तंव हळुवट आवडे	ज्ञाने.८.२८.२६६
१०२६२०. हाततुकें	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
१०२६२१. हातधरणिया	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
१०२६२२. हातपाय	निदैव्याचें व्यवसाय । तैसे ठाकती हातपाय । अमंत्रिया राज्याची परी आहे । बळा यया	ज्ञाने.१३.८.५५६
१०२६२३. हातफळी	जें बुद्धीतें सळी । निश्चयातें टाळी । धैर्येंसी हातफळी । मिळऊनि जाय	ज्ञाने.६.३३-३४.४१४
१०२६२४. हातबोनें	बुद्धीचेनि शाकें । हातबोनें निकें । द्वैत जेथ न देखे । तैसें केलें	ज्ञाने.६.१४.२८२
१०२६२५. हातवटिया	तैसीं एके हातवटिया । कर्में केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
१०२६२६. हातवटिया	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
१०२६२७. हातवटी	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९

१०२६२८. हातवटी	परि भजन करिती हातवटी । तूं जाणत आहासि किरीटी । जे मागां इया गोष्टी । केलिया आम्हीं	ज्ञाने.९.१४.२२९
१०२६२९. हातवटी	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
१०२६३०. हातवटी	का स्नेहा सूत्रा वैश्वानरा । जालियाही संसारा । हातवटी नेणतां वीरा । प्रकाशु नोहे	ज्ञाने.१७.२३.३५१
१०२६३१. हातवटी	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
१०२६३२. हातवटी	आतां तेचि हातवटी । तुज सांगों गोमटी । जया कर्मासि किरीटी । कर्मचि रुसे	ज्ञाने.१८.५.१६५
१०२६३३. हातवटी	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
१०२६३४. हातवटी	गाय धड जोडे गोमटी । ते तैंचि पिवों ये किरीटी । जैं जाणिजे हातवटी । सांजवणीची	ज्ञाने.१८.६६.१४८३
१०२६३५. हातवरी	तेंही बाळाचे हातवरी । चिवडिलें जैसी राडी करी । का सवें बैसोनि नारी । गोतांबील करी	ज्ञाने.१७.१०.१६०
१०२६३६. हातवसावें	मग देहाहंतेचें दळें । सांडूनि एकेचि वेळे । प्रत्यग्बुद्धी करतळें । हातवसावें	ज्ञाने.१५.३.२५८
१०२६३७. हातवसे	लोकीं तरी आथी ऐसें । जे दुरूनि कळसु दिसे । आणि भेटीचि हातवसे । देवतेची तिये	ज्ञाने.१८.३१
१०२६३८. हातवसे	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
१०२६३९. हाता	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
१०२६४०. हाता	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
१०२६४१. हाता	कां उद्यान हाता चढिलें । तरी आपैसीं सांपडलीं फळें फुलें । तेवीं देखिलिया जिया देखवलें । विश्व सकळ	ज्ञाने.१०.१९.२१३
१०२६४२. हाता	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
१०२६४३. हाता	भावाचें अवतरण । अवतरविती खूण । हाता चढे संपूर्ण । तत्त्वभेदें	ज्ञाने.१३.४
१०२६४४. हाता	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
१०२६४५. हाता	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
१०२६४६. हाता	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
१०२६४७. हाता	तैसी तृष्णा वाढिनलिया । मेरुही हाता आलिया । तऱ्ही म्हणे एखादिया । दारुणाहि वळघो	ज्ञाने.१४.७.१६४
१०२६४८. हाता	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
१०२६४९. हाता	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
१०२६५०. हाता	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
१०२६५१. हाता	अनर्घ्य रत्न हाता चढे । तैं भांगाराची वोढी पडे । दोनीं जालीं तरी न जोडे । लेतें आंग	ज्ञाने.१७.२०.२६८
१०२६५२. हाता	उदकाचिये भूमिके । आफळिलेनि कंदुकें । उधळौनि कवतिकें । न येइजे हाता	ज्ञाने.१७.२०.२८०
१०२६५३. हाता	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
१०२६५४. हाता	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५

१०२६५५. हाता	किंबहुना आत्मज्ञान । जेणें हाता ये निधान । तें वैराग्य दिव्यांजन । जीवें ले तो	ज्ञाने.१८.४५.९०४
१०२६५६. हाता	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
१०२६५७. हातां	जरी चिंतामणी हातां चढे । तरी वांछेचें कवण सांकडें । कां आपुलेनि सुरवाडें । इच्छावें ना	ज्ञाने.३.२.२३
१०२६५८. हातां	ना तरी धातुवादाही न जोडे । तें लोहींचि पंधरें सांपडे । जरी दैवयोगें चढे । परिसु हातां	ज्ञाने.६.३४
१०२६५९. हातां	पैं गा आणिकही एक याचें । जें हातां आलें तरी न वचे । आणि अनुभवितां कांहीं न वेचे । वरी विटेहि ना	ज्ञाने.९.२.५२
१०२६६०. हातां	हा दंशु जंव नये हातां । तंव माझें साचोकारपण पार्था । न संपडे गा सर्वथा । जेविं भुसीं कण	ज्ञाने.९.१०.१३६
१०२६६१. हातां	नातरि उकलतया सापाचे वेढे । जैसे चंदना खेंव देणें घडे । अथवा विवसी पळे मग चढे । निधान हातां	ज्ञाने.११.२.७५
१०२६६२. हातां	पूर्वीं अमृतही हातां आलें । परि देव नसतीचि उगले । मग काळकूट उठविलें । शेवटीं जैसें	ज्ञाने.११.२६.४०३
१०२६६३. हातां	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
१०२६६४. हातां	तंव करणेयाचाचि अभावो । परि ऐसाही पडे ठावो । तरि हातां हाचि सरावो । जे जोडिजती	ज्ञाने.१३.७.२८६
१०२६६५. हातां	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
१०२६६६. हातांपायांतें	देहनिर्वाहापुरतें । राहाटवी हातांपायांतें । किंबहुना आपैतें । सबाह्य केलें	ज्ञाने.१८.५२.१०२९
१०२६६७. हाताचें	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
१०२६६८. हातातळीं	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
१०२६६९. हातापायां	तैसें दयालुत्व आपुलें । मनें हातापायां आणिलें । मग तेथ उपजविलें । अहिंसेतें	ज्ञाने.१३.७.३०८
१०२६७०. हातासनें	इया काकुळती जनार्दनें । अन्योपदेशाचेनि हातासनें । बोलामाजीं मन मनें । आलिंगूं सरलें	ज्ञाने.६.१०.११९
१०२६७१. हातासि	मग तो इंद्रियकदंबु । करविजे तंव राबु । जंव कर्तव्याचा लाभु । हातासि ये	ज्ञाने.१८.१८.५०२
१०२६७२. हातियेर	आपण आंग आपण अलंकार । आपण हात आपण हातियेर । आपण जीव आपण शरीर । देखे चराचर कोंदलें देवें	ज्ञाने.११.१०.२१४
१०२६७३. हातियेरां-	पैं आघवेयां हातियेरां- । आंत वज्र तें मी धनुर्धरा । जें शतमखोत्तीर्णकरा । आरूढोनि असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४०
१०२६७४. हातिरुं	पाहें पां सावजें हातिरुं धरिलें । तेणें तया काकुळती मातें स्मरिलें । कीं तयाचें पशुत्व वावो जाहलें । पातलिया मातें	ज्ञाने.९.३१.४४२
१०२६७५. हातिरूं	आंधळें हातिरूं मातलें । डोंगरीं जैसें पेटलें । तैसें विषयीं सुटलें । चित्त जयाचें	ज्ञाने.१३.११.६९८
१०२६७६. हातिवा	तेथ शाकुही कीर बहुत म्हणावा । तयाचा हर्षवेगुचि तो घ्यावा । उजळोनि दिव्यतेजा हातिवा । ते भक्तीचि पाहावी	ज्ञाने.१६.२३
१०२६७७. हातिवेनि	तरि विश्वप्रगटितया गभस्ती । हातिवेनि न कीजे आरती । कां चुळोदकें आपांपती । अर्घ्यु नेदिजे	ज्ञाने.९.१३
१०२६७८. हाती	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
१०२६७९. हातीं	देखा षड्दर्शनें म्हणिपती । तेचि भुजांची आकृती । म्हणऊनि विसंवादें धरिती । आयुधें हातीं	ज्ञाने.१.१०
१०२६८०. हातीं	एके हातीं दंतु । जो स्वभावता खंडितु । तो बौद्धमतसंकेतु । वार्तिकांचा	ज्ञाने.१.१२
१०२६८१. हातीं	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४

१०२६८२. हातीं	देखें मातापितरें अर्चिजती । सर्वस्वें तोष पावविजती । तिये पाठीं केवीं वधिजती । आपुलां हातीं	ज्ञाने.२.४.३२
१०२६८३. हातीं	तैसा जन्मांतरीं बहुतीं । उपासितां लक्ष्मीपती । तूं दैवें आजि हातीं । जाहलासी जरी	ज्ञाने.३.२.२५
१०२६८४. हातीं	आतां कोदंड घेऊनि हातीं । आरूढ पां इये रथीं । देईं आलिंगन वीरवृत्ती । समाधानें	ज्ञाने.३.३०.१८९
१०२६८५. हातीं	देखें शवाचां हातीं दिधलें । जैसें कां रत्न वायां गेलें । नातरी जात्यंधा पाहलें । प्रमाण नोहे	ज्ञाने.३.३२.१९७
१०२६८६. हातीं	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
१०२६८७. हातीं	मग जें कांहीं ते पढिन्नले । तें मर्कटें नारळ तोडिले । कां आंधळ्या हातीं पडिलें । मोतीं जैसें	ज्ञाने.९.१२.१७६
१०२६८८. हातीं	कर्पूर चंदन अगरु । ऐसेया सुगंधाचा महामेरु । मज हातीं लाविला दिनकरु । दीपमाळे	ज्ञाने.९.२६.३९१
१०२६८९. हातीं	परि सर्वथा आपुलां जीवीं । केलियाची शंका कांहींचि नुरवीं । ऐसीं धुवोनि कर्मे द्यावीं । माझियां हातीं	ज्ञाने.९.२७.४०१
१०२६९०. हातीं	मियां लक्ष्मी डावलोनि केली परौती । फेडोनि कौस्तुभ घेतला हातीं । मग वोढविली वक्षस्थळाची वाखती । चरणरजां	ज्ञाने.९.३३.४८०
१०२६९१. हातीं	तैसें नवमीं कृष्णाचें बोलणें । तें नवमीचियाचि ऐसें मी म्हणें । या निवाडा तत्त्वज्ञु जाणे । जया गीतार्थु हातीं	ज्ञाने.१०.३९
१०२६९२. हातीं	जैसें शाखांसी फूल फळ । एकिहेळां वेटाळूं म्हणिजे सकळ । तरी उपडुनियां मूळ । जेवीं हातीं घेपे	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६१
१०२६९३. हातीं	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
१०२६९४. हातीं	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
१०२६९५. हातीं	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५
१०२६९६. हातीं	श्रीकृष्णचि कैवल्य उघडें । वरि सर्वस्व विश्वरूपायेवढें । हातीं दिधलें कीं नावडे । अर्जुनासी	ज्ञाने.११.५०.६४१
१०२६९७. हातीं	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
१०२६९८. हातीं	जे पुरुषार्थसिद्धि चौथी । घेऊनि आपुलां हातीं । रिगाला भक्तिपंथीं । जगा देतु	ज्ञाने.१२.१९.२१९
१०२६९९. हातीं	जयाचें वक्त्र । वाहे गुरुनामाचे मंत्र । गुरुवाक्यावांचूनि शास्त्र । हातीं न शिवे	ज्ञाने.१३.७.४४७
१०२७००. हातीं	एऱ्हवीं असतां हातीं खुळा । भजनावधानीं आंधळा । परिचर्येलागीं पांगुळा- । पासूनि मंदु	ज्ञाने.१३.७.४५६
१०२७०१. हातीं	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
१०२७०२. हातीं	विषो शिणोनि जाये । परि न शिणे सावधु नोहे । कुहिला हातीं खाये । कोढी जैसा	ज्ञाने.१३.११.७०४
१०२७०३. हातीं	शिल्पीं अति निपुण । सूपकर्मीही प्रवीण । विधि आथर्वण । हातीं आथी	ज्ञाने.१३.११.८२९
१०२७०४. हातीं	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
१०२७०५. हातीं	कां हातीं घेतलिया माळा । फिटे सर्पाभासाचा कांटाळा । तैसा माझेनि बोधें टवाळा । नागवे जो	ज्ञाने.१५.१९.५६०
१०२७०६. हातीं	तैसा विषयजातांचा वारा । वाजों नेदिजे इंद्रियद्वारां । इये बांधोनि प्रत्याहारा । हातीं वोपी	ज्ञाने.१६.१.९०
१०२७०७. हातीं	म्हणे आजि मियां । संपत्ति बहुतेकांचिया । आपुलां हातीं केलिया । धन्यु ना मी	ज्ञाने.१६.१३.३४८
१०२७०८. हातीं	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८

१०२७०९. हातीं	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
१०२७१०. हातीं	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
१०२७११. हातीं	म्हणौनि विचारावया शास्त्र । राहाटवावें जें वक्त्र । तें वाचेचेंही सूत्र । हातीं न धरी	ज्ञाने.१७.१६.२३२
१०२७१२. हातीं	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
१०२७१३. हातीं	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
१०२७१४. हातीं	इंद्रियांचां दाहीं हातीं । जाचोनियां दिवोराती । सुखदुःखें प्रकृती । जोडीजती जियें	ज्ञाने.१८.१४.३१७
१०२७१५. हातीं	कां परिसु जालिया हातीं । लोहालागीं सर्वसंपत्ती । वेंचु करितां ये उन्नती । साधकु जैसा	ज्ञाने.१८.२४.६००
१०२७१६. हातीं	अगा जगाही परौती । शुचा वाहे पैं चित्तीं । करितां विषीं हातीं । तृणही न लगे	ज्ञाने.१८.२८.६८७
१०२७१७. हातीं	परी परमात्मया चक्रवर्ती । उगाणिती जंव हातीं । तंव लांचु न घेतां धृती । धरिजती जिया	ज्ञाने.१८.३३.७४३
१०२७१८. हातीं	तरी सर्वेंद्रियांचिया वृत्ती । घेऊनि आपुलां हातीं । बुद्धि आत्मया मिळे कांतीं । प्रिया जैसी	ज्ञाने.१८.४२.८३३
१०२७१९. हातीं	गुरुवाक्यें उठविला । बोधीं निश्चयो आपुला । न्याहाळी हातीं घेतला । आरिसा जैसा	ज्ञाने.१८.५२.१०३२
१०२७२०. हातीं	नाना प्रतिबिंब हातीं । घेऊं गेलिया गभस्ती । बिंबताही असती । जाय जैसी	ज्ञाने.१८.५५.११६०
१०२७२१. हातीं	म्हणौनि उपेयही हातीं । जालया उपायस्थिती । देव प्रवर्तले तें पुढती । येणेंचि भावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४५
१०२७२२. हातीं	हातीं घेऊनि तो दोरु । सांडिजे जैसा सर्पाकारु । कां निद्रात्यागें घराचारु । स्वप्नींचा जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१३९२
१०२७२३. हातीं	आम्हीं जैसें जया रीती । उगाणिलें कानांचां हातीं । येरीं तैसेंचि तुझां चित्तीं । पैठें केलें कीं	ज्ञाने.१८.७२.१५४१
१०२७२४. हातीं	एवं भारताचा आवांका । आणूनि श्लोका येका । संजयें कुरुनायका । दिधला हातीं	ज्ञाने.१८.७८.१६५९
१०२७२५. हातींचा	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
१०२७२६. हातींचा	म्हणोनि आदीचि अभ्यासु जो केला । तो मरण न येतांचि निमोनि गेला । जैसें ठेवणें न दिसतां मालवला । दीपु हातींचा	ज्ञाने.८.२३.२१८
१०२७२७. हातींचा	परी चोखी ते कैसी सांगें । पैं घेवों जातां बोलबगें । कानींचियेही लागे । हातींचा मळु	ज्ञाने.१८.३५.७६९
१०२७२८. हातींचे	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
१०२७२९. हातींचें	तया मग अपावो थोरु आहे । जेणें तें हातींचें सकळ जाये । देखा प्राप्तही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.३.१२.१०८
१०२७३०. हातींचें	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
१०२७३१. हातींचें	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
१०२७३२. हातींचेनि	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
१०२७३३. हातु	सर्वांगा कांटाळा आला । अति संतापु उपनला । तेथ बेंबळ हातु गेला । गांडिवाचा	ज्ञाने.१.२८-३०.१९७
१०२७३४. हातु	म्हणोनि तेथिंची मातु । न चढेचि बोलाचा हातु । जेणें संवादाचिया गांवाआंतु । पैठी कीजे	ज्ञाने.६.१५.३११
१०२७३५. हातु	हा निळयाचा दुसरा । या बुद्धी हातु घातला विखारा । कां रत्नें म्हणोनि गारा । वेंची जेविं	ज्ञाने.९.११.१४८

१०२७३६. हातु	कां नाभिकारा उचलिजे । हातु पडिलिया देइजे । आर्तातें स्पर्शिजे । अळुमाळु	ज्ञाने.१३.७.२८७
१०२७३७. हातु	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
१०२७३८. हातु	तेथ सुगरणी उदारे । रसज्ञ आणि जेवणारे । मिळती मग अवतरे । हातु जैसा	ज्ञाने.१३.३४.११४९
१०२७३९. हातु	आणि आड पडलिया । उद्यमजातां भलतेया । प्रवृत्ति धनंजया । हातु न काढी	ज्ञाने.१४.११-१५.२३१
१०२७४०. हातु	पैं बोळविजे रिणाइतु । तैसा झकवी तयाचा हातु । तूं करणें याचा बहुतु । प्रयोगु तेथ	ज्ञाने.१७.२२.३०५
१०२७४१. हातु	एथ जिव्हेचा हातु फांटे । तंव जेवितां वाटे गोमटें । परि परिणामीं शेवटें । अवश्य मरण	ज्ञाने.१८.१२.२४९
१०२७४२. हातु	तो महावाक्याचेनि नांवें । गुरुकृपेचेनि थांवें । माथां हातु ठेविला नव्हे । थापटिला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४०४
१०२७४३. हातु	या थोराडा कीर कामा । विरजा नोहे आत्मा । परी म्हणसी हन उपक्रमा । हातु लावी	ज्ञाने.१८.१७.४५६
१०२७४४. हातु	कां काळयाणा धुंधुवातु । देखोनि न घलवे हातु । न वचवे खोपेआंतु । वाघाचिये	ज्ञाने.१८.३०.७१२
१०२७४५. हातु	आणि निवटी ध्यानाचें खांडें । तें दुजें नाहींचि पुढें । म्हणूनि हातु आसुडे । वृत्तीचाही	ज्ञाने.१८.५३.१०७८
१०२७४६. हातु	वारा आभाळचि फेडी । वांचूनि सूर्यातें न घडी । कां हातु बाबुळी धाडी । तोय न करी	ज्ञाने.१८.५५.१२३१
१०२७४७. हातु	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
१०२७४८. हातुदेता	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
१०२७४९. हातुपावो	आणि कर्ता ऐसें म्हणिपे । तरी कवणें कर्मीं न शिंपे । जे हातुपावो न लिंपे । उदास वृत्तीचा	ज्ञाने.५.१४.७७
१०२७५०. हातें	ऐसें युक्तिचेनि हातें । जैं इंद्रियां वोपिजे भातें । तैं संतोषासी वाढतें । मनचि करी	ज्ञाने.६.१७.३५२
१०२७५१. हातें	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
१०२७५२. हातें	जिहीं साधिभूता मातें । प्रतीतीचेनि हातें । धरूनि अधिदैवातें । शिवतलें गा	ज्ञाने.७.३०.१८०
१०२७५३. हातें	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
१०२७५४. हातें	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
१०२७५५. हातें	जैसा केरु फिटलिया आभाळीं । दिठी रिगे सूर्यमंडळीं । कां हातें सारूनि बाबुळी । जळ दाविजे	ज्ञाने.११.२.७४
१०२७५६. हातें	तेही एक एक आघवे । चित्रींचे सिंहाडे मानावे । जैसे वोलेनि हाते घ्यावें । पुसोनियां	ज्ञाने.११.३४.४७४
१०२७५७. हातें	व्रतापाठीं व्रतें । आचरे इष्टापूर्ते । काम्यावांचूनि हातें । शिवणें नाहीं	ज्ञाने.१४.७.१६८
१०२७५८. हातें	बाबुळीचि सारावी हातें । परी पाणी तंव असे आइतें । अभ्रचि जावें गगन तें । सिद्धचि कीं	ज्ञाने.१५.१५.४६५
१०२७५९. हातें	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
१०२७६०. हातें	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
१०२७६१. हातें	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
१०२७६२. हातें	पैं आपुलेंचि रत्न थितें । घेपे पारखियाचेनि हातें । तैसें स्वकर्म आपैतें । शास्त्रें करावें	ज्ञाने.१८.४५.८८९

१०२७६३. हातोनि	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
१०२७६४. हातोनि	पैं बुद्धिभेदाचा आरिसा । तया हातोनि पडिला वीरेशा । म्हणौनि प्रतिमुखाभासा । मुकला तो	ज्ञाने.१४.२०.३०४
१०२७६५. हातोपातीं	तैसीं कर्में हातोपातीं । जैं कीजती यथानिगुती । तैं रजतमें झडती । झाडा देऊनी	ज्ञाने.१८.५.१५६
१०२७६६. हातोफळिया	जे प्रत्यवाय तंव गळे । स्वाधिकार बहुवें उजळे । तेथ हातोफळिया मिळे । सद्गतीसी	ज्ञाने.१८.२.१२२
१०२७६७. हातोहातींचें	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
१०२७६८. हानि	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
१०२७६९. हानि	पैं दृष्टादृष्टींचिये जोडी- । लागीं भांडवल न सुटे कवडी । जेथ सर्वस्वें हानि तेथ कोडी । वेंचिती गा	ज्ञाने.९.३३.५०८
१०२७७०. हानि	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
१०२७७१. हानि	हानि लाज न देखे । परापवादु नाइके । जयाचीं इंद्रियें एकमुखें । स्त्रिया केलीं	ज्ञाने.१३.११.७९१
१०२७७२. हानि	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिणु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
१०२७७३. हानिलाभु	गांवा गेलिया वल्लभु । पतिव्रतेचा विरहक्षोभु । भलतेसणी हानिलाभु । न मनी जेवीं	ज्ञाने.१६.१.७९
१०२७७४. हानी	जैसा नेणों केवढा वन्ही । परी गुणाग्रीं ठेउनी । आणिजे सूर्याची हानी । निस्तरावया	ज्ञाने.१८.७८.१६६०
१०२७७५. हारतलें	हारतलें न देखिजे । तंव मागु न सांडिजे । का न धातां न लोटिजे । भाणें जेवीं	ज्ञाने.१८.५.१५०
१०२७७६. हारति	जैसी प्रभा हारति बिंबीं । की जळदसंपत्ती नभीं । भरतें सिंधुगर्भीं । रिगालें राया	ज्ञाने.११.५०.६५०
१०२७७७. हारपत	एथचीही दिठी करपत । सूर्य खद्योतु तैसे हारपत । ऐसें तीव्रपण अद्भुत । तेजाचें यया	ज्ञाने.११.१७.३००
१०२७७८. हारपत	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
१०२७७९. हारपतां	आसनाचेनि पावकें । हारपतां प्राणु पोखे । याचि भागु मोटकें । अशन करी	ज्ञाने.१८.५२.१०२६
१०२७८०. हारपताति	जंत्रावरिचील मार । पदातींचे मोगर । मुखाआंत भार । हारपताति मा	ज्ञाने.११.२६.३९५
१०२७८१. हारपती	अकाळींचीं अभ्रें जैशीं । उर्मीवीण आकाशीं । हारपती आपैशीं । उदयलीं सांतीं	ज्ञाने.४.२३.११७
१०२७८२. हारपती	एक जाणोनियां बोलती । एक ठायेंठावो जाणविती । एक जाणों जातां हारपती । जाणते गुणेंशीं	ज्ञाने.१०.३४
१०२७८३. हारपती	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
१०२७८४. हारपती	आणि महासिद्धांतापासीं । श्रुति हारपती शब्देंसीं । जैसिया सगंधा आकाशीं । वातलहरी	ज्ञाने.१५.१५.४३४
१०२७८५. हारपती	तैशा सकारण क्रिया । हारपती धनंजया । तो कर्मत्यागु ये जया । मोक्षफळासी	ज्ञाने.१८.८.१९७
१०२७८६. हारपती	तेव्हां मृगजळाचे पूर । दिसते एक निरंतर । हारपती कां चंद्रकर । फांकतां जैसे	ज्ञाने.१८.१७.४०६
१०२७८७. हारपती	पाटियेवरील अक्षरें । जैसीं पुसतां येती करें । तैसीं हारपती भेदांतरें । तयाचिया दिठी	ज्ञाने.१८.५४.१०९९
१०२७८८. हारपती	का उदयाचळकुळीं । झळकतां अंशुमाळी । तिमिरें अंतराळीं । हारपती	ज्ञाने.१८.७१.१५३२
१०२७८९. हारपला	परी तयांपाशीं पांडवा । मी हारपला गिंवसावा । जेथ नामघोषु बरवा । करिती ते माझे	ज्ञाने.९.१४.२०८

१०२७९०. हारपली	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
१०२७९१. हारपली	नातरी वारयाचेनि आंगें झगटली । दीपाची दिठी निमटली । कां लखलखोनि हारपली । वीजु गगनीं	ज्ञाने.६.१४.२८५
१०२७९२. हारपले	दिशांचे ठावही हारपले । अधोर्ध्व काय नेणों जाहले । चेइलिया स्वप्न तैसें गेले । लोकाकार	ज्ञाने.११.९.१८९
१०२७९३. हारपलें	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
१०२७९४. हारपलें	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
१०२७९५. हारपलें	तैसें हारपलें आपणपें पावे । तैं संतांतें पाहातां गिंवसावें । म्हणोनि वानावे ऐकावे । तेचि सदा	ज्ञाने.१८.१६.४००
१०२७९६. हारपिजे	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
१०२७९७. हारपे	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
१०२७९८. हारपे	ऐकें शक्तीचें तेज लोपे । तेथ देहींचें रूप हारपे । मग तो डोळियांचि माजि लपे । जगाचिया	ज्ञाने.६.१५.२९३
१०२७९९. हारपे	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
१०२८००. हारपे	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१०२८०१. हारपे	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
१०२८०२. हारपे	नातरी आकाशाचिये खोंपे । वायु निवांतुचि लोपे । कां तरंगता हारपे । जळीं जेवीं	ज्ञाने.९.७.१०३
१०२८०३. हारपे	अगा स्वप्नीं निधान फावे । परि चेइलिया हारपे आघवें । तैसें स्वर्गसुख जाणावें । वेदज्ञाचें	ज्ञाने.९.२१.३३२
१०२८०४. हारपे	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
१०२८०५. हारपे	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
१०२८०६. हारपे	तऱ्ही पाहालया रजनी । तारा लोपती गगनीं । कां हारपे अस्तमानीं । भूतक्रिया	ज्ञाने.१३.५-६.९३
१०२८०७. हारपे	मग आकारु हा हारपे । तेव्हां रुद्र जें म्हणिपे । तेंही गुणत्रय जेव्हां लोपे । तैं जें शून्य	ज्ञाने.१३.१६.९२४
१०२८०८. हारपे	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
१०२८०९. हारपे	म्हणौनि सूर्य जैं हारपे । तैं मृगजळाभासु लोपे । कां प्रभा जाय दीपें । मालवलेनि	ज्ञाने.१५.३.२२८
१०२८१०. हारपे	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
१०२८११. हारपे	आणि जयाचां प्रकाशीं । जग हारपे चंद्रार्केसीं । सचंद्र नक्षत्रें जैसीं । दिनोदयीं	ज्ञाने.१५.६.३१४
१०२८१२. हारपे	पाठीं श्रुतीसकट अशेष । जग हारपे जेथ नि:शेष । तें निजज्ञानही चोख । जाणता मीचि	ज्ञाने.१५.१५.४३६
१०२८१३. हारपे	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
१०२८१४. हारपे	कां वस्त्रपणाचेनि आरोपें । मूर्खाप्रति तंतु हारपे । नाना मुग्धा पटु लोपे । दाऊनि चित्र	ज्ञाने.१८.२१.५४४
१०२८१५. हारपे	आणि सूर्याचेनि प्रतापें । कोडिही नक्षत्र हारपे । ना तो तरी न लोपे । सचंद्रीं तिहीं	ज्ञाने.१८.४३.८५८
१०२८१६. हारपे	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४

१०२८१७. हारपे	घेऊनि ऐलपणातें । परत्व हारपे जेथें । गिळूनि चाऱ्ही भूतें । आकाश जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११३६
१०२८१८. हारपो	माझें असतेपण लोपो । नांवरूप हारपो । मज झणें वासिपो । भूतजात	ज्ञाने.१३.७.१९७
१०२८१९. हारपोनि	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
१०२८२०. हारपोनि	आंतुला महानंदा चेइरें जाहलें । बाहेरि गात्रांचें बळ हारपोनि गेलें । आपाद पां गुंतलें । पुलकांचलें	ज्ञाने.११.१४.२४६
१०२८२१. हारपोनि	तैसें मनें देहें दोहीं । यजननिश्चयाचां ठाई । हारपोनि जे कांहीं । वांछितीना	ज्ञाने.१७.११.१७५
१०२८२२. हारपोनी	जन्ममृत्यूची भाख । हारपोनी जाय नि:शेख । आंत बाहेरी महासुख । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१०.१८.१९८
१०२८२३. हारविली	ऐसी निजकांती हारविली । मग प्राणुचि केवळ जाहाली । ते वेळीं कैसी गमली । म्हणावी पां	ज्ञाने.६.१४.२८३
१०२८२४. हारवी	चातुर्य लपवी । महत्त्व हारवी । पिसेपण मिरवी । आवडोनि	ज्ञाने.१३.७.१९१
१०२८२५. हारवी	आढ्यु आतुडे आडवीं । मग आढ्यता हारवी । नातरी कुळवधू लपवी । अवेवांतें	ज्ञाने.१३.७.२०५
१०२८२६. हारवी	तैसीं रजतमें हारवी । जैं सत्त्व माजु मिरवी । तैं जीवाकरवीं म्हणवी । सुखिया ना मी	ज्ञाने.१४.९-१०.१९९
१०२८२७. हारवी	तो जिणता ना हारवी । तैसा गुण नव्हे ना करवी । जैसी कां श्रोणवी । संग्रामींची	ज्ञाने.१४.२३.३३८
१०२८२८. हारवीजती	उदया येतां गभस्ती । नाना नक्षत्रव्यक्ती । हारवीजती दीप्ती । आंगिका जेवीं	ज्ञाने.१८.५४.१०९७
१०२८२९. हारा	व्याळा कां हारा । वरपडा जालेया नरा । हरिखु आणि दरारा । सरसाचि उठी	ज्ञाने.१८.१८.४८८
१०२८३०. हारी	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
१०२८३१. हारी	हारी उमचावया । जुंवारी जैसा ये डाया । कीं वैरा बापाचेया । पुत्र जचे	ज्ञाने.१३.८.५४१
१०२८३२. हारी	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
१०२८३३. हारी	यया कर्मातें सांडिती परी । एकीचि ते अवधारीं । जे करितां न जाइजे हारी । फळाशेचिये	ज्ञाने.१८.११.२२७
१०२८३४. हारीं	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
१०२८३५. हारीं	वरी जुंझाचें निर्वाण । मांडलें असे दारुण । दोहीं हारीं आपण । हारपिजे जैसें	ज्ञाने.१८.७३.१५८२
१०२८३६. हारु	तो नवगुणरत्नाकरु । या नवरत्नांचा हारु । न फेडित ले दिनकरु । प्रकाशु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८५२
१०२८३७. हारौनिया	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
१०२८३८. हालत	मुक्ताचें देह तैसें । हालत संस्कारवशें । देखोनि लोक पिसे । कर्ता म्हणती	ज्ञाने.१८.१७.४४७
१०२८३९. हालयां	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
१०२८४०. हालवती	हालवती रोमावळी । यालागीं आंग न कुरवाळी । नखांची गुंडाळी । बोटांवरी	ज्ञाने.१३.७.२८५
१०२८४१. हालवलेंही	जें ऐसेंही परि विरुळें । इये विज्ञानाचिये खोळे । हालवलेंही न गळे । तें परब्रह्म	ज्ञाने.८.३.१७
१०२८४२. हालविती	हालविती दोरी तुटली । तरि तियें खांबावरील बाहुलीं । भलतेणें लोटिलीं । उलथोनि पडती	ज्ञाने.११.३३.४६७
१०२८४३. हालविलिया	पैं गगन जेवढें जैसें । पवनु गगनीं तेवढाचि असे । सहजें हालविलिया वेगळा दिसे । एऱ्हवीं गगन तेंचि तो	ज्ञाने.९.६.८९

१०२८४४. हालविलिया	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
१०२८४५. हालविलें	जैसें पवनें तोय हालविलें । आणि तरंगाकार जाहलें । तरी कवण कें जन्मलें । म्हणों ये तेथ	ज्ञाने.२.१२.१०६
१०२८४६. हालविल्या	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
१०२८४७. हालवी	ऐसेनि शरीराकारीं । यंत्रीं भूतें अवधारीं । वाहूनि हालवी दोरी । प्राचीनाची	ज्ञाने.१८.६१.१३०८
१०२८४८. हालवूनि	जरी पवन हालवूनि पाहिजे । तरी गगनावेगळा देखिजे । एऱ्हवीं गगन तो सहजें । असे जैसें	ज्ञाने.७.१७.११५
१०२८४९. हाला	हाती हाला फुलीं । पासवणा जेवीं न घाली । तैसा नोहोटे दुर्वाक्यशेलीं । सेलिला सांता	ज्ञाने.१३.७.४९६
१०२८५०. हाले	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
१०२८५१. हाले	उभयां उभेपण नाहीं जयाचें । मा पडिलिया गहन कवण तयाचें । म्हणोनि प्रतीतीचिये पोटींचें । पाणी न हाले	ज्ञाने.८.५.६३
१०२८५२. हाले	म्यां बोलविल्या वेदु बोले । म्यां चालविल्या सूर्यु चाले । म्यां हालविल्या प्राणु हाले । जो जगातें चाळितां	ज्ञाने.९.१८.२८३
१०२८५३. हालेयाही	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
१०२८५४. हालौनि	दाढी साउळ धरी । मान हालौनि वारी । तरी जो करी । प्रीयेचा पैसु	ज्ञाने.१३.११.७५७
१०२८५५. हाळाहाळ	हां गा सर्पेसी खेळों येईल । कीं व्याघ्रसंसर्ग सिद्धी जाईल । सांगें हाळाहाळ जिरेल । सेविलिया काई	ज्ञाने.३.३३.२०३
१०२८५६. हाहाकारु	दिहाचि दिन थोकला । जैसा प्रळयकाळ मांडला । तैसा हाहाकारु उठिला । तिन्हीं लोकीं	ज्ञाने.१.१९.१५८
१०२८५७. हाही	म्हणऊनि बहु दिवस वोळगावा । कां अवसरु पाहोनि विनवावा । हाही सोसु तया सदैवा । पडेचिना	ज्ञाने.६.१०.१३८
१०२८५८. हाही	देवोदेवीं मीचि पाहीं । हाही निश्चय त्यासि नाही । भाव ते ते ठायीं । वेगळाला धरी	ज्ञाने.७.२१.१४४
१०२८५९. हाही	अपाडु नभा आभाळा । रवि आणि मृगजळा । तैसाचि हाही डोळां । देखसी जरी	ज्ञाने.१३.३३.११२५
१०२८६०. हाही	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
१०२८६१. हाही	आत्माचि कर्ता । हाही निश्चयो नाहीं तत्त्वतां । देहोचि मी कर्मकर्ता । मानी तो साच	ज्ञाने.१८.१६.३८३
१०२८६२. हिंगु	हिंगु त्रासिला घाणी । तरी कैचें सुगंधत्व आणी । द्रवपण सांडूनि पाणी । केंवीं राहे तें	ज्ञाने.१८.११.२२१
१०२८६३. हिंडणवारा	कां मातलिया सरडा । पुढती बुड पुढती शेंडा । हिंडणवारा कोरडा । तैसा जया	ज्ञाने.१३.११.६८९
१०२८६४. हिंडताती	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
१०२८६५. हिंडतां	जे बोलणियाचां रानीं हिंडतां । नायकिजे फळलिया अक्षरांची वार्ता । परि ते वाचाचि केली कल्पलता । विवेकाची	ज्ञाने.१०.२०
१०२८६६. हिंडतु	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
१०२८६७. हिंडवी	जें विवेकातें भुलवी । संतोषासी चाड लावी । बैसिजे तरी हिंडवी । दाही दिशा	ज्ञाने.६.३३-३४.४१५
१०२८६८. हिंडावें	मग किती खांदोखांदीं । यया हिंडावें ऊर्ध्वीं अधीं । म्हणौनि मूळचि अज्ञान छेदीं । सम्यग्ज्ञानें	ज्ञाने.१५.३.२५०
१०२८६९. हिंडिजे	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
१०२८७०. हिंडे	देह तरी वरीलीकडे । आपुलिया परी हिंडे । परि बैसका न मोडे । मानसींची	ज्ञाने.१३.७.४८५

१०२८७१. हिंडे	जैसा रोविल्याविणें । रांजणु थारों नेणे । तैसा पडे तैं राहणें । एऱ्हवीं हिंडे	ज्ञाने.१३.११.६९०
१०२८७२. हिंडे	कोणे एके अवसरीं । रिघोनि नेत्राचां द्वारीं । मग रूपाचां डोंगरीं । सैरा हिंडे	ज्ञाने.१५.७.३५७
१०२८७३. हिंडे	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
१०२८७४. हिंडे	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
१०२८७५. हिंडोनि	सांडूनि आपला आडळ । लवण आश्रयी जळ । का हिंडोनि राहे निश्चळ । वायु व्योमीं	ज्ञाने.१८.५६.१२५०
१०२८७६. हिंपुटी	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
१०२८७७. हिंपुटी	जया सर्वत्र सर्वपणें । सर्वांही काळीं असणें । जें पावूनि चिंतवणें । हिंपुटी जाहलें	ज्ञाने.१२.३.४३
१०२८७८. हिंव	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
१०२८७९. हिंव	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
१०२८८०. हिंव	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
१०२८८१. हिंवचि	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
१०२८८२. हिंवताती	एकां उभयांचि प्राण गेले । चांगांचे दांत बैसले । बिरुदांचे दादुले । हिंवताती	ज्ञाने.१.१३.१३५
१०२८८३. हिंवली	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
१०२८८४. हिंवलें	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
१०२८८५. हिंवाचिया	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
१०२८८६. हिंवें	पार्था तें वस्तु पहिलें । आपणपें पैं आपुलें । पाहिजे जैसें हिंवलें । हिंव हिंवें	ज्ञाने.१५.४.२८२
१०२८८७. हिंसक	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी नि:शेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
१०२८८८. हिंसा	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
१०२८८९. हिंसा	जेथ आशेचिये लाळे । आंतु हिंसा जीभ लोळे । तेवींचि संतोषाचे चाकळे । अखंड चघळी	ज्ञाने.९.१२.१८१
१०२८९०. हिंसा	पेरिजे नुसधी हिंसा । तेथ उगवैल काय अहिंसा । परि नवल बापा धिंवसा । या याज्ञिकांचा	ज्ञाने.१३.७.२२३
१०२८९१. हिंसा	नाना रोगीं अहाळलीं । लोळतीं भूतें देखिलीं । ते हिंसा निवारावया केली । चिकित्सा कां	ज्ञाने.१३.७.२२५
१०२८९२. हिंसा	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
१०२८९३. हिंसा	ते आपुलियासवेशा । मग कोणी कोणी हिंसा । या प्राणियांतें वीरेशा । न साधिती गा	ज्ञाने.१६.१८.३९७
१०२८९४. हिंसाचि	तैसी हिंसाचि करूनि अहिंसा । निफजविजे हा ऐसा । पैं पूर्वमीमांसा । निर्णो केला	ज्ञाने.१३.७.२२०
१०२८९५. हिंसाचि	एवं हिंसाचि अहिंसा । कर्मकांडीं हा ऐसा । सिद्धांतु सुमनसा । वोळखें तूं	ज्ञाने.१३.७.२३६
१०२८९६. हिंसाविषयपुढारी	आणि हिंसाविषयपुढारी । कुकर्मसंगें धुरधुरी । जन्मवरी आगारी । वाढतीचि असे	ज्ञाने.१५.२.१७२
१०२८९७. हिंसेचे	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५

१०२८९८. हिंसेसि	तयातें बहु अज्ञान । तोचि अज्ञानाचें निधान । हिंसेसि आयतन । जयाचें जिणें	ज्ञाने.१३.११.६६३
१०२८९९. हिणावती	तरी सत्कर्मे चांगें । चालिलीं अधिकारबगें । परी एकाधें का आंगें । हिणावती जैं	ज्ञाने.१७.२६.३८८
१०२९००. हिणावो	तें अगाधपण जाईल । मग हिणावो अंगा येईल । जरी मागुता निघसील । न झुंजतचि	ज्ञाने.२.३६.२१७
१०२९०१. हिणावो	तळौटेपण बाणे । आंगीं हिणावो खेवणें । तें तेंचि करणें । बहुतकरूनी	ज्ञाने.१३.७.१९४
१०२९०२. हित	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
१०२९०३. हित	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
१०२९०४. हित	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
१०२९०५. हित	जरी वेदें बहुत बोलिलें । विविध भेद सूचिले । तऱ्ही आपण हित आपुलें । तेंचि घेपे	ज्ञाने.२.४६.२६०
१०२९०६. हित	तरीं पारत्रिकीं हित । आणि आचरितां तरी उचित । तें सांगे एक निश्चित । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.२.३१
१०२९०७. हित	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
१०२९०८. हित	म्हणोनि आणिकांसी जें विहित । आणि आपणपेयां अनुचित । तें नाचरावें जरी हित । विचारिजे	ज्ञाने.३.३५.२२८
१०२९०९. हित	तैसें तुझें हित आघवें । जंव जंव कां तुज फावे । तंव तंव आमुचें सुख दुणावे । ऐसें असे	ज्ञाने.१०.१.५९
१०२९१०. हित	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
१०२९११. हित	पैं अहितापासूनि काढिती । हित देउनी वाढविती । नाहीं श्रुतीपरौती । माउली जगा	ज्ञाने.१६.२४.४६२
१०२९१२. हित	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
१०२९१३. हित	येरें पापपुण्यादिकें । तें आघवेंचि करोनि लटिकें । हित मानी अग्निमुखें । चरणें जें कां	ज्ञाने.१८.२२.५७२
१०२९१४. हित	तैसें मनें वाचा कायें । भलतया दुखवितु जाये । स्वार्थू साधितां न पाहे । पराचें हित	ज्ञाने.१८.२७.६५६
१०२९१५. हिता	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
१०२९१६. हिताचिलागीं	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
१०२९१७. हिताचेनि	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
१०२९१८. हितालागीं	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
१०२९१९. हितासि	ऐसें हितासि जें जें निकें । तें सदाचि या इंद्रियां दुखे । एऱ्हवीं सोपें योगासारिखें । कांहीं आहे	ज्ञाने.६.१९.३६३
१०२९२०. हिताहित	तैसें साच आणि लटिकें । विरुद्ध आणि निकें । संशयीं तो नोळखे । हिताहित	ज्ञाने.४.४०.२०१
१०२९२१. हिताहित	कां जे मार्गामार्ग देखावे । साच लटिकें वोळखावें । हिताहित जाणावें । हिताचिलागीं	ज्ञाने.८.२६.२३९
१०२९२२. हिताहित	जे हिताहित देखती । हानि कणवा घेपती । पुसोनि शिणु हरिती । देती सुख	ज्ञाने.१३.२५.१०४२
१०२९२३. हिताहित	जो जगीं समान सकृपु । हिताहित दाविता दीपु । तो अमान्यु केला बापु । वेदु जेणें	ज्ञाने.१६.२३.४४६
१०२९२४. हिताहितीं	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४

१०२९२५. हिती	परी तैसें न करिती प्राणिये । वायां आपुलां हिती वाणिये । पैं पोहताती पाणियें । तळहातींचेनि	ज्ञाने.७.२४.१५१
१०२९२६. हितीं	जिहीं सकळभूतांचां हितीं । निरालंबीं अव्यक्तीं । पसरलिया आसक्ती । भक्तीवीण	ज्ञाने.१२.५.६०
१०२९२७. हितीं	आतां बाळाचां हितीं स्तन्य । जैसें नानाभूतीं चैतन्य । तैसें प्राणिमात्रीं सौजन्य । आर्जव तें	ज्ञाने.१६.१.११३
१०२९२८. हितु	तो देवो मी सत्यसंकल्पु । आणि जगाचां हितु बापु । मा आणेचा आक्षेपु । कां करावा	ज्ञाने.१८.६५.१३७१
१०२९२९. हिमकणु	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
१०२९३०. हिमकरासी	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०
१०२९३१. हिमवंत	अगा हिंव जें आकर्षलें । तेंचि हिमवंत जेवीं जालें । नाना दूध मुरालें । तेंचि दहीं	ज्ञाने.१४.२६.३७६
१०२९३२. हिमवंतीं	उन्हाळेनि जो न तापे । हिमवंतीं न कांपे । कायसेनिही न वासिपे । पातलेया	ज्ञाने.१३.७.३४६
१०२९३३. हिमवंतींचीं	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
१०२९३४. हिमवंतु	स्थावरां गिरिवरां आंतु । पुण्यपुंज जो हिमवंतु । तो मी म्हणे कांतु । लक्ष्मीयेचा	ज्ञाने.१०.२४-२५.२३४
१०२९३५. हिमवंतु	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
१०२९३६. हिमवंतु	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
१०२९३७. हिमांशुचि	जैसा वायसीं चंद्र नोळखिजे । तैसा ग्रंथु हा प्राकृतीं नेणिजे । आणि तो हिमांशुचि जेविं खाजें । चकोराचें	ज्ञाने.६.२९
१०२९३८. हिमाचळीं	पैं परमाणु भूतळीं । हिमकणु हिमाचळीं । मजमाजीं न्याहाळीं । अहं तैसें	ज्ञाने.१४.२६.३८५
१०२९३९. हिमें	ना प्रवर्तलेनि कर्में । कर्मठत्व तया का गमे । सांगें हिमवंतु हिमें । कांपे कायि	ज्ञाने.१४.२२.३३४
१०२९४०. हिमोदकें	हिमोदकें आकंठें । खडकें सेविजती तटें । जितया मांसाचे चिमुटे । तोडिती जेथ	ज्ञाने.१७.१९.२५८
१०२९४१. हियाही	जे जे ठाय समांस । तेथ आहाच जोडे घाउस । पाठी एकदोनी घांस । हियाही भरी	ज्ञाने.६.१४.२३१
१०२९४२. हियें	तो गाजत जंव आइकती । तंव उभेचि हियें घालिती । एकमेकांतें म्हणती । सावध रे सावध	ज्ञाने.१.१९.१६३
१०२९४३. हियें	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दु:खें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४
१०२९४४. हियें	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
१०२९४५. हियें	वायांचि मान पिळी । अटुवें हियें आवळी । टिटांतु नळी । धरूनि ठाके	ज्ञाने.६.६.७७
१०२९४६. हियें	हा विषयांतें निमालिया आइके । इंद्रियें नेमाचिया धारणीं देखे । तरी हियें घालूनि मुके । जीवितासी	ज्ञाने.६.२४.३७६
१०२९४७. हियें	येणें मानें जीवाचें हियें फोडावें । मग गुज कां पां मज सांगावें । ऐसें कांहीं स्वभावें । कल्पिशी जरी	ज्ञाने.९.१.३५
१०२९४८. हियें	तें तुम्हीं आजि आपुलें । मजपुढां हियें फोडिलें । जया अध्यात्मा वोवाळिलें । ऐश्वर्य हरें	ज्ञाने.११.१.४७
१०२९४९. हियें	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
१०२९५०. हिरडा	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
१०२९५१. हिरण्याक्षु	नातरी काखे सूनि वसुंधरी । जैं हिरण्याक्षु रिगाला विवरीं । तैं उघडलें हाटकेश्वरीं । जेवीं पाताळकुहर	ज्ञाने.११.२४.३६०

१०२९५२. हिरण्याक्षें	दुराग्रहें हिरण्याक्षें । माझी बुद्धिवसुंधरा सूदली काखे । मग मोहार्णवगवाक्षें । रिघोनि ठेला	ज्ञाने.११.१.६१
१०२९५३. हिरतलें	जेणें भ्रांतीपासूनि हिरतलें । गुरुवाक्यें मन धुतलें । मग आत्मस्वरूपीं घातलें । हारौनिया	ज्ञाने.५.७.३४
१०२९५४. हिरतलें	जिहीं विषयांपासोनि हिरतलें । चित्त आपुलें आपण जिंतिलें । ते निश्चित जेथ सुतले । चेतीचिना	ज्ञाने.५.२६.१४८
१०२९५५. हिरतां	तैसें दु:खिताचे शिणणें । हिरतां सकणवपणें । उत्तमाधम नेणे । विवंचूं गा	ज्ञाने.१६.२.१५५
१०२९५६. हिरवे	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
१०२९५७. हिरवें	म्हणाल हिरवें चारीं गुरूं । विसरे मागील मोहर धरूं । कां वारेलगें पाखिरूं । गगनीं भरे	ज्ञाने.१३.७.३१४
१०२९५८. हिरवेपण	पैं कोलिताही कोपे ऐसें । द्राक्षांचें हिरवेपण असे । तें परिपाकीं कां जैसें । माधुर्य आते	ज्ञाने.१८.३७.७९०
१०२९५९. हिरा	अगा अवचिता कापुरा- । मार्जी सांपडला हिरा । वरि पडिलिया नीरा । न निगे केवीं	ज्ञाने.१०.३.७८
१०२९६०. हिरा	पाणियें हिरा न भिजे । आधणीं हरळु न शिजे । तैसी विकल्पजातें न लिंपिजे । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४८२
१०२९६१. हिरु	सहजें दुर्वेचा हिरु । आंगेंचि तंव अमरु । वरी आला पूरु । पीयुषाचा	ज्ञाने.१४.२८
१०२९६२. हिरें	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
१०२९६३. हिरेयांची	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
१०२९६४. हिरोनि	तैसें देशियेचें लावण्य । हिरोनि आणिलें तारुण्य । मग रचिलें अगण्य । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१०.४७
१०२९६५. हिरोनि	तरी मनुष्यदेहाचा तागा । घेऊनि रुसती जे जगा । ते पदवी हिरोनि पैं गा । ऐसें ठेवीं	ज्ञाने.१६.१९.४०६
१०२९६६. हिरोनि	म्हणोनि करावा स्वधर्मु । जो करितां हिरोनि घे श्रमु । उचित देईल परमु । पुरुषार्थराजु	ज्ञाने.१८.४८.९४९
१०२९६७. हिरोनि	ऐसें म्हणे ना मोटकें । तंव हिरोनि सात्त्विकें । आठव नेला नेणों कें । संजयपणाचा	ज्ञाने.१८.७४.१६०२
१०२९६८. हिंवराची	पैं हिंवराची दाट साउली । सज्जनीं जैसी वाळिली । तैसीं पुण्यें डावलूनि गेलीं । अभक्तांतें	ज्ञाने.९.३१.४३७
१०२९६९. हिवों	तैसी आपली सोय देखे । आणि आपलिया स्वभावा मुके । हिंवली जैसी आंगिकें । हिवों नेदी निजांग	ज्ञाने.१७.१६.२२९
१०२९७०. ही	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
१०२९७१. ही	हें असोतु या बोलाचीं ताटें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
१०२९७२. ही	जीव विसंवावयाचिया चाडा । धांवाधांवी करितसे बापुडा । परि सोय ही कवणेकडा । न लभे एथ	ज्ञाने.११.२४.३७३
१०२९७३. ही	तयां आघवियांचिआंतु । घरडोळी घेऊनि असें पाहतु । परि ही देखिली ऐकिली मातु । आतुडेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८६
१०२९७४. ही	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
१०२९७५. ही	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
१०२९७६. ही	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
१०२९७७. ही	नोहे कळसापरतें कांहीं । प्रासादीं काम नाहीं । तें सांगतसे गीता ही । संपलेपणें	ज्ञाने.१८.३४
१०२९७८. ही	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०

१०२९७९. ही	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८
१०२९८०. हीं	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
१०२९८१. हीं	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
१०२९८२. हीं	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
१०२९८३. हीं	आणि अधींचीं हीं मूळें । उपपत्तीं परिसविलीं सविवळें । आतां परिस उन्मूळे । कैसेनि हा	ज्ञाने.१५.२.२०९
१०२९८४. हीं	परी कुमुद कैसेनि सुके । तें कमळ कैसें फांके । हीं दोन्हीं रवी न देखे । जयापरी	ज्ञाने.१८.१७.४३३
१०२९८५. हींव	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
१०२९८६. हीन	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
१०२९८७. हीन	कां मीनलेनि कीडें । जंव जंव तूक वाढे । तंव तंव सोनें हीन पडे । पांचिकां कसीं	ज्ञाने.१४.५.१४१
१०२९८८. हीन	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
१०२९८९. हीनफळ	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
१०२९९०. हीनबुद्धी	दिठी नोहे मिणधी । बोलणें नाहीं संदिग्धी । कवणेंसीं हीनबुद्धी । राहाटीजे ना	ज्ञाने.१३.७.३६४
१०२९९१. हीना	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होईं	ज्ञाने.२.२.१७
१०२९९२. हीनु	अहो प्राकृत आणि हीनु । तयाही कीं गुणत्वाचा मानु । परी न म्हणिजे पुण्यजनु । राक्षसु काई	ज्ञाने.१८.३५.७५०
१०२९९३. हीर	अस्थींचे नळे निरपे । शिरांचे हीर वोरपे । तंव बाहेरी विरूढी करपे । रोमबीजांची	ज्ञाने.६.१४.२३४
१०२९९४. हींव	वरि आपुलिया स्मरणाची उवाइली । हींव ऐसी करीं साउली । ऐसेनि नित्यबुद्धि संचली । मी आणीं तयातें	ज्ञाने.८.१४-१५.१३३
१०२९९५. हुटहुटी	अथवा यज्ञदानादि किरीटी । कां तपें हन जे हुटहुटी । ते तृणा एकासाठीं । न सरे एथ	ज्ञाने.९.२५.३६९
१०२९९६. हुटहुटी	अगा सहस्त्रकिरणाचिये दिठी । पुढां चंद्रही लोपे किरीटी । तेथ खद्योत का हुटहुटी । आपुलेनि तेजें	ज्ञाने.९.२५.३७९
१०२९९७. हुडा	अपानींचिया कवाडा । लावोनि आसनमुद्रा सुहाडा । मूळबंधाचा हुडा । पन्नासिला	ज्ञाने.१२.४.४८
१०२९९८. हुडे	पैं पुनरावृत्तीचेनि उभडें । झळंबती सत्यलोकींचे हुडे । घायें गडबडती धोंडे । ब्रह्मगोळकाचे	ज्ञाने.७.१४.८०
१०२९९९. हुडे	काढूनि प्रळयविजूंचीं जुंबाडें । जैसे पन्नासिले गगनाचे हुडे । तैसे आवाळुवांवरी आंकडे । धगधगीत दाढांचे	ज्ञाने.११.२४.३६३
१०३०००. हुतक	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
१०३००१. हुतशेष	या यज्ञक्रिया उचिता । यज्ञेशीं हवन करितां । हुतशेष स्वभावत: । उरे जें जें	ज्ञाने.३.१३.१२१
१०३००२. हुतशेष	मग आत्मबोधींचें सुख । जें संयमाग्नीचें हुतशेष । तोचि पुरोडाशु देख । घेतला तिहीं	ज्ञाने.४.२७.१३९
१०३००३. हुताशनी	पैं गा मूर्ति तेंचि मुख । हुताशनी जैसें देख । तैसें सर्वपणें अशेख । भोक्तें जें	ज्ञाने.१३.१३.८७९
१०३००४. हुताशनु	कां प्रभावीण भानु । धूमेंवीण हुताशनु । जैसा दर्पण मळहीनु । कहींच नसे	ज्ञाने.३.३८.२६१
१०३००५. हुताशा	नाना काष्ठौनि वीरेशा । वेगळाविलिया हुताशा । राहे काष्ठाचिया मांदुसा । कोंडलेपणें	ज्ञाने.१८.१७.४१६

१०३००६. हुताशीं	पाठीं प्राणक्रियेचेनि स्रुवेनिशीं । पूर्णाहुती पडली हुताशीं । तेथ अवभृथ समरसीं । सहजें जाहलें	ज्ञाने.४.२७.१३८
१०३००७. हुताशीं	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
१०३००८. हुताशीं	आणि दहनपचनसिद्धी । करीतसे जे निरवधी । ते हुताशीं तेजोवृद्धी । माझीचि गा	ज्ञाने.१५.१२.४००
१०३००९. हुताशीं	तेथ सगळिये चित्तवृत्ती । त्यागु करणें ऐशा रीती । निष्कामें पूर्णाहुती । हुताशीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८२
१०३०१०. हुताशु	पैं चित्रींचें पाणी हुताशु । तो दिठीचि भागु आभासु । पटीं आगी वोलांशु । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.१७.४४६
१०३०११. हुताशें	उचितदेवोद्देशें । द्रव्यें धर्म्यें आणि बहुवसें । द्विजद्वारां हन हुताशें । यजिती पैं ते	ज्ञाने.१७.२४.३६०
१०३०१२. हुताशें	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
१०३०१३. हुरडा	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
१०३०१४. हृदय	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
१०३०१५. हृदय	पतिव्रतेचें हृदय जैसें । पतीवांचूनि न स्पर्शे । मी सर्वस्व या तैसें । सुभटांसी	ज्ञाने.१.९.१११
१०३०१६. हृदय	तें न धरतचि निष्टलें । परि नेणेंचि हातोनि पडिलें । ऐसें हृदय असे व्यापिलें । मोहें येणें	ज्ञाने.१.२८-३०.१९८
१०३०१७. हृदय	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
१०३०१८. हृदय	जैसें लवण जळें झळंबलें । ना तरी अभ्र वातें हाले । तैसें सधीर परी विरमलें । हृदय तयाचें	ज्ञाने.२.१.३
१०३०१९. हृदय	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
१०३०२०. हृदय	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
१०३०२१. हृदय	तया संजया येणें बोलें । रायाचें हृदय चोजवलें । जें अवसरीं आहे घेतलें । कुमरांचिया	ज्ञाने.६.५
१०३०२२. हृदय	कां उखितें आंगें जीवें । आपणपें दिधलें जिया भावें । तिये कांतु मिनलिया न राहवे । हृदय जेवीं	ज्ञाने.११.४४.५७७
१०३०२३. हृदय	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
१०३०२४. हृदय	तैसें हृदय चोख । संकल्पविकल्पीं सनोळख । कृत्याकृत्य विशेख । फुडें जाणे	ज्ञाने.१३.७.४८१
१०३०२५. हृदय	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
१०३०२६. हृदय	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
१०३०२७. हृदयकमळआरामु	तंव हृदयकमळआरामु । जो योगियांचा निष्काम कामु । तो म्हणतसे पुरुषोत्तमु । सांगेन आइक	ज्ञाने.३.३७.२३९
१०३०२८. हृदयकमळवेऱ्हीं	तैशी हृदयकमळवेऱ्हीं । दिसे सोनियाची जैशी सरी । नातरी प्रकाशजळाची झरी । वाहत आली	ज्ञाने.६.१४.२८६
१०३०२९. हृदयकल्हारीं	सवर्म हृदयकल्हारीं । तेथ कारुण्यवेळेचां भरीं । लागला म्हणोनि लहरी । भांजेचि ना	ज्ञाने.२.८.७१
१०३०३०. हृदयकोशातळवटीं	तेथ हृदयकोशातळवटीं । जो पवनु भरे किरीटी । तया सगळेयाचि मिठी । देऊनि घाली	ज्ञाने.६.१४.२२९
१०३०३१. हृदयकोशु	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
१०३०३२. हृदयदेशीं	एऱ्हवीं सर्वांचां हृदयदेशीं । मी अमुका आहें ऐसी । जे बुद्धि स्फुरे अहर्निशीं । ते वस्तु गा मी	ज्ञाने.१५.१५.४२१

१०३०३३. हृदयभुवनीं	जीवु परमात्मा दोन्ही । बैसोनि ऐक्यासनीं । जयाचां हृदयभुवनीं । विराजती	ज्ञाने.१२.१४.१५३
१०३०३४. हृदयभूमिके	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
१०३०३५. हृदयभूमी	मग तिये हृदयभूमी पोकळे । जिराली कां एके वेळे । तैसें शक्तीचें रूप मावळे । शक्तीचिमाजी	ज्ञाने.६.१४.२८७
१०३०३६. हृदयमहाअंबरीं	सर्व भूतांचां अंतरीं । हृदयमहाअंबरीं । चिद्वृत्तीचां सहस्रकरीं । उदयला असे जो	ज्ञाने.१८.६१.१२९९
१०३०३७. हृदयरंगणीं	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
१०३०३८. हृदयवरी	तेव्हां मनासी मनपण न स्फुरे । बुद्धि आपणपें न सांवरे । इंद्रियांचे रश्मी माघारे । हृदयवरी भरले	ज्ञाने.११.९.१९१
१०३०३९. हृदयवरी	कंदौनि हृदयवरी । प्रणवाची उजरी । करितां तेचि शरीरीं । प्राणु म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१४.३३६
१०३०४०. हृदयवृत्ती	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
१०३०४१. हृदयवृत्ती	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
१०३०४२. हृदयशल्य	कालिंदीचें हृदयशल्य फेडिलें । जेणें मियां जळत गोकुळ राखिलें । वासरुवांसाठीं लाविलें । विरंचीस पिसें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९०
१०३०४३. हृदयशुद्धीचां	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
१०३०४४. हृदयस्था	याकारणें पार्था । उठीं वेगीं वरौता । नाशु करोनि हृदयस्था । संशयासी	ज्ञाने.४.४२.२०९
१०३०४५. हृदयस्था	तूं करणें न करणें दोन्ही । लाऊनि प्रकृतीचां मानीं । प्रकृतीही का अधीनी । हृदयस्था जया	ज्ञाने.१८.६१.१३१८
१०३०४६. हृदयस्थु	ऐसी पुढील से घेतु । तो सहजें जाणे हृदयस्थु । परि उगा असे निवांतु । तिये वेळीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१७९
१०३०४७. हृदया	म्हणऊनी असता धीरु गेला । हृदया द्रावो आला । जैसा चंद्रकळीं सिंपिला । सोमकांतु	ज्ञाने.१.२८.१९१
१०३०४८. हृदया	ऐसियांतें कैसेनि मारूं । कवणावरी शस्त्र धरूं । निज हृदया करूं । घातु केवीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२२१
१०३०४९. हृदया	आइकें प्राणाचा हात धरूनी । गगनाची पाउटी करूनी । मध्यमेचेनि दादरेहूनी । हृदया आली	ज्ञाने.६.१४.२७१
१०३०५०. हृदया	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
१०३०५१. हृदयाआंतु	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
१०३०५२. हृदयाआंतु	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
१०३०५३. हृदयाआंतु	तेव्हां प्रत्याहारें ख्याति केली । विकारांची संपिली बोहली । इंद्रियें बांधोनि आणिलीं । हृदयाआंतु	ज्ञाने.९.१४.२१५
१०३०५४. हृदयाआंतुली	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
१०३०५५. हृदयाआंतौते	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
१०३०५६. हृदयाकाश	म्हणूनि संवादाचा सुवावो ढळे । तरि हृदयाकाश सारस्वतें वोळे । आणि श्रोता दुश्चिता तरि वितुळे । मांडला रसु	ज्ञाने.९.२८
१०३०५७. हृदयाकाशपल्लकीं	आधारशक्तीचां अंकीं । वाढविसी कौतुकीं । हृदयाकाशपल्लकीं । परिये देसी निजे	ज्ञाने.१२.५
१०३०५८. हृदयाचां	तया हृदयाचां परिवरीं । कुंडलिनिया परमेश्वरी । तेजाची शिदोरी । विनियोगिली	ज्ञाने.६.१४.२८१
१०३०५९. हृदयाचां	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०

१०३०६०. हृदयाचां	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
१०३०६१. हृदयाचां	आशेचिया अंजुळी । ठेऊनि हृदयाचां निडळीं । चातक निराळीं । लागले जैसे	ज्ञाने.११.५२.६७९
१०३०६२. हृदयाचां	मग संयमाची धाटी । सूनि मुरडिलीं उफराटीं । इंद्रियें कोंडिलीं कपाटीं । हृदयाचां	ज्ञाने.१२.४.४७
१०३०६३. हृदयाचां	कां आघवियाचि इंद्रियवृत्ती । हृदयाचां एकांतीं । थापटूनि सुषुप्ती । आणी जें गा	ज्ञाने.१३.५-६.१३०
१०३०६४. हृदयाचां	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
१०३०६५. हृदयाचिया	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
१०३०६६. हृदयाचें	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
१०३०६७. हृदयातें	जैसा गजघटाआंतु । सिंह लीला विदारितु । तैसा हृदयातें भेदितु । कौरवांचिया	ज्ञाने.१.१९.१६२
१०३०६८. हृदयातें	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
१०३०६९. हृदयातें	अभ्यासुचि आपणयातें करी । हृदयातें अनुभव वरी । ऐसी रम्यपणाची थोरी । अखंड जेथ	ज्ञाने.६.११.१६६
१०३०७०. हृदयातें	तुझें नांवचि एक कोण्ही वेळे । जयांचिये मुखासि कां काना मिळे । तयांचिया हृदयातें सांडूनि पळे । भेदु जी साच	ज्ञाने.१०.४२.३२१
१०३०७१. हृदयामध्यें	तैसा हृदयामध्यें मी रामु । असतां सर्वसुखाचा आरामु । कीं भ्रांतासि कामु । विषयावरी	ज्ञाने.९.३.६०
१०३०७२. हृदयामाजीं	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
१०३०७३. हृदयामाजीं	विषयांचा विसरु पडे । इंद्रियांची कसमस मोडे । मनाची घडी घडे । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१२.१८८
१०३०७४. हृदयामाजीं	पृथ्वीतें आप विरवी । आपातें तेज जिरवी । तेजातें पवनु हरवी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.६.१५.२९९
१०३०७५. हृदयामाजीं	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
१०३०७६. हृदयारणीं	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
१०३०७७. हृदयीं	मज हृदयीं सद्गुरु । जेणें तारिलों हा संसारपूरु । म्हणऊनि विशेषें अत्यादरु । विवेकावरी	ज्ञाने.१.२२
१०३०७८. हृदयीं	अर्जुना तें पुण्यवशें । जरी अल्पचि हृदयीं बुद्धि प्रकाशे । तरी अशेषही नाशे । संसारभय	ज्ञाने.२.४०.२३७
१०३०७९. हृदयीं	जरी हृदयीं विषय स्मरती । तरी निसंगाही आपजे संगती । संगीं प्रगटे मूर्ति । अभिलाषाची	ज्ञाने.२.६२-६३.३२१
१०३०८०. हृदयीं	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
१०३०८१. हृदयीं	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
१०३०८२. हृदयीं	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
१०३०८३. हृदयीं	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
१०३०८४. हृदयीं	ते ऐक्याची आहे वोतिली । कीं नित्यतेचिया हृदयीं घातली । जैसी समरससमुद्रीं धुतली । रुळेचिना	ज्ञाने.८.५.६४
१०३०८५. हृदयीं	जे विषयांसि तिळांजळी देऊनि । प्रवृत्तीवरी निगड वाऊनि । मातें हृदयीं सूनि । भोगिताती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२४
१०३०८६. हृदयीं	मोटकें गुरुमुखें उदैजत दिसे । आणि हृदयीं स्वयंभचि असे । प्रत्यक्ष फावो लागे तैसें । आपैसया	ज्ञाने.९.२.४९

१०३०८७. हृदयीं	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
१०३०८८. हृदयीं	ते वर्तत दिसती देहीं । परि ते देहीं ना माझां ठायीं । आणि मी तयांचां हृदयीं । समग्र असें	ज्ञाने.९.२९.४०९
१०३०८९. हृदयीं	आझूनि पाउलाची मुद्रा । मी हृदयीं वाहें गा सुभद्रा । जे आपुलिया दैवसमुद्रा । जतनेलागीं	ज्ञाने.९.३३.४८१
१०३०९०. हृदयीं	उपनिषदें जें गाती । योगिये हृदयीं रिगोनि पाहाती । जयातें सनकादिक आहाती । पोटाळुनियां	ज्ञाने.११.३.८५
१०३०९१. हृदयीं	म्हणोनि गा नमस्कारूं । तयातें आम्ही माथां मुकुट करूं । तयाची टांच धरूं । हृदयीं आम्ही	ज्ञाने.१२.१९.२२१
१०३०९२. हृदयीं	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
१०३०९३. हृदयीं	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
१०३०९४. हृदयीं	तें अदृष्ट अनारिसें । न करील ईश्वरवशें । तो ईश्वरुही असे । हृदयीं तुझां	ज्ञाने.१८.६०.१२९८
१०३०९५. हृदयीं	तैसीं बीजप्रकृतिवशें । अनेकें भूतें येकें ईशें । चेष्टविजती तो असे । तुझां हृदयीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१४
१०३०९६. हृदयीं	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
१०३०९७. हृदयीं	जैसें आम्हीं सांगितलें । तैसेंचि हृदयीं पावलें । तरी सांग पां वहिलें । पुसेन तें मी	ज्ञाने.१८.७२.१५४३
१०३०९८. हृदयींचि	तरी सहजें मन कोंडलें । हृदयींचि असेल उगलें । जैसें करचरणीं मोडलें । परिवरु न संडी	ज्ञाने.८.१२.११३
१०३०९९. हृदयींचिया	जैसी कमळकळिका जालेपणें । हृदयींचिया मकरंदातें राखों नेणे । दे राया रंका पारणें । आमोदाचें	ज्ञाने.१०.९.१२७
१०३१००. हृदयींचें	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
१०३१०१. हृदयींचें	हृदया हृदय येक जालें । ये हृदयींचें ते हृदयीं घातलें । द्वैत न मोडितां केलें । आपणाऐसें अर्जुना	ज्ञाने.१८.६६.१४२१
१०३१०२. हृदयींचेनि	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
१०३१०३. हृषीकेशा	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
१०३१०४. हृषीकेशा	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
१०३१०५. हृषीकेशा	पैं त्रिभुवनींचिया राक्षसां । महाभय तूं हृषीकेशा । म्हणोनि पळताती दिशां । पैलीकडे	ज्ञाने.११.३६.५०५
१०३१०६. हृषीकेशी	श्रीमहादेव भवानियेशीं । तुझां दिसतसे एके अंशीं । आणि तूंतेंही गा हृषीकेशी । तुजमाजीं देखें	ज्ञाने.११.१५.२६२
१०३१०७. हृषीकेशु	ऐसा योगयुक्तीचा उद्देशु । जेथ बोलिला हृषीकेशु । तेथ अर्जुनु सुदंशु । म्हणोनि चमत्कारला	ज्ञाने.५.२९.१६१
१०३१०८. हृषीकेशें	तैसी वरिवरि पाहतां उदासें । आंत तरी अतिसुरसें । तियें वाक्यें हृषीकेशें । बोलों आदरिलीं	ज्ञाने.२.१०.९०
१०३१०९. हृषीकेशें	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
१०३११०. हृष्ट	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
१०३१११. हे	हे तिन्ही एकवटले । तेथें शब्दब्रह्म कवळलें । तें मियां गुरुकृपा नमिलें । आदिबीज	ज्ञाने.१.२०
१०३११२. हे	ना तरी सर्व सुखांची आदि । जे प्रमेयमहानिधि । नाना नवरससुधाब्धि । परिपूर्ण हे	ज्ञाने.१.२९
१०३११३. हे	तियापरी श्रोतां । अनुभवावी हे कथा । अति हळुवारपण चित्ता । आणुनियां	ज्ञाने.१.५७

१०३११४. हे	हे शब्देविण संवादिजे । इंद्रियां नेणतां भोगिजे । बोलाआदि झोंबिजे । प्रमेयासी	ज्ञाने.१.५८
१०३११५. हे	गिरिदुर्ग जैसे चालते । तैसे विविध व्यूह सभंवते । हे रचिले आथि बुद्धिमंतें । द्रुपदकुमरें	ज्ञाने.१.२-३.९४
१०३११६. हे	हा कुंतिभोजु पाहें । एथ युधामन्यु आला आहे । आणि पुरुजितादि राय हे । सकळ देखें	ज्ञाने.१.५-६.१००
१०३११७. हे	आणीकही द्रौपदीकुमर । हे सकळही महारथी वीर । मिती नेणिजे परी अपार । मीनले असती	ज्ञाने.१.५-६.१०२
१०३११८. हे	हे अप्रतिमल्ल जगीं । पुरता प्रतापु अंगीं । परी सर्व प्राणें मजचिलागीं । आराइले असती	ज्ञाने.१.९.११०
१०३११९. हे	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
१०३१२०. हे	ऐसे सर्वांपरी पुरते । वीर दळीं आमुतें । आतां काय गणूं यांतें । अपार हे	ज्ञाने.१.९.११४
१०३१२१. हे	आतां याचेनि बळें गवसलें । हे दुर्ग जैसें पन्नासिलें । येणें पाडें थेकुलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.१०.११६
१०३१२२. हे	वरी भीमसेन बेथु । तो जाहला असे सेनानाथु । ऐसें बोलोनि हे मातु । सांडिली तेणें	ज्ञाने.१.१०.१२०
१०३१२३. हे	जंव मी नावेक । हे सकळ वीर सैनिक । न्याहाळीन अशेख । झुंजते जे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७०
१०३१२४. हे	बहुतकरूनि कौरव । हे आतुर दुःस्वभाव । वांटिवावीण हांव । बांधिती झुंजीं	ज्ञाने.१.२२-२३.१७२
१०३१२५. हे	मग देवा म्हणे देख देख । हे गोत्रगुरु अशेख । तंव कृष्णा मनीं नावेक । विस्मो जाहला	ज्ञाने.१.२५-२७.१७७
१०३१२६. हे	इष्टमित्र आपुले । कुमरजन देखिले । हे सकळ असती आले । तयांमाजीं	ज्ञाने.१.२५-२७.१८१
१०३१२७. हे	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
१०३१२८. हे	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
१०३१२९. हे	हे आदिपुरुषाची माया । ब्रह्मेयाही नयेचि आया । म्हणऊनी भुलविला ऐकें राया । संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२८-३०.२०३
१०३१३०. हे	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
१०३१३१. हे	या कौरवां जरी वधावें । तरी युधिष्ठिरादिक कां न वधावें । हे येरयेर आघवे । गोत्रज आमुचे	ज्ञाने.१.३१.२०७
१०३१३२. हे	तेचि हे समस्त । परी कैसें कर्म विपरीत । जे जाहले असती उद्यत । झुंजावया	ज्ञाने.१.३२-३३.२१९
१०३१३३. हे	हे नेणसी तूं कवण । परी पैल भीष्म द्रोण । जयांचे उपकार असाधारण । आम्हां बहुत	ज्ञाने.१.३४.२२२
१०३१३४. हे	एथ शालक सासरे मातुळ । आणि बंधु कीं हे सकळ । पुत्र नातू केवळ । इष्टही असती	ज्ञाने.१.३४.२२३
१०३१३५. हे	अवधारीं अति जवळिकेचे । हे सकळही सोयरे आमुचे । म्हणोनि दोष आथि वाचे । बोलतांचि	ज्ञाने.१.३४.२२४
१०३१३६. हे	हे वरी भलतें करितु । आतांचि एथें मारितु । परि आपण मनें घातु । न चिंतावा	ज्ञाने.१.३५.२२५
१०३१३७. हे	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
१०३१३८. हे	म्हणवूनि कौरव हे वधिजती । मग आम्ही भोग भोगिजती । हे असो मात अघडती । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.१.३७.२३५
१०३१३९. हे	हे अभिमानमदें भुलले । जरी पां संग्रामा आले । तऱ्ही आम्ही हित आपुलें । जाणावें लागे	ज्ञाने.१.३८-३९.२३६
१०३१४०. हे	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१

१०३१४१. हे	जे हे वडिल सकळ आपुले । वधावया दिठी सूदले । सांग पां काय थेकुलें । घडलें आम्हां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६४
१०३१४२. हे	हे असतिये कीर्तीसी नाशु । आणि पारत्रिकासी अपभ्रंशु । म्हणे जगन्निवासु । अर्जुनातें	ज्ञाने.२.२.२०
१०३१४३. हे	म्हणोनि शोकु न करी । तूं पुरता धीरु धरीं । हे शोच्यता अव्हेरीं । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.३.२१
१०३१४४. हे	येणें संग्रामाचेनि अवसरें । एथ कृपाळुपण नुपकरे । आतांचि हे काय सोयरे । जाहले तुज	ज्ञाने.२.३.२३
१०३१४५. हे	तूं आधींचि काय नेणसी । कीं हे गोत्र नोळखसी । वायांचि काय करिसी । अतिशो आतां	ज्ञाने.२.३.२४
१०३१४६. हे	तैसे गोत्रगुरु आमुचे । हे पूजनीय आम्हां नियमाचे । मज बहुत भीष्मद्रोणांचे । वर्ततसे	ज्ञाने.२.४.३४
१०३१४७. हे	ऐसे हे रणीं वधावे । मग आपण राज्यसुख भोगावें । तें मना नये आघवें । जीवितेंसीं	ज्ञाने.२.५.४५
१०३१४८. हे	ते काढूनि काय कीजती । लिप्त केवीं सेविजती । मज नये हे उपपत्ति । याचिलागीं	ज्ञाने.२.५.४९
१०३१४९. हे	तरी सांग पां मज अर्जुना । तुजपासूनि स्थिति या त्रिभुवना । हे अनादि विश्वरचना । तें लटकें कायी	ज्ञाने.२.११.९५
१०३१५०. हे	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
१०३१५१. हे	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
१०३१५२. हे	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
१०३१५३. हे	अर्जुना सांगेन आइक । एथ आम्ही तुम्ही देख । आणि हे भूपति अशेख । आदिकरूनी	ज्ञाने.२.१२.१०३
१०३१५४. हे	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
१०३१५५. हे	देखें हे शब्दाची व्याप्ति । निंदा आणि स्तुति । तेथ द्वेषाद्वेष उपजती । श्रवणद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११४
१०३१५६. हे	मृदु आणि कठीण । हे स्पर्शाचे दोन्ही गुण । जे वपूचेनि संगें कारण । संतोषखेदां	ज्ञाने.२.१४.११५
१०३१५७. हे	हे विषय तरी कैसे । रोहिणीचें जळ जैसें । कां स्वप्नींचा आभासे । भद्रजाति	ज्ञाने.२.१४.१२१
१०३१५८. हे	हे विषय जयातें नाकळिती । तया सुखदुःखें दोन्ही न पवती । आणि गर्भवासुसंगती । नाही तया	ज्ञाने.२.१५.१२३
१०३१५९. हे	तूं धरूनि देहाभिमानातें । दिठी सूनि या शरीरातें । मी मारिता हे मरते । म्हणत आहासी	ज्ञाने.२.१९.१३७
१०३१६०. हे	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
१०३१६१. हे	तैसी हे जाण माया । तूं भ्रमत आहासी वायां । शस्त्रें हाणितलिया छाया । जैसी आंगी न रुपे	ज्ञाने.२.२०-२१.१४०
१०३१६२. हे	अथवा ऐसा नेणसी । तूं अंतवंतचि हे मानिसी । तऱ्ही शोचूं न पवसी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.२६.१५२
१०३१६३. हे	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
१०३१६४. हे	तरी येथ कांहीं । तुज शोकासि कारण नाहीं । जे जन्ममृत्यु हे पाहीं । अपरिहर	ज्ञाने.२.२६.१५८
१०३१६५. हे	ना तरी गुणाचेनि पतिकरें । आर्तीचेनि पडिभरें । हे कीर्तीचि स्वयंवरें । आली तुज	ज्ञाने.२.३२.१९३
१०३१६६. हे	हे चहूंकडूनि वेढितील । बाणवरी घेतील । तेथ पार्था न सुटिजेल । कृपाळुपणें	ज्ञाने.२.३४.२०४
१०३१६७. हे	हे म्हणतील गेला रे गेला । अर्जुन आम्हां बिहाला । हा सांगें बोलु उरला । निका कायी	ज्ञाने.२.३६.२०८

१०३११६८. हे	तें पौरुष तुझें अद्भुत । आइकोनियां हे समस्त । जाहले आथि विरक्त । जीवितेंसी	ज्ञाने.२.३६.२१४
१०३११६९. हे	जैसे पर्वत वज्रातें । ना तरी सर्प गरुडातें । तैसे अर्जुना हे तूंतें । मानिती सदा	ज्ञाने.२.३६.२१६
१०३११७०. हे	आणि हे पळतां पळों नेदिती । धरूनि अवकळा करिती । न गणित कुटी बोलती । आइकतां तुज	ज्ञाने.२.३६.२१८
१०३११७१. हे	देखें स्वधर्मु हा आचरतां । दोषु नाशे असता । तुज भ्रांति हे कवण चित्ता । एथ पातकाची	ज्ञाने.२.३७.२२२
१०३११७२. हे	हे सांख्यस्थिति मुकुलित । सांगितली तुज येथ । आतां बुद्धियोगु निश्चित । अवधारीं पां	ज्ञाने.२.३९.२३०
१०३११७३. हे	जैसी दीपकळिका धाकुटी । परी बहु तेजातें प्रगटी । तैसी सद्बुद्धि हे थेकुटी । म्हणों नये	ज्ञाने.२.४१.२३८
१०३११७४. हे	पार्था बहुतीं परी । हे अपेक्षिजे विचारशूरीं । जे दुर्लभ चराचरीं । सद्वासना	ज्ञाने.२.४१.२३९
१०३११७५. हे	म्हणोनि हे पार्था । दुर्बुद्धि देख सर्वथा । तया वेदवादरतां । मनीं वसे	ज्ञाने.२.४४.२५५
१०३११७६. हे	तिन्हीं गुणीं आवृत । हे वेद जाणे निभ्रांत । म्हणोनि उपनिषदादि समस्त । सात्त्विक ते	ज्ञाने.२.४५.२५६
१०३११७७. हे	म्हणोनि तूं जाण । हे सुखदु:खासीच कारण । एथ झणें अंत:करण । रिगों देसी	ज्ञाने.२.४५.२५८
१०३११७८. हे	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
१०३११७९. हे	देखें विषय हे तैसे । पावती ऋद्धिसिद्धीचेनि मिषें । मग आकळिती स्पर्शें । इंद्रियांचेनी	ज्ञाने.२.६०.३१३
१०३११८०. हे	म्हणोनि विषय हे आघवे । सर्वथा मनौनि सांडावे । मग रागद्वेष स्वभावें । नाशतील	ज्ञाने.२.६४.३३१
१०३११८१. हे	हे ब्रह्मस्थिति नि:सीम । जे अनुभवितां निष्काम । पातले परब्रह्म । अनायासें	ज्ञाने.२.७२.३६८
१०३११८२. हे	तेचि हे स्थिति । स्वमुखें श्रीपति । सांगत अर्जुनाप्रति । संजयो म्हणे	ज्ञाने.२.७२.३७०
१०३११८३. हे	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५
१०३११८४. हे	हे मार्गु तरी दोनी । परि एकवटती निदानीं । जैसी सिद्धसाध्यभोजनीं । तृप्ति एकी	ज्ञाने.३.३.३८
१०३११८५. हे	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
१०३११८६. हे	तिहीं यज्ञभाविकीं सुरीं । जे हे संपत्ति दिधली पुरी । तयां स्वमार्गी सर्वेश्वरीं । न भजेल जो	ज्ञाने.३.१२.१०४
१०३११८७. हे	म्हणऊनि निजवृत्ति हे न संडावी । इंद्रियें बरळों नेदावीं । ऐसें प्रजांतें शिकवी । चतुराननु	ज्ञाने.३.१२.११६
१०३११८८. हे	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
१०३११८९. हे	ऐशी हे आदि परंपरा । संक्षेपें तुज धनुर्धरा । सांगितली या अध्वरा । लागौनियां	ज्ञाने.३.१६.१३८
१०३११९०. हे	याकारणें पार्था । होआवी कर्मीं आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
१०३११९१. हे	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
१०३११९२. हे	जे पुढतपुढती पार्था । हे सकळ लोकसंस्था । रक्षणीय सर्वथा । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.२५.१७०
१०३११९३. हे	जगीं कीर्ति रूढवीं । स्वधर्माचा मानु वाढवीं । यया भारापासोनि सोडवीं । मेदिनी हे	ज्ञाने.३.३०.१९०
१०३११९४. हे	एथ तैसीची परी आहे । म्हणूनि संगु हा तुज नोहे । पार्था दोन्ही कामक्रोध हे । घातकु जाणें	ज्ञाने.३.३४.२१७

१०३१९५. हे	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
१०३१९६. हे	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
१०३१९७. हे	तरी हे काम क्रोधु पाहीं । जयांतें कृपेची साठवण नाहीं । हे कृतांताचां ठायीं । मानिजती	ज्ञाने.३.३७.२४०
१०३१९८. हे	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
१०३१९९. हे	हे देहदुर्गींचे धोंड । इंद्रियग्रामींचे कोंड । यांचें व्यामोहादिक बंड । जगावरी	ज्ञाने.३.३७.२४२
१०३२००. हे	हे रजोगुण मानसाचे । समूळ आसुरियेचे । धायपण ययांचें । अविद्या केलें	ज्ञाने.३.३७.२४३
१०३२०१. हे	हे रजाचे कीर जाहले । परी तमासी पढियंते भले । तेणें निजपद यां दिधलें । प्रमादमोहो	ज्ञाने.३.३७.२४४
१०३२०२. हे	हे मृत्यूचां नगरीं । मानिजती निकियापरी । जे जीविताचे वैरी । म्हणऊनियां	ज्ञाने.३.३७.२४५
१०३२०३. हे	हे आंगा तंव घडले । जीवींचि आथी जडले । परी नातुडती गिंवसिले । ब्रह्मादिका	ज्ञाने.३.३७.२५५
१०३२०४. हे	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
१०३२०५. हे	हे जळेंवीण बुडविती । आगीवीण जाळिती । न बोलतां कवळिती । प्राणियांतें	ज्ञाने.३.३७.२५७
१०३२०६. हे	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
१०३२०७. हे	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
१०३२०८. हे	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
१०३२०९. हे	हे अंतरीहूनि जरी फिटले । तरी निभ्रांत जाण निवटले । जैसें रश्मीवीण उरलें । मृगजळ नाहीं	ज्ञाने.३.४३.२७०
१०३२१०. हे	मग तेणें विवस्वतें रवी । हे योगस्थिति आघवी । निरूपिली बरवी । मनूप्रती	ज्ञाने.४.१.१७
१०३२११. हे	मनूनें आपण अनुष्ठिली । मग इक्ष्वाकुवा उपदेशिली । ऐसी परंपरा विस्तारिली । आद्य हे गा	ज्ञाने.४.१.१८
१०३२१२. हे	आतां याचिपरी जाण । चाऱ्ही आहेती हे वर्ण । सृजिले म्यां गुण- । कर्मभागें	ज्ञाने.४.१३.७७
१०३२१३. हे	एथ एकचि हे धनुष्यपाणी । परी जाहले गा चहूं वर्णीं । ऐसी गुणकर्मीं कडसणी । केली सहजें	ज्ञाने.४.१३.७९
१०३२१४. हे	म्हणोनि आईकें पार्था । हे वर्णभेदसंस्था । मी कर्ता नव्हें सर्वथा । याचिलागीं	ज्ञाने.४.१३.८०
१०३२१५. हे	एथ आणिकही एक अर्जुना । हे कर्माकर्मविवंचना । आपुलिये चाडे सज्ञाना । योग्य नोहे	ज्ञाने.४.१५.८४
१०३२१६. हे	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
१०३२१७. हे	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
१०३२१८. हे	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
१०३२१९. हे	जेथ साहित्य आणि शांति । हे रेखा दिसे बोलती । जैसी लावण्यगुणकुळवती । आणि पतिव्रता	ज्ञाने.४.४२.२१८
१०३२२०. हे	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
१०३२२१. हे	आतां याचिलागीं सांगेन । तुज संन्यासियाचें चिन्ह । मग सहजें हे अभिन्न । जाणसी तूं	ज्ञाने.५.२.१८

१०३२२२. हे	सहजें ते अज्ञान । म्हणोनि म्हणती हे भिन्न । एऱ्हवी दीपाप्रति काई आनान । प्रकाशु आहाती	ज्ञाने.५.४.२७
१०३२२३. हे	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
१०३२२४. हे	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
१०३२२५. हे	तैसें आपणपें नाहीं दिठे । जयातें स्वसुखाचे सदा खरांटे । तयासीचि विषय हे गोमटे । आवडती	ज्ञाने.५.२२.११२
१०३२२६. हे	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
१०३२२७. हे	नातरी गर्भवासादि संकट । कां जन्ममरणींचे कष्ट । हे विसांवेनवीण वाट । वाहावी कवणें	ज्ञाने.५.२२.१२४
१०३२२८. हे	कां आकाशीं वायु हारपे । तेथ दोन्ही हे भाष लोपे । तैसें सुखचि उरे स्वरूपें । सुरतीं तिये	ज्ञाने.५.२३.१३४
१०३२२९. हे	आणि यमनियमांचे डोंगर । अभ्यासाचे सागर । क्रमोनि हे पार । पातले ते	ज्ञाने.५.२९.१५९
१०३२३०. हे	नवल बोलतीये रेखेची वाहणी । देखतां डोळ्यांही पुरों लागे धणी । ते म्हणती उघडली खाणी । रूपाची हे	ज्ञाने.६.१८
१०३२३१. हे	येथ श्रवणाचेनि पांगें- । वीण श्रोतयां व्हावें लागे । हे मनाचेनि निजांगें । भोगिजे गा	ज्ञाने.६.२४
१०३२३२. हे	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
१०३२३३. हे	आइकें योगी आणि संन्यासी जनीं । हे एकचि सिनाने झणीं मानीं । एऱ्हवी विचारिजती जंव दोन्ही । तंव एकचि ते	ज्ञाने.६.१.३९
१०३२३४. हे	जैसी मही हे उद्भिजें । जनी अहंबुद्धीवीण सहजें । आणि तेथिंचीं तियें बीजें । अपेक्षीना	ज्ञाने.६.१.४४
१०३२३५. हे	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
१०३२३६. हे	आतां व्यापकु कीं एकदेशी । हे ऊहापोही जे ऐसी । ते करावी ठेली आपैशी । दुजेनवीण	ज्ञाने.६.८.८९
१०३२३७. हे	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
१०३२३८. हे	ऐकें द्वैताचा ठावोचि फेडी । ते ब्रह्मविद्या कीजेल उघडी । तरि अर्जुनु पढिये हे गोडी । नासेल हन	ज्ञाने.६.१०.११३
१०३२३९. हे	आतां दिशांची भेट घ्यावी । कां रूपाची वाट पाहावी । हे चाड सरे आघवी । आपैसया	ज्ञाने.६.१३.२०६
१०३२४०. हे	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्ष:स्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
१०३२४१. हे	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
१०३२४२. हे	इडा पिंगळा एकवटती । गांठी तिन्ही सुटती । साही पदर फुटती । चक्रांचे हे	ज्ञाने.६.१४.२४४
१०३२४३. हे	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
१०३२४४. हे	हे कल्पना घे सांडी । तें नाहीं इये परवडी । हे महाभूतांची फुडी । आटणी देखा	ज्ञाने.६.१४.२९०
१०३२४५. हे	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
१०३२४६. हे	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
१०३२४७. हे	ते हे चतुर्भुज कोंभेली । जयाची शोभा रूपा आली । देखोनि नास्तिकीं नोकिलीं । भक्तवृंदें	ज्ञाने.६.१५.३२४
१०३२४८. हे	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८

१०३२४९. हे	देवा गोठीचि हे ऐकतां । बोधु उपजतसे चित्ता । मा अनुभवें तल्लीनता । नव्हेल केवीं	ज्ञाने.६.१५.३३१
१०३२५०. हे	मग म्हणे गा पार्था । ते हे ऐसी व्यवस्था । अनियतासि सर्वथा । योग्यता नाहीं	ज्ञाने.६.१५.३४४
१०३२५१. हे	म्हणोनि युक्ति हे पांडवा । घडे जया सदैवा । तो अपवर्गीचिये राणिवा । अळंकारिजे	ज्ञाने.६.१८.३५६
१०३२५२. हे	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
१०३२५३. हे	परी तें मनाचां कानीं ऐकावें । बोल बुद्धीचां डोळां देखावे । हे साटोवाटीं घ्यावे । चित्ताचिया	ज्ञाने.६.४७.४९४
१०३२५४. हे	अवधानाचेनि हातें । नेयावे हृदयाआंतौते । हे रिझवितील आयणीतें । सज्जनांचिये	ज्ञाने.६.४७.४९५
१०३२५५. हे	हे स्वहितातें निववितील । परिणामातें जीववितील । सुखाची वाहविती । लाखोली जीवा	ज्ञाने.६.४७.४९६
१०३२५६. हे	तरी अवधारीं गा धनंजया । हे महदादिक माझी माया । जैसी प्रतिबिंबे छाया । निजांगाची	ज्ञाने.७.४.१५
१०३२५७. हे	हे अष्टधा भिन्न कैसी । ऐसा ध्वनि धरिसी जरी मानसीं । तरी तेचि गा आतां परियेसीं । विवंचना	ज्ञाने.७.४.१७
१०३२५८. हे	आप तेज गगन । मही मारुत मन । बुद्धि अहंकार हे भिन्न । आठै भाग	ज्ञाने.७.४.१८
१०३२५९. हे	मग उघड करूनि पांडवा । जैं हे आणिसील सांख्याचिया गांवा । तैं ययाचा उपेगु बरवा । देखशील	ज्ञाने.७.१०-११.४३
१०३२६०. हे	परी हे अप्रासंगिक आलाप । आतां असतु न बोलों संक्षेप । जाण तपियांचां ठायीं तप । तें स्वरूप माझें	ज्ञाने.७.१०-११.४४
१०३२६१. हे	हे जाले तरी माझां ठायीं । परी ययामाजीं मी नाहीं । जैसी स्वप्नींचां डोहीं । जागृति न बुडे	ज्ञाने.७.१२.५४
१०३२६२. हे	तैसी हे माझीच बिंबली । त्रिगुणात्मक साउली । कीं मजचि आड वोडवली । जवनिका जैसी	ज्ञाने.७.१३.६३
१०३२६३. हे	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
१०३२६४. हे	तमाचे धारसे वाड । सत्त्वाचें स्थिरपण जाड । किंबहुना हे दुवाड । मायानदी	ज्ञाने.७.१४.७९
१०३२६५. हे	म्हणऊन गा पंडुसुता । जैसी सकामा न जिणवेचि वनिता । तैसी मायामय हे सरिता । न तरवे जीवां	ज्ञाने.७.१४.९६
१०३२६६. हे	येणें उपायें मज भजले । ते हे माझी माया तरले । परि ऐसे भक्त विपाइले । बहुवस नाहीं	ज्ञाने.७.१४.१०२
१०३२६७. हे	जैसा वारा कां गगनीं विरे । मग वारेपण वेगळें नुरे । तेवि भक्त हे पैज न सरे । जरी ऐक्या आला	ज्ञाने.७.१७.११४
१०३२६८. हे	कां जे तनुमनुप्राणें । तें आणिक कांहींचि नेणें । देखे तयातें म्हणे । हे मायचि कीं माझी	ज्ञाने.७.१८.१२१
१०३२६९. हे	कां जे योगमायापडळें । हे जाले आहाती आंधळे । म्हणोनि प्रकाशाचेनिहि देहबळें । न देखती मातें	ज्ञाने.७.२५.१५८
१०३२७०. हे	तैं इच्छा हे कुमारी जाली । मग ते कामाचिया तारुण्या आली । तेथ द्वेषेंसीं मांडिली । वराडिक	ज्ञाने.७.२७.१६६
१०३२७१. हे	तूं मन बुद्धि सांचेंसीं । जरी माझिया स्वरूपीं अर्पिसी । तरी मातेंचि गा पावसी । हे माझी भाक	ज्ञाने.८.७.७९
१०३२७२. हे	तैशी ब्रह्मदिनाचिये आदी । हे भूतसृष्टीची मांदी । मिळे जंव सहस्त्रावधी । निमित्त पुरे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६३
१०३२७३. हे	तेथ समविषम न दिसे कांहीं । म्हणोनि भूतें हे भाष नाहीं । जेविं दूधचि जाहालिया दहीं । नामरूप जाय	ज्ञाने.८.२०.१७०
१०३२७४. हे	जयातें अव्यक्त म्हणों ये कोडें । म्हणतां स्तुति हे ऐसें नावडे । जें मना बुद्धी न सांपडे । म्हणऊनियां	ज्ञाने.८.२१-२२.१७९
१०३२७५. हे	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७

१०३२७६. हे	तंव तया देहश्लेष्माचां चिखलीं । चेतनाचि बुडोनि गेली । तेथ मागिली पुढिली हे ठेली । आठवण सहजें	ज्ञाने.८.२३.२१७
१०३२७७. हे	हे सायास देखोनि मोठे । आतां कैसेनि पां एकवेळ फिटे । म्हणोनि योगमार्ग गोमटे । शोधले दोन्ही	ज्ञाने.८.२६.२४५
१०३२७८. हे	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
१०३२७९. हे	म्हणऊनि मज लेंकुरवाचेनि बोलें । तुमचें कृपाळूपण निदैलें । तें चेइलें हे जी जाणवलें । यालागीं बोलिलों मी	ज्ञाने.९.१९
१०३२८०. हे	येथ जरी तूं तार्किका । ऐसी हन घेसी शंका । ना येवढी वस्तु हे लोकां । उरली केविं पां	ज्ञाने.९.२.५३
१०३२८१. हे	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
१०३२८२. हे	तेचि कल्पना सांडूनि पाहीं । तरि मी भूतीं भूतें माझियां ठायीं । हे स्वप्नींही परि नाहीं । कल्पावयाजोगें	ज्ञाने.९.५.८२
१०३२८३. हे	कां स्वप्नासि कारण निद्रा । तैसी प्रकृति हे नरेंद्रा । या अशेषाहि भूतसमुद्रा । गोसाविणी गा	ज्ञाने.९.८.१२०
१०३२८४. हे	स्थावरा आणि जंगमा । स्थूळा अथवा सूक्ष्मा । हे असो भूतग्रामा । प्रकृतिचि मूळ	ज्ञाने.९.८.१२१
१०३२८५. हे	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
१०३२८६. हे	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
१०३२८७. हे	मेघ उदार परी वोसरे । म्हणऊनि उपमेसी न पुरे । हे नि:शंकपणें सपांखरे । पंचानन	ज्ञाने.९.१४.२०५
१०३२८८. हे	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
१०३२८९. हे	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
१०३२९०. हे	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
१०३२९१. हे	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
१०३२९२. हे	म्हणोनि ऋग्यजु:सामु । हे तीन्ही म्हणे मी आत्मारामु । एवं मीचि कुलक्रमु । शब्दब्रह्माचा	ज्ञाने.९.१७.२७७
१०३२९३. हे	पर्वतीं बैसका न संडावी । समुद्रीं रेखा नोलांडावी । पृथ्वीया भूतें वाहावीं । हे आज्ञा माझी	ज्ञाने.९.१८.२८२
१०३२९४. हे	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
१०३२९५. हे	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
१०३२९६. हे	पाहें पां शाखा पल्लव वृक्षाचे । हे काय नव्हती एकाचि बीजाचे । परी पाणी घेणें मुळाचें । तें मुळींचि घापे	ज्ञाने.९.२३.३४६
१०३२९७. हे	म्हणऊनि अर्जुना यापरी । पाहेचा वेळु नव्हेल भारी । हे संन्यासयुक्ति सोपारी । दिधली तुज	ज्ञाने.९.२८.४०५
१०३२९८. हे	कां खैर चंदन काष्ठें । हे विवंचना तंवचि घटे । जंव न घापती एकवटें । अग्नीमाजीं	ज्ञाने.९.३२.४५९
१०३२९९. हे	अहो गूळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाचि रसाचे । परि स्वाद गोडियेचे । आनआन जैसे	ज्ञाने.१०.३३
१०३३००. हे	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
१०३३०१. हे	आतां असो हे विकडी । मज उघड तुझी आवडी । म्हणोनि तृप्तीची सवडी । बोलतां न पडे	ज्ञाने.१०.१.६०
१०३३०२. हे	तेंचि मातें कैसें जाणिजे । ऐसें कल्पी जरी चित्त तुझें । तरी मी ऐसा हे माझे । भाव ऐकें	ज्ञाने.१०.३.८१

१०३३०३. हे	आतां भय आणि निर्भयता । अहिंसा आणि समता । हे मम रूपची पांडुसुता । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.४-५.८५
१०३३०४. हे	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
१०३३०५. हे	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
१०३३०६. हे	ऐसे हे अकरा । माझां मनीं जाहाले धनुर्धरा । सृष्टीचिया व्यापारा- । लागोनिया	ज्ञाने.१०.६.९४
१०३३०७. हे	म्हणोनि अकरा हे राजा । मग येर लोक यांचिया प्रजा । ऐसा हा विस्तारु माझा । ओळख तूं	ज्ञाने.१०.६.९७
१०३३०८. हे	यालागीं सुभद्रापती । हे भाव इया माझिया विभूती । आणि यांचिया व्याप्ती । व्यापिलें विश्व	ज्ञाने.१०.७.१०४
१०३३०९. हे	जिये पदवीचेनि पोषकें । ते मातें पावती यथासुखें । हे पाळती मज विशेखें । आवडे करूं	ज्ञाने.१०.१०.१३६
१०३३१०. हे	ऐसिया व्यापका मातें जैं जाणावें । तैं विभूतिभेंदें काय करावें । परि हे तुझी योग्यता नव्हे । म्हणोनि असो	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६५
१०३३११. हे	माजीं गीता सरस्वती गुप्त । आणि दोनी रस ते ओघ मूर्त । यालागीं त्रिवेणी हे उचित । फावली बापा	ज्ञाने.११.७
१०३३१२. हे	हे जिवाआंतुली चाड । परि देवासि सांगतां सांकड । कां जें विश्वरूप गूढ । कैसेनि पुसावें	ज्ञाने.११.३०
१०३३१३. हे	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
१०३३१४. हे	मागां जळत काढिलों जोहरीं । तैं तें देहासीच भय अवधारीं । आतां हे जोहरवाहर दुसरी । चैतन्यासकट	ज्ञाने.११.१.६०
१०३३१५. हे	जी आनंदसरोवरींचीं कमळें । तैसे जे हे तुझे डोळे । आपुलिया प्रसादाचीं राउळें । जयालागीं करिती	ज्ञाने.११.१.६५
१०३३१६. हे	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
१०३३१७. हे	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
१०३३१८. हे	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
१०३३१९. हे	हे जैसे कां आनान वर्ण । तैसें आकृतींही अनारिसेपण । लाजा कंदर्प रिघाला शरण । तैसें सुंदरें एकें	ज्ञाने.११.५.१३७
१०३३२०. हे	परि तें आघवेंचि एकीकडे ठेलें । सापें कृष्णसुख एकंदरें जाहलें । जिये दिउनि जन्मले । पांडव हे	ज्ञाने.११.९.१६८
१०३३२१. हे	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
१०३३२२. हे	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
१०३३२३. हे	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
१०३३२४. हे	एऱ्हवीं गिंवसिलें आघवां ठायीं । परि सोय न लाहेचि कहीं । म्हणोनि त्रिशुद्धी हे नाहीं । तिन्ही एथ	ज्ञाने.११.१६.२८१
१०३३२५. हे	येरीकडे तेचि हे नोहे गदा । आणि तळिलिया दोनी भुजा निरायुधा । वागोरे सांवरावया गोविंदा । संसरिलिया	ज्ञाने.११.१७.२९६
१०३३२६. हे	नावरे व्याप्ती हे असाधारण । न साहवे रूपाचें उग्रपण । सुख दूरी गेलें परी प्राण । विपायें धरी जग	ज्ञाने.११.२०.३१८
१०३३२७. हे	हे तुझेनि आंगिकें तेजें । जाळूनि सर्व कर्मांचीं बीजें । मिळत तुजआंतु निजें । सद्भावेंसीं	ज्ञाने.११.२१.३२७
१०३३२८. हे	आणि महर्षी अथवा सिद्ध । कां विद्याधरसमूह विविध । हे बोलत तुज स्वस्तिवाद । करिती स्तवन	ज्ञाने.११.२१.३३१
१०३३२९. हे	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२

१०३३३०. हे	तंव निवृत्तिदास म्हणे । जी कृष्णार्जुनांचें बोलणें । मी प्राकृत काय सांगों जाणें । परि सांगवा तुम्ही	ज्ञाने.११.२२.३३२
१०३३३१. हे	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
१०३३३२. हे	हे आघवेची आपुलां लोकीं । सोत्कंठित अवलोकीं । हे महामूर्ती दैविकी । पाहत आहाती	ज्ञाने.११.२२.३३४
१०३३३३. हे	ऐसें एकचि परि विचित्रें । आणि भयानकें तेवींचि बहु वक्त्रें । बहुलोचन हे सशस्त्रें । अनंतभुजा	ज्ञाने.११.२३.३४०
१०३३३४. हे	हे अनंत चारु चरण । बहु उदर आणि नानावर्ण । कैसें प्रतिवदनीं मातलेपण । आवेशाचें	ज्ञाने.११.२३.३४१
१०३३३५. हे	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दु:खकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
१०३३३६. हे	तुज महामृत्यूचां सागरीं । हे त्रैलोक्यजीविताची तरी । शोकदुर्वातलहरी । आंदोळत असे	ज्ञाने.११.२३.३४८
१०३३३७. हे	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
१०३३३८. हे	परि नवल बापा हे महामारी । इया नाम विश्वरूप जरी । हे भ्यासुरपणें हारी । भयासि आणी	ज्ञाने.११.२३.३५२
१०३३३९. हे	आणि पाताळव्याळांचां फूत्कारीं । गरळज्वाळा लागती अंबरीं । तैसी पसरलिये वदनदरी- । माजीं हे जिव्हा	ज्ञाने.११.२४.३६२
१०३३४०. हे	आतां एक वेळ वांचवीं जी प्राणें । या स्वरूपप्रळयापासोनि	ज्ञाने.११.२५.३८२
१०३३४१. हे	परि तया आंतुल नव्हे हे देवा । एथ मृत्यूसही करूनि चढावा । तुवां आमुचाचि घोटु भरावा । या सकळ विश्वेंसीं	ज्ञाने.११.२५.३८८
१०३३४२. हे	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
१०३३४३. हे	नोहेति हे कौरवकुळींचे वीर । आंधळिया धृतराष्ट्राचे कुमर । हे गेले गेले सपरिवार । तुझां वदनीं	ज्ञाने.११.२६.३९२
१०३३४४. हे	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
१०३३४५. हे	ब्रह्मादिक समस्त । उंचा मुखामाजी धांवत । येर सामान्य हे भरत । ऐलीच वदनीं	ज्ञाने.११.२७.४२१
१०३३४६. हे	हे जे मिळोनियां मेळे । कुंथती वीरवृत्तीचेनि बळें । यमावरि गजदळें । वाखाणिजताती	ज्ञाने.११.३२.४५९
१०३३४७. हे	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
१०३३४८. हे	तरि हे गंधर्वनगरींचे उमाळे । जाण पोकळीचे पेंडवळे । अगा चित्रींचीं फळें । वीर हे देखें	ज्ञाने.११.३२.४६४
१०३३४९. हे	येर चेष्टवितें जें बळ । तें मियां मागांचि ग्रासिलें सकळ । आतां कोलौरिचे वेताळ । तैसे निर्जीव हे आहाती	ज्ञाने.११.३३.४६६
१०३३५०. हे	जेव्हां तुवां देखिले । हे माझां वदनीं पडिले । तेव्हांचि यांचें आयुष्य सरलें । आतां रितीं सोपें	ज्ञाने.११.३४.४७६
१०३३५१. हे	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
१०३३५२. हे	एथ गा कवणा कारणा । राक्षस हे नारायणा । न लगतीचि चरणा । पळते जाहले	ज्ञाने.११.३७.५०७
१०३३५३. हे	बुद्धीचें जाणणें । कहीं न वचेचि याचेनि आंगणें । हे सादही अंत:करणें । करवेचिना	ज्ञाने.११.४५.५८७
१०३३५४. हे	परि आतां ऐसी चाड जीवीं । जे तुजसी गोठी करावी । जवळीक हे भोगावी । आलिंगावासी	ज्ञाने.११.४५.५९०
१०३३५५. हे	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
१०३३५६. हे	तें साकार कृष्णरूपडें । वांचूनि पाहों नावडे । तें न देखतां थोडें । मानिताती हे	ज्ञाने.११.४६.६०७

१०३३५७. हे	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
१०३३५८. हे	तरि आझुनिवरी पार्था । सांडीं सांडीं हे व्यवस्था । इयेविषयीं आस्था । करिसी झणें	ज्ञाने.११.४९.६३१
१०३३५९. हे	वस्तु घेऊनि वाळिजे । जैसें रत्नासि दूषण ठेविजे । नातरी कन्या पाहूनियां म्हणिजे । मना नये हे	ज्ञाने.११.५०.६४२
१०३३६०. हे	आइकें द्वारकापुरसुहाडा । मज सुकतीया जी झाडा । हे भेटी नव्हे बहुडा । मेघाचा केला	ज्ञाने.११.५१.६७०
१०३३६१. हे	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
१०३३६२. हे	हे कीर माझां चित्तीं । प्रतीति आथि जी निरुती । परि पुसणें योगपती । तें याचिलागीं	ज्ञाने.१२.१.२७
१०३३६३. हे	म्हणोनि येर ते पार्था । नेणतीचि हे व्यथा । जे कां भक्तिपंथा । वोटंगले	ज्ञाने.१२.५.७५
१०३३६४. हे	आणि मी तूं हे भाष नेणे । माझें कांहींचि न म्हणे । सुखदुःख जाणणें । नाहीं जया	ज्ञाने.१२.१३.१४९
१०३३६५. हे	तरी पढियंतयाची कहाणी । हे भुलीची भारणी । इयें तंव न बोलणीं । परि बोलवी श्रद्धा	ज्ञाने.१२.१४.१५८
१०३३६६. हे	तो पहावा हे डोहळे । म्हणोनि अचक्षूसी मज डोळे ।हातींचेनि लीलाकमळें । पुजूं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२२३
१०३३६७. हे	ते हे गोष्टी रम्य । अमृतधारा धर्म्य । करिती प्रतीतिगम्य । आइकोनि जे	ज्ञाने.१२.२०.२३०
१०३३६८. हे	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणें	ज्ञाने.१३.४.३५
१०३३६९. हे	निरालंबींची वाडी । त्रिभुवनायेवढी । हे तयाचिये जोडी । रूपा आली	ज्ञाने.१३.४.४४
१०३३७०. हे	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
१०३३७१. हे	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
१०३३७२. हे	मग वाचा आणि कर । चरण आणि अधोद्वार । पायु हे प्रकार । पांच आणिक	ज्ञाने.१३.५-६.१००
१०३३७३. हे	हे कर्मेंद्रियांचे पांच । विषय गा साच । जे बांधोनियां माच । क्रिया धांवे	ज्ञाने.१३.५-६.१२०
१०३३७४. हे	ऐसे हे दाही । विषय इये देहीं । आतां इच्छा तेही । सांगिजैल	ज्ञाने.१३.५-६.१२१
१०३३७५. हे	आणि ऐसी हे अवस्था । न जोडतां पार्था । जीजे तेंचि सर्वथा । दुःख जाणें	ज्ञाने.१३.५-६.१३२
१०३३७६. हे	तें मनोरथसंगें नव्हे । एऱ्हवीं सिद्धि गेलेंचि आहे । हे दोनीचि उपाये । सुखदुःखासी	ज्ञाने.१३.५-६.१३३
१०३३७७. हे	ऐसी हे अवधारीं । निरूपिती परी । आतां ययावरी । मुख्य जें गा	ज्ञाने.१३.७.२४१
१०३३७८. हे	आटु वेगु विंदाणु । आशा शंका प्रतारणु । हे संन्यासिले अवगुणु । जिया वाचा	ज्ञाने.१३.७.२७१
१०३३७९. हे	आतां मन तयाचें । सांगों म्हणों जरी साचें । तरी सांगितले कोणाचे । विलास हे	ज्ञाने.१३.७.२९२
१०३३८०. हे	अवयव आणि शरीर । हे वेगळाले काइ जर । कीं रसु आणि नीर । सिनीं आथी	ज्ञाने.१३.७.२९४
१०३३८१. हे	म्हणोनि हे जे सर्व । सांगितले बाह्यभाव । तें मनचि गा सावयव । ऐसें जाणें	ज्ञाने.१३.७.२९५
१०३३८२. हे	जें आपुलें सर्वस्व द्याल । मग इयेतें सोडवूनि न्याल । म्हणोनि ग्रंथु नव्हे वोल । साचचि हे	ज्ञाने.१३.७.३३०
१०३३८३. हे	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२

१०३३८४. हे	जे जगचि सनोळख । जगेंसीं जुनाट सोयरिक । आप पर हे भाख । जाणणें नाहीं	ज्ञाने.१३.७.३५७
१०३३८५. हे	आघवियाचि दैवां । जन्मभूमि हे सेवा । जे ब्रह्म करी जीवा । शोच्यातें	ज्ञाने.१३.७.३६९
१०३३८६. हे	तरि सकळ जळसमृद्धी । घेऊनि गंगा रिगाली उदधी । कीं श्रुति हे महापदीं । पैठी जाहाली	ज्ञाने.१३.७.३७१
१०३३८७. हे	जया इये भक्तीची चाड । जया इये विषयींचें कोड । जो हे सेवेवांचून गोड । नमनी कांहीं	ज्ञाने.१३.७.४५२
१०३३८८. हे	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
१०३३८९. हे	पैं स्थैर्य ऐसी भाष । बोलिजे जे सविशेष । ते हे दशा गा देख । देखणेया	ज्ञाने.१३.७.४९९
१०३३९०. हे	म्हणे काम बागुल ऐकेल । हे आशा सियारी देखैल । तरी जीवा टेंकैल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.१३.७.५०४
१०३३९१. हे	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
१०३३९२. हे	तया पाडें देहीं । जया आहे हे सेचि नाहीं । निरहंकारता पाहीं । तया नांव	ज्ञाने.१३.८.५३३
१०३३९३. हे	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
१०३३९४. हे	कुळवाडी रिणें दाटलीं । कां वांकडिया ढोरें बैसली । तैसी नुठील कांहीं केली । जीभचि हे	ज्ञाने.१३.८.५६५
१०३३९५. हे	येतुलेनि पांगु पापाचा । निस्तरेल हे वाचा । जो गुरुतल्पगाचा । नामीं आला	ज्ञाने.१३.११.६७५
१०३३९६. हे	जें नाहीं म्हणों जाइजे । तंव विश्वाकार देखिजे । आणि विश्वचि ऐसें म्हणिजे । तरि हे माया	ज्ञाने.१३.१२.८६८
१०३३९७. हे	म्हणोनि आथी नाथी हे बोली । जें देखोनि मुकी जाहली । विचारासीं मोडली । वाट जेथें	ज्ञाने.१३.१२.८७१
१०३३९८. हे	यालागीं तया पार्था । विश्वतोमुख हे व्यवस्था । आली वाक्पथा । श्रुतीचिया	ज्ञाने.१३.१३.८८०
१०३३९९. हे	वांचूनि हस्त नेत्र पाये । हें भाष तेथ कें आहे । सर्व शून्यत्वाचा न साहे । निष्कर्षु जें	ज्ञाने.१३.१३.८८४
१०३४००. हे	हे आघवीच विवंचना । बुद्धि भरोनि अर्जुना । मत्सिद्धिभावना । माझिया येती	ज्ञाने.१३.१८.९४३
१०३४०१. हे	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१०३४०२. हे	आणि ऐसेनही पार्था । जरी हा अभिप्रावो तुज हाता । नये तरी हे व्यवस्था । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.१३.१८.९५२
१०३४०३. हे	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
१०३४०४. हे	म्हणोनि तिन्ही या जाणा । कार्यकर्तृत्वकारणा । प्रकृति मूळ हे राणा । सिद्धांचा म्हणे	ज्ञाने.१३.२०.९७१
१०३४०५. हे	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
१०३४०६. हे	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
१०३४०७. हे	हे भ्रमाचें महाद्वीप । व्याप्तीचेंचि रूप । विकार उमप । इया केले	ज्ञाने.१३.२१.९९०
१०३४०८. हे	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
१०३४०९. हे	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१
१०३४१०. हे	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२

१०३४११. हे	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
१०३४१२. हे	हे वायाची वाढी । हे साकारपणाची जोडी । प्रपंचाची धाडी । अभंग हे	ज्ञाने.१३.२१.९९२
१०३४१३. हे	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
१०३४१४. हे	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
१०३४१५. हे	हे नादाची टांकसाळ । हे चमत्काराचें वेळाउळ । किंबहुना सकळ । खेळु इयेचा	ज्ञाने.१३.२१.९९४
१०३४१६. हे	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
१०३४१७. हे	हे अद्वयाचें दुसरें । हे नि:संगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
१०३४१८. हे	हे अद्वयाचें दुसरें । हे नि:संगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
१०३४१९. हे	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
१०३४२०. हे	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
१०३४२१. हे	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
१०३४२२. हे	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
१०३४२३. हे	म्हणोनि बुद्धि रचूं । मतवाद हे खांचूं । सोलींव निर्वचूं । फलितार्थुचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४९
१०३४२४. हे	हे भूतग्राम विषम । परी वस्तू ते एथ सम । घटमठीं व्योम । जियापरी	ज्ञाने.१३.२७.१०६४
१०३४२५. हे	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । मार्जी डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
१०३४२६. हे	जे गुणेंद्रियधोकटी । देह धातूंची त्रिकुटी । पांचमेळावा वोखटी । दारुण हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६८
१०३४२७. हे	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
१०३४२८. हे	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
१०३४२९. हे	हे उघड पांचवेउली । हे पंचधा आंगीं लागली । जीवपंचानना सांपडली । हरिणकुटी हे	ज्ञाने.१३.२८.१०६९
१०३४३०. हे	तया देहा म्हणती भेटी । हे सपायी निर्जिव गोठी । वारिया वाळुवे गांठी । केंही आहे	ज्ञाने.१३.३१.१०९७
१०३४३१. हे	या देहाची हे दशा । आणि आत्मा तो एथ ऐसा । पैं नित्य सिद्ध आपैसा । अनादिपणें	ज्ञाने.१३.३१.११०६
१०३४३२. हे	आणि महाभूतादिकीं । प्रभेदलीं अनेकीं । पसरलीसे लटिकी । प्रकृति जे हे	ज्ञाने.१३.३४.११३५
१०३४३३. हे	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
१०३४३४. हे	हे वाक्सृष्टि एके वेळे । देखतु माझे बुद्धीचे डोळे । तैसा उदैजो जी निर्मळें । कारुण्यबिंबें	ज्ञाने.१४.२०
१०३४३५. हे	प्रमेयमहापूरें । हे मतिगंगा ये थोरे । तैसा वरिष उदारे । दिठीवेनी	ज्ञाने.१४.२२
१०३४३६. हे	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७
१०३४३७. हे	तरी माझी हे गृहिणी । अनादि तरुणी । अनिर्वाच्यगुणी । अविद्या हे	ज्ञाने.१४.३.८७

१०३४३८. हे	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
१०३४३९. हे	पैं मणिज स्वेदज । उद्भिज जारज । उमटती सहज । अवेव हे	ज्ञाने.१४.३.९८
१०३४४०. हे	ऐसे चारी हे सरळ । करचरणतळ । महाप्रकृति स्थूळ । तेंचि शिर	ज्ञाने.१४.३.१०३
१०३४४१. हे	ऐसें लेंकरूं एक । प्रसवली हे देख । जयाचें तिन्ही लोक । बाळसें गा	ज्ञाने.१४.३.१०६
१०३४४२. हे	आतां असो हे बहु बोली । ऐसें विश्व माया व्याली । तेथ जांघु जाली । माझी सत्ता	ज्ञाने.१४.३.११५
१०३४४३. हे	ऐसें विचाराचां डोळां । तिन्हीं गुण हे वेगळवेगळां । दाविले जैसा आंवळा । तळहातींचा	ज्ञाने.१४.१७.२६८
१०३४४४. हे	तैसे मध्योर्ध्वअध । हे जे गुणवृत्तिभेद । ते दृष्टीवांचूनि शुद्ध । वस्तुचि असे	ज्ञाने.१४.१८.२७८
१०३४४५. हे	परी हे वाहणी असो । तरी आन न दिसो । परिसें तें सांगतसों । मागील गोठी	ज्ञाने.१४.१९.२७९
१०३४४६. हे	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
१०३४४७. हे	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
१०३४४८. हे	तैं तेथूनि मग पाहातां । म्हणे साक्षी मी अकर्ता । हे गुणचि क्रियाजातां । नियोजना	ज्ञाने.१४.१९.२९३
१०३४४९. हे	मी दाऊनि गुण देखे । गुणता हे मियां पोखे । ययाचेनि नि:शेखें । उरे तें मी	ज्ञाने.१४.१९.२९८
१०३४५०. हे	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२
१०३४५१. हे	पुढतीं इहीं लिंगीं । भक्तु जो माझा जगीं । हे ब्रह्मता तयालागीं । पतिव्रता	ज्ञाने.१४.२६.३९८
१०३४५२. हे	एऱ्हवीं मध्य ऊर्ध्व अध । हे नाहीं जेथ भेद । अद्वयासीं एकवद । जया ठायीं	ज्ञाने.१५.१.७३
१०३४५३. हे	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
१०३४५४. हे	परि आधीं तंव स्वेदज । जारज उद्भिज मणिज । हे बुडौनि महाभुज । उठती चारी	ज्ञाने.१५.२.१४८
१०३४५५. हे	स्त्री पुरुष नपुंसकें । हे व्यक्तिभेदांचे टके । आंदोळती आंगिकें । विकारभारें	ज्ञाने.१५.२.१५१
१०३४५६. हे	पशु पक्षी सूकर । व्याघ्र वृश्चिक विखार । हे आडशाखानिकर । थोरावती	ज्ञाने.१५.२.१७०
१०३४५७. हे	पैं रविचंद्रादि ग्रहवर । पितृ ऋषी विद्याधर । हे आडशाखा प्रकार । पैसु घेती	ज्ञाने.१५.२.१९५
१०३४५८. हे	पैं जेथुनी हे एवढी । विश्वपरंपरेची वेलांडी । वाढती आशा जैशी कोरडी । निदैवाची	ज्ञाने.१५.४.२८१
१०३४५९. हे	आणि जे सदां वेगळे तुजसीं । तयां मिळणीं नाहीं कोणे दिवसीं । मा येती न येती हे कायसी । वायबुद्धि	ज्ञाने.१५.६.३२७
१०३४६०. हे	अथवा शरीरातें सांडी । तऱ्ही इंद्रियांची तांडी । हे आपणपयांसवें काढी । घेऊनि जाय	ज्ञाने.१५.८.३६४
१०३४६१. हे	तरी सूर्यासकट आघवी । हे विश्वरचना जे दावी । ते दीप्ति माझी जाणावी । आद्यंतीं आहे	ज्ञाने.१५.१२.३९८
१०३४६२. हे	मी रिगालों असें भूतळीं । म्हणौनि समुद्रमहाजळीं । हे पांसूची ढेंपुळी । विरेचिना	ज्ञाने.१५.१३.४०१
१०३४६३. हे	आणि भूतेंही चराचरें । हे धरितसे जियें अपारें । तियें मीचि धरीं धरे । रिगोनियां	ज्ञाने.१५.१३.४०२
१०३४६४. हे	ऐसा भुलला देवो मोहें । अर्जुनातें आलिंगूनि ठाये । मग बिहाला म्हणे नोहे । आवडी हे	ज्ञाने.१५.१५.४५६

१०३४६५. हे	जैसी आघवांचि गगनीं । नांदतें दिवोरात्री दोन्ही । तैसे संसारराजधानीं । दोन्हीचि हे	ज्ञाने.१५.१६.४७२
१०३४६६. हे	परी ते तंव गोठी असो । आधीं दोहींची हे परियेसो । संसारग्रामा वसों । आले असती	ज्ञाने.१५.१६.४७४
१०३४६७. हे	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
१०३४६८. हे	पैं सर्वोपाधिविनाशें । हे जीवदशा जेथ पैसे । फळपाकांत जैसें । झाड बीजीं	ज्ञाने.१५.१६.५१०
१०३४६९. हे	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
१०३४७०. हे	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
१०३४७१. हे	म्हणौनि जगीं गीता । मियां आत्मेनि पतिव्रता । जे हे प्रस्तुत तुवां आतां । आकर्णिली	ज्ञाने.१५.२०.५७५
१०३४७२. हे	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
१०३४७३. हे	तैसी गीता हे जाणितलिया । काय विस्मयो मोह जावया । परी आत्मज्ञानें आपणपयां । मिळिजे येथ	ज्ञाने.१५.२०.५८४
१०३४७४. हे	तैसा मी गीता वाखाणीं । हे खपुष्पाची तुरंबणी । परी समर्थे तुवा शिरयाणी । फेडिली ते	ज्ञाने.१६.३९
१०३४७५. हे	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
१०३४७६. हे	ते दैवी सुख संभवी । तेथ दैवां गुणां येकोपजीवी । जाली म्हणौनि दैवी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.६७
१०३४७७. हे	बहुवें काय कौतुकीं । जीव नोहे विषयाभिलाखी । अलोलुप्त्वदशा ठाउकी । जाण ते हे	ज्ञाने.१६.२.१६७
१०३४७८. हे	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
१०३४७९. हे	कीं गुणकुसुमांची माळा । हे घेऊनि मुक्तिबाळा । वैराग्यनिरपेक्षाचा गळा । गिंवसीत असे	ज्ञाने.१६.३.२०९
१०३४८०. हे	तरी नरकव्यथा थोरी । आणावया दोषीं अघोरीं । मेळु केला ते आसुरी । संपत्ति हे	ज्ञाने.१६.३.२१५
१०३४८१. हे	तैसा अहंनामाचेनि मोहें । ईश्वराचें नामही न साहे । वेदातें म्हणे मज हे । सवती जाली	ज्ञाने.१६.४.२३५
१०३४८२. हे	इहींच साही दोषांगीं । हे आसुरी संपत्ति दाटुगी । जैसें थोर विषय सुभगे अंगीं । अंग सानें	ज्ञाने.१६.४.२५३
१०३४८३. हे	धातयाही गेलिया शरण । त्रिदोषीं न चुके मरण । तया तिहींची दुणी जाण । साही दोष हे	ज्ञाने.१६.४.२५५
१०३४८४. हे	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८
१०३४८५. हे	तैसी प्रकृति हे आसुर । एकली नोहे गोचर । जंव एकाधें शरीर । माल्हातीना	ज्ञाने.१६.६.२७७
१०३४८६. हे	मग आविष्करला लांकुडें । पावकु जैसा जोडे । तैसी प्राणिदेहीं सांपडे । आटोपली हे	ज्ञाने.१६.६.२७८
१०३४८७. हे	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
१०३४८८. हे	हे मारिले ते वर थोडे । आणीकही साधीन गाढे । मग नांदेन पवाडें । येकलाचि मी	ज्ञाने.१६.१४.३५२
१०३४८९. हे	जेथ यातनांची श्रेणी । हे नित्य नवी यमजाचणी । पडती तिये दारुणीं । नरकलोकीं	ज्ञाने.१६.१६.३७४
१०३४९०. हे	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
१०३४९१. हे	सर्व दु:खीं आपुलिया । दर्शना धनंजया । पाढाऊ हे भलतया । दिधलें आहाती	ज्ञाने.१६.२१.४२६

१०३४९२. हे	कां पापियां नरकभोगीं । सुवावयालागीं जगीं । पातकांची दाटुगी । सभाचि हे	ज्ञाने.१६.२१.४२७
१०३४९३. हे	ते रौरव गा तंवचिवरी । आइकिजती पटांतरीं । जंव हे तिन्ही अंतरीं । उठती ना	ज्ञाने.१६.२१.४२८
१०३४९४. हे	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
१०३४९५. हे	म्हणौनि पुढतपुढतीं किरीटी । हे कामादिदोषत्रिपुटी । त्यजावीचि गा वोखटी । आघवां विषीं	ज्ञाने.१६.२१.४३२
१०३४९६. हे	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
१०३४९७. हे	हे तिन्ही जीवीं जंव जागती । तंववरी निकियाची प्राप्ती । हे माझे कान नाइकती । देवोही म्हणे	ज्ञाने.१६.२२.४३४
१०३४९८. हे	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
१०३४९९. हे	जैं कहीं अवचटें । हे तिकडी सांखळ तुटे । तैं सुखें आपुलिये वाटे । चालों लाभे	ज्ञाने.१६.२२.४३८
१०३५००. हे	तेथ प्रियाची परमसीमा । तो भेटे माउली आत्मा । तये खेंवीं आटे डिंडिमा । सांसारिक हे	ज्ञाने.१६.२२.४४३
१०३५०१. हे	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं मेळवी । तंव हे कोणें न संडावी । अगा तुवांही ऐसीचि भजावी । विशेषेंसी	ज्ञाने.१६.२४.४६३
१०३५०२. हे	जे हे सात्त्विक श्रद्धा । जतन करावी प्रबुद्धा । येरी दोनी विरुद्धा । सांडाविया	ज्ञाने.१७.४.८३
१०३५०३. हे	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
१०३५०४. हे	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
१०३५०५. हे	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
१०३५०६. हे	ऐसी नानापरी हे काया । घाय सूतां पैं धनंजया । तप कीजे नाशावया । पुढिलातें	ज्ञाने.१७.१९.२५९
१०३५०७. हे	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
१०३५०८. हे	परी सण सुहृद संपत्ती । हे तिन्ही येकीं मिळती । जैं भाग्य धरी उन्नती । आपुलां विषीं	ज्ञाने.१७.२०.२६९
१०३५०९. हे	हे कीर आवडतांविखीं । रीति सत्त्वीं आथी निकी । परी मोक्षेंसी एकी । मिसळणें जें	ज्ञाने.१७.२२.३२०
१०३५१०. हे	उदयिला आकाशीं । रवीचि रवीतें प्रकाशी । हे नामव्यक्ती तैसी । ब्रह्मा करी	ज्ञाने.१७.२६.४०४
१०३५११. हे	एवं पार्था तुजप्रती । ब्रह्मनामाची हे शक्ती । सांगितली उपपत्ती । डोळसा गा	ज्ञाने.१७.२७.४०९
१०३५१२. हे	ना सांडूनि हे सोये । मोडूनि श्रद्धेची बाहे । दुराग्रहाची त्राये । वाढऊनियां	ज्ञाने.१७.२८.४१४
१०३५१३. हे	हा न पुसता हे गोठी । तरी देवो कां सोडिते गांठी । तरी कैसेनि आम्हां भेटी । परमार्थेंसी	ज्ञाने.१७.२८.४२८
१०३५१४. हे	ऐसी हे बोली सांडिली । मग येरीचि गोठी आदरिली । जे पार्थें कां पुसिली । श्रीकृष्णातें	ज्ञाने.१७.२८.४३२
१०३५१५. हे	आतां गीतार्थाची मुक्तमुदी । लावीं माझिये वाग्वृद्धी । जे माने हे सभासदीं । सज्जनांचां	ज्ञाने.१८.२७
१०३५१६. हे	फुलां फुलसरां लेख चढे । द्रुतीं दुजी अंगुळी न पडे । श्लोक अध्याय तेणें पाडें । जाणावे हे	ज्ञाने.१८.५७
१०३५१७. हे	कर्मीं हा ठावोवरी । आहाती बहुवा अवसरी । आतां कर्मठां कैं वारी । मोक्षाची हे	ज्ञाने.१८.६८
१०३५१८. हे	ऐसी प्रेमाची हे जाती । पार्थ तंव तेचि मूर्ती । म्हणूनि करूं लाहे खंती । उगेपणाची	ज्ञाने.१८.८०

१०३५१९. हे	अठरावा अध्यावो नोहे । हे एकाध्यायी गीताचि आहे । जैं वांसरूंचि गाय दुहे । तैं वेळु कायसा	ज्ञाने.१८.८४
१०३५२०. हे	नातरी हे निगुती चुके । मग त्यागु कीजे हाततुकें । तैं कांहीं न त्यजे अधिकें । गोवींचि पडे	ज्ञाने.१८.२.१३१
१०३५२१. हे	ऐसी हे हातवटी । घेऊनि जे क्रिया उठी । आपुलिया आपण गांठी । लाहेचि तो	ज्ञाने.१८.६.१७५
१०३५२२. हे	देव मनुष्य स्थावर । यया नांव जगडंबर । तरि हे तंव त्रिप्रकार । कर्मफळ पैं	ज्ञाने.१८.१२.२३९
१०३५२३. हे	तेथ कृमि कीट लोष्ट । हे देह लाहती निकृष्ट । तया नाम तें अनिष्ट । कर्मफळ	ज्ञाने.१८.१२.२४२
१०३५२४. हे	एवं वायूची हे चेष्टा । एकीचि परी सुभटा । वर्तनास्तव पालटा । येतसे जे	ज्ञाने.१८.१४.३४२
१०३५२५. हे	एवं माने तुझिये आयणी । तैसी कर्मजातांचि हे खाणी । पंचविध आकर्णी । निरूपिली	ज्ञाने.१८.१४.३५२
१०३५२६. हे	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
१०३५२७. हे	जेणें चैतन्या ईश्वरा ब्रह्मा । देहचि केलें परमसीमा । तया आत्मा कर्ता हे प्रमा । अलोट उपजे	ज्ञाने.१८.१६.३८२
१०३५२८. हे	जे आत्मा मी कर्मातीतु । सर्वकर्मसाक्षिभूतु । हे आपली कहीं मातु । नायकेचि कानीं	ज्ञाने.१८.१६.३८४
१०३५२९. हे	तो देहादिकीं चेष्टीं । घडतां मोडतां हे सृष्टी । न देखे स्वप्न किरीटी । चेइला जैसा	ज्ञाने.१८.१७.४३६
१०३५३०. हे	आणि तयां करणेयाआंतु । घडो तिहीं लोकां घातु । परी तेणें केला हे मातु । बोलोंचि नये	ज्ञाने.१८.१७.४४८
१०३५३१. हे	म्हणोनि आत्मयाचें केवळ । जो रूपचि जाहला निखिळ । तया नाहीं बंदिशाळ । कर्माची हे	ज्ञाने.१८.१७.४५९
१०३५३२. हे	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
१०३५३३. हे	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
१०३५३४. हे	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मां समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
१०३५३५. हे	यालागीं पुढती । आत्मा वेगळाचि सुमती । आतां असो हे किती । जाणतासि तूं	ज्ञाने.१८.१८.५१६
१०३५३६. हे	तीर्थातीर्थ हे भाष । उदकीं नाहीं सनोळख । तहान वोळे तेंचि सुख । वांचुनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५९
१०३५३७. हे	जे चामाचे डोळे दाविती । जें इंद्रियें गोडी लाविती । तेंचि साच हे प्रतीती । फुडी जया	ज्ञाने.१८.२२.५७३
१०३५३८. हे	आणि आंगा जीवाची संपत्ती । वेंचूनि बाळाची करी पाळती । परी जीवें उबगणें हे स्थिती । न पाहे माय	ज्ञाने.१८.२३.५८९
१०३५३९. हे	ऐसी गुणत्रयभिन्ना । कर्माची गा अर्जुना । हे केली विवंचना । उपपत्तींसीं	ज्ञाने.१८.२५.६२७
१०३५४०. हे	जे अकरण काम्य निषिद्ध । ते हे मार्ग तिन्ही प्रसिद्ध । संसारभयें सबाध । जीवां ययां	ज्ञाने.१८.२९.६९८
१०३५४१. हे	एवं पांचही हे निद्रादिक । तामसाचां ठाईं दोख । जिया धृती देख । धरिलें आहाती	ज्ञाने.१८.३५.७६१
१०३५४२. हे	ते हे गा तुजप्रति । सांगितली त्रिविध धृती । यया कर्मत्रया निष्पत्ति । जालिया मग	ज्ञाने.१८.३५.७६६
१०३५४३. हे	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
१०३५४४. हे	आणि हे तंव त्रिपुटी । तिहीं गुणीं इहीं किरीटी । गुंफिली असे पटीं । तांतुवीं जैसी	ज्ञाने.१८.३९.८१२
१०३५४५. हे	ऐसेसी गा पार्था । हे चातुर्वर्ण्यव्यवस्था । करूं आतां कर्मपथा । यांचिया रूपा	ज्ञाने.१८.४१.८२३

१०३५४६. हे	नातरी सप्तगुणार्णवीं । परिवारली बरवी । हे क्रिया नव्हे पृथ्वी । भोगीतसे तो	ज्ञाने.१८.४३.८७६
१०३५४७. हे	कां गुणाचे सातांही ओघीं । हे क्रिया ते गंगा जगीं । तया महोदधीचां आंगीं । विलसे जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८७७
१०३५४८. हे	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
१०३५४९. हे	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
१०३५५०. हे	पुत्र वित्त कलत्र । हे जालियाही स्वतंत्र । माझें न म्हणे पात्र । विषाचें जैसें	ज्ञाने.१८.४९.९५८
१०३५५१. हे	ऐसेनि देह वाचा मानस । हे जिणौनि बाह्यप्रदेश । आकळिलें आकाश । ध्यानाचें तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०३१
१०३५५२. हे	पैं ध्याता आपणचि परी । ध्यानरूप वृत्तिमाझारीं । ध्येयत्वें घे हे अवधारीं । ध्यानरुढी गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३३
१०३५५३. हे	आत्मबोधप्रशस्ती । हे तिये दशेची ख्याती । ते भोगीतसे महामती । योग्यु तो गा	ज्ञाने.१८.५४.१०९५
१०३५५४. हे	तेवीं उठतिया आत्मप्रथा । हे भूतभेदव्यवस्था । मोडीत मोडीत पार्था । वास पाहे तो	ज्ञाने.१८.५४.१०९८
१०३५५५. हे	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । तया तयाहीसकट नाहीं । हे चौथी भक्ति पाहीं । माझी तो लाहे	ज्ञाने.१८.५४.११११
१०३५५६. हे	येर आर्तु जिज्ञासु अर्थार्थी । हे भजती जिये पंथीं । ते तिन्ही पावोनि चौथी । म्हणिपत आहे	ज्ञाने.१८.५४.१११२
१०३५५७. हे	एऱ्हवीं तिजी ना चौथी । हे पहिली ना सरती । पै माझिये सहजस्थिती । भक्ति नांव	ज्ञाने.१८.५४.१११३
१०३५५८. हे	म्हणौनि आर्तांचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
१०३५५९. हे	एवं घेऊनि अज्ञानातें । माझी भक्ति जे हे वर्ते । ते दावी मज द्रष्ट्यातें । दृश्य करूनि	ज्ञाने.१८.५४.११२१
१०३५६०. हे	ते हे कल्पादीं भक्ति मियां । भागवतमिषें ब्रह्मया । उत्तम म्हणौनि धनंजया । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.५५.११३२
१०३५६१. हे	हे मज मिळतिये वेळे । तयां क्रमयोगियां फळे । मग समस्तही निखळें । मियांचि भरे	ज्ञाने.१८.५५.११३४
१०३५६२. हे	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
१०३५६३. हे	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
१०३५६४. हे	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
१०३५६५. हे	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
१०३५६६. हे	तया अध्यात्मशास्त्रांसीं । जैं साचपणाची ये पुसी । तैं येइजे जया ठायासी । ते हे गीता	ज्ञाने.१८.५५.१२३४
१०३५६७. हे	आणि विश्वप्रकाशितया । आत्मया मज आपुलिया । अनुसरे जो करूनियां । सर्वत्रता हे	ज्ञाने.१८.५६.१२४९
१०३५६८. हे	परी तोचि संन्यासु वीरा । करणीयेचा झणें करा । आत्मविवेकीं धरा । चित्तवृत्ति हे	ज्ञाने.१८.५७.१२६१
१०३५६९. हे	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
१०३५७०. हे	म्हणोनि ईश्वरु तो गोसावी । तेणें प्रकृती हे नेमावी । तिया सुखें राबवावीं । इंद्रियें आपुलीं	ज्ञाने.१८.६१.१३१७
१०३५७१. हे	तरी सर्व कर्में आपुलीं । तुवां सर्वदा मज अर्पिलीं । तेणें प्रसन्नता लाधली । आजि हे माझी	ज्ञाने.१८.६५.१३८६
१०३५७२. हे	मा मी विश्वेश्वरु भेटे । आणि जीवग्रंथी न सुटे । हे बोल नको वोखटे । कानीं लाऊं	ज्ञाने.१८.६६.१४०४

१०३५७३. हे	तैसें अद्वयत्वें मज । शरण रिघालिया तुज । धर्माधर्म हे सहज । लागतील ना	ज्ञाने.१८.६६.१४०९
१०३५७४. हे	याकारणें पुढती । हे आधी न वाहें चित्तीं । मज एकासि ये सुमती । जाणोनि शरण	ज्ञाने.१८.६६.१४१६
१०३५७५. हे	एवं कांडत्रयनिरूपणी । श्रुतीचि हे कोडिसवाणी । गीतापद्यरत्नांचीं लेणीं । लेयिली आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४५०
१०३५७६. हे	म्हणौनि वेदाची सुसेव्यता । ते हे मूर्त जाण श्रीगीता । श्रीकृष्णें पांडुसुता । उपदेशिली	ज्ञाने.१८.६६.१४६६
१०३५७७. हे	काय बहु बोलों निंदका । योग्य स्रष्टयाहीसारिखा । गीता हे कवतिका- । लागींही नेदीं	ज्ञाने.१८.६७.१५०६
१०३५७८. हे	ते हे मंत्ररहस्य गीता । मेळवी जो माझिया भक्तां । अनन्यजीवना माता । बाळका जैसी	ज्ञाने.१८.६८.१५१२
१०३५७९. हे	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
१०३५८०. हे	पैं माझिया तुझिया मिळणीं । वाढीनली जे हे कहाणी । मोक्षधर्म का जिणीं । आलासे जेथें	ज्ञाने.१८.७०.१५२४
१०३५८१. हे	हे देखोनि तयाची दशा । मग करीचि ना सरिसा । परी सुखें जाला पिसा । बोलतसे	ज्ञाने.१८.७३.१५८५
१०३५८२. हे	हे आघवेचि का योग । जया ठाया येती मार्ग । तयाचें वाक्य सवंग । केलें मज व्यासें	ज्ञाने.१८.७५.१६१०
१०३५८३. हे	आणि पुत्रें मी सर्व गुणीं । जिणावा हे बापा शिराणी । तरी ते शार्ङ्गपाणी । फळा आली	ज्ञाने.१८.७८.१६५२
१०३५८४. हे	कीं गीता हे सप्तशती । मंत्रप्रतिपाद्य भगवती । मोहमहिषा मुक्ती । आनंदलीसे	ज्ञाने.१८.७८.१६६६
१०३५८५. हे	कीं सभाग्यसंतीं भ्रमरीं । केले ते श्लोककल्हारीं । श्रीकृष्णाख्यसरोवरीं । सासन्नली हे	ज्ञाने.१८.७८.१६७०
१०३५८६. हे	कीं गीताकमळींचे भृंग । हे गीतासागरतरंग । कीं हरीचे तुरंग । गीतारथींचे	ज्ञाने.१८.७८.१६७४
१०३५८७. हे	कीं नोहे हे श्लोकश्रेणी । अचिंत्यचित्तचिंतामणी । कीं निर्विकल्पां लावणी । कल्पतरूंची	ज्ञाने.१८.७८.१६७६
१०३५८८. हे	म्हणौनि मज कांहीं । समर्थनीं आतां विषो नाहीं । गीता जाणा हे वायी । श्रीमूर्ति प्रभूची	ज्ञाने.१८.७८.१६८४
१०३५८९. हे	जे हे श्रवणें पाठें अर्थें । गीता नेदी मोक्षाआरौतें । जैसा समर्थ दाता कोणातें । नास्ति न म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१६९४
१०३५९०. हे	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
१०३५९१. हे	तेवीं व्यासादिक महामती । वावरों येती इये ग्रंथीं । मा आम्ही ठाकों हे युक्ती । न मिळे कीर	ज्ञाने.१८.७८.१७१७
१०३५९२. हे	हे स्वानंदभोगाची सेल । भलतयासीचि देईल । सर्वेंद्रियां पोषवील । श्रवणाकरवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४७
१०३५९३. हे	मजलागीं ग्रंथाची स्वामी । दुजी सृष्टी जे हे केली तुम्हीं । तें पाहोनि हांसों आम्ही । विश्वामित्रातेंही	ज्ञाने.१८.७८.१७८६
१०३५९४. हें	हें शब्दब्रह्म अशेष । तेचि मूर्ति सुवेष । तेथ वर्णवपु निर्दोष । मिरवत असे	ज्ञाने.१.३
१०३५९५. हें	ना तरी शब्दब्रह्माब्धि । मथिलेया व्यासबुद्धि । निवडिलें निरवधि । नवनीत हें	ज्ञाने.१.५१
१०३५९६. हें	हें सलगी म्यां म्हणितलें । चरणां लागोनि विनविलें । प्रभू सखोल हृदय आपुलें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.६३
१०३५९७. हें	हें अनावर न विचारितां । वायांचि धिंवसा उपनला चित्ता । येऱ्हवीं भानुतेजीं काय खद्योता । शोभा आथी	ज्ञाने.१.६७
१०३५९८. हें	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
१०३५९९. हें	तेथ हरु म्हणे नेणिजे । देवी जैसें कां स्वरूप तुझें । तैसें हें नित्य नूतन देखिजे । गीतातत्त्व	ज्ञाने.१.७१

१०३६००. हें	हें अपार कैसेनि कवळावें । महातेज कवणें धवळावें । गगन मुठीं सुवावें । मशकें केवीं	ज्ञाने.१.७४
१०३६०१. हें	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
१०३६०२. हें	तरी न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें । करूनि घेयावें हें तुमतें । विनवितु असें	ज्ञाने.१.८०
१०३६०३. हें	तंव श्रीगुरु म्हणती राहीं । हें तुज बोलावें नलगे कांहीं । आतां ग्रंथा चित्त देईं । झडकरी वेगा	ज्ञाने.१.८३
१०३६०४. हें	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
१०३६०५. हें	आतां येणेंसि कवण भिडे । हें पांडव सैन्य कीर थोडें । ओइचलेनि पाडें । दिसत असे	ज्ञाने.१.१०.११९
१०३६०६. हें	एथ आले असती आघवे । परी कवणेसीं म्यां झुंजावें । हें रणीं लागे पहावें । म्हणऊनियां	ज्ञाने.१.२२-२३.१७१
१०३६०७. हें	झुंजाची आवडी धरिती । परी संग्रामीं धीर नव्हती । हें सांगोनि रायाप्रती । काय संजयो म्हणे	ज्ञाने.१.२२-२३.१७३
१०३६०८. हें	तो आपणयां आपण म्हणे । एथ कायी कवण जाणे । हें मनीं धरिलें येणें । परि कांहीं आश्चर्य असे	ज्ञाने.१.२५-२७.१७८
१०३६०९. हें	ऐसे गोत्रचि दोहीं दळीं । उदित जालें असे कळीं । हें अर्जुनें तिये वेळीं । अवलोकिलें	ज्ञाने.१.२५-२७.१८४
१०३६१०. हें	जें वज्रापासोनि कठिण । दुर्धर अतिदारुण । तयाहून असाधारण । हें स्नेह नवल	ज्ञाने.१.२८-३०.१९९
१०३६११. हें	म्हणोनि जळो हें झुंज । प्रत्यया नये मज । एणें काय काज । महापापें	ज्ञाने.१.३१.२०८
१०३६१२. हें	तया विजयवृत्ती कांहीं । मज सर्वथा काज नाहीं । एथ राज्य तरी कायी । हें पाहुनियां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१०
१०३६१३. हें	परी यांसी घातु कीजे । मग आपण राज्य भोगिजे । हें स्वप्नींही मन माझें । करूं न शके	ज्ञाने.१.३२-३३.२१३
१०३६१४. हें	हें मनींचि केविं धरिजे । आपण वज्राचेयां बोलिजे । वरी घडे तरी कीजे । भलें एयां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१६
१०३६१५. हें	आम्हीं जें जें जोडावें । तें समस्तीं इहीं भोगावें । हें जीवितही उपकारावें । काजीं यांचां	ज्ञाने.१.३२-३३.२१७
१०३६१६. हें	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
१०३६१७. हें	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
१०३६१८. हें	म्हणोनि मी हें न करीं । इये संग्रामीं शस्त्र न धरीं । हें किडाळ बहुतीं परी । दिसतसे	ज्ञाने.१.३७.२३३
१०३६१९. हें	हें ऐसें कैसें करावें । जे आपुले आपण मारावे । जाणत जाणतांचि सेवावें । काळकूट	ज्ञाने.१.३८-३९.२३७
१०३६२०. हें	तैसे दोष हे मूर्त । अंगीं वाजों असती पहात । हें जाणतांही केवीं एथ । प्रवर्तावें	ज्ञाने.१.३८-३९.२४१
१०३६२१. हें	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
१०३६२२. हें	देवा हें विविध कानीं ऐकिजे । परी अझुनिवरी त्रासु नुपजे । हृदय वज्राचें हें काय कीजे । अवधारीं पां	ज्ञाने.१.४३-४५.२६२
१०३६२३. हें	आतां यावरी जें जियावें । तयापासूनि हें बरवें । जे शस्त्रें सांडूनि साहावे । बाण यांचे	ज्ञाने.१.४६.२६५
१०३६२४. हें	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
१०३६२५. हें	म्हणे अर्जुना आदि पाहीं । हें उचित काय इये ठायीं । तूं कवण हें कायी । करीत आहासी	ज्ञाने.२.२.६
१०३६२६. हें	हें पाहतां तुझेनि पाडें । दिसे त्रैलोक्यही थोकडें । ऐसें पौरुष चोखडें । पार्था तुझें	ज्ञाने.२.२.११

१०३६२७. हें	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
१०३६२८. हें	सांडी हें मूर्खपण । उठीं घे धनुष्यबाण । संग्रामीं हें कवण । कारुण्य तुझें	ज्ञाने.२.२.१८
१०३६२९. हें	तुज नव्हे हें उचित । येणें नासेल जोडलें बहुत । तूं अझुनिवरी हित । विचारीं पां	ज्ञाने.२.३.२२
१०३६३०. हें	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
१०३६३१. हें	आजिचें हें झुंज । काय जन्मा नवल तुज । हें परस्परें तुम्हां व्याज । सदाचि आथी	ज्ञाने.२.३.२५
१०३६३२. हें	तरी आतां काय जाहलें । कायि स्नेह उपनलें । हें नेणिजे परि कुडें केलें । अर्जुना तुवां	ज्ञाने.२.३.२६
१०३६३३. हें	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
१०३६३४. हें	ऐसेनि तो कृपावंतु । नानापरी असे शिकवतु । हें ऐकोनि पंडुसुतु । काय बोले	ज्ञाने.२.३.२९
१०३६३५. हें	देवा हें येतुलेवरी । बोलावें नलगे अवधारीं । आधीं तूंचि चित्तीं विचारीं । संग्रामु हा	ज्ञाने.२.४.३०
१०३६३६. हें	हें झुंज नव्हे प्रमादु । एथ प्रवर्तलिया दिसतसे बाधु । हा उघडा लिंगभेदु । वोढवला आम्हां	ज्ञाने.२.४.३१
१०३६३७. हें	देवा संतवृंद नमस्कारिजे । कां घडे तरी पूजिजे । हें वांचूनि केवीं निंदिजे । स्वयें वाचा	ज्ञाने.२.४.३३
१०३६३८. हें	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
१०३६३९. हें	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
१०३६४०. हें	हें येणें मानें दुर्भर । जे याहीहुनि भोग सधर । ते असतु येथवर । भिक्षा मागतां भली	ज्ञाने.२.५.४६
१०३६४१. हें	हें जाणोनि पार्थु बिहाला । मग पुनरपि बोलों लागला । म्हणे देवो कां चित्त या बोला । देतीचिना	ज्ञाने.२.५.५१
१०३६४२. हें	देवा मज तैसें जाहलें । जें मन हें भ्रांती ग्रासिलें । आतां काय हित आपुलें । तेंही नेणें	ज्ञाने.२.७.५७
१०३६४३. हें	हें सकळ कुळ देखोनि । जो शोकु उपजलासे मनीं । तो तुझिया वाक्यावांचुनि । न जाय आणिकें	ज्ञाने.२.८.६४
१०३६४४. हें	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
१०३६४५. हें	कीं मज पाहतां उर्मी नोहे । हें अनारिसें गमत आहे । तो ग्रासिला महामोहें । काळसर्पे	ज्ञाने.२.८.७०
१०३६४६. हें	हें जाणोनि ऐसी प्रौढी । जो दृष्टिसवें विष फेडी । तो धांवया श्रीहरी गारुडी । पातला कीं	ज्ञाने.२.८.७२
१०३६४७. हें	मग आपुलां चित्तीं म्हणे । एथ हें कायी आदरिलें येणें । अर्जुन सर्वथा कांहीं नेणे । काय कीजे	ज्ञाने.२.१०.८४
१०३६४८. हें	मग अर्जुनातें म्हणितलें । आम्हीं आजि हें नवल देखिलें । जें तुवां एथ आदरिलें । माझारींचि	ज्ञाने.२.११.९१
१०३६४९. हें	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
१०३६५०. हें	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
१०३६५१. हें	हें उपजे आणि नाशे । तें मायावशें दिसे । येऱ्हवीं तत्वता वस्तु जे असे । ते अविनाशचि	ज्ञाने.२.१२.१०५
१०३६५२. हें	आइकें शरीर तरी एक । परी वयसा भेद अनेक । हें प्रत्यक्षचि देख । प्रमाण तूं	ज्ञाने.२.१३.१०८
१०३६५३. हें	भ्यासुर आणि सुरेख । हें रूपाचे स्वरुप देख । जें उपजवी सुखदुःख । नेत्रद्वारें	ज्ञाने.२.१४.११६

१०३६५४. हें	आणि शरीरजात आघवें । हें नाशवंत स्वभावें । म्हणोनि तुवां झुंजावें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.२.१८.१३६
१०३६५५. हें	तरी अर्जुना तूं हें नेणसी । जरी तत्त्वता विचारिसी । तरी वधिता तूं नव्हेसी । हे वध्य नव्हती	ज्ञाने.२.१९.१३८
१०३६५६. हें	तैसें शरीराचां लोपीं । सर्वथा नाशु नाहीं स्वरूपीं । म्हणऊनि तूं हें नारोपीं । भ्रांति बापा	ज्ञाने.२.२०-२१.१४३
१०३६५७. हें	म्हणोनि हें आघवें । एथ तुज नलगे शोचावें । जे स्थितीची हे स्वभावें । अनादि ऐसी	ज्ञाने.२.२६.१५६
१०३६५८. हें	ना तरी हें अर्जुना । नयेचि तुझिया मना । जे देखोनि लोकु अधीना । जन्मक्षया	ज्ञाने.२.२६.१५७
१०३६५९. हें	उपजे तें नाशे । नाशले पुनरपि दिसे । हें घटिकायंत्र तैसें । परिभ्रमे गा	ज्ञाने.२.२७.१५९
१०३६६०. हें	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
१०३६६१. हें	महाप्रळयअवसरे । हें त्रैलोक्यही संहरे । म्हणोनि हा न परिहरे । आदिअंतु	ज्ञाने.२.२७.१६१
१०३६६२. हें	तूं जरी हें ऐसें मानसी । तरी खेदु कां करिसी । काय जाणतचि नेणसी । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.२७.१६२
१०३६६३. हें	तैसें सकळ हें मूर्त । जाण पां मायाकारित । जैसें आकाशीं बिंबत । अभ्रपटळ	ज्ञाने.२.२८.१६८
१०३६६४. हें	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
१०३६६५. हें	एऱ्हवीं तरी पार्था । तुज कां नेणों न मनें चित्ता । परी किडाळ हें शोचितां । बहुतीं परी	ज्ञाने.२.३०.१७९
१०३६६६. हें	तूं अझुनि कां न विचारिसी । काय हें चिंतितु आहासी । स्वधर्मु तो विसरलासी । तरावें जेणें	ज्ञाने.२.३१.१८०
१०३६६७. हें	या कौरवां भलतें जाहलें । अथवा तुजचि कांहीं पातलें । कीं युगचि हें बुडालें । जऱ्हीं एथ	ज्ञाने.२.३१.१८१
१०३६६८. हें	अर्जुना तुझें चित्त । जऱ्ही जाहलें द्रवीभूत । तऱ्ही हें अनुचित । संग्रामसमयीं	ज्ञाने.२.३१.१८३
१०३६६९. हें	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
१०३६७०. हें	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
१०३६७१. हें	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गे जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
१०३६७२. हें	ते तुज अनायासें । अनकळित जोडिली असे । हें अद्वितीय जैसें । गगन आहे	ज्ञाने.२.३६.२१०
१०३६७३. हें	मग ते वेळीं हियें फुटावें । आतां लाठेपणें कां न झुंजावें । हें जिंतलें तरी भोगावें । पृथ्वीतळ	ज्ञाने.२.३६.२१९
१०३६७४. हें	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
१०३६७५. हें	तूं गुणत्रयातें अव्हेरीं । मी माझें हें न करीं । एक आत्मसुख अंतरीं । विसंब झणीं	ज्ञाने.२.४५.२५९
१०३६७६. हें	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
१०३६७७. हें	आम्हीं समस्तही विचारिलें । तंव ऐसेचि हें मना आलें । जें न संडिजे तुवां आपुलें । विहित कर्म	ज्ञाने.२.४७.२६५
१०३६७८. हें	देखें संतासंतीं कर्मीं । हें जें सरिसेंपण मनोधर्मी । तेचि योगस्थिति उत्तमीं । प्रशंसिजे	ज्ञाने.२.४८.२७२
१०३६७९. हें	तेथ आणिक कांहीं जाणावें । कां मागिलातें स्मरावें । हें अर्जुना आघवें । पारुषेल	ज्ञाने.२.५२.२८२
१०३६८०. हें	तो कवणें स्थिती असे । कैसेनि रूपीं विलसे । देवा सांगावें हें ऐसें । लक्ष्मीपती	ज्ञाने.२.५४.२८९

१०३६८१. हें	येरां इंद्रियां विषय तुटे । तैसा नियमूं न ये रस हटें । जे जीवन हें न घटे । येणेंविण	ज्ञाने.२.५९.३०७
१०३६८२. हें	येऱ्हवीं तरी अर्जुना । हें आया नये साधना । जे राहटताती जतना । निरंतर	ज्ञाने.२.६०.३१०
१०३६८३. हें	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
१०३६८४. हें	तैसें विषयांचें ध्यान । जरी विपायें वाहे मन । तरी येसणें हें पतन । गिंवसीत पावे	ज्ञाने.२.६२-६३.३३०
१०३६८५. हें	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
१०३६८६. हें	हां गा कर्म तूंचि अशेष । निराकरिसी निःशेष । तरी मजकरवीं हें हिंसक । कां करविसी तूं	ज्ञाने.३.१.४
१०३६८७. हें	तरी ये जाणिवेचें कीर सरलें । परी आणीक एक असें जाहलें । जें थितें हें डहुळलें । मानस माझें	ज्ञाने.३.२.१४
१०३६८८. हें	तेवींचि कृष्णा हें तुझें । चरित्र कांहीं नेणिजे । जरी चित्त पाहसी माझें । येणें मिषें	ज्ञाने.३.२.१५
१०३६८९. हें	ना तरी झकवीतु आहासी मातें । कीं तत्त्वचि कथिलें ध्वनितें । हें अवगमितां निरुतें । जाणवेना	ज्ञाने.३.२.१६
१०३६९०. हें	देखें सकळार्तीचें जियालें । आजि पुण्य यशासि आलें । हें मनोरथ जहाले । विजयी माझे	ज्ञाने.३.२.२७
१०३६९१. हें	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
१०३६९२. हें	आणि आपुलालिया चाडे । आपादिलें हें मांडे । कीं त्यजिलें कर्म सांडे । ऐसें आहे	ज्ञाने.३.४.५१
१०३६९३. हें	हें वायांचि सैरा बोलिजे । उकलु तरी देखों पाहिजे । परी त्यजितां कर्म न त्यजे । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.३.४.५२
१०३६९४. हें	जंव प्रकृतीचें अधिष्ठान । तंव सांडी मांडी हें अज्ञान । जे चेष्टा ते गुणाधीन । आपैसी असे	ज्ञाने.३.५.५३
१०३६९५. हें	सांगें श्रवणीं ऐकावें ठेलें । कीं नेत्रींचें तेज गेलें । हें नासारंध्र बुझालें । परिमळु नेघे	ज्ञाने.३.५.५५
१०३६९६. हें	हे स्वप्नावबोधु ठेले । कीं चरण चालों विसरले । हें असो काय निमाले । जन्ममृत्यु	ज्ञाने.३.५.५७
१०३६९७. हें	हें न ठकेचि जरी कांहीं । तरी सांडिलें ते कायी । म्हणोनि कर्मत्यागु नाहीं । प्रकृतिमंतां	ज्ञाने.३.५.५८
१०३६९८. हें	पार्था आणीकही एक । नेणसी तूं हें कवतिक । जें ऐसें कर्म मोचक । आपैसें असे	ज्ञाने.३.८.७९
१०३६९९. हें	देवतांतरा न भजावें । हें सर्वथा कांहीं न करावें । तुम्हीं स्वधर्मयज्ञीं यजावें । अनायासें	ज्ञाने.३.१०.९१
१०३७००. हें	तैसी निजवृत्ति जेथ सांडे । तेथ स्वतंत्रते वस्ती न घडे । आइका प्रजाहो हें फुडें । विरिंचि म्हणे	ज्ञाने.३.१२.१११
१०३७०१. हें	हें वांचूनि पार्था । राहाटों नये अन्यथा । ऐसी आद्य हे कथा । मुरारी सांगे	ज्ञाने.३.१३.१२६
१०३७०२. हें	हें यज्ञोपकरण सकळ । नेणतसांते बरळ । अहंबुद्धी केवळ । भोगूं पाहती	ज्ञाने.३.१३.१२८
१०३७०३. हें	जे संपत्तिजात आघवें । हें हवनद्रव्य मानावें । मग स्वधर्मयज्ञें अर्पावें । आदिपुरुषीं	ज्ञाने.३.१३.१३०
१०३७०४. हें	हें सांडोनियां मूर्ख । आपणपेंयालागीं देख । निपजविती पाक । नानाविध	ज्ञाने.३.१३.१३१
१०३७०५. हें	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
१०३७०६. हें	हें न म्हणावें साधारण । अन्न ब्रह्मरूप जाण । जे जीवनहेतु कारण । विश्वा यया	ज्ञाने.३.१३.१३३
१०३७०७. हें	मग वेदांतें परापर । प्रसवतसे अक्षर । म्हणऊनि हें चराचर । ब्रह्मबद्ध	ज्ञाने.३.१५.१३६

१०३७०८. हें	हें ऐसें असे स्वभावें । म्हणोनि कर्म न संडावें । विशेषें आचरावें । लागे संतीं	ज्ञाने.३.२१.१५९
१०३७०९. हें	मार्गाधारें वर्तावें । विश्व हें मोहरें लावावें । अलौकिक नोहावें । लोकांप्रति	ज्ञाने.३.२५.१७१
१०३७१०. हें	हें असो प्रस्तुत । सांगिजेल तुज हित । तें अर्जुना देऊनि चित्त । अवधारीं पां	ज्ञाने.३.२७.१८०
१०३७११. हें	हें कर्म मी कर्ता । कां आचरेन या अर्था । ऐसा अभिमानु झणें चित्ता । रिगों देसी	ज्ञाने.३.३०.१८७
१०३७१२. हें	आतां पार्था निःशंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
१०३७१३. हें	हें अनुपरोध मत माझें । जिहीं परमादरें स्वीकारिजे । श्रद्धापूर्वक अनुष्ठिजे । धनुर्धरा	ज्ञाने.३.३१.१९२
१०३७१४. हें	तेही सकळ कर्मीं वर्ततु । जाण पां कर्मरहितु । म्हणोनि हें निश्चितु । करणीय गा	ज्ञाने.३.३१.१९३
१०३७१५. हें	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
१०३७१६. हें	मग हें तंव पांचमेळावा । शेखीं अनुसरेल पंचत्वा । ते वेळीं केला कें गिंवसावा । शीणु आपुला	ज्ञाने.३.३३.२०८
१०३७१७. हें	हें अनुचित कैसेनि कीजे । अप्राप्य केवीं इच्छिजे । अथवा इच्छिलेंही पाविजे । विचारीं पां	ज्ञाने.३.३५.२२२
१०३७१८. हें	हें असो वनिता आपुली । कुरूप जरी जाहली । तरी भोगितां तेचि भली । जियापरी	ज्ञाने.३.३५.२२४
१०३७१९. हें	हां गा साकर आणि दूध । हें गौल्य कीर प्रसिद्ध । परी कृमिदोषीं विरुद्ध । घेपे केवीं	ज्ञाने.३.३५.२२६
१०३७२०. हें	हें जें तुम्हीं सांगितलें । तें सकळ कीर म्यां परिसलें । परी आतां पुसेन कांहीं आपुलें । अपेक्षित	ज्ञाने.३.३५.२३१
१०३७२१. हें	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
१०३७२२. हें	ऐसा बलात्कारु एकु दिसे । तो कवणाचा एथ आग्रहो असे । हें बोलावें हृषीकेशें । पार्थु म्हणे	ज्ञाने.३.३६.२३८
१०३७२३. हें	जयांसि भुकेलियां आमिषा । हें विश्व न पुरेचि घांसा । कुळवाडी यांची आशा । चाळीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४६
१०३७२४. हें	हें असो मोहें मानिजे । यांतें अहंकारें घेपे दीजे । जेणें जग आपुलेनि भोजें । नाचवीत असे	ज्ञाने.३.३७.२४९
१०३७२५. हें	आजि श्रवणेंद्रिया पिकलें । जें येणें गीतानिधान देखिलें । आतां स्वप्नचि हें तुकलें । साचासरिसें	ज्ञाने.४.१
१०३७२६. हें	आतां इंद्रियजात आघवें । तिहीं श्रवणाचें घर रिघावें । मग संवादसुख भोगावें । गीताख्य हें	ज्ञाने.४.५
१०३७२७. हें	हें जीवींचें निज गुज । परी केवीं राखों तुज । जे पढियेसी तूं मज । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.३.२८
१०३७२८. हें	तरी नावेक हें सहावें । गाजाबज्यही न धरावें । परी तुझें अज्ञानत्व हरावें । लागे आधीं	ज्ञाने.४.३.३१
१०३७२९. हें	देवा पांगुळ एकादें विइजे । तरी जन्मौनि जोजारु साहिजे । हें बोलों काय तुझें । तुजचि पुढां	ज्ञाने.४.४.३४
१०३७३०. हें	जे तो विवस्वतु म्हणजे कायी । ऐसें हें वडिलां ठाउवें नाहीं । तरीं तुवांचि केवीं पाहीं । उपदेशिला	ज्ञाने.४.४.३७
१०३७३१. हें	तेवींचि देवा चरित्र तुझें । आपण कांहीं काय जाणिजे । हें लटिकें केवीं म्हणिजे । एकिहेळां	ज्ञाने.४.४.३९
१०३७३२. हें	तरी तूं गा हें नेणसी । पैं जन्में आम्हांतुम्हांसी । बहुतें गेलीं परी तियें न स्मरसी । आपलीं तूं	ज्ञाने.४.५.४२
१०३७३३. हें	माझें अजत्वें जन्मणें । अक्रियताचि कर्म करणें । हें अविकार जो जाणे । तो परममुक्त	ज्ञाने.४.९.५८
१०३७३४. हें	देखें मनुष्यजात सकळ । हें स्वभावता भजनशीळ । जाहलें असे केवळ । माझां ठायीं	ज्ञाने.४.११.६७

१०३७३५. हें	हें मजचिस्तव जाहलें । परी म्यां नाहीं केलें । ऐसें जेणें जाणितलें । तो सुटला गा	ज्ञाने.४.१४.८१
१०३७३६. हें	एऱ्हवीं जग हें कर्माधीन । ऐसी याची व्याप्ती गहन । परि तें असो आइकें चिन्ह । प्राप्तांचें गा	ज्ञाने.४.१७.९२
१०३७३७. हें	एकेचि ठायीं बैसला । परि सर्वत्र तोचि गेला । हें असो विश्व जाहला । आंगेंचि तो	ज्ञाने.४.१८.१०२
१०३७३८. हें	आणि हें कर्म मी करीन । अथवा आदरिलें सिद्धी नेईन । येणें संकल्पेंही जयाचें मन । विटाळेना	ज्ञाने.४.१९.१०४
१०३७३९. हें	हें असो विश्व पाहीं । जयासि आपणपेंवांचूनि नाहीं । आतां कवण तें कर्म कायी । बाधी तयातें	ज्ञाने.४.२१-२२.११२
१०३७४०. हें	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
१०३७४१. हें	हें अर्जुना सकळ कुवाडें । जे अनुष्ठितां अतिसांकडें । परी जितेंद्रियासीचि घडे । योग्यतावशें	ज्ञाने.४.२८.१४३
१०३७४२. हें	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
१०३७४३. हें	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
१०३७४४. हें	तया कायसें हें मनोमळ । हें बोलतांचि अति किडाळ । नाहीं येणें पाडें ढिसाळ । दुजें जगीं	ज्ञाने.४.३६.१७५
१०३७४५. हें	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
१०३७४६. हें	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१०३७४७. हें	या महातेजाचेनि कसें । जरी चोखाळु प्रतिबिंब दिसे । कां गिंवसिलें गिंवसे । आकाश हें	ज्ञाने.४.३८.१८०
१०३७४८. हें	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
१०३७४९. हें	आतां यावरी जें बोलणें । तें वायांचि वेळु फेडणें । तंव सांचचि जी हें पार्थु म्हणे । जें बोलत असां	ज्ञाने.४.३८.१८४
१०३७५०. हें	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
१०३७५१. हें	हें असो काय म्हणावें । सर्वज्ञु जाणती स्वभावें । तरी निकें चित्त द्यावें । हे विनंति माझी	ज्ञाने.४.४२.२१७
१०३७५२. हें	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
१०३७५३. हें	ऐसें द्व्यर्थ हें बोलतां । आम्हां नेणतयांचिया चित्ता । आपुलिये चाडे अनंता । उमजु नोहे	ज्ञाने.५.१.३
१०३७५४. हें	ऐकें एकसारातें बोधिजे । तरी एकनिष्ठचि बोलिजे । हें आणिकीं काय सांगिजे । तुम्हांप्रति	ज्ञाने.५.१.४
१०३७५५. हें	आतां कर्ता कर्म करावें । हें खुंटलें तया स्वभावें । आणि करी जऱ्हीं आघवें । तऱ्हीं अकर्ता तो	ज्ञाने.५.७.३७
१०३७५६. हें	हें सांगों काई एकैक । देखें श्वासोच्छ्वासादिक । आणि निमिषोन्निमिष । आदिकरूनि	ज्ञाने.५.८-९.४५
१०३७५७. हें	पार्था तयाचां ठायीं । हें आघवेंचि आथि पाहीं । परी तो कर्ता नव्हे कांहीं । प्रतीतिबळें	ज्ञाने.५.८-९.४६
१०३७५८. हें	हें असो कार्जेंविण । जें जें कांहीं कारण । तें केवळ कर्म जाण । इंद्रियांचें	ज्ञाने.५.११.५९
१०३७५९. हें	अगा करितेनवीण कर्म । तेंचि तें निष्कर्म । हें जाणती सवर्म । गुरुगम्य जें	ज्ञाने.५.११.६३
१०३७६०. हें	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
१०३७६१. हें	एथ ईश्वरु एकु अकर्ता । ऐसें मानलें जरी चित्ता । तरी तोचि मी हें स्वभावता । आदीचि आहे	ज्ञाने.५.१६.८४

१०३७६२. हें	एक आपणपेचि पां जैसें । ते देखती विश्व तैसें । हें बोलणें कायसें । नवलु एथ	ज्ञाने.५.१७.८९
१०३७६३. हें	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
१०३७६४. हें	मग हा मशकु हा गजु । कीं हा श्वपचु हा द्विजु । पैल इतरु हा आत्मजु । हें उरेल कें	ज्ञाने.५.१८.९३
१०३७६५. हें	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
१०३७६६. हें	ना तरी हे धेनु हें श्वान । एक गुरु एक हीन । हें असो कैचें स्वप्न । जागतया	ज्ञाने.५.१८.९४
१०३७६७. हें	म्हणोनि सर्वत्र सदा सम । तें आपणचि अद्वय ब्रह्म । हें संपूर्ण जाणे वर्म । समदृष्टीचें	ज्ञाने.५.१९.९६
१०३७६८. हें	जिहीं लोकांचेनि आधारें । लौकिकेंचि व्यापारें । पण सांडिलें निदसुरें । लौकिकु हें	ज्ञाने.५.१९.९८
१०३७६९. हें	हें असो पवनाचेनि मेळें । जैसें जळींचि जळ लोळे । तें आणिकें म्हणती वेगळे । कल्लोळ हे	ज्ञाने.५.१९.१००
१०३७७०. हें	जया आपणपें सांडूनि कहीं । इंद्रियग्रामावरी येणें नाहीं । तो विषय न सेवी हें काई । विचित्र येथ	ज्ञाने.५.२१.१०५
१०३७७१. हें	एऱ्हवीं विषयीं काइ सुख आहे । हें बोलणेंचि सारिखें नोहे । तरी विद्युत्स्फुरणें कां न पाहे । जगामाजीं	ज्ञाने.५.२२.११३
१०३७७२. हें	हें विरक्तांचिये दिठी । जैं न्याहाळिजे किरीटी । तैं पांडुरोगाचिये पुष्टी । सारिखें दिसे	ज्ञाने.५.२२.११९
१०३७७३. हें	म्हणोनि असो हें आघवें । एथ न बोलणें काय बोलावें । ते खुणचि पावेल स्वभावें । आत्माराम	ज्ञाने.५.२४-२५.१३६
१०३७७४. हें	ते सत्त्वाचे सात्त्विक । कीं चैतन्याचे आंगिक । हें बहु असो एकैक । वानिसी काई	ज्ञाने.५.२४-२५.१४०
१०३७७५. हें	ते ऐसे कैसेनि जहाले । जे देहींचि ब्रह्मत्वा आले । हें ही पुससी तरी भलें । संक्षेपें सांगों	ज्ञाने.५.२६.१५०
१०३७७६. हें	जेथ हें संसारचित्र उमटे । तो मनोरूपु पटु फाटे । जैसें सरोवर आटे । मग प्रतिभा नाहीं	ज्ञाने.५.२८.१५६
१०३७७७. हें	ते म्हणों कारुण्यरसाची वृष्टि । कीं नवया स्नेहाची सृष्टि । हें असो नेणिजे दृष्टी । हरीची वानूं	ज्ञाने.५.२९.१७१
१०३७७८. हें	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
१०३७७९. हें	तैसें आम्हां तुम्हां जाहलें । जें आडमुठीं तत्त्व फावलें । तंव धृतराष्ट्रें म्हणितलें । हें न पुसों तूंतें	ज्ञाने.६.४
१०३७८०. हें	हें जाणोनि मनीं हांसिला । म्हणे म्हातारा मोहें नाशिला । एऱ्हवीं बोलु तरी भला जाहला । अवसरीं ये	ज्ञाने.६.६
१०३७८१. हें	हें असोतु या बोलाचीं तातें भलीं । वरी कैवल्यरसें वोगरलीं । ही प्रतिपत्ति मियां केली । निष्कामासी	ज्ञाने.६.२२
१०३७८२. हें	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६
१०३७८३. हें	नातरी एकचि उदक सहजें । परि सिनानां घटीं भरिजे । तैसें भिन्नत्व हें जाणिजे । योगसंन्यासांचें	ज्ञाने.६.१.४२
१०३७८४. हें	वांचूनि उचित कर्म प्रासंगिक । तयातें म्हणे हें सांडीन बद्धक । तरी टांकोटांकीं आणिक एक । मांडीचि तो	ज्ञाने.६.१.४८
१०३७८५. हें	जेथ संन्यासिला संकल्पु तुटे । तेथेचि योगाचें सार भेटे । ऐसें हें अनुभवाचेनि घटें । साचें जया	ज्ञाने.६.२.५३
१०३७८६. हें	जयाचें सुखदु:खाचेनि आंगें । झगटलें मानस चेवो नेघे । विषय पासींही आलिया से न रिघे । हें काय म्हणऊनि	ज्ञाने.६.४.६३
१०३७८७. हें	तेथ अर्जुन म्हणे अनंता । हें मज विस्मो बहु आइकतां । सांगे तया ऐसी हे योग्यता । कवणें दीजे	ज्ञाने.६.४.६६
१०३७८८. हें	तंव हांसोनि कृष्ण म्हणे । तुझें नवल ना हें बोलणें । कवणासि काय दिजेल कवणें । येथ अद्वैतीं इये	ज्ञाने.६.५.६७

१०३७८९. हें	ऐसेनि प्रतीती हे गवसे । ऐसा अनुभव जयातें असे । तोचि समबुद्धि हें अनारिसें । नव्हे जाणें	ज्ञाने.६.९.१०१
१०३७९०. हें	विपायें जरी आठवलें चित्ता । तरी दे आपुली योग्यता । हें असो तयातें प्रशंसितां । लाभु आथि	ज्ञाने.६.९.१०४
१०३७९१. हें	जयाचेनि आंगिकें तेजें । आवो रविशशीचिये वणिजे । म्हणऊनि जग हें वेसजे- । वीण असे तया	ज्ञाने.६.१०.११०
१०३७९२. हें	म्हणोनि असो हें वानणें । सांगों नेणों कवणाचीं लक्षणें । दावावीं मिषें येणें । कां बोलिलों तें	ज्ञाने.६.१०.११२
१०३७९३. हें	हें परिसतां जरी कानडें । तरी जाण पां पार्थ उघडें । कृष्णसुखाचेंचि रूपडें । वोतलें गा	ज्ञाने.६.१०.१२०
१०३७९४. हें	हें असो वयसेचिये शेवटीं । जैसें एकचि विये वांझोटी । मग ते मोहाची त्रिपुटी । नाचों लागे	ज्ञाने.६.१०.१२१
१०३७९५. हें	हें असो कथा सांगें वेगीं । मग अर्जुन म्हणे सलगी । देवा इयें संतचिन्हें हन आंगीं । न ठकती माझां	ज्ञाने.६.१०.१३९
१०३७९६. हें	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१०३७९७. हें	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
१०३७९८. हें	तंव कृष्ण म्हणती ऐसें । हें उत्संखळ बोलणें कायसें । आम्ही सांगतसों आपैसें । वरि पुशिलें तुवां	ज्ञाने.६.१०.१६२
१०३७९९. हें	हें राज्य वर सांडिजे । मग निवांता एथेंचि असिजे । ऐसें शृंगारियांहि उपजे । देखतखेंवों	ज्ञाने.६.११.१७०
१०३८००. हें	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
१०३८०१. हें	ऐसें ऐक्य हें सहजें । फांवे तंव राहिजे । मग तेणेंचिं बोधें बैसिजे । आसनावरी	ज्ञाने.६.१२.१८९
१०३८०२. हें	अर्जुना हें जाण । मूळबंधाचें लक्षण । वज्रासन गौण । नाम यासी	ज्ञाने.६.१२.१९९
१०३८०३. हें	नाभी वरी पोखे । उदर हें थोके । अंतरीं फांके । हृदयकोशु	ज्ञाने.६.१३.२०९
१०३८०४. हें	हें असो ते कुंडली । हृदयाआंतु आली । तंव अनाहताचां बोलीं । चावळे ते	ज्ञाने.६.१४.२७४
१०३८०५. हें	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
१०३८०६. हें	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
१०३८०७. हें	म्हणूनि आखरामाजि सांपडे । कीं कानावरी जोडे । हें तैसें नव्हे फुडें । त्रिशुद्धी गा	ज्ञाने.६.१५.३१६
१०३८०८. हें	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
१०३८०९. हें	आम्हीं साधन हें जें सांगितलें । तेंचि शरीर जिहीं केलें । ते आमुचेनि पाडें आले । निर्वाळलेया	ज्ञाने.६.१५.३२६
१०३८१०. हें	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
१०३८११. हें	जरि हे प्रतीति हन अंतरीं फांके । तरी विश्वचि हें अवघें झांके । तंव अर्जुन म्हणे निकें । साचचि जी हें	ज्ञाने.६.१५.३२८
१०३८१२. हें	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
१०३८१३. हें	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
१०३८१४. हें	हें काज कीर निर्वाण । परि आणिकहि जें कांहीं साधारण । तेंहि अधिकाराचे वोडवेविण । काय सिद्धि जाय	ज्ञाने.६.१५.३३९
१०३८१५. हें	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१

१०३८१६. हें	ऐसें वैराग्य हें करी । तरी संकल्पाची सरे वारी । सुखें धृतीचिया धवळारीं । बुद्धि नांदे	ज्ञाने.६.२४.३७७
१०३८१७. हें	याही एके परी । प्राप्ति आहे विचारीं । हें न ठके तरी सोपारी । आणिक ऐकें	ज्ञाने.६.२५-२६.३७९
१०३८१८. हें	तयातें देखोनि आंगा घडेल । तेथ अद्वैतीं द्वैत बुडेल । आणि ऐक्यतेजें उघडेल । त्रैलोक्य हें	ज्ञाने.६.२७.३८४
१०३८१९. हें	ऐसें आपले पायवरी । चालिजे आपुले पाठीवरी । हें पार्था नागवे तरी । आन ऐकें	ज्ञाने.६.२८.३९०
१०३८२०. हें	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
१०३८२१. हें	हें एकैक काय सांगावें । जया त्रैलोक्यचि आघवें । मी ऐसें स्वभावें । बोधा आलें	ज्ञाने.६.३२.४०७
१०३८२२. हें	हें तूतें बहुतीं प्रसंगीं । आम्ही म्हणों याचिलागीं । जे साम्यापरौती जगीं । प्राप्ति नाहीं	ज्ञाने.६.३२.४१०
१०३८२३. हें	हें मन कैसें केवढें । ऐसें पाहों म्हणों तरी न सांपडे । एऱ्हवीं राहाटावया थोडें । त्रैलोक्य यया	ज्ञाने.६.३३-३४.४१२
१०३८२४. हें	म्हणोनि मन एक निश्चळ राहेल । मग आम्हांसी साम्य येईल । हें विशेषेंहि न घडेल । तयालागीं	ज्ञाने.६.३३-३४.४१७
१०३८२५. हें	कां जें यया मनाचें एक निकें । जें हें देखिले गोडीचिया ठाया सोके । म्हणोनि अनुभवसुखचि कवतिकें । दावीत जाइजे	ज्ञाने.६.३५.४२०
१०३८२६. हें	एऱ्हवीं विरक्ति जयांसि नाहीं । जे अभ्यासीं न रिघती कहीं । तया नाकळे हें आम्हीही । न मनूं कायी	ज्ञाने.६.३६.४२१
१०३८२७. हें	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
१०३८२८. हें	परि तोचि योगु कैसा केवीं जाणों । आम्ही येतुले दिया मातुही नेणों । म्हणोनि मनातें जी म्हणों । अनावर हें	ज्ञाने.६.३६.४२८
१०३८२९. हें	ऐकें कवतिक हें कैसें । जे शतमखा लोक सायासें । तें तो पावे अनायासें । कैवल्यकामु	ज्ञाने.६.४१.४४१
१०३८३०. हें	जया भजता भजन भजावें । हें भक्तिसाधन जें आघवें । तें मीचि जाहलों अनुभवें । अखंडित	ज्ञाने.६.४७.४८३
१०३८३१. हें	तेथ आदिलापासूनि पार्था । ऐकिजे ऐसीचि अवस्था । दुणावली हें यदुनाथा । पावों सरलें	ज्ञाने.६.४७.४८७
१०३८३२. हें	म्हणऊनि येणें मुखें जें निगे । तें संतांचां हृदयीं साचचि लागे । हें असो सांगें श्रीरंगें । बोलिलें जें	ज्ञाने.६.४७.४९३
१०३८३३. हें	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
१०३८३४. हें	जेणें सांगतयाचें बोलणें खुंटे । ऐकतयाचें व्यसन तुटे । हें जाणणें सानें मोठें । उरों नेदी	ज्ञाने.७.१-२.९
१०३८३५. हें	म्हणऊनि सामान्य गा नोहे । हें सांगतां वडिल गोठी गा आहे । परी तें बोलों येईल पाहें । आतां प्रस्तुत ऐकें	ज्ञाने.७.३.१४
१०३८३६. हें	हें रूपक परी असो । सांगों उघड जैसें परियेसों । तरी नामरूपाचा अतिसो । प्रकृतीच कीजे	ज्ञाने.७.६.२७
१०३८३७. हें	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
१०३८३८. हें	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
१०३८३९. हें	नराचां ठायीं नरत्व । जें अहंभाविये सत्त्व । तें पौरुष मी हें तत्त्व । बोलिजत असे	ज्ञाने.७.८-९.३५
१०३८४०. हें	ऐसें अनादि जें सहज । तें मी गा विश्वबीज । हें हातातळीं तुज । देइजत असे	ज्ञाने.७.१०-११.४२
१०३८४१. हें	हें एकैक किती सांगावें । आतां वस्तुजातचि आघवें । मजपासूनि जाणावें । विकरलें असे	ज्ञाने.७.१०-११.५२
१०३८४२. हें	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१

१०३८४३. हें	हें असो डोळ्यांचें । डोळांचि पडळ रचे । तेणें देखणेंपण डोळ्यांचें । न गिळिजे कायि	ज्ञाने.७.१३.६२
१०३८४४. हें	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
१०३८४५. हें	ऐसें जीवाचिये आंगवणें । इये मायानदीचें उतरणें । हें कासयासारिखें बोलणें । म्हणावें पां	ज्ञाने.७.१४.९२
१०३८४६. हें	दु:खशोकांचां घाईं । मारिलियाची सेचि नाहीं । हें सांगावया कारण काई । जे ग्रासिले माया	ज्ञाने.७.१५-१६.१०७
१०३८४७. हें	हें असो मग म्हणितलें । जे कां तुज सांगितलें । तेही भक्त भले । पढियंते आम्हां	ज्ञाने.७.१८.१२३
१०३८४८. हें	तैसी अंत:करणकुहरीं उपजली । जयाची प्रतीतिगंगा मज मिनली । तो मी हें काय बोली । फार करूं	ज्ञाने.७.१८.१२५
१०३८४९. हें	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
१०३८५०. हें	हें असो आणिक कांहीं । तया सर्वत्र मीवांचूनि नाहीं । जैसें सबाह्य जळ डोहीं । बुडालिया घटा	ज्ञाने.७.१९.१३३
१०३८५१. हें	तैसा तो मजभीतरीं । मी तया आंतुबाहेरीं । हें सांगिजे बोलवरी । तैसें नव्हे	ज्ञाने.७.१९.१३४
१०३८५२. हें	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५
१०३८५३. हें	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
१०३८५४. हें	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
१०३८५५. हें	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
१०३८५६. हें	पवन कवणातें न शिवेचि । आकाश कें न समायेचि । हें असो एक मीचि । विश्वीं असें	ज्ञाने.७.२५.१६०
१०३८५७. हें	परि तैसें हें नोहेचि देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा । आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला	ज्ञाने.७.३०.१९९
१०३८५८. हें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
१०३८५९. हें	आतां तयाचें तें प्रश्न करणें । वरी सर्वज्ञा हरीचें बोलणें । हें संजयो आवडलेपणें । सांगेल कैसें	ज्ञाने.७.३०.२०५
१०३८६०. हें	अधिभूत तें कैसें । एथ अधिदैव तें कवण असे । हें उघड मी परियेसें । तैसें बोला	ज्ञाने.८.१.३
१०३८६१. हें	देवा अधियज्ञ तो काई । कवण पां इये देहीं । हें अनुमानासि कांहीं । दिठी न भरे	ज्ञाने.८.२.४
१०३८६२. हें	आणि नियता अंत:करणीं । तूं जाणिजसी देहप्रयाणीं । तें कैसेनि हें शार्ङ्गपाणी । परिसवा मातें	ज्ञाने.८.२.५
१०३८६३. हें	म्हणोनि कृपाळुवा गुरूचिया ठायीं । हें नवल नोहे कांहीं । परि तें असो आइका काई । जें देवो बोलता झाला	ज्ञाने.८.२.१४
१०३८६४. हें	मग तया गोळकांचे अंशांश । प्रसवती आदिसंकल्प असमसहास । हें असो ऐसी बहुवस । सृष्टि वाढे	ज्ञाने.८.३.२४
१०३८६५. हें	येरी जीवभावाचिये पालविये । कांहीं मर्यादाच करूं नये । पाहिजे कवण हें आघवें विये । तंव मूळ तें शून्य	ज्ञाने.८.३.२७
१०३८६६. हें	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
१०३८६७. हें	तैसें अधिभूतादि आघवें । हें अविद्येचेनि पालवें । झांकलें तंव मानावें । वेगळें ऐसें	ज्ञाने.८.४.४०
१०३८६८. हें	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१०३८६९. हें	हें जाणोनि म्हणितलें देवें । पार्था परिसतु आहासि बरवें । या कृष्णाचिया संतोषासवें । येरु सुखाचा जाहला	ज्ञाने.८.४.५४

१०३८७०. हें	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
१०३८७१. हें	तरी मना या बाहेरिलीकडे । यावयाची साविया सवें मोडे । हें हृदयाचिया डोहीं बुडे । तैसें कीजे	ज्ञाने.८.११.१११
१०३८७२. हें	परी हें तरीच घडे । जरी संयमाचीं अखंडें । सर्वद्वारीं कवाडें । कळासती	ज्ञाने.८.१२.११२
१०३८७३. हें	तैसें ॐ हें स्मरों सरे । आणि तेथेंचि प्राणु पुरे । मग प्रणवांतीं उरे । पूर्णघन जें	ज्ञाने.८.१३.११७
१०३८७४. हें	म्हणोनि प्रणवैकनाम । हें एकाक्षर ब्रह्म । जो माझें स्वरूप परम । स्मरतसांता	ज्ञाने.८.१३.११८
१०३८७५. हें	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
१०३८७६. हें	जें वैरियाचा पाहुणेरु । जें दुर्जनाचा आदरु । हें असो जें सागरु । अनर्थाचा	ज्ञाने.८.१४-१५.१४९
१०३८७७. हें	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
१०३८७८. हें	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
१०३८७९. हें	एऱ्हवीं त्रैलोक्य हें धनुर्धरा । तिये गांवींचा गा पसारा । तो हा दिनोदयीं एकसरां । मांडत असे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६७
१०३८८०. हें	जैसें वृक्षपण बीजासि आलें । कीं मेघ हें गगन जाहालें । तैसें अनेकत्व जेथ सामावलें । तें साम्य म्हणिपे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६९
१०३८८१. हें	तैं तया नांव सहज अव्यक्त । आणि आकारावेळीं तेंचि व्यक्त । हें एकास्तव एक सूचित । एऱ्हवीं दोनी नाहीं	ज्ञाने.८.२०.१७२
१०३८८२. हें	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
१०३८८३. हें	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
१०३८८४. हें	हें त्रैलोक्यचि पुरुषोत्तमु । ऐसा साचु जयांचा मनोधर्मु । तयां आस्तिकांचा आश्रमु । पांडवा गा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९३
१०३८८५. हें	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
१०३८८६. हें	लोहाचें कनक जहालें । हें एकें परिसें केलें । आतां आणिक कैचें तें गेलें । लोहत्व आणी	ज्ञाने.८.२१-२२.२०१
१०३८८७. हें	तें माझें परम । साचोकारें निजधाम । हें आंतुवट तुज वर्म । दाविजत असे	ज्ञाने.८.२१-२२.२०३
१०३८८८. हें	तेवींचि आणिकेंही एकें प्रकारें । हें जाणतां आहे सोपारें । तरि देह सांडितेनि अवसरें । जेथ मिळती योगी	ज्ञाने.८.२३.२०४
१०३८८९. हें	ऐसा सावध हा समवावो । आणि निर्वाणवेऱ्हीं निर्वाहो । हें तरीच घडे जरी सावावो । अग्नीचा आथी	ज्ञाने.८.२३.२११
१०३८९०. हें	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
१०३८९१. हें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
१०३८९२. हें	एथ अग्नी हें पहिलें पायतरें । ज्योतिर्मय हें दुसरें । दिवस जाणें तिसरें । चौथें शुक्लपक्ष	ज्ञाने.८.२४.२२३
१०३८९३. हें	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
१०३८९४. हें	मज तरंगपण असे का नसे । ऐसें हें उदकासी कहीं प्रतिभासे । तें भलतेव्हां जैसें तैसें । उदकचि कीं	ज्ञाने.८.२७.२४९
१०३८९५. हें	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
१०३८९६. हें	अहो हिमकरासी विंजणें । कीं नादापुढें आइकवणें । लेणियासी लेणें । हें कहीं आथी	ज्ञाने.९.१०

१०३८९७. हें	सांगां परिमळें काय तुरंबावें । सागरें कवणे ठायीं नाहावें । हें गगनचि आडे आघवें । ऐसा पवाडु कैंचा	ज्ञाने.९.११
१०३८९८. हें	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
१०३८९९. हें	हें असो शब्दब्रह्म जिये बाजे । शब्द मावळलेया निवांतु निजे । तो गीतार्थु मऱ्हाटिया बोलिजे । हा पाडु काई	ज्ञाने.९.२२
१०३९००. हें	परी आतां आमुतें गोड करावें । ऐसें हें तांदुळीं कासया विनवावें । साइखडियानें काइ प्रार्थावें । सूत्रधारातें	ज्ञाने.९.३०
१०३९०१. हें	तंव गुरु म्हणती काइ जाहलें । हें समस्तही आम्हां पावलें । आतां सांगें जें निरोपिलें । नारायणें	ज्ञाने.९.३२
१०३९०२. हें	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
१०३९०३. हें	नातरि अर्जुना हें बीज । पुढती सांगिजेल तुज । जें हें अंत:करणींचें गुज । जिवाचिये	ज्ञाने.९.१.३४
१०३९०४. हें	माझेया विस्तारलेपणा नांवें । हें जगचि नोहे आघवें । जैसें दूध मुरालें स्वभावें । तरि तेंचि दहीं	ज्ञाने.९.४.६४
१०३९०५. हें	कां बीजचि जाहलें तरु । अथवा भांगारचि अळंकारु । तैसा मज एकाचा विस्तारु । तें हें जग	ज्ञाने.९.४.६५
१०३९०६. हें	हें अव्यक्तपणें थिजलें । तेंचि मग विश्वाकारें वोथिजलें । तैसें अमूर्तमूर्ति मियां विस्तारलें । त्रैलोक्य जाणें	ज्ञाने.९.४.६६
१०३९०७. हें	म्हणऊनि बोलिलिया बोलाचा अतिसो । न कीजे यालागीं हें असो । तरी मजआंत पैसो । दिठी तुझी	ज्ञाने.९.४.७०
१०३९०८. हें	हें असो आंगीं भरलिया भवंडी । जैशा भोंवत दिसती अरडीदरडी । तैशी आपुलिया कल्पना अखंडीं । गमती भूतें	ज्ञाने.९.५.८१
१०३९०९. हें	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
१०३९१०. हें	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
१०३९११. हें	तेंचि कल्पितें मुदल जाये । तैं असें नाहीं हें कें आहे । म्हणऊनि पुढती तूं पाहें । हा ऐश्वर्ययोगु	ज्ञाने.९.६.९२
१०३९१२. हें	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
१०३९१३. हें	अगा नगर हें रायें केलें । या म्हणणया साचपण कीर आलें । परि निरुतें पाहतां काय शिणले । रायाचे हात	ज्ञाने.९.८.११०
१०३९१४. हें	या आघवियाचा अभिप्रावो कायी । जे हें भूतसृष्टीचें कांहीं । मज एकही करणें नाहीं । ऐसाचि अर्थु	ज्ञाने.९.८.११३
१०३९१५. हें	हें असो पर्वताचिये हृदयींचें । जेविं पर्जन्यधारास्तव न खोंचे । तेविं कर्मजात प्रकृतीचें । न लगे मज	ज्ञाने.९.९.१२६
१०३९१६. हें	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
१०३९१७. हें	हें सर्वस्व आमुचे गूढ । परि दाविलें तुज उघड । आतां इंद्रियां देऊनि कवाड । हृदयीं भोगीं	ज्ञाने.९.१०.१३५
१०३९१८. हें	अथवा निधान हें प्रगटलें । म्हणोनि खदिरांगार खोळे भरिले । का साउली नेणतां घातलें । कुहां सिंहें	ज्ञाने.९.११.१४९
१०३९१९. हें	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
१०३९२०. हें	एवं तमाचिये पडिले गर्ते । न पविजतीचि विचाराचेनि हातें । हें असो ते गेले जेथें । ते शुद्धीचि नाहीं	ज्ञाने.९.१२.१८५
१०३९२१. हें	तेजें सूर्य तैसे सोज्वळ । परि तोहि आस्तवे हें किडाळ । चंद्र संपूर्ण एखादे वेळ । हे सदा पुरते	ज्ञाने.९.१४.२०४
१०३९२२. हें	हें बहु असो यापरी । कीर्तित मातें अवधारीं । एक विचरती चराचरीं । पांडुकुमरा	ज्ञाने.९.१४.२११
१०३९२३. हें	ऐसें हें गहन । अर्जुना माझें भजन । आतां ऐकें सांगेन । जे करिती एक	ज्ञाने.९.१४.२१९

१०३९२४. हें	आदि ब्रह्मा करूनी । शेवटीं मशक धरूनी । माजी समस्त हें जाणोनी । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१४.२२१
१०३९२५. हें	तंव अर्जुन म्हणे हें कायी । चकोरेंवीण चांदिणेंचि नाहीं । जग निवविजे हा तयाचां ठायीं । स्वभावो कीं जी	ज्ञाने.९.१४.२३३
१०३९२६. हें	तेथ अज्ञान सरोनि जाये । आणि यजिता यजन हें ठाये । आत्मसमरसीं न्हायें । अवभृथीं जेव्हां	ज्ञाने.९.१५.२४४
१०३९२७. हें	तेव्हां भूतें विषय करणें । हें वेगळालें कांहीं न म्हणे । आघवें एकचि ऐसें जाणें । आत्मबुद्धि	ज्ञाने.९.१५.२४५
१०३९२८. हें	आतां सेना ते सेना नव्हे । हें मीच एक आघवें । ऐसें एकत्वें मानवे । विश्व तया	ज्ञाने.९.१५.२४७
१०३९२९. हें	अथवा अनादि हें अनेक । जें आनासारिखें एका एक । आणि नामरूपादिक । तेंही विषम	ज्ञाने.९.१५.२४९
१०३९३०. हें	हें भानुबिंब आवडे तया । सन्मुख जैसें धनंजया । तैसे ते विश्वा या । समोर सदा	ज्ञाने.९.१५.२५९
१०३९३१. हें	अखंड सकळ हें सकळां मुखीं । सहज अर्पत असे मज एकीं । कीं नेणणेंयासाठीं मूर्खीं । न पविजेचि मातें	ज्ञाने.९.१५.२६४
१०३९३२. हें	हें चराचर आघवें । जिये प्रकृती आंत सांठवे । ते शिणली जेथ विसवे । ते परमगती मी	ज्ञाने.९.१८.२७८
१०३९३३. हें	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षे । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
१०३९३४. हें	हें आंतबाहेर मियां कोंदलें । जग निखिल माझेंचि वोतिलें । कीं कैसें कर्म तयां आलें । जे मीचि नाहीं म्हणती	ज्ञाने.९.१९.३०२
१०३९३५. हें	तैसें शतक्रतूं यजिलें मातें । कीं ईप्सितातित स्वर्गसुखांतें । आतां पुण्य कीं हें निरुतें । पाप नोहे	ज्ञाने.९.२०.३१२
१०३९३६. हें	परि हें असो आतां प्रस्तुत । ऐकें यापरी ते दीक्षित । यजुनि मातें याचित । स्वर्गभोगु	ज्ञाने.९.२०.३१८
१०३९३७. हें	हें बहु असो जे ऐसे । भोग इंद्रसुखाहिसरिसे । ते भोगिजती जंव असे । पुण्यलेशु	ज्ञाने.९.२०.३२७
१०३९३८. हें	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
१०३९३९. हें	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५
१०३९४०. हें	हें सांगावें काय किरीटी । तुम्हींचि देखिलें आपुलिया दिठी । मी सुदामयाचिया सोडीं गांठी । पव्हयालागीं	ज्ञाने.९.२६.३९४
१०३९४१. हें	हें असो बहुत पार्था । तो उतरला कर्मे सर्वथा । जयाची अखंड गा आस्था । मजचिलागीं	ज्ञाने.९.३०.४२३
१०३९४२. हें	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
१०३९४३. हें	म्हणोनि कुळ जाति वर्ण । हें आघवेंचि गा अकारण । एथ अर्जुना माझेपण । सार्थक एक	ज्ञाने.९.३२.४५६
१०३९४४. हें	ऐसे पुण्यपूज्य जे ब्राह्मण । आणि माझां ठायीं अतिनिपुण । आतां मातें पावती हें कवण । समर्थणें	ज्ञाने.९.३३.४८३
१०३९४५. हें	मग तो चंदनु तेथ न पवे । ऐसें मनीं कैसेनि धरावें । अथवा पातला हें समर्थावें । तेव्हां कायि साच	ज्ञाने.९.३३.४८५
१०३९४६. हें	अहा कटा हें वोखटें । मृत्युलोकींचें उफराटें । एथ अर्जुना जरी अवचटें । जन्मलासी तूं	ज्ञाने.९.३३.५१५
१०३९४७. हें	तूं मन हें मीचि करीं । माझां भजनीं प्रेम धरीं । सर्वत्र नमस्कारीं । मज एकातें	ज्ञाने.९.३४.५१७
१०३९४८. हें	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
१०३९४९. हें	तऱ्ही दातारु हा आमुचा । म्हणोनि हें बोलतां मैळेल वाचा । काइ झालें ययाचा । स्वभावोचि ऐसा	ज्ञाने.९.३४.५२४
१०३९५०. हें	येतुलें हें वाडें सायासें । जंव बोलत असे दृढें मानसें । तंव न धरवेचि आपुलिया ऐसें । सात्त्विकें केलें	ज्ञाने.९.३४.५२६

१०३९५१. हें	हें असो दिठी जयावरी झळके । कीं हा पद्मकरु माथां पारुखे । तो जीवचि परि तुके । महेशेंशीं	ज्ञाने.१०.९
१०३९५२. हें	तैसें श्रीगुरूचें महिमान । आकळितें कें असे साधन । हें जाणोनि मियां नमन । निवांत केलें	ज्ञाने.१०.१३
१०३९५३. हें	हे ऐसे अध्याय गीतेचे । परि अनिर्वाच्य नवमाचें । तो अनुवादलों हें तुमचें । सामर्थ्य प्रभू	ज्ञाने.१०.३५
१०३९५४. हें	परि हें असो एथ ऐसें । रामरावण झुंजिन्नले कैसें । रामरावण जैसे । मीनले समरीं	ज्ञाने.१०.३८
१०३९५५. हें	मूळग्रंथींचिया संस्कृता । वरि मऱ्हाटी नीट पढतां । अभिप्राय मानलिया उचिता । कवण भूमी हें न चोजवे	ज्ञाने.१०.४३
१०३९५६. हें	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
१०३९५७. हें	आम्हां येतुलियाचि कारणें । तेंचि तें तुजशीं बोलणें । परि असो हें अंत:करणें । अवधान दे	ज्ञाने.१०.१.६१
१०३९५८. हें	तरी किरीटी तूं मातें । नेणसी ना निरुतें । तरि गा जो मी येथें । तें विश्वचि हें	ज्ञाने.१०.१.६३
१०३९५९. हें	अगा प्रकाश आणि कडवसें । हें सूर्याचिस्तव जैसें । प्रकाश उदयीं दिसे । तम अस्तूसीं	ज्ञाने.१०.४-५.८८
१०३९६०. हें	यापरी माझां भावीं । हें जीवसृष्टि आहे आघवी । गुंतली असे जाणावी । पंडुकुमरा	ज्ञाने.१०.४-५.९०
१०३९६१. हें	ऐसेनि हें विश्व येथें । मीचि प्रसवलाना निरुतें । परी भावाचेनि हातें । माने जया	ज्ञाने.१०.६.१०३
१०३९६२. हें	मी माझिया विभूती । आणि विभूतीं व्यष्टलिया व्यक्ती । हें आघवें योगप्रतीती । एकचि मानी	ज्ञाने.१०.७.१०७
१०३९६३. हें	तोचि अभेदु कैसा । हें जाणावया मानसा । साद जाली तरी परियेसा । बोलिजेल	ज्ञाने.१०.७.१११
१०३९६४. हें	आतां यावरी येतुलें घडे । जें तेंचि सुख आगळें वाढे । आणि काळाची दिठी न पडे । हें आम्हां करणें	ज्ञाने.१०.१०.१३३
१०३९६५. हें	जी जन्मलेपण आपुलें । हें आजि मियां डोळां देखिलें । जीवित हाता चढलें । आवडतसें	ज्ञाने.१०.११.१४६
१०३९६६. हें	अनादिसिद्ध तूं स्वामी । जो नाकळिजसी जन्मधर्मी । तो तूं हें आम्हीं । जाणितलें आतां	ज्ञाने.१०.१२.१५१
१०३९६७. हें	तूं या कालयंत्रासि सूत्री । तूं जीवकळेची अधिष्ठात्री । तूं ब्रह्मकटाहधात्री । हें कळलें फुडें	ज्ञाने.१०.१२.१५२
१०३९६८. हें	परि तया सांगितलियाचें साचपण । हें आतां देखतसे अंत:करण । जे कृपा केली आपण । म्हणोनि देवा	ज्ञाने.१०.१३.१५४
१०३९६९. हें	आणि हें आणिकांचें काय सांगावें । राउळा आपणचि येऊनि व्यासदेवें । तुझें स्वरूप आघवें । सर्वदा सांगिजे	ज्ञाने.१०.१३.१६०
१०३९७०. हें	तरि साचचि हें कैवल्यपती । मज त्रिशुद्धी आली प्रतीती । जे तूं देवदानवांचिये मती-। जोगा नव्हसी	ज्ञाने.१०.१४.१७४
१०३९७१. हें	तुझें वाक्य व्यक्ती न येतां देवा । आपुलिया जाणे जाणिवा । तैसा कहींचि नाहीं हें सद्भावा । भरंवसेनि आलें	ज्ञाने.१०.१४.१७५
१०३९७२. हें	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
१०३९७३. हें	हें आइकिलें कीं भूतभावना । त्रिभुवनगजपंचानना । सकलदेवदेवतार्चना । जगन्नायका	ज्ञाने.१०.१५.१८१
१०३९७४. हें	तैसें गुरु जी सर्वत्र आथी । परि कृष्णा आम्हां तूंचि गती । हें असो मजप्रती । विभुती सांगें	ज्ञाने.१०.१५.१८४
१०३९७५. हें	तया पाबळेयाही येतुलेवरी । गोडियेची आथि थोरी । मग हें तंव अवधारीं । परमामृत साचें	ज्ञाने.१०.१८.१९४
१०३९७६. हें	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
१०३९७७. हें	तुवां स्वमुखें जें बोलिलें । हें आम्हीं नादासि रूप देखिलें । आजि चंदनतरूचीं फुलें । तुरंबीत आहों मा	ज्ञाने.१०.१८.२०३

१०३९७८. हें	मी पितामहाचा पिता । हें आठवितांही नाठवे चित्ता । कीं म्हणतसे बा पांडुसुता । भलें केलें	ज्ञाने.१०.१९.२०६
१०३९७९. हें	परि प्रस्तुत ऐसें असो । हें करवी आवडीचा अतिसो । मग म्हणे आइकें सांगतसों । धनुर्धरा	ज्ञाने.१०.१९.२०८
१०३९८०. हें	हें बोलोनि तो कृपावंतु । म्हणे विष्णु मी आदित्यांआंतु । रवी मी रश्मिवंतु । सुप्रभांमाजीं	ज्ञाने.१०.२१.२२१
१०३९८१. हें	इंद्रियांआंतु अकरावें । मन तें मी हें जाणावें । भूतांमाजीं स्वभावें । चेतना ते मी	ज्ञाने.१०.२२.२२४
१०३९८२. हें	यक्षरक्षोगणांआंतु । शंभूचा सखा जो धनवंतु । तो कुबेरु मी हें अनंतु । म्हणता जाहला	ज्ञाने.१०.२३.२२६
१०३९८३. हें	अगा यादसांआंतु । जो पश्चिमप्रमदेचा कांतु । तो वरुण मी हें अनंतु । सांगत असे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४३
१०३९८४. हें	आणि पितृगणां समस्तां- । माजीं अर्यमा जो पितृदेवता । तो मी हें तत्त्वतां । बोलत आहें	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४४
१०३९८५. हें	गायत्रीछंद जें म्हणिजे । तें सकळा छंदांमाजि माझें । स्वरूप हें जाणिजे । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.१०.३५.२८२
१०३९८६. हें	जेणें चोखाळत दिसे न्याय । तो व्यवसायांत व्यवसाय । माझेंचि स्वरूप हें राय । सुरांचा म्हणे	ज्ञाने.१०.३६-३७.२८६
१०३९८७. हें	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
१०३९८८. हें	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
१०३९८९. हें	आतां सामान्य विशेष । हें जाणणें एथ महादोष । कां जे मीचि एक अशेष । विश्व आहे म्हणोनि	ज्ञाने.१०.४२.३१२
१०३९९०. हें	आणि सिनाना विभूती । मज अपारातें मविसील किती । म्हणोनि किंबहुना सुभद्रापती । असो हें जाणणें	ज्ञाने.१०.४२.३१६
१०३९९१. हें	आतां पैं माझेनि एकें अंशें । हें जग व्यापिलें असे । यालागीं भेदु सांडूनि सरिसें । साम्यें भज	ज्ञाने.१०.४२.३१७
१०३९९२. हें	तेथ अर्जुन म्हणे स्वामी । येतुलें हें राभस्य बोलिलेती तुम्हीं । जे भेदु एक आणि आम्हीं । सांडावा एकीं	ज्ञाने.१०.४२.३१९
१०३९९३. हें	जी चंद्रबिंबाचां गाभारां । रिगालियावरीही उबारा । परि राणेपणें शार्ङ्गधरा । बोला हें तुम्ही	ज्ञाने.१०.४२.३२३
१०३९९४. हें	येथ अर्जुन म्हणे देवें । हें आपुलें आपण जाणावें । परि देखतसें विश्व आघवें । तुवां भरलें	ज्ञाने.१०.४२.३२७
१०३९९५. हें	परि असो हें तो अर्जुनु । स्वहिताचा वाढवितसे मानु । कीं याहीवरी तया आनु । धिंवसा उपनला	ज्ञाने.१०.४२.३३०
१०३९९६. हें	हें असो ऐसे सावयव । जेथ सासिन्नले आथी रसभाव । जे श्रवणसुखाची राणीव । जोडली जगा	ज्ञाने.११.११
१०३९९७. हें	जेथ शांताद्भुत रोकडे । आणि येरां रसां पडप जोडे । हें अल्पचि परी उघडें । कैवल्य जेथ	ज्ञाने.११.१२
१०३९९८. हें	हें सारस्वताचें गोड । तुम्हींचि लाविलें जी झाड । तरी आतां अवधानामृतें वाड । सिंपोनि कीजो	ज्ञाने.११.१९
१०३९९९. हें	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्में होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
१०४०००. हें	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
१०४००१. हें	तयांतेंही लेंकुरपणें झकविलें । एकाचे गर्भवासही साहिले । परि विश्वरूप हें राहविलें । न दावीच कवणा	ज्ञाने.११.३५
१०४००२. हें	हा ठायवरी गुज । याचिये अंतरींचें हें निज । केविं उराउरी मज । पुसों ये पां	ज्ञाने.११.३६
१०४००३. हें	ते वस्तु मज स्वामी । एकिहेळां दिधली तुम्हीं । हें बोलों तरि आम्ही । तुज पावोनि कैंचे	ज्ञाने.११.१.४८
१०४००४. हें	हें युगचि आघवें बुडावें । वरि आकाशहि तुटोनि पडावें । परि झुंजणें न घडावें । गोत्रेशीं मज	ज्ञाने.११.१.५७

१०४००५. हें	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
१०४००६. हें	हें आपलें आपण मी नेणें । तें कां नेणसी जरी देव म्हणे । तरी सरोगु काय जाणे । निदान रोगाचें	ज्ञाने.११.४.९०
१०४००७. हें	तरी तैसी ते कृपा करा । एऱ्हवीं नव्हे हें म्हणा अवधारा । वायां पंचमालपें बधिरा । सुख केउतें देणें	ज्ञाने.११.४.९४
१०४००८. हें	म्हणोनि मियां जें विनविलें कांहीं । तें देव न दाखविती हें कीर नाहीं । परि देखावयालागीं देईं । पात्रता मज	ज्ञाने.११.४.११०
१०४००९. हें	परि हा हें देखेल कीं नाहीं । ऐसी सेचि न करी कांहीं । एकसरां म्हणतसे पाहीं । स्नेहातुर	ज्ञाने.११.४.१२२
१०४०१०. हें	हें बोलोनि देवो हांसिले । हांसोनि देखणिया म्हणितलें । आम्हीं विश्वरूप तरी दाविलें । परि न देखसीच तूं	ज्ञाने.११.८.१५५
१०४०११. हें	परि हें तुमचें उणें न बोलावें । मीचि साहें तेंचि बरवें । एथ आथि म्हणितलें देवें । मानूं बापा	ज्ञाने.११.८.१६०
१०४०१२. हें	आजि परब्रह्म हें सगळें । भोगावया सदैव याचेचि डोळे । कैसे वाचेचे हन लळे । पाळीत असे	ज्ञाने.११.९.१७१
१०४०१३. हें	हे अवतार जे सकळ । ते जिये समुद्रींचे कां कल्लोळ । विश्व हें मृगजळ । जया रश्मीस्तव दिसे	ज्ञाने.११.९.१८०
१०४०१४. हें	जिये अनादिभूमिके निटे । चराचर हें चित्र उमटे । आपणपें वैकुंठें । दाविले तया	ज्ञाने.११.९.१८१
१०४०१५. हें	हें एकैक आश्चर्य पाहतां । तिये एकेचि रूपीं पांडुसुता । दर्शनाची अनेकता । प्रतिफळली	ज्ञाने.११.१०.२०५
१०४०१६. हें	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
१०४०१७. हें	म्हणोनि किरीटीसि दोहीं परी । तें देखणें देखे आंधारीं । हें संजयो हस्तिनापुरीं । सांगतसे राया	ज्ञाने.११.११.२३५
१०४०१८. हें	म्हणे जयजयाजि स्वामी । नवल कृपा केली तुम्हीं । जें हें विश्वरूप कीं आम्ही । प्राकृत देखों	ज्ञाने.११.१५.२५५
१०४०१९. हें	हें असो स्वर्ग पाताळ । कीं भूमी दिशा अंतराळ । हे विवक्षा ठेली सकळ । मूर्तिमय देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७१
१०४०२०. हें	किंबहुना आतां । तुज तूंचि आघवें अनंता । हें पुढत पुढती पाहतां । देखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२७९
१०४०२१. हें	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
१०४०२२. हें	ऐसा पवाडु मांडूनि विश्वाचा । तूं कवण पां एथ कैचा । हें पाहिलें तंव आमुचा । सारथी तोचि तूं	ज्ञाने.११.१६.२८८
१०४०२३. हें	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
१०४०२४. हें	तेंचि हें वरिलिये हातीं । चक्र परिजितया आयती । सांवरितासि विश्वमूर्ती । ते न मोडे खुण	ज्ञाने.११.१७.२९५
१०४०२५. हें	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
१०४०२६. हें	हें एथ आथि कां येथ नाहीं । ऐसें श्वसोंही नये कांहीं । नवल अंगप्रभेची नवाई । कैसी कोंदली सैंघ	ज्ञाने.११.१७.२९९
१०४०२७. हें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
१०४०२८. हें	जी एवंविधा तूंतें । मी देखतसें हें निरुतें । पेटलें प्रळयाग्नीचें उजितें । तैसें वक्त्र हें तुझें	ज्ञाने.११.१९.३१२
१०४०२९. हें	एऱ्हवीं तुज महात्मयाचें देखणें । तरि भयदु:खासि कां मेळवणें । परि हें सुख नव्हेचि जेणें गुणें । तें जाणवत आहे मज	ज्ञाने.११.२०.३२०
१०४०३०. हें	हें लोकव्यापक रूपडें । पाहतां देवांही चवकु पडे । याचें सन्मुखपण जोडे । भलतयाकडुनी	ज्ञाने.११.२३.३३९
१०४०३१. हें	हें असो काळें अवंतिलें रण । कां सर्वसंहारें मातलें मरण । तैसें अतिभिंगुळवाणेंपण । वदनीं तुझिये	ज्ञाने.११.२३.३४६

१०४०३२. हें	एथ कोपोनि जरी वैकुंठें । ऐसें हन म्हणिपैल अवचटें । जे तुज लोकांचें काइ वाटे । तूं ध्यानसुख हें भोगीं	ज्ञाने.११.२३.३४९
१०४०३३. हें	तंव माझेनि नामें धैर्य हारपलें । कीं तयाहीवरी विश्वरूपदर्शन जाहलें । हें असो परि मज भलें आतुडविलें । उपदेशासी	ज्ञाने.११.२४.३७२
१०४०३४. हें	मोटकें विश्वरूप डोळां देखिलें । आणि सुखाचें अवर्षण पडिलें । आतां जापाणीं जापाणीं आपुलें । अस्ताव्यस्त हें	ज्ञाने.११.२५.३८१
१०४०३५. हें	आइकें सकळ देवांचिया परदेवते । तुवां चैतन्यें गा विश्व वसतें । तें विसरलासी हें उपरतें । संहारूं आदरिलें	ज्ञाने.११.२५.३८४
१०४०३६. हें	हें नव्हे मा रोकडें । सैंघ पसरूनिया तोंडें । कवळितासि चहूंकडे । सैन्यें इयें	ज्ञाने.११.२५.३९१
१०४०३७. हें	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
१०४०३८. हें	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
१०४०३९. हें	मग म्हणे हें काई । जन्मलयां आन मोहरचि नाहीं । जग आपैसेंचि वदनडोहीं । संचरताहे	ज्ञाने.११.२७.४१९
१०४०४०. हें	आतां तैसें विश्वासि जाहालें । देवो नव्हे हें कर्म आलें । कीं जगजळचरां पांगिलें । काळजाळें	ज्ञाने.११.३०.४३६
१०४०४१. हें	माझेनि तिखटपणें । कैसें निवटे हें शस्त्र कायि जाणे । कां आपुलिया मारा नेणे । विष जैसें	ज्ञाने.११.३०.४३९
१०४०४२. हें	या बोला म्हणे अनंतु । मी कोण हें आहासी पुसतु । आणि कायिसयालागीं असे वाढतु । उग्रतेसीं	ज्ञाने.११.३१.४५०
१०४०४३. हें	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
१०४०४४. हें	तरि मी काळु गा हें फुडें । लोक संहारावयालागीं वाढें । सैंघ पसरिलीं आथि तोंडें । आतां ग्रासीन हें आघवें	ज्ञाने.११.३२.४५१
१०४०४५. हें	ऐसें म्हणिजत आहे देवें । अर्जुना तुम्ही माझें हें जाणावें । येर जाण मी आघवें । सरलों ग्रासूं	ज्ञाने.११.३२.४५६
१०४०४६. हें	वज्रानळीं प्रचंडीं । जैसी घापे लोणियाची उंडी । तैसें जग हें माझां तोंडीं । तुवां देखिलें जें	ज्ञाने.११.३२.४५७
१०४०४७. हें	आतां हें त्याहूनि निपटारें जाहलें । निवटीं आयितें रण पडिलें । घेईं यश रिपु जिंतिले । एकलेनि अर्जुनें	ज्ञाने.११.३३.४७०
१०४०४८. हें	द्रोणाचा पाडु न करीं । भीष्माचें भय न धरीं । कैसेनि कर्णावरी । परजूं हें न म्हण	ज्ञाने.११.३४.४७२
१०४०४९. हें	कोण उपायो जयद्रथा कीजे । हें न चिंतू चित्त तुझें । आणिकही आथि जे जे । नावाणिगे वीर	ज्ञाने.११.३४.४७३
१०४०५०. हें	तैसें गंभीरें महानादें । हें वाक्य विश्वकंदें । बोलिलें अगाधें । अनंतरूपें	ज्ञाने.११.३५.४८५
१०४०५१. हें	तें अर्जुनें मोटकें ऐकिलें । आणि सुख कीं भय दुणावलें । हें नेणों परि कांपिन्नलें । सर्वांग तयाचें	ज्ञाने.११.३५.४८६
१०४०५२. हें	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
१०४०५३. हें	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
१०४०५४. हें	परि तेव्हां देवाचेनि बोलें । अर्जुना हें ऐसें जाहलें । मियां पदांवरि देखिलें । श्लोकींचिया	ज्ञाने.११.३५.४८९
१०४०५५. हें	परि तुवां जी काळें । आजि स्थितीचिये वेळे । ग्रासिजे हें न मिळे । विचारासी	ज्ञाने.११.३६.४९२
१०४०५६. हें	पाठीं प्रळयाचिये वेळे । उत्पत्ति स्थिति मावळे । हें कायसेनही न ढळे । अनादि ऐसें	ज्ञाने.११.३६.४९७
१०४०५७. हें	म्हणोनि आजि तरी भरें भोगें । स्थिती वर्तिजत आहे जगें । एथ ग्रसिसी तूं हें नलगे । माझां जीवीं	ज्ञाने.११.३६.४९८
१०४०५८. हें	आणि हें तूतें काइ पुसावें । येतुलालें आम्हांसिही जाणवे । तरी सूर्योदयीं राहावें । कैसेनि तमें	ज्ञाने.११.३७.५०८

१०४०५९. हें	हें येतुले दिवस आम्हां । कांहीं नेणवेचि श्रीरामा । आतां देखतसों महिमा । गंभीर तुझा	ज्ञाने.११.३७.५१०
१०४०६०. हें	जी काय एक तूं नव्हसी । तूं कवणे ठायीं गा नससी । हें असो जैसा आहासी । तैसिया नमो	ज्ञाने.११.३९-४०.५१९
१०४०६१. हें	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
१०४०६२. हें	म्हणोनियां देवा । तूं वेगळा नव्हसी सर्वां । हें आलें मज सद्भावा । आतां तूंचि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३६
१०४०६३. हें	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
१०४०६४. हें	हें आजिचेंचि पाहें पां रोकडें । कवण जुंझ हें केवढें । परि परब्रह्म तूं उघडें । सारथी केलासी	ज्ञाने.११.४१.५४१
१०४०६५. हें	मज एकासनीं बैसणें । कां तुझा बोलु न मानणें । हें वोळखीचेनि दाटपणें । बहुत घडलें	ज्ञाने.११.४२.५५४
१०४०६६. हें	तुजसी नाहीं सरिसें । हें प्रतिपादनचि कायसें । तुवां जालेनि आकाशें । सामाविलें जग	ज्ञाने.११.४३.५६४
१०४०६७. हें	तयापरी जी मियां । हें विनविलें तुमतें गोसाविया । आणि कांहीं एक म्हणावया । कारण असे	ज्ञाने.११.४४.५७८
१०४०६८. हें	तें हें विश्वरूप आपुलें । तुम्हीं मज डोळां दाविलें । तरि माझें मन झालें । हृष्ट देवा	ज्ञाने.११.४५.५८९
१०४०६९. हें	यालागीं जी देवा । एथिंचें भय उपजतसे जीवा । म्हणोनि येतुला लळा पाळावा । जे पुरे हें आतां	ज्ञाने.११.४५.५९३
१०४०७०. हें	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होई । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
१०४०७१. हें	तें हें तुझिये चाडे । आजि जिवाचेंचि दळवाडें । कामऊनियां येवढें । रचिलें ध्यान	ज्ञाने.११.४७.६१२
१०४०७२. हें	तें हें अपरांअपार । स्वरूप माझें परात्पर । एथूनि ते अवतार । कृष्णादिक	ज्ञाने.११.४७.६१४
१०४०७३. हें	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
१०४०७४. हें	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
१०४०७५. हें	हें तुजवांचोनि अर्जुना । पूर्वी श्रुत दृष्ट नाहीं आना । जे जोगें नव्हे साधना । म्हणोनियां	ज्ञाने.११.४७.६१६
१०४०७६. हें	तें हें तुवां अनायासें । विश्वरूप देखिलें जैसें । इये मनुष्यलोकीं तैसें । न फावेचि कवणा	ज्ञाने.११.४८.६२१
१०४०७७. हें	आजि ध्यानसंपत्तीलागीं । तूंचि एकु आथिला जगीं । हें परमभाग्य आंगीं । विरंचीही नाहीं	ज्ञाने.११.४८.६२२
१०४०७८. हें	म्हणोनि विश्वरूपलाभें श्लाघ । एथिंचें भय नेघ नेघ । हें वांचूनि चांग । न मनीं कांहीं	ज्ञाने.११.४९.६२३
१०४०७९. हें	दैवें चिंतामणि लेईजे । कीं हें ओझें म्हणोनि सांडिजे । कामधेनु दवडिजे । न पोसे म्हणोनि	ज्ञाने.११.४९.६२६
१०४०८०. हें	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
१०४०८१. हें	हें नव्हे जो मी साचें । एथ मन करूनियां काचें । प्रेम धरिसी अवगणियेचें । चतुर्भुज जें	ज्ञाने.११.४९.६३०
१०४०८२. हें	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
१०४०८३. हें	हें कहीं नव्हतें देखिलें । म्हणोनि भय जें तुज उपजलें । तें सांडीं एथ संचलें । असों दे प्रेम	ज्ञाने.११.४९.६३८
१०४०८४. हें	ऐसें वाक्य जी बोलतखेंवो । मागुता मनुष्य जाहला देवो । हें ना परि नवलावो । आवडीचा तिये	ज्ञाने.११.५०.६४०
१०४०८५. हें	जैसें त्वंपद हें आघवें । तत्पदार्थी सामावे । अथवा द्रुमाकारु सांठवे । बीजकणिके जेवीं	ज्ञाने.११.५०.६४८

१०४०८६. हें	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
१०४०८७. हें	ऐसें सुख जीवीं घेतलें । मग कृष्णातें जी म्हणितलें । मियां तुमचें रूप देखिलें । मानुष हें	ज्ञाने.११.५१.६६७
१०४०८८. हें	हें रूप दाखवणें देवराया । कीं मज अपत्या चुकलिया । बुझावोनि तुवां माया । स्तनपान दिधलें	ज्ञाने.११.५१.६६८
१०४०८९. हें	यया पार्थाचिये बोलासवें । हें काय गा म्हणितलें देवें । तुवां प्रेम ठेवुनि यावें । विश्वरूपीं कीं	ज्ञाने.११.५२.६७३
१०४०९०. हें	परि विश्वरूपासारिखें । स्वप्नींही कोण्ही न देखे । तें प्रत्यक्ष तुवां सुखें । देखिलें हें	ज्ञाने.११.५२.६८१
१०४०९१. हें	मग मी तो हें आघवें । एक मीचि आथी स्वभावें । किंबहुना सामावे । समरसें तो	ज्ञाने.११.५४.६९५
१०४०९२. हें	भूतें हें भाष विसरला । जे दिठी मीचि आहें बांधला । म्हणोनि निर्वैर जाहला । सर्वत्र भजे	ज्ञाने.११.५५.६९८
१०४०९३. हें	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
१०४०९४. हें	तूं आपुलेनि स्नेहपल्लवें । मातें पांघरुविशील सदैवें । तरि आतांचि हें आघवें । निर्मीन माये	ज्ञाने.१२.१७
१०४०९५. हें	तरि व्यक्त आणि अव्यक्त । हें तूंचि एक निभ्रांत । भक्तीं पाविजे व्यक्त । अव्यक्त योगें	ज्ञाने.१२.१.२३
१०४०९६. हें	जें देवा तुम्हीं नावेक । अंगीकारिलें व्यापक । तें साचचि कीं कवतिक । हें जाणावया	ज्ञाने.१२.१.२८
१०४०९७. हें	तैसे ते माझें । कलत्र हें जाणिजे । कायिसेनिही न लाजें । तयांचेनि मी	ज्ञाने.१२.७.८६
१०४०९८. हें	अगा मानस हें एक । माझां स्वरूपीं वृत्तिक । करूनि घाली निष्टंक । बुद्धिनिश्चयेंसी	ज्ञाने.१२.८.९७
१०४०९९. हें	अथवा हें चित्त । मनबुद्धीसहित । माझां हातीं अचुंबित । न शकसी देवों	ज्ञाने.१२.९.१०४
१०४१००. हें	करणें कां न करणें । हें आघवें तोचि जाणे । विश्व चळतसे जेणें । परमात्मेनि	ज्ञाने.१२.१०.११८
१०४१०१. हें	उणयापुरेयाचें कांहीं । उरों नेदीं आपुलां ठायीं । स्वजातीचि करूनि घेईं । जीवित हें	ज्ञाने.१२.१०.११९
१०४१०२. हें	परि मातें मनीं धरावें । कां मजउद्देशें करावें । हें कांहीं नको आघवें । जाऊं दे शून्यीं	ज्ञाने.१२.११.१३०
१०४१०३. हें	उत्तमातें धरिजे । अधम तरि अव्हेरिजे । हें कांहींच नेणिजे । वसुधा जेवीं	ज्ञाने.१२.१३.१४५
१०४१०४. हें	कां रायाचे देह चाळूं । रंका परौतें गाळूं । हें न म्हणेचि कृपाळू । प्राणु पैं गा	ज्ञाने.१२.१३.१४६
१०४१०५. हें	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
१०४१०६. हें	आतां असो हें किरीटी । पैं प्रियाचिया गोष्टी । दुणा थांव उठी । आवडी गा	ज्ञाने.१२.१४.१६०
१०४१०७. हें	तरि तयाचा गा मज मोहो । काय सांगों तो पढियावो । हें असो जीवें जीवो । माझेनि तो	ज्ञाने.१२.१५.१७०
१०४१०८. हें	पैं आपुलें जें साचें । तें कल्पांतींही न वचे । हें जाणोनि गताचें । न शोची जो	ज्ञाने.१२.१७.१९२
१०४१०९. हें	वोखटें कां गोमटें । हें कांहींचि तया नुमटे । रात्रिदिवस न घटे । सूर्यासि जेवीं	ज्ञाने.१२.१७.१९४
१०४११०. हें	कां घरींचियां उजियेडु करावा । पारखियां आंधारु पाडावा । हें नेणेंचि गा पांडवा । दीपु जैसा	ज्ञाने.१२.१८.१९८
१०४१११. हें	हें विश्वचि माझें घर । ऐसी मती जयाची स्थिर । किंबहुना चराचर । आपण जाहला	ज्ञाने.१२.१९.२१३
१०४११२. हें	उत्तमासि मस्तक । खालविजे हें काय कौतुक । परि मानु करिती तिन्ही लोक । पायवणिया	ज्ञाने.१२.१९.२१५

१०४११३. हें	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
१०४११४. हें	ययालागीं हें नोहे । म्हणितलें रमानाहें । अर्जुना मी वाहें । शिरीं तयातें	ज्ञाने.१२.१९.२१८
१०४११५. हें	तेही प्राणापरौते । आवडती हें निरुतें । जे भक्तचरित्रातें । प्रशंसिती	ज्ञाने.१२.१९.२२७
१०४११६. हें	जें हें अर्जुना साद्यंत । सांगितलें प्रस्तुत । भक्तियोगु समस्त । योगरूप	ज्ञाने.१२.१९.२२८
१०४११७. हें	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
१०४११८. हें	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
१०४११९. हें	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
१०४१२०. हें	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
१०४१२१. हें	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
१०४१२२. हें	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
१०४१२३. हें	हें औट हात मोटकें । कीं केवढें पां केतुकें । बरड कीं पिके । कोणाचें हें	ज्ञाने.१३.३.१२
१०४१२४. हें	नेणों कोणाचें हें स्थळ । परि कैसें अभिलाषाचें बळ । जे घरोघरीं कपाळ । पिटवीत असे	ज्ञाने.१३.३.१८
१०४१२५. हें	म्हणे तुम्ही निर्मूळ । लटिकें हें वाग्जाळ । ना म्हणसी तरी पोफळ । घातलें आहे	ज्ञाने.१३.३.२०
१०४१२६. हें	मृत्युबळाचेनि माजें । हें जाईल वीण काजें । तें देखोनियां व्याजें । निघाले योगी	ज्ञाने.१३.३.२२
१०४१२७. हें	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
१०४१२८. हें	एक म्हणती हें स्थळ । जीवाचेंचि समूळ । मग प्राण हें कूळ । तयाचें एथ	ज्ञाने.१३.४.२७
१०४१२९. हें	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
१०४१३०. हें	तंव आणिक म्हणती हें नव्हे । हें जिवाचेंचि न म्हणावें । आमुतें पुसा आघवें । शेताचें या	ज्ञाने.१३.४.३३
१०४१३१. हें	परि हे असो नव्हे । तुम्ही या न लगावें । आतांचि हें आघवें । सांगिजेल	ज्ञाने.१३.४.५३
१०४१३२. हें	गगनाचा तडवा । कोणें वोढिला केधवां । वारा हिंडतु असावा । हें कवणाचें मत	ज्ञाने.१३.४.५५
१०४१३३. हें	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
१०४१३४. हें	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
१०४१३५. हें	हें जाणों मृत्यु रागिटा । सिंहाडयाचा दरकुटा । परी काय वांजटा । पूरीजत असे	ज्ञाने.१३.४.५९
१०४१३६. हें	हें बहु उखिविखी । ऋषीं केली नैमिषीं । पुराणें इयेविषीं । मतपत्रिका	ज्ञाने.१३.४.६६
१०४१३७. हें	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
१०४१३८. हें	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
१०४१३९. हें	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०

१०४१४०. हें	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
१०४१४१. हें	आतां महाभूतें कवणें । कवण विषयो कैसीं करणें । हें वेगळालेपणें । एकैक सांगों	ज्ञाने.१३.५-६.७५
१०४१४२. हें	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१०४१४३. हें	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१०४१४४. हें	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१०४१४५. हें	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१०४१४६. हें	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१०४१४७. हें	हें सुख हें दु:ख । हें पुण्य हें दोष । कां हें मैळ हें चोख । ऐसें निवडी	ज्ञाने.१३.५-६.८६
१०४१४८. हें	अर्जुना तया नांवें । अव्यक्त हें जाणावें । आतां आइकें आघवे । इंद्रियभेद	ज्ञाने.१३.५-६.९७
१०४१४९. हें	वायां मन हें नांव । एऱ्हवीं कल्पनाचि सावेव । जयाचेनि संगें जीव- । दशा वस्तू	ज्ञाने.१३.५-६.११०
१०४१५०. हें	तेवींचि कोणेही वेळे । आपण कायिसयाही न मिळे । आंत रिगोनि वेगळें । आकाश हें	ज्ञाने.१३.५-६.१४५
१०४१५१. हें	एकाचेनि मतें । देह म्हणती ययातें । परि असो हें अनंतें । नामें यया	ज्ञाने.१३.५-६.१५७
१०४१५२. हें	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
१०४१५३. हें	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
१०४१५४. हें	पैं गा अदंभपण । म्हणितलें तें हें जाण । आतां आईक खूण । अहिंसेची	ज्ञाने.१३.७.२१६
१०४१५५. हें	ऐसिया जतना । चालणें जया अर्जुना । हें अनिर्वाच्य परिमाणा । पुरिजेना	ज्ञाने.१३.७.२५०
१०४१५६. हें	जीवाचेनि नांवें । तृणातेंही नोलांडवे । मग न लेखितां जावें । हें कें गोठी	ज्ञाने.१३.७.२५८
१०४१५७. हें	आतां असो हें वाग्जाळ । जाणें तें करतळ । सज्जनाचें शीळ । स्वभाव जैसें	ज्ञाने.१३.७.२९१
१०४१५८. हें	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
१०४१५९. हें	हें बहु असो पंडितु । धरूनि बाळकाचा हातु । वोळी लिही व्यक्तु । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३०७
१०४१६०. हें	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
१०४१६१. हें	जे अहिंसा कानें ऐकिजे । ग्रंथाधारें निरूपिजे । ते पाहावी हें उपजे । तैं तोचि पाहावा	ज्ञाने.१३.७.३१२
१०४१६२. हें	ऐसें म्हणितलें देवें । तें बोलें एकें सांगावें । परि फांकला हें उपसाहावें । तुम्ही मज	ज्ञाने.१३.७.३१३
१०४१६३. हें	परि यावरील हें नव्हे । तुम्हीं साहिलें तेंचि बरवें । आतां अवधारिजो देवें । बोलिलें ऐसें	ज्ञाने.१३.७.३३७
१०४१६४. हें	म्हणे कैं हें बिरडें फिटेल । कैं तो स्वामी भेटेल । युगाहिहूनि वडिल । निमिष मानी	ज्ञाने.१३.७.३७८
१०४१६५. हें	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
१०४१६६. हें	जंव देह हें असेल । तंव ऐसी वोळगी कीजेल । मग देहांतीं नवल । बुद्धि आहे	ज्ञाने.१३.७.४३०

१०४१६७. हें	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
१०४१६८. हें	हें असो सांगों किती । नाहीं पारु गुरुभक्ती । परी गा उत्क्रांतमती । कारण हें	ज्ञाने.१३.७.४५१
१०४१६९. हें	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
१०४१७०. हें	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
१०४१७१. हें	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
१०४१७२. हें	आकाश हें वोसरो । पृथ्वी वरि विरो । परी नेणें मोहरों । हृदयवृत्ती	ज्ञाने.१३.७.४९५
१०४१७३. हें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
१०४१७४. हें	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
१०४१७५. हें	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
१०४१७६. हें	परि हें मियां केलें । कीं हे माझेनि जालें । ऐसें नाहीं ठेविलें । वासनेंमाजीं	ज्ञाने.१३.८.५२६
१०४१७७. हें	ऋतुकाळीं तरी फळती । परी फळलों हें नेणती । तया वृक्षांचिये ऐसी वृत्ती । कर्मीं सदा	ज्ञाने.१३.८.५२९
१०४१७८. हें	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
१०४१७९. हें	म्हणे पाहे हें येईल । आणि आतांचें भोगितां जाईल । मग काय उरेल । हितालागीं	ज्ञाने.१३.८.५७६
१०४१८०. हें	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
१०४१८१. हें	साउली सरिसीच असे । परी असें हें नेणिजे जैसें । स्त्रियेचें तैसें । लोलुप्य नाहीं	ज्ञाने.१३.९.५९५
१०४१८२. हें	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
१०४१८३. हें	स्वर्गा जाणें हें सांडी । भवविषयीं कान झाडी । दे आत्मज्ञानीं बुडी । सद्भावाची	ज्ञाने.१३.११.६१७
१०४१८४. हें	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
१०४१८५. हें	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
१०४१८६. हें	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
१०४१८७. हें	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
१०४१८८. हें	किंबहुना तयापासीं । अज्ञान आहे वाढीसी । हें निकरें गा तुजसीं । बोलत असों	ज्ञाने.१३.११.७२६
१०४१८९. हें	कालचि ना जन्म गेलें । पाहेचि पुढती आलें । हें ऐसें कांहीं वाटलें । नाहीं जया	ज्ञाने.१३.११.७३५
१०४१९०. हें	जिणेयाचेनि विश्वासें । मृत्यु एक एथ असे । हें जयाचेनि मानसें । मानिजेना	ज्ञाने.१३.११.७३७
१०४१९१. हें	अल्पोदकींचा मासा । हें नाटे ऐसिया आशा । न वचेचि कां जैसा । अगाध डोहा	ज्ञाने.१३.११.७३८
१०४१९२. हें	दीपाचिया झगमगा । जाळील हें पतंगा । नेणवेचि पैं गा । जयापरी	ज्ञाने.१३.११.७४०
१०४१९३. हें	तैसा जीविताचेनि मिषें । हा मृत्युचि आला असे । हें नेणेचि राजसें । सुखें जो गा	ज्ञाने.१३.११.७४२

१०४१९४. हें	तैसें जीवित जाये । तयास्तव काळु पाहे । हें हातोहातींचें नव्हे । ठाउकें जया	ज्ञाने.१३.११.७५०
१०४१९५. हें	तो अज्ञानाचें घर । हें साचचि घे उत्तर । तेवींचि परियेसीं थोर । चिन्हें आणिक	ज्ञाने.१३.११.७६२
१०४१९६. हें	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
१०४१९७. हें	तैसेंनि अवचटें हें । एकदोनी वेळां लाहे । एथ रोग एक आहे । हें मानीना जो	ज्ञाने.१३.११.७६५
१०४१९८. हें	वैरिया नीद आली । आतां द्वंद्वें माझीं सरलीं । हें मानी तो सपिलीं । मुकला जेवीं	ज्ञाने.१३.११.७६६
१०४१९९. हें	सवळेचि वियोगु पडैल । विळौनी विपत्ति येईल । हें दुःख पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७६९
१०४२००. हें	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्तता	ज्ञाने.१३.११.७७६
१०४२०१. हें	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
१०४२०२. हें	असो हें आइक । अज्ञानचिन्हें आणिक । जेणें तुज सम्यक् । जाणवें तें	ज्ञाने.१३.११.७८०
१०४२०३. हें	तो अज्ञानासी मूळ । अज्ञाना तेणें बळ । हें असो केवळ । तो तेंचि रूप	ज्ञाने.१३.११.८०३
१०४२०४. हें	आणि भजिन्नलियासवें । तो विषो जरी न पवे । तरी सांडी म्हणे आघवें । टवाळ हें	ज्ञाने.१३.११.८१०
१०४२०५. हें	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
१०४२०६. हें	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
१०४२०७. हें	वांचूनियां वेगळें । रूप करणें हें न मिळे । घेई अवंतिलें आंधळें । तें दुजेनसीं ये	ज्ञाने.१३.११.८४८
१०४२०८. हें	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
१०४२०९. हें	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
१०४२१०. हें	जें वायूचा श्वासोश्वासु । जें गगनाचा अवकाशु । हें असो आघवाचि आभासु । आभासे जेणें	ज्ञाने.१३.१७.९३३
१०४२११. हें	जें देखिलियाचिसवें । दृश्य द्रष्टा हें आघवें । एकवाट कालवे । सामरस्यें	ज्ञाने.१३.१७.९३५
१०४२१२. हें	अर्जुना जिये ठायीं । न सरे द्वैताची वही । हें असो जें हृदयीं । सर्वांचां असे	ज्ञाने.१३.१७.९३८
१०४२१३. हें	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
१०४२१४. हें	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
१०४२१५. हें	एऱ्हवीं अवघेंचि आत्मा । हें सांगों जरी वीरोत्तमा । तरी तुझिया मनोधर्मा । गिळेल ना	ज्ञाने.१३.१८.९४८
१०४२१६. हें	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
१०४२१७. हें	इयें आनानें नांवें । परि निरूप्य आन नोहे । हें लक्षण न चुकावें । पुढतपुढती	ज्ञाने.१३.१९.९६४
१०४२१८. हें	आणि इच्छा मदाचां थावीं । लागली मनातें उठवी । तें इंद्रियें राहाटवी । हें कर्तृत्व पैं	ज्ञाने.१३.२०.९७०
१०४२१९. हें	कायि मन हें नपुंसक । कीं तें भोगवी तिन्ही लोक । ऐसें ऐसें अलौकिक । करणें इयेचें	ज्ञाने.१३.२१.९८९
१०४२२०. हें	हे कामाची मांडवी । हे मोहवनींची माधवी । इये प्रसिद्धचि दैवी । माया हें नांव	ज्ञाने.१३.२१.९९१

१०४२२१. हें	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
१०४२२२. हें	हे अद्वयाचें दुसरें । हे नि:संगाचें सोयरें । हें निराळेंसि घरें । नांदत असे	ज्ञाने.१३.२१.९९६
१०४२२३. हें	हें रूप हे छाया । पैल जळ हे माया । ऐसा निवाडु धनंजया । जेवीं कीजे	ज्ञाने.१३.२३.१०३०
१०४२२४. हें	येणें येणें प्रकारें । निस्तरती साचोकारें । हें भवभेउरें । आघवेंचि	ज्ञाने.१३.२५.१०४०
१०४२२५. हें	आतां पुरे हें बहुत । पैं सर्वार्थाचें मथित । सिद्धांतनवनीत । देऊं तुज	ज्ञाने.१३.२५.१०४७
१०४२२६. हें	पैं पटत्व तंतु नव्हे । तरि तंतूसीचि तें आहे । ऐसां खोलीं डोळां पाहें । ऐक्य हें गा	ज्ञाने.१३.२७.१०५६
१०४२२७. हें	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
१०४२२८. हें	आणि मनोबुद्धिप्रमुखें । कर्मेंद्रियें अशेखें । करी प्रकृतीचि हें देखे । साचें जो गा	ज्ञाने.१३.२९.१०७९
१०४२२९. हें	तैसे भूताकार एकाचे । हें दिठी रिगे जैं साचें । तैंचि ब्रह्मसंपत्तीचें । तारूं लागे	ज्ञाने.१३.३०.१०८६
१०४२३०. हें	तैसा आत्मा देहीं । आथि म्हणिपे हें कांहीं । साचें तरी नाहीं । तो जेथिंचा तेथें	ज्ञाने.१३.३१.१०९५
१०४२३१. हें	देह तंव पांचांचें जालें । हें कर्माचां गुणीं गुंथलें । भंवतसे चाकी सूदलें । जन्ममृत्यूचां	ज्ञाने.१३.३१.११०२
१०४२३२. हें	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
१०४२३३. हें	हें काळानळाचां कुंडीं । घातली लोणियाची उंडी । माशी पांखु पाखडी । तंव हें सरे	ज्ञाने.१३.३१.११०३
१०४२३४. हें	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
१०४२३५. हें	यालागीं स्वरूपें । उणा पुरा न घेपे । हें असो तो न लिंपे । देहीं देहा	ज्ञाने.१३.३१.१११८
१०४२३६. हें	अगा आकाश कें नाहीं । हें न रिघेचि कवणे ठायीं । परि कायिसेनि कहीं । गादिजेना जैसें	ज्ञाने.१३.३२.१११९
१०४२३७. हें	हें आघवेंचि असो एकु । गगनौनि जैसा अर्कु । प्रगटवी लोकु । नांवें नांवें	ज्ञाने.१३.३३.११२६
१०४२३८. हें	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
१०४२३९. हें	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
१०४२४०. हें	हें निफजेल आतां आघवें । ऐसें बोलिजेल बरवें । जें अधिष्ठिला असें परमदेवें । निवृत्ती मी	ज्ञाने.१३.३४.११६२
१०४२४१. हें	प्रभु काश्मिरीं मुकें । नुपजे हें कौतुकें । नाहीं उणीं सामुद्रिकें । लक्ष्मीयेसी	ज्ञाने.१३.३४.११६७
१०४२४२. हें	तूं जयांप्रति लपसी । तयां जग हें दाविसी । प्रकटु तैं करिसी । आघवेंचि तूं	ज्ञाने.१४.४
१०४२४३. हें	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
१०४२४४. हें	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
१०४२४५. हें	आम्हीं मागां तुज बहुतीं । दाविलें हें उपपत्तीं । तरी आझुनी प्रतीती- । कुशी न निघे	ज्ञाने.१४.४०
१०४२४६. हें	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
१०४२४७. हें	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३

१०४२४८. हें	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
१०४२४९. हें	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
१०४२५०. हें	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
१०४२५१. हें	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
१०४२५२. हें	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
१०४२५३. हें	एऱ्हवीं तरी महद्ब्रह्म । यालागीं हें ऐसें नाम । जे महदादिविश्राम- । शालिका हें	ज्ञाने.१४.३.६७
१०४२५४. हें	वेदांतीं यातें माया । ऐसें म्हणिजे प्राज्ञराया । असो किती बोलों वायां । अज्ञान हें	ज्ञाने.१४.३.७०
१०४२५५. हें	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
१०४२५६. हें	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
१०४२५७. हें	चौऱ्यांयशी लक्ष योनी । तियें कांडां पेरां सांदणी । वाढे प्रतिदिनीं । बाळक हें	ज्ञाने.१४.३.१०७
१०४२५८. हें	हें एकलौतें चराचर । अविचारित सुंदर । प्रसवोनि थोर । थोरावली	ज्ञाने.१४.३.११०
१०४२५९. हें	हां गा एकेचि देहीं । काय अनारिसे अवयव नाहीं । तेवीं विचित्र विश्व पाहीं । एकचि हें	ज्ञाने.१४.४.११८
१०४२६०. हें	बंधु कां न बंधिजे । हें जाणणें मज माझें । नेणणेनि उपजे । आपलेनि	ज्ञाने.१४.४.१३५
१०४२६१. हें	गुण किती किंधर्म । कायि ययां रूपनाम । कें जालें हें वर्म । अवधारिजे	ज्ञाने.१४.४.१३७
१०४२६२. हें	तरी सत्त्वरजतम । तिघांसिहि हें नाम । आणि प्रकृति जन्म- । भूमिका ययां	ज्ञाने.१४.५.१३८
१०४२६३. हें	हें एकेचि वृत्तीचां ठायीं । त्रिगुणत्व आवडे पाहीं । वयसात्रय देहीं । येकीं जेवीं	ज्ञाने.१४.५.१४०
१०४२६४. हें	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
१०४२६५. हें	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
१०४२६६. हें	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
१०४२६७. हें	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
१०४२६८. हें	हें रज याचि कारणें । जीवातें रंजऊं जाणे । हें अभिलाखाचें तरुणें । सदाचि गा	ज्ञाने.१४.७.१६०
१०४२६९. हें	हें जीवीं मोटकें रिगे । आणि कामाचां मदीं लागे । मग वारया वळघे । चिंतेचिया	ज्ञाने.१४.७.१६१
१०४२७०. हें	हें रजोगुणाचें दारुण । देहीं देहियासि बंधन । परिस आतां विंदाण । तमाचें तें	ज्ञाने.१४.७.१७३
१०४२७१. हें	अविवेकमहामंत्र । जें मौढ्यमद्याचें पात्र । हें असो मोहनास्त्र । जीवांसि जें	ज्ञाने.१४.८.१७६
१०४२७२. हें	हें एकचि कीर शरीरीं । माजों लागे चराचरीं । आणि तेथ दुसरी । गोठी नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१७८
१०४२७३. हें	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
१०४२७४. हें	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०

१०४२७५. हें	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
१०४२७६. हें	एवं सत्त्व वाढे । तैं हें चिन्ह फुडें । आणि निधनही घडे । तेव्हांचि जरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२१४
१०४२७७. हें	जे स्वगुणीं उद्भट । घेऊनि सत्त्व चोखट । निगे सांडूनि कोपट । भोगक्षम हें	ज्ञाने.१४.११-१५.२१८
१०४२७८. हें	बैल तेथें करबाडें । हें न चुके गा फुडें । नेइजो कां वऱ्हाडें । समर्थाचेनी	ज्ञाने.१४.११-१५.२४०
१०४२७९. हें	आणि तैसेंचि हें जाण । लोभासि रज कारण । आपलें विस्मरण । अद्वैता जेवीं	ज्ञाने.१४.१७.२६६
१०४२८०. हें	परी चोज हें धनुर्धरा । जे एवढा गुंफिरा । मोक्षाचा संसारा । उणा नोहे	ज्ञाने.१४.१९.२८४
१०४२८१. हें	आणि गुणीं गुणाजोगें । चैतन्य नोहे मागें । बोलिलों तें खागें । तेवींचि हें	ज्ञाने.१४.१९.२८७
१०४२८२. हें	देहाभिमानाचा वारा । आतां वाजों ठेला वीरा । तैं ऐक्य वीचिसागरां । जीवेशां हें	ज्ञाने.१४.२०.३०५
१०४२८३. हें	पैं स्वरूपसमरसें । तयाही गा जालें तैसें । तेथ किंधर्म हें कैसें । नेणें देह	ज्ञाने.१४.२०.३१४
१०४२८४. हें	तो निर्गुण काय आचरे । कैसेनि गुण निस्तरे । हें सांगिजो माहेरें । कृपेचेनि	ज्ञाने.१४.२१.३२१
१०४२८५. हें	म्हणे पार्था तुझी नवाई । हें येतुलेंचि पुससी काई । तें नामचि तया पाहीं । साचें लटिकें	ज्ञाने.१४.२१.३२३
१०४२८६. हें	तैसें गुणागुणकार्य हें । आघवेंचि आपण आहे । म्हणौनि एकेका नोहे । तडातोडी	ज्ञाने.१४.२३.३३६
१०४२८७. हें	हें बहुत कायि बोलिजे । व्योम वारेनि न वचिजे । कां सूर्य ना गिळिजे । अंधकारें	ज्ञाने.१४.२३.३४१
१०४२८८. हें	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
१०४२८९. हें	रात्रि तैसें पाहलें । हें धारणा जेवीं एक जालें । आत्मारामु देहआतलें । द्वंद्व तैसें	ज्ञाने.१४.२४.३५५
१०४२९०. हें	तैसें विश्व येणें नांवें । हें मीचि पैं आघवें । घेईं चंद्रबिंब सोलावें । न लगे जेवीं	ज्ञाने.१४.२६.३७७
१०४२९१. हें	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
१०४२९२. हें	माझें पैलपण जाये । भक्त हें ऐलपण ठाये । अनादि ऐक्य जें आहे । तेंचि निवडे	ज्ञाने.१४.२६.३९५
१०४२९३. हें	किंबहुना ऐसी दशा । तें ब्रह्मत्व गा सुदंशा । हें तो पावे जो ऐसा । मातें भजे	ज्ञाने.१४.२६.३९७
१०४२९४. हें	येथ धृतराष्ट्र म्हणे । संजया हें तूतें कोणें । पुसलेनिविण वायाणें । कां बोलसी	ज्ञाने.१४.२७.४०९
१०४२९५. हें	आतां हृदय हें आपुलें । चौफळुनियां भलें । वरी बैसऊं पाउलें । श्रीगुरूचीं	ज्ञाने.१५.१
१०४२९६. हें	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
१०४२९७. हें	परि हें असो आतां । प्रेम रुळतसे बोलतां । कें गुरुगौरव वर्णितां । उन्मेष असे	ज्ञाने.१५.२७
१०४२९८. हें	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
१०४२९९. हें	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
१०४३००. हें	उपडिलें कवतिकें । झाड येरी मोहरा ठाके । तें वेगें जैसें सुके । तैसें हें नव्हे जाण	ज्ञाने.१५.४१
१०४३०१. हें	अर्जुना हें कवतिक । सांगतां असे अलौकिक । जे वाढी अधोमुख । रुखा यया	ज्ञाने.१५.५१

१०४३०२. हें	जैसा भानु उंची नेणो कें । रश्मिजाळ तळीं फांके । संसार हें कावरुखें । झाड तैसें	ज्ञाने.१५.५२
१०४३०३. हें	हें आघवेंचि बरवें । तुझिये प्रतीतीसि फावे । तैसेनि सांगों सोलिवें । विन्यासें गा	ज्ञाने.१५.६६
१०४३०४. हें	ऐसें भवद्रुमाचें मूळ । हें ऊर्ध्वी करी बळ । मग आणियांचें बेंचळ । अधीं दावी	ज्ञाने.१५.१.९३
१०४३०५. हें	परी तें असो हें ऐसें । कावरें झाड उससे । यया महदादि आरवसें । अधोशाखा	ज्ञाने.१५.१.१०९
१०४३०६. हें	परी येकी केधवां गेली । शाखाकोडी केधवां जाली । हें नेणवे जेवीं उमललीं । आषाढअभ्रें	ज्ञाने.१५.१.१२५
१०४३०७. हें	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
१०४३०८. हें	हें बहु असो झडती । आंधारें भोवंडितां कोलती । ते दिसे जैसी आयती । चक्राकार	ज्ञाने.१५.१.१३७
१०४३०९. हें	असो बहु हें बोलणें । वानिजेल तो कवणें । जो भवरुखु जाणे । उखि ऐसा	ज्ञाने.१५.१.१४३
१०४३१०. हें	परी हें असो ऐसें । ब्रह्मादिक ते आंगवसें । ऊर्ध्वमुळासरिसें । न तुकती गा	ज्ञाने.१५.२.२०४
१०४३११. हें	मूळ अज्ञानचि तंव लटिकें । मा तयाचें कार्य हें केतुकें । म्हणोनि संसाररुख सत्य कें । वावोचि गा	ज्ञाने.१५.३.२२३
१०४३१२. हें	जो साच जेथूनि उपजे । तयातें आदि हें साजे । आतां नाहींचि तो म्हणिजे । कोठूनियां	ज्ञाने.१५.३.२३२
१०४३१३. हें	परि दर्पणाचेनि आधारें । एकचि करून दुसरें । मुख पाहाती गव्हारें । तैसें नको हें	ज्ञाने.१५.४.२६८
१०४३१४. हें	हें पाहाणें ऐसें असे वीरा । जैसा न मोडलिया विहिरा । मग आपलिया उगमीं झरा । भरोनि ठाके	ज्ञाने.१५.४.२६९
१०४३१५. हें	हें किती बोलूं असांगडें । जेवीं परमाणु नुरे वायूपुढें । तैसें विषयांचें नावडे । नांवचि जयां	ज्ञाने.१५.५.३०४
१०४३१६. हें	पैं दिपाचिया बंबाळीं । कां चंद्र हन जें उजळी । हें काय बोलों अंशुमाळी । प्रकाशी जें	ज्ञाने.१५.६.३०८
१०४३१७. हें	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
१०४३१८. हें	तरी कोण गा तूतें । पावोनि न येती माघौते । हें विश्वतोमुखा मातें । बुझावीं जी	ज्ञाने.१५.६.३२८
१०४३१९. हें	व्योम चौफळें कीं वाटोळें । हें ऐसें कायिसयाही मिळे । परी घटमठीं वेंटाळे । तैसेंही आथी	ज्ञाने.१५.६.३३९
१०४३२०. हें	अगा उपजणें निमणें । हें साचचि जें कां मानणें । तो जीवलोकु मी म्हणें । संसारु हन	ज्ञाने.१५.७.३४७
१०४३२१. हें	परी कर्ता भोक्ता ऐसें । हें जीवाचें तैंचि दिसे । जैं शरीरीं कां पैसे । येकाधिये	ज्ञाने.१५.८.३६१
१०४३२२. हें	ना ना मावळतेनि तपनें । नेइजती लोकांचीं दर्शनें । हें असो द्रुती पवनें । नेईजे जैसी	ज्ञाने.१५.८.३६६
१०४३२३. हें	परी ऐसैसिया राहाटी । अविवेकियांचिये दिठी । येतुलें हें किरीटी । गमेचि गा	ज्ञाने.१५.९.३७०
१०४३२४. हें	जे आत्मा देहा आला । आणि विषयो येणेंचि भोगिला । अथवा देहोनि गेला । हें साचचि मानी	ज्ञाने.१५.९.३७१
१०४३२५. हें	एऱ्हवीं येणें आणि जाणें । कां करणें आणि भोगणें । हें प्रकृतीचें तेणें । मानियेलें	ज्ञाने.१५.९.३७२
१०४३२६. हें	गगन गगनींचि आहे । हें आभासे तें वाये । तैसा आत्मा देखती देहें । गंवसिलाही	ज्ञाने.१५.१०-११.३८५
१०४३२७. हें	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
१०४३२८. हें	हें असो स्वातीचें उदक । शुक्तीं मोतीं व्याळीं विख । तैसा सज्ञानांसी मी सुख । दु:ख तों अज्ञानासी	ज्ञाने.१५.१४.४२०

१०४३२९. हें	पुसिलिया निरुपहित । उपाधि कां सांगे येथ । हें कोण्हाही प्रस्तुत । गमे जरी	ज्ञाने.१५.१५.४६३
१०४३३०. हें	अगा काढूनि भ्रांतीचें दांग । उभवी सृष्टीचें आंग । हें असो बहु जग । जया नाम	ज्ञाने.१५.१६.४८३
१०४३३१. हें	हें मागील सांगों किती । अगा आतांचि जें प्रस्तुती । वृक्षाकाररूपकरीती । निरूपिलें	ज्ञाने.१५.१६.४८५
१०४३३२. हें	हा जनकु हे माता । हा मी गौर हीन पुरता । पुत्र वित्त कांता । माझें हें ना	ज्ञाने.१५.१६.४९२
१०४३३३. हें	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
१०४३३४. हें	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
१०४३३५. हें	हें असो अधोशाखा । या संसाररूपा रुखा । मूळ तें पुरुषा । अक्षराचें	ज्ञाने.१५.१६.५१९
१०४३३६. हें	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
१०४३३७. हें	मग एकपण ना दुजें । असें नाहीं हें नेणिजे । अनुभव निर्बुजे । बुडाला जेथें	ज्ञाने.१५.१७.५३४
१०४३३८. हें	आतां बिंबा आणि प्रतिबिंबा- । माजीं कैंची हें म्हणों नये प्रभा । जऱ्ही कैसेनि हे लाभा । जायेचि ना	ज्ञाने.१५.१७.५४२
१०४३३९. हें	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
१०४३४०. हें	हें असो जलतरंगा । नाहीं सिनानेपण जेवीं गा । तेवीं दिसता प्रकाशु जगा । आपणचि जो	ज्ञाने.१५.१७.५५२
१०४३४१. हें	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
१०४३४२. हें	एवं कथिलयादारभ्य । जें हें सर्व शास्त्रैकलभ्य । उपनिषदां सौरभ्य । कमळदळां जेवीं	ज्ञाने.१५.२०.५७०
१०४३४३. हें	हें शब्दब्रह्माचें मथितें । व्यासप्रज्ञेचेनि हातें । मथूनि काढिलें आयितें । सार आम्हीं	ज्ञाने.१५.२०.५७१
१०४३४४. हें	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
१०४३४५. हें	साचचि बोलाचें नव्हे हें शास्त्र । पैं संसारु जिणतें हें शस्त्र । आत्मा अवतरविते मंत्र । अक्षरें इयें	ज्ञाने.१५.२०.५७६
१०४३४६. हें	परी हें बोलों काय गीता । जे हे माझी उन्मेषलता । जाणे तो समस्ता । मोहा मुके	ज्ञाने.१५.२०.५८२
१०४३४७. हें	तया तूतें मी सेवकपणें । लेववीं बोलकेया स्तोत्राचें लेणें । हें उपसाहावेंही म्हणतां उणें । अद्वयानंदा	ज्ञाने.१६.२१
१०४३४८. हें	माझिया सत्यवादाचें तप । वाचा केलें बहुत कल्प । तया फळांचें हें महाद्वीप । पातली प्रभु	ज्ञाने.१६.३२
१०४३४९. हें	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
१०४३५०. हें	आतां आवडी जेथ पडे । तयाचि अवसरीं पुढें पुढें । रिगों लागे हें घडे । प्रेम ऐसें	ज्ञाने.१६.५३
१०४३५१. हें	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
१०४३५२. हें	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
१०४३५३. हें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
१०४३५४. हें	अगा अभय येणें नांवें । बोलिजे तें हें जाणावें । सम्यग्ज्ञानाचें आघवें । धांवणें हें	ज्ञाने.१६.१.७३
१०४३५५. हें	कां सुकुळीनें आपुली । आत्मजा सत्कुळींचि दिधली । हें असो लक्ष्मी स्थिरावली । मुकुंदीं जैसी	ज्ञाने.१६.१.८३

१०४३५६. हें	तया नांव जाण दान । जें मोक्षनिधानाचें अंजन । हें असो ऐक चिन्ह । दमाचें तें	ज्ञाने.१६.१.८८
१०४३५७. हें	तैसें अधिकारपर्यालोचें । हें यज्ञ करणें सर्वांचें । परी विष फळाशेचें । न घापे माजीं	ज्ञाने.१६.१.९७
१०४३५८. हें	आतां चेंडुवें भूमी हाणिजे । हें नव्हे तो हाता आणिजे । कीं शेतीं बीं विखुरिजे । परी पिकीं लक्ष	ज्ञाने.१६.१.१००
१०४३५९. हें	हें बहु असो आरिसा । आपणपें देखावया जैसा । पुढतपुढती बहुवसा । उटिजे प्रीती	ज्ञाने.१६.१.१०२
१०४३६०. हें	तया नांव त्यागु । म्हणे तो यज्ञांगु । हें मानूनि सुभगु । पार्थु पुसे	ज्ञाने.१६.२.१३५
१०४३६१. हें	पैं उत्तमाचियासाठीं । नीच मानिजे किरीटी । हें वांचोनि दिठी । दोषु न घेपे	ज्ञाने.१६.२.१५२
१०४३६२. हें	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
१०४३६३. हें	अपैशून्याचें लक्षण । अर्जुना हें फुडें जाण । मोक्षमार्गीचें सुखासन । मुमुक्षूं हें	ज्ञाने.१६.२.१५३
१०४३६४. हें	हें असो महासिद्धीसी । लक्ष्मीही आलिया पाशीं । परी महाविष्णु जैसी । गणीचिना ते	ज्ञाने.१६.२.१६५
१०४३६५. हें	तैसे ऐहिकींचे स्वर्गींचे । भोग पाईक जालिया इच्छेचे । परी भोगावें हें न रुचे । मनामाजीं	ज्ञाने.१६.२.१६६
१०४३६६. हें	आतां माशियां जैसें मोहळ । जळचरां जेवीं जळ । कां पक्षियां अंतराळ । मोकळें हें	ज्ञाने.१६.२.१६८
१०४३६७. हें	हें बहु असो देहपणें । नांवारूपासि येणें । नाहीं लाजिरवाणें । याहूनि	ज्ञाने.१६.२.१८१
१०४३६८. हें	पैं अद्रोहत्व ऐशिया गोष्टी । ऐकसी जिया किरीटी । तें सांगितलें हें दिठी । पाहों ये तैसें	ज्ञाने.१६.३.२०४
१०४३६९. हें	तें हें पुढतपुढती । अमानित्व जाण सुमती । मागां सांगितलेंसे किती । तेंचि तें बोलों	ज्ञाने.१६.३.२०६
१०४३७०. हें	नाना हें संपत्ति दैवी । या गुणतीर्थांची नीच नवी । निर्विण्णसगरांची दैवी । गंगाचि आली	ज्ञाने.१६.३.२०८
१०४३७१. हें	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
१०४३७२. हें	हें चोख हें मैळ । ऐसें नेणोनियां बाळ । देखे तें केवळ । मुखींचि घाली	ज्ञाने.१६.४.२५०
१०४३७३. हें	हें असो तयाचां ठायीं । मिळोनि साही दोषीं इहीं । आसुरी संपत्ति पाहीं । वाढविजे	ज्ञाने.१६.४.२६३
१०४३७४. हें	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
१०४३७५. हें	कां दिधलें मागुती येईल । कीं न ये हें पुढील । न पाहातां दे भांडवल । मूर्ख चोरां	ज्ञाने.१६.७.२८३
१०४३७६. हें	उधवणीचें जेवीं तोंड । उगळी धुंवाचे उभड । हें जाणिजे तेवीं उघड । सांगों ते बोल	ज्ञाने.१६.७.२९४
१०४३७७. हें	ऐसी हे विश्वव्यवस्था । अनादि जे पार्था । इयेतें म्हणती ते वृथा । अवघेंचि हें	ज्ञाने.१६.८.२९७
१०४३७८. हें	तेथ आपलेनि बळें । भोगिजे जें जें वेंटाळें । हें वांचोनि कें वेगळें । पुण्य आहे	ज्ञाने.१६.८.२९९
१०४३७९. हें	प्राण घेपती संपन्नांचे । तें पाप जरी साचें । तरी सर्वस्व हाता ये तयांचें । हें पुण्यफळ कीं	ज्ञाने.१६.८.३०१
१०४३८०. हें	आणि जें जें अभिलाषें । स्वार्थालागीं हें पोषे । पाठीं परस्परें द्वेषें । कामचि नाशी	ज्ञाने.१६.८.३११
१०४३८१. हें	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
१०४३८२. हें	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०

१०४३८३. हें	हें जेतुलें असे जोडिलें । तयाचेनि भांडवलें । लाभा घेईन उरलें । चराचर हें	ज्ञाने.१६.१३.३५०
१०४३८४. हें	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दु:खें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
१०४३८५. हें	आणि दंभादि दोष साही । हे संपूर्ण जयांचां ठायीं । ते त्यजावे हें काई । म्हणों कीर	ज्ञाने.१६.२०.४२४
१०४३८६. हें	ना हें नावडोनि कांहीं । कामादिकांचांचि ठायीं । दाटिली जेणें डोई । आत्मचोरें	ज्ञाने.१६.२३.४४५
१०४३८७. हें	आणि परत्र तंव जाये । हें कीर तया आहे । परी ऐहिकही न लाहे । भोग भोगूं	ज्ञाने.१६.२३.४५०
१०४३८८. हें	हें असो आपुला ठेवा । हाता आथी जरी यावा । तरी आदरें जेवीं दिवा । पुढां कीजे	ज्ञाने.१६.२४.४५८
१०४३८९. हें	आणि धर्मानुज हें ऐसें । बोधेचि आलें आपैसें । म्हणौनि अनारिसें । करूं नये	ज्ञाने.१६.२४.४६५
१०४३९०. हें	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
१०४३९१. हें	जैं सर्वथा सर्वही नोहिजे । तैं अद्वया तूतें लाहिजे । हें जाणें मी वर्म तुझें । आराध्यलिंगा	ज्ञाने.१७.१७
१०४३९२. हें	तेथ अर्जुन मानसें । म्हणे हें ऐसें कैसें । जे शास्त्रेंवीण नसे । सुटिका कर्मा	ज्ञाने.१७.२३
१०४३९३. हें	तंव वैकुंठपिठींचें लिंग । जो निगमपद्माचा पराग । जिये जयाचेनि हें जग । अंगच्छाया	ज्ञाने.१७.१.४६
१०४३९४. हें	नुसधियाची श्रद्धा । झोंबों पाहसी परमपदा । तरी तैसें हें प्रबुद्धा । सोहोपें नोहे	ज्ञाने.१७.२.५०
१०४३९५. हें	ऐसी इहीं तिहीं लिंगीं । त्रिविध श्रद्धा जगीं । पैं हें ययालागीं । सांगत असें	ज्ञाने.१७.४.८२
१०४३९६. हें	हें असो जो तळें करी । तें तयाचीच तृषा हरी । कीं सुआरासीचि अन्न घरीं । येरां नोहे	ज्ञाने.१७.४.९०
१०४३९७. हें	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
१०४३९८. हें	तरी सात्त्विकु कोण आहारु । राजसा तामसा कायी आकारु । हें सांगों करीं आदरु । आकर्णनीं	ज्ञाने.१७.६.११९
१०४३९९. हें	एवंगुणलक्षण । सात्त्विक भोज्य जाण । आयुष्याचें त्राण । नीच नवें हें	ज्ञाने.१७.८.१३१
१०४४००. हें	आणि सुखाचें घेणें देणें । निकें उवाया ये येणें । हें असो वाढे साजणें । आनंदेसीं	ज्ञाने.१७.८.१३६
१०४४०१. हें	हें असो उगें आगीतें । म्हणे तैसें राइतें । पढियें प्राणापरौतें । राजसासि गा	ज्ञाने.१७.९.१४७
१०४४०२. हें	जे जेव्हांचि हें अपवित्र । शिवे तयाचें वक्त्र । तेव्हांचि पापा पात्र । जाला तो कीं	ज्ञाने.१७.१०.१६५
१०४४०३. हें	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
१०४४०४. हें	पार्था समस्तही हें करणें । देहाचेनि प्रधानपणें । म्हणौनि ययातें मी म्हणें । शारीर तप	ज्ञाने.१७.१४.२१४
१०४४०५. हें	परी तें असो हें जाण । मानस तपाचें लक्षण । देवो म्हणे संपूर्ण । सांगितलें	ज्ञाने.१७.१६.२३७
१०४४०६. हें	हें असो धनमानीं आस । वाढउनी तप कीजे सायास । तैं तेंचि तप राजस । बोलिजे गा	ज्ञाने.१७.१८.२४७
१०४४०७. हें	पंचाग्नींची दडगी । खोलवीजती शरीरालागीं । का इंधन कीजे हें आगी- । आंतु लावी	ज्ञाने.१७.१९.२५५
१०४४०८. हें	हें बहु असो यापरी । मोल वेंचणें जें अवधारीं । तया नांव चराचरीं । तामस दान	ज्ञाने.१७.२२.३०७
१०४४०९. हें	तैसें रजतमविनाशें । तिजें जें उत्तम दिसे । तें सत्त्व हें आपैसें । फावासि ये	ज्ञाने.१७.२२.३१६

१०४४१०. हें	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
१०४४११. हें	एवं ॐतत्सदाकारु । ब्रह्मनाम हें त्रिप्रकारु । हें फुल तुरंबी सुंदरु । उपनिषद तें	ज्ञाने.१७.२३.३४३
१०४४१२. हें	म्हणौनि वर्णत्रयात्मक । जें हें परब्रह्मनाम एक । विनियोगु तूं आइक । याचा आतां	ज्ञाने.१७.२३.३५३
१०४४१३. हें	परी हें असो ऐसिया । या यज्ञदानादि क्रिया । ओंकारें सावायिलिया । प्रवर्तती	ज्ञाने.१७.२४.३६७
१०४४१४. हें	आणि दुजें जंव जंव घडे । तंव तंव संसारभय जोडे । हें देवो आपुलेनि तोंडें । बोलती वेदें	ज्ञाने.१७.२५.३७६
१०४४१५. हें	हें दिसतें जेतुलें आहे । तें असतपणें जें नोहे । देखतां रूपीं सोये । लाभे जयाची	ज्ञाने.१७.२६.३८२
१०४४१६. हें	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
१०४४१७. हें	पैं असाधुकर्मा तैसा । सच्छब्दुप्रयोग वीरेशा । हें असो गौरवुचि ऐसा । नामाचा यया	ज्ञाने.१७.२६.३९९
१०४४१८. हें	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
१०४४१९. हें	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
१०४४२०. हें	पाहें पां ॐतत्सत् ऐसें । हें बोलणें तेथ नेतसे । जेथूनि का हें प्रकाशे । दृश्यजात	ज्ञाने.१७.२६.४०१
१०४४२१. हें	तें तंव निर्विशिष्ट । परब्रह्म चोखट । तयाचें हें आंतुवट । व्यंजक नाम	ज्ञाने.१७.२६.४०२
१०४४२२. हें	म्हणौनि त्र्यक्षर हें नाम । नव्हे जाण केवळ ब्रह्म । ययालागीं कर्म । जें जें कीजे	ज्ञाने.१७.२६.४०५
१०४४२३. हें	आतां ऐसें एवं सुमहिम । म्हणौनि हें ब्रह्मनाम । जाणितलें कीं सुवर्म । राया तुवां	ज्ञाने.१७.२७.४११
१०४४२४. हें	म्हणौनि ब्रह्मनामश्रद्धा । सांडूनि कीजे जो धांदा । हें असो सिणु नुसधा । दृष्टादृष्टीं तो	ज्ञाने.१७.२८.४२२
१०४४२५. हें	हें काय एकैक ऐसैसें । नानापरिभाषावशें । स्तोत्र करूं तुजोद्देशें । निर्विशेषा	ज्ञाने.१८.११
१०४४२६. हें	जिहीं विशेषणीं विशेषिजे । तें दृश्य नव्हे रूप तुझें । हें जाणें मी म्हणोनि लाजें । वानणां इहीं	ज्ञाने.१८.१२
१०४४२७. हें	येथ म्हणितलें श्रीनिवृत्ती । नको हें पुढतपुढती । परिसीं लोहा घृष्टी किती । वेळवेळां कीजे गा	ज्ञाने.१८.२८
१०४४२८. हें	न मोडतां दोन्ही आकार । घडिलें एक शरीर । हें अर्धनारीनटेश्वर- । रूपीं दिसे	ज्ञाने.१८.५१
१०४४२९. हें	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
१०४४३०. हें	मग संवादु तोही पारुखे । तरी भोगणें भोगिता थोके । हें कां साहावेल सुखें । लांचावलेया	ज्ञाने.१८.८२
१०४४३१. हें	परी हें असो ऐसें । अर्जुनें पुसिजत असे । म्हणे विनंती विश्वेशें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.८६
१०४४३२. हें	एऱ्हवीं अर्जुना तुझां मनीं । त्याग संन्यास दोनी । एकार्थ गमले हे मानीं । मी ही साच	ज्ञाने.१८.१.९०
१०४४३३. हें	काम्यकर्मीं हें एक । सामर्थ्य आथी स्वाभाविक । म्हणोनि नको कौतुक । मुमुक्षू एथ	ज्ञाने.१८.२.१०६
१०४४३४. हें	हें काम्यकर्म सांडणें । तें कामनेतेंचि उपडणें । धनत्यागें दवडणें । भय जैसें	ज्ञाने.१८.२.१०९
१०४४३५. हें	तैसा कर्माचा बाधु कर्मे । निस्तरिजे करितेनि वर्मे । हें तामसु नेणे भ्रमें । माजविला	ज्ञाने.१८.७.१८२
१०४४३६. हें	का बुडोनि प्राण गेले । ते अर्धोदकीं निमाले । हें म्हणों नये जाहलें । दुर्मरणचि	ज्ञाने.१८.८.१९४

१०४४३७. हें	परी हें मी करितु असें । ऐसा आठवु त्यजी मानसें । तैसेंचि पाणी दे आशे । फळाचिये	ज्ञाने.१८.९.२०१
१०४४३८. हें	परी हें असो पुढती । तोचि त्यागी त्रिजगतीं । जेणें फळत्यागें निष्कृती । नेलें कर्म	ज्ञाने.१८.११.२३२
१०४४३९. हें	परी करूनि फळ नेघे । तो जगाचां कामीं न रिघे । जे त्रिविध जग अवघें । कर्मफळ हें	ज्ञाने.१८.१२.२३८
१०४४४०. हें	ऐसें त्रिविध यया भागीं । कर्मफळ मांडलेसे जगीं । हें न संडी तयांसी भोगीं । जें सूदले आशा	ज्ञाने.१८.१२.२४८
१०४४४१. हें	तेव्हां जगदाभासमिषें । स्फुरे तें त्रिविध फळ नाशे । येथ भोक्ता भोग्य आपैसें । निमालें हें	ज्ञाने.१८.१२.२६०
१०४४४२. हें	आणि मुखांतरीं आइकिजे । तैसें कायसें हें ओझें । मी चिद्रत्न तुझें । असतां हातीं	ज्ञाने.१८.१३.२८२
१०४४४३. हें	आणि हाही बोलोनि भावो । तुज दाऊं आम्ही भिवों । जे रुसतां बांधे थांवो । तें प्रेम गा हें	ज्ञाने.१८.१३.२९४
१०४४४४. हें	एथ एकमेकांचिये खुणे । विसंवादु तंवचि जिणें । म्हणोनि असो हें बोलणें । इयेविषयींचें	ज्ञाने.१८.१३.२९५
१०४४४५. हें	आणि आत्मया एथ कांहीं । सर्वथा लागु नाहीं । हें पुढारलासि तें देई । लाहाणें माझें	ज्ञाने.१८.१३.२९९
१०४४४६. हें	तैसीं यथालक्षणें । आइक पां कर्मकारणें । तरी देह हें मी म्हणें । पहिलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१५
१०४४४७. हें	हें चोविसांही तत्त्वांचें । कुटुंब घर वस्तीचें । तुटे बंधमोक्षाचें । गुंतलें एथ	ज्ञाने.१८.१४.३१९
१०४४४८. हें	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
१०४४४९. हें	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
१०४४५०. हें	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
१०४४५१. हें	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
१०४४५२. हें	पिसें नेसलें कां नागवें । हें लोकीं येऊनि जाणावें । ठाणोरियाचे मवावे । आणिकीं घाय	ज्ञाने.१८.१७.४३९
१०४४५३. हें	अगा थोरीं कल्लोळीं कल्लोळ साने । लोपतां तिरींचेनि जनें । एकीं एक गिळिलें हें मनें । मानिजे जऱ्हीं	ज्ञाने.१८.१७.४४२
१०४४५४. हें	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
१०४४५५. हें	म्हणोनि कार्य कर्ता क्रिया । हें स्वरूपचि जाहालें जया । नाहीं शरीरादिकीं तया । कर्मीं बाधु	ज्ञाने.१८.१७.४५३
१०४४५६. हें	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
१०४४५७. हें	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
१०४४५८. हें	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
१०४४५९. हें	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
१०४४६०. हें	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
१०४४६१. हें	तरी बुद्धि आणि मन । चित्त अहंकार हन । हें चतुर्विध चिन्ह । अंत:करणाचें	ज्ञाने.१८.१८.४९८
१०४४६२. हें	बाहिरि त्वचा श्रवण । चक्षु रसना घ्राण । हें पंचविध जाण । इंद्रियें गा	ज्ञाने.१८.१८.४९९
१०४४६३. हें	नाना प्रभा व्यापे प्रकाशु । गोडिया इक्षुरसु । हें असो अवकाशु । आकाशीं जैसा	ज्ञाने.१८.१८.५०९

१०४४६४. हें	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१०४४६५. हें	म्हणोनि हें कार्य मी कर्ता । ऐसें आथि जेथ पांडुसुता । तेथ आत्मा दूरी समस्तां- । क्रियांपासीं	ज्ञाने.१८.१८.५१५
१०४४६६. हें	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
१०४४६७. हें	तैसें निषिद्ध सांडूनि द्यावें । कां विहित आदरें घ्यावें । हें विषयांचेनि नांवें । नेणेचि जें	ज्ञाने.१८.२२.५५७
१०४४६८. हें	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
१०४४६९. हें	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
१०४४७०. हें	ऐसेऐसिया हातवटिया । कर्म निफजे जें धनंजया । जाण सात्त्विक हें तया । गुणनाम गा	ज्ञाने.१८.२३.५९३
१०४४७१. हें	हें असो परमाणूचेनि लाभें । पाताळ लंघिती वोळंबे । तैसें स्वर्गसुखलोभें । विचंबणें जें	ज्ञाने.१८.२४.६०९
१०४४७२. हें	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
१०४४७३. हें	आणि आदरें करी बहुवसें । परी कर्ता मी हें नुमसे । वर्षाकाळींचें जैसें । मेघवृंद	ज्ञाने.१८.२६.६३४
१०४४७४. हें	आतां राजसा कर्तेया । वोळखणें हें धनंजया । जे अभिलाषा जगाचिया । वसौटा तो	ज्ञाने.१८.२६.६४९
१०४४७५. हें	तरी मी लागलिया कैसें । पुढील जळत असे । हें नेणिजे हुताशें । जियापरी	ज्ञाने.१८.२८.६६३
१०४४७६. हें	तिया करितांही वेळीं । काय जालें हें न सांभाळी । चळला वायू वाहटुळी । चेष्टे तैसा	ज्ञाने.१८.२८.६६६
१०४४७७. हें	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
१०४४७८. हें	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
१०४४७९. हें	हें असो पावो उचलिला । मदमुख न ठेविती खालां । गाजौनि पुढां जाला । सिंहु जरी	ज्ञाने.१८.३३.७३६
१०४४८०. हें	ते गा धृती येथें । सात्त्विक हें निरुतें । आईक अर्जुनातें । श्रीकांतु म्हणे	ज्ञाने.१८.३३.७४४
१०४४८१. हें	तिये गा धृती नांवें । तामसी येथ हें जाणावें । म्हणितलें तेणें देवें । जगाचेनि	ज्ञाने.१८.३५.७६२
१०४४८२. हें	हें असो दीपाचिये सिद्धी । अवघड धू आधीं । नातरी तो औषधीं । जिभेचा ठावो	ज्ञाने.१८.३७.७८०
१०४४८३. हें	तें गा सुख पार्था । तामस जाण सर्वथा । हें बहु न सांगोंचि जे कथा । असंभाव्य हे	ज्ञाने.१८.३९.८०९
१०४४८४. हें	ऐसें कर्मभेदें मुदलें । फळसुखही त्रिधा जालें । तें हें यथागमें केलें । गोचर तुज	ज्ञाने.१८.३९.८१०
१०४४८५. हें	यालागीं हें सकळ । तिहीं गुणांचेंचि केवळ । घडलें आहे निखिळ । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.४०.८१६
१०४४८६. हें	तेंचि आतां कोण कोण । वर्णविहिताचें लक्षण । हें सांगों ऐक श्रवण- । सौभाग्यनिधी	ज्ञाने.१८.४१.८३२
१०४४८७. हें	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
१०४४८८. हें	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
१०४४८९. हें	हें विज्ञान बरवें । तें गुणरत्न जेथ आठवें । आणि आस्तिक्य जाणावें । नववा गुण	ज्ञाने.१८.४२.८४८
१०४४९०. हें	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८

१०४४९१. हें	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
१०४४९२. हें	जेणें जग हें समस्त । आंत बाहेरी पूर्ण भरित । जालें आहे दीपजात । तेजें जैसें	ज्ञाने.१८.४६.९१६
१०४४९३. हें	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
१०४४९४. हें	तरी देहादिक हें संसारें । सर्वही मांडलेंसे जें गुंफिरें । तेथ नातुडे तो वागुरें । वारा जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९५६
१०४४९५. हें	हें असो विषयजातीं । बुद्धी पोळली ऐसी माघौती । पाउलें घेऊनि एकांतीं । हृदयाचां रिगे	ज्ञाने.१८.४९.९५९
१०४४९६. हें	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
१०४४९७. हें	तयासी मग करणें । हें बोलिजैलचि कवणें । आकाशा येणें जाणें । आहे काई	ज्ञाने.१८.५०.९९०
१०४४९८. हें	म्हणौनि तयासी कांहीं । त्रिशुद्धि करणें नाहीं । परी ऐसें जरी हें कांहीं । नव्हे जया	ज्ञाने.१८.५०.९९१
१०४४९९. हें	हें ना भलतेणें व्याजें । तो जयातें म्हणे माझें । तें नोडवेचि कां दुजें । अद्वितीय जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७४
१०४५००. हें	ऐसा जिंतिलिया रिपुवर्ग । आपु मानलयां हें जग । अपैसा योगतुरंग । स्थिर जाला	ज्ञाने.१८.५३.१०७६
१०४५०१. हें	तेव्हां आत्मत्वें शोचावें । कांहीं पावावया कामावें । हें सरलें समभावें । भरितें तया	ज्ञाने.१८.५४.१०९६
१०४५०२. हें	हें ना आपुलें पूर्णत्व भेटे । जेथ चंद्रासी वाढी खुंटे । तेथ शुक्लपक्षु आटे । नि:शेषु जैसा	ज्ञाने.१८.५४.११०५
१०४५०३. हें	जो जेथ जैसें पाहों बैसे । तया तेथ तैसेंचि असे । हें उजियेडें कां दिसे । अखंडें जेणें	ज्ञाने.१८.५४.१११५
१०४५०४. हें	येथें मुखचि दिसे मुखें । या बोला कांहीं न चुके । परी दुजेपण हें लटिकें । आरिसा करी	ज्ञाने.१८.५४.११२२
१०४५०५. हें	दिठी चंद्रचि घे साचें । परी येतुलें हें तिमिराचें । जे एकचि असे तयाचे । दोनी दावी	ज्ञाने.१८.५४.११२३
१०४५०६. हें	तैसा सर्वत्र मीचि मियां । घेपतसें भक्ति इया । परी दृश्यत्व हें वायां । अज्ञानवशें	ज्ञाने.१८.५४.११२४
१०४५०७. हें	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
१०४५०८. हें	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
१०४५०९. हें	हें असो दर्पणु नेलिया । तो मुखबोधुही गेलिया । देखलेपण एकलेया । आस्वादिजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४१
१०४५१०. हें	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
१०४५११. हें	तैसी क्रिया कीर न साहे । तऱ्ही अव्दैतीं भक्ति आहे । हें अनुभवाचिजोगें नव्हे । बोलाऐसें	ज्ञाने.१८.५५.११५१
१०४५१२. हें	बोलतया बोलताचि भेटे । तेथें बोलिलें हे न घटे । तें मौन तंव गोमटें । स्तवन माझें	ज्ञाने.१८.५५.११५३
१०४५१३. हें	आणि आकाश हें आकाशें । दाटलें न ढळे जैसें । मिया आत्मेन आपणपें तैसें । जालें तया	ज्ञाने.१८.५५.११६५
१०४५१४. हें	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
१०४५१५. हें	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
१०४५१६. हें	तिन्ही अवस्थांचेनि द्वारें । उपाध्युपहिताकारें । भावाभावरूप स्फुरे । दृश्य जें हें	ज्ञाने.१८.५५.११८६
१०४५१७. हें	तें हें आघवेंचि मी द्रष्टा । ऐसिया बोधाचा माजिवटा । अनुभवाचा सुभटा । धेंडा तो नाचे	ज्ञाने.१८.५५.११८७

१०४५१८. हें	भांगारापरतें कांहीं । लेणें गुंजहीभरी नाहीं । हें आटुनियां ठायीं । कीजे जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११८९
१०४५१९. हें	उदका येकापरतें । तरंग नाहींचि हें निरुतें । जाणोनि तया आकारातें । न घेपे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११९०
१०४५२०. हें	मग द्वैताद्वैतातीत । मीचि आत्मा एकु निभ्रांत । हें जाणोनि जाणणें जेथ । अनुभवीं रिघे	ज्ञाने.१८.५५.१२०५
१०४५२१. हें	तैसा मी तो हें जें असे । तें स्वानंदानुभवसमरसें । कालवूनियां प्रवेशे । मजचिमाजीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०९
१०४५२२. हें	आणि तो हे भाष जेथ जाये । तेथें मी हें कोण्हासी आहे । ऐसा मी ना तो तिये सामाये । माझांचि रूपीं	ज्ञाने.१८.५५.१२१०
१०४५२३. हें	हें असो क्रमयोगबोधें । तेणें भक्तचित्तें गांगें । मी स्वानंदोदधी वेगें । ठाकिला कीं गा	ज्ञाने.१८.५५.१२२२
१०४५२४. हें	हा फळहीवरी उपावो । कां पां प्रस्तावीतसे देवो । हें पुसतां तरी अभिप्रावो । येथिंचा ऐसा	ज्ञाने.१८.५५.१२२९
१०४५२५. हें	हें असो येणें शास्त्रेश्वरें । मागां उपाय बहुवें विस्तारें । सांगितला जैसा करें । घेवों ये आत्मा	ज्ञाने.१८.५५.१२३६
१०४५२६. हें	परी प्रथमश्रवणासवें । अर्जुना विपायें हें फावे । हा भावो सकणवे । धरूनि श्रीहरी	ज्ञाने.१८.५५.१२३७
१०४५२७. हें	तरी तेतुलेही सिद्धांत । इये शास्त्रीं प्रस्तुत । हें पूर्वापर नेणत । कोण्ही जैं मानी	ज्ञाने.१८.५५.१२४१
१०४५२८. हें	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
१०४५२९. हें	हें इतुलेंचि नानापरी । निरूपिलें ग्रंथविस्तारीं । तें आतां दोहीं अक्षरीं । अनुवादावें	ज्ञाने.१८.५५.१२४४
१०४५३०. हें	नाना पांचिकें आणि सोळें । हें सोनया तंवचि आलें । जंव परिसु आंगमेळें । एकवटीना	ज्ञाने.१८.५६.१२५४
१०४५३१. हें	तैसें शुभाशुभ ऐसें । हें तंवचिवरी आभासे । जंव येकु न प्रकाशे । सर्वत्र मी	ज्ञाने.१८.५६.१२५५
१०४५३२. हें	अथवा हन अहंभावें । माझें बोलणें हें आघवें । कानामनाचिये शिंवे । नेदिसी टेंकों	ज्ञाने.१८.५८.१२७४
१०४५३३. हें	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
१०४५३४. हें	आणि मी अर्जुनु हे आत्मिक । ययां वधु करणें हें पातक । हें माया वांचूनि तात्त्विक । कांहीं आहे	ज्ञाने.१८.५९.१२८२
१०४५३५. हें	ना हें आपुलें जन्ममूळ । न विचारीतचि केवळ । न जुंझें ऐसें अढळ । व्रत जरी घेसी	ज्ञाने.१८.६०.१२९२
१०४५३६. हें	असो रूपक हें तो ईश्वरु । सकल भूतांचा अहंकारु । पांघरोनि निरंतरु । उल्हासत असे	ज्ञाने.१८.६१.१३०२
१०४५३७. हें	तेथ जें देह जयापुढें । अनुरूपपणें मांडे । तें भूत तिये आरूढे । हें मी म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६१.१३०५
१०४५३८. हें	यालागीं तो प्रकृतीतें । प्रवर्तवील हें निरुतें । आणि ते जुंझवील तूतें । न जुंझसी जऱ्ही	ज्ञाने.१८.६१.१३१६
१०४५३९. हें	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
१०४५४०. हें	बुद्ध्यादिकें डोळसें । हें जयाचें का कडवसे । मी सर्वद्रष्टाही दिसें । पाहला जये	ज्ञाने.१८.६३.१३२५
१०४५४१. हें	तें हें गा आत्मज्ञान । मज गोप्याचेंही गुप्त धन । परी तूं म्हणूनि आन । केवीं करूं	ज्ञाने.१८.६३.१३२६
१०४५४२. हें	आतां तूं ययावरी । निकें हें निर्धारीं । निर्धारूनि करीं । आवडे तैसें	ज्ञाने.१८.६३.१३३२
१०४५४३. हें	तेथ पार्थु म्हणे दातारा । भलें जाणसी माझिया अंतरा । हें म्हणों तरी दुसरा । जाणता असे काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३८
१०४५४४. हें	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९

१०४५४५. हें	हें वाच्य म्हणौनि बोलिजे । का श्राव्य मग आयिकिजे । तैसें नव्हे परी तुझें । भाग्य बरवें	ज्ञाने.१८.६४.१३४२
१०४५४६. हें	एऱ्हवीं द्वैताची वारी । सारूनि ऐक्याचां परिवरीं । भोगिजे तें अवधारीं । रहस्य हें	ज्ञाने.१८.६४.१३४५
१०४५४७. हें	म्हणौनि जिव्हारींचें गुज । सांगतसें जीवासि तुज । हें अनन्यगतीचें मज । आथी व्यसन	ज्ञाने.१८.६४.१३४९
१०४५४८. हें	हें एकैक शिकऊं काई । पैं सेवकै आपुलां ठाईं । उरौनि येर सर्वही । मी सेव्यचि करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३६०
१०४५४९. हें	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मीं । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
१०४५५०. हें	पैं तुझी आण वाणें । हें आत्मलिंगातें शिवणें । प्रीतीची जाति लाजणें । आठवों नेदी	ज्ञाने.१८.६५.१३६९
१०४५५१. हें	परी अर्जुना तुझेनि वेधें । मियां देवपणाचीं बिरुदें । सांडिलीं गा मी हें आधें । सगळेनि तुवां	ज्ञाने.१८.६५.१३७२
१०४५५२. हें	पैं काजा आपुलिया । रावो आपुली आपणया । आण वाहे धनंजया । तैसें हें कीं	ज्ञाने.१८.६५.१३७३
१०४५५३. हें	तेथ अर्जुनु म्हणे देवें । अचाट हें न बोलावें । जे आमचें काज नांवें । तुझेनि एकें	ज्ञाने.१८.६५.१३७४
१०४५५४. हें	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
१०४५५५. हें	आशा जैसी दु:खातें । व्याली निंदा दुरितें । हें असो जैसें दैन्यातें । दुर्भगत्व	ज्ञाने.१८.६६.१३९०
१०४५५६. हें	हें असो काष्ठापासोनी । मथूनि घेतलिया वन्ही । मग काष्ठेंही कोंडोनि । न ठके जैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४०८
१०४५५७. हें	येथ गीता मूळ वेदां । ऐसें पां केवीं आलें बोधा । हें म्हणाल तरी प्रसिद्धा । उपपत्ति सांगों	ज्ञाने.१८.६६.१४२७
१०४५५८. हें	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
१०४५५९. हें	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
१०४५६०. हें	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुर्जी सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
१०४५६१. हें	तें विश्वरूप अकरावा । अध्यावो संपे जंव आघवा । तंव कर्मे ईशु भजावा । हें जें बोलिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४४४
१०४५६२. हें	हें असो कांडत्रयात्मक । श्रुति मोक्षरूप फळ येक । बोभाये जें आवश्यक । ठाकावें म्हणौनि	ज्ञाने.१८.६६.१४५१
१०४५६३. हें	हें असो मग तेणें । सद्गुरुश्रीकृष्णें । पार्थाचें मिसळणें । आणिलें द्वैता	ज्ञाने.१८.६६.१४७३
१०४५६४. हें	पाठीं म्हणतसे पांडवा । शास्त्र हें मानलें कीं जीवा । तेथ येरु म्हणे देवा । आपुलिया कृपा	ज्ञाने.१८.६६.१४७४
१०४५६५. हें	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
१०४५६६. हें	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
१०४५६७. हें	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४
१०४५६८. हें	निपजे दिव्यान्न चोखट । परी माजीं असे काळकूट । हें असो मैत्री कपट- । गर्भिणी जैसी	ज्ञाने.१८.६७.१५०३
१०४५६९. हें	याकारणें हें असो । परी जयालागीं शास्त्रातिसो । केला तें तंव तुज पुसों । काज तुझें	ज्ञाने.१८.७१.१५३९
१०४५७०. हें	हें बहु पुसों काई । सांगें तूं आपलां ठाईं । कर्माकर्म कांहीं । देखतासी	ज्ञाने.१८.७२.१५४५
१०४५७१. हें	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१

१०४५७२. हें	पासीं येऊनि दिनकरें । डोळ्यातें आंधारें । पुसिजे हें काय सरे । कोणे गांवीं	ज्ञाने.१८.७३.१५५९
१०४५७३. हें	आतां मोह असे कीं नाहीं । हें ऐसें जी पुससी काई । कृतकृत्य जाहलों पाहीं । तुझेपणें	ज्ञाने.१८.७३.१५६२
१०४५७४. हें	आतां करणें का न करणें । हें जेणें उठी दुजेपणें । तें तूं वांचूनि नेणें । सर्वत्र गा	ज्ञाने.१८.७३.१५६५
१०४५७५. हें	भुलविला हर्षवेगें । म्हणौनि धृतराष्ट्रा सांगे । एऱ्हवीं नव्हे तयाजोगें । हें कीर जाणे	ज्ञाने.१८.७३.१५८६
१०४५७६. हें	तैसा श्रीकृष्ण पार्थ ऐसें । हें आंगाचिपासीं दिसे । मग संवादीं जी नसे । कांहींचि भेदु	ज्ञाने.१८.७४.१५८९
१०४५७७. हें	हें निर्धारूं जातां फुडें । निर्धारासि ठक पडे । ते दोघे जाले येवढे । संवादें सरिसे	ज्ञाने.१८.७४.१५९९
१०४५७८. हें	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
१०४५७९. हें	यया बोला संजयो म्हणे । जी येरयेरांचें मी नेणें । परी आयुष्य तेथें जिणें । हें फुडें कीं गा	ज्ञाने.१८.७८.१६३१
१०४५८०. हें	भाग्य तेथ विलासु । सुख तेथें उल्लासु । हें असो तेथ प्रकाशु । सूर्य जेथें	ज्ञाने.१८.७८.१६३७
१०४५८१. हें	आणि श्लोका पाडु नाहीं । हें कीर समर्थु काई । येथ वाच्य वाचकही । भागु न धरी	ज्ञाने.१८.७८.१६८१
१०४५८२. हें	जे इये शास्त्रीं येकु । श्रीकृष्णचि वाच्य वाचकु । हें प्रसिद्ध जाणे लोकु । भलताही	ज्ञाने.१८.७८.१६८२
१०४५८३. हें	शास्त्र वाच्यें अर्थें फळे । मग आपण मावळे । तैसें नव्हे हें सगळें । परब्रह्मचि	ज्ञाने.१८.७८.१६८५
१०४५८४. हें	तैसें गीतेचें हें दुभतें । वत्स करूनि पार्थातें । दुभीनली जगापुरतें । श्रीकृष्णगाय	ज्ञाने.१८.७८.१६८८
१०४५८५. हें	यालागीं आम्हां प्राकृतां । देशिकारें बंधें गीता । म्हणणें हें अनुचिता । कारण नोहे	ज्ञाने.१८.७८.१७२०
१०४५८६. हें	वेद जेणें सुभाष । सुख जेणें सोल्लास । हें असो रूपस । विश्व जेणें	ज्ञाने.१८.७८.१७२७
१०४५८७. हें	तैसेनि आइतेपणें । कवित्व जालें हें उपेणें । मनन निदिध्यास श्रवणें । जिंतिलें आतां	ज्ञाने.१८.७८.१७४६
१०४५८८. हें	तैसें श्रीनिवृत्तिनाथाचें । गौरव आहे जी साचें । ग्रंथु नोहे हें कृपेचें । वैभव तये	ज्ञाने.१८.७८.१७५०
१०४५८९. हें	पाहा पां मातें तुम्हांसांगडें । माहेर तेणें सुरवाडें । ग्रंथाचें हें आळियाडें । सिद्धी गेलें	ज्ञाने.१८.७८.१७७५
१०४५९०. हें	तातलिया जगाकारणें । चंद्रें वेंचिलें चांदणें । तया सदोखा केवीं म्हणे । सारखें हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९०
१०४५९१. हें	किंबहुना तुमचें केलें । धर्मकीर्तन हें सिद्धी गेलें । येथ माझें जी उरलें । पाईकपण	ज्ञाने.१८.७८.१७९२
१०४५९२. हें	आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञें तोषावें । तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें	ज्ञाने.१८.७८.१७९३
१०४५९३. हेंच	हेंच मराठें परियेशीं । तरी बाळकाची चेष्टा जैशी । योगिये कर्में करिती तैशीं । केवळा तनू	ज्ञाने.५.११.५२
१०४५९४. हेंच	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
१०४५९५. हेंचि	पुत्रातें इप्सी कुळ । तयाचें कायि हेंचि फळ । जे निर्दाळिजे केवळ । गोत्र आपुलें	ज्ञाने.१.३२-३३.२१५
१०४५९६. हेंचि	वर जळो हें जियालें । एथ आघवेयांसि हेंचि काय जाहलें । जे यांचां वधीं अभ्यासिले । मिरविजे आम्हीं	ज्ञाने.२.४.३६
१०४५९७. हेंचि	एथ नेणावया हेंचि कारण । जें इंद्रियांआधीनपण । तिहीं आकळिजे अंत:करण । म्हणऊनि भ्रमे	ज्ञाने.२.१४.१११
१०४५९८. हेंचि	तरी हेंचि विचारीं हृषीकेशा । तूं मानु देसी कर्मलेशा । आणि येसणी हे हिंसा । करवीत अहासी	ज्ञाने.३.१.५

१०४५९९. हेंचि	ऐसेया काजालागीं । अवतरें मी युगीं युगीं । परि हेंचि वोळखे जो जगीं । तो विवेकिया	ज्ञाने.४.८.५७
१०४६००. हेंचि	परि तेणें विस्तारें काय करावें । हेंचि कर्मसिद्ध जाणावें । येतुलेनि कर्मबंधु स्वभावें । पावेल ना	ज्ञाने.४.३२.१५७
१०४६०१. हेंचि	हेंचि कल्पावें तरी जाणिजे । परी आतां कल्पितें कैचें आणिजे । परी नेणों काय गाजे । तिये ठायीं	ज्ञाने.६.१४.२७७
१०४६०२. हेंचि	पुढती जाणणें तें नाहींचि । म्हणोनि असो किती हेंचि । बोलावें आतां वायांचि । धनुर्धरा	ज्ञाने.६.१५.३१८
१०४६०३. हेंचि	तरी योगसाधन जितुकें । तें अवघेंचि काय लटिकें । परि आपणयां अभ्यासूं न ठाके । हेंचि म्हणें	ज्ञाने.६.३६.४२५
१०४६०४. हेंचि	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
१०४६०५. हेंचि	येरी शरीराचिया सलिलीं । असतेंपण हेंचि साउली । वांचूनि चंद्रिका ते ठेली । चंद्रींच आहे	ज्ञाने.८.१४-१५.१३८
१०४६०६. हेंचि	म्हणोनि मोहिलेनि मनोधर्में । हेंचि मी मानूनि संभ्रमें । मग येथिंचीं जियें जन्मकर्में । तियें मजचि म्हणती	ज्ञाने.९.११.१५५
१०४६०७. हेंचि	मी आत्मा एक चराचरीं । म्हणती एकाचा कैंपक्ष करीं । आणि कोपोनि एकातें मारीं । हेंचि वाढविती	ज्ञाने.९.११.१६८
१०४६०८. हेंचि	जेथ अमरत्व हेंचि सिंहासन । ऐरावतासारिखें वाहन । राजधानीभुवन । अमरावती	ज्ञाने.९.२०.३२०
१०४६०९. हेंचि	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
१०४६१०. हेंचि	कां साडेपंधरया रजतवणी । तैशीं स्तुतीची बोलणीं । उगियाचि माथा ठेविजे चरणीं । हेंचि भलें	ज्ञाने.१०.१५
१०४६११. हेंचि	हें काय कितीएक सांगावें । तुवांही देखिलें ऐकिलें असे आघवें । तरि यादवांमाजीं जाणावें । हेंचि स्वरूप माझें	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९२
१०४६१२. हेंचि	हेंचि पहावयालागीं । नावेक बोलिलों बाहेरिसवडिया भंगीं । तंव विभूती तुज चांगी । आलिया बोधा	ज्ञाने.१०.४२.३२६
१०४६१३. हेंचि	तेथिंचें गौरव कैसें वानावें । जें शंभूचिये मती नागवे । तें आतां नमस्कारिजे जीवेंभावें । हेंचि भलें	ज्ञाने.११.२७
१०४६१४. हेंचि	तो सहजेंचि स्नेहाचें अवतरण । आणि येरू स्नेहा घातलें आहे माजवण । ऐसिये मिळणी वेगळेपण । उरे हेंचि बहु	ज्ञाने.११.४२
१०४६१५. हेंचि	जी हेंचि विनवावयालागी । कैंची योग्यता माझां आंगीं । परि अपत्य जैसें सलगी । बापेंसिं बोले	ज्ञाने.११.४४.५७२
१०४६१६. हेंचि	आणीकही कांहीं जें जें । दान पुण्य आम्हीं कीजे । तया फळीं फळ हेंचि तुझें । चतुर्भुज रूप	ज्ञाने.११.४५.५९७
१०४६१७. हेंचि	हें रूप जरी घोर । विकृति आणि थोर । तरी कृतनिश्चयाचें घर । हेंचि करीं	ज्ञाने.११.४९.६३२
१०४६१८. हेंचि	हेंचि समर्थावयालागीं । एक दोन चांगी । उपपत्ती शार्ङ्गीं । दाविता जाहला	ज्ञाने.११.५५.७०४
१०४६१९. हेंचि	परि मातें परम करूनि । इये अर्थीं प्रेम धरूनि । हेंचि सर्वस्व मानूनि । घेती जे पैं	ज्ञाने.१२.२०.२३३
१०४६२०. हेंचि	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
१०४६२१. हेंचि	चाळितां हेंचि बोली । दर्शनें शेवटा आलीं । तेवींचि नाहीं बुझाविलीं । अझुनि द्वंद्वें	ज्ञाने.१३.३.१५
१०४६२२. हेंचि	तैसें मन हें पांडवा । मूळ यया इंद्रियभावां । हेंचि राहटे आघवां । द्वारीं इहीं	ज्ञाने.१३.७.३०२
१०४६२३. हेंचि	गुरुकृपास्नेहसलिलीं । आपण होय मासोळी । कोणे एके वेळीं । हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
१०४६२४. हेंचि	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
१०४६२५. हेंचि	पहिलिये बाळदशे । आई बा हेंचि पिसें । तें सरे मग स्त्रीमांसे । भुलोनि ठाके	ज्ञाने.१३.११.७०९

१०४६२६. हेंचि	येतुलेयासाठीं । संभ्रांताचां पोटीं । ऐसें जाय किरीटी । ना हेंचि धरीं	ज्ञाने.१३.१४.९०६
१०४६२७. हेंचि	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५
१०४६२८. हेंचि	मा इये प्रकृती तंव । गुणमयी हेंचि नांव । किंबहुना सावेव । गुण तेचि हे	ज्ञाने.१३.२१.९८६
१०४६२९. हेंचि	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
१०४६३०. हेंचि	यालागीं आतां । स्तुति सांडूनि निवांता । चरणीं ठेविजे माथा । हेंचि भलें	ज्ञाने.१४.१५
१०४६३१. हेंचि	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
१०४६३२. हेंचि	विकारां बहुवस थोरी । अर्जुना हेंचि करी । म्हणोनि अवधारीं । महद्‌ब्रह्म	ज्ञाने.१४.३.६८
१०४६३३. हेंचि	हेंचि आनी भांती । प्रमेय उपलवूं पुढती । परी तूं प्रतीती । याचि घे पां	ज्ञाने.१४.३.८६
१०४६३४. हेंचि	इये नाहीं हेंचि रुप । ठाणें हें अति उमप । हें निद्रितां समीप । चेतां दुरी	ज्ञाने.१४.३.८८
१०४६३५. हेंचि	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
१०४६३६. हेंचि	परी अधीन कां नांगवें । हेंचि कैसेनि जाणावें । गुणांचिये उखरवे- । माजीं असतां	ज्ञाने.१४.२१.३२५
१०४६३७. हेंचि	आतां हेंचि आघवें । ग्रंथगर्भीचें चांगावें । उपलविजेल जीवें । आकर्णिजे	ज्ञाने.१५.४४
१०४६३८. हेंचि	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
१०४६३९. हेंचि	तैसें द्रष्टा दृष्य हें जाये । मग कोण म्हणे काय आहे । हेंचि अनुभवें तेंचि पाहे । रूप तया	ज्ञाने.१५.१७.५४४
१०४६४०. हेंचि	तैसें घडतें प्रमेय घेइजे । उणें तें मज देइजे । जें नेणणें हेंचि सहजें । रूप कीं बाळा	ज्ञाने.१५.२०.५९५
१०४६४१. हेंचि	नाना बुडतयातें सकरुणु । न पुसे अंत्यजु कीं ब्राह्मणु । काढूनि राखे प्राणु । हेंचि जाणे	ज्ञाने.१६.२.१४३
१०४६४२. हेंचि	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
१०४६४३. हेंचि	आतां गुणत्रयसंगें । हेंचि विशेषीं त्रिविधीं रिगे । तेंही आइक चांगें । प्रज्ञाबळें	ज्ञाने.१७.१६.२३९
१०४६४४. हेंचि	तरी हेंचि तप त्रिविधा । जें दाविलें तुज प्रबुद्धा । तेंचि करीं पूर्णश्रद्धा । सांडूनि फळ	ज्ञाने.१७.१७.२४०
१०४६४५. हेंचि	हेंचि एकी हातवटी । घेउनी हन किरीटी । आलें ब्रह्मविद भेटी । ब्रह्माचिये	ज्ञाने.१७.२४.३५५
१०४६४६. हेंचि	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
१०४६४७. हेंचि	घेऊनि येथिंचें वर्म । जैं विचारिसी हें नाम । तैं केवळ हेंचि ब्रह्म । जाणसी तूं	ज्ञाने.१७.२६.४००
१०४६४८. हेंचि	ते दोनी संन्यास त्याग । अनुष्ठूनि सुटो जग । तरी हेंचि आतां चांग । व्यक्त पुसों	ज्ञाने.१८.७२
१०४६४९. हेंचि	त्यागें तैसा संन्यासें । त्यागुचि बोलिजतु असे । आमचेनि तंव मानसें । जाणिजे हेंचि	ज्ञाने.१८.१.८८
१०४६५०. हेंचि	हेंचि नित्यनैमित्तिक । अनुष्ठेय आवश्यक । म्हणोनि म्हणों पाहती एक । वांझ ययातें	ज्ञाने.१८.२.११९
१०४६५१. हेंचि	तरी आपुलीये सोडवणे । जो मुमुक्षु जागों म्हणे । तया सर्वस्वें करणें । हेंचि एक	ज्ञाने.१८.४.१४८
१०४६५२. हेंचि	किंबहुना अवस्थात्रया । अधिष्ठान धनंजया । म्हणोनि देहा यया । हेंचि नाम	ज्ञाने.१८.१४.३२०

१०४६५३. हेंचि	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
१०४६५४. हेंचि	आणि हेंचि करणेंवरी । कर्ता क्रिया ज्या उभारी । तिया व्यापे तें अवधारीं । कर्म एथ	ज्ञाने.१८.१८.५०७
१०४६५५. हेंचि	म्हणोनि सर्व मी जालेपणें । ठेलें तया येणेंजाणें । हेंचि गा यात्रा करणें । अद्वया मज	ज्ञाने.१८.५५.११६८
१०४६५६. हेंचि	म्हणौनि करीतयाही वोजा । तें न करणें हेंचि कपिध्वजा । निफजे तिया महापूजा । पूजी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११७९
१०४६५७. हेंचि	या बोला श्रीकृष्णें । म्हणितलें काय येणें । हेंचि थोडें गा वानणें । जें बुझतासि तूं	ज्ञाने.१८.६३.१३४०
१०४६५८. हेंचि	हेंचि ईश्वरीं कर्मयोगें । भजनकथनाचें खागें । आदरिलें शेषभागें । चतुर्थाचेनी	ज्ञाने.१८.६६.१४४३
१०४६५९. हेंचि	तैसा तूं श्रीकृष्णराया । आमुचिया डोळयां । गोचर हेंचि कायिसया । न पुरे तंव	ज्ञाने.१८.७३.१५६०
१०४६६०. हेंचि	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
१०४६६१. हेंचि	वोहळें हेंचि करावें । जे गंगेचें आंग ठाकावें । मगही गंगाचि नव्हे । तैं तो काइ करी	ज्ञाने.१८.७८.१७७२
१०४६६२. हेंदरें	तैसें लक्ष्मियेचें थोरपण न सरे । जेथ शंभूचेंही तप न पुरे । तेथ येर प्राकृत हेंदरें । केविं जाणों लाहे	ज्ञाने.९.२५.३८०
१०४६६३. हेंवांचूनि	एथ हेंवांचूनि कांही । आणिक सर्वथा सुखचि नाहीं । ऐसें अर्जुना बोलती पाहीं । दुर्बुद्धि ते	ज्ञाने.२.४२.२४७
१०४६६४. हेंहि	म्हणोनि तिहीं जें प्रेम धरिलें । तेंचि आमुचें देणें उपाइलें । परि आम्हीं देयावें हेंहि केलें । तिहींची म्हणिये	ज्ञाने.१०.१०.१३२
१०४६६५. हेंही	परी आदरिलें कर्म दैवें । जरी समाप्तीतें पावे । तरी विशेषें तेथ तोषावें । हेंही नको	ज्ञाने.२.४८.२६८
१०४६६६. हेंही	म्हणोनि अतिशयें विषयसेवा । तैसा विरोध न व्हावा । कां सर्वथा निरोधु करावा । हेंही नको	ज्ञाने.६.१६.३४८
१०४६६७. हेंही	तयातें योगयुक्त म्हण । हेंही प्रसंगें जाण । तें दीपाचें उपलक्षण । निर्वातींचिया	ज्ञाने.६.१९.३५८
१०४६६८. हेंही	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
१०४६६९. हेंही	नातरी देहांतींचि मियां यावें । मग आपणपयातें न्यावें । हेंही नाहीं स्वभावें । जे आधींचि मज मीनले	ज्ञाने.८.१४-१५.१३७
१०४६७०. हेंही	आमचा प्रकृतीपैलीकडील भावो । जरी कल्पनेवीण लागसी पाहों । तरी मजमाजि भूतें हेंही वावो । जें मी सर्व म्हणउनी	ज्ञाने.९.५.७१
१०४६७१. हेंही	ना तरी हेंही तुज । नेदवे कर्म मज । तरी गा तूं भज । पांडुकुमरा	ज्ञाने.१२.११.१२५
१०४६७२. हेंही	तरि हेंही असो । सांडीं माझा अतिसो । परि संयतिसीं वसो । बुद्धि तुझी	ज्ञाने.१२.११.१२७
१०४६७३. हेंही	हें ना तो आवडे । मज जीवाचेनि पाडें । हेंही एथ थोडें । रूप करणें	ज्ञाने.१२.१४.१५७
१०४६७४. हेंही	हेंही उपरोधें करणें । तरी आर्तभय हरणें । नेणती चंद्रकिरणें । जिव्हाळा तो	ज्ञाने.१३.७.२८८
१०४६७५. हेंही	नाना सूर्य प्रकाशें । प्रकटी तैं अभ्र भासे । तो लोपला हेंही दिसे । सूर्येंचि कीं	ज्ञाने.१४.४.१३२
१०४६७६. हेंही	तेव्हां विद्यामानें तोखे । लाभमात्रें हरिखे । मी संतुष्ट हेंही देखे । श्लाघों लागे	ज्ञाने.१४.६.१५०
१०४६७७. हेंही	केधवां कैसें राहाटावें । कोणेसीं काय बोलावें । हें ठाकतें कीं नागवे । हेंही नेणे	ज्ञाने.१४.८.१९०
१०४६७८. हेंही	जैसा सैंधवाचा रवा । सिंधूमाजीं पांडवा । विरालेया विरवावा । हेंही ठाके	ज्ञाने.१४.२६.३९३
१०४६७९. हेंही	आतां विरक्तीची कवण परी । जे येऊनि मनातें वरी । हेंही सर्वज्ञें श्रीहरी । देखिलें असे	ज्ञाने.१५.३७

१०४६८०. हेंही	तेवींचि गा धनंजया । संसारतरु यया । अर्धीचि आथी खांदिया । हेंही नाहीं	ज्ञाने.१५.५९
१०४६८१. हेंही	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
१०४६८२. हेंही	तेणेंचि सर्व जाणितलें । हेंही म्हणणें थेंकुलें । जे तया सर्व उरलें । द्वैत नाहीं	ज्ञाने.१५.१९.५६३
१०४६८३. हेंही	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
१०४६८४. हेंही	आणि ईश्वराचिया खंती । नुसधियाचि करिती चांथी । हेंही नाहीं चित्तीं । निश्चयो एकु	ज्ञाने.१६.९.३१४
१०४६८५. हेंही	हेंही असो प्रजापती । शक्ति जे सृष्टिकरिती । ते जया एका आवृत्ती । नामाचिये	ज्ञाने.१७.२३.३३५
१०४६८६. हेंही	तरी आत्मा तूं एकसरा । हेंही म्हणतां दातारा । आंतुल तूं बाहेरा । घापतासी	ज्ञाने.१८.२३
१०४६८७. हेंही	तरी कोणा कर्माचें फळ । सांडिजे कोण कर्म केवळ । हेंही सांगों विवळ । चित्त दे पां	ज्ञाने.१८.१.९३
१०४६८८. हेंही	तरी कोणें पां एथ त्यागें । तें मोक्षफळ घर रिघे । हेंही आइक प्रसंगें । बोलिजेल	ज्ञाने.१८.८.१९९
१०४६८९. हेंही	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
१०४६९०. हेंही	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
१०४६९१. हेंही	तेंही करावया दोषें । मज सामर्थ्य असे कीं नसे । हेंही पुढील तैसें । न पाहतां करी	ज्ञाने.१८.२५.६२१
१०४६९२. हेंही	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
१०४६९३. हेंही	हेंही असो चेइलया । तें स्वप्न नाहीं जालिया । मग आपणचि आपणयां । उरिजे जैसें	ज्ञाने.१८.५४.१११०
१०४६९४. हेंही	तैसा वेद्याचां विलयीं । केवळ वेदकु उरे पाहीं । तेणें जाणवे तयातेंही । हेंही जो जाणे	ज्ञाने.१८.५५.१२०३
१०४६९५. हेंही	तैसा ब्रह्म मी हें विसरे । तेथ जगचि ब्रह्मत्वें भरे । हेंही सांडी तरी विरे । ब्रह्मपणही	ज्ञाने.१८.७२.१५५१
१०४६९६. हेंहीं	तें देवाचें मनोगत । दावित आहासी तूं मूर्त । हेंहीं म्हणतां चित्त । दाटैल तुझें	ज्ञाने.१३.११.८५६
१०४६९७. हेकाडु	कोण हे वस्तु पावला आहासी । तया लाभाचा तोषु न घेसी । मा भेणें काय नेणों बोलसी । हेकाडु ऐसा	ज्ञाने.११.४७.६१०
१०४६९८. हेचि	परी हेचि मातु आघवी । मी परियेसें तैशी सांगावी । जे तुवांचि तया रवी केवीं । उपदेशु केला	ज्ञाने.४.४.४०
१०४६९९. हेचि	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
१०४७००. हेचि	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
१०४७०१. हेचि	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
१०४७०२. हेचि	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
१०४७०३. हेचि	तरी हेचि प्रकृति किरीटी । मी स्वकीया सहजें अधिष्ठीं । तेथ तंतूसमवायपटीं । जेविं विणावणी दिसे	ज्ञाने.९.८.१०६
१०४७०४. हेचि	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
१०४७०५. हेचि	मग पांचांचे जे विशेष गुण । अथवा इंद्रियें आणि प्राण । हेचि यज्ञोपचारभरण । अज्ञान घृत	ज्ञाने.९.१५.२४०
१०४७०६. हेचि	तयातें वोळखावया हेचि संज्ञा । जे जगें नमस्कारिजे आज्ञा । ऐसें आथि ते जाण प्राज्ञा । अवतार माझे	ज्ञाने.१०.४२.३११

१०४७०७. हेचि	म्हणे हेचि हृदयाआंतुली प्रतीती । बाहेरी अवतरो कां डोळ्यांप्रती । इये आर्तीचां पाउलीं मती । उठती जाहली	ज्ञाने.१०.४२.३३१
१०४७०८. हेचि	देवें फेडूनियां साकड । लोभें पुसिली जरी चाड । तरि हेचि एकी वाड । आर्ती जी मज	ज्ञाने.११.३.८७
१०४७०९. हेचि	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
१०४७१०. हेचि	एक न पचितीचि कण । इये हिंसेचे भेण । तेथ कदर्थले प्राण । हेचि हिंसा	ज्ञाने.१३.७.२३५
१०४७११. हेचि	तरि देह हेचि आत्मा । ऐसेया जो मनोधर्मा । वळघोनियां कर्मा । आरंभु करी	ज्ञाने.१३.११.७१३
१०४७१२. हेचि	देखे अक्षमें कुब्जें । कीं विटावूं लागे फुंजें । परि न म्हणे पाहे माझें । हेचि भवे	ज्ञाने.१३.११.७६०
१०४७१३. हेचि	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
१०४७१४. हेचि	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
१०४७१५. हेचि	अव्यक्तवादमतीं । अव्यक्त ऐसी वदंती । सांख्याचिया प्रतीती । प्रकृति हेचि	ज्ञाने.१४.३.६९
१०४७१६. हेचि	अपाय इहीं आसलग । यातना इहीं सवंग । हाणी हाणी नोहे हे तिघ । हेचि हाणी	ज्ञाने.१६.२१.४२९
१०४७१७. हेचि	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
१०४७१८. हेचि	हें विहित कर्म पांडवा । आपुला अनन्य वोलावा । आणि हेचि परम सेवा । मज सर्वात्मकाची	ज्ञाने.१८.४५.९०६
१०४७१९. हेचि	तैसें स्वामीचिया मनोभावा । न चुकिजे हेचि परमसेवा । येर तें गा पांडवा । वाणिज्य करणें	ज्ञाने.१८.४५.९१३
१०४७२०. हेचि	तैसें नहोणें निपजे । ते नैष्कर्म्यसिद्धि जाणिजे । सर्वसिद्धींत सहजें । परम हेचि	ज्ञाने.१८.४९.९८०
१०४७२१. हेचि	परी हेचि आत्मसिद्धि । जो कोणी भाग्यनिधि । श्रीगुरुकृपालब्धि- । काळीं पावे	ज्ञाने.१८.४९.९८४
१०४७२२. हेचि	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
१०४७२३. हेचि	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
१०४७२४. हेतु	म्हणोनि तो पार्थु । मोहफणिग्रस्तु । म्यां म्हणितला हा हेतु । जाणोनियां	ज्ञाने.२.८.७४
१०४७२५. हेतु	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
१०४७२६. हेतु	विचार जेथ न रिगे । हेतु जेथ न निगे । जें द्वैतदोषसंगें । सिंपेचिना	ज्ञाने.४.३०.१५१
१०४७२७. हेतु	जें सर्वांतें यया विये । सर्व जेणें जिये । हेतु जया बिहे । अचिंत्य जें	ज्ञाने.८.९.८८
१०४७२८. हेतु	जे लोकचेष्टां समस्तां । जैसा निमित्तमात्र कां सविता । तैसा जगत्प्रभवीं पंडुसुता । हेतु मी जाणें	ज्ञाने.९.१०.१३१
१०४७२९. हेतु	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
१०४७३०. हेतु	हा आघवाचि मेळावा । प्रकृति जाहला जाणावा । हेचि हेतु संभवा । कर्माचिया	ज्ञाने.१३.१९.९६७
१०४७३१. हेतु	आणि हाचि प्रकृतिगतु । सुखदुःखभोगीं हेतु । अथवा गुणातीतु । केवळु हा	ज्ञाने.१४.३४
१०४७३२. हेतु	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
१०४७३३. हेतु	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५

१०४७३४. हेतु	एऱ्हवीं पिंपळु घडतां विखीं । मियां गति देखिली असे निकी । परी तें असो काय लौकिकीं । हेतु काज	ज्ञाने.१५.१.११६
१०४७३५. हेतु	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
१०४७३६. हेतु	ते आपेआप देखोनि देखीं । मियां आत्मेनि सदा सुखी । येथें मीवांचून अवलोकीं । आन हेतु असे	ज्ञाने.१५.१५.४२४
१०४७३७. हेतु	अगा सूर्योदयो जालिया । सूर्ये सूर्यचि पहावा धनंजया । तेवीं मातें मियां जाणावया । मीचि हेतु	ज्ञाने.१५.१५.४२५
१०४७३८. हेतु	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
१०४७३९. हेतु	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
१०४७४०. हेतु	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
१०४७४१. हेतु	आणि कुळें शोधूनि दोन्ही । कुमारेंचि शुभलग्नीं । मेळवीजती प्रजासाधनीं । हेतु जरी	ज्ञाने.१६.८.३०३
१०४७४२. हेतु	एऱ्हवीं तरी पाहीं । स्वभाववृद्धीचां ठाईं । आहारावांचूनि नाहीं । बळी हेतु	ज्ञाने.१७.६.११२
१०४७४३. हेतु	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
१०४७४४. हेतु	आणि पंचकारणदळवाडें । जिहीं कर्मकारु मांडे । ते हेतु तंव उघडे । पांच आथी	ज्ञाने.१८.१३.३०५
१०४७४५. हेतु	येर आत्मतत्त्व उदासीन । तें ना हेतु ना उपादान । ना अंगें करी संवाहन । कार्यसिद्धीचें	ज्ञाने.१८.१३.३०६
१०४७४६. हेतु	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
१०४७४७. हेतु	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
१०४७४८. हेतु	एथ शरीरादिकें कारणें । तेचि हेतु केवीं हें कोणें । अपेक्षिजे तरी तेणें । अवधारिजो	ज्ञाने.१८.१५.३६२
१०४७४९. हेतु	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
१०४७५०. हेतु	आइका सूर्याचिया प्रकाशा । हेतु कारण सूर्युचि जैसा । कां ऊंसाचें कांडें ऊंसा । वाढी हेतु	ज्ञाने.१८.१५.३६३
१०४७५१. हेतु	तैसें कर्मा शरीरादिकें । कारण हें कीर ठाउकें । परी हेंचि हेतु न चुके । हेंही एथ	ज्ञाने.१८.१५.३६५
१०४७५२. हेतु	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
१०४७५३. हेतु	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
१०४७५४. हेतु	एवं पंचकारणा कर्मा । पांचही हेतु हे सुमहिमा । आतां एथें पाहे पां आत्मा । सांपडला असे	ज्ञाने.१८.१६.३७७
१०४७५५. हेतु	वांचूनि स्वर्गु नरकु आथी । तया हेतु प्रवृत्ति निवृत्ती । इये आघवियेचि राती । जाणिवेची जें	ज्ञाने.१८.२२.५६६
१०४७५६. हेतु	तैसा सज्जनांचां मेळापीं । गीतापद्यरत्नीं उमपीं । वर्षे जो माझां रूपीं । हेतु ठेऊनि	ज्ञाने.१८.६९.१५२१
१०४७५७. हेतुकपणें	अमृतें तरीचि मरिजे । जरी विखेंसीं सेविजे । तैसा स्वधर्में दोषु पाविजे । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.३७.२२४
१०४७५८. हेतुकपणें	दैवें अमृतकुंभ जोडला । तो पायें हाणोनि उलंडिला । तैसा नासिती धर्मु निपजला । हेतुकपणें	ज्ञाने.२.४४.२५२
१०४७५९. हेतुकारणमेळें	तैसें हेतुकारणमेळें । उठी कर्म जें आंधळें । शास्त्राचे लाहे डोळे । तैं न्याय्य म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१५.३७०
१०४७६०. हेतुचि	तेथ शरीरादिक दळवाडें । शरीरादिकां हेतुचि घडे । लोहकाम लोखंडें । निर्वाळिजे जैसें	ज्ञाने.१८.१५.३५९

१०४७६१. हेतुचि	तैसें मनवाचादेहांचें । कर्म मनादि हेतुचि रचे । रत्नीं घडे रत्नाचें । दळवाडें जेवीं	ज्ञाने.१८.१५.३६१
१०४७६२. हेतुभूत	ययामाजीं मी ऐसा । वनीं कां वसंतु जैसा । वनलक्ष्मीविलासा । हेतुभूत	ज्ञाने.१४.१९.२९५
१०४७६३. हेतुमंतीं	आणीक आणिकींही बहुतीं । महाकवीं हेतुमंतीं । ययालागीं मती । वेंचिलिया	ज्ञाने.१३.४.६९
१०४७६४. हेतुमिळणीं	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६
१०४७६५. हेतुरहित	म्हणोनि जें जें उचित । आणि अवसरेंकरूनि प्राप्त । तें कर्म हेतुरहित । आचर तूं	ज्ञाने.३.८.७८
१०४७६६. हेतुही	आतां हेचि खाणी वाढे । मग कर्माची सृष्टि घडे । जिहीं ते हेतुही उघडे । दाऊं पांचै	ज्ञाने.१८.१४.३५३
१०४७६७. हेतूचांहि	तंव विचाराचिया रसना न दाटती । परी हेतूचांहि दशनीं न फुटती । ऐसें जाणोनि सुभद्रापती । चुंबीचिना	ज्ञाने.७.३०.१९३
१०४७६८. हेतूविण	परी कर्मफळीं आस न करावी । आणि कुकर्मीं संगति न व्हावी । हे सत्क्रियाचि आचरावी । हेतूविण	ज्ञाने.२.४७.२६६
१०४७६९. हेम	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
१०४७७०. हेमीं	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
१०४७७१. हेलावया	जयजय सर्व विसांवया । सोहंभावसुहावया । नाना लोक हेलावया । समुद्रा तूं	ज्ञाने.१४.२
१०४७७२. हेलावा	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
१०४७७३. हेलावा	आणि गुणाचा यावाजावा । ढळे चळे ना पांडवा । मृगजळाचा हेलावा । मेरु जैसा	ज्ञाने.१४.२३.३४०
१०४७७४. हेलावे	ऐसें प्रेमाचेनि थावें । ध्यानचि ध्यानातें प्रसवे । पूर्णसिंधू हेलावे । फुटती जैसे	ज्ञाने.१३.७.४०१
१०४७७५. हेळसिती	न करिती सिद्धीची चाड । न धरिती ऋद्धीची भीड । योगाऐसें दुवाड । हेळसिती	ज्ञाने.१३.५-६.१६३
१०४७७६. हेळां	ऐसें येकि हेळां बोलिला । मग मौन करूनि ठेला । तेथ श्रीकृष्णा विस्मो पातला । देखोनि तयातें	ज्ञाने.२.९.८३
१०४७७७. हेवा	म्हणोनि इयेविषयींचा मज देवा । भरंवसा कीर जाहला जीवा । परि आणीक एक हेवा । उपनला असे	ज्ञाने.११.२.७७
१०४७७८. हेवा	ऐसा सात्त्विकांही आठां भावां । परस्परें वर्ततसे हेवा । तेथ ब्रह्मानंदाची जीवा । राणीव फावली	ज्ञाने.११.१४.२५१
१०४७७९. हेवा	एथ कृतांतेंसी देवा । कासया किजतसे हेवा । आपुला तुवां सांगावा । अभिप्राय मज	ज्ञाने.११.३१.४४९
१०४७८०. हेवा	यालागीं पांगुळा हेवा । नव्हे वायूसि पांडवा । तेवीं देहवंता जीवां । अव्यक्तीं गति	ज्ञाने.१२.५.७३
१०४७८१. हेही	तेणें ब्रह्म एक आथी । येर आघवीचि भ्रांती । हेही कीर प्रतीती । गाढी केली	ज्ञाने.१८.५०.१००२
१०४७८२. हो	जे शस्त्रविद्यापारंगत । मंत्रावतार मूर्त । हो का जे अस्त्रजात । एथूनि रूढ	ज्ञाने.१.९.१०९
१०४७८३. हो	हो कां निजसार विजयाचें । कीं तें भांडार महातेजाचें । जेथ गरुडाचिये जावळियेचे । कांतले चाऱ्ही	ज्ञाने.१.१३.१३८
१०४७८४. हो	हो कां सांप्रत ऐसें जहालें । जे हे जन्ममृत्यु तुवां सृजिले । आणि नाशु पावे नाशिले । तुझेनि कायी	ज्ञाने.२.११.९७
१०४७८५. हो	अर्जुना झुंज देखें आतांचें । हें हो काज दैव तुमचें । कीं निधान सकळ धर्माचें । प्रगटलें असे	ज्ञाने.२.३२.१९१
१०४७८६. हो	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
१०४७८७. हो	कैसी आगळिक दैवाची । जे गंगा वोळली अमृताची । हो कां जपतपें श्रोतयांचीं । फळा आलीं	ज्ञाने.४.४

१०४७८८. हो	हो कां जयाचिया प्रीती । अमूर्त हा आला व्यक्ती । मज एकवंकी याची स्थिती । आवडतु असे	ज्ञाने.४.१२
१०४७८९. हो	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
१०४७९०. हो	तंव कृष्ण म्हणती हो कां । तुज हा मार्गु गमला निका । तरी काय जाहलें ऐकीजो कां । सुखें बोलों	ज्ञाने.५.२९.१६८
१०४७९१. हो	तैसा सज्ञानासी तरी हा ठावो । आणि अज्ञानासी आन गांवो । म्हणोनि बोलावया विषय पहा हो । विशेषें नाहीं	ज्ञाने.६.३०
१०४७९२. हो	हो कां आत्मनिवेदनातळींची । जे पीठिका आहे सख्याची । पार्थु अधिष्ठात्री तेथिंची । मातृका गा	ज्ञाने.६.१०.१२७
१०४७९३. हो	हां हो नवल नोहे देशी । मऱ्हाटी बोलिजे तरी ऐसी । वाणें उमटताहे आकाशीं । साहित्यरंगाचें	ज्ञाने.६.१०.१३३
१०४७९४. हो	हां हो नेणों कवणाची काहाणी । आइकोनि श्लाघत असों अंत:करणीं । ऐसी जाहालेपणाची शिरयाणी । कायसी देवा	ज्ञाने.६.१०.१४२
१०४७९५. हो	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१०४७९६. हो	पाणिलगें हंसें । दोनी चारी सारसें । कवणें एके वेळे बैसे । तरी कोकिळही हो	ज्ञाने.६.११.१७७
१०४७९७. हो	हो कां जे शारदियेचिये वोलें । चंद्रबिंब पाल्हेलें । कां तेजचि मूर्त बैसलें । आसनावरी	ज्ञाने.६.१४.२५८
१०४७९८. हो	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
१०४७९९. हो	हां हो जी अवधारिलें । हें जें साधन तुम्हीं निरूपिलें । तें आवडतयाहि अभ्यासिलें । फावों शके	ज्ञाने.६.१५.३३७
१०४८००. हो	तरी पार्था हें झणें । सायास घेशीं हो मनें । वायां बागूल इये दुर्जनें । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.६.१९.३६१
१०४८०१. हो	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
१०४८०२. हो	ऐसा वोलांतरला काजीं । जो श्रद्धेचांचि समाजीं । बुडाला तया हो जी । कवण गति	ज्ञाने.६.३७-३९.४३६
१०४८०३. हो	हें असो परौतें । मग हो कां आवडे तें । परि यजी जो देवतांतें । तो देवत्वासीचि ये	ज्ञाने.७.२३.१४९
१०४८०४. हो	तियें प्रमेयाचींच हो कां वळलीं । कीं ब्रह्मरसाचां सागरीं चुबकळिलीं । मग तैसीच कां घोळिलीं । परमानंदें	ज्ञाने.७.३०.१८८
१०४८०५. हो	मग विनविलें सुभटें । हां हो जी यें एकवाटे । सातही पदें अनुच्छिष्टें । नवलें आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९७
१०४८०६. हो	मग अर्जुनें म्हणितलें । हां हो जी अवधारिलें । जें म्यां पुसिलें । तें निरूपिजो	ज्ञाने.८.१.१
१०४८०७. हो	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
१०४८०८. हो	परी प्रौढी न बोलें हो जी । तुम्हां सर्वज्ञांचां समाजीं । देयावें अवधान हे माझी । विनवणी सलगीची	ज्ञाने.९.२
१०४८०९. हो	तेवीं तुम्हां संतांचा पढियावो । कैसेनि तरी आम्हांवरी हो । या बहुवा आळुकिया जी आहों । सलगी करित	ज्ञाने.९.७
१०४८१०. हो	एऱ्हवीं चांदिणें पिकविजत आहें चेपणीं । कीं वारया घापत आहे वाहणीं । हां हो गगनासि गंवसणी । घालिजे केवीं	ज्ञाने.९.२०
१०४८११. हो	यालागीं मजपासूनि भूतें । आनें नव्हती हें निरुतें । आणि भूतांवेगळिया मातें । कहींच न मनीं हो	ज्ञाने.९.५.८८
१०४८१२. हो	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
१०४८१३. हो	मग नि:सीमभावउल्हासें । मज अर्पावयाचेनि मिसें । फळ एक आवडे तैसें । भलतयाचें हो	ज्ञाने.९.२६.३८२
१०४८१४. हो	हें असो कायसीं फुलें । पानचि एक आवडे तें जाहलें । तें साजुकही न हो सुकलें । भलतैसें	ज्ञाने.९.२६.३८५

१०४८१५. हो	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
१०४८१६. हो	तेव्हां नेत्रींचें जळ विसर्जी । सर्वांगींचा स्वेदु परिमार्जी । तेवींचि अवधान म्हणे हो जी । धृतराष्ट्रातें	ज्ञाने.९.३४.५३२
१०४८१७. हो	तरी हा भाव मना । झणें जाय हो जनार्दना । पैं प्राकृताही अमृतपाना । ना न म्हणवे जी	ज्ञाने.१०.१८.१९१
१०४८१८. हो	आतां हें सुख कायिसयासारिखें । कांहीं निर्वचेना मज परितोखें । तरि येतुलें जाणें जें येणें मुखें । पुनरुक्तही हो	ज्ञाने.१०.१८.२०१
१०४८१९. हो	हां हो सूर्य म्हणे काय जगातें । अंधारें दवडा कां परौतें । केवीं धसाळ म्हणो देवा तूंतें । तरी अधिक हा बोलु	ज्ञाने.१०.४२.३२०
१०४८२०. हो	म्हणोनि समर्थ जें जें करी । तें न हो न ये चराचरीं । तुम्ही संत तयापरी । बोलवा मातें	ज्ञाने.११.२४
१०४८२१. हो	हां हो तयाही आणि मोहाची भेटी । हे कायसी पाबळी गोठी । केउती मृगजळाची वृष्टी । वडवानळेंसी	ज्ञाने.११.१.६६
१०४८२२. हो	हां हो उटोनियां आरिसा । आंधळिया दाऊं बैसा । बहिरीयापुढें हृषीकेशा । गाणीव करा	ज्ञाने.११.८.१५७
१०४८२३. हो	हां हो जयाचेनि सोसें । शिणत आठही पाहार योगी जैसे । अनुसरले गरुडाऐसे । कवण आहे	ज्ञाने.११.९.१६७
१०४८२४. हो	कीं यें मृत्यूसीचि मुखें जाहलीं । हो कां जे भयाचीं दुर्गे पन्नासिलीं । कीं महाकुंडें उघडलीं । प्रळयानळाचीं	ज्ञाने.११.१०.२००
१०४८२५. हो	हो कां जे महोदधी तूं देवा । जाहलासि तरंगीं मूर्ती हेलावा । कीं तूं वृक्षु एक बरवा । मूर्तिफळीं फळलासि	ज्ञाने.११.१६.२८५
१०४८२६. हो	हो कां जे महातेजाचां महार्णवीं । बुडोनि गेली सृष्टि आघवी । कीं युगांतविजूंचां पालवीं । झांकलें गगन	ज्ञाने.११.१७.३०१
१०४८२७. हो	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
१०४८२८. हो	हो कां जे महाकल्पाचां अंतीं । तवकलेनि यमें जेउततेउतीं । प्रळयाग्नीचीं उजिती । आंबुखिलीं जैसीं	ज्ञाने.११.२३.३४२
१०४८२९. हो	तेवींचि एकासारिखें एक नोहे । एथ वर्णावर्णाचा भेदु आहे । हो कां जे प्रळयीं सावावो लाहे । वन्ही ययाचा	ज्ञाने.११.२४.३५५
१०४८३०. हो	आणि ललाटपटाचिये खोळे । कैसे भयातें भेडविताती डोळे । हो कां जे महामृत्यूचे उमाळे । कडवसां राहिले	ज्ञाने.११.२४.३६४
१०४८३१. हो	जैसें तक्षका विष भरलें । हो कां जे काळरात्रीं भूत संचरलें । कीं अग्नेयास्त्र परजिलें । वज्राग्नि जैसें	ज्ञाने.११.२५.३७७
१०४८३२. हो	अरे कोण्ही कोणातें न मारी । एथ मीचि हो सर्व संहारीं । हें विश्वरूपव्याजें हरी । प्रकटित असे	ज्ञाने.११.२६.४०८
१०४८३३. हो	तेथ म्हणे पाहा हो एके वेळे । सासिकवचेंसि दोन्ही दळें । वदनीं गेलीं आभाळें । गगनीं कां जैसीं	ज्ञाने.११.२७.४१०
१०४८३४. हो	हो कां जे विश्वरूपें काळें । ग्रासिलीं लोकांचीं शरीरें बळें । परि जीवदेहींचीं सिसाळें । अवश्य कीं राखिलीं	ज्ञाने.११.२७.४१७
१०४८३५. हो	जे वेळीं हो लागे उत्पत्ती । ते वेळीं स्थिति प्रळयो हारपती । आणि स्थितिकाळीं न मिरविती । उत्पत्ति प्रळयो	ज्ञाने.११.३६.४९६
१०४८३६. हो	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
१०४८३७. हो	इया किरीटीचिया बोला । तो जगद्बंधु संतोषला । म्हणे हो प्रश्नु भला । जाणसी करूं	ज्ञाने.१२.१.३४
१०४८३८. हो	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
१०४८३९. हो	इया मतमुक्तकीं । तेथ पडिघायिलें आणिकीं । म्हणती हां हो विवेकी । तरी तुम्ही भले	ज्ञाने.१३.४.५१
१०४८४०. हो	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
१०४८४१. हो	आतां गुरुभक्तांचें नांव घेवों । तेणें वाचे प्रायश्चित्त देवों । गुरुसेवका नांव पाहा हो । सूर्य जैसा	ज्ञाने.१३.११.६७४

१०४८४२. हो	फिटो विवेकाची वाणी । हो कानामनाची जिणी । देखो आवडे ते खाणी । ब्रह्मविद्येची	ज्ञाने.१३.३४.११६०
१०४८४३. हो	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
१०४८४४. हो	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९
१०४८४५. हो	आतां शरीरें बहुतें । देखौनि न भेद हो चित्तें । जे मनबुद्ध्यादि भूतें । एकेंचि येथें	ज्ञाने.१४.४.११७
१०४८४६. हो	हो कां तरंगु लहानु । परी सिंधूसी नाहीं भिन्नु । तैसा ईश्वरीं मी आनु । नोहेचि मा	ज्ञाने.१४.२६.३८६
१०४८४७. हो	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
१०४८४८. हो	ऐसेसें हो अवधारा । तो अनन्याचा सोयरा । सांगतसे वीरा । पार्थासी	ज्ञाने.१४.२७.४०८
१०४८४९. हो	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
१०४८५०. हो	परी ऐकें गा सुभगा । हा प्रसंगु असे तुजचि जोगा । कानचि करी हो सर्वांगा । हियें आथिलिया	ज्ञाने.१५.६७
१०४८५१. हो	आणि अश्वत्थु ऐसें ययातें । म्हणती जे जाणते । तेंही परिस हो येथें । सांगिजेल	ज्ञाने.१५.१.११०
१०४८५२. हो	परि हें आइकोनि झणें । भय घेसी हो मनें । काय रात्रीचा दिनें । धाकु धरिजे	ज्ञाने.१६.५.२६७
१०४८५३. हो	तैसा अशेषांही पुरुषार्थां । जो गोसावी हो म्हणे पार्था । तेणें श्रुतिस्मृति माथां । बैसणें घापे	ज्ञाने.१६.२४.४५९
१०४८५४. हो	परी अर्जुना तूं तयांतें । देखसी तैं स्मर हो मातें । जे आन प्रायश्चित्त येथें । मानेल ना	ज्ञाने.१७.६.१०९
१०४८५५. हो	का बहुवे दिवशीं वोलांडिलें । स्वादपणें सांडिलें । शुष्क अथवा सडलें । गाभिणेंही हो	ज्ञाने.१७.१०.१५९
१०४८५६. हो	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
१०४८५७. हो	नई हो कां भलतैसी थोरी । परी गंगा जैं अंगीकारी । तैंचि तिये सागरीं । प्रवेशु गा	ज्ञाने.१७.२२.३२४
१०४८५८. हो	ऐसा हा अंतरंगु । सच्छब्दाचा विनियोगु । जाण म्हणे श्रीरंगु । मी ना म्हणें हो	ज्ञाने.१७.२६.३८५
१०४८५९. हो	ना मीचि जरी हो म्हणें । तरी श्रीरंगीं दुजें हेंचि उणें । म्हणौनि हें बोलणें । देवाचेंचि	ज्ञाने.१७.२६.३८६
१०४८६०. हो	तरी येथूनियाचि श्रद्धा । उपलविली हो सर्वदा । जयाचें जालें बंधा । उरों नेदी	ज्ञाने.१७.२७.४१२
१०४८६१. हो	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
१०४८६२. हो	भुकेलियापुढें अन्न । हो का भलतैसें उन्ह । तरी बुद्धी न घेतां लंघन । भाणें पापरां हालयां	ज्ञाने.१८.७.१८१
१०४८६३. हो	हो कां उदकाजवळी । परी सीनानीचि ते बाबुळी । काय संगास्तव काजळी । दीपु म्हणों ये	ज्ञाने.१८.१२.२७२
१०४८६४. हो	जे सर्वकर्मसिद्धीलागीं । इयेंचि मुद्दलें हो जगीं । येथ न सुवावा अभंगीं । आत्मराजु	ज्ञाने.१८.१३.२८०
१०४८६५. हो	एथ श्रीकृष्ण म्हणती हो का । आतां अवधानाचा पसरु निका । करूनियां आइका । पुढारलों तें	ज्ञाने.१८.१३.३०३
१०४८६६. हो	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
१०४८६७. हो	आणि पाणी हो भलतेतुकें । परी तें जिणौनि पद्म फांके । कां आकाश उंचिया जिंके । आवडे तयातें	ज्ञाने.१८.४३.८६२
१०४८६८. हो	परी भुलली वोरसें । माय बोले बाळादोषें । प्रीति ही परी तैसें । न करूंचि हो	ज्ञाने.१८.६३.१३२८

१०४८६९. हो	तरी याचि शास्त्राचेनी । संप्रदायें पांघुरौनी । शास्त्रार्थु हा निकेनी । अनुष्ठीं हो	ज्ञाने.१८.६६.१४८१
१०४८७०. हो	तरी तुवां हें जें पार्था । गीताशास्त्र लाधलें आस्था । तें तपोहीना सर्वथा । सांगावें ना हो	ज्ञाने.१८.६७.१४८६
१०४८७१. हो	मुक्ताफळ भलतैसें । हो परी मुख नसे । तंव गुण प्रवेशे । तेथ कायी	ज्ञाने.१८.६७.१४९१
१०४८७२. हो	सातांही हो सागरातें । सोपें भरिता अमृतें । दुवाड नोहे तारांतें । चंद्र करितां	ज्ञाने.१८.७८.१७७७
१०४८७३. हों	ते दोनी शब्द अचाट । मिनले एकवट । तेथ ब्रह्मकटाह शतकूट । हों पाहत असे	ज्ञाने.१.१५.१४७
१०४८७४. हों	तेविं जितेनि अवसरें । जें आवडोनि जीवीं उरे । तेंचि मरणाचिये मेरे । फार हों लागे	ज्ञाने.८.६.७४
१०४८७५. हों	जन्मलिया दिवसदिवसें । हों लागे काळाचियाचि ऐसें । कीं वाढती करिती उल्हासें । उभविती गुढिया	ज्ञाने.९.३३.५१२
१०४८७६. हों	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
१०४८७७. हों	तैसी तुज कांहीं । आपुलिया उग्रपणाची सेचि नाहीं । परि ऐलीकडे मुखीं खाई । हों सरली जगाची	ज्ञाने.११.३०.४४०
१०४८७८. हों	साहित्यसोनियाचिया खाणी । उघडवीं देशियेचिया आक्षोणी । विवेकवेलीची लावणी । हों देईं सैंघ	ज्ञाने.१२.१२
१०४८७९. हों	मऱ्हाठियेचां नगरीं । ब्रह्मविद्येचा सुकाळु करीं । घेणेंदेणें सुखचिवरी । हों देईं या जगा	ज्ञाने.१२.१६
१०४८८०. हों	तैसा दानपुण्यें खांची । गोत्रकुटुंबा वंची । परी गारी भरी स्त्रियेची । उणी हों नेदी	ज्ञाने.१३.११.७९४
१०४८८१. हों	तैसें गा देहातीता । जालेया देहवंता । हों लागे पंडुसुता । बाह्यज्ञानें	ज्ञाने.१४.६.१५५
१०४८८२. हों	इया गुरुचरणसेवा । हों पात्र तया दैवा । जें सकळार्थमेळावा । पाटु बांधे	ज्ञाने.१५.९
१०४८८३. हों	म्हणोनि आपुलेनि पदें वर्णे । अर्थाचेनि जीवेंप्राणें । मीवांचोनि हों नेणे । आन कांहीं	ज्ञाने.१५.२०.५७३
१०४८८४. हों	दैविकें सेवकु हों पाहों । तरी भेदितां द्रोहोचि लाहों । म्हणोनि आतां कांहीं नोहों । तुजलागीं जी	ज्ञाने.१७.१६
१०४८८५. हों	मग तमाची उठी आगी । तेव्हां तेचि श्रद्धा भंगी । हों लागे भोगालागीं । भलतेया	ज्ञाने.१७.२.६५
१०४८८६. हों	आणि केलां कर्मीं पांडवा । जो आथी फळाचा यावा । तया मोहरा हों नेदावा । मनोरथु	ज्ञाने.१८.६.१७१
१०४८८७. हों	तरी या दोहींचां विखीं । जैसा बापु नातळे लेंकी । तैसा हों न शके दु:खी । विहिता क्रिया	ज्ञाने.१८.९.२०६
१०४८८८. हों	चांदिणियाचा पडिभरु । जालयां सोमकांताचा डोंगरु । विघरोनि सरोवरु । हों पाहे जैसा	ज्ञाने.१८.१३.२८६
१०४८८९. हों	अगा निद्रिता चेवो नये । तंव स्वप्न साच हों लाहे । रज्जु नेणतां सापा बिहे । विस्मो कवण	ज्ञाने.१८.१६.३८८
१०४८९०. हों	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
१०४८९१. हों	तैसें पुढिलाचें बरवें । जयाचां भीतरीं पावे । आणि विरुद्धचि आघवें । हों हों निगे	ज्ञाने.१८.२८.६७८
१०४८९२. होंचि	आतां आंगातें आंग वरी । पवनातें पवनुचि धरी । ऐसी अनुभवाची उजरी । होंचि लागे	ज्ञाने.६.१२.१९०
१०४८९३. होंचि	तैसे अमूर्तीं तिये विशुद्धें । महदादि भूतभेदें । ब्रह्मांडाचे बांधे । होंचि लागती	ज्ञाने.८.३.२१
१०४८९४. होंचि	तेथ जया जें कर्मसूत्र । मांडूनि ठेविलें स्वतंत्र । तें तिये गती पात्र । होंचि लागे	ज्ञाने.१८.६१.१३०९
१०४८९५. होआल	वाचासिद्धी पावाल । आज्ञापक होआल । म्हणिये तुमतें मागतील । महाऋद्धि	ज्ञाने.३.११.९९

१०४८९६. होआल	ऐसे समस्त भोगभरित । होआल तुम्ही अनार्त । जरी स्वधर्मैकनिरत । वर्ताल बापा	ज्ञाने.३.१२.१०२
१०४८९७. होआल	येथें जीवें जरी नाहाल । तरी हेंचि कीर होआल । नातरी पाठमिषें तिंबाल । जीभचि जरी	ज्ञाने.१८.७८.१६९०
१०४८९८. होआवया	मियां होआवया समाधान । पुसिलें विश्वरूपध्यान । आणि एकें काळें त्रिभुवन । गिळितुचि उठिलासी	ज्ञाने.११.३१.४४६
१०४८९९. होआवया	करूनि संसार वावो । स्वरूपीं अहंते ठावो । होआवया अध्यावो । पंधरावा हा	ज्ञाने.१५.४३
१०४९००. होआवया	विश्वाचिया स्तोत्रा । आपण होआवया पात्रा । विश्वें आपलिया यात्रा । कराविया यावें	ज्ञाने.१७.१८.२४४
१०४९०१. होआवया	ब्रह्मेंसीं होआवया एकी । ते न वंचती यज्ञादिकीं । जें चावळलें वोळखीं । शास्त्रांचिया	ज्ञाने.१७.२४.३५६
१०४९०२. होआवया	ऐसें म्हणोनि पार्थें । त्यागसंन्यासव्यवस्थे । रूप होआवया जेथें । प्रश्नु केला	ज्ञाने.१८.७३
१०४९०३. होआवया	नाना लवणाचें जळु । होआवया दोनि चार वेळु । देऊनि सांडिजती ढाळु । तोयाचे जेवीं	ज्ञाने.१८.३६.७७५
१०४९०४. होआवया	आणि ध्यान योग दोन्ही । इये आत्मतत्त्वज्ञानीं । पैठी होआवया निर्विघ्नीं । आधींचि तेणें	ज्ञाने.१८.५२.१०४२
१०४९०५. होआवया	तेंचि प्रमेय एक वेळ । शिष्यीं होआवया अढळ । सांगतसे मुकुळ- । मुद्रा आतां	ज्ञाने.१८.५५.१२३८
१०४९०६. होआवया	तरी मज पाहतां तें मागील उणें । फेडावया गीतापणें । वेदु वेठला भलतेणें । सेव्य होआवया	ज्ञाने.१८.६६.१४५९
१०४९०७. होआवयाजोगा	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
१०४९०८. होआवयालागीं	तैसा प्रतिपाद्यु जो ईश्वरु । तो होआवयालागीं गोचरु । श्रुतीचा निरंतरु । अभ्यासु करणें	ज्ञाने.१६.१.१०३
१०४९०९. होआवयालागीं	ऐसेनि संसाररणाआंतु । आंधारीं सूर्यु तैसा असे जातु । मोक्षविजयश्रीये वरैतु । होआवयालागीं	ज्ञाने.१८.५२.१०४९
१०४९१०. होआवा	देखें फळाचिया आशा । आचरे कामुकु जैसा । कर्मीं भरु होआवा तैसा । निराशाही	ज्ञाने.३.२५.१६९
१०४९११. होआवा	एथ भेदु तरी कीं देखावा । जरी अहंभाव उरला होआवा । तो आधींचि नाहीं आघवा । आतां विषम काई	ज्ञाने.५.१८.९५
१०४९१२. होआवा	परि आवश्यक पांडवा । ऐसा ठावो जोडावा । तेथ निगूढ मठ होआवा । कां शिवालय	ज्ञाने.६.११.१७९
१०४९१३. होआवा	तरी मियां जालियां जीवां । महर्षी अथवा देवां । मातें जाणावया होआवा । अवकाशु गा	ज्ञाने.१०.२.७१
१०४९१४. होआवा	हें सर्वही सर्वेश्वरु । ऐसा प्रतीतिगत जो पतिकरु । तो बाहेरी होआवा गोचरु । लोचनासी	ज्ञाने.११.२९
१०४९१५. होआवा	म्हणेन तुमचा देवा । परिवारु जो आघवा । तेतुलें रूपें होआवा । मीचि एकु	ज्ञाने.१३.७.४०५
१०४९१६. होआवा	रसु होआवा अतिमात्रु । हा घेतासि कविमंत्रु । तरि अवंतूनि शत्रु । करितोसि कां गा	ज्ञाने.१३.११.६३५
१०४९१७. होआवा	तेजाचा तेजौनि निघाला । परी तेजींचि असे लागला । तया रश्मी ऐसा भला । बोधु होआवा	ज्ञाने.१४.२६.३८४
१०४९१८. होआवा	हा ठायवरी पांडवा । पदार्थजातीं आघवा । विटवी तो होआवा । वैराग्यलाटु	ज्ञाने.१५.३.२५७
१०४९१९. होआवी	याकारणें पार्था । होआवी कर्मीं आस्था । हे आणिकाहि एकां अर्था । उपकारेल	ज्ञाने.३.२०.१५३
१०४९२०. होआवी	तेथ डोळ्यां देखी होआवी । ही गोठीचि कायसया करावी । किंबहुना पूर्वीं । दृष्ट ना श्रुत	ज्ञाने.११.४५.५८८
१०४९२१. होआवी	तैसें ऐश्वर्य हें महातेज । आजि हातां आलें आहे सहज । कीं एथ तुज गजबज । होआवी कां	ज्ञाने.११.४९.६२८
१०४९२२. होआवी	तरी कोणु मी कैसी भक्ती । अव्यभिचारा काय व्यक्ती । हे आघवीचि निरुती । होआवी लागे	ज्ञाने.१४.२६.३७२

१०४९२३. होआवी	तैसां काळीं तिये देशीं । होआवी पात्रसंपत्ती ऐसी । मूर्ति आहे धरीली जैसी । शुचित्त्वेंचि का	ज्ञाने.१७.२०.२७३
१०४९२४. होआवी	तैसी बुद्धि कर्मातें दावी । तें करणसामग्री निफजवी । परी निफजावया होआवी । धीरता जे	ज्ञाने.१८.३५.७६५
१०४९२५. होआवी	तेथ कोणी येकी अवसरी । होआवी ते करूनि दुरी । रावो म्हणे संजया परी । कैशी तुझी गा	ज्ञाने.१८.७७.१६२३
१०४९२६. होआवीं	आणि उपकरतीं आपुलीं । उपकरणें आथि जेतुलीं । माझीं रूपें तेतुलीं । होआवीं जी	ज्ञाने.१३.७.४०६
१०४९२७. होआवीं	ना लुगडीं चोखें होआवीं । ऐसें आथी जरी जीवीं । तरी संवदणी न मानावी । मलिन जैसी	ज्ञाने.१८.३.१४१
१०४९२८. होआवे	ते वेळीं म्हणितलें हें नव्हे । वांया अवचटें काय पावे । देह जाऊनि वस्तु होआवे । मार्गेंच कीं	ज्ञाने.८.२७.२४७
१०४९२९. होआवे	जें पाताळींचेंही निधान । दावील कीर अंजन । परी होआवे लोचन । पायाळाचे	ज्ञाने.१५.३४
१०४९३०. होआवे	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
१०४९३१. होआवें	आयका आकाश गिंवसावें । तरी आणीक त्याहूनि थोर होआवें । म्हणऊनि अपाडु हें आघवें । निर्धारितां	ज्ञाने.१.६९
१०४९३२. होआवें	निष्कपटा होआवें । उसिणा घाई जुंझावें । हें असो काय सांगावें । प्रत्यक्षावरी	ज्ञाने.२.३१.१९०
१०४९३३. होआवें	ऐसेया मने होआवें । तरी दोषु न घडे स्वभावें । म्हणोनि आतां झुंजावें । निभ्रांत तुवां	ज्ञाने.२.३८.२२९
१०४९३४. होआवें	म्हणशी नैष्कर्म्य होआवें । तरी एथ तें न संभवे । आणि निषिद्ध केवीं राहाटावें । विचारीं पां	ज्ञाने.३.८.७७
१०४९३५. होआवें	मग ऐका जें पांडवें । म्हणितलें ब्रह्म म्यां होआवें । तें अशेषही देवें । अवधारिलें	ज्ञाने.६.१०.१४७
१०४९३६. होआवें	आणिकही एक पाहावें । जें साधकीं वसतें होआवें । आणि जनाचेनि पायरवें । मैळेचिना	ज्ञाने.६.११.१७२
१०४९३७. होआवें	म्हणोनि तैसें न करावें । समभावें धरावें । हें बहु असो होआवें । आसन ऐसें	ज्ञाने.६.११.१८५
१०४९३८. होआवें	हें ऐसेंचि संचलें । परस्परें मिसळलें । बुद्धी घेपे एतुलें । होआवें गा	ज्ञाने.६.२९-३०.३९२
१०४९३९. होआवें	अगा गुरूतें जैं पुसावें । तैं येणें मानें सावध होआवें । हें एकचि जाणें आघवें । सव्यसाची	ज्ञाने.७.३०.२०४
१०४९४०. होआवें	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
१०४९४१. होआवें	परि ऐसियाही मज धिंवसा । तो पुढतियाचि येकी आशा । जे धिटींवा करूनि भवादृशां । पढियंतया होआवें	ज्ञाने.९.२३
१०४९४२. होआवें	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
१०४९४३. होआवें	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
१०४९४४. होआवें	तेंचि भलतेणें भावें । मन मजआंतु येतें होआवें । आलें तरी आघवें । मागील वावो	ज्ञाने.९.३२.४५७
१०४९४५. होआवें	यालागीं शतजर्जरे नावें । रिगोनि केविं निश्चिंत होआवें । कैसेनि उघडिया असावें । शस्त्रवर्षी	ज्ञाने.९.३३.४९०
१०४९४६. होआवें	तुझें विश्वरूपपण आघवें । माझिये दिठीसि गोचर होआवें । ऐसी थोर आस जीवें । बांधोनि आहें	ज्ञाने.११.३.८८
१०४९४७. होआवें	किंबहुना स्वामी । तें देखावया उत्कंठित पां मी । म्हणोनि आतां तुम्हीं । तैसया होआवें	ज्ञाने.११.४६.६०५
१०४९४८. होआवें	माळियें जेउतें नेलें । तेउतें निवांतचि गेलें । तया पाणिया ऐसें केलें । होआवें गा	ज्ञाने.१२.१०.१२०
१०४९४९. होआवें	हा जीतु ना नोहे । लोक कल्पी येणें भावें । तैसें जिणें होआवें । ऐसी आशा	ज्ञाने.१३.७.१९५

१०४९५०. होआवें	आणि माझें तंव आघवें । ग्रथन येणेंचि भावें । जे तुम्हीं संतीं होआवें । सन्मुख सदा	ज्ञाने.१३.७.३२८
१०४९५१. होआवें	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
१०४९५२. होआवें	गंधर्वदुर्ग कायी पाडावे । काय शशविषाण मोडावें । होआवें मग तोडावें । खपुष्प कीं	ज्ञाने.१५.३.२१५
१०४९५३. होआवें	परि तेचि लीला परजवे । तैसें वैराग्याचें नीच नवें । अभंगबळ होआवें । बुद्धीसी गा	ज्ञाने.१५.३.२५५
१०४९५४. होआवें	साडेपंधरा मिसळावें । तैं साडेपंधरेंचि होआवें । तेवीं मी जालिया संभवे । भक्ति माझी	ज्ञाने.१५.१९.५६६
१०४९५५. होआवें	तयांऐसें आम्हीं होआवें । ऐसी चाड बांधोनि जीवें । घेती तयांचे मागावे । आचरावया	ज्ञाने.१७.१.४१
१०४९५६. होआवें	जरी कोणी करी पुसणें । तरी होआवें ऐसें बोलणें । नातरी आवर्तवणें । निगमु का नाम	ज्ञाने.१७.१५.२२१
१०४९५७. होआवें	तरी आधीं तंव प्रयत्नेंसीं । होआवें कुरुक्षेत्र का काशी । नातरी तुके जो इहींसीं । तो देशही हो	ज्ञाने.१७.२०.२७१
१०४९५८. होआवें	केले कर्मीं जें द्यावें । तें झणें मज होआवें । आजि भोगूं ना कां बरवे । हातींचे भोग	ज्ञाने.१८.८.१९१
१०४९५९. होआवें	तेणें शुभकर्म जाणावें । मग तें हर्षे करावें । का अशुभालागीं होआवें । द्वेषिया ना	ज्ञाने.१८.१०.२१४
१०४९६०. होआवें	आधीं जुंझार तुवां होआवें । मग जुंझावया शस्त्र घेयावें । कां न जुंझावया करावें । देवांगण	ज्ञाने.१८.५९.१२८३
१०४९६१. होआवें	आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें । दृष्टादृष्टविजयें । होआवें जी	ज्ञाने.१८.७८.१८००
१०४९६२. होइजे	आतां महदादि हे माझी माया । उतरोनियां धनंजया । मी होइजे हें आया । कैसेनि ये	ज्ञाने.७.१४.६८
१०४९६३. होइजे	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
१०४९६४. होइजे	तैसें असतेपण आहाच । नाहीं होइजे हें साच । जयांतें रूपा आणिती पांचपांच । मिळोनियां	ज्ञाने.८.४.३१
१०४९६५. होइजे	हें एकैक सांगोनि वाया । काय फार करूं धनंजया । पैं गेलिया जया ठाया । तो ठावोचि होइजे	ज्ञाने.८.२१-२२.१९६
१०४९६६. होइजे	तरी अवधान एकवेळें दीजे । मग सर्वसुखासि पात्र होइजे । हें प्रतिज्ञोत्तर माझें । उघड ऐका	ज्ञाने.९.१
१०४९६७. होइजे	म्हणोनि थोरपण पऱ्हांचि सांडिजे । व्युत्पत्ति आघवी विसरिजे । जैं जगा धाकुटें होइजे । तैं जवळीक माझी	ज्ञाने.९.२५.३७८
१०४९६८. होइजे	पैं चालतु कां नोहे । कीं वारेनि जातु आहे । जना ऐसा भ्रमु जाये । तैसें होइजे	ज्ञाने.१३.७.१९६
१०४९६९. होइजे	पाहेचा पेणा वाटबंधा । तंव आजीचि होइजे सावधा । जीव न निगतां औषधा । धांविजे जेवीं	ज्ञाने.१३.८.५४७
१०४९७०. होइजे	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
१०४९७१. होइजे	तया येरयेरांचां मेळीं । होइजे भूतीं सकळीं । अनिलसंगें जळीं । कल्लोळ जैसें	ज्ञाने.१३.२६.१०५१
१०४९७२. होइजे	ब्रह्मायु होइजे । मग निजेलियाचि असिजे । हें वांचूनि दुजें । व्यसन नाहीं	ज्ञाने.१४.८.१८७
१०४९७३. होइजे	इयाचि परी रजें । जिहीं कां जीजे मरिजे । तिहीं मनुष्य होइजे । मृत्युलोकीं	ज्ञाने.१४.१८.२७२
१०४९७४. होइजे	जैसें कां स्वप्नींचेनि राजें । जैं परचक्र देखिजे । तैं हारी जैत होइजे । आपणचि	ज्ञाने.१४.१८.२७७
१०४९७५. होइजे	एऱ्हवीं तरी सहजें । सुखदु:ख तैंचि सेविजे । देहजळीं होइजे । मासोळीं जैं	ज्ञाने.१४.२४.३५१
१०४९७६. होइजे	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०

१०४९७७. होइजे	जया आपणपें पढिये । आत्मनाशा जो बिहे । तेणें न धरावी हे सोये । सावधा होइजे	ज्ञाने.१६.२२.४३५
१०४९७८. होइजे	म्हणोनि सात्त्विकु रसु सेविजे । तैं सत्त्वाची वाढी पाविजे । राजसा तामसा होइजे । येरीं रसीं	ज्ञाने.१७.६.११८
१०४९७९. होइजे	का जयाचें ठेविलें तया । देऊनि होइजे उतराइया । नाना हडपें विडा राया । दिधला जैसा	ज्ञाने.१७.२०.२७६
१०४९८०. होइजे	तरी ओंकारें तत्कारें । जें कर्म दाविलें ब्रह्माकारें । तें गिळूनि होइजे एकसरें । सन्मात्रचि	ज्ञाने.१७.२६.३८४
१०४९८१. होइजे	नाना आरिसा जंव उटिजे । तंव आपणपयां आपण भेटिजे । कां पाणी पावतां पाणी होइजे । लवणें जेवीं	ज्ञाने.१८.१६.३९८
१०४९८२. होइजे	कां अनन्यगतीकमळा- । लागीं सूर्य ये वेळोवेळां । कीं सुखिया होइजे डोळां । त्रिभुवनींचां	ज्ञाने.१८.६६.१४६९
१०४९८३. होइजेल	तें अभ्यासिलेनि योगें । सावेव देखावें लागे । देखिलें तरी आंगें । होइजेल गा	ज्ञाने.६.२३.३७४
१०४९८४. होइजेल	तरी अर्जुना निरूपिजेल । तें कीर भाषेआंतुल । परी मेचु ये होइजेल । ऋणिया तुज	ज्ञाने.१८.१३.३०१
१०४९८५. होइल	परि सावियाचि उंच होइल । तरि आंग हन डोलेल । नीच तरी पावेल । भूमिदोषु	ज्ञाने.६.११.१८४
१०४९८६. होई	म्हणोनि अझुनी अर्जुना । झणें चित्त देसी या हीना । वेगीं धीर करूनियां मना । सावधान होई	ज्ञाने.२.२.१७
१०४९८७. होई	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
१०४९८८. होई	म्हणोनि बुद्धियोगु सधरु । तेथ अर्जुना होई स्थिरु । मनें करीं अव्हेरु । फळहेतूचा	ज्ञाने.२.४९-५०.२७६
१०४९८९. होई	आतां पार्था नि:शंकु होई । या संग्रामा चित्त देईं । एथ हें वांचूनि कांहीं । बोलों नये	ज्ञाने.३.३०.१९१
१०४९९०. होई	म्हणोनि वेगीं प्रसन्न होई देवराया । संहरीं संहरीं आपुली माया । काढी माते महाभया- । पासोनियां	ज्ञाने.११.२५.३८५
१०४९९१. होई	तैसा सैन्याचा यया बगा । मोडतां वेळू न लगेल पैं गा । म्हणोनि उठीं उठीं वेगां । शाहाणा होई	ज्ञाने.११.३३.४६८
१०४९९२. होईं	म्हणोनि तो भगवंतु । जो नि:संगाचा सांगातु । तो म्हणे पार्था दत्तचित्तु । होईं आतां	ज्ञाने.६.३८
१०४९९३. होईं	अगा जीवींचें जाणतेया । सकळ विश्वसवितेया । प्रसन्न होईं पूजितया । देवांचिया देवा	ज्ञाने.११.४५.५९९
१०४९९४. होईं	आम्हां भोगमोक्षाचां ठायीं । श्रीमूर्तीवांचूनि नाहीं । म्हणोनि तैसाचि साकारु होईं । हें सांवरीं आतां	ज्ञाने.११.४६.६०८
१०४९९५. होईं	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
१०४९९६. होईं	तरी तुज तैसिया । नमो जी श्रीगुरुराया । मज ग्रंथोद्यमु फळावया । वेव्हारा होईं	ज्ञाने.१४.१६
१०४९९७. होईं	आपुला अथवा परावा । ठायीं उपकरसी पांडवा । तेणें यज्ञें होईं बरवा । याज्ञिकु माझा	ज्ञाने.१८.६५.१३५९
१०४९९८. होईजे	म्हणोनि जाणतेनो गुरु भजिजे । तेणें कृतकार्या होईजे । जैसें मुळसिंचनें सहजें । शाखापल्लव संतोषती	ज्ञाने.१.२५
१०४९९९. होईजे	ना तरी नगरांतरीं वसिजे । तरी नागराचि होईजे । तैसें व्यासोक्तितेजें । धवळित सकळ	ज्ञाने.१.४१
१०५०००. होईजे	देखें इंद्रियांआधीन होईजे । तैं शीतोष्णांतें पाविजे । आणि सुखदु:खीं आकळिजे । आपणपें	ज्ञाने.२.१४.११९
१०५००१. होईजे	आतां हा ऐसा अव्हेरिजे । मग नाथिलें शोचूं बैसिजे । तरी आपण आहाणा होईजे । आपणपेयां	ज्ञाने.२.३३.१९६
१०५००२. होईजे	कां प्राप्तकर्म सांडिजे । येतुलेनि नैष्कर्म्या होईजे । हें अर्जुना वायां बोलिजे । मूर्खपणें	ज्ञाने.३.४.४६
१०५००३. होईजे	पैं व्यामोहाचिया शेजे । बळिया अविद्या निद्रित होईजे । ते वेळीं दु:स्वप्न हा भोगिजे । जन्ममृत्यूंचा	ज्ञाने.६.५.६८

१०५००४. होईजे	हा विचारूनि अहंकारु सांडिजे । मग असतीच वस्तु होईजे । तरी आपली स्वस्ति सहजें । आपण केली	ज्ञाने.६.६.७१
१०५००५. होईजे	येणें मार्गें जया ठाया जाइजे । तो गांवो आपणचि होईजे । हें सांगों काय सहजें । जाणसी तूं	ज्ञाने.६.१०.१६०
१०५००६. होईजे	म्हणोनि आपणपां विश्व देखिजे । आणि आपण विश्व होईजे । ऐसें साम्यचि एक उपासिजे । पांडवा गा	ज्ञाने.६.३२.४०९
१०५००७. होईजे	अमरीं भाट होईजे । मग मृत्युलोकातें वानिजे । ऐसें जन्म पार्था गा जें । तें तो पावे	ज्ञाने.६.४२-४३.४५६
१०५००८. होईजे	देखा बालकाचिया धणी धाइजे । कां शिष्याचेनि जाहलेपणें होईजे । हें सद्गुरूचि एकलेनि जाणिजे । कां प्रसवतिया	ज्ञाने.८.४.५५
१०५००९. होईजे	एऱ्हवीं तरी साधारण । उरीं आदळलिया मरण । जो आठवु धरी अंत:करण । तेंचि होईजे	ज्ञाने.८.५.६९
१०५०१०. होईजे	तैसें बोलवरि वाचाबळें । वायांचि झकविजती प्रतीतीचे डोळे । मग साचोकारें बोधावेळे । आथि ना होईजे	ज्ञाने.९.१०.१३९
१०५०११. होईजे	जयाचेनि जालेपणें । पांगुळा होईजे प्राणें । सात्त्विकासी दुणें । वरीही लाभु	ज्ञाने.१३.५-६.१२९
१०५०१२. होईजे	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
१०५०१३. होईजे	एऱ्हवीं तैंचि अर्जुना । होईजे ब्रह्मसंपन्ना । जैं या भूताकृती भिन्ना । दिसती एकी	ज्ञाने.१३.३०.१०८३
१०५०१४. होईजे	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
१०५०१५. होईजे	जैसें स्वप्नीं परिव्राजें । आपणपयां आपण कुटुंब होईजे । मग तयाचेनि धांविजे । मोहें सैरा	ज्ञाने.१५.७.३५३
१०५०१६. होईजे	तैसें होईजे जाइजे देहें । तें आत्मसत्ते अविक्रिये । निष्टंकिती गा मोहें । आंधळे ते	ज्ञाने.१५.१०-११.३८०
१०५०१७. होईजे	आणि मी कर्ता ऐसा भावो । नेदिजे देहाचेनि द्वारें जावों । ना वेदाज्ञेसि तरी ठावो । होईजे स्वयें	ज्ञाने.१६.१.९८
१०५०१८. होईजे	तेथ चेइलयां येकपण । दिसे जें आपुलया आपण । तेंही जातां नेणों कोण । होईजे जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.१२०६
१०५०१९. होईजेना	वांचोनि कर्मारंभ उचित । न करितांचि सिद्धवत । कर्महीना निश्चित । होईजेना	ज्ञाने.३.४.४५
१०५०२०. होईजेल	तैसे अभिलाषें येणें कीजेल । जरी विषयाची आशा धरिजेल । तरी वरपडा होईजेल । क्रोधानळा	ज्ञाने.३.३४.२१५
१०५०२१. होईजेल	तिये रसने जो जो रुचेल । तो तो रसु म्यां होईजेल । गंधरूपें कीजेल । घ्राणसेवा	ज्ञाने.१३.७.४२८
१०५०२२. होईजो	हें आंगें म्या होईजो कां । येतुलें गोसावी आपुलेपणें कीजो कां । तंव हांसोनि कृष्ण हो कां । करूं म्हणती	ज्ञाने.६.१०.१४३
१०५०२३. होईजो	पुढती पुढती पुढती । इया ग्रंथपुण्यसंपत्ती । सर्वसुखीं सर्वभूतीं । संपूर्ण होईजो	ज्ञाने.१८.७८.१८०९
१०५०२४. होईन	ऐसा मागेन वरु । तेथ हो म्हणती गुरु । मग तो परिवारु । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४०७
१०५०२५. होईन	उपकरणजात सकळिक । तेंहि मीचि होईन एकैक । तेव्हां उपास्तीचें कवतिक । देखिजेल	ज्ञाने.१३.७.४०८
१०५०२६. होईन	चतुर्दिक्षु वारा । न लाहे निघों बाहिरा । तैसा गुरुकृपे पांजिरा । मीचि होईन	ज्ञाने.१३.७.४११
१०५०२७. होईन	आपुलिया गुणांचीं लेणीं । करीन गुरुसेवे स्वामिणी । हें असो होईन गंवसणी । मीचि भक्ती	ज्ञाने.१३.७.४१२
१०५०२८. होईन	गुरुस्नेहाचिये वृष्टी । मी पृथ्वी होईन तळवटीं । ऐसिया मनोरथांचिया सृष्टी । अनंता रची	ज्ञाने.१३.७.४१३
१०५०२९. होईन	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
१०५०३०. होईन	निर्गमागमीं दातारें । जे वोलांडिजती उंबरे । ते मी होईन आणि द्वारें । द्वारपाल	ज्ञाने.१३.७.४१५

१०५०३१. होईन	पाउवा मी होईन । तियां मीचि लेववीन । छत्र मी आणि करीन । वारीपण	ज्ञाने.१३.७.४१६
१०५०३२. होईन	मी तळ उपरु जाणविता । चंवरुधरु हातुदेता । स्वामीपुढां खोलता । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४१७
१०५०३३. होईन	मीचि होईन सागळा । करूं सुईन गुळळां । सांडिती तो नेपाळा । पडिघा मीचि	ज्ञाने.१३.७.४१८
१०५०३४. होईन	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
१०५०३५. होईन	होईन गुरूचें आसन । अळंकार परिधान । चंदनादि होईन । उपचार ते	ज्ञाने.१३.७.४२०
१०५०३६. होईन	मीचि होईन सुआरु । वोगरीन उपहारु । आपणपेनि श्रीगुरु । वोंवाळीन	ज्ञाने.१३.७.४२१
१०५०३७. होईन	जे वेळीं देवो आरोगिती । तेव्हां पांतीकरु मीचि पांतीं । मीचि होईन पुढती । देईन विडा	ज्ञाने.१३.७.४२२
१०५०३८. होईन	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
१०५०३९. होईन	सिंहासन होईन आपण । वरि श्रीगुरु करिती आरोहण । होईन पुरेपण । वोळगेचें	ज्ञाने.१३.७.४२४
१०५०४०. होईन	श्रीगुरूचें मन । जया देईल अवधान । तें मी पुढां होईन । चमत्कारु	ज्ञाने.१३.७.४२५
१०५०४१. होईन	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
१०५०४२. होईन	तया श्रवणाचां अंगणीं । होईन शब्दांचिया आक्षोणी । परिसु होईन घसणी । आंगाचिया	ज्ञाने.१३.७.४२६
१०५०४३. होईन	श्रीगुरूचे डोळे । अवलोकनें स्नेहाळें । पाहाती तियें सकळें । होईन रूपें	ज्ञाने.१३.७.४२७
१०५०४४. होईन	चंवरी हन विंजणा । तेथ लयो करीन प्राणा । मग आंगाचा वोळगणा । होईन मी	ज्ञाने.१३.७.४३४
१०५०४५. होईन	स्त्रियां म्हणती विवसी । बाळें जाती मूर्च्छीं । किंबहुना चिळसी । पात्र होईन	ज्ञाने.१३.८.५७३
१०५०४६. होईन	ऐसेनि धना विश्वाचिया । मीचि होईन स्वामिया । मग दिठी पडे तया । उरों नेदी	ज्ञाने.१६.१३.३५१
१०५०४७. होईन	माजिरां अन्नपानीं । प्रमदांचां आलिंगनीं । मी होईन त्रिभुवनीं । आनंदाकारु	ज्ञाने.१६.१५.३६२
१०५०४८. होईन	तुम्ही संत माझिया कडा । दिठीचा कराल बहुडा । तरी तुम्हां माने येवढा । होईन मी	ज्ञाने.१६.२४.४७२
१०५०४९. होईन	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
१०५०५०. होईन	तैसा धरूनि आवांका । म्हणे स्वर्गु जोडेल असिका । दीक्षितु होईन मान्यु लोकां । घडेल यागु	ज्ञाने.१७.१२.१८७
१०५०५१. होईन	म्हणौनि तयाचें कांहीं । चिंतीं ना आपुलां ठाईं । तुझें पापपुण्य पाहीं । मीचि होईन	ज्ञाने.१८.६६.१४१२
१०५०५२. होईन	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
१०५०५३. होईल	तेथ उत्तीर्ण होईल प्राणें । परी तें कमळदळ चिरूं नेणे । तैसें कठिण कोंवळेपणें । स्नेह देखा	ज्ञाने.१.२८-३०.२०२
१०५०५४. होईल	देवा बहुती परी पाहतां । एथ वोखटें होईल झुंजतां । वर कांहीं चुकवितां । लाभु आथी	ज्ञाने.१.३१.२०९
१०५०५५. होईल	तेणें सुखेंविण होईल । तें भलतेही साहिजेल । वरी जीवितही वेंचिजेल । याचिलागीं	ज्ञाने.१.३२-३३.२१२
१०५०५६. होईल	त्रैलोक्यींचें अनकळित । जरी राज्य होईल एथ । तरी हें अनुचित । नाचरें मी	ज्ञाने.१.३५.२२६
१०५०५७. होईल	तुजसीं अंतराय होईल । मग सांगें आमचें काय उरेल । तेणें दुःखें हियें फुटेल । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१.३७.२३४

१०५०५८. होईल	मोह धरिलिया ऐसें होईल । जे असती प्रतिष्ठा जाईल । आणि परलोकही अंतरेल । ऐहिकेंसी	ज्ञाने.२.३.२७
१०५०५९. होईल	हें अपार जें गगन । वर तयाही होईल मान । परि अगाध भलें गहन । हृदय याचें	ज्ञाने.२.५.४०
१०५०६०. होईल	एथ पृथ्वीतळ आपु होईल । हें महेंद्रपदही पाविजेल । परि मोह हा न फिटेल । मानसींचा	ज्ञाने.२.८.६५
१०५०६१. होईल	तैसें आनी आन करितां । नाशु होईल हिता । म्हणऊनि तूं आतां । सावध होई	ज्ञाने.२.३१.१८५
१०५०६२. होईल	एथ विजयपण होईल । कां सर्वथा देह जाईल । हें आधींचि कांहीं पुढील । चिंतावेना	ज्ञाने.२.३८.२२७
१०५०६३. होईल	मग निष्कळंक गहन । उपजेल आत्मज्ञान । तेणें निचाडें होईल मन । अपैसें तुझें	ज्ञाने.२.५२.२८१
१०५०६४. होईल	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
१०५०६५. होईल	समाधिसुखीं केवळ । जैं बुद्धि होईल निश्चळ । तैं पावसी तूं सकळ । योगस्थिति	ज्ञाने.२.५३.२८४
१०५०६६. होईल	एऱ्हवीं बाह्य विषय तरी नाहीं । परी मानसीं होईल जरी कांहीं । तरी साद्यंतुचि हा पाहीं । संसारु असे	ज्ञाने.२.६१.३१८
१०५०६७. होईल	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
१०५०६८. होईल	देखा स्वधर्मातें भजाल । तरी कामधेनु हा होईल । मग प्रजाहो न संडील । तुमतें सदा	ज्ञाने.३.१०.९४
१०५०६९. होईल	जें येणेंकरूनि समस्तां । परितोषु होईल देवतां । मग ते तुम्हां ईप्सिता । अर्थातें देती	ज्ञाने.३.११.९५
१०५०७०. होईल	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
१०५०७१. होईल	ऐसा स्वधर्मुक्रियारहितु । आथिलेपणें प्रमत्तु । केवळ भोगासक्तु । होईल जो	ज्ञाने.३.१२.१०७
१०५०७२. होईल	इहीं आमुची वास पाहावी । मग वर्तती परी जाणावी । ते लौकिक स्थिति आघवी । नासिली होईल	ज्ञाने.३.२४.१६७
१०५०७३. होईल	या स्वधर्मातें अनुष्ठितां । वेचु होईल जीविता । तोहि निका वर उभयतां । दिसत असे	ज्ञाने.३.३५.२२९
१०५०७४. होईल	मग मनाची धांव पारुषेल । आणि बुद्धीची सोडवण होईल । इतुकेनि थारा मोडेल । या पापियांचा	ज्ञाने.३.४२.२६९
१०५०७५. होईल	तया बोलाचा हन पाडु । का रसवृत्तीचा निवाडु । येणें श्रोतयां होईल सुरवाडु । श्रवणसुखाचा	ज्ञाने.३.४३.२७५
१०५०७६. होईल	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
१०५०७७. होईल	तंव या पूर्वापर बोलाचा । विचारूनि कुमरु पंडूचा । कैसा प्रश्नु हन अवसरींचा । करिता होईल	ज्ञाने.४.४२.२११
१०५०७८. होईल	येणें अर्जुनाचेनि बोलें । देवो मनीं रिझले । मग होईल ऐकें म्हणितलें । संतोषोनियां	ज्ञाने.५.१.९
१०५०७९. होईल	हा असो अतिप्रसंगु । न संडी पां कथालागु । होईल श्लोकसंगतिभंगु । म्हणऊनियां	ज्ञाने.५.११.६६
१०५०८०. होईल	हे असो आघवी बोली । सांग पां सर्पफणीची साउली । ते शीतल होईल केतुली । मूषकासी	ज्ञाने.५.२२.११७
१०५०८१. होईल	हें बहु जें जें जल्पिजेल । तेथें कथेसि फांकु होईल । परि तें स्नेह रूपा नयेल । बोलवरी	ज्ञाने.५.२९.१७३
१०५०८२. होईल	परि तें तैसें कैसेनि होईल । जात्यंधा कैसें पाहेल । तेवींचि येरु से घेईल । म्हणोनि बिहे	ज्ञाने.६.७
१०५०८३. होईल	सहजें शब्दु तरी विषो श्रवणाचा । परि रसना म्हणे हा रसु आमुचा । घ्राणासि भावो जाय परिमळाचा । हा तोचि होईल	ज्ञाने.६.१७
१०५०८४. होईल	ऐसें हळुवारपण जरी येईल । तरीच हें उपेगा जाईल । एरव्हीं आघवी गोठी होईल । मुकयाबहिरयाची	ज्ञाने.६.२६

१०५०८५. होईल	विपायें अहंभाव ययाचा जाईल । मी तेंचि हा जरी होईल । तरि मग काय कीजेल । एकलेया	ज्ञाने.६.१०.११६
१०५०८६. होईल	जी तुम्ही चित्त देयाल । तरी ब्रह्म माझें होईल । काय जहालें अभ्यासिजेल । सांगाल तें	ज्ञाने.६.१०.१४१
१०५०८७. होईल	नातरी देवो जैसें सांगतील । तैसें आपणपां जरी न ठकेल । तरी योग्यतेवीण होईल । तेंचि पुसों	ज्ञाने.६.१५.३३५
१०५०८८. होईल	म्हणोनि आसनाचिया गाढिका । जो आम्हीं अभ्यासु सांगितला निका । तेणें होईल तरी हो कां । निरोधु यया	ज्ञाने.६.२०-२१.३६४
१०५०८९. होईल	मग मोकलिलें जेथ जेथ जाईल । तेथूनि नियमूचि घेऊनि येईल । ऐसेनि स्थैर्याची होईल । सवे यया	ज्ञाने.६.२५-२६.३८२
१०५०९०. होईल	या जालिया मानसा कहीं । युक्तीची कांबी लागली नाहीं । तरी निश्चल होईल काई । कैसेनि सांगें	ज्ञाने.६.३६.४२३
१०५०९१. होईल	या कारणें अनंतें । तें मनोगत तयाचें पुसतें । होईल जाणूनि आइतें । वोगरूनि ठेविलें	ज्ञाने.८.२.१२
१०५०९२. होईल	चंडवातेंही न मोडे । तें गगनचि कीं फुडें । वांचूनि जरी होईल मेहुडें । तरी उरेल कैंचें	ज्ञाने.८.११.१०१
१०५०९३. होईल	याकारणें पंडुसुता । तुवां होआवें योगयुक्ता । येतुलेनि सर्वकालीं साम्यता । आपणपां होईल	ज्ञाने.८.२७.२५६
१०५०९४. होईल	तो आतां अवसरें मजसारिखा होईल । ऐसाही भाव तुज जाईल । हां गा अमृताआंत राहील । तया मरण कैचें	ज्ञाने.९.३१.४२५
१०५०९५. होईल	अगा वरी फोडावयाचि लागीं । लोहो मिळो कां परिसाचां आंगीं । कां जे मिळतिये प्रसंगीं । सोनेंचि होईल	ज्ञाने.९.३२.४६४
१०५०९६. होईल	ऐसा महासुखाचेनि अतिरसें । जेथ आटणी होईल जीवदशे । तेथें निरोविलें व्यासें । तें नेदीच हों	ज्ञाने.९.३४.५३०
१०५०९७. होईल	आतां कृष्णवाक्यबीजा निवाडु । आणि संजय सात्त्विकाचा बिवडु । म्हणोनि श्रोतयां होईल सुरवाडु । प्रमेयपिकाचा	ज्ञाने.९.३४.५३३
१०५०९८. होईल	तरी प्रज्ञेचेनि आथिलेपणें । श्रीगुरुसमर्था रूप म्हणे । तरि मोतियांसी भिंग देणें । तैसें होईल	ज्ञाने.१०.१४
१०५०९९. होईल	पैं पर्जन्याचिया धारां । वरी लेख करवेल धनुर्धरा । कां पृथ्वीचिया तृणांकुरां । होईल ठी	ज्ञाने.१०.३९-४०.३००
१०५१००. होईल	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
१०५१०१. होईल	आतां यावरी एकादशीं । कथा आहे दोन्ही रसीं । जेथ पार्था विश्वरूपेंसीं । होईल भेटी	ज्ञाने.११.१
१०५१०२. होईल	मग हें रसभावफुलीं फुलेल । नानार्थफळभारें फळा येईल । तुमचेनि धर्मे होईल । सुकाळ जगा	ज्ञाने.११.२०
१०५१०३. होईल	माझी आवडे तैसी सेवा जाहली । तरी काय होईल गरुडाचिया येतुली । परी तोही हे बोली । करीचिना	ज्ञाने.११.३३
१०५१०४. होईल	म्हणोनि अर्जुनाचिया बोलासरिसा । देव विश्वरूप होईल आपैसा । तोचि पहिला प्रसंगु ऐसा । ऐकिजो तरी	ज्ञाने.११.४३
१०५१०५. होईल	तेथ भाग्यनिधि पार्था । कां विफलत्व होईल मनोरथा । काय पिनाकपाणीचां भातां । वायकांडीं आहाती	ज्ञाने.११.१०.२०७
१०५१०६. होईल	तऱ्ही तिये अंगप्रभेचेनि पाडें । हे तेज कांहीं कांहीं होईल थोडें । आणि तयाऐसें कीर चोखडें । त्रिशुद्धी नोहे	ज्ञाने.११.१२.२४०
१०५१०७. होईल	तेवींचि कठिण बोलें आसतुटी । अर्जुन होईल हिंपुटी । म्हणोनि सवेंचि म्हणे किरीटी । परि आन एक असे	ज्ञाने.११.३२.४५३
१०५१०८. होईल	मनाची नखी न लगे । जेथ बुद्धीची दृष्टी न रिगे । इंद्रिया कीर जोगें । काइ होईल	ज्ञाने.१२.३.४१
१०५१०९. होईल	तैसें भोगाआंतूनि निगतां । चित्त मजमाजीं रिगतां । हळूहळू पांडुसुता । मीचि होईल	ज्ञाने.१२.९.१०९
१०५११०. होईल	लीलाकमळें खेळणें । पुष्पमाळा झेलणें । न करी म्हणे गोफणें । ऐसें होईल	ज्ञाने.१३.७.२८४
१०५१११. होईल	म्हणे आजिचां अवसरीं । पुष्टि जे शरीरीं । ते पाहे होईल काचरी । वाळली जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५५

१०५११२. होईल	फुलांचिया भोगा- । लागीं प्रेम टांगा । तें करेयाचा गुडघा । तैसें होईल	ज्ञाने.१३.८.५५७
१०५११३. होईल	वाचेसि अपवाडु । कानीं अनुघडु । पिंड गरुवा माकडु । होईल हा	ज्ञाने.१३.८.५६८
१०५११४. होईल	तेव्हां ऐसी दशा येईल पुढें । तैं मन होईल वेडें । तंव चिंतूनि ठेवी चोखडें । आत्मज्ञान	ज्ञाने.१३.८.५८०
१०५११५. होईल	नायकावें तें आइके । न बोलावें तें भुंके । परि दोष होईल हें न देखे । प्रवर्ततां	ज्ञाने.१३.११.७७६
१०५११६. होईल	परि पाप मज होईल । कां नरकयातना येईल । हें कांहींचि पुढील । देखेना जो	ज्ञाने.१३.११.७७८
१०५११७. होईल	सुरवाडेंसिं भिकारी । वसो पां राजमंदिरीं । तरी काय अवधारीं । रावो होईल	ज्ञाने.१४.११-१५.२३९
१०५११८. होईल	जे संसारवृक्षाचां ठायीं । साचोकार तंव नाहीं । मा नाहीं तया आदि काई । कोण होईल	ज्ञाने.१५.३.२३१
१०५११९. होईल	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
१०५१२०. होईल	काळिमा सांडील कोळसा । वरी चोखी होईल वायसा । राक्षसही मांसा । विटों शके	ज्ञाने.१६.७.२८५
१०५१२१. होईल	मा आत्मयायेवढीया प्रिया । वालभेला जो धनंजया । देहचि सिदतां तया । काय खेदु होईल	ज्ञाने.१८.२६.६४३
१०५१२२. होईल	येरा पराचारा बरविया । ऐसें होईल टेंकलेया । पायांचें चालणें डोइया । केलें जैसें	ज्ञाने.१८.४७.९३२
१०५१२३. होईल	तैसा आत्मसाक्षात्कारु । होईल देखोनि गोचरु । ऐसा साधनहतियेरु । हळूचि ठेवी	ज्ञाने.१८.५३.१०८३
१०५१२४. होईल	एऱ्हवीं अमृतमंथना- । सारिखें होईल अर्जुना । जरी रिघसी अनुष्ठाना । संप्रदायेंवीण	ज्ञाने.१८.६६.१४८२
१०५१२५. होईल	म्हणौनि मनें कायें वाचा । जो सेवक होईल इयेचा । तो स्वानंदसाम्राज्याचा । चक्रवर्ती करी	ज्ञाने.१८.७८.१६६७
१०५१२६. होईल	तैसें अध्यात्मशास्त्रीं इये । अंतरंगचि अधिकारिये । परी लोकु वाक्चातुर्यें । होईल सुखिया	ज्ञाने.१८.७८.१७४९
१०५१२७. होईल	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
१०५१२८. होउनि	पैं योग्यता जे म्हणिजे । ते प्राप्तीची अधीन जाणिजे । कां जें योग्य होउनि कीजे । तें आरंभीं फळे	ज्ञाने.६.१५.३४०
१०५१२९. होउनि	अगा हे जेव्हडी माझी व्याप्ति । तेव्हडीचि तयांचि प्रतीति । ऐसें बहुधाकारीं वर्तती । बहुचि होउनि	ज्ञाने.९.१५.२५८
१०५१३०. होउनि	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
१०५१३१. होउनि	पैं नेणतयाप्रती । रुपेपणाची प्रतीती । रुपें न होउनि शुक्ती । दावी जेवीं	ज्ञाने.१५.१७.५५०
१०५१३२. होउनि	आहवनीयादि वन्ही । निक्षेपरूपीं हवनीं । यजिती पैं विधानीं । फुडे होउनि	ज्ञाने.१७.२४.३६१
१०५१३३. होउनी	तूं योगयुक्त होउनी । फळाचा संग सांडुनी । मग अर्जुना चित्त देउनी । करीं कर्मे	ज्ञाने.२.४८.२६७
१०५१३४. होउनी	आम्ही पूर्णकाम होउनी । जरी आत्मस्थिती राहुनी । तरी प्रजा हे कैसेनि । निस्तरेल	ज्ञाने.३.२४.१६६
१०५१३५. होउनी	ते देहाभिमानु सांडुनी । गुणकर्मे वोलांडुनी । साक्षीभूत होउनी । वर्तती देहीं	ज्ञाने.३.२८.१८२
१०५१३६. होउनी	नातरी प्रकृतिमंतु होउनी । इंद्रिया लळा देउनी । जे हें माझें मत अव्हेरुनी । ओसंडिती	ज्ञाने.३.३२.१९४
१०५१३७. होउनी	ते देह झोळ ऐसें मानुनी । ठेले आपणपें आपणचि होउनी । जैसा मठ गगना भरुनी । गगनींचि असे	ज्ञाने.८.५.६०
१०५१३८. होउनी	परी मनाचेनि स्थैर्यें धरिला । भक्तीचिया भावना भरला । योगबळें आवरला । सज्ज होउनी	ज्ञाने.८.१०.९६

१०५१३९. होउनी	जी कल्पादीलागोनी । आजिची घडी धरुनी । माझीं जेतुलीं होउनी । गेलीं जन्में	ज्ञाने.११.४५.५८५
१०५१४०. होउनी	जैसी माळा ते माळा । ऐसीचि देखिजे डोळां । सर्पबुद्धि टवाळा । उखी होउनी	ज्ञाने.१३.३४.११३७
१०५१४१. होउनी	आणि हां गा सव्यसाची । मूर्तिचि होउनी देहाची । खंती करिती कर्माची । ते गांवढे गा	ज्ञाने.१८.११.२१८
१०५१४२. होउनी	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
१०५१४३. होऊं	जे उचित कर्म सांडिती । मग नैष्कर्म्य होऊं पाहती । परी कर्मेंद्रियप्रवृत्ती । निरोधुनी	ज्ञाने.३.६.६४
१०५१४४. होऊं	नवल ऐकें धनुर्धरा । कैसा वासनेचा संसारा । देहा होऊं नेदी उजगरा । परी सुखदुःखें भोगी	ज्ञाने.५.११.५४
१०५१४५. होऊं	पापपुण्यें अशेषें । पासींचि असतु न देखें । आणि साक्षीही होऊं न ठके । येरी गोठी कायसी	ज्ञाने.५.१५.८०
१०५१४६. होऊं	जें सतचि काळें देशें । होऊं नेणेचि अनारिसें । आपणपां आपण असे । अखंडित	ज्ञाने.१७.२६.३८१
१०५१४७. होऊन	ना तें समुद्रचि होऊन ठेलें । तेविं चित्ताचें चैतन्य जाहालें । जेथ यातायात निमालें । घनानंद जें	ज्ञाने.८.८.८५
१०५१४८. होऊन	परी श्रुतिस्मृतींचे अर्थ । जे आपण होऊन मूर्त । अनुष्ठानें जगा देत । वडील जे जे	ज्ञाने.१७.४.८६
१०५१४९. होऊनि	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
१०५१५०. होऊनि	सलिलीं पय जैसें । एक होऊनि मीनलें असे । परी निवडूनि राजहंसें । वेगळे कीजे	ज्ञाने.२.१६.१२७
१०५१५१. होऊनि	एकां गुणानुवादु करितां । उपरति होऊनि चित्ता । निरवधि तल्लीनता । निरंतर	ज्ञाने.२.२९.१७३
१०५१५२. होऊनि	दिगंतीचे भूपति । भाट होऊनि वाखाणिती । जे ऐकिलिया दचकती । कृतांतादिक	ज्ञाने.२.३६.२१२
१०५१५३. होऊनि	देखें कामना अभिभूत । होऊनि कर्मे आचरत । ते केवळ भोगीं चित्त । देऊनियां	ज्ञाने.२.४३.२४८
१०५१५४. होऊनि	क्रियाविशेषें बहुतें । न लोपिती विधीतें । निपुण होऊनि धर्मातें । अनुष्ठिती	ज्ञाने.२.४३.२४९
१०५१५५. होऊनि	मग अर्जुना स्वभावें । ऐसियाही नियमातें पावे । जैं परब्रह्म अनुभवें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.२.५९.३०८
१०५१५६. होऊनि	जो आत्मबोधयुक्तु । होऊनि असे सततु । जो मातें हृदयाआंतु । विसंबेना	ज्ञाने.२.६१.३१७
१०५१५७. होऊनि	तैसा इंद्रियार्थीं उदासीन । आत्मरसेंचि निर्भिन्न । जो कामक्रोधविहीन । होऊनि असे	ज्ञाने.२.६४.३३४
१०५१५८. होऊनि	ऐसा आपणचि केवळ । होऊनि असे निखळ । तयाचि प्रज्ञा अचळ । निभ्रांत मानीं	ज्ञाने.२.६४.३३७
१०५१५९. होऊनि	जरी सरितावोघ समस्त । परिपूर्ण होऊनि मिळत । तरी अधिक नोहे ईषत् । मर्यादा न संडी	ज्ञाने.२.७०.३५८
१०५१६०. होऊनि	तो अहंकारातें दंडुनी । सकळ कामु सांडोनी । विचरे विश्व होऊनि । विश्वाचि माजीं	ज्ञाने.२.७१.३६७
१०५१६१. होऊनि	देखें रथीं आरूढिजे । मग जरी निश्चळा बैसिजे । तरी चळा होऊनि हिंडिजे । परतंत्रा	ज्ञाने.३.५.६०
१०५१६२. होऊनि	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
१०५१६३. होऊनि	मी जेणें जेणें अवसरें । जें जें होऊनि अवतरें । तें समस्तही स्मरें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.५.४३
१०५१६४. होऊनि	ते वेळीं आपुल्याचेनि कैवारें । मी साकारु होऊनि अवतरें । मग अज्ञानाचें आंधारें । गिळूनि घालीं	ज्ञाने.४.८.५१
१०५१६५. होऊनि	ते मद्भावा सहजें आले । मी तेचि ते होऊनि ठेले । जे मज तयां उरले । पदर नाहीं	ज्ञाने.४.१०.६३

१०५१६६. होऊनि	नातरी कडेयातळवटीं । जैसा आपुलाचि बोलु किरीटी । पडिसादु होऊनि उठी । निमित्तयोगें	ज्ञाने.४.१२.७५
१०५१६७. होऊनि	जो शरीरीं उदासु । फळभोगीं निरासु । नित्यता उल्हासु । होऊनि असे	ज्ञाने.४.२०.१०६
१०५१६८. होऊनि	तो दिठीं जें पाहे । तें आपणचि होऊनि जाये । आइके तें आहे । तोचि जाहाला	ज्ञाने.४.२१-२२.११०
१०५१६९. होऊनि	पैं मूर्तीचेनि मेळें । तो मूर्तचि होऊनि खेळे । परि अमूर्तपण न मैळे । दादुलयाचें	ज्ञाने.५.१५.८१
१०५१७०. होऊनि	तिहीं आपणपें करूनि निर्लेप । प्रपंचाचें घेतलें माप । मग साचाचेंचि रूप । होऊनि ठेले	ज्ञाने.५.२९.१६०
१०५१७१. होऊनि	ऐसी दोनी भूतें खाये । ते वेळीं संपूर्ण धाये । मग सौम्य होऊनि राहे । सुषुम्नेपाशीं	ज्ञाने.६.१४.२४०
१०५१७२. होऊनि	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
१०५१७३. होऊनि	जयापरतें आणिक नाहीं । जयातें इंद्रियें नेणती कहीं । तें आपणचि आपुलां ठायीं । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.२०-२१.३६८
१०५१७४. होऊनि	ऐसें आपणपां रिगोनि ठाये । मग देहाची वास न पाहे । आणिकचि सुख होऊनि जाये । म्हणूनि विसरे	ज्ञाने.६.२२.३७१
१०५१७५. होऊनि	ऐसी ब्रह्माची स्थिती । जे सकळां गतींसी गती । तया अमूर्ताची मूर्ती । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७०
१०५१७६. होऊनि	आणि तद्रूपतेसीं लग्न । लागोनि ठेलें अभिन्न । जैसें लोपलें अभ्र गगन । होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.४५.४७२
१०५१७७. होऊनि	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
१०५१७८. होऊनि	हें ऐसें काइसेया करावें । जें अमृतींही रिगोनि मरावें । तें सुखें अमृत होऊनि का नसावें । अमृतामाजीं	ज्ञाने.७.२४.१५३
१०५१७९. होऊनि	येथें भूतें जियें अतीतलीं । तियें मीचि होऊनि ठेलीं । आणि वर्तत आहाति जेतुलीं । तींहि मीचि	ज्ञाने.७.२६.१६१
१०५१८०. होऊनि	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
१०५१८१. होऊनि	ऐसें सबाह्य ऐक्य संचलें । मीचि होऊनि असतां रचिलें । बाहेरी भूतांचीं पांचही खवलें । नेणतांचि पडिलीं	ज्ञाने.८.५.६२
१०५१८२. होऊनि	तो केवळ परब्रह्म । जया परमपुरुष ऐसें नाम । तें माझें निजधाम । होऊनि ठाके	ज्ञाने.८.१०.९९
१०५१८३. होऊनि	जयाचिया आवडी । न गणिती ब्रह्मचर्याचीं सांकडीं । निष्ठुर होऊनि बापुडीं । इंद्रियें करिती	ज्ञाने.८.११.१०६
१०५१८४. होऊनि	ऐसे निरंतर एकवटले । जे अंत:करणीं मजशीं लिगटले । मीचि होऊनि आटले । उपासिती	ज्ञाने.८.१४-१५.१२६
१०५१८५. होऊनि	ऐसें जें हें शरीर । तें ते न पवतीचि पुढती नर । जे होऊनि ठेले अपार । स्वरूप माझें	ज्ञाने.८.१४-१५.१५१
१०५१८६. होऊनि	जें हें विश्वचि होऊनि असे । परि विश्वपण नासिलेनि न नासे । अक्षरें पुसिल्या न पुसे । अर्थु जैसा	ज्ञाने.८.२०.१७६
१०५१८७. होऊनि	तैसा संसारु जया गांवा । गेला सांता पांडवा । होऊनि ठाके आघवा । मोक्षाचाचि	ज्ञाने.८.२१-२२.१९८
१०५१८८. होऊनि	म्हणोनि तूप होऊनि माघौतें । जेवीं दुधपणा न येचि निरुतें । तेवि पावोनियां जयातें । पुनरावृत्ति नाहीं	ज्ञाने.८.२१-२२.२०२
१०५१८९. होऊनि	हा चेतनावर्गु आघवा । मरणीं असे टवटवा । परि अनुभविलिया ब्रह्मभावा । गंवसणी होऊनि	ज्ञाने.८.२३.२१०
१०५१९०. होऊनि	जरी सोनें लेणें होऊनि घडे । तरी तयाचें सोनेंपण न मोडे । येर अळंकार हे वरचिलीकडे । लेतयाचेनि भावें	ज्ञाने.९.५.७७
१०५१९१. होऊनि	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
१०५१९२. होऊनि	ऐसें मीच होऊनि पांडवा । करिती माझी सेवा । परि नवलावो तो सांगावा । असे आइक	ज्ञाने.९.१३.१९६

१०५१९३. होऊनि	अखंड अगर्वता होऊनि असती । तयांतें विनयो हेचि संपत्ती । जे जयजयमंत्रें अर्पिती । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.९.१४.२२६
१०५१९४. होऊनि	तैसें भलतेथ भलतेणें भावें । भलतेंही न हो अथवा होआवें । परि तें मी ऐसें आघवें । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.९.१५.२५७
१०५१९५. होऊनि	मी सूर्याचेनि वेषें । तपें तैं हें शोषे । पाठीं इंद्र होऊनि वर्षे । तैं पुढती भरे	ज्ञाने.९.१९.२९६
१०५१९६. होऊनि	जैसा दीपें दीपु लाविजे । तेथ आदील कोण हें नोळखिजे । तैसा सर्वस्वें जो मज भजे । तो मी होऊनि ठाके	ज्ञाने.९.३१.४२८
१०५१९७. होऊनि	जैसे तंवचि वहाळ वोहळ । जंव न पवती गंगाजळ । मग होऊनि ठाकती केवळ । गंगारूप	ज्ञाने.९.३२.४५८
१०५१९८. होऊनि	अगा आवघिया चोरिया आपुलें । जें सर्वस्व आम्हीं असे ठेविलें । तें पावोनि सुख संचलें । होऊनि ठासी	ज्ञाने.९.३४.५२०
१०५१९९. होऊनि	जे वेगळालां भूतीं । सारिखे होऊनि प्रकृती । विखुरले आहेति त्रिजगतीं । आघविये	ज्ञाने.१०.३.८२
१०५२००. होऊनि	देशकाळवर्तमान । आघवें मजसीं करूनि अभिन्न । जैसा वायु होऊनि गगन । गगनींचि विचरे	ज्ञाने.१०.८.११६
१०५२०१. होऊनि	तयां तत्त्वज्ञां चोखटां । दिवी पोतासाची सुभटा । मग मीचि होऊनि दिवटा । पुढां पुढां चालें	ज्ञाने.१०.११.१४२
१०५२०२. होऊनि	मग दैवगत्या जरी सेविजे । तरी तें आपणचि होऊनि ठाकिजे । तें तुज देतां चित्त माझें । पुरें म्हणों न शके	ज्ञाने.१०.१८.१९९
१०५२०३. होऊनि	पाठीं लया जे वेळीं जाती । ते वेळीं आकाशचि होऊनि ठाती । तेवीं आदि स्थिती अंतगती । भूतांसि मी	ज्ञाने.१०.२०.२१८
१०५२०४. होऊनि	ययां नरांमाजीं राजा । तो विभूतिविशेष माझा । जयातें सकळ लोक प्रजा । होऊनि सेविती	ज्ञाने.१०.२६-२७.२३९
१०५२०५. होऊनि	संन्यासी तुवां होऊनि जनीं । चोरूनि नेली माझी भगिनी । तऱ्ही विकल्पु नुपजे मनीं । मी तूं दोन्ही स्वरूप एक	ज्ञाने.१०.३६-३७.२९४
१०५२०६. होऊनि	तियेतें जें जेथवां जो मागे । तें ते एकसरेंचि प्रसवों लागे । तेवीं विश्वविभव तया अंगें । होऊनि आहाति	ज्ञाने.१०.४२.३१०
१०५२०७. होऊनि	जैं महाभूतें ब्रह्मीं आटती । जीवमहदादींचें ठाय फिटती । तैं जें देव होऊनि ठाकती । तें विसवणें शेषींचें	ज्ञाने.११.१.४५
१०५२०८. होऊनि	हा योगियांचें समाधिधन । कीं होऊनि ठेलें पार्थाअधीन । यालागीं विस्मयो माझें मन । करीतसे राया	ज्ञाने.११.९.१७४
१०५२०९. होऊनि	तो विश्वतोमुख स्वभावें । आणि तेंचि दाखवावयालागीं पांडवें । प्रार्थिला आतां आघवें । होऊनि ठेला	ज्ञाने.११.११.२३३
१०५२१०. होऊनि	परि कायसें बा हें चोज । विस्मयो करावयाहि पवाडु नाहीं मज । चित्त होऊनि जात आहे निर्बुज । आश्चर्यें येणें	ज्ञाने.११.१७.२९८
१०५२११. होऊनि	मग पाहात पाहात प्रतिक्षणीं । विस्मित होऊनि अंत:करणीं । करित निजमुकुटीं वोवाळणी । प्रभुजी तुज	ज्ञाने.११.२२.३३५
१०५२१२. होऊनि	हे बापडी लोकसृष्टी । मोटकीये विपाइली दिठी । आणि दु:खकालिंदीचां तटीं । झाड होऊनि ठेली	ज्ञाने.११.२३.३४७
१०५२१३. होऊनि	आघवां अवकाशीं जैसें । अवकाशचि होऊनि आकाश असे । तूं सर्वपणें तैसें । पातलासि सर्व	ज्ञाने.११.३९-४०.५३४
१०५२१४. होऊनि	तैसे सर्वभावसंभारें । न धरत प्रेम एकसरें । मजमाजीं संचरे । मीचि होऊनि	ज्ञाने.११.५४.६८८
१०५२१५. होऊनि	मग इंधनीं अग्नि उद्दीपे । आणि इंधन हे भाष हारपे । तें अग्निचि होऊनि आरोपे । मूर्त जेवीं	ज्ञाने.११.५४.६९२
१०५२१६. होऊनि	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
१०५२१७. होऊनि	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
१०५२१८. होऊनि	गाईची तृषा हरूं । कां व्याघ्रा विष होऊनि मारूं । ऐसें नेणेचि का करूं । तोय जैसें	ज्ञाने.१२.१३.१४७
१०५२१९. होऊनि	ऐसा योगसमृद्धि । होऊनि जो निरवधि । अर्पी मनोबुद्धि । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१४.१५४

१०५२२०. होऊनि	ऐसा बोधुचि केवळु । जो होऊनि असे निष्कळु । त्याहीवरी भजनशीळु । माझां ठायीं	ज्ञाने.१२.१७.१९५
१०५२२१. होऊनि	येरें याचेनि अंगवातें । जन्ममृत्यूचिये गर्तें । निर्जिवें होऊनि भ्रमतें । जीवमृगें	ज्ञाने.१३.४.६३
१०५२२२. होऊनि	तैसें सांडोनियां स्थूळधर्म । महाभूतें भूतग्राम । लया जाती सूक्ष्म । होऊनि जेथें	ज्ञाने.१३.५-६.९६
१०५२२३. होऊनि	परि जिये वेळीं जैसें । जें होऊनि आंतु असे । बाहेरि ये तैसें । व्यापाररूपें	ज्ञाने.१३.७.३०३
१०५२२४. होऊनि	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
१०५२२५. होऊनि	गुरु बहुतांची माये । परि एकलौति होऊनि ठाये । तैसें करूनि आण वाये । कृपे तिये	ज्ञाने.१३.७.४०९
१०५२२६. होऊनि	म्हणे गुरूचें भुवन । आपण मी होईन । आणि दास होऊनि करीन । दास्य तेथिंचें	ज्ञाने.१३.७.४१४
१०५२२७. होऊनि	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
१०५२२८. होऊनि	मिळोनि मिळतचि असे । समुद्रीं गंगाजळ जैसें । मी होऊनि मज तैसें । सर्वस्वें भजती	ज्ञाने.१३.१०.६०७
१०५२२९. होऊनि	औषधाचेनि नांवें अमृतें । नवज्वरु जैसा आंबुथे । कां विषचि होऊनि परतें । सर्पा दूध	ज्ञाने.१३.११.७२२
१०५२३०. होऊनि	तैसें घरींहूनि निघणें । नाहीं जीवितें मरणें । जया साप होऊनि असणें । भाटीं तिये	ज्ञाने.१३.११.७८४
१०५२३१. होऊनि	तरी तें गा किरीटी ऐसें । अवकाशीं आकाश जैसें । पटीं पटु होऊनि असे । तंतु जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९१
१०५२३२. होऊनि	उदक होऊनि उदकीं । रसु जैसा अवलोकीं । दीपपणें दीपकीं । तेज जैसें	ज्ञाने.१३.१४.८९२
१०५२३३. होऊनि	कर्पूरत्वें कापुरीं । सौरभ्य असे जयापरी । शरीर होऊनि शरीरीं । कर्म जेवीं	ज्ञाने.१३.१४.८९३
१०५२३४. होऊनि	परि ते अवकाश जैसे । नोहेजतीचि कां आकाशें । जें विकार होऊनि तैसें । विकारी नोहे	ज्ञाने.१३.१४.८९८
१०५२३५. होऊनि	निराकाराचा आकारु । तया निर्व्यापाराचा व्यापारु । निरहंकाराचा अहंकारु । होऊनि ठाके	ज्ञाने.१३.२१.१००१
१०५२३६. होऊनि	हें विपायें आगी पडे । तरी भस्म होऊनि उडे । जाहलें श्वाना वरपडें । तरी ते विष्ठा	ज्ञाने.१३.३१.११०४
१०५२३७. होऊनि	पैं होऊनि दीपकलिका । येरु आगी विझो कां । कां जेथ लागे तेथ असका । तोचि आहे	ज्ञाने.१४.११-१५.२५७
१०५२३८. होऊनि	तेवीं मी होऊनि निरुता । मग देहींचि ये असतां । नांगवे देहसंभूतां । गुणांसि तो	ज्ञाने.१४.२०.३०७
१०५२३९. होऊनि	तयापरी श्रीगुरु । करिती जैं अंगीकारु । तैं होऊनि ठाके संसारु । मोक्षमय आघवा	ज्ञाने.१५.२४
१०५२४०. होऊनि	किंबहुना आत्मा चोखटु । होऊनि प्रकृतीसी एकवटु । बांधे प्रकृतिधर्माचा पाटु । आपणपयां	ज्ञाने.१५.७.३५१
१०५२४१. होऊनि	कां सलिलीं असतचि असे । व्योमावरी व्योम बिंबे जैसें । अद्वैत होऊनि तैसें । द्वैतें घेपे	ज्ञाने.१५.१६.४८८
१०५२४२. होऊनि	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
१०५२४३. होऊनि	तैसें औटहातपणें । जें शव होऊनि जिणें । उपजों उपजों मरणें । नावांनावां	ज्ञाने.१६.२.१७९
१०५२४४. होऊनि	तियें गर्भमेदमुसें । रक्तमूत्ररसें । वोंतीव होऊनि असे । तें लाजिरवाणें	ज्ञाने.१६.२.१८०
१०५२४५. होऊनि	यया आघवियांचाचि थोरु । एके वेळे आलिया पूरु । तरी अगस्ति कां होऊनि धीरु । उभा ठाके	ज्ञाने.१६.३.१९२
१०५२४६. होऊनि	म्हणौनि पार्था तूं या । दैवी संपत्ती स्वामिया । होऊनि यावें उवाया । कैवल्याचिया	ज्ञाने.१६.५.२७०

१०५२४७. होऊनि	जिहीं परोपतापु घडे । परावा जीवु रगडे । तिहीं कर्मीं होऊनि गाढे । जन्मवृत्ती	ज्ञाने.१६.१०.३२७
१०५२४८. होऊनि	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
१०५२४९. होऊनि	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
१०५२५०. होऊनि	येणेंसीं गा होऊनि एक । जैं चाले कर्म सात्त्विक । तैं कैवल्यातें पाइक । घरींचें करी	ज्ञाने.१७.२३.३४४
१०५२५१. होऊनि	तें याग अथवा दानें । तपादिकें गहनें । तियें निफजतु कां न्यूनें । होऊनि ठातु	ज्ञाने.१७.२७.४०६
१०५२५२. होऊनि	कां गंगायमुनाउदक । वोघबगें वेगळिक । दावी होऊनि एक । पाणीपणें	ज्ञाने.१८.५२
१०५२५३. होऊनि	नातरी अवचटें । तें विरु होऊनि भेटे । तरी युगांत वाटे । सांडावया	ज्ञाने.१८.१८.४८७
१०५२५४. होऊनि	हें अवघेंचि जैसें । वांझें होऊनि नासे । जें केलिया पाठीं तैसें । वायांचि जाय	ज्ञाने.१८.२५.६१५
१०५२५५. होऊनि	नाना सुद्रव्यें गोमटीं । जालिया शरीरीं पैठीं । होऊनि ठाती किरीटी । मळुचि जेवीं	ज्ञाने.१८.२८.६७७
१०५२५६. होऊनि	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
१०५२५७. होऊनि	ऐसें आपत्ती जें सुख । ऐहिकीं परिणमे देख । परत्रीं कीर विख । होऊनि परते	ज्ञाने.१८.३८.८०१
१०५२५८. होऊनि	तें आपुलें आपणपें । असे तेंचि होऊनि आरोपे । तरंगु कां वायुलोपें । समुद्र जैसा	ज्ञाने.१८.४९.९७९
१०५२५९. होऊनि	तया लवणाची कणिका । मिळतखेंवो उदका । उदकचि होऊनि देखा । ठाके जेवीं	ज्ञाने.१८.५०.९८६
१०५२६०. होऊनि	कानावचनाचिये भेटी- । सरिसाचि पैं किरीटी । वस्तु होऊनि उठी । कवणि एकु जो	ज्ञाने.१८.५०.९८९
१०५२६१. होऊनि	तिये ब्रह्मीं ऐक्यपणें । ब्रह्मचि होऊनि असणें । तें क्रमेंचि करुन तेणें । पाविजे पैं	ज्ञाने.१८.५०.१००६
१०५२६२. होऊनि	घरी कुटुंबपणें सरे । तरी वनीं वन्य होऊनि अवतरे । नागवीयाही शरीरें । लागला आहे	ज्ञाने.१८.५३.१०६५
१०५२६३. होऊनि	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
१०५२६४. होऊनि	म्हणौनि आर्ताचां ठायीं । हे आर्ति होऊनि पाहीं । अपेक्षणीय जें कांहीं । तें मीचि केला	ज्ञाने.१८.५४.१११८
१०५२६५. होऊनि	जिज्ञासुपुढां वीरेशा । हेचि होऊनि जिज्ञासा । मी कां जिज्ञास्यु ऐसा । दाखविला	ज्ञाने.१८.५४.१११९
१०५२६६. होऊनि	हेचि होऊनि अर्थना । मीचि माझां अर्थी अर्जुना । करूनि अर्थाभिधाना । आणी मातें	ज्ञाने.१८.५४.११२०
१०५२६७. होऊनि	तया परी थडथांद । साध्यसाधनातीत शुद्ध । ते मी होऊनि एकवद । भोगी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११३७
१०५२६८. होऊनि	तैसा रूप होऊनि माझें । मातें क्रियावीण तो भजे । अलंकारु का सहजें । सोनयातें जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११४९
१०५२६९. होऊनि	तैसा मी होऊनि देखतें । तो घेऊं जाय दृश्यातें । तेथ दृश्य ने तिथें । द्रष्टृत्वेंसीं	ज्ञाने.१८.५५.११६१
१०५२७०. होऊनि	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
१०५२७१. होऊनि	तरी नित्य मुक्त अव्ययो । तूं आहासि तें होऊनि वावो । देहसंबंधाचा घावो । वाजेल आंगीं	ज्ञाने.१८.५८.१२७५
१०५२७२. होऊनि	तिये निजात्मपदींचा रावो । होऊनि ठाकसी अव्ययो । म्हणे लक्ष्मीनाहो । पार्था तूं	ज्ञाने.१८.६२.१३२२
१०५२७३. होऊनि	मग भरलेया जगाआंतु । जाऊनिया तिजयाची मातु । होऊनि ठायील एकांतु । आम्हां तुम्हां	ज्ञाने.१८.६५.१३६२

१०५२७४. होऊनि	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
१०५२७५. होऊनि	तेथ सर्वबंधलक्षणें । पापें उरावें दुजेपणें । तें माझां बोधीं वायाणें । होऊनि जाईल	ज्ञाने.१८.६६.१४१४
१०५२७६. होऊनि	नातरी तपभक्ति । होऊनि श्रवणीं आर्ति । आथी ऐसीही आयती । देखसी जरी	ज्ञाने.१८.६७.१४९७
१०५२७७. होऊनि	आपणचि होऊनि ब्रह्म । सारिजे कृत्याकृत्यांचें काम । मग कीजे का नि:सीम । सेवा जयाची	ज्ञाने.१८.७३.१५७१
१०५२७८. होऊनि	किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिहीं लोकीं । भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित	ज्ञाने.१८.७८.१७९९
१०५२७९. होऊनिया	एक कर्मयोगु जाण । जेथ साधकजन निपुण । होऊनिया निर्वाण । पावती वेळे	ज्ञाने.३.३.३७
१०५२८०. होऊनियां	कां जालिया सकल संपदा । जो अनुसरेल इंद्रियमदा । लुब्ध होऊनियां स्वादा । विषयांचिया	ज्ञाने.३.१२.१०३
१०५२८१. होऊनियां	म्हणऊनि तूं नियतु । सकळ कामरहितु । होऊनियां उचितु । स्वधर्में रहाटें	ज्ञाने.३.१९.१५०
१०५२८२. होऊनियां	जैं कहीं दैवें । अनुभविलें फावे । तैं आपणचि हें ठाकावें । होऊनियां	ज्ञाने.६.१५.३१७
१०५२८३. होऊनियां	तैसे उत्कंठानिर्भर । होऊनियां सुरनर । घोकीत आठही पाहार । भेटी जयाची	ज्ञाने.११.५२.६८०
१०५२८४. होऊनियां	होऊनियां कृतार्थ । राहिले सिद्धाचे मनोरथ । तैसे जयाचे हात । निर्व्यापार	ज्ञाने.१३.७.२७८
१०५२८५. होऊनियां	एवं बाह्यमनोगत । गुरुसेवा समस्त । वेंटाळीन वस्तुजात । होऊनियां	ज्ञाने.१३.७.४२९
१०५२८६. होऊनियां	जैसी भांडघटशरावीं । तदाकारें असे पृथ्वी । तैसें सर्व होऊनियां सर्वीं । असे जे वस्तु	ज्ञाने.१३.१२.८७२
१०५२८७. होऊनियां	जाणणेंचि विपरीतें । जें जें कांहीं जाणिजतें । जें प्रतिक्षणीं निमतें । होऊनियां	ज्ञाने.१५.१६.४८२
१०५२८८. होऊनियां	जया आत्मज्ञानाचां ठायीं । कर्म आपुलेया जीविता पाहीं । होऊनियां उतराई । लया जाय	ज्ञाने.१५.२०.५८५
१०५२८९. होऊनियां	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
१०५२९०. होऊनियां	आणि होऊनियां शरीरी । स्वर्गसंसाराचां दोहीं घरीं । नांदे जो पोटभरी । त्रिवर्गोपायें	ज्ञाने.१८.३४.७४५
१०५२९१. होऊनियां	तेव्हां सम्यग्ज्ञानाचिया । राणिवा उगाणूनि तया । परिवारु होऊनियां । राहत अंगें	ज्ञाने.१८.५३.१०६८
१०५२९२. होऊनियां	मग तयाचेनि प्रसादें । सर्वोपशांतिप्रमदे । कांतु होऊनियां स्वानंदें । स्वरूपींच रमसी	ज्ञाने.१८.६२.१३२०
१०५२९३. होऊनी	जरी कल्मषांचा आगरु । तूं भ्रांतीचा सागरु । व्यामोहाचा डोंगरु । होऊनी अससी	ज्ञाने.४.३६.१७२
१०५२९४. होऊनी	आतां तीख होऊनी मवाळ । जैसें जातीचें मुकुळ । कां तेज परी शीतळ । शशांकाचें	ज्ञाने.१६.२.११५
१०५२९५. होऊनी	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
१०५२९६. होकारी	धूम्ररजांची पिंजरी । वाजतिया वायूतें जरी होकारी । कां सूर्यबिंबामाझारीं । आंधारें रिगे	ज्ञाने.९.९.१२५
१०५२९७. होड	घरीं दिसे सांकड । देहींची आयती रोड । परी दानीं जया होड । सुरतरूसीं	ज्ञाने.१३.७.२१०
१०५२९८. होडा	मग प्रत्याहाराचा आधाडा । जो बुद्धीचियाहि पाया निसरडा । जेथ हटिये सांडिती होडा । कडेलग	ज्ञाने.६.३.५६
१०५२९९. होडा	हृदयवृत्ती पुढां । आंगचि घे दवडा । काज करी होडा । मानसेंशीं	ज्ञाने.१३.७.४४०
१०५३००. होडा	संसाराचिया पायां पुढां । पळती वीतराग होडा । ओलांडोनि ब्रह्मपदाचा कर्मकडा । घालिती मागां	ज्ञाने.१५.४.२७८

१०५३०१. होडा	आणि समर्थु आपुला खोडा । शिसें वाहवी जैसा होडा । तैसा भुंजौनि जो गाढा । परिग्रहो	ज्ञाने.१८.५३.१०६२
१०५३०२. होडी	तयाचिये देशींचां झाडीं । कल्पतरूतें होडी । न जिणावें कां येवढी । मायबापु असतां	ज्ञाने.१८.७८.१६४२
१०५३०३. होडे	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
१०५३०४. होणां	सूर्याचां होणां होईजे । कां सूर्यासवेंचि जाईजे । हें विकलेपण साजे । प्रभेसी जेवीं	ज्ञाने.१३.१०.६०८
१०५३०५. होणां	सृष्टीचां होणां न रचे । सर्वसंहारें न वेंचे । आथी नाथी या दोहींचें । पंचत्व तो	ज्ञाने.१३.३१.१११२
१०५३०६. होणारासारिखी	म्हणोनि भोग्य तें त्रिशुद्धी न चुके । आणि बुद्धिही होणारासारिखी ठाके । माझां कपाळीं पिटावें लोकें । तें लोटेल काह्या	ज्ञाने.११.२६.४०२
१०५३०७. होणीं	इयें दोन्हीं जैशीं होणीं । एकीं साक्षीभूत सुवर्णीं । तैसी व्यक्ताव्यक्ताची कडसणी । वस्तूंचां ठायीं	ज्ञाने.८.२०.१७४
१०५३०८. होणें	माझें अव्ययत्व तरी न नसे । परी होणें जाणें एक दिसे । तें प्रतिबिंबे मायावशें । माझांचि ठायीं	ज्ञाने.४.६.४५
१०५३०९. होणें	तेविं मृत्यूचेनि अवसरें एकें । जें येऊनि जीवासमोर ठाके । तें होणें मग न चुके । भलतयापरी	ज्ञाने.८.५.७२
१०५३१०. होणें	हेंचि कवणें एकें मिसें । चित्त माझां ठायीं प्रवेशे । येतुलें हो मग आपैसें । मी होणें असे	ज्ञाने.९.३२.४६३
१०५३११. होणें	अगा कवणें एकें बोलें । माझेपण जऱ्ही जाहालें । तरी मी होणें आलें । हाता निरुतें	ज्ञाने.९.३२.४७३
१०५३१२. होणें	अगा विषाचे कांदे वाटुनी । जो रस घेइजे पिळुनी । तया नाम अमृत ठेवूनी । जैसें अमर होणें	ज्ञाने.९.३३.४९८
१०५३१३. होणें	जेथींचिये अनित्यतेची थोरी । करितया ब्रह्मयाचें आयुष्यवेरी । कैसें नाहीं होणें अवधारीं । निपटूनियां	ज्ञाने.९.३३.५०६
१०५३१४. होणें	तेथ तुझेनि गोसावीपणें । एकवेळ बुद्धीचिया ठाया येणें । हें दुसरें वराह होणें । पडिलें तुज	ज्ञाने.११.१.६२
१०५३१५. होणें	आणि माझें जें जाणणें नेणणें । तें तंव भूतांचिया दैवाचें करणें । म्हणोनि भूतीं भावाचें होणें । विषम पडे	ज्ञाने.१०.४-५.८९
१०५३१६. होणें	आम्हीं सावियाचि जैं प्रसन्न होणें । तैं आंगाचिवरी म्हणे देणें । वांचोनि जीव असे वेंचणें । कवणासि गा	ज्ञाने.११.४७.६११
१०५३१७. होणें	तरी कवणेही विषयींचें । साम्य होणें न रुचे । संभावितपणाचें । वोझें जया	ज्ञाने.१३.७.१८४
१०५३१८. होणें	तयाचें नांव घेणें । हें वाचे शूद्रान्न होणें । परि घडलें लक्षणें । बोलतां इयें	ज्ञाने.१३.११.६७३
१०५३१९. होणें	म्हणोनि केवळा पुरुषा । नाहीं होणें भोगणें देखा । येथ गुणसंगुचि अशेखा- । लागी मूळ	ज्ञाने.१३.२१.१०२०
१०५३२०. होणें	येणेंचि पैं कारणें । जैं पहिलें सृष्टीचें जुंपणें । तैं ही तया होणें । पडेचिना	ज्ञाने.१४.२.५७
१०५३२१. होणें	तरंगभंगु सांडीं पडे । विजूही न पुरे होडे । आभासासि तेणें पाडें । होणें जाणें गा	ज्ञाने.१५.३.२४५
१०५३२२. होणें	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
१०५३२३. होणें	ना येथ यथार्थज्ञानें एक होणें । ना अन्यत्वें दुजें घेणें । ऐसें निखळ जें नेणणें । तेंचि तें रूप	ज्ञाने.१५.१६.५०४
१०५३२४. होणें	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
१०५३२५. होणें	तेवीं सत्स्वरूप रुचलेपणें । बुद्धी जें ऐसें अनन्य होणें । ते सत्त्वशुद्धी म्हणे । केशिहंता	ज्ञाने.१६.१.८०
१०५३२६. होणें	तैसेनि विकलेपणें । जें योगज्ञानींच या वृत्तिक होणें । तो तिजा गुण म्हणे । श्रीकृष्णनाथु	ज्ञाने.१६.१.८४
१०५३२७. होणें	तेही तेंही ठाईं मिळणी । समयो सांजवेळु कां रजनी । तेव्हां उदार होणें धनीं । चोरियेचां	ज्ञाने.१७.२२.२९५

१०५३२८. होणें	स्तुती कांहीं न बोलणें । पूजा कांहीं न करणें । सन्निधीं कांहीं न होणें । तुझां ठायीं	ज्ञाने.१८.२५
१०५३२९. होणें	न पेरितां सैंघ तृणें । उठती तैसें साळीचें होणें । नाहीं गा राबाउणें । जयापरी	ज्ञाने.१८.१.९५
१०५३३०. होणें	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
१०५३३१. होणें	थिल्लराचेनि जालेपणें । सूर्यासि आणी होणें । तयाचां नाशीं नाशणें । कंपें कंपु	ज्ञाने.१८.१६.३८७
१०५३३२. होणें	कैंचा लोंवेवीण कांबळा । मातियेवीण मोदळा । कां जळेंवीण कल्लोळा । होणें आहे	ज्ञाने.१८.४०.८१४
१०५३३३. होणें	आदित्याचीं झाडें । सदा सन्मुख सूर्याकडे । तेवीं समोर शत्रूपुढें । होणें सदा	ज्ञाने.१८.४३.८६५
१०५३३४. होणें	तें उमप गा दान । जेथ सहावें गुणरत्न । आणि आज्ञे एकायतन । होणें जें कां	ज्ञाने.१८.४३.८७०
१०५३३५. होणें	तो जेणें क्रमें ब्रह्म । होणें करी गा सुगम । तया क्रमाचें आतां वर्म । आईक सांगों	ज्ञाने.१८.५०.१०१०
१०५३३६. होणें	म्हणौनि मी होणें नाहीं । तया मीचि आहें केहीं । मग भजेल हें कायी । बोलों कीर	ज्ञाने.१८.५५.११४६
१०५३३७. होणेंजाणें	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
१०५३३८. होणेनवीण	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
१०५३३९. होत	पृथ्वीतळ उलथों पहात । आकाश असे आसुडत । तेथ सडा होत । नक्षत्रांचा	ज्ञाने.१.१९.१५६
१०५३४०. होत	देखें देह कांपत । तोंड असे कोरडें होत । विकळता उपजत । गात्रांसी	ज्ञाने.१.२८-३०.१९६
१०५३४१. होत	अनादिसिद्ध हें आघवें । होत जात स्वभावें । तरी तुवां कां शोचावें । सांगें मज	ज्ञाने.२.११.१००
१०५३४२. होत	ना तरी उदोअस्तु आपैसें । अखंडित होत जात जैसे । हें जन्ममरण तैसें । अनिवार जगीं	ज्ञाने.२.२७.१६०
१०५३४३. होत	याचेनिचि स्वभावें । हें होत जात आघवें । तरी सांग काय शोचावें । एथ तुवां	ज्ञाने.२.३०.१७८
१०५३४४. होत	तिया सुखसंपत्ति जोडलिया । मग स्वर्गा वाती वांकुलिया । हृदयाचां जीवीं गुतकुलिया । होत आहाती	ज्ञाने.७.३०.१९०
१०५३४५. होत	पाहें पां तरंग होत जात । परि तेथ उदक तें अखंड असत । तेवीं भूतभावीं नाशिवंत । अविनाश जें	ज्ञाने.८.२०.१७७
१०५३४६. होत	उकलूं विषयांचा पेटा । होत मनाचां चोहटां । तो सुखदुःखाचा राजवांटा । भीतराहि पावे	ज्ञाने.८.२१-२२.१८४
१०५३४७. होत	अर्थ बोलाची वाट पाहे । तेथ अभिप्रावो अभिप्रायातें विये । भावाचा फुलौरा होत जाये । मतिवरी	ज्ञाने.९.२७
१०५३४८. होत	परी रायारंका पाड धरूं । नेणती सानेयां थोरां कडसणी करूं । एकसरें आनंदाचें आवारू । होत जगा	ज्ञाने.९.१४.२०२
१०५३४९. होत	तैसें प्रयाग होत सामरस्याचें । वरी वोसाण तरत सात्त्विकाचें । ते संवादचतुष्पथींचे । गणेश जाहले	ज्ञाने.१०.९.१२४
१०५३५०. होत	मीनले गंगेयमुनेचे ओघ । तैसें रसां जाहलें प्रयाग । म्हणोनि सुस्नात होत जग । आघवें एथ	ज्ञाने.११.६
१०५३५१. होत	जेथ उन्मीलन होत आहे दिठी । तेथ पसरती आदित्यांचिया सृष्टी । पुढती निमीलनीं मिठी । देत आहाती	ज्ञाने.११.६.१४१
१०५३५२. होत	वदनींचिया वाफेसवें । होत ज्वाळामय आघवें । जेथ पावकादिक पावे । समूह वसूंचें	ज्ञाने.११.६.१४२
१०५३५३. होत	जयांचिया किरणांचेनि निखरेपणें । नक्षत्रांचे होत फुटाणे । तेजें खिरडला वन्हि म्हणे । समुद्रीं रिघों	ज्ञाने.११.१०.२१६
१०५३५४. होत	तैसें पसरलेनि प्रकाशें । सैंघ पांचवनिया ज्वाळांचे वळसे । पडतां ब्रह्मकटाह कोळिसे । होत आहाती	ज्ञाने.११.१७.३०५

१०५३५५. होत	परि सिसाळें मुकुटेंसीं । पडिलीं दाढांचां सांडसीं । पीठ होत कैसीं । दिसत आहाती	ज्ञाने.११.२७.४१५
१०५३५६. होत	जे उत्पत्ति प्रलयो होत । ते इयेचे सायंप्रात । हें असो अद्भुत । मोहन हे	ज्ञाने.१३.२१.९९५
१०५३५७. होत	शरीरादि समस्त । मानिताति तृणवत । जीवें संतांचें होत । वाहणधरु	ज्ञाने.१३.३४.११३२
१०५३५८. होत	ऐसैसियापरी । ज्ञानाचिया भरोवरी । करूनियां अंतरीं । निरुते होत	ज्ञाने.१३.३४.११३३
१०५३५९. होत	सत्त्वरजतमांचां । भेदीं पसरु कर्माचां । होत असे तो गुणांचा । विकारु हा	ज्ञाने.१४.१९.२९४
१०५३६०. होत	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
१०५३६१. होत	तो न पढो कां ब्रह्मसूत्र । न लोढो सर्व शास्त्र । सिद्धांत न होत स्वतंत्र । तयाचां हातीं	ज्ञाने.१७.४.८५
१०५३६२. होत	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
१०५३६३. होत	भक्त जैसेनि जेथ पाहे । तेथ तें तेंचि होत जाये । तो मी तुझें जाहालों आहें । खेळणें आजि	ज्ञाने.१८.१३.२८४
१०५३६४. होत	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
१०५३६५. होत	नाना चालीचिया वाढी । वाट होत जाय थोडी । मग पातला ठायीं बुडी । देऊनि निमे	ज्ञाने.१८.५४.११०३
१०५३६६. होत	जे इये गीतेचीं अक्षरें । जेतुलीं का कर्णद्वारें । रिघती तेतुले होत पुरे । अश्वमेध कीं	ज्ञाने.१८.७१.१५३५
१०५३६७. होतचि	तेथ क्षुधादु:खें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
१०५३६८. होतचि	कर्म होतचि असे तेव्हांही । परी तें होणें नव्हे पाहीं । तो अन्यायो गा अन्यायीं । हेतु जाणावा	ज्ञाने.१८.१५.३७६
१०५३६९. होतसे	माझें अतिशय मन व्याकुळ । होतसे वाचा बरळ । जे वधावे हे सकळ । येणें नांवें	ज्ञाने.१.२८-३०.२०६
१०५३७०. होतसे	इंद्रियांचिया संगती । जिये पसरु होतसे मती । ते स्थिर होईल मागुती । आत्मस्वरूपीं	ज्ञाने.२.५३.२८३
१०५३७१. होतसे	घटीं थोडेसें उदक घालिजे । तेणें न गळे तरी वरिता भरिजे । तैसा परिसौनि पाहिलासि तंव परिसविजे । ऐसेंचि होतसे	ज्ञाने.१०.१.५१
१०५३७२. होतसे	ऐसा माझारिलीं सांकडां । बापुड्या त्रैलोक्याचा होतसे हुरडा । हा ध्वनि जी फुडा । चोजवला मज	ज्ञाने.११.२०.३२४
१०५३७३. होतसे	मग म्हणतसे प्रसीद प्रसीद । वाचा होतसे सद्गद । काढी जी अपराध- । समुद्रौनि मातें	ज्ञाने.११.४४.५६८
१०५३७४. होतसे	तैसें जी होतसे देवा । तया अवधानाचिया लवलवा । पाहातां व्याख्यान चढलें थांवा । चौगुणें वरी	ज्ञाने.१३.३४.११५०
१०५३७५. होतसे	आतां असो हें किडाळ । बोली न करूं पघळ । सांगतांचि सफोल । होतसे वाचा	ज्ञाने.१६.८.३१३
१०५३७६. होतसे	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
१०५३७७. होतसे	जैसें रसौषध खरें । आपुलें काज करूनि पुरें । आपणही नुरे । तैसें होतसे	ज्ञाने.१८.५३.१०७९
१०५३७८. होतसे	म्हणौनि ब्रह्मेंसीं तया । ऐक्याचा समो धनंजया । होतसे तैं उपाया । वोहटु पडे	ज्ञाने.१८.५३.१०८४
१०५३७९. होतसे	तैसे श्रीकृष्ण अर्जुन दोन्ही । संवादले तें मनीं । धरितां मजही वानी । तेचि होतसे	ज्ञाने.१८.७४.१६०१
१०५३८०. होतसे	येथ गुरुत्वा होतसे उणें । ऐसें झणें कोण्ही म्हणे । वन्हि प्रकाश दीपपणें । प्रकाशी आपला	ज्ञाने.१८.७८.१६५०
१०५३८१. होता	तो घोष तरी उपसंहरला । परी पडिसाद होता राहिला । तेणें दळभार विध्वंसिला । कौरवांचा	ज्ञाने.१.१९.१६१

१०५३८२. होता	तंव कृष्ण म्हणे पंडुसुता । तो विवस्वतु जैं होता । तैं आम्ही नसों ऐसी चित्ता । भ्रांति जरी तुज	ज्ञाने.४.५.४१
१०५३८३. होता	जें हें हवन मी होता । कां इयें यज्ञीं हा भोक्ता । ऐसीया बुद्धीसि नाहीं भंगता । म्हणऊनियां	ज्ञाने.४.२४.११९
१०५३८४. होता	जया अविद्याजात जाळितां । जें उरलें निजस्वभावतां । जेथ अग्नि आणि होता । उरेचिना	ज्ञाने.४.३०.१४९
१०५३८५. होता	मागां सकळ कर्माचा संन्यासु । तुम्हींचि निरोपिला होता बहुवसु । तरी कर्मयोगीं केवीं अतिरसु । पोखीतसां पुढती	ज्ञाने.५.१.२
१०५३८६. होता	म्हणोनि सांगें गोविंदा । कवण एकु मोक्षपदा । झोंबत होता श्रद्धा । उपायेंविण	ज्ञाने.६.३७-३९.४३१
१०५३८७. होता	तंव इये शब्दकुपिकेतळीं । नोडवेचि अवधानाची अंजुळी । जे नावेक अर्जुन तये वेळीं । मागांचि होता	ज्ञाने.७.३०.१८५
१०५३८८. होता	होता मी हवन कीजे । तेथ अग्नि तो स्वरूप माझें । आणि हुतक वस्तु जें जें । तेंही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६८
१०५३८९. होता	एऱ्हवीं माझा तरी येतुलेवरी । एथ निश्चय होता अवधारीं । जे आतांचि सातांही सागरीं । एकत्र मिळिजे	ज्ञाने.११.१.५६
१०५३९०. होता	तेथ बैठला होता जिया सवा । तयाचिकडे मस्तक खालविला देवा । जोडूनि करसंपुट बरवा । बोलतु असे	ज्ञाने.११.१४.२५४
१०५३९१. होता	हो कां जे महाप्रळयींचा भडाडु । होता काळाग्निरुद्राचां ठायीं गूढु । तो तृतीयनयनाचा मढु । फुटला जैसा	ज्ञाने.११.१७.३०४
१०५३९२. होता	जे मी मारिता हे कौरव मरते । ऐसेनि वेंटाळिला होता मोहें बहुतें । तो फेडावयालागीं अनंतें । हें दाखविलें निज	ज्ञाने.११.२६.४०७
१०५३९३. होता	होता मरणमहामारीं गेला । तो मागुता सावधु जाहला । मग लागला बोला । चित्त देऊं	ज्ञाने.११.३२.४५५
१०५३९४. होता	परि हें असो आतां । महेशातें वानितां । आत्मस्तुति होता । संचारु असे	ज्ञाने.१२.१९.२१७
१०५३९५. होता	अगा अज्ञानाचिया निदा । जो घोरत होता बदबदा । तो स्वस्वरूपीं प्रबुद्धा । चेइला कीं	ज्ञाने.१४.२०.३०३
१०५३९६. होता	तेथ शब्दांकुर वरिपडी । श्रोत्रा वाढी देव्हडी । होता करित कांडीं । आकांक्षेचीं	ज्ञाने.१५.१.१००
१०५३९७. होता	जो अर्जुन कृष्णीं विरत होता । तो परतोनिया मागुता । प्रश्नावळीची कथा । ऐकों आला	ज्ञाने.१५.१५.४६०
१०५३९८. होता	मज चैतन्यशंभूचां माथां । जो निक्षेपु होता पार्था । तया गौतमु जालासि आस्था- । निधी तूं गा	ज्ञाने.१५.२०.५७८
१०५३९९. होता	तो आवडे तेवढा घेतां । भलतेया विरुद्ध जरी न होता । तरी उपमे येता । कापूर कीं	ज्ञाने.१६.२.१७२
१०५४००. होता	पैं सृष्टीचिया उपक्रमा- । पूर्वीं गा वीरोत्तमा । वेडा ऐसा ब्रह्मा । एकला होता	ज्ञाने.१७.२३.३३६
१०५४०१. होता	तरी अविद्येचिया निदा । विश्वस्वप्नाचा हा धांदा । भोगीत होता प्रबुद्धा । अनादि जो	ज्ञाने.१८.१७.४०३
१०५४०२. होता	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
१०५४०३. होता	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
१०५४०४. होतां	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
१०५४०५. होतां	म्हणोनि नाइकणें पावे । तंव आइकोनि घाली आघवें । पंगु न होतां जावें । तेथ जाय	ज्ञाने.१३.८.५७७
१०५४०६. होतां	कां तिन्ही काळ होतां । त्रिधा नव्हे सविता । तैसा सुखदु:खीं चित्ता । भेदु नाहीं	ज्ञाने.१३.९.६०१
१०५४०७. होतां	सायंप्रातर्मध्यान्ह । होतां जातां दिनमान । जैसें कां गगन । पालटेना	ज्ञाने.१३.१६.९२२
१०५४०८. होतां	येतुलेनि पंडुसुता । अनुभव लाहाणा आयिता । येर तंव तुज होतां । सायास नाहीं	ज्ञाने.१३.२५.१०४८

१०५४०९. होतां	नातरी आपण जळीं । बिंबलों तीरोनी न्याहाळी । चळण होतां कल्लोळीं । अनेकधा	ज्ञाने.१४.१९.२८९
१०५४१०. होतां	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्मे नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
१०५४११. होतां	नाना उपवढ होतां खेंवो । नुरे स्वप्नसंभ्रमाचा ठावो । स्वप्रतीतिधारेचा वाहो । करील तैसें	ज्ञाने.१५.३.२६४
१०५४१२. होतां	कां नाडरचि भरे शोषे । सूर्यु तो जैसा तैसाचि असे । देह होतां जातां तैसें । देखती मातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८७
१०५४१३. होतां	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
१०५४१४. होतां	जयाचा रश्मिपुंजु निबरु । होतां स्वरूप उखरीं स्थिरु । ये महासिद्धीचा पूरु । मृगजळाचा तें	ज्ञाने.१६.९
१०५४१५. होतां	तियापरी यियें अपारें । होतां जातां जन्मांतरें । परी त्रिगुणत्व न व्यभिचरे । प्राणियांचें	ज्ञाने.१७.२.६०
१०५४१६. होतां	तेथ रविचंद्राहुमेळु । होतां पाहे पुण्यकाळु । का तयासारिखा निर्मळु । आनुही जाला	ज्ञाने.१७.२०.२७२
१०५४१७. होतां	हेंही असो लोकांचिया । राहाटी होतां आघविया । कोण काम सवितया । आंगा आलें	ज्ञाने.१८.१३.३१२
१०५४१८. होतां	आणि विषयेंद्रियां । मेळु होतां धनंजया । जें सुख जाय थडिया । सांडूनि दोन्ही	ज्ञाने.१८.३८.७९४
१०५४१९. होतां	पैं जळा आपणपें देतां । लवण भुललें पंडुसुता । कीं आघवें तयाचें होतां । न लजेचि तें	ज्ञाने.१८.६४.१३५०
१०५४२०. होतां	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
१०५४२१. होतां	का जे एकाक्षरपणेंसीं । त्रिमात्रकेचिये कुशीं । प्रणवु होतां गर्भवासीं । सांकडला	ज्ञाने.१८.६८.१५१०
१०५४२२. होतां	नादु वाद्या न येतां । तरी कां गोचरु होता । फुलें न होतां घेपता । आमोदु केवीं	ज्ञाने.१८.७८.१७०१
१०५४२३. होताति	जी सहस्त्रशीर्षयाचें देखिलें । कोडीवरी होताति एकिवेळें । कीं परब्रह्मचि वदनफळें । मोडोनि आलें	ज्ञाने.११.१६.२६९
१०५४२४. होताति	हे विश्वरूपाचे सोहळे । भोगूनि निवाले जी डोळे । आतां होताति आधले । कृष्णमूर्तीलागीं	ज्ञाने.११.४६.६०६
१०५४२५. होतासि	परि मकरतुंडामागिलेकडे । होतासि तोचि तूं एवढें । रूप जाहलासि हें फुडें । वोळखिलें मियां	ज्ञाने.११.१६.२९३
१०५४२६. होतासि	तिये विनयद्रुमाचिये आरवीं । सुरवाडली सात्त्विकांची माधवी । म्हणोनि करसंपुटपल्लवीं । तूं होतासि फळ	ज्ञाने.११.२२.३३७
१०५४२७. होतासी	ऐसा कवणे ठायाहूनि तूं आलासी । एथ बैसलासि कीं उभा आहासि । आणि तूं कवणिये मायेचिये पोटीं होतासी । तुझें ठाण केवढें	ज्ञाने.११.१६.२७४
१०५४२८. होताहे	माझां हृदयरंगणीं । होताहे हरिखलतांची लावणी । सुखेंसीं बुझावणी । जाहली मज	ज्ञाने.११.५१.६७२
१०५४२९. होति	ऐका रसाळपणाचिया लोभा । कीं श्रवणींचि होति जिभा । बोलें इंद्रिया लागे कळंभा । एकमेकां	ज्ञाने.६.१६
१०५४३०. होतिया	सनकादिकांचिया आशा । वाढीनल्या होतिया कीर बहुवसा । परी त्याही येणें मानें यशा । येतीचिना	ज्ञाने.४.१०
१०५४३१. होतिया	तैसीं व्यासादिकांचीं बोलणीं । तिया मजपाशीं चिद्रत्नांचिया खाणी । परि उपेक्षया जात होतिया तरणी । तुजवीण कृष्णा	ज्ञाने.१०.१३.१६२
१०५४३२. होतिया	जी किरडूं तरी कापडाचें । परी लहरी येत होतिया साचें । ऐसें वायां मरतया जीवाचें । श्रेय तुवां घेतलें	ज्ञाने.११.१.५४
१०५४३३. होतियां	तया एकैकाचे भीतरीं पाहिजे । तंव बीजाचाचि भरिला देखिजे । माजीं होतियां जातियां नेणिजे । लेख जीवां	ज्ञाने.८.३.२३
१०५४३४. होती	अहो अर्जुनाचिये पांती । जे परिसणया योग्य होती । तिहीं कृपा करूनि संतीं । अवधान द्यावें	ज्ञाने.१.६२
१०५४३५. होती	जिया उत्तमे कुळींचिया होती । आणि गुणलावण्य आथी । तिया आणिकीतें न साहती । सुतेजपणें	ज्ञाने.१.२८.१८६

१०५४३६. होती	एथ समर्थु एक आथी । तयापासूनि भूतें होती । तरी हें वायांचि काय बोलती । जगामाजीं	ज्ञाने.२.११.९६
१०५४३७. होती	तूं भ्रमलेपणें अहंकृती । यांसि घातु न धरिसी चित्तीं । तरी सांगें कायि हे होती । चिरंतन	ज्ञाने.२.११.९८
१०५४३८. होती	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
१०५४३९. होती	तैसीं चैतन्याचां ठायीं । इये शरीरांतरे होती जाती पाहीं । ऐसें जाणे तया नाहीं । व्यामोहदुःख	ज्ञाने.२.१३.११०
१०५४४०. होती	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
१०५४४१. होती	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचे म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.५८.३०२
१०५४४२. होती	जैसें जात्यंधा पळणी पावे । मग ते काकुळती सैरा धांवे । तैसें बुद्धिसि होती भवे । धनुर्धरा	ज्ञाने.२.६२-६३.३२६
१०५४४३. होती	तैसीं इंद्रियें आपैतीं होती । जयाचें म्हणितलें करिती । तयाची प्रज्ञा जाण स्थिती । पातली असे	ज्ञाने.२.६८.३५३
१०५४४४. होती	पार्था नवल हें पाही । जेथ स्वर्गसुख लेखनीय नाहीं । तेथ ऋद्धिसिद्धि कायी । प्राकृता होती	ज्ञाने.२.७०.३६५
१०५४४५. होती	येर योगिये कर्माधारें । विहितेंचि निजाचारें । पूर्णता अवसरें । पावतें होती	ज्ञाने.३.३.४४
१०५४४६. होती	म्हणूनि शरीरी जरी होती । तरी कर्मबंधा नाकळती । जैसा कां भूतचेष्टा गभस्ती । घेपवेना	ज्ञाने.३.२८.१८३
१०५४४७. होती	सर्वज्ञुही जे होती । हे उपायही जाणती । तेही परधर्में व्यभिचरति । कवणें गुणें	ज्ञाने.३.३६.२३३
१०५४४८. होती	हे चिखलेंवीण रोंविती । पाशिकेंवीण गोंविती । हे कवणाजोगे न होती । आतौटेपणें	ज्ञाने.३.३७.२५९
१०५४४९. होती	तैसे उपाय कीजती जे जे । ते यांसीचि होती विरजे । म्हणोनि हटियांतें जिणिजे । इहींचि जगीं	ज्ञाने.३.४०.२६६
१०५४५०. होती	तरी मागील जे वार्ता । तुवां सांगितली होती अनंता । ते नावेक मज चित्ता । मानेचिना	ज्ञाने.४.४.३६
१०५४५१. होती	एऱ्हवीं परापर न शोचिती । जे कामनाशून्य होती । वाटा केंवेळीं न वचती । क्रोधाचिया	ज्ञाने.४.१०.६०
१०५४५२. होती	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
१०५४५३. होती	तो म्हणे गा कुंतीसुता । हे संन्यासयोग विचारितां । मोक्षकर तत्त्वता । दोनीहि होती	ज्ञाने.५.२.१५
१०५४५४. होती	एऱ्हवीं तरी पार्था । जे मूर्ख होती सर्वथा । ते सांख्यकर्मसंस्था । जाणती केवीं	ज्ञाने.५.४.२६
१०५४५५. होती	कैसें उन्मेखचांदिणें तार । आणि भावार्था पडे गार । हेचि श्लोकार्थकुमुदी तरी फार । साविया होती	ज्ञाने.६.१०.१३४
१०५४५६. होती	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
१०५४५७. होती	एऱ्हवीं तरी दोन्ही तेव्हांचि मिळती । परी कुंडलिनी नावेक दुश्चित्त होती । ते तयातें म्हणे परौती । तुम्हीचि कायसी एथें	ज्ञाने.६.१४.२३८
१०५४५८. होती	दांतही आन होती । परि अपाडें सानेजती । जैसी दुबाहीं बैसे पांती । हिरेयांची	ज्ञाने.६.१४.२६३
१०५४५९. होती	करचरणतळें । जैसीं कां रातोत्पलें । पाखाळीं होती डोळे । काय सांगों	ज्ञाने.६.१४.२६५
१०५४६०. होती	हो कां जे पवनाची पुतळी । पांघुरली होती सोनेसळी । ते फेडूनियां वेगळी । ठेविली तिया	ज्ञाने.६.१४.२८४
१०५४६१. होती	इये अभ्यासीं जे दृढ होती । ते भरंवसेनि ब्रह्मत्वा येती । हें सांगतियाचि रीती । कळलें मज	ज्ञाने.६.१५.३३०
१०५४६२. होती	कां स्वरूपें तरी बहुतें आहाती । परी तैसीं सोनीं बहुवें न होती । ऐसी ऐक्याचळाची स्थिती । केली जेणें	ज्ञाने.६.३१.३९९

१०५४६३. होती	हे समविषम भाव । आणिकही विचित्र जें सर्व । तें मानी जैसे अवयव । आपुले होती	ज्ञाने.६.३२.४०६
१०५४६४. होती	आणि मागील जे सद्बुद्धि । जेथ जीविता जाहाली होती अवधि । मग तोचि पुढती निरवधि । नवी लाहे	ज्ञाने.६.४४.४५७
१०५४६५. होती	होती चौऱ्यांशीं लक्ष थरा । येरा मिती नेणिजे भांडारा । भरे आदिशून्याचा गाभारा । नाणेयांसी	ज्ञाने.७.६.२४
१०५४६६. होती	उदोअस्ताचे लोंढे । पाडीत जन्ममृत्यूचे चोंढे । जेथ पांचभौतिक बुडबुडे । होती जाती	ज्ञाने.७.१४.७६
१०५४६७. होती	येर तनुमनप्राणी । जे निरंतर माझेयाचि वाहणी । ते देहाचां निर्वाणीं । मीचि होती	ज्ञाने.७.२३.१५०
१०५४६८. होती	तेचि अविद्येची जवनिक फिटे । आणि भेदभावाची अवधि तुटे । मग म्हणों एक होऊनि जरी आटे । तरी काय दोनी होती	ज्ञाने.८.४.४१
१०५४६९. होती	ना ते अखंडचि आयती । परि संगें भिन्न गमली होती । ते सारीलिया मागौती । जैसी का तैसी	ज्ञाने.८.४.४४
१०५४७०. होती	म्हणोनि यापरी मातें । अंतकाळीं जाणतसाते । जे मोकलिती देहातें । ते मीचि होती	ज्ञाने.८.५.६८
१०५४७१. होती	तें ते पुरुष होती । जे यापरी लया जाती । तरी पार्था हेचि स्थिती । एक वेळ सांगों	ज्ञाने.८.११.१०८
१०५४७२. होती	ऐसे जे नित्ययुक्त । तयासि सुलभ मी सतत । म्हणऊनि देहांतीं निश्चित । मीचि होती	ज्ञाने.८.१४-१५.१३९
१०५४७३. होती	हें सांगावया काय उपपत्ती । जे जगाचा प्रळयो आणि संभूती । इये ब्रह्मभुवनींचिया होती । अहोरात्रामाजीं	ज्ञाने.८.१८-१९.१६५
१०५४७४. होती	जैसें आटलिया रुपें । आटलेपण ते खोटी म्हणिपे । पुढती तो घनाकारु हारपे । जे वेळीं अळंकार होती	ज्ञाने.८.२०.१७३
१०५४७५. होती	म्हणोनि काळशुद्धी जरी देह ठेविती । तरी ठेवितखेंवीं ब्रह्मचि होती । एऱ्हवीं अकाळीं तरी येती । संसारा पुढती	ज्ञाने.८.२३.२०६
१०५४७६. होती	ऐसिया समायोगाची निरुती । लाहोनि जे देह ठेविती । ते ब्रह्मविद होती । परब्रह्म	ज्ञाने.८.२४.२२१
१०५४७७. होती	कां जे लळेयांचे लळे सरती । मनोरथांचे मनौरे पुरती । जरी माहेरें श्रीमंतें होती । तुम्हां ऐसीं	ज्ञाने.९.३
१०५४७८. होती	पाहें पां कापसाचां पोटीं । काय कापडाची होती पेटी । तो वेढितयाचिया दिठी । कापड जाहला	ज्ञाने.९.५.७६
१०५४७९. होती	ग्रीष्माचां अतिरसीं । सबीजें तृणें जैसीं । मागुती भूमीसी । सुलीनें होती	ज्ञाने.९.७.१०१
१०५४८०. होती	कां जें मियां अधिष्ठिलिया प्रकृती । होती चराचराचिया संभूती । म्हणोनि मी हेतु हें उपपत्ती । घडे यया	ज्ञाने.९.१०.१३२
१०५४८१. होती	जया ॐकाराचिये कुशी । अक्षरें होती अउमकारेंसीं । जियें उपजत वेदेंसीं । उठलीं तिन्हीं	ज्ञाने.९.१७.२७६
१०५४८२. होती	देख पां गा किरीटी । आश्रमधर्माचिया राहाटी । विधिमार्गा कसवटी । जे आपणचि होती	ज्ञाने.९.२०.३०७
१०५४८३. होती	कां दहाही इंद्रियें आहाती । इयें जरी एकेंचि देहींचीं होती । आणि इहीं सेविले विषयो जाती । एकाचि ठाया	ज्ञाने.९.२३.३४७
१०५४८४. होती	तियां खेळतां करिती घरकुलीं । तयां नामें अमरपुरें जरि ठेविलीं । तरि न होती काय बाहुलीं । इंद्रादिक तयांचीं	ज्ञाने.९.२५.३७४
१०५४८५. होती	तियां नावडोनि जेव्हां मोडती । तेव्हां महेंद्राचे रंक होती । तियां झाडां येउते जयां पाहती । ते कल्पवृक्ष	ज्ञाने.९.२५.३७५
१०५४८६. होती	मग जाती व्यक्ती पडे बिंदुलें । जेव्हां भाव होती मज मीनले । जैसे लवणकण घातले । सागरामाजीं	ज्ञाने.९.३२.४६१
१०५४८७. होती	होती देहबुद्धि एकसरी । ते आनंदभांडारा केली वोवरी । मन गीतार्थसागरीं । जळशयन जालें	ज्ञाने.१०.२१
१०५४८८. होती	तेंचि षष्ठामाजीं प्रगट । आसनालागोनि स्पष्ट । जीवात्मभाव एकवाट । होती जेणें	ज्ञाने.१०.२६
१०५४८९. होती	देशियेचेनि नागरपणें । शांतु शृंगारातें जिणे । तरि ओंविया होती लेणें । साहित्यासी	ज्ञाने.१०.४२

१०५४९०. होती	दान यश अपकीर्ति । हे जे भाव सर्वत्र वसती । ते मजचि पासूनि होती । भूतांचां ठायीं	ज्ञाने.१०.४-५.८६
१०५४९१. होती	जैशीं जवळिकेंचीं सरोवरें । उचंबळलिया कालवती परस्परें । मग तरंगासि धवळारें । तरंगचि होती	ज्ञाने.१०.९.१२१
१०५४९२. होती	पैं असितादेवलाचेनही मुखें । मी एवंविधा तूंतें आइकें । परि तैं बुद्धि विषयविखें । घारिली होती	ज्ञाने.१०.१३.१५८
१०५४९३. होती	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
१०५४९४. होती	जगाचीं शुभाशुभें लिहिती । प्राणियांचया मानसांचा झाडा घेती । मग केलियानुरूप होती । भोगनियम जे	ज्ञाने.१०.२८-२९.२४५
१०५४९५. होती	जो निर्वचूं जातां वाढे । आइकिलयां उत्प्रेक्षे सळु चढे । जयावरी बोलतयांचीं गोडें । बोलणीं होती	ज्ञाने.१०.३२-३३.२६८
१०५४९६. होती	ऐसिया अहंकाराचिये वाढी । मियां आग्रहजळीं दिधली होती बुडी । चांगचि तूं एऱ्हवीं काढी । कवणु मातें	ज्ञाने.११.१.५८
१०५४९७. होती	इयें भूतें जयापरी होती । अथवा लया हन जैसेनि जाती । तें मजपुढां प्रकृती । विवंचिली देवें	ज्ञाने.११.२.७०
१०५४९८. होती	तैसी प्रकृति हे आड होती । ते देवेंचि सारिली परौती । मग परतत्त्व माझिये मती । शेजार केलें	ज्ञाने.११.२.७६
१०५४९९. होती	तूंतें आराधी ना आयके । होती पुंसा बोलावित कौतुकें । तिये वैकुंठीं तुवां गणिके । सुरवाडु केला	ज्ञाने.११.४.१०७
१०५५००. होती	पैं सौम्यतेचां वोलावां । मिती नेणिजे अश्विनौदेवां । श्रोत्रीं होती पांडवा । अनेक वायु	ज्ञाने.११.६.१४४
१०५५०१. होती	मागां बाळपणीं येणें श्रीपती । जैं एक वेळ खादली होती माती । तैं कोपोनियां हातीं । यशोदा धरिला	ज्ञाने.११.९.१८२
१०५५०२. होती	हो कां जे कृष्णाकृतीचिये मोडी । होती विश्वरूपपटाची घडी । ते अर्जुनाचिये आवडी । उकलूनी दाविली	ज्ञाने.११.५०.६५१
१०५५०३. होती	तया पांडवा ऐसें चित्तीं । आड विश्वरूपाची जवनिका होती । ते फिटोनि गेली परौती । हें भलें जाहलें	ज्ञाने.११.५०.६५७
१०५५०४. होती	इंद्रियें प्रवृत्ती भुलली । वाचा प्राणा चुकली । ऐसी आपांपरी होती जाली । शरीरग्रामीं	ज्ञाने.११.५१.६६५
१०५५०५. होती	ऐसाही जरी धिंवसा । बांधोनियां आकाशा । झोंबती तरी क्लेशा । पात्र होती	ज्ञाने.१२.५.७४
१०५५०६. होती	वक्तृत्व गोडपणें । अमृतातें पारु म्हणे । रस होती वोळगणें । अक्षरांसी	ज्ञाने.१३.३
१०५५०७. होती	शून्यसेजसाळिये । सुलीनतेचिये तुळिये । निद्रा केली होती बळियें । संकल्पें येणें	ज्ञाने.१३.४.४२
१०५५०८. होती	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
१०५५०९. होती	तैसिया साचा उपास्ती । गोसावी सुप्रसन्न होती । तेथ मी विनंती । ऐसी करीन	ज्ञाने.१३.७.४०४
१०५५१०. होती	तें हें विषयवैराग्य । जें आत्मलाभाचें भाग्य । येणें ब्रह्मानंदा योग्य । जीव होती	ज्ञाने.१३.८.५२२
१०५५११. होती	पद्मदळेंसी इसाळे । भांडताति जे हे डोळे । ते होती पडवळें । पिकलीं जैसी	ज्ञाने.१३.८.५५९
१०५५१२. होती	मळमूत्रद्वारें । होऊनि ठाकती खोंकरें । नवसियें होती इतरें । माझां निधनीं	ज्ञाने.१३.८.५७१
१०५५१३. होती	हात होती खुळे । हें पुढील मोटकें कळे । आणि करूनि घाली सकळें । दानादिकें	ज्ञाने.१३.८.५७९
१०५५१४. होती	कोकीं नाहीं ठेलें । भारत तरी म्हणितलें । आगम आफाविले । मूर्त होती	ज्ञाने.१३.११.८३०
१०५५१५. होती	जैसें सरलियां लेख । आंख होती एक । तैसें साध्यसाधनादिक । ऐक्यासि ये	ज्ञाने.१३.१७.९३७
१०५५१६. होती	ते मातें किरीटी । हेंचि जाणोनियां शेवटीं । आपणपयां साटोवाटीं । मीचि होती	ज्ञाने.१३.१८.९४५

१०५५१७. होती	मीचि होती परी । हें मुख्य गा अवधारीं । सोहोपी सर्वांपरी । रचिली आम्हीं	ज्ञाने.१३.१८.९४६
१०५५१८. होती	जें कां केवळ तमें । होती जियें कर्मे । निषिद्धें अधमें । जाण तिये	ज्ञाने.१३.२०.९७४
१०५५१९. होती	तयांचेनि मुखें निघे । तेतुलें आदरें चांगें । ऐकोनियां आंगें । मनें होती	ज्ञाने.१३.२५.१०४३
१०५५२०. होती	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
१०५५२१. होती	भूतें आघवींचि होती । एकाचीं एक आहाती । परी पैं भूतप्रतीतीं । वेगळीक असे	ज्ञाने.१३.२७.१०५७
१०५५२२. होती	पैं नानाप्रयोजनशीळें । दीर्घे वक्रें वर्तुळें । होती एकीचींच फळें । तुंबिणीयेचीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६०
१०५५२३. होती	तैसें तयाचिये अनुस्यूती । होती जाती देहाकृती । तो घे ना सांडी सुमती । जैसा तैसा	ज्ञाने.१३.३१.१११५
१०५५२४. होती	तैसी वेगळी वेगळेपणें । प्रकृति जे अंत:करणें । देखती ते मी म्हणें । ब्रह्म होती	ज्ञाने.१३.३४.११३९
१०५५२५. होती	तें परमतत्त्व पार्था । होती ते सर्वथा । जे आत्मानात्मव्यवस्था- । राजहंसु	ज्ञाने.१३.३४.११४२
१०५५२६. होती	पांचां पांचही विरजीं । होती मनबुद्ध्यादि साजीं । हीं हेतु जारजीं । ऐसें जाण	ज्ञाने.१४.३.१०२
१०५५२७. होती	पैं रजतमविजयें । सत्त्व गा देहीं इये । वाढतां चिन्हें तियें । ऐसीं होती	ज्ञाने.१४.११-१५.२०४
१०५५२८. होती	सर्वेंद्रियांचां आंगणीं । विवेक करी राबणी । साचचि करचरणीं । होती डोळे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०६
१०५५२९. होती	तेवीं दोषादोषविवेकीं । इंद्रियेंचि होती पारखीं । नियमु बा रे पायिकी । बोळगे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२०८
१०५५३०. होती	इत्यादि वाढतां रजीं । इयें चिन्हें होती साजीं । आणि ऐशा समाजीं । वेंचे जरी देह	ज्ञाने.१४.११-१५.२३७
१०५५३१. होती	तैसें सत्त्वाचेनि नटनाचें । असणें जाणें जयांचें । ते तनुत्यागीं स्वर्गीचे । राय होती	ज्ञाने.१४.१८.२७१
१०५५३२. होती	तरी ऐसें निजनिजें । सामर्थ्यें तिन्ही सहजें । होती देहव्याजें । गुणचि हे	ज्ञाने.१४.१९.२८०
१०५५३३. होती	तैसे हे सांत:करण । देहचि होती त्रिगुण । म्हणोनि बंधा कारण । घडे कीर	ज्ञाने.१४.१९.२८३
१०५५३४. होती	परिस तयाचिया गा सत्ता । होती गुणक्रिया समस्ता । हें फुडें जाणे सविता । लौकिका जेवीं	ज्ञाने.१४.२३.३४५
१०५५३५. होती	आधणीं घातलिया हरळ । होती अमृताचे तांदुळ । जरी भुकेची राखे वेळ । जगन्नाथु	ज्ञाने.१५.२३
१०५५३६. होती	मग आकाश वायु द्योतक । आप पृथ्वी हे पांच फोंक । महाभूतांचे सारोख । सरळे होती	ज्ञाने.१५.१.९८
१०५५३७. होती	आणि अधीं फांकलीं डाळें । तियें होती मूळें । तयांही तळीं पघळे । वेल पालवु	ज्ञाने.१५.२.१४५
१०५५३८. होती	यया एकैकाचेनि आणगटें । चौऱ्यांशीं लक्षधा फुटे । ते वेळीं जीवशाखीं फांटे । सैंघ होती	ज्ञाने.१५.२.१४९
१०५५३९. होती	आणि शब्दादिक सुहावे । सहज रंगें हवावे । विषयपल्लव नवे । नीचचि होती	ज्ञाने.१५.२.१६१
१०५५४०. होती	तंव तंव होती थोराडें । अकर्मांचीं तळबुडें । आणि जन्मशाखा पुढें पुढें । घेती धांव	ज्ञाने.१५.२.१६८
१०५५४१. होती	ऐसे होती तरु तृण । लोह लोष्ट पाषाण । इया खांदिया तेवीं जाण । फळेंहि हेंचि	ज्ञाने.१५.२.१७३
१०५५४२. होती	म्हणोनि देहें मानुषें । इयें मुळें होती न चुके । ऐसें जगज्जनकें । बोलिलें तेणें	ज्ञाने.१५.२.१८२
१०५५४३. होती	तरी देवेंसि स्वयें एक होती । मग माघौते जे न येती । ते देवेंसि भिन्न आथी । कीं अभिन्न जी	ज्ञाने.१५.६.३२२

१०५५४४. होती	ते स्वर्गसंसारालागीं । धांवतां कर्ममार्गीं । दु:खाचां सेलभागीं । भागीन होती	ज्ञाने.१५.१५.४२७
१०५५४५. होती	हां गा सिंधूसि आनी होती । तरी गंगा कैसेनि मिळती । म्हणौनि मी न होतां भक्ती । अन्वयो आहे	ज्ञाने.१५.१९.५६७
१०५५४६. होती	सहज इष्टानिष्टकरणी । दोघीचि इया कवतुकिणी । हे नवमाध्यायीं उभारणी । केली होती	ज्ञाने.१६.६१
१०५५४७. होती	त्वचा पायें शिरीं । हालेयाही फडे न करी । वसंतींही अंबरीं । न होती पुष्पें	ज्ञाने.१६.२.१२६
१०५५४८. होती	कां विद्या गुरूपदिष्टा । बोभाइलियां चोहटां । इष्टदा परी अनिष्टा । हेतु होती	ज्ञाने.१६.४.२१९
१०५५४९. होती	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
१०५५५०. होती	वांछित तंव न पवती । मग कोरडियेचि आशेची संतती । वाढऊं वाढऊं होती । कोशकिडे	ज्ञाने.१६.१२.३३८
१०५५५१. होती	तरी तयांसी जेथ जाणें । तेथिंचें हें पहिलें पेणें । तें पावोनि येरें दारुणें । न होती दु:खें	ज्ञाने.१६.१९.४१३
१०५५५२. होती	तोही मी वोल्हावा हिरें । मग तमचि होती एकसरें । जेथ गेलें आंधारें । काळवंडैजे	ज्ञाने.१६.२०.४१६
१०५५५३. होती	ऐसें विश्वाचेया वोखटेया । अधम जे धनंजया । तें ते होती भोगूनियां । तामसा योनि	ज्ञाने.१६.२०.४२०
१०५५५४. होती	आणि अभ्यासीं विरजिया । होती जिया सामुग्रिया । त्याही नाहीं आपैतिया । तिये वेळीं	ज्ञाने.१७.१.३७
१०५५५५. होती	तेथही दोन गुण खांचती । मग एक धरी उन्नती । तैं तैसियाचि होती वृत्ती । जीवांचिया	ज्ञाने.१७.२.५७
१०५५५६. होती	आधीच द्रव्यें चुरमुरीं । वरि परिवडिजती मोहरी । जियें घेतां होती धुवारी । नाकेंतोंडें	ज्ञाने.१७.९.१४६
१०५५५७. होती	परी परिसाचां वरकलीं । नाहीं चोखाकिडाची बोली । तैसीं ब्रह्मीं अर्पितां केलीं । ब्रह्मचि होती	ज्ञाने.१७.२७.४०७
१०५५५८. होती	तैसीं एके हातवटिया । कर्में केलीं धनंजया । बंधकेंचि सोडवावया । मुख्यें होती	ज्ञाने.१८.५.१६४
१०५५५९. होती	पैं अवज्ञा आणि कामना । मातेचां ठायीं अर्जुना । केलिया दोनी पतना । हेतु होती	ज्ञाने.१८.९.२०२
१०५५६०. होती	जें श्वासोच्छ्वासवरी । होत निजेलियाही वरी । कांहीं न करणेंचि परी । होती जयाची	ज्ञाने.१८.११.२२५
१०५५६१. होती	गांवींचे देवळेश्वर । नियामकचि होती साचार । तरी देशींचे डोंगर । उगे कां असती	ज्ञाने.१८.२२.५७०
१०५५६२. होती	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३
१०५५६३. होती	कर्मीं राहाटी ऐसी । जयातें होती देखसी । तोचि जाण त्रिशुद्धीसी । राजस कर्ता	ज्ञाने.१८.२७.६६१
१०५५६४. होती	जिहीं गुणीं ते वर्ण चारी । जन्ममृत्यूंचिये कातरी । चुकोनियां ईश्वरीं । पैठे होती	ज्ञाने.१८.४१.८२४
१०५५६५. होती	पैं तेंचि होणेनवीण । प्रतीती आलें जें ब्रह्मपण । ते ब्रह्म होती जाण । योग्यता येथ	ज्ञाने.१८.५३.१०९०
१०५५६६. होती	म्हणोनि आघवींचि शास्त्रें । अविद्याविनाशाचीं पात्रें । वांचोनि न होती स्वतंत्रें । आत्मबोधीं	ज्ञाने.१८.५५.१२३३
१०५५६७. होती	तेथ सकळदु:खधामें । भुंजीजती जियें मृत्युजन्में । तियें दुर्गमेंचि सुगमें । होती तुज	ज्ञाने.१८.५८.१२७०
१०५५६८. होती	विविधा औत्सुक्यांची दाटी । चीप आतती होती कंठीं । ते करुनियां पैठी । हृदयामाजीं	ज्ञाने.१८.७२.१५५६
१०५५६९. होती	आणि रथींचिये राहाटी । घेईजो घोडेयासाठीं । तया आम्हां या गोष्टी । गोचरा होती	ज्ञाने.१८.७३.१५८१
१०५५७०. होती	पैं दर्पणाहूनि चोखें । दोन्ही होती सन्मुखें । तेथ येरीं येर देखे । आपणपें जैसें	ज्ञाने.१८.७४.१५९०

१०५५७१. होती	हिमवंतींचीं सरोवरें । चंद्रोदयीं होती काश्मीरें । मग सूर्यागमीं माघारें । द्रवत्व ये	ज्ञाने.१८.७६.१६१४
१०५५७२. होती	स्वातीचेनि पाणियें । न होती जरी मोतियें । तरी अंगीं सुंदराचिये । का शोभते तें	ज्ञाने.१८.७८.१७००
१०५५७३. होती	तैसें वस्तु जें असंख्यात । तया संख्या शतें सात । न होती तरी कोणा येथ । फावों शकतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०४
१०५५७४. होती	श्रीगुरूचेनि नांवें माती । डोंगरीं जयापासीं होती । तेणें कोळियें त्रिजगतीं । येकवद केली	ज्ञाने.१८.७८.१७३०
१०५५७५. होती	म्हणौनि गीता गावों म्हणे । तैं गाणिवें होती लेणें । ना मोकळे तरी उणें । गीताही आणित	ज्ञाने.१८.७८.१७३७
१०५५७६. होती	नाना गुंफिलीं कां मोकळीं । उणीं न होती परिमळीं । वसंतागमींचीं वाटोळीं । मोगरीं जैसीं	ज्ञाने.१८.७८.१७४०
१०५५७७. होतीं	इहीं नाना भूतीं सहितें । जेतुलीं साठविलीं होतीं महाभूतें । तेतुलाहि पवाडु तुवां अनंतें । कोंदला देखतसें	ज्ञाने.११.१६.२७३
१०५५७८. होतीं	तैसी शरीरामाजीं चोखडीं । होतीं उत्तमांगें इयें फुडीं । म्हणोनि महाकाळाचांहि तोंडीं । परि उरलीं शेखीं	ज्ञाने.११.२७.४१८
१०५५७९. होतीं	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्मे । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
१०५५८०. होतीं	स्वच्छें शीतळें सुगंधें । जळें होतीं सुखप्रदें । परी पवित्रत्व संबंधें । तीर्थाचेनि	ज्ञाने.१७.२२.३२३
१०५५८१. होतीं	ना ब्रह्मनामाचां विखीं । बुद्धि सांडूनि आस्तिकीं । कर्में कीजती तितुकीं । असंतें होतीं	ज्ञाने.१८.६१
१०५५८२. होतीं	इंद्रियें सैरा पदार्थीं । रिगतां विटाळलीं होतीं । तियें प्रत्याहारतीर्थीं । न्हाणिलीं कीर	ज्ञाने.१८.५०.९९४
१०५५८३. होतीं	गोडी न होतीं पक्वान्नें । तरी कां फावती रसने । दर्पणावीण नयनें । नयनु का दिसे	ज्ञाने.१८.७८.१७०२
१०५५८४. होतीचि	जे सदा रिते मोकळे । जैशी चंदनांगें निसळें । न फळतांही निफळें । होतीचि ना	ज्ञाने.१३.७.२९०
१०५५८५. होतीचि	मनें मन घालूनि मागें । विश्रांति जालिया आंगें । ते देहीं देहाजोगे । होतीचि ना	ज्ञाने.१४.१.५०
१०५५८६. होतीचिना	अगा सुखदु:खाकारें । द्वंद्वें देहीं जियें गोचरें । तियें जयां कां समोरें । होतीचिना	ज्ञाने.१५.५.२९३
१०५५८७. होतीना	तयाचां श्रवणपुटीं । गीतेची अक्षरें जंव पैठीं । होतीना तंव उठाउठीं । पळेचि पाप	ज्ञाने.१८.७१.१५३०
१०५५८८. होतील	माझीं होतील कामारीं । तियेंवांचूनि येरें मारीं । किंबहुना चराचरीं । ईश्वरु तो मी	ज्ञाने.१६.१४.३५३
१०५५८९. होतु	निरंतर नाहीं । तरि आलीं गेलीं कांहीं । होतु कां मयूरेंही । आम्ही ना न म्हणों	ज्ञाने.६.११.१७८
१०५५९०. होतु	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
१०५५९१. होतु	ते पापयोनीही होतु कां । ते श्रुताधीतही न होतु कां । परि मजसीं तुकितां तुका । तुटी नाहीं	ज्ञाने.९.३२.४४९
१०५५९२. होतु	आम्हीं यजनें किजती सकळें । परि तियें फळावीं येणेंचि फळें । तीर्थें होतु सकळें । याचिलागीं	ज्ञाने.११.४५.५९६
१०५५९३. होतु	अरिमित्रीं तैसा । अर्जुना जया भावो ऐसा । मानापमानीं सरिसा । होतु जाय	ज्ञाने.१२.१८.२०१
१०५५९४. होतु	होतु कां उजू वांकुडें । परि बोरीचें हें न मोडे । तैसीं भूतें अवघडें । वस्तु उजू	ज्ञाने.१३.२७.१०६१
१०५५९५. होतु	जरी भिन्नचि अनादिसिद्ध । तरी न येती हें असंबद्ध । जे फुलां गेले षट्पद । ते फुलेंचि होतु पां	ज्ञाने.१५.६.३२३
१०५५९६. होतु	म्हणती तद्रूपा ब्रह्मा तया । फळेंसीं क्रियां इयां । तेचि होतु आम्हां भोगावया । कांहींचि नुरो	ज्ञाने.१७.२५.३७१
१०५५९७. होतु	म्हणौनि योग्य भलतैसें । होतु परी चाड नसे । तरी झणें वानिवसें । देसी हें तयां	ज्ञाने.१८.६७.१४९४

१०५५९८. होतु	का जन्माचें फळ चकोरां । होतु चंद्र ये अंबरा । नाना नवघन मयूरां । वो देत पावे	ज्ञाने.१८.६९.१५२०
१०५५९९. होतु	चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन । ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु	ज्ञाने.१८.७८.१७९८
१०५६००. होते	तैसे तूरबंबाळु भंवते । कौरवदळीं गाजत होते । ते हारपोनि नेणों केउते । गेले तेथ	ज्ञाने.१.१५.१४५
१०५६०१. होते	तेथ भूपती होते अनेक । द्रुपद द्रौपदेयादिक । हा काशीपति देख । महाबाहू	ज्ञाने.१.१७-१८.१५१
१०५६०२. होते	तेथ बळें प्रौढीपुरते । जे महारथी वीर होते । तिहीं पुनरपि दळातें । आवरिलें	ज्ञाने.१.२०.१६४
१०५६०३. होते	जयां उपकार होते केले । कां आपदीं जे राखिले । हे असो वडील धाकुले । आदिकरुनी	ज्ञाने.१.२५-२७.१८३
१०५६०४. होते	हा अतिसो अतिप्रसंगें । सांडूनि कथाचि ते सांगें । कृष्णार्जुन दोघे । बोलत होते	ज्ञाने.४.६
१०५६०५. होते	मागील मुमुक्षु जे होते । तिहीं ऐशियाचि जाणोनि मातें । कर्में केलीं समस्तें । धनुर्धरा	ज्ञाने.४.१५.८२
१०५६०६. होते	पाहें पां चंदनाचेनि अंगानिळें । शिवतिले निंब होते जे जवळे । तिहीं निर्जीवींही देवांचीं निडळें । बैसणीं केलीं	ज्ञाने.९.३३.४८४
१०५६०७. होते	ते आतां वाक्यसूर्यकर तुझे फाकले । आणि ऋषीं मार्ग होते जे कथिले । तयां आघवयांचेंचि फिटलें । अनोळखपण	ज्ञाने.१०.१४.१६३
१०५६०८. होते	सावियाचि उतत होते दायाद । आणि बळिये जगीं दुर्मद । ते वधिले विशद । सायासु न लागतां	ज्ञाने.११.३४.४८०
१०५६०९. होते	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
१०५६१०. होते	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
१०५६११. होतें	म्हणोनि विश्व सांवरलें । एऱ्हवीं युगान्त होतें वोडवलें । जैं महाशंख आस्फुरिले । कृष्णादिकीं	ज्ञाने.१.१९.१६०
१०५६१२. होतें	येऱ्हवीं माझां चित्तीं जें होतें । तें मी विचारूनि बोलिलों एथें । परी निकें काय यापरौतें । तें तुम्ही जाणा	ज्ञाने.२.६.५२
१०५६१३. होतें	तया मनाचें मोकळें । तेंचि पेटवण घातलें । जें यमदमीं हळुवारलें । आइतें होतें	ज्ञाने.४.२७.१३५
१०५६१४. होतें	तरी याचिलागीं तुमतें । म्यां राउळासि विनविलें होतें । जे हा परमार्थु ध्वनितें । न बोलावा	ज्ञाने.५.१.५
१०५६१५. होतें	शक्तीचिया आंगा लागलें । बुद्धीचें चैतन्य होतें आलें । तें तेणें आइकिलें । अळुमाळु	ज्ञाने.६.१४.२७५
१०५६१६. होतें	आतां दुजें हन होतें । कीं एकचि हें आइतें । ऐशिये विवंचनेपुरतें । उरेचिना	ज्ञाने.६.१५.३०९
१०५६१७. होतें	जें आतांचि सांगितलें होतें । अगा अधियज्ञ म्हणितला जयातें । जे आदींचि तया मातें । जाणोनि अंतीं	ज्ञाने.८.५.५९
१०५६१८. होतें	सांगें पडिसादाचीं प्रत्युत्तरें । कां आरिसां जें आविष्करे । तें आपलें कीं साचोकारें । तेथेंचि होतें	ज्ञाने.९.५.७८
१०५६१९. होतें	होतें हृदयाचां परीवरीं । रोंविलें कृपणाचिये परी । शब्दब्रह्मासिही चोरी । जयाची केली	ज्ञाने.११.१.४६
१०५६२०. होतें	नाथिलें आपणपें एक मानिलें । आणि नव्हतया नाम गोत्र ठेविलें । थोर पिसें होतें लागलें । परि राखिलें तुम्हीं	ज्ञाने.११.१.५९
१०५६२१. होतें	म्हणे केवढें गगन एथ होतें । तें कवणें नेलें पां केउतें । तीं चराचरें महाभूतें । काय जाहलीं	ज्ञाने.११.९.१८८
१०५६२२. होतें	तैसा विस्मितु पाहे कोडें । तंव पुढां होतें चतुर्भुज रूपडें । तेंचि नानारूप चहूंकडे । मांडोनि ठेलें	ज्ञाने.११.९.१९३
१०५६२३. होतें	तेथ एक विश्व एक आपण । ऐसें अळुमाळ होतें जें दुजेपण । तेंही आटोनि गेलें अंत:करण । विरालें सहसा	ज्ञाने.११.१४.२४५
१०५६२४. होतें	तैसें शिष्याचिये प्रीती जाहलें । कृष्णत्व होतें तें विश्वरूप केलें । तें मना नयेचि मग आणिलें । कृष्णपण मागुतें	ज्ञाने.११.५०.६४५

१०५६२५. होतें	मग विश्वरूप व्यापूनि भोंवतें । जें दिव्य योगतेज प्रगटलें होतें । तेंचि सामावलें मागुतें । कृष्णरूपीं तिये	ज्ञाने.११.५०.६४७
१०५६२६. होतें	पैं परतत्त्वाआरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
१०५६२७. होतें	ऐसेनि संतासंतें । कर्मे प्रकृतीस्तव होतें । तयापासोनि निर्वाळतें । सुखदु:ख गा	ज्ञाने.१३.२०.९७५
१०५६२८. होतें	तैसें अखंडे आत्मसत्ते । अज्ञानदृष्टिकल्पितें । हें देहचि होतें जातें । जाणती फुडें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८९
१०५६२९. होतें	वैराग्याचें गाढलें । अंगीं त्राण होतें भलें । तेही नावेक ढिलें । तेव्हां करी	ज्ञाने.१८.५३.१०७७
१०५६३०. होतें	जें मज तुम्हां आड । होतें भेदाचें कवाड । तें फेडोनि केलें गोड । सेवासुख	ज्ञाने.१८.७३.१५७४
१०५६३१. होतें	आणि वाचा जें न पवे । तें हे श्लोक न होते बरवे । तरी कानें मुखें फावे । ऐसें कां होतें	ज्ञाने.१८.७८.१७०६
१०५६३२. होतेनि	ऐसें या रुखाचें होणेंजाणें । न तर्के होतेनि वहिलेपणें । म्हणौनि लोकु यातें म्हणे । अव्ययु हा	ज्ञाने.१५.१.१२१
१०५६३३. होतों	तेथें अर्जुनें म्हणितलें स्वामी । हेंचि म्हणावया होतों पां मी । तंव सहजें कृपा केली तुम्हीं । तरी बोलिजो कां जी	ज्ञाने.८.११.१०९
१०५६३४. होतों	जैसा चेइला तो अर्जुना । म्हणे स्वप्नींची हे विचित्र सेना । मीचि जाहालों होतों ना । निद्रावशें	ज्ञाने.९.१५.२४६
१०५६३५. होतों	याहीवरी यांतें मी मारीन । म्हणें तेणें पापें के रिगेन । ऐसें देखत होतों दु:स्वप्न । तों चेवविला प्रभु	ज्ञाने.११.१.५२
१०५६३६. होतों	देवा गंधर्वनगरीची वस्ती । सोडुनि निघालों लक्ष्मीपती । होतों उदकाचिया आर्ती । रोहिणी पीत	ज्ञाने.११.१.५३
१०५६३७. होतों	जी विश्वरूपाचां सागरीं । होतों तरंग मवित वांवेवरी । तो इये निजमूर्तीचां तीरीं । निगालों आतां	ज्ञाने.११.५१.६६९
१०५६३८. होतों	हो कां जी स्वामी । हेंचि पाहतु होतों मी । जे श्रीमुखें म्हणा तुम्हीं । ग्रंथु सांग	ज्ञाने.१४.२७
१०५६३९. होतों	जी जीवित्वाचां आडवीं । आतुडलों होतों मरणगांवीं । ते अवदसाचि आघवी । फेडिली आजी	ज्ञाने.१६.३४
१०५६४०. होतों	होतों अज्ञानाचां आंधारां । वोसंतीत जन्मवाहरा । तों आत्मप्रकाशमंदिरा- । आंतु आणिलें	ज्ञाने.१७.२८.४२९
१०५६४१. होतों	मग कैशी कैशी ते आतां । बोलत होतों पंडुसुता । सर्व कर्मा भिन्नता । आत्मेनिसीं	ज्ञाने.१८.१३.२९६
१०५६४२. होतों	गुंतलों होतों अर्जुनगुणें । तो मुक्त जालों तुझेपणें । आतां पुसणें सांगणें । दोन्ही नाहीं	ज्ञाने.१८.७३.१५६३
१०५६४३. होनि	एऱ्हवीं न बोलणेंनि बोलणें । जेथिंचें सर्व नेणिवा जाणणें । कांहींच न होनि होणें । जे वस्तु गा	ज्ञाने.१५.१७.५४०
१०५६४४. होनि	जो सर्वनेणिवां जाणिजे । मौनाचिया मिठीया वानिजे । कांहीच न होनि आणिजे । आपणपयां जो	ज्ञाने.१६.१९
१०५६४५. होनि	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्मे तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
१०५६४६. होनि	भानु न होनि रूपें जैसीं । चक्षुरूपातें प्रकाशी । आत्मा न होनि कर्मे तैसीं । प्रकटित असे गा	ज्ञाने.१८.१६.३७८
१०५६४७. होनि	पाहीं प्रतिबिंब आरिसा । दोन्ही न होनि वीरेशा । दोहींतें प्रकाशी जैसा । न्याहाळिता तो	ज्ञाने.१८.१६.३७९
१०५६४८. होनि	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
१०५६४९. होनि	तैसें न होनि गुणाचें । सृष्टीचिया रचना रचे । ऐसें नाहींच गा साचें । प्राणिजात	ज्ञाने.१८.४०.८१५
१०५६५०. होनियां	कां नटलेनि लाघवें । नटु जैसा न झकवे । तैसें गुणजात देखावें । न होनियां	ज्ञाने.१४.१९.२९०
१०५६५१. होनियां	कां नाना अलंकारदशे । सोनें न लपत लपालें असे । विश्व न होनियां तैसें । विश्व जो धरी	ज्ञाने.१५.१७.५५१

१०५६५२. होनियां	तेथ स्वप्नींचिया प्रिया । चेवोनि झोंबों गेलिया । ठायिजे दोन्ही न होनियां । आपणचि जैसें	ज्ञाने.१८.५५.११५८
१०५६५३. होनी	कां अहोरात्र सविता । न होनि करी पांडुसुता । तैसा आत्मा कर्मकर्ता । न होनी दावी	ज्ञाने.१८.१६.३८०
१०५६५४. होम	ऐसें जें जन्म । जयालागीं देव सकाम । स्वर्गीं ठेले जप होम । करिती सदा	ज्ञाने.६.४२-४३.४५५
१०५६५५. होम	पैं नित्य होम देयावया । कां सैरा आगी सुवावया । फुंकितां धूम धनंजया । साहणें तेंचि	ज्ञाने.१८.४८.९४१
१०५६५६. होमधर्में	कां भक्त हन महात्मे । इयें माझीं निजाचीं धामें । निर्वाळलीं होमधर्में । श्रौतादिकीं	ज्ञाने.१६.१८.४०३
१०५६५७. होमा	एऱ्हवीं तेथही कर्म सांडे । परी त्यागफळ न जोडे । जैसें उतलें आगीं पडे । तें होमा नलगे	ज्ञाने.१८.८.१९३
१०५६५८. होमिती	ऐशा कांहीं आपुलिया । होमिती जे उजरिया । तेणें कामिती प्राणिया । सर्वनाशु	ज्ञाने.१६.१७.३८८
१०५६५९. होय	ऐसें जें अगाध । जेथ वेडावती वेद । तेथ अल्प मी मतिमंद । काय होय	ज्ञाने.१.७३
१०५६६०. होय	या एकेकाचेनि मनोव्यापारें । हें विश्व होय संहरे । हा कृपाचार्य न पुरे । एकलाचि	ज्ञाने.१.७-८.१०६
१०५६६१. होय	तंव आदिपुरुष विस्मितु । म्हणे झणें होय पां अंतु । मग लोपिला अद्भुतु । संभ्रमु तो	ज्ञाने.१.१९.१५९
१०५६६२. होय	देखा मंत्रज्ञु बरळु जाय । मग तेथ का जैसा संचारु होय । तैसा तो धनुर्धर महामोहें । आकळिला	ज्ञाने.१.२८.१९०
१०५६६३. होय	हे संग्रामीं अति उद्यत । जाहाले असती कीर समस्त । पण आपणपेयां उचित । केवीं होय	ज्ञाने.१.२८-३०.१९४
१०५६६४. होय	तैसा कुळीं कुळक्षयो होय । तये वेळीं तो आद्यधर्मु जाय । मग आन कांहीं आहे । पापावांचुनी	ज्ञाने.१.४१.२४८
१०५६६५. होय	देखें वंशवृद्धि समस्त । यापरी होय पतित । मग वोवांडिती स्वर्गस्थ । पूर्वपुरुष	ज्ञाने.१.४२.२५३
१०५६६६. होय	तयावरी होय जितुकें । तें मरणही वरी निकें । परी येणें कल्मषें । चाड नाहीं	ज्ञाने.१.४६.२६६
१०५६६७. होय	जैसा राजकुमरु पदच्युतु । सर्वथा होय उपहतु । कां रवि राहुग्रस्तु । प्रभाहीनु	ज्ञाने.१.४७.२७०
१०५६६८. होय	कीं औषधाचिया कडुवटपणीं । जैसी अमृताची पुरवणी । ते आहाच न दिसे परी गुणीं । प्रकट होय	ज्ञाने.२.१०.८९
१०५६६९. होय	देखें विवेकी जे होती । ते दोहींतेंही न शोचती । जे होय जाय हे भ्रांती । म्हणऊनियां	ज्ञाने.२.११.१०२
१०५६७०. होय	अगा गोक्षीर जरी जाहलें । तरी पथ्यासि नाहीं म्हणितलें । ऐसेनिहि विष होय सुदलें । नवज्वरीं देतां	ज्ञाने.२.३१.१८४
१०५६७१. होय	तयापरी पार्था । स्वधर्में राहाटतां । सकळकामपूर्णता । सहजें होय	ज्ञाने.२.३१.१८८
१०५६७२. होय	पूर्वजांचें जोडलें । आपणचि होय धाडिलें । जरी आजि शस्त्र सांडिलें । रणीं इये	ज्ञाने.२.३३.१९७
१०५६७३. होय	जैसा सिंहाचिया हांका । युगांतु होय मदमुखा । तैसा कौरवां अशेखां । धाकु तुझा	ज्ञाने.२.३६.२१५
१०५६७४. होय	म्हणोनि आइकें पार्था । याचिपरी पहातां । तुज उचित होय आतां । स्वकर्म हें	ज्ञाने.२.४७.२६४
१०५६७५. होय	तैं शरीरभाव नासती । इंद्रियें विषय विसरती । जैं सोहंभावप्रतीति । प्रगट होय	ज्ञाने.२.५९.३०९
१०५६७६. होय	जैसा कां विषाचा लेशु । घेतलियां होय बहुवसु । मग निभ्रांत करी नाशु । जीवितासि	ज्ञाने.२.६१.३१९
१०५६७७. होय	मग अज्ञानांध केवळ । तेणें आप्लविजे सकळ । तेथ बुद्धि होय व्याकुळ । हृदयामाजीं	ज्ञाने.२.६२-६३.३२५
१०५६७८. होय	चैतन्याचां भ्रंशीं । शरीरा दशा जैशी । तैशी पुरुषा बुद्धिनाशीं । होय देखें	ज्ञाने.२.६२-६३.३२८

१०५६७९. होय	निश्चळत्वाची भावना । जरी नव्हेचि देखें मना । तरी शांति केवी अर्जुना । आपु होय	ज्ञाने.२.६६.३४४
१०५६८०. होय	जैसी नाव थडिये ठाकितां । जरी वरपडी होय दुर्वाता । तरी चुकलाही मागौता । अपावो पावे	ज्ञाने.२.६७.३४९
१०५६८१. होय	अर्जुना तोचि योगी । विशेषिजे जो जगीं । म्हणोनि ऐसा होय यालागीं । म्हणिपे तूतें	ज्ञाने.३.७.७५
१०५६८२. होय	तूं मानसा नियमु करीं । निश्चळु होय अंतरीं । मग कर्मेंद्रियें हीं व्यापारीं । वर्ततु सुखें	ज्ञाने.३.७.७६
१०५६८३. होय	ऐसें होय तया उन्मत्ता । मग न सुटे बापा रुदतां । परी कल्पांतींही सर्वथा । प्राणिगण हो	ज्ञाने.३.१२.११५
१०५६८४. होय	परी स्वधर्मी वर्ते कैसा । साकांक्षु कां होय जैसा । तयाचि एका उद्देशा । लागोनिया	ज्ञाने.३.२३.१६४
१०५६८५. होय	यांतें साधावयालागीं । जें बळ आणिजे आंगीं । तें इंधन जैसें आगी । सावावो होय	ज्ञाने.३.३९.२६५
१०५६८६. होय	सांगें पितळेची गंधकाळिक । जैं फिटली होय नि:शेख । तैं सुवर्ण काई आणिक । जोडूं जाईजे	ज्ञाने.४.१०.६४
१०५६८७. होय	जयाचेनि वाक्यउजिवडें । जाहलें चित्त निधडें । ब्रह्माचेनि पाडें । नि:शंकु होय	ज्ञाने.४.३५.१६९
१०५६८८. होय	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७
१०५६८९. होय	नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा । तरी अवधान द्यावें	ज्ञाने.४.४२.२१६
१०५६९०. होय	सहजें मलयानिलु मंद सुगंधु । तया अमृताचा होय स्वादु । आणि तेथेंचि जोडे नादु । जरी दैवगत्या	ज्ञाने.४.४२.२२०
१०५६९१. होय	तैसें कथेचें इये ऐकणें । एक श्रवणासि होय पारणें । आणि संसारदु:ख मूळवणें । विकृतीविणें	ज्ञाने.४.४२.२२२
१०५६९२. होय	मग पार्थु श्रीकृष्णातें म्हणे । हां हो हें कैसें तुमचें बोलणें । एक होय तरी अंत:करणें । विचारूं ये	ज्ञाने.५.१.१
१०५६९३. होय	जैसें निद्रेचें सुख न मोडे । आणि मार्गु तरी बहुसाल सांडे । तैसे सोकासना सांगडें । सोहपें होय	ज्ञाने.५.१.८
१०५६९४. होय	जैसें समुद्रीं लवण न पडे । तंव वेगळें अल्प आवडे । मग होय सिंधूचि एवढें । मिळे तेव्हां	ज्ञाने.५.७.३५
१०५६९५. होय	जगाचां जीवीं आहे । परि कवणाचा कहीं नोहे । जगचि हें होय जाये । तो शुद्धीही नेणे	ज्ञाने.५.१४.७९
१०५६९६. होय	तिये आलिंगनमेळीं । होय आपेंआप कवळी । तेथ जळ जैसें जळीं । वेगळें न दिसे	ज्ञाने.५.२३.१३३
१०५६९७. होय	ऐशी द्वैताची भाष जाय । मग म्हणों जरी एकचि होय । तरी तेथ साक्षी कवणु आहे । जाणते जें	ज्ञाने.५.२३.१३५
१०५६९८. होय	मग तया मार्गाची धांव । पुरेल प्रवृत्तीची हांव । जेथ साध्यसाधना खेंव । समरसें होय	ज्ञाने.६.३.५९
१०५६९९. होय	पाठीं अवसांत ये चेवो । तैं तें अवघेंचि होय वावो । ऐसा उपजे नित्य सद्भावो । तोहि आपणपांचि	ज्ञाने.६.५.६९
१०५७००. होय	एऱ्हवीं होय तें तोचि आहे । परि काई कीजे बुद्धि तैशी नोहे । देखा स्वप्नींचेनि घायें । कीं मरे साचें	ज्ञाने.६.६.७५
१०५७०१. होय	ते जैशी निर्वाण वर्णुचि करी । तैशी जयाची बुद्धि चराचरीं । होय साम्याची उजरी । निरंतर	ज्ञाने.६.९.९७
१०५७०२. होय	तैसा सर्वेश्वरु बळिया सेवकें । म्हणोनि ब्रह्मही होय तो कौतुकें । परि कैसा भारें आतला पिके । दैवाचेनि	ज्ञाने.६.१०.१४५
१०५७०३. होय	म्हणोनि प्राप्तिफळें फळतां । यासि वेळु न लागेल आतां । होय विरक्तु ऐसा अनंता । भरंवसा जाहला	ज्ञाने.६.१०.१५०
१०५७०४. होय	जो संतीं वसविला ठावो । संतोषासि सावावो । मना होय उत्सावो । धैर्याचा	ज्ञाने.६.११.१६५
१०५७०५. होय	जया आड जातां पार्था । तपश्चर्या मनोरथा । पाखांडियाही आस्था । समूळ होय	ज्ञाने.६.११.१६७

१०५७०६. होय	दोहीं माजि आवडे तें । जें मानलें होय चित्तें । बहुतकरूनि एकांते । बैसिजे गा	ज्ञाने.६.११.१८०
१०५७०७. होय	मग शरीरसंचु पार्था । अशेषही सर्वथा । पार्ष्णीचा माथा । स्वयंभू होय	ज्ञाने.६.१२.१९८
१०५७०८. होय	माजि उभारलेनि दंडें । शिरकमळ होय गाढें । नेत्रद्वारींचीं कवाडें । लागूं पाहती	ज्ञाने.६.१३.२०२
१०५७०९. होय	ऐसें आंतुचां आंतुचि रचे । बाहेरीं मागुतें न वचे । म्हणोनि राहणें आधिये दिठीचें । तेथेंचि होय	ज्ञाने.६.१३.२०५
१०५७१०. होय	तैसी सुबद्ध आटली । पुटीं होती दाटली । तें वज्रासनें चिमुटली । सावध होय	ज्ञाने.६.१४.२२५
१०५७११. होय	सहजें बहुतां दिवसांची भूक । वरि चेवविली तें होय मिष । मग आवेशें पसरी मुख । ऊर्ध्वा उजू	ज्ञाने.६.१४.२२८
१०५७१२. होय	तैसा आहाचवरि कोरडा । त्वचेचा असे पातवडा । तो झडोनि जाय कोंडा । जैसा होय	ज्ञाने.६.१४.२५२
१०५७१३. होय	आइकें देह होय सोनियाचें । परि लाघव ये वायूचें । जे आपा आणि पृथ्वीचे । अंशु नाहीं	ज्ञाने.६.१४.२६८
१०५७१४. होय	एऱ्हवीं आधिलाचि ऐसें । सावयव तरी असे । परी वायूचें कां जैसें । वळिलें होय	ज्ञाने.६.१५.२९४
१०५७१५. होय	तैसें होय शरीर । तैं तें म्हणिजे खेचर । हें पद होतां चमत्कार । पिंडजनीं	ज्ञाने.६.१५.२९६
१०५७१६. होय	मग जालंधर सांडी । ककारांत फोडी । गगनाचिये पाहाडीं । पैठी होय	ज्ञाने.६.१५.३०२
१०५७१७. होय	तंव महाभूतांची जवनिक फिटे । मग दोहींसि होय झटें । तेथ गगनासकट आटे । समरसीं तिये	ज्ञाने.६.१५.३०६
१०५७१८. होय	तेवीं पिंडाचेनि मिषें । पदीं पद प्रवेशे । तें एकत्व होय तैसें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.१५.३०८
१०५७१९. होय	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
१०५७२०. होय	बुद्धी धैर्या होय वसौटा । तरी मनातें अनुभवाचिया वाटा । हळु हळु करी प्रतिष्ठा । आत्मभुवनीं	ज्ञाने.६.२५-२६.३७८
१०५७२१. होय	तैसें होय तिये मेळीं । मग सामरस्याचिया राउळीं । महासुखाची दिवाळी । जगेंसि दिसे	ज्ञाने.६.२८.३८९
१०५७२२. होय	जें निरोधलें घे उवावो । जया संयमुचि होय सावावो । तें मन आपुला स्वभावो । सांडील काई	ज्ञाने.६.३३-३४.४१६
१०५७२३. होय	आंगीं योगाचें होय बळ । तरी मन केतुलें चपळ । काय महदादि हें सकळ । आपु नोहे	ज्ञाने.६.३६.४२६
१०५७२४. होय	तेथ सदैवा आणि पायाळा । वरि दिव्यांजन होय डोळां । मग देखे जैसी अवलीळा । पाताळधनें	ज्ञाने.६.४४.४५८
१०५७२५. होय	म्हणोनि याकारणें । तूंतें मी सदा म्हणें । योगी होय अंत:करणें । पंडुकुमरा	ज्ञाने.६.४६.४८१
१०५७२६. होय	तया एकवटलिया प्रेमा । जरी पाडें पाहिजे उपमा । तरी मी देह तो आत्मा । हेचि होय	ज्ञाने.६.४७.४८५
१०५७२७. होय	हें रोहिणीचें जळ । तयाचें पाहतां येईजे मूळ । तैं रश्मि नव्हती केवळ । होय तो भानु	ज्ञाने.७.७.२९
१०५७२८. होय	ऐसें होय दिसे न दिसे । हें मजचि माजिवडे असे । मियां विश्व धरिजे जैसें । सूत्रें मणि	ज्ञाने.७.७.३१
१०५७२९. होय	भूतांचां ठायीं कामु । तो मी म्हणे आत्मारामु । जेणें अर्थास्तव धर्मु । थोरु होय	ज्ञाने.७.१०-११.४६
१०५७३०. होय	कामु ऐशिया वोजा प्रवर्ते । म्हणोनि धर्मासि होय पुरतें । मोक्षतीर्थींचें मुक्तें । संसारु भोगी	ज्ञाने.७.१०-११.४९
१०५७३१. होय	नातरी रसाचीचि सुघट । जैशी बीजकणिका तरी घनवट । परी तियेस्तव होय काष्ठ । अंकुरद्वारें	ज्ञाने.७.१२.५५
१०५७३२. होय	पैं गगनीं उपजे आभाळ । परी तेथ गगन नाहीं केवळ । अथवा आभाळीं होय सलिल । तेथ अभ्र नाहीं	ज्ञाने.७.१२.५७

१०५७३३. होय	पैं पृथ्वीयेचा घटु कीजे । सवेचि पृथ्वीसि मिळे जरी मेळविजे । एऱ्हवीं तोचि अग्निसंगें सिजे । तरी वेगळा होय	ज्ञाने.७.१३.६५
१०५७३४. होय	येथ एक नवलावो । जो जो कीजे तरणोपावो । तो तो अपावो । होय तें ऐक	ज्ञाने.७.१४.८२
१०५७३५. होय	हा गां जीवापैलीकडिली खुणे । जो पावोनि वावरोंही जाणे । तो देहाचेनि वेगळेपणें । काय वेगळा होय	ज्ञाने.७.१७.११८
१०५७३६. होय	जयाचिये प्रतीतीचा वाखौरां । पवाडु होय चराचरा । तो महात्मा धनुर्धरा । दुर्लभु आथी	ज्ञाने.७.१९.१३७
१०५७३७. होय	भविष्यमाणें जियें हीं । तींही मजवेगळीं नाहीं । हा बोलचि एऱ्हवीं कांहीं । होय ना जाय	ज्ञाने.७.२६.१६२
१०५७३८. होय	ऐसा अध्यात्मलाभ तया । होय गा धनंजया । भांडवल जया । उद्यमीं मी	ज्ञाने.७.२९.१७८
१०५७३९. होय	देखा धवळारीं चिंतामणीचां । जरी पहुडला होय दैवाचा । तरी वोसणतांही बोलु तयाचा । परी सोपु न वचे	ज्ञाने.८.२.६
१०५७४०. होय	जैं कृष्णाचेया होइजे आपण । कृष्ण होय आपुलें अंत:करण । तैं संकल्पाचें आंगण । वोळगती सिद्धी	ज्ञाने.८.२.१०
१०५७४१. होय	आतां अधिभूत जें म्हणिपे । तेंहि सांगों संक्षेपें । तरी होय आणि हारपे । अभ्र जैसें	ज्ञाने.८.४.३०
१०५७४२. होय	तो जडाजडातें विरवितु । भ्रूलतामाजीं रचतु । जैसा घंटानाद लयस्तु । घंटेसीच होय	ज्ञाने.८.१०.९७
१०५७४३. होय	तरि अगा ऐशिया ध्वनी । झणें थारा देशी हो मनीं । पैं नित्य सेविला मी निदानीं । सेवकु होय	ज्ञाने.८.१३.१२३
१०५७४४. होय	हे देहक्रिया आघवी । न करवितां होय बरवी । जैसा न चलवितेनि रवी । लोकु चाले	ज्ञाने.८.२१-२२.१८७
१०५७४५. होय	पैं वेदांचें बहुवसपण । देखेचिना जयाचें आंगण । हें गगनाचें पांघरूण । होय देखा	ज्ञाने.८.२१-२२.१९०
१०५७४६. होय	हिंवाचिया झुळुका । जैसें हिंवचि पडे उष्णोदका । कां समोर जालिया अर्का । तमचि प्रकाशु होय	ज्ञाने.८.२१-२२.१९७
१०५७४७. होय	सर्वेंद्रियां लांकुड पडे । स्मृति भ्रमामाजीं बुडे । मन होय वेडें । कोंडे प्राण	ज्ञाने.८.२५.२२७
१०५७४८. होय	जैसें चंद्राआड आभाळ । सदट दाटे सजळ । मग गडद ना उजाळ । ऐसें झांवळें होय	ज्ञाने.८.२५.२२९
१०५७४९. होय	सहजें तरी अवधारा । वक्तृत्वा अवधानाचा होय चारा । तरी दोंदें पेलती अक्षरां । प्रमेयाचीं	ज्ञाने.९.२६
१०५७५०. होय	म्हणऊनि नाहीं आणि असे । हें कल्पनेचेनि सौरसें । जे कल्पनालोपें भ्रंशे । आणि कल्पनेसवें होय	ज्ञाने.९.६.९१
१०५७५१. होय	तरि स्वप्नौनि जागृती येतां । काय पाय दुखती पंडुसुता । कीं स्वप्नामाजीं असतां । प्रवासु होय	ज्ञाने.९.८.११२
१०५७५२. होय	तैसें विकारलें हें स्थूळ । जाणितलेया मी जाणवतसें केवळ । काइ फेण पितां जळ । सेविलें होय	ज्ञाने.९.११.१५४
१०५७५३. होय	अर्धनारीनटेश्वरीं । जो पुरुष तोचि नारी । तेविं मी चराचरीं । माताही होय	ज्ञाने.९.१७.२७०
१०५७५४. होय	जो मज होय अनन्य शरण । त्याचें निवारीं मी जन्ममरण । यालागीं शरणागता शरण्य । मीचि एकु	ज्ञाने.९.१८.२८८
१०५७५५. होय	बीज शाखांतें प्रसवे । मग तें रूखपण बीजीं सामावे । तैसें संकल्पें होय आघवें । पाठीं संकल्पीं मिळे	ज्ञाने.९.१८.२९२
१०५७५६. होय	ऐसें जगाचें बीज जो संकल्पु । अव्यक्त वासनारूपु । तया कल्पांतीं जेथ निक्षेपु । होय तें मी	ज्ञाने.९.१८.२९३
१०५७५७. होय	आणि मजचिमाजीं असतां । जेणें मी दूरी होय पांडुसुता । तें पुण्य ऐसें म्हणतां । जीभ न तुटे काई	ज्ञाने.९.२०.३१७
१०५७५८. होय	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दु:ख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
१०५७५९. होय	जयाचें आयुष्य धाकुटें होय । बळ प्रज्ञा जिरौनि जाय । तयाचे नमस्कारिती पाय । वडिल म्हणुनि	ज्ञाने.९.३३.५१०

१०५७६०. होय	जैसें अंगाचेनि सुंदरपणें । लेणियासी आंगचि होय लेणें । अळंकारिलें कवण कवणें । हें निर्वचेना	ज्ञाने.१०.४४
१०५७६१. होय	परि तो अंधारीं चिंतामणि देखिला । जेवीं नव्हे या बुद्धी उपेक्षिला । पाठीं दिनोदयीं वोळखिला । होय म्हणोनि	ज्ञाने.१०.१३.१६१
१०५७६२. होय	जयाची गोठीचि ऐकतखेंवो । आघवा संसारु होय वावो । बळिया नित्यता लागे येवों । आपणपेयां	ज्ञाने.१०.१८.१९७
१०५७६३. होय	तंव तुझें नामचि जी आम्हां आवडे । वरि भेटी होय आणि जवळिक जोडे । पाठीं गोठी सांगसी सुरवाडें । आनंदाचेनि	ज्ञाने.१०.१८.२००
१०५७६४. होय	जिया जाणितलियासाठीं । आघवीया जाणितलिया होती किरीटी । जैसें बीज आलिया मुठीं । तरूचि आला होय	ज्ञाने.१०.१९.२१२
१०५७६५. होय	आघवियाचि गूढां- । आंतु मौन तें मी सुहाडा । म्हणोनि न बोलतयां पुढां । स्त्रष्टाही नेण होय	ज्ञाने.१०.३८.२९८
१०५७६६. होय	आतां जयाचेनि संकल्पें । हे लोकपरंपरा होय हारपे । जया ठायातें आपणपें । मी ऐसें म्हणसी	ज्ञाने.११.३.८२
१०५७६७. होय	एऱ्हवीं येकल्या बापियाचिया तृषे । मेघ जगापुरतें काय न वर्षे । परि जहालीही वृष्टि उपखे । जऱ्ही खडकीं होय	ज्ञाने.११.४.९५
१०५७६८. होय	मोक्षु दुराराध्यु कीर होय । परि तोही आराधी तुझे पाय । म्हणोनि धाडिसी तेथ जाय । पाइकु जैसा	ज्ञाने.११.४.९९
१०५७६९. होय	तेवींचि संजय म्हणे कायसा । विस्मयो एथें कौरवेशा । कृष्णें स्वीकारिजे तया ऐसा । भाग्योदय होय	ज्ञाने.११.९.१७५
१०५७७०. होय	तो दिव्यतेज शृंगारु । कोणाचिये मतीसी होय गोचरु । देव आपणपेंचि लेइले ऐसें वीरु । देखत असे	ज्ञाने.११.१०.२१३
१०५७७१. होय	तिये अंगप्रभेचा देवा । नवलावो काइसयासारिखा सांगावा । कल्पांतीं एकुचि मेळावा । द्वादशादित्यांचा होय	ज्ञाने.११.१२.२३७
१०५७७२. होय	जी एकेकीचां अंगप्रांतीं । होय जाय हें त्रिजगतीं । एवढियाही तुझां आंगीं मूर्ती । कीं रोमां जालिया	ज्ञाने.११.१६.२८७
१०५७७३. होय	संहारसमयींचा चंडानिळु । आणि महाकल्पांत प्रळयानळु । या दोहीं जैं होय मेळु । तैं काय एक न जळे	ज्ञाने.११.२५.३७९
१०५७७४. होय	कां महाकल्पाचां शेवटीं । जैं कृतांतु कोपला होय सृष्टी । तैं एकविसांही स्वर्गा मिठी । पाताळासकट दे	ज्ञाने.११.२७.४११
१०५७७५. होय	जी जाणितलें मियां साचें । महिमान आतां देवाचें । देवो होय चराचराचें । जन्मस्थान	ज्ञाने.११.४३.५६१
१०५७७६. होय	अगा आंधळिया अर्जुना । हाता आलिया मेरुही होय साना । ऐसा आथी मना । चुकीचा भावो	ज्ञाने.११.५२.६७५
१०५७७७. होय	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
१०५७७८. होय	कां उदय न कीजे तेजाकारें । तंव गगनचि होऊनि असे आंधारें । मग उदैलियां एकसरें । प्रकाशु होय	ज्ञाने.११.५४.६९३
१०५७७९. होय	तिया ऐकोनी सुभद्राकांतु । चित्तीं आहे म्हणतु । तरि होय बरवें दोन्हीआंतु । तें पुढती पुसों	ज्ञाने.११.५५.७०५
१०५७८०. होय	विषयव्याळें मिठी । दिधलिया नुठी ताठी । ते तुझिये गुरुकृपादृष्टी । निर्विष होय	ज्ञाने.१२.२
१०५७८१. होय	अहो सद्गुरुचिये कृपादृष्टी । तुझें कारुण्य जयातें अधिष्ठी । तो सकळ विद्यांचिये सृष्टी । धात्रा होय	ज्ञाने.१२.९
१०५७८२. होय	जें होय ना नोहे । जें नाहीं ना आहे । ऐसें म्हणोनि उपाये । उपजतीचिना	ज्ञाने.१२.३.४४
१०५७८३. होय	वळघलिया रणाची थाटी । आंगीं न लगतां कांठी । सूर्याची पाउटी । कां होय गा	ज्ञाने.१२.५.७२
१०५७८४. होय	मग पुनवेहूनि जैसें । शशिबिंब दिसेंदिसें । हारपत अंवसे । नाहींचि होय	ज्ञाने.१२.९.१०८
१०५७८५. होय	मोक्ष देऊनि उदार । काशी होय कीर । परि वेचे शरीर । तिये गांवीं	ज्ञाने.१२.१६.१७३
१०५७८६. होय	तरि श्रद्धावस्तूसि आदरु । करिता जाणिजे प्रकारु । जरी होय श्रीगुरु । सदाशिवु	ज्ञाने.१२.१९.२१६

१०५७८७. होय	श्रीगुरूचे पाय । जैं हृदय गिंवसूनि ठाय । तैं येवढें भाग्य होय । उन्मेषासी	ज्ञाने.१३.५
१०५७८८. होय	जिये वृत्तीचिया आवडी । बुद्धी होय वेडी । विषयां जिया गोडी । ते गा इच्छा	ज्ञाने.१३.५-६.१२५
१०५७८९. होय	कां जळधरांचा मेळा । वाच्य होय आभाळा । नाना लोकां सकळां । नाम जग	ज्ञाने.१३.५-६.१५३
१०५७९०. होय	कां स्नेहसूत्रवन्ही । मेळु एके स्थानीं । धरिजे तो जनीं । दीपु होय	ज्ञाने.१३.५-६.१५४
१०५७९१. होय	तैसेनि मार्दवें पाय । भूमीवरी न्यसीतु जाय । लागती तेथ होय । जनां सुख	ज्ञाने.१३.७.२५४
१०५७९२. होय	अहिंसा म्हणतां थोडी । परि तेचि होय जी उघडी । जैं लोटिजती कोडी । मतांचिया	ज्ञाने.१३.७.३१७
१०५७९३. होय	हृदयशुद्धीचां आवारीं । आराध्यु तो धुरु करी । मग सर्व भावेंसी परिवारीं । आपण होय	ज्ञाने.१३.७.३८५
१०५७९४. होय	सामरस्याची रससोय । अखंड अर्पितु जाय । आपण भराडा होय । गुरु तो लिंग	ज्ञाने.१३.७.३८९
१०५७९५. होय	मग वोळगती पाय । लक्ष्मी आपण होय । गरुड होऊनि उभा राहे । आपणचि	ज्ञाने.१३.७.३९३
१०५७९६. होय	नातरी गा किरीटी । चैतन्यतरुतळवटीं । गुरु धेनु आपण पाठीं । वत्स होय	ज्ञाने.१३.७.३९६
१०५७९७. होय	गुरुकृपास्नेहसलिलीं । आपण होय मासोळी । कोणे एके वेळीं । हेंचि भावी	ज्ञाने.१३.७.३९७
१०५७९८. होय	गुरुकृपामृताचे वडप । आपण सेवावृत्तीचें होय रोप । ऐसेसे संकल्प । विये मन	ज्ञाने.१३.७.३९८
१०५७९९. होय	चक्षुपक्षेवीण । पिलूं होय आपण । कैसें पैं अपारपण । आवडीचें	ज्ञाने.१३.७.३९९
१०५८००. होय	रात्री देवो नेणे । थोडें बहु न म्हणे । म्हणियाचेनि दाटपणें । साजा होय	ज्ञाने.१३.७.४३८
१०५८०१. होय	मृत्तिका आणि जळें । बाह्य येणें मेळें । निर्मळु होय बोलें । वेदाचेनि	ज्ञाने.१३.७.४६४
१०५८०२. होय	ऐसिऐसियापरी । जन्माचा कांटाळा धरी । म्हणे आतां तें न करीं । जेणें ऐसें होय	ज्ञाने.१३.८.५४०
१०५८०३. होय	तैसा वियोग जेणें दुःखें । विपत्ति शोक पोखे । तें स्नेह सांडूनि सुखें । उदासु होय	ज्ञाने.१३.८.५८९
१०५८०४. होय	म्हणे एक हेंचि आथी । येर जाणणें ते भ्रांती । ऐसी निकुरेंसीं मती । मेरु होय	ज्ञाने.१३.११.६२०
१०५८०५. होय	पैं गुणु तेतुला खाय । स्नेह कीं जाळितु जाय । जेथ ठेविजे तेथ होय । मसीऐसें	ज्ञाने.१३.११.७१९
१०५८०६. होय	कां सर्पघराआंतु । अवचटें ठेवा आणिला स्वस्थु । येतुलियासाठीं निश्चितु । नास्तिकु होय	ज्ञाने.१३.११.७६४
१०५८०७. होय	चित्त आराधी स्त्रियेचें । स्त्रियेचेनि छंदे नाचे । माकड गारुडियाचें । जैसें होय	ज्ञाने.१३.११.७९२
१०५८०८. होय	माझें अधिष्ठान घरीं । आणि वोवसे आनाचे करी । पितृकार्यावसरीं । पितरांचा होय	ज्ञाने.१३.११.८१६
१०५८०९. होय	कर्मकांड तरी जाणे । मुखोद्गत पुराणें । ज्योतिषीं तो म्हणे । तैसेंचि होय	ज्ञाने.१३.११.८२८
१०५८१०. होय	ऐलीचि थडी न पवतां । पळे जो माघौता । तया पैलद्वीपीची वार्ता । काय होय	ज्ञाने.१३.११.८४३
१०५८११. होय	जेव्हां सगर्भे वाढिलें । तेव्हांचि पोटींचें धालें । तैसें मागिलें पदें बोलिलें । हेचि होय	ज्ञाने.१३.११.८४७
१०५८१२. होय	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
१०५८१३. होय	तयाचां तंव ठायीं । निपटूनि कांहींचि नाहीं । कीं तया आघवेंही । आपणचि होय	ज्ञाने.१३.२१.९९८

१०५८१४. होय	तया स्वयंभाची संभूती । तया अमूर्ताची मूर्ती । आपण होय स्थिति । ठावो तया	ज्ञाने.१३.२१.९९९
१०५८१५. होय	तया अनार्ताची आर्ती । तया पूर्णाची तृप्ती । तया अकुळाची जाती । गोत होय	ज्ञाने.१३.२१.१०००
१०५८१६. होय	तया अचर्चाचें चिन्ह । तया अपाराचें मान । तया अमनस्काचें मन । बुद्धीही होय	ज्ञाने.१३.२१.१००२
१०५८१७. होय	तया अनामाचें नाम । तया अजाचें जन्म । आपण होय कर्म । क्रिया तया	ज्ञाने.१३.२१.१००३
१०५८१८. होय	तया भावातीताचे भाव । तया निरवयवाचे अवयव । किंबहुना होय सर्व । पुरुषाचें हे	ज्ञाने.१३.२१.१००५
१०५८१९. होय	विदळ बहु चोखा । मीनलिया वाला एका । कसु होय पांचिका । जयापरी	ज्ञाने.१३.२१.१००८
१०५८२०. होय	कां आंदोळलिया उदक । प्रतिभा होय अनेक । तें नानात्व म्हणती लोक । चंद्रीं जेवीं	ज्ञाने.१३.२१.१०१६
१०५८२१. होय	अधमोत्तमा योनी । यासि ऐसिया मानीं । जैसा संन्यासी होय स्वप्नीं । अंत्यादि जाती	ज्ञाने.१३.२१.१०१९
१०५८२२. होय	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
१०५८२३. होय	कां तेजा आणि उखरा । भेटी जालिया वीरा । मृगजळाचिया पूरा । रूप होय	ज्ञाने.१३.२६.१०५२
१०५८२४. होय	या चुके दोन्हीं काजा । तरी होय कृमींचा पुंजा । हा परिणामु कपिध्वजा । कश्मलु गा	ज्ञाने.१३.३१.११०५
१०५८२५. होय	कां शुक्ति ते शुक्ती । हे साच होय प्रतीती । रुपेयाची भ्रांती । जाऊनियां	ज्ञाने.१३.३४.११३८
१०५८२६. होय	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
१०५८२७. होय	माझी प्रज्ञावेली वेल्हाळ । काव्यें होय सुफळ । तो वसंतु होय स्नेहाळ- । शिरोमणी	ज्ञाने.१४.२१
१०५८२८. होय	अनादि जे मुक्तता । आपुली असे पंडुसुता । तो मोक्षु हाता येता । होय येणें	ज्ञाने.१४.१.४८
१०५८२९. होय	नातरी दीपमूळकीं । दीपशिखा अनेकी । मीनलिया अवलोकीं । होय जैसें	ज्ञाने.१४.२.५५
१०५८३०. होय	पैं जागरु ना स्वप्न । ना स्वरूपअवस्थान । ते सुषुप्ति कां घन । जैसी होय	ज्ञाने.१४.३.७४
१०५८३१. होय	पैं माझेनिचि आंगें । पौढल्या हे जागे । आणि सत्तासंभोगें । गुर्विणी होय	ज्ञाने.१४.३.८९
१०५८३२. होय	उभयसंगु पहिलें । बुद्धितत्त्व प्रसवलें । बुद्धितत्त्व भारैलें । होय मन	ज्ञाने.१४.३.९१
१०५८३३. होय	तरुणी ममता मनाची । ते अहंकार तत्त्व रची । तेणें महाभूतांची । अभिव्यक्ति होय	ज्ञाने.१४.३.९२
१०५८३४. होय	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
१०५८३५. होय	आणि संबंधु तोही ऐसा । मृत्तिके घटु लेंकु जैसा । कां पटत्व कापुसा । नातू होय	ज्ञाने.१४.४.१२०
१०५८३६. होय	तैसी अज्ञानांगीकारें । निगाली वृत्ति विखुरे । ते सत्त्वरजद्वारें । तमही होय	ज्ञाने.१४.५.१४३
१०५८३७. होय	तैसी खवळे चाड । होय दुःखासकट गोड । इंद्रश्रीहि सांकड । गमों लागे	ज्ञाने.१४.७.१६३
१०५८३८. होय	कां वरिष आतप जैसें । जिणोनि शीतचि दिसे । तेव्हां होय हिंव ऐसें । आकाश हें	ज्ञाने.१४.९-१०.१९७
१०५८३९. होय	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
१०५८४०. होय	तैसेंचि सत्त्व रज । लोपूनि तमाचें भोज । वळघे तैं सहज । प्रमादी होय	ज्ञाने.१४.९-१०.२००

१०५८४१. होय	सांग पां धनुर्धरा । रावो रायपणें डोंगरा । गेलिया अपुरा । होय काई	ज्ञाने.१४.११-१५.२२०
१०५८४२. होय	पांजरली वाहटुळी । करी वेगळ वेंटाळी । तैसी विषयीं सरळी । इंद्रियां होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२२८
१०५८४३. होय	कर्मजडाचां ठायीं । किंबहुना होय देहीं । जो रजोवृद्धीचां डोहीं । बुडोनि निमे	ज्ञाने.१४.११-१५.२४२
१०५८४४. होय	तरी होय ऐसें मन । जैसें रविचंद्रहीन । रात्रीचें का गगन । अंवसेचिये	ज्ञाने.१४.११-१५.२४५
१०५८४५. होय	तैसें अंतर असोस । होय स्फूर्तिहीन उद्वस । विचाराची भाष । हारपे तैं	ज्ञाने.१४.११-१५.२४६
१०५८४६. होय	आणि हेंचि होय प्रसंगें । मरणाचें जरी खागें । तरी तेतुलेनि रिगे । तमेंसीं तो	ज्ञाने.१४.११-१५.२५५
१०५८४७. होय	म्हणोनि तमाचिये लोथे । बांधोनियां संकल्पातें । देह जाय तैं मागौतें । तमाचेंचि होय	ज्ञाने.१४.११-१५.२५८
१०५८४८. होय	नाना दहिंयाचेनि मिसें । परिणमे दूधचि जैसें । कां मूर्त होय ऊंसें । गोडी जेवीं	ज्ञाने.१४.१९.२८२
१०५८४९. होय	ऐसेनि विवेकें जया । उदो होय धनंजया । ये गुणातीतत्त्व तया । ऊर्ध्वपंथें	ज्ञाने.१४.१९.२९९
१०५८५०. होय	गुणातीत जया नांवें । तो गुणाधीन तरी नव्हे । ना होय तरी नांगवे । गुणां यया	ज्ञाने.१४.२१.३२४
१०५८५१. होय	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
१०५८५२. होय	प्रतिबिंबौनि बिंबवरी । प्रभेची जैसी उजरी । ते सोहंवृत्ती अवधारीं । तैसी होय	ज्ञाने.१४.२६.३९१
१०५८५३. होय	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
१०५८५४. होय	परी माझें आराधन । ब्रह्मत्वीं होय सोपान । येथ मी हन साधन । गमेन हो	ज्ञाने.१४.२६.४०२
१०५८५५. होय	ठावो न पवता जयाचा । मनेंसीं मुरडली वाचा । तो देवो होय शब्दाचा । चमत्कारु	ज्ञाने.१५.१५
१०५८५६. होय	होय अदृष्ट आपैतें । तैं वाळूचि रत्नें परते । उजू आयुष्य तैं मारितें । लोभु करी	ज्ञाने.१५.२२
१०५८५७. होय	आगी कां कुऱ्हाडी । होय रिगावा जरी बुडीं । तरी हो कां भलतेवढी । वरिचील वाढी	ज्ञाने.१५.४९
१०५८५८. होय	उपाधीचा दुसरा । घालितां वोपसरा । नामरूपाचा संसारा । होय जयातें	ज्ञाने.१५.१.७६
१०५८५९. होय	ते माया वस्तूचां ठायीं । असे जैसेनि नाहीं । मग वस्तुप्रभाचि पाही । प्रगट होय	ज्ञाने.१५.१.८४
१०५८६०. होय	कां समुद्राचेनि पैसारें । वरी तरंगता असारे । तैसें ब्रह्मचि होय वृक्षाकारें । अज्ञानमूळ	ज्ञाने.१५.१.१०७
१०५८६१. होय	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
१०५८६२. होय	पैं भिंगोरी निधिये पडली । ते गमे भूमीसी जैसी जडली । ऐसा वेगातिशयो भुली । हेतु होय	ज्ञाने.१५.१.१३६
१०५८६३. होय	फळाचेनि वोझेपणें । ऊर्ध्वीं वोवांडें दुणें । जंव माघौतें बैसणें । मूळींचि होय	ज्ञाने.१५.२.२००
१०५८६४. होय	प्राकृताही तरी रुखा । जे फळें दाटली होय शाखा । ते वोवांडली देखा । बुडासि ये	ज्ञाने.१५.२.२०१
१०५८६५. होय	पार्था ऊर्ध्वींचिया ब्रह्मादी । मनुष्यत्वचि होय आदी । म्हणौनि इयें अधीं । म्हणितलीं मूळें	ज्ञाने.१५.२.२०७
१०५८६६. होय	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
१०५८६७. होय	एऱ्हवीं दोरीचिया उरगा । डांगा मेळवितां पैं गा । तो वावोचि भारु गा । केला होय	ज्ञाने.१५.३.२५१

१०५८६८. होय	आपणचि आपणयातें । पाहिजे जें अद्वैतें । तें ऐसें होय निरुतें । बोलिजतु असे	ज्ञाने.१५.४.२७४
१०५८६९. होय	जैसें शिंपीपण हारपे । तंव तंव खरें होय रुपें । कां दोरी लपतां सापें । फार होइजे	ज्ञाने.१५.६.३१०
१०५८७०. होय	हां गा वोसणतयाचां ग्रंथीं । काइ तुटती संसारगुंती । कीं परिवसिलेया पोथी । वाचिली होय	ज्ञाने.१५.१०-११.३९४
१०५८७१. होय	परी हेंही होणें अर्जुना । मजचिस्तव तया अज्ञाना । जैसा जागताचि हेतु स्वप्ना । निद्रेतें होय	ज्ञाने.१५.१५.४२८
१०५८७२. होय	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
१०५८७३. होय	लिंगदेहकमळाचां । पोटीं वेंचतया चिद्भ्रमराचा । बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय	ज्ञाने.१६.४
१०५८७४. होय	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
१०५८७५. होय	म्हणोनि तेंचि सम्यग्ज्ञान । कैसेनि होय स्वाधीन । जालिया वृद्धियत्न । घडेल केवीं	ज्ञाने.१६.५५
१०५८७६. होय	परी अहितीं कोपोनि सोप । लालनीं मऊ जैसें पुष्प । तिये मातेचें स्वरूप । जैसें कां होय	ज्ञाने.१६.२.१२३
१०५८७७. होय	जैसा प्रळयांबूचा उभडु । बुडवूनि विश्वाचा पवाडु । होय आपणपें निबिडु । आपणपांचि	ज्ञाने.१६.२.१३८
१०५८७८. होय	नाना चांडाळमंदिराशीं । अवचटें आलिया संन्यासी । मग लाज होय जैसी । उत्तमा तया	ज्ञाने.१६.२.१७६
१०५८७९. होय	रूपसा उदयलें कुष्ट । संभाविता कुटीचें बोट । तया लाजा प्राणसंकट । होय जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७८
१०५८८०. होय	एवं मनपवननियमें । होतीं दाही इंद्रियें अक्षमें । तें अचापल्य वर्में । येणें होय	ज्ञाने.१६.२.१८५
१०५८८१. होय	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२२
१०५८८२. होय	एवं इहीं सव्विसें । ब्रह्मसंपदा हे वसत असे । मोक्षचक्रवर्तीचें जैसें । अग्रहार होय	ज्ञाने.१६.३.२०७
१०५८८३. होय	जैसी आपुली जननी । नग्न दाविलिया जनीं । तें तीर्थचि परी पतनीं । कारण होय	ज्ञाने.१६.४.२१८
१०५८८४. होय	कारण जें जीविता । तें वानिलें जरी सेवितां । तरी अन्नचि पंडुसुता । होय विष	ज्ञाने.१६.४.२२१
१०५८८५. होय	म्हणौनि वाचेचा चौबारा । घातलिया धर्माचा पसारा । धर्मुचि तो अधर्मु होय वीरा । तो दंभु जाणें	ज्ञाने.१६.४.२२३
१०५८८६. होय	आणि पुढिलांचें सुख । देखणियाचें होय मिख । चढे क्रोधाचें विख । मनोवृत्ती	ज्ञाने.१६.४.२३७
१०५८८७. होय	जगाची सुखपहांट । चोरां मरणाहूनि निकृष्ट । दुधाचें काळकूट । होय व्याळीं	ज्ञाने.१६.४.२४०
१०५८८८. होय	ते वेळीं जे वाढी ऊंसा । तेचि आंतुला रसा । देहाकारु होय तैसा । प्राणियांचा	ज्ञाने.१६.६.२७९
१०५८८९. होय	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
१०५८९०. होय	बळी अबळातें खाय । हेंचि बाधित जरी होय । तरी मासया कां न होय । निसंतान	ज्ञाने.१६.८.३०२
१०५८९१. होय	चोरियेचें धन आलें । तरी तें कोणासि विष जालें । वालभें परद्वार केलें । कोढी कोणी होय	ज्ञाने.१६.८.३०५
१०५८९२. होय	जैं आटावे होती जळचर । तैं डोहीं मिळती ढीवर । कां पडावें होय शरीर । तैं रोगा उदयो	ज्ञाने.१६.९.३१८
१०५८९३. होय	आणि पसरिला अभिलाषु । अपूर्णु होय तोचि द्वेषु । एवं कामक्रोधांहूनि अधिकु । पुरुषार्थु नाहीं	ज्ञाने.१६.१२.३३९
१०५८९४. होय	तेव्हां चढतिये रजनी । तमाची होय पुरवणी । तैसा मोहो अंत:करणीं । वाढोंचि लागे	ज्ञाने.१६.१६.३६९

१०५८९५. होय	मग दुजयाची भाष । नुरवावया निशेष । बळीयेपणा अधिक । होय बळ	ज्ञाने.१६.१८.३९२
१०५८९६. होय	या कामक्रोध लोभां- । माजीं जीवें जो होय उभा । तो निरयपुरीची सभा । सन्मानु पावे	ज्ञाने.१६.२१.४३१
१०५८९७. होय	त्रिदोषीं सांडिलें शरीर । त्रिकुटीं फिटलिया नगर । त्रिदाह निमालिया अंतर । जैसें होय	ज्ञाने.१६.२२.४३९
१०५८९८. होय	ऐसा जो कामक्रोधलोभां । झाडी करूनि ठाके उभा । तो येवढिया लाभा । गोसावी होय	ज्ञाने.१६.२२.४४४
१०५८९९. होय	आतां रिता कुंभ समुद्रीं रिगे । तो उचंबळत भरोनि निगे । कां दशी दीपसंगें । दीपुचि होय	ज्ञाने.१७.१९
१०५९००. होय	तयां सत्त्वरजतमां- । माजीं कोण पुरुषोत्तमा । गति होय ते आम्हां । सांगिजो जी	ज्ञाने.१७.१.४५
१०५९०१. होय	चंदनु होय शीतळु । परी अग्नीसी पावे मेळू । तैं हातीं धरिला जाळूं । न शके काई	ज्ञाने.१७.२.५३
१०५९०२. होय	म्हणूनि प्राणियांचां पैकीं । पडिली श्रद्धा अवलोकीं । ते होय गुणासारिखी । तिहीं ययां	ज्ञाने.१७.२.६१
१०५९०३. होय	जैसें जीवनचि उदक । परी विषीं होय मारक । कां मिरयामाजीं तीख । ऊंसीं गोड	ज्ञाने.१७.३.६८
१०५९०४. होय	तैसा बहुवसें तमें । जो सदाचि होय निमे । तेथ श्रद्धा परिणमे । तेंचि होऊनि	ज्ञाने.१७.३.६९
१०५९०५. होय	तरी सात्त्विक श्रद्धा । जयांचा होय बांधा । तयां बहुतकरूनि मेधा । स्वर्गी आथी	ज्ञाने.१७.४.७६
१०५९०६. होय	हे सात्त्विक मति जया । निर्वाहती होय धनंजया । बागुल नोहे तया । कैवल्य तें	ज्ञाने.१७.४.८४
१०५९०७. होय	बाहू नाहीं आपलिया । आणि नावेतेंही धनंजया । न धरी होय तया । समुद्रीं जैसें	ज्ञाने.१७.५.१००
१०५९०८. होय	कां वैद्यातें करी सळा । रसु सांडी पायखोळां । तो रोगिया जेवीं विव्हळा- । सवता होय	ज्ञाने.१७.५.१०१
१०५९०९. होय	आपुलां परावां देहीं । दुःख देती जें जें कांहीं । मज आत्मया तेतुलाही । होय शीणु	ज्ञाने.१७.६.१०५
१०५९१०. होय	तेवीं जैसा घेपे आहारु । धातु तैसाचि होय आकारु । आणि धातुऐसा अंतरु । भावो पोखे	ज्ञाने.१७.६.११६
१०५९११. होय	हा सात्त्विकु होय भोग्यु । तैं भोगावया आरोग्यु । शरीरासी भाग्यु । उदयलें जाणों	ज्ञाने.१७.८.१३५
१०५९१२. होय	परस्परें दांतां । आदळु होय खातां । तो गा तोंडीं घेतां । तोषों लागे	ज्ञाने.१७.९.१४५
१०५९१३. होय	ऐसेनि कश्मळें जैं खाय । तैं तया सुखभोजन ऐसें होय । परी येणेंही न धाय । पापिया तो	ज्ञाने.१७.१०.१६१
१०५९१४. होय	किंबहुना फळाशेवीण । ऐसेया निगुती यज्ञ निर्माण । होय तो यागु जाण । सात्त्विकु गा	ज्ञाने.१७.११.१८४
१०५९१५. होय	आतां या तिहींमाझारीं । शारीर तंव अवधारीं । तरी शंभू कां श्रीहरी । पढियंता होय	ज्ञाने.१७.१३.२०१
१०५९१६. होय	तपनेंवीण प्रकाशु । जाड्येंवीण रसीं रसु । पोकळीवीण अवकाशु । होय जैसा	ज्ञाने.१७.१६.२२८
१०५९१७. होय	काय बहु बोलों अर्जुना । जैं हे दशा ये मना । तैं मनस्तपोभिधाना । पात्र होय ती	ज्ञाने.१७.१६.२३६
१०५९१८. होय	आंगभारें सुटला धोंडा । आपण फुटोनि होय खंडखंडा । कां आड जालियातें रगडा । करी जैसा	ज्ञाने.१७.१९.२६०
१०५९१९. होय	किंबहुना हे वोखटी । घेऊनि क्लेशाची हातवटी । तप निफजे तें किरीटी । तामस होय	ज्ञाने.१७.१९.२६२
१०५९२०. होय	तैसें तोंडीं ब्रह्मनाम । हातीं तें सात्त्विक कर्म । विनियोगेंवीण काम । विफळ होय	ज्ञाने.१७.२३.३४९
१०५९२१. होय	एवं यज्ञदानतपें । जिये गाजती बंधरूपें । तिहींच होय सोपें । मोक्षाचें तयां	ज्ञाने.१७.२४.३६५

१०५९२२. होय	एवढा आम्हां तुम्हां थोरु । केला येणें उपकारु । म्हणोनि हा व्याससहोदरु । गुरुत्वें होय	ज्ञाने.१७.२८.४३०
१०५९२३. होय	आणि तूं बापु तूंचि माय । इहीं बोलीं ना स्तुति होय । डिंभोपाधिक आहे । विटाळु तेथें	ज्ञाने.१८.२१
१०५९२४. होय	जालया कामा नाहीं चोरी । ते कळसें होय उजरी । तेवीं अष्टादशु विवरी । साद्यंत गीता	ज्ञाने.१८.४३
१०५९२५. होय	कर्मबाधेची कहीं । जेथ भयाची गोष्टी नाहीं । तें आत्मज्ञान जिहीं । स्वाधीन होय	ज्ञाने.१८.७०
१०५९२६. होय	तैसें नित्य नैमित्तिक । कर्म होय स्वाभाविक । परी न कामितां कामिक । न निफजे जें	ज्ञाने.१८.१.९७
१०५९२७. होय	तैसें नित्य जें का कर्म । तेंचि निमित्ताचे लाहे नियम । एथ उंचावे तेणें नाम । नैमित्तिक होय	ज्ञाने.१८.२.११४
१०५९२८. होय	चुकलिया त्यागाचें वेझें । केला सर्वत्यागुही होय वोझें । नेदखति सर्वत्र जुंझे । वीतराग ते	ज्ञाने.१८.२.१३४
१०५९२९. होय	का पाठोवाटीं पुटें । भांगारा खारु देणें घटे । तैं कीड झडकरी तुटे । निर्व्याजु होय	ज्ञाने.१८.५.१५७
१०५९३०. होय	जे कर्मारंभाची कड । नावेक होय दुवाड । वाहतिये वेळे जड । शिदोरी जैसी	ज्ञाने.१८.८.१८५
१०५९३१. होय	निंब जिभे कडवटु । हिरडा पहिलें तुरटु । तैसा कर्मा ऐल शेवटु । खणुवाळा होय	ज्ञाने.१८.८.१८६
१०५९३२. होय	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
१०५९३३. होय	मग सत्त्वें तेणें चोखाळें । उघडती आत्मबोधाचे डोळे । तेथ मृगांबु सांजवेळे । होय जैसें	ज्ञाने.१८.९.२१०
१०५९३४. होय	तेणें आत्मबोधें तैसें । अविद्येसीं कर्म नाशे । पार्था त्यजिजे जैं ऐसें । तैं त्यजिलें होय	ज्ञाने.१८.११.२२९
१०५९३५. होय	रेचकुचि योगवशें । होय स्तंभावया दोषें । तेवीं सत्यासत्य समरसें । असत्य जिणिजे	ज्ञाने.१८.१२.२४६
१०५९३६. होय	तैसें भोगीं जें फळ होय । तें फळांतरें वीत जाय । चालतां पावो पाय । जिणिजे जैसा	ज्ञाने.१८.१२.२५४
१०५९३७. होय	पडोनि गेलिया भिंती । चित्रांची केवळ होय माती । कीं पाहालेया राती । आंधारें उरे	ज्ञाने.१८.१२.२६३
१०५९३८. होय	तोय तेज धूमु । ययां वायूसीं संगमु । जालिया होय अभ्रागमु । व्योम तें नेणे	ज्ञाने.१८.१३.३०८
१०५९३९. होय	आकाशचि वर्षे नीर । तें तळवटीं बांधे नाडर । मग बिंबोनि तदाकार । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३२२
१०५९४०. होय	आणि पूर्वपश्चिमवाहणीं । निघालिया वोघाचिया मिळणी । होय नदी नद पाणी । एकचि जेवीं	ज्ञाने.१८.१४.३३१
१०५९४१. होय	तैसी क्रियाशक्ति पवनीं । असे जे अनपायिनी । ते पडिली नाना स्थानीं । नाना होय	ज्ञाने.१८.१४.३३३
१०५९४२. होय	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
१०५९४३. होय	जैं वाचे करी येणें । तैं तेंचि होय बोलणें । हाता आली तरी घेणें । देणें होय	ज्ञाने.१८.१४.३३४
१०५९४४. होय	आणि जांभई शिंक ढेकर । ऐसैसा होतसे व्यापार । नाग कूर्म कृकर । इत्यादि होय	ज्ञाने.१८.१४.३४१
१०५९४५. होय	तरी अवसांत आली माधवी । ते हेतु होय नवपल्लवीं । पल्लव पुष्पपुंज दावी । पुष्प फळातें	ज्ञाने.१८.१५.३५४
१०५९४६. होय	तैसें मन हेतु पांडवा । होय कर्मसंकल्पभावा । तो संकल्पु लावी दिवा । वाचेचा गा	ज्ञाने.१८.१५.३५७
१०५९४७. होय	कां तांथुवाचा ताणा । तांथु घालितां वैरणा । तो तंतूचि विचक्षणा । होय पटु	ज्ञाने.१८.१५.३६०
१०५९४८. होय	आणि देहादिकीं कारणीं । देहादि हेतुमिळणीं । होय जया उभारणी । कर्मजातां	ज्ञाने.१८.१५.३६६

१०५९४९. होय	तें शास्त्रार्थे मानिलेया । मार्गा अनुसरे धनंजया । तरी न्याय तो न्याया । हेतु होय	ज्ञाने.१८.१५.३६७
१०५९५०. होय	हें असो परतोनि मागुतें । प्रतिबिंब पाहे बिंबातें । तंव पाहणें जाउनी आयितें । बिंबचि होय	ज्ञाने.१८.१६.३९९
१०५९५१. होय	कां बाळत्व निघोनि जाय । तैं बागुला नाहीं त्राय । पैं जळालिया इंधन न होय । रंधन जेवीं	ज्ञाने.१८.१७.४०७
१०५९५२. होय	आत्मयाचेनि उद्यमेंवीण । तैसें देहादिपंचकारण । होय आपणयां आपण । क्रियाजात	ज्ञाने.१८.१७.४३०
१०५९५३. होय	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
१०५९५४. होय	तेथ रागी प्रतिमल्लाचा । गोसांवी सर्वदळाचा । रथु सांडूनि पायांचा । होय जैसा	ज्ञाने.१८.१८.४९०
१०५९५५. होय	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
१०५९५६. होय	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
१०५९५७. होय	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
१०५९५८. होय	जैसें हातें चित्र पाहातां । होय पाणियें मीठ धुतां । कां चेवोनि स्वप्ना येतां । जैसें होय	ज्ञाने.१८.२०.५३२
१०५९५९. होय	तें नित्य कर्म भलें । होय नैमित्तिकीं सावाइलें । सोनयासि जोडलें । सौरभ्य जैसें	ज्ञाने.१८.२३.५८८
१०५९६०. होय	तैसें सर्वस्व वायां जावो । वरी देहाही होय घावो । परी पुढीलां अपावो । निफजविजे जेणें	ज्ञाने.१८.२५.६१९
१०५९६१. होय	तैसें कृत्याकृत्य सरकटित । आपपर नुरवित । कर्म होय तें निश्चित । तामस जाण	ज्ञाने.१८.२५.६२६
१०५९६२. होय	जैसा गांवींचिया कश्मळा । उकरडा होय येकवळा । कां स्मशानीं अमंगळा । आघवयांचि	ज्ञाने.१८.२७.६५०
१०५९६३. होय	अथवा जें आदरिलें । हीनफळ होय केलें । तरी शोकें तेणें जिंतिलें । धिक्कारों लागे	ज्ञाने.१८.२७.६६०
१०५९६४. होय	आणि आणिकांचें निकें केलें । विरु होय जया आलें । जैसें अपेय पया मिनलें । लवण करी	ज्ञाने.१८.२८.६७५
१०५९६५. होय	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
१०५९६६. होय	म्हणौनि जयाचेनि अव्हेरें । अवधानही होय बाहिरें । तेणें आइक हो आंतरें । जिवाचेनि जीवें	ज्ञाने.१८.३५.७७०
१०५९६७. होय	तरी सुख तें गा किरीटी । दाविजेल तुज दिठी । जें आत्मयाचिये भेटी । जीवासि होय	ज्ञाने.१८.३६.७७३
१०५९६८. होय	जें सारसांही बिघडतां । होय वोहाहूनि वत्स काढितां । नव्हे भणंगु दवडितां । भाणयावरुनी	ज्ञाने.१८.३७.७८५
१०५९६९. होय	पैं मायेपुढौनि बाळक । काळें नेता जें एक । होय का उदक । तुटता मीना	ज्ञाने.१८.३७.७८६
१०५९७०. होय	तैसें विषयांचें घर । इंद्रियां सांडितां थोर । युगांतु होय तें वीर । विराग साहाती	ज्ञाने.१८.३७.७८७
१०५९७१. होय	अधिकारिया रिगतां गांवो । होय जैसा उत्साहो । कां रिणावरी विवाहो । विस्तारिला	ज्ञाने.१८.३८.७९५
१०५९७२. होय	आणिक भोगिलें जें कांहीं । तें स्वप्न तैसें होय नाहीं । मग हाणिचांचि घाई । लोळावें उरे	ज्ञाने.१८.३८.८००
१०५९७३. होय	आणि अपेयाचेनि पानें । अखाद्याचेनि भोजनें । स्वैरस्त्रीसंनिधानें । होय जें सुख	ज्ञाने.१८.३९.८०६
१०५९७४. होय	जैसी दिठी असे आपुलां ठायीं । परी दीपेंवीण भोग नाहीं । मार्गु न लाहतां काई । पाय असतां होय	ज्ञाने.१८.४५.८९०
१०५९७५. होय	अर्जुना जो यापरी । तें विहित कर्म स्वयें करी । तो मोक्षाचां ऐलद्वारीं । पैठा होय	ज्ञाने.१८.४५.८९६

१०५९७६. होय	तया सर्वात्मका ईश्वरा । स्वकर्मकुसुमांची वीरा । पूजा केली होय अपारा । तोषालागीं	ज्ञाने.१८.४६.९१७
१०५९७७. होय	जिये वैराग्यदशे । ईश्वराचेनि वेधवशें । हें सर्वही नावडे जैसें । वांत होय	ज्ञाने.१८.४६.९१९
१०५९७८. होय	अगा पाणियाहूनि बहुवें । तुपीं गुण कीर आहे । परी मीना काय होय । असणें तेथें	ज्ञाने.१८.४७.९२९
१०५९७९. होय	पैं परिपाकाचिये वेळे । फळ देठें ना देठू फळें । न धरे तैसें स्नेह खुळें । सर्वत्र होय	ज्ञाने.१८.४९.९५७
१०५९८०. होय	पैं अन्यथा बोधु आघवा । मावळोनि तया पांडवा । बोधमात्रींचि जीवा । ठावो होय	ज्ञाने.१८.४९.९६४
१०५९८१. होय	ऐशी कर्मसाम्यदशा । होय तेथ वीरेशा । मग श्रीगुरु आपैसा । भेटेचि गा	ज्ञाने.१८.४९.९६६
१०५९८२. होय	मग आलिंगिला पूर्णिमा । उणीव सांडी चंद्रमा । तैसें होय वीरोत्तमा । गुरूकृपा तया	ज्ञाने.१८.४९.९६९
१०५९८३. होय	उदयजतांचि दिनकरु । प्रकाशुचि आते आंधारु । कां दीपसंगें कापुरु । दीपुचि होय	ज्ञाने.१८.५०.९८५
१०५९८४. होय	पुत्र वित्त परलोकु । यया तिहींचा अभिलाखु । घरीं होय पाइकु । हेंही जालें	ज्ञाने.१८.५०.९९३
१०५९८५. होय	परी वोखद घेतखेंवो । काय लाभे आपुला ठावो । का उदयजतांचि दिवो । मध्यान्ह होय	ज्ञाने.१८.५०.९९८
१०५९८६. होय	तेथ ध्यान ध्येय ध्याता । ययां तिहीं एकरूपता । होय तंव पंडुसुता । कीजे तें गा	ज्ञाने.१८.५२.१०३४
१०५९८७. होय	क्रोधा ऐसा महादोखु । जयाचा देखा परिपाकु । भरिजे तंव अधिकु । रिता होय जो	ज्ञाने.१८.५३.१०५८
१०५९८८. होय	मुळाचें तोडणें जैसें । होय कां शाखोद्देशें । कामु नाशलेनि नाशे । तैसा क्रोधु	ज्ञाने.१८.५३.१०६०
१०५९८९. होय	घडतां महोदधीसी । गंगा वेगें सांडिजे जैसी । कां कामिनी कांतापासीं । स्थिर होय	ज्ञाने.१८.५३.१०८१
१०५९९०. होय	ते शांति पैं गा सुभगा । संपूर्ण ये तयाचिया आंगा । तैं ब्रह्म होआवयाजोगा । होय तो पुरुष	ज्ञाने.१८.५३.१०८६
१०५९९१. होय	ब्रह्मा आणि ब्रह्महोतिये । योग्यतें तैसा पाडु आहे । तेचि शांतीचेनि लवलाहें । होय तो गा	ज्ञाने.१८.५३.१०८९
१०५९९२. होय	जेणें निपजे रससोय । तो तापुही जैं जाय । तैं ते कां होय । प्रसन्न जैसी	ज्ञाने.१८.५४.१०९२
१०५९९३. होय	तैसा आत्मबोधीं उद्यमु । करितां होय जो श्रमु । तोही जेथें समु । होऊनि जाय	ज्ञाने.१८.५४.१०९४
१०५९९४. होय	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
१०५९९५. होय	कां जागृती जंव उद्दीपे । तंव तंव निद्रा हारपे । मग जागीनलिया स्वरूपें । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०४
१०५९९६. होय	नाना गेलिया घटमठ । आकाश ठाके एकवट । कां जळोनि काष्ठें काष्ठ । वन्हीचि होय	ज्ञाने.१८.५४.११०८
१०५९९७. होय	म्हणौनि तया बोलतां । बोली बोलतां मी भेटतां । मौन होय तेणें तत्त्वतां । स्तवी तो मातें	ज्ञाने.१८.५५.११५४
१०५९९८. होय	का दोहीं काष्ठांचिये घृष्टी- । माजीं वन्हि एक उठी । तो दोन्ही हे भाष आटी । आपणचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११५९
१०५९९९. होय	तैसा मीपणें हा लोटला । तो आघवेयाचि मज आला । या यात्रा होय भला । कापडी माझा	ज्ञाने.१८.५५.११७२
१०६०००. होय	तेथ कर्म आणि कर्ता । हें जाऊनि पांडुसुता । मीच आत्मेनि मज पाहतां । मीचि होय	ज्ञाने.१८.५५.११७४
१०६००१. होय	पैं दर्पणातें दर्पणें । पाहिलिया होय न पाहणें । सोनें झांकिलिया सुवर्णें । न झांके जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११७५
१०६००२. होय	रज्जु जालिया गोचरु । आभासतां तो व्याळाकारु । रज्जुचि ऐसा निर्धारु । होय जेवीं	ज्ञाने.१८.५५.११८८

१०६००३. होय	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
१०६००४. होय	कां प्रकाशतां अर्कु । तोचि होय प्रकाशकु । तयाही अभेदा द्योतकु । तोचि जैसा	ज्ञाने.१८.५५.१२०२
१०६००५. होय	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
१०६००६. होय	पैं क्रमयोगा किरीटी । चक्रवर्तींचां मुकुटीं । मी चिद्रत्न ते साटोवाटीं । होय तो माझा	ज्ञाने.१८.५५.१२१९
१०६००७. होय	मग म्हणे गा सुभटा । तो क्रमयोगी या निष्ठा । मी होऊनी होय पैठा । माझां रूपीं	ज्ञाने.१८.५६.१२४६
१०६००८. होय	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
१०६००९. होय	हें गीतानाम विख्यात । सर्व वायाचें मथित । आत्मा जेणें हस्तगत । रत्न होय	ज्ञाने.१८.६३.१३२३
१०६०१०. होय	तैसें सर्वज्ञेंही मियां । सर्वही निर्धारूनियां । निकें होय तें धनंजया । सांगितलें तुज	ज्ञाने.१८.६३.१३३१
१०६०११. होय	आणि निरुपचारा प्रेमा । विषय होय जें प्रियोत्तमा । तें दुजें नव्हे कीं आत्मा । ऐसेंचि जाणावें	ज्ञाने.१८.६४.१३४६
१०६०१२. होय	हाताचें करणें । का पायांचें चालणें । तें होय मजकारणें । तैसें करीं	ज्ञाने.१८.६५.१३५८
१०६०१३. होय	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
१०६०१४. होय	यया बोलामाझारीं । होय न होय झणें करीं । येथ आन आथी तरी । तुझीच आण	ज्ञाने.१८.६५.१३६८
१०६०१५. होय	तैसा मी एकवांचूनि कांहीं । मग भिन्नाभिन्न आन नाहीं । सोहंबोधें तयाचां ठायीं । अनन्यु होय	ज्ञाने.१८.६६.१३९७
१०६०१६. होय	अगा प्राकृताही राया । आंगीं पडे जें धनंजया । तें दासिरूंही कीं तया । समान होय	ज्ञाने.१८.६६.१४०३
१०६०१७. होय	अर्जुना काय दिनकरु । देखत आहे अंधारु । कीं प्रबोधीं होय गोचरु । स्वप्नभ्रमु	ज्ञाने.१८.६६.१४१०
१०६०१८. होय	जळीं पडिलिया लवणा । सर्वही जळ होय विचक्षणा । तुज मी अनन्यशरणा । होईन तैसा	ज्ञाने.१८.६६.१४१३
१०६०१९. होय	म्हणौनि वेदां मूळभूत । गीता म्हणों हें होय उचित । आणिकही येकी येथ । उपपत्ति असे	ज्ञाने.१८.६६.१४२९
१०६०२०. होय	म्हणौनि वेदाचें बीज । श्रीगीता होय हें मज । गमे आणि सहज । दिसतही आहे	ज्ञाने.१८.६६.१४३२
१०६०२१. होय	आणि तेंचि नित्यादिक । अज्ञानाचें आवश्यक । आचरतां मोचक । केवीं होय पां	ज्ञाने.१८.६६.१४४०
१०६०२२. होय	वेदु संपन्नु होय ठाईं । परी कृपणु ऐसा आनु नाहीं । जे कानीं लागला तिहीं । वर्णांचांचि	ज्ञाने.१८.६६.१४५७
१०६०२३. होय	परी वत्साचेनि वोरसें । दुभतें होय घरोद्देशें । जालें पांडवाचेनि मिषें । जगदुद्धरण	ज्ञाने.१८.६६.१४६७
१०६०२४. होय	तरी निधान जोडावया । भाग्य घडे गा धनंजया । परि जोडिलें भोगावया । विपायें होय	ज्ञाने.१८.६६.१४७५
१०६०२५. होय	तरी तो मागील दोन्हीं आंगीं । उत्तम होय कीर जगीं । परी या श्रवणालागीं । योग्यु नोहे	ज्ञाने.१८.६७.१४९०
१०६०२६. होय	सोनयाचें सुंदर । निर्वाळिलें होय घर । परी सर्पांगना द्वार । रुंधलें आहे	ज्ञाने.१८.६७.१५०२
१०६०२७. होय	तैसी भक्तां गीतेसीं । भेटी करी जो आदरेसीं । तो देहापाठीं मजसीं । येकचि होय	ज्ञाने.१८.६८.१५१३
१०६०२८. होय	मज ईश्वराचेनि लोभें । हे गीता पढतां अक्षोभें । जो मंडन होय सभे । संतांचिये	ज्ञाने.१८.६९.१५१७
१०६०२९. होय	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६

१०६०३०. होय	ऐसी जन्मवेली धुवट । होय पुण्यरूप चोखट । याहीवरी अचाट । लाहे फळ	ज्ञाने.१८.७१.१५३४
१०६०३१. होय	जी मिळतां दोन्ही उदकें । माजीं लवण वारू ठाके । कीं तयासींही निमिखें । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७४.१६००
१०६०३२. होय	तैसा शरीराचिया स्मृती । तो संवादु संजय चित्तीं । धरी आणि पुढती । तेंचि होय	ज्ञाने.१८.७६.१६१५
१०६०३३. होय	रानींचें राऊळा नेलिया । दाही दिशा मानी सुनिया । कां रात्री होय पाहलया । निशाचरां	ज्ञाने.१८.७७.१६२५
१०६०३४. होय	कनकत्वदीक्षागुरू । लोहा परिसु होय किरू । परी जगा पोसिता व्यवहारू । तेंचि जाणे	ज्ञाने.१८.७८.१६४९
१०६०३५. होय	तोचि गा विजयासि ठावो । येथ तुज कोण संदेहो । तेथ न ये तरी वावो । विजयोचि होय	ज्ञाने.१८.७८.१६५४
१०६०३६. होय	येणें येकेंचि श्लोकें । राहे तेणें असकें । विद्याजाताचें निकें । जिंतिलें होय	ज्ञाने.१८.७८.१६६३
१०६०३७. होय	तरी लोह एकें अंशें । झगटलिया परिसें । येरीकडे आपैसें । सुवर्ण होय	ज्ञाने.१८.७८.१६९१
१०६०३८. होय	गीता निष्कपट माय । चुकोनि तान्हें हिंडे जें वाय । ते मायपूता भेटी होय । हा धर्म तुमचा	ज्ञाने.१८.७८.१७८२
१०६०३९. होयचि	कां लवणाची कुंजरी । सूदलिया लवणसागरीं । होयचि ना माघारी । परती जैसी	ज्ञाने.१५.६.३१८
१०६०४०. होयचि	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मा समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
१०६०४१. होयचिना	परी ऐसें हें एवढें । कीं अमुकेयाचेंचि फुडें । हें कोणाही वरपडे । होयचिना	ज्ञाने.१३.४.७०
१०६०४२. होये	लोहाचें कनक होये । हें सामर्थ्य परिसींच आहे । कीं मृतही जीवित लाहे । अमृतसिद्धि	ज्ञाने.१.७७
१०६०४३. होये	स्नेहालागीं माये । म्हणिपे तें कीरु होये । परी कृपा ते मूर्त आहे । द्रोणीं इये	ज्ञाने.२.५.४२
१०६०४४. होये	तो कामु सर्वथा जाये । जयाचें आत्मतोषीं मन राहे । तोचि स्थितप्रज्ञु होये । पुरुष जाणें	ज्ञाने.२.५५.२९३
१०६०४५. होये	तैसें हृदय प्रसन्न होये । तरी दुःख कैचें कें आहे । तेथ आपैसी बुद्धि राहे । परमात्मरूपीं	ज्ञाने.२.६५.३४०
१०६०४६. होये	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
१०६०४७. होये	जिहीं यज्ञु सिद्धी जाये । परेशा तोषु होये । तें हें सामान्य अन्न न होये । म्हणोनियां	ज्ञाने.३.१३.१३२
१०६०४८. होये	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१०६०४९. होये	हृदयीं हाचि न समाये । बुद्धीतें गिंवसूनि ठाये । तेथ संशयात्मक होये । लोकत्रय	ज्ञाने.४.४०.२०६
१०६०५०. होये	देखां कामधेनुऐसी माये । सदैवा जया होये । तो चंद्रुही परी लाहे । खेळावया	ज्ञाने.५.१.१०
१०६०५१. होये	देखें अग्नि विझोनि जाये । मग जे राखोंडी केवळु होये । तैं ते कापुसें गिंवसूं ये । जियापरी	ज्ञाने.५.३.२३
१०६०५२. होये	तो जयाकडे वास पाहे । तेउती सुखाची सृष्टि होये । तो म्हणे तेथ राहे । महाबोधु	ज्ञाने.५.१३.७४
१०६०५३. होये	ऐसेनि समदृष्टी जो होये । तया पुरुषा लक्षणही आहे । अर्जुना संक्षेपें सांगेन पाहें । अच्युत म्हणे	ज्ञाने.५.१९.१०२
१०६०५४. होये	तैसें मनपण मुदल जाय । मग अहंभावादिक कें आहे । म्हणोनि शरीरेंचि ब्रह्म होये । अनुभवी तो	ज्ञाने.५.२८.१५७
१०६०५५. होये	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
१०६०५६. होये	जैसा किडाचा दोषु जाये । तरी पंधरें तेंचि होये । तैसें जीवा ब्रह्मत्व आहे । संकल्पलोपीं	ज्ञाने.६.७.८२

१०६०५७. होये	जे जया वाटा सूर्यु जाये । तेउतें तेजाचें विश्व होये । तैसें तया पावे तें आहे । तोचि म्हणउनी	ज्ञाने.६.७.८६
१०६०५८. होये	तैसे शरीर होये । जे वेळीं कुंडलिनी चंद्र पिये । मग देहाकृती बिहे । कृतांतु गा	ज्ञाने.६.१४.२५९
१०६०५९. होये	तैशी पातियांचिये कवळिये न समाये । दिठी जाकळोनि निघों पाहे । आधिलीचि परी होये । गगना कळिती	ज्ञाने.६.१४.२६७
१०६०६०. होये	देखें साधकु निघोनि जाये । मागां पाउलांची वोळ राहे । तेथ ठायीं ठायीं होये । हे अणिमादिक	ज्ञाने.६.१५.२९७
१०६०६१. होये	ते वेळीं कुंडलिनी हे भाष जाये । मारुत ऐसें नाम होये । परि शक्तिपण तें आहे । जंव न मिळे शिवीं	ज्ञाने.६.१५.३०१
१०६०६२. होये	गगनीं गगन लया जाये । ऐसें जें कांहीं आहे । तें अनुभवें जो होये । तो होऊनि ठाके	ज्ञाने.६.१५.३१०
१०६०६३. होये	तैसें चित्त लया जाये । आणि चैतन्यचि आघवें होये । ऐसी प्राप्ति सुखोपायें । आहे येणें	ज्ञाने.६.२७.३८६
१०६०६४. होये	आतां शरीरीं तरी आहे । परि शरीराचा तो नोहे । ऐसें बोलवरी होये । तें करूं ये काई	ज्ञाने.६.३१.४०३
१०६०६५. होये	म्हणोनि मनाचा निग्रहो होये । ऐसा उपाय जो आहे । तो आरंभीं मग नोहे । कैसा पाहों	ज्ञाने.६.३६.४२४
१०६०६६. होये	तैसें विश्व जेथ होये । मागौतें जेथ लया जाये । तें विद्यमानेंचि देहें । जाहला तो गा	ज्ञाने.६.४५.४७३
१०६०६७. होये	सांगें अग्नीस्तव धूम होये । तिये धूमीं काय अग्नी आहे । तैसा विकारु हा मी नोहें । जरी विकारला असे	ज्ञाने.७.१२.५९
१०६०६८. होये	हां गा स्वप्न हें लटिकें म्हणों ये । परि निद्रावशें बाणलें होये । तंव आठवु काय देत आहे । आपणपेयां	ज्ञाने.७.१३.६१
१०६०६९. होये	तेवीं अहंभावो जाये । तरी ऐक्य तें आधींचि आहे । हेचि साचें जेथ होये । तो अधियज्ञु मी	ज्ञाने.८.४.४५
१०६०७०. होये	हेंच कायिसया वरी होये । ऐसा जरी संदेहो वर्तत आहे । तरी अभ्यासूनि आदीं पाहें । मग नव्हे तरी कोपें	ज्ञाने.८.७.८०
१०६०७१. होये	येथ अर्जुना जरी विपायें । तुझ्या जीवीं हन ऐसें जाये । ना हें स्मरण मग होये । कायसयावरी अंतीं	ज्ञाने.८.१३.१२०
१०६०७२. होये	जैं चौकडिया सहस्त्र जाये । तैं ठायेठावो विळुचि होये । आणि तैसेंचि सहस्त्रें भरियें पाहे । रात्री जेथ	ज्ञाने.८.१७.१५६
१०६०७३. होये	तिये ब्रह्मभुवनीं दिवसें पाहे । ते वेळीं गणना केंही न समाये । ऐसें अव्यक्ताचें होये । व्यक्त विश्व	ज्ञाने.८.१८-१९.१६०
१०६०७४. होये	पाठीं रात्रींचा अवसरु होये । आणि विश्व अव्यक्तीं लया जाये । तोही युगसहस्त्र मोटका पाहे । आणि तैसेंचि रचे	ज्ञाने.८.१८-१९.१६४
१०६०७५. होये	अग्नीचें अग्निपण जाये । मग तो धूमचि अवघा होये । तेणें चेतना गिंवसिली ठाये । शरीरींची	ज्ञाने.८.२५.२२८
१०६०७६. होये	हां गा हातींचें जे वेळीं जाये । ते वेळीं आणिका लाभाची गोठी कें आहे । म्हणऊनि प्रयाणीं तंव होये । येतुली दशा	ज्ञाने.८.२५.२३२
१०६०७७. होये	येणें बोधें जो योगी होये । तयासी या बोधाचेंचि नीटपण आहे । कां जे भोगातें पेलूनि पाहें । निजरूपा ये	ज्ञाने.८.२७.२५९
१०६०७८. होये	तैसें तुमचें अवधान धाये । आणि तुम्ही म्हणा हें होये । ऐसें वक्तृत्व कवणा आहे । जेणें रिझा तुम्ही	ज्ञाने.९.१२
१०६०७९. होये	अहो चंद्रकांतु द्रवता कीर होये । परि ते हातवटी चंद्रीं कीं आहे । म्हणऊनि वक्ता तो वक्ताचि नोहे । श्रोतेनविण	ज्ञाने.९.२९
१०६०८०. होये	ऐसा अवघाचि सुरवाडु आहे । तरी जनाहातीं केविं उरों लाहे । हा शंकेचा ठाव कीर होये । परि न धरावी तुवां	ज्ञाने.९.२.५६
१०६०८१. होये	मग तिये विणावणीचेनि आधारें । लहानां चौकडियां पटत्व भरे । तैसी पंचात्मकें आकारें । प्रकृतिचि होये	ज्ञाने.९.८.१०७
१०६०८२. होये	बीज जळाची जवळीक लाहे । आणि तेंचि शाखोपशाखीं होये । तैसे मज करणें आहे । भूतांचें हें	ज्ञाने.९.८.१०९
१०६०८३. होये	तोचि जाणिवेचा उदयो जरी होये । तरी मुदल वेदु मीचि आहें । आणि तो विधानातें जया विये । तो क्रतुही मीचि	ज्ञाने.९.१६.२६५

१०६०८४. होये	अग्नि काष्ठें खाये । तें काष्ठचि अग्नि होये । तेवि मरतें मारितें पाहें । स्वरूप माझें	ज्ञाने.९.१९.२९७
१०६०८५. होये	तेंही कीर मातेंचि होये । कां जें हें आघवें मीचि आहें । परि ते भजती उजरी नव्हे । विषम पडे	ज्ञाने.९.२३.३४५
१०६०८६. होये	ऐसाही जरी विपायें । सांडुनि पुढील पाये । सर्वेंद्रियांसि होये । पाठिमोरा जो	ज्ञाने.१०.३.७२
१०६०८७. होये	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
१०६०८८. होये	जो जागता स्वप्नावस्थे जाये । तो जेवीं स्वप्नींचें आघवें होये । तेवीं अनंत ब्रह्मकटाह आहे । आपणचि जाहला	ज्ञाने.११.४.१२०
१०६०८९. होये	आणि कोरडें यशचि नोहे । समग्र राज्यही आलें आहे । तूं निमित्तमात्रचि होये । सव्यसाची	ज्ञाने.११.३३.४७१
१०६०९०. होये	तेवींचि कांहीं बोलों जाये । तंव गळा बुजालाचि ठाये । हें सुख कीं भय होये । हें विचारा तुम्ही	ज्ञाने.११.३५.४८८
१०६०९१. होये	ऐसा जो भक्तु होये । तयाचें त्रिधातुक हें जैं जाये । तैं मीचि होऊनि ठाये । पांडवा गा	ज्ञाने.११.५५.६९९
१०६०९२. होये	परि मनें वाचा देहें । जैसा जो व्यापारु होये । तो मी करितु आहें । ऐसें न म्हणें	ज्ञाने.१२.१०.११७
१०६०९३. होये	अगा आत्मजेचां विषीं । जिवु जैसा निरभिलाषी । तैसा कर्मीं अशेषीं । निकाम होये	ज्ञाने.१२.११.१३२
१०६०९४. होये	तयाही वरी विपायें । प्रेमळु संवादिया होये । तिये गोडीसी आहे । कांटाळें मग	ज्ञाने.१२.१४.१६१
१०६०९५. होये	हिमवंतु दोष खाये । परि जीविताची हानि होये । तैसें शुचित्व नोहे । सज्जनाचें	ज्ञाने.१२.१६.१७४
१०६०९६. होये	शुचिशुचि गांग होये । आणि पापतापही जाये । परि तेथें आहे । बुडणें एक	ज्ञाने.१२.१६.१७५
१०६०९७. होये	किंबहुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाम सुख	ज्ञाने.१३.५-६.१३१
१०६०९८. होये	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
१०६०९९. होये	मग प्रार्थिला विपायें । जरि लोभें बोलों जाये । तरि परिसे तया होये । मायबापु	ज्ञाने.१३.७.२६७
१०६१००. होये	तैसें प्राणियांसि होये । जरी तो वास पाहे । तया अवलोकनाची सोये । कूर्मीही नेणे	ज्ञाने.१३.७.२७६
१०६१०१. होये	आणि मृत्यु पुढें आहे । तोचि कल्पांतीं कां पाहे । परि आजीचि होये । सावधु जो	ज्ञाने.१३.८.५४४
१०६१०२. होये	तैसें वृद्धाप्य होये । आलेपणें वायां जाये । जे तो शतवृद्ध आहे । नेणों कैंचा	ज्ञाने.१३.८.५८४
१०६१०३. होये	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
१०६१०४. होये	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
१०६१०५. होये	आणि सभाग्यु पाहुणा ये । सुभगाचि वाढती होये । तैं सरों नेणे रससोये । ऐसें आथी	ज्ञाने.१३.११.६४३
१०६१०६. होये	तरि संभावने जिये । जो मानाची वाट पाहे । सत्कारें होये । तोषु जया	ज्ञाने.१३.११.६५६
१०६१०७. होये	तैसा मानापमानीं होये । जो कोण्हीही उर्मी न साहे । तयाचां ठायीं आहे । अज्ञान पुरें	ज्ञाने.१३.११.६६७
१०६१०८. होये	वायुचेनि सावायें । धू दिगंतवरी जाये । दु:खवार्ता होये । तैसें जया	ज्ञाने.१३.११.६८६
१०६१०९. होये	चौथ मोटकी पाहे । आणि गणेशाचाचि होये । चावदसी म्हणे माये । तुझाच वो दुर्गे	ज्ञाने.१३.११.८१८
१०६११०. होये	आणि आत्मा गोचरु होये । ऐसी जे विद्या आहे । ते आइकोनि डौर वाहे । विद्वांसु जो	ज्ञाने.१३.११.८२५

१०६१११. होये	एवं तिहींचेनि समवायें । प्रकृति कर्मरूप होये । परि जया गुणा वाढे त्राये । त्याचि सारिखी	ज्ञाने.१३.२०.९७२
१०६११२. होये	तैसें अजा नित्या होये । आंगीं जन्ममृत्यूचे घाये । वाजती जैं लाहे । गुणसंगातें	ज्ञाने.१३.२१.१०१४
१०६११३. होये	प्रकृति होय जाये । हा तो असतुचि आहे । म्हणोनि आब्रह्माचें होये । शासन हा	ज्ञाने.१३.२२.१०२३
१०६११४. होये	ऐसेसे हे उपाये । बहुवस एथें पाहे । जाणावया होये । एकी वस्तु	ज्ञाने.१३.२५.१०४६
१०६११५. होये	ते शुकनळिकान्यायें । न लगती लागली आहे । हें जैसें तैसें होये । ठाउवें जयां	ज्ञाने.१३.३४.११३६
१०६११६. होये	हालविलिया जाये । निश्चळीं तरी होये । दुधीं जैसी साये । दुधाची ते	ज्ञाने.१४.३.७३
१०६११७. होये	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
१०६११८. होये	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
१०६११९. होये	आतां काय येणें बव्हें । जो तमोवृद्धि मृत्यु लाहे । तो पशु कां पक्षी होये । झाड कां कृमी	ज्ञाने.१४.११-१५.२५९
१०६१२०. होये	तैसी देहबुद्धि जाये । जैं आपणपां आठौ होये । तैं आन कांहीं आहे । तेंवांचुनी	ज्ञाने.१४.२०.३१७
१०६१२१. होये	दृष्टादृष्टाचेनि नांवें । भावोचि जीवीं नुगवे । सेवी जें स्वभावें । पैठें होये	ज्ञाने.१४.२५.३६७
१०६१२२. होये	जे विषें रांधिली रससोये । जैं जेवणारा ठाउवी होये । तैं तो ताटचि सांडूनि जाये । जयापरी	ज्ञाने.१५.३८
१०६१२३. होये	हा ऊर्ध्वमूळ आहे । परी उन्मूळिला नोहे । येणेंचि हा होये । शाड्वळु गा	ज्ञाने.१५.५६
१०६१२४. होये	तैसी सत् ना असत् होये । जे विचाराचें नाम न साहे । ऐसेया परीची आहे । अनादि म्हणती	ज्ञाने.१५.१.८१
१०६१२५. होये	वर्ततें वर्ष जाये । तें पुढिला मुळहारी होये । जैसा दिवसु जात कीं येत आहे । हें चोजवेना	ज्ञाने.१५.१.१३०
१०६१२६. होये	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
१०६१२७. होये	म्हणौनि जन्मे ना आहे । तैसिया सांगों कवण माये । यालागीं नाहींपणेंचि होये । अनादि हा	ज्ञाने.१५.३.२३३
१०६१२८. होये	पैं मनादि साही इंद्रियें । श्रोत्रादि प्रकृतिकार्यें । तियें माझीं म्हणौनि होये । व्यापारारूढ	ज्ञाने.१५.७.३५२
१०६१२९. होये	पांसुता नि:शेष जाये । ना घटभांडादिकें होये । तया मृत्पिंडा ऐसें आहे । मध्यस्थ जें	ज्ञाने.१५.१६.५०५
१०६१३०. होये	तैसा विश्वपणें कांहीं होये । विश्वलोपीं केहीं न जाये । जैसा रात्री दिवसें नोहे । द्विधा रवि	ज्ञाने.१५.१७.५५४
१०६१३१. होये	परी नेणतें जऱ्ही होये । तऱ्ही देखोनि बाप कीं माये । हर्ष केंहीं न समाये । चोज करिती	ज्ञाने.१५.२०.५९६
१०६१३२. होये	बाळा उचित जाणणें होये । तरी बाळपणचि कें आहे । परी साचचि येरी माये । म्हणोनि तोषे	ज्ञाने.१६.२४
१०६१३३. होये	कां चिखलीं रुतली गाये । धडभाकड न पाहे । जो तियेचिया ग्लानी होये । कालाभुला	ज्ञाने.१६.२.१४२
१०६१३४. होये	वरी कोणे एकें उपायें । पडिलें तें उभें होये । तेंचि कीजे परी घाये । नेदावे वर्मीं	ज्ञाने.१६.२.१५१
१०६१३५. होये	कां पावो शीतळता लाहे । कीं ते डोळ्यांचिलागीं होये । तैसा परसुखें जाये । सुखावतु	ज्ञाने.१६.२.१६०
१०६१३६. होये	परी महाभूतें पोटीं वाहे । तेवींचि परमाणूमाजीं सामाये । या विश्वानुसार होये । गगन जैसें	ज्ञाने.१६.२.१७३
१०६१३७. होये	हे आसुरी संपत्ति तया । बंधालागीं धनंजया । जो साही दोषां ययां । आश्रो होये	ज्ञाने.१६.५.२६८

१०६१३८. होये	कुबेरु आथिला होये । परी तो नेणे माझी सोये । संपत्ती मजसम नव्हे । श्रीनाथाही	ज्ञाने.१६.१५.३५७
१०६१३९. होये	बीज मोडे झाड होये । झाड मोडे बीजीं सामाये । ऐसेनि कल्पकोडी जाये । परी जाति न नशे	ज्ञाने.१७.२.५९
१०६१४०. होये	मोडोनि सत्त्वाची त्राये । रजोगुण आकाशें जाये । तेव्हां तेचि श्रद्धा होये । कर्मकेरसुणी	ज्ञाने.१७.२.६४
१०६१४१. होये	तैसें तया असुरां होये । जे निंदूनि शास्त्रांची सोये । सैंघ धांवताती मोहें । आडवीं जे कां	ज्ञाने.१७.५.१०३
१०६१४२. होये	ऐसेनि कहीं विपायें । सदन्ना वरपडा होये । तरी घाणी सुटे तंव राहे । व्याघ्र जैसा	ज्ञाने.१७.१०.१५८
१०६१४३. होये	शिरच्छेदें काय होये । का आगीं रिघतां कैसें आहे । हें जाणावें काई पाहें । परी साहातुचि असे	ज्ञाने.१७.१०.१६७
१०६१४४. होये	जरी राजा घरासि ये । तरी बहुत उपेगा जाये । आणि कीर्तीही होये । श्राद्ध न ठके	ज्ञाने.१७.१२.१८६
१०६१४५. होये	पाणी मुदल झाडा जाये । तृण ते प्रसंगेंचि जिये । तैसें एका बोलिलें होये । सर्वांहि हित	ज्ञाने.१७.१५.२१८
१०६१४६. होये	तैसें राजस तप जें होये । तें फळीं कीर वांझ जाये । परी आचरणींही नोहे । निर्वाहतें गा	ज्ञाने.१७.१८.२५२
१०६१४७. होये	तें एक आनचि आहे । तयाचा सावावो जैं लाहे । तैं मोक्षाचाही होये । गांवीं सरतें	ज्ञाने.१७.२२.३२१
१०६१४८. होये	प्रशस्तकर्मीं तिये । सच्छब्दा विनियोग आहे । तोचि आइका होये । तैसा सांगों	ज्ञाने.१७.२५.३७९
१०६१४९. होये	तैसेंचि एथही आहे । जे एकेंचि येणें अध्यायें । आघवाचि दृष्ट होये । गीतागमु हा	ज्ञाने.१८.३२
१०६१५०. होये	मोतियें मिळोनि बहुवें । एकावळीचा पाडु आहे । परी शोभे रूप होये । एकचि तेथ	ज्ञाने.१८.५६
१०६१५१. होये	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
१०६१५२. होये	परी भोजनीं जैसें होये । तृप्ति लाभे भूक जाये । तैसें नित्यनैमित्तिकीं आहे । सर्वांगीं फळ	ज्ञाने.१८.२.१२०
१०६१५३. होये	जें चालणें वेगावत जाये । तो वेगु बैसावयाचि होये । तैसा कर्मातिशयो आहे । नैष्कर्म्यालागीं	ज्ञाने.१८.५.१५४
१०६१५४. होये	हां गा मार्गु दुवाडु होये । तरी निस्तरितील पाये । कीं तेचि खांडणें आहे । मार्गापराधें	ज्ञाने.१८.७.१८०
१०६१५५. होये	तरी साचचि गा धनुर्धरा । सर्व कर्मांचा उभारा । होये बाहिरबाहिरा । करणीं पांचें	ज्ञाने.१८.१३.३०४
१०६१५६. होये	अधोरंध्राचेनि वाहें । अपानु हें नाम लाहे । व्यापकपणें होये । व्यानु तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३८
१०६१५७. होये	नातरी प्राची अरुणातें विये । अरुणें सूर्योदयो होये । सूर्ये सगळा पाहे । दिवो जैसा	ज्ञाने.१८.१५.३५६
१०६१५८. होये	तैसा आत्मत्वें वेठिला होये । तो जयातया दृश्यातें पाहे । तें दृश्य द्रष्टेपणेंसीं होत जाये । तयाचेंचि रूप	ज्ञाने.१८.१७.४१०
१०६१५९. होये	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
१०६१६०. होये	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
१०६१६१. होये	तें सात्त्विक ठाउवें होये । तो गुणभेदु सांगों पाहें । जो सांख्यशास्त्रीं आहे । उवाइला	ज्ञाने.१८.१९.५१९
१०६१६२. होये	ना ईश्वरु पाहतां आहे । तो भोगवी हें जरी होये । तरी देवचि खाये । विकूनियां	ज्ञाने.१८.२२.५६९
१०६१६३. होये	पाहीं भिकेपरतें न लाहे । तऱ्ही गारुडी सापु वाहे । काय कीजे शीणुचि होये । गोडु येकां	ज्ञाने.१८.२४.६०८
१०६१६४. होये	इये जाणिवेची सोये । अविवेकाचेनि पायें । पुसोनियां होये । साटोप कर्मीं	ज्ञाने.१८.२५.६२३

१०६११६५. होये	तैसा कल्याणकाळु पाहे । तैं तयातें आळसु खाये । ना प्रमादीं तरी होये । तो म्हणे तैसें	ज्ञाने.१८.२८.६८३
१०६११६६. होये	नाना पथ्येंसीं औषध लाहे । तरी रोगें दाटलाही जिये । कां मीना जिव्हाळा होये । जळाचा जरी	ज्ञाने.१८.३०.७०६
१०६११६७. होये	आणि राजा जिया वाटा जाये । ते चोरांसि आडव होये । कां राक्षसां दिवो पाहे । राति होऊनि	ज्ञाने.१८.३२.७२४
१०६११६८. होये	नाना निधानचि निदैवा । होये कोळसयाचा उडवा । पैं असतें आपणपें जीवा । नाहीं जालें	ज्ञाने.१८.३२.७२५
१०६११६९. होये	सूर्ये मार्गु गोचरु होये । आणि तो चालती कीर पाये । परी चालणें तें आहे । धैर्यें जेवीं	ज्ञाने.१८.३५.७६४
१०६११७०. होये	तें गा कर्मीं जिये । सातवा गुण होये । आणि विज्ञान हें पाहें । एवंरुप	ज्ञाने.१८.४२.८४६
१०६११७१. होये	कां बाळका एकी माये- । वांचोनि जिणें काय आहे । म्हणौनि सेविजे कीं तो होये । पाटाचा धर्मु	ज्ञाने.१८.४५.९०८
१०६११७२. होये	मग जिंतिलिया हे भोये । पुरुष सर्वत्र जैसा होये । कां जालाही जें लाहे । तें आतां सांगों	ज्ञाने.१८.४८.९५५
१०६११७३. होये	ना गोमटेंचि विपायें । तें आणूनि पुढां सूये । तयालागीं न होये । साभिलाषु	ज्ञाने.१८.५१.१०२०
१०६११७४. होये	कर्मही करितचि आहे । जैं करावें हें भाष जाये । तैं न करणेंचि होये । तयाचें केलें	ज्ञाने.१८.५५.११७७
१०६११७५. होये	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
१०६११७६. होये	सूर्याचेनि सावायें । डोळा सावाइला होये । तैं आंधाराचा आहे । पाडु तया	ज्ञाने.१८.५८.१२७१
१०६११७७. होये	तरी बांधोनि हात पाये । जो रथीं घातला होये । तो न चले तरी जाये । दिगंता जेवीं	ज्ञाने.१८.६०.१२९३
१०६११७८. होये	मग पार्था तिये ठायीं । साध्यसाधन होये नाहीं । किंबहुना तुज कांहीं । उरेचि ना	ज्ञाने.१८.६५.१३८५
१०६११७९. होये	जेणें सप्रपंच अज्ञान जाये । येकु मी गोचरु होये । तें उपपत्तीचेनि उपायें । गीतारूप हें	ज्ञाने.१८.६५.१३८८
१०६११८०. होये	सिंधु सिंधूतें पावों जाये । तें पावणें ठाके दुणा होये । वरी रिगे पुरवणिये । आकाशही	ज्ञाने.१८.६६.१४२४
१०६११८१. होये	तैसा गुरु प्रसन्नु होये । शिष्य विद्याही कीर लाहे । परी ते फळे संप्रदायें । उपासिलिया	ज्ञाने.१८.६६.१४८४
१०६११८२. होये	सागरु गंभीरु होये । हें कोण ना म्हणत आहे । परी वृष्टि वायां जाये । जाली तेथ	ज्ञाने.१८.६७.१४९२
१०६११८३. होये	हें बोलतां विस्मित होये । तेणेंचि मोडावला ठाये । रत्नीं कीं रत्नकिळा ये । झांकोळित जैसी	ज्ञाने.१८.७६.१६१३
१०६११८४. होये	या बोला आन होये । तरी व्यासाचा अंकु न वाहें । ऐसें गाजोनि बाहे । उभिली तेणें	ज्ञाने.१८.७८.१६५८
१०६११८५. होये	सुंदर आंगीं लेणें न सूये । तैं तो मोकळा शृंगारु होये । ना लेइलें तरी आहे । तैसें कें उचित	ज्ञाने.१८.७८.१७३८
१०६११८६. होयें	तैसीं इयें नाना देहें । दाऊनि मी नाना होयें । तेथ ऐसा बंधु आहे । तेंही देखें	ज्ञाने.१४.४.१३४
१०६११८७. होळी	वज्राग्नीचां ज्वाळीं । करूनि अपानधातूंची होळी । व्याधींचां सिसाळीं । पूजिलीं यंत्रें	ज्ञाने.१२.४.५०
१०६११८८. होवोनि	मग कंठनाळ आटे । हनुवटी हे हडौती दाटे । ते गाढी होवोनि नेहटे । वक्षःस्थळीं	ज्ञाने.६.१३.२०७
१०६११८९. होवोनी	असंतुष्टीचिया मदिरा । मत्त होवोनी धनुर्धरा । विषयांचां वोवरां । विकृतीसी असे	ज्ञाने.७.२७.१६९
१०६११९०. होसी	जरी वधु करुनि गोत्रजांचा । तरी वसौटा होऊनि दोषांचा । मज जोडलासि तूं हातींचा । दूरी होसी	ज्ञाने.१.३६.२२८
१०६११९१. होसी	तूं ऐसा तैं होसी । जैं मोहातें या सांडिसी । आणि वैराग्य मानसीं । संचरेल	ज्ञाने.२.५२.२८०

१०६१९२. होसी	म्हणऊनि मज एकेंविण । हे त्रयीधर्म अकारण । आतां मातें जाणोनि कांहीं नेण । तूं सुखिया होसी	ज्ञाने.९.२१.३३४
१०६१९३. होसी	ऐसा मियां आथिला होसी । तेथ माझियाचि स्वरूपा पावसी । हें अंत:करणींचें तुजपासीं । बोलिजत असे	ज्ञाने.९.३४.५१९
१०६१९४. होसी	तरी होसी गा तूं परब्रह्म । जें या महाभूतां विसंवतें धाम । पवित्र तूं परम । जगन्नाथा	ज्ञाने.१०.१२.१४९
१०६१९५. होसी	जी आपणयातें तूंचि जाणसी । आणिकातें सांगावयाही तूं समर्थ होसी । तरि आतां एक वेळ घाम पुसीं । आर्तीचिये निडळींचा	ज्ञाने.१०.१५.१८०
१०६१९६. होसी	ऐसी मूर्ति कोडिसवाणी कृपा । करूनि होसी विश्वरूपा । कीं आमुचियाचि दिठी सलेपा । जे सामान्यत्वें देखती	ज्ञाने.११.१६.२९१
१०६१९७. होसी	म्हणोनि माझां स्वरूपीं । मनबुद्धि इयें निक्षेपीं । येतुलेनि सर्वव्यापी । मीचि होसी	ज्ञाने.१२.८.१०२
१०६१९८. होसी	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
१०६१९९. होसी	जे विश्वप्रामाण्याची मुदी । आजि तुझां हातीं असे सुबुद्धी । लोकसंग्रहासि त्रिशुद्धी । योग्यु होसी	ज्ञाने.१६.२४.४६८
१०६२००. होसी	हें असो विस्मो दातारा । तूं होसी जयाचा सोयरा । सोइरिकेचिया व्यवहारा । मुकेचि तो	ज्ञाने.१७.९
१०६२०१. होसी	यया देवाचिया बोला । अर्जुनु उगाचि ठेला । तेथ देवो म्हणती भला । अवंचकु होसी	ज्ञाने.१८.६३.१३३३
१०६२०२. होसी	म्हणौनि तूं आणि आम्हीं । हें दिसताहे देहधर्मी । मग याचां विरामीं । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३६७
१०६२०३. होसी	तैसें सर्वत्र मातें भजतां । सर्व मी होतां अहंता । नि:शेष जाऊनि तत्त्वता । मीचि होसी	ज्ञाने.१८.६५.१३८१
१०६२०४. होसील	म्हणोनि स्वधर्म हा सांडसील । तरी पापा वरपडा होसील । आणि अपेश तें न वचेल । कल्पांतवरी	ज्ञाने.२.३४.२०१
१०६२०५. क्षण	ऐसें अर्जुन तेथ बोलिला । जंव क्षण एक भ्रांती सांडिला । मग पुनरपि व्यापिला । उर्मी तेणें	ज्ञाने.२.८.६९
१०६२०६. क्षणक्षणा	आणि आपण जालिये जोडी । उपखों नेदी कवडी । क्षणक्षणा कुरोंडी । जीवाची करी	ज्ञाने.१८.२७.६५३
१०६२०७. क्षणक्षणाप्रती	तैसीचि ययाची स्थिती । नासत जाय क्षणक्षणाप्रती । म्हणौनि ययातें म्हणती । अश्वत्थु हा	ज्ञाने.१५.१.११४
१०६२०८. क्षणभरी	जैसा उद्यानामाजीं अनळु । संचरला देखोनि प्रबळु । मग क्षणभरी कोकिळु । स्थिर नोहे	ज्ञाने.१.३६.२३०
१०६२०९. क्षणभरी	ऐसा अखंड भजन करी । उगा नसे क्षणभरी । आघवेनि गांवद्वारीं । अहेव जैसी	ज्ञाने.१३.११.८२१
१०६२१०. क्षणही	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
१०६२११. क्षणा	का समोर अग्नि देखोनी । जरी न वचिजे वोसंडोनी । तरी क्षणा एका कवळूनि । जाळूं सके	ज्ञाने.१.३८-३९.२४०
१०६२१२. क्षणा	आणि नसतीचि श्यामिका । व्योमीं दिसे तैसी दिसो कां । तरी दिसणेंही क्षणा एका । होय जाय	ज्ञाने.१५.३.२४२
१०६२१३. क्षणामाजीं	जेणें संग्रामीं हरु जिंतिला । निवातकवचांचा ठावो फेडिला । तो अर्जुन मोहें कवळिला । क्षणामाजीं	ज्ञाने.१.२८-३०.२००
१०६२१४. क्षणासवें	तयाचि क्षणासवें । एवंविध मी जाणवें । जाणितला तरी स्वभावें । दृष्ट होय	ज्ञाने.११.५४.६९१
१०६२१५. क्षणिक	अपेक्षिजे राज्यसुख । जयालागीं तें तंव क्षणिक । ऐसें जाणतांही दोख । अव्हेरूं ना	ज्ञाने.१.४३-४५.२६३
१०६२१६. क्षणिक	परि ययाचा वेगु देखे । जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे । जाणे कोडिवेळां निमिखें । होत जात	ज्ञाने.१५.१.१३९
१०६२१७. क्षणिकत्व	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
१०६२१८. क्षणिकत्वेंचि	म्हणौनि हा प्रस्तुतु । अलौकिकु परियेसा ग्रंथु । तरी क्षणिकत्वेंचि अश्वत्थु । बोलिजे हा	ज्ञाने.१५.१.११७

१०६२१९. क्षणिके	स्वप्नींही मानिलें लटिकें । तरी निर्वाहो कां एकसारिखें । तेवीं आभासु हा क्षणिके । रीतीचा गा	ज्ञाने.१५.३.२४३
१०६२२०. क्षणिकें	अर्थु कामु पसरे । अग्रवनें घेती थारे । तेथ क्षणिकें पदांतरें । इहभोगांचीं	ज्ञाने.१५.२.१५८
१०६२२१. क्षणीं	ते एकवटूनि जिये क्षणीं । अनुसरले गा माझिये वाहणी । तेव्हांचि तयांची चिंतवणी । मजचि पडली	ज्ञाने.९.२२.३३८
१०६२२२. क्षणीं	हे प्रकृति क्षणीं नीच नवी । रूपाचीच आघवी । जडातेंही माजवी । इयेचा माजु	ज्ञाने.१३.२१.९८७
१०६२२३. क्षणीं	प्रत्यक्ष पाहें पां वीरा । जो सावध घे मदिरा । तो होऊनि ठाके माजिरा । तियेचि क्षणीं	ज्ञाने.१७.६.११३
१०६२२४. क्षणीं	एवं तामस जेवणारा । ऐसैसी मेचु हे वीरा । याचें फळ दुसरां । क्षणीं नाहीं	ज्ञाने.१७.१०.१६४
१०६२२५. क्षणीं	कां हींव ऐसा पदार्थु । घातला आंगीआंतु । तेचि क्षणीं धडाडितु । अग्नि होय	ज्ञाने.१८.२८.६७६
१०६२२६. क्षणीं	कां डोळां देखतिये क्षणीं । सुवर्णपण सुवर्णीं । नाटितां होय आटणी । अळंकाराचीही	ज्ञाने.१८.५५.१२०७
१०६२२७. क्षणु	नाना स्वप्न जागृती । लोपूनि ये सुषुप्ति । तैं क्षणु एक चित्तवृत्ती । तेचि होय	ज्ञाने.१४.९-१०.१९८
१०६२२८. क्षणु	जैसा न लोटतां क्षणु । मेघु होय नानावर्णु । कां विजु नसे संपूर्णु । निमेषभरी	ज्ञाने.१५.१.११२
१०६२२९. क्षणु	सैंधव सिंधू पडलिया । जो क्षणु धनंजया । तेणें विरेचि कीं उरावया । कारण कायी	ज्ञाने.१८.६५.१३८०
१०६२३०. क्षत्रजातीसी	परी हें बहु असो देख । शौर्यादि गुणात्मक । कर्म गा नैसर्गिक । क्षत्रजातीसी	ज्ञाने.१८.४३.८७८
१०६२३१. क्षत्रिय	येर क्षत्रिय वैश्य दोन्ही । तेही ब्राह्मणाचांचि मानिजे मानीं । जे ते वैदिकविधानीं । योग्य म्हणौनि	ज्ञाने.१८.४१.८१९
१०६२३२. क्षत्रिय	तेथ सत्त्वें आपलां आंगीं । समीननिमीन भागीं । दोघे केले नियोगी । ब्राह्मण क्षत्रिय	ज्ञाने.१८.४१.८२८
१०६२३३. क्षत्रिय	नाना क्षत्रिय नव्हे नरु । तो सत्त्वसोनयाचा मेरु । म्हणौनि गुणस्वर्गा आधारु । सातां इयां	ज्ञाने.१८.४३.८७५
१०६२३४. क्षत्रिय	आणि वैश्य क्षत्रिय ब्राह्मण । हे द्विजन्मे तिन्ही वर्ण । ययांचें जें शुश्रूषण । तें शूद्रकर्म	ज्ञाने.१८.४४.८८३
१०६२३५. क्षत्रिया	क्षत्रिया रणीं पळोनि जाणें । तें कोण साहे लाजिरवाणें । कां वैधव्यें पाचारणें । महासतियेतें	ज्ञाने.१६.२.१७७
१०६२३६. क्षत्रिया	आतां उचित तें क्षत्रिया । तेंहीं कर्म धनंजया । सांगों ऐक प्रज्ञेचिया । भरोवरी	ज्ञाने.१८.४२.८५५
१०६२३७. क्षत्रियां	म्हणोनि यालागीं पाहीं । तुम्हां क्षत्रियां आणीक कांहीं । संग्रामावांचूनि नाहीं । उचित जाणें	ज्ञाने.२.३१.१८९
१०६२३८. क्षत्रियांचां	हा क्षत्रियांचां आचारीं । पांचवा गुणेंद्रु अवधारीं । चहूं पुरुषार्थां शिरीं । भक्ति जैसी	ज्ञाने.१८.४३.८६७
१०६२३९. क्षत्रियांमाजि	वरी क्षत्रियांमाजि श्रेष्ठु । जो जगजेठी जगीं सुभटु । तया दळवैपणाचा पाटु । भीष्मासी पैं	ज्ञाने.१.१०.११५
१०६२४०. क्षत्रियांमाजीं	तूं शूरवृत्तीचा ठावो । क्षत्रियांमाजीं रावो । तुझिया लाठेपणाचा आवो । तिहीं लोकीं	ज्ञाने.२.२.९
१०६२४१. क्षत्रियांसीं	हृदयाचें ढिलेपण । एथ निकयासि नव्हे कारण । हें संग्रामी पतन जाण । क्षत्रियांसीं	ज्ञाने.२.३.२८
१०६२४२. क्षत्रियाचें	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
१०६२४३. क्षत्रियें	क्षत्रियें बहुत पुण्य कीजे । तैं झुंज ऐसें हें लाहिजे । जैसें मार्गे जातां आडळिजे । चिंतामणीसी	ज्ञाने.२.३२.१९४
१०६२४४. क्षत्री	तैसे क्षत्री वैश्य स्त्रिया । कां शूद्र अंत्यादि इया । जाती तंवचि वेगळालिया । जंव न पवती मातें	ज्ञाने.९.३२.४६०
१०६२४५. क्षमत्व	जाणों जगीं आप वोलें । तें तुझिया बोला सुरस जालें । तुझेनि क्षमत्व आलें । पृथ्वीयेसी	ज्ञाने.१४.७

१०६२४६. क्षमत्वें	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
१०६२४७. क्षमा	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
१०६२४८. क्षमा	पैं स्वहिता अनुजायिनी । मेधा ते गा मी इये जनीं । धृती मी त्रिभुवनीं । क्षमा ते मी	ज्ञाने.१०.३४.२७९
१०६२४९. क्षमा	आणि देवाचेनि क्षमत्वें क्षमा । आधारु जाली आहे या भूतग्रामा । म्हणोनि पुरुषोत्तमा । विनवूं तें थोडें	ज्ञाने.११.४२.५५९
१०६२५०. क्षमा	तरि आतां अप्रमेया । मज शरणागता आपुलिया । क्षमा कीजो जी यया । अपराधांसी	ज्ञाने.११.४२.५६०
१०६२५१. क्षमा	प्रियाचां ठायीं सन्मान । प्रिय न पाहे सर्वथा जाण । तेवीं उच्छिष्ट काढिलें आपण । ते क्षमा कीजो	ज्ञाने.११.४४.५७५
१०६२५२. क्षमा	तंव कथे पसरु जाहला । श्लोकार्थु दूरि गेला । कीजो क्षमा या बोला । अपत्या मज	ज्ञाने.१३.७.३३४
१०६२५३. क्षमा	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
१०६२५४. क्षमा	पार्था तेणें पाडें । क्षमा जयातें वाढे । तेही लक्षे तें फुडें । लक्षण सांगों	ज्ञाने.१३.७.३४१
१०६२५५. क्षमा	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
१०६२५६. क्षमा	आतां सर्वही साहातिया गरिमा । गर्वा न ये तेचि क्षमा । जैसें देह वाहोनि रोमा । वाहणें नेणें	ज्ञाने.१६.३.१९०
१०६२५७. क्षमा	ते गा क्षमा पांडवा । गुण जेथ पांचवा । स्वरांमाजीं सुहावा । पंचमु जैसा	ज्ञाने.१८.४२.८४१
१०६२५८. क्षमा	आणि पृथ्वी जयाचिया क्षमा । नुबगे स्थावरजंगमा । जयाचेनि अमृतें चंद्रमा । निववी जग	ज्ञाने.१८.७८.१७२३
१०६२५९. क्षमाविना	यालागीं मी गुणदोष- । विषीं क्षमाविना विशेष । जे मी संजात ग्रंथलों देख । आचार्यें कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७६९
१०६२६०. क्षमी	तैशा आल्या गेल्या ऊर्मी । नव्हे गजबज मनोधर्मीं । किंबहुना धिरु क्षमी । कल्पांतींही	ज्ञाने.१३.७.४९८
१०६२६१. क्षमी	आणि कर्तयाचां सर्व कर्मीं । आउतांचिया परी क्षमी । म्हणोनि इंद्रियांतें आम्ही । करणें म्हणों	ज्ञाने.१८.१८.५०६
१०६२६२. क्षमी	तेवींच आंगें कर्मीं । आचरणें नोहे क्षमी । न निघे मनोधर्मीं । अरोचकु	ज्ञाने.१८.२७.६५७
१०६२६३. क्षमेलागीं	तेवींचि क्षमेलागीं । पृथ्वीसि पवाडु आंगीं । संतोषा उत्संगीं । दिधलें घर	ज्ञाने.१२.१३.१५०
१०६२६४. क्षयरोगी	जिये लोकींचा चंद्र क्षयरोगी । जेथ उदयो होय अस्तालागीं । दुःख लेऊनि सुखाची आंगी । सळित जगातें	ज्ञाने.९.३३.५०२
१०६२६५. क्षयव्याधी	आत्मया जीवबुद्धी । जे लागली होती क्षयव्याधी । ते जयाचिया सन्निधी । निरुजा करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७५
१०६२६६. क्षया	नित्यता ऐसेचि असोनी । ना तरी निश्चित क्षया जाउनि । हे भ्रांति वेगळी करूनी । दोन्हीं नाहीं	ज्ञाने.२.१२.१०४
१०६२६७. क्षयासि	तियें क्षयासि जेथ जाती । तेथ निभ्रांत आनें नव्हती । देखें पूर्व स्थितीच येती । आपुलिये	ज्ञाने.२.२८.१६५
१०६२६८. क्षर	ऐसिया वेंधौनि स्वप्ना । धांवत भवस्वर्गाचिया राना । तया चैतन्या नाम अर्जुना । क्षर पुरुषु गा	ज्ञाने.१५.१६.४९३
१०६२६९. क्षर	ऐसें उपाधीचेनि पाडें । क्षणिकत्व यातें जोडे । तेणें खोंकरपणें घडे । क्षर हें नांव	ज्ञाने.१५.१६.५००
१०६२७०. क्षर	एवं जीवचैतन्य आघवें । हें क्षर पुरुष जाणावें । आतां रूप करूं बरवें । अक्षरासी	ज्ञाने.१५.१६.५०१
१०६२७१. क्षरणें	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
१०६२७२. क्षरणें	अगा चरणाचां ठायीं । तरी गति तेचि पाहीं । अधोद्वारीं दोहीं । क्षरणें तेचि	ज्ञाने.१८.१४.३३५

१०६२७३. क्षरपणाचा	आणि क्षरपणाचा नाथिला । आलु यया ऐसेनि आला । जे उपाधीचि आतला । म्हणोनियां	ज्ञाने.१५.१६.४९७
१०६२७४. क्षराक्षर	म्हणौनि पुरुषु क्षराक्षर । दोन्हीं देखोनि अवर । यातें म्हणती पर । आत्मरूप	ज्ञाने.१५.१७.५३८
१०६२७५. क्षराक्षरत्वें	क्षराक्षरत्वें समोर जालें । तयांचें पुरुषत्व वाळिलें । मग सर्वस्व मज दिधलें । पुरुषोत्तमीं	ज्ञाने.१५.२०.५७४
१०६२७६. क्षराक्षरापासुनी	हें ना काष्ठींचा काष्ठाहुनी । अनारिसा जैसा वन्ही । तैसा क्षराक्षरापासुनी । आनचि तो	ज्ञाने.१५.१७.५३१
१०६२७७. क्षराक्षरोत्तमु	तो गा मी निरुपाधिकु । क्षराक्षरोत्तमु एकु । म्हणोनि म्हणे वेद लोकु । पुरुषोत्तमु	ज्ञाने.१५.१८.५५७
१०६२७८. क्षरु	तया एका नाम क्षरु । येरातें म्हणती अक्षरु । इहीं दोहींचि परी संसारु । कोंदला असे	ज्ञाने.१५.१६.४७६
१०६२७९. क्षरु	आतां क्षरु तो कवणु । अक्षरु तो किंलक्षणु । हा अभिप्रावो संपूर्णु । विवंचूं गा	ज्ञाने.१५.१६.४७७
१०६२८०. क्षरु	येरु क्षरु पुरुषु कां जनीं । जिहीं खेळे जागृतीं स्वप्नीं । तिया अवस्था जो दोन्ही । वियाला गा	ज्ञाने.१५.१६.५१५
१०६२८१. क्षरें	जो आपुलेनि विसरें । सर्वभूतत्वें अनुकरे । तो आत्मा बोलिजे क्षरें । पुरुषुनांवें	ज्ञाने.१५.१६.४९५
१०६२८२. क्षात्र	तैसें सप्तगुणीं विचित्र । कर्म जें जगीं पवित्र । तें सहज जाण क्षात्र । क्षत्रियाचें	ज्ञाने.१८.४३.८७४
१०६२८३. क्षात्रधर्मी	आणीकही असाधारण । जे शस्त्रास्त्रीं प्रवीण । जे क्षात्रधर्मी निपुण । वीर आहाती	ज्ञाने.१.४.९६
१०६२८४. क्षात्रनीती	झुंजती कुळकणी जाणती । कळे कीर्तीसी जिती । हे बहु असो क्षात्रनीती । एथोनियां	ज्ञाने.१.९.११३
१०६२८५. क्षात्रवृत्ती	म्हणोनि तुज पार्था । हेतु सांडोनि सर्वथा । क्षात्रवृत्ती झुंजतां । पाप नाहीं	ज्ञाने.२.३७.२२५
१०६२८६. क्षात्रसंस्कारसिद्धा	तैसा क्षात्रसंस्कारसिद्धा । प्रकृती घडिलासी प्रबुद्धा । आतां नुठी म्हणसी हा धांदा । परी उठविजसीचि तूं	ज्ञाने.१८.६०.१२८८
१०६२८७. क्षात्रस्वभावो	उत्तरु वैराटींचा राजा । पळतां तूं कां निघालासि जुंझा । हा क्षात्रस्वभावो तुझा । जुंझवील तुज	ज्ञाने.१८.६०.१२९५
१०६२८८. क्षात्राचिया	म्हणौनियां तिहीं गुणीं । बांधलासि तूं कोदंडपाणी । त्रिशुद्धी निघसी वाहणीं । क्षात्राचिया	ज्ञाने.१८.६०.१२९१
१०६२८९. क्षारता	नाना लवणकणाचिये राशी । क्षारता एकचि जैसी । कां कोडी एकीं उसीं । एकचि गोडी	ज्ञाने.१३.१५.९१८
१०६२९०. क्षारता	मीठ आंगें जळीं विरे । परी क्षारता वेगळी उरे । तैसें कर्म ब्रह्माकारें । गमें तें द्वैत	ज्ञाने.१७.२५.३७५
१०६२९१. क्षारता	नाना लवण तोय होये । मग क्षारता तोयत्वें राहे । तेही जिरतां जेवीं जाये । जालेपण तें	ज्ञाने.१८.५५.१२०८
१०६२९२. क्षाळण	ऐसें मोक्षकाम सकळ । समस्त हे यजनशीळ । जिहीं यज्ञद्वारां मनोमळ । क्षाळण केले	ज्ञाने.४.३०.१४८
१०६२९३. क्षाळला	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
१०६२९४. क्षाळिजे	प्रेत बाहिरें घालिजे । कां अंत्यजु संभाषणीं त्यजिजे । हें असो हातें क्षाळिजे । कश्मलातें	ज्ञाने.१७.६.१०७
१०६२९५. क्षाळिले	एकीं ययापरी पार्था । दोषु क्षाळिले सर्वथा । आणिकीं हृदयारणीं मंथा । विवेकु केला	ज्ञाने.४.२७.१३१
१०६२९६. क्षाळूनियां	जैसा क्षाळूनियां लेपु एकु । सर्वेचि लाविजे आणिकु । तैसेनि आग्रहाचा पाइकु । विचंबे वायां	ज्ञाने.६.१.४९
१०६२९७. क्षाळे	तीर्थे बाह्यमळु क्षाळे । कर्में अभ्यंतर उजळे । एवं तीर्थें जाण निर्मळें । सत्कर्मेंचि	ज्ञाने.१८.५.१६०
१०६२९८. क्षिती	नाना चराचरीं भूतीं । दाटणी नव्हे क्षिती । तैसा नाना द्वंद्वीं प्राप्तीं । घामेजेना	ज्ञाने.१३.७.३४८
१०६२९९. क्षिती	इये शरीरींची माती । मेळवीन तिये क्षिती । जेथ श्रीचरण उभे ठाती । आराध्याचे	ज्ञाने.१३.७.४३१

१०६३००. क्षितीशु	तेथ यदुवंशविलासु । जो सकळकळानिवासु । न्यायातें पोषी क्षितीशु । श्रीरामचंद्र	ज्ञाने.१८.७८.१८०४
१०६३०१. क्षीर	आणि अनात्मवर्गनीर । सांडूनि आत्मरसाचें क्षीर । चरताति जे सविचार । राजहंस	ज्ञाने.१५.५.२९६
१०६३०२. क्षीरकल्लोळाआंतु	तें क्षीरकल्लोळाआंतु । मकरोदरीं गुप्तु । होता तयाचा हातु । पैठें जालें	ज्ञाने.१८.७८.१७५२
१०६३०३. क्षीरचि	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
१०६३०४. क्षीरनीर	आणि बकांचां गांवीं । घेपे क्षीरनीर सकलवी । कां अहोरात्रींची गोंवी । आंधळें नेणे	ज्ञाने.१८.३१.७१८
१०६३०५. क्षीरनीराचे	राजहंसापुढें । चांचूचें आगरडें । तोडी जेवीं झगडे । क्षीरनीराचे	ज्ञाने.१४.११-१५.२०७
१०६३०६. क्षीरब्धीऐसीं	दुधाचीं शेजारें । क्षीरब्धीऐसीं मनोहरें । मजलागीं अपारें । सृजिलीं तेणें	ज्ञाने.९.२६.३९०
१०६३०७. क्षीररसा	पैं वासरुवाचा भोकसा । गाईपुढें ठेवूनि जैसा । उगाणा घेती क्षीररसा । बुद्धिवंत	ज्ञाने.१६.१७.३८६
१०६३०८. क्षीरसमुद्रु	नाना कळावैषम्यें चंद्रु । कां सांडिला आधीं नरेंद्रु । नातरी क्षीरसमुद्रु । मंदराचळें	ज्ञाने.१७.१६.२२६
१०६३०९. क्षीरसागर	नातरी चंद्रबिंब वाटोळें । देखोनि क्षीरसागर उचंबळे । तैसा दुणेंही वरी प्रेमबळें । उल्लसितु जाहला	ज्ञाने.११.४.११४
१०६३१०. क्षीरसागरचिपणें	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
१०६३११. क्षीरसागरा	केउता कल्पतरूवरी फुलौरा । कायसेनि पाहुणेरु क्षीरसागरा । ऐसा कवणें वासीं कापुरा । सुवासु देवों	ज्ञाने.१०.११
१०६३१२. क्षीरसागरा	क्षीरसागरा परगुणें । कीजे क्षीरसागरचिपणें । अमृतचि होऊनि मिळणें । अमृतीं जेवीं	ज्ञाने.१५.१९.५६५
१०६३१३. क्षीरसागरायेवढें	पैं क्षीरसागरायेवढें । अविरजी दुधाचें भांडें । सुरां असुरां केवढें । मथितां जालें	ज्ञाने.१८.६६.१४७६
१०६३१४. क्षीरसागरींची	क्षीरसागरींची गोडी । माजीं बहु थडिये थोडी । हें नाहीं तया परवडी । पूर्ण जें गा	ज्ञाने.१३.१५.९१५
१०६३१५. क्षीरसागरु	जें मंदराचळु न ढाळितां । क्षीरसागरु न डहुळितां । अनादि स्वभावता । आइतें आहे	ज्ञाने.१०.१८.१९५
१०६३१६. क्षीरसागरु	उणेनि उमचला सुधाकरु । देखुनी आपला कुमरु । मर्यादा क्षीरसागरु । विसरेचिना	ज्ञाने.१८.७३.१५७७
१०६३१७. क्षीरसागरूही	शंभू उपमन्यूचेनि मोहें । क्षीरसागरूही केला आहे । येथ तोही उपमे नोहे । जे विषगर्भ कीं	ज्ञाने.१८.७८.१७८८
१०६३१८. क्षीरसिंधुपरिसरीं	क्षीरसिंधुपरिसरीं । शक्तीचां कर्णकुहरीं । नेणों कैं श्रीत्रिपुरारीं । सांगितलें जें	ज्ञाने.१८.७८.१७५१
१०६३१९. क्षीरसिंधूचिया	आणि क्षीरसिंधूचिया तटा । पाणिया येती गजघटा । तेथ काय मुरकुटा । वारिजतसे	ज्ञाने.१८.७८.१७११
१०६३२०. क्षीराकारें	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
१०६३२१. क्षीराचाचि	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
१०६३२२. क्षीराचिये	अगा क्षीराचिये दशे । घृत क्षीराकारें असे । परि क्षीरचि नोहे जैसें । कपिध्वजा	ज्ञाने.१३.१४.९०१
१०६३२३. क्षीराब्धि	पाहें पा शंभूची प्रसन्नता । तया उपमन्यूचिया आर्ता । काय क्षीराब्धि दूधभाता । देइजेचिना	ज्ञाने.५.१.११
१०६३२४. क्षीराब्धि	आणि तेवींचि मी ऐसा । थडिये माझारीं सरिसा । क्षीराब्धि कां जैसा । क्षीराचाचि	ज्ञाने.११.५४.६८९
१०६३२५. क्षीराब्धि	जैसा काढिलिया मंदराचळु । राहे क्षीराब्धि निश्चळु । तैसा नुठी जयां सळु । कामोर्मीचा	ज्ञाने.१५.५.३०२
१०६३२६. क्षीराब्धी	नातरी महामेघांचे उमाळे । घडघडीत एके वेळे । घुमघुमिला मंदराचळें । क्षीराब्धी जैसा	ज्ञाने.११.३५.४८४

१०६३२७. क्षीराब्धी	कोणेएके अवसरीं । अनुरागु भरे अंतरीं । कीं तया नांव करी । क्षीराब्धी	ज्ञाने.१३.७.३९१
१०६३२८. क्षीराब्धीं	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
१०६३२९. क्षीराब्धीचा	ऐसा कवण एक क्षीराब्धीचा रसु । जया वायांचि अमृतपणाचा आभासु । तयाचाही मिठांशु । जे पुरे म्हणों नेदी	ज्ञाने.१०.१८.१९३
१०६३३०. क्षीराब्धीची	मागां दूध दे म्हणतलियासाठीं । आघवियाचि क्षीराब्धीची करूनि वाटी । उपमन्यूपुढें धूर्जटी । ठेविली जैसी	ज्ञाने.१०.१७
१०६३३१. क्षीराब्धीतें	मग क्षीराब्धीतें सांडितु । गगनीं पुंजुमंडितु । निवडे जैसा न निवडितु । पूर्णचंद्र	ज्ञाने.१८.७२.१५५०
१०६३३२. क्षीरार्णवाचां	क्षीरार्णवाचां कल्लोळीं । कंपु नाहीं मंदराचळीं । कां आकाश न जळे जाळीं । वणवियाचां	ज्ञाने.१३.७.४९७
१०६३३३. क्षीरार्णवीं	तो गीतेमाजि षष्ठींचा । प्रसंगु असे आयणीचा । जैसा क्षीरार्णवीं अमृताचा । निवाडु जाहला	ज्ञाने.६.१०
१०६३३४. क्षीरार्णवीं	किंबहुना केवळ । सर्व हें तूंचि निखिळ । परि क्षीरार्णवीं कल्लोळ । पयाचे जैसे	ज्ञाने.११.३९-४०.५३५
१०६३३५. क्षीरार्णवीं	तो आघवाचि बोधु सहसा । अर्जुनीं उमटला कैसा । व्योमींचा चंद्रोदयो जैसा । क्षीरार्णवीं	ज्ञाने.१५.१५.४४३
१०६३३६. क्षीरार्णवो	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
१०६३३७. क्षीरोदकें	श्रीमहादेवो कापुरें उटिला । कां कैलासु पारदें डवरिला । नाना क्षीरोदकें पांघरविला । क्षीरार्णवो जैसा	ज्ञाने.११.११.२२२
१०६३३८. क्षुद्र	आग्रहांचिया उजरिया । क्षुद्र देवतां वरिया । अन्नत्यागें सातरिया । ठाकती एक	ज्ञाने.१७.५.९८
१०६३३९. क्षुद्रघंटिका	देखा काव्यनाटका । जें निर्धारितां सकौतुका । त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका । अर्थध्वनि	ज्ञाने.१.७
१०६३४०. क्षुद्रदेवतादि	कां क्षुद्रदेवतादि भूतें । तियेंचि जयांचीं परमदैवतें । जिहीं अभिचारिकीं तयांतें । उपासिलें	ज्ञाने.९.२५.३५७
१०६३४१. क्षुधा	क्षुधा काय जाहाली । निद्रा केउती गेली । हे आठवणही हारपली । न दिसे वेगां	ज्ञाने.६.१४.२१३
१०६३४२. क्षुधा	अथवा आग्रहाचिये बांदोडी । क्षुधा तृषा कोंडी । आहारातें तोडी । मारूनियां	ज्ञाने.६.१६.३४६
१०६३४३. क्षुधा	ऐसा निद्रा दुऱ्हावे । क्षुधा न बाणवे । सुरवाडु न पावे । आंगाचा ठावो	ज्ञाने.१८.२६.६४०
१०६३४४. क्षुधा	आणि आंगा बळ यावें । नातरी क्षुधा जावें । कां जीभेचे पुरावे । मनोरथ	ज्ञाने.१८.५२.१०२४
१०६३४५. क्षुधा	जैसी भोजनाचां व्यापारीं । क्षुधा जिरती अवधारीं । तृप्तीचां अवसरीं । नाहींच होय	ज्ञाने.१८.५४.११०२
१०६३४६. क्षुधातृषादि	ना तरी प्राणापानगति । कीं निर्विकल्प जाहली मति । कीं क्षुधातृषादि आर्ति । खुंटलिया	ज्ञाने.३.५.५६
१०६३४७. क्षुधादिकां	परि भोगितया नाराणुका । भेटणें नाहीं क्षुधादिकां । तेथ चक्षुरादिकां । कवण पाडू	ज्ञाने.८.१४-१५.१२५
१०६३४८. क्षुधादुःखें	तेथ क्षुधादुःखें बहुतें । तोडूनि खाती आपणयातें । मरमरों मागुतें । होतचि असती	ज्ञाने.१६.१९.४०९
१०६३४९. क्षुधेतृषेचा	जैसा अमृताचा निर्झरु । प्रसवे जयाचा जठरु । तया क्षुधेतृषेचा अडदरु । कहींचि नाहीं	ज्ञाने.२.६५.३३९
१०६३५०. क्षेत्र	जें व्याघ्राचें क्षेत्र । जें पण्यांगनेचें मैत्र । जें विषयविज्ञानयंत्र । सुपूजित	ज्ञाने.८.१४-१५.१४६
१०६३५१. क्षेत्र	प्रतिवर्षीं क्षेत्र पेरिजे । पिके तरी वाहो नुबगिजे । पिकासी निवाडु देखिजे । अधिकाधिक	ज्ञाने.१०.१.५५
१०६३५२. क्षेत्र	ते तीर्थ ते क्षेत्र । जगीं तेचि पवित्र । भक्तिकथेसी मैत्र । जयां पुरुषां	ज्ञाने.१२.२०.२३५
१०६३५३. क्षेत्र	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७

१०६३५४. क्षेत्र	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
१०६३५५. क्षेत्र	तरि क्षेत्र येणें नांवें । हें शरीर जेणें भावें । म्हणितलें तें आघवें । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.३.१०
१०६३५६. क्षेत्र	हें क्षेत्र कां म्हणिजे । कैसें कें हें उपजे । कवणकवणीं वाढविजे । विकारीं एथ	ज्ञाने.१३.३.११
१०६३५७. क्षेत्र	अनादि जे प्रकृती । सांख्य जियेतें गाती । क्षेत्र हे वृत्ती । इयेचि जाणैं	ज्ञाने.१३.४.३५
१०६३५८. क्षेत्र	तैसें क्षेत्र हें स्वभावें । हे वृत्ती कवणाची नव्हे । हें वाहे तया फावे । येरां तुटे	ज्ञाने.१३.४.५७
१०६३५९. क्षेत्र	वेदींचें बृहत्सामसूत्र । देखणेपणें पवित्र । परी तयाही हें क्षेत्र । नेणवेचि	ज्ञाने.१३.४.६८
१०६३६०. क्षेत्र	आतां यावरी जैसें । क्षेत्र हें असे । तुज सांगों तैसें । साद्यंतु गा	ज्ञाने.१३.४.७१
१०६३६१. क्षेत्र	एवं छत्तीसही भेद । सांगितले तुज विशद । यया येतुलेयातें प्रसिद्ध । क्षेत्र म्हणिजे	ज्ञाने.१३.५-६.१५०
१०६३६२. क्षेत्र	तैसीं छत्तीसही इयें तत्त्वें । मिळती जेणें एकत्वें । तेणें समूहपरत्वें । क्षेत्र म्हणिपे	ज्ञाने.१३.५-६.१५५
१०६३६३. क्षेत्र	आणि वाहतेनि भौतिकें । पापपुण्य येथें पिके । म्हणोनि आम्ही कौतुकें । क्षेत्र म्हणों	ज्ञाने.१३.५-६.१५६
१०६३६४. क्षेत्र	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
१०६३६५. क्षेत्र	गुरु क्षेत्र गुरु देवता । गुरु माय गुरु पिता । जो गुरुपूजेपरौता । मार्गु नेणे	ज्ञाने.१३.७.४४५
१०६३६६. क्षेत्र	एवं तुजपुढां । आदी क्षेत्र सुहाडा । दाविलें फाडोवाडां । विवंचुनी	ज्ञाने.१३.१८.९३९
१०६३६७. क्षेत्र	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१०६३६८. क्षेत्र	पैं क्षेत्र येणें नांवें । जें सांगितलें आघवें । तेंचि एथ जाणावें । प्रकृति हे गा	ज्ञाने.१३.१९.९६२
१०६३६९. क्षेत्र	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
१०६३७०. क्षेत्र	पैं क्षेत्र येणें व्याजें । हें यालागीं बोलिजे । जे मत्संगबीजें । भूतीं पिके	ज्ञाने.१४.२.६६
१०६३७१. क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु	तरी कैसा पां असंगा संगु । कोण तो क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगु । सुखदुःखादि भोगु । केवीं तया	ज्ञाने.१४.३५
१०६३७२. क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें	जे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगें । होइजे येणें जगें । आत्मा गुणसंगें । संसारिया	ज्ञाने.१४.३३
१०६३७३. क्षेत्रक्षेत्रज्ञां	संसर्गे चेष्टिजे लोहें । परि लोह भ्रामक नोहे । क्षेत्रक्षेत्रज्ञां आहे । तेतुला पाडु	ज्ञाने.१३.३३.११२२
१०६३७४. क्षेत्रक्षेत्रज्ञु	परी प्रकृतिपुरुषें दोनी । अभ्रें जालीं जिये गगनीं । क्षेत्रक्षेत्रज्ञु स्वप्नीं । देखिला जियें	ज्ञाने.१५.१६.५१८
१०६३७५. क्षेत्रचि	पैं परतत्त्वाअरौतें । आणि स्थावरांताआंतौतें । जे कांही होतें जातें । क्षेत्रचि हें	ज्ञाने.१३.५-६.१५८
१०६३७६. क्षेत्रज्ञ	तरी क्षेत्रज्ञ येणें बोलें । तुज आपणपें जें दाविलें । आणि क्षेत्र सांगितलें । आघवें जें	ज्ञाने.१३.२६.१०५०
१०६३७७. क्षेत्रज्ञदशे	तरी क्षेत्रज्ञदशे । आत्मा मोटका पैसे । हें देह मी ऐसें । मुहूर्त करी	ज्ञाने.१४.५.१४५
१०६३७८. क्षेत्रज्ञा	इयालागीं अर्जुना । क्षेत्रज्ञा प्रधाना- । पासूनि न होती भिन्ना । भूतव्यक्ति	ज्ञाने.१३.२६.१०५५
१०६३७९. क्षेत्रज्ञा	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
१०६३८०. क्षेत्रज्ञा	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४

१०६३८१. क्षेत्रज्ञाचें	अज्ञान थोरिये आणिजे । आपणपें तरी नेणिजे । तें रूप जाणिजे । क्षेत्रज्ञाचें	ज्ञाने.१४.३.८०
१०६३८२. क्षेत्रज्ञातें	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
१०६३८३. क्षेत्रज्ञातें	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
१०६३८४. क्षेत्रज्ञु	पार्था परिसिजे । देह हें क्षेत्र म्हणिजे । हेंचि जाणे तो बोलिजे । क्षेत्रज्ञु एथें	ज्ञाने.१३.१.७
१०६३८५. क्षेत्रज्ञु	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
१०६३८६. क्षेत्रज्ञु	आणि क्षेत्रज्ञु ऐसें । जयातें म्हणितलें असे । तो पुरुष हें अनारिसें । न बोलों घेई	ज्ञाने.१३.१९.९६३
१०६३८७. क्षेत्रज्ञु	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
१०६३८८. क्षेत्रज्ञु	ऐसी कोण्ही एकी दशा । तिये वादु अज्ञान ऐसा । तया गुंडलिया प्रकाशा । क्षेत्रज्ञु नांव	ज्ञाने.१४.३.७९
१०६३८९. क्षेत्रज्ञु	आतां ऐक क्षेत्रज्ञु येणें । नामें जयातें बोलणें । जग जीवु कां म्हणे । जिये दशेतें	ज्ञाने.१५.१६.४९४
१०६३९०. क्षेत्रद्वारा	पैं अष्टधा भिन्न ऐसें । जें दाविलें प्रकृतिमिसें । जें क्षेत्रद्वारा छत्तिसें । भागीं केलें	ज्ञाने.१५.१६.४८४
१०६३९१. क्षेत्रयोगें	कैसा क्षेत्रयोगें । वियें इयें जगें । तें परिस सांगें । कोणे परी	ज्ञाने.१४.२.६५
१०६३९२. क्षेत्रवाफेचा	जालया सुबीजप्रसंगु । पडे क्षेत्रवाफेचा पांगु । तैसाचि दानाचा हा लागु । देखतसें	ज्ञाने.१७.२०.२६७
१०६३९३. क्षेत्रविहिना	पुढतपुढती एथें । हेंचि लक्षण निरुतें । जे जाणावें क्षेत्रज्ञातें । क्षेत्रविहिना	ज्ञाने.१३.३२.११२१
१०६३९४. क्षेत्रवृत्तांतु	हां हो परतत्त्वाआंतु । कें प्रकृतीची मातु । हा क्षेत्रवृत्तांतु । उगें आइका	ज्ञाने.१३.४.४१
१०६३९५. क्षेत्रव्यक्ती	आणि चेतना धृती । एवं क्षेत्रव्यक्ती । सांगितली तुजप्रती । आघवीचि	ज्ञाने.१३.५-६.७४
१०६३९६. क्षेत्रसंन्यासी	तरी जयांचिये चोखटे मानसीं । मी होऊनि असें क्षेत्रसंन्यासी । जयां निजेलियातें उपासी । वैराग्य गा	ज्ञाने.९.१३.१८८
१०६३९७. क्षेत्रसंन्यासु	तया अनुरागा वेधु लावीं । एकपत्नीव्रतचि घेववीं । क्षेत्रसंन्यासु करवीं । लोभाकरवीं	ज्ञाने.१३.७.४१०
१०६३९८. क्षेत्रसंन्यासें	युक्ति योगाचें आंग पावे । ऐसें प्रयाग होय जे बरवें । तेथ क्षेत्रसंन्यासें स्थिरावें । मानस जयाचें	ज्ञाने.६.१९.३५७
१०६३९९. क्षेत्रा	शब्दतत्त्वसारज्ञा । पैं देखणी तेचि प्रज्ञा । जे क्षेत्रा क्षेत्रज्ञा । अपाडु देखे	ज्ञाने.१३.३४.११२८
१०६४००. क्षेत्रांतें	तरि क्षेत्रज्ञु जो एथें । तो मी जाण निरुतें । जो सर्व क्षेत्रांतें । संगोपोनि असे	ज्ञाने.१३.२.८
१०६४०१. क्षेत्राचें	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
१०६४०२. क्षेत्रापाठीं	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
१०६४०३. क्षेत्राभासा	एथ क्षेत्रज्ञु तो ऐसा । प्रकाशकु क्षेत्राभासा । यावरुतें हें न पुसा । शंका नेघा	ज्ञाने.१३.३३.११२७
१०६४०४. क्षेत्राभिमानें	येणेंचि क्षेत्राभिमानें । राज्य त्यजिलें ईशानें । गुंति जाणोनि स्मशानें । वासु केला	ज्ञाने.१३.३.२४
१०६४०५. क्षेत्रालागीं	म्हणोनि काळाची सत्ता । हा बोलु निरुता । ऐसे वाद पांडुसुता । क्षेत्रालागीं	ज्ञाने.१३.४.६५
१०६४०६. क्षेत्रीं	जैसें क्षेत्रीं जें पेरिजे । तेंवांचूनि आन न निपजे । कां पाहिजे तेंचि देखिजे । दर्पणाधारें	ज्ञाने.४.१२.७४
१०६४०७. क्षेत्रीं	वाउधणाचिया परी । जो आश्रो केहींचि न धरी । क्षेत्रीं तीर्थीं पुरीं । थारों नेणे	ज्ञाने.१३.११.६८८

१०६४०८. क्षेत्रें	नातरी संहारत्रिपुरारीचीं यंत्रें । कीं प्रळयभैरवांचीं क्षेत्रें । नाना युगांतशक्तीचीं पात्रें । भूतखिचा वोढविलीं	ज्ञाने.११.२३.३४३
१०६४०९. क्षेम	जैसें सूर्यें सूर्यातें वोंवाळिलें । कीं चंद्रें चंद्रम्या क्षेम दिधलें । नातरी सरिसेनि पाडें मीनले । दोनी वोघ	ज्ञाने.१०.९.१२३
१०६४१०. क्षोभणें	तैसेनि आपुले प्रौढिगुणें । जगासि विस्मयो देणें । आपण तरी न क्षोभणें । कायसेनही	ज्ञाने.१८.४३.८५९
१०६४११. क्षोभला	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
१०६४१२. क्षोभलासि	तो उद्देशु तूं नेणसीचि । म्हणोनि क्षोभलासि वायांचि । तरी आतां जाण म्यांचि । उक्त दोन्ही	ज्ञाने.३.३.३४
१०६४१३. क्षोभलें	घडघडीत अंबर । उचंबळत सागर । क्षोभलें चराचर । कांपत असे	ज्ञाने.१.१२.१२९
१०६४१४. क्षोभलें	मग सरिसेपणें उठावले । दुणवटोनि उचलले । तया दंडी क्षोभलें । लोकत्रय	ज्ञाने.१.२०.१६५
१०६४१५. क्षोभलेपणें	क्षोभलेपणें माजे । उवाइला ठायीं गाजे । मणिपूरेंसीं झुंजे । राहोनियां	ज्ञाने.६.१४.२१५
१०६४१६. क्षोभा	ऐसी एकैक शृंगारशोभा । पाहतां अर्जुन जातसे क्षोभा । तेवींचि देवो बैसला कीं उभा । का सेयांतु हें नेणवे	ज्ञाने.११.११.२२६
१०६४१७. क्षोभा	इये वदनींचिया उबा । आणि जी सर्वांगकांतीचिया प्रभा । विश्व तातलें अति क्षोभा । जात आहे	ज्ञाने.११.१९.३१४
१०६४१८. क्षोभावें	कां निमित्तें कोणें एकें । तें सिद्धी न वचत ठाके । तरी तेथिंचेनि अपरितोखें । क्षोभावें ना	ज्ञाने.२.४८.२६९
१०६४१९. क्षोभु	देवा समुद्र गंभीर आइकिजे । वर तोहि आहाच देखिजे । परी क्षोभु मनीं नेणिजे । द्रोणाचिये	ज्ञाने.२.५.३९
१०६४२०. क्षोभु	तैसा प्राप्तीं ऋद्धिसिद्धी । तयासि क्षोभु नाही बुद्धी । आणि न पवतां न बाधी । अधृति तयातें	ज्ञाने.२.७०.३६०
१०६४२१. क्षोभु	कां सरलेया गीताचा समारंभु । न वचे राहवलेपणाचा क्षोभु । भूमी लोळोनी गेलिया अंबु । वोल थारे	ज्ञाने.१८.१७.४२४
१०६४२२. क्षोभु	ऐसा जया सुखाचा आरंभु । दावी काठिण्याचा क्षोभु । मग क्षीराब्धीं लाभु । अमृताचा जैसा	ज्ञाने.१८.३७.७८८
१०६४२३. क्षोभे	तें जैसा कुहां आपणचि बिंबे । सिंह प्रतिबिंब पाहतां क्षोभे । मग क्षोभला समारंभें । घाली तेथ	ज्ञाने.१५.१६.४८७
१०६४२४. क्षोभे	वार्षिया क्षोभे गगन । वसंतें दुणावे वन । देहा शृंगारी यौवन- । दशा जैसी	ज्ञाने.१८.२.११२
१०६४२५. क्षोभें	तूं वर्णनीय परी लोभें । मातें वर्णिसी पां सभे । तरि मियां वल्गिजे क्षोभें । अधिकाधिक	ज्ञाने.११.४४.५७०
१०६४२६. क्षोभें	तंव आणिकें एकें । क्षोभें म्हणितलें निकें । तरि भोगिजे एकें । काळें केवीं	ज्ञाने.१३.४.५८
१०६४२७. क्षोभें	म्हणोनि इये सभे । बोलकेपणाचेनि क्षोभें । लागसर न लभे । बोला प्रभु	ज्ञाने.१३.७.३२१
१०६४२८. ज्ञप्ती	तंव एकीं मतिवंतीं । या बोलाचिया खंती । म्हणितलें या ज्ञप्ती । अर्वाचीना	ज्ञाने.१३.४.४०
१०६४२९. ज्ञप्ती	तया अद्वयपणा आपुलिया । जाणती ज्ञप्ती जे धनंजया । ते ईश्वरचि मी हे तया । बोधासि ये	ज्ञाने.१८.५५.१२०४
१०६४३०. ज्ञातया	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
१०६४३१. ज्ञातया	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
१०६४३२. ज्ञातया	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
१०६४३३. ज्ञातया	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
१०६४३४. ज्ञातया	विचित्रता भूतांचिया । आपण आंतोनि ठिकरिया । बहु चकै ज्ञातया । आणिली जेणें	ज्ञाने.१८.२१.५३९

१०६४३५. ज्ञातयातें	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
१०६४३६. ज्ञातयातें	तैसेनि त्यागस्वीकारीं । वाहातां इंद्रियांची धुरी । ज्ञातयातें अवधारीं । कर्ता म्हणिपे	ज्ञाने.१८.१८.५०५
१०६४३७. ज्ञातव्यातें	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
१०६४३८. ज्ञाता	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
१०६४३९. ज्ञाता	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
१०६४४०. ज्ञाता	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
१०६४४१. ज्ञाता	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
१०६४४२. ज्ञाता	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
१०६४४३. ज्ञाता	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मा समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
१०६४४४. ज्ञाता	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
१०६४४५. ज्ञाता	तैसा चाळितां करणें । ज्ञाता वेठिजे कर्तेपणें । तेंथिंचीं तियें लक्षणें । ऐक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४९७
१०६४४६. ज्ञाता	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१०६४४७. ज्ञाता	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
१०६४४८. ज्ञाताचि	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
१०६४४९. ज्ञाताचि	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
१०६४५०. ज्ञातिवशें	म्हणौनि ज्ञातिवशें साचारु । सहज असे जो अधिकारु । तो आपुलालिया शास्त्रें गोचरु । आपण कीजे	ज्ञाने.१८.४५.८९१
१०६४५१. ज्ञाती	विमुख होईल गुरुभक्ती । आदरु न करील अतिथी । संतोषु नेदील ज्ञाती । आपुलिये	ज्ञाने.३.१२.१०६
१०६४५२. ज्ञातृज्ञेयाविहीन	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
१०६४५३. ज्ञातृज्ञेयाविहीन	तैं मी नेणें आतां जाणेन । हें सरलें तया दु:स्वप्न । जाला ज्ञातृज्ञेयाविहीन । चिदाकाश	ज्ञाने.१८.४९.९७५
१०६४५४. ज्ञातृत्वही	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
१०६४५५. ज्ञातृत्वातें	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८
१०६४५६. ज्ञातेनिसीं	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
१०६४५७. ज्ञातेपणें	तैसें ज्ञातेपणें जें असे । तें ये कर्ता ऐसिये दशे । जेवितें बैसलें जैसें । रंधन करूं	ज्ञाने.१८.१८.४९१
१०६४५८. ज्ञान	तैसें इहींवीण एकलें । आम्हीं ज्ञान नाहीं देखिलें । जैसें कोंडेनि पां गुंतलें । बीज निपजे	ज्ञाने.३.३८.२६२
१०६४५९. ज्ञान	तैसें ज्ञान तरी शुद्ध । परी इहीं असे प्ररुद्ध । म्हणोनि तें अगाध । होऊनि ठेलें	ज्ञाने.३.३९.२६३
१०६४६०. ज्ञान	आधीं यातें जिणावें । मग तें ज्ञान पावावें । तंव पराभवो न संभवे । रागद्वेषां	ज्ञाने.३.३९.२६४
१०६४६१. ज्ञान	ऐसें अनादिसिद्ध चोखट । जें ज्ञान यज्ञावशिष्ट । तें सेविती ब्रह्मनिष्ठ । ब्रह्माहंमंत्रें	ज्ञाने.४.३१.१५२

१०६४६२. ज्ञान	तें ज्ञान पैं गा बरवें । जरी मनीं आथि आणावें । तरी संतां यां भजावें । सर्वस्वेंशीं	ज्ञाने.४.३४.१६५
१०६४६३. ज्ञान	एथ ज्ञान हें उत्तम होये । आणिकही एक तैसें कें आहे । जैसें चैतन्य कां नोहे । दुसरें गा	ज्ञाने.४.३८.१७९
१०६४६४. ज्ञान	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
१०६४६५. ज्ञान	परि तेंचि ज्ञान केवीं जाणावें । ऐसें अर्जुनें जंव पुसावें । तंव तें मनोगत देवें । जाणितलें	ज्ञाने.४.३८.१८५
१०६४६६. ज्ञान	तयातेंचि गिंवसित । हे ज्ञान पावे निश्चित । जयामाजि अचुंबित । शांति असे	ज्ञाने.४.३९.१८९
१०६४६७. ज्ञान	तें ज्ञान हृदयीं प्रतिष्ठे । आणि शांतीचा अंकुर फिटे । मग विस्तार बहु प्रकटे । आत्मबोधाचा	ज्ञाने.४.३९.१९०
१०६४६८. ज्ञान	अथवा ज्ञान कीर आपु नोहे । परी ते चाड एकी जरी वाहे । तरी तेथ जिव्हाळा कांहीं आहे । प्राप्तीचा पैं	ज्ञाने.४.४०.१९५
१०६४६९. ज्ञान	स्वरूप तरी देखे । आळविलें आइके । शब्दु बोले मुखें । परी ज्ञान नाहीं	ज्ञाने.५.११.५८
१०६४७०. ज्ञान	ऐसें व्यापक ज्ञान भलें । जयांचिया हृदयातें गिंवसित आलें । तयांचि समतादृष्टि बोलें । विशेषूं काई	ज्ञाने.५.१७.८८
१०६४७१. ज्ञान	आइका यश श्री औदार्य । ज्ञान वैराग्य ऐश्वर्य । हे साही गुणवर्य । वसती जेथ	ज्ञाने.६.३७
१०६४७२. ज्ञान	जो हा विज्ञानात्मकु भावो । तया विवरितां जाहला वावो । मग लागला जंव पाहों । तंव ज्ञान तें तोचि	ज्ञाने.६.८.८८
१०६४७३. ज्ञान	मज समग्रातें जाणसी ऐसें । आपुलिया तळहातींचें रत्न जैसें । तुज ज्ञान सांगेन तैसें । विज्ञानेंसीं	ज्ञाने.७.१-२.२
१०६४७४. ज्ञान	अर्जुना तया नांव ज्ञान । येर प्रपंचु हें विज्ञान । तेथ सत्यबुद्धि तें अज्ञान । हेंही जाण	ज्ञाने.७.१-२.६
१०६४७५. ज्ञान	आतां अज्ञान अवघें हरपे । विज्ञान नि:शेष करपे । आणि ज्ञान तें स्वरुपें । होऊनि जाइजे	ज्ञाने.७.१-२.७
१०६४७६. ज्ञान	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१०६४७७. ज्ञान	आतां किती नावानावा गुज । म्हणतां कानडें वाटेल तुज । तरि ज्ञान सांगेन सहज । विज्ञानेसीं	ज्ञाने.९.१.४२
१०६४७८. ज्ञान	कां चांचूचेनि सांडसें । खांडिजे पय पाणी राजहंसें । तुज ज्ञान विज्ञान तैसें । वांटूनि देऊं	ज्ञाने.९.१.४४
१०६४७९. ज्ञान	किंबहुना ऐसे समस्त । जें हे मनुष्यधर्म प्राकृत । तयाचि नांव मी ऐसें विपरीत । ज्ञान तयांचें	ज्ञाने.९.११.१६९
१०६४८०. ज्ञान	म्हणोनि विश्व भिन्न । परि न भेदे तयांचें ज्ञान । जैसे अवयव तरी आन आन । परि एकेचि देहींचे	ज्ञाने.९.१५.२५०
१०६४८१. ज्ञान	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
१०६४८२. ज्ञान	येर मातें नेणोनि भजन । तें वायांचि गा आनेंआन । म्हणोनि कर्माचे डोळे ज्ञान । तें निर्दोष होआवें	ज्ञाने.९.२३.३५०
१०६४८३. ज्ञान	जयांचें ज्ञान विषो नेणे । जाणीव मजचि एकातें जाणे । जया ऐसें लाभे तरी जिणें । एऱ्हवीं मरण	ज्ञाने.९.३२.४४७
१०६४८४. ज्ञान	आणि जळचरां उदधीचें मान । मशकां नोलांडवे गगन । तैसें महर्षींचें ज्ञान । नेणे मातें	ज्ञाने.१०.२.६६
१०६४८५. ज्ञान	ते प्रथम जाण बुद्धि । मग ज्ञान जें निरवधि । असंमोह सहनसिद्धि । क्षमा सत्य	ज्ञाने.१०.४-५.८३
१०६४८६. ज्ञान	तैसें हें तुझें जाणणें आहे । म्हणोनि कोणाही ठाकतें नोहे । आतां तुझें ज्ञान होये । तुजचिजोगें	ज्ञाने.१०.१५.१७९
१०६४८७. ज्ञान	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
१०६४८८. ज्ञान	सकळ विश्वजीवन । जीवांसि तूंचि निधान । भूतभविष्याचें ज्ञान । तुझांचि हातीं	ज्ञाने.११.३८.५१५

१०६४८९. ज्ञान	बुद्धीतें सांडोनि ज्ञान । भेणें वळघलें रान । अहंकारेंसीं मन । देशधडी जाहलें	ज्ञाने.११.५१.६६४
१०६४९०. ज्ञान	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
१०६४९१. ज्ञान	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
१०६४९२. ज्ञान	क्षेत्र आणि क्षेत्रज्ञातें । जाणणें जें निरुतें । ज्ञान ऐसें तयातें । मानूं आम्ही	ज्ञाने.१३.२.९
१०६४९३. ज्ञान	क्षेत्र तंव सविस्तर । सांगितलें सविकार । म्हणोनि आतां उदार । ज्ञान आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१६१
१०६४९४. ज्ञान	ऐसें जे ज्ञान । पवित्रैकनिधान । जेथ विटाळलें मन । चोख कीजे	ज्ञाने.१३.५-६.१७४
१०६४९५. ज्ञान	पैं वसंताचें रिगवणें । झाडांचेनि साजेपणें । जाणिजे तेवीं करणें । सांगती ज्ञान	ज्ञाने.१३.५-६.१७८
१०६४९६. ज्ञान	हें असो या चिन्हांचा । नटनाचु ठायीं जयाचां । जाण ज्ञान तयाचिया । हाता चढलें	ज्ञाने.१३.७.२१५
१०६४९७. ज्ञान	तें स्वमत बोलिजेल । अहिंसे रूप किजैल । जेणे उठलिया आंतुल । ज्ञान दिसे	ज्ञाने.१३.७.२४२
१०६४९८. ज्ञान	तरि ज्ञान गा तें एथें । वोळख तूं निरुतें । आक्रोशेंवीण जेथें । क्षमा असे	ज्ञाने.१३.७.३३९
१०६४९९. ज्ञान	पैं गुरुकुळीं ऐसी । आवडी जया देखसी । जाण ज्ञान तयापासीं । पाइकी करी	ज्ञाने.१३.७.३८३
१०६५००. ज्ञान	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
१०६५०१. ज्ञान	हें जाण पां साचोकारें । तेथ ज्ञान उघडेनि द्वारें । नांदत असे जगा पुरे । इया रीती	ज्ञाने.१३.७.४५४
१०६५०२. ज्ञान	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्में संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
१०६५०३. ज्ञान	तया नांव शुचित्वपण । पार्था गा संपूर्ण । हे देखसी तेथ जाण । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.७.४८३
१०६५०४. ज्ञान	हें संपूर्ण जेथें दिसे । तेथेंचि ज्ञान असे । इयेविषीं अनारिसें । बोलों नये	ज्ञाने.१३.८.५३४
१०६५०५. ज्ञान	म्हणोनि वृद्धाप्याचेनि आठवें । वृद्धाप्या जो नागवे । तयाचां ठायीं जाणावें । ज्ञान आहे	ज्ञाने.१३.८.५८६
१०६५०६. ज्ञान	जेथ नभाचेनि पाडें । समत्वा उणें न पडे । तेथचि ज्ञान रोकडें । वोळख तूं	ज्ञाने.१३.९.६०२
१०६५०७. ज्ञान	जो अनन्य यापरी । मी जाहलाहि मातें वरी । तोचि तो मूर्तधारी । ज्ञान पैं गा	ज्ञाने.१३.१०.६१०
१०६५०८. ज्ञान	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
१०६५०९. ज्ञान	म्हणोनि ज्ञान जेतुलें दावीं । तेतुली ही वस्तुचि आघवी । ते देखे ऐसी व्हावी । बुद्धि चोख	ज्ञाने.१३.११.६२८
१०६५१०. ज्ञान	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
१०६५११. ज्ञान	तोचि ज्ञान हें बोलतां । विस्मो कवण पांडुसुता । काय सवितयातें सविता । म्हणावें असे	ज्ञाने.१३.११.६३२
१०६५१२. ज्ञान	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
१०६५१३. ज्ञान	करतळावरी वाटोळा । डोलतु देखिजे आंवळा । तैसें ज्ञान आम्हीं डोळां । दाविलें तुज	ज्ञाने.१३.११.६५१
१०६५१४. ज्ञान	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३
१०६५१५. ज्ञान	एऱ्हवीं ज्ञान फुडें जालिया । अज्ञान जाणवे धनंजया । जें ज्ञान नव्हे तें अपैसया । अज्ञानचि	ज्ञाने.१३.११.६५३

१०६५१६. ज्ञान	तैसें ज्ञान जेथ नाहीं । तेंचि अज्ञान पाहीं । तरि सांगों कांहीं कांहीं । चिन्हें तियें	ज्ञाने.१३.११.६५५
१०६५१७. ज्ञान	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
१०६५१८. ज्ञान	तैसेंचि क्षेत्रापाठीं । जैसेनि देखसी दिठी । तैसें ज्ञान किरीटी । सांगितलें	ज्ञाने.१३.१८.९४०
१०६५१९. ज्ञान	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१०६५२०. ज्ञान	कळा एथूनि जालिया । विद्या इयेचिया केलिया । इच्छा ज्ञान क्रिया । वियाली हे	ज्ञाने.१३.२१.९९३
१०६५२१. ज्ञान	किंबहुना माया असोस । ज्ञान जी तुझेनि डोळस । असो वानणें सायास । श्रुतीसि हें	ज्ञाने.१४.१०
१०६५२२. ज्ञान	एऱ्हवीं ज्ञान हें आपुलें । परि पर ऐसेनि जालें । जे आवडोनि घेतलें । भवस्वर्गादिक	ज्ञाने.१४.१.४२
१०६५२३. ज्ञान	अथवा सत्त्वेंचि अधिकें । जैं सर्वेंद्रियीं ज्ञान फांके । तैं सुविद्यता तोखे । उभजेही ना	ज्ञाने.१४.२२.३२९
१०६५२४. ज्ञान	नातरी जाळूनि तृण । वन्हिही विझे आपण । तैसें भेदु नाशूनि जाण । ज्ञान नुरे	ज्ञाने.१४.२६.३९४
१०६५२५. ज्ञान	जें ज्ञान जयाचां हातीं । तोचि समर्थु मुक्ती । जैसा शतमख संपत्ती । स्वर्गीचिये	ज्ञाने.१५.३०
१०६५२६. ज्ञान	तैसें मोक्ष देईल ज्ञान । येथ कीर नाहीं आन । परी तेंचि थारे ऐसें मन । शुद्ध होआवें	ज्ञाने.१५.३५
१०६५२७. ज्ञान	ज्ञातृज्ञेयाविहीन । नुसधेंचि जें ज्ञान । सुखा भरलें गगन । गाळींव जें	ज्ञाने.१५.१.७७
१०६५२८. ज्ञान	तैसें मूळ अविद्या खाये । तें ज्ञान जैं उभें होये । तैंचि यया अंतु आहे । एऱ्हवीं नाहीं	ज्ञाने.१५.३.२२९
१०६५२९. ज्ञान	चेइलिया आपुलें ज्ञान । जैसें नाहींचि होय स्वप्न । तैसें स्फुरतें जया त्रिभुवन । वावों जालें	ज्ञाने.१५.१९.५५९
१०६५३०. ज्ञान	आत्मविषयीं आंतुवट । साधन जें आंगदट । ज्ञान हेंही स्पष्ट । चावळला	ज्ञाने.१६.४५
१०६५३१. ज्ञान	किंबहुना आपुलें । जैं ज्ञान होय उदया आलें । तैं नक्षत्रातें पाहलें । गिळी जैसें	ज्ञाने.१८.८.१९६
१०६५३२. ज्ञान	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची नि:संदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
१०६५३३. ज्ञान	हें असो इहीं इंद्रियीं राहटे । जें सुखदु:खेंसीं जीवा भेटे । तें सुषुप्तिकाळीं वोहटे । जेथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.१८.४६५
१०६५३४. ज्ञान	तया जीवा नांव ज्ञाता । आणि जें हें सांगितलें आतां । तेंचि एथ पंडुसुता । ज्ञान जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६६
१०६५३५. ज्ञान	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
१०६५३६. ज्ञान	ज्ञान मोटकें ज्ञातया । दावी ना जंव धनंजया । तंव स्वीकारा कीं त्यजावया । प्रवर्तेचि तो	ज्ञाने.१८.१८.४७९
१०६५३७. ज्ञान	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मा समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
१०६५३८. ज्ञान	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१०६५३९. ज्ञान	परी सांगितलें जें ज्ञान । कर्म कर्ता हन । ते तिन्ही तिहीं ठायीं भिन्न । गुणीं आहाती	ज्ञाने.१८.१९.५१७
१०६५४०. ज्ञान	परी विश्वींची आघवी मांदी । जेणें भेदलेनि गुणभेदीं । पडिली तें तंव आदी । ज्ञान सांगों	ज्ञाने.१८.१९.५२६
१०६५४१. ज्ञान	म्हणोनि तें सात्त्विक ज्ञान । आतां सांगों दे अवधान । कैवल्यगुणनिधान । श्रीकृष्ण म्हणे	ज्ञाने.१८.१९.५२८
१०६५४२. ज्ञान	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९

१०६५४३. ज्ञान	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
१०६५४४. ज्ञान	पुढतीं तेंचि सात्त्विक ज्ञान । जे मोक्षलक्ष्मीचें भुवन । हें असो ऐक चिन्ह । राजसाचें	ज्ञाने.१८.२०.५३७
१०६५४५. ज्ञान	तरी पार्था परियेस । तें ज्ञान गा राजस । जे भेदाची कांस । धरूनि चाले	ज्ञाने.१८.२१.५३८
१०६५४६. ज्ञान	तैसे पदार्थभेद बहुवस । जाणोनि लहान थोर वेष । आंतलें तें राजस । ज्ञान येथ	ज्ञाने.१८.२१.५४७
१०६५४७. ज्ञान	तरी किरीटी जें ज्ञान । हिंडे विधीचेनि वस्त्रेंहीन । श्रुति पाठमोरी नग्न । म्हणौनि तया	ज्ञाने.१८.२२.५४९
१०६५४८. ज्ञान	जें गा ज्ञान ऐसें । गुणग्रहें तामसें । घेतलें भोंवे पिसें । होऊनियां	ज्ञाने.१८.२२.५५१
१०६५४९. ज्ञान	तेंही ज्ञान इया भाषा । बोलिजे तो भावो ऐसा । जात्यंधाचा कां जैसा । डोळा वाडु	ज्ञाने.१८.२२.५७९
१०६५५०. ज्ञान	कां बधिराचे नीट कान । अपेया नाम पान । तैसें आडनांव ज्ञान । तामसा तया	ज्ञाने.१८.२२.५८०
१०६५५१. ज्ञान	हें असो किती बोलावें । तरी ऐसें जें देखावें । तें ज्ञान नोहे जाणावें । डोळस तम	ज्ञाने.१८.२२.५८१
१०६५५२. ज्ञान	एवं तिहीं गुणीं । भेदलें यथालक्षणीं । ज्ञान श्रोतेशिरोमणी । दाविलें तुज	ज्ञाने.१८.२२.५८२
१०६५५३. ज्ञान	एवं कर्म कर्ता ज्ञान । या तिहींचें त्रिधा चिन्ह । दाविलें तुज सुजन- । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.२८.६८९
१०६५५४. ज्ञान	हें करणीयाचिया कडे । जें ज्ञान आथी चोखडें । आणि अकरणीय हें फुडें । ऐसें जाण	ज्ञाने.१८.३०.७०८
१०६५५५. ज्ञान	तैसें शास्त्राचारें तेणें । ईश्वरुचि येक पावणें । हें फुडें जें कां जाणणें । तें येथ ज्ञान	ज्ञाने.१८.४२.८४५
१०६५५६. ज्ञान	एथ अविद्यानाशु हें स्थळ । तेणें मोक्षोपादान फळ । या दोन्हीं केवळ । साधन ज्ञान	ज्ञाने.१८.५५.१२४३
१०६५५७. ज्ञान	ज्ञान ऐसिया रूढी । वेदांतें जयाची प्रौढी । वानितां कीर्ति चोखडी । पातली जगीं	ज्ञाने.१८.६३.१३२४
१०६५५८. ज्ञान	पैं उगेपणा तुझिया । हा अभिप्रावो कीं धनंजया । जें एकवेळ आवांकुनियां । सांगावें ज्ञान	ज्ञाने.१८.६३.१३३७
१०६५५९. ज्ञान	पाठीं माझां तिये प्रसादीं । माझें ज्ञान जाय सिद्धी । तेणें मिसळिजे त्रिशुद्धी । स्वरूपीं माझां	ज्ञाने.१८.६५.१३८४
१०६५६०. ज्ञान	मियां ज्ञान तुज आपुलें । नानापरी उपदेशिलें । येणें अज्ञानजात सांडीं वियालें । धर्माधर्म जें	ज्ञाने.१८.६५.१३८९
१०६५६१. ज्ञान	आणि तेणेंचि ईशप्रसादें । श्रीगुरुसंप्रदायलब्धें । साच ज्ञान उद्बोधे । कोंवळें जें	ज्ञाने.१८.६६.१४४६
१०६५६२. ज्ञान	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६
१०६५६३. ज्ञान	पवना जयाचें बळ । आकाश जेणें पघळ । ज्ञान जेणें उजाळ । चक्रवर्ती	ज्ञाने.१८.७८.१७२६
१०६५६४. ज्ञान-	तरि श्रवण नयन । त्वचा घ्राण रसन । इयें जाणें ज्ञान- । करणें पांचें	ज्ञाने.१३.५-६.९८
१०६५६५. ज्ञानआकर्षितें	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
१०६५६६. ज्ञानकथनादि	तेवींचि विस्तारूनि दैवी । ज्ञानकथनादि प्रस्तावीं । मागील ग्रंथीं बरवी । सांगितली	ज्ञाने.१६.६.२७४
१०६५६७. ज्ञानकर्मैं	म्हणोनि अंतरीं ज्ञान व्हावें । मग बाह्य लाभेल स्वभावें । वरि ज्ञानकर्मैं संभवें । ऐसें कें जोडे	ज्ञाने.१३.७.४७२
१०६५६८. ज्ञानकांड	म्हणौनि चहूंही इहीं । ऊर्ध्वमूळांतीं अध्यायीं । ज्ञानकांड ये ठायीं । निरूपिजे	ज्ञाने.१८.६६.१४४९
१०६५६९. ज्ञानखड्ग	ऐसा जरी थोरावे । तरी उपायें एकें आंगवे । जरी हातीं होय बरवें । ज्ञानखड्ग	ज्ञाने.४.४१.२०७

१०६५७०. ज्ञानगंगे	जे ज्ञानगंगे नाहाले । पूर्णता जेऊनि धाले । जे शांतीसि आले । पालव नवे	ज्ञाने.९.१३.१९०
१०६५७१. ज्ञानगुणाचे	तेथ अमानित्वादि आघवे । ज्ञानगुणाचे जे मेळावे । ते कैवल्यदेशींचे आघवे । रावो जैसे आले	ज्ञाने.१८.५३.१०६७
१०६५७२. ज्ञानचि	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
१०६५७३. ज्ञानचि	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
१०६५७४. ज्ञानचि	जयाची आज्ञा आपण । शिरीं वाहे अंत:करण । मनुष्याकारें जाण । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.५११
१०६५७५. ज्ञानचि	म्हणोनि स्वप्नींचेया भया । ओखद चेवोचि धनंजया । तेवीं अज्ञानमूळा यया । ज्ञानचि खड्ग	ज्ञाने.१५.३.२५४
१०६५७६. ज्ञानचि	हारपलें दावूनि जैसा । मागु सरे वीरविलासा । ज्ञानचि कळस वळघे तैसा । कर्मप्रासादा	ज्ञाने.१५.२०.५८६
१०६५७७. ज्ञानचि	ऐसें हें त्रैलोक्यनायकें । बोलिलें अध्यायांत श्लोकें । तेथें ज्ञानचि बहुतेकें । वानिलें तोषें	ज्ञाने.१६.४९
१०६५७८. ज्ञानचिन्हें	एवं इये उपरतीं । ज्ञानचिन्हें मागुती । अमानित्वादि प्रभृति । वाखाणिलीं	ज्ञाने.१३.११.८४९
१०६५७९. ज्ञानजात	ऐसा स्मृतिभ्रंशु घडे । मग सर्वथा बुद्धि अवघडे । तेथ समूळ हें उपडे । ज्ञानजात	ज्ञाने.२.६२-६३.३२७
१०६५८०. ज्ञानजात	तैसें ज्ञानजात तयां । आणि जें कांहीं आचरलें गा धनंजया । तें आघवेंचि गेलें वायां । जे चित्तहीन	ज्ञाने.९.१२.१७८
१०६५८१. ज्ञानजात	तैसें हें येणें पाहलेया । ज्ञानजात जाय लया । म्हणोनियां धनंजया । उत्तम हें	ज्ञाने.१४.१.४७
१०६५८२. ज्ञानजाता	तैसें ज्ञानजाता करी । आघवेंचि एकीकडे सारी । मग मन बुद्धि मोहरी । आत्मज्ञानीं	ज्ञाने.१३.११.६१९
१०६५८३. ज्ञानडोळसां	जें विचारक्षीरसमुद्र । स्वबोधकुमुदिनीचंद्र । ज्ञानडोळसां नरेंद्र । शास्त्रांचा जें	ज्ञाने.१८.१९.५२०
१०६५८४. ज्ञानतरिये	म्हणौनि असो हें न बोलों । परि साविया गा तोषलों । जे ज्ञानतरिये मेळविलों । श्रवणसुखाचिये	ज्ञाने.१३.११.८५७
१०६५८५. ज्ञानतेजाचें	हें ज्ञानतेजाचें निखळ । विश्वात्मक केवळ । अनंत हें अढळ । आद्य सकळां	ज्ञाने.११.४७.६१५
१०६५८६. ज्ञानत्रयवशें	तेंचि ज्ञानत्रयवशें । त्रिविध कर्म जें असे । तेथ सात्त्विक तंव ऐसें । परिस आधीं	ज्ञाने.१८.२२.५८५
१०६५८७. ज्ञानदानीं	आणि संसाराऐसा दारुणु । जो भेटलाचि हरी शीणु । तो ज्ञानदानीं सकरुणु । भजिजे गुरु	ज्ञाने.१७.१४.२०८
१०६५८८. ज्ञानदीपु	ऐसें सर्वज्ञानाचा बापु । जो कृष्ण ज्ञानदीपु । तो म्हणतसे सक्रुपु । ऐकें राया	ज्ञाने.४.४२.२१०
१०६५८९. ज्ञानदीपु	किंबहुना इयापरी । बाह्य चोख अवधारीं । आणि ज्ञानदीपु अंतरीं । म्हणौनि शुद्ध	ज्ञाने.१३.७.४६६
१०६५९०. ज्ञानदीपें	काळशुद्धी त्रिकाळीं । जीवदशाधूप जाळी । ज्ञानदीपें वोंवाळी । निरंतर	ज्ञाने.१३.७.३८८
१०६५९१. ज्ञानदृष्टिव्यवहारा	आजि तुमतें अवधारा । नाहीं चर्मचक्षूही संसारा । कीं ज्ञानदृष्टिव्यवहारा । आणिलेती	ज्ञाने.१८.७३.१५८०
१०६५९२. ज्ञानदृष्टी	मग दिव्यचक्षु प्रगटला । तया ज्ञानदृष्टी पाटा फुटला । ययापरी दाविता जाहाला । ऐश्वर्य आपुलें	ज्ञाने.११.९.१७९
१०६५९३. ज्ञानदृष्टी	तैसें आत्मभ्रांतीसाठीं । वस्तु विखुरली बारावाटीं । ते एकवटिती ज्ञानदृष्टी । अखंड जे	ज्ञाने.१५.५.२९८
१०६५९४. ज्ञानदृष्टीचिया	जें अतींद्रिय म्हणोनि व्यवस्थिलें । केवळ ज्ञानदृष्टीचिया विभागा फिटलें । तें तुम्हीं चर्मचक्षूंपुढें सूदलें । मी कैसेनि देखों	ज्ञाने.११.८.१५९
१०६५९५. ज्ञानदृष्टीचेनि	पैं ज्ञानदृष्टीचेनि अवलोकें । परि वदनांचा शेवटु न टके । मग लोचन ते कवतिकें । लागला पाहों	ज्ञाने.११.१०.२०२
१०६५९६. ज्ञानदेव	ते सविस्तर पुढारी कथा । अति सकौतुक ऐकतां । ज्ञानदेव म्हणे आतां । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.१.४७.२७५

१०६५९७. ज्ञानदेव	ज्ञानदेव म्हणे मी चाडें । सद्गुरूंनीं केला कोडें । माथां हात ठेविला तें फुडें । बीचि वाइलें	ज्ञाने.६.४७.४९२
१०६५९८. ज्ञानदेव	ऐसेनि नागरपणें । बोलु निमे तें बोलणें । ऐका ज्ञानदेव म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.७.३०.२१०
१०६५९९. ज्ञानदेव	ऐसा कुरुक्षेत्रींचा वृत्तांतु । संजयो रायासी असे सांगतु । तेचि परियसा पुढां मातु । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.८.२८.२७१
१०६६००. ज्ञानदेव	ज्ञानदेव निवृत्तीचा म्हणे । काई बोलिलें श्रीहरी तेणें । अर्जुना आघवियाचि मातू अंत:करणें । धडौता आहासि	ज्ञाने.१०.४९
१०६६०१. ज्ञानदेव	म्हणोनि विश्वरूप पुसावयालागीं । पार्थ रिगता होईल कवणें भंगीं । तें सांगेन पुढिलिये प्रसंगीं । ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचा	ज्ञाने.१०.४२.३३५
१०६६०२. ज्ञानदेव	एथ श्रवणाचेनि द्वारें । तीर्थी रिघतां सोपारें । ज्ञानदेव म्हणे दातारें । माझेनि केलें	ज्ञाने.११.८
१०६६०३. ज्ञानदेव	ज्ञानदेव म्हणे तुम्ही । संत वोळगावेति आम्ही । हें पढविलों जी स्वामी । निवृत्तिदेवीं	ज्ञाने.१२.२०.२४७
१०६६०४. ज्ञानदेव	किंबहुना आतां देवा । अवसरु मज देयावा । ज्ञानदेव म्हणे बरवा । सांगेन ग्रंथु	ज्ञाने.१३.३४.११६९
१०६६०५. ज्ञानदेव	तुम्हां सज्जनांचें केलें । आकळुनी जी मी बोलें । ज्ञानदेव म्हणे थेंकुलें । तैसें तें नव्हे	ज्ञाने.१८.७८.१७८३
१०६६०६. ज्ञानदेवें	तेथ महेशान्वयसंभूतें । श्रीनिवृत्तिनाथसुतें । केलें ज्ञानदेवें गीते । देशीकार लेणें	ज्ञाने.१८.७८.१८०५
१०६६०७. ज्ञानदेवो	कां चिंतामणि जालया हातीं । सदा विजयवृत्ति मनोरथीं । तैसा मी पूर्णकाम निवृत्ती । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.२४
१०६६०८. ज्ञानदेवो	परी एथ असे एकु आधारु । तेणेंचि बोलें मी सधरु । जे सानुकूळ श्रीगुरु । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१.७५
१०६६०९. ज्ञानदेवो	ते कथा आइका । मनाचिया आराणुका । ज्ञानदेवो म्हणे देखा । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.८.८०
१०६६१०. ज्ञानदेवो	जो आपण सर्वज्ञनाथु । निरूपिता होईल श्रीअनंतु । ते ज्ञानदेवो सांगेल मातु । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.२.७२.३७५
१०६६११. ज्ञानदेवो	ज्ञानदेवो म्हणे निवृत्तीचा । चांग उठावा करूनि उन्मेषाचा । मग संवादु श्रीहरिपार्थाचा । भोगा बापा	ज्ञाने.३.४३.२७६
१०६६१२. ज्ञानदेवो	म्हणोनि आथिलिया आराणुका । गीतार्थु हा निका । ज्ञानदेवो म्हणे आइका । निवृत्तिदासु	ज्ञाने.४.४२.२२५
१०६६१३. ज्ञानदेवो	तैसी सद्गुरुकृपा होये । तरी करितां काय आपु नोहे । म्हणऊनि तें अपार मातें आहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.६.३५
१०६६१४. ज्ञानदेवो	म्हणोनि विभूतींचा ठावो । अर्जुना दावील सिद्धांचा रावो । तो ऐका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.९.३४.५३५
१०६६१५. ज्ञानदेवो	ऐसी आघवीचि हे कथा । तया अपूर्णमनोरथा । संजयो सांगे कुरुनाथा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.३५.४८२
१०६६१६. ज्ञानदेवो	प्रांजळ ओंवीप्रबंधें । गोष्टी सांगिजेल विनोदें । निवृत्तिपादप्रसादें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.११.५५.७०७
१०६६१७. ज्ञानदेवो	तेणेंचि पैं कारणें । हें स्थळ पोखणें । पडलें मज म्हणे । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१३.७.४५८
१०६६१८. ज्ञानदेवो	तया अक्षराआंतील भावो । पाववीन मी तुमचा ठावो । आइका म्हणे ज्ञानदेवो । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१४.२७.४१५
१०६६१९. ज्ञानदेवो	तरी बहु बोलूं काई । आजि तें आनीं ठाईं । मातेंवाचूनि नाहीं । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.१८
१०६६२०. ज्ञानदेवो	आतां विश्वात्मकु हा माझा । स्वामी श्रीनिवृत्तिराजा । तो अवधारू वाक्यपूजा । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१५.२०.५९८
१०६६२१. ज्ञानदेवो	म्हणौनि तुझेनि प्रसादें । मी गीतापद्यें अगाधें । निरूपीन जी विशदें । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.४०
१०६६२२. ज्ञानदेवो	म्हणोनि निज अवधान । मज वोळगे पसायदान । दीजो जी समर्थ होईन । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१६.२४.४७३
१०६६२३. ज्ञानदेवो	याचें जैसें कां करणें । तैसें मीही करीन बोलणें । ऐकिजो ज्ञानदेवो म्हणे । निवृत्तीचा	ज्ञाने.१७.२८.४३३

१०६६२४. ज्ञानदेवो	तंव विनवी ज्ञानदेवो । म्हणे हो कां जी पसावो । तरी अवधान देतु देवो । ग्रंथा आतां	ज्ञाने.१८.२९
१०६६२५. ज्ञानदेवो	म्हणोनि माझे नीच नवे । श्वासोच्छ्वासही प्रबंध होआवे । गुरुकृपा काय नोहे । ज्ञानदेवो म्हणे	ज्ञाने.१८.७८.१७३४
१०६६२६. ज्ञानदेवो	येथ म्हणे विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो । येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया झाला	ज्ञाने.१८.७८.१८०१
१०६६२७. ज्ञानदेवो	तये गीतेचा कलशु । संपूर्ण हा अष्टादशु । म्हणे निवृत्तिदासु । ज्ञानदेवो	ज्ञाने.१८.७८.१८०८
१०६६२८. ज्ञानद्वारे	तैसा मीचि ज्ञानद्वारें । दिसें परी हस्तांतरें । मग द्रष्टृत्वीं तें सरे । मियांचि मी लाभें	ज्ञाने.१८.५४.११२८
१०६६२९. ज्ञाननिधीचे	हे ज्ञाननिधीचे भुजंग । विषयदरांचे वाघ । भजनमार्गींचे मांग । मारक जे	ज्ञाने.३.३७.२४१
१०६६३०. ज्ञाननिश्चयो	आंधळेनि हातीं दिवा । घेऊनि काय करावा । तैसा ज्ञाननिश्चयो आघवा । वायां जाय	ज्ञाने.१३.११.६२६
१०६६३१. ज्ञाननिष्ठा	ते ज्ञाननिष्ठा जेथ हातवसे । तेथ भक्ति माझी उल्लासे । तिया मजसी समरसें । सुखिया होय	ज्ञाने.१८.५६.१२४८
१०६६३२. ज्ञाननिष्ठेतें	स्वकर्माचां चोखौळीं । मज पूजा करूनि भली । तेणें प्रसादें आकळी । ज्ञाननिष्ठेतें	ज्ञाने.१८.५६.१२४७
१०६६३३. ज्ञानपदें	जे ज्ञानपदें अठरा । केलियां येरी मोहरां । अज्ञान या आकारा । सहजें येती	ज्ञाने.१३.११.८५०
१०६६३४. ज्ञानपदें	मागां श्लोकाचेनि अर्धार्धें । ऐसें सांगितलें मुकुंदें । ना उफराटीं इयें ज्ञानपदें । तेंचि अज्ञान	ज्ञाने.१३.११.८५१
१०६६३५. ज्ञानपद्यजोडी	आतां कृपाभांडवल सोडीं । भरीं मति माझी पोतडी । करीं ज्ञानपद्यजोडी । थोरा मातें	ज्ञाने.१४.१७
१०६६३६. ज्ञानपिकतें	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
१०६६३७. ज्ञानप्रकाशें	ऐसें ज्ञानप्रकाशें पाहेल । तैं मोहांधकारु जाईल । जैं गुरुकृपा होईल । पार्था गा	ज्ञाने.४.३५.१७१
१०६६३८. ज्ञानप्रधान	मोक्षदानीं स्वतंत्र । ज्ञानप्रधान हें शास्त्र । येतुलालें दुर्जी सूत्र । उभारिलें	ज्ञाने.१८.६६.१४३६
१०६६३९. ज्ञानप्रधानु	घडे ज्ञानप्रधानु हा ऐसा । संन्यासु जयां वीरेशा । ते फळभोगसोसा । मुकले गा	ज्ञाने.१८.१२.२६१
१०६६४०. ज्ञानफळपाकसिद्धि	तो बारावा अध्याय आदी । आणि पंधरावा अवधी । ज्ञानफळपाकसिद्धि । निरूपणासी	ज्ञाने.१८.६६.१४४८
१०६६४१. ज्ञानबळ	जें दिठीही न पविजे । तें दिठीविण देखिजे । जरी अतींद्रिय लाहिजे । ज्ञानबळ	ज्ञाने.६.३३
१०६६४२. ज्ञानबीजाचा	ऐसा हा उत्तरोत्तरु । ज्ञानबीजाचा विस्तारु । सांगतां असे अपारु । परि असो आतां	ज्ञाने.४.३९.१९२
१०६६४३. ज्ञानभक्ति	या ज्ञानभक्ति सहज । भक्तु एकवटला मज । तो मीचि केवळ हें तुज । श्रुतही आहे	ज्ञाने.१८.५५.११३०
१०६६४४. ज्ञानमकरंदें	उपरि दशोपनिषदें । जियें उदारें ज्ञानमकरंदें । तियें कुसुमें मुगुटीं सुगंधें । शोभती भलीं	ज्ञाने.१.१८
१०६६४५. ज्ञानमार्तंडु	तो अहोरात्रांचा पैलकडु । कोणें देखावा ज्ञानमार्तंडु । जो प्रकाश्येंवीण सुरवाडु । प्रकाशाचा	ज्ञाने.१६.१६
१०६६४६. ज्ञानमित्रें	परी हें असो ऐसिया । मज पुरुषोत्तमातें धनंजया । जाणे जो पाहलेया । ज्ञानमित्रें	ज्ञाने.१५.१९.५५८
१०६६४७. ज्ञानयज्ञाची	ते द्रव्यादियागु कीर होती । परी ज्ञानयज्ञाची सरी न पावती । जैशी तारातेजसंपत्ती । दिनकरापाशीं	ज्ञाने.४.३३.१५९
१०६६४८. ज्ञानयज्ञु	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
१०६६४९. ज्ञानयज्ञु	तरी ज्ञानयज्ञु तो एवंरूपु । तेथ आदिसंकल्पु हा यूपु । महाभूतें मंडपु । भेदु तो पशु	ज्ञाने.९.१५.२३९
१०६६५०. ज्ञानयज्ञु	येणें वेगळालेपणें पांडवा । करिती ज्ञानयज्ञु बरवा । जे न भेदती जाणिवा । जाणते म्हणउनी	ज्ञाने.९.१५.२५३

१०६६५१. ज्ञानयज्ञें	अर्जुना हे गुरुवी भक्ती । सांगितली तुजप्रती । आतां ज्ञानयज्ञें यजिती । ते भक्त आइकें	ज्ञाने.९.१४.२२८
१०६६५२. ज्ञानयज्ञें	परि तें असो येणें उचितें । ज्ञानयज्ञें यजितसांते । उपासिती मातें । ते सांगितले	ज्ञाने.९.१५.२६३
१०६६५३. ज्ञानयोगामार्जी	आतां आत्मलाभाविखीं । ज्ञानयोगामार्जी एकीं । जे आपुलिया ठाकीं । हांवे भरे	ज्ञाने.१६.१.८१
१०६६५४. ज्ञानयोगीं	आतां ईश्वरप्राप्तीलागीं । प्रवर्ततां ज्ञानयोगीं । धिंवसेयाची आंगीं । उणीव नोहे	ज्ञाने.१६.३.१९५
१०६६५५. ज्ञानयोगु	एकु ज्ञानयोगु म्हणिजे । जो सांख्यीं अनुष्ठिजे । जेथ वोळखीसवें पाविजे । तद्रूपता	ज्ञाने.३.३.३६
१०६६५६. ज्ञानलक्षणें	एवं इयें अवधारा । ज्ञानलक्षणें अठरा । श्रीकृष्णें धनुर्धरा । निरूपिलीं	ज्ञाने.१३.११.६४९
१०६६५७. ज्ञानलाभुही	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
१०६६५८. ज्ञानलेशोद्देशें	जया ज्ञानलेशोद्देशें । किजती योगादि सायासें । तें धणीचें आणि तुझिया ऐसें । निरूपण	ज्ञाने.१३.११.६३९
१०६६५९. ज्ञानविखीं	इया अज्ञानविभागा । पाठी देऊनि पैं गा । ज्ञानविखीं चांगा । दृढा होइजे	ज्ञाने.१३.११.८६१
१०६६६०. ज्ञानविखीं	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
१०६६६१. ज्ञानविषो	तुझा हाचि आम्हां थोरु । वक्तृत्वाचा पाहुणेरु । जे ज्ञानविषो फारु । निरोपिला	ज्ञाने.१३.११.६३४
१०६६६२. ज्ञानशक्तिचेनि	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
१०६६६३. ज्ञानशस्त्रें	तरी तेणें ज्ञानशस्त्रें तिखटें । निखळु हा निवटे । मग नि:शेष खता फिटे । मानसींचा	ज्ञाने.४.४१.२०८
१०६६६४. ज्ञानसंपत्ती-	ऐसऐसिया आइती । जयाची परी असती । तोचि तो ज्ञानसंपत्ती- । गोसावी गा	ज्ञाने.१३.८.५९१
१०६६६५. ज्ञानसुरांचे	तैसें या जगासि जाहलें । तूंतें देखोनि तळमळित ठेलें । यामाजीं पैल भले । ज्ञानसुरांचे मेळावे	ज्ञाने.११.२०.३२६
१०६६६६. ज्ञानस्वरूप	आपणचि ज्ञानस्वरूप आहे । तें गेलें हें दु:ख न वाहे । कीं विषयज्ञानें होये । गगनायेवढा	ज्ञाने.१४.६.१५३
१०६६६७. ज्ञानही	योगजाताचें जोडलें । तया एकासीचि उपेगा गेलें । किंबहुना जियालें । ज्ञानही तेणें	ज्ञाने.१५.१.१४२
१०६६६८. ज्ञानही	आणि ज्ञानही आपैतें होईल । प्रज्ञा परमाणुही उगाणा देईल । सकळ शास्त्रांचें येईल । सर्वस्व हातां	ज्ञाने.१५.१०-११.३९१
१०६६६९. ज्ञानही	तेवीं समूळ अविद्या खाये । तें ज्ञानही जैं बुडोनि जाये । तऱ्ही जें नाहीं कीर नोहे । आणि न साहे असणेंही	ज्ञाने.१५.१५.४४०
१०६६७०. ज्ञानही	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
१०६६७१. ज्ञानहीना	शून्य जैसें गृह । कां चैतन्येंवीण देह । तैसें जीवित तें संमोह । ज्ञानहीना	ज्ञाने.४.४०.१९४
१०६६७२. ज्ञाना	अगा तयांचिया ज्ञाना । पाठीपोट नाहीं अर्जुना । वायु जैसा गगना । सर्वांगीं असे	ज्ञाने.९.१५.२६०
१०६६७३. ज्ञाना	हेचि गुणविवंचना । पुढां म्हणिपैल अर्जुना । प्रस्तुत आतां ज्ञाना । रूप दावूं	ज्ञाने.१३.५-६.१६०
१०६६७४. ज्ञाना	म्हणे उन्मेखसुलोचना । सावध होईं अर्जुना । करूं तुज ज्ञाना । वोळखी आतां	ज्ञाने.१३.७.३३८
१०६६७५. ज्ञाना	तो तत्त्वज्ञानाचा ठावो । ज्ञाना तेणेंचि आवो । हें असो तो देवो । ज्ञान भक्तु	ज्ञाने.१३.७.४५३
१०६६७६. ज्ञाना	तरि बैसलेपणें जें होये । तें बैसतांचि बोलें न होये । तरि ज्ञाना तया आहे । सरिसा पाडु	ज्ञाने.१३.११.६२३
१०६६७७. ज्ञाना	तो म्हणे गा अर्जुना । अवधानाची सर्व सेना । मेळौनि इया ज्ञाना । झोंबावें हो	ज्ञाने.१४.३९

१०६६७८. ज्ञाना	म्हणौनि जन्मक्षयां- । अतीत ते धनंजया । मी जाले ज्ञाना यया । अनुसरोनी	ज्ञाने.१४.२.५९
१०६६७९. ज्ञाना	म्हणौनि बारे अर्जुना । येथ सत्त्वचि हेतु ज्ञाना । जैसा कां दिनमाना । सूर्य हा पैं	ज्ञाने.१४.१७.२६५
१०६६८०. ज्ञाना	नातरी मोह आलिया । काइ पां ज्ञाना मुकिजेल तया । महा आगीतें उन्हाळेया । जाळवत असे	ज्ञाने.१४.२२.३३५
१०६६८१. ज्ञाना	एवं निद्रा कां जागणिया । प्रबोधुचि हेतु धनंजया । तेवीं ज्ञाना अज्ञाना जीवांचिया । मीचि मूळ	ज्ञाने.१५.१५.४३०
१०६६८२. ज्ञाना	जैसें सर्पत्वा कां दोरा । दोरुचि मूळ धनुर्धरा । तैसा ज्ञाना अज्ञानाचिया संसारा । मियांचि सिद्धु	ज्ञाने.१५.१५.४३१
१०६६८३. ज्ञाना	मग जाणतया जें विरू । तयाची वाट वाहती करूं । ज्ञाना हित तेंचि विचारूं । सर्वभावें	ज्ञाने.१६.५७
१०६६८४. ज्ञाना	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
१०६६८५. ज्ञाना	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
१०६६८६. ज्ञाना	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
१०६६८७. ज्ञाना	म्हणोनि ज्ञाना कर्मा कर्तया । पातेजों नये धनंजया । जे दोनी बांधती सोडावया । एकचि प्रौढ	ज्ञाने.१८.१९.५१८
१०६६८८. ज्ञाना	तयापरी जया ज्ञाना । शिवादि तृणावसाना । इया भूतव्यक्ति भिन्ना । नाडळती	ज्ञाने.१८.२०.५३१
१०६६८९. ज्ञाना	तैशी जया ज्ञाना । जाणोनि भूतव्यक्ती भिन्ना । ऐक्यबोधाची वासना । निमोनि गेली	ज्ञाने.१८.२१.५४५
१०६६९०. ज्ञाना	आणि ज्ञाना ऐसें जिव्हार । नेवों नेवों निरंतर । इंद्रियीं केले थोर । शब्दादिक जे	ज्ञाने.१८.५१.१०१४
१०६६९१. ज्ञाना	बाप कुळ तें पवित्र । जेथिंचा पार्थु या ज्ञाना पात्र । जेणें गीता केलें स्वतंत्र । आवारु जगा	ज्ञाने.१८.६६.१४७२
१०६६९२. ज्ञानांबुज-	ऐसी मुक्ति असे सहज । ते आतां परिसऊं तुज । जे तूं ज्ञानांबुज- । द्विरेफु कीं	ज्ञाने.१४.१९.२८६
१०६६९३. ज्ञानाउणें	म्हणौनि यया आपैसें । क्षरणें पां नसे । आणि कहीं हा न नाशे । ज्ञानाउणें	ज्ञाने.१५.१६.५२२
१०६६९४. ज्ञानाकडे	तंव रजतमें दोन्हीं । देखिलीं प्रौढपतनीं । सत्त्वावांचूनि नाणी । ज्ञानाकडे	ज्ञाने.१४.१७.२६९
१०६६९५. ज्ञानाख्यहुताशें	एवं जे जे कोणी ऐसे । केले ज्ञानाख्यहुताशें । ते तेथ मिळती जैसें । हेमीं हेम	ज्ञाने.१५.५.३०५
१०६६९६. ज्ञानाग्नि	तेथ मनबुद्धीचिया कुंडा- । आंतु ज्ञानाग्नि धडफुडा । साम्य तेचि सुहाडा । वेदि जाणें	ज्ञाने.९.१५.२४१
१०६६९७. ज्ञानाग्निसंपर्कें	मग ज्ञानाग्निसंपर्कें । कडसिलें विवेकें । पद आलें परिपाकें । आमोदासी	ज्ञाने.१.५२
१०६६९८. ज्ञानाग्निहोत्री	अथवा ज्ञानाग्निहोत्री । जे परब्रह्मण्य श्रोत्री । महासुखक्षेत्रीं । आदिवंत	ज्ञाने.६.४२-४३.४४९
१०६६९९. ज्ञानाग्निहोत्रें	तो प्रतीतीचेनि पात्रें । विवेकमहामंत्रें । ज्ञानाग्निहोत्रें । भेदु नाशी	ज्ञाने.९.१५.२४३
१०६७००. ज्ञानाग्नीचें	ऐसें समरसें मंथन केलें । तेथ झडकरी काजा आलें । जे उज्जीवन जहालें । ज्ञानाग्नीचें	ज्ञाने.४.२७.१३३
१०६७०१. ज्ञानाग्नीचेनि	ज्ञानाग्नीचेनि मुखें । जेणें जाळिलीं कर्में अशेखें । तो ब्रह्मचि मनुष्यवेखें । वोळख तूं	ज्ञाने.४.१९.१०५
१०६७०२. ज्ञानाचा	जे ज्ञानाचा कुरुठा । तेथ सेवा हा दारवंटा । तो स्वाधीन करी सुभटा । वोळगोनी	ज्ञाने.४.३४.१६६
१०६७०३. ज्ञानाचा	आणि फळाचिया हांवा । हृदयीं कामा जाला रिगावा । कीं तयाचिये घसणी दिवा । ज्ञानाचा गेला	ज्ञाने.७.२०.१३९
१०६७०४. ज्ञानाचा	जेथ द्वेषाचिया दाढा । खसखसां ज्ञानाचा करिती रगडा । जे अगस्तीगवसणी मूढां । स्थूलबुद्धि	ज्ञाने.९.१२.१८३

१०६७०५. ज्ञानाचा	तो पुरुषु पांडवा । ज्ञानाचा वोलावा । आतां परिस आर्जवा । रूप करूं	ज्ञाने.१३.७.३५३
१०६७०६. ज्ञानाचा	अगा अंत:करणनिग्रहो जो । तो हा हें जाणिजो । हा आथि तेथ विजयो । ज्ञानाचा पैं	ज्ञाने.१३.७.५१०
१०६७०७. ज्ञानाचा	ऐसा उभयभोगीं त्रासु । देखसी जेथ बहुवसु । तेथ जाण रहिवासु । ज्ञानाचा तूं	ज्ञाने.१३.८.५२३
१०६७०८. ज्ञानाचा	ज्ञानाचा डोळा डोळसां- । मार्जी डोळसु तो वीरेशा । हे स्तुति नोहे बहुवसा । भाग्याचा तो	ज्ञाने.१३.२७.१०६७
१०६७०९. ज्ञानाचां	हे चैतन्याचे शेजारीं । वसती ज्ञानाचां एका हारीं । म्हणोनि प्रवर्तले महामारी । सांवरती ना	ज्ञाने.३.३७.२५६
१०६७१०. ज्ञानाचां	मग तेथेंचि ज्ञानाचां डोळां । पहात करपल्लवां जंव सरळा । तंव तोडित कल्पांतींचिया ज्वाळा । तैसीं शस्त्रें झळकत देखे	ज्ञाने.११.१०.२१५
१०६७११. ज्ञानाचां	परी हें असो आतां प्रस्तुतीं । ज्ञानाचां हिताहितीं । समर्था संपत्ती । इयाचि दोन्ही	ज्ञाने.१६.६४
१०६७१२. ज्ञानाचांहि	नातरी संहारतेजाचिया ज्वाळा । तोडोनि माचु बांधला अंतराळां । आतां दिव्य ज्ञानाचांहि डोळां । पाहवेना	ज्ञाने.११.१७.३०२
१०६७१३. ज्ञानाचिया	येणें कारणें तुवां त्यजावा । आधीं हाचि एकु जिणावा । जो ज्ञानाचिया अभावा- । माजि असे	ज्ञाने.४.४०.२०४
१०६७१४. ज्ञानाचिया	ऐसैसियापरी । ज्ञानाचिया भरोवरी । करूनियां अंतरीं । निरुते होत	ज्ञाने.१३.३४.११३३
१०६७१५. ज्ञानाचिया	तैसा ज्ञानाचिया दिठी । जो मातें सेवी किरीटी । तो होय ब्रह्मतेचां मुकुटीं । चूडारत्न	ज्ञाने.१४.२६.४००
१०६७१६. ज्ञानाचिया	तैसें श्रीनिवृत्तिराजें ।अज्ञानपण हें माझें । आणिलें वोजे । ज्ञानाचिया	ज्ञाने.१५.२६
१०६७१७. ज्ञानाचिया	तैसी जया ज्ञानाचिया हाता । न लगेचि दृश्यकथा । ते ज्ञान जाण सर्वथा । सात्त्विक गा	ज्ञाने.१८.२०.५३५
१०६७१८. ज्ञानाचिये	मग म्हणतसे किरीटी । आतां चित्त देईं गोठी । सांगेन ज्ञानाचिये भेटी । उपाय तुज	ज्ञाने.४.३८.१८६
१०६७१९. ज्ञानाचिये	मग ज्ञानाचिये वेळे । झांकती जाणिवेचे डोळे । जैसी तीरीं नाव न ढळे । टेकलीसांती	ज्ञाने.७.१-२.४
१०६७२०. ज्ञानाचिये	आणिकहि पुढती । चिन्हें गा सुमती । ज्ञानाचिये निरुती- । लागीं सांगों	ज्ञाने.१३.१०.६१४
१०६७२१. ज्ञानाचिये	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१
१०६७२२. ज्ञानाचिये	तैसें ज्ञानाचिये दिठी । मजसीं अभिन्नचि ते किरीटी । येर भिन्नपण तें उठी । अज्ञानास्तव	ज्ञाने.१५.६.३३४
१०६७२३. ज्ञानाचिये	ऐसा ज्ञानाचिये निजगती । पालटु पडे गा सुमती । डोळ्यांची शोभा रातीं । पालटे जैसी	ज्ञाने.१८.१८.४९५
१०६७२४. ज्ञानाची	आतां ऐसियापरी बोधिसी । तरी निकें आम्हां करिसी । एथ ज्ञानाची आस कायसी । अर्जुन म्हणे	ज्ञाने.३.२.१३
१०६७२५. ज्ञानाची	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
१०६७२६. ज्ञानाची	ऐकें जया प्राणियाचां ठायीं । इया ज्ञानाची आवडी नाहीं । तयाचें जियालें म्हणों काई । वरी मरण चांग	ज्ञाने.४.४०.१९३
१०६७२७. ज्ञानाची	वांचूनि ज्ञानाची गोठी कायसी । परि ते आस्थाही न धरीं मानसीं । तरी तो संशयरूप हुताशीं । पडिला जाण	ज्ञाने.४.४०.१९६
१०६७२८. ज्ञानाची	जें योगाची बरव । संतोषाची राणीव । ज्ञानाची जाणीव । जयालागीं	ज्ञाने.६.२३.३७३
१०६७२९. ज्ञानाची	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
१०६७३०. ज्ञानाची	तैसी गुरुकृपाउखा उजळली । ज्ञानाची वोतपली पडली । तेथ साम्याची ऋद्धि उघडली । तयाचिये दिठी	ज्ञाने.७.१९.१३१
१०६७३१. ज्ञानाची	म्हणोनि असो हें यापरी । तो देखे ज्ञानाची वाखारी । तेणें संसरलेनि करी । आपु विश्व	ज्ञाने.७.१९.१३५

१०६७३२. ज्ञानाची	जया ज्ञानाची रिगवणी । अविद्ये उणें आणी । जीवाआत्मया बुझावणी । मांडूनि दे	ज्ञाने.१३.५-६.१६८
१०६७३३. ज्ञानाची	द्वैताचा दुकाळु पाहे । साम्याचें सुयाणें होये । जया ज्ञानाची सोये । ऐसें करी	ज्ञाने.१३.५-६.१७०
१०६७३४. ज्ञानाची	बहु एकांतावरी प्रीति । जया जनपदावरी खंति । जाण मनुष्याकारें मूर्ती । ज्ञानाची तो	ज्ञाने.१३.१०.६१३
१०६७३५. ज्ञानाची	जेवढी ज्ञानाची वृद्धी । तेवढीच जयाची बुद्धी । तो ज्ञान हें शाब्दीं । करणें न लगे	ज्ञाने.१३.११.६३०
१०६७३६. ज्ञानाची	ऐसी ज्ञानाची वाढी । वानिली देवें आवडी । तेवींचि पार्थाही गोडी । लावावया	ज्ञाने.१४.२.६०
१०६७३७. ज्ञानाची	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दु:खी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
१०६७३८. ज्ञानाची	सूर्यें अधिष्ठिली प्राची । जगा राणीव दे प्रकाशाची । तैशी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची । दिवाळी करी	ज्ञाने.१५.१२
१०६७३९. ज्ञानाची	आणि विकारांची जे वारी । ते विपरीत ज्ञानाची परी । नेणिजे जिये माझारीं । ते सुषुप्ती गा हा	ज्ञाने.१५.१६.५२१
१०६७४०. ज्ञानाची	ऐसी आत्मसाक्षात्कारीं । लाभे ज्ञानाची उजरी । ते सामुग्री कीर पुरी । मेळविली	ज्ञाने.१८.५०.९९६
१०६७४१. ज्ञानाचीच	ना विपायें हें उजू होये । तरी ज्ञानाचीच योग्यता लाहे । एऱ्हवीं येणेंचि जाये । निरयालया	ज्ञाने.१८.६७
१०६७४२. ज्ञानाचें	तो चालतें ज्ञानाचें बिंब । तयाचे अवयव ते सुखाचे कोंभ । परी माणुसपणाची भांब । लोकाचि भागु	ज्ञाने.१०.३.७७
१०६७४३. ज्ञानाचें	ऐसें जाणे जो साचें । तया चेईरें जाहालें ज्ञानाचें । म्हणोनि उत्तममध्यम भेदाचें । दु:स्वप्न तया	ज्ञाने.१०.७.१०६
१०६७४४. ज्ञानाचें	जी ज्ञानाचें बीज तयांचे बोल । माझिये हृदयभूमिके पडिले सखोल । वरि इये कृपेची जाहाली वोल । म्हणोनि संवादफळेंशीं उठले	ज्ञाने.१०.१४.१६४
१०६७४५. ज्ञानाचें	तो जाण वेल्हाळ । ज्ञानाचें वेळाउळ । हें असो निखळ । ज्ञानचि तो	ज्ञाने.१३.७.३११
१०६७४६. ज्ञानाचें	आणि स्थिरता साचें । घर रिगाली जयाचें । तो पुरुष ज्ञानाचें । आयुष्य गा	ज्ञाने.१३.७.४८४
१०६७४७. ज्ञानाचें	हें स्थैर्य निधडें । जेथ आंगें जीवें जोडे । तें ज्ञानाचें उघडें । निधान साचें	ज्ञाने.१३.७.५००
१०६७४८. ज्ञानाचें	तया घरीं ज्ञानाचें । सांकडें नाहीं साचें । जया जन्ममृत्यूचें । हृदयीं शल्य	ज्ञाने.१३.८.५५३
१०६७४९. ज्ञानाचें	तैसें ज्ञानाचें बोलणें । आणि येणें रसाळपणें । आतां पुरे कोण म्हणे । आकर्णितां	ज्ञाने.१३.११.६४२
१०६७५०. ज्ञानाचें	म्हणोनि आतां विशेषें । तो ज्ञानाचें तत्त्व न देखे । हें सांगावें आंखेंलेखें । न लगे तुज	ज्ञाने.१३.११.८४६
१०६७५१. ज्ञानाचें	आणि ज्ञानाचें चांगावें । इयेचि दृष्टि नांवें । योगाचेंही आघवें । सर्वस्व हें	ज्ञाने.१४.२६.३८८
१०६७५२. ज्ञानाचें	परी अज्ञानाचां पटीं । अन्यथा ज्ञानाचें चित्र उठी । तेथ चितारणी हे त्रिपुटी । प्रसिद्ध जे कां	ज्ञाने.१८.१७.४६०
१०६७५३. ज्ञानाचेनि	म्हणोनि असो हें न घडे । तें विचारितांचि असंगडें । पुढती ज्ञानाचेनि पाडें । पवित्र न दिसे	ज्ञाने.४.३८.१७८
१०६७५४. ज्ञानाचेनि	जे तया ज्ञानाचेनि प्रकाशें । फिटलें भेदाभेदांचें कडवसें । मग मीचि जाहला समरसें । आणि भक्तुही तेवींचि	ज्ञाने.७.१७.११२
१०६७५५. ज्ञानाचेनि	आणि ज्ञानाचेनि उजिडलेपणें । मी आत्मा ऐसें तो जाणे । म्हणऊनि मीही तैसेंचि म्हणें । उचंबळला सांता	ज्ञाने.७.१७.११७
१०६७५६. ज्ञानाचेनि	जरि ज्ञानाचेनि प्रकाशें । परतत्त्वीं दिठी न पैसे । ते स्फूर्तीचि असे । अंध होउनि	ज्ञाने.१३.११.६२७
१०६७५७. ज्ञानाचेनि	आणि ज्ञानाचेनि कामाकारें । जे रागद्वेषांसि दे थारे । तिये आसुरियेहि घोरें । करील रूप	ज्ञाने.१६.६०
१०६७५८. ज्ञानाचेनि	आतां याचि त्रिप्रकारा । ज्ञानाचेनि धनुर्धरा । प्रकाशें होती गोचरा । कर्तयाच्या क्रिया	ज्ञाने.१८.२२.५८३

१०६७५९. ज्ञानाज्ञानचांदणियां	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
१०६७६०. ज्ञानाज्ञानांगीं	जे तो पृथ्वी पाताळ स्वर्गी । इहीं न भेदे तिहीं भागीं । तैसा दोहीं ज्ञानाज्ञानांगीं । पडेना जो	ज्ञाने.१५.१६.५०३
१०६७६१. ज्ञानातें	तैसें देख पां विहंगममतें । अधिष्ठूनि ज्ञानातें । सांख्य सद्य मोक्षातें । आकळिती	ज्ञाने.३.३.४३
१०६७६२. ज्ञानातें	ऐसे आत्मजिज्ञासु जे होते । तिहीं तोषलेनि चित्तें । आदरें तया ज्ञानातें । वोंवाळिलें जीवें	ज्ञाने.१६.५२
१०६७६३. ज्ञानाध्वरें	मग तो जीवु हे भाष सरे । आब्रह्म परमात्मबोधें भरे । ऐसे भजती ज्ञानाध्वरें । एकत्वें येणें	ज्ञाने.९.१५.२४८
१०६७६४. ज्ञानानळीं	तेथ सोहंमंत्रें दीक्षितीं । इंद्रियकर्माचिया आहुती । तिये ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । दिधलिया	ज्ञाने.४.२७.१३७
१०६७६५. ज्ञानानळीं	तेणें ज्ञानानळीं प्रदीप्तीं । मूळ अविद्येचिया आहुती । तोषविला होय सुमती । परमात्मा मी	ज्ञाने.१८.७०.१५२६
१०६७६६. ज्ञानानळु	मग मनप्राण आणि संयमु । हाचि हवनसंपदेचा संभ्रमु । येणें संतोषविजे निर्धूमु । ज्ञानानळु	ज्ञाने.८.४.५१
१०६७६७. ज्ञानापासोनि	अभ्यासाहूनि गहन । पार्था मग ज्ञान । ज्ञानापासोनि ध्यान । विशेषिजे	ज्ञाने.१२.१२.१४१
१०६७६८. ज्ञानाभ्यासाचें	मग वैराग्याची गोंधळुक । जे ज्ञानाभ्यासाचें वार्धक्य । योगफळाचाही परिपाक । दशा जे कां	ज्ञाने.१८.५३.१०८५
१०६७६९. ज्ञानाभ्यासु	म्हणौनि सवैराग्यु । ज्ञानाभ्यासु तो सभाग्यु । करूनि जाला योग्यु । आत्मलाभा	ज्ञाने.१८.५२.१०४६
१०६७७०. ज्ञानामनाचिये	तैसें ज्ञानामनाचिये भेटी । सरिसेंचि अहिंसेचें बिंब उठी । तेंचि ऐसें किरीटी । परिस आतां	ज्ञाने.१३.७.२४४
१०६७७१. ज्ञानामृताची	जे ज्ञानामृताची जान्हवी । जे आनंदचंद्रींची सतरावी । विचारक्षीरार्णवींची नवी । लक्ष्मी जे हे	ज्ञाने.१५.२०.५७२
१०६७७२. ज्ञानामृतें	पहिलया वैराग्यगरळा । धैर्यशंभु वोडवी गळा । तरी ज्ञानामृतें सोहळा । पाहे जेथें	ज्ञाने.१८.३७.७८९
१०६७७३. ज्ञानार्थ	हें असो आतां वांजटा । तो ज्ञानार्थ करूनि गोमटा । ग्रंथु दावीं उत्कंठा । भंगों नेदीं	ज्ञाने.१४.२६
१०६७७४. ज्ञानार्थु	आणि अध्यात्मज्ञान कहीं । जेणें मानिलेंचि नाहीं । तो ज्ञानार्थु न देखे काई । हें बोलावें असे	ज्ञाने.१३.११.८४२
१०६७७५. ज्ञानार्थु	तेवीं अध्यात्मज्ञानीं जया । अनोळख धनंजया । तया ज्ञानार्थु देखावया । विषो काई	ज्ञाने.१३.११.८४५
१०६७७६. ज्ञानालागीं	जया ज्ञानालागीं । गगन गिळिताती योगी । स्वर्गाची आडवंगी । उमरडोनि	ज्ञाने.१३.५-६.१६२
१०६७७७. ज्ञानालागीं	तरी तया ज्ञानालागीं । कवणा पा योग्यता आंगीं । हें पाहतां जगीं । देखिला एकु	ज्ञाने.१५.३३
१०६७७८. ज्ञानासि	आतां असो हें सकळ । जाण पां ज्ञानासि अग्नि मूळ । तया अग्नीचें प्रयाणीं बळ । संपूर्ण आथी	ज्ञाने.८.२३.२१९
१०६७७९. ज्ञानासि	मातें येणें येणें प्रकारें । जाणती मनुष्य ऐसेनि आकारें । म्हणऊनि ज्ञानचि तें आंधारें । ज्ञानासि करी	ज्ञाने.९.११.१७१
१०६७८०. ज्ञानासि	एहींचि पांचैं द्वारीं । ज्ञानासि धांव बाहेरी । जैसा कां हिरवे चारीं । भांबावे पशु	ज्ञाने.१३.५-६.११८
१०६७८१. ज्ञानासि	हे अनाक्रोश क्षमा । जयापाशीं प्रियोत्तमा । जाण तेणें महिमा । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.७.३५२
१०६७८२. ज्ञानासि	एऱ्हवीं दारागृहपुत्रीं । नाहीं जया मैत्री । तो जाण पां धात्री । ज्ञानासि गा	ज्ञाने.१३.९.५९९
१०६७८३. ज्ञानासि	जें ज्ञानासि न चोजवे । ध्यानासिही जें नांगवे । तें अगोचर फावे । गोठीमाजीं	ज्ञाने.१५.१६
१०६७८४. ज्ञानासि	तरी विरक्तीवांचूनि केहीं । ज्ञानासि तगणें नाहीं । हें विचारूनि ठाईं । ठेविलें देवें	ज्ञाने.१५.३६
१०६७८५. ज्ञानासि	ज्ञानासि सुजन्म जोडे । आपली विश्रांतिही वरी वाढे । ते संपत्तीचे पवाडे । सांगिजेल दैवी	ज्ञाने.१६.५९

१०६७८६. ज्ञानासिही	यया तिन्ही अवस्था पोटीं । जिरवी जें गा किरीटी । यया ज्ञानासिही मिठी । दे जें वस्तु	ज्ञाने.१८.५०.१००४
१०६७८७. ज्ञानासी	जे तपोतेजाचिया राशी । कां एकायतन ज्ञानासी । जे पवित्रता तीर्थांसी । तीर्थरूप	ज्ञाने.४.१०.६२
१०६७८८. ज्ञानासी	विपायें वाढे सत्त्व शुद्ध । तेव्हां ज्ञानासी करी साद । परी एका दोघे वोखद । येर आहाती	ज्ञाने.१७.२.६२
१०६७८९. ज्ञानास्तव	तरी परमात्मा ऐसें । जें एक वस्तु असे । तें जया दिसे । ज्ञानास्तव	ज्ञाने.१३.११.६१५
१०६७९०. ज्ञानित्व	तया वेगळाचि काय प्रकाशें । ज्ञानित्व यावें असे । कायि जळार्णव पाउसें । साजा होय	ज्ञाने.१४.२२.३३३
१०६७९१. ज्ञानिया	परि क्रियाकलापु आघवा । आचरतु दिसे बरवा । तरी तो इहीं चिन्हीं जाणावा । ज्ञानिया गा	ज्ञाने.४.१८.९५
१०६७९२. ज्ञानिया	तो पहिला आर्तु म्हणिजे । दुसरा जिज्ञासु बोलिजे । तिजा अर्थार्थी जाणिजे । ज्ञानिया चौथा	ज्ञाने.७.१५-१६.१०९
१०६७९३. ज्ञानिया	मग चौथियाचां ठायीं । कांहींचि करणें नाहीं । म्हणोनि भक्तु एक पाहीं । ज्ञानिया जो	ज्ञाने.७.१७.१११
१०६७९४. ज्ञानिया	म्हणोनि आपुलालिया हिताचेनि लोभें । मज आवडे तोही भक्त झोंबे । परी मीचि करी वालभें । ऐसा ज्ञानिया एकु	ज्ञाने.७.१८.११९
१०६७९५. ज्ञानिया	एऱ्हवीं ज्ञानिया जो म्हणिजे । तो चैतन्यचि केवळ माझें । हें न म्हणावें परि काय कीजे । न बोलणें बोलों	ज्ञाने.७.१८.१२६
१०६७९६. ज्ञानिया	हें समस्तही श्रीवासुदेवो । ऐसा प्रतीतिरसाचा वोतला भावो । म्हणोनि भक्तांमाजीं रावो । आणि ज्ञानिया तोचि	ज्ञाने.७.१९.१३६
१०६७९७. ज्ञानिया	म्हणौनि ज्ञानिया पुरुषा । कृत्य करूं सरलें देखा । ऐसा अनाथांचा सखा । बोलिला तो	ज्ञाने.१५.२०.५८७
१०६७९८. ज्ञानिया	तंव अंधारुचि देखावा तेजें । मा तें फेडी हें कें बोलिजे । तैसें ज्ञानिया नाहीं दुजें । करील कायी	ज्ञाने.१८.१७.४४९
१०६७९९. ज्ञानिया	जे उभऊनियां भुजा । ज्ञानिया आत्मा माझा । हें बोलिलों कपिध्वजा । सप्तमाध्यायीं	ज्ञाने.१८.५५.११३१
१०६८००. ज्ञानियां	जो अविद्ये राती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञानचांदणियां । जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा	ज्ञाने.१६.२
१०६८०१. ज्ञानियां	ज्ञानियां कर्मठां तापसां । यया खुणेचिया माणुसां- । माजीं तो एकु गा जैसा । पढिये मज	ज्ञाने.१८.६९.१५१५
१०६८०२. ज्ञानियांचा	तो ज्ञानियांचा बापु । देखणेयांचे दिठीचा दीपु । जया दादुलयाचा संकल्पु । विश्व रची	ज्ञाने.६.१०.१०८
१०६८०३. ज्ञानियांचां	ज्ञानियांचां हन ठायीं । याची मातुही कीर नाहीं । देहीं देहभावो जिहीं । स्ववश केले	ज्ञाने.५.२३.१२९
१०६८०४. ज्ञानियांचां	अगा ज्ञानियांचां ठायीं । ज्ञान तें मी पाहीं । आतां असो हें ययां कांहीं । पार न देखों	ज्ञाने.१०.३८.२९९
१०६८०५. ज्ञानियांचिये	सकळां जाणणेयां जे लाणी । तिये जाणिवेची जे खाणी । तयां ज्ञानियांचिये आयणी । जयातें अक्षर म्हणिपे	ज्ञाने.८.११.१००
१०६८०६. ज्ञानियांचीही	तरी देवा हें ऐसें कैसें । जें ज्ञानियांचीही स्थिति भ्रंशे । मार्गु सांडुनि अनारिसे । चालत देखों	ज्ञाने.३.३६.२३२
१०६८०७. ज्ञानियांचें	इया दोहींचे अंतर । देखावया चतुर । ज्ञानियांचें द्वार । आराधिती	ज्ञाने.१३.३४.११२९
१०६८०८. ज्ञानियांमाजीं	एवं जीवधर्महीनु । जो जीवासीं अभिन्नु । देखे तो सुनयनु । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१३.२७.१०६६
१०६८०९. ज्ञानियांमाजीं	अवचटें ऐसा जो जाये । तो सत्त्वाचाचि नवा होये । किंबहुना जन्म लाहे । ज्ञानियांमाजीं	ज्ञाने.१४.११-१५.२१९
१०६८१०. ज्ञानियांसि	म्हणोनि कर्मनिष्ठां वंद्यु । तो ज्ञानियांसि वेद्यु । तापसांचा आद्यु । तपोनाथु	ज्ञाने.६.४६.४७९
१०६८११. ज्ञानियांसि	जे तुझ्याविखीं मूढ । तयांलागीं तूं वक्रतुंड । ज्ञानियांसि तरी अखंड । उजूचि आहासि	ज्ञाने.१७.४
१०६८१२. ज्ञानियांसी	तैसें विचारितां निरसलें । तें प्रपंचु सहजें सांडवलें । मग तत्त्वता तत्त्व उरलें । ज्ञानियांसी	ज्ञाने.२.१६.१३१

१०६८१३. ज्ञानियांसी	सुसडा सूर्यकणांच्या राशी । जो नित्य उदो ज्ञानियांसी । अस्तमानाचें जयासी । आडनांव नाहीं	ज्ञाने.८.९.९०
१०६८१४. ज्ञानियासी	हे शस्त्रेंवीण साधिती । दोरेंवीण बांधिती । ज्ञानियासी तरी वधिती । पैज घेउनी	ज्ञाने.३.३७.२५८
१०६८१५. ज्ञानिये	हें असो संतापु कैसा । चंद्रु न स्मरे जैसा । भूतीं भेद नेणती तैसा । ज्ञानिये ते	ज्ञाने.५.१७.९२
१०६८१६. ज्ञानिये	कां जिये एकी वस्तूलागीं । बाणोनि ज्ञानाची वज्रांगी । झुंजत प्रपंचेंशीं समरंगीं । ज्ञानिये गा	ज्ञाने.६.४६.४७५
१०६८१७. ज्ञानिये	म्हणोनि मजवीण पाविजे स्वर्गु । तो अज्ञानाचा पुण्यमार्गु । ज्ञानिये तयातें उपसर्गु । हानि म्हणती	ज्ञाने.९.२०.३१३
१०६८१८. ज्ञानिये	तें अक्षर जी अव्यक्त । निर्देशदेशरहित । सोहंभावें उपासित । ज्ञानिये जें	ज्ञाने.१२.१.३२
१०६८१९. ज्ञानिये	अहंतादिभावां आपुलियां । झाडा देऊनि आघवेयां । पत्र घेती ज्ञानिये जया । मूळघरासी	ज्ञाने.१५.४.२७९
१०६८२०. ज्ञानिये	तैसी विवेकाचेनि पैसें । जयांची स्फूर्ती स्वरूपीं बैसे । ते ज्ञानिये देखती ऐसें । आत्मयातें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८३
१०६८२१. ज्ञानिये	घेऊनि गीतार्थ उगाणा । ज्ञानिये जें विचक्षणा । ठाकिती तें गाणावाणा । गीतेचा तो लाहे	ज्ञाने.१८.७०.१५२७
१०६८२२. ज्ञानियेही	मग म्हणे या नांवें । ज्ञान एथ जाणावें । हें स्वमत आणि आघवें । ज्ञानियेही म्हणती	ज्ञाने.१३.११.६५०
१०६८२३. ज्ञानी	परि आणिकांचिये दिठी नावेक । जैसा स्फटिकुचि आभासे उदक । तैसा ज्ञानी नव्हे कौतुक । सांगतां तो	ज्ञाने.७.१७.११३
१०६८२४. ज्ञानी	म्हणोनि यया वाखाणा- । पासीं से आली चौगुणा । ना म्हणों नये देखणा । होसी ज्ञानी	ज्ञाने.१३.११.६४५
१०६८२५. ज्ञानी	ज्ञानी इयेतें स्वसंविति । शैव म्हणती शक्ति । आम्ही परमभक्ति । आपुली म्हणों	ज्ञाने.१८.५५.११३३
१०६८२६. ज्ञानीं	तऱ्ही ज्ञानशक्तिचेनि पाडें । हें आघवेंचि गा थोकडें । ऐसें सामर्थ्य असे चोखडें । ज्ञानीं इये	ज्ञाने.४.३६.१७३
१०६८२७. ज्ञानीं	नातरी पृथ्वीचेनि पाडें । कांटाळें जरी जोडे । तरी उपमा ज्ञानीं घडे । पंडुकुमरा	ज्ञाने.४.३८.१८१
१०६८२८. ज्ञानीं	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१०६८२९. ज्ञानीं	जैसीं भूतें आहाती सिनानीं । तैसेचि हे वेगळाले मानीं । एक उपजती माझां ज्ञानीं । एक नेणती मातें	ज्ञाने.१०.४-५.८७
१०६८३०. ज्ञानीं	ऐसी जिये ज्ञानीं । मुनीश्वरांसी उतान्ही । वेदतरूचां पानोवानीं । हिंडताती	ज्ञाने.१३.५-६.१६६
१०६८३१. ज्ञानीं	तयाचां ठायीं ज्ञान । या बोला म्हणसी व्यवधान । जे ज्ञानीं बैसलें मन । तेव्हांचि तें तो	ज्ञाने.१३.११.६२२
१०६८३२. ज्ञानीं	तैसी ज्ञानीं मती न फंके । येर जल्पती नेणों केतुकें । परि तें असो निकें । केलें तुवां	ज्ञाने.१३.११.६३८
१०६८३३. ज्ञानीं	तैसा जाहला प्रसंगु । जे ज्ञानीं आम्हांसि लागु । आणि तुजही अनुरागु । आथि येथ	ज्ञाने.१३.११.६४४
१०६८३४. ज्ञानीं	अगा पुनवेचां दिवशीं । चंद्रप्रभा धांवे आकाशीं । ज्ञानीं वृत्ति तैसी । फांके सैंघ	ज्ञाने.१४.११-१५.२१२
१०६८३५. ज्ञानीं	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६
१०६८३६. ज्ञानीं	म्हणौनि जिज्ञासूंचां पैकीं । ज्ञानीं प्रतीती होय ना जंव निकी । तंव योगक्षेमु ज्ञानविखीं । स्फुरेलचि कीं	ज्ञाने.१६.५४
१०६८३७. ज्ञानीं	कां उपजोंचि जें न लाहे । जें उपजलेंही अव्हांटा सूये । तें ज्ञानीं विरुद्ध काय आहे । हें जाणावें कीं	ज्ञाने.१६.५६
१०६८३८. ज्ञानीं	पैं स्वार्थी जें उपकरे । तयाचि नाम सोयिरें । देहसंबंधु न सरे । जिये ज्ञानीं	ज्ञाने.१८.२२.५६२
१०६८३९. ज्ञानीं	गुरु तेथ ज्ञान । ज्ञानीं आत्मदर्शन । दर्शनीं समाधान । आथी जैसें	ज्ञाने.१८.७८.१६३६

१०६८४०. ज्ञानींचि	म्हणूनि बहुतीं परी पाहतां । पुढतपुढतीं निर्धारितां । हे ज्ञानाची पवित्रता । ज्ञानींचि आथि	ज्ञाने.४.३८.१८२
१०६८४१. ज्ञानींचे	ज्ञानींचे आवाहनमंत्र । जें ज्ञानपिकतें सुक्षेत्र । ज्ञानआकर्षितें सूत्र- । तंतु जे का	ज्ञाने.१८.७१
१०६८४२. ज्ञानीये	तैसें ज्ञानीये जे होती । ते वेदार्थातें विवरिती । मग अपेक्षित तें स्वीकारिती । शाश्वत जें	ज्ञाने.२.४६.२६३
१०६८४३. ज्ञानें	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
१०६८४४. ज्ञानें	जेथ नाना मतां बुझावणी जाहाली । एकमेकां शास्त्रांची अनोळखी फिटली । चुकलीं ज्ञानें जेथ मिळों आलीं । जें पवित्र म्हणिजे	ज्ञाने.९.१७.२७४
१०६८४५. ज्ञानें	पैं अभ्यासाचां पाउटीं । ठाकिजे ज्ञान किरीटी । ज्ञानें येइजे भेटी । ध्यानाचिये	ज्ञाने.१२.११.१३७
१०६८४६. ज्ञानें	तैसें हृदयींचेनि ज्ञानें । जिये देहीं उमटती चिन्हें । तियें सांगों आतां अवधानें । चांगें आइक	ज्ञाने.१३.५-६.१८३
१०६८४७. ज्ञानें	तो पुरुष सुभटा । आर्जवाचा आंगवठा । जाण तेथेंचि घरटा । ज्ञानें केला	ज्ञाने.१३.७.३६७
१०६८४८. ज्ञानें	बाहेरीं कर्में क्षाळला । भितरीं ज्ञानें उजळला । इहीं दोहीं परी आला । पाखाळा एका	ज्ञाने.१३.७.४६३
१०६८४९. ज्ञानें	यालागीं बाह्य विभागु । कर्में धुतला चांगु । आणि ज्ञानें फेडिला वंगु । अंतरींचा	ज्ञाने.१३.७.४७३
१०६८५०. ज्ञानें	तें एकवांचूनि आनें । जियें भवस्वर्गादि ज्ञानें । तें अज्ञान ऐसें मनें । निश्चयो करी	ज्ञाने.१३.११.६१६
१०६८५१. ज्ञानें	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
१०६८५२. ज्ञानें	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
१०६८५३. ज्ञानें	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
१०६८५४. ज्ञानें	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
१०६८५५. ज्ञानें	मग क्षेत्रज्ञा क्षेत्राचें । जें अंतर देखती साचें । ज्ञानें उन्मेख तयांचें । वोवाळूं आम्ही	ज्ञाने.१३.३४.११३४
१०६८५६. ज्ञानें	अगा याचि कारणें । हें उत्तम सर्वांपरी मी म्हणें । जे वन्हि हें तृणें । येरें ज्ञानें	ज्ञाने.१४.१.४३
१०६८५७. ज्ञानें	तियें आघवींचि ज्ञानें । केलीं येणें स्वप्नें । जैशा वातोर्मी गगनें । गिळिजती अंतीं	ज्ञाने.१४.१.४५
१०६८५८. ज्ञानें	संकल्पु एयाचा इष्टु । अहंकारु विनटु । ऐसिया होय तैं शेवटु । ज्ञानें यया	ज्ञाने.१४.३.११४
१०६८५९. ज्ञानें	मग ज्ञानें चडफडी । जाणिवेचे खुरखोडी । स्वयंसुख हें धाडी । हातींचें गा	ज्ञाने.१४.६.१४९
१०६८६०. ज्ञानें	आतां निर्गुण असे आणिक । तें तो जाणे अचुक । जे ज्ञानें केलें टीक । तयाचिवरी	ज्ञाने.१४.२०.३००
१०६८६१. ज्ञानें	पैं मोहाचां अवसरीं । ज्ञानाची चाड न धरी । ज्ञानें कर्में नादरी । होतां न दुःखी	ज्ञाने.१४.२२.३३१
१०६८६२. ज्ञानें	तैसें जेथूनि हा आघवा । संसारतरूचा उठावा । तियें मूळीं टेंकती पांडवा । वाढतेनि ज्ञानें	ज्ञाने.१५.२.२०२
१०६८६३. ज्ञानें	परी तया भेटती ऐसे । जे ज्ञानें सर्वत्र सरिसे । महाप्रळयांबूचें जैसें । भरलेपण	ज्ञाने.१५.४.२८४
१०६८६४. ज्ञानें	तेवीं मजसीं एकवाट । जे जाले ज्ञानें चोखट । तयां पुनरावृत्तीची वाट । मोडली गा	ज्ञाने.१५.६.३२०
१०६८६५. ज्ञानें	ज्ञानें कां जयांचे डोळे । देखोनि न राहाती देहींचे खोळे । सूर्यरश्मी आणियाळे । ग्रीष्मीं जैसें	ज्ञाने.१५.१०-११.३८२
१०६८६६. ज्ञानें	तें अज्ञान ज्ञानीं बुडालिया । ज्ञानें कीर्तिमुखत्व केलिया । जैसा वन्हि काष्ठ जाळुनियां । स्वयें जळे	ज्ञाने.१५.१७.५२६

१०६८६७. ज्ञानें	तैसें अज्ञान ज्ञानें नेलें । आपण वस्तु देऊनि गेलें । ऐसें जाणणेनिवीण उरलें । जाणतें जें	ज्ञाने.१५.१७.५२७
१०६८६८. ज्ञानें	त्या मज पुरुषोत्तमा । ज्ञानें भेटे जो सुवर्मा । तो सर्वज्ञु तोचि सीमा । भक्तीचीही	ज्ञाने.१६.४८
१०६८६९. ज्ञानें	जे दिठी जरी चोख कीजे । तरी भलतेंही चोख सुजे । तैसें ज्ञानें शुद्धें लाहिजे । सर्वही शुद्ध	ज्ञाने.१८.१९.५२७
१०६८७०. ज्ञानें	तैसें ज्ञानें जेणें । करितां ज्ञातव्यातें पाहाणें । जाणता ना जाणणें । जाणावें उरे	ज्ञाने.१८.२०.५३३
१०६८७१. ज्ञानें	तैसें स्वर्गनरकसूचक । अज्ञान व्यालें धर्मादिक । तें सांडूनि घालीं अशेख । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१३९१
१०६८७२. ज्ञानें	म्हणौनि मी होऊनि मातें । सेवणें आहे आयितें । तें करीं हाता येतें । ज्ञानें येणें	ज्ञाने.१८.६६.१४०५
१०६८७३. ज्ञानेंचि	नाना सूर्याचा प्रकाशु । लाहे जेवीं डोळसु । तेवीं ज्ञानेंचि सौरसु । मोक्षाचा तो	ज्ञाने.१५.३२
१०६८७४. ज्ञानेंद्रियांचा	तरी स्पर्शु आणि शब्दु । रूप रस गंधु । हा विषयो पंचविधु । ज्ञानेंद्रियांचा	ज्ञाने.१३.५-६.११७
१०६८७५. ज्ञानेंवांचूनि	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
१०६८७६. ज्ञानेंवीण	परी ज्ञानेंवीण नाशिले । जे बुद्धिभेदासी आले । तेणेंचि या कल्पिलें । अनेकत्व	ज्ञाने.४.११.६८
१०६८७७. ज्ञानेंवीण	तैसें ज्ञान जैं सांडूनि जाये । तैं ऐसी हे दशा आहे । म्हणोनि कीजे तें केलें नोहे । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०५
१०६८७८. ज्ञानेंवीण	आंधळेया गरुडाचे पांख आहाती । ते कवणा उपेगा जाती । तैसें सत्कर्माचे उपखे ठाती । ज्ञानेंवीण	ज्ञाने.९.१९.३०६
१०६८७९. ज्ञानेंशीं	तिजीं केवळ कर्म प्रतिष्ठिलें । तेंचि चतुर्थीं ज्ञानेंशीं प्रगटिलें । पंचमीं गव्हरिलें । योगतत्त्व	ज्ञाने.१०.२५
१०६८८०. ज्ञानेंसी	तैसी ते सत्त्वशुद्धी । आगळी ज्ञानेंसी वृद्धी । तरंगावों लागे बुद्धी । विवेकावरी	ज्ञाने.१४.११-१५.२२२
१०६८८१. ज्ञानेंसीं	किंबहुना ऐसीं । चिन्हें जया देखसी । जाण तया ज्ञानेंसीं । शेज जाहली	ज्ञाने.१३.७.२००
१०६८८२. ज्ञानेंसींचि	जैसी अमृताची चवी निवडिजे । तरी अमृताचिसारिखी म्हणिजे । तैसें ज्ञान हें उपमिजे । ज्ञानेंसींचि	ज्ञाने.४.३८.१८३
१०६८८३. ज्ञानेंवीण	वांचूनि ज्ञानेंवीण एकें । उपाय करिसी जितुके । तिहीं गुंफसि अधिकें । रुखीं इये	ज्ञाने.१५.३.२४९
१०६८८४. ज्ञानेश्वरें	शके बाराशतें बारोत्तरें । तैं टीका केली ज्ञानेश्वरें । सच्चिदानंदबाबा आदरें । लेखकु जाहला	ज्ञाने.१८.७८.१८१०
१०६८८५. ज्ञानेसींचि	तैसा विषयसुखें रंजे । जो ज्ञानेसींचि माजे । तो संशयें अंगीकारिजे । एथ भ्रांति नाहीं	ज्ञाने.४.४०.१९८
१०६८८६. ज्ञानोदयीं	जैं भ्रांतिसेजे सुतला । तैं स्वप्नसुखें भुतला । मग तो ज्ञानोदयीं चेइला । म्हणोनियां	ज्ञाने.५.८-९.४७
१०६८८७. ज्ञेय	एकीं शब्दीं शब्दु यजिजे । तो वाग्यज्ञु म्हणिजे । ज्ञानें ज्ञेय गमिजे । तो ज्ञानयज्ञु	ज्ञाने.४.२८.१४२
१०६८८८. ज्ञेय	मनाचें मनपण गेलें । जेथ बोलाचें बोलपण ठेलें । जयामाजि सांपडलें । ज्ञेय दिसे	ज्ञाने.४.३३.१६३
१०६८८९. ज्ञेय	एऱ्हवीं बोधा आलेनि ज्ञानें । जरी ज्ञेय न दिसेचि मनें । तरी ज्ञानलाभुही न मनें । जाहला सांता	ज्ञाने.१३.११.६२५
१०६८९०. ज्ञेय	यालागीं ज्ञानें निर्दोखें । दाविलें ज्ञेय देखे । तैसेनि उन्मेखें । आथिला जो	ज्ञाने.१३.११.६२९
१०६८९१. ज्ञेय	मग निर्वाळिलेनि ज्ञानें । ज्ञेय भेदैल मनें । तें जाणावया अर्जुनें । आस केली	ज्ञाने.१३.११.८६२
१०६८९२. ज्ञेय	तरि ज्ञेय ऐसें म्हणणें । वस्तूतें येणेंचि कारणें । जें ज्ञानेंवांचूनि कवणें । उपायें नये	ज्ञाने.१३.१२.८६४
१०६८९३. ज्ञेय	तें ज्ञेय गा ऐसें । आदि जया नसे । परब्रह्म आपैसें । नांव जया	ज्ञाने.१३.१२.८६७

१०६८९४. ज्ञेय	तेंचि आतां अवधारीं । इयें नेत्रगोचरें आकारीं । तें ज्ञेय जियापरी । व्यापक असे	ज्ञाने.१३.१३.८९०
१०६८९५. ज्ञेय	तैसेनि अविनाशभावें । जें सूक्ष्मदशे आघवें । व्यापूनि असे तें जाणावें । ज्ञेय एथ	ज्ञाने.१३.१५.९१३
१०६८९६. ज्ञेय	मग तेंचि होय ज्ञान । ज्ञाता ज्ञेय हन । ज्ञानें गमिजे स्थान । तेंहि तेंचि	ज्ञाने.१३.१७.९३६
१०६८९७. ज्ञेय	आणि आतां हें रोकडें । उपपत्तीचेंनि पवाडें । निरूपिलें उघडें । ज्ञेय पैं गा	ज्ञाने.१३.१८.९४२
१०६८९८. ज्ञेय	एक क्षेत्र एक ज्ञान । एक ज्ञेय एक अज्ञान । हे भाग केले अवधान । जाणोनि तुझें	ज्ञाने.१३.१८.९५१
१०६८९९. ज्ञेय	जे ज्ञान ज्ञाता ज्ञेय । हें जगाचें बीजत्रय । तें कर्माची निःसंदेह । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४६१
१०६९००. ज्ञेय	तैसें ज्ञेय तरी एकसरें । परी ज्ञान इंद्रियद्वारें । घे म्हणोनि प्रकारें । पांचें जालें	ज्ञाने.१८.१८.४७४
१०६९०१. ज्ञेय	तैसें इंद्रियांचां वाहवटी । धांवतया ज्ञाना जेथ ठी । होय तें गा किरीटी । विषय ज्ञेय	ज्ञाने.१८.१८.४७६
१०६९०२. ज्ञेय	जे शब्दादि विषय । हें पंचविध जें ज्ञेय । तेंचि प्रिय कां अप्रिय । एके परीचें	ज्ञाने.१८.१८.४७८
१०६९०३. ज्ञेय	हें ना घनगर्जनासरिसा । मयूर वोवांडे आकाशा । ज्ञाता ज्ञेय देखोनि तैसा । धांवचि घे	ज्ञाने.१८.१८.४८४
१०६९०४. ज्ञेय	म्हणोनि ज्ञान ज्ञेय ज्ञाता । हे त्रिविध गा पंडुसुता । होयचि कर्मा समस्तां । प्रवृत्ति येथ	ज्ञाने.१८.१८.४८५
१०६९०५. ज्ञेय	परी तेंचि ज्ञेय विपायें । जरी ज्ञातयातें प्रिय होये । तरी भोगावया न साहे । क्षणही विलंबु	ज्ञाने.१८.१८.४८६
१०६९०६. ज्ञेय	तैसें ज्ञेय प्रियाप्रियें । देखिलेनि ज्ञातया होये । मग त्यागस्वीकारीं वाहे । व्यापारातें	ज्ञाने.१८.१८.४८९
१०६९०७. ज्ञेय	एथ ज्ञाता ज्ञान ज्ञेय । हें कर्माचें प्रवृत्तित्रय । तैसेंचि कर्ता करण कार्य । हा कर्मसंचयो	ज्ञाने.१८.१८.५१२
१०६९०८. ज्ञेय	तरी अर्जुना गा तें फुडें । सात्त्विक ज्ञान चोखडें । जयाचां उदयीं ज्ञेय बुडे । ज्ञातेनिसीं	ज्ञाने.१८.२०.५२९
१०६९०९. ज्ञेय	आरिसा पाहों जातां कोडें । जैसें पाहातेंचि कां रिगे पुढें । तैसें ज्ञेय लोटोनि पडे । ज्ञाताचि जें	ज्ञाने.१८.२०.५३६
१०६९१०. ज्ञेय	येर ज्ञेय हें जी आघवें । तूं ज्ञाता एकचि स्वभावें । मा सूर्यु म्हणौनि वानावें । सूर्यातें काई	ज्ञाने.१८.६३.१३३९
१०६९११. ज्ञेयचि	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१०६९१२. ज्ञेयचि	आणि आपण होउनी कर्ता । ज्ञाना आणी करणता । तेथें ज्ञेयचि स्वभावतां । कार्य होय	ज्ञाने.१८.१८.४९४
१०६९१३. ज्ञेयत्वें	दृश्यपणें देखिजे । कां ज्ञेयत्वें जाणिजे । अमुकें ऐसें म्हणिजे । तें जें नव्हे	ज्ञाने.१५.५.३०७
१०६९१४. ज्ञेयस्फूर्ती	तैसें जें कांहीं आथी नाथी । येणें होय ज्ञेयस्फूर्ती । तें ज्ञाताचि मी हे प्रतीती । होऊनि भोगी	ज्ञाने.१८.५५.११९२
१०६९१५. ज्ञेयहीवरी	आणि तत्वज्ञान निर्मळ । फळें जें एक फळ । तें ज्ञेयहीवरी सरळ । दिठी जया	ज्ञाने.१३.११.६२४
१०६९१६. ज्ञेया	तैसी ज्ञेया देतां मिठी । ज्ञातृत्वही पडे पोटीं । मग उरे तेंचि किरीटी । शांतीचें रूप	ज्ञाने.१६.२.१४०
१०६९१७. ज्ञेया	मग ज्ञातया ज्ञेया दोघां । तो नांदणुकेचा बगा । माजीं जालेनि पैंगा । वाहे जेणें	ज्ञाने.१८.१८.४६९
१०६९१८. ज्ञेया	एवं ज्ञातया ज्ञाना ज्ञेया । तिहीं रूप केलें धनंजया । हे त्रिविध सर्व क्रिया- । प्रवृत्ति जाण	ज्ञाने.१८.१८.४७७
१०६९१९. ज्ञेयाचा	तंव सर्वज्ञांचा रावो । म्हणे जाणोनि तयाचा भावो । परिसें ज्ञेयाचा अभिप्रावो । सांगों आतां	ज्ञाने.१३.११.८६३
१०६९२०. ज्ञेयाचा	आपुलिये धांवे पुढां । घालूनि ज्ञेयाचा गुंडा । उभारी मागिलीकडां । ज्ञातृत्वातें	ज्ञाने.१८.१८.४६८

१०६९२१. ज्ञेयाचा	तरी शब्द- स्पर्शु- । रूप गंध- रसु । हा पंचविध आभासु । ज्ञेयाचा जो	ज्ञाने.१८.१८.४७२
१०६९२२. ज्ञेयाचिया	तैसा ज्ञेयाचिया हांवा । ज्ञाता इंद्रियांचा मेळावा । राहाटवी तेथ पांडवा । कर्ता होय	ज्ञाने.१८.१८.४९३
१०६९२३. ज्ञेयाची	ठाकूनि ज्ञेयाची शिंव । पुरें जयाची धांव । सकळ पदार्थां नांव । सूतसे जें	ज्ञाने.१८.१८.४७०
१०६९२४. ज्ञेयाचेंही	तें गा सामान्यज्ञान । या बोला नाहीं आन । ज्ञेयाचेंही चिन्ह । आइक आतां	ज्ञाने.१८.१८.४७१
१०६९२५. ज्ञेयातें	जें संसारातें उन्मूळी । संकल्पपंकु पाखाळी । अनावरा वेंटाळी । ज्ञेयातें जें	ज्ञाने.१३.५-६.१७२
१०६९२६. ज्ञेयातें	तरी गिळोनि ज्ञेयातें । ज्ञाता ज्ञानही माघौतें । हारपे निरुतें । ते शांति पैं गा	ज्ञाने.१६.२.१३७
१०६९२७. ज्ञेयीं	ऐसेनि हें सकळ ज्ञानीं समर्पे । मग ज्ञान तें ज्ञेयीं हारपे । पाठीं ज्ञेयचि स्वरूपें । निखिल उरे	ज्ञाने.८.४.५२
१०६९२८. ज्ञेयीं	पैं ज्ञानाचिये प्रभेसवें । जयाची मती ज्ञेयीं पावे । तो हातधरणिया शिवे । परतत्त्वातें	ज्ञाने.१३.११.६३१